

Tặc Đảm

Contents

Tặc Đảm	9
1. Chương 1: Tiêu Ngự(*)	10
2. Chương 2: Truyền Thuyết Ân Trạch Tư(*)	13
3. Chương 3: Nhạc Viên(*)	18
4. Chương 4: Vong Linh Tặc(*)	22
5. Chương 5: Tiềm Hành	24
6. Chương 6: Mẫn Tặc(*)	27
7. Chương 7: Phản Thủ Bối Thứ	29
8. Chương 8: Tinh Tuý Của Phản Thủ Bối Thứ(*)	31
9. Chương 9: Thuộc Tính Ẩn Tàng Của Phản Thủ Bối Thứ(*)	33
10. Chương 10: Chỉ Một Đồng Tiền, Hảo Hán Chết Đói(*)	35
11. Chương 11: Bày Hàng(*)	37
12. Chương 12: Kỹ Năng Liên Kích - Bối Thứ	40
13. Chương 13: Tác Dụng Của Điểm Liên Kích(*)	43
14. Chương 14: Bao Thiên	44
15. Chương 15: Dịch Cốt Cùng Bối Thứ	46
16. Chương 16: Huyết Lâm Thảo	49
17. Chương 17: Chạy Trốn(*)	51
18. Chương 18: Cuộc Chiến Dưới Đáy Nước	54
19. Chương 19: Điều Hồ Ly Sơn	55
20. Chương 20: Ra Giá Trên Trời	57
21. Chương 21: Game Thủ	59
22. Chương 22: Hạ Cấp Hồi Phục Hoàn	61
23. Chương 23: Khảo Nghiệm	63
24. Chương 24: Nhiệm Vụ Biến Thái(*)	65
25. Chương 25: Xà Tín Thảo	67
26. Chương 26: Boss Cấp 10	69
27. Chương 27: Quên Mất	71
28. Chương 28: Kỹ Năng Độn Hình *	73
29. Chương 29: Nhiệm Vụ Mới	75
30. Chương 30: Hoang Mạc Thú Liệp Giả	77
31. Chương 31: Hợp Tác	79
32. Chương 32: Sát Lang	81
33. Chương 33: Thâu Tập (* Đánh Lén)	83
34. Chương 34: Phân Phối Khen Thưởng	85
35. Chương 35: Không Có Đường Lui	87
36. Chương 36: Sát Thủ Ban Đêm	89
37. Chương 37: U Mị	91
38. Chương 38: Kỹ Năng Ẩn Khớp	93
39. Chương 39: Dạ Ngọc Hạng Liên (*)	95
40. Chương 40: Nhiệm Vụ Đưa Tin (*)	97

41. Chương 41: Gặp Là Chiến.(*)	99
42. Chương 42: Hoàng Trước Phía Sau(*)	101
43. Chương 43: Mời Nhử(*)	103
44. Chương 44: Tính Nhẫn Nại.(*)	105
45. Chương 45: Quy Luật Chiến Trường.(*)	107
46. Chương 46: Cổ Mộ.(*)	109
47. Chương 47: Vong Linh Vu Sư.(*)	111
48. Chương 48: Trang Bị Cơ Bản Của Đạo Tặc.(*)	114
49. Chương 49: Khai Trương.(*)	116
50. Chương 50: Ba Cấp Kĩ Năng.(*)	118
51. Chương 51: Doanh Trại Cầu Đầu Nhân .(*)	120
52. Chương 52: Thanh Quái.(*)	122
53. Chương 53: Bác Phúc.(*)	125
54. Chương 54: Vận Khí.(*)	127
55. Chương 55: Cầu Đầu Nhân.(*)	129
56. Chương 56: Nhiệm Vụ.(*)	131
57. Chương 57: Dẫn Quái.(*)	133
58. Chương 58: Ẩn Náu.(*)	136
59. Chương 59: Cơ Quan.(*)	138
60. Chương 60: Lục Soát Bảo Khố.(*)	140
61. Chương 61: Lam Trang Chuỷ Thủ.(*)	142
62. Chương 62: Thanh Da Dã Nhân.(*)	144
63. Chương 63: Hải Thuốc.(*)	146
64. Chương 64: Tinh Linh Tặc.(*)	149
65. Chương 65: Dĩ Kì Nhân Chi Đạo.(*)	151
66. Chương 66: Giảm Tốc Độc.(*)	153
67. Chương 67:minh Dạ Thành.(*)	155
68. Chương 68: Hồng Ảnh Phi Phong.(*)	156
69. Chương 69: Tinh Đầu Phai Sắc.(*)	158
70. Chương 70: Chuyển Nhà.(*)	160
71. Chương 71: Hỗn Chiến.(*)	162
72. Chương 72: Truy Kích.(*)	165
73. Chương 73: Bảng Hệ Ma Pháp Sư.(*)	167
74. Chương 74: Cuồng Chiến Sĩ.(*)	169
75. Chương 75: Xông Tới.(*)	171
76. Chương 76: Tân Binh Quân Hàm.(*)	173
77. Chương 77: Lợi Nhuận Không Ngờ.(*)	175
78. Chương 78: Nơi Ở Mới.(*)	177
79. Chương 79: Hải Tộc Thuỷ Hệ Ma Pháp Sư.(*)	179
80. Chương 80: Vết Sẹo.(*)	181
81. Chương 81: Kĩ Năng Mới.(*)	183
82. Chương 82: Hạ Cấp Dược Hoàn Phong Tốc.(*)	185
83. Chương 83: Tạc Kích.(*)	188
84. Chương 84: Linh Vân Thạch(*)	190
85. Chương 85: Thợ Săn.(*)	192
86. Chương 86: Đột Phá Vòng Vây.(*)	195
87. Chương 87: Tình Huống Ngoài Ý Muốn.(*)	197
88. Chương 88: Không Hàng Binh.(*)	199
89. Chương 89: Dự Định..(*)	201
90. Chương 90: Thứ Đạo.(*)	203
91. Chương 91: Người Thông Minh Gặp Người Thông Minh.(*)	205
92. Chương 92: Giấu Giếm.	208
93. Chương 93: Phệ Hồn Chi Giới Chỉ. (Nhẫn)	210

94. Chương 94: Phương Thức Chiến Đấu Của Thứ Dao.	212
95. Chương 95: Long Ứng.	214
96. Chương 96: Hồ Khẩu Đoạt Ăn.	216
97. Chương 97: Vực Sâu.	218
98. Chương 98: Không Biết Sợ Hãi.	220
99. Chương 99: Mộng Yểm Huyết Động (1).	222
100. Chương 100: Triệu Hồi Khôi Lỗi.(1)	225
101. Chương 101: Bản Đồ Phụ Bản(1).	227
102. Chương 102: Nỗi Lòng Tiêu Ngự.	229
103. Chương 103: Huỳnh Muội.	231
104. Chương 104: Hiệu Quả Đặc Thù Của Tạc Kích.	233
105. Chương 105: Giữ Được Thanh Sơn.(1)	235
106. Chương 106: Chiến Lợi Phẩm.	238
107. Chương 107: Điệp Nữ.	240
108. Chương 108: Thú Huyết Phi Đằng.(1)	241
109. Chương 109: Thời Không Chi Đảo.	243
110. Chương 110: Long Chi Quốc Độ(Quốc Gia Của Rồng).	245
111. Chương 111: Phương Pháp Điều Chế Có Giá Trên Trời.	247
112. Chương 112: Sàn Giao Dịch.	249
113. Chương 113: Dược Hoàn Cường Hoá.	251
114. Chương 114: Nộ Sát.	253
115. Chương 115: Phản Săn.	255
116. Chương 116: Phòng Vệ.	258
117. Chương 117: Kẻ Nhát Gan.	260
118. Chương 118: Pháp Sư.	262
119. Chương 119: Thổ Hệ Pháp Sư Giống Như Thần.	264
120. Chương 120: Phản Kích	266
121. Chương 121: Truy Đuổi.	268
122. Chương 122: Cuồng Chiến Sĩ.	270
123. Chương 123: Nham Thổ Nhấn.	272
124. Chương 124: Tính Toán Của Đạo Tặc.	274
125. Chương 125: Hoàn Hành.	276
126. Chương 127: Càng Ngày Càng Tốt.	280
127. Chương 128: Nhiệm Vụ Thần Bí.	282
128. Chương 129: Thánh Ngôn Chử Thủ.	284
129. Chương 130: Sa Mạc.	285
130. Chương 131: Hắc Âm Giao Long Mãng.	287
131. Chương 132 : Huyết Chiến !	290
132. Chương 133 : Ngạc Nhiên Chưa	292
133. Chương 134 : Cổ Đức Nhân.	294
134. Chương 135 : Minh U Sáo Trang.	296
135. Chương 136 : Tốc Độ Của Gió.	298
136. Chương 137 : Nhiệm Vụ Phụ.	300
137. Chương 138 : Bằng Hữu.	302
138. Chương 139 : Tính Năng Của Vòng Cổ.	304
139. Chương 140 : Tế Tự Thần Điện.	306
140. Chương 141: Đạo Sư Áo Đức Chiến Đấu.	308
141. Chương 142: U Linh Bán Nhân Mã	310
142. Chương 143: Nhiệm Vụ Từ Đâu Tới	312
143. Chương 144: Cướp Quái	315
144. Chương 145: Sai Lầm	318
145. Chương 146: Vụ Yêu	321
146. Chương 147: Tiềm Phục	324
147. Chương 148 : Huỳnh Đệ.	328

148. Chương 149:	Ốc Táp Đức	330
149. Chương 150:	Đại Địa Trớ Chú!	333
150. Chương 151:	Quân Hàm Giáo Quan.	336
151. Chương 152:	Kĩ Năng Ăn Trộm.	339
152. Chương 153:	Phong Thứ Chi Nhận.	342
153. Chương 154:	Tài Thần.	345
154. Chương 155:	Giáo Quan Sáo Trang.	348
155. Chương 156:	Thuật Sĩ.	351
156. Chương 157:	Toàn Phong Cùng Toàn Luật.	354
157. Chương 158:	Thắng Lợi Ngụy Hiểm.	357
158. Chương 159:	Trộm Ít Buồn Nhiều.	360
159. Chương 160:	Hầu Tử.	363
160. Chương 161:	Chỗ Ổ Của Thú Nhân	366
161. Chương 162:	Tế Ti Ngưu Đầu Nhân.	370
162. Chương 163:	Tử Tước Ai Thác Tư Cách Chi Mộ	373
163. Chương 164 :	Phát Động Nhiệm Vụ.	376
164. Chương 165 :	Quyển Luyện.	379
165. Chương 166.	Phối Hợp	382
166. Chương 167.	Đoạt Thức Ăn Dưới Miệng Hổ.	386
167. Chương 168:	Cương Thi Cung Liệp Giả.	390
168. Chương 169:	Dòng Nước Ngầm.	393
169. Chương 170:	Quần Thể Mộ Dưới Đất.	397
170. Chương 171:	Ô Qua Hắc Thiết.	400
171. Chương 172:	Cương Thi Biến Dị.	403
172. Chương 173:	Ma Pháp Trận	406
173. Chương 174:	Vật Phẩm Của Sâm Nạp Đức	410
174. Chương 175:	Hắc Long Câu Cường Đại.	413
175. Chương 176:	Đầu Mối.	417
176. Chương 177:	Lang Nhân Ma Ai Đa.	420
177. Chương 178:	Yêu Cùng Hận.	423
178. Chương 179:	Hắc Long Câu Tọa Kỵ.	427
179. Chương 180:	Nham Thạch Cự Nhân.	431
180. Chương 181:	Vũ Long Phong.	434
181. Chương 182:	Năm Thợ Săn.	437
182. Chương 183:	Phản Kích.	444
183. Chương 184:	Địa Huyệt Nhân.	448
184. Chương 185:	Tử Vong Trò Chơi	451
185. Chương 186:	Bộ Liệp.	454
186. Chương 187:	Vong Linh Ưc Chế	457
187. Chương 188:	Tuyệt Sát.	460
188. Chương 189 :	Nhật Ký Tháp Đức	463
189. Chương 190 :	Giá Trị Tội Ác	466
190. Chương 191 :	Kĩ Năng Cấp Hai Mươi	470
191. Chương 192:	Đấu Trường.	473
192. Chương 193:	Thi Đấu	475
193. Chương 194:	Khinh Dịch.	479
194. Chương 195:	Hắc Tái	481
195. Chương 196:	Tiểu Dao.	484
196. Chương 197:	Bác Mệnh.	487
197. Chương 198:	Cải Biến Vận Mệnh	490
198. Chương 199:	Thư Sinh.	493
199. Chương 200:	Phản Kích.	496
200. Chương 201:	Kích Sát	499
201. Chương 202:	Đơn Nhân Phó Bản.	502

202.	Chương 203: Vân Vụ Thảo.	505
203.	Chương 204 : Trạm Góc Tĩnh Linh	508
204.	Chương 205: Chợ Đêm	511
205.	Chương 206: Lầy Đồ Trong Túi	514
206.	Chương 207: Cường Sát	518
207.	Chương 208: Cột Năng Lượng.	521
208.	Chương 209: Trí Mệnh Bạo Phá.	524
209.	Chương 210: Thợ Săn.	528
210.	Chương 211: Thủ Vệ	531
211.	Chương 212: Khi Chiêu	534
212.	Chương 213: Tàn Sát	538
213.	Chương 214: Kỵ Giới Nhân Ngẫu.	541
214.	Chương 215: Thần Khí?	544
215.	Chương 216: Di Thất Chi Thành	547
216.	Chương 217: Thần Dụ Chi Thư	551
217.	Chương 218: Thần Dụ Chi Thư Biến Thái	554
218.	Chương 219: Long Dăng Kị Sĩ	557
219.	Chương 220: Vật Phẩm Hệ Bất Tử.	561
220.	Chương 221: Thâm Thúy Bảo Thạch.	564
221.	Chương 222: Hư Nhược.	567
222.	Chương 223: Nữ Vương Sm(*)	570
223.	Chương 223:sm Nữ Vương (*) (p2)	572
224.	Chương 224 :bán Vong Linh Cấp Nhĩ	573
225.	Chương 225 : Văn Minh Khoa Học Kỹ Thuật	576
226.	Chương 226 Người Máy Khổng Lồ	579
227.	Chương 227 Kiếm Năng Lượng	582
228.	Chương 228 Tiến Vào Hoàng Cung	585
229.	Chương 229 Ngã Cơ Lý Á	588
230.	Chương 230 Ý Nguyên Xưa	592
231.	Chương 231 Phí Tư Tặng Đồ	595
232.	Chương 232 Vật Dễ Dàng	598
233.	Chương 233 Cuộc Chiến Bảo Vệ Địch Nhã	601
234.	Chương 234 Cương Quyết	605
235.	Chương 235+236 Đồng Đội	610
236.	Chương 237 Vô Địch Xuất Huyết	614
237.	Chương 238 Ốc Sên	617
238.	Chương 239 Thi Giết Người	620
239.	Chương 240 Bảng Hoả Pháp Sư	624
240.	Chương 241 Tử Thần	627
241.	Chương 242 Cùng Chết	631
242.	Chương 243: Tàn Sát.	634
243.	Chương 244 Bao Vây Tiếu Trừ.	637
244.	Chương 245 Bĩ Mông Cự Thú	641
245.	Chương 246 Lợi Ích	644
246.	Chương 247 Tiêu Diệt Bĩ Mông Cự Thú	647
247.	Chương 248 Tuần Thú Sư	650
248.	Chương 249 Nhấn Sinh Mệnh	654
249.	Chương 250 Npc Đạo Tặc Cấp ?	657
250.	Chương 251 Long Tường Thuật	660
251.	Chương 252 2 Quân	663
252.	Chương 253 Giết Hại	667
253.	Chương 254 Bị Bao Vây	670
254.	Chương 255 Mai Phục	673
255.	Chương 256 Phục Kích	676

256. Chương 256 Phục Kích (2)	679
257. Chương 257 Vây Kín	682
258. Chương 258 1 Người Thợ Săn	686
259. Chương 259 Bạo Hùng	689
260. Chương 260 Hạt Châu	693
261. Chương 261: Đột Thử.	697
262. Chương 262: Lễ Vật.	700
263. Chương 263: Giải Mộng.	703
264. Chương 265: Vu Thuật Tát Mãn.	709
265. Chương 266: Lôi Bạo Đồ Đằng.	712
266. Chương 267: Phương Pháp Điều Chế Có Giá Trên Trời.	716
267. Chương 268: Vòng Nhiệm Vụ Thứ 3.	719
268. Chương 269: Mãn Thệt.	722
269. Chương 270: Đục Đáy Dìm Thuyền.	725
270. Chương 271: Trần Trường Tập Thể.	729
271. Chương 272: Huyết Chiến.	732
272. Chương 273: Trò Chơi Bắt Đầu.	735
273. Chương 274: Quyết Đấu.	738
274. Chương 275: Bụi Truy Tung.	741
275. Chương 276 Thiên Tài	745
276. Chương 277 Ốc Sên Thất Bại	748
277. Chương 278 Miếng Lót Vai Cấp Sử Thi	752
278. Chương 279 Nhiệm Vụ Chuyển Chức	755
279. Chương 280 Chiến Tranh	758
280. Chương 281 Tàn Sát	761
281. Chương 282 Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng	765
282. Chương 283 Thiên Long	768
283. Chương 284 Dự Định Của Tiêu Ngự	771
284. Chương 285 Phượng Hoàng Tung Cánh	774
285. Chương 286 Phượng Hoàng Vũ	778
286. Chương 287 Đối Chiến	781
287. Chương 288 Dương Dao	784
288. Chương 289 10 Bước Giết 1 Người	787
289. Chương 290 Mạnh Mối	793
290. Chương 291 Độ Sức	796
291. Chương 292 Dẫn Động Mầm Tai Họa	800
292. Chương 293 Viện Thủ	803
293. Chương 294 Ân Đức	806
294. Chương 295 Thụ Nghệ	813
295. Chương 296 Lột Xác	816
296. Chương 297 Ẩn Nguyệt Chi Nhược	819
297. Chương 298 Thánh Điện Chi Hỏa Và Lời Thề	822
298. Chương 299 Ngọc Dối Lừa	826
299. Chương 300 Quyết Định Nguy Hiểm	832
300. Chương 301 Tự Bạo	835
301. Chương 302 Tử Eo	839
302. Chương 303 Chiến Thuật Tối Thượng	842
303. Chương 304 Kính Sợ	845
304. Chương 305 Nha Thử	848
305. Chương 306 Vân Nghĩa	851
306. Chương 307 Tam Liên Kích	855
307. Chương 308 So Chiêu	858
308. Chương 309 Bĩ Mông	861
309. Chương 310 Hồn Sư	864

310. Chương 311 Phong Thần	867
311. Chương 312 Cực Hiệu Ăn Mòn	870
312. Chương 313 Vật Phẩm Huyết Thống	874
313. Chương 314 Kỹ Năng Nha Thử	877
314. Chương 315 Không Dịch Nổi	880
315. Chương 316 Mở Rương	884
316. Chương 317 Diệu Kế	887
317. Chương 318 Sào Huyết Bĩ Mông	891
318. Chương 319 Thù Hận	894
319. Chương 320 Chiêu Hồn	897
320. Chương 321 Tiên Đoán	901
321. Chương 322 Triệu Hồi U Linh Bĩ Mông	904
322. Chương 323 Thăng Cấp U Linh Bĩ Mông	908
323. Chương 324 Pháp Sư ?	911
324. Chương 325 Tiền Đặt Cực	914
325. Chương 326 Ngoại Vật	918
326. Chương 327 Hỏa Diễm Đường Lang	921
327. Chương 328 Băng Lôi Song Pháp	924
328. Chương 329 Băng Hệ Ma Pháp	927
329. Chương 330 Kết Quả	931
330. Chương 331 + 332 Chế Tạo Cực Hiệu Ăn Mòn	937
331. Chương 333 Tật Phong Gia Tộc	940
332. Chương 334 Động Nhím	944
333. Chương 335 Sấm Quan	947
334. Chương 336 Hắc Âm Hận Giả	950
335. Chương 337 Liệt Ngang Nạp Đa	953
336. Chương 338 Trung Thành Và Phản Bội	957
337. Chương 339 Pháp Tắc Cửa Hấp Huyết Quỷ	960
338. Chương 340 Sáo Trang Bá Tước	964
339. Chương 341 Hoắc Tư Nhĩ	967
340. Chương 342 Tinh Thần Công Kích	971
341. Chương 343 Nha Khẩu Quan	974
342. Chương 344 Nhiệm Vụ Chuyển Chức	981
343. Chương 345 Trúng Kế	985
344. Chương 346 Gieo Gió Gấp Cối Xay Gió	988
345. Chương 347 Bảo Rương A Cấp	991
346. Chương 348 Vật Phẩm X	995
347. Chương 349 Sát Quái	1001
348. Chương 350 Vượt Cấp	1004
349. Chương 351 Tiêu Linh	1014
350. Chương 352 Nhiệm Vụ Âm Sát	1026
351. Chương 353 Công Thành	1043
352. Chương 354 Ác Ma Chi Giác	1050
353. Chương 355 Bá Vương Ngạnh Thượng Cung	1060
354. Chương 356 Thành Thị Hải Tộc	1070
355. Chương 357 Tinh Anh Khôi Lỗi	1084
356. Chương 358 Hắc Âm Thạch Ma.	1092
357. Chương 359 Mạo Hiểm	1098
358. Chương 360 Công Hội Tranh Hùng	1102
359. Chương 361 Tranh Giành	1105
360. Chương 362 Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa	1108
361. Chương 363 Kháng Thể	1111
362. Chương 364 Bảng Xếp Hạng	1115
363. Chương 365 Ô Phục Nặc Tư	1118

364. Chương 366: Luyện Kim Tông Sư.	1125
365. Chương 367: Đại Địa Chi Tâm.	1131
366. Chương 368: Không Gian Thần Khí.	1135
367. Chương 369: Nội Dung Bút Ký.	1141
368. Chương 370: Cầu Đố.	1145
369. Chương 371: Cao Cấp Dã Tính Được Hoàn.	1148
370. Chương 372: Quái Thai.	1152
371. Chương 373: Nha Nhận.	1155
372. Chương 374: Song Hùng Tranh Cháp.	1161
373. Chương 375: Đảo Ngược?	1165
374. Chương 376: Quýt	1169
375. Chương 377: Ngạo Mạn Quần Hùng	1172
376. Chương 378: Thăm Dò	1175
377. Chương 379: Toàn Diện Khai Chiến	1179
378. Chương 380: Giảo Sát Chiến	1182
379. Chương 381 Chiếm Đóng.	1185
380. Chương 382 Chiến Tranh Thị Huyết.	1189
381. Chương 383 Gặp Lại.	1193
382. Chương 384 Dự Địch.	1197
383. Chương 385 5 Ku Áo Vải.	1200
384. Chương 386 Chuồn Chuồn.	1204
385. Chương 387 Nhiệm Vụ Của Hồn Sư.	1207
386. Chương 388 Vu Yêu Vương Khắc Văn Đồ Tư	1211
387. Chương 389 Màn Trời Tử Vong	1214
388. Chương 390 Kích Phát Cạm Bẫy	1218
389. Chương 391 Vòng Nhiệm Vụ Thứ 9 Cùng Thứ 10	1221
390. Chương 392 Nghi Thức.	1224
391. Chương 393 Phủ Đệ Của An Đông Ni Khắc	1228
392. Chương 394 Sắc Quỷ An Đông Ni Khắc.	1230
393. Chương 395 Âm Sát.	1233
394. Chương 396 Tự Bạo.	1238
395. Chương 397 Kết Cục Bất Đồng	1242
396. Chương 398 Hạ Vị Thần Khí	1245
397. Chương 399 Ôn Lại	1249
398. Chương 400 Kinh Hải.	1252
399. Chương 401: Nguyệt Sắc	1255
400. Chương 402: Kinh Địch	1259
401. Chương 403: Thân Ảnh	1262
402. Chương 404: Đệ Nhất Nhân Trò Chơi	1265
403. Chương 405: Sợ Hải Thét Gào	1268
404. Chương 406: Giải Tán	1272
405. Chương 407: Tiền Đặt Cược	1275
406. Chương 408: Lưỡi Lê	1279
407. Chương 409: Thích Khách	1283
408. Chương 410: Thân Ảnh Chiến Thần	1286
409. Chương 411: Trận Quyết Đấu Đỉnh Cao	1290
410. Chương 412: Đi Tới Thần Đàn	1293
411. Chương 413: Một Khi Thành Danh Thiên Hạ Biết	1297
412. Chương 414: Tái Ngộ Ốc Khắc	1300
413. Chương 415: Thần Tộc	1304
414. Chương 416: Thần Lằn Long Nham	1307
415. Chương 417: Cấp 60	1310
416. Chương 418: Quang Âm Chi Môn	1314
417. Chương 419 : Bán Thần Hiến Tế	1317

418. Chương 420 : Gặp Nạn.	1321
419. Chương 421 : Phần Nộ.	1324
420. Chương 422 : Hồ Lạc Bầy Dê	1328
421. Chương 423 : Lưỡi Hái Tử Thần.	1332
422. Chương 424 : Vật Hoàn Chủ.	1335
423. Chương 425 : Hạ Vị Thần Khí	1338
424. Chương 426 : Sáo Trang Đại Nguyên Soái.	1342
425. Chương 427 : Giả Heo Ăn Thịt Cọp.	1345
426. Chương 428 : Giết Gà Dùng Dao Mổ Trâu.	1348
427. Chương 429 : Xe Tăng Đứng Đầu Tà Ác Liên Minh.	1352
428. Chương 430 : Song Luyện.	1355
429. Chương 431 : Chỉ Giáo.	1359
430. Chương 432 : Âm Mưu.	1362
431. Chương 433 : Vu Sư.	1366
432. Chương 434 : Thân Ảnh Chiến Sĩ.	1369
433. Chương 435 : Kỹ Năng Truyền Thuyết Lv 60	1373
434. Chương 436: Vòng Thứ Nhất!	1376
435. Chương 437: Tiểu Thử Ngưu Đao!	1378
436. Chương 438: Tử Thần.	1381
437. Chương 439: Băng Hỏa Pháp.	1384
438. Chương 440: Áo Thuật Pháp Sư.	1387
439. Chương 441: Tam Bản Phủ.	1390
440. Chương 442: Ái Tình Chi Tâm.	1393
441. Chương 443: Phi Đao Tuyệt Kỹ.	1395
442. Chương 444: Rằm Rộ.	1399
443. Chương 445: Thương Minh.	1402
444. Chương 446: Đao Kiếm.	1405
445. Chương 447: Cuồng Hóa	1408
446. Chương 448: Mặt Nhật Trảm Kịch	1412
447. Chương 449 Sát Chiêu	1415
448. Chương 450 Đuổi Tận Giết Tuyệt	1418
449. Chương 451 Thần Khí Sáo Trang	1422
450. Chương 452 Tân Tư Liệu Phiến	1425
451. Chương 453: U Ảnh Ấm Sát	1429
452. Chương 454: Nhiệm Vụ Mới	1432
453. Chương 455: Nhiệm Vụ Mới	1435
454. Chương 456: Thần Vương Ốc Nhĩ Hi Đức	1438
455. Chương 457: Quyết Chiến Vạn Người	1442
456. Chương 458 Lực Lượng Chủ Thần Cấp	1445
457. Chương 459 Thần Vương Ốc Đồn	1449
458. Chương 460 Đạo Thần	1452
459. Chương 461 Đình Phong Chi Chiến - Đại Kết Cục	1456

TẶC ĐẢM

Giới thiệu

Thể loại: Võng Du (Game Online) Nguồn: 4vn. eu, vip. vandan. vn, truongton. net, luongsonbac. com

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tac-dam>

1. Chương 1: Tiêu Ngự(*).

Cái cửa thấp của căn nhà gỗ trước gió đầy mùi xú khí chỉ chực mở ra, phát ra tiếng vang chi chi cha cha, nửa chấn lên tường, nghiêng nghiêng lung lay như muốn đổ, bất quá cuối cùng cũng không có sụp đổ được.

Địa phương đến cả chó cũng không muốn đến, nhưng lại chưa chắc đã không có người ở.

Chỉ cha một tiếng chiếc cửa mở ra, ở bên trong đi ra là một cô gái mặc chiếc váy màu trắng, ước chừng mười bảy, mười tám tuổi, tóc đen buông xuống, phát ra thật mượt mà như trân châu bình thường. Vặn về mái tóc của mình, cô gái dùng ngón tay khều khều một chút tóc, để một ít tóc ra phía sau, sau đó dùng bàn tay có chút trắng nhợt kéo váy lên một ít, nhảy về phía trước một bước, đứng ở bên trên một khối đá tương đối sạch sẽ, sau đó hướng vào trong nhà lo lắng kêu lên:

- Ca, nhanh lên một chút, huynh toàn ra muộn thôi!

Thanh âm của cô gái thật là thanh thanh thúy thúy tựa như Hoàng Oanh xuất cốc, nghe rất êm tai.

Bên trong cửa gỗ thấp bé một nam tử đi ra, bộ dáng khoảng 25, 26 tuổi, bởi vì cửa phòng của căn nhà gỗ thấp quá, nam tử không thể không đi qua mà không cúi xuống thấp tới hơn phân nửa cái đầu.

Thấy nam tử đi ra, cô gái kéo váy, nhảy tới một tảng đá khác, nhường tảng đá ban đầu cho đại ca đang đi ra.

Nam tử mặc dù mặc một bộ tây phục, cũ, đầy nếp nhăn. Nhìn qua có vẻ hắc có vóc người tầm hơn một thước, hơi gầy yếu, nhưng lưng lại rất thẳng, thoát nhìn anh tuần phi thường.

- Nhớ kĩ phải nghiêm túc làm việc nhé, không được đánh nhau nữa, nếu không, nói thăm....Buổi tối không được ăn cơm.

Cô gái giờ giờ hai nắm tay rất nhỏ, hai mũi cau lại, sau đó ngọt ngào cười, lộ ra đôi má núm đồng tiền nhợt nhạt, phi thường vui vẻ đáng yên, nếu như người ta thấy được, khẳng định rất kinh ngạc, ở xóm nghèo lộn xộn này, tự nhiên lại xuất hiện một cô gái xinh đẹp xuất chúng như vậy.

Làm việc? Nam hài trong mắt hiện lên một tia áy náy, cái này chẳng qua chỉ là lừa gạt muội muội hắc mà thôi, hắc làm gì có nơi làm việc, người giống như hắc, có thể tìm được việc gì sao?

- Ủ! Nam tử đáp, tay phải tự nhiên vuốt vuốt cái mũi, cổ tay áo tây phục cũ màu đen đã hiện lên chút trắng, cánh tay của nam tử dĩ thường bắt mắt. Đây là một đôi tay phi thường trắng trẻo, ngón tay thon dài, không có bất cứ vết sẹo gì, trắng tự như một khối ngọc trắng ngần, đôi tay giống hệt như của nữ hài tử có cuộc sống an nhàn sung sướng vậy, một đôi tay như vậy căn bản không nên có trên người một nam tử như thế.

- Ca, tay huynh thật xinh đẹp!- Cô gái mím môi mỉm cười nói, khom lưng cúi đầu đánh giá cẩn thận một hồi, nàng cũng rất kì quái, tại sao ca ca mình có một đôi tay xinh đẹp như vậy, cô gái cúi đầu nhìn đôi tay mình, tự nhiên có một chút tự ti mặc cảm, nhanh chóng đưa hai tay ra giấu ở đằng sau. Hai tay này có một ít vết thương mà cũng có vẻ thô ráp nữa.

Nhìn thấy động tác của cô gái, nam tử hai cánh mũi hơi cay cay, quần áo trong nhà đều là do cô gái giặt, bất luận đông lạnh hè nóng, đến tiết trời mùa đông, trời giá rét như thế, đến sắt đá cũng có thể bị nứt ra, đôi tay xinh đẹp cũng trở lên thô ráp. Nam tử cũng muốn giúp cô gái giặt quần áo những cô gái thể nào cũng không chịu.

- Ủ! - Nam tử không phản bác, thấp giọng đáp, trong lòng rất xúc động, tay người mới là đôi tay xinh đẹp nhất thế giới, nam tử vuốt vuốt mũi cô gái, nói:

- Ta đi làm đây, muội phải đọc sách đấy nhé.

- Biết rồi! - Cô gái hắt hắt cái mũi, mở miệng tỏ vẻ bất mãn với hành động của nam tử.

- Giữa trưa nhớ phải ăn cơm biết không, còn nữa buổi tối nhớ trở về sớm một chút.- Nam tử lo lắng dặn dò.

- Được rồi, được rồi, biết rồi! ca phải biến thành bác gái trong hội Chữ Thập Đỏ của bệnh viện mới đúng.- Cô gái thúc lưng nam tử lên phía trước.

Nam tử cười khổ lắc đầu, giẫm từng khối đá nhô lên rồi đi cuối ngã tư đường.

- Ca, chờ một chút đã!- Cô gái vội vàng kêu lên.

- Có chuyện gì vậy? - Nam tử quay đầu lại hỏi.

Cô gái nhảy nhip nhàng đuổi theo nam tử, đi tới trước mặt nam tử, mở cái miệng nhỏ nhắn, ngữ khí có chút oán giận nói:

- Huynh xem huynh kìa, đi làm mà cả cổ áo cũng không gấp! - Giơ tay lên cổ nam tử sửa lại cổ áo một chút, sau đó cẩn thận đánh giá lại, rồi lộ ra vẻ hài lòng, vui vẻ nói:

- Tốt lắm, ca ca người vĩnh viễn là đẹp trai nhất, cố gắng lên!

Nam tử xoa xoa cái đầu của cô gái, mỉm cười, cô gái tươi cười luôn làm cho hắn quên đi hết tất cả các phiền não.

- Ta đi! Nam tử nói xong đã biến mất cuối ngã tư đường.

Xuyên qua khu phố đầy đá này, sau đó lại đi qua mấy nơi đường tắt chật hẹp không ai lui tới, trước mắt tự nhiên thông suốt, trước mặt là vô số nhà cao tầng, người người qua lại “ngựa xe như nước” (ý nói đông vui tấp nập), cùng với những thứ vừa thấy thật là hai thế giới bất đồng, phẳng phất như phân biệt thiên đường cùng địa ngục.

Nhìn quán rượu rực rỡ trước mặt, nhìn thì gần nhưng thật ra khoảng cách với mình lại rất xa xôi.

Ánh mắt nam tử đảo qua mỗi một người đi đường, người đi đường trên người mỗi động tác rất nhỏ, mỗi chỗ nhỏ nhất trên người đều không qua khỏi cặp mắt lợi hại của nam tử. Nam tử này nhìn tới nhìn lui những người đi đường, hơi mang chút thất thần, đi tới không có mục đích.

- Tiêu Ngự! - một thanh âm khoan khoái nhẹ nhàng ở phía sau vang lên, trong giọng nói có pha chút ngạc nhiên lẫn vui mừng.

Nam tử quay đầu lại, ánh mắt dừng lại trên người người vừa đến, người đến là một thiếu niên khoảng 26,27 tuổi, hắn trên người mặc một chiếc áo cộc, bên dưới là một chiếc quần jean rách nát, cũng không biết nhặt được ở đâu nữa, bất quá được giặt rất sạch sẽ.

- Là người! - Tiêu Ngự vừa nói, ánh mắt lại chuyển hướng về phía đường cái.

- Đang tìm gì chứ! - Thiếu niên ánh mắt hướng về những người đi đường qua lại, hỏi.

Tiêu Ngự vừa lắc đầu lại vừa gật đầu, ngay cả chính mình còn mâu thuẫn nữa là.

Nhìn mặt người thiếu niên kia một chút, Tiêu Ngự nhớ tới lần đầu tiên gặp thiếu niên kia, bởi vì thiếu niên kia trên đường hành khất bị người ta đánh đập suýt chết, chính là Tiêu Ngự đã đem hắn tới hội Chữ thập đỏ của bệnh viện, từ khi đó, hai người quen biết nhau, bất quá cũng chỉ là quen biết mà thôi.

- Người có một thân bản lãnh, nhưng lại luôn luôn không ra tay, người cuối cùng là đợi cái gì? Nếu không, người dạy ta một chút đi, nếu người có thể dạy ta, sau này kiếm được bao nhiêu ta đều đưa cho người một nửa được không? - Thiếu niên cầu xin nói.

Tiêu Ngự lắc đầu nói:

- Hầu Tử, cho dù ta đồng ý dạy người, người cũng không học nổi.

- Tại sao? - Người thiếu niên kia gọi là Hầu Tử bất đắc dĩ hỏi lại, ánh mắt rơi vào đôi bàn tay trắng nõn thon dài của Tiêu Ngự, rất khó tưởng tượng loại người như bọn họ lại tồn tại một người có đôi tay như vậy, hai tay này nếu để đàn dương cầm có lẽ phi thường thích hợp đi, hầu tử thầm nghĩ, tựa hồ có thể hiểu được cái gì đó.

- Quên đi, không học sẽ không học.

Hầu Tử thở dài nói, nếu như người khác có bản lãnh này, Hầu Tử khẳng định sẽ không từ thủ đoạn mà học được, nhưng là Tiêu Ngự không giống thế, Tiêu Ngự là bằng hữu của hắn, tuy Tiêu Ngự không coi hắn là bằng hữu nhưng hắn vẫn coi Tiêu Ngự là bằng hữu, hơn nữa lại là bằng hữu sinh tử.

Ánh mắt Hầu Tử từ trên người Tiêu Ngự rời đi, hướng tới một nữ nhân yếu điệu tầm hơn ba mươi tuổi. Nữ nhân yếu điệu này vóc người cao gầy, mặt mày siêu ngắn, trên cặp đùi thon dài xinh đẹp đi một đôi tất chân màu ngọc toả ra vẻ hấp dẫn trí mạng, bất quá ánh mắt của Hầu Tử không phải hướng về đôi chân đẹp của nàng, mà là hướng đến chiếc ba lô màu đen trên lưng nàng.

- Xin lỗi! - Hầu tử thấp giọng nói, sau đó hướng tới phương hướng của nữ nhân kia đi tới.

Hầu Tử là một kẻ trộm, hắn tiếp theo chính là muốn ăn trộm trong ba lô của nữ nhân kia một số vật.

Vì cuộc sống mà thôi, không có gì là đúng hay sai cả. Tiêu Ngự đôi mắt hiện lên một tia âm đạm, tự giễu chính mình, chính mình không phải cũng thế sao, cũng là kiếm ăn từ trong túi người khác.

Tiêu Ngự cũng là một tên trộm! giống như ăn trộm, không khác gì Hầu Tử, nhưng Tiêu Ngự tự nhận là mình với tên trộm cấp khác có phân biệt.

Tiêu Ngự có chút thất vọng đi tới phía trước, tìm ba bốn giờ rồi, đi qua cả nửa thành phố. Thở không ăn gần hang. Tiêu Ngự cũng không dám hành động ở gần nhà.

Hắn khi thì ngồi ở trong một góc mà quan sát, khi thì đi một đoạn đường ngắn, thủy chung cũng không có phát hiện ra được một con “dê béo” nào thoả mãn cả. Tiêu Ngự có thói quen, hắn đôi khi cả nửa tháng cũng không bắt được một con “dê béo” nào. Trên thực tế thủ đoạn của Tiêu Ngự, đi qua một con phố có thể tùy tiện bắt được khá nhiều con “dê béo”, chỉ là hắn sẽ không làm như vậy.

Tiêu Ngự ngón tay phải động đậy, hai ngón tay như bạch ngọc không có chút vết nào, một đạo ánh sáng hiện lên rồi lại biến mất không thấy, đạo ánh sáng đó phẳng phất chưa từng xuất hiện ở đây.

Tiêu Ngự giơ đôi bàn tay phải của mình lên, năm ngón tay mở ra, ánh mặt trời xuyên thấu qua khe hở giữa các ngón tay, đây là một đôi tay hoàn mỹ như thế nào? Nhưng hai tay này lại dùng để đi ăn trộm, Tiêu Ngự ngược đầu lên nhìn ánh sáng mặt trời chiếu qua làm hiện ra ngón tay hồng hồng lóng lẩy, tự nhiên sinh ra một chút cảm ghét đôi bàn tay này.

Tiêu Ngự dừng lại trên đường một chút, đôi khi là đến cả giờ đồng hồ, hắn có thể đi như vậy cả ngày trời, sau đó về nhà với hai tay trống trơn à.

Lúc Tiêu Ngự đi qua một góc đường, có nhìn thấy hai tên đáng vẻ lưu manh tầm hơn 30 tuổi, trong đó có một người tóc trắng, người kia trên người mặc một bộ áo tây phục, nửa dưới cũng mặc một cái quần jean rách nát có vài phần tương tự như quần của Hầu Tử.

Những người này hơn phân nửa là trên đường rất hỗn đản, lắm một đạo tặc, tốt nhất là chớ chọc vào đám người này. Bởi vì trộm cấp bình thường, bị phát hiện nhiều nhất cũng chỉ là bị mắng vài tiếng mà thôi,

trộm của những người này, nếu như bị phát hiện khẳng định là sẽ bị đánh cho rất là thê thảm, có đôi khi bị người đánh chết nửa người ấy chứ.

- Mụ đàn bà nọ cũng thật ghê gớm, trộm đã không được lại đánh lại tao, bực thật! - Tên tóc trắng nói một hơi.

- Đừng nói nữa, càng nói càng thêm giận, lần tới phải chĩnh mụ đàn bà đó lên cha mẹ cũng không nhận ra nữa! - Tên quần Jean rách nát mắng.

Hai người hùng hùng hổ hổ đi tới, trên đường người đi đường cũng không dám nhìn nhiều, vội vã đi qua, sợ rằng vô ý mà chọc tới đám người này.

Tiêu Ngự ánh mắt đảo qua hai người, chỉ là dừng lại trên người họ vài giây thôi, rồi cúi đầu, đi tới phía bọn họ.

- Thằng thỏ con này, nhìn cái gì vậy mày? - Tên tóc trắng mắng, ánh mắt nhìn vào nếp nhăn trên trang phục tây trang cũ kĩ của Tiêu Ngự, khoe miệng cười nhạt, tiểu tử này nhìn qua lớn lên chắc chỉ là một con chó trong hình người mà thôi, còn giờ là hình dạng của một con vẹt đây.

Tiêu Ngự không có trả lời, vội vã đi tới. Tặc Đảm ()

2. Chương 2: Truyền Thuyết Ân Trạch Tư.(*)

- Đừng hỏi tại sao ta đánh ngươi, chỉ là nhìn ngươi thấy khó chịu mà thôi!

Tên tóc trắng khoe miệng cười càn rỡ, đối với bọn họ đi trên đường tùy tiện đánh một hai người căn bản không coi là chuyện gì lớn cả, chỉ cần không đánh chết người là được rồi, đánh chết thì bọn họ lại phải chạy trốn.

Trước khi tên tóc trắng đá trúng Tiêu Ngự một khắc, Tiêu Ngự đã có cơ hội để né tránh, nhưng hắn cũng không có trốn, mà cứng rắn chịu một cước này, vừa chịu một cước đá trúng, hắn kêu lên một tiếng, tay trái thuận thế kéo chân tóc trắng, đẩy hắn lao đảo một bước.

Tiêu Ngự vừa mới đứng vững, cánh tay ở phía trên bả vai tên tóc trắng, ngón tay như bay, một đạo hàn quang xoay tròn nhảy múa trên đầu ngón tay phải của Tiêu Ngự, nếu như cẩn thận quan sát, có thể nhận ra đây là một lưỡi dao rất dài và nhỏ tầm một cm nhưng sắc bén. Lưỡi dao phi thường sắc bén, dễ dàng rạch mở quần jean của tóc trắng, sau đó liền biến mất không thấy đâu nữa, người bình thường mà chứng kiến, sợ rằng cũng tưởng rằng đây chỉ là ảo giác của mình mà thôi.

Tiêu Ngự ngã lăn quay trên mặt đất, ôm bả vai, tên tóc trắng cũng ôm cánh tay nhe răng nhếch miệng.

Người ở bên ngoài xem ra, chỉ là một hồi sự việc ngoài ý muốn mà thôi, tên tóc trắng đá Tiêu Ngự một cước, Thân thể Tiêu Ngự mất thăng bằng bay đi, tay trái vô tình bắt được chân tóc trắng, kéo một cái, vừa mới đứng vững, bả vai lại đụng vào trên cánh tay của tên tóc trắng, tiếp theo lại té lăn quay trên đất, chỉ thế mà thôi, không ai phát hiện ra ngón tay phải của Tiêu Ngự đã làm những gì.

- Đồ ranh con, cũng dám đánh trả à! - Cánh tay tên tóc trắng bị va chạm khiến hắn bực mình khó chịu, lửa giận bùng lên, lập tức hung hăng tiến tới đá Tiêu Ngự thêm mấy cái.

Thấy tên tóc trắng phát hỏa, tên quần Jean rách nát cũng tới hỗ trợ, phát tiết lửa giận lên người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự cố gắng bảo vệ hai tay, sau lưng truyền đến từng đợt đau đớn cũng không hề gì, hắn đã quen rồi, trong đầu hắn chỉ có một ý nghĩ, dù thân thể này có bị thương, hai tay này không thể để bị thương được.

- Thôi quên đi, đừng đánh hắn tới chết, tên rác rưởi này không đáng.- Thấy thân thể Tiêu Ngự không ngừng co quắp, tên quần Jean rách nát lôi kéo tên tóc trắng, nói.

Tên tóc trắng vừa đá thêm mấy đá, nhìn thấy Tiêu Ngự cuộn mình thành một khối, cũng không có bộ dạng muốn đánh trả chút nào, cảm giác được không có gì xảy ra cả, liền mất đi hứng thú.

- Nhóc con, lần sau nhớ mở to mắt mà nhìn nhé! - Tên tóc trắng run rẩy hai bả vai, đánh Tiêu Ngự một trận, cảm giác được sáng khoái hơn rất nhiều.

- Người nói có lên hay không đi tìm mỹ nữ bác sĩ, thật là xinh đẹp, bộ ngực nọ, cái mông nọ... Sách sách, được cùng nàng lên giường một lần, dù mất đi mười năm tuổi thọ cũng vui lòng à! - Tên quần Jean rách vừa khoa trương vừa nuốt nước miếng, trong đầu hiện ra dung mạo của mỹ nữ bác sĩ, trang phục trắng như tuyết, rất dễ dàng làm cho đáy lòng người nào đó hiện ra dục vọng tà ác.

- Thiệt hay giả? Đừng tìm loại hàng cấp hai nhé! - Chứng kiến bộ dạng thất thần của quần Jean rách nát, tên tóc trắng thật ra cũng sinh ra một chút hứng thú.

- Bây giờ ta dám cam đoan với ngươi, tuyệt đối là loại hàng loại một, không, không phải là loại một nữa, là cao cấp nhất. Nếu như đem mỹ nữ bác sĩ này so với Mân Hoa Côi ở câu lạc bộ đêm nọ thì đúng chỉ là một bãi phân chó mà thôi! - Tên quần Jean rách nát trả lời dứt khoát.

Tên tóc trắng nửa ngờ nửa tin nhìn tên quần jean rách nói:

- Vậy chúng ta đi xem một chút đi chứ!

Không còn để ý tới Tiêu Ngự, tên tóc trắng cùng quần Jean rách đi tới phía trước.

Tiêu Ngự ngồi dậy, lau một chút máu tươi xuất hiện trên khoé môi, nhìn bóng lưng của hai tên kia mà lạnh lùng cười, ánh mắt rơi vào bên trên quần của tên tóc trắng. Dưới đáy túi quần của tên tóc trắng có một miếng khe hẹp nhỏ dài chừng ba bốn li, nếu không cẩn thận quan sát căn bản không thể nhìn ra, mà trên thực tế, bên trong túi quần của tên tóc trắng sớm đã trống không rồi.

Tiêu Ngự đứng lên, đột ngột chạy tới chỗ hai người kia, hung hăng đẩy mạnh hai người một cái, Tên tóc trắng cùng tên quần Jean rách không đề phòng tình huống này, lập tức té lăn quay ra ven đường, chỉ là cùng bọn họ tiếp xúc trong thời gian cực ngắn, một lần nữa hàn quang ở giữa ngón tay phải Tiêu Ngự lại hiện lên, đáy túi quần tên quần Jean rách để lại một vết rạch dài nho nhỏ, một ít vật phẩm rơi vào trong lòng bàn tay Tiêu Ngự.

Vật tới tay, không thể ngờ là thuận lợi như vậy, Tiêu Ngự khoé miệng lộ ra ý cười

.

- Mẹ kiếp tên tiểu tử này, ngươi muốn chết hả! - Hai người đột nhiên bị tập kích, giãy dụa đứng lên, lúc này Tiêu Ngự giống như cung đã thoát khỏi dây hương phía xa xa chạy như điên.

Tên tóc trắng cùng tên quần Jean rách lập tức đuổi theo Tiêu Ngự, hai tên này khí lực hơn phân nửa đều tập trung trên người nữ nhân rồi, làm sao so sánh được với thân thể khỏe mạnh như của Tiêu Ngự? chỉ trong chốc lát, đã bị Tiêu Ngự bỏ xa một khoảng cách.

Tiêu Ngự chui vào trong đám người náo nhiệt, chỉ thoáng chốc đã không thấy đâu.

- Thằng nhóc con này chuẩn thật là nhanh, chỉ một lúc đã không thấy bóng dáng rồi! - Tên tóc trắng thở hồng hộc, khoát tay, không thể thở ra hơi nói:

- Ta không được rồi!

- Nếu lần sau gặp lại phải đánh hẳn tới muốn chết cũng không thể! - Tên quần jean rách nhìn theo bóng lưng đang biến mất của Tiêu Ngự, mắng.

Tiêu Ngự nhìn phía sau một chút, thấy hai tên kia không có đuổi theo, Tiêu Ngự ý thức nhìn tay của mình, động tác của mình rất nhanh và chuẩn xác, lúc động thủ với tên tóc trắng cùng tên quần Jean rách căn bản bọn họ cũng không thể phát hiện ra, bọn họ còn cần một đoạn thời gian dài mới phát hiện ra tiền đã bị trộm mất, hai người này khẳng định bình thường đã làm không ít những việc xấu, lần này cũng là đáng tội mà thôi, trong đáy lòng Tiêu Ngự dâng lên một chút cảm giác thành công, chính là một chút cảm giác thành công này, làm cho Tiêu Ngự vẫn đề làm trộm hay không vẫn còn hồi hồi không ngừng.

Tiêu Ngự là một tên trộm, hơn nữa lại là một tên trộm có kỹ thuật cao siêu, nhưng là vẫn trải qua cuộc sống kham khổ hàng ngày.

Đạo diệt hữu đạo (Trộm cũng có nguyên tắc của mình) Tiêu Ngự cảm giác mình có một chút phong phạm của một hiệp khách à.

Tay phải của Tiêu Ngự luồn vào trong túi, cảm giác độ dày của tập tiền giấy, tính chất cùng số tờ, tay hần giống như một cái thước, 1300, Tiêu Ngự mỉm cười, mặc dù không có nhiều, nhưng cũng đủ cho mình và Tiểu Vũ sống đạm bạc mấy tháng rồi.

Đúng lúc đó thì hần đi ngang qua một tiệm vịt nướng, mùi thơm của vịt nướng tỏa ra bốn phía làm cho bước chân của Tiêu Ngự dừng lại một chút, hướng tới tiệm thịt nướng bên cạnh nhìn thoáng qua, hôm nay cho Tiểu Vũ ăn một chút đồ ăn bổ dưỡng đi, Tiêu Ngự thầm nghĩ, hướng tới tiệm vịt nướng đi tới.

Bước lên bậc thang là lúc trên lưng Tiêu Ngự truyền tới một trận đau nhức, đau đến mức Tiêu Ngự phải nhe răng nhếch miệng, cái này là do vết thương kéo theo mà thành, hai tên kia đánh người thật là tàn nhẫn.

Đi vào tiệm vịt nướng, đại thúc lão bản của tiệm vịt nướng, đang bận rộn đóng gói vịt nướng cho khách hàng.

- Lão bản cho một phần vịt nướng! - Tiêu Ngự cố nhin đau ở trên lưng mà nói, ánh mắt nhìn vào một bài báo tuyên truyền trên tường tiệm vịt nướng.

Ân Trạch Tư truyền thuyết? công ty Thiên Hạ ra trò chơi mới?

Hiện tại để tìm một việc làm là rất khó, mà ngay cả các sinh viên vừa tốt nghiệp các trường đại học cũng không có nhiều cơ hội tìm việc làm, càng đừng đề cập tới Tiêu Ngự một người còn chưa tốt nghiệp trung cấp lại còn có quá khứ phạm tội nữa, Tiêu Ngự đột nhiên sinh ra một ý tưởng về nghề nghiệp mới game thủ chuyên nghiệp, nghe nói mấy năm trước lúc [Hồng Hoang] thịnh hành, rất nhiều người làm game thủ chuyên nghiệp buôn bán kiếm lời, nói không chừng mình cũng có thể dựa vào nghề nghiệp này mà kiếm được ít tiền sống qua ngày, không cần phải đi trộm cắp mà sống như bây giờ.

Ngày hai mươi năm tháng ba phát hành?

Tiêu Ngự nhìn qua thời gian phát hành một chút, Ân Trạch Tư truyền thuyết, Tiêu Ngự ánh mắt nhìn xuống phía cuối tờ báo, dừng lại, cười khổ một cái, một đầu khô bình thường cũng phải giá một vạn? Tiêu Ngự là tuyệt đối không muốn bỏ nhiều tiền như vậy để mua một cái đầu khô, một vạn nhân dân tệ cũng đủ cho hần cùng Tiêu Vũ tiêu pha một năm.

- Vịt nướng của ngươi đã có. - Đại thúc mập mạp đem một bao vịt nướng đã được gói kĩ đưa cho Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhận gói vịt nướng trong tay đại thúc mập mạp, trên tay truyền tới một cảm giác thật tốt, mùi thơm tỏa ra bốn phía làm nước bọt từ trong miệng Tiêu Ngự chỉ chực trào ra, Tiêu Ngự luôn mồm nói cảm ơn

- A, a, người trẻ tuổi thật là khách khí! - đại thúc mập mạp mỉm cười nói, đối với người trẻ tuổi này, hần là yêu thích từ đáy lòng. Hần thường xuyên chứng kiến trên đường Tiêu Ngự giúp đỡ người già một số việc, thanh niên tốt bụng như vậy hiện tại còn rất ít ả.

Tiêu Ngự từ tiệm vịt nướng đi ra, đi qua hơn phân nửa thành phố, hướng về nhà.

Đi qua thật dài khu phố đầy gạch đá, Tiêu Ngự về tới nhà, Tiểu Vũ không ở trong nhà, từ giờ tới lúc tan học còn rất lâu, Tiêu Ngự liếc mắt căn phòng một cái, trong nhà trống không bốn bức tường, chỉ có một ít đồ vật được Tiểu Vũ bày đặt chỉnh tề. Căn nhà bằng gỗ này tuy cũ nát, trời mưa còn có thể dột nát, như vật mà có chút mùi vị gia đình ấm áp.

Nhớ tới thanh âm tươi cười vui vẻ ngọt ngào của Tiểu Vũ, Tiêu Ngự trong lòng dâng lên tình cảm ấm áp, đặt gói vịt nướng lên trên bàn.

Tê, sau lưng cơn đau nhức truyền tới, Tiêu Ngự chậm rãi cởi quần áo.

Nếu có người chứng kiến, khẳng định sẽ kinh ngạc vì tình cảnh thấy trước mắt, vết thương trên người Tiêu Ngự thật nhiều và lớn, to nhỏ cũng có đến hơn trăm vết thương, bụng, lồng ngực đều có không ít các vết sẹo, rất nhiều vết sẹo đều có thể là vết thương trí mạng, song Tiêu Ngự không có chết, như thế mà chống đỡ, lại có thể càng sống càng khỏe mạnh, những vết sẹo này là chứng tích của hơn hai mươi năm đánh lộn.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua vết thương mới trên bụng, tên tóc trắng cùng tên quần jean rách đi giày da, hơn nữa bọn họ đá rất tàn nhẫn, để lại vết thương đã tụ máu thâm đen lại, vết thương ở lưng so với ở bụng sợ

rằng còn nghiêm trọng hơn, nếu như thân thể Tiêu Ngự không khoẻ mạnh, chỉ sợ phải bò mà về.

Đi khám một chút xem sao đã, nếu không Tiểu Vũ lại lo lắng, Tiêu Ngự mặc quần áo vào, đi ra khỏi nhà, đi tới.

Nơi Tiêu Ngự ở chính là khu nhà ổ chuột, khoảng cách từ nhà của Tiêu Ngự tới bệnh viện Hồng Thập Tự của chính phủ mở không xa, ở bên trong bệnh viện không phải mất tiền, hơn nữa bác sĩ ở đó đều là tình nguyện viên, phi thường tốt bụng, các vết thương to nhỏ trên người Tiêu Ngự hơn phân nửa đều do người ở bệnh viện này trị liệu.

Tiêu Ngự hướng tới bệnh viện đi tới, bệnh viện này cũng không lớn lắm, nhưng lại là phúc tinh của đám dân nghèo, đối với bác sĩ trong bệnh viện, dân nghèo xung quanh phi thường kính trọng, đây là một loại cảm kích phát ra từ trong nội tâm.

- Tiểu Tiêu à, không phải lại vừa mới đánh nhau chứ? Người như thế nào luôn luôn xúc động như vậy, bất quá cũng thật kì quái, bình thường tính tình của người cũng không phải rất bình tĩnh sao, tại sao lại luôn đánh nhau chứ.

Một bác gái đứng đăng kí ở bệnh viện liếc mắt cái đã nhận ra Tiêu Ngự, cũng khó trách, Tiêu Ngự cơ hồ cứ cách một khoảng thời gian, là tới nơi này, trên người có nhiều hoặc ít vài vết thương cần phải trị liệu, cũng khó trách bác gái phụ trách đăng kí ở bệnh viện lại biết hẳn.

- Vâng! - Tiêu Ngự đáp, hẳn không có giải thích.

- Ai, Tiểu Vũ đã lâu không tới, thật là nhớ nó quá, lần tới đưa nó tới nhé! - Bác Ngô (bác gái họ Ngô, bác gái đứng quầy đăng kí) nói, nói đến Tiểu Vũ trên mặt tràn đầy vui vẻ.

- Muội ấy vẫn tốt, muội vẫn nhắc tới bác luôn! - Tiêu Ngự nói, nhớ tới thanh âm buổi sớm của Tiểu Vũ, cười khổ không thôi.

- Ta biết, đứa nhỏ này ta rất thích, vừa nhu thuận, lại vừa hiểu chuyện, lại còn khéo léo với người! - Bác Ngô vừa nói tới Tiểu Vũ, lập tức mặt mày hớn hớn, sau đó trừng mắt nhìn Tiêu Ngự:

- Không giống người, gây chuyện sinh sự khắp nơi, lại còn đánh nhau.

- Bác gái, ta đi điều trị vết thương trước đã! - Tiêu Ngự đứng lên nói, hẳn biết, nếu không bác Ngô lại muốn nói không ngừng à.

- Chờ một chút, vương thầy thuốc vẫn chữa trị cho người trước kia đã đi công tác rồi, ta liên lạc thầy thuốc khác cho người!

Bệnh viện Hồng Thập Tự này cơ cấu không như các bệnh viện khác, thương tích có thể tùy tiện liên lạc với bác sĩ là được, loại vết thương nhẹ như của Tiêu Ngự thể này, có thể tùy tiện tìm một y tá băng bó là được rồi, bất quá bác Ngô luôn luôn giúp đỡ hẳn, tìm thầy thuốc tốt nhất trong bệnh viện cho hẳn.

- Cảm ơn bác!

- Bác sĩ Triệu này là người tốt lắm, rất hoà thuận cũng rất đẹp, vẫn là một cao sinh y khoa, trong bệnh viện có mấy người theo đuổi nàng...à? người đâu rồi! - Bác Ngô liếc mắt xung quanh không thấy bóng dáng Tiêu Ngự đâu nữa, tiểu tử này đã sớm chuồn mất. Ngô đại mù lắc đầu, cười khê: “ Tiểu tử này.”

Tiêu Ngự đi vào bên trong bệnh viện, đi qua một cái hành lang thật dài, chỗ rẽ tới chính là nơi bác Ngô đã nói.

- Người nói bác sĩ mĩ nữ kia ở đâu cơ chứ?

- Chờ một chút, lập tức tới ngay, nhìn người gấp tới độ giống khỉ rồi, người nọ tuyệt đối là mỹ nữ đẹp nhất, cho người nhìn rồi vài ngày rồi ăn không được, nói sai rồi, phải nói như thế nào nhỉ ... gọi là cơm nước đều không muốn, đúng rồi chính là cơm nước đều không muốn.

Tiêu Ngự nghe thanh âm, hơi hơi biến sắc, thật là oan gia ngõ hẹp à. Tiêu Ngự đã rất cẩn thận xuyên qua phân nửa thành phố mới xuống tay, không nghĩ tới tự nhiên ở chỗ này này chạm phải hai tên vừa này, Tiêu Ngự không khỏi cảm thán, thế giới này thật đúng là quá nhỏ mà.

Hai người kia đi về phía bên này, Tiêu Ngự trong lòng thầm quýnh lên, đột ngột chui vào một hành lang nhỏ, chỉ cảm thấy lồng ngực trầm xuống, đúng là đã chạm vào thân một người, người kia bị đụng phải chút nữa thì ngã sấp xuống, Tiêu Ngự kéo tay đối phương, dùng sức một cái, làm đối phương lảo đảo ngã vào trong lòng của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự phát hiện trước ngực mềm nhũn, người kia quả nhiên là một nữ nhân. Đối phương kinh hô một tiếng, Tiêu Ngự vội vàng che miệng nàng lại.

Lúc này Tiêu Ngự nhìn chăm chú vào mặt đối phương, Tiêu Ngự ngẩn người ra, đối phương là một nữ nhân, Nàng có vẻ lớn tuổi hơn mình, trên người mặc một bộ trang phục bác sĩ, mái tóc bó thành hình đuôi ngựa, bó ra sau lưng, trang phục rất mộc mạc, nhưng lại có một phong vận rất động lòng người, vóc người tầm một thước bảy, đôi mắt thanh tú, đẹp đến kì lạ, khuôn mặt trắng nõn, giống như được nặn ra từ nước vậy, chính là hai mắt cũng đang tròn tròn nhìn Tiêu Ngự.

Người nữ bác sĩ này tố chất tâm lí cũng tốt lắm, ánh mắt cũng rất trấn tĩnh, không có kinh hoảng, sau khi tay phải khoát lên cổ tay phải của Tiêu Ngự liền ổn định lại thân thể.

Tiêu Ngự hơi sửng sốt, nếu như Tiêu Ngự nghĩ không sai, đây là tư thế chiến đấu cận thân. Nếu như chính mình tiến thêm một động tác nữa, nữ bác sĩ này chắc sẽ cho mình ăn một phản kích sắc bén đây?

- Hự! - Tiêu Ngự phát hiện tay của mình vẫn đang che mặt của nàng, trên ngón tay truyền tới một cảm xúc mượt mà làm tâm thần Tiêu Ngự rung động, mặt Tiêu Ngự hơi nóng lên, vội vàng rút tay về, hai tay để gần người thủ thế vừa chỉ chỉ ra bên ngoài.

- Người đàn bà nọ không có ở đây, chẳng lẽ hôm nay không phải ca trực của nàng? sẽ không như vậy chứ.

- Tên khốn nhà ngươi không phải là gạt ta chứ! - Thanh âm mắng chửi này là của tên tóc trắng.

- Khó có khả năng a. Nếu vậy chúng ta trở lại vào lần sau đi.

Tên tóc trắng cùng tên quần jean rách hừng hừng hổ hổ nói vài câu, thanh âm càng lúc càng xa, Tiêu Ngự thở phào một cái, nhìn thoáng qua nữ bác sĩ kia, phát hiện nữ bác sĩ đang nhìn thẳng vào mình, đôi mắt bình tĩnh tự như hồ nước mùa thu, mặc dù ăn mặc mộc mạc nhưng chắc có một cuộc sống an nhàn sung sướng, khí chất cao quý tao nhã.

Ánh mắt của nàng là Tiêu Ngự cảm thấy có chút thận trọng.

- Bọn họ là người xấu, hình như là tới tìm người!

Tiêu Ngự rất vô tội nói, vừa rồi mình thật sự không phải cố ý, nói, nữ bác sĩ này thật đẹp, Tiêu Ngự chưa từng gặp qua người nào có thể xinh đẹp hơn nàng, đương nhiên Tiêu Ngự bắt quá chỉ là ngấm lại mà thôi, với điều kiện gia đình hần, căn bản không có bất kì ý niệm theo đuổi nữ nhân nào trong đầu, mỗi khi nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp, trong lòng hần luôn luôn có một cảm giác tự ti mặc cảm, một con côn trùng nhỏ bé, chỉ có thể nhìn con bướm tự do tự tại bay lượn trên bầu trời mà thôi.

- Tại sao ngươi ở đây?

Nữ bác sĩ trải qua chuyện vừa rồi nhưng không có chút kinh hoàng thất thố nào ngược lại rất bình tĩnh tỉnh táo, có chút ngoài dự đoán của Tiêu Ngự.

- Ta đến xem bệnh!

Tiêu Ngự thành thật trả lời, Tiêu Ngự từ nhỏ đối với một số người phi thường sợ hãi, nhất là người như sư phụ, một loại nữa là bác sĩ, cho nên dù đối phương tương đương với tuổi tác của mình, Tiêu Ngự trả lời rất câu nệ, tựa như một đệ tử đang tiếp nhận chất vấn của sư phụ vậy.

- Bệnh gì? - Nữ bác sĩ cũng không giống như tuổi của mình khí chất thông dong thành thực, tiếng nói nghe cũng rất hay, Tiểu Vũ nói chuyện nghe thanh thanh thúy thúy, mà nàng nói chuyện nghe lại rất nhu hoà.

- Ngoại thương! - Tiêu Ngự hồi đáp.

- Là tại hai người vừa nãy! - Tiêu Ngự bổ sung thêm, cái này cũng giải thích vì sao vừa nãy Tiêu Ngự lại kích động như thế, nói xong câu này Tiêu Ngự bắt giác vuốt vuốt mũi mình.

- Người gọi là Tiêu Ngự phải không. Đi theo ta!

Nữ bác sĩ nhìn thoáng qua động tác của Tiểu Ngự, thản nhiên nói, đi tới phòng chữa bệnh và chăm sóc bệnh nhân.

Nhìn theo bóng lưng nữ bác sĩ, Tiêu Ngự trong lòng nghi hoặc, làm sao nàng biết tên mình?

Tiêu Ngự đi theo, không thể không nói, bóng lưng nữ bác sĩ quả thật rất tốt, trường bào bác sĩ rất rộng lớn, lỡ mờ có thể cảm giác được thân thể gợi cảm, làm cho trong lòng Tiêu Ngự sinh ra một tia rung động khó hiểu.

Tiêu Ngự lắc đầu loại bỏ một ít ý niệm hỗn độn trong đầu.

Hai người đi vào phòng chữa bệnh và chăm sóc bệnh nhân.

- Thương thể của người ở chỗ nào?

Nữ bác sĩ đánh giá Tiêu Ngự hỏi, làm nàng kinh ngạc là nam nhân này rất cao, thân thể cũng rất rắn chắc, Dựa theo vóc dáng của mình miễn cưỡng chỉ có thể nhìn thấy ánh mắt hẩn, nhìn bộ tây trang của hắn thì gia cảnh cũng không tốt gì hết, ngẫm lại cũng là, gia cảnh tốt ai sẽ tới bệnh viện này đây.

- Bụng cùng lưng. - Nhìn thấy ánh mắt của nữ bác sĩ nhìn trên trang phục tây trang của mình, Tiêu Ngự trong lòng dâng lên một chút tự ti, hồi đáp.

- Cởi quần áo ra chứ! - Nữ bác sĩ nói, vừa ngồi xuống, cúi đầu viết cái gì, vừa nói.

- Ta tên là Triệu Lam Hình, người có thể gọi là bác sĩ Triệu, bác Ngô đã nói qua người với ta, bác sĩ Vương không có ở đây trong khoảng thời gian này, nếu có ngoại thương, ta có thể giúp người trị liệu.

Nghe được bác sĩ Triệu Lam Hình cùng tuổi với mình bảo cởi quần áo, Tiêu Ngự mặt đỏ lên, vẻ mặt có chút khó xử. Đây là bệnh viện, không tránh khỏi việc này, Tiêu Ngự nghĩ một chút, rồi cởi áo ra.

Bác sĩ Triệu ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn Tiêu Ngự một cái, cây bút máy đang viết dừng lại một chút, ánh mắt của nàng nhìn vào thân thể Tiêu Ngự, thân thể Tiêu Ngự rất cân xứng, cũng rất cường tráng, trên người các khối cơ nhục rõ ràng, nhưng hấp dẫn nhất ánh mắt của bác sĩ Triệu không phải là cơ nhục của Tiêu Ngự, mà là những vết thương trên cơ thể hắn, phải có đến mấy trăm vết thương lớn nhỏ, cho nên trên người Tiêu Ngự căn bản không có bao nhiêu da dẻ đầy đủ. Còn có nhiều vết thương đang ở các vị trí yếu hại ở bụng và lồng ngực, những vết thương này đều là trí mạng, nàng không rõ tại sao Tiêu Ngự lại có thể sống tới tận bây giờ. Tặc Đảm ()

3. Chương 3: Nhạc Viên.(*)

Bác sĩ Triệu không khỏi nhìn thoáng qua khuôn mặt của Tiêu Ngự, trên mặt của Tiêu Ngự có xuất hiện cảm giác ngưng ngưng khó tả, phía dưới khuôn mặt anh tuấn thật thà chất phác này, đã có bao nhiêu chuyện xưa đây? Cuối cùng đã trải qua bao nhiêu chua cay trong cuộc sống?

- Bác sĩ Triệu là tình nguyện viên? - Tiêu Ngự rút cuộc cũng thoát khỏi vẻ xấu hổ ngưng ngưng trong tâm tình của mình.

- Đúng vậy, ta là tình nguyện viên từ trường đại học y khoa tới đây thực tập.

Bác sĩ Triệu nói, bắt đầu từ trong tủ thuốc này ra được thủy.

Sinh viên cao học trường đại học y khoa, tiền đồ sáng lạn, Tiêu Ngự gật đầu không có hỏi thêm câu nào nữa.

Trong khi thay Tiêu Ngự bôi thuốc, bác sĩ Triệu ngón tay không khỏi run rẩy một chút, mặc dù cổ trấn tĩnh nhưng tâm tư nàng lúc này như sóng triều, nhìn những vết sẹo trải rộng khắp lưng, khiến lúc nàng xoa khắp các vết thương, trong lòng phi thường mất bình bình, sợ chạm đến vết thương cũ lại làm cho Tiêu Ngự đau.

- Đau có thể hô lên! - Bác sĩ Triệu nói, hai tay bắt giác lại nhẹ đi vài phần.

Tiêu Ngự nhàn nhạt cười, không tỏ vẻ gì cả, chút đau đớn ấy đối với Tiêu Ngự mà nói, căn bản không tính là gì cả, thật ra ngón tay mướt mà của bác sĩ Triệu chạm đến da dẻ của Tiêu Ngự làm hơi thở trên mặt của Tiêu Ngự nóng lên.

Xoa hết thuốc, dùng vải băng bó cho Tiêu Ngự, bác sĩ Triệu thở nhẹ ra một hơi, ngón tay khe khẽ lau mồ hôi trán một chút, chỉ sợ trong đời hành nghề y của nàng khó khăn nhất chính là lần này.

Tiêu Ngự mặc quần áo vào, hướng bác sĩ Triệu lễ phép cười, nói: - Cảm ơn!

- Không cần khách khí, về nhà chú ý điểm này, giữ vệ sinh vết thương. - Bác sĩ Triệu dặn dò.

- Ân, bác sĩ Triệu cũng phải coi chừng một chút hai người kia có thể còn tìm đến người. - Tiêu Ngự có chút lo lắng nói.

- Yên tâm đi, lúc trước nhập ngũ ta cũng luyện qua một chút ít công phu, hai ba người tầm thường không làm gì được ta đâu. - Bác sĩ Triệu thản nhiên nói.

Tiêu Ngự có chút ngạc nhiên, nhìn bác sĩ Triệu bình tĩnh điềm đạm nho nhã, không giống như đã được huấn luyện qua, cũng không giống như là từ trong quân đội đi ra, Tiêu Ngự nhớ tới bàn tay trắng nõn vừa rồi đặt lên cổ tay của mình, có lẽ nàng quả thật cũng có vài phần công phu.

- Vậy gặp lại bác sĩ Triệu sau nhé! - Tiêu Ngự nói xong đứng dậy đi ra ngoài.

- Gặp lại sau! - bác sĩ Triệu nói, nhìn theo bóng lưng của Tiêu Ngự biến mất, thở dài một hơi, từ lúc tới khu dân nghèo tới nay, nàng đã được gặp quá nhiều cảnh đời bất hạnh rồi.

Từ trong bệnh viện đi ra, Tiêu Ngự nhìn sắc trời một chút, hiện tại đã là buổi chiều, Tiểu Vũ đã tan học, Tiêu Ngự đi vào trong nhà.

Cánh cửa thấp bé mở ra, Tiêu Ngự đi tới phòng bếp thấp bé chật chội của mình, bắt đầu vo gạo nấu cơm, bận rộn rồi.

Cánh cửa chi nha một tiếng, bóng dáng tiểu Vũ khoan khoái chui vào căn nhà gỗ.

- Ca, ta đã về! - Tiêu Vũ ngọt ngào thanh thúy kêu lên, tiện đà phát ra một tiếng thét kinh hãi:

- Oa! hình như là mùi vị thịt vịt nướng, ca, huynh hôm nay phát tài à?

Nghe Tiểu Vũ nói, Tiêu Ngự dở khóc dở cười, nghĩ mình tự nhiên phát tài thật.

- Hôm nay phát tiền lương! - Tiêu Ngự nói xong tai phải bắt giắc lại vuốt vuốt cái mũi, nói:

- Nhanh nhanh lên một chút ăn đi!

Nhìn thấy động tác quen thuộc của Tiêu Ngự, Tiểu Vũ đôi mắt chợt ảm đạm, ca, huynh biết không, huynh một chút cũng không biết nói dối à. Về mặt chỉ là chợt loé qua trong đôi mắt của Tiểu Vũ mà thôi, ngọt ngào cười:

- Đúng vậy à, ca ca vạn tuế, buổi tối hôm nay có vịt nướng ăn rồi. . chà... thơm thật.... Được rồi ca, huynh đoán xem hôm nay muối mang cho huynh cái gì tới này.

- Cái gì? - Tiêu Ngự hỏi, nhìn bộ dạng hoạt bát của Tiểu Vũ, tâm tình của Tiêu Ngự tốt hơn vài phần.

- Hắc, hắc... vũ trụ vô địch siêu cấp trò chơi đầu khô!

Tiểu Vũ từ trong túi xuất ra một cái đầu khô màu xanh nhạt, đầu khô trò chơi cùng mũ bảo hộ có chút giống nhau, bắt quả cầu tạo tinh vi hơn mà thôi, đây là một dụng cụ điện tử đầy tinh vi.

Một cái đầu khô trò chơi bình thường nhất cũng phải một vạn, Tiểu Vũ lấy đầu ra nhiều tiền như vậy? nhìn thấy đầu khô trò chơi, Tiêu Ngự sắc mặt trầm xuống, trầm giọng hỏi:

- Cái này từ đâu có?

- Ca, người không tốt à, tự nhiên lại hoài nghi đầu khô của muối muối có lai lịch bất chính, Tiểu Vũ rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng đó à! - Tiểu Vũ hai tay chống eo, đôi mắt thanh tú trừng lên nhìn Tiêu Ngự.

Đối với Tiểu Vũ, Tiêu Ngự một chút biện pháp cũng không có, Tiêu Ngự bắt đầu dĩ gậy đầu:

- Tốt lắm, ca ca xin lỗi, bây giờ có thể cho ca ca biết, đầu khôì trò chơi này từ đâu mà có đi.

- Đây là công ty trò chơi tới trường học của muội để tiếp thị, mỗi học sinh có thể lấy thẻ học sinh của mình đổi lấy một cái đầu khôì trò chơi, chỉ có thể chơi trong vòng một tháng, sau đó phải đầu khôì trò chơi trả về. Cho nên muội muội của huynh mới đổi lấy một cái.

Tiểu Vũ cầm đầu khôì trò chơi giờ giờ, khuôn mặt nhỏ nhắn có vẻ đắc ý nói.

Công ty Thiên Hạ này đúng là len lỏi tới mọi người, đây cũng là một loại thủ đoạn kinh doanh, thử nghiệm chơi trong một tháng, thử hỏi, chơi thử trong một tháng, ai còn có thể mang đầu khôì trả về? chắc chắn ngoan ngoãn mà bỏ tiền ra mua thôi?

Làm một game thủ chuyên nghiệp, ý nghĩ này vẫn quanh quẩn trong đầu Tiêu Ngự không thôi, mình có cái khả năng kia không? Nhưng vừa nghĩ tới hiện giờ, Tiêu Ngự thở dài một hơi, mình còn đường khác đi sao?

Nhìn vẻ mặt của Tiêu Ngự, Tiểu Vũ lơ mơ biết ý nghĩ trong đầu Tiêu Ngự, làm game thủ chuyên nghiệp kia chung quy vẫn tốt cho ca ca, ca, ta tin huynh có thể làm được.

- Xét thấy đồng chí Tiêu Ngự có biểu hiện tốt đẹp nuôi sống gia đình qua ngày, nay trao tặng cho đồng chí Tiêu Ngự một đầu khôì trò chơi, coi như cổ vũ, hy vọng đồng chí Tiêu Ngự có thể tiếp tục làm việc tốt, làm việc tốt hơn.

Tiểu Vũ nhét đầu khôì trò chơi vào trong lòng Tiêu Ngự.

- Vậy còn muội? - Tiêu Ngự hỏi.

- Đồng chí Tiểu Vũ cần học tập thật tốt, có hướng tiến thủ phía trước, là người ưu tú nổi nghiệp chủ nghĩa xã hội khoa học. - Tiểu vũ cười hì hì, nói.

Nhìn bộ dạng đáng yêu của Tiểu Vũ, Tiêu Ngự cười một tiếng, nhéo mũi Tiểu Vũ một cái.

- Ca ca xấu lắm, lại nắm mũi ra rồi, cái mũi của muội với của ca đều nhanh chóng bị rút ra thôi.

Tiểu Vũ bĩu môi một cái, bất mãn nói, bất quá trong đáy lòng nàng lại thích động tác thân mật này của Tiêu Ngự, đây là động tác theo thói quen của Tiêu Ngự, chỉ sợ Tiêu Ngự có muốn cũng không sửa được.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua đầu khôì màu lam trong lòng, dòng suy nghĩ như sóng triều, đây là vận mệnh sao?

Màn đêm phủ xuống.

Tiêu Ngự nằm ở trên giường, lật qua lật lại không ngủ được.

Tiểu Vũ nằm ở bên cạnh Tiêu Ngự đột nhiên xoay người, đối mặt với Tiêu Ngự.

- Làm sao vậy, ngủ sớm một chút, muội ngày mai còn phải đi học mà! - Tiêu Ngự cúi đầu nhìn Tiểu Vũ nói.

Tiểu Vũ chếp miệng, trong đôi mắt có chút lệ quang, chui vào trong lồng ngực Tiêu Ngự nói:

- Ca, ta hôm nay có nhìn thấy bác Ngô, huynh lại vừa đánh nhau có phải không?

Tiêu Ngự mấp máy miệng, nhưng lại không thốt ra câu nào, từ nhỏ đến lớn, mình mang thương tích về nhà vô số lần, Tiêu Ngự đều thần nhiên như không.

Tiêu Ngự khẽ thở dài một tiếng, đột nhiên phát hiện trước ngực mình ướt ướt.

- Nha đầu này, ngươi định lấy nước mắt làm ướt hết quần áo của ta sao? - Tiêu Ngự trêu mếu nhéo nhéo lỗ tai Tiểu Vũ.

- Huynh đáng đời, ai kêu huynh suốt ngày đi đánh nhau.

Tiểu Vũ kéo quần áo của Tiêu Ngự, dùng sức lau nước mắt trên mặt, sau đó hung hăng giương giương khuôn mặt nhỏ bé của mình lên.

- Nha đầu này....! - Tiêu Ngự dở khóc dở cười: - Được rồi, ca ca sau này không đánh nhau nữa, được chứ!

- Lầm bầm.... Huynh nói vô số lần rồi! - Tiểu Vũ an tâm trở lại, nằm xuống bên người Tiêu Ngự, bàn tay nhỏ nhắn đặt trên khuỷu tay Tiêu Ngự.

Nhìn khuôn mặt trắng nõn của Tiểu Vũ, nhớ lại mấy năm nay Tiểu Vũ theo mình chịu khổ, Tiêu Ngự tự trách mình áy náy nói:

- Tiểu Vũ, ca ca xin lỗi muội, ca ca vô dụng.

Một chuỗi nước mắt trong suốt từ trên mặt Tiểu Vũ chảy xuống, Tiểu Vũ quay mặt sang chỗ khác, thấp giọng mở miệng nỉ non:

- Tiểu Vũ vừa ngủ thiếp đi, Tiểu vũ không có nghe thấy. Ca ca xấu, lại vừa lừa gạt nước mắt của tiểu Vũ.

Khoảng cách trò chơi mở ra chỉ còn hai ngày, Tiêu Ngự đội đầu khôì trò chơi, trong các trò chơi kiểu này thì ở bên ngoài chiếc đầu khôì trò chơi, vẫn là như một máy tính có sẵn, Tiêu Ngự muốn dùng thời gian này tận lực hiểu rõ các tư liệu có liên quan tới trò chơi, lúc trò chơi phát hành là có chuẩn bị tốt nhất.

Đội đầu khôì, trong hư không xuất hiện một hình dạng chiếc máy tính bình thường, món đồ này Tiêu Ngự từng dùng thử qua ở khu buôn bán máy tính.

Tiêu Ngự tìm tòi một chút về truyền thuyết Ân Trạch Tư này, phía trên mà hình xuất hiện mấy trăm triệu số liệu, ngón tay đánh vào các số liệu trọng yếu bên trên cùng, bên trên không hề có cái gì gọi là nội dung trò chơi “Truyền thuyết Ân Trạch Tư.” Phần lớn đều là các phỏng đoán của người chơi với “Truyền Thuyết Ân Trạch Tư”. Công ty Thiên Hạ thật là bí mật, dĩ nhiên không có một điểm tiết lộ.

Nếu nói đến chơi game, Tiêu Ngự hoàn toàn mù tịt, trước kia nhiều nhất cũng chỉ là thấy người khác chơi mà thôi, rất may hiện tại đều là các giả thuyết của game, cũng không có gì sử dụng phức tạp cả, nhất định phải học.

Nếu không có nội dung liên quan tới truyền thuyết Ân Trạch Tư nhưng có thể bù lại một chút tri thức liên quan tới game, Tiêu Ngự thâm nghĩ, bắt đầu liềm mạng xem các loại tri thức liên quan ở trong các game cùng loại, quan sát trên mạng lưới hệ thống internet một số trận chiến kinh điển trong game.

Đội đầu khôì này sẽ ở vào trạng thái trong giấc ngủ, không lo lắng nghĩ ngợi các vấn đề khác, Tiêu Ngự giống như đang đói khát hấp thụ tri thức trên mạng có liên quan tới các game cùng loại.

Suốt hai ngày, Tiêu Ngự không có rời đầu khôì. Tiêu Ngự trong lòng không ngừng nhắc nhở, mình chơi game nhưng không phải chơi vui, thành một nghề game thủ chuyên nghiệp, muốn trở thành một người theo nghề game thủ chuyên nghiệp, yêu cầu so với game thủ bình thường phải cao hơn nhiều lắm, phải nỗ lực vất vả hơn so với game thủ bình thường gấp mấy lần, trong trò chơi biểu hiện nhất định phải ưu tú hơn so với game thủ bình thường mới được.

Ngày hai lăm tháng ba, nhìn qua thời gian một chút, bảy giờ năm mươi lăm phút buổi tối, chỉ còn có năm phút nữa game sẽ bắt đầu, Tiêu Ngự hít sâu một hơi.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, trước mắt Tiêu Ngự một dải ánh sáng trắng đẹp mắt hiện lên, bắt đầu rồi, Tiêu Ngự có chút không nhẫn nại được, tâm tình trở lên kích động.

“ Nghe nói tại một thời kì hỗn độn xa xôi, sáng thủy thần Ốc Nhĩ Hi Đức sáng tạo lên phiên đại lục này, hắn đặt tên cho phiên đại lục này là Ân Trạch Tư, dụng ngôn ngữ của thần mà phiên dịch ra, ý tứ chính là nhạc viên. Ân Trạch Tư đại lục trở thành nhạc viên chung của các loại tính mạng có trí tuệ, ở chỗ này đã xuất hiện vô số sử thi anh hùng...”

=====

(*):

- Nhạc Viên: Khu vui chơi giải trí. Tặc Đảm ()

4. Chương 4: Vong Linh Tặc.(*)

Sau một đoạn giới thiệu khá dài, một tiểu tinh linh trưởng thành to bằng lòng bàn tay người lớn bay tới bên cạnh Tiêu Ngự, xoay quanh người Tiêu Ngự mà nhảy múa, Tiêu Ngự biết, đây là tinh linh chỉ dẫn của trò chơi.

- Kế tiếp ngài có hai mươi phút thời gian ngài lựa chọn phe phái cùng nghề nghiệp, xin hỏi ngài muốn lựa chọn liên minh nào?

Tiêu Ngự suy nghĩ một chút nói:

- Vậy theo Tà Ác liên minh đi. - Tiêu Ngự cũng không nghĩ mình là người tốt.

- Tà Ác liên minh có các lớp nhân vật: Chiến Sĩ, Âm Vu, Hắc Vu, Đạo Tặc, Độc Vu, Tắt Mãn, Pháp Sư, Tử Vong kị sĩ, Vong Linh vụ sư,...các chủng tộc của liên minh tà ác gồm có Thú Nhân tộc, Địa ngục tộc, Vong linh tộc, Nguyên Tố tộc, đại loại như vậy, xin hỏi ngài muốn lựa chọn cái nào?

Tất cả các game thủ đều là lấy dung mạo chân thật của mình tiến vào game, lựa chọn các chủng tộc này sẽ mang một ít đặc thù của chủng tộc đó, tỉ như thú nhân tộc vóc người tương đối cao lớn, bộ lông nhiều hơn một ít, địa ngục tộc da dễ đỏ tươi, vong linh tộc làn da trắng nõn. Đồng thời các chủng tộc riêng sẽ có các thiên phú đặc biệt riêng, tỉ như thú nhân tộc lực lượng là thiên phú, tương đối thích hợp với lớp nhân vật chiến sĩ, địa ngục tộc có thiên phú hỏa diễm, đại loại có thiên phú kháng ma pháp, vong linh tộc thì đại loại là có vong linh thừa nhận, vong linh ý chí.

- Xin hỏi chủng tộc nào tương đối thích hợp với lớp nhân vật đạo tặc?

Tiêu Ngự hỏi, đạo tặc trọng yếu nhất là nhanh nhẹn, tốc độ, Tiêu Ngự cảm giác được nhân vật này tương đối thích hợp với mình, đương nhiên còn một số ít những nguyên nhân đặc thù nữa.

- Vong Linh tộc cùng Địa Ngục tộc đều tương đối thích hợp để làm đạo tặc, Vong Linh tộc có ý chí vong linh thiên phú, có thể trung hoà lẫn nhau đối với nghề nghiệp đạo tặc, có thể khống chế hiệu quả, tương đối thích hợp với đạo tặc trên chiến trường. mà Địa Ngục tộc có tính kháng ma pháp rất cao, tương đối thích hợp với đạo tặc theo tổ đội.

Tinh linh chỉ dẫn kiên nhẫn giải thích nói.

- Vậy Vong Linh tộc đạo tặc đi.

Tiêu Ngự cân nhắc một chút nói, đi theo lộ tuyến tổ đội đạt được vật phẩm đều là do đội trưởng phân phối, hơn nữa không thể tùy tiện bán đi, cũng không thích hợp làm một game thủ chuyên nghiệp. Đi theo lộ tuyến so lo trên chiến trường mặt dù rất nguy hiểm, nhưng là dễ dàng đạt được tiền lời nhất.

Hệ thống: Người lựa chọn là đạo tặc vong linh tộc, xác nhận hay không.

Xác nhận.

Hệ thống: Bạn đã lựa chọn nghề nghiệp, đạo tặc vong linh tộc.

Sau khi nhân vật sinh ra, Tiêu Ngự nhìn qua tướng mạo của mình một chút, thân thể bề ngoài cũng không thay đổi quá lớn, nhưng da dễ so với lúc trước có trắng trẻo hơn một ít, thậm chí có chút tái nhợt, chứng kiến bộ dạng lúc này của mình, Tiêu Ngự thở phào một hơi, hoàn hảo mình không phải là một bộ xương.

Tiêu Ngự lại nhìn qua thuộc tính của mình một chút.

Tiêu Ngự

Nghề Nghiệp: Vong linh đạo tặc.

Cấp bậc:1

Thuộc tính cơ bản:

Huyết lượng:200

Công kích:50

Phòng ngự:10

Lực lượng:10

Nhanh nhẹn:10

Tinh thần : 10

Thể lực:100

Thiên phú thuộc tính:

1 cấp vong linh thừa nhận: độ vong linh hữu hảo +10

1 cấp vong linh ý chí: bị động thiên phú, ma pháp không chế hiệu quả hạ thấp 20%.

1 cấp vong linh ức chế: Thiên phú kĩ năng, sử dụng trong ba giây không chịu tác dụng của hiệu quả sợ hãi, trong một giây không chịu ảnh hưởng hiệu quả của ma pháp khống chế. Không thể dùng để giải trừ hiệu quả do ma pháp khống chế tác động lên người.

Kiên nhẫn đợi chờ hơn hai mươi phút đồng hồ, Tiêu Ngự rốt cuộc cũng tiến nhập vào trò chơi, quang cảnh không tấp nập như trong dự liệu, có thể bởi vì người chơi phân tán ở các địa điểm khác nhau, mới có vẻ như có ít người, trên đường thỉnh thoảng có một vài game thủ mới đi qua.

Tiêu Ngự trên người mặc một bộ áo vải màu xám không có bất cứ thuộc tính gì, không đẹp mắt chút nào cả, nhưng là có một vòng sáng quang thân thể.

Hệ Thống: Bạn sinh ra ở Ba Khắc tiểu trấn thuộc Vong linh quốc gia Địch Nhã, Ngõa Tát Đặc thành

Ngõa Tát Đặc thành là thành phố cấp hai của Vong linh quốc gia Địch Nhã, về phần Ba Khắc bất quá chỉ là một tiểu trấn nhỏ thuộc Ngõa Tát Đặc thành mà thôi, tại Ngõa Tát Đặc thành có tới mấy trăm trấn nhỏ như thế, cũng không đáng để mắt tới.

Tiêu Ngự nhìn toàn cảnh xung quanh một chút, đây là một thị trấn nhỏ lụn bại, chỉ có mấy gian phòng phân tán ra bốn phía, lung lay như muốn đổ. Gió thổi qua trong thôn trấn bay lên đầy trời cát vàng, tựa như sương khói mờ lung bao phủ lên trấn nhỏ, hướng ra ngoài trấn mà nhìn, một mảnh sa mạc mênh mông lất phất mưa bụi.

Vong Linh quốc gia Địch Nhã đại bộ phận đều là hoang mạc không có bất cứ thực vật nào sinh trưởng, song, người dân của quốc gia này lại như tiền nhân của họ mà giống nhau, ở trong hoang mạc mà sinh tồn.

Thị trấn nhỏ này tọa lạc ở chỗ không có gì kì lạ cả, muốn nói tới địa phương kì lạ, chính là cái trấn nhỏ bên kia con sông đen ngòm, con sông đen ngòm này từ trấn bên cạnh chảy qua, nuôi dưỡng thổ địa của trấn nhỏ, vẫn kéo dài vào sâu vô tận trong sa mạc. Con sông màu đen này thỉnh thoảng có chút hắc vụ bay lên, như có như không phát phơ bay lượn trên không trung Ba Khắc tiểu trấn.

Tiêu Ngự hít sâu một hơi, hơi thở mang theo luồng khí hắc ám nhẹ nhàng vào trong thân thể Tiêu Ngự, tự nhiên cho thân thể Tiêu Ngự tràn ngập cảm giác năng lượng.

Nước sông của con sông này, là từ trong Hắc Ám thánh tuyến chảy xuống, là nguồn suốt lực lượng của vong linh tộc, nó nuôi dưỡng cả Địch Nhã.

Mới vừa rồi sau khi tuyển chọn xong nghề nghiệp trong hai mươi phút đồng hồ sau đó, tinh linh dẫn đạo đã giới thiệu lịch sử Địch Nhã. Địch Nhã là một vong linh quốc gia, nhưng trên thực thể, quốc gia Địch Nhã quốc dân cũng không phải là Vong Linh, bọn họ là một chủng tộc, gọi là vong linh tộc. Mấy ngàn năm trước, vong linh tộc cùng các chủng tộc khác giống nhau, cùng quốc gia loài người ở Ai Lạp Tây Á để quốc sinh tồn, nhưng vì bọn họ suốt ngày cùng tử linh tiếp xúc, bị loài người trong Ai Lạp Tây Á để quốc coi là tượng trưng của tà ác liền đuổi ra khỏi Ai Lạp Tây Á, rồi bị trục xuất tới phiến hoang mạc cằn cỗi này, vong linh tộc vì sinh tồn, triển khai chiến đấu chống lại tới mấy trăm năm.

Ảnh hưởng mấy trăm năm, vong linh tộc rốt cuộc cũng không kiềm chế nổi nữa, tổ tiên của họ vong linh vu sư Khắc Lạp Văn Tư lợi dụng cấm kị bí thuật vong linh cùng thần khí “U Linh Áp Bức” đã khống chế linh

chủ Cách Lí Phùng Cáp Đặc được Ai Lạp Tây Á phái đến Định Nhã, nắm giữ trong thành công tỉnh thành Định Nhã của Ai Lạp Tây Á.

Tiếp đó quốc vương Y Sâm Đặc của đế quốc Ai Lạp Tây Á lại phạm phải một sai lầm lớn nhất đời mình, trực xuất tất cả các thuật sĩ ra khỏi quốc gia của mình, những thuật sĩ đó đã tiến hành tranh đấu mấy trăm năm với đế quốc Ai Lạp tây Á, cuối cùng cũng tại cực bắc của Ấn Trạch Tư đại lục thành lập ra vương quốc tự do Bồ Lạp Tạt Đạt, nó nguyên là Bồ Lạp Tạt Đạt hành tỉnh của Ai Lạp Tây Á đế quốc.

Sau đó lại là Vong linh vu sư Sơn Đức Lỗ tại bên trong sa mạc Nhã Đích phát hiện ra mộ của vong linh thủy tổ thánh là La Ngải Bác, mở ra trong mộ hắc ám thánh tuyến, từ này về sau thánh tuyến chảy xuôi khắp Định Nhã, ngoài trừ hắc ám thánh tuyến, còn phải nói tới thần khí trong truyền thuyết Quỷ Vương phi phong của vong linh vu sư Sơn Đức Lỗ, cái thần khí đáng sợ này có thể làm cho vong linh vu sư Sơn Đức Lỗ vốn tinh thông chiêu hồn thuật có thể triệu hồi thi vu cường đại, một tộc vốn gặp phải uy hiếp diệt tộc mà cuối cùng vong linh tộc rốt cuộc đã quét khỏi thành công.

Thú nhân tộc quét khỏi, địa ngục tộc quét khỏi, Bồ Lạp Tạt Đạt vương quốc tự do thành lập, Ai Lạp Tây Á đế quốc các tỉnh tuyên bố độc lập, từ nay về sau Ai Lạp Tây Á đế quốc sụp đổ tan rã, trưởng lão hội Ai Lạp Tây Á đã không chế đế quốc Ai Lạp Tây Á, sửa quốc hiệu của đế quốc thành vương quốc của loài người Ai Lạp Tây Á, Ấn Trạch Tư đại lục hình thành Ai Lạp Tây Á vương quốc loài người, Bồ Lạp Tạt Đạt vương quốc tự do, Ải Nhân quốc gia Âu Phát, Tinh Linh quốc gia Cáp Mông Đại Nhĩ, Vong linh quốc gia Định Nhã, Thú Nhân quốc gia Thái Tháp Lợi Á, Địa ngục quốc gia Khã Lỗ La Đức, tám quốc gia thành lập thế cục bát đỉnh.

Sau khi thế cục bát đỉnh được thành lập, vong linh tộc nhanh chóng quét khỏi, cùng quốc gia thú nhân Thái Tháp Lợi Á, địa ngục quốc gia Khắc Lỗ La Đức hợp thành cường đại tà ác liên minh, tranh đoạt thiên hạ, lúc này vương quốc loài người Ai Lạp Tây Á liên lạc với Tinh linh quốc gia Cáp Mông Đại Nhĩ, Ải Nhân quốc gia Âu Phát thành lập thiên sứ liên minh, cũng vứt bỏ thành kiến cũ, thừa nhận Bồ Lạp Tạt Đạt vương quốc tự do, cùng với quốc gia ao đầm Bái Nhĩ Đức Tư đưa vào quốc gia thành viên của liên minh thiên sứ, đến tận bây giờ, thiên sứ liên minh cùng tà ác liên minh đối đầu đã trở thành bộ cục của yếu hiện giờ của Ấn Trạch Tư đại lục.

Bởi vì chiến tranh hàng năm, hai đại liên minh oán hận rất sâu.

Tiêu Ngự lựa chọn vong linh đạo tặc nghề nghiệp, cũng có ý nghĩa hắc đã trở thành một thành viên của vong linh tộc, từ nay về sau, vận mệnh của hắc cùng cái quốc gia này sẽ liên quan tới nhau. Tặc Đảm ()

5. Chương 5: Tiềm Hành

Thế giới trong game trái ngược với thế giới bên ngoài, thế giới hiện thực bên ngoài trời vừa mới tối đen thì trong thế giới game lại vừa mới hừng đông, nếu nói đến muốn làm một game thủ chuyên nghiệp, buổi sáng sớm này là thời gian đẹp nhất, tự nhiên phải nhanh lên level một chút.

Muốn luyện level(1) trước tiên, cần phải tìm được đạo sư đạo tặc học tập các kĩ năng sơ cấp.

“Đạo sư này ẩn dấu thật là kín đáo.” Tiêu Ngự tìm khắp cả tiểu trấn Ba Khắc, mới tìm thấy một lão nhân khá xấu xí trong một toà nhà hoang phế, hệ thống thông báo, lão đầu xấu xí này chính là đạo sư đạo tặc.

Lão nhân kia lưng còng xuống đến tận thắt lưng, trên người mặc một bộ áo choàng rách nát, khuôn mặt tiêu tụy, đôi tay như một nhánh cây khẳng khuy, làm cho người ta còn tưởng lão là một cương thi mới bò ra từ trong quan tài vậy, con mắt màu lam mờ mịt không có một điểm mục tiêu cụ thể nào, rất khó nghĩ, lão lại là một đạo sư của đạo tặc được.

Tiêu Ngự chính là không có xem thường lão đầu này, là bởi vì đôi tay của lão, hai tay vốn khô gầy khẳng khiu, nhưng lại tràn ngập lực lượng, tựa như móng vuốt của chim ưng vậy, theo con mắt nhận xét chuyên nghiệp của Tiêu Ngự thì loại ngón tay thon nhỏ dài này, hết sức linh hoạt, nếu sử dụng với các loại vũ khí hình dáng nhỏ, sẽ linh hoạt lại biến hoá nhiều, sử dụng trong đặc tính của nghề nghiệp đạo tặc thì lão nhân này thật không hề đơn giản.

- Chào ngài, ta là một người mới ra nhập đạo tặc tới đây học tập kỹ năng đạo tặc của ngài! - Tiêu Ngự nói năng rất lễ phép, cái này đều từ các tri thức về game trên mạng, mỗi NPC(2) cũng có những trí năng riêng, cho nên phải cung kính đối đãi.

Tiêu Ngự tính cách có chút hướng nội, nhưng là không biết tại sao, cùng với NPC này trao đổi, Tiêu Ngự lại có cảm giác rất tự nhiên, điều này cũng làm Tiêu Ngự rất kinh ngạc.

Lão đầu tùy ý liếc mắt nhìn Tiêu Ngự một cái, một đạo quang mang đảo qua trên người Tiêu Ngự, nói:

- Ta tên là Áo Đức, là đạo sư của đạo tặc ở tiểu trấn Ba Khắc này, người có thể học tập các kỹ năng sơ cấp ở chỗ ta. Kỹ năng cơ bản là miễn phí, người có thể chọn ở trong bảng mục lục kỹ năng những kỹ năng muốn học tập, bất quá muốn thăng cấp kỹ năng thì ta phải thu lấy một khoản phí dụng nhất định.

- Cảm ơn đạo sư! - Tiêu Ngự nói, mở ra bảng kỹ năng mục lục, Tiêu Ngự nhìn qua một chút, đạo tặc lv 1 có thể học tập những kỹ năng sơ cấp sau: Muộn Côn, Tiềm Hành, Bối Thử, Phản Thủ Bối Thử, Cước Thích, Thâu Tập, cùng Dịch Cốt(3), tổng cộng có 7 kỹ năng, những kỹ năng này đều là kỹ năng cơ bản của đạo tặc, học tập đều là miễn phí, Tiêu Ngự không chút do dự khi lựa chọn học tập.

Tiềm Hành là ẩn thân kỹ năng, là kỹ năng quan trọng nhất của đạo tặc. Muộn Côn cùng Thâu Tập là kỹ năng gây choáng váng, đều phải sử dụng trong trạng thái Tiềm Hành. Cước Thích là kỹ năng cắt đứt, chạy tới bên cạnh game thủ hệ pháp thuật mà thi triển kỹ năng Cước Thích có thể dùng để ngăn cản game thủ hệ pháp thuật thi triển kỹ năng, Bối Thử, Phản Thủ Bối Thử cùng Dịch Cốt đều là kỹ năng gây thương tổn, nhưng lời giới thiệu ở trên các kỹ năng đó lại làm cho Tiêu Ngự khó hiểu, Phản Thủ Bối Thử cùng Dịch Cốt là kỹ năng kết thúc, còn Bối Thử lại thuộc về kỹ năng liên kích, kỹ năng kết thúc cùng kỹ năng liên kích này có ý nghĩa gì, Tiêu Ngự có chút khó hiểu.

- Xin hỏi...? - Tiêu Ngự vừa định hỏi đạo sư của đạo tặc Áo Đức thì lão ngắt lời nói.

- Ta sẽ không giảng giải phương pháp sử dụng của những kỹ năng này, tất cả các kỹ năng này đều phải dựa vào khả năng của người mà lĩnh ngộ đi.

Đạo sư của đạo tặc Áo Đức thần nhiên nói.

Nghe đạo sư của đạo tặc Áo Đức nói, Tiêu Ngự không khỏi nuốt lại câu hỏi của mình, đành vậy, thông qua thực tế mà lĩnh ngộ thêm những kỹ năng này đi, Tiêu Ngự trầm nghĩ.

Còn phải học tập một cái nữa đó là học tập sử dụng vũ khí, đạo tặc có thể sử dụng những vũ khí: Chủy Thủ, Âm Khí, Đan Thủ Kiếm, Cung, Nỏ, Đan Thủ Chủy, Quyền Sáo... Tiêu Ngự cân nhắc một chút, liền học tập sở trường vũ khí Chủy Thủ và sở trường Nỏ Tiễn vũ khí. Học tập sở trường chủy thủ có thể cho phép Tiêu Ngự sử dụng chủy thủ, chủy thủ là vũ khí ngắn, mặc dù có phạm vi công kích, lực công kích yếu hơn so với đan thủ kiếm một chút, nhưng vũ khí ngắn lại tương đối linh hoạt, công kích với tần suất nhanh, là vũ khí được hầu như các đạo tặc yêu thích. Về phần Cung, Nỏ, cùng âm khí, là phải học tập như nhau, có thể dùng cho công kích tầm xa hoặc dụ quái.

- Cái này cho người! - Đạo sư của đạo tặc Áo Đức ném cho Tiêu Ngự một chuôi đan chủy thủ, nói.

Tiêu Ngự tiếp nhận cái đan chủy thủ do đạo sư của đạo tặc Áo Đức ném tới, cái thanh chủy thủ này được làm bằng một ít kim loại đen, lưỡi thanh chủy thủ thậm chí còn có một ít sứt mẻ.

Đan chủy thủ: Công kích 7-15

Mặc dù rất lớn, nhưng so với không có gì thì vẫn tốt hơn, Tiêu Ngự tay phải vừa mới cầm thanh chủy thủ, một cảm giác quen thuộc chợt dâng lên, mười đầu ngón tay của Tiêu Ngự thoáng động, thanh chủy thủ trên tay Tiêu Ngự xoay tròn một đường cong hoàn mỹ, tiếp đó lại vừa vặn rơi vào trong lòng bàn tay, cầm thanh chủy thủ, không biết tại sao, một cảm giác tự tin mãnh liệt dâng lên.

“Đạo tặc.” Tiêu Ngự thì thầm nói, cái nghề nghiệp này, phỏng phát là vì chính mình mà sinh ra.

Chủy Thủ xoay tròn trên tay Tiêu Ngự tựa như đang nhảy múa, kỹ xảo thành thạo này làm cho Đạo sư của đạo tặc Áo Đức không khỏi cảm thấy kinh ngạc, con mắt lập tức đánh giá lại người trẻ tuổi trước mắt, mới vừa rồi có mấy người tới chỗ lão học tập kỹ năng đạo tặc, nhưng có thể làm cho lão chú ý, thật đúng là không có nhiều.

- Đi đi, chúc người may mắn, nguyện cho tổ tiên ban phước lành cho người!

Đạo sư của đạo tộc Áo Đức dạy hết các kĩ năng cho Tiêu Ngự, giao vũ khí cho Tiêu Ngự, rồi nhắm mắt dưỡng thần. Thấy Đạo sư của đạo tộc Áo Đức hạ lệnh trực khác, Tiêu Ngự cung kính cúi chào một cái, sau đó hướng tới bên ngoài tiểu trấn Ba Khắc mà đi ra.

Bên ngoài tiểu trấn Ba Khắc là một mảnh hoang mạc hoang vu, nhưng hiện tại, phiên sa mạc vốn rất ít người ở này lại có ít nhiều hơn một luồng sinh khí, thỉnh thoảng lại có một hai game thủ đi qua, bọn họ đều này những game thủ mới đăng nhập vào game, đang nóng lòng thăng level.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bảng cấp bậc, trước mắt là trên bảng cấp bậc của liên minh tà ác cao nhất đã là hai cấp, nhanh như vậy đã có người thăng cấp, nhanh thật.

Trong sa mạc đi vài phút đồng hồ, Tiêu Ngự rốt cuộc cũng tìm thấy được con quái đầu tiên, đó là một con Sa Trùng(4) xấu xí, toàn thân nó bao trùm một lớp da màu xám, trên người có nhiều mũi nhọn dài màu trắng, mà phần miệng lại có hai cây nhọn thật dài, tựa như một cây kéo rất lợi hại.

“ Chính là nó.” Đây chính là quái cấp 1 ở gần tiểu trấn, thích hợp nhất cho mình luyện lv.

Tiềm Hành!

Đây là lần đầu tiên Tiêu Ngự ném thử kĩ năng Tiềm Hành.

“ Thân thể như cung, nhẹ nhàng di chuyển...” Tiêu Ngự nghiêm khắc dựa theo yêu cầu của skill Tiềm Hành, không biết tại sao, nhưng lại luôn luôn có một cảm giác không tự nhiên chút nào.

“ Tập thành thói quen thì tốt rồi.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, hướng tới Sa Trùng nọ mà chậm rãi đi tới, động tác của Tiêu Ngự cực kì chậm, hai chân di chuyển gian nan phi thường, hẳn muốn vòng ra sau lưng của con Sa Trùng đó, nhưng là vừa mới tiến vào trạng thái Tiềm Ẩn không bao lâu, Tiêu Ngự không thích ứng được với tốc độ đột nhiên hạ thấp, tốc độ di chuyển mặc dù chậm, nhưng cũng không để ý tới những hạt cát đang động đậy dưới chân.

“ Không xong.” Vừa nhìn thấy Sa Trùng nọ xoay người lại, Tiêu Ngự biết, lần Tiềm Hành này của mình đã thất bại.

Sa Trùng nọ phát hiện ra tung tích Tiêu Ngự, bụng nó nhúc nhích một cái, một luồng độc dịch màu xanh biếc từ trong miệng nó phun thẳng tới Tiêu Ngự, độc dịch màu xanh biếc này vừa chạm vào người Tiêu Ngự, toàn thân Tiêu Ngự đều biến thành màu xanh biếc, trên đầu hiện lên một đám thương tổn 3 điểm độc tố.

=====

(*)

(1) level: cấp độ nhân vật trong game.

(2) NPC: Non charter player - các nhân vật tình tiết trong game không phải người chơi.

(3) Các kĩ năng của đạo tộc:

Muộn Côn: buồn bực côn.

Tiềm Hành: tàng hình di chuyển

Bối Thử: Đâm ngược.

Phản Thủ Bối Thử: Trở tay đâm ngược.

Cước Thích: đòn đá chân.

Thâu Tập: Đánh lén

Dịch Cốt: cắt xương.

(4) Sa Trùng: một loại sao biển sống ở trên sa mạc. Tặc Đảm ()

6. Chương 6: Mẫn Tặc.(*)

Tiềm Hành thất bại!

Quái cấp 1 mà thôi, chẳng lẽ mình mới xuất sư đã phải chết rồi sao? Tiêu Ngự trở lên ngoạn độc, vọt chạy tới, giờ thanh chuỷ thủ trong tay lên cùng liều mạng với con quái vật Sa Trùng kia, trải qua một phen huyết chiến kịch liệt, rốt cuộc Tiêu Ngự cũng giết được con Sa Trùng trong khi huyết lượng của bản thân chỉ còn lại 27 điểm.

Tiêu Ngự lau lau độc dịch trên mặt, nhìn chuỷ thủ của mình phân thây con Sa Trùng, mà cười khổ không thôi, lần đầu tiên giết quái vật, thật đúng là quá chật vật đi. Trong quá trình giết quái một cái kĩ năng cũng không thi triển ra, làm cho Tiêu Ngự có chút uể oải.

Chức nghiệp cận chiến chiến đấu bằng tứ chi là chủ yếu, tự do kĩ năng là hình thức phụ, mỗi kĩ năng muốn thi triển được phải có yêu cầu, trước khi thi triển phải đem tất cả các kĩ năng này ra nghiên cứu mới được.

Tiêu Ngự nhặt vật phẩm rơi ra khi giết con Sa Trùng lên xem, là 11 đồng tệ, 100 đồng tệ bằng 1 ngàn tệ, 100 ngàn tệ bằng 1 kim tệ, mặc dù ít nhưng dù sao cũng là hiện kim đầu tiên mình nhặt được ở trong game này.

Hiệu quả trúng độc trên người vẫn còn chưa có biến mất, trên đầu vẫn không ngừng hiện lên 3 điểm thương tổn độc tố, Tiêu Ngự bất đắc dĩ chỉ có thể ngồi xuống yên lặng chờ hiệu quả của độc tố biến mất, sau đó mới chậm rãi chờ huyết lượng hồi phục lại.

Lần đầu tiên giết quái không nghi ngờ gì nữa đúng là một thất bại, làm một đạo tặc, đánh chết quái ngang cấp là phi thường đơn giản, một cái Tiềm Hành ra sau lưng quái vật, dùng Muộn Cồn hoặc Thâu Tập kĩ năng đánh ngất, sau đó dùng các loại kĩ năng công kích khác, chỉ cần vài giây đồng hồ là có thể giết chết một con Sa Trùng rồi.

Chỉ là Tiêu Ngự lần đầu tiên sử dụng Tiềm Hành đã thất bại.

Chờ một lúc cho huyết lượng hồi phục, Tiêu Ngự đứng lên, tiếp tục tìm quái vật tiếp theo, rất nhanh chỉ một lúc sau phát hiện ra một con Sa Trùng khác, Tiêu Ngự lại dùng thử Tiềm Hành, hướng tới Sa Trùng nọ mà mò mẫm đi tới.

Tiêu Ngự lần này đã thông minh hơn một chút, sau khi dùng Tiềm Hành, tốc độ di chuyển so với bình thường chậm hơn một ít, Tiêu Ngự phải thích ứng như vậy thì mới có thể bước đều đi được, nếu như lúc Tiềm Hành mà nhịp bước lộn xộn, rất dễ dàng lộ ra sơ hở để quái vật hoặc địch nhân phát hiện ra. Biết được nguyên nhân thất bại lần trước của mình, Tiêu Ngự cẩn thận chú ý, không muốn lại tái phạm sai lầm lần nữa.

Có thể là Tiềm Hành không được tốt, lúc ở bên cạnh Sa Trùng, Tiêu Ngự còn không kịp thi triển kĩ năng Thâu Tập đã bị Sa Trùng phát hiện ra. Thấy thân thể Sa Trùng chuyển mình, chuẩn bị công kích mình, Tiêu Ngự dừng mãnh nhào tới, cùng Sa Trùng đánh nhau tay bo, kết quả cũng như trước phi thường chật vật mới giết được con Sa Trùng này.

Đánh chết con Sa Trùng này lại phải ngồi nguyên một chỗ để phục hồi huyết lượng rồi mới có thể đi tìm giết con quái khác, như vậy hiệu suất giết quái phi thường thấp, cấp bậc của game thủ bình thường sẽ thấp hơn nhiều.

Ta cũng không tin cái này có tà, chẳng lẽ ngay cả một cái Tiềm Hành nho nhỏ mà ta cũng không học nổi sao? Trong lòng Tiêu Ngự một luồng khí quật cường nổi lên.

Tiềm Hành là kĩ năng hạng nhất phi thường trọng yếu của đạo tặc, nếu như học Tiềm Hành không tốt, một đạo tặc coi như trên cơ bản là bị phế đi, một đạo tặc có kĩ thuật cao siêu là phải nắm bắt được nhịp bước của Tiềm Hành, sau đó luyện tập loại nhịp bước này thành một thói quen, nếu không sau này sợ rằng Tiềm Hành sơ hở chất chồng, mặc kệ là PK hay sát quái đều mất đi tính chủ động của mình.

Rơi vào thế cùng, Tiêu Ngự bắt đầu đi tìm kiếm Sa Trùng xung quanh để luyện tập Tiềm Hành kĩ năng, tìm kiếm cảm giác lúc Tiềm Hành.

Đại đa số bộ phận game thủ theo lớp nhân vật đạo tặc này mới đầu cũng không dễ dàng nắm giữ được nhịp bước của Tiềm Hành, bọn họ phần lớn đều lựa chọn thăng level trước tiên, dù sao đạo tặc cũng không cần dùng Tiềm Hành, Thâu Tập kỹ năng cũng có thể sát được các quái ngang cấp, chờ sau này cấp bậc đã cao rồi, thời gian trôi qua, chậm rãi quen thuộc nhịp bước của Tiềm Hành, lúc đó tự nhiên có thể nắm giữ được, không cần phải phí thời gian ban đầu trắc trở luyện kỹ năng Tiềm Hành tới mức lô hỏa thuần thanh.

Hết lần này tới lần khác chỉ có Tiêu Ngự khác người, hẳn biết tầm quan trọng của Tiềm Hành kỹ năng, vì không muốn rơi lại phía sau người khác, một lòng một dạ đem kỹ năng Tiềm Hành ra luyện.

Suốt một buổi sáng, Tiêu Ngự dùng hết thời gian của mình để luyện tập Tiềm Hành, nhìn một chút bảng cấp bậc, cấp bậc cao nhất của Tà Ác liên minh đã là cấp 3, nói như vậy là rất nhanh tăng lên 4 cấp, mà đẳng cấp của Tiêu Ngự vẫn như cũ chỉ có 1 cấp 96%. Muốn là một game thủ chuyên nghiệp, nhưng cấp bậc không thể so sánh bằng người chơi khác vậy thì thông qua trò chơi mà kiếm tiền như thế nào đây?

Nhưng hết lần này tới lần khác chỉ có Tiêu Ngự vẫn nhẫn nại rèn luyện kỹ năng Tiềm Hành, có thể do hay làm mà khéo tay, dần dần, Tiêu Ngự đã chậm rãi mò mẫm ra được nhịp bước của Tiềm Hành, nhất từ lúc trạng thái bình thường tiến vào trạng thái Tiềm Hành là lúc nhịp bước biến hoá.

Thân thể Tiêu Ngự có năng lực ghi nhớ phi thường mạnh mẽ, lần đầu tiên hoàn thành kỹ năng Tiềm Hành là lúc thân thể Tiêu Ngự đã ghi nhớ cái cảm giác này, sau đó từng bước huấn luyện kỹ năng này, vừa hao phí chừng gần 1h, không ngừng thích ứng với nhịp bước của Tiềm Hành, cùng với biến hoá của nhịp bước tiến vào trạng thái Tiềm Hành.

Loại cảm giác này rất là tuyệt diệu, Tiêu Ngự biết, chỉ cần thêm một đoạn thời gian ngắn nữa thôi hẳn có thể hoàn toàn nắm chắc kỹ năng Tiềm Hành này.

Ở bên trong bãi cát vàng vô tận, Tiêu Ngự lại vừa phát hiện ra một con Sa Trùng, chậm rãi đi tới gần con Sa Trùng, khi còn cách nó khoảng chừng trên dưới 10m, tiến nhập vào trạng thái Tiềm Hành, chậm rãi vòng ra sau lưng con Sa Trùng.

Thâu Tập!

Hàn quang sáng loáng của chuỷ thủ ngoạn độc đâm xuống phía sau đầu con Sa Trùng, thuận lợi đâm sau vào bên trong huyết nhục con Sa Trùng.

“Thành công!” Thâu Tập cùng Muộn Côn hai cái kỹ năng cũng không phải rất khó khăn, chỉ cần tìm đúng yếu hại của đối thủ, trực tiếp công kích là được rồi, bất quá lần này là lần đầu tiên Tiêu Ngự hoàn thành hai kỹ năng Tiềm Hành cùng Thâu Tập ăn khớp với nhau, trong lòng Tiêu Ngự tràn ngập cảm giác thành công.

Sa Trùng bị choáng váng.

Thâu Tập 1 cấp chỉ có thể tạo thành 3s hiệu quả đánh ngất đối với Sa Trùng mà thôi, thừa dịp trong đoạn thời gian ngắn này, Tiêu Ngự nắm chặt chuỷ thủ, công kích liên mấy cái tới, Sa Trùng nọ chỉ còn lại 30% huyết lượng, chờ Sa Trùng nọ xoay người lại, Tiêu Ngự cùng nó triển khai chiến đấu cận thân, rất nhanh đã đánh chết được nó, nhìn lại huyết lượng bản thân một chút vẫn còn lại tới 78%.

Coi như là một lần chiến đấu tương đối thành công, không giống như hoàn cảnh chật vật lúc trước, hơi nghỉ ngơi một chút là có thể tiếp tục chiến đấu được rồi.

Đình Đông... hệ thống rút cuộc cũng truyền đến thanh âm thăng cấp đầu tiên. Tiêu Ngự nhìn trạng thái bản thân một chút, không chút do dự đem thuộc tính tự do gia tăng vào điểm nhanh nhẹn.

Nhanh nhẹn là thuộc tính quan trọng nhất của đạo tặc, gia tăng nhanh nhẹn có thể gia tăng lực phòng ngự của đạo tặc, tỉ lệ phần trăm trí mạng, lực công kích cùng tỉ lệ né tránh cao, miễn hệ đạo tặc là phi thường nổi tiếng.

Tiêu Ngự muốn trở thành một mẫn hệ đạo tặc thuần tuý, đây cũng là phương thức lựa chọn tăng điểm của tuyệt đại đa số đạo tặc.

Tiêu Ngự nhất đồng tề trên mặt đất, cái này rơi ra từ con Sa Trùng vừa chết, huyết lượng tổn thất của Tiêu Ngự cũng không nhiều, thời gian nghỉ ngơi rút ngắn rất nhiều, kể từ đó, hiệu suất luyện lv của Tiêu Ngự

cũng tăng lên khá nhiều, hơn nữa khi giết quái tính an toàn cũng cao hơn nhiều.

Chậm rãi nắm bắt kỹ năng Tiềm Hành cùng nhịp bước, Tiêu Ngự gặp hai con Sa Trùng một lúc cũng không cần hốt ha hốt hoảng chạy trốn như trước, Tiềm Hành tới phía sau hai con Sa Trùng, một cái Muộn Côn kích ngắt một trong hai con Sa Trùng, Muộn Côn có thể làm cho Sa Trùng choáng váng trong 7s, sau đó dùng Thâu Tập đánh một Sa Trùng khác, rồi đem các kỹ năng ra đánh từng con một.

Muộn Côn cùng Thâu Tập điểm khác nhau chính là, Muộn Côn thời gian choáng váng dài hơn nhiều, nhưng là khi bị công kích thì thức tỉnh, Thâu Tập kỹ năng choáng váng thời gian ngắn hơn, nhưng khi bị công kích sẽ không thức tỉnh.

Ngoại trừ Tiềm Hành, Muộn Côn, Thâu Tập ba kỹ năng này, Tiêu Ngự vẫn hoàn toàn không biết sử dụng các kỹ năng khác, còn phải lập đi lập lại mòn mỏi, nhưng là đối với kỹ năng Tiềm Hành này, Tiêu Ngự xem như đã rất quen thuộc, chỉ cần cẩn thận chú ý, vẫn có thể thuận lợi hoàn thành thi triển các kỹ năng. Tặc Đảm ()

7. Chương 7: Phản Thủ Bối Thứ.

Vừa thoả mái đánh chết một con Sa Trùng, rơi trên mặt đất là một kiện trang bị, Tiêu Ngự nhặt lên đó là một đôi giày vải.

Phá cụ bố hài: Phòng ngự 3-5, tốc độ +1, bố giáp, đẳng cấp yêu cầu lv1.(1)

Giày vải là loại trang bị đều có hiệu quả gia tăng tốc độ, tốc độ +1 là thấp nhất, đôi giày vải này phòng ngự cũng không tính là cao, bất quá có một ít còn hơn không, so với chân trần thì tốt hơn nhiều, Tiêu Ngự đem giày vải trang bị lên người.

Đã level 2, nếu tiếp tục tìm kiếm Sa Trùng để thăng cấp mà nói, cấp bậc lên tương đối chậm lại, Tiêu Ngự đi xa hơn vào trong sa mạc, nơi đó có quái vật cấp bậc càng cao hơn.

Hướng tới bên sâu trong sa mạc, ở gần đó chính là một ít sa mạc Giáp Trùng (2), là quái lv2, có thể sử dụng các kỹ năng đánh, Tiêu Ngự còn có thể đối phó được, bất quá vùng phụ cận của sa mạc Giáp Trùng thường xuyên có sa mạc Mạn Xà xuất hiện, là một loại quái lv5, một uy hiếp không nhỏ chút nào, cho nên lúc luyện cấp cần phải cẩn thận một chút.

Tiêu Ngự xem lại nhóm kỹ năng của mình, nhìn Phản Thủ Bối Thứ, Bối Thứ cùng Dịch Cốt ba cái kỹ năng, không khỏi có chút đau đầu, ba kỹ năng này cuối cùng là sử dụng như thế nào đây.

Phát hiện ra Giáp Trùng, Tiêu Ngự sử dụng Tiềm Hành chậm rãi hướng gần tới con sa mạc Giáp Trùng này, một kích Thâu Tập đánh con Giáp Trùng ngắt đi, chuyển thủ đâm trước, không ngừng công kích sa mạc Giáp Trùng.

Bối Thứ!

Tiêu Ngự sử dụng kỹ năng Bối Thứ để tấn công con sa mạc Giáp Trùng, nhưng là chuyển thủ chạm đến sau lưng con sa mạc Giáp Trùng lại không thể thuận lợi phá vỡ phòng ngự của nó.

Bối Thứ kỹ năng thất bại!

Còn không bằng dùng sức mạnh bình thường mà chém nữa, Tiêu Ngự buồn bực nghĩ tới.

Bối Thứ, Phản Thủ Bối Thứ, Dịch Cốt ba cái kỹ năng này, Tiêu Ngự không thể thi triển thành công quá một lần, nhưng cho dù không thành công Tiêu Ngự cũng phải thử qua, mấy cái kỹ năng này là kỹ năng cơ bản nhất của đạo tặc, tất không thể không sử dụng được.

Sa Mạc Giáp Trùng tỉnh lại thì chỉ còn gần 50% huyết lượng, nó nổi giận đánh về phía Tiêu Ngự.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tiêu Ngự căn cứ vào lý giải của mình đối với kỹ năng Phản Thủ Bối Thứ mà lần đầu tiên thi triển ra Phản Thủ Bối Thứ kỹ năng, bất quá kỹ năng của hắn không có thành công, đã bị sa mạc Giáp Trùng cắt đứt, sa mạc Giáp Trùng đánh trực tiếp vào người Tiêu Ngự làm hắn bị 23 điểm thương tổn.

Tiêu Ngự vội vàng lui về phía sau, một bên tạm thời lùi lại, một bên dùng chuỷ thủ công kích sa mạc Giáp Trùng, chuỷ thủ xuất ra từng đạo hàn quang mãnh liệt, mặc dù chỉ là chém bình thường, không có kĩ năng để gia tăng thương tổn, nhưng con số thương tổn cũng là khá khả quan, cuối cùng đã giết được sa mạc giáp trùng còn lại 50% huyết lượng.

Tiêu Ngự nhìn lại huyết lượng bản thân một chút, vẫn còn lại 23% thậm chí không đỡ được một lần tấn công của con sa mạc giáp trùng nữa. Tiêu Ngự thở phào một hơi nhẹ nhõm, thu thập chiến lợi phẩm, đứng nguyên tại chỗ chờ đợi huyết lượng hồi phục.

Liên tục thất bại mấy lần làm Tiêu Ngự phải suy nghĩ sâu xa hơn, Tiêu Ngự cân nhắc, tại sao vừa rồi Phản Thủ Bối Thứ vừa với ra tay đã không phóng ra được mà bị cắt đứt như vậy?

Phản Thủ Bối Thứ và Bối Thứ là hai kĩ năng khác nhau, Bối Thứ chỉ có thể ở phía sau lưng của quái vật mà tấn công tạo thành thương tổn mà thôi, mà Phản Thủ Bối Thứ thì không giống, Phản Thủ Bối Thứ ở thời điểm chính diện đối địch có thể nhảy đến bên sườn quái vật đâm ngược một kích vào con quái vật, thuận thế vòng đến phía sau con quái vật, đối với con quái vật vừa tạo thành thương tổn đồng thời còn có thể tránh được công kích của con quái vật đó, là kĩ năng cận chiến phi thường hữu dụng của game thủ theo lớp đạo tặc để đối phó với quái vật, sử dụng kĩ năng này, đạo tặc có thể dính chặt ở phía sau của đối phương mà công kích đối thủ, nhưng kĩ năng này yêu cầu cũng tương đối cao, bởi vì lúc thi triển kĩ năng này là lúc có thể bị cắt đứt khá dễ, cái này đạo tặc cần thiết phải có ý thức cao siêu cùng thân thủ nhanh nhẹn, lợi dụng thời cơ thích hợp mà quyết đoán ra tay thì mới có thể hoàn thành thi triển kĩ năng được.

Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng này có thể bị cắt đứt, muốn thành công phải nắm chắc thời cơ, Tiêu Ngự hồi tưởng lại, mới vừa rồi mình thi triển Phản Thủ Bối Thứ lúc sa mạc Giáp Trùng xoay ngược lại quá thân mình, là thời khắc chuẩn bị công kích, mình lúc đó mà thi triển Phản Thủ Bối Thứ không phải là đang đánh vào nòng súng vừa mới lên nòng sao?

Nghĩ lại các động tác của kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ, kĩ năng này, mình tựa hồ là có thể hoàn thành!

Tổng kết một chút thất bại vừa rồi, Tiêu Ngự vội vàng muốn kiểm chứng phỏng đoán trong lòng mình, khôi phục một chút, tiếp tục đi tìm quái vật tiếp theo.

Học xong kĩ xảo thi triển kĩ năng Tiềm Hành, Tiêu Ngự trong thời khắc nào cũng nghiêm khắc bản thân mình dựa theo yêu cầu của kĩ năng Tiềm Hành mà di chuyển, mặc dù động tác có điểm mới lạ, hơn nữa di chuyển chậm không có cảm giác gì, nhưng động tác là phải quy củ, tiêu chuẩn phi thường, Tiêu Ngự biết, mình vẫn dựa theo cái quy chuẩn này mà làm, thân thể có thể rất nhanh hình thành một thói quen, trong trường hợp có thể hình thành thói quen, hẳn không cần dùng hết sức của mình cũng có thể làm ra những động tác phi thường tiêu chuẩn.

Ngón tay Tiêu Ngự lại vừa động, chuỷ thủ trong lòng bàn tay Tiêu Ngự xẹt qua một đường cong hoàn mỹ, lại quay trở lại lòng bàn tay Tiêu Ngự, mặc kệ là lưỡi dao bằng bạc nhỏ như cánh ve, hay là chuỷ thủ dài nhọn sắc bén, hay tay cũng có thể đùa giỡn ung dung thoải mái tự nhiên được, đây là một thói quen đã ăn vào tận xương tủy rồi.

Tiêu Ngự biết rõ sức mạnh của thói quen, lúc ban đầu không có hình thành thói quen tốt, sau này muốn sửa lại mà nói, phải nỗ lực gấp mấy chục lần lận. Nhưng là ngay từ đầu hình thành thói quen tốt đẹp, sau này làm việc gì cũng công hiệu hơn gấp bội.

Vừa lại tìm được một con sa mạc Giáp Trùng, Tiêu Ngự như thường lệ dựa theo tiêu chuẩn động tác của Tiềm Hành, tiềm hành tới bên cạnh sa mạc Giáp Trùng, một cái kĩ năng Thâu Tập đánh ngất nó, sau đó dùng công kích bình thường mà tạo thành thương tổn nhất định cho con sa mạc Giáp Trùng này.

Sa mạc Giáp Trùng hét lên xoay người lại, đánh về phía Tiêu Ngự, Tiêu Ngự lùi về phía sau một bước, né tránh, đồng tử bỗng nhiên co rút lại.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tiêu Ngự đã thành công tránh né công kích của sa mạc Giáp Trùng, Phản Thủ Bối Thứ cũng hoàn thành kĩ năng, chỉ là vị trí mà Tiêu Ngự nhảy ra có điểm không tốt, không có đánh trúng mục tiêu ở sau lưng sa

mạc giáp trùng, cũng may Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng này vẫn tạo thành thương tổn nhất định với sa mạc giáp trùng.

Hệ Thống : Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng hoàn thành 60% tạo thành 67% thương tổn của kĩ năng.

Tiêu Ngự sững sốt một hồi, cái kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ này không ngờ lại có độ hoàn thành? Mặc dù hoàn thành có 60% nhưng đối với Tiêu Ngự mà nói, một người mới bắt đầu, hẳn đại khái đã biết động tác chủ yếu cùng thời cơ thích hợp để thi triển kĩ năng phản Thủ Bối Thứ, chỉ là nắm bắt thời cơ không đủ chuẩn xác, động tác còn cần hoàn thiện nữa thôi.

Sau khi hoàn thành Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng, Tiêu Ngự tới phía sau của Sa mạc giáp trùng, nắm giữ thế chủ động trong tay, hơi lui một chút về phía sau, lợi dụng trực chiến mà giết chết con sa mạc giáp trùng, nhìn lại huyết lượng của mình vẫn còn lại tới 65% lận.

Lần chiến đấu này coi như là thuận lợi, huyết lượng hao tổn cũng không phải là quá lớn, lúc trước đánh chết một con sa mạc Giáp Trùng huyết lượng của Tiêu Ngự luôn luôn dưới 50%.

=====

(*)

(1) Phá Cựu Bố Hải: đôi giày vải bị hỏng - giày trong game

(2) Giáp Trùng: một loại thú giáp xác trong sa mạc Tặc Đám ()

8. Chương 8: Tinh Tuý Của Phản Thủ Bối Thứ.(*)

Tiêu Ngự xem lại thu hoạch của chính mình ngày hôm nay, từ sớm cho đến bây giờ, Tiêu Ngự cả thấy kiếm được 31 ngân tệ, ngoại trừ 31 ngân tệ ra còn nhặt được hai kiện trang bị bạch bản khác với chức nghiệp của mình nữa, loại này mà mang tới đầu giá chắc hẳn không có ai cần cả, cần bản không đầu giá được, ném cho NPC có lẽ còn có thể được một chút tiền.

Tiêu Ngự tiếp tục tìm trong hoang mạc tìm con sa mạc Giáp Trùng, căn cứ vào cảm giác mới vừa rồi mà luyện tập kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ.

Hệ Thống: Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng độ hoàn thành 76%, tạo thành 87% thương tổn kĩ năng.

76% cũng không tệ lắm, bất quá tự hồ còn có thể làm được tốt hơn nữa, Tiêu Ngự cẩn thận suy tư lại quá trình chiến đấu vừa rồi, tìm kiếm khuyết điểm của mình lúc thi triển kĩ năng.

Tiêu Ngự giống như ma nhập không ngừng luyện tập kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ, hồn nhiên mà quên mất thời gian.

Hệ Thống: Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng độ hoàn thành 78%, tạo thành 90% thương tổn do kĩ năng.

Thành tích coi như là không tồi, đối với việc thi triển kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ, Tiêu Ngự ngày càng thuần thực hơn, độ hoàn thành cũng có tăng lên và ổn định hơn, nhưng Tiêu Ngự không có dừng ở đó mà tiếp tục luyện tập không ngừng, hẳn muốn mình phải luyện thành một thói quen thật tốt, tìm kiếm phương thức thích hợp nhất để thi triển ra kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ.

Đâm chém bình thường là không tính đến thương tổn của kĩ năng mang lại, mà Phản Thủ Bối Thứ lại khác, có thương tổn kĩ năng gia tăng, Tiêu Ngự lúc đánh thường có khả năng tạo thành hơn 10 điểm thương tổn, nhưng nếu dùng Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng công kích có thể tạo ra hơn 20 điểm thương tổn, còn có thể thuận thế vòng ra sau lưng địch nhân, cho nên sử dụng kĩ năng có lợi phi thường.

Một con sa mạc Giáp Trùng đánh lại Tiêu Ngự, Tiêu Ngự vận sườn né qua đòn tấn công trực tiếp của con sa mạc giáp trùng, sa mạc Giáp Trùng thân hình thoáng dừng lại một chút, Tiêu Ngự trong lòng thoáng động, hẳn phẳng phất tìm được một loại cảm giác, vừa đúng lúc này, một đòn Phản Thủ Bối Thứ được thi triển ra.

Thân hình nhích động, di chuyển tới bên cạnh thân của con sa mạc Giáp Trùng, thân thể xoay tròn một vòng lưu loát, chuyển thủ ở tay phải xuất động, lập tức mạnh mẽ công phá sau lưng con sa mạc giáp trùng, thuận lợi xuyên thẳng qua kiên giáp của sa mạc giáp trùng.

Tiêu Ngự hai mắt sáng lên, chính là loại cảm giác này! Tiêu Ngự tựa hồ như đã nắm bắt được cái gì.

Hệ thống: Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng độ hoàn thành 89%, tạo thành 100% thương tổn kĩ năng.

Đã thấy hệ thống nhắc nhở, Tiêu Ngự cảm giác kinh ngạc, chỉ hoàn thành vền vẹn có 89% là có thể tạo thành 100% thương tổn kĩ năng? Nếu như hoàn thành 100% thì sao chứ? Có hay không tạo thành thương tổn kĩ năng càng cao hơn?

Phỏng đoán này làm cho Tiêu Ngự trở lên hưng phấn, nếu như mỗi lần đều có thể hoàn thành lượng cao nhất kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ, tất nhiên sẽ làm cho Tiêu Ngự có tốc độ thăng cấp cao hơn!.

Tiêu Ngự công kích mấy cái giết chết con sa mạc Giáp Trùng trước mặt, nhặt một ít đồng tệ rơi ở dưới đất lên, khôi phục huyết lượng một chút, tiếp tục tìm kiếm sa mạc Giáp Trùng tiếp theo, một mặt nhớ lại cảm giác vừa rồi khi thi triển Phản Thủ Bối Thứ.

Tiêu Ngự chậm rãi Tiềm Hành tới gần đằng sau lưng một con sa mạc Giáp Trùng, một kĩ năng Thâu Tập kích nó ngắt, sau đó công kích bình thường, làm thiệt hại non nửa huyết lượng của con Giáp Trùng, chờ đến khi con giáp trùng xoay người tấn công Tiêu Ngự, thân hình Tiêu Ngự hơi hơi lùi lại phía sau, tránh thoát khỏi tấn công của sa mạc Giáp Trùng, lúc con sa mạc Giáp Trùng dùng hết lực là lúc thân hình thoáng di chuyển tới bên cạnh sa mạc Giáp Trùng, thân thể xoay tròn một vòng tuyệt đẹp, một kích Phản Thủ Bối Thứ ngoan độc đâm thẳng vào sau lưng sa mạc giáp trùng, bộ vị công kích không sai lệch một chút nào.

Lúc Tiêu Ngự hoàn thành kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ là lúc Tiêu Ngự cảm giác được, lần thi triển kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ này tốt hơn nhiều lần sao với lần thi triển lần trước. Lúc đâm vào sau lưng sa mạc Giáp Trùng cảm giác so với trước kia là thuận lợi hơn rất nhiều.

Hệ thống: Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng độ hoàn thành 93%, tạo thành 150% thương tổn kĩ năng.

Chứng kiến con số 150%, Tiêu Ngự không khỏi rung động, không nghĩ tới cái kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ này sau khi độ hoàn thành được đề cao lại có thể gây ra thương tổn lớn đến như vậy.

Khá lắm, kĩ năng này rất có tác dụng. Vừa có khả năng tránh né công kích của đối thủ, vừa có thể tạo thành thương tổn kĩ năng cao hơn hẳn bình thường.

Nhưng làm Tiêu Ngự có chút kì quái chính là, lúc thi triển Phản Thủ Bối Thứ tại sao phải xoay tròn thân thể đây cơ chứ? Cái này không phải là một động tác rất dư thừa hay sao? Chỉ cần tránh thoát khỏi địch nhân công kích, nhảy đến bên cạnh, không phải có thể thi triển ra hiệu quả của Phản Thủ Bối Thứ hay sao? Chẳng lẽ xoay tròn thân thể chỉ là một cái kĩ năng biến hoá?

Tiêu Ngự nhớ tới một ít lời nói của đạo sư đạo tặc Áo Đức lúc dạy cho hắn kĩ năng, kĩ thuật chiến đấu của đạo tặc là kĩ thuật chiến đấu hữu hiệu nhất được trải qua thực nghiệm hàng trăm ngàn năm, mới truyền thừa xuống, là kĩ xảo chiến đấu đơn giản nhất, hữu hiệu nhất.

Vậy cuối cùng xoay tròn cơ thể có tác dụng gì?

Tiêu Ngự trên mặt đất trống luyện tập thử một chút động tác xoay tròn tứ chi, xoay tròn một vòng, làm ra động tác Phản Thủ Bối Thứ, bởi vì chung quang không có quái vật, Tiêu Ngự làm động tác này tương đối ung dung và thoải mái, xoay tròn làm cho lực đạo ở sườn Tiêu Ngự đạt tới mười phần, tay phải cầm chuyển thủ cùng không khí cọ xát, phát ra những tiếng kêu vù vù.

Nương theo sự xoay tròn, tay phải tràn ngập một cỗ lực lượng cường đại, Tiêu Ngự đột nhiên suy nghĩ thông suốt, thông qua việc xoay tròn thân thể, tựa hồ có thể tăng cường lực đạo của Phản Thủ Bối Thứ, Tiêu Ngự không ngừng kiểm nghiệm, dần dần hắn phát hiện ra, tại thời điểm thân thể xoay tròn, tay phải bởi vì có lực li tâm cùng quán tính nên nảy sinh ra tác dụng lớn, sinh ra một lực đạo phi thường lớn, nếu như biết cách dùng tốt, toàn bộ lực lượng toàn thân sẽ tập trung lên trên cánh tay phải, vì thế sẽ phát huy ra uy lực sát thương cường đại.

Thì ra thân thể xoay tròn cũng không phải là một động tác vô ích, mà là vì để tay mượn lực một cách tốt hơn! Tiêu Ngự hiểu được điểm này rồi, đối với giải thích sau này về kỹ năng Phản Thủ Bối Thứ lại càng thêm thấu triệt, đồng thời cũng phát hiện, mình mới vừa rồi còn thi triển chưa được hoàn mỹ cho lắm!

Tiêu Ngự dần dần lĩnh ngộ kỹ năng này tới mức tinh túy, kỹ năng này chỉ làm hai bước, bước đầu tiên là né tránh đối phương công kích, bước thứ hai là lợi dụng thân thể quay trở lại mà sinh ra lực đạo Phản Thủ Bối Thứ mà đâm vào sau lưng của địch nhân, né tránh công kích của đối phương là một phương diện, Tiêu Ngự đã hoàn thành được phi thường tốt, mấu chốt nằm ở sau khi né tránh lợi dụng thân thể quay trở lại mà sinh ra lực đạo công kích sau lưng địch nhân, đó là một điểm khó khăn, thân thể phải phối hợp rất tốt mới có thể làm được, quay lại mà sinh ra lực đạo càng lớn, ý nghĩ độ hoàn thành của kỹ năng càng cao.

Kỹ năng Phản Thủ Bối Thứ sở dĩ độ hoàn thành chưa cao, là bởi vì bản thân lợi dụng việc quay trở lại mà tạo ra lực đạo chưa đủ lớn! Tặc Đảm ()

9. Chương 9: Thuộc Tính Ẩn Tàng Của Phản Thủ Bối Thứ.(*)

Đã biết được khuyết điểm của mình, Tiêu Ngự không ngừng tìm sa mạc Giáp trùng để luyện tập kỹ năng Phản Thủ Bối Thứ, chung quanh sa mạc giáp trùng bị dọn sạch không còn một con, Tiêu Ngự cũng đã từ từ tìm được cảm giác của Phản Thủ Bối Thứ, không ngừng củng cố kỹ năng vừa mới học được.

Đing đong... Hệ thống truyền tới tín hiệu thắng cấp.

Tiêu Ngự quên mình mà luyện tập kỹ năng, không để ý đến kinh nghiệm, nghe thanh âm như thế hơi kinh ngạc, đột nhiên mừng rỡ như điên.

Thăng lên level 3, Tiêu Ngự có chút hưng phấn, nhìn qua bảng cấp độ trong Tà Ác liên minh một chút, cấp bậc cao nhất chính là level 5, còn không bị cách quá xa, mặc dù tinh lực của Tiêu Ngự bây giờ vẫn đang đặt hết ở việc luyện tập kỹ năng, nhưng tốc độ tăng cấp vẫn vô cùng nhanh.

Thành tích như vậy có lẽ cũng không quan trọng lắm, nhưng đối với lần đầu chơi game như Tiêu Ngự mà nói, đã là phi thường tốt rồi.

Tiêu Ngự đem 5 thuộc tính tự do vừa đạt được tất cả đều gia tăng vào nhanh nhẹn, hoạt động một chút, cảm giác tốc độ của mình có nhanh lên một ít.

Lúc Tiêu Ngự đang gia tăng thuộc tính điểm thì bên tai truyền đến thanh âm ti ti.

Tiêu Ngự trong lòng giật mình, là sa mạc Mạn Xà!

Sa mạc Mạn Xà là quái cấp 5, so với mình cao hơn hai cấp, lực công kích cũng rất mạnh, hơn nữa trong công kích lại mang theo độc tốt có hiệu quả chậm lại! sau khi trúng độc tố, tốc độ di động sẽ bị hạ thấp trên phạm vi lớn, muốn chạy là rất khó khăn, là một loại quái vật rất khó đối phó.

Sa mạc Mạn Xà hướng Tiêu Ngự mà đánh tới, Tiêu Ngự nghiêng mình tránh qua một bên, lúc này mới trong thấy rõ bộ dạng của sa mạc Mạn Xà, đây là một con cự xà to lớn ước chừng gần bằng một người, thân mình trắng kiện, cái đầu hình trứng thật to lớn, không ngừng lắc lư, con mắt màu lục u u nhìn chăm chăm vào Tiêu Ngự.

Nghênh chiến bị động, làm cho Tiêu Ngự không thể nào chuẩn bị đầy đủ được, nhưng Tiêu Ngự vẫn là kịp thời phản ứng, không bị sa mạc Mạn Xà công kích trúng.

Sa mạc Mạn Xà lại hướng tới Tiêu Ngự mà trườn tới.

Phản Thủ Bối Thứ! Mắt nhìn thấy cái đầu thật lớn của sa mạc Mạn Xà hướng lại chính mình, Tiêu Ngự căn bản không có nhiều thời gian suy nghĩ dựa vào phản ứng của thân thể mà sử dụng kỹ năng Phản Thủ Bối Thứ, né tránh sa mạc Mạn Xà công kích, một cái Phản Thủ Bối Thứ phát ra lập tức, đây là một loại phản ứng theo bản năng, lúc đang nguy cấp bộc lộ ra tiềm lực mà người khác phải giật mình, Tiêu Ngự phát hiện, lần thi triển Phản Thủ Bối Thứ này so với lúc trước càng thêm lưu loát hơn rất nhiều lần, trót lọt, nhất là một kích cuối cùng lúc quay về Tiêu Ngự cảm giác được toàn bộ lực lượng của mình đều tập trung hết lên mũi nhọn của thanh chủy thủ.

Mũi nhọn của thanh chuỷ thủ tràn ngập lực lượng bộc phát.

Thi triển hoàn mỹ, nương theo lực đạo xoay tròn, lực lượng trên tay phải được phóng thích tới mức cực hạn.

Phốc, lân giáp cứng rắn trên lưng sa mạc Mạn Xà bị phát huỷ, chuỷ thủ trong tay Tiêu Ngự dễ dàng như trở bàn tay mà đâm thẳng vào trong thân thể Mạn Xà.

Hệ thống: Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng độ hoàn thành 100%, tạo thành 300% thương tổn kĩ năng, phát huy hiệu quả Phá Giáp.

Trên đầu sa mạc mạn Xà toát ra 137 điểm thương tổn giá trị, là điểm thương tổn gấp tới 5 lần so với công kích sa mạc Giáp Trùng. Không nghĩ tới Phản Thủ Bối Thứ không ngờ lại có ẩn tàng hiệu quả Phá Giáp, Phá Giáp có thể bỏ qua mọi tác dụng của hiệu ứng hộ giáp cùng cấp bậc.

137 điểm, thương tổn kĩ năng gây ra thật mạnh!

Chứng kiến giá trị thương tổn này, Tiêu Ngự không khỏi kinh hãi, thật lâu sau mới hồi phục lại tinh thần, đây là thương tổn của mình công kích được sao?

Sa mạc Mạn Xà bị Tiêu Ngự một kích đánh tới, huyết lượng còn có 62% đây chính là quái cấp 5 à, so với Tiêu Ngự còn cao hơn 2 cấp.

Cấp bậc kém hơn sẽ có hiệu ứng cấp bậc nhất định, game thủ cấp bậc thấp công kích vào game thủ khác hoặc quái vật khác có cấp bậc cao hơn, thương tổn sẽ giảm bớt khá nhiều, còn có thể bị game thủ cao cấp hơn chống cự, chỉ có game thủ cấp bậc cao hơn đang trong trạng thái suy yếu, game thủ cấp bậc thấp hơn mới có thể bỏ qua hiệu ứng cấp bậc được.

Hiệu quả Phá Giáp cũng có thể bỏ qua hiệu ứng cấp bậc!

“Thật là kĩ năng mạnh mẽ.” Tiêu Ngự không nhận được mà kinh ngạc tán dương.

Lợi dụng Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng, Tiêu Ngự thành công tới sau lưng sa mạc Mạn Xà, tấn công bình thường không có sát thương kĩ năng, chỉ có tạo thành trị số thương tổn đối với sa mạc Mạn Xà mà thôi, so sánh cùng với Phá Giáp của Phản Thủ Bối Thứ, với 300% thương tổn, quả thực có thể không tính là gì.

May mắn sa mạc mạn xà này chỉ có 200 điểm huyết lượng, bị một kích Phản Thủ Bối Thứ của Tiêu Ngự huyết lượng đã không còn nhiều nữa.

Tiêu Ngự nhìn qua kĩ năng này một chút, 1 cấp kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ thời gian đóng băng là 30s, kĩ năng này thời gian đóng băng quá dài, hẳn căn bản không thể đợi được thời gian đóng băng của Phản Thủ Bối Thứ kết thúc.

Không có biện pháp, Tiêu Ngự chỉ có thể đánh tay bo với sa mạc mạn xà, mỗi lần dùng chuỷ thủ đánh mạn xà chỉ tạo thành không tới 10 điểm thương tổn, Tiêu Ngự nghĩ tới một biện pháp, muốn làm giảm lực công kích của mạn xà, cũng chỉ còn cách hết sức chạy vòng ra sau lưng của sa mạc Mạn Xà mà thôi.

Tiêu Ngự trong lúc vô ý nghĩ đến cái chiến thuật này cũng không phải là duy nhất mà chính là, là chiến thuật chạy vị trí căn bản nhất của đạo tặc, nghe nói đạo tặc cực mạnh có thể vĩnh viễn đứng sau lưng địch nhân.

Tiêu Ngự một mặt huy động chuỷ thủ, công kích sa mạc Mạn Xà, một mặt nhảy nhót, trốn phía sau lưng sa mạc Mạn Xà, lợi dụng sự linh hoạt của mình mà giảm bớt số lần công kích. Đối với phương thức chiến đấu này, Tiêu Ngự hiển nhiên không phải rất thuần thực.

Sa mạc Mạn Xà tốc độ di động cũng nhanh không kém.

Tiêu Ngự vai phải đau xót, bị sa mạc Mạn Xà công kích trúng, thân thể từ từ biến thành màu xanh, đây là dấu hiệu trúng độc, đây là độc tố chậm lại không phải là độc tố trí mạng, chỉ giảm bớt tốc độ mà không tạo thành thương tổn.

Tốc độ chậm lại, Tiêu Ngự không thể nhảy ra, như vậy phải dùng đánh thường, chỉ có thể một mặt nhảy lui về sau, một mặt quơ quơ thanh chuỷ thủ trong tay đón đỡ công kích của sa mạc mạn xà.

Nhìn thấy mình chỉ còn lại có 19% huyết lượng, Tiêu Ngự nhảy sang bên cạnh, né tránh một kích của sa mạc Mạn xà, chuyển thủ trong lòng bàn tay Tiêu Ngự xoay vòng một cái, kéo từ dưới lên trên đầu sa mạc Mạn Xà, tạo thành 9 điểm thương tổn, sa mạc Mạn xà cuối cùng yếu ớt mà ngã xuống trên mặt đất.

Mặc dù mỗi lần tấn công chỉ có thể tạo thành không tới 10 điểm thương tổn, nhưng Tiêu Ngự không do dự mà chiến đấu tới cùng giết chết sa mạc Mạn Xà.

Sau khi giết chết sa mạc Mạn Xà, Tiêu Ngự ngã ngửa trên mặt đất, không ngừng thở hổn hển, mới vừa rồi thật nguy hiểm, thần kinh tựa như dây đàn đã buộc chặt, chỉ thoáng cái là đứt đoạn, đánh chết xong sa mạc Mạn Xà sức lực của Tiêu Ngự dường như đều bị thoát ra, nếu như bị sa mạc Mạn Xà giết chết, mình thật vất vả để nâng cấp bậc thoáng chốc lại trở về level 2.

Tiêu Ngự bị sa mạc Mạn Xà công kích tới 5 lần, nhưng lại mất tới 85% huyết lượng, sa mạc Mạn Xà này công kích quá mạnh mẽ, chỉ cần lại bị cắn thêm một nhát nữa, Tiêu Ngự chắc chắn phải nằm trên mặt đất, nhưng cuối cùng lại bị một kích cuối cùng của Tiêu Ngự trong lúc trốn tránh mà giết chết.

Sự kiện lần này cũng làm cho Tiêu Ngự tỉnh người ra, công kích vật lý là có thể thông qua động tác của tứ chi, tựa như lúc thi triển Phản Thủ Bối Thứ. Đây là điểm tốt của game sử dụng hình thức tự do. Bất quá ở trong chiến đấu muốn hoàn toàn né tránh thương tổn là không thực tế, dù sao đây cũng là trò chơi, không phải võ hiệp, không có lãng ba vì bộ loại kỹ năng tránh né cường đại. Tặc Đảm ()

10. Chương 10: Chỉ Một Đồng Tiền, Hảo Hán Chết Đói.(*)

Tiêu Ngự nhặt những thứ rơi ra từ sa mạc Mạn Xà lên, sa mạc Mạn Xà cấp cho Tiêu Ngự túi tiền tổng cộng là 51 đồng tệ, còn có một món trang bị nữa.

Phá Toái Phi Phong: phòng ngự 7-9, bổ giáp.(1)

Mặc vào còn có thể gia tăng mấy điểm phòng ngự, nhìn giá trị kinh nghiệm của bản thân một chút, level 3 67%, lúc đầu thăng cấp vẫn là khá nhanh à, nhất là sau khi đánh chết sa mạc Mạn Xà, sa mạc Mạn Xà cấp 5 là cấp bậc cao hơn so với Tiêu Ngự, tất nhiên giá trị kinh nghiệm cũng cao hơn nhiều, tương đương với tổng số điểm kinh nghiệm của 10 con sa mạc Giáp Trùng.

Tiêu Ngự đột nhiên phát hiện, Tiềm Hành cùng Phản Thủ Bối Thứ kỹ năng độ thuận thực đã không còn tăng lên, thì ra độ thuận thực của kỹ năng đã được luyện đầy, nên trở về tăng lên cấp bậc kỹ năng!

Tiêu Ngự trở về tiểu trấn Ba Khắc, lần nữa tìm tới lão già xấu xí đạo sư đạo tặc Áo Đức, đạo sư đạo tặc Áo Đức đang ngồi ngủ say ở trên ghế.

- Đạo sư tôn kính, ta tới đây là để thăng cấp kỹ năng.

Tiêu Ngự hướng đạo tặc đạo sư đang ngồi trên ghế cung kính nói, Tiêu Ngự không tin một đạo sư đạo tặc lại hoàn toàn không có phòng bị khi ngủ, dù là ngủ, lúc Tiêu Ngự vừa mới tới chắc chắn lão đã tỉnh dậy.

- Thăng cấp kỹ năng? - Đạo sư đạo tặc hai mắt mở ra, ánh mắt lợi hại quét một vòng qua người Tiêu Ngự, nếu như lão nhớ không sai, cái người trẻ tuổi này mới học tập kỹ năng vào sáng sớm hôm nay.

- Đúng vậy! - Tiêu Ngự thành thật hồi đáp, hẳn cảm giác toàn thân vừa rồi như bị quét qua một lần, hẳn không biết đây chính là kỹ năng điều tra độc đáo của đạo tặc, sau này tới một cấp bậc nhất định có thể học tập được.

- Người muốn thăng cấp kỹ năng nào? - Đạo sư đạo tặc ánh mắt đánh giá Tiêu Ngự hỏi, cái đôi mắt mờ mịt không có một mục tiêu cụ thể nào bỗng chốc trở nên lấp lánh có thần sắc.

- Tiềm Hành cùng Phản Thủ Bối Thứ! - Tiêu Ngự hồi đáp, nhìn vẻ mặt của đạo sư đạo tặc Áo Đức, chẳng lẽ có cái gì không thích hợp sao?

- Phản Thủ Bối Thứ - Ánh mắt đạo sư đạo tặc sáng lên, đột nhiên hí lại, đánh giá kỹ Tiêu Ngự rồi nói:

- Thăng cấp Tiềm Hành cần phải có 30 ngân tệ, thăng cấp Phản Thủ Bối Thứ cần phải có 5 kim tệ.

- Gì cơ?

Tiêu Ngự hớp một ngậm lương khí, thăng cấp Tiềm Hành cần 30 ngân tệ cũng còn được, thăng cấp Phản Thủ Bối Thứ không ngờ lại phải cần đến 5 kim tệ, cái này quả là cướp bóc mà, nhưng là khi kinh ngạc qua đi, tỉnh táo nghĩ lại, Tiềm Hành là một kĩ năng hữu dụng như vậy, thăng một cấp bất quá cũng chỉ cần 30 ngân tệ mà thôi, Phản Thủ Bối Thứ không ngờ phải mất tới 5 kim tệ, hồi tưởng lại lực sát thương cường đại của Phản Thủ Bối Thứ, cái kĩ năng này quả thật đáng với cái giá này. Nhưng là Tiêu Ngự lấy đâu ra lắm tiền như vậy.

- Ta không có nhiều tiền như vậy, trước tiên thăng cấp kĩ năng Tiềm Hành đi.

Tiêu Ngự có chút tiếc nuối nói, trong túi mình tổng cộng chỉ có 63 ngân tệ, căn bản không đủ khả năng thăng cấp Phản Thủ Bối Thứ, chỉ có thể thăng cấp kĩ năng Tiềm Hành trước mà thôi, Phản Thủ Bối Thứ có thể để cho lần sau vậy.

- Người trẻ tuổi, nếu không thăng cấp kĩ năng kịp thời mà nói, là ảnh hưởng tới sự phát triển sau này! - Đạo sư đạo tặc Áo Đức sâu xa nói.

Chỉ một đồng tiền, hảo hán chết đói, chính mình cũng không có biện pháp nào, cũng không thể đi cướp bóc được.

Tựa hồ nhìn ra Tiêu Ngự đang quẫn bách, đạo sư đạo tặc Áo Đức mỉm cười nói:

- Ta có thể cho người học tập miễn phí kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ, bất quá, người phải thay ta hoàn thành hai nhiệm vụ.

- Nhiệm vụ gì?

Tiêu Ngự hỏi, trong lòng hắn có chút hưng phấn, trước tiên có thể miễn phí học tập kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ, điều kiện này đối với Tiêu Ngự mà nói, có lực hấp dẫn khá lớn.

- Nhiệm vụ thứ nhất là thu thập xà tín thảo, nhiệm vụ thứ hai là tìm kiếm vật phẩm đã bị mất tích, nhiệm vụ thứ nhất cần phải học tập sơ cấp thu nhập thảo dược thuật, trong vòng mười cấp có thể hoàn thành, nhưng cần phải có 3 cấp kĩ năng Tiềm Hành, nhiệm vụ thứ hai lúc người có năng lực ta sẽ thông tri cho người. Ngoại trừ 5 kim tệ ra, ta sẽ thưởng thêm cho người một ít khen thưởng cho nhiệm vụ, đương nhiên người có thể lựa chọn bỏ qua nhiệm vụ, nhưng là nếu bỏ qua nhiệm vụ người phải giao lại cho ta 500 kim tệ do trái với giao ước, người tiếp nhận hay không? - Đạo sư đạo tặc Áo Đức cười hí mắt nhìn Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự suy nghĩ một chút, dù sao thì là vua cũng thua thằng liều, cắn răng một cái, nghĩ thông suốt, trước tiên cứ học kĩ năng đã, cùng lắm sau này không hoàn thành được nhiệm vụ, đền bù giao ước bằng hiện kim là được rồi.

- Ta đồng ý! - Tiêu Ngự trả lời.

Hệ thống: Người đã tiếp nhận nhiệm vụ: Ủy thác của đạo sư đạo tặc.

- Nếu như người đã tiếp nhận nhiệm vụ rồi, ta giúp người thăng cấp kĩ năng đã.

Đạo sư đạo tặc khôi phục lại nét mặt bình tĩnh, nói, trong ánh mắt thần quang thu liễm, bộ quần áo rách nát, nhìn như thế nào cũng không khác gì một lão đầu bình thường.

Hệ thống: kĩ năng Tiềm Hành của người tăng lên hai cấp.

Hệ thống: kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ của người tăng lên hai cấp.

Tiêu Ngự nhìn Tiềm Hành kĩ năng của mình một chút, kĩ năng Tiềm Hành thời gian ban đầu từ 20s tăng lên 30s, thời gian đóng băng kĩ năng từ 30s hạ thấp xuống còn 25s, sức bao phủ cũng tăng cường hơn, tốc độ di chuyển khi Tiềm Hành đã gia tăng 5%. Mà kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ thời gian đóng băng kĩ năng từ 30s ban đầu đã hạ thấp xuống 25s, 20 điểm cơ bản thương tổn kĩ năng ban đầu đã tăng lên 50 điểm, kĩ năng thương tổn căn bản của kĩ năng này tăng lên rất nhanh.

Tiêu Ngự tính toán năng lực thương tổn của Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng này một chút, nếu như phát huy hoàn mĩ Phản Thủ Bối Thứ, Tiêu Ngự có khả năng tạo thành giá trị thương tổn ước chừng xấp xỉ 300 điểm, thậm chí trong nháy mắt có thể tiêu diệt quái cấp 5 là sa mạc Mạn Xà! Nhưng Tiêu Ngự biết, mình không thể nhiều lần đều phát huy hoàn mĩ kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ, còn cần phải lập đi lập lại luyện tập nhiều

lần mới có thể sử dụng thành thực được Phản Thủ Bối Thứ. Chỉ cần có thể hoàn thành 90% trở lên, giá trị thương tổn đã là rất khả quan rồi.

- Nhanh đi tăng thực lực lên một chút nữa đi.

Đạo sư đạo tặc vẫy tay nói, vừa khôi phục lại bộ dạng lơ đãng biếng của mình, tiếp tục nằm nhắm mắt trên ghế dưỡng thần.

- Cám ơn đạo sư!

Đứng trước mặt đạo sư đạo tặc Áo Đức, Tiêu Ngự thủy chung luôn biểu hiện một quy củ, dù sai đó đều là NPC có trí năng, bọn họ có trí tuệ không thua gì con người, Tiêu Ngự biết, biểu hiện cung kính là cần thiết.

Tiêu Ngự rời đi.

Đạo sư đạo tặc Áo Đức mở mắt, híp mắt nhìn bóng lưng Tiêu Ngự, đôi mắt màu lam nhạt phát ra quang mang, tựa hồ đang lăm bằm lâu bầu: “ Có thể trong khoảng thời gian ngắn như vậy đưa kỹ năng Phản Thủ Bối Thứ lên tới cấp 2, rất ít thấy đây.”

Độ thành thực kỹ năng tăng trưởng là do độ hoàn thành kỹ năng tạo lên, Như Tiềm Hành các loại kỹ năng, mỗi một lần thuận lợi Tiềm Hành tới phía sau quái vật được tính là một điểm độ thành thực kỹ năng, đợi kỹ năng thành thực tới trình độ nhất định có thể thăng cấp kỹ năng. Phản Thủ Bối Thứ kỹ năng, Bối Thứ, Dịch Cốt kỹ năng lại có điểm khác, mỗi lần thành công sử dụng Phản Thủ Bối Thứ tạo thành giá trị thương tổn kỹ năng thì được tính là đạt 1 điểm thành thực kỹ năng, hoàn thành 90% tính hai điểm độ thành thực, hoàn thành 100% tính 5 điểm độ thành thực kỹ năng.

Nếu như độ hoàn thành kỹ năng tương đối cao, kỹ năng thăng cấp là rất nhanh, nhưng thực tế, có rất ít game thủ có thể thi triển ra kỹ năng, càng đừng nói đến độ hoàn thành, bọn họ cần phải cố gắng mò mẫm kỹ năng, sau khi học tập, thậm trí còn cần có người chỉ điểm, mới có thể thi triển ra thuận lợi, tựa như Tiêu Ngự, đến bây giờ còn không thi triển ra được Bối Thứ cùng Dịch Cốt kỹ năng, độ thành thực kỹ năng vẫn bằng 0.

Tiềm Hành cùng Phản Thủ Bối Thứ lên tới hai cấp, sát quái so với trước kia thuận lợi hơn nhiều, tình huống cấp bách bây giờ vẫn là vấn đề tài chính, nên kiếm tiền, nếu không thăng cấp kỹ năng lần nữa lại không có tiền.

=====

(*)

(1): Phi Phong: Áo choàng. Tặc Đảm ()

11. Chương 11: Bày Hàng.(*)

Tiêu Ngự tiến nhập vào bên trong sa mạc, tìm kiếm quái vật cấp 3, tìm được một khu vực toàn quái cấp ba sa mạc Độc Giác Trùng. Một người đơn độc đi sát quái ngang cấp đạt được kinh nghiệm tương đối nhiều mà không gặp phải nhiều nguy hiểm, Tiêu Ngự chính là tương đối cẩn thận.

Lợi dụng Tiềm Hành tiềm ẩn tới sau lưng một con Độc Giác Trùng kích ngất nó bằng Thâu Tập, sau đó dùng công kích bình thường, chờ cho sa mạc Độc Giác Trùng phản ứng lúc đó mới là lúc mình tấn công, Tiêu Ngự lùi về sau một bước, sau đó một cái Phản Thủ Bối Thứ. Bởi vì Phản Thủ Bối Thứ có giá trị thương tổn cực lớn, trên cơ bản Tiêu Ngự chỉ cần thi triển ra Phản Thủ Bối Thứ kỹ năng, sa mạc Độc Giác Trùng chắc chắn phải nằm trên mặt đất.

Tiêu Ngự cân nhắc thực lực của mình hiện tại một chút, hiện tại mình có thể vượt cấp khiêu chiến quái cấp 5 sa mạc Mạn Xà, nhưng là Tiêu Ngự còn không dám tùy tiện đi tới khu vực của sa mạc Mạn Xà, bởi vì sa mạc Mạn Xà công kích quá mạnh mẽ, nếu như vạn nhất nảy sinh ra một ít sự việc ngoài ý muốn, việc mình khổ cực tăng cấp sẽ không còn tác dụng gì, suy nghĩ lại, chỉ còn kém một chút nữa là thăng cấp rồi.

Phản Thủ Bối Thứ!

Độ hoàn thành 100% chứng kiến con số này, Tiêu Ngự hài lòng cười, trải qua thời gian luyện tập dài như vậy, Phản Thủ Bối Thủ hoàn thành ngày càng tốt hơn, cứ trong 10 lần công kích thì ít nhất có hai lần là 100% hoàn thành, thân thể cũng bắt đầu đem động tác Phản Thủ Bối Thủ trở thành thói quen.

Mặt trời dần dần xuống ở phía Tây, chiếu xạ một màu đỏ sẫm tạo thành một màu vàng kim trên sa mạc vô biên vô hạn, làm cho nơi này tăng thêm vài phần sắc thái bi tráng, rực rỡ giống như một bức tranh sơn dầu đậm màu.

Đẹp giống như mộng ảo, Tiêu Ngự không thể tưởng tượng nổi, trong sa mạc không ngờ lại có cảnh quan thần kỳ như vậy, không khỏi dừng chân nghỉ ngơi.

Khoảnh khắc xinh đẹp luôn luôn ngắn ngủi.

Màu sắc rực rỡ này chỉ xảy ra trong vòng mấy chục phút đồng hồ, bầu trời trong nháy mắt trở lên âm u, tối đi rất nhanh, chỉ trong chốc lát, ngay cả giờ tay cũng không thấy ngón.

Ở dưới tình huống đen tối như vậy đi tìm quái là chuyện rất nguy hiểm, Tiêu Ngự đành phải về thành trước.

Ở trong thành, đem đầu khô bỏ xuống, trong thế giới game bầu trời vừa mới đen tối thì ở hiện thực trời vừa mới hừng đông, nhưng là ở trong căn nhà gỗ lúc này, ánh sáng vẫn đen tối như cũ, duy chỉ có hai tia nắng độc nhất từ trên khe hở ở trần nhà đang tinh nghịch chiếu xuống.

Tiểu Vũ đã đi học, trong nồi cơm vẫn nóng, Tiêu Ngự đứng lên hoạt động một chút, phát hiện trên bàn có để lại một tờ giấy.

“Đồng chí Tiểu Vũ đi học, cơm ở trong nồi, trong đĩa còn có vịt nướng, đồng chí Tiêu Ngự phải cố gắng làm việc.”

Mặt sau của tờ giấy có vẽ một khuôn mặt đang tươi cười.

Nhìn thấy tờ giấy này, Tiêu Ngự lại nghĩ tới dáng vẻ hoạt bát đáng yêu, khuôn mặt tươi cười của Tiểu Vũ, ăn chút cơm, yên lặng mà ăn, cố gắng, Tiêu Ngự tự nhắc nhở chính mình, không vì cái gì khác, tất cả đều vì máu mủ tình thâm của mình, vì muối muối đã gắn bó hơn mười năm rồi.

Ăn xong cơm, Tiêu Ngự đội đầu khô, lần nữa tiến nhập vào trò chơi.

Bên trong game đúng là ban đêm, không có biện pháp gì để tìm quái, ngoại trừ đi dạo ở trong thành, còn có thể làm cái gì đây? Như vậy càng có nhiều thời gian để hiểu rõ hơn về game đi, Tiêu Ngự trầm nghĩ.

Tiêu Ngự ở trong thành đi dạo một hồi, phát hiện các người chơi khác đều bận rộn rèn luyện kỹ năng sống, cơ hồ mỗi một game thủ đều học tập một hay hai kỹ năng sống, như là luyện kim, rèn, công trình học, ... đều là lợi dụng ban đêm để luyện tập.

Học tập một hai kỹ năng sống dùng để kiếm tiền cũng không tệ lắm, Tiêu Ngự hai mắt sáng lên.

Mình lên học cái kỹ năng gì cho tốt đây? Không bằng trên diễn đàn quan sát một chút đi, Tiêu Ngự trầm nghĩ, rồi trò chơi, dùng đầu khô tiến nhập vào diễn đàn game, lật xem các cảm ngộ của người chơi đối với truyền thuyết Ấn Thạch Tự.

Từ các bình luận của các người chơi, ma dược học là thích hợp nhất cho đạo tặc. Chế dược chia làm hai chi nhánh, một cái chính là Thống ma dược học, có thể chế tạo các loại thuốc tăng ích, trị liệu, giải độc, cái thứ hai chính là độc dược học, có thể chế tạo ra độc dược, các loại thuốc độc ác.

Đạo tặc thường xuyên bôi lên chủy thủ các loại độc dược, gia tăng thêm công kích thương tổn, tác động thêm lên địch nhân các trạng thái xấu, tự nhiên cũng dùng đến ma dược học, học tập ma dược học ngoại trừ có thể chế tạo độc dược dùng để bôi lên chủy thủ, còn có thể làm nước thuốc trị liệu, tiết kiệm tiền mua bình máu.

Cẩn thận cân nhắc kỹ, Tiêu Ngự quyết định học tập ma dược học, say này còn phải dựa vào kỹ năng này để mà kiếm tiền nữa chứ, nếu học tập ma dược học, tự nhiên cũng phải học tập thu thập thảo dược, tự cung tự cấp, cuộc sống cũng có thể khá giả hơn một ít.

Tiêu Ngự nhìn lại một số các bình luận của người chơi phát biểu về ma được học, sau đó tiến nhập vào game, sau khi tiến vào game, Tiêu Ngự học tập ma Được học cùng thu thập thảo được, hoàn hảo hai cái kĩ năng này đều không đắt, chỉ cần 5 ngân tệ là được rồi. Nhìn một chút cái bọc đựng tiền của mình, vẫn còn lại 21 ngân tệ. Ngoại trừ ngân tệ ra, còn có 5 kiện trang bị bạch bản của các nghề nghiệp khác nữa.

Đem mấy trang bị bạch bản này bán cho NPC cũng không biết có được bao nhiêu tiền, Tiêu Ngự đến một cửa hàng của NPC hỏi chút, cái trang bị bạch bản này không ngờ bán chỉ có 5,6 đồng tệ, Tiêu Ngự lại có điểm không nổi, không biết có game thủ nào cần mua các loại trang bị này không, chỉ cần so với cửa hàng NPC giá cao hơn một chút là được rồi.

Tiêu Ngự đi trên phố, phát hiện ra chỉ có thừa thớt mấy game thủ đang bày quán bán trang bị, bọn họ bán trang bị phương thức rất đơn giản, xé một khối rẻ rách, đặt ở trên mặt đất, đặt trang bị ở bên trên là được rồi, tiểu trấn Tháp Ba Khắc, không có thành quán.

Game thủ quan sát các quầy hàng rất nhiều, nhưng chính thức muốn mua trang bị lại không có mấy người.

Tiêu Ngự đi qua quan sát một chút, giật mình, bạch bản trang bị này không ngờ mỗi kiện giá lại hơn 10 ngân tệ, không trách được không ai muốn. Nhìn cái quầy hàng bên cạnh một chút, có ghi giá 8 ngân tệ nhưng không có một ai mua.

Chẳng lẽ trang bị thật sự rất đáng giá sao? Tiêu Ngự ngẫm lại, mình mặc dù chỉ có level 3 nhưng trong các game thủ bình thường, xem như tương đối cao, tuyệt đại bộ phận game thủ đều chỉ có chừng hai cấp, bọn họ giết quái số lượng ít, tự nhiên cũng không ra được nhiều trang bị, rất nhiều người liền nghĩ tới đi chợ đêm mua sắm một ít trang bị, tăng lên một chút phòng ngự, chờ ngày mai đi giết quái có thể ung dung hơn một chút. Nhu cầu về trang bị số lượng đã tăng lên rồi, giá cả tự nhiên cũng tăng lên.

Tiêu Ngự tính toán một chút, nhìn mỗi trang bị này cái ghi giá 5 ngân tệ, cái ghi giá hơn 10 ngân tệ, thuận tuý là muốn lừa một số người chơi “gà” mà thôi.

Tiêu Ngự suy nghĩ một chút, cũng xé một khối rẻ rách, bày quán, đem mỗi kiện trang bị ghi giá 6 ngân tệ mà bán ra. Tiêu Ngự hạ quán, đã có rất nhiều game thủ đang đi qua, bắt quả không một ai lại mua, có một số người thấp giọng tựa như đang thương lượng cái gì đó, 6 ngân tệ vẫn còn có điểm hơi đắt.

- Huynh đệ, cái pháp bào này có thể giảm một chút hay không?

Một nguyên tốt pháp sư trẻ tuổi chỉ vào bộ giáp pháp bào trên quầy hàng hỏi.

- Cái này giá đã là rẻ nhất rồi!

Tiêu Ngự lắc đầu, game thủ này ở bên cạnh còn đang chần chừ, chưa chắc đã không mua, nếu Tiêu Ngự hạ giá kiện trang bị đó, như vậy các trang bị khác đều phải hạ giá xuống, dù sao thời gian cũng còn sớm, dứt khoát cứ bày hàng tới nửa đêm rồi mới nói tiếp, nếu như thật sự không có ai mua, hạ giá sau cũng không muộn.

Nguyên tố pháp sư kia chần chừ một chút, cắn răng, làm ra vẻ quyết định, nói:

- Ta mua, đây là 6 ngân tệ.

Quả nhiên giá này mặc dù hơn đắt một chút nhưng vẫn là có người chịu tiếp nhận, Tiêu Ngự trong lòng an tâm một chút, một lát sau, nhiều người lui tới hơn, có thể họ phát hiện ra ở chỗ khác bán trang bị so với quầy hàng của Tiêu Ngự có đắt hơn một chút, cho nên chỗ của Tiêu Ngự được nhiều người dừng chân, trên quầy hàng số lượng trang bị ít dần đi, đến nửa đêm là lúc tất cả các kiện trang bị đều được bán đi, Tiêu Ngự thu được 30 ngân tệ.

Thu hoạch coi như không tồi, việc này cũng làm Tiêu Ngự hiểu được một chuyện, nếu buổi tối có thời gian nhiều như vậy, trang bị hẳn là đợi buổi tối rồi bày ra bán, như vậy có thể kiếm được cho mình không ít tiền, có thể cho kinh tế của mình dư giả ra không ít.

Tiêu Ngự thu hồi quầy hàng, đang muốn rời đi.

- Huynh đệ, chờ một chút đã.

Một thanh âm vang lên phía sau Tiêu Ngự, Tiêu Ngự quay đầu nhìn lại, chính là nguyên tố pháp sư vừa này.

- Có chuyện gì sao? - Tiêu Ngự hỏi, sắc trời tối đen, bên cạnh đèn ma pháp có chút sáng chút tối làm cho Tiêu Ngự có chút không thấy rõ bộ dạng của nguyên tố pháp sư kia.

- Ta mới vừa rồi mua của người một kiện trang bị, ta tên là Tập Hoả! - Nguyên tố pháp sư kia giới thiệu.

- Ta là Tiêu Ngự! - Tiêu Ngự hồi đáp, hắn rất buồn bực, cái người này gọi mình vội vội vàng vàng là có chuyện gì, hắn không phải muốn trả hàng chứ, đồ đã bán ra, không thể đổi lại. Vì lẽ phép Tiêu Ngự vẫn là bảo tính danh.

Tập Hoả nói:

- Là như thế này, ta đang tìm một game thủ cùng nhau lập một tổ đội để luyện cấp, ta level 4, là Hoả hệ nguyên tố pháp sư, ta thấy người bày bán quán nhiều trang bị như vậy, cấp bậc của người chắc cũng không thấp, ít nhất là level 3.

Hắn phỏng đoán rất chuẩn, Tiêu Ngự đánh giá đối phương một chút, cái người gọi là Tập Hoả này là thanh niên tầm 26, 27 tuổi, trên người mặc một pháp bào màu xám mới mua của Tiêu Ngự, lúc này khoảng cách tương đối gần, xuyên qua ánh sáng mờ nhạt, Tiêu Ngự có thể nhìn thấy bộ dạng của hắn, bộ dạng của hắn có thể xem như khá anh tuấn, cầm trên tay một thanh nam mộc pháp trượng, trang bị so với Tiêu Ngự thì tốt hơn một chút, kiếm được nguyên bộ Bạch trang.

- Ta đúng là level 3, về phần tổ đội...! - Tiêu Ngự chần chừ, người này không ngờ lại là muốn tìm mình vào tổ đội, 4 cấp hoả hệ nguyên tố pháp sư, trước mắt mà nói, thật là cao cấp, hiện tại cả Tà Ác liên minh, cao cấp nhất cũng chỉ là 6 cấp mà thôi, bất quá đối phương lại là một hoả hệ pháp sư, tấn công thương tổn cao, cấp bậc so với mình cao hơn một bậc cũng là lẽ thường.

- Đạo tặc cùng Hoả pháp, là tổ hợp không tồi, ngày mai có muốn cùng nhau đi sát quái hay không?

Tập Hoả có chút chờ mong mà hỏi thăm, hắn vừa lúc thiếu một chức nghiệp cận chiến ở phía trước, hắn có thể bộc phát ra giá trị thương tổn lớn nhất, cứ theo kinh nghiệm phân theo tổ đội thì hai người sát quái khẳng định nhanh hơn so với một người sát quái rồi, tốc độ thăng cấp có thể nhanh hơn không ít. Tập Hoả trong trấn nhỏ này tìm đã rất lâu, đều không tìm được chiến hữu thích hợp, trên cái trấn nhỏ này tuyệt đại bộ phận đều mới 2 cấp, cho nên hắn mới nghĩ tới Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhiều lúc đều tập thói quen một mình, không thích đi theo tổ đội thăng cấp, mình một người thăng cấp cũng nhanh, càng huống chi mình còn muốn luyện tập thêm kĩ năng, nhất là Bối Thứ cùng Dịch Cốt hai kĩ năng này, đều chưa có nắm bắt được, vì vậy lắc đầu nói:

- Ta ngày mai còn có công việc khác, sau này có cơ hội gặp lại sau.

Tiêu Ngự rõ ràng là đang từ chối, nếu Tiêu Ngự đã không muốn vào tổ đội thì quên đi, Tập Hoả có chút thất vọng nói:

- Vậy được rồi, sau này có cơ hội thì liên lạc sau.

Tập Hoả cũng khách khí nói, hai người không thể là bạn tốt liền đường ai nấy đi.

Sau khi bán hết trang bị, ra ngoài ăn cơm một chút, Tiêu Ngự lại tiến nhập vào trò chơi, không có gì làm, Tiêu Ngự đi dạo trong chợ đêm. Tặc Đám ()

12. Chương 12: Kĩ Năng Liên Kích - Bối Thứ.

- Hắn có chỉ thị gì chưa?

- Hắn nói quái cấp 5 sa mạc Mạn Xà trên người có 0,01% xác suất rơi ra cách điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, chúng ta giết thêm một ít sa mạc Mạn Xà, chẳng may rơi ra một cách điều chế sơ cấp hồi phục hoàn, thì trong thời kì ban đầu thành lập công hội là phi thường trọng yếu, chúng ta phải tận lực để tìm được nó.

- 0.01%, cái xác suất này quá nhỏ đi, hơn nữa sa mạc Mạn Xà loại quái này số lượng cũng không có nhiều.
- Nhỏ cũng không phải là không có, chúng ta cứ tận lực đi, có thể được hay không dựa vào vận khí vậy.

Tiêu Ngự liếc mắt nhìn hai game thủ đang nói chuyện phiến ở đó một cái, một người là vong linh chiến sĩ, một là ám vụ, bọn họ nói chuyện làm cho hắn rất chút ý. Cách điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt? Chính mình cũng đang muốn thứ này, xem ra mình cũng nên đi tìm sa mạc Mạn Xà mới được, muốn tìm nhiều sa mạc Mạn Xà thì mặc dù khá khó khăn, nhưng là vẫn có thể làm được, ngày mai đi tới khu vực của sa mạc Mạn Xà thôi, Tiêu Ngự thầm nghĩ.

Tiêu Ngự đi dạo trong chợ đêm, tỉ mỉ chú ý đến mọi chuyện xung quanh, thường xuyên có thể nghe được một ít tin tức hữu dụng khác nữa.

Đến quá muộn bữa cơm, Tiêu Ngự mới ra khỏi game, Tiểu Vũ đã ở nhà, đang nấu cơm, nàng thay một bộ váy màu trắng, chỉnh tề đặt ở trên giường, trên người mặc dù có một bộ quần áo cũ kĩ có thêm vài miếng vá màu trắng, mái tóc thật dài được bó thành một bó, để ở sau lưng, trang phục gọn gàng đơn giản, nhưng lại toả ra vài phần khí chất thanh thuần, y phục màu trắng rộng lớn, nhưng lại không che hết được vóc người uyển chuyển của thiếu nữ.

Tiểu Vũ càng ngày càng xinh đẹp ra, như vậy ở trường học chắc bị không ít bạn học theo đuổi đây, Tiêu Ngự nghĩ tới đây, mỉm cười.

Có thể bởi vì hơi nóng một chút, trên khuôn mặt trắng nõn đã chảy một ít giọt mồ hôi, Tiểu Vũ lấy tay xoa xoa cái trán trơn bóng của mình.

- Ca, huynh ra rồi a! - Tiểu Vũ nhìn thấy Tiêu Ngự từ trên giường đứng lên, cao hứng nói, cái miệng nhỏ nhắn tru lên, khoe miệng xuất hiện hai cái má lúm đồng tiền nhọt nhọt.

Tiểu Vũ vĩnh viễn tràn ngập hơi thở thanh xuân cùng một tinh thần phấn chấn tràn đầy. Nàng cười vui vẻ ngọt ngào tự như thiên sứ. Làm cho Tiêu Ngự quên mất hết thấy mọi phiền não. Nàng là người thân duy nhất của mình trên thế giới này. Tiêu Ngự sinh tồn chỉ với duy nhất một lý do. Nếu như không phải vẫn còn cái ý chí này chống đỡ. Hắn sợ rằng căn bản mình đã không sống tới bây giờ.

- Ủ!

- Chơi game như thế nào?

- Rất tốt! - Tiêu Ngự đáp. Vừa nói đến trò chơi. Hắn không khỏi lại nghĩ tới Bối Thứ và Dịch Cốt hai cái kĩ năng. Tại sao mình thi triển nhiều lần như vậy vẫn không có một chút hiệu quả nào? Đến cùng thì sai lầm ở chỗ nào? Nghĩ tới trò chơi hắn không khỏi tâm trạng có chút trầm lắng xuống.

Tiêu Vũ bưng thức ăn đặt trên mặt bàn.

Mặc kệ là làm chuyện gì. Thói quen của Tiêu Ngự là cực kì chăm chú, đã làm là phải được tốt nhất. Một khi có chuyện gì hứng thú, hắn sẽ đem toàn bộ tâm tư đặt chuyện đó lên hàng đầu. Hắn hiện tại đã hồn nhiên quên mất mình phải ăn cơm.

Nhìn thấy vẻ mặt của Tiêu Ngự, Tiểu Vũ còn tưởng Tiêu Ngự trong trò chơi không được thuận lợi cho lắm, thấy Tiêu Ngự còn đang đau khổ suy tư, không quấy rầy hắn, nâng hàm nhìn Tiêu Ngự đang suy nghĩ thất thần.

- Ca, ta tin tưởng huynh nhất định có thể thành công.

Tiểu Vũ trên hai con mắt xinh đẹp, xuất hiện một mảnh sương nhân nhọt, tràn ngập sùng bái. Trong ánh mắt của Tiểu Vũ, không có gì làm khó được ca ca của nàng cả, hắn vĩnh viễn như là một gốc cây đại thụ ẩm áp, che chở cho mình khỏi mưa gió.

- Muội nói cái gì? - Tiêu Ngự phục hồi tinh thần lại, hỏi.

- Được rồi, đừng suy nghĩ nữa, huynh lên gả luôn cho trò chơi đi, giờ nên ăn cơm.

Tiểu Vũ nhếch cái miệng nhỏ nhắn trông thật sống động.

Nghe tiểu Vũ nói, Tiêu Ngự không khỏi mỉm cười, vuốt vuốt cái mũi của Tiểu Vũ một cái:

- Ăn cơm!

Tiêu Vũ cau mũi lại, nàng biểu hiện bất mãn, nhưng khoé miệng lại chúm chím hai cái má lúm đồng tiền mờ nhạt.

Sau khi ăn cơm tối xong, Tiêu Ngự lại tiến nhập vào game, trong game lúc này trời mới tờ mờ sáng.

Tiêu Ngự tìm tới một cửa hàng NPC dùng 1 ngân tệ để mua 10 cái bánh mì rẻ nhất, bánh mì là một loại vật phẩm hồi phục huyết lượng, sau này sát quái nếu như bị tổn thất huyết lượng nghiêm trọng, ngồi xuống ăn bánh mì, có thể gia tăng tốc độ hồi phục huyết lượng, vì thế hiệu quả sát quái cũng tăng lên, mấy thứ này vốn không nên tiết kiệm.

Tiêu Ngự tìm thẳng tới khu vực của sa mạc Mạn Xà, sa mạc Mạn Xà thuộc về loại quái vật có số lượng tương đối ít, nhưng bởi vì hiện tại người chơi cấp bậc vẫn còn thấp, cho nên số lượng sa mạc Mạn Xà vẫn còn tương đối nhiều. Nếu chờ các người chơi khác tăng cao cấp bậc một chút, lũ lượt kéo tới, khi đó muốn tìm một con sa mạc Mạn Xà mới sinh ra trở lên phi thường khó khăn.

Nếu muốn bảo trì ưu thế của cấp bậc, như vậy phải đi trước một bước so với tuyệt đại đa số các người chơi khác, nếu không vẫn đi theo cùng một số lượng lớn người chơi giết quái ở cùng một chỗ, sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng tới tốc độ thăng cấp.

Tiêu Ngự nhìn một chút các kỹ năng, Dịch Cốt cùng Bối Thứ hai kỹ năng này chưa có thi triển tới, vẫn là tâm bệnh của hắn, hai cái kỹ năng cơ bản quan trọng như vậy, không thể không thi triển được, Tiêu Ngự nhất định phải thử qua.

Nếu đem so sánh với kỹ năng Dịch Cốt mà nói, kỹ năng Bối Thứ có vẻ dễ dàng hơn một chút, cái Bối Thứ này với Phản Thủ Bối Thứ cũng không phải không có một chút quan hệ gì, chẳng lẽ cũng là thông qua xoay tròn thân thể mà sinh ra lực đạo đâm vào trong người địch nhân?

Nghĩ tới đây hai mắt Tiêu Ngự sáng lên, nói không chừng có thể thử qua một chút.

Thi triển Tiềm Hành hướng tới một con sa mạc Mạn Xà, đâm thẳng vào ót của sa mạc Mạn Xà, một kỹ năng Thâu Tập hoàn mỹ kích ngãt con quái vật.

Tiêu Ngự hơi nghiêng nghiêng thân thể, cả người xoay tròn sườn theo góc độ trên dưới 30 độ, mượn lực xoay tròn của sườn mà sinh ra lực đạo, chuyển thủ hung hăng đâm vào thân thể của sa mạc Mạn Xà.

Phốc, Chuyển thủ đâm sâu vào trong thân thể sa mạc Mạn Xà.

Một cái giá trị hơn 20 điểm thương tổn hiện lên trên đầu sa mạc Mạn Xà.

Hệ thống: Bối Thứ kỹ năng hoàn thành 63%, tạo thành 68% độ thương tổn do kỹ năng, đạt được 1 điểm liên kích.

Mặc dù độ hoàn thành cũng không cao, nhưng đây là lần đầu tiên Tiêu Ngự thi triển ra được Bối Thứ, nên có ý nghĩa là rất to lớn.

Sau khi dùng Bối Thứ, liên tiếp là chém thường, đợi sa mạc Mạn Xà xoay người muốn công kích Tiêu Ngự, hắn nghiêng người tránh né, một đòn Phản Thủ Bối Thứ xuất ra, chuyển thủ trong tay thuận lợi xuyên phá bối giáp của sa mạc Mạn Xà, 100% độ hoàn thành.

Công kích ăn khớp, trực tiếp làm cho sa mạc Mạn Xà mất đi hơn 160 điểm thương tổn.

Tiêu Ngự tiếp tục sử dụng chiến thuật bám dính, làm tiêu hao huyết lượng của sa mạc Mạn Xà, trong khi hắn vẫn còn thừa tới 78% huyết lượng thì sa mạc Mạn Xà đã ngã oạch ra mặt đất.

Quá mạnh mẽ, nếu như chỉ cần có thể thi triển nối tiếp thuận lợi toàn bộ kỹ năng, sát quái vượt cấp là một chuyện khá dễ dàng, Tiêu Ngự vì cái phát hiện mới này mà cực kỳ hưng phấn. Chỉ là Bối Thứ kỹ năng thi triển xong lại đạt 1 điểm liên kích là có ý nghĩa gì? Chẳng lẽ theo như phân loại: kỹ năng liên kích, kỹ năng chung kết lại có điểm gì liên quan? Tặc Đắm ()

13. Chương 13: Tác Dụng Của Điểm Liên Kích.(*)

Bối Thủ kĩ năng còn phải đợi huấn luyện thêm nữa, Tiêu Ngự vừa cân nhắc tới chuyện của kĩ năng Dịch Cốt, đem hai cái kĩ năng này ra đồng thời cùng lĩnh hội, có thể tiết kiệm được không ít thời gian.

Dịch Cốt cùng Phản Thủ Bối Thủ đều thuộc về kĩ năng chung kết, và Bối Thủ lại thuộc về kĩ năng liên kích, chung kết và liên kích cuối cùng là có phân biệt như thế nào?

Tiêu Ngự suy tư, kĩ năng Dịch Cốt này giới thiệu rất hạn chế, lại không có ai có thể truyền thụ cho mình kĩ xảo của kĩ năng Dịch Cốt này, mình chỉ có thể tự thân mò mẫm ra mà thôi.

Từ trên phần giới thiệu kĩ năng của kĩ năng Dịch Cốt, Tiêu Ngự đại khái có thể hiểu được một phần, cái kĩ năng Dịch Cốt này nguyên lý chính là lợi dụng lúc chuyển thủ đâm vào đối thủ, dùng cái khe hở này mà ngoan độc rạch xương và thịt của địch nhân ra, có làm giảm phần lớn năng lực hành động của địch nhân hoặc quái vật trên phạm vi rộng lớn.

Xem ra độ chuẩn xác chính là mấu chốt của kĩ năng Dịch Cốt, khi công kích bằng Dịch Cốt cần phải nhất định tìm ra được nhược điểm của quái vật bên trong lớp hộ giáp, cùng với vị trí mềm yếu nhất, cái này muốn thi triển cần phải tỉnh táo phi thường cộng thêm sức mạnh tinh thần khi công kích phải lớn, nếu không rất khó công kích được vào vị trí yếu hại của địch nhân.

Sau khi suy tư một lát, Tiêu Ngự thấy mình có lí do chính đáng để thử một chút, kiểm nghiệm bằng thực tế mới là chân lý duy nhất.

Vừa lại tìm được một con sa mạc Mạn Xà nữa, Tiêu Ngự chậm rãi dùng Tiềm Hành đi tới, một cái Thâu Tập kích ngất con quái vật, một bên sườn hẳn xoay tròn một vòng, nương theo lực xoay tròn mà xuất ra một đòn Bối Thủ đâm vào trong thân thể sa mạc Mạn Xà tạo thành 69% thương tổn giá trị của Bối Thủ kĩ năng, cũng đạt được 1 điểm liên kích, sau khi sử dụng Bối Thủ kĩ năng xong, ánh mắt của hắn đảo qua thân thể của con sa mạc Mạn Xà một cái, ánh mắt nhìn vào phần cổ của con Mạn xà này.

Đánh rắn là phải đánh giáp đầu, Tiêu Ngự nhớ lại câu ngạn ngữ từ cổ xưa, chuyển thủ trong tay phải linh hoạt quay một vòng, sau đó hướng tới sau sa mạc Mạn Xà mà đâm sau xuống bẫy tắc.

Phốc một tiếng, chuẩn xác đâm vào mục tiêu, thanh chuyển thủ vừa đâm vào thân thể sa mạc Mạn Xà, Tiêu Ngự quét một cái xuống dưới, nhưng là chuyển thủ lại chạm vào xương của sa mạc Mạn Xà không rạch thêm được nửa phần nào nữa.

Hệ Thống: Kĩ năng Dịch Cốt độ hoàn thành 60%, tạo thành 60% thương tổn do kĩ năng.

Kĩ năng Dịch Cốt thương tổn giá trị căn bản là 20 điểm, 60% là 12 điểm, theo Tiêu Ngự suy nghĩ, khẩu trừ đi hộ giáp của sa mạc Mạn Xà chống đỡ tạo thành 10 điểm giá trị thương tổn, theo lí thuyết này thì hẳn là Dịch Cốt kĩ năng có thể tạo thành 22 giá trị thương tổn, nhưng con số thương tổn lại làm cho Tiêu Ngự có chút cảm thấy ngoài ý muốn, Công kích Dịch Cốt tạo thành 33 điểm thương tổn, hơn nữa dịch cốt lần này cũng không có xuất hiện bạo kích! Cao đến mức làm người ta cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Vì còn ở trong chiến đấu. Không rảnh để ngẫm nghĩ. Chờ đến khi con sa mạc Mạn xà xoay người muốn tấn công là lúc Tiêu Ngự thi triển một đòn Phản Thủ Bối Thủ, đánh chết con sa mạc Mạn Xà.

Huyết lượng còn lại 100%. Không có bất cứ tổn thất về huyết lượng nào! Chiến đấu rất hoàn mỹ! Tiêu Ngự phi thường hài lòng. Chiến đấu như vậy là thuận lợi ngoài sự mong đợi.

Hắn nhặt từ trên mặt đất 11 đồng tệ cùng với một kiện trang bị của đạo tặc.

Xà Bì Giáp: Phòng ngự 12 -17. Bì Giáp.(1)

Là một kiện bì giáp Bạch cấp trang bị. So với trang bị trên người còn tốt hơn một chút. Tiêu Ngự liền thay đổi bộ đồ.

Nhớ lại hệ thống vừa rồi nhắc nhở. Rốt cuộc cũng thi triển kĩ năng Dịch Cốt thành công. Tiêu Ngự lộ ra nét cười hưng phấn. Cái Dịch cốt kĩ năng này phải tìm ra được nhược điểm của quái vật trong hộ giáp. Cái này cần phải có kinh nghiệm chiến đấu mới được. Lần đầu tiên thi triển ra Dịch cốt kĩ năng. Hắn cảm giác

rất là tốt. Chỉ là làm hấn vẫn có chút khó hiểu là tại sao Dịch Cốt kĩ năng có thương tổn kĩ năng lại cao hơn giá trị thương tổn cơ bản của nó. Cái này có điểm không hợp lí với lẽ thường.

Còn có kĩ năng liên kích cùng kĩ năng chung kết hai cái danh từ này có hàm nghĩa gì, chẳng lẽ...

“ Chính là nguyên do từ 1 điểm liên kích kia sao?” Tiêu Ngự trong đầu hiện lên một ý nghĩ, vội vàng muốn tìm một con sa mạc Mạn Xà khác kiểm chứng một chút.

Đáng thương sa mạc Mạn Xà trở thành một vật phẩm thí nghiệm của Tiêu Ngự, sau khi giết mấy con sa mạc Mạn Xà lập đi lập lại quá trình nghiên cứu của mình, Tiêu Ngự rút cuộc cũng kiểm chứng được ý nghĩ trong đầu mình.

Khi Tiêu Ngự một mình thi triển kĩ năng Dịch Cốt trên sa mạc Mạn Xà, bỏ qua tình huống bạo kích ra, thương tổn do công kích của Dịch Cốt là một giá trị nhất định, ví dụ như kĩ năng Dịch Cốt có độ hoàn thành 60%, có thể tạo thành 22 điểm thương hại đối với sa mạc Mạn Xà. Mà nếu sử dụng Bối Thứ công kích trước, sau đó dùng Dịch Cốt công kích, có thể hoàn thành 60% độ hoàn thành, lại có thể tạo thành 33 điểm thương hại cho sa mạc Mạn Xà.

Đây là khác biệt! nói rõ ràng ngắn gọn thì kĩ năng chung kết là kĩ năng xuất hiện sau khi thi triển kĩ năng liên kích. Ví dụ như Bối Thứ một cái kĩ năng liên kích, sau khi thi triển kĩ năng Bối Thứ sinh ra 1 điểm liên kích, sau đó sử dụng kĩ năng Dịch Cốt là một kĩ năng chung kết, thì thương tổn của kĩ năng Dịch Cốt sẽ tăng lên khá lớn. Điểm số liên kích càng nhiều thì sau khi hoàn thành kĩ năng chung kết sẽ tạo thành giá trị thương tổn càng cao.

Giống như một dạng quan sát và tìm hiểu vậy, chỉ cần bỏ qua vài ngày, tới dần dần tìm hiểu một phen, khẳng định có thể tìm được những điều này, nhưng là hiện tại sợ là khó mà biết được, sợ rằng khó mà tìm thấy, rất nhiều các đặc điểm kĩ năng mà game thủ mò mẫm ra, phần lớn đều rất quan trọng với mình, sẽ không đem tin tức quan trọng này mà truyền bá ra ngoài, sau đó nhanh chóng tạo thành khoảng cách với các game thủ khác, bởi vì hiện tại tuyệt đại đa số các game thủ đối với việc thi triển kĩ năng đều chưa có nắm rõ được.

Trong lúc vô ý mò mẫm các loại đặc điểm của kĩ năng, ý nghĩ của Tiêu Ngự đã đi trước so với các game thủ khác một bước, nếu có thể lợi dụng mấy thứ vừa mò mẫm ra được này có thể tạo lên được ưu thế của mình.

Như Tiêu Ngự là một trong những game thủ nhanh chóng mò mẫm ra được cách sử dụng các kĩ năng cơ bản của đạo tặc, trong tất cả các game thủ theo lớp đạo tặc mà những người như hấn chiếm số lượng rất nhỏ, hấn coi như là đánh bậy đánh bạ lại vừa vận đúng.

Có sự ủng hộ của những kĩ năng này, tốc độ luyện cấp của đạo tặc so với pháp sư cũng không chậm hơn, thậm chí có khi còn hơn. Sử dụng hoàn hảo kĩ năng của đạo tặc, thương tổn tăng lên thậm chí có thể so với Pháp sư, đồng thời đạo tặc lúc luyện cấp cũng không cần tiêu hao nhiều giá trị ma pháp, đây ưu thế của nghề nghiệp dùng dao cận chiến.

=====

(*)

(1) Xà Bì Giáp: giáp da rắn. Tặc Đảm ()

14. Chương 14: Bao Thiên.

Hệ thống: Bối Thứ kĩ năng độ hoàn thành 71%. tạo thành 78% thương tổn do kĩ năng, đạt được 1 điểm liên kích.

Hệ thống: Dịch Cốt kĩ năng độ hoàn thành 85% tạo thành 85% thương tổn do kĩ năng.

Tiêu Ngự vẫn không ngừng luyện tập 2 kĩ năng đồng thời tìm kiếm khuyết điểm của mình khi sử dụng hai kĩ năng này, độ hoàn thành kĩ năng vì thế mà chậm rãi tăng lên.

Cùng với Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng giống nhau, Bối Thứ kĩ năng điểm quan trọng ở chỗ từ lực xoay tròn mà sinh ra lực đạo, lực xoay tròn càng lớn thì sinh ra lực đạo càng lớn, Bối Thứ kĩ năng vì đó mà có giá trị

thương tổn càng cao hơn, một khi mạn sườn xoay tròn với một góc là 60 độ thì giá trị thương tổn của kỹ năng Bối Thứ có thể đạt tới điểm cao nhất, chỉ cần khống chế được góc độ quay của mạn sườn có thể khống chế được lực đạo của kỹ năng, sau đó tăng cường lực đạo khi xoay tròn, có thể nâng cao hiệu suất của kỹ năng Bối Thứ.

Về phần Dịch Cốt kỹ năng, thì lại hoàn toàn dựa vào cảm giác, tựa như một tên đồ tể vậy, lúc bọn họ cắt thịt là lúc, sẽ không cầm dao mà trực tiếp khiêu chiến với các khúc xương rắn chắc. Lợi dụng kỹ năng Dịch Cốt đâm vào trọng yếu điểm của đối phương, trong nháy mắt cổ tay phải bảo trì được sự linh hoạt, chạm vào xương cốt cứng rắn phải tránh né nhanh chóng, cắt địch nhân như xé thịt, mới có thể hoàn thành kỹ năng Dịch Cốt một cách tốt nhất.

Đây là giả thuyết trong game, trong trò chơi cùng với bình thường cũng có sự phân biệt, nhưng đúng là một cảm giác rất mãnh liệt, như vậy mới hấp dẫn được nhiều người chơi như vậy.

Tiêu Ngự bản thân cũng đắm chìm trong khoái cảm chiến đấu này.

Đứng nguyên tại chỗ không ngừng chờ đợi sa mạc Mạn Xà sản sinh ra, 3h đã giết chết hơn 100 đầu sa mạc Mạn Xà, cấp bậc của Tiêu Ngự lại vừa thăng 1 cấp, hơn 100 đầu sa mạc Mạn Xà này đã cống hiến cho Tiêu Ngự hơn 60 ngàn tệ, còn có 7, 8 kiện trang bị bạch bản, trên người hắn đã thay nguyên bộ trang bị bạch bản bị giáp từ trên mình sa mạc Mạn Xà rơi ra, cái này khiến cho phòng ngự của hắn tăng lên khá nhiều, đánh chết sa mạc Mạn Xà ngày càng ung dung thoải mái.

0,01% xác suất rơi ra các điều chế hạ cấp hồi phục hoàn, quả là 1 điểm quá khó khăn, Tiêu Ngự chỉ có thể siêng năng giết sa mạc Mạn Xà mà thôi.

Bối Thứ kỹ năng cùng Dịch Cốt kỹ năng sử dụng ngày càng thuần thục, hiệu suất sát quái cũng ngày càng tăng cao hơn.

“Quanh đây quái thật sự hơi ít.” Tiêu Ngự ở trong sa mạc mà tìm sa mạc Mạn Xà. Vừa lúc tới một vị trí có nhiều quái một chút. Bỗng dưng phát hiện ở nơi không xa có một con sa mạc Mạn Xà hình thể lớn hơn các con sa mạc Mạn Xà bình thường khác một chút, đang dạo chơi trong sa mạc.

Là quái boss? Hay vẫn là quái bình thường đây?

Nhìn thấy con sa mạc Mạn Xà kia. Tiêu Ngự không khỏi có chút chần chừ. Nếu như là đầu lĩnh hoặc là quái cấp boss. Mình có khả năng đánh thắng được sao?

Nhưng là Tiêu Ngự không cam lòng bỏ đi như vậy. Mặc kệ là quái đầu lĩnh hay quái boss. Đều là rất hiếm thấy, mấy ngàn hoặc là mấy vạn quái bình thường mới có thể xuất hiện ra một con đầu lĩnh quái. Trong mấy chục vạn quái bình thường mới sinh ra một con quái boss. Tiêu Ngự đi đi lại lại ở chỗ này hơn 3h mới đụng phải một con.

Đánh chết được một con đầu lĩnh hoặc boss. Tiền lời là phi thường khả quan, có 100% xác suất đạt được trang bị hoặc vật phẩm có cấp bậc tốt hơn.

Bỏ đi như vậy thật sự là rất đáng tiếc. Thật vất vả lắm mới gặp được. Tiêu Ngự nhìn quanh một chút. Con đầu lĩnh quái trên người cũng không có khác gì sa mạc Mạn Xà bình thường. Lần đầu Tiêu Ngự gặp được một con sa mạc Mạn Xà đơn độc.

“Cuối cùng là đánh hay là không?” Tiêu Ngự do dự, mình có ba cái kỹ năng, thanh chuỷ thủ trong tay xoay tròn một đường cong tuyệt vời, một lần nữa lại rơi vào trong tay, liều mạng, phú quý khó cầu, dù là gì đi nữa thì cũng chỉ hơn một cấp mà thôi, không biết thực lực của đầu lĩnh quái thể nào, không biết chừng mình có thể đối phó với nó được.

Tặc Đảm bao thiên, có lẽ chỉ từ này mới có thể hình dung ra giờ phút này của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự chậm rãi hướng tới gần sa mạc Mạn Xà.

Cái con sa mạc Mạn Xà to lớn kia so với sa mạc Mạn Xà bình thường thì tăng lên hơn một vòng di chuyển, nó không ngừng di chuyển ra bốn phía, làm cho Tiêu Ngự dùng Tiềm Hành mà đánh lén là rất khó khăn.

Tiêm Hành đã lên hai cấp hẳn là không bị phát hiện, nếu như Tiêm Hành đánh lên không thành công, như vậy mình rất định sẽ thua.!

Tiến vào trạng thái ẩn hình rồi tiến tới con sa mạc Mạn Xà to lớn, khoảng cách với sa mạc Mạn Xà to lớn ngày càng gần, tay Tiêu Ngự đổ mồ hôi lạnh. Sa mạc Mạn Xà to lớn không ngừng di động thân thể làm cho Tiêu Ngự cảm thấy rất khẩn trương.

Sa mạc Mạn Xà to lớn đột nhiên dừng lại một chỗ.

“Cơ hội tốt.” Tiêu Ngự gia tăng tốc độ hướng tới phía sau sa mạc Mạn Xà to lớn kia.

5m...3m...1m...

Nếu như con Mạn Xà này mà quay lại thì mình thê thảm rồi, tay phải đang cầm chuỷ thủ của Tiêu Ngự bất giác run rẩy lên một chút.

Dần dần, càng tới gần hơn con Mạn Xà này, Tiêu Ngự có thể nhìn thấy rõ ràng trên lớp vảy rắn cứng rắn này còn có các mũi nhọn sắc bén, hẳn cẩn thận nắm chặt thanh chuỷ thủ, làm mình trấn định trở lại, tìm kiếm cơ hội thích hợp mà tấn công.

Con sa mạc Mạn Xà này tựa hồ cảm giác được cái gì đó đang muốn quay đầu lại.

“Không động thủ sẽ không còn cơ hội!” hai đồng tử của Tiêu Ngự co rút lại, chuỷ thủ ở tay phải xẹt lên một đạo như lưu quang, nhanh như tia chớp.

Chuỷ thủ Phốc lên một tiếng đâm vào sau ót của sa mạc Mạn Xà to lớn, con sa mạc Mạn Xà này lập tức rơi vào trạng thái choáng váng. Lúc chuỷ thủ đâm vào sau ót của sa mạc Mạn Xà to lớn thành công là lúc Tiêu Ngự buông lỏng tâm tình, Thâu Tập thành công.

Sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh: 5 cấp đầu lĩnh quái.

Lập tức, trong lòng Tiêu Ngự lạnh ngắt, sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh quái này không ngờ lại có gần một ngàn huyết lượng, huyết lượng quá lớn, Tiêu Ngự trong lòng sinh ra một chút bất an, muốn giết chết con đầu lĩnh này, e rằng còn rất khó khăn.

May mắn là quái đầu lĩnh, không phải quái boss cấp, nếu đụng tới quái boss cấp, sợ rằng lúc này Tiêu Ngự đã cất bước bỏ chạy.

Mặc kệ có hay không khó khăn, đã tới nơi này, Tiêu Ngự không có thời gian suy nghĩ nhiều.

Dịch Cốt!

Chuỷ thủ đâm sâu con sa mạc Mạn Xà to lớn bảy tấc, hướng xuống phía dưới mà dọc xuống, vừa lúc gặp phải ngăn cản cứng rắn, chuỷ thủ nhanh chóng vượt quá, vạch một đường dao thật dài dọc theo thân thể to lớn của con Mạn Xà này, máu tươi như suốt phụ ra, độ hoàn thành 87%, 25 điểm thương tổn coi như không tồi.

Bởi vì có chút khẩn trương, tinh thần của Tiêu Ngự tập trung cao độ, độ hoàn thành kĩ năng cũng không rồi.

Tiêu Ngự tính toán thời gian thức tỉnh của sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, mấy chiêu công kích bình thường tấn công vào đầu của con đầu lĩnh này, tạo thành một ít thương tổn đối với con đầu lĩnh sa mạc Mạn Xà to lớn.

Sa mạc Mạn Xà nhúc nhích cái đầu, con đầu lĩnh này thức giấc so với dự tính thì có nhanh hơn một chút, khi công kích đầu lĩnh quái thì kĩ năng không chế hiệu quả có hạ thấp hơn một chút, cho nên thời gian choáng váng của con sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh này rất ngắn. Tặc Đắm ()

15. Chương 15: Dịch Cốt Cùng Bối Thứ.

Tiêu Ngự xoay chuyển mạn sườn một góc 60 độ, thanh chuỷ thủ trong tay phải thuận thế đâm sâu vào thân thể sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh.

Bởi vì lúc này là lúc đối mặt với đầu lĩnh quái, đây là khiêu chiến mà trước đây chưa từng có, Tiêu Ngự mỗi lần công kích đều rất cẩn thận và tỉ mỉ, độ hoàn thành 91%, 35 điểm thương tổn, so với lúc luyện tập bình thường cao hơn một ít, đạt được một điểm số liên kích.

Sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh quay đầu đánh về phía Tiêu Ngự, hần triệt thoát ra sau một bước, tránh được công kích của sa mạc Mạn Xà, một đòn Phản Thủ Bối Thử được thi triển ra.

Hệ thống: Phản Thủ Bối Thử 100% độ hoàn thành, tạo thành 300% thương tổn do kĩ năng, phát huy hiệu quả: Phá Giáp.

Dùng Bối Thử xuất ra được một điểm liên kích, lại dùng Phản Thủ Bối Thử đánh ra, có thể tạo thành sát thương cao hơn so với bình thường, đây là lúc Tiêu Ngự luyện tập mà phát hiện ra.

Nhìn trên đầu sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh toát ra 331 điểm giá trị thương tổn, Tiêu Ngự phi thường hài lòng, mình đã làm được tốt nhất.

Nhưng sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh vẫn còn đến hơn 500 điểm huyết lượng!

Tất cả các kĩ năng đều ở trong thời gian đóng băng, muốn giết chết sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh trên cơ bản là rất khó có khả năng.

Sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh bị Tiêu Ngự chọc giận, không ngừng tấn công hần, Tiêu Ngự thì dựa vào thân thể linh mẫn của mình mà trốn tránh, vẫn bám dính phía sau lưng sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh mà công kích nó.

Thanh chuỷ thủ giống như con bướm đang bay lượn, trên dưới đều tung bay, một màn huyết quang màu đỏ xen lẫn quang mang phát ra trông rất kích thích.

Tinh thần Tiêu Ngự không có một tia thư giãn. Ở bên cạnh thân của sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh mà nhảy nhót trốn tránh.

“Không được, Con quái vật này da nó quá dày.” trước mắt Tiêu Ngự chỉ có 4 cấp, mỗi lần hần công kích chỉ có thể tạo thành trên dưới 10 điểm giá trị thương tổn mà thôi. Đối với sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh hơn 500 điểm huyết lượng mà nói. Công kích của Tiêu Ngự không quan trọng lắm.

Sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh hơi lắc lư cái đầu mình một chút. Hai mũi phun ra một luồng hơi độc đỏ tươi. Con mắt màu lục sâu kín nhìn chăm chăm vào Tiêu Ngự. Đột nhiên lao thẳng tới trước, hướng tới Tiêu Ngự mà đánh tới. Tốc độ nhanh như tia chớp.

“Thật nhanh!” Tiêu Ngự trong lòng cả kinh. Rút lui một bước, muốn né tránh. Nhưng sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh giống như một cái gai trong mắt theo sát hần.

Xích Địa một tiếng, huyết quang tung toé. Huyết lượng của Tiêu Ngự bị rơi xuống 60 điểm. Tốc độ chậm lại: Trúng độc!

Huyết lượng của Tiêu Ngự bây giờ tổng cộng chỉ có hơn 200 điểm mà thôi. Nếu như bị công kích tới 4 lần thì chắc phải nằm trên đất rồi.

“Công kích thật mạnh!” Nếu chỉ là công kích cao thì không nói làm gì, điểm chết người chính là hiệu quả của độc tố, làm cho tốc độ hành động bị hạ thấp, tốc độ hạ thấp càng làm cho mình nguy hiểm.

Sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh tới gần Tiêu Ngự, hần không thể hoạt động linh hoạt như bình thường được, vì để tránh né công kích của sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, hần không thể không ngừng lui về phía sau, sau đó dùng chuỷ thủ trong tay công kích Mạn Xà, nhưng là sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh công kích rất sắc bén, làm cho Tiêu Ngự có điểm lực bất tòng tâm.

Bả vai lại vừa bị công kích, nhìn thoáng qua huyết lượng của mình, chỉ còn lại hơn 80 điểm, chỉ cần sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh công kích hai lần nữa, là Tiêu Ngự phải thân mật hôn mặt đất rồi (* ý nói chết).

Tiêu Ngự không có thời gian hối hận cho hành động lỗ mãng của mình, không ngừng lui về phía sau, thanh chuỷ thủ trong tay xẹt qua từng đường cong hoa mỹ, công kích trên người sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, nhưng từng ấy điểm công kích đối với huyết lượng khổng lồ của sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh mà nói, không có chút đáng kể nào cả.

Phản Thủ Bối Thứ thời gian đóng băng còn 11s, muốn sử dụng kỹ năng Phản Thủ Bối Thứ thì cần phải kéo dài thêm thời gian, nhưng Tiêu Ngự đã không còn quá nhiều thời gian rồi.

Nhìn một chút về nhóm kỹ năng của mình, kỹ năng Bối Thứ thời gian đóng băng còn 5s, kỹ năng Dịch Cốt thời gian đóng băng đã hết.

Sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh lại hướng tới Tiêu Ngự mà công kích, tốc độ cực nhanh, Tiêu Ngự căn bản không thể nào tránh né được nữa.

“Còn có thể công kích tiếp nữa!” Nhìn thấy sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh nhanh chóng tới gần, lúc này trốn tránh cũng đã vô dụng, dù sao cũng là bị công kích, liều mạng vậy, thanh chuỷ thủ trong tay Tiêu Ngự quay vòng một hướng tới đầu của sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh mà công kích tới, nơi tiêu Ngự công kích chính là hàm dưới của sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh.

Lòng ngực của Tiêu Ngự cứng rắng chịu một lần công kích của sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, toàn bộ lực lượng tập trung trên thanh chuỷ thủ ở tay phải, Phốc, thanh chuỷ thuỷ xuyên qua hàm dưới sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh.

Dịch Cốt!

Tiêu Ngự quát mạnh lên một tiếng, dùng toàn bộ lực lượng toàn thân vạch một đường xuống dưới, chuỷ thủ đem toàn bộ hàm dưới của sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh mà xé ra, thanh chuỷ thuỷ của Tiêu Ngự vẫn mạnh mẽ dọc xuống dưới, gặp phải xương cốt cứng rắn là nhanh chóng chuyển hướng, vì vậy mà nhanh chóng xé dọc trên thân sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh một vết thương dài chừng 30 cm, máu tươi từ miệng vết thương ào ạt chảy ra, máu chảy như nước.

Hệ thống: Kỹ năng Dịch Cốt độ hoàn thành 100%, tạo thành 100% thương tổn do kỹ năng, tạo thành hiệu quả 3s: Tê Liệt.

Ngoại trừ 3s Tê Liệt còn tạo thành 62 điểm thương tổn với sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, Tiêu Ngự chứng kiến nhắc nhở của hệ thống, hơi hơi sững sốt, đối nhiên mừng rỡ như điên, không nghĩ được kỹ năng Dịch Cốt lại có thuộc tính ẩn giấu, có cơ hội rồi!

Trong lúc vô ý phát huy ra kỹ năng Dịch Cốt 100% độ hoàn thành, không nghĩ ngờ gì nữa đã đem lại ánh sáng lúc rạng đông cho Tiêu Ngự.

Sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh lâm vào trạng thái tê liệt 3s, không thể công kích, cũng không có cách nào di động, Tiêu Ngự thừa dịp có đoạn thời gian này nhanh chóng vòng ra sau lưng sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, chuỷ thủ trong tay không ngừng công kích tới, lúc này sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh vẫn còn lại hơn 420 huyết lượng.

Lúc này Bối Thứ kỹ năng thời gian đóng băng đã hết.

“Không biết Bối Thứ có hiệu quả đặc thù ẩn giấu không đây.” Trong đầu Tiêu Ngự nhanh chóng hiện lên ý nghĩ này.

1s, 2s, Lúc sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh sắp sửa thức tỉnh, mạn sườn của Tiêu Ngự xoay một góc 60 độ, chuỷ thủ trong tay giơ lên cao, lực lượng toàn thân cơ hồ tất cả đều tập trung ở trên tay phải.

Tiêu Ngự không phải người khi hốt hoảng thì không biết làm cái gì, càng khẩn trương, hấn lại càng phát huy ra tiềm năng cường đại của mình.

Bối Thứ!

Thần kinh của Tiêu Ngự lúc này khẩn trương tới cực độ, cơ hồ đã tới giới hạn của con người, lúc ở trong trạng thái cực hạn là lúc bộc phát ra một lực lượng vô cùng kinh khủng, Tiêu Ngự cảm giác cơ nhục của tay phải mình có rút kịch liệt, lực lượng được phóng thích cơ hồ vượt quá sức chịu đựng của cơ nhục hấn.

Từ giờ phút chém ra thanh chuỷ thủ này, Tiêu Ngự biết, mình đã thành công!

Phốc lên một tiếng trầm đục, chuỷ thủ không hện mà vào, đâm vào trong thân thể sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, làm cho nó đau đớn hét lên.

Hệ thống: Bối Thứ kĩ năng độ hoàn thành 100%, tạo thành 100% thương tổn do kĩ năng, tạo thành hiệu quả 10s : Xuất Huyết, đạt được hai điểm liên kích.

Bối thứ kĩ năng tạo thành 83 điểm giá trị thương tổn, nương theo thương tổn kĩ năng, mỗi 1s lại giảm 20 điểm thương tổn do hiệu quả Xuất Huyết. Tặc Đảm ()

16. Chương 16: Huyết Lâm Thảo.

Sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh quay đầu tấn công Tiêu Ngự, hấn vừa mới thi triển hoàn hảo Bối Thứ, thân thể còn chưa kịp điều chỉnh lại, nhưng là hấn hay dựa vào luyện tập Phản Thủ Bối Thứ mà hình thành lên thói quen phản ứng của cơ thể rất tốt, lùi một bước, một kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ xuất hiện.

Bởi vì sườn và thân bị nghiêng, Tiêu Ngự rõ ràng cảm giác được, lần này thi triển Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng không được tốt lắm.

Hệ thống: Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng hoàn thành 95%, tạo thành 198% thương tổn do kĩ năng.

Dù là thi triển không được như ý nhưng dù sao mới vừa rồi tích lũy được hai điểm liên kích, cũng tạo ra được tới 270 giá trị thương tổn.

Huyết lượng của mình chỉ còn hơn 20 máu, nếu như bị sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh tấn công chỉ một lần, nhất định phải chết không thể nghi ngờ, Tiêu Ngự thấy Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng không đặc thủ, không dám đứng bên cạnh thân thể sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, mà quay đầu cất bước bỏ chạy.

Sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh bị thương tổn cao như vậy, nổi giận lôi đình, quay đầu, phát hiện ra Tiêu Ngự đang chạy trốn, lập tức đuổi theo.

-20

-20

Một đám giá trị thương tổn do Xuất Huyết hiện lên trên đầu sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, truy kích 5,6s sau, sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh ngã nhào ra trên mặt đất, mặt đất lưu lại một vệt máu dài đỏ sẫm.

Sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh mạnh như vậy lại có thể bị mình giết hại, Tiêu Ngự ngã ngồi trên mặt đất, không ngừng hỗn hển, trong lòng tràn ngập cảm giác hưng phấn.

Hệ thống truyền đến thanh âm đing đong nhắc nhở thăng cấp, giết chết sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, Tiêu Ngự thăng một cấp tới level 5.

Chứng kiến phía mặt đất bên dưới thi thể sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh có chút ánh sáng, Tiêu Ngự trong lòng mừng như điên, ra trang bị.

“Không biết là vật gì đây, ít nhất cũng có thể là trang phục màu xanh chút, nếu không ta không dậy nói mất.” Cảm giác mệt nhọc khi vừa mới đánh xong sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh nhanh chóng bị vứt bỏ sang một bên, Tiêu Ngự tức tốc chạy tới nhặt nhanh những đồ vật rơi ra từ thi thể con sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh.

Tổng cộng nhặt được 3 kiện vật phẩm cùng một miếng ngân tệ.

Xà nha chuyển thủ: phẩm cấp, Lục trang. Công kích 23-25, Nhanh nhẹn +5, người bị công kích tốc độ -1, yêu cầu cấp độ 5.

Xà lân chiến khải: phẩm cấp, lam cấp, lân giáp. Phòng ngự 58 – 59, lực lượng +5, nhanh nhẹn +2. Chiến sĩ.

Phương thức điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt: cần đến ma được học, phối chế ra hạ cấp ma pháp hồi phục hoàn được.

Thì ra phương thức điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt là rơi ra từ trên người sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, không trách được mình đánh chết vô số sa mạc Mạn xà cũng đều không rơi ra! Cái vật này vừa lúc mình có thể dùng được, Xà Nha chủ thủ thuộc tính tương đối tốt, là cực phẩm trang bị của đạo tặc cấp thấp, làm Tiêu Ngự cao hứng phi thường. Về phần Xà Lân chiến khải là vật phẩm của chiến sĩ, phòng

ngự tương đối cao, hơn nữa còn là hộ giáp lân giáp tương đối khó kiếm, hẳn là có thể bán được một ít tiền đây.

Cầm Xà Nha chuỷ thủ trên tay, sau đó đem chuỷ thủ vốn cầm trên tay đưa tới tay trái, công kích thương tổn của Tiêu Ngự tăng lên rất nhiều, nhất là thuộc tính công kích làm chậm lại 1, thật sự rất hữu dụng, lần tới nếu gặp con sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, có thể sẽ không giống vừa rồi gian nan như vậy, bất quá cũng phải may mắn mới gặp được, loại đầu lĩnh quái như vậy là phi thường ít.

Nhìn tay trái một chút, chuỷ thủ ở tay trái thoát nhìn rất bình thường, mà chuỷ thủ ở tay phải thì hiện ra lục quang óng ánh, vừa nhìn đã biết là một kiện trang bị tốt rồi.

Có được Xà Nha chuỷ thủ sau này tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự càng nhanh, tới lúc giữa trưa, Tiêu Ngự đã lên tới 59% của level 5, nhìn qua game thủ có cấp bậc cao nhất đã là 7 cấp.

“Bọn họ nhanh thật.” Tiêu Ngự lẩm bẩm, mình vẫn không thể nào theo kịp tốc độ luyện cấp của bọn họ.

Trên thực tế, nói về tốc độ thăng cấp thì không có game thủ nào nhanh hơn game thủ theo lớp nhân vật pháp sư, hơn nữa bình thường là luôn luôn đi cùng 1 tổ đội thăng cấp, Tiêu Ngự một người đơn độc luyện cấp có thể thăng nhanh như vậy đã là phi thường tốt rồi.

Làm Tiêu Ngự buồn bực nhất chính là sau khi đánh chết sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, Tiêu Ngự rất khó thi triển ra 100% độ hoàn thành của kĩ năng Bối thứ cùng Dịch Cốt.

Hệ thống: Bối Thứ kĩ năng hoàn thành 90%, tạo thành 92% thương tổn do kĩ năng, đạt được 1 điểm liên kích.

“Quả nhiên vẫn là khó khăn, chắc chỉ trong lúc gặp nguy hiểm nhất mới là lúc có thể bộc phát ra lực lượng cực mạnh được.” Tiêu Ngự bất đắc dĩ cười cười, mỗi lần hắn có thể sử dụng kĩ năng Bối Thứ hoàn thành trên dưới 90%, muốn đề cao hơn trở lên phi thường khó khăn, bất quá khi sát quái bình thường, có thể đạt tới độ hoàn thành như vậy đã là phi thường tốt rồi.

Tiêu Ngự nhìn qua một chút kĩ năng Bối Thứ của mình, kĩ năng Dịch Cốt, rất nhanh có thể thăng cấp, vừa nghĩ tới chi phí thăng cấp kĩ năng kinh khủng nọ, Tiêu Ngự không khỏi chán nản, chẳng lẽ lại phải ghi sổ với đạo tặc đạo sư Áo Đức lần nữa sao? Tiêu Ngự cũng không muốn thiếu nợ quá nhiều, sau này phải làm sao đây?

Nhưng là không có tiền thăng cấp kĩ năng cũng không được à!

Ánh mắt Tiêu Ngự nhìn vào Xà Lân chiến khải, cái Xà Lân chiến khải này khẳng định có thể bán được một ít tiền, nhưng tiền khi bán Xà Lân chiến khải, có đủ cho chi phí thăng cấp kĩ năng không? Có thể cũng không cách biệt nhiều lắm, chỉ là có thể bán ra ngoài được hay không nữa.

Tiêu Ngự run lên phần chân xem gói đồ, bên trong còn có 13 kiện trang bị bạch giả, là thu hoạch cả ngày hôm nay của hắn, hẳn là có thể bán thêm được một ít tiền nữa, trong ba lô còn có 1 kim tệ 36 ngàn tệ, có lẽ có thể gom đủ cũng không chừng.

Trước hết luyện thành thực các kĩ năng đi đã, chờ tới buổi tối rồi đi bán Xà Lân chiến khải, Tiêu Ngự thâm nghĩ, tiếp tục hành trình một mình sát quái của mình.

Phía trước có 7 con sa mạc Mạn Xà đang du đăng, số lượng này dày đặc hơn mức bình thường, không thích hợp cho mình sát quái, Tiêu Ngự đang muốn rời đi, bỗng dưng ánh mắt sáng lên, bởi vì hắn phát hiện tại vùng phụ cận của 7 con sa mạc Mạn Xà, phía dưới một tảng đá lớn ẩm thấp chính là nơi sinh trưởng ra một gốc cây tiểu thảo.

Chính là thảo dược chế tạo ra hạ cấp dược hoàn hồi phục trong nháy mắt, huyết lâm thảo! Trước mặt trên thị trường, Huyết Lâm thảo giá cả ít nhất là 3 kim tệ trở lên, nếu có đủ những cây tiểu thảo này, đối với Tiêu Ngự đúng là một ngày của thu hoạch!

Tiêu Ngự đánh giá một chút địa hình chung quanh, tại nơi 7 con sa mạc Mạn Xà này du đăng, đã phong bế hầu như hoàn toàn đường tới cự thạch, làm cho Tiêu Ngự không khỏi có chút phiền não, làm như thế nào mới có thể thu thập được cây Huyết Lâm thảo nọ đây?

Tiêu Ngự ở bên ngoài hồi hộp, tìm kiếm một con đường nhỏ, nhưng hắn đã thất vọng, mặc kệ dùng phương thức gì, đều sẽ kinh động tới 7 con sa mạc Mạn Xà. Nếu như đồng thời bị 7 con sa mạc Mạn Xà vây công, Tiêu Ngự căn bản không có bất cứ phần thắng nào cả.

“Nên làm thế nào bây giờ, bỏ qua nó sao?” Khối thịt béo trước mặt lại ăn không được, cái này làm cho tâm tình của Tiêu Ngự phi thường khó chịu.

Tiêu Ngự tại nơi khác trong chốc lát đánh chết hai con sa mạc Mạn Xà, quay trở lại nơi này phát hiện 7 con sa mạc Mạn Xà vẫn còn đang ở đó.

7 con sa mạc Mạn Xà này không phải là quái vật chuyên môn canh giữ ở đây chứ.

“Không cam lòng như vậy” Tiêu Ngự buồn bực không thôi, chẳng lẽ một điểm cũng không có sao.

Tiêu Ngự bỗng nhiên phát hiện, vị trí sa mạc Mạn Xà đã có một ít thay đổi, trong không gian giữa các con sa mạc Mạn Xà đã lộ ra một con đường nhỏ.

Có cơ hội! Tiêu Ngự trong ánh mắt hiện lên một đạo quang mang hưng phấn, chuyển thủ trong lòng bàn tay phải của hắn vừa xoay tròn một đường cong tuyệt vào, sau đó lại văng văng rơi vào trong lòng bàn tay hắn.

“Hy vọng không quá xui xẻo.” Tiêu Ngự chậm rãi đi tới gần sa mạc Mạn Xà nọ, sau đó tiến nhập vào trạng thái Tiềm Hành, hắn muốn từ khoảng trống giữa các sa mạc Mạn Xà mà đi xuyên qua.

Làm như vậy có thể nói là rất mạo hiểm, nhưng có cơ hội, Tiêu Ngự không muốn bỏ qua. Bình thường con người vì sợ hãi nguy hiểm mà thường buông tha cho cơ hội sinh ra kì ngộ, có thể nói là Tiêu Ngự tuyệt đối không cam tâm chịu cuộc sống tầm thường.

Tiêu Ngự đã level 5, đối với sa mạc Mạn Xà này là cùng cấp, hơn nữa Tiềm Hành của hắn cũng cấp 2, sa mạc Mạn Xà không dễ dàng phát hiện ra được Tiêu Ngự.

Đương nhiên nếu như sa mạc Mạn Xà đến quá gần Tiêu Ngự, khả năng hắn bị phát hiện vẫn có thể xảy ra.

Một gốc cây Huyết Lâm Thảo mà thôi, có đáng phải mạo hiểm như vậy không?

Tiêu Ngự cẩn thận cân nhắc vấn đề này, là đáng giá, hắn bây giờ không thể xuất ra giá cả chính thức của Huyết Lâm thảo, bởi vì trên thị trường, căn bản không có Huyết Lâm thảo bán ra, chỉ biết ít nhất là 3 kim tệ trở lên, chỉ cần xét theo tính thực dụng của Huyết Lâm thảo mà nói, đạt được một gốc cây Huyết Lâm thảo có thể chế tạo ra một lọ hạ cấp Phục Hồi hoàn, tại thời khắc mấu chốt, đây là một tính mệnh! Tỉ như mới vừa rồi khi đánh chết sa mạc Mạn Xà đầu lĩnh, nếu như Tiêu Ngự có trong tay một lọ hạ cấp Hồi Phục hoàn, chỉ sợ không quá nguy hiểm như vậy, huyết lượng không còn, dùng một bình hạ cấp hồi Phục hoàn trực tiếp có thể hồi phục huyết lượng tới đầy.

Tiêu Ngự hướng tới khe hở của 7 con sa mạc Mạn Xà mà Tiềm Hành đi qua, nhìn lại phụ cận của sa mạc Mạn Xà đi qua, Tiêu Ngự không khỏi một phen đổ mồ hôi lạnh. Tặc Đảm ()

17. Chương 17: Chạy Trốn.(*)

Đạo tặc có được lực sát thương khá cường đại, thậm chí không thua kém gì các nhân vật pháp hệ, nhưng thân thể họ phi thường yếu ớt, nhiều nhất cũng chỉ đồng thời đối mặt với ba con quái ngang cấp, nếu gặp một lúc 7 con thì phiền phức là rất lớn.

Bên trái có 5 con sa mạc Mạn Xà coi như có im lặng một chút, điểm chết người chính là 2 con sa mạc Mạn Xà bên phải, dù sao chúng vẫn di động đi qua đi lại, nếu như bị phát hiện Tiêu Ngự sẽ lập tức bị 7 con sa mạc Mạn Xà vây công, trên cơ bản là cử tử nhất sinh, đến lúc đó dù có thể chạy thoát cũng là nỗ lực cực kì thâm hiểm, tổn hao rất nhiều.

Tiêu Ngự Tiềm Hành vô cùng cẩn thận, chỉ sợ bộc lộ ra hình dạng của mình, chậm rãi di động bước chân tiến tới phía trước.

Chung quanh thường thổi tới những trận bão cát, làm tầm nhìn tràn ngập nào là cát bụi, tạo điều kiện có lợi hơn cho Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự chú ý tới vị trí của 7 con sa mạc Mạn Xà, nhìn kĩ một chút, khoảng cách của mình tới huyết lâm thảo tổng cộng không tới 10m nữa, chỉ cần xuyên qua 7 con sa mạc mạn xà này, Tiêu Ngự có thể trốn phía dưới nham thạch thu thập Huyết Lâm thảo, sau đó chờ hết thời gian đóng băng kĩ năng Tiềm Hành, theo đường cũ mà trở về.

Tiêu Ngự rất muốn an toàn tới phía đối diện, bất quá không được như mong muốn, cước bộ của hắn dừng lại một chút, bởi vì hắn phát hiện có một con sa mạc Mạn Xà đang bò đến vị trí của mình, Tiêu Ngự thần kinh như bị thắt chặt, mình đứng đây đúng là tiến thoái lưỡng nan, 7 con sa mạc Mạn Xà này chiếu theo các vị trí đứng thì đang vây chung quanh mình theo một vòng tròn, mà mình chính là tâm điểm của vòng tròn đó, một khi bị phát hiện thì tính mạng hi hữu.

Tiêu Ngự dừng chân tại chỗ, đứng nguyên một chỗ không dám nhúc nhích.

Dừng nguyên tại chỗ thì hiệu quả ẩn nấp là cực mạnh, cũng khó bị phát hiện ra nhất, hắn không dám di động.

“Liều mạng, hi vọng vận khí sẽ không đen đui như vậy.” Tiêu Ngự hơi cong thân thể làm cho thể tích của thân thể giảm đi còn lại ít nhất, nhìn con sa mạc Mạn xà kia đang hướng tới mình, trên trán không khỏi chảy ra vài giọt mồ hôi.

3m, 2m, 1m sa mạc Mạn Xà tới càng ngày càng gần Tiêu Ngự, hắn tựa hồ như cảm giác được tim mình đang muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Tiêu Ngự thở phào một hơi, bình phục lại tâm tình bất an của mình một chút.

Sa mạc Mạn Xà đột nhiên ngừng lại, có thể nó ngửi được mùi gì, con mắt màu lục kín đáo nhìn quanh một chút.

“Không tốt rồi, có thể đã bị phát hiện.” Tiêu Ngự ngừng hô hấp, động đậy cũng không dám, mồ hôi lạnh từ trên trán theo tóc mai mà chảy xuống.

Tim của Tiêu Ngự theo từng cử động của sa mạc Mạn Xà mà không ngừng nhảy nhót, tính mệnh chỉ có một đường, hắn cảm nhận rõ ràng hơi thở của tử vong.

Sa mạc Mạn Xà nhìn quanh chỉ trong chốc lát, không có phát hiện ra cái gì, tiếp tục di động tới trước, nó đi thoáng qua Tiêu Ngự chỉ cách một đoạn bằng cánh tay mà thôi.

Nhìn sa mạc Mạn Xà từ bên người đi qua, nhưng không phát hiện ra mình, tâm trí Tiêu Ngự dần dần tỉnh táo lại, may mắn vẫn còn chiếu cố tới mình, nhưng hắn phát hiện ra một vấn đề nghiêm trọng, Tiềm Hành chỉ còn lại thời gian 5s.

Nếu trôi qua 5s đó, Tiêu Ngự sẽ lộ rõ thân mình, đến lúc đó tất nhiên là bị lộ.

Phải mau rời khỏi!

Nhìn chằm chằm vào con sa mạc Mạn Xà đang đi kia, nó dần dần rời xa Tiêu Ngự khoảng 2m, hắn chạy nhanh tới chỗ nham thạch.

Vừa rời xa sa mạc Mạn Xà, thời gian Tiềm Hành chấm dứt, thân hình Tiêu Ngự rút cuộc cũng chậm rãi lộ ra.

Tới bên dưới nham thạch, Tiêu Ngự thở phào một hơi nhẹ nhõm, ngồi ở bên dưới nham thạch nghỉ ngơi trong chốc lát, mới vừa rồi thật sự là quá nguy hiểm, làm cho thần kinh của Tiêu Ngự khẩn trương tột độ.

Khôi phục một chút, Tiêu Ngự cúi đầu nhìn cây Huyết Lâm thảo.

Cây Huyết Lâm thảo này sinh trưởng ở trong kẽ hở của nham thạch, kẽ hở của nham thạch này thì âm u ướt át hơn các chỗ khác một chút, trở thành hoàn cảnh sinh trưởng tuyệt hảo của Huyết Lâm thảo.

Tiêu Ngự cẩn thận từng li từng tí một thu thập cây Huyết Lâm thảo.

Huyết Lâm thảo: nhất giai được thảo phổ thông, (muốn dùng phải học được Ma được học.)

Một gốc cây Huyết Lâm thảo chẳng khác nào một lọ sơ cấp hồi phục hoàn, chẳng khác nào một tính mệnh nữa, tất nhiên cái lợi này Tiêu Ngự đã tính toán qua.

“ Hắc, hắc đã tới tay.” Thu thập xong Huyết Lâm thảo, Tiêu Ngự cảm thấy mỹ mãn, đặt Huyết Lâm thảo vào trong hành trang, vỗ vỗ cái hành trang của mình một chút.

Sau khi thu thập Huyết Lâm thảo, Tiêu Ngự ở nguyên một chỗ chờ thời gian đóng băng kĩ năng Tiềm Hành kết thúc, sau đó theo đường cũ mà trở về.

Trong ánh mắt tinh tường hẳn có thể dễ dàng thấy được, vị trí của 7 con sa mạc Mạn Xà.

Tiêu Ngự tìm kiếm một lộ tuyết thích hợp, chậm rãi hướng tới khe hở của 7 con sa mạc mạn xà mà Tiềm Hành đi qua.

Từ từ Tiềm hành tới giữa 7 con sa mạc Mạn xà, đột nhiên bọn sa mạc Mạn Xà này trở lên xao động, dao động phòng ngự bất ngờ này của bọn chúng làm cho Tiêu Ngự có chút choáng váng.

Bọn sa mạc Mạn Xà này bị động? hay là mình bị phát hiện?

“ Không xong.” Tiêu Ngự phát hiện, có hai con sa mạc Mạn Xà đang bò tới phương hướng của mình.

Nên làm cái gì bây giờ?

Nếu Tiêu Ngự vừa động đây, khẳng định sẽ bị hai sa mạc Mạn Xà này phát hiện, nhưng là bất động đứng yên tại chỗ, theo lộ tuyết của sa mạc Mạn Xà khẳng định sẽ va vào mình, cũng sẽ hiện rõ thân hình mà thôi.

“Đáng chết.” Không thể ngồi đợi chết! Thừa dịp khoảng cách của hai con sa mạc Mạn xà kia vẫn còn khá xa với mình, Tiêu Ngự không còn chần chừ nữa, trong nháy mắt bộc phát tốc độ cao nhất, chạy ra ngoài.

Trạng thái Tiềm Hành biến mất, 7 con sa mạc mạn Xà nọ đều phát hiện ra Tiêu Ngự, tất cả đều đuổi theo hắn.

Tốc độ chạy của Tiêu Ngự vẫn còn kém hơn của sa mạc Mạn Xà một chút, khoảng cách ngày càng bị thu hẹp.

“ Xui xẻo, đám quái vật thật là quá khó khăn.” Tiêu Ngự dùng toàn lực chạy lên một sườn núi cao ở sa mạc, nhìn phía trước là một mảng cồn cát nhấp nhô kéo dài, nhưng trong cồn cát mênh mông đó một con sông màu đen hiện ra.

Chính là nguồn suối tính mạng của vong linh tộc, Hắc Ám thánh tuyến!

Mất thấy 7 con sa mạc Mạn Xà đuổi càng lúc càng gần, Tiêu Ngự cắn răng một cái, liều mạng, hướng tới phía hắc ám thánh tuyến mà chạy.

7 con sa mạc Mạn Xà theo hình chữ s trên sa mạc mà di chuyển, xà tín phun đỏ tươi, trong lỗ tai Tiêu Ngự, phảng phất tiếng tử thần đang gọi.

khoảng cách tới Hắc Ám thánh tuyến ngày càng gần, bả vai Tiêu Ngự đột nhiên đau xót, đã bị một con sa mạc Mạn Xà cắn tới rồi.

“Đáng chết, lại bị trúng độc.” tốc độ của Tiêu Ngự chậm lại, di động trở lên cực kì chậm, phía sau 6 con sa mạc Mạn Xà cũng đã xông tới.

Tiêu Ngự xoay người, một mặt dùng chuyển thủ đón đỡ công kích của sa mạc Mạn Xà, một mặt thoái lui về phía Hắc Ám thánh tuyến.

7 con sa mạc Mạn Xà không ngừng công kích Tiêu Ngự, huyết lượng của hắn nhanh chóng giảm sút.

“ Sẽ không xui xẻo như vậy mà táng thân ở nơi này chứ.” Thanh chuyển thủ trong tay Tiêu Ngự không ngừng giơ lên, không ngừng lùi về phía sau, khoảng cách với Hắc Ám thánh tuyến ngày càng gần.

Nhìn huyết lượng của bản thân vẫn còn được 23%, Tiêu Ngự nhảy ra phía sau một bước, tránh thoát một đòn công kích của sa mạc Mạn Xà, phù phù một tiếng, rơi vào trong Hắc Ám thánh tuyến, nước đen như mực.

Mặt sông yên lặng bỗng chốc nhấp nhô từng đợt sóng gợn. Tặc Đảm ()

18. Chương 18: Cuộc Chiến Dưới Đáy Nước.

Tiêu Ngự nổi lên mặt nước, nhìn thấy sa mạc Mạn Xà dần dần đi xa, thở phào một hơi, may mắn bọn sa mạc Mạn Xà này không biết bơi lội, nếu chúng nó nhảy xuống nước mà truy kích, mình đã xong đời rồi.

Nhìn thoáng qua huyết lượng bản thân, thừa lại tới 35% làm Tiêu Ngự ngẩn người, mới vừa rồi trước lúc nhảy xuống nước, huyết lượng mình chỉ còn có 23%, mình cũng không có ăn bánh mì hay các loại thực vật nào, tại sao huyết lượng lại phục hồi nhanh như vậy?

“ Chẳng lẽ là hiệu quả của Hắc Ám thánh tuyến.” Tiêu Ngự phát hiện ra tốc độ hồi phục huyết lượng của mình cực nhanh, không nghĩ tới tắm trong Hắc Ám thánh tuyến lại có hiệu quả như vậy, xem ra cần chịu khó ra đây tắm một chút.

Tiêu Ngự trong lòng sông lật nhào một cái, sau đó cả người tiến vào trong nước.

Chờ cho giá trị Huyết lượng đầy đủ rồi trở lên đi, Tiêu Ngự trầm nghĩ, cũng không biết dưới đáy nước có cái gì, Tiêu Ngự trằm xuống đáy nước, trước mắt là một khoảng đen kịt, chỉ có thể nhìn xuyên thấu phía trên chứng kiến được một ít hình ảnh loáng thoáng dưới đáy nước mà thôi.

Một bóng dáng màu đen nhanh chóng hướng tới Tiêu Ngự làm hấn trong lòng giật mình.

“ Là vật gì?” Tiêu Ngự cố gắng muốn nhìn rõ hình dáng nó, nhưng tầm mắt của hấn thật sự tối om, căn bản hấn không thể nhìn thấy rõ lắm.

Hình như là một con cá, nhưng bóng đen này có thể hình rất lớn, không khác biệt lắm so với Tiêu Ngự, trông như một đám mây đen đang tiến tới gần Tiêu Ngự, hấn đột nhiên vững tin, đây là quái vật dưới nước.

Tốc độ của bóng đen càng nhanh, hướng tới Tiêu Ngự mà đánh.

Tiêu Ngự nếu như trở lại mặt nước thì chỉ có thể trở thành mục tiêu bị công kích mà thôi, ở trong nước thì có thể vật lộn với con cá kia, thanh chuỷ thủ trong tay hấn đâm tới phía bóng đen phía trước.

Bởi vì có lực cản của nước sông, Tiêu ngự rõ ràng cảm thấy lực đâm của mình so với bình thường là yếu hơn nhiều.

Tiêu Ngự đâm tới mục tiêu, một cỗ chất lỏng đầy đặc hiện lên, hấn là máu của nó.

Hắc xỉ ngư: cấp 5

Chỉ là một con quái bình thường cấp 5, trong lòng Tiêu Ngự an tâm hơn một chút.

Bởi vì khoảng cách tương đối gần, Tiêu Ngự rất cuộc cũng thấy rõ được toàn cảnh con Hắc Xỉ Ngư kia, con cá này xấp xỉ to bằng Tiêu Ngự, răng cửa sắc nhọn vây quanh người, tựa như chuỷ thủ với độ sắc bén như nhau, hơn nữa dị thường cứng rắn.

Chiến đấu ở trong nước phi thường khó khăn, chuỷ thủ tung bay trên dưới, cùng Hắc Xỉ Ngư trong nước quay cuồng vật lộn, ở dưới nước lại không thể sử dụng Bối Thủ cùng Phản Thủ Bối Thủ kĩ năng, cũng chỉ có thể sử dụng Dịch Cốt kĩ năng, song đáy nước tối như vậy, đừng nói là vị trí yếu hại, mà ngay cả bộ dạng địch nhân cũng không hoàn toàn thấy rõ ràng được, sử dụng kĩ năng Dịch Cốt cũng rất khó.

Tiêu ngự chỉ có thể sử dụng thanh chuỷ thủ trên hai tay mà vật lộn với con Hắc Xỉ ngư này, Hắc Xỉ ngư mặc dù công kích cao, nhưng huyết lượng lại rất ít, hơn nữa Hắc Ám thánh tuyến đối với Tiêu Ngự có hiệu quả hồi phục huyết lượng, hấn dựa vào bản thân có 50% huyết lượng miễn cưỡng có thể chống lại được.

Trong bóng đêm, Tiêu Ngự thấy được ánh sáng phát ra từ đôi mắt, đôi mắt không phải là vị trí yếu hại sao, nghĩ tới đây, chuỷ thủ trong tay phải liền chuyển hướng tới con mắt của Hắc Xỉ ngư mà đâm thẳng xuống.

Chuỷ thủ lên tiếng đâm vào trong mắt con quái, Tiêu Ngự đột ngột vach xuống một đường, bởi vì xương đầu của Hắc Xỉ ngư cũng không quá cứng rắn, Tiêu Ngự thuận lợi vạch ra một lỗ hổng thật sâu, rút chuỷ thủ ra, trong bóng tối, một cỗ máu tanh đập vào mặt hấn, đây chính là máu của Hắc Xỉ ngư.

Hệ thống: kĩ năng Dịch Cốt hoàn thành 98%, tạo thành 98% thương tổn do kĩ năng.

Hắc Xỉ ngư ở trong nước không ngừng quay cuồng giãy dụa, huyết thủy phun ra cũng không ngừng.

Thừa dịp Hắc Xỉ ngư đang giãy dụa, chủ thủ trên tay phải Tiêu Ngự không ngừng công kích nó, tay trái thỉnh thoảng bỏ xuống vài đòn, vài giây sau Hắc Xỉ ngư ngừng giãy dụa, dần dần trầm xuống.

Rốt cuộc đã giết chết được Hắc Xỉ ngư, Tiêu Ngự thở phào một hơi, không biết có rơi ra vật gì không.

Cá đã chết hẳn là phải nổi lên trên, con quái này tại sao lại trầm xuống dưới a.

Ngây người tại đáy nước một lúc lâu như vậy, Tiêu Ngự có chút thiếu dưỡng khí, liền lên mặt nước kiểm chút dưỡng khí.

Vì thu thập vật phẩm rơi ra từ con Hắc Xỉ ngư, Tiêu Ngự lại hướng xuống đáy nước, tìm kiếm vật phẩm rơi ra từ Hắc Xỉ ngư ở dưới đáy nước, ở chỗ Hắc Xỉ ngư trầm xuống nhặt được một chuỗi chuỗi thủ, là một kiện trang bị bạch giả, ngoài ra còn có 30 đồng tệ.

Tiêu Ngự thu hồi vật phẩm, đang chuẩn bị quay về mặt nước, thì phía trước trong bóng tối truyền tới một ít ánh sáng.

“ Là vật gì?” Tiêu Ngự nghi hoặc không thôi, bơi tới phía trước, khoảng cách với nơi phát ra ánh sáng kia ngày càng gần, hẳn cảm thấy rõ ràng là một kiện vật phẩm.

Đây là một cái rương có chút cổ xưa, lẳng lẳng nằm ở trong lớp bèo nước dưới đáy nước, kim loại bên ngoài chiếc rương có tính chất phản xạ một chút ánh sáng, mới làm cho Tiêu Ngự phát hiện ra sự tồn tại của nó.

“ Là bảo rương!” Tiêu Ngự thất thanh nói, một cảm giác mừng rỡ cuồng nhiệt nảy lên trong lòng hẳn.

Ở thôn quê thường xuyên gặp phải các loại bảo rương như thế này, các rương chia làm hai loại hình cần khoá và không cần khoá, cái rương bị khoá chính là cần kĩ năng chuyên môn của đạo tặc, mở ra bảo rương có thể đạt được vật phẩm không tồi.

“ Đây là khu vực của quái cấp 5, có thể mở ra được một Lục trang đồng cấp thì tốt rồi.” Tiêu Ngự nghĩ, đang chuẩn bị hướng tới nơi đó mà bơi đến, bỗng dưng hẳn phát hiện, một tảng mây màu đen cực lớn đang bao trùm tới nơi đây, che phủ hơn phân nửa ánh sáng xuyên thấu tới chỗ này.

“ Là một bầy Hắc Xỉ ngư!” Tiêu Ngự chứng kiến cảnh này, trong lòng chết lặng, nhìn quy mô của bầy Hắc Xỉ ngư, phòng chừng có tới mấy trăm con lận, nếu như bị chúng nó đuổi theo, hẳn không muốn làm thức ăn cho cá à, nghĩ vậy hẳn không dám ở nguyên một chỗ, nhanh chóng bơi lên mặt nước.

Bầy cá Hắc Xỉ ngư phát hiện ra Tiêu Ngự, liền muốn vây quanh hẳn, tốc độ nhanh như bay.

Tốc độ của chúng còn nhanh hơn tốc độ bơi của Tiêu Ngự nhiều, thoáng chốc đã đuổi tới sau hẳn mà đánh tới.

Nếu như bị một con Hắc Xỉ ngư cắn xé, như vậy chỉ cần trong giây lát, Tiêu Ngự tiêu đời là cái chắc. Tặc Đam ()

19. Chương 19: Điện Hồ Ly Sơn.

Nhìn thấy Hắc Xỉ ngư đánh tới mình, chủ thủ trong tay phải Tiêu Ngự đột ngột hướng tới con mắt con Hắc Xỉ ngư đó mà đâm tới, vạch ra một đạo vết thương lớn, máu tươi từ trong người con Hắc Xỉ ngư bùng lên.

Đám Hắc Xỉ ngư phía sau bị máu tươi làm cho kích thích, nhào tới người con Hắc Xỉ ngư kia, trong nước không ngừng quay cuồng, chúng nó chính là cần xe con Hắc Xỉ ngư bị Tiêu Ngự là bị thương kia.

Loài vật săn mồi quá hung bạo, làm cho Tiêu Ngự thoáng tê dại, thừa dịp bọn Hắc Xỉ ngư đang tấn công đồng bọn, Tiêu Ngự thoát đi bằng tốc độ nhanh nhất, nhảy lên mặt nước, bò lên bờ sông, một con Hắc Xỉ ngư từ trong nước nhảy ra thiếu chút nữa là cắn trúng hẳn, sau đó rơi xuống bên trên bờ sông.

Nhìn thấy con Hắc Xỉ ngư rơi lên bờ sông, không ngừng giãy dụa, Tiêu Ngự nhào tới, giữ chặt con Hắc Xỉ ngư lại.

“Lên bờ người còn muốn chạy ? thiếu chút nữa là biến ta thành thức ăn cho cá, nhìn ta thu thập người như thế nào.” Thanh chuỷ thủ trên tay phải Tiêu Ngự đâm vào thân thể Hắc Xỉ Ngư, vạch một vết thương thật dài, sau đó không ngừng cầm chuỷ thủ công kích tới Hắc Xỉ ngư, trực tiếp đánh chết nó.

Hắc Xỉ ngư rơi ra cho Tiêu Ngự 32 đồng tệ, nhìn kinh nghiệm do Hắc Xỉ ngư mạng lại coi như nhiều hơn, so với tổng kinh nghiệm của hai con sa mạc Mạn Xà mang lại còn muốn nhiều hơn.

Nhìn trong nước một chút, trong nước lúc này đúng là rất náo nhiệt, bầy Hắc Xỉ ngư bốc lên, còn đang tranh đoạt thi thể con Hắc Xỉ ngư với Tiêu Ngự.

Con Hắc Xỉ ngư vừa bị Tiêu Ngự giết chết mùi máu tươi lại hấp dẫn lũ cá này đây, trách không được một lần lại lên đây nhiều như vậy.

Ngắm lại mới vừa rồi bị bầy Hắc Xỉ ngư truy kích, Tiêu Ngự trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Dưới đáy nước còn một cái bảo rương, nếu đi như vậy mà nói, Tiêu Ngự tuyệt đối không cam lòng, nhìn mặt nước một chút, hiện tại mặt nước tựa như nước sôi phur trào, không ngừng bắn lên bọt khí, xuống nước bây giờ là tự sát, như vậy chỉ còn cách chờ bầy Hắc Xỉ ngư đi chỗ khác mới có thể xuống đáy nước mở rương.

Không biết bảo rương phía dưới có khoá lại không, chính mình còn chưa được học mở khoá nữa, nếu đụng tới một cái bảo rương đã bị khoá thì thật là buồn bực.

“Không biết bầy Hắc Xỉ ngư này lúc nào mới đi.” Tiêu Ngự nhớ kĩ vị trí của bảo rương, quyết định đi tìm quái vật thăng cấp đã, lát nữa trở lại có lẽ bầy Hắc Xỉ ngư này đã chạy đi.

Tiêu Ngự đứng lên vừa muốn rời đi, ánh mắt nhìn vào thi thể của con Hắc Xỉ ngư to lớn nằm trên mặt đất, ánh mắt sáng lên, hắn có biện pháp mở bảo rương, đã có sẵn tài liệu rồi, tại sao lại không dùng chứ.

Tiêu Ngự khiêng thi thể Hắc Xỉ ngư lên, chạy tới thượng nguồn của Hắc Ám Thánh tuyến, đi tầm ngoài 100m, liền ném thi thể của Hắc Xỉ ngư đó vào trong nước, sau đó chạy ngược lại chỗ cũ.

Về tới nơi mặt sông phát hiện ra bảo rương kia, kiên nhẫn chờ đợi, quả nhiên, sau khi bầy Hắc Xỉ ngư ăn tươi nuốt sống thi thể đồng bọn, ngửi được một mùi vị tang tưởi của máu từ nơi khác truyền tới.

Bầy hắc Xỉ ngư tự như châu chấu đi qua, nhanh chóng bơi tới thượng nguồn dòng sông, một con đều không ở lại.

Nhìn thấy bầy Hắc Xỉ ngư rời đi, Tiêu Ngự lộ ra vẻ cao hứng.

“Ta thật sự là một thiên tài.” Tiêu Ngự nhảy vào trong nước, hướng tới đáy nước mà bơi, vì bọn Hắc Xỉ ngư mà đáy nước biến thành một mảng hỗn độn, Tiêu Ngự mò mẫm dưới đáy nước cả nửa ngày mới tìm được vị trí của bảo rương.

Bảo rương này không có khoá, Tiêu Ngự nhẹ nhàng mở bảo rương, mò mẫm một chút trong lòng hắn bỗng dưng giật nảy mình, hắn đã mò được một kiện trang bị. Bên trong bảo rương không thể có một kiện trang bị bạch bản chứ, Tiêu Ngự trong lòng thầm nghĩ.

Cầm trang bị lên, Tiêu Ngự nổi lên mặt nước, bò lên bờ sông.

Nhìn trang bị vừa rồi mới đạt được một chút.

Hắc Phong Hộ oản: Phẩm cấp, Lục trang, bì giáp. Phòng ngự 12-15, Nhanh nhẹn +5, lực lượng +3. yêu cầu cấp độ 5.

Coi như một kiện trang bị không tồi chút nào, hơn nữa mình có thể sử dụng được, Tiêu Ngự có chút mừng rỡ, đeo Hắc Phong hộ oản vào cổ tay.

Nhìn thanh chuỷ thủ Hắc Xỉ ngư vừa rồi mới rơi ra.

Ấn Thiết đoản chuỷ: công kích 15-18

So với thanh chủy thủ của đạo sư đạo tặc cho mình thì tốt hơn một chút, nghĩ vậy hắn liền thay đổi thanh chủy thủ của đạo tặc đạo sư Áo Đức kia.

Ngón tay phải Tiêu Ngự vừa động, thanh chủy thủ trên tay hắn xoay một đường cong hoàn mỹ, tiếp theo lại vũng vàng rơi vào trong lòng bàn tay hắn.

Chính là loại cảm giác này, chủy thủ ở đầu ngón tay hắn nhảy múa không ngừng, Tiêu Ngự mỉm cười, liền tiếp thu hoạch làm hắn phi thường hưng phấn.

Tiêu Ngự phát hiện ra, từ khi tiến vào trò chơi này, tâm cảnh trong lòng hắn biến hoá rất nhiều, sự thật trong cuộc sống làm hắn có chút hướng nội, còn có một chút tự ti, nhưng trong trò chơi, Tiêu Ngự dần dần tìm được cảm giác tự tin của mình, đây là một loại biến hoá phi thường kì diệu.

Tiêu Ngự hướng phía xa đi tới tìm quái vật tiếp theo.

Theo cấp bậc từ từ nâng lên, Tiêu Ngự phát hiện càng lên cao càng khó, nhìn bảng cấp bậc một chút, cao nhất vẫn chỉ là 7 cấp, mà chính mình đã là level 5 68% rồi, kém cũng không xa lắm.

“Hành trang mới chỉ có 20 ô, quá nhỏ.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua hành trang sắp đầy của mình, buồn bực nói, hành trang này của hắn là không gian nguyên thủy do hệ thống mạng trang bị cho, trên thị trường một không gian hàng trang 20 ô phải mất rất nhiều kim tệ. Mỗi một game thủ chỉ có thể mang theo 5 không gian hành trang mà thôi.

Đến khu vực của quái vật sa mạc sói hoang mà tìm kiếm, sát quái sa mạc Sói Hoang từ quá trưa cho tới gần tối, lúc sắc trời gần đen ám là lúc Tiêu Ngự lên tới lục cấp, Bối Thứ cùng Dịch Cốt kĩ năng cũng đã nên thăng cấp.

Tiêu Ngự đi về tiểu trấn tháp Ba Khắc, về tới tiểu trấn tháp Ba Khắc.

Đến chỗ đạo sư đạo tặc Áo Đức hỏi một chút về giá cả thăng cấp kĩ năng Dịch Cốt cùng Bối Thứ, làm cho Tiêu Ngự uể oải chính là, thăng cấp hai cái kĩ năng này mỗi cái đều giống như giá cả thăng cấp Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng, đều là 5 kim tệ.

“Tới chỗ nào tìm 10 kim tệ đi? hệ thống mạng này cũng quá hại người mà, là không cho người sống được mà.” Tiêu Ngự buồn bực nghĩ tới, chỉ riêng phí dụng thăng cấp kĩ năng không phải game thủ bình thường chấp nhận được, nhìn một chút hành trang của mình, hắn có tổng cộng 2 kim tệ.

Chủ yếu là kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ, Bối Thứ, Dịch Cốt của Tiêu Ngự tăng lên quá nhanh, bình thường game thủ phải hơn 10 cấp, thậm chí là 20 cấp lúc đó mới có thể thăng cấp ba cái kĩ năng này, khi đó 15 kim tệ đối với họ mà nói không tính là gì cả, đối với Tiêu Ngự chỉ có 6 cấp như vậy, tất nhiên là khó rồi, mới có 6 cấp, làm thế nào tìm được nhiều tiền như vậy.

. Tặc Đảm ()

20. Chương 20: Ra Giá Trên Trời.

Tiêu Ngự log out ra khỏi game ăn cơm một chút, rồi quay lại, bắt đầu bày bán trang bị. Tổng cộng 17 kiện trang bị bạch bản, giá ghi như trước là 6 ngân tệ.

Tiêu Ngự vừa mới mở quán, có một ít người chơi nhận ra Tiêu Ngự tới, đây không phải người ngày hôm qua đã bán trang bị sao, hôm nay hắn lại thu hoạch được nhiều trang bị như vậy?

- Huynh đệ, người cấp mấy? - Có game thủ hỏi.
- Lục cấp. - Tiêu Ngự đáp, hắn cảm giác, cái cấp bậc này là bình thường
- Gì cơ, người nói người cấp mấy?
- Lục cấp, làm sao vậy?

Cao thủ à. Hiện tại cả Tà Ác liên minh cao nhất mới 7 cấp, người thì ra đã lục cấp, thần tượng. Hai mắt game thủ nọ toả sáng.

Tuy nói cả Tà Ác liên minh cấp bậc cao nhất là 7 cấp, nhưng là 7 cấp đã có vài trăm người, mình tình là cao thủ gì chứ?

Cấp bậc của Tiêu Ngự, đối với cái trấn nhỏ này mà nói, thật là phi thường cao, bình thường các người chơi mới chỉ trên dưới tứ cấp, đến 5 cấp phỏng chừng cũng rất ít.

Trang bị bạch bản của Tiêu Ngự phần lớn là trên dưới 6 ngân tệ, mặc dù giá hơi cao, nhưng là vẫn trong phạm vi có thể tiếp nhận của người chơi, một bộ phận game thủ tới nơi này mua hơn một, hai kiện trang bị.

Giá cả của Tiêu Ngự định ra ảnh hưởng cực lớn tới giá cả của trang bị trong cái trấn nhỏ này, tuyệt đại bộ phận game thủ ghi giá bán ra trang bị đều bắt đầu từ bảng ghi giá của Tiêu Ngự, đắt tiền xa hoa căn bản không ai mua, trừ phi là trang bị có thuộc tính tương đối tốt.

Tiêu Ngự suy nghĩ một chút, đem kiện Xà Lân chiến giáp màu xanh biếc đặt trên quầy hàng, nhưng không có ghi giá bởi vì hắn không biết giá cả bao nhiêu mới thích hợp.

Tiêu Ngự vừa mới đem chiến sĩ lân giáp màu xanh biếc đặt lên trên quầy hàng, lập tức đưa tới mọi người vây xem.

- Oa, thì ra là lục trang.
- Hẳn sao không ghi giá?
- Có thể là không biết bán bao nhiêu tiền chứ sao.
- Cũng đúng, trên thị trường hiện tại nào có bán trang bị lục trang à.
- Vận khí thật tốt quá, không ngờ ngay cả lục trang cũng có thể kiếm được.

Người chơi tưởng rằng Tiêu Ngự lấy được lục trang từ trên người quái bình thường rơi ra, quái bình thường cũng có thể rơi ra vật phẩm lục trang, nhưng xác suất là cực kỳ nhỏ.

Game thủ có chút tinh mắt nhìn ta hộ oản trên cổ tay cùng chuỷ thủ trên tay phải Tiêu Ngự đều là Lục trang, bọn họ trong lòng bội phục vạn phần, nếu Tiêu Ngự chỉ có một kiện Lục Trang, vậy có thể nói là vận khí tốt, nhưng trên người đồng thời xuất hiện 3 kiện trang bị Lục Trang, cái này không phải là vận khí mà là thực lực! Tiêu Ngự rất có thể đã giết một hoặc hai quái cấp đầu lĩnh.

Game thủ vây xem càng ngày càng nhiều nhưng lại không có người mua, làm cho Tiêu Ngự có chút bức mình, quả thật, hiện tại các người chơi cũng không có quá nhiều tiền, tuyệt đại bộ phận người chơi vẫn không mua nổi.

Bất quá nhiều người vây xem cũng có chỗ tốt khác, các trang bị khác được bán rất nhanh, người chơi vây xem chứng kiến trên quầy hàng của Tiêu Ngự có nhiều món hàng mình cần, tất nhiên là dùng tiền mua, chính vì vậy mà 17 kiện trang bị bạch bản tiêu thụ rất nhanh, chỉ còn lại một kiện lân giáp chiến sĩ đơn lẻ đặt ở trên quầy hàng.

Tiêu Ngự nhìn qua kim tệ trong hành trang một chút, đã có 3 kim tệ rồi, nhưng là thăng cấp kĩ năng còn xa mới đủ.

Nếu cái lân giáp lục trang này bán không được, vậy đem tới thành phố lớn đi đấu giá đi, Tiêu Ngự trầm nghĩ, nhưng là đi thành phố lớn đấu giá tốn hao mất hơn một ngày, không thể thăng cấp kĩ năng được, làm Tiêu Ngự rất buồn bực.

Đợi một hồi nữa, nếu như tới nửa đêm không có người mua, hãy thu quán, Tiêu Ngự kiên nhẫn chờ đợi.

- Xin nhường đường.
- Nhường đường.

Có mấy người chơi đẩy người chơi đang vây xem ra, hướng tới quầy hàng Tiêu Ngự mà đi tới.

Tiêu Ngự đếm qua một chút, có tới 5 người chơi, tổng cộng có Tặc, Pháp, Chiến, Âm Vu, cùng Tử Vong kĩ sĩ, trang bị của tổ đội khá tiêu chuẩn, ánh mắt rơi vào trên người những người chơi này, những người này trên người có tổng cộng hai kiện Lục trang, xem ra bọn họ cũng đã đánh được một con quái cấp đầu lĩnh.

Nếu như là một tổ đội sinh ra hứng thú với trang bị của mình, như vậy có cơ hội bán đi rồi.

- Xin chào, ta gọi là Âm Ngục. - Chiến sĩ trong năm người chơi đó hướng tới Tiêu Ngự mà chào hỏi.

- Xin chào, Tiêu Ngự. - Tiêu Ngự tự giới thiệu bản thân.

Tiêu Ngự trả lời rất ngắn gọn, chiến sĩ Âm Ngục kia gật đầu nói:

- Ta rất có hứng thú đối với cái trang bị kia của ngươi, không biết ngươi bán với giá cả như thế nào?

Tiêu Ngự đảo mắt qua chiến sĩ gọi là Âm Ngục kia, hắn chừng 30 tuổi, thoạt nhìn trầm ổn phi thường.

Mọi người còn không có khái niệm đối với giá của trang bị lục trang, Tiêu Ngự biết rõ cách rao giá trên trời, sau đó trả giá là một quy tắc trong giao dịch, mở miệng nói:

- 15 kim tệ.

Tiêu Ngự tính toán thu hoạch trong 2 ngày nay của mình, tổng cộng thu hoạch tới chừng 4 kim tệ, như vậy bán ra 15 kim tệ với một đội 5 người mà nói, vẫn là trong phạm vi có thể chấp nhận được, tuy nói giá này có một chút đắt, nhưng chiến sĩ Âm Ngục kia còn có thể cò kè mặc cả mà.

Nghe được Tiêu Ngự nói, Âm Ngục cùng bốn đội viên kia nhìn nhau cười khở, Tiêu Ngự thật là lợi hại, trong hành trang bọn họ có tổng cộng 16 kim tệ, đây là tất cả của bọn họ, Tiêu Ngự mở miệng ra đã nói 15 kim tệ, hiển nhiên là xác định bọn họ có khả năng trả được một số tiền như vậy.

- Quá mắc một chút. - Chiến sĩ Âm Ngục nói, nếu như bỏ đi 15 kim tệ mà nói, bọn họ có thể nói là quá nghèo rồi.

- Các ngươi ra giá đi. - Tiêu Ngự đáp, hắn biết 15 kim tệ kia quả thật đắt, tựa như trên thị trường người bán hàng rong bán đồ vật là giống nhau, một kiện hàng hoá mấy trăm đồng tiền có thể nói giá hơn 10 đồng tiền cũng là có thể, rao giá trên trời là cần thiết.

- Nhiều nhất là 8 kim tệ.

Âm Ngục chiến sĩ nói, 8 kim tệ đã là rất nhiều, giá cả như vậy game thủ bình thường không thể tiếp nhận nổi, chỉ có bọn họ là 1 tổ đội mới có thể chịu được giá cả như vậy. Tặc Đảm ()

21. Chương 21: Game Thủ.

- Xin nhìn cho kĩ, đây là áo giáp của chiến sĩ, có thể quý giá bao nhiêu ta không muốn nói thêm nữa, các người thấy cái giá 8 kim tệ là đủ sao?" Tiêu Ngự thần nhiên nói, liếc mắt một cái nhìn năm người chơi kia, vẻ mặt bọn họ đang có một chút xấu hổ.

Áo giáp, khiên của chiến sĩ, có giá cả cao nhất trong các loại trang bị, nhất là trang bị có phòng ngự cao, giá cả so với trang bị bình thường phải cao hơn rất nhiều, bởi vì vị trí của chiến sĩ thật sự quá trọng yếu, chỉ cần chiến sĩ có thể đứng vững trước đầu lĩnh quái, boss quái, năm người trong tiểu tổ đội có thể thu hoạch được không ít trang bị tốt.

- 10 kim tệ, đây là cái giá cao nhất chúng ta có thể xuất ra, kim tệ cũng rất trọng yếu phải không? - Tên Âm Ngục chiến sĩ kia nhìn kĩ Tiêu Ngự, nói.

Nếu như Tiêu Ngự không thiếu kim tệ hẳn hoàn toàn có thể đợi tới thành phố lớn rồi đem trang bị ra đấu giá, như vậy có lẽ có thể bán được với giá cao hơn, cũng không cần phải ở trong cái thị trấn nhỏ này mà giao bán trong một khoảng thời gian dài như vậy, tên Âm Ngục chiến sĩ kia cũng không phải là ngốc.

Quả thật, kim tệ đối với Tiêu Ngự quá trọng yếu, như đạo sư đạo tặc Áo Đức đã nói, nếu như không thăng cấp kĩ năng kịp thời sẽ ảnh hưởng tới phát triển sau này.

Tiêu Ngự không chút chột dạ nào mà đối mặt với ánh mắt của Âm Ngục, khoé miệng mỉm cười nói:

- 12 kim tệ, nếu như các ngươi không muốn, ta đây cũng chỉ còn cách mang tới thành phố lớn mà đấu giá vậy thôi.

Về mặt của Tiêu Ngự làm cho Âm Ngục có chút mê muội, chẳng lẽ Tiêu Ngự không nóng nảy bán ra cái trang bị này ư? 12 kim tệ thật sự có điểm quý giá, tại thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc này tuyệt đối không bán đến giá như vậy, bởi vì trấn nhỏ Tháp Ba Khắc này có thể mua được trang bị loại này không có nhiều người chơi như vậy, Âm Ngục trầm ngâm trong chốc lát, hẳn không muốn bỏ qua cho cái trang bị này, có trang bị, bọn họ có thể đi khiêu chiến với quái vật có cấp bậc càng cao, mà kim tệ xài hết có thể kiếm thêm nữa mà.

- Được, giao dịch đi! - Âm Ngục cắn răng nói, 12 kim tệ, đây chính là thu hoạch cả một ngày của bọn họ!

Cái giá này đã cao hơn mong đợi của Tiêu Ngự rất nhiều, nếu thật sự không có ai mua mà nói, chỉ cần có người có thể đưa ra 7 kim tệ là Tiêu Ngự cũng sẽ bán đi, bởi vì cùng với 3 kim tệ của mình, Tiêu Ngự có thể thăng cấp được kĩ năng Dịch Cốt cùng Bối Thứ rồi.

- Giao dịch vui vẻ. - Tiêu Ngự mỉm cười nói. Hai người hoàn thành giao dịch.

- Chúng ta thiết lập hảo hữu đi, sau này có chúng ta muốn có món trang bị tốt nào, người có thể liên lạc cùng chúng ta! - Âm Ngục vươn tay nói.

Được rồi! - Tiêu Ngự bắt tay Âm Ngục, sau đó thiết lập hảo hữu với Âm Ngục.

- Người thuộc Mẫu tinh sao, cái thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc này và phụ cận quanh đây tất cả game thủ đều đến từ Mẫu tinh. - Âm Ngục nhìn về phía Tiêu Ngự hỏi.

Tiêu Ngự trong lòng không khỏi cảnh giác, suy nghĩ một chút, Mẫu tinh lớn như vậy, chẳng lẽ còn sợ đối phương tìm tới cửa sao? Càng hướng chi đối phương đã đoán được, thần nhiên đáp:

- Đúng vậy!

Âm ngục gật đầu hỏi:

- Người là game thủ bình thường hay là một game thủ chuyên nghiệp? - Dưới tình huống bình thường, game thủ cấp bậc cao hơn phần lớn đều là game thủ chuyên nghiệp, bởi vì kĩ thuật của họ tinh thông, cấp bậc tự nhiên so với game thủ bình thường phải cao hơn một chút, Tiêu Ngự chỉ có một người một ngựa, đã có cấp bậc cao như vậy rồi, cho nên Âm Ngục mới có phỏng đoán như vậy.

Tên Âm Ngục này sao lại hỏi nhiều vấn đề như vậy, đáy lòng Tiêu Ngự không khỏi có chút kích động.

Tựa hồ nhìn ra Tiêu Ngự không kiên nhẫn được nữa, Âm Ngục cười cười giải thích:

- Ta hỏi hơi nhiều thì phải, ta cùng tiểu tổ đội của ta đều là game thủ bình thường mà thôi, bởi vì trong mạng này có rất nhiều game thủ chuyên nghiệp thường xuyên bán ra một số trang bị có đẳng cấp cao, chúng ta không nỡ dùng kim tệ mua sắm, cho nên thường xuyên dùng nhân dân tệ mua sắm một ít trang bị, nếu như người là game thủ chuyên nghiệp mà nói, chúng ta sau này không ngại liên lạc thường xuyên hơn.

Thì ra người chơi này lại là một đại gia, đối với những người này đều là những người chơi bình thường dùng tiền tiêu trong trò chơi, Tiêu Ngự rất hoan nghênh, những người này sẽ là túi tiền của mình, có khách hàng ổn định sau này hẳn sẽ không lo lắng trang bị không thể bán được nữa.

- Ta là một game thủ chuyên nghiệp.

Tiêu Ngự hồi đáp, trên mặt không khỏi có chút nóng lên, chính mình còn không biết có thể làm được game thủ chuyên nghiệp hay không nữa, đến bây giờ một khoản tiền nhỏ cũng còn không kiếm được nữa là.

- Như vậy thật là tốt quá, sau này nếu có trang bị cao cấp bán ra, người có thể liên lạc với chúng ta, về phần giá cả có thể thương lượng được! - Âm Ngục hưng phấn nói, trong trò chơi quả thật có không ít game thủ chuyên nghiệp, nhưng bọn họ thường thường đều có khách hàng ổn định cả, bán ra phần lớn trang bị đều là giao dịch ẩn, bởi vì bọn họ cảm giác được người quen mới có thể tin tưởng được, những game thủ bình thường, cho dù là có tiền muốn mua trang bị cũng thường xuyên không liên lạc được với game thủ chuyên nghiệp mà mua trang bị cao cấp, gặp được một game thủ chuyên nghiệp nhìn qua đã thấy kĩ thuật phi thường tốt như Tiêu Ngự, là rất khó khăn.

Làm một game thủ chuyên nghiệp, thời gian ban đầu là khó có khả năng bán ra nhân dân tệ, chờ bọn hắn cấp bậc cao hơn sau này mới có thể bán ra một ít trang bị, Âm Ngục cũng không mong chờ hiện tại Tiêu Ngự bán ra trang bị, cho nên trước hết cứ bảo lưu liên lạc đi.

Từ khí chất của năm người chơi này mà nói, trong cuộc sống bên ngoài của bọn họ hẳn là người an nhàn sung sướng, chơi game chỉ là hưởng thụ niềm vui thú mà thôi. Tìm được khách hàng thứ nhất, coi như là bước đầu tiên trên con đường game thủ chuyên nghiệp đi. Tiêu Ngự mở ra bảng hảo hữu, phân thành nhóm chuyên biệt, phân thành nhóm khách hàng với những người nguyện ý dùng tiền mua trang bị.

Bán xong trang bị, rốt cuộc cũng có tiền thăng cấp kỹ năng, Tiêu Ngự thu hồi quầy hàng, cáo biệt với Âm Ngục, rồi chạy tới chỗ đạo sư đạo tặc Áo Đức.

- Lão đại, Hắc thoát nhìn kỹ thuật rất tốt. - Nhìn theo bóng lưng Tiêu Ngự, Âm Vu bên cạnh Âm Ngục chiến sĩ nói.

- Người này rất lợi hại, chúng ta năm người mất nguyên một ngày mới có thể lấy được ba kiện Lục Trang, cái này là vận khí tốt, người này không ngờ lại cũng có tới ba kiện Lục Trang, hẳn không phải một người một ngựa giết chết quái cấp đầu lĩnh chứ?

Âm Ngục trong lời nói hàm chứa kính nể. Tặc Đảm ()

22. Chương 22: Hạ Cấp Hồi Phục Hoàn

- Người thích mua cao cấp trang bị vẫn là muốn dùng đồ cao cấp để đi tán gái à? - Âm Vu cười liếc mắt nhìn tên đạo tặc.

Đạo tặc cười hắc hắc vuốt vuốt cái đầu của mình nói:

- Trò chơi hư cấu này có trình độ cao như vậy, hơn nữa tất cả mọi người đều dùng diện mạo chân thật của mình tiến vào trò chơi, có nhiều mỹ nữ như vậy, không đi tìm kiếm mà ngâm trước thì thật là rất đáng tiếc à. Hữu nữ tử tu phao, thế thiên hành đạo*.

(* : Có gái phải ngâm, thay trời hành đạo)

Nghe tên đạo tặc nói như vậy, bốn người kia phá lên cười.

- Cũng chưa chắc mỗi một game thủ chuyên nghiệp đều có kỹ thuật rất cao, kì thật chúng có đi theo con đường game thủ chuyên nghiệp cũng chưa chắc chết đói. - Tử Vong kỵ sĩ nói.

- Có tiền thì phải hưởng thụ trò chơi khoái cảm hơn rồi, theo đường game thủ chuyên nghiệp thật sự quá mệt mỏi.

Âm Vu thẳng thắn lắc đầu nói, bọn họ năm người đều là đại gia, ai lại muốn làm làm một game thủ chuyên nghiệp để làm cuộc sống mình trở lên mệt mỏi.

- Đúng vậy, có tiền nên hưởng thụ niềm vui thú trong trò chơi một cách hoàn hảo đi. - Âm Ngục sâu sắc đồng ý nói:

- Đi ra ngoài, thăng cấp một chút đi.

Tiêu Ngự đã tìm được đạo sư đạo tặc Áo Đức.

- Người trẻ tuổi, ngươi lại tới nữa. - Đạo sư đạo tặc Áo Đức kinh ngạc nhìn về phía Tiêu Ngự.

- Là như thế này, ta đến đây để thăng cấp kỹ năng Bồi Thứ cùng kỹ năng Dịch Cốt. - Tiêu Ngự nói.

- Ngươi đã gom đủ 10 kim tệ? - Đạo sư đạo tặc Áo Đức hỏi.

- Đúng vậy, đây là 10 kim tệ.

Tiêu Ngự nói, nhìn ánh vàng của kim tệ lấp lánh trong lòng bàn tay, trong lòng buồn bực, 10 kim tệ này coi như là không có đi.

Đạo sư đạo tặc Áo Đức gật đầu, hai mắt tinh vi đánh giá Tiêu Ngự, hai đạo bạch quang loé qua trên người Tiêu Ngự. Hắn nhìn kỹ một chút kỹ năng cấp bậc của hai kỹ năng tất cả đều lên tới cấp 2 rồi, giá trị thương tổn trụ cột của kỹ năng đều từ 20 điểm tăng lên tới 50 điểm, thời gian đóng băng kỹ năng có hạ thấp, nhưng lại không nhiều lắm, ít đi chỉ một giây mà thôi.

- Mỗi một kĩ năng đạo tặc của chúng ta đều là kĩ xảo chiến đấu được các vị tiền bối của chúng ta trải qua vô số năm chiến đấu mà tích lũy lên được, mỗi một kĩ năng đều có thuộc tính đặc biệt, nếu như có thể phát huy ra tất cả các thuộc tính ẩn tàng của các kĩ năng, tự nhiên sẽ phi thường cường đại. - Đạo sư đạo tặc Áo Đức nhìn Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự chợt hiểu, xem ra Phá Giáp của Phản Thủ Bối Thứ, Xuất Huyết của Bối Thứ, Tê Liệt của Dịch Cốt, chính là các thuộc tính đặc biệt của kĩ năng theo như lời đạo sư đạo tặc Áo Đức đã nói.

Sau khi thấy vẻ mặt của Tiêu Ngự, đạo sư đạo tặc Áo Đức cảm thấy kinh ngạc, chẳng lẽ Tiêu Ngự đã phát hiện ra những thuộc tính ẩn chứa trong các kĩ năng này.

Đạo sư đạo tặc Áo Đức nói:

- Kế tiếp ta muốn giao cho người nhiệm vụ thứ nhất, thu thập 20 cây xà tín thảo, xà tín thảo là một loại thảo dược cực độc, sinh trưởng tại hẻm núi u linh, người ra khỏi thị trấn nhỏ này, hướng tới phía bắc mà đi tầm 20 phút, là có thể tới khe núi sâu U Linh, U Linh hợp cốc này toàn là quái vật 10 cấp, người phải cẩn thận vào.

- Nhiệm vụ này có thời gian hạn định không? - Tiêu Ngự hỏi.

- Không có thời gian hạn định, nhưng là có hạn định cấp bậc, người phải hoàn thành nhiệm vụ này trước khi lên level 10, hơn nữa cấp bậc càng thấp, thì độ hoàn thành nhiệm vụ càng cao, khen thưởng càng phong phú! - Đạo sư đạo tặc Áo Đức mỉm cười nói.

Tiêu Ngự trầm ngâm trong chốc lát, nhiệm vụ này tại sao không có thời gian hạn định, lại có cấp bậc hạn định, chẳng lẽ đây lại là khảo nghiệm của đạo sư Áo Đức cho mình?

- Vâng! - Tiêu Ngự hồi đáp, chỉ là đến khu vực của quái cấp 10 thu thập được thảo, nói vậy khó khăn cũng không lớn lắm.

- Đi đi! - Đạo sư đạo tặc Áo Đức vẫy vẫy tay nói.

Tiêu Ngự cung kính cúi chào một cái, sau đó đi ra ngoài, tới bên ngoài hẻm mở hành trang ra xem qua một chút, bên trong trống không ngoại trừ có 5 kim tệ, một gốc cây huyết lâm thảo, còn có một ít bánh mì.

Huyết Lâm thảo?

“Đi chế tạo một bình máu đi, nói không chừng lúc nào còn có thể cần dùng tới.” Tiêu Ngự liền đi tới Dược sư công hội.

(* Nguyên văn Triệu Dược Tề Sư công hội: mệnh nghị chỉ cần để Dược Sư công hội là hiểu rồi.)

Thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc đã rất lụi bại rồi, cái gọi là Dược Sư công hội, bất quá cũng chỉ là mấy gian phòng bằng gỗ thấp bé mà thôi.

- Tiên sinh, xin hỏi ngài cần gì à! - NPC Đang nói chuyện là một cô gái còn rất trẻ tuổi, nàng chuyên môn phụ trách bán ra các vật phẩm chế tạo hoàn thuốc.

- Một bình thuốc, một lọ giải dược hoàn, hai cây chỉ huyết thảo! - Tiêu Ngự nói ra những vật phẩm cần thiết cho phương pháp phối chế Hồi Phục hoàn hạ cấp. Những thứ này đều có thể mua được ở thương điểm của NPC.

- Vâng, xin ngài chờ cho một chút! - Cô gái NPC lấy từ trong quầy ra mấy thứ mà Tiêu Ngự đã nói, nói:

- Tổng cộng 35 ngân tệ.

Đắt quá, quả thực là rất đắt, bất quá đều là những thứ cần thiết, Tiêu Ngự bắt đầu dĩ trả ra 35 ngân tệ, sau đó đi tới phòng thí nghiệm của Dược Sư công hội.

Trong phòng thí nghiệm rải rác khắp nơi đều là các loại chai lọ, rực rỡ muôn màu, làm cho người xem hoa cả mắt.

Tiêu Ngự đem Huyết Lâm thảo chậm rãi hoà tan thành nước, chế tạo ra hạ cấp dược hoàn hồi phục trong nháy mắt.

Quá trình chế tạo hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt cũng không quá phức tạp, nhưng lại tiêu hao nhiều thời gian.

Tiêu Ngự cẩn thận từng li từng tí dựa theo phương pháp chế tạo không dám có một chút sai lầm.

Tiêu Ngự nâng bình thuốc lên, trong bình thuốc tràn ngập một loại chất lỏng màu xanh thẫm, thoát nhìn xinh đẹp phi thường, Tiêu Ngự chậm rãi đem Chỉ Huyết Thảo để vào trong bình thuốc, cổ tay lắc lắc bình thuốc. Chỉ Huyết thảo chậm rãi tan ra thành nước ở trong bình thuốc, nước thuốc màu xanh thẫm dần dần biến thành màu đỏ sẫm rồi.

Bên trong bình thuốc, nước thuốc toát ra mấy cái bọt khí, màu sắc đỏ sẫm của nước thuốc càng trở lên rõ ràng.

“Thành công.” Tiêu Ngự trong lòng vui vẻ, đập nắp bình thuốc lại.

Hệ thống: Người đã chế tạo thành công một lọ hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, đạt được 1 độ thành thực kĩ năng Ma Dược học.

Tiêu Ngự thu lại lọ hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, bỏ vào trong hành trang, đây chính là một tính mệnh nữa trong thời điểm mấu chốt à.

Sau khi chế tạo thành công, Tiêu Ngự đi ra khỏi Dược Sư công hội, nhìn sắc trời một chút, bất tri bất giác trời đã gần sáng.

“Nên ăn cơm chiều đã, ăn xong cơm phải đi U Linh họp cốc một chuyến.” Tiêu Ngự từ trong game logout ra ngoài.

Tặc Đảm ()

23. Chương 23: Khảo Nghiệm

Trong lúc ăn cơm, Tiểu Vũ hưng phấn nói chuyện với Tiêu Ngự.

Nhìn thấy vẻ mặt của Tiểu Vũ bên trong đôi mắt toát lên vẻ sùng bái, Tiêu Ngự chợt nhớ tới Tiểu Vũ khi còn bé, muội ấy luôn dùng loại ánh mắt này mà nhìn mình, trong lòng hắn chợt cảm thấy chua xót, vị trí của mình đã bị khiêu khích nghiêm trọng rồi, hắn liền hộp nhanh vài ngụm cơm.

- Ca, huynh ăn nhanh như vậy làm gì, được rồi, huynh cũng thuộc Tà Ác liên minh phải không, huynh cấp mấy rồi! - Tiểu Vũ đẩy đẩy Tiêu Ngự, đôi mắt trong trẻo đang nhìn hắn.

- Lầm bầm, huynh cấp không cao lắm, nhưng anh của muội tuyệt đối so với người khác lợi hại hơn! - Tiêu Ngự cầm chiếc đĩa khoa chân múa tay một hồi, bĩu môi nói.

Tiểu Vũ toát ra một tia ranh mãnh trong ánh mắt, cười nói:

- Huynh khoác lác à, ca ca da mặt dày thiệt.

- Huynh mới không có khoác lác, nếu gặp phải hắn, huynh liền đánh hắn không thể không ngã, huynh ăn xong rồi, hôm nay muội rửa bát. - Tiêu Ngự ăn xong, hằm hừ nói, buông chiếc đĩa, đi tới bên giường.

Tiểu Vũ hướng tới sau lưng Tiêu Ngự làm bộ mặt quỷ, trong lòng ngọt ngào, nàng cảm giác bộ dạng giận dữ của Tiêu Ngự thật là đáng yêu.

- Sau này không được làm bộ mặt quỷ ở phía sau ca đấy.

- Ca làm sao biết được! - Tiểu Vũ thè lưỡi, cười hì hì.

Tiêu Ngự lần nữa tiến nhập trò chơi, nhìn lên bầu trời một chút, sắc trời đã dần dần trở lên trắng bạch, Tiêu Ngự tới cửa hàng của NPC mua một ít bánh mì chuẩn bị lên đường, sau đó hướng tới phía bắc của thị trấn nhỏ Thập Ba Khắc mà đi.

Trước mắt cấp bậc của trang bị trên người mà nói xem như là rất tốt rồi, mấy kĩ năng cũng đã thăng cấp 2, hơn nữa tính chất đặc thù của nghề nghiệp mình là đạo tặc, tiến vào U Linh hạp cốc, khu vực của quái cấp 10 thu nhập thảo dược chắc không phải việc khó khăn gì.

- Đạo sư đạo tặc Áo Đức này đến cùng không biết là có cái tính toán gì? - Tiêu Ngự trong lòng không khỏi có một chút nghi hoặc, mình tiếp nhận nhiệm vụ này như là một cái nhiệm vụ khảo nghiệm, phỏng chừng nhiệm vụ thứ hai mới là mấu chốt.

Bởi vì cấp bậc càng thấp độ hoàn thành của nhiệm vụ càng cao, Tiêu Ngự cũng không đi tới nơi khác để thăng cấp mà một đường thẳng hướng Bắc, xuyên qua một khu quái cấp thấp, đi qua rất nhiều sa mạc, lúc này mới tới được cửa vào U Linh hạp cốc, nơi này cửa vào vô cùng hẹp, nhìn vào bên trong hẻm núi, âm phong rít gào, thỉnh thoảng còn truyền tới từng đợt gió lạnh, làm cho người khác phải kinh hoàng mà dựng tóc gáy.

Vào bên trong tìm kiếm xà tín thảo, không cần phải tiếp xúc trực tiếp với quái vật, Tiêu Ngự đi thẳng vào bên trong.

Vừa mới vào trong được một đoạn ngắn, Tiêu Ngự phát hiện ra con U Linh quái đầu tiên.

Chỉ có một, xung quanh không có con quái nào khác, giết chết nó hẳn không quá mức khó khăn, thuận tiện dò xem U Linh quái trong hẻm núi này mạnh mẽ cỡ nào, để lát nữa làm nhiệm vụ cũng có thể nắm chắc hơn một ít, Tiêu Ngự suy nghĩ một chút, dùng kĩ năng Tiềm Hành, tiềm hành đi tới.

Bởi vì hai bên chênh lệch cấp bậc là khá lớn, Tiêu Ngự tiềm hành rất dễ bị phát hiện, tình cảnh này làm cho Tiêu Ngự tiềm hành càng phải cẩn thận hơn.

Con U Linh quái kia đột nhiên nhìn quanh một chút, Tiêu Ngự vội vàng dừng bước, đứng tại chỗ không dám nhúc nhích.

U Linh không có phát hiện ra cái gì, tiếp tục du đãng đi lên, Tiêu Ngự chậm rãi lại gần, động tác cực kì cẩn thận.

Bỗng dưng, hàn quang chót loé lên trong mắt, Tiêu Ngự đột ngột xuất hiện, thanh chuỷ thủ trong tay phải vẽ lên một đạo hàn quang, đánh sâu vào sau đầu U Linh quái, một đòn Thâu Tập kích nát con quái.

Linh hồn thôn dân Lai Khắc tộc: 10 cấp.

Dịch Cốt! Cũng không biết nơi nào mới là nhược điểm của U Linh quái, phía sau lưng quái vậy chuỷ thủ trong tay phải của Tiêu Ngự đột ngột kéo xuống dưới, tay trái chém liên tục vài đòn công kích. Nhìn thấy U Linh quái kia muốn quay đầu lại công kích mình, tay phải liền sử dụng một kĩ năng Bối Thử, rồi không có dừng lại, triệt thoái ra đằng sau một bước, một kích Phản Thủ Bối Thử ra tay, rồi tới phía sau lưng U Linh quái, tay trái lại liên tục chém lên lưng nó.

Các giá trị thương tổn liên tục hiện lên trên đầu linh hồn thôn dân Lai Khắc tộc, không có dừng lại chút nào cả. Động tác của Tiêu Ngự giống như mây trôi nước chảy, lúc này hẳn mới tìm được cảm giác sát quái của mình, tất cả các động tác liền mạch hoàn thành.

Mỗi cái kĩ năng đều là hoàn thành với hiệu suất cao, dưới công kích sắc bén của Tiêu Ngự, con U Linh quái 10 cấp kia không hề phản ứng được mà bị đánh chết.

“So với tưởng tượng phải thoải mái hơn nhiều lắm.” Tiêu Ngự nhìn huyết lượng của mình, không mất một điểm nào, quái vật 10 cấp này thật sự cũng bình thường thôi, hẳn mò mẫm trên mặt đất, được hơn 60 đồng tệ.

Bởi vì con U Linh quái kia không có công kích được mình nên Tiêu Ngự cũng không biết nó công kích thế nào, nên không dám tùy tiện kết luận, bởi vì phòng ngự rất yếu, huyết ít thì bình thường quái vật sẽ có công kích rất cao.

Tiêu Ngự tìm kiếm trong U Linh hạp cốc, tìm kiếm tung tích xà tín thảo, nếu như gặp phải một con U Linh quái thì không do dự mà giết chết.

Nhìn thấy một U Linh quái còn 3% huyết lượng, Tiêu Ngự quyết tâm thử dò xét xem công kích của nó một chút, khẽ chuyển người một cái tới trước mặt u linh quái, móng vuốt của con U Linh quái kia lập tức công kích lên người Tiêu Ngự.

Huyết lượng liền mất đi 36%, làm cho Tiêu Ngự nhảy dựng lên, không nghĩ tới U Linh quái công kích lại mạnh như vậy, mình thậm chí còn không chịu được không tới 3 lần công kích, Tiêu Ngự liền đâm tới phía trước, giết chết con U Linh quái.

U Linh quái công kích mạnh như vậy, tuyệt đối không thể đồng thời đối mặt mới hai con được, Tiêu Ngự âm thầm khắc sâu vào trong lòng.

Trong hẻm núi địa hình rất phức tạp, những tảng đá cao chót vót, hai bên là vách đá cao vun vút, nham thạch nhô lên giống hệt như quái thú bình thường.

Đi xuyên qua hẻm núi, Tiêu Ngự tìm kiếm Xà tín thảo ở chung quanh.

Thường thường có một chút ít dải mây trắng dày đặc từ trong hẻm núi thổi qua, làm cho tầm nhìn ở bên trong hẻm núi là rất thấp. Tiêu Ngự không thể không cẩn thận, để tránh gặp phải một ít nguy hiểm bất ngờ.

Tới đoạn giữa của hạp cốc, Tiêu Ngự liền phát hiện, đường đi phía trước hoàn toàn bị chặn, con đường phía trước rất chật hẹp, bề rộng chỉ chừng 5m, nhưng chung quanh lại có tới hơn 20 con U Linh quái đang đứng trong khu vực đó, nếu đánh động một con trong số chúng, chắc chắn sẽ bị các U Linh quái khác vây công.

=====

(*)

hạp cốc: khe núi sâu Hiện tại mỗi ngày mình sẽ cố gắng dịch 2 chương do chương của Tặc Đảm khá ngắn. Mong các bạn ủng hộ

Tặc Đảm ()

24. Chương 24: Nhiệm Vụ Biến Thái.(*)

Tiêu Ngự đứng ở gần đó bồi hồi, có thể tìm được một con đường nhỏ xuyên qua khu vực này, nhưng mà tính toán một chút thì lại khó có thể xuyên qua bởi vì có U Linh quái, muốn xuyên qua nơi này căn bản là khó có khả năng hoàn thành, trừ phi kỹ năng Tiềm Hành có cấp bậc cao.

Trước 10 cấp đây là nhiệm vụ một người khó có thể hoàn thành.

Tiêu Ngự không khỏi có chút thất vọng, nhưng hắn vẫn không muốn bỏ qua.

Nhất định phải có phương pháp vượt qua nơi này nếu không Áo Đức đạo sư đạo tặc sẽ không cho mình đi làm nhiệm vụ này.

“Nhưng là phải làm thế nào mới thông qua được nơi này?” Tiêu Ngự nhìn về phía trước, suy tư, nhưng vẫn chưa tìm ra được đầu mối.

Đang lúc Tiêu Ngự vắt óc ra suy nghĩ thì sâu trong hạp cốc một dải mây màu trắng nhẹ nhàng dần dần kéo tới, bao phủ cả vùng này trong màn sương mù dày đặc, khiến cho tầm nhìn của Tiêu Ngự lại càng giảm thấp đi hơn nữa.

Nhìn một mảng trắng xóa mờ mịt trước mặt, ánh mắt Tiêu Ngự chợt sáng lên, sương mù trắng này mặc dù làm cho tầm nhìn của mình bị hạ thấp đi khá lớn, nhưng đồng thời cũng là giảm đi cảm giác của lũ U Linh quái.

Nói cách khác sương mù trắng xóa này là mấu chốt để thông qua nơi này.

Nhưng là đối với một thông đạo chật hẹp có nhiều sương mù trắng xóa như thế này, quái vật lại rất dày đặc, trong lòng Tiêu Ngự có chút thấp thỏm, mình có thể làm được không? độ khó tựa hồ như rất cao à.

Nhất thời Tiêu Ngự có điểm do dự không dám quyết định, chừng 15s qua đi, dải sương mù màu trắng chậm rãi tan ra.

Đứng nguyên tại chỗ chừng 20 phút, Tiêu Ngự đại khái hiểu rõ được quy luật di động của đám sương trắng, cứ cách 5 phút là lại có một dải sương mù trắng xoá thổi tới, sương mù bao phủ nơi này ước chừng 15 giây rồi sẽ tan đi, nói cách khác trong 15 giây này Tiêu Ngự phải đi qua được cái thông đạo hẹp này, quả thật độ khó lại càng tăng thêm.

“Nhiệm vụ này xếp đặt thật là biến thái quá mà, không nghĩ tới lại có một cách bố trí nhiệm vụ như vậy, thật sự là không có nhân đạo gì mà.” Tiêu Ngự trong lòng cảm giận nghĩ.

Tiếp tục quan sát, mò mẫm quy luật chuyển động của đám U Linh quái phía trước, yên lặng ghi nhớ đường đi của lũ U Linh quái khắc sâu trong tâm khảm, Tiêu Ngự mò mẫm tìm đường di chuyển an toàn nhất của mình.

Một dải sương mù trắng xoá đang nhẹ nhàng di chuyển lại gần.

“Chính là lúc này.” chủ thủ trong tay phải xoay tròn một vòng theo thói quen, sau đó vững vàng bắt lấy, Tiêu Ngự hướng tới phía trước mà tiềm hành đi.

Sương mù nhanh chóng bao phủ toàn bộ khu vực này, tầm nhìn chung quanh hạ thấp, nhìn xa nhất cũng chỉ tầm 2 mét mà thôi.

Đi tới nơi đám U Linh tụ tập, thâm tâm của Tiêu Ngự không khỏi căng thẳng.

“Cần phải tỉnh táo!” Tiêu Ngự âm thầm nhắc nhở mình, hít sâu một hơi, chậm rãi đi tới phía trước.

Tốc độ mà chậm quá thì trong 15 giây không có cách nào vượt ra khỏi nơi này, Tiêu Ngự đi nhanh hơn một chút, nhưng lại không dám đi quá nhanh, vì nếu như bị phát hiện thì hẳn chắc chắn khó thoát khỏi cái chết.

Xuyên qua bên cạnh ba con U Linh quái, Tiêu Ngự yên ổn tiến lên một đoạn, bên trong sương mù, phía trước có ba bóng đen đang đi về phía này.

Tiêu Ngự đứng yên tại chỗ, chỗ này theo tính toán ban đầu thì là một vị trí đứng khá tốt.

Ba U Linh quái hướng nơi Tiêu Ngự đang đứng mà đi tới.

Tiêu Ngự lặng lẽ đứng yên tại chỗ, nhìn ba con U Linh quái đang tiến tới chỗ mình, thâm tâm hẳn đã khẩn trương tới cực hạn rồi.

Ba con U Linh quái dường đi cũng không có thay đổi, làm Tiêu Ngự trong lòng hơi yên ổn đi một chút.

Ba con U Linh quái này có hình dáng của một thôn dân, nhìn khuôn mặt dữ tợn, Tiêu Ngự không khỏi lạnh trong lòng, lần đầu tiên hẳn cảm giác được quái vật không ngờ lại đáng sợ như vậy.

Ba con U Linh quái trước sau đi qua sát người Tiêu Ngự, từ từ mà rời xa, Một giọt mồ hôi lạnh từ gò má Tiêu Ngự theo tóc mai mà rơi xuống đất không một tiếng động.

Trong giây phút đó, Tiêu Ngự cảm giác như tim mình sắp nhảy ra khỏi lồng ngực đến nơi.

Cảm giác được ba con U Linh quái đã rời đi, Tiêu Ngự bước tiếp tục nhanh hơn về phía trước, mong muốn nhanh nhanh chóng chóng thoát khỏi khu vực chật hẹp này. Liên tiếp gặp qua mấy con U linh quái, Tiêu Ngự không còn cảm giác khiếp sợ như lúc này nữa, tỉnh táo hơn rất nhiều, động tác cũng lưu loát hơn rồi.

“Nhất định phải tỉnh táo.” Tiêu Ngự nhắc nhở chính mình, vừa lại gặp qua một con U Linh quái, lúc khoảng cách gần nhất với con U Linh quái, Tiêu Ngự thậm chí còn có thể nhìn thấy được hình ảnh trong mắt của U Linh quái.

Trong mắt U Linh quái một mảnh trắng xoá mù mịt, ở trong phiến sương mù này, tầm nhìn của chúng nó so với tưởng tượng còn thấp hơn nhiều.

Chỉ còn một đoạn ngắn nữa thôi, thời gian lại chỉ còn có 3 giây, Tiêu Ngự không khỏi nhanh chân hơn.

P phía trước có năm con U Linh quái đứng song song, bắt quá cái khe hở giữa bọn chúng chỉ có tầm nửa mét mà thôi.

Tiêu Ngự đồng tử bỗng nhiên co rút lại, tốc độ không giảm, thậm chí còn nhanh hơn, đến trước mặt bọn U Linh quái, hơi nghiêng nghiêng thân thể, mà đi xuyên qua.

Sau khi vượt qua U Linh, Tiêu Ngự nhanh chóng chạy tới phía trước, vừa mới chạy được một đoạn, sương mù bao phủ chung quanh dần dần biến mất, tầm nhìn trở lên rõ ràng hơn.

Nguy hiểm thật.

Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn hoạt động của lũ U Linh một chút, cảm giác thật giống như vừa mới đi dạo một vòng qua lưới hái tử thần hay vừa mới từ địa ngục trở về nhân gian.

Tiêu Ngự lúc này mới dám lau mồ hôi lạnh trên mặt, một lần nữa nguyên rửa tên đã sắp đặt ra nhiệm vụ như vậy, không ngờ lại sắp đặt một nhiệm vụ biến thái đến như vậy!

Tiêu Ngự chỉ trong chốc lát đã tỉnh táo trở lại, nhìn về phía trước, quang cảnh trước mắt làm cho hắn có chút thất thần, đây là một hạp cốc cực kì xinh đẹp, phong cảnh như hoa, rừng cây, bãi cỏ, sông, thoạt nhìn phi thường hoàn mỹ. Duy nhất chỉ có một điểm làm phá hỏng cảnh trí ở đây, đó chính là một đồng đồ nát của phòng ốc ở giữa bãi cỏ. Một đồng đồ nát trong bụi cỏ rậm rạp, làm cho hạp cốc này tăng thêm vài phần thê lương.

Thưởng thức quang cảnh một lát, Tiêu Ngự bắt đầu đi tìm chung quanh, hắn không quên, mình tới nơi này không phải để ngắm cảnh mà để tìm kiếm xà tín thảo.

=====

(*)

Biến thái: dị thường, biến chứng, bất thường.... Tặc Đảm ()

25. Chương 25: Xà Tín Thảo

Con U Linh quái này hẳn là khó chơi hơn so với bọn U Linh quái ở ngoài, nên giết nó hay không? Tiêu Ngự chần chờ một chút.

“ Có thể đánh không lại.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, đều đã tới nơi đây, nếu dừng lại thì thật đáng tiếc, Tiêu Ngự chuẩn bị bỏ qua con U Linh quái này định rời đi, nhưng lại phát hiện ra đồng đồ nát bên cạnh con U Linh quái này có một gốc cây nhỏ màu đỏ lẳng lẳng mà sinh trưởng, nó tựa như lưới của một con rắn vậy, đang đưa theo gió.

“ Xà Tín thảo!” Tiêu Ngự bỗng nhiên giật mình, căn cứ vào miêu tả của đạo sư đạo tặc Áo Đức, cây tiểu thảo này hẳn là Xà Tín thảo.

Tiêu Ngự nhìn ra một ít đầu mối, cái con U Linh quái kia chính là thủ hộ giả của Xà Tín thảo, nếu như muốn thu thập cây Xà Tín thảo này trước hết phải giết con U Linh quái này mới được.

Tiêu Ngự không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể lựa chọn cùng con U Linh quái này quyết một trận sinh tử.

Tiêu Ngự quan sát chung quanh, xác định không có một con U Linh quái nào khác ở gần, tìm một vị trí thích hợp, thanh chuỷ thủ trong tay phải xoay một vòng hoàn mỹ rồi vững vàng rơi lại vào trong lòng bàn tay..

Tiền Hành!

Tiêu Ngự tiến nhập vào trạng thái ẩn hình, chậm rãi đi tới sau lưng con U Linh quái kia.

Con U Linh quái này một mực đứng ở gần Xà tín thảo bồi hồi, đột nhiên quay đầu, con mắt màu đỏ chuyển động, nhìn ra xung quanh.

Thấy con U Linh quái nhìn ra bên này, Tiêu Ngự vội vàng đứng lại, cảm giác vừa bị ánh mắt của con U Linh quái quét ra đảo qua thân mình, Tiêu Ngự thấy như thân thể mình bị tia mắt kia nhìn xuyên thấu qua vậy.

U Linh quái chỉ nhìn trong chốc lát, không có phát hiện ra cái gì, lại quay đầu đi tiếp tục du đãng.

Nhìn thấy con U Linh quái buông lỏng cảm giác, Tiêu Ngự chậm rãi hướng tới gần nó.

Khoảng cách càng lúc càng gần, chuỷ thủ trên tay phải Tiêu Ngự loé lên hàn quang, nhanh như sét đánh, đánh úp con U Linh quái kia.

Thâu Tập!

Thanh chuỷ thủ trên tay Tiêu Ngự đánh trúng cái ót của U Linh quái, làm cho nó bị lâm vào trạng thái choáng váng.

Linh hồn bị lạc: 10 cấp, đặc thù quái.

Đặc thù quái thực lực có thể so sánh với đầu lĩnh quái, thực lực so với quái bình thường mạnh hơn không ít.

Nhìn huyết lượng của quái Linh hồn bị lạc một chút, tổng cộng 1k2 máu. “Máu quá nhiều!” Tiêu Ngự không dám dừng lại, chuỷ thủ trong tay phải sử dụng Dịch Cốt vạch ra một đường dài phía sau lưng linh hồn, chuỷ thủ trong hai tay trong nháy mắt bộ phát ra thương tổn lớn nhất.

Bởi vì thương tổn trụ cột của kĩ năng cơ bản đã tăng lên, hơn nữa thay đổi hai thanh chuỷ thủ, công kích bản thân của Tiêu Ngự đã tăng lên rất nhiều, một lần công kích bình thường tạo thành hơn 30 giá trị thương tổn, 89% độ hoàn thành kĩ năng dịch cốt tạo thành 118 giá trị thương tổn do công kích.

Bối Thứ! Phản Thủ Bối Thứ!

Thân thủ Tiêu Ngự cực kì nhanh nhẹn, liên tiếp tạo thành thương tổn với U Linh quái.

.....

Con mắt của con U Linh quái này phi thường tốt, có thể khẳng định đó là vị trí yếu hại nhất!

Tiêu Ngự điều chỉnh góc độ của thanh chuỷ thủ trên tay phải một chút, hướng tới mắt của U Linh quái mà đâm tới, nhanh như chớp.

U Linh quái cũng tấn công tới Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự rên lên một tiếng đau đớn, nhận một kích vừa rồi của U Linh quái, nhìn lại huyết lượng bản thân một chút, chỉ còn lại 32%, thật là một công kích cực mạnh! Chỉ một đòn đã làm mình mất hơn phân nửa huyết lượng.

Tiêu Ngự không có thời gian kinh ngạc, thanh chuỷ thủ trong tay đâm thẳng vào mắt con U Linh quái, cổ tay chuyển động một chút, chợt quát lên một tiếng, tập trung lực lượng của toàn thân, mãnh liệt hướng xuống phía dưới.

Dịch Cốt!

Hệ thống: kĩ năng Dịch Cốt độ hoàn thành 100%, tạo thành 100% thương tổn do kĩ năng, tạo thành 3,5 s hiệu quả : Tê Liệt

Sau khi Dịch Cốt kĩ năng tăng lên một bậc, tạo thành hiệu quả Tê Liệt thời gian kéo dài cũng hơn 0,5s.

Thừa dịp trong thời gian Tê Liệt, Tiêu Ngự vòng ra đằng sau U Linh quái với tốc độ nhanh nhất, tay trái công kích liên mấy phát bình thường, thân thể xoay tròn, một cái kĩ năng Bối Thứ đâm vào thân thể U Linh quái tạo thành 92% độ hoàn thành kĩ năng.

Thân thể bị thương tổn làm cho U Linh quái phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Không tốt! Chắc hẳn nó gọi đồng bạn! Tiêu Ngự trong lòng căng thẳng.

Phản Thủ Bối Thứ.

Tiêu Ngự trong tay lại thi triển ra Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng, 100% độ hoàn thành, U Linh quái trên đầu toát ra hơn 600 điểm giá trị thương tổn, làm cho Tiêu Ngự ngẩn người.

Ra bạo kích!

Điểm thương tổn cực kì cao này đã trực tiếp giết chết con U Linh quái .

Con U Linh quái 10 cấp này cho kinh nghiệm vô cùng phong phú, làm cho kinh nghiệm của Tiêu Ngự tăng lên 5%.

Đình đông, trải qua thời gian dài như vậy, Tiêu Ngự rốt cuộc cũng được nghe tiếng nhắc nhở thăng cấp quen thuộc, nhìn một chút bảng thuộc tính, cấp bậc tăng lên level 7, Tiêu Ngự không do dự đem toàn bộ thuộc tính tăng vào nhanh nhẹn.

Tiêu Ngự mò mẫm trang bị rơi ra từ thi thể con U Linh quái, hình như là một món giới chỉ, nhanh chóng thu vào hành trang, sau đó ẩn nấp vào bên trong đồng đồ nát.

Qua 5 giây một vài con U Linh quái từ xa chạy vội tới, chúng nó dò xét chung quanh một hồi, phát hiện ra trên mặt đất có một thi thể, nhưng lại không phát hiện ra kẻ xâm nhập nào, vì vậy lục tục rời đi.

Nhìn thấy U Linh quái đã đi xa, Tiêu Ngự thở dài một hơi, từ chỗ núp trong đồng đồ nát đi ra, tới bên cạnh Xà Tín thảo, ngồi xuống dùng phương pháp mà đạo sư đạo tặc Áo Đức chỉ dạy bắt đầu thu thập cây Xà Tín thảo này.

Sau khi thu thập cây Xà Tín thảo xong, Tiêu Ngự cẩn thận đặt xà tín thảo vào trong bình thuốc, phong kín bỏ vào trong hành trang.

Sau đó mang giới chỉ vừa nhặt được ra quan sát một chút.

Kì Linh chi giới: Phẩm cấp, Lục trang, Thương tổn +5, nhanh nhẹn +3.

Tiêu Ngự vận khí thật tốt, vừa lại ra một kiện lục trang, thuộc tính còn khá tốt nữa, hẳn liền đeo giới chỉ này lên, đến bây giờ trên người đã có 3 kiện lục trang.

Tiêu Ngự trở lại khó khăn, mặc dù vừa rồi đánh chết một con U Linh quái, nhưng là có một điểm may mắn, cái con U Linh quái kia công kích quá mạnh mẽ, vền vền chỉ một kích đã làm mình mất đi 68% huyết lượng, nếu lại bị nó đánh trúng một kích nữa, mình chắc chắn phải nằm trên mặt đất, nên hay không nên tiếp tục làm nhiệm vụ?

Tiêu Ngự lòng lại cân nhắc một chút, mình vừa mới thăng một cấp, lại đạt được một kiện trang bị Lục trang, thực lực rõ ràng có tăng hơn một chút, hẳn là có thể công kích được U Linh quái thương tổn cũng tăng lên, hơn nữa đã biết được nhược điểm của con U Linh quái là đôi mắt của nó, hẳn là có thể hoàn thành được nhiệm vụ kế tiếp.

Nên bắt đầu thôi, Tiêu Ngự không muốn bỏ qua, gặp phải khó khăn mà bỏ qua thì không phải là phong cách của hắn, Tiêu Ngự tiếp tục đi tới. Tặc Đảm ()

26. Chương 26: Boss Cấp 10.

Nếu đánh chết con U Linh quái này không biết có cho mình một kiện trang bị lục trang nữa không? Tiêu Ngự không khỏi có chút chờ mong, đặc thù quái, đầu lĩnh quái, xác suất ra trang bị là tương đối cao, đầu lĩnh quái, boss quái rơi ra trang bị xác suất là 100%, đặc thù quái bình thường sẽ có 15%-80%. Đường nhiên rơi ra trang bị tốt có, kém có là tùy ý.

Tiêu Ngự chậm rãi tiếm hành qua, từ từ tiến tới sau lưng con U linh quái, Thâu Tập thành công!

Sau đó mạnh mẽ trên thân người con U Linh quái mà tấn công, chủ thủ giống như hàn quang đang loé lên trên bầu trời đầy sao vậy, Tiêu Ngự đang bộc phát ra thương tổn lớn nhất có thể. Thân thể của hắn đã từ từ tập thành thói quen sử dụng Bối Thủ, Phản Thủ bối Thủ, hai kĩ năng này, còn kĩ năng Dịch Cốt đối với Tiêu Ngự mà nói lại càng không khó, cho nên khi thi triển kĩ năng mau lẹ như gió vậy.

Quả nhiên như Tiêu Ngự đã dự đoán, sau khi thăng một cấp U Linh quái công kích vào mình tạo thành thương tổn đã bị hạ thấp khá nhiều, một lần chỉ có làm mình mất đi có 45% huyết lượng mà thôi, như vậy Tiêu Ngự có thể chịu được 2 lần công kích, có thể tăng lên chịu được 2 lần công kích có ý nghĩ cơ hội sống sót của Tiêu Ngự đã tăng lên to lớn, đánh chết U Linh quái trở lên không còn quá khó khăn như trước.

Nhận hai lần công kích của U Linh quái xong, Tiêu Ngự rốt cuộc cũng giết chết được con U Linh quái.

Bất quá con U Linh quái này chỉ mang lại chi Tiêu Ngự một ngân tệ, không rơi ra trang bị.

Đặc thù quái dù sao cũng không thể so với đầu lĩnh quái cùng boss, xác suất không phải 100%, không rơi ra trang bị cũng chịu vậy thôi, Tiêu Ngự bắt đầu thu thập Xà Tín thảo.

Dạo chơi chung quanh hơn ba mươi phút cuối cùng Tiêu Ngự cũng thu thập được mười một cây Xà Tín thảo.

Tiêu Ngự vừa lại đánh chết một con U Linh quái, trên mặt đất cũng chỉ rơi ra một ngân tệ như cũ, Tiêu Ngự muốn giận điên lên, vận khí của mình không ngờ lại trở lên kém như vậy, nghe nói đặc thù quái xác suất rơi ra trang bị là 15%-80% như vậy chia đều ra thì đánh chết 6,7 con có thể nhặt được một kiện trang bị chứ, nhưng là đánh chết tới 12 con U linh quái rồi mà ngoại trừ cái giới chỉ ban đầu ra Tiêu Ngự không thấy bất cứ một trang bị gì hết cả.

Ngửa mặt lên trời, giơ ngón tay giữa lên, tỏ ý khinh bỉ máy tính đầu não!

Tiến vào đồng đồ nát. Tiêu Ngự sưu tầm tung tích của U Linh quái. cần phải thu thập hai mươi cây. Tiêu Ngự tới bây giờ mới hoàn thành được hơn một nửa mà thôi.

Phía trước có một khu vực trống trải. Tiêu Ngự đang muốn tiếp tục đi tới. Phát hiện ra ở đồng đồ nát phía xa xa có một bóng dáng thoáng qua. Tiêu Ngự ngừng lại, từ từ tới gần. Hắn thấy một con U Linh quái thật to lớn. Thân cao ước chừng gần hai mét. Khuôn mặt dữ tợn. Trên người khiêng một cây đại chùy, có tới mười con U Linh quái nhỏ đứng bên cạnh nó.

Nhìn thấy con U linh quái to lớn kia, Tiêu Ngự giật mình, Cái con u linh quái này ít nhất là boss cấp.

Tiêu Ngự cũng không cho rằng mình chỉ có một người mà có thể khiêu chiến được với boss.

Loại yêu quái boss cấp này đều phải là một tổ đội chuẩn bị đánh. Hơn nữa chung quanh còn có mười con U Linh tiểu đệ. Nhìn tình hình này. Ít nhất phải có 20 người trở lên mới có thể đối phó được.

“ Hay là nhanh chóng đi đi.” Khu vực này đã bị Tiêu Ngự thu thập hết xà tín thảo rồi. Chỉ có thể vượt qua khu vực trống trải này mà tìm tòi ở phía trước mà thôi.

Nhìn boss U Linh quái cao lớn xa xa ở phía trước đang đi tới đi lui, thật dọa người, nếu như bị nó đập tới một chùy, sợ rằng mình liền biến thành một đồng thịt vụn, loại boss này, cũng chỉ có thuần chiến sĩ mới có khả năng chịu được. Tiêu Ngự chợt nhớ tới một đoạn văn trên diễn đàn, nếu như đem vị trí của con boss này bán ra cho một đoàn đội, mình nhất định sẽ kiếm được chút tiền lời, bên trong thành thị lớn, thường xuyên sẽ có một số đoàn đội mua vị trí của boss, đánh chết một boss cấp 10, đoàn đội đó nhất định có thể thu hoạch được trên dưới 30 kim tệ tiền lời, nếu như ra trang bị tương đối tốt mà nói, có khả năng thu thêm được 5 kim tệ tiền lời, theo diễn đàn mà nói, trước mắt thì giá cả là như vậy.

Ngoại trừ bán ra địa điểm của boss, Tiêu Ngự còn có thể lựa chọn thuê đoàn đội giúp hắn đánh chết con boss, nhưng là hắn phải có 30 kim tệ thù lao, như thế, Tiêu tất nhiên là phải gánh chịu nguy hiểm, bất luận là boss rơi ra trang bị có giá trị gì? đoàn đội đánh thuê có thể thành công đánh chết boss hay không? Cái này cũng là một vấn đề, vạn nhất đoàn đội đánh thuê không đủ lực giết boss, không thu hoạch được gì, lại mất công, như vậy thì không đáng giá. Tiêu Ngự không có thói quen làm việc gì không chắc chắn, cho nên hắn tình nguyện lựa chọn bán ra địa điểm boss.

Tiêu Ngự từ một chỗ tường thấp bên cạnh mà tiến vào, muốn vượt qua con boss U Linh quái kia, mà không làm cho Boss U Linh quái chú ý động tác của hắn phải phi thường cẩn thận.

Tiêu Ngự tiếm hành tới vị trí cách U Linh du đang không tới 15 m, ở thời điểm nguy hiểm này, mặc dù vẫn rất khẩn trương, nhưng Tiêu Ngự đã không giống như trước kia, ít nhất Tiêu Ngự sẽ không bởi vì khẩn trương mà ảnh hưởng tới động tác của mình.

Boss U Linh quái tựa hồ ngửi được cái gì, nhanh chóng hướng tới vị trí của Tiêu Ngự mà tới.

Tiêu Ngự nhanh chóng ẩn núp, dưới chân tường, không dám thở mạnh.

Boss U Linh quái nghi hoặc xem xét chung quanh một chút, không phát hiện ra cái gì, đột nhiên giơ cao cây chùy trong tay lên, đập mạnh một kích xuống một tảng đá lớn trong đồng đồ nát.

Oanh! Tảng đá lớn bị chùy đập nát bấy, đá vụn bắn tung toé, nện ầm ầm vào bức tường mà Tiêu Ngự ẩn đằng sau.

Hoàn hảo chỗ mình ẩn nấp thật bí mật, Tiêu Ngự không một chút sút mẻ.

Đập vỡ tảng đá xong, phát hiện không có động tĩnh gì, Boss U Linh quái liền rời đi.

Nhìn sau bóng lưng boss U Linh quái, rời xa khu vực của boss U Linh quái, Tiêu Ngự thở dài một hơi, tiếp tục đi vào bên trong, tìm tòi Xà Tín thảo, vượt qua đồng đồ nát thật lớn, Tiêu Ngự tìm được không ít xà tín thảo.

Đánh chết một con U Linh quái, trên mặt đất có cái gì loang loáng, ra trang bị rồi!

“ Rốt cuộc cũng rơi ra vật, không có ta liều mạng với người.” Tiêu Ngự bụng đầy uỷ khuất nhất thời biến mất, nhặt trang bị trên mặt đất lên.

Kì Linh bì giáp: phẩm cấp, Lục trang, phòng ngự 22 -23, thương tổn +5, nhanh nhẹn+3.

Cuối cùng cũng không làm mình thất vọng khi đánh chết nhiều quái như vậy, Tiêu Ngự mặc lên bì giáp, nhìn giá trị thương tổn tăng lên một chút ít so với trước, phòng ngự cũng tăng lên rất nhiều.

=====

(*)

Boss: quái vật trù ưn mạnh nhất trong các quái vật cùng cấp. Tặc Đảm ()

27. Chương 27: Quên Mất.

Quay trở lại đường nhỏ phía trước, nhìn thoáng qua, năm con U Linh quái vẫn đứng đó, chỉ chừa ra một cái khe hẹp nhỏ, Tiêu Ngự nhìn qua một chút, cái khe này nhiều lắm chỉ còn có 30 cm, không biết biết chút nữa mình làm thế nào để có thể xuyên qua được.

Lặng lặng chờ đợi dải sương mù trắng tiến đến, Tiêu Ngự từ từ lại gần khe hở.

Chung quanh dần dần bao phủ một dải sương mù trắng mờ mịt, tầm nhìn giảm xuống, cơ hội đã tới, Tiêu Ngự thân hình thấp xuống, tiến nhập trạng thái Tiềm Hành đi tới.

Năm con U Linh quái kia không có thay đổi vị trí, chúng hoạt động trong một khu vực tương đối nhỏ hẹp, Tiêu Ngự thân thể hơi nghiêng, từ trong khe hở xuyên qua.

“Ách...” Tiêu Ngự choáng váng, mới vừa lúc xuyên qua năm con U Linh quái, Tiêu Ngự cảm giác được thân mình đã đụng chạm vào một trong các con U Linh quái đó, liếc mắt ra chung quanh, Tiêu Ngự phát hiện, tất cả ánh mắt của U Linh quái đều đang nhìn mình. Có lẽ chúng nó cảm thấy kì quái, người này như thế nào lại xuất hiện đột ngột ở chỗ này.

“ Xong hết rồi.” Bởi vì bị va chạm Tiềm Hành của Tiêu Ngự biến mất, xuất hiện trong tầm mắt của tất cả các U Linh quái, lúc này hắn bị đám U Linh quái vây quanh, tiến thoái lưỡng nan.

“ Lúc xui xẻo thì người uống nước lạnh cũng bị tắc cổ à! Liều mạng.” Thừa dịp bọn U Linh quái còn chưa kịp phản ứng, Tiêu Ngự chạy ra ngoài hạp cốc với tốc độ nhanh nhất, không chừng còn có một đường sinh cơ.

Vù, vù, vù, Tiêu Ngự liên tiếp vượt qua mấy con U Linh.

Lúc này, đám U Linh quái mới có phản ứng, tất cả đều đánh tới Tiêu Ngự.

Mắt thấy móng vuốt của U Linh quái đánh tới, Tiêu Ngự trúng liền vài công kích, nhưng tốc độ không giảm, vẫn như cũ nhanh chóng phóng ra ngoài.

Một dải giá trị thương tổn từ trên đầu hiện lên. Nếu không phải vừa mới thay đổi trang bị. Nếu không phải vừa mới thăng cấp. Sợ rằng Tiêu Ngự đã sớm ngã ra trên mặt đất.

Một con U Linh quái hướng tới Tiêu Ngự mà đánh. Tiêu Ngự liếc mắt ra chung quanh một cái liền triệt thoái một bước ra phía sau. Phấn Thủ Bối Thứ ra tay.

Thanh chủy thủ trong tay công kích sau lưng U Linh quái. Mượn cơ hội tới phía sau U Linh quái, vượt qua vòng vây của năm con U Linh quái khác.

Tiêu Ngự không dám dừng lại. Cất bước bỏ chạy. Nhìn bản thân huyết lượng một chút còn 37%.

Tiêu Ngự cơ hồ dùng cả thân người để thực hiện thủ đoạn, nhấp nhô xê dịch, né tránh công kích của U Linh quái. Nhìn thấy móng vuốt của một U Linh quái hướng tới mình, Tiêu Ngự đột nhiên hóp bụng lại, móng vuốt của U Linh quái sát qua bụng Tiêu Ngự. Từ bụng hắn có thể cảm nhận được một trận hàn khí lạnh lẽo.

Có những động tác mà ngay cả chính Tiêu Ngự cũng không thể tưởng tượng được là mình làm ra như thế nào nữa.

Một đạo mãnh kích bén nhọn hướng tới sau lưng Tiêu Ngự mà công kích.

Tiêu Ngự kêu lên một tiếng, một lực cường đại đánh vào lưng hắn làm hắn lão đảo vài bước, nghiêng người hiện lên phía trước một U Linh quái đang đánh tới, vù một tiếng, xuyên ra một đạo, chủy thủ xẹt qua trên người U Linh quái một cái.

Tốc độ -1. con U Linh quái đang truy kích tốc độ liền chậm lại, vô tình làm chặn lại các U Linh quái khác ở phía sau, cho Tiêu Ngự tranh thủ được một ít thời gian để chạy trốn.

Tiêu Ngự sau khi đắc thủ không dám dừng lại, chạy như điên, bởi vì do nhanh nhẹn cao, tốc độ chạy của Tiêu Ngự coi như tương đối nhanh.

Chạy ra thật xa, phát hiện không có U Linh quái đuổi theo đằng sau, lúc này mới thở một hơi dài hổn hển, quay đầu nhìn lại một chút, U Linh quái đuổi theo chỉ một khoảng cách rồi trở về.

“ Tính mệnh chỉ chút nữa là không xong rồi.”

Tiêu Ngự nhìn huyết lượng bản thân chỉ còn 13%, còn có thể tiếp được một lần công kích nữa, Tiêu Ngự vừa rồi chuẩn bị rất tốt, nếu như lại bị công kích phát nữa, Tiêu Ngự đã chuẩn bị Hồi Phục hoàn hạ cấp rồi, may mắn chỉ còn kém một chút, bình thuốc Hồi Phục hoàn này xem như chưa phải dùng tới rồi.

Tiêu Ngự hướng tới thị trấn nhỏ Tháp ba Khắc, một mặt hồi tưởng lại quá trình làm nhiệm vụ, nhiệm vụ này đúng là nhiệm vụ chuyên biệt của đạo tặc, nghề nghiệp của đạo tặc phi thường đặc sắc. Từ trong nhiệm vụ Tiêu Ngự có thể hiểu được tinh túy của cái nghề đạo tặc này, đạo tặc là một nghề nghiệp đi lại trên bờ tử vong, tính mệnh thường xuyên gặp nguy hiểm. Đây chính là đặc tính của nghề nghiệp cùng nhiệm vụ quyết định.

Làm một đạo tặc đầu tiên phải có tố chất là tinh táo, ở thời khắc nguy hiểm tuyệt đối không loạn, mình ở phương diện này vẫn còn quá kém, mấy lần suýt chết bởi vì quá khẩn trương mà lộ ra sơ hở. Đương nhiên trong tình huống loại như vậy, khẩn trương cũng là chuyện bình thường, Tiêu Ngự không phải trong bộ đội đặc chủng ra, không có tố chất tâm lý tốt như vậy được.

“ Nhất định phải học được tinh táo!” Tiêu Ngự biết cái này là trọng yếu, hắn còn cần thời gian để thích ứng.

Theo như lời của đạo sư đạo tặc Áo Đức, hoàn thành nhiệm vụ lúc cấp bậc càng thấp, khen thưởng càng phong phú, Tiêu Ngự cũng không vội vã đi thăng cấp mà hướng về thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc trở về.

Tại một gian phòng thấp bé, Tiêu Ngự lần nữa tìm tới đạo sư đạo tặc Áo Đức.

- Người đã hoàn thành nhiệm vụ? - Đạo sư đạo tặc Áo Đức nhìn thấy Tiêu Ngự giao cho hắn 20 cây xà tín thảo, kinh ngạc mà hỏi.

- Đúng vậy! - Tiêu Ngự đáp, lúc này, hắn tất nhiên vội vàng muốn biết phần thưởng của nhiệm vụ là gì.

- Người làm ta cảm thấy rất ngoài ý muốn, đến nay đã có 17 đạo tặc nhận nhiệm vụ này từ chỗ ta, nhưng là sau đó bọn đều lựa chọn bỏ qua nhiệm vụ, có thể hoàn thành nhiệm vụ trở về, cũng chỉ có một mình người.
- Đạo sư đạo tặc Áo Đức tán thưởng nói.

Tiêu Ngự vội vàng muốn biết khen thưởng của nhiệm vụ là gì, đạo sư đạo tặc Áo Đức lại một điểm cũng không hề sót ruột làm cho trong lòng Tiêu Ngự thấy ngứa ngáy.

- Người đã hoàn thành giai đoạn thứ nhất của nhiệm vụ, đã có tư cách tiếp nhận một vòng nhiệm vụ, tiếp theo nhiệm vụ yêu cầu Tiềm hành kĩ năng đạt tới 6 cấp, cấp bậc yêu cầu là 15 cấp, đến lúc đó người đến đây, ta sẽ nói cho người biết nội dung của nhiệm vụ! - Đạo sư đạo tặc Áo Đức chậm rãi nói.

Tiêu Ngự muốn ngã xuống nói:

- Cái này... hoàn thành một vòng nhiệm vụ có khen thưởng hay không?

Đạo sư đạo tặc Áo Đức vỗ vỗ trán nói:

- À! Ta chút nữa đã quên mất cái này.

Tiêu Ngự thiếu chút nữa học máu, lão lại còn nói đã quên, Tiêu Ngự không nhịn được có một chút xúc động muốn bóp chết lão. Tặc Đảm ()

28. Chương 28: Kĩ Năng Động Hình *

Tiêu Ngự tiếp nhận quyển sách, bìa ngoài quyển sách cũ kĩ rách nát, có vẻ như một quyển sách cổ, phía bên trên quyển sách viết bảy chữ.

Sách kĩ năng đạo tặc: Động Hình. (1)

- Sách kĩ năng? - Tiêu Ngự kinh ngạc nói, không thể nghĩ tới khen thưởng của nhiệm vụ lại là một quyển sách kĩ năng, nhưng kì quái chính là, kĩ năng Động Hình rõ ràng có thể học tập được ở chỗ của đạo sư đạo tặc Áo Đức, như vậy quyển sách kĩ năng này có tác dụng gì?

- Đúng vậy kĩ năng cấp 30, Động Hình! - Đạo sư đạo tặc Áo Đức nói, rồi nhìn thấy được vẻ mặt nghi hoặc của Tiêu Ngự liền giải thích, nói:

- Khi đến cấp 30, sau khi chuyển chức, người có thể dùng một ít kim tệ mà học tập kĩ năng Động Hình ở chỗ ta, nhưng là sách kĩ năng Động Hình này, ngay hiện tại người có thể học tập được cái kĩ năng này mà không bị hạn chế về cấp bậc.

Tiêu Ngự như bừng tỉnh, hắn đã hiểu được giá trị của sách kĩ năng này, Động Hình là kĩ năng hạng nhất, phi thường tốt của đạo tặc, có thể ẩn hình trong chiến đấu, hơn nữa sau khi biến mất thì trong một giây, đạo tặc là vô địch, có thể chống cự tất cả công kích ma pháp cùng công kích vật lí. Đồng thời Động Hình còn có hiệu quả tăng cường tiềm ẩn, khiến cho đạo tặc trong lúc ẩn hình làm địch nhân càng khó phát hiện, bất quá sau khi ẩn trốn có một điểm bất lợi, đó chính là tốc độ di chuyển giảm xuống khá lớn, cái này sẽ khiến cho việc thi triển kĩ năng tiếp theo sẽ không được cực hạn, chỉ có thể PK solo (2), hoặc sử dụng lúc địch nhân có năng lực phát hiện ra ẩn hình kém nhất.

Vừa nghĩ tới mình không ngờ lại có thể học tập được cao cấp kĩ năng trong khi cấp còn thấp, làm cho Tiêu Ngự không khỏi có chút hưng phấn.

Đạo tặc sở dĩ được gọi là dã ngoại chi vương, chủ yếu có hai nguyên nhân, thứ nhất là năng lực khống chế của đạo tặc cực kì cường đại, đạo tặc có thực lực cường đại có thể không chế địch nhân cho đến chết. Thứ hai là năng lực chạy trốn của đạo tặc, Tật Phong Cước, Động Hình, Tiêu Thất, v.v, đủ các loại kĩ năng khiến cho đạo tặc nắm thế chủ động trong chiến đấu, đánh thắng được thì đánh, không đánh lại thì bỏ chạy, người có thể làm khó dễ được ta sao?

Năng lực chiến đấu đơn độc, nếu so sánh thì có lẽ đạo tặc kém hơn thợ săn, chiến sĩ, nhưng nói về năng lực sinh tồn, đạo tặc lại là cực mạnh, đây là do đặc tính của lớp nhân vật quyết định.

Lòng bàn tay một đạo bạch quang hiện lên, Tiêu Ngự nhìn lại trên bảng kĩ năng của mình, đã hiện lên một cái kĩ năng: Độn Hình.

- Thất cấp, người hoàn thành nhiệm vụ là 86% độ hoàn thành, trên thực tế, nếu như người ở level 5 hoặc level 6 mà hoàn thành nhiệm vụ này, khen thưởng khi hoàn thành nhiệm vụ của người càng phong phú! - Nhìn thấy vẻ mặt mừng rỡ như điên của Tiêu Ngự, đạo sư đạo tặc nói như muốn dội một gáo nước lạnh vào đầu hắn.

- Level 5, Level 6? - Tiêu Ngự ngạc nhiên, có người có thể tại 5 cấp hoặc là 6 cấp mà hoàn thành nhiệm vụ này được sao? Cái này tất nhiên là quá dị thường.

- Nếu như ở level 7 hoàn thành nhiệm vụ này, khen thưởng của người là kĩ năng cấp 30 Độn Hình, level 6 hoàn thành, khen thưởng cho nhiệm vụ của người sẽ là kĩ năng cấp 50 Tiêu Thất, nếu như có thể ở level 5 mà hoàn thành, khen thưởng cho nhiệm vụ của người sẽ là một cái kĩ năng cấp sử thi. Đương nhiên, nếu như trong khi làm nhiệm vụ mà chết, sẽ bị tính là nhiệm vụ thất bại, cho nên muốn thông qua trừ điểm kinh nghiệm khi chết nhằm hạ cấp bậc là khó có khả năng làm được! - Đạo sư đạo tặc Áo Đức nói.

- Kĩ năng cấp sử thi? - Không biết đó là kĩ năng gì, Tiêu Ngự hồi tưởng lại quá trình làm nhiệm vụ của mình, cho dù mình tiếp nhận nhiệm vụ này lúc level 5 cũng không thể có năng lực hoàn thành được nhiệm vụ này, vậy khen thưởng được bao nhiêu, có thể hoàn thành nhiệm vụ này hẳn đã là vận phần may mắn rồi, về phần kĩ năng cấp sử thi, hắn không dám nghĩ tới, ai có bản lãnh, giỏi thì cứ thử lấy đi đi.

Tự thấy đã thoả mãn, Tiêu Ngự hồ hững tiếp nhận bình thuốc trong tay đạo sư đạo tặc Áo Đức nói:

- Đa tạ đạo sư đã khen thưởng, xin hỏi món đồ chơi này có tác dụng gì?" - vừa nói hắn vừa giơ cao bình thuốc trong tay lên, trong bình thuốc này có chứa một thứ chất lỏng màu đỏ trong suốt long lanh, giống như là màu sáng của rượu vang vậy.

Nghe thấy kĩ năng cấp sử thi mà Tiêu Ngự còn có thể bình thản như vậy, làm cho đạo tặc đạo sư Áo Đức có chút không lường được, nhìn thoáng qua bình thuốc trong tay Tiêu Ngự, nói:

- Đây là loại chất độc dùng tới Xà Tín thảo để chế tạo ra, là một loại độc trí mạng, bôi nó lên trên thanh chuỷ thủ, có thể tạo thành mỗi giây năm điểm thương tổn, duy trì liên tục trong 60 giây, một lọ chất độc có thể sử dụng được 5 lần.

Thì ra là chất độc, Tiêu Ngự nhìn bình thuốc trong tay mình một chút, sau đó cẩn thận cất kĩ bình chất độc này, bình chất độc này có thể có công dụng rất lớn.

Sử dụng chất độc bôi lên thanh chuỷ thủ, có thể nói là văn hoá căn nguyên của đạo tặc, cho dù là trí mạng độc hay giảm tốc độc, ở trong chiến đấu vẫn phi thường hữu dụng, trí mạng độc thì tích lũy thương tổn, giảm tốc độc là hạ thấp tốc độ của đối phương, có thể phụ trợ chiến đấu rất tốt, cũng khó trách bao nhiêu đạo tặc như vậy đều là lựa chọn học tập Ma được học làm kĩ năng cuộc sống.

Nhiệm vụ kế tiếp phải tới 15 cấp mới có thể nhận được. Tiêu Ngự cáo biệt đạo sư đạo tặc Áo Đức.

Mặc trên người năm kiện lục trang, khiến cho toàn thân Tiêu Ngự long lánh lục quang, đi trên đường, lập tức thu hút ánh mắt của rất nhiều game thủ, nhìn thấy một thân trang bị của Tiêu Ngự, ánh mắt của những người chơi này có chút trì trệ.

- Người kia không phải là đại ca của một đại đoàn đội nào đó chứ.

- Nói không đúng, mấy ngày nay không hề có một đại đoàn đội nào tiến vào thị trấn nhỏ Tháp ba Khắc chúng ta mà.

Nghe lời bàn tán của mấy người chơi này, Tiêu Ngự bất đắc dĩ cười khổ một cái, nhìn qua tình huống của các người chơi đi trên phố, trang bị của họ đa phần là không đủ bộ, mình quả thật có điểm đáng chú ý. Làm một game thủ chuyên nghiệp, đầu tiên sẽ phải mạnh hơn so với tuyệt đại đa số game thủ khác, mình có ý muốn làm game thủ chuyên nghiệp, vẫn là trong khả năng nhất định à.

Thời gian còn sớm, Tiêu Ngự liền tiếp tục đi luyện cấp, hắn thầm nghĩ, từ thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc đi xuyên qua khi phố trung tâm, đám người rộn ràng nhốn nháo phía trước làm cho Tiêu Ngự phải chú ý.

Bên ngoài thị trấn nhỏ có nhiều kiến trúc cổ xưa đã hoá thành bãi đất đá gần như hoang phế, Tiêu Ngự không để ý nó có tác dụng gì, hiện tại lại thấy nhiều game thủ lui tới như vậy, làm hắn nảy sinh ra một chút tò mò.

“Bọn họ cuối cùng là đang làm cái gì vậy?” Tiêu Ngự có chút khó hiểu, hướng tới bên kia đi tới, nhìn thoáng qua bảng hiệu ở cạnh cửa, “ Thì ra là Dong Binh công hội, ta còn tưởng rằng thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc này không có Dong Binh công hội cơ chứ.”

=====

(*)

(1) Động Hình: Ấn dấu hình dáng thân thể :71:

(2) PK: thuật ngữ chiến đấu giữa các game thủ trong game onl

Solo: 1 đánh 1, có thể là 1 người chơi đánh với 1 người chơi, hoặc 1 người chơi đi đánh quái độc lập...

29. Chương 29: Nhiệm Vụ Mới

Một trung niên nhân NPC(1) của Dong Binh công hội hỏi:

- Xin hỏi tiên sinh, ngài tới tiếp nhận nhiệm vụ hay là hoàn trả nhiệm vụ?

- Ta tới là tiếp nhận nhiệm vụ! - Tiêu Ngự hồi đáp

.

- Đây là danh sách nhiệm vụ! - Trung niên nhân NPC kia xuất ra một bảng danh sách nhiệm vụ, đưa cho Tiêu Ngự nói.

Ánh mắt Tiêu Ngự dừng ở trên danh sách nhiệm vụ, thật là hoa cả mắt, bên trên bảng danh sách nhiệm vụ nhiều đến nỗi nhìn không ra cái nào nữa.

- Xin hỏi có nhiệm vụ nào thích hợp cho đạo tặc level 7? - Tiêu Ngự nhìn về phía trung niên NPC hỏi, hắn vừa nói xong làm cho những người chơi ở gần không khỏi ngoái nhìn.

- Không ngờ người này đã level 7 rồi!

- Lợi hại! - Một người chơi bên cạnh nhỏ giọng bàn tán, trước mắt cả liên minh Tà Ác cũng chỉ có vài trăm người tám cấp, bảy cấp mặc dù hơn mười vạn, nhưng cả thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc cũng chỉ có nhiều nhất năm, sáu người mà thôi, nhìn thấy người chơi bảy cấp, những người này cũng khó tránh khỏi một phen kinh ngạc.

Trung niên NPC chỉ vào bảng danh sách nhiệm vụ nói:

- Một số nhiệm vụ này đều thích hợp cho đạo tặc làm, nhiệm vụ này là nhiệm vụ được khen thưởng nhiều nhất, do đạo sư đạo tặc Áo Đức ban bố ra, có xác suất nhất định đạt được kĩ năng cấp sử thi.

Nhìn thoáng qua bảng danh sách nhiệm vụ, đây không phải là cái nhiệm vụ mình đã làm sao? bất quá nhiệm vụ đạo sư đạo tặc Áo Đức nhờ dong binh công hội ban bố ra với nhiệm vụ Tiêu Ngự nhận được có điểm bất đồng, đạo sư đạo tặc Áo Đức là ban bố vòng một của nhiệm vụ.

Tiêu Ngự lắc đầu, nói:

- Đổi một nhiệm vụ khác đi.

- Nhiệm vụ khác khen thưởng kém đi một chút, cũng tương đối đơn giản, nhiệm vụ này, săn bắt Hoang Mạc Thú Liệp Giả, Hoang Mạc Thú Liệp Giả(2), là boss cấp 5, khen thưởng 20 kim tệ, Lam Trang Hộ Thối của đạo tặc cấp 5 hoặc của chiến sĩ cấp 5, chọn một trong hai. Nhiệm vụ nhắc nhở cần một nhóm có ba người trở lên mới có thể hoàn thành nhiệm vụ này. - Trung niên NPC chỉ vào một cái nhiệm vụ trong bảng.

- Boss cấp 5? - Tiêu Ngự trầm ngâm, nhiệm vụ cần ba người mà nói, mình có lẽ không có cơ hội, nhưng khen thưởng phong phú của nhiệm vụ làm Tiêu Ngự rất hứng thú, 20 kim tệ chính là vài ngày thu hoạch tốt của mình, hơn nữa một kiện lam trang Hộ Thối, là hấp dẫn rất lớn đối với Tiêu Ngự.

Sờ soạng trong hành trang một chút, trong đó có hai bình thuốc, hơn nữa mình còn có kĩ năng Độn Hình, nếu như thật sự đánh không lại nó, đến lúc đó chạy trốn cũng được, Tiêu Ngự rốt cuộc cũng hạ quyết tâm, nói:

- Vậy tiếp nhận nhiệm vụ này đi.

- Được rồi! - Trung niên NPC bắt đầu ghi chép, sau đó đưa cho Tiêu Ngự một tờ giấy nói:

- Đây là thẻ bài ghi chép nhiệm vụ của ngài, xin ngài giữ cẩn thận. Đây là một nhiệm vụ đặc thù, người chơi khác cũng có thể tiếp nhận nhiệm vụ, nếu như gặp phải người chơi khác đã làm nhiệm vụ này, sẽ lấy độ cống hiến ra mà tính toán mức độ khen thưởng.

Đây là quy củ của nhiệm vụ sát quái, nói cách khác, nếu như Tiêu Ngự theo người khác hợp tác hoàn thành nhiệm vụ sát quái này, Tiêu Ngự có thể làm Hoang Mạc Thú Liệp Giả mất 50% huyết lượng, hẳn có thể đạt được 50% khen thưởng của nhiệm vụ. Đương nhiên không chỉ lấy huyết lượng làm tiêu chuẩn, máy chủ còn căn cứ và biểu hiện của game thủ trong chiến đấu mà phân phối khen thưởng hợp lí.

Tiêu Ngự nhận lấy thẻ bài ghi chép nhiệm vụ trong tay trung niên NPC cất kĩ đi.

- Chúc ngài may mắn, cầu chúc tổ tiên phù hộ cho ngài.

Sau khi tiếp nhận nhiệm vụ, Tiêu Ngự đi ra ngoài Dong Bình công hội.

- Này, lại gặp được người.

Một thanh âm nghe rất quen thuộc vang lên bên cạnh Tiêu Ngự, hẳn nhìn thoáng qua đối phương, chính là người lần trước đã chủ động mời mình vào tổ đội, Tập Hoả.

Tiêu Ngự gật đầu nói:

- Xin chào!

Tiêu Ngự nhìn lướt qua trang bị trên người Tập Hoả, trên người Tập Hoả có hơn ba kiện trang bị Lục Trang, nhìn bộ dạng của hắn cũng không đến nỗi nào.

- Người đã bẫy cấp? - Tập Hoả nhìn Tiêu Ngự nói, tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự quả thực đã làm cho hắn một phen kinh ngạc, phải biết rằng hắn đã cùng hai người chơi khác có kĩ thuật rất tốt lập ra một tổ đội, đến bây giờ cũng chỉ tới level 7 (9%) mà thôi, không nghĩ tới Tiêu Ngự cũng đã tới bẫy cấp rồi.

- Đúng vậy! - Tiêu Ngự đáp, tên Tập Hoả này hắn mới nghe được tin tức từ trong miệng mấy người chơi vừa rồi mà biết.

- Hai người bạn trong tổ đội của ta là Phong Lợi bẫy cấp Vong Linh chiến sĩ, Tuyết Nhung, bẫy cấp hệ trị liệu Hắc Vũ, chúng ta đang chuẩn bị làm một nhiệm vụ, người có hứng thú hay không? - Tập Hoả mời nói, Tiêu Ngự một người thăng cấp nhanh như vậy, kĩ thuật khẳng định rất tốt, ở cái thị trấn nhỏ gà không sinh ra trứng này, có thể tìm được một người có kĩ thuật tốt là rất khó khăn, do vậy Tập Hoả mới cố gắng mời Tiêu Ngự.

Bọn họ đều đến bẫy cấp, Tiêu Ngự không khỏi thoáng nhìn qua đồng đội của Tập Hoả, Phong Lợi mặc một bì giáp rất nặng, ước chừng khoảng 23, 24 tuổi, mà người gọi là Tuyết Nhung kia chỉ tầm 21, 22 tuổi mà thôi, một đôi nam thanh nữ tú.

- Không được, ta vừa mới tiếp nhận một nhiệm vụ, đang muốn đi làm đây. - Tiêu Ngự hồi đáp, hắn không có thói quen tiếp xúc cùng người khác, hơn nữa đối với tổ đội, hắn vẫn có tâm lí hoài nghi, nếu tìm một đồng đội kém cỏi quá, quả thực là làm cho mình phiền toái hơn, hơn nữa khi tổ đội đạt được trang bị còn phải lấy phương thức phân phối trang bị, rất dễ tạo ra tranh chấp. Đủ loại như thế, cơ bản đã đủ loại ra ý niệm tổ đội trong đầu Tiêu Ngự, theo người khác hợp tác một thời gian rồi quay về thì còn có thể, đối với một tổ đội cố định Tiêu Ngự trong lòng có chút bài xích.

Nhìn ra Tiêu Ngự không thích tổ đội, Tập Hoả cười cười nói:

- Công việc của người bọn bề như vậy sao, chúng ta là bằng hữu tốt, sau này nếu cần hỗ trợ có thể gọi cho chúng ta.

Khuôn mặt tươi cười, đưa tay ra bắt tay, nhìn Tập Hoả có thành ý như vậy, Tiêu Ngự cũng bỏ tên hắc vào hảo hữu.

- Sau này còn gặp lại.

Sau khi tạm biệt Tập Hoả, Tiêu Ngự rời khỏi Dong Binh công hội.

- Tập Hoả, người kia chính là người lần trước người chủ động mời tổ đội, nhưng đã bị cự tuyệt? - Phong Lợi đi tới hỏi.

- Không sai! - Tập Hoả đáp, nhìn theo bóng lưng Tiêu Ngự đang từ từ biến mất ở cửa Dong Binh công hội, nói thật trong lòng hắc đối với Tiêu Ngự có chút tò mò.

Phong Lợi buồn bực, Tập Hoả cao ngạo như vậy, như thế nào lại hai lần mời một người vào tổ đội như vậy, cái này có điểm không giống với phong cách của Tập Hoả.

- Rất kì quái phải không? Ta cũng rất kì quái. Ta có một loại trực giác, người này rất mạnh, một đạo tặc độc hành, tốc độ thăng cấp lại không hề chậm chút nào so với tổ đội chúng ta, trang bị cũng tốt hơn chúng ta, đủ để chứng minh thực lực của hắc rồi, nếu như có thể mời hắc mà nói, tuyệt đối là vinh hạnh của chúng ta, chỉ tiếc hắc đối với tổ đội dường như không có hứng thú.

Tập Hoả nói có chút tiếc nuối.

=====

(*)

(1) NPC: Non-player character - nhân vật tình tiết trong game online không phải là người chơi.

(2) Hoang Mạc Thú Liệp Giả: tên boss cấp 5 nghĩa là: Người thợ săn thú trong hoang mạc. Tặc Đảm ()

30. Chương 30: Hoang Mạc Thú Liệp Giả.

- Trực giác chưa chắc đáng tin! - Phong Lợi nói, người kia bắt quá trang bị tốt hơn một chút thôi, nói không chừng là vận khí của hắc tốt.

- Trực giác của ta luôn luôn chuẩn xác. - Tập Hoả lắc đầu, kiên quyết nói.

- Nếu hắc đã không vào tổ đội thì bỏ đi, chúng ta nhanh chóng đi làm nhiệm vụ đi. - Tuyết Nhung đứng bên nói.

Tiêu Ngự ra khỏi trấn nhỏ, dựa theo tọa độ mà Dong Binh công hội đã cung cấp, Hoang Mạc Thú Liệp Giả, cách trấn nhỏ khoảng 10 dặm, trong một bãi hoang mạc, đi ước chừng hai mươi phút là tới.

“Boss cấp 5, thật đúng là một nhiệm vụ khó khăn.” Không biết boss cấp 5 thực lực là thế nào, hắc là so với đầu lĩnh quái mạnh hơn một ít, trong diễn đàn lại không tìm được tư liệu của quái boss cấp, Tiêu Ngự đối với thực lực của boss cấp 5 cũng chỉ có một ít phỏng đoán, rất khó kết luận.

Vì muốn tiết kiệm thời gian, Tiêu Ngự nếu gặp một ít quái vật linh tinh, đều vượt qua đi trực tiếp tới mục tiêu.

Vượt qua một cồn cát trùng trùng điệp điệp, Tiêu Ngự đi tới một bãi đất cao trên sa mạc, khu vực này là khu vực của một ít quái cấp 5 sa mạc Ngột Khuyển, hiện tại Tiêu Ngự đã mất đi hứng thú đối với bọn nó.

“Tọa độ 23939.38509.23859. Đã ở gần.” Khu vực sa mạc này rất phức tạp, thường thường nổi lên nhiều trập bão cát, khiến cho tầm nhìn chung quanh bị hạ thấp, Tiêu Ngự chậm rãi cước bộ, tìm kiếm tung tích của Hoang Mạc Thú Liệp Giả ở chung quanh.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả, loài người, thợ săn, boss cấp 5, rất am hiểu: di động nhanh, bố trí bẫy rập. Am hiểu kĩ năng: Triệu Hoán Quần Lang.

Tiêu Ngự cẩn thận nghiên cứu tư liệu do Dong Binh công hội cung cấp, Hoang Mạc Thú Liệp giả này rõ ràng là một con boss nghề thợ săn, di động rất nhanh cùng Triệu Hoán Quần Loang, hai đặc tính này khiến cho Hoang Mạc Thú Liệp Giả trở lên phi thường khó chơi, trừ phi Tiêu Ngự có khả năng tiềm hành tới không chế hấn, sau đó không chế liên tục cho tới chết.

“ Là một thợ săn, hy vọng thực lực hấn không quá mạnh mẽ.” Ngón tay phải Tiêu Ngự gạt nhẹ, chuyển thủ lúc này không ngừng xoay tròn giữa các ngón tay hấn.

Thợ săn có thể nói là tử địch của đạo tặc. Bọn họ có thể triệu hoán sinh vật có khả năng phát hiện năng lực tàng hình. Đơn độc chiến đấu có năng lực rất mạnh. Đạo tặc gặp phải thợ săn đồng cấp phần thắng chỉ có ba thành. Hơn nữa thợ săn lại có năng lực truy tung kinh khủng. Khiến cho đạo tặc chạy trốn trở lên cực kì gian nan. Cho nên, thợ săn là một trong những nghề nghiệp mà đạo tặc không muốn đối mặt nhất.

Tiêu Ngự đang nghĩ, chân phải vừa định đạp xuống, liền dừng lại, lơ lửng giữa không trung sau đó nhanh chóng rút về.

Tiêu Ngự lùi lại đằng sau mấy bước, nhìn mặt đất chung quanh.

Những hạt cát chung quanh có chút dấu vết đào xới nhợt nhạt. Nhìn theo những dấu vết đó hướng đến một gò đất, bên cạnh gò đất dường như có chôn vật gì. Hấn là cơ quan có tính công kích.

“ Nguy hiểm thật.” Thiếu chút nữa là trúng bẫy rập rồi.” Tiêu Ngự âm thầm kêu may mắn, may là hấn không giẫm cước đó xuống.

Phải loại bỏ bẫy rập này mới được, con mắt Tiêu Ngự quét một vòng, phát hiện ở một nơi không xa có cây quả Sa Mạc Ngạnh, trên cái cây nho nhỏ có vài quả cứng rắn, ước chừng to bằng quả bóng rổ.

“ Có biện pháp.” Tiêu Ngự đi tới bên cạnh cây Sa Mạc Ngạnh , dùng chuyển thủ cắt một nhánh quả, cầm quả đó trở về sau đó ném vào bẫy rập, sau đó nhanh chóng chạy tới một địa phương tương đối bí mật cách xa bẫy rập đó mà trốn đi.

Sa mạc ngạnh quả vẽ một đường cong parabol trên bầu trời, nặng nề rơi vào chỗ đất nghi hoặc kia, tách một tiếng, tựa hồ đã kích động cơ quan gì đó.

Vù vù vù, hơn 10 đạo hàn quang màu lam hướng tới sa mạc ngạnh quả phóng tới, phốc phốc vài tiếng vang dội, Sa Mạc Ngạnh quả bị năm sáu nổ tiễn bắn trúng, xuyên qua thành một quả cầu gai lật nhào trên mặt đất, chỗ mặt ngoài quả bị bắn thủng chảy ra một loại chất lỏng màu trắng như nước.

Nhìn thấy Sa Mạc Ngạnh quả lật nhào trên mặt đất, Tiêu Ngự thầm nghĩ nguy hiểm thật, nếu vừa rồi là mình giẫm xuống, coi như đã bị bắn thành con nhím rồi.

“Đội đạt 20 cấp học xong kĩ năng loại bỏ bẫy rập sẽ không có việc gì.” Tiêu Ngự thầm nghĩ.

Tiêu Ngự ánh mắt nhìn chăm chăm vào hướng của bẫy rập, hấn biết một tên thợ săn sẽ không cách quá xa bẫy rập của mình, mình đã kích động cơ quan phát động, hấn sẽ nhanh chóng mà xuất hiện.

Quả nhiên, bên trên cồn cát có năm, sáu bóng người chạy tới, trong đó có một người thợ săn mặc áo choàng màu xám tay cầm trường cung, mặt khác 5 thân ảnh khác không ngờ lại là năm con Bạch Lang, năm con Bạch Lang này hình thể rất cao lớn, cao tới thắt lưng của thợ săn, thoạt nhìn phi thường hung mãnh.

“ Hoang Mạc Thú Liệp Giả không ngờ lại có năng lực gọi về năm con Bạch Lang, thật là phiền toái.” Nhìn thấy bên người Hoang Mạc Thú Liệp Giả có năm con Bạch Lang, Tiêu Ngự trong lòng lạnh hơn phân nửa, Tiêu Ngự vốn tưởng rằng có khả năng đánh thắng boss cấp dưới mình hai cấp, nhưng năm con Bạch Lang xuất hiện đã làm mất đi mọi dự liệu của Tiêu Ngự, một con boss cấp năm cùng năm con sinh vật do triệu hoán về, đối với Tiêu Ngự mà nói đây là một nhiệm vụ khó có khả năng hoàn thành.

“ Rời khỏi nơi này trước đi.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, chuẩn bị chờ Hoang mạc Thú Liệp Giả rời đi thì rút lui, về nhiệm vụ này khi khác chuẩn bị kĩ hơn rồi làm đi.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả ngồi chồm hồm xuống, nhặt quả Sa Mạc Ngạnh quả lên, con mắt quét một vòng chung quanh, ánh mắt dừng lại trên cây Sa Mạc Ngạnh quả ở xa xa. Cây Sa Mạc Ngạnh quả ở cách xa bấy rập như vậy khó có khả năng bỗng dưng vô cớ một quả bị rơi xuống trên bấy, cái này hiển nhiên là do người làm, nhìn phía trên sa mạc ngạnh quả một chút, có dấu vết cắt của lợi khí sắc bén. Bấy rập bị kích động, hắn đã chạy ngay tới đây, như vậy khẳng định người kích động bấy rập không có chạy xa được!

Lúc này, một con Bạch Lang cúi đầu phát ra âm thanh nức nở, Hoang Mạc Thú Liệp Giả, vỗ vỗ đầu con Bạch Lang trong miệng lấp ba lấp bấp nói cái gì đó, năm con Bạch Lang này liền đứng lên ngửi xuống mặt đất, năm con Bạch Lang đều hướng tới vị trí ẩn thân của Tiêu Ngự mà chậm rãi tới gần.

“Không xong, cũng bị phát hiện.” Tiêu Ngự nhanh chóng đánh giá địa hình chung quanh một chút, địa hình chung quanh của sa mạc này rất phức tạp, tạo ra một điều kiện khá tốt để Tiêu Ngự chạy trốn, bất quá, một khi mình chạy trốn, sẽ lộ ra hình dáng, tất nhiên sẽ làm cho Hoang Mạc Thú Liệp Giả chú ý, Hoang Mạc Thú Liệp Giả am hiểu nhất là di chuyển cùng truy tung, mình có khả năng chạy trốn chứ? Tặc Đảm ()

31. Chương 31: Hợp Tác.

Năm con Bạch Lang từ từ lại gần, nếu không chạy đi thì không còn kịp nữa.

“Bằng bất cứ giá nào cũng phải thoát ra.” Tiêu Ngự quyết tâm chạy trốn, cách không xa còn cát nơi ẩn thân từ một chỗ rẽ bỗng nhiên vang lên âm thanh một số người.

- Nhanh lên, toạ độ đã ở rất gần rồi! - Một thanh âm nữ nhân truyền tới.

- Cẩn thận một chút, chúng ta tùy lúc có thể gặp phải hắn. Phong Lợi, chuẩn bị chiến đấu, chú ý hấp dẫn quái vật.

- Thả lỏng đi, đối với ta người còn không yên tâm sao, không phải chỉ là một con boss quái cấp 5 thôi sao, cần gì phải làm như lâm đại địch đến nơi vậy.

Nghe thanh âm như thế, Tiêu Ngự sửng sốt một chút, là bọn Tập Hoả! Không nghĩ tới lại gặp bọn họ ở chỗ này, xem ra cũng là vì con boss này mà tới.

Ở cồn cát phía đối diện xuất hiện ba bóng dáng, nhìn từ góc nhìn của Tiêu Ngự thì vừa lúc đối mặt với đám người Tập Hoả.

Tập Hoả nhìn thấy Tiêu Ngự đang ẩn nấp tại phía sau cồn cát, rõ ràng là sửng sốt một chút, hắn không rõ tại sao lại gặp được Tiêu Ngự ở chỗ này.

Sau khi năm con Bạch Lang phát hiện ra đám người Tập Hoả, đành chỉ tìm kiếm, hướng tới đám người Tập Hoả mà phát ra tiếng rít gào.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả chuẩn bị cung tên, tùy thời cơ mà chuẩn bị chiến đấu.

Song phương nhìn nhau, chiến ý đã hết sức căng thẳng.

Bất chợt một giọng nói vang lên trong tai Tiêu Ngự. Là Tập Hoả.

- Người tại sao lại ở chỗ này? - Tập Hoả hỏi có chút khó hiểu. Tiêu Ngự xuất hiện tại chỗ này làm hắn rất khó hiểu. Chẳng lẽ là vì Hoang Mạc Thú Liệp Giả? Nhưng là Tiêu Ngự không có đồng đội. Hắn không phải muốn một mình solo với boss chứ.

- Ta và các người tới nơi này mục đích là giống nhau. Thực lực của ta không đủ. Cái con boss này thuộc về các người! - Tiêu Ngự thần nhiên nói. Tiêu Ngự biết mình chỉ có một mình tuyệt đối không thể hạ được con boss Hoang Mạc Thú Liệp Giả này. Tập Hoả ba người tổ đội tới nơi này, Tiêu Ngự sẽ không tranh.

Ba người Tập Hoả đến giải vây cho hắn. Lại nói tiếp muốn cảm ơn bọn họ. Nói xong, hắn lặng yên rút lui không tiếng động.

- Chờ đã! - Tập Hoả vội vàng kêu lên. Hắn không nghĩ tới Tiêu Ngự chuẩn bị tới đánh chết boss. Hiển nhiên, Tiêu Ngự ý thức được thực lực của mình có chút không đủ. Không thể sát được Hoang Mạc Thú Liệp Giả.

Một người cũng dám làm nhiệm vụ boss cấp 5, không có thực lực nhất định sẽ tuyệt đối không làm như vậy. Tình cảnh này càng củng cố thêm ý muốn làm bằng hữu với Tiêu Ngự của Tập Hoả. Không quản việc Tiêu Ngự không vô tổ đội.

- Chuyện gì? - Tiêu Ngự dừng lại cước bộ hỏi.

- Hoang Mạc Thú Liệp Giả có thực lực ngoài sức tưởng tượng của ta, chúng ta hợp tác giết chết Hoang Mạc Thú Liệp Giả, khen thưởng thì do hệ thống phân phối, thế nào? - Tập Hoả nói, chỉ là hợp tác trong thời gian ngắn mà thôi, song phương đều có lợi, chuyện như vậy hẳn Tiêu Ngự sẽ không cự tuyệt.

Tiêu Ngự suy nghĩ một chút, nói:

- Vậy được! - Hợp tác như vậy, đối với Tiêu Ngự mà nói cũng không có chỗ hại gì, nếu đã tới đây thì không nên quay về tay không.

- Phong Lợi, hấp dẫn quá! Vừa thấy Tiêu Ngự đáp ứng, Tập Hoả liền ra chỉ đạo.

- Được! - Phong Lợi lựa chọn một vị trí thích hợp mà công kích.

Nộ Khiếu!

Trong miệng Phong Lợi phát ra thanh âm kêu gào trầm thấp, da dẻ bắt đầu trở lên đỏ sẫm, các đường gân xanh hiển lộ, tràn ngập lực lượng, tiếng gào trầm thấp làm cho năm con Bạch Lang có chút sợ hãi lùi lại mấy bước.

Công kích!

Phong Lợi giơ một thanh đại kiếm trên tay, giống như một đầu mãnh thú rít gào, uy thế không thể đỡ, một kiếm trăm một con Bạch Lang, hướng tới Hoang Mạc Thú Liệp Giả.

Tiềm Hành!

Tiêu Ngự tiềm nhập vào trạng thái tiềm hành, hướng tới phương hướng của Hoang Mạc Thú Liệp Giả mà mai phục đường chạy trốn của Hoang Mạc Thú Liệp Giả.

Tiêu Ngự tiềm hành rất lưu loát, cước bộ nhẹ nhàng, tựa như vũ đạo bình thường vậy, làm cho Tập Hoả không khỏi ghé mắt trông coi, xét theo tốc độ tiềm hành của Tiêu Ngự, xem ra kĩ năng Tiềm Hành của Tiêu Ngự ít nhất đã hai cấp.

Đạo tặc, thánh kỵ sĩ, chiến sĩ trong đội hình, là một trong các nghề nghiệp khó khăn nhất, bất kể là sử dụng hay nhận thức đều phải có yêu cầu rất cao, phải tốn một thời gian dài mới có thể từ từ mà sử dụng thành thạo các kĩ năng của nghề nghiệp, mà chỉ có nắm bắt được hết các kĩ xảo của kĩ năng nghề nghiệp thì nghề nghiệp này mới có thể chính thức phát triển lên được, thời kì ban đầu có thể sử dụng đầy đủ lưu loát các kĩ năng của đạo tặc cũng không có nhiều người.

Năm con Bạch Lang thấy Phong Lợi muốn công kích chủ nhân mình, tất cả đều kêu rống lên chạy tới vây quanh Phong Lợi, năm con Bạch Lang tốc độ rất nhanh, hơn nữa thời gian phối hợp với nhau khá tốt, không ngừng công kích cắn xé Phong Lợi, cố gắng ngăn chặn Phong Lợi.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả ở bên ngoài vừa chạy vừa sử dụng cây cung của mình bắn ra liên tiếp, một đám thương tổn hiện lên trên đầu Phong Lợi.

Hắc Vu nữ Tuyết Nhung vừa sử dụng một phép thuật trị liệu lên trên người Phong Lợi, Tập Hoả cũng bắt đầu tấn công.

- Trước hết hãy giết một vài con Bạch Lang đã! - Thấy Phong Lợi không thể nào tới gần Hoang Mạc Thú Liệp Giả, Tập Hoả nhanh chóng điều chỉnh chiến thuật, một mặt di chuyển, hoả cầu trong tay đột nhiên rời khỏi tay, cùng với Phong Lợi công kích vào một con Bạch Lang. Một tiếng Thạch vang lên, con Bạch Lang đó liền bị đánh văng ra ngoài.

Con Bạch Lang bị đánh văng ra ngoài kêu lên thảm thiết, thấy một con bị đánh chết, bốn con Bạch Lang còn lại càng thêm điên cuồng, hung hăng cắn xé Phong Lợi.

- Phá vòng vây nhanh lên một chút, nếu không trị liệu của ta không hồi kíp! - Tuyết Nhung lo lắng nói, bốn con Bạch Lang cùng với công kích của cả Hoang Mạc Thú Liệp Giả làm giá trị thương tổn thật sự rất cao, Tuyết Nhung chỉ có một mình lên thời gian trị liệu tương đối ngắn, nếu như không thể trị liệu thương tổn của Phong Lợi kịp thời, hẳn rất có thể sẽ chết.

Bạch Lang có thể dò xét được tàng hình đã bị Phong Lợi hấp dẫn, đã tạo cho Tiêu Ngự cơ hội đánh lên Hoang Mạc Thú Liệp Giả tiện lợi hơn một chút.

“Cơ hội tốt.” Nhìn thấy Hoang Mạc Thú Liệp Giả đang chạy tới phương hướng của mình mà không phát hiện ra sự tồn tại của mình, Tiêu Ngự không khỏi có chút mừng thầm.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả vẫn thảnh thơi vừa chạy vừa bắn về Phong Lợi từng đợt tiền.

Tiêu Ngự lặng lẽ đứng tại chỗ, thu liễm khí tức.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả khoảng cách với mình càng gần, 5m, 3m... Tiêu Ngự xiết chặt thanh chuỷ thủ trong tay, trống ngực đã bắt đầu đập mạnh.

“Cần phải tỉnh táo.” Tiêu Ngự lần nữa nhắc nhở mình, cưỡng chế xao động trong lòng mình, con mắt nhìn thẳng vào Hoang Mạc Thú Liệp Giả đang tới gần.

32. Chương 32: Sát Lang

Nhìn thấy Hoang Mạc Thú Liệp Giả đã gần đến trước mặt, Tiêu Ngự đột nhiên động đậy, chuỷ thủ trên tay phải giống như độc xà xuất động, một ánh sáng màu hồng thoáng xuất hiện, tựa như lưỡi rắn đang thè thè ra vậy.

Trên thanh chuỷ thủ của Tiêu Ngự là độc! Là chất độc của Xà Tín thảo.

Chất độc của Xà Tín thảo có màu đỏ sẫm, đến đỏ tươi, tựa như cách phối màu tươi đẹp vậy.

Hàn quang của thanh chuỷ thủ giống như nụ hôn của tử thần đang đến gần trong gang tấc vậy.

Trong nháy mắt thanh chuỷ thủ của Tiêu Ngự liền chém ra, Hoang Mạc Thú Liệp Giả cảm thấy nguy hiểm, đầu lật qua một bên, muốn tránh né công kích đánh lên của Tiêu Ngự.

Tốc độ phản ứng của Hoang Mạc Thú Liệp giả là rất nhanh.

“Muốn chạy ư, không dễ dàng như vậy đâu.” Thanh chuỷ thủ của Tiêu Ngự đột nhiên chuyển hướng trên không trung, hướng thẳng tới ót của Hoang Mạc Thú Liệp Giả.

Thâu Tập!

Phốc, thanh chuỷ thủ đánh vào mục tiêu chuẩn xác, máu tươi liền phun ra như hoa nở.

“Thành công!” Trong đôi mắt của Tiêu Ngự hiện lên một tia hứng phấn.

Dịch Cốt!

Xà nha chuỷ thủ trên tay phải Tiêu Ngự lợi hại tựa như chính tay chân của hắn vậy, ở trên lưng của Hoang Mạc Thú Liệp Giả vạch xuống một đường, 95% độ hoàn thành kỹ năng, lưng của Hoang Mạc Thú Liệp giả máu tươi phun trào, bởi vì hiệu quả của độc tố, trên đầu Hoang Mạc Thú Liệp Giả không ngừng toát ra 5 điểm thương tổn.

“Hai ngàn huyết lượng, máu quá nhiều.” Sau khi nhìn thấy huyết lượng của Hoang Mạc Thú Liệp Giả, Tiêu Ngự không khỏi sợ hãi than, xem ra mình trước đây thật sự quá ngây thơ, tưởng rằng một mình có thể đấu được một boss cấp 5, mình tiếp nhận nhiệm vụ này một mình thật sự có chút lỗ mông.

Hiện tại trên diễn đàn không có dữ liệu liên quan tới boss, nắm giữ một ít tư liệu của boss hạ cấp đều là một ít tổ đội, họ sẽ không đem tư liệu này ra mà chia sẻ cho người khác, Tiêu Ngự không có tư liệu, cho nên mới nghĩ rằng boss 5 cấp thực lực bình thường, hiện tại xem ra, hắn đã hoàn toàn sai lầm rồi.

“Đến lúc mười cấp một mình mình đấu với boss cấp 5 có lẽ còn được.” Tiêu Ngự trong lòng thầm nghĩ.

Chuyển thủ tung bay trên dưới liên tục, ra liên mấy kỹ năng liên tiếp, tạo cho Hoang Mạc Thú Liệp Giả gần 300 điểm thương tổn, Hoang Mạc Thú Liệp Giả cừu hận hoàn toàn tập trung lên người Tiêu Ngự, bốn con Bạch Lang còn lại gầm nhẹ hướng tới Tiêu Ngự mà đánh.

- Giết chết một ít Bạch Lang trợ giúp Tiêu Ngự! - Tập Hoả quát khê nói, Một đám quả cầu lửa phun tới một con Bạch Lang, quả cầu liên nổ tung trên người một con Bạch Lang, làm con Bạch Lang đó bề ngoài bị một chút cháy xém.

Phong Trảm!

Phong Lợi nghiêng người, cản trở con Bạch Lang nọ, đại kiếm trong tay chém xuống nó, thanh đại kiếm phát ra tiếng gió vù vù, Phốc, con Bạch Lang này bị trảm liên bay ra ngoài, rơi xuống mặt đất, bốn chân co quắp trong chốc lát rồi ngã xuống đất, bất động.

Lại vừa giết chết một con Bạch Lang nữa.

Thời gian không chế của Thâu Tập kết thúc, Hoang Mạc Thú Liệp Giả thoát khỏi sự khống chế của Tiêu Ngự, không ngừng lùi về phía sau, tốc độ di chuyển nhanh đến kinh người, nhanh chóng thoát khỏi Tiêu Ngự, từng đợt tiễn đặt trên dây cung, dây cung phát ra tiếng động vù vù, vù vù, ba mũi tên liên bắn thẳng tới Tiêu Ngự.

Không thể để cho Hoang Mạc Thú Liệp Giả chạy trốn như vậy, nhìn thấy vũ tiễn đang bắn tới mình, Tiêu Ngự cũng kiên trì đi tới, phốc phốc phốc. cánh tay trái bị xuyên qua, bắp đùi, bụng bên trái trước sau đều bị công kích, thịch một tiếng, ba mũi tên bắn xuyên qua người Tiêu Ngự sau toàn bộ tiêu tán thành các mảnh nhỏ.

Trên đầu Tiêu Ngự hiện lên 3 con số thương tổn, bị vũ tiễn công kích đồng thời từng đạo ánh sáng màu đen tinh khiết phủ lên trên người Tiêu Ngự, đây chính là pháp thuật trị liệu của Hắc Vu Tuyết Nhung.

Nhìn các vết thương trên người nhanh chóng khép lại, Tiêu Ngự không khỏi cảm thấy cảm khái, có “vú em” đằng sau trị liệu cho thật là tốt.

“Tốc độ di chuyển của đạo tặc chúng ta cũng không phải không có tác dụng.” Tiêu Ngự hướng tới Hoang Mạc Thú Liệp Giả, đối với các loại nghề nghiệp như Pháp sư, cung tiễn thủ, biện pháp tốt nhất là vọt tới bên cạnh người họ, theo chân họ mà chiến đấu cận thân, khiến cho bọn họ không thể phát huy ưu thế tấn công xa.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả mặc dù tốc độ nhanh nhưng trong thời gian ngắn cũng khó thoát khỏi sự đeo bám của Tiêu Ngự.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả rút ra một thanh chuyển thủ, không ngừng đón đỡ công kích của Tiêu Ngự.

Rống ! Rống! Rống!

Ba con Bạch Lang còn lại rít gào lên vây quanh Tiêu Ngự, một con Bạch Lang nhảy lên không, bay tới Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự toàn bộ tinh thần đã chăm chú vào việc ngăn chặn Hoang Mạc Thú Liệp Giả, đột nhiên Bạch Lang tấn công tới là cho hắn không có một cơ hội phòng thủ nào, Bạch Lang điên cuồng cắn xé cánh tay trái của Tiêu Ngự, bất đắc dĩ, tay phải của Tiêu Ngự không ngừng công kích tới Bạch Lang muốn làm con Bạch Lang đang cắn xé này rời ra.

Bị Bạch Lang ngăn chặn tốc độ di chuyển của Tiêu Ngự giảm xuống, là cho Hoang Mạc Thú Liệp Giả lợi dụng cơ hội thoát khỏi dây dưa với Tiêu Ngự.

Trùng Phong!

Phong Lợi phóng tới Hoang Mạc Thú Liệp Giả, chuẩn bị thay thế cho vị trí của Tiêu Ngự.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả duỗi tay ra sau lưng rút ra một mũi tên từ bao đựng tên, đặt mũi tên đó lên dây cung, một tiếng vù vù, mũi tên bắn thẳng ra.

Mũi tên hướng tới Phong Lợi, dưới ánh mặt trời khúc xạ, phát ra một ánh sáng màu lục lộng lẫy.

Không tốt, có độc! Bởi vì khoảng cách quá gần, Phong Lợi căn bản không có thời gian tránh né, phốc một tiếng, mũi tên xuyên qua kiên giáp trên lồng ngực trái của Phong Lợi, da dẻ của Phong Lợi dần dần biến thành màu lục, tốc độ di chuyển trở lên cực kì chậm, là giảm tốc độ! Đôi khi giảm tốc độ còn muốn làm người ta đau đầu hơn so với trí mạng độc.

Một đạo hoả cầu bắn thẳng tới công kích con Bạch Lang đang điên cuồng cắn tay trái của Tiêu Ngự, hoa lửa văng ra khắp nơi, Bạch Lang kêu lên một tiếng bị đánh bay ra ngoài, rơi trên mặt đất, chết thẳng cẳng.

Một đạo ánh sáng màu đen kịp thời bao phủ trên người Tiêu Ngự, ma pháp trị liệu của Tuyết Nhung đã xuất hiện phi thường đúng lúc.

Nhìn thấy một Bạch Lang khác nhảy lên không trung, bay tới phía mình, không thể chậm trễ một giây nào, Tiêu Ngự bước lùi một bước, tay phải liền xuất ra Phản Thủ Bối Thứ.

Lúc Bạch Lang nhảy lên không trung tấn công, đã làm gia tăng độ khó cho Tiêu Ngự khi sử dụng kĩ năng, lúc này Tiêu Ngự đã hoàn toàn quên mất tình cảnh của mình, tinh thần tập trung cao độ, Phản Thủ Bối Thứ chuẩn xác đâm trúng phía sau lưng mục tiêu.

Xà nha chuyển thủ đâm vào lưng của Bạch lang, một lực đạo mạnh mẽ xuyên qua xương bả vai, đánh Bạch Lang vừa vồ hụt trên không trung văng ra ngoài.

Hệ thống: Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng, độ hoàn thành 100%, tạo thành 300% thương tổn do kĩ năng, phát huy hiệu quả : Phá Giáp.

Bạch Lang bay đi tới tận 5, 6 mét, nặng nề rơi xuống mặt đất, kêu lên thảm thiết một cái, ngã xuống đất mà chết, trên đầu hiện lên 385 giá trị thương tổn.

Bạch Lang còn đầy đủ huyết lượng, trong nháy mắt đã bị một kích giết chết!

33. Chương 33: Thâu Tập (* Đánh Lén)

Trên đầu Bạch Lang hiện lên giá trị thương tổn cao như thế làm cho Tập Hoả, Phong Lợi cùng Tuyết Nhung lần đầu tiên mở rộng tầm mắt.

Là thương tổn do bạo kích? Bạo kích có thể tạo thành 200% hiệu quả thương tổn do công kích, nhưng cũng không thể xuất hiện con số 385 cao như vậy! Nhìn bóng lưng Tiêu Ngự đang thông dong tiến lại gần Hoang Mạc Thủ Liệp Giả, Tập Hoả cùng Phong Lợi kinh hãi nhìn nhau.

- Thương tổn vừa rồi không phải do bạo kích mà thành. - Phong Lợi dùng mật ngữ nói chuyện với Tập Hoả, là bạo kích tuyệt đối không có khả năng sinh ra giá trị thương tổn cao như vậy.

Tập Hoả gật đầu nói:

- Ta biết! - Hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì.

- Người thấy thế nào? - Phong Lợi không khỏi hỏi thêm.

- Người có nhớ chuyện độ hoàn thành kĩ năng không? - Tập Hoả nói.

- Ta biết, game thủ nghề nghiệp cận chiến như chúng ta lúc thi triển đều có chỉ tiêu độ hoàn thành, độ hoàn thành càng cao, giá trị thương tổn do kĩ năng càng cao. Lúc ta thi triển kĩ năng, đại khái có thể hoàn thành trên dưới 70%! - Phong Lợi đang nói, bỗng dừng hiểu được cái gì, nhìn về phía Tập Hoả, kinh hãi hỏi:

- Người nói là...?

- Không sai, độ hoàn thành kĩ năng càng cao, giá trị thương tổn càng cao, nếu như đạt tới 90%, 100% không ai biết là sinh ra hiệu quả gì cả.” Tập Hoả nhớ lại động tác vừa rồi của Tiêu Ngự, Phản Thủ Bối Thứ của Tiêu Ngự giống hệt với kĩ xảo chiến đấu được luyện để biểu diễn, ngắn gọn mà trí mạng, Tập Hoả rất khó tưởng tượng, có ai có thể làm được hoàn mỹ như Tiêu Ngự.

“ 90%, 100% rất khó tưởng tượng có người có thể thi triển kĩ năng tới trình độ như vậy, độ hoàn thành kĩ năng của ta tới 70% cũng không thể tăng lên được nữa.

Phong Lợi nói chuyện hàm chứa sự kính nể, người như hắn không phải ai cũng dễ vào mắt, nhưng là gặp người có bản lĩnh chân chính, hắn chính thức cảm phục, rất giống như Tập Hoả.

- Chú ý chiến đấu. - Tập Hoả nhắc nhở nói.

Trùng Phong!

Mặc dù đang nói chuyện phiếm nhưng Phong Lợi một chút buông lỏng cũng không có. Chuẩn bị thời cơ, đại kiếm trên tay phải hướng tới phía con Bạch Lang còn lại công kích.

Hoả lực của Tập Hoả chuyển dời tới trên người Hoang Mạc Thú Liệp Giả.

Liên mấy quả hoả cầu liên tiếp nổ tung trên người Hoang Mạc Thú Liệp Giả. Tiêu Ngự cùng Tập Hoả đồng tâm hiệp lực tấn công làm cho Hoang Mạc Thú Liệp Giả còn có trên dưới 1200 huyết lượng.

Bởi vì thương tổn do công kích của Tiêu Ngự thật sự kinh khủng nên cho dù Tập Hoả liên tiếp công kích tạo thành thương tổn nhưng Hoang Mạc Thú Liệp Giả vẫn tập trung cừu hận lên trên người Tiêu Ngự như cũ.

Di chuyển tới rất nhanh, tránh né truy kích của Tiêu Ngự, Hoang Mạc Thú Liệp Giả đứng tại một cồn cát dựng đứng. Tay phải duỗi ra sau lưng, rút ra năm mũi tên vắt lên trên dây cung. Vù một tiếng, năm mũi tên theo một đường thẳng tắp bắn thẳng tới Tiêu Ngự.

Nhìn thấy năm mũi tên thẳng tới mình Tiêu Ngự trong lòng cả kinh, không nghĩ tới Hoang Mạc Thú Liệp Giả còn kĩ năng này nữa, mình nhiều nhất có thể chịu đựng được ba mũi tên, chứ nếu bị toàn bộ năm mũi tên bắn trúng thì cái mạng này chắc chắn phải chết không nghi ngờ gì.

Năm mũi tên đã tới gần trong gang tấc, Tiêu Ngự phải phải xiết chặt chuỷ thủ, năm mũi tên này tốc độ quá nhanh, Tiêu Ngự căn bản không có thời gian né tránh.

Độn Hình!

Dưới tình thế cấp bách, Tiêu Ngự thi triển ra Độn Hình kĩ năng, đinh đinh đinh, năm mũi tên công kích lên người Tiêu Ngự lúc hắn vừa sử dụng kĩ năng Độn Hình, không tạo cho Tiêu Ngự bất kì thương tổn nào, liền rơi xuống mặt đất.

Sau khi sử dụng Độn Hình có thể vô địch trong 1 giây! Khiến cho Tiêu Ngự tránh thoát khỏi ngũ tiễn liên kích của Hoang Mạc Thú Liệp Giả.

Tiêu Ngự đột nhiên biến mất làm cho Tập Hoả tự nhiên trở thành mục tiêu tấn công của Hoang Mạc Thú Liệp Giả.

Phốc, Phốc, phốc, từng đạo vũ tiễn dễ dàng xuyên thấu bộ giáp trên người Tập Hoả, Tuyết Nhung vẫn bình yên đứng một bên duy trì khoảng cách nhất định, nàng vừa mới di chuyển để Tập Hoả rơi vào khu vực trị liệu của mình, từng đạo ánh sáng màu đen bao phủ trên người Tập Hoả, trị liệu các thương tổn cho Tập Hoả.

- Nội lực của ta đã không còn! - Tuyết Nhung lo lắng nói, trải qua thời gian dài như vậy, nội lực của nàng đã tiêu hao hết rồi.

Tập Hoả đang chạy theo Hoang Mạc Thú Liệp Giả, hai người tiêu hao rất lớn huyết lượng, dưới sự trợ giúp của Phong Lợi, Tập Hoả đang không ngừng làm tiêu hao huyết lượng của Hoang Mạc Thú Liệp Giả, nghe thấy Tuyết Nhung nói, trong lòng không khỏi lạnh toát, công kích của Hoang Mạc Thú Liệp Giả quá mạnh mẽ, nếu như mất đi trị liệu thuật hắn chắc chắn phải chết!

Hoang Mạc Thú Liệp Giả, rút ra năm mũi tên, đặt trên dây cung nhắm ngay Tập Hoả.

Trùng Phong!

Phong Lợi đánh tới Hoang Mạc Thú Liệp Giả, ý đồ cắt đứt kĩ năng công kích của Hoang Mạc Thú Liệp Giả.

Vù vù một tiếng, dây cung phát động, Ngũ Tiễn Liên Kích, thẳng tới Tập Hoả.

“Xong hết rồi.” Tập Hoà trong đầu hiện lên ý niệm cuối cùng, năm mũi tên liền bắn thẳng áo giáp của hắn, lập tức năm điểm giá trị thương tổn hiện lên trên đầu hắn, huyết lượng đã cạn, liền nằm xuống mặt đất.

Tuyết Nhung đứng ở bên, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng vì tức giận, buồn bực giậm chân, nhưng là không có nội lực, không làm được cái gì cả.

Lúc Hoang Mạc Thú Liệp Giả bắn ra ngũ tiễn là lúc Phong Lợi vừa vận công kích tới bên người Hoang Mạc Thú Liệp Giả, hắn không ngừng huy động đại kiếm muốn cuốn lấy Hoang Mạc Thú Liệp Giả, nếu như Hoang Mạc Thú Liệp Giả chạy thoát, lợi dụng xạ kích làm tiêu hao huyết lượng của hắn, như vậy hắn sẽ trở thành mục tiêu di động của thợ săn à.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả, dùng đoản kiếm trong tay đỡ công kích của Phong Lợi, một mặt chạy ra xa một khoảng cách, tay phải duỗi tới sau lưng, rút ra một mũi tên đặt lên trên dây cung, mũi tên loé lên một màu lục sáng bóng.

Vừa rồi là hắn đã bôi lên chất độc lên mũi tên.

Nếu như trúng tiễn, càng không còn cơ hội, Phong Lợi không khỏi kích động, đột nhiên phát hiện sau lưng Hoang Mạc Thú Liệp Giả một bóng người xuất hiện, ánh mắt sắc bén sáng ngời, là hắn!

Xuất hiện của Tiêu Ngự là ngoài ý liệu.

- Đừng nghĩ ta không tồn tại! - Nhìn thấy Hoang Mạc Thú Liệp Giả đặt tên lên trên, chuẩn bị công kích Phong Lợi, Tiêu Ngự hừ lạnh một tiếng, thanh chuỷ thủ trên tay phải như độc xà xuất động, mãnh liệt đánh tới sau ót của Hoang Mạc Thú Liệp Giả.

Thâu Tập!

Hoang Mạc Thú Liệp Giả còn không có phản ứng, chuỷ thủ đã chuẩn xác đâm vào sau ót của hắn, có lẽ còn chưa hiểu được thì đã bị choáng váng rồi, Tiêu Ngự từ lúc nào đã tới sau lưng của hắn.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả lâm vào trạng thái choáng váng, thừa dịp này Phong Lợi quơ đại kiếm xông lên.

34. Chương 34: Phân Phối Khen Thưởng.

Đạt 100% độ hoàn thành của kĩ năng Bôi Thứ đã tạo ra hai điểm liên kích.

Dịch Cốt!

Chuỷ thủ trong tay Tiêu Ngự đâm xuyên qua lưng trái của Hoang Mạc Thú Liệp Giả, hướng thẳng tới trái tim sau đó mãnh liệt kéo ra.

Hệ thống: kĩ năng Dịch Cốt độ hoàn thành 100%, tạo thành 100% thương tổn do kĩ năng, tạo thành 3,5 giây hiệu quả: Tê Liệt.

Dịch Cốt kĩ năng tạo thành hơn 300 điểm giá trị thương tổn.

Nhìn thấy hơn 100 điểm, rồi hơn 300 điểm giá trị thương tổn nhẹ nhàng xuất hiện trên đầu Hoang Mạc Thú Liệp Giả làm cho ánh mắt Phong Lợi choáng váng.

“ Người này là ai vậy, giá trị thương tổn quá là kinh khủng.” Phong Lợi không khỏi nhỏ giọng than thầm trong lòng.

Hoang Mạc Thú Liệp Giả rơi vào trạng thái Tê Liệt trong 3,5 giây.

“ 3,5 giây là đủ rồi.” Hai tay cầm chuỷ thủ của Tiêu Ngự không ngừng đâm chọc vào Hoang Mạc Thú Liệp Giả.

Phong Trảm!

Phong Lợi ra một kích cuối cùng, đánh bay Hoang Mạc Thú Liệp Giả ra ngoài.

Dưới sự hợp công của Tiêu Ngự và Phong Lợi, Hoang Mạc Thú Liệp Giả cuối cùng cũng chết.

Nhìn thi thể Hoang Mạc Thú Liệp Giả nằm trên mặt đất một chút, Tiêu Ngự nhất trang bị rơi trên mặt đất lên.

Phong Chi Pháp Bào: Phẩm cấp, Lục trang. Phòng ngự 11 – 15, tinh thần lực +5, Tốc độ ngâm xương ma pháp +1.

- Cửa các người! - Tiêu Ngự vút Phong Chi Pháp Bào cho Phong Lợi.

Phong Lợi nhìn thuộc tính của Phong Chi Pháp Bào một chút, nhìn về phía Tiêu Ngự nói:

- Ước chừng mười hai kim tệ, theo quy tắc phân phối ta đưa cho người năm kim tệ.

Đại bộ phận huyết lượng của Hoang Mạc Thú Liệp Giả mất đi là do Tiêu Ngự công kích, cho nên Phong Lợi chia cho Tiêu Ngự vốn là ba kim tệ, nhưng bỏ thêm vào đó hai kim tệ nữa.

Tiêu Ngự không có phản bác, tiếp nhận giao dịch của Phong Lợi lấy năm kim tệ, ngồi xuống mặt đất, ăn bánh mì khôi phục huyết lượng.

Tuyết Nhung uống Tuyền Thuỷ khôi phục lại nội lực, sau đó hồi sinh Tập Hoả trở lại.

Tập Hoả nhìn thoáng qua thi thể của Hoang Mạc Thú Liệp Xà ở xa xa kinh ngạc hỏi thăm:

- Đánh xong nhanh như vậy sao? - ta mới chết có mấy chục giây đồng hồ, chiến đấu thế nào? điều này làm Tập Hoả cảm thấy khó hiểu.

- Ủ! Còn rơi ra trang bị, trang bị trên người người có thuộc tính khá tốt, ta cấp cho Tuyết Nhung, căn cứ vào quy tắc phân phối, ta cho Tiêu Ngự năm kim tệ, còn quá trình chiến đấu người nhìn qua đi.

Phong Lợi nói, liếc mắt nhìn Tiêu Ngự đang ăn bánh mì ở xa xa, thấp giọng nói:

- Người này thật sự là một quái vật.

Tập Hoả nghi hoặc nhìn thoáng qua Phong Lợi, không biết tại sao hắn lại bình luận như thế về Tiêu Ngự, bất quá có thể tưởng tượng được, mới vừa rồi đã xảy ra một số chuyện làm Phong Lợi khiếp sợ.

Tập Hoả đi tới cạnh Tiêu Ngự nói:

- Đợi lát nữa chúng ta cùng nhau trở về giao nhiệm vụ?

- Không vội, các người cứ khôi phục trước đi.

Tiêu Ngự thần nhiên nói, hắn hồi tưởng lại quá trình chiến đấu lúc này, tổng kết một chút kỹ năng Động Hình vừa mới học được sử dụng trong chiến đấu, rất tốt, thời cơ rất thích đáng, mặc dù mình căn bản không kịp suy nghĩ gì, nhưng lần này thành công đã mang lại kinh nghiệm thật đáng tham khảo.

Tiêu Ngự nói mấy câu xong rồi trầm mặc, như đang suy ngẫm cái gì, Tập Hoả cũng không quấy rầy Tiêu Ngự, liền trở về cạnh Phong Lợi.

Phong Lợi hướng tới Tiêu Ngự mồm lái nhai, nhìn về phía Tập Hoả hỏi:

- Hắn đang làm gì vậy?

- Hình như là đang suy nghĩ chuyện gì, phỏng chừng là đang nghĩ lại quá trình chiến đấu vừa rồi! - Tập Hoả nói, trong lòng hắn lúc này đã kết luận Tiêu Ngự là trong nhóm siêu cấp cao thủ, trong đạo tặc của cả Tà Ác Liên Minh, hắn ít nhất cũng được xếp trong nhóm 50 người đứng đầu, Tập Hoả thâm nghĩ.

- Hắn thật là lợi hại. Phong Lợi đại ca lúc nào có thể chiến đấu được như hắn, tuyệt đối là rất mạnh.

Tuyết Nhung lẽ lười nói, nhớ lại quá trình chiến đấu vừa rồi của Tiêu Ngự, vẫn rung động phi thường, chiến đấu của người khác có thể nói là một loại kỹ xảo, nhưng chiến đấu của Tiêu Ngự, lại như một loại nghệ thuật. Thì ra kỹ năng của đạo tặc khi thi triển ra lại đẹp đẽ như vậy.

Phong Lợi lắc đầu, tự giễu nói:

- Ta nào có bản lĩnh này, trừ phi đem một kỹ năng ra huấn luyện mấy ngàn lần, mới có thể làm được như hắn vậy, thật không biết hắn làm như thế nào, trò chơi này mới mở ra vài ngày, thật không thể không hoài

nghe người này có phải từ trong quân đội đặc chủng đi ra không. Năng lực phản ứng, năng lực phối hợp thân thể quá mạnh mẽ.

Tập Hoả ngồi xuống, một mặt khôi phục, một mặt mở ra đoạn phim ghi chép lại quá trình chiến đấu vừa nãy xem, nhìn thấy lực công kích cường đại mà Tiêu Ngự bộc phát ở vài giây cuối cùng, trong đoạn phim, thậm chí có thể thấy được cơ nhục trên cánh tay của Tiêu Ngự rung động, khiến cho cảm giác rung động trong lòng Tập Hoả càng rõ ràng hơn.

- Thật mạnh! - Tập Hoả không nhịn được thốt lên, động tác của Tiêu Ngự vừa đẹp mắt lại vừa có lực lượng, có thể nói là quá hoàn mỹ, khó trách khỏi Phong Lợi nói tên kia là một tên quái vật.

Tập Hoả không nhịn được nhìn về bóng dáng Tiêu Ngự đang ngồi ăn bánh mì ở sườn dốc kia, bị phủ lên một tầng sắc thái thần bí, trầm mặc, tĩnh táo, chuyên chú đó chính là tốt chất làm cho Tiêu Ngự thoát nhìn giống một quân nhân, bất quá trên người Tiêu Ngự còn khiếm khuyết một loại khí tức đáng sợ của quân nhân.

Nhìn thấy Huyết lượng đã khôi phục đầy đủ, Tiêu Ngự đứng lên, nhìn về phía ba người Tập Hoả, nói:

- Chúng ta trở về giao nhiệm vụ thôi.

- Được! - ba người Tập Hoả cũng đã khôi phục, dọc đường đều là quái cấp thấp, sẽ không gặp phải nguy hiểm gì.

Sắc trời dần tối, trời chiều như lửa, hôm nay sợ rằng không có thời gian đi thăng cấp.

Tiêu Ngự nhìn hành trang một chút, bên trong chỉ có ba kiện trang bị cần bán ra, hôm nay thu hoạch cũng không tồi, trong hành trang đã có tới mười một kim tệ.

Bốn người hướng tới Dong Binh công hội của thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc.

Trong Dong Binh công hội nhộn nháo nhiều người chơi, có vẻ rất chật chội, tất cả đều là đội gần tới mới trở về giao trả nhiệm vụ, Tiêu Ngự cùng Tập Hoả thật vất vả mới tới được quầy tiếp tân.

- Chúng ta tới giao nhiệm vụ số 235.

- Tiêu Ngự hoàn thành 58%, tiểu đội Tập Hoả hoàn thành 42% , các người muốn khen thưởng phân phối như thế nào? Lam Trang Hộ Thối (1), tương đương với ba mươi kim tệ. - Trung niên NPC nói.

Tiêu Ngự cùng Tập Hoả có thể trợn ra một kiện trong Lam Trang Hộ Thối của đạo tặc hoặc Lam Trang Hộ Thối của chiến sĩ, phân phối như thế nào, trở thành một vấn đề khó.

- Người muốn Hộ Thối hay là kim tệ? - Tập Hoả hỏi.

- Hộ Thối! - Tiêu Ngự nói, không nghi ngờ gì, không tự nhiên, khẩu thị tâm phi (nói một đường nghĩ một nẻo), không phải là phong cách của Tiêu Ngự.

- Như vậy đi, người cầm Hộ Thối, chúng ta cầm kim tệ! - Tập Hoả nói, thật ra hắn cũng rất muốn cái Hộ Thối này, trước mắt mọi người đều cấp bậc thấp, trang bị là trọng yếu nhất, bất quá Tập Hoả vẫn quyết định đem Hộ Thối tặng cho Tiêu Ngự, bảo trì mối quan hệ tốt đẹp với Tiêu Ngự, mặt dù Tiêu Ngự không muốn một tổ đội cố định, nhưng sau này khẳng định còn có cơ hội hợp tác.

- Ta nợ người một cái nhân tình! - Tiêu Ngự nói, Tập Hoả nguyện ý bỏ qua Hộ Thối, là quyết định hy sinh một chút rồi.

=====

(*)

(1) Hộ thối: Bảo vệ đuôi.

35. Chương 35: Không Có Đường Lui.

Tiêu Ngự lấy được Lam Trang Hộ Thối của đạo tặc.

Tiền Ẩn Giả Hộ Thối: cấp độ: Lam Trang, phòng ngự: 17 – 20, nhanh nhẹn +9, tốc độ di chuyển: +2, né tránh: +1, yêu cầu cấp bậc: 5 cấp.

Món lam trang này có thuộc tính rất tốt, phòng ngự ổn, ba loại khác cũng là những thuộc tính mà đạo tặc rất cần.

Sau khi đeo vật mới vào, Tiêu Ngự quay về phía Tập Hỏa nói:

- Thời gian cũng đã muộn, ta đăng xuất trước, sau này gặp lại!

- Tốt, có cơ hội sẽ hợp tác tiếp! - Tập Hỏa nói, cùng Tiêu Ngự hợp tác quả thật rất là sảng khoái.

Gật gật đầu, Tiêu Ngự không quên ơn ân tình của người khác, chờ sau này có cơ hội sẽ giúp Tập Hỏa một lần trả món nợ lúc này.

Tiêu Ngự đăng xuất.

- Hẳn logout rồi? - Vừa thấy Tập Hỏa ra, Phong Lợi liền hỏi.

- Đúng vậy, nói ra thật xấu hổ. Ba người chúng ta chỉ hoàn thành được 42% nhiệm vụ vậy mà mình hẳn làm được đến 58%. - Tập Hỏa nhìn Phong Lợi nói tiếp:

- Lam Trang Hộ Thối hẳn giữ, chúng ta lấy hai mươi kim tệ, người có ý kiến gì không?

Phong Lợi khoát khoát tay nói:

- Nếu chúng ta nhận lấy đồ thì mới thật là mất mặt đó.

Tính tình Phong Lợi rất thẳng thắn, nếu hẳn đã nói không sao thì tất sẽ không để trong lòng, đối với tính cách này Tập Hỏa cũng rất là hâm mộ.

- Người kia ngày sau chắc chắn sẽ thành tựu rất lớn đây! - Tập Hỏa có chút xuất thần tự nghĩ.

Tiêu Ngự buông đầu khôi xuống, liền phát hiện Tiểu Vũ đang ngăn người ngồi bên cái bàn cạnh đấy, trông nàng thật đáng yêu chẳng khác gì một cô búp bê.

- Nha đầu, mặt mày cau có như vậy nhanh già lắm đấy. Nào, có vấn đề gì khó nói ra lão ca ta sẽ giải quyết giúp! - Tiêu Ngự tìm tìm cười ngồi xuống bên Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ chép chép miệng, nghe được lời nói của Tiêu Ngự bao ủy khuất trong lòng rốt cuộc cũng không ức chế được nữa, hốc mắt ứa ra mấy giọt lệ quang trong suốt.

Chứng kiến bộ dạng này của em gái, Tiêu Ngự như đoán ra cái gì:

- Có phải là học phí kì tới không? - Hẳn cười cười:

- Sau này có chuyện gì đừng có giấu trong lòng, phải biết rằng muội còn có lão ca ca là ta đây nữa.

- Ca. Tiểu Vũ rất vô dụng phải không, không làm được cái gì chỉ toàn liên lụy đến huynh! - Tiểu Vũ không nhịn được ứa mắt xuống bàn khóc lên.

Tiêu Ngự trùu mền vuốt vuốt đầu em gái:

- Ai bảo muội là muội muội duy nhất của ta chứ, muội biết không, ca ca hận không thể đem cả cái thế giới này tặng muội, là ca ca ta vô dụng không thể chiếu cố tốt cho muội, để muội chịu nhiều ủy khuất. Thôi, được rồi, đừng khóc nữa. Khóc nữa nhà chúng ta đến lụt mất thôi.

Nghe Tiêu Ngự nói, Tiểu Vũ cũng phì cười ra tiếng, bĩu bĩu đôi môi xinh.

Nhìn khuôn mặt Tiểu Vũ vẫn vương dấu vết trận khóc vừa rồi, Tiêu Ngự cảm khái nhớ lại thời ấu thơ, cô bé luôn đi theo mình khóc lóc bây giờ đã trở thành một đại cô nương như hoa như ngọc rồi.

- Tiểu Vũ, muội biết nguyện vọng lớn nhất của ca ca là gì không?"

- Là gì vậy?

- Hy vọng đến một ngày nào đó, muối tốt nghiệp đại học, có công việc, có nhà riêng, hạnh phúc riêng của mình, đến lúc ấy ca ca mới không bận lòng nữa! - Tiêu Ngự mỉm cười nói, trong ánh mắt tràn đầy vẻ ước mơ, vì có mong muốn này cho nên dù cuộc sống có khổ cực thế nào Tiêu Ngự cũng không thấy mệt mỏi.

Hốc mắt Tiểu Vũ lại đỏ lên, nàng hơi cúi đầu, nước mắt lại thi nhau rơi xuống, ca ca, người biết nguyện vọng lớn nhất của Tiểu Vũ là gì không, muối mong có một ngày có thể trở thành một gốc đại thụ, che mưa chắn gió cho người, có một ngày bờ vai Tiểu Vũ có thể cho người dựa vào.

- Đây là tiền học phí kì tới, sau này không nên vì chuyện tiền nong mà lo lắng nữa nghe chưa, ca ca tất sẽ có biện pháp! - Tiêu Ngự đưa cho Tiểu Vũ ít tiền nói. Trường của Tiểu Vũ là trường trung học tốt nhất trong vùng, một năm chia làm sáu kì, học phí mỗi kì là ba ngàn đồng. Vì Tiểu Vũ có thành tích xuất sắc nên mỗi kì chỉ phải đóng năm trăm đồng nhưng số tiền này đối với Tiêu Ngự cũng đã rất đáng kể rồi, lúc bắt đầu dĩ hân có thể sẽ đi làm một số việc rất mạo hiểm để kiếm ra nó.

Tiểu Vũ lại đi học, nhìn theo bóng lưng em gái biến mất cuối con hẻm, Tiêu Ngự đi lại trước cái đầu khô đứng ngây ra một hồi lâu, phải cố gắng kiếm tiền, không phải kim tệ trong trò chơi mà là tiền, tiền thật!

Chỉ dựa vào một cái trò chơi, muốn kiếm tiền triệu thật rất khó, muốn thông qua trò chơi nuôi sống gia đình cũng đã rất không tồi rồi. Nghe nói lúc Hồng Hoang thịnh hành, một kiện cực phẩm trang bị có thể bán được mấy ngàn, có khi là vạn đồng, còn siêu cấp cực phẩm thì có thể bán mấy chục vạn lặn. Tiêu Ngự cũng không ôm mấy cái giấc mộng hảo huyền gì, hân thăm nghĩ thử qua một chút, cho dù trò chơi này thất bại không kiếm được gì cũng không sao, đợi công ty Thiên Hạ phát hành bộ mới, ta lại tiếp tục thử xem sao.

Không có một game thủ chuyên nghiệp nào chỉ chơi một lần đã giỏi, Tiêu Ngự tin tưởng, chỉ cần mình cố gắng nhất định có thể thành công. Đỉnh cao vinh quang luôn dành cho những người biết nỗ lực, các game thủ chuyên nghiệp cũng là do trải qua vô số thất bại, mới từ nghiệp dư trở thành chuyên nghiệp nhưng đối với Tiêu Ngự mà nói, hân không có đường lui nữa. Làm game thủ hay lại tiếp tục trộm cắp?

Mấy ngày nay mình đều ở lì trong nhà vậy mà Tiểu Vũ không hỏi han gì đến việc làm của mình, chắc là nó cũng biết được một vài điều rồi. Việc này khiến Tiêu Ngự rất áy náy, chắc hân Tiểu Vũ đã phải thừa nhận một gánh nặng tâm lý rất lớn, hân không muốn bạn bè Tiểu Vũ biết ca ca nàng có một công việc không sạch sẽ. Hân thà để người ta đâm mình một dao còn hơn là làm cho Tiểu Vũ mất mặt trước mặt mọi người.

Muốn làm một game thủ chuyên nghiệp tất phải biết, giai đoạn đầu của trò chơi rất khó kiếm tiền, bình thường ít nhất cũng phải tầm một tháng, sau khi tăng cường thực lực bản thân, mới có khả năng có trang bị đem bán kiếm nhân dân tệ, nhưng mình cần phải cố gắng trong vòng một tháng này kiếm được đủ tiền mua đầu khô, nếu không tất cả đều là vô nghĩa!

“Trong vòng 20 ngày cố gắng tăng cấp bậc và thực lực, sau đó bắt đầu bán ra những trang bị nhất định, đổi lấy nhân dân tệ!” Tiêu Ngự thăm nghĩ, hân nhớ tới người chơi Âm Ngục đã gặp hôm trước. “Không biết hân có thể trả bao nhiêu tiền mua sắm trang bị.” Nếu đã quyết định bán trang bị ra thì phải tìm được một lượng khách hàng nhất định không thể bị động được, ở mặt này Tiêu Ngự không có chút kinh nghiệm nào.

36. Chương 36: Sát Thủ Ban Đêm.

Bên cạnh khu phố của thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc có vài chiếc đèn ma pháp phát ra ánh sáng lúc mờ lúc ảo, nhưng cũng đủ chiếu sáng cả khu phố rồi, thâm thấp chung quanh là những kiến trúc mang hơi hướng của kiến trúc phương tây, tất cả đều mang tới cho người ta có một chút hương vị khác lạ.

- Nghe nói Áo Phong hạp cốc sản sinh ra rất nhiều huyết lâm thảo.

- Vậy nơi đó hiện tại chúng ta có thể đi tới không? Nơi đó đều là quái cấp hai mươi, vô ý gặp phải một con cũng đủ làm chúng ta mất một bình máu rồi.

- Ta cũng chỉ là nghe nói vậy thôi.

Tiêu Ngự đi dạo không có mục đích, nghe những người chơi này thảo luận với nhau, phần lớn thời gian ban đêm hân cũng không biết nên làm những gì.

“ Quá lãng phí thời gian.” Tiêu Ngự buồn bực thầm nghĩ, “ Nếu lúc này có thể đi sát quái mà luyện cấp thì tốt rồi. Nếu như có thể, tốc độ thăng cấp khẳng định có thể nhanh hơn với người chơi khác một ít.”

Tiêu Ngự nghĩ tới đây, liền cảm thấy khó khăn và ức chế, có lẽ thật sự có thể, cũng nói không chừng, trong ban đêm dưới tình huống tối đen như thế, khiêu chiến quái đồng cấp là không thực tế, nhưng là, mình có thể khiêu chiến với quái cấp thấp! Chỉ cần đánh chết quái vật có cấp độ thua kém mình 3 cấp trở lên, hẳn cũng có thể có được một ít kinh nghiệm, mặc dù kinh nghiệm này ít hơn một ít.

Có rất nhiều quái đặc thù, tinh anh quái đều hoạt động vào ban đêm, sa mạc trong đêm, tràn ngập khí tức tử vong, có rất ít người có ý nghĩ cùng đảm lược lớn như Tiêu Ngự.

Không vào hang cọp sao bắt được cọp con? Lợi nhuận luôn luôn tồn tại cùng với nguy hiểm.

“ Trước tiên đi tìm quái cấp ba bình thường xem thử, nếu như có thể, sau đó khiêu chiến với quái cấp năm, cấp sáu sau vậy.” Tiêu Ngự hướng tới sa mạc ngoài thành, đi tới khu vực của quái cấp ba sa mạc Dã Cầu.

Sa mạc rộng lớn yên tĩnh không một bóng người. Ánh trăng yếu ớt chiếu xuống, căn bản không thể tới được mặt đất, tầm nhìn chung quanh chỉ có chừng hai, ba mét, một mảnh đen kịt, yên tĩnh tới dọa người, thỉnh thoảng truyền tới một ít tiếng gió thổi như khóc, tiếng gầm thét thảm thiết của dã thú, vừa lại như tiếng tru khóc của u linh vậy. Nếu đổi lại là một game thủ bình thường khẳng định nửa đêm sẽ không dám đi dạo tới đây, nhưng là Tiêu Ngự bất chấp tất cả, mặc dù trong nội tâm có chút sợ hãi, nhưng là so sánh với sự sinh tồn, việc này không thể quan trọng hơn.

“ Ta có thể.” Tiêu Ngự trong lòng có một tín niệm vô cùng kiên định.

Trong sa mạc xuất hiện lác đác vài ánh huỳnh quang, có thể cảm giác được một chút các sinh vật đang di động, Tiêu Ngự biết, tất cả đều là quái cấp ba sa mạc Dã Cầu, con mắt của Dã Cầu, trong đêm có thể phát ra ánh sáng huỳnh quang màu xanh biếc.

Hai điểm huỳnh quang nhanh chóng hướng lại gần Tiêu Ngự, một con Dã Cầu hướng Tiêu Ngự đánh tới, không nhìn thấy được thân thể của con Dã Cầu, hẳn chỉ có thể dựa theo cảm giác của mình trong đêm tối, không ngừng dùng chuỷ thủ đón đỡ, đâm, công kích dã cầu.

Ngắm chuẩn vào con mắt phát ra ánh huỳnh quang của con Dã Cầu, dồn sức đánh xuống.

Dịch Cốt!

Sau khi Dịch Cốt công kích tới phương vị yếu hại của đối phương thì bước tiếp theo lại không cần có nhân lực tốt, chỉ cần dựa vào cảm giác của cổ tay là được rồi, mà phương diện này, Tiêu Ngự lại am hiểu nhất.

Xà nha chuỷ thủ sắc bén xuyên qua thân thể Dã Cầu, hung mãnh dọc một lỗ hồng thật sâu trên đầu của Dã Cầu, trong bóng tối, một mùi vị tanh tưởi nồng nặc của máu phát ra.

Dã Cầu thấp hơn Tiêu Ngự tới bốn cấp, bị công kích vài cái, thảm thiết ngã xuống mặt đất.

Vừa không có giá trị kinh nghiệm lại vừa không có độ thuần thực kỹ năng.

Tiêu Ngự ngồi chồm hổm xuống đất, hai tay mò mẫm tới nửa ngày mới nhặt lên được vài đồng tệ, nhìn thấy vô số ánh lực quang đang hướng tới bên này, chính là đàn dã cầu bị thu hút bởi mùi vị máu tanh mà tới, Tiêu Ngự liền nhanh chóng thoát đi.

“ Giết Dã Cầu rất không có giá trị gì, hay là đi thử quái tứ cấp Sa Mạc Thần Lăn đi.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, quái tứ cấp vẫn có thể đối phó tương đối dễ dàng, lại có giá trị kinh nghiệm, lại có độ thành thực kỹ năng, chỉ là Sa Mạc Thần Lăn ngoại trừ âm thanh lúc bò đi, cũng không có con mắt như Dã Cầu, là điểm đặc thù trong đêm tối rất dễ phát hiện ra.

Tiêu Ngự trong lòng có chút hồi hộp, trong đêm tối mà đi tìm quái thật sự không phải là một chuyện đơn giản, tuy thời cơ có thể gặp một số tình huống ngoài ý muốn.

Tiêu Ngự chuẩn bị đi xuyên qua lãnh địa của Dã Cầu, tới nơi của sa mạc Thần Lăn.

Dọc theo đường đi giết chết không ít sa mạc Dã Cầu, mặc dù không được giá trị kinh nghiệm gì, nhưng lại nhặt được một ít đồng tệ, mặc dù hơi ít, nhưng dù sao cũng là thu hoạch thêm vào ban đêm.

Các bụi cây tùng trên sa mạc mờ mờ ảo ảo trong đêm đen, Tiêu Ngự đi qua, đã nhiều lần bị tiên nhân cầu sinh trường trên sa mạc quần tới.

“ Nếu như ta nhớ không sai, vượt qua cồn cát phía trước, là tới khu vực sinh ra sa mạc Thần Lân.” Cước bộ của Tiêu Ngự có nhanh hơn một chút.

Trong bóng tối, hai đạo u quang như có như không đang rất nhanh chạy tới chỗ Tiêu Ngự, hẳn đây là con mắt của một sinh vật nào đó.

“ là Dã Cầu? không tốc độ của Dã Cầu không có nhanh như vậy!” Hai đạo u quang nọ di chuyển với tốc độ nhanh kinh người, chỉ trong chớp mắt đã nhào tới trước mặt hắn.

Một đạo trảo phong lợi hại chớp tới Tiêu Ngự, cảm nhận được công kích, Tiêu Ngự nhanh chóng nghiêng thân thể trốn tránh, nhưng đối thủ có tốc độ công kích rất nhanh, hẳn hiển nhiên không đủ thời gian, lợi trảo đã vạch trên vai Tiêu Ngự một vết thương lớn.

Nhìn huyết lượng một chút, mất đi 32%, thật là một công kích khá mạnh.

Cách đối thủ chỉ trong gang tấc, Tiêu Ngự rốt cuộc cũng thấy được hình dáng đại khái, thân thể to lớn giống như hổ vậy, phi thường hung mãnh ánh mắt lộng lẫy sâu kín như ẩn như hiện, trong miệng phát ra tiếng gào thảm thiết.

“ Là U Mị! Tiêu Ngự căn cứ trên diễn đàn mà phát hiện ra một chút tin tức, hẳn biết đây là một sinh vật luôn hành động vào ban đêm, thường xuyên xuất hiện ở khu vực quái cấp thấp, U Mị cũng không phải là sinh vật, mà là một ít U Linh, lực chiến đấu phi thường mạnh mẽ, hơn nữa chúng nó giao hoạt phi thường, chỉ khi xác nhận được địch thủ yếu hơn chúng nó, chúng mới động thủ phát động đánh lén với đối phương.

Tiêu Ngự một mình di chuyển trong đêm không thể nghi ngờ đã trở thành mục tiêu công kích của nó.

Trước mắt còn không có tin tức game thủ cung cấp giết chết U Mị, nhưng là U Mị đã hạ thủ với rất nhiều người chơi, những người này đều là ban đêm đi ra ngoài muốn thăng cấp mà chết, U Mị là một trong những chương ngại của người chơi trong hoạt động ban đêm, bất quá số lượng U Mị cực kì nhỏ, chỉ có một số ít game thủ hoạt động ban đêm mới có thể thấy được sinh vật nguy hiểm này..

Vận khí của mình thật là quá thần kì, vừa mới đi ra ngoài thăng cấp liền gặp phải sát thủ bóng đêm U Mị.

37. Chương 37: U Mị.

Tựa hồ cảm giác được quyết tâm mạng đối mạng của Tiêu Ngự, U Mị đột nhiên quay đầu đi, rất nhanh tránh né công kích của Tiêu Ngự, thân thể khê trượt qua chủy thủ của Tiêu Ngự lại rơi xuống đất, vừa mới rơi xuống đất đã nhanh chóng nhảy lên hướng tới Tiêu Ngự mà đánh.

Tốc độ di động của U Mị thật nhanh, nhìn thấy U Mị lại một lần nữa tấn công tới, Tiêu Ngự không ngừng lùi về phía sau, một đạo hàn quang đã hướng tới lồng ngực của Tiêu Ngự.

“ Khẳng định là không xong!” Tiêu Ngự càng tàn nhẫn hơn, chịu đựng chống đỡ công kích của U Mị, chủy thủ trong tay phải hướng tới con mắt của u Mị mà hung hăng đâm tới.

Đầu của U Mị hơi nghiêng một chút, muốn né tránh công kích của chủy thủ trên tay Tiêu Ngự.

Ánh mắt Tiêu Ngự trở nên lạnh lẽo, chủy thủ đột nhiên gia tốc, hàn quang của Xà Nha chủy thủ như chợt loé trong đêm đen, phốc một tiếng, chuẩn xác cắm thẳng vào con mắt của U Mị.

Dịch Cốt!

Tiêu Ngự liền thi triển Dịch Cốt, trước ngực bị móng vuốt của U Mị chụp trúng, đánh bay ra ngoài, vừa mới thi triển Dịch Cốt được một nửa đã bị cắt đứt.

Hệ Thống: Kỹ năng Dịch Cốt độ hoàn thành 69%, tạo thành 69% thương tổn do kỹ năng.

U Mị trên đầu hiện lên hơn 30 điểm giá trị thương tổn.

Nhất giai U Mị: Đặc Thủ quái cấp 5.

U Mị có chừng trên dưới 1500 huyết lượng. Cũng không phải nhiều nhưng nó công kích thật sự quá kinh khủng. Hơn nữa tốc độ lại quá nhanh, trong nháy mắt, Tiêu Ngự đã bị đánh mất 63% huyết lượng. Nếu cứ như vậy, mình sẽ không thoát khỏi nơi này được.

U Mị bị công kích, gào thét liên tiếp, chần chừ vòng quanh Tiêu Ngự. Tìm kiếm thời cơ ra tay.

Tiêu Ngự trong lòng có chút khẩn trương. Còn có 37% huyết lượng mà thôi, Đã không thể chịu được hai lần công kích của U Mị nữa rồi.

Chuẩn bị đúng thời cơ. U Mị chậm rãi hướng tới Tiêu Ngự. Đột nhiên nhảy tới. Nhìn thấy móng vuốt của U Mị nhào tới trước mặt. Tiêu Ngự đã không còn rảnh rồi mà bận tâm tới chuyện khác. Chạy trốn chết quan trọng hơn!

Phỏng đoán phương hướng tấn công của U Mị, Tiêu Ngự một sườn chột vắn, Phấn Thủ Bối Thứ ra tay, chuyển thủ xẹt qua lưng của U Mị, cũng không có tạo thành bất kì thương tổn nào cho U Mị.

Mục đích của Tiêu Ngự không phải công kích U Mị, mà là vì né tránh nó mà công kích.

Độn Hình!

Tiêu Ngự liền sử dụng Độn Hình, tiến nhập vào trạng thái Tiềm Hành, chạy ra bên ngoài. Tốc độ di động chậm rãi khiến cho thần kinh của Tiêu Ngự vẫn đang vào trạng thái khẩn trương.

Hy vọng năng lực dò xét ẩn hình của U Mị không có quá mạnh mẽ, tiêu ngự nhìn qua chung quang một vòng, không xa nơi này có một bụi cây tùng, Tiêu Ngự liền tiềm hành đi tới.

U Mị một kích thất bại, nhìn thấy mục tiêu trong tay đột nhiên biến mất, U mị phấn nộ gào thét, không ngừng đi lại xung quanh một chỗ, nhưng là không tìm thấy tung tích của Tiêu Ngự.

Nó là u linh quái, khứu giác đã kém với đám quái thú bình thường, hơn nữa hiện tại là đêm tối, Độn Hình của Tiêu Ngự còn có hiệu quả cường hoá ẩn hình, U Mị nhất thời trong một hồi lâu mà vẫn tìm không ra Tiêu Ngự.

Gian nan di động bước chân, khoảng cách với U Mị ngày càng xa, đã tới gần bụi cây tùng, Tiêu Ngự nghiêng mình trốn vào trong bụi cây tùng, hiệu quả ẩn hình của Độn Hình biến mất.

Chung quanh đây không có công sự che chắn thích hợp khác, Tiêu Ngự chỉ có thể ẩn trốn ở trong bụi cây mà không thể ra được. Hắn ngồi xuống, bắt đầu gặm ăn bánh mì khôi phục huyết lượng.

Phía xa xa U Mị đứng yên tại chỗ cúi đầu gào thét, tìm kiếm tung tích Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự không chế hơi thở của mình, bởi vì quái vật hệ U Linh đối với hơi thở phi thường mẫn cảm.

Huyết lượng chậm rãi hồi phục, Tiêu Ngự biết, thời gian của mình cũng không còn nhiều, hiện tại phải hồi phục càng nhiều, thì lát nữa càng có cơ hội chạy thoát.

Tìm kiếm hồi lâu, U Mị tựa hồ ngửi được mùi vị gì đó, hướng tới địa phương ẩn trốn của Tiêu Ngự tìm kiếm.

Tiêu Ngự nhìn thấy U Mị đang hướng tới bên này mà từ từ đi tới, không khỏi xiết chặt chuyển thủ trong tay, Tiêu Ngự biết, chiến đấu lại phải bắt đầu rồi, hắn nhanh chóng bồi độc lên thanh chuyển thủ.

“ 65%!” Tiêu Ngự nhìn huyết lượng bản thân một chút, có thể chịu được hai lần công kích nếu không có gì sai biệt, đây là tình huống U Mị không có bạo kích.

U Mị hướng tới bụi cây tùng mà cúi đầu gào thét, con mắt u lãnh tập trung vào vị trí của Tiêu Ngự.

“ Bị phát hiện.” Tiêu Ngự đình chỉ hồi máu, đứng lên, chuẩn bị tư thế chiến đấu, đối mặt với U Mị.

Hống!

U Mị hướng tới vị trí Tiêu Ngự đang đứng đây, một tiếng thành thịch, một gốc cây to bằng người lớn trong bụi cây đang che chắn cho Tiêu Ngự bị bẻ gãy, đập bay ra ngoài, U Mị rơi ở trên mặt đất, thân hình hơi dừng lại, tiếp tục hướng tới Tiêu Ngự đi lên.

Móng vuốt trong tay U Mị chợt loé hàn quang, nhìn thấy lực lượng to lớn của U Mị, Tiêu Ngự kinh hãi không thôi.

Mắt của Tiêu Ngự quét một vòng chung quang, nhanh chóng thối lui về bên phải, thối lui tới một địa phương tương đối trống trải, tạo không gian cho mình thi triển kĩ năng, nhìn thấy U Mị hướng tới mình đánh đến, Tiêu Ngự triệt thoái về phía sau vài bước, một kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ xuất hiện.

Trong bóng tối, Tiêu Ngự căn bản không thấy rõ bộ dáng của U Mị, chỉ có thể dựa vào ánh trăng ảm đạm mà xác định vị trí của U Mị, hàn quang hiện lên, chuỷ thủ của Tiêu Ngự hung hăng đánh trúng nó.

Hệ thống: Phản Thủ Bối Thứ độ hoàn thành 90%, tạo thành 150% thương tổn do kĩ năng.

Bởi vì tầm mắt quá mờ, Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng thi triển cũng không có thuận lợi, thế nên chỉ hoàn thành được 90%.

Trên đầu U Mị hiện lên hơn 120 điểm giá trị thương tổn, thêm vào đó là một đám 5 điểm thương tổn do độc tố, mặc dù ít, nhưng có thời gian tích lũy, lượng thương tổn cũng phi thường khả quan, nhìn thấy huyết lượng còn thừa của U Mị, Tiêu Ngự trong lòng vui vẻ, tốc độ hồi phục huyết lượng của U Mị rất chậm, mới vừa rồi Tiêu Ngự thi triển Dịch Cốt tạo thành thương tổn, nó chỉ khôi phục được non nửa.

Đối với sinh vật có tốc độ hồi phục huyết lượng chậm, biện pháp thích hợp để giết chết nó chính là từ từ chậm rãi giết nó!

Thân thể của Tiêu Ngự xoay tròn, một đòn Bối Thứ xuất ra, không ngừng lùi về phía sau, chuỷ thủ hướng tới con mắt của U Mị hung hăng đâm xuống, dùng toàn bộ lực lượng của bản thân.

Dịch cốt!

Vừa mới thi triển được một nửa, một cỗ lực mạnh từ trên vai truyền tới, Tiêu Ngự kêu lên một tiếng, bị đánh bay ra ngoài, khó khăn lắm mới đứng lên được, vẫn còn lại 33% huyết lượng.

Trên đầu U Mị hiện lên hai con số thương tổn, Bối Thứ kĩ năng cùng Dịch Cốt kĩ năng độ hoàn thành đều không cao, đều chỉ tạo thành hơn trăm điểm giá trị thương tổn, U Mị vẫn còn lại hơn một nghìn huyết lượng.

“Huyết lượng còn nhiều lắm, căn bản không có cơ hội chiến thắng.” Mặc dù ử rũ, nhưng Tiêu Ngự cũng không có bỏ qua, buông tha có ý nghĩ bỏ qua hy vọng sinh tồn cuối cùng của mình.

38. Chương 38: Kĩ Năng Ăn Khớp.

Tất cả kĩ năng đều đang trong thời gian đóng băng, huyết lượng chỉ còn lại có 33%, Tiêu Ngự sẽ không ngu ngốc tới mức đánh lộn tay không với U Mị, bằng tốc độ nhanh nhất của mình mà chạy lên một sườn núi.

Tốc độ của U Mị thực sự quá nhanh, chỉ là trong chớp lát, liền vọt tới bên người Tiêu Ngự, nhìn thấy thân thể thật lớn của U Mị tiến tới mình, hân thân thể rùn xuống, từ trên sườn dốc nhảy thẳng xuống dưới.

Khó khăn lắm mới né tránh được tấn công của U Mị, Tiêu Ngự tựa như một cái hồ lô mà lăn đi, từ trên sườn dốc lăn xuống dưới, lộn nhào xuống mặt đất, cái đầu của Tiêu Ngự ngúc ngắc chuyển hướng, thân thể cố gắng đứng vững, lập tức liều mạng chạy tới phía trước.

Hổng!

U Mị từ trên sườn dốc cồm cồm nhảy xuống dưới, vừa lại rơi vào một khoảng không, rơi xuống phía dưới mặt đất, vững vàng đứng lên, hướng tới phương hướng của Tiêu Ngự chạy trốn mà đuổi theo.

2 giây, 1 giây, U mị đã tới khoảng cách rất gần, Độn Hình!

Nhìn thấy kĩ năng Độn Hình thời gian làm lạnh đã xong, Tiêu Ngự nhanh chóng thi triển Độn Hình kĩ năng, tránh né công kích của U Mị, lại lần nữa biến mất trong tầm mắt U Mị.

Tiêu Ngự lại biến mất làm cho U Mị cực kì phần nộ mà thét gào lên, móng vuốt liên tục cào cào cát trên mặt đất, vô số hạt cát hướng tới phương hướng của Tiêu Ngự bắn thẳng đến, đánh vào trên người Tiêu Ngự, bùm bùm một tiếng vang hỗn loạn.

“Xong hết rồi, bị phát hiện.” Những hạt cát này đã xác định vị trí chính xác của Tiêu Ngự, U Mị bạo rống lên một tiếng, hướng tới vị trí của hắn mà đánh.

Oanh một tiếng, một cái vỗ thật mạnh lên người Tiêu Ngự, hất văng hắn ra ngoài, nặng nề té rớt xuống mặt đất.

Vẫn còn 2% huyết lượng. Tiêu Ngự nhanh chóng chuẩn bị hồi phục hoàn cấp thất ra sử dụng. Huyết lượng trong nháy mắt đã phục hồi nguyên vẹn.

Vì đánh chết U Mị mà tiêu hao một lọ hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt có đáng giá hay không, Tiêu Ngự đã không còn thời gian rảnh rỗi để ngẫm nghĩ. Nếu không uống hồi phục hoàn cấp thất sợ rằng hắn đã không thể sống sót nữa rồi.

Vì một đường sinh cơ. Tiêu Ngự tình nguyện dùng hết bình hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt này.

Sau khi huyết lượng hồi phục xong. Tiêu Ngự chạy với tốc độ nhanh nhất. Nhím chăm chăm vào thời gian đóng băng kĩ năng. Bối Thứ xong, Dịch Cốt xong. Phản Thủ Bối Thứ cũng xong.

U Mị phía sau không có buông tha cho Tiêu Ngự. Gào thét đánh tới. Tiêu Ngự xoay người, đối mặt với U Mị. không ngừng lùi về phía sau.

“Nhất định phải thành công. Không thành công sẽ không có cơ hội nữa.” Nhìn thấy thân hình thật lớn của U Mị đang hướng tới mình mà đánh tới. Tiêu Ngự thân thể lùi về phía sau vài bước, thân hình như một cây cung, lực đạo toàn thân đột nhiên tăng vọt. Phản phát như một quả tạc đạn vừa phát nổ trong nháy mắt vậy. Phóng xuất ra năng lượng thật lớn.

Hống! trong cổ họng Tiêu Ngự cũng phát ra tiếng rít gào như dã thú, cơ nhục ở tay phải không ngừng run rẩy.

Không thành công thì cũng thành nhân, Tiêu Ngự đã không có đường lùi.

Phản Thủ Bối Thứ!

Đồng tử Tiêu Ngự bỗng nhiên khuếch trương, ở thời khắc này, Tiêu Ngự nhìn thấy rõ ràng ánh mắt u lãnh của U Mị, thân thể liền xoay tròn một cái, lợi trảo của U Mị cơ hồ xẹt qua vai hắn, trên vai còn truyền tới cảm giác đau nhức nóng bỏng, nhưng lúc này hắn đã bất chấp tất cả, chuyển thủ về lên một đường cong gia tốc, lực đạo cực mạnh, xuyên vào lưng của U Mị.

Hệ thống: Phản Thủ Bối Thứ độ hoàn thành 100%, tạo thành 300% thương tổn do kĩ năng, phát huy hiệu quả : Phá Giáp.

“Không bị cắt đứt, thành công!” Tiêu Ngự run lên vài cái.

U Mị trên đầu hiện lên hơn 389 điểm giá trị thương tổn, Tiêu Ngự cũng bị lợi trảo của U Mị làm mất đi 30% huyết lượng.

Năng lượng không lồ ẩn chứa trong thân thể hình như vẫn chưa được phóng thích, nương theo cổ lực lượng cường đại này, Tiêu Ngự vừa lại quay về, chuyển thủ kéo về như chớp, trên lưỡi đao chợt loé lên ánh sáng đỏ sẫm.

Bối Thứ!

Không phải xoay tròn 60 độ mà là 180 độ, Thân thể Tiêu Ngự phảng phất như được ai đó dẫn dắt vậy, tự nhiên như thế, một cổ lực lượng cổ quái thì triển ra Bối thứ kĩ năng.

Hoàn toàn dựa vào tính chất phối hợp của thân thể, cùng với năng lực phản ứng cực nhanh, Tiêu Ngự đã hoàn thành Phản Thủ Bối Thứ rồi Bối Thứ một cách ăn khớp, Tiêu Ngự thậm chí không biết, phương thức thi triển như vậy, có hữu dụng hay không, mà là không tự chủ được thi triển ra.

Trong đầu Tiêu Ngự hiện lên một ý nghĩ, thì ra truyền thuyết Ân Trạch Tư này hình thức chiến đấu của chức nghiệp cận chiến này không phải là hình thức tự do toàn bộ, mà là hình thức tự do, máy chủ đối với game thủ cũng có tác dụng dẫn đạo nhất định, mới vừa rồi sở dĩ mình thi triển thuận lợi Bối Thứ kĩ năng như vậy là được máy chủ đầu não dẫn đạo rồi.

Xích một tiếng, Từ trên lưng U Mị, một cỗ chất lỏng hôi thối phun ra, bắn tung toé lên mặt Tiêu Ngự.

Hệ thống: Bối Thứ kĩ năng độ hoàn thành 102% tạo thành 110% thương tổn do kĩ năng, tạo thành hiệu quả: Xuất Huyết trong 10giây, Hoàn thành Phản Thủ Bối Thứ - Bối Thứ kĩ năng ăn khớp, đạt được ba điểm liên kích.

Tiêu Ngự không rảnh xem hệ thống nhắc nhở, nhìn thấy trên đầu U Mị bay lên 214 giá trị thương hại, hẳn biết, mình đã thành công.

U Mị phát ra một trận gào thét, công kích của Tiêu Ngự đã làm nó bị tổn thương phi thường nghiêm trọng.

U Mị xoay đầu lại đánh về phía Tiêu Ngự, thế công mặc dù không có sắc bén như vừa rồi, lực chiến đấu vẫn phi thường cường hãn như trước.

Huyết lượng của U Mị đã không còn nhiều lắm, Tiêu Ngự còn có 70% huyết lượng, nhìn thấy móng vuốt của nó chộp hướng tới mình, Tiêu Ngự không lùi mà tiến tới, Chủy thủ trên tay phải hướng tới con mắt trần ngập phần nộ của U Mị mà đâm xuống. Không phải người chết thì ta vong, Tiêu Ngự không còn sợ hãi nữa.

Dịch Cốt!

Tiêu Ngự hoàn thành một cái kĩ năng cuối cùng, lồng ngực lập tức chịu một lực đạo thật lớn đánh văng ra ngoài, Dịch Cốt kĩ năng chỉ hoàn thành 53%.

Tiêu Ngự nặng nề té ngã trên mặt đất, lau máu ở khoé miệng một chút, nhìn lại huyết lượng của bản thân, vẫn còn lại 5%, thấy vậy Tiêu Ngự bị dọa khiếp, không ngờ được U Mị lại ra bạo kích, một kích đánh mình hết tới 65% huyết lượng.

Bị Dịch Cốt công kích, U Mị trên đầu hiện lên 221 điểm giá trị thương tổn, như U Mị cũng chưa có chết, lão đảo đánh tới Tiêu Ngự.

Nhìn thấy U Mị còn muốn công kích mình, Tiêu Ngự bị dọa tới hồn phi phách tán, đứng lên bỏ chạy, chỉ còn lại 5% huyết lượng, là tuyệt đối không có khả năng chịu được một kích của U Mị.

-20

-20

Một đám thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu U Mị, nó rút cuộc cũng không chống đỡ được nữa ngã ầm ầm trên mặt đất.

Nhìn thấy giá trị kinh nghiệm hiện lên, Tiêu Ngự lúc này mới thở phào một hơi, ngã ngồi ở trên mặt đất, không ngừng thở hổn hển, rút cuộc cũng giết chết được U Mị.

39. Chương 39: Dạ Ngọc Hạng Liên (*)

Trong lúc vô tình hệ thống nhắc nhở, nhìn thấy kĩ xảo ăn khớp Phản Thủ Bối Thứ - Bối Thứ kĩ năng, Tiêu Ngự sững sờ nửa ngày, không nghĩ tới kĩ năng trong lúc đó còn có thể thi triển ăn khớp nữa, không ngờ phát huy tới 102% kĩ năng Bối Thứ.

Trước mắt đột nhiên sáng ngời, dường như một mảnh thiên địa mới vừa xuất hiện trước mắt Tiêu Ngự, thì ra 100% độ hoàn thành kĩ năng cũng không phải đỉnh núi cao! Còn có thể tạo thành giá trị thương tổn cao hơn nữa!

Bất quá ngẫm lại quá trình thi triển vừa rồi, kĩ xảo ăn khớp Phản Thủ Bối Thứ - Bối Thứ là do lúc mình vô ý mà thi triển ra, nếu nữa muốn mình làm lại một lần nữa, sợ rằng cũng không thể tìm lại được cảm giác vừa rồi, cái loại kĩ xảo ăn khớp kĩ năng này đối với Tiêu Ngự mà nói, sợ rằng không có tính thực dụng cao,

hơn nữa phạm vi tăng lên cũng ít, mới vừa rồi thi triển thuận lợi như vậy, bất quá cũng chỉ tăng lên 2% độ hoàn thành, có thể nghĩ muốn đạt được độ hoàn thành càng cao càng khó khăn nhiều.

“ Sau này thử lại vậy.” Tiêu Ngự biết, trước mắt mình vẫn không thể thi triển kỹ năng với độ khó và độ hoàn thành cao như vậy, không thể một bước lên ngọn được mà phải từ từ bước vững chãi từng bước trên mặt đất đã, chờ khi trụ cột vững chắc rồi, thi triển kỹ năng có độ khó cao cũng không phải chuyện khó khăn gì.

Nhìn thoáng qua thi thể U Mị dưới mặt đất, Tiêu Ngự mỉm cười.

“ Không dễ dàng, tên này thật là khó khăn, ta chỉ tiếc bình máu thôi, không biết có ra đồ tốt gì không nữa, cũng đừng làm ta lỗ vốn nhé.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, hướng tới thi thể U Mị đi đến.

U Mị thuộc về đặc thù quái hệ U Linh, thường xuyên hoạt động trong đêm, đánh lén những game thủ đơn độc yếu hơn chính mình, nếu gặp phải game thủ có cấp bậc cao hơn, nó chạy trốn với tốc độ vô cùng nhanh, có rất ít game thủ có thể giết được chúng nó, hơn nữa chúng nó am hiểu hoạt động trong ban đêm, game thủ có khả năng chết vì U Mị cũng không nhiều.

Loại quái đặc thù này thường có xác suất rơi ra vật phẩm rất cao, Tiêu Ngự mò mẫm nửa ngày trên thi thể U Mị rốt cuộc cũng nhặt từ dưới đất lên một cái vòng cổ.

Dạ Ngọc Hạng Liên (1): Vật phẩm đặc thù, Tầm nhìn trong đêm +5.

Không ngờ lại là món đồ cực tốt gia tăng tầm nhìn trong đêm, Tiêu Ngự cầm vòng cổ này trên tay mà run lên, gia tăng tầm nhìn trong đêm, chẳng phải có ý nghĩa mình có thể đi tìm quái trong đêm sao?

Tầm nhìn trong bóng tối của Tiêu Ngự là 5 điểm. Đeo thêm cái vòng cổ này thì tầm nhìn của hắn trong bóng tối sẽ chẳng phải là gia tăng gấp đôi sao.

“ Không biết hiệu quả thế nào.” Tiêu Ngự mang Dạ Ngọc Hạng Liên đeo lên cổ.

Sau khi đeo Dạ Ngọc Hạng Liên cảm thấy xung quanh như sáng ngời lên. Đã miễn cưỡng nhìn thấy rõ ràng tình huống trong vòng khoảng chừng 5 mét rồi. Mặc dù tầm nhìn vẫn còn khá thấp nhưng đối với Tiêu Ngự hoạt động về đêm không thể nghi ngờ đã tăng thêm vài phần đảm bảo.

“Đổi lại được cái vòng cổ này vậy thì bình sơ cấp hồi phục hoàn cũng không có bị uống phí rồi.” Tiêu Ngự lại mò mẫm hồi lâu trên mặt đất. Mới nhặt được phía dưới thi thể U Mị là hai miếng ngân tệ. Tiêu Ngự cũng không quên chuyện này.

Tiêu Ngự đứng yên tại chỗ khôi phục huyết lượng. Thân thể của U Mị từ từ tan biến đi, phẳng phất như chưa từng bao giờ xuất hiện vậy.

Nếu gặp lại loại sinh vật như U Mị này. Tiêu Ngự trầm nghĩ. Mình nếu không có sơ cấp hồi phục hoàn đan chỉ sợ sẽ phải chết không nghi ngờ gì.

“ Vận khí của ta sẽ không kém như vậy đâu.” Tiêu Ngự biết, mình dựa vào vận may thì thật nguy hiểm, suy nghĩ một chút, hắn quyết định tìm tòi trong bí mật, ẩn núp mà tìm quái.

Hồi lâu, mới tìm được một chỗ bụi cây tương đối dày đặc, khoảng cách không xa với bụi cây chính là dòng chảy của Hắc Ám Thánh Tuyền, thời khắc mấu chốt, còn có thể lợi dụng Hắc Ám Thánh Tuyền mà thoát đi, bất quá đối với Hắc Ám Thánh Tuyền, Tiêu Ngự trong lòng còn một chút chờ mong, hy vọng đừng xuất hiện tình huống như trước.

Ti Ti, Một con sa mạc Thần Lăn đầu tiên đã xuất hiện trong tầm mắt của Tiêu Ngự, tầm nhìn của hắn có tăng lên chút ít, cho nên lúc hai bên còn cách nhau chừng 5 mét, hắn liền phát hiện ra con sa mạc Thần Lăn đang hướng lại đây.

Nhìn thấy sa mạc Thần Lăn hướng tới mình đánh tới, Tiêu Ngự một cái Phấn Thủ Bối Thứ ra tay.

95% độ hoàn thành kỹ năng, tạo thành 200% thương tổn do kỹ năng, sa mạc Thần Lăn bị đánh bay ra ngoài, ngã xuống trên mặt đất, trên đầu bay lên 220 giá trị thương tổn, cũng không đứng lên được nữa.

Đánh chết sa mạc Thần Lân thật sự rất dễ, bất quá ban đêm mà đánh nó, vẫn khó hơn một chút mà thôi, Tiêu Ngự không định đi tìm quái vật mạnh hơn, cứ đứng ở trong bụi cây tùng này mà không ngừng đánh chết sa mạc Thần Lân.

Như vậy chốc lát đã qua 5h, Tiêu Ngự nhìn giá trị kinh nghiệm của mình một chút, đã tới 67%, giá trị kinh nghiệm tăng lên ước chừng trên dưới 27%, nhưng Tiêu Ngự đã phi thường thoả mãn, ngoại trừ thu được kinh nghiệm, hắn còn thu hoạch được gần 1 kim tệ, hơn nữa trước sau thu hoạch được đã có gần 12 kim tệ trong túi rồi.

Tiêu Ngự kiên nhẫn tìm kiếm tung tích của Sa mạc Thần Lân, ánh mắt đảo qua bên cạnh bụi cây tùng không xa nơi hắn đứng, ánh mắt sáng lên, hắn phát hiện gần bụi cây có một gốc được thảo âm thầm sinh trưởng.

Tiêu Ngự đi tới, xem xét hình dạng của cây được thảo một chút, là nhất giai được thảo ma lực thảo, là được thảo chế tạo hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt.

“Hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt có thể so với hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, lúc này thật là buôn bán lời mà, lại nhất được bảo bối.” Tiêu Ngự cúi người, bắt đầu thu thập cây được thảo nọ.

Trước mắt một lọ hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt giá trị ước chừng khoảng 15 kim tệ, chẳng khác gì giá trị của ba bình hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt cả, có lẽ có người nghi hoặc tại sao hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt lại đắt như vậy. Nguyên nhân rất đơn giản, trước mắt có thể cần dùng hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt cũng là một ít đoàn đội mà thôi, hơn nữa là cung cấp cho Hắc Vũ, Tất Mã các nghề nghiệp trị liệu thuật này, thì được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt sẽ chuyển hoá thành huyết lượng của các người chơi chức nghiệp cận chiến khác, như vậy một lọ được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt có thể tương đương với việc sử dụng sáu bảy bình được hoàn hồi phục trong nháy mắt. Trước mắt bình được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt này giá tầm 15 kim tệ nhưng giá cả vẫn đang không ổn định, giá cả còn có khả năng tăng lên.

Có được thảo mà không có phương pháp điều chế cũng bằng không, tuy nói một gốc cây ma lực thảo trên thị trường cũng bán được năm sáu kim tệ, nhưng nếu chỉ bán nguyên liệu ra mà nói, rất không có giá trị.

=====

(*)

(1) Hạng Liên: Dây Chuyền!

40. Chương 40: Nhiệm Vụ Đưa Tin (*)

Cả đêm, thua hoạch coi như không tồi, rạng sáng, chân trời hiện lên một chút màu sáng bạc, Tiêu Ngự về tới thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc.

Logout một chút, Tiêu Ngự ra ăn cơm rồi lại quay vào trò chơi.

Chân trời vừa mới lộ ra một chút nắng, các người chơi trong các trấn nhỏ lại bắt đầu rộ lên, trên đường mọi nơi đều có game thủ lai vãng.

Bổ sung một chút các vật phẩm bị tiêu hao, Tiêu Ngự hướng tới Dong Bình công hội đi đến, hắn muốn tiếp nhận một ít nhiệm vụ đơn giản, tại lúc đánh quái thuận tiện có thể kiếm thêm một chút điểm kinh nghiệm thưởng do nhiệm vụ.

Đưa tin cho vong linh vu sư Cáp Mông Tư, ở một địa phương phía nam cách thị trấn nhỏ Tháp ba Khắc khoảng 30 km, có một ngôi mộ cổ từ thời đại Ai Lạp Tây Á đế quốc, đó là nơi của vong linh vu sư Cáp Mông Tư, đem phần thư tín này chuyển giao cho hắn. Độ khó của nhiệm vụ, không biết, khen thưởng cho nhiệm vụ, không biết. Nhiệm vụ yêu cầu nghề nghiệp: đạo tặc.

“Nhiệm vụ thật kì quái.” Nhìn thấy nhiệm vụ này trên bảng nhiệm vụ, Trong lòng Tiêu Ngự đột nhiên thấy hiếu kì, cái này cuối cùng là dạng nhiệm vụ gì đây?

“ Trong mộ cổ là nơi sinh sống của quái cấp 10 Tri Chu (* Tri Chu: Nhện) hẳn là không có vấn đề gì, hơn nữa còn có thể giết Tri Chu mà luyện cấp.” Tiêu Ngự nhìn tư liệu bên cạnh, cân nhắc một chút xem mình có nên tiếp nhận nhiệm vụ này hay không, thanh chuỷ thủ ở trên tay xoay tròn một vòng theo thói quen, chuỷ thủ nhảy múa trên mười năm đầu ngón tay của Tiêu Ngự, đẹp đẽ như vũ đạo múa ba lê vậy.

Tiêu Ngự suy nghĩ thật lâu, cuối cùng vẫn là không chống đỡ nổi sức hấp dẫn của nhiệm vụ kì lạ này, vừa ngẩng đầu lên, đang chuẩn bị cùng NPC của lính đánh thuê công hội nói chuyện, bỗng dưng phát hiện, bầu không khí chung quanh có điểm kì dị.

Tiêu Ngự liếc mắt một cái ra chung quanh, phát hiện ra ánh mắt của mọi người đều tập trung lên tay phải của mình, một vẻ mặt lạ lùng không thể tin nổi, chuỷ thủ trên tay Tiêu Ngự không có dừng lại, xoay tròn nhảy múa trên đầu ngón tay của hắn.

- Vậy mà có người có thể đem chuỷ thủ ra chơi đùa như vậy? - Một đạo tặc nhìn thanh chuỷ thủ trên tay mình tặc lưỡi nói, thử làm như Tiêu Ngự xoay tròn thanh chuỷ thủ của mình, nhưng là chuỷ thủ của hắn mới xoay được một chút, lưỡi dao của thanh chuỷ thủ đã cắt vào cổ tay tên đạo tặc nọ, máu tươi lập tức trào ra ngoài.

Tiêu Ngự đã biết tất cả người chơi tại sao lại nhìn chăm chú nhìn mình. Nhanh chóng đình chỉ chuyển động, nắm chuỷ thủ. Nói với NPC của Dong Binh công hội:

- Nhiệm vụ này ta nhận.

- Đây là thư tín. Mời ngày cất kị. Nhiệm vụ này có thời gian là hai ngày. - Trung niên NPC đưa cho Tiêu Ngự một phong thư kì lạ. Thư tín là dùng giấy bằng da dê cũ kĩ mà bao lấy. Phía trên không viết tên người nhận cùng danh tự người viết.

Tiêu Ngự tiếp nhận thư tín, sau khi đăng kí xong, nhanh chóng thoát khỏi Dong Binh công hội.

Mình vừa rồi thật sự quá huênh hoang mà. Sau này không thể tái diễn việc này được. Tiêu Ngự đặt thư tín vào trong bọc hành trang. Hướng đến phía nam thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc đi tới. Nhiệm vụ này chỉ có thời gian hai ngày, hẳn có thời gian rất dư dả để làm nhiệm vụ.

Từ thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc đi về phía nam. Thực vật dần dần nhiều lên, trong hoang mạc sinh trưởng nhiều nhất là các bụi cây lùn. Như vậy địa hình tương đối bí mật. Đối với Đạo Tặc chuyên ẩn nấp đánh lén mà nói là địa điểm chiến đấu phi thường thích hợp.

Ven đường gặp một ít quái cấp thấp, đều bị Tiêu Ngự diệt sạch.

Tiêu Ngự dọc đường đi không ngờ lại phát hiện ra được không ít các loại dược thảo, có Phong Vị thảo, Khổ Dự thảo, ... đều là các loại dược thảo nhất giai làm nguyên liệu để chế tạo ra các loại thuốc tăng kháng tính, thuốc giải độc, mặc dù không đắt giá giống như Ma Lực Thảo, Huyết Lâm thảo, nhưng dùng để rèn luyện độ thuần thực ma Dược học kĩ năng cũng không tệ lắm.

Xem ra dược thảo đều sinh trưởng ở phía nam nơi có lượng nước mưa khá nhiều, nhưng Tiêu Ngự không dám đi quá xa về phía nam, khoảng cách với thành trấn càng xa, quái vật cấp bậc càng cao, rất dễ gặp phải nguy hiểm.

Tiêu Ngự đi lên một sườn núi cao, nhìn ra xa xa một chút.

“ Thiệt là nhiều quái.” Tiêu Ngự lú lười không thôi, xa xa có rất nhiều đàn dã ngưu hoạt động, từng đàn chạy vội trên vùng thôn dã này, chân giẫm xuống đất tạo lên một mà khói bụi mịt mù.

Dã Ngưu là quái cấp tám. Chúng nó là một số ít sinh vật sống thành đàn, có hộ giáp cứng rắn, phòng ngự rất cao, công kích cũng khá mạnh, các người chơi gặp phải sinh vật này trên cơ bản đều phải đi đường vòng tránh qua, có rất ít người chơi ngu ngốc tới mức công kích vào đám sinh vật khó chơi này.

“ Xuyên qua khu vực đám dã ngưu này hoạt động là một việc làm nguy hiểm.” Việc nguy hiểm, Tiêu Ngự hà tất phải làm.

Tiêu Ngự cẩn thận từng ly từng tí một tránh né bầy đàn Dã Ngưu, lấy các bụi cây sinh trưởng chung quanh làm công sự che chắn, hướng tới phương hướng đã định chạy vội, nhìn lại xa xa phía trước, nhìn thấy xa xa

phía cuối sa mạc có một dãy núi dài vô cùng.

Tiêu Ngự nhói tới lời nói chuyện hẳn nghe được tại chợ đêm, Áo Phong hạp cốc có rất nhiều Huyết Lâm thảo sinh ra.

“Hướng phía nam đi chừng hai mươi phút đồng hồ chính là Áo Phong Hạp Cốc, quái cấp hai mươi, chờ ta gửi thư tín xong thì đi thử xem sao.” Tiêu Ngự muốn đi thu thập một ít huyết lâm thảo, chế tạo thành hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, như vậy có thể đảo bảo thêm vài phần cho lúc mình sát quái, Tiêu Ngự hiện tại là khó có khả năng chống đỡ với công kích của quái cấp 20, nhưng hẳn là đạo tặc, trộm một ít huyết lâm thảo chắc không có vấn đề gì.

Tiêu Ngự đi qua một bụi cây tùng, con mắt tìm tòi mặt đất chung quanh một chút, nhìn không thấy có được thảo gì sinh trưởng cả.

Ầm ầm, một trận chấn động cả mặt đất, thanh âm mạnh mẽ giống như bài sơn đảo hải vậy, như cuốn sạch tất cả tới nơi.

Nghe thanh âm như thế, Tiêu Ngự biến sắc, là đàn dã ngưu tới!

Tiêu Ngự nghiêng mình trốn vào trong một bụi cây tương đối rậm rạp, nhìn thấy xa xa một mảnh đen kịt, đàn dã ngưu đang tới gần, Tiêu Ngự nấp ở trong bụi cây tùng, tiến nhập vào trạng thái tiềm hành.

Tiêu Ngự trong lòng không khỏi thấp thỏm không yên, bụi cây này liệu có thể chống đỡ nổi khi bị bầy đàn dã ngưu đánh vào không?

Mặt đất run rẩy, nơi này đám sinh vật cấp thấp này nghiễm nhiên trở thành chúa tể, không có bất kì sinh vật nào có đủ can đảm khiêu chiến với chúng nó. Oanh, một khối đá lớn đã bị đàn dã ngưu chạy qua đánh tan thành từng mảnh nhỏ, các mảnh vỡ của tảng đá lớn đó vỡ tứ lung tung, rơi xuống mặt đất, lại bị đám dã ngưu này chạy qua giẫm thành những mảnh vỡ nhỏ hơn nữa.

Tiêu Ngự choáng váng, ngay cả tảng đá lớn như vậy cũng bị nghiền nát, vậy mình ẩn thân trong đám bụi cây tùng này có thể chống đỡ được đàn dã ngưu đánh vào hay sao?

=====

(*)

() Dã Ngưu: trâu rừng.

41. Chương 41: Gặp Là Chiến. (*)

“Hy vọng vận khí không quay lưng lại với ta.” Tiêu Ngự lẳng lặng đứng ở trong bụi cây tùng, chờ đợi vận mệnh sắp phủ xuống mình.

Đàn dã ngưu vọt tới bụi cây tùng liền phân ra hai hướng mà chạy không có nhảy vào bụi cây tùng, hàng trăm nghìn con Dã Ngưu chạy qua khoảng cách không tới 5 mét thanh âm giẫm đạp lên mặt đất ù ù như trống trận, đinh tai nhức óc, làm khí huyết Tiêu Ngự bốc lên rất là khó chịu.

May mắn chính là, đàn Dã Ngưu không có nhảy vào bụi cây, mình không có thành miếng thịt băm do bị giẫm đạp.

“Phật tổ phù hộ.” Tâm trí đang treo giữa không trung của Tiêu Ngự dần dần được thả xuống.

Tất nhiên con trâu rừng chạy vội qua bụi cây tùng, nhưng có ba bốn mươi con Dã Ngưu lại ngừng lại, vây quanh bụi cây tùng.

Tiêu Ngự cả kinh, chẳng lẽ đã bị phát hiện? đột nhiên phát hiện mục tiêu của Dã Ngưu này không phải là mình mà là những con trâu này đang gặm nhấm từng tảng lá xanh của bụi cây.

“Ta sao lại quên vấn đề này nhỉ.” Tiêu Ngự hiểu vì sao mình vừa rồi lại có thể may mắn sống sót như thế, Dã Ngưu là động vật ăn cỏ, bụi cây chính là căn bản sinh tồn của chúng nó, chúng nó tự nhiên sẽ không giẫm đạp lên bụi cây, cho nên Tiêu Ngự ẩn trốn ở trong bụi cây tùng tuyệt đối là an toàn.

Chung quanh có tới hơn ba mươi con Dã Ngưu, vây quanh thật chặt chẽ không có kẽ hở, hơn nữa nhất thời chúng sẽ không rời đi, chúng nó đang được có bộ dáng hoan hỉ, nếu không ăn no xong, phỏng chừng chúng sẽ không rời đi.

Tiêu Ngự nhìn qua thời gian mình còn tiềm hành một chút, không còn tới năm giây, không chạy mà nói mình chắc sẽ bị đám Dã Ngưu này vờn cho tới chết mất.

Tiêu Ngự hướng tới một nơi có ít Dã Ngưu phân bố nhất mà lên đi.

Muộn Côn!

Tiêu Ngự dùng Muộn Côn kích ngất một con Dã Ngưu rồi chạy ra đi ra, từ khe hở giữa hai con Dã Ngưu đang ăn cỏ này mà chui ra ngoài.

Thịch!

Con Dã Ngưu bên cạnh phát hiện ra Tiêu Ngự. Chân sau bật lên đất vào lưng Tiêu Ngự đang chạy trốn làm hắn bay ra ngoài một khoảng xa.

Tiêu Ngự bị đá bay ngược ra ngoài, trên đầu hiện lên hơn 50 điểm giá trị thương tổn.

Khách khí rồi, mình đã chạy trốn, mà con dã ngưu này lại không ngờ còn tiến mình một đoạn đường. Tiêu Ngự ổn định lại nhưng không dám dừng lại, bằng tốc độ nhanh nhất mà chạy đi thật xa.

Đám dã ngưu sau khi phát hiện ra Tiêu Ngự, phun hơi thở nóng rừng rực, liền đuổi theo Tiêu Ngự.

Độn Hình!

Tiêu Ngự thi triển Độn Hình kỹ năng, biến mất tại một bụi cây khá tươi tốt.

Đám dã ngưu tìm kiếm tung tích Tiêu Ngự ở chung quanh, tìm kiếm cả nửa ngày cũng không có phát hiện ra được tung tích của Tiêu Ngự, rốt cuộc lục tục rời đi.

Tiêu Ngự từ từ hiện rõ thân hình ở giữa đám bụi cây tùng, thở phào một hơi, may mắn mình phản ứng nhanh, nói cách khác, mình chút nữa đã là mục tiêu cho đám dã ngưu công kích rồi.

Trải qua trận chiến này, Tiêu Ngự càng thêm hoạt động cẩn thận ở phụ cận của đám Dã Ngưu, tổn hao hơn hai mươi phút rốt cuộc đã đi qua khu vực hoạt động của đám Dã Ngưu này, tới chân núi, cổ mộ ở tại một địa phương giữa sườn núi, Tiêu Ngự bò lên trên sườn núi.

Vách núi bên cạnh ở xa xa, lơ mơ có thể nhìn thấy một phần mộ thấp bé đã bị hoang phế, bên cạnh phần mộ còn có một cánh cửa nhỏ hẹp.

Tiêu Ngự leo tới phía trước, chung quanh khắp nơi đều là loạn thạch tập kết, thỉnh thoảng sinh ra vài con quái 9 cấp Cự Hình Sơn Miêu (Cự Hình Sơn Miêu: Mèo núi to lớn.), dọc đường còn nhiều lần bị con quái vật này đánh lén, bất quá Tiêu Ngự đều hoá giải được.

Đi qua đồng loạn thạch, nhìn thấy khoảng cách với phần mộ trên núi ngày càng gần, lúc Tiêu Ngự đi xuyên qua một khe đá hỏ là lúc bên cạnh đột nhiên truyền tới âm thanh của một số người.

- Chúng ta giống như đã tới bên trong của Dịch Nhã, nhìn phía trước đều là sa mạc.

- Không nghĩ tới con đường sơn đạo nhỏ này lại có thể thông tới Dịch Nhã, cũng không biết ai đã mở ra, bất quá chung quanh khu vực này hình như không có người chơi của Liên Minh Tà Ác hoạt động thì phải?

- Người ngốc vẫn hoàn ngốc, hiện tại mặc kệ là Tà Ác Liên Minh hay Thiên Sứ Liên Minh, cấp bậc đều không có cao, khu vực của quái 9 cấp đương nhiên là không có người nào.

Tiêu Ngự nghe thấy mấy thanh âm nói chuyện phiếm này, trong lòng rung mình, cẩn thận ẩn núp trong một khe đá, khoảng cách của những người chơi này cách Tiêu Ngự cũng không xa, nhiều nhất cũng chỉ có 8, 9 người mà thôi, bởi vì có loạn thạch ở phía trước che dấu tung tích của Tiêu Ngự, bọn họ cũng không có phát hiện ra hắn.

Tiêu Ngự tìm một vị trí thích hợp, từ trong đá thò đầu nhìn ra, ánh mắt đảo qua một vòng.

“ Một , hai, ba, ba người. Tổng cộng có ba người Đức Lỗ Y, Pháp Sư, Mục Sư.” Tiêu Ngự trong lòng thầm tính toán, bây giờ phải làm thế nào đây, né tránh mấy người chơi thuộc Thiên Sứ Liên Minh này? Nếu như mình cùng đám người trong Thiên Sứ Liên Minh này hoạt động chung quanh, đối với mình sẽ có ảnh hưởng rất lớn, rất có thể mình sẽ gặp phải đám người thuộc liên minh Thiên Sứ này, khẳng định người chết sẽ là mình, mình chỉ có một người, bọn họ lại có tới ba người, vậy người bị tổn hại khẳng định chính là mình.

Tiêu Ngự trầm mặc một hồi lâu, ở thế giới này, cường giả mới có thể sinh tồn. “ Xin lỗi, chúng ta chỉ có thể một bên được sống thôi.”. Hắn ẩn nấp bí mật tại đồng loạn thạch, cẩn thận đi tới.

Ba người chơi này không có nhận biết được mình đang bị theo dõi, dọc đường đánh chết vài con quái Cự Hình Sơn Miêu.

Tiêu Ngự theo sau lưng ba người chơi này, quan sát bọn họ, ba người này thực lực không tồi, từ cường độ công kích Cự Hình Sơn Miêu của bọn họ mà nói, bọn họ hẳn đều là từ sáu cấp trở lên.

“ Ba người chơi lục cấp.” Tiêu Ngự hàn quang trong mắt chợt loé, chuyển thủ trong tay phải Tiêu Ngự xoay tròn một đường cong. “ Sinh hoặc tử”. Tiêu Ngự sẽ không ngu ngốc mà xông lên một địch ba với bọn họ, hẳn là một đạo tặc, đánh lén chính là điểm mạnh của hắn.

Là xuống tay đối phó với Đức Lỗ Y trước hay là Mục Sư trước? Đức Lỗ Ý có thuật truy tung, Mục Sư có trị liệu, nếu như đối phó với Đức Lỗ Y trước, Mục Sư khẳng định có cơ hội trị liệu cho Đức Lỗ Y, nếu như đối phó với Mục Sư trước, khẳng định sẽ bị Đức Lỗ Y nhìn ra, hơn nữa Đức Lỗ Y cũng có năng lực trị liệu nhất định.

“ Quan sát tình huống thêm xem sao.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, lén lút đi theo sau lưng ba người bọn họ, trên tảng đá một đạo ánh sáng đỏ hiện lên, rơi vào trong ánh mắt của hắn, hắn mỉm cười, “ Là người dùng hoả pháp sư, hoàn hảo không phải là băng pháp sư hay lôi pháp sư.” Hoả pháp công kích rất mạnh, cũng không dễ khống chế, nhưng Băng pháp cùng lôi pháp có khả năng khống chế trực diện rất mạnh, đối với một đạo tặc mà nói, hai loại pháp hệ này là một trong những nghề nghiệp đau đầu nhất

42. Chương 42: Hoàng Tước Phía Sau(*)

- Làm sao vậy? - Mục Sư hỏi.

- Không có gì! - Đức Lỗ Y nói, hắn cảm giác được một cỗ hơi thở bất đồng, có thể là các loại quái hoặc Cự Hình Sơn Miêu chứ, Đức Lỗ Ý thầm nghĩ.

Ba người đang luyện cấp ở phụ cận của sơn miêu, Tiêu Ngự thì đi theo phía sau họ, chờ đợi thời cơ chuẩn bị ra tay.

- Là sơn miêu ấu tể! - Mục Sư kinh hô, Đức Lỗ Y cùng pháp sư theo phương hướng của Mục Sư nhìn lại, bên kia có ba con Cự Hình Sơn Miêu hoạt động, ở bên người của mấy con Cự Hình Sơn Miêu này có một con mèo nhỏ có bộ lông màu vàng đang chạy quanh nô đùa, chính là Sơn Miêu Ấu Tể!

- Bắt nó bán cho tuần thú sư khẳng định thu được không ít tiền! - Đức Lỗ Y hai mắt toả sáng, nhìn về phía Mục Sư cùng Hoả pháp sư.

- Ba con sơn miêu sẽ có một chút khó khăn đấy! - Hoả pháp sư trầm ngâm nói, đồng thời đối mặt với ba con sơn miêu, không thể nghi ngờ là một việc phi thường nguy hiểm.

- Vậy có thể bỏ qua cơ hội này sao, nếu có thể bắt sống một con ấu tể có thể bán được ít nhất ba mươi kim tệ! - Đức Lỗ Y có chút kích động nói.

Nghe thấy con số này, Tiêu Ngự cũng lấy làm kinh ngạc, không nghĩ tới một con ấu tể nhỏ bé lại không ngờ có thể bán được giá cả như vậy, hắn nhớ rõ Thú Nhân vương quốc Thái Thần Lợi Á cũng có nghề nghiệp Tuần Thú Sư, hẳn cũng đối lại chủ ý với tiểu ấu tể, ba mươi kim tệ một con số không hề nhỏ.

Bộ ngựa bắt ve, hoàng tước phía sau, Tiêu Ngự biết, cơ hội của mình đã tới, nếu như bọn họ muốn cướp đoạt tiểu ấu tể, trước hết phải loại bỏ ba con Cự hình Sơn Miêu, như vậy chính là cơ hội đánh lén tuyệt hảo của mình rồi.

Mục Sư cùng Đức Lỗ Y nhìn Hoả pháp sư, trong bọn hắn lúc này hiển nhiên đang chờ quyết định của Hoả Pháp Sư.

Ánh mắt của Hoả Pháp Sư nhìn quanh, rơi vào một khe hẹp trong đồng loạn thạch, ánh mắt liền sáng lên.

- Chúng ta có thể mượn địa hình phức tạp! - Hoả Pháp Sư nói.

Nghe được lời của Hoả Pháp Sư. Đức Lỗ Y cùng Mục Sư đều hiểu được dụng ý của Hoả Pháp Sư.

- Vẫn là đại ca có chủ ý. - Đức Lỗ Y cười ha ha nói.

- Tốt lắm. Cần thận dẫn dụ quái, chớ mắc sai lầm! - Hoả Pháp Sư nhắc nhở Đức Lỗ Y.

- Yên tâm đi! - Đức Lỗ Y tràn đầy tự tin nói. Liền hoá thành một con báo săn, nhảy lên một khối đá.

Hoả Pháp Sư cùng Mục Sư thối lui tới khu vực tương đối nhỏ hẹp kia, Hoả Pháp Sư ở phía trước, dựa theo kế hoạch của bọn họ, đợi lát nữa Đức Lỗ Y cũng sẽ lui tới trong khu vực này, bởi vì loạn thạch chung quanh có tác dụng ngăn cản, chỉ có một con Sơn Miêu có thể công kích Đức Lỗ Y, như vậy bọn họ có thể an tâm mà đem ba con Cự Hình Sơn Miêu ra giết chết từng con một.

Nhìn thấy cử động của bọn họ, Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, bọn họ trốn ở trong một đám loạn thạch nhỏ hẹp thế này, làm cho việc đánh lén của mình gặp phải phiền toái không nhỏ.

Tiêu Ngự thăm dò một chút tình huống phân bố của loạn thạch ở chung quanh, khoé miệng mỉm cười, hắn có biện pháp tới gần phía sau Mục Sư, phía sau có một con đường mòn thông tới sau lưng vị trí của bọn họ, đường mòn này đối với Cự Hình Sơn Miêu mà nói thật sự rất nhỏ nhưng lại có thể thông quan, đường mòn này vốn là do người chơi sắp xếp để đi qua, lúc này đã trở thành lộ tuyến đánh lén tuyệt hảo của Tiêu Ngự.

Hống!

Đức Lỗ Y hoá thành con báo hướng tới ba con Cự Hình Sơn Miêu mà rống lên giận dữ, ba con sơn miêu cũng không cam lòng yếu thế, trong cổ họng cũng phát rít gào thanh âm phẫn nộ, làm cho con sơn miêu ấu tể bị dọa, run rẩy trốn phía sau lưng ba con sơn miêu.

Một con sơn miêu ở lại bảo vệ con Sơn Miêu Ấu Tể, hai con còn lại thì hướng tới con báo do Đức Lỗ Y biến thành mà chạy tới.

Nhìn thấy chỉ có hai con sơn miêu xông lên, Đức Lỗ Y trong lòng như mở nhạc nở hoa, chỉ cần giết chết hai con sơn miêu này trước, con sơn miêu còn lại cùng với Sơn Miêu Ấu Tể còn có thể chạy tới chỗ nào được?

Hai con sơn miêu rít gào đánh về phía con báo do Đức Lỗ Y biến thành, Đức Lỗ Y không ngừng nhảy tránh nhót tránh né giáp công của hai con sơn miêu, móng vuốt hướng tới một con sơn miêu mà cào xuống, để lại một vết thương thật sâu trên người sơn miêu.

Sơn miêu hoàn toàn đã bị chọc giận, hung hăng đánh tới Đức Lỗ Y.

Đức Lỗ Y nhìn thấy hai con sơn miêu này đã mắc bẫy, liền hướng tới khu vực của Hoả Pháp Sư cùng Mục Sư mà chạy tới.

“ Người này dẫn quái kĩ thuật không tồi.” Tiêu Ngự thấy được toàn bộ quá trình chiến đấu của Đức Lỗ Y, kĩ thuật của hai người kia chắc cũng không kém, mình phải hết sức cẩn thận mới được.

Tiêu Ngự hướng tới phía sau Mục Sư từ từ tiến vào, cẩn thận che giấu tung tích của mình, trốn ở sau một tảng đá lớn, có thể nhìn thấy rõ ràng sau ót của Mục Sư.

“ khoảng cách 5 mét.” Tiêu Ngự ngừng lại, lẳng lặng chờ đợi thời cơ, hiện tại đánh lén không phải lúc.

Đức Lỗ Y ở trên tảng đá nhấp nhô xô dịch, trên người đã bị sơn miêu cào vài cái, giảm không ít huyết lượng, một đạo bạch quang phủ lên trên người Đức Lỗ Y, lập tức huyết lượng của hắn hồi phục lại như cũ.

Đức Lỗ Y một mặt dùng móng vuốt đón đỡ công kích của sơn miêu, một mặt từ từ thối lui tới một khu vực chật hẹp đã bàn trước.

Tê Liệt!

Đức Lỗ y đột nhiên dừng mãnh đánh về con sơn miêu phía trước, móng vuốt màu bạch ngân lập tức phát sáng, một trảo xuất ra, máu tươi tung toé, kéo theo một miếng thịt lớn trên người sơn miêu xuống, trước ngực sơn miêu một khoảng đỏ như máu, đau tới phải hét lên.

Sơn miêu trên đầu bay lên hơn 120 điểm giá trị thương tổn.

“Thương tổn thật cao, hẳn là kĩ năng của Đức Lỗ Y đây.” Nhìn thấy Đức Lỗ Y dây dưa cùng hai con sơn miêu, Tiêu Ngự tiến nhập vào trạng thái Tiềm Hành, hướng tới Mục Sư trong ba người dần dần tới gần.

Hai con sơn miêu rít gào đánh về phía Đức Lỗ Y, Đức Lỗ Y sau khi đắc thủ một kích này, cũng không ham chiến, lui ra phía sau vài bước, bởi vì nơi này quá mức chật hẹp, mặc kệ bởi vị trí của mình, hai con sơn miêu không thể song song hành động, chỉ có một con sơn miêu tiến lên được.

Thông thông thông, từng đạo hoả cầu oanh kích lên trên người sơn miêu, nổ mạnh ra, hoa lửa văng khắp nơi.

Đức Lỗ y mãnh liệt tấn công sơn miêu nọ, sau khi biến hoá thành báo săn, công kích mặc dù không mạnh nhưng tốc độ lại rất nhanh, trên đầu sơn miêu hiện lên rất nhiều con số thương tổn.

Thịch, một đạo hoả cầu rơi vào người con sơn miêu, trên đầu nó liên bay lên lên 235 điểm giá trị thương tổn, nằm ở trên mặt đất.

Hoả pháp ra bạo kích!

Công kích thật đáng sợ, không hổ là chức nghiệp pháp hệ có sức bộc phát cực mạnh. Con sơn miêu phía trước đã chết, con phía sau thấy đồng bạn đã chết liền rống lên giận dữ nhảy lên.

Đức Lỗ Y nghênh đón, đồng thời chiến đấu với con sơn miêu mới tới.

Thực lực của ba người này so với dự đoán của mình có mạnh hơn một chút, nếu như bọn họ đánh chết một con sơn miêu nữa, mình sẽ không còn cơ hội.

Thời cơ thoáng qua, Tiêu Ngự sẽ không nhìn cơ hội trôi qua vô ích.

Ba mét, hai mét, Tiêu ngự tinh táo tới gần Mục Sư, thu liễm khí tức.

43. Chương 43: Môi Nhử(*)

Mục Sư cách Hoả Pháp Sư ước chừng hai mét, bọn họ tất cả tinh thần đều chăm chú về tình hình chiến đấu phía trước, không hề ý thức được nguy hiểm đang từ từ tới gần họ.

Đức Lỗ Y chặn đánh sơn miêu có cấp bậc cao hơn mình, huyết lượng giảm đi khá nhiều, còn lại chừng 35%, cần phải trị liệu gấp.

Pháp tượng của Mục Sư hơi hơi ngược lên, đang chuẩn bị phóng ra một kĩ năng trị liệu thuật cho Đức Lỗ Y.

“Cơ hội tới.” Tiêu Ngự liền ra tay làm khó dễ, chuyển thủ trong tay phải hướng tới sau ót Mục Sư mà đâm qua.

Mục Sư vừa mới giờ pháp tượng lên đột nhiên phía sau đầu truyền tới một cảm giác mát lạnh, không tốt, có sự đánh lén, Mục Sư vừa mới chuẩn bị chạy trốn đồng thời la lên với hai người đồng bạn, chuyển thủ thuận lợi đâm vào sau đầu Mục Sư.

“Thành công.” Tiêu Ngự thuận lợi kích Mục Sư hôn mê, một cái sườn xoay tròn, Bối Thứ ra tay.

- Trị liệu nhanh lên một chút, MK! người làm cái quái gì thế?

Đức Lỗ y phía trước gấp tới độ muốn chửi má nó lên, một mặt lui về phía sau đón đỡ công kích của sơn miêu, nhìn thấy huyết lượng ngày càng ít, lòng nóng như lửa, nhưng là trị liệu của Mục Sư vẫn không có xuất hiện.

- Mau trị liệu! - Hoả Pháp Sư la lên, nhìn lại, phát hiện ra bên cạnh Mục Sư không ngờ lại xuất hiện một người khác, Mục Sư hình như là bị khống chế:

- Có người đánh lén, Phi Nga bị khống chế!

Hoả Pháp Sư hô lên làm Đức Lỗ Y cả kinh, hần nhanh chóng xuất ra một lọ hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt trút xuống, lúc này hần đã không rảnh mà cân nhắc nữa giá trị nữa.

Đức Lỗ Y phục hồi tới gần đầy giá trị huyết lượng., đón đỡ sơn miêu từng bước bức vào, quay đầu vừa nhìn lại, không khỏi nôn nóng vạn phần, Mục Sư đã bị khống chế, trên đầu hiện lên một đám giá trị thương tổn, có năm điểm, có hơn trăm điểm, đối thủ là đạo tặc, giá trị thương tổn thật là mạnh!

Nhưng là Đức Lỗ Y hiện tại chẳng có thời gian quan tâm phía sau. Hần đang bị Cự Hình Sơn Miêu gắt gao cuốn lấy.

Hoả Pháp Sư phát ra một đám hoả cầu. Thịch một tiếng oanh kích ở trên người Tiêu Ngự. Tiêu Ngự trên đầu bay lên hơn 80 điểm giá trị thương tổn, Hoả Pháp Sư đánh một kích làm tiêu Ngự mất tới 31% huyết lượng.

Tiêu Ngự đối với Mục Sư phát ra ba giây ngất. Mục Sư vẫn còn lại 33% huyết lượng, một đạo hoả cầu hướng tới Tiêu Ngự, nhìn thấy Mục Sư sắp tỉnh lại, Tiêu Ngự chống đỡ hoả cầu, một chiêu Dịch Cốt thẳng vào tâm tạng của Mục Sư. Hung hăng rách một đường dài trước ngực Mục Sư.

Mục Sư trên đầu hiện lên 76 điểm giá trị thương tổn, ngã xuống mặt đất.

Hệ thống: Điểm vinh dự kích sát. Số lượng 1. Vinh quang Dịch Nhã +1, Tiêu Ngự vinh quang +1.

Ra trang bị. Tiêu Ngự tay phải mờ mẫm trang bị Mục Sư là rơi dưới đất.

“Đã tới tay.” cảm giác được đã mờ được trang bị mềm nhẵn, Tiêu ngự trong lòng mừng rỡ như điên.

Thích một tiếng, Tiêu Ngự vừa lại trúng một công kích nữa, trên đầu lại vừa hiện lên hơn 80 điểm giá trị thương tổn, vẫn còn 37% huyết lượng, hần không dám ham chiến, cất bước phóng ra ngoài mà chạy.

Vừa lại có một đạo hoả cầu hướng tới Tiêu Ngự bay tới, đã gần trong gang tấc, Tiêu Ngự thi triển một cái Động Hình, biến mất trong tầm nhìn của Hoả Pháp Sư, Hoả cầu bỗng nhiên nổ tung trong khoảng không, bị Động Hình của Tiêu Ngự ngăn cản.

Tê Liệt!

Đức Lỗ Y hướng tới con sơn miêu nhào tới, móng vuốt hung hăng xé rách ngực sơn miêu, trước ngực sơn miêu máu tươi phun ra.

Sơn miêu lão đảo một chút, ngã xuống mặt đất.

Đức Lỗ Y xoay người lại, phía sau chiến đấu đã kết thúc.

Mục Sư đã chết, Hoả pháp sư tức giận đá một cước vào thi thể con sơn miêu trên mặt đất, tại nơi này gặp phải người chơi thuộc Tà Ác Liên Minh đánh lén, cũng chỉ có thể nhận mình xui xẻo mà thôi.

Đức Lỗ y nhìn về phía Hoả Pháp Sư hỏi:

- Chúng ta nên làm thế nào bây giờ?

Mục Sư đã chết, cấp bậc hần vẫn còn quá thấp, không học ma pháp hồi sinh, nói cách khác, Mục Sư đã không thể hồi sinh, vẫn tổn thất một kiện trang bị. Trừ nhưng cái đó ra, thời khắc này bọn họ vẫn bị một đạo tặc uy hiếp.

- Tên kia là thất cấp đạo tặc, thực lực rất mạnh, còn có thể có kĩ năng ẩn trốn mạnh mẽ, mới vừa rồi bị ta đánh hết 60% huyết lượng, hiện tại chắc đang ở một địa phương nào đó mà khôi phục huyết lượng đây! - Hoả Pháp Sư nói, con mắt liếc nhìn đồng loạn thạch chung quanh, muốn tìm hần trong địa hình phức tạp nơi đây, thật là khó khăn.

- Nga chết không thể vô ích như vậy, ta nhất định phải tìm ra tên kia! - Đức Lỗ y cắn giận nói.

Hoả Pháp Sư lâm vào trầm mặc, địa hình càng phức tạp đối với đạo tặc càng có lợi, hơn nữa đối thủ mạnh như vậy, đội lạt nữa không biết có báo thù được không, hay lại đưa mình vào vòng nguy hiểm đây.

Tiêu Ngự lúc này đang bình tĩnh ngồi ở phía sau một tảng đá lớn ăn bánh mì, lẳng lặng chờ đợi huyết lượng hồi phục.

Đức Lỗ Y biến hoá thành một con báo hìn hít trên người Mục Sư Phi Nga, hướng tới một con đường mòn tìm tòi qua, nhìn thoáng qua Hoả Pháp Sư, nói:

- Hẩn hẩn là chạy tới bên kia.

- Trở về, chúng ta đi! - Hoả Pháp Sư suy nghĩ một chút, quyết đoán quyết định nói, nếu như trực tiếp đối địch, bọn họ 2 vs 1 hẳn là có thể đánh thắng được đạo tặc kia, nhưng ở trong loại địa hình phức tạp này, treo đạo tặc chơi trò tìm kiếm, hiển nhiên là không phải hành động khôn ngoan.

- Không báo cứu cho Phi Nga sao? - Đức Lỗ Y không cam lòng mà hỏi thăm, nhìn về phía sơn miêu đang che chở ấu tể ở phía xa xa, không cam lòng, chẳng lẽ cứ như vậy mà dâng cho người khác ư?

- Không nghe thấy lời nói của ta sao? - Hoả Pháp Sư lạnh giọng nói.

Đức Lỗ Y tức giận tới bên cạnh thi thể sơn miêu chụp lẩn lẩn một chút, trong lòng rất không cam tâm, nhưng hẳn không thể không nghe lời Hoả Pháp nói, thành thật đi theo phía sau lưng Hoả Pháp Sư, hai người thu thập xong vật phẩm của sơn miêu rơi xuống, đi qua đồng loạn thạch, bóng dáng dần biến mất.

Tiêu Ngự nhìn một chút, huyết lượng bản thân đã khôi phục tới đầy đủ giá trị, ánh mắt tìm tòi chung quanh một chút, không có phát hiện ra bóng dáng của Đức Lỗ Y cùng Hoả Pháp Sư.

“Bọn họ đã đi?” Tiêu Ngự sửng sốt, suy nghĩ một chút, bọn họ chỉ còn lại có hai người, cùng đạo tặc đối đầu ở loại địa hình phức tạp này, rời đi là lựa chọn tốt nhất, đối lại là mình mà nói, cũng sẽ làm như vậy.

Ánh mắt Tiêu Ngự rơi vào con trên người con sơn miêu đang che chở ấu tể ở đằng xa, chẳng lẽ bọn họ lại buông tha cho con sơn miêu ấu tể ba mươi kim tệ sao?

Nếu như chính mình đi tới, giết chết Cự Hình Sơn Miêu nọ khẳng định có thể lấy được tiểu ấu tể, ba mươi kim tệ này là của mình.

“Chờ đã.” Tiêu Ngự dừng lại, không có mạo muội mà xông ra, ai biết Đức Lỗ Y và tên Hoả Pháp Sư kia có trở về thật không, nếu bọn họ thừa dịp mình đánh chết Cự Hình Sơn Miêu mà đánh lén, vậy mình có thể sống sao?

44. Chương 44: Tính Nhẫn Nại.(*)

Tiêu Ngự hành động rất cẩn thận, tìm kỹ một hồi lâu, cũng không có tìm được tung tích của Đức Lỗ Y cùng Hoả Pháp Sư, vừa đi tới bên cạnh một khối nham thạch, đột nhiên nghe thấy một thanh âm rất nhỏ, hẳn liền ngừng thở lắng nghe.

- Người nói hẳn sẽ xuất hiện sao?

- Nói không chừng, hẳn giống chúng ta, sẽ không buông tha con tiểu ấu tể giá trị 30 kim tệ kia mà rời đi.

Tiêu Ngự phát hiện ra Hoả Pháp Sư và Đức Lỗ Y đang ẩn núp trong đồng loạn thạch, hai người này quả nhiên cũng không có rời đi, nguy hiểm thật, may mà mình cơ trí, nếu không đã bị người khác ở phía sau chiếm lấy tiện nghi rồi.

“Một tên giáo hoạt.” Tiêu Ngự trốn ở phía sau đồng loạn thạch, cẩn mật chú ý hoạt động của hai người này, lúc này, là so tài về tính nhẫn nại, hẳn lẳng lặng chờ đợi thời cơ.

Chung quanh yên tĩnh không một tiếng động, thời gian đã trôi qua gần một giờ đồng hồ. Tiêu Ngự chờ đợi nhàm chán, mang trang bị mà Mục Sư đã làm rơi ra xem qua một chút.

Tinh Thần trang sức: Cấp độ, Lục Trang, tinh thần +7, hiệu quả trị liệu +10, yêu cầu cấp bậc 5.

Coi như một vật không tồi chút nào, có thể bán được một ít tiền, trang bị trên người của mấy người này rất tốt, ba người cộng lại cũng có ít nhất 5, 6 kiện trang bị lục trang, Tiêu Ngự thử dùng qua tinh thần trang sức, tiếp tục quan sát chờ đợi Đức Lỗ Y cùng Hoả Pháp Sư.

- Hắn vẫn không có xuất hiện! - Đức Lỗ Y có chút kích động nói.

- Như thế là thế nào. Chẳng lẽ hắn thật sự đã rời đi? - Hoả Pháp Sư trong lòng có chút nghi hoặc, đối phương không có để ý tới tiểu ấu tể mà rời đi. Dù sao sơn miêu ấu tể cũng trị giá tới ba mươi kim tệ lận.

- Đại ca có thể hay không hắn sau khi đắc thủ đánh chết Phi Nga, huyết lượng quá ít, sợ hãi ta truy tung mà bỏ chạy đi? - Đức Lỗ Y hỏi.

- Khả năng này cũng có thể! - Hoả Pháp Sư nói. Lúc ấy huyết lượng của Tiêu Ngự không nhiều lắm. Hơn nữa bên mình còn có thể am hiểu thuật truy tung là Đức Lỗ Y. Hắn có thể sẽ nghĩ tới chạy trốn, rất có thể khi đã bỏ chạy ra xa, cảm giác không thể đánh lên được nữa lên đành buông bỏ.

- Chờ một chút nữa đi! - Hoả Pháp Sư nói, hai người lại yên tĩnh đứng trong đồng loạn thạch.

Một phút, hai phút. ... Tiêu Ngự vẫn phi thường nhẫn nại, việc đối phương vẫn không nhúc nhích làm hắn không thể không bình tĩnh chờ đợi như cũ được.

Chỉ cần chờ đợi. Bọn họ sẽ không thể nhẫn nại hơn mình, đến khi đó mình sẽ có cơ hội tốt, Tiêu Ngự điều chỉnh hô hấp, đứng yên tại chỗ không có bất kì động tác gì.

Suốt hai mươi phút đồng hồ, Hoả Pháp Sư cùng Đức Lỗ Y còn kiên nhẫn hơn hẳn tưởng.

- Thôi quên đi, tên kia chắc sẽ không xuất hiện đâu! - Hoả Pháp Sư nói, hắn phỏng đoán, Tiêu Ngự đã rời đi, hắn khó có thể đứng yên tại chỗ lâu đến như vậy.

- Thật ỨC CHẾ! - Đức Lỗ Y căm hận đánh một quyền vào tảng đá bên cạnh, phe mình ba người, bị đánh lén chết một người, đối phương lại còn trốn thoát được, không có chuyện gì mà mất mặt hơn chuyện này nữa.

Hoả Pháp Sư thở dài, đây là thất bại lớn nhất của họ từ khi tiến vào trò chơi cho đến nay.

- Vậy tiểu Sơn Miêu Ấu Tể này chúng ta còn muốn không? - Đức Lỗ Y hỏi Hoả Pháp Sư.

Hoả Pháp Sư nhìn vào đồng loạn thạch trống trải, nơi đó có một con Cự Hình Sơn Miêu che trở cho con ấu tể, con ấu tể này đáng giá tới bao mươi kim tệ! Đối mặt với sự hấp dẫn như vậy, rất ít người có thể không động tâm.

Hoả Pháp Sư trầm ngâm trong chốc lát, Mục Sư chết là không thể vãn hồi, chỉ sợ con sơn miêu ấu tể quay lại đánh bọn họ làm bọn họ tổn thất khá lớn.

- Động thủ, giết chết con Cự Hình Sơn Miêu, động tác phải nhanh, vạn nhất đạo tặc kia trở lại, chúng ta liền nguy hiểm.

Hoả Pháp Sư cắn răng nói, tiền lời càng cao thì nguy hiểm càng lớn, giờ phút này hắn dường như đang chơi số xố, biết rõ là sẽ nguy hiểm nhưng vì khoản tiền lớn sẽ có được, hắn không do dự mà làm tiếp.

Đức Lỗ Y biến thành trạng thái báo sẵn, hướng gần tới Cự Hình Sơn Miêu ở xa xa, Hoả Pháp Sư đi theo sau.

“Cơ hội tới.” Nhìn thấy Đức Lỗ Y cùng Hoả Pháp Sư hướng tới gần Cự Hình Sơn Miêu, Tiêu Ngự lợi dụng sự che chắn của loạn thạch mà bám theo.

Hoả Pháp Sư không ngừng nhìn chung quanh đám loạn thạch. Tiêu Ngự cũng rất cẩn thận, không để lộ ra bất cứ một sơ hở nào. Song phương đấu trí và đấu dũng thì rõ ràng Tiêu Ngự luôn chiếm thế thượng phong.

Hồng!

Đức Lỗ Y rít gào lên nhằm về phía con Cự Hình Sơn Miêu còn lại, hoả cầu của Hoả Pháp Sư cũng không ngừng phóng ra, bọn họ rất ăn ý phát ra lực chiến đấu cực mạnh, muốn nhanh chóng giết chết con sơn miêu này, hạ thấp nguy hiểm.

Nếu để bọn họ thuận lợi giết chết Cự Hình Sơn Miêu, mình sẽ không còn cơ hội, tận dụng thời cơ, Tiêu Ngự tiến nhập vào trạng thái tàng hình, hướng tới Hoả Pháp Sư mà chậm rãi đi tới.

Đức Lỗ Y đang cùng Cự Hình Sơn Miêu cứng chọi cứng, bỗng nhiên xuất hiện một cảm giác không tốt, hơi thở kia lại vừa xuất hiện! Đức Lỗ Y không ngừng lui về phía sau, hô to nói:

- Đại ca cẩn thận sau lưng, là đạo tặc kia.

Nghe thấy Đức Lỗ Y nói, Hoả Pháp Sư cả kinh, đang định chạy trốn, một đạo hàn quang từ thanh chuỷ thủ đâm thẳng tới cái ót của hắn.

Hoả Pháp Sư nghiêng thân thể đi muốn né tránh nhưng chuỷ thủ lại như cái gai trong mắt vậy, theo sát thân người.

Thâu Tập!

Tiêu Ngự chuẩn xác đâm trúng cái ót của Hoả Pháp Sư, chuỷ thủ ở hai tay lập tức bộc phát ra giá trị thương tổn cao nhất.

Bối Thứ!

Một kĩ năng bối Thứ được thi triển ra, đạt được một điểm số liên kích, Dịch Cốt trong tay lần nữa được phóng ra.

Nhìn thấy trên đầu Hoả Pháp Sư bay lên một con số thương tổn, Đức Lỗ Y lòng như lửa đốt, nhảy ra một chút, tránh thoát công kích của Cự Hình Sơn Miêu, hướng tới Tiêu Ngự mà đánh.

Hống!

Đức Lỗ Y muốn thoát khỏi công kích của Cự Hình Sơn Miêu nhưng Cự Hình Sơn Miêu lại không bỏ qua cho hắn, phác lên một tiếng, một lực cường đại đã đánh văng Đức Lỗ Y ra ngoài.

Sau 3 giây, Hoả Pháp Sư thức tỉnh, nhìn lại huyết lượng vẫn còn tới 22%, nhanh chóng xuất ra một lọ hồi phục hoàn mà uống, một lọ hồi phục hoàn trong nháy mắt có thể khôi phục được 300 huyết lượng, làm cho Huyết Lượng của Hoả Pháp Sư liền được phục hồi tới đầy giá trị.

Hoả Pháp Sư không ngừng nhảy lùi về sau, tránh né công kích của Tiêu Ngự.

“Đám người này quả là có tiền.” Tiêu Ngự nhìn thấy hai người này trước sau đều dùng hạ cấp hồi phục hoàn, hắn hoài nghi bọn họ có phải ở trong một công hội hay không nữa.

Tiêu Ngự truy kích Hoả Pháp Sư, chuỷ thủ ở tay phải không ngừng công kích tới Hoả pháp Sư.

Mặc dù Hoả Pháp Sư liên tiếp lui về phía sau, nhưng là luận về tốc độ Hoả Pháp Sư kém hơn đạo tặc nhiều.

45. Chương 45: Quy Luật Chiến Trường.(*)

Lúc bình thường pháp hệ đối đầu với đạo tặc, đều là thắng ít bại nhiều, nhất là hoả pháp hệ, loại chức nghiệp này có năng lực khống chế yếu kém nhất.

Đức Lỗ Y khi bị Cự Hình Sơn Miêu đánh bay ra ngoài, không có phản kích lại Cự Hình Sơn Miêu mà rất nhanh hướng tới Tiêu Ngự mà chạy lại.

Hoả Pháp Sư cũng ăn ý hướng tới Đức Lỗ Y mà thối lui, muốn ĐỨC LỖ Y cùng mình hợp lực thoát khỏi đeo bám của Tiêu Ngự.

Nhìn thấy móng vuốt của Đức Lỗ Y đã tới trước ngực, Tiêu Ngự chỉ có thể tạm thời buông tha cho Hoả Pháp Sư, né tránh công kích của Đức Lỗ Y, một đòn Phản Thủ Bối Thứ ra tay, phốc một tiếng đâm vào lưng của Đức Lỗ Y.

Hoả Pháp Sư được sự che chở của Đức Lỗ Y, lui ra một khoảng cách, pháp trượng trên tay phải hoạt động, một đám hoả cầu bay ra.

Hoả Pháp Sư muốn phóng hoả cầu thuật, Tiêu Ngự đã lĩnh giáo công kích ma pháp kinh khủng của Hoả Pháp Sư rồi, lợi dụng Phản Thủ Bối Thứ nhảy tới sau lưng Đức Lỗ Y, cũng không có dừng lại, vọt tới phương hướng của Hoả Pháp Sư.

Hoả pháp sư hiển nhiên không ngờ được Tiêu Ngự lại có thể nhanh chóng thoát khỏi tấn công của Đức Lỗ Y như vậy, nhưng là đang ngâm xương ma pháp căn bản không thể dừng lại.

Cước Thích!

Tiêu Ngự hung hăng đá vào bụng dưới của Hoả Pháp Sư một cái, cắt đứt kĩ năng hoả cầu thuật của Hoả Pháp Sư, chuyển thủ dễ dàng đâm xuyên qua lớp pháp bào của Hoả Pháp Sư.

Đức Lỗ Y đã trúng một kích Phản Thủ Bối Thứ của Tiêu Ngự, huyết lượng chỉ còn lại 35%, hơn nữa trong bọc của hắn đã không còn một hoàn thuốc hạ cấp Hồi Phục hoàn nào.

- Bằng bất cứ giá nào, lão tử cũng liều mạng với ngươi! - Đức Lỗ Y bất chấp nguy hiểm, đánh về phía Tiêu Ngự.

Cự Hình Sơn Miêu truy sát Đức Lỗ Y, Đức Lỗ Y lại truy kích Tiêu Ngự. Tiêu Ngự thì lại đánh tới Hoả Pháp Sư, một quang cảnh hỗn loạn.

Kĩ năng Dịch Cốt thời gian đóng băng kết thúc!

Thời gian đóng băng kĩ năng vừa mới kết thúc. Tiêu Ngự cầm chuyển thủ đâm vào tâm tạng của Hoả Pháp Sư, liền vạch một đường dài dọc theo xương sườn.

Hệ thống: Kĩ năng Dịch Cốt độ hoàn thành 100%, tạo thành 100% thương tổn do kĩ năng, tạo thành 3,5 giây hiệu quả: Tê Liệt.

Hoả Pháp Sư trên đầu bay lên 110 điểm giá trị thương tổn, lại bị lâm vào trạng thái tê liệt. Thân thể không thể nhúc nhích được, hai mắt tròn tròn. Không thể tin được mình lại nhìn thấy một cảnh này, hắn không nghĩ tới, kĩ năng Dịch Cốt của đạo tặc lại có thể thêm vào hiệu quả Tê Liệt.

Lợi dụng thời gian này, Tiêu Ngự vòng ra sau lưng của Hoả Pháp Sư:

- Tiểu tử, gặp lại sau! - Hắn lạnh lùng nói, một bên sườn xoay tròn, Bối Thứ kĩ năng thì triển ra, chuyển thủ hung hăng xuyên thẳng vào trong pháp bào của Hoả Pháp Sư.

Số điểm huyết lượng ít ỏi còn lại của Hoả pháp Sư đã bị Tiêu Ngự đánh nốt, ngã nằm trên mặt đất.

Vinh dự kích sát!

Đức Lỗ Y nhìn thấy Hoả Pháp Sư nằm xuống, hồng lên một tiếng giận dữ, đánh về phía Tiêu Ngự.

“Lúc này ngươi nên chạy trốn, mà không phải là đánh tới.” Đức Lỗ Y lúc này không lựa chọn chạy trốn, hiển nhiên là không phải hành vi có lí trí, ánh mắt của Tiêu Ngự giống như huyền băng ở địa cực vậy, hướng thẳng tới Đức Lỗ Y mà nghênh đón.

Tại lúc gặp nguy hiểm, Tiêu Ngự có lẽ sẽ khẩn trương, nhưng là tại thời điểm chiến đấu, dòng suy nghĩ của hắn hoàn toàn tỉnh táo, không có tới một tia dao động, bởi vì hắn căn bản không có bất cứ một chút thời gian nào để suy nghĩ cái khác.

Chuyển thủ trong tay phải xuất ra từng đạo hàn quang, Tiêu Ngự một mặt tránh né tấn công của Đức Lỗ Y, một mặt phản kích lại hắn.

Huyết lượng của Tiêu Ngự còn lại 78% mà huyết lượng của Đức Lỗ Y chỉ còn lại không tới 30%. Hơn nữa cấp bậc của Tiêu Ngự còn có ưu thế hơn, có thể hoàn toàn khắc chế Đức Lỗ Y!

Trong khi chiến đấu, Đức Lỗ Y chỉ còn lại có 7% huyết lượng, Xà nha chuyển thủ trong tay Tiêu Ngự đâm thẳng tới Đức Lỗ Y.

Đức Lỗ Y nghiêng mình tránh thoát công kích của Tiêu Ngự, vẻ mặt tựa hồ như đã quyết định một vấn đề gì đó, đột nhiên nhảy về phía sau, đón đỡ Cự Hình Sơn Miêu đang chạy tới, móng vuốt của Cự Hình Sơn Miêu ở phía sau lập tức công kích lên người Đức Lỗ Y, đánh bay hắn ra ngoài.

“ Người này, không ngờ tình nguyện bị Cự Hình Sơn Miêu đánh chết cũng không nguyện ý để cho ta có điểm vinh dự.” Tiêu Ngự khẽ thở dài một hơi, trong lòng có một loại tư vị không nói lên lời. Đây là chiến trường, người không chết ta chết, hắn sẽ không đồng tình với địch nhân của mình.

“ Vì sinh tồn, ta không có lựa chọn nào khác.” Tiêu Ngự rất nhanh thuyết phục chính mình, hắn không có thời gian thương cảm, hắn không có quên mục tiêu của mình, làm một game thủ chuyên nghiệp, làm cho muội muội cùng mình có thể sống tốt hơn.

Cự Hình Sơn Miêu thấy Đức Lỗ Y cùng Hoả Pháp Sư đã hi sinh, trên mặt đất chỉ còn lại một mình Tiêu Ngự, liền chuyển hướng mục tiêu tới hắn.

Cự Hình Sơn Miêu khi chiến đấu cùng Đức Lỗ Y và Hoả Pháp Sư, huyết lượng chỉ còn lại có 27%, đối với Tiêu Ngự không có uy hiếp gì quá lớn.

Còn có 56% huyết lượng, đối phó với Cự Hình Sơn Miêu là đủ rồi, Tiêu Ngự lợi dụng chạy bộ chiến đấu, giết chết Cự Hình Sơn Miêu.

Chiến đấu chấm dứt!

Giờ nên thu thập chiến lợi phẩm, Tiêu Ngự nhặt vật phẩm rơi ra từ Cự Hình Sơn Miêu, Đức Lỗ Y cùng Hoả Pháp Sư vào một chỗ, Đức Lỗ Y cùng Hoả Pháp Sư đều rơi ra một kiện trang bị, một kiện trang bị bạch bản, một kiện lục trang Hoả Pháp Bào gia tăng 10 điểm hỏa diễm thương tổn, ngoài ra Cự Hình Sơn Miêu rơi ra một ngân tệ.

“ Meo meo!” Sơn Miêu Ấu Tử có chút hoảng sợ nhìn Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nâng con Sơn Miêu Ấu Tử lên, bỏ vào trong bán không gian, chuẩn bị mang về làm vật phẩm đấu giá, hắn không thể thuần phục sơn miêu ấu tử, loại kĩ năng này chỉ có thể có Tuần Thú Sư làm được.

Xong một hồi chiến đấu, một chút tiền lời lên tới 60 kim tệ, trong đó có gần 30 kim tệ là từ trên người ba người chơi Thiên Sứ Liên Minh mà kiếm được, không trách được các người chơi khác đều nói, chiến trường là nơi kiếm tiền nhanh nhất cũng là nơi nguy hiểm nhất.

“ Chiến trường, đây là con đường sau này ta phải đi.” Tiêu Ngự nhìn ra xa xa một chút, xuyên qua dãy núi trùng trùng này chính là quốc gia Âu Phát của Thiên Sứ Liên Minh, nói không chừng ngày nào đó, mình sẽ in dấu chân lên nơi đó.

Nhìn lại giá trị kinh nghiệm một chút, level 7 96%, sẽ tăng cấp rất nhanh thôi, Tiêu Ngự nhớ đến, đánh chết người chơi bên liên minh Thiên Sứ, còn có thể nhận điểm kinh nghiệm tích lũy tại Vong Linh chủ thành Minh Dạ thành cùng một ít kim tệ khen thưởng.

“ Trước cứ tích góp lại đã, lúc nào tới chủ thành lấy cũng được.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, ngoại trừ đi lấy khen thưởng, hắn còn phải đi Minh Dạ Thành đem Sơn Miêu Ấu Tử cùng hai kiện lục trang ra đấu giá nữa, có thể được không ít kim tệ, thời kì ban đầu hắn là đủ dùng.

46. Chương 46: Cổ Mộ.(*)

Xuyên qua đồng loạn thạch, một mặt hướng tới phía trước mà leo, tới chỗ giữa sườn núi, có thể nhìn thấy cổ mộ hoang phế đang ở một chỗ chung quanh vách núi, năm tháng đã để lại trên cổ mộ loang lổ dấu vết tang thương, phía trên cổ mộ viết một dòng chữ nhưng đã mờ mờ không rõ nữa. Hình như mờ mờ có thể nhận ra đó là văn tự cổ của đế quốc Ai Lạp Tây Á thời xưa, cái đế quốc cường thịnh xưa còn sót lại một chút ít dấu vết lịch sử ở giữa con sông lớn cũng giống với chữ viết trên ngôi mộ cổ này.

Bên cạnh bi mộ có một thông đạo đi xuống dưới lòng đất, bên trong tối om như mực không biết phương hướng thế nào.

Tiêu Ngự dò xét chung quanh một phen, xác nhận không có nguy hiểm nào, liền theo cầu thang đi xuống dưới cổ mộ.

Một luồng khí tức lạnh lẽo ảm ứt thổi vào mặt Tiêu Ngự, làm cho hân hơi rụt lại một chút, trên cầu thang có nhiều thanh dài, dưới chân rất động, hân phải cẩn thận chút ý tình hướng dưới chân mình.

Xuyên qua một đoạn đường hầm tối om, chung quanh từ từ trở lên sáng ngời.

Tiêu Ngự nhìn lên trên đầu, chỉ thấy từng khối dạ minh châu to bằng nắm tay cắm đầy trên đỉnh vách động, cứ cách 3 mét lại có một viên, phát ra ánh sáng chiếu sáng cả đường hầm.

“ Dạ minh châu thật lớn.” Tiêu Ngự không khỏi kinh ngạc ca thán, bất quá dạ minh châu này là ma pháp vật phẩm tràn ngập tại Ân Trạch Tứ đại lục, cũng không phải vật trân quý gì, những tên trộm mộ tất nhiên không có hứng thú gì với chúng.

Đi theo đường hầm phát sáng tận vào bên trong, Tiêu Ngự cảm giác được, mình đã gần tới trung tâm của ngọn núi này rồi, không biết bên trong có những gì.

Đi tới một đoạn, dưới chân đột nhiên truyền tới một cảm giác khác thường, dường như khối đá này có thể di động.

“ Không hay, là cơ quan.” Tiêu Ngự nhanh chóng nhắc chân trở về, nhưng là đã không kịp nữa rồi, hân đã kích hoạt cơ quan của Cổ Mộ.

Vù Vù Vù. mấy chục đạo mũi tên lóng lánh lục quang từ vách động phóng thẳng tới vị trí đứng của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự tránh trái tránh phải, không ngừng né tránh những mũi tên công kích, ngoại trừ tránh né ra, hân còn phải cẩn thận chú ý dưới chân, nếu kích động cơ quan lần thứ hai thì thôi xong hết đời.

Tiêu Ngự đi sát bên trái vách động, đột ngột hóp bụng vào, một mũi tên vừa bay sát qua bụng hân.

Một mũi tên khác hướng tới Tiêu Ngự bắn đến, hân đang chuẩn bị nhảy lên phía trước tránh né mũi tên này, nhưng thiếu chút nữa đạp xuống lên lại phải thu chân trở lại, bởi vì hân nhìn thấy khối đá bên dưới có chút khác thường, nếu giẫm chân xuống, rất có thể sẽ mở ra một cơ quan khác.

Do dự như vậy, làm cho mũi tên bay tới bắn thủng bả vai của Tiêu Ngự, trên đầu hân bay ra tới 120 điểm giá trị thương tổn, dễ dàng biến thành màu xanh biếc, huyết lượng 10 điểm mất dần.

“ Công kích thương tổn cao quá.” Tiêu Ngự lùi về phía sau vài bước, vừa lại có một mũi tên hướng tới mình bắn tới, mũi bay sát sạt qua người Tiêu Ngự bắn tới vào vách động bên cạnh, mũi tên cắm vào trong vách nhăm thạch tới tận gốc lặn.

Một vòng mưa tên qua đi, rốt cuộc cũng bình thường trở lại, Tiêu Ngự nhìn huyết lượng còn lại của mình, vẫn còn lại hơn 60 điểm, nhanh chóng ngồi xuống đất, ăn bánh mì hồi phục huyết lượng.

Trong mộ cổ này nguy hiểm có lẽ còn cao hơn mình tưởng tượng nhiều, quả thực nguy cơ tứ phía mà.

Hiệu quả độc tốt duy trì trong mười giây rốt cuộc cũng biến mất, Huyết lượng của Tiêu Ngự dần dần hồi phục lại.

Tiêu Ngự đứng dậy, hân không dám bắt cần như vừa rồi nữa, cẩn thận chú ý các phiến đá dưới chân, mỗi một cước giẫm xuống đất, đều phải dựa vào mũi chân, Tiêu Ngự bình thường chỉ khi Tiềm Hành mới bước đi như vậy.

Vẫn nghĩ về bước đi bằng mũi chân làm cho Tiêu Ngự sinh ra một loại cảm giác kì quái, hân phát hiện, bước đi như vậy sẽ rất có lợi, thứ nhất có thể tận lực làm cước bộ thật nhẹ nhàng, khi vô tình kích động bất ngờ có thể nhanh nhẹn phản ứng kịp thời, thứ hai như vậy bước đi có sức bí mật rất là mạnh.

“Đạo tặc.” Tiêu Ngự thì thào nhắc tới tên này, hân cảm giác mình với nghề đạo tặc này đã lĩnh ngộ thêm được một chút tiến bộ nữa rồi.

“ Nhẹ nhàng cước bộ.” Tiêu Ngự làm cho mình từ từ thích ứng loại phương pháp di chuyển này, Tiêu Ngự biết, nếu một khi mình hình thành được thói quen tất sẽ có lợi cực lớn.

Thử dò xét vài khối đá dưới đất Tiêu Ngự bước qua sát vào vách động hướng tới bên trong đi vào.

Phía trước mờ mờ ảo ảo, giống như có sinh vật gì đang hoạt động, Tiêu Ngự cẩn thận che dấu thân thể, nhìn lại bên đó, phía trước có mấy bộ xương khô lâu đang di chuyển.

“ Một, hai, ba, ... sáu con.” Tiêu Ngự thất vọng một chút, tổng có có sáu con khô lâu binh, lại quái khô lâu binh này dưới tình huống không bị vong linh vu sư kí kết ước là ra tay với vong linh tộc, vong linh tộc mặc dù hàng năm làm bạn với tử thi, nhưng dù sao cũng là có chứa một chút hơi thở của loài người.

Bị sáu con khô lâu binh mười cấp chặn mất đường đi của Tiêu Ngự, với thực lực trước mắt của hắn không thể đánh chết được số lượng quái như vậy, chỉ có thể lựa chọn vượt qua mà thôi, Tiêu Ngự tiến nhập vào trạng thái tiềm hành, hướng tới sáu con khô lâu binh mười cấp đi tới gần.

Bởi vì Tiêu Ngự là vong linh tộc, khí tức con người trên người cũng không phải quá nhiều, đám khô lâu binh này căn bản không nhận thấy Tiêu Ngự.

“ Tựa hồ không phải quá khó khăn.” Tiêu Ngự nhìn theo đám khô lâu binh, thoáng qua chúng nó rồi tiến lên tiếp tục.

Xuyên qua một cái đường hầm nhỏ hẹp và dài, Tiêu Ngự nhìn thấy một màn trước mắt, lập tức choáng váng, phía trước một lối nhỏ có tới hơn ba mươi con khô lâu binh ở đó, ngăn chặn toàn bộ lối đi thậm chí một khe hở cũng không có.

Tiêu Ngự dù có ba đầu sáu tay cũng không thể thông qua được.

“ Máy chủ đầu não không thể đưa ra một nhiệm vụ không thể hoàn thành chứ, nhất định phải có phương pháp gì để có thể thông qua nơi này.” Tiêu Ngự đứng yên tại chỗ do dự trong chốc lát.

“Đã đến được đây,.. trước hết phải đem bọn khô lâu binh này dẫn dắt rời khỏi đây.” Tiêu Ngự nhìn địa hình phụ cận xung quanh một chút, chung quanh có rất nhiều cột đá cao vút đứng sừng sững, vẫn có thể xem là một nơi ẩn thân tốt.

Tiêu Ngự núp vào một địa phương tương đối bí mật, lẳng lặng chờ đợi thời gian đóng băng kĩ năng Tiềm Hành trôi qua.

Thời gian đóng băng kĩ năng Tiềm hành hết, Tiêu Ngự bình tĩnh suy nghĩ lại một chút, loại nhiệm vụ có độ khó cao như thế này bảo trì sự tỉnh táo là phi thường trọng yếu.

Tiêu Ngự thông dong hướng tới bọn khô lâu binh.

Nhìn thấy Tiêu Ngự không kiêng nể gì hướng tới mình đi tới, đám khô lâu binh ánh mắt đều tập trung trên người Tiêu Ngự, trong miệng lắp ba lắp bắp kêu loạn lên, cầm lưới hái trong tay vây quanh lấy Tiêu Ngự.

Chỉ mới thu hút được hơn mười con khô lâu binh, còn chưa đủ! Tiêu Ngự tránh thoát một đám khô lâu binh vây chung quanh, gia tăng tốc độ vọt tới đám khô lâu binh còn chưa bị thu hút.

Thịch, Xà nha chủ thủ xẹt qua một con khô lâu binh, trên vai hắn cũng nặng nề trúng một lưới hái, huyết lượng còn lại 63%.

Đám khô lâu binh vốn đứng bất động cũng hướng tới Tiêu Ngự mà quy tụ lại đây, rốt cuộc đã thu hút được toàn bộ khô lâu binh ở đây rồi, Tiêu Ngự không dám dừng lại, mang theo một đám khô lâu binh mà chạy ra xa xa.

47. Chương 47: Vong Linh Vu Sư.(*)

Tiêu Ngự dẫn khô lâu binh tới một địa phương tương đối trống trải, nghiêng mình trốn ở phía sau một cột đá.

Độn Hình!

Tiêu Ngự lợi dụng kĩ năng Độn Hình, biến mất trong tầm nhìn của đám khô lâu binh, nghiêng đón đám khô lâu binh đang chạy tới.

Đám khô lâu binh này mất đi mục tiêu, tìm tòi tung tích của Tiêu Ngự ở chung quanh, Tiêu Ngự tỉnh táo trái né bọn khô lâu binh ra, hướng lối nhỏ kia mà đi tới.

“Hoàn thành.” Tiêu Ngự hiện lên sau đám khô lâu binh, kĩ năng độn hình đã hết thời gian, Tiêu Ngự chạy như điên đi mất.

Đám khô lâu binh đột nhiên phát hiện Tiêu Ngự đang ở phía sau chúng nó rồi, chúng nó liền quay lại đuổi theo Tiêu Ngự, nhưng là tốc độ di chuyển của chúng nó không nhanh, lên bị Tiêu Ngự càng ngày bỏ càng xa, cuối cùng biến mất hút ở phía cuối lối đi nhỏ.

Xoay tròn một chút thanh chủy thủ trong tay, Tiêu Ngự mỉm cười, hướng bên trong mà mò mẫm đi tới.

Cẩn thận vượt qua các loại chạm bẫy trên mặt đất, càng đi vào trong, càng âm u, tiếng cười cợt cợt của khô lâu binh vang dội trong đường hầm thật sâu và dài.

“Cái loại địa phương này chỉ sợ cũng chỉ có đạo tặc là có thể tới.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, Xét theo cơ quan ám khí trong đường hầm, với mật độ phân bố dày đặc của quái vật mà nói, một đoàn đội tầm hai mươi người mà trung bình là mười cấp cũng không có cách nào tới nơi này, sợ rằng không đi tới một nửa đã bị cơ quan trận bắn thành nhím rồi, hoặc là cũng bị đám khô lâu binh vây sát.

Đạo tặc có thể tới một ít địa phương người khác không thể tới được.

Lợi dụng Tiềm Hành vượt qua hơn mười ngân giáp khô lâu binh chắn giữ lối đi nhỏ, Tiêu Ngự bước chân vào một cung điện hùng vĩ trong lòng đất.

Cung điện trong lòng đất này cao mấy ngàn mét này, từng cột đá cao chừng hai mươi mét đứng sừng sững.

“Không nghĩ tới trong mộ cổ này lại có một cung điện hùng vĩ như vậy.” Tiêu Ngự nhìn chung quanh một chút, có một tấm thảm màu hồng cũ nát trải sâu vào bên trong cung điện.

Tiêu Ngự theo hướng của trải của tấm thảm màu hồng đi về phía trước, có thể nhìn thấy vương toạ trong cung điện này, ghế ngồi ở trên cao, giống như đang quan sát cả đại điện vậy.

Phía sau cột đá bên cạnh đột nhiên truyền tới một tiếng vang do kim loại, Tiêu Ngự cả kinh, chẳng lẽ là có quái vật.

Đúng lúc này phía sau cột đá một khô lâu binh mặc áo giáp màu vàng xuất hiện, cả người đều phủ áo giáp màu vàng, trên tay cầm một lưỡi hái cũng màu vàng thật dài, thoạt nhìn quả thật là uy vũ bất phàm, cái con khô lâu binh này so với đám khô lâu binh ngoài kia có lẽ còn cao cấp hơn nhiều lắm.

Lục hoả trong hốc mắt của khô lâu binh chớp chớp tập trung nhìn Tiêu Ngự.

Không biết kim giáp khô lâu binh này thực lực thế nào, nhưng Tiêu Ngự biết, mình căn bản không thể cùng nó đối địch, ít nhất đây cũng phải là quái đặc thù cấp 10.

Chung quanh cung điện tiếng kim loại bắt đầu vang lên thật nhiều, phía sau các cột đá vô số khô lâu binh mặc kim giáp xuất hiện, số lượng phải tới hơn 1000 vậy, đứng khắp đại điện cung điện vây quanh Tiêu Ngự vào giữa.

Đám kim giáp khô lâu binh này bỗng nhiên xuất hiện trong hư không, Tiêu Ngự căn bản chưa kịp phản ứng, đã bị vây quanh, Tiêu Ngự choáng váng.

Nhìn đám kim giáp khô lâu binh đông đúc đứng chung quanh, Tiêu Ngự cười khổ một chút, lúc này dù có đại la kim tiên cũng không cứu được mình nữa.

“Xong hết rồi, lúc này thật sự là chạy không thoát.” Tiêu Ngự nhìn đám kim giáp khô lâu binh đang sắp xếp chỉnh tề bên cạnh, trong lòng không khỏi có chút kì quái, đám kim giáp khô lâu binh này hình như đã từng trải qua huấn luyện quân sự bình thường, quân dung chỉnh tề, không có một con tiến lên công kích Tiêu Ngự.

Đám kim giáp khô lâu binh đứng hai bên thảm màu hồng, giống như các pho tượng vậy, chỉnh tề phân ra hai bên, nhìn tới phía cuối của thảm hồng, một mảnh ánh sáng vàng chói lọi, phía trước là vương toạ ở trên cao, làm người khác cảm thấy rung động, giống như là tình cảnh của đế vương thời cổ đại vậy.

Nhìn thấy đám kim giáp khô lâu binh không có nhảy tới công kích chính mình, Tiêu Ngự cảm thấy khó hiểu, đương nhiên hắn cũng không ngu tới mức nhảy lên tấn công đám kim giáp khô lâu binh này.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Ngự lẳng lặng đứng ở trên tấm thảm hồng.

Một cỗ khí tức tử linh nồng đậm phiêu dang ở trong đại điện làm Tiêu Ngự cảm thấy thân thiết.

“Hắn là vong linh vu sư kia.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, hướng tới vương toạ nhìn lại, một vong linh vu sư mặc pháp bào màu đen, thật lưng còng xuống, chậm rãi đi lên cầu thang, ngồi ở trên vương toạ.

- Người trẻ tuổi, người lại đây! - Vong linh vu sư nói, thanh âm của hắn khàn khàn, có vẻ có chút già nua.

Vong Linh vu sư thanh âm không nặng, nhưng mặc dù cách vương toạ tới năm sáu chục mét Tiêu Ngự vẫn có thể nghe thấy rõ ràng, mỗi chữ mỗi câu đều phi thường minh bạch.

Tiêu Ngự theo lời đi tới gần phía dưới của vương toạ, ngẩng đầu nhìn lên vong linh pháp sư, pháp bào đen sẫm đã che kín khuôn mặt của vong linh vu sư này, khiến cho Tiêu Ngự căn bản không thấy rõ khuôn mặt hắn.

- Ta đã không thấy qua tộc nhân của ta mấy trăm năm nay rồi, người là người thứ nhất tới đây trong vòng mấy trăm năm đó. - Vong Linh vu sư ho khan vài tiếng, thông thả nói.

Lão quái vật vong linh vu sư này không biết đã sống bao nhiêu năm rồi nữa, Tiêu Ngự vãi dài một cái, hướng tới Vong linh vu sư nói:

- Ta là mang tới cho ngài một bức thư.

- Thư? - Vong linh vu sư cảm thấy có chút khó hiểu, nói:

- Đem bức thư đó tới cho ta đi.

- A, Vâng! - Ánh mắt Tiêu Ngự nhìn vào trên đôi tay đang vịn trên thành ghế của vong linh vu sư, không thể nói đó là đôi tay được vì nó như xương trắng vậy, nghe nói một ít vong linh vu sư cường đại đã biến mình trở thành khô lâu, vì thế trở thành vu yêu cường đại, đạt được lực lượng cả đời, chẳng lẽ người này lại là một vu yêu?

Một kim giáp khô lâu binh tới trước mặt Tiêu Ngự, hắn liền đem phong thư cổ quái đưa cho tên kim giáp khô lâu binh này, kim giáp khô lâu binh tiếp nhận thư tín, đi lên vương toạ, đưa thư tín cho vong linh vu sư.

Vong Linh vu sư sau khi nhìn thấy bức thư, phát ra tiếng cười có chút cổ quái, tựa hồ cao hứng phi thường:

- Thì ra là lão bằng hữu đưa thư tới cho ta.

Hệ thống: Nhiệm vụ bức thư của vong linh vu sư đã hoàn thành.

Tiêu Ngự nhìn thấy hệ thống nhắc nhở, nhiệm vụ đã hoàn thành rồi, mặc dù có chút ngoài ý muốn xuất hiện, nhưng quá trình làm nhiệm vụ coi như đã thuận lợi.

- Người trẻ tuổi, người đưa tới cho ta lời ân cần thăm hỏi của bằng hữu, để đáp tạ người ta muốn cho người một món lễ vật. - Vong linh vu sư nói.

Tiêu Ngự trong lòng bỗng giật mình, vong linh vu sư này không biết đẳng cấp tới mức nào, chỉ cần thấy hắn triệu hoán về đám kim giáp khô lâu binh này đã biết cấp bậc của hắn không thể thấp được, hắn sẽ cho khen thưởng gì đây?

- Trước tiên, người có hứng thú nghe ta kể một chút chuyện xưa không, đã lâu rồi chưa có tộc nhân của ta tới nơi đây. - Vong linh vu sư có chút cảm khái nói.

Tiêu Ngự biểu hiện ra vẻ mặt cung kính nói:

- Chuyện gì vậy thưa ngài?

Nhìn thấy vẻ mặt của Tiêu Ngự, vong linh vu sư gật đầu hài lòng, ánh mắt nhìn xa xa ngoài cung điện, một cột ánh sáng từ phía xa xa chiếu xạ xuống, đó hình như là cửa thông ra ngoại giới vậy.

Vong linh vu sư có chút hoài niệm nói:

- Đây là chuyện trong thời đại Ai Lạp Tây Á đế quốc.

48. Chương 48: Trang Bị Cơ Bản Của Đạo Tặc.(*)

- Đó là một năm vào cuối thu, nhưng thảm cỏ màu vàng khô như gấm phủ kín cả Ai Lạp Tây Á, tại phía bắc thảo nguyên Ai Lạp Tây Á, chính là nơi của vong linh tộc chúng ta, bọn họ chặn thả dê, trâu, tế lễ tổ tiên, bọn họ tín ngưỡng theo chân thần là Minh Thần, có thể triệu hồi vong linh trong mình giới lên bảo vệ gia viên của mình, trôi qua cuộc sống bình thường ôn hoà không tranh giành với đời. Nhưng quốc vương của Ai Lạp Tây Á là Y Sâm Đắc lại ngu ngốc coi vong linh tộc chúng ta là tượng trưng của tà ác, bắt đầu phái quân đội tới truy tìm và tàn sát tộc nhân của chúng ta, đuổi tộc nhân của vong linh tộc ra khỏi cố hương, bọn họ bị ép dời tới phía bắc, bước chân vào đại sa mạc Dịch Nhã, vô số tộc nhân đã chết trong sa mạc.

Vong Linh Vu Sư từ từ kể.

Câu chuyện xưa này Tiêu Ngự đã sớm nghe qua, đây là lịch sử bối cảnh của trò chơi, nhưng là khi nghe được vong linh vu sư kể lại đã có một hương vị thê lương khác rồi.

- Cha của ta là một vong linh vu sư cường đại, hẳn vì bảo vệ mẫu thân của ta cùng với ta lúc đó vừa mới được sinh ra, đã chết trận khi phong toả truy binh của Ai Lạp Tây Á, mẫu thân mang theo ta tiến nhập vào trong sa mạc, cái sa mạc khô cạn này, không có bất kì nguồn nước nào cả, mẫu thân mang ta đi suốt một tuần, ta được một ít địa tinh cũng đang chạy nạn cứu giúp, mà mẫu thân của ta, đã vĩnh viễn nằm trong sa mạc. Sau khi ta trưởng thành, đám địa tinh nói cho ta biết, trong sa mạc một tuần, mẫu thân đã cắt nát cổ tay của mình dùng máu của người thay nước, bón cho ta uống, để ta có thể sinh tồn được, cho tới khi đám địa tinh đồng ý cứu ta người mới vĩnh viễn ngủ say tại sa mạc. - Vong linh vu sư thanh âm khe run rẩy nói, yết hầu có chút khàn khàn.

Tiêu Ngự trầm mặc hồi lâu, ấn tượng của người thân, trong đầu Tiêu Ngự đã mơ hồ không rõ, nhưng hai từ vừa quen thuộc lại vừa xa lạ như mẫu thân và phụ thân này, luôn luôn mang tới kích động trong lòng Tiêu Ngự.

- Người là một người mẹ vĩ đại! - Tiêu Ngự nói, không hiểu sao trong lòng hắn đột nhiên cảm thấy chua xót.

- Mấy trăm năm sau này, ta đã trở thành một vong linh vu sư cường đại, ta nói cho tộc nhân của ta biết, máu tươi của chúng ta đã đã nuôi dưỡng cho dân tộc ta, chúng ta nhất định phải dùng máu tươi của cừu nhân để tế lễ linh hồn của tổ tiên, chúng ta nhẫn nại, chúng ta chờ đợi, là vì có thể có một ngày, có thể trở về cố thổ, đẩy những người đó vĩnh viễn ra khỏi thảo nguyên của Ai Lạp Tây Á. - Vong linh vu sư mạnh mẽ nói.

Đây không phải là lời thề của một vong linh vu sư mà là lời thề của cả một dân tộc.

Tiêu Ngự lơ mơ cảm giác được mình là một thành viên trong bọn hắn vậy, loại cảm giác này thật kì quái, rồi lại thấy rõ ràng. Có lẽ sau khi mình lựa chọn vong linh vu tộc, đã không thể tránh né việc mình và dân tộc này bị trói buộc vào nhau rồi.

Vong linh vu sư tay phải nhất động, một đạo hàn quang hiện lên trên tay vong linh vu sư, Tiêu Ngự nhìn thấy rõ ràng, vật phẩm trong tay vong linh vu sư, đúng là một thanh chuỷ thủ hàn quang loáng loáng rồi.

- Đây là thanh chuỷ thủ tuỳ thân của ta lúc còn trẻ, hiện tại cho người, hy vọng người sẽ không làm nhục nó! - Vong linh vu sư nói, tay phải vung lên, vứt thanh chuỷ thủ lại đây.

Tiêu Ngự tiếp lấy thanh chuỷ thủ, đây là một thanh chuỷ thủ chế tạo phi thường tinh tế, dài chừng một tấc, lưỡi dao sắc bén vô cùng, chuỷ thủ do loại kim loại bạch ngân nào đó chế tạo, phía trên khắc hoa văn cổ xưa, tinh xảo mà mạnh mẽ.

Đào thoát chuỷ thủ: Đặc thù vật phẩm. Công kích 32 – 35, + thêm kĩ năng Đào Thoát, sau khi thi triển kĩ năng này có thể tuỳ ý truyền tống tới địa điểm khác cách chừng 3 mét. Không thể hư tổn.

Là một kiện vật phẩm đặc thù, thuộc tính rất tốt, cái kĩ năng Đào Thoát này bình thường không cần thiết lắm, nhưng nếu gặp phải tình huống nguy hiểm được thù, nói không chừng có thể giải thoát được tính mạng của mình.

Tiêu Ngự nắm thanh chuỷ thủ trong tay, lòng bàn tay truyền tới một cảm giác khác thường, phía sau chuỷ thủ có một cảm giác gập ghềnh, hắn liền đưa thanh chuỷ thủ lên xem xét qua một chút phía sau, chuỷ thủ có khắc một loạt chữ nhỏ trên chuôi: Vì sinh tồn, vì duy trì chủng tộc.

“ Vì sinh tồn, vì duy trì chủng tộc.” Tiêu Ngự thì thầm nhắc lại, đây là khắc hoạ tình cảnh của Vong Linh tộc, cũng là khắc hoạ trong tâm Tiêu Ngự, làm hắn có cảm xúc thật sâu đậm.

- Ta sẽ sử dụng tốt thanh chuỷ thủ này! - Tiêu Ngự trịnh trọng nói.

Vong linh vu sư nhìn thoáng qua thất lưng của Tiêu Ngự tùy ý nói:

- Làm một đạo tặc có kĩ thuật cao siêu, cơ bản nhất là trang bị ba thanh chuỷ thủ, mà không phải là hai thanh, một chuỷ thủ có thương tổn cao, một thanh chuỷ thủ có trang bị chất độc có hiệu quả làm chậm lại để phụ trợ, một thanh chuỷ thủ là trí mạng độc, hơn nữa người vẫn thiếu một thất lưng chuyên dụng của đạo tặc.

Thất lưng chuyên dụng của đạo tặc có bán tại cửa hàng của NPC, có thể treo chuỷ thủ ở trên thất lưng, trong chiến đấu có thể tùy thời cơ mà thay đổi chuỷ thủ, giá cả rất đắt, muốn mua sắm một thất lưng chuyên dụng bình thường của đạo tặc phải hao phí tới 10 kim tệ.

“ Một thanh chuỷ thủ bôi độc giảm tốc, một thanh bôi độc trí mạng.” Tiêu Ngự lặp lại lời nói của vong linh sư, suy tư, trong đầu liền thông suốt, đúng vậy, đạo tặc cần phải trang bị như vậy, đầu tiên là chuỷ thủ, nhất định phải lựa chọn một thanh chuỷ thủ có sức sát thương cao làm vũ khí công kích chủ yếu, về phần chuỷ thủ phụ trợ, thì là dùng để phụ trợ, trong lúc đối chiến với địch nhân dùng giảm tốc độc hoặc trí mạng độc, thời khắc mấu chốt nhất, có thể là trí mạng độc.

Vong linh vu sư cũng chỉ là tùy ý nói ra, nhưng lại là dẫn dắt rất lớn cho Tiêu Ngự.

- Qua một đoạn thời gian nữa, sẽ có chuyện rất thú vị phát sinh, thời gian này, ta phải nghỉ ngơi mà phục hồi vong linh đại quân của ta, hẹn gặp lại, tộc nhân trẻ tuổi, nguyện tổ tiên tồn tại cùng người! - Vong linh vu sư nói, từ vương toạ đứng thẳng lên, hướng tới phía sau cung đi đến.

Nhìn thân thể còng xuống của vong linh vu sư, máy móc bước đi, chậm rãi biến mất ở chỗ rẽ, Tiêu Ngự hướng tới phương hướng vong linh vu sư biến mất vái chào một cái.

Kim giáp khô lâu chung quanh thối lui tạo cho Tiêu Ngự một con đường trở về.

Ra khỏi mộ cổ so với lúc đi vào đơn giản hơn rất nhiều, đám khô lâu binh nhìn thấy Tiêu Ngự, tự động lui ra, không có gây phiền toái cho Tiêu Ngự.

Cái nhiệm vụ đưa thư đơn giản này làm cho Tiêu Ngự thu hoạch được một kiện vũ khí vô cùng tốt, hắn cao hứng vô cùng.

Từ trong mộ cổ đi ra, Tiêu Ngự thoáng nhìn về phía chân trời, sắc trời đã từ từ ảm đạm rồi, đã gần hoàng hôn, phải nhanh chóng trở về thị trấn nhỏ Thấp Ba Khắc mới được.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tiêu Ngự trên đường giết chết được một con Cự Hình Sơn Miêu, hệ thống truyền tới thanh âm nhắc nhở thăng cấp thanh thủy, Tiêu Ngự đã level 8.

Nhìn bảng cấp độ một chút, cao nhất đã có người đạt 10 cấp rồi, bất quá số lượng không nhiều lắm, chỉ có ba người còn lại đều là 9 cấp.

Cấp bậc cũng không hoàn toàn đại biểu cho thực lực, hiện tại luyện tập trụ cột vững chắc, sau này chậm rãi theo sau vậy.

“ Kĩ năng Tiềm Hành lại thăng cấp, Dịch Cốt, Phản Thủ Bối Thứ đều là như vậy.” Tiêu Ngự mỉm cười, kĩ năng cấp bậc tăng lên biểu hiện cho thực lực tăng lên, nhưng lập tức lông mày lại nhíu lại, thăng tới cấp

hai kĩ năng dịch Cốt, Phản Thủ Bối Thứ sẽ phải mất năm kim tệ, vậy thăng tới ba cấp kĩ năng này cần tốn bao nhiêu tiền đây?

49. Chương 49: Khai Trương.(*)

Tiêu Ngự trở lại thị trấn nhỏ Thập ba Khắc là lúc sắc trời đã biến thành màu tối om rồi.

“ Nền ra ăn cơm một chút.” Tiêu Ngự thư giãn gân cốt, buông đầu gối, logout.

- Ca, huynh xem muối mang tới cho huynh cái gì này! - Tiểu Vũ giơ giơ bàn tay nhỏ lên, cao hứng nói.

Nụ cười tươi như nắng của Tiểu Vũ làm cho Tiêu Ngự quên mất tất cả uể oải, nhìn thấy vật trong tay Tiểu Vũ không nhịn được cười:

- Chocolate à? Ca đâu phải là hài tử đâu.

Tiểu Vũ nhấp cái miệng nhỏ nhắn một chút, lộ ra cái má núm đồng tiền mờ nhạt, nói:

- Ai nói trưởng thành thì không thể ăn chocolate, muối nhớ khi ca còn bé là thích ăn chocolate nhất, nhưng mỗi lần huynh chỉ ăn một miếng nhỏ mà thôi còn để lại hết.

- Muối cũng ăn vài miếng đi! - Tiêu Ngự cầm lấy một miếng nói.

- Muối ăn xong rồi! - Tiểu Vũ ngọt ngào cười nói, đôi mắt sáng trong suốt nhìn Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nửa tin nửa ngờ liếc mắt nhìn Tiểu Vũ một cái, tách một miếng, bỏ vào trong miệng, cái này mang theo mùi vị ngọt ngào, giống như tư vị của cuộc sống vậy.

- Thật khó! - Tiêu Ngự khẽ nhún mày nói.

- Như thế nào lại thế? - Tiểu Vũ nghi hoặc cầm lấy một miếng, bỏ vào trong miệng ngậm một chút nói:

- Một điểm cũng không khổ mà?

Tiêu Ngự cười ha ha nói:

- Đúng là không khổ.

- Ca, huynh gạt muối! - Tiêu Vũ lúc này mới hiểu dụng ý của Tiêu Ngự là gạt mình ăn miếng chocolate, Tiểu Vũ bất mãn quệt cái miệng nhỏ nhắn, nhắm nhấp miếng chocolate, cảm giác ngọt ngào thấm vào tận trong lòng.

- Cái này từ đâu tới? - Tiêu Ngự chỉ chỉ vào miếng chocolate trên bàn, chần chờ hỏi một chút, Tiểu Vũ là tuyệt đối không nỡ dùng tiền mua vật đắt như vậy.

- Lam Hình tỷ tỷ cho muối, hôm nay muối cùng bác Ngô giúp tỷ ấy chuyển nhà, đây là lễ vật của tỷ tặng muối mà.- Tiểu Vũ liếm liếm môi nói.

- Bác sĩ Triệu? - Tiêu Ngự sững sốt trong đầu hiện lên dung nhan tuyệt mỹ của nàng.

- Đúng vậy, Lam Hình tỉ tỉ khá đẹp! - Tiểu Vũ gật đầu nói, dường như nhớ tới cái gì lập tức nhìn Tiêu Ngự có chút ranh mãnh nói: - Ngày đó huynh bị thương là tỷ ấy giúp huynh băng bó vết thương có phải không?

Tiêu Ngự xấu hổ cười cười.

- Ca người cảm thấy Lam Hình tỷ tỷ thế nào? - Tiểu Vũ con mắt hàm chứa ý cười nhìn về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cười một chút, lấy cái túi xách nhỏ của Tiểu Vũ nói:

- Quý nha đầu, người nghĩ gì thế? đừng giở trò chấp cánh uyên ương, anh của người như vậy, người khác không để mắt tới đâu?

Không phải Tiêu Ngự tự ti, đây là sự thật.

- Ca, muối cảm thấy huynh rất là phong nhã nha, nếu tới trường học của muối, khẳng định sẽ có một bang nữ nhân say mê cho mà coi! - Tiểu Vũ làm như thật đánh giá Tiêu Ngự nói, cười khanh khách.

Nghe tiểu Vũ nói, Tiêu Ngự bật cười lắc đầu, thật là một tiểu nha đầu tinh quái, trong đầu toàn những là ý nghĩ không thực tế, tuổi tác như vậy, thêm vào bác sĩ Triệu có hoàn cảnh điều kiện tốt như vậy, ít nhất cũng tìm được người có sự nghiệp, có xe, chính là có xếp hàng cũng không tới lượt mình, Tiêu Ngự căn bản không dám nghĩ tới, chỉ cần có thể làm cho Tiểu Vũ cao hứng, vui vẻ mà phát triển như vậy là đủ rồi, Tiêu Ngự đối với cuộc sống cũng không có quá nhiều yêu cầu xa vời.

- Đừng, đã có cơm rồi, muối đi lấy đây! - Tiểu Vũ trên mặt vẫn tràn đầy nụ cười, bím tóc thật dài bó đuôi ngựa ở đằng sau, nàng vĩnh viễn phần trần như ánh mặt trời vậy, tựa như một con bướm vui sướng bay lượn.

Tiêu Ngự nhìn bóng lưng xinh đẹp đáng yêu của Tiểu Vũ, lộ ra một chút ý cười.

- Ca, nghe nói Lam Hình tỷ tỷ đã chơi Ân Trạch Tư, muối đã nói tên huynh trong trò chơi rồi, hi hi!

- Cô ấy có chơi cái gì là chuyện của cô ấy liên can gì tới huynh.

- Huynh mang theo tỷ ấy đi thăng cấp chứ sao.

- Một điểm cũng không được. - Tiêu Ngự từ chối không một chút cân nhắc, mình cũng không phải là game thủ chơi để giải trí, làm sao có thể trói buộc với người chơi khác được, đây không phải là tăng thêm phiền toái sao, xem ra Triệu Lam hình chỉ là một người chơi bình thường, cấp bậc cũng không thể cao được.

- Người ta là mỹ nữ, loại chuyện này người khác có muốn cầu cũng không được đó! - Tiểu Vũ nâng khuôn mặt nhỏ nhắn, có chút buồn bực nhìn về phía Tiêu Ngự nói.

- Mỹ nữ thì làm sao, cho dù là tiên nữ cũng không được! - Tiêu Ngự không hề lay động, tiếp tục ăn cơm.

Tiểu Vũ vỗ cái trán trơn bóng của mình, than khóc nói:

- Xong hết rồi, xong hết rồi, ca ca của ta sau này tám thành là không có ai yêu mà.

Nhìn thấy bộ dạng đùa giỡn của Tiểu Vũ, Tiêu Ngự cũng không nhịn được:

- Nha đầu chết tiệt kia, tốt lắm, tốt lắm, ăn cơm nhanh lên một chút.

- Muối ăn xong rồi, huynh rửa bát.

- Như thế nào là huynh phải rửa bát, Không phát hiện ra anh của muối đang làm việc sao? - Tiêu Ngự đắc ý nói, cầm lấy đầu gối trên giường.

- Lấy cớ! - Tiểu Vũ hướng tới sau lưng Tiêu Ngự mà bất mãn gờ nắm tay nhỏ lên, bắt đầu nhanh nhẹ thu thập chén bát trên bàn.

Tiêu Ngự tiến nhập vào trò chơi.

Thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc đèn mới được thắp lên, một ngọn đèn ma pháp đang được thắp lên giống như ánh sáng bình thường, yên lặng tại bên trong phiên sa mạc này.

Tiêu Ngự tới đạo sư đạo tặc Áo Đức hỏi một chút, làm hắn cảm thấy như sụp đổ chính là thăng cấp Bối Thứ, Phản Thủ Bối Thứ, Dịch Cốt kỹ năng phải cần tới ba mươi kim tệ, thăng cấp Tiềm Hành lên cấp ba cũng cần phải mất 1 kim tệ.

“ Trước hết đem hai kiện lục trang ra bán đã.” Tiêu Ngự hướng tới chợ đêm, sau khi bán trang bị hi vọng có đủ kim tệ để thăng cấp kỹ năng.

Một giọng nói vang lên trong tai Tiêu Ngự, là Âm Ngục.

- Mới vừa rồi ta gọi ngươi mấy lần đều không trả lời, ta đoán ngươi thoát ra ăn cơm, rồi cũng phải lên đây thôi! Âm Ngục nói.

- Có chuyện gì sao? - Tiêu Ngự hỏi, Âm Ngục sẽ không vô duyên vô cớ tìm mình nói chuyện phiếm.

- Có chuyện muốn nhờ ngươi hỗ trợ, cũng không phải là việc gì to tát lắm, muốn ngươi giúp chúng ta hoàn thành một nhiệm vụ nhỏ, không biết ngươi có hứng thú tham gia không, còn về giá cả, chúng ta có thể thương lượng. - Âm Ngục nói.

- Hoàn thành nhiệm vụ? - Xem ra Âm Ngục bọn họ gặp phải nhiệm vụ không làm được, nếu không sẽ không tìm mình.
- Đúng vậy, thời gian cũng không dài quá, chỉ mấy chục phút đồng hồ là được rồi, hiện tại kim tệ thật sự rất thiếu, chúng ta có thể dùng nhân dân tệ để trả công cho người! - Âm Ngục nói, đối với game thủ chuyên nghiệp, nhân dân tệ là mị lực, vĩnh viễn không mất giá được.
- Nhân dân tệ? - Nghe thấy Âm Ngục nói, Tiêu Ngự bỗng nhiên giật mình, nếu như giao dịch thuận lợi, đây chính là sinh ý đầu tiên của mình sao?
- Rốt cuộc có nên khai trương hay không, Tiêu Ngự không tự giác được xoay tròn thanh chuỷ thủ trong tay một chút.
- Nhưng giá cả, ta hi vọng không đắt quá, dù sao cũng chỉ là nhiệm vụ sơ cấp mà thôi! - Âm Ngục nói.
- Nội dung của nhiệm vụ, độ khó thế nào? - Tiêu Ngự hỏi, nếu như mình không làm được nhiệm vụ này, cho dù tiếp nhận thì cũng không có tác dụng gì.
- Là một nhiệm vụ mở rương của đạo tặc, tổ đội chúng ta đạo tặc không làm được, cho nên nghĩ tới người.
- Rương có khoá lại không?
- Không có.
- Quái vật chung quanh thế nào?
- Quái mười cấp, hơn hai mươi con.
- Thù lao! - Tiêu Ngự nói, có người bên cạnh hiệp trợ nhiệm vụ này có thể làm, nếu như giá cả thích hợp, Tiêu Ngự thật ra có thể đi một chuyến, dù sao cũng chỉ tiêu hao mấy chục phút đồng hồ mà thôi.

50. Chương 50: Ba Cấp Kĩ Năng.(*)

Mất mấy chục phút đồng hồ làm nhiệm vụ có thể đạt được năm trăm nhân dân tệ, đối với Tiêu Ngự mà nói, là chuyện không dám nghĩ tới, lúc hắn tiến vào trò chơi cho rằng chỉ cần một tháng kiếm được mấy ngàn đồng nuôi gia đình qua ngày là được rồi, không nghĩ tới lại có sinh ý như vậy, hơn nữa theo khẩu khí của Âm Ngục, về giá cả, tựa hồ có thể thương lượng.

Tiêu Ngự không biết chính là, game thủ chuyên nghiệp bình thường quả thật chỉ có mấy ngàn đồng thu được thôi, nhưng chính thức game thủ chuyên nghiệp cao cấp, mỗi tháng vài chục vạn cũng không phải chuyện mới mẻ gì, cho nên làm nhiệm vụ mấy trăm đồng cũng là bình thường.

- Một ngàn! - Tiêu Ngự nói như sư tử đang nhai thức ăn vậy, giọng nói của hắn không có một tia tình cảm trong đó nào cả, nói thật trong lòng Tiêu Ngự cũng không quả quyết được, không biết giá cả như vậy có ở trong phạm vi có thể chấp nhận được của Âm Ngục hay không?

Một ngàn đồng cho phí tổn xuất trận, coi như là bình thường, lời nói của Tiêu Ngự rất bình tĩnh, đánh sâu vào tâm lý của Âm Ngục, hơn nữa ấn tượng của hắn đối với Tiêu Ngự, hắn tự nhiên xếp Tiêu Ngự vào nhóm game thủ chuyên nghiệp cao cấp rồi, loại game thủ này thường thường nói một không nói hai, một khi đã trả giá, không có mặc cả.

- Được, một ngàn thì một ngàn đi! - Mặc dù giá cả này có chút cao, nhưng Âm Ngục vẫn có thể chấp nhận được.

Sảng khoái của Âm Ngục làm cho Tiêu Ngự có chút ngoài ý muốn, có thể nhiệm vụ này đối với bọn họ thật sự trọng yếu, huống hồ, một ngàn nhân dân tệ đối với đám người Âm Ngục mà nói hẳn không tính là gì.

- Người cho ta số tài khoản ngân hàng, ta trả trước cho người 500 làm tiền đặt cọc. Sáng sớm ngày mai, 6h tại cửa công hội của thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc, không gặp không về! - Âm Ngục nói.
- Ta sẽ tới đúng giờ! - Tiêu Ngự nói rồi đem tài khoản ngân hàng nói cho Âm Ngục, đây làm khoản tiền trả trước, nếu nhiệm vụ thất bại, hắn còn phải thu hồi lại tiền.

Trong trò chơi có rất nhiều hành vi lừa đảo, nhưng tuyệt đại đa số game thủ chuyên nghiệp cao cấp vẫn phi thường chú ý tới danh dự, bởi vì danh dự là sinh tồn cơ bản của bọn hắn. Vì bảo vệ số lượng khách hàng nhất định, Tiêu Ngự phải giữ được chữ tín, nếu không cái nghề nghiệp game thủ chuyên nghiệp này hắn không thể giữ được lâu dài.

Sau khi chấm dứt giọng nói, Tiêu Ngự không khỏi có chút cảm xúc mênh mông, nếu như nhiệm vụ thuận lợi, đây chính là số tiền đầu tiên mình kiếm được trong trò chơi này.

“ Nhất định phải thành công!” Tiêu Ngự thầm hạ quyết tâm nói, nhanh chóng đem bán hai kiện lục trang, lấy một ít kim tệ thăng cấp kĩ năng đã, như vậy ngày mai hành động cũng có vài phần nắm chắc hơn.

Theo lệ cũ hắn bày hàng lên trên đường, trên thị trường lúc này đã có đồ lục trang xuất hiện, nhưng số lượng rất ít, thuộc tính tốt cũng không nhiều, Tiêu Ngự mới đem hai kiện lục trang cùng bảy kiện bạch bản đưa lên, đã hấp dẫn một lượng người chơi tới rồi.

- Huynh đệ, lại là người! - Một người mặc pháp bào Hắc Vu Sư màu đen ngồi chồm hồm xuống nói:

- Ta quen biết người sao? - Tiêu Ngự thái độ rất lãnh đạm.

Hắc Vu Sư xấu hổ cười cười nói:

- Người quả thật không biết ta, bất quá ta biết người, người ở chỗ này đã bày quán vài lần, cái Tinh Thần Đầu Súc này bán giá bao nhiêu?

- 15 kim tệ! - Tiêu Ngự nói, Tinh Thần Đầu Súc thuộc tính phi thường tốt, gia tăng 10 điểm trị liệu, là Hắc Vu Sư, Tất Mãn nhưng chức nghiệp trị liệu nó đều là cực phẩm, 15 kim tệ cũng không tính là đắt.

- Cái này có thể giảm đi chút ít không?

- 15 kim tệ một giá thôi! - Tiêu Ngự lắc đầu nói, hiện tại Tiêu Ngự sức mạnh hơn trước rất nhiều, hắn không muốn phí thời gian nhàm chán mà cò kè mặc cả giá cả nữa, hiện tại hắn có quyền quyết định giá cả.

Hắc vu sư đứng lên, về đội ngũ của hắn.

- Người không phải nói hắn biết người sao?

- Người không phải nói có thể mua với giá thấp hơn hay sao?

Nghe thấy mấy người bạn chất vấn Hắc Vu Sư trên mặt nóng lên.

- 15 kim tệ kì thực không đắt, gia tăng 10 điểm trị liệu, trên thị trường chỗ nào có thể tìm được cực phẩm như vậy? - Hắc Vu Sư giải thích nói.

Mấy người bạn cũng trầm mặc xuống, gia tăng 10 điểm trị liệu, thuộc tính quả nhiên không tồi, giá cả 15 kim tệ, coi như có thể chấp nhận được, hơn nữa lượng trị liệu của hắc vu sư trọng yếu như thế, trên thị trường quả thật cũng không tìm ra đồ tốt như vậy.

Hắc Vu Sư thấy mấy người bạn trầm mặt xuống, cuối cùng cũng có chút sức mạnh, nhàn nhã nói:

- Thế nào, các ngươi mua hay không mua, dù sao hưởng thụ ma pháp trị liệu cũng là các ngươi.

- 15 kim tệ, nhưng là thu hoạch của cả ngày chúng ta.

- Quên đi, mua thôi.

- Cũng không biết người này từ chỗ nào tìm được nhiều cực phẩm như vậy, bọn tiểu tử các ngươi ngoan ngoãn bỏ tiền ra đi.

Trải qua vài ngày như vậy, kim tệ của người chơi đối với mấy ngày đầu có chút dư giả hơn một chút, 15 kim tệ đối với một tổ đội mà nói, cũng không phải không có.

Bán tinh thần đầu súc được 15 kim tệ, bán kiện hỏa pháp lục trang được 12 kim tệ, các trang bị khác cũng bán được khoảng 1 kim tệ, trong bọc của Tiêu Ngự thoáng chốc đã có 41 kim tệ rồi.

“ Có thể đi học kĩ năng.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, thu hồi quỳ hàng, hướng tới Đạo sư đạo tặc Áo Đức đi đến, còn Sơn miêu Ấu Tể tại trấn nhỏ Tháp Ba Khắc này khẳng định không có người mua được, đến Minh Dạ thành gấp vong linh chủ thành ném vào trong chỗ bán đấu giá vậy.

- Gom đủ kim tệ? - Đạo sư đạo tặc Áo Đức hỏi, tốc độ thăng cấp kĩ năng của Tiêu Ngự, là cho Đạo sư đạo tặc Áo Đức quả thật rất kinh ngạc, phải biết rằng cho tới bây giờ chỉ có một số lượng người chơi ít ỏi mới thăng lên nhị cấp kĩ năng, vậy mà Tiêu Ngự đã nhanh như vậy thăng lên ba cấp kĩ năng rồi, thật sự là hiếm thấy, ít nhất trong cái trấn nhỏ Tháp Ba Khắc này chỉ có một người.

- Đúng vậy! - Tiêu Ngự đáp, đem ba mươi mốt kim tệ cho đạo sư đạo tặc Áo Đức, lúc này hành trang chỉ còn 10 kim tệ.

Tiêu Ngự vuốt vuốt mũi một cái, quần bách về tài chính à, lúc nào mới có thể giải quyết được.

Hệ thống: Kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ của người tăng lên 3 cấp.

Hệ thống: Kĩ năng Bối Thứ của người thăng lên ba cấp.

Tình cái nhắc nhở của hệ thống truyền tới, là Tiêu Ngự tràn ngập sung sướng, hân nhin qua giá trị thương tổn trụ cột của ba kĩ năng một chút, tất cả đều từ 50 điểm tăng lên tới 80 điểm.

- Thương tổn trụ cột của kĩ năng rất cao à! - Tiêu Ngự kinh ngạc ca thán một chút, trụ cột thương tổn của kĩ năng có thể tăng lên lớn sau này hẳn không cần phải sợ hãi 11 cấp quái vật nữa, tiếc nuối duy nhất của hắn là huyết lượng quá ít, không thể đồng thời đối mặt với hai quái cấp 11 được, có thể sẽ chết rất bi thảm.

Ba cái kĩ năng chiến đấu chủ yếu này từ 1 cấp tăng lên 2 cấp phải cần tới 50 độ thành thực, từ 2 cấp tăng lên 3 cấp cần tới 300 điểm độ thành thực kĩ năng, còn từ 3 cấp tăng lên tới 4 cấp phải cần tới 1800 độ thành thực kĩ năng, không biết tới lúc nào mới có thể thăng lên 4 cấp kĩ năng đây, còn kĩ năng Tiềm Hành có vẻ tăng lên đơn giản hơn một chút.

51. Chương 51: Doanh Trại Cầu Đầu Nhân .(*)

- Người trẻ tuổi, còn phải mất thời gian khá lâu mới có thể thăng được tứ cấp kĩ năng, không nên nghĩ quá xa xôi! - Đạo sư đạo tặc Áo Đức cười nói.

- Ta biết, chỉ là ta muốn hỏi trước, để sau này còn có chuẩn bị! - Tiêu Ngự cười giải thích nói, trước tiên phải chuẩn bị kim tệ thật tốt mới được, nếu không lúc thăng lên tứ cấp, nhất thời gặp phiền toái hồi lâu.

- Tứ cấp Phản Thủ Bối Thứ, Bối Thứ, Dịch Cốt là 50 kim tệ, tứ cấp Tiềm Hành kĩ năng là 5 kim tệ. - Đạo sư đạo tặc Áo Đức nói.

Nghe được đạo sư đạo tặc Áo Đức nói, Tiêu Ngự hít một ngụm khí lạnh, quá đắt à, mỗi cái kĩ năng công kích chủ yếu không ngờ phải cần tới 50 kim tệ, kể từ đó, thăng mấy cái kĩ năng này lên cấp 4 sẽ phải tiêu tốn 155 kim tệ, đi nơi nào mới có thể kiếm được được đây?

Còn có thời gian chuẩn bị đầy đủ, sẽ có biện pháp, Tiêu Ngự trầm nghĩ.

Tiêu Ngự cáo biệt đạo sư đạo tặc Áo Đức, đi dạo trên con đường cái âm u của thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc, nhìn trang bị của mình một chút, trên người Tiêu Ngự tổng cộng có ba chuỗi chuỷ thủ, làm thế nào để an bài các thanh chuỷ thủ trở thành vấn đề hắn cân nhắc và đau đầu trước tiên.

Bởi vì thanh chuỷ thủ Đào Thoát chuỷ thủ là một thanh siêu ngắn, mặc dù trụ cột công kích khá cao, nhưng phạm vi công kích lại quá nhỏ, không thích hợp làm thanh chuỷ thủ chính, cho nên hắn vẫn sử dụng thanh Xà Nha chuỷ thủ như cũ, trợ thủ là thanh Đào Thoát Chuỷ Thủ, đã được bôi lên chất độc xà tín thảo, mặt khác đem một thanh bạch bản chuỷ thủ, cũng bôi lên chất độc xà tín thảo, tùy thời cơ có thể thay đổi chuỷ thủ.

“Chất độc xà tín thảo đã dùng hết.” Tiêu Ngự nhìn cái chai đã hoàn toàn trống không, thở dài một hơi, lần tới phải dự bị một chút chất độc mới được.

Vong Linh vụ sư nói đạo tặc cần phải trang bị ba thanh chuỷ thủ là có đạo lý, trên thanh chuỷ thủ mà bôi chất độc chỉ là một lần, nó có tính hi hữu vì không khả Tiêu Ngự lần nào cũng có khả năng bôi chất độc lên trên thanh chuỷ thủ mỗi lần sát quáí được, cho nên thanh chuỷ thủ chính không thể có chất độc, bởi vì thanh chuỷ thủ này phải bảo trì trạng thái công kích. Chuỷ thủ trợ thủ thì không cần phải duy trì trạng thái công kích, chỉ cần làm phụ trợ cho công kích là được rồi, lúc đối phương có huyết nhiều, phòng thủ cao nhưng công kích yếu cần có trí mạng độc, đối với quái vật có với công kích cao, công kích tốc độ nhanh, di động tốc độ nhanh cần giảm tốc độc, có thể hỗ trợ rất lớn cho chiến đấu.

Nếu như muốn trang bị ba chuôi chuỷ thủ, ở trong chiến đấu chuỷ thủ cắt được một cái cũng là một vấn đề khá lớn, đây là kĩ xảo chiến đấu của đạo tặc, là khảo nghiệm cực lớn của năng lực chiến đấu.

“Ta phải làm được.” Tiêu Ngự các khớp xương ở tay trái nhích nhích linh hoạt, mô phỏng động tác cắt chuỷ thủ, nơi cổ tay, các ngón tay cực kì linh hoạt, đây là thiên phú hiếm thấy của Tiêu Ngự.

“Hiện tại mua một dây lưng chuyên dụng của đạo tặc vẫn là quá sớm.” Hơn nữa Tiêu Ngự bây giờ không nỡ tốn mất mười kim tệ để mua sắm một cái dây lưng chuyên dụng của đạo tặc.

Tiêu Ngự đi ra khỏi trấn nhỏ Tháp Ba Khắc, rồi tới khu vực của sa mạc Mạn Xà cấp năm, cẩn thận đi tìm quái sa mạc Mạn Xà, cứ việc chậm chậm thăng cấp, Tiêu Ngự cũng đã cảm thấy thoải mái rồi, ban đêm thật quá sức nguy hiểm, rất có thể gặp phải quái vật không thể địch nổi, mặc dù có Dạ Ngọc Hạng Liên, hẳn vẫn không dám đi quá xa.

Tới sau nửa đêm Tiêu Ngự đã mệt mỏi không chịu nổi, trong trò chơi này cũng đặt ra khái niệm độ mệt mỏi, nếu như thân thể quá mức mệt mỏi, các cơ năng sẽ giảm xuống cực lớn, hiệu suất giết quái sẽ giảm thấp rất nhiều, lúc này cần phải đến khách sạn nghỉ ngơi hoặc logout ra mới có thể khôi phục.

Tiêu Ngự thoát ra nghỉ ngơi tới quá trưa.

Ăn xong cơm tối lúc trở lại trò chơi, bên trong trò chơi đã mờ sáng rồi. Ánh dương quang đầu tiên đã chiếu xuống thị trấn nhỏ Tháp ba Khắc này, hắc vụ tràn ngập khắp thị trấn, phiêu đảng trên bầu trời.

Hít sâu một hơi, Tinh thần của Tiêu Ngự phấn chấn lên rất nhiều.

Chuỷ thủ trên tay phải xoay một đường cong khá đẹp sau đó lại vững vàng rơi xuống lòng bàn tay hắn, một cảm giác tự tin mãnh liệt dâng lên: “ Ta nhất định thành công!” Tiêu Ngự hướng tới Dong Binh Công Hội đi đến.

Bãi đất trống trước cửa Dong Binh Công Hội, có năm người chơi đang đứng nói chuyện phiếm, đúng là bọn người Âm Ngục.

- Người đã tới rồi! - Nhìn thấy Tiêu Ngự, Âm Ngục cao hứng tới đón chào.

Tiêu Ngự im lặng gật đầu.

- Người đã tới rồi thì chúng ta có thể xuất phát thôi! - Đối với thái độ trước sau đều lãnh đạm như Tiêu Ngự, Âm Ngục không để ý, đưa ra một lọ thuốc màu lam nhạt cho Tiêu Ngự nói:

- Bình thuốc này là kháng thông thả được hoàn, trong nhiệm vụ cần dùng tới, người cầm trước đi.”

Tiêu Ngự tiếp nhận bình thuốc từ trong tay Âm Ngục nói:

- Chúng ta đi thôi!

- Được! - Âm Ngục quay đầu lại với đám bằng hữu tổ đội nói:

- Đây, đám tiểu tử, xuất phát thôi!

Âm Ngục cùng với bốn người chơi khác hướng tới bên ngoài thị trấn nhỏ đi ra.

- Tỉnh Hoả, người xem chuỷ thủ phụ trợ của tên kia có bôi độc gì?

Hắc Vu quay đầu nói với đạo tặc, Tiêu Ngự trên thanh chuỷ thủ ở tay trái, loé ra quang mang màu đỏ trông thật quý dị, tự như phun xà tín lên vậy.

Ánh mắt của đạo tặc lướt nhìn qua chuỷ thủ phụ trợ của Tiêu Ngự, lắc đầu nói:

- Nhìn không ra, hắc là một loại trí mạng độc, trong tay của hắc có tới hai thanh chuỷ thủ đều không tồi! - Đạo Tặc Tinh Hoả nhìn chuỷ thủ trong tay một chút, một thanh là lục trang nhưng thuộc tính khá tồi, còn một thanh là trang bị bạch bản, không khỏi cảm thấy tự ti mặc cảm.

- Thái độ của tên kia thật đúng là rất lạnh đạm! - Hắc Vu nói, đi cách Tiêu Ngự khoảng hai ba mét cũng cảm giác như hắc đang ở cách xa tới ngoài nghìn dặm vậy.

- Nơi chúng ta muốn tới chính là một doanh trại của cầu đầu nhân ở trung tâm của một hẻm núi sâu, doanh trại của Cầu Đầu Nhân bên ngoài có hàng rào trải rộng, chỉ có hai cửa vào...

Ám Ngục giảng giải nội dung nhiệm vụ cho Tiêu Ngự, đem hết những nội dung chi tiết kể cho Tiêu Ngự, tất cả mọi việc Tiêu Ngự đều nghe thấy hết, hắc biết, trong mỗi một nhiệm vụ đều có chi tiết phi thường mấu chốt, thường thường là ảnh hưởng tới thành bại của nhiệm vụ đó.

Tiêu Ngự vẫn không nói gì cả, đem hết tất cả những gì Ám Ngục đang giảng giải thu vào trong đầu.

=====

(*)

Cầu Đầu Nhân: Người Đầu Chó -> dựa theo hình tượng thần Anubis trong thần thoại

52. Chương 52: Thanh Quái. (*)

Sơn đạo chia làm hai ngã rẽ, đoàn người hướng tới một trong hai ngã rẽ đó.

- Bên kia là Áo Phong Hạp Cốc? - Tiêu Ngự nhìn về ngã rẽ còn lại hỏi.

- Đúng vậy, hướng đó chính là tới Áo Phong Hạp Cốc! - Tử Vong kị sĩ Phàm Dạ tiếp lời.

- Chúng ta muốn đi tới một hẻm núi sâu gọi là Cốc Tắc Đắc Hạp Cốc, thật ra cũng cách Áo Phong Hạp Cốc không xa lắm, nghe nói Áo Phong Hạp Cốc sinh ra rất nhiều Huyết Lâm thảo, bắt quá quái ở đây cũng toàn là quái cấp độ 20, rất nhiều người đi vào trong đó mà không còn mạng trở về! - Ám Ngục nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, không phải hắc muốn xông vào Áo Phong Hạp Cốc đấy chứ.

Tiêu Ngự nghe thấy Ám Ngục nói cũng không có bất kì phản ứng gì, vẻ mặt rất bình tĩnh, làm cho Ám Ngục có chút không nắm bắt được.

Tiêu Ngự có tình cảm rất phong phú nhưng lại luôn luôn giấu kín ở trong lòng, chưa bao giờ biểu hiện trên nét mặt, cho nên Ám Ngục muốn từ trên mặt Tiêu Ngự mà nhìn ra được chút gì đó thì thật là uống phí tâm cơ.

- Phía trước có năm con Linh Cầu cấp bảy! - Đạo tặc Tinh Hoả dò xét phía trước trở về nói với Ám Ngục.

Ám Ngục chần chờ một chút, nhìn về Tiêu Ngự ở phía sau đội ngũ.

- Người cứ tự an bài đi! - Tiêu Ngự nói, Ám Ngục là cố chủ của Tiêu Ngự, hiệp trợ hắc tiêu diệt quái vật trên đường đi cũng là chuyện dĩ nhiên phải làm.

- Tinh Hoả khống chế một con, Tiêu Ngự khống chế một con, ta gây chú ý cho hai con Liệp Cầu, Phàm Dạ một con, Lôi Đình tập trung hoả lực, giết chết con Linh Cầu do Phàm Dạ gây chú ý. Sau đó chia nhau đối phó các con Linh Cầu khác, tiến hành công kích. Còn bố trí cụ thể thế nào chúng ta tới địa phương đó nhìn qua một chút mới an bài rõ hơn được! - Ám Ngục suy nghĩ nói.

Sáu người đều tự che dấu hành tung của mình, hướng tới địa phương Tinh Hoả nói mà tìm kiếm, trong rừng cây nhỏ bên cạnh sơn đạo quả có năm con Linh Cầu toàn thân một màu xám đang hoạt động chung quanh, có bốn con Linh Cầu đầu hơi nhỏ, Ở giữa là một con Linh Cầu cao hơn chừng một hai cái đầu so với mấy con chung quanh, bề ngoài là toàn màu xám đen.

- Hình như có một con đặc thù quái! - Ám Ngục nhanh chóng ngăn chở đội ngũ đang đi tới, nếu trong đám Linh Cầu này có một con là cấp đầu lĩnh, vậy vấn đề khá khó khăn.

- Lần trước khi tới đây không hề gặp bọn chúng, không biết chúng từ nơi nào chạy tới đây nữa! - Tử Vong Kị Sĩ Phàm Dạ xoa xoa thanh đao Trảm Đao của mình, có chút buồn bực nói.

- Vậy con đặc thù quái kia giao cho ta, các người đối phó với các con khác! - Tiêu Ngự nói ra nói ra là kinh động mọi người:

- Bất quá trị liệu của Âm Vu phải hướng tới ta! - Đặc Thù quái nọ hẳn là cấp đầu lĩnh, phía sau có người phụ giúp hẳn là mình sẽ không gặp nguy hiểm gì.

Tiểu đội Âm Ngục năm người hai mặt nhìn nhau, bọn họ có chút không thể tin tưởng được mà nhìn Tiêu Ngự, nhưng hẳn rất bình tĩnh, không có một chút nào trên vẻ mặt cả.

- Được rồi, Tiêu Ngự đối phó với đặc thù quái, người khác theo kế hoạch ban đầu, hiện tại bắt đầu an bài vị trí công kích! - Âm Ngục căn rằng một cái nói.

- Thật không biết người này nghĩ như thế nào? - Đạo tặc Tinh Hoả nhìn thoáng qua bóng lưng Tiêu Ngự đang từ từ biến mất hướng tới đầu lĩnh Linh Cầu.

- Nói không chừng hẳn thật sự nắm chắc! - Tử Vong kị sĩ Phàm Dạ cười nói.

- Người cảm thấy như vậy sao?

- Không có gì là không có khả năng cả.

- Nếu hẳn có khả năng một mình đấu với đặc thù quái nọ, ta...

- Người thế nào.

- Ta nhận hẳn làm sư phụ! - đạo tặc Tinh Hoả đỏ mặt.

- Người muốn nhận hẳn làm sư phụ nhưng hẳn nhất định không đồng ý đâu! - Tử Vong kị sĩ Phàm Dạ không chút lưu tình đã kích Tinh Hoả nói.

- Mọi người vào vị trí đi, Tinh Hoả, mau lên trên! - Âm Ngục nhắc nhở nói.

Đạo tặc Tinh Hoả nhanh chóng đuổi theo Tiêu Ngự, hướng tới Linh Cầu mà tiềm phục qua.

Chiến sĩ Âm Ngục cùng Tử Vong kị sĩ Phàm Dạ mai phục dưới mặt đất, tùy thời chuẩn bị chiến đấu, bọn họ đều không khỏi một phen đổ mồ hôi lạnh, Tiêu Ngự có khả năng khống chế được con Linh Cầu đặc thù quái hơn tới nửa cái đầu so với quái Linh Cầu bình thường kia sao.

- Hẳn là một con đầu lĩnh! - Lôi Pháp Sư Lôi Đình ở bên cạnh nói.

Âm Ngục gật đầu, nhìn về phía bóng lưng Tiêu Ngự, rất khó tin tưởng, Tiêu Ngự không ngờ lại có can đảm khiêu chiến đầu lĩnh quái bấy cấp.

- Hẳn tám cấp, so với Linh Cầu kia cao hơn một bậc, cho dù không thể giết chết cũng là kéo dài được vài chục giây hẳn là không có vấn đề gì! - Lôi Đình nói, lời của hẳn như tự an ủi chính mình vậy, ngăn chặn mấy chục giây trong chiến đấu gần như là phí công vô ích.

Tiêu Ngự tỉnh táo tới gần con Linh Cầu cao lớn, nhìn tình huống một chút, mọi người đều có các vị trí riêng của mình rồi.

- Bắt đầu! - Âm ngục nói chuyện trong tổ đội quát.

Muộn côn!

Tiêu Ngự dùng Muộn Côn kích ngắt một con Liệp cầu bên cạnh con Linh Cầu to lớn, chuyển thủ trên tay phải hẳn nhanh chóng đánh về phía con Linh Cầu to lớn nọ.

Con Linh Cầu to lớn vừa mới cảm giác được tiếng vang sau lưng đã bị một thanh chuỷ thủ sắc bén đâm vào sau ót rồi.

Tiêu Ngự công kích mạnh vô cùng, nhanh như sấm báo.

Linh Cầu Đầu lĩnh: thấp cấp đầu lĩnh quái.

“ Quả nhiên là đầu lĩnh.” Giống như dự đoán của Tiêu Ngự đầu lĩnh bảy cấp, huyết lượng tới hai ngàn bảy trăm lạng.

“ Huyết lượng cao thật.” Thâu Tập đắc thủ, Tiêu Ngự không hề lãng phí thời gian, liền công kích tới mấy cái, sườn xoay tròn một kĩ năng Bối Thứ ra tay.

Phía sau Tinh Hoả nhanh chóng đánh về phía con Linh Cầu bị Tiêu Ngự kích ngất bằng Muộn Côn, tiếp nhận quyền không chế.

Ba con Linh Cầu đang du đãng gần đó phát hiện ra tình huống bên này, lập tức hướng tới Tiêu Ngự cùng Tinh Hoả đánh đến.

- Chờ các người đã lâu rồi! - Âm ngục cùng Phàm Dạ vừa lúc chặn đám Linh cầu trên đường, một cái công kích của Âm Ngục đỡ hai con Linh Cầu, còn một đao trăm xuống của Phàm Dạ liền ngăn cản một con Linh Cầu còn lại.

Kế hoạch đã sớm định ra không có gì sai lầm cả, lúc Phàm Dạ vừa mới động thủ, Lôi Pháp Sư Lôi Đình công kích ma pháp Lạc Lôi Thuật lên trên người con Liệp Cầu nọ, Âm Vu trị liệu kia liền tùy thời cơ trị liệu huyết lượng cho mấy người cận chiến nghề nghiệp, rất là Tiêu Ngự.

Bọn họ phối hợp với nhau tương đối ăn ý, kĩ thuật của Âm Ngục là tốt nhất, ba người kia kĩ thuật tương đương nhau, còn kĩ thuật của Tinh Hoả kém hơn một chút, phát huy khả năng phối hợp chiến đấu với nhau phi thường tốt.

Bối thứ kĩ năng mặc dù chỉ hoàn thành 90% nhưng giá trị thương tổn cũng tới hơn 150 điểm, sau khi thăng cấp kĩ năng làm điểm thương tổn trụ cột của kĩ năng tăng lên, thương tổn công kích của Tiêu Ngự tăng lên khá lớn.

Mặc dù không có sơ cấp hồi phục hoàn trong nháy mắt loại vật phẩm khẩn cấp này, nhưng phía sau có một Âm Vu trị liệu, tình cảnh này khiến cho điểm chiến đấu của Tiêu Ngự tăng lên sức mạnh.

“ Hẳn là có khả năng giết nó.” Xà nha chuyển thủ trên tay phải mới công kích xong, Đào thoát chuyển thủ trên tay trái đã vạch một đạo vết thương lên Linh Cầu đầu lĩnh, tạo cho nó bị dính độc chất của xà tín thảo.

Chiến đấu tiến hành kịch liệt, Lôi Đình cùng Phàm Dạ hai người đều là nghề nghiệp có công kích cao hơn, hai người đối phó một con Linh Cầu, chỉ vài giây đồng hồ đã đánh chết non nửa huyết lượng của nó, bọn họ phải nhanh chóng giết chết con Linh Cầu này, mới hiệp lực với Âm Ngục được, đối với đám Linh Cầu tiến hành công kích mạnh, như vậy bọn họ mới có phần thắng.

- Một người nhanh tay lên một chút, Tiêu Ngự nơi đó khó có khả năng chịu đựng lâu được! - Âm Ngục lo lắng nói, dù sao đối mặt với Tiêu Ngự là một quái cấp đầu lĩnh, mà ngay cả hắn một chiến sĩ cũng không có khả năng chịu được, càng huống chi Tiêu Ngự là Đạo tặc có huyết lượng thấp như vậy, vạn nhất Tiêu Ngự chết đi, cả đoàn đội có khả năng bị tiêu diệt.

Nhìn thấy Linh Cầu đầu lĩnh quay người định đánh về phía mình, Tiêu Ngự lùi một bước, Phản Thủ Bối Thứ!

Chuyển thủ sắc bén phá không tiến tới, đâm thẳng vào lưng của Linh Cầu đầu lĩnh.

Hệ thống: Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng độ hoàn thành 100%, tạo thành 300% thương tổn do kĩ năng, phát huy hiệu quả Phá Giáp.

Khi thương tổn kĩ năng đã tăng cao, hơn nữa lại bị Bối Thứ kĩ năng tạo thành một điểm liên kích, trên đầu của Linh Cầu đầu lĩnh lập tức bay lên hơn 700 điểm giá trị thương tổn.

Tinh Hoả bên cạnh nhìn thấy con số thương tổn thần thoại, ngu ngơ hồi lâu.

- Bà ngoại ơi, đây là Phản Thủ Bối Thứ sao? Thương tổn do công kích thật đáng sợ! - Tinh Hoả thất thần, trên vai liền trúng một công kích, huyết lượng mất tới chừng 32%.

- Tinh Hoả, tên tiểu tử người chuyên tâm dìm ta một chút! - Âm Vu vừa trị liệu vừa mắng.

- Biết, biết! - Tinh Hoả cường chế sợ hãi trong lòng, chuyên tâm đối mặt với Linh Cầu trước mặt, nhưng con số thương tổn vừa rồi, lại không thể xua tan đi trong đầu hấn được.

53. Chương 53: Bác Phúc.(*)

Nhìn thấy Linh Cầu đầu lĩnh đánh tới mình, Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về phía sau, nhưng là hấn lùi tốc độ còn quá chậm, thạch một cái Tiêu Ngự bị Linh Cầu đầu lĩnh công kích một phát mất đi tới 56% huyết lượng.

“ Công kích cực kì đáng sợ.” Tiêu Ngự đã bị dọa sợ, con liep Cầu đầu lĩnh này công kích so với bất kì quái vật nào mình nhìn thấy từ trước đến nay còn cao hơn nhiều, một đạo quang mang màu đen phủ lên người Tiêu Ngự, là trị liệu ma pháp của Âm Vu, làm cho huyết lượng của Tiêu Ngự lại đầy trở lại.

Phòng ngự của đạo tặc quá thấp, huyết lượng lại ít, nếu không có Âm Vu phụ trợ phía sau, mình sợ đã sớm chết vì con đầu lĩnh này rồi.

Dịch Cốt!

Tiêu ngự chợt quát vang một tiếng, lực lượng toàn thân dồn lên cánh tay phải, thừa dịp một kích của Linh Cầu đắc thủ, dư lực đã tiêu tan hết, Chuỷ thủ của Tiêu Ngự cắm thẳng vào trái tim của Linh Cầu đầu lĩnh, rồi đột ngột kéo mạnh ra, trước ngực Linh Cầu máu tươi phun ra như nước.

Hệ thống: Dịch Cốt kĩ năng độ hoàn thành 100%, tạo thành 100% thương tổn do kĩ năng, tạo thành 3,5giây: Tê liệt.

Một con số hai trăm mười điểm giá trị thương tổn hiện lên trên đầu con Linh Cầu đầu lĩnh.

Phản Thủ Bối Thứ kĩ năng còn trong thời gian đóng băng.

Bối Thứ kĩ năng còn trong thời gian đóng băng.

Mặc dù không chế được Linh Cầu đầu lĩnh nhưng Tiêu Ngự lại chỉ có thể dùng chuỷ thủ mà tấn công bình thường nó, lại một con số thương tổn hiện lên trên đầu con Linh Cầu đầu lĩnh, nhưng con số này chỉ có hạn, chỉ có thể tạo thành hơn ba mươi thương tổn mà thôi.

Chỉ có 3,5 giây để công kích, Tiêu Ngự vừa công kích vừa vòng ra sau lưng con Linh Cầu đầu lĩnh.

Lúc này Lôi Pháp Sư cùng Tử Vong Kị Sĩ Phạm Dạ tập trung hoả lực giết chết một trong các con Linh Cầu, quay lại hướng tới Âm Ngục mà hỗ trợ hấn đánh chết hai con Linh Cầu nữa.

Bên cạnh đó Tinh Hoả cũng có chút không chống đỡ được, phòng ngự của đạo tặc quá thấp, hấn lợi dụng sự nhanh nhẹn của mình chạy trốn, hướng Linh Cầu tới vị trí của bọn Âm Ngục.

Tiêu Ngự cùng Linh Cầu đầu lĩnh triển khai kịch chiến, không ngừng nhảy nhót, khi tới sau lưng của Linh Cầu đầu lĩnh, giảm bớt thống khổ khi chịu công kích trên người, khiến cho tần suất công kích bị hạ thấp, trong suốt thời gian đó Âm Vu trị liệu tới ba lần, nếu không Tiêu Ngự đã ngã xuống rồi.

Làm cho Linh Cầu đầu lĩnh tổn hao vài trăm huyết lượng, Tiêu Ngự trì hoãn thời gian, chờ đợi bọn Âm Ngục giải quyết xong bên kia, thêm đó hấn còn chờ đợi kĩ năng bản thân khôi phục để phát động công kích tiếp theo.

Tiêu Ngự đem Linh Cầu đầu lĩnh hướng tới bên cạnh một cái cây, lợi dụng cây cối tạo chướng ngại cho Liep Cầu đầu lĩnh.

Linh cầu đầu lĩnh rống lên giận dữ đánh về phía Tiêu Ngự, hấn liền nghiêng mình trốn sau một thân cây.

Phốc phía trước cái cây che chắn cho Tiêu Ngự đã bị mất đi một mảng vỏ cây.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Bối Thứ kĩ năng thời gian đóng băng đã hết, kế tiếp là Dịch Cốt, sau đó là phản Thủ Bối Thứ.

“ Cuối cùng cũng có thể phản kích.” Lúc này Linh Cầu đầu lĩnh vẫn còn lại hơn 1500 huyết lượng, cho dù ba cái kĩ năng có thể thi triển 100% cũng không cách nào giúp Tiêu Ngự đánh gục Linh cầu đầu lĩnh này.

“ Một người lực lượng có giới hạn.” Nhưng không thể đem toàn bộ kĩ năng này ra dùng hết, để thời khắc máu chốt dùng sẽ tốt hơn, Tiêu Ngự trì hoãn thời gian, chờ đợi bọn Âm Ngục trợ giúp mình.

Linh Cầu đầu lĩnh bắt được cơ hội, hướng tới Tiêu Ngự dùng mãnh nhào tới, rằng nanh bén nhọn hướng tới Tiêu Ngự mà cắn.

Trên răng nanh của Linh Cầu đầu lĩnh có chút quang mang màu lục loé qua trong mắt Tiêu Ngự.

“ Không hay, có độc.” Tiêu Ngự vòng qua bên cạnh, chuyển thủ trên tay phải linh hoạt quay một vòng hướng tới ngực của Linh cầu đầu lĩnh mà đâm tới.

Dịch Cốt!

Răng nanh của Linh cầu đầu lĩnh xẹt qua bả vai Tiêu Ngự, làm bả vai của hắn phun lên một dòng máu tươi, tay phải của Tiêu Ngự cũng vạch một vết thương tại lồng ngực Linh Cầu đầu lĩnh, một vết thương vừa dài vừa sâu.

Dịch Cốt cũng không có phát huy ra 100% độ hoàn thành, Linh Cầu đầu lĩnh không ngừng tấn công tới, Tiêu Ngự cũng nhanh chóng lui về phía sau không ngừng.

Huyết lượng vẫn còn lại 32%, trên đầu không ngừng bai lên 10 điểm thương tổn.

“ không phải là độc tố thương tổn mà là ăn mòn thương tổn.” Sau khi bị ăn mòn thương tổn, hộ giáp của Tiêu Ngự lập tức bị hạ thấp, nếu bị công kích lần nữa tính mạng của hắn khó mà bảo toàn.

Tiêu Ngự chạy nhanh vòng qua thân cây, tránh né công kích của Linh Cầu đầu lĩnh, một đạo quang mang màu đen kịp thời phủ xuống người Tiêu Ngự làm huyết lượng của hắn đầy trở lại.

Đã qua hơn ba mươi giây, nhưng đối với Tiêu Ngự mà nói, lại dài đằng đẵng, mặc dù nhiều lần gặp phải nguy hiểm, may mắn có trị liệu phía sau lưng, Linh Cầu đầu lĩnh công kích cũng không nguy hiểm tới tính mạng cho lắm, Tiêu Ngự làm tiêu hao huyết lượng của Linh Cầu đầu lĩnh, đồng thời cũng là vì chờ đám người Âm Ngục tới viện trợ.

Đám người Âm Ngục đã liên tiếp giết chết hai con Liệp Cầu, vẫn còn hai con Liệp Cầu nữa.

Dịch Cốt kĩ năng hoàn tất.

- Nội lực của ta không còn! - Âm Vu bên kia truyền tới tin tức bất hảo, không có trị liệu của Âm Vu, Tiêu Ngự căn bản không thể chống đỡ được Linh Cầu đầu lĩnh.

“ Không thể cứng chọi cứng với nó.” Tiêu Ngự nhanh nhẹn xuyên qua các nhánh cây, lợi dụng địa hình làm tiêu tan công kích của Linh Cầu đầu lĩnh.

Tiêu Ngự trơn trượt giống như cá trạch vậy, Linh Cầu đầu lĩnh gào thét đuổi theo hắn, mặc dù tốc độ nhanh hơn so với hắn, nhưng hắn có thể lợi dụng cây cối bên cạnh để duy trì lợi thế mà chơi trò đuổi bắt với Linh Cầu đầu lĩnh.

Thời gian dần dần trôi qua, chiến đấu của đám người Âm Ngục bên kia cũng sắp kết thúc, Tiêu Ngự thở phào một hơi, chỉ cần bọn hắn tới nơi, chiến đấu chấm dứt là mình có thể giải thoát rồi.

Kĩ năng Dịch Cốt thời gian đóng băng kết thúc.

Mấy cái kĩ năng thời gian đóng băng đều đã hết, đang ở vào trạng thái đợi lệnh.

- Mau trở lại, ta trị liệu không tới! - Âm Vu Phong Qua qua hét lên, nhưng là Tiêu Ngự đã vì tránh né Linh Cầu đầu lĩnh mà chui vào trong rừng cây thấp bên cạnh.

- Phong Qua, nhanh lên một chút! - Âm Ngục cấp bách quát, Linh cầu bình thường công kích cũng không yếu, huyết lượng gấp đôi quái cấp 7 bình thường, cũng làm cho đám người Âm ngục chịu không nổi.

Phong Qua nhanh chóng cấp cho Âm Ngục một ma pháp trị liệu.

Phong Qua lo lắng nhìn thoáng qua rừng cây, Tiêu Ngự bị linh cầu đầu lĩnh truy đuổi vào trong rừng cây, cùng với Linh Cầu đầu lĩnh biến mất ở trong rừng cây thấp.

Nhìn thấy khoảng cách của mình với bọn Âm Ngục ngày càng xa, Tiêu Ngự không có biện pháp gì, Linh Cầu đầu lĩnh ở sau lưng gắt gao truy đuổi hắn, căn bản không cho hắn bất kì một cơ hội để thở dốc nào.

Tiêu Ngự vừa mới chui vào một mảnh cây tùng thấp, Linh Cầu đầu lĩnh đột nhiên nhảy lên một bãi đất cao, hướng tiêu Ngự chạy tới.

Nhìn huyết lượng vừa mới được Phong Qua trị liệu đầy đủ, từ bây giờ hắn không được phép chịu công kích nào nữa.

Dù là ở trạng thái đầy đủ huyết lượng, cũng chỉ có thể trụ lại được một lúc, chỉ một chút mà thôi.

Linh Cầu đầu lĩnh nhảy lên độ cao phi thường cao, Tiêu Ngự ngồi xổm xuống, nhìn Linh Cầu đầu lĩnh đang tấn công mình, nhìn lại, một mảng trắng bóng ở bụng nó, đây có lẽ là nơi yếu điểm của Linh Cầu đầu lĩnh.

Tận dụng thời cơ, liều mạng!

Chuyển thủ trong tay Tiêu Ngự hướng tới bụng của Linh cầu đầu lĩnh mà tiến vào, sau đó hung hăng vạch ra một đường cực mạnh với tốc độ rất nhanh, cường độ công kích của kĩ năng Dịch Cốt không ngừng được tăng cường.

Chuyển thủ của Tiêu Ngự vạch một đạo vết thương dài chừng sáu bảy tấc, máu tươi bắn tung toé, bụng của Linh Cầu đầu lĩnh xuất ra một mảnh huyết nhục mơ hồ, bị Tiêu Ngự một kích lột da, Linh Cầu đầu lĩnh phát ra tiếng kêu thê lương và bi thảm.

Hệ thống: Dịch Cốt kĩ năng độ hoàn thành 100% tạo thành 100% thương tổn do kĩ năng, tạo thành hiệu quả 3,5 giây: Tê Liệt.

Linh Cầu đầu lĩnh rơi xuống đất lâm vào trạng thái tê liệt.

=====

(*)

Bác Phúc: có thể hiểu là lột da.:0 (91):

54. Chương 54: Vận Khí.(*)

Cơ hội tới rồi!

Vừa nhìn thấy có cơ hội giết chết Linh Cầu đầu lĩnh, năng lượng trong cơ thể Tiêu Ngự phảng phất như đang lưu động, lập tức năng lượng toàn thân tập trung lên trên thanh chuyển thủ ở tay phải, Xà Nha chuyển thủ trong tay phát ra tiếng vù vù đầy vui sướng.

Trong vòng 3,5 giây tê liệt nhất định phải giết chết nó.

Thần kinh của Tiêu Ngự tiến vào trạng thái hưng phấn cực độ, nhưng là cũng không làm cho hành động của hắn cứng nhắc mà ngược lại tiềm năng toàn thân phảng phất bạo phát ra hết như một quả bom được rút kíp ra chuẩn bị bộc phá vậy.

Tiêu Ngự nhanh chóng vòng tới sau lưng của Linh Cầu đầu lĩnh, cơ nhục toàn thân hắn co rút lại mà hơi thở cũng trở lên rung động, chân phải đạp một cái, sườn xoay tròn, lực lượng toàn thân theo chuyển thủ trên tay phải mãnh liệt đâm xuống, tựa như đại hồng thủy ập xuống vậy.

Phốc, Chuyển thủ trên tay phải xuyên vào sau lưng của Linh Cầu đầu lĩnh.

100% độ hoàn thành, đúng với dự tính của Tiêu Ngự, 210 thương tổn do kĩ năng, hiệu quả chảy máu 20 điểm, còn có hai điểm liên kích nữa.

Cái Tiêu Ngự muốn nhất chính là hai điểm liên kích kia, có được hai điểm liên kích này, có thể làm cho Phản Thủ Bối Thứ của Tiêu Ngự thương tổn có thể tăng lên gấp đôi không chừng.

2,5 giây xong, Linh Cầu đầu lĩnh từ từ hồi phục lại, cơn đau nhức toàn thân làm cho nó phát ra tiếng kêu thê lương, nó liền xoay người đánh về phía Tiêu Ngự, móng vuốt sắc bén phát ra ánh sáng.

Móng vuốt bén nhọn của nó lộ ra trước ánh mắt trời tạo lên quang mang chói mắt, làm con mắt của Tiêu Ngự có chút khó chịu.

Khép nhẹ mi mắt vào một chút, móng vuốt của Linh Cầu đầu lĩnh đã tới trước ngực.

Thích, một cái công kích gần kề bên Tiêu Ngự, hần nhanh chóng lùi về phía sau.

Linh Cầu đầu lĩnh một kích đắc thủ, lần nữa nhảy cao lên hướng tới Tiêu Ngự đánh tới.

Nhìn thấy tấn công của Linh Cầu đầu lĩnh, đồng tử của Tiêu Ngự co rút lại.

Tiêu Ngự chân phải hơi lùi về phía sau, một bên sườn hiện ra, hiện lên trước hướng tấn công của Linh Cầu đầu lĩnh.

- Đi tìm chết đi! - Tiêu Ngự quát vang một tiếng, thân thể nảy lên, chủy thủ trên tay quay một cái ba trăm sáu mươi độ, hung hăng xuyên vào lưng của Linh Cầu đầu lĩnh, một lực đạo cường đại xuyên thẳng vào tim nó.

Lực lượng toàn thân của Tiêu Ngự đã đi theo một kích này, dồn toàn bộ lên người của Linh Cầu đầu lĩnh.

Linh Cầu đầu lĩnh đang lơ lửng trên không trung bị trúng một kích này, bay tới năm sáu mét rồi mới nặng nề rơi lên trên mặt đất.

Hệ thống: Người đã đánh chết Linh Cầu đầu lĩnh.

Âm thanh nhắc nhở của hệ thống truyền tới, giá trị kinh nghiệm của Tiêu Ngự tăng lên tới 3%.

"Phù." Tiêu Ngự thở dài một tiếng, sau khi giết chết Linh Cầu đầu lĩnh, cơ hồ toàn thân không còn một tia khí lực vậy, cảm giác mệt nhọc tới cực độ.

Cuồng Liệt Trảm Sát!

Tử Vong kị sĩ Phàm Dạ đột kích, trăm đao trong tay chém ra một quang lửa màu đen, mãnh liệt chém xuống con Linh Cầu, thịch một tiếng, Linh Cầu bị đánh bay ra ngoài, chết ngay trên mặt đất.

- Rốt cuộc cũng giết được hết chúng nó! - Phàm Dạ lộ ra nụ cười khó tin.

- Tiêu Ngự đâu? - Âm Ngục không thấy bóng dáng Tiêu Ngự, nghi hoặc hỏi thăm.

- Hần bị Linh Cầu đầu lĩnh truy đuổi vào bên trong rừng! - Phong Qua gấp giọng nói, không thể hưởng thụ trị liệu, giờ phút này e rằng hần đã chết rồi.

- Đừng thu thập chiến lợi phẩm vội, chúng ta nhanh chóng tới đó đã! - Âm Ngục lo lắng xung phong tiến tới, hướng tới bên trong rừng cây mà phóng đi, một đao chặt xuống, bùm bùm, cành lá xum xuê bị chặt mất hơn phân nửa, thân thể hần rùn xuống, băng qua một mảnh cây tùng thấp.

- Mọi người chú ý, Phàm Dạ, chú ý dụ Linh Cầu đầu lĩnh, Tiêu Ngự rất có thể đã chết! - Âm Ngục vừa nói xong, trong rừng truyền tới tiếng kêu thê lương.

- Hình như là Linh Cầu đầu lĩnh! - Tử Vong kị sĩ Phàm Dạ cũng sốt nói, là Linh Cầu đầu lĩnh bị công kích? hần không rõ, nơi đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Mọi người đẩy nhánh cây ra, Âm Ngục nhìn thấy tràng cảnh phía trước, trở nên ngây dại.

- Làm sao vậy? - Tử Vong kị sĩ Phàm Dạ nhìn thấy Âm Ngục dừng bước, ngừng đầu nghi hoặc hỏi thăm, nhìn tới phía trước, cũng choáng váng.

Năm người đều đứng ngây ngốc, đầu óc quay ngược quá nửa ngày.

Tiêu Ngự đứng bên cạnh thi thể của Linh Cầu đầu lĩnh, phát hiện ra rừng cây xa xa có chút động, nhìn lại, phát hiện ra đó là đám người Âm Ngục.

- Các người đã đánh xong? - Tiêu Ngự nhìn Âm Ngục hỏi.

- Là.. đúng vậy! - Âm Ngục gian nan nuốt nước bọt một cái, Tiêu Ngự không biết, lúc này hần đứng cạnh thi thể Linh Cầu đầu linh làm cho bao nhiêu người rung động.

- Đây... đây là do người giết chết? - Tử Vong kị sĩ Phàm Dạ vẻ mặt thờ ra hỏi thăm, Tiêu Ngự này một người có thể giết chết đầu linh thất cấp?

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua thi thể Linh Cầu đầu linh, nhật trang bị rơi ra từ thi thể của nó nói: “ Vận khí tốt.”

- Vận khí tốt? - Âm ngục cũng không dám tin tưởng, một người có vận khí tốt là có thể giết chết đầu linh quái có cấp bậc cao như vậy, dù có thành phần của vận khí, nhưng thực lực chính là nguyên nhân chủ yếu.

- Hộ thủ lục trang của đạo tặc, còn có một kiện vòng cổ của pháp sư coi như không tồi! - Tiêu Ngự giờ mấy món đồ vật trong tay lên, đem thuộc tích nói cho đám người Âm Ngục nghe.

- Mấy thứ này đều là người đánh rơi ra, chúng ta cũng không biết xấu hổ mà lấy được, như vậy đi, hộ thủ lục trang người cầm, về cái vòng cổ pháp sư kia chúng ta mua theo giá cả thị trường! - Âm Ngục nói, lúc này hần muốn biết nhất là Tiêu Ngự làm như thế nào giết chết được Linh Cầu đầu linh quái, nhưng bộ dạng hời hợt của Tiêu NGỰ làm hần không mở miệng ra hỏi được.

- Được rồi! - Nếu Âm Ngục đã nói như vậy, Tiêu Ngự cũng không từ chối, nhìn hộ thủ đạo tặc một chút.

Liệp Phong Hộ Thủ: Phẩm cấp, Lục trang. Phòng ngự 3-6, Lực lượng +5, nhanh nhẹn+7. yêu cầu cấp bậc 7. (*: Hộ Thủ: Cái bảo vệ tay.)

Hộ thủ đeo trên tay của Tiêu Ngự là một kiện bạch bản, phòng ngự chỉ có hai điểm, Tiêu Ngự thay đổi cái hộ thủ này.

“ Kiểm được đủ bộ lục trang mau thật.” Tiêu Ngự nhìn qua trang bị trên người mình một chút, đối với chiến đấu mấy ngày qua của mình, hần vô cùng hài lòng.

Cái vòng cổ của pháp sư kia là gia tăng 10 điểm tinh thần, đồ tốt, bọn Âm ngục đem 18 kim tệ để mua chiếc vòng cổ này.

- Chúng ta đi thôi! Tiêu Ngự nói.

- Tốt! - Đoàn người thu thập chiến lợi phẩm từ bốn con Linh Cầu còn lại rồi lại xuất phát.

Tiêu Ngự cùng Tinh Hoả đi phía trước dò đường, điều tra quái vật dọc đường, nếu gặp phải một số quái đơn độc thì trực tiếp giết sạch.

Ám Vu Phong Qua nhìn thoáng qua bóng lưng Tiêu Ngự nói với Âm Ngục:

- Người nói hần vừa rồi làm thế nào giết được Linh Cầu đầu linh?” Phong Qua đối với người gọi là Tiêu Ngự này nảy sinh tò mò.

- Làm sao vậy, ngay cả người cũng sinh ra hứng thú với hần sao? - Âm Ngục cười nói, Phong Qua bình thường trầm mặc ít nói, là một cái hồ lô buồn bực điển hình, nhưng trong tổ đội uy tín chỉ thấp hơn Âm Ngục.

55. Chương 55: Cầu Đầu Nhân. (*)

- Ta cảm giác được vấn đề là ở kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ! - Âm Ngục nói một câu mở ra huyền cơ.

- Nói rõ hơn đi? - Phong Qua hồi tưởng lại điểm công kích lúc đó hơn 700 điểm, sát thương của kĩ năng Phản thủ Bối Thứ này quả thực rất là mạnh.

- Trụ cột công kích của Tiêu Ngự so với Tinh Hoả phải cao hơn một ít, nhưng là người xem lúc hần thi triển kĩ năng, quả thật là một loại nghệ thuật, lưu loát, ngắn gọn, trí mạng, đối lập với Tinh Hoả nhiều, có thể nhìn ra chênh lệch thương tổn do kĩ năng, Tinh Hoả thi triển một cái Phản Thủ Bối Thứ, nhiều nhất chỉ có thể đạt tới hơn trăm thương tổn, mà Tiêu Ngự này lại có thể đạt tới hơn 700 cái con số này đủ để thấy rõ hết thấy. Ta phỏng đoán Linh Cầu đầu linh kia trước khi chết khẳng định đã trúng một đòn phản Thủ Bối

Thứ, liên tưởng tới sát thương của Phản Thủ Bối Thứ, Linh Cầu đầu lĩnh bị chết là điều rất bình thường. Ta phỏng đoán, thương tổn kỹ năng của Tiêu Ngự sở dĩ cao tới như vậy là do hai nguyên nhân, thứ nhất, kỹ năng của hắn có cấp bậc tương đối cao, ít nhất kỹ năng phản Thủ Bối Thứ này cũng phải được ba cấp. Thứ hai, độ hoàn thành thi triển kỹ năng của hắn tương đối cao do đó thương tổn kỹ năng càng cao, Tình Hoả thi triển kỹ năng đạo tặc chỉ có thể hoàn thành được 60%-70%, cao nhất cũng chỉ hơn 80% một chút, từ động tác của Tiêu Ngự ta đoán độ hoàn thành kỹ năng của hắn tuyệt đối cao hơn 90%, chúng ta còn không biết kỹ năng của đạo tặc khi hoàn thành tới trình độ cao như vậy thì có cái gì, có thể nảy sinh ra hiệu quả gì thì sao, cũng không có cách nào phỏng đoán được! - Âm Ngục phân tích nói.

Âm Ngục phân tích rất có đạo lý, phong Qua xem như đã tiếp nhận cách nhìn nhận đánh giá của hắn hỏi:

- Lúc người thi triển kỹ năng, độ hoàn thành cao nhất đạt tới bao nhiêu?

- 95% chính là lần công kích Hoả Nhân Lang đầu lĩnh, chém ra 358 giá trị thương tổn kỹ năng, cũng vền vền chỉ có một lần như vậy, sau đó mỗi lần chỉ có thể đạt tới 80% độ hoàn thành mà thôi. - Âm Ngục nói.

Đạo tặc khi chiến đấu đối với yêu cầu kỹ thuật phải cao hơn so với chiến sĩ một ít, Tiêu Ngự là đạo tặc mạnh như vậy, quả thật hiếm thấy.

- Bàn về kỹ thuật của đạo tặc, người cảm giác Thứ Dao cùng Tiêu Ngự hai người ai lợi hại hơn? - Phong Qua đột nhiên nghĩ tới điều gì nói.

- Khó mà nói, trên bước tiến của đạo tặc, Thứ Dao tuyệt đối là mạnh hơn Tiêu Ngự, từ lực bộc phát khi chiến đấu với boss của Tiêu Ngự, ta cảm giác được hắn so với Thứ Dao mạnh hơn một chút, hai người đạo tặc mà PK, thắng bại rất khó đoán trước, thắng thua chỉ trong một ý niệm! - Âm Ngục lông mày cau lên nói.

- Ta nói các người đừng nghiên cứu loại vấn đề phức tạp này nữa làm ta đau đầu quá! - Lôi Đình ở bên cạnh nhăn mặt nhíu mày nói.

Nghe thấy Lôi Đình nói, Âm Ngục cùng Phong Qua không khỏi bật cười, quả thật bọn họ nghĩ quá nhiều.

Tiêu Ngự xuyên qua rừng cây, từng luồng ánh sáng mặt trời xuyên qua khe hở giữa các tầng cây chiếu xuống hình thành một thế giới ánh sáng xanh lục kì lạ, dựa theo toạ độ Âm Ngục cung cấp, doanh trại của Cầu Đầu Nhân hẳn là không xa hẻm núi này, dọc theo đường nhỏ này, đi lên phía trước hơn mười phút đồng hồ là tới ngay.

Vù vù, vù vù, tựa hồ có sinh vật gì vừa xuyên qua rừng rậm, hướng tới mình di chuyển rất nhanh.

Tiêu Ngự hướng tới phía phát ra thanh âm nhìn lại, một con quái vật hạ thân là loài người, trên cổ lại trưởng thành một cái đầu chó, toàn thân hiện đầy các đốm màu trắng, chính là các sinh vật sinh sống ở bên cạnh khu rừng thấp, tay phải cầm một cây xích chùy màu đen, mỗi lần di động xích sắt va chạm vào nhau phát ra tiếng vang đinh đinh đồng đồng.

“Là Cầu Đầu Nhân.” Tiêu Ngự không nghĩ tới đã nhanh như vậy gặp phải loại quái vật Cầu Đầu nhân này rồi, nơi này vẫn còn cách doanh trại của các Cầu Đầu Nhân rất xa, tên Cầu Đầu Nhân này phỏng chừng là một tên lính tuần tra.

Sau khi Cầu Đầu nhân phát hiện ra Tiêu Ngự, miệng hắn phát ra tiếng hô lấp ba lấp bấp, hướng tới Tiêu Ngự đánh, liên chùy trong tay đập tới tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhanh chóng nhảy về phía sau, né tránh một kích của Cầu Đầu nhân, liên chùy trong tay hắn nhanh chóng đập để chỗ đặt chân của Tiêu Ngự, thịch một tiếng, khối đá trên mặt đất bị liên chùy đánh trúng liền vỡ ra tung toé.

“Công kích thật là mạnh.” Tiêu Ngự cũng không dám dễ dàng ném thử công kích của nó.

Tên Cầu Đầu Nhân một kích thất bại, trong miệng liền phát ra tiếng kêu bèn nhọn, lần nữa quơ liên chùy trong tay hướng tới Tiêu Ngự.

Chùy sắt bay sát qua mặt Tiêu Ngự, hung hăng đập bể một gốc cây nhỏ bên cạnh, chặt ngang cây nhỏ.

“Nguy hiểm thật thiếu chút nữa bị đập bể mặt.” Tránh thoát công kích của Cầu Đầu Nhân, Tiêu Ngự kinh hồn ổn định lại.

Cầu Đầu Nhân công kích hung mãnh, liên chuyển cũng là loại vũ khí phi thường mạnh, nhưng có một khuyết điểm chính là, Cầu Đầu Nhân công kích mỗi lần đều phải thu hồi lại liên chuyển để tiến hành công kích tiếp theo, phạm vi công kích của liên chuyển khoảng cách rất dài, nhưng lực công kích cận thân lại có hạn, một khi bị áp sát, sẽ mất đi tiên cơ.

Thấy được nhược điểm của tên này, Tiêu Ngự trong đầu đã nghĩ ra phương pháp đối phó với hắn.

“Cơ hội tốt.” Thừa dịp thời gian dừng lại khi Cầu Đầu Nhân vừa công kích, Tiêu Ngự đột nhiên tới gần nó, chuyển thủ trong tay phải linh hoạt tựa như con rắn, đâm thẳng vào trái tim.

Dịch Cốt!

Tiêu Ngự chợt quát một tiếng, thanh chuyển thủ men theo xương sườn vạch một đường đi xuống, gây cho tên Cầu Đầu Nhân một kích có độ hoàn thành 90%, đánh mất 120 điểm huyết lượng của nó.

Phong Liệt Cầu Đầu Nhân: Cấp bậc 10 cấp.

Cầu Đầu Nhân mới có ba trăm huyết lượng, quả thực không chịu nổi một kích, nó hẳn là loại quái công kích rất mạnh, nhưng bản thân lại là quái vật yếu ớt.

Cầu Đầu Nhân nha nha kêu lên muốn thu hồi liên chuyển, Tiêu Ngự nhân cơ hội vòng tới sau lưng nó, một chiêu Bối Thứ xuất hiện đâm vào bả vai của nó.

Bối Thứ xong, Cầu đầu Nhân trên đầu bay lên 150 điểm thương tổn.

Tay trái của Tiêu Ngự bổ xuống lưng của Cầu Đầu Nhân vài cái, liền giết chết nó.

“Bên kia hình như có động tĩnh.” Tinh Hoả ở phụ cận cũng chấp hành nhiệm vụ tìm tòi như Tiêu Ngự, vừa nghe thấy tiếng vang truyền tới, cùng với tiếng kêu la thê lương của Cầu Đầu Nhân, nhanh chóng hướng tới nơi phát ra âm thanh mà chạy đi.

Đạo Tặc Tinh Hoả vừa tới nơi đã phát hiện ra, lẳng lặng một thi thể Cầu Đầu Nhân nằm trên mặt đất rồi, Tiêu Ngự thì hướng tới rừng cây trước mắt, bóng lưng biến mất trong rừng.

“Quái lạ, mới có vài giây thời gian thôi à.” Đạo tặc Tinh Hoả lú lỏi kinh ngạc tán thán, hẳn nghe thấy âm thanh chạy tới, không nghĩ tới hắn chưa kịp tới nơi Tiêu Ngự đã kết thúc xong trận đấu.

“Khá lắm, lần tới phải hướng tới hắn thỉnh giáo một chút mới được.” Đạo tặc Tinh Hoả thầm nghĩ, chỉ là Tiêu Ngự có đồng ý chỉ giáo cho mình hay không?

56. Chương 56: Nhiệm Vụ.(*)

“Nơi này hẳn là doanh trại của Cầu Đầu Nhân.” Tiêu Ngự vòng quanh hàng rào bằng gỗ, tìm kiếm cửa vào của doanh trại.

Phương viên của doanh trại này rộng tới mấy trăm mét, đi dọc theo hàng rào khoảng hơn 10 mét, tiêu Ngự rốt cuộc cũng phát hiện ra cửa vào, cánh cửa này rất nhỏ, chỉ rộng bằng năm người đi song song qua mà thôi, hai bên cánh cửa đều có lính đứng canh gác, nhìn vào bên trong doanh trại này có rất nhiều Cầu Đầu Nhân đang hoạt động, con Cầu Đầu Nhân hoạt động gần với lính gác nhất là không quá bảy, tám mét, nếu là kinh động đến hai tên lính gác cửa, rất có thể sẽ là mục tiêu vây công của đám Cầu Đầu Nhân bên trong.

Tiêu Ngự đã hiểu, tại sao Âm Ngục nguyện ý mất 1000 nhân dân tệ để thuê người làm giúp nhiệm vụ này, đối với thực lực của đạo tặc Tinh Hoả, Tiêu Ngự đương nhiên cũng nắm được một ít, trong tổ đội thực ra đạo tặc Tinh Hoả này thực lực là kém cỏi nhất, hẳn tuyệt đối không thể hoàn thành nhiệm vụ này, tìm một đoàn đội lớn tới tiêu diệt tất cả các quái trong Cầu Đầu Nhân doanh trại này cũng không phải khó, nhưng tiêu tốn lại muốn lớn hơn nữa, cho nên Âm Ngục mới nghĩ tới Tiêu Ngự.

- Ta đã tìm được! - Tiêu Ngự nói, một mặt điều chỉnh góc độ, một mặt quan sát tình huống trong doanh trại.

- Chúng ta lập tức tới ngay! - Âm Ngục truyền âm hồi đáp.

“ Một, hai, ba,... “ Tiêu Ngự nhìn qua cái khe hở trên hàng rào mà đếm số lượng Cầu Đầu Nhân bên trong: “ Nhìn thoáng qua thì có khoảng hai mươi con Cầu Đầu Nhân bên trong.”

Đạo tặc Tinh Hoả tới nơi này với Tiêu Ngự đầu tiên, hấn núp xuống một bụi cỏ bên cạnh Tiêu Ngự.

- Bảo rương ở chỗ nào? - Tiêu Ngự quan sát tình huống bên trong doanh trại một chút, hỏi đạo tặc Tinh Hoả.

- Trong túp lều vải ở góc đông nam, đi tới đó phỏng chừng tầm 60 mét! - Đạo tặc Tinh Hoả nói, đã biết thực lực của Tiêu Ngự, hấn đối với Tiêu Ngự tràn ngập tin tưởng, nếu như Tiêu Ngự không thể hoàn thành nhiệm vụ kia thì không ai có thể hoàn thành được.

- Bên cạnh bảo rương có vệ binh không? - Tiêu Ngự hỏi.

- Ta không có biết nội dung nhiệm vụ không có chỉ rõ phân bố binh lực thế nào! - Đạo tặc Tinh Hoả nói, Tinh Hoả luôn luôn cười đùa nhưng không biết tại sao, bên cạnh Tiêu Ngự luôn có một loại cảm giác ước thúc nên lúc trả lời câu hỏi của Tiêu Ngự có vẻ khá nghiêm trang.

- Trong bảo rương đựng vật gì? - Tiêu Ngự hỏi, hấn khá biết điều nên không có hỏi Tinh Hoả nhận nhiệm vụ như thế nào, hay nội dung cùng với khen thưởng của nhiệm vụ, hấn chỉ cần làm tốt chuyện của mình là được rồi, giúp tìm được vật phẩm nhiệm vụ của Tinh Hoả, hấn chỉ cố gắng hoàn thành nhiệm vụ của mình, còn đối với các tin tức khác của cố chủ, hấn không định hỏi quá nhiều.

- Một cái quyển trục nhiệm vụ, dài chừng 3 tấc, bên ngoài có chữ mạ vàng! - Tinh Hoả khoa chân múa tay một chút nói, đột nhiên nhớ tới cái gì đó:

- Còn có một điểm phi thường trọng yếu, đó là một cái bảo rương đặc thù, mở bảo rương cần phải có thời gian là 5 giây, nếu như trong lúc mở bảo rương mà bị công kích sẽ bị cắt đứt quá trình mở rương.

Tiêu Ngự gật đầu tỏ vẻ đã biết.

Qua vài phút đồng hồ, rốt cuộc bọn người Âm Ngục đã tới, bọn họ bí mật ở trong bụi cỏ, nhìn về phía doanh trại của Cầu Đầu Nhân.

- Cái doanh trại của Cầu Đầu Nhân này rất rộng, bên trong rất có thể có nhiều chỗ ẩn núp tốt, chỉ cần tìm được một nơi bí mật thích hợp, người có thể ngồi yên mà chờ đợi kĩ năng Tiềm Hành hết thời gian đóng băng! - Âm Ngục một mặt hướng quan sát Cầu Đầu Nhân doanh trại, một mặt nói với Tiêu Ngự.

- Nói ra kế hoạch của người đi chút đi:

- Tiêu Ngự nói trong lòng sớm biết Âm Ngục đã có kế hoạch.

- Kế hoạch của ta là chúng ta sẽ dẫn dụ thên lính gác cửa của doanh trại Cầu Đầu Nhân, người nhân cơ hội lên vào, vào trong doanh trại của bọn chúng, người phải hành sự tùy theo hoàn cảnh, trong đó có rất nhiều các cơ quan, người phải cẩn thận một chút. Chờ khi nào người tới địa điểm mục tiêu, lấy được vật, doanh trại của cầu đầu nhân tất sẽ phát sinh hỗn loạn, đến lúc đó người có thể sẽ gặp phải một số phiền toái. Sau khi lấy được vật liền truyền tin cho chúng ta, chúng ta ở bên ngoài sẽ phát động một số công kích vào doanh trại của Cầu Đầu Nhân gây chú ý cho bọn chúng, về phần người, nhân cơ hội này mà tìm một lối thoát khác mà chạy ra. Có một cửa khác của doanh trại ở hướng Tây Nam. Từ liều vải tới cửa đó phỏng chừng tầm năm mươi mét! - Âm Ngục nói.

- Được rồi, cứ dựa theo kế hoạch của người đi! - Tiêu Ngự nói, đối với chạy trốn, Tiêu Ngự chính là tương đối am hiểu, ngoại trừ mình có Tiềm Hành ra, còn có thêm kĩ năng Động Hình nữa, sau khi đắc thủ chạy thoát khỏi doanh trại Cầu Đầu Nhân này chắc không có vấn đề gì, mấu chốt nằm ở đoạn trước cơ.

- Ta từng nghĩ tới sẽ tìm một đoàn đội lớn tới giết sạch cả doanh trại này, nhưng là lại không nghĩ tới nữa!

- Âm Ngục hướng tới hàng rào gỗ bên cạnh, nhìn lại nói, điều chỉnh lại góc nhìn của mình.

- Tại sao? - Tiêu Ngự hỏi, hẳn có chút tò mò, nếu trong doanh trại Cầu Đầu Nhân chỉ có hơn 20 con quái, nếu như Âm Ngục đồng ý dùng tiền chiêu mộ một đoàn đội tới giết sạch, hẳn là sẽ không khó khăn tới như vậy, là nguyên nhân gì đã là Âm Ngục bỏ qua tính toán này?

- Cũng tại bởi vì bên trong doanh trại của Cầu Đầu Nhân này quá nhiều cơ quan, bên trong rất nguy hiểm, hơn nữa bọn Cầu Đầu Nhân này cực kì giao hoạt, khi gặp phải địch nhân tập kích cùng một lúc, cũng không có bước ra khỏi doanh trại tới 10 mét, đánh nhau thấy tình thế không ổn là chạy trở về ngay, còn có cả cơ sở nữa, người nhìn bên kia!

Ngón tay của Âm Ngục chỉ vào một toà tháp xa xa phía trên hàng rào:

- Đây là trạm canh gác của Cầu Đầu Nhân doanh trại, ta đã đếm rồi, có tất cả bảy toà tháp canh như vậy trong doanh trại Cầu Đầu Nhân, mỗi một tháp canh đều có bố trí một Cầu Đầu Nhân và một cái cơ sở dùng để công thành, lực công kích phi thường đáng sợ, phạm vi bắn cũng rất rộng, có thể quan sát cả doanh trại này, ta phỏng chừng muốn mạnh mẽ mà đột phá cái doanh địa này mà nói, ít nhất phải có đoàn đội hai trăm người chơi 10 cấp mới có thể hoàn thành.

Cái Cầu Đầu Nhân doanh trại này nhìn bề ngoài yên tĩnh như vậy không ngờ lại có nhiều con đường như vậy, năng lực quan sát của Âm Ngục so với mình mạnh hơn nhiều lắm, Tiêu Ngự liền đem những kinh nghiệm này ghi tạc trong đầu, lần tới nếu gặp phải chuyện tương tự như vậy, nhất định không thể quá đại khái được, nên học của Âm Ngục nhiều hơn nữa.

- Trong doanh trại của Cầu Đầu Nhân, người phải cẩn thận cơ sở, tận lực tránh né tầm nhìn của tháp canh gác, nếu như bị cơ sở công kích trúng, người rất có thể một kích mà mất mạng đấy! - Âm Ngục nói.

Theo như Âm Ngục nói thì trong doanh trại này đúng là nguy cơ tới từ bốn phía, chỉ cần hơi sơ suất một chút là sẽ chết trong đó ngày, một ngàn nhân dân tệ này quả nhiên không dễ cầm, bất quá đã cầm tiền của người, Tiêu Ngự vẫn là đạo tặc có đạo đức.

Muốn là một game thủ chuyên nghiệp, hôm nay là bước đầu tiên của mình, Tiêu Ngự đương nhiên sẽ không lùi bước.

- Còn nữa, một cái doanh trại lớn như vậy, chắc hẳn sẽ có một con đầu lĩnh quái bên trong, người phải hiểu trọng tâm, nếu như thấy nó, ngàn vạn lần không được ham chiến. Nếu như nhiệm vụ này không thể hoàn thành, như vậy nhanh lên chạy trốn một chút, đừng tiến vào, lúc chạy trốn nhanh chóng liên lạc với chúng ta ở ngoài, chúng ta sẽ tiếp ứng cho người! - Âm Ngục nói.

Có thể nghe được Âm Ngục nói rất chân thành, Tiêu Ngự hồ hững, không nói gì thêm.

- Bắt đầu đi! - Nghe Âm Ngục nói xong, Tiêu Ngự liền nói rồi tới gần doanh trại Cầu Đầu Nhân.

Nhìn theo lưng của Tiêu Ngự, Âm Ngục khẽ thở dài một hơi, hẳn đã cố tình kết giao, nhưng vẻ mặt lạnh lùng của Tiêu Ngự, luôn luôn cự tuyệt ý tốt của người khác cả nghìn dặm.

Âm Ngục vừa vung tay nói:

- Mọi người chuẩn bị, Tinh Hoả, Phàm Dạ, theo ta lên trên, chuẩn bị yểm hộ cho Tiêu Ngự.

57. Chương 57: Dẫn Quái. (*)

- Chúng ta lên trên, phải chú ý tới tháp canh gác có cơ sở kia, sau khi chiến đấu bắt đầu không được ham chiến, phải tận lực giết chết một con đầu lĩnh nhân canh gác, dẫn dụ bọn chúng ra ngoài sau đó rút lui nhanh chóng! - Nhìn thấy Tiêu Ngự làm ám hiệu, Âm Ngục dặn dò cả tổ đội.

Đạo tặc Tinh Hoả từ bên cạnh của vào doanh trại Cầu Đầu Nhân hướng tới tên lính canh gác, chậm rãi tiềm hành tới gần tên lính canh gác đó tầm ba mét.

Âm Ngục cùng Phàm Dạ đều tự tìm vị trí công kích riêng của mình.

- Công kích! - Âm Ngục nói.

Nghe được lệnh của Âm Ngục, lời pháp sư Lôi Đình tay phải vung pháp trượng lên, một đạo Lạc Lôi thuật công kích vào trên đầu của cầu đầu nhân canh gác cổng, điện quang văng khắp nơi, nổ bùm bùm trên người con Cầu Đầu Nhân này. Cầu đầu nhân bên trái con canh gác này bị điện của Lạc Lôi Thuật là tên rần một chút.

Thâu Tập!

Dịch Cốt!

Đạo tặc Tinh Hoả đột nhiên hiện thân, nhìn thẳng vào tên lính canh gác bị Lôi Đình công kích, chuyển thủ trong tay thẳng đánh.

Công Kích!

Công kích!

Âm Ngục cùng Phàm Dạ như hai đạo tên cùng rời khỏi cung tên vậy, nhằm tới tên Cầu Đầu Nhân canh gác mà tấn công, bốn người giáp công con Cầu Đầu Nhân, hoàn toàn vây chung quanh nó.

Tên Cầu Đầu Nhân canh gác cổng này kêu la ầm trời, giống như là đang mắng đám người Âm Ngục vậy.

Một con Cầu Đầu Nhân canh gác khác thấy tình thế không ổn, nhanh trong chạy vào bên trong doanh trại, một mặt phát ra tiếng kêu oa lạ rất cổ quái.

- Mọi người nhanh lên một chút, giết chết con Cầu Đầu Nhân canh gác này rồi lập tức rút lui! - Âm Ngục nói, con Cầu Đầu Nhân còn lại khẳng định là chạy vào trong gọi người, sẽ có rất nhiều Cầu Đầu Nhân nhanh chóng lao tới.

Xa xa một tiếng vù vù thanh thúy truyền tới, nương theo tiếng vù vù là một thanh âm bắn tiến như phá thiên vậy.

- Không hay, là cơ nổ! - Âm Ngục nhìn lại tháp canh gác, một đạo tiễn thật lớn đang xé nát không gian mà tới, dưới ánh mặt trời mũi tên hiện ra ánh sáng phản chiếu của kim loại.

Mũi tên hướng tới đây, phương hướng công kích cũng không dễ đoán, Âm ngục quát:

- Mọi người lui mau!

Nghe được Âm Ngục nói, mấy đội viên cũng không ham chiến nhanh chóng lùi lại.

Lạc Lôi thuật.

Thịch một tiếng, Lôi Đình công kích nốt một chút huyết lượng còn sót lại của tên Cầu Đầu nhân canh gác cổng, đánh bay nó ra ngoài, Lôi Đình mỉm cười:

- Hoàn thành.

Mấy người Âm ngục rút lui bằng tốc độ nhanh nhất, mũi tên của cơ nổ công thành trên không trung phát ra những tiếng rung động vù vù, xượt qua người Âm Ngục mà bắn xuống mặt đất, một tiếng vang cực lớn, mặt đất bị oanh tạc liền xuất hiện ra một cái hố sâu, đất đá liền bị bắn vỡ thành từng mảnh vụn bay loạn khắp nơi, va vào trên người mấy người Âm Ngục, đám người Âm Ngục trên đầu liền hiện lên liên tiếp hơn mười điểm thương tổn.

Tiến bay cực nhanh cơ hồ đã chạm vào mặt Âm Ngục, là hắc kinh hồn bạt vía, trên trán vẫn còn cảm thấy lạnh lẽo.

- Thiếu chút nữa mình đã đi gặp Minh thần rồi! - Với uy lực của mũi tên, chỉ cần bắn trúng chân của Âm Ngục, tuyệt đối hẳn không có khả năng sống sót.

Qua hơn 10 giây, một đại đội cầu đầu nhân hùng hổ từ trong doanh trại vọt ra, ước chừng có hơn mười tên, chúng nó phát hiện ra thi thể của tên cầu đầu nhân gác cổng, phần nộ gầm rú lên.

Đám cầu đầu nhân tìm kiếm kẻ xâm nhập ở chung quanh, nhìn thấy đám người Âm Ngục ở xa xa, liền phát ra tiếng kêu bén nhọn, quơ quơ liên chuyển trong tay vọt tới.

- Lôi Đình, chú ý hấp dẫn quái, tạo cho Tiêu Ngự điều kiện thâm nhập! - Âm Ngục quay đầu nói với Lôi Đình.

- Được! - Lôi pháp sư Lôi Đình, huy động pháp tượng, từng đạo Lạc Lôi Thuật hướng tới đám Cầu Đầu Nhân ném tới.

Đám cầu đầu nhân này rất nhanh chạy ra ngoài doanh trại, Tiêu Ngự tính toán khoảng cách một chút, đám cầu đầu nhân này khoảng cách với cửa doanh trại khoảng chừng năm sáu mét.

- Cơ hội tốt! - Tiêu ngự trong bụi cỏ liền chuẩn bị cơ hội tiến vào bên trong doanh trại.

Đám cầu đầu nhân này kêu la nhằm vào đám người Âm ngục phía trước, bọn Âm ngục nhanh chóng rút lui, Lôi Đình đi theo mọi người rút chạy nhưng chưa bao giờ đình chỉ công kích, từng đạo Lạc Lôi thuật vẫn công kích trên người đám cầu đầu nhân. Lôi Đình không phải chỉ đánh vào một con cầu đầu nhân mà đánh mỗi con một lần, là cho chúng nó tăng thêm cừ hận, không chú ý tới cửa vào của doanh trại nữa.

Có một tên Cầu đầu nhân đơn độc, đứng trước cửa doanh trại khoảng 3 mét mà không có rời đi.

- Người là tên nhát gan! - Lôi đình điều chỉnh góc độ, một đạo lạc lôi thuật ném tới trên người tên Cầu đầu nhân kia, làm nó bị công kích liền kêu la lên rồi chạy tới.

Đám người Lôi Đình nhanh chóng hấp dẫn con cầu đầu nhân này ra bên ngoài, nhưng là nó chỉ chạy chừng 10 mét liền không có chạy tới nữa mà đứng yên phát ra tiếng kêu tức giận, hướng tới đám người Lôi Đình mà gờ tay nhe răng.

- Đây bọn nhát gan, không dám đi ra, như vậy vừa hay, ta có thể chậm rãi thu thập chúng nó! - Từng đạo lạc lôi thuật rời khỏi tay Lôi Đình.

Nhìn thấy đám cầu đầu nhân bị Lôi Đình hấp dẫn, Tiêu Ngự nhanh chóng tới gần cửa vào doanh trại, khoảng cách càng ngày càng gần, chỉ còn 5 mét, 3 mét, đã thấy có cơ hội tiến vào trong doanh trại, trong doanh trại này bỗng truyền tới một chút tiếng động, giống như có một đại đội đang di chuyển tới vậy, Tiêu Ngự nhanh chóng trốn ở bên cạnh hàng rào bằng gỗ của doanh trại, im lặng đứng trong một góc bí mật.

Một đội ước chừng có hơn mười con cầu đầu nhân từ trong doanh trại vọt ra.

- May mắn không có gặp chúng nó! - Tiêu Ngự âm thầm may mắn, nhìn trên tay đám cầu đầu nhân này, hẳn đột nhiên phát hiện, mỗi tên cầu đầu nhân đều có trang bị một cây cung nhỏ, xem ra là chuẩn bị đối phó với đám người Âm ngục.

- Cẩn thận chúng nó có cung tiễn thủ, số lượng hơn 10 tên, các người nhanh chóng chạy đi! - Tiêu Ngự dùng mật ngữ nói chuyện với đám người Âm Ngục, công kích của Cung tiễn thủ so với pháp sư thì thấp hơn một chút, nhưng hơn mười cung tiễn thủ có thể sẽ tạo cho đám người Âm Ngục không ít phiền toái.

Thừa dịp đám cung tiễn thủ này chạy qua, Tiêu Ngự nhanh chóng lén vào trong doanh địa, nhìn phía trước trung tâm của doanh trại là một quảng trường trống trải, quảng trường hiện lên đầy một đám liễu vải màu trắng. Cứ dựa vào số lượng Cầu Đầu nhân bị dụ ra ngoài với số lượng còn trong doanh trại có thể thấy số lượng cầu đầu nhân vốn có trong doanh trại này còn nhiều hơn so với ước đoán không ít.

“ Góc đông nam.” Ánh mắt tiêu ngự rơi vào một một liễu vải màu trắng bạc, liễu vải này có phân biệt với các liễu vải khác vì nó đứng một mình ở trong góc đông nam.

Tiêu ngự giương mắt nhìn bốn phía chung quanh một chút, ánh mắt nhìn vào vị trí của tháp canh gác trên hàng rào.

“ Một tên, hai tên,... bảy.” Tiêu Ngự nhìn thấy có bảy vị trí có tháp canh, đột lát nữa phải chú ý tránh né tầm quan sát của tháp canh, chỉ có di chuyển ở góc chết tầm nhìn của tháp canh mới có thể an toàn.

Tiêu Ngự tiềm phục tới phía sau liễu vải, kiếm một góc tối mà trốn vào, sau khi thời gian tiềm hành chấm dứt, ẩn hình biến mất, hẳn từ từ hiện rõ thân hình, hẳn muốn ở chỗ này đợi chờ thời gian đóng băng kĩ năng tiềm hành kết thúc mới thực hiện bước tiếp theo.

58. Chương 58: Ẩn Náu. (*)

Ở bên ngoài, Lôi Đình đang không ngừng dùng Lạc Lôi Thuật công kích đám cầu đầu nhân, đang đánh dễ chịu đột nhiên hàng ngũ cầu đầu nhân tách ra, hơn mười tên cầu đầu nhân trong tay cầm tên đi tới phía trước.

- Rút lui! - Âm Ngục nhanh chóng kêu lên, Tiêu Ngự mới vừa rồi đã nhắc nhở, bọn họ đã có phòng bị, đám người Âm Ngục có sự che chở của đám cây cối, bắt đầu rút lui.

Vù vù vù, hơn mười đạo tên bắn tới Lôi Đình, hắn nhanh chóng trốn sau một gốc cây đại thụ, đốc đốc đốc, trên cây đại thụ gim đầy các mũi tên.

Có sự che chở của cây đại thụ, Lôi Đình bình yên thoát khỏi công kích, Lôi Đình chui ra khỏi sự che chắn của cây cối, vừa định công kích đám cầu đầu nhân này nữa, thì hơn mười đạo mũi tên bắn thẳng tới mình, Lôi Đình lại nhanh chóng trốn sau gốc cây, hơn mười đạo mũi tên bay sát qua người hắn.

- Ngoan nào, hỏa lực cũng mạnh thật đấy! - Lôi Đình học tập khẩu khí đều đều của đạo tặc Tinh Hoả, trêu chọc nói.

Nhưng tên cầu đầu nhân cầm cung trong tay chỉ làm hai bên, điều chỉnh góc độ bắn, địa phương ẩn thân của Lôi Đình đã không còn an toàn.

- Lôi Đình, rút lui! - Âm Ngục kêu lên.

- Ta tới! - Lôi Đình che đầu thoát đi, phốc phốc, trong quá trình thoát đi có hai mũi tên đã xuyên qua thân thể Lôi Đình.

Một đạo quang mang màu đen rơi xuống trên người Lôi Đình, trị liệu máu của Lôi Đình.

Năm người nhanh chóng rời đi, biến mất trong rừng.

Đánh lui đám người Lôi Đình, đám cầu đầu nhân phát ra tiếng kêu la lấp ba lấp bấp hưng phấn, giống như đang chúc mừng thắng lợi. Không có nhìn thấy đám người Lôi Đình nữa, chúng nó bắt đầu đi vào trong doanh trại, chỉ trong chốc lát, toàn bộ đã đi vào trong doanh trại. Nhưng để lại cửa trại bấy tên thủ vệ, trong đó có năm tên là cầu đầu nhân cung tiễn thủ.

Nhìn đám cầu đầu nhân toàn bộ tiến vào doanh trại, đạo tặc Tinh Hoả có chút lo lắng hỏi thăm:

- Người nói Tiêu Ngự có khả năng hoàn thành nhiệm vụ này chứ?

- Cái này là phải xem vận khí của hắn! - Âm Ngục nói, trong lòng hắn cũng đang lo lắng, một nhiệm vụ hung hiểm như vậy, cho tới bây giờ hắn vẫn chưa từng làm qua.

Kĩ năng Tiềm Hành thời gian đóng băng kết thúc, Tiêu Ngự lập tức hành động, trốn ở sau liêu vãi, xem xét một chút tình huống bên ngoài, có rất nhiều cầu đầu nhân đang lục tục trở về doanh trại, xem ra toàn bộ đám cầu đầu nhân truy kích Âm Ngục đã trở về toàn bộ.

Mật độ dân số trong doanh trại tăng lên rất nhanh, làm cho tiêu ngự tiến tới liêu vãi phía đông nam lại càng khó khăn.

Từ nơi này tới cái địa điểm kia còn các chừng sáu mét nữa.

Nhìn phân bố của đám cầu đầu nhân, chuẩn bị thời cơ, Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng tới địa điểm bí mật kia mà tiềm hành qua.

Nếu trong quá trình tiềm hành bị phát hiện, tất cả đám cầu đầu nhân phía trước sẽ đánh về phía mình, bấy cái cơ nỏ công thành trên tháp canh gác cũng nhắm về phía mình, Tiêu Ngự cảm giác được sự uy hiếp của tử vong.

Một con cầu đầu nhân tuần tra hướng đến Tiêu Ngự đi tới, hắn liền tỉnh táo điều chỉnh vị trí một chút rồi đứng yên, con cầu đầu nhân này đi qua sát sạt bên người hắn, nhìn thấy cầu đầu nhân đi qua, Tiêu Ngự tỉnh táo tiếp tục đi tới phía trước, mấy lần gặp phải khảo nghiệm sinh tử, loại tình huống nguy hiểm này đã không làm hắn quá khấn trương như những lần trước nữa.

“Thành công.” Tiêu Ngự tiến nhập tới địa điểm đã dự định, đây là một khu vực tương đối nhỏ hẹp phía sau lều vải, một bên là hàng rào bằng gỗ, một bên là lều vải màu trắng, rất bí mật, Tiêu Ngự im lặng chờ đợi thời gian đóng băng kỹ năng Tiềm Hành kết thúc mới hành động tiếp.

Tiêu Ngự kiên nhẫn chờ đợi, thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Đang lúc Tiêu Ngự tưởng rằng đã an toàn, thì một con cầu đầu nhân hướng đến chỗ Tiêu Ngự đi tới.

“Không hay.” Dựa theo phương hướng của tên cầu đầu nhân kia tiến tới, chỉ mấy giây sau Tiêu Ngự sẽ gặp nó. Tiêu Ngự nhanh chóng quan sát chung quanh một chút, nơi này cơ hồ không có tới một địa điểm bí mật nào nữa.

Lần tới kiên quyết không lựa chọn địa phương bí mật như vậy, nếu địch nhân phát hiện ra, ngay cả đường rút lui cũng không có, Tiêu Ngự tiếp thu lần giáo huấn này.

“Vấn đề hiện tại là làm sao có thể đối phó với tên cầu đầu nhân này.” Tiêu Ngự tâm tư xoay chuyển, nghĩ.

Tiêu Ngự trốn ở phía sau lều vải, nhìn thấy khoảng cách của nó với mình ngày càng gần, hần liền sử dụng Độn Hình, tiến nhập vào trạng thái ẩn thân.

Cầu đầu nhân tiến tới khu vực của Tiêu Ngự, không có phát hiện ra cái gì, tên này đuổi lưng mệt mỏi, đối mặt với hàng rào gỗ, bắt đầu làm một động tác.

“ Nó muốn làm gì?” Tiêu Ngự đang buồn bực, một mùi khai của nước tiểu lập tức truyền tới, Tiêu Ngự sắc mặt biến đổi, đáng chết, con quái vật này cũng phải đi tiểu sao?

Trạng thái ẩn hình của Độn Hình thời gian cực kì ngắn, nhìn thấy thời gian ẩn hình chỉ còn lại 3 giây, cầu đầu nhân dĩ nhiên còn không chuẩn bị rời đi.

“ Mặc kệ không thể ngồi đợi.” Tiêu Ngự vung chuỷ thủ đâm vào sau ót của tên cầu đầu nhân.

Cầu đầu nhân run rẩy một chút, đang chuẩn bị rời đi, một cảm giác rung mình từ sau ót truyền tới.

Thâu Tập!

Cầu đầu nhân còn không có phản ứng kịp, chuỷ thủ của Tiêu Ngự đã đâm thẳng vào cái ót của nó.

Không thể phát ra một âm thanh nhỏ nào, phải vô thanh vô tức, giết chết cầu đầu nhân này, nếu không sẽ đưa tới rất nhiều cầu đầu nhân.

“ May là cầu đầu nhân chỉ có 300 huyết lượng.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, Phẫn Thủ Bối Thứ không thể sử dụng, dùng Bối Thứ cùng Dịch Cốt là có thể kết thúc tên cầu đầu nhân này.

Bối Thứ!

Tiêu Ngự sườn xoay tròn, Bối Thứ kỹ năng đâm vào lưng cầu đầu nhân, trên đầu nó lập tức hiện ra hơn 110 giá trị thương tổn.

Vì địa phương này quá mức chật hẹp nên ảnh hưởng nghiêm trọng tới động tác của Tiêu Ngự, nhưng 73% độ hoàn thành kỹ năng cũng đạt được một điểm số liên kích.

Bối Thứ kỹ năng vừa mới xong, chuỷ thủ lập tức đâm vào vị trí tâm tạng của cầu đầu nhân, hướng sang bên cạnh mà mạnh mẽ vạch ra một đường, máu tươi phun ra ào ạt.

93% độ hoàn thành kỹ năng, trên đầu cầu đầu nhân bay lên gần 190 giá trị thương tổn, ngã xuống mặt đất.

Cầu đầu nhân té trên mặt đất phát ra một tiếng trầm đục, Tiêu Ngự nhanh chóng nhìn ra phía đất trống xa xa một chút, hoạt động của các cầu đầu nhân trong doanh địa vẫn bình thường, Tiêu Ngự thở phào nhẹ nhõm.

Giấu kỹ thi thể của cầu đầu nhân, Tiêu Ngự nhìn thấy trên mặt đất có chút ánh sáng lấp loè, không nghĩ tới con cầu đầu nhân này lại cho mình một kiện trang bị, trừ vật này ra, còn có một ngân tệ nữa.

“ Hình như là một giới chỉ.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, cúi xuống nhặt kiện trang bị rơi ra từ thi thể con cầu đầu nhân.

Cầu đầu nhân dừng sĩ chi giới: phẩm cấp: lục trang. Công kích +3. lực lượng+5. nhanh nhẹn +2.

Ách, không nghĩ tới một con quái cầu đầu nhân cấp 10 bình thường không ngờ lại cho ra một kiện lục trang rất tốt, đây là lần đầu tiên Tiêu Ngự đánh quái bình thường rơi ra vật phẩm lục trang.

“Xác suất một phần vạn, thoát khỏi trò chơi có lẽ mình nên đi mua xổ số, không chừng trúng năm trăm vạn.” Tiêu Ngự đeo Cầu đầu nhân dừng sĩ chi giới lên, cao hứng nghĩ thầm.

59. Chương 59: Cơ Quan.(*)

Sau khi hưng phấn xong, Tiêu Ngự liền tỉnh táo lại, hẳn cũng không quên, vẫn đang có nhiệm vụ trong người.

Dựa vào kĩ năng Tiềm Hành với hiệu quả ẩn hình, Tiêu Ngự từng bước đi tới lều vải hướng đông nam nọ, mỗi lần tiến lên đều phi thường cẩn thận.

Nhìn thoáng qua tháp canh gác trên hàng rào, cơ nổ công thành không ngừng quay xung quanh, ánh sáng trên đầu mũi tên do ánh mặt trời chiếu xạ xuống, phản quang tạo lên ánh sáng chói mắt, từ trong kim loại sáng chói này, Tiêu Ngự cảm nhận được hàn ý lạnh như băng.

Lợi dụng tiềm hành xuyên qua một đoạn khoảng 10 mét, một khu đất khá trống trải chỉ có bảy cầu đầu nhân phân bố chung quanh, Tiêu Ngự lần nữa trốn sau một lều vải, ánh mắt nhìn về phía trước, chỉ còn cách mục tiêu chừng bảy mét nữa thôi, đất trống chung quanh không một bóng người, không có cầu đầu nhân tuần tra ở chỗ này, chung quanh bình tĩnh đến lạ thường, nhưng dù như vậy Tiêu Ngự lại cảm giác được một khí tức rất nguy hiểm.

Nhìn kĩ khoảng đất trống đó, trên mặt đất có chút dấu tích bị quét dọn qua, hiện đầy bụi đất, trên mặt đất không có tới một dấu chân.

“ Không chừng là có cơ quan, nếu không nơi quan trọng như vậy, sẽ không thể không có cầu đầu nhân tuần tra.” Mặt đất đã bị dọn dẹp qua, căn bản không thể nào nhìn ra nơi bố trí cơ quan, Tiêu Ngự lại chưa có học kĩ năng loại bỏ bẫy rập, phương pháp duy nhất chính là dò xét vị trí của bẫy rập này mà thôi.

Con cầu đầu nhân gần nhân cũng cách nơi này chừng hơn 10 mét, chúng nó tựa hồ rất yên tâm đối với nơi này, cũng không đặt quá nhiều chú ý vào đây, việc này đã tạo điều kiện rất tốt cho Tiêu Ngự dò xét bẫy rập.

“ Mấu chốt là bảy cái cơ nổ trên đầu.” Tiêu Ngự lựa chọn một góc độ thật tốt, chỉ có ba cái cơ nổ có thể quan sát được vị trí của hắn, đây đã là phương vị tốt nhất rồi.

Tiêu Ngự phát hiện ra một vấn đề rất có ý tứ, ba cái cơ nổ không ngừng xoay tròn, chừng ba phút lại xoay được một vòng, trung gian ước chừng có trên dưới một phút đồng hồ, ba cái cơ nổ tất cả đều hướng ra ngoài, lúc này Tiêu Ngự là an toàn nhất.

Tiêu Ngự mỉm cười, máy chủ đầu não sắp đặt nhiệm vụ quả thật rất hao tổn tâm cơ, nhưng thú vị nhất là, vì không thể sắp đặt ra nhiệm vụ một người không thể hoàn thành nên máy chủ đầu não phải nghĩ tới phương pháp hoàn thành nhiệm vụ cho người chơi.

Khoảng cách bảy mét cũng là bảy bước, nhưng bảy bước này lại nguy cơ trùng trùng, muốn điểm dừng chân từng bước được an toàn, đúng là một chuyện không hề đơn giản chút nào.

Chờ đợi ba cái cơ nổ xoay một vòng, toàn bộ đều hướng về bên ngoài, Tiêu Ngự hướng tới một chỗ đất trống phía trước giảm nhẹ xuống.

“ Không có gì nguy hiểm.” Tiêu Ngự giảm thật, xác định đây là điểm dừng chân an toàn, nhanh chóng thừa dịp thời gian vẫn còn liền bước nhẹ đầu mũi chân dò xét tới, vừa mới chạm tới mặt đất, một cảm giác khác thường truyền tới.

Không hay, có cơ quan!

Trong đầu Tiêu Ngự vừa mới hiện lên ý nghĩ này, vô số mũi thương từ dưới đất đâm lên, nhìn qua cũng thấy mình sắp thành một tổ ong vò vẽ rồi, trong lúc chỉ mình treo chuông này, Tiêu Ngự rút chân về.

Độn Hình!

Độn Hình vừa mới bắt đầu có một giây hiệu quả vô địch, ngăn chặn được những công kích này.

Tiêu Ngự liền lui về phía sau, lần công kích này chỉ một lần rồi tự tiêu biến mất, phía đất trống phía trước vừa khôi phục lại về tĩnh lặng, phẳng phất như chưa từng phát sinh ra chuyện gì cả.

Đây là bẫy rập vĩnh viễn, sau này bị kích động vẫn sẽ tiếp tục sử dụng, nếu như Tiêu Ngự tiếp tục giẫm vào nơi này nữa, bẫy sẽ lập tức được kích động lần nữa, cho nên cái địa phương kia tuyệt đối không được đi vào, cần tiếp tục tìm một điểm dừng chân khác.

Nhiệm vụ này thật quá khó khăn, nếu không có kỹ năng độn hình, xác suất hoàn thành nhiệm vụ của mình sẽ không lớn hơn 10%.

“Nhiệm vụ này hẳn là sắp đặt cho đạo tặc trên 10 cấp, không có Tật Phong Bộ, Độn Hình nhiệm vụ này căn bản không thể hoàn thành.” Tiêu Ngự nhìn ngắm chúi thủ trong tay mình.

Chờ đợi kỹ năng Độn Hình thời gian đóng băng kết thúc, ba cái cơ nổ kia lại vừa hướng ra ngoài, Tiêu Ngự chân trái bước lên điểm dừng an toàn kia, chân phải lại tiếp tục tìm điểm dừng chân kế tiếp.

Một cước giẫm lên, xác định không có nguy hiểm gì, Tiêu Ngự thở phào một hơi, đây là khảo nghiệm tâm lý thật lớn, mỗi một cước giẫm lên, thần kinh của hắn luôn ở trạng thái căng thẳng.

Nhìn thấy ba cái cơ nổ đang xoay lại phía này, Tiêu Ngự nhanh chóng chạy về địa điểm bí mật để tránh né tầm nhìn của cơ nổ.

Cứ như vậy mò mẫm từng chút từng chút một, mạo hiểm bao trùm, tùy thời bị nguy hiểm, Tiêu Ngự dò xét điểm dừng chân thứ sáu, chỉ cần đi qua sáu điểm dừng chân này hẳn có thể tới cửa vào căn lều vải màu trắng bạc kia.

Bên trong xảy ra chuyện gì tiêu ngự cũng không biết.

Nhìn thấy cơ nổ từ từ quay lại, Tiêu Ngự nhảy vào cửa của lều vải màu trắng bạc.

Độn Hình!

Tiêu Ngự nghiêng mình tiến nhập vào trong lều vải màu trắng bạc, lúc này hắn mới nhìn thấy tình huống bên trong, lều vải màu trắng bạc này có rất nhiều đồ đạc, nhưng lại có nhiều địa phương bí mật để ẩn trốn.

Tiêu Ngự nghe lời chỉ dẫn của đạo tặc Tinh Hoả, chuyển người một cái thì phát hiện ra ba tên Cầu Đầu Nhân thủ vệ, hắn nhanh chóng rút chân trở về.

Trốn sau một đồng đồ nhìn về phía trước, có thể phát hiện ra còn cách ba tên Cầu Đầu Nhân thủ vệ chừng hai ba mét, ở góc lều vải có đặt một chiếc rương rất lớn màu vàng lòe loẹt.

“Đây chính là rương lớn mà Tinh Hoả đã nói.” Tiêu Ngự nghĩ, ba tên cầu đầu nhân này cách cái rương gần như vậy, muốn mở chiếc rương mà cả ba đều không phát hiện ra là gần như không thể.

Ba tên cầu đầu nhân này đang ngáp, tinh thần phi thường uể oải, bất quá cứ cách mười gậy có một tên quay đầu nhìn về phía trước rương.

Mười giây đồng hồ, phải vượt qua ba tên này, sau đó đi tới bên cạnh chiếc rương, lấy quyền trục ra sau đó rút lui, trong lúc đó phải tốn năm giây thời gian mở rương nữa, nhiệm vụ quái dị.

Tiêu Ngự trầm ngâm một hồi lâu: “Lấy quyền trục ra thật không có vấn đề gì khó, như là hết mười giây, ba tên cầu đầu nhân này khẳng định sẽ phát hiện ra bảo rương bị mở, chúng nó khẳng định sẽ kêu gọi đồng bọn, Tiêu Ngự sẽ bị chặn đường truy bắt, muốn cầm quyền trục này ra khỏi doanh trại của cầu đầu nhân, sợ rằng phải trải qua một hồi chạy trốn cứu tử nhất sinh.”

Tiêu Ngự vừa ẩn trốn vừa suy nghĩ, đối mặt với cục diện này như thế nào đây.

“Liều mạng, hẳn là không có vấn đề gì.” Nhìn Đào Thoát chuyển thủ ở tay phải Tiêu Ngự có chút tin tưởng nhất định, hẳn truyền âm tới Âm Ngục.

- Người ở đó thế nào? - Giọng nói của Âm Ngục truyền tới rất lo lắng hỏi.

- Trước mắt coi như thuận lợi. Kế tiếp sợ rằng phải làm phiền tới các người rồi, giúp ta hấp dẫn hết sức có thể đám cầu đầu nhân ở trong doanh trại ra ngoài, thời gian càng lâu càng tốt! - Tiêu Ngự nói, đám người Âm Ngục hành động có thể ảnh hưởng cực lớn tới hướng chạy trốn của mình.

- Yên tâm đi, không có vấn đề gì! - Âm Ngục sáng khoái đáp ứng.

60. Chương 60: Lục Soát Bảo Khố.(*)

- Các huynh đệ, có việc phải làm rồi, xuất phát đi! - Âm Ngục cắt đứt truyền âm, sau đó quay đầu lại nói với đám người Phàm Dạ.

- Tiêu Ngự đã tới gần mục tiêu? - Phàm Dạ kinh ngạc nói, mới có trải qua hơn 5 phút đồng hồ, hành động của hắn so với tưởng tượng thì thuận lợi hơn nhiều lắm.

- Đừng xem thường 5 phút đồng hồ này! - Âm Ngục nói có chút thâm ý.

Đám người Phàm Dạ nghe được Âm Ngục nói, gật đầu.

Âm Ngục mang theo bốn đội viên còn lại, hướng tới cửa vào của doanh trại cầu đầu nhân tìm kiếm.

Cửa vào của doanh trại cầu đầu nhân có bảy tên cầu đầu nhân đang canh gác, trong đó có năm tên đeo cung tên, dẫn quá là việc làm tràn ngập tính nguy hiểm.

Đạo tặc Tinh Hoả từ trong hành trang lấy ra một thanh cung ngắn, cái cung này thuộc tính rất cùi, là để cho Tinh Hoả dẫn quá.

Lôi Đình chọn một vị trí thích hợp chuẩn bị rat ay, phía sau Lôi Đình cùng Tinh Hoả chừng ba mươi mét, Âm Vu Phong Qua đưa Tinh Hoả cùng Lôi Đình vào phạm vi trị liệu của hắn.

Âm Ngục hướng về phía đạo tặc Tinh Hoả ra hiệu, đạo tặc Tinh Hoả gật đầu, đặt tên lên dây cung, vù vù một tiếng, một mũi tên bắn tới một tên cầu đầu nhân đang canh gác, ba, xuyên qua người hắn.

Tên cầu đầu nhân canh gác phát ra một tiếng kêu la sắc nhọn, cả doanh trại cầu đầu nhân đột nhiên rối loạn lên, gần hai mươi tên cầu đầu nhân lập tức từ trong doanh địa nhảy ra, hung hung hổ hổ hướng tới đám người Tinh Hoả vọt tới.

- Ô, động tác của bọn chúng thật nhanh chóng! - Đạo tặc Tinh Hoả liền cất bước chạy, vù vù, vù vài mũi tên cắm trên mặt đất phía sau Tinh Hoả, tên phía sau liên tục nhắm bắn tới Tinh Hoả, có vài mũi tên đã bắn trúng hắn.

Lạc Lôi Thuật!

Lôi pháp sư Lôi Đình từ một vị trí khác chủ động công kích ra, nhưng sau một lần công kích cũng không có ở lại, mà nhanh chóng chạy đi.

Đám cầu đầu nhân này bị làm phiền trước kia nên bây giờ đã sớm có chuẩn bị, một khi lính canh gác phát hiện ra có địch, lập tức xuất hiện nhanh như chớp, cho nên đám người Âm Ngục trong quá trình dẫn quá thuận lợi hơn nhiều lắm.

Nhìn thấy nhiều Cầu Đầu Nhân truy đuổi như vậy, đám người Âm Ngục muốn tìm cũng không thấy.

- Chúng ta đem đám cầu đầu nhân này kéo ra ngoài! - Âm Ngục phát tin tức cho Tiêu Ngự.

Nhìn thấy tin tức của Âm Ngục, Tiêu Ngự đứng lên, bên kia đã kéo cầu đầu nhân ra, mình cũng lên hành động thôi.

Tiêu Ngự trầm tư chỉ trong chốc lát, tiến nhập vào trạng thái tiềm hành, hướng đến cái đại rừng mà đi tới.

Một mặt tới gần cái rương một mặt chú ý tới nhất cử nhất động của ba tên cầu đầu nhân, ba tên này đều không có phát hiện ra Tiêu Ngự trong thuật tiềm hành.

Tiêu Ngự tiến tới cái đại rương ngồi chồm hồm xuống một bên.

Một tên cầu đầu nhân quay đầu lại nhìn thoáng qua bảo rương, ánh mắt của hắn vừa đảo qua một chút, tiêu ngự cảm giác trống ngực mình đập mạnh lên. Cầu đầu nhân không có phát hiện ra bất kì cái gì dị thường, quay đầu đi.

“ Bắt đầu rồi, kế tiếp sẽ có năm giây để mở cái rương, năm giây để thoát đi.” Tiêu Ngự tay phải đặt lên trên rương, thông thả đánh vào phía trên.

Bảo rương mở ra: 1 giây, 2 giây,...

Bảo rương bị mở ra, tâm trạng của Tiêu Ngự cứ như bị tắc vậy, ở trong thời gian này, nếu như bị cắt đứt nhiệm vụ thất bại không nói làm gì, cái quan trọng rất có thể mình sẽ chết ở trong doanh trại này.

Trên trán Tiêu Ngự xuất hiện một tia mồ hôi lạnh, nhìn thoáng qua đám cầu đầu nhân, chúng nó không phát hiện ra có người đang mở bảo rương.

Ba giây, bốn giây, năm giây.

Bảo rương mở ra thành công.

Nghe thấy tiếng hệ thống nhắc nhở, Tiêu Ngự mừng rỡ như điên, tay phải luồn vào trong bảo rương, mò mẫm một chút, lấy một vật thể hình tròn, bên ngoài cuốn một tầng vải, vẫn còn tốt lắm, hắn là quyền trực như lời đạo tặc Tinh Hoả đã nói.

Tiêu Ngự đặt vật kia vào trong hành trang, tiếp tục mò mẫm dưới đáy hòm, không biết còn có vật gì khác bên trong bảo rương hay không. Ngón tay hắn đột nhiên đau nhói, bị một vật sắc nhọn vạch vào, là chủy thủ! Tiêu Ngự bỗng nhiên giật mình, nhanh chóng mò lấy chủy thủ bỏ vào trong hành lang, xác nhận đáy hòm không còn vật gì nữa, Tiêu Ngự khép bảo rương lại.

Hệ thống: Không thể đóng lại.

Vẫn còn ba giây đồng hồ, Tiêu Ngự mặc kệ có bị cầu đầu nhân này phát hiện ra không, cất bước xông ra bên ngoài.

Vù, Tiêu Ngự chạy sát qua người ba tên cầu đầu nhân.

Ba tên cầu đầu nhân đang ngủ gà ngủ gật nhìn thấy Tiêu Ngự thì cả kinh, trong nháy mắt chợt tỉnh táo, quay đầu nhìn thoáng qua bảo rương, thấy nó đã bị mở ra, lúc này ba tên mới quay đầu lại tìm Tiêu Ngự thì hắn đã chạy ra khỏi cửa lều.

Tiêu Ngự vừa mới chui ra khỏi lều vải, thì ba tên cầu đầu nhân bên trong lều vải đã phát ra tiếng kêu sắc nhọn chói tai, trong nháy mắt đã vang động khắp cả doanh trại.

Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn tháp canh gác một chút, tất cả bảy cái cơ nổ ở trên bảy tháp canh gác cơ hồ tất cả đã chuyển hướng về phía này.

“ Đáng chết.” Tiêu Ngự hướng về phía Tây Nam nhìn lại, nơi đó là một cửa khác của doanh trại này, khoảng cách chỉ có chừng 50 mét mà thôi, từ nơi này tới hướng tây nam là một bãi đất trống, lao ra từ nơi này, hắn có thể có chút an toàn.

Trong nháy mắt tốc độ của Tiêu Ngự tăng lên tới lớn nhất, hướng tới cánh cửa kia chạy như điên.

Lấy tốc độ nhanh nhất mà chạy, với tới cửa phía tây nam, nhiều nhất cũng chỉ mất bảy tám giây nhưng trong bảy tám giây này lại liên quan tới sự sống chết của mình.

Vù vù vù, bảy cái cơ nổ toàn bộ nhắm vào Tiêu Ngự, bảy mũi tên dưới ánh mặt trời tập trung hàn khí dày đặc, phá không mà tới, ngăn chặn mọi hướng thoát đi của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự vừa mới lao ra được khoảng năm mét, liền phát hiện ra bảy mũi tên đang thẳng tới mình, sau một khắc, hắn bị nhất tiễn đánh trúng.

Độn Hình!

Đình Đình Đình Tiêu Ngự kĩ năng Độn Hình có hiệu quả vô địch ngăn chặn công kích, bảy mũi tên liền rơi xuống trên mặt đất.

Lợi dụng trạng thái cường đại ẩn thân, Tiêu Ngự hướng tới cánh cửa phía Tây Nam thoát đi.

Ba cầu đầu nhân trong lều vải đuổi tới, bắt đầu tìm kiếm tung tích Tiêu Ngự, bảy cái cơ nổ cũng không có ý bỏ qua cho hắn, phán đoán vị trí của Tiêu Ngự, không ngừng bắn ra từng đạo tên.

Đốc đốc đốc, vài đạo tên sát qua mặt mà bay vào mặt đất.

“ Tốc độ di động quá chậm, nếu có Tật Phong Bộ thì tốt rồi.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, Độn Hình cùng Tật Phong Bộ có khác biệt rất lớn, do kĩ năng Độn Hình tại phương diện ẩn hình tương đối mạnh mẽ, mặc kệ tác chiến trong đối địch thế nào, đều phi thường tốt, nhưng sau khi tiến vào trạng thái ẩn hình tốc độ hạ thấp cực kì, tình cảnh này khiến cho kĩ năng Độn Hình có hạn chế rất lớn khi sử dụng, Tật Phong Bộ năng lực ẩn hình tương đối yếu kém, rất dễ dàng bị phát hiện, nhưng sau khi tiến vào trạng thái tiềm hành, tốc độ gia tăng trên phạm vi lớn, dùng để chạy trốn chết thì là thích hợp nhất. Bất quá trước tình huống này, Độn Hình hiển nhiên không dùng tốt bằng Tật Phong bộ.

Đám người Âm Ngục đang ở ngoài doanh trại hấp dẫn đám Cầu Đầu Nhân, đột nhiên trong doanh trại cầu đầu nhân truyền tới một thanh âm bén nhọn, đám cầu đầu nhân hỗn loạn lên, toàn bộ lập tức rút lui vào trong doanh trại.

- Nhanh lên một chút hấp dẫn chúng nó! - Âm Ngục quát.

Lạc Lôi thuật!

Lôi Đình không ngừng dùng ma pháp công kích đám cầu đầu nhân này, nhưng chúng nó lại không thèm quan tâm tới Lôi Đình, toàn bộ đều hướng về doanh trại của cầu đầu nhân.

- Dẫn không được! - Lôi Đình vẻ mặt đau khổ nói.

- Thôi quên đi! - Nhìn đám cầu đầu nhân này rút lui toàn bộ về doanh trại, Âm Ngục chỉ có thể cầu khẩn, Tiêu Ngự thuận lợi chạy đi.

61. Chương 61: Lam Trang Chuỷ Thủ.(*)

Tiêu Ngự trên đỉnh đầu bay lên hơn mười điểm giá trị thương tổn.

“ Đáng chết.” Tiêu Ngự không nhịn được mắng nói, trạng thái ẩn hình biến mất, từ từ hiện rõ thân hình, hơn mười điểm giá trị thương tổn không tạo thành vết thương trí mạng, nhưng lại làm mất ẩn hình của Tiêu Ngự.

Trong nháy mắt, ánh mắt của tất cả sáu tên cầu đầu nhân tập trung cả trên người Tiêu Ngự, bảy cái cơ nổ lập tức hướng tới vị trí của Tiêu Ngự.

Trong nháy mắt trạng thái Độn Hình biến mất, Tiêu Ngự chạy như điên về phía tây nam.

Sáu tên cầu đầu nhân kêu la lên hướng tới Tiêu Ngự phóng tới, hơn hai mươi tên cầu đầu nhân từ cửa phía Tây Bắc tràn vào, kêu lên quang quác hoảng loạn, nhằm phía tới Tiêu Ngự.

Từng đạo tên sát qua thân thể Tiêu Ngự mà bay tới, Tiêu Ngự rất miễn cưỡng tránh né công kích của mũi tên.

Một đạo tên bay qua lưng Tiêu Ngự, vạch một vết thương trên lưng Tiêu Ngự, trên đầu hắn lập tức bay lên hơn 120 điểm giá trị thương tổn.

Tiêu Ngự bị dọa tới nhảy dựng lên, cơ nổ công thành này thật đúng là kinh khủng, vên vên bị sạt qua một chút, đã làm hắn mất hơn 120 huyết lượng.

Không thể lại bị công kích tới, nếu lại bị công kích tới, Tiêu Ngự sẽ phải đi gặp Minh thần, Tiêu Ngự vội tăng tốc nhanh hơn.

Chỉ vài giây sau, Tiêu Ngự tựa như một cơn gió, chạy đi hơn ba mươi mét, nhìn ra phía cửa một chút, lao ra cực nhanh.

Ngay cả Tiêu Ngự cũng không cách nào tưởng tượng tốc độ của mình có thể nhanh tới như vậy.

Ngay khi Tiêu Ngự tưởng rằng sắp lao ra khỏi hiểm cảnh nguy cơ này là lúc bảy đạo mũi tên đồng thời bắn tới hắn cùng một lúc.

Tiêu Ngự nắm chặt Đào Thoát Chuỷ Thuỷ trên tay trái đột nhiên căng thẳng, chú ý tới phương vị bay của bảy đạo tên này.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự đột nhiên biến mất, một lần nữa xuất hiện, đã cách khoảng cách ban đầu tới ba mét có hơn.

Bảy mũi tên đồng thời bị thất bại, một đạo tên bắn tới trên người đám cầu đầu nhân đang truy kích tới, cầu đầu nhân bị lực đạo cực lớn của mũi tên bắn bay ra ngoài tới hơn mười mét, ngã vật trên mặt đất, chết thảng thối.

“ Vận khí quay lưng, không ngờ truyền tới bên người một cầu đầu nhân khác.” Đào thoát kĩ năng là xuất hiện tùy ý, Tiêu Ngự không có cách nào không chế, liên chuy trong tay cầu đầu nhân kia liền hướng tới Tiêu Ngự mà đập xuống.

Tiêu Ngự lùi sau một bước.

Phản Thủ Bối Thứ.

Cầu đầu nhân một kích liên chuy bị thất bại, nện xuống mặt đất, Tiêu Ngự sử dụng Phản Thủ Bối Thứ tránh né công kích của cầu đầu nhân, tới sau lưng nó, nhưng không cùng với tên cầu đầu nhân này dây dưa mà dùng tốc độ nhanh nhất mà tiếp tục chạy như điên về phía cánh cửa phía tây nam.

Hơn hai mươi con cầu đầu nhân từ phương hướng tây bắc cũng đã chạy tới theo sát hắn.

Bảy cái cơ nổ lại ngấm về phía Tiêu Ngự lần nữa, trên cơ nổ, mũi tên loé ra ánh thép lạnh lẽo hàn quang.

Bảy cái xoay tròn ngấm vào Tiêu Ngự bỗng nhiên dừng lại, bởi vì chúng đã mất đi mục tiêu, Tiêu Ngự đã chạy ra khỏi doanh trại của cầu đầu nhân, nương theo hai bên hàng rào, thành công thoát khỏi bảy cái cơ nổ.

Hơn mười tên cầu đầu nhân cầm cung không ngừng bắn lên từng đạo mũi tên hướng thẳng tới Tiêu Ngự, nhưng toàn bộ đều rơi xuống phía sau Tiêu Ngự.

Một đạo quang mang màu đen rơi xuống trên người Tiêu Ngự, huyết lượng mất của hắn do cơ nổ tạo ra trong máy mắt đã được hồi phục, hướng tới một nơi nào đó trong rừng cây nhìn lại, Tiêu Ngự thấy Âm vụ Phong Qua.

Có trợ giúp của Âm vụ Tiêu Ngự chợt thấy thoải mái hơn rất nhiều.

Chạy nhanh hơn mười mét, có mấy đạo mũi tên đã công kích lên trên người Tiêu Ngự nhưng có Phong Qua trị liệu qua, những mũi tên đó căn bản không uy hiếp tới tính mạng của Tiêu Ngự.

Đám cầu đầu nhân này đuổi theo một đoạn, không thấy đuổi theo nữa mà đứng nguyên tại chỗ phẫn nộ rít gào.

Nhìn đám cầu đầu nhân phía sau một chút, Tiêu Ngự cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc đã an toàn.

Trong mảnh đất trống giữa rừng, Tiêu Ngự gặp đám người Âm Ngục.

- Các người tới thật nhanh.

- Lúc cầu đầu nhân vọt vào trong doanh trại là lúc chúng ta hướng tới đây chạy như điên, cuối cùng coi như là kịp thời.

- Vặt tới tay rồi, đây là quyền trực! - Tiêu Ngự đem quyền trực vút cho Âm Ngục nói.

- Đa tạ, số còn lại đợi lát nữa ta đưa cho người! - Âm Ngục tiếp nhận quyển trục nói.

- Ngoại trừ quyển trục ra, trong nhiệm vụ vẫn nhất được hai kiện nhiệm trang bị.

Tiêu Ngự đang chuẩn bị đưa rat rang bị, Âm Ngục vội vàng đưa tay ngăn cản, nói:

- Chúng ta chỉ cần vật phẩm nhiệm vụ, trang bị này quên đi, đó là thu hoạch của người, chúng ta không thể không biết xấu hổ mà cầm.

Nhiệm vụ Âm Ngục cần Tiêu Ngự giúp đỡ chính là cái vật phẩm nhiệm vụ này, căn cứ vào ước định của song phương, Tiêu Ngự không cần giao nộp trang bị cho Âm Ngục, Tiêu Ngự đương nhiên cũng không khác khí vui lòng thu nhận.

- Được rồi, vậy hai kiện trang bị kia là gì, nếu như không phải vật của đạo tặc, bán cho chúng ta đi! - Âm Ngục đột nhiên nhớ ra nói.

- Là hai kiện trang bị của đạo tặc, một là giới chỉ trên tay ta, một là một thanh chuỷ thủ, ta còn chưa kịp nhìn nữa! - Tiêu Ngự nói.

- Giới chỉ, chuỷ thủ? Thuộc tính thế nào, cho chúng ta coi một chút được không? - Âm Ngục đề nghị nói, trong lòng hẳn đương nhiên cũng tò mò.

Phàm Dạ, Tinh Hoả bọn họ đều lộ ra ánh mắt chờ mong.

- Được rồi! - Nếu đám người Âm Ngục không cùng mình tranh đoạt trang bị, Tiêu Ngự không cần phải hẹp hòi như vậy.

Tiêu Ngự cùng lúc mang giới chỉ cùng chuỷ thủ trong hành trang của mình ra, nhìn thuộc tính, sững sờ một chút là kiện lam trang?

Mẫn Duệ chuỷ thủ: Phẩm cấp, lam trang. Công kích 52-56, nhanh nhẹn+13, lực lượng +5, tốc độ công kích +3, Yêu cầu đẳng cấp 10.

- Hai kiện trang bị này thuộc tính không tồi! - Mặc dù Âm Ngục sau khi xem thuộc tính của hai kiện trang bị ngũ khí có chút hơi hợt nhưng nội tâm lại rất hâm mộ, hai kiện trang bị này so với mấy kiện trang bị trên người bọn hắn đều phải tốt hơn, nhất là thanh chuỷ thủ Lam trang này, nếu như giao bán trên thị trường, ít nhất có thể bán được năm sáu chục kim tệ. Đương nhiên, Âm Ngục cũng không nói một đằng làm một nẻo.

- Trái lại, thật là thuộc tính thật mạnh, mấy món trang bị này không dùng nữa cũng đừng quân huynh để chúng ta, nhất định phải bán cho chúng ta! - Đạo tặc Tinh Hoả nhìn trang bị, ba hoa một hồi.

- Không có vấn đề! - Tiêu Ngự đáp, nhân tình này vẫn sẽ cho Tiêu Ngự, đám người Âm Ngục mặc dù không coi như bằng hữu, nhưng dù sao cũng là khách hàng của mình, sau này còn phải nhờ bọn họ chiếu cố tới sinh ý của mình.

Cái thanh Mẫn Duệ chuỷ thủ này phải tới cấp 10 mới dùng được, Tiêu Ngự thu thanh chuỷ thủ này lại, đặt ở trong góc hành trang.

- Người không xem quyển trục của chúng ta có tác dụng gì sao? - Âm Ngục giơ quyển trục trên tay lên, hỏi, trong lòng hẳn rất buồn bực, chẳng lẽ Tiêu Ngự một điểm cũng không hiếu kỳ?

- Nếu như người nguyện ý, người tự nhiên sẽ nói. Nếu như không muốn, ta hỏi cũng vô dụng!

Tiêu Ngự thản nhiên nói, hẳn không phải là loại người thích truy đuổi căn nguyên mọi việc, đôi khi biết còn không bằng không biết.

62. Chương 62: Thanh Da Dã Nhân.(*)

- Nhiệm vụ liên hoàn? - Tiêu Ngự trầm tư, mình cũng nhận được nhiệm vụ từ đạo sư đạo tặc Áo Đức cũng là một cái nhiệm vụ liên hoàn sao, bắt quá nhiệm vụ kia cũng chỉ có hai vòng.

Tiêu Ngự hờ hững, đối với kiện trang bị tử trang hấn không có hứng thú, dù sao cũng không thuộc về mình, nhiệm vụ hoàn thành, một ngàn nhân dân tề tới tay, đối với Tiêu Ngự mà nói, là chuyện cao hứng nhất rồi.

- Chúng ta trở về thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc giao nhiệm vụ đây, người thì sao? - Âm Ngục nhìn về phía Tiêu Ngự hỏi.

- Các người đi về trước đi, ta còn có công chuyện khác trọng yếu phải hoàn thành! - Tiêu Ngự nói, từ nơi này tới Áo Phong Hạp Cốc không xa, Tiêu Ngự chuẩn bị qua đó một chút, nhìn xem có thể thu thập được một ít huyết lâm thảo hay không.

- Nếu vậy thì sau này gặp lại, sau này có cơ hội hợp tác, còn năm trăm nhân dân tề nợ người sau này trở về thị trấn nhỏ Tháp ba Khắc ta sẽ chuyển nốt! - Âm Ngục nói, hấn đại khái đoán được hành trình tiếp theo của Tiêu Ngự, đối với đảm lược của Tiêu Ngự, Âm Ngục vẫn rất bội phục, hiện tại mới tám cấp mà dám xông vào Áo Phong Hạp Cốc.

- Sau này còn gặp lại! - Tiêu Ngự nói, chuẩn bị rời đi.

Nhìn Tiêu Ngự, đạo tặc Tinh Hoả miệng giật giật không nói lên lời.

Tinh Hoả tựa hồ muốn nói ra suy nghĩ của mình, Tiêu Ngự nghi hoặc nhìn thoáng qua Tinh Hoả.

- Không có chuyện gì ta đi trước đây! - Tiêu Ngự tạm biệt đám người Âm Ngục, hướng tới Áo Phong Hạp Cốc đi tới.

- Người nói không phải muốn bái lạy vì sư sao? - Nhìn thấy Tiêu Ngự rời đi, Phàm Dạ đẩy đẩy Tinh Hoả nói.

Tinh Hoả buồn bực như cáu tiết nói:

- Ta thật ra muốn lắm, bắt quá thôi đi, phòng chừng hấn cũng không đáp ứng, vừa nhìn thấy vẻ mặt của hấn, lạnh lẽo như một khối băng vậy, ta nói lời gì cũng không ra được a.

- Thăng khí! - Phàm Dạ mắng, bắt quá Tinh Hoả nói cũng đúng, cho dù là Tinh Hoả có nói Tiêu Ngự cũng sẽ không đáp ứng, những người có kỹ thuật cao siêu như vậy sẽ giấu kín những kỹ xảo mình đã mò mẫm ra được Tiêu Ngự chưa chắc đã đồng ý chỉ giáo Tinh Hoả.

- Chúng ta trở về thôi! - Âm Ngục nhìn thoáng sau lưng Tiêu Ngự nói.

- Hấn đi Áo phong Hạp Cốc? - Phong Qua nói bên cạnh.

- Ta nghĩ đúng vậy! - Âm Ngục gật đầu.

- Hà hà, Áo Phong Hạp Cốc hấn cũng dám đi, hai đoàn đội tới năm mươi người đều bị tiêu diệt phải trở về! - Đạo tặc Tinh Hoả kinh ngạc nói.

- Cái này nói cũng không chừng, ta phỏng chừng hấn là vì Huyết Lâm thảo mà đi, dựa vào đặc thù nghề nghiệp đạo tặc, cũng không nhất định không có thu hoạch gì, với bản lãnh của Tiêu Ngự lấy ra vài cọng huyết lâm thảo hấn là không có vấn đề gì! - Phàm Dạ phản bác nói.

- Có lẽ vậy! - Âm Ngục nói, nhìn thoáng qua hướng Tiêu Ngự biến mất, mang theo thành viên trong tổ đội hướng đến thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc đi tới. Hấn phải nhanh nhanh một chút đi nhận phần thưởng của nhiệm vụ, nên đi trước Tiêu Ngự.

- Áo Phong Hạp Cốc hấn là ở phương hướng này! - Tiêu Ngự đi vào một con đường sơn đạo nhỏ hẹp và dài, hấn cẩn thận chú ý tình huống chung quanh, gặp phải quái vật liền nhanh chóng tránh né, dò sao Áo Phong Hạp Cốc quái vật chung quanh cấp bậc rất cao, Tiêu Ngự mới chỉ tám cấp, làm sao có thể địch nổi quái vật hai mươi cấp.

Cứ đi theo đường sơn đạo kéo dài, cuối cùng cũng tới một chỗ dốc thẳng đứng, nhìn lại phía trước, là một khe núi rất rộng lớn và sâu, phía đối diện bên trên là một thác nước chảy tràn xuống, hình thành trong hẻm núi là một dòng sông menh mông cuộn cuộn chảy về phương xa, trong hẻm núi khí hậu ẩm áp như mùa xuân, thường thường có một ít tiếng chim kêu réo rắt, thật sự là một tiên cảnh ở nhân gian.

Tiêu Ngự đứng tại con dốc một hồi lâu, bất ngờ hướng tới Áo Phong Hạp Cốc mà đi tới.

Hệ thống: Người phát hiện ra Áo Phong Hạp Cốc.

Tiến vào trong Áo Phong Hạp Cốc, Tiêu Ngự càng thêm cẩn thận, bất kì lúc nào cũng có thể xuất hiện quái vậy nên phải chuẩn bị kĩ càng, ngoài ra hẳn còn phải tìm tòi dưới mặt đất tìm kiếm huyết lâm thảo.

Trong hẻm núi này cây cối sum xuê, khắp nơi đều là những đại thụ sinh trưởng, trên mặt đất ánh sáng mặt trời không ngừng di chuyển, làm cho khu rừng rậm tràn ngập vẻ thần bí.

Tiêu Ngự từ trong rừng cây đi tới đi lui, qua một gốc cây cự mộc, hẳn dừng chân lại một chút, phát hiện ra bí mật đằng sau gốc cây to lớn này.

Một quái nhân người cao lớn, da dẻ toàn thân màu xanh biếc, trong tay cầm một cây lang nha bổng, đang lêu lổng dạo chơi trong rừng.

Đây là loại quái vật ở hẻm núi này, Thanh Da Dã Nhân, hai mươi cấp quái.

Tiêu Ngự yên lặng chờ cho tên dã nhân này đi quái mới tiếp tục đi tìm Huyết Lâm thảo.

Đi qua một khu vực khá trống trải, một cây khô mộc cực lớn chắn ngang trước mặt Tiêu Ngự, cây khô mộc này như bị ngã vào giữa rừng cây vậy, mưa gió đã ăn mòn nó làm cho nó chỉ còn lại một mảnh xác không này mà thôi, trên khô mộc sinh trưởng đủ loại thực vật màu xanh biếc, làm cho nó có vài phần sinh khí màu xanh biếc.

Tiêu Ngự đang chuẩn bị vòng qua, ánh mắt dừng lại ở một xó xỉnh ẩm ướt phía dưới khô mộc.

Huyết Lâm thảo thích sinh trưởng ở một nơi ẩm ướt không có ánh mặt trời chiếu vào, phía dưới khô mộc đã trở thành một địa điểm lí tưởng để sinh trưởng của nó, ở một góc bí mật phía dưới khô mộc, một gốc cây sặc màu thâm đen đang lặng lẽ mà sinh trưởng.

“ Là huyết lâm thảo!” Tiêu Ngự mắt sáng lên, quan sát bốn phía chung quanh, xác định không có bất kì con quái vật nào chung quanh, mới hướng đến nơi đó đi tới, ngồi chồm hổm bên khô mộc, bắt đầu thu thập Huyết Lâm thảo.

Tiêu Ngự cẩn thận hái huyết lâm thảo.

“ Tới tay, vừa là một lọ thuốc hạ cấp hồi phục hoàn trong nháy mắt.” Tiêu Ngự mỉm cười, đem Huyết Lâm thảo cất vào trong bình thủy tinh, sau đó bỏ vào trong hành trang.

Sau khi thu thập xong, tìm tòi xung quanh một chút nhưng không thấy có cây huyết lâm thảo nào nữa sinh trưởng, Tiêu Ngự đứng lên, tiếp tục tìm kiếm ở trong rừng.

Đi một hồi quanh rừng cây, xuất hiện rất nhiều bóng dáng Thanh Da dã nhân, một đám thì vai mang lang nha bổng cực lớn, trong rừng cây mà đi lại, tình hình này làm cho người ta rất sợ hãi.

“ Không nên tiến vào hang ổ của bọn nó.” Tiêu Ngự nghĩ, nhanh chóng lui về phía sau tìm đường khác.

Cả Áo Phong Hạp Cốc có một đại lượng đông đảo quái vật cấp 20 hoạt động, đối với Tiêu Ngự mà nói, tràn ngập nguy hiểm, bởi bất kì một con quái cấp 20 này hẳn đều không có khả năng địch nổi.

Một nơi cách không xa rừng cây truyền tới một tiếng vang nhỏ, Tiêu Ngự nhanh chóng trốn sau một gốc cây đại thụ, lấy rễ cây làm công sự che chắn cho mình, nhìn thoáng qua lại phía sau, cách vị trí của Tiêu Ngự không tới năm mét có ba tên Thanh Da dã nhân đang khiêng lang nha bổng đi qua.

“ Nguy hiểm thật, may là chúng nó không phát hiện ra mình.” Nhìn thấy Thanh Da dã nhân đi xa, tiêu Ngự hướng tới phía trước bước đi.

63. Chương 63: Hái Thuốc.(*)

Bất quá vấn đề này cũng khó trách, huyết lâm thảo nếu kiếm tìm dễ như vậy, cũng sẽ không trân quý như thế.

Xa xa truyền tới thanh âm của suối chảy, Tiêu Ngự đi xuyên qua một rừng cây trước mặt, phía trước là một mảnh dập dờn bằng phẳng, làm cho người khác cảm thấy tươi mát. Đi tới con đường ven sông, Tiêu Ngự tiếp tục lần mò tìm kiếm Huyết lâm thảo.

Bên bờ sông chất đống các loại khô mộc, đều là từ trên thượng nguồn rơi xuống đây, vì vậy cung nơi sinh trưởng thuận lợi cho các loài thực vật.

Bờ sông này có rất nhiều nơi là địa phương sinh trưởng thuận lợi cho huyết lâm thảo, nói không chừng có thể tìm kiếm được một ít huyết lâm thảo, tiêu ngự vừa nghĩ, liền tìm tới các địa phương âm u ẩm ướt, sau một hồi cẩn thận tìm tòi, rốt cuộc cũng không phụ lòng người, vừa lại phát hiện ra một cây huyết lâm thảo nữa, đang lẳng lẳng sinh trưởng ở trong khe hẹp của một ít khô mộc.

“ Thanh âm gì?” Tiêu Ngự sau khi thu thập xong cây huyết lâm thảo, đứng lên, hần nghe thấy từ trong hồ nước truyền lên một ít thanh âm kì quái, một loại cảm giác nguy hiểm đột nhiên nảy sinh trong lòng.

Xôn xao, mặt nước đột nhiên bắn lên đầy trời bọt nước, trong cột nước, một con Cá sấu thật lớn toàn thân bao trùm lân giáp màu xám chui lên khỏi mặt nước, lao thẳng vào Tiêu Ngự, tốc độ nhanh mạnh vô cùng.

Tiêu Ngự đã từng nhìn thấy cá sấu ăn thịt người trên tivi, quá trình đó diễn ra với tốc độ vô cùng nhanh chóng, cơ hồ chỉ mất vài giây là hoàn thành, nhưng không nghĩ tới, chuyện như vậy sẽ phát sinh trên người mình.

Con cá sấu giương cái miệng rộng, cắn tới Tiêu Ngự, một cổ hơi thổi tanh hôi phả vào mặt hắn. Nhìn hàm răng bén nhọn của nó, hắn biết, hàm răng của cá sấu có lực cực kì lớn, thậm chí có thể cắn đứt kim loại, một khi bị cắn, hắn tất phải chết.

Con cá sấu này phỏng chừng là quái cấp 20, nếu như bị công kích, thường tổn chắc chắn không phải Tiêu Ngự có thể chịu được.

Nhìn thấy cá sấu hướng tới mình mà đánh, Tiêu Ngự trong cái khó ló cái không, nằm xuống lăn ra ngoài.

Con cá sấu liền theo sát hắn, Tiêu Ngự nhanh chóng ôm lấy dưới hàm con cá sấu, chuyển thủ trong tay phải linh hoạt đâm thẳng vào mắt nó.

Con mắt của cá sấu là yếu ớt nhất, một tia máu phọt lên.

Viễn cổ vẫn ngạc: 20 cấp.

Là quái cấp hai mươi, con viễn cổ vẫn ngạc này có đủ hai nghìn huyết lượng, bởi vì tác dụng của hiệu ứng cấp bậc, Tiêu Ngự công kích đối với nó không tạo thành giá trị thương tổn nào.

Bị Tiêu Ngự ôm lấy cùng công kích, con cá sấu này trở lên dị thường táo bạo, cái đuôi nó vung lên một cái, một tiếng vang lên, đánh vào một khô mộc trên bờ sông, trực tiếp cắt đứt ngang thân cây này.

Tiêu Ngự gắt gao ôm lấy viễn cổ vẫn ngạc, chuyển thủ trong tay phải không ngừng đâm vào mắt của nó.

Viễn cổ vẫn ngạc nhanh chóng nhắm hai mắt lại, chuyển thủ của tiêu ngự đâm vào mí mắt của nó phát ra tiếng đing đing đang đang, tựa như đâm vào thép vậy, trên đầu viễn cổ vẫn ngạc bay lên 1 điểm giá trị thương tổn tượng trưng.

Viễn cổ vẫn ngạc giãy dụa một chút, một mũi gai nhọn trên lưng nó xẹt qua vai tiêu ngự, trên đầu hắn lập tức bay lên hơn ba mươi giá trị thương tổn.

“ Không thể tiếp tục theo nó nữa.” chuyển thủ ở tay phải Tiêu Ngự không có ngừng công kích vào mí mắt viễn cổ vẫn ngạc, chuẩn bị thời cơ, đột nhiên buông tay, chạy vào trong rừng rậm.

Viễn cổ vẫn ngạc đột nhiên bị mất đi trói buộc, mở mắt, phát hiện ra Tiêu Ngự đang chạy vào trong rừng rậm, nhanh chóng đuổi theo, đánh về phía hắn.

Viễn cổ vẫn ngạc là quái vật có tốc độ di chuyển tương đối nhanh, hơn nữa lúc đang săn mồi, tốc độ nhanh tới kinh người, cái miệng rộng lại lần nữa hướng tới Tiêu Ngự.

Mắt thấy con cá sấu này đã đuổi tới trước mặt, hàm răng sắc nhọn lấp loé hàn quang thật khiếp người.

Đào thoát!

Tiêu Ngự sử dụng đào thoát kĩ năng, đột nhiên biến mất, xuất hiện ở khoảng cách hơn ba mét, kịp thời tránh thoát sự đeo đuổi của viên cổ vằn ngạc.

Viên cổ vằn ngạc vẫn tưởng rằng con mồi đã tới tay rồi, đột nhiên lại biến mất trước mắt nó, nó không dừng lại được, theo quán tính bay tới cắn vào một gốc cây đại thụ kéo theo một lượng lớn vỏ cây xuống.

Nhìn thấy lực cắn xé đáng sợ của con cá sấu này, Tiêu Ngự kinh hãi tới thất sắc, hấn lại nhanh chóng chạy trốn.

Rốt cuộc cũng thoát khỏi con quái vật đó, bị con viên cổ vằn ngạc truy kích thật sự là một quá trình nguy hiểm, Tiêu Ngự đưa ra kết luận, bờ sông so với rừng rậm còn không an toàn hơn.

Tiêu Ngự tìm một góc hẻo lánh, ăn bánh mì hồi phục huyết lượng đã mất vì con viên cổ vằn ngạc vừa rồi.

“Tìm tòi hơn ba mươi lăm phút đồng hồ, mới thu thập được hai cây huyết lâm thảo, mà tính mạng phải nguy hiểm trùng trùng mới thu thập được, nếu như vậy còn không bằng đi giết quái còn tốt hơn.” Tiêu Ngự oán giận, đang lúc trong lòng phiền muộn thì phát hiện ra cây huyết lâm thảo thứ ba, cây huyết lâm thảo này sinh trưởng trên rễ một cây đại thụ, mà ở cách không xa cây huyết lâm thảo này có hai tên Thanh Da đã nhân đang cầm lang nha bổng đi tới.

“Trước tiên chờ chúng đi qua đã.” Tiêu Ngự ở một địa phương tương đối bí mật ẩn núp.

Hai tên Thanh Da đã nhân từ đi qua cây đại thụ dần dần đi xa.

Tiêu Ngự đi ra, xem xét một chút, xác nhận chung quanh không có Thanh Da đã nhân, liền tới bên cạnh cây huyết lâm thảo, bắt đầu thu thập.

Thu thập xong huyết lâm thảo, đang định rời đi, Tiêu Ngự bỗng nhiên phát hiện, trước sau đều có một Thanh Da đã nhân đang hướng tới mình, hai mặt đối mặt, Thanh Da đã nhân kia đã phát hiện ra mình.

“Tí chuồn mất.” Thanh Da đã nhân thè lưỡi màu đỏ, liếm đôi môi khô khốc của mình một cái, hai mắt bốc lửa nhìn Tiêu Ngự.

Cảm giác mình đã trở thành thực vật, tiêu ngự cũng không muốn là thức ăn trên khay cơm của đám người thô lỗ này.

Ba mươi sáu kế, chuồn là thượng sách, chân ta như bơi mỡ, chuồn thôi!

Thanh Da đã nhân phía sau kia cũng phát hiện ra Tiêu Ngự, quơ lang nha bổng vọt lên.

Tiêu Ngự liếc mắt nhìn chung quanh một chút, lựa chọn phương hướng thích hợp để bỏ trốn, chạy điên cuồng.

Oanh, Lang Nha bổng nện vào nền đất phía sau Tiêu Ngự, hung hăng đánh vào rễ cây đại thụ làm cho cây đại thụ này không ngừng run rẩy.

Thanh Da đã nhân còn lại chậm chạp hơn dùng sức rút lang nha bổng, trong miệng phát ra tiếng kêu la tức giận, đuổi theo Tiêu Ngự.

Hai con Thanh Da đã nhân quơ thanh lang nha bổng thật lớn trên tay, mỗi bước đuổi theo, bàn chân giẫm lên mặt đất tạo thành chấn động thật lớn như động đất vậy.

Mặc dù hành động có vẻ chậm chạp, nhưng tốc độ chạy của chúng lại không chậm, bởi vì chúng tương đối cao lớn, mỗi bước chạy của chúng nó là được ba mét lận, tốc độ phải nhanh tới kinh người.

Lang Nha bổng lại hướng tới Tiêu Ngự đập xuống, oang một tiếng thật lớn, trên mặt đất hiện lên một cái hố sâu, đá vụn gỗ vụn bắn tứ lung tung.

Độn Hình!

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái ẩn trốn mạnh mẽ, đi tới một cây đại thụ bên cạnh, trốn ở trong đám rễ cây, thông thả thoát đi.

=====
(*)

Ngạc: Cá sấu.

64. Chương 64: Tinh Linh Tặc.(*)

“ Chung quanh đây cũng không an toàn.” Tiêu Ngự lặng lẽ di động tới một nơi khác hẻo lánh hơn, tránh thoát khỏi tầm mắt của Thanh Da dã nhân, thấy hiệu quả ẩn trốn của kĩ năng độn hình biến mất, hắn nhanh chóng mở ra kĩ năng Tiềm Hành, tiếp tục đi ra bên ngoài rút lui.

Từ trong truy kích của hai tên Thanh Da dã nhân mà thoát ra, Tiêu Ngự thở phào một cái, trong phiến rừng rậm này, khắp nơi đều tràn ngập nguy hiểm, nhất là địa phương sinh trưởng của huyết lâm thảo, quái vật đi qua tần suất rõ ràng cao hơn ở các địa phương khác một chút, mấy lần ở trên bờ sinh tử tồn vong, Tiêu Ngự trong lòng vẫn còn sợ hãi.

“ Thu thập đủ hai cây nữa rồi rời khỏi nơi này thôi.” Năm bình hạ cấp hồi phục hoàn trong nháy mắt, hắn là đủ dùng trong thời kì này, trước mắt chỉ cần dùng năm bình sau một đoạn thời gian nữa, đợi được hơn hai mươi cấp, quay trở lại nơi này thu thập huyết lâm thảo tất nhiên sẽ không nguy hiểm như vậy.

Tiêu Ngự tiếp tục xuyên rừng, tìm kiếm tung tích huyết lâm thảo.

Xuyên qua một khối rừng âm u lầy lội, ánh mắt Tiêu NGỰ dừng lại ở một khối khô mộc ở bãi cỏ phía trước, Tiêu Ngự phát hiện ra một gốc cây huyết lâm thảo, gốc huyết lâm thảo màu đen này đang an tĩnh sinh trưởng dưới đường chất từ khô mộc sinh ra.

“ Nơi này thoảng dăng như vậy, nếu như bị phát hiện khẳng định chạy không thoát.” Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, ánh mắt nhìn qua một chút, một tên, hai tên, ba tên, tổng cộng có ba tên Thanh Da dã nhân hoạt động tại gần nơi này, lúc thu thập Huyết lâm thảo, khẳng định sẽ bị phát hiện, tính mạng lại tiếp tục bị đe dọa.

Tiêu Ngự tính toán, ánh mắt tìm kiếm bốn phía, tìm kiếm phương cách thích hợp thu thập cây dược thảo này.

“ Có thể dùng tiềm hành đi tới gần, thu thập dược thảo, sau đó dùng độn hình cùng đào thoát thoát đi.” Tiêu Ngự vừa nghĩ, ánh mắt chuyển tới bãi cỏ đối diện cây đại thụ bên cạnh.

“ Người chơi?” Tiêu Ngự sửng sốt một chút, hắn không nghĩ tới không ngờ lại có thể gặp người chơi khác ở chỗ này, một người mặc một bộ gì giáp đạo tặc màu xám ẩn núp ở bên cạnh cây đại thụ, ánh mắt của hắn cũng rơi vào cây huyết lâm thảo kia, mục tiêu của đạo tặc này hiển nhiên giống Tiêu Ngự, đều là vì cây huyết lâm thảo nọ.

Cái người chơi đạo tặc kia dường như cũng cảm giác được điều gì, hướng tới chỗ Tiêu Ngự nhìn đến, hai mắt đối mặt, đạo tặc kia dường như mặt cũng ngấn ra.

“ Người này thuộc Thiên Sứ liên minh.” Tiêu Ngự rất nhanh từ diện mạo đặc thù mà phân biệt được, người kia hẳn là một tinh linh tặc, bởi vì tinh linh đều có lỗ tai rất dài.

Tinh Linh trời sinh có thiên phú ẩn trốn cùng thiên phú nhanh nhẹn, là một trong chủng tộc thích hợp nhất để làm đạo tặc, tinh linh tặc và vong linh tặc, là hai loại hình đạo tặc có khả năng PK cực mạnh, đây là nhận thức chung của tất cả các game thủ.

Hai người đều có mục đích là cây huyết lâm thảo, vừa lại thuộc về hai liên minh bất đồng nhau, hai người cùng tranh chấp tất nhiên là có một bị thương, nhất là ở dưới tình huống nguy hiểm này, tình cảnh của song phương đều phi thường nguy hiểm, một khi phát sinh tranh đấu, nói không chừng hai người đều trốn không thoát.

Tiêu Ngự đánh giá đối phương một chút, tên kia ước chừng hai mươi sáu tuổi, trang bị trên người phần lớn đều là lục trang, chủ thủ ở tay phải phát ra hàn khí bức người, hẳn là một kiện trang bị không tồi, trên

lưỡi dao của chuỷ thủ ở tay trái phát ra màu xanh lục, hiển nhiên là có độc. Có thể tới nơi này, tất cả đều là cao thủ, Tiêu Ngự tất nhiên không thể xem thường đối phương được.

Hai người đánh giá lẫn nhau một hồi, ý thức được đối phương rất khó đối phó, đều lựa chọn án binh bất động.

“ Tinh linh tặc hử, ta muốn thử một chút xem sao.” Chuỷ thủ trên tay phải Tiêu Ngự xoay một vòng tròn hoàn mỹ rồi lại vững vàng rơi vào trong lòng bàn tay hắn, Tiêu Ngự trầm tĩnh nhìn về phía tinh linh đạo tặc kia, một khi quyết định chuyện gì hắn tuyệt đối sẽ không quay đầu lại.

Tinh linh tặc kia của do dự một chút, hắn cũng không có ngờ được ở nơi này lại gặp phải một người chơi thuộc liên minh đối địch, lại là đạo tặc nữa, dám tới địa phương như thế này hắn là kĩ thuật không thể kém, nếu hai người phát sinh tranh đấu, ai thắng ai thua còn khó đoán, nhưng là chấp tay nhường lại huyết lâm thảo đối với hắn mà nói thật không cam lòng.

Đang lúc tinh linh tặc kia đang do dự thì Tiêu Ngự chậm rãi di động tới huyết lâm thảo.

“ Tiểu tử, muốn chết.” Nhìn thấy Tiêu Ngự muốn chiếm đoạt huyết lâm thảo, tinh linh tặc kia phát hỏa, hắn cảm giác được đang bị đối phương khiêu khích.

Tiềm Hành!

Tiềm hành!

Hai người cơ hồ đồng thời tiến nhập vào trạng thái tiềm hành, song phương tầm nhìn đều mất, trong lúc này tạm thời không thể xác định rõ vị trí của đối phương, duy nhất có thể xác định là song phương đều nhằm đến huyết lâm thảo mà tiến tới.

Nhìn không thấy tinh linh tặc, Tiêu Ngự chỉ có thể dựa vào phương hướng di động trước khi tiềm hành của hắn mà phán đoán ra đại khái vị trí, phía trước yên tĩnh không có một chút gió thổi lay cỏ nào cả, đối phương là cao thủ, chưa có lưu lại dấu vết nào cho Tiêu Ngự.

“ Đấu một chút đi.” Tiêu Ngự cảm giác như lòng mình đang động đậy, hắn lần đầu phát hiện ra mình phải thắng, trong cuộc sống ngoài đời đầy cực khổ của mình tâm của Tiêu Ngự chưa bao giờ chịu thua cả, sau khi tiến vào trò chơi như cá gặp nước Tiêu Ngự rốt cuộc thành lập được sự tự tin cường đại của mình.

“ Ta sẽ không thua người, trong trò chơi này, ta sẽ không thua bất kì kẻ nào.” Đây là tín niệm kiên định của Tiêu Ngự, hắn tới gần huyết lâm thảo, có thể cảm giác được đối phương đã ở gần phụ cận của huyết lâm thảo rồi, hai người đều tỉnh táo chờ đợi thời cơ, mặc kệ là ai động thủ thu thập huyết lâm thảo trước tức là tự bộc lộ vị trí bản thân của mình, đưa mình vào hoàn cảnh rất bất lợi.

Hai người đều tỉnh táo chờ đợi.

Chuỷ thủ sắc bén lẳng lặng phóng thích ra hàn khí lạnh lẽo, cả thế giới đột nhiên lâm vào yên lặng, chung quanh nặng nề tới đáng sợ.

Sơn vũ muốn tới, khí tức ngưng trọng làm cho trống ngực người ta lâm vào trạng thái ngưng đọng.

“ Xem ai chờ không được.” Tinh linh tặc đứng bên trái huyết lâm thảo chừng một mét mai phục, một khi Tiêu Ngự động thủ, hắn sẽ khống chế Tiêu Ngự trong giây lát rồi giết chết hắn.

Tiêu Ngự quét một vòng địa hình chung quanh, chậm rãi di động tới bên trái, địa thế nơi này hơi cao, là nơi đối phương mai phục dễ dàng nhất.

Cước bộ của Tiêu Ngự cực kì chậm rãi, nếu đối phương là cao thủ, khẳng định sẽ cướp đoạt địa hình có lợi thế, đi theo phía trái, khả năng gặp đối phương là phi thường lớn.

Thần kinh của Tiêu Ngự rất căng thẳng, lỗ tai gắng sức lắng nghe động tĩnh chung quanh, mỗi khi gặp phải một hồi sinh tử đầu nhất là đạo tặc quyết đấu, vài giây có thể quyết định thắng bại.

“ Đến đây đi.” Trong mắt Tiêu Ngự hiện lên một tia hưng phấn.

65. Chương 65: Dĩ Kỳ Nhân Chi Đạo. (*)

“ Là hần.” chuỷ thủ trong tay Tiêu Ngự như độc xà xuất động hướng tới phía trước mà đâm.

Phốc máu tươi bắn tung toé, chuỷ thủ của Tiêu Ngự đã đâm trúng bả vai của tinh linh tặc kia, tinh linh tặc phản ứng cũng khá nhanh, chuỷ thủ cũng đâm tới tay trái của Tiêu Ngự.

Là Tiêu Ngự dò xét ra vị trí của Tinh linh tặc kia trước lên hần công kích chuẩn xác hơn một chút.

Chuỷ thủ trong tay Tinh linh tặc sau khi đánh trúng, trạng thái tiềm hành của Tiêu Ngự từ từ biến mất, tinh linh tặc kia không có dừng tay, tay trái lực quang xuất hiện, chọc tới Tiêu Ngự.

Thanh chuỷ thủ này nào đồ có độc, mặc kệ là độc gì, Tiêu Ngự cũng không dám ném thử.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tiêu Ngự sườn né qua một bên tránh công kích của tinh linh tặc, một chiêu Phản Thủ Bối Thứ ra tay, chuỷ thủ mau lẹ như gió.

“ Nếu như trúng mục tiêu, một chiêu cũng bị mất mạng!” đôi mắt của Tiêu Ngự lấp lánh hàn quang lạnh lẽo.

Tay trái của Tinh Linh tặc công kích thất bại, phát hiện ra động tác của Tiêu Ngự là Phản Thủ Bối Thứ Tinh linh tặc đột nhiên xoay người, chuỷ thủ trong tay phải lại ra tay.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tinh linh tặc lợi dụng Phản Thủ Bối Thứ né tránh công kích của Tiêu Ngự rồi phản công lại rất sắc bén.

Trước mắt Tiêu Ngự đột nhiên thấy mất mục tiêu, biết là không ổn lập tức thi triển Độn Hình.

Đình, tinh linh tặc kĩ năng Phản Thủ bối thứ bị hiệu quả vô địch trong một giây của Tiêu Ngự ngăn cản, phát hiện ra Tiêu Ngự đã biến mất, Tinh linh tặc lại dùng tay trái chọc ra ngoài một phát, muốn bài trừ trạng thái ẩn hình của Tiêu Ngự, nhưng một kích đã trượt rồi.

“ Nguy hiểm thật.” May mắn Tiêu Ngự cơ trí, chạy trốn nhanh, mới không bị tên tinh linh tặc kia công kích trúng.

“ Người này chạy trốn rất nhanh.” Tinh linh tặc không có công kích nữa sợ bị đánh lén, thân thể cũng dần dần biến mất, cũng tiến nhập vào trạng thái tàng hình.

“ Tên kia trên người cũng có hai kĩ năng ẩn hình.” Nhìn thấy tinh linh tặc biến mất, tiêu ngự đi ra ngoài bãi cỏ, chuẩn bị tìm một chỗ nấp kĩ, chờ đợi thời gian đóng băng kĩ năng kết thúc.

Bởi vì Tinh linh tặc kia cùng Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện, ba tên Thanh Da dã nhân bên cạnh hướng bên này nhảy vọt tới, không còn thoát đi mà nói, hai người bọn họ chắc chắn mất mạng.

Tiêu Ngự ẩn tàng sau một gốc cây đại thụ, giao thủ mới chỉ trong vài giây đồng hồ mà thôi, song phương giao chiến không có phân ra thắng bại, nhưng làm cả hai người bọn họ lẫn nữa ý thức được đối phương cực kì khó đối phó.

Mới vừa rồi tinh linh tặc phản kích sắc bén là cho Tiêu Ngự phải giật mình, nhìn thoáng qua chuỷ thủ trong tay phải.

“ Nguyên Phản Thủ Bối Thứ còn có thể sử dụng như vậy nữa.” Tiêu Ngự quả thật rung động một phen, tinh linh tặc kia lợi dụng phản thủ bối thứ để tránh né kĩ năng Phản Thủ bối thứ, động tác đó làm cho tiêu Ngự khắc sâu ấn tượng.

Mỗi người đối với kĩ năng đều có những lĩnh ngộ riêng không giống nhau, tinh linh tặc kia đối với kĩ năng Phản Thủ bối thứ lĩnh ngộ so với mình hiển nhiên cao hơn một chút, mình đối với giải thích kĩ năng là vẫn còn câu nệ hình thức. Chỉ mới giao chiến với Tinh Linh tặc một lúc Tiêu Ngự đã trở lên sáng tỏ thông suốt rồi.

“ Lợi dụng Phản Thủ Bối Thù phá giải Phản Thủ Bối Thứ ta cũng sẽ làm như vậy.” Tiêu Ngự nghĩ trong đầu một cảnh chiến đấu, khoé miệng lộ ra vẻ cười tự tin.

Tiêu Ngự không biết chính là, kĩ thuật của hắn cũng là cho tên Tinh linh tặc kia phi thường giật mình, hắn tưởng rằng mình có thể sử dụng Phản Thủ Bối Thứ xuất kì bất ý làm cho Tiêu Ngự dính một kích nặng nề, lại không nghĩ rằng Tiêu Ngự dĩ nhiên lại có loại kĩ năng chạy trốn gần giống với Tật Phong Bộ, năng lực phản ứng nhanh nhạy của Tiêu Ngự làm người khác phải giật mình, dưới tình huống như vậy không ngờ còn có thể thi triển ra kĩ năng kịp thời.

Kì phùng địch thủ, Tinh linh tặc trong mắt hiện lên chiến ý mãnh liệt, trốn ở một góc bãi cỏ một lúc chờ đợi thời gian đóng băng kết thúc, bọn hắn sẽ giao thủ lần thứ hai.

Gặp phải tinh linh tặc, đã cho Tiêu Ngự một chút cảnh cáo, cả hệ thống mạng cao thủ là phi thường nhiều, mình chỉ đứng ở một thị trấn nhỏ bằng lòng bàn tay như Tháp Ba Khắc mới không có gặp những game thủ cao thủ, sau này mặc kệ là gặp được ai cũng không được khinh địch.

Ba tên Thanh Da đã nhân tìm tòi trên bãi cỏ một hồi lâu, cũng không có phát hiện ra hai người kia, rốt cuộc không cam lòng mà rời đi.

Kĩ năng Tiềm hành xong..

Kĩ năng Độn Hình xong...

Tiêu Ngự suy nghĩ một chút, đứng nguyên tại chỗ ước chừng hơn 10s, sau đó tiến nhập vào trạng thái Tiềm Hành lần nữa, hướng tới Huyết Lâm thảo đi đến.

“ Nhìn xem ai có thể là người đến cuối cùng.” Tiêu Ngự thất lực như mèo, tại phía đông huyết lâm thảo mai phục, lặng lẽ chờ.

Gió nhẹ nhẹ phẩy, thổi trúng khóm huyết lâm thảo, làm lá nó như cánh quạt mà không ngừng chuyển động vậy.

Khoảng cách gần một mét, mặc dù vật rất hấp dẫn ngay trước mắt, Tiêu Ngự cũng không có thể động tới nó, bởi vì vừa chạm vào, tất bị lộ hình dáng.

Nói về ẩn dấu, Vong linh tặc so với tinh linh tặc thì yếu kém hơn nhiều, vô luận là thời gian ẩn hình hay hiệu quả ẩn hình, vong linh tặc đều không thể so sánh với tinh linh tặc được, lấy nhược điểm của mình đấu với sở trường của người khác, sẽ là cho mình rơi vào tình thế xấu.

“ Phải dẫn rắn rời hang thôi.” Ánh mắt Tiêu Ngự rơi vào trên cây huyết lâm thảo, đem chuỷ thủ ở tay trái đặt vào hành trang, chuỷ thủ ở tay phải cảnh giới, tay trái hướng tới huyết lâm thảo đuổi qua.

Dùng tay trái đánh một chút vào huyết lâm thảo sau đó thân hình tránh ra một bên, một đạo hàn khí hướng thẳng đến Tiêu Ngự bức tới.

“ Tới.” Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về sai, một đạo hàn quang kia đã thất bại.

“ Chẳng lẽ ta lầm?” Tinh linh tặc rút thanh chuỷ thủ trống không về, trong lòng buồn bực mới vừa rồi rõ ràng thấy dị động ở huyết lâm thảo, là hoa mắt, ức chế hay gió thổi?

Căn cứ vào cảm giác tình huống vừa rồi, Tiêu Ngự rất nhanh phán đoán vị trí của Tinh linh tặc, chuỷ thủ trong tay phải lập tức chọc tới vị trí của tinh linh tặc, chuỷ thủ nhanh như thiểm điện, hắn không cho tinh linh tặc bất kì thời gian phản ứng nào.

Phốc, huyết hoa bắn tung, tinh linh tặc đã bị Tiêu Ngự công kích chuẩn xác.

Tinh linh tặc chịu công kích lập tức tiến hành phản kích, chuỷ thủ trong tay đón đỡ công kích của Tiêu Ngự.

Dịch Cốt!

Thừa dịp nắm giữ tiên cơ, Tiêu Ngự hung hăng đâm tới.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tinh Linh tặc đột nhiên né tránh Dịch Cốt, một chiêu Phản Thủ Bối Thứ ra tay.

“ Chờ người thật lâu.” Tiêu Ngự đột nhiên vận sườn, đôi mắt trở lên lạnh lẽo.

Phản Thủ Bối Thứ!

Dùng Phản Thủ Bối Thứ để khắc chế Phản Thủ Bối Thứ, chính là động tác Tinh linh tặc nọ vừa thi triển, mặc dù vẫn còn khác so với động tác của tinh linh tặc, nhưng cũng đã học được chút da, dáng vẻ bên ngoài rồi, Phản Thủ Bối Thứ làm Tiêu Ngự thuận lợi né tránh phản Thủ Bối Thứ của tinh linh tặc, đồng thời một đòn phản kích sắc bén ra tay.

Gậy ông đập lưng ông!

Khác với Tiêu Ngự, Tinh linh tặc không có kĩ năng Độn Hình.

Phốc, Phản Thủ Bối Thứ của Tiêu Ngự vang lên một tiếng xuyên qua lưng của Tinh Linh tặc, độ hoàn thành 63%, 92 điểm giá trị thương tổn nhẹ nhàng hiện trên đầu tinh linh tặc.

66. Chương 66: Giảm Tốc Độc.(*)

“ Người này quả thực là một quái vật.” Tinh linh tặc đầu khí trong đầu đã bị một kích này của Tiêu Ngự là cho tan rã hơn phân nửa, hơn nữa tình thế hiện tại đã ở thể hạ phong, tinh linh tặc không lòng dạ nào ham chiến, chạy như điên ra bên ngoài.

“ Người trốn không thoát.” Tiêu Ngự trầm tĩnh một thanh chuỷ thủ xuất hiện tựa như ra khỏi vỏ, giống như cái gai trong mắt liền xuất tới, chuỷ thủ trong tay phải đâm vào lưng tinh linh tặc.

Xà Nha chuỷ thủ bên trên lưỡi bôi một ít độc có hiệu quả giảm tốc, làm cho tốc độ của tinh linh tặc hạ thấp xuống.

Phốc, chuỷ thủ từ trên lưng tinh linh tặc xẹt qua, là trên đầu hắn vừa hiện lên một cái giá trị thương tổn, bởi vì tốc độ của tinh linh tặc rất nhanh kĩ năng Dịch cốt của Tiêu Ngự không thể thi triển ra, nên chỉ đâm chọc tinh linh tặc một cái mà thôi.

Lượng máu của hắn đã không còn nhiều lắm, chỉ có hơn tám mươi, hơn nữa trong hành trang của hắn không có hạ cấp hồi phục hoàn trong nháy mắt, nếu không hắn đã sớm dùng rồi, muốn giết chết tinh linh tặc tại đường trường, Tiêu Ngự đuổi theo không bỏ.

“ Người này muốn làm cái gì?” Tiêu Ngự đột nhiên phát hiện tinh linh tặc không phải hướng tới rừng cây bên cạnh mà thoát đi, mà là chạy thẳng tới đám Thanh Da dã nhân, chẳng lẽ hắn không muốn sống nữa.

Tiêu Ngự hiểu được ý nghĩ của tinh linh tặc, nếu như tinh linh tặc chạy vào rừng rậm Tiêu Ngự theo đuổi không ngừng, đến cuối người chết khẳng định là hắn, cho nên tinh linh tặc mới nghĩ tới một phương pháp mạo hiểm, nhằm phía Thanh Da dã nhân mà chạy tới.

Ba thanh da dã nhân phát hiện ra tiêu ngự cùng tinh linh tặc, quơ lang nha bổng vọt tới.

Tiêu ngự trong lòng do dự trong chốc lát, nếu đi theo tinh linh tặc rất có thể gặp phải nguy hiểm.

Tinh linh tặc chỉ còn lại 50 điểm huyết lượng, bỏ qua như vậy Tiêu Ngự không cam lòng.

Đúng lúc này, tinh linh tặc đột nhiên quay đầu, chuỷ thủ màu lục trong tay trái đâm tới Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự tay trái đã sớm thay bằng thanh chuỷ thủ có bôi chất độc xà tín thảo lên, phản xạ theo điều kiện cũng hướng tinh linh tặc đâm tới.

Phốc, ngực trái Tiêu Ngự bị trúng một công kích của tinh linh tặc da dẻ liền biến thành xanh biếc, tốc độ nhanh chóng chậm lại, tiêu ngự nhìn thấy khoé miệng tinh linh tặc cười âm lãnh, tinh linh tặc tiến nhập trạng thái Tiềm hành, chậm rãi biến mất trong tầm mắt Tiêu Ngự.

“ Tên giáo hoạt, muốn mượn đao giết người, lợi dụng Thanh Da dã nhân giết ta. Bất quá mi cũng đừng cao hứng quá sớm.” tinh linh tặc đã trúng một kích của mình, huyết lượng chỉ còn lại chừng hơn hai mươi điểm, phỏng chừng hắn sẽ nhanh chóng nhận ra mình bị trúng trí mạng độc, độc chất của xà tín thảo sẽ

đem huyết lượng hẳn về không, đến lúc đó hẳn có thể cười được nữa không, Tiêu Ngự di động cực kì chậm, ba tên Thanh Da đã nhân họ quơ lang nha bổng hướng Tiêu Ngự hung hăng đập xuống.

Độn Hình!

Trong nháy mắt khi Thanh Da đã nhân giờ lang nha bổng đập xuống, Tiêu Ngự thi triển kĩ năng Độn Hình, né tránh Thanh Da đã nhân, vọt tới một bãi cỏ xa xa, một cái kĩ năng Độn Hình đã tiến nhập vào trạng thái ẩn hình, tiến tới rừng cây bên cạnh, ẩn núp dưới một gốc cây đại thụ.

Thanh Da đã nhân nhìn lang nha bổng nện xuống mặt đất, nhìn mấy cái hố sâu, chúng nó cầm lang nha bổng vuốt vuốt đầu nghi hoặc, tại sao mục tiêu công kích của chúng lại tự nhiên biến mất.

“ Một giây, hai giây, .. năm giây, nào.” Tiêu Ngự trong lòng lẩm nhẩm, khoé miệng mỉm cười, vừa dứt lời, thịch một tiếng, cách Tiêu Ngự chừng bảy mét, một người ngã xuống mặt đất, đúng là tinh linh tặc kia.

Sau khi tiến vào trạng thái tiềm hành, thoát khỏi Tiêu Ngự, tinh linh tặc kia huyết lượng bị trúng độc mà nhanh chóng giảm bớt, năm giây qua đi, tất cả huyết lượng đã hết, ngã xuống mặt đất.

Tiêu Ngự đi tới bên người tinh linh tặc, nhìn thi thể của hắn, người này cũng là một cao thủ, trên chiến trường, thắng thua khó nói, nói không chừng một ngày nào đó mình cũng sẽ ngã xuống dưới chân một người chơi nào đó.

“ Không biết người này có cho ta đồ gì tốt không?” Tiêu Ngự lật tinh linh đạo tặc ra nhìn một chút.

Tiêu Ngự móc ra ở dưới chân tinh linh tặc được một cuộn da dê cũ nát, hơi sũng sốt, đây là cái gì?

Tiêu Ngự mở cuộn da dê ra, đột nhiên mừng rỡ như điên.

“ Không ngờ là cách đều chế chất độc giảm tốc, tiểu tử, người thật là tốt bụng à.”

Tiêu Ngự cao hứng lật xem cách đều chế chất độc một chút.

Hạ cấp chất độc xà hạt thảo: Nhu cầu nguyên liệu, một gốc xà hạt thảo, nước thuốc hoà tan, trung hoà hoàn thuốc. Hiệu quả độc tính, trúng độc tốc độ -3, tốc độ công kích -2. Yêu cầu Ma Dược học, sơ cấp.

Xà hạt thảo là loại dược thảo nhất giai, cũng không quá hiếm, mình tới Minh Dạ thành đấu giá hẳn có thể mua được, về phần nước thuốc hoà tan cùng nước thuốc trung hoà, có thể mua được ở cửa hàng NPC.

Tiêu Ngự thu lại cuộn da dê, bỏ vào trong hành trang, lại vừa tìm tòi dưới thân tinh linh tặc một chút, không có bất kì thu hoạch gì nữa, mỗi một game thủ sau khi chết chỉ rơi ra một kiện vật phẩm hoặc trang bị mà thôi.

Nếu đã không có, quên đi, rơi ra một phương pháp điều chế, Tiêu Ngự đã thấy đủ.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua huyết lâm thảo xa xa, ba tên Thanh Da đã nhân vẫn còn đứng cạnh đó, Tiêu Ngự tại chỗ khôi phục lại một chút, yên lặng chờ đợi ba tên thanh da đã nhân đó rời đi, sau đó thu thập huyết lâm thảo rồi an toàn rời đi.

“ Đã có bốn cây huyết lâm thảo, thu thập một cây nữa rồi trở về.” Tiêu Ngự nghĩ rồi, theo đường cũ trở về, một mặt tìm kiếm huyết lâm thảo.

Sau khi thu thập hoàn thành huyết lâm thảo nên đi Minh Dạ Thành một chút, tới đó có thể đem Ấu Tế Sơn Miêu ra đấu giá rồi, sau đó mua một chút nguyên liệu điều chế chất độc xà hạt thảo.

“ Được rồi, đã có cách điều chế giảm tốc độc, tại sao không chế tạo một ít mà bán ra nhỉ?” Tiêu Ngự mắt sáng lên, tìm được con đường kiếm tiền, hiện tại cách điều chế chất độc cũng không nhiều game thủ biết, có thể chế tạo ra chất độc cũng không có nhiều, Tiêu Ngự thừa dịp thời gian rảnh rỗi buổi tối, chế tạo ra một ít chất độc xà hạt bán ra, như vậy có thể khẳng định kiếm được không ít tiền lời.

=====

(*)

Giảm tốc độc: độc làm giảm tốc độ di chuyển.

67. Chương 67:minh Dạ Thành.(*)

Cách điều chế chất độc này nằm trong lòng bàn tay Tiêu Ngự hoá thành một đạo bạch quang, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua kĩ năng Ma Dược học của mình, đã có thêm một kĩ năng chế tạo chất độc hạt thảo.

Tinh linh tặc kia tại sao lại đem cách điều chế chất độc chân quý như thế ở trên người, việc này trở thành một điều bí ẩn, có thể là hắn không học tập kĩ năng Ma Dược học nên không thể học cách điều chế này, hoặc là hắn đã học cách điều chế này rồi, không cần dùng quyển này nữa, chuẩn bị bán ra, nói không chừng.

“ Món này mà bán trên thị trường ít nhất cũng có thể kiếm được mấy chục kim tệ đấy chứ.” Tiêu Ngự gật gù nghĩ thầm, hiện tại đang là cách điều chế chất độc giảm tốc phi thường ít nên rất trân quý, so với đồ lục trang còn đáng giá hơn.

Thời gian còn sớm, ra khỏi Áo Phong Hạp Cốc trực tiếp tiến tới Minh Dạ thành hắn có thể bầu trời đã tối mịt rồi.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bảng cấp bậc, cao nhất vẫn là mười cấp, phỏng chừng nhanh chóng lên mười một cấp, Tiêu Ngự cả ngày hôm nay không có luyện cấp, chờ chế tạo hạ cấp hồi phục hoàn trong nháy mắt cùng chất độc hạt thảo xong, nên đi thăng cấp, nếu không cấp bậc tự rơi xuống.

Tìm tòi hơn mười phút trong Áo Phong Hạp Cốc cuối cùng Tiêu Ngự cũng thu thập được huyết lâm thảo thứ năm.

“ Rốt cuộc đã kiếm đủ rồi, nắm cây huyết lâm thảo.” Tiêu Ngự cảm thấy mỹ mãn vỗ vỗ hành trang, rời khỏi Áo Phong Hạp Cốc, ra khỏi khe sâu hướng tới chủ thành Minh Dạ thành mà chạy.

Bản đồ rất lớn, Tiêu Ngự không thể không đặt phần lớn thời gian ở trên đường.

“ Thừa địa tinh khí cầu cũng quá quý hiếm, từ Ngôa Tát Đặc thành tới Minh Dạ thành khoảng cách vậy mà không ngờ phải mất tới bảy kim tệ, máy chủ đầu não quả thật là cướp bóc mà.” Tiêu Ngự tức giận, hắn không nỡ tiêu nhiều tiền như vậy để đi khinh khí cầu, nghe nói hiện tại bên ngoài trò chơi đều đem kim tệ đổi ra tới ba mươi đồng tiền, bảy cái kim tệ chính là hơn hai trăm đồng tiền. Trò chơi mở ra thì thời kì đầu kim tệ là quý giá nhất, theo trò chơi cấp bậc dần dần tăng lên, kim tệ ngày càng dễ kiếm, giá cả sẽ chậm rãi đi xuống. Đương nhiên Tiêu Ngự hiện tại sẽ không mang kim tệ ra bán, thời kì ban đầu kim tệ thật sự quá trọng yếu, Tiêu Ngự còn không có năng lực đối ngoại để bán ra kim tệ, nếu như đem kim tệ bán đi, mình sẽ có khả năng đi xuống.

Mặt trời dần dần nghiêng về phía Tây, ánh sáng của chiều tà dần dần trải rộng xuống sa mạc, đem nhuộm lên sa mạc thêm vài phần sắc thái bi tráng.

“ Phải đi nhanh hơn chút nữa, ban đêm sẽ có rất nhiều quái vật hoạt động, bầu trời lúc tối đen là cực kì nguy hiểm.” Tiêu Ngự nhìn toạ độ, phải nhanh chân nên mới được, đi tới một sườn dốc, nhìn ra phía sa mạc xa xa, chân trời phía nam có một mảnh hắc ám bao phủ, mây đen thật lớn giăng khắp bầu trời.

“ Đó chính là tử vong thiên mạc sao.” Tiêu Ngự nhìn chân trời phía trước thầm nghĩ, những đám mây đen đông nghịt là cho người ta có một loại cảm giác bị đè ép.

(*Tử Vong Thiên Mạc: bầu trời tử vong)

Tử vong thiên mạc bao phủ xuống, trên sa mạc rộng lớn phía trước, một mảnh kiến trúc màu hoàng kim mênh mông kéo dài không dứt, liếc mắt nhìn không thấy bờ đâu, quần thể kiến trúc này bên ngoài do cự thạch chất lên nhau tạo thành thường thành, nguy nga hùng vĩ, cao ước chừng hơn mười mét, nhìn về phía kiến trúc trung tâm, có thể nhìn thấy các kim tự tháp cao vút san sát nhau, đây là kiến trúc đặc biệt của Minh Dạ thành.

“ Ồ, thật là rất tráng lệ, nơi đó chính là vong linh chủ thành Minh Dạ thành sao.” Tiêu Ngự bỗng nhiên phát hiện, ngữ khí của mình cùng Tinh Hoả có vài phần tương tự.

Tiêu Ngự chạy tới Minh Dạ thành, trước khi sắc trời tối xuống, hắn đã kịp tiến vào Minh Dạ Thành.

Tiến vào Minh Dạ thành, tựa như mới tiến vào thành vậy, từ đồ vật mới mẻ là Tiêu Ngự bận tít tít, hắn tò mò nhìn quanh.

Làm Tiêu Ngự kì quái chính là, khô lâu binh vai đeo áo choàng, tay cầm lưỡi hái cũ nát, cười bộ hài cốt chiến mã cao lớn toàn thân màu áo giáp màu đen, thật là kỳ sĩ khủng bố... đủ loại vong linh sinh vật, giống hệt với người chơi, đi dạo trên đường, có một ít người chơi nói đi theo đám khô lâu binh đó, cố gắng cùng đám kỳ sĩ khủng bố nói chuyện, cố gắng trong miệng bọn họ lấy ra được một ít nhiệm vụ.

Trên bầu trời truyền tới trận trận long ngâm, ngẩng đầu lên nhìn lại, trên tử vong thiên mạc thường thường có một ít cốt long bay qua, có mấy cốt long không ngờ lại thần nhiên rơi xuống thành, hiên ngang đi lại trên đường cái.

- Loài người, người vẫn thiếu nợ ta ba kim tệ, nếu hôm nay không trả tiền, ta sẽ giao ngươi cho Phi Á, ta tin chắc tên mẫu bạo long kia sẽ rất thích ngươi, nàng hẳn là rất thích các nam nhân cường tráng! - Một con cốt long thật lớn dùng móng vuốt của mình túm lấy một tên tửu quỷ NPC, không chút khách khí nói.

Một màn này làm cho Tiêu Ngự muốn choáng váng, một đầu cốt long lại có thể tự nhiên uy hiếp một NPC vong linh tộc, Tiêu Ngự cổ quái nhìn cốt long kia.

- Nhìn cái gì vậy, chưa từng thấy cốt long đẹp trai như vậy sao? - Cốt Long hung tợn trừng mắt nhìn Tiêu Ngự.

- Cái này.. xin lỗi! - Con Cốt Long này rất lưu manh, Tiêu Ngự nhanh chóng rút lui.

Du đang trong Minh Dạ Thành, những thứ nhìn thấy hết thấy đều làm Tiêu Ngự hoa mắt.

Tiêu Ngự hồi lâu mới phục hồi lại tinh thần, vong linh chủ thành Minh Dạ thành là một thành phố tồn tại của vong linh tộc cùng vong linh, ở chỗ này, vong linh cùng với vong linh tộc người giống nhau, cũng có các suy nghĩ như loài người, chỉ có loại vong linh kì quái ước với vong linh tộc người mới có thể nghe theo tộc người vong linh điều khiển.

Trong Minh Dạ thành đi trên đường lớn, thành phố phi thường náo nhiệt, trên đường các dòng người đi qua không ngừng, người chơi cùng vong linh tộc NPC, vong linh NPC tất cả đều hỗn tạp, khiến cho cả Minh Dạ thành đều huyền ảo.

Trên đường lớn các nghề nghiệp gì cũng đều có cả, mặc các loại trang phục kì lạ, nguyên tố pháp sư, chiến sĩ, đạo tặc, ám vụ, hắc vụ, tuần thú sư, sát mẫn... Các loại nghề nghiệp làm cho Tiêu Ngự hoa hết cả mắt.

Ngoại trừ các game thủ ra thì ở trong Minh Dạ thành các đoàn đội cũng không ít, khắp nơi đều kết bè kết phái thống nhất thành một đoàn đội game thủ, trong đó có đoàn đội còn không đủ số năm mươi người để thành lập.

- Cấp năm hoả hệ nguyên tố pháp sư lục trang, thuộc tính trung bình, 10 kim tệ, đang bán mọi người lại đây nhìn đi!

- Ba cấp tiểu cực phẩm chiến sĩ lam trang, chỉ cần 15 kim tệ, không nên bỏ lỡ.

Hai bên khu phố này bày các loại quầy hàng, những thanh âm hét to liên tiếp, so với chợ đêm của thị trấn nhỏ Tháp ba Khắc thì náo nhiệt hơn nhiều nhiều lắm, hơn nữa số trang bị bán ra so với thị trấn nhỏ kia thì lớn hơn cũng rất nhiều.

“Không biết đấu giá ở nơi nào.” Tiêu Ngự nhìn các kiến trúc khổng lồ ở chung quanh, mắt chợt sáng lên, tìm được rồi, hẳn hướng đến quảng trường trung ương phía trước, một toà kiến trúc hùng vĩ đi tới.

68. Chương 68: Hồng Ảnh Phi Phong.(*)

Tiêu Ngự đi vào trong khu đấu giá, đặt Sơn Miêu Ấu Tể vào trong phòng đấu giá kí bán, đặt giá cả là 20 kim tệ, thời gian bán là năm giờ.

Tiêu Ngự tìm tòi một phen, trong chỗ kí gửi đấu giá thì game thủ kí gửi bảo bảo cũng không nhiều, hơn nữa phần lớn đều là bảo bảo từ cấp năm trở xuống, Tiêu Ngự phỏng đoán, con Sơn Miêu Ấu Tể này không chừng bán được giá tốt.

Tiêu Ngự lật xem các loại vật phẩm trong đấu giá, tìm kiếm xà hạt thảo cùng giảm tốc độc.

“ Một lọ giảm tốc độc không ngờ lên tới ba kim tệ.” Trên thị trường giá cả của giảm tốc độc làm Tiêu Ngự có chút giật mình, giảm tốc độc như thế nào cũng là một vật phẩm tiêu hao, một lọ chỉ có thể sử dụng năm lần, dùng hết năm lần là không còn, đầu năm nay người có tiền thật là nhiều.

Cẩn thận suy nghĩ một chút sau, Tiêu Ngự cũng bình thường trở lại, làm một đạo tặc, giảm tốc độc là vật phẩm chuẩn bị, dù là bình thường không cần lắm, bọn họ cũng mua một lượng đặt trong hành trang, chuẩn bị cho bất kì tình huống nào, giá cả trên thị trường tự nhiên trở lên đắt đỏ.

Sau một hồi lâu, Tiêu Ngự tìm được xà hạt thảo, xem xét giá cả đầu giá một chút, một gốc cây xà hạt thảo giá cả tầm 50 ngân tệ. Trên thị trường nhu cầu đối với hạt thảo cũng không lớn, ở loại tình huống cung lớn hơn cầu này, giá cả xà hạt thảo tự nhiên giảm.

Tiêu Ngự tính toán một chút, chế tạo một lọ chất độc xà hạt thảo ước chừng phải mất hai kim tệ, trên thị trường giá cả một lọ chất độc xà hạt thảo giá ước chừng 5 kim tệ, như vậy chế tạo mỗi lọ chất độc hạt thảo, Tiêu Ngự có thể kiếm được ba kim tệ, như vậy mua bán kiếm tiền lời như vậy, sao không làm chứ.

Tiêu Ngự dùng năm kim tệ, mua mười cây xà hạt thảo, ra khỏi nơi đấu giá tiến tới Dược sư công hội.

Đến Dược Sư công hội, Tiêu Ngự thoát ra ăn cơm rồi tiếp tục login vào game.

“ Dem xà hạt thảo này cho vào nước tan ra, bỏ chút thuốc trung hoà vào làm trung hoà...” Tiêu Ngự cẩn thận tỉ mỉ dựa theo cách đều chế miêu tả, chế tạo lên chất độc của hạt thảo.

Chế tạo thuốc là buồn tẻ cực kì thậm chí liên tục tới mấy canh giờ lận làm tiêu hao thể lực rất lớn.

Chuyên chú nhìn chằm chằm vào biến hoá trong bình thuốc, tiếp tục bỏ vào một chút ít thuốc trung hoà, nhìn thấy trong bình hoàn thuốc dần dần biến thành màu nâu, tiêu Ngự rốt cuộc cũng lộ ra vẻ cười tươi, bình chất độc xà hạt thảo đầu tiên đã chế tạo thành công.

Từ khi quyết định trở thành một game thủ chuyên nghiệp, Tiêu Ngự đã coi trò chơi này là công việc của mình, mỗi việc làm trong game đều là phi thường nghiêm túc, không dám có một chút đại khà qua loa, tất nhiên bao gồm cả việc chế tạo thuốc.

Hệ thống: Người chế tạo hoàn thành hạ cấp dược hoàn hồi phục trong nháy mắt, độ thuần thực kĩ năng Ma Dược học +1

Hệ thống: Người chế tạo hoàn thành chất độc hạt thảo, độ thuần thực kĩ năng Ma Dược học +1

Tiêu Ngự độ thuần thực kĩ năng đã lên tới 15 điểm.

Một lọ rồi lại một lọ hoàn thuốc nữa được Tiêu Ngự chế tạo hoàn thành, năm bình hạ cấp trong hồi phục hoàn trong nháy mắt được sắp xếp chính tề trên bàn, bên cạnh là chín bình chất độc hạt thảo màu nâu.

“ Hoàn thành nhanh.” Nhìn những hoàn thuốc do mình chế tạo thành, trong lòng Tiêu Ngự tràn ngập cảm giác vui mừng.

Hệ thống: Người đã bán được sơn miêu ấu tể, người đạt được 37 kim tệ.

“ Năm giờ? Nhanh vậy sao.” Tiêu Ngự kinh ngạc một phen, lúc chế tạo thuốc, hần hồn nhiên không biết thời gian đã trôi qua, bất tri bất giác đã qua năm giờ rồi, Tiêu Ngự tính một chút, chế tạo một lọ thuốc đại khái mất 20p.

Tiêu Ngự nhìn hành trang một chút, sau khi bán đi Sơn Miêu Ấu Tể, bên trong đã có nhiều hơn 37 kim tệ, đối với giá cả như vậy hẳn vẫn rất hài lòng.

Tiêu Ngự lắc bình thuỷ tinh trong tay một chút, hoàn thuốc trong bình chậm rãi biến thành màu nâu.

“ Thành công.” Lọ chất độc hạt thảo cuối cùng cũng đã chế tạo hoàn thành.

Tiêu Ngự đem tất cả hoàn thuốc trên bài bỏ vào trong hành trang.

Về tới nơi bán đấu giá, Tiêu Ngự ném tám bình chất độc hạt thảo vào trong khu đấu giá, còn giữ lại hai bình lưu lại dùng cho chính mình.

Sau khi bán đi Sơn miêu Ấu Tể, kinh tế của Tiêu Ngự tạm thời dư giả lên, lật xem hạng mục của đạo tặc một chút, nhìn xem có cái gì thích hợp cho mình dùng không.

“ Hồng Ảnh Phi Phong?” Ánh mắt của Tiêu Ngự rơi vào một kiện áo choàng của đạo tặc, là một kiện áo choàng lam trang hiếm thấy.

Hồng Ảnh phi phong: Phẩm chất, Lam trang. Phòng ngực 12 -16, tốc độ di động +2, hiệu quả tiềm hành +7%. Yêu cầu cấp bậc 6.

“ Đồ tốt.” Cái áo choàng này thuộc tính không tồi, là món đồ lam trang phi thường khó kiếm, trên thị trường trang bị này tuyệt đối sẽ không nhiều, nhìn thấy cái áo choàng này, Tiêu Ngự lòng có chút ngứa ngáy, áo choàng trên người Tiêu Ngự là một kiện rác rưởi, nếu như có thể thay bằng cái áo choàng này, các thuộc tính sẽ tăng lên rất lớn.

Người chơi trước đã ra giá là 21 kim tệ, đồ tốt không tiện nghi, cái áo choàng này không ngừng tăng giá, Tiêu Ngự suy nghĩ một chút, tăng thêm một kim tệ.

“ 23 kim.”

“ 25 kim.” Nhìn thấy giá cả lại vừa tăng, tiêu ngự bỏ thêm vào hai kim tệ, tiền tài là vật ngoài thân, tăng lên thực lực mới là căn bản, nếu như không có tiền, mình còn có thể bán chất độc hạt thảo kiếm chút tiền. Tiêu Ngự bỏ thêm vào hai kim tệ, sau khi trang bị được đặt 25 kim tệ, giá cả đã được ngừng lại.

Thời gian đấu giá còn lại chừng ba phút nữa, tiêu ngự kiên nhẫn chờ đợi, chỉ cần không cao tới ba mươi kim tệ, hẳn đều có thể mua được.

“ 26 kim.” Trước khi đấu giá chấm dứt lại có người vừa bỏ thêm vào 1 kim tệ.

“ 27 kim.” Tiêu Ngự quyết đoán bỏ thêm vào một kim tệ, lúc này rốt cuộc đã không ai tăng giá, trước mắt cấp bậc các người chơi đều thấp, trừ đi tổn hao do luyện kỹ năng, một lần xuất ra ba mươi kim tệ cũng không có nhiều người, mà ngay cả một đại đoàn đội cũng không bỏ ra nhiều kim tệ một lần như thế được.

“27 kim lần một.”

“27 kim lần hai.”

“27 kim lần ba, giao dịch thành công.”

Theo tiếng hệ thống nhắc nhở, trong hành trang của Tiêu Ngự đã có thêm một kiện Hồng Ảnh Phi Phong, tài khoản cũng tự động trừ đi 27 kim tệ.

“ Trang bị này hẳn là từ trên người boss lục cấp rơi ra, thuộc tính không tệ lắm, 27 kim tệ, đáng giá.” Tiêu Ngự thay đổi Hồng Ảnh Phi phong, áo choàng bị gió thổi lay động một chút, màu lam quang nhàn nhật tỏa ra các hướng, như tự chứng tỏ mình đây là một kiện lam trang bị vậy.

Tiêu Ngự nhìn ba lô một chút, tổng cộng vẫn còn lại 13 kim tệ, nếu như không có gì tổn hao mà nói, hẳn là đủ dùng, tiền xài hết có thể kiếm lại được mà.

“ Ngoại trừ thiếu vài cái nhẫn ra lúc này trên người đã thay toàn bộ đồ lam lục trang.” Tiêu Ngự nhìn trang bị trên người thầm nghĩ.

Trước mắt trang bị trên người Tiêu Ngự ở giữa các người chơi khác xem như không tồi rồi.

=====

(*)

Phi Phong: Áo choàng:0 (156):

69. Chương 69: Tình Đầu Phai Sắc.(*)

“ Nên ra ăn cơm chiều.” Tiêu Ngự nghĩ, ăn cơm chiều trước, còn phải đi ra ngân hàng một chuyến, tra xem tiền của Âm ngục đã chuyển vào chưa.

Tiêu Ngự bỏ đầu khô xuống, từ trên giường nhảy xuống, lúc này Tiểu Vũ còn chưa đi học về.

Tiêu Ngự tới một máy ATM ở gần nhà xem xét một chút, bên trong đã có nhiều hơn một ngàn đồng, Âm Ngục rất thủ tín, đã chuyển thù lao cho Tiêu Ngự rồi.

Lần đầu tiên giao dịch với Âm ngục rất thoải mái, Âm Ngục trả tiền rất thoải mái, đối với khách hàng như vậy, Tiêu Ngự rất hoan nghênh.

Một ngàn đồng với người có tiền thì không đáng kể một chút nào nhưng đối với Tiêu Ngự mà nói đó là một khoản tiền rất lớn, tương đương với mấy tháng sinh hoạt của hắn cùng muội muội, đây chính là hiện kim đầu tiên hắn kiếm được trong trò chơi.

“ Nghề nghiệp game thủ chuyên nghiệp cuối cùng cũng bán ra được ít tiền đầu tiên.” Tiêu Ngự tâm tình thoải mái, một mảng tương lai tưởng chừng đen tối của hắn cuối cùng cũng xuất hiện một ít ánh sáng.

- Ca, có chuyện gì vui vẻ thế! - Tiêu Ngự đang đi về nhà, một thanh âm thanh thúy quen thuộc làm hắn dừng bước.

Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn thoáng qua, Tiểu Vũ đang linh lợi đứng phía sau lưng Tiêu Ngự, trên người mặc một chiếc váy trắng, trên lưng là một chiếc bao màu cà phê, một bím tóc đuôi ngựa sau lưng, ngọt ngào cười, tràn ngập âm thanh mùa xuân cùng ánh mặt trời.

Tiêu Ngự nheo cái búi tóc của Tiểu Vũ, vui tươi hơn hử nói:

- Đi chúng ta tới quán ăn của Lâm Tẩu ăn đi!

Tiểu Vũ nhìn Tiêu Ngự trầm tư trong chốc lát, thoáng lộ ra vẻ cười tươi, hân hoan nhảy nhót nói:

- Ca, không cho huynh làm xấu, muội phải ăn bát lớn.

Với thông tuệ của Tiểu Vũ sao không đoán ra tại sao Tiêu Ngự lại cao hứng như vậy?

- Con mèo nhỏ tham ăn này, hôm nay ca cho muội ăn đủ! - Tiêu Ngự yêu thương vỗ cái đầu nhỏ của Tiểu Vũ.

- Ca, hôm nay muội gặp được Lam Hình tỷ tỷ, nàng đối với muội tốt lắm, là tỷ ấy tiễn muội trở về! - Tiểu Vũ lôi kéo cánh tay của Tiêu Ngự, tựa như một con bướm vậy, chuyển động quanh người Tiêu Ngự không ngừng, vui vẻ kể lể chuyện cả ngày.

- Bác sĩ Triệu là người tốt! - Tiêu Ngự nói, nghĩ Tiểu Vũ đáng yêu như vậy muốn có người không thích cũng khó, xem ra bác sĩ Triệu này cũng không ngoại lệ.

- Ủ! - Tiểu Vũ đáp, nhìn Tiêu Ngự một chút, muốn nói rồi lại thôi.

- Làm sao vậy? - Tiêu Ngự nghi hoặc hỏi thăm.

- Không có gì! - Tiểu Vũ lắc đầu ngọt ngào cười, lộ ra hai má núm đồng tiền mờ mờ.

Khu dân nghèo này có nhiều người biết Tiêu Ngự cùng Tiểu Vũ, nhìn thấy hai người tất cả đều nhiệt tình hướng đến chào hỏi, nhìn thấy người quen Tiêu Ngự đều mỉm cười đáp lại thân thiện.

- Ca, huynh xem, là Yến Lâm! - Tiểu Vũ thở hổn hển bấu môi nói về phía trước.

Tiêu Ngự nhìn về phía Tiểu Vũ chỉ, một cô gái chừng hai mươi tuổi mặc một bộ váy màu lam nhạt đang đi tới bên này, trên vai mang theo một túi vải màu trắng bạc, trên mặt trang điểm nhẹ, có vẻ rất tươi trẻ. Dung mạo của nàng xem ra kém Tiểu Vũ cùng bác sĩ Triệu nhưng cũng được tính là xinh đẹp.

- Tiêu Ngự, Tiểu Vũ chào các người! - Yến Lâm thấy Tiêu Ngự cùng Tiểu Vũ, chào hỏi, vẻ mặt có chút mất tự nhiên.

- Xin chào! - Tiêu Ngự hờ hững nói.

- Hừ! - Tiểu Vũ tạm biệt qua loa, không chút che giấu ác cảm của mình.

Nhìn thấy vẻ mặt của Tiểu Vũ, Yến Lâm có chút xấu hổ.

Tiêu Ngự vuốt đầu Tiểu Vũ, áy náy cười nói:

- Muội ấy luôn như vậy, người đừng để bụng.

Yến Lâm gật đầu, đứng nguyên tại chỗ do dự một chút nói:

- Ta phải trở về nấu cơm cho mẹ, rảnh rồi qua chơi.

- Tất nhiên! - Tiêu Ngự thuận miệng đáp.

Yến Lâm biết Tiêu Ngự nói qua là có lệ thôi, Yến Lâm nhìn sâu vào Tiêu Ngự một cái, cúi đầu vội vã rời đi.

- Nữ nhân này sau ca ca đừng để ý tới nàng nữa! - Tiểu Vũ quyết cái miệng nhỏ nhắn nói với Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bóng lưng của Yến Lâm bao nhiêu hồi ức tựa như một cuộn phim hiện ra trước mắt hắn.

Hồi còn nhỏ, Tiêu Ngự với Yến Lâm là bạn thân thiết, Yến Lâm luôn luôn đi theo sau gọi Tiêu Ngự ca Tiêu Ngự ca, cả ngày quanh quẩn bên người Tiêu Ngự, không chút che giấu ý thích của mình với hắn, khi đó nàng giống như nước vậy rất tinh khiết. Hắn tưởng rằng, hắn sẽ cùng với Yến Lâm. Nhưng khi trưởng thành, có rất nhiều chuyện xảy ra. Tiêu Ngự mặc dù nhìn như một người ôn hoà nhưng trên thực tế lại có lòng tự ái rất lớn, có một lần hắn phát hiện ra Yến Lâm tận lực xa lánh mình, Tiêu Ngự liền không lai vãng gì với Yến Lâm nữa, hắn không khẩn cầu sự thương xót của bất kì người nào.

Yến Lâm mặc dù sinh trưởng tại xóm nghèo nhưng lại tiếp nhận được giáo dục rất tốt, hoàn thành trung học rồi lại đi làm ở một xí nghiệp tư nhân, nếu như có thể gả cho một người dẫn chương trình là có thể rời khỏi khu xóm nghèo này, đi tới cuộc sống hạnh phúc. Mà Tiêu Ngự, một người không có việc làm, giữa hai người là có khoảng cách không thể xoá nhoà, đi theo hắn nàng không thể có tương lai, nguyên nhân vì thế, quan hệ của hai người cuối cùng càng ngày càng xa, cuối cùng đã như hai người đứng.

Tâm tư của Tiêu Ngự có chút đau đớn, không phải là vì không quên được tình cũ, thời kì niên thiếu gây thương tích tình yêu đã sớm tan thành mây khói rồi, nhưng là không biết tại sao, mỗi lần nhớ tới tiểu cô nương có hai cái bím tóc cùng đôi mắt to như thủy tinh trong suốt kia là Tiêu Ngự không chủ động được, trong tâm tự nhiên đau nhói.

Nhìn thấy vẻ mặt ảm đạm thất vọng của Tiêu Ngự, Tiểu Vũ nhìn Yến Lâm đang xa xa dần hỏi:

- Ca người vẫn còn thích nàng ta sao?

Tiêu Ngự lắc đầu, nhìn về phương xa, chân trời phía tây làm trời chiều như đổ lửa, giống như muốn đem ánh nắng chiều ra hoà tan vậy, nhìn màu bầu trời nóng rực, trong mắt Tiêu Ngự hiện lên một tia kiên định, quay đầu nói với Tiểu Vũ:

- Tiểu Vũ, ca ca nhất định phải làm cho muội có được cuộc sống hạnh phúc.

- Vâng, muội tin mà! - Tiểu Vũ nhìn mắt Tiêu Ngự, hiểu được, nặng nề gật đầu.

Bóng dáng Yến Lâm dần dần biến mất cuối hẻm nhỏ, nàng ở trong lòng Tiêu Ngự, tựa như tấm vải hoa đang phai màu vậy màu sắc chậm rãi mất đi chỉ còn để lại một ít sắc thái xám trắng mà thôi.

70. Chương 70: Chuyển Nhà.(*)

- Đường như là Lam Hình tỷ tỷ! - Nhìn thấy bóng dáng kia Tiểu Vũ có chút ngạc nhiên vui mừng nói.

Đúng là bác sĩ Triệu mặc một trang phục thể thao màu trắng, trang phục rất ngắn gọn nhẹ nhàng, vai đeo một chiếc túi màu đen, có thêm vài phần khí chất tự nhiên thoải mái. Khác với khí chất tinh tảo lão luyện khi nàng làm bác sĩ, nàng bây giờ thật là có một hương vị thanh nhã động lòng người. Mái tóc dài thật dài đen sẫm tùy ý tung bay trên vai, không cần quá nhiều trang phục nhưng cũng là các nữ tử khác cảm thấy tự ti về dung mạo của mình.

Tiêu Ngự rất khó hiểu tại sao bác sĩ Triệu lại tới đây.

- Lam Hình tỷ tỷ, sao tỷ lại tới đây! - Tiểu Vũ nhảy nhót chạy tới bên cạnh bác sĩ Triệu.

- Tiểu Vũ, ta tới thăm muội một chút! - Bác sĩ Triệu cao hứng khi nhìn thấy Tiểu Vũ, vẻ mặt lộ ra mừng rỡ, nắm bả vai Tiểu Vũ, nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu của Tiểu Vũ không nhịn được nhéo một cái, có thể nhìn thấy, từ đáy lòng bác sĩ Triệu rất quý Tiểu Vũ.

- Thấy sắc quên ca! - Tiêu Ngự không nhịn được lăm bầm một chút, mỗi lần mình quay về luôn luôn thấy khuôn mặt cùng bộ dạng hơn hở của Tiểu Vũ, đáng vẻ giống hệt hiện tại, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hoan hỉ.

- Lam Hình tỷ tỷ, muội giới thiệu một chút đây là ca ca của muội! - Tiểu Vũ lôi kéo Tiêu Ngự nói.

- Bác sĩ Triệu, xin chào, chúng ta đã gặp mặt! - Tiêu Ngự lễ phép nói, đối với bác sĩ Triệu trong đáy lòng Tiêu Ngự có một tia kính sợ, một tia hâm mộ, nàng là sinh viên đại học y khoa tiền đồ thênh thang rộng lớn, có thể tới khu dân nghèo này mà làm việc đối với mình đáng giá để được tôn kính.

- Ủm ngoại trừ lần trước gặp mặt ra ta còn nghe Tiểu Vũ thường xuyên nhắc tới người! - Triệu Lam Hình thản nhiên cười nói.

Tiểu Vũ nhìn một chút căn nhà gỗ thấp bé của mình, có hơi chút xấu hổ, sắc trời đã tối, không thể đứng ở đây được, nhưng muốn mời người khác vào nhà, lại không tiện, trong nhà nhỏ hẹp căn bản không thể chứa đủ ba người.

- Tiểu Vũ muội vào trước đi ta với ca ca của muội có chút việc muốn nói! - Triệu Lam Hình nói với Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ giương đôi mắt xinh đẹp nhìn Triệu Lam Hình một chút, vừa nhìn lại Tiêu Ngự, nàng đoán Lam Hình tỷ tỷ tìm Tiêu Ngự nói chuyện, nàng nhu thuận đáp:

- Vâng, vậy muội vào trước đây!

Tiêu Ngự rất khó hiểu, bác sĩ Triệu tìm mình có chuyện gì?

Nhìn thấy Tiểu Vũ đi vào, Triệu Lam Hình mở miệng nói:

- Là như vậy, người nhà của ta đều di dân tới một hành tinh mới, hiện tại ở trên Mẫu Tinh chỉ còn có một mình ta, mấy ngày hôm trước ta vừa mới ăn tân gia, một người ở trong căn phòng lớn, khó tránh khỏi có chút cô đơn, cho nên ta muốn Tiểu Vũ qua đó ở cùng cho vui.

Cho Tiểu Vũ đi qua đó? Tiêu Ngự nghe bác sĩ Triệu nói qua, có chút ngoài ý muốn, suy nghĩ kỹ một chút, điều kiện ở chung quanh đây quá ác nghiệt, dưới hoàn cảnh này có thể tạo thành ảnh hưởng bất lợi tới thân thể, hơn nữa ánh sáng trong nhà lại âm u như vậy cũng không thích hợp cho Tiểu Vũ học tập, nếu Tiểu Vũ có thể đi theo bác sĩ Triệu ở cùng một chỗ, làm cho Tiêu Ngự an tâm hơn không ít.

- Như vậy thật phiền toái cho bác sĩ! - Tiêu Ngự nói đối với chuyện này mình có muốn tìm cũng không được nữa là nhưng là hẳn không tùy tiện nhận ân huệ của người khác, Tiêu Ngự sẽ thay Tiểu Vũ trả tiền phòng đầy đủ.

- Ta nói Tiểu Vũ chuyện này nhưng là Tiểu Vũ không đồng ý, nàng nói phải ở chỗ này với người! - Triệu Lam Hình nhìn Tiêu Ngự nói.

- Ta trở về nói với muội ấy một chút, chắc muội ấy sẽ đồng ý! - Tiêu Ngự nói.

Triệu Lam Hình trừng mắt nhìn Tiêu Ngự, nói:

- Người biết muội muội của người nghĩ như thế nào sao? Người làm sao biết muội ấy đồng ý?

- Cái này...! - Tiêu Ngự bị hỏi tới sững người.

- Ta biết Tiểu Vũ đang nghĩ gì, nếu người không đồng ý đi cùng thì muội ấy nhất định sẽ không đi! - Triệu Lam Hình nhìn qua căn nhà bằng gỗ, dường như có chút xúc động nói, tình cảm huynh muội của Tiêu Ngự cùng Tiểu Vũ làm cho nàng có chút cảm động.

- Ta cùng đi? - Tiêu Ngự nao nao:

- Cái này sợ là hơi bất tiện!

- Nơi ở của ta có mấy phòng không, nhiều hơn một hai người vẫn có thể ở được! - Triệu Lam Hình nhìn thoáng qua Tiêu Ngự nói.

- Ta không phải nói chuyện này! - Tiêu Ngự vội vàng nói, ở cùng một người phụ nữ trong một căn phòng, Tiêu Ngự đúng là không quen được, tuy nói từ nhỏ tới lớn Tiểu Vũ đều đi theo Tiêu Ngự nhưng cái này không giống nhau, Tiểu Vũ là muội muội của hắn, về bản chất có sự phân biệt khá lớn với bác sĩ Triệu.

Triệu Lam Hình nhìn thoáng qua khu phố tràn ngập nước bẩn này, đôi mắt trong suốt nhìn vào mắt Tiêu Ngự, nói:

- Người nhần tâm để cho Tiểu Vũ ở chỗ này? Cho dù người nhần tâm, ta cũng không sẽ không muốn tiểu muội Tiểu Vũ ở một địa phương này.

Nghe được bác sĩ Triệu nói, trong tim của Tiêu Ngự bỗng chút đau đớn như kim châm, trầm mặc xuống.

- Nơi đó ta cũng không phải cho các người ở không, các người mỗi tháng phải nộp cho ta ba trăm đồng tiền thuê, trước tiên có thể nợ, sau này có tiền thì trả! - Triệu Lam Hình chần chừ nói, về trầm mặc của Tiêu Ngự làm nàng có chút hoảng hốt.

Tiêu Ngự biết, Triệu Lam Hình nói như vậy là tránh làm tổn thương tới lòng tự ái yếu ớt của mình, nhưng càng làm như vậy, trong tim hắn càng cảm thấy đau đớn.

- Tiền phòng ta sẽ trả! - Tiêu Ngự nói, cuối cùng vẫn đồng ý với điều bác sĩ Triệu nói, lòng tự ái của mình không thể so sánh được với Tiểu Vũ.

- Ta đi đây, sáng sớm ngày mai tới nhé, Tiểu Vũ biết địa chỉ nhà ta! - Ánh mắt của Tiêu Ngự đậm vẻ đau thương, là cho Triệu Lam Hình trong lòng chua xót, không dám nhìn ánh mắt của hắn. Triệu Lam Hình từ Tiểu Vũ biết được, nàng mất cha mẹ lúc bảy tuổi, lúc đó Tiêu Ngự mới mười hai tuổi, rất khó tưởng tượng bọn họ sống tới bây giờ như thế nào. Những vết sẹo dữ tợn trên người Tiêu Ngự chính là minh chứng cho cuộc sống của hắn, vì Tiểu Vũ, hắn phải kiên cường hơn bất kì ai để có thể sống sót.

Nhìn bác sĩ Triệu cúi đầu vội vã rời đi, Tiêu Ngự trong lòng cảm kích, cũng có một ít tâm tình phức tạp, lồng ngực tựa như có một tảng đá lớn làm hắn thở không nổi.

- Ca, Lam Hình tỷ tỷ đi? - Tiểu Vũ nhìn Tiêu Ngự hỏi.

- Ủ!

- Tỷ ấy nói gì với huynh thế?

- Nàng ấy nói muốn chúng ta dọn qua đó.

- Ca đồng ý?

- Ủ, buổi tối hôm nay muội thu dọn một ít đồ, sáng sớm mai chúng ta qua đó! - Tiêu Ngự nói xong đi vào bên trong.

Tiểu Vũ rất nghi hoặc, với tính cách của Tiêu Ngự mà nói, là tuyệt đối sẽ không dễ dàng tiếp nhận ân huệ của người khác, nhưng là sao lại đồng ý đề nghị của Lam Hình tỷ tỷ? Nhìn theo bóng lưng cô đơn của Tiêu Ngự, Tiểu Vũ đoán được có thể vì mình mà ca ca mới đồng ý, hai mắt của nàng đỏ lên, cắn môi, cúi đầu thu dọn đồ vật.

71. Chương 71: Hồn Chiến.(*)

Hệ thống : độc dược xà hạt thảo của bạn đã được bán ra , bạn thu được 5 kim tệ.

Hệ thống : độc dược xà hạt thảo của bạn đã được bán ra , bạn thu được 6 kim tệ .

Tiêu Ngự không có hạn định thời gian đấu giá độc dược xà hạt thảo , chỉ cần giá cả cao hơn 3 kim tệ , liên tục một giờ không có ai tăng giá thì trực tiếp giao dịch .

Hệ thống truyền đến mấy tin nhắc nhở , 3 bình độc dược xà hạt thảo của Tiêu Ngự liên tiếp được bán ra , Tiêu Ngự đã thu được 17 kim tệ.

Chờ mấy bình độc được xà hạt thảo được bán hết, Tiêu Ngự chuẩn bị điều chế thêm mấy bình độc được xà hạt thảo nữa để bán ra, tận dụng đoạn thời gian này tốc độ điều chế độc được của người chơi phần lớn còn chậm, kiếm nhiều tiền một chút, chuẩn bị cho sau này.

Xuyên qua sa mạc rộng lớn, Tiêu Ngự dự định đến một khu vực tìm quái, khu vực này là địa bàn hoạt động của Liệp Phong Báo cấp 10, Tiêu Ngự dừng lại tại chỗ, bắt đầu giết quái thăng cấp.

Không xa biên giới phía nam này , thường xuyên có người chơi của liên minh Thiên Sứ tới đây, Tiêu Ngự trong khi giết quái đồng thời còn phải cẩn thận người chơi thuộc liên minh Thiên Sứ hoạt động, song lúc này Tiêu Ngự, lại không quản được nhiều như vậy, lúc này Tiêu Ngự, một bụng oán khí phảng phất như muốn bộc phát ra.

Thâu Tập !

Tiêu Ngự Tiềm Hành đến bên cạnh một con Liệp Phong Báo, chủ thủ trên tay phải nhanh như thiểm điện, đem Liệp Phong Báo đánh ngất.

Bối Thứ !

Độ hoàn thành 100% .

“Phản Thủ Bối Thứ ! Đi chết đi .” Một cỗ lực đạo cực mạnh từ chủ thủ trên tay phải phóng ra , đem Liệp Phong Báo nặng nề đánh bay ra ngoài.

Chết !

Chết !

Chết !

Tiêu Ngự gần như điên cuồng đem Liệp Phong Báo phụ cận quét sạch , trong đôi mắt tràn đầy sát ý lạnh lẽo , tựa như một con sói hoang bị thương , đang săn lùng con mồi xung quanh.

Từ sau lần gặp Yến Lâm và Triệu Lam Hình , trong lòng Tiêu Ngự tựa như bị một tảng đá lớn đè lên , làm cho Tiêu Ngự hít thở không thông , Tiêu Ngự trong lòng tràn đầy oán giận , nếu không phát tiết ra , Tiêu Ngự sớm muộn cũng bị chết ngạt.

“Ồ ô.” Một con Liệp Báo chỉ còn chút màu muốn chạy trốn , bị Tiêu Ngự một kích đánh ngã trên mặt đất.

Hai con Liệp Báo nghe thấy tiếng kêu rống của con Liệp Báo kia , hướng Tiêu Ngự đánh tới .

- Tên kia điên rồi! - Một tiểu đội ba người chơi của tà ác liên minh bên cạnh Tiêu Ngự đi ngang qua , chứng kiến Tiêu Ngự cứng cổ xông tới hai con Liệp Phong Báo , đem hai con Liệp Phong Báo hành hạ đến chết, một đám trong lòng phát lạnh.

Nhìn thấy ánh mắt lạnh như băng của Tiêu Ngự, khiến cho mấy người chơi này không khỏi run run.

- Chúng ta đi nhanh lên một chút! - Nếu không đi nhanh , bọn họ hoài nghi, liệu bọn họ ba người có giống như Liệp Phong Báo bị treo trên mặt đất .

Giết chết hơn 20 con Liệp Phong Báo, Tiêu Ngự tâm tình vẫn như cũ không có hồi phục lại được, Tiêu Ngự trong lòng thống khổ, không phải một hai ngày là có thể quên được, hơn 10 năm, sống như một con chó hoang trên đường, người yêu thì ruồng bỏ, cuộc sống thì vất vả, Tiêu Ngự đem vô số đau đớn chôn giấu trong lòng, chỉ lúc có một mình , mới dám lẳng lặng gặm nhấm nỗi đau của chính mình, mà hiện tại, oán giận cùng với uất ức như muốn nổ ra, cơ hồ xé nát tâm can hắn.

(P/S : dịch xong đoạn này thương quá .

Cảm giác lột tả được tâm lí của nhân vật – mình dịch hay quá lời dịch giả :110)

“A!” Tiêu Ngự phát tiết lửa giận trong lòng , tay phải nâng chủ thủ lên cao , hung hăng đâm vào lưng Liệp Phong Báo , máu tươi phun ra như suối .

Liên tục giết chết hơn 10 con Liệp Phong Báo , Tiêu Ngự đi lên trên một sườn núi .

Ở trên sườn núi để lại rất nhiều thi thể người chơi , số lượng thật là lớn ,nơi này tựa hồ đã phát sinh một hồi hỗn chiến , Tiêu Ngự nhìn xuống sườn núi, hỗn chiến giống như vẫn còn tiếp tục, dưới sườn núi có rất nhiều người chơi tán lạc tại các nơi, đang phát sinh đánh nhau sống chết, số lượng ước chừng có năm sáu chục người .

Trong năm sáu chục người này, Thiên Sứ liên minh cùng Tà Ác liên minh đều chiếm một nửa nhân số , ai cũng không chiếm được tiện nghi.

Khi luyện cấp ở chung quanh đây rất hay gặp phải trường hợp này, thường thường có một hai người chơi của liên minh Thiên Sứ với Tà Ác liên minh phát sinh tranh đấu, sau đó rất nhanh triệu tập một nhóm người lớn lại đây, sau đó bắt đầu dùng binh khí đánh nhau trên quy mô lớn .

“Nói không chừng có thể kiếm được một ít tiện nghi.” Tiêu Ngự trong tâm thoáng tỉnh táo một chút , nhanh chóng hướng về địa phương hỗn chiến lao tới .

Tiềm Hành !

Sau khi tới gần chiến trường, Tiêu Ngự tiến nhập trạng thái Tiềm Hành , hướng tới một người mục sư đang đơn độc di chuyển giữa chiến trường .

- Nơi đó có đạo tặc ! - Một thống khổ thuật sĩ của liên minh Thiên Sứ cao giọng quát .

- Bị phát hiện sao, quá muộn rồi!

Thâu Tập!

Tiêu Ngự đột nhiên nhảy lên, chủ thủ trên tay phải hướng sau đầu mục sư đánh tới, phốc, máu tươi bắn ra tung tóe, mục sư kia bị Tiêu Ngự một kích đánh ngất .

Bối Thứ !

Dịch Cốt!

Chết!

Chủ thủ của Tiêu Ngự dễ dàng rạch ra bố giáp của mục sư , kĩ năng Dịch Cốt mang theo một dòng máu tươi phun ra như suối, đem mục sư trực tiếp đánh gục , tay phải nhặt lấy trang bị của mục sư rơi ra .

Vèo vèo vèo , vài đạo ma pháp bắn thẳng về phía Tiêu Ngự .

Độn Hình!

Tiêu Ngự một cái Độn Hình biến mất , ngăn cản mấy cái ma pháp .

- Hẩn ở chỗ này! - Thống khổ thuật sĩ quát , mấy người chức nghiệp pháp hệ bên cạnh nhanh chóng xác định vị trí của Tiêu Ngự, lại mấy đạo ma pháp hướng Tiêu Ngự bắn tới .

Phản Thủ Bối Thứ !

Một tên đạo tặc ở bên cạnh Tiêu Ngự đi đến , một cái Phản Thủ Bối Thứ đâm ra , muốn giáng cho Tiêu Ngự một kích nặng nề .

Phản Thủ Bối Thứ !

Phát giác động tác của đạo tặc kia, Tiêu Ngự đột nhiên sử dụng Phản Thủ Bối Thứ, lợi dụng Phản Thủ Bối Thứ phá giải Phản Thủ Bối Thứ, bất quá đã có một lần kinh nghiệm, động tác của Tiêu Ngự rõ ràng thuần thục hơn rất nhiều, chẳng những tránh khỏi Phản Thủ Bối Thứ của đạo tặc kia, mà còn tránh khỏi mấy đạo ma pháp đang đánh tới chính mình , phốc, Phản Thủ Bối Thứ phát ra âm thanh đâm vào bì giáp của đạo tặc kia .

Độ hoàn thành 100% , phá giáp !

Lực phòng ngự của đạo tặc kia hiển nhiên cũng không phải cao , trên đầu hiện lên hơn 180 điểm giá trị thương tổn .

Lợi dụng đạo tặc kia một kích thất bại, còn chưa kịp có phản ứng là chuyện gì đang xảy ra , Tiêu Ngự tay trái bồi độc được xà hạt thảo lên chủy thủ rồi đâm vào lưng đạo tặc kia , làn da của đạo tặc kia biến thành màu xanh đậm .

Tốc độ di động -3 , tốc độ công kích -2 .

Là giảm tốc độ.

Đạo tặc thầm nghĩ không ổn, sợ hãi muốn chạy thoát, nhưng tốc độ di động của hắn bị hạ thấp, như thế nào có thể chạy trốn khỏi Tiêu Ngự? Chủy thủ trên tay phải của Tiêu Ngự đâm tới mấy cái công kích, đem đạo tặc kia đánh chết .

Tiêu Ngự nhặt lấy trang bị của đạo tặc rơi ra .

Mấy đạo ma pháp tại bầu trời vẽ thành một vòng cung, hướng Tiêu Ngự đánh thẳng đến .

Đào thoát!

Tiêu Ngự sử dụng kĩ năng Đào Thoát tránh khỏi công kích của mấy đạo ma pháp , hướng bên ngoài chiến trường điên cuồng lao đi.

Vèo vèo, Tiêu Ngự bị mấy cái ma pháp đánh tới, nhưng tốc độ chạy trốn của hắn rất nhanh, chỉ trong chớp lát đã biến mất ở sườn núi bên cạnh.

Mấy người chơi của liên minh Thiên Sứ nhìn nhau, bọn họ nhiều người như vậy, lại bị một tên đạo tặc liên tục giết chết hai người, mà vẫn an toàn chạy trốn, nghĩ tới công kích sắc bén vừa rồi của Tiêu Ngự, trong lòng nổi lên trận trận hàn ý .

- Cái tên đạo tặc kia là ai vậy? - Ở sườn núi phía xa một vong linh chiến sĩ thân mặc ngân bạch giáp chiến sĩ chứng kiến toàn bộ quá trình Tiêu Ngự đánh chết hai người chơi mà vẫn an toàn thoát đi, không khỏi hỏi.

- Phong Hành đại ca , tên kia chúng ta đều không biết , hắn là người chơi phụ cận đi ngang qua! - Một ám vụ bên cạnh hồi đáp.

- Người này có chút bản lĩnh! - Vong linh chiến sĩ Phong Hành nhìn thoáng qua phương hướng Tiêu Ngự biến mất, nói.

72. Chương 72: Truy Kích.(*)

“Còn có thể giết thêm mấy người.” Chờ cho thời gian đóng băng kĩ năng kết thúc , Tiêu Ngự đứng lên, ánh mắt tìm tòi trên chiến trường, cuối cùng dừng ở trên người thống khổ thuật sĩ ở giữa chiến trường.

Ở trong loại hỗn chiến này, đối phó với thống khổ thuật sĩ có thể dò xét được kĩ năng ẩn hình của người chơi là phi thường khó khăn, nhưng chỉ cần giết chết thống khổ thuật sĩ , đối phó với địch nhân còn lại, thì đơn giản hơn nhiều.

Trước khi thống khổ thuật sĩ phát hiện ra chính mình, áp sát hắn , tốt nhất là có thể đem hắn đánh ngất, hoặc cấp cho hắn ít độc giảm tốc.

Tiêu Ngự từ trong ba lô lấy ra một lọ độc được xà hạt thảo , bồi lên trên Đào Thoát chủy thủ ở tay phải.

Trên chủy thủ , quang mang hắc sát trên mũi chủy thủ như ẩn như hiện.

“ Cơ hội tốt!” Nhìn thấy thống khổ thuật sĩ xoay người sang chỗ khác đối phó với một đạo tặc của tà ác liên minh, Tiêu Ngự hướng tới phía thống khổ thuật sĩ nhanh chóng áp sát .

Tiềm Hành !

Tiêu Ngự tiến nhập trạng thái Tiềm Hành , hướng thống khổ thuật sĩ xông tới .

Chỉ cần tránh khỏi ánh mắt của thống khổ thuật sĩ, thì hắn không thể phát hiện được mình .

Tiêu Ngự hít sâu một hơi, mạnh mẽ đem tâm tình bình tĩnh trở lại .

Khoảng cách với thống khổ thuật sĩ còn có 5 mét, không có ai phát hiện Tiêu Ngự đang tới gần .

Mục quang của thống khổ thuật sĩ đang tìm kiếm trên chiến trường, đột nhiên cảm giác được cái gì, chuyển qua phương hướng của Tiêu Ngự

“Nếu không dùng Thâu Tập sẽ không còn cơ hội” Tiêu Ngự đột nhiên hiện ra, hướng thống khổ thuật sĩ mãnh mẽ xông tới .

Thống khổ thuật sĩ phát hiện ra Tiêu Ngự, nhưng là hắn phát hiện quá muộn, đạo tặc tốc độ di động quá nhanh, trong nháy mắt đã tới trước mặt hắn .

Thống khổ thuật sĩ trước tiên cấp cho Tiêu Ngự một cái nguyên rửa giảm tốc, sau đó nhanh chóng lùi lại phía sau .

“Đừng nghĩ chạy được !” Khoảng cách giữa mình với thống khổ thuật sĩ gần trong gang tấc, chủ thủ trên tay trái Tiêu Ngự chuẩn xác đâm trúng tay phải của thống khổ thuật sĩ, máu tươi bắn ra, tốc độ hai người cơ hồ đồng thời hạ xuống .

Phản Thủ Bối Thứ !

Chủ thủ trên tay phải Tiêu Ngự xoay tròn 360 độ, đâm trúng lưng thống khổ thuật sĩ .

Chết !

Tới sau lưng thống khổ thuật sĩ, chủ thủ trên tay phải Tiêu Ngự đâm thẳng vào trái tim của thống khổ thuật sĩ sau đó mãnh mẽ vạch ra, trên đầu thống khổ thuật sĩ hiện lên 120 điểm giá trị thương tổn .

Thống khổ thuật sĩ ngã xuống mặt đất , Tiêu Ngự nhặt lấy trang bị, một cái Độn Hình, tiềm hành biến mất trong tầm nhìn của đông đảo người chơi thiên sứ liên minh.

Chung quanh yên tĩnh như chết, không ai biết Tiêu Ngự hiện tại đang ở vị trí nào, mấy người chơi Thiên Sứ liên minh người nhìn ta, ta nhìn người, cảm giác lạnh lẽo trên trán, tên này cũng quá kinh khủng , bị hắn nhìn trúng, cơ hồ không thể giữ mạng .

- Phong Hành đại ca, cái tên đạo tặc kia lại vừa giết chết một người.

- Tên kia là một nhân tài, giúp ta chú ý tên của hắn! - Phong Hành nói , biểu hiện dũng mãnh của Tiêu Ngự làm lòng mến tài của hắn nổi lên .

- Vâng!

Vì phòng bị Tiêu Ngự đột nhiên tập kích, đám người chơi của Thiên Sứ liên minh cùng nhau tụ lại, một mặt chống đỡ công kích của Phong Hành, một mặt cẩn thận phòng bị sự xuất hiện của Tiêu Ngự .

Thâu Tập , Dịch Cốt , Bối Thứ!

Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện bên ngoài đám người chơi của thiên sứ liên minh, trước khi đám người chơi này kịp phản ứng, vừa giết chết một người, lại lần nữa biến mất khỏi chiến trường .

- Mọi người rút lui, không thể đánh tiếp! - Hành động săn lùng của Tiêu Ngự khiến cho đám người chơi này mất ý chí chống cự .

- Chạy!

Đám người chơi của Thiên Sứ liên minh nhanh chóng rút lui , hướng biên giới Thiên Sứ liên minh chạy đi.

Tiêu Ngự đuổi theo đám người chơi này.

- Lưu lại một người! - Chủ thủ trong tay trái Tiêu Ngự đâm trúng một tên hỏa hệ pháp sư đang chuẩn bị bỏ chạy, hiệu quả của độc giảm tốc làm cho tốc độ di động của hỏa hệ pháp sư bị hạ xuống, Tiêu Ngự kĩ năng toàn bộ đều dùng hết, liền dùng công kích bình thường mà đánh ngã Hỏa pháp sư xuống mặt đất.

Đám người chơi của Thiên Sứ liên minh rối rít như ong vỡ tổ, làm gì có người nào quản đến cái tên hỏa hệ pháp sư này.

Tiêu Ngự nhặt lấy trang bị của hỏa hệ pháp sư rơi ra, nhìn thoáng qua phía xa, đám người chơi của thiên sứ liên minh đã chạy ra xa, cũng không đuổi kịp nữa .

- Tên kia đâu rồi? - Ánh mắt Phong Hành tìm kiếm khắp nơi xung quanh chiến trường, không có phát hiện ra tung tích của Tiêu Ngự, sau khi chiến đấu kết thúc Tiêu Ngự đã yên lặng rời đi .

- Hẳn phỏng chừng đã đi rồi!

- Biết tên kia tên là gì không?

- Tốc độ vừa rồi của hắn quá nhanh, ta không thấy rõ.

- Ngu ngốc! - Phong Hành không nhịn được mắng một câu thô thiển, hiện tại hắn đi tới nơi nào tìm Tiêu Ngự đây?

“Lại vừa nhặt được một kiện trang bị.” Tiêu Ngự đến gần chiến trường lấy được một kiện trang bị mà những người chơi của tà ác liên minh chưa kịp thu thập.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua 6 kiện trang bị bên trong ba lô, tiến nhập trạng thái Tiềm Hành, biến mất ở trên chiến trường .

“Không thể ngờ lại có ba kiện là cấp 6, chiến trường quả nhiên là địa phương dễ dàng kiếm được nhiều lợi ích.” Nhặt được vài kiện trang bị khiến cho tâm tình của Tiêu Ngự trở lên tốt hơn , tạm thời quên mất chuyện không vui .

“ Ta nhất định có thể.” Tiêu Ngự trong mắt hiện lên một tia kiên định, muốn làm một game thủ chuyên nghiệp, Tiêu Ngự quyết định kiên quyết đi tới, ít nhất là trước mắt xem ra, mình vẫn có năng lực làm một game thủ chuyên nghiệp .

Sáu kiện trang bị này hẳn là có thể bán được hơn 30 kim tệ, việc này khiến cho Tiêu Ngự có thêm quyết tâm đi đến chiến trường .

Tiêu Ngự tiếp tục giết chết Liệp Phong Báo, lại vừa giết chết hơn 30 con Liệp Phong Báo , hệ thống truyền đến âm thanh nhắc nhở lên cấp .

“Lên cấp rồi .” Tiêu Ngự nhân tình sáng lên, mở ra bảng thuộc tính, cấp bậc lên đến cấp 9, Tiêu Ngự đem năm điểm thuộc tính có được tất cả đều tăng vào nhanh nhẹn, sau khi tăng điểm, Tiêu Ngự chần chờ một chút, toàn bộ nhanh nhẹn của đạo tặc như công kích với tốc độ đều tăng, nhưng là không thể tăng thêm thể lực, huyết lượng rất thấp , cấp bậc càng cao, huyết lượng thật đúng là giật gấu vá vai, bất quá Tiêu Ngự không có dao động ý nghĩ làm một đạo tặc nhanh nhẹn, tăng điểm đều các thuộc tính sẽ là các thuộc tính thăng bằng với nhau, nhưng lại quá bình thường.

Nhận thấy giết chết người chơi của Thiên Sứ liên minh có thể kiếm được nhiều lợi ích, Tiêu Ngự trong lúc giết chết Liệp Phong Báo, cũng cận thận tìm kiếm tung tích người chơi của Thiên Sứ liên minh .

“Giá trị vinh quang nhanh đến 10 điểm, 10 điểm là được trở thành nhất giai tân binh rồi.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua giá trị vinh quang thầm nghĩ .

Hệ thống: độc dược xà hạt thảo của bạn đã được bán ra, bạn thu được 6 kim tệ.

Hệ thống lại truyền đến mấy cái nhắc nhở, bán được 3 bình độc dược xà hạt thảo, đến bây giờ tổng cộng đã bán được 35 kim tệ, kể cả giết quái nhặt được, trong hành trang đã có 50 kim tệ .

“Trước khi tăng kĩ năng lên cấp 4 phải kiếm đủ 150 kim tệ hẳn là cũng không khó.” Tiêu Ngự nghĩ, hướng phía trước lao đi.

73. Chương 73: Bảng Hệ Ma Pháp Sư.(*)

Tiêu Ngự tiến vào một khu vực cây cối tương đối rậm rạp, địa hình càng phức tạp càng là địa phương thích hợp cho đạo tặc giết quái .

Một cái Phấn Thủ Bối Thứ, Tiêu Ngự lại vừa giết chết một con Liệp Phong Báo, nhặt lấy kim tệ rơi ra, Tiêu Ngự đang tiếp tục đi lên phía trước , thì một đạo ma pháp bắn lại phía Tiêu Ngự .

Không hay, bị đánh lén !

Độn Hình !

Tiêu Ngự đột nhiên biến mất, ánh mắt tìm kiếm một phen, cuối cùng tại rìa rừng phát hiện một người chơi mặc ngân bạch pháp bào, trên tay người chơi kia cầm một cây lam trang pháp trượng khảm bảo thạch màu trắng, pháp bào người hiện rõ các hoa văn băng lăng.

“Người này hẳn là băng hệ pháp sư.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, hướng băng hệ pháp sư chậm rãi Tiềm Hành tới .

Băng hệ pháp sư sau khi thấy Tiêu Ngự biến mất , không những không chạy trốn, ngược lại còn đứng tại chỗ yên lặng chờ Tiêu Ngự đi tới .

Băng hệ pháp sư năng lực khống chế cận thân là rất mạnh, đánh lén không thành, cũng không có thể chạy trốn, giải thích duy nhất là người này nắm chắc có thể giết chết Tiêu Ngự .

“Băng pháp sao”. Chứng kiến bộ dạng bình tĩnh của đối phương, bước chân của Tiêu Ngự chậm lại một chút .

Người này hoặc là một cao thủ, hoặc là một thằng ngu .

Băng pháp mặc dù không thể phát hiện được ẩn hình, nhưng băng pháp năng lực khống chế quá mạnh, tới một mức độ nào đó có thể khắc chế đạo tặc, băng pháp với đạo tặc đến lúc đó, chỉ có thể một mất một còn, song phương nếu đánh nhau, thắng bại chỉ trong chớp mắt .

Tiêu Ngự sẽ không vì vậy mà khiếp sợ, ẩn hình hướng băng hệ pháp sư chậm rãi đi tới .

Băng hệ pháp sư có vẻ rất cảnh giác, cẩn thận quan sát động tĩnh chung quanh, di chuyển một chút, điều chỉnh vị trí của mình .

Tiêu Ngự hướng phía sau băng hệ pháp sư từ từ đi qua, băng hệ pháp sư tựa như phát hiện ra, lại di chuyển một chút

Băng hệ pháp sư mỗi lần di chuyển, đều có thể dễ dàng khiến cho Tiêu Ngự tiềm hành đánh lén không thành .

“Người này là một cao thủ.” Nhìn thấy động tác của hắn, có thể biết được hắn thường xuyên chiến đấu với đạo tặc, Tiêu Ngự không thể không vạn phần cẩn thận .

Tiêu Ngự dự đoán một chút vị trí băng hệ pháp sư có thể di chuyển, lăng lăng chờ đợi ở một bên .

Băng hệ pháp sư lại vừa di chuyển.

“Cơ hội tới.” Lưng của băng hệ pháp sư hoàn toàn hiện ra trước mắt Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đột nhiên hiện ra , chủ thủ trên tay phải giống như thiểm điện, đâm thẳng vào sau gáy băng hệ pháp sư .

Một đạo hàn ý đánh thẳng đến, băng hệ pháp sư cảm giác được có chuyện, đầu hơi hơi nghiêng, tránh được một kích của Tiêu Ngự .

Tiêu Ngự một kích thất bại, ngón tay hơi hơi cử động, điều chỉnh vị trí của chủ thủ một chút , ở trong không ướn lộn một chút, vẫn như trước đánh thẳng về phía băng hệ pháp sư .

Băng hoàn thuật !

Băng hệ pháp sư vùng pháp trượng lên, một đạo băng lăng đánh thẳng đến.

“Không tốt.”Tiêu Ngự đồng tử chợt co lại , Thâu Tập trúng gáy băng hệ pháp sư , nhưng lại không thể ngăn cản ma pháp của băng hệ pháp sư, một đạo băng lăng trù tới Tiêu Ngự.

Lúc này Tiêu Ngự muốn tránh cũng không còn kịp nữa, băng lăng quét ngang qua người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự bị đóng băng ngay tại chỗ, băng sương dày đặc bao phủ toàn thân, căn bản không thể nhúc nhích .

Một giây , hai giây , ba giây ...

Trạng thái choáng váng của băng hệ pháp sư biến mất, nhanh chóng chạy về phía trước, cách Tiêu Ngự ước chừng 5 mét , quay đầu lại, miệng cười nhạt, một đạo ma pháp đánh thẳng tới Tiêu Ngự.

Hiệu quả đóng băng của Băng Hoàn thuật so với tưởng tượng còn muốn dài hơn.

Thịch, một cái ma pháp rơi lên trên người Tiêu Ngự, trên đầu Tiêu Ngự hiện lên hơn 80 điểm giá trị thương tổn .

Năm giây, sáu giây, bảy giây....

Hiệu quả của Băng Hoàn thuật mất đi, băng sương trên người Tiêu Ngự lần lượt vỡ tan tành, Tiêu Ngự rốt cuộc có thể hoạt động, Tiêu Ngự vừa định di chuyển, nhưng lại phát hiện tốc độ di động trở lên cực kì chậm chạp, giống như độc giảm tốc .

Băng hệ pháp sư vừa rồi công kích còn thêm vào hiệu quả giảm tốc.

Tiêu Ngự tốc độ di động rất chậm, căn bản không thể đuổi kịp băng hệ pháp sư, băng hệ pháp sư lại có thể ở phía ngoài an tâm dùng ma pháp giết chết mình, Tiêu Ngự đã ở vào hoàn cảnh cực kì bất lợi.

“Ba mươi sáu kế, chạy là thượng sách,” Lúc này còn không chạy , đúng là thành ngu, ánh mắt của Tiêu Ngự quét một vòng địa hình phụ cận .

“Đi chết đi, Bạo liệt băng đạn!” Băng hệ pháp sư vung trượng lên, thì thầm ngân xướng ma pháp, qua ba giây đồng hồ, một băng cầu màu trắng đánh thẳng đến Tiêu Ngự .

Người chơi chức nghiệp pháp hệ ma pháp phát ra chia làm hai loại là nháy mắt phát ra và phải ngâm xướng, thời gian ngâm xướng càng lâu, lực sát thương của ma pháp lại càng lớn, nếu như bị đạo ma pháp của băng hệ pháp sư này đánh trúng, Tiêu Ngự rất có thể bị mất mạng tại đương trường.

Nhìn thấy băng cầu màu trắng đang đánh tới chính mình, Tiêu Ngự bất đắc dĩ.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự đột nhiên biến mất, tránh khỏi băng cầu màu trắng, tới một nơi cao hơn một chút, địa hình chung quanh là rừng rậm phức tạp, đối với Tiêu Ngự ẩn nấp cực kì có lợi, Tiêu Ngự trốn vào một bụi cây thấp trong rừng.

Băng cầu không đánh trúng mục tiêu, băng hệ pháp sư sửng sốt một hồi, bình thường gặp phải tên đạo tặc khác, ai ở hoàn cảnh như vậy hẳn là phải chết không thể nghi ngờ, cũng không biết kĩ năng cuối cùng của Tiêu Ngự là cái gì, không thể ngờ lại để hắn chạy thoát .

Băng hệ pháp sư tại phụ cận tìm kiếm một chút, không phát hiện bóng dáng của Tiêu Ngự, đồng thời hắn cũng không dám trong rừng cây rậm rạp phóng túng tìm kiếm, nơi này là thiên đường của đạo tặc, mặc dù Tiêu Ngự không còn bao nhiêu huyết lượng, nhưng chó đến đường cùng cũng có thể cắn người.

“Để hắn trốn thoát rồi.” Băng hệ pháp sư suy nghĩ một chút, kĩ năng của hắn cũng đều đã dùng hết, vì tránh khỏi Tiêu Ngự trả thù đánh lén, đành phải tức tối rời đi.

Nhìn thấy băng hệ pháp sư rời đi, Tiêu Ngự thở phào một hơi, đây là lần đầu tiên hắn chiến đấu thất bại, Tiêu Ngự nghĩ lại cuộc chiến đấu vừa rồi, băng hệ pháp sư kĩ thuật quả thật rất cao, nhưng mình vẫn còn có cơ hội chiến thắng, mấu chốt là mình quá sơ suất, ngay từ đầu đã rơi vào hạ phong.

“Sau này nếu gặp lại băng hệ pháp sư không chế cận thân loại này, nhất định phải lừa bọn họ đem kĩ năng không chế cận thân đánh ra trước.” Qua giáo huấn vừa rồi Tiêu Ngự rút ra được bài học.

Nhìn thấy băng hệ pháp sư đi xa, Tiêu Ngự ngồi xuống trên mặt đất, bắt đầu ăn bánh mì hồi phục huyết lượng .

74. Chương 74: Cuồng Chiến Sĩ.(*)

Hiện tại cấp bậc còn thấp, số lượng kĩ năng quá ít , khiến cho Tiêu Ngự tại thời điểm chiến đấu có vẻ như lấy trứng chọi đá vậy, mới vừa rồi nếu không có kĩ năng Đào Thoát của chủ thủ đào thoát, Tiêu Ngự chỉ

sợ chạy cũng không được .

“Nhanh chóng lên tới cấp 10, đến cấp 10 có thể học được Tật Phong Bộ, như vậy lại có thêm kỹ năng đào mệnh.” Tiêu Ngự nghĩ giá trị kinh nghiệm một chút, mới được 6% cấp 9, hiện tại đã là 2 giờ chiều, muốn thăng cấp trong hôm nay chỉ sợ là không có hy vọng.

Tiêu Ngự tại phụ cận rừng rậm tìm kiếm lại vừa giết chết con Liệp Phong Báo mới xuất hiện, xa xa trong rừng truyền đến một ít thanh âm chiến đấu, Tiêu Ngự hướng đến nơi phát ra âm thanh đi tới, ẩn nấp sau một cái cây, nhìn lại địa phương phát sinh chiến đấu, chỉ thấy một cuồng nhân chiến sĩ mặc lam sắc khải giáp đang ngạnh đỡ hai con Liệp Phong Báo .

Cuồng nhân chiến sĩ so với Tiêu Ngự còn cao hơn một cái đầu, toàn thân cơ bắp cuộn cuộn , trong khi di chuyển giống như một cỗ xe tăng hình người, thoạt nhìn càng làm cho người khác sợ hãi, cuồng nhân chiến sĩ là một trong những nghề nghiệp chủ lực của Thiên Sư liên minh, trên chiến trường xứng đáng được ca tụng, trên chiến trường, bọn họ chính là một cái máy xay thịt, ngoài thú nhân chiến sĩ, Đức Lễ Y trạng thái hình Gấu (* ý nói hoá thành gấu) và một số chức nghiệp, có rất ít chức nghiệp cận chiến có thể chơi đùa được với bọn họ .

“Người này trang bị không tồi.” Trên người cuồng nhân chiến sĩ kiện lam sắc khải giáp đúng là một kiện lam trang, thanh đại kiếm trên tay hắn là kiện lục trang, nếu có thể đem hắn giết chết, lợi ích hắn là không nhỏ .

Hai con Liệp Phong Báo không ngừng dùng nanh vuốt công kích cuồng nhân chiến sĩ, cuồng nhân chiến sĩ cứng rắn ngạnh đỡ năm sáu công kích của hai con Liệp Phong Báo, một kiếm chém ra, đem từng con Liệp Phong Báo còn ít máu chém xuống dưới chân .

Xông tới !

Cuồng nhân chiến sĩ hướng con Liệp Phong Báo bức bách tới, thịch một tiếng, đem con Liệp Phong Báo đụng phải bay ngược ra ngoài, rơi lên trên mặt đất, lâm vào trạng thái choáng váng .

Mặc dù Tiêu Ngự cũng có thể giết chết Liệp Phong Báo, nhưng tuyệt đối đấu pháp không giống như cuồng nhân chiến sĩ, Tiêu Ngự trong lúc giết chết Liệp Phong Báo, đều là tận lực tránh khỏi công kích của Liệp Phong Báo, bởi vì hắn chỉ chịu được ba bốn lần công kích của Liệp Phong Báo, trên cơ bản chỉ còn lại ít máu, đáng vẻ không giống như cuồng nhân chiến sĩ, công kích của Liệp Phong Báo đối với hắn quả thực như là gãi ngứa.

“Cuồng nhân chiến sĩ quả nhiên là một dã thú .” Tiêu Ngự nhớ lại một câu nói của người chơi đã tiếp xúc qua với cuồng nhân chiến sĩ mà hắn nghe được ở thị trấn nhỏ Thập Ba Khắc.

Tiêu Ngự điều chỉnh vị trí một chút .

“ Lần này đến phiên ta đánh lên.” Nhớ lại vừa rồi mới bị băng hệ pháp sư đánh lên, Tiêu Ngự trong lòng vẫn còn sợ hãi, trong chiến đấu ra tay trước là phi thường trọng yếu, cuồng nhân chiến sĩ này ngạnh đỡ nhiều lần công kích của hai con Liệp Phong Báo như vậy, ắt hẳn huyết lượng không còn bao nhiêu, Tiêu Ngự cảm giác được hắn là có cơ hội đánh gục được hắn.

“Không thể sơ suất.” Tiêu Ngự tự nhắc nhở chính mình, mới vừa rồi động tác của cuồng nhân chiến sĩ chiến đấu với Liệp Phong Báo dứt khoát lưu loát, xem ra bản lĩnh của cuồng nhân chiến sĩ tuyệt đối không kém, phỏng chừng thời gian lẫn lộn trên chiến trường cũng không ít, người chơi của Tà Ác liên minh chết dưới tay hắn cũng tuyệt đối không ít.

Tiêu Ngự sử dụng Tiềm Hành chậm rãi ẩn hình đi tới cuồng nhân chiến sĩ .

Cuồng đao trăm!

Cuồng nhân chiến sĩ chợt quát một tiếng, đem con Liệp Phong Báo còn lại chém chết trên mặt đất .

Nhìn thấy con Liệp Phong Báo bị mất mạng , cuồng nhân chiến sĩ thở phào một hơi, nhặt lên vật phẩm rơi ra từ người con Liệp Phong Báo, mục quang liếc nhìn xung quanh một chút .

Cảm giác ánh mắt của cuồng nhân chiến sĩ đảo qua người mình, Tiêu Ngự nhanh chóng đứng ở tại chỗ .

Cuồng nhân chiến sĩ không có phát hiện gì , hướng bụi cây bên cạnh đi tới.

Giết chết hai con Liệp Phong Báo, cuồng nhân chiến sĩ tiêu hao rất lớn, hắc hăng định sẽ tìm địa phương khôi phục huyết lượng, Tiêu Ngự tỉnh táo đi sát theo.

Cuồng nhân chiến sĩ ngồi xổm trong một bụi cây thấp, bụi cây thấp cơ hồ đem toàn bộ thân thể hắc hắc che giấu đi, ẩn nấp phi thường tốt.

Tiêu Ngự nhìn thấy cuồng nhân chiến sĩ chọn lựa vị trí, không khỏi có chút xấu hổ, cuồng nhân chiến sĩ đối với phép tắc chiến trường hiểu biết rất rõ ràng, phi thường chú ý tỉ mỉ vấn đề, chuyện nhỏ cũng rất cẩn thận. Dáng vẻ không giống như Tiêu Ngự, đánh xong một trận đấu thoải mái tìm một địa phương tùy tiện ngồi xuống ăn bánh mì hồi phục huyết lượng, quả thực là thoải mái mà đem chính mình đặt ở một địa phương có thể nhìn thấy, trước kia không có bị đánh lén chỉ là do vận khí.

Tiêu Ngự vừa từ trên người cuồng nhân chiến sĩ này học được một chút kinh nghiệm.

“Học tập khiến người tiến bộ.” Tiêu Ngự biết rõ đạo lý này, là một người tiếp xúc với trò chơi không lâu lắm, Tiêu Ngự đã làm được tương đương tốt rồi, nhưng còn có rất nhiều chi tiết làm không được tốt, Tiêu Ngự giống như bọt biển, qua thực tế hấp thu tri thức, tiến bộ nhanh như bay, ngay cả chính Tiêu Ngự cũng có thể cảm giác được rõ rệt biến hóa trên người.

Tiêu Ngự chậm rãi đi tới sau lưng cuồng nhân chiến sĩ, khoảng cách với cuồng nhân chiến sĩ chỉ có 3 mét, tốc độ Tiêu Ngự chậm lại một chút, xà nha chủ thủ trong tay lẳng lặng chờ đợi, tùy thời chuẩn bị phát ra một kích trí mạng .

Rừng cây phía xa truyền tới một ít tiếng khuấy động nhánh cây .

“Đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Ngự hơi hơi sửng sốt , hướng phía trước mặt nhìn lại, có ba người chơi của tà ác liên minh đang chạy vội tới bên này, bọn họ hẳn là bị hấp dẫn bởi tiếng vang phát ra khi cuồng nhân chiến sĩ chiến đấu .

Thân thể cuồng nhân chiến sĩ xê dịch vào trong bụi cây, ẩn nấp còn tốt hơn một chút .

- Các người có phát hiện gì không?

- Không có.

- Chúng ta đi thôi! - Ba người chơi của tà ác liên minh tại phụ cận thi thể hai con Liệp Phong Báo tìm kiếm một chút, không có lãng phí thời gian, liền rời đi.

Cuồng nhân chiến sĩ trốn trong bụi cây hồi phục huyết lượng hiển nhiên là phi thường sáng suốt, nếu hắc hắc tại một địa phương dễ thấy hồi phục huyết lượng, chỉ sợ cũng khó thoát khỏi ba người chơi của tà ác liên minh giết chết.

Chứng kiến ba người chơi của tà ác liên minh đi xa , cuồng nhân chiến sĩ thoải mái phát ra tiếng cười sung sướng .

“Vận khí không tồi.” Cuồng nhân chiến sĩ thầm nghĩ.

“Cơ hội tốt .” Tiêu Ngự con người chột léo lên hàn quang, Xà Nha chủ thủ trong tay đâm thẳng đến cuồng nhân chiến sĩ .

Một đạo cảm giác mát lạnh chạy thẳng lên trán , cuồng nhân chiến sĩ tâm tình mới vừa rồi còn buông lỏng bỗng nhiên căng thẳng, không tốt, có đạo tặc .

75. Chương 75: Xông Tới.(*)

Phốc, chủ thủ của Tiêu Ngự đâm vào gáy cuồng nhân chiến sĩ, đem cuồng nhân chiến sĩ đánh ngất tại đường trường.

Choáng váng 3 giây .

“Thành công.” Tiêu Ngự xem xét một chút huyết lượng của cuồng nhân chiến sĩ, lại càng hoảng sợ, cuồng nhân chiến sĩ này cấp 9, đã có hơn năm trăm điểm huyết lượng, cho dù là ngành cứng giết chết hai con Liên Phong Báo, cuồng nhân chiến sĩ vẫn còn có gần ba trăm điểm huyết lượng.

Máu nhiều như trâu, không nghĩ tới cuồng nhân chiến sĩ khỏe như vậy.

Hắn không phải là toàn bộ đều tăng vào thể lực của cuồng nhân chiến sĩ sao? Hắn là sẽ không, cuồng nhân chiến sĩ bình thường đều tăng lực lượng, bởi vì lực lượng mới là thuộc tính chủ yếu của bọn họ, hần hần là một cuồng nhân chiến sĩ bình thường, phỏng chừng cũng tăng thêm một chút thể lực.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể lấy cứng chọi cứng.

Trên chiến trường, có mấy chức nghiệp mà đạo tặc khó xơi nhất, bao gồm thuần chiến sĩ, cuồng nhân chiến sĩ, thánh kỵ sĩ, Đức Lỗ Y, bọn họ có phòng ngự vững chắc, không cần sợ hãi nhiều sát thương của đạo tặc, một lượt kĩ năng của đạo tặc qua đi, không thể giết chết bọn họ, bọn họ có thể chậm rãi đùa giỡn với đạo tặc.

Ví dụ như Đức Lỗ Y, trước khi biến hình, một đạo tặc kĩ thuật cao siêu có thể dễ dàng đem một người Đức Lỗ Y bình thường đùa giỡn đến chết, trong trường hợp Đức Lỗ Y biến hình thành gấu, đạo tặc kĩ thuật mạnh mẽ cũng có thể bị một Tiểu Bạch Đức Lỗ Y giết chết. Bởi vì sau khi biến gấu, Đức Lỗ Y không cần thao tác quá nhiều, ngành đỡ sát thương của đạo tặc, đem hắn đập chết là được rồi. Khác với mấy chức nghiệp khác, như thuần chiến sĩ, cuồng nhân chiến sĩ, thánh kỵ sĩ, lực phòng ngự của bọn họ là cao nhất trong mấy chức nghiệp, đạo tặc căn bản không động đến bọn họ.

Đương nhiên, gặp phải đối thủ bất đồng như vậy đạo tặc còn có một chiêu thuật vô địch, đó chính là chạy trốn, nói về bản lĩnh chạy trốn, sợ rằng không có bất cứ chức nghiệp nào có thể so được với đạo tặc. Giữ được núi xanh, sợ gì không có củi đốt, đây là chân lý của đạo tặc.

Không biết có thể ăn được tên này hay không, nếu như thật sự ăn không nổi, đến lúc đó có thể chạy trốn là được rồi.

Ở cái không gian nhỏ hẹp này, đạo tặc thi triển kĩ năng tương đối bất lợi.

Kĩ năng phải ở thời khắc máu chốt thi triển, ở cái không gian nhỏ hẹp thi triển, khẳng định không thể đạt được độ hoàn thành cao, sẽ rất lãng phí.

“Chỉ có thể dùng công kích bình thường.” Tiêu Ngự không ngừng dùng chủ thủ đâm tới, công kích cuồng nhân chiến sĩ.

Ba giây qua đi, cuồng nhân chiến sĩ tỉnh lại.

Nhìn thấy cuồng nhân chiến sĩ tỉnh lại, Đào Thoát chủ thủ trên tay phải Tiêu Ngự loé ra quang mang xanh đen lộng lẫy, đâm vào người cuồng nhân chiến sĩ.

- Độc được đáng ghét! - Cuồng nhân chiến sĩ khó khăn di động cước bộ, muốn thoát khỏi Tiêu Ngự.

Không gian nhỏ hẹp hạn chế cuồng nhân chiến sĩ, Tiêu Ngự cần có không gian trống trải thi triển kĩ năng, cuồng nhân chiến sĩ so với Tiêu Ngự còn cần hơn, dù sao cũng chính hắn bày ra nơi này, không gian nhỏ hẹp làm hắn căn bản không thể hoạt động.

Tiêu Ngự chính là xem chuẩn điểm này, cho nên hắn không chút hốt hoảng, hơn nữa lúc này tốc độ của cuồng nhân chiến sĩ giảm xuống, Tiêu Ngự an tâm mà trốn ở phía sau cuồng nhân chiến sĩ, cấp cho cuồng nhân chiến sĩ từng đợt công kích.

Cuồng nhân chiến sĩ chậm rãi hướng bên cạnh dịch chuyển, hắn thủy chung không có phát hiện sắc mặt của Tiêu Ngự.

Hoàn hảo, phòng ngự siêu cao cùng huyết lượng siêu dày, Tiêu Ngự mỗi lần chỉ có thể tạo thành hơn mười điểm thương tổn đối với cuồng nhân chiến sĩ, hơn hai mươi điểm thương tổn, cho nên công kích của Tiêu Ngự tạm thời không thể tạo thành nguy hiểm đến tính mạng của hắn.

Trùng Phong!

Cuồng nhân chiến sĩ đột nhiên tăng tốc, chạy ra khỏi bụi cây, mặc kệ hiệu quả của độc giảm tốc, tốc độ của cuồng nhân chiến sĩ vẫn nhanh kinh người, nhanh chóng thoát khỏi phạm vi công kích của Tiêu Ngự .

“Không hay rồi!” Nhìn thấy cuồng nhân chiến sĩ thoát khỏi bụi cây, tới một địa phương trống trải, Tiêu Ngự trong lòng trầm xuống, nhưng vẫn như cũ đuổi theo.

Địa phương trống trải thích hợp với việc phát huy lực chiến đấu như xe tăng khổng lồ của cuồng nhân chiến sĩ .

Mặc kệ thế nào, Tiêu Ngự bây giờ còn có cơ hội đem cuồng nhân chiến sĩ giết chết, nếu thật sự giết không được, đến lúc đó chạy trốn là được , cho nên Tiêu Ngự không chút do dự lựa chọn truy kích cuồng nhân chiến sĩ.

Cuồng nhân chiến sĩ nhanh chóng xoay người, trực tiếp đối mặt với Tiêu Ngự, hắn không muốn đem phía sau lưng cấp cho Tiêu Ngự.

Cuồng đao trầm !

Cuồng nhân chiến sĩ vung đại kiếm trong tay, hướng Tiêu Ngự đánh ngược trở lại, kiếm khí bay tung trời , khí thế như không thể đỡ, hai gốc cây nhỏ trong phạm vi công kích của cuồng nhân chiến sĩ trong nháy mắt bị kinh khí xé đến nát báy. Nếu như không phải hiệu quả tốc độ công kích giảm 2, sợ rằng công kích của cuồng nhân chiến sĩ càng thêm đáng sợ .

“Không nghiêm trọng như vậy chứ.” Nhìn thấy cuồng nhân chiến sĩ bức ép tới chính mình, Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về phía sau, tránh né một lần, tìm kiếm thời cơ thích hợp ra tay.

Thịch, một khối đá trên đường bị kiếm khí của cuồng nhân chiến sĩ đánh nát, để lại một hố sâu trên mặt đất.

“Tới.” Tiêu Ngự chân phải hơi hơi lùi về phía sau, thân thể xoay tròn 360 độ, tay phải xuất ra Phản Thủ Bối Thứ.

“Phản Thủ Bối Thứ sao.” Cuồng nhân chiến sĩ khước miệng lạnh lùng cười, một chiêu này hắn đã từng ném rất nhiều lần, đối với chiêu này ghét cay ghét đắng, cho nên hắn đã suy nghĩ mấy phương pháp phá giải một chiêu này.

Xông Tới!

Cuồng nhân chiến sĩ đột nhiên tăng tốc, hướng Tiêu Ngự đánh tới.

- Thịch! - Một phần ba thân thể của Tiêu Ngự bị đánh vào một chút, lực lượng cực đại làm Tiêu Ngự lão đảo mấy bước.

Tiêu Ngự thấy Xông Tới cường đại của cuồng nhân chiến sĩ, nếu như chính mình bị đánh vào , Tiêu Ngự sợ rằng phải bị đánh bay ra ngoài, sau đó trực tiếp choáng váng. Tiêu Ngự coi như may mắn, chỉ bị đánh vào một chút, bất quá kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ xem như đã bị phá giải hoàn toàn.

76. Chương 76: Tân Binh Quân Hàm. (*)

Dùng hết sức đánh về phía sau, các kĩ năng của cuồng nhân chiến sĩ đều ở vào trạng thái đóng băng, bất quá công kích của hắn vẫn rất sắc bén, rung động đại kiếm hướng lên trên đâm tới.

“Còn có một chiêu dịch cốt cùng với bối thứ, kiên quyết không thể dùng loạn, nếu không cuối cùng một điểm cơ hội để chiến thắng đều không có.” Tiêu Ngự nghiêng người lách qua một bên, tránh khỏi một kiếm chém xuống của cuồng nhân chiến sĩ, chùy thủ ở tay phải đâm lên trên người cuồng nhân chiến sĩ. Trên đầu cuồng nhân chiến sĩ hiện lên 50 điểm giá trị thương tổn, công kích đã xuất ra rồi, bất quá điểm giá trị thương tổn như thế vẫn không cao, nên này da thật quá dày.

Cuồng nhân chiến sĩ nhận lấy một kích này, xem đúng thời cơ, đại kiếm trong tay hướng Tiêu Ngự quét ngang mà đến, phốc một tiếng, đánh bay Tiêu Ngự ra ngoài.

Cuồng nhân chiến sĩ cùng với đạo tặc chiến đấu rõ ràng có điểm bất đồng, đạo tặc luôn luôn tránh né trước công kích của địch nhân, sau đó lại tiến hành phản kích, mà cuồng nhân chiến sĩ lại phải luôn ngạnh tiếp công kích của địch nhân, lại tiến hành phản kích, bằng vào huyết lượng hùng hậu cùng với đối thủ liều mạng tiêu hao.

(Cuồng nhân chiến sĩ huyết lượng còn có hơn 150 điểm)

Tiểu Ngự vẫn còn lại 56%, gần hơn trăm điểm huyết lượng.

Chiến đấu cùng nghề cận chiến đúng là đùa bỡn với tính mạng, thật đúng là một việc làm không sáng suốt, lần sau kiên quyết không thể lại găm tới khúc xương cứng này, rất không có lời, phải tính toán thỏa đáng, muốn găm cũng phải găm cái áo vải yếu ớt.

Cuồng nhân chiến sĩ lúc này vẫn ở vào trạng thái giảm tốc , ở tốc độ này đã không thể đuổi theo Tiểu Ngự, đứng ở tại chỗ, đối mặt với Tiêu Ngự.

Nhìn thoáng qua huyết lượng, cứ chiến đấu như vậy, Tiểu Ngự so với cuồng nhân chiến sĩ còn muốn nguy hiểm hơn một ít.

Cuồng nhân chiến sĩ là nghề nghiệp có phòng ngự lớn, khi đối mặt với đạo tặc có ưu thế tuyệt đối.

Nếu chờ cuồng nhân chiến sĩ kỹ năng hoàn tất, Tiêu Ngự càng không có cơ hội.

Một kích cuối cùng, nếu như vẫn không thành công, thì hại tới bản thân mình. Tiêu Ngự hạ quyết tâm, đột nhiên tăng tốc hướng cuồng nhân chiến sĩ phóng tới .

Không nghĩ tới Tiêu Ngự vậy mà còn dám tiến lại, cuồng nhân chiến sĩ chợt quát một tiếng, cả người nhảy lên cao ,đại kiếm trong tay hướng đến đầu Tiêu Ngự chém xuống.

Tiểu Ngự đột nhiên hướng bên cạnh biến đi, cuồng nhân chiến sĩ đại kiếm trong tay hướng về vị trí ban đầu của Tiêu Ngự hung hăng chém xuống, oanh, cuồng nhân chiến sĩ một kích thất bại, đem mặt đất chém ra một đường dài ước chừng sáu vài mét.

Hướng bên cạnh biến tới Tiêu Ngự chân phải vừa đạp, đột nhiên tăng tốc, nhanh như thiểm điện, hướng say gáy cuồng nhân chiến sĩ mà đánh.

Di động rất nhanh, Tiêu Ngự con người tập trung trên ngực trái của cuồng nhân chiến sĩ , bộ phận yếu hại nhất của loài người – trái tim.

Cuồng nhân chiến sĩ bị Tiêu Ngự nhanh chóng áp sát, chuyển thủ hàn ý lạnh khiếp người, lúc này cuồng nhân chiến sĩ mới có chút bối rối, vội rút đại kiếm lại hướng Tiêu Ngự chém tới.

Nhìn đao phong sắc bén đã gần đến trước mắt , Tiêu Ngự thuận thể nghiêng sang một bên lách đi, đao phong thuận theo cánh tay trái của Tiêu Ngự chém xuống, mặc dù không có trúng chính giữa Tiêu Ngự, nhưng đối với Tiêu Ngự cũng đã tạo thành công kích thương tổn phi thường cao, hơn 50 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự nhẹ nhàng bay lên.

Tiểu Ngự lần lượt công kích trên dưới , công kích của tay phải cũng không có dừng lại , đâm thẳng vào trái tim cuồng nhân chiến sĩ, phốc, chủy thủy lên tiếng mà tiến vào.

Dịch cốt!

Tiểu Ngự chợt quát một tiếng , lực lượng toàn thân toàn bộ dồn vào tay phải , cổ tay phải đột nhiên phát lực, hướng bên cạnh vạch ra, một dòng máu tươi chảy ra như suối.

Hệ thống : Dịch Cốt kỹ năng độ hoàn thành 100% kỹ năng tạo thành 100% thương tổn do kỹ năng, tạo thành hiệu quả kỹ năng 3.5 giây: Tê Liệt.

“ Thành công. ”, hơn 80 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu cuồng nhân chiến sĩ nhẹ nhàng bay lên, hiệu quả tê liệt khiến cho thân thể hắn căn bản không thể nhúc nhích, cuồng nhân chiến sĩ hoảng sợ trợn tròn mắt.

Hắn không nghĩ tới , kỹ năng của đạo tặc , không ngờ hiệu quả phụ trợ thêm vào lại có hiệu quả như vậy.

Vừa rồi huyết lượng vẫn còn hơn một 150 điểm, cuồng nhân chiến sĩ hoàn toàn có thể uống xong một lọ được hoàn cấp thấp trong nháy mắt hồi phục hoàn toàn, như vậy có thể thoát khỏi nguy hiểm, một mặt là hần không nở lãng phí, mặt khác hần cho rằng lấy 150 điểm huyết lượng để đối phó với một đạo tặc đồng cấp còn một nửa huyết lượng hết sức đơn giản, nhưng là không nghĩ tới “gần tới bờ còn bị lật thuyền.”, hiện tại hần nghĩ muốn uống được hoàn, cũng đã không còn cơ hội, Tiêu Ngự khó có khả năng cấp cho hần cơ hội như vậy nữa.

Tiêu Ngự giống như một u linh bình thường, tiến đến sau lưng cuồng nhân chiến sĩ.

“Xong hết rồi.” Cuồng nhân chiến sĩ trong đầu hiện lên một ý niệm cuối cùng. Tiêu Ngự không chút nào dừng lại. lực lượng toàn thân tận tình phóng ra.

Bối Thứ!

Mượn việc xoay tròn sinh ra lực, Xà Nha chủ thủ của Tiêu Ngự hung hăng đâm xuyên vào sau lưng cuồng nhân chiến sĩ, chủ thủy như ngọn gió sau khi đâm vào thân thể cuồng nhân chiến sĩ vẫn như cũ ở tại đấy.

100% độ hoàn thành, hơn 70 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu cuồng nhân chiến sĩ nhẹ nhàng bay lên.

Huyết lượng đã hết, thân thể thật lớn của cuồng nhân chiến sĩ ầm ầm ngã xuống mặt đất.

Hệ thống : Vinh dự giết chết tân binh cấp 2, số lượng 1. Đạt được vinh quang +3. Người chơi Tiêu Ngự vinh quang +3.

Hệ thống : người được trao tặng tân binh quân hàm cấp 1.

Cuồng nhân chiến sĩ không ngờ lại là tân binh cấp 2, cho nên Tiêu Ngự đạt được điểm vinh quang so với giết chết người chơi bình thường nhiều hơn một ít, nhìn thấy hệ thống nhắc nhở, Tiêu Ngự mỉm cười, rốt cuộc đã chiếm được cái quân hàm thứ nhất.

Tiêu Ngự đóng cửa hệ thống nhắc nhở, cúi đầu nhìn thoáng qua mặt đất, sững sốt một chút, trên mặt đất lam quang thoáng hiện, đây không phải là kiện áo giáp màu lam của cuồng nhân chiến sĩ kia sao.

Áo giáp chiến sĩ màu lam, lúc này phát đạt rồi, không nghĩ đến bộ áo giáp của cuồng nhân chiến sĩ có thể tuôn ra ngoài, Tiêu Ngự mừng rỡ, cúi người đem bộ áo giáp kia nhặt lên.

Lam lân áo giáp : phẩm cấp: lam trang. Phòng ngự 62-67, thể chất +10, lực lượng +3, Phòng ngự cùng cấp +15. Yêu cầu: cấp bậc 6.

“Trang bị chiến sĩ phòng ngự thật sự cao, bỏ thêm 10 điểm thể chất, không trách được huyết lượng của tên kia nhiều như vậy”. Tiêu Ngự nghĩ đến, về phần thuộc tính phòng ngự cùng cấp này, đối với người chơi có hiệu quả, có thêm 15 điểm phòng ngự gia tăng, nếu chống lại boss thuộc tính này sẽ không còn tác dụng, trang bị của chiến trường phần lớn là thợ rèn chế tạo ra. Tiêu Ngự đánh giá, thuộc tính tốt như vậy, ít nhất cũng phải bán được 30 kim tệ, phỏng chừng giá này vẫn là thấp nhất.

77. Chương 77: Lợi Nhuận Không Ngờ. (*)

- Con mẹ nó, chạy thật là nhanh!

Một tên cầm cung tên vừa phát hiện ra Tiêu Ngự nhanh nhẹn giương cung lấp tên nhắm bắn, nhưng vừa nó lại đã thấy hần đã lẫn mất.

Thành lập một tiểu đội thì năng lực chiến đấu rất mạnh, nhưng nhân số nhiều dễ bị phát hiện. Bình thường thì các người chơi đi một mình ngó thấy loại tiểu đội này thì sẽ không cùng bọn họ dây dưa một chỗ.

Mặt trời xế bóng, những người chơi đi đánh quái đang kéo nhau trở về thành.

Tiêu Ngự nhìn lại chỉ số của mình, chỉ số kinh nghiệm ở cấp 9 là 11% - tăng cấp chậm hơn.

“Trời tối rồi, có lẽ về thành trước” Có kinh nghiệm lần đầu đi đánh quái Tiêu Ngự có cho kẻo cũng không dám mạo hiểm, đánh quái buổi tối được ít điểm kinh nghiệm lại có nguy cơ rất lớn – ngu gì, cứ trở về thành là hơn nhất, bán một chút hạt giống mấy cây độc được kiếm tiền.

Nghĩ là làm, Tiêu Ngự nhắm phía trước đi tới. Hơn 20 phút đồng hồ sau hắn đã có mặt bên trong Minh Dạ Thành.

Trở về thành, Tiêu Ngự mang toàn bộ thu hoạch của mình trong ngày ném vào hội đấu giá, sau đó đi đến dong binh công đoàn.

Nghे nói những người chơi đánh chết Thiên Sứ liên minh, có thể tại dong binh công hội nhận được một ít điểm kinh nghiệm, không biết đúng hay sai?

Tiêu Ngự trong ngày đã giết được 10 người chơi bên liên minh Thiên Sứ, không biết sẽ được cộng bao nhiêu điểm kinh nghiệm đây?

Bên trong dong binh công hội, khắp nơi đều là những người chơi chờ lấy nhiệm vụ, Tiêu Ngự chỉ có thể xếp hàng kiên nhẫn chờ đợi.

- Xin hỏi ngài cần gì?

- Lấy điểm kinh nghiệm chiến trường!

- Ngài giết được 10 thành viên trong Thiên Sứ liên minh, trong đó có chín dân thường và một tân binh cấp hai. Ngài được 5068 điểm kinh nghiệm và được thưởng hai kim tệ!

Một đạo ánh sáng trắng chiếu thẳng lên người Tiêu Ngự kèm theo thanh âm của hệ thống thăng cấp phát ra.

Tiêu Ngự vô cùng ngạc nhiên, hắn nhớ điểm kinh nghiệm của mình mới 11% ở cấp 9 sao lại có thể thăng cấp nhanh như vậy? Tiêu Ngự đảo mắt qua nhìn thấy điểm kinh nghiệm cấp 10 và ở mức 35% , mà ngay cả điểm kinh nghiệm của cấp 10 đều đã tăng gần một nửa.

“Nhiều điểm kinh nghiệm thật!” Tiêu Ngự thầm than một tiếng, con mẹ nó, không ngờ đánh chết người chơi phe đối phương lại có thể tăng nhiều điểm kinh nghiệm như vậy.

Tiêu Ngự suy nghĩ kỹ một chút cũng đã bình tĩnh trở lại, pk tại chiến trường, nếu bị đối phương đánh chết sẽ bị hạ một bậc và rơi mất một kiện trang bị - đây chính là một sự trừng phạt vô cùng nghiêm khắc của hệ thống. Hệ thống vì cổ vũ cho pk lên tại chỗ càng nhiều nguy hiểm thì thưởng càng cao. Mỗi một lần đánh chết một người chơi phe đối phương thì ngoài việc được một kiện trang bị vật phẩm còn có rất nhiều điểm kinh nghiệm. Chính vì điều kiện quá hấp dẫn, nên có rất nhiều người đổ xô về chiến trường.

Đi lại trong giang hồ, phải nhắm nhắm cầm đao trực chém giết, giết đến 4 -5 người chơi phía đối thủ mới bằng một lần bị đồ sát, không khác đánh bạc là bao. Cho nên đấu trường cũng không phải là nơi để “kiếm chác”.

Sau khi được thưởng xong, Tiêu Ngự từ trong dong binh công hội bước ra, hắn lấy thanh trủy thủ cấp 10 thu được lúc trước.

“Chuyển thủ làm bằng răng rắn này lại không thể đổi.”

Tiêu Ngự đem chuyển thủ cấp 10 có màu xanh lam này cầm bên tay phải, tay kia cầm Đao Thoát chuyển thủ.

Bán đi tám bình hạt độc được hiện nay Tiêu Ngự đã có 63 kim tệ, kinh tế khá giả lên được một chút hắn bắt đầu nghĩ đến sắm cho mình một kiện đai lưng chuyên dụng dành cho đạo tặc. Có đai lưng này thì có thể cất giữ chuyển thủ bên hông, sau này chiến đấu có thể bắt ngờ xuất thủ - xác xuất chiến thắng sẽ cao hơn. Nhất định phải mua!

“Hôm nay phải chuyển vị trí thôi!”

Tiêu Ngự nghĩ tới việc này thì hơi buồn một chút, sau này cố chế tạo một chút độc dược xà hạt mang bán mới được.

Tiêu Ngự đang chuẩn bị thoát ra thì hệ thống truyền đến lời nhắc nhở, nghi hoặc, hắn mở ra kiện trang bị của hội đấu giá. Lúc này vài món trang bị người chơi đã bắt đầu được mang ra đấu giá, nhìn thoáng qua thấy một chiến sĩ thuộc bộ tộc cuồng nhân đang xem xét bộ khải giáp màu lam của mình Tiêu Ngự không khỏi ngạc nhiên.

37 kim tệ.

42 kim tệ.

56 kim tệ.

Giá cả vẫn đang tiếp tục được đẩy lên như giá vàng hiện nay vậy. Không thể ngờ rằng một bộ lam trang khải giáp này lại đáng giá như vậy, mỗi lần số tiền được nâng lên là lòng của Tiêu Ngự lại nhảy lên một cái, “con mẹ nó - tiền cả đấy chứ có phải *** chó đâu”.

“Xem ra người chơi ở trong chiến trường còn nhiều tiền hơn so với ta tưởng tượng.” Tiêu Ngự trầm ngâm.

Lợi ích từ chiến trường thu được nhiều như vậy, những người chơi đẳng cấp cao mỗi ngày thu được một con số khổng lồ là kinh người, bọn họ có thể thu được rất nhiều trang bị vật phẩm, rồi mang đến hội bán đấu giá để bán cho những người chơi ở đẳng cấp thấp hơn những trang bị họ còn thiếu. Đối với những người chơi này thì kiếm tiền quá dễ dàng, bọn họ cũng không hề quan tâm mà bỏ ra cả một chút tiền để mua một ít trang bị thuộc tính tốt hơn cho mình. Hơn nữa bộ áo giáp màu lam ở chiến trường hệ này không hề nghi ngờ có độ hấp dẫn cực lớn, nâng cao phòng ngự vật lý công kích, có thể nói là rất khó tìm được trang bị thuộc tính tương đương, nên mọi người đổ xô vào cũng không có gì khó hiểu.

“Tiếp tục đi, giá càng cao càng tốt.”

Tiêu Ngự đã thoát ra ngoài, lúc thoát ra thì giá của bộ áo giáp màu lam này đã lên tới con số 63 kim tệ và vẫn chưa có ý định dừng lại. Có thể bán được với giá cao như vậy Tiêu Ngự vô cùng sung sướng, ngoài bộ áo giáp màu lam này ra thì vài món đồ trang bị màu xanh biếc cũng đều lên tới hơn 10 kim tệ một món.

“Ta phát tài rồi, vấn đề tiêu xài trong thời gian tới không phải lo nữa.” Tiêu Ngự vui vẻ tươi cười.

78. Chương 78: Nơi Ở Mới. (*)

Tiêu Ngự thoáng nhìn Tiểu Vũ đang thu dọn đồ đạc, cho hết cả vào trong rương hành lý. Trong rương phần lớn là sách vở của Tiểu Vũ và quần áo của bọn họ, còn có cả một cái mũ đồ chơi. Bọn họ thực sự chẳng có gì đáng giá để mang đi cả.

- Chúng ta đi thôi! - Tiêu Ngự nhắc cái rương gỗ lên, nói.

- Ừm! - Tiểu Vũ thấp giọng đáp.

Đi ra cửa phòng, Tiêu Ngự quay đầu thoáng nhìn lại căn phòng gỗ thấp này, trong lòng có chút mất mát. Căn phòng này dù có chút cũ nát nhưng hần và Tiểu Vũ đã cùng sống ở đây suốt hơn mười năm. Nơi đây đã trở thành người bạn thân của hần rồi. Chính căn phòng gỗ thấp này đã chứng kiến rất nhiều vui buồn của Tiêu Ngự, những mốc thăng trầm, nhưng niềm vui và nỗi buồn trong cuộc sống cùng với muội muội.

Tiêu Ngự lưu luyến nhìn thoáng qua cửa phòng, trong lòng không khỏi có chút buồn bã.

“Cuộc sống sẽ càng ngày càng trở nên tốt hơn”. Tiêu Ngự trầm ngâm, chỉ cần trong lòng có niềm tin, nhất định sẽ có thể thành công. Không thể tiếp tục để Tiểu Vũ ở nơi như thế này nữa, đương nhiên cũng không thể ở mãi trong nhà người khác, cần phải cố gắng kiếm tiền, mua nhà của chính mình!

- Đi thôi! - Tiêu Ngự mang chiếc rương, đi về phía trước.

- Ca, Tiểu Vũ sẽ nỗ lực để cuộc sống của huynh được tốt hơn! - Tiểu Vũ nhìn bóng lưng rộng dầy của Tiêu Ngự, trong mắt chợt lóe lệ quang.

Cùng Tiểu Vũ đi qua một con phố lớn phồn hoa, nơi ở của Tiêu Ngự và Tiểu Vũ vốn ở ngoại thành, đi khoảng gần một giờ thì tới khu giáp ranh. Cảnh sắc xung quanh dần trở nên đẹp đẽ hơn, ven đường có đủ loại cây cao lớn.

- Nơi này chẳng phải là hướng trường muội học sao? - Tiêu Ngự hỏi.

- Ừm, chỗ Lam Hình tỷ tỷ sống chỉ cách trường học của muội hơn mười phút đi bộ thôi! - Tiểu Vũ đáp.

- Vậy sau này muội sẽ không cần phải chạy vội vàng vì đường xa nữa.

Tiêu Ngự vui mừng nói rồi nhìn các con đường xung quanh một chút:

- Đường này chẳng phải là đi tới Phong Lâm tiểu khu sao? - Tiêu Ngự vẫn nhớ rõ, Phong Lâm tiểu khu vốn là khu biệt thự xa hoa, đắt tiền nhất trong các khu dân cư, không có một vài ngàn vạn, đừng mơ mua một phòng ở đó.

- Lam Hình tỷ tỷ sống ở một biệt thự trong khu Phong Lâm! - Tiểu Vũ nói, hai mắt đỏ hồng.

Trái tim Tiêu Ngự trầm xuống, Triệu Lam Hình chỉ lấy bọn họ 300 tiền thuê phòng. 300 đồng tiền chỉ sợ chẳng mua nổi một viên gạch trong khu biệt thự Phong Lâm. Đây là nhân tình lớn như thế nào, còn ai mà không rõ nữa chứ?

- Ca, muội biết huynh không muốn nợ nhân tình Lam Hình tỷ tỷ. Chờ muội tìm được việc, kiếm được tiền rồi sẽ trả lại cho Lam Hình tỷ tỷ! - Tiểu Vũ kéo tay Tiêu Ngự, nói.

Tiêu Ngự thở dài. Nếu như biết Triệu Lam Hình ở tại biệt thự Phong Lâm, Tiêu Ngự sẽ chẳng bao giờ đồng ý chuyển đi. Bây giờ đã đáp ứng rồi, Tiêu Ngự cũng chỉ có thể kiên trì tới cùng thôi. Tiêu Ngự trù mèn vuốt đầu Tiểu Vũ, khẽ thở dài:

- Đi thôi!

Một chiếc Lamborghini màu đen dừng lại bên người Tiêu Ngự và Tiểu Vũ.

- Mấy người đã tới rồi, ta đang muốn đi đón đây. Mau lên đây! - Cửa xe mở ra, Triệu Lam Hình đi ra, nói với Tiêu Ngự và Tiểu Vũ.

Triệu Lam Hình không ăn mặc lòe loẹt lắm, một chiếc váy trắng có nếp càng lộ ra vẻ đẹp của nàng, mái tóc bó sau lưng thoạt nhìn vừa nhân tĩnh vừa cao quý, vừa hợp thời trang vừa dịu dàng kín đáo.

Tiêu Ngự hơi dời ánh mắt đi, có vẻ hơi ái ngại. Tiêu Ngự không thể không thừa nhận, khi Triệu Lam Hình từ trên xe đi xuống, luồng cảm giác kinh diễm khiến trống ngực Tiêu Ngự chọt nhanh thêm vài phần. Nàng tựa như một nữ thần ở cao cao tại thượng.

So với Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự quả là nhỏ bé, thấp kém. Hào quang của nàng khiến Tiêu Ngự không dám ngẩng lên nhìn.

- Lam Hình tỷ tỷ, hôm nay tỷ thật là xinh đẹp! - Tiểu Vũ kéo cánh tay trắng nõn như ngọc của Triệu Lam Hình, vui mừng nói.

- Tiểu Vũ muội muội mới là xinh đẹp nhất! - Triệu Lam Hình nhéo khuôn mặt trắng trẻo của Tiểu Vũ, vừa nói vừa thoáng nhìn Tiêu Ngự. Tiêu Ngự mắt hờn nhìn về phía rừng cây bên cạnh. Không biết tại sao, nhìn bóng dáng cô đơn của Tiêu Ngự có một loại cảm giác làm người ta tan nát cõi lòng.

- Ta đến giúp người cất hành lý nhé! - Triệu Lam Hình nói, đưa tay định tiếp lấy cái rương trong tay Tiêu Ngự.

- Cứ để ta tự mang đi! - Ngón tay của Triệu Lam Hình chỉ vừa chạm đến da tay của Tiêu Ngự đã khiến tâm thần Tiêu Ngự rung động, bất chợt tay phản xạ có điều kiện, nói.

Về mặt Tiêu Ngự vĩnh viễn bình tĩnh như vậy, vẫn luôn giữ khoảng cách với tất cả mọi người, làm cho người ta không thể nhìn thấu được nội tâm của hắn. Trong hơn mười năm sống gian khổ, Tiêu Ngự đã sớm học được cách che giấu tâm tình ở tận đáy lòng. Trừ Tiểu Vũ ra, Tiêu Ngự sẽ không cho bất kỳ ai mở cánh cửa nội tâm hắn.

- Được rồi! - Triệu Lam Hình đáp, mở cốp xe ra.

Tiêu Ngự bỏ hành lý vào cốp xe.

Tiêu Ngự và Tiểu Vũ ngồi vào trong xe. Tiêu Ngự có chút trầm mặc. Đối với việc đến ở nhà người khác, Tiêu Ngự vẫn có chút tâm lý nặng nề, chỉ khi thấy Tiểu Vũ và Lam Hình chuyện phiếm với bộ dáng cao hứng, hắn mới mỉm cười vui vẻ.

Nơi Triệu Lam Hình ở là một biệt thự ba tầng, có ba phòng ở, phòng vệ sinh, phòng bếp, phòng tập thể hình, phòng khách và đầy đủ mọi thứ, lại còn có một vườn hoa nhỏ rộng khoảng 50-60 mét vuông rất xa

hoa. Điều duy nhất không được hoàn mỹ là hoa viên có vẻ có chút bừa bộn. Triệu Lam Hình hiển nhiên không để ý đến chuyện đó.

- Ta và Tiểu Vũ muội muội ở tại phòng trên lầu hai, người ở phòng lầu ba này, người cảm giác thế nào? - Triệu Lam Hình bố trí chỗ ở ba người, nhìn Tiêu Ngự, nói. Tổng cộng có ba phòng, hai người ở trên lầu hai, Triệu Lam Hình muốn gần gũi Tiểu Vũ một chút để có thể trò chuyện thường xuyên.

- Ta không ý kiến! - Thực ra Tiêu Ngự chẳng tính toán gì, điều kiện ở đây tốt hơn nhiều so với nơi ở trước kia của hắn và Tiểu Vũ.

- Đây là phòng tắm, đây là phòng bếp, đây là phòng vệ sinh! - Triệu Lam Hình đem Tiêu Ngự và Tiểu Vũ đi thăm quan một chút để quen với môi trường mới.

Tiêu Ngự và Tiểu Vũ cất đặt hành lý xong xuôi, coi như tạm thời bố trí ổn thỏa ở đây.

79. Chương 79: Hải Tộc Thuỷ Hệ Ma Pháp Sư.(*)

Phía trước căn phòng có một ban công. Phòng của Tiêu Ngự ở lầu ba, đứng trên ban công có thể thấy được toàn bộ cảnh sắc đẹp đẽ xung quanh khu biệt thự.

Nhìn rừng cây rậm rạp phía trước, sương sớm vẫn chưa tan, Tiêu Ngự hít một hơi thật sâu. Không khí ở đây rất tươi mát, khác hẳn so với sự huyên náo của thành phố lớn, khiến tâm linh người ta trở nên an tĩnh hơn nhiều.

Nhớ tới cuộc sống ở xóm nghèo, khi đến đây như được tái sinh, hết thấy đều là mới tinh, khiến Tiêu Ngự sinh ra khát vọng cực độ đối với vật chất. Ta muốn cho muội muội cũng được lớn lên trong cuộc sống như vậy.

Tiêu Ngự quay đầu nhìn lại trong phòng. Chiếc mũ đồ chơi đang nằm lẳng lẳng bên giường của hắn. Đây là con đường duy nhất của Tiêu Ngự.

- Ca, muội đi học đây!

Tiểu Vũ đứng ở lầu dưới hô vọng lên trên ban công.

- Đi đi, trên đường hãy cẩn thận một chút!

- Muội biết rồi, Lam Hình tỷ tỷ gọi huynh xuống ăn cơm!

- Ừm!

Tiêu Ngự nghe Tiểu Vũ nói, trong lòng dâng lên một cảm giác phức tạp kỳ quái. Sau khi dọn đến đây, Triệu Lam Hình dường như đột nhiên biến thành người nhà của Tiêu Ngự và Tiểu Vũ, mặc dù Tiêu Ngự vẫn có chút xa lạ đối với nàng.

Tiêu Ngự đi từ trên lầu xuống, phòng bếp ở lầu một, bên cạnh phòng khách. Tiêu Ngự nhìn vào trong phòng bếp, Triệu Lam Hình đang đeo một cái tạp dề màu trắng, bận rộn làm việc. Trong bệnh viện, Triệu Lam Hình là một bác sỹ lão luyện. Ở ngoài đời, nàng là một người con gái thanh xuân tao nhã. Còn lúc này, nàng lại giống như một hiền thê lương mẫu (mẹ hiền dâu thảo).

Ai cưới được nàng, phỏng chừng sẽ rất hạnh phúc. Có điều Tiêu Ngự hoàn toàn không dám liên tưởng gì tới mình. Trước khi có một thực lực kinh tế nhất định, Tiêu Ngự sẽ không dám theo đuổi con gái, bởi vì Tiêu Ngự sẽ không thể đem lại hạnh phúc cho các nàng. Thấy Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự đột nhiên nhớ lại Yến Lâm khi còn bé. Trái tim Tiêu Ngự hơi thất lại, thở dài một hơi mới bình phục lại tâm tình được một chút.

Triệu Lam Hình bỏ tạp dề xuống, bưng hai bát cháo từ trong phòng bếp ra. Sau khi về đến nhà, nàng đã thay một bộ váy màu đỏ mặc trong nhà cho thoải mái. Chiếc váy hoàn mỹ bao lấy những đường cong tuyệt đẹp của nàng. Tay áo rất ngắn, cánh tay tinh tế thon dài như bạch ngọc, trắng nõn không chút tì vết. Khuôn mặt xinh đẹp không trang điểm phấn son có một khí chất tao nhã cao quý.

Đôi mắt Tiêu Ngự không khỏi dừng lại trên khuôn mặt trắng nõn của Triệu Lam Hình trong chốc lát. Triệu Lam Hình rất xinh đẹp, đủ để cho trái tim rất nhiều người phải xáo động, Tiêu Ngự cũng không ngoại lệ.

- Gà xé phay trứng muối ta làm đó, ném thử đi.

- Ủm!

Tiêu Ngự đáp, ném một miếng, mùi vị rất ngon. Không ngờ Triệu Lam Hình lại có tay nghề cao như vậy.

- Ngon lắm!

- Cảm ơn đã khích lệ. Người cũng không cần khách sáo, sau này cứ coi như đây là nhà mình đi.

Triệu Lam Hình thản nhiên cười, nụ cười xinh tươi như hoa nở, chỉ trong nháy mắt cũng đủ lay động lòng bao người người.

Tiêu Ngự trầm mặc xuống, không nói gì. Bầu không khí có chút im lặng khó tả.

Triệu Lam Hình rất nhạy cảm, cảm nhận thấy Tiêu Ngự vẫn chưa thả lỏng lòng mình. Bề ngoài Tiêu Ngự rất bình tĩnh, trầm mặc nhưng sự tự ái trong lòng rất cao. Bất đắc dĩ phải sống nhờ ở nhà người khác, chắc chắn trong lòng Tiêu Ngự sẽ chẳng dễ chịu gì.

- Được rồi, nghe Tiểu Vũ nói người chơi Truyền thuyết Ân Trạch Tư!

Triệu Lam Hình đột nhiên dừng đĩa, nhìn Tiêu Ngự nói, cố ý tìm đề tài mới để gỡ bỏ tình trạng xấu hổ kia.

- Đúng vậy.

- Cũng là Tà Ác liên minh?

- Ủ!

Tiêu Ngự đáp. Hẳn nhớ Tiểu Vũ đã nói Triệu Lam Hình đã từng chơi Truyền thuyết Ân Trạch Tư.

- Người lựa chọn nghề nghiệp gì? Cấp mấy?

- Vong linh đạo tặc, cấp mười.

- Ta là một hải tộc thủy hệ pháp sư.

- Hải tộc?

Tiêu Ngự sững sốt một chút. Thực ra hẳn chưa từng nghe nói về chủng tộc này, có lẽ là một chủng tộc đặc biệt.

- Ta cũng là ngẫu nhiên thôi. Chủ thành của chủng tộc chúng ta ở Tử Vong chi hải lý, thiên phú là hô hấp dưới nước và chuyên tinh thủy hệ ma pháp. Trừ người trong tộc, rất ít người có thể tới được chủ thành của chúng ta.

Triệu Lam Hình dịu dàng nói.

Việc này khiến Tiêu Ngự biết thêm một ít kiến thức. Không ngờ Tà Ác liên minh còn một chủng tộc như vậy.

- Ta cũng cấp mười, lần tới có cơ hội sẽ tới gặp người!

Triệu Lam Hình cười nhẹ, bộ dáng quyến rũ khiến Tiêu Ngự thoáng ngây người. Điệu cười của Triệu Lam Hình quả thật rất động lòng người.

Không ngờ cấp bậc của Triệu Lam Hình cũng cao như vậy, nhìn bộ dáng thì thực lực của nàng trong trò chơi cũng không yếu. Tiêu Ngự thầm xấu hổ, lúc Tiểu Vũ nói Triệu Lam Hình cũng chơi trò này, Tiêu Ngự còn rất chủ quan cho rằng cấp bậc của Triệu Lam Hình chắc là không cao mấy, xem ra là hoàn toàn sai.

Truyền thuyết Ân Trạch Tư có chút khác các trò chơi khác chính là trò chơi chia làm đêm tối và ban ngày. Trò chơi và hiện thực đảo ngược ngày đêm nên sẽ không ảnh hưởng tới công việc của người chơi. Thời gian chơi của mọi người bình thường đại khái là giống nhau theo các nghề nghiệp nên Triệu Lam Hình và Tiêu Ngự có cấp bậc tương đương cũng là rất bình thường.

- Ủ!

Tiêu Ngự đáp.

Nghe Tiêu Ngự trả lời, Triệu Lam Hình có chút bực mình bĩu môi. Người này quả thực là một người gố, chính mình cố ý trò chuyện về đề tài mà Tiêu Ngự cảm thấy hứng thú, kết quả là Tiêu Ngự luôn ầm ừ, câu trả lời dài nhất cũng không quá sáu bảy chữ.

- Làm sao vậy?

Tiêu Ngự hỏi, nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình. Bộ dáng tức giận của Triệu Lam Hình giống như một tiểu cô nương đang nổi giận.

- Không có gì, ăn cơm đi.

Triệu Lam Hình thở hổn hển nói.

Không biết tại sao Triệu Lam Hình tức giận, mới vừa rồi còn tươi tỉnh như vậy, tính tình thay đổi như thời tiết. Tâm tư của phụ nữ quả thật là nhìn không thấu. Tiêu Ngự cúi đầu tiếp tục ăn.

80. Chương 80: Vết Sẹo.(*)

Tiêu Ngự nói, cầm lấy bát đi về phía phòng bếp.

- Không cần khách khí như vậy, cứ để ta làm cho!

Triệu Lam Hình nhanh nhẹn định lấy cái chén trong tay Tiêu Ngự nhưng vẫn không kịp, Tiêu Ngự đã đi vào phòng bếp.

Ở nhờ trong nhà người khác, Tiêu Ngự phải làm chút gì đó.

- Hôm nay người không phải đi làm à?

- Ừ, hôm nay nghỉ.

Thoáng nhìn bóng lưng Tiêu Ngự đang bận rộn trong phòng bếp, Triệu Lam Hình ngồi trên ghế sa lon, bấm điều khiển bật TiVi có chút không tập trung. Nói thật, nàng quả thật có chút không quen với việc sinh hoạt trong một mái nhà cùng với một người đàn ông.

Từ trong phòng bếp truyền đến tiếng nước chảy, Triệu Lam Hình mỉm cười, không nghĩ tới hẳn là một đại nam nhân lại chịu làm việc nhà, thật đúng là ở đâu cũng hòa nhập được.

- Tiêu Ngự, có thể hỏi chuyện người một chút được không?

Triệu lam Hình hơi cao giọng để Tiêu Ngự trong phòng bếp có thể nghe được.

- Chuyện gì?

- Người cũng có thể không cần trả lời.

Triệu Lam Hình hơi ngừng lại.

- Nói đi.

- Ta rất tò mò, tại sao người lại có vết sẹo trên ngực kia?

Triệu Lam Hình chần chờ một chút nói. Nhìn theo góc độ y học chuyên nghiệp thì trúng một đao như vậy, Tiêu Ngự chắc hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng Tiêu Ngự vẫn đang sống rất khỏe mạnh, chỉ có thể nói mạng hắn rất lớn.

Nghe Triệu Lam Hình hỏi, động tác của Tiêu Ngự chợt ngừng lại, thản nhiên nói:

- Khi đó mười lăm, mười sáu tuổi, còn trẻ xốc nổi, xảy ra tranh chấp với lưu manh trên đường, bị chọc phải một đao!

Triệu Lam Hình nhìn Tiêu Ngự trong phòng bếp, nàng không tin chuyện lại đơn giản như vậy. Hiển nhiên là Tiêu Ngự không muốn nói.

- Lúc ấy tình huống chắc hẳn là rất nguy hiểm nhỉ?

- Người định dùng ta để nghiên cứu tri thức y học đấy à?

Tiêu Ngự hờ hững nói.

- Không ngờ người cũng biết nói đùa, ta còn nghĩ người là kẻ đầu gỗ cơ đấy. Ta chỉ hơi tò mò, kể lại tình hình khi đó một chút đi.

Triệu Lam Hình ghé vào trên ghế sa lon, cười quyến rũ, nói.

Tiêu Ngự trầm mặc hồi lâu, nói:

- Lúc ấy thanh đao đó đã đâm vào tim ta, bác sỹ nói ta sống được quả thực là tính mạng kỳ tích, ông ta cũng không có cách nào giải thích.

- Lúc ấy chắc hẳn là người rất sợ hãi nhỉ?

Triệu Lam Hình rất khó tưởng tượng một người trong tình huống đó sẽ nghĩ gì. Nếu như là nàng chắc chắn sẽ cực kỳ sợ hãi.

Tiêu Ngự lắc đầu cười, tiếp tục cúi đầu nhanh nhẹn rửa bát, giọng rất bình tĩnh:

- Cũng không nghĩ nhiều lắm, chung quanh rất đen, không nhìn thấy gì cả, khi đó trong lòng ta chỉ tự nói, ta còn muội muội, ta không thể chết được, nếu ta thực sự chết đi như vậy, ai sẽ chăm sóc muội muội của ta. Kết quả là ta thực sự không chết.

Mặc dù Tiêu Ngự nói rất bình thản, nhưng có thể tưởng tượng lúc đó Tiêu Ngự phải ý chí như thế nào mới có thể thể đối mặt với uy hiếp của cái chết. Tình cảm huynh muội của Tiêu Ngự và Tiểu Vũ khi đó khiến tâm tình Triệu Lam Hình bỗng dưng trở nên xúc động.

- Tiểu Vũ thực hạnh phúc có một ca ca như người! - Tâm của Triệu Lam Hình như sóng triều, giọng khe run, nói.

Tiêu Ngự cười cười không nói gì nữa.

Trầm mặc hồi lâu, Tiêu Ngự cầm chén đã rửa sạch đi ra khỏi phòng bếp.

Triệu Lam Hình cuộn mình nằm nghiêng trên ghế sa lon, bộ dáng có chút lười biếng như một con mèo nhỏ, hai tay ôm đầu gối, cánh tay ngọc trắng nõn quần lầy bấp chân thộn dài, giống như một pho tượng Vệ Nữ (Venus) hoàn mỹ, không chỗ nào không phát ra khí chất thành thực và quyến rũ.

Khi ở trong nhà, Triệu Lam Hình có một hương vị khác, loại hương vị này khiến tất cả nam nhân lâm vào mê muội. Nếu có một thê tử như vậy, chắc hẳn sẽ rất hạnh phúc, Tiêu Ngự không tự chủ được trầm nghĩ.

Quần áo của Triệu Lam Hình có chút giản dị, khi nằm nghiêng, quần áo hơi lệch đi, có thể thấy khe rãnh sâu thẳm và một mảng lớn trắng như tuyết trên lồng ngực của Triệu Lam Hình, trông ngực Tiêu Ngự trở nên dồn dập.

Bất cứ nam nhân nào nhìn thấy Triệu lam Hình lúc này cũng đều sinh ra cảm giác khát vọng muốn ôm nàng vào lòng, Tiêu Ngự cũng không ngoại lệ.

Tiêu Ngự cố gắng xua đuổi ý nghĩ xấu xa đó ra khỏi đầu, dời ánh mắt đi, ngồi xuống bên cạnh ghế sa lon.

- Người thì sao, mọi người trong nhà người đều chuyển sang nơi ở mới, tại sao người không đi?

Tiêu Ngự cũng cảm thấy kỳ quái đối với vấn đề này.

- ... tất cả thành phố đều trống rỗng, kinh tế hỗn loạn, là một bác sỹ, ta ở lại có thể giúp đỡ được rất nhiều người, không phải vậy sao?

Triệu Lam Hình nhìn Tiêu Ngự chốc lát, mỉm cười, cúi đầu, không biết là đang suy nghĩ gì.

Mục tiêu của Triệu Lam Hình quả thực là vĩ đại, Tiêu Ngự không phát biểu bất cứ ý kiến nào. Mục đích sinh tồn của hắn chỉ là sống sót, làm cho muội muội được sống tốt, chỉ vậy mà thôi.

Nói chuyện một vài đề tài với Triệu Lam Hình, mặc dù Tiêu Ngự vẫn ít nói như trước, nhưng so với vẻ xa lạ khi mới gặp thì hai người đã trở nên quen thân hơn một chút.

- Một mỗi quá rồi, đêm qua phải trực ban, ta phải đi ngủ chút đây! - Triệu Lam Hình giãn ra một chút, duỗi cái lưng mệt mỏi, đánh một giấc. Bởi vì khoảng cách tương đối gần, vóc dáng tuyệt đẹp của Triệu lam Hình hiện ra hoàn toàn trước mặt Tiêu Ngự, bộ dáng biếng nhác gợi cảm tỏa ra sức hấp dẫn vô tận.

- Ta lên lầu, có chuyện gì người cứ bảo ta!

Tiêu Ngự nói với Triệu Lam Hình, đứng lên, có chút chạy trốn chết.

Tiêu Ngự đi rất vội, Triệu Lam Hình hơi nghi hoặc thoáng nhìn bóng lưng Tiêu Ngự. Tiêu Ngự chạy nhanh như vậy làm gì?

Triệu Lam Hình cúi đầu thoáng nhìn qua cổ áo, có thể là mới vừa rồi ngồi lên ghế sa lon không cẩn thận, chiếc nút áo trên cổ rơi ra, lộ ra da thịt trắng nõn, xuân quang lộ ra.

May là bên trong vẫn còn một món đồ, nếu không thì mất mặt, khuôn mặt trắng nõn của Triệu Lam Hình bỗng ửng hồng tới tận bên tai, nóng bỏng.

Người này chần chẫn đã nhìn thấy toàn bộ, nếu không cũng sẽ không chạy nhanh như vậy, rõ ràng là chột dạ. Triệu lam Hình cắn hàm răng trắng ngà, thầm oán giận. Nhưng cũng không thể trách Tiêu Ngự được, vừa rồi hoàn toàn là do chính cô ta không cẩn thận.

Một nam nhân vào nhà, đương nhiên là không giống với bình thường, nhưng Triệu Lam Hình nhất thời vẫn chưa quen, vẫn giữ thói quen cũ, chịu thua thiệt thì cũng chỉ có thể tự nhận là xui xẻo.

- Người này thoát nhìn có vẻ ngốc nghếch, nhưng thực tế cũng không thành thật! - Triệu Lam Hình thở hổn hển nghĩ.

Từ dưới lầu đi lên, Tiêu Ngự vẫn cảm giác một mảng sáng trắng trước mặt, trong lòng không ngừng kinh hoàng. Triệu Lam Hình xinh đẹp, dịu hiền, đầy nữ tính như vậy, nếu Tiêu Ngự không hề có chút ý niệm mơ tưởng nào trong đầu thì mới gọi là kỳ quái.

- Si tâm vọng tưởng cái gì?

Tiêu Ngự tự cười giễu. Triệu Lam Hình đơn giản là không cùng đẳng cấp với mình. Triệu Lam Hình đem mình và Tiểu Vũ về ở cùng trong nhà, một mặt là vì yêu thích Tiểu Vũ, mặt khác đúng là vì đồng cảm với cảnh ngộ của Tiêu Ngự và Tiểu Vũ, nếu tự mình đa tình sẽ chỉ tự rước đến phiền não. Hơn nữa, có khi người ta đã có bạn trai từ lâu rồi. Có lẽ nếu xếp những người theo đuổi Triệu Lam Hình phải dài từ đây tới khu phố trung tâm, với điều kiện của mình, đơn giản là khó có khả năng.

Tiêu Ngự đi lên lầu, về tới phòng mình.

Lòng ngực có chút bức bối, Tiêu Ngự khẽ thở dài một hơi, nằm trên giường, nhìn trần nhà một hồi, đội mũ giáp lên.

P/S: Đáng nhẽ còn thêm tám chục chương nữa nhưng mà mình bị tắc ở chương 81 do tên Thất Bại cảm, đúng là Thất Bại mà :110:. Mong các bạn thông cảm.

- Do truyện gần như chỉ có mình mình và ongiana dịch và biên nên nếu có nhiều sai sót mong mọi người thông cảm.

- Đợt boom tới đây là kết thúc chúc mọi người ngon miệng :00 (20):

81. Chương 81: Kỹ Năng Mới.(*)

Đăng nhập trò chơi, Tiêu ngự xem xét qua loa một chút, sau đó mới đọc phần nhắc nhở của hệ thống.

Hệ thống: Phong Hành Hộ Thủ của bạn đã được bán ra, bạn đạt được 17 kim tệ.

Hệ thống: Liệt Hoả Trường Ngoạ của bạn đã được bán ra, bạn đạt được 11 kim tệ.

Vài món trang bị lục trang đều đã được bán ra, nhận được không ít kim tệ, Tiêu Ngự vội vàng nhìn kiện trang bị khải giáp của cường nhân chiến sĩ xem bán được giá bao nhiêu, tiếp tục nhìn phía dưới bảng hệ thống thông báo.

Hệ thống: Lam Lâm Khải Giáp của bạn đã được bán ra, bạn thu được 72 kim tệ.

Nhìn thấy con số này, Tiêu Ngự có chút giật mình không ngờ trang bị lam trang này lại bán được nhiều tiền như vậy, nhìn thoáng qua hành trang của mình, trong đó đã có tới 167 kim tệ, đây là lần giàu có nhất của hắn từ trước tới giờ.

“Level 10 rồi, nên đi học tập thêm kỹ năng, còn phải thăng cấp kỹ năng Tiềm Hành lên nữa.” Tiêu Ngự hướng đến đạo tặc công hội trong Minh Dạ Thành đi tới, Minh Dạ thành vào ban đêm đèn hoa rực rỡ, nhưng bởi vì tác dụng của Tử Vong Thiên Mạc- Bầu trời tử vong- nên cả thành phố vẫn có chút u ám như cũ.

Xuyên qua mấy con hẻm nhỏ không có nhiều người lai vãng rồi cuộc Tiêu Ngự cũng tìm được đạo tặc công hội tọa lạc tại một góc khuất trong thành phố.

“Vị trí của đạo tặc công hội này thật đúng là rất bí mật.” Tiêu Ngự nghĩ, đi vào đạo tặc công hội, trong đạo tặc công hội lúc này đã có mấy người chơi lai vãng, bố trí trong công hội không khác biệt với dòng bình công hội lắm.

“Không nghĩ tới trong đạo tặc công hội cũng phát hành nhiệm vụ.” Tiêu Ngự đi tới nơi phát hành nhiệm vụ của đạo tặc công hội dừng chân nghỉ ngơi.

Nhiệm vụ số 13950: Âm sát bách phu trưởng Ốc Khắc của Thiên Sứ liên minh, khen thưởng Hộ Thối trong truyền thuyết do vong linh cao cấp chú tạo sư Sở Thác Mỗ chế tạo.

Nhiệm vụ số 18392: Âm sát đội trưởng Áo Thác - tân binh tam giai - của Thiên Sứ liên minh, khen thưởng khải giáp tử trang cấp 37 của đạo tặc.

Nơi phát hành nhiệm vụ này phần lớn đều là các nhiệm vụ âm sát cả, còn có một bộ phận là nhiệm vụ thu thập dược thảo, độ khó thì không cần phải nói, muốn tiếp nhận những nhiệm vụ này cần ít nhất ba mươi cấp. Nhìn những khen thưởng nhiệm vụ, Tiêu Ngự hoa cả mắt, bất kỳ kiện vật phẩm nào trước mắt hắn đều không thể với tới.

“Không biết có nhiệm vụ nào thích hợp với cấp bậc này không.” Tiêu Ngự nghĩ, tiếp tục lật xem các nhiệm vụ khác.

Nhiệm vụ số 38506: Đi tới một huyết động âm u phía trước Phong Dư Hạp Cốc tìm kiếm Tuyết Lan thảo, thời gian nhiệm vụ là mười ngày, khen thưởng sách kỹ năng của đạo tặc – Đột Tiến, Phong Tốc Ngoại trang bị tử trang cấp 20 của đạo tặc. Nhiệm vụ thất bại trừng phạt, vinh dự - 20. Thời gian chấm dứt phát hành nhiệm vụ còn có hai giờ.

Nhiệm vụ này có giới thiệu chi tiết Phong Dư Hạp Cốc, đó là khu vực của quái cấp hai mươi tụ hợp, âm u huyết động có đông đảo Địa Huyết Nhân cấp hai mươi, tình huống bên trong thì phi thường phức tạp.

“Vinh dự - 20 điểm, trừng phạt nhiệm vụ thất bại như vậy cũng không quá nặng.” Tiêu Ngự lật xem bảng nhiệm vụ một chút, nhiệm vụ này là đơn giản nhất trong đây rồi, nhiệm vụ được khen thưởng một sách kỹ năng của đạo tặc cùng một kiện trang bị giấy tử trang cấp 20, đối với Tiêu Ngự là hấp dẫn cực lớn.

“Thử xem sao.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, thời gian nhiệm vụ là 10 ngày, hắn có đủ thời gian, hơn nữa chỉ qua hai giờ nữa là nhiệm vụ biến mất.

Hệ thống: bạn tiếp nhận nhiệm vụ số 38506, tìm kiếm tuyết lan thảo.

Sau khi tiếp nhận nhiệm vụ này, Tiêu Ngự hướng tới đạo sư đạo tặc ở trong một xó xỉnh của đạo tặc công hội.

“Học tập kỹ năng cấp 10 không ngờ lại đắt như vậy.” Kỹ năng cấp mười là bắt buộc phải thu phí mới được học, Tiêu Ngự bất đắc dĩ chỉ có thể ngoan ngoãn trả tiền.

Hệ thống: Kỹ năng Tiềm Hành của bạn đã thăng tới cấp 4.

Hệ thống: Bạn học được kỹ năng đạo tặc – Tật phong Bộ, khẩu trừ 12 kim tệ.

Hệ thống: Bạn học được kỹ năng của đạo tặc – Tạc Kích, khẩu trừ 27 kim tệ.

Hệ thống: Bạn học được kỹ năng của đạo tặc – Giáo Sát, khẩu trừ 22 kim tệ.

Nhanh như vậy đã mất tới hơn 60 kim tệ, Tiêu Ngự lòng đau như cắt, chỉ riêng tiêu tốn cho các kỹ năng đã làm cho rất nhiều người chơi không thể chấp nhận được, may mắn hắn có thể bán mấy món đồ ra kiếm chút lời, nếu không ngay cả tiền học kỹ năng cũng không đủ.

Tiêu Ngự nhìn qua phần giới thiệu của mấy kỹ năng một chút.

Tật Phong Bộ: kỹ năng cấp bậc 1. Hiệu quả kỹ năng: cường ẩn – mạnh mẽ ẩn thân - trong chiến đấu, tốc độ gia tăng x%, sau khi cường sẽ vô địch trong một giây. Tật Phong Bộ là kỹ năng chạy trốn không tồi chút nào, khi gặp phải nguy hiểm so với Độn Hình thì tốt hơn một chút.

Tạc Kích: kỹ năng cấp bậc 1, liên kích. Hiệu quả kỹ năng: tạo tăng x thương lại cho đối thủ đồng thời đánh choáng đối phương. Mục tiêu phải đối mặt bạn. Bất cứ thương tổn gì tạo ra cho mục tiêu sau đó đều sẽ giải trừ trạng thái choáng váng. Tạc Kích là kỹ năng đánh choáng đối phương ở chính diện, trong lúc đối địch có thể đánh cho đối phương bị choáng tạo cho đạo tặc có thời gian chạy trốn hoặc tiếp tục chiến đấu, khi gặp nguy hiểm thì nhanh chóng đánh choáng đối phương sau đó chạy trốn hoặc vòng ra sau lưng địch nhân tấn công.

Giáo Sát: kỹ năng cấp bậc 1. Hiệu quả kỹ năng: liên tục duy trì thương tổn do kỹ năng, Giáo Sát địch nhân, tại y giây tạo thành x điểm thương hại. Phải dùng Tiềm Hành để sử dụng. Đây là kỹ năng liên tục duy trì thương tổn đầu tiên mà Tiêu Ngự học được, kỹ năng kiểu như thế này rất tốt. Nếu như muốn cùng với mục tiêu triển khai chiến đấu lâu dài, sử dụng kỹ năng này là một lựa chọn cực kỳ sáng suốt. Lúc cùng với quái vật tác chiến, tạo cho quái vật thương tổn xuất huyết, trải qua thời gian dài mà tăng điểm tích lũy giá trị thương tổn.

Nhìn thấy kỹ năng này, Tiêu Ngự nhủ lòng may, bởi vì cái kỹ năng này phải cần Tiềm Hành để duy trì, giống như kỹ năng Thâu Tập vậy, nếu như dùng kỹ năng Giáo Sát, sẽ không thể dùng Thâu Tập để làm quái vật hôn mê, sử dụng cái kỹ năng này như thế nào cũng trở thành một vấn đề khó.

Nhìn vào hiệu quả kỹ năng, Tiêu Ngự lằm vào trầm tư.

“ Trong chiến đấu từ từ lĩnh hội đi.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, chỉ dựa vào đầu óc mà tưởng tượng ra thì không thể được, cũng không tìm được căn nguyên của kỹ năng.

Vừa mới học thêm ba kỹ năng, đều là kỹ năng trụ cột của đạo tặc, bằng kỹ năng của Tiêu Ngự thoáng chốc đã trở nên phong phú, chỉ cần lĩnh hội được ba cái kỹ năng này nữa, lực chiến đấu của Tiêu Ngự có thể tăng lên trên phạm vi lớn, gặp tình huống nguy hiểm cũng không phải vì quá ít kỹ năng mà lực bất tòng tâm.

Nghề nghiệp đạo tặc là điển hình trong việc sử dụng kỹ năng vĩnh viễn, kỹ năng càng nhiều, lực chiến đấu càng mạnh, không có kỹ năng, đạo tặc nhiều lắm chỉ có thể tính là một nửa của chiến sĩ, gặp ai đều có thể gặp nguy hiểm.

“ Giáo Sát, Tạc Kích cũng không tệ lắm.” Tiêu Ngự mỉm cười, đột nhiên nghĩ tới một vấn đề, Tạc Kích cũng là kỹ năng liên kích, nếu như sử dụng Tạc Kích cùng Bối Thứ liên nhau, tích lũy điểm số liên kích rồi một chung kết kỹ năng phóng ra, sẽ có hiệu quả như thế nào? Điểm số liên kích hình như là có thể tích lũy hay sao ấy?

Dùng Tạc Kích cùng Bối Thứ tích lũy ra điểm liên kích, sau đó lại dùng Phản Thủ Bối Thứ, sát thương kinh khủng tới bậc nào? Tiêu Ngự không khỏi vì ý nghĩ này mà cảm thấy hưng phấn, có cơ hội nhất định phải thử xem sao.

82. Chương 82: Hạ Cấp Được Hoàn Phong Tốc.(*)

Theo thường lệ trước tiên còn phải đi mua một ít xà hạt thảo, Tiêu Ngự đi tới chợ đấu giá.

Loại xà hạt thảo này cũng không mấy khan hiếm, Tiêu Ngự rất nhanh đã thu thập được mười cây xà hạt thảo.

Đã vào chợ đấu giá Tiêu Ngự tự nhiên là phải xem xét một chút vật phẩm của đạo tặc, có cái gì giá cả hợp lí mình phải nhanh tay mua về.

“Hình như không có một trang bị nào thích hợp” . Tiêu Ngự xem xét một chút, bỏ qua ý định mua trang bị , trong chợ đấu giá phần lớn bán ra đều là trang bị lục trang, so với trang bị trên người hơn kém không được bao nhiêu, dù sao một bộ lam trang tốt cũng là rất ít gặp.

Tiêu Ngự vừa định tắt đi danh sách vật phẩm, đột nhiên nhớ tới một ý tưởng, tìm tòi lại bảng danh sách vật phẩm.

Không biết có phương thức dạy điều chế được hoàn loại tốt hay không? Tiêu Ngự tìm tòi một chút , rốt cuộc cũng tìm được danh sách phương thức dạy điều chế được hoàn, trong danh sách phương thức dạy điều chế được hoàn có rất nhiều phương thức điều chế được bán ra.

Hết thấy các phương thức điều chế được hoàn giá cả đều rất cao, giá cả thấp nhất cũng phải đến năm sáu chục kim tệ.

“Một cái phương pháp điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt cũng có giá tới 376 kim tệ?” Tiêu Ngự xem đến phương pháp điều chế được hoàn trên chợ đấu giá, không khỏi thất thanh, trước mặt Tiêu Ngự là một món đồ vật quý giá nhất.

Hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt hiện tại đối với người chơi mà nói không thể nghi ngờ là phi thường trọng yếu, phương thức điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt tự nhiên các công hội lớn hay đoàn đội lớn đều ra tay tranh đoạt, một khi xuất hiện phương thức điều chế được hoàn hồi phục trong nháy mắt giá cả đã nhanh chóng đẩy lên cao, làm người khác phải khiếp sợ.

Phương thức điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt này giá cả đã lên đến giá 376 kim tệ, cũng không có dừng lại, còn đang tiếp tục tăng lên, có thể sẽ lên đến giá 400 kim tệ.

Ngẫm lại chính mình cũng thật là phung phí, khi không chút suy nghĩ đã đem phương thức điều chế hạ cấp được hoàn cấp hồi phục trong nháy mắt có giá trị 400 kim tệ này để họ .

Tiêu Ngự hướng xuống phía dưới tìm xem, phía dưới phiên đấu giá cũng không có thiếu các loại phương thức điều chế được hoàn khác.

Hạ cấp được hoàn công kích, lực lượng + 15, cận chiến công kích gia tăng 3% , duy trì liên tục trong thời gian 2 phút , giá cả khởi điểm là 133 kim tệ.

Hạ cấp được hoàn hỏa nguyên tố, kháng tính ma pháp hệ hỏa +10, công kích ma pháp hệ hỏa + 3%, giá cả khởi điểm là 121 kim tệ.

Nhìn thấy cách thức đấu giá của hai phương thuốc này, Tiêu Ngự mồ hôi không ngừng rơi ra, ánh mắt cuối cùng lưu lại tại một phương thức điều chế được hoàn còn lại.

Hạ cấp được hoàn phong tốc, tốc độ di chuyển +3. Giá cả khởi điểm là 35 kim tệ.

Tốc độ di chuyển +3 hiệu quả vẫn là rất không tồi, trước mắt được hoàn phong tốc giá cả không thể nào cao, bởi vì nguyên liệu là một vấn đề thiết yếu, được hoàn phong tốc nguyên liệu là là phong đề thảo, loại dược thảo này cũng là nguyên liệu để chế tạo được hoàn gia tăng nhanh nhẹn, trên thị trường đấu giá một gốc cây có giá là 2 kim tệ, vậy nên việc chế tạo một lọ được hoàn phong tốc cấp thấp cần phải có 2 kim tệ trở lên làm kinh phí, chế tạo một vài bình dự trữ sẵn cũng không tệ lắm, nhưng nếu chế tạo với một lượng lớn để bán ra, cũng là rất không có lời.

Tiêu Ngự cẩn thận suy nghĩ lại một lượt, quyết định chụp lấy nó, Tiêu Ngự không định chế tạo hạ cấp được hoàn phong tốc để bán ra, mà là chế tạo vài bình dự trữ sẵn để dùng, dù sao mình trong các trận hỗn chiến, thường thường đi bên bờ sông sao lại không thể ướt giày, chỉ một lần sơ ý tử vong là sự trừng phạt rất nghiêm trọng, nếu như có hạ cấp được hoàn phong này, nói không chừng tại thời điểm mấu chốt còn có thể cứu mình một mạng.

“ 36 kim tệ” Tiêu Ngự bỏ thêm một kim tệ.

“ 37 kim tệ”.

“ 38 kim tệ “ Tiêu Ngự không chút do dự tăng giá lên, sau 2 lần tăng giá, không một ai tiếp tục tăng thêm giá, dù sao tuyệt đại bộ phận các người chơi đều khó có khả năng giống với Tiêu Ngự, hao phí nhiều kim tệ như vậy chỉ để mua phương thức điều chế được hoàn chỉ là vì bản thân mình cần dùng, bọn họ muốn mua còn phải khảo sát nhu cầu của thị trường, chi phí tạo ra được hoàn cùng với giá cả bán ra cũng đã là nhiều vấn đề, hạ cấp được hoàn phong tốc này hiển nhiên không phù hợp với nhu cầu lợi ích của bọn họ, bọn họ cũng chẳng buồn tăng giá lên.

Hệ thống : Người đã mua phương thức điều chế hạ cấp được hoàn phong tốc.

Hệ thống tự động khấu trừ số kim tệ trong hành trang của Tiêu Ngự , Tiêu Ngự ở chợ đấu giá lại mua thêm năm cây phong đề thảo.

Tiền như nước a, tiền vĩnh viễn đều là không đủ. Nhìn số kim tệ trong hành trang nhanh chóng giảm bớt, Tiêu Ngự không khỏi thở dài.

Phải tích lũy một ít kim tệ để dự phòng, không thể lại tiếp tục tiêu tiền nữa, Tiêu Ngự từ chợ đấu giá đi ra , hướng tới phía được sự công hội đi đến.

“Chế tạo một lọ hạ cấp được hoàn phong tốc chỉ cần 10 phút đồng hồ?” Tiêu Ngự nhìn lọ được hoàn phong tốc cấp thấp lẳng lặng nằm trong lòng bàn tay, hệ thống nhắc nhở đã chế tạo thành công hạ cấp được hoàn phong tốc khiến cho tinh thần của hắn mất một lúc mới hồi phục lại.

Chế tạo một lọ hạ cấp được hoàn phục hồi trong nháy mắt cần phải mất 30 phút đồng hồ, chế tạo một lọ độc được xà hạt thảo cần phải mất 20 phút, chế tạo một lọ hạ cấp được hoàn phong tốc cần phải mất 10 phút đồng hồ, nhưng là hoàn thành việc chế tạo được hoàn cũng có thể đạt được một điểm kĩ năng thành thực.

Tiêu Ngự mắt sáng lên, hắn đã nhìn ra giá trị của lọ hạ cấp được hoàn phong tốc, nếu chế tạo một lọ hạ cấp được hoàn phong tốc đơn giản như vậy, tại sao không dùng phương thức điều chế hạ cấp được hoàn phong tốc mà tập luyện kĩ năng cho thuần thực.

Dù là vậy vẫn phải bỏ tiền ra mới được, vậy nên điều cần thiết là phải mua phong đề thảo để chế tạo hạ cấp được hoàn phong tốc.

.

Chỉ tiêu tốn gần một tiếng đồng hồ, Tiêu Ngự đã hoàn thành năm lọ hạ cấp được hoàn phong tốc, đạt được năm điểm kĩ năng thuần thực.

“Đến buổi tối hôm nay có thể đem kĩ năng ma được học đạt tới trung cấp!”. Tiêu Ngự đem độc được xà hạt thảo vào một bên , lại đến chợ đấu giá mua 20 cây phong đề thảo, bắt đầu chế tạo hạ cấp được hoàn phong tốc.

Mất gần 5 giờ, một lọ rồi một lọ hạ cấp được hoàn phong tốc được đặt sang cái bàn bên cạnh, sau khi chế tạo hạ cấp được hoàn phong tốc xong, Tiêu Ngự bắt đầu tiếp tục chế tạo độc được xà hạt thảo.

Tới gần rạng sáng, đình đông, hệ thống truyền đến một thanh âm thanh thúy dễ nghe.

“Ma được học thăng cấp rồi”. Tiêu Ngự hưng phấn mở ra bảng kĩ năng thuộc tính nhân vật

.

Ma Được học: trung cấp độ thuần thực kĩ năng 50/150.

Ma được học lên tới trung cấp lên từ nay về sau, độ thuần thực kĩ năng của việc chế tạo hạ cấp được hoàn đã không thể tăng lên nữa rồi, bất quá ma được học được thăng cấp có một chỗ tốt chính là thời gian chế tạo được hoàn cấp thấp tiêu hao được giảm bớt rất nhiều, chế tạo một lọ độc được xà hạt thảo chỉ cần có 10 phút đồng hồ, hiệu suất chế tạo được hoàn của Tiêu Ngự đã tăng lên đáng kể.

Hiệu suất chế tạo được hoàn tăng lên , đồng nghĩa với hiệu suất kiếm tiền cũng tăng lên.

Nhìn thoáng qua hành trang, sau khi mua nhiều phong đề thảo như vậy thì trong hành trang đã không còn tiền, Tiêu Ngự đem 20 lạng được hoàn phong tốc cấp thấp cùng với 10 lạng được xà hạt thảo ném vào chợ đầu giá, đem số được hoàn này chuyển hóa thành kim tệ sau này có thể kiếm được không ít tiền.

Nếu chờ cấp bậc ma được học của những người chơi khác đều tăng lên, hiệu suất chế tạo được hoàn tăng lên, trên thị trường phần lớn được hoàn giá cả khẳng định sẽ giảm xuống, cho nên một vài ngày gần đây là thời cơ tốt nhất để kiếm tiền, Tiêu Ngự tuyệt đối không thể bỏ qua, nhất định phải tận dụng nhiều khả năng để bán được một ít được hoàn, kiếm được nhiều tiền hơn.

83. Chương 83: Tạc Kịch.(*)

Ăn xong bữa cơm chiều, Tiêu Ngự lại đăng nhập vào trò chơi, trời đã sáng, trong Minh Dạ thành những người chơi khác đã bắt đầu bận rộn.

Chờ bán hết toàn bộ mười bình độc được xà hạt thảo với hai mươi bình hạ cấp được hoàn phong tốc cũng cần phải có một khoảng thời gian khá lâu.

“Trước tiên đi luyện cấp đã.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua nhiệm vụ kia của đạo tặc công hội, Tiêu Ngự còn phải tăng lên mấy cấp nữa mới đi làm nhiệm vụ này.

“ Nghe nói phụ cận dãy núi Áo Tư Đặc giết quái vật Lãng Mỗ Tri Thù (1) cấp 10 có thể rơi ra hạ cấp Linh Vân thạch nhất giai, đi thử vận khí xem sao” Tiêu Ngự sửa sang lại hành trang một chút , bổ sung số vật phẩm tiêu tốn, cẩn thận bỏ ra 5 kim tệ để mua hồi thành phù, hướng phía tây nam xuất phát tới núi Áo Tư Đặc.

Linh Vân thạch là một loại vật phẩm dùng để khảm nạm (2), chính là linh thạch có một ít những hoa văn đồ án được chạm khắc lên. Khảm nạm là công dụng của bảo thạch , đồ đẳng thạch, phù vân thạch, ma pháp thạch,... đại khái công dụng đều giống nhau, khảm nạm lên trang bị có thể gia tăng thuộc tính của trang bị, Linh Vân thạch phân loại chia thành loại thông thường và loại cao cấp, mỗi một cấp lại chia thành 6 bậc, cấp bậc càng cao thì thuộc tính càng mạnh, vậy lên càng có giá trị.

Mặc dù Lãng Mỗ tri thù sản xuất ra Linh Vân thạch là linh vân thạch nhất giai cấp thấp nhất, cũng là phi thường có giá trị, trước mắt mỗi một khối hạ cấp Linh Vân thạch nhất giai cũng có thể bán được trên năm sáu chục kim tệ.

Đối với những người chơi thông thường mà nói, chỉ cần có thể có được một viên hạ cấp Linh Vân thạch nhất giai, cũng là tốt hơn so với thu nhập của một vài ngày, cho nên trong dãy núi Áo Tư Đặc thường xuyên có một ít các tổ đội nhỏ hoạt động, đương nhiên tỷ lệ xuất hiện Linh Vân thạch là phi thường thấp, chỉ khoảng 0.05-1%, có rất nhiều tổ đội nhỏ cả ngày vất vả cũng không có thu hoạch gì.

Tiêu Ngự cũng không phải vội vàng chạy đi kiếm Linh Vân thạch, thăng cấp là chính, nếu vận khí tốt có khả năng rơi ra một vài viên Linh Vân thạch, như vậy cũng rất tốt .

“ Tạc Kịch, Giáo sát , không biết uy lực của hai kĩ năng này như thế nào.” Tiêu Ngự quyết tâm mau chóng thử nghiệm hai kĩ năng này trên nhiều phương pháp, như vậy hiệu suất đề thăng kĩ năng là thật lớn.

“ Vận khí cũng không tệ lắm, mới sáng sớm đã có khởi đầu thuận lợi.” Tiêu Ngự chạy đến bên cạnh một dòng sông tổ đội nhỏ năm người, trong dòng sông (3) tổ đội nhỏ năm người này thì đội trưởng là Âm Vu đang cầm một viên Linh Vân thạch hưng phấn cười lớn, năm người đứng yên lặng bên cạnh thì thể của một con Lãng Mỗ Tri Thù, có hai người đánh cận chiến đang ngồi trên mặt đất nghỉ ngơi, hồi phục huyết lượng.

Tiêu Ngự vừa mới đi qua tổ đội nhỏ này, trên mặt đường phía trước đột nhiên xuất hiện một con Lãng Mỗ Tri Thù , tám cái chân dài lông lá xù xì mang theo gai nhọn, khuôn mặt dữ tợn, vô số phúc nhân (4) – mắt kép - tập trung trên người Tiêu Ngự, không thém nói đạo lý hướng Tiêu Ngự vọt tới.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tiêu Ngự ung dung nghiêng mình tránh khỏi con Lãng Mỗ Tri Thù, liền sau đó cấp cho nó một cái Phản Thủ Bối Thứ.

Độ hoàn thành 95%, Lăng Mộ tri thù trên đầu nhẹ nhàng bay lên hơn 210 điểm giá trị thương tổn. Lên tới level 10, Tiêu Ngự đã thay đổi lam trang chủ thủ mới, thương tổn do công kích so sánh với trước kia rõ ràng có tăng lên.

“Tổng cộng còn hơn 700 huyết lượng, thật đúng là nhiều.” Tiêu Ngự trong lòng thầm nghĩ, đối phó với con Lăng Mộ tri thù này không đơn giản, tay không dừng lại, lại một chiêu Bối Thử xuất ra, độ hoàn thành 93% , hơn 160 điểm giá trị thương tổn, đạt được 1 điểm liên kích.

Dịch Cốt!

Dùng điểm liên kích tích lũy từ kỹ năng Bối Thử, lại dùng Dịch Cốt phóng ra, hơn 200 điểm giá trị thương tổn hiện ra trên đầu con Lăng Mộ Tri Thù.

Độ hoàn thành 100% , tê liệt 3.5s.

Chủ thủy trên hai tay Tiêu Ngự liên tiếp vũ động, đánh thêm vài cái công kích, động tác dứt khoát lưu loát.

Oanh, thân hình khổng lồ của con Lăng Mộ Tri Thù ngã xuống mặt đất.

“100% huyết lượng, không bị một chút công kích nào, cũng không tê liệt.” Tiêu Ngự nhặt hai ngân tệ rơi ra từ con Lăng Mộ Tri Thù trên mặt đất lên, tiếp tục hướng vào sâu trong rừng tiến tới.

Đánh chết Lăng Mộ Tri Thù trước sau không quá năm giây, cái dong binh tổ đội nhỏ phía sau thậm chí đều không thấy rõ ràng cả quá trình chiến đấu, Lăng Mộ Tri Thù đã gục trên mặt đất.

Bóng dáng Tiêu Ngự biến mất ở sâu trong rừng cây, sau lưng Tiêu Ngự, dong binh tổ đội nhỏ năm người nghênh hòng nhìn trần trời về hướng rừng cây, trông mắt đều muốn rớt xuống mặt đất.

- Đại ca, đó là đạo tặc sao.

- Hình như thế! - Âm Vu mồ hôi lạnh ứa ra trên trán, bọn họ năm người cấp bậc đều là cấp tám, năm người hợp tác đối phó với một con Lăng Mộ Tri Thù cũng không có cách nào nhẹ nhàng như Tiêu Ngự vậy, nhìn động tác mới vừa rồi của Tiêu Ngự, quả thực chính là đem con Lăng Mộ Tri Thù ra đùa chơi, người không biết còn tưởng rằng Lăng Mộ Tri Thù thật là quái cấp thấp chứ.

“Đạo tặc thật có mạnh như vậy sao?” Đạo tặc trong năm người của dong binh tổ đội nhỏ nhìn chủ thủy trên tay phải hồi tưởng quá trình chiến đấu vừa rồi của Tiêu Ngự, không khỏi có chút ử rử, hẳn thế nào cũng không có cách làm được giống như Tiêu Ngự vậy.

Tiêu Ngự ở trong rừng tìm kiếm bóng dáng của Lăng Mộ Tri Thù, sau khi gặp được không chút do dự mà giết chết.

Một con Lăng Mộ Tri Thù xuất hiện phát hiện ra Tiêu Ngự trước, hướng Tiêu Ngự đánh tới.

Nhìn Lăng Mộ Tri Thù nhanh chóng áp sát, Tiêu Ngự mạnh mẽ xông tới, chủ thủy trên tay phải hướng con quái vật mà hung hăng đâm tới.

Tạc Kịch!

Phốc, chủ thủ đâm vào Lăng Mộ Tri Thù.

Hệ thống: Kỹ năng thi triển thất bại.

Trên đầu Lăng Mộ Tri Thù hiện ra một giá trị thương tổn do công kích bình thường, phốc, răng độc của Lăng Mộ Tri Thù đâm xuyên qua bảo vai Tiêu Ngự .

Trên răng độc của con quái vật này có độc giảm tốc! Tốc độ của Tiêu Ngự nhất thời giảm xuống rất nhiều, huyết lượng bị mất đi 21%, hắn liền nhanh chóng lui về sau, tránh thoát khỏi công kích kế tiếp của con quái, một chiêu Bối Thử đâm ra đem con Lăng Mộ Tri Thù này ra giết chết, Tiêu Ngự thu thập chiến lợi phẩm, ở trong một góc kín lảng lạng khôi phục huyết lượng.

“Tạc Kịch kĩ năng phỏng chừng là phải công kích vào đầu.” Hồi tưởng lại cuộc chiến đấu vừa rồi, Tiêu Ngự suy tư nên sử dụng kĩ năng Tạc Kịch như thế nào, nếu Tạc Kịch là kĩ năng đánh ngất, Tiêu Ngự phỏng đoán, hẳn là lấy đầu quái vật làm mục tiêu.

Huyết lượng sau khi hồi phục đầy đủ, Tiêu Ngự tiếp tục tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

Vù, một con Lãng Mỗ Tri Thù từ trên cây hạ xuống, hướng Tiêu Ngự đánh tới, tốc độ nhanh chóng hiếm thấy, làm Tiêu Ngự có điểm bất ngờ không kịp phòng ngự.

Con Lãng Mỗ Tri Thù này đã sinh tồn trong rừng rậm nhiều năm, đối với kĩ xảo nguy trang hết sức tinh thông, ẩn náu trên cây làm người khác căn bản nhìn không thấy.

Nhìn thấy con Lãng Mỗ Tri Thù hướng mình vọt tới, ánh mắt của Tiêu Ngự nhanh chóng tập trung trên đầu nó, chủ thủy trên tay phải nhanh nhẹn hướng tới trên đầu con quái mà đâm tới.

Phốc, chủ thủy nhanh nhẹn đâm xuyên qua một bên đầu của Lãng Mỗ Tri Thù, Tiêu Ngự cũng đã hứng chịu một công kích nặng nề của nó, lão đảo lui về sau mấy bước, huyết lượng bị đánh mất 25%.

Hệ thống: Tạc Kịch kĩ năng độ hoàn thành 65%, tạo thành 65% thương tổn do kĩ năng, tạo thành 2s choáng váng.

“Quả nhiên là kĩ năng phải công kích vào đầu” Sau khi nhìn thấy hệ thống nhắc nhở, Tiêu Ngự ánh mắt sáng lên, mặc dù xác định mục tiêu công kích của kĩ năng Tạc Kịch là vào đầu, nhưng muốn đạt tới độ hoàn thành cao, khẳng định còn có yêu cầu phi thường hà khắc, đã xác định được mục tiêu, Tiêu Ngự có thời gian để độ hoàn thành kĩ năng chậm rãi tăng lên.

=====

(*)

(1)Tri Chu: Nhện.

(2)Khảm nạm: ép thêm các thuộc tính cho vũ khí hoặc trang bị - từ ngữ dùng trong game:0 (27):

(3)Dong Binh: Lính đánh thuê.

(4)Phúc Nhân: Mắt kép vốn là con mắt đặc biệt của nhện:00 (43): _____

84. Chương 84: Linh Vân Thạch(*)

Bối Thứ!

Tiêu Ngự một cái kĩ năng Bối Thứ thi triển ra, độ hoàn thành 100%, đạt được hai điểm liên kích, hơn nữa lúc trước kĩ năng Tạc Kịch đánh ra cũng đạt được một điểm liên kích, tổng cộng là ba điểm liên kích.

Dịch Cốt!

Tiêu Ngự quát khê một tiếng, chủ thủy tung bay, sắc bén đem thân thể Lãng Mỗ tri thù rạch xé ra, máu tươi bắn ra, mùi thịt sống tanh hôi liền bắn vào mặt hắn.

-501.

Một cái điểm số thương tổn siêu cao từ trên đầu Lãng Mỗ Tri Thù nhẹ nhàng bay lên, làm nó ngã ầm ầm xuống đất.

“ Công kích cũng không tệ lắm.” Tiêu Ngự hưng phấn đùa giỡn chủ thủy trong tay một chút, sau khi số điểm liên kích gia tăng, lại sử dụng kĩ năng chung kết để kết thúc thì thương tổn của công kích quả thực là cao.

Tiêu Ngự còn phát hiện ra, Tạc Kịch, Bối Thứ, hai cái kĩ năng quả thực là kĩ năng phối hợp hoàn mỹ, tại thời điểm chánh diện đối địch là không thể sử dụng Bối Thứ, cho nên trước tiên cần phải dùng Tạc Kịch đánh ngất đối thủ, sau đó nhân cơ hội vòng ra sau lưng đối thủ, lại dùng Bối Thứ, như vậy có thể hoàn thành điểm liên kích có hiệu quả, tạo điều kiện cho việc thi triển kĩ năng chung kết để kết thúc.

“Trước tiên thử nghiệm một chút Giáo Sát, sau đó mới nghĩ tiếp Tạc Kích, để hoàn thành Giáo Sát cũng là vấn đề.” Tiêu Ngự nhìn một chút phần giới thiệu kỹ năng Giáo Sát, không chỉ cần phải có Tiềm Hành duy trì, hơn nữa phải cần hai chủy thủy phối hợp mới có thể hoàn thành, với thân thể, tính phối hợp của hai tay yêu cầu rất cao.

Hai chủy thủ? Tiêu Ngự thử huy động một chút hai chủy thủ trên hai tay, lý giải theo nghĩa đen của kỹ năng Giáo Sát này, Tiêu Ngự cảm giác chính mình có chút linh hội ý tứ của kỹ năng Giáo Sát này.

Đi qua một chỗ có cây thấp trong rừng, Tiêu Ngự phát hiện phía trước có Lăng Mỗ Tri Thù hoạt động, hẳn sử dụng kỹ năng Tiềm Hành chậm rãi di động tới gần con quái vật kia.

Tiềm Hành cấp 4, Tiêu Ngự ở cấp bậc này đối với người chơi khác, là khó có thể tưởng tượng được, người chơi cấp 10 thông thường phần lớn đều chỉ có Tiềm Hành cấp 2, khiến cho Tiêu Ngự trong việc Tiềm Hành tập kích quái vật chiếm được tiện nghi rất lớn.

Tiềm Hành kỹ năng cấp bậc càng cao, thời gian tiềm hành càng dài, tốc độ di chuyển càng nhanh, ẩn nấp càng tốt, Tiêu Ngự hiện tại tiềm hành trên cơ bản so với tốc độ di chuyển bình thường không chậm hơn bao nhiêu, hơn nữa khả năng ẩn nấp càng mạnh, Lăng Mỗ Tri Thù muốn phát hiện Tiêu Ngự có lẽ rất khó khăn.

Con Lăng Mỗ Tri Thù này cảnh giác xem xét chung quanh một chút, xác định gần nó không có gì nguy hiểm, không kiêng sợ gì mà tiếp tục thủng thỉnh dạo chơi. Tiêu Ngự nhanh chóng vòng ra phía sau nó.

Chọn đúng thời cơ, Tiêu Ngự đột nhiên bạo khởi, chủy thủ trên hai tay thẳng đến Lăng Mỗ Tri Thù mà đi.

Phốc, một tiếng trầm đục, chủy thủ trên 2 tay Tiêu Ngự đồng thời đâm vào sau lưng Lăng Mỗ tri thù, đột nhiên hướng sang 2 bên mở ra.

Giáo Sát!

Xích, chủy thủ sắc bén vô cùng, tại sau lưng Lăng Mỗ tri thù xé rách một vết thương thật sâu.

Hệ thống: kỹ năng Giáo Sát độ hoàn thành 61%, tạo thành 61% thương tổn do kỹ năng, tạo thành thương tổn xuất huyết 30 điểm, duy trì trong 10 giây.

“Quả nhiên giống với tưởng tượng.” Tiêu Ngự sau khi nhìn thấy hệ thống nhắc nhở, hưng phấn không thôi, trải qua trận chiến đấu vừa rồi, hẳn đã lĩnh ngộ tinh túy của Giáo Sát, kì thật Giáo Sát rất là đơn giản, trên thực tế chính là sử dụng Dịch Cốt trên hai chủy thủ, sử dụng hai tay chủy thủ đồng thời cùng thì triển Dịch Cốt đâm sâu vào miệng vết thương, tạo thành vết thương không thể khép lại vì thế tạo thành hiệu quả xuất huyết, về phương diện hoàn thành kỹ năng, trước mắt còn thấp, nhưng đây không phải là vấn đề.

Bị Giáo Sát của Tiêu Ngự đánh trúng phía sau, trên đầu Lăng Mỗ tri thù bay lên 60 điểm giá trị thương tổn, giá trị thương tổn của kỹ năng Giáo Sát vẫn rất thấp, so với kỹ năng khác kém rất nhiều, nhưng là thương tổn xuất huyết của kỹ năng Giáo Sát là không thể bỏ qua, 30 điểm thương tổn xuất huyết, duy trì liên tục trong 10 giây, nếu như chiến đấu duy trì liên tục từ 10 giây trở lên, kỹ năng Giáo Sát có thể tạo thành 300 điểm giá trị thương tổn, hơn nữa trước mắt số điểm thương tổn xuất huyết còn không xác định, nếu như độ hoàn thành kỹ năng có thể đề cao mà nói, rất có thể tạo thành thương tổn xuất huyết càng cao.

Tiêu Ngự lui lại một bước, né tránh đòn phản kích của Lăng Mỗ Tri Thù, hứng chịu một công kích của nó, một cái Tạc Kích liền đánh ngất nó, vòng ra sau lưng con quái vật, Bối Thử rồi thêm Dịch Cốt, đánh chết nó ngay tại trận.

Kỹ năng Giáo Sát coi như không tồi, bất quá đối phó với Lăng Mỗ Tri Thù loại quái huyết lượng ít ỏi này, vài giây đồng hồ là có thể giải quyết trận chiến, dùng kỹ năng Giáo Sát tựa hồ phải có thêm kỹ năng Thâu Tập, nhưng nếu đối mặt với loại phòng ngự cao, huyết lượng của quái cao, dùng Giáo Sát tương đối tốt. Nhất là loại quái phòng ngự cao hoặc là người chơi nghề nghiệp cận chiến mạnh thì giá trị thương tổn của kỹ năng rất thấp, nhưng là thương tổn xuất huyết lại là cố định không quan tâm tới phòng ngự, tỉ như lần trước với cuồng nhân chiến sĩ kia, nếu có kỹ năng Giáo Sát, Tiêu Ngự chiến đấu cũng không đến nỗi phải khó khăn như vậy, dùng kỹ năng đối phó với đối thủ bất động, Tiêu Ngự còn có thể dùng thương tổn xuất huyết đem đối phương giết chết.

Tiêu Ngự tìm kiếm Lăng Mỗ Tri Thù, đem Lăng Mỗ tri thù trở thành thí nghiệm phẩm, bắt đầu luyện tập độ hoàn thành kĩ năng Giáo Sát cùng với kĩ năng Tạc Kích.

Làm Tiêu Ngự có chút thất vọng chính là mặc kệ Tiêu Ngự sử dụng phương thức gì để thi triển kĩ năng Tạc Kích này, độ hoàn thành kĩ năng chung quy cũng chỉ được 60% trái phải trên dưới cũng không tăng lên được, không có cách nào để đề tăng dù là nửa phần, duy nhất đáng để ăn mừng chính là, kĩ năng Giáo Sát tăng lên thật rất nhanh, sau khi trải qua một đoạn thời gian luyện tập, kĩ năng Giáo Sát của Tiêu Ngự đã đạt tới độ hoàn thành kĩ năng 70%, độ hoàn thành kĩ năng 70% dưới tình huống đó xuất huyết thương tổn có thể đạt được 35 điểm, duy trì liên tục trong thời gian 12 giây.

“Chẳng lẽ kĩ năng Tạc Kích này cùng với Bối Thứ, Phản Thủ Bối Thứ đều giống nhau, có yếu quyết đặc thù?” Tiêu Ngự lại vừa thi triển một cái kĩ năng Tạc Kích, bất quá độ hoàn thành kĩ năng vẫn như cũ chỉ được có 61%.

Tạc Kích không giống Phản Thủ Bối Thứ, phải đối mặt với địch thủ thi triển, cho nên tại lúc thi triển Tạc Kích, không thể tránh né phải hứng chịu một lần công kích của địch nhân, vấn đề có phải ở chỗ này hay không?

Tiêu Ngự trầm ngâm suy nghĩ, nhưng là khi công kích hạ địch nhân mà nói, căn bản không thể thi triển ra kĩ năng Tạc Kích cũng không có cách nào đánh trúng bộ vị mấu chốt là đầu của địch nhân được!

Lăng Mỗ tri thù gần đây đã thành vật hi sinh để Tiêu Ngự luyện tập kĩ năng, trong rừng rậm khắp nơi đều có thi thể của Lăng Mỗ tri thù, làm cho máy chủ đầu não còn chưa kịp sinh ra quái mới.

Mấy người trong dong binh tổ đội đi ngang qua nhìn thấy khắp nơi trên mặt đất đều là thi thể của Lăng Mỗ Tri Thù, không khỏi thở ra hàn khí, không biết là dong binh tổ đội nào làm ra, thật quá cường hãn, quả thực là chém tận giết tuyệt.

Đình Đình một tiếng, một âm thanh thanh thúy vang lên, nghe thấy âm thanh này, tâm tình của Tiêu Ngự bỗng dưng nhảy lên, khẳng định là rơi ra đồ tốt, nếu không hệ thống đã không truyền đến loại nhắc nhở này.

Tiêu Ngự cúi người tìm tòi một chút tại thi thể của con Lăng Mỗ Tri Thù vừa mới bị giết chết, nhặt lên hai ngân tệ, còn có một khối thạch đầu màu xám còn mới.

“ Là Linh Vân thạch! “ Tiêu Ngự hưng phấn nhìn một chút thuộc tính của viên linh vân thạch này.

Linh Vân thạch Áo Ngộ : phẩm chất, hạ cấp nhất giai. Thuộc tính, lực lượng + 10, công dụng khảm nạm, bảo thạch gia công.

Khảm nạm viên Linh Vân thạch này lên trang bị có thể khiến cho một kiện trang bị trống không thêm vào một hạng thuộc tính lực lượng + 10, thuộc tính cùng với giá trị trang bị gia tăng khá lớn, trước mắt trên thị trường vật phẩm khảm nạm các loại Linh Vân thạch giá cả là tương đối đắt đỏ, người chơi bình thường căn bản là không đủ khả năng dùng.

“ Đáng tiếc không phải là nhanh nhẹn + 10.” Viên linh vân thạch này hiển nhiên không thích hợp cho Tiêu Ngự sử dụng, nhưng dù sao cũng là đồ vật giá trị hơn 50 kim tệ, thu hoạch coi như không tồi.

85. Chương 85: Thợ Săn.(*)

Tiêu Ngự cất Linh Vân thạch đi, hướng rừng cây bên cạnh đi tới.

Tiêu Ngự từ tạo ngộ lần trước gặp cường nhân chiến sĩ kia mà học được một điểm trên người hắn là, sau khi giết chết quái, tuyệt đối không thể tại địa phương dễ phát hiện mà khôi phục huyết lượng, hắn lựa chọn một cái bụi cây thấp tương đối bí mật rồi đi đến ẩn nấp, ngồi ở trong góc bắt đầu khôi phục huyết lượng.

Huyết lượng vừa mới hồi đầy, Tiêu Ngự đang chuẩn bị đứng dậy rời đi, đột nhiên phát hiện, thân thể giống như bị một vật gì lôi kéo, căn bản không thể di động, hắn liền quay đầu lại nhìn thoáng qua sau lưng, phát hiện một sợi tơ nhỏ màu trắng vừa vịn bám dính vào người hắn.

“ Là tơ nhện!” Tiêu Ngự trầm nghĩ không ổn, ngẩng đầu nhìn lên , phát hiện ở giữa chạc cây là một con nhện Lãng Mỗ(Từ giờ dịch là nhện cho dễ), nó biến mất ở trong tán cây, da dẻ cùng với thân cây chung quanh đều cùng một màu, hoàn mỹ che giấu đi màu sắc khiến cho Tiêu Ngự mới vừa rồi căn bản không có phát hiện sự tồn tại của nó, tùy tiện mà xông vào địa bàn của nó.

Tiêu Ngự lúc này mới thấy rõ ràng hình dáng con nhện Lãng Mỗ này, nó cùng với các con nhện bình thường khác có chút không giống nhau, thân hình to lớn rõ rệt, toàn thân bao trùm lân phiến màu xám loang lổ, bụng vô cùng lớn, hẳn phỏng đoán, con nhện này hẳn là giống cái.

“ Boss hay đầu lĩnh?” Tiêu Ngự trong lòng thoáng hiện lên một chút nghi ngờ.

Nhìn thấy Tiêu Ngự bị tơ nhện bám dính, con nhện Lãng Mỗ to lớn chi chi kêu lên, nhả ra một cái lưới nhện màu trắng hướng Tiêu Ngự trùm xuống.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn này hiển nhiên là một người thợ săn ưu tú, xếp đặt giống như thiên la địa võng vậy, có rất ít con mồi có thể chạy thoát.

Đào Thoát!

Ở vào lúc lưới nhện rơi xuống bao trùm chính mình trong nháy mắt, Tiêu Ngự thi triển kỹ năng chạy thoát, một tiếng phát ra, tơ nhện dính sau lưng Tiêu Ngự bị Tiêu Ngự chặt đứt.

Thoát khỏi lưới nhện bám vào, Tiêu Ngự nhanh chóng hướng tới phía xa lao đi, con nhện Lãng Mỗ to lớn này xem ra không dễ đối phó, an toàn là thứ nhất, 36 kế, chuồn là thượng sách.

- Chi chi! - Con nhện Lãng Mỗ to lớn kêu lên một tiếng như phá vỡ bầu trời , giống như đang vẫy gọi cái gì .

Một con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ ước chừng to bằng lòng bàn tay từ trong bụi cây bên cạnh hướng Tiêu Ngự vội vàng bắn tới, Tiêu Ngự mắt sắc bén, thân hình hơi dừng lại, chủ thủ liền chọc qua.

Phốc, chủ thủ trên tay phải Tiêu Ngự nhanh nhẹn đâm xuyên qua con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này.

Con nhện Lãng Mỗ này huyết lượng mới hơn 20 điểm, bị Tiêu Ngự một kích giết chết.

Vù Vù, bên cạnh lại có hai con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ hướng Tiêu Ngự bay lại mà đánh.

Tiêu Ngự vội vàng huy vũ chủ thủ chống đỡ, chủ thủ hàn quang hiện lên, đem hai con nhện loại nhỏ này trực tiếp đánh nát.

- Chi chi, chi chi! - đúng lúc này rừng cây bên cạnh đột nhiên xuất hiện vô số các con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ, số lượng chừng mấy trăm con. Vô số phúc nhân - mắt kép toàn bộ đều tập trung trên người Tiêu Ngự.

Nhìn thấy số lượng khổng lồ những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ, Tiêu Ngự cảm thấy da đầu tê dại, mặc kệ công kích của nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này như thế nào nhưng số lượng của chúng nhiều như vậy, đủ để giết chết bất cứ người chơi nào lọt vào vòng vây của chúng.

- Người xác định là ở bên này?

- Khẳng định đúng vậy!

Phía xa truyền lại một số tiếng người, có thể bị tiếng kêu của con nhện Lãng Mỗ to lớn hấp dẫn lại đây, Tiêu Ngự hai mắt sáng lên, người chơi khác đến không thể nghi ngờ đã tạo điều kiện cho mình chạy thoát khỏi sự truy đuổi của con nhện Lãng Mỗ to lớn.

Tiêu Ngự hướng rừng cây xa xa nhìn lại, có mấy người chơi xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn kia vốn hướng về Tiêu Ngự đuổi theo, nghe thấy rừng cây bên kia truyền đến tiếng người liền ngừng lại, mắt kép trước ngực vòng tới hướng bên kia.

Lúc này mấy trăm con nhện Lãng Mỗ giống như thủy triều ầm ầm hướng về phía Tiêu Ngự đánh tới.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, lợi dụng hiệu quả của Tật Phong Bộ là vô địch trong một giây để ngăn cản đợt công kích thứ nhất của những con nhện loại nhỏ này, hướng ra ngoài điên cuồng mà đi, nhanh chóng xông vào trong rừng cây .

-12

Tiêu Ngự vừa mới chạy ra hai ba mét, hiệu quả vô địch của Tật Phong Bộ vừa biến mất, thì đã bị một con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ công kích, chậm rãi hiện ra thân hình.

Độn Hình!

Tiêu Ngự không dám chậm trễ, nhanh chóng mở ra Độn Hình, hướng bụi cây bên cạnh di động qua, lại ẩn nấp vào trong bụi cây.

“Là cái dong binh tổ đội 5 người!”. Tiêu Ngự nhìn một chút, tiêu chuẩn của tổ đội 5 người chơi này là: đạo tặc, chiến sĩ, tử vong kỳ sĩ còn có ám vụ và hắc vụ, lực chú ý của bọn họ tất cả đều đặt tại trên người của con nhện Lãng Mỗ to lớn, không có chú ý đến gốc cây của nơi hắn đang trốn.

Đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này mất đi mục tiêu, đều không tìm thấy được tung tích của Tiêu Ngự, nhanh chóng biến mất ở trong rừng cây gần đó.

Tiêu Ngự vừa mới ngẩng đầu lên, ở trên thân cây bên cạnh phát hiện một con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ, hình dáng nó giống như một khối bùn dính trên thân cây, màu sắc cùng với thân cây đều giống nhau, nếu như không lại gần nó nhìn kỹ căn bản không thể phát hiện có một con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này bám vào.

Tiêu Ngự ngừng thở, tận lực không đụng chạm đến thân cây, hướng ra phía ngoài rút lui .

Mấy trăm con nhện Lãng Mỗ giống như đột nhiên biến mất, an tĩnh mà ở trong rừng cây.

Tổ đội dong binh 5 người chơi này liền hướng bên này tiến tới gần, phỏng chừng là chuẩn bị động thủ đối phó với con nhện Lãng Mỗ to lớn, Tiêu Ngự không khỏi vì bọn họ cảm thấy mặc niệm, bọn họ hiển nhiên không có phát hiện phụ cận này lại ẩn tàng mấy trăm con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ.

Có rất nhiều con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ hướng tới dong binh tổ đội 5 người chơi kia di chuyển qua, cảnh này khiến cho tim của Tiêu Ngự đập không khỏi có chút nhanh hơn, bên chân mấy con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ bò qua, Tiêu Ngự nhanh chóng tránh ra mở một con đường cho bọn nó.

Cẩn thận từng li từng tí mà đi lên phía trước sáu bảy mét, Tiêu Ngự rốt cuộc cũng thoát ly khỏi vòng vây của những con nhện này.

Tiêu Ngự thở phào một cái.

- Con nhện này giống như có điểm cổ quái.

- Hình như là đầu linh quái.

Tổ đội dong binh 5 người chơi này phát hiện con nhện Lãng Mỗ to lớn khác thường, bất quá bọn họ cũng không có vì vậy mà chạy trốn, mà là nhanh chóng tản ra, chuẩn bị công kích nó, bọn họ hiển nhiên đối với thực lực của bản thân phi thường có tự tin, song, bọn họ như thế nào cũng không có nghĩ đến, nguy cơ đang hướng về bọn họ lặng lẽ tới gần.

Đổi lại là quái đầu linh bình thường, nếu như phát hiện có người chơi đến gần, khẳng định sẽ rút gào xông lên, song con nhện Lãng Mỗ to lớn này lại cứ đứng ở tại chỗ, vô số mắt kép giống như đang đánh giá bọn họ, làm cho mấy người chơi này cảm thấy có chút nghi hoặc.

Nếu như bọn họ biết có mấy trăm con nhện Lãng Mỗ thù loại nhỏ đang hướng bọn họ bao vây qua, không biết lúc đó bọn họ sẽ cảm thấy thế nào.

86. Chương 86: Đột Phá Vòng Vây. (*)

Trong lúc chiến đấu cùng boss, thuận của chiến sĩ là phi thường trọng yếu, khi đương đầu với boss có thể hạ thấp đáng kể thương tổn, bình thường tổ đội đánh boss mới có thể để cho chiến sĩ trang bị loại vật phẩm kiên thuận này.

“Lúc này cần phải nhìn trộm rồi.” Nếu tổ đội 5 người này thực lực quá yếu, rất nhanh sẽ bị con nhện Lãng Mỗ to lớn tiêu diệt, thì dù không có gì, ít nhất cũng phải cấp cho con nhện Lãng Mỗ này một ít phiền toái, Tiêu Ngự mới có thể thu được ích lợi lớn nhất.

Biết rõ tổ đội 5 người này có khả năng bị chết toàn bộ, Tiêu Ngự cũng sẽ không đi đến hỗ trợ, mặc dù đối phương cùng chính mình là cùng một liên minh, nhưng đây là trò chơi, lòng người khó lường, Nếu đi tới không giúp được gì, có khả năng uống phí ném đi một cái tính mạng. Nếu như vội vàng đến giúp, con nhện Lãng Mỗ to lớn rơi ra đồ tốt gì, vì tranh đoạt trang bị, 5 người kia đột nhiên phản bội. Tiêu Ngự chẳng phải là oan uổng sao? Tiêu Ngự không muốn làm một người tốt bụng ngu ngốc, vẫn là ở chỗ này trai cò tranh nhau ngư ông đắc lợi cho thống khoái.

- Chi chi!

Con nhện Lãng Mỗ to lớn kêu lên một tiếng bén nhọn như phá vỡ bầu trời.

“ Tới rồi.” Tâm tình của Tiêu Ngự bỗng dưng căng thẳng.

Quả nhiên, vô số nhện Lãng Mỗ loại nhỏ xuất hiện ở rừng cây bên cạnh, sau khi tổ đội 5 người chơi kia phát hiện những con nhện này thì chúng đã đem toàn bộ bọn họ bao vây lại.

Toàn bộ mọi người choáng váng, không nghĩ đến phụ cận rừng cây nhìn như yên tĩnh này, đột nhiên xuất hiện nhiều quái như vậy, đem bọn họ đẩy vào tuyệt cảnh.

- Lối Tử, lui lại! - Âm Vu vội vàng hô, vong linh chiến sĩ đang tới gần con nhện Lãng Mỗ to lớn kia nhanh chóng lui về phía sau, hiện tại lúc này, tiếp tục đối phó với con nhện Lãng Mỗ to lớn hiển nhiên là không sáng suốt.

- Chi chi! - mấy trăm con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ phát ra hàng trận tiếng kêu bén nhọn, nhìn thấy vô số con chúng đem 5 người vây quanh lại, cơ hồ không còn đường lui, Âm Vu trấn Ứa ra mồ hôi lạnh.

Mấy trăm con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ giống như đang gào to vui sướng, điên cuồng gào thét lao tới phía 5 người chơi.

- Hướng về phái đông , lao ra. - Đạo tặc quát, chủ tay phải bộc lộ tài năng, ở không trung xẹt qua, một khối thi thể nhện Lãng Mỗ loại nhỏ từ trên trời rơi xuống.

Năm người nhanh chóng hướng về một phương mà phóng đi, hoàn hảo là huyết lượng của những con nhện nhỏ này cực thấp, cơ hồ bị bất cứ một công kích gì của người chơi là chết, chỉ là trong chốc lát, sáu cái thi thể của những con nhện nhỏ này đã rơi trên mặt đất.

Đạo tặc , chiến sĩ , tử vong kỳ sĩ ở phía ngoài đem Âm Vu và hắc Vu gắt gao mà che chở ở bên trong, 5 người phân công hỗ trợ lẫn nhau, mặc dù là đang dưới tình huống nguy hiểm cùng cực, phối hợp không loạn chút nào.

“Bọn người kia kĩ thuật không tồi.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, nhìn về phái con nhện Lãng Mỗ to lớn kia, phát hiện con nhện Lãng Mỗ to lớn đang nhàn nhã mà ở phía sau giám sát những con nhỏ chiến đấu, từ đầu đến cuối nó không một lần xuất thủ.

“Nó sẽ không có lực chiến đấu sao? “ Một ý tưởng từ trong đầu Tiêu Ngự xẹt qua, nói vậy cũng không đúng, con nhện Lãng Mỗ to lớn này bên người có nhiều hạ cấp thủ vệ như vậy, rất có thể tự nó cũng không có đấu tranh.

Tiêu Ngự đùa nghịch chủ tay trong tay, nếu con nhện Lãng Mỗ này thật sự không có lực chiến đấu , nói không chừng có thể đem nó giết chết.

Đột Thứ!

Tử vong kỵ sĩ đột nhiên đâm về phía trước một chút, xuyên qua một con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ, con nhện nhỏ này từ trên không rơi xuống, đột nhiên bên chân đau nhói, phát hiện một con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ đang ở trên bắp chân hần cần xé, hàn quang hiện lên, lập tức con nhện nhỏ này kia bị cắt thành hai nửa.

Tử vong kỵ sĩ đi lên phía trước vài bước, toàn thân có chút cứng nhắc, tốc độ di chuyển giảm bớt rất nhiều .

Trúng độc rồi!

- Mọi người cẩn thận, những con nhện nhỏ bé này có độc! - Tử vong kỵ sĩ nhanh chóng hô, tay phải từ trong ba lô lấy ra một lọ được hoàn màu xám trắng, trút xuống.

“Được hoàn giải độc, đám người này ngay cả mấy thứ này cũng đều trang bị?”. Tiêu Ngự mở to hai mắt nhìn, nếu như hần nhớ không sai, một cái phương thức điều chế được hoàn giải độc phải hơn hai trăm kim tệ, mà giá cả một lọ được hoàn giải độc, ít nhất là hơn 5 kim tệ trở lên. Người có tiền, đều chơi những đồ này.

Một lọ được hoàn giải độc xong, hành động của tử vong kỵ sĩ lại khôi phục như tự nhiên.

Ngay sau đó, đạo tặc, chiến sĩ cũng liên tiếp bị cắn, số lượng nhện Lãng Mỗ loại nhỏ thật sự quá nhiều.

Năm người chơi này mạnh mẽ lao tới một phương hướng, lại bị đám nhện nhỏ này gắt gao cuốn lấy, từng đợt rồi lại từng đợt đánh về phía bọn họ, mặc dù công kích thương tổn của mỗi con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ chỉ hơn 10 điểm, nhưng số lượng đông đảo, cùng với độc tính của bọn chúng cũng làm người ta phải đau đầu.

Trên mặt đất một mặt hỗn độn, vô số thi thể nhện Lãng Mỗ loại nhỏ nằm xuống. Huyết hoa phi tiên toái chi loạn phi. (* máu huyết bắn tung, vỡ ra bay loạn.”

- Nhanh lên một chút , hiệu quả được hoàn giải độc sắp mất rồi. - Tử vong kỵ sĩ gầm nhẹ nói.

Hơn mười con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ chỉ chi kêu loạn, đánh về hướng tử vong kỵ sĩ, tử vong kỵ sĩ nhất thời chân tay luống cuống, trên đầu liên tiếp hiện lên giá trị thương tổn, bắt đầu dĩ tốc độ quá chậm, căn bản không thể một lượt loại bỏ số lượng nhện nhiều như vậy.

- Ba! - Âm vụ huy động pháp trượng, đột phá phòng tuyến bên ngoài ném một con nhện Lãng Mỗ bay ra ngoài, tay phải vung lên, một đạo quang mang màu đen ở trên người tử vong kỵ sĩ sáng lên, đem huyết lượng còn non nửa của tử vong kỵ sĩ hồi phục lại đầy đủ, kéo hần cận kề cái chết trở về.

- Đáng chết! - Âm vụ vừa mới quay đầu, nhưng lại phát hiện trên người đạo tặc cũng có hơn mười con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ.

Đạo tặc khó khăn mà huy động chủ yếu, đem loại bỏ từng con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ đi.

Tràng cảnh chiến đấu đặc biệt bi thảm, cùng với bên kia tình hình chiến đấu kịch liệt bất đồng, con nhện Lãng Mỗ to lớn đang nhàn nhả mà đi dạo, mà tại một nơi không xa nó, Tiêu Ngự đang từ từ áp sát.

Khoảng cách năm mét, Tiêu Ngự núp vào sau cái cây, lẳng lặng nhìn trộm con nhện Lãng Mỗ to lớn này.

“Chờ một chút.” Hiện tại ra tay hiển nhiên không phải thời cơ thích hợp, bởi vì một khi công kích con nhện Lãng Mỗ lớn này, những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ cũng sẽ buông tha cho 5 người chơi kia, ngược lại đánh về phía Tiêu Ngự, hần phải đợi 5 người chơi này dốc hết sức mà thuận tiện giết bớt một số con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ, xác định có tiện nghi mới ra tay.

Nếu 5 người chơi kia đánh thắng, Tiêu Ngự vĩnh viễn cũng không ra tay, hần cũng không nghĩ đến bị người khác ở phía sau chiếm lấy tiện nghi.

Thuần Kích!

Vong linh chiến sĩ một thuần đem một con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ đánh bay ra ngoài, đoạn kiếm chém xuống, đem con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ trên đầu hần cắt thành hai nửa.

Âm vụ bận rộn phóng ra trị liệu ma pháp cho 3 người chức nghiệp cận chiến.

- Cẩn thận! - Âm vụ bỗng nhiên phát hiện, trên người hắc vụ có hơn hai ba mươi con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ, một đạo trị liệu thuật truyền tới.

Nhưng là chờ trị liệu thuật của hắn đến trên người hắc vụ, thì đã chậm, hắc vụ ngã trên mặt đất, hai ba mươi con Lãng Mỗ tri thù loại nhỏ đồng loạt công kích, há là cái trình độ áo vải của hắc vụ có thể ngăn cản.

- Kiến Quỷ! - Nhìn thấy hắc vụ ngã xuống, vong linh đạo tặc tức giận gầm lên chém hai con tri chu nhỏ ra làm hai.

87. Chương 87: Tình Huống Ngoài Ý Muốn.(*)

- Mau thu lại trang bị của Hắc Vụ! - Nhìn thấy hắc vụ ngã xuống, âm vụ quát.

- Lấy không được! - Đạo tặc gấp giọng hô, khoảng cách giữa hắn và hắc vụ có một mét, nhưng là chung quanh quá nhiều quái, hắn căn bản không có cơ hội đem trang bị thu hồi, lại giờ tay chém xuống, chủ thủ trên tay phải lại vừa giết chết một con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ.

Vô số nhện Lãng Mỗ loại nhỏ hướng bọn họ vọt tới, khiến cho khoảng cách giữa bọn họ và trang bị của hắc vụ càng ngày càng xa.

- Rơi ra ngoài hình như là một kiện hộ thủ!. - Đạo tặc thấy rõ ràng hình dáng trang bị của hắc vụ rơi xuống nói.

- Là hộ thủ, bỏ đi, chỉ là một kiện trang bị bạch trang! - Vận khí cũng không phải quá kém, hắc vụ rơi ra chỉ là một trong những kiện bạch trang trên người hắn, âm vụ không chút do dự mang theo ba người thối lui về cạnh cây đại thụ phía sau.

Chiến đấu ngày càng trở lên tàn khốc, mấy trăm con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ đem bốn người chơi còn lại vây quanh đến nỗi nước cũng không chảy lọt, bọn họ khó có khả năng lao ra, bất quá bọn họ cũng không phải mặc cho người khác chém giết, chiến sĩ, tử vong kỳ sĩ cùng với đạo tặc nhanh chóng thu nhỏ phòng tuyến, đem âm vụ vây lại, làm phòng tuyến chống cự cuối cùng.

- Chỉ có thể ngạnh đỡ.

- Không có biện pháp khác! - Bọn họ rất nhanh cùng có chung nhận thức, dưới sự vây đánh của các con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này, bọn họ nửa bước cũng khó đi, chỉ có thể đem mấy trăm con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ bên ngoài toàn bộ giết chết, mới có thể đạt được thắng lợi cuối cùng, nhưng hy vọng sinh tồn phi thường mờ mịt, nhưng ít ra còn có một đường sinh cơ.

Bốn người dựa vào một gốc cây to lớn, phản kích lại công kích mãnh liệt như nước của đám nhện Lãng Mỗ, dưới chân bốn người đã có hơn năm sáu mươi cái thi thể của nhện Lãng Mỗ, số lượng còn đang không ngừng gia tăng.

Chiến đấu cuối cùng chỉ có hai kết quả, một là bốn người kia huyết lượng toàn bộ đều hao hết, hai là bọn hắn đem toàn bộ nhện Lãng Mỗ loại nhỏ giết chết, trong chiến đấu đạt được thắng lợi, bất quá điều thứ hai có thể xảy ra cơ hồ rất nhỏ.

Bốn người chơi bọn họ thể bại đã định, đã vô lực xoay chuyển, đối với Tiêu Ngự ẩn nấp ở trong góc mà nói, mặc dù không thể động tới con nhện Lãng Mỗ to lớn, ít nhất còn có thể thu hoạch được một vài kiện trang bị không thiệt thòi lắm.

Tiêu Ngự hướng con nhện Lãng Mỗ to lớn nhìn lại, nhìn thấy động tác của con nhện Lãng Mỗ to lớn, hơi hơi biến sắc.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn bụng không ngừng nhúc nhích, từng con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ từ dưới bụng con nhện Lãng Mỗ to lớn sinh ra, chẳng mấy chốc, dưới bụng con nhện Lãng Mỗ to lớn này đã tụ tập năm sáu chục con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ.

Loại tình huống này Tiêu Ngự không có đoán đến, không nghĩ tới con nhện Lãng Mỗ to lớn này còn có thể sinh đẻ.

- Chi chi! - con nhện Lãng Mỗ to lớn lại vừa kêu lên một tiếng bén nhọn, năm sáu mươi con Lãng Mỗ tri thù loại nhỏ mới vừa sinh ra đều hướng bốn người chơi kia vây quanh.

Tiêu Ngự không khỏi vì bốn người kia cảm thấy thương xót, con nhện Lãng Mỗ to lớn này cũng không biết là loại quái vật gì, thật biến thái, năm người bọn họ từ đầu chính là đi tìm cái chết.

Trong rừng lại vừa truyền đến một ít thanh âm.

“Chẳng lẽ lại có người đến?” Tiêu Ngự hướng đến nơi phát ra âm thanh nhìn lại, lại có một tiểu đội năm người hướng bên này nhanh chóng di động, Tiêu Ngự thấy rõ ràng, tiểu đội đánh thuê có đạo tặc, chiến sĩ, ám vụ, hai người pháp sư.

“Hôm nay thật đúng là náo nhiệt, tất cả mọi người đều cùng nhau đến đây.” Tiêu Ngự không khỏi mỉm cười, nghĩ lại cũng khó trách, phụ cận này có rất nhiều dong binh tổ đội hoạt động, con nhện Lãng Mỗ to lớn mỗi lần đều kêu lớn tiếng như vậy, không đưa bọn họ tới mới là lạ.

- Hình như là Lãng Mỗ tri thù đầu lĩnh, có nhiều quái nhỏ hộ vệ! - Nói chuyện là vong linh chiến sĩ tầm 30 tuổi, quan sát bốn người chơi kia đang miệt mài chiến đấu, cùng với thi thể của Lãng Mỗ tri thù loại nhỏ đầy tràn trên đất, không khỏi thở ra từng hơi khí lạnh.

- Giáo Tử, hay là chúng ta quay trở lại vẫn hơn? - Vong linh đạo tặc hỏi, tình hình chiến đấu rất kịch liệt, hẳn có vẻ tương đối cẩn thận.

Tiểu đội bốn người ám vụ đang chiến đấu bên kia nhìn thấy có người đến, nhanh chóng hô lên:

- Huynh đệ mau tới giúp, nếu nhu có thể cứu chúng ta ra chúng ta nhất định sẽ đền đáp xứng đáng?

Vong linh chiến sĩ gọi là Giáo Tử kia cùng với bốn gã đội viên nhìn nhau, dường như đạt được một loại hiệp định, không có lên tiếng.

Bọn họ có hai lựa chọn, một là, mặc kệ nguy hiểm xông lên giải cứu bốn người kia, nhưng người ta cùng với chính mình bình thủy tương phùng, vô duyên vô cớ làm gì phải mặc kệ nguy hiểm tính mạng đi cứu? Hai là, để cho bốn người kia cùng với đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ kia lưỡng bại câu thương, rồi thu lấy trang bị của bọn họ, rồi mới nghĩ đến có hay không giết chết con nhện Lãng Mỗ to lớn. Hiển nhiên bọn họ chọn cái sau.

Tiểu đội bốn người ám vụ thật lâu không có nghe thấy mấy người kia trả lời, rất nhanh đoán được ý nghĩa trong lòng bọn họ, cười khổ một chút, xem ra lần này xác định gặp khó khăn rồi.

Cùng liên minh không thể pk, mỗi khi giết chết người chơi cùng liên minh, đều bị khấu trừ lượng lớn giá trị vinh quang, rất không có lợi, mượn quái vật ra tay giết chết người chơi cùng liên minh để thu lấy trang bị, cũng là một cái phương thức không tồi, ở cái thế giới cá lớn nuốt cá bé này, không có bất cứ cái gì gọi là thương xót.

- Giáo Tử, chúng ta có đối phó với con nhện Lãng Mỗ to lớn kia không? - Vong linh đạo tặc hỏi, con nhện Lãng Mỗ to lớn hiện tại bên người không có bất cứ cái gì thủ vệ, rất có thể một kích thành công.

- Bình thường loại quái đầu lĩnh có rất nhiều hộ vệ, thân mình đều rất yếu, so với quái bình thường cũng không mạnh hơn bao nhiêu, mấy chục giây là có thể đối phó được, nhưng là trang bị rơi ra! - Ám vụ bên cạnh bổ sung nói, mấy người lo lắng nhìn về phía Vong linh chiến sĩ gọi là Giáo Tử kia.

Giáo Tử lắc đầu, thấp giọng nói:

- Chúng ta một khi đối phó với con nhện Lãng Mỗ to lớn kia, khẳng định hộ vệ của con nhện to lớn sẽ quay về, ngược lại sẽ giải vây cho bốn người chơi kia, đưa chính mình lâm vào khốn cảnh, để cho bọn họ ngồi hưởng lợi, chờ một chút, trước tiên chờ cho bọn họ chết, thu lấy trang bị của bọn họ rồi mới cân nhắc.

Giáo Tử rất có kiên nhẫn, ánh mắt quan sát trên những người chơi trong chốc lát, trên người bọn họ trang bị đều tốt lắm, trang bị rơi ra chưa chắc đã kém hơn so với trang bị trên thân con nhện Lãng Mỗ to lớn rơi ra.

Giáo Tử ánh mắt rơi vào một khu đất trong chiến trường, nơi đó một đồng lớn thi thể của Lăng Mỗ tri thù loại nhỏ nằm ngổn ngang còn có một thi thể của người chơi hắc vu, phía dưới thi thể người chơi hắc vu còn có một loại đồ vật đang lóe sáng.

- Bọn họ mới vừa rồi đã chết một người! - Vong linh đạo tặc ánh mắt cũng rơi lên trên thi thể người chơi hắc vu kia, đôi mắt sáng ngời, cái kia là trang bị hắc vu rơi ra.

- Sáu tử, lên đi! - Giáo Tử cấp cho vong linh đạo tặc gọi là Sáu Tử kia một cái ánh mắt.

Về mặt Sáu Tử lộ ra biểu hiện hiểu rõ, thân thể dần dần biến mất, tiến nhập trạng thái tiềm hành.

Tiêu Ngự ở trong góc nhìn thấy động tác của bọn họ, hiểu được tính toán của bọn họ, bọn họ là chuẩn bị cho đạo tặc lấy kiện trang bị kia.

“Tiện nghi cho các ngươi rồi.” Tiêu Ngự đã sớm đem trang bị của mấy người chơi bị Lăng Mỗ tri thù loại nhỏ rơi ra trở thành vật trong bàn tay mình, nhìn thấy có người đến cướp lấy, khó tránh khỏi có chút khó chịu, nếu không phải mới vừa rồi nghe được âm vu nói, trang bị hắc vu rơi ra là kiện bạch trang, Tiêu Ngự sớm đã nhảy ra ngoài.

88. Chương 88: Không Hàng Bình. (*)

Ước chừng khoảng ba mươi giây sau, tên đạo tặc Sáu Tử kia từ từ hiện rõ thân hình bên cạnh thi thể Hắc Vu Sư, mồm mồm trang bị rơi ra từ trên người Hắc Vu Sư.

- Lão đại, hắc đạo tặc mất trang bị của chúng ta! - Tử Vong kị sĩ trong bốn người đang bị vây khốn kia nói.

Con ngươi của Âm Vu liền hiện lên một tia tức giận, đám người này đã không giúp thì thôi, không ngờ lại bỏ thêm đá xuống giếng (* ý nói đục nước béo cò), thù này xem như đã kết rồi.

Bỗng nhiên, trên mặt bùn đất bên cạnh Hắc Vu Sư một bóng dáng màu xám hướng đến đạo tặc Sáu Tử kia kia bắn tới.

- Coi chừng! - Sủi cỏ không khỏi hô lên một tiếng.

Sáu Tử nghiêng người, chuyển thủ trên tay phải như lưu tinh xẹt qua, một con nhện Lăng Mỗ loại nhỏ trong không trung nhảy mất bị tan rã, rơi xuống đất, các chân đứt loạn ra.

Tên Sáu Tử đắc ý cười, vật nhỏ như lòng bàn tay này còn dám đối phó với ta.

Đột nhiên, năm sáu đạo ảnh màu xám khác lại bay lên, Sáu Tử hơi biến sắc.

Tật Phong Bộ!

Sáu Tử mở ra Tật Phong Bộ, đột nhiên biến mất, làm cho năm sáu con Lăng Mỗ Tri Thù bé nhỏ đánh vào khoảng không.

“Người này cũng đã mười cấp.” Nếu không có chút bản lĩnh, bọn họ cũng không dám tới bản đồ quái cấp mười, Tiêu Ngự điều chỉnh vị trí của mình một chút, để có thể thấy rõ hơn tình huống trên chiến trường.

Tiêu Ngự phát hiện ra một chút tình huống dị thường, con nhện Lăng Mỗ to lớn này vừa phát hiện ra cái tổ đội mới tới, nó hiển nhiên cũng ý thức được nguy hiểm, bụng không ngừng sinh ra các con Lăng Mỗ Tri Thù loại nhỏ, cái bụng vốn trương lên thật to của nó đã giảm đi một nửa, dưới sự che dấu tận lực của nó, vừa có một con nhện Lăng Mỗ loại nhỏ hướng tới rừng cây nơi Tiêu Ngự ẩn nấp bò đến, không bị tổ đội năm người chơi vừa tới phát hiện ra.

Chừng hơn trăm con nhện Lăng Mỗ loại nhỏ xếp hình thành một sợi dây dài, chậm rãi bò trên mặt đất, hoà cùng một màu với bùn đất, không nhìn kĩ căn bản không thể phát hiện ra.

Tiêu Ngự ngẩng đầu liếc mắt nhìn một cái, trên một cái cây gần chỗ hắc ẩn nấp có một con nhện Lăng Mỗ loại nhỏ, nếu không cẩn thận chút là có thể kinh động tới con tiểu quái này, hắc nhanh chóng lùi ra xa hơn một đoạn, bí mật cách xa con nhện Lăng Mỗ to lớn một quãng chừng mười mét.

Nhìn những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ vẫn ẩn núp không hề nhúc nhích làm mờ hôi trên trán Tiêu Ngự ủa ra, con nhện Lãng Mỗ to lớn này đúng là có trí tuệ, làm cho người khác phải sợ hãi không thôi, đầu tiên là dùng tơ nhện phục kích Tiêu Ngự, sau đó là dùng phương thức bí mật để chỉ huy đám nhện nhỏ phục kích nhóm tổ đội đầu tiên tới, sau đó lại là lẳng lặng bố trí bẫy rập không một tiếng động, chờ đợi đám tổ đội thứ hai rơi vào thiên la địa võng, thủ đoạn đi săn cao minh tới dọa người.

“ Đây là quái vật sao? Sao lại có trí tuệ như một tính mạng vậy à.” Tiêu Ngự trong lòng phát lạnh.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn nhích lại gần rùng cây, nếu năm người chơi tới sau khi tấn công nó, rất có thể sẽ bị rơi vào trong cạm bẫy nó đã bố trí, vô số phúc nhân – mất kếp của nó không ngừng chuyển động, nhìn thấy những phúc nhân – mất kếp này Tiêu Ngự cảm thấy một nỗi sợ hãi khó hiểu.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn an tĩnh chờ đợi, tựa hồ như một người thợ săn thông minh đang chờ đợi con mồi mắc câu vậy.

Bên cạnh vong linh chiến sĩ Giáo Tử, một bóng người từ từ hiện rõ thân hình.

- Con mẹ, là một kiện trang bị bạch giả! - Đạo tặc Sáu Tử thiếu chút nữa là quăng cái trang bị vừa nhặt được đi, xuất ra nguy hiểm lớn như vậy mới mò được cái trang bị, không ngờ lại không đáng giá mấy tiền, Sáu Tử tâm tình ảo não.

Tiêu Ngự nhìn về phía bốn người chơi vẫn còn đang khốn khổ trong vòng vây kia, bọn họ tựa hồ đã tới cực hạn.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, tựa như một cái bóng xuất hiện trên chiến trường vậy, nhanh chóng tới gần phía sau bốn người chơi kia, ẩn núp tại một gốc cây bí mật cạnh bọn họ, sau khi chiến đấu kết thúc Tiêu Ngự muốn nhanh tay cướp chiến lợi phẩm trước tên đạo tặc Sáu Tử kia.

- Sao ta có cảm giác số lượng những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ kia đã giảm bớt!

- Đúng vậy, có rất nhiều con nhỏ bị điều đi đâu không biết.

- Chuẩn bị lao ra!

- Tốt!

Tiêu Ngự nghe thấy rõ ràng bốn người chơi đang nói chuyện, áp lực trên người bọn họ dường như đã giảm bớt, hẩn buồn bực, chẳng lẽ con nhện Lãng Mỗ to lớn này định bỏ qua cho đám người này.

Tiêu Ngự trong lúc vô ý ngẩng đầu lên, lập tức chết khiếp, ở trong bóng tối phía sau cái cầu bốn người dựa vào, không ngờ đã có tới năm sáu chục con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ, đám nhện nhỏ này đã vượt qua cây đại thụ, tới đỉnh đầu của đám người Âm Vu, thật đáng thương cho bốn người Âm Vu này vẫn không hay biết gì cả.

“ Bọn họ xong hết rồi.” Tiêu Ngự trong đầu hiện lên ý nghĩ.

Năm sáu chục con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ nhỏ đột nhiên từ trên cao hạ xuống, đánh về phía Âm Vu.

- Mẹ kiếp, đám nhện con này, từ đâu tới vậy.- Âm Vu dùng trượng đánh rơi một con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ rơi lên vai hẩn, ngẩng đầu lên nhìn, trên đỉnh đầu một mảng mây đen bao phủ xuống, nuốt chửng cả đám người Âm Vu.

- Chạy mau! - Âm Vu phát ra tiếng kêu cuối cùng, ngã xuống trên mặt đất.

Chợt xuất hiện một đội quân nhảy dù xuống mà thần không biết quỷ không hay, ở phía trước, đạo tặc, chiến sĩ cùng Tử vong kị sĩ đều không có phản ứng kịp, lúc bọn hẩn phát hiện ra quay lại thì Âm Vu đã nằm trên mặt đất.

Đạo tặc, chiến sĩ cùng tử vong kị sĩ tức giận tới mức chửi má nó, anh dũng lao ra khỏi vòng vây, nhưng bọn hẩn trong nháy mắt đã bị đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này nuốt gọn, không có Âm Vu trị liệu, bọn họ nhiều nhất cũng chỉ có nửa máu huyết mà thôi, hơn nữa đám nhện con này tấn công có hiệu quả giăng co, bọn họ căn bản không thể thoát.

Đạo tặc, chiến sĩ cùng tử vong kị sĩ lần lượt ngã xuống mặt đất, anh dũng hi sinh.

- Bọn họ không duy trì được nữa? Ta còn tưởng rằng bọn họ còn có thể chịu thêm một chút nữa cơ đấy.- Vong linh chiến sĩ Giáo Tử nhíu lông mày, đám người chơi này sớm chết, đối với bọn họ càng bất lợi, vong linh chiến sĩ Giáo Tử lo lắng những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này phát hiện ra sự tồn tại của bọn họ, không dám tới quá gần, hơn nữa góc độ không được tốt lắm, hẳn mặc dù có thể nhìn thấy những người chơi kia bị giết nhưng lại không thể nhìn thấy tình huống cụ thể.

- Làm sao bây giờ, Tật Phong Cước cùng Tiềm Hành của ta đều đang trong thời gian đóng băng, muốn tới nhật trang bị phỏng chừng còn phải đợi lát nữa. - Đạo tặc Sáu Tử nói.

- Đợi lát nữa đi, đừng hoảng hốt, mọi người cứ bí mật đã, nhìn lại tình huống vừa rồi hãy nói! - Vong linh chiến sĩ Giáo Tử nói, không biết tại sao, hẳn luôn luôn có một loại dự cảm không tốt.

Bởi vì khoảng cách giữa Tiêu Ngự với nơi vừa phát sinh chiến đấu là tương đối gần, nên hẳn đã tinh tường nhìn thấy hết toàn bộ quá trình chiến đấu, đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này hiển nhiên có tổ chức, phối hợp chiến đấu rất tốt, giống như bầy sói săn mồi trên thảo nguyên vậy, vừa mau lẹ lại vừa có hiệu quả, trên trán hẳn mồ hôi tuôn ra liên tục, hẳn có thể tình nguyện một mất một còn với một ít người chơi khác, cũng không nguyện ý giao thủ với con quái vật cổ quái khó chơi này.

89. Chương 89: Dự Định..(*)

Trên mặt đất bốn kiện trang bị nằm yên lặng, nhưng đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này vẫn còn chưa có giải tán đi, hiện tại mà xông tới lấy, dễ dàng nguy hiểm tới tính mạng.“ Chờ một chút đã.” Tiêu Ngự kiên nhẫn chờ.

Tiêu Ngự kinh hãi phát hiện, đám nhện loại nhỏ này bắt đầu di chuyển có tổ chức, hơn trăm con hướng vào sâu trong rừng cây bỏ đi, hiển nhiên là chuẩn bị mai phục nhóm vong linh chiến sĩ Giáo Tử rồi, có hai ba chục con nhện nhỏ thì lại xếp hàng hướng tới chỗ con nhện Lãng Mỗ to lớn mà di chuyển qua.

“ Một con quái vật đáng sợ.” Tiêu Ngự tựa như nhìn thấy yêu quái vậy, nhìn về phía con nhện Lãng Mỗ to lớn, bất kể là máy chủ đầu não làm cách nào để tạo ra con quái vật như vậy, chỉ bằng trí tuệ sẵn có của nó cũng không thua gì loài người rồi.

Đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ đã rút lui hết, nhìn thấy bốn kiện trang bị nằm yên lặng ở trên mặt đất, Tiêu Ngự bí mật tiến tới thu vào trong hành trang mà quý không hay thân không biết, suy nghĩ một chút, hẳn móc ra ba kiện trang bị bạch bản không đáng giá lắm ném xuống đất.

Những con nhện nhỏ rút lui quay về bên cạnh con nhện Lãng Mỗ to lớn liền vây quanh nó, giống như đang thủ vệ bên cạnh nó trong khi lâm đại địch vậy.

- Chỉ còn thừa lại hơn hai mươi con nhện bé tí này sao? - vong linh chiến sĩ Giáo Tử nhìn về phía con nhện Lãng Mỗ to lớn, hơi sững sốt hỏi:

- Ta cũng không biết, có thể bị những người đó giết rất nhiều. - Đạo tặc Sáu Tử nói, nhìn về phía ba người chơi khác, ba người này cũng nhìn nhau không có ý kiến gì.

- Nói không chừng hiện tại chúng ta đã có cơ hội! - Vong linh chiến sĩ Giáo Tử ánh mắt sáng lên.

Bọn họ hoàn toàn không ngờ tới, một con quái vật bình thường đã sắp xếp ra một cục diện nguy hiểm, chờ đợi bọn họ cất bước đi vào, trong suy nghĩ của bọn họ, quái vật đương nhiên không thông minh như vậy.

Song sự thật đã minh chứng, bọn họ đã sai lầm rồi, hơn nữa là rất sai lầm nữa.

- Người đi thu thập trang bị. Chúng ta chuẩn bị giết con nhện khổng lồ này! - Vong linh chiến sĩ Giáo Tử hạ quyết tâm nói. Bên cạnh con nhện Lãng Mỗ to lớn này bây giờ chỉ còn lại hơn hai mươi con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ mà thôi. Nếu như năm người đồng loạt ra tay. Khẳng định có thể giết được con nhện Lãng Mỗ to lớn này, nhưng hẳn mơ hồ cảm giác được có điểm không đúng. Chỉ là hẳn không biết vấn đề ra ở nơi nào.

- Tốt lắm! - Vong linh đạo tặc nhanh chóng hướng tới địa phương bốn người bị chết, rình mò trang bị rơi trên mặt đất.

Vong linh đạo tặc Sấu Tử xem xét một chút thuộc tính ở ba kiện trang bị bạch bản hắc vừa nhặt được, đột nhiên biến sắc. Chửi mắng:

- Cái đám cùng quỷ (1) chết tiết này! Không ngờ lại rơi ra ba kiện trang bị bạch bản, cái đám chết toi này sẽ không có một thân bình địa chứ. Hối thắm tổ tông tám đời các ngươi, không ngờ vẫn lấy đi mất một kiện trang bị...!

Tên vong linh đạo tặc Sấu Tử vừa hỏi vừa hành động. Hơn nữa còn nhấn mạnh từ ngữ “ hối thắm”. Thiếu chút nữa làm Tiêu Ngự ẩn giấu trong chỗ tối phun ra cười.

Vong linh đạo tặc Sấu Tử hùng hùng hổ hổ trở về.

- Rơi ra trang bị như thế nào lại như vậy? - Vong linh chiến sĩ Giáo Tử trong mắt thoáng lên một nét nghi hoặc, hắc không tin. Đám người nọ trang bị trên người không tồi. Chắc chắn có không ít trang bị lục trang. Như thế nào lại rơi ra toàn bộ trang bị bạch bản vậy. Chẳng lẽ bọn họ một đám số giảm phải *** chó sao. Sau khi chết chỉ rơi ra bạch bản mà không ra kiện lục trang nào?

- Nếu đám người nọ tới đây đặt bát xin ăn, đại gia ta nhất định sẽ thưởng cho bọn họ một ngân tệ! - Vong linh đạo tặc Sấu Tử hiển nhiên vẫn đang bị dả kích chưa từng có vừa về tới.

Tiêu Ngự vui tươi hơn hử nhìn thu hoạch của mình một chút, bốn kiện lục trang trong đó còn có một kiện Hộ Thủ lục trang của đạo tặc, so với món đồ trên tay Tiêu Ngự còn tốt hơn một chút, làm hắn cảm thấy rất hài lòng.

- Mặc kệ đi, trước tiên đối phó với con nhện này đã! - Vong linh chiến sĩ Giáo Tử cắn răng nói, con nhện Lãng Mỗ to lớn này có nhiều hộ vệ như vậy, lực chiến đấu mạnh như vậy, rất có thể là một con đầu lĩnh quái đặc thù, trang bị rơi ra tất không thể kém, hơn nữa hiện tại bên cạnh con nhện Lãng Mỗ to lớn này chỉ còn hơn hai mươi con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ hộ vệ mà thôi, đối với bọn họ mà nói, quả thực là thời cơ tốt nhất, tuyệt đối không thể bỏ qua.

Nhìn thấy năm người tổ đội tới gần con nhện Lãng Mỗ to lớn, Tiêu Ngự không khỏi chia buồn cùng bọn họ, bọn họ tưởng rằng con nhện to lớn này hiện tại rất dễ bị khi dễ, mà không biết rằng nó đang đặt bẫy rập chờ đợi bọn họ.

Nhìn thấy bọn họ từ từ tiến vào vòng vây do đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ bố trí nên, Tiêu Ngự trong lòng trầm vị hỗn tạp, chiêu dụ địch này của con nhện Lãng Mỗ to lớn, thật sự quá cường đại, nếu đổi lại mình ở trong vị trí đó chỉ sợ cũng ngu ngốc mà hùng hổ lao tới, trở thành con mồi của nó mà thôi.

- Chi chi!

Con nhện Lãng Mỗ Tri Chu to lớn kêu lên lần nữa xé rách bầu trời.

Lại thế nữa, người có thể dừng lớn tiếng hô như vậy không, tựa hồ như có người đang kéo lỗ tai Tiêu Ngự vậy, thanh âm bén nhọn làm cho màng nhĩ của hắn thêm nhói đau.

Tiêu Ngự nhìn tình huống trên chiến trường một chút, vì năm người kia mà than khóc một tiếng.

- Giáo Tử bị bao vây chung quanh rồi! - Tiêu Ngự vừa dứt lời, trong khu rừng rậm rạp ở gần năm người xuất hiện mấy trăm con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ, bao quanh năm người vong linh chiến sĩ ở bên trong.

- Mẹ kiếp, bị lừa rồi! - Vong linh đạo tặc Sấu Tử nhìn thấy đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ đông đúc ở bên cạnh, không nhận được mắng ra một tiếng, hơn nữa lần này lừa bọn họ, lại là một con nhện, lúc này hắn nên hối hận vận của tám đời tổ tông của con nhện Lãng Mỗ to lớn này.

Bị vây quanh, vong linh chiến sĩ Giáo Tử dâng lên trong lòng một cảm giác bi ai, sợ rằng mình sẽ theo chân đám người vừa chết kia, cũng ngu ngốc như bọn họ mà tự nhiên đi vào trong cạm bẫy, Giáo Tử nhìn vòng vây chung quanh mình, không nghĩ tới chính mình lại nổi gót theo được những người kia nhanh như vậy.

- Chi chi, con nhện Lãng Mỗ to lớn kêu lên một tiếng sắc nhọn đặc ý, giống như đang cười nhạo tên ngu đần nào đó.

- Tiến lên, xem có thể giết được nó hay không! - Vong linh chiến sĩ Giáo Tử nói, quơ thanh kiếm trong tay hướng tới con nhện Lãng Mỗ to lớn mà phóng đi, vong linh chiến sĩ Giáo Tử biết bọn họ đã bị vây quanh,

nếu như chỉ chống đỡ đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này thì chỉ còn một con đường chết mà thôi, chắc chắn sẽ đi vào con đường tử vong của những người chơi vừa rồi, biện pháp duy nhất chính là xông lên giết chết con nhện Lãng Mỗ to lớn này, bởi vì những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ kia rất có thể do con nhện Lãng Mỗ to lớn này thao túng, một khi nó chết, những con nhện loại nhỏ kia sẽ mất đi sự khống chế, bọn họ cũng có cơ hội thừa dịp loạn mà chạy trốn.

Nhưng là vong linh chiến sĩ thân thể vừa mới lao lên đột nhiên đứng lại, cúi đầu nhìn dưới chân một chút, đám bùn đất dưới chân giống như trở lên lầy lội hơn vậy, vong linh chiến sĩ Giáo Tử đã rơi vào đó di chuyển khó hơn tới nửa phần.

Nê Chiêu thuật (2)! không ngờ con nhện Lãng Mỗ to lớn này lại có tuyệt chiêu này, vong linh chiến sĩ Giáo Tử trong mắt hiện lên một tia tuyệt vọng.

Mấy trăm con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ chung quanh chậm rãi bò lại, tựa như binh lính đã được trải qua huấn luyện vậy, ngay ngắn và trật tự, bộ lông xù rậm rạp của những con nhện này làm cho người ta thấy lạnh thấu xương.

Bước chân của tử thần, đang chậm rãi tới gần.

(*)Chú thích:

- (1): Cùng quỷ: ý nói đám người nghèo như cái bang vậy.

- (2): Nê Chiêu: bùn lầy.

90. Chương 90: Thứ Dao.(*)

Đám người vong linh chiến sĩ Giáo Tử thất sắc kinh hãi, toàn bộ bọn họ thân bị hãm trong vũng bùn, di động trở lên cực kì gian nan, hơn nữa đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này đã hoàn toàn bao vây bọn họ vào giữa, không còn suy nghĩ gì nữa, bọn họ nhất định phải chết không thể nghi ngờ.

Lúc này nếu có người tới cứu mình thì tốt biết bao nhiêu, vong linh chiến sĩ Giáo Tử trong đầu vừa hiện nên một ý niệm, hắn lúc này mới cảm nhận được sự tuyệt vọng của mấy người vừa chết lúc này.

Đột nhiên vong linh chiến sĩ Giáo Tử chợt nhớ tới cái gì, nhanh chóng mở truyền âm, trong lúc truyền âm (1) thảo luận một vấn đề gì đó.

- Mọi người giữ vững, sẽ có người tới trợ giúp ngay! - Vong linh chiến sĩ Giáo Tử hưng phấn nói, nghe được giọng nói của hắn các đội viên khác vốn uể oải vô cùng bỗng trong mắt hiện lên một chút thần thái.

- Chi, chi! - Con nhện Lãng Mỗ to lớn phát ra hiệu lệnh công kích.

Những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ bắt đầu dàn hàng vây công những người chơi này, mấy trăm con nhện nhỏ di chuyển trên mặt đất tựa hồ như sóng biển nhấp nhô vậy, thật đúng là làm cho người ta sợ hãi.

Năm người đám vong linh chiến sĩ tâm tình khẩn trương chờ đợi, Tiêu Ngự thì ở trong một gốc cây trong rừng nhàn nhã chờ đợi, con nhện Lãng Mỗ to lớn này bố trí trong túi của nó bao nhiêu người chơi thì đối với hắn càng có lợi, hắn có thể kiếm được càng nhiều trang bị hơn.

Băng Hoàn Thuật!

Một đạo băng lăng bắn ra thật nhanh, đám nhện nhỏ trong vòng năm mét chung quanh đều không ngoại lệ bị đông cứng tại chỗ, mặc dù không thể đánh chết toàn bộ chúng nó nhưng cũng là cho đám người vong linh chiến sĩ có chút ít thời gian hoà hoãn.

Vong linh chiến sĩ Giáo Tử cùng vong linh đạo tặc Sáu Tử liền nhanh chóng giết sạch đám nhện nhỏ ở chung quanh phạm vi nhỏ của tổ đội.

Hai pháp sư trong đội, một người là băng pháp một người là lôi pháp, hai nghề nghiệp có năng lực khổng chế lực cực mạnh, chỉ tiếc lôi pháp chỉ am hiểu khổng chế đơn thể, không có kĩ năng khổng chế quần thể như băng pháp.

Từng đạo Lạc Lôi Thuật phủ xuống. Làm cho những con nhện nhỏ ở gần biến thành than đen.

Xem bề ngoài thì có vẻ như năng lực chống cự của tổ đội này có mạnh hơn so với tổ đội vừa nãy một ít. Nhưng trên thực tế lại không phải như vậy. Tổ đội trước trang bị ba người cận chiến, hai người thuộc pháp hệ. Còn tổ đội này lại có hai người cận chiến và ba người pháp hệ. Pháp hệ sức bộc phát rất lớn, nhưng năng lực chiến đấu liên tục trong thời gian dài thì lại kém hơn. Cho nên cái tổ đội này có năng lực chiến đấu liên tục còn xa mới bằng cái tổ đội vừa nãy. Sợ rằng không được bao lâu sức chiến đấu của tổ đội sẽ giảm bớt rất lớn.

Vong linh chiến sĩ Giáo Tử giọng lo lắng không ngừng nói cái gì đó. Nhìn thấy động tác của vong linh chiến sĩ Giáo Tử Tiêu Ngự đại khái hiểu được hắn đang làm cái gì. Hắn là hắn đang gọi người, chẳng lẽ quanh đây có bạn bè hắn?

Băng Hoàn Thuật! hiệu quả của băng lắng đã kết thúc, đám nhện nhỏ chung quanh không bị đánh chết khôi phục lại di chuyển liên hướng đến đám người này mà vọt tới.

Băng pháp một trượng xuất ra, giết chết một con nhện nhỏ ở gần nhưng trong nháy mắt hơn mười con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ đã nhảy vào người hắn mà cắn nuốt. Băng pháp trên đầu hiện lên liên tiếp các thương tổn, ngã vật xuống mặt đất.

Vong linh chiến sĩ Giáo Tử cùng vong linh đạo tặc Sấu Tử căn bản không có thời gian quan tâm tới Băng pháp cùng Lôi pháp. Bọn họ lo cho thân mình còn chưa xong. Chỉ có thể dùng toàn lực bảo vệ Âm Vu mà thôi. Mặc kệ thế nào cũng phải bảo tồn được cho Âm Vu nếu không thật sự toàn đội sẽ bị tiêu diệt.

Không có người nào bảo vệ, Lôi Pháp cũng nhanh chóng bị đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này bao vây cắn nuốt, trực tiếp đánh chết.

Vong linh chiến sĩ Giáo Tử lo lắng nhìn trang bị rơi xuống của Băng pháp và Lôi pháp một chút, nhưng lúc này bọn họ căn bản vô lực thu hồi trang bị đó.

Bỗng nhiên bên sâu trong rừng cây truyền tới vô số thanh âm của người, hình như có rất nhiều người đang chạy tới bên này.

- Tới rồi! - Vong linh chiến sĩ Giáo Tử hưng phấn quát lên, tựa như ăn phải thuốc kích thích, không ngừng chém giết đám nhện Lãng Mỗ nhỏ ở chung quanh, vong linh đạo tặc Sấu Tử ở bên cạnh động tác của nhanh hơn không ít.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn kinh nghi nhìn về phía rừng cây, vô số phúc nhãn loé ra ánh sáng không ngừng.

Tiêu Ngự cũng chuyển chú ý của mình tới phương hướng nguồn gốc thanh âm.

Một tổ đội người chơi, hai tổ đội người chơi... đều là tổ hợp năm người, chừng có bảy tổ đội như vậy từ các phương hướng chạy tới.

- Huynh đệ Ma Vực đã tới." Vong linh chiến sĩ Giáo Tử ngạc nhiên vui mừng nói, một kiếm liên chém xuống một con nhện nhỏ, lần đầu tiên hắn cảm giác được gia nhập một cái công hội(2) thật là một chuyện hạnh phúc biết bao nhiêu.

- Các người đều là người của Ma Vực sao? - Một vong linh đạo tặc mặc một bộ bì giáp màu lam vừa chạy tới hỏi, hắn ước chừng khoảng hai mươi sáu tuổi, đôi mắt loé sáng, lộ ra nhuệ khí (3), trên người lam quang ẩn hiện, phần lớn đều là trang bị lam trang cả, là người chơi được trang bị tốt nhất trong đám người vừa chạy tới đây, phỏng chừng hắn cũng có vị trí cao nhất trong đám người này.

- Ủ!

- Đúng vậy!

Sáu cái tổ đội người chơi còn lại tất cả đều trả lời.

- Tốt, mọi người động thủ. – Vong linh đạo tặc cẩn thận xác nhận lại thân phận của các đội ngũ này, xác định đúng là người của Ma Vực công hội, liếc mắt nhìn địa hình chung quanh một cái, nhanh chóng điều phối bảy tổ đội này, năm tổ đội hướng tới con nhện Lãng Mỗ to lớn vây quanh, còn lại hai tổ đội thì hướng tới tổ đội của vong linh chiến sĩ Giáo Tử di chuyển chuẩn bị giải cứu cho bọn họ.

- Lúc này buôn bán thất bại rồi! – Tiêu Ngự ảo não vạn phần, không nghĩ tới đột nhiên có nhiều người chơi như vậy, lúc này con nhện Lãng Mỗ to lớn đã ở vào tình thế rất xấu, Tiêu Ngự muốn từ trên người đám người chơi này mà lấy trang bị là khó có khả năng.

Vong linh đạo tặc lợi hại kia con người liền đảo qua rừng cây chung quanh.

- Thứ Dao, yên tâm đi, hẳn là không có ai tới, khó có thể có nhiều thành viên của Ma Vực cùng nhau sát quái như vậy, buông lỏng chút đi, đừng khẩn trương như vậy! – Một chiến sĩ ở bên cạnh cười nói.

Tên đạo tặc kia là Thứ Dao sao, nhìn thấy ánh mắt sắc bén của đạo tặc, bước chân của Tiêu Ngự chợt xê dịch, cây cối phía trước hoàn toàn che chắn toàn thân Tiêu Ngự.

Mấy người chiến sĩ thay khiên, hướng tới con nhện Lãng Mỗ to lớn vọt tới.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn này kinh nghi nhìn những người này, lui về phía sau vài bước, trong miệng phát ra tiếng Chi Chi trầm thấp có ý cảnh cáo, ba chiến sĩ lại vừa vọt tới, nhưng nửa đường thì dừng lại nghi hoặc nhìn đám bùn dưới mặt đất. Lại nà Nê Chiêu Thuật!

Con nhện Lãng Mỗ to lớn nhanh chóng di chuyển, miệng phun ra cái lưới màu trắng chụp tới ba người chiến sĩ.

Ba tên chiến sĩ này bối rối lấy dao chém vào lưới, nhưng đó là tơ nhện có tính bền cực cao, căn bản không thể chặt đứt, mạng nhện nhanh chóng tới bắt bọn họ, vây lại ở một chỗ, bọn họ chỉ có thể trơ mắt đứng đần ra.

- Con nhện này có điểm cổ quái. – Nê Chiêu Thuật cùng Thổ Vồng của con nhện Lãng Mỗ to lớn này họ chưa từng thấy qua, thân thể của Thứ Dao từ từ biến mất, hẳn đã tiến nhập vào trạng thái tiềm hành.

- Rốt cuộc cũng chịu ra tay sao. – Vong linh chiến sĩ ở bên cạnh mỉm cười, hẳn không giống như các chiến sĩ vừa rồi tuy tiện mà xông lên, mà là ở ngoài xa tìm kiếm thời cơ cùng cơ hội.

Sáu tổ đội người chơi này vây khốn con nhện Lãng Mỗ to lớn này ở trên mặt đất, mặc dù con nhện này chống cự rất kịch liệt nhưng tin tưởng không mất bao lâu vẫn sẽ bị đám người này hạ gục.

Tiêu Ngự ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào chạc cây sào huyết của con nhện Lãng Mỗ to lớn này, hy vọng các người chơi đó không có phát hiện ra nơi này.

(*) Chú Ý:

- (1): Truyền âm: cách trò chuyện riêng bí mật giữa 2 người chơi trong game

- (2): công hội: bang hội trong game

- (3): Nhuệ khí: lòng hăng hái.

91. Chương 91: Người Thông Minh Gặp Người Thông Minh. (*)

Nguyên văn tiêu đề: Trí giả gặp trí giả.

Bảy tổ đội, ba mươi lăm người, hơn nữa tổ đội của vong linh chiến sĩ Giáo Tử vẫn còn thừa lại ba người, nhân số đông đảo, giết sạch đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này thì thực rất nhanh chóng, mặc dù thường xuyên bị đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này quấy nhiễu nhưng quá trình coi như đã đảo ngược lại thành thuận lợi.

- Mọi người chú ý một chút, đừng cho nó chạy.

Ba người lắm người, ước chừng có hơn hai mươi người là nghề nghiệp cận chiến, bọn họ gắt gao vây quanh thân hình của con nhện Lãng Mỗ to lớn, hầu như tất cả những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ đều cũng thối lui tới bên cạnh con lớn, số lượng vẫn còn lại chừng hơn hai trăm.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn này bụng đã hoàn toàn xẹp xuống, xem ra bình thường đám nhện con này sống trong bụng nó, một khi gặp nguy hiểm, nó mới bắt buộc phải phóng xuất bọn nhện con này ra.

- Chi, Chi! – Con nhện Lãng Mỗ to lớn không ngừng phát ra âm thanh cảnh cáo ra chung quanh, nhưng là các người chơi căn bản không thèm để ý tới cảnh cáo của nó, giết sạch đám nhện con ở ngoài thì số lượng của chúng đã giảm xuống rất nhiều rồi.

Từng đạo ma pháp trị liệu rơi vào các người chơi cận chiến, có “vú em” sau lưng những người chơi nghề nghiệp cận chiến căn bản không sợ công kích của những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này.

- Rốt cuộc cũng được cứu. – Vong linh chiến sĩ Giáo Tử chém chết con nhện con cuối cùng cạnh hắn, thở ra một hơi may mắn.

Vong linh đạo tặc Sáu Tử mò lấy trang bị của Lôi Pháp và Băng Pháp, ba người nhanh chóng tới hỗ trợ các huynh đệ khác trong Ma Vực.

Nhìn thấy vong linh đạo tặc Sáu tử cầm đi trang bị của Băng pháp của Lôi Pháp, Tiêu Ngự hơi có chút khó chịu, nếu không phải bọn họ có viện binh tới kịp lúc thì trang bị của năm người này rơi xuống đều là của hắn rồi.

Ánh mắt Tiêu Ngự chuyển tới bên cạnh con nhện Lãng Mỗ to lớn, bên đó chiến đấu ngày càng kịch liệt.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn không ngừng phóng ra Nê Chiêu Thuật cùng mạng nhện, bắt những người chơi cận chiến bên cạnh mình, một khi một khối vũng bùn xuất hiện người chơi cơ bản không thể không ngừng người, mà những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ lại rất sống động tự nhiên.

Trải qua thời gian hỗn loạn ngắn ngủi, gần hai trăm con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ hợp thành một tiểu đội, nhịp bước thống nhất, hợp tác công kích các người chơi ở gần hơn nữa bọn chúng hoạt động rất tự nhiên có rất nhiều con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ này đột phá vòng vây phòng ngự của những người chơi cận chiến, nhắm tới phía sau.

Một tên Lôi Pháp ngã xuống mặt đất, một tên Hoả Pháp nữa cũng ngã xuống.

Hơn mười con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ hướng tới một Âm Vu, một cái Băng hoàn thuật nhanh chóng thi triển ra, đem toàn bộ những con nhện nhỏ này đóng băng tại chỗ, Âm Vu nhanh chóng rút lui.

Mặc kệ thế nào, hệ trị liệu Âm Vu cùng Hắc Vu là tuyệt đối không thể chết, nếu như bọn họ mà chết là cả đội gặp nguy hiểm ngay.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn bạo rống lên một tiếng, những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ ở chung quanh tất cả các con mắt đều phát ra quang mang màu đỏ của lửa, thân thể phình lớn hơn vài phần.

- Mọi người cẩn thận, những con nhện nhỏ này đã được gia tăng thêm hiệu quả!

- Một vong linh chiến sĩ một đao chém xuống, nhưng ngoài sự mong đợi, con nhện nhỏ Lãng Mỗ này không hề bị chết mà bị bay ngược lại phía sau rồi lại tiến lên, vong linh chiến sĩ chém ba đao mới giết chết được nó.

- Hiệu quả Giảng Co thật sự ác liệt.! – Một vong linh đạo tặc phân hận nói, bị một con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ cắn, hai chân hắn đã cứng lại rồi không thể di chuyển được.

Trên mặt đất ngã xuống tới sáu bảy người chơi, bất quá bọn họ cũng đã tiêu diệt được tầm mười con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ.

Đám người này đang bận rộn ứng phó quái vật, căn bản không rảnh để thu thập trang bị trên mặt đất, nhìn ánh sáng lấp loè của trang bị trên mặt đất, Tiêu Ngự lòng ngứa ngáy không thôi.

Khoảng cách với những trang bị này chỉ có năm mét, Tiêu Ngự hạ quyết tâm, thân thể chậm rãi biến mất.

Đám người chơi này bình thường không có phối hợp qua với nhau, là tổ chức lên tạm thời mà thôi, trong lúc phối hợp với nhau khó tránh khỏi có chút phân tán, bị những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ đánh sâu vào bên trong đội hình, làm tan đội hình, mà những con nhện nhỏ Lãng Mỗ này phối hợp rất ngay ngắn và trật tự.

Bắt giặc phải bắt vua trước tiên!

Ở bên cạnh con nhện Lãng Mỗ to lớn số lượng những con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ cũng không còn nhiều, “Cơ hội tốt.” Con nhện Lãng Mỗ to lớn từ sau lưng một đạo hàn quang hiện lên.

Thâu Tập!

Phốc, chuỷ thủ chuẩn xác trúng vào sau ót của con nhện to lớn này, nó tự nhiên lâm vào trạng thái choáng váng.

Bên người con nhện Lãng Mỗ to lớn, một đạo tặc chậm rãi hiện rõ thân mình, là Thứ Dao vừa biến mất vừa rồi.

- Tên này là một quái tinh anh, không trách được khó giết như vậy. - Thứ Dao cả kinh nói, tinh anh quái hãn chưa gặp bao giờ, hãn gặp qua quái vật cực mạnh nhất cũng chỉ là boss quái.

Hiệu quả choáng váng chỉ trong vòng một giây, con nhện Lãng Mỗ to lớn vừa mới nhúc nhích, sườn của Thứ Dao xoay tròn 30 độ, Bối Thứ ra tay, chuỷ thủ xuyên vào bụng của con nhện Lãng Mỗ to lớn, hơn 170 điểm giá trị thương tổn nhẹ nhàng bay lên trên đầu con nhện.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn này mặc dù là quái tinh anh, nhưng chỉ là nhiều thủ vệ, bản thân thực lực cũng không mạnh lắm.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn xoay người đánh về phía Thứ Dao, Thứ Dao thân hình gập lại, một cái Phản Thủ Bối Thứ ra tay, động tác ngắn gọn lưu loát nhanh tới người ta nhìn không thấy được.

“Người này là cao thủ.” Nhìn thấy lúc chiến đấu của Thứ Dao cùng con nhện Lãng Mỗ to lớn, cước bộ của Tiêu Ngự thoáng chậm lại một chút, ánh mắt chuyển tới động tác của Thứ Dao.

Động tác của Thứ Dao rất cổ quái, cũng rất khó coi, nhưng cảm thấy rất hữu hiệu, hình như lĩnh ngộ kỹ năng đạo tặc có điểm khác so với Tiêu Ngự, Tiêu Ngự tìm kiếm một loại sát thương cao, phát huy uy lực của kỹ năng đạo tặc tới điểm lớn nhất, hãn là một loại phương thức thi triển tiêu chuẩn, khi thi triển ra kỹ năng cũng rất đẹp mắt. Mà Thứ Dao thì lại không giống, hãn không có theo đuổi sát thương cao, mà là theo đuổi một loại phương thức thi triển ngắn gọn. Tỉ như Bối Thứ động tác thi triển của Tiêu Ngự là sườn xoay tròn 60 độ, phạm vi của động tác rất lớn, sát thương rất cao, nhưng trong lúc đó vô hình lại kéo dài thời gian thi triển kỹ năng, nếu đang thi triển mà bị cắt đứt tất nhiên ảnh hưởng tới độ hoàn thành kỹ năng, hoặc bị mất hãn. Quá trình thi triển Bối Thứ của Tiêu Ngự ước chừng cần 0,7 giây. Mà động tác Bối Thứ của Thứ Dao thì chỉ là sườn xoay tròn 30 độ, uy lực hiển nhiên không bằng sườn xoay tròn 60 độ nhưng tốc độ lại nhanh hơn, so với thời gian thi triển kỹ năng của Tiêu Ngự thì rút ngắn đi khoảng hai ba phần.

Đương nhiên, phân biệt của Tiêu Ngự với Thứ Dao cũng không chỉ biểu hiện trên một kỹ năng Bối Thứ, mặc kệ là kỹ năng nào, thời gian thi triển động tác kỹ năng của Tiêu Ngự đều rất dài, uy lực mạnh, mà lúc Thứ Dao huy động chuỷ thủ, động tác rất ngắn gọn luôn luôn tìm kiếm đường đi ngắn nhất, ở trên con đường nhỏ cực ngắn mà tạo thành sát thương mạnh nhất, thoát nhìn động tác không được tự nhiên, nhưng quá trình thi triển kỹ năng chỉ trong nháy mắt mà thôi, hơn nữa hãn nhanh không chỉ biểu hiện ở thi triển kỹ năng mà con có bước tiến nữa, lúc di chuyển luôn luôn đi đường ngắn nhất, rất nhanh mà hiệu quả.

“Người này hãn là đã học qua cách chiến đấu, không phải là quân nhân chứ.” Tiêu Ngự trong đầu hiện ra ý nghĩ, bởi trong kỹ xảo chiến đấu chú ý nhất là nhanh gọn trí mạng.

Thứ Dao thi triển kỹ năng không thể đạt tới 100% độ sát thương, nhưng Tiêu Ngự cảm giác được nếu như hai người giao thủ, bại có thể là Tiêu Ngự, bởi vì hai người đồng thời thi triển kỹ năng, người bị công kích đầu tiên hãn là Tiêu Ngự bởi vì hãn nhanh hơn so với Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự tới gần một người chơi gần chiến trường, một bên suy tư, Thứ Dao chiến đấu, mang cho hãn một cảm ngộ hoàn toàn mới.

92. Chương 92: Giấu Giếm.

Tỉ như Thứ Dao, thời gian Tiêu Ngự thì triển một kĩ năng hần đã thi triển ra hai cái, hơn nữa bởi vì tốc độ nhanh, hần có thể dễ dàng tránh né công kích của quái vật, làm cho bản thân an toàn, tạo ra điều kiện công kích tiếp theo.

Hiện tại số lượng kĩ năng vẫn còn ít, một khi dùng hết kĩ năng, đạo tặc tự nhiên mất đi chỗ dựa, cho nên chính thức bàn về thực lực chiến đấu, trước mắt Tiêu Ngự và Thứ Dao là ngang tài ngang sức, nhưng là sau một thời gian nữa khi số lượng kĩ năng nhiều lên thì sao? Ưu thế của Thứ Dao ngày càng rõ ràng, nhất là lúc PK với người.

Biết được ưu điểm của người khác ở đâu, Tiêu Ngự sẽ không do dự mà hấp thu, đây chính là ưu điểm lớn nhất của hần.

“Đem hai người kết hợp với nhau một chút, là có thể sáng tạo ra phương thức chiến đấu của bản thân.” Hai mắt Tiêu Ngự sáng lên, nhìn thấy phương thức chiến đấu của Thứ Dao, thu được rất nhiều lợi ích, một mặt phương thức thi triển kĩ năng của Tiêu Ngự mới có thể phát ra sát thương có uy lực lớn nhất, hai người kết hợp sẽ hình thành một phương thức chiến đấu hoàn mỹ. Đương nhiên muốn đạt tới cảnh giới này, còn phải thông qua cố gắng không ngừng, không ngừng mò mẫm, không ngừng luyện tập, mới có thể chính thức tới được trạng thái hoàn mỹ nhất theo lý tưởng của Tiêu Ngự.

Con mắt Tiêu Ngự dừng lại ở sau lưng Thứ Dao trong chớp lát, người này thật mạnh, một ngày nào đó, Tiêu Ngự sẽ ganh đua cao thấp cùng hần, nhưng hiện tại không thích hợp.

- Đạo tặc nào mau đi nhất trang bị đi. – tên vong linh chiến sĩ tương đối thân thiết với Thứ Dao hô, bọn họ là thuộc về cùng một công hội, theo nội quy của công hội, không ai có thể tự lấy trang bị, nhưng là vẫn phải nhất lên nếu không có người tới tranh đoạt trang bị của bọn họ thì buồn lắm.

Mấy đạo tặc nhìn nhau một lúc.

- Để ta nhất cho! – một đạo tặc nói đang chuẩn bị động thân đi thu thập trang bị.

- Thôi để cho ta cho! – Tiêu Ngự chậm rãi hiện thân tại một cỗ thi thể, tay phải cố ý ngăn trở vị trí đặt huy chương công hội ở trước ngực, hướng đến đạo tặc kia thủ thế nói.

Tiêu Ngự lúc này khẩn trương vạn phần, hần đang đánh bạc tại đây, đám người chơi này không nhận ra hần. Bởi vì có tới bảy tổ đội tạm thời tổ chức với nhau, đương nhiên không ai nhận ra ai cả, Tiêu Ngự cũng có cơ hội giả mạo làm thành viên trong bọn chúng thu thập trang bị.

Tim Tiêu Ngự không ngừng đập mạnh, khom lưng nhất một kiện trang bị lên, kiểm tra lại trang bị, động tác rất tự nhiên, nhìn không ra vẻ giả tạo nào.

- Có người nhất rồi! – Đạo tặc kia nói với mấy người đồng bọn khác, trong lòng hiện lên một tia nghi hoặc, người này thật xa lạ, bất quá chỉ liếc mắt một cái hần cũng không thấy rõ ràng mặt của Tiêu Ngự, không suy nghĩ nhiều, quay đầu lại tiếp tục giết sạch đám nhện Lãng Mỗ loại nhỏ.

Nhìn thấy tất cả người khác đều quay mặt đi, Tiêu Ngự mỉm cười khoe miệng, cúi đầu nhất ba kiện trang bị vào hành trang.

“Không đúng, người này ta chưa từng thấy bao giờ!” Tên vong linh chiến sĩ đi theo Thứ Dao đột nhiên máy động tâm trí, trí nhớ của hần coi như khá tốt, mới vừa rồi chỉ tiếp xúc ngắn ngủi vài giây với những người chơi khác, hần đại khái đã nhớ được khuôn mặt của mọi người, duy nhất chưa từng thấy qua Tiêu Ngự.

Bảy tổ đội có chừng bảy đạo tặc, vong linh chiến sĩ nhìn lướt qua chiến trường, đếm một chút. “Tổng cộng tám người, như thế nào lại có tám người!”

- Tên kia không phải trong công hội chúng ta, giết chết hần! – Vong linh chiến sĩ chỉ vào Tiêu Ngự quát, lúc này thật là mất mặt, không nghĩ tới lại có người từ dưới đất chui lên lấy đi nhiều trang bị như vậy.

Những người chơi chung quanh hơi sững người, trong nháy mắt đã hiểu được, mấy người nghề nghiệp pháp hệ ma pháp lập tức rời khỏi tay.

“ Đám người này phản ứng thật nhanh.” Tiêu Ngự vừa mò được kiện trang bị thứ năm, nhìn thấy mấy cái ma pháp hướng tới mình giật mình, bắt đặc dĩ nhìn qua số trang bị còn lại, một kĩ năng Độn Hình ngăn cản ma pháp công kích.

- Hắn ở nơi nào! – Một Âm Vu nhanh chóng dùng Khuynh Thị Chi Nhân – con mắt nhìn trộm, quét qua thân thể Tiêu Ngự.

Vừa thêm vài đạo ma pháp hướng tới phương hướng của Tiêu Ngự mà bắn đến.

Đào Thoát!

“ Không nghĩ tới bọn họ có người có thể dò xét ẩn hình.” Chuyện kể tiếp xảy ra làm cho Tiêu Ngự cười khổ không ít, Đào Thoát kĩ năng không thể khống chế địa điểm, đã không làm cho hắn thoát đi mà ngược lại còn đâm đầu vào bên cạnh một đám người chơi này nữa.

“ Thật là lúc xui xẻo thì uống nước lạnh cũng bị tắc họng à nha.” Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện bên cạnh làm cho mấy người chơi này ngầy ra một chút, họ không hiểu được, làm sao hắn lại xuất hiện bên cạnh họ.

- Đây, các người khoẻ chứ! – Tiêu Ngự cười sáng lạng, vừa bắt chuyện cười nói, vừa nhanh chân bỏ chạy.

- Giết chết hắn! – Một băng pháp sau khi sững người ra, phát ra một tiếng kêu hô thật lớn, một băng hoàn thuật hướng Tiêu Ngự cuốn tới.

Tiêu Ngự nào dám chậm trễ vừa thấy băng hoàn thuật sắp sửa bao trùm lên người, hắn nhanh chóng mở ra Tật Phong Bộ ngăn cản băng hoàn thuật, bằng tốc độ nhanh nhất mà thoát ra ngoài.

- Hắn ở đây!

- Động tác nhanh nhẹn thật!

- Thông! – một ma phát vừa rồi công kích trúng Tiêu Ngự ở khoảng cách ngoài ba mét, hơn 90 điểm giá trị thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu hắn.

Tiêu Ngự nhanh chóng dùng một bình hạ cấp được hoàn phong tốc, gia tăng tốc độ chạy trốn.

- Vù vù vù! - Vừa là vài đạo ma pháp hướng tới Tiêu Ngự mà đến, hắn liền lộn một vòng nường theo một gốc cây cổ thụ to lớn mà che chắn tuyệt đại bộ phận ma pháp, nhưng vẫn có một ma pháp công kích lên trên người Tiêu Ngự.

“ Vẫn thừa lại 23%, đám người này công kích đúng là rất mạnh.” Tiêu Ngự nào dám dừng chân, tốc độ di chuyển càng nhanh hơn, khoảng cách với các người chơi khác càng ngày càng xa, mắt thấy hắn sắp thoát khỏi, một đạo ma pháp liền kéo tới Tiêu Ngự.

- Muốn ta mất mạng sao. – Tiêu Ngự bất chấp tất cả dùng một hoàn hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt đất đỏ, huyết lượng hồi phục đầy đủ trong nháy mắt, nhô lên lặn xuống mấy cái đã biến mất sâu trong rừng cây rồi.

- Chết tiệt, hắn chạy thoát rồi. – Nhìn thấy Tiêu Ngự biến mất, một hoả pháp cầm hận nói.

- Tổn thất bao nhiêu trang bị.

- Năm kiện.

Vong linh chiến sĩ nghe mấy người chơi nói, vừa tức giận vừa buồn cười, không ngờ được nhiều người như vậy, mà thua trong tay một đạo tặc, còn bị hắn lấy đi tới năm kiện trang bị.

Tiêu Ngự hồi phục tâm tình khẩn trương một chút, trốn ở trong rừng thở dài một hơi, lộ ra vẻ mỉm cười. Mặc dù tổn thất một lọ hạ cấp được hoàn phong tốc cùng một lọ hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, nhưng so với năm kiện trang bị lục trang, giá trị không quan trọng lắm.

“ Buôn bán có lời rồi.” Tiêu Ngự vỗ vỗ hành trang.

- Tên kia tên gọi là gì?

- Tiêu Ngự!

- Khá lắm, ta sẽ nhớ kĩ tên hần. – Vong linh chiến sĩ dự liệu, không hề nổi trận lôi đình, mà đầy hăng hái lập đi lập lại cái tên này.

93. Chương 93: Phệ Hồn Chi Giới Chỉ. (Nhân)

Cổ tay Thứ Dao rung lên, chuyển thủ trong tay hần đột nhiên tăng tốc, kích ngát con nhện Lãng Mỗ to lớn.

Thời gian choáng váng cũng chỉ như cũ ngắn ngủi trong 1 giây, căn bản không có bất kì hành động nào, song Thứ Dao tấn công không phải không có hiệu quả, chỉ trong một giây ngắn ngủi bị tất cả các con nhện Lãng Mỗ loại nhỏ mất đi sự khống chế của con to đã loạn lên.

- Chi, chi.

Con nhện lãng Mỗ to lớn gào thét nhắm về phía Thứ Dao, muốn đem hần té lể tại chiến trường, Thứ Dao không ngừng lùi về sau, bước đi chuyển không chút lộn xộn, tốc độ di chuyển nhanh hiếm thấy, trốn tránh được mấy công kích liên tiếp của con nhện Lãng Mỗ to lớn.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn này nhanh chóng phun ra một cái võng màu trắng bao trùm tới Thứ Dao.

Tật Phong Bộ!

Thứ Dao đột nhiên biến mất, mạng nhện liền rơi vào một khoảng không, không thể bắt được Thứ Dao, dây đưa với hần thời gian dài như vậy lúc con nhện Lãng Mỗ to lớn quay đầu lại, phát hiện những con nhện nhỏ đã tử vong gần hết chỉ còn lại tầm 60, 70 con mà thôi.

Thứ Dao vừa thối lui, mấy người chiến sĩ khác gắt gao bao vây lấy con nhện lãng mỗ to lớn.

Từng đạo ánh sáng ma pháp hoa mắt bay ngang qua bầu trời, làm cho con nhện Lãng Mỗ to lớn trên đầu bay lên liên tiếp các thương tổn.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn này gào thét suy nghĩ phải thoát ra, nhưng là chung quanh nó tất cả đều là người chơi cận chiến chức nghiệp, ngay cả một đường di chuyển sống còn cũng không có.

- Mọi người coi chừng, cẩn thận một chút không khéo đạo tặc kia lại tới.

Vong linh chiến sĩ nhắc nhở nói.

Tiêu Ngự trốn sau một cái cây, nhìn tình huống bên kia một chút, các người chơi này vừa trải qua chuyện vừa rồi nên đều có phòng bị, vài cái khuy thị chỉ nhân cảm ở trên mặt đất, đề phòng cẩn thận, Tiêu Ngự tuyệt đối không dám đi qua, nếu như mạo hiểm tới lấy trang bị, khẳng định là đem cái mạng nhỏ đặt ở đấy rồi.

Có thể là do tiếng kêu thê lương của con nhện Lãng Mỗ to lớn, nên cũng có một hai tổ đội cũng truy tìm tới đây, bắt quá vừa nhìn thấy nhiều người chơi như vậy, tất cả đều sáng suốt lựa chọn rời đi.

Hơn mười người chơi nghề nghiệp Hoả Pháp sư phía sau công kích rất mạnh, một đám con số thương tổn từ trên đầu con nhện lãng Mỗ to lớn hiện lên.

Con nhện Lãng Mỗ to lớn này huyết lượng đã cạn, kêu lên thảm thiết một tiếng, ầm ầm ngã xuống mặt đất.

Nhìn thấy con nhện Lãng Mỗ to lớn này chết, Thứ Dao đi tới bên cạnh nó, nhặt vật phẩm rơi xuống lên.

- Là một kiện trang bị Tử cấp cấp 10 của Âm Vu! - Thứ Dao liếc mắt nhìn mấy người chơi ở gần nói:

- Cái này giao cho công hội, các người bị rơi mất năm kiện trang bị, công hội sẽ bồi thường cho các người.

Không có ai phản bác lời Thứ Dao nói, Thứ Dao gặt đầu thu vật vào hành trang.

- Cuồng Dao, chuyện gì xảy ra vừa rồi thế? - Thứ Dao hỏi, lúc Tiêu Ngự lấy trang bị hần đang chuyên tâm đối phó với con nhện lãng Mỗ to lớn không có tập trung chú ý tới tình huống bên này.

Cuồng Dao xấu hổ cười cười:

- Mới vừa rồi có một đạo tặc giả mạo làm người của chúng ta, lấy đi năm kiện trang bị, kết quả hắn đã trốn thoát.

- Như thế nào được, các người nhiều người như vậy.

Thứ Đạo nao nao, không nghĩ tới Cuồng Đạo lại phạm phải loại sai lầm này, kì quái chính là, không ngờ đối phương lại có thể trốn thoát.

- Người này có điểm cổ quái, không ngờ có tới ba kĩ năng chạy trốn, một là Tật Phong Bộ, hai cái khác chưa nhìn qua bao giờ, kĩ thuật cùng phản ứng của hắn cũng không tệ lắm.

Cuồng Đạo nói, nếu không phải Tiêu Ngự có ba kĩ năng chạy trốn, sợ rằng tính mạng hắn đã sớm thăng tiên rồi.

- ba kĩ năng chạy trốn ư? Phỏng chừng là làm nhiệm vụ chuyên biệt của đạo tặc mà được.

Thứ Đạo nói, khó khi nào nghe thấy Cuồng Đạo khen kĩ thuật của người khác, Thứ Đạo thật ra muốn gặp gỡ đạo tặc cướp đi năm kiện lục trang này.

Đám Âm Vu lần lượt hồi sinh những người đã chết sống lại.

- Tốt lắm, mọi người giải tán đi.- Thứ Đạo nói, thu hoạch được một kiện tử trang, mặc dù chỉ là mười cấp, Thứ Đạo vẫn phi thường hài lòng.

Những người chơi này lần lượt rời đi, bọn họ hoàn toàn không có nghĩ tới tìm kiếm sào huyệt của con nhện Lãng Mỗ to lớn này, ngoại trừ Tiêu Ngự gặp nó lúc ban đầu ra, người chơi khác căn bản không biết sào huyệt của nó ở đâu.

Nhìn thấy người chơi ở gần lần lượt rời đi, Tiêu Ngự lúc này mới tới chạc cây ban đầu gặp con nhện Lãng Mỗ to lớn.

Sào huyệt của nó cách mặt đất ước chừng năm mét, do tơ nhện cùng với hài cốt của động vật chất đông mà thành, muốn tới được đó thật phải hao tổn một ít công phu.

Tiêu Ngự nhìn độ cao một cái, dùng chủy thủ cắm vào thân cây, bắt đầu leo lên.

Chuyện leo cây này đối với Tiêu Ngự mà nói không khó tạo nào, hắn tựa hồ như con khỉ nhanh nhẹn linh hoạt vậy, rất nhanh leo tới phía dưới sào huyệt của con nhện Lãng Mỗ to lớn này, hai chân đạp một cái, hai tay bắt vào một chạc cây, thuận thể leo lên trên sào huyệt của nhện Lãng Mỗ to lớn.

“Nhanh nhẹn cao thật tốt.” Tiêu Ngự thầm nghĩ xem xét một chút sào huyệt này, phía bên trên khá bằng phẳng, chất đông một lượng lớn các đồ vật hỗn tạp, tất cả đều có, muốn tìm ra một số vật có thể sử dụng được, thật đúng là chuyện không đơn giản.

Tiêu Ngự đẩy một lớp tơ nhện hỗn độn ra, phía dưới tơ nhện xuất hiện một cái rương miệng không lớn, cái rương này mặt ngoài đã bị tổn hại nghiêm trọng, hoàn toàn trở thành một đống gỗ nát.

Tiêu Ngự duỗi tay xuống, vừa với chạm tới cái rương, nó lập tức biến thành từng mảnh nhỏ, có một chiếc nhẫn cổ xưa rơi ra.

Nhìn thấy cái nhẫn, con mắt của Tiêu Ngự toả sáng, trong sào huyệt của quái tinh anh lại có thể tìm được một chiếc nhẫn, khẳng định sẽ không quá kém chứ, hắn tò mò cầm chiếc nhẫn lên, cái nhẫn này hình dáng quá bình thường, tựa hồ như một khối sắt đen vậy, mặt ngoài ảm đạm không một chút ánh sáng.

Tiêu Ngự lau lau bụi bặm phía trên, phát hiện ra cạnh chiếc nhẫn có khắc chữ nhỏ: Ai Mạc.

Có thể chủ nhân trước kia của cái nhẫn này tên là Ai Mạc cũng không chừng, Tiêu Ngự nhìn thuộc tính của cái nhẫn này một chút.

Phệ Hồn Phong Ấn Chi giới chỉ: Phẩm cấp, Tử Trang. Nhanh nhẹn +20. lực lượng +15, trí tuệ +13, tinh thần+10, thể lực +10. Yêu cầu cấp bậc; không. Vật phẩm đặc thù, giám định khi giải khai phong ấn.

“ Không phải là một kiện tử trang chứ, lại còn bị phong ấn gì gì nữa, thật là thần thần bí bí.” Mò được kiện tử trang, tất cả các thuộc tính coi như không tồn, ánh mắt lơ đãng đảo qua một huyết khẩu bên cạnh rương gỗ, hình như còn vật gì nữa.

Tiêu Ngự thu thập xong, nhìn lại thì đó là một quyển sách làm bằng giấy, đã trải qua nhiều năm tuổi như vậy, không ngờ không bị mục nát.

Mở quyển sách ra, phía trên đầy những kí tự kì lạ, xoay tròn méo mó, có vài phần giống với chữ giáp cốt, vẽ thành một vật gì đó, Tiêu Ngự căn bản đọc không hiểu, ngoại trừ văn tự khó hiểu đó ra phía trên còn vẽ hai bức tranh, vẽ hai chiếc nhẫn, trong đó một chiếc nhẫn có vài phần giống với chiếc Phệ Hồn giới chỉ, nhưng khác cái là mặt nhẫn màu xám.

“ Phỏng chừng là một nhiệm vụ tầm bảo, tìm kiếm một cái nhẫn khác.” Loại nhiệm vụ kì lạ này, trên đại lục Ân Trạch Tư thật sự rất nhiều, chính thức hoàn thành được cũng rất ít, đại lục Ân Trạch Tư lớn như vậy, đi tìm món đồ chơi cổ quái này ở nơi nào đây?

Tiêu Ngự chỉ là nhìn lướt qua văn tự cùng đồ án, liền ném vật vào trong hành trang.

Tiêu Ngự tìm tòi trong sào huyết con nhện Lãng Mỗ to lớn trong chốc lát, không phát hiện ra có gì khác.

94. Chương 94: Phương Thức Chiến Đấu Của Thứ Dao.

“Đây là vật gì vậy?” Tiêu Ngự vừa mới định rời đi, ánh mắt lại bị một đồ vật trong góc cửa sào huyết này hấp dẫn, đây là một bộ hài cốt giống của loài người, bất quá trong có vẻ rất nhỏ có vẻ như là hài cốt của một tiểu hài tử hoặc là người thấp bé, đầu rất dài, ngón tay xương dài, bên cạnh bộ hài cốt còn có một vật làm bằng kim loại, bất quá cái vật này đã bị hư tổn, bị vỡ thành một khối. Cái vật này hẳn là do một loại kim loại bình thường chế tạo lên, loại kim loại này mà đem tới đấu giá thì ngay cả một đồng tệ cũng không có người mua.

“ Nhìn hình dạng này hình như là súng địa tinh thì phải.” Tiêu Ngự lơ mơ phân biệt ra vật bằng kim loại nọ, bộ hài cốt này chẳng lẽ là người địa tinh sao?

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua hài cốt của địa tinh một chút, vừa lại nhìn phệ hồn giới chỉ trong tay, có chút hiểu được, hài cốt địa tinh này hẳn là một đầu mối để tìm kiếm cái nhẫn khác.

Tuyệt đại bộ phận địa tinh sinh hoạt ở phía bắc của đại lục Ân Trạch Tư, muốn tới nơi đó phải đi xuyên qua một khu ôn dịch cực lớn, không đạt ba mươi cấp tuyệt đối không có khả năng đi được, bọn họ hằm hè loài người, nhưng giao hảo cùng vong linh tộc, hơn nữa chán ghét chiến tranh, mỗi một địa tinh đều là một người cực kì thông minh, họ am hiểu công trình học, thích chế tạo các loại máy móc, vật phẩm.

“ Hình như Địch Nhã cũng có người địa tinh sinh sống.” Tiêu Ngự vừa nghĩ, những người địa tinh này thường xuyên chế tạo một ít máy móc vật phẩm đem tới Minh Dạ thành bán để đổi lấy một ít vật tư cho cuộc sống, có lẽ có thể tìm được một ít đầu mối ở đó cũng không chừng.

Cái nhẫn bị phong ấn này là một kiện tử trang, nếu giải phong ấn, cũng không biết sẽ có hình dạng gì, có thể hay không là một kiện trang bị truyền thuyết? ý nghĩ này làm Tiêu Ngự có chút hưng phấn.

Tiêu Ngự đeo giới chỉ lên tay, tốc độ di chuyển, công kích cùng huyết lượng cũng có tăng lên một chút, mặc dù cái nhẫn này tương đương với điểm thuộc tính của sáu bảy cấp, nhưng trên thực tế, hiệu quả cũng không rõ ràng như thăng cấp, khi thăng cấp không chỉ có thêm điểm thuộc tính, còn có tăng đều các hạng mục khác của nhân vật, điểm thuộc tính bất quá chỉ là tặng phẩm phụ mà thôi.

Tiêu Ngự từ trên diễn đàn biết được, điểm thuộc tính tặng cho người chơi chỉ là một trong số nhiều chỉ tiêu mà thôi, có thể quyết định cho hướng đi của người chơi đó, đối với điểm thuộc tính của người chơi mà tiến hành phân loại. Nhanh nhẹn cao, thuộc tính sẽ hướng về nhanh nhẹn là tạo lên loại hình phát triển, mỗi khi thăng một cấp, độ nhạy cảm, độ cảm giác, tốc độ di chuyển của người chơi sẽ tăng lên khá lớn, nếu như các điểm thuộc tính tương đối cân bằng, các hạng mục thuộc tính cũng sẽ phát triển đều nhau.

Một chiếc nhẫn cộng thêm vào hai mươi điểm thuộc tính, chẳng khác nào thăng tứ cấp là một cách nhìn sai lầm, tại đại lục Ân Trạch Tư, hiệu quả điểm thuộc tính vĩnh viễn không thể mạnh hơn cấp bậc. Bất quá

nhìn trên tổng thể mà nói cái nhẫn này thuộc tính không tồi, xem như một kiện trang bị hạ cấp tử cấp đi, hơn nữa lại là nhẫn, giá trị tăng lên mấy lần, ít nhất có thể bán được 100 kim tệ.

Nhìn thoáng qua tầng cây bên dưới, ước chừng năm mét, cũng không phải cao quá, Tiêu Ngự nhảy xuống dưới.

Vừa tiếp xúc xuống mặt đất, đầu gối hơi uốn lại, nhẹ nhàng rơi xuống, trên đầu Tiêu Ngự bay lên hơn 10 điểm giá trị thương tổn.

Từ chỗ cao nhảy xuống sẽ bị thương, mỗi người chơi đều có một độ cao cực hạn, vượt quá độ cao cực hạn của mình mà nhảy xuống có khả năng bị ngã chết, Tiêu Ngự nhìn huyết lượng bản thân một chút, đã có hơn 300 điểm, không biết độ cao cực hạn của mình là bao nhiêu nữa.

“Thứ này không phải là một thí nghiệm tốt.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, hướng vào sâu trong rừng cây đi tới, tiếp tục tìm kiếm quái vật thăng cấp.

Tiêu Ngự nhìn bảng cấp bậc một chút, cao nhất đã 13 cấp.

“Cái đám người này luyện cấp như điên.” Mặc dù hiểu được cấp bậc không có hết thấy ý nghĩ, nhưng nhìn thấy nhiều người có cấp bậc cao như vậy, Tiêu Ngự trong lòng vẫn có một chút áp lực, nhìn lướt qua bảng cấp bậc, bài danh mười vị trí đứng đầu trên bảng cấp bậc không có chỗ nào là không phải người chơi nghề nghiệp pháp hệ, pháp hệ nghề nghiệp khác với cận chiến nghề nghiệp, bọn họ phóng ra công kích ma pháp không có độ hoàn thành, tất cả đều là 100% sát thương, không giống như nghề nghiệp cận chiến, độ hoàn thành mà thấp, sát thương sẽ rất thấp, sau khi có độ hoàn thành cao mới có bộc phát, tính toán một chút thì chia đều giá trị thương tổn do công kích, cận chiến muốn thấp hơn pháp hệ, đương nhiên, hai loại nghề nghiệp đều có ưu điểm riêng, cũng có phân công nghề nghiệp bất đồng nhau, không thể vợ đũa cả nắm được.

Nếu đợi đến lúc đám người này học được ma pháp đánh lan, phỏng chừng luyện cấp càng thêm điên cuồng, muốn đuổi theo bọn họ gần như là không thể.

“Ta vẫn là đến chiến trường hỗn chiến một trận.” Làm một người chơi độc hành, Tiêu Ngự không có lựa chọn nào khác, trên chiến trường, đối với Tiêu Ngự mà nói, pháp hệ nghề nghiệp là dễ gặm nhấm nhất, đạo tặc khắc pháp hệ, chiến sĩ vừa lại khắc đạo tặc, tựa hồ như một vòng tuần hoàn hoàn mỹ, bất quá nếu so sánh mà nói, đạo tặc tương đối tự do, bởi vì lúc không đánh lại, bọn họ còn có thể lựa chọn chạy trốn.

Phản Thủ Bối Thứ!

Thân thể Tiêu Ngự gãy dựa vô cùng cổ quái, chuyr thủ trên tray phải xẹt qua một đường cong rất nhỏ, công kích trên người một con nhện Lãng Mỗ.

Độ hoàn thành 61%, hơn 130 điểm thương tổn hiện lên đầu con nhện Lãng Mỗ này.

Tiêu Ngự đang thí nghiệm phương thức chiến đấu của Thứ Dao, rất hiển nhiên, hiệu quả coi như không tồi, đã có một chút thành quả, bất quá mặc kệ Tiêu Ngự thử như thế nào, độ hoàn thành kỹ năng vẫn không thể tăng lên được, bởi vì phạm vi của động tác quá nhỏ, không thể mượn lực lượng của thân thể, khiến cho công kích của Tiêu Ngự có chút vô lực.

Chẳng lẽ Thứ Dao vẫn lấy loại độ hoàn thành siêu thấp này là phương thức tấn công của nghề nghiệp?

“Hắn là không như vậy, nếu không lúc hắn công kích con nhện Lãng Mỗ to lớn kia sát thương sẽ không thể cao như vậy, có thể còn chưa hoàn thiện ở chỗ nào đó.” Tiêu Ngự một mặt luyện tập loại phương thức chiến đấu cổ quái này, một mặt suy tư xem vấn đề là ở nơi nào, sử dụng phương thức chiến đấu này chỉ có độ hoàn thành 60%, hiển nhiên không có lợi, nếu có thể đạt tới độ hoàn thành 80% là rất tốt rồi.

Ở trong rừng liên tục giết chết hơn 200 con nhện Lãng Mỗ, Tiêu Ngự nghe được tiếng nhắc nhở thanh thúy của hệ thống.

“Rốt cuộc cũng thăng cấp.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cấp bậc, level 11, vừa lại lật ra bảng hệ thống nhắc nhở, xem qua một chút, hai mươi bình hạ cấp được hoàn phong tốc, cùng 10 bình được hoàn chất độc xà hạt thảo đã bán xong rồi, hạ cấp được hoàn phong tốc chia đều ra bán giá cả trên dưới 2.5 kim tệ, chất độc xà hạt thảo chia đều ra bán giá cả chừng 6 kim tệ, cứ như vậy, trong hành trang của Tiêu Ngự đã có nhiều

hơn 110 kim tệ, hơn nữa sắt quái quá kiếm được đã có hơn 150 kim tệ rồi. Hắn vốn đang nghèo thoảng chốc lại trở lên dư giả, trong hành trang còn có tới 8 kiện lục trang, cũng có thể bán được không ít tiền.

“ Trước cuối tháng còn phải bán ra một ít kim tệ lấy tiền nữa.” Tiêu Ngự không khỏi bực mình đứng lên, hắn tất nhiên không quên, đến cuối tháng hắn còn phải dùng một vạn đồng mua dầu khô nữa. Đại lục Ân Trạch Tư thịnh hành khiến cho kim tệ trong trò chơi bán ra vô cùng trót lọt, giá cả cũng rất không tồi, bình thường trên mạng giao dịch, kim tệ trong trò chơi có giá cả ước chừng ba mươi đồng, hơn nữa người muốn mua kim tệ rất nhiều, giá cả cũng rất giao động.

Thế giới này, có một số người vì cuộc sống mà không ngừng bôn ba vất vả, đau khổ tận lực vì sinh tồn, có một số người lại không có chỗ tiêu tiền, cầm tiền mà tiêu pha như tát nước vậy, đây là sự thật.

95. Chương 95: Long Ưng.

Tiêu Ngự ở trong rừng giết nhện Lãng mỗ thăng cấp thật cũng không phải quá buồn tẻ, thỉnh thoảng cũng có một chút vui mừng ngạc nhiên, chung quanh cây cỏ tươi tốt, thường xuyên phát hiện một lượng lớn dược thảo, gặp được Tiêu Ngự đương nhiên không bỏ qua.

Luyện tập phương thức chiến đấu của Thứ Dao, Tiêu Ngự dần dần có một ít linh hội, tại thời điểm chiến đấu, dùng phương thức chiến đấu của Thứ Dao cùng phương thức chiến đấu của mình kết hợp lại, có thể phát huy được uy lực phi thường lớn, dưới tình huống chiến đấu khẩn trương, sử dụng phương pháp chiến đấu của Thứ Dao, ngắn gọn hiệu quả, dưới tình huống quái vật bị kích ngất hoặc khoảng cách công kích lớn có thể dùng phương thức chiến đấu của mình để nâng cao lực sát thương.

“ Kỹ năng chiến đấu còn chưa đủ.” Hấp thu một chút ưu điểm của Thứ Dao nếu như kỹ năng chiến đấu đủ nhiều, lực chiến đấu của Tiêu Ngự sẽ tăng lên rất lớn.

Dọc đường đánh chết rất nhiều con nhện lãng mỗ, Tiêu Ngự đi xuyên qua một khu rừng rậm rạp, phía trước đột nhiên hết đường, Tiêu Ngự bị dọa đến phát sợ, ngay trước mặt là một khe rãnh thật sâu, nhìn xuống phía dưới căn bản không thấy đáy, bên rộng khe rãnh khoảng chừng năm mét, cách ngắn đường đi, đối diện cũng là một mảnh rừng cây cối cao vút chắn trời.

“ Địa hình này thật cổ quái.” Đi dọc khe rãnh chừng năm sáu phút đồng hồ, Tiêu Ngự phát hiện phía trước có một cây cầu gỗ nối liền bên kia, bên kia cầu gỗ hẳn cũng là lãnh địa của con nhện Lãng mỗ, không biết bên kia có nhiều quái vật không. Ở bên đây với thời gian giết quái lâu như vậy, Tiêu Ngự rất buồn bực, chung quanh có rất nhiều tổ đội hoạt động, thường xuyên gặp phải một đoạn có rất ít quái vật, số lượng của chúng quá ít, Tiêu Ngự phải đợi một thời gian mới có thể tìm được một con nhện Lãng mỗ, ảnh hưởng nghiêm trọng tới tốc độ thăng cấp.

“ Đi tới bên kia xem một chút.” Tiêu Ngự bước theo cầu gỗ sang bên kia.

Vừa lúc có một tổ đội người chơi đi ngang qua, thấy Tiêu Ngự đang chuẩn bị vượt qua cầu gỗ.

- Không ngờ tên kia còn dám đi lên phía trước, một người đi tìm chết đây mà.

- Một tên đáng thương, mong cho hắn chết một cách thoải mái, ha ha!

Đám người chơi nhìn theo sau lưng Tiêu Ngự, vừa đồng tình, lại có chút cười trên nỗi đau khổ của người khác mà trò chuyện. Họ thường xuyên ở nơi này tìm quái nên cũng biết, bên kia cầu gỗ là khu vực cấm, có mấy tổ đội người chơi đã đi qua đó mà không có một người sống sót trở về, Tiêu Ngự dám đi sang kia, rõ ràng là muốn tìm chết mà. Về phần bên kia có cái gì, một ít tổ đội đi dò xét cũng kín miệng như bưng, thời gian trôi qua, khiến cho bên kia cầu gỗ càng thêm thần bí.

Tiêu Ngự vượt qua cầu gỗ, một tiếng nhắc nhở của hệ thống truyền tới.

Hệ thống: Bạn phát hiện ra Long Ưng chi sâm(1).

“ Long Ưng chi sâm?” Phát hiện ra bản đồ mới, Tiêu Ngự cảm giác tò mò, lòng hiếu kỳ đã thúc đẩy hắn đi tiếp vào trong rừng thăm dò. Tiêu Ngự tìm kiếm bóng dáng con nhện Lãng mỗ, dần dần đi sâu vào trong hơn mười phút, hắn có chút hối hận, nơi này gà không đẻ trứng, chim không thấy phân, ngay cả một sinh

vật sống cũng không có, càng không đề cập tới quái vật. Chung quang một mảnh im lặng, duy nhất một mình Tiêu Ngự đi xuyên qua rừng.

“ Tại sao có thể như vậy, chẳng lẽ nơi này không có quái sinh ra?” Tiêu Ngự có chút buồn bực, không nên như vậy à, trong hệ thống mạng như thế nào lại có một nơi không có quái luyện cấp chứ?

Đang lúc Tiêu Ngự nghi nghi hoặc hoặc, ánh mắt hần rơi vào trên một vách đá nhám thạch, một đồ vật đã hấp dẫn chú ý của hắn.

“ Linh phỉ thảo! Trời ơi, nơi này không ngờ lại có thứ này.” Tiêu Ngự kinh hoàng, đây chính là Linh phỉ thảo, nếu như Tiêu Ngự nhớ không nhầm, Linh Phỉ Thảo là thảo dược tam giai, hiện tại một cây thảo dược nhất giai bình thường muốn kiếm đã rất khó khăn, càng đừng đề cập tới tam giai, hơn nữa công dụng của Linh Phỉ Thảo phi thường phổ biến, ngoại trừ có thể chế ra rất nhiều loại hoàn thuốc, còn có thể thay thế dược thảo chế tạo dược hoàn tăng cường hiệu quả, trước mắt trên thị trường linh phỉ thảo có bao nhiêu tiền cũng không mua được, căn bản là không có, nghe nói có một dược sư có đẳng cấp ma dược học cao muốn mua mỗi cây 80 kim tệ cũng không có tới một cây, nếu trên thị trường xuất hiện một gốc cây Linh phỉ thảo (*: Đoạn này tác giả ghi là Long Ứng thảo – có lẽ tg nhầm phải là Linh Phỉ thảo mới đúng.), đám dược sư sẽ phải tranh đoạt tới vỡ đầu.

Xem xét một chút địa hình, Linh Phỉ thảo sinh trưởng ở một bức vách nhám thạch cao ước chừng bảy tám mét, muốn thu thập Linh Phỉ thảo mà nói, phải leo lên trên, quá trình thu thập có điểm phiền toái, cũng sẽ không quá khó, nhưng Tiêu Ngự vừa mới bắt đầu đã có một loại cảm giác không được tốt, chung quanh nơi này tới cả một sinh vật cũng đều không có, đây không phải là có điểm kì quái sao?

“ Đó là cái gì?” Ánh mắt Tiêu Ngự dừng lại ở một khối nhám thạch nổi lên trên một tảng đá lớn, mặt ngoài của tảng đá lớn này có ba vết vạch thật sâu, như là bị một sinh vật gì chụp qua, mỗi một vết vạch sâu dài chừng nửa mét, lực lượng này thật kinh khủng, một khối đá mà bị vạch ra như đậu hũ vậy.

Tiêu Ngự mơ hồ cảm giác được, mình đã tới một nơi không nên tới, nhưng là Linh Phỉ thảo ở phía trước, gần trong gang tấc, hấp dẫn Tiêu Ngự.

“ Nên động thủ hay không đây.” Tiêu Ngự trong lúc nhất thời có chút khó xử, chung quanh lúc này phi thường an tĩnh, giống như không có một con quái vật gì, nhưng trong yên tĩnh mà lộ ra vẻ quỷ dị.

80 kim tệ, Tiêu Ngự không nhịn được nuốt nước bọt một cái, mình có làm cả ngày cũng không được nhiều tiền như thế, nhưng là một gốc cây Long Ứng thảo lại giá trị những tám mươi kim tệ, khoảng cách với mình chỉ có mười mét, chỉ cần bò lên trên, hái xuống, trong túi đã có hơn tám mươi kim tệ, Tiêu Ngự không muốn buông bỏ như vậy.

Đúng lúc Tiêu Ngự do dự có nên động thủ hay không, trên bầu trời truyền tới một tiếng chi hót trong trẻo.

Tiêu Ngự vừa mới bước một chân ra, thật nhanh chóng rút trở về, biến mất ở trong rừng.

“ Là vật gì?” Tiêu Ngự xuyên qua khe hở của lá cây, hướng lên không trung nhìn lại, một đám mây màu đỏ đang bao phủ xuống dưới, đây là một con chim cực lớn có lông đỏ rực, sải cánh chừng năm sáu mét, bay quanh trên bầu trời, giống như một dải lửa đỏ thiêu đốt trên bầu trời vậy, bộ dáng trông rất uy vũ bất phàm, tựa như một con hoả phượng hoàng.

“ Rừng rậm Long ứng, con chim lớn này không phải long ứng trong truyền thuyết chứ, nơi này làm sao lại có quái vật bậc cao như vậy? Tiêu Ngự lông mày nhíu lên tưởng chừng vắt được vào nhau, Long Ứng chỉ thấp hơn Long một bậc mà thôi, đã là một trong những sinh vật mạnh nhất trên Ấn Trạch Tư đại lục rồi.

Long Ứng xoay trên bầu trời mấy vòng, rồi bay xuống phía dưới, đứng lên vách nhám thạch, đứng tại đó mà chải vuốt bộ lông của mình.

Nhìn thấy con chim lớn này Tiêu Ngự một chút tâm tư đối kháng cũng không có, con Long Ứng này ít nhất cũng ba bốn mươi cấp trở lên, hơn nữa ít nhất cũng là một con boss quái, nếu bị nó thấy, bị móng vuốt của nó chụp trúng, Tiêu Ngự sẽ không còn mạng.

“ Đáng chết, Linh phỉ thảo của ta.” Tiêu Ngự không cam lòng nhìn dược thảo đang sinh trưởng trên nhám thạch một chút, trong lòng uể oải vạn phần.

Tiêu Ngự trong lòng nóng lòng muốn thử, nhưng là thực lực mạnh mẽ của Long Ưng, khiến hắn chần chừ không dám.

Không biết khi nào nó bay đi, nếu như nó bay đi, mình sẽ có cơ hội, Tiêu Ngự quyết tâm kiên nhẫn chờ đợi.

(*):

(1): Chi sâm: rừng rậm.

96. Chương 96: Hồ Khẩu Đoạt Ăn.

Long Ưng đứng trên phiến đá nhám thạch trải chuốt bộ lông cánh của mình, xa xa bỗng một tiếng chim hót réo rất đỗi tai vang lên, con Long Ưng vừa nghe lập tức bay lên trời, hướng tới nguồn gốc thanh âm bay đi.

“ Có cơ hội.” Tiêu Ngự nhìn lên trên trời, nhìn thấy một dải đỏ rực đã dần dần đi xa, phỏng chừng lại bị đồng bạn gọi đi, khối nhám thạch này là nơi dừng chân yêu thích của con Long Ưng này, không biết lúc nào nó quay trở về nữa, phải nắm bắt được thời cơ, Tiêu Ngự mò mẫm hướng lên vách đá nhám thạch, mau lẹ như một con báo.

Tại sao loại dược thảo này lại ở một địa phương khó thu thập như vậy, Tiêu Ngự buồn bực không thôi.

Giữ chặt một gốc cây nổi lên trên vách nhám thạch, đột nhiên nhảy tới phía trước, tới một vị trí phía trước khoảng một mét, mà ngay cả Tiêu Ngự cũng bị năng lực nhảy xa của mình làm cho dọa sợ, trong trò chơi, mỗi người đều là siêu nhân, những lời này quả nhiên không sai.

Tiêu Ngự giống như một con thằn lằn bám dính vào vách nhám thạch, nhích từng chút một về phía trước, rốt cuộc cũng từ từ tới gần mục tiêu.

Lúu lo, trên bầu trời truyền tới hai tiếng chim hót làm cho Tiêu Ngự sợ tới thót tim, không thể nào, trở về nhanh như vậy sao? Nhìn ra phía chân trời hướng nam, hai luồng mây đỏ đang nhanh chóng bay lại đây.

Một con Long Ưng cũng đủ để mình đi đời rồi, không nghĩ tới lần này nó còn mang về thêm một con nữa.

Nhìn khoảng cách của mình với Linh Phỉ thảo chỉ còn một mét, Tiêu Ngự cắn răng một cái, liều mạng, người chết vì tiền, chim chết vì ăn (1), tám mươi kim tệ, đây chính là hơn hai nghìn nhân dân tệ à, bỏ qua chẳng phải rất đáng tiếc sao.

Tiêu Ngự chân phải vừa đạp mạnh một cái, tay trái bắt lấy một khối nhám thạch nhô ra, hướng tới phía trên đi tới, áp vào vách đá, hai tay đã sờ tới Linh Phỉ thảo, Tiêu Ngự trụ vững hai chân, ổn định thân thể, hai tay bắt đầu buông ra thu thập linh phỉ thảo.

Long Ưng rất mau sẽ tới đây, Tiêu Ngự không khỏi có chút khẩn trương, dù sao đâu cũng là hồ khẩu đoạt ăn (2), không cẩn thận nguy hiểm tới tính mạng.

Lúu lo, trên bầu trời một tiếng gầm cực lớn hướng đến đây mà cuộn tới.

“ Đáng chết, hai con chim kia đã tới.” Tiêu Ngự gia tăng tốc độ, bỏ Linh Phỉ thảo vào trong hành trang, hướng lên trời nhìn thoáng qua, móng vuốt lợi hại của Long Ưng đã tới gần trong gang tấc.

Tiêu Ngự nhắc chân, đột ngột nhảy xuống từ vách nhám thạch.

Oanh! Móng vuốt của Long Ưng đánh vào địa phương ban đầu Tiêu Ngự đứng, đánh từng mảng nhám thạch lớn thành từng mảnh nhỏ, đá vụn bắn ra tung toé.

Tiêu Ngự từ trên ngã xuống, theo bản năng nghiêng thân người một cái, Thịch!, một tiếng trầm đục, bốn chi Tiêu Ngự chạm tới đất, động tác lúc rơi xuống giống như mèo vậy, bốn chi hạ xuống làm cho Tiêu Ngự tiếp đất rất tốt, không có tạo thành thương tổn quá lớn nào.

Trên đầu bay lên hơn 60 điểm thương tổn, không phải là nghiêm trọng, Tiêu Ngự nhanh chóng bò dậy, trên bầu trời một con Long Ưng khác đã lao xuống phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nào dám ở lại, cất bước chạy ra ngoài.

Long Ưng gào thét, tựa như một chiếc máy bay chiến đấu vậy, nhanh chóng tới gần Tiêu Ngự, hai cánh gấp lại sau lưng, tốc độ trở lên nhanh hơn, tư thế như điều hâu bắt thỏ vậy, lao xuống dưới, móng vuốt đã tới trước mặt Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cảm thấy đằng sau lưng truyền tới một tia lạnh toát, móng vuốt của long ưng tuyệt đối không cách mình ba mươi cm, nếu không phản ứng nhanh thì chắc chắn Tiêu Ngự sẽ mất mạng.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự nhanh chóng tránh thoát một trảo của Long Ưng, cũng không quân phương hướng như thế nào, nhanh chóng chui vào trong rừng.

Mục tiêu trước mắt của con Long Ưng đang lao xuống đột nhiên biến mất, nhưng nó đã vào thế không thể ngừng được, va chạm vào một gốc cây đại thụ, liền chặt đứt cây đại thụ đó ra làm đôi, khiến cho tư thế tấn công của Long Ưng chậm lại đôi chút, rồi lại bay lên trên trời cao. Thân thể Long Ưng mạnh mẽ dị thường, mặc dù va chạm cực mạnh với cây đại thụ nhưng lại chẳng làm nó có một mảy may thương tổn gì cả.

“ Con quái vật này thật hung tợn.” Tiêu Ngự thu hồi ánh mắt, nhìn về phía rừng cây rậm rạp phía trước, chỉ có ở trong rừng, hắn mới an toàn.

Vừa lúc hắn cấp tốc chạy trốn, lại một con Long Ưng lao xuống Tiêu Ngự.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, hướng rừng cây mà chạy như điên, cứ tưởng rằng hiệu quả tiềm hành có thể thoát khỏi truy kích của Long Ưng nào ngờ đối với Long Ưng hiệu quả này không có chút ảnh hưởng, nó vẫn như cũ lao tới Tiêu Ngự.

“ Nó có thể dò xét ẩn hình!” Không còn biện pháp, chỉ có thể mượn hiệu quả gia tốc của Tật Phong Bộ, tăng tốc lực hướng tới rừng cây chạy thật nhanh.

Cảm giác được Long Ưng đang tới gần, Tiêu Ngự đột nhiên thay đổi cách chạy trốn, không còn chạy thẳng tắp một đường nữa mà theo một hình chữ S mà chạy về phía trước, đối với sinh vật từ trên trời cao lao xuống phương thức chạy trốn như vậy là hữu hiệu nhất.

Nhìn thấy Long Ưng lao xuống tới, Tiêu Ngự đột nhiên hướng tới một phương hướng hoàn toàn trái ngược mà lẩn đi.

Oanh, mặt đất bên cạnh bị một trảo của Long Ưng tạo thành một cái hố sâu, đá vụn bắn vào người Tiêu Ngự, trên đầu hắn liền hiện lên 60, 70 điểm giá trị thương tổn.

Hiệu quả gia tốc của Tật Phong Bộ biến mất, Tiêu Ngự nhào tới phía trước, chui vô trong rừng, xuyên qua cây cối rậm rạp mà tìm một nơi bí ẩn ẩn trốn.

Hai con Long Ưng vẫn bay lượn trên không trung, tìm kiếm tung tích của Tiêu Ngự.

Xuyên qua những khe hở của tán lá cây, Tiêu Ngự nhìn hai con Long Ưng trên bầu trời, hai con Long Ưng này tựa hồ không có ý định bỏ qua cho hắn. Nhìn thoáng qua các kĩ năng, vẫn còn một kĩ năng Động Hình chưa sử dụng, trong bất kì hoàn cảnh nào, Tiêu Ngự đều phải lưu lại một kĩ năng chạy trốn để ứng phó với tình huống bộc phát, nếu như dùng hết toàn bộ kĩ năng chạy trốn, như vậy lúc bị Long Ưng đuổi bắt, rất có thể Tiêu Ngự đã mất tính mạng lúc đó rồi.

Ánh mắt lợi hại của Long Ưng quét phía dưới, Tiêu Ngự biết, phía dưới này nhất định có gió thổi làm cây cỏ lung lay, đều không thể thoát khỏi con mắt của Long Ưng, hắn chỉ có thể cuộn mình thu nhỏ người lại trong một góc cây bí mật, không dám có bất kì động tác gì, lẳng lặng chờ đợi mấy kĩ năng chạy trốn kết thúc thời gian đóng băng.

“ Nhanh lên một chút, đi đi.” Tiêu Ngự trong lòng cầu khẩn, nhưng hai con Long Ưng này lại không có ý rời đi vẫn bay lượn trên bầu trời.

Tiêu Ngự im lặng chờ đợi.

Đào Thoát kĩ năng, Tật Phong Bộ kĩ năng thời gian đóng băng kết thúc, Tiêu Ngự cuối cùng cũng thở nhẹ ra một hơi, hai cái kĩ năng này có thể sử dụng làm cho Tiêu Ngự có thêm không ít sức mạnh.

Kế tiếp phải làm gì bây giờ? Tiêu Ngự cũng không biết. Chung quanh nơi này toàn là cây cối rậm rạp, có rất nhiều chỗ bí mật để ẩn náu, nhưng hẳn biết, chỉ muốn dùng cây cối ngăn cản Long Ưng là khó có khả năng, chạy ra khỏi rừng cây lại càng nguy hiểm, nếu như hai con Long Ưng này nhất quyết không rời đi, mình sẽ vẫn bị nhốt ở chỗ này.

Tiêu Ngự tìm kiếm trong hành trang một cái, một quyển trục thật dài xuất hiện trong lòng bàn tay hắn, đây chính là quyển trục hồi thành.

“ Nếu có cơ hội đọc quyển trục hồi thành thì tốt rồi.” Tiêu Ngự ngẫm nghĩ, nhưng là đọc quyển trục hồi thành, cần phải có năm giây thời gian, trong năm giây này có bất kì công kích nào cũng bị cắt đứt hiệu quả à, hơn nữa khi hồi thành sẽ phát ra quang mang tất sẽ thu hút Long Ưng lại chỗ này.

Tiêu Ngự buồn bực không thôi, ngoại trừ sử dụng quyển trục ra, các phương thức rời đi khác cũng không có hiệu quả lớn hơn là bao.

=====

(*) Chú Thích:

(1) nguyên văn: nhân vi tài tử, diếu vi thực vong – người vì tài vật mà chết, chim chóc vì thức ăn mà chết.

(2) hổ khẩu đoạt ăn: đoạt thức ăn trên miệng hổ.

97. Chương 97: Vực Sâu.

” Không hay, bị phát hiện rồi.” Tiêu Ngự vừa mới di chuyển một chút, đã phát hiện ra con Long Ưng đang từ trên trời cao lao xuống phía dưới, thoáng chốc đã tới trước mặt hắn.

Con mắt của Long Ưng thật sự lợi hại, Tiêu Ngự nhanh chóng hướng vào một khu vực cây cối rậm rạp ở bên cạnh nhảy tới.

Từng trận thanh âm ầm ầm do thân cây gãy đổ ở phía sau truyền tới, vị trí ẩn núp ban đầu của Tiêu Ngự hiện giờ đã bị một quãng lửa đỏ rực từ trên trời phủ xuống, may mắn vì bị các nhánh cây ngăn trở, tốc độ của Long Ưng bị giảm bớt, làm cho Tiêu Ngự có chút thời gian thoát đi.

Con Long Ưng nọ một kích không thành công, vừa lại bay lên.

Tiêu Ngự nhìn trên không trung một chút, bởi vì mình chạy nên sinh ra tiếng động, một mặt là Long Ưng đã để tâm theo dõi chính mình rồi, hai con Long Ưng không ngừng truy tung hắn trên bầu trời, thỉnh thoảng một con lại lao xuống phía dưới, có mấy lần thiếu chút nữa làm hắn mất mạng tại đương trường, may mắn nơi hắn chọn tới đều là có nhiều nhánh cây rậm rạp.

Không biết vì sao, hai con Long Ưng này lại thay đổi chiến thuật, bắt đầu truy tung ở tầng thấp hơn, truy tìm Tiêu Ngự ở hai hướng trái và phải.

Phía sau có hai con quỷ đòi mạng, Tiêu Ngự bất đắc dĩ chỉ có thể liều mạng chạy như điên về phía trước, xuyên qua một rừng cây thật lớn, đột nhiên hắn phát hiện, phía trước là một bãi đất trống thật lớn, mà phía trước bãi đất trống này lại là một rãnh sâu không thấy đáy.

“ Không còn đường.” Tiêu Ngự lúc này mới hiểu ra, hai con Long Ưng là cố ý dồn mình chạy tới hướng này, hắn vừa định lui về phía sau, một con Long Ưng đã từ trên cao lao xuống.

Đào Thoát!

Kiên quyết không thể để bọn nó dồn mình tới bãi đất trống, nếu không khẳng định sẽ xong đời, dưới tình thế cấp bách, Tiêu Ngự sử dụng kĩ năng Đào Thoát để tránh né công kích của Long Ưng, đột nhiên hắn phát hiện, một con Long Ưng khác cũng vừa lao xuống.

Bởi vì Long Ưng đang truy đuổi ở tầng thấp, tốc độ di chuyển là rất nhanh, căn bản không có nhiều thời gian cho Tiêu Ngự suy nghĩ.

Tật Phong Bộ!

Cảm giác được móng vuốt nó đã chạm tới thân, trái tim Tiêu Ngự cơ hồ nhảy ra khỏi lồng ngực, có chút sốt ruột thi triển Tật Phong Bộ kỹ năng, Đỉnh! Một tiếng hiệu quả vô địch một giây của kỹ năng ngăn cản một kích của Long Ưng. May mà còn kịp.

Chỉ một giây, Tiêu Ngự tin rằng mình đã mất mạng thì may mắn lại từ trên vực tử vong trở về, còn chưa kịp thở ra hơi, hắn tưởng mình đã an toàn thì con Long Ưng vừa rồi lại tiếp tục bay vút trở lại.

Hai con Long Ưng này phối hợp với nhau rất ăn ý, chúng nó biết công kích với tần suất thấp là không thể đánh gục được mục tiêu, chỉ có thể liên tục công kích không ngừng mà thôi mới có thể giết chết mục tiêu được.

Long Ưng từ phía sau mà phóng tới, phong bế toàn bộ lối thoát của Tiêu Ngự, con Long Ưng vừa mới công kích thất bại vừa rồi cũng đã bay lên trời.

Chúng nó cố ý bức Tiêu Ngự đi tới con đường tuyệt lộ, căn bản không lưu cho hắn bất kỳ cơ hội nào!

Nhìn thấy đất trống phía trước, không có biện pháp, Tiêu Ngự giống như một liệt sĩ bị trắng, chạy ra khỏi rừng cây, nhìn rãnh sâu cắt ngang đường đi của Tiêu Ngự hết như một đạo bùa đòi mạng người vậy.

“Xem ra không có cơ hội sử dụng quyền trục hồi thành rồi.” Đọc quyền trục hồi thành cần năm giây, Tiêu Ngự bây giờ thậm chí một giây cũng không có.

- Thu! - Long Ưng thấy Tiêu Ngự bắt đầu chạy ra khỏi rừng cây, đặc ý kêu to một tiếng.

Hai con Long Ưng đuổi phía sau Tiêu Ngự tựa như mèo vờn chuột vậy, đùa giỡn hắn, chốc chốc lại ra vẻ lao xuống, chốc chốc lại bay quanh tầng thấp, chúng nó cho rằng, Tiêu Ngự chắc chắn phải chết rồi, căn bản không còn bất kỳ cơ hội nào.

Khoảng cách với rãnh sâu phía trước ngày càng gần, trước không có đường đi, sau lại có truy binh, Tiêu Ngự đã tuyệt vọng.

“Tiến vào trò chơi có thể không chết lần nào sao?” Tiêu Ngự lúc này mới cảm thấy có chút khó tin, hắn là một tay mơ, từ lúc tiến vào trò chơi tới nay, không ngờ vẫn chưa chết lần nào, rất nhiều người chơi có thâm niên đều đã hi sinh qua nhiều lần.

Hai con Long Ưng cảm giác đùa vui đã đủ, một trong hai con liền vọt xuống Tiêu Ngự.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự giây dựa trước khi chết, tránh né công kích của Long Ưng, di chuyển tới phía trước.

P phía trước đã là rãnh sâu không thấy đáy rồi, nhưng là Tiêu Ngự không còn con đường nào khác.

“Dù sao so với chết bởi móng vuốt của chim ưng thì vẫn tốt hơn.” Nhìn thấy một con Long Ưng vừa hướng tới mình, Tiêu Ngự nhún người nhảy xuống rãnh sâu.

- Thu! Thu! - Hai con Long Ưng bay quanh một hồi trên bầu trời, cũng không dám phi xuống đáy vực sâu thăm dò một phen, rốt cuộc không cam lòng mà bay đi.

Nhìn thấy hai con Long Ưng trên bầu trời bay đi xa dần, một tổ đội tại rừng rậm phía đối diện rãnh sâu mới dám thở đầu ra ngoài.

- Đẹp quá, hình như là Long Ưng?

- Đúng vậy, vừa rồi các người có nhìn thấy gì không, có một tên nhảy từ trên này xuống! - Người chơi kia hưng phấn nói, đầu cúi xuống nhìn vô rãnh sâu tối đen như mực này, một luồng gió lạnh từ dưới thổi lên, làm hắn nhanh chóng rút đầu quay lại.

- Tuổi còn trẻ, làm gì mà muốn tìm tới cái chết chứ!

- Người này thật đáng thương bị Long Ưng truy sát tới mức phải nhảy xuống vách núi.
- Chúng ta thấp cho hần một nén hương đi.
- Người chết đi, phải chừa lại cho mình chút âm đức chứ! – Một người chơi khác cười mắng.

Tiêu Ngự nhảy xuống, xem ra đã thoát khỏi Long Ưng, nhưng là thân thể không ngừng rơi xuống tất lúc chạm đất hần sẽ mất mạng, hần đã rơi xuống hơn mười mét rồi nhưng còn chưa chạm tới đáy.

Từng đợt gió lạnh gào thét qua, chung quanh vẫn đen kịt một mảnh, may mà có dây truyền có hiệu quả +5 tầm nhìn ban đêm trên cổ nên Tiêu Ngự miễn cưỡng có thể nhìn thấy vách đá của rãnh sâu, phía trên còn có nước ướt sũng.

“Đó là cái gì?” Bởi vì tốc độ rơi xuống cực nhanh lên Tiêu Ngự dù chuyển đầu cũng phi thường khó khăn, miễn cưỡng thấy được có một bóng đen thật lớn phía dưới đang hướng tới chính mình, Tiêu Ngự thấy rõ ràng hình dạng của vật kia, đây là một con cự mãng to lớn, toàn thân đều có một màu nâu, là khác với các loại rắn khác là sau lưng nó có một đôi cánh, tốc độ phi hành là cực nhanh.

“Con này là sinh vật gì vậy?” Nhìn thấy con quái vật xấu xí này, Tiêu Ngự trong lòng phát lạnh, bởi vì tốc độ rơi xuống cực nhanh lên hần không thể khống chế thân thể, rất nhanh rơi xuống phía con quái vật kia.

Con cự mãng kia phát hiện ra một con mồi ngon đang rơi xuống, hướng tới phía Tiêu Ngự mà đánh, miệng há rộng, tựa hồ muốn nuốt chửng hần vào mồm.

“Cho dù là chết, ta cũng không muốn trở thành phân của rắn.” Nhìn cái mồm to lớn đầy máu đang hướng tới mình, chuỷ thủ trong tay Tiêu Ngự vung lên, bởi vì tốc độ rơi xuống phi thường nhanh, nên chuỷ thủ cũng rất nhanh chém xuống phía dưới.

Tiêu Ngự gãy dựa thân thể một chút, chuỷ thủ trong tay hướng tới Cự Xà mãnh liệt chọc xuống.

Phốc, một dòng máu tươi từ trong khoang miệng đại xà bắn ra, giống như một cột nước vậy, phun ra mạnh mẽ không ngừng.

Hứng chịu một đòn nặng này, cự xà kêu lên một tiếng thảm thiết, thân thể nó rơi cùng Tiêu Ngự, hướng xuống phía dưới, không ngừng quay cuồng gãy dựa.

“Đây là người tự tìm chết.” Tiêu Ngự cùng cự xà ở cùng một chỗ, cùng nhau rơi xuống đáy vực sâu không thấy đáy.

98. Chương 98: Không Biết Sợ Hãi.

Tiêu Ngự khẩn trương nắm đằng sau lưng con mãng xà to lớn, trong lúc vô ý nhìn thoáng qua nhắc nhở của hệ thống.

Thâm Uyên Độc Mãng: Hai mươi cấp tinh anh quái.

Cái gì vậy, làm cho Tiêu Ngự giật nảy mình, không ngờ lại là quái tinh anh cấp 20.

Thâm Uyên Độc Mãng cảm giác có người sau lưng, phần đuôi không ngừng quay cuồng quất đánh, nhưng là trong quá trình rơi xuống, thân thể khó mà chuyển động, nó căn bản không thể chính thức công kích vào Tiêu Ngự được, dù sao Tiêu Ngự cũng đã quyết tâm cùng chết, chuỷ thủ trên tay phải hung hăng đâm sâu vào lưng của Thâm Uyên Độc Mãng.

Thâm Uyên Độc Mãng cố gắng giương rộng đôi cánh ra, hòng giảm tốc độ hoặc ngừng hạ xuống, bay lên lần nữa, cảm nhận được công kích của Tiêu Ngự, lắc lư hai bên, chốc chốc lại trầm người xuống, chốc chốc lại lắc lư bụng dưới nhô lên hạ xuống.

Công kích của Tiêu Ngự đối với con quái hai mươi cấp tinh anh này chỉ tạo được số lẻ điểm số thương tổn mà thôi, mà con quái vật này lại có tới hơn hai nghìn điểm huyết lượng vậy.

Sự tình tiếp diễn rất có thể có hai kết quả, thứ nhất, Tiêu Ngự cùng Thâm Uyên Độc mãng cùng nhau rơi xuống, có khả năng bị ngã chết, hoặc có một đường sinh cơ, thứ hai, Thâm Uyên Độc Mãng ngừng rơi xuống, sau đó ra tay giết chết Tiêu Ngự.

“Mặc kệ, lấy mạng đổi mạng, sinh tử do trời.” tay trái Tiêu Ngự hướng tới Thâm Uyên Độc Mãng mãnh liệt đâm tới. Trên Xà Nha chuỷ thủ có bôi chất độc của xà hạ thảo, hơn nữa bản thân Xà Nha chuỷ thủ tự thân lại có hiệu quả chậm lại, có thể hạ thấp tốc độ di chuyển của con quái vật tới 4 điểm.

Độc giảm tốc sẽ không làm hạ thấp tốc độ rơi xuống vực mà ngược lại làm giảm phần lớn tốc độ giương cánh của Thâm Uyên Độc Mãng, tăng tốc độ rơi xuống.

Dù sao cũng là chết, chết cũng phải có người đưa lưng chịu tội thay, Tiêu Ngự cảm giác được mình không còn hy vọng sinh tồn khi rơi xuống, nên cũng buông lỏng.

Thâm Uyên Độc Mãng thật vất vả lắm mới ngừng rơi xuống, chất độc giảm tốc của Tiêu Ngự phát huy hiệu quả, đôi cánh của Thâm Uyên Độc Mãng trở lên nặng nề chậm chạp, không thể chống đỡ được thân hình nặng nề của mình, lại rơi xuống phía dưới.

Bối Thứ!

Không có thân thể xoay tròn, Tiêu Ngự chỉ có thể dùng lực cổ tay của mình để tăng cường lực đạo đâm chọc vào sau lưng quái vật, ở dưới tình huống rơi xuống như gió thế này, mệnh không còn được lâu, Tiêu Ngự đã đem tiềm năng bản thân ra bộc phát tới độ lớn nhất, chuỷ thủ đâm sâu vào lưng Thâm Uyên Độc Xà, 76% độ hoàn thành, một giá trị 52 điểm thương tổn hiện lên trên đầu con rắn độc này.

Nhìn thấy độ hoàn thành, Tiêu Ngự hơi hơi sửng sốt, hẳn không nghĩ tới không cần dùng thân thể xoay tròn mà chỉ cần dựa vào lực lượng của cổ tay cũng có thể bộc phát tới độ hoàn thành cao như vậy.

“Đúng rồi, là cánh tay cùng cổ tay.” Trái tim Tiêu Ngự khẽ rung lên, hẳn đang kích động không ngừng, hẳn có chút đoán được bí quyết nâng cao độ hoàn thành của dao găm, nếu chỉ dựa vào lực lượng của cánh tay cùng cổ tay, đạt tới độ hoàn thành cao không phải quá khó khăn.

Đương nhiên, ý nghĩ này của Tiêu Ngự cũng còn cần phải kiểm chứng.

Tại Ân Trạch Tư đại lục, kĩ năng trò chơi về vụn chỉ là một cái khung đại khái mà thôi, chủ yếu chính là dựa vào mỗi cá nhân mà phát huy, mỗi người đối với mỗi kĩ năng đều có những linh ngộ bất đồng khác nhau, vì thế hình thành nên các loại phương thức chiến đấu khác nhau, tỉ như Bối Thứ, Tiêu Ngự lợi dụng sườn xoay tròn để gia tăng lực lượng, tăng cường lực đạo khi thi triển kĩ năng đó là một loại phương thức thi triển, lấy tay, cổ tay, cánh tay gia tốc đâm chọc, còn có người sử dụng sức mạnh do gia tăng tốc độ công kích, ... phương thức thì có rất nhiều, thành công của công kích mấu chốt dựa vào lực lượng, lực lượng công kích đạt tới trình độ nhất định mới có thể thi triển ra kĩ năng hoàn thành được, mà không tính tới phương thức công kích.

Thâm Uyên Độc Mãng tốc độ rơi xuống càng nhanh, xem như đã hoàn toàn bị chọc giận, trên bầu trời không ngừng làm các động tác quay cuồng, muốn thoát khỏi Tiêu Ngự, Tiêu Ngự dứt khoát lợi dụng chuỷ thủ vững vàng đâm sâu vào trong da thịt của mãng xà, khẩn trương áp chặt vào sau lưng của nó.

Không biết cái vực này còn sâu tới mức nào, Tiêu Ngự cùng Thâm Uyên Độc Mãng đã rơi xuống tới mấy trăm mét, không ngờ vẫn còn không thấy đáy, nếu té xuống, cho dù là Thâm Uyên Độc Mãng hay Tiêu Ngự tuyệt đối sẽ trở thành đồng thịt vụn.

Nếu khẳng định đã phải chết, Tiêu Ngự tất nhiên không kiêng kị bất kì cái gì.

Một người một xà rơi thẳng tắp xuống phía dưới, mắt thấy mặt đất tối đen như mực ngày càng gần, trong lòng Tiêu Ngự đã chết lặng hơn phân nửa, xem ra thật là trắng niên mà phải chết sớm à.

Rầm, rầm, một cỗ lực đạo thật lớn hung hăng đập vào lưng Tiêu Ngự, lập tức trên đầu hắn bay lên hơn trăm điểm giá trị thương tổn.

Một cỗ lực đạo mãnh liệt kích thích chui vào lỗ tai, mũi, khoang miệng, là nước!

P phía dưới vực sâu không ngờ lại là nước, Tiêu Ngự trong nháy mắt thanh tỉnh lại, còn chưa chết!

Có chút ngoài ý muốn, có chút ngạc nhiên vui mừng, lại nói tiếp, Tiêu Ngự còn phải cảm tạ Thâm Uyên Độc Mãng, nếu như không phải có nó làm giảm bớt tốc độ rơi xuống của Tiêu Ngự, thì cho dù là bên dưới có nước hắc cũng không thể nào sống sót được.

Tiêu Ngự khuấy động tay chân một chút, chui lên trên mặt nước, hộp từng ngụm hô hấp, về phần con Thâm Uyên Độc Mãng kia phỏng chừng cũng bị thương không nhẹ, ở trên mặt nước không ngừng dấy dựa quay cuồng.

Nếu không chết, còn có một đường sinh cơ, Tiêu Ngự dứt khoát bỏ ra một bình hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, vừa sử dụng huyết lượng đã phục hồi đầy đủ.

Tiêu Ngự nhanh chóng thoát đi, nếu mà Thâm Uyên Độc Mãng phản ứng tới, truy kích mình, vậy khẳng định là không thoát được rồi.

Vách đá trước mặt có một huyết động, nhìn thấy cái huyết động này trong lòng Tiêu Ngự dâng lên một cỗ hàn ý khó hiểu. Bên ngoài huyết động này có một pho tượng giống như thật, cái sừng thật dài, ánh mắt quỷ dị, hẳn là một pho tượng ác ma rồi, mà vị trí cửa vào của huyết động chính là miệng của pho tượng ác ma, cái lưỡi thật dài duỗi dài ra, vừa vặn trở thành một đường đi thông vào sâu trong huyết động.

Chung quanh nơi này toàn là nước, không hề có một đường đi khác, nếu như vẫn đứng ở trong nước, thể lực cạn kiệt, Tiêu Ngự cũng không thể làm gì được.

“Lên bờ trước, sau đó sử dụng quyền trục hồi thành để trở về.” Tiêu Ngự quyết định, đột nhiên phía sau truyền tới thanh âm sóng nước kịch liệt, con Thâm Uyên Độc Mãng không ngừng giãy dựa trên mặt nước, giống như có vật gì đang dùng sức kéo nó xuống đáy nước vậy.

“Đáy nước có cái gì đó!” Tiêu Ngự giật mình, tăng tốc bơi tới huyết động, phía sâu dưới đáy nước dường như đang truyền tới trận trận hơi thở tử vong vậy.

Thâm Uyên Độc Mãng giãy dựa chỉ trong chốc lát, dần dần chìm vào trong đáy nước, trên mặt nước toát ra vài khối bọt khí, sau đó yên tĩnh trở lại.

Chung quanh thật yên tĩnh, yên lặng tới làm cho người ta phải sợ hãi.

Hắc Ám, không biết, làm cho người khác sinh ra sợ hãi, Tiêu Ngự không dám kịch động mặt nước, ở dưới tình huống như thế này, một khi làm mặt nước gợn sóng, Tiêu Ngự sẽ trở thành mục tiêu của kẻ có quyền thế nhất trong vực sâu này.

Khoảng cách tới huyết động kia đã chỉ còn trong gang tấc, Tiêu Ngự không thể ở quá lâu trên mặt nước, còn di chuyển hắc có thể bị phát hiện.

Thâm Uyên Độc Mãng hoàn toàn biến mất, Tiêu Ngự tình nguyện bị Thâm Uyên Độc Mãng truy kích chứ không muốn sinh vật đáng sợ không rõ dưới đáy nước này truy kích.

Tiêu Ngự tay chân khua động mặt nước, mặc dù hắc tận lực không phát ra thanh âm nhưng tiếng nước ào ào ở không gian nhỏ hẹp này, bị khuếch tán ra vô hạn, phóng đại, Tiêu Ngự muốn yên tĩnh, cũng không thể yên tĩnh được.

Ba mét, hai mét...

Rất nhanh một hình bóng muốn chui ra khỏi mặt nước, Tiêu Ngự đột nhiên cảm giác được, một cái bóng mờ thật lớn dưới đáy nước đang tới gần chính mình, Tiêu Ngự phảng phất nghe được tiếng gọi của Tử thần, phảng phất như linh hồn đáng bị kéo ra vậy.

99. Chương 99: Mộng Yểm Huyết Động (1).

Một cỗ hơi thở lạnh lẽo từ đáy truyền tới, chạm tới chân Tiêu Ngự, làm hắc tự nhiên co quắp người lại, một xúc tua mềm mại từ đáy nước duỗi tới, Tiêu Ngự thất kinh, nhanh chóng quấy mặt nước, uống một bình được hoàn phong tốc, bơi như điên.

Chỉ cần có một đường sinh cơ, Tiêu Ngự sẽ không buông bỏ.

Một tiếng hét kì lạ phát ra từ đáy nước vang vọng khắp vực sâu, đánh sâu vào thần kinh Tiêu Ngự, làm cho hắn có chút hoảng hốt.

“Con *** nhà nó, con quái vật này, không ngờ lại có thể công kích tinh thần.” Tiêu Ngự đau khổ ngăn cản lực đạo đánh sâu vào tinh thần của mình, quyết đoán cầm chủy thủ rạch một vết thương trên lồng ngực mình, một cảm giác đau đớn bên ngoài truyền tới, khiến cho đại não của hắn nhất thời tỉnh táo trở lại.

Con quái vật dưới đáy nước không nghĩ tới Tiêu Ngự có thể tỉnh táo như vậy, hiển nhiên nó sẽ không buông tha cho con mồi trong gang tấc này được, vô số các xúc tua lần nữa kéo dài tới Tiêu Ngự.

- Kít..kít...! từ dưới đáy nước phát ra một tiếng kêu bén nhọn, trái tim của Tiêu Ngự cảm thấy bị thương nặng, kêu rên lên một tiếng, trên đầu bay lên hơn 100 điểm giá trị thương tổn, tốc độ lại lâm vào trì hoãn.

May mắn con quái vật này công kích bằng sóng âm cũng không quá mạnh.

Tới gần cửa vào huyết động, Tiêu Ngự chui nhanh lên khỏi mặt nước, bò lên đầu lưỡi dài của pho tượng.

Mặt nước chợt sôi trào, vô số các xúc tua màu đen chui ra từ mặt nước, bao trùm lấy Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự trên đầu lưỡi của pho tượng không ngừng lùi về phía sau, nên tiến vào huyết động hay không? Tiêu Ngự không khỏi chần chừ, phía sau có truy binh, nếu như không tiến vào, rất có thể khó giữ được cái mạng nhỏ này, nếu như đi vào, có thể phía trước có những nguy hiểm gì cũng không thể biết được.

Quay đầu nhìn lại mặt nước phía sau, Tiêu Ngự rốt cuộc cũng thấy được rõ ràng hình dáng con quái vật đã truy kích mình, đây là một con ma vật cực kì xấu xí, tựa như một nắm bùn to lớn vậy, toàn thân đen sẫm, trên thân thể là vô số các xúc tua dài, một đôi mắt màu đỏ yêu dị lộ ra phía trước, nhìn chằm chằm vào Tiêu Ngự.

Nhìn vào đôi mắt này của nó, tinh thần Tiêu Ngự lập tức bị hoảng hốt, vết thương trước ngực bị xé rách thêm một chút, một cảm giác giằng xé đau đớn đã làm cho ý chí suy yếu bị cướp đoạt của Tiêu Ngự nhanh chóng khôi phục thanh tỉnh lại.

Con quái vật này am hiểu ý thức công kích, đôi mắt thật là đáng sợ.

Tiêu Ngự không dám nhìn vào con mắt của ma vật nọ, nhìn thấy vô số xúc tua lại hướng tới mình bao phủ lại nữa, Tiêu Ngự lộn nhào xuống chui vào trong miệng của ác ma.

Mặc kệ đường đi phía trước có thể nào, tiến vào trong huyết động này dù có gặp phải nguy hiểm gì, còn đỡ hơn phải đối mặt với con ma vật ở đây.

Tiêu Ngự bò tới khoang miệng của pho tượng ác ma, nhìn lại đằng sau.

Ma vật nó vẫn truy kích Tiêu Ngự, lập tức đôi mắt của pho tượng ác ma bùng cháy ánh sáng đỏ mãnh liệt, ma vật hình như bị một kích nặng nề, trên người nổi lên dãi lửa đỏ quỷ dị, nó không ngừng giãy dụa, hét lên nhưng chỉ trong chớp lát bị thiêu đốt thành tro bụi, biến mất trên mặt nước.

Tiêu Ngự thở hổn hển, hết thấy mọi việc trước mắt thật sự quá đáng sợ, Tiêu Ngự đột nhiên có một loại dự cảm bất hảo, tiến vào trong huyết động này chưa chắc đã tốt hơn bị ma vật nó giết chết ở bên ngoài.

Hệ thống: Bạn phát hiện ra Huyết Động Ác Mộng.

Tiêu Ngự muốn lui trở về đầu lưỡi phía trước pho tượng ác ma, tìm một chỗ sử dụng quyền trục hồi thành mà trở về, nhưng miệng của pho tượng ác ma này lại từ từ khép lại, nhốt Tiêu Ngự ở bên trong, đôi mắt của pho tượng ác ma chợt loé một tia sáng đỏ, pho tượng không có tính mạng đột nhiên trở lên sống động, đầu lưỡi tự nhiên nứt ra tựa như đang liếm môi một chút vậy.

Tiêu Ngự nhìn động khẩu từ từ khép kín, ánh sáng truyền từ bên ngoài tới dần dần biến mất, một cảm giác tuyệt vọng dâng lên trong tâm hắn. Huyết động ngày càng tối om, tâm tư hắn lúc này cũng vậy trầm xuống theo ánh sáng đang tắt dần vậy.

Hệ thống: Nơi này không thể sử dụng quyền trục hồi thành.

“Quả nhiên đúng là như vậy.” Nhìn miệng của pho tượng ác ma đang khép kín, Tiêu Ngự có thể đoán được, nơi này không thể sử dụng quyền trục hồi thành để trở về được.

Nên làm cái gì kế tiếp bây giờ? Tiêu Ngự có chút mê muội, bởi vì có cái vòng cổ + 5 tầm nhìn trong đêm tối, Tiêu Ngự không cảm thấy quá khó khăn khi bước đi ở đây, nhìn tình huống chung quanh đây một chút, một huyết động kì lạ, không khí ẩm ướt dị thường, chung quanh vách động lại có một màu sắc đỏ tươi, phát ra hồng quang nhàn nhạt, phía trước lại một mảnh tối đen như mực, không biết phương hướng thế nào nữa.

“Đi ra ngoài phỏng chừng khó có khả năng.” Tiêu Ngự tìm khắp các ngõ ngách, bắt đầu ăn bánh mì hồi phục huyết lượng, vừa suy nghĩ tính toán.

Sớm biết thế này đã không tới nơi kia thăng cấp, không mạo hiểm như vậy, nhưng hồi hận đã là quá muộn rồi.

Xuất ra Xà Nha chuỷ thủ, bên trên bôi giảm tốc độc, Tiêu Ngự tính toán trong lòng, phía sau đã không lùi được, như vậy chỉ còn xông lên phía trước, dù sao cùng lắm cũng là tử, cố kị cũng chẳng làm được gì.

Tiêu Ngự chuẩn bị kĩ một chút, đi tới phía trước, cẩn thận chú ý tình huống chung quanh, trong huyết động này có quái vật sinh ra thì nó có cấp bậc tuyệt đối không thấp.

Đi trong huyết động chừng nửa giờ, qua một chỗ rẽ, Tiêu Ngự dừng lại một chút, hần phát hiện trong góc của huyết động có một đồng khoáng thạch kì lạ, loé ra màu sắc bảy màu(thất thải quang mang).

“Mình không học đào mỏ quặng, thật là thua thiệt.” Nhìn thấy màu sắc kì lạ của mỏ quặng, đã biết đây là loại mỏ quặng có cấp bậc tuyệt đối không thấp, hơn nữa rất có thể còn là loại khoáng thạch hi hữu nữa, bên ngoài thị trường loại khoáng thạch hi hữu như vậy đều có giá ở trên trời.

Tiêu Ngự đối với mỏ khoáng thạch này có chảy nước miếng cũng vô dụng, không học khai thác mỏ quặng thì không thể thu thập được, chỉ có lưu luyện mà bước tiếp thôi.

Tiêu Ngự đến bây giờ vẫn không biết nơi này là bản đồ cấp bao nhiêu, từ lúc tiến vào tới giờ chưa gặp phải bất kì quái vật nào.

Dò xét trong huyết động thật lâu, Tiêu Ngự mới biết mình thua thiệt nhiều tới mức nào, hần liền tiếp gặp phải ba đồng mỏ quặng, một mỏ là khoáng thạch bảy màu, một mỏ phát ra ánh sáng màu đen lộng lẫy, còn mỏ khác lại có màu sắc của bảo thạch.

“Nếu học được khai thác mỏ quặng thì đã phát tài rồi.” Hần đương nhiên nhìn ra mỗi mỏ khoáng thạch này đều có giá trị cực kì lớn, chỉ tiếc, hiện tại kim tiền như rác rưởi, một chút cũng không cơ hội.

Phúc nằm ở trong hoạ, nếu Tiêu Ngự biết, khai thác quặng trong huyết động sẽ làm thanh âm vang vọng toàn bộ huyết động, truyền xa tới mấy vạn mét lận, tất cả các quái vật ở chung quanh sẽ tụ tập tới cạnh hần, không biết hần sẽ nghĩ như thế nào?

- Ti Ti, một thanh âm kì lạ từ trên đầu truyền tới, Tiêu Ngự giật mình, một đạo hoả diễm màu đỏ từ trên đỉnh đầu phun xuống.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự nhanh chóng thoát đi, tránh né được tập kích của đạo hoả diễm đỏ rực này, hình lại trên vách động, phát hiện ra một con rơi màu đỏ thật lớn ở bên trên vách động đối diện, con mắt sâu đen tập trung lên người Tiêu Ngự.

Nhìn thấy đôi mắt của nó hướng tới mình, Tiêu Ngự đã rõ, con quái vật này có thể nhìn thấu ẩn hình.

Con rơi màu đỏ vỗ cánh, hướng tới Tiêu Ngự đánh tới.

“Tới đây đi.” Tiêu Ngự vung chuỷ thủ lên, đối với người chơi nghề nghiệp cận chiến mà nói, đối phó với quái vật phi hành là khó nhất, nhưng Tiêu Ngự lại không có lựa chọn nào khác, tại huyết động hẹp như vậy, nếu như Tiêu Ngự chạy trốn rất có thể đưa tới càng lúc càng nhiều quái vật, đến lúc đó lại càng chết thảm hại hơn, biện pháp duy nhất là đối mặt mà thôi.

=====

(*) Chú thích:

(1) Mộng Yểm: Ác mộng.

100. Chương 100: Triệu Hồi Khôi Lỗi.(1)

Con rơi màu đỏ mạnh mẽ lao xuống Tiêu Ngự.

Huyết động này thật sự quá hẹp, không thể thoải mái tay chân mà chiến đấu, Tiêu Ngự hơi nghiêng người một chút, một cái Phản Thủ Bối Thứ ra tay.

Chuyển thủy xẹt qua với một quỹ tích ngắn ngủi, khi tới cạnh lưng của con rơi màu đỏ này, cánh tay cùng cổ tay của Tiêu Ngự đồng thời dùng sức, chuyển thủ đột nhiên tăng tốc, đâm sâu vào lưng của con quái vật.

Mộng Yểm Hồng Bức: Bình thường quái cấp 15.

82% độ hoàn thành, hơn 100 điểm giá trị thương tổn hiện lên trên đầu Mộng Yểm Hồng Bức.

“Chỉ là một quái cấp 15 bình thường, chỉ có 600 huyết lượng.” Tiêu Ngự thở ra một hơi, còn tưởng rằng con quái vật này cấp bậc rất cao chứ, chỉ là một con quái vật cấp 15 bình thường mà thôi, vừa rồi thật là kinh hãi quá lớn mà.

Dịch Cốt!

Tiêu Ngự dùng chuyển thủ rạch một đường trên lưng con dơi này. Mộng Yểm Hồng Bức lâm vào trạng thái choáng váng 3,5 giây.

Tiêu Ngự công kích liên tiếp, tổn mất 30 giây mới đánh bại được con rơi đỏ này, còn Mộng Yểm Hồng Bức này có thể được xếp vào hạng những con quái vật mạnh thuộc cấp 15, huyết lượng nhiều, công kích cũng rất mạnh.

“Xem ra bản đồ này cấp bậc quái vật cũng không cao lắm.” Trong lòng Tiêu Ngự thầm nghĩ, nhìn hệ thống nhắc nhở một chút, con rơi đỏ này có kinh nghiệm cực ít, chỉ tương đương với quái cấp mười mà thôi.

Kinh nghiệm thật quá ít đi, ở chỗ này mà thắng cấp thật là quá thua thiệt, quái có cấp bậc cao, thực lực mạnh, nhưng kinh nghiệm kiếm được lại thấp, thế này làm người ta sống thế nào?

Tiêu Ngự buồn bực không thôi, mò mẫm dưới thân Mộng Yểm Hồng Bức nửa ngày lấy được cũng không ít đồ vật à, ba ngân tệ, cùng với một kiện lục trang hoá pháp cấp 15.

“Không nghĩ tới ra một kiện trang bị lục trang à, nhân phẩm(2) a.” Cái trang bị lục trang này thuộc tính không tồi, hẳn là có thể bán được chừng 30 kim tệ, kinh nghiệm kiếm được từ con rơi này thấp, Tiêu Ngự cũng hiểu được.

Tay trái của Tiêu Ngự lại vừa mò được một đồ vật, hình như là một trang giấy hơi mỏng.

“Đây là cái gì?” Tiêu Ngự cầm lấy trang giấy xem qua một chút.

Mộng Yểm Linh Vân Phù: Lợi dụng thi thể của sinh vật Mộng Yểm mà triệu hoán một khôi lỗi, huyết lượng bằng 50% của sinh vật bản thể, duy trì liên tục trong ba ngày, sau khi thoát ra vẫn hữu hiệu như cũ, khôi lỗi sinh vật mộng yểm này chỉ có thể tồn tại trong Mộng Yểm Huyết Động, không thể mang ra ngoài.

Tiêu Ngự bỗng nhiên thất kinh, cái đồ chơi này có thể triệu hồi khôi lỗi?

Tiêu Ngự nhìn linh vân phù một chút, vừa nhìn lại thi thể Mộng Yểm Hồng Bức trên mặt đất, trong lòng hưng phấn dị thường, phỏng chừng loại linh vân phù này là đồ đặc biệt của nhiệm vụ trong bản đồ này, cũng là mấu chốt để hoàn thành nhiệm vụ.

Cẩn thận đọc phương pháp sử dụng ghi trên giấy, Tiêu Ngự đặt Linh Vân Phù ở trên ngực Mộng Yểm Hồng Bức đã chết, Linh Vân Phù chậm rãi biến mất vào trong lồng ngực Mộng Yểm Hồng Bức, sau một lúc lâu, vết thương trên người nó liền khép kín, da dẻ toàn thân biến thành màu đỏ sẫm, vũ cánh, bay thẳng lên lẳng lặng trôi nổi trên không trung.

Tiêu Ngự thử điều khiển Mộng Yểm Hồng Bức, dưới sự điều khiển của Tiêu Ngự con Mộng Yểm Hồng Bức này không ngừng hoạt động quay cuồng trên không trung, giống hệt với khi còn sống, hành động linh hoạt phi thường.

“Nhặt được bảo vật rồi.” mặc dù chỉ duy trì được trong ba người, nhưng trong ba người này, Tiêu Ngự có thể dùng con khôi lỗi Mộng Yểm Hồng Bức này làm rất nhiều chuyện, tỉ như trợ giúp mình đánh quái thăng cấp.

Tiêu Ngự nhìn qua thuộc tính của Mộng yểm Hồng Bức, nếu sử dụng con quái vật này, đương nhiên phải tìm hiểu nó một chút rồi.

Mộng Yểm Hồng Bức: quái cấp 15.

Loại hình công kích ma pháp/ công kích vật lí tầm xa/ quái phổ thông.

Ma pháp công kích chia đều 50 tấn công dưới đất và 50 tấn công trên không trung.

Công kích vật lí cũng chia đều 80, khoảng cách công kích là 2.9/2.7.

Cự ly xạ trình ma pháp 50m: Sinh vật khôi lỗi, phòng ngự thấp, không giáp, kháng ma pháp 10%, kháng vật lý 3%.

Tốc độ di chuyển 7

Sinh mệnh : 300 điểm, mỗi giây hồi phục 3 điểm sinh mệnh.

Ma pháp – tiểu hoả cầu, tổn hao nội lực 100.

Nội lực: 300 điểm – mỗi giây khôi phục 5 điểm.

Tầm nhìn đêm tối 50.

Cẩn thận tìm hiểu thuộc tính của con dơi này thì công kích ma pháp của nó không tồi, một đòn tiểu hoả cầu đánh ra mất gần 80 điểm sát thương, mặc dù trong chiến đấu nó chỉ phóng ra được 3 hoả cầu. Tiêu Ngự không khỏi tưởng tượng khi con khôi lỗi mộng yểm hồng bức này phối hợp chiến đấu với mình sẽ có cảnh như thế nào.

“Con quái vật này có tầm nhìn đêm tối lên tới 50?” Tiêu Ngự nhìn bằng tầm nhìn của Mộng Yểm Hồng Bức, phát hiện chung quanh trở lên rộng rãi sáng sủa, hẳn nhớ rõ, con dơi này là dựa vào sóng siêu âm phát ra từ miệng sau đó dùng lỗ tai để định vị, nó có thể xem như một loại sinh vật ác ma, không thể phán đoán như sinh vật thông thường được.

Có tầm nhìn của Mộng Yểm Hồng Bức, Tiêu Ngự có thể đi lại tùy ý trong huyết động rồi.

“ Nếu con Mộng Yểm Hồng Bức này có khả năng rơi ra Mộng Yểm Linh Vân Phù, vậy các con khác khẳng định cũng có thể rơi ra, triệu hoán là không có số lượng hạn định!” Tiêu Ngự không khỏi cảm thấy hưng phấn vì ý nghĩ này, mang theo mười con tiểu đệ phía sau, vậy kinh nghiệm thăng cấp còn không tăng lên nhanh chóng sao? Bất quá tiêu ngự còn có một vấn đề, nếu như đám tiểu đệ này quá nhiều, mình căn bản không thể khống chế hết được.

Mặc kệ thế nào, trước hết nhận thêm một ít tiểu đệ đi đã rồi mới tính sau, Tiêu Ngự mang theo khôi lỗi Mộng Yểm Hồng Bức đằng sau tiếp tục đi tìm kiếm tung tích của các con khác.

Có tầm nhìn của Mộng Yểm Hồng Bức, Tiêu Ngự tìm quái dễ dàng hơn nhiều.

Huyết động này thật rắc rối phức tạp, có rất nhiều đường phân ngã rẽ, Tiêu Ngự chỉ có thể dựa vào cảm giác của mình mà đi tìm kiếm quái vật.

Vừa mới tiến vào một ngã rẽ mới không lâu sau, thì phát hiện ra một con Mộng Yểm Hồng Bức khác, Tiêu Ngự chỉ huy khôi lỗi bắn tới một đạo hoả cầu, con Mộng Yểm Hồng Bức kia bị chọc giận, hướng đến Tiêu Ngự đang ở phía sau khôi lỗi đánh tới.

Tiêu Ngự ngênh đón, cho con Mộng yểm Hồng Bức đó một đòn tạc kích, trực tiếp kích nát nó.

Vì tiết kiệm nội lực của khôi lỗi Mộng Yểm Hồng Bức, Tiêu Ngự mang theo nó nhảy vọt tới, cùng với hoả lực của khôi lỗi Mộng Yểm Hồng Bức mới hơn 20 giây Tiêu Ngự đã giết chết được con Mộng Yểm Hồng Bức kia.

Ngoại trừ ba ngân tệ ra thì không có thu hoạch gì nữa.

“ Xem ra Linh Vân phù kia nhất định có tỉ lệ xuất hiện, cũng không phải mỗi con Mộng Yểm Hồng Bức đều rơi ra.” Tiêu Ngự chỉ có thể mang con khô lồi Mộng Yểm Hồng Bức tiếp tục tiến tới, tìm kiếm con quái vật tiếp theo trên bản đồ.

Có thêm tiểu đệ bên mình là khô lồi Mộng Yểm, đánh chết các con Mộng Yểm Hồng Bức bình thường này trở lên đơn giản hơn nhiều, những con dơi này dù giá trị kinh nghiệm là rất nhỏ, nhưng rơi ra nhiều đồ vật, sau khi đánh chết hơn 10 con Mộng Yểm Hồng Bức, lại cấp cho Tiêu Ngự thêm một viên Linh Vân Thạch.

Hồng Diễm Linh Vân Thạch: Phẩm cấp, phổ thông nhất giai. Thuộc tính, công kích ma pháp hoá hệ +10, có thể dùng để khảm nạm, bảo thạch gia công.

Rơi ra một viên Linh Vân Thạch thuộc tính không tồi chút nào làm cho Tiêu Ngự phi thường cao hứng, ở nơi này thăng cấp tuy chậm nhưng mà tìm bảo vật thật phi thường tốt.

Tiếp tục đi tới, vừa lại giết một con Mộng Yểm Hồng Bức, Tiêu Ngự rốt cuộc đã đánh rơi ra một cái Mộng Yểm Linh Vân Phù thứ hai, dùng nó để hồi sinh một con khô lồi Mộng Yểm Hồng Bức thứ hai, nhìn hai con khô lồi của mình Tiêu Ngự rất hưng phấn, xem ra thu thập mười con đệ đi theo cũng không phải là quá khó, nếu như có thể khéo léo điều chỉnh đội ngũ, cho dù giá trị kinh nghiệm của Mộng Yểm Hồng Bức là tương đối thấp, tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự tuyệt đối không chậm lắm so với ở bên ngoài.

=====

(*)Chú Thích:

(1) Khô lồi: Con rối do người điều khiển.

(2) Nhân Phẩm: người có phẩm chất tốt >:<>

101. Chương 101: Bản Đồ Phụ Bản(1).

Điều khiển hai con khô lồi trở nên khá phức tạp, Tiêu Ngự am hiểu nhất là khống chế bản thân mình, nhưng là một người một ngựa mà thôi, hiện tại đồng thời điều khiển hai con khô lồi, làm cho hắn có chút lực bất tòng tâm, hơn nữa hai con khô lồi này huyết lượng cũng không phải nhiều lắm, hắn phải phi thường cẩn thận, không cho bất kì con khô lồi nào bị hi sinh, một khi phát hiện ra một con khô lồi huyết lượng xuống quá thấp phải nhanh chóng cho nó cách ly khỏi chiến trường, tránh phải hi sinh vô ích.

Nhưng mà sau khi có hai con khô lồi tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự đã nhanh hơn nhiều.

“Level 11, 37%.” Mặc dù tốc độ như thế này so với ở ngoài vẫn là chậm hơn nhiều, nhưng tốc độ thăng cấp chỉ là thứ yếu, quan trọng nhất chính là, trong huyết động Mộng Yểm này, đồ vật rơi ra bên ngoài tuyệt đối không thể so sánh, chỉ có mấy giờ, đã có hai kiện trang bị lục trang, một viên linh vân thạch, còn có một phương thức điều chế ma dược học nữa.

Phương pháp điều chế ma dược học này là cách điều chế ra dược hoàn tăng thương tổn do công kích bằng hoá hệ ma pháp, đối với Tiêu Ngự mà nói không có tác dụng gì, hắn chuẩn bị đem ra bán.

Chỉ cần thu hoạch được mấy thứ này, đã có thể bán ra được hơn 100 kim tệ, so với bên ngoài thì tốt hơn rất nhiều, ở trong động này ba ngày nói không chừng có thể kiếm được hơn 1000 kim tệ.

Những nghi ngờ trùng trùng ban đầu đã biến mất hết, Tiêu Ngự dần dần quên đi mình đang bị giam giữ trong động vậy, nếu có thể kiếm được hơn 1000 kim tệ, dù bị chết để thoát ra ngoài cũng đáng.

“Nơi này hẳn là có cửa ra khác.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, giả thiết nơi này chỉ có một cửa vào ở trong đáy vực sâu, như vậy mình nếu ngoài ý muốn mà xông vào, thì bản đồ này vĩnh viễn sẽ không bị người chơi nào khác phát hiện ra nữa, như vậy sẽ mất đi ý nghĩa xếp đặt bản đồ của máy chủ đầu não.

“Tiếp tục chờ một giờ nữa thì nên ra ăn cơm chiều đã.” Dù sao có login lần này nữa Tiêu Ngự cũng không thể rời khỏi bản đồ này, khô lồi tự nhiên cũng sẽ không biến mất, Tiêu Ngự muốn nán lại ở trong bản đồ này vài ngày thừa dịp thăng cấp trong vài ngày tới.

Tiêu Ngự cúi người, tìm kiếm vật phẩm rơi ra từ con Mộng Yểm Hồng Bức, bỗng nhiên giật mình, hấn lại vừa mò thấy được một tấm Linh Vân Phù.

“Ba con.” Tiêu Ngự vừa mới lại triệu hồi ra một con khôỉ lỗi nữa, đội ngũ phía sau hấn đã có quy mô lớn hơn.

Đã có ba con khôỉ lỗi rồi, Tiêu Ngự cũng chẳng buồn động thủ nữa, nếu như phát hiện có Mộng Yểm Hồng Bức đứng đơn độc, chỉ cần chỉ huy ba con khôỉ lỗi phía sau đánh lên, ba đấu một, chiến đấu như vậy cũng chả khó khăn gì, cùng lắm thì chờ khi con khôỉ lỗi đổ máu (sắp hết máu) thì kéo ra là được.

Nhìn thấy một con khôỉ lỗi đã đổ máu, Tiêu Ngự nhanh chóng gọi lại con khôỉ lỗi, nhưng bị con Mộng Yểm Hồng Bức kia truy kích con khôỉ lỗi đã đổ máu, Tiêu Ngự lập tức đưa một con khôỉ lỗi khác ra tiến hành tập vị(2) mà ngăn cản, con Mộng Yểm Hồng Bức chỉ còn cách buông tha con khôỉ lỗi kia, bị hai con khôỉ lỗi còn lại truy kích, con Mộng Yểm Hồng Bức lập tức ngã xuống đất.

“Tập vị, đây là kĩ xảo cổ xưa nhất.” Tiêu Ngự mỉm cười, hướng tới thi thể của Mộng Yểm Hồng Bức, mỗi lần thế này, đều là thời khắc hưng phấn nhất của Tiêu Ngự, bởi vì hấn không biết có thể thu hoạch được cái gì, có lẽ có một chút vui mừng ngạc nhiên đang chờ đón mình.

Khom lưng thu thập chiến lợi phẩm lên, thì ra chỉ có ba ngân tệ.

Dọc đường đi dọn dẹp sạch sẽ đám Mộng Yểm Hồng Bức gặp phải, phía sau đã có tới bốn con khôỉ lỗi, Tiêu Ngự thật sự có chút khó điều khiển, đồng thời điều khiển nhiều con khôỉ lỗi như vậy, thật không phải ai cũng làm được, lúc gặp quái vật, Tiêu Ngự dứt khoát làm cho chúng nó phát ra mấy cái tiểu hoả cầu, sau đó cùng nhau đánh thốc lên, dù sao người đông thế mạnh, đánh chết một con Mộng Yểm Hồng Bức đơn độc tuyệt đối không phải là vấn đề.

Sau khi số lượng khôỉ lỗi tăng lên tới 4 con, tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự miễn cưỡng có thể so với lúc ở bên ngoài.

Một đường đi thông suốt không chút trở ngại, chỉ cần đi phía sau bốn con khôỉ lỗi mà dọn dẹp chiến lợi phẩm, không có công việc nào ung dung thoải mái hơn.

Nhìn hành trang một chút, chỉ tính riêng số ngân tệ đã nhặt được, đã có tổng cộng bảy kim tệ rồi, đương nhiên đáng giá nhất vẫn là thu hoạch các loại trang bị, ném trong trường đấu giá tuyệt đối sẽ là các người chơi khác điên đảo.

Ung dung thoải mái đi mò mẫm trong huyết động, dần dần Tiêu Ngự không gặp Mộng Yểm Hồng Bức nữa mà thay vào đó là một ít đám dơi phóng ra những tia chớp màu xanh, Mộng Yểm Thanh Bức là quái cấp 16.

May mắn đối mặt với đám quái hơn một cấp này, bốn con khôỉ lỗi Mộng Yểm Hồng Bức vẫn có thể ứng phó được.

“Pháp trượng có tốc độ ngâm xương ma pháp +3,Ồ hay, thứ tốt.” Giết ba con Mộng Yểm Thanh Bức Tiêu Ngự lại vừa nhặt được một kiện trang bị lục trang nữa, là pháp trượng lục trang đẳng cấp 16, nhìn thuộc tính rất đáng giá.

Quét ngang đường đi, giết chết hơn mười con dơi màu xanh, Tiêu Ngự đã kiếm được một con khôỉ lỗi Mộng Yểm Thanh Bức, như vậy hấn đã có tới năm con khôỉ lỗi theo sau rồi.

Trong quá trình giết quái, Tiêu Ngự phát hiện ra một vấn đề, trong bản đồ này quái vật là cố định, sau khi dọn dẹp sạch sẽ trên đường đi, những con quái vật không có xuất hiện lại phía sau, mỗi lần giết chết một ít quái, bản đồ này sẽ ít quái đi một ít, việc này làm cho ý định đứng yên một chỗ đợi quái xuất hiện của Tiêu Ngự tan biến.

“Nơi này hấn là một bản đồ nhiệm vụ phụ bản.” Tiêu Ngự phỏng đoán, bởi vì những bản đồ nhiệm vụ phụ bản đều rất đặc thù, tỉ lệ rơi đồ cao, quái vật sẽ không xuất hiện lại, người chơi tiến vào bản đồ phụ bản này sẽ không thể rời khỏi trừ khi là thông qua được bản đồ hoặc là chết mà đi ra. Bản đồ nhiệm vụ phụ bản còn có một ít đặc thù nữa, mặc kệ là có bao nhiêu quái vật bị giết chết, một khi người chơi một lần nữa

tiến vào phụ bản này, tất cả quái vật một lần nữa sẽ xuất hiện lại đầy đủ, nếu như người chơi mà thông qua được nhiệm vụ, nhiệm vụ trong phụ bản này sẽ tự động biến mất, trở thành một bản đồ bình thường.

Nhưng bản đồ này tuyệt đối là có chút cổ quái, không biết kế tiếp sẽ phát sinh ra truyện gì, trong bản đồ này quái vật cấp cao nhất là loại nào, có thể xuất hiện quái vật mà mình không thể địch nổi hay không, trong lòng Tiêu Ngự có chút thấp thỏm. Hắn biết, bản đồ nhiệm vụ phụ bản thường xuyên sẽ có một ít boss cường đại, Tiêu Ngự cũng không hy vọng xa vời là có thể đả thông được cái bản đồ nhiệm vụ này, dù là cuối cùng phải chết mà thoát ra ngoài, cũng phải chết một cách đáng giá mới được.

Kể từ đó, tâm tình của Tiêu Ngự ung dung thoải mái hơn rất nhiều, ở chỗ này mà giết quái, đánh ra bảo vật không hẳn không phải là một chuyện tốt.

Vẫn không gián đoạn luyện cấp, Tiêu Ngự nhìn giá trị kinh nghiệm một chút, trải qua một giờ giết quái, giá trị kinh nghiệm của Tiêu Ngự đã tăng lên chừng 5%, tốc độ coi như không tồi.

“Cũng nên đi ăn cơm đã, lúc này chắc Tiểu Vũ cũng trở về rồi. Buổi tối tiếp tục tìm quái sau.” Dù sao có tâm nhin đêm tối của đám dơi, buổi tối vẫn có thể tiếp tục luyện cấp, Tiêu ngự tìm một góc bí mật thu mấy con rối vào á không gian(3), buông đầu khô ra.

Đặt đầu khô ở trên giường, nhìn thoáng qua trang trí chung quanh, trang trí trong nhà bác sĩ Triệu được bày trí hết sức tinh tế, căn nhà gỗ của mình không cách nào có thể so sánh được với nơi này, nhưng Tiêu Ngự không quên mình lúc này chỉ là ăn nhờ ở đậu mà thôi.

“Ta nhất định có thể.” Ở trong trò chơi Tiêu Ngự như cá gặp nước đã làm cho hắn có một chút tin tưởng, hắn không tự giác được giật giật ngón tay phải, nhưng lại phát hiện trên tay hoàn toàn trống không, không thấy chủy thủ trên tay phải, thói quen trong trò chơi dẫn đến ngoài đời thật, làm cho Tiêu Ngự xấu hổ vuốt vuốt cái mũi.

=====

(*) Chú Thích:

(1) Phụ bản: bản đồ nhiệm vụ thường có trong các game onl nhập vai.

(2) Tập Vị: Thẻ vị trí, ý nói thay đổi vị trí giữa các con rối theo sau trong phạm vi không chết.

(3) Á không gian: không gian chứa sinh vật.

102. Chương 102: Nỗi Lòng Tiêu Ngự.

- Ca, huynh xuống rồi à, còn tưởng chưa xuống muội lên kéo huynh xuống à! - Tiểu Vũ nhìn thấy Tiêu Ngự từ cầu thang đi xuống, nói, nhanh nhẹn tiến tới, trên tay cũng đã cầm bát đĩa rồi.

Ánh mắt Tiêu Ngự nhìn về phía phòng khách, Triệu Lam Hình đang đứng dọn mâm bên cạnh bàn ăn, một thân trang phục tao nhã, càng làm nổi bật thêm khí chất của nàng, trông ngực của Tiêu Ngự không tự chủ được bất giác đập mạnh hơn vài phần, đối mặt với Triệu Lam Hình, ánh mắt hắn hơi khó nhìn, nhớ tới chuyện xấu hổ ngày hôm qua, nhanh chóng chuyển ánh mắt tới nơi khác.

Từ nhỏ tới lớn, ngoại trừ Tiểu Vũ cùng Yến Lâm ra, Tiêu Ngự cho tới bây giờ cũng chưa từng tiếp xúc với nữ nhân bao giờ, hơn nữa cuộc sống gian khổ, khó tránh khỏi tự co mình lại, gặp nữ nhân luôn duy trì một khoảng cách nhất định, mặc dù có quen biết một chút với Triệu Lam Hình nhưng lúc gặp gỡ Tiêu Ngự vẫn có một chút mất tự nhiên.

Triệu Lam Hình hứng thú đánh giá Tiêu Ngự, không nghĩ tới, hắn còn thẹn thùng hơn cả mình, nhớ tới chuyện hôm qua, khuôn mặt có chút nóng lên.

- Ăn cơm đi! – Triệu Lam Hình cười nói, nhận lấy bát đĩa trong tay Tiểu Vũ.

Tiêu Ngự đi ra sau rửa mặt một chút, ba người ngồi xuống tại bàn ăn.

Không biết tại sao Tiêu Ngự lại cảm giác thấy bầu không khí có chút kì quái.

Tiểu Vũ chớp chớp con mắt nhìn Triệu Lam Hình một chút vừa lại nhìn Tiêu Ngự một chút, trong mắt hiện lên một ý cười khó nhận thấy.

Nhìn thấy ánh mắt của Tiểu Vũ không hiểu tại sao Tiêu Ngự cảm thấy chột dạ cúi đầu ăn cơm.

So sánh với hắn, Triệu Lam Hình ngược lại có vẻ thoải mái hơn rất nhiều, vừa gấp cho Tiểu Vũ một ít rau, vừa giống như một người chị chu đáo vậy, hỏi này hỏi nọ, chủ yếu vẫn là chuyện học tập.

- Tiểu Vũ nếu muội có chỗ nào không hiểu, có thể hỏi tỷ, nếu tỷ giải đáp không được có thể tìm bạn học khác giải thích cho muội.

Triệu Lam Hình nói, nàng so với Tiêu Ngự còn muốn cưng chiều Tiểu Vũ hơn.

Đại học Y Khoa là trường đại học tốt nhất, rất nổi danh ở cả Mậu Tinh, chiêu sinh rất nghiêm khắc, mỗi thành phố chỉ thu nhận một hai danh ngạch mà thôi, do vậy sinh viên của trường đại học y Khoa đều là dựa vào thực lực của mình mà thi đậu, dạy cho Tiểu Vũ một học sinh trung học tất nhiên là có thừa năng lực.

Tiêu Ngự đang ăn cơm, vẫn không có nói lời nào. Không tự giác bắt đầu chú ý với cuộc nói chuyện của hai người, Triệu Lam hình hỏi vấn đề này là vấn đề mà Tiêu Ngự rất muốn biết, hắn thật ra rất muốn quan tâm tới học hành của Tiểu Vũ, nhưng là hắn không biết phải nói như thế nào, huynh muội hắn hai người quan hệ mặc dù rất tốt, nhưng hắn lại hơi thiếu quan tâm tới học hành của Tiểu Vũ.

Tiêu Ngự vẫn đảm đương vai phụ huynh, nhưng hắn vốn chất phác, có thói quen quan tâm tới Tiểu Vũ lại không đặt loại quan tâm này ở cạnh miệng (ý nói không quen nói tới vấn đề này).

Tiểu Vũ mặc dù không có gì ngăn cách với Tiêu Ngự, nhưng dù sao Tiêu Ngự cũng là huynh trưởng, tất nhiên Tiểu Vũ thích nói chuyện với một vị tỷ tỷ như Triệu Lam Hình hơn.

Tiểu Vũ thành tích rất ưu tú, Tiêu Ngự cũng an tâm một ít, chỉ ít những gì mình cố gắng đã có một chút ý nghĩa.

- Lam hình tỷ tỷ, tỷ xinh đẹp như vậy, ở trường nhất định có nhiều người theo đuổi đi? - Tiểu Vũ đột ngột chuyển chủ đề, làm cho Lam Hình có chút sững sốt, một hồi lâu không nói lên lời.

- Tiểu nha đầu này! - Triệu Lam Hình vừa tức giận vừa buồn cười liếc mắt nhìn Tiểu Vũ một cái, nàng vừa mới hỏi tình huống ở trường của Tiểu Vũ thì không nghĩ tới Tiểu Vũ lại hỏi ngược lại chính mình, lại hỏi loại vấn đề này, nha đầu này bây giờ không hiểu đang suy nghĩ cái gì, nhìn Tiểu Vũ Triệu Lam Hình nhớ tới mình năm mười bảy mười tám tuổi, mỉm cười.

- Lam Hình tỷ tỷ vẫn chưa trả lời chuyện Tiểu Vũ hỏi đấy! - Tiểu Vũ bĩu môi nói, ánh mắt xinh đẹp chăm chú nhìn Lam Hình.

Triệu Lam Hình không nhịn được cười, tiểu nha đầu này tinh ranh như quỷ, vấn đề này sợ trốn cũng không được.

- Những người đó, một đám người tự cho là mình bất phàm, tỷ tỷ mặc kệ bọn họ, - Lam Hình lắc đầu, hiển nhiên đối với đám người theo đuổi không thích chút nào.

- Vậy như thế nào mới làm Lam Hình tỷ tỷ cảm thấy thích hợp vậy? - Tiểu Vũ quyết định truy cứu vấn đề này tới cùng.

Triệu Lam Hình hờ hững không thừa nhận, cũng không phủ nhận, tiếp tục ăn cơm, không nhìn ra được vẻ mặt nói cái gì.

Nghe hai người nói chuyện, Tiêu Ngự không dám xem vào, đột nhiên cảm thấy ở dưới bàn bị ai đá vào chân, nhìn về mặt của Triệu Lam Hình cùng Tiểu Vũ đều rất bình thường, nhưng không cần đoán Tiêu Ngự cũng biết, là nha đầu Tiểu Vũ kia.

Mặc kệ Lam Hình ở trường học bị những người như thế nào theo đuổi, với mình thì có quan hệ gì cơ chứ? Tiêu Ngự sẽ không ngu ngốc tới nỗi đi so sánh với những người đó, một bên là sinh viên trường đại học y khoa, một bên là tiểu tử nghèo kiết xác không có học hành gì, một đứa ngốc cũng sẽ biết phải chọn ai, xếp hàng dài cũng không tới phiên mình, hắn tội gì phải tìm tới phiền não đây.

Ăn cơm xong, Tiểu Vũ cùng Triệu Lam Hình nhanh chóng thu dọn, triệu Lam Hình ngồi ở trên ghế salon, xem tin tức thời sự.

- Ca, huynh làm muối tức chết à! – Tiêu Ngự vừa mới đi vào nhà vệ sinh, chuẩn bị rửa mặt, Tiểu Vũ đã tiến vào, hằm hừ nói.

- Lại làm sao vậy? – Nhìn thấy bộ dạng của Tiểu Vũ, Tiêu Ngự rất buồn bực nói, mình có chộc giận cô tiểu nữ nãi này đâu.

- Đầu gỗ à, không thèm để ý tới huynh nữa! – Tiểu Vũ đoạt lấy cái khăn mặt trên tay Tiểu Vũ, đặt vào chậu nước rửa sạch, tựa như giống như có cừu oán với nó vậy, dùng sức vắt thật mạnh, ném vào tay Tiêu Ngự, bộ dạng làm cho Tiêu Ngự lắc đầu cười khổ, hằm làm sao không biết trong đầu Tiểu Vũ đang suy nghĩ cái gì.

- Nha đầu này, đừng có hồ đồ, anh của muội với Lam Hình căn bản khó có khả năng! – Tiêu Ngự vuốt đầu Tiểu Vũ nói. Đối với Lam Hình hằm chỉ là hằm mộ mà thôi, thậm chí ngay cả thích cũng còn chưa nói tới, hơn nữa vẫn tận lực duy trì khoảng cách, từ sau khi Yến Lâm rời khỏi, Tiêu Ngự cũng rất ít nói tới vấn đề tình cảm cá nhân của mình.

- Tại sao, Lam Hình tỷ tỷ có chỗ nào không tốt, vừa ôn nhu, vừa biết quan tâm, lại xinh đẹp, lại là sinh viên của đại học y khoa, so với Yến Lâm thì tốt hơn nhiều.

Tiểu Vũ còn tưởng rằng mình với yến Lâm còn chưa dứt tình, không chịu theo đuổi Lam Hình đây.

- Ca ca của muội có điểm nào tốt? không có bằng cấp, không văn hoá, còn không có tiền.

Tiêu Ngự hờ hững nói, trên nét mặt có chút cô đơn.

- Ngay cả Yến Lâm cuối cùng cũng không thể không rời anh của muội mà đi, muội cảm giác anh của muội có khả năng theo đuổi bác sĩ Triệu không?

Một người là phượng hoàng, một người là chim sẻ, dù có trói buộc vào trong một lồng sắt cũng sẽ không thành một đôi được.

Nghe Tiêu Ngự nói, Tiểu Vũ trầm mặc thật lâu, nàng còn nhỏ, ý nghĩ vẫn còn ngây thơ, cho rằng có tình yêu thì cái gì cũng có thể mặc kệ, nhưng Tiêu Ngự minh bạch, cuối cùng sự thật vẫn là ở trong cuộc sống.

- Tốt rồi, nhanh lên chuẩn bị đi học đi, học tập thật tốt, đầu óc đừng nghĩ linh tinh nữa, nếu không dùng đầu óc để học tập xem ca ca thu thập muội như thế nào. – Tiêu Ngự nhéo lỗ tai Tiểu Vũ, ra vẻ nghiêm khắc nói, hằm không bao giờ thật lòng muốn mắng Tiểu Vũ.

- Biết rồi! – Tiểu Vũ có chút ủy khuất nói, vẻ mặt đột nhiên biến đổi, hai tay ôm lấy cánh tay Tiêu Ngự cười hì hì nói:

- Nếu không ca đi thử xem, không thử sao biết được, nói không chừng Lam hình tỷ tỷ đáp ứng thì sao?

- Nha đầu kia, ta không tin không trị được muội! – Tiêu Ngự hung tợn giả vờ muốn đánh Tiểu Vũ, Tiểu Vũ làm mặt quỷ với Tiêu Ngự, rồi như một chú thỏ con tung tăng nhảy ra ngoài chạy mất.

Nhìn theo bóng dáng Tiểu Vũ, Tiêu Ngự bất đắc dĩ lắc đầu.

103. Chương 103: Huynh Muội.

Tiêu Ngự từ trong toilet đi ra, phát hiện thấy Tiểu Vũ đang nằm ở bên cạnh Triệu Lam Hình, hai người quay lưng về phía Tiêu Ngự, ngồi ở trên ghế salon, không biết đang nói chuyện gì mà rất là vui vẻ.

Tiêu Ngự rất vui mừng, xem ra tới đây thật chính xác, ít nhất Tiểu Vũ còn có thể có một người tỷ tỷ để tâm sự, sẽ không còn cô đơn nữa.

Tiểu Vũ gác đầu lên đùi của Triệu Lam Hình, còn nàng thì lấy tay vuốt nhẹ mái tóc của tiểu Vũ, nhìn thấy cảnh này, một loại cảm giác ấm áp mơ hồ tràn ngập trong lòng Tiêu Ngự. Tự nhiên hằm không tự chủ được

mà có ý nghĩ giá như Triệu Lam Hình trở thành bạn gái mình thì ba người trong một mái nhà cuộc sống thật là tốt biết bao.

“Mày đang suy nghĩ cái gì vậy!” Tiêu Ngự không khỏi tự giễu cợt vì ý nghĩ của mình, mình với Triệu Lam Hình là hai người thuộc hai thế giới hoàn toàn khác biệt nhau, căn bản khó có khả năng tới với nhau, nếu như Triệu Lam Hình có không chê Tiêu Ngự, hai người thật sự có thể ở cùng một chỗ, thì mình cũng chỉ là một phường giá áo túi cơm mà thôi, Tiêu Ngự thừa nhận hẳn có chút chủ nghĩ đại nam tử, lòng tự ái của hẳn tuyệt đối không có phép hẳn làm như vậy.

Nếu như một ngày nào đó Tiêu Ngự cho phép mình thật sự theo đuổi Triệu Lam Hình, thì ngày đó cũng chính là lúc hẳn đã có cơ sở kiếm được tiền rồi, hai người phải có địa vị ngang hàng, Tiêu Ngự mới có thể tháo bỏ được hết khúc mắc trong lòng mình. Nhưng là Triệu Lam Hình mua một biệt thự hơn một ngàn vạn, đời này mình có khả năng kiếm được nhiều tiền tới như vậy sao?

Triệu Lam Hình đang rủ rỉ kể cho Tiểu Vũ chuyện ngày xưa của nàng, nàng có một tri kỉ thanh mai trúc mã, cũng yêu nhau thắm thiết, nhưng tới cuối cùng tất cả chuyện xưa đều có một kết cục như nhau, Tiêu Ngự không chủ động được mà đứng lại lẳng lặng lắng nghe.

- Vậy người kia hiện tại như thế nào? – Tiểu Vũ không khỏi buột miệng hỏi.

- Hẳn? hẳn đã tới một hành tinh mới rồi! – Ngự khí của Triệu Lam Hình rất bình tĩnh.

- Tỷ vẫn thích hẳn chứ?

Triệu Lam Hình cười có chút không tự nhiên, nói:

- Mỗi người đều có một lý tưởng của riêng mình, một ngày nào đó mọi người sẽ hiểu được, tình yêu không phải là toàn bộ cuộc sống, nó cũng như sinh mệnh của con người vậy, dần dần phai nhạt dần, mặc kệ người già dựa nín kéo như thế nào đi nữa, cuối cùng đều tan biến không dấu vết, cuộc sống thì vẫn phải tiếp tục mà thôi.

Từ trong lời nói bình thản của Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự cảm nhận được sự quyến luyến sâu sắc của nàng với người yêu, nhưng là không biết tại sao, nghĩ tới đây, trong lòng hẳn lại phi thường khó chịu, thậm chí có chút bức mình.

- Còn mọi người, hiện tại đã có bạn trai chưa? – Triệu Lam Hình vuốt tóc Tiểu Vũ cười hỏi.

Tiểu Vũ nhanh chóng lắc đầu nói:

- Mọi người còn nhỏ mà, yêu đương chỉ làm ảnh hưởng tới học tập, ca ca của mọi người mà biết thì đánh chết mọi người mất.

Tiêu Ngự lộ ra ánh mắt khó tin, mình có thể đánh Tiểu Vũ sao?

Cứ cho là Tiêu Ngự không đánh Tiểu Vũ, nhưng dù sao Tiêu Ngự là huynh trưởng của Tiểu Vũ, quyền huynh thế phụ, trong tiềm thức của Tiểu Vũ vẫn có chút sợ Tiêu Ngự.

- Ca ca của mọi người không nỡ đánh mọi người đâu! – Triệu Lam Hình vừa cười vừa nói, nàng nhận ra, Tiêu Ngự rất chiều chuộng Tiểu Vũ, thối trong lòng bàn tay còn sợ nết, ngậm trong miệng còn sợ tan, chứ đừng nói là đánh, ngay cả mắng còn không nỡ nữa là.

- Tỷ không biết đó thôi, lúc ca ca trừng mắt nhìn trong rất dữ tợn à! – Tiểu Vũ cử động ngồi dậy, đột nhiên phát hiện ra có người đằng sau, nhìn thấy Tiêu Ngự là lờ đi nói:

- Ca, huynh xấu nha, nghe lén mọi người cùng Lam Hình tỷ tỷ nói chuyện phiếm, có phải những lời Lam Hình tỷ tỷ vừa nói huynh đều nghe thấy hết rồi? – Ánh mắt đầy ý vị của Tiểu Vũ là Tiêu Ngự chột dạ.

- Huynh mà thèm nghe lén hay sao? Huynh mới vừa đi từ trong nhà vệ sinh ra thấy có người đang nói bậy, nhìn xem huynh thu thập mọi người như thế nào! – Tiêu Ngự hung dữ nói, trong giọng nói đặc biệt cường điệu hai chữ mới vừa, ý nhấn mạnh những lời nói trước hoàn toàn không có nghe thấy.

Tiêu Ngự giấu đầu hở đuôi, Triệu Lam Hình cười mà mặt có chút nóng lên, phỏng chừng những lời nàng vừa nói với Tiểu Vũ đã bị Tiêu Ngự nghe thấy hết.

- Ca, Lam Hinh tỷ tỷ ở bên cạnh, huynh phải chú ý tới phong độ đấy.
- Ca của muội vốn đã không có cái gì gọi là phong độ rồi.
- Không chịu đâu, ca ý lớn hiệp nhỏ.
- Ta ý lớn hiệp nhỏ hồi nào vậy.
- Lam Hinh tỷ tỷ, mau cứu muội với.

Triệu Lam Hinh nhìn thấy cảnh huynh muội đuổi đánh nhau này thì vui mừng khôn xiết, cười tươi như hoa, trong nhà đã lâu rồi không náo nhiệt như vậy, đột nhiên nàng phát hiện, cuộc sống như vậy thật ấm áp.

- Stop, Tiểu Vũ muốn đi học! – Tiểu Vũ vẻ mặt đột nhiên trở lên nghiêm túc làm cho Tiêu Ngự sửng sốt, thừa dịp hần không kịp phản ứng, Tiểu Vũ cầm cặp sách, nhanh như chớp chuồn ra ngoài mắt, dọc theo đường đi cười khanh khách không ngừng.

Nhìn thấy Tiểu Vũ chạy ra ngoài, Tiêu Ngự cười cười với Lam Hinh nói:

- Làm cho bác sĩ Triệu cười chê, nha đầu này ngày càng khó bảo.
- Ta thật ra rất hâm mộ huynh muội các người, huynh muội thật hoà thuận, ta cũng có một ca ca, bắt quá anh ấy chỉ làm việc suốt ngày, cả ngày cũng không thấy mặt, cho tới bây giờ cũng chưa từng giỡn chơi với ta lần nào! – Triệu Lam Hinh thản nhiên cười nói, lúc này hoàn toàn không che dấu được nội tâm đã mất của mình.

Tiêu Ngự nhìn thấy, cười nhẹ nhàng, cũng không biết nói cái gì, nhìn thấy vẻ đẹp của Lam Hinh khi cười, không biết tại sao, trống ngực đập mạnh hơn vài phần, nhưng vừa nghĩ tới Triệu Lam Hinh đã có người yêu, Tiêu Ngự chợt có cảm giác như ngừng thở, chẳng lẽ mình đã thích Triệu Lam Hinh từ lúc nào mà không hay? Tiêu Ngự không muốn lừa mình dối người, không biết tự lúc nào, một mầm mống đã len lén chôn sâu trong lòng Tiêu Ngự, mọc rễ nảy mầm, mặc dù đây không phải là hy vọng của Tiêu Ngự, thứ cảm tình này, không phải con người có khả năng khống chế, nhưng cảm tình này, Tiêu Ngự là không có khả năng đối mặt.

“Quên đi.” Tiêu Ngự cố gắng tự nói với chính mình, nhân lúc tình cảm còn chưa sâu đậm, quên đi là lựa chọn tốt nhất, nếu không muốn tự làm mình bị tổn thương.

- Nói vậy cũng khó trách, nha đầu Tiểu Vũ này thật động lòng người, đừng nói người là ca ca, mà ngay cả ta cũng không kìm được lòng thương mến! – Triệu lam Hinh nhìn đồng hồ trên tay phải một chút nói:
- Thời gian không còn sớm nữa, ta đi làm đây! – Bệnh viện là làm lúc 9h, hiện tại đã 8h30p rồi, không đi thì muộn mất.

Triệu Lam Hinh khoác vội cái áo khoác, cầm túi sách trên cánh cửa, đột nhiên nhớ tới cái gì, nói:

- À! Thiếu chút nữa quên mất, ta đã chuẩn bị một ít đồ ăn trong tủ lạnh, nếu như người đói bụng thì tự làm mà ăn nhé, có lẽ trưa ta cũng không về đâu, cũng tiện cho Tiểu Vũ hơn.
- Ủ! – Tiêu Ngự đáp, Triệu Lam Hinh tựa như một hiền thê vậy lúc ra khỏi nhà cũng không quên dặn dò lại, làm cho Tiêu Ngự có chút cảm động.

Triệu Lam Hinh mặc một chiếc áo khoác màu hồng nhạt, một chiếc quần dài màu trắng, làm nổi bật lên thân thể hoàn mỹ của nàng, khí chất thanh nhã cao quý, sợ rằng tất cả nam nhân đều vì cái đẹp của nàng mà tim đập thành thịch, ở gần nàng càng lâu càng dễ bị nàng hấp dẫn, Tiêu Ngự cũng là như vậy.

Nhìn theo bóng dáng Triệu Lam Hinh rời đi, Tiêu Ngự bồi hồi một lúc lâu mới hồi phục lại tinh thần, nếu như cưới được nàng, có lẽ sẽ rất hạnh phúc, nhưng hần cũng không dám hy vọng xa vời như thế.

Thờ dài một hơi, Tiêu Ngự quay đầu đi lên trên gác.

104. Chương 104: Hiệu Quả Đặc Thù Của Tạc Kích.

Tiêu Ngự lên lầu đi vào phòng mình, nhìn đầu khô, trong lòng có một chút suy nghĩ khó hiểu đối với nghề nghiệp game thủ chuyên nghiệp của mình, ít ra thì bây giờ nó cũng đã có thêm một chút động lực, đội đầu

khôilên, lần nữa đăng nhập trò chơi.

Chung quanh một mảng âm u, một trận gió lạnh vù vù từ sâu trong huyết động truyền tới.

Tiêu Ngự gọi ra cả năm con dơi khôilỗi, quan sát bằng tầm nhìn của năm con dơi khôilỗi, dò xét chung quanh một chút, phát hiện ra có một con dơi màu xanh cách đó không xa, lập tức huyết động năm con dơi khôilỗi tiến lên.

Một lúc lâu sau, con dơi màu xanh đó đã bị giết.

Tiêu Ngự dò xét tận sâu thẳm bên trong huyết động, một mặt giết sạch quái vật, dần dần đám tiểu đệ đằng sau hắn tăng dần số lượng lên, năm con Mộng Yểm Hồng Bức, ba con Mộng Yểm Thanh Bức, tám con khôilỗi một lần công kích là có thể giết chết được một con quái, càng vào sâu bên trong, những con dơi quái này càng nhiều, tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự cũng tăng lên nhanh chóng, dù có gặp phải hai, ba con dơi đứng cùng một chỗ, hắn cũng có thể nhẹ nhàng tiêu diệt được.

Đánh chết rất nhiều quái, Tiêu Ngự thu hoạch tự nhiên cũng được rất nhiều, ngoại trừ năm kiện trang bị lục trang cấp 15, còn có một ít đồ vật tứ lung tung nữa, Tiêu Ngự còn nhặt được một kiện trang bị bì giáp lam trang của đạo tặc.

Phong Liệt Giả Chi Thủ Hộ Bì Giáp: Phẩm chất. Lam Trang. Phòng ngự 72-75. cường hoá phòng ngự 1 cấp, nhanh nhẹn +12, thể lực +5, né tránh +3, yêu cầu cấp bậc 15.

Một kiện trang bị lam trang cấp mười lăm không tồi chút nào, nhất là có cường hoá phòng ngự cấp 1, máy chủ đầu não có một công thức tính toán cấp bậc phòng ngự, gia tăng mỗi một điểm, có thể giảm được lực sát thương khá lớn, nhưng phải đợi cấp mười lăm mới có thể mặc, Tiêu Ngự tạm thời thu vào đã.

Vừa lại giết chết một con Mộng Yểm Thanh Bức, Tiêu Ngự mò được một cái Linh Vân Phù, nhìn tám con khôilỗi phía sau lưng một chút, hắn hiện tại đã khó có thể điều khiển thêm nữa rồi, có rất nhiều khôilỗi thường xuyên bị tụt lại phía sau, nếu thêm một con nữa, tất sẽ loạn hết cả lên, Tiêu Ngự quyết định buông bỏ con khôilỗi này, trước tiên cứ thu thập triệu hồi phù lại đã, chờ khi nào quan trọng thì dùng.

Qua chừng ba giờ, Tiêu Ngự đã nhặt được tám cái linh vân phù triệu hồi khôilỗi, hệ thống truyền tới một thanh âm nhắc nhở thanh thuỷ, vừa lại thăng cấp.

“Level 12 rồi.” Nhìn bảng cấp bậc một chút, cao nhất vẫn là 13 cấp, ở trong huyết động này luyện cấp thật sự không tệ, tốc độ thăng cấp không những nhanh, còn ra rất nhiều thứ tốt, lần tới chắc phải đi kiếm mấy cái bản đồ nhiệm vụ phó bản này mới được.

Tiến theo một đường, phía sau là vô số thi thể của đám dơi xấu xí. Những con quái này khi bị Tiêu Ngự giết chết, thi thể sẽ không biến mất mà hồi sinh lại, chờ sau khi người chơi này ra ngoài thì mới hồi sinh lại một lần nữa.

Đi qua một chỗ rẽ. Tiêu Ngự phát hiện ở một bãi đất tương đối trống trải phía trước có một con dơi màu tím khá lớn đang hoạt động. Hình là là quái đầu lĩnh hoặc quái cấp boss.

Tiêu Ngự chần chờ một chút. Nếu gặp phải quái cấp đầu lĩnh hoặc boss. Chiến đấu rất có thể rất thảm. Tiêu Ngự muốn lui về. Bất quá hắn phát hiện ra ngoại trừ con đường này ra, không có đường nào khác để đi. Muốn trở lại giết quái phía sau cũng không thể vì chết sạch cả rồi. Đây là đặc sắc của bản đồ nhiệm vụ phó bản. Nếu như không thể đi qua cửa này thì hắn mãi mãi bị nhốt ở nơi đây.

“Không còn biện pháp nào khác, chỉ có thể liều mạng.” Tiêu Ngự chỉ huy tám con khôilỗi hướng tới gần con dơi màu tím. Dần dần, đưa con dơi màu tím vào tầm bắn của tám con khôilỗi.

Con dơi màu tím này cảnh giác nhìn Tiêu Ngự. Con dơi này so với các con khác còn to lớn hơn rất nhiều. Toàn thân đều một màu tím. Trên đôi cánh thật dài còn có một đôi móng vuốt bén nhọn. Sau khi con dơi màu tím này phát hiện ra Tiêu Ngự. Hai cánh tung bay, lơ lửng ở không trung. Một cỗ hơi thở nguy hiểm tập trung trên người Tiêu Ngự.

“Con quái vật này rất khó giết.” Tiêu Ngự trong lòng có chút bất an. Nhưng không còn đường lui. Tiêu Ngự điều chỉnh vị trí của tám con khôilỗi, tiến vào trạng thái Tiềm Hành hướng tới gần con dơi màu tím.

- Chi! Chi! Con dơi màu tím đột nhiên kêu lên, một đạo hỏa cầu màu tím bỗng xuất hiện, hướng thẳng tới Tiêu Ngự.

“Nó có khả năng dò xét ẩn hình.” Nhìn thấy hỏa cầu của con dơi màu tím kia, Tiêu Ngự không dám đón đỡ một cái kĩ năng đào thoát né tránh công kích của nó.

- Ba, ba ba, ba đạo tia chớp rơi vào đầu con dơi màu tím, ngay sau đó, năm đạo hỏa cầu từ các phương hướng khác bay tới con dơi màu tím này.

Dưới sự chỉ huy của Tiêu Ngự, tám con dơi khô lồi đồng thời phát động công kích.

Ba đạo lôi điện đánh vào đầu con dơi màu tím, vang lên từng tiếng bùm bùm hỗn loạn, ba cái giá trị 60 điểm thương tổn hiện lên trên đầu con dơi màu tím, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua tư liệu của nó.

Mộng Yểm Tử Hoả Biển Bức: đầu lĩnh quái 20 cấp.

Là một con đầu lĩnh quái cấp 20, hơn nữa còn có tới 7000 huyết lượng, nhìn thấy tư liệu của Mộng Yểm Tử Hoả Biển Bức, Tiêu Ngự như tâm trí rơi xuống tận đáy vực vậy, một con quái nhỏ thủ vệ nơi này lại là một con quái đầu lĩnh cấp 20 mười, đằng sau phỏng chừng càng mạnh hơn, thông qua cửa là không có hy vọng rồi. Hơn nữa thực lực của Tử Hoả Biển Bức mạnh như vậy, lúc này chỉ sợ toàn quân bị diệt.

Tám con khô lồi lại vừa phát động một đợt công kích, hỏa cầu chiếu sáng khắp chung quanh, bạch quang loang loáng hiện, có ba đạo lôi điện vừa rơi vào đầu Tử Hoả Biển Bức.

Con Tử Hoả Biển Bức này bị chọc giận điên tiết, một đạo hỏa cầu màu tím hướng tới một trong các con khô lồi, oanh một tiếng, trên đầu con dơi khô lồi hiện lên hơn 200 điểm giá trị thương tổn, chỉ còn lại không tới một nửa huyết lượng.

Tiêu Ngự bị dọa tới nhảy dựng lên, không nghĩ được con Tử Hoả Biển Bức này công kích lại mạnh tới như vậy, chỉ cần hai lần công kích là có thể giết chết một con dơi khô lồi rồi, nếu như đám khô lồi này bị đánh chết, Tiêu Ngự càng không có hy vọng thắng.

Tiêu Ngự quyết đoán hướng tới Tử Hoả Biển Bức mà đánh tới, áp sát thân mình nó mà tiến hành công kích.

Tử Hoả Biển Bức vừa lại phóng một đạo hỏa cầu màu tím tới con khô lồi còn non nửa máu huyết kia, nếu như bị đánh trúng, con khô lồi này chắc chắn phải chết không nghi ngờ, Tiêu Ngự nhanh chóng kéo tới một con khô lồi đầy đủ máu huyết khác che chắn đạo hỏa cầu kia, oanh một tiếng, con khô lồi này bị hỏa cầu màu tím đánh trúng, trên đầu lập tức hiện lên hơn 200 giá trị thương tổn.

Tạc Kích!

Kĩ năng của Tử Hoả Biển Bức vừa mới được phóng ra, còn chưa kịp có bất kì động tác gì, Tiêu Ngự đã bằng tốc độ nhanh nhất của mình nhào tới, dùng tốc độ đánh sâu vào, đem lực lượng toàn thân phóng ra, giống như mãnh hổ xuống núi, chuyển thủ trong tay hung hãn đâm mạnh vào đầu Tử Hoả Biển Bức.

Máu tươi bắn ra tung toé, chuyển thủ trên tay phải Tiêu Ngự hung hãn đâm một kích làm cho toàn bộ mặt của con Tử Hoả Biển Bức thành một mảng máu thịt bầy nhầy, nó lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Hệ thống: kĩ năng Tạc Kích độ hoàn thành 100%, tạo thành 100% thương tổn do kĩ năng, tạo thành 2 giây choáng váng, tạo thành hai điểm liên kích, hiệu quả kĩ năng: Run Rẩy.

Tạc kích một cấp, hiệu quả Run rẩy: Phòng ngự -3% duy trì liên tục trong 30 giây.

105. Chương 105: Giữ Được Thanh Sơn.(1)

Một con số hơn 200 điểm giá trị thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu con Tử Hoả Biển Bức, Tiêu Ngự có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới trong lúc vô ý lại thi triển ra được 100% độ hoàn thành kĩ năng Tạc Kích.

Thì ra muốn đề cao độ hoàn thành kĩ năng Tạc Kích mấu chốt là ở tốc độ cùng lực lượng, mới vừa rồi Tiêu Ngự đánh sâu vào, đã đưa kĩ năng Tạc Kích phát huy tới uy lực cao nhất.

Tạc Kích kĩ năng này độ hoàn thành so với Bối Thứ, Phản Thủ Bối Thứ, Dịch Cốt thì dễ luyện hơn nhiều, chỉ cần đạo tặc không quá ngu dốt, đều có thể dễ dàng phát hiện bí quyết trong đó.

Kĩ năng Tạc Kích này là một kĩ năng choáng váng phi thường cường đại, nếu như công kích trên quái bình thường có thể tạo thành tới 5 giây choáng váng, bởi vì Tử Hoả Biển Bức là quái đầu lĩnh, công kích của Tạc Kích vào nó chỉ có thể tạo thành 2 giây choáng váng mà thôi.

Sau khi đánh choáng Tử Hoả Biển Bức, Tiêu Ngự nhanh chóng vóng tới sau lưng nó, phát lực, một đòn Bối Thứ ra tay.

Kĩ năng Bối Thứ của Tiêu Ngự thi triển vô cùng hoàn mỹ, vừa lại xuất hiện một con số trên 200 điểm giá trị thương tổn hiện lên trên đầu con Tử Hoả Biển Bức, tiếp theo còn cấp cho nó 20 điểm thương tổn do xuất huyết.

“Có 4 điểm số liên kích rồi.” Tiêu Ngự phán đoán hành động tiếp theo của Tử Hoả Biển Bức, lui về vài bước, chuẩn bị sử dụng Phản Thủ Bối Thứ.

Quả nhiên, Tử Hoả Biển Bức tỉnh dậy, liền không thể chờ đợi được mà tìm kiếm Tiêu Ngự, hai công kích thương tổn cực cao của Tiêu Ngự làm cho tất cả cừu hận của nó đã tập trung lên người Tiêu Ngự.

Nhìn thấy Tử Hoả Biển Bức xoay người lại, Tiêu Ngự mỉm cười, hắn đã sớm chuẩn bị tốt, thân thể thoát động, làm cho Tử Hoả Biển Bức đánh vào khoảng không, một đòn Phản Thủ Bối Thứ xuất hiện.

Phản Thủ Bối Thứ vẽ lên một đường con đẹp đẽ, lúc thi triển kĩ năng này, Tiêu Ngự không hề giữ lại, sử dụng phương thức thi triển hoàn mỹ nhất của mình mà thi triển ra.

Một tiếng trầm đục, Tiêu Ngự từ phía sau lưng Tử Hoả Biển Bức mà dùng chủy thủ trên tay phải hung hãn đâm thẳng vào lưng của nó.

Quá trình thi triển kĩ năng rất thuận lợi, không có gì gián đoạn cả. 4 điểm số liên kích, độ hoàn thành 100% tạo thành 300% độ sát thương, hiệu quả phá giáp, đây là con số sát thương lớn nhất của Tiêu Ngự từ trước tới nay, hơn 1100 giá trị thương tổn hiện lên trên đầu con Tử Hoả Biển Bức.

Dịch Cốt!

Tiêu Ngự không có dừng lại. Vừa lại sử dụng kĩ năng Dịch Cốt. Tử Hoả Biển Bức thật sự quá cường hãn, Tiêu Ngự không thể không phát huy ra thực lực mạnh nhất của mình được.

- Thông thông thông...! - Tám con khôi lỗi phía sau cũng công kích tới. Đánh vào trên người con Tử Hoả Biển Bức, trải qua liên tiếp thương tổn lớn như vậy. Tử Hoả Biển Bức vẫn còn lại tới hơn 4100 huyết lượng. Tiêu Ngự đã phát huy ra sát thương lớn nhất của mình.

Tuy là như thế. Tiêu Ngự biết hơn 4100 huyết lượng còn lại mới là khó chơi nhất. Hắn các kĩ năng đều trong thời gian đồng băng, còn lại một kĩ năng Giáo Sát thì cần phải có Tiềm Hành để sử dụng. Căn bản không thể phát huy ra lực sát thương được. Mà tám con khôi lỗi đã phóng ra ba lần ma pháp công kích, nội lực đã hết rồi. Không thể phóng ra được ma pháp công kích nữa. chỉ có thể đánh nhau cận chiến với Tử Hoả Biển Bức.

Bị thương tổn cao như vậy, Tử Hoả Biển Bức hoàn toàn bị Tiêu Ngự chọc giận, nổi trận lôi đình, hướng Tiêu Ngự dũng mãnh đánh tới.

Tiêu Ngự biết, thân thể mình yếu ớt căn bản không thể chịu được công kích của Tử Hoả Biển Bức, nhìn thấy nó tiến lại, hắn liền nhanh chóng nhảy lui về sau.

Tử Hoả Biển Bức tốc độ di chuyển nhanh chóng hiếm thấy, thoáng cái đã nhào tới trước người Tiêu Ngự, móng vuốt chụp xuống người hắn. Tiêu Ngự nhanh chóng lấy tay chống đỡ, lồng ngực truyền tới một trận đau nhức, trên lồng ngực hắn hiện lên năm vết thương rất sâu, hơn 100 điểm thương tổn từ từ hiện lên trên đầu.

“Còn có 68% huyết lượng, công kích thật mạnh.” Tiêu Ngự không ngừng triệt thoái về phía sau, nhìn thấy Tử Hoả Biển Bức lại đánh tới, rất có thể lại bị công kích, tay phải hắn vừa động, chỉ huy một con khôi lỗi gần nhất, một con khôi lỗi lập tức di chuyển tới Tử Hoả Biển Bức, thay hắn đỡ một công kích.

Từng con khôỉ lồi khác cũng xông lên cầm chân, năm con khôỉ lồi vây quanh Tử Hoả Biển Bức, không ngừng công kích, ba con còn lại không tiến tới mà ở bên cạnh của Tiêu Ngự.

“Đã phát huy tới như vậy vẫn còn không được.” Tiêu Ngự không khôỉ có chút uể oải, bắt quá bây giờ còn không phải lúc buông thả.

Tiêu Ngự bôi chất độc xà hạt thảo lên Xà Nha chuỷ thủ, xuyên qua khe hở của hai con khôỉ lồi mà đâm lên cánh của Tử Hoả Biển Bức một cái, làm cho tốc độ của nó nhất thời chậm lại.

Tử Hoả Biển Bức phần nộ tìm kiếm người gây ra hoạ. Năm con khôỉ lồi gắt gao ngăn chặn Tử Hoả Biển Bức, làm cho nó không thể công kích Tiêu Ngự, Tử Hoả Biển Bức chỉ có thể chuyển mục tiêu tới những con khôỉ lồi này mà thôi.

Huyết lượng của khôỉ lồi quá ít, một con dơi khôỉ lồi bị công kích vài cái, huyết lượng đã thấy đỏ, Tiêu Ngự nhanh chóng cách ly con dơi khôỉ lồi này, mặt khác điều khiển một con khôỉ lồi bên cạnh mình đi lên thế chỗ.

Nhưng con đầu lĩnh này thật sự quá mạnh mẽ, tám con khôỉ lồi làm tiêu hao của nó gần 2000 điểm huyết lượng, thì cả đám đã đổ máu, tình huống trở lên cực kì nguy hiểm.

Chỉ có thể chính mình đi tới, Tiêu Ngự cầm chuỷ thủ vọt tới.

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết, Tử Hoả Biển Bức vừa đưa móng vuốt của mình chụp tới một con khôỉ lồi đổ máu, xé rách đôi cánh của nó rồi ném nó xuống mặt đất.

Con dơi khôỉ lồi đầu tiên đã hi sinh, tình thế đã cực kì không ổn, mặc dù trên chiến trường vẫn còn lại bảy con khôỉ lồi, nhưng tất cả chỉ có một tạo máu đã không còn chống đỡ được bao lâu nữa.

Cẩn rằng một cái, con quái vật này vẫn còn lại gần 2000 huyết lượng, không thể đánh nó tiếp, Tiêu Ngự nhanh chóng kéo bảy con dơi khôỉ lồi này trở về, còn mình thì vọt tới Tử Hoả Biển Bức, chuẩn bị cầm chân nó.

- Phốc! - con dơi khôỉ lồi thứ hai vừa bị móng vuốt của Tử Hoả Biển Bức chụp trúng ném xuống mặt đất, nó đuổi theo một con khôỉ lồi, tốc độ di chuyển của nó so với những con dơi bình thường thì phải nhanh hơn nhiều lắm, chỉ trong chốc lát, lại vừa giết một con dơi khôỉ lồi.

Nhìn thấy tình huống, Tiêu Ngự đau lòng không thôi, tuy nói Linh Vân Phù rơi với tỷ lệ cao, nhưng cũng không thể lãng phí như vậy.

Kĩ năng Tạc Kích thời gian đóng băng kết thúc.

Kĩ năng Bối Thứ thời gian đóng băng kết thúc.

Nhìn thấy Tử Hoả Biển Bức lại vừa tiến tới một con khôỉ lồi khác, Tiêu Ngự nhanh chóng gia tăng tốc độ.

Tạc Kích!

Mất thấy một con khôỉ lồi sắp bị giết chết, kĩ năng Tạc Kích là cắt đứt công kích của Tử Hoả Biển Bức, độ hoàn thành 89% làm cho nó bị choáng váng một giây, rồi hướng tới Tiêu Ngự đánh tới.

Dưới loại tình huống này, muốn giết chết Tử Hoả Biển Bức là tuyệt đối khó có khả năng, mục đích của Tiêu Ngự là tận lực cầm chân nó kéo dài thời gian, làm cho năm con dơi khôỉ lồi còn lại có thể chạy thoát, sau đó tìm một chỗ hồi phục huyết lượng, Tiêu Ngự có thể chờ đợi thời cơ.

=====

(*) Chú Thích:

(1): Thanh sơn = núi xanh, dựa theo câu giữ được rừng xanh sợ gì thiếu củi...

106. Chương 106: Chiến Lợi Phẩm.

Tử Hoả Biển Bức bị Tiêu Ngự liên tiếp đả kích làm cho nó nổi giận không thôi, toàn thân biến thành màu đỏ hồng, tốc độ công kích cũng tăng lên nhanh chóng, một phần cũng do hiệu quả chất động làm chậm lại trên người nó cũng đã biến mất.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tiêu Ngự nhanh chóng thi triển ra Phản Thủ Bối Thứ, cảm giác trên vai bị móng vuốt của Tử Hoả Biển Bức chạm vào một chút, ảnh hưởng tới thi triển kỹ năng, Phản Thủ Bối Thứ chỉ có 62% độ hoàn thành, Tử Hoả Biển Bức vẫn còn tới hơn 1800 điểm huyết lượng, nhưng Tiêu Ngự lại chỉ còn có 33%.

Một đòn Dịch Cốt ra tay, trên đầu Tử Hoả Biển Bức hiện lên hơn 100 điểm giá trị thương tổn.

Tiêu Ngự như một người đang đi dây làm xiếc vậy, tuy thời có thể gặp nguy hiểm, chỉ cần Tử Hoả Biển Bức chạm cái móng vuốt của nó vào người, Tiêu Ngự có thể sẽ bị mất mạng.

Xem chừng các con khôỉ lỗi đã chạy ra xa, Tiêu Ngự cũng chuẩn bị chạy trốn, Tử Hoả Biển Bức có thể khám phá ẩn hình, cho nên Tiêu Ngự phải có một phương án chạy trốn chi tiết mới được.

“Nên chạy trốn đi thôi.” Tiêu Ngự nghĩ ra một phương án, tràn ngập tin tưởng.

Tử Hoả Biển Bức xoay người, hướng Tiêu Ngự đánh tới.

Độn Hình!

Dùng Độn Hình để ngăn cản công kích của Tử Hoả Biển Bức, một kỹ năng Đào Thoát hiện ra, kế tiếp là một bình hạ cấp được hoàn phong tốc, mở ra Tật phong Bộ, động tác hoàn thành liền mạch, mặc dù Tử Hoả Biển Bức có thể dò xét ẩn hình, nhưng bất ngờ lại không đề phòng, nhất thời không kịp phản ứng. Chờ khi nó phát hiện ra Tiêu Ngự chạy trốn, muốn đuổi theo thì Tiêu Ngự đã chạy ra ngoài mười mét, hạ cấp được hoàn phong tốc cùng với hiệu quả gia tăng tốc độ của Tật Phong Bộ làm cho Tiêu Ngự cực kì nhanh nhẹn, tốc độ thật kinh người, so với Tử Hoả Biển Bức thì nhanh hơn nhiều lắm.

Tiêu Ngự nhanh chóng được bóng tối che chở, Tử Hoả Biển Bức đuổi theo không kịp, truy đuổi một hồi, cuối cùng cũng chỉ có thể buông thả.

Chạy ra hơn 100 mét. Tiêu Ngự triệu tập các khôỉ lỗi lại, ngồi ăn bánh mì hồi phục huyết lượng.

Con Tử Hoả Biển Bức tốc độ hồi phục không nhanh cũng ý nghĩ Tiêu Ngự còn có cơ hội. Hắn xuất ra một tấm Linh Vân Phù. Còn có 6 tấm, cần bổ sung lực chiến đấu một chút.

“Sớm biết như vậy ta vừa rồi nên chiêu mộ thêm một ít khôỉ lỗi.” bất quá số lượng nhiều cũng vô dụng. Dù sao huyết động cũng khá hẹp, quá nhiều khôỉ lỗi cùng hoạt động, ngược lại không thể phát huy ra lực chiến đấu cường đại được.

“Chín con là đủ rồi.” Sau một lúc lâu, Tiêu Ngự đợi hồi phục hoàn toàn huyết lượng, xuất ra bốn tấm linh vân phù, tìm một ít thì thể con Mộng Yểm Thanh Bức. Hồi sinh nó làm khôỉ lỗi, năm con khôỉ lỗi đỏ máu vừa rồi cũng đã hồi phục hơn phân nửa máu.

“Phải nắm chặt thời gian. Nếu không chờ con Tử Hoả Biển Bức kia đầy đủ máu trở lại sẽ không có cơ hội.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, mang theo đám khôỉ lỗi di chuyển lại con Tử Hoả Biển Bức.

Không bao lâu sau. Phát hiện ra bóng dáng con Tử Hoả Biển Bức ở chỗ cũ.

Tiêu Ngự nhanh chóng chỉ huy đám khôỉ lỗi bố trí đội ngũ, Tiêu Ngự thì di chuyển tới khoảng 10 mét phía trước, hấp dẫn Tử Hoả Biển Bức.

Nhìn thấy người này còn dám tới Tử Hoả Biển Bức bạo nộ xông tới Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhanh chóng triệt thoái về phía sau, sử dụng đông đảo khôỉ lỗi tấn công Tử Hoả Biển Bức.

Từng đạo tia chớp từ trên trời giáng xuống, đánh vào trên đầu Tử Hoả Biển Bức, làm cho nó hiện lên một đám giá trị thương tổn.

“Tốc độ hồi phục máu của nó thật nhanh.” Tiêu Ngự nhìn huyết lượng của Tử Hoả Biển Bức, còn lại tới hơn 3000, hẳn còn có cơ hội.

Cừu hận của Tử Hoả Biển Bức đối với Tiêu Ngự rất cao, cũng không để ý tới công kích của khôi lỗi, không chút do dự đánh về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự tiếp đón nó, chuyển thủ trên tay phải nhanh chóng hung mãnh đâm tới.

Tạc Kịch!

Phốc! đôi công cùng Tử Hoả Biển Bức, Tiêu Ngự bắn ngược ra ngoài, nặng nề té xuống mặt đất.

Độ hoàn thành 90% được tính một điểm liên kích.

Tử Hoả Biển Bức hơi choáng váng một chút, lại xông lên lần nữa. Tiêu Ngự nhanh chóng chỉ huy một con khôi lỗi khác đi lên che chắn, móng vuốt của Tử Hoả Biển Bức hướng tới tiểu đệ của Tiêu Ngự, một đòn Phản Thủ Bối Thứ ra tay, độ hoàn thành không cao, hơn 300 điểm số thương tổn mà thôi.

Con Tử Hoả Biển Bức này tốc độ di chuyển cùng tốc độ công kích đều cực nhanh, Tiêu Ngự muốn phát huy ra ba điểm liên kích như vừa rồi là khó có khả năng, may mắn là huyết lượng còn lại của nó cũng không còn nhiều lắm, bị 9 con khôi lỗi bao vây tấn công một hồi, huyết lượng chỉ còn lại có hơn 800.

Con Tử Hoả Biển Bức này đã thấy không chống đỡ được nữa, liền quay đầu muốn bỏ trốn.

“Con quái này cũng có chút thông minh.” Bất quá Tiêu Ngự đã sớm đề phóng, ba con khôi lỗi đã chắn đường thoát của Tử Hoả Biển Bức, chín con khôi lỗi hướng tới nó vây quanh lại, bao bọc chung quanh.

Con Tử Hoả Biển Bức hướng tới một trong các con khôi lỗi nhào tới, muốn mở một đường máu, chỉ trong chốc lát đã giết tung con khôi lỗi đó thành từng mảnh nhỏ.

Tiêu Ngự lòng đau xót không thôi, nhanh chóng kéo một con khác tới lấp lỗ hổng.

Tử Hoả Biển Bức đứng mãnh ngăn cản, thoáng cái lại giết một con khôi lỗi, nhưng trên đầu cũng toát ra liên tiếp thương tổn, lúc con Tử Hoả Biển Bức chuẩn bị giết chết con khôi lỗi thứ ba cũng là lúc nó không chịu được nữa mà không cam lòng hét lên một tiếng ngã ra mặt đất.

“Phù.” Tiêu Ngự thở ra một hơi, thật đúng là không dễ dàng, rốt cuộc cũng giết chết được nó, Tiêu Ngự nhìn giá trị kinh nghiệm một chút, đã lên tới level 12 37%, giết một con Tử Hoả Biển Bức lên tới 29% giá trị kinh nghiệm: “Giá trị kinh nghiệm của con quái vật này thật nhiều.”

Tiêu Ngự kéo bảy con khôi lỗi còn lại ra ngoài, đi tới bên cạnh thi thể Tử Hoả Biển Bức, tìm kiếm chiến lợi phẩm.

“Hai kim tệ, hai kiện trang bị, ngoài ra còn một phương cách điều chế hoàn thuốc, phát tài rồi.” Tiêu Ngự thu kim tệ vào, nhìn qua phương cách điều chế hoàn thuốc, là hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt, trước mắt trên thị trường còn chưa xuất hiện thứ này, mặc dù vô dụng với Tiêu Ngự nhưng lại có thể bán được giá rất cao trên thị trường, không trách được sao hắn lại hưng phấn đến thế.

Còn lại hai kiện trang bị phân biệt là:

Hoả Pháp Trang Sức: Phẩm chất, Lam Trang. Phòng ngự 12-15, tinh thần +10, trí tuệ +15, công kích ma pháp hoả hệ +3%, yêu cầu cấp bậc 20.

Phong Lôi Ngoạ(giày phong lôi): Phẩm cấp, Tử trang, Phòng ngự 20-25, nhanh nhẹn+20, lực lượng+12, kỹ năng Tật Phong Bộ +1 cấp, tốc độ di chuyển +6. Yêu cầu đẳng cấp 20.

Nhìn thấy Phong Lôi Ngoạ, Tiêu Ngự giật mình, đây là vật phẩm tử cấp cấp 20 cực phẩm, gia tăng kỹ năng Tật Phong Bộ một bậc, cái thuộc tính này khó có thể có được, tuyệt đối là đồ cực phẩm. Về phần Hoả Pháp Trang Sức, chỉ bằng vào thuộc tính công kích ma pháp hoả hệ +3% hẳn là có thể bán được không ít tiền.

“Giày này level 20 mới dùng được, thật buồn.” Tiêu Ngự mỉm cười, thu vật phẩm vào hành trang, nỗi buồn bực vì bốn con khôi lỗi liên tục chết đã bị quăng lại phía sau rồi.

107. Chương 107: Điệp Nữ.

Đi qua cửa này, Tiêu Ngự đi tới một khu vực còn trống trải hơn, số lượng quái vật càng nhiều, nhưng cũng chỉ là quái Mộng Yểm Hồng Bức và Mộng Yểm Thanh Bức mà thôi, đôi khi gặp phải một số con dơi màu đen cấp 17, địa hình trống trải làm cho Tiêu Ngự như cá gặp nước, hần dẫn theo một đám tiểu đệ, hùng hổ càn quét, tốc độ giết quái cực nhanh, so với bên ngoài còn nhanh hơn tới 5,6 lần, cho dù mỗi một chỗ chỉ thu được một ít kinh nghiệm nhưng tốc độ thăng cấp của hắn vẫn nhanh hơn không ít.

Lúc càn quét quái vật, Tiêu Ngự trong lúc vô ý phát hiện ra cửa khẩu kế tiếp, thủ vệ cửa này chính là ba con dơi màu đen hình thể cực kì lớn, mỗi một con đều có vẻ mạnh hơn Tử Hoả Biển Bức nhiều lắm, Tiêu Ngự nhanh chóng lui trở về.

Cái phụ bản này hiển nhiên không phải cấp bậc như Tiêu Ngự có thể xông vào, mặc dù quái vật bên ngoài tương đối thấp, khó có thể nói quái bên trong mạnh tới mức nào, Tiêu Ngự trên cơ bản vẫn không chịu từ bỏ hết thảy mà xông lên.

“Bản đồ phụ bản này hẳn phải có một cửa ra nữa, không biết nó nằm ở đâu nhỉ.” Tiêu Ngự mang theo một đám khôi lỗi dọn dẹp quái vật, mặt khác tìm kiếm cửa ra.

Thời gian trôi qua từng chút một, đã tới giờ ăn trưa, Tiêu Ngự đi xuống lầu ăn cơm rồi tiếp tục trở về tìm quái, cứ như vậy liên tiếp hai ngày, Tiêu Ngự vui đùa vào trong bản đồ phụ bản, một mặt tìm kiếm cửa ra. Ở bản đồ phụ bản này, tốc độ thăng cấp cực kì nhanh, hai ngày sau đó, Tiêu Ngự đã lên tới cấp 14 95%, cấp bậc trên bảng cao nhất là 15 cấp, nhưng trên thực tế giá trị kinh nghiệm của Tiêu Ngự so với người đứng đầu bảng cấp bậc kia cũng không hơn kém nhau là mấy. Thu hoạch trong hai ngày qua của hắn là dị thường phong phú, Tiêu Ngự đánh giá, thu hoạch của mình có thể bán được hơn nghìn kim tệ.

Trải qua hai ngày thăm dò, Tiêu Ngự ngày càng khiếp sợ, bản đồ phụ bản này cực kì lớn, Tiêu Ngự mất mất hơn hai ngày trời, cũng không thể đi hết toàn bộ bản đồ, bởi vì không thể thông qua các cửa, Tiêu Ngự không thể tiến vào khu vực khác tiến hành thăm dò, khu vực kế tiếp có cái gì, thật là thần bí.

“Sao lại có bản đồ phụ tuyến lớn như vậy, không phải là nhiệm vụ phụ bản chủ tuyến chứ?” Tiêu Ngự không khỏi phỏng đoán, nếu không máy chủ đầu não sẽ không xếp đặt ra bản đồ nhiệm vụ rườm rà như vậy.

Giết chết toàn bộ quái vật chung quanh, kế tiếp làm Tiêu Ngự buồn bực, hắn thường thường đi một đoạn đường dài mà không gặp một con quái, tốc độ thăng cấp bởi vậy mà chậm lại.

Thường tới các góc để tìm tòi, rốt cuộc Tiêu Ngự tìm được tại một góc hẻo lánh bí mật nhất có một cái cổng vòm, cái cổng vòm này xếp đặt phi thường kì lạ, khung cửa là do kim loại bạch ngân chế tạo thành, phi thường tinh tế, phía trên dày đặc bụi, có vẻ có chút cổ xưa, trong cửa có quang ảnh lưu chuyển, không rõ đối diện là cái gì.

“Hình như là một cánh cửa không gian truyền tống trận.” Tiêu Ngự thất thanh nói, đối với cánh cửa truyền tống trận, Tiêu Ngự cũng đã nghe thấy, nghe nói cánh cửa không gian truyền tống này phân ra hai nơi, liên kết không gian với nhau, hai đầu có thể xa cách mấy nghìn dặm, tiến vào một mặt này có thể một khắc sau xuất hiện ở một mặt khác.

Cái cửa truyền tống này chính là cửa ra của bản đồ nhiệm vụ phụ bản này, quái vật bên ngoài đã bị dọn dẹp sạch sẽ, nhiệm vụ trong bản đồ phụ bản bởi vì thực lực quá thấp nên không thể vào được, ở chỗ này cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

“Không ngại... đi ra ngoài trước. Lần tới quay lại nơi này chơi đùa tiếp.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, đi ra ngoài rồi quay lại bản đồ phụ bản nhiệm vụ này quái sẽ hồi sinh lại lần nữa. Tiêu Ngự còn có thể tiếp tục giết quái. Nhưng là ở chỗ này đi ra quá lời rồi.

Nghĩ ngợi hồi lâu. Tiêu Ngự nhìn sáu tấm Linh Vân Phù còn thừa trong hành trang. Để tới khi quay lại dùng đi.

Chần chừ một chút, đưa tay luôn qua cánh cửa truyền tống trận. Nửa đoạn cánh tay biến mất bên trong cánh cửa truyền tống trận. Trong lòng có chút không yên, không biết tiến vào truyền tống trận có gặp phải nguy hiểm gì hay không. “Mặc kệ.” Tiêu Ngự tiến vào.

Quang cảnh đột ngột xoay chuyển, thời không(không gian) biến hoá. Tiêu Ngự cảm giác như mắt mình một trận đau đớn, quang mang chói mắt làm cho đồng tử của hắn co rút kịch liệt.

Tiêu Ngự dùng tay che ánh sáng, qua một hồi lâu, con mắt mới từ từ thích ứng lại, hắn phát hiện ra mình đã tới một mảnh rừng, trên mặt đất sum xuê hoa cỏ. Trên bãi cỏ là vụn vụn bông hoa. Ánh mặt trời xuyên thấu qua rừng cây lá thưa chiếu xạ xuống, hình thành vô số bóng cây loang lổ, cả khu rừng xinh đẹp như trong mơ.

Hệ thống: Bạn đã phát hiện ra Phi Thuý Đảo.

“Phi Thuý Đảo?” Tiêu Ngự ngăn người thất thần, hắn đã xem qua tư liệu bối cảnh của Ân Trạch Tư đại lục, phi thuý đảo là một địa phương cực kì thần bí, trên biển vô tận chi hải, không ai biết vị trí xác thực của nó. Theo truyền thuyết, phi thuý đảo có điệp nữ xinh đẹp, bất kì nam nhân nào nhìn thấy cũng bị hồn câu phách diệt. Phi thuý đảo nơi nơi đều có bảo thạch phi thuý, tới nơi này, có thể tìm được tài phú vô số. Hết thấy hết thấy như là một chiếc mạng che mặt làm cho phi thuý đảo thêm phần thần bí.

Nhưng là, mình đang ở trong Mộng Yểm Huyết động của Địch Nhã quốc không ngờ trong nháy mắt lại vượt mấy nghìn dặm trên biển, vượt qua thú nhân vương quốc, địa ngục vương quốc, cùng hải vực vô tận, điều này làm cho Tiêu Ngự khó mà tiếp thụ, hiện tại ngay cả truyền tống quyền trục cũng không dùng được, mà quyền trục truyền tống cũng không thể đem Tiêu Ngự tới một địa phương cách Địch nhã vương quốc đến cả nghìn dặm.

Nhìn thoáng qua phía sau, một cánh cửa không gian truyền tống đứng sừng sững, giống như đúc với cánh cửa truyền tống không gian ở trong bản đồ nhiệm vụ phụ bản, nhưng còn có vẻ cổ xưa hơn, xem ra nơi này chính là một cửa của truyền tống trận.

“Phi Thuý Đảo: toạ độ 23895, 23958, 18293.” Tiêu Ngự ghi chép toạ độ của đảo này, không biết còn có thể trở lại Mộng Yểm huyết động hay không, Tiêu Ngự hướng tới cánh cửa truyền tống mà đi.

Hệ thống: Người không thể tiến vào, tiến vào nơi này cần có vật phẩm, ác ma chi giác.

“Không vào được?” Tiêu Ngự khóc không ra nước mắt, không biết ác ma chi giác là vật gì, phỏng chừng cũng không phải vật có thể mua được.

Tiêu Ngự cảm giác như mình là một hài tử bị vất bỏ tại một nơi hoang dã, không tìm được đường về nhà.

“Mặc kệ, quan sát tình huống chung quanh một chút đã không chừng có thể tìm được biện pháp rời khỏi nơi này.” Tiêu ngự thu thập hành trang một lát, hướng rừng cây đi tới, xuyên qua rừng cây, cái phiến rừng này thực là một nơi thế ngoại đào viên, đẹp như trong mộng ảo, đi một đoạn đường dài, cũng không gặp phải bất kì một quái vật nào.

Một bóng người xuất hiện trong rừng, Tiêu Ngự bỗng dưng giật mình, rút chuỷ thủ ra, bí mật nấp vào một chỗ.

“Không biết là quái vật gì?” Tiêu Ngự không dám khinh thường, hắn không biết phi thuý đảo là bản đồ quái vật cấp mấy, xuất hiện quái vật mạnh như thế nào, nương theo khe hở của rừng cây, hướng tới bên kia nhìn lại, Tiêu Ngự hơi hơi sửng sốt.

Một thiếu nữ dung mạo tuyệt mỹ từ trong rừng chậm rãi đi tới, trong tay cầm theo một giỏ hoa, bên trong là rất nhiều các đoá hoa, duy nhất có một điểm khác với loài người là sau lưng của nàng có một đôi cánh ngũ sắc xinh đẹp, vô vô không ngừng.

“Điệp nữ?”

108. Chương 108: Thú Huyết Phi Đằng.(1)

Hệ thống hiển thị, điệp nữ này là một NPC trung lập, cũng không phải là quái vật, chỉ cần không trêu chọc vào NPC trung lập, thì nó cũng sẽ không hướng tới bất kì một người chơi thuộc bất kì liên minh nào mà ra tay, Tiêu Ngự thở phào một hơi, thu lại chuỷ thủ, hướng tới Điệp Nữ, chuẩn bị bước ra chào nhân tiện hỏi thăm một chút nên rời khỏi đây như thế nào.

Phát hiện ra Tiêu Ngự tới gần, Điệp Nữ ngừng lại, con mắt màu đen trong suốt không một tia tạp chất toả sáng lấp lánh nhìn Tiêu Ngự, hơn nữa dung mạo tuyệt mỹ chìm sa cá lặn, mà ngay cả Triệu lam Hình cũng không thể so sánh với Điệp Nữ này, dù sao Điệp Nữ cũng là một nhân vật hư cấu, máy chủ đầu não đã sắp xếp cho nàng thật hoàn mỹ, tựa như tiên nữ trên chín tầng trời vậy, không tìm ra được bất kì điểm tạp chất nào, đúng là quá hoàn mỹ lại làm cho người ta có điểm cảm giác không thật.

Nhìn thấy dung mạo Điệp Nữ, Tiêu Ngự bỗng dưng run lên, lúc này hắn mới nhớ tới câu chuyện kia, bất kì nam nhân nào nhìn thấy Điệp Nữ đều bị câu mắt hồn.

Cảm nhận ánh mắt sáng rực của Tiêu Ngự, Điệp Nữ cúi đầu, trên mặt hiện lên nét đỏ ửng động lòng người, môi mấp máy, hình như muốn nói gì.

Tâm thần Tiêu Ngự chấn động, nhìn thấy Điệp Nữ, hắn cảm giác thấy có một loại lực hấp dẫn kì lạ, phảng phất như muốn làm hắn cuốn sâu vào.

“Không thể bị nàng hấp dẫn được.” không biết thiếu nữ NPC trung lập này là người tốt hay xấu, Tiêu Ngự cảm giác có điểm cổ quái, phải vạn phần cẩn thận mới được, hắn liền thu liễm tâm thần.

- Người mạo hiểm trẻ tuổi, xin hỏi người tới nơi này như thế nào vậy? - Giọng Điệp Nữ êm ái, tựa như tiếng nỉ non của yến oanh, trấn động cả tâm can phé phũ. Con mắt trong trẻo của nàng làm cho Tiêu Ngự không nhận được chút nữa đã muốn đem toàn bộ chuyện của vài ngày gần đây cho nàng biết, hắn lần nữa thu liễm tâm thần.

- Ta trong lúc vô ý đi vào một cánh cửa truyền tống trận, tới nơi này, nhưng khi muốn quay trở về lại không về được! - Tiêu Ngự hồi đáp, trong lời nói có thật có hư, nói dối như vậy sẽ không bị lộ, Tiêu Ngự biết rõ đạo lý này.

Tựa hồ không nghi ngờ lời nói của Tiêu Ngự, Điệp nữ gật đầu, nói:

- Phỉ Thuý đảo có hơn ba mươi cái không gian truyền tống trận, thỉnh thoảng có một hai mạo hiểm giả(2) trong lúc vô ý đi tới đây. Ta gọi là Alvin, là một Điệp Nữ, hoan nghênh ngài tới Phỉ Thuý Đảo.

Không nghĩ tới trong lúc vô ý dĩ nhiên lại gặp được, một cái Phỉ Thuý đảo nho nhỏ này mà không ngờ lại có tới hơn ba mươi cửa không gian truyền tống trận, làm cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ, hắn nói:

- Ta tên là Tiêu Ngự, một mạo hiểm giả, xin hỏi làm thế nào để rời khỏi Phỉ Thuý Đảo? - Tiêu Ngự cũng không muốn lãng phí quá nhiều thời gian ở chỗ này, trên đảo không có quái, không thể thăng cấp, cũng không có cách nào trao đổi với người chơi, Tiêu Ngự muốn nhanh chóng rời khỏi nơi này, trở về với thế giới loài người.

- Mời ngài đi cùng ta tới phía trước. Thôn làng của chúng ta ở trước mặt, cứ cách hai ngày nơi này lại có một khí cầu rời khỏi Phỉ Thuý đảo, tới đại lục Ân Trạch Tư mua sắm thực vật. Ngài có thể cưỡi khinh khí cầu mà rời khỏi nơi này. Chiếc khí cầu tiếp theo có lẽ còn cách khoảng 5h nữa! - Điệp Nữ nói, hướng đến phía xa xa đi tới.

Còn phải mất 5h nữa. Vừa nghĩ có thể thoát khỏi nơi này. Tiêu Ngự thiếu chút nữa cảm động tới rơi lệ. Nhanh chóng đuổi theo Điệp Nữ.

Điệp Nữ ngoại trừ dung mạo xinh đẹp và sau lưng còn có một đôi cánh ra, thì không có phân biệt quá lớn với các NPC bình thường nào cả. Tiêu Ngự thói quen nghề nghiệp nổi lên, hỏi này hỏi nọ với Điệp Nữ mong kiếm được một ít tin tức hữu dụng.

- Phỉ Thuý đảo có tổng cộng hai chủng tộc. Một là Điệp tộc chúng ta, tại hải vực gần với Phỉ Thuý đảo còn có một số người thuộc Ngự tộc. Hai chủng tộc người chúng ta phi thường hoà thuận. Phỉ Thuý đảo là một địa phương ôn hoà yên tĩnh. Không có bất kì tranh đấu nào! - Điệp Nữ Alvin nói, tựa hồ biết Tiêu Ngự đối với nàng không có ý đồ không tốt. Luồng lực hấp dẫn mê lòng người trên người nàng cũng đã biến mất.

Thật ra Phỉ Thuý đảo này vốn là một đảo mỹ nhân, vừa có điệp nữ lại vừa có ngư nhân. Phạm vi hoạt động của Điệp Nữ cũng khá nhỏ hẹp không bao gồm tất cả phỉ Thuý đảo nên Tiêu Ngự không hoàn toàn hiểu hết Phỉ Thuý đảo được. Từ trong miệng Điệp Nữ Tiêu Ngự biết được ở thị trấn nhỏ phía trước của Điệp tộc có một thư viện. Muốn hiểu rõ hơn về Phỉ Thuý đảo có thể tìm kiếm tin tức ở đó.

- Ngoại trừ thỉnh thoảng có một ít mạo hiểm giả ở ngoài đi nhằm truyền tống trận tới nơi này thì có rất ít mạo hiểm giả tới đây. Bởi vì chỉ có trưởng lão trong tộc mới biết được cách tiến vào Phỉ Thuý đảo này là như thế nào... - Điệp Nữ Alvin thu thập một đoá hoa từ trên mặt đất, bỏ vào trong giỏ. Có lẽ những đoá hoa đại này là một trong các thực vật của các nàng.

Như vậy chẳng phải nói, nếu như rời khỏi Phỉ Thuý đảo, là không thể trở lại? Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, đối với bản đồ nhiệm vụ phụ bản kia, Tiêu Ngự không muốn bỏ qua, không nói tới tiền lời khi giết quái, đối với bản đồ này tận cùng bên trong có cái gì làm hắn rất tò mò. Tìm được một bản đồ nhiệm vụ phụ bản là vô cùng khó khăn, những bản đồ này bán rất chạy, nếu như tìm được một bản đồ nhiệm vụ phụ bản bán vị trí cho một bang hội lớn, thậm chí có thể đổi được cả ngàn kim tệ tiền lời. Huống chi trong bản đồ nhiệm vụ phụ bản như vậy rất có thể là một bản đồ có giá trị cực cao.

“Qua trấn nhỏ bên kia nhìn xem thư viện một chút vậy, nói không chừng có thể kiếm được một ít tư liệu hữu dụng.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, nếu có thể kiếm được phương pháp vào Phỉ Thuý đảo, lại tìm được cái Ác ma chi giác nọ, chẳng phải là có quyền sở hữu bản đồ nhiệm vụ phụ bản kia sao.

Dần dần Tiêu Ngự cùng điệp nữ Alvin gặp được nhiều Điệp Nữ hơn, hắn phát hiện ra một vấn đề, Điệp tộc này không ngờ không có một người đàn ông nào, mỗi người đều là một tiểu yêu tinh hoàn hảo hết như Alvin làm cho người ta chết mê chết mệt, trên người mặc một bộ váy màu hồng nhạt, không thể che lấp toàn bộ thân thể các nàng, mỗi một điệp nữ đều có thể làm cho người tha nhìn thấy phải thú huyết phi đằng.

Một Điệp Nữ vừa đi qua, trên người mặc một bộ váy tam giác bằng cỏ, mông tròn ngực nở, lúc di chuyển đôi nhũ phong không ngừng rung động, làm cho Tiêu Ngự như cảm thấy máu mũi tuôn trào.

Tiêu Ngự xấu hổ vuốt vuốt cánh mũi, đối với một người thanh niên đầy nhiệt huyết mà nói, đây là một thách thức thật lớn.

Tiêu Ngự lơ mơ còn nhớ rõ một ít tư liệu, mặc dù đám thiếu nữ Điệp Nữ này không chút phòng bị, nhìn cũng rất thuần khiết, nhưng một khi có một nam nhân muốn khinh nhờn các nàng, sẽ bị các tộc nhân khác coi như là kẻ thù, hơn nữa những thiếu nữ Điệp Nữ có năng lực ma pháp rất mạnh, không nên chỉ nhìn bề ngoài nhu nhược của các nàng.

Tiêu Ngự cũng không muốn bị treo lên như heo mà vất ra ngoài, nhìn kĩ thì bất lịch sự, nghe thì cũng bất lịch sự, tầm mắt của hắn lại bị một đôi nhũ phong hấp dẫn.

Thị trấn nhỏ Điệp tộc này thật là nguy hiểm không thua bất kì địa phương nào khác, khảo nghiệm ý chí của nam nhân, một khi không chống chế được, rất có thể sẽ ôm hận ngàn thu.

“Phải nhẫn nại.” Tiêu Ngự đi theo Alvin tiến vào trong thị trấn nhỏ Điệp tộc, trên đường cái có rất nhiều Điệp Nữ, nửa kín nửa hở làm đỏ con mắt của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cười khổ không thôi, nếu như nam nhân nào tới nơi này mà tâm vẫn lạnh như nước, vậy khẳng định là bất lực rồi.

=====

(*) Chú Thích:

(1) Thú Huyết Phi Đằng: Thú huyết tuôn trào.

(2) mạo hiểm giả: người mạo hiểm.

109. Chương 109: Thời Không Chi Đảo.

-Phía trước chính là thư viện của thị trấn, từ thư viện đi theo hướng nam, có thể tới quảng trường trung tâm của trấn, nơi đó có đỗ một phi thuyền khinh khí cầu, ngài có thể lên nó mà rời đi. Ta phải đi trước đây! – Alvin nói.

Tiêu Ngự cũng không tiếp tục theo sau Alvin, lễ phép chào tạm biệt nàng rồi hướng đến thư viện đi tới.

Đi trên đường cái, Tiêu Ngự phát hiện ra một chuyện khá kì quái, là ở việc ăn mặc, những Điệp Nữ khác nhìn theo Điệp Nữ ăn mặc áo váy cổ chỉnh tề vẻ mặt đều phi thường cung kính. Xem ra những điệp nữ ăn mặc quần áo chỉnh tề đều có địa vị tương đối cao, suy nghĩ mọi chút, phỏng chừng Alvin cũng có địa vị khá cao trong Điệp tộc.

Lọt vào trong tầm mắt là một cảnh xuân tươi, Tiêu Ngự nhìn phía trước không chớp mắt, một Điệp nữ gọi cảm đầy đà, trong đầu hiện lên một ít ý nghĩ ngạc nhiên cổ quái, nếu luận về vóc dáng mà nói, bác sĩ Triệu cũng không thể so sánh được với người Điệp Nữ kia.

Mình đang suy nghĩ cái gì đây chứ, Tiêu Ngự tự giễu tự cười, không dám đứng yên tại chỗ, đi một đoạn ngắn, vừa ngẩng đầu lên, thư viện của thị trấn đã gần ngay trước mắt.

Trần Lập thư viện là một toà kiến trúc phi thường xa hoa, tường ngoài trang trí bằng bảy loại màu sắc, tựa như màu sắc một bên cánh của Điệp Nữ vậy, những Điệp Nữ này rất thích các sắc thái màu sắc, kiến trúc có sắc thái càng diễm lệ, thì càng có vị trí quan trọng tại Điệp tộc. Ngoại trừ màu sắc sắc sỡ bảy màu này ra thì trên tường ngoài Trần Lập thư viện (tên thư viện của trấn) dính đầy bảo thạch, phi thủy, phản chiếu ánh sáng mặt trời nhìn thấy dị phải lóa mắt.

Thị trấn nhỏ Điệp tộc này giống hệt như trong truyền thuyết, khắp nơi đều có bảo thạch phi thủy, bảo thạch phi thủy không ngờ là vật phẩm dùng để làm đồ trang sức, quả là quá lãng phí. Bất quá Tiêu Ngự cũng không dám có chủ ý gì, hẳn không muốn bị cả thị trấn nhỏ này vây đánh.

Đi vào trong thư viện, trong thư viện có ba Điệp Nữ quản lý, dòng người qua lại cũng tương đối nhiều, trên giá bày đầy các loại sách, rất nhiều loại, đừng nói là năm giờ, có cả năm năm cũng chưa chắc xem hết được đồng sách này.

Tiêu Ngự đi lại quanh giá sách, hẳn phải nhanh chóng tìm cho mình một bộ sách, thu hoạch được tin tức mình cần.

Những thứ này được cất giữ phi thường cẩn thận, mỗi bộ sách đều được trang trí thật đẹp, xem ra những Điệp Nữ này đối với dung mạo bề ngoài là rất xem trọng.

Đi qua khu vực tương đối nhiều người, Tiêu Ngự tới khắp các ngõ ngách, sách ở trong góc được trang trí ít hơn, các thư mục cũng rất lộn xộn, nhân viên quản lý ở đây cũng chẳng buồn quản lý, có một số bộ sách bên trên còn dính đầy bụi. [Thần Thoại Niên Giám], [Thần Chi Giác Tỉnh] ... Những quyển sách này niên đại tương đối lâu đời. Tiêu Ngự muốn xem chính là loại sách này.

Tiêu Ngự lật xem vài quyển sách, mặc dù đều có ý tứ tương đối hơn nữa bên ngoài không thể thua hoạch được tin tức, nhưng cũng không phải cái mình muốn tìm. Tiêu Ngự rất muốn đem toàn bộ sách này mang ra ngoài, để có thời gian lật xem sau. Bất quá Tiêu Ngự phát hiện ra trên bìa các quyển sách này đều có một ấn ký hình con bướm màu bạch kim (màu trắng bạc), xem ra toàn bộ sách ở đây đều đã được đánh dấu rồi, nếu như mang đi ra khỏi đây liền bị phát hiện ngay lập tức.

Cầm lấy một quyển sách. Quyển sách này có cái tên là [Thời Kỳ Hỗn Loạn]. Tác giả quyển sách tên là Ethan, là một công tước trong thời đại đế quốc Ai Lạp Tây Á, không biết viết về cái gì. Tiêu Ngự phải lật bụi bên trên, lật xem một chút. Cảm giác quyển sách này cũng không có chỗ nào kì lạ, vừa định cất quyển sách về chỗ cũ gì thì bỗng dưng hắn phát hiện ra một đoạn câu văn có ba chữ “Phi Thủy đảo” bên trong. Tiêu Ngự nhanh chóng lật lại trang sách này.

[Thời Kỳ Hỗn Loạn] là kể về thời đại đế quốc Ai Lạp Tây Á. Công tước Sente bị hoàng tộc nghi ngờ, bắt đả đĩ, mang theo một đội thuyền rời khỏi đại lục Ấn Trạch Tư, trên biển gặp phải hải quái tập kích, chỉ còn lại Sente cưỡi một đội thuyền trốn thoát rồi lưu lạc tới Phi Thủy Đảo.

“Chúng ta đi tới một hòn đảo nhỏ kì quái, điều làm ta cảm thấy kinh ngạc hơn là, nơi này lại đẹp tựa tiên cảnh, còn có Điệp tộc xinh đẹp... Sau đó chúng ta lại phát hiện ra. Thì ra nơi này là nơi giao điểm của thời không (không gian), là một địa điểm trung chuyển của chiến trường từ thời viễn cổ... trong một cánh cửa không gian truyền tống trận nơi này đột nhiên xuất hiện ra rất nhiều quái vật cường đại ... Minh thần vĩ đại, xin ngài hãy cứu chúng tôi... Chúng ta đem bảo tàng chôn giấu ở trung tâm dãy núi Cáp Cách Đa ... các địa linh vĩnh hằng xin hãy thủ hộ cho chúng ta... không... chúng nó tới...”

Chuyện xưa được ghi chép tới đây thôi, nhìn thấy hai chữ bảo tàng Tiêu Ngự mí mắt không tự chủ được lại máy động mấy cái. Bảo tàng. Cái này thật là hộp hồn người à.

Lật xem tất cả các nội dung có liên quan tới Phỉ Thuý đảo trong [Thời Kỳ Hỗn Loạn], Tiêu Ngự có chút ấn tượng đại khái, hẳn chuẩn bị đóng trang sách lại, đột nhiên phát hiện có một trang sách có vẻ dày hơn các trang sách khác một ít, hơn nữa trang giấy này dày mỏng khác biệt, bên trong hình như có vật gì, hẳn cảm thấy kích động, nhanh chóng đặt quyển sách lên trên cạnh bàn, vuốt nhẹ trang giấy, chậm rãi rút ra sợi chỉ khâu trên trang sách ra, ở giữa hai lớp trang giấy Tiêu Ngự phát hiện ra một cuốn giấy cực mỏng.

“Tìm được đồ tốt rồi.” Mở cuốn giấy ra, đây là một bản đồ hàng hải của Phỉ Thuý đảo, phía trên còn có rất nhiều tuyến đường.

Tàng bảo đồ? Tiêu Ngự nội tâm không ngừng kinh hoàng, nhanh chóng thu vật này lại, trên tàng bảo đồ này không có bất kì dấu hiệu nào của Diệp tộc, Tiêu Ngự lấy đi thì quỹ không hay thần không biết.

Cẩn thận kiểm tra quyển [Thời Kỳ Hỗn Loạn] này, không phát hiện ra điều gì khác thường nữa, Tiêu Ngự trả quyển sách trở về chỗ cũ.

“Có nên đi tìm tàng bảo đồ một chút hay không?” Tiêu Ngự suy nghĩ, tốt nhất quên đi, loại bảo tàng này nhất định có thủ vệ, nhất là trên quyển [Thời Kỳ Hỗn Loạn] có ghi có một loại quái gì đó hết sức lợi hại, với cấp bậc hiện tại đi có thể là chịu chết, chờ khi cấp bậc cao hơn rồi hãy nói, huống chi mình có bản đồ lộ tuyến hàng hải rồi, không sợ sau này không có cơ hội trở về nữa. Còn có chừng ba giờ nữa là khinh khí cầu về đại lục xuất phát, tới đó trước đã rồi hãy nói.

Tiêu Ngự vừa lật xem một số bộ sách khác, có một số quyển ghi chép linh tinh về lịch sử của Phỉ Thuý đảo, hẳn tìm được một chút lịch sử trùng hợp với thời kì hỗn loạn, tại thời đại đế quốc Ai Lạp Tây Á, trên Phỉ Thuý đảo có nhiều quái vật tàn phá bờ bãi, Diệp tộc vì chống đỡ đám quái vật này, nhân số vốn đã đạt hơn mười vạn người nhưng bị chết hết chỉ còn lại hơn một vạn, cuối cùng nhờ có hải tộc vốn giao hảo cùng Diệp tộc ra tay tương trợ, thanh trừ quái vật, Diệp tộc mới thoát khỏi tai ương diệt tộc.

Còn có một quyển sách gọi là [Thời Không Chi Đảo] lại ghi chép, Phỉ Thuý đảo là điểm giao lộ của các không gian trên Ấn Trạch Tư đại lục, tại thời đại viễn cổ, loài người viễn cổ đã dùng nơi này làm khu trung chuyển của thời không tới các chiến trường, xây dựng ở đây vô số các không gian truyền tống trận, cũng đem tất cả các Diệp nữ bắt được trên đại lục áp giải tới đây, làm phục vụ cho điểm trung chuyển chiến trường thời không của loài người. Thương hải tang điền (ý nói: năm tháng trôi qua), các cánh cửa thời không truyền tống trận này bị vứt đi, phỉ Thuý đảo thần bí biến mất, sau mấy ngàn năm nữa mới xuất hiện trong tầm nhìn của loài người thì Phỉ Thuý đảo đã hoàn toàn bị Diệp tộc chiếm cứ. Quyển sách [Thời Không Chi Đảo] này được viết từ góc độ loài người, hẳn là truyền tới từ bên đại lục Ấn Trạch Tư, xem ra nơi này thông tin cũng không bị phong bế.

110. Chương 110: Long Chi Quốc Độ(Quốc Gia Của Rồng).

Tiêu Ngự bị bộ sách này hấp dẫn, bất tri bất giác thời gian đã trôi qua gần 3 giờ .

Từ trong tư liệu này, Tiêu Ngự phát hiện nguyên lai Phỉ Thuý đảo cư nhiên chia làm hai tầng trên mặt đất và lòng đất, hạ tầng Phỉ Thuý đảo chìm trong đáy biển, hóa ra là một đại thành thị bí ẩn dưới đất, là nơi cư trú của đại lượng hải tộc, Tiêu Ngự còn nhớ, Triệu Lam Hình cũng là người chơi hải tộc, người chơi thuộc hải tộc cũng không nhiều, Tiêu Ngự đối với chủng tộc này nảy sinh một chút hiếu kì.

Tiêu Ngự không có năng lực hô hấp dưới nước, muốn đến thành thị hải tộc sợ rằng rất khó, chỉ có thể sau này nghĩ tiếp biện pháp, nói không chừng còn có thể tìm ra phương pháp xuống biển.

Ngoại trừ hải tộc ra, phía đông nam Phỉ Thuý đảo còn có một ngọn núi lửa, ngọn núi lửa này hàng năm đều phun trào, phía trên có rất nhiều Hỏa Diễm Cự Ma cư trú. Còn có 36 cửa truyền tống trận, cũng có giới thiệu, 36 cửa truyền tống trận này đều nối liền với Ấn Trạch Tư đại lục, nhưng là không thể biết đối diện là nơi nào, bởi vì không gian lẫn lộn, mấy ngàn năm qua, vị trí của truyền tống trận đã nhiều lần thay đổi, đã không thể xác định được vị trí cụ thể. Trong truyền tống trận này còn có một ít các truyền tống trận một chiều, sau khi tiến vào thì không thể trở lại đây, có người mạo hiểm từng tiến vào truyền tống trận này,

sau khi Điệp Nữ Môn không thấy qua bọn họ nữa, cho nên Điệp Nữ Môn cho rằng người mạo hiểm này đã bị thời không thôn phệ.

“Phỉ Thúy đảo thật đúng là một địa phương thần bí.” Tiêu Ngự nhìn tư liệu, không khỏi cảm thán, Đầu Nảo khẳng định tư liệu ở chỗ này ẩn giấu rất nhiều đầu mối, nếu có thời gian nghiên cứu kỹ lưỡng chỗ tư liệu này, khẳng định có thể tìm ra điều gì đó, nhưng là Tiêu Ngự đã không có thời gian.

“Còn có hơn 10 phút nữa.” Tiêu Ngự nhìn qua thời gian, nhanh chóng để bộ sách lại chỗ cũ, ra khỏi thư viện liền hướng tới quảng trường chạy như bay.

- Đây là điểm phi hành một chiều từ Phỉ Thúy đảo đi Ân Trạch Tư đại lục, nếu như ngài muốn ngồi khí cầu, xin mời nộp 50 kim tệ! - Một Điệp Nữ dung mạo cực kỳ xinh đẹp, mặc váy trắng nói, thanh âm êm ái như có thể vắt ra nước.

Không biết tại sao, nghe Điệp Nữ nói, Tiêu Ngự cảm giác cặp cánh bướm bảy màu phía sau Điệp Nữ tựa như cánh của ác ma, mẫu sừng nhỏ trên đầu dài sắc nhọn, giống như là một tiểu ác ma vậy, 50 kim tệ, Tiêu Ngự cảm giác trong lòng mình đang nhỏ máu, ngồi khí cầu không ngờ phải cần tới 50 kim tệ, so với công ty hàng không còn hắc ám hơn.

- Khí cầu còn có 5 phút đồng hồ thì rời đi, muốn ngồi khí cầu xin mời hành khách nhanh chóng tiến vào! - Điệp Nữ hé miệng mỉm cười, dùng thanh âm ngọt ngào nói.

Tiêu Ngự bắt đầu dĩ chỉ có thể nộp 50 kim tệ, từ một cái mộc thang của khí cầu trèo lên. Chỗ ngồi trên khí cầu phi thường to lớn, tựa như một cái du thuyền xa hoa, trên boong khí cầu chứa đầy hàng hóa.

Chuẩn bị rời đi, tám vải buồm khí cầu từ từ được bơm căng, cánh quạt phía sau khinh khí cầu cũng bắt đầu xoay.

Tiêu Ngự ngồi trên khinh khí cầu nhìn quanh, ngoại trừ một số ít Điệp Nữ ra còn có rất nhiều thương nhân NPC của Ân Trạch Tư đại lục, những NPC này đối với Điệp Nữ này rất là quen thuộc, phần lớn họ đều là nữ nhân.

Sợi dây buộc khinh khí cầu được thả ra, khí cầu thuận gió dần dần bay cao lên.

“Không nghĩ tới Ân Trạch Tư đại lục còn có khoa học kỹ thuật cao đến như vậy.” Tiêu Ngự cúi đầu hướng phía dưới nhìn lại, kiến trúc trên Phỉ Thúy đảo từ từ nhỏ đi, sau đó biến thành một cái chấm đen, dần dần không nhìn thấy nữa, Phỉ Thúy đảo cũng trở nên nhỏ bé.

- Xin mời các hành khách tiến vào khoang thuyền! - Dưới yêu cầu mãnh liệt của Điệp Nữ, Tiêu Ngự đi theo các NPC thương nhân tiến vào khoang thuyền, khoang thuyền bị bịt kín, không thể thấy rõ ràng tình huống bên ngoài, đây là biện pháp giữ bí mật của Điệp tộc đối với vị trí Phỉ Thúy đảo, tránh cho vị trí Phỉ Thúy đảo bị phát hiện đưa tới quá nhiều người không có ý tốt.

Tiêu Ngự đứng ở trong khoang thuyền, lẳng lặng chờ đợi, các thương nhân NPC trò chuyện ở bên cạnh.

- Phỉ Thúy đảo phía đông nam trên mặt núi lửa có đầy đủ bảo thạch hỏa hệ, người xem, những thứ ta mua lại đều là đồ tốt, phẩm chất tuyệt đối thuần túy.

- Được thảo Phỉ Thúy đảo chính là rất tốt, ta mua gốc dược thảo nhất giai quý hiếm này không thể ngờ lại chỉ tốn có tám nghìn kim tệ.

Dược thảo nhất giai quý hiếm? Tiêu Ngự kinh hãi, dược thảo chia làm hai cấp bậc là loại thông thường và loại quý hiếm, mỗi cấp bậc lại chia thành thất giai, vật phẩm quý hiếm, Tiêu Ngự chỉ nghe nói qua, chưa từng nhìn thấy, không khỏi có chút tham lam nhìn thoáng qua tiểu thảo bạch sắc trong tay thương nhân NPC kia, khiến cho thương nhân NPC kia sợ hãi nhanh chóng giấu đi, làm Tiêu Ngự xấu hổ không thôi.

“Sớm biết Phỉ Thúy đảo có nhiều thứ tốt như vậy, nên mang một ít ra.” Bất quá trong túi Tiêu Ngự không có bao nhiêu tiền, muốn giống như thương nhân NPC kia mua được thứ tốt chỉ sợ là rất không có khả năng, cướp bóc cũng không được, đừng đám Điệp Nữ này ôn nhu yếu ớt, Tiêu Ngự phồng chừng, một người Điệp Nữ tùy tiện đi ra cũng có thể đem chính mình giải quyết, hơn nữa lại tuyệt đối dễ dàng.

“Có bản đồ hàng hải, thì sợ gì.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, sau này khẳng định sẽ có cơ hội.

Phi hành ước chừng khoảng năm sáu giờ, khí cầu từ từ giảm xuống, Tiêu Ngự cùng các thương nhân NPC cũng có thể đi ra hoạt động.

- Đã tới Ân Trạch Tư đại lục, nơi này là khu vực trung lập của Long chi quốc độ (Long quốc gia) thành Monte! - Điệp Nữ nói, khí cầu chậm rãi hạ xuống, một tòa thành thị phồn hoa xuất hiện trước mắt Tiêu Ngự, trong thành người đến người đi nhộn nhịp.

Tiêu Ngự còn nhớ, thành Monte của Long quốc gia là nơi giao nhau của Địch Nhã, Cáp Mông Đại Nhĩ và Ai Lạp Tây Á, là một trong số ít các thành thị không bị cuốn vào chiến tranh, bởi vì thủ hộ giả của Monte thành thật sự quá cường đại, là một tổ ước chừng hơn ba trăm con Hắc Long, mặc kệ bao nhiêu quốc gia, cũng không dễ dàng động vào. Long quốc gia cấm người chơi Tà Ác liên minh cùng Thiên Sứ liên minh tại địa bàn của họ phát sinh tranh đấu, cho nên nơi này trở thành địa phương trung lập hiếm thấy của hai liên minh.

Tại Monte thành có các điểm phi hành tới các thành phố quan trọng của nhiều quốc gia, đến Minh Dạ thành của Địch Nhã chỉ cần tốn hai giờ là đủ rồi.

“Rốt cuộc về tới thế giới loài người.” Tiêu Ngự từ trên khí cầu đi xuống, thư giãn gân cốt một chút, chờ đợi khí cầu hạ cánh, ngồi khí cầu làm Tiêu Ngự lãng phí thời gian ước chừng một ngày, làm Tiêu Ngự cảm thấy buồn bực, thật vất vả theo kịp giá trị kinh nghiệm của thứ hạng cấp bậc người chơi cao nhất, lại bị nói rộng. Bất quá Tiêu Ngự cũng không quá chênh lệch so với người chơi cấp cao nhất, hẳn cảm giác mình vô danh vẫn là có chút tốt, cấp bậc cũng không đại biểu cho tất cả, tăng cường thực lực bản thân mới là căn bản.

=====

(*) Chú Thích:

(1) Mod: thành viên trong ban quản trị diễn đàn.

111. Chương 111: Phương Pháp Điều Chế Có Giá Trên Trời.

So với dáng vẻ khản trương của Tiêu Ngự thì năm người chơi này lại hoàn toàn khác biệt đi qua người hẳn không thêm thêm chút nào.

Tiêu Ngự buồn lòng tâm tình xuống, không biết phụ cận này có hay không nhà đấu giá, nếu nơi này vừa có người chơi Thiên Sứ liên minh lại có người chơi Tà Ác liên minh, vật phẩm bán ra so với địa phương khác hẳn là phong phú hơn nhiều.

Mất nửa ngày tìm kiếm, mới tìm được chỗ nhà đấu giá, cùng với ý nghĩ của Tiêu Ngự giống nhau, trong nhà đấu giá mặc kệ đồ vật của liên minh nào cũng đều có, hơn nữa chủng loại vật phẩm so với địa phương khác còn muốn nhiều hơn, Long quốc gia là điểm giao thương của ba đại quốc gia, trong thành dân khẩu thịnh vượng, thậm chí so với chủ thành của ba đại quốc gia còn nhiều hơn, buôn bán tự nhiên phi thường phồn hoa, ở chỗ này đấu giá đồ vật thành giao giá cả cũng tương đối cao.

Tiêu Ngự suy nghĩ một chút, đem đồ vật ném vào chỗ này bán, có thể bán được càng nhiều càng ít, Tiêu Ngự dọn sạch một chút gói đồ, trừ những đồ ở ngoài mình cần ra, một số đồ khác toàn bộ ném vào nhà đấu giá.

Nhà đấu giá này phương thức đấu giá chỉ có một loại, tùy người bán định ra giá cả thấp nhất để đấu giá, tiến hành đấu giá, nếu có người ra giá, qua 3 phút bên trong không ai tăng giá thì trực tiếp tiến hành giao dịch, mười phút không người nào ra giá thì trả lại. Đây là chỗ tốt cho nhiều người, không cần lo lắng đồ vật bán không được.

Một đồng đồ lục trang, một đồng vật phẩm lộn xộn. Tiêu Ngự định ra giá cả thấp nhất của từng cái, sau đó đưa mắt nhìn thông báo của hệ thống.

Đồ vật của Tiêu Ngự vừa mới để lên, đã có rất nhiều âm thanh thông báo của hệ thống truyền đến, có rất nhiều người chơi đã bắt đầu ra giá.

“500 kim tệ.”

“510 kim tệ”

.....

Tiêu Ngự không nghĩ tới, chính mình ném ra phương thức điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt giá cả nhanh chóng tăng lên, chỉ trong chốc lát đã phá vỡ mức 500 kim, cao hơn nhiều so với dự đoán của Tiêu Ngự, xem ra thứ này quả thật rất trân quý.

Tranh đoạt phương thức điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt phần lớn là các đại công hội, đám người này có tiền hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của Tiêu Ngự, hao phí một chút tiền mua đồ vật loại này đối với công hội mà nói cực kỳ có ý nghĩa, bọn họ tự nhiên sẽ không keo kiệt.

Giá cả vài món đồ vật khác cũng làm Tiêu Ngự phi thường hài lòng, hai viên Linh Vân Thạch đều lên đến hơn trăm kim tệ, giá cả vài món lục trang cấp 15 cũng đều đạt tới khoảng sáu bảy mươi kim tệ, các món lục trang khác giá cả khoảng mười kim tệ. Tại phụ bản đồ thu hoạch là phi thường phong phú.

Giá cả phương thức điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt còn đang không ngừng tăng lên, làm cho Tiêu Ngự phi thường giật mình, đám người này rất có tiền, chẳng lẽ kim tệ không đáng giá như vậy sao.

“800 kim tệ.” Giá cả còn đang khoảng 700 kim tệ, có một tên trực tiếp đem giá tiền nâng tới 800 kim tệ, làm cho tim của Tiêu Ngự thiếu chút nữa thì ngừng đập, phương thức điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt giá cả ngừng lại một chút, Tiêu Ngự phỏng đoán, phỏng chừng không ai tăng giá, 800 kim tệ giá cả này đã vượt quá sự mong đợi của Tiêu Ngự. Nào biết ý nghĩ này của Tiêu Ngự vừa mới hiện ra, phương thức điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt giá cả lại vừa nhảy lên một chút, biến thành 820 kim tệ.

“Còn có thể tăng lên ư?” Tiêu Ngự cảm giác có điểm không thể tưởng tượng nổi, phương thức này quá quý giá, 800 kim tệ, giá cả này cũng đủ để cho 99% người chơi cảm thấy sợ hãi.

- Chỉ cần giá cả ở trong vòng một ngàn kim tệ, đều phải mua được, biết không? - Tại một góc nhà đấu giá, một người chơi thú nhân chiến sĩ mặc nguyên bộ lam trang đứng lên, lo lắng hướng tới một người nguyên tổ pháp sư bên cạnh nói.

- Lão đại, giá cả đã tăng tới 1000 kim tệ, chúng ta còn muốn tăng lên sao? - Nguyên tổ pháp sư nhìn thoáng qua thú nhân chiến sĩ, sợ hãi hỏi.

- Không, đám người cuối cùng này là những tên có rất nhiều tiền! - Thú nhân chiến sĩ chán nản mà ngồi trở lại chỗ ngồi.

Tiêu Ngự nhìn hệ thống nhắc nhở 1020 kim tệ, kinh ngạc mà ngơ ngẩn tâm thần, phương thức điều chế này có thật sự trân quý như vậy sao? Ma pháp đáng giá là tính mạng thứ 2 của pháp sư, những lời này của Tiêu Ngự là giải thích, nhưng lộ ra một phương thức điều chế cũng không quý giá tới như vậy chứ, giải thích duy nhất là phải là một bang hội hoặc một đoàn đội thật sự có rất nhiều tiền mới theo đuổi giá cả cao tới như vậy.

Tiêu Ngự suy tính thật lâu, dần dần nhìn ra quan hệ lợi hại trong đó. Tỉ như có mười cái đại đoàn đội, đại công hội đều muốn có được hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp, trong nháy mắt, sau khi được sư học xong chế tạo hạ cấp được hồi phục ma pháp trong nháy mắt, khẳng định ưu tiên trang bị cho chính đoàn đội mình, hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt này tuyệt đối sẽ không bán ra ngoài. Có được hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt, người chơi nghề nghiệp pháp hệ có thể duy trì liên tục lực chiến đấu, trong khi đánh boss sẽ có được ưu thế nhất định, đoàn đội nào không có được hoàn này khẳng định rất khẩn trương, hơn nữa trên thị trường phương thức điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt số lượng quá ít, cung không đủ cầu, một khi có phương thức điều chế này xuất hiện, tự nhiên khiến cho các đại bang hội, đại đoàn đội điên cuồng đoạt lấy, giá cả tự nhiên cũng tăng lên.

Thì ra tưởng rằng tất cả đồ vật có thể bán được hơn một nghìn kim tệ cũng rất không tồi rồi, không nghĩ tới chỉ cần một cái phương thức điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt cũng đã bán được hơn một nghìn kim tệ.

- Giá cả lên đến 1020 kim tệ, thiếu gia, chúng ta còn muốn tăng lên không?

- Tăng, tiếp tục tăng, lão tử ta có tiền, có đồ ra sông cũng không thấy tiếc, có người dám tăng lên lão tử cầm tiền đập chết hẳn! - Một thanh âm càn rỡ từ bên cạnh truyền tới, thanh âm rất nặng, giống như sợ người bên cạnh không có nghe thấy.

Nghe được thanh âm này, Tiêu Ngự trong lòng phấn khởi, phỏng chừng những người này đều là loại người có nhân dân tệ cầm tiền mua vui, đã có người như vậy, chính mình còn lo lắng cái gì, chờ lấy tiền là được.

“1200 kim tệ” Con số trên màn hình lớn lại nhảy lên một chút, tựa hồ hướng về phía thanh âm kia.

- Thiếu gia, còn muốn tăng lên không?

- Không cần tăng, thiếu gia ta đại gia đại lượng không so đo với bọn tiểu nhân! - Cái thanh âm này vốn càn rỡ trở lên đắc ý, hẳn muốn chính là loại hiệu quả này, hẳn mua không được, tự nhiên cũng muốn để cho người khác tổn thêm tí huyết.

Toàn bộ mọi người trong đại sảnh đầu giá thiếu chút nữa ngã ngửa xuống đất, nguyên lai người này mới vừa rồi kiêu ngạo như vậy là đóng kịch, ngoan độc, phỏng chừng người kia ở trong góc tăng thêm một lần giá cả chắc phải tức đến thổ huyết.

1200 kim tệ, không có ai tăng thêm giá cả, ba phút đồng hồ qua đi, Tiêu Ngự thuận lợi nhận được tiền, các đồ vật linh tinh khác cũng bán được khoảng 700 kim tệ, Tiêu Ngự trong đầu nhắm tính cũng có tới 2000 kim tệ.

Không ngờ, đời này chưa từng nhìn thấy nhiều tiền như vậy, phỏng chừng lúc này ít nhất có thể bỏ ra một ngàn kim tệ đổi thành nhân dân tệ, hơn nữa không cần lo lắng sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển của bản thân.

Tiêu Ngự mở ra mục đầu giá các loại vật phẩm, tìm kiếm vật phẩm của đạo tặc, hao phí không sai biệt 500 kim tệ, đem bộ lục trang trên người đều đổi thành bộ lam trang có thể mặc được trước, trên người sáng hẳn lên, các hạng thuộc tính đều tăng lên trên phạm vi lớn.

Ở nguyên một chỗ quay một vòng, phát hiện chính mình đẹp trai rất nhiều, mặc dù mua trang bị cực phẩm cấp thấp có vẻ có chút lãng phí, nhưng đây là tất yếu, có thể khiến cho tốc độ kiếm tiền của chính mình tăng lên không ít, hơn nữa gặp phải các loại tình huống nguy hiểm khả năng sống sót cũng có thể tăng lên rất nhiều, nhất là trên chiến trường, gặp phải người chơi cấp bậc tương đương, thuộc tính trang bị có thể đè chết người.

112. Chương 112: Sàn Giao Dịch.

Thời gian trôi qua, giá cả kim tệ rất có thể sẽ hạ xuống, cho nên giữ kim tệ trong thời gian dài là một việc rất không có lời, vẫn là nhanh chóng bán ra cho thỏa đáng.

Tiêu Ngự trên sàn giao dịch. Trong năm 2009, quốc gia ban hành các nghị định không được sử dụng kim tệ của trò chơi để mua sắm vật dụng thực tế, để tránh tác động đến nền kinh tế thực tại, điều này sẽ dẫn đến sự phát triển của công nghệ ảo, bị bãi bỏ gần 500 năm, cho đến khi [Hồng Hoang] (tên một game) xuất hiện, kim tệ của trò chơi có thể trực tiếp đổi thành tiền tệ hiện thực, trực tiếp tác động đến sự suy sụp của nền kinh tế thế giới, kích hoạt sự hỗn loạn cùng chiến tranh quốc gia trên toàn thế giới, để sắp xếp lại hệ thống kinh tế, rốt cuộc quyết định hạn chế hoạt động của tiền ảo, lại một quy định rõ ràng nữa, tiền ảo không được trực tiếp quy đổi thành tiền thật, tiền ảo chỉ được dùng cho tư nhân hoặc là ở trên sàn giao dịch tiến hành giao dịch nhỏ.

Tiêu Ngự đem một ngàn kim tệ từ sàn giao dịch trên trang web tiến hành công chứng, trước mắt giá cả thị trường là 28 đồng tiền đặt vào sàn giao dịch tiến hành bán ra, Tiêu Ngự xem xét một chút sàn giao dịch, trên sàn giao dịch có rất nhiều người chơi bán ra kim tệ, giá cả cũng là 28 đồng tiền một kim tệ, chẳng qua đại đa số người chơi bán ra số lượng kim tệ quá ít, bình thường đều là một hai trăm kim tệ, giống như Tiêu Ngự một lần bán ra một ngàn kim tệ, phi thường ít. Những người bán ra kim tệ phần lớn đều là người chơi chuyên nghiệp giống Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhìn qua trang khác trên sàn giao dịch, trên sàn giao dịch ngoài việc bán ra kim tệ, còn có rất nhiều trang bị, bất quá có thể nhận được giao dịch trên sàn bán ra, đều là một ít đồ vật cực phẩm, ít nhất

cũng phải là tử trang, giá cả thường xuyên cao đến vô cùng, còn cao hơn giá cả trên thị trường, không phải là Tiêu Ngự hiện nay có thể có được. Nghe nói có rất nhiều người chơi có nhân dân tệ trên sàn giao dịch mua nguyên bộ tử trang, khiến cho thiên nộ nhân oán, những người có nhân dân tệ này lại là nguồn gốc cuộc sống của người chơi chuyên nghiệp như Tiêu Ngự, chỉ cần không chọc tới chính mình, Tiêu Ngự cũng mặc kệ.

Trong lúc vô ý nhìn thoáng qua đầu bảng của sàn giao dịch, trên đầu bảng là một cây pháp trượng truyền thuyết.

Duy Đặc Tư hỏa diễm chi trượng : phẩm cấp, truyền thuyết. Tinh thần +80, trí tuệ + 100, thể lực +20, tốc độ ngâm xương ma pháp +5, tốc độ phóng thích ma pháp +5, công kích ma pháp hỏa diễm +20%, kĩ năng viêm bạo thuật cấp bậc +2. Cấp bậc yêu cầu lv10.

“Oh my god! cây pháp trượng này thật là kinh khủng,” Tiêu Ngự lú lười không nói lên lời, cũng không biết tên nào đấu giá pháp trượng từ chỗ nào tìm được, có ai cầm đồ này đến chiến trường đánh người khẳng định là đánh đâu thắng đó, không có gì cản nổi, lại nhìn một chút giá cả, đồ chơi này giá cả đấu giá lại là năm mươi vạn tiền mặt, hiện tại giá cả đã cao tới sáu mươi bảy vạn tiền mặt.

[từng nghe có ghi lại đấu giá là năm mươi vạn, xem xét yếu tố thời gian, đây là mấy trăm năm sau, hẳn là không quá khoa trương. Lời tác giả.]

So sánh với siêu cấp trang bị này, bảo thạch, phương thức điều chế các loại vật phẩm giá cả đấu giá lại có vẻ có chút thấp.

Trên sàn giao dịch giá cả dĩ nhiên lại cao tới như vậy, khiến cho Tiêu Ngự thấy được một tia ánh sáng hy vọng, hẳn là có thể cầm được vật phẩm siêu cấp đặt trên sàn giao dịch bán ra, khẳng định có thể hấp dẫn những người chơi có tiền chú ý, giá tiền bán ra hẳn là không tồi.

Tận dụng đoạn thời gian này, Tiêu Ngự mở diễn đàn ra, trên diễn đàn chuyển tải một bài viết khiến cho Tiêu Ngự chú ý, tiêu đề bài viết này là “Người chơi nhân dân tệ”.

Bài viết đại khái nội dung như sau, bởi vì kinh tế phồn vinh, người có tiền càng lúc càng nhiều, theo cục thống kê quốc gia thống kê, trong mỗi một vạn cá nhân sẽ có ba người là tỉ phú, năm trăm người là triệu phú, bởi vì nhiều công việc bận rộn, đời sống tinh thần thiếu thốn, rất nhiều người đem tâm huyết chuyển sang các trò chơi ảo, thông qua các trò chơi ảo tìm kiếm khoái cảm. Trong một trăm người chơi Ấn Trạch tư đại lục, trong đó có ít nhất ba mươi cá nhân trong trò chơi tiêu phí tới hơn ngàn nguyên, năm người tiêu phí tới hơn vạn nguyên, có tỉ phú thậm chí không tiếc vứt bỏ mấy trăm vạn nguyên mua sắm một bộ trang bị ảo. Mặc dù quốc gia hạn chế giao dịch vật phẩm ảo, nhưng lên giao dịch vật phẩm ảo vẫn như cũ phi thường sôi nổi, cũng bởi vậy nuôi sống một nhóm lớn người chơi chuyên nghiệp. Ấn Trạch tư đại lục có quần thể người chơi chuyên nghiệp rất lớn, trong một trăm người có ít nhất mười người từng bán ra trang bị, trải qua quy đổi kim tệ thành nhân dân tệ. Bởi vậy, bài viết cho ra kết luận cuối cùng, vì truyền thuyết Ấn Trạch Tư mà chênh lệch giàu nghèo càng lúc càng nhỏ.

Đã thấy kết luận cuối cùng của bài viết, Tiêu Ngự không khỏi mỉm cười, bắt đầu từ bài viết này, Tiêu Ngự cũng thấy được mặt tốt của người chơi chuyên nghiệp.

“Mua trang bị trên chiến trường đối nhân?” Tiêu Ngự nghĩ đến điều này, trước mắt không khỏi sáng ngời, nếu những người chơi có nhân dân tệ không tiếc hao phí đại lượng kim tệ mua sắm trang bị cực phẩm trên chiến trường, trang bị cực phẩm chẳng phải toàn bộ đều tập trung trên chiến trường ? Nếu như giết chết một người chơi có nhân dân tệ toàn thân trang bị đều là cực phẩm, như vậy khẳng định tiền lời thu được lớn đến dọa người.

Vì bảo vệ quần thể người chơi nhỏ yếu, trừng phạt người chơi có nhân dân tệ lấy mạnh hiếp yếu làm vui, là trách nhiệm của mỗi người chúng ta, Tiêu Ngự cũng gánh vác trách nhiệm nặng.

Cũng tại diễn đàn và mod nhìn một ít tư liệu hữu dụng đối với chính mình, Tiêu Ngự vừa mới chuẩn bị tắt đi trang web, có một bài viết hấp dẫn sự chú ý của Tiêu Ngự, tiêu đề là “Bàn về kĩ xảo chiến đấu của đạo tặc”, Tiêu Ngự mở ra nhìn một chút, bên trong giới thiệu kĩ xảo thi triển kĩ năng cùng với mẫu chốt Bối Thứ, Phản Thủ Bối Thứ trụ cột của đạo tặc, người này giải thích kĩ năng, hiển nhiên so với chính mình còn kém một ít, nhưng phương pháp thi triển cũng không có sai lầm lớn.

“Xem ra kĩ năng đạo tặc rất thông dụng.” Tiêu Ngự thở dài một hơi, bởi vì bài viết này xuất hiện, sẽ khiến cho người chơi đạo tặc nghiêm túc xem xét cũng như cải tiến kĩ năng chiến đấu. Lật xem một chút bài viết liên quan, kĩ xảo chiến đấu của người chơi nghề nghiệp cận chiến khác cũng đều đã xuất hiện.

Đối với kĩ năng thi triển càng ngày càng thuần thực, kĩ năng của các người chơi nghề nghiệp cận chiến độ hoàn thành kĩ năng càng ngày càng cao, năng lực chiến đấu sẽ càng ngày càng mạnh, ưu thế thành lập lúc đầu của Tiêu Ngự cũng sẽ bị thu nhỏ lại một bước. Về phần người chơi nghề nghiệp pháp hệ ưu thế của bọn họ chủ yếu thể hiện ở kĩ năng phối hợp vận dụng cùng với đề cao thương tích pháp thuật, mỗi người chơi nghề nghiệp pháp hệ đều có nhiều loại kĩ năng khống chế, chống đỡ người chơi nghề nghiệp cận chiến, kĩ năng thi triển càng ngày càng thuần thực, người chơi nghề nghiệp cận chiến muốn áp sát người chơi nghề nghiệp pháp hệ sẽ trở nên ngày càng khó khăn.

Người chơi nghề nghiệp cận chiến cùng với người chơi nghề nghiệp pháp hệ trong lúc chiến đấu, thắng bại thường thường chỉ ở một ý niệm, nếu như người chơi nghề nghiệp pháp hệ bị người chơi nghề nghiệp cận chiến áp sát, trên cơ bản sẽ rất khó thoát khỏi, nếu như người chơi nghề nghiệp cận chiến không cẩn thận người chơi nghề nghiệp pháp hệ trước mặt để người chơi nghề nghiệp pháp hệ dùng khống chế ma pháp khống chế được, vậy người chơi nghề nghiệp cận chiến có thể bị chơi đùa cho tới chết.

113. Chương 113: Được Hoàn Cường Hoá.

Đương nhiên, Tiêu Ngự sẽ không lấy đó làm thoả mãn, thừa dịp Đại Lục Ân Trạch Tư vẫn còn thịnh hành, nhanh lên kiếm thêm chút tiền nữa, nếu không một khi danh tiếng của nó qua đi, công ty Thiên Hạ lại ra trò chơi gì mới Tiêu Ngự lại phải dốc sức làm lại lần nữa.

Ăn cơm chiều xong, đăng nhập vào game, Tiêu Ngự hướng đến đạo tặc đạo sư chạy tới, trải qua thời gian dài như vậy, các kĩ năng của hắn độ thuần thực đều đầy, có thể thăng cấp.

Thăng cấp kĩ năng tổng cộng cần 170 kim tệ, nhìn bảng biểu kĩ năng của mình một chút.

+ Tiềm Hành: 5 cấp

+ Động Hình: 2 cấp

+ Tật Phong Bộ: 2 cấp

+ Bối Thứ: 4 cấp

+ Phản Thủ Bối Thứ: 4 cấp

+ Dịch Cốt: 4 cấp

+ Cước Thích: 2 cấp

+ Tạc Kích: 2 cấp

+ Giáo Sát: 2 cấp

+ Muộn Côn: 2 cấp

+ Thâu Tập: 2 cấp.

Sau khi thăng cấp các kĩ năng này thì thương tổn cơ bản của các kĩ năng cũng được tăng lên. Tiềm Hành, Bối Thứ, Phản Thủ Bối Thứ, Dịch Cốt, bốn kĩ năng này có cấp bậc vượt khá xa so với các đạo tặc khác.

Toàn thân mặc đồ lam trang, xem ra đi lại trên đường khá là huênh hoang, hiện tại có thể mặc được bộ đồ tử trang là không nhiều, phần lớn đều là người chơi bỏ nhân dân tệ ra mua, trang bị mặc dù có khả năng chống đỡ cao, nhưng nếu kĩ xảo chiến đấu quá yếu mà nói, trên chiến trường gặp phải cao thủ chân chính mà nói, chỉ có thể bị chém ra làm nhiều phần mà thôi.

Thăng cấp hết kĩ năng, Tiêu Ngự hướng đến Được Sư công hội đi tới, dùng cả đêm chế tạo chất độc xà hạt thảo cũng chỉ có thể kiếm được năm sáu chục kim tệ, so sánh với vài ngày đánh quái, PK gần đây, tiền thu vào có chút ít, nhưng muối nhỏ cũng là thịt, méo mó có còn hơn không.

Làm một dược sư, muốn chính thức kiếm được tiền, đầu tiên phải có cấp bậc ma dược học thật cao, chế tạo thuốc với tốc độ tương đối nhanh, còn phải có cách điều chế nữa, nguyên liệu trên thị trường được cung ứng tương đối phong phú, thuốc chế tạo ra tương đối dễ bán, ít người cạnh tranh, có thể bán với giá cả cao một chút. Tỷ như chất độc xà hạt thảo của Tiêu Ngự, thời kì ban đầu là lúc dễ kiếm được nhiều tiền nhất. Về phần hạ cấp dược hoàn hồi phục trong nháy mắt và hạ cấp dược hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt, hai loại thuốc này nguyên liệu quá ít, mua không được, chế tạo cho mình dùng còn được, muốn dùng để kiếm tiền e rằng rất khó khăn.

Một giọng nói vang lên truyền âm tới Tiêu Ngự, một cái tên xa lạ, Dạ Lam, không biết tại sao vừa nhìn thấy cái tên này, Tiêu Ngự tự nhiên liên tưởng tới Triệu Lam Hình, hần liền trả lời.

{Game thủ chuyên nghiệp, đang bận những cái gì đây?} – Thanh âm truyền tới phi thường quen thuộc, ôn nhu uyển chuyển, rất có hương vị nữ tính.

{Ta đang chế tạo thuốc}

{Người học Ma Dược học?}

{Đạo tặc mà. Học Ma Dược Học có thể kiếm thêm chút thu nhập.}

{Tốt lắm. Sau này thuốc ta dùng phải dựa vào người rồi.} – Triệu lam Hình hưng phấn, chính mình còn đang lo không có hoàn thuốc để dùng đây.

{Cô thật là không có chút khách khí gì cả.} – Tiêu Ngự vừa cười vừa nói:

{Cô muốn cần hoàn thuốc nào? Các hoàn thuốc hiện tại của ta người đều không cần, khi nào có ta chuyển cho cô.} – Cho dù trong lòng còn chút ý nghĩ khác Tiêu Ngự vẫn coi Triệu Lam Hình là bằng hữu của mình, là bằng hữu tất nhiên hần cũng không so đo nhiều.

Triệu Lam Hình nghe thấy lời của Tiêu Ngự, cười khẽ một cái, nói:

{Ta biết người không có đồ vật cần mà, ta đem nguyên liệu cùng cách điều chế gửi cho người, người làm giúp ta vài bình là được rồi. Tiện nghi cho người đấy. Ta là thu thập được dược thảo từ tận đáy biển, những địa phương khác không tìm được đâu. Nói cho ta biết địa chỉ của người.}

Triệu Lam Hình ngoài miệng tuy nói là nhờ Tiêu Ngự hỗ trợ làm cho một ít hoàn thuốc trên thực tế lại cho Tiêu Ngự hưởng chút lợi, có tâm chiều cổ tới cảm thụ của Tiêu Ngự. Lúc này trong lòng Tiêu Ngự có chút cảm động, chậm chạp lên tiếng.

{Này, nhanh lên cái, nhanh nói địa chỉ đi, không lên tiếng ta lên trên lầu moi người ra từ đồng chắn chiếu đấy.} – Triệu Lam hình hần nói.

{Mình Dạ thành khách sạn U Linh.} Tiêu Ngự nhanh chóng nói, không biết khi Triệu Lam Hình động nộ có thể hung tợn được hay không, U Linh khách sạn là nơi hần tạm thời xác định là điểm truyền tống, có thể nhận các bưu kiện gửi tới ở đây.

{Cái địa chỉ này thật doạ người, tốt lắm, năm bình hạ cấp dược hoàn gia tăng tốc độ bơi lội, chờ người tới được trung cấp chế dược sư, sẽ giúp ta làm hai bình ra hoàn thuốc gia tăng ma pháp thủy hệ, cách điều chế cùng nguyên liệu ta đều gửi qua cho người rồi, người làm xong hoàn thuốc gửi lại đây là được rồi, ta ở tại khách sạn Thủy Lam ở thành thủy thành Âu Mạc Á bên bờ biển vô tận chi hải.}

{Ta đã tới trung cấp chế dược sư rồi, làm xong ta sẽ gửi qua cho cô.}

{Nhanh như vậy đã tới trung cấp chế dược sư? Game thủ chuyên nghiệp quả nhiên không bình thường.}

Nghe thấy Triệu Lam Hình nói như vậy, Tiêu Ngự nhất thời đỏ mặt: {Đây là kích lệ sao, sao ta nghe mùi vị có vẻ không đúng à.}

Triệu lam Hình cười khanh khách, nói:

{Tốt lắm, không quấy rầy người nữa, tiếp tục công việc bọn bề của người đi.}

{Tốt.} - Tiêu Ngự cười cười, ngắt truyền âm, mặc dù tính cách của hần tương đối tùy tiện, nhưng là ở chung với Triệu Lam Hình thì khá hoà hợp, Triệu Lam hình điều kiện thật quá tốt, Tiêu Ngự chỉ có thể nhìn lên,

nhưng thân phận chênh lệch cũng không làm ảnh hưởng tới tình bằng hữu. Trong lòng Tiêu Ngự, đã sớm coi Triệu Lam Hình là bằng hữu rồi. Bằng hữu hai chữ đối với Tiêu Ngự mà nói, vẫn rất xa lạ, từ nhỏ tới lớn, Tiêu Ngự không bao giờ kết giao bằng hữu với bất kì ai, nhớ tới Hầu Tử, hẳn cũng có thể tính là một nửa bằng hữu đi.

Bởi vì làm giảm bớt đi chênh lệch, Triệu Lam Hình luôn luôn thay đổi biện pháp chiếu cố tới Tiêu Ngự cùng Tiểu Vũ, nhưng là một người nam nhân, Tiêu Ngự không cách nào mà yên tâm thoải mái hưởng thụ loại chiếu cố này.

Là một người nam nhân trình độ tự tin thường là có quan hệ với tiền hẵn kiếm được, nếu không có tiền, tự tin ư, chỉ là hư không mà thôi.

“Cố gắng kiếm tiền.” Tiêu Ngự trong lòng cố gắng động viên chính mình, tiếp tục chăm chú chế tạo hoàn thuốc.

Một lọ hoàn thuốc được chế tạo ra, chỉnh tề đặt trên mặt bàn, mỗi một lần chế tạo hoàn thuốc đều phải tiêu hao một lượng thời gian khá lớn, rất ít người chơi làm như Tiêu Ngự, bỏ ra năm sáu giờ chơi để lập đi lập lại một việc buồn tẻ còn có thể bình tĩnh được sao.

Hệ thống: Bạn chế tạo thành công chất độc xà hạt thảo cường hoá, kĩ năng ma được học độ thuần thực +3.

Ra được một lọ được hoàn cường hoá? Tiêu Ngự xem xét bình chất độc xà hạt thảo này một chút.

Chất độc xà hạt thảo cường hoá: hoàn thuốc trung cấp.khi trúng độc tốc độ di chuyển -5, tốc độ công kích -5.

Mỗi một được sư đều có xác suất chế tạo ra hoàn thuốc có hiệu quả cường hoá, bất quá xác suất này quá nhỏ, cụ thể có bao nhiêu % thì cũng không được công bố, xác suất lớn nhỏ dựa theo trình độ chuyên tâm của được sư, càng chuyên tâm, chế tạo ra hoàn thuốc có hiệu quả cường hoá có xác suất càng lớn, ra một bình hoàn thuốc cường hoá này coi như là thu hoạch ngoài ý muốn.

Tiêu Ngự thu lại bình chất độc xà hạt thảo cường hoá, trước mắt cấp bậc của người chơi còn thấp, tốc độ di chuyển nhiều nhất cũng chỉ có 8,9 điểm, ở trong chiến đấu mà bị mất đi 5 điểm tốc độ di chuyển cùng tốc độ công kích, hậu quả là phi thường nghiêm trọng, bình hoàn thuốc cường hoá này không chừng có thể phát huy ra được tác dụng không tưởng.

=====

(*) Chú Thích: Dấu {...} Dùng để phân biệt đối thoại truyền âm đặc biệt trong game.

114. Chương 114: Nộ Sát.

Ăn sáng xong Tiêu Ngự lại đăng nhập vào trò chơi.

Bầu trời đã sáng tỏ, Tiêu Ngự chuẩn bị tới biên giới phía nam quốc gia tìm chỗ giết quái luyện lv, thuận tiện tham gia chiến trường luôn. Mặc một kiện áo choàng màu đen mua được từ trong cửa hàng của NPC ra, thuận tiện che dấu đi màu xanh lấp lánh của toàn bộ trang bị trên người, như vậy có thể tránh được một ít phiền toái không đáng có, ra ngoài Minh Dạ Thành, hướng đến phía nam đi tới.

“Mục tiêu của ngày hôm nay là thăng cấp 15, nếu như có thể giết thêm được mấy người chơi thuộc liên minh Thiên Sứ, hẳn là có thể đạt được.” Tiêu Ngự vẫn nhớ, đến cấp 15 hẳn còn phải quay về thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc một chuyến, đi tới chỗ đạo sư đạo tặc Áo Đứ tiếp nhận vòng nhiệm vụ thứ hai nữa.

Xuyên qua một mảnh rừng cây nhỏ ngoại thành Minh Dạ thành, Tiêu Ngự phát hiện trên một sườn dốc nhỏ phía trước có một doanh trại màu trắng, không biết cái doanh trại nhỏ này để làm gì.

“Mấy hôm trước lúc tới nơi này hình như là không có thấy một cái doanh trại nào như vậy thì phải.” Xuất phát từ lòng hiếu kì, Tiêu Ngự hướng đến lều vải đi tới, muốn nhìn xem cái này có tác dụng gì.

Chậm rãi tới gần lều vải quân doanh, Tiêu Ngự phát hiện ra bên trong có rất nhiều người chơi đang hoạt động, hình như đang bận rộn làm gì.

“Kì quái, nơi này sao lại có nhiều người chơi như vậy, bọn họ đang làm cái gì vậy?” Nơi này là phụ cận của Minh Dạ thành, khó có khả năng có người chơi thuộc liên minh Thiên Sứ hoạt động, nếu là người chơi của Tà Ác liên minh thì không có gì đáng sợ, Tiêu Ngự trực tiếp đi tới.

- Đứng lại, Người nào? – Một đạo tặc, một hoả pháp sư ngăn cản Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự ngừng lại, nhìn về phía đạo tặc cùng hoả pháp sư, hai người chơi này chừng 25, 26 tuổi, cả hai đều mặc nguyên một bộ đồ lục trang, trang bị coi như không tồi.

- Bỏ áo choàng ra đi! – Đạo tặc nói giọng ra lệnh, ngữ khí của hắn làm Tiêu Ngự không thích chút nào.

- Nơi này là nơi dừng chân của đoàn đội Trường Không, muốn tiến vào phải xuất ra huân chương đoàn đội, người ngoài không thể vào. - Hoả pháp sư lạnh lùng nói.

Thì ra là nơi dừng chân của đoàn đội, về phần Trường Không đoàn đội này Tiêu Ngự chưa từng nghe nói qua, cũng chẳng buồn đi hỏi thăm, nếu là nơi dừng chân của một đoàn đội Tiêu Ngự mặc dù không thích khẩu khí của hai người kia nhưng cũng không muốn phát sinh ra phiền toái không đáng, không nói gì. Quay đầu chuẩn bị rời đi.

- Tiểu tử. Người có nghe thấy ta nói gì không? Ta bảo người bỏ áo choàng ra cơ mà, ta nhìn rất ngứa mắt!

- Đạo tặc nọ ngăn cản trước mặt Tiêu Ngự tựa hồ không cho Tiêu Ngự rời đi. Quay lại nói với Hoả pháp sư:

- Người này không chừng là gian tế của một đoàn đội khác phái tới dò xét chúng ta.

Hoả pháp sư trừng mắt nhìn đạo tặc một cái, hiển nhiên là không cho hắn dừng gây thêm thị phi.

Đạo tặc chần chờ một chút, không muốn mất mặt mũi để cho đối phương rời đi như vậy, càng được thể mắng:

- Lăn tới nhớ mở to mắt ra một chút, tránh xa nơi này ra một chút.

Tiêu Ngự hai mắt phát ra hàn khí, hắn không muốn có quá nhiều thị phi nhưng cũng không phải loại người nhát gan sợ người gây phiền phức. Nếu như bị người mắng như vậy mà vẫn bỏ đi thì đó không phải là phong cách của hắn.

Ngón tay Tiêu Ngự vừa động, hàn quang trong tay chợt loé, một cổ sát khí mãnh liệt đánh thẳng tới đạo tặc kia.

Tiêu Ngự động thủ quá nhanh, không có bất kì dấu hiệu trước nào, đạo tặc cuống quýt dùng chuyển thủ chống đỡ, hoả pháp sư cũng phản ứng theo điều kiện hướng tới Tiêu Ngự thuần phát phóng ra một tiểu hoả cầu.

Chuyển thủ của Tiêu Ngự bay qua gò má trong ánh mắt sợ hãi của đạo tặc, vẫn còn một khoảng cách so với phần mặt của tên đạo tặc kia, không có công kích vào hắn, song lúc đạo tặc kia chống đỡ lại tiến sát tới thân thể Tiêu Ngự, một cái con số thương tổn 13 điểm nhẹ nhàng hiện lên trên đầu Tiêu Ngự. Cùng lúc đó, tiểu hoả cầu của Hoả pháp sư cũng công kích tới Tiêu Ngự, hoa lửa văng lên khắp người Tiêu Ngự làm trên đầu hắn hiện lên con số hơn 80 điểm giá trị thương tổn.

Tiêu Ngự khoé miệng lạnh lùng cười, nếu đánh người chơi thuộc về cùng một liên minh, bọn họ đánh mình trước thì dựa theo quy tắc do máy chủ đầu não đặt ra, sau khi bị người chơi cùng liên minh công kích, người bị công kích có ba phút đồng hồ tiến hành phòng vệ mà công kích lại.

“Ba phút, vậy là đủ rồi.”

Đạo tặc không ngờ tới Tiêu Ngự công kích mình, ngược lại mình lại là người đánh trước, trong lúc nhất thời có chút rối loạn tay chân, dù sao chủ động công kích đánh chết người chơi cùng liên minh sẽ bị trừ đi điểm giá trị vinh quang, ý nghĩa đoạn thời gian cố gắng gần đây nhất đều là uổng phí, nếu như giá trị vinh quang biến thành âm, hệ thống sẽ trừng phạt nghiêm trọng, không thể mua sắm vật phẩm ở cửa hàng NPC, bị NPC khinh bỉ không thể tiếp nhận được nhiệm vụ.

“Một tên tân binh.” Tiêu Ngự hừ lạnh một tiếng, ở trong tình huống này, lại còn hoảng hốt nữa, loại người mới này, không trách được bị phái ra trông cửa, cũng chỉ có thể là loại chó cạy hơi chủ ra cắn người mà thôi.

Phản Thủ Bồi Thù!

Tiêu Ngự ra một đòn Phản Thủ Bối Thứ, xẹt qua một đường cong hoàn mỹ, hung hăng đâm vào bì giáp của đạo tặc.

100% độ hoàn thành, phá giáp!

Một con số hơn 200 điểm thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu đạo tặc.

- Lần tới nhớ nói chuyện khách khí một chút nhé! – Thanh âm lạnh lẽo của Tiêu Ngự vang lên bên tai đạo tặc đang hoảng sợ, thậm chí hắn còn không có thời gian phản kích, sau lưng truyền tới một trận thống khổ do bị tê liệt.

Dịch cốt tuyệt sát!

Đạo tặc còn sót lại một chút ít huyết lượng nhanh chóng mất hết, ngã xuống trên mặt đất.

Tiêu Ngự thuận tiện đưa tay mò trang bị của đạo tặc rơi trên mặt đất, không có bất kì thời gian dư thừa nào mà đi nói nhảm, hướng đến Hoả pháp sư đánh tới.

Hết thấy mọi việc phát sinh quá nhanh, đạo tặc chết cũng chỉ trong có vài giây đồng hồ, hoả pháp sư thậm chí còn không kịp phản ứng lại, mà pháp thứ hai còn đang trong thời gian tập trung thì Tiêu Ngự đã nhào tới trước mặt.

Cước Thích!

Tiêu Ngự đem Cước Thích cắt đứt ma pháp ngâm xương của hoả pháp sư.

Hoả pháp sư bị đánh trúng một cước thích, kêu rên lên một tiếng xoay người muốn chạy trốn.

“Muốn so sánh tốc độ với đạo tặc sao?” Tiêu Ngự nhanh như sét đánh, vọt tới sau lưng hoả pháp sư, xà nha chuyển thủy trên tay trái đâm vào sau lưng hoả pháp sư, độc tốt nhanh chóng phát huy hiệu quả, tốc độ của hoả pháp sư liền chậm lại, mỗi bước di động đều trở lên rất gian nan.

Tiêu Ngự xoay tròn thân thể một cái, Bối Thứ!

Trên đầu hoả pháp sư liền bay lên hơn 100 giá trị thương tổn.

Hoả pháp sư gian nan chạy vào bên trong cửa doanh trại, nhưng là sau khi trúng độc xà hạt thảo tốc độ chậm lại khá nhiều, lúc này hắn khóc không thành tiếng, huyết lượng chỉ còn lại hơn 100, chuyển thủ trên tay Tiêu Ngự lại vừa đâm vào người Hoả pháp sư.

Chết đi!

Chuyển thủ tay phải Tiêu Ngự hung hăng đâm vào lưng của pháp sư.

Tổng cộng mới chạy được hơn ba mét, hoả pháp sư đã hết máu, gục ngã xuống trên mặt đất.

Lúc này trong doanh trại mới phát hiện ra cửa trại có biến, người người chạy ra ào ạt như ong vỡ tổ.

Mình dù sao cũng chỉ là một người, không thể cứng chọi cứng với nhiều người chơi như vậy, Tiêu Ngự mò lấy trang bị của hoả pháp sư rơi xuống, xoay người hướng ra xa chạy, chỉ trong chớp lát đã để lại sau lưng một hình bóng mà thôi.

- Đuổi không kịp, tốc độ người này thật nhanh.

- Đoàn trưởng, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? – Một người chơi vây quanh một vong linh chiến sĩ mặc ngân giáp hỏi. Như thế nào chỉ trong chớp mắt, đạo tặc cùng hoả pháp sư đã bị chết rồi, mà nhìn theo bóng dáng ở xa xa đang rời đi, lại chỉ có một người.

- Hồi sinh lại hai người bọn họ đi! – Vong linh chiến sĩ nhìn thoáng qua hai cỗ thi thể, ở trước cửa nhà mà bị giết mất hai người, mặt mũi đều mất hết, lần này dù có chết cũng phải nhất định lấy lại chút sĩ diện.

115. Chương 115: Phản Săn.

- Hồi sinh hai người bọn họ đi! – Vong linh chiến sĩ nói.

Hắc Vu Sư bên cạnh nói:

- Du hiệp lão đại, lão Thử bọn họ chính là đang đi từ hướng bên này, phỏng chừng có khả năng gặp được tên kia.

- Bảo bọn lão Thử ngăn cản hắn, dù là bị khẩu trừ đi giá trị vinh quang, cũng nhất định phải giết chết hắn. Nếu như bị đoàn đội khác biết có người giết hai người trong đoàn đội ngay tại cửa nơi dừng chân của chúng ta, vẫn thông dong rời đi, chúng ta sau này đừng nghĩ có thể ngẩng mặt lên được.

- Vâng! – Hắc vu sư nhanh chóng phát tin cho lão Thử.

Ấm vu phóng ra hai cái hồi sinh thuật, hồi sinh đạo tặc cùng hoả pháp sư vừa chết trên mặt đất.

- Diêu Tử, vừa mới phát sinh ra chuyện gì thế? – Du Hiệp hỏi.

Đạo tặc Diêu Tử ấp a ấp úng, nửa ngày không nói lên lời. Hoả pháp sư nhìn thoáng qua đạo tặc Diêu Tử, đem chuyện vừa rồi kể ra một lượt, nhớ tới chuyện lúc nãy, hoả pháp sư trong lòng vẫn còn sợ hãi, tốc độ của đạo tặc kia quả thật quá nhanh, công kích cực kì sắc bén, hắn thậm chí không thấy rõ động tác của Tiêu Ngự, đạo tặc Diêu Tử bị giết chết, sau đó mình cũng không thể chạy thoát.

Vong linh chiến sĩ Du Hiệp trừng mắt nhìn đạo tặc Diêu Tử một cái, đạo tặc Diêu Tử sợ hãi nép qua một bên.

- Bảo bọn lão Thử cẩn thận một chút, đối phương là cao thủ.

- Lão Thử dẫn theo sáu người hơn nữa lại có một thợ săn bên trong.

- Bảo bọn họ đi trước truy tìm, chờ chúng ta tới mới động thủ! – Vong linh chiến sĩ Du Hiệp nói, hắn cũng có chút lo lắng, hắn biết chọc tới một đạo tặc như vậy không phải là một chuyện sáng suốt, nhưng là nếu để đối phương chạy thoát như vậy, chuyện này vạn nhất mà truyền ra ngoài, hoặc bị đối phương chung quanh vẽ vôi thêm ra, vậy Trường Không đoàn đội sau này không cần lẩn lộn nữa, không chừng có bao nhiêu người muốn rời khỏi đoàn đây, vong linh chiến sĩ Du Hiệp hận không thể hung hăng đánh cho đạo tặc Diêu Tử một trận, đối phương rõ ràng không muốn gây chuyện, người này lại còn ra tay nữa chứ.

- Lão Thử bọn họ đã phát hiện ra hắn.

- Bắt đầu vây săn.

Vong linh chiến sĩ dẫn theo hơn ba mươi người, đuổi theo phương hướng chạy trốn của Tiêu Ngự.

Làm một đạo tặc nhanh nhẹn cao, ngoại trừ cung tiễn thủ nhanh nhẹn cao, hoặc một số ít nghề nghiệp là có khả năng truy tìm được hắn. Hắn muốn chạy thật quá dễ dàng, quả thật là không ai truy bắt được. Chạy ra hơn hai trăm mét, không thấy có người đuổi phía sau lưng, Tiêu Ngự đi chậm lại, đang lúc hắn tưởng rằng an toàn nhất thì có bảy người đang đối đầu đi tới.

Về mặt của bảy người này nhàn nhã, nhìn như không có quan hệ gì.

Tiêu Ngự ánh mắt rơi vào trên tay một nguyên tố pháp sư. Người này đang gắt gao nắm chặt pháp trượng. Trên tay gân xanh nhô ra làm lộ ra tâm trạng khẩn trương của hắn.

“Là người của đoàn đội Trường Không.” Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc, chui vào một rừng cây khô bên cạnh.

- Không hay, tên kia muốn chạy trốn.

- Thả chó! – Một Ấm Vu quát,

- Ok! – Thợ săn bên cạnh triệu hồi ra một con báo săn hoa ban, con báo này hít hít mặt đất một chút, rồi đuổi theo vào trong rừng, bảy người cũng nhanh chóng theo sau.

“Có một thợ săn, xem ra chuyện này không có biện pháp kết thúc rồi.” Tiêu Ngự xuyên qua cánh rừng, tránh né thợ săn truy lùng, hắn sợ phiền toái, nhưng không nhất gan sợ phiền phức, nếu như đối phương vẫn không buông tha chuyện này, thì hắn sẽ không ngại chơi đùa với bọn họ.

- Lão Thử, hắn ở đâu? – Vừa mới qua vài phút, vong linh chiến sĩ Du Hiệp đã mang theo người chạy tới.

- Đã tiến vào trong rừng cây này rồi! – Âm Vu lão Thử nói.

- Trong rừng cây này toàn là cây khô, hơn nữa phạm vi cũng không rộng, bên ngoài đều là sa mạc không quá bí mật, mọi người cứ 5 người một đội, chia nhau đi tìm! – Vong linh chiến sĩ Du Hiệp nói, hơn mười người chia làm tám tổ đội, chui vào trong rừng cây khô, trong đó có ba tổ đội là có thợ săn.

Nhìn thấy thành viên của đoàn đội Trường Không đánh tìm kiếm mình ở đằng xa, Tiêu Ngự vẻ mặt lạnh xuống.

“Trường Không đoàn đội phải không.” Tiêu Ngự ghi tạc cái tên này vào trong đầu, con thỏ nóng nảy cũng sẽ cần người, nếu bọn họ thật sự không muốn bỏ qua, Tiêu Ngự quyết định giáo huấn bọn họ một phen.

Bọn họ năm người một đội, nếu trực tiếp đối địch, khẳng định mình Tiêu Ngự không phải là đối thủ, nhưng là, Tiêu Ngự là một đạo tặc, ở trong rừng, tuyệt đối có ưu thế. Mấu chốt ở ba người thợ săn nọ, nếu như bị ba thợ săn vây bắt thì hẳn đừng nghĩ tới việc vùng thoát khỏi truy tung của bọn họ.

Càng xâm nhập tìm tòi, các tổ đội của Trường Không đoàn đội ngày càng phân tán. Bởi vì vừa rồi Tiêu Ngự mới thể hiện thực lực phi thường cường đại, nên các người chơi này đối với Tiêu Ngự rất kiêng kỵ, cho nên bọn họ cũng không dám phân tán, năm người tụ tập một chỗ, hết sức cẩn thận, Tiêu Ngự có cường thịnh mà quay lại, cũng sẽ không thể đồng thời hạ gục cả năm người được.

Nếu Tiêu Ngự muốn chạy thì có thể chạy thoát lâu rồi, nhưng hiện giờ, hẳn đối với Trường Không đoàn đội này có một chút hứng thú, không muốn chạy, nếu bọn họ cất công truy tung mình tới như vậy, thì cũng nên tiếp đón họ chu đáo một chút đi.

Tiêu Ngự trốn ở phía sau một thân cây, tìm kiếm cơ hội, hẳn chọn tổ đội không có thợ săn bên trong, bởi vì tổ đội mà có thợ săn bên trong rất khó đối phó, lực khắc chế đạo tặc lớn, như vậy hẳn cũng không ngu tới mức gặm cục xương cứng.

Tổ đội năm người chơi đi qua bên cạnh Tiêu Ngự, nhìn thấy một hỏa hệ nguyên tố pháp sư có chút khiếp sợ mà đi sau đội ngũ, Tiêu Ngự mỉm cười, chính là hắn.

Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc hướng đến một hỏa pháp sư đánh tới.

Chủ thủ lạnh lẽo xuyên thấu hậu tâm, hỏa pháp sư nọ khá nhanh trí, cảm thấy phía sau có người đánh lên, nhanh chóng xoay người lại, thuận phát một cái tiểu hỏa cầu.

Hỏa cầu công kích lên người Tiêu Ngự, hỏa lửa văng tứ phía.

Tiêu Ngự mỉm cười, chủ thủ của hắn cách người hỏa pháp sư khoảng một đốt ngón tay thì dừng lại, hẳn muốn chính là hỏa pháp sư kia ra tay công kích trước, lừa gạt hệ thống chuyển về phòng vệ.

Hỏa cầu vừa đánh lên người Tiêu Ngự trong nháy mắt một kĩ năng Tạc Kích hung mãnh đâm xuống.

Hiệu quả của kĩ năng Tạc Kích làm hỏa pháp sư nhất thời lâm vào choáng váng, hơn 80 điểm thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu hỏa pháp sư, thêm vào đó còn có một điểm số liên kích nữa. Tiêu Ngự thân mình cong gấp lại, một kĩ năng Phản Thủ Bối Thứ xuất ra, chủ thủ đâm vào lưng của hỏa pháp sư, hơn 170 điểm thương tổn lại hiện lên trên đầu hỏa pháp sư, hắn nhanh chóng ngã xuống trên mặt đất.

Tiếng động phía sau làm cho mấy người chơi phía trước giật mình quay lại.

- Là hắn!

- Giết chết hắn mau!

Chiến sĩ trong năm người này vọt tới Tiêu Ngự công kích, độc vu bên cạnh cũng bắn một đạo độc hỏa thẳng tới Tiêu Ngự.

Quá chậm, Tiêu Ngự lạnh lùng cười, mò lấy trang bị, một cái Tật Phong Bộ biến mất trong tầm nhìn của đám người này.

Âm Vu lập tức cầm một cái khay thị chỉ nhãn xuống đất, dùng tầm nhìn của khay thị chỉ nhãn mà quan sát, bọn họ phát hiện ra chỗ của Tiêu Ngự, nhưng chỉ mới vài giây, hắn đã chạy ra xa hơn mười mét rồi, vượt quá phạm vi tác dụng của khay thị chỉ nhãn.

Tiêu Ngự bình yên rời đi, trên mặt đất lưu lại một thi thể của hỏa pháp sư, bốn người hai mắt nhìn nhau, trong lòng dâng lên cảm giác lạnh buốt, tốc độ của hắn quá nhanh, bọn họ căn bản không kịp phản ứng thì hỏa pháp sư đã bị giết chết.

116. Chương 116: Phòng Vệ.

{Lão đại, Hắc Tử đã chết rồi!} – Chiến sĩ bắt đầu truyền âm cho Du Hiệp nói.

{ Tại sao lại chết?}

{ Hắn động thủ quá nhanh, chúng ta còn chưa kịp nhìn rõ thì Hắc Tử đã nằm trên mặt đất rồi.} – Chiến sĩ buồn bực nói, bọn họ quả thật thấy mất mặt, chưa kịp nhìn thấy gì đã bị người khác giết chết một người, nhưng với thực lực của đối thủ, hắn lại rất khâm phục.

“Một đám phế vật.” Du Hiệp không khỏi thầm mắng, nếu như chỉ có Diêu Tử cùng hỏa pháp sư hai người chết trên tay đối phương, có khả năng do đối phương có vận khí tốt, nhưng liên tục hai lần thua, đủ chứng minh đạo tặc xuất quỷ nhập thần kia quả không bình thường.

Ám Vu hồi sinh hỏa pháp sư trên mặt đất.

{ Tất cả mọi người chú ý một chút, pháp sư đi ở giữa, nhất là hỏa pháp sư.} – Du Hiệp truyền âm cho tổ đội, chỉ cần duy trì đội hình như vậy, hắn sẽ không gặp chuyện không may.

{ Lão đại, Ngô Na mỹ nữ cũng đã hi sinh.}

“Tên này có phải người không, ngay cả nữ nhân cũng giết, không có chút galang nào cả.”

“Nhất định phải đòi lại món nợ này.” Cả đoàn đội lên dây cót tinh thần, phần nộ nhao nhao lên đòi báo thù cho mỹ nữ, có thể thấy được người tên Ngô Na này ở trong đoàn đội này nhân duyên thật không tồi.

Đối với Tiêu Ngự mà nói, trong thế giới của hắn, địch nhân là địch nhân tất cả đều ngang hàng nhau bất kể nam nữ, mỗi người đều có thể giết.

Mỹ nữ Ngô Na này, Du Hiệp vẫn biết, khá lẳng lơ, bình thường hay giả bộ nhu nhược yếu đuối, nếu gặp phải địch nhân, dứt khoát sẽ không động thủ, đôi mắt to tròn, long lanh nước mắt nhìn đối thủ, như vậy những người chơi khác bình thường sẽ không chiến mà bại, so với pháp trượng trong tay còn hữu hiệu hơn, nếu đối lại là mình cũng không nở ra tay hạ thủ tàn nhẫn như vậy, không thể ngờ Tiêu Ngự lại là người không biết thương hoa tiếc ngọc như vậy.

Loại người gặp chuyện thì rụt rè sợ hãi, lưỡng lự do dự trước sau không đáng sợ nhưng Tiêu Ngự lại trái ngược hẳn, quả quyết lãnh khốc, mới làm người khác phải sợ hãi, Diêu Tử thể nào lại gặp phải loại người này chứ, Du Hiệp buồn bực.

Trong mắt Tiêu Ngự, người mỹ nữ gọi là Ngô Na kia, căn bản cũng chỉ là một món hàng bình thường nhất, ai kêu nàng thoải đi dạo phía sau đội ngũ, phô trương đáng vẻ, giống như khẳng định Tiêu Ngự sẽ không động thủ giết nàng vậy, chết là đáng đời rồi.

Sau khi giết chết người đàn bà kia, Tiêu Ngự nhanh chóng mò trang bị rời đi, ở trong rừng bí mật chờ đợi thời cơ để xuất thủ.

Có một tổ đội đi qua bên người Tiêu Ngự, đội hình rất tốt, hai người cận chiến đi đầu, bảo vệ ba pháp sư ở bên trong, Tiêu Ngự không thể xuống tay, cố ý để lộ thân hình, chạy vút vào trong rừng cây.

- Hắn ở nơi này! – Một băng pháp sư phát hiện ra Tiêu Ngự, một quả băng cầu thuần phát ra, đánh vào trên người Tiêu Ngự kêu vang một tiếng.

“Đánh trúng.” Năm người đều vui vẻ, nhanh chóng hướng tới Tiêu Ngự bao vây, nhưng nào có thấy bóng dáng của hắn đâu?

- Hắn chắc đã mở Tật Phong Bộ, nhanh chóng cầm con mắt theo dõi xuống đất đi.

Ám Vu nhanh chóng cầm một cái khuynh thị chi nhân xuống đất, nhưng vẫn không phát hiện ra chỗ của Tiêu Ngự.

- Hắn chạy mất rồi! – Trơ mắt nhìn Tiêu Ngự bỏ đi, năm người uể oải vô cùng.

Tiêu Ngự không hề chạy, mà ngược lại, lại trốn sau một gốc cây bên cạnh năm người, khuynh thị chi nhân mặc dù có thể dò xét ẩn hình, nhưng tầm nhìn của nó lại không thể xuyên qua các chướng ngại vật được, một cây cổ thụ to lớn có thể che chắn đủ cho Tiêu Ngự.

“Cái băng cầu thuật này có hiệu quả chậm lại thật đáng ghét.” Tiêu Ngự phát hiện ra trên mình đầy băng sương màu trắng, tốc độ di động giảm đi rất nhiều, hắn sử dụng một lọ thuốc phong tốc hoàn xong, hiệu quả của nó vừa vắng triệt tiêu hiệu quả chậm lại của băng cầu thuật.

Năm người kia tìm hồi lâu cũng không thấy bóng dáng Tiêu Ngự đâu cả, buồn bực chuẩn bị rời đi.

Năm người vừa mới quay đầu rời đi, khuynh thị chi nhân đột nhiên phát ra thanh âm đô đô cảnh báo, Ám Vu quay đầu phát hiện ra có một bóng người đang hướng thẳng tới Băng pháp sư.

- Cẩn thận! – Ám Vu hét lên nhắc nhở nhưng đã là quá chậm.

Tốc độ của Tiêu Ngự quá nhanh, băng pháp cũng không kịp phản ứng lại, thậm chí còn chưa kịp phóng thích băng hoàn thuật thì sau ót đã bị Tiêu Ngự kích trúng.

Thâu Tập kĩ năng đánh ngất băng pháp sư, một cái Bối Thử ra tay công kích lên sau lưng băng pháp sư.

Dịch Cốt!

Chủ thủ ở trên tay Tiêu Ngự hung hăng vạch một nhát trên lưng băng pháp sư, lúc này bốn người chơi còn lại mới kịp phản ứng, một cái trị liệu thuật của Ám Vu phóng tới.

Nhìn thấy băng pháp sư chỉ còn mấy chục huyết lượng, lại được Ám Vu trị liệu đầy đủ, Tiêu Ngự không khỏi mắng lên một tiếng, vận khí lực tại chân và lưng, chủ thủ lại vạch ra vài vết thương trên người băng pháp sư.

Công Kích!

Chiến sĩ ở bên cạnh vọt tới Tiêu Ngự.

Lúc này Băng pháp sư xoay người lại, chuẩn bị phóng ra băng hoàn thuật, một người bình thường tất nhiên không thể không sợ đưa lưng cho người khác, bởi vì không thấy được đối phương sẽ sinh ra cảm giác sợ hãi.

Động tác trong tiềm thức này của Băng pháp sư tất nhiên là hợp với ý muốn của Tiêu Ngự.

Hắn đột nhiên lao tới phía trước, dùng lực công kích một đòn Tạc Kích vào đầu băng pháp sư, lần nữa kích ngất băng pháp sư.

Phản Thủ Bối Thử!

Khi sắp bị chiến sĩ công kích thì trong nháy mắt, Tiêu Ngự đã ra một đòn Phản Thủ Bối Thử, chẳng những trốn được công kích của chiến sĩ mà có thể chuẩn xác đánh trúng mục tiêu sau lưng băng pháp sư.

100% độ hoàn thành, hơn nữa Tạc Kích đã tích lũy một điểm liên kích, hơn 200 điểm thương tổn hiện lên trên đầu băng pháp sư.

Ám Vu vừa mới giờ pháp trượng lên chuẩn bị trị liệu cho băng pháp sư nhưng sau một khắc mắt hắn đã hoa lên nhìn băng pháp sư ngã xuống trên mặt đất.

- Đoạt lại trang bị! – Ám Vu vừa phản ứng lại quát lên thì trang bị trên mặt đất đã tới tay Tiêu Ngự rồi.

- Gặp lại. – Bóng dáng Tiêu Ngự nhấp nhô vài cái mỉm cười mê người, một kĩ năng Tật Phong Bộ chạy như bay ra ngoài.

- Ngăn cản hắn lại!

Hắc Vu phía sau giật mình hướng tới Tiêu Ngự bắn ra một công kích ma pháp, làm cho Tiêu Ngự mất đi 90 điểm huyết lượng, nhưng hắn vừa chuẩn bị công kích lần nữa thì hình dáng của Tiêu Ngự khuất sau những lùm cây rồi.

{ Lão đại, Bình Xìt cũng đã chết. } một tin tức truyền âm tới.

Du Hiệp lúc này đã đứng ngồi không yên, không khỏi quát mắng:

- Tên Diêu Tử chết tiệt, làm cho chúng ta chọc tới hạng người nào đây!

- Lão đại, Ngô Na, Bình Xìt, bọn họ đều động thủ trước, đạo tặc kia vẫn đang ở trạng thái phòng vệ! – Một hỏa pháp sư mập mạp đứng bên cạnh nói, nghe được tin tức liên tục truyền tới, hắn cũng không khỏi lạnh cả người, không nhìn được nhìn thoáng qua rừng cây bên cạnh một chút, nói không chừng tên đạo tặc kia lại đang theo dõi mình thì sao, đối với đạo tặc mà nói, hỏa hệ nguyên tố pháp sư là mục tiêu thích hợp nhất, phòng ngự thấp lại không có kỹ năng khống chế nào, nếu gặp phải đạo tặc cao thủ chân chính, nghề nghiệp sát thương cao căn bản sẽ không thể động tới đối phương, chỉ có thể chịu chết thôi.

117. Chương 117: Kẻ Nhất Gan.

{Hồi sinh tất cả những người đã chết rồi tập trung lại ở tọa độ 10393.29602.60283, nếu có người đánh lén, không được đánh trả.} – Du Hiệp truyền âm ra chỉ thị cho cả đoàn đội, đối địch với địch nhân như vậy rất không sáng suốt, dù là giết chết được đối phương, không có gì đảm bảo là đối phương sau này sẽ không theo dõi đoàn đội mình, bị đạo tặc có kỹ thuật cao như vậy nhắm trúng, khẳng định sẽ như kim châm vào lưng vậy, ngay cả ngủ cũng không được yên ổn. Cân nhắc hồi lâu, Du Hiệp quyết định kéo đoàn đội trở về, phương pháp giải quyết của hắn rất tốt, cùng lắm thì thoải mái thừa nhận, mình bị một đạo tặc có kỹ thuật cao siêu giết mất hai người tại cửa, cũng bình yên rồi đi, nếu như bên ngoài xì xào bàn tán thì nói đối phương có kỹ thuật quá mạnh mẽ, thua dưới tay loại cao thủ này không làm mất mặt nếu có người không tin, thì cho đối phương ID của Tiêu Ngự, cho hắn đi thử qua, như vậy chuyển được mũi nhọn sang bên Tiêu Ngự rồi. Đương nhiên nếu chuyện này có thể để ở trong lòng thì quá tốt rồi.

Tiêu Ngự trốn sau một cây, hắn liên tiếp giết chết ba người, đám người này một chút biện pháp cũng không có.

“ Trường Không đoàn đội, xem ra thực lực cũng bình thường, một đám tân binh mới tập chơi.” Tiêu Ngự có cảm giác chán nản, những người này so với những người mình gặp trên chiến trường thật quá kém, ngẫm lại, có can đảm tử chiến trên chiến trường, người nào là không có bản lĩnh đây? Nếu so sánh với đoàn đội thì thật là không hay. Tiêu Ngự hướng tới khoảng rừng phía trước nhìn lại, có năm người đang đi tới, ánh mắt hắn liên tục tập trung vào Âm Vu ở tổ đội phía trước.

Năm người rất cẩn thận quan sát tình huống chung quanh, chỉ sợ Tiêu Ngự từ một góc nào đó đột ngột chui ra, cho bọn hắn một đao.

Tiêu Ngự lợi dụng kỹ năng Tiềm Hành đi tới gần Âm Vu.

- Ta có cảm giác có chút lạnh lạnh! – Âm Vu run run nói, một loại cảm giác nguy hiểm nảy lên trong lòng, tựa như bị thợ săn đang theo dõi trong bóng tối vậy.

- Lão Đại nói qua, không được phản kích, như vậy hắn không thể vào trạng thái phòng ngự, cao thủ như hắn, đối với giá trị vinh quang khẳng định là rất quý trọng! – Một chiến sĩ đứng bên cạnh an ủi Âm Vu nói.

Về mặt Âm Vu thoải mái hơn một chút.

Tiêu Ngự đang tiềm hành ở bên cạnh nghe nói như thế, rất ngạc nhiên, cái lệnh này là thế nào, không được phản kích? Chẳng lẽ bọn họ không tìm mình gây phiền toái nữa?

Không biết bọn họ nói đúng hay giả, Tiêu Ngự vẫn quyết định thử xem, chủ tay phải hướng tới ót của Âm Vu đâm một nhát.

Cảm giác sau đầu có khác thường, Âm Vu trong lòng phát hoảng, chân tay luống cuống muốn né tránh, tay phải giờ pháp trượng lên muốn đánh trả, đột nhiên nhớ tới lời chiến sĩ vừa nói, pháp trượng vừa giờ lên lại hạ xuống.

Chủ thủ của Tiêu Ngự tới cách ót của Âm Vu chừng một lóng tay thì đột nhiên dừng lại, tiến cũng không được mà lùi cũng không xong, quả thật, theo như lời bọn họ thì điểm giá trị vinh quang đối với Tiêu Ngự rất có giá trị, nếu như mạnh mẽ giết chết người cùng liên minh, khấu trừ đi năm mươi điểm giá trị vinh quang, năm mươi điểm này so với trang bị trên người của người chơi còn đắt hơn nhiều.

Một tia hàn ý lạnh lẽo thẳng tới ót làm Âm Vu như bị rơi vào hầm băng, toàn thân toát mồ hôi lạnh, hồi lâu vẫn không thấy bị công kích, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, khí lực cả người phẳng phất như bị hút đi hết vậy, thân thể liền mềm nhũn xuống.

Tiêu Ngự chậm rãi hiện rõ thân hình, năm người chơi này lập tức đề phòng, một đám trường mắt nhìn Tiêu Ngự, nhưng không có ai dám động thủ.

Tiêu Ngự đứng trước mặt bọn họ cả ngày mà vẫn không có chuyện gì, nếu năm người này thật sự muốn ra tay, tùy thời Tiêu Ngự sẽ ra tay.

“Đám vô lại.” Tiêu Ngự không nhin được thắm mắng, nhìn cái đám người này thật là uất ức mà, giao thủ cùng bọn họ thắng cũng chẳng có cảm giác vui vẻ gì.

Nếu năm người bọn họ nhất tề cùng động thủ, cuối cùng chạy trốn khẳng định là Tiêu Ngự, nhưng là cả đám năm người kia không ai dám động thủ cả, ngay cả chiến sĩ vốn to gan lớn mật cũng thay tay kiếm bằng tay thuấn, như một con gà mái đang bảo vệ đám gà con phía sau vậy, che những người còn lại ở phía sau, trận hình hệt như đang lúc đối đầu với boss vậy.

Tiêu Ngự thật muốn cầm gương so sánh xem mặt mình như vậy có xấu giống như boss không nữa, như vậy có dọa người không?

Tiêu Ngự ở bên ngoài dụ bọn họ ra tay, nhưng nếu bọn họ không ra tay thì Tiêu Ngự cũng không có biện pháp gì.

“Quên đi, cùng những người này ở đây thật lãng phí thời gian không cần thiết, tốt hơn tới chiến trường du ngoạn một chút đi còn hơn.” Tiêu Ngự xoay người bỏ đi, quay người đưa lưng cho đám người này, đương nhiên hẳn không thể không kiêng kị gì, tùy thời sử dụng Tật Phong Bộ, nhưng hồi lâu cũng không có động tĩnh gì.

“Một đám không có tên nào can đảm cả.” Tiêu Ngự thoải mái đi ra ngoài rừng cây.

- May quá, hù ta tới mềm nhũn cả người à, ánh mắt tên kia thật giống như Thứ

Đao, có khả năng nhìn xuyên thấu con người! – Nhìn thấy Tiêu Ngự đi xa, Âm Vu thở dài một hơi nói.

Bốn người khác cũng không vì thế mà chê cười Âm Vu, bởi vì bọn họ cũng không hơn gì, cả đám đổ mồ hôi lạnh sau lưng, ngấm lại tình huống vừa rồi thật có chút quỷ dị, bọn họ năm người lại bị một mình Tiêu Ngự đe dọa không nhỏ, trước mặt bọn họ bộ dạng của hắn thật là nhẹ nhàng, tựa như mèo vờn chuột vậy.

Có một luận điểm, năm con chuột hợp tác lại có đánh thắng được một con mèo hay không? Đáp án là có thể! Nhưng thực tế tình huống lại không như thế, đám chuột không dám đấu với con mèo bởi vì đó là bản tính của bọn chúng. Năm người bọn họ nhất gan như chuột vậy, mà Tiêu Ngự thật đúng là giống như một con mèo.

Nhìn thấy Tiêu Ngự đi xa, năm người bọn họ lúc này mới dám rời đi.

- Sau này nhất định không giao thủ với cao thủ như vậy nữa, căn bản là không phải cùng một đẳng cấp mà.

- Thật là, ở đó mà nói nhảm.

Dọa năm người kia một hồi, Tiêu Ngự cũng không có cảm giác vui vẻ gì, bọn họ kỹ thuật quả thật quá kém, phỏng chừng cũng chỉ là người chơi tay ngang bình thường mà thôi, chơi đùa với đám người này không có hứng thú chút nào.

Đối mặt với năm người chơi thuộc Trường Không đoàn đội, Tiêu Ngự trực tiếp đi qua.

Năm người chơi nọ liền lập tức đề phòng chuẩn bị tiếp đón công kích của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự không thèm để mắt tới họ khinh thường đi qua.

Năm người ngây người ra nhìn Tiêu Ngự rời đi, một đám trông có vẻ ngu ngu, một hồi lâu mới hồi phục lại tinh thần, bọn họ tưởng tượng ra vô số tình cảnh khi gặp phải Tiêu Ngự, nhưng là không ngờ tới chuyện như vậy.

“ Có lẽ tới biên giới còn thích thú hơn.” Tiêu Ngự vừa nghĩ, vừa nhắm mấy món trang bị trong hành trang, đám người chơi kia mặc dù kém cỏi, nhưng trang bị trên người cũng không quá kém, thời gian bị lãng phí coi như cũng có chút đáng giá.

Du Hiệp tập trung tất cả mọi người lại, nhìn thoáng qua đội viên nói:

- Sự tình hôm nay, mọi người coi như không có phát sinh, ai cũng không được đi nói lung tung, nếu không các người sẽ biết hậu quả.

- OK! – Đám người chơi lên tiếng trả lời, bọn họ căn bản cũng không dám nói lung tung với bạn bè, hôm nay thật mất mặt, nếu đi tuyên truyền khắp nơi, bọn họ thà tự đào hố chôn mình còn hơn.

Du Hiệp phỏng đoán, Tiêu Ngự cũng sẽ không đem truyền bá chuyện ngày hôm nay ra, dù sao cao thủ chân chính trong lòng luôn có chút ngạo khí, căn bản sẽ không khoe khoang chút việc cón con này, nếu như Tiêu Ngự không nói, hẳn là có thể che giấu được.

Đúng như Du Hiệp suy đoán, Tiêu Ngự cũng không nói sự tình ngày hôm nay cho người khác, hướng hồ thẳng bọn họ, hẳn căn bản chẳng thấy tự hào gì cả.

118. Chương 118: Pháp Sư.

Tiêu Ngự trên tuyến đường biên giới tìm kiếm quái vật cấp 15 là Thực Thảo quái, bắt đầu luyện level, mặc dù có thể ứng phó cùng một lúc với hai ba con Thực Thảo quái không thành vấn đề nhưng khi thấy hai con Thực Thảo là Tiêu Ngự vẫn phải nhanh chóng chuẩn bị, dù sao biên giới cũng không thể so sánh với địa phương khác được, nếu đồng thời ứng phó nhiều quái vật, bên cạnh đột nhiên hiện ra một người thuộc liên minh Thiên Sứ thì bị thăm rồi.

Trên mặt đất chung quanh toàn là sa mạc, thưa thớt vài bụi cây cỏ dại lớn có nhỏ có, mấy thứ này là thức ăn chủ yếu của Thực Thảo quái, thường thường tìm được mấy cây cỏ dại còn non xanh rất nhân có thể đợi được một con Thực Thảo quái. Con quái Thực Thảo này về ngoài khá giống Tê Giác, bì giáp của nó khá dày, rất khó gặm, đồng thời so với các loại quái thú ngang cấp khác thì giá trị kinh nghiệm là tương đối cao, thậm chí so với hai con quái quái ngang cấp hình người khác thì còn cao hơn nhiều.

Sau khi Tiêu Ngự giết chết một con Thực Thảo quái xong chuẩn bị tìm kiếm bóng dáng con quái khác thì ở một bụi cỏ dại bên cạnh truyền tới một ít tiếng nói của người chơi.

“ Không biết là người chơi của Thiên Sứ liên minh hay Tà Ác liên minh.” Tiêu Ngự vừa nghĩ, hẳn đang lo không tìm được tung tích người chơi Thiên Sứ liên minh, hướng tới bụi cỏ dại kia tìm qua một chút, nấp ở bụi cỏ dại đó mà nhìn trộm về phía đối diện. Tiêu Ngự phát hiện ra có hai người chơi thuộc Thiên Sứ liên minh vừa nói chuyện phiếm vừa tìm quái, làm Tiêu Ngự hưng phấn nhất chính là, hai người chơi này đều là nghề nghiệp áo vải (ý nói pháp hệ), một người lớn tuổi hơn một chút trên người mặc một kiện pháp bào màu xám kì lạ bên trên không có bất kì đồ án nào cả, khá giống so với pháp bào của những người mới chơi, nhìn không ra là pháp sư hệ gì. Bất quá Tiêu Ngự tuyệt không khinh thường, một người chơi lặn lội trên chiến trường, với pháp bào này thỉnh thoảng bắn ra quang mang thì xem ra trang bị này hẳn là một kiện trang bị lam trang, người trẻ tuổi hơn ở bên cạnh mặc một kiện pháp bào chế luyện cực kì tinh tế, phía trước pháp bào là đồ án hình lôi điện, lam quang có thể nhận ra được, khẳng định đây là một kiện pháp bào lôi pháp.

“Trang bị của hai người đều không tồi.” Không biết tại sao, Tiêu Ngự có cảm giác, người pháp sư lớn tuổi nhìn không thấu kia so với lôi pháp sư bên cạnh có vẻ nguy hiểm hơn.

- Vân Thiên đại ca, không biết chúng ta lúc nào mới có đoàn đội của chính mình!

- Lôi pháp sư trẻ tuổi nói, con mắt tràn ngập mơ ước.

Xem ra vị pháp sư lớn tuổi hơn kia được gọi là Vân Thiên, Tiêu Ngự chậm rãi đi qua, tìm kiếm cơ hội xuất thủ, nếu như đánh trước pháp sư lớn tuổi hơn kia, công kích bằng lôi điện của lôi pháp sư có hiệu quả choáng váng vô cùng cường đại, nếu như đánh lôi pháp sư trước, Tiêu Ngự cảm thấy vị pháp sư trông như bình thường kia rất có thể sẽ tặng mình một kích trí mạng.

Bằng trực giác của mình Tiêu Ngự cho rằng đánh vị pháp sư gọi là Vân Thiên kia trước có thể an toàn hơn một chút, trên người hắn lộ ra chút ít khí tức nguy hiểm.

“Giết chết một người lập tức rút lui ngay.” Tiêu Ngự dần dần tới gần, khoảng cách với vị pháp sư Vân Thiên kia vẫn còn ước chừng năm mét, Tiêu Ngự đứng lại, suy nghĩ một chút, vì an toàn tốt nhất cứ đợi lúc bọn hắn đánh quái vật mới ra tay đánh lên.

- Chỉ một thời gian ngắn nữa sẽ có thôi! – Vị pháp sư Vân Thiên kia cười nói với lôi pháp sư, nụ cười của hắn rất tự tin, phẳng phất hết thấy đều trong không chế của hắn vậy, trong nét cười có một loại sức hút kì lạ, làm cho người ta không thể không tin.

- Vân Nghĩa, độ thành thực kĩ năng lạc lôi thuật của ngươi còn cách cấp 6 bao nhiêu nữa?

- 30 điểm thành thực nữa, loại kĩ năng này ban đầu rất hữu dụng sao? – Lôi pháp sư Vân Nghĩa khó hiểu mà hỏi, Vân Thiên đại ca vẫn bắt mình không ngừng rèn luyện độ thành thực của kĩ năng lạc lôi thuật, nhưng hắn lại cảm thấy kĩ năng này một chút đều không cần, loại kĩ năng Lạc Lôi thuật này, sát thương ma pháp thấp không nói, mặc dù có hiệu quả cứng ngắc, nhưng hiệu quả lại rất thấp, dụng tới quái vật cấp cao rất dễ dàng bị chống cự lại, thật là một kĩ năng cực kì yếu ớt và tầm thường, hắn vẫn là ưa thích các loại kĩ năng có sát thương cao, cao cấp ma pháp có khả năng khống chế mạnh.

Vân Thiên bắt đầu dĩ cười cười nói:

- Sau này ngươi sẽ hiểu, Lạc Lôi Thuật so với cái gọi là ma pháp cấp cao kia thì mạnh hơn nhiều lắm, ngươi đừng quên, Lạc Lôi Thuật là một ma pháp thuần phát (phát ra tức thời.) cấp bậc càng cao, thời gian đóng băng kĩ năng càng được rút ngắn, nếu thời gian đóng băng của kĩ năng được rút ngắn tới thời gian đủ ngắn, ngươi có thể dùng Lạc Lôi thuật giết chết tất cả các địch nhân có kháng lôi điện ma pháp thấp.

- Giống như Địa Thử của đại ca sao? – Vân Nghĩa hai mắt sáng ngoài, Lạc Lôi Thuật cuối cùng luyện thành cái dạng gì hắn vẫn chưa hiểu rõ, nhưng uy lực của Địa Thử do Vân Thiên thi triển hắn đã từng chứng kiến, 8 cấp Địa Thử, tại chiến trường đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, một Thú Nhân chiến sĩ cường đại cũng có thể bị Vân Thiên công kích mấy chục lần Địa Thử cứng rắn mà đột tử, đủ thấy kĩ năng này mạnh tới mức nào.

- Không sai biệt lắm, có chút khác nhau, mặc dù lạc lôi thuật của ngươi so sánh với Địa Thử kĩ năng của ta thì thời gian đóng băng phải dài hơn một chút, nhưng hiệu quả khống chế lại rõ ràng hơn, mẫu chốt nằm ở hữu ích, chỉ cần dùng tốt hiệu quả không thua gì so với Địa Thử của ta! – Vân Thiên nói, hắn muốn đem ý nghĩ trong đầu của Vân Nghĩa đảo lộn lại, ma pháp của pháp sư không phải cấp bậc càng cao, sát thương ma pháp càng cao thì càng tốt mà là ở kĩ năng phối hợp hữu ích, một pháp sư có thể thành thực được ba sát thương thấp, tính ra với sơ cấp kĩ năng, có thể có sát thương cao hơn so với ma pháp cao cấp cần phải có thời gian ngâm xương lâu hơn.

Vân Nghĩa khoát khoát tay, có chút nhụt chí nói:

- Thôi quên đi, muốn làm cho đệ chiến đấu được như huynh, căn bản khó có khả năng, ma pháp sát thương thấp, phóng ra rất lao lực à, phối hợp với ma pháp cao cấp còn được, vẫn là quá mệt mỏi, hay là vẫn nên dùng cao cấp ma pháp tương đối tốt, phóng ra là có thể giải quyết được trận đấu rồi.

Nghe Vân Nghĩa nói xong, Vân Thiên không khỏi liên tục cười khở, người huynh đệ này của mình bình thường tùy tiện quá, muốn cho hắn học được sự tính toán chuẩn xác trong chiến đấu đúng là một chuyện không hề đơn giản, lại nói công phu tu dưỡng của Vân Nghĩa là tương đối cao, năng lực phản ứng khi chiến đấu, ý thức đều không tồi, có tiềm chất trở thành cao thủ, nhưng hắn trong chiến đấu lại thiếu mất tính toán cần thiết, việc này sẽ kìm hãm hắn không làm cho hắn trở thành cao thủ hàng đầu được.

Xem ra phải giúp hắn tìm được một loại phương thức chiến đấu phù hợp với phong cách của hắn, Vân Thiên cau mày suy tư.

“ Phối hợp hợp lý hạ cấp kỹ năng sao, người này rất có kiến thức.” Tiêu Ngự nhìn theo bóng lưng Vân Thiên trầm nghĩ, lời này của hắn cũng gợi cho Tiêu Ngự một ít gợi ý, mình học được tất cả các kỹ năng, đều là rất hữu dụng, nhưng chính thức muốn phát huy ra hiệu quả cường đại, còn phải giải thích sâu hơn hữu ích của kỹ năng. Còn có, lúc đối chiến, các kỹ năng sơ cấp của pháp hệ nghề nghiệp phối hợp hợp lý với nhau có thể phát huy ra hiệu quả không tưởng được, Tiêu Ngự phải đề phòng cẩn thận.

Mặc kệ pháp sư gọi là Vân Thiên này thực lực thế nào, chỉ cần xét trên phương diện giải thích kỹ năng của hắn đối với trò chơi này, kỹ thuật của hắn tuyệt đối không kém chút nào.

Cùng cao thủ mới có hứng thú, con người Tiêu Ngự phát ra một tia hưng phấn.

Vân Thiên đột nhiên cảm giác được đằng sau có cái gì, hướng tới bụi cỏ nhìn thoáng qua.

- Đại ca, làm sao vậy? – Vân Nghĩa hỏi.

Ở bụi cỏ không có bất kỳ động tĩnh gì, Vân Thiên lắc đầu bình tĩnh nói:

- Không có gì! – Lập tức cúi đầu, hàn quang chợt lóe qua trong mắt.

119. Chương 119: Thổ Hệ Pháp Sư Giống Như Thần.

{Chúng ta bị theo dõi, hình như là đạo tặc.} - Vân Thiên truyền âm với Vân Nghĩa nói.

{ A à, không phải là đạo tặc chứ, là người lên hay ta lên?} - Vân Nghĩa hỏi, vẻ mặt không chút biểu tình.

Vân Thiên trầm mặc một hồi lâu nói:

{ Đối phương kỹ thuật cũng không tệ lắm, không ngờ có thể theo sau chúng ta lâu như vậy. Để cho ta tới đi, lát nữa người đừng ra tay.} - Hai người đối phó một người, Vân Thiên và Vân Nghĩa không thêm làm những chuyện như vậy, bởi vì bọn họ cho rằng, đối phó với bất kỳ ai, chỉ cần một trong hai người ra tay là đủ rồi, đến mức chẳng thêm quan tâm tới thắng cấp, bởi vì so sánh với chiến đấu solo, bọn họ còn thích quần chiến hơn, là hai người đấu với một đám người khác.

Nhìn thấy Vân Thiên và Vân Nghĩa thấp giọng thảo luận cái gì, cùng với vẻ mặt thận trọng, Tiêu Ngự giật mình, chẳng lẽ mình đã bị phát hiện?

Vân Thiên và Vân Nghĩa tiếp tục đi lên phía trước, gặp phải ba con Thực Thảo quái. Pháp tượng của Vân Thiên vung lên, trên mặt đất xuất hiện một mảnh ao đầm lầy lội, lập tức tốc độ của ba con Thực thảo quái chậm lại. Vân Nghĩa lùi về phía sau vài bước, từng đạo lạc lối thuật rơi xuống, thực lực của bọn họ rất mạnh, phỏng chừng không cần tới nửa phút, Vân Nghĩa có thể giết chết ba con Thực thảo quái này.

Làm người khác nghi hoặc chính là Vân Thiên ngoại trừ xuất ra một kỹ năng Nê Chiếu thuật, thì từ đầu tới cuối đều không có ra tay.

“ Dù là không giết được bọn họ nhưng chạy thoát hẳn là không có vấn đề gì.” Tiêu Ngự trong lòng suy nghĩ, cho dù hai pháp sư nọ đang cố ý dẫn dụ mình mắc bẫy, nhưng mình cũng không có chút sợ sệt gì.

- Chạy tới bên trái ba bước, rồi quay trở lại, đồ đàn, lại chậm một bước rồi! – Vân Thiên nghiêm khắc nhắc nhở Vân Nghĩa, nhìn thấy Vân Nghĩa bị công kích tới rồi, trước mặt hắn đột nhiên nổi lên một bức tường bằng đất, chặn lại Thực thảo quái ở bên ngoài.

“ Người này không ngờ lại là thổ hệ ma pháp sư.” Tiêu Ngự có chút cảm thấy kinh ngạc, hỏa hệ, băng hệ, lôi hệ ba hệ ma pháp sư này là ba loại pháp sư bình thường nhất, mà thổ, thủy, mộc chúc phúc bốn hệ ma pháp sư này được công nhận là một trong những nghề nghiệp yếu ớt nhất, có rất ít người chơi chọn nghề nghiệp như vậy.

Nếu như pháp sư kia thật sự đúng là một pháp sư thổ hệ có kỹ thuật cao siêu, cũng không thể khinh thường được, thổ hệ có ma pháp khống chế so với các hệ khác mạnh hơn một chút, sở dĩ có rất ít người chọn nó

bởi vì năng lực công kích của nghề nghiệp này kém muốn chết, cơ hồ là một nghề nghiệp không chế phụ trợ thuần túy nhất.

Tiêu Ngự nhớ lại vừa rồi Vân Thiên và Vân Nghĩa nói chuyện phiếm, trong hai người bọn họ hình như Vân Thiên lợi hại hơn một chút, thổ hệ pháp sư có thật sự cường đại như vậy không?

Trầm mặc trong chốc lát, Tiêu Ngự chuẩn bị động thủ, vừa lúc ba con Thực thảo quái hấp dẫn chú ý của Vân Thiên và Vân Nghĩa, nếu không động thì thời cơ sẽ lỡ mất.

Tiềm hành!

Tiêu Ngự lợi dụng kỹ năng tiềm hành chậm rãi hướng tới gần Vân Thiên, gần trong gang tấc, song Vân Thiên vẫn trấn tĩnh như trước, thông dong chỉ đạo Vân Nghĩa chiến đấu như thế nào.

“Người này quả thật nhẫn nại, đến bây giờ còn không ra tay, đã lâu rồi không chơi đùa cùng đạo tặc.” Vân Thiên mỉm cười.

Nhìn thấy vẻ mặt lúc này của Vân Thiên, Vân Nghĩa biết Vân Thiên đang hưng phấn, chỉ có một đối thủ có kỹ thuật cao siêu, Vân Thiên mới có thể cảm thấy hưng phấn.

Thâu Tập!

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự hướng thẳng tới ót của Vân Thiên, nhanh như kinh hồng, lực lượng toàn thân của Tiêu Ngự tập trung hết vào tay phải, mong chờ trước khi Vân Thiên phản ứng thì kịp thời không chế được hắn.

Vân Thiên đứng tại chỗ không nhúc nhích, pháp tượng trên tay phải chỉ động đậy một chút.

Chủ thủ trên tay Tiêu Ngự chỉ còn cách cái ót của Vân Thiên một chút thì đột nhiên trên mặt đất hiện lên một cây Địa Thứ, tốc độ cực nhanh, đâm tới cánh tay của Tiêu Ngự.

Một cảm giác nguy hiểm từ dưới đất truyền tới, Tiêu Ngự rút tay trở về, vừa mới rút ra được một khắc này, một cây Địa Thứ đâm lên che chắn giữa Tiêu Ngự với Vân Thiên.

- Kỹ năng của đạo tặc có mục đích rất rõ ràng, cũng dễ dàng công phá nhất, chỉ cần biết phương hướng họ công kích, có thể dự đoán trước được động tác phía sau của họ, sau đó là tan rã công kích đó! – Thanh âm của Vân Thiên từ từ truyền tới, hần thong thả xoay người nhìn về phía Tiêu Ngự.

- Ủ! – Vân Nghĩa ở bên cạnh lên tiếng, hần vừa mới dùng Lạc Lôi thuật giết chết con Thực Thảo quái cuối cùng, đứng ở bên cạnh nghe Vân Thiên giảng thuật.

Tiêu Ngự trong lòng chấn động, một kích Địa Thứ mới vừa rồi mặc dù đơn giản, nhưng nội dung kỹ thuật lại cực kỳ cao, đầu tiên là cảm ứng được công kích, cùng dự đoán phương hướng công kích, tính toán tốc độ công kích, cuối cùng kịp thời thi triển Địa Thứ là tan rã công kích của Tiêu Ngự.

“Người này rất mạnh.” Trong đầu Tiêu Ngự vừa hiện lên ý nghĩ này, không chỉ là mạnh mà là quá mạnh.

Địa Thứ: trụ cột kỹ năng Thổ hệ ma pháp sư, trụ cột sát thương 5, tốc độ thi triển cực nhanh, thời gian đóng băng kỹ năng cực ngắn, tổn hao nội lực 3, có thể kìm hãm động tác của địch nhân nhất định.

Một kỹ năng tiêu hao nội lực thấp, thương tổn do công kích có thể không cần tính tới, trong tay Vân Thiên lại có thể từ mực nát hóa thành thần kỳ, biến thành vũ khí trí mạng, không thể không làm cho Tiêu Ngự thần phục, Tiêu Ngự vừa mới lui lại sau. Lời nói không mang theo bất kỳ tia cảm tình nào của Vân Thiên làm cho Tiêu Ngự phần nộ, người này không ngờ đưa mình ra làm tư liệu sống chỉ đạo cho Vân Nghĩa, mà Vân Nghĩa thì đứng một bên nghiêm túc nghe, không hề có bộ dạng muốn động thủ chút nào.

Tiêu Ngự từ trước tới giờ chưa từng bị miệt thị như vậy, thanh âm của Vân Thiên tựa như thần cao cao tại thượng, phảng phất trong tay hần nắm giữ sinh mạng người khác vậy.

“Coi thường sự tồn tại của ta sao?” Đôi mắt Tiêu Ngự càng thêm lạnh lùng, hần không phải người dễ dàng chịu thua, mặc dù biết rõ Vân Thiên rất mạnh, nhưng Tiêu Ngự quyết định chơi đùa với hần tới cùng.

Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc, vọt tới Vân Thiên.

Vân Thiên thông dong lui về sau, vừa vung tay, một bức tường đất xuất hiện trước mặt Tiêu Ngự, cùng với Địa Thứ thì Thổ Tường thuật cũng là trụ cột kỹ năng căn bản của thổ hệ pháp sư, ma pháp chướng ngại, không có bất kỳ thương tổn công kích nào cả.

Tiêu Ngự vượt qua tường đất, một thanh Địa Thứ từ mặt đất đâm lên, mặc dù Tiêu Ngự dùng tốc độ nhanh nhất né tránh nhưng vẫn bị đâm trúng một ít, 13 điểm thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu hắn.

“ Công kích rất yếu.” Tiêu Ngự nhìn thấy giá trị thương tổn, sững sốt một chút.

Vân Nghĩ đứng bên cạnh lại cười, bất kỳ kẻ nào lúc bị Địa Thứ công kích, đều sẽ sinh ra cùng một ý nghĩ, quả thật, thương tổn do công kích của Địa Thứ cực kỳ yếu, nhưng là Vân Nghĩ cho rằng, đây là ma pháp cường đại nhất trong tất cả các ma pháp, cường đại tới mức đủ là các người chơi phải run rẩy.

Tiêu Ngự vừa định tiến tới, lại một bức tường đất xuất hiện trước mặt, ma pháp chướng ngại ghê tởm, Tiêu Ngự vừa vượt qua tường đất lại một thanh Địa Thứ từ dưới đất chui lên công kích lên người Tiêu Ngự, làm trên đầu hắn lại bốc lên hơn 10 điểm thương tổn.

“ Địa Thứ kỹ năng thời gian đóng băng chỉ có hơn 6s ?” Tiêu Ngự lúc này mới cảm thấy sự đáng sợ của kỹ năng này, dùng Thổ Tường thuật phối hợp với Địa Thứ, hơn nữa năng lực phản ứng cùng phán đoán chuẩn xác của Vân Thiên, chính là một tổ hợp hoàn mỹ tồn tại, hơn nữa Địa Thứ cùng Thổ Tường thuật đề mà ma pháp thuộc về phạm trù ma pháp rác rưởi nhất, nội lực tiêu hao cực nhỏ, lúc đối chiến cơ hồ có thể quên đi tiêu hao nội lực, có thể bảo trì công kích liên tiếp.

Từ lúc bắt đầu tới giờ, Tiêu Ngự vẫn chưa tới gần Vân Thiên được, Vân Thiên mỗi lần đều thông dong đi về sau vài bước, hết thấy đều trong không chế của hắn, giống như mèo vờn chuột vậy.

“ Quả thật rất mạnh, bất quá ta còn muốn thử một chút xem sao.” Vân Thiên không thể nghi ngờ lại đối thủ cường đại nhất mà Tiêu Ngự gặp được từ trước tới nay, hắn không có chút uể oải, trái lại hai mắt lại bộc phát ra chiến ý mãnh liệt.

120. Chương 120: Phản Kích

Tiêu Ngự không cam tâm bị hí lộng như vậy, Thổ Tường phối hợp với Địa Thứ, quả thật rất mạnh, nhất là khi chúng được thi triển bởi Vân Thiên, hai cái kỹ năng này so với cao cấp ma pháp còn đáng sợ hơn.

Tiêu Ngự nhanh chóng nghĩ ra đối sách.

Theo lý thuyết. nếu thi triển Thổ Tường, tầm mắt Vân Thiên cũng hoàn toàn bị ngăn cách, hắn chắc chắn là không thấy mình mới đúng, nhưng lần nào hắn cũng có thể đoán ra được Tiêu Ngự sẽ xuất hiện ở vị trí nào, sau đó thật nhanh phản ứng, không sai một ly.

Ở phương diện không chế, quả thật Vân Thiên là một thiên tài.

Sau khi trúng một kích Địa Thứ, Tiêu Ngự nhanh chóng đánh về phía Vân Thiên,

muốn tiếp cận Vân Thiên, đột nhiên một bức tường đất từ mặt đất mọc lên, chắn giữa Tiêu Ngự và Vân Thiên.

Tiêu Ngự vượt qua tường đất, vừa mới xuất hiện trước mắt Vân Thiên, một đạo Địa Thứ từ mặt đất đâm lên.

Độn Hình!

Ngay lúc Địa thứ vừa nhô lên, Tiêu Ngự lợi dụng kỹ năng Độn hình tránh một kích Địa thứ của Vân Thiên, tiến nhập trạng thái tiềm hành.

Vân Nghĩ bất khả tư nghị mở to hai mắt, lợi dụng Tật Phong Bộ né tránh Địa Thứ? Độ khó thậm chí có thể so sánh với việc lúc này Vân Thiên dung Địa Thứ cản trở Tiêu Ngự tiềm hành đánh lén, chúng đều là kỹ xảo. Bởi vì Địa Thứ giống như Lạc Lôi thuật, đều là thuận phát, nếu khi Vân Thiên phóng xuất Địa Thứ Tiêu Ngự mới dùng Độn Hình thì chắc chắn sẽ dính đòn, hơn nữa Độn Hình chỉ có 1 giây vô địch, nhanh 1 giây hay chậm 1 giây cũng không được, phải chính xác 1 giây, khó khăn thế nào có thể nghĩ được! Vừa rồi

Tiêu Ngự cũng dự đoán thời gian Vân Thiên thi triển Địa Thứ, trong khoảnh khắc dùng Độn Hình chống lại Địa Thứ, cần bao nhiêu trực giác đây?

Vân Nghĩa vốn nghĩ chỉ có Vân Thiên mới có thể làm được kỹ xảo khổng chế chính xác như vậy, nhưng hiện tại đã có thêm một người làm được, chính là tên đạo tặc đối diện.

“Lại thêm một tên gia hỏa biến thái.” Vân Nghĩa không khỏi than thở, bất quá những lời này hắn cũng không dám để cho Vân Thiên nghe thấy.

Chung quanh chẳng có ai, Tiêu Ngự dùng tiềm hành biến mất khỏi tầm nhìn của Vân Thiên, không khí chung quanh tràn ngập cảm giác làm người ta hít thở không thông.

Vân Thiên vẫn bình tĩnh như cũ, nhưng vẻ mặt thêm phần tán thưởng, hắn tuy cấp thấp mà gia nhập chiến trường, nhưng cũng giết ít nhất sáu bảy mươi người, đến giờ không có gặp qua người có thể làm hắn xuất ra toàn lực, có thể phản kháng công kích của hắn cũng chỉ có ba bốn người mà thôi. Mà ba bốn người này đều là thú nhân chiến sĩ và vong linh vụ sư, về phần đạo tặc, Tiêu Ngự là người đầu tiên. Vừa rồi hắn chống lại được địa thứ, đã chứng minh thực lực của Tiêu Ngự.

Khi có một tên đạo tặc đang tiềm hành bên cạnh, pháp hệ chức nghiệp sẽ cảm thấy rất áp lực, bởi vì họ không biết được, khi nào tên đạo tặc đó sẽ động thủ.

Vân Thiên biểu tình nghiêm túc, hết sức chăm chú quan sát tình huống xung quanh.

Một kích này của Tiêu Ngự, tất nhiên sẽ cực kỳ sắc bén.

Phía trước một cơn gió nhẹ thoảng qua, bãi cỏ xanh giật mình đung đưa.

“Đến đây.” Vân Thiên ánh mắt bỗng nhiên co rút lại, lui về sau mấy bước, pháp trượng trên tay phải sắp giờ lên, một đạo hàn quang đánh thẳng đến mặt hắn.

Thấy động tác của Tiêu Ngự hình như là Tạc Kích, hắn muốn dùng Tạc Kích đánh ngất mình? Vân Thiên vung tay lên, một cây Địa Thứ đâm lên khoảng trống trước mặt, Địa Thứ có ảnh hưởng đến kỹ năng động tác hiệu quả, có thể trực tiếp ngăn trở Tạc Kích của Tiêu Ngự.

Chủ thủ đột nhiên chuyển hướng, Tiêu Ngự xoay tròn thân thể, tránh được Vân Thiên công kích, đâm ra một chiêu Phản Thủ Bối Thứ.

Vừa rồi Tiêu Ngự đánh ra Tạc Kích chỉ là mồi nhử, lừa gạt Vân Thiên, Phản Thủ Bối Thứ mới là công kích chân chính!

Hộ thể thạch phụ!

“Là biến chiêu!” Phát giác động tác khác thường của Tiêu Ngự, Vân Thiên nhanh chóng phản ứng, vung tay lên, da dẻ toàn thân biến thành màu xám trắng thạch chất(chất liệu của đá).

Phốc, chủ thủ lên tiếng trả lời, đâm vào lưng Vân Thiên, nhưng giống chém vào một tảng đá, khó tiến thêm nữa, lấy ra một ít thạch tiết màu xám(bụi đá màu xám), một cái hơn - ba mươi điểm giá trị thương tổn bay lên trên người Vân Thiên.

“Thương tổn thấp quá.” Tiêu Ngự buồn bực, Phản Thủ Bối Thứ là công kích kỹ năng có sát thương cao nhất, không nghĩ tới đối với Vân Thiên chỉ tạo thành ba mươi điểm sát thương, nếu bình thường bố y, một kích này đủ để tạo thành gần hai trăm thương tổn, Vân Thiên dùng Hộ Thể Thạch Phụ thật là rất đúng lúc.

Sau khi đã trúng một kích, Vân Thiên nhanh chóng tránh ra, Tiêu Ngự lại đánh tiếp, muốn phát động công kích Vân Thiên lần thứ hai.

Thổ tường thuật!

Vân Thiên lại dùng Thổ tường thuật, chỉ cách tường đất một tấc, Tiêu Ngự thu thế không kịp, đầu đánh vào tường đất một cái, bị đánh lui trở về.(sưng 1 cục?)

Chiến đấu phát triển đến đây, Vân Nghĩa có chút choáng váng, từ trước đến giờ, hắn là lần đầu tiên nhìn đến có người đem đại ca bức đến chật vật như thế, hơn nữa đối phương là một tên đạo tặc, tuy rằng trong

lòng nhận định Vân Thiên không có khả năng thất bại, nhưng hẳn quả thật có chút bội phục kỹ thuật của Tiêu Ngự.

Nhìn tường đất trước mặt, Tiêu Ngự do dự, hẳn hiện tại có hai loại lựa chọn, thứ nhất, vượt qua tường đất, cùng Vân Thiên tạo thành thế một mất một còn, lấy Vân Thiên mưu trí, hẳn sẽ không để chuyện như vậy xảy ra lần thứ hai, đến cuối cùng tiêu ngự có thể sẽ bị hấn dùng Địa Thứ đánh chết. Thứ hai, bây giờ bỏ qua là tốt nhất, phía trước có một cái tường đất, Tiêu Ngự có thời gian thoát đi, hơn nữa song phương cũng chưa ai chiếm được tiện nghi, trong lòng mình cũng không có ác khí.

“Vân Thiên, Vân Nghĩa, ta nhớ kỹ hai cái tên này.” Hai người kia là hai cái ngoạn gia cực mạnh mà Tiêu Ngự đến nay mới gặp, Tiêu Ngự bây giờ không thể chống lại bọn họ, “Hảo hán không ăn thua cái trước mắt”, chờ thời gian sau, kỹ thuật có tiến bộ, tìm họ lần nữa cũng không muộn.

- Không phụng bồi, sau này còn gặp lại! - Tiêu ngự thi triển Tật Phong bộ, bay vút ra bên ngoài.

Tường đất sụp xuống, Vân Thiên cùng Vân Nghĩa không thấy được bóng dáng Tiêu Ngự, bên tai chỉ để lại tiếng cáo từ của hắn.

Không thể nghi ngờ, Tiêu Ngự lựa chọn rời đi là sáng suốt, Vân Thiên cùng Vân Nghĩa cũng không làm gì được hắn.

- Đạo tặc này kỹ thuật lẫn mưu trí đều không tồi! - Vân Thiên nói, Tiêu Ngự so với mấy tên đạo tặc trước kia hẳn gặp mạnh hơn rất nhiều, nhất là vừa rồi dùng Tặc Kích lừa Vân Thiên dùng Địa Thứ, sau đó lại dùng Phản Thủ Bối Thứ, tạo cho Vân Thiên một ấn tượng sâu sắc, lúc ấy hẳn quả thật hắn bị Tiêu Ngự lừa, Tiêu Ngự từ trong chiến đấu có thể nghĩ ra phương pháp tuyệt diệu như vậy, cho nên Vân Thiên mới đánh giá Tiêu Ngự không tồi.

- Nếu sau này gặp lại, chắc chắn hẳn không phải đối thủ của đại ca! - Vân Nghĩa nói, theo tình thế vừa rồi phán đoán, Tiêu Ngự rất khó có cơ hội phản kích, là một đạo tặc, Tiêu Ngự như vậy đã là rất khá rồi, nếu đổi lại là đạo tặc khác, chỉ sợ ngay cả chèo áo Vân Thiên chưa sờ được thì đã bị hắn xử lý.

Vân Thiên lắc đầu không nói, dù sao đây là trò chơi, không có công bằng tuyệt đối, trừ kỹ thuật ra, cũng phải xem đến chức nghiệp, thổ hệ pháp sư là một trong vài pháp hệ chức nghiệp có khống chế năng lực cực mạnh, đối với cận chiến chức nghiệp có khả năng khống chế rất cao, đạo tặc tiềm hành tuy mạnh, nhưng một khi tiềm hành bị phá, thậm chí ngay cả bình thường cận chiến chức nghiệp thì đạo tặc cũng không bằng, chiến đấu thắng thua kỳ thật không nói lên được cái gì.

121. Chương 121: Truy Đuổi.

Cùng cao thủ so chiêu có thể gia tăng thực lực cùng kinh nghiệm. nhưng nói về việc kiếm lợi thì thật vài tên cao cấp là tốt nhất, bọn họ trang bị đều là loại tốt. nơi luyện tập này là địa phương hai đại thế lực tranh đấu, không phải lo thiếu dẽ béo.

Tiêu ngự trốn trong rừng, tìm kiếm con mồi thích hợp. Dùng Tiềm Hành lại gần sau đó Thâu Tập, nếu đã đến đây tham gia chiến trường thì đều có kỹ năng không tồi, nhưng mà loại cao thủ như Vân Thiên cũng không có nhiều. Tiêu Ngự liên tiếp giết chết năm tên thuộc Thiên Sứ liên minh đều rất là dễ dàng.

Trong nháy mắt thu được năm kiện trang bị, trong đó lại còn có một kiện lam trang, cộng lại có thể bán được hơn trăm kim tệ, Tiêu Ngự không khỏi cảm khái, tiền lời thu từ trên người những người tham gia chiến trường quả thật là nhiều đến biến thái, nếu mà lần nào có chiến tranh cũng có thể thu được nhiều tiền như vậy thì sớm muộn gì cũng có ngày thành lập một công ty nho nhỏ để cai quản.

Đã có nguồn thu tốt như vậy, Tiêu Ngự chuẩn bị mang tất cả đem bán ra, chỉ cần không ảnh hưởng đến sự phát triển của mình là tốt rồi, ban đầu kim tệ rất là quý, 28 đồng một kim tệ chính là cái giá trên trời, nhưng mà trò nào cũng có quy luật của nó, chính là sự giảm giá của kim tệ sau khi game được đưa vào sử dụng một thời gian, sau này mấy chục kim tệ có khi đổi lại lại không đáng bao nhiêu tiền nên hẳn định nhân cơ hội này kiếm một khoản trước đã.

Sau khi giải quyết một tên thuộc Thiên Sứ liên minh, Tiêu Ngự tiến vào rừng cây, tiếp tục tìm kiếm con mồi, sau lưng hắn chính là một thi thể thuộc người Thiên Sứ liên minh nằm trên mặt đất, bị ánh nắng mặt trời chiếu vào.

Sau khi cùng vài người Tà Ác liên minh liếc nhìn nhau một cái, khi hắn rời ra xa xa thì tiếng nói của bọn họ vẫn rơi vào bên trong tai hắn không sót một từ.

- Mọi người cẩn thận một chút, tên Thiên Sứ liên minh kia quá mạnh mẽ, một thân một mình không ai có thể ngăn cản được, đã liên tục giết chết ba người của chúng ta, nhất định phải cẩn thận theo đúng kế hoạch, giết được hắn rồi thì cùng chia chiến lợi phẩm.

- Yên tâm đi, nguyên bộ tử trang thì sao chứ, song quyền nan địch tứ thủ (hai tay khó chống lại bốn tay) hơn nữa, có lẽ hắn là kẻ dùng nhân dân tệ để sắm sửa nên kĩ thuật chắc cũng không quá cao, chúng ta nhiều người như vậy còn không sợ dọa chết hắn sao.

- Mọi người đuổi theo nhanh lên, hắn đã phát hiện ra Tiểu Ngũ, định hướng về bên này chạy trốn, chú ý ngăn chặn hắn.

- Có Tiểu Ngũ theo sau thì hắn dừng hòng mà chạy thoát, vẫn chưa mất dấu hắn đâu.

Tiêu Ngự thoáng nhìn qua bóng lưng của những người Tà Ác liên minh vừa rồi, bọn họ tổng cộng có sáu người, hình như định vây bắt một tên khó chơi thuộc Thiên Sứ liên minh đang trang bị trên người nguyên một bộ tử trang.

“Nguyên bộ tử trang” Tiêu Ngự phát hiện chính mình với chuyện này cũng có chút hứng thú, tử trang giá trị hơn hẳn đồ lam trang, Tiêu Ngự hiện tại với tiền tài là vô cùng miễn cảm, cơ hội tốt như vậy đừng hòng hắn chịu bỏ qua.

- Tên kia hình như hướng về hướng nam bỏ trốn rồi, mọi người đuổi theo nhanh lên.

Sau đó sáu người nhanh chóng chạy về phương nam chạy như bay, nhìn đám người rời xa dần tiêu ngự nghịch ngợm cái chủ thủ trong tay một chút rồi đi theo, không chừng lại thu được điểm tốt.

Tại chiến trường, chuyện chặn đường truy đuổi này vô cùng phổ biến, đôi khi còn dẫn tới chuyện đại hỗn chiến, kéo đến nhiều hơn những tên mạnh mẽ của hai liên minh. Sau khi tụ ngày càng nhiều thì đao kiếm vốn không có mất, Tiêu Ngự bản thân cũng không chắc chắn bản thân mình có bị làm sao không nên bình thường hắn không có hứng thú tham gia chuyện này, đây không phải đơn giản chỉ là so về kĩ thuật mà là quần ẩu. Nhưng mà lần này bốn chữ nguyên bộ tử trang đã che mắt hắn, nếu thật sự có thể tiêu diệt tên Thiên Sứ liên minh kia thì có thể lấy được đồ tử trang kia, dù chỉ là hạ cấp tử trang cũng có thể mang lại không ít tiền. Tiêu Ngự có thể cảm giác được mình hoàn toàn bị thu hút

Lén lút theo sau sáu người bọn họ, cứ việc dùng tiềm hành, Tiêu Ngự cũng có thể đảm bảo độ an toàn không bị sáu người kia phát hiện ra. Sau khi làm đạo tặc, công phu theo dõi ngày càng tăng cao, loại địa hình phức tạp như rừng cây thế này, mở ra trạng thái tiềm hành là không thể bị cả hai phát hiện trong khoảng cách trên dưới 5 mét.

Sáu người kia phân tán ra hướng các phương truy tung, chuẩn bị ra tay.

Tiêu Ngự chọn một người, theo sát phía sau hắn.

Qua một thời gian, sáu người phía trước dừng lại tại một khoảng đất trống bao vây một cuồng chiến sĩ, sau lưng hắn hiện rõ dần ra bóng dáng của một đạo tặc.

Cuồng chiến sĩ cũng không có nghĩ đến chung quanh lại có thể có nhiều người như vậy, hình như là vì đuổi theo mình mà tới. Sau khi nhận ra đạo tặc sau lưng liền giật mình hiểu ra.

“Chạy bây giờ cũng không thoát.” Cuồng chiến sĩ trong lòng thầm咒, vừa rồi bị đạo tặc theo đuôi, hắn vẫn tưởng đối phương chỉ có một người, định dẫn dụ hắn ra rồi tiêu diệt ai ngờ, chính bản thân mình lại bị người ta dẫn dụ lại.

Tình huống trước mắt chính là một đánh bảy.

Tiêu Ngự trầm than. dưới tình huống này, Cuồng chiến sĩ có như thế nào cũng không bao giờ có thể an toàn chạy thoát, loại áp chế này khiến cho bao nhiêu ý nghĩ trong đầu Tiêu Ngự tan thành bọt nước.

“Chắc chắn, trên người tên này trang bị như vậy trách không được có nhiều người theo dõi như vậy.” Tiêu Ngự đánh giá một chút trang bị trên người Cuồng chiến sĩ, tử quang lấp lánh vô cùng bắt mắt, tên này không biết ẩn giấu một chút, rước phiền toái như vậy đúng là đáng đời.

Nghe nói có kẻ chuyên môn đánh giá cấp độ thông qua trang bị trên người, đó chính là hư vinh, nếu không phải thế ai lại bỏ ra nhiều tiền như vậy để mua trang bị cơ chứ? chỉ là nhiệt tình với trò chơi cũng không thể thúc đẩy bọn họ bỏ ra nhiều tiền như vậy, rất nhiều người nguyện bỏ ra nhiều tiền chế tạo trang bị chủ yếu là để tán gái, một thân trang bị khiến cho người khác ngưỡng mộ, đúng là thần binh lợi khí tán gái.

Đã có mùi thịt thì đừng trách kéo đến nhiều ruồi.

Cuồng chiến sĩ trông mắt khê đảo, hình như là đang suy nghĩ đối sách, hẳn là thú bị dồn vào chân tường rồi, nhưng mà cũng không có tự nguyện chết

- Mấy vị huynh đệ, cái giá để tha cho ta một mạng thế nào, muốn bao nhiêu? - Cuồng chiến sĩ hướng tới chung quanh ra giá.

Bảy người liếc nhau, trong mắt lóe lên tia vui mừng, đã có kẻ tự nguyện tội gì lại không chém.

- Ít nhất là giá cả của một kiện tử trang! - Đạo tặc không chút do dự nói, nếu tên này bị giết chết hẳn sẽ bị mất đi một bộ tử trang cũng kinh nghiệm, nếu thế thì lấy giá cả một bộ tử trang để thương lượng

- Nói cụ thể số lượng đi! - Cuồng chiến sĩ khẳng khái nói.

- 200 kim hoặc là sáu nghìn! - Đạo tặc lên tiếng.

Ngoại trừ tên đạo tặc ra, sáu người kia đều nhủ thầm, không ngờ Tiểu Ngũ lại ra tay ngoan độc như vậy.

- 5000 thì thế nào? - Cuồng chiến sĩ trông mắt hơi động, chân phải bước lên một bước nhỏ.

Động tác của tên Cuồng chiến sĩ này rơi vào trong mắt Tiêu Ngự khiến cho hắn mỉm cười, tên Cuồng chiến sĩ này hẳn đã có chuẩn bị, thương lượng chỉ là nhằm kéo dài thời gian mà thôi.

122. Chương 122: Cuồng Chiến Sĩ.

Nghe thế bảy người vui mừng ra mặt, dù là năm nghìn đối với bọn họ cũng là đủ rồi, tất cả chỉ có kỹ thuật trung bình mà thôi, dù là người đông thể mạnh muốn giết chết một người toàn thân có tử trang cũng rất khó, nếu hắn chó cũng dứt giậu nói không chừng lại có hai ba người bồi táng theo, không cần động thủ mà có tiền cầm là tốt nhất rồi.

- Tốt, bọn ta đồng ý cái giá này! - Đạo tặc sáng khoái đáp ứng.

- Giao dịch như thế nào? - Cuồng chiến sĩ thở phào một hơi nói.

- Trả tiền trước, thả người sau.

- Nếu ta trả tiền rồi mà các người vẫn không tha cho ta thì chẳng lẽ ta chịu thiệt! - Cuồng chiến sĩ khinh bỉ nói, hẳn hoài nghi tất cả những người này đều là những kẻ ngu ngốc.

- Chúng ta có thể định ra khế ước, người giao một trăm sáu mươi kim tệ chúng ta thả người! - đạo tặc lên tiếng.

Tại Ân Trạch Tư đại lục, bất cứ khế ước nào giữa hai bên đều có hiệu lực, máy chủ đầu não lấy danh nghĩa cưỡng chế chấp nhận, tác dụng của khế ước giới hạn bên trong trò chơi hoặc là trên sàn giao dịch của ngân hàng bên ngoài.

Trông mắt cuồng chiến sĩ quay một vòng sau đó gật đầu nói:

- Ta đồng ý! - Đôi mắt hắn lại đánh giá chung quanh, suy nghĩ làm sao thoát khỏi vòng vây, nhìn thần sắc có vẻ hòa hoãn của bảy người thì hắn biết thời cơ đã tới.

Khi mà một người trong bọn họ lập kế ước, nên có di chuyển một chút, chính lúc này đã tạo ra khe hở nhỏ. “Đúng là một lúc ngu ngốc, lão tử sao phải mang tiền cho không các ngươi.” Trong lòng cuồng chiến sĩ lẩm bẩm, chọn đúng lúc đột nhiên tăng tốc, xông đến hướng ám vụ phóng tới.

- Hắn muốn chạy.

- Cản hắn lại! - đạo tặc thấy động tác của cuồng chiến sĩ, quát to.

Không nghĩ tới tên này đột nhiên gây sự, trước đó một chút dấu hiệu cũng không có, bảy người có chút rối loạn, nhưng ba người chơi nghề nghiệp cận chiến nhanh chóng phản ứng, tất cả đều lao về cuồng chiến sĩ.

Cuồng đao trảm!

Cuồng chiến sĩ tốc độ như gió, như một cỗ xe tăng hướng tới ám vụ, hai kiếm trong tay nhanh chóng quét qua, tạo ra đạo kiếm quang hoa mỹ, nháy mắt đem ám vụ nghiền nát, nhất thời máu tươi bắn ra, ám vụ liên tục hai lần gặp công kích, mỗi lần lại mất đi 156 điểm thương tổn, bị đánh bay ra ngoài nằm luôn trên mặt đất.

“Như vậy không cần phải chiến đấu nữa.” Cuồng chiến sĩ thầm nghĩ, ám vụ mặc đồ lam trang trong khi hắn là tử trang, khoảng cách hai bên hơn kém nhau rất xa, hơn nữa ám vụ vẫn còn mặc bố y nên bị đánh gần như vậy chắc là hết cơ hội sống.

“Công kích của tên này thật là cao, đánh đơn giản cũng hết hơn trăm máu.” Tiêu Ngự vô cùng kinh ngạc, thuộc tính đồ tử trang của hắn xem ra không tồi, Tiêu Ngự phỏng đoán vì mua đồng quần áo này hắn đã tốn không ít tiền.

Sau khi Cuồng chiến sĩ giết chết ám vụ xong cũng không dám dừng lại cũng không có đi nhặt trang bị mà chạy nhanh ra ngoài.

Nhìn thấy ám vụ rơi trên đất những người còn lại đều vô cùng tức giận, ám vụ là người quan trọng nhất trong đội, nếu hắn chết thì nếu chết không ai có thể hồi sinh cho bọn họ nữa.

Bằng pháp sư dùng một băng cầu hướng về phía Cuồng chiến sĩ, đánh vào người hắn làm trên các khớp xương của Cuồng chiến sĩ đóng một lớp băng sương màu trắng, tốc độ trong chốc lát bị trì hoãn, khoảng cách giữa sáu người và hắn trong chốc lát bị kéo lại gần.

“Làm lão tử lãng phí một lọ hoàn thuốc.” Cuồng chiến sĩ mắng, đem một lọ thuốc dốc ra. băng sương nhanh chóng tan ra thành nước, cuồng chiến sĩ phóng ra một công kích rồi chạy như bay vào rừng cây.

- Mọi người đuổi theo, giết chết hắn!

Đạo tặc nhìn qua thi thể của ám vụ, nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể mang cuồng chiến sĩ rút gân lột da, từ trên người ám vụ mò lấy trang bị, hướng cuồng chiến sĩ đuổi theo.

“Nói không chừng lại có cơ hội.” Tiêu Ngự chứng kiến cảnh này thầm nghĩ, hai bên bắt đầu truy đuổi, nói không chừng có thể chiếm tiện nghi, Tiêu Ngự nhanh chóng đuổi theo

- Tên kia có 600 máu, Đạo Tử, Tiểu Điểu vượt qua trước người khác dùng ma pháp cản bước. - Đạo tặc kêu lên trong khi truy kích.

Từ phía sau một hỏa cầu nhanh chóng bay về phía cuồng chiến sĩ đánh thẳng vào người hắn, trên đầu hắn bay lên hơn 50 điểm thương tổn.

“Phòng ngự đúng là biến thái.” Tiêu Ngự không khỏi thầm nghĩ, Cuồng chiến sĩ vốn da dày, hơn nữa trang bị lại tốt, phòng ngự vô cùng cao, sáu người chơi này muốn giết hắn đúng là một chuyện không đơn giản.

Kỹ thuật của tên cuồng chiến sĩ này cũng không tệ lắm, cũng rất cơ trí, không phải mỗi tên có nhiều tiền đều có kỹ thuật kém, trong rất nhiều cao thủ có tiền những người như vậy cũng không ít

Từng đạo ma pháp công kích lên trên người tên cuồng chiến sĩ, dù mỗi lần thương tổn chỉ có năm sáu chục nhưng mà ba ma pháp sư phía sau nhanh chóng đem máu của tên chiến sĩ này chỉ còn lại hơn trăm mà thôi.

Cuồng chiến sĩ nhanh chóng dùng hoàn thuốc trong nháy mắt hồi phục lại lượng máu đã mất, tăng đến hơn bốn trăm, tổng lại gần sáu trăm, một lọ thuốc hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt không thể làm đầy máu huyết của hắn được.

Cuồng chiến sĩ nhờ cây cối che chắn mấy ma pháp, chạy trốn tới phía tây.

Sáu người phía sau liên tục chặn đường truy đuổi, xem ra là muốn đuổi cùng giết tận tên Cuồng chiến sĩ này.

Nếu là nói về tốc độ, Tiêu Ngự rất nhanh có thể đuổi tới phía trước, nhưng nếu không muốn để sáu người kia phát hiện thì tiêu ngự chỉ bình tĩnh đi sau lưng bọn họ, lấy tình huống hiện tại thì Cuồng chiến sĩ kia có thể chống đỡ được một thời gian khác lâu, sẽ phát sinh chuyện gì không biết, không biết chừng đó mới là cơ hội cho Tiêu Ngự ra tay.

Nhớ tới tình hình cuồng chiến sĩ giết chết ám vụ vừa rồi, nghĩ tới bản thân thì còn lâu hắn mới có khả năng giết chết tên cuồng chiến sĩ này, dù sao đây cũng là nghề nghiệp da dầy khiến đạo tặc đau đầu nhất, với công kích của mình, Tiêu Ngự cùng lắm là khiến cho hắn mất đi hơn hai mươi điểm máu, hơn sáu trăm điểm huyết lượng kia khiến tiêu ngự không khỏi lạnh người, nhìn lại lượng máu của mình chỉ hơn một nửa của hắn mà thôi.

Tất nhiên nếu mà dùng kĩ xảo, liên kích của đạo tặc dù lợi hại, có thể mang lại sát thương cao nhưng mà kẻ địch khác boss, cao thủ thật sự sẽ không để cho đạo tặc dễ dàng thi triển liên kích.

Trong Pk, bất kì một nhân tố gì cũng sẽ quyết định đến việc thắng hay thua. Tiêu Ngự với thực lực đối phương chỉ có thể tiến hành phán đoán mà thôi, còn thắng bại thì phải đánh mới biết được.

Hai người có nghề là cận chiến vòng ra trước chặn đường cuồng chiến sĩ muốn cùng mấy người phía sau hợp kích, nhìn thấy tình hình không tốt này, Cuồng chiến sĩ công kích một cái, chạy thoát khỏi vòng vây của mấy người chơi kia, xuất ra một lọ được hoàn nhanh nhẹn gia tăng tốc độ mà sử dụng.

Tốc độ tăng lên một ít, hắn nhanh chóng mở rộng khoảng cách cũng đối phương, hơn mười dặm thì hắn lại bị trúng bằng thuật của đối phương khiến cho tốc độ của hắn lại bị suy giảm mạnh.

“Đáng chết, bằng pháp thuật.” Nếu mà có cơ hội, hắn thật sự muốn mang tên Bằng pháp sư kia giết chết đến tro bụi cũng không còn, nếu mà không bị dính cái pháp thuật này thì nói không chừng hắn đã có cơ hội chạy thoát.

123. Chương 123: Nham Thổ Nhẫn.

Cuồng chiến sĩ chỉ còn lại chút máu mà thôi, đại khái hơn trăm điểm. thấy sáu người phía sau vẫn còn theo không ngừng, hắn thấy mất hết hy vọng. Hắn vẫn cứ tiếp tục chạy nhưng mà hoàn toàn mất đi cơ hội sống, hơn nữa gây bất hòa cùng sáu người như vậy thì còn lâu mới có hy vọng hóa giải.

“Vận khí thật tồi.” Cuồng chiến sĩ càng nghĩ lại càng bức bối, thân trang bị này chính là hắn bỏ mấy vạn nhân dân tệ để mua, mất chỗ nào cũng khiến cho hắn vô cùng đau lòng. Dù hắn có tiền nhưng mà cũng không đến nỗi dễ dàng vất đi mấy ngàn như vậy.

Đang lúc hắn chìm trong tuyệt vọng thì hắn phát hiện ba người thuộc liên minh thiên sứ trước mặt. Hắn mơ hồ nhận ra cơ hội sống của mình, chạy nhanh như bay tới.

Ba người thuộc thiên sứ liên minh này vừa hợp lực giết chết một con Thực Thảo quái thì đột nhiên thấy có người chạy tới. Tập trung nhìn lại hóa ra là người thuộc liên minh thiên sứ, bọn họ vừa mới thử pháo một hơi nhưng mà sau khi nhìn ra sáu người thuộc tà ác liên minh đang đuổi theo phía sau thì tất cả đều choáng váng.

- Các huynh đệ, mau giúp ta ngăn chặn bọn họ.” Cuồng chiến sĩ hướng tới ba người kêu lớn.

Ba người vô cùng sửng sốt. Bọn họ căn bản không hề quen biết tên này.

Cuồng chiến sĩ quyết định hướng công kích sang ba người mới gặp này, sáu người tà ác liên minh phía sau không ngừng trừng mắt nhìn cả ba người.

“ Không, chúng ta lại bị đem làm bia đỡ đạn rồi.”

Lúc này bọn họ hận không thể đem tên cuồng chiến sĩ kia giết chết trăm lần, nhưng mà vừa quay đầu đã thấy tên kia chạy xa hơn một đoạn rồi.

Sáu người thuộc tà ác liên minh đang hướng tới nơi này bay đến, ba người thiên sứ liên minh run run ném ra băng cầu.

Ba người này cũng không biết là mình vừa làm một việc vô cùng ngu ngốc, băng cầu này vừa xuất hiện khiến cho sáu người kia tưởng là bọn hắn là kẻ giúp đỡ cho tên cuồng chiến sĩ kia, lại thêm lời hô vừa rồi của hắn khiến cho tất cả lại càng thêm tin tưởng, đánh như điên cuồng về phía ba người.

Ba cận chiến sĩ phân biệt đánh tới cả ba người thuộc thiên sứ liên minh. nhất thời kiếm khí bay loạn, ma pháp nổ tung bùng, ba tên thiên sứ liên minh này hoàn toàn chưa có chuẩn bị, số lượng lại kém hơn đối phương, lại còn vừa mới chiến đấu chưa kịp khôi phục, mới qua có bấy, tám giây liền trực tiếp bị đánh chết

Sau khi tiêu ngự mò xong trang bị nhìn lại về phía rừng cây thì bóng dáng tên cuồng chiến sĩ kia hoàn toàn biến mất.

- Mau đuổi theo!

- hắn chạy còn chưa xa.

Sau người hướng về phía cuồng chiến sĩ bỏ chạy đuổi theo

Cuồng chiến sĩ chuyển thân, nấp tại một đám cây tùng thấp, một lát sau, sáu người bay qua cũng không có phát hiện ra, dần biến mất

- Bọn họ vẫn không làm gì được ta. thật muốn cảm tạ ba người huynh đệ vô cùng. - Nhớ tới ba kẻ bị hắn chọn làm bia đỡ đạn, cuồng chiến sĩ không nhịn được muốn cười lớn ba tiếng, nhưng vì giữ bí mật nên đành cố gắng áp chế trong lòng.

Cuồng chiến sĩ ngồi xuống mặt đất, bắt đầu ăn bánh mì hồi phục máu.

Phía tàng cây truyền tới tiếng động khiến cho hắn cảnh giác. liếc mắt phụ cận thì lại không có chút động tĩnh của bất cứ ai nào, cuồng chiến sĩ tự cười cười giấu mình quá nghĩ ngợi. tưởng lầm sáu người kia đều là cây cỏ.

Sau khi cuồng chiến sĩ quay đầu lại thì sau lưng hắn liền hiện lên một cái chuôi chủy thủ phản xạ dưới ánh sáng mặt trời, lấp lánh hàn quang.

Mắt tiêu ngự nhìn chằm chằm vào thân hình cuồng chiến sĩ dưới cây tùng, tấm lưng hùng vĩ hoàn toàn hiện ra rõ nét trong mắt tiêu ngự

Từ lúc bắt đầu, tiêu ngự vẫn luôn theo sát tên chiến sĩ này chuẩn bị đợi hắn hết màu thì cướp trang bị bỏ chạy nhưng không ngờ hắn lại dùng ba người kia thoát khỏi sự truy đuổi, khiến cho tiêu ngự chiếm tiện nghi.

Rất chậm rãi lại gần cuồng chiến sĩ, tay phải cầm chủy thủ đâm mạnh vào gáy của hắn.

“Có đạo tặc.” Tâm lý cuồng chiến sĩ bỗng dưng kinh hoàng, trong đầu hiện lên ý nghĩ này nhưng chờ khi hắn có phản ứng thì đã quá muộn. chủy thủ sắc bén nhẹ nhàng cắt da thịt xuyên vào gáy hắn

Đánh lén thành công!

Trong lúc đuổi bắt, tinh thần của cuồng chiến sĩ bị hao tổn lớn, vất vả mới chạy thoát khỏi sáu người, tâm lý mới buông lỏng lại bị tiêu ngự chen vào.

Ánh mắt cuồng chiến sĩ dần mơ hồ, nhập vào trạng thái choáng váng.

Sau khi liếc mắt nhìn qua lượng máu của cuồng chiến sĩ, còn hơn một trăm hai mươi máu, hắn đã gần chết không cần tiêu ngự phải tốn sức lắm.

Một nhát Bối Thứ, một Dịch Cốt, hai cái sáu mươi điểm thương tổn của Cuồng chiến sĩ bay ra từ bên trên đầu hắn, thân thể cuồng chiến sĩ ngã trên mặt đất, thậm chí không kịp xoay người, cuối cùng cũng không biết là ai đã đánh lén, không thể giải thích mà ngã trên mặt đất.

Tiêu Ngự lấy đi trang bị rơi ra trên đất, nhìn lại kiện tử trang một chút.

Nham thổ chi giới: Phẩm cấp: tử trang. Lực lượng: +15, Thể lực: +10, Phòng ngự: +7

Khi bị công kích có xác suất 5% phóng ra một nham thổ thuần cấp 1.

Xem như là một trang bị tử trang không tồi, lúc bị tấn công xác suất quá nhỏ, hơn nữa một nham thổ thuần cũng không là gì cả, trừ khi là thuần cấp cao thì khó nói thì giá trị nhần này có lẽ cũng sẽ cao hơn một chút, nhưng mà lấy thuộc tính đơn bạc trước mắt mà nói thì có thể bán hơn trăm kim tệ, Tiêu Ngự cũng không định bán thành kim tệ, vật như vậy mang bán trên sàn giao dịch trên mạng hẳn có thể thương lượng được không ít tiền.

Nhìn thoáng qua thi thể trên đất, tiêu ngự mang theo vật bình yên rời đi.

Sáu người không tìm ra cuồng chiến sĩ chỉ có thể thất vọng đi về.

- Tiểu Ngũ, nhìn bên kia kia! - Bằng pháp sư chỉ về một góc rừng cây, thật bất ngờ ở đó chính là thi thể của cuồng chiến sĩ.

- Trời ơi, trang bị bị lấy đi rồi! - Bằng pháp sư nhìn thi thể lầm bầm nói.

- Khẳng định là có tên nào đấy theo sau chúng ta chiếm tiện nghi, trời cao, ta nguyện rửa nếu ngày nào gặp được hắn nhất định phải rút ruột hắn, quần hai vòng quanh cổ hắn.

Nghe được lời nguyện rửa vô cùng ác độc của vòng linh chiến sĩ, mấy người bên cạnh không khỏi ớn lạnh, lập tức trong lòng cũng nguyện rửa tên đã giết cuồng chiến sĩ lại càng ác độc hơn.

- Tên kia nhất định chết không được tử tế! - Hỏa pháp sư hung dữ nói.

Đang ở trên đường tìm người của tà ác liên minh tiêu ngự bỗng nhiên hắt hơi một cái, tay phải khẽ vuốt mũi một cái, lầm bầm, chẳng lẽ có mỹ nữ nào nhắc tới mình?

124. Chương 124: Tính Toán Của Đạo Tặc.

Tại vùng phụ cận, bởi vì pk mang lại tiền lời cao nên Tiêu Ngự dần mất đi hứng thú đánh quái, lại nói, pk so với đánh quái thích hơn nhiều, đánh quái rất mệt, sống không nói làm gì, giỏi thì được một hai ngàn tệ còn có vài điểm kinh nghiệm nhưng mà pk chẳng những khen thưởng phong phú còn mang lại rất nhiều giá trị kinh nghiệm, nhưng mà pk nguy hiểm cũng rất lớn, mấy chục loại nghề nghiệp, vô số kĩ năng, còn có nghề nghiệp tương khắc nữa chứ không cẩn thận lúc nào đó lại bị lật thuyền trong cồng rãnh cũng nên, bị rơi trạng bị. May mà tiêu ngự còn có thêm một kĩ năng bảo vệ tính mạng, chỉ cần không cần gặp phải loại biến thái như Vân Thiên, lúc nguy hiểm nhất định có thể chạy thoát, nên Tiêu Ngự tại chiến trường chưa bao giờ bị giết chết.

Vừa giết chết một tên xui xẻo thuộc thiên sứ liên minh, Tiêu Ngự nghe thấy thanh âm nhắc nhở của hệ thống.

Hệ thống: Bạn đã trở thành tân binh cấp 2.

“ Tân binh cấp 2.” Tiêu Ngự nhìn qua trạng thái của bản thân mỉm cười, đẳng cấp quân huân (quân hàm) lúc đầu còn tương đối dễ tăng, Tiêu Ngự vẫn còn nhớ để tăng lên tam cấp cần phải hơn trăm điểm, đến khi đạt đến giai đoạn đó có thể tới Dong Bình (lính đánh thuê) công hội Địch Nhã thành mua một bộ trang bị tân binh, tân binh trang bị lực trang nếu so với trang bị hiện tại là lam trang trên người Tiêu Ngự hiện tại dù có hơi kém một chút nhưng mà so với trang bị bình thường trên chiến trường có khác biệt mấy, đây tuyệt đối là trang bị rất thích hợp cùng trong PK, so với lam trang hiện tại tốt hơn nhiều lắm, làm trang bị để PK không có cái gì có thể tốt hơn nữa.

Tiêu Ngự nghĩ có nên nhanh chóng đem cấp bậc tăng lên cấp 3, dùng tiền mua trang bị tân binh như vậy nếu hỗn chiến có thể có cơ hội hơn một chút, trong lúc suy tư hần lại phát hiện một tên thuộc liên minh thiên sứ đang đi tới sườn núi phía nam. Tiêu Ngự nhanh chóng đi theo.

Hệ thống: Bạn đã tiến nhập vào bên trong Cáp Mông Đại Nhĩ (Kazakhstan Mondale).

Cáp mông Đại Nhĩ là vương quốc tinh linh thuộc về thiên sứ liên minh, không nghĩ tới chính bản thân mình lại tiến vào quốc gia khác, tiến vào bên trong này không nghĩ ngờ là nguy hiểm hơn rất nhiều, trong lãnh thổ kẻ địch kỹ năng rất cao, còn có npc của vương quốc hoạt động, nếu mà gặp phải npc của Cáp Mông Đại Nhĩ, Tiêu Ngự cũng đừng hòng còn sống mà trở về, lại còn có nhiều kỹ năng mạnh hơn bình thường nhiều, dù là Tiêu Ngự cũng khó lòng mà chạy trốn.

“Giết chết tên kia rồi nhanh chóng rời khỏi.” Tiêu Ngự nghĩ thế rồi hướng tên thiên sứ liên minh kia chạy tới.

Tên thiên sứ liên minh kia là đạo tặc, hần hình như cũng tìm thấy mục tiêu rồi nhanh chóng chạy đến một sườn núi, mặt đầy vẻ hưng phấn.

“Là phong diễm thảo.” Theo ánh mắt tên đạo tặc kia, Tiêu Ngự phát hiện bên trên sườn núi có một bụi cỏ nhỏ.

Phong diễm thảo, được thảo cấp hai bình thường, trên thị trường có giá 15 kim.

“Không thể để hần lấy được cái này.” Phong diễm thảo có màu đỏ nhưng mà lá cây lại có màu vàng. Tiêu Ngự nhanh chóng bước nhanh hơn, mở tiềm hành đuổi theo khẳng định sẽ không kịp. Nếu mà phong diễm thảo bị cướp đi Tiêu Ngự hần đau lòng muốn chết.

Đạo tặc kia phát hiện Tiêu Ngự sau lưng vô cùng kinh hoàng đành buông bỏ phong diễm thảo, vung chủy thủ chuẩn bị đối phó Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự mượn gia tốc sinh ra tốc độ, trong tay là chủy thủ nhanh chóng hướng về phía tên đạo tặc kia.

Là Tặc Kịch? tên đạo tặc kia vô cùng tỉnh táo, hơi lùi ra sau một chút né tránh chủy thủ của Tiêu Ngự, nhanh chóng phóng ra Phản Thủ Bối Thứ.

Tiêu ngự mỉm cười, chủy thủ trong tay đột nhiên chuyển hướng, thân thể xoay tròn biến thành Phản Thủ Bối Thứ.

Một chiêu này là Tiêu Ngự lúc chiến cùng Vân Thiên phát hiện ra, dùng động tác giả lực gạt đối phương sau đó trở tay đánh ngược lại, Tiêu Ngự bây giờ dùng chiêu này vô cùng thuần thực, người khác căn bản không biết tiêu ngự giả vờ dùng tặc kịch.

Đạo tặc kia dùng Phản Thủ Bối Thứ đột nhiên thất bại, trong chớp mắt tiêu ngự dùng Phản Thủ Bối Thứ, tên kia muốn nhanh chóng lùi về sau bỏ chạy nhưng là đã bị tiêu ngự kích trúng.

89% hoàn thành kỹ năng, hơn trăm điểm thương tổn bay ra từ trên đầu tên đạo tặc kia.

Tiêu ngự lại dùng Bối Thứ, đạo tặc nhanh chóng chạy trốn, Bối Thứ vòng qua tạo thành một đường cong lại đột nhiên chuyển hướng đâm sát cánh tay tên kia, đạo tặc kia liên tục gấp công kích, phần nọ quay lại công kích Tiêu Ngự, chính là một chiêu Tặc Kịch.

Độn Hình!

Tiêu ngự dùng kỹ năng này tránh khỏi Tặc Kịch của đối thủ.

Đạo tặc không thể phán đoán vị trí của Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về sau.

Tặc Kịch!

Bây giờ đến phiên Tiêu Ngự. Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện dưng mãnh đâm về phía đối phương.

Tật Phong bộ!

Đạo tặc kia thấy Tặc Kịch đến gần liền thi triển Tật Phong bộ kỹ năng, ngăn cản Tặc Kịch của Tiêu Ngự.

Đạo tặc lại biến mất không thấy bóng dáng, Tiêu Ngự đảo mắt tìm quanh.

Trải qua giao tranh vừa rồi, đạo tặc kia tựa hồ như là sợ hãi, chậm chạp không dám hiện thân. Tiêu Ngự cũng không có tìm ra vị trí của hắn.

Hắn khẳng định tìm cơ hội đánh lên chính mình, tại lúc không xác định được tình huống hắn nhất định sẽ không hiện thân.

Tiêu Ngự bật cười, hướng phong diễm thảo bước tới, cúi người chuẩn bị lấy cây này.

Đạo tặc đang ẩn mình nhìn có chút không hiểu, hắn không ngờ Tiêu Ngự trong lúc đang PK lại thần nhiên cúi người lấy phong diễm thảo đem lưng thoả mái cho hắn chiếm tiện nghi, chẳng lẽ hắn lại có thể chắc chắn là mình sẽ không đánh lên.

Tiêu Ngự tuy là cúi đầu lấy phong diễm thảo nhìn như là không có chút đề phòng nào nhưng toàn thân lại đang âm thầm cảnh giác, tùy lúc chống lại đánh lên của tên đạo tặc kia.

Mắt thấy diễm phong thảo của bản thân chuẩn bị rơi vào tay của tên kia, thâm tâm tên đạo tặc cũng rất nóng nảy, không kịp nghĩ nhiều liền dùng Thâu Tập.

Chủy thủ lấp lánh hàn quang hướng đến.

“Hắn tới rồi.” tại lúc chủy thủ hướng tới thân mình của mình, Tiêu Ngự vội dùng Tật Phong bộ ngăn cản công kích của tên kia, biến mất trong tầm nhìn của đạo tặc.

Hai lần dùng kỹ năng Tật Phong bộ? điều đó khiến cho đạo tặc vô cùng sửng sốt, lập tức biết không ổn, vội chạy trốn về bên phải.

Giảo Sát!

Hai cái chủy thủ trong tay tiêu ngự hung hăng đâm vào sau lưng tên kia tạo thành một vết thương vô cùng dài trên lưng hắn, máu tươi không ngừng phun ra.

Huyết lượng của tên kia chỉ còn hơn sái bảy mươi điểm, chảy máu cũng đủ để khiến cho hắn chết rồi, không quá vài giây tên kia sẽ ngã trên mặt đất.

Tên đạo tặc kia hình như không cam lòng chết như thế, trong lòng lôi ra một cái lọ uống vào nhanh chóng hồi phục.

Nhìn thấy hắn uống máu, Tiêu Ngự sao lại bỏ qua, nhanh chóng thi triển truy kích.

Tên kia sốt ruột chạy như điên, lại uống thêm một lọ gia tốc, Tiêu Ngự tay trái vung vẩy chủy thủ bôi độc xà hạt thảo lên công kích vào trên người tên kia, tốc độ vừa tăng lại thấy hắn chậm lại.

125. Chương 125: Hoành Hành.

“Tên này thật khó chơi” Tên đạo tặc kia buồn bực không thôi., khiến cho hắn vô cùng uể oải chính là lúc này giao thủ cùng đối thủ hắn không chiếm được chút tiện nghi nào ngược lại từ đầu đến cuối đều là đối thủ tiến hành công kích, nếu biết chênh lệch thực lực lớn như vậy lúc đầu cũng không kiêu ngạo, mở ra tật phong bộ chạy trốn là được nhưng mà hiện tại muốn trốn cũng khó, tất cả kỹ năng chạy trốn đều chưa phục hồi.

Đạo tặc không có cơ hội chảy nước mắt hối hận bởi vì Tiêu Ngự đag từng bước ép sát hắn, từng đao từng đao đâm vào thân thể hắn. Hai bên đối chiến, tên kia tuyệt không thể so sánh cùng Tiêu Ngự, trang bị kém hơn, phòng ngự cùng huyết lượng đều không thể sánh bằng Tiêu Ngự, về phương diện khác Tiêu Ngự tổn hao cũng ít hơn khi so với hắn nhiều lắm, tốc độ đạo tặc giảm đi không thể chạy thoát, dù biết rõ là chết những vẫn phải miễn cưỡng dùng chủy thủ công kích lại đối phương.

Dịch Cốt!

Chọn đúng thời cơ Tiêu Ngự dùng chủy thủ đâm vào ngực đạo tặc, hung hăng kéo một đường dài, tất cả huyết lượng còn thừa lại của tên kia cũng đều bị rút hết, ngã xuống đất.

Tiêu Ngự nhìn lại máu của bản thân, vẫn còn lại hơn 53%.thiên sứ liên minh đạo tặc này kém hơn hẳn nhiều, tất cả kỹ thuật cũng chỉ ở mức trung bình, không thể tạo thành nhiều uy hiếp.

Tiêu Ngự nhặt lấy trang bị rơi xuống từ trên người tên thiên sứ liên minh này, là kiện lục trang bình thường, so với bản thân đúng là rất kém.

Cũng chỉ có thể mang bán lấy tiền thôi, Tiêu Ngự mang trang bị cất vào bọc sau đó trở lại bên cạnh phong diễm thảo, khom lưng thu thập, sau đó ngồi tại chỗ hồi phục lại máu, hắn cũng không dám ở lại bên trong biên giới Cấp Mông Đại Nhĩ quốc, nhanh chóng trở về.

Cấp Mông Đại Nhĩ hoàn toàn bất đồng so với Dịch Nhã. Dịch Nhã là một địa phương vô cùng cần cỗi, có rất ít npc cai quản biên giới so sánh với tinh linh quốc Cấp Mông Đại Nhĩ, ý thức cai quản vô cùng mạnh mẽ, thường xuyên phái người dò xét biên giới, người tà ác liên minh thỉnh thoảng cũng vào bên trong Cấp Mông Đại Nhĩ dạo chơi nhưng rất nhanh sẽ rời khỏi, người thuộc liên minh thiên sứ thì lại ngược lại thường xuyên không kiêng nể xông qua biên giới của Dịch Nhã, người chơi của tà ác liên minh sẽ tiến hành phản kích đối với bọn họ.

Đương nhiên không phải mọi biên cảnh đều có tình huống như vậy, tại biên cảnh phía tây Dịch Nhã có một khối lãnh địa tranh chấp, npc hai bên thường xuyên tranh chấp, sẽ phát sinh chiến tranh quy mô nhỏ hay lớn, người chơi cũng thường hay tới đó xem náo nhiệt. Về phần thú nhân Thái Thân Lợi Á (Taitanliya Orc) vương quốc hay là Khắc Lỗ La Đức (Keluluode) địa ngục vương quốc thì tà ác liên minh cũng thường tiến hành xâm chiếm hay vượt qua biên giới phát động một vài trận chiến không lớn lắm.thậm chí có lần dùng npc hiệp trợ hủy diệt một trấn nhỏ.

Địa điểm tiêu ngự lựa chọn luyện cấp phần lớn là là địa điểm hay diễn ra hỗn chiến quy mô, đúng là rất nguy hiểm, nhất là khi gặp npc, Tiêu Ngự và người chơi khác giống nhau đều thành vật hy sinh cả, Tiêu Ngự dự định sau này khi đạt cấp độ cao thì sẽ đánh lại một số npc cấp thấp có thể đến tham gia những trận này cho vui.

Tiêu Ngự bây giờ chỉ có thể tìm người thuộc thiên sứ liên minh, còn đánh quái không thú vị bằng PK, kinh nghiệm và thực lực cũng tăng lên rất nhiều, liên tiếp giết hơn mười người trong đó có một vài tiểu đội năm người, Tiêu Ngự nhân lúc bọn họ giết quái thì đánh lén, giết chết một tên rồi bỏ chạy, đánh chết mấy tên này cũng không có khó nhọc khiến cho Tiêu Ngự rất thích, mỗi lần pk đều tràn ngập sự khiêu chiến, tiền lời cũng phong phú.

Dần dần giết chết nhiều tên khiến Tiêu Ngự có một loại cảm giác rất kỳ diệu, cơ hội chiến đấu càng ngày càng nắm vững, kỹ năng thi triển càng ngày càng thành thục, ví dụ như đánh lén, chậm rãi. Tiêu Ngự hiểu như thế nào cần kỹ năng đánh lén nên đánh lén ngày càng bí mật hơn khó có thể bị phát hiện, hay là cước thích, thủ pháp này có thể cắt đứt cảm ứng của ma pháp sư, sau khi thi triển ra cước thích thì ma pháp sư không thể có cơ hội phóng ra ma pháp. Bố trí thời gian như thế nào ngày càng nhuần nhuyễn hơn, trải qua thời gian cân nhắc Tiêu Ngự đã thi triển rất hiệu quả.

Ngoại trừ kỹ năng ra, lý giải chiến đấu cũng được nâng cao hơn, theo thời gian pk ngày càng nhiều, khả năng thích ứng của Tiêu Ngự càng tốt, tăng lên trên phạm vi lớn.

Từng có người nói rằng.trong trò chơi thì cao thủ=30% thiên phú trò chơi+50% luyện tập cần cù+20% cá nhân học được. Tiêu ngự thiên phú không tồi lại có khả năng học tập rất tốt, hiểu rộng trên nhiều phương diện mỗi ngày đều ở trong trò chơi hơn hai mươi giờ, so với những tên khác hơn nhiều lắm.tiêu ngự cũng miễn cưỡng được coi là cao thủ nhưng nếu so với Vân Thiên kia thì đúng là kém rất xa.

Trong lòng Tiêu Ngự mô phỏng rất nhiều lần chiến đấu cùng Vân Thiên cuối cùng phát hiện hắn hoàn toàn không có cơ hội chiến thắng, kỹ năng của Vân Thiên rất thần kỳ, thổ ma pháp bình thường chỉ có thể đợi lúc đối thủ dừng lại thi triển Địa Thứ công kích mà Vân Thiên tại mỗi lúc đối thủ di động mà vẫn đánh trúng một cách chính xác, cái khả năng này người bình thường làm sao có thể làm chứ.

Dự đoán? chỉ cần không cho Vân Thiên dự đoán ra địa phương bản thân di động, không cho hắn thi triển công kích, không cần tới gần cũng phải giết chết hắn, tất nhiên đây chỉ là suy nghĩ trong lòng Tiêu Ngự mà thôi, muốn tiến hành trong thực tế còn phải trải qua một thời gian rất dài thí nghiệm, muốn đánh bại cao

thủ như Vân Thiên không phải một lần là xong nhưng mà Tiêu Ngự tin tưởng một ngày nào đó hẳn có thể làm được.

Sau này tiến vào trò chơi, Tiêu Ngự giống như bọt biển vậy, hấp thu tri thức trò chơi rất nhanh cũng phát triển tốt, nghỉ lại một tuần trước Tiêu Ngự vẫn là một con gà mà thôi, vậy mà ngắn ngủi một tuần Tiêu Ngự đã thành một cao thủ mạnh hơn người bình thường rất nhiều, đúng là điều mà trước nay hẳn chưa từng tưởng tượng được, cái cảm giác bên trong trò chơi như là bản thân đang được tái sinh thêm lần nữa vậy.

Một mặt suy nghĩ một mặt lại tìm kiếm con mồi kế tiếp hẳn lại phát hiện một kẻ thuộc liên minh thiên sứ, theo thói quen xoay tròn chủ thủ trong tay, chủ thủ giống như là một bộ phận không thể tách rời khỏi tiêu ngự, quen thuộc thân thiết, huyết mạch tương thông, loại cảm giác này người khác không thể cảm nhận được nhưng tiêu ngự lại có cảm giác sâu sắc.

Chậm rãi đi đến, dùng Thâu Tập kích trúng đem đối thủ làm ngất, trong sáu giây tiêu ngự bộc phát lực lượng đem đối thủ đánh gục lấy trang bị thông dụng rời đi, trên mặt đất chỉ còn lại một cỗ thi thể, thời gian dần trôi qua người thuộc thiên sứ liên minh dần ý thức được có một đạo tặc vô cùng cường đại đang ở chung quanh đây, không dám thản nhiên như trước nữa, trong đội cũng có vài thợ săn bắt đầu cảnh giác tìm cơ hội giết chết Tiêu Ngự.

CHƯƠNG 126:Thợ săn.

Là một đạo tặc đối với nghề nghiệp thợ săn phải nói là ghét cay ghét đắng, kĩ năng chạy trốn của đạo tặc quá nhiều, để tránh khỏi khả năng này của đạo tặc nên khả năng truy tung của thợ săn được tăng mạnh, năng lực ngăn ẩn thân, hơn nữa năng lực đơn chiến so với chiến sĩ cũng không kém, khi đấu cùng đạo tặc khiến cho thợ săn trở thành tử địch của đạo tặc, đạo tặc tình nguyện đắc tội cùng những nghề khác nhưng tuyệt đối không muốn đối đầu cùng một tên thợ săn, nếu mà chọc giận hẳn khiến hẳn dùng một súng vật truy tung theo, đem người giết chết thì đúng là khiến cho người khác tức chết.

Nếu trên đường gặp phải thợ săn thì Tiêu Ngự nguyện cùng hẳn né tránh chứ hoàn toàn không muốn giao thủ.

Nhưng trời không chiều lòng người, Tiêu Ngự vừa mới giết chết một tên đang định chuẩn bị rời đi thì tiểu đội sáu người kia đã phát hiện ra hẳn, một con báo hoa ban đang nhìn hẳn chăm chăm.

- Chính là hẳn, chính là đạo tặc kia.

- Giết chết hẳn! - Sáu người phấn nộ hét.

Nhìn thấy bộ dạng điên cuồng của bọn họ, Tiêu Ngự mới nhớ ra chính mình từng đánh lén bọn họ, thật là oan gia ngõ hẹp, lại đối đầu cùng bọn họ lần nữa, hiện tại trong đội ngũ của bọn họ có hơn một thợ săn xem ra là vì Tiêu Ngự mà chuẩn bị.

Báo săn hoa ban vù một tiếng, tựa như là một mũi tên phóng về phía Tiêu Ngự, cơ nhục bốn chi không ngừng chuyển động, tràn đầy mãnh cảm, tốc độ cực nhanh, sáu người phía sau cũng nhanh chóng đuổi theo, vây quanh Tiêu Ngự

Tiêu Ngự ánh mắt dừng tại trên tên thợ săn trong sáu người, cầm cung tên trong tay.

“Tên thợ săn chết tiệt.” Tiêu Ngự buồn bực mắng một tiếng, cật lực bỏ chạy, mở một lộ phong tốc hoàn dùng vào.

Báo săn hoa ban đúng là tốc độ quá nhanh, trong nháy mắt đạt tới tốc độ cao nhất, càng ngày càng tiếp cận Tiêu Ngự, báo của thợ săn đúng là một loại súng vật có sức mạnh bộc phát rất mạnh, trong một trăm dặm tốc độ tuyệt đối là mạnh mẽ nhất, trong khi phần lớn người bình bình thường chỉ có khoảng mười mấy điểm tốc độ thì báo hoa ban đã có hơn sáu mươi mấy điểm, cứ việc dùng tốc phong hoàn được nhưng mà tại phương diện di động tốc độ Tiêu Ngự hoàn toàn không có khả năng so sánh cùng n, khuyết điểm duy nhất của nó là sức bền rất kém, qua hơn trăm dặm thì tốc độ sẽ đột ngột suy giảm.

Muốn chạy hơn trăm dặm đúng là rất khó khăn, trong nháy mắt con báo hoa ban đã tới trước mặt Tiêu Ngự, thân thể phóng về phía Tiêu Ngự, nếu để nó nhào tới cộng thêm đám người phía sau đang đuổi theo

kháng định Tiêu Ngự phải chết không nghi ngờ.

Cái khó ló cái khôn, Tiêu Ngự thân thể đột nhiên xoay chuyển, tay phải xoay Xà Nha chủ thủ bôi chất độc xà hạt thảo làm chậm lại, thành hình vòng cung quét qua người báo hoa ban tạo thành một vết máu tươi.

Tiêu ngự vững vàng rơi xuống đất, vai đau đớn, trong lúc né tránh Tiêu Ngự đã bị con báo cào trúng, bay ra trên đầu Tiêu Ngự hơn hai mươi điểm thương tổn, cũng may mà công kích của báo hoa ban cũng không cao.

Chất độc của xà hạt thảo cũng có hiệu quả, tốc độ của hoa ban báo đột nhiên suy giảm.

Sau khi Tiêu Ngự rơi xuống đất cũng không có dừng chân, cất bước chạy đi, mấy người phía sau cũng nhanh chóng đuổi theo, phóng ra ma pháp. Tiêu Ngự cũng thấy rõ ràng trong đó có một ma pháp bằng cầu, nếu mà bị đánh trúng chắc mất đi nửa mạng.

Tật Phong bộ!

Mở ra Tật Phong bộ ngăn cản công kích ma pháp hần liền hướng ra bên ngoài rừng cây chạy đi, phía sau, hoa ban báo hướng theo hần truy tới, dù đã trúng độc nhưng mà tốc độ của nó vẫn vô cùng kinh người.

Sáu người phía sau không nhìn thấy Tiêu Ngự tất cả đều gắt gao bám theo hoa ban báo bởi vì nó có thể nhận ra mùi của Tiêu Ngự khi mà hần tiềm hành để truy tung, chỉ cần một lát sau, tác dụng của Tật Phong bộ biến mất thì tất nhiên Tiêu Ngự cũng sẽ hiện ra thân thể thôi.

Sau khi dùng tốc độ nhanh nhất hướng ra bên ngoài, khoảng cách của Tiêu Ngự và người phía sau càng lúc càng lớn chừng hơn hai mươi lăm dặm, sát sau hần vẫn là hoa ban báo có lẽ chỉ khoảng hơn ba dặm, con báo này vẫn kiên trì theo đuôi không bỏ, Tiêu Ngự rất có khả năng bị đuổi đến chết, hần đã động sát tâm với con báo này.

Với công kích vừa rồi của mình với hoa ban báo lại nghe hệ thống nhắc nhở.

Báo săn hoa ban: sinh vật triệu hoán, Cấp 13, am hiểu truy tung. Công kích Tê Giảo (Cẩn xé).

Không có giáp lại chỉ có hơn năm trăm điểm máu xem ra cũng yếu, Tiêu Ngự quay đầu liếc mắt nhìn sáu tên phía sau, muốn giết chết hoa ban báo trước mắt cũng không dễ.

Trạng thái Tật Phong bộ biến mất, trong đôi mắt tiêu ngự hiện lên ánh lạnh, trong một khắc này đột nhiên dừng lại xoay người, công kích với con hoa ban báo đang xông lên.

Tạc Kịch!

Tay phải tiêu ngự dùng công kích đâm rất hung mãnh vào đầu hoa ban báo, vai trái cũng bị nó công kích một chút

Lực tác dụng lẫn nhau, Tiêu Ngự dù không có đánh sâu vào nhưng tốc độ của hoa ban báo cũng cao nên khiến cho tác dụng của công kích tăng lên, lần này làm cho hoa ban báo vô cùng choáng váng.

Phản Thủ Bối Thứ!

Cơ nhục toàn thân Tiêu Ngự căng lên, chủ thủ tay phải hướng lưng hoa ban báo hung mãnh đâm xuống.

Phốc, Máu tươi bắn ra tạo thành hơn ba trăm điểm thương tổn bay ra từ trên đầu con thú.

Bối Thứ!

Lại hơn trăm điểm thương tổn, hoa ban báo rên lên một tiếng ngã ra mặt đất, mấy tên phía sau nhìn cảnh này vô cùng kinh sợ, vài đạo ma pháp hướng Tiêu Ngự rơi xuống.

Độn Hình!

Tiêu Ngự ngăn cản ma pháp, biến mất trong tầm nhìn của mọi người, thấy vậy cả sáu người cùng dừng lại.

- Săn báo chết?

- Người có thấy động tác của hần không?

Thợ săn lắc đầu trong lòng rất khó chịu, bọn họ một mực truy theo sau lưng tổn bao nhiêu là thời gian vậy mà báo săn lại chết trên đất, 500 máu mà không chịu nổi một kích sao?

Chung quanh yên tĩnh đến đáng sợ, sáu người nhìn thi thể hoa ban báo trên mặt đất, cảm giác lạnh lẽo tràn trong ngực, dù biết kỹ năng chưa hồi lại thì đạo tặc sẽ không có ra tay nhưng tất cả đều có cảm giác uy hiếp, có đạo tặc kỹ thuật cao như vậy ẩn nấp tại phụ cận khiến cho tất cả đều không thấy an toàn.

Từ khi Tiêu Ngự hiện hình công kích hoa ban báo đến khi bọn họ truy tới nơi tất cả chỉ mất không có quá sáu bảy giây nhưng mà chính trong khoảng thời gian đó con báo liền biến thành thi thể trên đất, bọn họ không thể tin nổi tên kia làm sao mà có thể làm được.

Thợ săn nhìn thoáng qua những người còn lại nói:

- Ta cần hơn mười phút mới có thể mang hoa ban báo triệu hồi lần nữa nhưng mà nó rất yếu, sẽ không có khả năng công kích.
- Mọi người rút lui! - Nếu kỹ năng của Tiêu Ngự hồi phục thì bọn họ càng nguy hiểm, ám vụ quyết đoán ra lệnh rút lui không dây dưa cùng tiêu ngự nữa.

126. Chương 127: Càng Ngày Càng Tốt.

Nhìn thoáng qua các kỹ năng của mình tất cả đều đang trong giai đoạn hồi phục vậy mà sáu người lại quyết định rút lui, nếu mà Tiêu Ngự muốn báo thù có thể theo sau chờ cho tất cả các kỹ năng hồi xong đem hai ba người trong bọn giết chết, nhưng mà Tiêu Ngự không phải là loại người hành động theo cảm tính như thế. Sáu người đều còn rất nhiều lực hơn nữa đều mang tâm trạng đề phòng với Tiêu Ngự, hắn muốn kiếm chút thiệt hơn cũng không dễ, rất dễ bị ăn quả đắng. Nếu mà không cẩn thận còn có khả năng chết, được không bằng mất.

Tiêu Ngự rất chú ý hiệu suất cùng thời gian theo đuổi bọn kia không bằng tìm vài cái mục tiêu dễ dàng ngược lại còn mang lại lợi cao hơn.

Nhìn thoáng qua phương hướng mà sáu người rời đi Tiêu Ngự chậm rãi hiện rõ thân hình, sau đó ngồi tại chỗ phục hồi lại máu, hắn hướng tới phương hướng ngược lại mà đi.

Sau khi giết thêm vài người nữa, sắc trời có chút u tối, rất nhanh sẽ tối đen, Tiêu Ngự mang quyển trục trong bọc lôi ra, hắn hiện tại đã có chút tiền nên cũng không có tiếc năm kim tệ để mua cái quyển trục về thành này.

Đem quyển trục có chút cổ xưa này mở ra, một quang mang nhàn nhạt màu trắng nhẹ nhàng tỏa ra từ bên trong những chữ cổ, một khí tức ấm áp vây quanh thân thể Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự bắt đầu đọc quyển trục, sau năm giây quyển trục nổ tung mang theo Tiêu Ngự bay đi thành một đạo ánh sáng.

Tiêu Ngự về thành ở tại u linh khách sạn, vừa vào tới nơi thì một npc vong linh nhỏ bé hướng tới tiêu ngự.

- Tiêu ngự tiên sinh, có một gói hàng gửi cho ngài, xin đến quầy thu nhận! - NPC vong linh này toàn thân đều là xương, rất giống mấy móc hương Tiêu Ngự nói.

Hắn là Lam Hình kí gửi tại đây cách điều chế dược liệu cùng một chút dược thảo, Tiêu Ngự thăm nghĩ đến quầy của khách sạn lấy về rồi tìm một chỗ ngồi xuống, xem xét cái bọc.

Cách điều chế tốc vịnh hoàn thuốc: Tốc vịnh hoàn thuốc. Tốc độ bơi lội +5. Tài liệu: Phong Thiệt thảo 1 cây, dung dịch hòa tan thuốc, diêm tính dược tề.

Cách điều chế hoàn thuốc tăng phúc thủy hệ ma pháp: Thuốc tăng phúc thủy hệ ma pháp.

Ma pháp công kích thương tổn +20. Tài liệu: thủy gia thảo 1 cây, dung dịch hòa tan thuốc, chất lỏng thủy lam.

Ngoại trừ hai cách điều chế này thì còn có 20 cây phong lữ thảo, 6 cây thủy gia thảo. Triệu Lam Hình cần 5 bình tốc vịnh hoàn, 2 bình thủy hệ tăng phúc ma pháp nhưng lại còn thừa nhiều dược thảo như vậy hiển

nhiên là thù lao cho Tiêu Ngự nhưng mà Tiêu Ngự không thể nhận. Triệu Lam Hình cho hấn và Tiểu Vũ ân huệ vô cùng lớn. Tiêu Ngự cũng không biết khi nào mới có thể hoàn lại nhân tình này nên càng rất khó nhận vật của nàng.

Được hoàn tăng phúc thủy hệ ma pháp là được phẩm trung cấp, cũng không biết Triệu Lam Hình kiếm từ chỗ nào nhiều thủy gia thảo cấp hai như vậy, Tiêu Ngự đứng lúc có thể dùng cái này tăng cấp luyện chế được học.

Đem hai cách luyện chế trực tiếp học tập mang theo được thảo hướng về Dong binh công hội cùng đấu giá hội đi tới, Tiêu Ngự mang tất cả thành quả ngày hôm nay toàn bộ ném vào trong sàן đấu giá, tất cả có hơn mười sáu kiện, còn tử trang thì ném lên trên sàן giao dịch trên mạng.

Từ sàן đấu giá đi ra hấn bước về phía Dong Binh công hội để tiếp nhận khen thưởng cùng kinh nghiệm.

Hai đạo bạch quang sáng lên từ trên người Tiêu Ngự, hấn nhìn giá trị kinh nghiệm toàn thân đã đến cấp 15 (22%) tốc độ tăng rất nhanh.

Nhìn thấy Tiêu Ngự liên tiếp tăng hai cấp, những người xung quanh biến hấn sắc mặt, chỉ chỉ trỏ trỏ Tiêu Ngự không ngừng bàn luận.

- Người này không ngờ lại tăng lên hai cấp.

- Hấn hôm nay nhất định là giết không ít người! - Ánh mắt mọi người vô cùng hâm mộ, phải biết là mỗi lần giết chết một đối thủ là có thể nhặt được trang bị, Tiêu Ngự liên tiếp tăng hai cấp, từ kinh nghiệm thu hoạch người ta tất nhiên đoán được.

Không để ý đến ánh mắt nóng rực của người khác Tiêu Ngự thoát ra ăn chút đồ ăn sau đó lại nhập vào bên trong trò chơi đến Được Tề công hội. Bắt đầu chế tạo được liệu, đợi khi hoàn toàn thuần thục kỹ năng điều chế tốc vinh hoàn thuốc thì sẽ đến hoàn thuốc tăng phúc thủy hệ ma pháp, có thể thu hoạch chút thuần thục kỹ năng.

Hết sức chăm chú chế tạo tốc vinh hoàn thuốc cùng tăng phúc thủy hệ ma pháp, suốt năm giờ mới chế tạo xong, tất nhiên mang lại cho Tiêu Ngự thêm 5 điểm kỹ năng ma pháp thuần thục được học, điều ngoài ý muốn này khiến cho hấn rất vui mừng.

Chế tạo ra ma pháp cường độ này xác suất rất thấp nhưng mà hấn lại liên tiếp tạo ra tận hai bình, Tiêu Ngự đứng là không thể tin được, xem ra chế tạo ra cái này có quan hệ rất lớn tới sự chuyên tâm.

Tiêu Ngự nhớ lại ngày xưa lúc mình chết tạo thuốc tâm tình vô cùng tỉnh táo, trong đầu không ngừng nghĩ cách kiếm tiền mà hiện tại lại rất ung dung thoải mái nên tâm tình chế tạo thuốc vô cùng ổn định, xác suất chết tạo ra thuốc cũng tăng mạnh.

“Xem ra sau này lại càng phải chuyên tâm chế tạo thuốc mới được nói không chừng còn có thể đột phá ma được học cấp bậc.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, chỉ cần tạo ra thêm vài bình thuốc cường hóa thì kỹ năng thuần thục sẽ càng tăng cao, kỹ năng càng thuần thục thì lại càng dễ dàng tiến vào cao cấp được học.

Đem toàn bộ thuốc cất đi, xem ra tất cả chỗ này có thể đủ dùng cho một trận.

Tiêu Ngự dạo qua một vài npc cửa hàng, bổ sung một vài quyển trục tiêu hao.

“Ta đã 15 cấp, nên đi gặp đạo sư Áo Đức để hoàn thành nhiệm vụ.” Tiêu Ngự nghĩ thầm. đạo sư Áo Đức đã dặn dò cái nhiệm vụ đạo tặc kia độ khó rất cao, khen thưởng cũng rất phong phú không biết sau khi hoàn thành thì khen thưởng sẽ là cái gì, Tiêu Ngự có chút mong đợi, hấn chợt nhớ tới trang bị truyền thuyết trên sàן giao dịch, loại trang bị này đều là do từ nhiệm vụ có độ khó cao mà đạt được, hoàn thành nhiệm vụ của đại sư Áo Đức không chừng lại được siêu vật phẩm thì sao.

Nhìn lại gói đồ, 16 kiện lục trang đều đã bán xong, mỗi kiện là 16,17 kim tệ, có một kiện được tận 52 kim tệ tổng cộng hơn 360 kim tệ, những vật lễ khác cũng bán được không ít tiền, hôm nay tiền lời đúng là nhiều, về phần kiện tử trang thì được hơn ba nghìn nhân dân tệ khiến cho tiêu Ngự vô cùng kinh hỉ.

Suy nghĩ một chút, Tiêu Ngự lại mang 500 kim tệ bán ra trên sàן giao dịch trên mạng chỉ để lại hơn 300 dự phòng thôi, dù sao sau này kim tệ cũng sẽ giảm giá, giữ nó không bằng nắm nhân dân tệ trong tay, hơn

nữa mỗi ngày hắn kiếm được không ít kim tệ cũng không cần phải lo không đủ dùng.

Không hề nghĩ tới cái nghề nghiệp game thủ này lại mang lại lợi nhuận cao như vậy, sớm biết vậy chính mình lúc đầu nên chọn lấy cái nghề này, nhớ tới một vài kinh nghiệm trước kia Tiêu Ngự thở dài không thôi, mấy năm trước hắn chưa từng được sống yên ổn như vậy mà hiện tại hắn như thấy được chút hy vọng rồi.

“ Cuộc sống ngày càng tốt hơn.” Tiêu Ngự trong lòng tự an ủi chính mình. ..0 (27):

127. Chương 128: Nhiệm Vụ Thần Bí.

Sương mù tràn ngập thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc, gió lạnh, không ngừng gào thét trong không trung ,quay cuồng trong bóng đêm. Phụ cận Tháp Ba Khắc thị trấn đều là khu vực luyện tập cấp bậc tương đối thấp, sau khi cấp bậc người chơi tăng cao thì đều rời khỏi đây tới các địa phương khác khiến cho cả thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc có vẻ vắng lặng, trên con đường nhỏ chỉ có tầm năm ba người đang cúi đầu trao đổi.

Trải qua một quãng đường lặn lội Tiêu Ngự cũng trở về địa phương nơi mà hắn sinh ra, chỉ mới rời đi vài ngày vậy mà đã quay lại, cảnh vật vô cùng quen thuộc khiến cho người ta dễ sinh cảm giác hoài niệm. Nhìn kiến trúc quen thuộc Tiêu Ngự không ngừng cảm khái, hành trình của mình chính là bắt đầu từ đây.

- Áo đức đại sư, ta đến nhận nhiệm vụ! - Tiêu Ngự hướng về phái đạo sư ngồi trên cái ghế dài Áo Đức nói, thân thể hắn hoàn toàn không có chút hơi thở của sự sống, nếu mà không phải thấy hắn hơi nhè nhẹ hô hấp nhất định tin là hắn chết rồi.

Nghe được thanh âm Tiêu Ngự, đạo tặc lão sư Áo Đức mở mắt, ánh mắt đục ngầu dần dần tập trung trên người Tiêu Ngự.

- Người đã 15 cấp, cấp độ Tiềm Hành còn thấp, luyện đến lục cấp nhất định có thể tiếp được một nhiệm vụ!
- Đạo sư Áo Đức chớp mắt đôi mắt nói, không biết tại sao tiêu ngự luôn thấy trong ánh mắt đạo sư có một tia ý tứ khó hiểu.

Tiêu ngự đột nhiên nhớ đến, kĩ năng tiềm hành của mình vẫn chỉ là cấp 5, nhìn độ thuần thực kĩ năng còn kém hơn phân nửa khiến cho hắn rất buồn bực, không đạt đủ cấp độ tiềm hành vẫn chưa thể nhận nhiệm vụ.

- Trước khi tiến hành nhiệm vụ người có thể khảo sát địa hình một chút, thuận tiện luyện tập kĩ năng tiềm hành luôn.đây là bản đồ! - Đạo sư Áo Đức vứt cho Tiêu Ngự một cái bản đồ rách nát nói.

Tiêu ngự tiếp nhận bản đồ trong tay, nhìn qua thì nó không biết nó đã trải qua bao nhiêu năm tháng rồi, rất nhiều tổn hại khắp nơi.

“ Sẽ không là bản đồ tàng vật đây chứ.” Tiêu Ngự thầm nghĩ trong lòng sau đó mang nó chậm rãi mở ra, trên đó có vẽ rất nhiều tuyến đường quanh co, trên trung tâm có vẽ hình một thần điện cổ xưa.

Nhìn thấy thái độ chăm chú xem bản đồ của Tiêu Ngự đạo sư Áo Đức giảng giải nói:

- Đây là một tòa Cổ Đức thần điện cúng tế, mấy ngàn năm trước, Cổ Đức từng là nơi cư dân của Dịch Nhã song không biết tại sao hơn ngàn năm trước Cổ Đức đột nhiên lại biến mất bên trong hoang mạc chỉ để tại tòa thần điện này, hơn mười năm trước ta cùng vài huynh đệ theo tấm bản đồ này tìm tới được điện thờ kia cũng tới trung tâm thần điện thăm dò đạt được rất nhiều tư liệu mới có thể hiểu rõ tòa điện này.

Đạo tặc Áo Đức giải thích mọi chuyện rất bình thản, có thể do Tiêu Ngự miễn cảm nhưng mà hắn cảm thấy bên trong giọng nói có chút bi thương.

- Muốn ta làm gì? - Tiêu Ngự cẩn thận hỏi lại, nhìn qua đạo tặc sư phụ Áo Đức một chút, biểu tình trên mặt ôn ta thủy chung vẫn như vậy, lưỡi biếng híp mắt tựa như là nhớ lại chuyện xưa.

- Nội dung nhiệm vụ là tới trung tâm tế đàn của thần điện, tại trung tâm tế đàn có một mảnh thủy tinh năng lượng màu đỏ, đem thanh chủy thủ này đâm vào miếng thủy tinh thì nhiệm vụ hoàn thành! - Đạo tặc đạo sư Áo Đức nói:

- Người thăm dò bên ngoài thân diện, ta có thể giúp người tiến vào bên trong nhưng mà ta không thể lại gần tế đàn, tiến vào đâm thủng năng lượng thủy tinh kia chỉ có mình người có thể hoàn thành.

Đạo tặc đạo sư Áo Đức xuất ra một thanh trủy thủ có vỏ bạc, nó được chế tạo vô cùng tinh tế hơn nữa lại cực ngắn, tạo hình có chút giống như của tiêu ngự, sau lưng chủ trủy thủ lại có khắc đồ án độc giác thú, bên ngoài chủ trủy thủ có tỏa ra chút lực lượng thần bí.

Tiêu Ngự từ trong tay Áo Đức tiếp nhận cái chủ trủy thủ này, vuốt ve hoa văn của nó một chút, một cỗ nhiệt lưu âm áp đi vào bên trong thân thể Tiêu Ngự.

- Ta phải làm sao mới có thể tiến vào tế đàn? - Tiêu Ngự đưa mắt nhìn Áo Đức hỏi, vấn đề này khiến cho Tiêu Ngự có chút khó hiểu, tại sao đại sư Áo Đức không thể tiến vào còn bản thân mình lại có thể, đại sư Áo Đức sao lại giao cho mình nhiệm vụ này? hắn cố gắng từ ánh mắt Áo Đức tìm kiếm nhưng mà không thể nghĩ ngờ Tiêu Ngự hoàn toàn thất bại, bất cứ cái gì cũng không có, nhiệm vụ này xem ra có rất nhiều bí ẩn.

- Mỗi một cá nhân đều có thể tiến vào bên trong thân diện! - Đạo tặc đạo sư Áo Đức nói.

Tiêu Ngự cẩn thận đánh gờ lời nói của Áo Đức, hình như những lời này còn có ý nghĩa khác, mỗi một cá nhân loài người đều có thể tiến vào tại sao đạo sư lại không thể?

Hình như nhìn ra sự nghi hoặc của tiêu ngự đạo sư Áo Đức khẽ cười.

- Bởi vì ta không phải là con người.

Trong lòng Tiêu Ngự rung mình một cái Áo Đức không phải là người vật thì hắn là gì? điểm này đúng là rất khó tin.

Tay trái đạo sư Áo Đức mở ra, trong tay là một ban điểm có màu đỏ, bên trên điểm đỏ này có một mạch màu tương thông cùng thân thể qua tay hắn, màu đỏ vẫn lưu động bên trong mạch máu, màu đỏ tươi có thể thấy rõ bằng mắt thường.

- Đây là nguyên rửa của Cổ Đức, một khi trúng nguyên rửa này thì bị thuật này giam cầm linh hồn sau đó dần biến thành nửa người nửa yêu, nếu ta nhớ không lầm thì ta còn một tháng, sau một tháng thì linh hồn ta hoàn toàn bị ăn mòn chỉ là một vụ yêu biết giết chóc mà thôi! - Đạo tặc đạo sư Áo Đức nói.

Nhìn thấy rõ ràng mạch màu này trong lòng Tiêu Ngự vô cùng kinh hãi, hắn tưởng chỉ cần phải tiếp nhận một nhiệm vụ bình thường mà thôi tử như là nhặt vài vật gì đó, giết chết npc hay quái vật không hề nghĩ tới nhiệm vụ lại có nội dung phức tạp như vậy.

- Cây chủ trủy thủ trong tay người chính là mấu chốt, nếu mà người không thể đâm thủng năng lượng thủy tinh tại trung tâm tế đàn thì chỉ cần dùng nó đâm thủng ngực ta thì ta sẽ được giải thoát. - Đạo tặc Áo Đức giải thích mọi chuyện, ngữ khí vô cùng bình tĩnh giống như người sắp chết kia không phải là hắn vậy.

“Chẳng lẽ đám NPC này có không ít tên không sợ chết.” Tiêu Ngự không khỏi lẩm bẩm một chút, đem thanh trủy thủ vuốt ve trong tay, từ trong thanh chủ trủy thủ truyền lại một cỗ khí lực thần bí tạo cho hắn vô cùng thoải mái.

Tiêu Ngự mang chủ trủy thủ rút ra một ít, nhất thời hàn quang sắc bén hiện lên, từ bên trên lưỡi dao hiện lên quang mang màu trắng đem cả căn phòng chiếu sáng rực lên.

Đúng lúc đó đạo tặc Áo Đức kêu lên một âm thanh thảm thiết, Tiêu Ngự chứng kiến cánh tay trái đang bị biến thành nước của đạo sư chợt lạnh cả người, huyết nhục giống hệt như là một đồng bùn đất.

-Nhanh đem chủ trủy thủ thu lại! - Đạo tặc Áo Đức lo lắng quát.

Tiêu Ngự vội vàng đem chủ trủy thủ thu lại vào trong vỏ, cánh tay Áo Đức liền nhanh chóng ngừng tan chảy, từ từ khôi phục nguyên dạng trở về bộ dáng tiêu tụy lúc đầu.

“ Cái này cuối cùng là nhiệm vụ gì?” Tiêu Ngự nhìn Áo Đức khôi phục lại cánh tay trái trong lòng thầm nghĩ. ..0 (27):

128. Chương 129: Thánh Ngôn Chủ Thủ.

Hồi tưởng lại màn vừa rồi Tiêu Ngự với chủ thủ này sinh ra chút tò mò, cuối cùng đây là vật gì sao lại có tác dụng như vậy.

- Thanh chủ thủ này là ta lấy từ Ai Lạp Tây á thần điện, nó có khí tức thần thánh vô cùng cường đại, không tới lúc máu chốt dừng có mà đem nó dùng lung tung! - Đạo tặc Áo Đức trong lòng vẫn còn sợ hãi nói, giọng nói tràn ngập cảm xúc.

Điện phủ thần thánh của Ai Lạp Tây Á? Đây chính là tổng bộ của thiên sứ liên minh, tại trung tâm thánh quang thành, đạo tặc Áo Đức lại thần nhiên vào đó, đem thanh chủ thủ này mang ra, đúng là không thể tin nổi.

Chứng kiến sự kinh ngạc của Tiêu Ngự đạo sư Áo Đức cũng không hề để ý nói:

- Đừng quên người cũng là một đạo tặc, đối với đạo tặc mà nói không có chỗ nào là không đi được, chờ người có thực lực cường đại thì cái gì người cũng có thể làm được.

Tiêu Ngự cũng không dám nói với Áo Đức là chuyện tiến vào thần thánh điện phủ đúng là không có khả năng, không nói đến phòng ngự lực lượng npc, chỉ cần tiến vào bên trong cánh cổng của Thánh Quang thành thôi cũng là không dễ dàng gì rồi, thiên sứ liên minh tại nơi này không phải là trò đùa nếu phát hiện người của tà ác liên minh tiến vào thánh quang thành thì chỉ dùng nước bọt cũng đủ dìm chết hắn rồi.

- Thời gian nhiệm vụ là bao lâu? - Tiêu Ngự hỏi, với việc này hắn không quan tâm, cái mà hắn quan tâm chính là không thể hoàn thành nhiệm vụ.

- Hai ngày, người có thời gian nửa ngày đi đường đến bên ngoài thần điện, giờ Ngọ ba khắc ta sẽ dẫn người vào bên trong thần điện, tới dải đất trung tâm thì tại đó ẩn núp một tối bên tế đàn, ngày mai lúc mà thần hiện thì nhiệm vụ bắt đầu. - Áo Đức đại sư thâm thúy nói, nhìn Tiêu Ngự. Tiêu Ngự nghe vậy cũng vẫn vô cùng bình tĩnh.

Còn phải ở bên trong thần điện ẩn núp một tối. Tiêu Ngự hiểu được loại này độ khó rất cao, khảo nghiệm kĩ xảo rất mạnh, nhiệm vụ yêu cầu ý chí cùng khí lực rất lớn nếu mà không thông qua khảo nghiệm thì có nghĩa là nhiệm vụ thất bại, thông qua khảo nghiệm cũng coi như là hoàn thành nhiệm vụ, sẽ có khen thưởng rất phong phú.

- Khen thưởng nhiệm vụ là gì? - Tiêu Ngự mong chờ hỏi.

- Chủ thủ trong tay người cùng với kĩ năng thư đạo tặc - thâm thiết. - Đạo tặc Áo Đức nói:

- Mặt khác, trước khi thực hiện nhiệm vụ người còn có thể học tập kĩ năng phá bẫy, nếu mà nhiệm vụ thành công thì kĩ năng này thuộc về người, nếu thất bại sẽ bị xóa bỏ.

Tiêu Ngự còn chưa xem qua thuộc tính của chủ thủ, nếu thế cũng không tồi, về phần kĩ năng thâm thiết tiêu ngự rất mong chờ, đạo tặc Áo Đức có thể coi là đạo tặc tổ tông, dám lén vào bên trong Ai Lạp Tây Á thần điện đem thanh chủ thủ này ra bên ngoài năng ăn trộm của hắn sẽ không quá kém, còn loại kĩ năng loại bỏ bẫy, nếu mà tiêu ngự nhớ không lầm phải hơn ba mươi cấp mới học được.

- Thanh chủ thủ này có thuộc tính như thế nào? - Tiêu Ngự giơ tay chỉ thanh chủ thủ hỏi.

Đạo tặc Áo Đức cấp cho tiêu ngự thuộc tính của nó.

Mặt đặc tư thánh ngôn truy thủ. Cấp độ: sử thi. Công kích:230-250. Nhanh nhẹn:+150. Lực lượng:+100. Tất cả kĩ năng:+3. Đánh chết quái vật kinh nghiệm +50% Đối với bất tử hệ, ác ma hệ tạo thành 300% thương tổn. Bất tử hệ, ác ma hệ đối với người dùng chủ thủ giá trị cừu hận +3. Bất tử hệ, ác ma hệ độ hữu hảo với NPC -3. Nhu cầu với trang bị: không.Nhiệm vụ vật phẩm

Chứng kiến thuộc tính chủ thủ tiêu ngự mừng như điên, không ngờ lại là sử thi, hơn nữa thuộc tính của chủ thủ thật là đáng sợ, nếu như thật sự có được nó thì thanh này dùng đến cấp 50,60 cũng không có vấn đề gì, cái khuyết điểm duy nhất chính là nó không hợp với tà ác liên minh, độ hữu hảo cùng npc bất tử hệ cùng ác ma hệ rất thấp, đối với nhiệm vụ tiếp nhận sau này rất ảnh hưởng, dù chỉ là ba điểm nhưng lại không có quá lớn.

Chúng kiến bộ dáng mừng như điên của Tiêu Ngự đạo tặc Áo Đức nói như hất cho hấn một gáo nước lạnh.

- Người đừng quên nhiệm vụ chưa hoàn thành, thanh thủy thủ này không thuộc về người, hơn nữa sau khi hoàn thành nhiệm vụ thì nó khó tránh khỏi nhiễm màu dơ bẩn của Cổ Đức, thuộc tính sẽ hạ trên phạm vi lớn.

Tiêu ngự sững sốt hỏi:

- Thuộc tính giảm bao nhiêu?

Thủy thủ tốt như vậy, nếu bị hạ thấp thuộc tính chẳng phải bị phá hủy.

- Có lẽ khoảng 60%, lúc đó nó chỉ xem như là một vật phẩm thuộc về truyền thuyết! - đạo tặc Áo Đức nói.

Không hề nghĩ tới sau khi hoàn thành nhiệm vụ thì thuộc tính lại bị hạ xuống nhiều như vậy, Tiêu Ngự không khỏi có chút uể oải nhưng cũng rất nhanh nghĩ thông suốt, dù thuộc tính của nó bị giảm xuống 60% nhưng vẫn không tồi cũng là một kiện truyền thuyết vật phẩm, cầm loại vật phẩm này với Tiêu Ngự cũng đủ rồi.

- Nếu người muốn khôi phục thuộc tính của chủ thủy thì phải đến phía nam Ai Lạp Tây Á tại Thánh Thủy Thiên Trì (ao nước thánh) để thanh tẩy nó mới có thể lần nữa khôi phục. - Đạo tặc Áo Đức bổ sung.

Không thể nghi ngờ một chủ thủy cấp sử thi đối với Tiêu Ngự vô cùng hấp dẫn, nếu mà có thời gian tiêu ngự nhất định sẽ đi một lần, chỉ cần xuyên qua hơn nữa Ai Lạp Tây Á mà thôi mới có thể tìm thấy thành thủy thiên trì, đây là chuyện không đơn giản.

- Nói một chút những việc cần chú ý khi làm nhiệm vụ! - Tiêu ngự nói, chuyện chủ thủy thì sau này sẽ nói, chuyện quan trọng nhất chính là hoàn thành nhiệm vụ này.

Đạo tặc Áo Đức mang tình hình nói sơ qua, hết sức chi tiết nhưng mà không biết tại sao Tiêu Ngự có cảm giác Áo Đức tận lực che dấu một vài việc, nhưng từ vẻ mặt hấn mà phỏng đoán thì có thể thấy nếu mà hấn tận lực dấu giếm thì tiêu ngự cũng không muốn nhắc đến, dù nói ra chưa chắc hấn đã giải đáp.

Cổ Đức thần điện cách thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc cũng không xa nhưng tìm được thần điện bên trong sa mạc không hề đơn giản bởi vì bốn phía xung quanh thần điện đều là khu vực cát chảy, không cẩn thận có thể bị thôn phệ, chỉ có một con đường nhỏ có thể tiến vào, trong bản đồ Áo Đức giao cho tiêu ngự đã có giải thích rõ ràng.

Bên ngoài thần điện chính là một vài u linh quái, khoảng hai mươi cấp, bên trong thần điện thì vô cùng thần bí, theo giải thích của Áo Đức đạo sư thì phía dưới là một hắc động rất lớn, tòa thần điện này trôi lơ lửng trong không trung, đến cùng là do lực lượng gì chống đỡ thì không thể biết được, loài người đều đem tất cả mọi chuyện không thể giải thích đều do lực lượng thánh thần làm.

Đối với tình huống cụ thể bên trong thần điện đạo tặc Áo Đức chỉ là kiến thức nửa vời, cần tiêu ngự tự thân thăm dò.

- Giờ ngộ ba khắc người không cần về đây ta sẽ tự đến chỗ người, chúc người may mắn, nguyện tổ tiên tồn tại cùng người. - Đạo sư Áo Đức nói, một đạo bạch quang từ trên người Tiêu Ngự bùng sáng.

Tiêu ngự nhìn thoáng qua kỹ năng của chính mình, có rất nhiều hạng mục cao cấp thuộc cấp 1.

Loại bỏ bẫy rập: cấp 1; Có thể phát hiện ra các loại bẫy rập, đối với bẫy cấp cao không có hiệu quả.

Kỹ năng này nhất định là rất có tác dụng với nhiệm vụ, nếu không Áo Đức cũng không dạy cho hấn kỹ năng này. :0 (27):

129. Chương 130: Sa Mạc.

Tiêu ngự từ biệt đạo sư áo đức, từ bên trong căn phòng thấp bé đi ra

“Nửa người nửa yêu” Tiêu Ngự thì thảo nói, quay đầu lại nhìn thoáng qua nơi ở của đạo sư, vu yêu với vong linh mà nói là tồn tại vô cùng cao quý, vu sư môn hùng mạnh vì đạt được tính mạng vĩnh cửu liền mang

thân thể chính mình biến thành vụ yêu, trong bọn họ có rất nhiều người đạt tới bán thân, thậm chí thành thân, thực lực bọn họ vô cùng mạnh mẽ là người thủ hộ cho vong linh tộc.

Nghe đạo tặc Áo Đức kể hần trở thành vụ yêu là không sai nhưng mà lại đánh mất ý thức của chính mình, như là một con rối biết giết chóc thôi, loại nguyên rửa đúng là rất đáng sợ.

Tiêu Ngự rời khỏi thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc đi về hướng tây, cách nơi này không xa có một hoang mạc lớn, không có bất cứ sinh vật nào tồn tại, cát nóng bỏng như là bị hỏa luyện, tản ra bên ngoài nhiệt độ vô cùng cao, hơi nóng quay cuồng, bất kể là loại gì chỉ cần tại bên trong sa mạc này một thời gian nhất định sẽ bị khô chết.

Đây là một địa phương không có giao thiệp cùng bên ngoài, kẻ nào đó tiến vào nơi này mỗi một giây đồng hồ đều tổn hao 10 điểm huyết lượng, bị nhiệt độ trực tiếp giết chết biến thành cái xác khô.

Ngoại trừ nhiệt độ đáng sợ bên ngoài thì nơi này có cát chảy vô cùng đáng sợ, trên thực tế nguy cơ bốn bề, trên cát thỉnh thoảng cũng hiện ra vài bộ hài cốt, đúng là một nơi rất đáng sợ.

Tiêu Ngự ở bên ngoài sa mạc tìm kiếm đường nhỏ tiến vào, từng chút so sánh địa hình bên ngoài với bản đồ vô cùng kiên nhẫn.

“ Đây đến cùng là địa phương quỷ quái gì?” Tiêu Ngự lau đi những giọt mồ hôi trên trán, hơi nóng tỏa ra đúng là khiến cho kẻ khác không thể chịu được.

Tiêu Ngự hồi tưởng lại tư liệu mà Áo Đức giải thích tại bên ngoài sa mạc tìm kiếm, hần đột nhiên nhớ đến một chi tiết.

Đạo sư từng nói ra hần cùng đệ đệ cùng nhau tiềm nhập chỗ kia nhưng tại sao lại chỉ còn mình Áo Đức? trong thời gian đó đã xảy ra chuyện gì? tại sao đối với chuyện của đệ đệ hần lại không có nói ra, nhất định không nhắc đến?

“Quên đi.chuyện đó có nghĩ tại đây cũng không ra.” Tiêu Ngự so được với bản đồ một chút, dựa theo đánh dấu trên đó phát hiện ra một hồ rất sâu, vị trí hồ sâu so với bờ sa mạc khoảng hơn năm trăm mét.

Đôi mắt tiêu Ngự sáng lên.chính là chỗ đó, nhưng điều kế tiếp khiến cho hần rất khó xử, khoảng cách 500 mét nếu dùng tốc độ chạy đến phải cần 70 giây, mỗi giây cần 10 điểm huyết lượng, dù là uống phong tốc hoàn đi nữa thì nếu mà không dùng máu thì rất có thể đã chết khi chưa tới nơi.

“ Đây đúng là một nhiệm vụ rất khó hoàn thành.” Tiêu Ngự cười khổ không thôi, hần bỗng nhiên nhớ tới cái gì, ta sao lại quên mất cái này.

Hần từ bên trong ba lô lấy ra thánh ngôn trữ trữ, thanh này bỏ thêm tận 150 điểm nhanh nhẹn, nếu mà cầm nó thì tốc độ so với bình thường nhanh hơn rất nhiều, có thể an toàn tới đó.

Chậm rãi mang vớ kéo ra, một quang mang chói mắt sáng lên khiến cho nhãn châu tiêu Ngự nhanh chóng co lại.

“ Đồ phát sáng này dùng như thế nào đây?” Tiêu Ngự đang nghĩ như thế thì quang mang dần thu liễm lại, biến mất khôi phục trạng thái bình thường. Thân của trữ trữ nhỏ dài, lưới vô cùng sắc bén.sau khi thu liễm ánh sáng liền biến lại như bình thường.

Cầm thánh ngôn trữ trữ, các thuộc tính của Tiêu Ngự đều gia tăng, tốc độ di động cũng nhanh hơn nhiều.

Sau khi suy nghĩ một chút, thời gian hần lưu lại cũng không nhiều, Tiêu Ngự cũng không do dự xuất ra một lọ phong tốc hoàn sau đó lại chuẩn bị sẵn một lọ hồi phục, nhanh chóng hướng về phía cái hồ to kia phóng đi.

Một cỗ khí thể nóng rực đập vào mặt tiêu Ngự, sau mỗi giây, huyết lượng nhanh chóng bị suy giảm dần.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra tật phong bộ hướng phía trước chạy như điên, may mắn hần chạy trên con đường nhỏ như trên bản đồ chỉ dẫn không có cát chảy sẽ không có nguy hiểm.

Sau nửa nén hương thời gian thì máu đã tới đáy. Tiêu Ngự dùng một lọ hồi phục cấp thấp đem huyết lượng quay về một nửa lúc đỉnh, Tiêu Ngự cũng đã gần đến bên hồ kia, nhanh chóng nhảy xuống hồ.

Thân thể Tiêu Ngự rơi xuống đáy hồ cát, cát chậm rãi rơi đem thân thể hắn nuốt lấy, cát từ bốn phía chảy tới, Tiêu Ngự nhanh chóng nhắm mắt ngừng thở.

Hạ xuống chừng 20,30 giây vì cát ép chặt lồng ngực khiến cho có chút hít thở không thông, sau đó lực lượng xung quanh đột nhiên biến mất. Tiêu Ngự từ không trung rơi xuống.

Hắn mở to hai mắt, hai chân nhẹ nhàng đáp xuống đất, phát hiện không gian bên dưới đúng là một mảnh tối đen, một đường hầm thông qua phía trước.

“Không nghĩ tới nơi này còn có đường hướng tới phía khác.” Tiêu Ngự quan sát phụ cận một chút, đỉnh là một tầng nham thạch, mặt đất trải đầy đá, trong sa mạc đột nhiên xuất hiện một địa hình như vậy đúng là cổ quái, không khí lưu thông tại đây rất tốt, thỉnh thoảng lại có gió lạnh thổi qua khiến cho người khác dựng tóc gáy.

Người chơi nếu không có bản đồ chỉ dẫn mà tới nơi này hẳn đúng là rất khó, máy chủ đầu não xếp đặt như vậy khiến cho địa điểm tiến hành nhiệm vụ này càng bí mật, trông giống như là một cái động, lại tại trong hồ, tất nhiên là rất ít kẻ có thể tới đây.

Tiêu Ngự xác định phương hướng một chút rồi đi vào bên trong hang động, theo bản đồ còn phải cần vượt qua năm nghìn mét trong lòng đất nữa mới có thể tới nơi.

Sâu bên trong huyết động truyền tới một vài tiếng hô nhỏ lại bị động khuếch đại âm thanh tạo nên cảm giác rất mạnh cho tiêu ngự, trong lòng đất này theo lời Áo Đức thì thường xuyên xuất hiện một vài sinh vật, nhất định phải cẩn thận.

Một con sư tử như là u linh đột nhiên xuất hiện từ sâu trong động chậm rãi đi đến, di chuyển không mục đích, Tiêu Ngự mở ra tiềm hành chậm rãi tiến gần.

Thâu Tập!

Con sư tử bị tiêu ngự đánh ngất, sau đó hắn dùng Bối Thứ khiến cho sư tử hao tổn hơn 500 điểm thương tổn.

U linh sư: cấp 20, u linh quái.

Con u linh này có hơn ngàn huyết lượng.

Bối Thứ mang lại thương tổn cao như vậy tất nhiên là khiến Tiêu Ngự vô cùng sửng sốt, chính mình đổi trang bị thành thánh ngôn trừu thủ không trách mà thương tổn lại cao như vậy.

U linh sư gầm nhẹ một tiếng hướng tiêu ngự vỗ tới.

Tiêu Ngự dùng Phản Thủ Bối Thứ, trên đầu u linh sư lại bay ra hơn 800 điểm huyết lượng, gầm lên một tiếng rồi ngã xuống đất.

“Thật nhanh đã giết chết nó.”

Thánh ngôn trừu thủ đối với bất tử sinh vật phát huy ra hơn 300% thương tổn công kích, đúng là pháp bảo, dù là u linh huyết lượng rất cao, kinh nghiệm mang lại cũng rất lớn, so với quái cấp cao phải hơn gấp hai lần.

“Tốt quá.” chứng kiến đánh chết u linh sư lại nhận được kinh nghiệm lớn như vậy Tiêu Ngự tâm tình rất tốt đem ba ngân tệ từ trên người u linh sư bay ra nhặt lấy. ..0 (27):

130. Chương 131: Hắc Ám Giao Long Mãng.

Mò mẫm trong đêm, trừ một số ít u linh cấp hai mươi đang đi long vòng ở ngoài, Tiêu Ngự ko phát hiện ra những quái vật khác, cũng ko tìm thấy sinh vật đáng sợ trong lòng đất theo như lời kể của đạo tặc đạo sư Áo Đức, việc này làm cho Tiêu Ngự cảm thấy an tâm ko ít.

Xuyên qua một khu vực đầy hắc ám, không khí chung quanh dần trở nên ẩm ướt, đôi khi có thể nghe thấy tiếng nước chảy. Ở nơi sa mạc hạn hán như vậy mà lại xuất hiện mạch nước ngầm làm cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ.

Vốn cái đường hầm này là một dòng sông ngầm, về sau tự nhiên thay đổi dòng chảy, cho nên trở thành thông đạo dưới lòng đất, bất quá một bộ phận thông đạo vẫn còn đường sông là lẽ thường.

Tiêu Ngự vẫn đi theo đường mòn bên bờ sông mà tiến tới, ko biết sông này sâu bao nhiêu, nhìn ko thấy đáy, nhưng có thể cảm giác được rằng, sông này rất sâu, hơn nữa dưới nước vô cùng phức tạp, dòng chảy ngầm lưu động, nếu ko cẩn thận ngã xuống sông rất có thể sẽ bị xoáy nước hút vào.

Những tiếng nước ào ào trong đường hầm làm cho người ta sinh ra một cảm giác bất an, Tiêu Ngự cũng thế, hẳn cảm nhận được hình như có một sinh vật nào ở đáy sông nhưng nhìn mãi cũng ko có phát hiện gì.

“ Có thể do ta quá đa nghi.” Tiêu Ngự thầm nhủ, tiếp tục mò mẫm về phía trước. Do tầm nhìn bị hạn chế, chỉ cần ko chú ý thì bước hụt chân thì sẽ ngã xuống sông, cho nên Tiêu Ngự rất cẩn thận dưới chân.

Vừa chạm chân xuống, Tiêu Ngự cảm giác được dưới lòng bàn chân là nham thạch cổ, rất dễ vỡ vụn, nên nhanh chóng thu chân về. Vừa rút chân lên thì một khối đá lớn bắt đầu đổ sụp đổ, rơi lún lún xuống dòng sông, ngay sau đó truyền đến một loạt âm thanh, sau một hồi, khối đá đã biến mất, cũng ko còn bất kỳ tiếng động nào nữa.

Tiêu Ngự hơi hơi biến sắc, có vẻ dòng sông này sâu hơn so với tưởng tượng nhiều lắm. Bước qua chỗ đứt gãy, Tiêu Ngự tiếp tục đi tới, dần dần hiện ra một khu vực tương đối yên tĩnh.

Đi tới một chút, chỉ thấy phía trước đen kịt một màu, ko thấy rõ bờ sông đối diện ở đâu, Tiêu Ngự đột nhiên cảm giác được “ cái chết lạnh yên.” đang đến gần, hẳn cảm chắc chủ tử trong tay, cảnh giác nhìn về mặt sông

Mặt sông phẳng lặng đột nhiên sôi trào lên, tiếng ục ục khắp nơi, giống như có vật gì từ đáy nước đang trôi lên.

“ Cuối cùng là cái gì ? “ Tiêu Ngự lập tức khẩn trương, nắm chặt chủ tử trong tay, nhìn chằm chằm mặt nước. Nếu thật sự là quái vật từ đáy nước trôi lên đánh mình thì chắc chắn sẽ vô cùng nguy hiểm, bởi vì chung quanh không quan vô cùng chật hẹp, Tiêu Ngự căn bản ko có chỗ trốn.

Nhìn thoáng qua con đường phía trước, do phạm vi nhìn của Thái Âm ám nên Tiêu Ngự căn bản ko nhìn rõ đường phía trước.

Cẩn rằng một cái, Liễu Mạng ! Tiêu Ngự sử dụng bình phong tốc hoàn, cất bước chạy về phía trước, cố gắng thoát khỏi nơi này.

Xôn xao ... bọt nước văng khắp nơi ... Một con mãng xà từ đáy sông chui lên, toàn thân được bao phủ bởi những vẩy màu đen, con mắt màu lục nổi rõ trên đầu, phía trên là một cái sừng nhọn thật dài màu đen. Con mãng xà này thật trắng kiêu, ước chừng dài khoảng lục mét, phần cổ có phần tựa như rắn hổ mang, miệng ko ngừng khép mở, thỉnh thoảng lại lè lưỡi ra, trông cực kì kinh khủng.

Tiêu Ngự sử dụng tạt phong bộ, liễu mạng chạy nhanh về phía trước, nhiều lúc muốn trượt chân ngã xuống sông.

Con mắt mãng xà bắt đầu tập trung trên người Tiêu Ngự, di chuyển rất nhanh trên mặt nước, đuổi theo Tiêu Ngự.

Cho dù đã sử dụng tạt phong bộ thì tốc độ di chuyển của Tiêu Ngự căn bản cũng ko thể so sánh với con mãng xà này, cho nên trong nháy mắt đã bị mãng xà đuổi kịp.

Cái sừng nhọn trên đầu mãng xà hướng đến chỗ Tiêu Ngự mà đâm tới. Nhìn cái sừng bén nhọn đang đến gần, Tiêu Ngự căng thẳng đến tột độ, phán đoán vị trí công kích của mãng xà, nhất thời khom lưng tránh né.

Đầu con mãng xà vẫn tiếp tục hung hăng lao vào đồng nham thạch cổ, cả tầng đất đá bị công kích mà vỡ vụn.

Tay phải Tiêu Ngự cầm thánh ngôn chủy thủ đâm thẳng lên trúng vào lớp da của mãng xà tạo ra 82 thương tổn.

Hắc ám giao long mãng : Hai mươi cấp – tinh anh quái.

Thì ra là quái tinh anh cấp hai mươi, con hắc má giao mãng này thuộc loại ác ma sinh vật, công kích của Tiêu Ngự coi như có chút khả quan, nhưng nếu so sánh với ba ngàn điểm huyết lượng thì công kích đó thật sự chẳng thấm vào đâu. Nếu không phải trong tay là thánh ngôn chủy thủ, chắc chắn Tiêu Ngự không thể phá vỡ được lớp phòng ngự của con hắc ám giao long này, đừng nói là gây thương tổn cho nó.

Mặc dù không bị hắc ám giao long đánh trúng, nhưng những hòn đá vỡ vụn do công kích của nó rơi xuống người Tiêu Ngự, tạo thành mười ba điểm thương tổn.

Quái tinh anh cấp hai mươi, Tiêu Ngự không đủ điều kiện để đối mặt, cho nên quay đầu tiếp tục chạy, hắc ám giao long lại tiếp tục đuổi theo.

Cả vùng phụ cận đều là mặt nước rộng lớn, Tiêu Ngự cũng không dám sử dụng các kỹ năng đào thoát, vạn nhất lỡ mặt nước truyền đến những chấn động báo hiệu vị trí, vậy chẳng khác nào tự nộp mình cho cộp?

Còn có một kỹ năng độn hình, Tiêu Ngự cũng không dám dùng loạn, chỉ những lúc cứu mạng mới xài đến, nếu dùng xong thì càng không có cơ hội đào thoát.

Hình như cuộc sống vẫn còn muốn trêu đùa Tiêu Ngự, hắc ám giao long lại hướng đầu về Tiêu Ngự đánh tới. Với thể công kích như vậy, nếu không dùng độn hình, kết quả chỉ có chết, không cần nghi ngờ.

Độn Hình !!!

Bất đắc dĩ, Tiêu Ngự buộc phải dùng độn hình, ngăn cản công kích của hắc ám giao long, tiếp tục chạy trốn.

Hắc ám giao long một lần nữa đập đầu vào vách tường, tựa hồ như có chút choáng váng. Nó lắc lắc đầu, sau khi tỉnh táo một chút thì phát hiện ra Tiêu Ngự đã chạy hơn ba mét.

Kỹ năng độn hình có thể tránh né được công kích của hắc ám giao long, chỉ có điều tốc độ di chuyển vì đó mà chậm lại. Tiêu Ngự quyết định cầm thánh ngôn chủy thủ đâm vào tay trái, vẽ nên một vết thương nhọt nhạt, trên đầu Tiêu Ngự hiện lên 7 điểm thương tổn, hiệu quả ẩn hình tự động bài trừ.

Ko còn bị hiệu quả của độn hình làm hạn chế tốc độ, Tiêu Ngự tiếp tục tăng tốc bỏ chạy, nhiều lần huy động chân hắc ám đều kịp phản ứng nhanh, tránh rơi xuống sông.

Phía trước khoảng năm thước, đường đi tách làm hai, một bên là đầu đường hầm, còn đường sông thì đổ qua hướng khác.

Rốt cuộc có thể chạy thoát hắc ám giao long mãng, Tiêu Ngự mừng rỡ như điên, hai chân càng tăng tốc nhanh hơn.

Nhìn thấy hắc ám giao long một lần nữa xông lên, Tiêu Ngự vừa chạy tới được một chút đã té ngã xuống, lăn vài vòng trên mặt đất, sau khi đã đứng dậy vững, lập tức tăng gia tốc bay vọt về phía trước.

Hắc ám giao long phóng lên bờ, tiếp tục đuổi theo.

Chứng kiến hắc ám giao long đuổi lên bờ, Tiêu Ngự choáng váng tức thời. Hắc ám tưởng rằng rời mép sông thì hắc ám giao long cũng không truy đuổi nữa, cho nên nó đuổi tận lên bờ, hơn nữa tốc độ có phần nhanh hơn.

“Chỉ có thể cùng nó liều mạng!” Tiêu Ngự thầm nghĩ, nếu cứ tiếp tục vờn nhau như thế này, Tiêu Ngự thế nào cũng được làm buổi tối cho con rắn này.

Nhanh chóng tìm kiếm một chỗ chật hẹp có địa hình thuận lợi, Tiêu Ngự chuẩn bị cùng hắc ám giao long đối kháng. Do con rắn hình thể quá lớn, cho nên ở địa phương chật hẹp vô cùng bất lợi đối với hoạt động của nó, nhưng Tiêu Ngự lại có thể di chuyển bình thường tự nhiên, Tiêu Ngự có thể sử dụng ưu thế về địa hình mà từ từ chậm rãi làm “gối” hắc ám giao long. ..0 (27):

131. Chương 132 : Huyết Chiến !

Con hắc ám giao long kia ko ngừng truy kích Tiêu Ngự, đầu ko ngừng đánh vào những vách đá trên cao, làm đất đá vỡ vụn tứ hướng, Tiêu Ngự bởi vì đang trốn trong địa hình nhỏ hẹp nên khó tránh, gây cho hắn một ít giá trị thương tổn.

Hắc ám giao long đột nhiên đánh mạnh, song nơi này quả thật rất chật chội, cái sừng dài trên đầu nó nặng nề đụng vào vách, đất đá trên cao tựa như đậu hũ bị vạch thành một vết sâu

Hắc ám giao long sau khi chà đạp, hơi lắc lư một chút.

Tiêu Ngự này giờ đang chờ cơ hội, đột nhiên chủ thủ trên tay phải đâm thẳng đến bộ vị thất tắc của hắc ám giao long đâm tới, chợt quát một tiếng, lực lượng toàn thân tập trung vào cánh tay phải.

Dịch cốt !!!

Chủ thủ trên tay Tiêu Ngự vạch ra một đường dài trên thân thể của hắc ám giao long.

Hệ thống : Kỹ năng dịch cốt. Độ hoàn thành 100%, tạo thành 100% kỹ năng thương tổn, tạo thành hiệu quả : 1.5 giây tê liệt.

Một con số hơn hai trăm điểm thương tổn hiện lên trên đầu hắc ám giao long và làm cho nó lâm vào trạng thái choáng váng.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua nhắc nhở của hệ thống, khẽ nhíu mày : 1.5 giây, thời gian quá ngắn, Tiêu Ngự căn bản ko có đủ thời gian để vòng sau lưng hắc ám giao long. Hắn thuận tay bôi hạt thảo độc tề lên xà nha chủ thủ, hướng hắc ám giao long đánh tới.

Đinh địch một tiếng, chủ thủ trong tay Tiêu Ngự ko cách nào phá được lớp phòng ngự của hắc ám giao long, Tiêu Ngự lại thuận tay, tay phải cầm thánh ngôn chủ thủ đâm thêm một cái. Vì sự an toàn, trước tiên lui trở về.

Hắc ám giao long đã tỉnh lại, những công kích của Tiêu Ngự đã làm nó nổi giận, điên cuồng xông lên, mấy lần xém đưa Tiêu Ngự đi gặp Mạnh Bà.

Nhìn thấy hắc ám giao long hướng mình đánh tới, Tiêu Ngự lập tức nghiêng người tránh né, tay trái đang cầm xà nha chủ thủ mò vào trong cái bọc, từ trong bọc lấy ra một lọ hạt thảo, đây chính là loại độc được xà hạt thảo.

Bình tĩnh lợi dụng mặt đá nhô ra trên vách để tránh né công kích của hắc ám giao long, Tiêu Ngự lấy cường hiệu hạt thảo độc tề bôi lên thanh thánh ngôn chủ thủ.

Oanh ! đá vụn bay tứ tung, cũng có vài tảng đá rơi trúng người Tiêu Ngự, hắn nhìn lại huyết lượng của bản thân, vẫn còn lại 72%.

Hắc ám giao long thu hồi thân thể, đầu lay động một chút, hai mắt tập trung nhìn Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhìn thấy hắc ám giao long đầu lay động, còn tưởng do nó đập đầu nhiều quá nên bị hôn mê, đang muốn xông lên thì hắc ám giao long đột nhiên nghiêng tới trước, hé miệng, một cổ độc dịch xanh biếc như cột nước hướng thẳng đến chỗ Tiêu Ngự.

Độc dịch trong bóng đêm phát ra lục quang óng ánh.

“ Bất hảo, có độc. “ Tiêu Ngự nhanh chóng phản ứng, lộn một vòng tránh chất độc, hắn vững vàng rơi xuống đất, hầu hết cơ thể đều tránh được chất độc, chỉ còn cánh tay trái truyền đến đau đớn do bị ăn mòn. Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cánh tay trái, phần da để trần bị một ít dịch độc bắn tung tóe trúng, nhanh chóng khuếch tán, ăn mòn làn da của hắn.

Một loạt thương tổn 10 điểm do hiệu ứng của ăn mòn xuất hiện trên đầu Tiêu Ngự, cùng lúc ấy hắc ám giao long cũng đã xông tới.

Tiêu Ngự liền trốn tại khe hở của thạch bích, ko muốn cùng hắc ám giao long giao chiến tiếp, hắn muốn tận lực trì hoãn thời gian, vì đã bị những thương tổn do bị độc tố của hắc ám giao long ăn mòn, nếu còn tiếp tục dây dưa với nó, Tiêu Ngự biết rằng dù ko bị nó đưa tiễn thì cũng bị độc tố này tiễn đưa.

Hắc ám giao long há bỏ qua cho Tiêu Ngự, ko ngừng truy đuổi phía sau.

Phía trước lại xuất hiện một con u linh sư cấp hai mươi, con quái này nhìn thấy Tiêu Ngự, lập tức hưng phấn đuổi theo. Hắc ám giao long do thân thể khá “đô” nên đập trúng người con u linh sư. U linh sư bị đâm thủng mấy chỗ, ngược mắt nhìn hắc ám giao long, trong miệng phát ra tiếng hô trầm thấp.

U linh sư bình thường hoạt động ở khu này, mà hắc ám giao long mẫn thi thích sống tại đáy nước, nên u linh sư ko biết hắc ám giao long cường đại đến mức nào, cũng vì thế mà ko sợ hãi tiến tới.

Hắc ám giao long vung đuôi, hung hăng quát cho u linh sư một cái, đánh bay ra ngoài, sau đó thân thể hòa hoãn lại, tiếp tục truy đuổi Tiêu Ngự.

U linh sư trúng một kích, cúi đầu gào thét, mang theo cái đuôi bỏ chạy.

Với sự xuất hiện bất ngờ của u linh sư, Tiêu Ngự cũng tranh thủ được một ít thời gian, ước chừng 15s, độc dịch của hắc ám giao long phun ra khi này rốt cuộc đã biến mất, huyết lượng của Tiêu Ngự bây giờ chỉ còn lại 20%.

“ Xem ra chỉ có thể dùng bình hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt mà thôi” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua kĩ năng lan, tạt phong bộ, độn hình, mấy cái này thời gian đóng băng đã kết thúc rồi, Tiêu Ngự rốt cuộc cũng đã có can đảm đối mặt với hắc ám giao long một lần nữa.

Sử dụng bình hạ cấp được hoàn phục hồi trong nháy mắt xong, Tiêu Ngự tìm kiếm một vị trí thích hợp nhằm tránh né truy đuổi của con rắn kia, đồng thời chuẩn bị phản công.

Hắc ám giao long hướng đến chỗ Tiêu Ngự đang đứng vọt tới.

Tiêu Ngự quát lạnh một tiếng, vung chủy thủ lên hướng lại con rắn to đánh tới.

Tạc kích !!!

Chủy thủ trong tay Tiêu Ngự đâm thẳng vào đầu hắc ám giao long, bởi vì nó dùng cường lực đánh vào nên tác dụng của tạc kích phát huy 100% hiệu quả kĩ năng. Mặc dù choáng váng, hắc ám giao long vẫn tiếp tục lao đến trước, nếu bị con rắn này đụng phải, Tiêu Ngự ko chết cũng phải để lại nửa cái mạng. Trong cái khoảng khắc chủy thủ tiếp xúc với đầu của hắc ám giao long, Tiêu Ngự đã thi triển kĩ năng độn hình nên tránh được công kích của hắc ám giao long.

1 giây đồng hồ choáng váng, lớp mang ngoài run rẩy, nhưng Tiêu Ngự căn bản ko làm được gì. Bởi vì nó đã quá hoàn hảo, chất độc cường hiệu của hạt thảo đã gây hiệu quả giảm tốc cho hắc ám giao long.

Vòng được ngang hắc ám giao long, chứng kiến nó có dấu hiệu tỉnh lại, Tiêu Ngự biết rằng bản thân ko đủ thời gian để đi ra sau lưng nó mà thi triển kĩ năng bối thứ, cho nên quyết định hướng đến hắc ám giao long đâm tới.

Giảo sát !!!

Hệ thống : Kĩ năng giảo sát độ hoàn thành 75%, tạo thành 75% thương tổn , gây xuất huyết 30 điểm thương tổn, duy trì trong 15s.

Con số thương tổn hơn trăm nhẹ nhàng xuất hiện, còn có thêm hiệu ứng xuất huyết.

Hắc ám giao long đau nhức hí một tiếng, quét đuôi về hướng Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự vừa kịp lùi vào trong khe đá, sử dụng địa hình mà chống đỡ công kích của hắc ám giao long, kéo dài thời gian ra để hiệu ứng của giảo sát từ từ phát huy tác dụng, Tiêu Ngự ko hy vọng xa vời rằng có thể giết chết hắc ám giao long trong khoảng thời gian ngắn mà chỉ từ từ chậm rãi “ mần thịt” nó.

Lại một con số biểu thị cho thương tổn nhẹ nhàng xuất hiện trên đầu hắc ám giao long, huyết lượng của nó mỗi lúc một giảm. Tiêu Ngự nhìn thoáng qua tốc độ hồi phục của hắc ám giao long, mỗi giây nó hồi phục 10 điểm, cho nên hiệu ứng xuất huyết của giảo sát vẫn có khả quan.

Sau mười giây đồng hồ, Tiêu Ngự xuất hiện trước mắt hắc ám giao long, đúng như suy đoán của hắn, con rắn vừa nhìn thấy hắn đã lập tức đánh tới.

Phản thủ bối thứ !!!

Độ hoàn thành 73%, Tiêu Ngự dụng phản thủ bối thứ gây thương tổn cho nó, cùng lúc này hắc ám giao long cũng phản đòn lại, Tiêu Ngự lập tức sử dụng tạt phong bộ tránh né công kích của nó, cất bước bỏ chạy, cứ như vậy cửa gỗ cửa gỗ kéo qua kéo lại cũng xin được 1k3 huyết lượng của hắc ám giao long. :0 (27):

132. Chương 133 : Ngạc Nhiên Chưa

Với thực lực của Tiêu Ngự bây giờ, cho dù trong thời gian ngắn thì triển ra tất cả các kỹ năng ra, phát huy lực sát thương lớn nhất, cũng không thể giết chết được hắc ám giao long, cho nên bây giờ phải dùng kế, chỉ có thể từ từ mà “mần thịt”.

Trong cái bọc chỉ còn lại có một lọ hạ cấp phục hồi trong nháy mắt, không còn thêm gì cả, mà nhiệm vụ kế tiếp thì cực kỳ hung hiểm, không chừng sẽ có lúc phải dùng đến, không thể lãng phí một lọ thuốc quý ở nơi chết tiệt này.

Việc thiếu sự trợ giúp của lọ máu càng làm cho việc giết hắc ám giao long trở nên khó khăn.

Sau một thời gian ẩn trốn, Dịch Cốt và Tạc Kích cũng đã hồi phục xong, trước tiên dùng tạc kích đánh ngất con rắn đi, sau đó dùng đòn hình tránh né công kích của nó, rồi lợi dụng trong khoảng thời gian nó choáng váng này, sử dụng dịch cốt cùng với điểm liên kích tích lũy. Sau khi đã hoàn thành công kích thì cũng không dùng lại mà tiếp tục quay đầu bỏ chạy.

Tạc Kích và Dịch Cốt tổng cộng gây hơn 500 điểm sát thương.

Lại một lát sau, Tạt Phong Bộ, Phản Thủ Bối Thứ và Bối Thứ cũng đã hồi phục xong, Tiêu Ngự trở tay dụng Phản Thủ Bối Thứ công kích hắc ám giao long, sau đó mượn thể dụng Bối Thứ, chờ hắc ám giao long hồi phục lại xài tạt phong bộ bỏ chạy, trong khoảng thời gian đó, nếu kỹ năng Giáo Sát kết thúc đóng băng xong sẽ tìm cơ hội dụng luôn giáo sát.

Cứ dùng dần một chiêu xong chạy rồi lại một chiêu, Tiêu Ngự mỗi lần như thế cũng xin được của hắc ám giao long 500 huyết lượng, bởi vì thời gian trì hoãn dài cộng thêm tốc độ hồi phục (regen) cao nên huyết lượng của hắc ám giao long giảm rất ít. Tiêu Ngự không liều lĩnh, có vẻ rất kiên nhẫn, dù sao hắn cũng cho rằng đầu pháp như vậy tuyệt đối an toàn, sẽ không gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào, có thể chậm rãi đưa hắc ám giao long mãng đi gặp Mạnh Bả.(chết)

Tiêu Ngự liên tục phát động ngũ luân phiên công kích, hắc ám giao long rốt cuộc cũng chỉ còn có hơn 500 huyết lượng.

Kỹ năng Bối Thứ đã xong, Tiêu Ngự đang chuẩn bị thâm tập, phát hiện ra hắc ám giao long quay đầu, có dấu hiệu chạy trốn. Bản thân vất vả lắm mới xin được bao nhiêu đó huyết, bây giờ mà để nó chạy, chẳng phải mình bị khùng sao?

Tiêu Ngự tiềm hành vọt đến phát sau hắc ám giao long, sử dụng thâm Tập, đánh ngất nó đi. Do hiệu quả choáng váng có thời gian rất ngắn nên Tiêu Ngự nhanh chóng thì triển Bối Thứ.

Toàn thân Tiêu Ngự phát ra kinh khí tập trung toàn bộ trên thanh chủ thủ. Đột nhiên ... thánh ngôn chủ thủ đâm thẳng vào hậu tâm của hắc ám giao long.

Hệ thống : Kỹ năng bối thứ độ hoàn thành 98 %, tạo thành 98% điểm thương tổn, đạt một điểm liên kích.

“Không được tốt !” Tiêu Ngự trong lòng căng thẳng, vừa rồi do quá vội vàng nên động tác có chút sai lầm, không nắm chặt thời gian, như thế là không còn cơ hội giết chết hắc ám giao long rồi.

Hắc ám giao long bị Tiêu Ngự công kích phía sau cũng không quay đầu lại đáp trả mà lại tăng tốc chuẩn bị chuồn.

Dịch Cốt !!!

Tiêu Ngự chợt quát một tiếng, Dịch Cốt ra tay, hắc ám giao long di chuyển với tốc độ quá nhanh nên công kích của Tiêu Ngự ko chính xác, chỉ tạo thành 78% kĩ năng thương tổn.

Hắc ám giao long chỉ còn 200hp, nếu để nó chạy thoát thì công sức này giờ đổ sông đổ bể hết hay sao!

Chứng kiến hắc ám giao long rút lui bỏ chạy, Tiêu Ngự bực mình, liếc mắt nhìn thanh kĩ năng, Tật Phong Bộ đã hồi phục xong liền sử dụng đuổi theo.

Địa hình ở đây vô cùng chật hẹp, làm cho việc đào thoát của hắc ám giao long gặp chút khó khăn, tốc độ của nó đã ko đạt đến mức nhanh nhất rồi cho Tiêu Ngự ở phía sau cũng đã đuổi kịp.

Tiêu Ngự nhanh chóng bám sát hắc ám giao long, vừa đến gần đột nhiên nhảy cao lên lưng nó Giảo Sát !!!

Chủ thủ đâm vào lưng của hắc ám giao long, Tiêu Ngự toàn thân rung động, hướng ra hai bên hung hăng vạch xuống, xẻ cái lưng của nó thành một đường lớn, máu tươi phun trào ra.

Tiêu Ngự mất thăng bằng nên rơi xuống đất, lảo đảo té ngã xuống đất, trơ mắt nhìn hắc ám giao long bỏ chạy.

“ Ko đuổi kịp!” Tiêu Ngự nhìn hắc ám giao long đi xa mà trong lòng buồn bực ko thôi.

Hệ thống : Kĩ năng giảo sát, độ hoàn thành 61%, tạo thành 61% thương tổn kĩ năng, gây hiệu ứng xuất huyết 20 điểm trong một giây, duy trì trong 10 giây.

Trải qua những công kích liên tiếp của Tiêu Ngự, hắc ám giao long bây giờ chỉ còn khoảng 50~60 huyết lượng, nhờ sự nhắc nhở của hệ thống, Tiêu Ngự ban đầu hơi sửng sốt, sau đó mừng như điên, đứng dậy đuổi theo hướng hắc ám giao long bỏ chạy.

1s 2s ...3s...4s...5s....

Tiêu Ngự vẫn bám theo sau lưng, hắc ám giao long tuy đã chạy thật xa, nhưng rốt cuộc vẫn hết máu, ngã ầm ầm trên mặt đất.

Chứng kiến hắc ám giao long ngã xuống đất, Tiêu Ngự rốt cuộc cũng thở phào một hơi, nhìn thi thể của nó trên mặt đất làm hắn vui mừng ko thể tả, những khí lực vừa rồi quả ko có uổng phí. Tiêu Ngự chậm rãi đi lại gần thi thể của hắc ám giao long.

Phía dưới thân thể của hắc ám giao long, Tiêu Ngự mò mẫm được hai món đồ.

“ Ko ngờ người lại rớt ra đến hai kiện.” Quái tình anh cấp hai mươi mà rớt đồ, dĩ nhiên cũng phải là đồ tử trang, Tiêu Ngự xem xét thuộc tính của hai kiện đồ vật kia một chút.

Xà lân khải giáp : Phẩm cấp : Tử trang. Trọng hình lân giáp. Phòng ngự : 306~329, nhanh nhẹn + 10, lực lượng +30, thể lực +20, phòng ngự cường hóa +2, tốc độ di chuyển - 3, yêu cầu cấp 20.

Nhìn qua cái thuộc tính của cái lân giáp xong, Tiêu Ngự đau lòng đến mức muốn đập đầu chết cho rồi, tốn biết bao nhiêu công sức, mồ hôi và chất xám mới thó được một kiện vật phẩm, mà bây giờ ko thể sử dụng được, đạo tặc chỉ có thể mặc bố giáp, bì giáp và khinh hình lân giáp, mà cái trọng hình lân giáp này là trang bị của nghề nghiệp chiến sĩ, Tiêu Ngự căn bản ko thể đựng đến, bất quá nhìn cái thuộc tính xong, nếu đem đấu giá cũng sẽ được ko ít tiền, cho nên dù có thương tâm nhưng vẫn còn chút an ủi.

Cầm cái giáp cất vào, mắt thấy còn có một kiện vật phẩm khác, Tiêu Ngự tâm tình cũng trở nên vui một chút.

Xà lân bối bao : Phẩm cấp lục trang, hành trang cộng thêm 16 ngăn :61:

Là cái hành trang 16 ngăn, đây là một vật phẩm cực hiếm, tỉ lệ rớt cực thấp, vô cùng đáng giá, trên thị trường một cái hành trang 16 ngăn có thể lên đến mức 100 kim tệ hoặc hơn thế nữa, lượm được cái ba lô này chẳng khác nào thu hoạch được 100 kim tệ.

Tiêu Ngự đem cất đi, trong người có thêm một cái như thế thì ko cần phải lo lắng về chỗ để.

Ngoại trừ hai kiện vật phẩm này ra, hắc ám giao long cũng đem lại ko ít điểm kinh nghiệm, mới có một đã được đến mức 37% rồi.

Tiêu Ngự ngồi trên mặt đất nghỉ ngơi hồi phục huyết lượng, nhìn thi thể của hắc ám giao long, ko khỏi có chút đáng tiếc, nếu như có thể học lột da thì phỏng chừng lớp vảy ngoài của nó cũng đem lại một nguồn lợi ko nhỏ, bất quá Tiêu Ngự ko có học cái lột da trong phần kĩ năng sinh hoạt, bởi vì kĩ năng lột da cấp bậc quá thấp sẽ ko lấy được nguyên liệu tốt, mà muốn thăng cấp cho kĩ năng lột da thì phải tốn rất rất nhiều thời gian, làm ảnh hưởng đến hiệu suất luyện cấp, cái được ko thể bù đắp cho cái mất.

Sau khi đã hồi phục, Tiêu Ngự đứng lên, lấy bản đồ nhiệm vụ của đạo tặc đạo sư Áo Đức ra xem một chút, xác định phương hướng, tiếp tục mò vào trong đường hầm. :0 (27):

133. Chương 134 : Cổ Đức Nhân.

Đi qua một đoạn đường hầm dài âm u, đoạn phía trước có vẻ trở nên ngay ngắn hơn, đường đi tuy có chút gập ghềnh vì được con người đi riết mà thành. Trên những bức vách trên cao đầy những bích họa kì lạ.

Tiêu Ngự lơ mơ có thể hiểu sơ sơ được những bích họa đó muốn biểu đạt cái gì.

Từ những buổi cúng tế trong khánh điện, thị tộc trong chiến tranh, săn bắn, trồng trọt, nuôi dưỡng, đều được bích họa mô tả toàn bộ từ lúc cường thịnh đến thời hưng suy. Cổ Đức nhân vốn là một thị tộc cường đại, đã chinh phục các thị tộc chung quanh, trở thành chúa tể, song cũng vì hoàn cảnh như thế mà thiên biến, rừng rậm thì biến mất, đất đai thổ nhượng phì nhiêu thì trở nên cằn cỗi như sa mạc, chủng tộc thì bắt đầu suy bại, những người còn lại bất lực đành đem tất cả hy vọng chuyển về phía thần linh, vì thế, “Thần” xuất hiện, bọn họ vì “Thần” mà xa cho người một thần điện đồ sộ hùng vĩ, thành kính địa kính bái thần linh, dâng cả tộc nhân để cúng tế thần. Nhưng cuối cùng những gì họ cầu xin cũng ko đến, ôn dịch, sợ hãi lan tràn, cuối cùng đem cả thị tộc đầy xuống hố sâu hủy diệt.

Về phần cái được gọi là “Thần” kia, thủy chung đều ko xuất hiện trong bích họa, từ trong máu tanh của những bích họa, Tiêu Ngự tựa hồ như cảm nhận được cái được gọi là “Thần” kia đang đứng đằng sau lưng tất cả mà cười một cách tàn nhẫn, hẳn chứng kiến mọi việc từ đầu đến cuối, từ lúc chủng tộc này còn bình tĩnh cho đến lúc điên cuồng, sau đó diệt vong, hẳn tựa hồ như đang hưởng thụ toàn bộ quá trình này.

Chứng kiến tràng cảnh cúng tế đầy máu tanh khủng khiếp ấy, Tiêu Ngự ko khỏi rùng mình, nếu “cái được gọi là Thần” kia thật sự tồn tại, khẳng định cũng là một kẻ dị thường, nếu ko hẳn cũng sẽ ko ngồi yên mà nhìn hết thấy tình cảnh phát sinh mà ko ngăn cản.

Tiêu Ngự chuyên chú nhìn bích họa đó, bị nội dung bích họa làm cho hấp dẫn, trông ngược tự nhiên trở nên dồn dập, những sự tình phát sinh tại đây qua thật rất đáng sợ. Nếu như Tiêu Ngự đoán ko sai, thì những bức bích họa ở đây chính là lịch sử của Cổ Đức nhân, chủng tộc này vô cùng cường thịnh, rồi suy bại để cuối cùng bị hủy diệt trong dòng lịch sử, chỉ còn sót lại tòa thần điện này cùng những bích họa, như đang kể lại lịch sử của họ cho đời sau.

Ketttttt ! Dưới chân Tiêu Ngự truyền đến vài tiếng động lạ.

“Nguy, là bẫy rập !” Tiêu Ngự hơi hơi biến sắc Độn Hình !!!

Đình Đình Đình ...! Hơn mười mũi tên kim loại tự chế từ bốn phương tám hướng bắn thẳng đến nhưng đều bị hiệu ứng của độn hình ngăn cản, Tiêu Ngự nhanh chóng khỏi bãi tên dày đặc, một giây đồng hồ vừa qua, phốc một tiếng, trên đầu Tiêu Ngự phun ra một dòng máu tươi.

Một mũi tên xuyên thủng bắp đùi Tiêu Ngự, một con số hơn trăm thương tổn nhẹ nhàng xuất hiện trên đầu Tiêu Ngự, hoàn hảo, chỉ có một mũi tên bắn trúng Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự lập tức lui trở về, tìm một chỗ an toàn ngồi hồi phục huyết lượng.

Sau khi đã đầy máu, Tiêu Ngự tiếp tục tiến lên phía trước, bất quá lần này ko dám khinh thường nữa, luôn dùng kĩ năng bài trừ bẫy rập vừa học được để tránh bẫy rập.

Phía sau vài bức bích họa đột nhiên chuyển biến, ko còn những hình ảnh tràn ngập máu tanh mà là sự sợ hãi vô cùng vô tận. Vô số Cổ Đức nhân đã tàn sát lẫn nhau để cúng tế cho thần linh. Cổ Đức nhân khẩu chọt giảm, đương lúc hoàng hôn u ám một lần nữa bao phủ đầy nơi ở của họ, vô số u linh xuất hiện trong doanh địa, lũ u linh điên cuồng tàn sát Cổ Đức nhân, tiếng cười ghê rợn của lũ u linh cùng những tiếng kêu gào thê lương của Cổ Đức nhân bao trùm khắp nơi, mọi người khóc hô chạy vào thần điện tìm kiếm sự che chở. Tuy nhiên, bên trong thần điện lạ càng xuất hiện nhiều u linh hơn. Bọn họ bây giờ mới hiểu được rằng, vị thần mà bọn họ thờ cúng chính là ma quỷ.

Khi tất cả đã trở lại bình yên, toàn cảnh hiện lên một màu huyết sắc, ánh sáng ban mai của mặt trời chiếu rọi trên mặt đất, những Cổ Đức nhân may mắn sống sót khóc rời quê nhà, lẳng lặng nhìn thi thể người thân mà cất bước ra đi.

Bích họa đến đây thì gián đoạn, xem ra nơi này vẫn còn một số Cổ Đức nhân may mắn tồn tại lưu lại, Tiêu Ngự nhìn những bích họa đó, bi thương, phẫn nộ, sợ hãi, các loại tâm tình đồng loạt dâng trào, nhất thời khó có thể bình tĩnh ngay được.

Tiêu Ngự mạnh mẽ ép cho tâm tình bình tĩnh trở lại, muốn hoàn thành nhiệm vụ này thuận lợi, hẳn cần phải tỉnh táo. Tiêu Ngự hít sâu một hơi, cố gắng quên đi những hình ảnh ko ngừng xoay quay đầu hấn.

Xuyên qua một địa đạo hẹp dài âm u, Tiêu Ngự phát hiện ra một cái cầu thang đầy cát vàng hướng lên phía trên, ở trên cùng có một chút ánh sáng bắt vào, phỏng chừng có lối ra.

Theo cầu thang đi lên trên, rốt cuộc từ trong địa đạo đi ra, chứng kiến tràng cảnh, Tiêu Ngự bất ngờ rung động, chung quanh là một khu vực trống trải, có rất nhiều Cổ Đức nhân sinh sống, quanh các ngôi nhà, các loại dụng cụ sinh hoạt hằng ngày nằm tán loạn, nhưng nhiều nhất chính là những thi hài của Cổ Đức nhân, khắp nơi đều có thi hài, mệnh mông, vô số, ko thể nhìn thấy điểm cuối.

Âm phong kêu khóc, trên bầu trời là vàng thái dương hắc sắc, giống như một sự nguyên rửa đáng sợ, Tiêu Ngự đột nhiên rung mình, cảm giác giống như đang bước vào địa ngục.

Chuyện này quả thật rất khó tin, nghĩ lại những gì vừa nhìn thấy trên bích họa, Tiêu Ngự có thể tưởng tượng rằng, nơi đây ngày ấy đã phát sinh ra những sự tình đáng sợ đến chừng nào, nhìn những cánh đồng bát ngát này, trong lòng Tiêu Ngự chợt nổi lên một cảm giác bi thương.

Một trận gió lạnh thổi qua người Tiêu Ngự, cảm nhận được hàn ý, hấn ko khỏi run người một chút.

Phía xa đường chân trời kia, trên bình tuyến kia có thể lờ mờ nhận ra được một toàn thần điện kiến trúc hùng vĩ, cao vút đứng sừng sững, lộng lẫy nguy nga, so với nơi này hoàn toàn khác hẳn, nhưng nhìn kỹ lại, lại thấy hài hòa vô cùng, tràn ngập mỹ cảm.

Gần đó có một sườn núi cao, Tiêu Ngự bò lên trên sườn núi, hướng ánh mắt về phía xa kia, tòa kiến trúc hùng vĩ kia hẳn chính là thần điện do Cổ Đức nhân kiến tạo nên, trên con đường dẫn đến đó là một cánh đồng bát ngát đầy rẫy những thi thể. Nhìn kỹ cánh đồng bát ngát đó một lần nữa sẽ thấy có rất nhiều u linh đang tha thẩn ở đây.

Hệ thống : Người phát hiện ra cánh đồng hài cốt.

“ Phỏng chừng đây là bản sao” Tiêu Ngự nghĩ thầm, ở cánh đồng bát ngát quá, ở giữa có rất nhiều hài cốt, thỉnh thoảng có thể thấy được vài con chuột chạy đi kiếm ăn, và đồng hài cốt ấy trở thành một bàn tiệc thịnh soạn của chúng.

Những thi hài này, có cái bị cọc sắt đâm thủng, dựng lên ko trung, có cái thì bị trường mâu đâm sâu vào mặt đất, có cái thì tứ chi thiếu thốn, mà như thế cũng chưa phải trường hợp đặc biệt, vì những thi hài bị đem đi cúng tế càng kinh khủng hơn, bị cắt thành đoạn đoạn đặt trong mấy cái thùng, phần trên của cái xác thì được dính vào các cọc sắt.

Khi một dân tộc điên cuồng lên, thì vô cùng đáng sợ, bọn họ mất đi nhân tính, tiêu diệt lẫn người thân ruột thịt, cuối cùng đẩy nhau về cái hố diệt vong.

Loài người, là một chủng tộc khó giải thích nhất, bọn họ có thể có yêu, có quan tâm tới nhau, bọn họ có hận, có cam ghét, những người cao thượng có thể vì người khác mà hy sinh chính mình, những kẻ tì tiện

lại có thể vì lợi ích bản thân mà sát hại người khác. Loài người trong lịch sử cũng có văn minh, cũng có dã man, cũng có tàn bạo.

Nơi đây phát sinh hết thảy, chỉ là lập lại lịch sử trong khoảng thời gian ngắn thôi. :0 (27):

134. Chương 135 : Minh U Sáo Trang.

Tại cánh đồng hài cốt dẫn vào thần điện, Tiêu Ngự phát hiện ra có hình dáng u linh trong bộ dạng con người đang quanh quẩn gần đây, sử dụng tiềm hành, chậm rãi tiến lại gần u linh kia.

“Kĩ năng giao sát còn quá thấp, cần phải train thêm” Tiêu Ngự đụng đến u linh, đột nhiên bạo khởi, một chiêu giao sát đánh tới sau lưng nó. U linh phát hiện ra tiêu ngự, xoay người công kích, hắn liền sử dụng phản thủ bối thứ, vừa dùng thêm cả tiền thứ. Thánh ngôn chủ thủ nắm trong tay, thương tổn do công kích của Tiêu Ngự cao đến chóng mặt.

U linh quái rống to một tiếng rồi biến thành đồng tro bụi.

Tiêu Ngự cúi xuống nhặt lấy vật rớt ra từ u linh quái, là vài miếng ngân tệ, tiếp tục tiến lên, bây giờ thì gặp quái sát quái, gặp boss thì chạy :88:

Điều quan trọng trước tiên là phải nâng cao kĩ năng tiềm hành lên, nếu ko chắc chắn ko thể hoàn thành được nhiệm vụ của đạo tặc đại sư Áo Đức, Tiêu Ngự lấy việc luyện tập tiềm hành là chính, vừa rồi lại tiếp tục giết chết

U linh quái nơi này cung cấp giá trị kinh nghiệm vô cùng phong phú, tốc độ thăng cấp cũng rất nhanh, khoảng ba giờ sau, hệ thống truyền đến một tiếng thanh thúy nhắc nhở, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cấp bậc của bản thân, vừa thăng thêm một cấp.

“Trong khu vực này thăng cấp thật sướng khoái, ko bị người khác ks” Tiêu Ngự thầm nghĩ, ngoại trừ những điểm kinh nghiệm béo bở, đám u linh này còn cống nạp cho hắn ko ít đồ tốt, toàn là những trang bị lực sắc cấp hai mươi. Giết thêm một con u linh nữa, Tiêu Ngự lại mở thêm được một kiện trang bị.

Minh u chi phi phong : Đăng cấp lục trang, phòng ngự 12~15, lực lượng + 5, tốc độ di chuyển +2, yêu cầu cấp độ 20.

Tiêu Ngự khẽ nhún mào, cái kiện lục trang cấp 20 này, ngoại trừ cái tốc độ di chuyển + 2 ra, ko còn cái gì tốt cả. Tiêu Ngự đem cái trang bị này né vào trong hành trang cùng với đồng rác rưởi ở trong ấy. Tiếp tục giết thêm một con u linh, Tiêu Ngự lại lượm thêm được một kiện trang bị.

Minh u chi bì giáp : Đăng cấp lục trang, phòng ngự 21~23, lực lượng + 7, miễn tiếp + 7, tốc độ di chuyển + 2, yêu cầu cấp 20.

Nhìn thấy cái thuộc tính của trang bị xong, Tiêu Ngự ngẩn người, hồi tưởng lại cái áo choàng khi nãy vừa nhặt, trong lòng chợt kích động, chẳng lẽ là lực sắc sáo trang ?

Tiêu Ngự nhanh chóng đem cái áo choàng minh u chi phi phong ra. Hai kiện trang bị đồng thời sáng lên, phát ra ánh lực quang óng ánh, phẳng phất đầu đó như có mối liên hệ mạnh mẽ.

Một lát sau, hai kiện trang bị này được giới thiệu cho thêm một ít nội dung. Minh u chi phi phong, minh u chi bì giáp, sáo trang tổ kiện. Minh u sáo trang : Minh u chi phi phong (áo choàng), Minh u chi bì giáp (giáp ngoài), minh u chi trường ngoa (giày dài) Minh u chi hộ thủ (găng tay) Minh u chi giới(nhẫn) Minh u chi thù sức (vòng tay).

Bộ sáo lục trang này bao gồm 6 món, ko biết mặc đủ lên sẽ cộng thêm thuộc tính gì. Cái giáp này thuộc tính thật sự quá kém, nếu thật sự thuộc tính của sáo trang mà cũng cùi bắp như vậy. Cho dù tập hợp đủ cũng ko có giúp ích gì cho đời.

Hay là nên tiếp tục nhĩ ? Tìm quái luyện tập tiềm hành tiếp. Bất quá trong lòng vẫn có chút mong chờ, dù sao đây cũng là lần đầu tiên Tiêu Ngự nhìn thấy lực sắc sáo trang. Đối với thuộc tính của nó vẫn còn rất mơ hồ. Tiêu Ngự sử dụng tiềm hành giết chết hơn 30 con u linh quái. Rốt cuộc cũng moi thêm được một kiện minh u trường ngoa.

Minh u chỉ trường ngoa : Đẳng cấp lục trang, phòng ngự 10~11, lực lượng + 3, nhanh nhẹn + 7, tốc độ di chuyển +3, yêu cầu cấp 20.

Tiêu Ngự trên cơ bản đã xác định được, bộ minh u sáo trang này thuộc tính nghiệm về tốc độ di chuyển. Có thể tưởng tượng rằng, nếu mặc bộ sáo trang này vào, tốc độ di chuyển sẽ nhanh đến mức nào, phỏng chừng có thể có thể nhanh hơn so với người chơi bình thường 30% trở lên. Quả thật nếu dùng để đánh lén hay truy kích thì tuyệt vời.

Sau khi đã có 3 kiện trang bị này, Tiêu Ngự đối với 3 kiện trang bị còn lại càng thêm mong chờ, đang tính tiếp tục công cuộc thì một giọng nói vang lên, là Triệu Lam Hình.

{ Đây, game thủ chuyên nghiệp, đồ người gửi ta đã nhận được rồi. }

{ Nga, đừng gọi ta là game thủ chuyên nghiệp được ko, nghe xa lạ mất tự nhiên. }

{ Vậy gọi người là gì bây giờ ? Tiêu Ngự ? Tiêu Ngự, Tiểu Vũ, tên của hai anh em các người khác nhau qua, kêu xa lạ mất tự nhiên, chẳng lẽ ta gọi người là Tiểu Ngự ? Tiểu Tiêu ? ... }

{ Thôi cứ gọi ta là chức nghiệp ngoạn gia đi. } Tiêu Ngự cười khổ, nếu bị nàng gọi như vậy, hẳn cảm thấy như thân phận của mình bị đẩy lùi xuống một bậc, trên thực tế, Triệu Lam Hình còn khá trẻ so với hắn.

{ Ko được thì thôi } - Triệu Lam Hình có chút đắc ý nói:

{ Game thủ chuyên nghiệp, hiện tại có rảnh hay ko ? }

{ Có chuyện gì ? }

{ Nếu có thời gian, giúp ta làm nhiệm vụ, là một cái phó bản. }

{ Phó bản ? } - Tiêu Ngự sững sốt, phó bản địa đồ thật sự rất khó tìm, nếu tìm được một cái phó bản địa đồ, phần lớn mọi người đều giấu làm của, ko dễ dàng nói cho người khác.

{ Thế nào, bốn đại tiểu tư đủ ý tứ chứ. }

{ Bây giờ ta còn đang trong phó bản } - Tiêu Ngự có chút khó xử nói.

{ Chừng nào thì xong ? } - Nghe Tiêu Ngự nói hắn còn đang ở trong phó bản, Triệu Lam Hình có chút ngoài ý muốn.

{ Phỏng chừng hai ngày. } - Tiêu Ngự nói, dựa theo lời của đạo tặc đạo sư Áo Đức, nhiệm vụ này muốn làm xong cũng phải cần đến hai ngày.

{ Vậy hai ngày sau, người có thời gian cứ nói với ta. Với lại cái phó bản địa đồ kia cũng là khu vực cấp 20, ta phải đi thăng cấp đã, đến lúc đó cũng có thể sống qua cơn mê. } - Triệu Lam Hình nói.

{ Ân, tốt. } - Tiêu Ngự sáng khoái đáp.

{ Tốt lắm, ko quấy rầy người nữa, đại ân nhân game thủ chuyên nghiệp } - Triệu Lam Hình vừa cười vừa nói.

Tiêu Ngự vuốt vuốt cái mũi, cười khổ ko thôi, tự nhiên ở đâu lòi ra một cái nickname.

Cuộc pm(truyền âm) chấm dứt, Tiêu Ngự hít sâu một hơi, tiếp tục tìm quái luyện cấp, chả biết là tại sao mà tự nhiên thằng này có động lực đánh quái, chỉ tội cho mấy con u linh, hễ gặp Tiêu Ngự ở đâu, đều có chung một kết cục, ko có lối thoát.

Tiêu Ngự lại nhặt được thêm cái minh u chỉ hộ thủ. Như vậy, bộ lục sắc sáo trang này chỉ còn thiếu minh u chỉ giới và minh u chỉ thủy sức là tập hợp đủ bộ. Nhưng điều làm Tiêu Ngự buồn bực này giờ là đánh mãi vẫn ko thấy hai kiện trang bị kia rớt ra, nếu ko thể tập hợp đủ bộ, thì 4 món kia xem như phi shop (bán vào cửa hàng NPC -> tên doccokiemmt dùng nhiều từ ngữ chuyên môn quá anh em thông cảm.)

“ Quái của nhiệm vụ trong phó bản địa đồ đúng là ko có gì đổi mới, trang bị đặc biệt có thể kiếm trên người những con quái đặc biệt, chỉ cần ko phải là quái dỏm, thì chắc chắn có thể tìm được hai kiện trang bị còn lại” Tiêu Ngự thâm nghĩ, mở rộng phạm vi tìm kiếm, tiếp tục tìm tòi.

Trong lúc đang tìm kiếm thêm tung tích của u linh trong đồng thi hải giữa đồng, sau khi đi qua một quả núi xương và cốt, Tiêu Ngự lập tức rụt chân lại, phía trước có hơn 10 con u linh tập trung lại một chỗ, nếu để bọn chúng phát hiện, công bằng mà nói, Tiêu Ngự cũng khó lòng chống đỡ.

Nhìn thấy cả đồng u linh này, Tiêu Ngự tự nhiên có một cảm giác lạnh sống lưng. Vấn đề là đám u linh này nằm trên đường đi của Tiêu Ngự, nếu cứ makeno (mặc kệ nó) thì lại ko thể tiến tới.

“ Kề tiếp nên làm cái gì bây giờ ?” Tiêu Ngự im lặng, nếu ko thể vượt qua chỗ này, như thế sẽ vượt quá thời gian dự tính đến thần điện, đành phải chờ đạo tặc đạo sư Áo Đức truyền tống lại đây, dù ko trực tiếp làm nhiệm vụ thất bại, nhưng khẳng định có thể ảnh hưởng ít nhiều. .:0 (27):

135. Chương 136 : Tộc Độ Của Gió.

Tiêu Ngự chăm chú nhìn mười con u linh này, vẻ mặt hơi trầm ngâm, nếu ko đập bọn này thì ko còn cách nào khác, nhìn thoáng qua thanh kiếm năng, tất cả đã sẵn sàng, Tiêu Ngự quyết định ...

Những con u linh tụ tập tại đây lâu lâu lại đi ra ngoài trong chốc lát (tolet chẳng :61:) Tiêu Ngự chăm chú nhìn vào một con u linh đang đơn độc bước ra, chậm rãi rời chỗ ẩn núp đi tới gần.

Thâu Tập !!!

Đánh cho con quái ngất đi, rồi dùng bối thứ cùng dịch cốt, khi con u linh đánh trả thì dụng phản thủ bối thứ, con u linh bị tiêu diệt ngay lập tức. Khi cả đám u linh còn lại phản ứng, bắt đầu tiến lại đánh Tiêu Ngự thì hắn đã sớm trốn thoát.

Cứ như vậy mà tiễn đưa từng con u linh đi, mặc dù tốn rất nhiều thời gian, nhưng xem ra cũng khả thi, bởi vì kĩ năng chạy trốn của Tiêu Ngự tương đối nhiều, những con u linh này tuy là đông nhưng cũng ko dụng được vào cọc lòng nào của hắn.

Dần dần, số lượng u linh quái ngày càng ít, Tiêu Ngự lập tức phát hiện ra một vấn đề, trong đám này, con đứng ở giữa, có cái tướng khá là to so với đồng loại bình thường, đặc biệt cặp mắt đỏ rực như máu tươi của nó tràn ngập sự điên cuồng.

Con u linh này xem ra ko phải quái bình thường, phỏng chừng chắc cũng là đầu lĩnh. Suy đi tính lại một chút, Tiêu Ngự quyết định cứ đưa tiễn những con u linh bình thường bên cạnh nó trước đi rồi tính tiếp.

Vừa giết xong thêm một con u linh quái, Tiêu Ngự mò xuống dưới đất, tự nhiên cả kinh bởi vì Tiêu Ngự mò trúng Trúng thật ra cũng ko có gì ghê gớm, chỉ là một quyển sách dày.

Chẳng lẽ là bí kíp Cửu Âm chân kinh ? Trong lòng Tiêu Ngự mừng như điên, cái tỉ lệ đánh rớt ra bí kiếp cực kỳ thấp, mà giá cả vô cùng xa xỉ, cho dù là kĩ năng bình thường nhất, chỉ cũng ko phải là loại phế thải, thì có thể bán được cả một đồng tiền, rẻ thì mấy chục, cao hơn thì vài trăm, nếu là kĩ năng đặc biệt, khỏi cần nói cũng biết là giá trên trời.

Vù một cái, tránh né truy kích, Tiêu Ngự sử dụng tạt phong bộ chạy trốn.

Tại một vị trí bí mật gần cái núi hải cốt, sau khi nhìn thấy ko còn con quái nào truy đuổi, Tiêu Ngự ko để chờ đợi thêm được nữa, vội vàng móc cái kĩ năng mới vừa lượm được ra xem, đây là quyển kĩ năng được chế tạo bằng giấy cổ xưa.

Cường hoá điều tra : kĩ năng của Đạo Tặc, có thể thu hoạch được tường tận tư liệu của quái vật trong vòng 5 cấp, điều tra cấp bậc của quái trong vòng 10 cấp, là kĩ năng ko thể thăng cấp.

Đạo tặc cấp hai mươi cũng có thể học được một cái kĩ năng điều tra, bất quá cái kĩ năng kia cũng chỉ thuộc loại bình thường, chỉ có thể thu hoạch tư liệu của quái trong 3 cấp, và thu hoạch cấp độ của quái trong 5 cấp và cũng là một kĩ năng ko thể thăng cấp.

Tiêu Ngự trở nên hưng phấn vô cùng, cái điều tra kĩ năng này tương đương với một cái kĩ năng phụ trợ trọng yếu, mặc kệ là đơn độc tác chiến hay là party (tổ đội) thì vẫn có thể sử dụng được, các kĩ năng khác ko thể so sánh.

Tiêu Ngự đợi cấp hai mươi để học loại kĩ năng điều tra này, ko nghĩ rằng tự nhiên ở đâu rút ra cuốn bí kíp, đã vậy còn là cường hóa kĩ năng, có đồ xịn hơn dĩ nhiên sẽ ko đi học mấy cái bình thường.

Cái kĩ năng này tuyệt đối ko thể tiện nghi cho người khác, Tiêu Ngự lập tức đem cuốn bí kíp ra sử dụng, biến thành một chùm sáng, nhìn thoáng qua thanh kĩ năng lan, kĩ năng điều tra đã nằm yên vị trên đó.

Chờ các kĩ năng chiến đấu cooldown (thời gian đóng băng) xong, Tiêu Ngự lại tiếp tục đi về chỗ đám u linh quái, lợi dụng tiềm hành chậm rãi đi tới, nhìn thấy con u linh đầu lĩnh, cho nó test (thử nghiệm) thử cái kĩ năng điều tra vừa mới học xem sao.

U hồn đầu lĩnh : Đầu lĩnh cấp 20, hp (huyết lượng) : 2000, hệ sinh vật : bất tử.

Là đầu lĩnh cấp 20, Tiêu Ngự trong tay cầm thánh ngôn chủ thủ trong tay, ngay cả quái tinh anh cấp 20 bố còn luộc thịt thì sao phải xoắn con đầu lĩnh 20.

Chậm rãi tắt tắt cả các thông tin về con đầu lĩnh đi, chờ các kĩ năng cooldown(thời gian đóng băng) xong, Tiêu Ngự sử dụng tiềm hành chậm rãi đi đến.

Giảo Sát !!!

Tiêu Ngự hai tay hai thanh chủ thủ cắm vào sau lưng con u linh đầu lĩnh, xé thành một vết thương.

Tạc Kích !!!

Tay phải Tiêu Ngự gồm cánh tay và cổ tay đồng thời phát lực, chủ thủ trong tay đâm thẳng vào đầu của u linh đầu lĩnh một kích, đánh ngất nó đi.

100% độ hoàn thành,gây 220 thương tổn, làm choáng 2 giây, và được 2 điểm liên kích, Tiêu Ngự nhanh chóng vòng qua sau lưng nó, quát lên một tiếng, bối thứ !!!

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự đâm xuyên vào đầu u hồn đầu lĩnh, độ hoàn thành 95%, gây 200 thương tổn, được một điểm liên kích.

“ 2 giây có lẽ ko đủ” Tiêu Ngự thầm than, nếu có 3s, Tiêu Ngự tuyệt đối có thể thi triển ra 100% độ hoàn thành, nhìn thấy u hồn đầu lĩnh phản công, Tiêu Ngự nhanh chóng lui về, hơi hơi né người, phản thủ bối thứ !

Con số 1000 nhảy tung tung trên đầu con quái, có thể tạo thành độ thương tổn cao như vậy, Tiêu Ngự đã rất hài lòng.

U hồn đầu lĩnh liên tục bị thương nặng, hp(huyết lượng) bây giờ chỉ còn chưa đến 500, hơn nữa còn bị xuất huyết 30 điểm mỗi giây, kéo dài trong 15s, cho nên nổi điên lên đánh về hướng Tiêu Ngự, tung một trảo lên người hắn, con số hơn 230 cũng nhảy tung tung trên đầu Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự xem xiu, hp(huyết lượng) của mình tổng cộng chỉ có khoảng 300+, mà nó nện cho một cái xin nhẹ 230+. Nhìn thấy u hồn đầu lĩnh lại tiếp tục công kích, Tiêu Ngự liền sử dụng tật phong bộ, tránh né được một kích của nó.

U hồn đầu lĩnh múa qua múa lại cũng tốn nhiều thời gian rồi, chỉ cần đợi thêm một lát Tiêu Ngự dụng nhẹ thêm một cái, u hồn đầu lĩnh sẽ có một cái chết rất nhẹ nhàng.

U hồn đầu lĩnh mất target(mục tiêu tấn công), rít gào rống giận điên cuồng, cuối cùng đành phải quay đầu bỏ đi.

Tiêu Ngự sử dụng tật phong bộ chạy đến sau lưng u hồn, tặng nó thêm một cái dịch cốt.

Trên đầu u hồn hiện lên con số 100+, đi tới phía trước được vài bước, rồi ngã rầm xuống mặt đất, ko gượng dậy nổi.

Tiêu Ngự bắt đầu mò mẫm ở dưới, và đã mò được một cái nhẫn.

Minh u chỉ giới : Cấp độ lực trang, lực lượng + 5, miễn tiệp + 10, tốc độ di chuyển + 2, yêu cầu cấp 20.

Nếu đổi lại bình thường mà đánh con đầu lĩnh chỉ rút ra một kiện lục trang thì Tiêu Ngự chắc đã chửi cha mắng mẹ nó rồi, nhưng hiện tại tình huống ko giống như bình thường, bởi vì cái mình u chi giới này thuộc về bộ sáo trang nên giá trị vẫn rất khó xác định.

“ Chỉ còn lại một món” Từ tình huống trước mắt nhận thấy, mình u sáo trang chỉ còn lại một món duy nhất, mình u chi thùy sức, rất có thể nằm ở đâu ở đằng kia, một kia đã tập hợp đủ, Tiêu Ngự có thể tìm hiểu thêm về bộ đồ này.

Mà 5 món này đã cộng thêm vào đến 9 điểm tốc độ di chuyển, nếu món còn lại co dù chỉ cộng có 2 điểm tốc độ đi nữa, dù ko có thuộc tính đặc biệt ì đi nữa, Tiêu Ngự cũng quyết định thay toàn bộ lên người, bởi bộ sáo trang mình u này cộng đến 11 điểm tốc độ di chuyển, hơn nữa Tiêu Ngự chủ yếu dựa vào tốc độ, tốc độ di chuyển bình thường so với lúc sử dụng tạt phong bộ còn nhanh hơn, mấy con quái cấp 20 gần đây chỉ có nước hít khói ngửi bụi mà thôi, nếu uống thêm bình phong tốc hoàn rồi xài tạt phong bộ, gặp hắc ám giao long mãnh có tốc độ di chuyển cực nhanh đi nữa thì Tiêu Ngự cũng có thể thông dong chạy thoát.

Bất quá nếu thay nguyên cái set đồ này thì huyết lượng, công kích và phòng thủ đều sẽ giảm, nhưng để đạt đến tốc độ của phong nhất bàn(tốc độ của gió) thì hy sinh mấy cái thuộc tính kia cũng đáng giá.

=====

136. Chương 137 : Nhiệm Vụ Phụ.

Ở một bãi đất trống chất đầy thi hài, trên trời, những hạt mưa bụi rơi lất phất, nước mưa rớt trên mặt Tiêu Ngự, hàn ý lạnh thấu xương.

“ Hôm nay xem ra khí trời lại thay đổi.” Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, cả không trung u ám ko nhìn thấy được một tia ánh sáng, như một sự thương tiếc cho một đại thị tộc từng có quá khứ hào hùng đã nhanh chóng bị diệt vong, Tiêu Ngự đi xuyên qua làn mưa, bỗng nhiên dừng chân, ánh mắt chuyển hướng về đàn ven đường, đã trải qua mấy ngàn năm mưa gió ăn mòn, tế đàn sớm đã bị phá hủy thành mảnh nhỏ, bên trong là những cái thùng hoàng kim chứ một đồng hải cốt.

Ánh mắt Tiêu Ngự nhìn vào trong đồng hải cốt ở trên cao, cái thùng hoàng kim có đặt một cái đầu lâu, người chết khi còn sống hẳn chỉ là một đứa trẻ khoảng 10 tuổi ... :113:

“ Những tên khốn ko có nhân tính” Tiêu Ngự phẫn nộ, bọn chúng đưa cả một đứa trẻ lên tế đàn, mk cái chúng tộc ăn thịt người dã man.

Một cảm giác buồn rầu ko thể diễn tả bao phủ Tiêu Ngự, những giọt mưa vẫn tí tách rơi xuống người hắn, làm cho tâm hồn hắn càng cảm thấy đau khổ hơn, hướng ánh mắt nhìn ra xa, ở cánh đồng bát ngát này, ngày xưa đã xảy ra bao nhiêu chuyện bi thảm như thế này ?

Tiêu Ngự thở dài một hơi, chỉ có cách giết chết “ Cái được gọi là Thần” kia may ra có thể an ủi được vong linh người chết.

Tiêu Ngự im lặng cúi đầu, tiếp tục đi tới.

Đúng lúc này, trong lòng Tiêu Ngự run lên, những hạt mưa bụi trên không trung như truyền đến những tiếng khóc kêu oan uổng, như có như ko, lất phất bên tai, có lúc rõ ràng đến kì lạ.

Trên cánh đồng bát ngát này sao lại có người khóc ? Chẳng lẽ là tiếng khóc của quỷ hồn ?

Trong lòng Tiêu Ngự chợt nổi lên tính tò mò, chậm rãi mò theo hướng của tiếng khóc, âm thanh truyền đến từ hướng bên kia của tế đàn, Tiêu Ngự vòng 1 vòng ra sau. Trong góc của tế đàn, một đứa trẻ đang ngồi ở đấy, ôm đầu gối mà khóc, nước mắt như mưa, làm cho hình bóng của nó càng thêm đơn bạc.

Đứa trẻ này là một u linh ! Tiêu Ngự khi vừa nhìn thấy đã có thể phân biệt được, nhưng nhìn bộ dạng bất lực của nó, Tiêu Ngự lại mềm lòng, và hẳn cũng ko xác định là tiểu u linh này có gây hại gì cho hắn hay ko, và hẳn cũng ko thể ra tay với tiểu u linh này được.

Nhìn bộ dạng của nó, Tiêu Ngự chợt nhớ đến tình cảnh của mình khi còn nhỏ, một vài hình ảnh chợt hiện lên trong đầu hắn. Đối với tiểu u linh này, trong lòng Tiêu Ngự tràn đầy sự đồng cảm, khi tiểu u linh này bị làm hại chắc chắn còn đang là một đứa trẻ, làm hắn chợt nhớ đến cái đầu lâu nho nhỏ trên tế đài kia.

Tiêu Ngự chần chờ một hồi lâu, có lẽ tiểu u linh này và đám u linh bình thường ngoài kia ko cùng một loại, Tiêu Ngự bắt đầu đi lại chỗ tiểu u linh đó.

Thằng bé ngẩng đầu, hoảng sợ nhìn Tiêu Ngự.

- Chào em! - Tiêu Ngự chào hỏi nó, vì trong lòng ko sợ hãi nó, nên hắn cũng đem chủ thủ cất đi, đi lại gần thằng bé ngồi xuống.

- Người ko sợ ta sao? - Nhìn thấy Tiêu Ngự ngồi xuống, thằng bé đã ko còn sợ hãi, bây giờ nó đang rất tò mò mà hỏi.

Tiêu Ngự lắc đầu, cười cười hỏi:

- Em tên gì ?

- Ta gọi là Da Cách Mạc Tư Đặc. - Thằng bé trả lời, đôi mắt màu thủy lam mở to nhìn Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhìn ánh mắt của thằng bé, hai mắt tinh khiết tựa như ngọc bích, nhưng ngược lại, ngọc bích trong mắt lại hiện lên một nét hồng quang làm cho Tiêu Ngự cảm thấy một nỗi sợ ko biết từ đâu đến.

Tiêu Ngự lấy lại bình tĩnh, lại nhìn thẳng vào con mắt của nó một lần nữa, tia hồng quang vừa nãy đã ko còn, như chưa từng xuất hiện, chẳng lẽ vừa rồi mình bị ảo giác ?

- Tên của em lạ quá! - Tiêu Ngự nói, mặc dù thằng bé này là u linh, nhưng trên người nó, hắn ko cảm nhận được địch ý.

- Mẹ của ta nói rằng, tên của ta có nghĩa là bay lượn khắp nơi trên bầu trời rộng lớn, giống như một con chim nhỏ. - Thằng bé sung sướng nói, hướng mắt nhìn lên không trung, mưa bụi lất phất, đừng nói là chim, ngay cả một sinh vật sống con con cũng ko có, làm cho thằng bé trở nên âm trầm.

Tiêu Ngự hờ hững, vì vẻ mặt ngây thơ lẫn bi thương làm cho hắn đau lòng, ko nhận được hỏi:

- Em bao nhiêu tuổi?

Thằng bé lắc đầu, mờ mịt nói:

- Mẹ ta nói mỗi năm là một tuổi, ta cũng ko biết ta bao nhiêu tuổi.

Tiêu Ngự ko nín được cười, nếu tính tuổi tác như vậy, có lẽ tuổi của thằng bé đã đạt đến con số kinh điển.

- Trước kia có rất nhiều cô chú đi qua đây, người là người đầu tiên nhìn thấy ta mà ko sợ hãi! - Thằng bé nghiêm túc nói.

Mặc dù thằng bé tâm trí vẫn còn ngây thơ lắm, nhưng cũng trải qua một khoảng thời gian dài, cũng hiểu biết nhiều, nó thậm chí biết loài người và u linh khác nhau.

Nếu thằng bé đã hiểu được loài người và u linh khác nhau, thì đương nhiên sẽ khó tránh khỏi địch ý.

- Em rất đáng sợ sao ? - Tiêu Ngự ko khỏi cười nói, cho dù trở thành u linh thì tâm trí của nó cũng chỉ là một đứa trẻ, nhưng điều làm cho Tiêu Ngự cảm thấy kì quái nhất chính là, giữa cánh đồng bát ngát và bao la những con u linh vô tri vô thức, phần lớn đều ko có suy nghĩ, tại sao chỉ có thằng bé này lại có thể nói chuyện, cùng con người trao đổi.

- Những người kia đều rất sợ ta, thiệt nhiều thiệt nhiều năm trước kia, có 2 cái chú kia đi tới nơi đây, bọn họ ko ngừng đuổi theo ta, muốn giết ta ... ! - Thằng bé nói.

Nghe thằng bé nói, Tiêu Ngự giật mình, từ trong lời kể của nó, hai người kia chẳng lẽ chính là đạo tặc đạo sư Áo Đức và đệ đệ của người ? Tiêu Ngự ko nhận được tiếp tục hỏi:

- Rồi sao nữa ? :110:

- Ta ko ngừng chạy a, chạy ... sau đó té ngã ... kế tiếp ko nhớ gì hết! - Thằng bé lắc lắc đầu một chút, giống như đang hồi tưởng lại cái gì đó nhưng rốt cuộc vẫn ko thể nhớ ra cái gì hết.

Trong lòng Tiêu Ngự bây giờ có đủ các nghi hoặc, nhìn thoáng qua đứa trẻ trước mặt, Tiêu Ngự có thể xác định đứa bé này chính là một npc trong một nhiệm vụ phụ, nhưng nhiệm vụ liên quan đến cái gì thì hắn bó tay.

- Vậy tại sao em ngồi ở đây khóc ? - Tiêu Ngự hỏi, hắn nghĩ rằng có thể từ đứa trẻ này tìm được một chút đầu mối.

- Ta nhớ cha, nhớ mẹ. - Nghe Tiêu Ngự hỏi, hai mắt thằng bé lại một lần nữa đầm lệ.

Tâm tình Tiêu Ngự trở nên phức tạp, hắn nghĩ rằng nên đối đãi đứa trẻ này đúng với một npc, nhưng vừa nhìn thấy bộ dạng ngây thơ của nó, hắn đột nhiên lại nhớ đến tình cảnh của mình, từ trên người đứa bé này, Tiêu Ngự mơ hồ thấy được bóng ngày của mình ngày trước.

- Kể cho anh nghe một chút về chuyện của em được ko ? Nghe nói là những em nhỏ thường có khuynh hướng tưởng niệm về cha và mẹ, cha và mẹ của chúng có thể nghe thấy được tiếng lòng của chúng! - Tiêu Ngự nói.

- Thật vậy sao, cha mẹ có thể nghe thấy được sao? - Hai con mắt trong suốt của thằng bé nhìn Tiêu Ngự đầy nghi hoặc, có chút ngờ vực hỏi.

- Đúng vậy! - Tiêu Ngự đáp, không khỏi có chút xấu hổ, bất quá cũng là nói dối có thiện ý thôi, nhưng Tiêu Ngự cây ngay ko sợ chết đứng mà, hắn đối với đứa trẻ này cũng ko có ác ý, vậy là đủ rồi. Nếu từ trong miệng của đứa trẻ này mà có thể tìm được một ít đầu mối, nói ko chừng còn có thể giúp nó, Tiêu Ngự cảm giác được, đứa trẻ này có liên quan đến cái nhiệm vụ phụ lần này, thậm chí là có vai trò mấu chốt. :0 (27):

137. Chương 138 : Bằng Hữu.

Đứa bé chuyển ánh mắt về một nơi khác, nhìn về phía nam của cánh đồng bát ngát dường như bất tận, im lặng ... rồi bắt đầu nhẹ nhàng nói:

- Nhà của ta ở phía nam bộ lạc, có một con sông nhỏ chạy qua trước cửa, mùa hè, ta được đi theo những người trong bộ lạc đi bắt cá, mẹ của ta dặn rằng, khi gặp những đứa trẻ cùng tuổi khác, đều phải cung kính với họ, ta hỏi tại sao, mẹ của ta nói: Bởi vì mình là nô lệ. Ta lại hỏi mẹ rằng : Tại sao chúng ta là nô lệ. Mẹ của ta trả lời : Tại vì cha của con là nô lệ, cho nên con cũng vậy, là nô lệ. Ta nói ta chán ghét nô lệ, mẹ của ta ko nói gì, những nhìn thấy bộ dạng thương tâm của mẹ, ta biết rằng ta đã chọc cho mẹ giận, nhưng ta thật sự rất ghét nô lệ. Những đứa trẻ cùng tuổi, ai ai cũng cười nhạo ta, ta ko có bạn. Sau đó con sông nhỏ khô cạn, cá nhỏ tôm tép đều chết hết, đến cả người bạn duy nhất ta cũng ko còn. Rồi một đám người vào nhà ta, bọn họ mang cha và mẹ của ta đi, cha mẹ bảo ta chạy nhanh, ta liều mạng bỏ chạy, phía sau có mấy người lớn đuổi theo, ta rất sợ hãi, sau đó ta đã bị bắt, bọn họ bắt lấy ta, ko ngừng đánh ta ... :113:

Sắc mặt đứa bé trở nên trắng bệch.

Càng nghe đến đoạn sau, Tiêu Ngự càng cảm thấy sợ hãi lẫn phẫn nộ, những tên Cổ Đức nhân dã man, đối với một đứa trẻ mà lại sử dụng hình phạt tàn nhẫn như vậy, nhìn những bộ hài cốt trong cái thùng hoàng kim ở tể đàn kia, lòng Tiêu Ngự như đang bị một tảng đá nặng đè lên, hồi lâu ko thở nổi. Biết rõ hết thấy đều là giả, nhưng cái bầu không khí này làm cho Tiêu Ngự ko thể phân biệt được đâu là thật đâu là giả. Những kĩ thuật hiện đại bây giờ đã có để đem những cái giả biến thành chân dễ dàng, làm cho npc có tình cảm cũng như tư tưởng, hư ảo và sự thật ở đây hầu như ko có giới hạn, mọi vật trở nên mơ hồ, từ lúc tiến vào trò chơi, Tiêu Ngự tự nhiên đã biến nơi này thành đời thật, cho nên tất cả các sự tình phát sinh ở đây đều có ảnh hưởng sâu sắc đến tâm tình của hắn.

- Đã lâu rồi ta chưa được gặp cha và mẹ, người nói xem bọn họ đang ở đâu? - Đứa bé giọng đầy thê lương nói.

- Bọn họ đang ở trên thiên quốc.

- Thiên quốc là nơi nào?

- Ở một nơi xa, rất xa nơi này. Bầu trời luôn luôn màu xanh thẳm, nước sông vĩnh viễn đầy, hoa dại tản ra những hương thơm mê người, ở nơi đó mọi người ở cùng với nhau, ko có ai là nô lệ, mọi người sống cùng nhau ôn hòa an tường.

- Ta có thể đi đến thiên quốc ko ? - Đứa bé quay đầu lại, ngữ giọng đầy mơ ước mong chờ nói.

- Được chứ, một ngày nào đó em cũng sẽ đi đến thiên quốc.

- Vậy phải mất bao lâu ?

- Có lẽ sẽ lâu, nhưng cũng có thể rất nhanh. - Tiêu Ngự đáp

- Nhưng trước đó, em phải sống vui vẻ lên.

Đứa bé lại ảm đạm cúi đầu.

- Em biết ko, anh cũng vậy, cũng là một đứa cô nhi. Những đêm khuya tĩnh lặng thường ngồi nhớ đến mẹ, nhưng lại chỉ có thể cắn răng lau khô nước mắt. Những lúc đánh nhau với người ta thương tích đầy mình, lại biết rằng cha sẽ vĩnh viễn ko bao giờ xuất hiện, chỉ có thể hoảng sợ trốn trong góc. Nhưng anh vẫn một mực tin tưởng, chỉ cần kiên cường sống, một ngày nào đó, cuộc sống sẽ lại tràn đầy màu xanh! - Lần này đến ánh mắt của Tiêu Ngự nhìn về phía chân trời xa xăm, nhớ đến Tiểu Vũ, trong lòng Tiêu Ngự chợt nổi lên một tia ấm áp, ít ra mình vẫn còn có em gái.

- Thật sao ?

- Đúng vậy, chỉ cần có niềm tin.

- Niềm tin ? - Đứa bé lắc đầu, trào phúng nói:

- Hồi trước, lâu lắm rồi, lúc đó có vô số u linh đến nơi này, mọi người hoảng sợ bỏ chạy, bọn họ chạy về hướng thần điện, bọn họ tin rằng thần sẽ giải cứu cho họ.

Nhưng, khi tiến vào trong thần điện, bên trong càng có nhiều u linh hơn.

Tiêu Ngự ngạc nhiên nhìn đứa bé, ko nghĩ đứa trẻ ngây thơ như vậy mà cũng có thể hiểu được nhiều như vậy, Tiêu Ngự ngồi nghiền ngẫm những lời nói của đứa bé, mọi người cùng hy vọng, cùng một niềm tin, cùng truy đuổi một mục tiêu, đến cuối cùng để đánh mất vậy sao ? Tiêu Ngự ko tin.

- Thiên quốc có thật sự tồn tại hay ko ? - Hai mắt trong suốt như ngọc bích của đứa bé lại một lần nữa hiện lên một màu đỏ như hỏa diễm, đang nhảy múa trong ấy, lẳng lặng thiêu đốt, như muốn hủy diệt tất cả.

- Nếu em tin tưởng, thiên quốc chắc chắn tồn tại! - Tiêu Ngự nhìn vào hai mắt của đứa bé, kiên định nói.

- Thật sao ? - Nhìn thấy ánh mắt kiên định của Tiêu Ngự, đứa bé gục đầu xuống, ngọn hỏa diễm trong mắt từ từ dập tắt.

Tiêu Ngự thâm kinh hãi ko thôi, ngọn hỏa diễm trong đôi mắt của đứa trẻ này rốt cuộc là cái gì, tại sao lại làm cho mình cảm thấy sợ hãi như vậy, giống như là một lực lượng hủy diệt.

- Người và những người kia ko giống nhau. - Đứa bé đột nhiên nói, rồi từ từ chậm rãi gỡ xuống một cái vòng cổ, cái vòng cổ này cũng ko biết được chế tạo từ cái gì, trên đó chỉ có một cái răng nanh, được chạm khắc tinh xảo, rồi ko biết từ đâu lấy ra một khắc đao, ngồi khắc họa lên cái điều trụ của vòng cổ.

Đứa bé ra sức khắc họa cái gì đó, sau đó đưa cái điều trụ cho Tiêu Ngự, khuôn mặt nhỏ nhắn sáng lạng cười nói:

- Tặng cho người.

Tiêu Ngự nghi hoặc tiếp nhận điều trụ từ trong tay của đứa bé, nhìn thoáng qua cái tiêm nha điều trụ đó, thấy được mấy chữ nhỏ: Người là bằng hữu của ta. Còn có tên của đứa bé nữa, Da Cách Mạc Tư Đặc.

- Cảm ơn em! - Tiêu Ngự giơ tay đón lấy cái điều trụ mỉm cười nói, đây là lễ vật của đứa bé cho hân, đại biểu cho tâm tình của nó, Tiêu Ngự tự nhiên sáng khoái tiếp nhận rồi.

Đứa bé mỉm cười nói:

- Mẹ ta nói rằng, nếu những người ko xem ta là nô lệ, thì đó chính là bằng hữu của ta.

Tiêu Ngự cười cười, lời nói của đứa bé này cũng có phần nghiêm chỉnh, ngẫm nghĩ một chút, mẹ của nó nói cũng rất có đạo lý, bởi vì địa vị của nó cực thấp, luôn bị người khác khinh bỉ, bị người khác hăm hè. Nếu có người nào đó ko khinh thường nó, thì đó chính là bằng hữu của nó.

- Người muốn đi đến thần điện sao ?

- Đúng vậy !

- Nơi đó rất nguy hiểm, người vẫn muốn đi sao? Đứa bé nhìn Tiêu Ngự hỏi, ánh mắt có phần phức tạp.

- Đúng vậy !!! - Nếu đã đi đến đây, Tiêu Ngự tuyệt đối ko từ bỏ nhiệm vụ này.

Đứa bé trầm mặc hồi lâu, ngẩng đầu lên nhìn bầu trời rồi thì thào nói:

- Mưa đã tạnh rồi, ta cũng phải đi.

Tiêu Ngự giật mình một cái, hẳn tưởng rằng đứa nhỏ này sẽ đòi đi theo mình đến thần điện, ko ngờ là nó lại phải đi.

- Em đi đâu vậy ? - Tiêu Ngự hỏi.

- Hẹn gặp lại! - Đứa bé nhìn Tiêu Ngự một cách hồ hững, thân ảnh dần dần mờ đi, trong màn mưa chậm rãi biến mất, ko còn một dấu tích.

Tiêu Ngự đưa tay chạm đến phía trước một chút, những ko thể đụng vào thân thể của nó. Đứa bé đã đi ...

Những hạt mưa bụi bay lất phất trên không trung, mây đen tan ra, hết mưa rồi! Mà trên bầu trời vẫn như trước, vẫn một vầng thái dương màu đen. Một cơn gió lạnh thổi tới, tựa như dao sắc đập vào mặt. Ngoại trừ cái răng nanh của đứa bé để lại cho Tiêu Ngự còn có rất nhiều hoang mang.

Cảm xúc của Tiêu Ngự bây giờ rất nhiều. Đứng đây, hướng về thần điện, đột nhiên một ý nghĩ thoáng qua trong đầu hắn, có phải đứa bé đó đang đợi hắn ở trong thần điện chăng?

Trong lòng Tiêu Ngự chợt nổi lên một dự cảm bất hảo. ..0 (27):

138. Chương 139 : Tính Năng Của Vòng Cổ.

Nhớ đến ngọn hỏa diễm trong đôi mắt của đứa bé, Tiêu Ngự thở dài một tiếng, hy vọng những suy đoán của mình ko phải sự thật.

Tiêu Ngự lấy cái vòng cổ của đứa bé vừa nãy đưa cho mình ra, nhìn thuộc tính một chút.

Da cách mặc tư đặc chi tiêm nha hạng liên : Cấp độ : sử thi cấp. Tăng độ hảo hữu với quái vật hệ bất tử hoặc npc 10.

Thêm vào kĩ năng : [An phủ tâm linh], có xác suất làm cho những sinh vật hệ bất tử an tĩnh lại, với các quái vật cấp bậc ko chênh lệch hơn 7 cấp, xác suất thành công 100%, thời gian cooldown(thời gian đóng băng) 3s.

[Chiêu hồn chi dẫn], có xác suất bắt một sinh vật hệ bất tử phong ấn vào răng nanh trên vòng cổ, làm cho răng nanh trở thành khế ước với sinh vật đó.

Ko còn nghi ngờ gì nữa, cái vòng cổ này là vật phẩm xịn rồi, nhưng Tiêu Ngự lại ko biết sử dụng nó như thế nào, thuộc tính độ hảo hữu + 10 đối với Tiêu Ngự sau này nếu tiếp nhận nhiệm vụ có liên quan đến npc vong linh chắc chắn có tác dụng, kĩ năng [trấn an tâm linh] tựa hồ tác dụng ko lớn, chỉ có thể dùng lúc bị quái vật hệ bất tử truy sát, dùng nó để trấn an đối phương sau đó nhân cơ hội mà chạy trốn, bất quá cái phạm vi sử dụng lại quá nhỏ, còn cái kĩ năng [chiêu hồn chi dẫn] xem ra có chút tác dụng, nói ko chừng có thể sử dụng cái vòng cổ này tạo khế ước với một sinh vật, bất quá xác suất thành công ko được cao cho lắm, nếu muốn có khế ước với sinh vật cao cấp thì quả thật hơi vất vả, nếu ko cẩn thận có thể được đưa lên bàn nhận ngay.

Tiêu Ngự đem cái vòng cổ cắt đi, món này hiện tạm thời chưa cần dùng vội, cứ để trong ba lô trước đi.

Ổn định lại tâm tình, Tiêu Ngự vẫn tiếp tục hướng đến thần điện, hình dáng của thần điện dần dần hiện ra, đây là một toàn kiến trúc vô cùng hùng vĩ, cao khoảng vài trăm thước, kim tệ huy hoàng, những bậc thang treo lơ lửng nó lên, phía dưới là một vực sâu vô tận, nhìn ko thấy đáy. Thật đáng khen ngợi, khó tưởng tượng được Cổ Đức nhân lại có thể kiến tạo ra một tòa thần điện như thế.

Đối với những kiến trúc tài hoa của Cổ Đức nhân, Tiêu Ngự vô cùng khâm phục, bọn họ kết hợp giữa vườn treo Babilon, kiến tạo kim tự tháp của Ai Cập tại thế giới loài người rất giỏi.

Nhưng những kiến trúc này thật sự thông qua sức mạnh của thần chống đỡ lên sao ? Nếu ko phải như thế, có lẽ bọn họ đã dùng những phương pháp kiến trúc kì lạ nào đó, đại lục Ân Trạch Tư quả thật rất huyền bí, nếu ko thì làm sao có thể kiến tạo ra một tòa thần điện như vậy.

Một đường cong uốn quanh thần điện, trên đó thường thường có hai ba em u linh tung tăng dạo qua dạo lại.

“ Xem ra trên đường còn nhiều quái để dọn dẹp đây !” Tiêu Ngự tiếp tục thanh tẩy, thánh ngôn chủ thủ trong tay lợi hại như vậy, phương diện công kích ko gặp bất cứ vấn đề gì. Chỉ có điều phòng ngự của Tiêu Ngự thật sự quá mỏng, chỉ có thể chịu được khoảng 3 4 lần công kích của mấy con u linh cấp 20 này. Mà cái lũ này tự nhiên trở nên thân thiết, đi đâu cũng có đôi có cặp, gây cho hắn ko ít phiền toái. Nhưng nói chung là cũng ko làm nguy hiểm đến tính mạng của Tiêu Ngự.

Nhìn thấy 3 con u linh phía trước, Tiêu Ngự đột nhiên nhớ đến cái vòng cổ, trong đầu chợt nảy ra một ý nghĩa, mò vào trong ba lô móc cái vòng ra.

Tiêu Ngự gỡ cái vòng cổ dạ ngọc ra, mang cái răng nanh vào, chậm rãi đi lại chỗ 3 con u linh đó, tiềm hành đến nửa đường, Tiêu Ngự dùng trấn an tâm linh một con, tốc độ di chuyển của nó giảm xuống hẳn, mờ mịt chung quanh.

Tiêu Ngự đến gần 2 con còn lại, đập cho một em ngất đi, rồi nhanh chóng xử lý em ko bị khống chế kia.

Thi triển các kĩ năng để tiêu diệt em kia xong thì cái em bị đánh ngất khi nãy đã tỉnh dậy, hướng đến chỗ Tiêu Ngự công kích, hắn sử dụng kĩ xảo “ Hit & Run”(vừa chạy vừa đánh) rút máu của nó.

Ước chừng khoảng 7s sau, quái vật u linh bị trấn an cũng đã điên cuồng nhắm đến chỗ Tiêu Ngự, lại tiếp tục được hưởng thêm một cái trấn an tâm linh, và thế là cứ tiếp tục đờ người ra.

Sau khi giết chết 2 em kia xong, Tiêu Ngự cũng quay lại chào hỏi em đang ngơ người đằng kia, bối thứ và phản thủ bối thứ đã cooldown(thời gian đóng băng) xong, Tiêu Ngự sử dụng tiềm hành mò đến sau lưng nó, một cái thâm tập, một cái bối thứ, thêm vào thêm một cái phản thủ bối thứ, sau đó tặng thêm vài cái công kích bình thường và kết quả, em ấy đã đi gặp 2 thằng kia ^^

Thu thập đồ vật xong, Tiêu Ngự ngồi xuống đất, bắt đầu hồi phục huyết lượng.

Tiêu Ngự nhìn cái vòng cổ, có vẻ đầm chiêu, cái vòng cổ này thoát nhìn có vẻ vô dụng nhưng hắn đã phát hiện ra, ngoại trừ cách sử dụng như vừa rồi, hắn còn có thể sử dụng để duy trì tiềm hành thâm tập.

Bởi vì u linh quái cấp bậc khá là cao, hơn Tiêu Ngự đến 4 cấp, cho nên xác xuất thành công cũng ko phải lý tưởng, đôi khi ko cẩn thận hiện nguyên hình, ko thể lui trở về để tìm cơ hội khác, có cái vòng cổ này, đánh lên u linh quái, rồi cho nó một cái trấn an tâm linh, sau đó lại tiếp tục chậm rãi tiềm hành, như thế thì xác xuất thành công cực cao, nếu gặp những con u linh cường đại, sử dụng trấn an tâm linh có thể thu được ko ít hiệu dụng.

Huyết lượng khôi phục xong, Tiêu Ngự tiếp tục thăm dò phía trước, rồi áp dụng luôn ý nghĩa vừa rồi. Quả nhiên, xác xuất của tiềm hành tăng lên rất nhiều.

Tiêu Ngự muốn lợi dụng cái vòng cổ này để luyện tập kĩ năng tiềm hành thuần thực. Sau khi đi ra khỏi cái bãi đầy rẫy những quái vật thuộc hệ bất tự này, với kĩ năng tiềm hành đã đạt đến mức độ thanh thực, có thể đi train rất nhanh, đi pk cũng ko thành vấn đề. Mà luyện tiềm hành đồng thời có thể luyện luôn thâm tập, giáo sát và muộn côn cùng các kĩ năng khác, quả là một công mà đôi ba chuyện.

Hắn vừa phát hiện thêm một đồng u linh đang tụ tập một chỗ lập tức hưng phấn lên, đưa mắt nhìn về chỗ đám đông tìm tòi, cuối cùng cũng thấy được em đô con nhất trong đám.

“Minh u chi thù sức khăng định đang nằm trên người của con quái này” Tiêu Ngự nhìn con u linh đó, hai mắt sáng lên, trong đầu nghĩ đến việc có thể tập hợp được tất cả minh u sáo trang, chủ thủ trong tay hắn run lên từng cơn.

Ánh mắt Tiêu Ngự chợt chuyển hướng ra phía sau đám u linh đó, toàn thân hơi bất động một chút, thần điện của Cổ Đức nhân đã gần trong gang tấc, kiến trúc hùng vĩ, làm cho người khác có một cảm giác ngưỡng mộ và thần phục. Sau khi giết chết cái đám quái này, đi tới vài trăm bước nữa là đã đến thần điện, tâm tình Tiêu Ngự bỗng trở nên phức tạp.

Cố gắng bình tĩnh lại, Tiêu Ngự bắt đầu chuyên tâm dọn dẹp đám u linh này, anh đô con nhất đám có chút kích động, mấy lần muốn truy kích Tiêu Ngự đều được thưởng một cái trấn an tâm linh, làm cho bình tĩnh lại, sau đó tiến từng em trai của nó lên đĩa. :0 (27):

139. Chương 140 : Tế Tự Thần Điện.

Những con u linh quái bình thường chung quanh đều bị giết chết hết, chỉ còn đại ka của đám đang ngăn ngõ, Tiêu Ngự tiến nhập tiềm hành, chậm rãi đi ra sau lưng nó, ước chừng còn khoảng 2 thước thì cho nó một cái trấn an tâm linh.

Nhìn thấy u hồn đầu lĩnh đã trở nên ngăn ngõ, Tiêu Ngự lại tiềm hành đến gần, cho u hồn đầu lĩnh một cái giáo sát, đợi nó quay đầu lại thì bồi dưỡng cho nó thêm một cái tặc kích!

100% độ hoàn thành, con số 220+ hiện lên trên đầu u hồn một cách nhẹ nhàng.

Sau khi đánh ngất nó, trong đầu Tiêu Ngự chợt lóe lên một ý nghĩ, bồi tiếp cho nó một cái trấn an tâm linh nữa (cooldown 3s nên xài liên tục, ko biết manacost bao nhiêu nữa :113:) Quả nhiên, anh đô con từ trạng thái choáng váng vừa tỉnh dậy chưa kịp phản ứng đã tiếp tục ngăn ngõ, thừa dịp này, Tiêu Ngự chậm rãi đi vòng qua sau lưng nó và ... Bối thứ !!! 100% độ hoàn thành, 230 là giá trị thương tổn trong 1 kích, và tăng thêm 2 điểm liên kích :61: hiệu ứng xuất huyết 20 điểm 1s, và kết hợp với hiệu ứng xuất huyết của giáo sát chồng lên nhau làm ra một kết quả kinh khủng.

Sau khi bị công kích, hiệu quả của trấn an tâm linh biến mất, u hồn đầu lĩnh điên cuồng đánh về hướng Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự vẫn bình tĩnh lui về phía sau, thuận tay tặng nó một cái trấn an tâm linh nữa, hành động của u hồn đầu lĩnh trở nên đình trệ, Tiêu Ngự xuất ra một skill phản thủ bối thứ, sức mạnh toàn thân tập trung vào cánh tay đâm tới.

-1510 ... một con số kinh điển hiện lên một cách nhẹ nhàng trên đầu u hồn, chỉ tội nghiệp thằng bé chưa được đụng đến người Tiêu Ngự đã mất mạng.

Động tác như hành vân lưu thủy, lưu loát nhẹ nhàng, đây là lần đầu tiên Tiêu Ngự trải nghiệm cái cảm giác chiến đấu nhẹ nhàng này, u hồn đầu lĩnh thậm chí còn chưa đụng vào được cọng tóc của hắn. Trấn an tâm linh này khi đối mặt với quái vật hệ bất tử thật sự rất hữu dụng, bởi vì có thể trấn an những em đang trong trạng thái điên cuồng trở nên bình tĩnh lại, ảnh hưởng đến động tác của chúng, hơn nữa thời gian cooldown(thời gian đóng băng) cực ngắn (3s), nếu đối phó với đám đông u linh có thể thu được một hiệu quả ko tưởng.

Tiêu Ngự có chút kích động khi nhặt trang bị rơi ra từ u hồn, là một kiện trang bị màu xanh.

“Minh u chi thù sức !!!” Tiêu Ngự từ ngạc nhiên biến thành vui mừng như điên, nhảy tưng tưng như con lồi choi. Nhưng khi vừa nhìn thấy thuộc tính của nó, trong lòng Tiêu Ngự giật mình.

Minh u chi thù sức : Phẩm cấp : lục trang, lực lượng + 5, miễn tiếp + 5, tốc độ di chuyển + 2, yêu cầu trang bị - 50%, yêu cầu cấp độ : 0

Yêu cầu trang bị - 50% ? Vậy có nghĩa là mình có thể mặc được bộ sáo trang rồi sao ?

Tiêu Ngự trước tiên mang cái thùy sức vào, rồi đem mấy món đồ kia ra. Quả đúng như hần nghĩ, bộ sáo trang cấp 20 hiện giờ đã có thể mặc vào.

Tiêu Ngự hiểu được rằng, set đồ mình u sáo trang này cùng với cây thánh ngôn chủ thủ giống nhau, đều là một trong những điều kiện để hoàn thành nhiệm vụ. Ko biết thuộc tính của nó như thế nào nữa, có thể giúp cho Tiêu Ngự hoàn thành nhiệm vụ này được hay ko ?

Mặc vào 6 kiện trang bị, một luồng ánh sáng phát ra từ 6 món trang bị, quang sáng chuyển lưu quanh người gần 10s, quang hoa tần liếm, cả 6 món đồ cùng hóa thành một màu xanh biếc, làm cho Tiêu Ngự cảm giả được giữa chúng có một mối liên hệ kì lạ.

Tiêu Ngự mở bản thuộc tính trang bị ra để xem coi set (nguyên bộ) đồ này có gì đặc biệt.

Thuộc tính mình u sáo trang : thêm vào kĩ năng :[mị ảnh thiểm hiện], thuần di trong phạm vi tùy ý 2 mét, thời gian cooldown(Thời gian đóng băng) 3 phút.

[Trớ chú vô hiệu] : 5 giây sau khi thi triển có thể miễn dịch với bất cứ hiệu quả của nguyên rửa. thời gian cooldown (thời gian đóng băng) 5 phút.

Nhìn thấy thuộc tính của sáo trang xong, Tiêu Ngự thâm kinh hãi, quả nhiên ko hổ là sáo trang của nhiệm vụ phó bốn cấp 20, hai cái kĩ năng trong bộ sáo trang này giá trị thật ko thể đo đếm được.

Mị ảnh thiểm hiện là kĩ năng dùng để đánh bất ngờ tuyệt hảo, nếu dùng trong chiến đấu thì có thể tạo thành những hiệu quả ko tưởng. Về phần trớ chú vô hiệu hóa, nếu gặp phải những lời nguyên siêu kinh điển mới xài tới, bởi vì nếu gặp mấy cái nguyên rửa dỏm dỏm thì một lát sau người ta lại dùng đến, lúc đó có nước ăn cám, với lại chỉ có 5 giây hiệu quả, thi triển quá nhanh hay quá chậm đều lãng phí cả.

Mấy ngón đồ bị thay thế đều được vút vào trong hành trang hết, đợi đến khi về thành thì đem đi đấu giá.

Mặc bộ lục sắc sáo trang này vào, Tiêu Ngự có thể cảm giác được tốc độ đã biến hóa rõ rệt, tốc độ di chuyển của hần đã gia tăng rất nhiều, chạy nhanh như gió, đây mới chính là cảm giác của đạo tặc.

Dọn dẹp đám u linh trên đường, Tiêu Ngự hướng về thần điện, sau khi bước lên cầu thang treo lơ lửng kia, nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy một vực sâu thăm thẳm làm người khác phải sợ hãi, nó còn đáng sợ hơn so với bất kì con boss nào.

Do cái cầu thang này lơ lửng giữa không trung, cho nên khi gió thổi qua, cầu thang đong đưa theo nhịp làm Tiêu Ngự teo cả Cất phương hướng, đi lên vài bước, cầu thang bắt đầu xoay tròn, cả phần trên của cầu thang ko có tiếp đất, phần dưới ko có gì chống đỡ, làm hần đứng ở giữa mà trong lòng ko khỏi có chút lo lắng đề phòng.

Cái cầu thang này ước chừng ngừng hoạt động trong một phút, Tiêu Ngự vừa đi lên được một đoạn thì cái cầu thang lại bắt đầu xoay.

Ánh mắt Tiêu Ngự dừng lại ở một góc cực nhỏ trong khoảng không của cái cầu thang di động, có một tảng đá trên đó có khắc một ký hiệu, cẩn thận xem xét một chút, nếu Tiêu Ngự đoán ko sai, thì cái ký hiệu này chính là dùng để chống đỡ thần điện, phỏng chừng phía dưới có một cái siêu “nam châm” dùng để chống đỡ cái thần điện này, làm cho nó có thể trôi nổi trên không trung.

Không biết lúc đầu Cổ Đức nhân đã tốn bao nhiêu nhân lực vật lực để tu kiến cho cái thần điện này, quả là một lỗi suy nghĩ tình diêu.

Cứ như vậy, cái cầu thang di động một chút lại dừng, Tiêu Ngự tiếp tục leo lên, ngẩng đầu lên nhìn phía trên, cánh cửa lớn của thần điện đã gần kề, cửa khép hờ, trên cửa khắc đầy những đồ án yêu thú kì lạ, giống như thật, những khuôn mặt dữ tợn, phẳng phất như muốn từ trong cửa nhảy ra.

Một tiếng hét kinh khủng ko biết của sinh vật gì từ trong thần điện truyền ra làm Tiêu Ngự hơi hơi biến sắc, hần ko thể tưởng tượng ra bên trong thần điện có tồn tại mộ dạng sinh vật gì.

Kéo kẹt kéo kẹt ...

Tiếng mở cửa giống như những âm thanh của máy móc, chậm rãi mở ra, phảng phất như là đang nghênh tiếp Tiêu Ngự. Tim hắn ko khỏi có chút đập mạnh hơn, nhanh hơn, nhìn vào bên trong thần điện, chỉ thấy một màu đen tối, tựa như mị ảnh.

Tiêu Ngự hít sâu một hơi, hướng đến cánh cửa thần điện đi vào bên trong, lại một tiếng hét kinh khủng lại vang lên, hai bên đường cấm đầy nến chợt sáng lên, làm cho không khí quanh đây thêm phần quỷ dị. :0 (27):

140. Chương 141: Đạo Sư Áo Đức Chiến Đấu.

“Nơi này chắc vẫn là bên ngoài thần điện.” Tiêu Ngự nhìn time một chút, còn cách hai giờ nữa mới đến ước hẹn với đạo tặc đạo sư Áo Đức, hắn muốn trong hai giờ này dốc hết sức vào trong thăm dò.

Sau khi tiến vào thần điện, Tiêu Ngự luôn có một cảm giác kì quái, giống như một đôi mắt nào đó đang ở trong góc nhìn trộm mình, nhất cử nhất động của mình đều hiện rõ trước mặt đối phương, nhưng Tiêu Ngự không thể biết được đối phương ở nơi nào, hắn tình nguyện tin đây là một ảo giác còn không thì.... thật là đáng sợ.

Theo đạo sư Áo Đức giảng thuật, còn cần một đoạn đường dài nữa mới tiến vào trung tâm thần điện. Trong thần điện cũng có một ít 20 cấp U Linh Quái so với nhóm bên ngoài thì phải khó chơi hơn một ít, Nhưng ngoài U Linh Quái bên trong còn rất nhiều, rất nhiều các loại tinh anh quái cực độ nguy hiểm đối với Tiêu Ngự.

Một loạt âm thanh trầm trọng có tiết tấu từ xa xa truyền tới giống như là một loại cự hình quái vật nào đó đang tới gần, Tiêu Ngự nhanh chóng núp vào cột đá bên cạnh thần điện, nhìn về phía thanh âm, một Ngưu Đầu Nhân thân hình cao lớn đang đi tới.

“Cũng là U Linh!” Tiêu Ngự rất buồn bực, nơi này sao lại có Ngưu Đầu Nhân u linh xuất hiện.

Ngưu Đầu Nhân kia cao xấp xỉ 3m, người mặc áo giáp bạc trắng, toàn thân hiện ra cơ bắp cường tráng, một đôi mắt trâu như chông đồng lóe ra hồng quang có vẻ cuồng nhiệt, trên vai khiêng một cái gậy gỗ thật lớn, cây gậy này chính là vũ khí của Ngưu Đầu Nhân. Nghe nói, chiến sĩ Ngưu Đầu Nhân cường đại nhất có thể chống lại cả Bỉ Mông cự thú.

Ngưu Đầu Nhân hướng về phía Tiêu Ngự ẩn thân đi tới, Tiêu Ngự ngừng thở, mở năng lực điều tra ra xem xét con quái này.

Du hồn Ngưu Đầu Nhân chiến sĩ – 25 cấp tinh anh

Lúc trước gặp phải 20 cấp tinh anh đã đủ để hành hạ hắn bầm dập rồi, 25 cấp tinh anh quả là không phải loại có thể dây vào được. Càng hướng chi vùng phụ cận trừ vài cái cột đá thì địa hình hết sức trống trải không giống loại thông đạo dưới đất để có thể lợi dụng, nếu đánh nhau thật chính mình sẽ bị Ngưu Đầu Nhân này đuổi đi.

Tiêu Ngự thu liễm hơi thở, vì để đảm bảo an toàn hắn mở ra Tiềm Hành, lặng lẽ trốn sau cây cột chờ Ngưu Đầu Nhân chiến sĩ đi qua.

Ngưu Đầu Nhân chiến sĩ không ngừng quét mắt dò xét chung quanh, ánh mắt mấy lần nhìn về phía Tiêu Ngự ẩn nấp nhưng do cách khá xa nên không phát hiện điều gì thường nào.

Chứng kiến Ngưu Đầu Nhân chiến sĩ tới gần, Tiêu Ngự lại dung kĩ năng Trấn An Tâm Linh lên người hắn.

Hồng quang trong con ngươi Ngưu Đầu Nhân ảm đạm đi ít nhiều. Hắn mờ mịt gãi gãi đầu khiêng cây cọc gỗ đi qua chỗ Tiêu Ngự ẩn thân. Dần dần đi xa.

Tiêu Ngự thở phào nhẹ nhõm. Tiếp tục đi về phía trước. Qua không lâu, lại có một Ngưu Đầu Nhân khiêng vũ khí tuần tra đi lại. Chẳng phải là con lúc nãy. Tiêu Ngự có chút buồn bực, tinh anh quái nơi này không khỏi “hơi bị ít” chút đi.

Cẩn thận né tránh quái tuần tra, thỉnh thoảng lại giết vài con U Linh Quái 20 cấp. Tiêu Ngự không dám gây động tĩnh quá lớn. Phụ cận khu vực này tinh anh quái thật quá dày đặc... Đạo tặc đạo sư Áo Đức cung

cấp tư liệu quả thực có sai sót, tình anh quái nơi này còn nhiều hơn nhiều so với hần nói. Lỡ như phát sinh chiến đấu kịch liệt liền sẽ kinh động tất cả tình anh quái tuần tra và thế là Tiêu Ngự sẽ “về thành”.

Nhưng Áo Đức cũng chỉ yêu cầu Tiêu Ngự điều tra một chút bên ngoài của thần điện, không có yêu cầu gì quá lớn, hần tất nhiên là vui vẻ thanh nhàn mà đi. Đám tình anh quái này không phải là thứ mà Tiêu Ngự có thể đối phó.

Hơn một giờ, dựa vào bản đồ đạo tặc đạo sư cấp, Tiêu Ngự vòng qua mấy trạm canh gác cuối cùng dừng trước một cánh cửa.

Hai bên cái hành lang này đứng một Thú Nhân, bộ dáng giống như u linh, thân hình cao lớn, toàn thân mặc giáp vàng, cũng không biết là quái cấp mấy nhưng chắc chắn sẽ không thấp.

Tiêu Ngự chậm rãi Tiềm Hành lại, cho một Thú Nhân một chiêu Trấn An Tâm Linh, sau đó tới gần điều tra.

Nhìn xong cấp bậc của con quái này chàng Tiêu cũng bị dọa cho ngây người.

Du Hồn Thú Nhân chiến sĩ - ?? Cấp cường hóa tình anh

Tiêu Ngự nhanh chóng thu chân, cẩn thận lùi trở về, tự nhiên là một con quái ?? cấp, nói cách khác, Thú Nhân này phải cao hơn hần mười cấp trở lên, lại là cường hóa tình anh nữa mới chết, mình mà đi qua đây thì chỉ có nước chết mà thôi. May mắn là đã xuất ra Trấn An Tâm Linh nếu không Tiềm Hành đối với loại quái này cũng vô dụng.

Nếu như không vượt qua được trạm gác này có nghĩa là không thể tiếp tục đi tiếp, Tiêu Ngự chỉ có thể chậm rãi chờ đợi Áo Đức đến mà thôi.

“Cũng không còn bao lâu nữa là tới giờ.” Đợi một hồi, Tiêu Ngự đứng lên thì thào, nhìn thời gian thì vừa đúng ba giờ.

Mặt đất phía trước mặt hần đột nhiên xuất hiện một Tiểu hình Truyền Tống pháp trận, bạch quang bắn ra bốn phía, đạo tặc đạo sư Áo Đức xuất hiện xong cái pháp trận mới chậm rãi biến mất.

Tiêu Ngự hâm mộ vạn phần, nếu chính mình cũng có một cái Truyền Tống pháp trận thì quá tốt rồi, có thể tùy thời Truyền Tống đến bất cứ mục tiêu nào, đương nhiên đây cũng chỉ là “nếu” mà thôi.

- Không nghĩ tới người có thể đi đến nơi này. - Áo Đức nhìn thoáng qua phía trước nói, ngữ khí bình thản, nghe không thấy chút ý tán thưởng nào.

Tiêu Ngự bĩu môi, đạo tặc đạo sư Áo Đức đang khích lệ hay sao ? Kế tiếp cũng không phải chuyện của Tiêu Ngự, Áo Đức đã đến thì hai chiến sĩ thú nhân đương nhiên do hần giải quyết.

- Dưới trời đen muốn tiến vào cửa thần điện thì phải theo sát phía sau ... - Vừa dứt lời, thân hình Áo Đức đã chậm rãi biến mất.

Tiêu Ngự biết, Áo Đức phải đi đánh hai chiến sĩ thú nhân kia, đạo tặc npc biểu diễn, tiết mục đặc sắc không thể bỏ qua, Tiêu Ngự mở to mắt ra nhìn qua hướng của hai chiến sĩ thú nhân, có thể sẽ học được gì đó từ đạo tặc đạo sư Áo Đức.

Muộn còn !!!

Một đạo hàn mang hiện lên, một tên đã bị đánh ngất, Áo Đức nhanh chóng công kích về tên chiến sĩ thú nhân còn lại.

Tên chiến sĩ thú nhân kia rút gào huy vũ, cây búa lớn trong tay đập xuống hướng Áo Đức, Áo Đức lao tới trước không kiêng nể, thân hình hơi nghiêng tạo thành khoảng không tránh né cú chém của tên chiến sĩ, thừa dịp này, chủy thủ trong tay Áo Đức như long xuất thủy, đâm thẳng vào mặt đối phương, đánh ngất đi rồi liền tiếp công kích hần. Vừa mới tỉnh dậy đã được thưởng một cái kĩ năng đánh ngất, sau đó lại liền tiếp công kích, một cái phản thủ bồi thứ và ... tên chiến sĩ thú nhân chết không kịp ngáp. Còn cái tên đã bị đánh ngất do muộn còn cũng không được tỉnh lại vì Áo Đức đã có mặt sau lưng không ngừng thi triển công kích, đánh cho tên này ngất đến chết.

- Làm trò, ít nhất trong người cũng có hai cái kĩ năng đánh ngất, với ba cái trở lên thì ko cần phải dùng tiềm hành hỗ trợ nữa ! - Tiêu Ngự cảm thấy bất bình, bản thân chỉ có mấy cái kĩ năng cùi, đừng chuyện là muốn té lên té xuống, mà đạo tặc đạo sư Áo Đức lại ko có vấn đề gì, kĩ năng của hắn rất liên tục, từ đầu trận đấu đến giờ đều do hắn khống chế, chênh lệch số lượng kĩ năng như vậy thì làm sao có thể học được phong cách chiến đấu chứ.

- Đuổi theo! - Âm thanh của Áo Đức vang đến bên tai Tiêu Ngự, làm hắn nhìn thoáng ra phía trước, bóng dáng của Áo Đức một lần nữa biến mất.

Tiêu Ngự lại mò mẫm dưới hai thi thể của chiến sĩ thú nhân, ko có bất cứ thứ gì, trong lòng ko khỏi buồn bực, npc giết chết quái vật ko có rớt gì cả. Tiêu Ngự đến phía trước, được khoảng 60 thước thì lại phát hiện thêm một thi thể, là một con xà yêu, cũng ko biết là quái tinh anh cấp mấy nữa hay là boss ? Chỉ vài giây đã bị Áo Đức giết chết.

Tiêu Ngự chạy vội đến phía trước vài bước, nhìn thấy đạo tặc đạo sư Áo Đức đang chiến đấu cùng một con cự hình hạt sư, hạt sư động tác rất linh hoạt, phần đuôi ko ngừng vùng vẫy công kích Áo Đức, chỗ hạt vĩ phát đen lộng lẫy, làm Áo Đức có chút kiêng kỵ, ko thể thi triển ra kĩ năng công kích.

Xem xét thời cơ, cự hình hạt sư hướng đến Áo Đức công kích mãnh liệt, còn Áo Đức thì vung chủy thủ hướng thẳng đầu hạt sư đâm tới.

Chủy thủ đâm vào đầu hạt sư, máu tươi phun ra.

Hạt sư bị hôn mê nhưng cái đuôi thì vẫn ko dừng lại, vẫn hướng công kích đến Áo Đức.

Tiêu Ngự phỏng đoán đạo tặc đạo sư Áo Đức khẳng định sẽ tránh né, bởi vì sợ hãi chất độc trên đuôi của hạt sư, nhưng ko ngờ Áo Đức ko tránh né mà ngược lại tay trái còn nắm lấy đuôi của hạt sư ko chút sợ hãi, chủy thủ đâm xuống, xé rách đuôi của nó ra.

Tiêu Ngự nhớ đến cánh tay trái đáng sợ của Áo Đức, bán nhân vu yêu, quả thật rất đáng sợ.

Sự tình tiếp theo chắc khỏi nói cũng biết, một chuỗi combo(kĩ năng liên tục thi triển ra) bắt tận diễn ra, mỗi khi hạt sư vừa có dấu hiệu tỉnh lại thì được tiếp tục đi ngủ. Mặc dù huyết lượng rất nhiều, có đến chừng 2, 3 vạn (20~30.000) nhưng bị Áo Đức đánh ngất cho đến chết, chiêu này thì khó đỡ.

Giết chết hạt sư xong, đạo tặc đạo sư Áo Đức một lần nữa biến mất, đi đến phía trước sát quái. Chứng kiến thi thể của hạt sư nằm trên mặt đất, Tiêu Ngự muốn té xỉu, con hạt sư này ko biết là tinh anh quái hay là boss nữa nhưng chỉ trong mấy chục giây ngắn ngủi đã bị Áo Đức đùa đến chết, nhớ đến tình hình chiến đấu của Áo Đức khi nãy, đó chính là phong cách của đạo tặc. Một cái chức nghiệp khống chế vô cùng cường đại, nếu địch nhân mà để cho đạo tặc đến gần, trừ khi da dày đến nỗi chủy thủ ko đâm xuyên được, còn ko thì chỉ có một kết cục, là bị đùa cho đến chết.

Loại trừ kĩ năng khống chế ở ngoài, còn có kĩ năng hoa lệ, sử dụng mấy cái điểm liên kích, lại dùng phản thủ bồi thứ hoặc dịch cốt, làm cho địch nhân mất mạng, nếu mỗi một kĩ năng có thời gian thi triển hoàn mỹ, thì đơn vị sát thương của đạo tặc xem ra còn ghê gớm hơn cả các loại chức nghiệp như pháp hệ. .:0 (27):

141. Chương 142: U Linh Bán Nhân Mã

Mặc dù số lượng kỹ năng ít hơn nhiều so với Đạo Tặc Đại Sư Áo Đức, phương thức chiến đấu của hai người cũng không thể so sánh được, nhưng từ động tác sắc bén của Đạo Tặc Đại Sư Áo Đức, Tiêu Ngự cũng học được rất nhiều điều.

Đạo Tặc Đại Sư Áo Đức lúc công kích rất nhanh gọn, không có một chút động tác dư thừa, hơn nữa cách sử dụng kỹ năng cũng rất chuẩn xác, quan trọng hơn chính là động tác của hắn rất chuẩn, tựa như vận động viên nhảy cao hay nhảy xa, nếu như người có tố chất thân thể tốt, cũng có thể mò ra được một chút cách thức, so với người bình thường làm tốt hơn, nhưng cùng so sánh với vận động viên, người còn kém rất nhiều, bởi vì vận động viên có một bộ động tác tiêu chuẩn, có thể phát huy tốc chất thân thể đến mức cao nhất.

Tiêu Ngự vẫn là người thường, kĩ năng của hắn đều là do chính mình mò mẫm mà thi triển ra, nhìn thì rất mạnh, thường xuyên xuất hiện 100% sát thương của kỹ năng, nhưng mà so sánh với Đạo Tặc Đại Sư Áo

Đức thì có chút không phù hợp. Đạo Tặc Đại Sư Áo Đức mỗi lần ra chiêu động tác đều là nhanh nhất, bộ vị công kích cũng rất chuẩn xác, hơn nữa mỗi kỹ năng đều đạt tới 100% hoàn thành, không giống như Tiêu Ngự, nếu như trong khi thi triển kỹ năng mà bị quấy nhiễu, độ hoàn thành sẽ bị giảm mạnh

Tiêu Ngự nhìn động tác của Đạo Tặc Đại Sư Áo Đức, trong lòng cũng thu được rất nhiều kinh nghiệm, nhanh chóng sửa chữa lại sai lầm của mình, đi theo phía sau Đạo tặc Đại Sư Áo Đức khoảng mười bước.

Đạo tặc đại sư Áo Đức xuất quỷ nhập thần, vừa mới giết một tinh anh quái ở bên cạnh, sau vài giây lại xuất hiện cách khoảng mười bước sau lưng một con khác. Đây chính là đạo tặc, một đạo tặc chính thức! Tốc độ, nhanh nhẹn chính là tinh túy của đạo tặc.

Tại thời điểm chiến đấu, đạo tặc đại sư Áo đức ánh mắt lạnh lùng, sắc bén giống y như thanh chủ thủ trong tay hắn vậy, phảng phất như có thể đâm thủng cơ thể người khác vậy

Tiêu ngự nhớ lại ánh mắt mê mang của hắn lúc hắn nằm trên ghế. Khi đó căn bản chính là một lão nhân bỏ đi lúc nào cũng có thể chết vậy, song hiện tại, hắn tựa như một thanh lợi kiếm rời vỏ, lau đi lớp gỉ sắt, lộ ra quang mang sắc bén.

Chủ thủ trong tay phải của đạo tặc đại sư áo đức đâm thủng con mắt của một Ải Nhân, tay trái thì nắm yết hầu của Ải Nhân, nhẹ nhàng dùng lực, một âm thanh thanh thúy vang lên, cái cổ to lớn của Ải Nhân lập tức bị bẻ gãy, nằm lẩn ra mặt đất.

Sau khi giết xong Ải Nhân. Đạo tặc đại sư áo đức lại một lần nữa biến mất.

Tiêu ngự kinh hãi, nhìn lại cổ thi thể trên mặt đất, trong lòng không khỏi lẩm bầm một tiếng. Đây vẫn còn là đạo tặc chiến đấu sao? Đạo tặc đại sư chỉ bằng tay trái mà có thể bóp chết Ải nhân, mà còn không dùng đến kỹ năng đạo tặc!

Suy nghĩ lại một chút, tiêu ngự cũng thấy bình thường trở lại, đạo tặc, chiến sĩ, ma pháp sư, nghề nghiệp phân chia đều là do máy chủ đặt ra, trên thực tế chỉ cần có thể giết người, phương pháp nào cũng có thể sử dụng, nếu chính mình cánh tay có thể so với đạo tặc đại sư áo đức. tiêu ngự cũng không chút do dự sử dụng. Nếu như trong tay pháp sư có một thanh gỗ lớn, hắn cũng có thể đập chết người khác, làm gì cần phải lui về sau để phóng ma pháp? Hai cái đạo lý này đều là giống nhau.

Không cần câu nệ hình thức thậm chí phát huy thực lực bản thân đến hơn 100%. Đó mới chính thức là cường giả.

Tiêu ngự có chút không theo kịp cước bộ của đạo tặc đại sư áo đức. Áo Đức sát quái tốc độ thật sự là quá nhanh. Hơn nữa hắn tốc độ bình thường rất quỷ mị. Tiêu ngự phải rất cố gắng đi sau lưng hắn. Nếu không phải là có U Minh sáo trang trên người +1 tốc độ. Tiêu ngự khẳng định là theo không kịp áo đức.

Rống! một tiếng thét phát ra từ phía sâu trong thần điện truyền ra. Áo đức hơi hơi biến sắc: "U Linh Bán Nhân Mã!"

Không biết là quái vật gì lại khiến áo đức phải lo lắng như vậy. Chứng kiến biểu tình của áo đức. Tiêu ngự biết, có một tên "khó nhằn" đang tới.

Áo đức đánh ra một thủ thế cho tiêu ngự. Kêu tiêu ngự chậm rãi lui lại bên cạnh cột đá. Loại tràng cảnh chiến đấu này hắn căn bản không giúp được gì.

Sâu bên trong thần điện truyền đến một tiếng vó ngựa. một tên nửa dưới là ngựa, nửa trên là thân thể u linh quái dạng người xuất hiện ở chỗ rẽ của thần điện. trên người nó có một ít bì giáp. Tay phải cầm một chuỗi bạch ngân trường cung.

Trông thấy Áo Đức, nó lập tức giương cung. Vù một tiếng, một đạo ngân tiễn tựa như lưu tinh bắn về phía áo đức.

Ngân tiễn còn đang bay ở không trung, đột nhiên phân ra làm 5,6 mũi, phong tỏa tất cả đường chạy trốn của áo đức.

Thân hình của áo đức đột nhiên biến mất, lập tức thành được mũi tên. 5, 6 mũi tên bị mất mục tiêu, cắm thẳng xuống mặt đất ngập sâu tận gốc, mặt đất cứng rắn giống như đậu hũ bị xuyên thủng dễ dàng.

U Linh bán Nhân Mã lại kéo cung một lần nữa, thoảng nhắm một chút, thính toán một chút rồi bương tay, mũi tên xẹt qua một vòng hoàn mỹ giữa không trung, rồi đột nhiên hóa thành một đạo hư ảnh, khiến mắt người ta cảm thấy hao lên.

Phốc, một tiếng trầm đục vang lên, nghe thấy thanh âm này, tiêu ngự thầm cảm thấy có chút không ổn.

Quả nhiên, trên mặt đất trống bỗng nhiên xuất hiện dấu vết máu tươi, một bong người bị mũi tên đánh bay, nặng nề ngã trên mặt đất.

“Là Áo Đức!” Tiêu ngự cảm thấy rất khó tin, mạnh như áo đức mà cũng bị trúng chiêu, cường trung tự do cường trung thủ(câu này khó dịch quá), đạo lý này quả nhiên không sai.

Bong đánh áo đức đang nằm trên mặt đất dần dần biến mất, tiêu ngự có chút nghi hoặc, U Linh Bán Nhân Mã kia có thể nhìn thấy ẩn thân thuật, chiêu này đối với nó còn có hiệu quả sao?

U linh bán nhân mã rống lên một tiếng rồi vung vó ngựa, nặng nề dẫm nát mặt đất, nghi hoặc nhìn quanh, về mặt có chút mờ mịt.

“Không bị phát hiện?” Tiêu ngự rất buồn bực, hắn đột nhiên nghĩ tới, kỹ năng ẩn thân khác nhau thì hiệu quả cũng khác nhau, tiêu ngự có 3 kỹ năng, theo trình độ ẩn thân mà nói, tạt phong bộ là thấp nhất, tiềm hành thuật xếp thứ 2, đột hình là cao cấp nhất. Áo đức rất có thể đang dùng một kỹ năng ẩn thân cấp cao hơn, mới có thể tránh được tầm nhìn của u linh bán nhân mã.

Một đạo quang ảnh đâm thẳng đến sau gáy của u linh bán nhân mã!

“Tốc độ thật nhanh!” Áo đức biến mất tại chỗ cũ vài giây, sau đó xuất hiện ở sau lưng u linh bán nhân mã, tốc độ quả thật rất kinh người.

U linh bán nhân mã đột nhiên tiến lên phía trước vài bước, tránh được pha đánh lén của áo đức, cây cung trên tay lập tức bắn một phát về phía sau.

Nếu bị bắn trúng một tên ở phạm vi gần như vậy, áo đức khẳng định là chết không thể nghi ngờ.

Tạt Phong Bộ!

Áo đức đột nhiên sử dụng Tạt Phong Bộ, gia tốc đánh về phía u linh bán nhân mã, sau đó dùng Giáo Sát!

Chủ thủ trong hai tay áo đức hung hăng vạch một đạo vết thương trên lưng u linh bán nhân mã, khiến nó giãy dụa hét lớn một tiếng.

Tiêu ngự rất nghi hoặc, Áo Đức sao không dùng kỹ năng Đánh Lén, nhưng hắn bỗng phát hiện, trên cơ thể u linh bán nhân mã xuất hiện một tầng quang mang màu tím đen.

Tạc Kích!

Áo đức đâm vào đầu u linh bán nhân mã một kích, chỉ là đầu của nó liên tục lắc lắc, cũng không có choáng váng, thế nhưng thương tổn mà Tạc Kích gây ra lại khá khả quan. .:0 (27):

142. Chương 143: Nhiệm Vụ Từ Đâu Tới

Vó trước của u linh bán nhân mã giơ lên, muốn đạp xuống người Áo Đức.

Thân thể của áo đức thoảng lui lại phía sau một chút, sau đó trở tay lại đâm ngược một kích vào thân thể u linh bán nhân mã, chủ thủ ở tay phải đâm vào lưng nó, thương tổn lên đến 3500 nhẹ nhàng xuất hiện trên đầu u linh bán nhân mã.

U linh bán nhân mã bị mất mục tiêu, vó trước nặng nề giẫm lên mặt đất khiến mặt đất ầm ầm rung động, mặt đất nham thạch bị vỡ thành từng khối lớn, một cỗ khí thế mạnh mẽ quét ngang mặt đất, mặt đất xung quanh nó ba bước lập tức vỡ nát.

Bị luồng sóng năng lượng quét trúng người, áo đức rên lên một tiếng, hơi hơi choáng váng, ngẩn ngui trong 2 giây, u linh bán nhân mã xoay người lại “tặng” Áo Đức 1 tên, một đạo mũi tên màu bạc bắn thẳng về phía vai phải của Áo Đức.

Áo đức cũng không chịu yếu thế, tay trái nắm thành quyền, nâng nề nện lên thân thể của u linh bán nhân mã, u linh bán nhân mã gầm to một tiếng, thân thể bắn thẳng vào trong thần điện.

Áo đức từ trong hành trang lấy ra một bình đại hồng sau đó uống vào, rồi từ từ đi về phía u linh bán nhân mã.

U linh bán nhân mã lão đảo đứng dậy, mặt tràn đầy vẻ sợ hãi, lực lượng của tay trái áo đức quá mạnh mẽ, khiến nó cảm thấy rất hoảng sợ.

Tiêu ngự nhận thấy Áo Đức và u linh bán nhân mã vốn không cùng một cấp bậc, hẳn hoàn toàn có thể dùng tay trái để chiến thắng u linh bán nhân mã. Tiêu ngự có chút nghi ngờ đối với nhiệm vụ này, con u linh bán nhân mã này chỉ là một con BOSS nhỏ trông coi thần điện mà thôi, vậy mà áo đức đã phải cố hết sức, nhiệm vụ kế tiếp sẽ phải làm thế nào đây?

Áo Đức lập tức dùng tay trái kết liễu u linh bán nhân mã, đem nó hoàn toàn hạ gục.

- Già rồi, đối phó mỗ con u linh bán nhân mã này mà phải tốn sức như vậy! - Áo đức thở dài một hơi, trong giọng nói mang theo vẻ anh hùng phần chí, nếu không phải vì bị nguyên rửa thôn phệ dần lực lượng, lực chiến đấu của hắn chắc chắn không chỉ như vậy. Hiện tại hắn chỉ có thể sử dụng lực lượng còn chưa bị thôn phệ để chiến đấu, điều này không thể không nói là một loại châm chọc đối với hắn.

- Mặc kệ là chiến đấu ra sao, luôn luôn phải bảo trì khoảng cách 20 bước, không nên tới quá gần. Lát nữa có thể có thêm người xuất hiện! - Áo đức nhìn thoáng qua tiêu ngự ở phía sau nói.

Tiêu ngự đương nhiên hiểu điều này. Ở trong thần điện này bất cứ con quái tinh anh nào tiêu ngự cũng không thể đối phó được, hắn chỉ có thể đứng nhìn ở bên cạnh, chỉ có thể nhìn áo đức chiến đấu. Vì thế hắn không chút do dự làm theo lời áo đức nói.

Có người xuất hiện? Áo Đức nói vậy là có ý gì đây?

Áo đức lại lấy ra thứ gì đó từ trong hành trang. Sau đó tại trên mặt đất vẽ vài đồ án hình tròn không biết để làm gì. Sau đó hắn chỉ tay về phía đồ án hình tròn, trong miệng thì thào gì đó.

Một đạo quang mang chói mắt xuất hiện. Rồi một người mặc pháp bào màu xám hiện ra, trong tay cầm một cây pháp trượng màu bạc. Trên mặt có một chòm râu rất dày, thoát nhìn có chút lồi thối. Tuổi có vẻ không sai biệt lắm với áo đức, phỏng chừng là bị truyền tống từ nơi khác đến.

- Hắc hắc, Áo Đức. Người sao lại đến đây vậy? Xem ra ngươi thật sự đã già rồi, không phải bị Khắc Lị Ti lấy sạch rồi chứ? - Pháp sư kia châm chọc nói.

- Lôi Đa Nạp, ngậm cái miệng thối của ngươi lại, nếu ngươi còn nói nhảm như vậy nữa, ta cũng không ngại giáo huấn ngươi ngay tại đây. - Áo đức lạnh lùng liếc mắt nhìn pháp sư tên Lôi Đa Nạp kia.

Lôi Đa Nạp bị dọa một trận nhanh chóng thối lui về bên cạnh, quang mang của pháp trượng nhấp nháy, đáng vẻ đề phòng. Sau đó ngưng ngưng nói:

- Đừng nghiêm túc như vậy chứ, chỉ đùa chút thôi mà.

Áo Đức không tiếp tục đề ý đến lôi đa nạp nữa, cúi đầu tiếp tục công việc của mình.

Lôi Đa Nạp mất hứng lắm bậm một câu:

- Pháp không cùng Tặc đấu, Pháp sư là một nghề nghiệp cao quý.

Áo Đức có vẻ không nghe thấy điều này. Một lát sau, trong trận pháp hình tròn quang mang lại một lần nữa sáng lên, một nữ cung tiễn thủ khoảng 30 tuổi đáng người hỏa bạo xuất hiện bên trong pháp trận.

- Đây, Khắc Lị Ti, đã lâu không gặp! - Lôi Đa Nạp nhìn nữ cung tiễn thủ có vóc người hỏa bạo kia, mồm miệng liền thoáng hở. Lão yêu tinh này đã hơn 60 tuổi rồi, nhưng mà chăm sóc quả thật là quá tốt, khiến cho người ta tưởng rằng mới chỉ là một đại cổ nương tầm 30 tuổi.

Nữ cung tiễn thủ kia có vẻ coi thường lôi đa nạp, chỉ tùy tiện đánh giá chung quanh xem đây là địa phương nào, sau đó ánh mắt dừng lại trên người áo đức rồi nói:

- Lão quỷ, ta biết các người gọi ta đến tuyệt đối là không có việc gì tốt, ta còn muốn sống lâu thêm vài năm, không ngờ các người lại đem ta đến địa phương quỷ quái này.

- Thôi đi, người cùng lắm có thể sống thêm 2,3 năm nữa, chờ đến khi chúng ta hoàn toàn biến thành thủ hạ của tên kia, xem người còn có thể đùa giỡn không.

- Người! - Nữ cug tiến thủ kia không làm sao phản bác được, mặt đỏ bừng, bực mình đành đứng qua một bên.

Lôi Đa Nạp lúc này nhìn thoáng qua tiêu ngự ở phía sau, rồi hỏi:

- Kia chính là người người tìm để giải phong ấn sao?

- Uh! - Áo đức thuận miệng nói.

- Tư chất thế nào?

- Cũng không tệ lắm.

- Hy vọng hắn có thể hoàn thành nhiệm vụ, cơ hội của chúng ta không có nhiều rồi! - Lôi Đa Nạp thở dài nói.

- Thực lực của chúng lại vừa được tăng cường, chúng ta còn có 10 ngày thôi! - Áo Đức nhẹ giọng nói.

Liên tục xuất hiện thêm NPC chức nghiệp khác xuất hiện trong truyền tống trận, có thú nhân chiến sĩ, vong linh vu sư, vong linh kỵ sĩ, nguyên tố pháp sư, ám vụ rồi hắc vụ xuất hiện, tướng mạo rất đa dạng, đến lúc này áo đức mới bắt đầu dừng lại. Tiêu ngự đếm lại một chút, tổng cộng thấy có 17 người, đã đủ để thành lập một tiểu đội cấp trung.

Áo đức chưa từng nói qua với tiêu ngự là có nhiều người tham gia nhiệm vụ này như vậy! Tiêu ngự trong lòng càng thêm nghi hoặc, nhiệm vụ này có vẻ còn phức tạp hơn so với hắn nghĩ, tự nhiên lại xuất hiện nhiều chức nghiệp như vậy. Mắt hắn bỗng nhìn về phía huy chương trên ngực của vong linh vu sư. Trên ngực vong linh vu sư này có một miếng huy chương được chế tạo rất tinh tế, phía trên có một đồ án hình khô lâu màu bạc.

Tiêu ngự kinh hãi, hắn có thể nhận ra cấp bậc của huy chương này, dù sao hắn cũng đã ở Minh Dạ Thành lâu như vậy rồi, làm sao hắn lại không nhận ra huy chương này được! Miếng huy chương này là của Dịch Nhã Quốc, ở Minh Dạ Thành những người đeo huy chương này đều có địa vị rất cao, nhưng những người này đều chỉ đeo huy chương không có màu sắc, huy chương màu bạc ngân này chắc chắn là người có địa vị rất cao. Cao nhất chính là kim sắc, chỉ có anh hùng chức nghiệp cấp sử thi trở lên mới có được.

Tiêu ngự lập tức hiểu rằng vô tính hắn đã tham gia vào một nhiệm vụ vô cùng trọng yếu, nếu không Dịch Nhã sẽ không phải đi nhiều người có chức nghiệp cao như vậy để tham gia nhiệm vụ này. Áo đức sở dĩ không nói cho hắn là có nhiều người tham gia nhiệm vụ như vậy, chắc chắn là vì giữ bí mật!

Những người này về mặt đều rất cao ngạo, không muốn nhiều lời với người bên cạnh, nhưng có vẻ rất cung kính với vong linh vu sư.

Áo Đức hướng tới chỗ Tiêu Ngự đi tới.

- Người trong long có phải là có rất nhiều nghi hoặc! - Áo đức nhìn Tiêu Ngự nói.

- Đúng vậy! - Tiêu Ngự trả lời, trong lòng hắn quả thật đang có rất nhiều nghi vấn chờ được giải đáp, hắn không rõ tại sao Dịch Nhã lại phải nhiều người có chức nghiệp cao như vậy tham gia nhiệm vụ này, chắc chắn nhiệm vụ này sẽ không đơn giản như Áo Đức nói lúc trước.

- Ta nói cho người biết một chút vậy, bắt đầu từ 10 năm trước, ta và đệ đệ nhận chức trong quân đội, trong lúc chấp hành nhiệm vụ thu được một tấm bản đồ, theo bản đồ chúng ta tìm được đến nơi này, phát hiện được thần điện cúng tế của người Cổ Đức, nơi này bị vô số vong linh chiếm cứ. Chúng ta thăm dò vào đến trung tâm của thần điện, phát hiện ra không chỉ đơn giản như vậy, bên trong thần điện ẩn chứa một linh hồn vô cùng cường đại, hắn đã khống chế tất cả u linh, rồi không ngừng phát triển thể lực của hắn, muốn đem tất cả vong linh du đang trên toàn đại lục kéo hết đến đây để huấn luyện. Ta và đệ đệ muốn phá hủy thủy tinh năng lượng ở trung tâm thần điện vì đó chính là đại não của hắn, song chúng ta đã thất bại, đệ

đệ ta bị hấn không chế, biến thành vu yêu, còn ta thì bị hấn nguyên rửa, tuy đã chạy thoát, nhưng nguyên rửa vẫn chậm rãi ăn mòn cơ thể ta, muốn khống chế linh hồn ta để biến ta thành vu yêu. Ta đem tin tức này báo cho công tước Viêm Dịch Đặc, sau khi chứng cầu ý kiến được công tước Sơn Đức Lỗ đồng ý, bắt đầu triển khai kế hoạch diệt trừ, nhưng rốt cuộc vẫn không thành công, người bị nguyên rửa càng lúc càng nhiều. Về sau chúng ta mới biết được phương pháp phá hủy nơi này. Đó là để cho một người cấp 20 đột phá qua phòng hộ của tế đàn, sau đó dùng thanh Thánh Ngôn Chủ Thủ phá hủy đi thủy tinh năng lượng ở trung tâm tế đàn, khi đó mới có thể phá hủy được tất cả nơi này. Sau đó, chúng ta bắt đầu tìm kiếm người phù hợp ở khắp nơi, điều kiện đầu tiên chính là thông qua được khảo nghiệm của chúng ta, trước kia đã có rất nhiều người tham gia khảo nghiệm, tới nơi này, nhưng tất cả đều thất bại.

Nghe được lời kể lại của Áo Đức, Tiêu Ngự cuối cùng đã hiểu, hấn rất buồn bực, hấn vốn tưởng chỉ là một nhiệm vụ mà thôi, không ngờ lại phức tạp như vậy, quả thật có quá nhiều bước. Nếu đây là nhiệm vụ quốc gia của Dịch Nhã Quốc, Tiêu Ngự không thể từ chối, dù sao hấn cũng không cần nghĩ nhiều, làm theo từng bước của nhiệm vụ là được.

- Nhiệm vụ của chúng ta là đưa người đến bên ngoài tế đàn, còn trước đó chúng ta khó có thể lo cho người được, chính người phải tự mình cẩn thận! - Áo Đức nói.

Tiêu ngự lộ ra vẻ mặt khinh thường, tốt xấu gì mình cũng là nhân vật quan trọng của nhiệm vụ, đám người này lại mặc kệ không thêm để ý, nơi này nguy cơ tứ phía, khắp nơi đều là tinh anh quái, tùy tiện một con cũng có thể dùng ngón tay bóp chết hấn. Nếu gặp phải tình huống nguy hiểm, bằng vào chút năng lực này của hấn, căn bản là chạy không thoát.

- Đương nhiên nếu người bị giết, chúng ta có thể hồi sinh cho người, nhưng người chỉ có 3 lần cơ hội. Nếu người liên tục bị giết 3 lần, chúng ta sẽ phán định là người không có năng lực hoàn thành nhiệm vụ, sau đó đưa người trở về, rồi thay người mới. - Áo Đức nhìn lướt qua tiêu ngự nói.

Tiêu ngự hiểu rất rõ, nguyên lai lúc trước hấn cũng Tiêu Ngự một mình xông vào đây là để khảo nghiệm Tiêu Ngự xem hấn có khả năng hoàn thành nhiệm vụ này không! Nói chung có 3 cơ hội hồi sinh còn hơn là không có, vì khen thưởng của nhiệm vụ, tiêu ngự sẽ cố gắng hết sức. .:0 (27):

143. Chương 144: Cướp Quái

Tiểu đội NPC này bắt đầu tiến vào bên trong, Áo Đức đi phía trước dò đường, nếu gặp quái vật, thú nhân chiến sĩ sẽ là người thứ nhất xông tới, chiến phủ vùng lên hấp dẫn quái, mấy người nghề nghiệp cận chiến ở bên cạnh “góp vui”, đợi cho thú nhân chiến sĩ khiêu khích quái xong, mấy người nghề nghiệp pháp hệ đẳng sau cùng với cung tiễn thủ sẽ ra tay.

Những NPC này trong lúc chiến đấu vẫn rất lạnh lùng, tuy ít nói nhưng phối hợp lại rất ăn ý, có thêm vong linh vu sư phối hợp, chiến đấu rất trật tự.

Chứng kiến tình hình chiến đấu có chút căng thẳng, vong linh vu sư lập tức vùng pháp trượng lên, một con cột long đột nhiên xuất hiện, con cột long này cao khoảng 3 mét, xương cốt tựa như làm bằng bạch ngọc, toàn thân trong suốt, khí thế bất phàm, so với con cột long phế thải mà tiêu ngự gặp ở Minh Dạ Thành uy phong hơn nhiều.

- Phí Lôi Đức, đi thôi.”Vong linh vu sư quát lớn.

Nghe vong linh vu sư ra lệnh, cột long lập tức lay động hai cánh, kêu khẽ rồi hướng tới quái vật.

Tiêu ngự bị dọa ngây người, không nghĩ tới vong linh vu sư này cư nhiên có thể triệu hồi về cột long, tuy đã gặp qua cột long, nhưng tiêu ngự vẫn chưa từng chứng kiến cột long chiến đấu.

Cột long hướng tới một con du hồn thú nhân chiến sĩ công kích, lợi trào bóp nát tên chiến sĩ kia như bóp đậu hũ.

Chiến đấu kịch liệt càng lúc càng hấp dẫn thêm nhiều u linh tiến đến, những NPC này lập tức phòng thủ tại vị trí này, bắt đầu thanh trừ quái vật.

Oanh oanh oanh!, phía sau truyền đến một trận tiếng bước chân vô cùng trầm trọng, tiêu ngự lập tức quay lại nhìn, lập tức hắn trông thấy ba bốn mươi tên ngưu đầu nhân chiến sĩ mang theo mộc trụ lớn vội vàng chạy tới bên này.

“Đáng chết.” bởi vì ngưu đầu nhân chiến sĩ chạy tới. Đại phương tiêu ngự đang đứng lập tức trở nên không an toàn, hắn vội vàng núp vào sau cột đá, rồi sử dụng Tiềm Hành Thuật, làm cho chính mình an toàn hơn một chút, bởi vì ngưu đầu nhân chiến sĩ cấp bậc rất cao, có thể khám phá ra ẩn thân thuật của hắn. Vì vậy tiêu ngự vô cùng cẩn thận tránh khỏi tầm mắt của ngưu đầu nhân chiến sĩ.

Một nhóm ngưu đầu nhân chiến sĩ chạy tới phía bên cạnh Tiêu Ngự, hắn không ngừng rời xa phạm vi của đám ngưu đầu nhân này, cố gắng hết sức để tránh khỏi cảm giác của chúng. Hy vọng đám sát thần này nhanh chóng rời đi.

Vong linh vu sư nhìn thấy đằng sau có nhiều ngưu đầu nhân như vậy chạy tới. Pháp trượng trong tay lập tức vung lên. Ba bốn mươi tên khô lâu binh chậm rãi bò từ dưới đất lên. Bọn chúng trang bị vũ trang hạng nặng. Cầm Tiềm Cốt Thuần cùng với Lưỡi Hái trong tay. Tiến tới phía ngưu đầu nhân.

Khô lâu binh tuy hình thể nhỏ nhắn, căn bản không cùng cấp bậc so với ngưu đầu nhân. Vong linh vu sư liên tục huy động pháp trượng trong tay. Cấp cho ngưu đầu nhân một kỹ năng Quân Thể Nguyên Rửa. Tốc độ di chuyển của đám ngưu đầu nhân lập tức bị chậm lại, hành động có chút vô lực. Sau đó lại cấp cho đám khô lâu binh một ít ma pháp hỗ trợ khiến đám khô lâu binh hình thể tăng vọt. Hồng quang trong mắt bùng cháy, không hề sợ hãi xông tới công kích đám ngưu đầu nhân to lớn.

Nhân số song phương đều rất đông đảo, bắt đầu đi vào trạng thái hỗn chiến. Tiêu ngự cũng đã ẩn thân quay lại chiến trường.

Rống! một tên ngưu đầu nhân rống to một tiếng, mộc trụ cự đại trong tay vung lên, đập mạnh xuống đất. Oanh một tiếng, nên vào người một tên khô lâu binh, đem nó đánh bay ra ngoài.

Khô lâu binh cũng không yếu thế, vừa đứng vững lập tức lại quơ lưỡi hái xông lên, chém mạnh một phát lên người ngưu đầu nhân.

Chiến trường cũng không đơn thuần là một chọi một, có mấy ngưu đầu nhân quay một tên khô lâu binh, mộc trụ trong tay liên tục đập xuống, đánh cho tên khô lâu binh kia vỡ vụn. Cũng có mấy tên khô lâu binh quay một ngưu đầu nhân, sau đó tên ngưu đầu kia bị “loạn đao cùng chém”, biến hắn thành trăm mảnh nhỏ.

Chiến đấu rất nhanh đã tràn tới chỗ tiêu ngự ẩn thân, hắn cảm thấy có chút khác thường. Vừa quay đầu lại đã nhìn thấy một tên ngưu đầu nhân đang trợn mắt nhìn hắn.

“Quá bi thảm.” Thấy tên ngưu đầu nhân kia trong tay cầm mộc trụ gào thét hướng mình công kích. Tiêu ngự lập tức quay người khiến mộc trụ đập xuống đất, bùn đất văng tứ tung, đá vụn căng khắp nơi. Tên ngưu đầu nhân kia thấy một kích không trúng, lại tiếp tục đuổi theo tiêu ngự.

Nếu bị tên ngưu đầu nhân này đánh trúng, căn bản là sẽ bị miểu sát, vì vậy tiêu ngự không dám dừng lại, lập tức nhắm hướng có nhiều khô lâu binh phi tới như điên.

Đám khô lâu binh này hình như được lệnh của vong linh vu sư, cũng không có ra tay với tiêu ngự. Tên ngưu đầu nhân kia khua khoắng mộc trụ trong tay đuổi tới, tiêu ngự cúi thấp người né qua, mộc trụ lập tức đập vào người một tên khô lâu xui xẻo khiến nó bị đánh bay ra ngoài.

Thanh mộc trụ to lớn như vậy xẹt qua đỉnh đầu, khiến cho tiêu ngự toàn thân toát mồ hôi lạnh.

Tên ngưu đầu nhân kia sau khi đánh bay một tên khô lâu binh, lập tức bị ba tên khô lâu binh khác vây quanh, sau đó bị ba tên kia chém vụn.

“ Nếu tên ngưu đầu nhân kia bị mình một kích cuối cùng chém chết, vậy kinh nghiệm sẽ ra sao, không biết có rời trang bị không đây?” Tiêu ngự đột nhiên chứng kiến một tên ngưu đầu nhân bị vây quanh, lập tức len vào khe hở tìm cơ hội cho nó một đao.

Du Hồn Ngưu Đầu Nhân Chiến Sĩ : Lv 25, tinh anh quái, HP 5000.

Ngưu đầu nhân đúng là da dày thịt béo, hơn nữa còn cao hơn tiêu ngự 9 Lv, công kích bình thường của tiêu ngự đối với nó rất nhỏ.

Ngưu đầu nhân chiến sĩ liều mạng công kích khô lâu binh xung quanh, từng bước đem chúng đánh bay, nhưng mà nó bị đám khô lâu bám theo không rời, bị đánh bay xong liền lập tức bu lại, lưỡi hái trong tay “nhiệt tình” đánh lên người nó.

Bị ba tên khô lâu binh công kích, HP của ngưu đầu nhân nhanh chóng giảm xuống.

Trong lúc hỗn chiến, tiêu ngự không thể không tránh né công kích của đám ngưu đầu nhân khác, nhưng con mắt lại gắt gao nhìn chăm chăm vào HP của tên ngưu đầu nhân đang bị “chém” hội đồng.

Ước chừng khoảng 20 giây, tên ngưu đầu nhân kia bị khô lâu binh chém cho HP còn khoảng 1000.

Tiêu ngự nắm chặt chủy thủ, gắt gao nhìn vào con số này, trong khoảng khắc trước khi ngưu đầu nhân sắp ngã xuống, hắn đang chờ cơ hội.

HP ngưu đầu nhân chỉ còn khoảng 300, nó gào thét đánh bay hai tên khô lâu binh, còn lại một tên đang chém vào người nó.

136, lại một chỉ số thương tổn nhẹ nhàng xuất hiện trên đầu ngưu đầu nhân, ngưu đầu nhân lập tức vùng một trụ, đem tên khô lâu binh cuối cùng đánh bay ra ngoài.

Trước khi tên khô lâu binh cuối cùng bị đánh bay vẫn cố chém lên người ngưu đầu nhân một kích cuối cùng.

Ngưu đầu nhân chiến sĩ lúc này chỉ còn lại 37 điểm HP.

“Có cơ hội!” Tiêu ngự như một u mị, biến mất tại chỗ, sau đó đột nhiên xuất hiện trước mặt ngưu đầu nhân, quát to một tiếng, nhay lên cao.

Tạc Kịch!

Nương theo u mị thoáng hiện sinh ra lực đánh, chủy thủ của tiêu ngự nặng nề công kích vào đầu ngưu đầu nhân, đem nó đánh ngất.

Độ hoàn thành kỹ năng 100%, tạo thành 17 điểm thương tổn trên đầu ngưu đầu nhân.

“May mà không có bị trượt.” Tiêu ngự trong lòng vui sướng, nhưng thấy một tên khô lâu binh đang chuẩn bị dùng lưỡi hái chém tên ngưu đầu nhân kia, nếu cuối cùng mà bị nó kết liễu, vậy thì tiêu ngự cướp quá thất bại mất. Dịch Cốt!

Thánh Ngôn Chủy Thủ trong tay tiêu ngự lập tức hung hăng đánh vào đầu ngưu đầu nhân, cổ tay đột nhiên phát lực, xé mở miệng vết thương rộng ra, 20 điểm thương tổn lập tức nhẹ nhàng xuất hiện trên đầu ngưu đầu nhân.

Lưỡi hái của khô lâu binh vẫn chậm hơn một bước so với kỹ năng Dịch Cốt của tiêu ngự. Thân hình to lớn của ngưu đầu nhân ầm ầm ngã xuống, một trụ trong tay bay ra, rơi trên mặt đất.

Cướp quá thành công!

Tiêu ngự nhìn thoáng qua số kinh nghiệm đoạt được, lên tới 203 điểm, kinh nghiệm này chắc là phân phối theo công kích của mỗi người, hắn cũng không quan tâm nhiều tới kinh nghiệm. Lập tức cúi xuống mò mẫm bên người ngưu đầu nhân, hắn càng quan tâm đến việc ngưu đầu nhân có rút ra cái gì tốt hay không.

Mò được 1 kiện trang bị, vẻ mặt của tiêu ngự hơn hớn hân lên, là một kiện hộ thối của chiến sĩ.

Thú Hồn Chi Hộ Thối:tử trang. Phòng ngự 102-129, lực lượng+25, nhanh nhẹn+10, thể lực+20.kỹ năng Chiến Đấu Bào Hao+1. Kỹ năng công kích+1. Yêu cầu:Lv 25.

Quả nhiên là đồ tốt, đem đi đấu giá trên diễn đàn nhất định được giá không tồi. Tiêu ngự lập tức thu lại trang bị, vẻ mặt rất phấn khởi. Nhưng một cái bóng nhanh chóng bao trùm lên tiêu ngự, không biết đây là vật gì.

“Thôi xong rồi.” hai mắt tiêu ngự tối sầm, một cổ lực lượng rất mạnh đập vào ngực khiến hắn bị đánh bay hơn 10 mét. Thật vất vả mới ngừng lại được, tiêu ngự ngồi dậy, nhìn lại HP, âm thầm kêu may mắn, hắn

vẫn còn hơn 100 HP, cuối cùng hắn cũng biết vật vừa tập kích mình. Cách tiêu ngự khoảng 3 mét, một tên khô lâu đang giãy dụa đứng lên, nguyên lại là do hắn bị một cây mộc trụ đánh bay, sau đó đụng vào người tiêu ngự, rồi mang hắn “bay” theo.

Tên khô lâu kia đứng lên tiếp tục anh dũng quay lại chiến trường.

Hỗn chiến vẫn tiếp diễn, tiêu ngự nhiều lần muốn cướp quá từ trong tay đám khô lâu binh, nhưng đều không thành, suýt nữa còn gặp nguy hiểm.

Không đủ sức chiến đấu cùng với ngư đầu nhân, Tiêu Ngự đục nước béo cò trong cuộc hỗn chiến, bảo vệ tính mạng cũng không có vấn đề gì, hắn quay lại nhìn đội ngũ NPC lúc này vẫn đang chiến đấu rất hăng say, các loại kỹ năng ma pháp hoa mỹ liên tục được thi triển lên đám quái vật, tử vong kỳ sĩ đang chiến đấu giữa đám quái, đánh đâu thắng đó; không gì có thể cản nổi, trước mắt bọn họ đang chiếm thế thượng phong, không bao lâu nữa, đám quái này sẽ bị dọn sạch.

- Dát dát dát! - Một âm thanh bén nhọn cổ quái vang lên từ bên trong thần điện, có chút giống với tiếng của đám khô lâu binh.

- Đến đây! - Nghe thấy thanh âm này, vong linh vu sư có chút biến sắc, quát lớn: - - Đẩy nhanh tốc độ.

- Vâng! - Đám người pháp hệ chức nghiệp xung quanh cùng với cung tiễn thủ đồng loạt lên tiếng. ..:0 (27):

144. Chương 145: Sai Lầm

Tiêu Ngự cũng rất tò mò, rốt cùng là quái vật gì khiến npc khẩn trương đến thế.

Đám npc này gia tăng tốc độ tiêu diệt sạch sẽ đám quái vật xung quanh, vong linh vu sư lại tiện tay gọi ra vô số khô lâu từ bốn phương tám hướng vọt về phía con quái tinh anh.

Pháp sư Lôi Đa Nạp trong miệng ngâm xướng chú ngữ, quát một tiếng lập tức một hỏa cầu từ trên không giáng xuống, nhìn hỏa cầu này hắn hưng phấn hô to:

- Haha, cho các người nếm thử mùi vị của hỏa pháp do pháp sư vĩ đại Đa Lôi Nạp ta sáng tạo.

Theo sau hỏa cầu này không ít u linh quái nổ tung, hoa lửa tung tóe, trong nháy mắt hỏa cầu đã tiêu diệt hơn mười con u linh quái, tiếng kêu thảm vang lên khắp nơi, sau đó tất cả đều hóa thành tro bụi.

- Đáng chết, Lôi Đa Nạp ngươi hãy coi chừng ta sẽ cắt móng mi mà cắm lên tường thành một ngày, à không một tháng đó! - Vong linh kỳ sĩ hỗn hển đạp tắt đám hỏa diễm đang văng tung tóe trên người mình, một ít hỏa diễm này đã xâm nhập được vào trong áo giáp khiến hắn sắc mặt đỏ bừng.

Lôi Đa Nạp đỏ mặt, vong linh kỳ sĩ này chức vị còn hơn hắn nhiều lắm nên hắn cũng không dám cãi lại.

Khí định viêm bạo!

Đột ngột, hỏa cầu từ Lôi Đa Nạp như được mở chốt cơ quan, liên tục bắn thẳng ra ngoài tiếp tục tiêu diệt thêm bốn con u linh quái nữa, chỉ với việc này cũng đủ chứng tỏ tên Lôi Đa Nạp lười thôi lếch thếch này thực lực cực mạnh.

Hỏa pháp quả đúng là chức nghiệp kinh khủng hết trong các cao cấp ma pháp sư, hoàn toàn xứng đáng ở vị trí tấn công chủ lực.

Tiêu Ngự lúc này cũng đã kết thúc chiến đấu, bọn chiến sĩ ngư đầu nhân chỉ còn lại sáu tên, khô lâu binh thì được mười, nhìn đám ngư đầu nhân đã dần không chống nổi, Tiêu Ngự đã có sẵn chủ ý, nhất định phải ks với khô lâu binh tiêu diệt thêm ít nhất tên ngư đầu nhân chiến sĩ bên kia mới có thể thu hoạch được một kiện tử trang!

Tại hỗn chiến, chủ thủ Tiêu Ngự lặng lẽ vạch một đường lên một ngư đầu nhân chiến sĩ, tên ngư đầu nhân này vẫn còn hơn năm trăm điểm huyết lượng đang cực lực chống trả hai khô lâu bên cạnh.

Do hiệu quả trở chú của vong linh vu sư, toàn thân ngư đầu nhân chiến sĩ đã giảm đi khí lực đáng kể. Mắt thấy tình thế bất lợi, ngư đầu nhân chiến sĩ bạo rống một tiếng, tay phải dùng đại một trụ quét một tên

khô lâu binh văng ra ngoài, tên khô lâu binh nặng nề rơi xuống, trên đầu hiện lên chỉ số tổn thương: hơn một ngàn năm trăm.

Sau khi tiêu diệt xong một khô lâu binh, ngư đầu nhân chiến sĩ bắt đầu toàn lực công kích tên còn lại, tên khô lâu binh kia dùng lưỡi hái chống đỡ, lại bị ngư đầu nhân đánh bay ra ngoài.

Một lưỡi hái bay đến chém lên người ngư đầu nhân, hấn hung hấn dùng đại mộc trụ đập xuống lập tức đập tan khô lâu binh.

Sau khi tiêu diệt xong hai khô lâu binh, ngư đầu nhân chiến sĩ vẫn còn hơn một trăm tám mươi điểm huyết lượng, hấn rút khỏi chiến trường thở hổn hển từ từ khôi phục huyết lượng.

“Hấn quả nhiên còn biết sợ chết.” Nhìn hơn một trăm tám mươi điểm sót lại của ngư đầu nhân chiến sĩ, Tiêu Ngự có chút chần chừ. Với số huyết lượng như thế Tiêu Ngự muốn giết tên ngư đầu nhân chiến sĩ này vẫn cực kì khó khăn. Dù sao hấn thuộc loại trâu bò da dày, mỗi lần công kích của Tiêu Ngự cũng chỉ có thể tạo thành cao nhất hai mươi điểm thương tổn mà thôi, chưa kể đến tốc độ hồi phục hiện tại của ngư đầu nhân.

Nhìn thấy tốc độ khôi phục huyết lượng 5/s, nếu càng kéo dài thì càng ít cơ hội, Tiêu Ngự cắn răng: liều mạng. Dù sao mình vẫn có ba cơ hội hồi sinh, Tiêu Ngự lập tức tiềm hành di chuyển đến ngư đầu nhân.

Tiêu Ngự bình tĩnh chờ đợi, cấp cho ngư đầu nhân chiến sĩ một chiêu an phủ tâm linh, khi thấy ngư đầu nhân chiến sĩ bắt đầu lơ là cảnh giác mới chậm rãi đến gần.

“Hai thượng.” Khoảng cách hai người đã trong gang tấc, vừa có cơ hội đánh lên, ngư đầu nhân như lại cảm nhận được gì, tập trung quay về phía Tiêu Ngự quan sát.

“Bị phát hiện rồi.” Tiêu Ngự thầm hô không ổn, muốn lợi dụng lúc ngư đầu nhân suy yếu mà tiêu diệt nhưng không ngờ cấp độ chênh lệch quá cao, tên kia dễ dàng phát hiện được Tiêu Ngự, hấn cũng không ngờ chiêu an phủ tâm linh lại mất hiệu lực.

An phủ tâm linh có tác dụng mê hoặc đối phương, quái vật sau khi bị thương tổn từ công kích chính là lúc tinh thần yếu nhất, chiêu này lại càng có tác dụng ngược hóa, không ngờ chỉ có thể gây một ít ảnh hưởng đến ngư đầu nhân chiến sĩ. Hấn thoáng cảm thấy nguy hiểm liền giật mình tỉnh lại, phát giác Tiêu Ngự đang tiềm hành đi tới, đại mộc trụ trong tay không ngừng huy vũ đánh về phía Tiêu Ngự. Tiêu Ngự hơi lui về sau, lập tức sử dụng phản thủ bối thứ.

Phốc, phản thủ bối thứ đâm vào lưng ngư đầu nhân chiến sĩ, ba mươi điểm thương tổn nhẹ nhàng hiện lên.

Ngư đầu nhân chiến sĩ đau đớn rống lên, lại huy vũ đại mộc trụ quét ngang.

Tật phong bộ!

Tiêu Ngự né được một đòn của ngư đầu nhân chiến sĩ, thừa dịp còn thời gian tiềm hành, nhào đến ngư đầu nhân chiến sĩ: Giáo sát!

Hai tay hay chủ thủ đánh mạnh vào lưng ngư đầu nhân chiến sĩ, 87% hoàn thành, độ hoàn thành này so với bình thường còn cao hơn một ít. Vốn lúc trước, dù Tiêu Ngự đã cố gắng nhưng độ hoàn thành của giáo sát vẫn không thể cải thiện, sau đó nhờ quan sát đạo tặc đạo sư Áo Đức chiến đấu mới rút ra được nhiều điều, sau đó hấn cấp tốc điều chỉnh lại động tác giáo sát của mình, quả nhiên lần này thi triển độ hoàn thành đã được cải thiện rõ rệt.

Mười lăm điểm thương tổn lại nhẹ nhàng bay lên, lại thêm vào hiệu quả liên tục duy trì thương tổn 10 điểm/s trong vòng 15s, bởi vì thể loại này da thịt quá dày nên khả năng duy trì thương tổn của giáo sát cũng có hạn, bất quá ít nhất cũng loại trừ được hiệu quả tự động hồi phục huyết lượng của ngư đầu nhân chiến sĩ.

Ngư đầu nhân chiến sĩ xoay người, đại mộc trụ tiếp tục quét ngang, Tiêu Ngự cũng không dám đón đỡ kích này, hơn nữa phạm vi ảnh hưởng của nó cũng cực rộng, Tiêu Ngự quyết đoán dùng kỹ năng đào thoát để né tránh đòn này.

U mì thiểm hiện!

Sau khi tránh khỏi một cú quét ngang của ngư đầu nhân chiến sĩ, Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện, nhảy cao lên, chủy thủ từ tay phải không khách sáo nương theo lực đạo kéo xuống đánh vào đầu ngư đầu nhân chiến sĩ.

Ngư đầu nhân chiến sĩ chỉ bơ bơ một lát, lập tức khôi phục bình thường, đại một trụ lại một lần nữa đập xuống Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự không tin nổi hiệu quả Tạc kích lại kém đến thế, ngư đầu nhân chiến sĩ dường như có thể ngay lập tức phản kích, dưới tình thế cấp bách chỉ có thể dùng đòn hình để chống đỡ một kích này.

“Đáng chết, tất cả các kỹ năng đào mệnh đã dùng hết.” Tiêu Ngự vừa chạy được một khoảng xa, lại phát hiện ngư đầu nhân chiến sĩ không đuổi theo, nó không phát hiện được Tiêu Ngự chỉ đành đứng yên không ngừng huy động đại mộc trụ, vẫn nghĩ Tiêu Ngự còn đang lẩn trốn xung quanh.

Tiêu Ngự minh bạch, tên ngư đầu nhân chiến sĩ này mặc dù có thể phát hiện được tạt phong bộ cùng tiềm hành của hắn nhưng vô pháp phá được kỹ năng đòn hình, đây là một kỹ năng trung cấp hiệu quả cực mạnh.

Ngư đầu nhân chiến sĩ vẫn còn lại chín mươi điểm huyết lượng, nếu cứ như vậy buông bỏ, Tiêu Ngự thật sự không cam tâm, lại thấy các kỹ năng đào mệnh đã phục hồi gần hết, Tạt phong bộ đã hoàn tất, Độn hình thời gian giải đóng băng cũng không còn dài. Tiêu Ngự cắn răng một cái, chậm rãi tiến tới gần ngư đầu nhân chiến sĩ.

Ngư đầu nhân chiến sĩ đình chỉ cử động, liên tục chú ý nhìn đến các xao động xung quanh.

Tiêu Ngự bình tĩnh chờ cho hắn dần buông lỏng, lại thêm một chiêu an phủ tâm linh. Khi ngư đầu nhân dần ở trong phạm vi công kích của mình, Tiêu Ngự dĩ nhiên sẽ không buông bỏ cơ hội tốt, hiệu quả choáng váng từ thấu tập thật sự quá thấp, chắc chắn không ảnh hưởng được tên ngư đầu nhân chiến sĩ nên Tiêu Ngự chuẩn bị dùng Muộn Côn. Muộn côn khác biệt với Thâu Tập ở chỗ thời gian duy trì choáng váng sẽ kéo dài nhưng lại bị cắt đứt nếu mục tiêu chịu công kích, bất quá dưới tình huống này sử dụng Muộn Côn chắc chắn thích hợp hơn Thâu Tập.

Muộn côn!

Tiêu Ngự bạo khởi, muộn côn lập tức kích ngát tên ngư đầu nhân.

Bối thứ!

Tiêu Ngự mang tất cả lực lượng còn lại dồn vào chiêu bối thứ này, nếu có thể thành công hoàn toàn sẽ tạo được hiệu quả tổn thương liên tục, dính cùng lúc hai hiệu ứng thương tổn loại này thì tên ngư đầu nhân này chết không phải nghi ngờ, còn nếu thất bại Tiêu Ngự cũng hoàn toàn hết cơ hội.

Lực lượng toàn thân Tiêu Ngự bạo phát, dựa theo tư thế Áo Đức, một chiêu bối thứ đánh vào lưng ngư đầu nhân chiến sĩ.

Hơn hai mươi điểm thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên ngư đầu nhân chiến sĩ, ngoài ra còn có hiệu ứng liên tục thương tổn 10 điểm kéo dài trong 10s.

Hoàn tất, Tiêu Ngự thở nhẹ, chỉ cần 6-7s sau là tên ngư đầu nhân này sẽ không còn huyết lượng do hiệu quả duy trì tổn thương liên tục.

Tiêu Ngự xoay người muốn chạy trốn, tên ngư đầu nhân đã thấy đại cừu nhân, hai mắt đỏ bừng bạo rống một tiếng, đại một trụ trong tay không khách khí quét ngang Tiêu Ngự.

Phạm vi công kích của Ngư đầu chiến sĩ rất rộng, Tiêu Ngự căn bản không thể chạy thoát.

Tạt phong bộ!

Hệ thống: Kỹ năng còn trong thời gian đóng băng.

Con người Tiêu Ngự hiện lên một tia tuyệt vọng, hắn nhìn rõ kỹ năng đang dần hồi phục, chỉ còn 2s...1s.

Thịch, một cỗ lực lượng cường đại tổng thẳng vào bụng đánh bay Tiêu Viên ra ngoài, Tiêu Ngự hai mắt tối sầm, đã bị ngư đầu nhân chiến sĩ giết chết.

“Đáng chết, chỉ 1 giây nữa...” Tiêu Ngự thầm mắng, chỉ một giây này cũng đủ phân định sống chết, vừa rồi hắn cũng sai lầm không tính toán chính xác thời gian nên mới chết về tay tên ngư đầu nhân này, bất quá với hiệu quả liên tục duy trì thương tổn hắn cũng kéo tên ngư đầu nhân này chết theo.

Một lúc sau Tiêu Ngự mới dần tỉnh lại, là npc ám vụ đã hồi sinh hắn, Tiêu Ngự nhìn về phía xa, đám npc này đang tụm năm tụm ba hoặc nhàn nhã đứng chơi hoặc đang ngồi xuống hồi phục huyết lượng.

- Mọi người nhanh lên, ta đã cảm giác được nó rồi! - Một vong linh vu sư vừa uống xong ngụm nước suối ngừng trọng nói. :0 (27):

145. Chương 146: Vu Yêu

Ánh mắt Tiêu Ngự tìm thi thể con Ngư Đầu Nhân chiến sĩ đã bị mình giết chết, đi tới thi thể nó mò mẫm phía dưới một chút, hai mắt hắn sáng lên, hắn vừa mò được hai kiện vật phẩm, bỏ ra quan sát một chút.

Dã Thú Bào Hao quyền trục: Vật phẩm duy nhất, sau khi sử dụng chung quanh 20 mét tất cả đồng đội tăng 30% công kích, duy trì liên tục trong 2 giây.

“ Dã Thú Bào Hao quyền trục?” Thứ này rõ ràng là cần cho đoàn đội, phỏng chừng có thể bán được giá cao, Tiêu Ngự nhìn qua vật phẩm khác.

Cách điều chế được hoàn cường bạo: trung cấp được hoàn cường bạo, có thể làm người chơi tiến vào trạng thái cường bạo. công kích +50%, phòng ngự -20%. Duy trì liên tục trong 30 giây, sau khi chấm dứt hiệu quả người chơi -10% phòng ngự trong hai phút, có tác dụng đối với cận chiến nghề nghiệp. Nhu cầu tài liệu, hỏa linh thảo 1 cây, dung dịch hòa tan, dung dịch được hoàn, dung nham.

Ba loại dưới trong cửa hàng NPC có bán, cây hỏa linh thảo này Tiêu Ngự đã gặp ở trong phòng đấu giá, là một trong những tài liệu để chế tạo ra được hoàn tăng phúc hỏa hệ ma pháp, giá cả cũng không đắt lắm, ước chừng trên dưới 2 kim tệ, một lọ trung cấp được hoàn cường bạo chế tạo thành công đại khái cũng bán ra chừng ba kim tệ, cũng không biết thị trường thế nào, có thể bán được giá cao hơn hay không, mình vừa lúc thiếu cách điều chế trung cấp, Tiêu Ngự có thể đánh sâu vào cao cấp Ma Dược Học.

Tiêu Ngự trực tiếp học cách điều chế được hoàn cường bạo, thu hồi lại Dã Thú Bào Hao quyền trục, tìm địa phương hồi phục, nhìn lại phía trước, trên mặt đất khắp nơi là thi thể, tràng diện này thật là thảm thiết. Một cổ không khí hắc ám bao trùm không gian, khát máu, không kiềm chế được, thống khổ, sợ hãi, đủ các loại tâm tình dâng lên, Tiêu Ngự tự nhiên có cảm giác muốn giết chóc, mạnh mẽ áp chế mình bình tĩnh lại, nhìn lại những NPC, bọn họ đề đã đứng lên điều chỉnh đội hình xong rồi.

Sâu trong thần điện, một người, một người mặc áo choàng xám chậm rãi đi tới. Hắn cả người che dấu bên trong áo choàng, không nhìn thấy chút nào, khuôn mặt ẩn dấu dưới lớp áo choàng, một cổ khí tức hắc ám lơ lửng chung quanh hắn.

Người kia chậm rãi đi tới, chung quanh thanh âm yên tĩnh lạ thường, thật đáng sợ.

Một lực cường đại ép tới làm Tiêu Ngự gần như không thở nổi, Tiêu Ngự đứng lên, lại đi lùi về phía sau hơn 10 mét nữa, lúc này mới cảm giác tốt hơn một chút.

- Các ngươi quấy rối thần minh vĩ đại, thần phái ta tới xử tử các ngươi! – Người kia bình tĩnh nói, tựa như là một chuyện đương nhiên vậy.

- Trong lòng chúng ta, thần là minh thần duy nhất ! – Vong linh vu sư lạnh nhạt nói. Tay phải vung lên, cốt long phát ra long ngâm rít gào, một lực mạnh mẽ cuốn tới người kia, làm áo choàng của hắn bay phất phơ.

Áo choàng của người kia bị hất lên, lộ ra một diện mạo xấu xí, đây là một cái đầu lâu, trên đầu lâu còn hiện ra một chút ít thịt đang thối rữa.

Nhìn thấy tướng mạo của người kia, tất cả mọi người rút một luồng lương khí.

- Vu Yêu! – Khắc Lị Ti kinh hô một tiếng.

- Á hoàn toàn thể, không ngờ hần đã tiến hóa tới trình độ này.

Chúng NPC như lâm vào đại địch, Vu yêu cường đại không thể nghi ngờ, bọn họ không thể không cẩn thận ứng phó.

Vu Yêu trong truyền thuyết chính là hủy diệt chính mình, đổi lấy bất tử, đạt được cường đại lực lượng, đó là một loại lực thần bí. Bọn họ không thuộc về loài người, bởi vì họ đã bị hủy diệt rồi, chỉ còn lại một cái linh hồn, hình thái giống vong linh, nhưng là học thức, lực lượng,.. khi họ còn sống đều được giữ lại, nhất là lực lượng tinh thần, sau khi trở thành Vu Yêu, bọn họ tinh thần lực tăng vọt, bọn họ đem tinh thần lực đặt vào trong bốn mạng khô lâu, chỉ cần bốn mạng khô lâu không bị phá hủy, bọn họ có thể sống vô thời hạn. Vu Yêu chia làm sơ cấp, Á hoàn toàn thể, cùng hoàn toàn thể. Trong đó hoàn toàn thể thực lực cực mạnh, á hoàn toàn thể là thứ hai.

- Kha kha, loài tiểu bò sát đáng yêu. – Nhìn thấy con Cốt Long, Vu Yêu phát ra tiếng cười chói tai, chấn động màng nhĩ mọi người, Vu Yêu tay phải hơi giơ lên, một cỗ lực lượng thần bí phun ra.

Cốt Long đang trôi nổi trên không trung đột nhiên bị xé ra nặng nề té nhào trên mặt đất, giống như bị vật gì đó trời buộc, ở một chỗ mà không ngừng giãy dụa kêu rống, nhưng là vẫn không thể nhúc nhích được, ngay cả cử động một chút cánh cũng trở lên cực kì cố sức.

Vong linh vu sư vẻ mặt thay đổi, vu yêu này so với hần tưởng tượng còn mạnh hơn nhiều lắm.

- Kha kha – Vu Yêu một mặt đùa bốn cốt long, một mặt phát ra tiếng cười bén nhọn, phẳng phất như quá trình hành hạ cốt long làm hần đạt được khoái cảm phi thường.

Vong linh vu sư hướng tới thú nhân chiến sĩ, thú nhân chiến sĩ vùng vẫy lớn lên, ngửa mặt thét dài một tiếng, hướng vu yêu phóng đi.

- Tư Lôi Đặc, phải hợp tác công kích! – Vong Linh vu sư ra lệnh, vong linh kỵ sĩ triệu hồi hài cốt chiến mã, khu động ngựa, vùng trường đao trong tay hướng tới

Vu Yêu phóng đi.

Linh Hồn Hiến Tế!

Ác mộng trở chú!

Ám Vu phía sau, Hắc vu cùng mấy nghề nghiệp khác lần lượt cấp cho Vu Yêu nguyên rửa kĩ năng.

- Trở Chú sao? – Vu Yêu nở nụ cười, giống như nhìn thấy chuyện buồn cười vậy, cánh tay trái nhàn tản giơ lên, cấp cho đám NPC này một cái Trở Chú, đám NPC mặt mũi xanh mét, phun ra một bụng máu tươi, ma pháp lực không ngừng tiêu hao, Trở Chú của bọn họ so với Vu Yêu thật sự kém quá xa.

Vong Linh Vu Sư ngâm nga một đoạn chú ngữ, từng đạo quang mang màu đen rơi xuống người đám NPC, thần sắc bọn họ tốt hơn nhiều lắm.

- Ủa. – Vu Yêu kinh ngạc nhìn thoáng qua vong linh vu sư, hần không ngờ một vong linh vu sư lại có thực lực như vậy.

Đang lúc vu yêu thất thần, chủy thủ sáng như tuyết lóe qua mặt hần.

- Là đạo tặc! – Bị một đạo tặc tới gần lại hoàn toàn không cảm giác được, đây là chuyện chưa từng có, bởi vì đạo tặc này mang theo hơi thở giống hần! Vu Yêu nổi giận muốn công kích đạo tặc, Thịch một tiếng, đạo tặc đạo sư Áo Đức dùng tay trái quét ngang Vu Yêu, lực lượng hai người là tương đương, tay phải của đạo tặc đạo sư Áo Đức dùng chủy thủ đâm vào ót của Vu Yêu.

Thịch, thừa dịp này, thú nhân chiến sĩ cùng vong linh kỵ sĩ cùng với chức nghiệp cận chiến vọt lên, vây Vu Yêu ở bên trong, cốt long giãy ra khỏi trời buộc của tinh thần lực, bay lên không trung chuẩn bị thời cơ công kích Vu yêu.

Búa lớn của thú nhân chiến sĩ cùng chiến đao của vong linh kỵ sĩ đều chém lên người của vu yêu, cấp cho vu yêu tới mấy ngàn điểm thương hại, song vu yêu có tới hơn 10 vạn huyết lượng.

- Thiêu đốt bộ xương khô này, thiêu đốt bộ xương khô này! – Nhìn thấy vu yêu bị khống chế, hỏa pháp sư Lô Nạp Đa hưng phấn kêu oa oa, khí tức bình tĩnh, hỏa cầu trong tay bắn ra năm sáu phát, oanh kích trên người Vu Yêu, ngoài ra các pháp sư cùng cung tiễn thủ khác cũng liên tiếp công kích.

Vong linh vu sư nhìn lướt qua hỏa pháp sư Lô Nạp Đa, nói

- Tiết kiệm MP(nội lực) một chút.

- Vu Sư tôn kính, ngài không cần lo lắng, ta có Ứng Nhân pháp châu, ma pháp tiết kiệm tới 50%, còn có sơ cấp vĩnh hằng chi bình, mỗi giây hồi phục 100 MP (nội lực)! – Lô Nạp Đa cung kính nói, ngay sau đó lại oa oa kêu lên phóng ra hỏa cầu.

Vong linh vu sư có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới tên Lô Nạp Đa này mặc một thân pháp bào rách nát lại có nhiều đồ tốt như vậy, có hai kiện bảo bối này, hẳn cơ hồ không cần lo lắng tiêu hao MP (nội lực), có thể phát ra liên tục được.

Đạo tặc đạo sư Áo Đức mỗi kĩ năng chỉ có thể làm cho Vu yêu choáng váng hai giây, nhưng hẳn dù sao cũng có nhiều kĩ năng, tất cả kĩ năng cộng lại, hẳn có thể không chế Vu Yêu tới hơn 10 giây lận, nhưng hơn 10 giây qua đi, kĩ năng đã dùng hết, đương nhiên hẳn không thể khống chế được Vu Yêu nữa.

Ma pháp của Lô Nạp Đa bắn ra tựa như bắn súng vậy, chưa từng dừng lại, mà ngay cả vong linh vu sư cũng kinh ngạc, sợ rằng trên người Lô Nạp Đa không chỉ riêng có hai kiện bảo bối, hẳn ít nhất còn có một kiện giảm bớt thời gian ngâm xướng ma pháp, vật phẩm giảm thời gian phóng ra ma pháp nếu không công kích của hẳn sẽ không nhanh như vậy.

Vu Yêu từ từ tỉnh dậy, rít gào, tay trái vung lên, xuất ra một ít nha thứ, dày đặc bao quanh người đạo tặc đạo sư Áo Đức, đạo tặc đạo sư Áo Đức bị nha thứ đâm bay ra ngoài, khi hẳn đang bay trên không thì một đạo quang mang màu đen rơi xuống trên người hẳn, đem HP(huyết lượng) của hẳn trở lại đầy đủ.

Đánh bay đạo tặc đạo sư Áo Đức ra ngoài, giá trị cừu hận của Lô Nạp Đa là nhiều nhất lên hẳn bị coi là mục tiêu tiếp theo của vu yêu, tay phải vung lên, trên bầu trời xuất hiện một con cốt điều thật lớn, lao xuống Lô Nạp Đa.

- Má ơi! – Nhìn thấy Cốt Điều thật lớn lao xuống phía mình, Lô Nạp Đa bị dọa tới hồn phách thất tán, vội vàng cất bước chạy đi.

Vong linh vu sư tay phải vung lên, cốt long trên bầu trời bay về phía cốt điều, hai con đại quái vật túm lấy nhau đấu đá trên không trung.

Vong linh vu sư liếc mắt nhìn Lô Nạp Đa một cái, hừ lạnh một tiếng.

Lô Nạp Đa ngưỡng ngừng cười, thành thật trở về vị trí của hẳn.

Không có ai có thể khống chế Vu Yêu, Vu Yêu tung ra các loại ma pháp, Trớ Chú tầng tầng lớp lớp, đánh cho thú nhân chiến sĩ cùng các nghề nghiệp cận chiến khác không thể đỡ nổi, trận tuyết không ngừng bị đẩy lùi về phía sau, đằng sau đám pháp hệ NPC cũng không ngừng triệt thoái.

Lần đầu chứng kiến đoàn đội chiến boss, không ngờ lại là đoàn đội NPC, bọn họ ăn ý lưu loát phối hợp làm cho Tiêu Ngự có ấn tượng rất sâu sắc.

“Đoàn đội.” Tiêu Ngự thì thảo lắm bản, hẳn tuyệt đối sẽ không tham gia bất cứ đoàn đội nào, tính cách của hẳn vốn là cô độc, bởi vì, Tiêu Ngự không muốn đưa lưng mình giao cho người khác, bởi vì không ai đáng tin hơn chính mình.

Vu yêu bức tiến từng bước một, chuẩn bị cơ hội, trong đôi mắt hồng quang lập lòe.

Cốt Nha Trớ Chú!

Một Vong linh chiến sĩ đối mặt vu yêu gần nhất nhất thời cảm thấy một mảnh hỗn độn, ngay sau đó là phát ra tiếng kêu thê lương, vô số gai nhọn bằng xương từ trong thân thể hẳn chui ra, các xương cốt bên trong cơ thể hẳn dài ra đem hẳn treo lên trên không trung.

Vong linh chiến sĩ bị giết chết, trị liệu thuật của Âm Vu cũng không thể đem hẳn trở về.

- Mọi người chú ý đừng nhìn vào ánh mắt hắn. – Vong linh vu sư quát, tay phải vung lên, cấp cho Vu Yêu một trớ chú.
- Kha kha, - Nhìn thấy vong linh chiến sĩ bị hành hạ chết, vu yêu phát ra tiếng cười dị thường khoái trá.

146. Chương 147: Tiềm Phục

Vu yêu nhìn vong linh kỵ sĩ bên cạnh, lãnh quang lóe ra, tay phải chậm rãi giơ lên, năm ngón tay hướng lên trời hợp lại phóng ra.

Tâm tạng vong linh chiến sĩ phẳng phất bị một lực lượng kì dị kích dẫn, đột nhiên nổ tung, hắn phun ra một ngụm máu tươi rồi lập tức ngã xuống.

- Tâm tạng toái liệt. - Vu yêu thì thào nói, quỷ dị cười, tay phải lại hút thêm một thú nhân chiến sĩ chộp lấy cổ hắn, nhìn ánh mắt hoảng sợ của hắn, crack một tiếng, đầu thú nhân chiến sĩ lệch hẳn sang một bên, hoàn toàn bị bể gãy.

Vu yêu mang thi thể thú nhân chiến sĩ chậm rãi tiếng về phía npc chức nghiệp pháp hệ, đám npc đó sợ hãi lui dần về sau, chỉ có vong linh vu sư vẫn giữ được trấn định.

- Bọn còn trùng các ngươi cũng nên thử hưởng thụ cảm giác tử vong chứ. - Vu yêu nanh ác nở nụ cười, hắn rất thích nhìn thấy ánh mắt hoảng sợ của các npc.

Tay phải đang nắm chặt của vu yêu bỗng xuất hiện một hắc sắc pháp trượng, dài khoảng hai trượng, được tạo thành từ thâm hắc sắc kim chúc, trên đó lại khắc họa một đồ án các yêu thú, mũi nhọn là một viên hắc sắc bảo thạch lóe ra quang mang lộng lẫy kì dị, chỉ cần liếc nhìn qua cũng khiến người khác mê mẩn khó thoát ra được.

Quang mang không ngừng lưu chuyển tại trung ương khối bảo thạch, Tiêu Ngự vừa sợ ý nhìn vào bảo thạch, vô số ảo giác đã ập đến.

“Đây là nơi nào?” Tiêu Ngự nghi hoặc nhìn xung quanh, trên bầu trời một màu xám âm đạo, xung quanh là vô số hỏa diễm và vong linh đang giãy dụa trong đó đang thống khổ, tiếng kêu đau đớn bên nhọn của đám vong linh này như muốn xé nát toàn bộ nội tạng Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự mất tự chủ, mờ mịt nhìn lên trời, thân thể bị dẫn dắt bước dần về phía vực sâu, Tiêu Ngự cảm giác được lực lượng của mình đang dần bị thôn phệ nhưng vô pháp cử động chống cự.

Đột nhiên lúc này tiềm nha hạng liên trên cổ Tiêu Ngự bỗng lóe sáng, lực lượng toàn thân đột nhiên trở về, Tiêu Ngự mờ mờ hồ hồ không ngừng thở hổn hển nhìn vào tiềm nha hạng liên trong lòng vẫn còn kinh hoàng, nếu không có vật này chắc chắn hắn đã tiêu tòng rồi.

Tiêu Ngự lúc này minh bạch, tiềm nha hạng liên này cũng là một trong những vật phẩm bắt buộc để hoàn thành nhiệm vụ, tiếng nói tiểu nam hài lại vang lên, muốn hoàn thành phó bản này trước hết phải được hắn công nhận, từ tay hắn lấy được tiềm nha hạng liên, nếu không kỹ thuật dù cao đến mấy cũng vô pháp hoàn thành nhiệm vụ này.

Khảo nghiệm tâm trí cùng bản tính cũng là nội dung của nhiệm vụ này.

Nhờ diệu dụng của tiềm nha hạng liên, Tiêu Ngự đã không còn bị ảnh hưởng của hắc sắc bảo thạch, nhìn về vu yêu.

Vu yêu vung tay phải lên, vô số oan hồn xuất hiện hướng về phía các npc.

Vong linh vu sư bình tĩnh lui lại, trừ trong bọc lấy ra một khô cốt thì thào ngâm xướng:

- Hỡi địa thần vĩ đại, tín đồ thành khấn hướng ngài cầu nguyện, mong lực lượng của ngài phủ xuống nhân gian.

Triệu hoán cốt ma!

Khô cốt trong tay vong linh vu sư bay ra, hóa thành một bạch cốt cự thú, cao gần ba trượng uy vũ bất phàm, địa cốt đao sắc bén hướng đám vong linh oan hồn phóng đến. Chớp nhoáng, đao mang hiện lên, vô số tiếng kêu thảm vang lên, đám oan hồn này vừa chịu một đao đã tan thành tro bụi.

- Đây là triệu hoán sinh vật? - Khắc Lị Ti kinh ngạc hỏi, nàng không ngờ vong linh vu sư lại có khả năng triệu hoán một sinh vật cường đại như thế, từ trước đến giờ nàng chưa từng thấy hãn triệu hoán thứ này.

- Cũng không phải, trước khi đến đây Sơn Đức Lỗ đã tặng ta bạch cốt này, nói ta trong thời khắc nguy cấp mới được sử dụng. - Vong linh vu sư lúc nhắc đến Sơn Đức Lỗ vẻ mặt vô cùng sùng kính.

Mọi người xung quanh nghe được danh tự Sơn Đức Lỗ đều lộ ra vẻ kích động, Sơn Đức Lỗ chính là người có địa vị cao nhất, được cả vong linh tộc tín ngưỡng, vong linh tộc phát triển được đến bây giờ cũng chính nhờ Sơn Đức Lỗ, trong lòng bọn họ địa vị của hãn chỉ đứng sau Minh thần.

Trong nháy mắt, tất cả npc đều không còn sợ hãi, đối với bọn họ Sơn Đức Lỗ là một tượng đài vô địch, vật phẩm do Sơn Đức Lỗ ban cho cũng là bất bại, như vậy tên vu yêu trước mắt này cũng không còn gì đáng sợ.

Trường đao trong tay cốt ma huy động, toàn bộ vong linh oan hồn đều bị tiêu diệt, lúc này ánh mắt cốt ma hung hăng nhìn về tên vu yêu kia.

Nhìn ánh mắt cốt ma, vu yêu toàn thân run rẩy, khí tức trên người cốt ma tạo cho hãn một cảm giác không thể kháng cự, cảm thấy toàn thân mình nhỏ bé như đang đối mặt với thần linh, cảm giác này ngày càng mạnh khiến hãn thập phần kinh hãi, muốn bước chân chạy trốn lại phát hiện mình vô pháp cử động.

Đồng dạng là vu yêu nhưng hãn bất quá chỉ là một vu yêu tương đối thôi, so với trình độ của Sơn Đức Lỗ hãn không thể với tới.

- Vu yêu, bây giờ đến ngươi. - Cốt ma nhìn vu yêu thông thả nói, như là phán quyết tử thần, bàn tay khổng lồ duỗi ra đánh tới vu yêu.

Vu yêu hoảng sợ, cốt ma nắm lấy thân thể vu yêu, lại crack một tiếng, toàn thân vu yêu bị bóp nát hóa thành toái cốt bị vứt sang một bên.

Tình thế đột ngột xoay chuyển, vu yêu cường đại đến thế lại bị cốt ma dễ dàng tiêu diệt, tuy cốt ma này chỉ là thủ hạ của Sơn Đức Lỗ nhưng tên vu yêu kia không có bất cứ khả năng chống cự nào, đơn giản bị bóp chết. Không chỉ riêng Tiêu Ngự mà mấy npc kia cũng kinh ngạc không thôi, không ngờ cốt ma lại kinh khủng đến trình độ này.

Sau khi tiêu diệt vu yêu, cốt ma lại biến mất trở về thành bạch cốt.

Chứng kiến vu yêu bị tiêu diệt, đám npc tìm được đường sống trong chỗ chết, hưng phấn hoan hô.

- Cốt ma chỉ có thể triệu hoán ba lần, chúng ta đã dùng một lần. - Vong linh vu sư tiếp lấy bạch cốt, ảo não nói.

Hồi tưởng lại quá trình chiến đấu vừa rồi, Tiêu Ngự vẫn còn khiếp sợ, cốt ma quả thật quá cường hãn, mà hãn bất quá cũng chỉ là một khúc bạch cốt được Sơn Đức Lỗ tùy ý cấp cho vong linh vu sư, vậy thực lực Sơn Đức Lỗ thật khó tưởng tượng được.

- Mau chóng hồi sinh những người kia! - Vong linh nhìn đám npc còn đang ăn mừng nói.

Ám vụ nhanh chóng hồi sinh đám npc vừa bị giết chết, sau đó tất cả tập trung ngồi xuống bắt đầu hồi phục huyết lượng và ma pháp, sau đó lại tiếp tục xuất phát.

Tiêu Ngự theo sau đám npc này, tiếp tục tiến vào, đám npc này không hiểu sao cứ gặp quái là đánh, rốt cuộc dẫn dụ ra không ít quái vật, Tiêu Ngự cũng bắt buộc phải ra tay chiến đấu một hồi, cũng hoàn hảo không gặp nguy hiểm gì. Xuyên qua hành lang thần điện, tầm nhìn dần được mở rộng, nhìn về phía xa là một tế đàn lộ thiên khổng lồ, tuy không thể nhìn rõ kết cấu của nó nhưng cũng lơ lơ nhìn thấy vô số quái vật đang hoạt động xung quanh.

- Hôm nay đến đây là đủ, hừng đông ngày mai bắt đầu hành động, mọi người chú ý giữ bí mật, không được kinh động bọn quái vật! - Vong linh vu sư lên tiếng. Đám npc tùm tùm ba ngôi xuống nghỉ ngơi một

chút, sau đó chia nhau tìm địa phương bí mật ẩn nấp qua một đêm, thỉnh thoảng còn phải đề phòng bọn quái thú tuần tra xung quanh.

Đạo tặc đạo sư Áo Đức đi đến, đưa cho Tiêu Ngự một lều vải, nói: “Là nhân vật mấu chốt cho nhiệm vụ ngày mai, người có ba giờ để nghỉ ngơi, trong lúc đó người có thể tự do hoạt động, nhớ kĩ, chỉ ba giờ.”

- Ừm! - Tiêu Ngự tiếp nhận lều vải, có chút buồn cười. Cái gọi là ba giờ này đơn giản là cho hắn có thời gian log out ăn cơm vệ sinh, máy chủ đầu não sắp xếp cũng thật chu đáo cẩn thận.

Nhìn vào thời gian còn lại, thấy cũng đã đến lúc cần điểm tâm, Tiêu Ngự tại một địa phương bí mật mở lều vải ra, tiến vào rồi log out.

Buông đầu khô, Tiêu Ngự thở ra một ngụm trọc khí, co duỗi thân thể, vừa định xuống làm cơm đột nhiên nhớ đến hôm nay là ngày nghỉ, chắc Tiểu Vũ các người cũng sẽ ở nhà.

- Game thủ chuyên nghiệp của chúng ta cuối cùng cũng xuất hiện rồi! - Thấy Tiêu Ngự đi xuống, Triệu Lam Hình liền reo chóc.

Nghe cái danh hiệu này, Tiêu Ngự lại cười khổ không thôi.

Nhìn vẻ mặt buồn bực cùng bộ dáng của Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình bật cười thành tiếng, nói:

- Được rồi, ăn cơm thôi.

- Ca, Lam Hình tỷ tỷ, hai người đang nói gì thế? - Tiểu Vũ từ cầu thang đi xuống, trên người còn mang bộ áo ngủ hồng nhạt, tóc tai rối rắm, dưới chân lại mang đôi hài cái to cái nhỏ không tương xứng lộ ra một phần bắp chân trắng nõn, có chút mê mang nhìn Triệu Lam Hình và Tiêu Ngự, đôi mắt vẫn còn lim dim.

- Mọi người đến mức sắp hóa trư rồi đó, mau đi rửa mặt đi. - Tiêu Ngự cười cười xoa đầu Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ bất mãn, chu cái miệng nhỏ nhắn:

- Không được gọi mọi người là trư! - Oán hận trừng mắt nhìn Tiêu Ngự rồi lại lê chân vào toilet.

- Ca, huynh đâu cần phải ăn gấp gáp như thế, đâu có ai tranh giành của anh, trước mặt Lam Hình tỷ tỷ cũng phải thể hiện một chút phong độ chứ, thật là ta mất mặt a! - Tiểu Vũ hỗn hển nói.

- Nha đầu đáng ghét này, nhìn mọi người kia, ăn cơm đi! - Nha đầu này một ngày không bị đòn hình như ngứa ngáy, nhưng Tiêu Ngự hôm nay lại không rảnh thu thập năng.

Đang ăn, Tiêu Ngự đột nhiên nhớ tới một việc, nói:

- Được rồi, hôm nay em đem đầu khô đi làm thủ tục nha.

- Thủ tục gì nữa? Tiểu Vũ ngạc nhiên hỏi.

- Thì thủ tục mua đầu khô chứ gì, không phải là một vạn sao? - Tiêu Ngự nói, hắn hiện nay đã có gần ba vạn, đã có thể mua được đầu khô.

- Kì hạn quả thật là một tháng, ca đã tìm được một vạn sao? - Tiểu Vũ tròn mắt hỏi.

- Ừm! - Tiêu Ngự đang ăn cơm, tùy ý trả lời.

Tiểu Vũ và Triệu Lam Hình có chút bất khả tư nghị nhìn Tiêu Ngự, chỉ gần một tháng đã đủ tiền mua được đầu khô? Tình trạng của Tiêu Ngự các nàng đều rõ, hơn nữa gần đây Tiêu Ngự đều dùng phần lớn thời gian vào trò chơi, cũng khó có khả năng tìm việc khác, xem ra số tiền này quả thật là kiếm từ trò chơi rồi.

Suy nghĩ một hồi, tại Ân Trạch Tư đại lục cũng có không ít nghề nghiệp có thể kiếm ra tiền, xem ra Tiêu Ngự đã có căn bản rồi, Triệu Lam Hình cũng vì Tiêu Ngự và Tiểu Vũ mà cảm thấy cao hứng.

- Còn đây là tiền thuê nhà! - Tiêu Ngự đưa chi phiếu cho Tiểu Vũ, việc thiếu nợ người khác luôn khiến hắn trong lòng cảm thấy khó chịu, cứ trả tiền trước, sau này còn có thể từ từ kiếm lại.

- Ca, huynh đi cướp bóc, hay là phóng hỏa giết người thế? - Tiểu Vũ tiếp nhận chi phiếu, lại vô ý nói, trên mặt còn mang đầy ý cười.

Tiêu Ngự suýt nữa té ghế, xem ra thành tựu vất vả đạt được của mình đã bị Tiểu Vũ một cước đá bay.

Triệu Lam Hình vừa định nói không cần phải gấp gáp trả tiền như thế, lại thấy Tiểu Vũ nói thế, không nhìn cười nổi, bình thường trong nhà nghe hai huynh muội này cãi nhau cũng là một niềm vui.

Tiểu Vũ cười hì hì:

- Nếu biết sớm nghề game thủ lời như vậy, muội đã không thêm đi học, theo ca vào chơi rồi.

- Dám không? - Tiêu Ngự hung tợn trừng mắt nhìn Tiểu Vũ, tuy biết Tiểu Vũ chỉ nói đùa nhưng cũng phải nghiêm khắc một chút, nhưng đúng là không thể hù dọa được ai.

Tiểu Vũ le lưỡi, rụt rụt đầu nhưng trên mặt lại không hề có bộ dáng khiếp sợ, rõ ràng là sức uy hiếp của Tiêu Ngự còn chưa đủ.

- Ca còn rất nhiều việc chưa làm xong, ta lên lầu trước đây. Tiêu Ngự ăn xong liền nói.

- Muội hôm nay cùng Lam Hình tỷ tỷ ra ngoài dạo chơi, ca không đi cùng sao? - Tiểu Vũ hỏi Tiêu Ngự, trong mắt tràn đầy chờ mong, nàng vẫn luôn muốn Tiêu Ngự đi chơi với mình.

Tiêu Ngự áy áy nói:

- Hôm nay không được rồi.

- Ủm! - Tiểu Vũ có chút thất vọng nói, bất quá nàng cũng biết không thể quấy rầy Tiêu Ngự, dù sao game thủ cũng chính thức trở thành nghề nghiệp của Tiêu Ngự.

- Hai người đi chơi vui vẻ nhé! - Tiêu Ngự nói.

- Ca, huynh đang buôn bán có vốn, nhất định phải mời Lam Hình tỷ tỷ một bữa cơm đó. - Tiểu Vũ nghiêm trang nói.

- Không cần phải như thế. - Triệu Lam Hình vội khoát tay nói.

- Nhất định rồi, vậy ngày mai ta sẽ mời hai người! - Tiêu Ngự suy nghĩ một chút nói

- Ta lên lầu trước đây.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình, hai người nhìn nhau cười như hai bằng hữu đã biết nhau từ lâu lắm.

Tiểu Vũ vẻ mặt cổ quái nhìn Tiêu Ngự, lại liếc sang Triệu Lam Hình, lại làm như hiểu rõ cười cười, Tiểu Vũ ở chung với Triệu Lam Hình cực kỳ vui vẻ, nếu Tiêu Ngự có đủ bản lĩnh mang Triệu Lam Hình biến thành chỉ dâu của mình, Tiểu Vũ tất nhiên là giờ hai tay tán thành. Hai người ở chung đã lâu chắc chắn sẽ sinh ra cảm tình, huống hồ Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cùng sống chung nhà, tính cách lại hợp nhau, Tiểu Vũ nghĩ đến đây tâm tình cực kỳ thoải mái.

Tiêu Ngự vừa lên lầu, Tiểu Vũ liền cao hứng kéo Triệu Lam Hình ra ngoài.

Tiêu Ngự trở lại, đội đầu khôi vào, log in vào trò chơi. Bầu trời lại tối sầm, giờ tay không thấy ngón, Tiêu Ngự thay thế dạ ngọc hạng liên lúc này mới có thể nhìn rõ được một chút.

“ Hai người bên trái, một bên phải, lại còn một bên kia.” Tiêu Ngự nhanh chóng xác nhận vị trí của các npc, tìm một vị trí bí mật lại thuận tiện liên lạc với các npc xung quanh ẩn nấp, cẩn thận chờ đợi thời gian trôi qua. Có thể tập trung bất động một thời gian như thế, cũng có thể xem là một đại khảo nghiệm với mọi người.

Mười phút, hai mươi phút trôi qua, vẫn không có bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn phát sinh, Tiêu Ngự lúc này nhìn thoáng qua đám npc xung quanh, bọn họ đứng yên không khác gì so với một bức tượng, nếu không biết trước còn có thể nghĩ rằng bọn họ đang ngủ. .:0 (27):

147. Chương 148 : Huynh Đệ.

Một đội u linh quái đang từ xa đi đến hướng này, chúng npc trong nháy mắt đã biến mất toàn bộ ko thấy bóng dáng, Tiêu Ngự tìm tòi một hồi lâu cũng ko thấy tung tích đâu hết.

“ Đám người này bí ẩn thật “ Tiêu Ngự xem như hoàn toàn chịu thua, ko nghĩ đến pháp sư chiến sĩ có năng lực mạnh như vậy.

Nhìn thấy đại đội u linh đang đi đến đây, Tiêu Ngự tính toán thời gian một chút, sử dụng đòn hình, sự tình quan trọng, nếu để đám u linh này phát hiện, rất có sẽ là một trường ác đấu, Tiêu Ngự cũng ko muốn làm tội nhân, đòn hình lúc này là một cách khôn ngoan, tương đối bảo đảm

Tát mẫn dò xét chung quanh, ánh mắt hướng về địa phương nơi Tiêu Ngự đang ẩn thân, tìm Tiêu Ngự như ngừng đập, ngừng cả việc thở, trong khoảng cách ẩn thân gần nhất, cho con u linh quái một cái trấn an tâm linh.

Tát mẫn ko phát hiện ra Tiêu Ngự, từ địa phương mà npc ẩn thân đi qua, xếp hàng rời đi.

Nhìn thấy đám u linh chậm rãi rời đi, Tiêu Ngự thở phào một hơi, sau đó nhìn lại hướng npc ẩn thân, hơn 10s sau, npc này mới từ từ hiện rõ thân hình.

“ Bọn họ cũng có thể ẩn hình ?” Tiêu Ngự rất nghi hoặc, tại sao vừa rồi pháp sư, chiến sĩ đều ẩn hình ? Bọn họ ko có kĩ năng ẩn hình mới đúng ! Tiêu Ngự đột nhiên nghĩ đến một vật, ẩn hình được ! Phỏng chừng bọn họ mỗi người đều có một ít ẩn hình được.

Ẩn hình được quả là một thứ khá tốt, trong thời khắc mấu chốt có thể cứu mạng, nếu biết cách điều chế nó, khả năng phát tài. Bởi vì ẩn hình được trên thị trường vô cùng đắt, mỗi bình có giá cực cao. Đường nhiên cũng chỉ là suy nghĩ của Tiêu Ngự mà thôi.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua, từng đợt u linh quái đi qua chỗ Tiêu Ngự và đám npc. Mỗi lần chúng đi qua, Tiêu Ngự và đám npc đều tránh né tốt.

Tiêu Ngự liếc mắt ra xa, đạo tặc đạo sư Áo Đức ngay gần đó, hướng Tiêu Ngự cười cười, đối với biểu hiện của Tiêu Ngự vô cùng hài lòng.

Tiêu Ngự logout ra để đi ăn cơm tối, ngược nhìn thời gian một chút, chỉ còn một giờ nữa là hùng đông.

Một loạt tiếng bước chân chinh tề truyền đến, đạo tặc đạo sư Áo Đức biến sắc, thân hình chậm rãi biến mất. Phía xa kia, một đội tát mẫn u linh quái chậm rãi đi tới.

Nhìn thấy đám u linh đến gần, Tiêu Ngự cũng sử dụng đòn hình, cùng đám npc bí mật ẩn thân. Đội tát mẫn u linh chậm rãi đi qua đám người Tiêu Ngự.

Do đã trải qua nhiều lần như vậy, tâm lý Tiêu Ngự cũng ko còn khẩn trương như lần đầu, còn có vẻ ung dung tự nhiên.

Qua 10s, tác dụng của ẩn hình được biến mất, cả đám từ từ hiện rõ lên.

Thoát khỏi đám tát mẫn này, Tiêu Ngự tưởng rằng sẽ ko có việc gì, nhìn lại đằng xa, choáng váng cả mặt, thêm một đám tát mẫn u linh khác đang đi đến, Tiêu Ngự thì ko thành vấn đề, có thể dùng tiềm hành để ẩn thân, mặc dù kém hiệu quả một chút. Nhưng đám npc kia thì ko được như vậy, họ vừa mới sử dụng một bình ẩn hình được, nếu muốn sử dụng tiếp, thì phải đợi 5 phút cooldown. Bọn họ ko thể ẩn hình, ko thể tránh né, chắc chắn sẽ bị phát hiện.

- Chuẩn bị chiến đấu ! - Vong linh vu sư khẽ quát một tiếng, tay phải vung lên, mười khô lâu binh từ mặt đất bò lên, hướng đến đám tát mẫn u linh, ám vu, vong linh vu sư, các chức nghiệp hắc ám npc phối hợp ăn ý với nhau, vừa buff cho đám khô lâu một ít ma pháp, vừa cấp cho đám tát mẫn một đồng nguyên rửa.

Hơn mười con tát mẫn u linh cùng mười con khô lâu khai chiến, tát mẫn phóng ra một đồng tia chớp công kích đám khô lâu binh, tạo tiếng vang hỗn loạn, điện quang thoáng hiện, chiếu sáng một góc tế đàn.

Tiếng động vang xa, chẳng khác nào chọc phải tổ ong vò vẽ, cả đám u linh phụ cận đều hướng đến vị trí của đám Tiêu Ngự, mãnh liệt như thủy triều, số lượng đông đến dọa người.

Đám npc đều biến sắc, ko nghĩ ban đêm ở hắc cô long đông lại có nhiều u linh quái tuần tra như vậy, ước chừng hơn 1000, vậy cái tiểu đội npc này đến con ruồi cũng ko lọt

- Thật là thảm quá đi ! - Nhìn đám u linh đông nghẹt như thế, Tiêu Ngự trầm nghĩ.

- Lôi Đa Nạp, công kích bên kia, ngăn chặn lỗ hổng, Áo Đức, rút về, thu nhỏ phòng tuyến ... - Vong linh vu sư nhanh chóng chỉ huy người khác dàn trận, ra lệnh quyết đoán lưu loát, tuyệt ko lộn xộn, thật là có phong phạm của một vị chỉ huy.

Vong linh vu sư mang mọi người lui về góc thần điện, hai mặt sát tường, tuyệt đối là một vị trí phòng thủ tốt, vong linh vu sư chỉ huy những người chơi chức nghiệp cận chiến tạo thành một phòng tuyến, một bên thao túng đám khô binh bổ khuyết lỗ hổng, cốt long một mình chặn một cái lỗ ước chừng 3 thước, bạo rống liên tục, cái đuôi vậy mạnh một kích, đánh bay ba con u linh ra ngoài.

Loại hình chiến đấu như vậy, Tiêu Ngự căn bản ko thể giúp được, yên tâm đứng phía sau vòng bảo vệ của npc, trong khoảng thời gian ngắn, đám npc tuyệt đối ko việc gì, hướng hồ vong linh vu sư còn một có một tuyệt chiêu chưa xuất, nếu triệu hồi ra cốt ma, sinh vật cường đại của thế giới bên kia về, chỉ trong chốc lát đám u linh sẽ được dọn dẹp ngay.

Tiêu Ngự thần nhiên tự đắc, đột nhiên một địa du hồn chiến sĩ thú nhân đánh tới, dọa Tiêu Ngự nhảy dựng lên, cái đám npc này cũng thật bất cần, tự nhiên bỏ sót một con.

Đám npc đều đang bận rộn, ko ai quản Tiêu Ngự, hắn ko nhìn được mắng một tiếng, chiến sĩ thú nhân tưởng Tiêu Ngự làm một miếng mồi thơm dễ xơi, cho nên hướng công kích đến Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự đào thoát, tránh né công kích của chiến sĩ thú nhân kia, mà đối phương cũng ko có ý định buông tha, xông đến chỗ Tiêu Ngự đánh tiếp.

Tật Phong Bộ !!!

Loạn Vũ! Cây búa lớn trong tay chiến sĩ thú nhân bổ xuống đầu Tiêu Ngự.

Độn Hình !!! Bình đến tướng ngăn, nước dâng đất chặn, Tiêu Ngự một lần nữa tránh né công kích của chiến sĩ thú nhân, toàn thân toát mồ hôi lạnh, chuẩn bị tâm lý chiến đấu. Mà cả đám người này cũng ko ra gì, tự nhiên để lọt một con vào, và được nó hỏi thăm mình, Tiêu Ngự thật sự rất muốn cảm tạ một chút với mười tám đời tổ tông đám npc này.

Bị chiến sĩ thú nhân truy đuổi, Tiêu Ngự tàn nhẫn chạy về hướng đám npc đang tụ tập.

Khí định viêm bạo !

Mất thấy cây búa sắp đập xuống đầu, Tiêu Ngự u mị thiểm hiện, từ bỏ công kích, cả người chiến sĩ thú nhân đầy lửa văng khắp nơi. Sáu đạo hỏa cầu rơi trên người chiến sĩ thú nhân, Tiêu Ngự nhìn thoáng ra xa, là Lôi Đa Nạp đã thay hắn giải quyết phiền toái phía sau.

Lão đầu lôi thôi cười hòa ái, sau lại tiếp tục công việc bận rộn của mình, Tiêu Ngự phát hiện ra, tuy lão đầu này chuyên xé chuyện bé thành to vậy mà cũng đáng yêu như vậy.

Chiến sĩ thú nhân bị giết chết, Tiêu Ngự cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, bất quá cũng ko dám tự sướng như vừa rồi, bởi vì an toàn của Tiêu Ngự căn bản ko thể cam đoan.

Cuộc chiến vẫn kéo dài, mà đám u linh hình như ko có dấu hiệu giảm bớt, ngược lại còn tăng đột biến, nhìn thoáng qua vong linh vu sư, hắn vẫn tỉnh táo như vậy. Trên mặt ko hiện ra bất cứ gì, phỏng chừng đang đợi thiên mệnh, nếu ko phải bất đắc dĩ kiên quyết sẽ ko triệu hồi cốt ma, nhưng đám npc ma pháp hệ liệu có chống đỡ đến hừng đông ko ?

Đúng lúc này, Áo Đức đột nhiên kêu lên thê lương:

- Là Ốc Tạp Đức, là Ốc Tạp Đức, hiện tại hắn là vu yêu.

Tiếng hô của đạo tặc đạo sư Áo Đức làm người khác tan nát cõi. Tiêu Ngự rất là nghi hoặc, là ai đã làm cho tâm tình của Áo Đức trở nên bất định như vậy, nhìn sang hướng kia, chỉ thấy một bóng đen hiện lên. Vong Linh kỵ sĩ kêu thảm một tiếng, lồng ngực bắn ra một dòng máu tươi, ngã xuống mặt đất. Vậy bóng

đen kia chỉ là mị ảnh, phiêu du ko chừng. Liên tiếp tìm được cơ hội rat ay, giết chết mấy người npc và khô lâu binh, đảo mắt cái đã đến phía sau.

Bóng đen hướng đến chỗ vong linh vu sư, tên vu sư cuống quít lui về phía sau, trong tất cả các loại chức nghiệp pháp hệ thì vong linh vu sư là loại có thể chất yếu kém nhất, cơ hồ chỉ cần một chức nghiệp cận chiến nào áp sát lại gần, đều cũng có thể dễ dàng giết chết. Bóng đen kia phỏng chừng là một đạo tặc, hướng thẳng đến, vong linh vu sư kia cũng ý thức được tổ chất của mình, nên cũng có chút khẩn trương.

Vong linh vu sư là trung tâm của cái party (tổ đội) này, trong tay hắn là sinh vật có sức chiến đấu cường đại nhất – cốt ma. Nếu để bị giết, nhiệm vụ lần này xem như thất bại một nửa.

Vong linh vu sư vung tay lên, triệu hồi ra một con khô lâu binh che trước mặt, bóng đen lao thẳng đến, thẳng vào người khô lâu, khiến nó vỡ thành bột vụn.

Chủy thủ trong tay nhanh như bôn lôi, hướng vong linh vu sư đâm thẳng.

Mị ảnh thiểm hiện !

Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh bóng đen, tay phải xuất ra một cái tặc kích đâm tới, lần rat ay này hắn đã tính toán rất kỹ, dù sao còn có cơ hội sống nếu vu sư sống.

Bóng đen thân hình chợt lóe, tránh né công kích của Tiêu Ngự, tay phải xuất ra một cái đột thứ, trả lại cho Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cũng ko muốn dây dưa với bóng đen này, trì hoãn thời gian là mục đích chính, Tiêu Ngự cảm giác được địch nhân rất đáng sợ, cho nên vội vàng dụng tặc phong bộ ra khỏi vòng chiến.

Sự xuất hiện ngoài ý muốn của Tiêu Ngự đã cho vong linh vu sư đủ thời gian, hắn vừa uống xong một lọ ẩn hình dược, thuận lợi dấu mình, đạo tặc đạo sư Áo Đức đột nhiên xuất hiện bên cạnh bóng đen, tay trái chụp lấy đối phương.

Bóng đen vừa định trốn thì Áo Đức như đã đoán trước được mọi chuyện, tay trái chờ sẵn ở đó, một phát chụp mạnh cái cổ của đối phương, đè hắn lên trên tường.

Đạo tặc đạo sư Áo Đức điên cuồng rống to:

- Người là Ốc Táp Đức, người là Ốc Táp Đức ! Tên tạp chủng vô dụng, súc sinh, người có hóa thành tro ta vẫn nhận ra, chó chết, cho dù là vu yêu, người vẫn là huynh đệ của ta, là huynh đệ của ta ! - Áo Đức gần như điên cuồng hét lên, một dòng nước mắt như máu theo gò má cuộn cuộn chảy xuống, bóp chặt cái cổ của bóng đen, để hắn trên tường, mặc cho hắn giãy dụa như thế nào cũng ko thể thoát ra.

- Cầu vật, người tỉnh lại cho ta, vu yêu, đồ vu yêu ghê tởm ... Người tỉnh lại cho ta! - Đạo tặc đạo sư Áo Đức liều mạng bóp chặt cái cổ của bóng đen, nổi điên gào thét, gân xanh trên cánh tay hiện rõ, dòng máu tươi chảy xuống, cực kì khủng khiếp, hai chân bóng đen ko ngừng vẩy đập, nhìn vào mắt của bóng đen, âm thanh của Áo Đức đột nhiên nhỏ xuống, phảng phất như mới vừa rồi đã tiêu hao hết khí lực, vô lực khóc than:

- Ốc Táp Đức, người thật đã quên sao, ta là Áo Đức, ta là đại ca của người – Áo Đức đây ! ..0 (27):

148. Chương 149: Ốc Táp Đức

Đạo tặc đạo sư Áo Đức đột nhiên bạo nổ khiến mọi người xung quanh sợ ngây người, nhìn Áo Đức đạo sư đang điên cuồng rống giận mà không thể tin được đây là người vừa nãy vẫn còn cười nói cùng mình.

Tay trái đạo tặc đạo sư Áo Đức không ngừng bành trướng, trở nên cực kì tráng kiện, từng lớp cơ nhục đáng sợ lộ ra ngoài, tên vu yêu kia không ngừng dấy dựa nhưng bàn tay Áo Đức không khác gì gậy thép, đem vu yêu giữ chặt khiến hắn vô pháp cử động dậy.

Vu yêu liền xuất một cước đá vào ngực Áo Đức, Áo Đức rên một tiếng, khoe miệng tràn máu tươi nhưng vẫn đỏ mắt nhìn vu yêu.

Sau một hồi giãy dụa, vu yêu vẫn không thể thoát khỏi tay Áo Đức, hai người mặt đối mặt, hồn sắc quang mang trong đôi mắt vu yêu hỗn loạn rồi mờ dần, không ngừng đục đi.

Rốt cuộc vu yêu cũng rơi xuống, thân thể không ngừng run rẩy.

- Ốc Táp Đức đáng chết, mau cho ta tỉnh lại... - Đạo tặc đạo sư Áo Đức không ngừng quát mắng, thanh âm khàn khàn xen lẫn nghẹn ngào, rõ ràng tâm tình hắn đã gần sụp đổ.

Hắc ám khí tức trên người Ốc Táp Đức dần mỏng manh rồi tản đi, áo choàng đầu rơi xuống để lộ ra một khô lâu, trên mặt vẫn còn một ít thịt nát chưa bị hủ hóa, bộ dáng cực kì kinh khủng, trình độ tiến hóa của Ốc Táp Đức so với tên vu yêu vừa rồi vẫn thấp hơn một chút nên tướng mạo vẫn chưa thay đổi hoàn toàn, đôi mắt vô hồn khe xuất hiện lệ quang rồi theo gò má chảy xuống.

- Ốc Táp Đức! - Đạo tặc đạo sư Áo Đức thì thảo vài câu vô nghĩa, nhìn nước mắt trên mặt Ốc Táp Đức, cả người như bị lôi kích ngăn ngớt hồi lâu, cuối cùng cười điên cuồng:

- Ốc Táp Đức, tạp chủng ngươi còn có thể khóc sao. Ha ha, ngươi vẫn còn khóc được, ta biết tạp chủng ngươi không thể chết dễ dàng như thế được, còn có thể khóc, ha ha...

Đạo tặc đạo sư Áo Đức mừng quá hóa khóc, hắn như thấy được một tia hi vọng, bây giờ hắn chỉ muốn nghe được thanh âm của Ốc Táp Đức, cho dù là chữ mắng hắn cũng được.

- Không phải tiểu tử ngươi muốn cùng với ta tranh đoạt Khắc Lị Ti sao, ngươi không phải luôn phá phách sau lưng ta sao. Ta biết ngươi mạng lớn, không thể chết dễ dàng như thế được. - Đạo tặc đạo sư Áo Đức điên cuồng quát lên.

Yết hầu Ốc Táp Đức thoáng run, tựa hồ muốn nói gì.

Trái tim Áo Đức không ngừng nhấp nhô, hô hấp trở nên khó nhọc. Hắn tựa hồ nghe thấy được, đã bao nhiêu năm rồi, hắn rốt cuộc đã nghe thấy được thanh âm của Ốc Táp Đức.

- Mau...giết..ta...! - Ốc Táp Đức nhìn Áo Đức, thân thể không ngừng run rẩy, khó nhọc thốt ra vài lời, con người ẩn chứa nét khẩn cầu cùng tuyệt vọng.

Nghe được thanh âm Ốc Táp Đức, Áo Đức bật khóc đau khổ, hắn vất vả thế nào mới lại nghe được thanh âm của Ốc Táp Đức, không ngờ tới lại là một lời thỉnh cầu thế này.

- Không. Không thể nào. Tên nhát gan, tên vô lại. Muốn ta giết ngươi sao, muốn chết à, đừng nghĩ đến việc đó. Mụ mụ trước khi qua đời đã dặn dò ta phải hảo hảo chiếu cố ngươi, chẳng lẽ bây giờ ngươi lại bắt ta tự tay giết chết ngươi...- Áo Đức vừa khóc vừa mắng, thanh âm ngày càng nhỏ:

- Ốc Táp Đức, ta không thể... không thể...

- Ốc Táp Đức, ngươi có biết ta đã đợi ba mươi năm, chẳng lẽ ngươi muốn ta phải đợi thêm ba mươi năm nữa sao.. - Nhìn hai huynh đệ Áo Đức, Khắc Lị Ti bất lực khóc.

Vừa nghe thanh âm này, Ốc Táp Đức như bị sét đánh, cố gắng quay đầu lại, chứng kiến ánh mắt của Khắc Lị Ti, một chút thịt còn lại nơi khóe miệng co quắp đau khổ nói:

- Nàng.. càng.. lúc..càng...đẹp...Xin lỗi.

Nghe lời nói Ốc Táp Đức, Khắc Lị Ti khóc không nên tiếng.

- Cũng là ta không tốt...! - Yết hầu Ốc Táp Đức khẽ nhúc nhích, hắn lại muốn khóc nhưng không thể ra tiếng, tổn hết khí lực mới đưa được tay phải đặt lên đầu.

Mụ mụ từng nói, chúng ta về lại cố hương, mùa đông thì cười tuyết đi săn hươu nai, mùa hè cùng nhau lên núi dạo chơi ngắm nhìn phong cảnh, cảm tạ cuộc sống đầy đủ sung túc. Dương quang phổ chiếu, cho dù năm tháng tang điền, tuế nguyệt thương lão, nhâm quang âm tiêu thối...

Ánh mắt Ốc Táp Đức mê man nhìn về phương xa, tràn đầy khát vọng cùng ước mơ, khóe miệng lộ ra nụ cười tươi.

- Không, Ốc Táp Đức, không được... - Nhìn thấy động tác Ốc Táp Đức, Áo Đức khóc rống lên.

- Không...! - Đôi mắt Khắc Lị Ti cũng tràn đầy hoảng sợ nhìn Ốc Táp Đức.

Mọi người đều quay mặt đi, không nhẫn tâm nhìn lại.

- Ầm! - Một âm thanh nặng nề đánh sâu vào tâm hồn mọi người, Ốc Táp Đức dùng tay phải đánh thẳng vào đầu mình, não tương tan thành bắn tung tóe, hòa với nước mắt đạo tặc đạo sư Áo Đức gần đó chậm rãi rơi xuống.

Lúc này, Ốc Táp Đức gom một tia năng lượng cuối cùng của mình để tự kết liễu, tử vong như một ngọn lửa huy hoàng bùng cháy.

Ánh mắt Ốc Táp Đức dần tiêu thất, đầu lâu văng ra ngã sang một bên.

Đạo Tặc đạo sư Áo Đức ngơ ngác nhìn cánh tay trái đang giữ lấy Ốc Táp Đức, giây phút hần tự sát cũng là lúc vô vàn cô độc cùng thống khổ bùng lên trong lòng Áo Đức, không ngừng cắn xé tâm hồn hần.

- Hần chết rồi sao? Không, không thể nào. - Ánh mắt Áo Đức mang theo nghi hoặc cùng mờ mịt, tay trái chậm rãi buông ra, thi thể Ốc Táp Đức không còn gì chống đỡ ngã xuống đất.

Áo Đức thủy chung không thể tiếp nhận nỗi đau kích trước mắt, mới vừa rồi hần còn thấy Ốc Táp Đức đang tươi cười hồi tưởng, nhưng nụ cười ấy dần mờ đi theo thân ảnh, ngày càng mờ hồ rồi biến mất.

Khắc Lị Ti cũng ngây dại, nàng thật không ngờ Ốc Táp Đức lại lựa chọn tự kết liễu mình.

Ốc Táp Đức vô cùng cực khổ mới thoát khỏi linh hồn cấm cố nhưng sau một thời gian nữa hần cũng sẽ lại trở thành vu yêu, tuy biết hần có thể sẽ tự kết liễu nhưng trong lòng vẫn không dám tin. “Không!” Áo Đức tâm can tan nát điên cuồng hét lớn, vô lực quỳ xuống trước thi thể Ốc Táp Đức, nước mắt không ngừng tuôn rơi, khung cảnh chiến đấu chung quanh như không ảnh hưởng gì đến hần, giờ đây hần như một thân thể vô hồn, trước mắt chỉ còn duy nhất một hình ảnh là thân thể Ốc Táp Đức.

Ốc Táp Đức lẳng lặng nằm trên mặt đất, bình tĩnh an tường, hắc ám khí tức xung quanh hần cũng dần mỏng manh.

- Tránh ra! - Vong linh vu sư đi chạy đến đẩy Áo Đức ra, sau đó lập tức ngồi xuống cạnh Ốc Táp Đức.

Nhìn động tác của vong linh vu sư luôn lãnh đạm này, tâm hồn đan nguội lạnh của Áo Đức như bùng lên, đôi mắt tràn đầy hi vọng như chụp được một cọng rơm cứu mạng, run rẩy hỏi:

- Thật sự có thể sao?

Vong linh vu sư không lên tiếng, từ trong túi lấy ra một hắc sắc châu tử đặt bên người Ốc Táp Đức, sau đó lại thì thầm ngâm xướng chú ngữ, hút linh hồn ra khỏi thi thể Ốc Táp Đức.

Tế linh pháp châu, theo truyền thuyết có thể tạm thời ký gửi linh hồn vào nó.

Hồi lâu, sau khi làm xong vong linh pháp sư đứng dậy, vẫn ngữ khí lãnh đạm nói:

- Ta cũng không biết có thành công hay không, nếu hần thật sự may mắn ta sẽ thỉnh cầu Sơn Đức Lão đại nhân cấp cho hần một thân thể mới, bất quá đó còn là quyết định của người, ta không dám chắc được.

- Xin tổ tiên bảo hộ ngài, ta dâng đến ngài sự truân thành của ta! - Đạo tặc đạo sư Áo Đức lau khô nước mắt, cung kính hành lễ với vong linh vu sư, sau đó đứng dậy nhắm mắt u linh quái đánh tới. Đạo tặc đạo sư Áo Đức lúc này như một lưỡi dao sắc bén đã rời vỏ, đánh đến đẹp đó, không gì cản nổi, cánh tay trái vẫn duy trì trạng thái cường bạo cũ, trong nháy mắt đem đám u linh xé thành từng mảnh nhỏ.

Khắc Lị Ti cắn răng, bắt đầu tham gia can quét. Đạo tặc đạo sư đột nhiên bộc phát khiến cục diện vốn ngày càng bất lợi lập tức thay đổi, áp lực cũng giảm bớt rất nhiều.

Chứng kiến cảnh này, Tiêu Ngự khẽ cảm khái thở dài một hơi.

Hỏa diễm bào hao!

Lôi Đa Nạp lại hô to, pháp trượng trong tay khê huy vũ, một đám hồng vân khê tụ tập không ngừng thu thập hỏa nguyên tố xung quanh, nhiệt lãng cuộn cuộn phát ra.

- Lùi lại! - Vong linh vu sư không ngờ Lôi Đa Nạp có thể dùng ma pháp có sát thương cùng phạm vi kinh khủng bậc này lập tức ra lệnh cho đám người cận chiến lui lại, nhìn thoáng qua Lôi Đa Nạp, từ lúc Ốc Tạt Đức xuất hiện đến giờ hắn vẫn bảo trì trầm mặc không hề lên tiếng.

Hắn vẫn để yên cho Áo Đức hoạt động, là bằng hữu hơn sáu mươi năm, hắn hiểu rõ cảnh ngộ cùng cảm giác của Áo Đức lúc này.

Hỏa diễm như một cơn mưa to ập xuống, bao trùm hơn ba mươi trượng, hỏa diễm tung tóe khắp nơi không ngừng cắn nuốt u linh quái, tiếng kêu thê lương thảm thiết không ngừng vang lên, đám u linh không thể chịu nổi gặp ngọn lửa đều hóa thành tro bụi.

Tất cả npc đều trầm mặc dị thường, cũng không hề lên tiếng, tất cả đều sử dụng đòn thế có sát thương lớn nhất của mình dọn dẹp quái vật xung quanh.

Thấy không khí có chút nặng nề, Tiêu Ngự bên cạnh cũng không hề lên tiếng, lặng lẽ chờ đợi.

“Trời sáng nhanh quá.” Tiêu Ngự nhìn thoáng lên, bầu trời đã thoáng sắc trắng bạc, nhiệm vụ chính thức có lẽ cũng sắp bắt đầu.

Đám npc sau một hồi tận lực càn quét lại thấy số u linh quái không hề giảm bớt mà ngược lại đang không ngừng gia tăng.

Hỏa pháp sư Lôi Đa Nạp cầm pháp trượng tay không ngừng run rẩy, sau khi sử dụng hỏa pháp bào hao hắn gần như đã tiêu hao hết pháp lực, nặng nề thở hổn hển, bắt đầu ngồi xuống uống nước suối khôi phục ma pháp trị.

Phần lớn ma pháp sư đã gần kiệt lực, đám ám vụ cũng cùng cảnh ngộ, may mắn còn có đám khô lâu binh và cốt long giữ vững đội hình, nếu không đám npc môn phái này chỉ sợ không thể chống đỡ nữa.

- Mau lại đây! - Vong linh pháp sư liếc nhìn Tiêu Ngự nói.

Xác nhận vong linh pháp sư vừa gọi chính là mình, Tiêu Ngự lập tức bước tới:

- Nhiệm vụ kế tiếp là của ngươi, ngươi chính là người được chọn để mở phong ấn. Chúng ta sẽ đưa ngươi đến cửa vào tế đàn, còn tình huống bên trong bọn ta cũng không biết chính xác. Ngươi chuẩn bị một chút, từ giờ đến lúc ngươi vào đến cửa tế đàn ước chừng năm phút, trong năm phút này ta sẽ triệu hồi cốt ma, ngươi phải luôn theo sát ta! - Vong linh vu sư nói, ngữ khí vẫn như cũ thập phần lãnh đạm. :0 (27):

149. Chương 150: Đại Địa Trố Chú!

“Tốt.” Tiêu Ngự đáp, phương hướng phía trước là không rõ. Hơn nữa không có NPC bảo vệ, Tiêu Ngự trong lòng có chút không yên, mặc kệ thế nào, hắn đều không thể lùi lại, nếu không có lựa chọn nào khác, tốt hơn lên dùng toàn bộ sức lực vào việc này.

- Xuất phát! - Nghe thấy vong linh vu sư ra lệnh, chúng pháp hệ NPC nhất tề mọc ra một lọ được hoàn hồi phục ma pháp trong nháy mắt trút xuống, bọn họ vừa mới sử dụng hoàn thuốc xong chính là chờ đợi thời khắc này.

Vong linh vu sư xuất ra một căn bạch cốt, ngâm xương chú ngữ, một lát sau, cốt ma lần nữa xuất hiện. Dưới sự chỉ huy của vong linh vu sư, cốt ma nhằm vào u linh quái ở bên ngoài. Trường đao tay phải giơ lên, đem hơn mười con u linh quái tụ tập ở bên ngoài một trăm thành hai đoạn. Trong đám u linh quái mở ra một con đường xuyên qua, đám người NPC điều chỉnh đội hình, đi theo cốt ma xông ra ngoài. Tiêu Ngự cũng ở trong đó.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua thi thể mấy NPC, vong linh vu sư nhìn Tiêu Ngự, thản nhiên nói:

- Nếu như ngươi không hoàn thành nhiệm vụ. Bọn họ vĩnh viễn ở lại nơi này.

Tiêu Ngự ngạc nhiên, áp lực lại tăng lên, mặc dù họ là NPC nhưng cũng có thân thể có trí tuệ, bọn họ với tính mạng có trí tuệ cũng không có phân biệt quá lớn.

Cốt Ma cùng đạo tặc đạo sư Áo Đức liên tục tàn sát chung quanh, đám người NPC đi theo sau bọn họ, kết thành một trận pháp phòng ngự, tựa như một pháo đài chiến đấu, hướng ra xa xa.

Từ sát tường đi ra, bốn phía đều có địch, đám NPC áp lực tăng lên liên tục, vô số u linh quái tựa như thủy triều, mãnh liệt xông lên. Vô số lần chúng muốn đem toàn bộ NPC thôn phệ hết, dưới sự chống cự của NPC bọn họ lần nữa đánh lùi công kích của đám u linh quái.

Mấy u linh quái phá tan phòng ngự của NPC, mấy lần suýt nữa giết chết Tiêu Ngự, may mắn hấn phản ứng nhanh, dùng Đào Thoát kỹ năng kịp thời tránh né, khỏi bị công kích.

- Xuyên qua khu vực này chính là cửa vào rồi, cửa vào là một môn đạo nhỏ hẹp, nhớ kỹ, người chỉ có 30 giây thôi, trong 30 giây này chúng ta hết sức ngăn cản dùm người, nhưng có thể thành công hay không phụ thuộc vào chính người. – Vong linh vu sư chỉ chỗ cho Tiêu ngự.

- OK! – Tiêu Ngự gật đầu, nhìn lại phía trước, cái gọi là tế đàn chỉ là một cái cửa nhỏ hắc ám, còn không có ánh sáng, Tiêu Ngự không nhìn thấy tình huống bên kia.

- Cái này cho người. – Vong linh vu sư đưa cho Tiêu Ngự vài bình hoàn thuốc, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua mấy chai lọ này.

Trung cấp hoàn thuốc ẩn hình, số lượng 1

Sơ cấp hoàn thuốc hư vô, số lượng 1

Trung cấp hoàn thuốc nhanh nhẹn, số lượng 1

Trung cấp hoàn thuốc hồi phục trong nháy mắt, số lượng 3.

Tiêu Ngự thu hết số hoàn thuốc này lại, nếu vong linh vu sư cho hắn, nói không chừng có tác dụng rất lớn.

- Uống trước hoàn thuốc nhanh nhẹn, tiến lên. – Vong linh vu sư nói.

Mặc dù có chút tiếc rẻ nhưng Tiêu Ngự vẫn quyết đoán đem trung cấp hoàn thuốc nhanh nhẹn uống đi, vừa lại uống thêm một hoàn thuốc phong tốc, chuẩn bị rất tốt. Tiêu Ngự điên cuồng xông ra ngoài, thoát ly khỏi vòng bảo vệ của NPC, mặc dù vong linh vu sư đã chỉ dẫn ra con đường có ít quái vật, đối với Tiêu Ngự phải nói cũng rất không an toàn. Dù sao nơi này hoạt động đều là quái vật không đoán được cấp độ.

Tiêu Ngự giống như tiễn rời khỏi dây bay ra ngoài, sau lưng chỉ để lại một ít hư ảnh, trên đỉnh đầu có một con quỷ ứng xoay xoay trên trời, hướng tới Tiêu Ngự lao vút xuống.

Tốc độ của quỷ ứng là cực nhanh, so với tốc độ chạy của Tiêu Ngự là nhanh hơn không ít. Mắt thấy sắp công kích tới, tiêu ngự chuẩn bị dùng Tật Phong Bộ kỹ năng ngăn cản công kích của quỷ ứng.

Khí Định Viêm Bạo!

Hỏa cầu liên tiếp công kích tại trên đầu quỷ ứng, hỏa cầu nổ tung, quỷ ứng kêu lên một tiếng, từ trên trời rơi xuống, lông mao cháy rụi thành một món thịt nướng đen thui.

Đây là lần thứ hai lão Lôi Nạp Đa cứu mình.

Tiêu Ngự đối với Lôi Nạp Đa có ấn tượng thay đổi hẳn, ít nhất Lôi Nạp Đa không giống như mặt ngoài vô âu vô lo của hắn.

Mấy du hồn chiến sĩ còn đang đứng chưa kịp phản ứng thì Tiêu Ngự đã nhanh như chớp xuyên qua khe hở giữa bọn họ, lúc này đám du hồn chiến sĩ mới phản ứng kịp, rút gào truy đuổi Tiêu Ngự.

Bằng tốc độ cực nhanh của mình Tiêu Ngự xuyên qua khu vực nguy hiểm, chờ ở phía trước Tiêu Ngự là một Tắt mẫn u linh, Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ thuận lợi né tránh công kích của tắt mẫn u linh, nghiêng người một cái chạy qua bên cạnh tắt mẫn u linh.

Phía sau Tiêu Ngự số lượng quái truy kích ngày càng nhiều, mấy con u linh cung tiễn thủ đã giương cung, vô số tên bao trùm tới tiêu Ngự. Tiêu Ngự đột nhiên thoáng biến mất, hiện tại khoảng cách phía trước hai mét, làm cho tất cả các mũi tên rơi ở phía sau.

Trung cấp hoàn thuốc nhanh nhẹn cùng hoàn thuốc phong tốc hiệu quả mặc dù không thể chống thêm nhưng vẫn tăng lên khá rõ ràng. Hơn nữa u mị sao trang có tác dụng gia tốc, tốc độ Tiêu Ngự tăng lên kinh người. Liên tục bỏ sau đám u linh quái. Nhìn thấy thú nhân chiến sĩ hướng tới mình chém lại. Tiêu Ngự mạnh mẽ lao lên, chạy qua công kích của thú nhân, chui vào cánh cửa hắc ám bé nhỏ.

Biểu hiện của Tiêu Ngự làm cho vong linh vu sư vô cùng tán thưởng, mặc dù thực lực của Tiêu Ngự đối với bọn họ là không đáng nhắc tới, nhưng kỹ thuật là không tồi, có rất ít người có thể trót lọt thông qua đoạn khu vực này, bọn họ đều cầu khẩn, hy vọng Tiêu Ngự có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ.

Sau khi Tiêu Ngự tiến vào cửa nhỏ. Hướng phía sau nhìn lại, cánh cửa đã từ từ đóng lại, xem xét phụ cận một chút, Tiêu Ngự phát hiện ra mình đã tới một không gian khác xa lạ. Bầu trời một mảnh u ám, khắp nơi là cỏ dại không biết tên, phía trước là một con đường nhỏ âm u, kéo dài tới vô tận, không biết phải đi như thế nào.

“ Nơi này là bên trong tế đàn?” Tiêu Ngự có chút buồn bực, tràng cảnh bên trong tế đàn không giống hẳn tưởng tượng chút nào.

Phía sau không còn đường lui, Tiêu Ngự chỉ có thể leo qua đường nhỏ này mà tiến lên phía trước, một đạo quang điện hiện lên trên bầu trời, đem cả ánh sáng phía chân trời hiện lên.

Sấm rền cuộn cuộn, tựa như cảm giác được cái gì, Tiêu Ngự hướng lên không trung nhìn lại. Trên bầu trời xuất hiện nhiều ảo giác, chiến tranh hào hùng, hai đội quân chém giết lẫn nhau. Người mặc áo giáp màu đen chiếm lấy ưu thế tuyệt đối, bắt đầu tàn sát binh lính của người mặc áo giáp màu đỏ, làm cho binh lính của người mặc giáp màu đỏ gần như không còn, mỗi một binh lính hắc giáp đều mang theo một cổ máu tanh đầy sát khí.

Trên ngựa lớn, người mặc áo giáp màu đen, giống như một tướng quân cao lớn uy vũ dẫn dắt đội quân của mình tiến tới trước doanh trại, trong doanh trại đều là những lão phụ yếu nhược trói gà không chặt, bọn họ bận rộn bắt đầu công việc, một cảnh tượng rất bình thường yên lặng.

- Sát! – Tướng quân kia giơ cao trường kiếm trong tay, quát lên một tiếng. Nhất thời tiếng sát rung trời, như lang như hổ bọn lính vọt vào doanh trại, gặp người giết người, cả doanh trại tiếng khóc nổi lên bốn phía, biến thành một mảnh địa ngục.

Bên trong một lều vải màu trắng có một lão nhân nữ vu chuyên chế tạo hoàn thuốc, nghe thấy thanh âm bên ngoài, run rẩy bước ra, bọn lính vây quanh bà.

Trong doanh trại khắp nơi đều là thi thể lão phụ yếu nhược, máu tươi làm áo giáp cùng vũ khí của đám lính biến thành màu đỏ tươi.

Nhìn thấy thảm trạng của doanh trại, lão nữ vu cuối cùng cũng tức giận mà phẫn nộ. Đón gió bay lên, tựa như một thần linh không thể bị xâm phạm.

- Cổ Đức nhân, đám ma quỷ các ngươi, các ngươi dám bạo hành làm thần linh tức giận, thần linh sẽ trừng phạt các ngươi, ta là nữ vu Ai Đức Lạp, nguyên rủa phiến đại địa này đến tận sau này, thảo nguyên sẽ biến mất, nước sông sẽ khô cạn, hoang mạc sẽ thôn phệ thân thể các ngươi, chủng tộc các ngươi sẽ lâm vào diệt chủng vĩnh hằng, cho đến khi biến mất.

Thịch. Lão nữ vu thân hình nổ tung giữa không trung, máu tươi văng khắp nơi, hóa thành một màn huyết vũ, lần lượt rơi xuống, cả bầu trời từ từ biến thành màu đỏ.

Từ nay về sau lịch sử tiêu vong của Cổ Đức nhân bắt đầu rồi...

“ Thì ra là ngọn nguồn chuyện xưa, đúng là bị nguyên rủa như thế.” Tiêu Ngự nhìn thấy hình ảnh rút cuộc cũng hiểu được nguồn gốc chuyện xưa.

Trên bầu trời ảo giác biến ảo, kế tiếp chính là hình ảnh giảng giải Cổ Đức nhân diệt vong như thế nào, cùng với nội dung Tiêu Ngự đã chứng kiến trên bức họa là không sai biệt lắm, người Cổ Đức tự hủy diệt chính

mình.

Tiêu Ngự đang định tiếp tục đi lên phía trước. Một tiếng trẻ con vang lên, Tiêu Ngự ngẩng lên bầu trời nhìn lại, thân hình khẽ run lên, bởi vì đứa trẻ kia chính là hài tử mình đã gặp ở bên ngoài.

- Mẹ, tại sao bầu trời lại có màu lam?

- Mẹ, tại sao chúng ta không nhìn thấy gió ở đâu?

Trên bầu trời xuất hiện một cảnh tượng thật dịu dàng, tiểu nam hài giống như rất nhiều tiểu nam hài khác, tại bên cạnh mẹ nó hỏi này hỏi nọ. Người mẹ của tiểu nam hài cười cười, vuốt đầu đứa bé, hòa ái trả lời những vấn đề ngây thơ của đứa bé.

Thanh âm ngây thơ của đứa nhỏ kéo theo tiếng lòng của Tiêu Ngự. Hắn biết rất nhanh sẽ rõ chuyện bất hạnh gì sẽ xảy ra, hắn không muốn nhìn thấy thảm kịch xa xưa nhưng lòng hiếu kì lại thúc giục hắn tiếp tục quan khán.

Bầu trời vốn xanh thắm biến thành mờ mờ ảm đạm, cát bụi tàn phá, thảo nguyên vô tận bị sa mạc thôn phệ, nước sông trong suốt chậm rãi khô cạn. Trâu bò, lợn gà bởi vì không có thực vật mà chết đi, thảo nguyên giàu có liền biến thành một mảnh đất cằn cỗi.

Bi kịch xảy ra, tất cả người Cổ Đức cho rằng bọn họ đã làm thần linh tức giận, bắt đầu tàn sát tộc nhân cúng tế thần linh, đầu lâu của tướng quân kia được đặt trên tế đàn, cũng vì thần linh mà kiến tạo ra một thần điện khổng lồ hùng vĩ.

Song. Hành vi cúng tế của bọn họ cũng không cứu vãn được, sa mạc vẫn tràn lan, phạm vi cúng tế ngày càng mở rộng, càng ngày càng nhiều người Cổ Đức nhân bị giết hại, vô số nô lệ bị đẩy lên tế đàn.

Mấy vệ binh vũ trang hạng nặng vọt vào nhà tiểu nam hài.

- Chạy mau! – Cha mẹ của đứa bé ngăn chặn đám vệ binh lại. Đứa bé khóc chạy như điên ra ngoài, nhưng rất nhanh sau, nó đã bị mấy vệ binh bắt được, đứa bé bất lực không ngừng đá đánh nhưng vô lực phản kháng, nó bị đám vệ binh mang tới tế đài, bị trói lên trên đàn tế.

Vô số người Cổ Đức đang tham bái thần linh, tiểu nam hài khóc lóc hoảng sợ, không ngừng kêu cha gọi mẹ, nhưng đứa bé không được bất luận người nào đồng tình, đám người Cổ Đức này lạnh lùng nhìn đứa bé.

- Cúng tế bắt đầu! – Một người mặc thầy tế pháp bào, thần tình lạnh nhạt nói.

150. Chương 151: Quân Hàm Giáo Quan.

Sau khi bị giết thì thể của đứa bé được đặt trong một dụng cụ bằng kim loại, đặt trên tế đàn. Ngay sau đó, vô số các đứa nhỏ khác cùng chung số phận bị làm thịt như những con gia súc vậy.

Trung tâm tế đàn, linh hồn của đứa nhỏ đứng lên, mờ mịt nhìn dụng cụ bằng kim loại đó, lại nhìn vào đông đảo người Cổ Đức đang thành kính quỳ lạy bên dưới đài. Trong đôi mắt xanh thắm thắm hiện lên một ngọn lửa màu đỏ tươi.

Vô số các u linh hướng tới đứa nhỏ tụ tập lại, bọn chúng vây quanh người nó.

- Ba ba, mẹ mẹ. – Đứa nhỏ nhìn thấy ba má của nó trong đám u linh chung quanh, nhưng phụ thân và mẫu thân của nó lại không có tới với nó, trong ánh mắt họ là một khoảng trắng mê mang. Đứa nhỏ này khác với chung quanh, tất cả các u linh khác đều mất đi ý thức duy nhất chỉ có nó giữ được ý thức của mình.

Ánh mặt trời từ từ chiếu xuống, vô số u linh tan biến đi trong không trung. Đứa nhỏ la lên kêu phụ thân cùng mẫu thân của nó, nhưng cả hai người đều tan biến trong ánh mặt trời thành vô số những ánh sáng trắng bay lên không trung. Ánh mặt trời làm đứa nhỏ cảm thấy rất đau nhức, nó không ngừng chạy, chạy trốn vào trong thần điện tránh né ánh mặt trời. Nhưng điều là nó khó hiểu là trong thần điện khắp nơi đều là u linh, chúng nó cũng đang tránh né ánh mặt trời, nhưng nó vẫn khác với các u linh này, chúng đều không có ý thức.

Đứa nhỏ thử khống chế đám u linh này, cuối cùng toàn bộ đều trở thành thuộc hạ của đứa nhỏ.

Nhìn thấy cảnh này, Tiêu Ngự choáng váng, thì ra tòa thần điện này không có thần, boss mạnh nhất chính là hài tử nọ. Điều này làm cho Tiêu Ngự có cảm giác không thể tưởng tượng nổi, nhưng sự thật lại chính là như vậy, ngoại trừ đứa nhỏ này ra, bên cạnh nó còn có một con tiểu u linh màu đen, phỏng chừng là sủng vật của nó.

-... Người là u linh vĩ đại nhất ta từng thấy...

- Giết chết hẳn đi chứ, ta thích giết chóc...

Một tiểu u linh màu đen bay xoay quanh người đứa nhỏ lên tiếng. Con tiểu u linh màu đen kia không ngừng giật giây đứa nhỏ làm đủ các chuyện xấu.

Đứa nhỏ ngoại trừ đám u linh ở bên ngoài ra còn có rất nhiều mạo hiểm giả bị biến thành vụ yêu trở thành thủ hạ của nó, nhưng nó chỉ là một đứa nhỏ, cuối cùng nó muốn là cái gì?

- Người đã thấy hết rồi. – Một thanh âm trẻ con vang lên bên tai Tiêu Ngự. Tiêu Ngự khó hiểu liếc mắt chung quanh tứ phía, cả một vùng quê trống trải không có bất kì một người nào cả, đột nhiên không gian biến đổi, Tiêu Ngự phát hiện ra mình đang ở trên một tế đàn hình tròn. Trên tế đàn có khắc các loại kí hiệu kì dị. Trung tâm tế đàn này có một cây cột bằng gỗ khắc hình ngọn lửa, trên đầu là một viên năng lượng thủy tinh thật lớn. Một đứa bé đang đứng bên cạnh cột trụ bằng gỗ, đó chính là đứa bé mà Tiêu Ngự đã gặp ở bên ngoài.

Đứa nhỏ này hình dáng không thay đổi nhưng khí chất lại hoàn toàn khác biệt, không còn cái dáng vẻ ngây thơ nhu nhược nữa, toàn thân tỏa ra một khí thế cực kì sắc bén. Trong con người vốn xanh thắm trong suốt hiện hữu hai luồng hỏa diễm màu đỏ như đang thiêu đốt, luồng hỏa diễm này tràn ngập lực lượng phá hoại làm cho người khác trong lòng nảy sinh sợ hãi.

- Đúng vậy! – Tiêu Ngự thản nhiên đáp.

- Kế tiếp, người quyết định như thế nào? Giết ta? – Đứa nhỏ nhìn Tiêu Ngự, hỏa diễm trong mắt bùng lên, nhìn về mặt không chút biểu tình.

Tiêu Ngự nói:

- Nhiệm vụ của ta không phải là giết em mà là phá hoại thủy tinh.

- Khối thủy tinh này chính là nơi ta kí gửi linh hồn, phá hủy nó chẳng khác nào giết ta, không có gì phân biệt cả. – Đứa nhỏ cười cợt nói.

Tiêu Ngự cười cười, lắc đầu, phá hoại thủy tinh chẳng khác nào phá hoại kí thể của đứa nhỏ, linh hồn của nó cũng thăng thiên về thiên quốc, quả thật không khác gì giết nó cả.

Nhìn thấy Tiêu Ngự thản nhiên cười, đứa nhỏ ngẩn người, trầm mặc hồi lâu, nhìn Tiêu Ngự nói:

- Nếu như ta giết người, người không có bất cứ cơ hội nào, càng đừng nói tới năng lượng thủy tinh, người còn muốn thử sao?

- Đúng vậy, trừ khi ta chết! – Tiêu Ngự kiên quyết nói.

- Vậy thì tới đây đi, ta thành toàn cho người. – Đứa nhỏ chậm rãi vươn tay, một ngọn lửa đỏ xuất hiện trong lòng bàn tay nó, không khí chung quanh nóng lên, hỏa nguyên tố tràn ngập không gian, hỏa nguyên tố trong tay đứa nhỏ này so ra còn mạnh hơn ma pháp do Lôi Nạp Đa phóng ra nhiều lắm.

Không biết đứa nhỏ này là boss cấp bậc gì, nhưng Tiêu Ngự biết, nó rất cười đại, so với bất kì boss nào Tiêu Ngự gặp trước kia đều mạnh hơn nhiều lắm, chỉ cần một kích cũng có thể giết chết Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự vẫn thích đứa nhỏ cô đơn nhỏ bé mà hẩn gặp ở bên ngoài kia hơn, chứ không phải đứa nhỏ trước mắt này, mấy ngàn năm kinh nghiệm, làm cho nó có sự khôn khéo cùng lão luyện khác hẳn về bề ngoài, trước sau tương phản rõ rệt, làm Tiêu Ngự không khỏi phỏng đoán, đến cùng người nào mới chính thức là nó?

Một thanh âm sắc nhọn vang lên bên cạnh người đứa nhỏ, là một tiểu u linh màu đen, nó hiện ra ở phía trên đứa nhỏ, lảng lảng trôi nổi.

- Tại sao ngươi chưa giết hấn, hấn đang uy hiếp tới chúng ta đó. – Tiểu u linh màu đen nói vào tai đứa nhỏ, móng vuốt liền vung lên, cấp cho Tiêu Ngự một cái Nguyên Rửa.

[Nguyên rửa gia thân]: toàn thân Tiêu Ngự như bị mất hết khí lực vậy, suy yếu vô cùng, thậm chí ngay cả đi lại cũng cực kì khó khăn, chỉ một cái Nguyên rửa mà đã mạnh như vậy, bất kì hành động kế tiếp nào của mình cũng chỉ là vọng tưởng mà thôi.

- Hấn không uy hiếp tới bất kì ai!- Đứa nhỏ lạnh giọng nói, vung tay lên giải trừ nguyên rửa trên người Tiêu Ngự.

- Ta căm giận tên rác rưởi này. – Tiểu u linh màu đen rít gào nói, nó không ngờ được đứa nhỏ lại coi thường lời nói của nó, giải trừ nguyên rửa cho địch nhân.

Nghe thấy tiểu u linh màu đen nói, đứa nhỏ khẽ nhú mày, vẻ mặt không vui.

Tiêu Ngự thở dài một hơi, chỉ cần riêng đứa nhỏ đã có thể ngăn cản được mình, hiện tại ở đây có bao nhiêu là u linh, cũng không phải hấn không muốn làm nhiệm vụ này, mà căn bản là hấn vô lực hoàn thành nhiệm vụ.

Nhìn thoáng qua năng lượng thủy tinh ở trung tâm cột trụ gỗ, Tiêu Ngự chậm rãi gơ chủ thủ lên, thừa dịp đứa nhỏ cùng tiểu u linh đang nói chuyện phiếm, Tiêu Ngự mở ra [nguyên rửa vô hiệu]. Một cái u mị thoáng hiện, nhắm vào phía năng lượng thủy tinh trung tâm.

- Hấn muốn động tới năng lượng thủy tinh! – Tiểu u linh màu đen lo lắng quát lên, móng vuốt vung lên, cấp cho Tiêu Ngự một cái Nguyên rửa giảm tốc, nhưng không có bất cứ hiệu quả gì.

- Đáng chết, nguyên rửa không có hiệu quả.

Tiểu u linh màu đen đánh tới Tiêu Ngự.

Đứa nhỏ đứng yên ở một chỗ, lòng bàn tay hiện lên một ngọn lửa đỏ, đột nhiên oanh kích vào trên lưng tiểu u linh màu đen, đánh bay nó ra ngoài, hỏa diễm nhanh chóng thiêu đốt tiểu u linh màu đen.

Tiểu u linh màu đen thống khổ hét lên:

- Tại sao lại như vậy?

Đứa nhỏ lạnh nhạt nói:

- Bởi vì hấn là bằng hữu của ta.

- Hấn là bằng hữu của ngươi vậy còn ta, ta là cái gì? – Tiểu u linh màu đen không cam lòng quát lên.

- Người là rác rưởi! – ngữ khí của đứa nhỏ rất bình tĩnh, trong tiếng kêu thê lương thăm thiết, tiểu u linh màu đen bị hỏa diễm thiêu đốt hầu như không còn.

Tiêu Ngự thuận lợi tới trước năng lượng thủy tinh, thánh ngôn chủ thủ trong tay đâm vào năng lượng thủy tinh, khóe mắt hấn nhìn thấy đứa nhỏ không có bất kì hành động nào ngăn trở mình. Nếu như đứa nhỏ động thủ thì Tiêu Ngự không có bất kì cơ hội nào cả, nó cố ý cho mình phá đi miếng thủy tinh này?

Năng lượng thủy tinh bị thánh ngôn chủ thủ đâm thủng, nứt ra, từng vết nứt nhanh chóng loang lỗ khắp năng lượng thủy tinh, Thạch! Một tiếng nổ vang trời, năng lượng thủy tinh bị nổ tung thành ngàn vạn mảnh.

- Hẹn gặp lại, bằng hữu của ta, cảm ơn người đã giải thoát cho ta. – Hỏa diễm trong đôi mắt đứa nhỏ dần dần tắt đi, hồi phục lại màu lam tinh khiết, ánh mắt mơ hồ nhìn về phía chân trời xa xôi, thì thào hỏi:

- Thật sự có Thiên Quốc sao?

- Đúng vậy! – Tiêu Ngự hồi đáp, thì ra đứa nhỏ đã muốn sớm được giải thoát rồi, về phần tiểu u linh màu đen vừa rồi, nó cùng đứa nhỏ có quan hệ như thế nào, nay đã trở thành một bí ẩn vĩnh viễn.

Nghe thấy Tiêu Ngự trả lời khẳng định, đứa nhỏ lộ ra nụ cười thỏa mãn, linh hồn chậm rãi bay lên, hóa thành một đạo ánh sáng trắng biến mất trong không trung.

Bầu trời u ám dần dần trở lên sáng tỏ, mây đen tan hết, ánh mặt trời chiếu khắp nơi, chiếu cả vào trong thần điện, vô số u linh bị ánh mặt trời làm cho tan biến thành nhiều ánh sáng trắng.

- Ta nghĩ Thiên Quốc vừa có nhiều hơn một vị thiên sứ. – Tiêu Ngự hít một ngụm không khí, nhìn lên bầu trời, tựa hồ thấy được đứa nhỏ đang mỉm cười vẫy tay từ biệt hắn.

Ánh mặt trời phủ kín cả tòa thần điện, Tiêu Ngự thở phào một hơi: “ Nhiệm vụ rất cuộc cũng hoàn thành.” Lần đầu tiên hoàn thành một nhiệm vụ phó bản, Tiêu Ngự có cảm giác thành công, nhìn thoáng qua thánh ngôn chủ thủ trong tay, vẻ mặt đắc ý nhất thời sầm xuống. Thuộc tính của thánh ngôn chủ thủy bị giảm đi tới 60%, biến thành một thanh chủ thủy cấp truyền thuyết.

“ Còn phải đi tìm nước suối gì gì để tẩy rửa qua nữa.” Tiêu Ngự trong lòng buồn bực, bất quá thuộc tính giảm xuống 60% đây cũng là một thanh chủ thủy không tồi rồi, dù sao cũng là cấp truyền thuyết, cũng không phải quá kém.

Tiêu Ngự trừ trong tế đàn đi ra, đám NPC đã tùm năm tùm ba ngồi trên mặt đất, Âm Vu đang hồi sinh cho những NPC đã chết, trên mặt đất vẫn còn tới bảy tám thi thể, xem ra bọn họ chiến đấu cũng thật thảm thiết.

Vong linh vụ sư đi tới sát Tiêu Ngự, dùng ngôn ngữ rất hình thức nói với Tiêu Ngự.

- Bởi vì ngươi có biểu hiện xuất sắc, đem oán linh đáng sợ trục xuất ra khỏi Dịch Nhã. Ta đại diện cho Sơn Đức Lỗ trao tặng cho ngươi quân hàm giáo quan, đồng thời ban cho tước vị Nam Tước.

- Gì cơ? – Tiêu Ngự sửng sốt một chút, sau đó mừng phát điên, có một loại cảm giác như bị cả cái bánh nóng hổi đập vào mặt vậy, mặc dù giáo quan chỉ cần 200 điểm vinh quang. Hắn cũng chỉ cần một thời gian nữa là đạt được, chức vị Nam Tước cũng không phải tước vị gì cao quá nhưng dù sao đó cũng là một phần thưởng từ trên trời rơi xuống, hoàn toàn ngoài dự tính của hắn, hắn có thể không hưng phấn sao?

Hệ thống: Bạn đạt được 200 điểm giá trị vinh quang. Trao tặng quân hàm giáo quan.

Hệ thống: Bạn được trao tặng tước vị Nam Tước.

Hai cái chức vị này không phải quá tài ba gì nhưng Tiêu Ngự nhớ rõ sau khi đạt được quân hàm giáo quan cùng tước vị nam tước có thể tới các cửa hàng NPC đặc biệt của đế quốc Dịch Nhã mà mua sắm vài món trang bị chuyên dụng cho chiến trường hoặc PK. Có vài thứ trên chiến trường đích thực là lợi khí.

Làm một nhiệm vụ không ngờ lại được thưởng quân hàm giáo quan cùng tước vị nam tước. Tiêu Ngự tâm tình kích động hồi lâu, xem ra đạt được giá trị vinh quang không chỉ từ trên chiến trường đạt được mà là hoàn thành nhiệm vụ quốc gia cũng là các kiếm được điểm vinh quang nhanh nhất! Bất quá nhiệm vụ này cũng thật là khó khăn, nghĩ lại, mặc kệ là từng giai đoạn có chút vấn đề gì, cũng đều làm cho nhiệm vụ thất bại. Loại nhiệm vụ này có lẽ có ít nhiều yếu tố vi diệu.

=====

P/S: Nguyên rửa =Trớ chú!

151. Chương 152: Kỹ Năng Ẩn Trộm.

Nhiệm vụ lần này có độ khó rất cao, khen thưởng cũng cao tới thái quá, làm cho Tiêu Ngự quả thật chưa thích ứng kịp.

Sau khi nhiệm vụ hoàn thành, vong linh vụ sư khích lệ Tiêu Ngự một chút, sau đó đám NPC đi hết, đạo tặc đạo sư Áo Đức tại giáo hội trao cho Tiêu Ngự các kỹ năng rồi rời đi theo vong linh vụ sư, không biết bọn họ có thể hồi sinh cho Ốc Tập Đức không, còn có Áo Đức, Ốc Tập Đức cùng Khắc Lị Ti đã có quan hệ như thế nào, đều không liên can tới Tiêu Ngự, hắn cũng không có bất nháo như vậy, không hề nghĩ tới muốn tìm tòi nghiên cứu chuyện này.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua kỹ năng [Ẩn Trộm].

Đạo tặc kĩ năng – [Ăn Trộm]: có xác suất nhất định thu hoạch được một kiện vật phẩm hoặc một số lượng kim tệ nhất định từ trong hành trang của mục tiêu, xác suất thành công cùng với cấp bậc của hai bên là có liên quan, xác suất thành công thấp nhất là 10%. Kĩ năng cần phải có Tiềm Hành để sử dụng, quá trình ăn trộm bị phát hiện là không có hiệu quả, vật phẩm ăn trộm được nếu bị đối phương phát hiện, nếu như là người chơi cùng liên minh thì đối phương có quyền tiến hành phòng vệ. Thời gian đóng băng kĩ năng 2 giây, kĩ năng không thể thăng cấp.

Luyện cấp hoặc là trong lúc PK nghịch ngợm ra tay ăn trộm một chút thật ra là không tồi, nhưng khi đối mặt với người chơi hoặc quái vật có cấp bậc cao hơn mình, kĩ năng này có lẽ dùng ít đi thì tốt, xác suất thành công thấp không nói làm gì, nếu như ăn trộm mà bị phát hiện sẽ mất đi tiền cơ chiến đấu.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua thân điện trống trải, có lẽ sau rất nhiều năm sau, tòa thân điện này sẽ bị mưa gió bào mòn, cuối cùng sụp đổ, chuyện cũ phát sinh ở nơi này, cũng sẽ trôi theo năm tháng tan thành mây khói, bị lãng quên. Người còn sống mới là lúc tốt đẹp nhất, người chết cũng như ngọn đèn đã tắt, những dấu vết bọn họ lưu lại khi còn sống, tất cả cuối cùng cũng sẽ bị năm tháng xóa hết mà thôi.

Tiêu Ngự cảm khái một chút, nhìn thoáng qua phương hướng tế đàn, xuất ra quyền trục hồi thành đọc.

Một đạo bạch quang hiện lên, Tiêu Ngự về tới thị trấn nhỏ Tháp Ba Khắc, trên đường không có một người chơi nào hoạt động, vắng lặng buồn tẻ.

Tiêu Ngự lên sàn giao dịch trên mạng, đem Xà Lân Khảm Giáp, Dã Thú Bào Hao quyền trục, Thú Hồn Hộ Thối (bảo vệ đầu) toàn bộ ném lên sàn giao dịch.

Tiêu Ngự đột nhiên nhớ tới con boss cấp 10 ở U Linh Hạp Cốc trước kia, với cấp bậc hiện tại của mình, giết chết con boss đó hẳn là không có vấn đề gì, nói không chừng có thể kiếm được một ít đồ tốt, nếu đã trở về thị trấn nhỏ này, tội gì không tới đó một chuyến chứ.

Hệ thống: Xà Lân Khảm Giáp của bạn đã bán được 7200, giao dịch xong.

Hệ thống: Dã Thú Bào Hao của bạn đã bán được 2200 trên sàn giao dịch, giao dịch xong.

Hệ thống: Thú Hồn Hộ Thối của bạn đã bán được 7500 trên sàn giao dịch, giao dịch xong.

Kim tệ như đồ uống nóng vậy, giá cả của kim tệ cao đến thái quá, các người chơi đều có đầu óc cả, giá cả kim tệ bắt đầu chậm rãi giảm xuống, giá cả tất cả đều hạ xuống, ở chừng 23 đồng. Giá cả ở mức này bắt đầu ổn định lại. Trên thực tế người chơi có thâm niên đã nghiên cứu, giá cả này vẫn hơi cao. Trong thời gian ngắn nữa có thể sẽ hạ xuống. Phòng chừng xuống khoảng 20 đồng ăn một kim tệ. Sau đó sẽ ổn định một thời gian khá dài. Giá cả kim tệ giảm đi, tự nhiên giá cả của trang bị tử cấp cũng giảm sút theo.

Xà Lân Khảm Giáp cùng Thú Hồn Hộ Thối có phẩm chất không tồi, tất có thể bán được cái giá này cũng là hợp lý. Không nghĩ tới Dã Thú Bào Hao quyền trục cũng có thể bán được giá cao như vậy, làm Tiêu Ngự có chút bất ngờ. Có lẽ người chơi mua sắm quyền trục này cũng có một chút công dụng đặc thù nào đó.

Hệ Thống: Bởi vì bạn đã hoàn thành giao dịch vượt quá 50K trên sàn giao dịch.

Tài khoản giao dịch trên sàn của bạn lúc này tự động thăng lên tài khoản Bạch Ngân.

Tiêu Ngự xem xét một chút các loại ưu đãi của tài khoản Bạch Ngân, đơn giản chính là có thể tiến vào phòng giao dịch Bạch Ngân, bên trong này có càng nhiều hơn những đại gia lắm tiền, các trang bị được đấu giá cũng tốt hơn một chút, trang bị càng dễ bán ra được giá cao hơn, số tài khoản Bạch Ngân có ước chừng năm trăm vạn, có thể thấy được giao dịch này là rất tích cực. Như vậy kim ngạch giao dịch cũng lên tới tổng số hơn 5000 ức trở lên, làm cho liên bang có một lượng thuế đáng kể, công ty Thiên Hạ cũng từ đó mà thu được không ít tiền.

Ngoại trừ tài khoản Bạch Ngân ra còn có tài khoản Hoàng Kim, tài khoản Bạch Kim, cùng tài khoản Kim Cương, số tài khoản Hoàng Kim ước chừng 50 vạn, kim ngạch giao dịch chừng trên 50 vạn, số tài khoản Bạch Kim có chừng hơn 3 vạn, kim ngạch giao dịch ước chừng hơn một ngàn vạn trở lên, số tài khoản Kim Cương có mười người, giao dịch kim ngạch không rõ.

Số tài khoản Bạch Kim cùng số tài khoản Kim Cương là Tiêu Ngự không thể với tới, quá sức một chút có lẽ là số tài khoản Hoàng Kim mà thôi, bất quá Tiêu Ngự chỉ là một người dân nhỏ bé, mục tiêu cũng không

cao, trong game kiếm được chút tiền nhỏ nuôi sống gia đình mà thôi, kiếm một người vợ xinh đẹp là đủ, những cái khác Tiêu Ngự không dám suy nghĩ nhiều.

Sau khi mặc U Minh áo trang xong, tốc độ di chuyển của Tiêu Ngự tăng lên khá nhiều, mới mười phút đã tới U Linh Hạp Cốc, thăm lại chốn xưa, nơi này hoàn cảnh làm Tiêu Ngự có cảm giác thân thiết. Đây chính là địa phương mình phát hiện ra.

Tới cái thông đạo tử vong kia, nơi đó vẫn có rất nhiều U Linh hoạt động, Tiêu Ngự cũng không cần phải trốn tránh, một đường liều chết xông phong đi vào.

Một con U Linh quái cấp mười đánh lên người Tiêu Ngự, trên đầu hắt toát ra chỉ có 7 điểm giá trị thương tổn, cấp bậc Tiêu Ngự so với đám U Linh quái này cao hơn nhiều, bởi vì tác dụng của hiệu ứng cấp bậc, đánh U Linh quái này tạo cho Tiêu Ngự giá trị thương tổn hoàn toàn có thể không cần chú ý tới.

Dễ dàng tiêu diệt những con U Linh quái trên đường, Tiêu Ngự lần nữa thấy được con boss hình thể cao lớn cầm đinh đầu chùy. Bên người nó còn có mười con U Linh quái đang hoạt động.

Tiêu Ngự đi qua tìm tòi, dựa theo phương pháp ban đầu, trước tiên đem tay chân bên cạnh con boss giết đi, vài phút sau, con boss U Linh trở thành một người cô đơn, nó táo bạo tìm kiếm tung tích Tiêu Ngự ở chung quanh, nhưng thủy chung không tìm thấy, đi đầu chùy trong tay đập lung tung lên tường, đánh tới nát bấy bức tường.

Tiêu Ngự đứng ở trong góc nhìn thoáng qua các hạng kỹ năng, tất cả các kỹ năng đều đã qua thời gian đóng băng, Tiêu Ngự nhìn con boss, chậm rãi dùng Tiềm Hành tiến tới, dần dần, khoảng cách với boss U Linh chỉ còn không tới hai mét, vừa vừa chuẩn bị động thủ, nghĩ tới điều gì, ngừng lại, nhìn thoáng qua kỹ năng ăn trộm trong nhóm bảng kỹ năng.

“Không biết có thể lấy ra từ trên người con boss này được thứ gì tốt không?” Tiêu Ngự tới phía sau boss U Linh, trước tiên cấp cho nó một cái [Trấn An Tâm Linh] sau đó điều tra một chút.

Cuồng táo đồ lục giả: boss cấp 10, huyết lượng 8000.

Quái vật phân chia làm đầu lĩnh, boss cùng tinh anh, ... đầu lĩnh chỉ mạnh hơn so với quái bình thường một chút, tinh anh thì là chỉ quái vật trừ danh, sau lưng chúng thường thường có một câu chuyện liên quan, có thể dẫn phát nhiệm vụ, cũng có thể trực tiếp giết chết, quái cấp boss chính thức chính là sinh vật cường hãn kỳ tài nhất, thường thường là phải có sự chuẩn bị của một đoàn đội, đương nhiên boss tinh anh thì lại là một việc khác.

Boss mười cấp đã có tới 8000 huyết lượng, phỏng chừng muốn giết chết nó cũng không thoải mái lắm.

Tiêu Ngự hạ thấp thân thể trốn ở phía sau Cuồng Táo Đồ Lục.

Ăn Trộm!

Hệ thống: Ăn Trộm thất bại.

Ăn Trộm thất bại chỉ cần không bị phát hiện thì còn có cơ hội nữa, qua 2 giây, Tiêu Ngự lại thi triển kỹ năng [Ăn Trộm]

Ăn Trộm!

Hệ Thống: Bạn đạt được 2 kim tệ.

Cuồng Táo Đồ Lục phát hiện ra Tiêu Ngự, quơ đinh đầu chùy trong tay tấn công hấn, Tiêu Ngự dùng Tật Phong Bộ chạy ra ngoài, tựa như một làn gió thoáng ra ngoài biển mất khỏi tầm mắt Đồ Lục, Đồ Lục tức giận cầm đinh đầu chùy đập vào tòa tường tháp bên cạnh khiến nó bị bể thành nhiều mảnh nhỏ.

“Người này cũng thật là hẹp hòi, không ngờ chỉ cho có 2 kim tệ.” 2 kim tệ không tính là quá ít, nhưng Tiêu Ngự là muốn trang bị chứ không phải kim tệ.

Hai lần ăn trộm cùng một mục tiêu sẽ làm giảm xác suất thành công, hơn nữa càng dễ bị phát hiện.

“Thử lại lần nữa.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, mở ra Độn Hình, tới sát bên người Đồ Lục, Độn Hình có hiệu quả ẩn hình tốt hơn một chút, Tiêu Ngự cấp cho Đồ Lục một cái [Trấn An Tâm Linh].

Hệ thống: Ăn Trộm thất bại

Hệ Thống: Ăn Trộm thất bại.

Liên tiếp hai lần ăn trộm thất bại. Tiêu Ngự có chút nóng nảy, Đồ Lục thân thể nhúc nhích, Tiêu Ngự nhanh chóng lại cấp cho nó một cái [Trần An Tâm Linh].

Tiếp theo là thất bại ư.

“ Ta cũng không tin có tà môn.” Tiêu Ngự quyết tâm thử lại lần nữa.

Hệ thống: Bạn đã đạt được một cái phương cách điều chế ma dược học.

Chứng kiến hệ thống nhắc nhở, Tiêu Ngự giật nảy mình.

Đồ Lục phát hiện ra Tiêu Ngự, đi đầu chùy trong tay quét ngang tới Tiêu Ngự, hấn co rút đầu lại, đỉnh đầu chùy đảo qua trên đầu Tiêu Ngự, hấn nào dám ở lại, mở ra Tật Phong Bộ chạy thẳng ra ngoài.

Đồ Lục lập tức đuổi theo, chạy được năm sáu mét , bóng dáng Tiêu Ngự đã biến mất ở cuối tầm nhìn, nó hành động chậm chạp nên chỉ có thể lực bất tòng tâm.

Tiêu Ngự núp vào tòa tường thấp bé, xem xét vật phẩm thu hoạch được trước.

Cách điều chế chất độc Cực linh thảo: chất độc Cực Linh thảo, được hoàn sơ cấp, mỗi một giây tạo thành 10 điểm thương tổn trí mạng đối với mục tiêu, duy trì trong 30 giây. Tài liệu yêu cầu: Cực linh thảo, hoạt tính được tề, được hoàn hòa tan, phong thực được tề, lưu huỳnh.

Cực Linh thảo trên thị trường là có, nhưng số lượng lại cực kì nhỏ, cũng rất đắt, 5 kim tệ một gốc cây, lưu huỳnh lại giá cả cũng không nhỏ, ước chừng 2 kim tệ, như vậy muốn chế tạo một lọ được hoàn này phải mất tới 8 kim tệ, chế tạo ra được hoàn khẳng định không có trên thị trường, kiếm không được tiền, bởi vậy cách điều chế cũng không bán được giá cao, Tiêu Ngự chán nản đi mất nửa phần.

“ Quên đi, cùng lắm làm vài bình độc trí mạng cho mình dùng vậy.” Tiêu Ngự cất cách điều chế chất độc Cực Linh thảo đi, hướng tới Đồ Lục.

Đồ Lục cao lớn ở xa xa vẫn đang không ngừng tìm kiếm tung tích của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự tiềm hành chậm rãi đi tới, cấp cho Đồ Lục một cái [Trần An Tâm Linh].

Đồ Lục thoáng an tĩnh một chút, Tiêu Ngự đột nhiên lao tới, nhảy lên cao.

152. Chương 153: Phong Thứ Chi Nhận.

“ Người này da thật dày.” Tiêu Ngự có chút bất ngờ, mình cao hơn nó 6 cấp, không ngờ lại chỉ tạo thành thương tổn nhỏ như vậy.

Đồ Lục bị đau đớn quay lại tấn công Tiêu Ngự, hấn nhanh chóng lùi lại đằng sau, tìm cơ hội, một cái U Mị thoáng hiện, mượn thể dùng Tạc Kích đâm thẳng vào đầu Đồ Lục, chủ tay trái đã được bôi một ít chất độc giảm tốc rồi.

Mặc dù choáng váng, tuy nhiên khí thể của đỉnh đầu chùy vẫn là không giảm, theo quán tính đập thẳng xuống Tiêu Ngự, hấn dùng Tật Phong Bộ ngăn cản công kích của Đồ Lục, vòng ra sau lưng, một đòn Phản Thủ Bối Thứ.

Đồ Lục vừa mới xoay người lại, Tiêu Ngự lại sử dụng một đòn Phản Thủ Bối Thứ, so sánh với trước kia thì lúc này kĩ năng của hấn càng thêm thuần thực, từ trên người đạo tặc đạo sư Áo Đức hấn cũng học được rất nhiều, kĩ thuật tiên bộ rất lớn, kĩ năng thi triển liên tục lưu loát. Tiêu Ngự đã tìm được một chút cảm giác của Tiêu Ngự, làm một đạo tặc có kĩ thuật cao siêu, phải dốc hết sức để bảo trì vị trí của mình không cho địch nhân tới sau lưng, như vậy địch nhân mới không thể công kích tới người, người lại có thể thoải mái mà công kích.

Phản Thủ Bối Thứ rồi lại Dịch Cốt, liên tiếp các kĩ năng thi triển ra, lại tấn công vài công kích bình thường, Tiêu Ngự đã làm tổn hao 2000 hp (huyết lượng) của Đồ Lục, hơn nữa Đồ Lục còn đang xuất huyết liên tục.

Sau khi dùng hết các kĩ năng, Tiêu Ngự lợi dụng tốc độ di chuyển cao, chạy ra xa xa Đồ Lục, bảo trì khoảng cách cố định, một lát sau chờ khi mấy kĩ năng cooldown (thời gian đóng băng) xong, Tiêu Ngự lại tiếp tục xông lên công kích Đồ Lục.

Đồ Lục huyết lượng quá nhiều, phòng ngự lại khá cao, hơn nữa tốc độ hồi phục máu là rất nhanh, mỗi giây cũng hồi phục chừng 20 điểm, Tiêu Ngự đánh rất gian nan, may mắn là tốc độ của hắn không có nhanh quá, nếu không Tiêu Ngự gặp không ít trở ngại.

Cứ như vậy mà duy trì, dần dần Tiêu Ngự cũng làm cho Đồ Lục chỉ còn tầm 2000 hp, nhìn thấy các kĩ năng đều sử dụng được, Tiêu Ngự đang chuẩn bị cấp cho Đồ Lục một kích trí mạng, không ngờ đột nhiên thân thể Đồ Lục phình lớn hơn vài phần, hai mắt đỏ đậm, hướng Tiêu Ngự dũng mãnh đánh tới.

Kịch biến đột nhiên nổi lên làm Tiêu Ngự trở tay không kịp, hắn quay cuồng ngay tại chỗ, đỉnh đầu chùy của Đồ Lục phóng thẳng tới vị trí đứng ban đầu của Tiêu Ngự, một cái hố sâu hiện ra, đỉnh đầu chùy tiếp tục gào thét lần nữa hướng Tiêu Ngự quét ngang qua khí thế như hoành tảo thiên quân.

“ Tốc độ công kích thật là nhanh.” Tiêu Ngự chết khiếp.

Đào Thoát!

May mắn Tiêu Ngự có kĩ năng Đào Thoát tránh né được đỉnh đầu chùy của Đồ Lục. Nhìn thấy Đồ Lục một lần nữa lại đánh thốc lên, tốc độ nhanh tới dọa người, kinh hãi hắn chạy như bay về phía sau. Hắn không rõ tại sao Đồ Lục này tự nhiên lại như được ăn thuốc kích thích vậy, nổi điên mãnh liệt. Đột nhiên nhớ tới trên diễn đàn có nói, một ít boss khi huyết lượng gần hết, sẽ bộc phát ra, thực lực tăng lên rất lớn.

Bình thường boss bộc phát ra thì thời gian duy trì sẽ không dài. Sau khi thời gian bộc phát qua đi sẽ không phục lại như thường. Nhưng đoạn thời gian boss bộc phát này là khó khăn nhất. 90% đoàn đội bị tiêu diệt trong lúc phát sinh bộc phát.

Sau khi bộc phát tốc độ của Đồ Lục cũng trở lên cực nhanh. Chỉ trong một cái chớp mắt đã đuổi theo tới Tiêu Ngự. Tiêu Ngự cảm giác phía sau có vật gì đang tới gần, quay đầu lại nhìn mà kinh hãi thất sắc, Đồ Lục nọ lại ném ra đỉnh đầu chùy. Phía trước đỉnh đầu chùy là một quả thiết cầu. Phía sau được nối với cán là một đoạn dây xích sắt thật dài, xích sắt này có thể co giãn.

Đỉnh đầu chùy tới quá nhanh, thịch một tiếng, đánh vào lưng Tiêu Ngự. Một cỗ lực lượng mạnh mẽ truyền từ phía sau tới, nặng nề làm cho lục phủ ngũ tạng của Tiêu Ngự như bị lệch vị trí vậy. Thân thể bị luồng lực cực mạnh này đánh bay ra ngoài. Trên đầu liền hiện lên 302 điểm thương tổn. Tiêu Ngự nhìn thoáng qua huyết lượng, chỉ còn lại có mấy chục hp mà thôi. Nếu như không phải bởi vì hiệu ứng cấp bậc, hắn đã bị giết trong nháy mắt rồi, Tiêu Ngự tính toán một chút, nếu có thuần chiến sĩ mười cấp cũng chưa chắc đỡ được kích này của boss. Không trách được phát sinh là chuyện đoàn đội bị diệt toàn bộ.

Tiêu Ngự cấp tốc sử dụng một bình hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, sau đó mở Tật Phong Bộ nhanh chóng chạy ra ngoài.

Đồ Lục dùng đỉnh đầu chùy công kích vào tường đá nơi đặt chân của Tiêu Ngự, lập tức bức tường đá bị đập bể tới một nửa, đá vụn bay ra như sao rơi.

Tiêu Ngự tránh né một khối đá bay tới, kinh hãi thất sắc, trong khi bạo kích thì sức phá hoại của Đồ Lục là phi thường.

Đồ Lục cước bộ không ngừng nghỉ, hướng tới Tiêu Ngự mà đuổi theo, thân thể va chạm với các bức tường trực tiếp phá thủng chúng, để lại một cái lỗ hổng thật to, thân thể cũng chỉ chậm lại một chút rồi lại tăng tốc lần nữa.

“Tên này có thể khám phá ẩn hình.” Tiêu Ngự tiếp tục chạy trốn chết, xuyên qua đồng đồ nát, nếu không có đồng đồ nát kiềm chế tốc độ của Đồ Lục lại thì sợ rằng Tiêu Ngự sẽ không còn tới bây giờ.

Thân thể Tiêu Ngự linh hoạt xuyên qua đồng đồ nát chạy như điên, bị Đồ Lục đuổi giết gần nửa phút, nghiêng mình chui vào các ngõ ngách bên trong các bờ tường thấp.

Hiệu quả của Tật Phong Bộ đã biến mất, tốc độ di chuyển của Tiêu Ngự dần chậm lại.

Đồ Lục bị mất mục tiêu, rít gào lên liên tiếp, đỉnh đầu chùy không ngừng tàn phá các bức tường, đập bể chúng thành bột phấn, trốn ở một góc tường Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn, Đồ Lục đang đi qua. Tiêu Ngự liền cấp cho Đồ Lục một cái Trấn An Tâm Linh, còn mình mở ra Tiềm Hành, ngừng thở không nhúc nhích chút nào.

Trấn An tâm Linh có thể hạ thấp cảm giác của U Linh quái, Đồ Lục đi qua bên người Tiêu Ngự mà không phát hiện ra, dần dần bỏ xa.

Tiêu Ngự thở phào nhẹ nhõ, nhưng sắc mặt lại khê biến, Đồ Lục không tìm thấy Tiêu Ngự, liền quay theo đường cũ trở về.

Bất quá khi trở về, thân thể to lớn của Đồ Lục dần dần thu nhỏ lại về bình thường.

Nhìn thấy cảnh này, Tiêu Ngự biết, thời gian cuồng bạo của boss đã kết thúc, sau khi khôi phục nguyên trạng, thực lực giảm xuống, thời gian này chính là cơ hội tốt nhất để tiêu diệt nó.

Tiêu Ngự vọt tới trước mặt Đồ Lục, [Mị Ảnh Thiểm Hiện].

[Trấn An Tâm Linh]!

Tạc Kích!

Ba cái kĩ năng phối hợp hoàn mỹ, trong lúc Đồ Lục còn chưa kịp phản ứng lại, thì đã bị kích ngất, Tạc Kích kĩ năng dĩ nhiên tạo thành 205 điểm thương tổn, xem ra sau khi Đồ Lục cuồng bạo xong, phòng ngự có giảm xuống một chút.

Trải qua thời gian dài như vậy, Đồ Lục đã khôi phục được hơn 3000 hp, bất quá Tiêu Ngự vẫn có cơ hội dùng một đợt kĩ năng công kích mà giết chết được nó. Thời gian Đồ Lục choáng váng là dài hơn so với ban đầu một chút, xem ra chính là do thực lực bị giảm xuống sau khi bộc phát cuồng bạo. Tiêu Ngự vòng ra sau lưng Đồ Lục, một tiếng quát dũng mãnh vang lên, một đòn Bối Thử đâm vào sau lưng Đồ Lục.

Bốn điểm liên kích được tính, Đồ Lục vừa quay người trong nháy mắt Phản Thủ Bối Thử ra tay.

- 2580, một con số thương tổn siêu cao hiện lên trên đầu Đồ Lục, Tiêu Ngự tưởng rằng sau khi sử dụng Phản Thủ Bối Thử còn phải công kích thêm vài cái nữa mới có thể giết chết được Đồ Lục nhưng không ngờ không cần dùng tới đã trực tiếp giết chết nó rồi.

Thân thể cao lớn của Đồ Lục đổ ầm ầm xuống đất, là cho cát bụi bay đầy trời, Tiêu Ngự bị ngạt ho khan mấy cái.

Mồ mẫm dưới thân thể Đồ Lục một chút, Tiêu Ngự nhặt được hai kiện trang bị.

Viễn Du chi hạng liên (vòng cổ): Phẩm chất, Tử Trang. Tinh thần +30. Trí Tuệ +20, tốc độ di chuyển +1, tốc độ ngâm xương ma pháp +7%. Yêu cầu lv 10.

Coi như là một kiện trang bị không tồi, đối với pháp sư mà nói đây tuyệt đối là một kiện cực phẩm, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua một trang bị khác là một thanh chủy thủ.

Phong Thứ chi nhận: Phẩm cấp, Tử trang. Công kích 33-37. nhanh nhẹn +20. lực lượng +20, tốc độ công kích+3, Phản Thủ Bối Thử, Bối Thử +1 cấp. yêu cầu lv 10.

Nhìn thấy thanh Phong Thứ Chi Nhận mí mắt của Tiêu Ngự giật giật, cẩn thận cân nhắc một chút dùng Thánh Ngôn Chủy Thủ vẫn hơn, trợ thủ thì dùng Phong Thứ Chi Nhận cùng Xà Nha Chủy Thủ, Xà Nha chủy thủ thì dùng chất độc chậm lại, còn Phong Thứ Chi Nhận chủy thủ thì dùng trí mạng độc, như vậy ba thanh chủy thủ đều đã có đủ rồi. Về phần chủy thủ bị thay thế, Tiêu Ngự chuẩn bị đem đi đấu giá.

Sau khi giết chết Đồ Lục xong, Tiêu Ngự hướng đến Minh Dạ thành mà đi tới.

“Ồ thật là may mắn.” Xuyên qua khu vực sa mạc mạn xà đang hoạt động, Tiêu Ngự phát hiện ra một con sa mạc mạn xà đầu linh, cứ việc cách điều chế phương thuốc hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt vẫn còn thông dụng, thì cái này vẫn còn giá cả khá tốt, mặc dù giá cả của nó hiện tại cũng đã có chút giảm nhưng vẫn chắc hơn 10 kim tệ.

Tiêu Ngự hướng tới sa mạc mạn xà đầu lĩnh, liếc mắt vào cái sườn dốc bên cạnh một cái, có bốn người chơi đang đứng ở trên sườn dốc thương lượng một vấn đề gì đó, còn có một đạo tặc đang đi theo sau sa mạc mạn xà đầu lĩnh.

“Đã có người canh me còn mạn xà kia rồi?” Tiêu Ngự nhíu lông mày, điều tra đạo tặc kia một chút.

Ảnh Tử: Nghề Nghiệp đạo tặc, đẳng cấp, lv3.

Vừa nhìn lại cấp bậc mấy người chơi kia một chút, đều mới lv3 cả, phỏng chừng những người này mới vào trò chơi không lâu.

Tiêu Ngự cảm thấy khó khăn, chuyện đoạt quái này là rất đặc thù với người khác, người ta thật vất vả mãi mới canh me được một con quái vật, bị mình giết chết rồi đoạt bảo vật đi, khẳng định đối phương sẽ rất bất bình, thù địch với rất nhiều người chơi là tối kỵ, nhưng mà rồi đi thì lại không cam lòng, năm người kia cấp bậc đều thấp, chưa chắc đã là đối thủ của sa mạc mạn xà đầu lĩnh.

Tiêu Ngự trực tiếp hướng đến mấy người chơi này đi tới.

Đạo tặc kia nhìn thấy Tiêu Ngự đi tới, lộ ra thần sắc cảnh giác, bốn người chơi khác đều như ong vỡ tổ vậy, năm người, trận thế thật dọa người, bất quá năm người chơi lv 3, thật không đủ nhét kê rằng Tiêu Ngự.

- Ta làm nhiệm vụ đi ngang qua nơi này, phát hiện ra con rắn này, là các người đã nhìn thấy trước, các người muốn động thủ hay không, nếu không ta sẽ xử nó! - Tiêu Ngự nói như vậy là rất khách khí rồi, nếu đổi lại là người có đẳng cấp cao khác đi qua nơi này, khẳng định sẽ đoạt quái rồi nghênh ngang rời đi.

Đạo tặc Ảnh Tử kia chần chờ một chút, bọn họ đang thương lượng cái gì đó.

Sau một lúc lâu, đạo tặc Ảnh Tử nói:

- Chúng ta chưa chắc đã thắng được con rắn kia, nhưng nếu buông tha cho nó lại không cam lòng, như vậy đi, chúng ta làm cái giao dịch, người giết chết con mạn xà kia, chúng ta dùng 80 kim tệ mua cách điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, thế nào?

153. Chương 154: Tài Thần.

Đem cách điều chế được hoàn hồi phục trong nháy mắt bán trong thành cũng không kém cái giá này là bao nhiêu, Tiêu Ngự gật đầu đáp:

-OK!

Tiêu Ngự tới gần con sa mạc mạn xà đầu lĩnh, con rắn lè lưỡi ra nhìn chăm chăm vào Tiêu Ngự.

Lúc cấp bậc thấp gặp phải con sa mạc mạn xà này Tiêu Ngự còn có chút sợ hãi, nhưng hiện tại, hơn nó tới hơn mười cấp, cơ bản có thể coi thường nó được rồi.

Xông lên dùng Tạc Kích kích ngắt con sa mạc mạn xà đầu lĩnh, dùng Thánh Ngôn chủ thủ công kích bình thường vài cái, đã đánh rơi hơn phân nửa hp của con mạn xà, Dịch Cốt trực tiếp đánh chết nó, trước sau chỉ mất có vài giây đồng hồ.

Nhặt được trên mặt đất hai kiện đồ vật, một là cách điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, một cái khác là một bì giáp lam trang cấp năm của đạo tặc.

Nhìn thấy Tiêu Ngự cả tiềm hành cũng không sử dụng, mà thẳng tắp vọt tới, năm người chơi hai mắt nhìn nhau, cả đám choáng váng, không đợi bọn họ kịp tỉnh táo trở lại, Tiêu Ngự đã quay trở lại, thì ra người này cấp bậc rất cao, chống lại sa mạc mạn xà đầu lĩnh không cần dùng tiềm hành, ngoại trừ cấp bậc ra thì thực lực của người này cũng cao tới mức biến thái.

- Cách điều chế hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, 80 kim tệ. - Tiêu Ngự hướng tới đạo tặc kia kết thúc giao dịch nói.

Đạo tặc Ảnh Tử đưa ra 80 kim tệ, giao dịch hoàn thành.

Đầu năm nay, đám người chơi cấp thấp không ngờ lại có nhiều tiền như vậy, 80 kim tệ trong nháy mắt đã bỏ ra không chút do dự, Tiêu Ngự nhớ tới lúc mình ba cấp, thật là một người nghèo a, trên người ngay cả hai kim tệ cũng không dám xuất ra.

- Còn một kiện trang bị, vừa mới rơi ra, bì giáp lam trang của đạo tặc, các người muốn mua hay không? – Tiêu Ngự nói qua thuộc tính của kiện trang bị lam trang kia, hỏi. Cái bì giáp lam trang cấp 5 này so với nhiều cái khác thì tốt hơn một chút, trên thị trường phỏng chừng cũng không mua được món đồ tốt như vậy, Tiêu Ngự nhân cơ hội này đẩy món đồ này đi, dù sao đám người này hình như cũng là đại gia.

Xà bì giáp: phẩm cấp, lam trang. Phòng ngự 15-22, lực lượng +10, nhanh nhẹn +10, thể lực +5, né tránh +2%, yêu cầu lv 5.

Nhìn thấy thuộc tính của nó, con mắt Ảnh Tử phát ra u quang hỏi:

- Bao nhiêu tiền?

Tiêu Ngự đánh giá cái bì giáp này có thể bán được 15 kim tệ đã là tốt rồi, nói:

- 20 kim tệ thế nào, mặc dù là trang bị cấp 5 nhưng né tránh +2%, thuộc tính rất tốt, trên thị trường cũng không có trang bị như thế này.

- Tốt, chấp nhận giá này! – Đạo tặc Ảnh Tử đáp ứng.

Tiêu Ngự không ngờ Ảnh Tử lại sẵn sàng khoái như vậy, trong lòng nói thầm biết thế mình ra giá cao một chút.

- Ta đi đánh quái không có mang nhiều tiền như vậy...! - Ảnh Tử đột nhiên nghĩ ra, nói.

Giá cả đã bàn định xong, người này lại nói không có tiền, chẳng lẽ ghi sổ sao? Hình như tiểu tử này định đùa giỡn mình sao ấy. Tiêu Ngự thu hồi trang bị, chuẩn bị rời đi.

- Từ từ người nghe ta nói hết đã, chờ ta một chút, ta thoát ra lên sàn giao dịch mua kim tệ một chút rồi trở lại! – Đạo tặc Ảnh Tử nói.

Thì ra bọn họ đều là mua sắm kim tệ trên sàn giao dịch, không trách được mới cấp 3 lại có nhiều tiền như vậy. Tiêu Ngự suy nghĩ một chút nói:

- Như vậy đi, các người chuyển tiền vào tài khoản của ta, ta đưa vật cho các người, như vậy cũng bớt đi được thuế giao dịch cùng chi phí khi giao dịch trên sàn giao dịch cho các người.

Đạo tặc Ảnh Tử lộ ra vẻ mặt kinh bỉ, mặc dù hắn có tiền, nhưng tiền cũng không phải là giấy, nếu hắn chuyển tiền, Tiêu Ngự không đưa trang bị, tiền kia chẳng phải mất trắng sao.

Tiêu Ngự cười một chút nói:

- Cùng lắm thì chúng ta viết khế ước đi, ta là game thủ chuyên nghiệp, các người hiện tại có thể coi là một khách hàng của ta, ta không cần phải lừa các người.

Tuyệt đại đã số game thủ chuyên nghiệp đều có danh dự của mình, bởi vì chữ tín có liên quan tới sinh kế của họ, chỉ có một số ít kẻ lừa đảo mới dùng danh phận game thủ chuyên nghiệp đi lừa tiền mà thôi.

- Game thủ chuyên nghiệp? – Đạo tặc Ảnh Tử hồ nghi nhìn lướt qua người Tiêu Ngự đánh giá, trang bị trên người Tiêu Ngự không có thu hút lớn lắm, tất cả đều là lục trang, nhưng bỗng dưng, đạo tặc Ảnh Tử phát hiện ra mình đã sai lầm rồi. Hơn nữa là rất sai lầm. Trên người Tiêu Ngự có sáu kiện lục trang tuân theo một phong cách sắp xếp khá đặc biệt, không giống như những người chơi khác trang bị trên người rất hỗn độn, nhìn những trang bị này cực kì phối hợp với nhau. Đạo tặc Ảnh Tử trong lòng cả kinh, sáu kiện trang bị này là một bộ sáu trang lục sắc a! Ảnh Tử đã nhìn thấy trang bị lam trang, tử trang rất nhiều, nhưng hắn chưa từng thấy lục sắc sáu trang, mà ngay cả trên sàn giao dịch cũng không có!

Ánh mắt Ảnh Tử chuyển tới chủy thủ trong tay Tiêu Ngự, nhất thời thừ người ra, thanh chủy thủ này của Tiêu Ngự thoạt nhìn không có gì nhưng mơ hồ tỏa ra quang mang kim sắc, không phải lam trang, cũng không phải tử trang.

- Cái này ... cái thanh chủy thủ này....! - Ảnh Tử run rẩy nói, chỉ vào chủy thủ trong tay Tiêu Ngự, vẻ mặt kinh hãi.

Bốn người chơi khác thấy vẻ mặt kì quái của Ảnh Tử, nghe thấy Ảnh Tử nói, ánh mắt tất cả đều tập trung vào chủ thủ trên tay Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự đầu ngón tay nhú lại, chủ thủ trên đầu ngón tay Tiêu Ngự bay một đường cong hoàn mỹ, tựa như tinh linh đang nhảy múa vậy, hân hờ hững nói:

- Làm cấp truyền thuyết.

Đối với thanh chủ thủ này, Tiêu Ngự rất tự hào, trong game này có thể sử dụng được trang bị truyền thuyết hiện tại không nhiều, trên sàn giao dịch trên mạng cũng rất ít, chỉ có duy nhất một kiện trang bị truyền thuyết chính là thanh pháp trượng kia thôi.

- Ủng ực... - Ảnh Tử nuốt nước miếng một cái nói:

- Không cần người viết khế ước, ta gửi tiền cho người liền.

- Người không sợ ta lừa người? - Tiêu Ngự hỏi.

Ảnh Tử bất đắc dĩ nói:

- Một người cầm trong tay chủ thủ cấp truyền thuyết, có lý do để lừa gạt mấy trăm đồng của ta sao? Dù có bị lừa ta cũng không quan tâm, nhưng đối với người mà nói, danh dự bị mất, tổn hại của người còn lớn hơn nữa.

Ảnh Tử gửi tiền vô tài khoản của Tiêu Ngự, mỗi kim tệ giá là 23 đồng, tổng lại là 460 đồng, Ảnh Tử trực tiếp chuyển cho Tiêu Ngự 500 đồng, nguyên nhân 460 là con số khó nghe, nên hân chỉnh lại.

Người có tiền đúng là sáng khoái, Tiêu Ngự cảm khái một chút, đưa trang bị của Ảnh Tử.

Giao dịch hoàn thành, Tiêu Ngự chuẩn bị rời đi.

- Người chờ đã, người nói người là một game thủ chuyên nghiệp? - Đạo tặc Ảnh Tử hỏi.

- Đúng vậy! - Tiêu Ngự đáp, hân đột nhiên hỏi vấn đề này làm gì?

- Vậy bộ sáo trang cùng chủ thủ trong tay người có bán hay không? - Đạo tặc Ảnh Tử trong mắt lóe ra quang mang nồng nhiệt nói.

- Chờ ta kiểm được trang bị thích hợp, người ra giá hợp lý, ta sẽ cân nhắc. - Tiêu Ngự nói, người này đúng thật điên cuồng, chẳng lẽ hân muốn lột sạch trang bị trên người mình sao?

- Nếu như hiện tại ta muốn thì sao? Lục sắc sáo trang 20 vạn, chủ thủ cấp truyền thuyết 50 vạn, thế nào?

- Đạo tặc Ảnh Tử nhìn Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự thiếu chút nữa ngã ầm xuống đất, người này không ngờ muốn dùng 70 vạn để mua trang bị trên người mình, trang bị bộ sáo trang này lúc này thật là đúng đầu, nhưng không bao lâu nữa những trang bị này rất nhanh sẽ biến thành trung lưu, 70 vạn quả thật là cao quá, quá cao, người này thật không phải đại gia bình thường.

“70 vạn.” nói thật Tiêu Ngự cũng có chút động tâm, hân cho tới bây giờ không nghĩ có thể kiếm được nhiều tiền như vậy, thậm chí đủ cho hân cùng Tiêu Vũ mua một căn phòng để ở rồi, nhưng là Tiêu Ngự tính toán một hồi, trong khoảng thời gian ngắn mình đã kiếm được 5 vạn rồi, sau này khẳng định còn kiếm được nhiều tiền hơn, nếu như bán những trang bị này đi, không khác gì giết gà lấy trứng, cái được không bù đắp nổi cái mất.

Tiêu Ngự lắc đầu, có chút tiếc nuối nói:

- Chủ thủ cấp truyền thuyết trong tay ta thuộc tính không phải tốt lắm, đơn độc nói về trang bị, bán được cái giá này cũng thật phi thường, nhưng là 70 vạn không mua được tương lai.

- Tương lai? - Đạo tặc Ảnh Tử sửng sốt một chút, hiểu được ý tứ của Tiêu Ngự, hồi lâu nói:

- Được rồi, nếu như người thay thế bộ sáo trang trên người, người có thể liên lạc với ta, ta có thể đưa ra giá cao hơn trên sàn giao dịch trên mạng, bất quá đến lúc đó trang bị này sẽ không có cái giá như bây giờ.

Tiêu Ngự cười cười nói:

- Ta hiểu, hy vọng sau này chúng ta giao dịch vui vẻ.

Tiêu Ngự đưa Ảnh Tử vào danh sách hảo hữu, loại người có tiền như thế này, quen càng nhiều càng tốt.

- Người có thể liên lạc với số tài khoản của ta trên sàn giao dịch. Số tài khoản của ta trên đó là 230590 là một tài khoản Bạch kim. Trước kia chơi rất nhiều game rồi, là một người có thâm niên, trước đây công việc bề bộn, làm cả ngày cả đêm, tới bây giờ mới vào game này được. – Đạo tặc Ảnh Tử thở dài một tiếng nói.

Không trách được những người này cấp bậc lại thấp như vậy, số tài khoản của người này không ngờ lại là sáu số, vậy thời gian đăng kí là tương đối sớm, số tài khoản của Tiêu Ngự là 15 số lặn. Không những thế trên sàn giao dịch tài khoản của người kia là tài khoản Bạch Kim, nếu như người này chỉ dùng nhân dân tệ vào chơi game thì trên tất cả các game số tiền hẵn bỏ ra đã hơn 1000 vạn rồi.

Thật may mắn đã gặp được tài thần, không trách được tên kia mua trang bị đạo tặc thậm chí còn không cần trả giá.

- Nếu có trang bị tốt, người có thể gửi thuộc tính của nó cho ta, nếu chúng ta muốn trang bị, ta sẽ dùng giá cao hơn giá trên sàn giao dịch mua! – Đạo tặc Ảnh Tử nói.

- ok! – Tiêu Ngự muốn như vậy còn không được, hắn có thể kiếm được nhiều tiền hơn một chút, nhìn thoáng qua mấy bằng hữu của đạo tặc Ảnh Tử, bọn họ cả đám da thịt mịn màng, một bộ dạng giàu có, Tiêu Ngự thiếu chút nữa quên mất, Ảnh Tử có tiền như vậy thì bằng hữu của hắn tự nhiên cũng không quá kém, phỏng chừng đều cùng cấp bậc với Ảnh Tử, tất cả đều là mỏ vàng à.

Tiêu Ngự nói phương thức liên lạc với mình cho Ảnh Tử.

- Được rồi, người mới vừa rồi chơi đùa với chủ thủ hay thật, dạy cho ta đi 5 vạn thế nào? – Đạo tặc Ảnh Tử con mắt tỏa sáng nói, nghe thấy Ảnh Tử nói, mấy bằng hữu bên cạnh hắn cũng sáng mắt lên, bọn họ đối với việc này cũng cảm thấy hứng thú.

Tiêu Ngự cười khổ không thôi, người này còn nói dùng 5 vạn học cách chơi đùa với chủ thủ, đúng là có tiền không có chỗ tiêu, Tiêu Ngự nói:

- Nếu như người muốn học, ba năm là đủ.

-Ồ vậy thôi quên đi! - Ảnh Tử khoát tay thất vọng nói, bỏ ba năm học xoay chuyển chủ thủ như thế, hắn không có công phu như vậy, tá gái mặc dù trọng yếu, nhưng mất ba năm chuẩn bị là việc không đáng giá chút nào.

154. Chương 155: Giáo Quan Sáo Trang.

Ngày mai hắn phải giúp Triệu Lam Hình là nhiệm vụ phụ bản cấp 20. Triệu Lam Hình nhắc qua, bản đồ nhiệm vụ phụ bản cấp hai mươi này là một bản đồ nhỏ, độ khó không cao. Nhưng việc chuẩn bị thì vẫn phải làm thôi.

Lợi nhuận thu được trong phụ bản nhiệm vụ so với bình thường là cao hơn không ít. Hơn nữa trong bản đồ phụ bản xác xuất rơi ra đồ là cực cao, đây cũng là nguyên nhân vì sao các người chơi đổ xô vào tìm kiếm bản đồ phụ bản nhiệm vụ.

“ Buổi tối phải chuẩn bị một ít chất độc xà hạt thảo, hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, được hoàn phong tốc, còn có chất độc Cực linh thảo nữa.” Mấy thứ này đều là cực phẩm tiêu hao. Cực linh thảo, xà hạt thảo, còn đã một chút, huyết lâm thảo thì trên thị trường căn bản không mua được. Dù có mua được giá cả cũng rất cao, làm người khác không thể chấp nhận được. Tiêu Ngự bắt đầu dĩ chỉ có thể đi tìm một chuyến. Tìm khoảng hai giờ, đến một khu vực quá cấp 20 là Phi Đặc sơn cốc, tìm 5 cây huyết lâm thảo trở về.

Chuẩn bị tốt những được thảo này. Tiêu NGự đem toàn bộ trang bị mình thu hoạch được trong thời gian vừa rồi ném hết vào phòng đấu giá. Sau đó tới đạo sư thăng cấp kĩ năng một chút. Ngoại trừ Tiềm Hành

vừa mới lên cấp 6 ra, các kĩ năng khác độ thuần thực sớm đã đầy rồi, kĩ năng thời kì đầu lên cấp bậc tương đối dễ dàng, nhưng tiêu hao tiền tài lại không nhỏ. Chỉ một lượt như vậy Tiêu Ngự đã bỏ ra 550 kim tệ, nếu không phải ban đầu giữ lại một ít tiền. Trang bị bán đi cũng hơn 500 kim tệ thì đúng là một món tiền mà Tiêu Ngự không đỡ nổi. Nhìn vào hành trang một chút, vẫn còn lại hơn 300 kim tệ. Trong thời gian ngắn hạn là vẫn đủ. Nếu như xuất hiện vấn đề tài chính. Thì ra chiến trường kiếm chác một chút rồi trở về.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cấp bậc của mình một chút, mấy ngày nay mới thăng được một cấp. Trên bảng cấp bậc người cao nhất đã tới lv 18, phỏng chừng còn cách lv 19 không xa nữa. Qua đoạn thời gian này nên nhanh chóng tăng lên cấp bậc một chút nếu không bị bỏ lại rất xa.

Tiêu Ngự hướng tới Dong Bình Công hội đi đến.

- Nam tước đại nhân. Xin hỏi ngài cần phục vụ gì? – Một tiểu cô nương NPC có hình dáng rất động lòng người đi tới bên cạnh Tiêu Ngự cẩn thận dò hỏi, thanh âm ngọt ngào dịu dàng, tựa như hoàng anh xuất cốc, hết sức dễ nghe.

Một tiểu cô nương động lòng người xuất hiện trước mắt khiêm cung lễ độ hỏi : ngài muốn phục vụ gì. Tiêu Ngự không khỏi sinh ra một chút ý nghĩ xấu xa, không khỏi đỏ mặt lên.

Tiêu Ngự khó hiểu, trên mặt hắn không viết hai chữ nam tước, trên người cũng không có vật phẩm xác nhận, tiểu cô nương này sao nhận ra mình là nam tước được?

- Trên người ngài có linh hồn ẩn kí vẫn còn rất rõ ràng. Ngài vừa mới tấn chức nam tước sao? – Tiểu cô nương NPC hỏi.

- Đúng vậy! – Tiêu Ngự bỗng chợt hiểu, phỏng chừng linh hồn ẩn kí này là kiểu đánh dấu nào đó, có thể làm cho nàng liếc mắt một cái đã nhận ra mình vừa tấn chức nam tước.

- Xin hỏi ngài định đăng kí ở Dong bình công hội sao?

- Không phải.

- Mời ngài đi theo ta.

Nhất thời người chơi tất cả đều hướng tới Tiêu Ngự nhìn chăm chú. Về mặt mờ mịt khó hiểu, bọn họ không tưởng tượng được, NPC của Dong bình công hội vốn rất lạnh nhạt lại có thể khiêm cung lễ độ với một người chơi như vậy.

May mà bọn họ không nghe thấy Tiêu Ngự cùng tiểu cô nương NPC nói chuyện. Nếu nghe được hai chữ Nam Tước, phỏng chừng bọn họ càng thêm kinh ngạc rồi, một tước vị nam tước so với quân hàm bách phu trưởng còn khó đạt được hơn. Không ngừng giết chết người chơi địch thủ. Lúc tới bách phu trưởng cũng chưa chắc đã được tấn chức nam tước. Đạt được tước vị có điều kiện phi thường hà khắc. Tiêu Ngự cũng chỉ trong lúc vô ý hoàn thành nhiệm vụ quốc gia, mới may mắn đạt được tước vị Nam tước.

- Ta muốn mua sắm trang bị vinh dự, xin hỏi mua được ở đâu? – Tiêu Ngự hỏi.

- Ta sẽ dẫn người tới! – tiểu cô nương dẫn Tiêu Ngự vào trong, vừa đi vừa nói:

- Sau này ngài đăng kí ở đây, làm nam tước, mỗi ngày ngài có thể tới chỗ chúng ta lĩnh lương bổng 50 kim tệ, ngoài ra còn có thể đạt được huân chương của Dong Bình công hội, tại bất kì cửa hàng nào khi mua sắm vật phẩm sẽ được chiết khấu 9%.

Tiêu Ngự nghe tiểu cô nương nói, có chút bất ngờ, không ngờ đạt được tước vị Nam Tước lại tốt như vậy. 50 kim tệ mặc dù không nhiều lắm, nhưng muối nhỏ cũng là thịt, dù sao là lấy không, về phần cái huân chương gì gì, tựa hồ không có tác dụng quá lớn, dù sao việc Tiêu Ngự tới cửa hàng NPC mua sắm cũng không nhiều.

Nhìn Tiêu Ngự đi theo tiểu cô nương NPC vào trong nội sảnh, biến mất tại phía cuối hành lang, chúng người chơi giật mình, không biết để vào nội sảnh phải có điều kiện gì, dù sao bọn họ cũng không thấy có người đi vào.

Tiểu cô nương dẫn Tiêu Ngự đi đăng kí, sau đó đưa cho Tiêu Ngự một huân

chương màu trắng, nói:

- Đây là huân chương nam tước, mời ngài giữ lấy.

- Cám ơn! – Tiêu Ngự nhận huân chương từ trên tay tiểu cô nương.

Huân chương nam tước: chứng nhận tước vị, có thể mua mua sắm ở tất cả các cửa hàng NPC được giảm giá 9% vật phẩm, huyết lượng +50.

Đeo huân chương nam tước ở trước ngực, cái huân chương này tạo hình rất cổ xưa, đặt trước ngực thật không có cảm giác đường hoàng chút nào, gia tăng 50 hp xem ra không tồi, dù sao cũng là phụ gia thêm vào, Tiêu Ngự nhìn qua huyết lượng toàn thân, tổng giá trị đã lên tới hơn 400 hp rồi.

Tiểu cô nương NPC kia dẫn Tiêu Ngự tới một lão đầu mặc bì giáp màu xám trông rất lôi thôi nói:

- Vị này là đạo tặc Phí Tác Lợi Á Tư tiên sinh, ngài muốn mua sắm gì có thể mua tại ông ấy.

- Được! – Tiêu Ngự đáp.

- Chúc ngài vui vẻ! – Tiểu cô nương NPC ngọt ngào cười, chào tạm biệt Tiêu Ngự sau đó chuyển đi nơi khác.

- Xin hỏi ngài muốn mua những gì? Nơi này có tất cả những vật phẩm của đạo tặc!

- Phí Tác Lợi Á Tư nói.

Tiêu Ngự nhìn lại trang bị được bán.

Âm Ảnh Cước Bộ [giày] : Phẩm cấp, Á thần khí. Tất cả kĩ năng +3 cấp, thu được giá trị kinh nghiệm +100%. Tốc độ di chuyển +30. Tốc độ công kích +20. Nhảy cảm +3. Yêu cầu cấp bậc: không?. Thợ rèn vong linh đại tông sư Đức Tất Lạp sáng chế.

Điều kiện mua sắm : quân hàm đại nguyên soái, tước vị công tước, giá cả: 50000 kim tệ.

Vừa mới mở ra trang này thấy được đôi giày như vậy, trong mắt Tiêu Ngự toát ra hai đạo tinh quang, cái giày này rất dị thường, nhìn thấy điều kiện mua sắm, Tiêu Ngự rất thời giật mình, thì ra là vật phẩm của đại nguyên soái à, làm mình cao hứng không thôi. Tiêu Ngự không ngừng mở xuống dưới, công tước, hầu tước, bá tước, tử tước, đại nguyên soái, tướng quân ...

Ngoại trừ các trang bị ra, còn có các loại vật phẩm khác, bao gồm chiến mã, phi hành tọa kỵ, .. Nhưng loại vật phẩm này giá cực kì cao, điều kiện cũng rất cao, không phải Tiêu Ngự có thể đáp ứng được, hắn chỉ là nhìn qua một chút mà thôi.

Tùy tiện lấy ra một vật phẩm trong này, trên thị trường cũng là kinh thế hãi tục rồi. Đương nhiên, mặc dù các trang bị này đều phải đạt tới một tước vị tiêu chuẩn nhất định mới dùng được. Tước vị cùng quân hàm tăng lên tới một cấp độ nhất định chỉ có một lần có cơ hội mua sắm trang bị. Nếu như bị rơi trang bị trên chiến trường sẽ không có cơ hội mua sắm lần thứ hai nữa. Trừ phi lên tới tước vị, quân hàm sau, rồi vào mua. Chỉ nên đồ trên chiến trường cũng là phi thường trân quý, trái lại, nếu như người thu được chiến trường trang bị trên người quân địch, đem tới giao cho Đông Bình công hội, cũng có thể đạt được khen thưởng cực kì phong phú.

Tiêu Ngự tìm kiếm hồi lâu rốt cuộc cũng tìm được trang bị mà nam tước cùng giáo quan có thể mua sắm.

Sáo trang giáo quan cũng coi như là một bộ lục sắc sáo trang không tồi. Thuộc tính là:

Đề kháng cùng cấp +10, Kháng ma pháp cùng cấp +10, tốc độ di chuyển +10, tốc độ công kích +7. Hiệu quả Tất phong Bộ +15%. Hiệu quả Dịch Cốt +10%. Hơn nữa phòng ngự so với bộ lục sắc sáo trang trên người cao hơn một chút.

Hạng thuộc tính đề kháng cùng cấp chỉ là đối mặt với địch nhân thì hữu hiệu. gặp phải đầu lĩnh, tinh anh hoặc boss cường đại sẽ mất đi tác dụng.

Sáo trang chiến trường cũng chỉ có thể thường xuyên đi lại trên chiến trường, bình thường lúc sát quái luyện cấp cũng không tốt. Vạn nhất gặp phải tinh anh quái, đầu lĩnh quái sẽ làm mình bị động. Bất quá cũng

may bộ trang bị sáo trang này cũng không đắt. Chỉ cần 100 kim tệ. Chiết khấu 9% còn lại 90 kim tệ. Để so sánh thuộc tính mà nói, quả thật là tiện nghi hơn. Còn có nam tước huân chương còn có thể tiết kiệm cho mình 10 kim tệ ở nơi này nữa.

Dùng 90 kim tệ mua giáo quan sáo trang, ngoài ra dùng 50 kim tệ mới có kiếm được từ tước vị nam tước ra mua một cái đai lưng chuyên dụng của đạo tặc. Đai lưng chuyên dụng này tạo hình tinh tế, trên đai lưng có ba cái móc, chủ thủ một cái, trợ thủ hai cái, là dùng để đặt chủ thủ. Ngoài trừ những cái đó ra còn thêm vào ba cái không gian, có thể đặt các bình máu khi cần thiết, phi thường thực dụng. Bình thường đặt vào đó một lọ phong tốc hoàn, hai bình hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, nếu gặp phải tình huống bộc phát có thể dùng dễ dàng hơn một chút, không cần phải đưa tay lên hành trang mò các bình vật phẩm ra.

Tiêu Ngự đặt giáo quan sáo trang trong hành trang, tùy thời thôi đôi Minh U sáo trang trên người, từ nội sảnh đi ra.

“ Từ giờ tới tối còn ba giờ nữa, đi luyện cấp một lúc xem sao.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, đi ra bên ngoài Minh Dạ Thành.

Một giọng nói truyền âm cho Tiêu Ngự, là Triệu Lam Hinh.

{ Nhiệm vụ của ngươi thế nào rồi? }

{ Đã hoàn thành. }

{ Sáng sớm ngày mai, 9h xuất phát nhé, tọa độ nè! } – Triệu Lam Hinh đưa tọa độ của Tiêu Ngự.

{ Rồi! gấp lại ở đó. } – Tiêu Ngự đáp, nhìn thoáng qua tọa độ, tọa độ này ở thú nhân đế quốc Thái Thái Lợi Á. Đại khái cần phải mất một giờ. Sáng sớm mai đi vẫn còn kịp.

Bên kia truyền tới một ít thanh âm đánh quái của Triệu lam Hinh.

- Tiểu Lam, ngươi lại không tập trung rồi, làm hại ta suýt chết nè, ta cực lực không đồng ý đâu! – Một thanh âm nữ nhân hỗn hển từ đầu kia truyền tới, còn có một ít thanh âm ma pháp phóng ra, phỏng chừng Triệu Lam Hinh đang cùng người khác giết quái.

{ Thật ngại quá là bạn học của ta, ta phải đi trước đây. } – Triệu Lam Hinh áy náy nói.

{ uh, cô thì công việc bận bịu rồi. } Tiêu Ngự cười, tắt truyền âm, tiếp tục đi về phía nam.

155. Chương 156: Thuật Sĩ.

Tiêu Ngự nhớ không nhầm thì phương hướng tiếng chuông truyền tới ở phía trước chính là một thị trấn nhỏ ở biên giới, một thị trấn nhỏ cực kì lụi bại. Không có NPC canh giữ, phòng ngự cũng không mạnh, chỉ có một vài tòa tiền tháp cùng một ít tường đất thấp bé, bất quá gần thị trấn nhỏ này một thị trấn khác, thì thị trường tương đối hưng thịnh của người chơi.

Tiếng chuông này hình như là chuông cảnh báo công kích, chẳng lẽ thị trấn nhỏ này bị người chơi liên minh Thiên Sứ công kích?

Loại chuyện này ở trên biên giới chẳng có gì lạ lùng cả, mặc kệ là người chơi thuộc liên minh Thiên Sứ hay liên minh Tà Ác, đều đem quân tới công hãm thị trấn nhỏ, thành trì nhỏ, coi như là một niềm vui. Mặc kệ là phủ thủ một phương hay công kích một phương, sau khi chiến đấu thắng lợi cũng có thể được liên minh khen thưởng một chút.

Phía trước tất nhiên xảy ra một cuộc hỗn chiến lớn, xem ra là Tà Ác liên minh phòng thủ, Thiên Sứ liên minh công kích trấn nhỏ, nhân số không ít.

“ Nói không chừng kiếm được chút lợi ích từ đây thì sao.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, liền chạy tới phương hướng tiếng chuông kêu.

Nhìn tràng cảnh phía trước, Tiêu Ngự có chút ngạc nhiên, hỗn chiến bắt đầu rồi, song phương nhân số đều đạt hơn ngàn, bên trong trần nhỏ, trên bầu trời vô số ma pháp hòa lẫn vào nhau, giống hệt như cảnh đám châu chấu vậy, phát ra những tiếng gầm vang bén nhọn, che đầy cả ánh mặt trời.

Về phương diện nhân số liên minh Thiên sứ chiếm ưu thế, trang bị chỉnh tề, hiển nhiên là có chuẩn bị mà tới. Bên Tà Ác liên minh nhân số ít, hơn nữa vàng thau lẫn lộn, chỉ dựa vào năm sáu đoàn đội khổng lồ ở trung ương chống đỡ, song phương giằng co nhau tại bờ thị trấn nhỏ.

- Cung tiễn thủ, nhắm vào bên trên tường đất giết chết pháp sư NPC kia, đừng cho hắn phóng thích ma pháp! – Thiên Sứ liên minh có người chơi điên cuồng hét lên, ngay sau đó vô số tên bắt ra, phát ra tiếng rít vù vù tựa như một đám mây đen dày đặc bao trùm xuống vậy.

Vị pháp sư NPC kia đang ngâm xương được một nửa, nhìn mưa tên dày đặc như vậy trên mặt lộ ra sắc mặt sợ hãi và tuyệt vọng.

Oanh!

Những mũi tên này đồng thời rơi xuống, dày đặc một mảnh, nuốt chửng pháp sư NPC, trên tường ghim vô số mũi tên, NPC này bị giết chết.

Kiến đông cũng có thể giết chết voi, các người chơi nhân số đông đảo, hơn nữa bị phá tới cái trần nhỏ này trấn giữ thì NPC thực lực sẽ không quá mạnh, nhiều lắm là hơn 20 cấp tinh anh, đám NPC không thể chống cự nổi với đông đảo người chơi như vậy, nơi này người chơi mới thực sự là diễn viên chính!

-Mọi người bảo vệ cửa trấn, tất cả cận chiến chặn cửa thị trấn lại, chỉ cần bảo vệ hai giờ nữa, qua hai giờ viện quân NPC sẽ tới! – Vong linh cung tiễn thủ đang đứng trên tường thành rống lên.

Loại hỗn chiến này là dễ dàng đục nước béo cò nhất, tiêu Ngự vừa mới thay bộ chiến trường giáo quan sáo trang, mở tiệm hành tiến về khu vực giao chiến tìm kiếm.

“ Phải tìm được người có trang bị tốt mới xuống tay.” Ánh mắt Tiêu Ngự tập trung ở trên người liên minh Thiên Sứ, chỉ trong chớp lát ánh mắt của hắn tập trung vào trên người một thuật sĩ toàn thân mặc bộ đồ Tử trang. Có thể mặc nguyên bộ đồ tử trang cũng không nhiều người chơi lắm, hoặc là người chơi có kỹ thuật rất mạnh hoặc người chơi có nhiều tiền, có thể rơi ra một kiện trang bị tử trang so với mười kiện trang bị lục trang đều đáng giá hơn.

“ Chính là hắn.” giết chết hắn ít ra cũng rơi ra một kiện trang bị tử trang. Tiêu Ngự chậm rãi đi qua, theo sát bên người mấy người chơi Thiên Sứ liên minh tới bên người thuật sĩ kia. Người này mặc pháp bào trên trên có những đồ án hình hỏa diễm màu đen, phỏng chừng là một thuật sĩ hủy diệt.

Tiêu Ngự cấp cho thuật sĩ một cái [Điều Tra].

Screw: Hủy diệt thuật sĩ, lv 15.

Người này cấp bậc yếu hơn mình một bậc, nếu như đột nhiên đánh lên phỏng chừng giết chết người này cũng không có vấn đề gì. Tiêu Ngự nhìn chung quanh người hắn một cái.

“ Vị trí ba giờ là một cuồng chiến sĩ, năm giờ là một Đức Lỗ y, bảy giờ là Băng Pháp cùng Âm Mục...” Nếu thuật sĩ bị đánh lên, Đức Lỗ Y sẽ mở ra truy tung đầu tiên, trong vòng năm giây Cuồng chiến sĩ sẽ hướng lại đây, điểm chết người chính là băng pháp kia. Băng pháp sư lực khổng chế kinh người, nếu đông lạnh chế trụ mình lại, Tiêu Ngự có phân nửa là chết tại nơi này, còn có Nguyên rửa của Âm Mục cũng rất khó đối phó.

Thuật sĩ đang hưng phấn phóng ra từng hỏa cầu hắc ám. Hỏa cầu hắc ám bay xẹt qua bầu trời thành từng đường vòng cung, oanh kích trên người người chơi liên minh Tà Ác, trên người mặc một bộ tử trang, công kích của hắn rất mạnh, Hắc ám hỏa cầu tạo thành thương tổn cao tới dọa người. Thuật sĩ liên tiếp giết chết một vong linh chiến sĩ của Tà Ác liên minh, hai vong linh đạo tặc.

- Tên gậy kia, người chưa ăn cơm sao, chạy nhanh lên một chút, đoạt trang bị lại! – Thuật sĩ cao giọng chửi vang, phía trước một đạo tặc nhỏ con gầy gò đang vội vã thu thập trang bị trên mặt đất.

Thuật sĩ một bên phóng ra ma pháp công kích, một mặt điều chỉnh vị trí.

Công kích!

Một thú nhân chiến sĩ rít gào một tiếng vọt tới thuật sĩ.

- Hừ hừ, muốn giết ta, không có dễ dàng như vậy đâu, tiểu Thác nhờ ngươi đó! – Thuật sĩ cười nói nhanh chóng lùi lại phía sau, bằng pháp sư bên cạnh vọt tới một băng hoàn thuật xuất ra, băng lẳng dày đặc bao trùm lấy thú nhân chiến sĩ làm cho hắn đóng băng ngay tại chỗ.

Thông, thông, thông, thuật sĩ một mặt lùi về sau, liên tiếp phát ra hai hỏa cầu hắc ám oanh kích trên người thú nhân chiến sĩ, hai cái hơn 200 thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu thú nhân chiến sĩ.

“ Trong bảy giây phải giết chết hắn, sau đó chạy trốn.” Nhìn thấy thuật sĩ vội vàng vây công thú nhân chiến sĩ, Tiêu Ngự chậm rãi tới gần thuật sĩ, khoảng cách chỉ còn có chừng 2 mét, Tiêu Ngự ngừng lại. Hắn biết nếu chậm rãi tới gần thuật sĩ sẽ bị hắn dễ phát hiện ra còn không bằng chờ hắn tới gần là tốt hơn hết.

Bì phòng ngừa thú nhân chiến sĩ đột nhiên công kích, thuật sĩ một mặt công kích thú nhân chiến sĩ, hồn nhiên lui về phía sau không biết có người đã đợi hắn từ lâu.

- Ngã! – Thuật sĩ quát một tiếng, hỏa cầu hắc ám ngừng tụ trong tay hắn, rời khỏi tay. Hỏa cầu hắc ám vẫn còn phi hành trong không trung, thuật sĩ đột nhiên cảm thấy sau đầu truyền tới một luồng khí lạnh.

Thuật sĩ trong lòng chợt lạnh, không hay có tắc!

Không ngờ bị một đạo tắc tới gần lâu như vậy mà không phát hiện ra, thật là mắt mù.

Thuật sĩ nghiêng đầu né tránh, pháp trượng trong tay phải vung lên một đạo khí bạo thi triển ra.

“ Muốn chạy, không dễ như vậy đâu.” Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự như cái gai trong mắt, đánh lén trúng mục tiêu, Thân Tập kích ngất thuật sĩ. Thịch! một tiếng trầm đục, thân hình Tiêu Ngự hơi dừng lại, khí bạo thuật vọt qua bên người Tiêu Ngự làm tốc độ công kích cùng tốc độ di chuyển giảm xuống một nửa.

“ Không ngờ người này còn có thể phóng ra được khí bạo thuật.” Trong thời gian ngắn có thể phản ứng lại mà phóng ra khí bạo thuật thì người này kỹ thuật cũng không tồi. Chỉ tiếc Tiêu Ngự ôm cây đợi thỏ chiếm tiên cơ, hơn nữa hắn toàn tâm toàn ý chú mục tới thú nhân chiến sĩ, không phát hiện ra có người đánh lén, chờ khi phản ứng thì đã quá muộn rồi.

Tuyệt đối không cho hắn có cơ hội phản kích! Con thỏ nóng nảy có thể cắn người, người này kỹ thuật rõ ràng không kém, nếu để cho hắn tỉnh lại, Tiêu Ngự tất nhiên gặp họa rồi.

Thánh Quang hộ thuẫn!

Ám Mục phản ứng đầu tiên, cấp cho thuật sĩ một thuẫn thuật.

Bối Thứ!

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự bị thánh quang thuẫn ngăn cản một chút, miễn cưỡng khai phá bố giáp của thuật sĩ, một con số 90+ nhẹ nhàng hiện lên trên đầu thuật sĩ, một bộ phận thương tổn đã bị thánh quan thuẫn hấp thu rồi.

Lúc này vài người khác cũng đã phản ứng lại, Cuồng chiến sĩ ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, mở ra cuồng bạo vọt tới công kích Tiêu Ngự.

Bằng pháp sư cấp cho Tiêu Ngự một băng cầu chậm lại, nhưng hắn lại rất buồn bực, băng hoàn thuật vừa mới dùng xong, còn đang cooldown, chỉ có thể dùng băng cầu làm chậm lại một chút.

Tiêu Ngự chợt quát vang một tiếng, chủ thủ đâm thẳng vào tim thuật sĩ, một cái Dịch Cốt vạch một vết thương dài và sâu trên lưng thuật sĩ.

Độ hoàn thành 100% tạo thành 3,5 giây choáng váng. Còn chưa kịp tỉnh lại thì thuật sĩ lại lâm vào thời gian choáng váng.

Nhìn thấy băng cầu giảm tốc hướng tới mình, Tiêu Ngự một kỹ năng Động Hình năng cản băng cầu lần nữa hướng tới thuật sĩ, Giáo Sát!

Không có kĩ năng công kích nào tiếp tục, không làm gì khác hơn là dùng Giáo Sát. Giáo sát qua đi trên đầu thuật sĩ bay lên hơn 100+ điểm thương tổn. Huyết lượng đã hết, ngã xuống. Động tác Tiêu Ngự cực nhanh, mò lấy trang bị rồi chạy ra ngoài.

Không ngờ Tiêu Ngự công kích lại sắc bén như vậy, Âm Vu vừa mới phóng ra trị liệu đã phát hiện chậm một nhịp, thuật sĩ đã chết làm hấn giận sôi máu.

Đức Lỗ Y biến thành Báo Săn, hướng tới Tiêu Ngự nhào tới, bằng pháp cùng đạo tặc cũng vây quanh.

Dã man cuồng chiến sĩ vọt tới trước mặt Tiêu Ngự, nhìn thấy thân thể thật lớn của cuồng chiến sĩ hướng tới mình, Tiêu Ngự mở ra Tật phong Bộ biến mất chỉ để lại cuồng chiến sĩ đang kinh ngạc nhìn quanh. Hấn không ngờ Tiêu Ngự có thể sử dụng hai cái kĩ năng giống Tật Phong Bộ.

Ám Mục vừa định cấp cho Tiêu Ngự một nguyên rửa suy yếu nhưng hấn đã biến mất trong tầm nhìn, lại chậm một nhịp nữa, Ám Mục ức đến mức chẳng buồn chết.

Sau khi mở ra Tật Phong Bộ, Đức Lỗ Y kinh hãi phát hiện ra mình sau khi biến thành Báo Săn tốc độ vẫn kém hơn Tiêu Ngự.

- Nhanh ngăn hấn lại! – Đức Lỗ Y báo vị trí của Tiêu Ngự, bằng pháp sư vừa mới vất vả cooldown xong bằng hoàn thuật lại phải phóng ra.

Đào Thoát!

Mất thấy bằng hoàn thuật sắp công kích lên người mình, Tiêu Ngự dùng kĩ năng đào thoát tránh né bằng hoàn thuật, di chuyển tới hơn 5 mét, ngoi lên ngụp xuống mấy cái đã biến mất trong tầm mắt mấy người này.

Nhìn Tiêu Ngự biến mất, Đức Lỗ Y uể oải không thôi, bọn hấn không đuổi được, bắt đắ dĩ chỉ có thể dừng lại.

Mấy người này nhìn nhau cười khở, đạo tặc này động tác thật nhanh, bọn họ chỉ có thể trở mắt nhìn Screw bị chết mà thôi, không thể lưu đối phương lại, duy có Âm Vu chột dạ rụt rụt đầu.

Tiêu Ngự chạy đi hơn trăm mét, nhìn thoáng qua chiến trường hỗn loạn, hấn phải tìm địa phương an toàn đợi kĩ năng cooldown xong.

- Đáng chết! Pháp trượng của ta! – Một tiếng kêu bén nhọn thẳm thiết vang lên xa xa, vang vọng khắp không trung.

156. Chương 157: Toàn Phong Cùng Toàn Luật.

“ Rơi ra cây pháp trượng sao?” Nghe thấy thanh âm thê lương thẳm thiết, Tiêu Ngự cười hờ hững, nhớ tới chuyện vừa rồi thật là một màn kinh hiểm, không ngờ thuật sĩ kia trong tình huống đó vẫn có thể phản ứng lại cho mình một cái khí bạo thuật nếu không phải trên thân mình là bộ chiến trường sáo trang cộng thêm 10 điểm tốc độ di chuyển cùng 7 điểm tốc độ công kích, ma pháp kháng tính cũng rất cao, hấn đã nằm lại nơi đó rồi.

Tiêu Ngự núp vào một vách nhỏ, xem xét chiến lợi phẩm một chút.

Hắc Ám Tù Đồ pháp trượng: Phẩm cấp, tử trang. Công kích 90 -107. tinh thần +30, trí tuệ +20, tốc độ ngâm xuống ma pháp +5. thời gian cooldown hắc ám hệ ma pháp -10%, yêu cầu lv10, yêu cầu nghề nghiệp: thuật sĩ, vu sư.

Là vật của Vu Sư cùng thuật sĩ, xem ra cũng tốt, phỏng chừng có thể bán được tầm hai ba trăm kim tệ, xem ra thu hoạch không tồi, không trách được tốc độ công kích của thuật sĩ nọ lại nhanh như vậy, thì ra là hiệu quả của pháp trượng này.

Tiêu Ngự vừa định đem đồ vật này bỏ vào trong hành trang, đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, không đúng, cây pháp trượng này so với tưởng tượng còn đắt giá hơn nhiều lắm, đối với thiên sứ liên minh mà nói, cây pháp trượng này có lẽ cũng chỉ giá trị hai ba trăm kim tệ nhưng đối với liên minh Tà Ác lại không giống nhau,

Tà Ác liên minh có rất nhiều vụ sư, vụ sư lại phân ra thành độc vụ, ám vụ cùng hắc vụ, ba nghề nghiệp này đều có năng lực trị liệu, độc vụ am hiểu thi độc, giải trừ trạng thái xấu, năng lực trị liệu tương đối kém, ám vụ am hiểu trị liệu, hồi sinh, hắc vụ am hiểu trị liệu cùng nguyên rửa, cây ma pháp trường này vụ sư có thể sử dụng, gia tăng tốc độ ngâm xương ma pháp cùng giảm bớt thời gian cooldown ma pháp, đối với vụ sư của đoàn đội mà nói, quả thực là siêu cực phẩm, có ý nghĩa trọng đại với cả đoàn đội, cho nên giá cả của cây pháp trường này không hề nhỏ.

Tiêu Ngự đem thuộc tính của Hắc Ám Từ Đồ pháp trường phát cho Ảnh Tử, chỉ chốc lát, Ảnh Tử đã trả lời:

- Cây pháp trường này ta muốn!

- Bao nhiêu? – Tiêu Ngự nói.

Ảnh Tử trầm ngâm một hồi lâu nói:

- 1 vạn, thế nào?

- ok! – Tiêu Ngự sáng khoái đáp, Tiêu Ngự vốn dự tính cây pháp sư này có thể bán chừng 400 kim tệ, Ảnh Tử ra giá so với sàn giao dịch trên mạng thì cao hơn rất nhiều, Tiêu Ngự không muốn tăng giá, nếu tăng thêm nữa có vẻ như lòng tham không đáy.

Ảnh Tử đem 1 vạn chuyển tới tài khoản của Tiêu Ngự, tiêu Ngự đem Hắc Ám Từ Đồ pháp trường giao cho Ảnh Tử, như vậy thật lời, Ảnh Tử bên kia không cần phải trả thuế mua vật phẩm, loại giao dịch lén này rất thịnh hành, phần lớn là bằng hữu giao dịch với nhau, sàn giao dịch không quản.

Sau khi hoàn thành giao dịch, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua các hạng kỹ năng, tất cả đều đã cooldown xong, Tiêu Ngự đứng lên hướng vào chiến trường.

Thế cục vẫn một mảnh hỗn loạn, hai đại liên minh vẫn giằng co ở thị trấn, thị trấn nhỏ giờ đây những thi thể của người chơi hai bên.

Tiêu Ngự không dám tới gần trung tâm hỗn loạn, chỉ ở bên ngoài tìm chút, rơi ra một kiện trang bị tử trang, ham muốn trong lòng Tiêu Ngự tăng lên, nhìn thấy người mặc đồ lam lục trang hắc không ra tay. Cho dù rơi ra đồ lam lục trang thì cũng không đáng bao nhiêu tiền. Hạ cấp lục trang giá cả chỉ khoảng mười kim tệ, lam trang là năm mươi kim tệ. Đối với loại này Tiêu Ngự đã thiếu đi hứng thú, chuẩn bị tìm mấy người mặc bộ đồ tử trang trên người.

Vượt qua một sườn núi thấp, phát hiện ra phía trước có một số người, ước chừng có bảy tám người. Tiêu Ngự muốn tìm kiếm một chút lợi nhuận, liền chậm rãi tìm tới.

Đương trường có tổng cộng bảy người, hai người là Tà Ác Liên minh, năm người là người chơi Thiên Sứ liên minh, năm người này đang vây quanh hai người Tà Ác liên minh.

Tiêu Ngự nghi hoặc nhìn thoáng qua mặt đất. Trên mặt đất có ba cỗ thi thể của người người chơi Thiên Sứ liên minh, liếc mắt một cái nhìn hai người chơi liên minh Tà Ác. Hai người ước chừng 23, 24 tuổi. Trong đó có một người là thú nhân chiến sĩ, lưng hùm vai gấu, toàn thân nổi lên cơ bắp, trong tay cầm một thanh Tuyết Địa Ngân Phủ, trên người mặc một thân hộ giáp bằng kim loại, thoát nhìn phong thái lẫm lẫm. Bên cạnh cũng là một người thú nhân tộc, nhưng thể hình hơn gầy hơn so với người kia một chút. Trên người mặc bộ bì giáp màu nâu, trên bì giáp khắc vẽ các loại đồ đằng (vật tổ), các đồ đằng này vừa cổ xưa lại vừa thần bí.

“ Là một tát mãn.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, Tát Mã thật ra là một chức nghiệp rất thú vị, chức nghiệp này các phương diện đều tương đối cân bằng. Tát mãn giữa bình thường được lưu truyền một câu nói: Đội hữu cần cái gì, chúng ta là cái đó. Lúc đoàn đội cần trị liệu, bọn họ chính là trị liệu, đoàn đội muốn phát ra thương tổn, bọn họ có thể đảm đương phát ra thương tổn. Khi tất yếu còn có thể ngành kháng vài cái, đồng thời có thể thông qua các bức họa đồ đằng còn có thể gia tăng các trạng thái hữu ích cho đồng đội.

Tiêu Ngự nhìn hai người chơi này, bọn họ có thể ở giữa tám địch nhân mà giết được ba người, chứng minh kỹ thuật của họ rất không tồi, điều tra Tát Mã một cái, Tát Mãn kia gọi là Toàn Luật, thú nhân chiến sĩ là Toàn Phong, đều tới 17 cấp.

Nhìn thấy trạng thái của bọn họ, Tiêu Ngự khẽ nhú mày, MP của tát mãn kia đã hết, HP của thú nhân chiến sĩ vẫn còn đầy, dù sao có tát mãn trị liệu bên cạnh. Tiêu Ngự cũng nhìn ra được, bọn họ sắp không duy trì được nữa, tát mãn khẳng định sẽ chết trước, ngay sau đó là thú nhân chiến sĩ, nếu như hai người bọn họ được ăn cả ngã về không có lẽ sẽ nhường cho thú nhân chạy thoát.

Năm người chơi Thiên Sứ liên minh ở bên ngoài tất nhiên cũng lo lắng điều này, điều chỉnh vị trí một chút, phòng ngừa bọn họ chạy trốn, cũng tùy thời tìm cơ hội công kích, hai người chơi tà ác liên minh phỏng chừng không chịu được bao lâu.

- MP của ta đã hết sạch, đợi lát nữa ta dùng đồ đẳng ngăn trở bọn họ, người mở công kích chạy thoát đi! – Toàn Luật khẽ nói với Toàn Phong.

Toàn Phong rung lên cây búa trong tay cười lạnh nói:

- Ai thắng ai thua còn chưa định, dù sao mục sư trong đội ngũ của bọn họ đã bị ta giết chết, giết thêm hai người nữa thì hòa thôi.

Toàn Luật thở dài một hơi, hẩn hiểu bằng hữu của mình rõ, căn bản chính là rất quật cường, một khi đã quyết định, mười trâu cũng không kéo lại được, ung dung cười nói:

- Một người giết một người, nếu người nào không thể quay về, thì phải cởi trang bị ở trong Vương Thành xích lửa chạy 3 vòng.

Toàn Phong miệng mở rộng, lộ ra hàm răng trắng như tuyết, cười nói:

- Một lời đã định, nếu ai không xích lửa chạy, chính con rùa con.

Toàn Luật cùng Toàn Phong vẻ mặt ung dung thoải mái, so với bọn hẩn thì năm người chơi thuộc liên minh Thiên Sứ lại khẩn trương hơn rất nhiều, Mục Sư bị giết bọn họ nếu mà bị giết chắc chắn sẽ mất đi một bậc kinh nghiệm đã vất vả mới tăng được tới đây. Cả đám người sợ đầu sợ đuôi, không có ai dám xông lên làm vật hy sinh, thực lực của thú nhân chiến sĩ cùng Tát mãn họ đã thấy qua, bọn họ liên thủ thực lực rất mạnh, giết chết một hai người phe mình hẩn là không thành vấn đề, một hỏa pháp sư duy nhất trong đội cũng không dám động thủ, nếu tát mãn xuyên qua đồ đẳng công kích hẩn bằng ma pháp, thú nhân chiến sẽ xông lên, hẩn cũng không được an toàn.

- Sợ cái gì, bọn họ có hai người, chúng ta có năm người, đợi lát nữa chúng ta cùng nhau xông lên, khẳng định giết chết được họ! – Một chiến sĩ nói, nhưng lời nói của hẩn có vẻ không đủ sức mạnh cho lắm.

- Ha ha một đám phế vật! – Toàn Phong nhìn đám người này, lộ ra vẻ mặt khinh bỉ, ngẫm lại cũng thật ai oán, không ngờ hôm nay lại die trong tay cái đám phế vật này, nếu đối phương có mấy cao thủ, hẩn cũng còn chấp nhận được.

Toàn Luật nghe thấy Toàn Phong nói, không khỏi cười lên một tiếng, hẩn cũng cố gắng xem thường đám người kia.

“ Bằng hữu.” Nhìn hai người chung lưng đấu cật, bộ dạng bình tĩnh tự nhiên, Tiêu Ngự bỗng nhiên có một chút xúc động, từ nhỏ tới lớn, hẩn đầu không có bằng hữu, hẩn đã có thói quen cô độc rồi. Nhìn thoáng qua năm người thuộc liên minh Thiên Sứ, chủ thủ khẽ nháy múa trên tay hẩn, thì thào hẩn lầu bầu: “ Mặc dù trang bị của bọn họ không ra cái gì nhưng ta cũng miễn cưỡng chấp nhận vậy.”

Tiêu Ngự mở ra Tiềm Hành.

Trong năm người chơi này có một người chơi chức nghiệp chiến sĩ, một Đức Lỗ Y, một Hỏa pháp sư, một kỵ sĩ, và một đạo tặc, còn trên mặt đất có ba thi thể là của Mục Sư, Băng Pháp và Thuật sĩ, là một tiêu chuẩn của một tiểu đoàn đội, mấy người mặc bố giáp dễ “ găm ” nhất đã bị hai người Toàn Luật Toàn Phong xử hết rồi.

Ánh mắt Tiêu Ngự tập trung vào hỏa pháp, hỏa pháp sư uy lực bộc phát cao nhất nhưng cũng dễ găm nhất, Tiêu Ngự chậm rãi tới gần hỏa pháp.

- Ta đám 1, 2, 3 mọi người cùng nhau tấn công, Hồng Hỏa chú ý chi viện hỏa lực! – Chiến sĩ nói nhìn chăm chăm vào Toàn Phong cùng Toàn Luật, bắt đầu đếm:

- 1..2...

Vừa mới đếm tới hai, két!!!! một tiếng làm hắn dừng lại.

Hàn quang của chủ thủ làm đồng tử của chiến sĩ co rút lại một chút, kinh hô:

- Có tắc, cẩn thận!

Chủ thủ trên tay phải Tiêu Ngự nhanh như thiểm điện, chuẩn xác kích trúng ót của hỏa pháp sư, kích ngắt hẳn, ngay sau đó là Bối Thứ xuất ra.

“ Có viện binh!” Toàn Phong cùng Toàn Luật nhân tình sáng lên, ăn ý ra tay đồng thời.

Toàn Luật vung cây búa trong tay lên, một đạo băng sương phát ra chất ngắt chiến sĩ.

Khi Toàn Luật dùng Băng Sương chắn kích đánh ra trong tích tắc, thú nhân chiến sĩ cũng mở ra cuồng bạo nhằm vào chiến sĩ nhân loại.

Cuồng đao trăm!

Kinh khí bắn ra bốn phía, chiến sĩ loài người là chiến sĩ điển hình của trường phái phòng ngự, cùng với cuồng chiến sĩ hay thú nhân chiến sĩ thì giết chóc trên chiến trường là kém hơn nhiều, trong khi bị chắn ngắt, Toàn Phong đã vọt tới trước mặt, vô số đao ảnh sinh ra thôn phệ hoàn toàn chiến sĩ loài người.

Dịch Cốt!

Tay phải Tiêu Ngự vung chủ thủ lên tạo thành một vết xé rách dọc lưng hỏa pháp sư, bổ thêm mấy công kích thường nữa giết chết hỏa pháp sư, rồi ngồi xuống mò lấy trang bị của hỏa pháp sư.

Kỵ sĩ đạo tắc cùng Đức Lỗ Y đứng bên cạnh lúc này mới phản ứng lại kịp. Kỵ sĩ cùng đạo tắc nhằm về phía Tắt Mãn Toàn Luật, Đức Lỗ y biến hóa thành hình thái báo săn, nhằm về phía Tiêu Ngự.

Nhìn thấy Đức Lỗ Y hướng tới mình Tiêu Ngự cười lạnh nhạt, tất nhiên sẽ không ngu tới mức cứng chọi cứng với Đức Lỗ Y, mở ra Tắt phong Bộ né tránh rồi phóng về phía đạo tắc.

- Cẩn thận hắn chạy tới bên đó đó! – Đức Lỗ Y đuổi theo Tiêu Ngự quát.

Tiêu Ngự hành động mau lẹ như gió, đạo tắc nọ còn không kịp nhìn thấy vị trí của Tiêu Ngự, biết Tiêu Ngự đang hướng tới mình nhất thời luống cuống tay chân nhanh chóng mở ra Tiềm Hành.

157. Chương 158: Thắng Lợi Ngụy Hiểm.

Tiêu Ngự vọt tới kích ngắt kỵ sĩ, Tắt mãn Toàn Luật thối lui, thoát khỏi phạm vi công kích của kỵ sĩ, nhìn về phía thú nhân chiến sĩ Toàn Phong, một tia chớp giạt bắn ra ngoài công kích lên người chiến sĩ nhân loại, hợp lực cùng Toàn Phong giết chết chiến sĩ nhân loại kia.

Vừa thoát ra, quay đầu lại thấy kỵ sĩ bị Tiêu Ngự kích ngắt, tắt mãn Toàn Luật lại dùng một tia chớp giạt bắt tới kỵ sĩ.

Đức Lỗ Y đang truy kích phía sau Tiêu Ngự, nhảy cao lên, muốn tấn công Tiêu Ngự, thú nhân chiến sĩ xông tới, đụng trúng Đức Lỗ Y, thú nhân chiến sĩ bạo rống lên một tiếng, điên cuồng công kích Đức Lỗ y, kích lui liên tiếp Đức Lỗ y.

“ Cảm giác hợp tác thật là tốt.” Loại cảm giác phối hợp ăn ý này trước kia Tiêu Ngự chưa có từng thấy, kỹ thuật của hai người rất tốt, phối hợp cũng rất thống khoái, nhưng nếu đổi lại là năm người chơi kia thì chỉ sợ Tiêu Ngự lại không nghĩ như vậy.

Thâu Tập!

Đạo tắc đang tiềm hành kia thấy Tiêu Ngự công kích kỵ sĩ, tới đánh lén Toàn Luật.

Toàn Luật sớm đã có phòng bị, thân thể đột nhiên triệt thoái về phía sau, tránh khỏi công kích của đạo tắc, cây búa trong tay vung lên nghênh đón đạo tắc, công kích lên người đạo tắc mấy cái làm hiện lên vài điểm số thương tổn.

Đạo tặc nọ kĩ thuật cũng không cao, thấy đồng đội liên tiếp bị giết chết hai người, hai người khác cũng đã bị ngăn cản, trong lòng cũng có ý khiếp sợ, tính toán chạy trốn như thế nào, nên chống đỡ công kích của Toàn Luật có chút vất vả, luống cuống. Tiêu Ngự kích ngắt kị sĩ xong, một kĩ năng Phản Thủ Bối Thử xuất ra, trên đầu kị sĩ bay lên 120+ điểm thương tổn. Kị sĩ phòng ngự so với chiến sĩ thì kém hơn một chút, Tiêu Ngự công kích hắn cũng tương đối khó.

- Mọi người chạy mau! – Kị sĩ tỉnh dậy sau khi choáng váng, hắn đã biết không thể xoay chuyển tình thế được, quát lên.

Đạo tặc kia phản ứng nhanh nhất, mở ra Tật Phong Bộ biến mất trước mặt ba người Tiêu Ngự. Đức Lỗ Y đã biến hóa thành săn báo, tốc độ di chuyển cũng cực nhanh, thấy tình thế không ổn, nhanh chân bỏ chạy, thú nhân chiến sĩ không theo kịp.

- Muốn chạy, không đơn giản như vậy đâu! – Khi kị sĩ vừa định tăng tốc chạy trốn, chủ thủ trên tay trái Tiêu Ngự đã vạch lên người kị sĩ vài nhát, tốc độ liền chậm lại.

Độc giảm tốc, trong mắt kị sĩ hiện lên một tia tuyệt vọng, ta hận đạo tặc! Dù sao cũng là chết, liều mạng. Kị sĩ quát lên một tiếng, xoay người công kích Tiêu Ngự.

- Sắp chết nổi khùng lên sao, ý chí khá đây nhưng vẫn là ngu xuẩn mà thôi! – Tiêu Ngự chậm lại, tránh né công kích trực tiếp của kị sĩ, chủ thủ trên tay phải liên tiếp bổ xuống, Toàn Luật phía sau cũng đánh vài tia chớp. Tiêu Ngự vừa công kích một cái nữa, đã đánh ngã kị sĩ xuống mặt đất.

Tiêu Ngự mò lấy trang bị của kị sĩ rơi trên đất, là Kị Sĩ thương, lam trang. Phỏng chừng ném vô đầu giá có thể kiếm được mấy chục kim tệ đây.

Thú nhân chiến sĩ Toàn Phong đánh Đức Lỗ Y tơi tả nhưng hắn lại không có kĩ năng khống chế nào, cuối cùng vẫn để cho Đức Lỗ Y chạy mất, chỉ có thể cảm giận mà quay về.

Tiêu Ngự định rời đi thì Toàn Phong cùng Toàn Luật đi tới.

Toàn Phong xoa đầu nói:

- Huynh đệ, cảm ơn người, nếu không có người chúng ta đã chết rồi, không biết xưng hô thế nào?

- Tiêu Ngự! – Tiêu Ngự trả lời rất ngắn gọn, hắn cũng không muốn có quá nhiều gút mắc với người chơi khác, về phần ân cứu mạng, trong game, mấy thứ này thật buồn cười không đáng giá chút tiền nào cả.

Toàn Luật cười với Tiêu Ngự, hắn có vẻ rất thân thiện, có một cảm giác rất thân thiết khiến cho người ta trong lòng không thể nảy sinh phản cảm được. Toàn Luật đưa tay ra nói:

- Ta tên là Toàn Luật, game thủ chuyên nghiệp, còn đây là huynh đệ ta Toàn Phong.

Vừa đưa tay ra vừa cười làm cho Tiêu Ngự khó có thể có ác cảm gì được, cũng đưa tay ra bắt tay Toàn Luật nói:

- Ta cũng vậy.

- Cũng đoán được! – Toàn Luật cười nói, game thủ chuyên nghiệp có tính chất khác xa với người chơi nhàn rồi.

Nghe thấy Toàn Luật nói, Tiêu Ngự hơi hơi sững sốt, hắn không rõ tại sao Toàn luật lại biết mình là game thủ chuyên nghiệp, có thể hắn chỉ nói như vậy mà thôi, Tiêu Ngự cũng không để tâm nghiên cứu.

Toàn Luật và Toàn Phong thêm tên Tiêu Ngự vào danh sách hảo hữu.

Tiêu Ngự cũng không thể nói tại sao mình cứu hai người kia, đúng là do nhất thời nhiệt huyết dâng lên, nói:

- Ta đi trước.

- Càng nhiều bằng hữu thì càng tốt sau này có chuyện gì có thể tìm chúng ta! - Toàn Luật rất muốn kết giao cùng Tiêu Ngự, vừa rồi thấy Tiêu NGự ra tay sắc bén quyết đoán, để lại ấn tượng rất sâu cho Toàn Luật, nhưng tính cách Tiêu Ngự lãnh đạm, tựa hồ không muốn tiếp xúc cùng người khác, nếu nhớ kỹ tên

của đối phương, sau này khẳng định còn có cơ hội liên lạc, đều là game thủ chuyên nghiệp, như vậy sẽ có nhiều ngôn ngữ chung hơn.

- Được rồi! – Tiêu Ngự đáp, cáo biệt hai người, xoay người rời đi.

Nhìn theo bóng lưng Tiêu Ngự rời đi, Toàn Phong gãi gãi đầu buồn bực nói:

- Người này thật đúng là lãnh huyết vô tình, bất quá kĩ thuật hắn không cần phải bàn, nếu không có hắn hôm nay chúng ta đã nằm ở nơi này.

Toàn Luật cười cười nói:

- Tính cách của hắn như thế, nhưng ta có cảm giác hắn là một bằng hữu rất tốt.

- Ta cũng cho rằng như vậy! – Toàn Phong chấp nhận nói.

Toàn Phong cùng Toàn Luật sóng vai tác chiến khí thế kiên định vẫn khắc sau trong đầu tiêu Ngự, hắn vẫn cảm giác được mình thiếu cái gì đó, thì ra chính là bằng hữu, bất quá bằng hữu chính thức lại chỉ có thể ngộ không thể cầu, loại người vì lợi ích mà phản bội nhau, bằng hữu mà đấu đá lẫn nhau, Tiêu Ngự thà rằng không muốn có còn hơn.

Với tính cách đó Tiêu Ngự nhất định sẽ cô độc.

Tranh đấu vẫn còn đáng tiếp diễn, dù ở ngoài chiến trường cũng không ít người đang hỗn chiến.

Trên tường thành của thị trấn nhỏ, một vong linh cung tiễn thủ rồng to chỉ huy người chơi phía dưới:

- Đội hai đánh sau vào cánh trái, công kích!

Ước chừng sáu bảy mươi thú nhân chiến sĩ kết thành một trận hình đoàn đội, một đám gào thét nhằm vào cánh trái của liên minh Thiên Sứ, mặc dù không rõ tại sao vong linh cung tiễn thủ lại chỉ huy như vậy nhưng bọn chúng đối với lệnh của hắn là không chút nghi ngờ.

Phe liên minh Thiên Sứ cánh trái rối loạn cả lên, bởi vì ở đó phần lớn là người chơi pháp hệ, nếu như bị thú nhân chiến sĩ vọt vào, khẳng định tàn sát sẽ nghiêng về một bên.

- Tất cả chiến sĩ, xông lên nhanh một chút, ngăn bọn họ lại! – Phe Thiên Sứ liên minh cũng có một người chơi quát lên, chiến sĩ nhân loại như ong vỡ tổ ào ào vọt tới chặn đường thú nhân chiến sĩ, phía bên phải nhất thời còn một nửa.

- Cung tiễn thủ, pháp sư, phía bên phải ba mươi độ bốn mươi mét, xạ kích! – Vong linh cung tiễn thủ cười lạnh một tiếng, hành động của thiên sứ liên minh tất yếu trong dự liệu của hắn rồi, vô số tên, ma pháp dày đặc bao trùm xuống, trong nháy mắt đã tiễn biệt hơn hai mươi mục sư về suối vàng.

- Đáng chết! – Người của phe cánh liên minh Thiên Sứ rút gào liên tiếp.

- Cung tiễn thủ, công kích, giết chết tên trên tường thành kia.

Vù vù Vô số vũ tiễn phát ra tiếng kêu rung động không gian, hướng tới tường thành bắn qua.

- Đội hai, trực tiếp đánh sâu vào! – Vong linh cung tiễn thủ truyền chỉ thị cuối cùng, nhìn thấy màn mưa tên đang bay lại đây, hắn quyết đoán nhún người nhảy khỏi bờ tường thành.

Màn mưa tên dày đặc cắm hết lên tường thành không có trúng vong linh cung tiễn thủ.

Vong linh cung tiễn thủ từ trên tường thành rơi xuống, kêu rên lên một tiếng, hắn bị thương không nhẹ, từ trên tường thành rơi xuống hp còn lại một chút ít, may mà tường thành này không cao không trực tiếp chết được.

Một Hắc ám Đức Lỗ Y từ xa chạy tới cấp cho vong linh cung tiễn thủ một cái trị liệu.

- Phong Lạc lão đại, chúng ta không chống cự được bao lâu nữa đâu, bọn họ quá nhiều người, hơn ba nghìn, chúng ta mới có một nghìn, đến bây giờ đã là cực hạn rồi, chúng ta nhanh chóng rút lui đi! – Hắc Ám Đức Lỗ Y nói với vong linh cung tiễn thủ.

- Rút lui? Vậy những huynh đệ đã chết không ai hồi sinh, chết vô ích sao? – Cung tiễn thủ Phong Lạc lạnh giọng quát.

Hắc ám Đức Lỗ Y trên trán mồ hôi lạnh chảy xuống, nhưng tình thế trước mắt quả thật làm bọn họ rất bất lợi, phỏng chừng không đợi kịp viện quân NPC tới, toàn quân sẽ bị diệt, bất quá nếu Phong Lạc lão đại đã muốn, hẳn phải đánh bạc với tính mạng mình một phen, chiến đấu tới thời khắc cuối cùng.

Vong linh cung tiễn thủ lại ra chỉ huy chiến đấu.

Tiêu Ngự đang mờ mịt trạng bị dưới tường thành, nhìn thấy cảnh này, không khỏi nhìn vong linh cung tiễn thủ kia vài lần, người này đúng là một nhân vật lớn.

Cục diện trước mắt này có như thế nào cũng không quan hệ với Tiêu Ngự, năng lực cá nhân của hắn có hạn, nhiều nhất cũng chỉ giúp bọn họ giết được mấy người mà thôi.

- Viện quân tới rồi, viện quân NPC tới rồi! – Cũng không biết ai rống lên, thanh âm này như kích thích, làm cho liên minh Tà Ác lâm vào cảnh gần như tuyệt vọng bỗng chốc hồi sinh trong nháy mắt.

- Ha ha, viện quân NPC đã tới, các người chịu chết đi!

Trong nhất thời tất cả người chơi liên minh Tà Ác hưng phấn điên cuồng gào thét.

- Không, làm sao viện quân NPC lại tới nhanh như vậy! – Thiên Sứ liên minh thấy không hợp lý cao giọng quát mắng.

- Mọi người đứng vững, viện quân của bọn họ còn chưa tới, hoảng cái gì?

Nhưng thanh âm của hắn bị tiếng gào thét của liên minh Tà Ác bao phủ, căn bản không nghe thấy gì cả, đám người chơi thuộc liên minh Tà Ác như được ăn thuốc kích thích vậy, dửng dưng quên mình sát thương người chơi liên minh Thiên Sứ.

Liên minh thiên sứ tâm chí nguội lạnh, cả đám mất đi khí thế, liên tiếp lui dần.

- Rút lui, mọi người lui mau! – Liên minh Thiên Sứ thấy bên mình đã mất đi ý chí chiến đấu, không còn lực để xoay chuyển tình thế, chỉ có thể hạ lệnh rút lui. “Thật là không dễ dàng mang mới có cơ hội mang công hội tới đoạt một thành trấn, không ngờ gặp phải đám người Thiết Kỵ, xui xẻo mà.”

Hơn 2000 người thối lui lại về sau tựa như thủy triều đồ sộ vậy, chỉ để lại khắp nơi là thi thể, liên minh Tà Ác hoan hô rung trời, chúc mừng thắng lợi.

Liên minh tà ác bắt đầu thu thập trang bị trên mặt đất, Tiêu Ngự cũng nhân cơ hội mò mẫm vài món.

- Ủa, viện quân NPC đâu?

- Sao không thấy viện quân NPC nhỉ?

Đám người chơi lúc này mới phản ứng lại, thì ra không có viện quân NPC tới, đám người này lúc này mồ hôi mới chảy xuống, vừa rồi không biết ai hô viện quân NPC tới, nếu họ không có tới, bọn họ làm gì có lòng can đảm mà đánh tiếp? Nếu bên liên minh Thiên Sứ biết không có viện quân NPC tới họ làm sao mà lui quân đây?

Bọn họ hiểu ra, thắng lợi vừa rồi thật là ngàn cân treo sợi tóc.

- Nhanh lên hồi sinh đồng đội nhanh! – Vong linh cung tiễn thủ Phong Lạc thở dài một cái, hồ hững nói với đám người Âm Vu.

158. Chương 159: Trộm Ít Buồn Nhiều.

Đám bang chúng Thiết Kỵ cũng thu hoạch khá tốt, người chơi bị chết đều được hồi sinh trở lại, không có tổn thất gì, mà trang bị thu thập được cùng với khen thưởng của Dong Binh công hội cũng đủ cho thực lực của họ đề thăng được một cấp độ rồi.

Trong trận chiến này người gọi là Phong Lạc kia để để lại ấn tượng sâu sắc cho Tiêu Ngự, người này là một lãnh đạo ko tồi, phỏng chừng hẳn dẫn đầu Thiết Kỳ, làm hội ngày càng cường đại.

Không có tranh đấu, trang bị cũng được thu thập hết, Tiêu Ngự lẳng lặng rời đi, tiếp tục xuất phát xuống phía nam, vừa sát quái luyện cấp, thuận tiện gặp người chơi Thiên Sứ liên minh thì giết chết.

Tiêu Ngự vừa thử qua vài lần kĩ năng ăn trộm của mình, bắt quá trộm được phần lớn chỉ có một hai ngàn tệ, dù sao quái bình thường cũng không có tiền nhiều như boss được, thử qua vài lần cũng không có đồ tốt gì, Tiêu Ngự chán nản bỏ qua không ăn trộm quái bình thường nữa.

Tìm quái săn cấp quá chậm, tiền lời lại ít, Tiêu ngự dứt khoát đem đám quái vật này trở thành vật thí luyện, luyện tập các hạng kĩ năng, gia tăng độ thuần thục kĩ năng.

Dần dần tới một địa phương ẩm ướt gần phía nam, đi xuyên qua một bụi cây tùng nhỏ, Tiêu Ngự nghe thất xa xa có một chút tiếng động truyền tới, không biết là người chơi của Thiên Sứ liên minh hay Tà Ác liên minh, mở Tiềm hành hẳn lặng lẽ chậm rãi đi qua.

Cách bụi tùng một đoạn, Tiêu Ngự nhìn thấy tình huống đương trường, là một man rợ cuồng chiến sĩ của thiên sứ liên minh, đang công kích một con Dã Sư, đại kiếm trong tay sắc bén vô cùng, kiếm quang bốn phía, đánh lui Dã Sư liên tiếp.

“ Là một man rợ cuồng chiến sĩ.” Tiêu Ngự khẽ nhủ mày, cuồng chiến sĩ là một trong những nghề nghiệp Tiêu Ngự ko muốn dây dưa nhất. Gặm họ mất của nửa ngày không nói, công kích của bọn họ là rất cường đại, chỉ vài cái công kích khẳng định mình sẽ chết.

Tiêu Ngự cấp cho cuồng chiến sĩ một cái [Điều Tra].

Huyết Ưng: nghề nghiệp: Man rợ cuồng chiến sĩ, Đẳng cấp, lv16. Tam giai tân binh, HP : 589.

“ Tam giai tân binh?” Tiêu Ngự nhớ rõ giá trị vinh quang khi lên tới tam giai tân binh có thể tới dòng binh công hội mua một bộ chiến trường sáo trang lực sắc.

Nhìn thoáng qua người cuồng chiến sĩ này, áo giáp màu xám bạc lông lẩy, hẳn là một bộ sáo trang rồi. Có thể trong thời gian ngắn như vậy lên tam giai tân binh, thực lực tất không quá kém, nếu như là ở trên chiến trường uỳnh lộn, kinh nghiệm sẽ phi thường phong phú. Hơn nữa một thân tân binh sáo trang, trang bị cũng không trông cậy gì được, càng khó “gặm”. Huống hồ người này có có tới gần 600 hp.

Biết rõ tình cảnh không được tốt mà vẫn liều mạng với người, đây là một hành vi ngu ngốc. Tiêu Ngự chuẩn bị bỏ qua cuồng chiến sĩ này đi tìm mục tiêu khác.

Hổng!

- Liệt Phong Trảm! – Man rợ cuồng chiến sĩ đột nhiên bộc phát, đại kiếm trong tay biến ảo thành một bóng kiếm thật lớn, chém xuống. Máu tươi bắn ra tung tóe, con Dã sư kia đau đớn nức nở một tiếng, lao đảo vài bước, ngã âm trên mặt đất.

Cuồng chiến sĩ kia thần nhiên nhặt vật phẩm dưới đất lên, tiếp tục tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

“ Người này quả nhiên rất mạnh.” Vừa mới giết chết một con Dã Sư, hẳn thậm chí còn không ngồi xuống hồi phục huyết lượng, bắt đầu tìm kiếm mục tiêu kế tiếp. Minh chứng hẳn giết con Dã Sư mà không tổn thất bao nhiêu máu cả.

Tiêu Ngự đang định rời đi, nhớ tới gì đó dừng chân lại mở bảng kĩ năng ra, nhìn ngắm kĩ năng ăn trộm một chút, rồi hướng tới cuồng chiến sĩ.

Giết chết cuồng chiến sĩ này có chút khó khăn nhưng nếu tiếp cận ăn trộm vài thứ rồi chạy mất hẳn là không có vấn đề gì, không biết trong bọc của hắn có gì tốt không nữa.

Tiêu Ngự biết, kĩ năng ăn trộm có tính xác suất khá lớn, trong hành trang của đối phương có nhiều vật, tùy cơ lấy được một vật, có thể có xác suất lấy ra một kiện rác rưởi nhưng cũng có thể lấy ra được một kiện đồ vật cực phẩm, còn phải xem đối phương có để trang bị cực phẩm ở trong hành trang hay không nữa, rồi thì vận khí, liệu có phải số không giẫm phải *** chó không, từ trong một đồng rác rưởi lại mò ra được một kiện cực phẩm thì sao.

Tiêu Ngự chuẩn bị ra tay ăn trộm, mặc kệ là vật gì, ăn trộm lần thứ hai xác suất là cực kì thấp, đối thủ cũng có phòng bị, người chơi dù sao cũng không giống boss, một khi có phòng bị, ăn trộm lần thứ hai gần như không có khả năng.

Tiêu Ngự chậm rãi đi theo cuồng chiến sĩ, tìm kiếm cơ hội xuống tay.

Một tiếng sư hồng rung trời, một con tông mao hùng sư từ trong bụi cỏ nhảy ra cách người man rợ cuồng chiến sĩ chừng hai mét, hướng tới man rợ cuồng chiến sĩ cúi đầu gầm thét.

Cuồng chiến sĩ thân hình cường tráng là cho Hùng Sư thẹn không bằng, nên trong lúc nhất thời không dám tiến tới.

Cuồng chiến sĩ quát lên một tiếng, vọt tới công kích Hùng sư.

“ Cơ hội tốt.” Tiêu Ngự tiềm hành tới gần.

So sánh với đạo tặc, cuồng chiến sĩ chiến đấu rất quy củ, họ không có thân thể linh hoạt, nhưng lại có được phòng ngự và công kích cường đại, hiên ngang chống đỡ hùng sư, chém giết liên tục làm cho hùng sư phải bại lui.

Hùng sư cuồng bạo gào thét xông lên, một chân đập vào người cuồng chiến sĩ, nhưng khắp người cuồng chiến sĩ là ngân giáp, trên đầu cuồng chiến sĩ bay lên 30+ điểm thương tổn, đối với cuồng chiến sĩ có tới gần 600 hp thì 30+ điểm hp ấy có ăn nhằm vào đâu.

Cuồng chiến sĩ vẫn chống đỡ hùng sư, hồn nhiên không biết có người đang ăn trộm đồ vật của mình ở phía sau.

Tiêu Ngự có tiềm hành cấp 6 lên hiệu quả ẩn hình rất cường đại, hơn nữa sáo trang trên người cũng tăng lên 10% hiệu quả ẩn hình, tiềm hành thì quỷ không hay thần không biết, loại nghề nghiệp có cảm giác thấp như cuồng chiến sĩ càng đừng mong phát hiện ra được.

Tiêu Ngự chân tay lanh lẹ vòng ra phía sau lưng cuồng chiến sĩ, lựa chọn một vị trí thích hợp.

Ăn Trộm!

Hệ thống: Ăn Trộm thất bại.

Ăn Trộm!

Hệ Thống: Ăn trộm thất bại.

Hai lần liên tiếp thất bại, Tiêu Ngự kiên nhẫn đợi chờ cơ hội lần thứ ba.

Cuồng chiến sĩ có chút cảm giác kì kì, nhưng ở chỗ nào thì không rõ, hơn nữa hùng sư trước mặt hấp dẫn toàn bộ chú ý của hắn, hắn căn bản không phát hiện ra có đạo tặc đang móc túi phía sau hắn.

Ăn Trộm!

Hệ thống: Ăn trộm thành công.

Nhìn thấy hệ thống nhắc nhở, Tiêu Ngự cảm thấy vui vẻ, dù không biết là vật gì, dù sao cũng tới tay.

Hệ thống: Vật phẩm bạch ngân khoáng thạch của bạn bị ăn trộm.

“ Có tặc!” Cuồng chiến sĩ lập tức phản ứng lại, bạo rống lên một tiếng, một cái Dao trảm làm hùng sư bật ra đằng sau xoay người xông tới chỗ Tiêu Ngự đánh đến.

- Gặp lại sau! – Tiêu Ngự chỉ mới xuất hiện trong mắt của cuồng chiến sĩ trong giây lát, mở Tật phong Bộ biến mất ở trong rừng.

“ Kỹ năng ăn trộm? Người này không ngờ lại có được kỹ năng hi hữu như vậy.” Cuồng chiến sĩ liếc nhìn chung quanh một cái, không phát hiện ra tung tích Tiêu Ngự, xoay người chống đỡ hùng sư, cũng cẩn thận đề phòng chung quanh hơn.

Cuồng chiến sĩ nhìn thoáng qua hệ thống nhắc nhở, đột nhiên cười sảng sặc, cười tới đau cả bụng, cái tên này xui xẻo thật, trong hành trang của mình nhiều vật đáng giá như vậy mà không ngờ hắn lại chỉ trộm được một khối bạch ngân khoáng thạch mà thôi.

Tiêu Ngự chạy ra xa xa, đối với một mục tiêu ăn trộm một lần là đủ rồi, lần thứ hai là không dùng được.

“ Không biết trộm được đồ tốt gì.” Tiêu Ngự mở hành trang nhìn thoáng qua, sắc mặt từ trắng chuyển sang hồng, rồi lại biến thành xanh, đáng chết, xui xẻo vậy sao, tốn nhiều công phu như vậy không ngờ lại lấy phải một khối bạch ngân khoáng thạch, trên thị trường chỉ cần 2 kim tệ là có thể mua được một đồng bạch ngân khoáng thạch như thế này.

Tiêu Ngự trong lòng giận dữ, lần tới mà như thế này nữa, Tiêu Ngự sẽ không ăn trộm với người chơi nữa, dù sao ăn trộm được thứ tốt xác suất quá nhỏ, quá lãng phí thời gian, nếu như gặp phải boss hoặc tình anh quái thì ngược lại lên thử một lần.

Tiêu Ngự đang muốn rời đi, sau lưng truyền tới tiếng cười càn rỡ vui mừng của cuồng chiến sĩ, sắc mặt hắn liền thay đổi, không ngờ người này lại dám cười nhạo mình, Tiêu Ngự hận không thể xông lên biến tên kia thành cái đầu heo, ngấm lại vẫn lên quên đi. Dưới tình huống này, mình không những không giết chết được đối thủ nói không chừng lại bị đối thủ giết chết lại, cái được không bù nổi cái mất, không cần phải lao lực đi gặm cục xương cứng rắn này.

Tiêu Ngự xoay người đi, tiếp tục luyện cấp, sát nhân.

Ngoại trừ cuồng chiến sĩ, thuần chiến sĩ, thợ săn, Đức Lỗ Y một số ít các nghề nghiệp Tiêu Ngự không muốn dây dưa vào, nếu gặp gỡ phải các nghề nghiệp áo vải, bì giáp của Thiên Sứ liên minh, Tiêu Ngự không du dự ban cho họ vài kích đau đầu. Chiến đấu tăng lên, kinh nghiệm chiến đấu của Tiêu Ngự cũng tự nhiên ra tăng.

“ Tạc Kích cùng Giáo Sát độ thuần thực kỹ năng đã đầy, cần phải trở về thôi.” Xem xét độ thuần thực của các kỹ năng, Tiêu Ngự phát hiện một số xếp đặt kỳ quái, Tạc Kích, Giáo Sát mấy cái kỹ năng này so với Bối Thứ, Phản Thủ Bối Thứ, dễ dàng thăng cấp hơn một chút, đã là cấp 3 lên cấp 4 rồi. độ thuần thực kỹ năng cần có ít đi tới một nửa, cái này làm cho độ thuần thực của hai kỹ năng này đã nhanh chóng đầy lên khiến hắn phải trở về thăng lên cấp 4.

Tiêu Ngự cũng không thể giải thích như thế nào, nếu máy chủ đầu não đã xếp đặt ra như vậy, tự nhiên nó có đạo lý của nó, Tiêu Ngự cũng không có tâm tư tìm tòi nghiên cứu, nhìn thoáng qua sắc trời, hoàng hôn ngày càng đậm.

Tiêu Ngự chuẩn bị giết thêm vài con hùng sư nữa đem độ thuần thực của kỹ năng Muộn Côn tăng lên sau đó quay về thành.

Một cái Muộn Côn kích ngắt một con Hùng sư, một cái Bối Thứ, làm cho Hùng sư mất đi 150+ điểm thương tổn, vừa lại một chiêu Dịch Cốt, độ hoàn thành 100%, kích ngắt hùng sư sau đó bổ liên tiếp vài cái đã đánh bại con hùng sư này rồi.

Gió nhẹ phất qua, một cảm giác khác lạ dâng lên trong lòng Tiêu Ngự, Tiêu Ngự cúi xuống mò mẫm trang bị rơi ra từ con hùng sư, cầm chủy thủ trong tay xem xét tình huống chung quanh.

Chung quanh phi thường yên lặng, Tiêu Ngự không có buông lỏng cảnh giác, chuẩn bị công kích.

Bụi cỏ xa xa lay động một chút, nhưng không có tiếng vang nào.

159. Chương 160: Hầu Tử.

“ Cần phải trở về.” Tiêu Ngự tìm một địa phương thích hợp, bắt đầu đọc hồi thành quyển trục để về thành. Quyển trục hồi thành phát ra ngoài quang mang màu bạch ngân huyền bí bao phủ hầu toàn bộ thân thể Tiêu Ngự.

1 giây, 2 giây...

Phía trước đột nhiên truyền tới thanh âm rít nên như phá không, một đạo tặc xuất hiện trước mặt Tiêu Ngự, một cước đá vào bụng Tiêu Ngự, làm hắn kêu rên lên một tiếng, bụng đau xót, quang mang từ quyền trực hồi thành chậm rãi biến mất, biến lại trở thành một quyền trực hình dáng cổ xưa.

Thấy có đạo tặc đánh lên, Tiêu Ngự nhanh chóng ném quyền trực vào trong hành trang, móc chủ thủ ra.

Đạo tặc kia dùng cước thích cắt đứt thời gian hồi thành của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự vừa mới lùi về phía sau vài bước, một đạo hàn quang từ chủ thủ hướng thẳng tới ốt Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự trong lòng cả kinh, phía sau hắn còn có một đạo tặc nữa!

Bị Cước Thích đá trúng là có một đoạn thời gian không thể dùng được kĩ năng, thời gian cực ngắn, ước chừng chỉ có hai ba giây, nhưng hai đạo tặc này hiển nhiên là phối hợp đánh lên rất lão luyện, trước hết để cho một người cấp cho Tiêu Ngự một cái Cước Thích, làm cho không thể thi triển được kĩ năng, một người khác thừa dịp thời gian này mà đánh lên đối thủ, sau đó luân phiên trao đổi quyền khống chế, khống chế đối phương cho tới chết.

Vì sao bọn họ không dùng Thâu Tập trước? phỏng chừng vừa rồi thời gian cấp bách quá, dù sao đọc quyền trực hồi thành cũng đã tới giây thứ 3.

Tiêu Ngự phản ứng coi như khá nhạy cảm, vừa cảm giác được có người đánh lên phía sau, lập tức nghiêng người, tránh né công kích của đạo tặc kia.

Tiêu Ngự tưởng tượng qua vô số lần bị đạo tặc đánh lên sẽ phát sinh ra tình trạng gì. Khi bị đánh lên thì mở ra Tật Phong Bộ là tốt nhất, song lần này lại không như vậy. Đối thủ có hai người, hơn nữa cực kì giáo hoạt, trong đó một người nhân lúc Tiêu Ngự đọc quyền trực hồi thành sắp chấm dứt mà cho hắn một Cước Thích, đạo tặc phía sau lập tức đuổi kịp phối hợp dùng Thâu Tập. Hiệu quả của Cước Thích làm cho Tiêu Ngự không thể thi triển Tật Phong Bộ, tình thế này hắn chỉ có thể nghiêng người tránh né mà thôi.

Tiêu Ngự đã nghiêng cứu qua, nghiêng người nhảy nghiêng là phương pháp tránh né tốt nhất của đạo tặc, bất quá hắn vẫn là lần đầu tiên sử dụng. Trước kia toàn là hắn đi đánh lên người khác chứ bị đánh lên cũng không nhiều.

Chủ thủ của đạo tặc phía sau xoẹt qua má Tiêu Ngự. Đạo tặc bên cạnh lập tức nhảy vọt lên, chủ thủ vùng cao.

Tạc Kích!

Nhìn thấy chủ thủ hướng tới mặt mình, ba giây thời gian đã đi qua, Tật Phong Bộ kĩ năng có thể sử dụng, Tiêu Ngự không chút do dự dùng Tật Phong Bộ.

Đình! Tật Phong Bộ của Tiêu Ngự ngăn cản công kích của đối thủ, biến mất ở trong tầm nhìn của hai đạo tặc nọ.

Vừa rồi thật là kinh hiểm, nếu như bị Thâu Tập hoặc Tạc Kích đánh trúng, Tiêu Ngự sẽ đứng yên cho hai người kia công kích luân phiên mà mất mạng, may mắn hắn phản ứng kịp thời, mới có thể trốn thoát được công kích của hai người.

Đại khái có một đạo tặc trong đó đã sớm nhìn thấy mình, thấy trang bị thật tốt, kĩ thuật cũng không tồi, nên không dám động thủ, kéo thêm đồng bọn lại, thấy mình bắt đầu đọc quyền trực hồi thành lúc này mới vội vàng chạy tới cắt đứt thời gian đọc quyền trực của mình.

Hai người phối hợp đánh lên đều không có thể lưu Tiêu Ngự lại, nhìn thấy Tiêu Ngự biến mất, hai người mới mặt nhìn nhau. Vừa rồi phản ứng của Tiêu Ngự là quá nhanh. Vì sợ trả thù, hai người cũng nhanh chóng mở tiềm hành, biến mất trong tầm nhìn của Tiêu Ngự.

Chung quanh lại trở lên yên tĩnh trống trải, giống như chưa từng phát sinh chuyện gì vậy.

Hai người đạo tặc nọ hẳn là không xuất hiện nữa, dưới tình huống bất ngờ không đề phòng như vậy mà còn không giết được Tiêu Ngự, thử lại mấy lần cũng sẽ giống nhau mà thôi, còn không bằng bỏ đi.

Bọn họ không hiện ra, Tiêu Ngự cũng không có biện pháp bắt bọn họ, hắn cũng không có kĩ năng khám phá ẩn hình.

Tiêu Ngự thi triển Tật Phong Bộ chạy ra xa xa, tìm một góc an toàn, bắt đầu đọc hồi thành quyển trực trở về, một đạo bạch quang lóe lên đưa Tiêu Ngự trở về trong thành.

Sau khi về thành Tiêu Ngự mới thở phào một hơi, trên chiến trường nguy cơ bốn phía, dù là cao thủ cũng khó có thể không trượt chân, Tiêu Ngự có nhiều kĩ năng chạy trốn như vậy, có thể thể tướng tượng trong các trận hỗn chiến thì người chơi cảm thấy như thế nào.

Trở lại trong thành, Tiêu Ngự làm việc thứ nhất chính là đem kĩ năng Tạc Kích cùng Giáo Sát tăng lên cấp 4, đem tất cả các trang bị nhặt được ở trên chiến trường toàn bộ ném vào trong đấu giá.

“ Tổng cộng có mười một kiện, phỏng chừng có thể bán được trên hai ba trăm kim tệ.” Tiêu Ngự thầm nghĩ.

Logout ra ăn cơm, Tiêu Ngự vừa lại Login lại chuẩn bị các loại dược hoàn cho bất kì tình huống nào.

Hệ thống nhắc nhở: vật phẩm của bạn đã được bán ra, tổng cộng đạt được 321 kim tệ.

“ Coi như không tồi.”

Xử lí xong chuyện này, Tiêu Ngự chuyên tâm chế tạo dược hoàn, tốn mất gần 6 giờ, tổng cộng chế tạo được năm bình hạ cấp dược hoàn hồi phục trong nháy mắt, ba bình chất độc xà hạt thảo, ba bình chất độc cực linh thảo, cùng với hơn mười bình phong tốc hoàn. Lúc chế tạo Cực linh hoàn thuốc Tiêu Ngự vô ý làm được một lọ thuốc cường hóa, mỗi giây tạo thành 20 điểm thương tổn.

Đem những dược hoàn này cất đi, bởi vì dược hoàn số lượng gia tăng, Tiêu Ngự không có thời gian chế tạo để bán ra, cung ứng cho mình còn thấy khó khăn, bán ra cũng không phải là thu nhập chủ yếu của Tiêu Ngự.

Trung cấp ma dược học: độ thuần thực kĩ năng tăng.

“ Còn phải một thời gian dài nữa mới có thể thăng cấp.” Chế tạo dược hoàn xong, thời gian gần sáng, Tiêu Ngự tới phòng đấu giá mua một ít hỏa linh thảo, bắt đầu chế tạo dược hoàn cuồng bạo, dược hoàn cuồng bạo này có tác dụng phụ rất lớn, chỉ thời khắc mấu chốt mới nên sử dụng, cho nên cần số lượng ít hơn. Bởi vì dược hoàn cuồng bạo là trung cấp dược hoàn, mỗi một lọ dược chế tạo ra tăng lên một điểm độ thuần thực kĩ năng ma dược học, dùng để học ma dược học kĩ năng rất tốt.

Lại tốn mất gần hai giờ, chế tạo ra 6 bình dược hoàn cuồng bạo, trong đó dĩ nhiên có một bình cường hóa, làm cho Tiêu Ngự thêm được 8 điểm thuần thụ kĩ năng, Tiêu Ngự có chút mừng rỡ, ra dược hoàn cường hóa, làm độ thuần thực kĩ năng tăng lên quá nhanh.

Nhanh chóng đã tới giờ ăn cơm tối, lúc này Tiêu Ngự mới nhớ ra, tối nay mình còn phải mời Triệu Lam Hình đi ăn cơm, lúc này đầu khôi vang lên tiếng đô đô.

Tiêu Ngự vừa buông đầu khôi xuống đã thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đang thờ hờ hển của Tiểu Vũ.

- Ca, huynh nói mời Lam Hình tỷ tỷ đi ăn cơm, huynh không quên đó chứ! – Tiểu Vũ hai tay chống nạnh, trừng mắt nhìn Tiêu Ngự.

- Chàì, giờ huynh mới nhớ ra.

- Muội biết mà. Muội van xin huynh đấy, Lam Hình tỷ tỷ là nữ nhân, huynh phải nhiệt tâm vào, nếu không làm sao có được tỷ ấy, Muội mặc kệ, nếu Lam Hình tỷ tỷ bị người khác mang đi, muội liều mạng với huynh! – Tiểu Vũ nhe răng giơ tay oán hận nói.

Tiêu Ngự bất đắc dĩ cười, lắc đầu, tiểu nha đầu này thật là..

- Nhanh lên một chút, Lam Hình tỷ tỷ còn đang chờ ở dưới nhà đó! – Tiểu Vũ cầm đôi giày nhét vào chân Tiêu Ngự, kéo hắn chạy như bay xuống dưới.

Cùng Tiểu Vũ xuống dưới nhà, nhìn thấy Triệu Lam Hình trong phòng khách, hô hấp Tiêu Ngự như cứng lại, nàng mặc một chiếc áo T- Shirt màu vàng, làm cho những đường cong trên thân dị thường hoàn mỹ, phía dưới là một chiếc quần Jean, một bộ trang phục rất nhẹ nhàng, một luồng hơi thở nhẹ nhàng khoan khoái vỗ vào mặt Tiêu Ngự, nàng mặc bất kì thứ gì trông cũng đều mê người cả.

- Chúng ta đi thôi, kiếm một quán ăn bất kỳ làm một bữa là được rồi! - Nhìn thấy Tiêu Ngự cùng Tiểu Vũ xuống tới, Triệu Lam Hình nhấc túi xách trên ghế salon mỉm cười nói.

- À ta nhớ có một quán ăn gia đình có mấy món đặc sản rất là ngon! - Tiêu Ngự không phải người có tiền, cũng không cần phải làm việc quá khả năng, cần gì phải mời Triệu lam Hình tới một quán ăn lớn ăn một bữa đây.

Tiểu Vũ vui vẻ đi sát bên người Triệu Lam Hình nói chuyện, ba người lên xe, đi ra trung tâm khu phố.

Chiếc xe ô tô vững vàng đi về phía trước, bên ngoài là khu phố phồn hoa náo nhiệt, vô số tòa nhà cao tầng vun vút, Tiêu Ngự nhìn đường lớn náo nhiệt như thế này nhớ tới khu xóm nghèo, bất chợt thất thần.

Ô tô dừng lại trước một nhà hàng, bên này người đi vẫn rất náo nhiệt.

Tiểu Vũ xuống xe, lôi kéo Triệu lam Hình ríu rít nói chuyện không ngừng, thường thường muốn tìm đề tài làm cho Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình tâm sự nhiều hơn.

Tiêu Ngự có chút sững người, nhìn khu phố này hần nhớ tới chuyện cũ, chính ở đây, Tiêu Ngự đã lần đầu tiên gặp Hầu Tử, đưa tiểu tử đó tới bệnh viện, thời gian đã qua nhiều năm rồi, hoàn cảnh nơi này đã có chút khác biệt, khu phố vốn chật chội nhỏ bé đã được mở rộng ra hai bên, các kiến trúc cũ ở hai bên cũng được phá đi thay vào đó là những kiến trúc hoàn toàn mới rồi.

Đối với Hầu Tử, muốn nói tới bằng hữu còn không tới, Tiêu Ngự trong lòng có một loại cảm giác đồng bệnh tương liên, bởi vì hai người đều vì cuộc sống ép buộc phải đi ăn trộm, về bản chất hai người đều là một loại người.

- Ca, huynh đang suy nghĩ cái gì thế? - Tiểu Vũ đưa bàn tay nhỏ ra quơ quơ trước mắt Tiêu Ngự, thở hổn hển hỏi thăm, nhìn qua cũng biết người này đang thất thần, một câu cũng không thấy nói gì.

- Không có gì. - Tiêu Ngự hờ hững đang chuẩn bị theo Tiểu Vũ và Triệu lam Hình đi vào, vừa quay đầu lại thấy được trên một bồn hoa ngoài trời xa xa có một người đang ngồi, vẫn cái quần Jean rách nát không chịu nổi, vẫn một cái áo sơ mi cũ.

Hầu Tử hai tay chống đầu, có chút cô đơn ngồi tựa vào bồn hoa bên cạnh, đôi mắt mờ mịt thất thần nhìn về phía trước, mặc cho dòng người qua lại, phảng phất như tất cả mọi thứ đều không có quan hệ với hắn vậy.

Tiêu Ngự ngừng lại, quay lại bảo Tiêu Vũ:

- Mọi người đi trước đi, ta tới kia gặp một bằng hữu.

Tiêu Ngự đưa cho Tiểu Vũ một ít tiền, đi tới chỗ Hầu Tử.

Nhìn theo lưng Tiêu Ngự, Tiểu Vũ tức giận chân bình bịch, người này nói đi là đi, mời khách mà không có một chút thành ý nào cả, làm sao đối với Lam Hình tỷ tỷ như vậy được chứ?

- Lam Hình tỷ tỷ, chúng ta vào trước đi, ca ca xấu, thật tức chết a! - Tiểu Vũ cảm hận nói, có chút tò mò về nhìn về phía trước, Tiểu Vũ nhớ Tiêu Ngự ngoại trừ Yến Lâm ra thì làm gì có quen ai từ lâu nhỉ.

160. Chương 161: Chỗ Ở Của Thú Nhân

- Uhm! - Tiểu vũ ồm nhẹ một tiếng, chăm chú để ý Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự băng ngang qua con đường cái bộn bề này, đi cùng đám người bên cạnh quả thực là không hề thoải mái.

Tiêu Ngự dõi theo bóng lưng Triệu Lam Hình, trong đầu nàng nghĩ tới 1 câu: “Ngã dĩ lãnh mạc diện đối nhân quần – Nhân quần hoàn ngã dĩ lãnh mạc” (Ta lạnh lùng nhìn người như không có - Người nhìn ta như vô bóng vô hình: chỗ này ta tự cho thành thơ cho xuôi- dịch giả :110:).

Câu nói này hiện tại quả thật rất đối ứng với Tiêu Ngự, bóng lưng hắn thật cô đơn, thật lạnh...

- Là người! - Hầu Tử hiện nên một tia kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn Tiêu Ngự. Trong thế giới quan của Hầu tử mà nói, có lẽ chỉ có Tiêu Ngự mới xứng là bằng hữu của hắn.

Tiêu Ngự chỉ yên lặng ngồi xuống bên cạnh Hầu Tử.

- Quả thật là người! - Trên khuôn mặt của Hầu Tử hiện lên một chút vui mừng ít thất vọng. Không cần biết Tiêu Ngự nghĩ về hắn như thế nào, nhưng trong lòng hắn Tiêu Ngự chính là bằng hữu tốt của hắn, địa vị còn cao hơn chính sinh mệnh hắn.

- Còn người?

- Ta? - Tròng mắt của Hầu tử bây giờ vô thần tựa như đang nhìn về một nơi xa lắm...

- Cũng như trước đây, ta đang suy nghĩ chẳng lẽ cả một thành thị phồn hoa như vậy mà ngay cả 1 chốn cho ta dung thân cũng không có sao, có nhiều khi ta đã rất hận thành phố này, nhưng có lúc ta lại thấy, hận để làm chi, đó chỉ là vô nghĩa. Chỉ có 1 điều duy nhất có nghĩa, đó là ta vẫn còn đang tồn tại trên thế giới này.

Nghe Hầu tử nói vậy, Tiêu Ngự không khỏi nổi lên một gợn sóng lòng. Không lâu trước kia, hắn cũng nghĩ vậy, một cuộc sống buồn chán không mục đích thì sống để làm gì. Ngọn lửa trong lòng không ngừng bùng cháy.

- Người hút thuốc chứ? - Hầu tử móc ra một bao thuốc được làm cẩn thận công phu, cũng không biết được sản xuất từ đâu. Nhưng sau khi nói xong, Hầu tử cười xòa:

- Oh, xin lỗi, ta quên là mi không hút thuốc.

Hắn tự rút ra cho mình một điếu, rồi hút một mình, hắn rít một hơi thuốc thật dài...

- Cho ta một điếu. - Tiêu ngự ngả lưng vào khóm hoa sau lưng nói.

Bàn tay của Hầu tử khẽ run lên, ánh mắt cô đơn như vô hồn kia ánh lên một tia thần thái. Hắn vẫn lặng yên chỉ chậm chậm rút ra một điếu đưa cho Tiêu Ngự rồi tự mình châm thuốc cho Tiêu Ngự.

- Người vẫn đang đi “bắt dê”? (ăn trộm) - Tiếng nói của Tiêu Ngự cất lên trong màn khói trắng đang được phả qua 2 lỗ mũi của hắn.

Hầu tử chỉ lặng yên thừa nhận, không hề đáp lấy 1 tiếng.

Đời này Hầu tử vẫn mãi là Hầu tử, cả đời sẽ là tên trộm hay giống như Tiêu Ngự đây. Tìm được một công việc vô cùng mới mẻ, có lẽ lựa chọn là không nhiều. Không khéo Hầu tử ta trong việc tham gia trò chơi này lại là kì tài tuyệt thế không chừng. Nhìn vẻ ngoài tuy có vẻ gầy yếu nhưng lại vô cùng tàn độc, đều là dân đầu đường xó chợ, nếu không có 1 chút thủ đoạn phòng vệ thì có lẽ khi này chỉ là một nhúm thịt thối hay 1 đồng xương khô mà thôi.

- Người bây giờ đang làm gì? - Hầu tử quay sang Tiêu Ngự hỏi.

-Làm game thủ chuyên nghiệp.

-Làm game thủ chuyên nghiệp? - Hầu tử sững sốt, hắn nghi hoặc hỏi:

- có phải là làm việc gì mà đầu đội cái mũ bằng sắt không?

Tiêu Ngự gật đầu. Hiện tại có thể nói hắn là một game thủ chuyên nghiệp.

-Ta thật ra cũng có mấy cái đầu khô đó. - Hầu tử trầm mặc một lát rồi nói, hắn nhớ tới lai lịch của đồng đầu khô này, rồi hắn khẩn trương hắn lên nhìn xem thái độ của Tiêu Ngự

Để mua được 1 cái đầu khô thì chi phí phải tính bằng vạn, Hầu tử sao lại có, không thể biết. Phỏng chừng mấy đồ đó đến tay của Hầu tử sẽ bị hoang phế, quả thực đáng tiếc. Nhưng, Tiêu Ngự không hề nói, hắn không có tư cách để nói Hầu Tử, bởi vì hắn cũng chỉ là một thằng trộm mà thôi. khi sắp chết còn giảng đạo nghĩa sao? Có lẽ ngay cả ta cũng phải nhổ vào cái đạo nghĩa này khi sắp chết.

- Người cũng thử xem, làm một game thủ chuyên nghiệp xem sao cũng có nét đặc thù riêng của nó! - Tiêu Ngự ngo sang bên kia có Triệu Lam hình cùng Tiểu Vũ, hắn nhanh chóng dập thuốc vứt nhanh vào thùng rác đứng dậy nói:

- Có người chờ ta, ta đi trước.

Gút mắc, mâu thuẫn, đó chính là những điều mà Tiêu Ngự không hề muốn xảy ra cùng Hầu Tử, chỉ hi vọng Hầu Tử có thể tìm thấy một con đường đi tốt nhất cho mình, có thể sống thật tốt, vậy là đủ rồi.

Tiêu Ngự đi về phía phòng ăn, hần thấy Triệu Lam Hình và Tiểu Vũ vẫn còn đang đứng bên ngoài chờ hần. Quả thật là không đúng, ta mời khách mà lại để khách đứng chờ ở ngoài thế này. Tiểu Vũ dù gì thì cũng là em gái còn không sao, nhưng còn Triệu Lam Hình....

Dõi theo bóng lưng của Tiêu Ngự qua làn khói thuốc, Hầu tử vẫn đang nghĩ về câu nói sau cùng của Tiêu Ngự thuận tay ném điếu thuốc đang cháy rở xuống đất đập tắt hần. Bỗng...hần giật mình, chậm chậm nhặt tàn thuốc dưới chân ném vào thùng rác.

“ Làm một game thủ chuyên nghiệp sao? Ta có thể làm ư? - Hầu tử suy nghĩ băng quơ, tại sao lại không thử như Tiêu Ngự đã từng nói, không thử sao có thể biết là mình làm được hay không. Đâu có ai sinh ra là để làm trộm đầu...

Đến khi Tiêu Ngự ngoảnh đầu lại thì Hầu tử đã đi tự lúc nào. Lúc trước Tiêu Ngự đi trộm cũng chỉ vì muốn giữ gìn gia thế thanh thanh bạch bạch của mình và không muốn để ảnh hưởng tới tiền đồ của Tiểu Vũ. Cho nên có trộm cũng chỉ là trộm một ít tiền của bọn lưu manh, vô lại. Bởi vì bọn hần sẽ không tự vạch áo cho người xem lưng, cùng lắm là bị bắt thì sẽ được “khuyến mại” thêm 1 trận đòn thôi. Một chút đau đớn xác thịt, Tiêu Ngự căn bản không quan tâm.

Nếu thật sự phải đánh nhau, với thể chất khoẻ mạnh cộng với đạo pháp ảo diệu thì tuyệt sẽ không rơi xuống hạ phong. Nhưng, hần cũng không nghĩ đến việc sẽ đánh người hay đi gây sự với người khác, nếu Tiêu Ngự mà là con người như vậy thì không chết cũng mang tật từ lâu rồi. Chẳng bằng thoải mái sống không phải tốt hơn sao, hần luôn luôn tự cảnh tỉnh mình, hần vẫn còn 1 em gái, một giọt máu đào hơn ao nước lã, đây chính là động lực khiến hần sống. Nếu chỉ vì mình mà gây cho Tiểu Vũ dù chỉ là 1 tôn thương nhỏ nhất hần cũng sẽ không tha thứ cho chính mình.

- Ca, ai vậy? - Tiểu Vũ nhanh chóng ôm lấy cánh tay Tiêu Ngự hỏi.

Hầu tử chỉ cần nhìn lướt qua cũng biết là dân đầu trộm đuôi cướp không thể lẫn vào đâu, cùng loại người này tiếp xúc hần không tốt, chính bởi vậy Tiểu Vũ mới lo lắng cho Tiêu Ngự.

- Không có việc gì đâu, chúng ta vào trong thôi.

Quay sang Triệu Lam Hình cười cười Tiêu Ngự nhỏ nhẹ nói:

- Quả thật không phải, để hai người đợi lâu như vậy

Triệu Lam Hình chỉ khúc khích cười nhỏ, tất nhiên nàng không để một chuyện nhỏ này trong lòng.

Đối với Triệu Lam Hình mà nói thì Tiêu Ngự quả thực vô cùng cảm kích, còn có vài phần ái mộ nàng ta nữa. Một nụ cười nhẹ nhàng, nhẹ nhàng nữ tính, đã mở ra cánh cửa tâm hồn của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự tất nhiên hiểu được khoảng cách của hai người, cần phải có thời gian, thời gian để Tiêu Ngự làm mờ đi khoảng cách này.

Sau khi dùng cơm cùng với Triệu – Vũ 2 người, Tiêu Ngự cùng 2 người về tới nhà mặt trời cũng đã về chiều dần tối, lúc này chính là lúc bắt đầu trò chơi.

- Đừng quên, buổi sáng, ta đi ngủ trước.

Triệu Lam Hình nhắc qua Tiêu Ngự rồi đi lên lầu trên.

- Ta sẽ đến đúng giờ, yên tâm đi.

Tiêu Ngự nhìn theo bóng lưng của Triệu Lam Hình biến mất tại cầu thang lầu hai, lúc này mới tiến đến toilet rửa mặt một chút rồi đi về phía lầu 3.

Tiêu Ngự bắt đầu tiến vào trò chơi. Hiện lên trong mắt chính là vong linh chủ thành Minh Dạ thành mà hần vô cùng quen thuộc.

Ba giờ liên tục chạy tới toạ độ Triệu Lam Hình đã chỉ sẵn. Đến quảng trường lớn của Minh Dạ Thành Tiêu Ngự nhanh chóng chuyển lên trên khí cầu - mục tiêu là 3 đại thành thị của Thú nhân vương quốc.

Hơn một giờ ngồi trên khí cầu Tiêu Ngự nhìn xuống phía dưới, cảnh vật quả thật nhỏ bé nhưng vô cùng tươi đẹp – từ hoang mạc, ao đầm, rừng cây rậm rạp lướt qua mắt. Hắn không khỏi cảm thán về đẹp hùng vĩ mỹ lệ của ân trạch tư đại lục.

Khí cầu đã dừng lại trên không phận thú nhân vương quốc ân trạch tư dừng lại, tại đây có thể thấy kiến trúc khác xa so với phong cách âm ám thâm trầm của vong linh tộc. Tại đây là 1 cảm giác rất khó chịu, cảm giác khó chịu đến từ áp lực trầm trọng của thú nhân tộc. Thú nhân tộc cũng là một chủng tộc rất gần gũi với thiên nhiên - chỉ xếp sau tinh linh tộc, bởi vậy nên tất cả kiến trúc tại đây đều được làm từ các loại cây cối – làm cho nơi này tràn ngập hơi thở của tự nhiên.

Phong cách rất riêng, rất lạ này quả khiến người khác phải trầm trồ thán phục không ngớt, Tiêu Ngự cũng không ngoại lệ - nhưng, hắn không quên mục đích chính của mình đến đây. Hắn nhanh chóng rời thành tiến đến điểm toạ độ đã định sẵn.

“Với tốc độ này, khoảng 1 giờ nữa sẽ tới nơi” Tiêu Ngự vừa chạy vừa ước lượng thời gian. Tật Phong bộ được triển khai, Tiêu Ngự đã hoá thành 1 cơn gió nhanh chóng rời đi.

Tuyệt kĩ Tật Phong bộ này có thể nói là khinh công bậc nhất. Có nó, người di chuyển có thể tiết kiệm được không ít thời gian.

Ngoài thành - một mảng rừng cây rậm rạp nhanh chóng hiện ra cùng 1 đường nhỏ để di chuyển. Tiêu Ngự nhanh chóng trùng hướng con đường rừng này chạy đi, trên đường đi thỉnh thoảng bắt gặp một vài người chơi bên liên minh tà ác và bị chúng phát hiện đuổi theo, nhưng...tật phong bộ đâu phải chỉ là hư danh, chỉ 1 thoáng sau chúng đã bị bỏ lại phía sau.

Cho dù có không dùng Tật Phong bộ thì tốc độ bình thường của Tiêu Ngự cũng đã vượt quá tốc độ của các người chơi bình thường. Phong chừng chỉ có tử vong kỳ sĩ, cung tiễn thủ hay hắc ám Đức Lỗ Y mới có khả năng uy hiếp đến Tiêu Ngự.

Một vài người chơi bên thú nhân chiến sĩ cùng vong linh đành trở mắt nhìn Tiêu Ngự cứ dần dần biến mất trong tầm mắt của mình.

- Tốc độ của hắn nhanh quá, ít nhất cũng phải nhanh hơn 30% so với chúng ta.

Thú nhân chiến sĩ thầm nhủ khi chứng kiến tốc độ kinh người của Tiêu Ngự.

Vong linh tộc cũng hực hặc nói:

- Cho dù ta có dùng tật phong bộ cũng không nham bằng hắn, tại sao lại có thể chênh lệch lớn vậy??

Một lát xuyên qua con đường rừng, Tiêu Ngự đã tới một ngã ba.

“Hắn là bên này.” Dẫn đo một hồi, hắn cũng đã chọn 1 con đường nhỏ không có người qua lại để tiến vào, phóng như bay tới phía trước.

{Ta đã tới rồi.} – Triệu Lam Hình truyền âm tới.

{Ta sẽ nhanh chóng tới đó.} - Sau khi xác định được mình không đi nhầm đường, tốc độ của Tiêu Ngự lại càng được nâng lên, đường đi càng lúc càng hoang vắng. Vượt qua những rừng cây bụi thấp sát đất, xuyên qua một sơn cốc - ở phía xa xa trước mặt Tiêu Ngự đã có thể thấy một bộ lạc Thú nhân tộc.

“Quả thật là nơi này rồi.” Sau khi xem lại toạ độ, Tiêu Ngự nhanh chóng đi tới bộ lạc thú nhân kia.

Thú nhân bộ lạc này chỉ là một tiểu bộ lạc với mấy chục toà kiến trúc mà thôi. Có thể thấy rõ khung cảnh bên ngoài bộ lạc thú nhân tộc này: xung quanh được bao bọc bằng 1 lớp hàng rào, bên trong có 2 toà tháp dùng để canh gác.

Đi thêm một chút, hệ thống cảnh báo của Tiêu Ngự đã thông báo

Hệ thống: Bạn đã phát hiện ra doanh trại của thú nhân Tây Cách Lỗ.

161. Chương 162: Tề Ti Ngưu Đầu Nhân.

Tiêu Ngự nhanh chóng đảo mắt lướt qua nơi này một chút - từng căn phòng bằng gỗ đã cũ nát cùng năm tháng, bị mưa gió ăn mòn, điều này cho thấy thú nhân tộc ở đây cuộc sống sinh hoạt khó khăn thế nào.

{Đi thêm ước chừng 1 dặm nữa, người sẽ nhìn thấy 1 cái trường màu trắng, ta đang ở đó.} - Tiêu Ngự đã nhận được tin trả lời của Triệu Lam Hình.

Tiêu Ngự nhanh chóng tìm được một trường vải màu trắng như lời mô tả của Triệu Lam Hình - cũng không khó để nhìn ra đây chính là toà kiến trúc tốt nhất ở đây.

{Ở chỗ nào.} - Tiêu Ngự nhanh chóng đi đến trường vải, câu chuyện phiếm của mấy thú nhân bên cạnh đủ để hấp dẫn sự chú ý của Tiêu Ngự.

- Trên Cách lỗ sơn, mỏ quặng thứ bảy cũng đã bị cương thi chiếm mất, Tư Tập Tác và Phù Toa Đô không hề thấy trở lại! - Lời nói tràn đầy vẻ muộn phiền gộp cùng vẻ mặt chán nản của hắn có thể thấy được tâm trạng của hắn lúc này.

- Thập Phỉ Đức, người hãy cùng đệ đệ của ngươi nhanh chóng dời khỏi đây càng nhanh càng tốt! - Một giọng nói già của một lão bà thú nhân tộc vang lên.

- Không, Đế Nhĩ Na Tư nãi nãi, đây chính là nhà của ta, chúng ta sẽ không đi đâu cả! - Thập Phỉ Đức kiên định trả lời.

Từ câu chuyện của hai thú nhân này, Tiêu Ngự đã đơn giản hình dung ra được khốn cảnh của bộ lạc thú nhân này, theo lời này thì bản đồ phụ bản của Triệu Lam Hình chính là “quặng mỏ” mà chúng nhắc tới.

Tiêu Ngự đi tới mặt ngoài của lều vải đúng lúc Triệu Lam Hình bước ra ngoài.

- Rất cục người đã tới! -

Triệu Lam Hình sau khi nhìn thấy Tiêu Ngự, nàng cười, nụ cười ưu nhã động tâm can.

Lúc này đây Triệu Lam Hình mặc một bộ pháp bào màu lam nhạt khác hẳn trang phục ở bên ngoài. Bộ pháp bào phát ra nhàn nhạt hào quang phản chiếu lên gương mặt nàng khiến nàng hiện ra trong mắt Tiêu Ngự như 1 bức tượng nữ thần vậy, vừa xinh đẹp tao nhã vừa cao quý vô cùng. Trên pháp bào có đính 1 chút ký tự tượng trưng cho thần phận thủy hệ ma pháp sư của nàng.

Tay phải nàng cầm 1 cây pháp trượng làm bằng gỗ đàn hương, trên đầu trượng có khảm 1 viên bảo thạch màu lam toả ra ánh lam quang nhàn nhạt lúc ẩn lúc hiện thật là kì diệu, đẹp mắt.

Nhất thời, Tiêu Ngự như lạc về thời đại của ma pháp. Dường như pháp bào này làm ra chỉ để dành cho Triệu Lam Hình, nó mang hơi thở cổ xưa kết hợp cùng khí chất của nàng có thể nói là thiên hợp.(sự kết hợp hoàn mĩ nhất)

Triệu Lam Hình đứng lùi sang 1 bên,lại thấy một người nữa đi ra từ trong lều vải. Đây là 1 thú nhân đã lớn tuổi, trên đầu có 2 cái sừng trâu - đích thị là Ngưu đầu nhân. Trên tay của ngưu đầu nhân này cũng cầm 1 cây pháp trượng, thân hình lão tiều tụy vô cùng tựa như 1 lão thụ cằn cỗi thấp bé vậy. Ngưu đầu nhân thường thường 100 tuổi mới thực sự trưởng thành, trong khi lão giả ở đây đã râu tóc bạc phơ đủ để nói lên niên kỉ của lão, không biết đã bao năm đây...

-Chào cậu, ta là Đức Lan Khắc, là thú nhân tế tự. Cậu là bạn của cô nương này? - Lời nói của lão có chút khó khăn từng câu từng chữ chậm chậm vang lên. Năm tháng đã mang đi dần sinh mệnh lực cùng sức khoẻ của lão.

- Dạ đúng vậy! - Tiêu Ngự cung kính đáp.

Các người rất xứng đôi, nam tài - nữ sắc. Ngưu đầu lão nhân Đức Lan Khắc nhìn Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình gật gù nói.

Nghe vậy, Triệu Lam Hình thoáng má thoáng ửng sắc hồng, nàng không hề phản bác lại 1 câu. Như kiểu mấy lời này không hề có trong đề tài nhiệm vụ nên không cần nghĩ nhiều vậy .

Tiêu Ngự cũng không khỏi cảm thấy không được tự nhiên lắm. Chứng kiến vẻ đẹp động nhân của Triệu Lam Hình quả thực hẳn không khỏi xúc động.

- Từ xa xưa, bộ tộc Ngự đầu nhân chúng ta và Đặc Tập Đức bộ lạc vẫn sinh sống hoà hợp cùng nhau tại đây, cùng nhau thu thập khoáng sản trong Cách Lỗ sơn đồi lấy các vật dụng cùng lương thực với bên ngoài. Nhưng, 10 năm đổ lại đây, tại phía tây cách lỗ sơn này bắt đầu xuất hiện một nhóm cương thi; chúng chiếm lấy mỏ quặng và đã giết rất nhiều người khai khoáng. Chính vì không thể có khoáng thạch trao đổi lấy vật phẩm cùng bên ngoài nên bộ lạc bắt đầu dần dần suy yếu, bệnh dịch hoành hành, người chết vô số; mọi người hầu như đều đã rời khỏi nơi này. Bộ lạc trước kia cả ngàn người mà bây giờ còn có vài trăm. Anh chàng trẻ tuổi, nếu người muốn tiến vào quặng mỏ thì ta có thể góp chút sức mọn;

Nói đoạn Ngự đầu lão giả rút từ trong người ta 1 tấm bản đồ da dê, đưa cho Triệu Lam Hình.

Triệu Lam Hình cung kính tiếp nhận tấm bản đồ từ tay lão tế ti.

- Hy vọng các người mang may mắn đến cho bộ lạc chúng ta, mong thần thú - người sẽ che chở cho các người.

- Đã tiếp nhận nhiệm vụ, khởi hành thôi! - Triệu Lam Hình quay sang nói với Tiêu Ngự.

Tiêu - Triệu hai người cáo biệt lão tế ti nhanh chóng rời đi; mục tiêu là tới nơi dừng chân của bộ lạc ở bên ngoài.

Triệu Lam Hình mở bản đồ ra coi một chút sắp xếp cũng như cấu tạo bên trong của quặng mỏ, nhưng tuyệt không thấy ghi rõ nơi phân bố cũng như đồn trú của các loại quái vật. Điều này, hiển nhiên là Ngự đầu lão giả cũng không nắm rõ phân bố của quái vật bên trong.

- Anh hùng, xin các người chờ một chút! - Một đầu thú nhân còn trẻ nhanh chóng chạy tới; đây không phải là Thập Phi Đức mà Tiêu Ngự gặp ở ngoài thì là ai.

- Có chuyện gì sao? - Tiêu Ngự ngoài miệng hỏi, trong đầu nhanh chóng hồi tưởng lại đoạn đối thoại hẳn nghe được; hẳn cảm giác từ trong miệng của thú nhân này sẽ có 1 chút ít đầu mối hữu dụng.

- Xin hỏi, các người chuẩn bị đi dò xét quặng mỏ? - Thú nhân Thập Phi Đức nhanh chóng hỏi thăm

- Đúng vậy! - Triệu Lam Hình trả lời.

-Ta có thể làm người dẫn đường cho các người không. Ta cũng có biết được khoảng chục lối vào mỏ quặng, nên có thể đưa các người đi sẽ an toàn hơn. - Thú Nhân Thập Phi Đức nói.

Triệu Lam Hình liếc qua Tiêu Ngự xem thái độ của hắn thế nào, Tiêu Ngự cũng khẽ gật đầu đồng ý; hẳn cảm thấy thú nhân trước mắt này cũng là một nhân vật mấu chốt trong nhiệm vụ lần này. 10 lối đi vào trong mỏ quặng – có lẽ cũng chỉ có Thập Phi Đức này mới có thể đưa bọn họ tới cửa vào chính thức.

- Xin mời theo ta! - Thú nhân Thập Phi Đức nói, rồi nhanh chóng dẫn Tiêu - Triệu 2 người hướng đến 1 khóm rừng.

Cả đoàn 3 người xuyên qua rừng mà đi, chung quanh cảnh vật càng lúc càng âm u, một cỗ khí tức âm trầm lan tràn khắp nơi, trên cao kia – ánh dương le lói từng tia sáng nhỏ xuyên qua tán cây chiếu xuống.

- Người giới thiệu qua các kĩ năng của người một lượt đi! - Tiêu Ngự hướng về phía Triệu Lam Hình mà nói. Đây chính là lần đầu tiên phối hợp, nếu có thể hiểu rõ một chút kĩ năng của đối tác thì sẽ có thể trợ giúp lẫn nhau. Quả thực, kĩ năng của thủy hệ ma pháp sư Tiêu Ngự còn không hiểu rõ.

- Thủy hệ ma pháp sư như ta thì các kĩ năng cơ bản như [Thủy tiễn thuật] , [Nê chiếu thuật] , [Thủy liệu thuật] , [Thủy long thuật] , [Thủy thuần], [Triệu hoán thủy nguyên tố]. Trong đó thủy tiễn thuật và thủy long thuật là ma pháp công kích, nê chiếu thuật là ma pháp khống chế đối phương, thủy thuần là phòng ngự ma pháp. Ngoài ra ta còn có thể dùng triệu hoán thủy nguyên tố, nhưng...hiện giờ thì ma pháp này ta sử dụng cấp bậc khá thấp chỉ khoảng 200 huyết lượng! - Triệu Lam Hình nhanh chóng giảng giải cho Tiêu Ngự.

- Nê chiếu thuật? đây không phải là kĩ năng của thổ hệ ma pháp sư sao? -Tiêu Ngự nghi hoặc hỏi.

Thủy hệ và Thổ hệ tuy không giống nhau về thuộc tính nhưng tác dụng lại giống nhau.

Triệu Lam Hình quay sang Tiêu Ngự giải thích.

- Ra là vậy! - Tiêu Ngự gật gù đầu, thủy hệ ma pháp sư thì các năng lực tương đối đồng đều, năng lực không chế ở mức trung bình, nổi bật chính là năng lực trị liệu ma pháp – nhưng không quá mạnh; thủy thuẫn và triệu hồi thủy nguyên tố cũng không hề kém, chung quy lại tổng hợp chiến đấu lực là vẫn có thể.

- Trừ những thứ đó ra, ta còn có 2 kĩ năng khác do sau khi hoàn thành nhiệm vụ mà được. Thứ nhất, là [Thủy phục thuật] có thể triệu hoán thủy long vây lấy địch nhân, là đơn thể ma pháp – ước chừng được khoảng 6 giây. Thứ hai [Thủy hệ Tăng Ích] là ma pháp phụ trợ, sau khi thi triển có thể gia tăng 20% ma pháp công kích thủy hệ, có thể duy trì 3 tiếng đồng hồ, Cooldown 20 phút; một khi dùng sau pháp thương có thể đề cao tương đương với bằng hệ ma pháp. Ngoài ra MP hồi phục thì tốc độ so với các hệ khác nhanh hơn 1 chút.

Thủy hệ ma pháp sư là một chức nghiệp vô cùng đặc thù, cũng giống như thổ ma pháp của Vân Thiên đều là không thể cầu mà có. Nếu sử dụng tốt thì đây chắc chắn là một chức nghiệp rất tốt, không phải nghi ngờ; thủy hệ ma pháp tuy là một chức nghiệp rất tốt, nhưng nếu gặp đối thủ có thể không chế tốt những đặc tính của thủy hệ mà những thuộc tính của hệ ma pháp này thì đều đều nhau thì rất khó có thể thắng được.

- Còn ngươi thì sao?

Triệu Lam Hình nhìn Tiêu Ngự, năng đối với thực lực của Tiêu Ngự có chút tò mò. Chỉ một thời gian ngắn tham gia trò chơi mà có thể kiếm được tiền mua đầu khô thì thực lực ắt không tầm thường.

- Đạo tặc. Kĩ năng thông thường là : dịch cốt, tiềm hành. Hẳn ngươi phải hiểu rõ! - Thấy Triệu Lam Hình gật đầu liên tục, Tiêu Ngự tiếp tục:

- Các kĩ năng của ta gồm có : đào thoát, độn hình, mị ảnh thiểm hiện, nguyên rửa vô hiệu, điều tra, ăn trộm, bài trừ bầy rập!

Tiêu Ngự nói cho Triệu Lam Hình qua một chút về các kĩ năng.

- Nhiều kĩ năng quá, những kĩ năng như: điều tra, độn hình, bài trừ bầy đều không phải là đến cấp bậc rất cao mới học được sao? - Triệu Lam Hình kinh ngạc hỏi, người chơi chỉ cần có được 2 kĩ năng đã là rất khá rồi, huống hồ Tiêu Ngự lại nhiều kĩ năng như vậy khiến Triệu Lam Hình nằng khó lòng tiếp thu ngay được.

- Các kĩ năng này đều do ta có được ở các nhiệm vụ vượt cấp! - Tiêu Ngự giải thích qua một chút với Triệu Lam Hình vẫn còn đang ngơ ngác.

Hồi tưởng lại 1 lần Tiêu Ngự hoàn thành 1 phụ bản nhiệm vụ; Triệu Lam Hình cũng bình tĩnh trở lại, quả thực thành tích mà Tiêu Ngự đạt được không khỏi khiến nàng khâm phục, mấy người bạn học của nàng đều không hề có được thành tựu như vậy.

- Trên người ngươi chính là “lục sắc sáo trang”? - Triệu Lam Hình cũng đã phát hiện ra sự khác biệt trên trang phục của Tiêu Ngự - nó không chỉ là 1 cái áo bình thường.

- uh, ta quên mất là ta còn có chuyển thủ có thể gây tổn thương 300% đối với bất tử hệ sinh vật, không khéo trong nhiệm vụ lần này dùng nó để đối phó với cương thi sẽ có tác dụng lớn! - Tiêu Ngự nói.

-300%? - Triệu Lam Hình không khỏi kinh hãi, nhìn xuống chuyển thủ trong tay Tiêu Ngự đang phát ra kim sắc quang mang nhàn nhạt.

- Truyền thuyết sao?

- uh! - Tiêu Ngự gật đầu.

Triệu Lam Hình mỉm cười nói:

- Không ngờ tới là người trong game lại tìm được nhiều đồ tốt như vậy, theo giá cả thị trường thì người đã là 1 người khá khẩm rồi đấy.

Nàng ta cũng cảm thấy cao hứng thay cho Tiêu Ngự. Dựa vào trò chơi này thì quả thực với bản lĩnh của Tiêu Ngự bây giờ không cần phải lo lắng về cuộc sống nữa.

162. Chương 163: Tử Tước Ai Thác Tư Cách Chi Mộ

Nói chuyện với nhau một hồi, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cũng đã có những hiểu biết sơ qua về thực lực của nhau; chỉ là vẫn chưa từng có thực hành phối hợp cùng nhau. Nếu muốn sự phối hợp của hai người thật ăn ý thì chỉ hiểu biết đối phương trên lý thuyết mà không thực hành quả thực là không đủ.

Cả hai vẫn đang tiếp tục nói chuyện.

Triệu Lam Hình bắt đầu nói tới các bằng hữu của nàng.

- Đồng học của ta lần trước người gặp, tính nàng vốn như vậy nhìn có vẻ dữ dằn nhưng thực ra tốt lắm; có năm người cùng học đại học với ta tạo thành 1 tiểu đoàn đội thường thường đi đánh quái luyện cấp, trong đó có 2 người khá giỏi kỹ thuật rất tốt! - Triệu Lam Hình nói.

Tiêu Ngự có chút thắc mắc:

-Tại sao người không gọi bọn họ đến?

- Bọn họ ai cũng có nhiệm vụ của riêng mình nên không thể tới, chính vì vậy ta nghĩ đến người nhưng không ngờ là thực lực của người lại mạnh như vậy; quả thực ta không cần lo không hoàn thành được nhiệm vụ rồi!
- Triệu Lam Hình cười cười nói.

Tiêu Ngự nghĩ thầm : “sự tình chắc hẳn không chỉ đơn giản như nàng ta nói, có thể vì Triệu Lam Hình phát hiện ra bản sao này, vào trong chắc chắn thu hoạch so với bên ngoài cao hơn rất nhiều; Nàng chính là muốn trợ giúp mình” phần nhân tình này Tiêu Ngự lặng yên khắc sâu trong lòng.

Ba người men theo sơn đạo của Tây Cách Lỗ sơn dần dần tiến đến đỉnh núi.

Thú nhân Tháp Phỉ Đức một mặt dẫn đường, một mặt vừa đi vừa kể lại các sự tích trước kia của quảng mỏ. Quảng mỏ này từ mấy ngàn năm qua có thể nói là “nồi cơm” của Dịch Đặc Tập Đức bộ lạc; mà chuyện cương thi xuất hiện ở đây cũng có chút ly kì. Trước kia, trong lúc khai thác trong sơn động thì mấy thú nhân có đào đụng đến một cái huyết mộ, trong huyết mộ có chôn một thi thể của nữ nhân cùng rất nhiều loại bảo thạch - dụng cụ kèm theo. Mấy thú nhân này cũng đã đem thi thể nữ nhân này chôn lại như cũ, chỉ là đến hôm sau trở lại đã thấy mộ huyết đã bị sỏi tung lên tất cả các bảo thạch - dụng cụ cũng như thi thể đã không còn. Bắt đầu từ đây bắt đầu thấy có cương thi xuất hiện, dần dần chiếm cứ cả quảng mỏ.

-Chuyện này ta cũng được lão tế ti nói qua, ngoài ra ta cũng đã xem không ít tư liệu trong bộ lạc. - Triệu Lam Hình quay sang nói với Tiêu Ngự, nàng cũng bắt đầu bổ xung thêm một vài thông tin tỉ mỉ như những lần bộ lạc Dịch Đặc Tập Đức muốn chiếm lại mỏ quảng nhưng thất bại.

Quả thực nữ nhân chu toàn hơn nam nhân rất nhiều, trước khi thực hiện bất cứ một nhiệm vụ nào thì nàng cũng tìm hiểu rất kĩ và xem xét qua các loại tư liệu – đây quả thực là một thói quen vô cùng hữu ích. Hiển nhiên ngay cả lần này cũng không nằm ngoài, nàng đã chuẩn bị vô cùng chu đáo.

Tiêu Ngự sau khi nghe xong thú nhân Tháp Phỉ Đức và Triệu Lam Hình nói thì bắt đầu trầm tư, từ lời kể có thể thấy cỗ thi thể kia hẳn nhiên là nhiệm vụ mấu chốt. Hiện tại nhiệm vụ của bọn họ lần này chính là mỏ quảng, còn có thể hoàn thành nhiệm vụ được hay không còn phải xem tạo hoá và tình huống xảy ra trong đó. Một khi hoàn thành nhiệm vụ mấu chốt kia thì phần thưởng chắc chắn là rất lớn.

Lúc này đây, một âm thanh cổ xưa bắt đầu quanh quẩn trong sơn cốc, thanh âm trầm thấp nhưng hữu lực – đây đúng là âm thanh của Ngưu đầu tế ti.

Tiếng ca trầm thấp, tang thương nhưng lại mang đến cho người nghe sự phấn chấn lạ thường. Âm thanh tựa như tiếng trống trận dồn dập vang lên, Tiêu Ngự không khỏi hình dung đến một mảnh chiến trường rộng lớn đang dần dần hiện ra trong đầu.

-Tế ti đại nhân chính là đang ca xướng chiến ca dành cho các dũng sĩ đang ra chiến trường.

Thú nhân Tháp Phỉ Đức đang chìm đắm trong chiến ca nói.

Đến giữa sườn núi, đường đi bắt đầu hiểm trở; Tiêu Ngự vốn là đạo tặc lên việc đi lại không có chút nào khó khăn nhưng Triệu Lam Hình thì không được như vậy, nàng là một ma pháp sư nên không khỏi phải cố hết sức.

-Lên nào!

Tiêu Ngự đưa bàn tay mình ra trước mặt Triệu Lam Hình.

Nàng không khỏi ửng hồng một chút trên gò má, nắm lấy tay Tiêu Ngự mượn lực vượt qua vách đá dựng đứng.

Làn da mềm lại lạnh mịn nắm lấy tay Tiêu Ngự, khiến hắn không khỏi thất thần.

-Chúng ta đã tới nơi.

Lời nói có chút run rẩy của thú nhân Tháp Phỉ Đức đã đưa Tiêu Ngự trở về hiện tại.

Đảo mắt nhìn qua nơi này, cây cối rập rập mọc đan xen không khỏi khiến người khác thấy một sự âm trầm đáng sợ.

Thú nhân Tháp Phỉ Đức dẫn Tiêu - Triệu hai người vòng qua mấy khối nham thạch thì bắt đầu thấy một huyết động rất hẹp chỉ đủ để một người chui qua.

-Chui qua huyết động này là tới quảng mỗ, xin lỗi, ta chỉ có thể đưa hai vị tới đây. Chúc các vị may mắn, nhưng chú ý là phụ cận nơi đây thường xuyên có cương thi đảo qua; chỉ là cương thi rất sợ ánh sáng mặt trời nên đứng ở nơi có ánh sáng thì sẽ không sợ cương thi tấn công.

Thú nhân Tháp Phỉ Đức e dè nhìn qua một mảnh âm u trước mặt nói tiếp:

-Ta cần phải trở về

Hắn nhanh chóng cáo biệt Tiêu - Triệu hai người rồi tốc tốc theo đường cũ trở về. Quả thực, cương thi nơi này đã trở thành một bóng ma khó xóa nhòa trong đầu hắn.

-Người chờ ở đây, ta vào thăm dò một chút rồi cả hai vào sau.

Tiêu Ngự quay sang Triệu Lam Hình nói.

Trong lúc Tiêu Ngự chuẩn bị chui vào huyết động thì Triệu Lam Hình kéo Tiêu Ngự lại:

-Từ từ đã.

Tiêu Ngự quay đầu lại hỏi:

-Gì vậy?

Triệu Lam Hình đưa tay chỉ hướng cây cối rập rập ở đằng xa kia nói:

-Đó là cái gì?

Tiêu Ngự theo hướng chỉ của Triệu Lam Hình nhìn theo, thấy ở phía xa xa kia có một mảnh mộ địa chỉ vì khoảng cách xa quá lên không được rõ lắm.

-Dường như là một mảnh mộ phần.

Tiêu Ngự nói.

Ở nơi này xuất hiện mộ phần khẳng định có chút cổ quái, không chừng có liên hệ cùng với nhiệm vụ lần này.

Nghe thấy Tiêu Ngự nói vậy, sắc mặt Triệu Lam Hình có chút trắng bệch.

Tiêu Ngự nhìn thấy vậy chỉ cười cười, Triệu Lam Hình cho dù có lớn gan thì cũng chỉ là một nữ nhân mà thôi, gan có thể lớn để đâu đây; nhìn thấy thứ này không sợ mới là lạ.

-Vậy đi, ta sẽ đi xem qua, người cứ chờ ở đây. Chút nữa ta trở lại.

Triệu Lam Hình lắc đầu nói:

-Không, ta muốn đi cùng người xem thử.

Nàng tuy sợ hãi nhưng lúc này đây trong mắt lại có chút hưng phấn, chút tò mò.

Phản ứng của Triệu Lam Hình đúng là ngoài phán đoán của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự thường nghe nói nữ nhân tuy nhất gan nhưng lại vô cùng thích xem phim kinh dị, mà tất nhiên Triệu Lam Hình này cũng không nằm ngoài số đó. Hắn chỉ biết lắc đầu ngao ngán - quả thực tâm tình con gái vô phương sở liệu.

Hai người Tiêu Ngự nhanh chóng hướng phía mộ phần đi tới, Tiêu Ngự phụ trách cảnh giới cùng dò đường, Triệu Lam Hình trông chừng phía sau lưng hai người.

Cây cối ở đây quả thực vô cùng rạp rạp, ánh dương quang cũng không thể chiếu tới nơi này, nơi này vô cùng âm trầm; chỉ một cơn gió lạnh thổi qua cũng khiến kẻ khác có thể nổi da gà.

Bụi rậm bên kia “loạt xoạt” vài tiếng rồi chui ra một cương thi cao lớn, thân thể hủ lạn khắp mọi nơi đều rỉ ra nước vàng, mùi hôi thối nồng nặc nhưng có một đôi mắt xám loé ra hào quang sáng ngời, tay cầm một thanh đao nhuốm đầy máu tươi đang đi tới. Một mùi khó chịu theo gió ập tới hai người.

Triệu Lam Hình thấy cương thi bỗng nhiên xuất hiện tấn công hai người khiến nàng giật đánh thót một cái, nhưng rất nhanh nàng lùi về phía sau 3 bước giờ pháp trượng lên rất nhanh tiến vào trạng thái chiến đấu. Điều này cho thấy tâm lý và tố chất của nàng rất tốt.

Tinh phong xú khí ập vào mặt, Tiêu Ngự nhanh chóng giơ lên thánh ngôn chuyển thủ cầm ở tay phải, một đoàn nhũ bạch quang mang phát ra nhanh chóng đem xú khí này đánh bay.

Cương thi nhìn thấy truy thủ trong tay Tiêu Ngự thì có chút sợ hãi, không dám tiến lên phía trước.

Tiêu Ngự nhanh chóng điều tra cương thi trước mặt thấy chỉ là cấp bậc 20. Chỉ là quái cấp 20, Tiêu Ngự nhanh chóng gia tốc hướng cương thi đánh tới.

Cương thi nhanh chóng phản ứng, đoản đao trong tay nhắm hướng Tiêu Ngự trầm xuống.

Tiêu Ngự nhanh chóng tránh né công kích của cương thi, rồi tiếp tục tấn công.

Trong lúc phối hợp thì Tiêu Ngự không thể chạy ra sau lưng cương thi mà công kích. Hắn hiện tại là tấn công chính, nếu chạy ra sau lưng cương thi thì mặt đằng trước không thể chống đỡ lỡ cương thi liều mạng đánh về phía Triệu Lam Hình thì quả thực là không tốt đối với 1 ma pháp sư.

Không thể phạm vào loại sai lầm tối sơ đẳng này được. Tiêu Ngự nhanh chóng huy xuất chuyển thủ tiếp tục tấn công cương thi.

Phốc!

Tiêu Ngự lãnh trọn một đao của cương thi. Nhưng, trong lúc đó một màn mưa phùn nhanh chóng phủ lấy Tiêu Ngự - huyết lượng của hắn nhanh chóng hồi phục, đây chính là thủy liệu thuật của Triệu Lam Hình. Có một ma pháp sư tinh thông trị liệu thuật đi theo sau thật tốt.

Nhờ có Tiêu Ngự hấp dẫn sự chú ý của cương thi, Triệu Lam Hình nhanh chóng phóng ra từng đợt thủy tiễn công kích cương thi; đợt công kích này đã khiến nó mất đi hơn phân nửa huyết lượng.

Mất thấy cương thi đã mất đi hơn 1 nửa huyết lượng, Tiêu Ngự nhanh chóng sử dụng dịch cốt truy thủ với tác dụng tăng 300% công kích đâm mạnh vào tim nó.

Cạn kiệt huyết lượng, thân hình cao lớn của cương thi đổ đánh “rầm” một cái xuống mặt đất.

Sau khi “xử lý” xong cương thi kia, Tiêu - Triệu hai người lại tiếp tục tiến về phía mộ phần. Cũng không biết nó đã nằm đây được bao năm nhưng hắn nên rất rõ dấu vết của năm tháng. Có rất nhiều mộ bi đã bị gãy đoạn, bị mòn dần, chữ viết trên mộ bi đã không còn nhìn được rõ, cỏ dại mọc um tùm; rất nhiều huyết mộ đã bị đào lên, quan tài còn vứt chổng trơ trên mặt đất, ở phía giữa còn có một cái quan tài có chưa 1 khối thi thể hủ lạn.

Có rất nhiều thi thể không trọn vẹn bị vớt ở bên trong mộ địa, điều này có thể thấy những người này đã chết thê thảm thế nào.

-Ta nghĩ rằng nơi này cùng với nhiệm vụ tại quảng mộ có quan hệ, cẩn thận một chút; không chừng sẽ xuất hiện một ít quái vật đầu linh hay tinh anh đó.

Uhm! Triệu Lam Hình gật đầu.

Tiêu Ngự tiến vào mộ phần, không bằng nói đây là một bãi tha ma sớm đã bị phá hư, đào móc. Tất nhiên đã có rất nhiều kẻ đào mộ đến viếng thăm nơi này.

Đi vào trung tâm mộ phần, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình phát hiện một mộ huyết vô cùng tinh mỹ (tinh xảo và mỹ lệ) trên mộ bị văn tự có chút mờ mờ nhưng vẫn còn có thể đọc được.

-Tử tước Ai Thác Tư Cách chi mộ.

Tiêu Ngự đọc mấy hàng chữ trên mộ bia, nhanh chóng biết được đây chính là mộ huyết của một nhân vật trước đây từng làm tử tước.

Đi đến phía sau của mộ huyết, thì mộ huyết đã bị đào móc, quan tài lộ cả trên mặt đất nằm chổng trơ, bên cạnh mộ huyết còn có mấy cỗ thi thể đều đã bị xé rách thành từng mảnh nhỏ; cảnh tượng vô cùng thảm thiết.

“Không hay.” Tiêu Ngự trong lòng dâng lên dự cảm mãnh liệt.

163. Chương 164 : Phát Động Nhiệm Vụ.

Cái mộ huyết mở ra, rõ ràng cho thấy chủ nhân của nó đã mất, thi thể bị xé nát vẫn còn cầm công cụ khai thác, phỏng chừng là một tên trộm mộ.

Chuyện này rất dễ đoán được, do cái bọn trộm mộ tham lam đi đào mộ người khác, cứ tưởng rằng sẽ lấy được tiền bạc châu báu gì đó, nhưng ko ngờ phải trả giá bằng cái mạng của mình, từ cái dấu vết hỗn độn trên mặt đất cho thấy, thực trạng lúc đó thảm thiết như thế nào, thân thể của tên trộm mộ bị xé ra thành nhiều mảnh nhỏ.

- Người xem đây là cái gì ? - Triệu Lam Hình chỉ vào một phiến đá, phiến đá này ko phải vì bị đập vỡ mà là do lợi khí vẽ đoạn, trên mặt còn lưu lại vết trảo.

Mấy thứ này đều làm cho Tiêu Ngự cảm thấy bất an, dù các dấu vết này ko chứng minh được gì, nhưng trong cái mộ này có thể là nơi ở của một con quái vật cường đại, hơn nữa hẳn là một cương thi.

“ Tử tước Ai Thác Tư Cách ... “ Triệu Lam Hình cau đôi mày thanh tú lại, giống như đã từng nghe thấy cái tên này trước kia, từ trong bọc lấy ra một quyển sách cổ.

“ Đây là cái gì ?” Tiêu Ngự chỉ vào quyển sách trong tay Triệu Lam Hình, quyển sách đã ko chịu nổi sức tàn phá của thời gian, trang sách đã bị tàn phá nặng nề, chẳng lẽ thứ này và cái nhiệm vụ kia có liên quan sao?

- Đây chính là quyển sổ ghi chép lịch sử của bộ lạc Dịch đặc tạp đức, ta được lão ngư đầu nhân đưa cho.

Triệu Lam Hình giải thích, bắt đầu lật xem cái cuốn sách sử, lật qua lật lại, cuối cùng tìm được một tờ giấy tả tơi, mừng rỡ nói:

- Tìm được rồi! Tử tước ai thác tư cách, là người thừa kế của bộ lạc vong linh tộc tất đức, mấy ngàn năm trước, thú nhân cùng vong linh đều là những chủng tộc vô cùng yếu kém, tử tước ai thác tư cách đã đi khắp đại lục, đến được bộ lạc dịch đặc tạp đức, ở lại hơn nửa tháng, sau đó ko hiểu sao lại mất tích. Một tháng sau, người của bộ lạc phát hiện ra thi thể của tử tước ai thác tư cách trong rừng, rồi lên chôn hẩn tại nơi này, cũng tu kiến mộ huyết.

Triệu Lam Hình lật xem một chút, nội dung bên trong hình như thiếu một chút, ngoài tư liệu liên quan đến tử tước ai thác tư cách thì ko còn gì nữa.

Tiêu Ngự khẽ nhú mào, tất cả các đầu mào đều cho thấy, tử tước ai thác tư cách ngày xưa và nhiệm vụ lần này có liên quan mật thiết với nhau. Tử tước ai thác tư cách bị sát hại, kẻ giết hân là ai ? Trong khoảng thời gian hân mất tích rồi cuộc đã xảy ra chuyện gì ?

Nhìn đồng mào bia hỗn độn đằng kia, Tiêu Ngự rung mình, chẳng lẽ tử tước ai thác tư cách hồi sinh, hơn nữa biến thành cương thi, chẳng lẽ hân muốn báo thù ? Mục tiêu của hân là ai ?

- Chúng ta nhanh chóng rời khỏi đây đi!

Tiêu Ngự lo lắng nói.

Nghे Tiêu Ngự nói, Triệu Lam Hình hơi sửng sốt, nhưng nhìn thấy vẻ mặt của Tiêu Ngự xong, ý thức được chuyện ko đơn giản, liền đem sách bỏ lại vào trong hành trang.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đang chuẩn bị rời đi thì một mùi hôi kinh khủng ập đến.

“Tiêu rồi !” Chân Tiêu Ngự bị nắm lại, cúi đầu xuống nhìn, đó là một con hủ lạn địa thủ đang nắm lấy chân phải của hân. Một đạo hàn quang hiện lên, này thì hủ lạn địa thủ, nói chừng là bị thánh ngôn chủ thủ 1 hit đứt làm đôi ^__^

Triệu Lam Hình hô nhỏ một tiếng, chân của nàng cũng đang bị nắm chặt lại, ko thể di chuyển.

Xoẹt xoẹt, cũng 1 hit đứt làm đôi !

Hai người bỏ chạy ra ngoài, mấy chục con cương thi từ khắp nơi đuổi theo Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, dưới chân thì lâu lâu lại lòi ra một ít hủ lạn địa thủ muốn nắm giò hai người.

“Bỏ mệ, sắp bị mần thành bánh bao rồi” Tiêu Ngự nhìn ra đằng xa, vô số cương thi đang hướng về chỗ hai người. Số lượng ước chừng khoảng vài trăm em. Còn nhiều em khác đang từ dưới đất chui lên. Vậy lấy Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình chặt đến con kiến cũng ko lọt.

- Người chạy trước đi!

Triệu Lam Hình sột ruột nói, Tiêu Ngự là một đạo tặc, dĩ nhiên là có thể chạy ra.

Tiêu Ngự lắc đầu cười khổ rồi nói:

- Chạy ko thoát đâu, quá quá nhiều.

Với tình huống bây giờ, cho dù Tiêu Ngự có ba đầu sáu tay đi chặn nữa ko trốn ko thoát.

Vừa mới ra đời chưa kịp làm gì có ích cho xã hội đã phải chết rồi. Tiêu Ngự bây giờ chẳng còn có ý nghĩ chạy trốn, cùng Triệu Lam Hình dựa vào một tấm bia đá, lấy đó làm thể phòng ngự.

Nhìn thấy thánh ngôn chủ thủ trong tay Tiêu Ngự, đám cương thi đó ko còn xông lên nữa, mà đứng cách Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình một khoảng chừng 2 thước.

Nê Chiêu thuật !

Triệu Lam Hình biến mặt đất trước mặt thành một vùng bùn, chuẩn bị tinh thần đối phó với lũ cương thi này.

Một con cương thi bước lên đầu tiên liền bị Triệu Lam Hình tay phải cầm pháp trượng vung lên, phóng ra thủy phục thuật, Tiêu Ngự xông lên, một cái tạc kích, vòng qua sau lưng tặng thêm một cái bồi thứ, nhìn thấy cương thi quay lại thì khuyến mãi thêm một cái phản thủ bồi thứ, kết liễu cuộc đời của nó.

Động tác Tiêu Ngự thật nhanh, nhìn thấy động tác của hân, Triệu Lam Hình cũng giật mình, nàng chưa từng gặp qua một người nào chiến đấu như vậy, dù đã từng giao tiếp với rất nhiều cao thủ, nhưng cái đám đó so với với Tiêu Ngự bây giờ thì giống như một trời một vực.

Giết chết em cương thi này, thu thập chiến lợi phẩm, Tiêu Ngự nhanh chóng lui trở về.

Đám cương thi bộ dáng xấu xí, đôi mắt đục ngầu ko có sắc thái, hiển nhiên ko có ý thức, số lượng chừng mấy trăm, khắp nơi nhưng nhúc là đầu người.

Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình cùng dựa vào tấm bia đá giằng co qua lại, đám cương thi đó ko xông lên, đối với Tiêu Ngự ko uy hiếp gì thì hắn cũng ko diên mà xông lên.

- Xin lỗi, nếu ko phải vì giúp ta làm nhiệm vụ này thì người sẽ ko phải lâm vào hoàn cảnh nguy hiểm như vậy! - Triệu Lam Hình tự trách mình.

Tiêu Ngự lạnh nhạt cười, nói:

- Ta đã từng gặp nhiều chuyện còn ghê hơn thế này, những mỗi lần như thế ta đều bình yên vô sự.

Tiêu Ngự có chút buồn bực, mặc dù đám cương thi này e ngại thánh ngôn chủy thủ trong tay mình nhưng tuyệt đối ko sợ đến mức bỏ chạy, vì cương thi là một loài ko có não, mà lại vô cùng khát máu, nhìn thấy sinh linh sẽ ko chút do dự mà xông lên. Nếu tất cả cùng xông lên, công kích Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, cả hai tuyệt đối ko có đường sống, thế nhưng bọn chúng lại dừng lại, đứng yên đó. Nhìn thấy đám cương thi đã dừng lại, nhân tình Tiêu Ngự sáng lên, chuyện này có thể xoay chuyển.

- Chúng ta có thể thoát được! - Tiêu Ngự vừa nói vừa đưa mắt nhìn vào giữa đám cương thi tìm tòi.

Triệu Lam Hình nghi hoặc, ko biết Tiêu Ngự dựa vào đâu mà phán đoán thế.

Ko có căn cứ gì cả, chỉ là trực giác của Tiêu Ngự mà thôi, còn phần chính thì sẽ được biết ngay.

Phía xa kia một đại đội cương thi đang từ từ tách ra, tránh đường cho một cương thi mặc áo vàng đang từ xa chậm rãi đi tới, tay phải cầm một cây pháp trượng màu tím, trang phục nhẹ nhàng, khoan khoái sạch sẽ, so với những cương thi còn lại rất khác biệt.

- Quả nhiên là như vậy. Chính chủ xuất hiện, tử tước ai thác tư cách.

Tiêu Ngự nói, con cương thi này phỏng chừng là do tử tước ai thác tư cách khổng chế, chỉ cần nó ra lệnh, con cương thi này sẽ giết chết Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình ngay. Nếu ai thác tư cách ko làm như vậy, hẳn là có nguyên do khác, cho nên hắn và Triệu Lam Hình tạm thời còn giữ được cái mạng.

Triệu Lam Hình đối với sự nhạy cảm của Tiêu Ngự vô cùng bội phục, ở dưới tình huống nguy hiểm như vậy mà còn có thể suy nghĩ nhiều như thế.

- Chúng ta đã phát động nhiệm vụ, chuẩn bị tốt, phỏng chừng còn cần phải có điều kiện phát động! - Tiêu Ngự thấp giọng nói.

Con cương thi kia chậm rãi đi tới gần, làm cho Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình giật mình, bởi vì cương thi này vẫn còn duy trì được dung mạo khi còn sống, anh tuấn, cao nhẽ, có khí chất của một quý tộc, chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt, ko có một tia huyết sắc.

Tiêu Ngự liền sử dụng điều tra với nó.

Tử giả tử tước ai cách tư thác : boss tinh anh cường hóa cấp 20, hp 10000 :96:

Tiêu Ngự kinh hãi ko thôi, con boss này thật đáng sợ, hắn hiểu được rằng boss tinh anh mà còn cường hóa thì có ý nghĩa gì, loại boss này ít nhất phải đại đội party cỡ năm mươi mạng cấp hai mươi trở lên mới có thể giết chết được.

- Nhân loại, các người xông vào chốn nghỉ ngơi của ta! - Ánh mắt của tử tước ai thác tư cách nhìn thoáng qua Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, vẻ mặt hắn dù lạnh như băng nhưng ko có một tia sát khí.

- Chúng ta chỉ là vô tình đi ngang qua đây, trong lúc vô ý đã xông vào nơi này, mong ngài tha thứ.

Tiêu Ngự vái một cái, dùng lễ tiết của vong linh quý tộc, cung kính nói, hắn nhớ rằng, tử tước ai thác tư cách khi còn sống là người của vong linh tộc, dùng lễ tiết của vong linh tộc hy vọng có thể lấy được hảo cảm của nó.

- Trên người người có một hơi thở làm cho ta cảm thấy thân thiết, ta tha thứ cho các người tội vô lễ.

Tử tước ai thác tư cách nhìn thoáng qua Tiêu Ngự nói.

- Trong lòng ngài mang ý chí của tổ tiên đều có cảm giác trống trải ?

Tiêu Ngự nói, quả nhiên hết thấy đều như hắc dục tính.

- Từ trên người nàng ta ngửi được hơi thở của hải tộc, nàng là người hải tộc, các người là một cặp tình nhân sao?

Tử tước ai thác tư cách nhìn về Triệu Lam Hình đang đứng phía sau hỏi.

- Không phải! - Tiêu Ngự cẩn thận xem xét vẻ mặt của tử tước ai thác tư cách, nhìn thấy vẻ mặt nó vẫn lạnh như băng, linh cơ vừa động, nói:

- Ta mến mộ người con gái xinh đẹp này, nhưng cuối cùng chúng ta vẫn chỉ là bằng hữu.

Tiêu Ngự nhớ ra, bộ lạc dịch đặc tạp đức có tìm thấy một thi thể người con gái, trong đầu hắc hiện lên một suy đoán, tử tước ai thác tư cách có thể có liên quan đến người con gái kia, nhìn thấy vẻ mặt của nó bắt đầu có dấu hiệu chuyển biến, Tiêu Ngự cảm giác được có thể mình đã phát động nhiệm vụ thành công.

Ánh mắt Triệu Lam Hình có chút phức tạp nhìn Tiêu Ngự, suy ngẫm về những lời nói kia, có lẽ hắc chỉ muốn phát động nhiệm vụ nên nói như thế mà thôi.

Tử tước ai thác tư cách mỉm cười, nụ cười ấm áp làm cho Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình ngẩn ngơ, nụ cười tuyệt đối ko thể xuất hiện trên mặt của một cương thi, chẳng lẽ đây là một quái thai !!!

- Mong cho người sớm ngày theo đuổi được vị cô nương xinh đẹp này.. Tình yêu, đúng là một điều hoàn mỹ,

Tử tước ai thác tư cách thì thảo nói, giống như đang nhớ về chuyện xưa, mắt nhìn về phía chân trời xa xôi, tự nhủ: “ Vấn thể gian tình ái hà thị vật.” (hỏi thể gian tình ái là gì? – câu của Lý Mạc Sầu trong Thần Điều Đại Hiệp, ta thích nên cho vô. :110:)

Tiêu Ngự tâm bỗng động, thời điểm mấu chốt để phát động nhiệm vụ đã tới.

- Ái chi cực trí, tình chi cực tri, vi kì sinh, vi kì tử! -(1) Tiêu Ngự suy nghĩ một chút, trong lòng có chút xúc động, nếu có một tình yêu như vậy, nhân sinh sẽ ko còn gì để tiếc nuối.

=====

(*) Chú Thích

(1): Tình là chi ái là chi mà sinh vì nó, tử vì nó. theo dịch giả.

164. Chương 165 : Quyến Luyến.

Tử tước ai thác tư cách thì thảo lặp lại lời của Tiêu Ngự, trong mắt tỏa ra một thần thái kì lạ, khẽ thở dài một hơi, lại lộ ra một nụ cười sáng lạng:

- Ta ở đây đã mấy ngàn năm, thật đúng là chưa có người nào cùng trò chuyện, các người có hứng hù nghe ta kể chuyện xưa ko ?

Tử tước ai thác tư cách vung tay, cả đám cương thi từ từ tản ra, chung quanh trở nên trống trải.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình trong lòng thở phào một hơi, tử thần đã buông tha cho họ.

Nhìn thấy Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình ko phản đối, Tử tước ai thác tư cách bắt đầu kể:

- Tại đại thảo nguyên ai lập tây á xa xôi, nơi đó là cổ hương của ta, tộc nhân của ta chôn thả trên thảo nguyên, kính bái minh thần, nhưng thần thánh điện phủ lại cho rằng chúng ta là bạn của tử thi, là tượng trưng cho tà ác, nên đuổi chúng ta ra khỏi ai lập tây á. Ta mang theo nguyện vọng phục hưng của vong linh tộc đi khắp mọi người, theo đuổi sức mạnh cường đại, ta tưởng rằng cuộc đời ta sẽ đắm chìm trong cừu hận. Nhưng, từ sau khi gặp nàng, con người ta đã thay đổi. Khi ta xuyên qua những rừng cây vô tận, bước chân vào vùng đất xinh đẹp này, đi đến bộ lạc dịch đặc tạp đức này, đã gặp một cô gái đang ngồi trên cây liễu, đôi chân dài tuyệt mỹ, khuôn mặt tựa như tiên, giọng hát xướng lên êm tai, vẻ mặt tiềm tĩnh của nàng vừa lại an tường, tựa như là một tinh linh xinh đẹp nhất trong thiên nhiên, vẻ đẹp này khiến người khác đến hít thở cũng khó khăn.

- Từ đó về sau, cho dù ta đi đến nơi nào cũng ko thể quên được cô gái ấy. Ta biết, trong người mang gánh nặng phục hưng cho tộc nhân, nhưng, khuôn mặt điềm tĩnh cùng nụ cười xinh đẹp của nàng đã làm ta quên mất cừu hận. Ta ở lại bộ tộc địch đặc tạp đức, về sau mới biết, người con gái ấy là một hồ nữ, tại thú nhân tộc, địa vị cực thấp, các nàng chỉ là đồ chơi của quý tộc. Sau này trưởng thành sẽ trở thành một công cụ giải trí cho các quý tộc.

- Trong thời gian đó, ta đã dùng đủ mọi cơ hội để đến gần nàng, chúng ta yêu nhau, cũng giống như nhiều đôi nam nữ trẻ tuổi khác, ái tình rùng rục, cả hai đều muốn có được đối phương, muốn cùng nhau quyến luyến thật sâu. Từ một quý tộc của thú nhân tộc, ta học trộm được lai địa ma pháp giải khai địa phước ẩn trên người nàng. Ta đã mang nàng trốn chạy ra khỏi nhà giam, nhưng cuối cùng bị thất bại. Khi chúng ta vừa chạy ra khỏi bộ lạc, ta đã bị một bóng đen đánh lén, một thanh chủy thủ đâm vào ngực ta, ta đã gần như tuyệt vọng, sức mạnh trên người ta từ từ biến mất, ý thức chậm rãi rơi vào khoảng không hắc ám. Ta ko hối hận, ta yêu nàng, cho dù đánh đổi cả tính mạng ta cũng ko hối tiếc. Điều làm ta áy náy nhất chính là, ta đã ko thể đem lại hạnh phúc cho nàng. Ta nghe được nàng khóc hô cùng sợ hãi. Nhưng ta vô lực bảo vệ nàng.

Tử tước ai thác tư cách trầm giọng nói, trong đó bao hàm rất nhiều sự quyến luyến.

- Từ trong bóng tối ta tỉnh dậy, thân thể ta ko nhức nhích, nhưng ta lại có được ý thức, kế tiếp trải qua mấy ngàn năm cùng sự cô độc vô tận. Mỗi lần hồi tưởng đến gương mặt tươi cười của nàng đều làm ta cảm thấy vô cùng ấm áp. Ta ko cô độc, bởi vì ta vẫn nhớ được, ta tin tưởng, vào một ngày nào đó, nàng sẽ cảm nhận được tình yêu cùng nỗi nhớ của ta. Địch Na, nàng có nghe ta nói ko ?

Tử tước ai thác tư cách thất thần nhìn về phương xa, khoe miệng lộ ra một nụ cười nhưng làm cho Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình bỗng dưng đau xót.

- Cho đến một ngày, cái được in vào mắt ta chính là gương mặt của những tên trộm đáng ghê tởm. Ta phần nộ gào thét, ta giết bọn chúng. Nhìn thi thể bọn chúng, ta bỗng nhiên phát hiện, ta đã trở thành một cương thi, một cương thi khát máu. Ta đã cố gắng không chế giết chóc, ta muốn một cuộc sống của người bình thường, để rồi khi tỉnh lặng, ta lại tiếp tục kiên trì, tin rằng vào một ngày nào đó, ta có thể gặp lại nàng, nụ cười nàng vẫn sáng lạng như xưa, ngồi ở trên cao kia, là một tinh linh xinh đẹp nhất” Tử tước ai thác tư cách nở một nụ cười sáng lạng, hắc còn sống, bởi vì hắc còn có hy vọng, mặc dù hy vọng ấy hơi xa vời.

Khó tưởng tượng được sau một thời gian dài ngàn năm như thế, Ai Thác Tư Cách làm cách nào vượt qua được, theo lời hắc nó, hắc ko cô độc, bởi vì hắc còn hồi ức.

Tiêu Ngự liếc mắt nhìn Triệu Lam Hình một cái, ánh mắt của nàng có chút tránh né cái nhìn của hắc.

Tiêu Ngự lẳng lặng ngồi nghe chuyện xưa của Tử tước ai thác tư cách, hắc cảm giác được chuyện này ko hề đơn giản như lời kể của Tử tước ai thác tư cách, cuối cùng là ai đã sát hại hắc ? Còn hồ nữ được gọi là Địch Na kia sau đó như thế nào ? Điều đó vẫn còn là bí ẩn chưa có lời giải, Tiêu Ngự từ trong những lời kể của Tử tước ai thác tư cách sinh ra một chút tò mò.

- Thần sẽ chiếu cố cho những người yêu nhau. Một ngày nào đó, các người sẽ gặp lại.

Tiêu Ngự an ủi Tử tước ai thác tư cách

- Ta cảm nhận được hơi thở của nàng. Ở trong quặng mỏ vô cùng vô tận này, như muốn làm say lòng người. Mỗi lần ta tiến vào quặng mỏ, hơi thở của nàng tự nhiên biến mất ko còn tăm hơi. Cho nên, tộc nhân thân ái, ta muốn người trợ giúp ta.

Tử tước ai thác tư cách nhìn Tiêu Ngự, chân thành nói.

Nghe những lời nói của Tử tước ai thác tư cách, Tiêu Ngự rất nghi hoặc, hồ nữ kia còn sống ??? Không, hắc là đã chết, nhớ đến những ghi chép của bộ lạc địch đặc tạp đức, đã phát hiện ra một thi thể nữ. Tiêu Ngự phỏng đoán, ko chừng hồ nữ kia cũng đã biến thành cương thi giống như Tử tước ai thác tư cách. Tại nơi này cuối cùng đã xảy ra bao nhiêu chuyện ?

- Ta nên trợ giúp người như thế nào? - Tiêu Ngự biết, kế tiếp chính là nội dung của nhiệm vụ.

- Giúp ta tìm nàng. Sau đó dùng cái này, có thể để ta triệu hoán các người về bên ta! - Tử tước ai thác tư cách nói. Tay phải đưa ra một khối đá trắng xám khắc đầy hoa văn.

- Thứ này dùng như thế nào ? - Tiêu Ngự tiếp nhận nó từ tay Tử tước ai thác tư cách, xem xét một chút rồi hỏi.

Tử tước ai thác tư cách hoán linh chi thạch : Vật phẩm nhiệm vụ.

- Bóp nát là được. Chân thành cảm tạ tộc nhân, ta cùng tổ tiên sẽ phù hộ cho người.

Tử tước ai thác tư cách thì một lễ nói.

- Ta sẽ hoàn thành tâm nguyện cho người! - Tiêu Ngự nói, nhưng trong tim hẩn lại có một dự cảm bất hảo, hồ nữ kia tại sao lại tránh né ko muốn gặp Tử tước ai thác tư cách, chẳng lẽ bọn họ ... hay chỉ là Tử tước ai thác tư cách yêu đơn phương ?

- Trong quảng mỗ có rất nhiều cương thi, ko biết từ đâu đến, ta chỉ có thể khống chế được một hai con, để các người tâm nhất điểm. Nếu các người có thể đưa ta đến gặp nàng, ta sẽ báo đáp cho các người, ta biết các người cũng ko cũng, những đây là thành ý của ta, mong hai người hãy nhận lấy.

Tử tước ai thác tư cách do dự một hồi rồi kiên quyết nói.

Tiêu Ngự hồ hững, đối với một người, làm xong nhiệm vụ đương nhiên phải được khen thưởng, Tiêu Ngự dĩ nhiên cũng ko cự tuyệt.

Nhìn thấy Tiêu Ngự cũng ko có vẻ từ chối, Tử tước ai thác tư cách thở phào một hơi.

Tiêu Ngự đem hoán linh chi thạch bỏ vào trong hành trang, hướng đến Tử tước ai thác tư cách nói lời từ biệt.

- Chúng ta đi thôi! - Tiêu Ngự quay lại nói với Triệu Lam Hình.

- Uh!

Hai người hướng đến lối vào quảng mỗ, Tử tước ai thác tư cách cũng quay lại hướng rừng cây, bóng lưng hẩn chậm rãi biến mất trong đêm tối.

- Tiêu Ngự ! - Triệu Lam Hình do dự gọi Tiêu Ngự.

- Chuyện gì? - Tiêu ngự quay đầu lại hỏi.

- Chuyện người nói với Tử tước ai thác tư cách có phải sự thật ko ? - Triệu Lam Hình tránh né ánh mắt của Tiêu Ngự

Ta mến mộ người con gái xinh đẹp này, nhưng cuối cùng chúng ta vẫn chỉ là bạn. Tiêu Ngự hồi tưởng lại những lời kia này, nhìn vào ánh mắt của Triệu Lam Hình, cười nói:

- Chỉ vì để phát động nhiệm vụ nên mới nói, người cũng đừng để ý.

Mặc dù nghĩ một đằng nhưng nói một nẻo.

- Nga! - Triệu Lam Hình đáp, ko biết vì sao, trong lòng có chút mâu thuẫn, cảm thấy có chút mất mát. Bất tri bất giác, bóng dáng trước kia trong lòng nàng đang mờ dần, và thay vào đó, một hình bóng khác lẳng lẳng đi vào, làm nàng có chút bất ngờ.

Tiêu Ngự dẫn đầu tiến vào quảng mỗ u ám, trên đỉnh quảng thỉnh thoảng có vài cột sáng chiếu xuống, tầm nhìn coi như rõ ràng.

Tiêu Ngự thay dạ ngọc hạng liên vào, tầm nhìn lập tức gia tăng rất nhiều, có thể nhìn thấy rõ ràng chung quanh, vách tường hai bên quảng mỗ đều bị đào bới, phỏng chừng là do con người khai thác khoáng thạch lưu lại, lâu lâu có vài giọt nước nhỏ xuống, được quảng mỗ khuếch đại lên, có thể nghe rõ ràng.

- Vào thôi! - Xác định chung quanh ko có gì nguy hiểm, Tiêu Ngự cung cấp cho Triệu Lam Hình tin báo.

Triệu Lam Hình cũng tiến nhập quảng mỗ.

- Đưa bản đồ đây, để ta xem một chút.

- Được !

- Chúng ta hẳn là ... đang ở đây! - Tiêu Ngự tiếp nhận bản đồ từ trong tay Triệu Lam Hình, xác định vị trí chỗ đứng, phân tích một chút rồi nói:

- Đi hướng bên kia, có một cái lộ khẩu giao nhau, có thể tập trun rất nhiều cương thi, cẩn thận một chút.

- Uh!

Tiêu Ngự đi phía trước dò đường, Triệu Lam Hình phối hợp với hắn, duy trì khoảng cách 5 bước, đi sau lưng Tiêu Ngự đồng thời chuẩn bị trị liệu.

Tiêu Ngự từ trong bóng tối ở thông đạo chậm rãi mò đường, một cương thi thân hình to lớn từ từ đi qua, một đạo thủy long từ mặt đất dâng lên, tựa như mạn dừa, gắt gao cuốn lấy cương thi. Là thủy phục thuật của Triệu Lam Hình, tốc độ phản ứng của nàng ko tệ lắm. Chứng kiến cương thi bị nhốt trụ. Tiêu Ngự vọt tới.

Tiêu Ngự liên tiếp công kích, nhìn thấy cương thi thoát ra khỏi thủy long liền tăng cho nó một cái dịch cốt.

Một thủy tiễn công kích trên người cương thi, trên đầu nó xuất hiện con số 100 thương tổn.

Phản thủ bồi thứ !

Tiêu Ngự sử dụng phản thủ bồi thứ, con số hơn 300++ nhẹ nhàng xuất hiện trên đầu nó, nửa ống huyết lượng của cương thi tụt xuống đáy, ngã xuống mặt đất.

Tiêu Ngự thu lấy đồ vật trên người cương thi, dựa theo quy tắc phân chia của party, kim tiền nhất được chia làm hai nửa, phân cho hai người, còn về trang bị, bọn họ chọn hình thức tự do lựa chọn, đầu tiên để Tiêu Ngự giữ, sau đó mới đem ra phân phối.

Trong quảng mỗ thỉnh thoảng lại truyền đến tiếng kêu thê lương, lại được sự khuếch tán nên có vẻ đáng sợ hơn.

Từng cơn gió gào thét trong quảng thổi ra, làm Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình trong lòng sinh ra một cảm giác sợ hãi ko tên. Vốn định post tới chương 210 nhưng còn tắc vài chỗ mong anh em thông cảm :113:

165. Chương 166. Phối Hợp

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình xuyên qua động khẩu u ám, tới được địa điểm dự kiến, Tiêu Ngự đoán rất chuẩn, tại vị trí chỉ mà Tiêu Ngự chỉ ra tập trung một lượng lớn cương thi.

- Kế tiếp sẽ bận rồi đây, chúng ta cần phải dọn dẹp sạch sẽ đám cương thi này” Tiêu Ngự cẩn thận đếm, phía trước tập chung khoảng 30 tên cương thi.

Nhiều cương thi như vậy, rất có khả năng xuất hiện một tên đầu lĩnh, ánh mắt Tiêu Ngự lùng sục một lúc, thấy trong đám cương thi có một tên cương thi cao to mặc ngân sắc giáp trụ.

- Để ta ra dẫn dụ quái vật, tôi mỗi lần dẫn dụ nhiều nhất là 3 tên, nếu như số lượng dẫn dụ vượt quá 2 tên, cô dùng nê chiêu thuật giữ chân đám phía sau, ta trước tiên sẽ dùng toàn lực giết chết một tên! - Tiêu Ngự cẩn thận an bài chiến thuật, đem địa hình xung quanh có thể lợi dụng được nói qua một lần với Triệu Lam Hình.

- Người chơi chuyên nghiệp thật khác những người chơi nhàn nhã như chúng ta.

Triệu Lam Hình cười bốn cọt nói, có điều đối với mỗi lời giảng giải của Tiêu Ngự thì đều nhớ kỹ trong lòng.

Tiêu Ngự cười cười không để ý tới, nói:

- Ta đi kiểm tra tình hình một chút.

Tiêu Ngự bắt đầu tiềm hành, từ từ lại gần tên cương thi cao to mặc ngân sắc giáp trụ, cho tên cương thi cao to này một cái dò xét.

Ngân giáp cương thi: đầu mục level 20, HP 3500.

Tên ngân giáp cương thi toàn thân một bộ võ trang, phòng ngự không thể nào thấp được, nếu như đối đầu với nó, khẳng định sẽ có chút phiền phức, trước tiên cần phải thanh lý hết đám quái vật nhỏ quanh nó.

- Bắt đầu rồi! - Tiêu Ngự phát tín hiệu cho Triệu Lam Hình.

- Ta chuẩn bị xong rồi! - Triệu Lam Hình đứng sau một chỗ nham bích lồi ra, chỗ đó là điểm tấn công tốt nhất ở khu vực xung quanh đây.

Tiêu Ngự tiềm hành tới bên ngoài vì hoạt động của đám cương thi, tìm một tên cương thi đơn lẻ, truy thủ trong tay phải vạch một nhát lên thân của tên cương thi.

Tên cương thi đó và đám đồng bọn xung quanh nó gầm lên, lao về phía Tiêu Ngự, Tiêu Ngự nhìn nhìn số lượng cương thi bị dẫn dụ, có khoảng 5 tên. Tiêu Ngự dụ đám cương thi đó chạy ra ngoài, 5 tên cương thi đó đuổi theo một khoảng khá dài. Không bắt kịp Tiêu Ngự, đang định quay lại, Tiêu Ngự tiến lên đâm một cái vào một trong số mấy tên cương thi đó, thấy tên cương thi đuổi tới, tiếp tục chạy, lần này chỉ có 2 tên cương thi đuổi theo.

Nhìn thấy Tiêu Ngự từ xa chạy lại, phía sau có 2 tên cương thi chạy theo, Triệu Lam Hình giơ cao chiếc pháp trượng trong tay lên.

Nê Chiêu Thuật!

Triệu Lam Hình quảng nê chiêu thuật vào tên cương thi phía sau.

Lại chạy vài bước, mục tiêu bên người Tiêu Ngự chỉ còn lại một. Tiêu Ngự không chút do dự quay đầu, đối đầu cho tên cương thi một ký 'tạc kích'.

Một đạo thủy long thuật từ mặt đất tạo thành một vòng xoáy dâng lên, quấn chặt lấy tên cương thi.

Một chiêu thủy long thuật đến rất đúng lúc. Tiêu Ngự rất nhanh vòng ra phía sau cương thi, cho tên cương thi một chiêu bồi thích, độ hoàn thành kỹ năng 100%.

Một đạo mũi tên nước của Triệu Lam Hình tấn công lên người tên cương thi, trên đầu tên cương thi hiện lên hơn 110 điểm sát thương.

Cương thi gãy mạnh một cái, quay đầu tấn công Tiêu Ngự còn đang không ngừng ra đòn. Tích điểm số sau 4 lần tấn công liên tục, Tiêu Ngự một chiêu Phản Thủ Bồi Thích, đem tên cương thi giết chết.

“Quá trình đánh quái này quá thuận lợi rồi.” Tiêu Ngự cảm nhận được chỗ tốt của việc có nhiều người, 2 người đánh quái nhanh hơn nhiều so với một người. Triệu Lam Hình không chế ma pháp nắm giữ thời cơ không tới, tăng viện cho Tiêu Ngự rất có hiệu lực.

Thịt được một tên, Tiêu Ngự dơ truy thủ lên lao bổ tới tên còn lại.

Tiêu Ngự không biết được là, Triệu Lam Hình còn kinh ngạc hơn so với hắn, nàng và bạn học của nàng lúc phối hợp, chưa từng thuận lợi qua, kể cả lúc có nhiều người.

Vượt cấp giết quái vẫn còn rất phí sức. Nhưng hợp tác với Tiêu Ngự thì không có cái cảm giác đó, nàng chỉ cần đứng vào lúc quan trọng, hơi hơi khống chế một chút, Tiêu Ngự lập tức dễ dàng làm giết chết quái vật, căn bản không cần nàng tiêu hao quá nhiều sức lực.

“Hợp tác với hắn thật là nhẹ nhàng” Triệu Lam Hình nghĩ. Nhìn bóng ảnh Tiêu Ngự, suy tư không ngừng hiện lên, bên ngoài trò chơi, Tiêu Ngự nhìn có chút dần dần, như một cậu trai lớn hay xấu hổ và cẩn thận. Nhưng trong trò chơi, Tiêu Ngự cho nàng cảm giác hoàn toàn thay đổi, toàn thân toát ra khí chất lẫm lẫm, nhân thân sắc bén mà lại sáng suốt, như là mọi thứ đều trong tầm khống chế của hắn vậy, hai con người này người nào mới chính thức là Tiêu Ngự, đến Triệu Lam Hình cũng nhìn không ra.

Dưới sự phối hợp của Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự rất nhanh giải quyết nốt tên còn lại. Tiêu Ngự thu lấy ngân tệ rơi ra từ hai tên cương thi, nhìn thấy dưới đất phát quang lấp lánh, hình như còn một món đồ nào đó.

Tiểu hình cơ nổ: phẩm cấp, lục trang, công kích 30-33, tốc độ di động +3, tấn công tầm xa, phạm vi tấn công 60mã, tốc độ bắn nhanh liên tục 3, yêu cầu level 5.

Nhìn thấy vật phẩm này, Tiêu Ngự vui mừng một lúc, hẳn chính là đang thiếu loại cơ nổ này, bởi vì không tìm được cái thích hợp, nếu từ đó đến giờ chưa có trang bị cơ nổ, cơ nổ là thứ đồ tốt nhất mà đạo tặc dùng để dụ quái vật, ít nhất sau này dụ quái vật không cần lao lên nữa, từ xa bắn vài mũi tên là đủ rồi.

“Không có mũi tên, đáng chết, hiện tại xem ra vẫn phải tốn chút lực chân để dụ quái rồi” Tiêu Ngự không ngừng buồn bực, muốn có mũi tên thì phải tới cửa hàng của NPC để mua, Tiêu Ngự không có đem sẵn theo bên người.

Tiêu Ngự thu lấy cơ nổ, tiếp tục dụ quái.

20 phút trôi qua, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đã giết được hơn 10 tên cương thi. - Vừa rồi rút ra món đồ của cô.

Tiêu Ngự nói và giao dịch với Triệu Lam Hình một cái giấy chuyển, thể loại trang sức rất khó rút, đại đa số người chơi đều không có giấy chuyển loại đồ này, kể cả Triệu Lam Hình.

Pháp lực chi thùý sức: phẩm cấp, lam trang, tinh thần+10, trí tuệ+5, chỉ số pháp lực thượng hạn+50, yêu cầu level, không.

Chiếc dây chuyền pháp lực này được xem như là đồ tốt, quái vật phó bản tỉ lệ rút đồ cao, không ngờ quái vật bình thường cũng rút đồ màu xanh. Nếu như là bên ngoài, tỉ lệ rút đồ màu xanh từ quái vật bình thường là 1 phần vạn.

Triệu Lam Hình liền mang chiếc dây chuyền pháp lực vào, vật phẩm này có thuộc tính là chỉ số pháp lực thượng hạn+50, đối với Triệu Lam Hình mà nói thì thực sự rất tốt, nàng đang hiềm nhân vật này lực sát thương và trị liệu, chỉ số ma pháp không tránh khỏi có chút thấp, đang có nhu cầu cấp thiết tăng chỉ số pháp lực thượng hạn.

Sau khi đánh hết quái vật, Triệu Lam Hình ở tại chỗ hồi phục, Tiêu Ngự thì tiếp tục đi dụ quái.

Chậm chạp vòng qua tên ngân giáp cương thi nọ, Tiêu Ngự dùng trùy thủ đâm một cái lên người một tên cương thi, dẫn dụ sự chú ý của cương thi, sau đó quay đầu chạy.

Chạy được hơn 10 mã, Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn, sững sờ, chạy theo sau hẳn có tới hơn 10 tên cương thi.

“Lần này dụ có chút nhiều rồi” Nhìn thấy hơn 10 tên cương thi đang có khí thế hung dữ. Tiêu Ngự không có cách nào khác đành phải khởi động tậ phong bộ thoát li, đem đám cương thi đó bỏ xa.

Thấy đám cương thi đã quay trở về, Tiêu Ngự lại tiến hành dụ quái lần thứ 2, cứ lặp lại như vậy, mặc dù có chút phiền phức, nhưng cũng không có cách nào khác.

Dần dần quét sạch đám lâu la bên người ngân giáp cương thi, cuối cùng đến lượt quái vật cấp bậc đầu lĩnh.

- Ta lên, chờ chút cô phối hợp với ta.

Tiêu Ngự nhìn ngân giáp cương thi một cái rồi nói:

- Cô cần phải chú ý không chế cừu hận. Nếu như cừu hận của cô quá cao, tôi có lẽ sẽ không ngăn nổi nó.

- Được rồi! - Triệu Lam Hình đáp ứng, trước đây chưa từng thử qua hai người phối hợp vượt cấp giết cấp bậc đầu lĩnh. Việc này tưởng chừng như không thể, có điều nhìn thấy biểu tình Tiêu Ngự rất là tự tin, Triệu Lam Hình không hiểu sao cũng dấy lên chút tự tin.

Thân thể của Tiêu Ngự từ từ biến mất vào bóng tối u ám của động khuáng, Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về sau lưng tên ngân giáp cương thi tiềm phục tiến tới.

Cẩn thận tiến lại gần ngân giáp cương thi. Tiêu Ngự đột nhiên lao lên trước, nhảy cao lên, giáo sát.

Kỹ năng thâm tập và kỹ năng bí côn đối với quái vật cấp bậc đầu lĩnh này hiệu quả rất ít, vì vậy Tiêu Ngự dứt khoát trực tiếp dùng giáo sát, khoảnh khắc lúc nhảy cao lên, Tiêu Ngự cảm thấy lực lượng toàn thân ngưng tụ lại, kể đó tùy theo sự vũ động của trùy thủ mà được giải phóng ra toàn bộ.

Phốc, hai đạo vết thương rất sâu hiện lên trên lưng ngân giáp cương thi.

“Là loại cảm giác này.” Tiêu Ngự vui mừng khác thường, động tác vừa rồi được ghi nhớ hoàn toàn vào trong đầu.

Hệ thống: kỹ năng giáo sát độ hoàn thành 100%, kỹ năng tạo thành 100% thương tổn, tạo thành 20 điểm xuất huyết thương tổn. kéo dài 20 giây. tạo thành hiệu quả chậm chạp, tốc độ tấn công -3.

Con số 100++ điểm thương tổn hiện lên trên đầu tên ngân giáp cương thi.

“Da tên khốn này dày thật.” Bởi vì là Thánh ngôn truy thủ +300%. Tiêu Ngự đối với quái vật hệ cương thi tỉ số sát thương là cực kỳ khủng bố. Nhưng kể cả là như vậy, Tiêu Ngự cũng chỉ tạo thành hơn 100 điểm thương tổn đối với ngân giáp cương thi.

Không nghĩ tới giáo sát còn kèm theo hiệu quả giảm tốc, đã quá, giáo sát kết thúc, tay trái Tiêu Ngự phết chất độc giảm tốc lên truy thủ bồi thêm cho ngân giáp cương thi một phát nữa, tốc độ của ngân giáp cương thi bị giảm xuống rất nhiều, hành động liền trở nên chậm chạp.

Thủy phước thuật!

Một con rồng nước từ dưới đất bay lên, nhất thời đem ngân giáp cương thi quán lấy, vừa hay tạo ra mấy giây cơ hội cho Tiêu Ngự, Tiêu Ngự tất nhiên không bỏ qua, lại ra tay bồi thủ, hơn 100 điểm thương tổn nữa hiện ra trên đầu tên ngân giáp cương thi.

Ngân giáp cương thi quay người lao tới tấn công Tiêu Ngự, Tiêu Ngự nhanh chóng lùi xuống, tăng tốc lao lên, một tạc kích rất mạnh tấn công lên người ngân giáp cương thi.

Tiêu Ngự lách người một cái liền tránh khỏi đòn tấn công có chút chậm chạp của ngân giáp cương thi, nhắm chuẩn cơ hội, toàn thân kinh khí đột nhiên bạo phát ra, truy thủ vạch ra một góc 45 độ hoàn mỹ, phát ra âm thanh phá không sắc nhọn, một tiếng trầm đục vang lên, đâm sâu vào sau lưng ngân giáp cương thi.

Điểm số liên kích của ba lần công kích liên tục lúc trước, công thêm một cú đâm hoàn mỹ này, trên đầu ngân giáp cương thi hiện lên con số hơn 1 nghìn 500 điểm thương tổn.

Nhìn thấy một kích này đắc thủ, cơ nhục đang căng cứng của Tiêu Ngự mới giãn ra, nhanh chóng lùi ra sau.

Triệu Lam Hình biết là Tiêu Ngự cần thời gian hồi phục kỹ năng, liền tại khoảng đất phía trước tên ngân giáp cương thi quăng ra nê chiếu thuật, sau khi đi vào nê chiếu, tốc độ ngân giáp cương thi nhất thời càng thêm chậm chạp, khiến cho càng nhanh kéo dài khoảng cách với Tiêu Ngự.

Triệu Lam Hình đối với sự việc vừa rồi rung động vô cùng, một kích của Tiêu Ngự không ngờ lại có thể tạo nên thương tổn 1 nghìn 300 điểm, đây là đầu lĩnh quái vật level 20 đó.

Triệu Lam Hình biết, Tiêu Ngự đem tất cả kỹ năng thi triển tới lô hỏa thuần thanh rồi, nhưng tất cả những gì phát sinh vừa rồi đã khiêu khích nhận thức cực hạn của nàng, nàng rất muốn biết, Tiêu Ngự làm sao lại làm được như vậy.

Nhìn thấy ngân giáp cương thi đang bị nê chiếu thuật vây khốn, Tiêu Ngự không khỏi cảm thán, cảm nhận được có đồng đội phối hợp ăn ý thật là tốt, nếu như một mình hắn mà đối đầu với đầu lĩnh level 20, sau một lần thi triển kỹ năng này kết thúc, hắn chắc chắn sẽ bị đầu lĩnh quái vật này đuổi chạy khắp nơi.

Tiêu Ngự nhìn một chút các hạng mục kỹ năng, thời gian ngừng thi triển mấy kỹ năng sắp kết thúc.

Ngân giáp cương thi múa may đoản dao trong tay, đao quang phóng ra bốn phía, đem Tiêu Ngự bức lùi vào góc, Tiêu Ngự nhất thời không cách nào tránh được.

Mắt nhìn thấy đoản dao trong tay ngân giáp cương thi vừa hạ xuống, Tiêu Ngự dùng một cái tạt phong ngự ngăn chặn đợt công kích của ngân giáp cương thi, tốc độ nhanh nhẹn như gió, mau chóng vượt ra sau lưng ngân giáp cương thi, nhảy cao lên, giáo sát!

Mặc dù không tạo thành 100% hiệu quả kỹ năng, nhưng lượng thương tổn vẫn rất khả quan.

Đao quang hoành phi, tên ngân giáp cương thi này tấn công không tuân theo trật tự bình thường, một đao quét tới, tạo thành một vết thương trên người Tiêu Ngự, hơn 200 điểm thương tổn lập tức từ trên đầu Tiêu Ngự hiện ra.

Triệu Lam Hình liền đưa cho Tiêu Ngự nước chữa thương, khiến cho lượng máu của Tiêu Ngự đang ở ranh giới nguy hiểm quay trở lại bình thường.

Ngân giáp cương thi khí thế hung dữ lao tới.

Thấy ngân giáp cương thi hướng về phía mình lao tới, thân thể Tiêu Ngự hơi nhảy lên một cái, lại một phản thủ bối thích, động tác lưu loát thuận lợi tụ tập lực lượng toàn thân Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự kêu to lên một tiếng, tay phải tập trung lực lượng toàn thân, lực quán trường hồng, đâm vào sau lưng ngân giáp cương thi, độ hoàn thành 100%, lực lượng của Tiêu Ngự hình như còn chưa dùng hết, lại làm một cú quay người 360 độ, bối thứ.

Hệ thống: kỹ năng bối thứ độ hoàn thành 102%, tạo thành 110% kỹ năng sát thương, tạo thành hiệu quả xuất huyết 10 giây, hoàn thành phản thủ bối thứ-bối thứ liên quán kỹ xảo, đạt được điểm số 3 điểm liên kích. Thời gian cách biệt dài như vậy, Tiêu Ngự rất cực lại một lần nữa thi triển ra liên quán kỹ xảo, sau khi nhìn thấy gợi ý của hệ thống, Tiêu Ngự mới minh bạch, liên quán kỹ xảo này không so sánh với những kỹ năng khác, độ hoàn thành không lay động lên xuống, mà có một con số cố định, chỉ cần hoàn thành liên quán kỹ xảo, điểm số thương tổn vẫn vậy.. đều là cố định.

Quan trọng nhất là có được 3 điểm liên kích này!

Ngân giáp cương thi lại quay người tấn công Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình kịp thời chữa trị cho Tiêu Ngự.

Triệu Lam Hình chữa trị rất kịp thời, Tiêu Ngự hoàn toàn không phải lo lắng gì tới lượng máu, Tiêu Ngự không còn bó tay bó chân như trước đây, mạnh mẽ xông lên, truy thủ trong tay phải đập mạnh xuống đầu ngân giáp cương thi. Tạc kích!

Hệ thống: Tạc kích kỹ năng, độ hoàn thành 100%, tạo thành 100% kỹ năng thương tổn, tạo thành 1 giây choáng váng, đạt được 2 điểm liên kích, tạo thành hiệu quả rừng mình.

Nhân thời khắc ngân giáp cương thi đang choáng váng rừng mình, truy thủ trong tay phải Tiêu Ngự liền đâm vào ngực ngân giáp cương thi, hét to lên một tiếng, dịch cốt!

hơn 800 điểm thương tổn hiện ra từ trên đầu ngân giáp cương thi.

Tiêu Ngự liếc qua kiểm tra lượng máu của ngân giáp cương thi, còn hơn 300 máu.

kỹ năng hết rồi, Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về sau.

Phù, một đạo những mũi tên nước tấn công lên người ngân giáp cương thi, lại hơn 100 điểm thương tổn hiện ra từ trên người ngân giáp cương thi, phòng ngự ma pháp của ngân giáp cương thi hơi thấp, công kích của Triệu Lam Hình cực kỳ khả quan.

Sau khi nhận lấy đợt công kích này, máu của ngân giáp cương thi lại càng ít đi, mà còn không ngừng mất máu do xuất huyết.

Hổng một cột nước từ không trung ảo hoá thành một con rồng nước, lao bổ về hướng ngân giáp cương thi, tấn công lên người ngân giáp cương thi, cú lao tới rất mạnh này đem ngân giáp cương thi đánh bay đi, ngân giáp cương thi lao đảo bỏ dây, nhưng nó đã không còn tí sức lực nào nữa rồi.

Một chút máu còn lại rút hết, ngân giáp cương thi cuối cùng không cam tâm gục xuống đất.

Giết xong ngân giáp cương thi, Tiêu Ngự nhìn một chút điểm kinh nghiệm, tăng lên hơn 5%.

166. Chương 167. Đoạt Thức Ăn Dưới Miệng Hổ.

Cách điều chế trung cấp dược phẩm giải độc: trung cấp dược phẩm giải độc, có thể chữa trị trung cấp độc tể, giảm thấp hiệu quả độc dược cao cấp trở lên. Yêu cầu dược thảo, Lận thảo, Vụ Hoa thảo, Du thảo, dược

phẩm hoà tan, trung hoà được phẩm, lưu hoàng.

Cách điều chế trung cấp giải độc này tuyệt đối là vật phẩm cực kỳ hữu dụng, mặc kệ là train level hay pk, tại thời điểm quan trọng có thể dùng để cứu mạng, gặp phải quái vật hay người chơi có thể thi triển ra độc được, có thuốc giải độc có thể khắc chế được độc được trong tay đối thủ. Tiêu Ngự ước đoán một chút giá thành dùng để điều chế ra một bình trung cấp giải độc, đại khái khoảng 15 kim tệ, giá của mỗi một bình trung cấp giải độc là rất đắt, cũng làm mất đi giá trị thị trường, có điều phương pháp điều chế này vẫn rất có giá trị, bởi vì cái loại trung cấp giải độc này dùng rất tốt.

Tiêu Ngự chuẩn bị điều chế ra mấy bình trung cấp giải độc giữ lại để bản thân dùng là được, vạn nhất gặp phải tình huống trúng độc ngoài ý muốn, vừa hay có chuẩn bị trước.

Ma lực quyền trượng: phẩm cấp, Tử trang. Tấn công 120-123, tinh thần+23, trí tuệ+20 thời gian niệm chú ma pháp rút ngắn 10%, hiệu quả ma pháp+10%, chỉ số ma pháp tăng lên+50, yêu cầu level 15.

- Cái pháp trượng này là đồ của cô, phương pháp điều chế này tôi lấy! - Tiêu Ngự nói, dựa theo hình thức phân phối đồ của những đội ngũ bình thường, mỗi người lấy thứ mà mình cần.

- Ủ! - Triệu Lam Hình không có ý gì khác, nàng còn chưa nhìn thấy thuộc tính của pháp trượng, nhận lấy nó từ tay của Tiêu Ngự, dò xem thuộc tính của pháp trượng một chút, liền ngạc nhiên.

- Thuộc tính tốt vậy sao?

- Kể như không tồi! - Tiêu Ngự thấy qua những vật phẩm tốt nhiều hơn so với Triệu Lam Hình, sớm đã không lấy làm lạ rồi. Triệu Lam Hình liền thay đổi ma lực quyền trượng, nhìn các hạng mục thuộc tính, đều tăng lên một số nhất định.

Tiêu Ngự thì đem phương pháp điều chế trung cấp giải độc học lấy, hai người ở nguyên vị trí sửa sang lại một chút, rồi tiếp tục thăm dò phía sâu trong động mộ.

Theo đường đi sâu vào trong, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cố nhiên phát hiện một ít đường ray sắt và xe chứa quặng vút đi, điều đó cho thấy tình cảnh khai thác mỏ quặng lúc đó rất nhộn nhịp.

Phía trước bày ra hơn mười chiếc xe chở quặng, thấp thoáng có vài tên cường thi đang hoạt động ở đó, Tiêu Ngự quay đầu nói với Triệu Lam Hình:

- cô trước tiên hãy lưu lại đây, chú ý ẩn nấp, ta đi điều tra một chút.

- Người cẩn thận chút.

Triệu Lam Hình thấp giọng nói.

Nghe được lời quan tâm của Triệu Lam Hình, trong lòng Tiêu Ngự liền ấm lên, không nói gì cả. Hướng mấy chiếc xe chở quặng tiến tới, vòng tới phía sau một chiếc xe chở quặng.

Có vài tên cường thi cao to từ bên cạnh đi qua, Tiêu Ngự vội vàng mở tiềm hành lên, tiềm phục đi, thân hình mấy tên cường thi này so với tên ngân giáp cường thi Tiêu Ngự gặp lúc trước là tương đương. Có vài tên mặc ngân giáp, còn có một tên mặc kim sắc khải giáp.

Tiêu Ngự quăng cho tên mặc kim sắc khải giáp một cái dò xét.

Kim giáp Cường thi: quái vật đầu lĩnh level 20, Hp 5000. Mặc dù cùng một cấp bậc là đầu lĩnh quái vật, tên kim giáp cường thi này so với tên ngân giáp cường thi mạnh hơn một chút. Tiêu Ngự đếm một lát, ở đây tổng cộng có 5 tên ngân giáp cường thi.

"Con đường này không đi được, phải đổi đường khác." Tiêu Ngự nghĩ thầm, Tiêu Ngự đang định rời đi, ở trong góc có một đạo quang mang kim sắc khiến Tiêu Ngự phải hơi nhíu mắt lại, Tiêu Ngự hướng tới nơi phát ra kim sắc quang mang nhìn một cái, phía xa, nơi cách Tiêu Ngự khoảng 10m. Ở đó có một chiếc hòm màu vàng. Chiếc hòm này được thiết kế rất hoa lệ mà lại sáng bóng, kim quang nhấp nháy. Đồ để ở bên trong tuyệt đối không thể nào quá kém được.

Tiêu Ngự quan sát một lát địa hình xung quanh, đám cương thi này hiển nhiên vì bảo vệ chiếc hòm nên mới tồn tại. Một tên kim giáp cương thi, nắm tên ngân giáp cương thi, muốn vượt qua bọn chúng tiến tới mở chiếc hòm kim sắc thực sự là một việc không dễ dàng gì.

Chỗ này có sáu chiếc xe chở quặng, có thể hỗ trợ yểm hộ cho Tiêu Ngự.

“động thủ hay không đây” Tiêu Ngự cân nhắc một lúc, tại dã ngoại gặp được hòm mà không mở, đây không phải là phong cách của đạo tặc, kể cả có nguy hiểm, vẫn phải thử xem sao. Tiêu Ngự trước tiên lui trở về, chuẩn bị dàn dò Triệu Lam Hình một chút rồi mới lại động thủ mở hòm.

- Dò xét thế nào rồi? - Triệu Lam Hình hỏi.

- Bên đó không thể đi qua được, có điều có một chiếc hòm, ta định mở ra, có điều cần phải có sự trợ giúp của cô.

Tiêu Ngự nói, hẳn một mình mở hòm, không nghi ngờ gì sự mạo hiểm còn phải lớn hơn nữa.

- Người muốn ta làm gì?”

- Cô đứng ngoài 30m, nếu như ta bị tấn công, giúp ta chữa thương là được rồi, có điều cô phải cẩn thận bọn nó chuyển hướng mục tiêu.

Tiêu Ngự có chút lo lắng nói, Triệu Lam Hình khẳng định là không thể đánh bại được đám ngân giáp cương thi đó, nếu như đám ngân giáp cương thi chuyển hướng mục tiêu, đuổi tới Triệu Lam Hình, Triệu Lam Hình rất có khả năng gặp phải nguy hiểm.

- Nếu như có tên cương thi nào hướng về ta đuổi tới đây, ta bỏ chạy có lẽ không thành vấn đề, đừng quên ta còn có Nê Chiếu thuật(vùng bùn) và Thủy phục thuật(dây trói nước).

Triệu Lam Hình cười nói.

- Vậy ta đi đây, cô cẩn thận một chút, cẩn thận sẽ giữ được thuyền! - Tiêu Ngự nghĩ nghĩ cũng thấy đúng, Triệu Lam Hình gặp phải sự tấn công của cương thi, nếu như đánh không được, bỏ chạy thì không thành vấn đề.

- Người cũng vậy! - Triệu Lam Hình có chút lo lắng nói, dù sao bên kia quái vật quá nhiều, không những thế đều là đầu lĩnh cấp bậc.

- Ta sẽ chú ý.

Tiêu Ngự nhả chiếc xe chở quặng từ từ tiến tới gần, sau đó mở tiệm hành lên, mượn sự yểm hộ của xe chở quặng, dần dần tiến gần tới chiếc hòm kim sắc.

Chiếc hòm kim sắc tỏa ra quang mang dự hoặc, nghĩ tới trước đây mở hòm thu hoạch được lợi ích, trong lòng Tiêu Viêm rất mong chờ, không biết lần này mở ra được cái gì.

Hai tên ngân giáp cương thi đi qua bên cạnh Tiêu Ngự, Tiêu Ngự thụt đầu lại, đem cơ thể giấu phía dưới xe chở quặng, tránh khỏi ngân giáp cương thi.

Ngân giáp cương thi hình như gửi được mùi gì đó, cứ quanh quẩn một chỗ gần Tiêu Ngự.

Hai tên ngân giáp cương thi này cách mình không tới 1m, tim Tiêu Ngự leo lên tới tận cổ họng, cố ép bản thân mình bình tĩnh lại. Khoảng thời gian này bị đủ các thể loại mạo hiểm khiến cho tổ chất tâm lý của Tiêu Ngự tăng lên rất nhiều, mắt thấy có nhiều khả năng bị hai tên ngân giáp cương thi phát hiện được, Tiêu Ngự vẫn nằm im tại chỗ không động đậy một chút nào, cố gắng nén ép không hít thở.

Hai tên ngân giáp cương thi cao to hít hít gần đó một lúc, không phát hiện tình ra hướng khác thường nào, cuối cùng cũng rời đi.

Tiêu Ngự bình tĩnh hít thở một lúc, mượn sự yểm hộ của xe chở quặng, chậm chạp tiệm hành, khoảng cách với chiếc hòm lại gần thêm được vài mét.

Tiêu Ngự tới được một chỗ có vẻ như kín đáo một chút, ẩn thân ở chỗ có khoảng cách chỉ có 3m so với chiếc hòm kim sắc. Tiêu Ngự tỉ mỉ quan sát quy luật hành động của mấy tên cường thi gần đó một chút, động tác của đám ngân giáp cường thi này nhìn thì có vẻ lộn xộn, nhưng thật ra rất có quy luật.

“10 giây, 15 giây, 20 giây...” Tiêu Ngự một bên ghi lại thời gian, một bên tính toán lộ tuyến hoạt động của mỗi một tên cường thi, tìm cơ hội thích hợp để xuống tay.

Cứ cách 33 giây thì có 2 giây cơ hội để xuống tay, mỗi lần cách 55 giây thì có cơ hội là 5 giây để xuống tay, Tiêu Ngự tỉ mỉ so sánh đối chiếu thời gian một lát, chờ đợi thời cơ thích hợp.

Khoảng trên dưới 55 giây ra tay tương đối thích hợp, ở giữa có một khoảng cách thời gian khá dài, đám cường thi không chú ý tới hòm bảo vật, Tiêu Ngự có thể nhân cơ hội hạ thủ.

Một đạo mục quang sắc bén hướng Tiêu Ngự nhìn tới, Tiêu Ngự có cảm giác như là đã bị nhìn thấu, Tiêu Ngự thuận theo đạo mục quang đó nhìn tới nơi phát ra nó, bản thân mình sao lại quên mất tên gia hỏa này, cũng không biết tên kim giáp cường thi này có đặc thù năng lực gì không nữa.

Tiêu Ngự đột nhiên cảm thấy không hay, ánh mắt của tên kim giáp cường thi sau khi quét qua cơ thể của Tiêu Ngự, liền chi li cô loa kêu lên.

“Tên gia hỏa này có thể phá được tàng hình” nghe thấy kim giáp cường thi kêu lên cổ quái, Tiêu Ngự trong lòng sợ hãi, chức nghiệp là đạo tặc, hẳn lo lắng nhất là loại quái vật có thể phá được tàng hình này.

Kim giáp cường thi vừa kêu lên, mấy tên ngân giáp cường thi bên cạnh lập tức lao bổ về hướng Tiêu Ngự, nhìn thấy năm tên ngân giáp cường thi lao tới, tay trái Tiêu Ngự đổi sang chùy thủ đào thoát, một phát đào thoát vượt ra khỏi vòng vây của đám ngân giáp cường thi đó, mở ra tạt phong bộ chạy ra bên ngoài, chỉ vài lần lên xuống liền vượt ra khỏi tầm nhìn của mấy tên cường thi.

Đám cường thi đuổi không kịp Tiêu Ngự, chỉ đành quay lại, vẫn hoạt động bên cạnh hòm bảo vật như cũ.

Lúc đi mở hòm bảo vật cần phải đi vượt qua khỏi tầm nhìn của tên kim giáp cường thi, nếu như kim giáp cường thi nhìn thấy Tiêu Ngự, Tiêu Ngự liền bị phát hiện, điều này không hoài nghi là đã tăng thêm cho Tiêu Ngự độ khó của việc đoạt bảo.

- Nếu như lấy không được, thì không nên miễn cưỡng.

Triệu Lam Hình nói câu an ủi Tiêu Ngự, bên đó tổng cộng có sáu tên đầu lĩnh, dưới sự chăm chú của sáu tên đầu lĩnh mà muốn mở hòm bảo vật thì không khác gì đoạt thức ăn dưới miệng hổ, độ khó quá lớn, Triệu Lam Hình không hy vọng Tiêu Ngự đi mạo hiểm.

Tiêu Ngự lắc lắc đầu, hẳn không thể chịu thua như vậy, phú quý cầu trong nguy hiểm, không vô hang hổ, sao bắt được hổ con? sau khi Tiêu Ngự đợi cho thời gian dừng thi triển của mấy kỹ kết thúc, lại một lần nữa tiến gần tới xe chở quặng. Tiêu Ngự tỉ mỉ quan sát quy luật hành động của kim giáp cường thi, nắm vững lấy quy luật hành động của nó.

Mượn sự yểm hộ của xe chở quặng tránh khỏi ánh mắt của kim giáp cường thi, Tiêu Ngự vượt qua tên kim giáp cường thi đó, lại một lần nữa tới được địa điểm cách chiếc hòm bảo vật khoảng 3m.

“Sau 36 giây, sẽ có cơ hội thứ nhất” Tiêu Ngự yên tĩnh chờ đợi, sau 36 giây, tất cả cường thi sẽ quay người, sức tập trung không còn để trên hòm bảo vật, mà dò xét ra chung quanh. Tiêu Ngự hít sâu một hơi, hướng nơi để chiếc hòm kim sắc từ từ mò mẫm đi tới.

“Chỉ có thời gian 6 giây, phải tăng tốc độ lên” Tiêu Ngự dùng tốc độ nhanh nhất tiến tới gần chiếc hòm bảo vật kim sắc, rồi ngồi xổm xuống bên chiếc hòm bảo vật kim sắc, bắt đầu mở hòm ra.

Tiêu Ngự hít sâu một hơi, mở hòm bảo vật.

Hệ thống: hòm bảo vật đang mở...

1 giây, 2 giây...

“Không kịp rồi.” vài giây trôi qua, hòm bảo vật này vẫn như cũ không có phản ứng gì, nếu như mở không được hòm bảo vật, thì sẽ bị đám cường thi đi qua phát hiện, sau lưng Tiêu Ngự mồ hôi lạnh chảy ra, thậm

kêu không hay, nhìn thấy kim giáp cương thi đi về phía bên này, Tiêu Ngự nhẩn tâm, bỏ dở giữa chừng việc mở hòm bảo vật, lướt ra sau đồng đồ tạp nham phía sau hòm bảo vật trốn vào đó.

Ánh mắt của kim giáp cương thi cùng đám ngân giáp cương thi đảo qua đồng đồ tạp nham nơi Tiêu Ngự đang ẩn thân, không phát hiện có gì khác thường, lại quay đầu đi.

Phía sau đồng đồ tạp nham Tiêu Ngự nhẩn nại đợi hơn 20 giây, cơ hội thứ hai cuối cùng cũng đến.

Nhìn thấy kim giáp cương thi chuyển người tới nơi khác, Tiêu Ngự từ sau đồng đồ tạp nham nhảy ra, chạy đến bên cạnh hòm bảo vật kim sắc, tiếp tục mở hòm bảo vật.

Hệ thống: hòm bảo vật đang mở...

1 giây, 2 giây, 3 giây...

167. Chương 168: Cương Thi Cung Liệp Giả.

Nhìn nhắc nhở của hệ thống, Tiêu Ngự tâm trạng càng ngày càng khẩn trương, thời gian rất gấp gáp, nhưng bảo rương lại thủy chung không nhúc nhích. Suốt năm giây, một tiếng thanh thúy của hệ thống nhắc nhở khiến Tiêu Ngự trong lòng bỗng dưng nhảy lên một chút.

“Mở ra rồi.” Tiêu ngự tâm tình dị thường hưng phấn.

Hệ thống: Bảo rương đã mở khai.

Lúc này kim giáp cương thi cùng ngân giáp cương thi đều quay đầu lại, phát hiện tiêu ngự, cả hai cất tiếng kêu loạn, đoản đao trong tay, hướng tiêu ngự đi tới.

“Không còn kịp rồi.” Tiêu ngự đem tay phải luồn tới bảo tượng, rất nhanh mò tới vật phẩm trong đó, cũng mặc kệ là vật gì, ném vào hành trang, chứng kiến ba chuôi đoản đao gào thét bỏ về phía chính mình, tiêu ngự lập tức mở ra tất phong bộ, ngăn cản công kích, hướng ra phía ngoài chạy như điên.

Kim giáp cương thi rất nhanh phát hiện Tiêu Ngự ẩn hình, rít gào hướng tiêu ngự vọt tới, năm ngân giáp cương thi khác cũng cùng nhau đồng thời vây bắt tiêu ngự.

Một ngân giáp cương thi đột nhiên chém ra một đao, chém ngay trên người tiêu ngự, con số thương tổn hai trăm từ trên đầu tiêu ngự nhẹ nhàng bay lên.

Thủy liệu thuật!

Triệu lam hình vẫn luôn chú ý lượng máu của tiêu ngự, lập tức trị liệu, hồi lại lượng máu đã mất cho Tiêu Ngự

Kim giáp cương thi có thể dò xét ẩn hình, hơn nữa nó cùng ngân giáp cương thi trong lúc đó có 1 cách liên lạc nào đó, tùy thời có thể báo hiệu vị trí của tiêu ngự, năm ngân giáp cương thi đồng thời vây quanh tiêu ngự, tạo thành phiên toái rất lớn cho Tiêu Ngự.

Kim giáp cương thi cùng 5 ngân giáp cương thi động tác rất nhanh, đối với tiêu ngự tiến hành áp chế, đao quang kiếm ảnh, bức bách tiêu ngự lâm vào hiểm cảnh.

Độn hình!

Tiêu ngự mở ra Độn Hình ngăn cản 2 ngân giáp cương thi công kích. Vừa mới chạy không xa, một ngân giáp cương thi đã ngăn chặn đường đi của tiêu ngự. Một đao trăm ở trên người tiêu ngự. Ẩn hình trạng thái lần nữa biến mất. Độn Hình kĩ năng đối với cương thi này căn bản không có hiệu quả.

Triệu Lam Hình lại lập tức trị liệu cho Tiêu Ngự.

Có Triệu Lam Hình trị liệu, Tiêu Ngự không còn phát sinh nguy hiểm, liền tỉnh táo tìm kiếm cơ hội thoát thân.

Một ngân giáp cương thi đột nhiên chuyển hướng. Hướng Triệu Lam Hình phương vị phóng đi. Còn lại địa kim giáp cương thi cùng 4 ngân giáp cương thi thì tiếp tục vây quanh tiêu ngự. Chứng kiến cảnh này, Tiêu

Ngự tâm trạng bỗng dưng trầm xuống. Có một ngân giáp cương thi truy kích triệu lam hình ,Triệu Lam Hình phải tự bảo vệ mình. Cũng ý nghĩa tiêu ngự kế tiếp đem không thể hưởng thụ trị liệu.

Kim giáp cương thi cùng 4 ngân giáp cương thi chặn đường bao vây truy đuổi. Nếu không phải Tiêu Ngự di động tốc độ cực nhanh, sợ rằng đã sớm bị đám cương thi chém chết mất xác.

Tiêu Ngự nhìn chằm chằm kĩ năng lan.

Tật Phong Bộ hoàn tất.

Chứng kiến 3 ngân giáp cương thi trong tay cầm đoản đao hướng chính mình chém xuống, tiêu ngự chạy thoát, thoát ly 3 ngân giáp cương thi đang vây quanh. Chứng kiến mục tiêu đột nhiên biến mất, 3 ngân giáp cương thi ngẩn người sửng sờ.

Kim giáp cương thi tuy mạnh, di động tốc độ cũng không nhanh, nhưng mà nó đối với đám ngân giáp cương thi có tuyệt đối quyền chỉ huy, chứng kiến tiêu ngự chạy trốn, lập tức chỉ huy mấy ngân giáp cương thi đánh thốc lên. Tiêu ngự xác định chạy trốn lộ tuyến, không có dừng lại, một cái mị ảnh thoáng hiện ra khoảng cách tầm 2 thân ngựa. Uống thêm 1 bình thuốc cường hóa phong tốc , mở ra tật phong bộ, hướng ra phía ngoài chạy trốn.

Ngân giáp cương thi di động tốc độ mặc dù nhanh, nhưng so ra kém trạng thái hiện thời của tiêu ngự, chốc lát liền bị tiêu ngự giãn 1 khoảng cách lớn.

Triệu Lam Hình cũng lo chạy trốn, tránh né ngân giáp cương thi đang đuổi theo nằng.

Tiêu Ngự rất nhanh đuổi theo nằng, chứng kiến Tiêu Ngự theo kịp, Triệu Lam Hình tỉnh táo quay đầu lại,xuất ra 1 phép “Nê chiếu thuật”.Tại phía sau 2 người tạo ra 1 vùng bùn lầy.Rồi lại thi triển 1 “Thủy phục thuật”,đem 2 Ngân giáp cương thi truy đuổi gần nhất trói lại.

Sau khi trì hoãn cương thi, hai người bằng vào tốc độ nhanh nhất chạy trốn, đem đám Ngân giáp cương thi bỏ xa lại phía sau.

Chạy một khoảng rất xa,chứng kiến phía sau không còn cương thi đuổi theo, 2 người lúc này mới dừng lại. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đều thở hổn hển, hai người ăn ý nhìn nhau cười, rốt cuộc chạy thoát rồi.

- Người thành công ? - Triệu lam hình hỏi.

- Đúng vậy! - Tiêu ngự vừa cười vừa nói.

Nếu đối lại cùng người khác hợp tác, chỉ bằng hai người, căn bản khó có khả năng mở ra sáu cái khóa bảo vệ trong bảo tượng, nhưng Tiêu Ngự lại làm được , đối với kĩ thuật của Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình vô cùng bội phục .

Mới vừa rồi thời gian cấp bách, Tiêu Ngự còn không có tới kịp xem xét xem mình lấy được chiến lợi phẩm đến cùng là vật gì, đem vật trong ba lô lấy ra, chứng kiến vật đó, khẽ nhú mày.

Vong giả đầu cốt: Đặc thù vật phẩm. Đẳng cấp: 20. Hạn chế: vong linh vu sư sử dụng.

- Hai miếng người chết đầu cốt, đây là vật gì đó? - Tiêu Ngự nghi hoặc mà hỏi thăm.

- Vong giả đầu cốt? Đã là vong giả đầu cốt, hơn nữa còn là 20 cấp.

Triệu Lam Hình có chút ngạc nhiên vui mừng nói.

- Vong giả đầu cốt là đặc thù vật phẩm của vong linh vu sư khi tế linh, sử dụng Vong giả đầu cốt triệu hồi ra vong linh có thể nghe theo bọn họ ra lệnh, nhưng phần lớn cấp bậc tương đối thấp, hai mươi cấp Vong giả đầu cốt là phi thường hi hữu , này hai miếng Vong giả đầu cốt mỗi miếng ít nhất giá trị mấy ngàn kim tệ.

Tiêu Ngự chưa thấy qua tư liệu về vong linh vu sư, đối với vong linh vu sư không hiểu rõ, không nghĩ tới đồ chơi này như vậy đáng giá, tiêu ngự rất ngoài ý muốn:

- Như vậy đi, này hai miếng Vong giả đầu cốt chúng ta mỗi người một miếng.

Triệu Lam Hình lắc đầu, nói:

- Đây đều là của người thu hoạch, ta căn bản không giúp được cái gì.

- Nếu không có người trị liệu, ta cũng lấy không được thứ này.

Tiêu ngự nói, tổ đội làm nhiệm vụ, vật phẩm đều là chia đều phân phối, nếu chính mình độc chiếm này hai miếng Vong giả đầu cốt, có vẻ không hợp lý.

- Được rồi, ta có bạn học là vong linh vụ sư, vừa lúc hắn có thể cần dùng.

Triệu lam hình vừa tiếp nhận từ tay tiêu ngự miếng Vong giả đầu cốt vừa nói, sau đó đem miếng vong giả đầu cốt cẩn thận cất đi.

Bạn học của Triệu lam hình có một là vong linh vụ sư, cũng không biết là nam hay nữ, tiêu ngự cảm giác trong lòng có chút không thoải mái, nữ tính vong linh vụ sư số lượng là cực nhỏ, dù sao không có mấy nữ tính thích theo một đồng đồng khô lâu quan hệ.

Tiêu ngự rất nhanh đem mấy ý niệm lung tung trong đầu loại bỏ, thu hoạch coi như không tồn tại, miếng Vong giả đầu cốt này có thể bán được không ít tiền, tiêu ngự đem miếng vong giả đầu cốt thu lại.

- Con đường vừa rồi không thể đi, chúng ta chỉ có thể đi một đường khác.

Tiêu ngự cẩn thận nghiên cứu bản đồ, nói.

Tiêu ngự cùng triệu lam hình đường vòng hướng tới một mặt khác của huyết động mà đi, xuyên qua u ám huyết động. Một bên xử lý đám cương thi quái dọc đường gặp phải, thu hoạch coi như không tồn tại.

Quặng mỏ bên trong địa hình khá rắc rối phức tạp, cực kỳ trống trải. Hơn nữa cương thi số lượng rất nhiều, tiêu ngự cùng triệu lam hình tốc độ di chuyển rất chậm, trong nháy mắt đã qua hơn ba giờ.

- Ta thăng cấp, mười sáu cấp.

Triệu lam hình hé miệng cười, nói.

- Chúc mừng! - Tiêu ngự nhìn một chút tự thân kinh nghiệm, còn kém 5% là thăng mười bảy cấp.

Hai người giết chết hai cương thi, Tiêu ngự ngồi xuống hồi phục huyết lượng, triệu lam hình thì cúi đầu uống nước suối hồi MP, trong lúc nhất thời có chút trầm mặc.

- Chúng ta sắp đến gần quặng mỏ trung ương.

Tiêu ngự nhìn thoáng qua triệu lam hình, mở ra đề tài nói.

- Nga! - Triệu lam hình lên tiếng, nàng đột nhiên phi thường thích loại này an tĩnh đích cảm giác.

Một cơn gió hắc ám mạnh mẽ thổi qua, tựa như đao nhọn, vượt qua mặt tiêu ngự cùng triệu lam hình, tiêu ngự nhất thời cảnh giác.

- Có thể có boss! - Tiêu ngự nói, chứng kiến huyết lượng hồi phục đầy, chuẩn bị xuất phát tiếp. Đánh giá một chút phụ cận địa hình, đem triệu lam hình kéo đến một chỗ chướng ngại vật tương đối nhiều,

- Coi chừng một chút.

Tiêu ngự cầm trong tay chủy thủ ở bên cạnh cảnh giới, ánh mắt tại khu vực quặng mỏ u ám tìm tòi.

Không có bất cứ cái gì phát hiện, chẳng lẽ là ảo giác? Sẽ không, chính mình cảm giác sẽ không sai, tiêu ngự vẫn duy trì cảnh giác.

Rống! Một tiếng rít gào từ xa xa âm u góc tối truyền đến, một đôi mắt màu lam trong bóng đêm phóng ra yêu dị lam quang.

- Là vật gì? - Tiêu ngự đi lên phía trước vài bước, tại nguyên chỗ đứng lại. Bên cạnh có hai khối cự thạch. Vừa lúc thích hợp tiêu ngự tạt vị.(thay đổi vị trí đứng)

Tiêu ngự con mắt hướng đến chỗ nguồn gốc thanh âm nhìn lại, một con quái vật từ nơi âm u chậm rãi đi ra. Tiêu ngự dần dần thấy rõ ràng bộ dáng của quái vật.

“Là hổ? Không, hình như là sơn miêu (mèo rừng).” Tiêu ngự đưa mắt đánh giá.

Cương thi sơn miêu: Hai mươi cấp tinh anh. Huyết lượng 3000.

Không ngờ là một con mèo rừng biến thành cương thi, hai mươi cấp tinh anh, chỉ có 3000 huyết lượng, còn có thể đối phó, tiêu ngự thoág an tâm 1 chút.

Cương thi sơn miêu cúi đầu trầm thấp rít gào , cũng không có xông lên, xa xa trong bóng râm nham thạch, một người cầm trong tay trường cung chậm rãi đi ra.

Bên kia tiếng vang hấp dẫn tiêu ngự chú ý, tiêu ngự trong lòng giật mình: còn có một người. Tiêu ngự hướng người kia đánh giá.

Cương thi cung liệt giả Mặc Tư: Hai mươi cấp tinh anh, huyết lượng 300 Tiêu ngự cùng triệu lam hình muốn giết chết đối thủ là tuyệt đối không có vấn đề , nhưng đối thủ có hai người,hơn nữa đều là hai mươi cấp tinh anh, tiêu ngự cùng triệu lam hình sẽ có điểm phiền toái .

- Người này gọi là Mặc tư, người có thể hay không tìm được một ít tư liệu về hắn ? - Tiêu ngự thấp giọng hỏi triệu lam hình, nếu người này nổi danh, sau lưng của hắn khẳng định cũng có một đoạn chuyện xưa, nói không chừng có thể tìm được hắn đích một ít nhược điểm.

Triệu lam hình tại tiêu ngự phía sau vô thanh vô tức móc ra một quyển sách cổ xem xét, tìm kiếm cái tên Mặc Tư.

Cương thi cung liệt giả Mặc tư tham lam ánh mắt đảo trên người tiêu ngự cùng triệu lam hình, đầu lưỡi đỏ tươi liếm liếm môi, lộ ra khát vọng quang mang, máu tươi, hồi lâu không được nếm mùi vị máu tươi.

“Tê tê” Cương thi cung liệt giả bộ dáng cực kì xấu xí, cùng các cương thi khác không kém là bao, nhưng hoạt động lại cực kì linh hoạt, tay phải nắm hắc thiết trường cung, con người phóng ra cuồng nhiệt quang mang màu đỏ.

Cương thi cung liệt giả tựa hồ biết phía trước hai người không dễ đối phó, chậm chạp không tiến lên, vung tay phải, cương thi sơn miêu rít gào , hướng tiêu ngự cùng triệu lam hình chậm rãi tới gần.

- Người này khi còn sống khẳng định là thợ săn, con sơn miêu hắn là sủng vật của hắn.

Tiêu ngự nói, lúc này phiền toái lớn, đối phương có hai người cấp 20 tinh anh, bằng chính mình hai người muốn giết chết chúng nó có thể sẽ có chút khó khăn.

Cương thi sơn miêu trên người bộ lông đều đã rơi xuống , lộ ra da dẻ xấu xí, con mắt yêu dị nhìn chăm chăm tiêu ngự, đã tiến đến trước mặt tiêu ngự.

Rống! - Cương thi sơn miêu phát ra một tiếng gầm nhẹ, hướng tiêu ngự tấn công.

168. Chương 169: Dòng Nước Ngầm.

Tiêu ngự tay trái cầm giảm tốc độc - xà nha chủ thủ , đột nhiên đâm vào ngực cương thi sơn miêu, cương thi sơn miêu trúng độc rồi, tốc độ chậm hẳn xuống.

- Mặc Tư, là thợ săn của Dịch đặc tạp đức bộ lạc, hắn là một người trong nhóm người đầu tiên tiến vào quặng mỏ để tiêu diệt cương thi, từ sau khi tiến vào quặng mỏ, không thấy đi ra.

Triệu lam hình chỉ tìm được một ít tư liệu có liên quan đến Mặc tư, ngoài ra, không có ghi chép gì thêm .

Vù, một mũi tên hướng tiêu ngự bắn tới, lực đạo mạnh mẽ đem tiêu ngự quán bay ra ngoài.

“Không được, người này quá mạnh mẽ .” Tiêu Ngự bị tên mang bay ra, đập vào vách tường, té rớt xuống, trên đầu bay lên con số 200++ điểm thương tổn.

Triệu Lam Hình nhanh chóng cấp tiêu ngự phóng ra một trị liệu thuật.

“Không đường thoái lui.” Phía sau là lạnh như băng nham bích, tiêu ngự chỉ có thể cắn răng ngăn cản.

- Nham bích bên cạnh có vài khe đá.

Triệu Lam Hình thấp giọng nói, nàng trong lúc vô ý phát hiện phía sau góc tối nham bích lại có một cái khe hẹp, chỉ cho phép một người thông qua, nếu như không cẩn thận quan sát, căn bản không tìm được.

- Chúng ta hướng bên kia rút lui.

Tiêu Ngự một cái dịch cốt, đem cương thi sơn miêu kích ngất, hướng lui về phía sau, bọn họ đã không còn lựa chọn khác. .

Chứng kiến cương thi sơn miêu thức tỉnh, lần nữa hướng chính mình đánh tới, Tiêu Ngự nhanh chóng huy vũ trong tay chuyển thủ chống đỡ, cương thi sơn miêu lại cho tiêu ngự một kích, làm trên thân Tiêu Ngự xuất hiện vài đạo vết thương.

Cương thi cung liệt giả cùng cương thi sơn miêu áp lực gắt gao, tiêu ngự cùng triệu lam hình chậm rãi hướng về phía trong khe đá rút lui.

Khiến Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình có chút kinh ngạc chính là, rút vào sau khe đá lại có một cái động khác, là một đường hầm hẹp. Vẫn thông hướng phương xa, chỉ cho phép một người thông qua, không nhìn thấy được cuối.

Tiêu Ngự một bên chống đỡ cương thi sơn miêu, một bên lui về phía sau, nếu không phải Triệu Lam Hình trị liệu, tiêu ngự sợ rằng đã sớm chống đỡ không được nữa.

Vừa, vừa lại một mũi tên thổi hướng tiêu ngự bắn lại đây, tiêu ngự sử dụng độn hình ngăn cản đạo tên này, vừa lại đâm một nhát, công kích cương thi sơn miêu, ngăn chặn cương thi sơn miêu.

Cũng không biết khe đá phía trong đến cùng có gì. Triệu lam hình cùng tiêu ngự bị cương thi sơn miêu làm cho không ngừng lui về phía sau, đã không còn khác đường đi. .

- Phía sau có gì? - Tiêu ngự nghi hoặc mà hỏi thăm. Hắn không thể quay đầu, phía sau hình như là một đường hầm hẹp, không biết thông hướng phương nào, nếu vạn nhất là một cái tuyệt lộ, nọ vậy bọn họ coi như xong đời rồi.

- Không biết, tối quá, thấy không rõ.

Triệu Lam Hình lắc đầu nói, nàng cũng không có nghĩ đến thạch bích bên trong lại có một khe đá cái hẹp như thế này, mới vừa rồi chỉ là trong lúc vô ý lui vào, căn bản không nghĩ tới nơi này còn có thể thông hành.

Cương thi cung liệt giả cùng cương thi sơn miêu đều đuổi vào khe đá. khe đá khắp nơi đều thạch bích nhấp nhô, rắc rối phức tạp, cương thi cung liệt giả cung tên căn bản không thể phát huy tác dụng. Nếu không tiêu ngự đã sớm bị giết chết. .

Bị cương thi cung liệt giả cùng cương thi sơn miêu từng bước ép sát, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình không ngừng lui về phía sau.

- A. Cẩn thận! - Triệu lam hình hô nhỏ một tiếng.

Tiêu Ngự còn không có hiểu được xảy ra chuyện gì, dưới chân một cước đạp không khí, cùng Triệu Lam Hình cùng nhau hướng phía dưới ngã xuống.

Đây là sườn dốc hẹp dài bất ngờ, tiêu ngự không ngừng quay cuồng, bị đá bên cạnh va chạm liên tục, trong lúc nhất thời đầu có chút phát懵.

Tình huống của Triệu Lam Hình cũng không tốt hơn.

Tiêu Ngự một tay bắt lấy cánh tay Triệu Lam Hình, tay kia bắt lấy nham bích đột ngột nhô ra, muốn phanh lại đà ngã.

Một tiếng thanh thúy vang, Tiêu Ngự mắt choáng váng, hắn bắt lấy một khối đá nhô ra, nhưng khối đá không chịu nổi lực đạo mạnh như vậy, bỗng nhiên đứt đoạn. .

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình lần nữa quay cuồng trượt xuống phía dưới, Tiêu Ngự bảo vệ thân thể Triệu Lam Hình, hai người ngã nhào xuống.

Lưng phải chịu va chạm nặng nề liên tục, Tiêu Ngự kêu rên một tiếng, tay phải cầm chủy thủ hướng mặt đất hung hăng đâm xuống, muốn mượn chủy thủ lực lượng ổn định thân thể, nhưng Tiêu Ngự làm hết thấy đều là phí công, thánh ngôn chủy thủ tại vách chỉ để lại một đạo cắt sâu, chỉ hơi giảm Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tốc độ rơi, sau đó lại bị rút lên.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình quay cuồng rơi xuống phía dưới phải tới mấy trăm mét, may là chung quanh đây chỉ là một cái sườn dốc, mà không phải vách núi, nếu không từ chỗ cao như vậy té xuống, bọn họ không thể không bị ngã chết.

Tiêu Ngự vẫn như vậy lăn xuống, cũng không có nghĩ tới chiếm tiện nghi, nhưng những vị trí lồi lõm, mềm mại trên thân thể Triệu Lam Hình liên tục va chạm vào Tiêu Ngự, muốn nói Tiêu Ngự không có một chút ý niệm hỗn độn trong đầu là khó có khả năng.

Triệu Lam Hình cũng là phương tâm đại loạn, nàng lần đầu tiên cùng một người nam nhân như thế, thân mật tiếp xúc, mặc dù biết đây chỉ là trò chơi, nhưng là loại cảm giác này quá chân thật. Nàng cũng không chán ghét Tiêu Ngự, thậm chí còn có chút hảo cảm, nhưng còn không có thân mật đến loại trình độ này, vì thế Triệu Lam Hình không khỏi có chút bối rối.

Thời điểm sống chết, không cần thận chút hai người sẽ mất mạng, Tiêu Ngự thu hồi ý nghĩ hỗn độn trong đầu, dung chủy thủ không ngừng đâm vào mặt đất, cố gắng giảm bớt tốc độ rơi.

Ừm, Tiêu Ngự cảm giác mát lạnh, chất lỏng lạnh như băng hướng vào mắt, mũi, miệng cùng các bộ vị khác của Tiêu Ngự vọt tới. Hóa ra sườn dốc này phía dưới chính là một dòng sông, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đều tiến vào trong nước!

Nước sông chảy xiết, dòng chảy hướng Tiêu Ngự vọt tới, Tiêu Ngự sớm đã thu hồi chủy thủ, tay phải nắm chặt Triệu Lam Hình.

- Người thế nào? - Tiêu Ngự mới từ trong nước thò đầu ra, hỏi một câu, nước sông chảy xiết lại hướng tiêu Ngự chồm tới, lần nữa đem tiêu Ngự chìm xuống.

Dòng chảy đem triệu lam hình cùng tiêu Ngự cùng nhau cuốn đi, Triệu Lam Hình cảm giác được tay Tiêu Ngự nắm chặt cánh tay nàng, trong dòng sông lạnh lẽo, một cỗ tình cảm ấm áp thâm thâm từ trong tay Tiêu Ngự truyền đến.

Triệu Lam Hình là hải tộc, thủy tính của nàng so với Tiêu Ngự hơn nhiều lắm, một đầu vào trong nước, đang muốn kéo Tiêu Ngự, nàng cùng Tiêu Ngự đồng thời bị cuốn vào trong vùng xoáy, thân thể căn bản không thể khống chế, thật lớn lực lượng xé rách bọn họ, tay phải không còn gì, Tiêu Ngự bị vùng xoáy cuốn đi.

Triệu Lam Hình bị dòng xoáy cuốn bay đi ra ngoài, nàng ngoi lên mặt nước. Rồi đi khu vực vùng xoáy, mặt nước lại bình lặng.

- Tiêu Ngự, người ở nơi nào? - Triệu Lam Hình lo lắng gọi, mặt nước bình tĩnh nhưng lại không thấy Tiêu Ngự nhô đầu ra, Triệu Lam Hình xem xét một chút hệ thống nhắc nhở, nếu như Tiêu Ngự hi sinh, làm đội viên nàng có thể nhận được hệ thống nhắc nhở Tiêu Ngự hi sinh, nhưng cho tới bây giờ, Triệu Lam Hình không có nhận được hệ thống nhắc nhở, chứng minh hắn cũng không có chết, nhưng phụ cận lại không tìm được bóng dáng hắn, cuối cùng là hắn đang ở nơi đâu?

Triệu Lam Hình cấp liên lạc tin tức với Tiêu Ngự, nhưng bên kia hồi lâu không có phản ứng, Triệu Lam Hình mở bản đồ quảng mỗ ra, xem xét một chút, quảng mỗ này dưới đáy quả thật có một dòng sông chảy qua, sông này khởi nguyên là một dòng suối ngầm, sông chỉ lộ ra mặt đất một khoảng sau đó lại ngầm xuống đất, chẳng lẽ Tiêu Ngự bị nước sông cuốn xuống đất rồi?

Đến bây giờ mới thôi đã qua hơn mười phút đồng hồ, nếu đến bây giờ còn không ngoi lên mặt nước để thở, Tiêu Ngự sẽ bị nghẹn thở mà chết.

Triệu Lam Hình nhìn thoáng qua xa xa mấy cái vùng xoáy, vùng xoáy này không biết là như thế nào hình thành, và đã đem Tiêu Ngự đưa tới nơi nào?

Tiêu Ngự bị cường đại lực đạo đập vào, tay phải chết lặng vô lực, buông ra Triệu Lam Hình. Đáy nước truyền đến một cỗ lực hút cực mạnh, hút hắn chui vào bên trong, trong lúc nhất thời trời đất quay cuồng, thân thể bị hút vào trong vũng xoáy, cảm giác hít thở không thông mãnh liệt khiến hắn đầu choáng váng hoa mắt một hai phút đồng hồ...

Tiêu Ngự thân thể căn bản không thể làm ra bất cứ động tác kháng cự gì, bị dòng chảy ở đáy nước cuốn trôi, cũng không biết sẽ trôi về phía phương nào.

Theo thời gian từng chút trôi qua, Tiêu Ngự cảm giác hít thở không thông càng ngày càng mạnh.

“Phải chết sao? Trải qua nhiều như vậy nguy hiểm tình huống đều sống được, chẳng lẽ bị chết đuối vì nước như vậy sao?” Tiêu Ngự trong lòng dâng lên một cảm giác không thể cam lòng mãnh liệt, nhưng Tiêu Ngự vô lực giãy dụa, hơi động một chút đều dị thường khó khăn, thân thể giống như bị xé rách.

Cảm giác hít thở không thông làm Tiêu Ngự ý thức từ từ mơ hồ, đến gần trạng thái hôn mê, đột nhiên trong lúc đó, dòng nước vốn đè ép chính mình giống như được giải phóng, một dòng chảy mạnh mẽ đem kéo Tiêu Ngự lên trên.

Thở ra một ngụm trọc khí, Tiêu Ngự thật sâu hút một hơi dưỡng khí, cảm giác có thể hô hấp thật tốt, ý thức buông lỏng.

“Ta còn không chết?” Cũng không biết qua bao nhiêu thời gian, Tiêu Ngự từ từ tỉnh dậy, cảm giác một cỗ nhu hòa lực lượng đang ở phía sau nâng hắn, không cho hắn chìm xuống, quay đầu vừa nhìn, phát hiện chính mình trôi nổi ở trên mặt nước, cách hắn không xa là một dòng suối phun lên không ngừng.

Tiêu Ngự nhìn quanh bốn phía, đây là một cái đầm nước trống trải, chung quanh là một vùng không gian hắc ám rộng lớn, không biết là địa phương nào.

Hồi tưởng lại mới vừa rồi mọi chuyện phát sinh, Tiêu Ngự xem như hoàn toàn hiểu được, hắn bị vũng xoáy cuốn đi, sau đó bị nước sông cuốn xuyên qua một thủy đạo hẹp dài ngầm dưới đất, tới nơi này thì nổi lên mặt nước.

“Không biết Triệu Lam Hình thế nào.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua hệ thống nhắc nhở, hệ thống hiển hiện tin nhắn tới Tiêu Ngự của Triệu Lam Hình không hề ít.

{Tiêu Ngự, người thế nào?}

{Tiêu Ngự, người nghe được không?}

{Tiêu Ngự, người ở nơi nào?} ...

.....

Chừng hơn mười tin tức, đều là Triệu Lam Hình phát tới, nhìn thấy những lời nhắn ân cần, Tiêu Ngự hơi có chút cảm động, phát truyền âm trả lời Triệu Lam Hình.

{Ta không có việc gì, ta cũng không biết ta hiện tại ở nơi nào.}

Tiêu Ngự nói, đánh giá một chút phụ cận, đây là một không gian hắc ám rộng lớn, Tiêu Ngự xem qua mấy lần quặng mỏ bản đồ, đối với địa hình cũng nhớ kỹ một ít, Tiêu Ngự có thể xác định, quặng mỏ bản đồ căn bản không đánh dấu địa phương này, hắn còn phải đi thăm dò một chút mới có thể biết đây là nơi nào, hơn nữa rất có thể không còn cách nào trở lại quặng mỏ.

{Không có việc gì là tốt rồi.}

Triệu Lam Hình nghe được thanh âm tiêu Ngự, rốt cuộc thở phào một hơi.

{Ta rất có thể không trở về được, chính người phải cẩn thận một chút.}

Tiêu Ngự nói, bắt đầu xem xét phụ cận đích tình huống.

{Ân, người cũng vậy nhé.}

Triệu Lam Hình thấp giọng đáp.

{Ngừng liên lạc.}

Tiêu Ngự nói.

Hai người chấm dứt liên lạc.

Tiêu Ngự hướng bên bờ đầm nước bơi đi, dưới mặt nước có vật gì ở trong nước lao lên, cần chân phải tiêu ngự, liền mạng kéo Tiêu Ngự vào đáy nước..

169. Chương 170: Quần Thể Mộ Dưới Đất.

Đầm nước lạnh lẽo lần nữa đem Tiêu Ngự bao phủ, Tiêu Ngự ngừng thở, ẩn vào trong nước, rốt cuộc thấy rõ ràng tình trạng trước mắt, có một con cá sấu dài ước chừng hai thước đang cắn chặt chân phải của hắn, thương tổn giá trị từ trên đầu Tiêu Ngự nhẹ nhàng hiện lên, hoàn hảo cũng không nhiều, chỉ có mấy chục điểm, nhìn thoáng qua lượng máu của bản thân, vẫn còn lại hơn trăm.

Tiêu Ngự lặn xuống, đem cá sấu gắt gao ôm lấy, thánh ngôn chảy thủ hướng con mắt cá sấu hung hăng đâm xuống.

Một dòng máu đỏ sẫm từ trên người cá sấu phun ra, nhiễm đỏ cả đầm nước, mùi máu tanh ập vào mặt

Hắc ngục: Hai mươi cấp đặc thù quái. Huyết lượng 500.

Tiêu Ngự thấy đặc thù quái cũng không để ý gì, công kích cũng không dừng lại, chảy thủ không ngừng mà công kích trên người hắc ngục, thương tổn giá trị hơn năm mươi điểm từ trên đầu hắc ngục nhẹ nhàng hiện lên.

Hắc ngục bị tiêu ngự không ngừng công kích, rốt cuộc há miệng , tại đáy nước không ngừng quay cuồng, muốn bỏ Tiêu Ngự ra, nhưng Tiêu Ngự lại càng bám chặt hơn , không ngừng đâm chọc trên người hắc ngục, liên tục đâm hơn mười nhát, hắc ngục rốt cuộc bị giết chết, chìm xuống đáy nước.

Đình đông, Hắc Ngục này cho điểm kinh nghiệm giá trị cực kì phong phú, làm Tiêu Ngự thăng lên một bậc, tới mười bảy cấp.

Tiêu Ngự nhanh chóng trôi lên mặt nước, thở ra một hơi trọc khí, lại hít sâu một hơi, hướng đáy nước lặn xuống.

Tiêu Ngự cũng không quên , hắn giết chết hắc ngục rồi chiến lợi phẩm còn chưa lấy được, bên trong đầm nước có dòng chảy mạnh, tình huống rất là phức tạp, Tiêu Ngự cẩn thận cảnh giác , lặn xuống bên cạnh thi thể hắc ngục, tại thi thể hắc ngục mò mẫm, tìm kiếm nửa ngày, rốt cuộc từ đáy nước sờ thấy một viên đá có góc cạnh. Xác định không có vật khác, Tiêu Ngự bơi lên.

Tiêu Ngự bò lên bờ, bắt đầu ăn bánh mì hồi phục huyết lượng. Đem chiến lợi phẩm đem ra, là viên bảo thạch màu đen.

Hắc ngục bảo thạch: Đặc thù vật phẩm, miễn dịch ôn dịch, thi độc thương tổn, để vào bao chứa đồ tức thì sinh ra hiệu quả.

“Miễn dịch ôn dịch cùng thi độc?” Tiêu Ngự thưởng thức bảo thạch trong tay, bảo thạch này cùng cương thi có liên quan, xem ra khối bảo thạch này hẳn là một trong những vật phẩm nhiệm vụ máu chốt, còn ôn dịch cùng thi độc cương thi, Tiêu Ngự thật đúng là chưa gặp qua.

Từ nơi này lấy được bảo thạch miễn dịch ôn dịch cùng thi độc, chứng minh chỗ này bản đồ vẫn thuộc về quặng mỏ. Lão ngư đầu nhân tế ti phát quặng mỏ bản đồ không đánh dấu ra nơi này, chứng minh lão ngư đầu nhân tế ti đối với nơi này cũng là hoàn toàn không biết gì cả! Tiệp đà suy đoán. Nơi này rất có thể là một trong những khu vực nhiệm vụ máu chốt.

Hồi đầy máu, Tiêu Ngự tiếp tục đi tới. Xuyên qua một khu vực hắc ám, Tiêu Ngự đi lên một cầu thang, kiến trúc chung quanh là thạch thất dày đặc, trên đỉnh thạch thất gắn dạ minh châu phát ra quang mang sáng ngời, tầm nhìn của Tiêu Ngự rốt cuộc rộng ra rất nhiều, nơi này hóa ra là một địa cung khổng lồ.

Tiêu Ngự có chút tò mò, mở ra cửa lớn của một thạch thất, thạch thất bên trong có ba cổ quan tài đá, một quan tài đá đã bị mở ra, hai du đăng cương thi phát hiện Tiêu Ngự, hét lên hướng Tiêu Ngự đánh tới.

Cương thi da dẻ trên người là màu xanh lục. Vừa nhìn đã biết trong thân thể ẩn chứa kịch độc.

Một luồng tinh phong đập vào mặt, Tiêu ngự đầu óc hơi hơi choáng váng, nhưng lập tức một cỗ khí tức lạnh lẽo thấu tâm mà đến. Tiêu Ngự trong nháy mắt tỉnh táo rất nhiều, Tiêu Ngự hiểu được. Đây là hiệu quả miễn dịch độc tố của hắc ngọc bảo thạch!

Tiêu Ngự lập tức đánh giá cương thi.

Hủ độc cương thi: Cấp bậc hai mươi cấp, huyết lượng 700.

“Cương thi này cũng không mạnh lắm.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, chứng kiến hủ độc cương thi đánh đến, một cái tặc kích, công kích trên đầu cương thi, sau đó một cái trở tay đâm ngược, vừa lại một dịch cốt, đem hủ độc cương thi đánh bại trên mặt đất.

Hủ độc cương thi rất yếu, chứng nó điểm mạnh chính là trên thân thể mang theo thi độc, làm phòng ngự cùng tốc độ của đối thủ lâm vào trạng thái suy yếu, Tiêu Ngự có hắc ngọc bảo thạch, tự nhiên cũng không cần sợ hãi hiệu quả này của thi độc.

Bị Tiêu Ngự giết chết, hủ độc cương thi một tiếng nổ tung, lan ra một đám lớn sương mù màu xanh biếc, đây là hiệu quả ôn dịch của chúng mang theo, đối thủ sau khi trúng độc, liền bị suy yếu cùng với hiệu quả trí mạng độc tố.

“Lượng kinh nghiệm thật là nhiều.” Tiêu ngự trong lòng mừng như điên, hủ độc cương thi này huyết lượng rất thấp, kinh nghiệm giá trị so với cương thi đồng cấp lại cao hơn gấp 2,3 lần, giết đám hủ độc cương thi này thăng cấp hiển nhiên thật là nhanh.

Trên thực tế, hủ độc cương thi tổng hợp lực chiến đấu so với bình thường cương thi cao hơn không ít, năng lực cực mạnh của chúng nó là độc tố hiệu quả, hiện tại Tiêu Ngự không sợ hãi thi độc cùng ôn dịch, đánh chết đám hủ độc cương thi tự nhiên cũng phi thường thoải mái. Mặc dù không cần sợ hãi thi độc cùng ôn dịch, Tiêu Ngự vẫn né tránh đám khí độc màu xanh biếc, hướng một hủ độc cương thi khác nhào tới, tay phải chủ thủ hàn quang thoáng hiện, liên tiếp công kích, đem hủ độc cương thi giết chết.

Tiêu ngự đem hai chiến lợi phẩm của hủ độc cương thi rơi xuống thu lấy, trừ bỏ năm miếng ngân tệ ở ngoài, còn có một vật thể giống chiếc túi màu xanh biếc.

Thi độc được nang: Nguyên liệu, dùng cho ma dược học.

Là nguyên liệu ma dược học, chỉ là Tiêu Ngự không biết cách điều chế nên cũng không có cách chế tạo ra chất độc, trừ phi có thể đem ma dược học luyện đến cấp bậc tông sư, đến lúc đó có thể chính mình nghiên cứu chế tạo chất độc, nhưng mà muốn đem ma dược học luyện đến cấp bậc tông sư vô cùng khó khăn!

Tiêu Ngự đem thi độc được nang thu lấy, tìm tòi một chút cái thạch thất không đầy 2,3 mét vuông, không phát hiện gì thêm, Tiêu Ngự từ trong thạch thất đi ra, hướng phía trước nhìn thoáng qua, nơi này xếp hàng mấy trăm thạch thất, quả thực là một địa mộ khổng lồ, mỗi thạch thất đặt 3 cái quan tài đá, tính nhẩm một chút, địa mộ này mai táng ước chừng hơn nghìn người.

Trừ bỏ thạch thất ở ngoài, không gian phong bế khổng lồ này cũng không có lối đi khác, Tiêu Ngự chỉ có thể tìm tòi các thạch thất kế bên.

Đi tới trước một thạch thất, mở ra cửa đá của thạch thất, cũng xếp đặt giống như thạch thất vừa rồi, có 3 hủ độc cương thi hoạt động ở bên trong.

Tiêu Ngự bắt đầu xử lý hủ độc cương thi, sau khi giết chết một hủ độc cương thi, “đình” một tiếng thanh thúy vang lên, làm Tiêu Ngự kinh ngạc vui mừng.

Lợi dụng tốc độ bỏ rơi 2 hủ độc cương thi còn lại, ánh mắt Tiêu Ngự trên mặt đất tìm tòi, chỉ chốc lát, từ dưới thân hủ độc cương thi tìm được rồi một viên bảo thạch màu trắng.

Ngân bạch bảo thạch: Có thể dùng để khảm nạm, bảo thạch gia công, công trình học. Trang bị sau khi khảm nạm: nhanh nhẹn +10, thể lực +10, huyết lượng +50.

Bảo thạch là thứ phi thường đắt đỏ, dùng để chế tạo siêu cấp trang bị, trước mắt một viên bảo thạch như vậy giá cả ước chừng cả ngàn kim tệ. Bảo thạch không thể so với vật khác, xác suất rơi ra cực thấp, số lượng cần dùng lại rất lớn, cho nên giá cả đang liên tục tăng lên, trên thị trường bảo thạch bán ra số lượng cực kì có hạn, khiến cho giá cả của bảo thạch tăng mãi không giảm. Đồ chơi này chính là thứ tốt, chuyển này kiếm được một viên bảo thạch như vậy là đủ rồi, hơn nữa lúc trước thu hoạch vong giả đầu cốt, chuyển này tiền lời quả thực cao đến mức dọa người, nói ra có thể khiến người khác hâm mộ đến chết.

Viên bảo thạch này Tiêu Ngự chuẩn bị lưu trữ để chính mình sử dụng, phụ gia thuộc tính tốt như vậy là rất khó tìm được, mang khảm vào trang bị cấp truyền thuyết, sử thi cũng đủ rồi.

“Có nên đem khảm vào Thánh ngôn chủ thủ không nhỉ?” Tiêu Ngự nhìn một chút chủ thủ ở tay phải, nghĩ lại có lẽ là không nên, Thánh ngôn chủ thủ trong tay mình mặc dù tốt, nhưng cũng không thích hợp chính mình, sớm muộn cũng phải đổi lại, có lẽ đợi khi tìm được trang bị tốt hơn hãy đem khảm nạm.

Tiêu Ngự đem ngân bạch bảo thạch thu lấy, nhặt ngân tệ quanh đó rồi rời khỏi, mở ra kế tiếp thạch thất.

“Thăng cấp thật nhanh.” Thanh lý đến cái thạch thất thứ ba mươi hai, Tiêu Ngự phát hiện giá trị kinh nghiệm của chính mình đã lên tới level 17 và 16%, tốc độ thăng cấp này quả thực nhanh đến mức dọa người.

Mở ra thạch thất thứ ba mươi ba, ánh mắt đảo qua cả thạch thất, thạch thất này so với các thạch thất khác trông trải hơn, bố trí càng thêm hoa lệ, đỉnh thạch thất khảm vài viên dạ minh châu, đem nơi này chiếu sáng rõ ràng, ở giữa 3 cái quan tài đá cũng lớn hơn so với các thạch thất khác.

“Ba hủ độc cương thi.” Tiêu Ngự đang chuẩn bị động thủ, ánh mắt chuyển tới góc thạch thất, góc thạch thất đặt một cái rương nhỏ, có rương là sẽ có thứ tốt, Tiêu Ngự khi nhìn thấy rương vật phẩm tinh thần phần khởi, mạnh mẽ quát lên một tiếng, hướng ba hủ độc cương thi đích nhào tới.

Công kích một loạt, Phản Thủ Bối Thứ một chiêu, một hủ độc cương thi ngã xuống ở trên mặt đất, động tác dứt khoát lưu loát, Tiêu Ngự nhanh chóng đánh về phía 2 hủ độc cương thi còn lại, hơn mười giây đồng hồ sau, Tiêu Ngự đem hai hủ độc cương thi đánh gục, vỗ vỗ tay, thu thập ngân tệ hủ độc cương thi rơi ra, khom lưng mở cái rương.

Mở nửa ngày, không mở được cái rương, Tiêu Ngự mặt trở nên xanh mét, phá rương này hóa ra đã bị khóa!

Tiêu Ngự cấp bậc còn thấp, chưa học được cách mở khóa, trừ phi có thể tìm được chìa khóa phù hợp, nếu không không thể đem cái rương này mở ra được. Tìm được cái rương nhưng lại mở không được, không có gì đáng buồn hơn.

“Cái chìa khóa nói không chừng ở trong thạch thất này” Tiêu Ngự bắt đầu tìm tòi, đem mọi chỗ trong thạch thất tìm mấy lần, cũng không có tìm được cái chìa khóa ở đâu, thậm chí ngay cả trong 3 quan tài đều cũng đã sờ soạng mấy lần. Không nói gì, tiêu Ngự đang chuẩn bị bỏ cuộc, ánh mắt bỗng rơi vào 3 cái quan tài đá ở giữa phòng.

Thạch thất này bố trí tốt như vậy, nhưng lại chỉ có 3 hủ độc cương thi bình thường, quả là làm người khác sinh nghi, khẳng định có chỗ đặc biệt mà hắn chưa chú ý đến.

Tiêu Ngự tiếp tục cẩn thận tìm tòi, nhất là ở chỗ 3 quan tài đá giữa phòng, cuối cùng tại trong góc quan tài đá tìm được một cái nút nhỏ.

Suy tư hồi lâu, tiêu ngự ấn nút, lo lắng kích hoạt nhằm cơ quan đáng sợ nào đó, tiêu ngự tùy thời chuẩn bị sẵn sàng sử dụng Tật Phong Bộ.

Quan tài đá ở dưới sàn nhà chậm rãi di động, lộ ra một hõm vuông dưới đất, trong đặt một hộp kim loại màu đen, mà trong hộp lại có một chiếc chìa khóa kim loại.

“Quả nhiên có chỗ đặc biệt.” Tiêu Ngự tự tay đem hộp nhỏ cùng cái chìa khóa lấy ra.

Đang lúc Tiêu Ngự lấy ra cái hộp nhỏ, trên mặt đất một tiếng kệt vang lên, nghe thấy thanh âm này, Tiêu Ngự biến sắc.

Trên vách tường thạch thất đột nhiên xuất hiện mấy trăm tường động, trên mỗi tường động đều đặt một chuỗi tiểu hình cơ nổ.

Vô số nổ tiễn hướng Tiêu Ngự bao trùm phóng tới, dày đặc như mưa, tính ra phải mấy trăm nổ tiễn.

Tật phong bộ!

Đinh đinh đinh, dày đặc thanh âm vang lên, Tiêu Ngự dám xác định, nếu như không phải hắn kịp thời mở ra Tật Phong Bộ, lúc này ít nhất có hơn trăm mũi tên đồng thời bắn trúng hắn, đủ để đưa hắn bắn thành con nhím..

170. Chương 171: Ô Qua Hắc Thiết.

Ngăn cản một đợt công kích này, Tiêu Ngự vừa mới tưởng chính mình an toàn, lại một đợt tên hướng Tiêu Ngự ập tới

Tiêu Ngự chỗ nào còn dám đứng lại, hướng phía ngoài thạch thất chạy đi, vừa mới chạy được một nửa, một đợt tên hướng Tiêu Ngự ập tới.

Độn Hình!

Tiêu Ngự mở ra Độn Hình, ngăn cản đợt tên này, chạy ra khỏi thạch thất.

Tiêu Ngự không ngừng thở hổn hển, thạch thất này thật sự đáng sợ, nếu không phải chính mình tốc độ rất nhanh, khẳng định sẽ bị loạn tiễn bắn chết.

Nhìn thoáng qua phía trong thạch thất, trong thạch thất công kích vẫn còn đang tiếp tục, bắn đủ năm đợt tên, mới yên tĩnh dừng lại

Tiêu Ngự nhìn chìa khóa trong tay một chút, hắn còn phải trở về đem cái rương nọ mở ra, chứng kiến cái nổ tiễn đình chỉ công kích, Tiêu Ngự hướng bên trong đi đến, thử dò xét một chút, không có phát sinh bất cứ cái gì nguy hiểm, xác định là an toàn, Tiêu Ngự đi tới cái rương bên cạnh, cầm cái chìa khóa mở ra cái rương, ở trong rương mò mẫm một chút, lấy ra một kiện trang bị.

Hắc diện khải giáp: Phẩm chất, tử trang. Phòng Ngự 320-321, cường hóa phòng ngự +2, thể lực +20, huyết lượng +100, kĩ năng chiến sĩ Cách Đáng +2, tốc độ di động -2. Cấp bậc yêu cầu 20.

Một kiện tử trang chiến sĩ, Ảnh Tử hắc là sẽ có hứng thú, Tiêu Ngự đứng lên đem hắc diện chiến khải thu vào.

Từ trong thạch thất đi ra, Tiêu Ngự lấy ra hắc thiết hộp là thu hoạch mới vừa rồi, bắt đầu nghiên cứu, hắc thiết hộp phong khẩu là một cái đầu khóa kim loại hình lập phương, giống như rubik.

“Cái khóa này rất kì quái, giống như không cần chìa khóa để mở ra.” Tiêu Ngự bắt đầu loay hoay, Tiêu Ngự phát hiện, mặc dù cái khóa kim loại không cần chìa khóa cũng có thể mở ra, nhưng muốn đem nó mở ra vẫn là phi thường phiền toái, quả thực tựa như một cái đề toán siêu khó.

Loay hoay hồi lâu, trên trán Tiêu Ngự bắt đầu có chút mồ hôi. Người xếp đặt ra cái đồ chơi này thật sự rất đáng hận, phải biết rằng Tiêu Ngự là một người tiểu học đều không tốt nghiệp, toán học và viết chữ của hắn tóm lại đều nhờ Tiểu Vũ .

Năm phút đồng hồ!

Tiêu Ngự giận dữ, quay loạn một hồi, xoay một tiếng, đầu khóa mở ra một cái.

Tiêu Ngự nhãn tình sáng lên, nguyên lai mở ra như vậy, ta quả thực là một thiên tài.

Mở ra cái thứ nhất, còn lại thì dễ dàng, vừa qua hai phút, Tiêu Ngự đem hắc thiết hộp mở ra, từ bên trong lấy ra một hắc thiết khối hình tam giác, bên trên hắc thiết khối có vẽ một cái đồ án yêu thú. Cũng không có cái gì đặc biệt khác.

Ô qua hắc thiết : vật phẩm đặc thù

Lại là một kiện vật phẩm đặc thù, còn không biết tác dụng là gì, Tiêu Ngự chỉ có thể đem khối hắc thiết này thu lại, về phần cái hộp kia, cũng không biết làm bằng cái gì, tìm giám định sư khoáng thạch giám định một chút. Nói không chừng là kim loại đặc thù, có thể bán được một ít tiền. Tiêu Ngự cũng đem cái hộp thu lại.

Tiêu Ngự tiếp tục tìm kiếm thạch thất còn lại, qua năm giờ, Tiêu Ngự mở ra ít nhất 170 cái thạch thất, từ trong hai cái thạch thất lớn tìm được hai viên quả ô qua hắc thiết, ngoài ra còn thu hoạch được hai kiện tử trang cùng với một đồng túi thi độc được

Ba viên ô mâu hắc thiết này cùng một loại khuôn mẫu, chỉ là phía trên khắc họa yêu thú có điểm bất đồng, yêu thú này khuôn mặt dữ tợn, Tiêu Ngự cũng không thể nói là vật gì, Tiêu Ngự phỏng đoán đồ vật này khẳng định là vật phẩm nhiệm vụ phi thường trọng yếu

Một chiêu Phản Thủ Bối Thứ, lại vừa giết chết một tên hủ độc cương thi. Đinh đông một tiếng. Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cấp bậc, trải qua một ngày thăng cấp. Rốt cuộc đến cấp 18.

{Người bên kia thế nào?}

Tiêu Ngự phát ra tin tức hỏi Triệu Lam Hình.

{Phía trước mặt ta một đoạn, trên một cái ngã rẽ có sáu tên cương thi hoạt động. Chỉ bằng vào một mình ta không thể giết hết được. Chúng ta trước tiên thoát ra ngoài an cơm đi.}

Triệu Lam Hình nói.

Tiêu Ngự xem thời gian một chút, đã đến thời gian dùng điểm tâm.

Trong thạch thất dạ mình châu cũng đều tối sầm xuống, giờ tay cũng không thấy ngón, Tiêu Ngự chỉ có thể tạm thời buông tha giết quái.

{Ta cũng logout.}

Tiêu Ngự phát ra tin tức trả lời Triệu Lam Hình, nghĩ lại một chút cả nhiệm vụ, Tiêu Ngự phỏng đoán hẳn phải đem tất cả thạch thất đều dọn sạch hết, vừa mới hiểu rõ ràng đầu mối chính của nhiệm vụ, ngày mai còn phải tiếp tục, không cần quá sốt ruột, càng hướng chỉ ở tại mộ quần thăng cấp thật sự quá sung sướng, hẳn không ngại ở chỗ này nán lại một hồi.

Tiêu Ngự buông đầu khô, từ cầu thang lầu ba đi xuống, chứng kiến Triệu Lam Hình đang từ trong phòng đi ra, nàng mặc một bộ áo ngủ bằng lụa mỏng, mái tóc dài vẫn còn có chút rối rắm, nhưng không thể che giấu chút nào dung nhan tú lệ đó.

Nhìn thấy Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình không khỏi hồi tưởng lại tình cảnh trong trò chơi lúc hai người từ trên dốc đứng té xuống, vẻ mặt có chút mất tự nhiên cùng với câu nệ. Giống như Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự cũng nhớ tới tình cảnh khi đó, có chút xấu hổ cười cười, suy nghĩ miên man, vóc dáng của Triệu Lam Hình quả thực đẹp đến nỗi không thể nói.

- Tiểu Vũ còn phải đi học, ta đi nấu cơm.

Triệu Lam Hình né tránh ánh mắt của Tiêu Ngự, tựa như trốn xuống dưới lầu.

- Ta vừa lúc không có việc gì, cũng đi hỗ trợ được.

Tiêu Ngự nói, đi theo xuống.

Nghe Tiêu Ngự nói, Triệu Lam Hình một trận bực mình, người này khẳng định là cố tình, trong lòng Triệu Lam Hình loạn thành một đoàn, không biết tại sao, trong đầu tràn đầy tình cảnh mới vừa rồi rơi xuống nước.

Triệu Lam Hình cùng Tiêu Ngự ở trong phòng bếp bận rộn.

- Ta không có biện pháp tiếp tục tiến lên, người lại bị vây ở cái địa phương kia, ta chuẩn bị gọi thêm mấy người bạn học cùng nhau tiến vào phụ bản, như vậy rất có thể nắm chắc một chút. Người sẽ không để ý chứ?

Triệu Lam Hình nhìn về phía Tiêu Ngự hỏi

- Bạn đồng học?

Mấy người bạn học kia của Triệu Lam Hình khẳng định có nam, nhất là cái tên vong linh vụ sư, nghĩ đến đây, trong lòng Tiêu Ngự cực kì khó chịu, qua hồi lâu, nói:

- Nói một chút về mấy người bạn học kia của ngươi đi.

- Bốn người bạn học kia có hai nam, hai nữ, phân biệt là vong linh vụ sư, chiến sĩ, đạo tặc, băng pháp, vong linh vụ sư cùng chiến sĩ thực lực mạnh hơn một ít.

Triệu Lam Hình một bên bận rộn, một bên nói.

- Vong linh vụ sư kia là nam hay là nữ? - Tiêu Ngự thuận miệng hỏi, thâm nghĩ không xong, chính mình như thế nào hỏi vấn đề này.

Triệu Lam Hình sững sốt một chút, dường như nghĩ tới điều gì, quay đầu có chút dăm chiêu nhìn Tiêu Ngự, hồi lâu, hé miệng cười nói:

- Là nam.

Tiêu Ngự tâm tình thật không tốt, Triệu Lam Hình đem vong linh đầu cốt vật tốt như vậy đưa cho người khác, chứng minh nàng cũng vong linh vụ sư quan hệ tốt lắm, nam nữ trong lúc đó cảm tình tốt không ngoài tình yêu nam nữ, tình bạn thuần khiết là không tồn tại.

- Ta đi lấy chậu con.

Tiêu Ngự nói, đứng lên hướng bên ngoài phòng bếp đi.

- Bọn họ là hai đôi tình lữ.

Triệu Lam Hình cúi đầu thái rau, không biết suy nghĩ cái gì, chính mình tại sao phải bổ sung thêm một câu như vậy, chẳng lẽ chính mình thật sự thích người này?

Triệu Lam Hình hồi tưởng lại tình cảnh lúc hai người từ trên sườn dốc té xuống, Tiêu Ngự dứt khoát dùng thân thể bảo vệ Triệu Lam Hình, ở trong loại tình huống nguy hiểm này, mỗi người trong tiềm thức đều là bảo vệ tốt chính mình, có rất ít người nghĩ đến bảo vệ người khác.

“Người này cũng không tồi, ít nhất ở cùng một chỗ với hắn rất có cảm giác an toàn.” Triệu Lam Hình thất thần thâm nghĩ, đột nhiên có chút đỏ mặt, chính mình như thế nào lại nghĩ đến điều này.

Nghe được Triệu Lam Hình nói bốn người bạn học của nàng là hai đôi tình lữ, Tiêu Ngự không khỏi có chút mừng rỡ, xem ra chính mình lo lắng là dư thừa rồi.

- Gọi bốn người bọn họ đi, các người năm người từ chính diện trực tiếp tiến lên, ta bên kia phát động nhiệm vụ phòng chừng cùng với nhiệm vụ phụ bản cuối cùng có liên quan.

Tiêu Ngự nói, hiện tại tâm tình hắn rất không tồi.

- Nga! - Nhìn thấy bộ dạng thích thú của Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình trong lòng không rõ từ đâu có một trận vui vẻ.

Một lát sau, Tiêu Vũ từ trên lầu xuống, ba người đầm ấm vui vẻ mà ăn xong điểm tâm, Tiêu Vũ đi học, Triệu Lam Hình còn muốn làm việc, chỉ còn Tiêu Ngự một người ở nhà, Tiêu Ngự vừa vào phụ bản trò chơi, trong trò chơi một mảng đen kịt, không thể tiếp tục tìm kiếm phụ bản, chỉ có thể nhàm chán mà lật xem diễn đàn cùng mod.

Một bài viết hấp dẫn sự chú ý của Tiêu Ngự, đề bài là [pk—chức nghiệp vinh quang của cuộc chiến], bên trong nói một chút chính là công ty tại các đại thành thị thiết trí trường thi đấu pk, mỗi người chơi cũng có thể đi tới thử một lần thân thủ, muốn đi tới thử trước người chơi phải giao nộp một ngàn kim tệ có thể đạt được một lần cơ hội pk, sau khi tiến vào p trường thi đấu công ty sẽ phái người đến pk, các người chơi mỗi lần đánh bại một người có thể thu được 500 kim tệ khen thưởng, đánh bại hai người thì thu hồi lại được vốn

liêng, đánh bại ba người thì kiếm được 500 kim tệ, thắng 10 trận còn có thể được bọn họ cung cấp nhiều khen thưởng thêm vào.

“Nghe có vẻ rất có ý tứ.” Tiêu Ngự có chút nóng lòng muốn thử, Tiêu Ngự hiểu được, công ty bày ra lời đài này, phải đi tới pk tuyệt đối là một ít người chơi cấp cao thủ, lệ phí tham gia thi đấu của các người chơi tuyệt đối là thua nhiều thắng ít, hơn nữa vì vấn đề nhiều chức nghiệp tương khắc, cho dù người chơi có thể thắng hai trận tiếp theo, xác suất thắng 10 trận là phi thường nhỏ, bất quá Tiêu Ngự vẫn muốn thử xem, cơ hội pk với cao thủ phi thường ít có, càng huống chi còn có thể kiếm được tiền.

Lần tới có cơ hội, tuyệt đối phải thử xem, Tiêu Ngự trầm nghĩ, tiếp tục xem vật khác.

Buổi tối 6h, Triệu Lam Hình tan việc trở về, ăn xong cơm tối, hai người tiến vào trò chơi, tiếp tục nhiệm vụ phụ bản.

Tiêu Ngự liếc mắt một cái, không gian phát sáng hiện ra rất nhiều đường, có thể tiếp tục giết quái, Tiêu Ngự lại vừa mở ra một cái cửa đá.

Bốn người bạn học của Triệu Lam Hình đang hướng bên này chạy tới, nàng một pháp sư thủy hệ năng lực cân bằng muốn đơn độc giết quái phụ bản quả thật có điểm khó khăn, có năm người còn kém không nhiều lắm, càng huống chi bọn họ thường xuyên phối hợp, hẳn là không có vấn đề gì quá lớn.

Dọn sạch một cái thạch thất khổng lồ, Tiêu Ngự lại vừa tìm ra một miếng ô qua hắc thiết hình tam giác.

“Không biết đồ vật này rốt cuộc có mấy miếng.” Tiêu Ngự cảm giác được đồ vật này với nhiệm vụ phụ bản khẳng định có quan hệ rất lớn lao, nhất định phải đem miếng ô qua hắc thiết tất cả đều tìm ra mới được

Tay cầm ô qua hắc thiết, một cỗ khí tức lạnh lẽo từ lòng bàn tay truyền đến, các loại ma pháp nguyên tố giao lại trong tay Tiêu Ngự, Tiêu Ngự không phải pháp sư, nhận không ra ma pháp nguyên tố này đến cùng là cái gì.

Nhìn thoáng qua đồ án trên một khối ô qua hắc thiết trong đó, phía trên vẽ một sinh vật hình rồng, toàn thân đốt lên hỏa diễm nóng chảy.

“Cái này hình như là hỏa diễm địa long, hỏa hệ yêu thú.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, họa hình trên vài miếng ô qua hắc thiết khác, phỏng chừng là yêu thú hệ khác, Tiêu Ngự quyết định tạm thời không quản chúng nó, đem miếng ô qua hắc thiết này thu lại.

171. Chương 172: Cương Thi Biến Dị.

Tiêu Ngự ngồi tại chỗ khôi phục chốc lát, đứng dậy hướng phía trước thạch thất đi đến, đột nhiên phát hiện một ít đồ vật kì lạ, Tiêu Ngự ngừng lại tại một bãi đá trống trải, Tiêu Ngự nhìn kiến trúc hình tròn trước mắt, không khỏi có chút nghi hoặc, chẳng lẽ là một cái tế đàn.

Tiêu Ngự dọc theo bãi đá hình tròn đi lên cầu thang, đứng ở trên tầng đá hình tròn mới phát hiện, cái này cũng không phải tế đàn, mà là một cái ma pháp trận cổ quái, ma pháp trận do các loại hà đồ hình cầu thành, ở vài hà đồ hình phía ngoài có điểm đối xứng là mấy cái rãnh hình tam giác, Tiêu Ngự vỡ lẽ một chút, tổng cộng có bảy cái, lại nhìn ô qua hắc thiết hình tam giác trong ba lô một chút, Tiêu Ngự cuối cùng hiểu được ô qua hắc thiết này dùng để làm gì.

“Tổng cộng bảy miếng.” Tiêu Ngự trong tay cũng sở hữu bốn miếng, phỏng chừng còn phải thu thập ba miếng khác mới có thể mở ra ma pháp trận này.

Tiêu Ngự từ tầng đá hình tròn đi xuống, hẳn biết kế tiếp nên làm như thế nào, hướng thạch thất dày đặc chưa được mở ra đi đến.

Lại một túi thi độc được, Tiêu Ngự đem chiến lợi phẩm thu thập, từ trong thạch thất rời khỏi, sau đó mở ra một cái thạch thất khác.

Cửa lớn thạch thất bị mở ra, một tên cương thi hình dáng to lớn chậm rãi xoay người lại, con người màu đỏ dừng lại ở trên người Tiêu Ngự người đã mở ra cửa lớn thạch thất, chứng kiến tên cương thi này, Tiêu Ngự ngạc nhiên, cấu tạo tên cương thi này so với cương thi khác có chút bất đồng, thân cao hơn hai mét, tựa

như một con tinh tinh to lớn, cả người giống như hình tam giác ngược, xương bả vai cực lớn, hai cánh tay trắng kiện dị thường, hạ thân thì nhỏ lại một ít.

Ánh mắt Tiêu Ngự đảo qua phụ cận mặt đất, trên mặt đất có hai thi thể cương thi, nhưng đều bị xé nát, phỏng chừng là cái tên đại gia hỏa này làm.

Tiêu Ngự ném tới tên cương thi một cái điều tra.

Hủ độc cương thi biến dị: tinh anh cấp 20. Hp: 8000.

Là một con quái tinh anh máu trâu, quái tinh anh này phi thương khó chơi, mặc dù giết chết chúng có thể đạt được khen thưởng phong phú, nhưng không cẩn thận sẽ vứt bỏ cái mạng nhỏ, Tiêu Ngự tình nguyện an phận mà giết ít tiểu quái, hoặc cũng có thể giết chết một hai con quái tinh anh cấp thấp, khiêu chiến quái tinh anh cấp cao thật sự rất nguy hiểm.

Biến dị cương thi nhìn thấy Tiêu Ngự. Ngửa mặt lên trời rống. Hai cái tay trắng kiện không ngừng đập trước ngực, nhẹ nhàng linh hoạt như một con đại tinh tinh.

Tiêu Ngự đóng cửa đá lại. Cát bước bỏ chạy. Tiêu Ngự nhìn ra được. Tên này cực kì khó chơi. Trừ phi là chán sống. Tiêu Ngự cũng không nghĩ đến quyết đấu với tên đại gia hỏa kia.

Tiêu Ngự vừa mới chạy ra không xa. Oanh một tiếng. Cửa đá bị biến dị cương thi một quyền đục ra. Đá vụn bắn ra. Hướng Tiêu Ngự gào thét mà đến. Tiêu Ngự nghiêng người tránh ra. Tránh khỏi vài khối đá vụn bay tới. Nhìn lại một cái. Bị dọa đến nhảy dựng lên. Cửa đá bị biến dị cương thi phá thủng một lỗ hổng hình người. Biến dị cương thi lao ra.

Tiêu Ngự xem xét một chút địa hình phụ cận. Bên này địa phương cũng không lớn. Cái đầu lớn của hắn cùng với biến dị cương thi khẳng định phải có quyết tâm. Tiêu Ngự phải nhanh chóng tìm được một địa hình có lợi. Mượn ưu thế địa hình có lẽ có thêm một chút sức mạnh.

Tiêu Ngự nhớ tới đầm nước kia. Nhân tình sáng lên. Không biết biến dị cương thi này có sợ nước hay không. Tiêu Ngự hướng phương hướng đầm nước chạy như điên. Biến dị hướng phương hướng Tiêu Ngự chạy trốn mà đuổi theo.

Nhìn thấy đầm nước trống trải. Tiêu Ngự không chút do dự nhảy xuống. Bơi ra giữa đầm nước. Chuẩn bị thử dò xét một chút biến dị cương thi.

Tiêu Ngự nổi ở trong nước. Quay đầu nhìn lại. Biến dị cương thi từ xa đuổi theo. Chứng kiến Tiêu Ngự xuống nước. Ở bên cạnh đầm nước không ngừng rút gào. Dùng quyền đầu đâm xuống mặt đất. Nhưng nó không dám lao xuống nước.

“Tên này sợ nước.(nghiệm mẹ rồi) Cái này dễ xử lý rồi.” Tiêu Ngự mỉm cười, hắn tìm được biện pháp đối phó với biến dị cương thi rồi.

Tiêu Ngự hướng bờ sông bơi đi. Xong lên bờ sông.

Chứng kiến Tiêu Ngự lên bờ, biến dị cương thi quơ hai cái tay trắng kiện. Hướng Tiêu Ngự đập xuống.

Oanh, thiết quyền của biến dị cương thi nện ở trên mặt đất, đem mặt đất tạo thành một cái hố sâu, may mắn biến dị cương thi tốc độ công kích rất chậm, Tiêu Ngự kịp thời né khỏi công kích của biến dị cương thi.

Tạc kích!

Tiêu Ngự đánh thốc lên, thánh ngôn chủ thủy trên tay phải đâm vào đầu biến dị cương thi, biến dị cương thi bị trúng một kích, không bị hiệu quả của Tạc Kích ảnh hưởng, cánh tay trắng kiện hướng Tiêu Ngự đập xuống.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, một đạo quang ảnh hiện lên, Tiêu Ngự đã tới phía sau của biến dị cương thi, nương theo tốc độ của Tật Phong Bộ, thân thể xoay tròn một cái, một cái Bối Thử đâm ra, hơn trăm điểm giá trị thương tổn từ trên đầu biến dị cương thi nhẹ nhàng hiện ra.

“Phòng ngự thật cao.” Tốc độ công kích của cương thi này chậm, nhưng phòng ngự lại cao đến kinh người, thánh ngôn chủ thủ của Tiêu Ngự cũng chỉ có thể miễn cưỡng phá vỡ cái giáp dày của tên này.

Biến dị cương thi vừa mới xoay người, thân thể Tiêu Ngự theo sát bên người nó mà qua, một cái Phản Thủ Bối Thứ đâm vào thân thể biến dị cương thi, trên đầu biến dị cương thi hiện lên hơn 900 điểm giá trị thương tổn.

“Thương tổn quá thấp.” Tính ra bốn điểm liên kích nhưng lại chỉ có chừng ấy hiệu quả, làm Tiêu Ngự không khỏi có chút thất vọng, trong lúc biến dị công kích, Tiêu Ngự phát hiện tốc độ hồi phục huyết lượng của biến dị cương thi chỉ có 10 điểm mỗi giây, cũng không phải rất nhanh, cái này cũng dễ xử lý, Tiêu Ngự có thể chậm rãi đem biến cương thi giết chết.

Khi cánh tay phải biến dị cương thi quét ngang qua đây trong nháy mắt, Tiêu Ngự mở ra độn hình, nhanh chóng lao ra phía sau biến dị cương thi, nhảy lên cao.

Giảo sát!

Chủ thủ hai tay Tiêu Ngự đem lưng của biến dị cương thi hung hăng xé ra, tạo thành hơn 80 điểm giá trị thương tổn cùng với 20 điểm giá trị thương tổn duy trì liên tục.

Lưng biến dị cương thi không ngừng bị công kích, phần nỗ gào rít, tay phải lại một lần nữa quét ngang ra ngoài.

Kĩ năng dùng hết, Tiêu Ngự cũng không dừng lại, một cái Đào Thoát né tránh công kích của biến dị cương thi, hướng đâm nước vọt mạnh, một cái Mị Ảnh Thiểm Hiện, nhảy vào đầm nước.

Ừm, Tiêu Ngự rơi vào trong nước, quay đầu nhìn thoáng qua, biến dị cương thi tại bên đầm nước đối diện Tiêu Ngự liên tục gào rít, nhưng lại không có cách nào chạm được Tiêu Ngự, nó không thể xuống nước, một tên cương thi bơi lội thì thật là lạ.

Nhìn thoáng qua các hạng kĩ năng, những kĩ năng này cần phải có mấy chục giây mới có thể hồi lại, Tiêu Ngự nổi ở trên mặt nước, hẳn có đủ thời gian chờ đợi những kĩ năng này hồi phục, lấy tốc độ hồi phục huyết lượng của biến dị cương thi, một phút đồng hồ cũng chỉ có thể hồi phục 600 điểm huyết lượng, càng huống chi Giảo Sát của Tiêu Ngự còn duy trì liên tục điểm thương tổn.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua huyết lượng của biến dị cương thi, mới vừa rồi Tiêu Ngự đối với biến dị cương thi tạo thành tổng cộng hơn 1500 điểm giá trị thương tổn, như vậy chậm rãi hạ xuống khẳng định có cơ hội đem biến dị cương thi giết chết.

Ba mươi giây qua đi, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua các hạng kĩ năng, đều đã hồi xong, Tiêu Ngự hướng bờ sông bơi đi.

Con mắt của biến dị cương thi gắt gao nhìn chăm chăm Tiêu Ngự, Tiêu Ngự bơi tới chỗ nào, nó liền theo tới đó.

“Đáng chết, không lên được bờ.” Tiêu Ngự suy nghĩ chốc lát, nhìn một các kĩ năng, không biết Mị Ảnh Thiểm Hiện có thể dùng hay không.

Mị Ảnh Thiểm Hiện!

Xem chuẩn cơ hội, Tiêu Ngự một cái Mị Ảnh Thiểm Hiện, nhảy lên trên bờ. Biến dị cương thi thấy Tiêu Ngự lên bờ, cánh tay trắng kiện hướng Tiêu Ngự đập xuống.

Phản Thủ Bối Thứ- Bối Thứ!

Tiêu Ngự một cái Phản Thủ Bối Thứ rat ay, công kích vào sau lưng biến dị cương thi, nương theo lực đạo còn lại của Phản Thủ Bối Thứ, lại một cái Bối Thứ, hoàn thành liên quán kĩ xảo.

Biến dị cương thi bạo nộ rồi, nó đến bây giờ đều không công kích được Tiêu Ngự, nhưng lại liên tiếp bị thương nặng, nó càng ngày càng cừ hận người trước mắt này, vãi trên thân thể, thạch thạch thạch, mấy chỗ trên người biến dị cương thi đột nhiên nổ tung, từng mảng sương mù xanh biếc từ trên người biến dị cương thi phóng ra, trong nháy mắt đem nó bao phủ.

Sương mù xanh biếc đập vào mặt mà đến, Tiêu Ngự tránh né không kịp, bị một mảng sương mù xanh biếc phun đến, đầu một trận choáng váng.

“Không tốt.” Tiêu Ngự đang muốn mở ra Tật Phong Bộ, lại vừa vấp bị biến dị cương thi công kích, bị lực lượng cường đại vút bay ra ngoài.

Hơn trăm điểm giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự nhẹ nhàng hiện lên, Tiêu Ngự ở trên không lộn nhào mấy cái, nặng nề ngã xuống mặt đất. Đúng lúc Tiêu Ngự muốn đứng lên, lại phát hiện toàn thân vô lực, trên đầu không ngừng hiện lên 30 điểm giá trị thương tổn. Đây là ôn dịch suy yếu của cương thi cùng với hiệu quả độc tố trí mạng! May là tên này công kích cũng không mạnh.

(Nó đâm vỡ cửa đá- lại bảo nó công kích không mạnh- TG lảm cẩm chẳng)

Tiêu Ngự vừa mới đứng lên, biến dị cương thi lại một quyền đem Tiêu Ngự đánh bay ra ngoài.

Cứ như vậy khẳng định sẽ bị giết chết, Tiêu Ngự vừa mở ra Tật Phong Bộ, vừa lúc né tránh một kích của biến dị cương thi, hướng phương hướng đầm nước chạy như điên, nhảy lên cao, nhảy vào trong đầm nước.

Phù phù, bọt nước bắn khắp nơi, thân thể Tiêu Ngự chìm trong đầm nước lạnh lẽo, trên người suy yếu vô lực từ từ khôi phục, khí lực lại lần nữa trở về trên người, hiệu quả độc tố trí mạng cũng đã biến mất.

“Đầm nước này có hiệu quả trị liệu thi độc?” Nhìn thoáng qua các trạng thái, quả nhiên tất cả các hiệu quả ôn dịch, thi độc đều biến mất, Tiêu Ngự như có suy nghĩ gì, thế gian này có một vật khắc một vật, đầm nước này cùng cương thi làm hàng xóm lâu như vậy, sinh ra tác dụng chống cự cũng là bình thường

Tiêu Ngự nhớ lại hắc ngạc bảo thạch trong hành trang, hiệu quả hắc ngạc bảo thạch cực kì có hạn, chỉ có thể có hữu hiệu với hủ độc cương thi bình thường, chống lại boss hiệu quả cực kì có hạn

Biến dị cương thi trên bờ sông phần nộ gào rít, nhìn thấy tất cả kĩ năng khôi phục lại, Tiêu Ngự chuẩn bị phát động lần công kích thứ ba.

Tiêu Ngự dùng Mị Ảnh Thiểm Hiện nhảy ra khỏi mặt nước, đang chuẩn bị công kích, nước sông trên người Tiêu Ngự bắn tung tóe lên trên người biến dị cương thi, tư tư, nước bắn tung tóe trên người biến dị cương thi trong nháy mắt bốc hơi thành một cỗ khói khí màu trắng, đem thịt thối trên người biến dị cương thi ăn mòn rơi xuống một khối lớn, biến dị cương thi phát ra tiếng kêu thê lương, hơn 20 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu biến dị cương thi nhẹ nhàng hiện lên.

Trong đôi mắt Tiêu Ngự tỏa sáng một tia thần thái kì dị, hần nghĩ tới biện pháp giết chết biến dị cương thi.

Nhìn thấy biến dị cương thi đánh đến, Tiêu Ngự không còn công kích biến dị cương thi, một mặt né tránh, ở bên đầm nước hoạt động, muốn đem biến dị cương thi dẫn tới bên đầm nước.

Biến dị cương thi này đối với đầm nước có e ngại, không dám tới gần quá mức đầm nước.

“Không bằng như vậy.” Tiêu Ngự một cái Phản Thủ Bối Thứ công kích trên người biến dị cương thi, đem biến dị cương thi dẫn tới địa phương cách đầm nước khoảng 5 mét, vừa một cái Dịch Cốt đâm ra, hơn trăm điểm giá trị thương tổn từ trên người biến dị cương thi nhẹ nhàng hiện lên.

Biến dị cương thi phần nộ đuổi theo Tiêu Ngự, Tiêu Ngự thì tăng tốc chạy tới đầm nước, biến dị cương thi từ phía sau đánh tới.

Tiêu Ngự chạy đến bên đầm nước, cấp bách phanh người dừng lại, quay đầu nhìn thoáng qua biến dị cương thi, biến dị cương thi đã nhào tới trước mặt, Tiêu Ngự một cái Tật Phong Bộ tránh ra, theo sát bên người biến dị cương thi mà qua.

172. Chương 173: Ma Pháp Trận

Thân thể biến dị cương thi chợt dừng ở bên đầm nước, nhưng vừa rồi nó lao tới quá nhanh, không có dừng lại, thân thể cao lớn run rẩy ổn định.

“Đi xuống đi, đồ ngu.” Tiêu Ngự dùng Tật Phong Bộ lao tới sau lưng biến dị cương thi, hung hăng đạp một cước vào mông biến dị cương thi.

Biến dị cương thi rớt cuộc không khống chế được thân thể, hướng đầm nước ngã xuống.

Phù phù một tiếng, bọt nước bắn tung tóe.

Xèo xèo, sau khi biến dị cương thi rơi vào trong đầm nước, mặt nước đột nhiên sôi trào, không ngừng dâng lên từng cổ khói khí màu trắng, biến dị cương thi ở trong đầm nước không ngừng hét lên giãy dụa, thân thể nó nhanh chóng bị ăn mòn, chỉ còn lại một đồng xương cặn bã, chìm xuống đầm nước.

Sau khi mặt nước kịch liệt sôi trào một lúc, rớt cuộc cũng yên lặng trở lại. Tiêu Ngự nhìn thoáng qua trạng thái, 30506 điểm giá trị kinh nghiệm, tất cả giá trị kinh nghiệm của tên này đều tính lên người Tiêu Ngự, cấp Tiêu Ngự tăng lên 17% làm cho Tiêu Ngự quả thực thích thú một phen, giá trị kinh nghiệm của tên này quả thật là phong phú.

“Không biết có hay không rơi ra trang bị.” Tiêu Ngự nhảy vào trong nước, lặn xuống đáy nước.

Tiêu Ngự tại địa điểm hải cốt cương thi chìm nhẩm mò mẫm qua lại, mò lấy một cái thiết hoàn hình tròn, trái tim Tiêu Ngự nhảy nhót hăng hái, hẳn là cái nhẫn, Tiêu Ngự từ dưới đáy nước bơi lên.

Tiêu Ngự đi lên bờ, ngồi dưới đất, cầm vật đem ra.

Độc tố chi giới: phẩm chất, tử trang. Huyết lượng +20, công kích thêm vào 20 điểm thương tổn độc tố, hạ thấp phòng ngự đối thủ 5 điểm. Yêu cầu cấp bậc 20.

“Độc tố chi giới. Quá đẹp.” Cái giới chỉ này tuyệt đối là một kiện cực phẩm siêu ngon. Ba hạng thuộc tính không có thuộc tính nào là rác rưởi. Nhất là thêm vào thương tổn độc tố, hiệu quả giảm phòng ngự. Nếu ném lên thị trường. Khẳng định có thể bán được mấy ngàn kim tệ.

Tiêu Ngự có trang sức hiệu quả làm giảm yêu cầu cấp bậc của trang bị cho nên Độc tố chi giới này hiện tại Tiêu Ngự có thể đeo. Tiêu Ngự đem độc tố chi giới đeo lên. Nhìn thoáng qua tay trái. Trên tay đã mang đầy giới chỉ. Bất quá trừ sáo trang giới chỉ cùng độc tố chi giới. Những cái khác tính ra đều là rác rưởi. Không sai biệt lắm nên thay đổi.

Thu hoạch ngoài ý muốn làm tâm tình Tiêu Ngự rất tốt. Hướng thạch thất xa xa đi đến. Tiếp tục giết quái. Có thêm một cái độc tố chi giới. Tiêu Ngự giết quái tốc độ rõ ràng nhanh hơn rất nhiều. Tiêu Ngự không khỏi cảm khái. Thương tổn quả nhiên là dựa vào trang bị tăng lên. Có trang bị hiệu quả tốt chính là không giống nhau.

Trong thời gian đó Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình liên lạc một lần. Triệu Lam Hình cùng mấy người bằng hữu đã hội họp. Bắt đầu hướng bên trong phụ bản tiến lên phía trước.

“Tốc độ phải nhanh hơn. Mười hai giờ đêm còn đọc sách” Tiêu Ngự nghĩ thầm. Tiếp tục dọn sạch thạch thất.

Sau khi hao phí hơn ba giờ. Tiêu Ngự đem tất cả thạch thất đều dọn sạch. Lấy ra bảy miếng ô qua hắc thiết. Đi lên tầng đá hình tròn.

Tiêu Ngự hý hoáy bắt đầu đặt bảy khối ô qua hắc thiết, không biết đồ chơi này có cái gì chú ý không. Nếu vạn nhất đem ô qua hắc thiết này đặt sai vị trí, sẽ phát sinh hậu quả gì?

Tiêu Ngự không thể mạo hiểm, nhìn ma pháp trận này, cẩn thận nghiên cứu.”Nơi này có vẽ đồ án hỏa diễm, hẳn là có liên quan với hỏa diễm địa long.” Tiêu Ngự lấy ra ô qua hắc thiết họa hỏa diễm địa long, cân nhắc hồi lâu. Đem khối ô qua hắc thiết này cẩn thận đặt vào trong lỗ ma pháp trận có khắc họa đồ án hỏa diễm

Tiêu Ngự trên trán toát ra một tia mồ hôi lạnh, cực kỳ chú ý ma pháp trận này, nếu vạn nhất tính sai, nghe nói sẽ phát sinh ma pháp nguyên tố trong ma pháp trận rối loạn, cuối cùng gây ra nổ mạnh, tiểu hình ma pháp trận nổ mạnh sinh ra uy lực đủ để đem một tòa ma pháp tháp bay lên trên trời, Ân Trạch Tư đại lục có rất nhiều ma pháp sư nổi danh chết khi ma pháp trận nổ mạnh, Tiêu Ngự đánh giá, tòa ma pháp trận trước mắt hẳn là một cái ma pháp trận loại trung. Nổ mạnh sinh ra năng lượng giết chết Tiêu Ngự là tuyệt đối không có vấn đề.

Tiêu Ngự tùy thời chuẩn bị thi triển Tật Phong Bộ. Cẩn thận sắp xếp ô qua hắc thiết, một cổ hấp lực cường đại từ lòng bàn tay truyền đến. Khối ô qua hắc thiết trong tay Tiêu Ngự bị hút vào trong lỗ, một

đạo quang mang màu đỏ đẹp mắt hiện lên. Ô qua hắc thiết hoàn toàn khế hợp vào trong lỗ này, phía trên ô qua hắc thiết nổi lên một đoàn hỏa diễm màu đỏ, lẳng lẳng trôi nổi trong không trung, biến ảo thành bộ dáng của một con tiểu hỏa diễm địa long

“Hoàn thành rồi, Tiêu Ngự thở phào nhẹ nhõm, may là không có phát sinh bất cứ vấn đề gì.

“Tuyệt Nguyên cự thú, cái này hẳn là băng hệ.” Tiêu Ngự tìm một hồi, mới phát hiện một cái lỗ có khắc họa một hình băng lăng, chậm rãi đặt xuống, sau khi ô qua hắc thiết cùng cái lỗ hoàn toàn khế hợp, một ít ma pháp nguyên tố băng hệ trên ô qua hắc thiết lẳng lẳng trôi nổi trong không trung, biến ảo thành bộ dáng của Tuyệt Nguyên cự thú.

Tiêu Ngự đem mấy con yêu thú phân biệt ra, đương nhiên, trong này cũng có yếu tố vận khí, nếu đặt sai một cái, hậu quả phi thường đáng sợ, vận khí Tiêu Ngự cũng không tệ lắm, không có xuất hiện sai lầm.

Đem tất cả ô qua hắc thiết đều đặt chính xác vào trong lỗ, cả ma pháp trận đột nhiên mở ra, các loại ma pháp nguyên tố trong ma pháp trận không ngừng lưu chuyển.

Hồng, trên bầu trời huyền hóa ra bảy đồ án yêu thú cự đại, đám yêu thú này đồng thời đánh ra, biến ảo thành một quang trụ cự đại bạch sắc, từ trung ương ma pháp trận bay lên trên không, (ảnh hưởng nặng nề đến việc phong bế không gian), đại địa không ngừng rung rẩy, tựa như xảy ra một trận động đất mạnh mẽ, vài khối đá lớn từ trên không vỡ nát rơi xuống, Tiêu Ngự nhanh chóng mở ra Tật Phong Bộ né tránh.

Oanh, oanh, oanh...

Phong bế không gian trên không mở ra một khe hở thật lớn.

{Người bên kia đã xảy ra chuyện gì?}

Triệu Lam Hình phát tin tức đến hỏi Tiêu Ngự, nàng cùng mấy người bạn học của nàng đều cảm giác được một trận động đất mạnh mẽ.

{Ta mở ra một cái ma pháp trận, phỏng chừng có liên quan đến nhiệm vụ. Cô điều tra thêm bốn cổ thư nọ, xem một chút có tư liệu gì không có liên quan đến ma pháp trận.}

Tiêu Ngự nói, nhiệm vụ này thật sự có điểm cổ quái.

{Ân, tra được ta sẽ phát tin tức cho người.}

Triệu Lam Hình nói.

{Tốt.} - Tiêu Ngự nhìn ma pháp trận trước mắt, ma pháp trận này hồi lâu không có dừng lại, Tiêu Ngự chỉ có thể im lặng chờ đợi.

- Tiểu Lam, đã xảy ra chuyện gì? - Một người vóc dáng sôi động bên cạnh Triệu Lam Hình, người chơi nhân vật nữ mặc bì giáp đạo tặc màu lam nhạt nghi hoặc hỏi thăm, động đất mãnh mẽ làm nàng có chút bất an.

- Bằng hữu kia của ta phát động một cái ma pháp trận, động đất này chính là do cái ma pháp trận kia tạo ra.

Triệu Lam Hình nói, không khỏi có chút thất thần, không biết tình huống bên kia của Tiêu Ngự thế nào, trong lòng Triệu Lam Hình mơ hồ có chút lo nghĩ.

- Ai u, chúng ta không thuộc nhân gian khói lửa mùa xuân của tiểu tiên nữ, sách sách, nhìn bộ dáng này, hồn người chắc bị người câu mất rồi. Ta thật muốn nhìn, người kia đến cùng là nhân vật như thế nào, cư nhiên làm cho tiên tử của chúng ta động phạm tâm.

Nữ đạo tặc vuốt chiếc cằm trơn bóng của Triệu Lam Hình, trên mặt tràn đầy ý cười trên gheo.

Triệu Lam Hình lắc tay phải của nữ đạo tặc, bị nàng nói trúng tâm sự, mặt cười có chút nóng lên, hướng chiến sĩ mặc ngân sắc khải giáp ở phía xa hô:

- Phong Dã đại ca, Nguyệt Dạ tỷ vừa khi dễ ta, người cũng mặc kệ nàng.

Người chiến sĩ tên Phong Dã kia xấu hổ vuốt đầu, thật thà chất phác cười nói:

- Tiểu Lam người cũng không phải không biết, ta có thể quản được nàng sao?

Nguyệt Dã trừng mắt liếc Phong Dã một cái, lẩm bẩm nói:

- Hắn dám, cẩn thận buổi tối ta bắt hắn ngủ sa lon.

Phong Dã cười khở một chút, làm như không có nghe thấy, miệt mài đánh quái.

- Hắn đến cùng như thế nào, người thật thà nói cho chúng ta một chút đi.

Một người băng pháp bên cạnh Triệu Lam Hình là một cô gái điển hình của Giang Nam, bộ dáng gần hai mươi tuổi, dung mạo xinh đẹp, xinh xắn đáng yêu, tựa như một con búp bê, làm cho người ta thương yêu, nâng đỡ ở lòng bàn tay sợ bị rơi vỡ, một đôi mắt to long lanh nước nhìn Triệu Lam Hình.

- Tiểu người cứng khi dễ ta.

Triệu Lam Hình bất mãn nói.

- Ta không phải khi dễ người, người nói ra, chúng ta sẽ đưa cho người người giữ của.

Thanh âm nhỏ nhắn nũng nịu, nghe xong cũng có thể đem người ra hòa tan.

- Các người đừng nói như vậy.

Triệu Lam Hình có chút chột dạ nói, không tự giác mà nhớ đến Tiêu Ngự.

- Mặc kệ thế nào, ta tuyệt đối ủng hộ Tiêu Ngự đại ca, hắn đã đem vong giả đầu cốt hồi lộ ta.

Một người vong linh vu sư chừng hai mươi tuổi bên cạnh hững phần chỉ huy triệu hồi ra khô lâu binh cấp 20, hơn nữa còn là cường hóa, 3000 huyết lượng, đánh như thế nào cũng không chết, quá sung sướng, không giống chính mình triệu hồi ra khô lâu binh khác, vừa chạm vào đã vỡ. Đương nhiên hắn nói bất quá chỉ là hay nói giỡn, hắn chỉ hy vọng tỷ tỷ Lam Hình sẽ có kết quả tốt

- Tiểu Nghịch người sau này đừng nghĩ được từ chỗ ta có được thứ tốt.

Triệu Lam Hình oán hận nói, người này rất hay nịnh bợ, còn không có gặp qua Tiêu Ngự, một cái vong giả đầu cốt đã đem nàng bán đứng.

- Đừng mà, Lam Hình tỷ, ta sai rồi.

Vong linh vu sư nhất thời biến thành một vẻ mặt sầu khổ như quả mướp đắng.

- Hừ hừ.

Phong Dã cười cười, giảng hòa nói:

- Tiểu Lam người cũng đừng có tức giận, đến lúc đó chúng ta giúp người nhìn một chút. Người đừng nghĩ đến người kia, quá khứ qua rồi. Nếu như Tiêu Ngự nhân phẩm cũng không tệ lắm, cũng không ngại cùng hắn kết giao một chút

- Ta đã sớm quên người kia rồi.

Triệu Lam Hình lắc đầu nói, có một số người nhất định ở trong cuộc sống dần dần nhạt đi, sau đó một chút cũng không còn dấu vết.

- Sách sách, nhìn bộ dáng này xem ra mị lực của Tiêu Ngự quả thật là không nhỏ.

Nguyệt Dã nhẹ nhàng cười nói.

- Nguyệt Dã tỷ! - Triệu Lam Hình tức giận dậm chân.

- Tốt lắm, tốt lắm, ta không nói nữa. Nói nữa người nào đó lại thẹn quá thành giận.

Nguyệt Dã có chút mỉm cười nhìn Triệu Lam Hình.

Tiêu Ngự không biết Triệu Lam Hình bên kia xảy ra chuyện gì, một màn kỳ cảnh trước mắt làm cho Tiêu Ngự sợ đến ngây người.

Sau khi quang trụ trong ma pháp trận phá vỡ kết giới phong bế này, ma pháp nguyên tố nồng nặc ở trên bầu trời mạnh mẽ xông tới, ngưng tụ cùng nhau, biến ảo thành bộ dáng một con hắc sắc tuần mã (con ngựa màu đen)

Hí! Hắc sắc tuần mã vùng móng trước lên, cao giọng hí lên, ở trong không trung vui sướng chạy nhảy, theo hắc sắc tuần mã không ngừng chạy nhảy, ma pháp nguyên tố không ngừng chuyển động đánh tới.

Một cỗ ma pháp nguyên tố mạnh mẽ đánh tới, đem Tiêu Ngự đánh bay ra ngoài.

Tiêu Ngự rơi xuống mặt đất, nhanh chóng trốn ở phía sau cự thạch, chống đỡ ma pháp nguyên tố đánh tới, trong lòng nghi hoặc thành bụi, con hắc mã này đến cùng là vật gì, chẳng lẽ là yêu thú?

Tiêu Ngự kinh nghi nhìn hắc sắc tuần mã trên bầu trời, hắn không biết kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì, con hắc sắc tuần mã này là quái vật? Nếu như là quái vật, Tiêu Ngự tuyệt đối không thể địch nổi.

173. Chương 174: Vật Phẩm Của Sâm Nạp Đức

Hắc sắc tuần mã bốn chi chắc khỏe có lực, chạy nhảy nhanh như gió, ở trên bầu trời phát ra một tiếng hí hùng hồn, thanh âm đinh tai nhức óc. Tựa như giải phóng (chắc là ở trong ma pháp trận) tâm tình bị đè nén, hắc sắc tuần mã trong không trung chạy như điên, đem khí lưu của không gian phong bế quấy đến một mảnh hỗn loạn.

Khí lưu tàn phá bừa bãi làm cho Tiêu Ngự cảm giác tính mạng đang bị uy hiếp, Tiêu Ngự cười khổ không thôi, hắn đem con hắc sắc tuần mã này phóng ra, nhưng là hiện tại nó lại gây nguy hiểm đến tính mạng hắn, làm Tiêu Ngự cực kỳ buồn bực.

Tiêu Ngự trốn ở phía sau cự thạch, im lặng chờ đợi con gia hỏa này ổn định xao động.

Hí! Hắc sắc tuần mã vừa phát ra một tiếng kinh thiên, rốt cuộc an tĩnh một chút, mới vừa rồi giương oai làm nó hao hết toàn bộ khí lực, từ trong không trung chậm rãi hạ xuống.

Hắc sắc tuần mã hướng tới Phương hướng Tiêu Ngự chậm rãi đi tới, Tiêu Ngự thầm nghĩ không xong, uy thế của gia hỏa này Tiêu Ngự vừa mới chứng kiến qua, nếu nó đột nhiên phát uy, tuyệt đối có thể đem Tiêu Ngự dễ dàng giết chết.

Hắc sắc tuần mã đi tới nham thạch bên cạnh chỗ Tiêu Ngự ẩn thân, hí lên một tiếng trầm thấp, cúi đầu, trong mũi phun ra vài ngụm khí thô, dung đưa đầu một chút, bộ dáng thật là ngoan ngoãn.

Tiêu Ngự có chút nghi hoặc, hắn cảm giác được hắc sắc tuần mã này đối với hắn không có địch ý, Tiêu Ngự chậm rãi đứng lên, hướng hắc sắc tuần mã đi đến.

Hắc sắc tuần mã thân hình cực kỳ cường tráng, Tiêu Ngự miễn cưỡng cao ngang lưng nó, trên người nó bao trùm một ít lân phiến màu đen, đem nó hoàn toàn bao lại, nếu không nhìn kĩ, căn bản nhìn không ra.

Tiêu Ngự thử tới gần hắc sắc tuần mã, trong lòng có chút thấp thỏm.

Hồi lâu, hắc sắc tuần mã không có phản ứng gì quá khích, tay phải Tiêu Ngự dè dặt chạm lên lưng hắc sắc tuần mã.

Hắc sắc tuần mã bất an đi lại một chút, rồi lại ngừng lại. Cũng không có mâu thuẫn với Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cấp cho hắc sắc tuần mã một cái điều tra.

Sâm nạp đức Hắc Long câu: cấp 20 tinh anh siêu cấp

Oh chúa ơi. Gia hỏa này không thể ngờ lại là tinh anh siêu cấp cấp 20. Cũng quá dọa người. Tinh anh siêu cấp cấp 20 trình độ cường hãn trước mắt Tiêu Ngự cũng không thể tưởng tượng nổi. Một đoàn đội năm mươi người cấp 30 cũng chưa chắc có thể đối phó.

Tiêu Ngự ở trên lưng ngựa vượt ve. Hắc Long câu cực kỳ ngoan ngoãn. Tiêu Ngự trong lòng phỏng đoán. Hắn đem Hắc Long câu phóng ra. Có thể kích động tới kịch tính của nhiệm vụ. Hắc Long câu này có thể là một trong kịch tính mấu chốt của nhiệm vụ

“Nếu có thể đem gia hỏa này thu làm tọa kỵ thì tốt rồi.” Đương nhiên Tiêu Ngự cũng chỉ là nghĩ thôi. Đem một con quái tinh anh siêu cấp cấp 20 làm tọa kỵ. Nếu trên chiến trường mà nói. Như vậy một con tọa kỵ có thể đem một đại đoàn đội năm mươi người giết chết. GM sẽ không ngồi nhìn chuyện như vậy phát sinh. Bởi vì việc này ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự thăng bằng của trò chơi.

Tiêu Ngự phát ra tin tức tới Triệu Lam Hình. Nhờ năng tìm kiếm sâu nạp đút, Hắc Long câu này chính là chìa khóa mấu chốt. Chính mình nên cùng Hắc Long câu giao tiếp.

Hắc Long câu hí lên một tiếng trầm thấp, dùng đầu khêu Tiêu Ngự, tại nguyên chỗ đi lại một chút.

- Người muốn ta đi theo người?

Tiêu Ngự hỏi. Hắc Long câu này sẽ không nói, Tiêu Ngự chỉ có thể nhìn động tác của nó mà giải thích.

Hắc Long câu gật gật đầu, hướng phía xa đi đến, Tiêu Ngự đuổi theo Hắc Long câu.

- Người tại sao bị nhốt ở nơi này? Nga. Ta quên mất, người không nói được.

Hắc Long câu như có linh tính, Tiêu Ngự thiếu chút nữa đem nó trở thành đồng loại.

Hắc Long câu phun ra vài ngụm khí thô, dùng đầu một chút, tiếp tục đi về phía trước.

Tiêu Ngự đi theo Hắc Long câu tới trước cửa một gian thạch thất, cửa đá của gian thạch thất này cực kì dày chắc, cấu tạo cũng có điểm bất đồng, Tiêu Ngự cũng đã xem qua rất nhiều lần, làm thế nào mở ra, cho nên cũng bỏ qua.

Hắc Long câu hí một tiếng. Vung móng trước lên cao. Mạnh mẽ đâm nát cửa đá, cửa đá sụp đổ ầm ầm. Cửa đá rất dày này giống như đậu hũ yếu ớt, không chịu nổi một kích. Bị Hắc Long câu một cước giẫm vỡ.

Tiêu Ngự nhanh chóng né tránh cự thạch bay tới, nhìn cửa đá bị phá hư nghiêm trọng, kinh hãi thất sắc, tinh anh siêu cấp cấp 20, quả nhiên rất mạnh.

Hắc Long câu hướng bên trong thạch thất đi đến, bên trong thạch thất khắp nơi đều là cương thi, chừng năm sáu chục tên, chứng kiến Hắc Long câu cùng Tiêu Ngự tiến vào, lập tức xông tới.

Tiêu Ngự vung lên chủy thủ chuẩn bị chiến đấu, Hắc Long câu phun ra một ngụm khí thô nóng rực, trên mặt đất mọc lên vô số dây thừng màu đen, đem đám cương thi này toàn bộ trói lại, đám cương thi này giống như bị định dạng hoàn chỉnh, ở nguyên chỗ không thể động đậy.

Trong không trống rỗng xuất hiện hơn trăm đạo hắc sắc trường mâu, hướng đám cương thi này bắn đi, đem đám cương thi này toàn bộ xuyên qua, trực tiếp giết chết trong nháy mắt.

Tiêu Ngự mắt choáng váng, Hắc Long câu này thật sự rất mạnh, đám cương thi này cùng với Hắc Long câu không phải cùng một cấp độ.

Dọc theo đường đi gặp vô số cương thi, nhưng chúng nó vừa xuất hiện đã bị Hắc Long câu giết chết trong nháy mắt, nơi này nhiều quái như vậy, nếu đổi lại là Tiêu Ngự một người, căn bản không vào được.

Sau khi xuyên qua thông đạo thật dài, Hắc Long câu mang theo Tiêu Ngự tiến vào một gian thạch thất, gian thạch thất này cực kì nhỏ hẹp âm u, trên vách tường vân của thạch thất có khắc các loại ký hiệu kì dị, ánh sáng rất mờ ám, nhưng không có một con cương thi nào hoạt động.

Ánh mắt Tiêu Ngự rơi vào trung ương thạch thất, trung ương thạch thất đặt một cái rương màu vàng lợt, cái rương này được chế tạo cực kì tinh tế, bên ngoài khảm rất nhiều bảo thạch, quang mang ám sắc không ngừng lưu chuyển trên cái rương, vẻ ngoài hoa lệ mà vẫn chắc chắn, xung quanh rương gỗ bố trí một cái ma pháp trận, đem cái rương bảo vệ ở trong.

Chứng kiến cái rương này, mí mắt Tiêu Ngự không khỏi giật giật, cái bảo rương này phòng hộ chu đáo như vậy, đồ vật bên trong tuyệt đối không phải là vật phẩm, đến cùng sẽ là cái gì đây, Tiêu Ngự không khỏi có chút chờ mong.

Hắc Long câu đến gần bảo rương, ma pháp trận phụ cận bảo rương nhất thời quang hoa đại thịnh, hình thành một kết giới loại nhỏ, đem bảo rương bảo vệ ở bên trong.

Móng trước Hắc Long câu nặng nề dẫm nát kết giới, kết giới phát ra một tiếng vang, vỡ ra vài đạo khe hở. Hắc Long câu hí lên một tiếng, lần nữa nặng nề dẫm lên trên kết giới, kết giới nhất thời tứ phân ngũ liệt, ma pháp trận âm đậm hạ xuống.

Hắc Long câu đi tới bên cạnh Tiêu Ngự, dùng đỉnh đầu đẩy đẩy Tiêu Ngự.

- Để cho ta đi lấy?

Tiêu Ngự nhìn Hắc Long câu, nghi hoặc hỏi.

Hắc Long câu gật gật đầu.

Tiêu Ngự có chút hưng phấn, khẩn trương tới gần cái rương, ngồi chồm hồm bên cạnh cái rương.

Hệ thống: Sâm nạp đức bảo rương đang mở ra....

Tiêu Ngự không nhịn được cười, bảo rương này cứ nhiên đều dùng tên trên.

Sâm nạp đức này đến cùng là ai, cũng không biết Triệu Lam Hình bên kia tra được thế nào rồi.

Hệ thống: Sâm nạp đức bảo rương đã mở ra.

Tay phải Tiêu Ngự hướng bên trong bảo rương thò vào, sờ sờ, tìm không khỏi đập loạn, đồ vật bên trong thật nhiều, chừng hơn 10 kiện.

“Phát tài rồi.” Tay phải Tiêu Ngự đụng phải một chuôi búa, hắn muốn lấy đồ vật ra, nhưng lấy như thế nào cũng bất động, khẽ nhú mày, đến cùng xảy ra chuyện gì, tại sao không lấy được.

Lấy không được cái búa Tiêu Ngự chỉ có thể đổi lại cái khác, từ trong bảo rương mò lấy một vật, là một quyển điển tịch dày, quyển điển tịch này bên ngoài vẽ một gốc cây được thảo, bên ngoài một tầng kim loại ám sắc, vừa dày vừa nặng, trang sách thì là do một ít kim loại cực nhỏ chức thành, phía trên tràn ngập các loại văn tự thần bí, vẽ rất nhiều đồ án được thảo.

Cái nhìn đầu tiên với quyển điển tịch này, Tiêu Ngự nhận định đồ chơi này tuyệt đối là điển tịch ma được học.

Tiêu Ngự xem xét một chút thuộc tính quyển điển ma được học này, ngạc nhiên, đột nhiên mừng rỡ như điên.

Điển tịch ma được học sâm nạp đức. Đặc thù vật phẩm, phẩm chất, cấp truyền thuyết. Khi chế được độ thuần thực kĩ năng +50%, xác suất chế tạo ra được hoàn vượt cấp 1%.

Có quyển điển tịch ma được học này, Tiêu Ngự đánh sâu vào ma được học tốc độ độ thuần thực kĩ năng có thể nhanh hơn không ít.

“Còn có bảo bối gì không.” Tiêu Ngự lại mò vào trong rương, sờ soạn nửa ngày, phát hiện chỉ có một cây búa có thể di chuyển, Tiêu Ngự lấy cây búa ra.

Sâm nạp đức thiểm điện chi chùy: vật phẩm nhiệm vụ, mặc phát thiểm điện phong bạo(đại loại là : lặng im phát ra phong bạo nhanh như điện chớp). Thiểm điện phong bạo: triệu hoán nhất phiến thiểm điện công kích đối thủ, cơ sở công kích 1000, khoảng cách công kích 30 mét, phạm vi 5 mét, thời gian làm lạnh kĩ năng 100 giây, đối với hệ sinh vật bất tử tạo thành 500% thương tổn, tạo thành hiệu quả 5 giây đông cứng.

“Nguyên lai là kiện vật phẩm nhiệm vụ.” Đồ này ở trong nhiệm vụ mới mạnh, ra khỏi nhiệm vụ sẽ không dùng đến, Tiêu Ngự hứng thú tan vỡ, suy nghĩ một chút, thuộc tính đồ chơi này mạnh như vậy, ở trong nhiệm vụ cầm đến sáng khoái cũng không sai.

Ở trong rương sờ soạn hồi lâu, vật khác Tiêu Ngự như thế nào cũng không lấy ra được, bất đắc dĩ chỉ có thể quên đi, của mình thì là của mình, không phải thì cũng không nên cưỡng cầu, Tiêu Ngự đứng lên.

Chứng kiến Tiêu Ngự lấy ra đồ vật trong rương, Hắc Long câu đi đến bên người Tiêu Ngự, cắn ống quần Tiêu Ngự, đem Tiêu Ngự kéo ra bên ngoài.

- Tốt lắm, người muốn dẫn ta đi chỗ nào nữa?

Tiêu Ngự vuốt ve cổ Hắc Long câu, hỏi, Hắc Long câu hình như muốn đem hắn đến địa phương nào.

Hắc Long câu lại dùng thân thể cọ xát Tiêu Ngự.

- Người là để cho ta cười lên? - Tiêu Ngự nghi hoặc hỏi. Hắc Long câu gật đầu.

“Tiến vào trò chơi tới này còn không có cười ngựa nữa, cũng không biết là có cảm giác gì.” Tiêu Ngự hưng phấn, nhảy lên lưng ngựa.

Sau khi Tiêu Ngự ngồi yên, Hắc Long câu cất vó hí lên một tiếng, hướng phía trước chạy như điên.

Chỉ trong nháy mắt, Hắc Long câu đã nhảy ra ngoài mấy trăm mét, tốc độ di động nhanh như Bôn Lôi tạt điện. Ngồi ở trên lưng Hắc Long câu, lâng lâng như ở trên mây, đồ vật hai bên xẹt qua như bay, bên tai chỉ để lại tiếng gió gào thét.

“Thật nhanh.” Tiêu Ngự không khỏi kinh ngạc sợ hãi than, tốc độ Hắc Long câu so với Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ còn nhanh hơn mấy lần.

Hắc Long câu đột nhiên nhảy về phía trước, bay lên trời, bay lên, ở trên không trung bay như tên bắn.

Tiêu Ngự hướng phía trước nhìn lại, phương hướng Hắc Long câu chạy lại đúng là điểm đầu của không gian phong bế, đó là một cái lỗ hổng thật lớn, không biết đầu trên của không gian phong bế đến cùng là nơi nào.

Giống như đăng vân giá vũ thông thường, Hắc Long câu ở trong không trung chạy không chút nào phí lực, đưa Tiêu Ngự biến mất ở trong vết nứt.

- Tiểu Lam, người đang tìm cái gì sao? - Nguyệt Dạ chứng kiến Triệu Lam Hình lật xem một quyển thu tịch cổ xưa, nghi hoặc hỏi.

- Tìm một ít tư liệu liên quan đến nhiệm vụ.

Triệu Lam Hình hồi đáp.

- Có phải Tiêu Ngự nhờ người tìm không?

- Uh! - Nhìn về mặt dăm chiêu của Nguyệt Dạ, Triệu Lam Hình mặt đẹp có chút nóng lên, không dám nhìn vào mắt Nguyệt Dạ, cúi đầu làm bộ chuyên chú tìm kiếm tư liệu.

174. Chương 175: Hắc Long Câu Cường Đại.

Cái người gọi là Tiêu Ngự kia muốn bắt cóc Lam Hình tỷ tỷ của chúng ta. Nếu không giao ra một phần đại lễ. Ta cũng không đáp ứng.

Tiểu bên cạnh ôm Triệu Lam Hình. Cười hì hì nói.

- Đúng vậy, đúng vậy.

Phong Nghịch bên cạnh cũng lên tiếng phụ họa. Hai tình lữ này quả nhiên có cùng một ý tưởng đen tối.

- Một miếng vong giả đầu cốt đều không bị được miếng người.

Triệu Lam Hình trừng mắt liếc Phong Nghịch.

- Đây... cái này. Ta một tiểu hoàn đáng yêu ôn nhu hào phóng lại hiểu lòng người chẳng lẽ kiện lẽ vật ra mắt cũng không có?

Phong Nghịch xấu hổ vuốt vuốt đầu. Nói

- Có một tên ngân giáp cương thi. Mọi người cẩn thận một chút.

Phong Dạ quát trầm một tiếng. Một cái Trùng Phong không thể đỡ được. Hướng ngân giáp cương thi xông tới.

Mấy người còn đang trò chuyện vui vẻ thần sắc bỗng chốc rùng mình. Phong Nghịch tay phải vung lên.

Triệu hoán vong linh!

Một người toàn thân vải vóc che kín xương cốt màu bạc. Vong linh cao lớn từ trên mặt đất bò lên cầm trong tay cốt thuẩn cùng cốt chất lưỡi hái. Hướng ngân giáp cương thi đánh tới.

Thân ảnh Nguyệt Dạ dần dần mờ đi. Biến mất ở trong bóng tối.

Triệu Lam Hình giờ pháp tượng lên. Tùy thời chú ý huyết lượng của Phong Dã. Một bên chạy tới gần ngân giáp cương thi. Một cái bằng hoàn thuật phóng ra ngoài.

Năm người phản ứng rất nhanh. Nhanh chóng hình thành phản kích hữu hiệu. Luận về phối hợp. Bọn họ làm được xem như phi thường không tồi.

Hống! Phong Dã cầm song đao trong tay. Lao tới trước mặt ngân giáp cương thi. Một cái cuồng đao trăm. Ánh đao bốn phía. Khiến cho ngân giáp cương thi liên tiếp lùi về phía sau. Liên tục công kích hai bên trong sáu giây. Nhanh chóng đem vũ khí trên tay trái đổi thành một mặt cương thuẩn. Ngạnh kháng một cái công kích của ngân giáp cương thi.

Thịch. Tay phải ngân giáp cương thi công kích lên trên thuẩn của Phong Dã. Phát ra một tiếng vang nặng nề.

Phong Dã bị ngân giáp cương thi công kích phải lùi mấy bước. Trên đầu hiện lên hơn năm mươi điểm giá trị thương tổn. Làm một người chiến sĩ. Phòng ngự tự nhiên là cao đến dọa người. Hơn nữa mặt thuận có tác dụng đón đỡ. Ngân giáp cương thi trong khoảng thời gian ngắn căn bản không thể gây nguy hiểm cho Phong Dã.

Phong Dã lại vừa đánh tới. Không ngừng công kích ngân giáp cương thi. Thành lập lên cừu hận.

Thông Thông. Bằng đạn của Tiểu cùng với hắc ám hỏa cầu của Phong Nghịch đồng thời công kích lên trên đầu ngân giáp cương thi. Ngân giáp cương thi trên đầu hiện lên một cái hơn 150, một cái hơn 90 điểm giá trị thương tổn.

Bối Thứ. Dịch Cốt.

Nguyệt Dạ đột nhiên xuất hiện ở sau lưng ngân giáp cương thi. Sau khi Bối Thứ tích lũy được điểm liên kích. Dùng Dịch Cốt phóng tới.

95% độ hoàn thành. Hơn 300 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu ngân giáp cương thi nhẹ nhàng hiện lên.

Triệu Lam Hình nhớ lại khi Tiêu Ngự công kích ngân giáp cương thi tạo thành hơn 1000 điểm giá trị thương tổn. Tựa như có một loại cảm giác không thật. Hơn 300 điểm giá trị thương tổn là bình thường. Còn như hơn 1000. Quả thật làm người khác khó có thể tưởng tượng được.

Phong Dã, Nguyệt Dạ còn có Phong Nghịch triệu hồi ra vong linh ba người phối hợp với nhau. Đem ngân giáp cương thi gắt gao vây quanh ở bên trong. Phía sau Tiểu cùng Phong Nghịch phụ trách phát ra ma pháp. Triệu Lam Hình phụ trách trị liệu. Cả đoàn đội trong lúc phối hợp rành mạch trật tự. Ngân giáp cương thi không có bất cứ cơ hội phản kháng.

- Nguyệt Dạ tỷ. Đao tặc công kích ngân giáp cương thi có thể tạo thành hơn 1000 điểm giá trị thương tổn sao?

Triệu Lam Hình không nhận được dò hỏi.

- Hơn 1000? - Nguyệt Dạ trầm ngâm trong chốc lát. nói:

- Trên lý luận có thể dùng Tạc Kích cùng Bối Thứ tích lũy điểm liên kích. Sau đó dùng Phản Thủ Bối Thứ công kích. Nếu độ hoàn thành của ba kĩ năng đó có thể đạt tới 100%. Hẳn là có thể tạo thành hơn 1000 điểm giá trị thương tổn. Bất quá thi triển kĩ năng yêu cầu tương đối cao. Có rất ít người có thể đạt tới.

- Tỷ thì sao? - Triệu Lam Hình hỏi. Kĩ thuật của Nguyệt Dạ cũng là phi thường mạnh. Trong tất cả các đạo tặc ít nhất cũng ở tầng thượng lưu.

- Ta mỗi khi công kích 10 lần. Không sai biệt lắm có một lần có thể đạt tới 100% độ hoàn thành. Muốn một lần thi triển kĩ năng hoàn thành ba cái 100%. Xác suất nhỏ đến có thể không cần chú ý.

- A!

- Muội hỏi cái này làm gì?

- Không có gì! - Triệu Lam Hình lắc đầu nói. Tiêu Ngự công kích thì sắc bén, lưu loát. Từng cảnh liên quan cùng hần vừa nảy đều ở trong đầu Triệu Lam Hình hiện ra. Hoàn toàn không giống Tiêu Ngự trong hiện thực chút nào.

Dưới sự vây khốn của đám người Phong Dã. Ngân giáp cương thi không thể tạo thành phản kích hữu hiệu. Hơn nữa phía sau Phong Dã có Triệu Lam Hình trợ liệu. Căn bản không cần lo lắng vấn đề huyết lượng. Cương thuẫn trong tay không ngừng đón đỡ công kích của ngân giáp cương thi.

Đủ 30 giây. Phong Dã chợt quát một tiếng. Một đao Cuồng Trảm. Đem ngân giáp cương thi ném lên trên mặt đất.

- Ra trang bị. Một kiện tử trang cấp 20. Tiểu của ngươi.

Phong Dã đem một kiện trang sức của pháp sư đưa cho Tiểu nói.

- Cảm ơn Phong Dã đại ca

Tiểu cười. Khóe miệng lộ ra một đôi má lúm đồng tiền bé nhỏ. Khả ái làm động lòng người.

Tiểu, Triệu Lam Hình cùng Phong Nghịch ngồi xuống bắt đầu hồi phục hồi MP.

Triệu Lam Hình một bên uống nước suối. Một bên lật xem tư liệu. Tại một trang sách phát hiện tên của sâm nạp đức. Nhanh chóng phát đi tin tức cho Tiêu Ngự.

Hắc Long câu mang theo Tiêu Ngự chạy như điên. Xuyên qua vô tận mả quạng. Cũng không biết chạy về phương hướng nào.

Tiêu Ngự quan sát tình huống phụ cận. Xác định Hắc Long câu mang theo hần hướng đến chỗ sâu nhất của nhiệm vụ phụ bản. Giọng nói vang lên. Là Triệu Lam Hình.

{Thế nào. Tìm được tư liệu sao?}

{Ta đọc cho người nghe.}

{Được.}

{Sâm nạp đức. Một thú tộc tiên tri cường đại. Là người đứng đầu đặc biệt của bộ lạc Táp Đức. Hần từng nuôi nhốt một con u linh lang cường đại. Con u linh lang này rất hiếu tính người. Sau lại không biết nguyên nhân gì. Con u linh lang này xảy ra biến dị đáng sợ. Bắt đầu trở nên khát máu và giết chóc. Biến thành một con yêu vật đáng sợ. Giết chết hơn 1000 thú nhân Táp Đức đặc biệt. Sâm nạp đức tự thân hao hết lực lượng. Đem phong ấn tại một địa phương đặc biệt phụ cận bộ lạc đặc biệt Táp Đức. Tất cả bí mật của thú nhân này cũng đều bị chôn vùi. Sau khi sâm nạp đức làm xong việc này. Như đèn dầu sắp cạn. Trở về thần địa hoài bão. Còn có Hắc Long câu. Hắc Long câu là tọa kỵ của tiên tri sâm nạp đức. Đó là tất cả tư liệu liên quan đến sâm nạp đức.} - Triệu Lam Hình nói.

Tiêu Ngự khẽ nhíu mày. Tư liệu cũng không tương tận. U linh lang này như thế nào cùng với đám cương thi có quan hệ? Mục đích cuối cùng của nhiệm vụ đến cùng là cái gì? Nhiệm vụ này càng ngày càng li kì.

Tiêu Ngự nghiền ngẫm thiểm điện chỉ chuy trên tay phải. Chẳng lẽ mục tiêu cuối cùng là con u linh lang?

Sau khi Hắc Long câu chạy được một khoảng cách. Rốt cuộc bắt đầu rơi xuống. Rơi ở trên mặt đất. Ngửa mặt lên trời hí lên một tiếng. Dừng lại ở trên mặt đất.

Phía trước là một cái cầu gỗ treo lơ lửng. Trên cầu có mấy tên cương thi hoạt động. Dưới cầu là dòng sông chảy xiết. Phía cuối cầu gỗ là một cái đường hầm hẹp dài. Tiêu Ngự nhớ mang máng. Cái cầu gỗ này ở trên bản đồ của Triệu Lam Hình dẫn đến mả quạng có đánh dấu đi ra. Nói cách khác. Tiêu Ngự đã về tới bản đồ chủ thể của nhiệm vụ phụ bản.

{Các người hiện tại ở vị trí nào. Nói một chút tọa độ.} - Tiêu Ngự phát đi tin tức hỏi Triệu Lam Hình.

{Các người tiếp tục tiến lên. Ta qua tìm các người.} - Tiêu Ngự nói. Hắc còn nhớ rõ ràng. Nếu như muốn tới bên kia Triệu Lam Hình. Còn phải đi một khoảng cách rất dài.

Hắc Long câu dường như chuẩn bị dọn sạch quái vật trên cầu gỗ. Tiêu Ngự kéo Hắc Long câu lại. Nếu Hắc Long câu đem tất cả quái vật dọn sạch. Tiêu Ngự lấy cái gì thăng cấp.

Chúng kiến cương thi phía trước. Tiêu Ngự thay thiểm điện chi chùy.

“Nên thử xem đồ chơi này hiệu quả ra sao.” Tiêu Ngự quơ thiểm điện chi chùy. Một cái thiểm điện phong bạo lặng im phát ra.

Từng đạo lưới điện từ trên không trung bao trùm xuống. Điện quang lấp lóe. Đám cương thi này bị thiểm điện phong bạo này bao trùm tới cứng ngắc ngay tại chỗ. Từng đợt từng đợt thiểm điện phong bạo đi qua. Đám cương thi này bị thiểm điện xé rách thành mảnh nhỏ. Trở thành giá trị kinh nghiệm của Tiêu Ngự.

Thiểm điện phong bạo này dùng rất tốt. Tiêu Ngự bất khả tư nghị nhìn cây búa trên tay phải. Cương thi bình thường không thể ngờ lại chịu không nổi một cái thiểm điện phong bạo. Thì toàn bộ treo trên mặt đất.

Nhìn một chút giá trị kinh nghiệm. Tăng không ít. Tiêu Ngự đem đồ vật rơi ra từ đám cương thi tất cả đều thu lại

- Đi thôi. Tiểu tử! - Tiêu Ngự vỗ vỗ lưng Hắc Long câu . Nói.

Hắc Long câu đi theo Tiêu Ngự hướng xa xa đi đến.

Hồng. Một con cương thi mèo rừng xuất hiện ở phía trước Tiêu Ngự. Hướng Tiêu Ngự rít gào kêu rống. Bất quá nó đối với Hắc Long câu bên cạnh Tiêu Ngự có chút e ngại. Lui lại mấy bước. Chỗ rẽ phía xa có một cương thi thợ săn cầm trường cung đi tới. Ánh mắt đỏ rực nhìn chăm chăm Tiêu Ngự.

Thật đúng là oan gia ngõ hẹp. Không thể ngờ ở chỗ này lại gặp cương thi thợ săn. Tiêu Ngự hiểu được. Chỉ dựa vào chính mình một người không thể địch nổi hai cái tinh anh cấp 20 này. Thiểm điện chi chùy trên tay thêm vào kỹ năng còn không có làm lạnh xong.

Tiêu Ngự vỗ vỗ lưng Hắc Long câu. Xấu hổ cười nói:

- Tiểu tử. Lúc này dựa vào người.

Hắc Long câu hí lên một tiếng. Trong không trung trống không bỗng xuất hiện hai cây hắc ám trường mâu. Hướng cương thi sơn miêu cùng cương thi thợ săn bắn tới.

Ngao. Một đạo hắc ám trường mâu đâm vào miệng cương thi sơn miêu. Xuyên qua đầu cương thi sơn miêu. Đem cương thi sơn miêu đánh bay ra ngoài. Dính trên tường đá phía xa. Cương thi sơn miêu thảm thiết nghẹn ngào một tiếng. Bị một kích giết chết trong nháy mắt.

Một đạo hắc ám trường mâu khác đâm vào đầu cương thi thợ săn. Thịch một tiếng nổ tung. Đầu nổ hoa, thân cương thi thợ săn lung lay lắc lư một trận. Ngã xuống mặt đất.

Chiến đấu kết thúc.

“Cái này xong hết rồi? Cái này cũng quá nhanh rồi!” Tiêu Ngự buồn bực không thôi. Cương thi thợ săn này đem hắc ám cùng Triệu Lam Hình truy đuổi phải bay đầy trời. Nhưng lại lần lượt không trụ được một chút của Hắc Long câu. Cái này cũng đã kích người quá đáng.

Suy nghĩ một chút. Cũng trở lại bình thường. Dù sao Hắc Long câu là một con cấp tinh anh siêu cấp. Căn bản không thể dùng lẽ thường để cân nhắc. Có nó trợ giúp Nhiệm vụ hắc ám là sẽ trở nên đơn giản hơn nhiều.

Xuyên qua vài đạo hiệp đạo hắc ám. Rốt cuộc chung quanh trống trải rất nhiều. Cũng không có lãng phí thời gian. Tiêu Ngự chuẩn bị chạy nhanh tới bên mấy người Triệu Lam Hình. Theo bọn họ cùng nhau hướng bên trong tiến lên.

Hắc Long câu đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi. Nhìn thấy cương thi trực tiếp bị tiêu diệt. Chỉ tiếc nó không phải là sủng vật của Tiêu Ngự. Giết chết quái vật Tiêu Ngự cũng không nhận được giá trị kinh nghiệm. Nếu không tốc độ thăng cấp sẽ nhanh như gió.

Hướng trong góc bên cạnh nhìn thoáng qua. Ánh mắt Tiêu Ngự dừng lại. Trên thạch bích sinh trưởng một cây cỏ nhỏ.

Tiêu Ngự ngồi xổm xuống. Dem được thảo thu lại.

Nham tinh thảo : được thảo bình thường tam giai.

Đối với một được tề sư mà nói. Tài liệu tự nhiên là càng nhiều càng tốt. Được thảo bình thường tam giai. Coi như là vật không tồi. Ít nhất có thể bán được mấy chục kim tệ. Nếu có công dụng đặc thù . Còn có thể bán được càng cao.

175. Chương 176: Đầu Mối.

Tiêu Ngự đem được thảo bỏ vào ba lô, cảm thấy mỹ mãn, đang chuẩn bị rời đi, phía sau một đạo hơi thở sắc bén hướng thẳng đến Tiêu Ngự

Tiêu Ngự trong lòng biết không ổn, lập tức mở ra Tật Phong Bộ, ngăn cản công kích, một thân ảnh từ sát bên người Tiêu Ngự mà qua, nhảy ra ngoài thật xa, tốc độ nhanh như quỷ mị, Tiêu Ngự thậm chí chưa kịp nhìn rõ ràng, may mắn kịp thời mở ra Tật Phong Bộ.

Không thể ngờ có người đánh lén, Hắc Long câu nổi trận lôi đình, trong không trung trống rỗng bỗng hiện lên hơn mười đạo hắc ám trường mâu, hướng thân ảnh kia bắn đến.

Thân ảnh kia xinh xắn lạnh lợi, tựa như một con thạch sùng, dán vào nham bích chạy như bay, đỉnh đỉnh, âm thanh giòn giã liên tiếp vang lên, tất cả hắc ám trường mâu đều dính ở phía sau bóng dáng kia trên nham bích.

“Tốc độ thật nhanh, không thể ngờ là ngay cả Hắc Long câu liên tiếp công kích cũng có thể né tránh.” Tiêu Ngự trong lòng rét lạnh, đối phương hình như là hướng tới hắn. hơn nữa tốc độ công kích nhanh như vậy, Tiêu Ngự phải vận phần cần thận mới được.

Sau khi thân ảnh kia tránh thoát khỏi công kích, dán vào nham bích, ánh mắt u lam nhìn chằm chằm Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự lúc này mới thấy rõ ràng tướng mạo đối phương, đối thủ là một thiếu nữ tướng mạo cực kì tú lệ, vóc người xinh xắn, trên người mặc một bộ trang phục màu đỏ bó sát người, duy nhất có chút không hài hòa chính là mặt của nàng, nàng dung nhan tái nhợt, không có một tia huyết sắc, con mắt u lam phát ra quang mang lạnh băng làm người khác lông tóc dựng ngược.

“ Là cương thi.” Từ dung mạo của nàng có thể phán đoán nàng là một cương thi, bất quá với cương thi bình thường có điểm bất đồng, tình hình có chút giống như tử tước ai thác tư cách, tướng mạo bảo trì vẫn rất đầy đủ, ánh mắt Tiêu Ngự rơi vào phía sau nàng, một cái đuôi thật dài không ngừng chập chồn vung vẩy.

Hồ tộc? Tiêu Ngự đột nhiên nhớ tới người yêu của tử tước ai thác tư cách, cái kia hồ tộc, chẳng lẽ là nàng.

Tiêu Ngự đối với thiếu nữ này ném tới một cái Điều Tra.

Người chết hồ nữ Dịch Na: tinh anh cường hóa cấp 20. Huyết lượng 8000.

Quả nhiên đúng như lời của tử tước ai thác tư cách người kia là Dịch Na, cùng

với tử tước ai thác tư cách giống nhau là tinh anh cường hóa cấp 20, tử tước ai thác tư cách nói qua làm cho Tiêu Ngự vừa thấy hồ nữ Dịch Na sẽ đem hắc triệu hoán lại đây, Tiêu Ngự tay phải vừa mới chuẩn bị với vào trong ba lô lấy ra triệu hoán thạch, hồ nữ Dịch Na đã hướng Tiêu Ngự đánh tới.

Trên bầu trời chỉ để lại một đạo hư ảnh, tốc độ di động của hồ nữ Dịch Na này thật sự quá nhanh.

Hồ nữ Dịch Na chỉ trong chớp mắt tới ngay bên người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự nhanh chóng đình chỉ động tác bàn tay, một cái Đào Thoát né tránh công kích của hồ nữ Dịch Na.

Chúng kiến hồ nữ Dịch Na công kích Tiêu Ngự, Hắc Long câu lo lắng hí lên một tiếng. Hơn 10 đạo hắc ám trường mâu hướng hồ nữ Dịch Na dày đặc bao trùm qua, hồ nữ Dịch Na trong không trung trên mặt đất lộn người mấy cái, hắc ám trường mâu rậm rạp rơi xuống mặt đất.

Hồ nữ Dịch Na xoay người còn muốn đánh về phía Tiêu Ngự. Một đạo khí tức hắc ám từ trên mặt đất dựng lên, đem hồ nữ Dịch Na bèn chặt vây khốn, phốc phốc phốc, ba đạo hắc ám trường mâu đâm vào thân thể hồ nữ Dịch Na, trên đầu hồ nữ Dịch Na hiện ba cái hơn 1000 điểm giá trị thương tổn.

Hồ nữ Dịch Na tựa hồ không định bỏ qua Tiêu Ngự, một đạo ảo ảnh hiện lên, thân thể hồ nữ Dịch Na đột nhiên biến mất, lại đánh về phía Tiêu Ngự.

Độn Hình!

Tiêu Ngự không có cách nào. Chỉ có thể dùng kỹ năng đào mệnh để chống đỡ công kích của hồ nữ Dịch Na, tận lực chống đỡ lâu một chút. Hắn chỉ có thể chờ mong Hắc Long cầu giúp hắn giải vây.

Tiêu Ngự tránh khỏi công kích của hồ nữ Dịch Na, Hắc Long cầu lập tức triệu hoán vài đạo hắc ám trường mâu, hướng hồ nữ Dịch Na đâm xuống. Hắc ám trường mâu số lượng quá nhiều, hồ nữ Dịch Na không thể tránh kịp, bị công kích hai cái, trên đầu hiện lên hai cái hơn 1000 điểm giá trị thương tổn.

Hồ nữ Dịch Na ý thức được dưới sự bảo vệ của Hắc Long cầu, nàng căn bản không thể làm gì Tiêu Ngự, thân ảnh chợt lóe, ở trước mắt Tiêu Ngự cùng với Hắc Long cầu biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tiêu Ngự vừa định lấy ra triệu hoán thạch triệu hoán tử tước ai thác tư cách, không nghĩ tới hồ nữ Dịch Na nhanh như vậy biến mất, tốc độ của nàng quá nhanh. Tiêu Ngự cùng Hắc Long cầu căn bản không có biện pháp cầm chân nàng. Nghĩ lại tình cảnh mới vừa rồi đánh nhau. Hồ nữ Dịch Na hình như là hướng tới hắn, hơn nữa mục đích là ngăn cản Tiêu Ngự triệu hoán tử tước ai thác tư cách. Đây là vì nguyên do gì, chẳng lẽ nàng không muốn gặp lại tử tước ai thác tư cách?

“Quên đi. Đợi lát nữa khẳng định còn có thể gặp lại nàng.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, tất cả đáp án sẽ được giải khai, chính mình ở chỗ này đoán mò cũng không có tác dụng gì, vờ vờ Hắc Long cầu, hướng phía trước đi đến.

Dọc theo đường đi thiểm điện phong bạo của thiểm điện chi chùy lại làm lạnh xong, Tiêu Ngự tìm khu vực tập trung một ít cương thi xuống tay, nếu như thiểm điện phong bạo không làm lạnh xong, gặp phải cương thi đều giao cho Hắc Long cầu xử lý, như vậy một mặt giết quái một mặt hướng tới tọa độ đám người Triệu Lam Hình di động

Triệu Lam Hình cùng đám người Phong Dã đi tới một cái cửa đường hầm, chỉ cần xuyên qua đường hầm này, bọn họ có thể đi tới vị trí trung ương của mỏ quặng chủ thể, phỏng chừng nơi này sẽ là điểm cuối của chuyến đi.

- Tiêu Ngự ở trên đường, cứ chờ hắn lại đây đi.

Triệu Lam Hình nói, hướng vị trí mỏ quặng chủ thể nhìn thoáng qua, ần ần có thể nhìn thấy một ít cảnh vật hoa lệ.

- Um, nếu như hắn không đến, chúng ta cũng không có cách nào hoàn thành nhiệm vụ này.

Phong Dã hai tay buông trường kiếm ra, thản nhiên dựa vào nham bích bên cạnh.

Tiểu ở bên cạnh nham bích ngồi xuống, hai tay đặt ở trên hai chân, bộ dáng rất thực nữ. Phong Nghịch ngồi xuống bên cạnh Tiểu.

- Đáng ghét, đừng theo ta cùng lúc ngồi xuống, người đẩy ta rồi.

Vừa nói vừa giương đôi mắt đẹp trừng mắt liếc Phong Nghịch một cái.

Phong Nghịch cười hắc hắc một tiếng, nhưng không có vẻ muốn dịch chuyển.

Nguyệt Dạ đi tới trước mặt Triệu Lam Hình, cười cười, nói:

- Đừng đứng ngồi không yên như vậy, chúng ta có đầy đủ thời gian. Chờ lâu cũng không có việc gì.

- Uh!

- Hãy nói về Tiêu Ngự đi, hắn là làm cái gì?

- Game thủ chuyên nghiệp.

- Hèn gì lợi hại như vậy, một người lại có dũng khí xông vào phụ bản cấp 20. Mới vừa rồi người hỏi đạo tặc có hay không đạt tới hơn 1000 thương tổn có phải nói tới hần sao, không nghĩ tới kỹ thuật của hần lại mạnh như vậy, xem ra ta hần là nên hướng hần hảo hảo thỉnh giáo .

- Ân! - Triệu Lam Hình có chút không yên lòng đáp.

- Chênh lệch thời gian không nhiều lắm, hần nên đến đây rồi chứ! - Nguyệt Dạ nói.

- Hần tới rồi! - Triệu Lam Hình nhìn thoáng qua tin tức Tiêu Ngự phát ra, nói.

Một trận vó ngựa dồn dập truyền đến, Tiêu Ngự cười Hắc Long câu chớp mắt từ phía ngoài hơn mấy trăm mét đến trước đám người Triệu Lam Hình, nhìn thấy đám người Triệu Lam Hình, đem Hắc Long câu dừng lại, từ trên người Hắc Long câu nhảy xuống.

- Làm các người đợi lâu rồi! - Tiêu Ngự áy náy nói, bỗng dưng phát hiện, bọn họ mấy người đang bắt khả tư nghị nhìn chính mình cùng Hắc Long câu bên người.

- Oh my god, đây là cười ngựa sao? Rất oai phong

Phong Nghịch động dung nói, chạy lên suy nghĩ muốn sờ sờ Hắc Long câu.

Hắc Long câu hung hăng đi lại một chút, phun ra vài ngụm hơi thở nóng rực.

- Dừng tới gần nó, nó rất hung hăng! - Tiêu Ngự nhắc nhở nói, nhanh chóng đi tới bên cạnh Hắc Long câu, trấn an Hắc Long câu một chút, nói:

- Nó không phải tọa kỵ của ta, mà là một trong kịch tình mấu chốt của nhiệm vụ phụ bản, là một tinh anh siêu cấp cấp 20.

Nghe được Tiêu Ngự nói, Phong Nghịch không còn dám đến gần, nói giỡn, tinh anh siêu cấp cấp 20, cho hần một kích, hần phải hồn quy thiên ngoại, bắt quá hần vẫn rất tò mò đánh giá Tiêu Ngự bên cạnh Hắc Long câu.

- Ta giới thiệu một chút chứ, đây là Tiêu Ngự, Tiểu, Phong Nghịch, Phong Dã, Nguyệt Dã, đều là bạn học của ta.

Triệu Lam Hình đem song phương giới thiệu một chút.

- Chào người, đã từng nghe qua về người.

Phong Dã mỉm cười đưa tay nói, đánh giá Tiêu Ngự, thái độ phi thường thân thiện.

- Chào người! - Tiêu Ngự cùng Phong Dã nắm tay, hần đối với mấy người này ấn tượng đầu tiên coi như không tồi.

Tiêu Ngự rất kì quái, tại sao cùng là bạn học, mấy người này tuổi tác lại khác biệt lớn như vậy, lúc nào hỏi Triệu Lam Hình mới biết được, Phong Dã tuổi tác lớn nhất, 26, là quân nhân xuất ngũ, sau khi xuất ngũ mới vào đại học, vẫn mang theo quân hàm thượng tá. Nguyệt Dạ so với Triệu Lam Hình lớn hơn một tuổi, Tiểu ít tuổi hơn, 21 tuổi, Phong Nghịch là một thiên tài, lúc đi học nhảy qua vài cấp, tốt nghiệp đại học vẫn mới 20 tuổi. Bọn họ bình thường công việc bề bộn đều tự thân làm việc, không hay gặp nhau, chỉ có buổi tối vào trò chơi mới ở cùng một chỗ.

Tiêu Ngự đánh giá một chút mấy người này, Phong Dã tính cách trầm ổn ôn hòa, trong lúc giờ tay nhắc chân đều lộ ra khí chất quân nhân. Nguyệt Dạ vóc người sôi động, tính cách có chút mạnh mẽ, hành động hấp tấp. Phong Nghịch có chút hiếu động, tính cách cởi mở. Tiểu Diễm Diễm còn lại là một cô gái có nét đẹp nội tâm, điển hình mùi vị của giang nam

{Bọn họ nhìn ta như vậy làm gì?} - Tiêu Ngự phát ra tin tức tới Triệu Lam Hình, hỏi. Đám người Nguyệt Dạ đầy ý tứ hàm xúc mà đánh giá Tiêu Ngự, tựa như mẹ vợ nhìn con rể, thấy vậy Tiêu Ngự trong lòng sợ hãi.

{Bọn họ có thể chỉ là tò mò.} - Triệu Lam Hình thấp giọng nói, tràng diện này thật sự rất xấu hổ, nhanh chóng lôi kéo Nguyệt Dạ.

“Tò mò?” Tiêu Ngự rất buồn bực, hẳn có cái gì đáng giá để tò mò? Chứng kiến vẻ mặt Triệu Lam Hình có chút mất tự nhiên, lời mờ đoán được cái gì, trông ngược không khỏi đập nhanh hơn vài phần.

Phong Dã phá vỡ bầu không khí xấu hổ này, hỏi:

- Trước mắt nhiệm vụ này ngươi có đầu mối gì không?

Tiêu Ngự nhìn ra được, đoàn đội này là Phong Dã làm thủ lĩnh, nói:

- Ta tìm được hai đầu mối, trong này đến cùng có cái gì liên hệ ta cũng không rõ ràng, điều thứ nhất là thú tộc tiên tri sâm nạp đức phong ẩn u linh lang, Hắc Long câu là tọa kỵ của thú tộc tiên tri, nó đem ta tới một nơi bí ẩn trong bản đồ, ta còn lấy được một kiện vật phẩm nhiệm vụ. Một mặt khác đầu mối chính là nhắc nhở của tử tước ai thác tư cách, tìm kiếm hồ nữ, mới vừa rồi ta tiếp xúc với hồ nữ, bất quá bị nàng chạy mất, phỏng chừng tại điểm kế tiếp của nhiệm vụ chúng ta còn có thể gặp được nàng.

- Hai đầu mối này giống như không có gì cần phải liên hệ .

Phong Dã nói, một cái nhiệm vụ phụ bản xuất hiện hai đầu mối hoàn toàn không quan hệ, thật sự có điểm kì quái.

- Bây giờ còn khó nói.

Tiêu Ngự nói, lấy tình huống trước mắt mà nói, hai đầu mối này có thể có chút liên hệ bí ẩn, chỉ là bọn hắn còn không có phát hiện mà thôi.

- Vậy thì, chúng ta trước tiên cứ đi lên phía trước đi.

Phong Dã nói.

- Tốt! - Tiêu Ngự còn không có thử cùng người phối hợp, theo tiểu đội cùng nhau làm nhiệm vụ còn có chút không quen, trước thích ứng một chút, hẳn là không có vấn đề gì.

Sau khi đi vào đường hầm, Hắc Long câu có vẻ có chút xao động bất an, càng không ngừng đi tới đi lui, có thể nó dự cảm thấy cái gì rồi.

Tiêu Ngự trấn an Hắc Long câu một chút, Hắc Long câu lúc này mới hơi an ổn một chút.

176. Chương 177: Lang Nhân Ma Ai Đa.

Tiêu Ngự cùng mấy người Triệu Lam Hình hướng trung tâm nhiệm vụ phụ bản đi đến, đây là một không gian mở quanh trống trải, bố trí mấy cái bàn, nền cùng vật phẩm, vốn là địa phương nghỉ ngơi của các thợ mỏ.

Tiêu Ngự cùng Nguyệt Dạ đến phía trước dò đường, Phong Dã theo sát sau đó, còn lại ba người đi ở phía sau, một bên dọn sạch cương thi ở dọc đường, một bên cẩn thận cảnh giác.

Tiêu Ngự tìm tới phía sau một tên cương thi, đột nhiên nhảy lên, một cái Giáo Sát, chứng kiến cương thi xoay người, một cái Phản Thủ Bối Thứ, sau đó bồi thêm một cái Dịch Cốt, đem cương thi giết chết, lần nữa tiến nhập Tiềm Hành.

Động tác của Tiêu Ngự rất nhanh, mấy người Nguyệt Dạ thậm chí còn không có thấy rõ ràng, Tiêu Ngự lại lần nữa biến mất, trên mặt đất lẳng lặng nằm một khối thi thể cương thi.

“Nhanh thật.” Tốc độ giết quái của Tiêu Ngự làm cho mấy người Nguyệt Dạ lấy làm kinh hãi.

Phong Dã nhìn cương thi trên mặt đất, tựa như có suy nghĩ gì, thu hồi trường kiếm hai tay, không cần thiết, hẳn căn bản không cần phải ra tay.

{Tiêu Ngự huynh đệ, ta thành lập một công hội, tại tà ác liên minh thực lực coi như không tồi, cũng có thể xếp đến danh hào, ngươi có hứng thú gia nhập không?}

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua tin tức truyền đến, là Phong Dã, trầm mặc một hồi, hỏi:

{Là ý tứ của nàng sao?}

Mặc kệ thế nào, Tiêu Ngự cũng sẽ không gia nhập công hội.

Phong Dã biết Tiêu Ngự nói tới ai, lắc đầu, nói:

{Không phải, không có quan hệ với tiểu Lam.}

{Ta không thích gia nhập công hội lắm.} - Tiêu Ngự hồi đáp, đổi lại là người khác mời, Tiêu Ngự sẽ không chút do dự trực tiếp trả lời không có hứng thú, Phong Dã là bằng hữu của Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự trả lời đã rất khéo léo rồi.

Phong Dã điềm tĩnh cười, nếu Tiêu Ngự không đáp ứng, hẳn cũng không tiện cưỡng cầu.

Hắc Long câu đi theo phía sau Tiêu Ngự. Không có Tiêu Ngự ra lệnh. Nó sẽ không ra tay. Mọi người một đường tiến lên phía trước.

Phía trước mở quang sắc vàng mờ ảo chậm chạp. Tiêu Ngự bỗng dừng cả kinh. Kinh sợ phòng bị.

Một thân ảnh như gió lốc ở chỗ bóng tối trong mở quang xét qua. Hướng Tiêu Ngự lao thẳng đến.

Hắc Long câu đột nhiên tăng tốc. Hướng thân ảnh kia đánh qua. Thân ảnh kia thoáng chột lóe. Cùng Hắc Long câu qua sát bên người nhau. Đánh về phía Tiêu Ngự.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ. Tránh khỏi công kích. Nhìn thân ảnh xinh xắn này. Tiêu Ngự rốt cuộc xác nhận. Là hồ nữ Dịch Na!

Nếu hồ nữ Dịch Na đánh lên mấy người Triệu Lam Hình, bọn họ nhất định bị treo lên không thể nghi ngờ, bởi vì hồ nữ Dịch Na tốc độ thật đáng sợ. Bất quá hồ nữ Dịch Na đối với mấy người Triệu Lam Hình giống như không có hứng thú, lại xoay người hướng Tiêu Ngự đánh tới.

- Dừng hắc ám thúc phục, bắt lấy nàng! - Tiêu Ngự truyền đạt mệnh lệnh cho Hắc Long câu, tay phải hướng vào trong ba lô với đi.

Sau khi chứng kiến động tác của Tiêu Ngự. Hồ nữ Dịch Na có chút nóng nảy, tăng tốc đuổi theo Tiêu Ngự.

Xông Tới!

Phong Dã ngẩn chuẩn thời cơ, một cái Xông Tới đánh tới, chỉ còn một chút thì đụng vào, hồ nữ Dịch Na tốc độ quá nhanh. Nghiêng mình tránh khỏi Phong Dã, nhưng công kích của Phong Dã vẫn ảnh hưởng tới nàng, khiến cho tốc độ của nàng thoáng chậm lại.

Chứng kiến hồ nữ Dịch Na đánh tới, Tiêu Ngự lần nữa mở ra Độn Hình, tay phải hơi dùng lực một chút nắm triệu hoán linh chi thạch, bộp một tiếng, triệu hoán linh chi thạch bị bóp mạnh.

Trong nháy mắt linh chi thạch bị bóp nát, Tiêu Ngự nhìn thấy rõ ràng trong mắt hồ nữ Dịch Na sự tuyệt vọng cùng với bất lực. Tiêu Ngự ngạc nhiên. Chẳng lẽ hẳn làm sai ư?

Hồ nữ Dịch Na tốc độ chợt bị kiềm hãm, vô số dây trói màu đen mọc lên trên mặt đất, đem hồ nữ Dịch Na văng văng trói buộc, hồ nữ Dịch Na dùng tay phải cắt đứt vài cái dây trói màu đen, đang định thoát khỏi trói buộc, trên mặt đất rất nhiều dây trói mọc lên, đem hồ nữ Dịch Na kiên cố trói lại.

Hắc Long câu đang chuẩn bị triệu hoán hắc ám trường mâu công kích hồ nữ Dịch Na, bị Tiêu Ngự ngăn lại.

Sau khi triệu hoán linh chi thạch bị phá nát, một thân ảnh hư vô mờ mịt xuất hiện ở phía trước Tiêu Ngự, bắt đầu từ từ ngưng tụ lại. Thân hình tử tước ai thác tư cách chậm rãi hiện ra.

Hắc Long câu cảnh giác nhìn tử tước ai thác tư cách. Tiêu Ngự trấn an Hắc Long câu một chút, làm cho nó an tâm một chút chỗ vội nóng nảy.

Hồ nữ Dịch Na hai mắt đầm lệ mê li nhìn bóng dáng này. Trong con ngươi tràn đầy bi thương cùng đau đớn.

Tử tước ai thác tư cách và hồ nữ Địch Na hai mắt nhìn nhau, như bị sét đánh. Chậm rãi hướng hồ nữ Địch Na đi đến, tay phải có chút khê run mà vuốt ve gò má hồ nữ Địch Na, vẻ mặt ngẩn ngơ, thanh âm có chút khan khan nghẹn ngào hỏi thăm:

- Địch Na, là người sao?

Nhìn sự quyến luyến thật sâu trong ánh mắt của tử tước ai thác tư cách, khuôn mặt hồ nữ Địch Na chảy xuống hai hàng thanh lệ.

Chứng kiến hai người gặp lại, Tiêu Ngự truyền mệnh lệnh cho Hắc Long câu, dây trói màu đen đang trói buộc Địch Na chậm rãi biến mất.

Tử tước ai thác tư cách đang muốn ôm hồ nữ Địch Na, hồ nữ Địch Na trước người đột nhiên biến mất, tới trên tường phía xa, giống như một con thạch sùng kẻ sát vách tường, ánh mắt vừa mâu thuẫn vừa đau khổ nhìn tử tước ai thác tư cách.

Tử tước ai thác tư cách ngây ra nhìn hồ nữ Địch Na.

- Người đi nhanh một chút đi, nếu không hắc sẽ không bỏ qua cho người.

Hồ nữ Địch Na vội vàng nói.

- Hắc là ai vậy? - Tử tước ai thác tư cách run giọng hỏi, nghĩ đến việc đối mặt, hắc biết, hắc không thể trốn tránh.

- Tên của hắc là Ma Ai Đa, là một lang nhân, trước khi gặp người chúng ta đã yêu nhau, cuộc sống của chúng ta nghèo khổ nhưng lại an tĩnh, song chúng ta đều là nô lệ, tại địch đặc tạp đức, nô lệ không có tự do, sau khi ta trưởng thành, ta bị đưa đến trong nhà quý tộc, ta cùng Ma ai đa vĩnh viễn biệt ly. Một lần ngoài ý muốn, người đi vào cuộc đời ta, vì rời khỏi địch đặc tạp đức, chúng ta lợi dụng người, chờ người đem ta ra khỏi địch đặc tạp đức, Ma Ai Đa mai phục trong rừng rậm giết người, vì thế chúng ta đạt được tự do.

Hồ nữ Địch Na nói đến chuyện cũ, tràn đầy hối hận cùng áy náy.

Hồ nữ Địch Na mỗi một lời nói là một vết đâm trong lòng tử tước ai thác tư cách, đem tâm can hắc xé thành từng mảnh nhỏ.

Thân ảnh tử tước ai thác tư cách lay động một chút, bi thương cười.

Hồ nữ Địch Na hai vai khê run, thấp giọng bi ai nói:

- Người trở về đi thôi, rời khỏi nơi này, người có thể có được cuộc sống yên tĩnh.

Tiêu Ngự im lặng, hắc phỏng đoán qua nội dung đoạn kịch bản nhiệm vụ này, lại không nghĩ rằng chuyện xưa dĩ nhiên lại như vậy, việc này đối với ai thác tư cách rất không công bằng.

Tiêu Ngự chỉ là một người trong những người đứng xem, hắc có thể tham gia đến cùng kịch bản nhiệm vụ, nhưng không cách nào thay đổi kịch bản.

Hồi lâu, tử tước ai thác tư cách lắc đầu, nhìn vào mắt hồ nữ Địch Na, bi thương nói:

- Từ khi người đi vào mở cuộc sống của ta, cuộc sống của ta không còn bình lặng nữa. Trong mấy ngàn năm chờ đợi, ta không ngừng nhớ lại chuyện xưa của chúng ta, ta đã đoán được một ít, nhưng là ta thủy chung không thể tin được. Ta yêu người Địch Na, dù là người phản bội ta, dù là người chỉ lợi dụng ta. Tại dưới đất trong hàng nghìn năm thối, người là chấp niệm duy nhất của ta, ta an tĩnh chờ đợi ngàn năm, đơn giản chỉ là muốn gặp người một lần. Từ nay về sau, ta liền có thể bình yên mà ra đi.

- Không, ai thác tư cách, người nên chết không phải là người, là chúng ta, là chúng ta lợi dụng người. Người đi nhanh một chút đi, hắc sẽ giết người.

Hồ nữ Địch Na rốt cuộc không kiềm chế được nước mắt, nức nở khóc ròng.

Ai thác tư cách hồ hững cười, lắc lắc đầu, tử vong chưa chắc không phải là một loại giải thoát?

- Địch Na thân ái, người không cần cảm thấy áy náy, việc ta làm hết thấy đều là ta cam tâm tình nguyện, nếu như còn có lựa chọn, ta sẽ không chút do dự yêu thương người, nhìn thấy người, người tươi cười giống như thiên sứ thuần khiết, khắc ghi thật sâu trong tim ta, ta vĩnh viễn đều không thể quên.

Nghe ai thác tư cách rủ rỉ tâm sự, mấy người Tiêu Ngự cảm nhận được mối thâm tình của ai thác tư cách, đây là một loại chấp niệm, yêu đến mức tận cùng, dù biết rõ là thiêu thân lao vào lửa, cũng sẽ không hối tiếc. Ai thác tư cách như thế, Địch Na chưa chắc không phải như thế?

- Ta nghĩ thấy mùi máu tươi, Địch Na mỉm cười, đây là người mang cho ta bữa cơm sao?

Một đôi mắt u hồn ở trong góc thoáng hiện quang mang bức người, một bóng người từ trong bóng tối chậm rãi đi ra, đây là một lang nhân, thân hình cao lớn, thân thể cong queo, tràn ngập lực lượng mạnh mẽ, bộ mặt tái nhợt, cùng Địch Na còn có ai thác tư cách giống nhau, đều là một cương thi.

Tiêu Ngự đề phòng nhìn lang nhân, cấp cho lang nhân một cái Điều Tra.

Vong giả lang nhân Ma ai đa: tinh anh siêu cấp cấp 20, huyết lượng 20000.

Nhìn thấy lang nhân Ma ai đa, Hắc Long câu hung hăng hí lên một tiếng, đi tới trước người Tiêu Ngự, đối mặt với lang nhân Ma ai đa.

“Lại là một tinh anh siêu cấp” Tiêu Ngự nhìn một chút lang nhân Ma ai đa phía trước, xem ra đối thủ của hắn là Hắc Long câu, cũng không phải là mấy người Tiêu Ngự.

Chứng kiến lang nhân Ma ai đa xuất hiện, Địch Na vẻ mặt lo lắng nhìn về phía ai thác tư cách:

- Xin người, ai thác tư cách, xin người rời khỏi nơi này nhanh lên một chút, hắn sẽ giết người.

Ai thác tư cách lắc đầu, kiên định nhìn lang nhân Ma ai đa, hắn đã hạ quyết tâm hắn phải chết.

- Địch Na mỉm cười, người làm ta rất thất vọng, người cư nhiên dung túng địch nhân của ta. A, ta quên, người này là người yêu người vậy thật đáng buồn.

Chứng kiến ai thác tư cách, lang nhân Ma ai đa trong mắt hiện lên một tia quang mang hung ác, lập tức chuyển dời ánh mắt đến trên người Hắc Long câu.

- Ông bạn già, chúng ta lại gặp mặt.

Lang nhân Ma ai đa nhìn Hắc Long câu, trong ánh mắt tràn đầy ghen ghét.

- Tại địch đặc tạp đức, người chung quy có thể hưởng thụ chủ nhân trân trọng, mỗi lần ta đâm máu chiến đấu hăng hái, trên người tràn đầy vết thương, nhưng lại chỉ có thể ở trong góc cô độc mà liếm liếm vết thương. Ta ghen ghét người, ô đức, tại sao người có thể hưởng thụ chủ nhân trân trọng, ta lại không được? Ta muốn đem tất cả đều đưa vào địa ngục, bao gồm cả chủ nhân thâm nạp đức, hắn là một tên ngu xuẩn.

Hắc Long câu phẫn nộ nhìn chằm chằm lang nhân Ma ai đa.

Một cỗ ý thức nhảy vào trong óc Tiêu Ngự, trong đầu Tiêu Ngự hiện ra một đoạn hình ảnh, thú nhân tiên tri thâm nạp đức là một thú nhân trưởng giả phi thường ôn hòa, hắn là chủ nhân của Hắc Long câu ô đức cùng u linh lang ai đức. Hắc Long câu ôn thuần nhu thuận, được thâm nạp đức rất yêu thích, mà u linh lang tàn bạo hung ác, bởi vậy thâm nạp đức đối với u linh lang này cực kỳ nghiêm khắc. Hai con sinh vật này đều cực kỳ linh tính, u linh lang đối với Hắc Long câu cùng với thú nhân tiên tri thâm nạp đức sinh ra ghen ghét mãnh liệt, cừu hận tiêu diệt hết chủ tâm của u linh lang, trong một lần chiến đấu, u linh lang cản trở chủ nhân thâm nạp đức, thâm nạp đức thật vất vả mới không chế được u linh lang, đem u linh lang phong ấn, cũng sai khiến Hắc Long câu ở đây trông coi. U linh lang làm thâm nạp đức bị thương nặng, cuối cùng không chạy thoát được tử thần triệu hoán.

177. Chương 178: Yêu Cùng Hận.

Thì ra chuyện xưa ngọn nguồn là như vậy, sau khi linh hồn u linh lang ai đức lại chiếm cứ thân thể của Ma Ai đức? Ma ai đức cùng Địch Na tại sao không cao chạy xa bay, bọn họ chết như thế nào?

Chuyện xưa lúc trước còn một điểm cần được bóc mở, lúc này u linh lang cùng Hắc Long câu quyết đấu là việc khó tránh khỏi. Hai cái tinh anh siêu cấp cấp 20 trong lúc quyết đấu, ai thắng ai thua vẫn rất khó biết trước.

Tiêu Ngự phát ra tin tức cho mấy người Triệu Lam Hình, cùng bọn họ lui về phía sau, sợ bị ảnh hưởng đến.

Ai thác tư cách cũng không lui lại, mà ôn nhu nhìn về phía Dịch Na, trong ánh mắt của hắn chỉ có yêu, mà không có cừ hận, mặc cho việc Dịch Na phản bội hắn.

Nhìn ánh mắt của ai thác tư cách, Dịch Na lại một lần nữa lệ chảy ra như suối, nghẹn ngào nhớ lại nói:

- Sau khi Ma ai đã đâm chết người, ta hối hận, là ta lừa gạt cảm tình của người, hại người, ta không thể tự tha thứ cho chính mình, ta dùng chủy thủ đâm xuyên qua ngực, ta cảm giác tính mạng đang không ngừng trôi đi. Ma ai đã ôm ta, đau khổ khóc, hỏi ta, người có thể vì hắn mà chết, vậy ta đây tính cái gì. Ta cười, ta nói: ta cũng có thể vì người mà chết, người yêu của ta. Ai thác tư cách, xin lỗi, ta thương hắn, là ta thiếu nợ người. Ta dùng tính mạng để đền bù tội nghiệt của ta, nhưng là ta không thể trả lại tình yêu của người cho ta.

Ai thác tư cách im lặng, qua hồi lâu, nói:

- Thần thánh nói, yêu là cho chứ không phải cầu, ta chỉ cần có thể lẳng lặng nhìn người, như vậy là đủ rồi, người cũng không có thiếu nợ ta.

- Nga, Ma ai đã, người hối hận sao? Cái nữ nhân hèn hạ này, nàng không thể ngờ vì bạn bè mà từ bỏ người, bọn họ đều đáng chết, oán hận đi, phần nợ đi, nàng thuộc về người, bất luận kẻ nào cũng không được đoạt lấy.

Lang nhân Ma ai đã dường như đang nói nhỏ với chính mình, vốn ánh mắt hỗn loạn ảm đạm, từ từ trở nên điên cuồng.

- Ma ai đã, xin người tỉnh lại, ta là Dịch Na! - Hồ nữ Dịch Na khóc hô.

- Tiện nhân, cảm miệng cho ta. Chờ ta giết chết bọn chúng trở lại thu thập người.

Lang nhân Ma ai đã quát lớn nói.

Nghe được lang nhân Ma ai đã nói. Tiêu Ngự dấm chiêu, hơn nữa trước kia đạt được đầu mối, cả chuyện xưa xem như xâu chuỗi xong, sau khi lang nhân Ma ai đã đâm chết ai thác tư cách, hồ nữ Dịch Na sinh ra hối hận. Lựa chọn tự sát. Lang nhân Ma ai đã mất đi hồ nữ Dịch Na, cho rằng hồ nữ Dịch Na đi theo ai thác tư cách, đối với ai thác tư cách sinh ra oán hận vô cùng, trong lòng hắn ghen ghét làm thức tỉnh linh hồn u linh lang ai đức, u linh lang Ai đức dụ dỗ lang nhân Ma ai đã, cuối cùng chiếm cứ thân thể hắn, bởi vậy phát sinh kịch tình nhiệm vụ.

Thân thể lang nhân Ma ai đã xảy ra biến dị kịch liệt. Cơ nhục toàn thân tăng vọt, khái giáp chống đỡ trên người bị nghiền thành bột phấn.

- Ô đức đáng thương. Ta thích mùi vị của thịt ngựa. Sạch sạch. Ở trên chiến trường. Ta thích nhất cắn xé cổ ngựa. Ta thích chúng nó ngã trên mặt đất mà rên rỉ thống khổ.

Lang nhân Ma ai đã nhìn Hắc Long câu khiêu khích.

Hắc Long câu hí lớn một tiếng. Nó phần nợ rồi. Hơn mười đạo hắc ám trường mâu trên bầu trời trống không bỗng ngưng tụ. Hướng lang nhân Ma ai đã dày đặc bao phủ tới.

- Người vẫn như vậy không tiến bộ.

Lang nhân Ma ai đã âm lãnh nói. Tay phải vừa đẩy. Dem hắc ám trường mâu đánh bay ra ngoài. Thân ảnh chợt lóe. Hướng Hắc Long câu lao tới.

Trên mặt đất mọc lên rất nhiều dây trời màu đen. Trời chặt lang nhân Ma ai đã. Nhưng đều bị lang nhân Ma ai đã chặt đứt. Tốc độ không giảm. Hướng Hắc Long câu đánh tới.

- Các người tìm một chỗ bí mật ẩn nấp đi. Loại chiến đấu này các người căn bản không giúp được gì.

Tiêu Ngự nói với Triệu Lam Hình. Chỉ bằng vào mấy người bọn họ. Muốn đối phó với lang nhân Ma ai đa. Căn bản là khó có khả năng.

- Người thì sao? - Triệu Lam Hình ân cần hỏi thăm.

- Ta có một kiện vật phẩm nhiệm vụ. Hẳn là có thể làm chút gì đó! - Cũng là lợi dụng thiểm điện chi chùy quấy nhiễu lang nhân Ma ai đa.

- Người coi chừng một chút.

Phong Dĩ suy nghĩ một chút, nói với Tiêu Ngự. Mang theo mọi người lui lại phía xa, hẳn hiểu được. Bọn hắn ở tại chỗ này căn bản không có tác dụng gì.

Chứng kiến bọn họ đi xa, Tiêu Ngự lấy ra thiểm điện chi chùy, chuẩn bị giúp đỡ Hắc Long câu.

Lang nhân Ma ai đa cùng Hắc Long câu đánh nhau khó mà phân chia, Hắc Long câu am hiểu ma pháp, chạy nhanh ra xa, lợi dụng các loại công kích ma pháp lang nhân Ma ai đa, lang nhân Ma ai đa thân thể cực kì cường hãn, cứng rắn chống đỡ ma pháp của Hắc Long câu, truy kích Hắc Long câu.

Hắc long giao sát!

Hắc Long câu phóng ra hai luồng hỏa cầu hắc sát thật lớn, biến ảo bộ dáng thành hai con Hắc Long thật lớn, đánh về phía lang nhân Ma ai đa.

Lang nhân Ma ai đa chợt quát một tiếng, thân thể lần nữa tăng vọt vài phần, nghênh đón hai con Hắc Long câu lao tới, mạnh mẽ xé rách, đem hai con Hắc Long xé thành mảnh nhỏ, ở trong hỏa diễm đánh về phía Hắc Long câu.

Hắc Long câu bị lang nhân Ma ai đa nhanh chóng tới gần, lang nhân Ma ai đa am hiểu cận chiến, nếu Hắc Long câu bị Ma ai đa nhào tới trước mặt, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, tại thời khắc nguy hiểm này, Tiêu Ngự không thể không rat ay, một cái thiểm điện phong bạo phóng ra.

Tầng lớp thiểm điện phong bạo dày đặc đem lang nhân Ma ai đa bao trùm, thiểm điện rít gào xé rách thân thể lang nhân Ma ai đa.

- Đáng chết, ta chán ghét thiểm điện quỷ quái này.

Lang nhân Ma ai đa thống khổ kêu rống, hiệu quả cứng nhắc của thiểm điện làm lang nhân Ma ai đa không thể nhúc nhích.

Hắc Long câu nhanh chóng cùng lang nhân Ma ai đa kéo ra một khoảng cách, triệu hồi hai con Hắc Long hỏa diễm, đánh về phía lang nhân Ma ai đa.

Oanh, hỏa diễm ở trên người lang nhân Ma ai đa nổ tung, hoa lửa tung bay, lực lượng cường đại đem lang nhân Ma ai đa đánh bay ra ngoài.

Lang nhân Ma ai đa nặng nề ngã trên mặt đất, bò lên, trên người chật vật không chịu nổi, thân thể bị hỏa diễm thiêu đốt một mảnh khét lẹt.

- Nhân loại đáng chết, ta muốn giết ngươi! - Lang nhân Ma ai đa đánh về phía Tiêu Ngự.

Chứng kiến lang nhân Ma ai đa nhanh chóng tới gần, Tiêu Ngự tâm thần rét lạnh, có phiền toái rồi, Tiêu Ngự nhanh chóng lui về phía sau, mặc dù biết rõ chưa chắc hữu hiệu.

Hắc ám thúc phục!

Trên mặt đất mọc lên vô số dây trói màu đen, trói buộc lang nhân Ma ai đa, lang nhân Ma ai đa hơi dùng lực một chút, đem tất cả dây trói toàn bộ cắt đứt, đánh về phía Tiêu Ngự.

Tật Phong Bộ!

Mắt thấy móng vuốt bén nhọn của lang nhân Ma ai đa đưa tới trước mặt, Tiêu Ngự một cái Tật Phong Bộ né tránh công kích của lang nhân Ma ai đa, uống tiếp một bình dược hoàn cường hiệu phong tốc, hướng bên ngoài chạy như điên.

Lang nhân Ma ai đa lao tới, truy kích Tiêu Ngự, Hắc Long câu lo lắng che chở Tiêu Ngự, không ngừng triệu hồi ra hắc ám trường mâu, công kích Ma ai đa.

Một cây hắc ám trường mâu đâm vào thân thể lang nhân Ma ai đa, thịch một tiếng nổ mạnh, nổ mạnh sinh ra làn sóng khí lần nữa đem lang nhân Ma ai đa đánh bay ra ngoài.

Lang nhân Ma ai đa phần nộ rít gào, con mắt trở nên một mảnh màu đỏ tươi.

Tiêu Ngự nhanh chóng chạy ra rất xa, hắn muốn tiếp tục tạo thành thương tổn với lang nhân Ma ai đa, phải đợi kĩ năng thiểm điện phong bạo làm lạnh xong, chỉ bằng vào kĩ năng cùng thương tổn tự thân Tiêu Ngự công kích, đối với lang nhân Ma ai đa căn bản không có hiệu quả gì.

Sau khi lang nhân Ma ai đa rơi xuống đất, nhanh chóng đứng lên, tốc độ tăng vọt, thân thể biến ảo thành hư ảnh liên tiếp, nhanh chóng đến gần Tiêu Ngự.

Hắc Long câu lo lắng muốn giải cứu Tiêu Ngự, lang nhân Ma ai đa đột nhiên chuyển hướng, nhào tới bên cạnh Hắc Long câu, thịch một tiếng trầm đục, Hắc Long câu bị đánh trúng bay ngược ra ngoài, nặng nề văng vào tường phía xa, ngã xuống.

Thiểm điện phong bạo của Tiêu Ngự chưa cooldown xong, mắt thấy lang nhân Ma ai đa lần nữa đánh về phía Hắc Long câu, Tiêu Ngự căn bản không có biện pháp ngăn cản lang nhân Ma ai đa.

Triệu hoán cốt long!

Ở thời khắc nguy cấp, ai thác tư cách vung pháp trượng trong tay, một con cốt long cự đạt xuất hiện ở trước người lang nhân Ma ai đa, chặn đường lang nhân Ma ai đa.

Tiêu Ngự thiếu chút nữa quên đi, ai thác tư cách là một vong linh vu sư cường đại, thực lực của hắn tất nhiên không thể khinh thường.

Cốt long chặn lang nhân Ma ai đa lại, hai con đánh ở cùng một chỗ, móng vuốt cốt long hướng lang nhân Ma ai đa trảo xuống, cánh tay trắng kiện của lang nhân Ma ai đa cầm chân trước cốt long, mạnh mẽ quất một tiếng, đột nhiên phát lực, đem móng vuốt cốt long xé đứt, cốt long bị nhấc bay ra ngoài.

Con cốt long này bất quá chỉ là sinh vật bình thường được triệu hoán, so với cốt long chân chính quả thực còn kém rất nhiều.

Hắc Long câu nhân cơ hội từ trên mặt đất đứng lên, chạy ra khỏi phạm vi công kích của lang nhân Ma ai đa.

- Ai thác tư cách đáng chết, ta muốn đem ngươi xé thành mảnh nhỏ.

Lang nhân Ma ai đa rít gào, ghen ghét trong lòng lại một lần nữa dâng lên, trong đôi mắt tràn đầy nổi giận.

Lang nhân Ma ai đa đánh về phía ai thác tư cách, chỉ là một cái chớp mắt, liền tới bên người ai thác tư cách, ai thác tư cách căn bản không thể nào né tránh, song lúc này, ai thác tư cách cũng không có kinh hoảng, trên mặt như cũ là vẻ mặt thần nhiên bình tĩnh.

Lang nhân Ma ai đa tay phải bắt ai thác tư cách, đem ai thác tư cách giơ lên cao, chỉ cần hắn hơi dùng lực một chút, ai thác tư cách sẽ bị xé rách thành mảnh nhỏ.

- Không, Ma ai đa, ngươi không thể giết hắn.

Hồ nữ Dịch Na giữ lấy cánh tay phải lang nhân Ma ai đa, nhưng cánh tay phải lang nhân Ma ai đa cứng như sắt thép, nàng căn bản không thể rung chuyển tí nào.

- Ta yêu ngươi, Dịch Na, xin ngươi trân trọng cất giữ tình yêu của ta.

Ai thác tư cách ôn nhu nhìn Dịch Na, lộ ra nụ cười sáng lạn, tựa như một hài tử.

Hống! Lang nhân Ma ai đa bị lời nói của ai thác tư cách kích thích càng thêm điên cuồng, con mắt đỏ tươi phát ra quang mang điên cuồng, chột quát một tiếng, tay phải đâm xuyên qua lồng ngực của ai thác tư cách.

Ai thác tư cách cười càng thêm sáng lạn, nhìn Địch Na, tràn đầy quyến luyến, dần dần, đôi mắt từ từ mất đi thần thái, trở nên ảm đạm không ánh sáng, tính mạng nhanh chóng trôi đi.

Nhìn hết thấy trước mắt, Địch Na ngây dại, đứng ngây ở tại chỗ, nhìn ai thác tư cách.

- Tiện nhân, cút ngay! - Lang nhân Ma ai đa tay phải vung lên, đem Địch Na đánh bay ra ngoài, bỏ thi thể ai thác tư cách ra, hướng Hắc Long câu nhào tới.

Địch Na bị ném tới góc tường, cuộn mình ở trong góc, nhìn thi thể ai thác tư cách, vừa mờ mịt lại vừa bất lực, nước mắt theo hai gò má cuộn cuộn chảy xuống.

- Không, Ma ai đa, người giết hấn.

Hống! Chứng kiến ai thác tư cách bị lang nhân Ma ai đa giết hại, cốt long rít gào nhằm phía lang nhân Ma ai đa, muốn vì chủ nhân báo thù mà giết chết hấn.

Lang nhân Ma ai đa khoe miệng lộ ra một nụ cười âm lãnh, bắt lấy thân thể cốt long, mạnh mẽ quất một tiếng, đem cốt long xé rách thành mảnh nhỏ, ném ra một mảnh.

- Đến phiên ngươi, Ô đức. - Lang nhân Ma ai đa con ngươi lạnh như băng nhìn về phía Hắc Long câu, lạnh lùng nói, hướng Hắc Long câu nhào tới.

178. Chương 179: Hắc Long Câu Tọa Kỵ.

Hắc Long câu không ngừng phóng ra công kích ma pháp, ngăn cản lang nhân Ma ai đa, nhưng đều bị lang nhân Ma ai đa đánh nát.

Mắt thấy lang nhân Ma ai đa đến gần Hắc Long câu, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua ki năng thiểm điện phong bạo, vẫn còn đang làm lạnh, thời gian ước chừng còn có 10 giây, nhưng là đã không còn kịp rồi.

Lang nhân Ma ai đa nhanh chóng đến gần Hắc Long câu, một quyền oanh kích trên người Hắc Long câu, đem Hắc Long câu đánh bay ra ngoài, thạch, thân thể Hắc Long câu nổ mạnh ra, bị lang nhân Ma ai đa đánh nát.

Hắc Long câu bị giết, ai thác tư cách cũng đã chết, trên sân chỉ còn lại lang nhân Ma ai đa, Tiêu Ngự ngơ ngác nhìn tất cả các điều này, kết thúc rồi sao, nhiệm vụ thất bại? Nhớ lại Hắc Long câu cùng ai thác tư cách, một loại bi thương cùng với sự thất vọng khó tả nảy lên trong lòng.

Một đạo bóng dáng hiện lên, hướng lang nhân Ma ai đa chạy thẳng đến.

Lang nhân Ma ai đa thân thể chợt lóe, bắt được cổ của bóng dáng nọ, đem nàng nâng lên khỏi mặt đất.

- Địch Na mĩ lệ, người yêu của ta, ngươi cũng muốn giết chết ta sao? - Lang nhân Ma ai đa nhìn Địch Na trong tay, cười lạnh nói.

Cổ Địch Na bị lang nhân Ma ai đa gắt gao nắm chặt, trên mặt lại là một mảnh bình tĩnh, chậm rãi nhắm mắt lại, lẳng lặng chờ đợi lang nhân Ma ai đa tuyên phán, an tường, tựa như ngủ thiếp đi, dung nhan nàng xinh đẹp tựa như một đóa hoa kiều diễm, lang nhân Ma ai đa chỉ cần hơi phát lực, nàng sẽ biến mất khỏi thế giới này.

Ánh mắt lang nhân Ma ai đa thê lương, giống như đang giãy dụa.

- Ma ai đa đáng thương, ngươi còn do dự cái gì, chẳng lẽ ngươi định bỏ qua nữ nhân đã phản bội ngươi sao? Nàng cũng cái tên ai thác tư cách hèn hạ kia giống nhau đều đáng chết! - Lang nhân Ma ai đa tự nhủ nói.

Lang nhân Ma ai đa ánh mắt mâu thuẫn phức tạp từ từ bình tĩnh xuống, tay phải dần dần phát lực, chỉ cần hơi dùng lực một chút, đem cổ hồ nữ Địch Na bẻ gãy.

Cảm giác được tử thân triệu hoán, hồ nữ Địch Na an tĩnh cười, nhìn lang nhân Ma ai đa, nhẹ giọng rì rầm:

- Ngươi biết không, ta cũng có thể vì ngươi mà chết, người yêu của ta.

Lời nói của hồ nữ ầm ầm đục khoét trái tim lang nhân Ma ai đa. Lang nhân ma ai đa ngơ ngác nhìn Địch Na trong tay, nàng ngủ thiếp đi, dung nhan xinh đẹp. Cứ như thế an tường, an tĩnh làm cho người khác không đành lòng đem nàng đánh thức.

- Là ta giết Địch Na? -Không, nàng chỉ là đang ngủ.

- Nàng đã chết. Nàng đáng chết. Nàng phản bội người.

- Không, nàng không chết, nàng sẽ không chết, chúng ta đã nói phải cao chạy xa bay, phải trải qua cuộc sống giống như thần tiên.

Lang nhân Ma ai đa cùng Ai đức kịch liệt tranh cãi, hần buông Địch Na ra, Địch Na giống như một con bướm xinh đẹp, rơi xuống trên mặt đất.

- Là ta giết nàng.

- Là ta giết nàng! - Lang nhân Ma ai đa trở nên điên cuồng. Đau đớn giận dữ rống lên, đau đớn khóc to.

Nhìn khuôn mặt an tĩnh của Địch Na, chậm rãi ngồi xổm xuống.

- Ở địch đặc tạp đức, có người ta yêu, nàng gọi là Địch Na, lúc nàng cười, giống như một thiên sứ an tĩnh. Địch Na, mặc kệ địa ngục hay thiên đường, chúng ta vĩnh viễn cũng sẽ không chia lìa.

Lang nhân Ma ai đa ôm thi thể Địch na, thỏa mãn cười.

- Không. Người không thể làm như vậy...

Ai đức hoảng sợ gầm lên.

- Hết thấy đều kết thúc rồi.

Lang nhân Ma ai đa cười hờ hững. Nói, tay phải chậm rãi giơ lên. Đặt ở trên trán, đột nhiên dùng lực. Thịch, lang nhân Ma ai đa bóp nát đầu mình, chậm rãi ngã xuống mặt đất.

Hết thấy đều kết thúc.

Lang nhân ma ai đa khẽ ôm lấy Địch Na, có lẽ như vậy mới là kết cục tốt nhất.

Cổ sự phát triển ngoài dự đoán của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự không nghĩ tới lang nhân Ma ai đa cuối cùng lựa chọn tự tử, trước mắt một mảnh hỗn độn, hết thấy đều kết thúc, cũng lưu lại cho Tiêu Ngự rất nhiều tiếc nuối cùng cảm than.

Mấy người Phong Dã đã đi tới, bọn họ cũng cảm khái rất nhiều.

- Nhiệm vụ hình như kết thúc rồi! - Tiêu Ngự thở dài một hơi nói, liếc mắt nhìn chiến trường một đồng hỗn độn.

- Nhìn một chút xem có vật gì lưu lại không.

- Uh!

Mọi người đem thân thể lang nhân Ma ai đa, hồ nữ Địch Na cùng ai thác tư cách đặt cùng nhau, xem như an ủi bọn họ ở trên thiên chi linh.

Tiêu Ngự ở bên người hồ nữ Địch Na nhặt lên một chuỗi nhận thứ, cái chuỗi nhận thứ này là vật phẩm của đạo tặc, hình dạng so với chuỗi thủ có chút cùng loại.

Chỉ ai chỉ dẫn duệ nhận thứ của Địch Na: phẩm cấp, truyền thuyết. Công kích 130-159, huyết lượng +50, thể lực +30, tất cả kĩ năng liên kích kĩ cấp bậc +2, tốc độ công kích +10%, 3% xác suất phát huy hiệu quả phá giáp. Cấp bậc yêu cầu, không.

Thuộc tính cái chuỗi nhận thứ cấp truyền thuyết này so với thánh ngôn chủ thủ trên tay Tiêu Ngự còn muốn tốt hơn, thuộc tính của thánh ngôn chủ thủ chỉ có nguyên lai một phần ba, so với chuỗi nhận thứ cấp truyền thuyết này còn kém hơn rất nhiều.

Một bên nhận thứ có ghi một hàng chữ nhỏ: Người biết không, ta cũng có thể vì người mà chết, người yêu của ta.

Nghe thấy những lời này, Tiêu Ngự không nói gì mà than nhẹ, Dịch Na đúng là đã làm được, trong đoạn cổ sự này lang nhân Ma ai đa, hồ nữ Dịch Na cùng ai thác tư cách đến cùng ai đúng ai sai, Tiêu Ngự cũng nói không rõ, yêu vốn không có đúng sai, cũng không phân chia đúng sai, chỉ là hy vọng bọn họ có thể an nghỉ.

- Tổng cộng hai kiện vật phẩm, một kiện là cái chuỗi nhận thứ này, một kiện khác là một cái giới chỉ của pháp sư do ai thác tư cách lưu lại. Nhiệm vụ này là các người hai người hoàn thành, chúng ta đều không giúp được gì nhiều, cho nên hai kiện vật phẩm này các người cầm đi! - Nguyệt Dạ đề nghị nói.

Những người khác đều không có ý kiến gì, Tiêu Ngự cũng vui vẻ tiếp nhận, nhìn thoáng qua thuộc tính của kiện vật phẩm kia.

Quyền luyện chi tốc ngữ hạng liên của ai thác tư cách: phẩm cấp, truyền thuyết. Tộc độ ngâm xương ma pháp +10, thời gian làm lạnh ma pháp -30%, MP +200, tinh thần +100, trí tuệ +100. Cấp bậc yêu cầu, không.

- Nơi này giống như còn viết gì?

Triệu Lam Hình nhìn chữ nhỏ trên chỉ hoàn, ngâm đọc.

- Ta yêu người, Dịch Na, xin người gìn giữ tình yêu của ta.

- Cái vật phẩm này còn rất có ý nghĩa! - Nguyệt Dạ thuận theo điều đó nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, làm cho Triệu Lam Hình má phẫn ửng hồng, tay trái vuốt ve chỉ hoàn.

Tiêu Ngự tay phải thay nhận thứ, đem thánh ngôn chuyển thủ đôi qua tay trái. Nhìn thoáng qua cây búa trên tay phải, sau khi nhiệm vụ hoàn thành, cái chuỗi búa này nứt ra thành mảnh nhỏ, trở thành một khối sắt vụn, Tiêu Ngự vừa định ném đi, lại nghĩ tới cái gì, đem cây búa ném vào trong ba lo, thứ này đến tay thợ mỏ công hội nói không chừng có thể bán được giá tiền không tồi.

Nhớ tới Hắc Long câu, Tiêu Ngự không khỏi có chút ử rử. Con ngựa có linh tính như vậy bị giết, trong lòng Tiêu Ngự quả thực có chút không đành lòng.

Hí, một tiếng ngựa hí non nớt vang lên truyền đến. Mấy người Tiêu Ngự nghi hoặc nhìn về phía nguồn gốc thanh âm.

Một con hắc sắc tiểu mã từ xa chạy nhanh lại đây, vẻ mặt so với Hắc Long câu có chút giống nhau. Tiểu mã câu ngừng lại bên người Tiêu Ngự, dùng đầu cọ xát Tiêu Ngự. Bộ dáng thật là thân mật.

Tiêu Ngự rất là nghi hoặc. Con ngựa này đến cùng là từ chỗ nào tới? Nếu như không phải vì nó so với Hắc Long câu nhỏ hơn, Tiêu Ngự còn tưởng rằng nó chính là Hắc Long câu.

Hệ thống: Hắc Long câu ấu tể muốn nhận người làm chủ, người có đồng ý không.

Đồng ý!

Hệ thống: Hắc Long câu ấu tể đã nhận người làm chủ.

Gia hỏa này có thể là con của Hắc Long câu, Tiêu Ngự trong lòng một trận mừng như điên, lúc này hẳn đã có tọa kỵ rồi!

- Tiểu gia hỏa này thật đáng yêu.

Tiểu từ bên cạnh đi tới, chứng kiến Hắc Long câu ấu tể, hai mắt sáng rực, muốn vuốt ve lông bờm Hắc Long câu ấu tể.

Hắc Long câu ấu tể hưng hăng đi lại một chút. Tiểu liên không còn dám đến gần, uy thế của Hắc Long câu vẫn còn, thế nên Tiểu cũng có chút sợ hãi tiểu gia hỏa này đột nhiên phát cuồng.

Hắc Long câu ấu tể đến cùng là từ chỗ nào tới, Tiêu Ngự cũng không muốn truy cứu, mở ra phần thuộc tính của Hắc Long câu, nhìn thoáng qua.

Hắc Long câu:

Loại hình: Tọa kỵ.

Cấp bậc: cấp một, cần phải nuôi nấng.

Linh tính : 20.

Năng lực học tập :10.

Năng lực thiên phú :10.

Sau khi cưới tốc độ di động +30%[lấy tốc độ di động trụ cột làm chuẩn]

Sinh mệnh 1000.

Sinh mệnh khôi phục mỗi giây 1%, sau khi chết có thể triệu hoán một lần nữa, nhưng sẽ ở vào trạng thái suy yếu.

- Oh my god, cưới ngựa này đẹp trai đến kinh người.

Phong Nghịch có chút hâm mộ nói. Hiện tại người có thể có tọa kỵ cũng không nhiều. Phương thức bắt tọa kỵ đơn giản có hai loại, một loại là làm nhiệm vụ đặc thù đạt được. Một loại là mua ở NPC, hệ thống tọa kỵ cũng không có hoàn toàn mở ra. Cho nên rất nhiều người cho dù có tiền muốn mua cũng không có cửa mà cầu.

Đối với tọa kỵ, Phong Dã cùng Nguyệt Dạ thật ra rất bình tĩnh.

- Làm xong nhiệm vụ này người có tính toán gì? - Phong Dã nhìn về phía Tiêu Ngự hỏi

- Muốn hay không theo chúng ta cùng đi làm nhiệm vụ kế tiếp?

Triệu Lam Hình cũng chờ mong nhìn Tiêu Ngự.

- Cái này, sợ rằng không được, ta tiếp nhận nhiệm vụ này, trong mười ngày phải hoàn thành, hiện tại đã trôi qua năm ngày, ta phải nhanh đi làm! - Tiêu Ngự áy náy nói.

- Nga, vậy thì thôi vậy! - Phong Dã cười cười nói.

Triệu Lam Hình có chút mất hứng làm tâm thần Tiêu Ngự rung động, trong lòng không khỏi có chút nghi ngờ, chẳng lẽ Triệu Lam Hình thật sự thích mình?

- Tiêu Ngự đại ca, người xem chúng ta đều đem Lam Hình tỷ tỷ bán cho người, người phải cho chúng ta một ít lễ vật gặp mặt chứ, cái vòng linh đầu cốt kia cũng không tính, vật kia sợ rằng đã đi vào bụng chó rồi.

Tiểu cười tủm tỉm nhìn Tiêu Ngự nói.

Phong Nghịch bị Tiểu cười khéo đến đây, lại bởi vì có Tiêu Ngự ở đây, không thể phát tác, tức giận nghiền răng ken két. Tiểu nữ nhân, trở về xem ta thu thập người nhu thể nào, nhất định phải đưa lên trên giường ấn một trăm lần a một trăm lần(là ta phải 101 lần =))), Phong Nghịch oán hận thầm nghĩ.

- Ta đi về trước! - Nghe được Tiểu nói, Triệu Lam Hình xấu hổ khẩn cấp mở hồi thành, trong lòng không khỏi có chút tức giận, Tiểu như thế nào cái gì cũng dám nói.

- Cái này tặng cho người nè! - Trong hành trang Tiêu Ngự vừa lúc có một kiện tử trang du viễn chỉ hạng liên, nhiệm vụ lần này thu hoạch phong phú như vậy, chỗ tốt đều để cho hắn cùng Triệu Lam Hình được, để cho người khác một chuyến tay không, thật là có điểm nói không được, không tự giác, Tiêu Ngự đem Triệu Lam Hình quy về người một nhà.

- Ân, tính người miễn cưỡng vượt qua kiểm tra. Vì giúp người theo đuổi Lam Hình tỷ, nếu như người muốn biết sở thích của nàng, ưu điểm, số đo ba vòng, ta cũng có thể nói cho người.

Tiểu cười hì hì nói.

Tiêu Ngự mờ mờ hồ hồ, tiểu cô nương này so với Tiểu Vũ có phần liều mạng hơn.

Thấy Tiêu Ngự vẫn chuẩn bị lấy vật phẩm ra, khoát khoát tay nói:

- Ta cùng Nguyệt Dạ hay là quên đi, Tiểu Diễm Diễm bọn họ tuổi còn nhỏ, thích hay nói giỡn, người đừng quá để ý.

Thấy Phong Dã nói như vậy, Tiêu Ngự cũng không lấy nữa.

- Chúng ta về trước, sau này sẽ liên lạc.

Phong Dã đối với Tiêu Ngự nói.

- Tốt! - Tiêu Ngự gật đầu, chứng kiến mấy người Phong Dã tất cả đều mở ra hồi thành, Tiêu Ngự đi tới bên người Hắc Long câu ấu tể, vuốt ve lưng Hắc Long câu.

- Tiêu tử, người sau này sẽ đi theo ta.

Hắc Long câu vui sướng kêu trầm một tiếng, dùng đầu cọ xát Tiêu Ngự.

Xong nv với em Lam Hình rồi :0 (15):

179. Chương 180: Nham Thạch Cự Nhân.

Hạp cốc Phong Dư nằm ở dãy núi phía nam Địch Nhã, khí hậu trong sạch ôn hòa, cỏ cây tươi tốt, nước chảy róc rách, rừng cây rậm rạp, vách núi cao chót vót, nếu là hiện thực, tuyệt đối là một điểm tham quan danh lam thắng cảnh.

Hạp cốc này là một khu vực của quái cấp 20, có số lượng lớn nham quái cấp 20 hoạt động. Trước mắt các người chơi cấp bậc đều ở khoảng 15 16, khiến cho khu vực bản đồ quái cấp 20 bị người chơi các tiểu đội, nhân viên đi lại cực nhiều, bởi vì đang ở trong Địch Nhã, người chơi tà ác liên minh ra vào chiếm phần lớn, cũng có một số người chơi thiên sứ liên minh xuất hiện.

Trên đường nhỏ yên tĩnh trong rừng, Hắc Long câu chở Tiêu Ngự một đường nhanh như bay, đem người chơi đi lại phải xa ném về phía sau.

Thân hình Hắc Long câu ấu tể so với Hắc Long câu nhỏ hơn một ít, nhưng so với ngựa bình thường cao lớn hơn không ít, con ngựa chắc khỏe cứ như thế chạy như bay trên đường, không muốn làm người khác chú ý thật là khó.

Người chơi trên đường đều là đi bộ bước đi, chứng kiến Tiêu Ngự cưỡi Hắc Long câu chạy nhanh, đều lộ ra ánh mắt ao ước, trước mắt mà nói, ngoại trừ một vài nhiệm vụ để hoàn thành nghề nghiệp kỵ sĩ có thể tìm tọa kỵ là ngựa bình thường, người chơi bình thường căn bản không có ngựa, chứ đừng đề cập đến tọa kỵ có hình dáng như Hắc Long câu này. Tọa kỵ đối với tuyệt đại bộ phận người chơi mà nói, muốn cũng không thể có.

- Người có tiền, mua một con tọa kỵ loại này khẳng định tốn không ít tiền.

Một người chơi hâm mộ không rời nhìn Tiêu Ngự, không nhịn được nói.

- Con ngựa kia bộ dáng rất đặc biệt, hẳn là trong lúc làm nhiệm vụ đặc thù đạt được.

Một người chơi khác nói.

- Ôi, chúng ta lúc nào mới có thể có tọa kỵ hả.

- Diện Bao ta sẽ có.

Cưỡi Hắc Long câu, ít nhiều có chút phô trương, nhưng Tiêu Ngự cũng không có biện pháp, không thể vì bảo trì vô danh mà lãng phí thời gian, trò chơi thời gian là phi thường trân quý. Càng huống chi Hắc Long câu chạy nhanh như vậy, các người chơi khác chưa chắc có thể nhìn rõ dung mạo Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhìn tọa độ một chút, xác định vị trí trước mắt, vỗ Hắc Long câu. Hướng trong rừng chạy như điên..

Xuyên qua bãi cỏ trong rừng, phía trước một khối cự thạch cao chừng 2 mét ngăn cản trước mặt, Tiêu Ngự đang muốn chỉ huy Hắc Long câu chuyển hướng vượt qua khối cự thạch này, Hắc Long câu nhảy lên cao, giống như đang vùn giá vũ, nhẹ nhàng vượt qua khối cự thạch này, tiếp tục chạy nhanh về phía trước.

“Hay thật.” Tiêu Ngự quay đầu nhìn thoáng qua khối cự thạch nọ, không nghĩ tới Hắc Long câu nhẹ nhàng như vậy mà nhảy qua đây. Nhớ lại khi trải qua nhiệm vụ phụ bản, Tiêu Ngự cảm giác được khi Hắc Long câu trước mắt này trưởng thành, nói không chừng còn có thể bay lên, bất quá trước mắt nó cũng không có thực lực như vậy.

Có ngựa đi lại quả thật nhanh hơn nhiều, Tiêu Ngự dần dần tiến vào hạp cốc Phong dự, địa hình càng ngày càng phức tạp, thỉnh thoảng có một số quái vật nham thạch cao lớn xuất hiện. Đã không còn thích hợp cưỡi ngựa, Tiêu Ngự từ trên người Hắc Long câu nhảy xuống, đem Hắc Long câu thu lại.

Chứng kiến hai con quái vật nham thạch từ xa đi tới, Tiêu Ngự mở ra tiềm hành. Thân thể nham thạch này toàn bộ do thạch đầu cấu thành, hành động cực kì chậm chạp, mỗi một bước đi đều phi thường gian nan, loại quái vật này là loại mà người chơi pháp sư thích nhất, nhưng làm một người đạo tặc, Tiêu Ngự sẽ không vui thích với loại sinh vật này, chúng nó phòng ngự cực cao. Huyết lượng cũng nhiều, giá trị kinh nghiệm so với quái bình thường cấp 20 lại không sai biệt lắm.

Tiêu Ngự tiềm hành đến bên cạnh hai con quái vật nham thạch, một cái Muộn Côn, đem một con quái vật nham thạch đánh ngất, hướng một con quái vật nham thạch khác nhào tới.

Bối Thứ!

Tiêu Ngự cấp cho quái vật nham thạch một cái Bối Thứ, trên đầu quái vật nham thạch hiện lên hơn 170 điểm giá trị thương tổn, nhìn thoáng qua huyết lượng của quái vật nham thạch, ước chừng khoảng 2000, đối với một con quái bình thường cấp 20 mà nói. Thật sự là cao đến thái quá.

“Gia hỏa này phòng ngự thật cao.” Tiêu Ngự vừa mới thay đổi chủ thủ, tưởng rằng công kích thương tổn có thể cao hơn không ít, không nghĩ tới điểm số vẫn như vậy.

Tiêu Ngự mấy cái công kích bình thường vào con quái nham thạch cào xuống một ít mảnh vụn nham thạch, tạo thành ước chừng khoảng 50-60 giá trị thương tổn, làm Tiêu Ngự không hài lòng lắm.

Con quái nham thạch này hành động chậm chạp, đối với Tiêu Ngự chưa tạo thành bao nhiêu uy hiếp, sau khi Tạc Kích một cái Phản Thủ Bối Thứ xuất ra, trên đầu nham thạch quái hiện lên 1600 giá trị thương tổn.

Ra bạo kích, nham thạch quái này bị Phản Thủ Bối thứ đánh gục, Tiêu Ngự thông thả thu nhặt vật phẩm rơi ra từ nham quái. Đánh về phía con nham quái còn lại.

Mười giây đồng hồ qua đi. Con nham quái còn lại cũng bị giết chết.

Tiêu Ngự từ trên mặt đất nhặt lên hai ngân tệ, ngoài ra còn có một khối kim loại màu bạc ngân.

Lượng ngân quang thạch: Tài liệu dùng để rèn đúc.

Không nghĩ tới bọn gia hỏa này còn có thể rơi ra quang thạch. Rất có ý tứ, bất quá một miếng lượng ngân quang chỉ có thể bán được mấy ngân tệ.

Nham thạch quái này huyết lượng quá nhiều. Giá trị kinh nghiệm cũng không cao, Tiêu Ngự đối với chúng nó mất đi hứng thú, gặp phải nham thạch quái thì tận lực vượt qua, tránh cho phải tiếp xúc, chạy về phương hướng thiết yếu.

Thịch thịch thịch, vô số đạo hỏa cầu hồng sắc ở không trung phía trước nổ vang, đem một bên bầu trời sáng đỏ, ngay sau đó còn có một ít thanh âm sấm sét đan vào một chỗ.

Tiêu Ngự hướng nguồn gốc thanh âm nhìn lại, phương hướng cuối rừng cây gần tới vách núi rất náo nhiệt, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Đã có náo nhiệt thì lên tiếp cận tới, điều này tạo thành thói quen của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự hướng nguồn gốc thanh âm chạy tới, nếu có chiến đấu, Tiêu Ngự vừa lúc nhân cơ hội chiếm tiện nghi.

Nương theo khe hở của rừng cây, Tiêu Ngự nhìn thấy phía trước có một thạch đầu nhân cự hình lớn khoảng 5 mét đang bị công kích, cự hình thạch đầu nhân này toàn thân đều do từng khối nham thạch cấu thành, cầm trên tay cự mộc là một gốc cây nhỏ tận gốc coi như vũ khí, đem cự mộc múa mạnh sinh ra gió.

Thịch, một tiếng trầm đục, ngay sao đó một thú nhân chiến sĩ mặc ngân sắc khải giáp bị ném bay lên trời, sau đó ngã xuống.

“Người anh em, người thật đáng thương, giống như một phi cơ.” Chứng kiến bộ dáng chật vật của thú nhân kia bay lên không trung, Tiêu Ngự không khỏi cười khẽ thành tiếng.

Vô số ma pháp ở trên bầu trời xẹt qua từng đạo vòng cung, rơi xuống trên người cự hình thạch đầu nhân sau đó ầm ầm nổ tung, một đám 60 70 mươi điểm giá trị thương tổn từ trên đầu cự hình thạch đầu nhân nhẹ nhàng hiện lên.

“Gia hỏa này hẳn là một con boss.” Nhìn con cự hình thạch đầu nhân, Tiêu Ngự phỏng đoán, đến gần chiến trường, đẩy ra một ít lá cây hướng chiến trường nhìn lại, tràng diện thật là hùng tráng, phụ cận có ít nhất hơn trăm người, đều là tà ác liên minh. Cơ cấu một đoàn đội lớn nhất là năm mươi người, người ở đây tính ra cũng hơn trăm, hơn nữa trên mặt đất người chết nhiều, hẳn là phân biệt thuộc về ba đoàn đội.

Toàn bộ thành viên này tản ra, đang công kích boss, phía trước là hơn 10 người chơi nghề nghiệp cận chiến đem cự hình thạch đầu nhân vây quanh đến nước cũng không lọt, gần 50 người pháp sư không ngừng phóng ra công kích ma pháp, hỏa cầu, thiểm điện, băng sương, ánh sáng các chủng loại ma pháp giao hưởng, rất là tráng lệ. Các người chơi nghề nghiệp trị liệu Âm vụ thì chú ý huyết lượng các người chơi nghề nghiệp cận chiến, phân công cực kì rõ ràng.

“Mấy người chơi này tố chất rất cao.” Tiêu Ngự đánh giá, cấp cho cự hình thạch đầu nhân một cái Điều Tra.

Nham thạch cự nhân tắc tư : tinh anh cấp 20

Nham thạch cự nhân tắc tư tay phải múa cự mộc, quét ngang ra ngoài, đem hơn 10 người chơi nghề nghiệp cận chiến đánh lui.

Đại trị liệu thuật!

Một hắc vụ toàn thân tử trang phóng ra một cái trị liệu quần thể, đem đông đảo người chơi nghề nghiệp cận chiến trị liệu hồi lại.

- Không được, có đoàn đội thiên sứ liên minh đang hướng tới bên này, động tác nhanh lên một chút, Tắt mãi mở thị huyết, Thâu xuất mãnh khởi! - Hắc vụ quát, tức thì cả tràng diện gấp gáp hẳn lên, tất cả người chơi nghề nghiệp cận chiến dùng thân thể coi như tường người, gắt gao ngăn chặn nham thạch cự nhân tắc tư, những người chơi nghề nghiệp pháp hệ tất cả đều tăng tốc xuất ra, hỏa cầu của hỏa hệ pháp sư phun ra tựa như lưỡi lửa, công kích trên người nham thạch cự nhân tắc tư, ngay sau đó, băng sương tiếp đến thiểm điện ầm ầm bắn tới trên người nham thạch cự nhân tắc tư.

Thú Vương Bào Hao!

Một người thú nhân chiến sĩ mặc hoàng kim chiến giáp ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, thân thể phình lớn vài phần, hai tay múa cự phủ, kinh khí nổ ra, công kích trên người nham thạch cự nhân, khí thế cường đại đem nham thạch cự nhân tắc tư đẩy lui về phía sau vài bước.

Nham thạch cự nhân tắc tư phần nộ, cự mộc trong hai tay huy vũ, hướng thú nhân chiến sĩ đập xuống.

Thịch, một tiếng nặng nề vang lên, bất quá nham thạch cự nhân tắc tư công kích cũng không phải la thú nhân chiến sĩ này, cự mộc trong tay nó nện lên trên cương thuẫn trong tay một ngư đầu nhân chiến sĩ, thời khắc mấu chốt là ngư đầu nhân chiến sĩ này đón đỡ công kích của nham thạch cự nhân tắc tư.

Ngư đầu nhân chiến sĩ kêu rên một tiếng, lui lại mấy bước, trên đầu bay lên hơn 500 điểm giá trị thương tổn. Nhưng la ngư đầu nhân chiến sĩ hồn nhiên không sợ, điều chỉnh vị trí một chút, gắt gao đứng vững trước công kích của nham thạch cự nhân tắc tư, một đạo quang mang hắc sắc rơi trên người ngư đầu nhân chiến sĩ, đem ngư đầu nhân chiến sĩ trị liệu hồi lại.

Ngưu đầu nhân chiến sĩ từ trước đến nay nổi tiếng là máu trâu, so với chiến sĩ chủng tộc khác cao hơn 30%, hơn nữa bọn họ hồi máu càng khủng khiếp là thiên phú chiến tranh, tại thời điểm chiến đấu tốc độ hồi máu so với chiến sĩ khác nhanh hơn nhiều lắm. Người này bị mất hơn 500 huyết lượng không thể ngờ lại hồn nhiên không sợ, vẫn như cũ gắt gao ngăn trở nham thạch cự nhân tắc tị, quả nhiên cường hãn. Ánh mắt Tiêu Ngự rơi trên người ngưu đầu nhân chiến sĩ, ngưu đầu nhân chiến sĩ kia trên người tất cả đều là tử trang, trang bị vô cùng tốt, nhìn thấy đại thuấn trong tay trái của ngưu đầu nhân chiến sĩ, Tiêu Ngự trong lòng rét lạnh, mặt thuấn này tạo hình đặc biệt, quang mang kim sắc phát ra như có như không, hẳn là kiện vật phẩm cấp truyền thuyết.

Ngưu đầu nhân chiến sĩ canh chừng vị trí vô cùng tốt, mấy lần đều chặt đứt đường đi của nham thạch cự nhân tắc tị, gắt gao chắn trước người nham thạch cự nhân.

“Hắn hẳn là thuấn chiến sĩ chủ lực.” Tiêu Ngự nhìn ngưu đầu nhân chiến sĩ thâm nghĩ, thuấn chiến sĩ chủ lực là linh hồn của đoàn đội, tất cả trang bị cận chiến phòng ngự sản xuất ra đều phải ưu tiên thỏa mãn thuấn chiến sĩ chủ lực, trang bị thuấn chiến sĩ chủ lực chọn xong còn thừa mới được cho người khác, trang bị của hắn đại biểu cho thực lực của cả đoàn đội. Có thể lấy ra trang bị này cho thuấn chiến sĩ, ba đoàn đội này thực lực không tồi.

Tiêu Ngự vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy đại đoàn đội đánh boss loại này, đầy hứng thú xem bọn họ chiến đấu.

Đám người chơi đó đánh boss khó mà phân ra, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua huyết lượng của nham thạch cự nhân tắc tị, nham thạch cự nhân tắc tị còn có hơn một vạn huyết lượng, sau một hồi nữa, nó sẽ không chống đỡ được nữa.

- Các huynh đệ, giết, con boss kia còn chưa bị giết chết! Cướp bảo của bọn họ!
- Rừng cây đổi diện truyền đến một ít thanh âm kêu la hỗn độn.

180. Chương 181: Vũ Long Phong.

Ước chừng có khoảng sáu bảy mươi người thuộc thiên sứ liên minh từ rừng cây đổi diện đi ra, bọn họ trước tiên là nhắm về hướng các người chơi chức nghiệp trị liệu Tà Ác liên minh mà tiêu diệt trước. Còn có năm sáu đạo tặc cũng xuất hiện bên cạnh đám người Ám Vu.

Cũng may đám người Ám Vu này cầm những con mắt nhìn trộm lên mặt đất, lúc đánh quái, Ám Vu có thể khẳng định không bị đạo tặc đánh lén được, trên mặt đất nhất định phải cầm tới năm sáu cây Khuynh thị chỉ nhãn, lúc này thấy năm sáu đạo tặc xuất hiện, đám người Ám Vu này cũng không có lo sợ mà nhanh chóng tiến đến gần các băng hệ pháp sư, đạo tặc dù có mạnh như thế nào cũng bị khắc chế.

Năm sáu đạo tặc kia đánh lén không thành nhưng mà vẫn phối hợp được cùng nhau giết chết một ám vu

Sau khi những đạo tặc kia giết người xong đã lại tiến vào trạng thái tiềm hành.

- Hắc, hắc, xem ra có trò hay để xem rồi! - Tiêu Ngự cười trên nỗi đau khổ của người khác, hắn chỉ sợ thiên hạ không loạn, càng hỗn loạn bao nhiêu lại càng có cơ hội đục nước béo cò bấy nhiêu.

Tiêu Ngự chậm rãi tiến hành tiềm hành, hướng dẫn về phía chiến trường hỗn loạn, hắn cũng không mong hai bên đánh nhau tới mức quyết liệt chỉ là mong từ trên người của thiên sứ liên minh nhặt được một ít trang bị mà thôi. Tà ác liên minh các người này nên cảm thấy may mắn vì có Tiêu Ngự tới hỗ trợ. Tất nhiên, trang bị rơi ra từ trên người của Tà Ác liên minh trên mặt đất Tiêu Ngự cũng không khách khí mà thu và, nếu mà để cho người của thiên sứ liên minh nhặt được, khiến cho thực lực đối thủ gia tăng thì hoàn toàn không tốt chút nào.

Đương trường một cảnh hỗn loạn, cự nhân khổng lồ tắc tị cũng nhân cơ hội này từ trong vòng vây lọt ra, gặp người giết người, có một tên kinh khủng như vậy gia nhập làm cho hai phe lại càng thêm kiêng kỵ

Tiêu Ngự ở trong đám người hỗn loạn tìm tòi mục tiêu, ánh mắt cuối cùng rơi vào một cung tiễn thủ của tinh linh tộc thuộc thiên sứ liên minh. Trên người hắn trọn bộ trang bị tử cấp, nhìn qua cũng đã biết không phải là tầm thường, Tiêu Ngự chậm rãi tiến lại.

Tinh linh cũng tiến thủ nổi tiếng về nhanh nhẹn, tốc độ di động kinh người, dù cho Tiêu Ngự mặc trang bị lực sắc có tính năng phụ trợ mới có thể miễn cưỡng cùng đối thủ ngang hàng, Tiêu Ngự buộc phải ra tay một lần là thành công nếu không muốn lần nữa đuổi theo kẻ kia thì đúng là vô cùng khó khăn.

Liên Châu Tiến!

Tinh linh cung tiến thủ kia vẫn liên tục bắn tên, ba mũi cùng một lúc hướng về phí trước tạo thành một đường thẳng tắp, mục tiêu của nó là một Âm Vu thuộc tà ác liên minh

Khi chứng kiến cảnh này, về mặt hắc vu hơi biến đổi, khẽ vung tay tạo nên một vòng bảo hộ xung quanh người.

Bộp, bộp, bộp ba mũi tên đều va chạm cùng với thuẫn, có lẽ do thuẫn này có khả năng hấp thu kinh lực nên hắc vu vẫn còn một chút máu mà không chết. tinh linh cũng tiến thủ hoàn toàn không có nghĩ đến hắc vu kia lại chóng đỡ được ba tiễn của mình nên lại lần nữa giương cung lên.

Công kích sắc bén của hắn khiến cho thú nhân chiến sĩ cùng băng pháp sư ở bên cạnh chú ý, thú nhân chiến sĩ hướng về phí cung tiến thủ công kích, còn pháp sư kia lặng lẽ lại gần chuẩn bị phóng băng hoàn thuật.

Chứng kiến hai người của tà ác liên minh không có chút hảo ý vây quanh mình, tinh linh cung tiến thủ nhanh chóng lùi về phí sau.

Chứng kiến cung tiến thủ tự nguyện lao đầu vào chủy thủ của mình, tiêu ngự vô cùng ngạc nhiên (dê béo tới miệng mà còn ngạc nhiên, là ta thì xong lâu rồi), trong lòng hắn vô cùng mừng rỡ, không mất công lại gần bên người cung tiến thủ.

Tiêu ngự ho khẽ một tiếng liền ra tay đánh lén.

Khoảng cách quá gần. dù cho tinh linh này có cảm nhận được có người đánh lén đằng sau lưng nhưng hoàn toàn bất lực, chủy thủ quả vô cùng sắc bén. sự đau đớn từ trong da không ngừng truyền lại vào đầu. Xong hết rồi, chậm một bước.

Thú nhân chiến sĩ đột nhiên thấy sau lưng cung tiến thủ kia là khuôn mặt xa lạ của một thành viên tà ác liên minh có đôi chút sững sờ.

- Hắn là của ta! - Tiêu Ngự ngăn cản đòn tấn công của thú nhân, lạnh lùng nói.

Thú nhân kia nghe tiêu ngự nói vậy cũng dừng lại mà không có tiếp tục tiến lên.

Bên cạnh hắn là một vong linh đạo tặc đang định tiến lên đoạt bảo từ người cung tiến thủ kia thì bị thú nhân chiến sĩ kéo lại nói.

- Dừng lãng phí thời gian, chúng ta tìm mục tiêu khác đi.

Thú nhân liếc mắt đầy thâm ý nhìn Tiêu Ngự sau đó nhằm một người thuộc thiên sứ liên minh khác vọt tới, hắn đã suy nghĩ rất kỹ, Tiêu Ngự dù không phải là người của bọn họ nhưng lại đều thuộc liên minh tà ác, kẻ thù của kẻ thù chính là bằng hữu. Tiêu Ngự có thể cùng bọn họ giết chết một hai người của thiên sứ liên minh nên ngay lúc này không thể cùng Tiêu Ngự trở mặt, cướp đi một kiện trang bị chẳng là gì nếu so sánh với việc giết chết một kẻ thù thuộc đối phương.

Nếu mà đánh ngất cung tiến thủ hắn cũng đừng nghĩ sẽ tỉnh lại được, Tiêu Ngự tay phải Bối Thứ thi triển mấy công kích bình thường, trực tiếp vòng quanh cung tiến thủ dùng Tạc Kích, đem hắn kích ngất, sau đó trở tay đâm khiến cho hắn một nhát. 300++ điểm thương tổn nhẹ nhàng bay lên từ trên đầu tinh linh, nửa số máu còn lại bị đánh hết khiến cho thân thể hắn ngã xuống đất.

Tiêu Ngự lấy xong trang bị liền dùng tiềm hành biến mất

Cũng có vài người thuộc thiên sứ liên minh chú ý đến tình huống xảy ra bên này, định hướng về giải cứu tinh linh cung tiến thủ nhưng lại phát hiện hắn đã nằm trên mặt đất, còn đối phương thì biến đi đâu không rõ.

“Tốc độ thật nhanh.” Mấy người cũng ý thức được tiêu ngự có thể đánh lén bọn họ nên nhanh chóng gọi một thuật sĩ mở ra ác ma đồng, tìm hành tung tiêu ngự.

Sau khi tiêu ngự tiến vào tiềm hành trạng thái, liền tìm cơ hội xuống tay tiếp theo, hần nhận tiện nhìn thoáng qua trang bị mới lấy được.

Ưu nhả chi cung: cấp độ-tử trang. Công kích:89-91. Công kích tốc độ:+10.Nhanh nhẹn:+20

Châu tiền kĩ năng:+1

Yêu cầu cấp bậc:15

Xem như không tôi không biết bóng có hứng thú hay không.tiêu ngự mang thuộc tính truyền cho Ảnh Tử. Sau khi cùng Ảnh Tử trao đổi,tiêu ngự mỗi lần nhặt được trang bị cấp cao đều hỏi qua Ảnh Tử trước.nếu mà hần không cần thì mang đến sân giao dịch, thời gian này thu được rất nhiều trang bị khiến tiêu ngự kiếm được không ít tiền.

Ảnh mất tiêu ngự rơi vào một cuồng chiến sĩ đang hướng lại gần bản thân.

Người này nhìn thấu ẩn thân thuật? Tiêu ngự đánh mắt nhìn thuật sĩ bên cạnh hần, gân xanh khê nổi trên khuôn mặt thuật sĩ kia sau đó hần mang con người đen đó nhìn chăm chăm tiêu ngự.

Xem ra là ác ma đồng là một trong những kĩ năng dò xét ẩn thân thuật.

“Không ngờ chính hần lại là kẻ báo ra vị trí của ta.một cuồng chiến sĩ dám đuổi theo ta thì đừng trách.” Chứng kiến cuồng chiến sĩ đang hướng về mình, tiêu ngự mở tạt phong bộ, vọt vào rừng cây né tránh hần.

Vào rừng, tiêu ngự chợt phát hiện tại đây cũng đang có hỗn chiến, rất nhiều người đang từ bốn phương tám hướng chạy đến, bọn họ đang đứng giữa rừng nhìn nhau chăm chăm.

Ảnh mất nhìn qua mảnh đất trống phía trước, một thiên sứ liên minh thợ săn đang đối mặt với ba người thuộc tà ác liên minh, trước người thợ săn là một phi hành thú khổng lồ, sừng vật này tương mạo như là một con ngựa nhưng mà hình thể so với ngựa trưởng thành lớn hơn không ít, đôi cánh trong suốt không ngừng phe phẩy, dưới cái bụng béo trong lộ ra một cái gai bén nhọn.

“ Vũ Long Phong, kẻ này không dễ động vào.” Sau khi xem qua một lượt các diễn đàn, đối với kẻ thù nguy hiểm của đạo tặc, thợ săn, tiêu ngự hiểu rõ phi thường Vũ Long Phong như thế nào, nó là một loại sinh vật thuộc đầm lầy, hai mươi cấp thuộc trung cấp quái thú,da dày thịt béo. Trong công kích chúng nó đều có vũ khí bí mật đó chính là vĩ châm cực độc, đó là loại độc tố trí mạng vô cùng độc, một khi bị trúng đủ để khiến cho những kẻ huyết lượng kém như pháp sư đạo tặc đi đời.

Vũ Long Phong thực lực mạnh mẽ, cấp bậc cũng là cao so với thợ săn, không biết tại sao tên này lại bắt được.

Ba người tà ác liên minh trong nháy mắt ra dấu nhanh chóng tản ra, trong số họ có một người là địa ngục tộc chiến sĩ, một vong linh đạo tặc và một băng pháp sư, dù ba đối một nhưng về mặt vẫn vô cùng ngưng trọng.

Tiêu ngự liếc mắt nhìn địa hình phụ cận phát hiện xa xa là một cái thi thể của người thuộc tà ác liên minh, lại nhìn tên thợ săn trước mặt, xem ra hần chính là do kẻ này giết chết.

Về mặt thiên sứ liên minh thợ săn kia vô cùng thần nhiên, nhìn ba người còn lại lộ ra một tia cười nhạt

- Bắt đầu chưa?

Vong linh đạo tặc cùng địa ngục chiến sĩ nháy mắt ra hiệu, thân hình vong linh đạo tặc từ từ biến mất.

Bắt được loại sừng vật có lực sát thương cao như vũ long phong xem ra khả năng truy tung của thợ săn này không có cao, sức uy hiểm đối với đạo tặc đã giảm xuống.

Chứng kiến vong linh đạo tặc biến mất, khuôn mặt thợ săn không hề khẩn trương mà chỉ lạnh lùng.

Công kích!

Địa ngục tộc chiến sĩ hướng phía thợ săn vọt tới, thợ săn nhanh chóng lui về sau chỉ huy vũ long phong công kích về địa ngục tộc chiến sĩ, đôi cánh trong suốt phía sau vũ long phong không ngừng chớp động, tốc độ di động nhanh hiếm thấy, mỗi lần bay múa lại chắn trước ngực của thợ săn kia.

Sau khi chỉ huy vũ long phong ngăn chặn địa ngục chiến sĩ, thợ săn kia bèn rút trong người ra tên, nhanh chóng bắn về phía chiến sĩ, động tác vô cùng dứt khoát sau khi vũ long phong đã đâm cho một tên kia một châm, sau đó ngay lập tức tránh qua một bên, đúng là rất sáng suốt, nếu đã muốn tiêu diệt thì không nhất định phải luôn lẫn quẩn bên cạnh, qua một đoạn thời gian nữa độc tố sẽ phát huy tác dụng.

Bằng pháp sư nhanh chóng hóa ra một đạo băng đạn hướng về thợ săn kia bắn tới, thân hình tên thợ săn chỉ khẽ nghiêng sang một bên, vũ phong long không biết từ lúc nào đã chắn trước người hắn, thay hắn đỡ lấy loạt băng đạn này.

Một đạo chủ thủ lấp lánh hàn quang hướng về thợ săn đánh tới nhưng mà hắn lại chỉ mỉm cười, thân hình biến mất sau đó vũ long phong đột nhiên chuyển thân hình to lớn, đuôi nhanh chóng đâm về một hướng trong không khí.

Đạo tặc đột nhiên bị công kích, thân hình hiện ra, trên đầu bay ra thương tổn do độc tố là ba mươi điểm.

Người này phản ứng thật là nhanh, đạo tặc dùng tặc phong bộ biến mất, lại gia tốc lần nữa đánh về phía thợ săn.

Tên thợ săn cười giảo hoạt, móc trong người ra một lọ thuốc, uống vào thân hình lại lần nữa biến mất

Ba người sưng sốt nhưng đột nhiên nghĩ đến ẩn hình dược.

Bằng hoàn thuật!

Bằng pháp sư phóng ra một bằng hoàn thuật, muốn tìm ra thợ săn nhưng hoàn toàn thất bại, cho dù bằng hoàn thuật bao trùm một khu vực lớn nhưng vẫn không hề phát hiện ra đối phương.

Vũ long phong kháng ma pháp rất cao, hiệu quả chậm lại của pháp thuật hoàn toàn biến mất, nó nhanh chóng phóng đến gần ma pháp sư, đâm hắn một cái rồi bay lên trên không.

Dùng thuốc ẩn hình khiến cho bản thân biến mất, sau đó đợi cho tác dụng độc thuật của vũ long phong phát huy tác dụng trên thân hình của ba người rồi tặng cho một kích trí mạng tiêu diệt, quả nhiên là một chiêu rất độc.

181. Chương 182: Năm Thợ Săn.

Địa ngục chiến sĩ nhìn thoáng qua hai người còn lại, dứt khoát hạ quyết tâm nói, bọn họ đây đưa cùng thợ săn này cũng sẽ không có kết quả gì, có khi còn bị hắn chiếm được tiện nghi, ba người đối với một tên thợ săn mà không có biện pháp gì, trong lòng địa ngục chiến sĩ có chút uể oải.

Ba người tìm đường chạy trốn.

Vũ long phong đập cánh đuổi theo mấy người chơi tộc địa ngục, tốc độ nhanh chóng hiếm thấy, đuổi kịp bằng hệ pháp sư, ở trên người bằng hệ pháp sư cắn một cái.

- Muốn chạy, không dễ như vậy đâu.

Thợ săn chậm rãi hiện rõ thân hình, tay phải giương cung, một tiễn bắn tới bằng hệ pháp sư.

Tiên Ngự ở tại chỗ do dự trong chốc lát, tiến nhập trạng thái Tiềm Hành, thực lực thợ săn này quả thực rất mạnh, nhưng Tiên Ngự vẫn bị trang bị trên người hắn hấp dẫn, người này toàn thân đều là tử trang, nếu không lột xuống một kiện, trong lòng Tiên Ngự quả thật không thống khoái chút nào.

Huyết hoa thuận theo mũi tên bắn ra, bằng hệ pháp sư sau khi bị trúng tên tốc độ trên phạm vi lớn hạ thấp, đây là giảm tốc độc tiễn của thợ săn cùng với cung tiễn thủ độc.

Bằng hệ pháp sư bị thợ săn ngăn chặn, địa ngục chiến sĩ không thể không xoay người lại, một cái Trùng Chàng, xông tới vũ long phong, đạo tặc thì tiềm hành hướng thợ săn đánh tới, bọn họ không thể bỏ lại bằng hệ pháp sư, cho nên chỉ có toàn lực liều mạng.

- Hừ, vậy mà vẫn còn quay lại, một đám ngu xuẩn, như vậy một người cũng đừng nghĩ đến chạy thoát.

Thợ săn lạnh lùng cười, giương cung lên bắn ra vài tiễn.

Mắt thấy sẽ bị thợ săn giết chết, bằng hệ pháp sư uống một lọ hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, huyết lượng trong nháy mắt hồi đầy, phốc phốc, hai mũi tên bắn lên trên người, huyết hoa bắn tung tóe, trên đầu bằng hệ pháp sư hiện lên hai số 90 điểm giá trị thương tổn, độc tố trí mạng còn đang phát huy hiệu lực, qua một lát bằng hệ pháp sư nhất định chết không thể nghi ngờ, trừ phi hắn có thời gian ngồi xuống hồi phục huyết lượng.

- Vũ long phong giao cho ta, người nhanh chóng hồi máu.

Địa ngục chiến sĩ lo lắng nói, cự phủ trong tay quét ngang qua vũ long phong. Không ngừng bức bách vũ long phong.

Tiêu Ngự kiên nhẫn chờ đợi, nếu như hắn đoán không sai, vong linh đạo tặc kia ở phụ cận, hắn không sai biệt lắm sẽ động thủ với thợ săn, một khi hắn động thủ, không thể nghi ngờ sẽ tạo cơ hội cho Tiêu Ngự đánh lên.

Quả nhiên. Một đạo hàn quang của chủ thủ đâm thẳng tới sau gáy thợ săn.

“Chờ người đã lâu rồi.” Thợ săn sớm đã có chuẩn bị. Nghiêng người tránh khỏi Thâu Tập của vong linh đạo tặc. Lấy ra một chuỗi tiểu chủ thủ bôi độc giảm tốc tại trên người vong linh đạo tặc sờ soạng một chút. Đẩy ra vài bước. Tay phải giương cung. Hướng vong linh đạo tặc bắn một tiễn. Hơn 80 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu vong linh đạo tặc nhẹ nhàng hiện lên. Thừa dịp tốc độ vong linh đạo tặc trên phạm vi lớn giảm xuống. Thợ săn nhanh chóng cùng vong linh đạo tặc nói rộng khoảng cách.

Tiêu Ngự ở tại chỗ an tĩnh chờ đợi. Chứng kiến thợ săn đi tới gần mình. Khóe miệng mỉm cười. Bọ ngựa bắt ve, chim sẻ rình mồi.

Thâu Tập!

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự đâm thẳng đến sau gáy thợ săn.

Cảm nhận được cảm giác mát lạnh ở sau lưng. Thợ săn suy nghĩ bị trì trệ. Như thế nào còn có đạo tặc? Thợ săn nghĩ người không đến một giây. Nghiêng người muốn tránh khỏi công kích của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự như thế nào có thể bỏ qua cho hắn. Chủ thủ ở không trung uốn lượn một cái đâm thẳng vào gáy thợ săn.

Phốc, máu tươi bắn ra. Thợ săn bị Tiêu Ngự đánh ngất.

Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện làm địa ngục chiến sĩ, đám người vong linh đạo tặc ngây ngốc ở đương trường, bọn họ tưởng rằng ba người mình sẽ bị người chơi thợ săn này đùa giỡn đến chết, hoàn toàn không có nghĩ đến, sự tình cự nhiên lại có thể xoay chuyển.

Nếu như không phải xuất kỳ chế thắng, tại thời điểm thợ săn phân thần bận tâm trong lúc vong linh đạo tặc đột nhiên đánh lên, Tiêu Ngự cũng không dám đảm bảo chính mình Thâu Tập có đắc thủ không, kỹ thuật thợ săn này quả thật không đơn giản.

Chứng kiến thợ săn bị công kích, vũ long phong muốn thoát khỏi địa ngục chiến sĩ, giải cứu chủ nhân. Địa ngục chiến sĩ như thế nào có thể buông tha vũ long phong. Mắt thấy vũ long phong sắp sửa thoát khỏi mình, địa ngục chiến sĩ dưới tình thế cấp bách, một cái Trùng Chàng đụng đến, chột quát một tiếng, Cuồng Dao Trảm.

Kiểm quang lấp lóe, địa ngục chiến sĩ cảm giác lực lượng toàn thân theo Cuồng Dao Trảm chảy hết ra, một chém này, sườn khoai đâm đĩa, một loại cảm giác kỳ diệu được hắn gia tạc trong đầu.

Hệ thống: Cuồng Dao Trảm độ hoàn thành kỹ năng 100%, phát huy hiệu quả nhất kích trí mệnh. Tạo thành 200% thương tổn do kỹ năng. thêm vào hiệu quả chấn nhiếp, duy trì liên tục trong 2 giây.

Chứng kiến hệ thống nhắc nhở cùng với vũ long phong đông cứng tại chỗ. Địa ngục chiến sĩ sững sốt nửa ngày, hắn không nghĩ tới hắn cứ nhiên thi triển ra công kích mạnh như vậy. Cuồng Dao Trảm này cứ nhiên có thể tạo ra hiệu quả mạnh như vậy.

Địa ngục chiến sĩ hữu hiệu ngăn cản vũ long phong, tạo cho Tiêu Ngự đầy đủ thời gian.

Ở sau lưng thợ săn một cái Bối Thứ, mở ra Tật Phong Bộ trực tiếp vòng quanh thợ săn, nhảy lên cao xuất ra một cái Tặc Kích, vừa mới rơi xuống đất, lập tức thì triển Phản Thủ Bối Thứ, chuẩn xác đâm trúng lưng thợ săn, một con số 300++ điểm giá trị thương tổn từ trên đầu thợ săn hiện lên.

Nhìn thoáng qua huyết lượng của thợ săn, chỉ còn không tới 100, một cái Dịch Cốt xuất ra, đem thợ săn giết chết.

Tiêu Ngự mò trang bị ở trên mặt đất, coi như không tồn, một kiện liệp nhân trường ngoại tử trang.

Tại lúc Tiêu Ngự đem thợ săn đánh nát, vong linh đạo tặc vừa định đi lên hỗ trợ, nhưng lại chứng kiến động tác của Tiêu Ngự giống như nước chảy mây trôi, chỉ là trong chớp lát liền đem thợ săn đánh bại trên mặt đất, vong linh đạo tặc ngây dại, động tác của Tiêu Ngự tạo thành ấn tượng thật sâu trong lòng hắn.

“Đạo tặc, thật sự có thể như vậy sao?” Vong linh đạo tặc không thể sử dụng ngôn ngữ để diễn tả những rung động trong lòng mình, như thế này, đã phá vỡ hiểu biết xưa nay của hắn, ánh mắt hắn trở nên cuồng nhiệt hơn, Tiêu Ngự mới vừa rồi trở thành thần tượng trong lòng hắn.

Kiện trang vừa tới tay, Tiêu Ngự cảm thấy mỹ mãn, thông thả chuẩn bị rời đi.

- Chờ một chút.

Vong linh đạo tặc cuống cuống kêu lên.

- Có chuyện gì không?

Tiêu Ngự quay đầu nhìn về phía vong linh đạo tặc, khẽ nhíu mày, hỏi.

Chứng kiến vẻ mặt không vui của Tiêu Ngự, vong linh đạo tặc có chút bối rối:

- Không.. Không có gì. Cảm ơn!

Tiêu Ngự hờ hững cười, hướng chiến trường còn đang hỗn chiến đi đến, nơi đó còn có rất nhiều cơ hội đang chờ hắn.

- Ta gọi là Phong Minh.

Vong linh đạo tặc nhìn theo bóng lưng Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự đối với điều này không có hứng thú, cũng không có quay đầu lại, mở ra Tiềm Hành.

(p/s:thằng này chảnh quá!)

Chứng kiến bóng lưng Tiêu Ngự biến mất khỏi tầm mắt, vong linh đạo tặc Phong Minh ngây ra nhìn chủ thủ trong tay một chút, tay phải múa may một chút, trong con ngươi hiện ra tia sáng kỳ dị, đây mới chính thức là đạo tặc.

Lúc này băng hệ pháp sư ngồi dưới đất cũng đã đứng lên.

- Tên kia thật mạnh.

Băng hệ pháp sư nhìn phương hướng Tiêu Ngự biến mất nói.

- Ta cũng sẽ trở nên mạnh hơn.

Vong linh đạo tặc Phong Minh yên lặng nói.

Tiêu Ngự về tới trung ương cuộc hỗn chiến, làm Tiêu Ngự có chút ngoài ý muốn chính là. Nham thạch cự nhân kia còn chưa chết, nham thạch cự nhân tắc từ dù sao cũng là boss tinh anh cấp 20, các người chơi còn đang hỗn chiến, không rảnh quản nó, không thể tạo thành sát thương hữu hiệu đối với nó, cho nên huyết lượng giảm xuống rất chậm.

Tay phải nham thạch cự nhân tắc từ vung cự mộc lên, hướng ngư đầu nhân chiến sĩ vẫn dây dưa đập mạnh xuống. Mạnh mẽ nện lên kiên thuẫn trong tay ngư đầu nhân chiến sĩ, lực lượng cực lớn đem ngư đầu nhân chiến sĩ đánh bay ra ngoài.

Nham thạch cự nhân tắc tứ thoát khỏi ngư đầu nhân chiến sĩ dây dưa, cự mộc trong tay phải hung hăng đập xuống mấy người pháp sư, tạo nên ba đạo bạch quang, tay trái từ trên không đập xuống, thịch một tiếng, đem một người hỏa hệ pháp sư đánh bay ra ngoài trực tiếp giết chết trong nháy mắt.

Ba đoàn đội tà ác liên minh bị nham thạch cự nhân tắc tứ cùng với thiên sứ liên minh song phương giáp công, tử thương thảm trọng, hơn trăm người chỉ còn lại có năm sáu chục người, thiên sứ liên minh nhân số cũng không được tốt lắm. Sáu bảy mươi người chỉ còn lại có hơn ba mươi người.

Chứng kiến màu sắc trang bị trên mặt đất ẩn hiện, mắt Tiêu Ngự sáng rực lên, giết người đoạt trang bị cũng không có sảng khoái bằng nhặt của có sẵn, có mấy đạo tặc đang thu thập trang bị trên mặt đất, nhưng là tốc độ thu thập trang bị của bọn họ thủy chung có hạn, đám đội viên khác lại không rảnh bận tâm đến trang bị trên mặt đất, cái này tiện nghi cho Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự lợi dụng tốc độ chạy, vơ vét trang bị trên mặt đất.

Nham thạch cự nhân tắc tứ lại vung cự mộc trong tay lần nữa đập xuống. Công kích một người hắc vu sư toàn thân mặc tử trang, sự thật chứng minh, hắc vu sư mặc kệ mặc trang bị gì, đều không chịu được một kích của boss. Hắc vu sư bị nham thạch cự nhân tắc tứ một kích giết chết trong nháy mắt.

Tiêu Ngự đầu chịu bả qua trang bị của hắc vu sư rơi ra, nhanh chóng cướp lấy, đoạt trước một người đạo tặc, đem trang bị thu lấy.

Nham thạch cự nhân tắc tứ chứng kiến Tiêu Ngự dám xuất hiện trước mặt mình, cự mộc trong tay phải hướng Tiêu Ngự gào thét quét ngang tới.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ chạy thoát khỏi công kích của nham thạch cự nhân tắc tứ, rẽ cây cự mộc thô tráng gào thét mà quét qua đỉnh đầu Tiêu Ngự. Làm cho đầu Tiêu Ngự phát lạnh, chứng kiến vật phẩm dưới chân nham thạch cự nhân tắc tứ sáng lên, Tiêu Ngự không chút do dự nhào tới, đem trang bị dưới chân nham thạch cự nhân tắc tứ nhặt lấy.

Nham thạch cự nhân tắc tứ nhắc chân lên, hướng Tiêu Ngự giảm xuống.

Oanh! Mặt đất bị nham thạch cự nhân tắc tứ giẫm ra một cái hố sâu, nó nhắc chân lên nhưng lại phát hiện, nó căn bản không giẫm trúng Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự sớm đã dùng kĩ năng Đào thoát tránh khỏi công kích của nham thạch cự nhân tắc tứ. Tiêu Ngự tới sau lưng nham thạch cự nhân tắc tứ, dùng Điều Tra xem xét một chút nham thạch cự nhân tắc tứ, nó vẫn còn hơn 1000 huyết lượng, không chừng lúc nào cũng có thể chết.

Tiêu Ngự đánh ra. Một cái Bối Thứ xuất ra. Công kích lên trên người nham thạch cự nhân tắc tứ, nham thạch cự nhân trên đầu hiện lên hơn 30 điểm giá trị thương tổn.

“Tên này phòng ngự quá kinh khủng.” Tiêu Ngự xấu hổ. Công kích của hắn chỉ có điểm thương tổn như vậy, căn bản khó có khả năng đem nham thạch cự nhân tắc tứ giết chết.

- Nham thạch cự nhân sắp chết. Mọi người chuẩn bị đoạt bảo!

Cũng không biết là ai hô một tiếng.

- Trước tiên giết chết nó!

- Động thủ!

Pháp sư của Thiên sứ liên minh cùng tà ác liên minh song phương lại ăn ý không có công kích đối phương, đem mục tiêu nhắm ngay nham thạch cự nhân tắc tứ, thông thông thông, công kích ma pháp liên tiếp công kích lên trên người nham thạch cự nhân tắc tứ, trên đầu nham thạch cự nhân tắc tứ hiện lên một đám giá trị thương tổn, số lượng có hơn 10 cái.

Nham thạch cự nhân tắc tứ huyết lượng đã gần cạn, thân hình cao lớn mất đi chống đỡ, ngã xuống.

Tiêu Ngự nhanh chóng né ra, nham thạch cự nhân tắc tứ ầm ầm ngã xuống mặt đất.

Mắt Tiêu Ngự đảo qua, trên mặt đất vài món vật phẩm rơi ra từ trên người nham thạch cự nhân tắc tứ lẳng lẳng nằm yên, Tiêu Ngự hướng tới chỗ trang bị rơi xuống đi tới.

Cơ hồ đồng thời, thiên sứ liên minh cùng tà ác liên minh mấy người chơi đạo tắc đều hướng tới chỗ trang bị nhào tới.

Tiêu Ngự nhặt lên một vật, quay cuồng một cái, ổn định thân thể, muốn nhặt thêm kiện thứ hai, nhưng lại phát hiện vật phẩm khác sớm đã rơi vào tay người khác. Hơn mười đạo công kích ma pháp hướng chính mình bắn nhanh tới, Tiêu Ngự nhanh chóng mở ra Độn Hình.

Thông thông thông, các công kích ma pháp này rơi vào trên người Tiêu Ngự, đều bị Tiêu Ngự mở ra Độn Hình đánh rớt.

Cầm vật phẩm này, kĩ năng đào mệnh còn đang làm lạnh, Tiêu Ngự chỗ nào còn dám lưu lại nơi thị phi này, nhanh chóng rời đi. Bởi vì Tiêu Ngự là người chơi duy nhất đơn độc, vẫn đoạt một vật phẩm. Mặc kệ là thiên sứ liên minh hay tà ác liên minh, đều nhớ kĩ Tiêu Ngự, nếu Tiêu Ngự còn dám lộ mặt, người đầu tiên bị công kích khẳng định là hắn.

Lợi dụng hiệu quả ẩn hình của kĩ năng Độn Hình, Tiêu Ngự tiến vào rừng cây, bí mật ẩn nấp.

Xác định chung quanh an toàn, Tiêu Ngự thở phào một hơi. Lấy ra vật phẩm mới vừa rồi liều chết đoạt được, nhìn một chút.

Lượng ngân tinh hoa: cấp độ, coi bảo nhất giai. Tài liệu rèn, đến rèn để dùng, công trình học.

Không thể ngờ là khối khoáng thạch, bất quá khối khoáng thạch này là thứ tốt, nghe nói tài liệu cấp coi bảo có thể làm ra đồ vật cấp truyền thuyết, không chỉ có như thế, tài liệu coi bảo này tác động thật sâu vào việc rèn luyện ra những đồ vật tốt, trong lúc độ thuần thực kĩ năng rèn luyện nếu như gặp phải chướng ngại thăng cấp. Vừa lúc có thể sử dụng vật phẩm này tác động vào chướng ngại kĩ năng rèn.

Vật phẩm này cũng không biết có thể bán được bao nhiêu tiền, nhưng chắc chắn sẽ không phải là rẻ, Tiêu Ngự đem lượng ngân tinh hoa thu lại, ngẫm lại mới vừa rồi những trang bị rơi ra từ nham thạch cự nhân tắc tứ bị cướp đi, ít nhiều có điểm tiếc nuối, ngẫm lại vẫn là quên đi, thành thật ngồi tại chỗ chờ đợi kĩ năng khôi phục.

Hỗn chiến còn đang tiếp tục, càng ngày càng nhiều người chơi thiên sứ liên minh cùng tà ác liên minh từ bốn phương tám hướng chạy tới đây. Tràn cảnh như vậy Tiêu Ngự đã quá quen thuộc, bên cạnh biên giới thường xuyên sẽ phát sinh quần ẩu như vậy, rất nhiều người chơi đem loại hỗn chiến này trở thành một niềm vui cùng có chuyện để nói. Hi sinh thì tổn thất một kiện trang bị cùng một bậc kinh nghiệm, cắn răng mà nuốt vào bụng, người chơi nào may mắn thu hoạch được mấy cái thì rất tươi tỉnh, hướng đám đồng bạn ra về đây là chiến quả của chính mình.

Cùng với việc nhân số phụ cận gia tăng, tình hình nguy hiểm của nơi này cũng nhanh chóng lên cao.

Tiêu Ngự đang ngồi ở bên bụi cây thấp, một đạo băng cầu giảm tốc rơi trên người Tiêu Ngự, thịch một tiếng nổ tung, trên người Tiêu Ngự bao trùm một tầng băng sương. Quay đầu nhìn lại chuẩn bị phản kích đối thủ, nhưng lại phát hiện đối phương dĩ nhiên là một cái tiểu đội tám người, đang hướng chính mình bao vây lại.

Nếu như bị bọn họ đuổi kịp được thì xong rồi, Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, biến mất ở trong tầm mắt của các người chơi.

- Hắn ở nơi này!

Đức lỗ y cảm giác được vị trí của Tiêu Ngự, đem vị trí của Tiêu Ngự chỉ cho mấy người trong đội, mấy đạo ma pháp hướng Tiêu Ngự bao trùm xuống.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự nhanh chóng tránh khỏi mấy công kích ma pháp này, chạy ra khỏi vòng vây của bọn họ, hướng bên ngoài chạy như điên, đem đám người chơi này bỏ xa.

- Để hắn chạy thoát rồi.

Đức lỗ y có chút không cam lòng nói. Cái tên đạo tặc này chạy trốn cũng thật nhanh.

Tiêu Ngự hướng ra phía ngoài chạy. Nghênh đón trước mặt là một tiểu đội sáu người của thiên sứ liên minh, may là Tiêu Ngự đang trong trạng thái Tiềm Hành. Bọn họ căn bản không nhìn thấy được Tiêu Ngự.

“Nơi này không thể nán lại.” Liên tiếp gặp phải tiểu đội người chơi của thiên sứ liên minh, Tiêu Ngự ý thức được nguy hiểm đã tới. Còn nán lại chỗ này mà nói, sớm muộn cũng xảy ra chuyện, năng lực cá nhân có hạn, muốn ở trong loại hỗn chiến cường độ cao này sống sót là chuyện phi thường khó khăn. Tiêu Ngự hiểu được, hẳn lấy một chọi hai, hoặc lấy một chọi ba có lẽ không có vấn đề gì, nhưng là một người khiêu chiến một cái tiểu đội mà nói, rất không biết lượng sức. Đương nhiên đạt tới một mức độ nào đó đạo tặc có thể làm được, nhưng không thể nghi ngờ là độ khó cực lớn, xuất hiện một sai lầm chút đỉnh cũng đủ để chôn vùi mạng sống của đạo tặc.

Tiêu Ngự quyết định nhanh chóng rời khỏi chỗ thị phi này, thoát ly khu vực hỗn chiến, hướng phương hướng trước mắt chạy trốn, trên đường lại gặp mấy tiểu đội người chơi của thiên sứ liên minh, cũng có một ít tiểu đội người chơi tà ác liên minh.

Những người này thật đúng là không biết sống chết, bọn họ không biết phía trước có nguy hiểm sao?

Suy nghĩ một chút, những người này hẳn là biết được, bất quá đối với trang bị của người chơi địch nhân lại hấp dẫn bọn họ, khiến cho bọn họ không tiếc sức lực mà liều mạng. 200% lợi ích đủ để làm người khác điên cuồng, càng huống chi loại giết người đoạt bảo là sinh ý không cần vốn liếng.

Gặp phải tiểu đội người chơi thiên sứ liên minh Tiêu Ngự sẽ không xuất thủ, nếu gặp được người chơi thiên sứ liên minh, Tiêu Ngự sẽ không khách khí, dọc theo đường đi giết chết mấy người chơi đối địch, thu hoạch vẫn là rất phong phú.

Tiêu Ngự đem một kiện lam trang cất vào trong hành trang, cảm thấy mỹ mãn vỗ vỗ hành trang của mình, đứng lên hướng phía xa nhìn thoáng qua, Tiêu Ngự hoàn toàn choáng váng.

Phía trước dĩ nhiên lại xuất hiện một cái tổ đội năm người thợ săn, năm người thợ săn này trang bị không tồi, mỗi người đều có một con báo săn am hiểu truy tung.

Ánh mắt đám thợ săn này cùng với ánh mắt Tiêu Ngự cùng một lúc nhìn nhau, Tiêu Ngự thấy được ý cười trong mắt năm người thợ săn, năm người thợ săn gặp phải một người đạo tặc, bọn họ có thể không cười sao?

“Hôm nay vận khí tốt đến như nào, dĩ nhiên gặp phải loại đội ngũ này.” Tiêu Ngự cười khổ, nếu không muốn chết chính là nhanh chóng chạy trốn, Tiêu Ngự rất là buồn bực. Loại đội ngũ này đến cùng là như thế nào tổ chức lên, thợ săn từng người tác chiến năng lực là cực mạnh, bình thường không thích tổ đội, năm người thợ săn này dĩ nhiên tổ đội cùng nhau, loại đội ngũ này chạy đến chiến trường, trên chiến trường tuyệt đối là sát thủ của đạo tặc.

Tiêu Ngự quán tiếp một bình cường hiệu dược hoàn phong tốc, mở ra Tật Phong Bộ. Cất bước bỏ chạy.

- Đuổi!

Năm người thợ săn hướng Tiêu Ngự đuổi theo, năm con báo săn tốc độ nhanh chóng hiếm thấy, hướng Tiêu Ngự đuổi theo, trong cự li ngắn bộc phát là sở trường của chúng.

Nếu hướng tới địa phương trống trải chạy trốn, khẳng định sẽ bị năm người thợ săn đuổi tới chết! Tiêu Ngự tâm tư xoay chuyển, hướng đường cũ trở về, một bên chạy nhanh, một bên tìm kiếm tung tích người chơi tà ác liên minh, chỉ có tiểu đội người chơi tà ác liên minh có thể giải cứu hắn.

Năm con báo săn đuổi theo Tiêu Ngự không rời, chứng kiến năm con báo săn ở phía sau. Tiêu Ngự chỉ có thể không nói gì mà cười khổ.

Vù vù vù, vài đạo tên hướng Tiêu Ngự bắn nhanh lại, Tiêu Ngự một cái Mị Ảnh Thiểm Hiện, nhảy về phía trước hai mét, tất cả đám tên này đều đâm vào cái cây phía sau Tiêu Ngự.

- Người này có kĩ năng gì vậy?

- Không biết.

- Tiểu tử này chuẩn thật là nhanh, giết hơn ba mươi người đạo tặc, chưa từng thấy ai chạy nhanh như vậy.

Nếu nghe được điều này, Tiêu Ngự không biết là nên khóc hay nên cười đây. Cũng hiểu cho đám người này, bình thường chuyên môn gây khó dễ với đạo tặc, cũng khó trách, trong ân trạch tư đại lục thợ săn khắc chế đạo tặc được cường hóa, làm một người đạo tặc, thật sự là rất không thích tiếp xúc với thợ săn. Đối với thợ săn mà nói, đánh chết đạo tặc là hết sức đơn giản, báo săn có thể truy tung phòng ngừa đạo tặc chạy trốn, áo giáp của đạo tặc phòng ngự cũng không cao, huyết lượng lại ít. Hơn nữa thợ săn còn có công kích từ xa. Dưới tình huống bình thường, thợ săn gặp được đạo tặc sau khi lệnh cho báo săn nhìn chăm chăm đạo tặc không tha, chính mình ở phía sau bắn tên là được, chiến đấu như vậy không cần phí phạm đầu óc.

Phía trước có một cái đội ngũ, bất quá là đoàn đội thiên sứ liên minh, Tiêu Ngự cùng đi sát qua bên người đám người chơi thiên sứ liên minh này, năm con báo săn cũng từ bên người mấy người chơi thiên sứ liên minh này mà qua, đem mấy người người chơi thiên sứ liên minh này bị dọa đến nhảy dựng lên, còn tưởng rằng là quái vật gì, vừa mới chuẩn bị công kích mới phát hiện. Nguyên lai là sủng vật của thợ săn.

Năm con báo săn truy kích một đạo tặc. Tròng diện này vừa nhìn đã thấy khó khăn, mấy người chơi thiên sứ liên minh không khỏi vì Tiêu Ngự mà thương tiếc.

- Tiểu tử đó chạy quá nhanh. Không đuổi kịp.

- Phụ cận này người chơi quá nhiều, nói không chừng sẽ đụng phải đoàn đội tà ác liên minh. Chúng ta hay là thôi đi.

- Hơn nữa chúng ta đã truy đuổi gần 200 mét, vượt quá cự li 200 mét, tốc độ báo săn trên phạm vi lớn sẽ bị hạ thấp, càng không đuổi kịp tiểu tử đó.

Năm người thợ săn này trong lòng cũng có chút lo lắng, hôm nay tình huống thật sự rất quỷ dị, báo săn của bọn họ chạy cự ly ngắn dĩ nhiên không bằng một người đạo tặc, dù là mở Tật Phong Bộ uống được hoàn nhanh nhẹn, tốc độ di động cũng không trở nên nhanh tới loại trình độ này chứ.

Nếu như không phải tác dụng gia tăng tốc độ của sáo trang, Tiêu Ngự sợ rằng cũng không biết chết thế nào, sau khi chạy ra khỏi 200 mét, năm con báo săn phía sau tốc độ di động ngày càng chậm, từ từ nở rộng khoảng cách với Tiêu Ngự, tâm tình Tiêu Ngự rốt cuộc cũng yên ổn một chút, mấy tên đáng sợ kia cuối cùng vẫn là không đuổi theo chính mình.

Có đoàn đội 10 người chơi tà ác liên minh đang hướng bên này đi đến, Tiêu Ngự khước miệng lộ ra tiểu ý, hướng đám người chơi này chạy vội tới, họa thủy đông dẫn, chỉ cần năm con báo săn dời đi mục tiêu công kích, thì hắn sẽ an toàn.

Năm con báo săn kia đuổi theo, chứng kiến người chơi tà ác liên minh, ngừng lại, trong miệng phát ra tiếng kêu trầm thấp.

Tiêu Ngự đang ở trong trạng thái Tiềm Hành, đám người chơi tà ác liên minh cũng không có phát hiện ra Tiêu Ngự, chỉ là phát hiện năm con báo săn này, còn tưởng rằng là thợ săn của thiên sứ liên minh phái tới đây khiêu khích.

- Có địch nhân, là báo săn của thợ săn!

Tiểu đội mười người này nhanh chóng làm tốt công việc chuẩn bị chiến đấu.

Thú vương bào hao!

Thú nhân chiến sĩ ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, một cái công kích hướng đám báo săn vọt tới

Chứng kiến đám người chơi tà ác liên minh này cùng đám báo săn đánh nhau, Tiêu Ngự xem như hoàn toàn ung dung, bình yên rời đi.

- Phía trước phát sinh chiến đấu!

Năm người thợ săn quỳnh lên, cước bộ nhanh hơn, phát hiện năm con báo săn cùng một tiểu đội 10 người của tà ác liên minh đã bắt đầu giao chiến, báo săn chết mặc dù có thể triệu hoán một lần nữa, nhưng triệu hoán báo săn một lần nữa sẽ ở vào thời gian trạng thái suy yếu không có lực chiến đấu, bọn họ đương nhiên sẽ không làm cho loại chuyện này phát sinh.

Phía sau theo kịp là một cái đoàn đội thiên sứ liên minh chứng kiến đoàn đội tà ác liên minh cùng với đoàn đội cùng liên minh xảy ra giao chiến, lại đi tới gần, nghĩ đến muốn kiếm chút tiện nghi.

Lại một cái đoàn đội tà ác liên minh chạy tới, lại một cái đoàn đội thiên sứ liên minh chạy tới.

Một hồi toàn diện đại hỗn chiến đang chuẩn bị bộc phát, mà người khởi xướng đại hỗn chiến này là Tiêu Ngự lại lén lút bỏ đi, trốn trong cánh rừng bên cạnh.

Nhìn thoáng qua năm người thợ săn trên chiến trường, bọn họ đang lâm vào vùng bùn hỗn chiến, thợ săn không giống đạo tặc, nghĩ đến muốn ở lại loại hỗn chiến này bứt ra sợ rằng có điểm khó khăn, Tiêu Ngự chơi đùa chủ thủ trong tay, nhìn năm người thợ săn trên chiến trường chuẩn bị lui lại, có chút dăm chiêu, nên trở lại chiến trường đây không?

182. Chương 183: Phản Kích.

Chiến trường chính là một phần của trò chơi, mỗi người chờ mong đoạt trang bị của người khác đồng thời, cũng phải có được giác ngộ bị người khác đoạt lại. Ở trên chiến trường, cừu hận thứ này thật là hiếm, nhiều người như vậy mỗi ngày đánh đánh giết giết, có người thậm chí địch nhân cả ngày là ai cũng không nhớ rõ, trả thù báo thù loại chuyện này, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Năm người thợ săn này truy đuổi Tiêu Ngự quá chừng, Tiêu Ngự cũng không có tâm lý trả thù mãnh liệt, hẳn không bỏ đi được là do trang bị của năm người thợ săn, đánh giá của Tiêu Ngự ngay bây giờ đối với trang bị của năm người thợ săn thật đúng là không tồi, có không ít tử trang. Kỹ thuật của bọn họ không kém, thường xuyên trà trộn trên chiến trường, giết chết không ít địch nhân, kiếm được một bộ trang bị tốt cũng không phải việc gì khó.

- Mọi người cẩn thận cái tên đạo tặc kia, hẳn còn chưa có chết.

Một người thợ săn nhắc nhở, một người đạo tặc có thể ở dưới sự truy kích của năm người bọn họ chạy thoát, thực lực không thể nghi ngờ, là một nhân vật cực kì nguy hiểm.

Thợ săn vừa mới nói xong, chứng kiến một người vong linh chiến sĩ hướng chính mình xông lại đây, nhanh chóng chỉ huy báo săn nhào tới. Bốn người thợ săn khác cũng bận tới mảy mòi mặt, sức mạnh của năm người thợ săn hợp lại cùng một lúc, thật đúng là một cỗ lực lượng không thể khinh thường, vì an toàn, các người chơi của tà ác liên minh cũng không dám xông loạn.

Vô số tên cùng ma pháp vạch ngang bầu trời, các người chơi nghề nghiệp cận chiến của song phương đối đánh với nhau, độ sức lẫn nhau. Các người chơi nghề nghiệp pháp hệ bắt đầu dùng công kích viễn trình đánh nhau. Năm người thợ săn nọ cũng giương cung xạ kích không dừng.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua các hạng kĩ năng tự thân, tất cả đều đã cooldown xong, tiến nhập trạng thái Tiềm Hành.

“Trước tìm một hai người pháp sư xuống tay đã.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, huyết lượng của năm người thợ săn nọ trước mắt tiêu hao cũng không nhiều, lúc này qua đánh lên bọn họ hiển nhiên không phải lựa chọn sáng suốt. Trong đội ngũ bọn họ không có mục sư, sức chịu đựng không mạnh. Huyết lượng sẽ chậm rãi tiêu hao hầu như không còn, chờ bọn họ chỉ còn một ít máu rồi động thủ lần nữa cũng không muộn.

Tiêu Ngự đem mục tiêu định ở trên một người ám mục, người này trên người chỉ có hai ba kiện lam trang, cái khác đều là tử trang, so với các người chơi chung quanh khác mà nói. Xem như tương đối không tồi. Tiêu Ngự hướng ám mục kia từ từ đi tới, chậm rãi áp sát ám mục.

- Coi chừng, có đạo tặc.

Đức lỗ y bên cạnh nhảy cảm đánh hơi được cái gì, nhắc nhở nói.

Sau khi ám mục nghe được đức lỗ y nói, lưu ý đề phòng, chú ý cảnh giác tình hình xung quanh.

Thâu Tập!

Đã bị bại lộ. Tiêu Ngự bắt đắc dĩ. Chỉ có thể ra tay.

Tốc độ phản ứng của ám mục rất nhanh. Nghiêng người một cái né khỏi Thâu Tập của Tiêu Ngự. Tay trái rút ra một chuỗi tiểu chủy chọc tới Tiêu Ngự. Người chơi nghề nghiệp pháp hệ bình thường sẽ trang bị một chuỗi chủy thủ bên người. Cũng bồi độc được giảm tốc. Đối phó với người chơi nghề nghiệp cận chiến lao tới cạnh mình.

Chứng kiến chủy thủ của ám mục hướng chính mình chọc tới. Tiêu Ngự một cái Phản Thủ Bối Thứ xuất ra. Công kích ở trên người ám mục. Hơn hai trăm điểm giá trị thương tổn từ trên đầu ám mục nhẹ nhàng hiện lên.

Ám mục không nghĩ tới động tác của Tiêu Ngự nhanh như vậy. Trúng Phản Thủ Bối Thứ của Tiêu Ngự. Ám mục nhanh chóng nhảy ra né tránh.

Sau khi Phản Thủ Bối Thứ của Tiêu Ngự một kích đắc thủ. Giống như cái gai trong mắt. Dính chặt vào. Một chiêu Dịch Cốt xuất ra.

Suy Nhược Trớ Chú!

Tiêu Ngự trúng Suy Nhược Trớ Chú của ám mục, lực lượng toàn thân nhanh chóng giảm xuống, tốc độ chậm rãi giảm xuống. Nhìn thoáng qua bảng thuộc tính, các hạng thuộc tính trên bảng thuộc tính đều giảm xuống trên phạm vi lớn, tốc độ giảm xuống có chút thái quá, giảm xuống sáu điểm, bất quá tốc độ di động cứ việc giảm xuống sáu điểm, tốc độ di động của Tiêu Ngự vẫn không thể chậm hơn so với người chơi bình thường.

Ám mục vừa quay đầu lại, thấy tốc độ của Tiêu Ngự giảm xuống, nhanh chóng lùi ra sau, muốn cùng Tiêu Ngự rời rộng khoảng cách, không nghĩ tới Tiêu Ngự vẫn đuổi theo tới đây.

Tiêu Ngự nhảy lên cao, hướng ám mục đánh xuống, Tạc Kích!

Ám mục không rời rộng được khoảng cách, thấy Tạc Kích của Tiêu Ngự công kích đến, hẳn cũng có chút luống cuống, trong đôi mắt hiện lên một tia tuyệt vọng.

Trùng Phong!

Cách ám mục chỉ có ba mét một chiến sĩ lao về hướng Tiêu Ngự, một cái Cuồng Dao Trảm, kiếm khí bá đạo bao trùm tới Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự thu hồi kỹ năng Tạc Kích, nhanh chóng né tránh công kích sắc bén của chiến sĩ, nhìn thoáng qua người ám mục kia, có chút không cam lòng tiến nhập trạng thái Tiềm Hành, đợt đánh lén này xem như thất bại.

Đánh lén cứ việc thất bại, dù sao cũng trốn ra được, không bị bọn họ giết chết. Tiêu Ngự còn có cơ hội đánh lén lần thứ hai, lần thứ ba, nhìn chiến cuộc hỗn loạn trên chiến trường một chút, trước mắt tà ác liên minh đang chiếm ưu thế, thiên sứ liên minh trước mắt bởi vì nhân số quá ít, trực tiếp bị đè ép, thiên sứ liên minh khẳng định sẽ bị giết chết toàn bộ.

Như vậy Tiêu Ngự cũng yên tâm, thừa dịp trước khi mấy người chơi thiên sứ liên minh này bị giết chết toàn bộ, giết chết mấy người kiếm đủ số trang bị rồi hãy nói.

Các hạng kỹ năng của Tiêu Ngự lại vừa cooldown xong, Tiêu Ngự lại hướng tới người ám mục kia Tiềm Hành qua, mới vừa rồi tên kia vận khí tốt, được người cứu, lúc này Tiêu Ngự cũng sẽ lằm lằm nữa.

Bởi vì phụ cận có đức lỗ y, dựa vào Tiềm Hành đến quá gần rất dễ dàng bị phát hiện, Tiêu Ngự chuẩn bị trực tiếp đánh bắt ngờ ám mục.

Thường xuyên ở trong bóng tối đánh lén, đối với trực tiếp đánh bắt ngờ, Tiêu Ngự thật đúng là không có kinh nghiệm gì.

Tiêu Ngự nhìn hai kỹ năng Mị Ảnh Thiểm Hiện cùng Tạc Kích một chút, tìm kiếm một cái vị trí công kích thích hợp.

Ám mục đang phóng ra trớ chú(nguyên rửa) lên người chơi đối phương tà ác liên minh đối diện, một bên trị liệu cho người chơi nghề nghiệp cận chiến ít máu phía trước.

Trị Liệu Thuật!

Ám mục vừa mới huy vũ pháp trượng thi triển một cái kĩ năng trị liệu, trong đôi mắt Tiêu Ngự tinh quang lấp lóe, cơ hội tới rồi.

Tiêu Ngự một cái Mị Ảnh Thiểm Hiện đột nhiên xuất hiện ở trước người ám mục, cao cao nhảy lên, một cái Tạc Kích hung hăng đâm xuống đầu ám mục.

Ám mục một mặt trị liệu, một mặt cẩn thận cảnh giác phía sau có người đánh lén, làm sao nghĩ đến đối thủ một người đạo tặc không cần dùng Tiềm Hành đánh lén, mà dùng phương thức trực tiếp công kích này, chứng kiến Tiêu Ngự trực tiếp đánh đến, ám mục lại phản xạ có điều kiện huy vũ pháp trượng trong tay lên đón đỡ.

Đây là phản ứng bình thường của loài người, phía trước có vật gì đánh lại, tự nhiên mà lấy tay ngăn cản, nhưng đây là trò chơi! Phương thức này không có bất kì tác dụng gì.

Tiêu Ngự một cái Tạc Kích công kích lên trên người ám mục, độ hoàn thành 87%, năm giây choáng váng, như vậy là đủ rồi.

Sau khi Tiêu Ngự rơi xuống đất, một cái Phản Thủ Bối Thứ xuất ra, công kích ở trên người ám mục. Mượn lực một cái Bối Thứ, trước khi ám mục tỉnh lại. Cấp cho ám mục một cái Dịch Cốt.

Tiêu Ngự trong nháy mắt xuất ra sát thương cao đánh gục ám mục, Tiêu Ngự nhặt lấy trang bị sau đó mở ra Tật Phong Bộ biến mất.

Các người chơi bên cạnh ám mục vừa định cứu viện, nhưng lại phát hiện ra ám mục đã nằm gục ở trên mặt đất.

Cái này cũng quá nhanh, huyết lượng ám mục dù ít, cũng không thể trong vài giây đồng hồ đã bị giết chết! Mấy người chơi thiên sứ liên minh không khỏi hai mắt nhìn nhau.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua năm người thợ săn nọ. Bọn họ đang khổ sở chống đỡ cục diện, năm người thợ săn này thực lực quả thật rất mạnh, phối hợp cũng tương đối ăn ý, liên tiếp giết chết hơn mười người chơi của tà ác liên minh, nhưng hảo hán không chịu nổi nhiều người, huyết lượng của bọn họ đã không còn nhiều lắm, năm con báo săn cũng chỉ còn lại ba con, cũng đều còn ít máu.

Các người chơi của tà ác liên minh đối với năm người thợ săn này vẫn là phi thường e ngại, không nghĩ tới nhóm người này lại mạnh như vậy. Năm người giết chết hơn mười người của bọn họ. Nhưng là công kích của tà ác liên minh cũng không có giảm xuống. Từng bước ép sát, tin tưởng rất nhanh có thể giết chết bọn họ.

- Hôm nay xem như thua ở nơi này.

Một người thợ săn thất vọng nói.

- Đã ở bên bờ vực sắp chết. Cũng không có mất nhiều. Nhìn thoáng một chút, chúng ta cũng đã kiếm đủ vốn.

Một người thợ săn khác an ủi nói.

Tính toán một chút. Bọn họ giết chết hơn mười người, đã thu hoạch tới hơn mười kiện trang bị. Cũng không có thiếu điểm giá trị vinh quang, trở về thành còn có thể lĩnh được một ít kinh nghiệm, mất đi một ít kinh nghiệm và trang bị, cũng không phải là thua thiệt.

- Vì giảm bớt tổn thất, mọi người giết thêm mấy người đi!

Ba con báo săn đột nhiên chạy tới một mục tiêu, đem một người vong linh chiến sĩ làm bánh bao sủi cảo, vù vù vù, năm đạo tên cơ hồ đồng thời bắn tới vong linh chiến sĩ kia.

Vong linh chiến sĩ kia vừa mới dùng Trùng Phong thoát khỏi ba con báo săn, năm đạo tên đồng thời công kích trên người hắn, máu tươi văng khắp nơi, huyết lượng đã thấy đáy, vong linh chiến sĩ buồn bực ngã xuống mặt đất.

- Lại giết chết một người.

- Thu thập trang bị.

Một người thợ săn hướng kiện trang bị kia chạy lại, đột nhiên một bóng người chạy ở phía trước hắn, tốc độ nhanh chóng hiếm thấy, nhặt lấy trang bị ở trên mặt đất.

Tiêu Ngự mỉm cười với thợ săn, đem trang bị ném vào trong hành trang.

Thợ săn kia cùng với Tiêu Ngự hai mắt nhìn nhau, ngây người một chút.

- Là tên đạo tặc kia!

Thợ săn trong lòng rung mình, quát.

Bóng dáng của Tiêu Ngự chỉ là nhoáng lên, biến mất khỏi tầm nhìn của thợ săn.

- Hắn tới rồi.

Thợ săn nhanh chóng lui về phía sau, báo săn của hắn đã chết, mất đi điểm tựa đối phó với đạo tặc, hơn nữa huyết lượng thừa lại không nhiều, chống lại Tiêu Ngự căn bản không có phần thắng, phản ứng đầu tiên đương nhiên là lui về phía sau tìm kiếm đồng đội hỗ trợ.

Một đạo lưu quang của chủ thủ đâm thẳng đến sau gáy thợ săn.

“Thật nhanh!” Thợ săn trong lòng bỗng dưng giật mình, không nghĩ tới Tiêu Ngự cư nhiên nhanh như vậy đã tới phía sau hắn, thợ săn đột nhiên xoay người nhảy chéo đi, tránh thoát khỏi Tiêu Ngự đánh lén, không nghĩ tới chủ thủ của Tiêu Ngự đột nhiên chuyển hướng.

Phản Thủ Bối Thứ!

Thịch, chủ thủ của Tiêu Ngự phá vỡ bì giáp trên người của thợ săn. Thợ săn còn chưa rơi xuống đất đã bị đánh bay ra ngoài.

- Là tên đạo tặc kia, mau chi viện lão ngô!

Bốn người thợ săn còn lại đồng thời giương cung, bốn đạo tên bắn lại phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự ngênh đón bốn đạo tên đang bắn tới.

Mị Ảnh Thiểm Hiện!

Tiêu Ngự đột nhiên biến mất, xuất hiện ở bên người thợ săn bị Phản Thủ Bối Thứ đánh bay ra ngoài, bốn đạo tên bị Tiêu Ngự vút lại phía sau.

- Lại là kĩ năng này!

Thợ săn này không quên, Tiêu Ngự từng sử dụng kĩ năng này để né tránh khỏi công kích của bọn họ một lần.

Tiêu Ngự tới bên người thợ săn gọi là lão ngô kia, một cái Tạc Kích, đánh ngất hắn.

Nhìn thoáng qua huyết lượng của đối phương, vẫn còn lại hơn năm mươi điểm, chủ thủ tay phải của Tiêu Ngự đâm vào ngực hắn, một chiêu Dịch Cốt xuất ra.

Huyết lượng thợ săn thấy đáy, ngã xuống mặt đất, Tiêu Ngự nhặt lấy trang bị, hồ hững cười, thân thể chậm rãi biến mất, lần nữa tiến nhập trạng thái Tiềm Hành.

- Đáng chết.

Mấy người thợ săn tức giận tới mức chửi mẹ nó, trước kia đều là bọn họ đuổi theo đạo tặc, bị đạo tặc giết chết vẫn là lần đầu tiên.

- Ô!

Một tiếng hét thảm truyền đến, lại một con báo săn nữa bị giết chết, chỉ còn lại có hai con báo săn, mất đi tầm khiên thịt có sức mạnh này, nguy hiểm của thợ săn càng lớn hơn, hộ giáp của thợ săn so với nghề nghiệp pháp hệ cao hơn một ít, so với đạo tặc tương đương, phương diện khống chế năng lực lại không bằng

cung tiền thủ, cùng nghề nghiệp pháp sư, nếu như bị người chơi nghề nghiệp cận chiến vọt tới bên người, thì bọn họ sẽ gặp nguy hiểm.

183. Chương 184: Địa Huyết Nhân.

Cuồng Dao Trảm!

Một tên vong linh chiến sĩ cầm đại kiếm trong tay, khí thế bộc phát chém chết một con báo săn. Tiếp theo công kích lại nhằm vào tên thợ săn...

“Xong hết rồi.” Đây chính là ý nghĩ trong đầu tên thợ săn lúc này. Vô số ma pháp đang từ phía tà ác liên minh nhằm vào họ. “Thịch thịch thịch.” Tên thợ săn bị đánh bay ra xa.

Xung phong, xung phong!

Hai chiến sĩ của tà ác liên minh vọt tới, hai người này cùng quay một tên thợ săn, sau đó đem hấn đánh gục.

Trong nháy mắt, bốn tên thợ săn đã bị tiêu diệt ba, một tên khác cũng đang bị phán tử hình. Hấn căn bản là không thể chống đỡ được.

Một đạo chủ thủ lấp lánh hàn quang hiện ra, kích thẳng và sau gáy tên thợ săn.

Nhìn thoáng qua HP của tên thợ săn, tổng cộng chỉ còn hơn 100. Tiêu Ngự lại dùng tiếp Dịch Cốt, khiến tên thợ săn kia biến thành một cái thi thể, sau đó Tiêu Ngự nhanh chóng lục lấy trang bị rồi biến mất.

Năm tên thợ săn thì có 2 người là do tiêu ngự giết, ba tên còn lại thì bị người chơi phe tà ác liên minh giết. Tiêu ngự thu được hai kiện trang bị, một kiện lam trang và một kiện tử trang.

Nhìn thoáng qua chiến trường, tà ác liên minh chỉ còn lại hơn 30 người. Rất nhiều tiểu đội hoàn toàn bị tiêu diệt. Nói chung là tà ác liên minh cũng chết hơn 40 người, chỉ có khoảng 10 người là được hồi sinh mà thôi.

Lúc này, người chơi của tà ác liên minh đang thu dọn chiến trường, Tiêu Ngự cũng tham gia vô, biết đâu lại kiếm được thêm vài món trang bị cũng nên.

Tiêu ngự rời khỏi chiến trường, sau đó đi bộ tiếp hơn 10 phút nữa ở trong rừng thì đến một ngọn núi, ngọn núi cao như chọc đến tận mây vậy, khiến hấn căn bản là không nhìn thấy đỉnh.

Nơi này chính là chỗ sâu bên trong của Phong Dư hạp cốc, vị trí này vô cùng hẻo lánh, có rất ít người chơi đi tới đây.

“Tọa độ đúng là đây rồi, sao lại không thấy động đậy nhỉ?” Tiêu ngự trong lòng rất nghi hoặc, căn cứ theo nhiệm vụ số 38506 của đạo tặc công hội miêu tả thì nơi này phải có một cái động chứ, nếu không thì làm sao hấn có thể tìm được tuyết lan thảo đây.

Tiêu ngự nhanh chóng tìm tòi xung quanh. Sau khi gạt hết dây leo đang bám trên vách đá, cuối cùng hấn cũng phát hiện ra lối vào của hắc động.

Hệ thống: Người đã phát hiện được U Âm Động

Tiêu ngự nhanh chóng sửa lại hành trang rồi tiến vào.

Ánh sáng trong động cực kỳ u ám, tầm nhìn rất hẹp. Tiêu ngự đành phải thay vòng cổ, sau đó nhìn xuống mặt đất, nơi này rất ẩm ướt, rất khó khăn cho việc di chuyển.

Nơi này có địa hình như vậy, phỏng chừng cũng là thiết kế để thử thách người chơi đây.

Tiêu ngự tìm tòi trong động, ở trong góc của động có một gốc cây màu trắng bông thu hút ánh mắt của tiêu ngự.

“Đây là... Huyết lan thảo!” Tiêu ngự thất thanh kêu lên.

Huyết lan thảo: được thảo bình thường cấp 2. Nguyên liệu chủ yếu để chế trung cấp được hoàn phục hồi HP trong nháy mắt!

Nếu có cách điều chế, rồi có thêm cả huyết lan thảo, vậy chắc khác gì là nắm trong tay một lọ trung cấp phục hồi HP. Vì thế tiêu ngự nhanh chóng cúi xuống hái nó rồi cất vào hành trang.

Hắn lại đi tiếp trong động vài phút đồng hồ, rút cuộc cũng gặp con quái đầu tiên.

Lục bì địa nhân: Lv 20.

Con quái này có bộ dáng rất xấu xí, thân thể gầy gò, đầu thì lại quá lớn, làn da xanh biếc nhăn nheo như vỏ cây. Chúng cũng không có mắt, chỉ dựa vào cảm giác để xác định phương hướng, nhưng ở trong một cái động u ám như thế này thì tốc độ của chúng lại rất nhanh.

Lục bì địa nhân này HP cũng không nhiều, phòng ngự lại thấp, được cái công kích cao, trường mâu trong tay được bôi kịch độc trí mạng. Hơn nữa sau khi chết sẽ tự bạo, máu của chúng có độc, nếu dính vào sẽ liên tục bị mất máu.

“Tên này khó chơi đây.”Sau khi liên tục giết chết 5,6 con, hắn vẫn chưa lần nào tránh khỏi đòn tự bạo của bọn chúng.

Tiêu ngự nhanh chóng tìm một tảng đá rồi ngồi xuống, ăn bánh mì để hồi HP. Trong lúc vô ý hắn lại phát hiện thêm một góc huyết lan thảo nữa. Ánh sáng màu trắng của nó phát ra vô cùng rực rỡ.

Tiêu ngự ngồi xuống thu thập huyết lan thảo, trong lòng đầy nghi hoặc. Sao lại có thể liên tiếp xuất hiện hai góc huyết lan thảo chứ, chẳng lẽ nơi này là địa phương chủ yếu xuất hiện huyết lan thảo sao.

Dưới tình huống bình thường của ân trạch tư đại lục, ở bản đồ Lv 20 có thể tìm thấy ba chỗ có được huyết lan thảo cũng đã là tốt lắm rồi. Chỉ có địa phương chủ yếu xuất hiện huyết lan thảo thì sản lượng mới nhiều.

Tiêu ngự lại bỏ huyết lan thảo vào ba lô. Sau đó hắn càng chú ý đến các góc tối trong động, may mắn lại có thể tìm thêm được huyết lan thảo nữa.

Xuyên qua hành lang âm u ở trong động, liên tiếp giết chết hơn 30 địa nhân nữa, hệ thống bỗng phát ra thanh âm nhắc nhở.

“Đã lên lv rồi.”Tiêu ngự nhìn lại Lv của mình, hắn cũng đã lên Lv 18 rồi. Phải nhanh chóng đánh lên Lv 20 mới được, lúc đó sẽ có kỹ năng mới rồi.

Dọc theo đường đi hắn lại gặp thêm hai đóa huyết lan thảo nữa, tiêu ngự rút cục đã khẳng định đây chắc chắn là địa phương chủ yếu sinh ra huyết lan thảo.

“Xem ra không cần phải khổ sở vì trung cấp được hồi phục HP rồi.”Tiêu ngự nghĩ thầm, bỗng nhiên phía trước truyền đến một mùi rất khó chịu.

Mỗi tên địa nhân đều có mùi rất khó chịu, bất quá tiêu ngự chưa từng ngửi thấy mùi khó chịu đến mức này. Tiêu ngự nhanh chóng tiến hành.

Một tên địa nhân cao lớn đang đi lại ở phía trước, tướng mạo của nó cũng giống với địa nhân bình thường. Chỉ là thân hình cao hơn, cái đầu lớn hơn gấp đôi bọn bình thường mà thôi.

Tiêu ngự cho nó một cái Điều Tra.

Lục bì địa nhân đầu lĩnh: Đầu lĩnh quái Lv 20. HP 2000.

“Thì ra là đầu lĩnh.”Chỉ cần không gặp phải BOSS hay tinh anh quái, tiêu ngự căn bản không lo. Lấy thực lực hiện nay của hắn, thừa sức đối phó được quái đầu lĩnh.

Chậm rãi đến gần đầu lĩnh quái, tiêu ngự vừa đến gần nó khoảng 5 mét, hắn bỗng thấy đầu lĩnh quái nhúc nhích. “Bị phát hiện sao?”Chẳng lẽ cảm giác của nó lại mạnh như vậy. Tiêu ngự lại thử tiến đến thêm một bước nữa, đầu lĩnh quái lập tức gầm lên, trường thương trong tay đâm về phía tiêu ngự.

Tiền hành thất bại, Tiêu Ngự nghiêng người né tránh đầu lĩnh quái đang phi tới, một tay đột nhiên trở ngược công kích lên đầu của đầu lĩnh quái. Con số 300 nhẹ nhàng hiện lên trên đầu nó.

Lực chiến đấu của địa nhân cũng không mạnh, cái trí mạng của nó chính là tự bạo, lực sát thương của tự bạo rất cao.

Tiêu ngự thi triển mấy lần công kích bình thường thì đầu lĩnh quái mới xoay thương lại đâm về phía tiêu ngự. Dĩ nhiên là tiêu ngự né tránh được công kích của nó, vì thế nó lại điên cuồng đâm về phía tiêu ngự.

“Phốc.” Tiêu ngự bị trúng thương, hơn 100 điểm thương tổn xuất hiện, hơn nữa lại còn mang theo 10 điểm độc sát trong vòng 20s.

Thật không nghĩ tới cái tên trông chậm chạp như vậy lại có phản ứng nhanh thế. Tiêu ngự đột nhiên nhảy lên, một cái Tạc kích đánh vào người đầu lĩnh quái, sau đó lại mở ra tạt phong bộ chạy ra sau lưng nó dùng giáo sát.

Giáo sát đạt 100% độ hoàn thành, liên kích +3 điểm.

Đầu lĩnh quái tỉnh lại phát ra tiếng kêu vô cùng sắc bén, trường thương quét về phía tiêu ngự. nếu lần này àm bị đâm trúng, tiêu ngự nhất định là “thăng”, vì thế tiêu ngự nhanh chóng quất lớn.

Dịch cốt!

Chủ thủ trong tay tiêu ngự hung hăng mở ra một cái lỗ ở trước ngực đầu lĩnh quái, máu tươi đầm đìa phun ra.

Hệ thống: kĩ năng Dịch cốt hoàn thành 100%, tạo thành 100% kĩ năng thương tổn, tạo thành 2.5 giây tê liệt.

Hơn 1200 điểm thương tổn xuất hiện trên đầu của đầu lĩnh quái.

Bị trúng Dịch cốt, thể của trường thương trong tay của đầu lĩnh quái vẫn đâm về phía tiêu ngự.

Đào thoát!

Tiêu ngự né tránh công kích của đầu lĩnh quái, sau đó nhìn thoáng quá thấy những kĩ năng kia vẫn chưa hết thời gian cooldown. Hp của đầu lĩnh quái vẫn còn hơn 500, hơn nữa còn đang liên tục mất máu.

Đầu lĩnh địa nhân này mà tự bạo chắc chắn là vô cùng kinh khủng, tiêu ngự suy nghĩ do dự hồi lâu.

Đầu lĩnh địa nhân sau khi thành tỉnh lại lập tức chạy đến chỗ tiêu ngự.

Tiêu ngự không ngừng lui về phía sau khiến cho công kích của nó đâm vào khoảng không. Tiêu ngự nhân cơ hội dùng Phản thủ bối thứ.

97% hoàn thành gây ra hơn 300 điểm thương tổn(sao lại thấp vậy??), sau đó còn công kích thêm vài cái nữa vào lưng nó. Sau đó thấy HP của nó cũng không còn nhiều lắm liền dùng Tạt phong bộ chạy ra xa.

Chỉ trong chớp mắt tiêu ngự đã chạy xa 7,8 mét rồi. Hp của đầu lĩnh quái cũng chỉ còn hơn 80, trên đầu vẫn liên tục bị trừ 2 thương tổn. Rất nhanh HP của nó cũng về 0, sau một tiếng kêu thê lương, cái đầu vốn đã lớn của nó phình lên, từ bên trong chảy ra chất lỏng màu xanh biếc. Sau đó “thịch” một tiếng rồi phát nổ, uy lực vô cùng mãnh liệt, máu độc bắn tứ tung trên mặt đất.

Cường độ tự bạo của đầu lĩnh lớn hơn rất nhiều so với quái thường, may là tiêu ngự đã sớm chạy ra xa khỏi phạm vi tự bạo của đầu lĩnh quái.

Chứng kiến đầu lĩnh quái tự bạo, tiêu ngự lúc này mới thở phào một tiếng. nhìn lại thấy cả hắc động tàn phá bởi lực xung kích của vụ nổ, căn bản là tạt phong bộ cũng không làm gì được, vì thời gian vô địch của tạt phong bộ cũng chỉ có 1s mà thôi. Nếu bị cường độ của vụ nổ đẩy ra, tiêu ngự chắc chắn là sẽ bị miểu sát.

Nhìn máu xanh vương vãi khắp nơi, nếu như chạm phải chúng, tiêu ngự vẫn sẽ bị trúng độc,. Vì thế hắn vô cùng cẩn thận, ánh mắt thì tìm tòi hải cốt của đầu lĩnh quái vốn bị vụ nổ bắn tung ra khắp nơi. Sau đó cố gắng đi tìm chiến lợi phẩm.

Trong một đồng độc dịch màu xanh biếc, tiêu ngự thấy được quang mang lấp lánh của hai kiện vật phẩm mà đầu lĩnh chết rơi ra.

184. Chương 185: Tử Vong Trò Chơi

Lúc nhặt trang bị tay phải Tiêu Ngự không cẩn thận đụng vào chất lỏng màu xanh biếc kia, lập tức cả bàn tay bị rửa mất một góc, cả cánh tay từ từ xanh lét, trên đầu không ngừng xuất hiện chỉ số thương tổn -30, kiểm tra thời gian độc tố hiệu quả là 20 giây, nếu không nhanh ngồi xuống khôi phục HP Tiêu Ngự thậm chí có khả năng sẽ bị chất độc kia giết chết.

Vội tìm chỗ sạch sẽ rồi bắt đầu ăn bánh mỳ hồi phục HP, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua hai kiện vật phẩm vừa rơi ra.

Một kiện thuẩn cấp 20 lam trang của chiến sĩ, loại kiện thuẩn này tỷ lệ rơi cực thấp, so với những vật phẩm như bảo thạch còn khó xuất hiện hơn, thuộc tính dù kém cũng có thể bán được một món tiền khá cao trên thị trường, kể cả đưa lên sàn giao dịch cũng sẽ có người muốn, coi như tạm được.

Còn thứ kia là cách điều chế trung cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt.

Biết nơi này là một trong những nơi sinh sản Huyết lan thảo, Tiêu Ngự đoán rằng trong nơi này rất có thể sẽ xuất hiện cách điều chế trung cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, nhưng không ngờ rằng lại có được nhanh như vậy khiến hắn không ngừng hưng phấn.

Cách điều chế trung cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt: lập tức hồi phục 800 HP, phục hồi thời gian 2 phút.

Sơ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt mỗi giây chỉ có thể hồi phục 300 huyết lượng, huyết lượng của Tiêu Ngự trước mất đã đến gần 500 rồi, sơ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt đã có điểm không đủ dùng, cũng đến lúc phải đổi sang dùng trung cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt rồi.

Tiêu Ngự lập tức học cách điều chế trung cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, sau khoảng hơn mười giây, tình trạng trúng độc kết thúc, nhìn một chút HP đã hồi phục tới đỉnh.

Tiêu Ngự đứng lên, tiếp tục đi tới, vừa tiêu diệt Địa Huyết Nhân trên đường gặp phải vừa cẩn thận sưu tầm Huyết Lan thảo.

Trong một góc rẽ hẹp Tiêu Ngự lại tìm thấy thêm vài khóm Huyết lan thảo, thoáng nhắm trước sau tổng cộng đã kiếm được năm gốc được thảo, có thể chế tạo 5 bình trung cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, tốt nhất phải chuẩn bị trước thêm Huyết Lan thảo để sử dụng khi cần.

Đi ngang qua một lối rẽ phía trước chợt xuất hiện hơn ba mươi gã Địa Huyết Nhân, Tiêu Ngự vội lui trở về.

Đông Địa Huyết Nhân ở cùng một chỗ như vậy, mỗi người chỉ nhỏ một bãi nước bọt cũng có thể độc dim chết hẳn.

Tiêu Ngự thầm nhủ, nếu không xuyên qua nhóm Địa Huyết Nhân kia khẳng định sẽ không thể thông qua nơi này được.

“Tại sao ta lại quên được nhỉ!” Tiêu Ngự sực nhớ rồi lấy chiếc cung tên ra, từ khi sắm thứ này đồng thời chuẩn bị sẵn cả mũi tên, Tiêu Ngự vẫn chưa từng sử dụng thứ này.

Địa Huyết Nhân không có thị lực, chỉ có thể bằng cảm giác cảm nhận địch nhân, đồng thời cảm giác của chúng nó cũng chỉ trong phạm vi nhất định, Tiêu Ngự có thể dùng cung tên dụ đám Địa Huyết Nhân bước tới rồi giết chết!

Tiêu Ngự điều chỉnh lại vị trí, ngắm chuẩn một gã Địa Huyết Nhân cách hắn gần nhất.

Sưu. Một mũi tên bắn về phía gã Địa Huyết Nhân ghim trúng người gã.

Địa Huyết Nhân bị tấn công liền bước tới chỗ Tiêu Ngự tìm kiếm kẻ công kích mình.

Thấy HP từ từ tới gần, Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành vòng ra sau lưng Địa Huyết Nhân.

Thâu Tập!

Chủ thủ của Tiêu Ngự ghim chính giữa gáy gã HP khiến hắn bất tỉnh. Một Bối Thứ, sau đó lại thêm một Phản Thủ Bối Thứ, chỉ số thương tổn hơn ba trăm xuất hiện trên đầu Địa Huyết Nhân, gã HP dần ngã xuống đất.

Nhìn thoáng qua đám HP ở xa xa, chúng nó không hề bị tiếng động ở đây hấp dẫn tới, Tiêu Ngự cúi nhặt đồng ngân tệ mà HP vừa rơi ra rồi lại tiếp tục thu hút thêm từng gã HP đưa tới và giết chết.

Từ hơn ba mươi gã HP số lượng từ từ giảm bớt, đến cuối cùng toàn bộ bị Tiêu Ngự giết chết, trên mặt đất khắp nơi đều là thi thể của địa huyết nhân. Ngoài rất nhiều điểm kinh nghiệm còn có vài món lục trang 20 cấp, hẳn là có thể bán đi kiếm thêm một ít tiền.

Thuận lợi giết chết đám HP rồi Tiêu Ngự tiếp tục ra đi.

Nhiệm vụ này yêu cầu Tiêu Ngự tìm một gốc cây Tuyết lan thảo, Tuyết lan thảo chỉ khác Huyết lan thảo có một chữ nhưng lại là hai thứ hoàn toàn khác nhau, chỉ những game thủ học được ma được học mới biết, huyết lan thảo sinh trưởng trên trăm năm mới biến thành Tuyết lan thảo, Tuyết lan thảo là một loại dược thảo thuộc côi bảo nhất giai, cần đại tông sư cấp ma được học chế tác thành dược tề liên có thể khiến người chết sống lại, là một bảo bối không dễ tìm.

Nhiệm vụ thưởng cho là phong tốc ngoa tử trang cùng kỹ năng thư Đột Tiến của đạo tặc, hiện Tiêu Ngự đối với phong tốc ngoa đã không còn hứng thú gì nhưng kỹ năng thư Đột Tiến lại phi thường có sức hấp dẫn, không biết đó là loại kỹ năng gì.

Đi trong thông đạo âm u ước chừng hơn mười phút, đi tới một ngã ba chột có một bóng người ở phía trước, Tiêu Ngự liền dừng lại.

Một lúc sau, nhờ ánh sáng mờ mờ trong thông đạo Tiêu Ngự mới thấy rõ hình dáng của đối phương, hóa ra là một người chết, thân thể của hắn đã rữa ra chỉ còn lại một bộ xương, trên người cắm đầy trường mâu của địa huyết nhân, bị trường mâu đóng chặt lên vách không thể rơi xuống nên vẫn đứng thẳng như vậy, tựa như một dấu hiệu chỉ đường.

Giữa con đường âm u chột xuất hiện một bộ thi thể như thế khẳng định có ý nghĩa gì đó, nói không chừng trên thi thể kia sẽ có đầu mối của nhiệm vụ.

Tiêu Ngự sử dụng chức năng điều tra cổ thi thể kia.

Tử thi bị thăm : thi thể.

Xác định thứ kia chỉ là một cỗ thi thể chứ không phải là quái vật nhóm cương thi, sẽ không đột nhiên nhảy dựng lên cắn chính mình một cái rồi Tiêu Ngự mới bình tĩnh đi về hướng cỗ thi thể kia, chuẩn bị tìm hiểu cỗ thi thể kia để tìm kiếm đầu mối.

Đi được nửa đường Tiêu Ngự chột nhìn thoáng qua phía trong góc tường.

“Chẳng lẽ ta lại đa nghi vậy sao?” Tiêu Ngự đang định đi tiếp chột thấy một luồng hơi lạnh đang nhắm thẳng phía sau đầu hắn.

Là đạo tặc!

Không ngờ ở chỗ hoang vu như vậy cũng có đạo tặc xuất hiện, trong sát na trước khi bị dao găm đâm trúng Tiêu Ngự đã mở ra Tật Phong Bộ, đinh một tiếng, thành công chặn được một đòn kia của gã đạo tặc thần bí.

Dụng Tật Phong Bộ tiến lên vài bước, quay đầu lại sử dụng điều tra gã đạo tặc kia.

Ảnh Sa: tinh linh tộc đạo tặc, 20 cấp, HP 503.

“Gã này cấp bậc cao thật.” Trong lòng Tiêu Ngự bỗng cả kinh, hiện tại cả Tà ác Liên Minh cấp bậc cao nhất cũng chỉ mới 20 cấp, gã này lại cùng cấp bậc với người cao nhất của Tà ác liên minh, không biết hắn xếp hạng bao nhiêu trong Thiên sứ liên minh.

Ánh mắt xẹt qua trang bị trên người Ảnh Sa, gã này toàn thân tử trang, dao găm trong tay phải cùng tấm áo choàng phía sau lưng còn tỏa ra ánh sáng màu vàng nhạt chứng tỏ đều là truyền thuyết cấp.

Đánh lén không thành công nhưng Ảnh Sa cũng không hề tỏ ra kinh ngạc, khoe môi nhếch lên một nụ cười thú vị : “Vong linh đạo tặc sao, có ý tứ, hy vọng ngươi có thể chơi cùng ta lâu lâu một chút.” Trong giọng nói bình thản của Ảnh Sa còn mang theo một chút hứng thú, đã lâu rồi hắn không gặp được người mà hắn có thể coi là đối thủ thật sự.

Ảnh Sa thoát nhìn khoảng hai mươi ba hai mươi tư tuổi, vẻ ngoài cũng khá đẹp trai nhưng ánh mắt lại cực kỳ âm trầm.

Về mặt Tiêu Ngự có chút ngưng trọng, một tinh linh đạo tặc 20 cấp đi một mình, trên người có hai món trang bị truyền thuyết cấp đủ để chứng minh thực lực của hắn, hôm nay có lẽ thật sự gặp phải đối thủ rồi.

Ảnh Sa cũng không lo lắng Tiêu Ngự đánh lén, thản nhiên đi tới cạnh cỗ thi thể kia rồi quay về chỗ Tiêu Ngự đứng trong góc nói: “Có thể tránh khỏi đòn đánh lén của ta chứng tỏ kỹ thuật của ngươi cũng không tệ. Trên cỗ thi thể này dám chắc có đầu mối để tìm ra Tuyết lan thảo, nếu thắng ta đầu mối này sẽ là của ngươi.”

Nghe Ảnh Sa nói xong Tiêu Ngự mới hiểu ra, gã Ảnh Sa kia cũng tiếp nhận nhiệm vụ tìm kiếm Tuyết lan thảo. Thiên sứ liên minh cùng Tà ác liên minh đều công bố nhiệm vụ này!

“Chúng ta cùng đùa một lúc, thế nào? Chỉ có người thắng mới có được cỗ thi thể kia, ta nghĩ ngươi hẳn là có tư cách đó.” Ảnh Sa xoay nhẹ thanh chủy thủ trong tay, ánh mắt âm trầm khiêu khích nhìn về phía Tiêu Ngự.

Từ trong bóng tối Tiêu Ngự dần xuất hiện.

“Đùa thế nào ?” Ánh mắt Ảnh Sa khiến Tiêu Ngự phi thường khó chịu.

“Ngươi đã không khiến ta thất vọng.” Ảnh Sa nhìn thoáng qua trang bị trên người Tiêu Ngự, ánh mắt lúc đưa xuống hai thanh chủy thủ trong tay Tiêu Ngự đôi mắt hơi híp lại “Chúng ta đánh cuộc nhé, có lẽ sẽ rất kích thích đó.”

“Đầu tiên hãy nói về quy tắc của trò chơi .” Nhìn vẻ mặt đùa cợt của Ảnh Sa mà Tiêu Ngự càng thêm khó chịu.

“Cả hai đứng ở đây, không sử dụng kỹ năng chạy trốn, một người dùng bất kỳ kỹ năng gì để tấn công trong ba phút, giết chết đối thủ là thắng, bị giết chết là thua. Nếu trong ba phút người tấn công không thể giết chết đối thủ thì sẽ đến lượt người kia tấn công. Vòng đầu tiên từ ngươi .”

“Đánh cược.” Tiêu Ngự lạnh lùng nói, thăm đánh giá đối thủ, chẳng lẽ hắn nắm chắc có thể thắng được mình sao ? Để cho Tiêu Ngự tấn công trước càng chứng tỏ ý miệt thị Tiêu Ngự, nếu đối thủ tự tin như vậy hẳn sẽ không bỏ qua món lợi như vậy, công bằng là cái gì, đó chỉ là một loại hành vi ngu xuẩn.

“Một món trang bị truyền thuyết cấp, ta muốn thanh chủy thủ trên tay ngươi .”

Ngón tay Tiêu Ngự khê búng lên chiếc dao găm trong tay phải, lòng tham của Ảnh Sa không nhỏ, thực lực của đối thủ có thể không thấp hơn chính mình, một món trang bị truyền thuyết cấp khiến Tiêu Ngự không ngừng do dự, Tiêu Ngự không thiếu chủy thủ, trên người đối thủ còn có một chiếc áo choàng truyền thuyết cấp !

“Có hứng thú hay không? Đừng trả lời ta là ngươi không dám.” Ảnh Sa dùng giọng nói châm chọc khiêu khích.

“Ta muốn chiếc áo choàng trên người ngươi.” Tiêu Ngự nhìn thẳng vào mắt Ảnh Sa trầm giọng nói.

“Vậy phải nhìn xem ngươi có bản lĩnh cầm đi hay không nữa.” Ảnh Sa cười lạnh.

“Có bản lĩnh hay không cứ thử qua rồi sẽ biết.” Tiêu Ngự nhàn nhạt nói, dù đối thủ rất mạnh nhưng Tiêu Ngự cho rằng chính mình chưa chắc đã thất bại, đó là sự tự tin rất mãnh liệt, mặc kệ đối diện với đối thủ mạnh thế nào thì lòng tự tin của Tiêu Ngự cũng không giảm đi chút nào.

“Được lắm.” Ảnh Sa hài lòng cười cười, xác định rõ quy tắc rồi hướng máy chủ thỉnh chứng nhận.

Hệ thống xác nhận : Ảnh Sa đưa ra khiêu chiến với bạn, quy tắc như sau, bạn có muốn xác nhận ?

Tiêu Ngự đọc thoáng qua quy tắc, xác nhận không sai thỏa thuận liền chấp nhận. Có mấy chủ công chứng, cả hai bên đều không phải lo đối thủ chơi xấu, cũng không sợ đối phương trở mặt.

“Trò chơi bắt đầu.” Đôi mắt Ảnh Sa nhìn chăm chăm Tiêu Ngự, giống như một con sói đang rình mồi, từ ánh mắt toát ra vẻ quỷ dị.

185. Chương 186: Bộ Liệp.

Kể đã từng giết người mùi máu tanh trên thân họ dù rửa thế nào cũng không hết được. Nói giết người ở đây là chỉ không phải trò chơi, mà là sự thật. Gã Ảnh Sa kia rốt cục là ai mà lại có mùi vị đó. Gã này tuyệt đối không phải là người hiền lành, lương thiện.

Trong đời thật, Tiêu Ngự thực sự từng gặp phải người như vậy, nếu gặp khẳng định hẳn chỉ sợ tránh vội đi còn không kịp, kẻ như thế là người cực kỳ nguy hiểm, nếu tiếp xúc cùng bọn họ lâu dài bọn họ rất có thể sẽ ảnh hưởng tới chính mình. May rằng đây chỉ là trò chơi.

Ở trong trò chơi Tiêu Ngự sẽ không sợ hãi bất cứ kẻ nào, càng sẽ không lâm trận lùi bước.

Tiềm Hành!

Bóng người Tiêu Ngự chậm rãi mờ dần rồi biến mất trong bóng tối, tiến vào trạng thái tiềm hành.

“Đến đây đi, cùng chơi với ta một lúc.” Khóe miệng Ảnh Sa lộ ra nụ cười nguy hiểm, ánh mắt u lãnh nhìn vào trong bóng tối phía trước nhưng vẫn đứng tại chỗ, đợi Tiêu Ngự tấn công. Tiêu Ngự được công kích trong ba phút mà Ảnh Sa không được sử dụng bất kỳ kỹ năng chạy trốn nào, nếu không sẽ bị máy chủ phán định thua trận.

Tiêu Ngự biết rằng Ảnh Sa là đối thủ mạnh nhất từ khi hắn tiến vào trò chơi tới nay, Tiêu Ngự không thể không hết sức cẩn thận.

An toàn nhất là một kích tất sát, nếu không rất có thể sẽ bị phản kích mạnh mẽ, Tiêu Ngự hiểu mình nên làm như thế nào.

Tiêu Ngự lợi dụng tiềm hành chậm rãi tới gần Ảnh Sa, tận lực ẩn dấu không sơ hở chút nào.

Tiềm Hành của đạo tặc là một loại toàn ẩn hình. Trừ phi dụng phản ẩn kỹ năng phá giải ẩn hình nếu không mất thường sẽ không thể nhìn thấy đạo tặc đang ẩn hình được. Nhưng đồng thời trong khi đạo tặc tiến vào ẩn hình, toàn thân sẽ phát ra một loại khí tức, mỗi Game thủ đều có năng lực cảm giác nhất định, nếu năng lực cảm giác đủ mạnh có thể cảm nhận được hành tung của đạo tặc. Ví dụ như Đức Lỗ Y lợi dụng biến thân phản ẩn chính là cách mở rộng năng lực cảm giác tới lớn nhất, từ đó mà phát hiện được hành tung của đạo tặc. Bình thường phạm vi cảm giác của Game thủ rất nhỏ, chỉ khoảng hơn một thước, một khi đạo tặc tiến vào phạm vi này Game thủ có thể cảm giác được hành tung của đạo tặc. Ở ngoài một thước, Game thủ cũng có cảm giác nhất định nhưng rất yếu, không chú ý cao độ căn bản không thể cảm giác được tung tích của đạo tặc. Lúc đánh quái hoặc đang chú ý đến việc khác thì cảm giác kia sẽ bị hạ tới mức thấp nhất.

Tiêu Ngự nhìn kỹ Ảnh Sa từ trong bóng tối. Ảnh Sa vẫn lẳng lặng đứng tại chỗ. Tiêu Ngự biết gã đang tập trung cảm nhận vị trí của Tiêu Ngự nhằm đối phó với đòn tấn công của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự uống một bình phong tốc được tề rồi đi vòng xung quanh người Ảnh Sa tìm kiếm cơ hội ra tay.

Thời gian chỉ có ba phút. Tiêu Ngự quyết định thử một lần, hắn bỗng gia tốc hướng về phía Ảnh Sa, thanh chủy thủ trên tay phải mau lẹ như gió.

Thâu Tập!

“Tới.” Thân hình Ảnh Sa khẽ cử động, tựa như một con sư tử đang giữ thế đợi cơ hội tới. Là một sát thủ cảm giác của hắn đối với không khí chung quanh nhạy cảm hơn người bình thường rất nhiều. Nhanh chóng

hắn đã phát hiện vị trí của Tiêu Ngự nên khi Tiêu Ngự đâm tới Ảnh Sa đã động rồi. Hàn quang từ chủ thủ chợt lóe lên đâm tới Tiêu Ngự.

Đúng là vì có thể cảm giác đặc biệt mà Ảnh Sa mới dám cùng Tiêu Ngự đánh cuộc. Không nắm chắc phần thắng thì với sự thông minh của hắn sao có thể không biết bản lĩnh của Tiêu Ngự cũng không kém. Khinh địch là một trong những sai lầm không thể mắc phải của đạo tặc. Nếu không nắm chắc mười phần thì Ảnh Sa đã không cùng Tiêu Ngự tham gia trò chơi chết chóc này. Ảnh Sa còn có một ưu thế chính là hắn đã tới 20 cấp rồi còn Tiêu Ngự mới 18 cấp ! Hắn đã học được kỹ năng của 20 cấp còn Tiêu Ngự vẫn chưa!

“Tốc độ của gã này nhanh thật.” Tiêu Ngự khê rùng mình, hắn chỉ còn cách Ảnh Sa gần hai thước, Ảnh Sa đã đoán ra phương vị của Tiêu Ngự đồng thời còn phản ứng kịp nên đòn đánh lén của Tiêu Ngự căn bản không cách nào công hiệu.

Thấy mũi dao của Ảnh Sa hướng chính mình đâm thẳng tới bàn tay của Tiêu Ngự đột nhiên chuyển hướng, một Mị Ảnh Thiểm Hiện nhảy lên cao tránh khỏi chiêu của Ảnh Sa rồi cầm chắc chủ thủ đâm xuống Ảnh Sa.

Tạc Kịch!

Con người Ảnh Sa bỗng rụt lại, không ngờ là Tiêu Ngự cũng có một kỹ năng chuyển hướng khiến hắn có chút bất ngờ.

Trong chớp mắt khi chủ thủ của Tiêu Ngự hạ xuống, Ảnh Sa liền dùng Phản Thủ Bối Thứ.

Thấy Ảnh Sa dùng Phản Thủ Bối Thứ né khỏi đòn đánh của mình nên chủ thủ trong tay Tiêu Ngự lại biến hướng, một Phản Thủ Bối Thứ xuất ra, lấy Phản Thủ Bối Thứ để phá giải Phản Thủ Bối Thứ!

Trong nháy mắt, hai người hoàn thành xong vài loại kỹ năng, biến chiêu đổi chiêu, nhanh đến mức không thể nhìn rõ.

Ảo Ảnh Bộ!

Trước khi chủ thủ của Tiêu Ngự đâm chính giữa lưng mình thân thể Ảnh Sa đột nhiên huyền hóa thành vài hư ảnh, nhìn vào đến hoa cả mắt, không rõ từ khi nào hắn đã tránh được đòn của Tiêu Ngự, chủ thủ lóe sáng nhằm lưng Tiêu Ngự lao đến.

Dịch Cốt!

Ảnh Sa chợt hét lên một tiếng, nếu đâm trúng Tiêu Ngự, hắn hoàn toàn nắm chắc có thể hoàn thành kỹ năng dịch cốt đạt tới 100% hoàn thành độ.

Phản Thủ Bối Thứ đột nhiên thất bại, Tiêu Ngự đã cảm thấy không ổn, trong tích tắc mũi chủ thủ của Ảnh Sa chạm vào người hắn, Tiêu Ngự kịp thời sử dụng Tật Phong Bộ. Đinh - một tiếng, chủ thủ của Ảnh Sa bị chặn lại.

Tiêu Ngự lại biến mất còn Ảnh Sa vẫn đứng tại chỗ, đợi kỹ năng khôi phục.

“Quả nhiên không để ta thất vọng, nếu kết thúc nhanh như vậy thì quá mất hứng rồi.” Ảnh Sa cũng thực sự phấn khích, thật lâu không gặp được đối thủ như vậy, đối thủ càng mạnh hắn càng hưng phấn.

Lần giao thủ vừa rồi khiến Tiêu Ngự đối với thực lực của Ảnh Sa càng thêm hiểu rõ, hắn quả thật rất mạnh, phản ứng năng lực, tốc độ, chiến đấu ý thức, chiến đấu kỹ xảo đều đạt tới đỉnh.

Thực ra mà nói lần giao thủ vừa rồi Tiêu Ngự đã thua. Nếu là Tiêu Ngự phòng thủ Ảnh Sa công kích thì hắn đã phải chết không hề có gì nghi ngờ!

“Ta thích lắng nghe đối thủ của ta, nghe tiếng kêu thảm thiết của chúng, chúng càng kêu thảm, ta lại càng hưng phấn. Ta thích dùng dao mổ lấy trái tim của đối thủ, để cho bọn họ cảm thụ nhịp đập trái tim cùng máu của chính mình, sau đó thảm thiết tru lên, đó là một khoái cảm tuyệt đỉnh. Dù không nghe thấy người kêu nhưng cũng phải để ta cảm thụ một chút cảm giác mổ tim sống đi.” Trong mắt Ảnh Sa tràn ngập sự hưng phấn khác thường, đầu lưỡi đỏ hồng lại khê liếm lên thanh chủ thủ trong tay.

“Gã này đúng là kẻ biến thái.” Nhìn ánh mắt yêu dị của Ảnh Sa mà trong lòng Tiêu Ngự chợt xuất hiện hàn ý không rõ. Từ khi Ảnh Sa nói ra sở thích giết người của hắn liền khiến Tiêu Ngự tựa như đang bị hành hình như vậy. Tiêu Ngự biết, Ảnh Sa nói tất cả đều là thật, hắn đã từng giết người, hơn nữa hắn còn dùng chính cách dã man kia để giết người ! Dù lẩn lộn khắp nơi, thấy rất nhiều cảnh giết chóc nhưng hắn chưa từng thấy ai bị giết như trong lời Ảnh Sa tả lại, cảnh tượng đó khẳng định sẽ rất kinh khủng.

Trong lòng Tiêu Ngự chợt sinh ra nỗi sợ hãi khó tả, cảm giác sợ hãi không ngừng tăng lên khiến cơ thể Tiêu Ngự có chút cứng ngắc. Tiêu Ngự không phải là loại người như Ảnh Sa, trong thế giới của Ảnh Sa, tính mạng con người chỉ giống như con kiến, còn Tiêu Ngự, không nói tới nghề nghiệp đặc thù thì hắn bắt quả cũng chỉ là một con người bình thường mà thôi, chưa bao giờ thấy qua cảnh tượng máu tanh như vậy.

Tiêu Ngự hít sâu một hơi để lòng mình bình tĩnh lại, hắn biết rằng Ảnh Sa đang dùng lời nói nhiễu loạn hắn nhưng hắn sẽ không rút lui. Phương pháp này rất hạ lưu nhưng với người như Ảnh Sa, căn bản không có quy tắc gì có thể bó buộc, để đạt được mục đích gã sẽ không từ thủ đoạn.

Ba phút, Tiêu Ngự chỉ có ba phút tấn công, ba phút qua đi, sẽ đổi thành Tiêu Ngự phòng thủ, hắn sẽ càng không có cơ hội.

“Không biết gã này rốt cuộc có bao nhiêu kỹ năng.” Tiêu Ngự thầm đoán trong lòng, hắn đã từng có được kỹ năng khi thực hiện nhiệm vụ thì Ảnh Sa cũng có thể, hơn nữa đối thủ đã tới 20 cấp, 20 cấp liền có thể học tập không ít kỹ năng. Đặc biệt bởi vì chủng tộc khác nhau nên kỹ năng mà Tiêu Ngự cùng Ảnh Sa học tập cũng chưa chắc đã giống nhau, dù thiên phú thuộc tính không quá chênh lệch nhau nhưng đó cũng là một trong những điều cơ bản để quyết định phần thắng .

Tiêu Ngự vẫn đi quanh Ảnh Sa, tìm kiếm cơ hội tấn công kế tiếp, các hạng kỹ năng cũng đã phục hồi xong!

Thừa dịp hiệu quả của Tật Phong Bộ chưa biến mất, Tiêu Ngự đột nhiên gia tốc, nhảy lên làm ra vẻ định Tạc Kích Ảnh Sa.

Chủ Thủ xé gió rít lên đâm xuống Ảnh Sa, Tiêu Ngự cố tình làm vậy, hắn biết chỉ dựa vào Tạc Kích khẳng định không thể chạm tới Ảnh Sa, nếu không có cơ hội vậy chính mình phải tạo ra cơ hội!

Thấy Tiêu Ngự sử dụng Tạc Kích, Ảnh Sa không lùi mà tiến tới, tay hắn cũng thực hiện động tác Tạc Kích đón lấy Tiêu Ngự.

Tạc Kích của hắn là thật hay giả?

Tiêu Ngự cũng không thể nhận ra, nếu là thật Tiêu Ngự sẽ bị kích ngắt, nếu là giả thì dù bị đánh trúng cũng không có vấn đề gì.

Gã này quả thực là khó đối phó, Tiêu Ngự sử dụng Mị Ảnh Thiểm Hiện tránh ra rồi một Dịch Cốt ra tay.

Phản Thủ Bối Thứ!

Ảnh Sa lại dùng Phản Thủ Bối Thứ phản kích, Tiêu Ngự dùng che dấu tiếp công kích của Ảnh Sa rồi lại nhảy lên cao, lại là một Tạc Kích.

“Vừa rồi là hư chiêu, lần này mới là thật chiêu sao?” Miệng Ảnh Sa lạnh lùng nhếch lên, cũng nhảy lên đón đòn của Tiêu Ngự.

Bằng, hai người cùng lúc bị đánh lui, choáng váng chỉ chốc lát, tỉnh lại liền nhanh chóng tách ra.

Lại là thế cùng lực địch, Tiêu Ngự vẫn phải dùng kỹ năng che dấu cùng chạy trốn kỹ năng mới không bị đánh bại. Trong lần giao thủ vừa rồi Ảnh Sa đã chuẩn xác đoán ra lần tạc kích đầu tiên của Tiêu Ngự chỉ là hư chiêu nhưng Tiêu Ngự lại không biết chiêu đầu của hắn là thật hay giả, xét về mặt ý thức chiến đấu Ảnh Sa quả thật mạnh hơn so với Tiêu Ngự rất nhiều.

“Gã này thật sự không có nhược điểm sao? Chưa chắc !” Ánh mắt Tiêu Ngự từ từ nheo lại, tinh táo đến dọa người, vẫn nhìn chặt Ảnh Sa còn thân thể lại chậm rãi ẩn hình biến mất, một lần nữa tiến vào tiềm hành trạng thái.

Qua hai lần giao thủ Tiêu Ngự đã hoàn toàn đắm chìm trong chiến đấu quên hết tất cả, thậm chí quên cả nỗi sợ hãi Ảnh Sa gây ra, trong mắt Tiêu Ngự chỉ có một mục tiêu, đó chính là đối thủ của hắn.

Không phải người chết thì chính là ta mất mạng, đây là kết thúc cuối cùng của trò chơi này.

Trạng thái bình tĩnh này khiến tất cả các giác quan của Tiêu Ngự đã đạt tới độ nhạy cảm cực điểm. Tiêu Ngự tựa như một gã thợ săn âm thầm trong bóng tối quan sát con mồi trước mặt mình.

Cảm giác nguy hiểm chợt xuất hiện trong lòng Ảnh Sa, vẻ mặt hắn liền ngưng lại. Là một sát thủ, hắn biết cảm giác này có ý nghĩa gì, hắn đang bị đi săn!

186. Chương 187: Vong Linh Ưc Chế

“Có chút thú vị rồi đây.” Ảnh Sa cũng cảm nhận được sự uy hiếp từ trên người Tiêu Ngự, cảm giác này khiến hắn có chút khó chịu, là một sát thủ chuyên nghiệp Ảnh Sa đã có được khả năng quan sát tinh vi, từ vẻ mặt, thần thái cùng cử chỉ của Tiêu Ngự mà hắn có thể đoán ra. Tiêu Ngự bất quá chỉ là một thằng nhóc sớm lăn lộn với cuộc sống mà thôi, còn hắn lại là một Game thủ chuyên nghiệp. Một tiểu nhân vật nhưng lại khiến cho hắn cảm nhận được uy hiếp, đây là một chuyện chưa bao giờ xảy ra.

Tiểu nhân vật cũng có tín niệm của tiểu nhân vật.

Cuộc sống khốn khó, thanh mai trúc mã ruộng bỏ, trong xã hội phải chịu đủ loại áp lực vẫn đè nén nội tâm của Tiêu Ngự, hắn từng cho rằng mình đã bị xã hội quên lãng rồi, đến tận lúc tiến vào trò chơi này Tiêu Ngự mới dần dần tìm lại sự tự tin của mình, trò chơi là nơi duy nhất Tiêu Ngự không cảm thấy áp lực. Các chuyện hắn có thể thất bại nhưng trong trò chơi Tiêu Ngự tuyệt đối không thể thua, đây là sự tôn nghiêm cuối cùng của hắn. Nếu hắn thất bại lần này thì thật sự hắn đã mất tất cả rồi.

Lòng quyết thắng điên cuồng bốc lên trong Tiêu Ngự, hắn xoay lưng tựa như băng đạn lên nòng, một con báo đang nhìn chằm vào Ảnh Sa, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Tất cả kỹ năng đã phục hồi xong...

Tiêu Ngự cẩn thận ngấm lại lần giao thủ vừa rồi, vô số hình ảnh xẹt qua trong đầu Tiêu Ngự. Không biết kỹ năng Tạc Kích của Ảnh Sa cấp mấy, vừa rồi cả hai đều đồng thời dụng Tạc Kích đánh trúng đối thủ, đều là 100% hoàn thành độ thương tổn, khiến đối phương choáng váng. Thời gian choáng váng mà Tạc Kích kỹ năng Ảnh Sa tạo thành so với Tiêu Ngự chỉ ngắn hơn một chút, chỉ li ra ở khoảng nửa giây thời gian, nhưng nửa giây căn bản không làm được gì.

“Chẳng lẽ thật sự không có cơ hội sao?” Tiêu Ngự có chút không cam lòng, kiểm tra lại những kỹ năng có thể sử dụng, Ảnh Sa có thể dùng nhiều kỹ năng hơn so với hắn nên Tiêu Ngự vẫn hoàn toàn bị vây ở thế yếu. Tiêu Ngự bỗng nhớ ra điều gì đó, vội mở bảng kỹ năng tới mục cuối cùng.

Vong Linh Ưc Chế!

Kỹ năng thiên phú của Vong linh tộc, sau khi lựa chọn Vong linh tộc liền có được kỹ năng này. Vong linh ước chế rất mạnh nhưng đồng thời cũng rất vô dụng.

Nhất cấp Vong Linh Ưc Chế : thiên phú kỹ năng, sau khi sử dụng trong vòng ba giây miễn dịch hiệu quả sợ hãi, trong một giây miễn dịch tất cả khống chế ma pháp hiệu quả. Không thể dùng để giải trừ hiệu quả ma pháp khống chế trên người .

Trong vòng ba giây miễn dịch hiệu quả sợ hãi, trong một giây miễn dịch tất cả khống chế ma pháp hiệu quả, quả thực rất mạnh nhưng kỹ năng này yêu cầu cũng rất cao. Nó không thể dùng để giải trừ ma pháp khống chế trên người, phải sử dụng trước khi đối thủ thi triển khống chế kỹ năng mới có hiệu quả, đồng thời thi triển kỹ năng cùng khống chế thời điểm kỹ năng tác dụng trên chính người mình không thể sai lệch một giây, nếu qua một giây liền không có hiệu quả.

Dụng kỹ năng này đối phó sợ hãi thuật của thuật sĩ gần như không có hiệu quả, dù sao chỉ có ba giây thời gian. Nếu để ứng phó với những kỹ năng khống chế như Tạc Kích thì khó khăn lại càng cao. Chỉ có một

giây thời gian.

Một giây cực kỳ khó khống chế. Khác với những kỹ năng như Tật Phong Bộ, che dấu v.v vì Tật Phong Bộ, che dấu cho dù không đỡ được đòn của đối phương thì còn có thể chạy ra khỏi phạm vi đối phương công kích, còn vong linh ức chế nếu không chọn đúng thời gian thì khẳng định sẽ bị giết chết. Tiêu Ngự cũng không dám nắm chắc 100% thành công sử dụng.

Hầu hết Game thủ chọn Vong linh đạo tặc đều đem kỹ năng này trở thành kỹ năng vô dụng chỉ xếp xó nhìn mà không thể sử dụng, căn bản không ai nhắc tới cũng không ai sử dụng, kể cả Tiêu Ngự. Nếu không phải rơi vào khốn cảnh như hôm nay, Tiêu Ngự căn bản cũng không hề nghĩ đến kỹ năng này. Hôm nay, Tiêu Ngự chỉ có thể buông tay liều thử!

Thời gian phục hồi của Vong linh ức chế rất lâu, phải mất năm phút, nói cách khác, Tiêu Ngự chỉ có một cơ hội sử dụng Vong linh ức chế !

“Gã này vẫn chưa dùng đến kỹ năng của 20 cấp.” Tiêu Ngự vẫn nhớ rằng 20 cấp có ba kỹ năng, là trí mạng bạo phá, huyết chi kích, tấn kích. Trí mạng bạo phá là một kỹ năng kết thúc, thương tổn so với dịch cốt còn cao hơn một chút. Huyết chi kích là kỹ năng giảm đi khả năng phòng ngự của bản thân để gia tăng độ thương tổn. Về phần tấn kích cũng cùng loại liên kích kỹ năng với tặc kích, có thể tạo ra hiệu quả choáng váng. Ngoài ra, tinh linh tặc cũng có một kỹ năng chủng tộc, là một loại kỹ năng cùng loại với Tật Phong Bộ, không phải công kích kỹ năng cho nên không cần lo lắng.

Ba kỹ năng 20 cấp này Tiêu Ngự đều đã từng thấy nhưng không biết những kỹ năng kia rốt cuộc thi triển như thế nào. Ảnh Sa chắc chắn sẽ đột nhiên dùng những kỹ năng này vào thời điểm mà hắn cho là cần thiết để công kích Tiêu Ngự, nhất là tấn kích kỹ năng nếu bị Ảnh Sa thành công tấn kích, Tiêu Ngự chắc chắn khó thoát khỏi cái chết. Không biết tấn kích thi triển thế nào nên phải nhanh chóng ép hắn sử dụng kỹ năng này mới được!

Tật Phong Bộ!

Tốc độ của Tiêu Ngự đột nhiên thay đổi, lao về hướng Ảnh Sa, lại nhảy lên cao chuẩn bị động tác tặc kích.

“Lại dùng chiêu này.” Ảnh Sa khinh thường cười nhạt, thông thả lui về phía sau, thấy mũi dao sắp chạm tới người, một ảo ảnh bước tránh khỏi đòn của Tiêu Ngự, con dao trong tay phải đâm thẳng vào ngực Tiêu Ngự.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tiêu Ngự sử dụng Phản Thủ Bối Thứ đỡ Ảnh Sa, thân thể xoay tròn một độ cong tuyệt mỹ đâm vào lưng Ảnh Sa. Động tác của Tiêu Ngự rất ít, tốc độ cũng rất nhanh, cùng động tác của Thứ Dao gần như không khác gì, Tiêu Ngự đã hoàn toàn nắm giữ những tinh túy trong phương pháp chiến đấu của Thứ Dao .

Dao của Tiêu Ngự cũng chỉ vừa chạm vào người Ảnh Sa thì hắn chợt đột nhiên biến mất.

Phản Thủ Bối Thứ!

Lấy Phản Thủ Bối Thứ phá Phản Thủ Bối Thứ! Không ngờ Ảnh Sa cũng học được chiêu này!

“Không xong rồi!” Tiêu Ngự mở ra che dấu, đinh - một tiếng, dao của Ảnh Sa đánh trúng người Tiêu Ngự nhưng bị vô địch trạng thái đỡ lấy.

“Phản Thủ Bối Thứ phá Phản Thủ Bối Thứ, chiêu này quả thật rất hay, người cũng không tính là không có gì hơn người.” Thấy Tiêu Ngự biến mất, Ảnh Sa chỉ nhàn nhạt nói.

Lấy Phản Thủ Bối Thứ phá Phản Thủ Bối Thứ là Tiêu Ngự học từ một tinh linh đạo tặc, chỉ qua một khoảng thời gian rất ngắn đã thi triển được, không ngờ Ảnh Sa học được so với Tiêu Ngự còn nhanh hơn, Tiêu Ngự chỉ dùng có một lần mà gã đã có thể dùng đến bảy tám phần hỏa hậu rồi.

Muốn ép Ảnh Sa thi triển hết tất cả kỹ năng thì với cường độ công kích thể này vẫn chưa đủ, sau khi dùng che dấu tránh khỏi công kích của Ảnh Sa , Tiêu Ngự không chạy trốn mà lại nhanh chóng bước sang cạnh người Ảnh Sa, tay phải xuất ra một dịch cốt, tay trái mang chủy thủ tẩm độc được đâm tới Ảnh Sa.

Ảnh Sa nhanh chóng lui về phía sau, tránh khỏi công kích của Tiêu Ngự rồi nhảy lên, một Tạc Kích hung hăng đâm xuống phía Tiêu Ngự.

Ảnh mắt Tiêu Ngự chợt sáng, có cần phải chặn lần Tạc Kích này hay không ?

“Không được, thời cơ chưa thích hợp.” Tiêu Ngự thấy Ảnh Sa thoáng có chút dị thường, có lẽ chiêu này lại chỉ là hư chiêu.

Tiêu Ngự lui về phía sau yên lặng mở mắt nhìn thẳng lên Ảnh Sa.

Quả nhiên chủ thủ của Ảnh Sa đột nhiên thu hồi chuyển hướng, tựa như một con độc xà phóng ra hướng thẳng tới đầu Tiêu Ngự nhanh như thiểm điện.

Kĩ năng cấp 20 của đạo tặc – Tấn Kích!

Tấn Kích cùng Tạc Kích là cùng loại, khác nhau chính là Tạc Kích là mượn khí thế của thân thể xông tới, kích ngắt địch thủ từ trên xuống dưới. Tấn Kích lại thiên về tốc độ, sử dụng gia tốc đột ngột ở cổ tay, xuất ra trong cự ly ngắn, công kích tới đầu địch thủ kích ngắt hẳn, động tác giống với câu quyền.

“Thật nhanh” Nhìn thấy động tác của Ảnh Sa, Tiêu Ngự bỗng nhiên phản ứng lại, đây là kỹ năng cấp 20 Tấn Kích, chớp mắt một cái chủ thủ của Ảnh Sa đã tới trước mặt Tiêu Ngự.

Ảnh Sa đã chờ cơ hội này thật lâu, mượn Tạc Kích hấp dẫn chú ý của Tiêu Ngự, đột nhiên biến thành một chiêu Tấn Kích, nếu có thể kích ngắt Tiêu Ngự, chiến đấu sẽ kết thúc. Trong khoảng thời gian ngắn như vậy, có rất ít người có thể phản ứng kịp, hơn nữa Tiêu Ngự vừa rồi đã dùng xong Tật Phong Bộ, không còn kỹ năng chạy trốn nào nữa. Ảnh Sa cảm thấy một kích này chắc chắn tới 9/10 rồi. Không nghĩ tới cảm giác khi công kích ra, lại đánh vào không khí, thất bại. Hoa mắt, Tiêu Ngự đã biến mất trước mặt, hắn xoay người lại cảnh giới, hiện giờ Tiêu Ngự đã ở cách hơn ba mét.

“Người này đúng là có nhiều kỹ năng.” Ảnh Sa bĩu môi, không xông lên, thản nhiên đứng tại chỗ.

Tiêu Ngự cảm giác trên cằm hơi lạnh, chủ thủ của Ảnh Sa đã để lại một vệt đỏ trên cằm hắn. May mắn Tiêu Ngự kịp thời thi triển kỹ năng Đào Thoát để chạy thoát, nếu không, Tiêu Ngự sợ rằng lúc này đã nằm trên mặt đất.

Mấy lần giao phong vừa rồi, Tiêu Ngự cùng Ảnh Sa không ai làm gì được ai, kỹ năng Tiêu Ngự quá ít, nếu như hắn có nhiều kỹ năng giống như Ảnh Sa, hơn nữa nhiều kỹ năng chạy trốn như vậy, Tiêu Ngự khẳng định sẽ có thể giết chết Ảnh Sa. Nhưng hiện tại, Tiêu Ngự chỉ có thể bảo trì lực lượng ngang bằng, bất quá Tiêu Ngự cũng không phải không có thu hoạch gì, ít nhất Tiêu Ngự cũng đã bức Ảnh Sa sử dụng tất cả các kỹ năng ra. Ảnh Sa có kỹ năng gì đều không thể giữ lại trước mặt Tiêu Ngự được. Tiêu Ngự cũng chỉ còn ẩn tàng một kỹ năng, đó chính là thiên phú kỹ năng của Vong linh tộc – Vong Linh Ưc Chế!

“Kỹ năng Tấn Kích này rất hữu dụng.” Tiêu Ngự cẩn thận hồi tưởng lại chiến đấu vừa rồi, lúc đối chiến với Ảnh Sa, Ảnh Sa thi triển kỹ năng Tấn Kích động tác hoàn toàn khác ở trong đầu Tiêu Ngự, chờ khi lên lv20 học tập kỹ năng Tấn Kích xong, Tiêu Ngự trước tiên phải thử nghiệm thi triển kỹ năng này đã.

Sau ba phút đồng hồ, Tiêu Ngự giao thủ với Ảnh Sa mấy lần, không thể giết chết được hắn. Tiêu Ngự muốn lợi dụng Tạc Kích của Ảnh Sa lộ ra sơ hở để giết chết đối phương, nhưng vẫn không tìm ra được thời cơ thích hợp. Người này rất mạnh, hơn nữa hắn còn có nhiều kỹ năng hơn so với Tiêu Ngự. Hắn đã ép Tiêu Ngự tới thở dốc rồi.

“Ba phút đã qua, tới lượt ta công kích.” Trên khóe miệng Ảnh Sa lóe ra nụ cười gian xảo, bóng dáng dần dần nhạt đi, tiến nhập vào trạng thái tàng hình.

Tiêu Ngự phòng thủ, cũng ý nghĩ hắn không thể sử dụng Tật Phong Bộ cùng Động Hình, may mắn Đào Thoát cùng Mị Ảnh Thiểm Hiện là có thể dùng. Theo ý nghĩa mà nói Mị Ảnh Thiểm Hiện cùng Đào Thoát không phải là kỹ năng chạy trốn mà thuộc về kỹ năng né tránh.

Có hai kỹ năng này Tiêu Ngự có thể có hòa hoãn nhất định, không dễ dàng bị giết chết.

Lúc phòng thủ, Tiêu Ngự gặp phải nguy cơ còn cao hơn.

“ Ta còn có cơ hội.” Tiêu Ngự tay phải nắm chặt lấy chủ thủ, bình tĩnh tỉnh táo, đối diện với bóng mờ phía trước, càng những lúc như thế này càng không được hoảng. Ánh mắt Tiêu Ngự rơi vào nhóm kỹ năng, Tạc Kích cùng Dịch Cốt hai kỹ năng này là mấu chốt để đánh bại Ảnh Sa, không tới lúc vạn bất đắc dĩ, Tiêu Ngự không dùng tới.

Tiêu Ngự ngưng thần ngưng khí, làm cho năng lực cảm giác tới mức cao nhất, tập trung tìm kiếm vị trí của Ảnh Sa.

187. Chương 188: Tuyệt Sát.

Chung quanh một mảnh yên tĩnh, Tiêu Ngự cảm giác được một đôi mắt lạnh nhạt tối tăm đang trong bóng đêm nhìn mình chăm chăm.

Tinh Linh tặc năng lực ẩn hình so với vong linh đạo tặc mạnh hơn nhiều lắm, nhưng vẫn có thể cảm giác được.

Không khí chung quanh dao động một chút, một loại sát khí lạnh như băng thẳng thâu mà đến, cảm giác áp bách tới chung quanh Tiêu Ngự.

” Hẳn đến!” Tiêu Ngự đột nhiên quay người, chủ thủ tay phải chột ra tay, hướng hư không phía trước đâm tới.

Thâu Tập kỹ năng là một chiêu rất dễ dàng phá giải, làm không tốt sẽ bị người phản chế, Ảnh Sa hiển nhiên cũng không cho rằng Thâu Tập kỹ năng nhất định có thể thành công. Cho nên hẳn đã chuẩn bị trước rồi. Thấy Tiêu Ngự đâm kích qua đây, một cái Phản Thủ Bối Thử xuất thủ.

Tiêu Ngự lập tức cũng thi triển Phản Thủ Bối Thử phá bỏ Phản Thủ Bối Thử của Ảnh Sa.

Tật phong bộ!

Ảnh Sa mở ra Tật Phong Bộ, biến mất trước tầm mắt Tiêu Ngự .

Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về sau, hẳn mơ hồ có thể cảm giác được vị trí Ảnh Sa, hẳn đang hướng về chính mình phóng tới!

Chủ thủ tay phải Ảnh Sa nhanh chóng mãnh liệt vô cùng, hướng về Tiêu Ngự lao thẳng tới mà đến, Tiêu Ngự một cái Mị Ảnh Thiểm Hiện xuất hiện né tránh công kích Ảnh Sa. Ảnh Sa không buông tha Tiêu Ngự, nhanh chóng đuổi theo, một cái Dịch Cốt ra tay.

Mị Ảnh Thiểm Hiện cùng Đào Thoát kỹ năng thời gian làm lạnh rất dài, Ngự nhất định phải tiết kiệm kỹ năng, đem hai cái kỹ năng tách ra sử dụng, khi đúng lúc gặp nguy hiểm còn có cái để sử dụng.

Thấy Ảnh Sa xuất Dịch Cốt hướng về chính mình đâm tới, Tiêu Ngự trong lòng trầm xuống, chủ thủ tay phải phải hướng về Ảnh Sa đâm tới.

Tiêu Ngự đây là muốn cả hai đều bị thương!

Ảnh Sa lạnh lùng cười, một cái Huyền Ảnh Bộ , né tránh công kích của Tiêu Ngự, chủ thủ tay phải đâm vào ngực Tiêu Ngự.

Dịch Cốt !

Không tốt. Tiêu Ngự biết tình thế không ổn, kiên quyết không thể khiến cho Ảnh Sa thi triển ra 100% kỹ năng hiệu quả Dịch Cốt ! Tiêu Ngự tay phải vòng lại đón đỡ, quá nhiều công kích của Ảnh Sa.

Chủ thủ Ảnh Sa ở trên lòng ngực Tiêu Ngự xé mở một vết thương, nhưng là bị Tiêu Ngự ngăn cản bớt phân nửa , chỉ phát huy ra 63% độ hoàn thành kỹ năng, đối với Tiêu Ngự tạo thành 63 giá trị thương tổn.

Độc chủy thủ tay trái Tiêu Ngự vẽ loạn trên không chậm lại hướng về Ảnh Sa đâm tới, Ảnh Sa nhanh chóng lui ra phía sau, cùng Tiêu Ngự tách ra, tạo khoảng cách cùng Tiêu Ngự nhìn chăm chú Tiêu Ngự, dùng đầu lưỡi liếm liếm một chút máu tươi nhiễm trên chủy thủ. Mùi máu tanh đúng mùi vị làm cho Ảnh Sa càng thêm hưng phấn, trong con ngươi hiện lên một chút hồng quang quỷ dị.

“ First Blood!” Ảnh Sa nhìn Tiêu Ngự, lạnh lùng cười, thân thể dần dần nhạt đi, tiến nhập trạng thái tiềm hành.

Tiêu Ngự lo lắng nhất chình là Tạc Kích cùng Tấn Kích ,nếu bị hai cái kĩ năng này công kích đến, Tiêu Ngự hẳn phải chết không thể nghi ngờ, duy nhất hai cái né tránh kĩ năng Mị Ảnh Thiểm Hiện cùng Đào Thoát là chuẩn bị cho lúc này .Vì hiện tại không thể sử dụng Tật Phong Bộ cùng Độn Hình, còn lại vài kĩ năng công kích Tiêu Ngự căn bản không có cách nào né tránh, chỉ có thể cùng Ảnh Sa lấy mạng đổi mạng.

Trí mệnh bạo phá !

Chủy thủ Ảnh Sa phát ra tiếng rít vù vù, công kích ở trên cánh tay phải Tiêu Ngự. Một cái hơn một trăm, một cái hơn năm mươi giá trị thương tổn từ Tiêu Ngự trên đầu tung bay lên. Tiêu Ngự công kích chỉ là ảo ảnh của Ảnh Sa.

Cái ...này kĩ năng lại có thể tạo thành hai lần tổn thương. Tiêu Ngự nhìn thoáng qua lượng máu bản thân, còn lại hơn hai trăm một ít. Theo lượng máu dần dần giảm bớt, một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt nảy lên trong lòng, nếu không phản kích thì sẽ không còn cơ hội .

Ảnh Sa nhìn Tiêu Ngự vẻ mặt suy nghĩ, nếu như Tiêu Ngự trên nét mặt có một chút sợ hãi và sợ hãi, hẳn có thể càng thêm hưng phấn, nhưng mà hẳn lại thất vọng rồi, Tiêu Ngự như cũ yên lặng nhìn chằm chằm Ảnh Sa.

“ Chưa thấy quan tài chưa rơi lệ.” Ảnh Sa hừ lạnh một tiếng, Tiêu Ngự là hẳn con mồi, hẳn muốn đem Tiêu Ngự chậm rãi đùa chơi chết! Hẳn thích nhất loại khoái cảm làm nhục này, tính mạng tại lúc tử vong mới là đẹp nhất .

Huyền ảnh bộ vừa cooldown xong.

Huyền ảnh bộ khi thi triển sẽ xuất hiện nhiều hư ảnh liên tiếp. Né tránh hết công kích đối thủ. Đây là một trong tuyệt chiêu của Ảnh Sa, là do hẳn ở trong một ” nhiệm vụ” rất khó mà thu được, đúng là áo choàng cấp truyền thuyết trên lưng Ảnh Sa mang theo kĩ năng: Huyền ảnh bộ .

“ Hưởng thụ một chút tử nộ hôn của vong đi.” Đôi mắt Ảnh Sa giống như chim ưng nhìn chăm chú Tiêu Ngự, lần thứ hai tiến vào trạng thái tiềm hành.

Một kích cuối cùng rốt cuộc đã tới. Không phải người chết chính là ta vong, nếu như đỡ không được một đợt công kích này, Tiêu Ngự hẳn phải chết chắc chắn.

Tâm Tiêu Ngự đã không cách nào bình tĩnh, cảm xúc lưu động, nhưng hẳn cũng không có hoảng, nếu như lúc này luống cuống tay chân, hẳn càng không có cơ hội thắng.

Ảnh Sa từ sau lưng đánh thốc lên, cao cao nhảy lên, một cái Giáo Sát xuất thủ.

Tiêu Ngự một cái lắc mình tránh né công kích của Ảnh Sa đồng thời cả người xoay tròn xuất ra Bối Thứ .

Thân thể Ảnh Sa bỗng nhiên quay người, một cái Phản Thủ Bối Thứ ,lấy Phản Thủ Bối Thứ phá Bối Thứ .

Tiêu Ngự một đòn thất bại, liền tung ra Phản Thủ Bối Thứ để phá Phản Thủ Bối Thứ .

Bóng dáng hai người trên dưới bay cao thấp liên tục đổi vị trí, chỉ là một cái chớp mắt, liền đánh nhau mấy lần, động tác nhanh chóng khiến người kinh ngạc.

Phốc phốc, hai tiếng vang dội, Tiêu Ngự và Ảnh Sa đồng thời trúng mục tiêu đối thủ, Tiêu Ngự đối với Ảnh Sa tạo thành 59 giá trị tổn thương, nhìn thoáng qua lượng máu bản thân, còn lại một trăm chín mươi hai.

Sau khi bị Tiêu Ngự công kích, ánh mắt Ảnh Sa nhìn về phía Tiêu Ngự có vẻ càng u ám, không nghĩ tới Tiêu Ngự lại vẫn có năng lực phản kích, điều này làm cho Ảnh Sa có một ít bất ngờ.

Hai người sau khi tách ra, lần thứ hai nhằm phía đối phương, Tiêu Ngự dựa vào sáo trang có tốc độ cao, lại cũng có thể ứng phó Ảnh Sa công kích, sau đợt công kích, lượng máu Tiêu Ngự còn lại một trăm năm mươi sáu, lượng máu Ảnh Sa còn lại ba trăm chín mươi mốt.

Ảnh Sa một cái Tấn Kích hướng về đây, Tiêu Ngự lập tức dùng Đào Thoát kỹ năng trốn chạy.

Đào Thoát và Thiểm Hiện không còn, lúc này nhìn người như thế nào trốn. Ảnh Sa âm u lạnh lẽo cười, tăng tốc độ đánh về phía Tiêu Ngự.

Tạc kích và Dịch Cốt là kiên quyết không thể dùng, cho dù bị Ảnh Sa làm cho liên tiếp tháo chạy, Tiêu Ngự luôn luôn giữ lại hai cái kỹ năng này.

Thấy được Ảnh Sa một cái Dịch Cốt hướng về chính mình công kích qua đây, chủ thủ tay trái Tiêu Ngự hướng về Ảnh Sa đột nhiên dừng mãnh đâm tới.

Chủ thủ Ảnh Sa đột nhiên chuyển hướng, thân thể huyền hóa ra từng đường hư ảnh, hướng về Tiêu Ngự tiến tới, một cái Dịch Cốt trúng mục tiêu Tiêu Ngự, 62% hoàn thành độ, một cái hơn sáu mươi giá trị thương tổn từ Tiêu Ngự trên đầu tung bay lên.

Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về sau, hắn đã ở vào bên bờ nguy hiểm vô cùng, chỉ cần tiếp tục bị Ảnh Sa công kích được hai cái kỹ năng, Tiêu Ngự hắn phải chết chắc chắn.

”Đi tìm chết đi.” Ảnh Sa lạnh quát một tiếng, đột nhiên cao cao nhảy lên, tựa như một đầu sư tử phát điên, hướng về Tiêu Ngự đi tới.

Tạc kích !

Chứng kiến Ảnh Sa sử dụng Tạc kích kỹ năng hướng chính mình đánh lại đây, Tiêu Ngự sâu trong lòng bỗng nhiên căng thẳng, phát ra một tia u quang khó hiểu.

Cơ hội tới, Tiêu Ngự đã chờ lâu lắm, hắn là sẽ không để cho cơ hội vụt mất. Không phải người chết, chính là ta vong!

Tiêu Ngự đón Ảnh Sa xông lên, cao cao nhảy lên, một cái Tạc kích. Thắng bại là đây một lần hành động. Cơ bắp toàn thân Tiêu Ngự xiết chặt tới cực điểm, toàn thân lực lượng trong nháy mắt bạo phát ra, giống như hồng thủy thông thường cuộn trào mãnh liệt dâng trào.

Đây là cơ hội cuối cùng, nhất định phải thành công!

Tiêu Ngự đột nhiên vẻ mặt biến hóa một chút không lộ chút sơ hở thu vào ánh mắt Ảnh Sa, Ảnh Sa trong dâng lên một loại dự cảm bất hảo, mặc dù không biết vấn đề ra ở nơi nào, hắn vẫn còn biết trước đến nguy hiểm, ánh mắt nhìn vào Tiêu Ngự lạnh lẽo. Giờ phút này lại mọc lên một chút ý sợ hãi.

Hắn thất bại, điều làm nên một sát thủ, nếu cảm giác được sợ hãi, hắn cũng không phải là cỗ máy giết người lạnh như băng. Ở trong thế giới sát thủ. Sợ hãi chẳng khác nào tử vong!

Tiêu Ngự tranh thủ thời gian, không thể xuất hiện một chút độ lệch, nếu như xuất hiện một chút độ lệch. Lần này quyết đấu, Tiêu Ngự phải thua chắc chắn.

Vong linh ức chế!

Tiêu Ngự luôn luôn không dùng cái ...này thiên phú kỹ năng, chờ chính là thời khắc này! Cái ...này kỹ năng có thể chống cự không chế kỹ năng, thời gian chỉ có một giây, nhưng mà một giây thời gian đã vậy là đủ rồi.

Thình thịch, hai tiếng vang dội, chủ thủ Tiêu Ngự và Ảnh Sa đồng thời Tạc Kích trúng mục tiêu đối phương. Khi Ảnh Sa công kích được Tiêu Ngự, trên tay truyền đến cảm giác khác thường mới khiến cho Ảnh Sa nghĩ tới kia ngàn năm không gặp kỹ năng đặc biệt của vong linh tộc đạo tặc, vong linh ức chế!

Đáng chết vong linh. Ảnh Sa trong đầu hiện lên cái ...này ý nghĩ, đặc biệt hồi hận. Hắn như thế nào đem cái ... kỹ năng này xem nhẹ !

Hai người đồng thời rơi xuống đất. Ảnh Sa bị Tiêu Ngự tạc kích trúng mục tiêu, rơi vào trạng thái hôn mê.

Thấy được Ảnh Sa bị kích hôn mê. Tâm Tiêu Ngự đặc biệt yên lặng, nhanh chóng vòng đến sau lưng Ảnh Sa. Một cái Bối Thử ra tay, công kích ở lưng Ảnh Sa, đối với Ảnh Sa tạo thành hơn tám mươi công kích tổn thương, thu được bốn điểm liên kích, hai cái kỹ năng này Tiêu Ngự cũng làm cho phát huy đến hoàn mỹ.

Tiêu Ngự không thể có một chút sai lầm, nếu sai lầm mà nói, sẽ không có cơ hội..

Tiêu Ngự là sẽ không để cho Ảnh Sa có cơ hội tỉnh lại!

Dịch Cốt !

Ảnh Sa lượng máu không nhiều lắm, Tiêu Ngự trầm quát một tiếng, một chiêu Dịch Cốt, đem lưng Ảnh Sa nứt ra một đường lỗ hổng lớn.

Hệ thống: Dịch Cốt kỹ năng hoàn thành độ 100%, tạo thành 100% kỹ năng tổn thương, tạo thành 3.5 giây tê liệt hiệu quả.

Công kích Dịch Cốt của Tiêu Ngự đem lượng máu Ảnh Sa trước sau như một rút cuộc cạn sạch, Ảnh Sa ngã trên mặt đất.

Thấy được Ảnh Sa bị tiêu diệt, thân Tiêu Ngự thể bỗng dựng lỏng xuống, một loại cảm giác mỗi một dâng lên, Tiêu Ngự ngồi trên mặt đất, miệng lớn thở hào hển. Ảnh Sa bị tiêu diệt , để lại cái áo choàng kia.

“Thắng, ta thắng.” Tiêu Ngự muốn lớn tiếng hét lên điên cuồng, trong lòng loại này hưng phấn dịch cảm giác là không gì so sánh nổi, tiêu diệt Ảnh Sa, Tiêu Ngự so với dĩ vãng bất cứ khi nào đều phải kích động.

Cường chế trong lòng cái loại hưng phấn mãnh liệt muốn thổ lộ, Tiêu Ngự tâm tình vui vẻ đem cái áo choàng nhặt lên, đây là thắng lợi chiến lợi phẩm.

Huyền Ảnh Phi Phong: phẩm cấp, truyền thuyết cấp. Phòng ngự 120-122, tốc độ di động +6, né tránh +5%, lượng máu +50, tất cả chạy trốn kỹ năng cấp bậc +1, mang vào kỹ năng, Huyền Ảnh Bộ - huyền hóa ra mười hư ảnh, né tránh đối thủ công kích. Kỹ năng làm lạnh thời gian 20 giây.

Huyền Ảnh Bộ hóa ra là áo choàng thêm vào kỹ năng! Tiêu Ngự trong lòng bỗng dựng giật mình, vui không tự kìm hãm được, vừa rồi Ảnh Sa dùng Huyền Ảnh Bộ vài lần đẩy mình vào hiểm cảnh, bây giờ thứ này lại có thể rơi xuống trong tay mình, Tiêu Ngự nhin không được nghĩ muốn cười ầm ầm ba tiếng, tên kia xem như là thuyền lật trong mơ, đem trang bị tốt như vậy đưa đến trong tay của mình. Nhìn lại thì thể Ảnh Sa trên mặt đất, không biết hẩn hiện tại hẩn đang có biểu tình gì : uể oải? Buồn bực? Phẫn nộ? Bất quá cái vẻ cao cao tại thượng, coi người như cỏ rác của hẩn khẳng định là không còn nữa.

188. Chương 189 : Nhật Ký Thập Đức

Vừa rồi cái loại trò chơi kia quá nguy hiểm, sau này ít chơi thì tốt hơn, Ảnh Sa thực lực rất mạnh, nếu không phải cuối cùng một hồi bất ngờ, cuối cùng rơi rụng chắc chắn là chính chính mình .

“Vong linh ức chế, ít nhiều cũng là một cái ...kỹ năng.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, Ảnh Sa không có đề phòng cái ...kỹ năng này của Tiêu Ngự, mới có thể không cẩn thận mà trúng chiêu, cao thủ trong lúc độ sức, khác biệt một ý nghĩ, thắng bại lập tức phân, Ảnh Sa chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

Thu hoạch được một kiện áo choàng cấp truyền thuyết, làm nhẹ đi cảm giác kích thích do trận PK vừa rồi mang lại, Tiêu Ngự tâm tình dần dần bình phục xuống.

Nhìn thoáng qua áo choàng trong tay, áo choàng cùng sáo trang có xung đột, nếu như thay áo choàng mà nói, có nghĩa là không thể mặc sáo trang, Tiêu Ngự cẩn thận cân nhắc một chút, bây giờ trước tiên dùng bộ lực sắc sáo trang, trở về đổi lại trang bị, bởi vì áo choàng cấp truyền thuyết thuộc tính quá mạnh mẽ , một kiện đã gần bằng nửa thuộc tính bộ lực sắc sáo trang, lại tùy tiện mặc vào vài món tử trang, thuộc tính tuyệt đối sẽ so với bộ lực sắc sáo trang trên người phải cao hơn.

Không biết U Minh sáo trang ném tới trên sàn giao dịch có thể bán được bao nhiêu tiền, Tiêu Ngự trái lại có một ít mong đợi.

Ở tại chỗ phục hồi xong xuôi, Tiêu Ngự đứng lên, hướng về đất trống trung ương kia có dựng thẳng [xác chết hư thối] đi đến, cổ thi thể này dựng thẳng như vậy là vị trí dễ thấy, khẳng định có kỳ lạ, nói không chừng có thể từ trên thi thể tìm kiếm được manh mối tuyệt phong lan, Tiêu Ngự tìm kiếm trên quần áo cũ nát của xác chết, quần áo rơi xuống ra một quyển sổ hơi mỏng.

Tiêu Ngự khom lưng nhặt lên, quyển sổ không phải giấy không phải bố, cũng không biết là cái gì chế tạo mà thành, Tiêu Ngự nhìn một chút.

Tháp Đức nhật ký: Đặc thù vật phẩm.

“Nguyên là một bản nhật ký?” Không biết bên trong bản ghi chép cái gì, Tiêu Ngự tò mò lật qua nhìn một chút, phía trước quyển sách là mạo hiểm nhật ký của Tháp Đức, ghi lại hành trình hắn tìm kiếm mật đạo. Lật đến phía sau là nội dung có liên quan đến âm u hang động, Tiêu Ngự cẩn thận lật nhìn lại. Chỉ sợ bỏ sót một cái tình tiết.

“Vì muốn hồi sinh Tái Na, ta và Ốc Tư mang thi thể Tái Na tiến vào âm u hang động. Nơi này có tà ác Địa Huyệt Nhân, đám... sinh vật xấu xí đáng sợ tập kích chúng ta, chúng ta anh dũng chống cự. Lui vào hành lang hắc ám, cuối cùng ở một nơi hẻo lánh hẹp hòi trong động quật tìm được thứ chúng ta muốn tìm. Nhưng mà Tuyết lan thảo còn chưa trưởng thành. Chúng ta căn bản không có cách nào thu thập. Chờ đợi là không có kết quả. Ốc Tư người này điên rồi, hắn lại có thể nghĩ sống ở chỗ này chờ đợi Tuyết lan thảo trưởng thành, không có thức ăn nước uống, chúng ta sẽ chết. Với lại, tà ác Địa Huyệt Nhân bất cứ lúc nào đều có thể xông tới giết chết chúng ta. Ta không thể sống ở chỗ này chờ chết, ta phải rời khỏi...”

Nhật ký đến đây đã kết thúc. Tiêu Ngự hiểu cái người ... kêu Tháp Đức là nhân vật bị treo ở nơi này, chính là vì cung cấp quyển nhật ký này. Trên quyển nhật ký còn vẽ một bức lộ tuyến. Đoán chừng là tuyến đường tìm Tuyết lan thảo.

“Quả nhiên là manh mối tìm Tuyết lan thảo.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bản đồ, đem lộ tuyến cẩn thận ghi nhớ ở trong lòng. Tìm tòi một phen cổ thi thể kia, không có phát hiện khác. Làm xong tất cả điều này, Tiêu Ngự theo trên lộ tuyến đánh dấu trên bản đồ tiếp tục tiến lên.

Tiêu Ngự trong lòng nghĩ tới, Tinh linh tộc Ảnh Sa đã không còn áo choàng cấp truyền thuyết, vừa không có cách nào tiếp tục nhiệm vụ, chắc chắn vô cùng buồn bực, hồi tưởng lại Ảnh Sa trên người nồng nặc luồng huyết khí, loại người này vẫn ít trên trục thì tốt hơn, sau này cố gắng không cần thiết thì tránh tiếp xúc. May mắn Ân Trạch Tư có bối cảnh đặc biệt, hơn nữa hai đại liên minh nhiều người như vậy, Ảnh Sa muốn tìm được chính mình thực hiện trả thù cũng không phải một cái sự tình đơn giản, tin tức các game thủ ngay cả cơ quan nhà nước cũng không hẳn có thể tra được, Tiêu Ngự cũng không phải thập phần lo lắng.

Trong thời gian ngắn ngủi, lại có thể có đến ba cái truyền thuyết cấp trang bị, làm cho Tiêu Ngự hưng phấn khác thường, lấy thực lực Tiêu Ngự hiện nay, cũng coi là cao tầm game thủ chuyên nghiệp.

Trong bóng đêm tìm kiếm, Tiêu Ngự vừa tiêu diệt mấy chục Địa Huyệt Nhân, trừ việc đó ra, còn thu hoạch vài cây Huyết lan thảo.

“Căn cứ địa đồ miêu tả, phía trước chỗ rẽ có thể có một chút Địa Huyệt Nhân hoạt động mạnh mẽ.” về mặt Tiêu Ngự trở nên thận trọng lên, cẩn thận lộ ra thân thể, hướng phía trước nơi khúc quanh quan sát.

Một người, hai người, ba người...

Tổng cộng năm người Địa Huyệt Nhân, đám... Địa Huyệt Nhân này thân hình cao lớn, và Địa Huyệt Nhân bình thường có khác biệt nhất định.

“Chẳng lẽ là đầu lĩnh quái?” Nếu như duy nhất xuất hiện năm Địa Huyệt Nhân đầu lĩnh, cũng không phải là Tiêu Ngự có thể đối phó, Tiêu Ngự chọn Địa Huyệt Nhân khoảng cách gần nhất sử dụng điều tra.

Địa Huyệt Nhân thủ vệ: hai mươi cấp đặc thù quái, HP 7000.

Là một ít đặc thù quái, Địa Huyệt Nhân người đông thể mạnh, không phải hiện nay Tiêu Ngự có thể đối phó.

Vòng qua cái ... hành lang hắc ám này càng đi về phía trước một đoạn chính là mục tiêu, loại chuyện như thế này, Tiêu Ngự là sẽ không làm.

“Không biết có thể hay không đem mấy con quái này dẫn tách ra, sau đó tiêu diệt từng con một?” Tiêu Ngự nghĩ thầm, cầm lấy cơ nỏ loại nhỏ, hướng về phương hướng Địa Huyệt Nhân thủ vệ gần nhất bắn một mũi tên. Ai nghĩ đến, công kích một tên lại kích thích toàn bộ, Địa Huyệt Nhân thủ vệ bị Tiêu Ngự công kích toàn bộ hướng về chỗ Tiêu Ngự nhìn qua đây, bên phải giơ tay lên, đưa trường mâu trong tay hướng vị trí Tiêu Ngự phóng tới bao trùm Tiêu Ngự.

Tình huống này làm cho Tiêu Ngự bị dọa giật nảy người, thấy được vô số trường mâu hướng về chính mình bao trùm xuống, Tiêu Ngự khẩn trương mở ra Tật Phong Bộ thoát đi, lúc này mới khó khăn lắm tránh được một kiếp.

Sau khi Địa Huyệt Nhân thủ vệ ném ra trường mâu, trong tay lại hiện ra một ít trường mâu, trường mâu giống như là dùng không kết thúc, một đợt một đợt ném trường mâu.

“Này bọn gia hỏa khó chơi.” Tiêu Ngự xem như là triệt để không có cách, năm Địa Huyệt Nhân thủ vệ như hình với bóng, thực lực vừa dừng mãnh như thế, hơn nữa còn là viễn trình công kích, Tiêu Ngự muốn tiêu diệt chúng có lẽ rất khó khăn.

“Không biết có thể hay không tránh né Địa Huyệt Nhân thủ vệ bí mật đi đi qua.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, quyết định tránh né Địa Huyệt Nhân thủ vệ, dùng Tật Phong Bộ và Độn Hình kỹ năng lén lút bí mật đi qua.

“Những... này là cái thứ gì?” Tiêu Ngự lại từ trên mặt đất nhặt lên một ít thứ bề nổi lạnh, giống như là một ít thủy tinh trang sức nữ tính, Bảo thạch vật phẩm, không nhiều lắm nằm rải rác ở trong góc, tùy tiện nhặt lên vài miếng, tùy tiện tra nhìn một chút, không có thuộc tính gì. Tiêu Ngự suy đoán, những thủy tinh này rất có thể là lưu lại một ít manh mối chuyên môn để cho games thủ tìm tuyệt lan thảo. Tiêu Ngự đã có bản đồ, biết phương hướng cần phải tiến đến, tự nhiên cũng sẽ không cần những chỉ thị này.

Tiêu Ngự mở ra Tiềm Hành, hướng về địa phương Địa Huyệt Nhân thủ vệ chậm rãi đi qua, ở trong bóng râm chậm chạp di động, mặt mũi xấu xí Địa Huyệt Nhân thủ vệ ánh vào mi mắt Tiêu Ngự.

Ngừng thở, đem khí cơ bản thân co rút lại đến nhỏ nhất, Tiêu Ngự định từ khe hở chính giữa một ít Địa Huyệt Nhân thủ vệ đi xuyên qua.

Có nhiều chạy trốn kỹ năng như vậy, Tiêu Ngự tự nhiên không cần quá sợ hãi, dù là bị phát hiện, Tiêu Ngự cũng có can đảm mạnh mẽ đột phá, chỉ cần không xuất hiện gì ngoài ý muốn, hẳn là không có vấn đề gì.

Chung quanh Địa Huyệt Nhân thủ vệ khắp nơi hoạt động, trong đó một chỗ Địa Huyệt Nhân thủ vệ hướng về Tiêu Ngự đi thẳng tới, mắt thấy khoảng cách cùng Tiêu Ngự càng ngày càng gần, Tiêu Ngự biết, hẳn đã bị phát hiện, Địa Huyệt Nhân không có mắt, nhưng đối với cảm giác chung quanh năng lực rất mạnh. Tiêu Ngự nếu như đến gần hai Địa Huyệt Nhân thủ vệ, chắc chắn có thể bị phát hiện.

Và như Tiêu Ngự nghĩ, một Địa Huyệt Nhân thủ vệ đến gần Tiêu Ngự lân cận, loạn kêu bô bô lên, trường mâu trong tay chỉ hướng Tiêu Ngự.

Địa Huyệt Nhân thủ vệ bên cạnh nghe tiếng kêu, đều hướng vị trí Tiêu Ngự bao vây quanh.

“Nhanh tiến lên!” Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc độ, hướng phía trước cuồng xông, chuẩn bị lao ra vòng vây Địa Huyệt Nhân thủ vệ.

Mấy đạo trường mâu giống như cầu vòng xuyên qua mặt trời, hướng về Tiêu Ngự bay tới.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự một cái Tật Phong Bộ tránh ra mấy cái trường mâu, tăng tốc độ chạy như điên, lấy tốc độ nhanh nhất đi sát bên Địa Huyệt Nhân thủ vệ mà qua.

Địa Huyệt Nhân thủ vệ còn không kịp phản ứng, đã bị Tiêu Ngự xa xa bỏ lại ở phía sau.

Lại là vài đạo trường mâu hướng chính mình ập đến, Tiêu Ngự một cái Đào Thoát, né tránh những công kích của trường mâu, đột nhiên một cái thoáng hiện, hiện lên trước người ngăn cản hẳn là hai Địa Huyệt Nhân thủ vệ

Địa Huyệt Nhân thủ vệ lúc này mới kịp phản ứng, quay đầu hướng về Tiêu Ngự đuổi theo.

Vù vù vù, vài cây trường mâu từ đỉnh đầu Tiêu Ngự bên tai bay qua, mồ hôi Tiêu Ngự lạnh thấm, may mắn không công kích được hắn, đám quái kia mỗi một con đều có 7000 HP, thực lực vô cùng dũng mãnh, không kém tinh anh cấp thấp bình thường, không thể khinh thường.

Chỉ là 5 giây thời gian, Tiêu Ngự xông qua đám Địa Huyết Nhân thủ vệ, hướng phương xa chạy như điên. Đám Địa Huyết Nhân thủ vệ đối với Tiêu Ngự không ngừng truy đuổi, thề muốn đem Tiêu Ngự tiêu diệt.

Độn hình!

Tiêu Ngự vừa một cái Độn Hình ngăn cản rút một cái trường mâu, nhanh chóng cùng Địa Huyết Nhân thủ vệ kéo ra khoảng cách.

Phía trước chỗ sâu hang động truyền đến một ít ánh lửa chớp chớp, sâu thẳm mà thần bí.

Bị năm Địa Huyết Nhân thủ vệ điên cuồng đuổi theo một mạch, Tiêu Ngự trong lòng cũng không tránh được tâm sinh buồn bực, Tiêu Ngự một đầu chui vào trong một hành lang âm u.

Thấy được Tiêu Ngự chạy ào vào hành lang, năm Địa Huyết Nhân thủ vệ ngừng lại, ở bên ngoài chần chờ hồi lâu, dường như cảm giác được cái gì, thật lâu không dám tiến vào trong hành lang, không dám tiếp tục truy kích Tiêu Ngự, kinh nghi bất định nhìn phương hướng cửa vào hành lang kín, Tiêu Ngự đã dần dần xa xa, hồi lâu, hồi lâu Địa Huyết Nhân thủ vệ lúc này mới chậm rãi tản đi.

Tiêu Ngự ở trong bóng râm hành lang kín lướt qua, quay đầu lại nhìn thoáng qua, năm Địa Huyết Nhân thủ vệ lại có thể không có đuổi theo, điều này trái lại làm cho Tiêu Ngự có một ít bất ngờ.

Tiêu Ngự cầm lấy bản đồ nhìn một chút, xuyên qua đường hành lang này, chính là mục đích cuối cùng của Tiêu Ngự, căn cứ địa đồ đánh dấu, chỉ cần càng đi về phía trước ước chừng hai trăm mét chính là nơi Tuyết lan thảo sinh trưởng.

Chỉ cần có thể thu thập Tuyết lan thảo, nhiệm vụ có thể hoàn thành, hiện nay mà nói, nhiệm vụ này cũng không phải rất khó.

Trong hành lang âm u ánh sáng càng không toát ra, làm cho nơi này thêm một chút quỷ dị, Tiêu Ngự tiếp tục đi về phía trước, phụ cận không có Địa Huyết Nhân hoạt động, chung quanh im lặng đáng sợ.

Tiêu Ngự hồi tưởng lại nội dung nhật ký Tháp Đức, không biết sau khi tìm được Tuyết lan thảo có thể hay không gặp NPC Ốc Tư thì sao?

189. Chương 190 : Giá Trị Tội Ác

Tiêu Ngự đi về phía trước chừng trăm mét, phát hiện trên hành lang gần đó, trên mặt đất chất đồng hàng loạt xác chết, đi qua nhìn một chút, phần lớn là hài cốt Địa Huyết Nhân, đám hài cốt Địa Huyết Nhân ở nơi này lặng lẽ hư thối, có thể tưởng tượng được, lúc trước nơi này đã xảy ra một hồi chiến đấu cực kỳ thảm thiết.

Dần dần đến gần mục tiêu, Tiêu Ngự mở ra Tiềm Hành, hướng phía trước tìm kiếm. Tuyết lan thảo thuộc về nhiệm vụ đồ vật, hẳn là sẽ có một chút quái vật mạnh mẽ ở bên cạnh bảo vệ, nếu không nhiệm vụ này thì quá đơn giản.

Đến gần cửa ra hành lang, hướng phía trước xem một lần thế nào, đây là một phòng ngầm nhỏ hẹp dưới đất, bên trong ẩm ướt lầy lội, trần ngập khí dơ bẩn. Trong góc phòng ngầm dưới đất lẳng lặng sinh trưởng một gốc cỏ nhỏ trắng như tuyết, cây cỏ nhỏ này tựa như ngọc trắng trong suốt óng ánh, phát ra nhàn nhạt ánh sáng thần thánh, cùng nơi này tất cả có vẻ có một chút không ăn ý.

“Đây là Tuyết lan thảo.” Tiêu Ngự mắt sáng lên, ánh mắt chuyển qua bên cạnh Tuyết lan thảo, một hán tử cao lớn quần áo có một ít lam lũ đang ngồi ở bên cạnh Tuyết lan thảo, ngơ ngác nhìn Tuyết lan thảo, vẫn không nhúc nhích, bên cạnh hắn còn nằm một bộ thi thể, xác chết đã hư thối, căn cứ trên mặt quần áo đại khái, mơ hồ có thể phán đoán người chết khi còn sống là một nữ tính.

Tiêu Ngự cho hán tử cao lớn kia một cái điều tra.

Âm hồn không tiêu tan Ốc Tư: hai mươi cấp tinh anh. HP 7000.

Người này chính là trong nhật ký Tháp Đức nhắc tới kia Ốc Tư, cái ... phòng ngầm dưới đất này vô cùng nhỏ hẹp, Tiêu Ngự muốn đoạt được Tuyết lan thảo, trước hết đem Ốc Tư thủ vệ Tuyết lan thảo tiêu diệt.

“Người này là một u linh quái.” Nếu là bất tử hệ, dùng thánh ngôn chủ thủ chắc chắn so với miễn duệ chủ thủ tốt hơn nhiều, Tiêu Ngự đem thanh thánh ngôn chủ thủ đổi lại đến tay phải. Với lại Trần An Tâm Linh cái ... kỹ năng này hẳn là cũng dùng được. Sau khi chuẩn bị cho tốt, Tiêu Ngự hướng về Ốc Tư dùng Tiềm Hành chậm rãi tới gần chuẩn bị đánh lên.

“Tái Na, người yêu của ta, Tuyết lan thảo hoa nở, thấm đượm mùi hoa khiến cho nhớ tới người, nghĩ tới khi còn bé. Chúng ta ở trong cánh đồng bát ngát vui sướng chạy trốn tìm, vô ưu vô lự. Khi đó ta không biết cái gì là thích, ta không biết người yêu ta, chờ đến khi ta biết, thì đã muộn.” Ốc Tư lẩm bẩm lẩm bẩm lâu bầu.

Nghe được Ốc Tư khê lẩm bẩm lâu bầu. Tiêu Ngự khê nhứ mày, dừng bước lại.

Suy nghĩ một lát, nhiệm vụ Tiêu Ngự là thu thập Tuyết lan thảo, cái ... này theo như lời nói của Ốc Tư, mấy thứ này cùng nhiệm vụ của hắn dường như không có quan hệ quá lớn, đối phương chỉ là cái âm hồn không tán thôi. Nếu như Tiêu Ngự đi lên thu thập Tuyết lan thảo, cái ... âm hồn chắc chắn có thể ngăn trở. Chỉ có tiêu diệt hắn, mới có thể thu thập Tuyết lan thảo!

Tiêu Ngự tiếp tục tiến lên, chậm rãi hướng về sau lưng Ốc Tư đi tới. Đột nhiên cao cao nhảy lên. Giảo Sát!

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự đem lưng Ốc Tư xé mở một đường vết thương, đối với Ốc Tư tạo thành 102 kỹ năng tổn thương. Đồng thời còn duy trì lâu dài 20 điểm tổn thương.

“Các người loài người đáng chết, lại đến cướp đoạt Tuyết lan thảo của ta.” Ốc Tư bị Tiêu Ngự tập kích, con người vô thần dần dần biến thành đỏ thẫm, phát ra quang mang khát máu. Thân thể bỗng nhiên căng lớn một chút, hướng về Tiêu Ngự phóng tới.

Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về sau, tránh ra một đòn của Ốc Tư, vừa rồi Ốc Tư ngồi chồm hồm trên mặt đất, Tiêu Ngự cũng không có thấy rõ ràng hình dáng Ốc Tư, đợi đến hắn đứng lên phóng qua đây Tiêu Ngự mới nhìn rõ. Ốc Tư có hình dáng một trung niên đại hán hơn ba mươi tuổi, khi còn sống hẳn là một chiến sĩ, trong tay cầm một cây búa to, trên người mặc một kiện áo giáp.

Tiêu Ngự tránh ra một cái bổ chém của Ốc Tư, đột nhiên xông lên, một cái nặng nề Tạc Kích, công kích trên người Ốc Tư, đem Ốc Tư kích hôn mê.

Người này là hai mươi cấp tinh anh, hôn mê thời gian rất ngắn, Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, nhanh chóng vòng đến lưng Ốc Tư, một cái Bối Thứ đâm ở lưng Ốc Tư.

“Rống.” bị công kích liên tục, Ốc Tư gầm gừ một tiếng, chủ thủ trong tay hướng Tiêu Ngự quét qua.

Trần An Tâm Linh!

Tiêu Ngự cho Ốc Tư một cái Trần An Tâm Linh, Ốc Tư hành động hơi bị kiềm hãm lại.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tiêu Ngự liền công kích Ốc Tư, một cái Phản Thủ Bối Thứ ra tay, trúng ngay mệnh trung sau lưng Ốc Tư, hiện ra điểm liên kích, một cái hơn trăm điểm giá trị tổn thương từ trên đầu Ốc Tư tung bay lên. Vài lần đối mặt tinh anh sinh vật cấp bậc so với chính mình cao hơn, Tiêu Ngự đã quá thành thục.

Ốc Tư cuồng bạo dùng búa lớn công kích Tiêu Ngự, Tiêu Ngự thì cố gắng vòng ra sau lưng công kích Ốc Tư.

Búa lớn trong tay Ốc Tư gào thét từ bên cạnh Tiêu Ngự quét qua, Tiêu Ngự ráng lướt qua, tránh né công kích của Ốc Tư, nhưng thân thể vẫn bị búa lớn quét trúng một ít, hơn một trăm điểm giá trị tổn thương từ trên đầu Tiêu Ngự tung bay lên.

“Người này công kích thật mạnh.” Tiêu Ngự không dám chậm trễ, đột nhiên tiến lên, chủ tay trái cho Ốc Tư bỏ một cái độc chậm lại, sau khi trúng độc tốc độ Ốc Tư di động chậm một ít.

Tiêu Ngự lợi dụng tốc độ thần tốc cùng Ốc Tư hao tổn chiến, một bên đợi các hạng mục kỹ năng cooldown xong.

Đột nhiên xông lên, một cái Dịch Cốt công kích trên người Ốc Tư, đem thân thể Ốc Tư vạch một đường dài tạo thành vết thương, Ốc Tư rơi vào hôn mê, Tiêu Ngự lại dùng chủ tay phải bỏ trên mấy cái công kích.

Đợi đến Ốc Tư thức tỉnh, Tiêu Ngự vừa xa xa né tránh, dù sao người này tốc độ di động không theo kịp chính mình, Tiêu Ngự cũng không cần lo lắng.

Ốc Tư điên cuồng gầm gừ, đột nhiên một cái công kích xông lên. Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về sau, thấy được búa lớn trong tay Ốc Tư hướng về chính mình bổ tới, Tiêu Ngự cúi đầu, búa lớn từ đỉnh đầu Tiêu Ngự quét qua, búa lớn đánh ở trên thạch bích bên cạnh, “oanh” một tiếng, đánh đá sụp xuống.

Đá vụn bắn tung tóe, rơi xuống trên mặt đất, thiếu chút nữa chôn luôn cả Tuyết Lan thảo.

Thấy được loại tình huống này, Tiêu Ngự sắc mặt chuyển sang trắng, may mắn Tuyết lan thảo không bị chôn, nếu như không có Tuyết lan thảo, nhiệm vụ của hắn đã thất bại.

Tiêu Ngự tránh né công kích của Ốc Tư, không nghĩ tới Ốc Tư lại coi trọng Tuyết Lan thảo còn hơn so với Tiêu Ngự.

Ốc Tư khản trương khom lưng xuống, đẩy nham thạch chung quanh Tuyết lan thảo ra.

” Loài người đáng ghét, không thể tha thứ!” Ốc Tư lần thứ hai đứng lên, hướng về Tiêu Ngự phóng tới, thể công so với trước càng thêm hung dữ mạnh mẽ.

Về mặt Tiêu Ngự có một ít cổ quái, cùng tinh anh quái đánh nhau, tinh anh quái lại có thể bận rộn quan tâm một gốc cây nhỏ. Mặc cho ai gặp được loại chuyện này đều có thể có một ít không hiểu.

Bỗng nhiên nghĩ tới điều gì. Tiêu Ngự lộ ra ý cười trên tức, người này đã quan tâm tới Tuyết lan thảo như vậy, mình làm gì mà không nhân cơ hội này lợi dụng một chút? Cho dù có một ít hèn hạ, nhưng đây chỉ là trò chơi mà thôi, dùng một ít phương pháp hèn hạ không hẳn là không thể!

Kế tiếp Tiêu Ngự vài lần làm bộ muốn đến gần Tuyết lan thảo, quả nhiên, người .. gọi là Ốc Tư u linh này trở nên vô cùng khản trương. Luôn luôn lo lắng Tiêu Ngự động thủ phá hỏng Tuyết lan thảo, hành động cũng trở nên sợ đầu sợ đuôi. Tiêu Ngự mượn cơ hội lợi dụng tốc độ không ngừng tiêu hao lượng máu Ốc Tư, dần dần, lượng máu Ốc Tư càng ngày càng ít, chỉ còn lại hơn 1300HP.

Thấy được lượng máu Ốc Tư đến gần điểm máu chết. Tiêu Ngự nhìn một chút, vài cái kỹ năng của hắn cũng đã cooldown xong xuôi, một đòn cuối cùng sắp xảy ra, Tiêu Ngự chuẩn bị một đòn chí mạng công kích Ốc Tư.

Rốngggg!

Một tiếng diệc tai nhức óc, tiếng gào thét truyền đến từ Ốc Tư, Tiêu Ngự sắc mặt khê biến, tình huống có một ít không ổn, Ốc Tư giống như bạo phát.

Toàn thân cơ bắp Ốc Tư dâng đột ngột, khua búa lớn trong tay. Hướng về Tiêu Ngự ập đến.

Toàn Phong Trảm!

Búa lớn trong tay Ốc Tư gào thét hướng về Tiêu Ngự quét qua. Sát khí tỏa hơi nóng bức người.

Toàn Phong Trảm là kỹ năng công kích của chiến sĩ hai mươi cấp. Là kỹ năng chiến sĩ công kích trong phạm vi rộng, thậm chí có thể đồng thời công kích năm sáu người chung quanh.

Ốc Tư một cái Toàn Phong Trảm đem phạm vi lân cận lớn như vậy toàn bộ bao phủ. Tiêu Ngự căn bản không thể nào tránh né.

Đào Thoát!

Mắt thấy bị Toàn Phong Trảm quét đến, Tiêu Ngự đột nhiên một cái Đào Thoát né tránh công kích Ốc Tư . Mau chóng tránh ra xa.

Ốc Tư hơi sững sốt, phát hiện vị trí Tiêu Ngự, một cái công kích hướng về Tiêu Ngự phóng đi.

Cuồng bạo tư thái!

Loạn vũ!

” Loài người đáng chết, đi tìm chết đi.” Ốc Tư mở ra cuồng bạo, hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Tiêu Ngự nhanh chóng bay vút về phía sau, chờ đợi thời cơ, thấy được Ốc Tư giơ lên búa lớn, đột nhiên hướng về Ốc Tư xông lên, cao cao nhảy lên, Tạc Kích!

Thịch , chủ thủ Tiêu Ngự trúng mục tiêu Ốc Tư, búa lớn trong tay Ốc Tư chém tới trên trước người mình, Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, ngăn cản hết một đòn mạnh mẽ vô cùng của Ốc Tư, nhanh chóng vòng đến sau lưng Ốc Tư, một cái Bối Thứ ra tay, tạo thành hơn một trăm điểm giá trị tổn thương cho Ốc Tư.

Tạc Kích và Bối Thứ, Tiêu Ngự tích lũy được 3 điểm liên kích.

Ốc Tư tỉnh lại, quay người công kích Tiêu Ngự, chuẩn bị lấy búa lớn đem loài người đáng ghét này chém thành hai nửa bỗng nhiên trước mặt hư vô, bóng dáng Tiêu Ngự đột nhiên tan biến, bụp một tiếng vang, áo giáp lưng Ốc Tư bị Tiêu Ngự Phản Thủ Bối Thứ xuyên thủng, một cái hơn chín trăm điểm giá trị tổn thương từ trên đầu Ốc Tư tung bay lên.

Ốc Tư quay người một cái Cuồng Dao Trảm, công kích Tiêu Ngự.

Huyền Ảnh Bộ!

Thân thể Tiêu Ngự huyền hóa ra liên tiếp hư ảnh, đến sau lưng Ốc Tư.

Lượng máu Ốc Tư chỉ còn lại hơn 100 HP, chủ thủ tay phải Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc độ, đâm xuyên qua lưng Ốc Tư, ra sức hướng ra phía ngoài vẽ mở ra.

Dịch Cốt!

Đã trúng một cái Dịch Cốt, lượng máu Ốc Tư cuối cùng đã hết, ngã trên mặt đất.

Tiêu Ngự thu hồi chủ thủ, trên người mặc ba cái truyền thuyết cấp trang bị, hần hiện tại đối phó hai mươi cấp tinh anh, so với trước kia thoải mái nhiều lắm .

Không biết cái ...này hai mươi cấp tinh anh u linh có rơi ra cho mình cái đồ tốt gì không, đang nghĩ ngợi, vài tiếng hệ thống nhắc nhở đem Tiêu Ngự kéo thực tế.

Hệ thống: bạn thu được 6959 điểm kinh nghiệm.

Hệ thống: bamk đánh chết một người lương thiện NPC, đạt 1 điểm giá trị tội ác.

Tiêu Ngự ngạc nhiên, điều thứ hai hệ thống nhắc nhở rốt cuộc có ý nghĩa gì, đánh chết một người lương thiện NPC? Đây giá trị tội ác rốt cuộc là cái gì? Đối với bản thân sẽ có cái gì ảnh hưởng?

Tiêu Ngự tỉ mỉ hồi tưởng lại vừa rồi một màn tình cảnh kia, hần vừa mới đến gần Ốc Tư, Ốc Tư từng nói một ít không giải thích được, làm cho Tiêu Ngự rất là khó hiểu. Tiêu Ngự cho rằng đều là nói nhảm, bây giờ suy nghĩ cẩn thận, Tiêu Ngự mới biết mình sai, Ốc Tư nói kia một lời rõ ràng là nhắc nhở hần đi kích hoạt nhiệm vụ, chỉ là lúc ấy hần toàn tâm toàn ý muốn thu thập Tuyết lan thảo, căn bản không có nghĩ đến sẽ có liên tiếp nhiệm vụ, đem lời Ốc Tư làm bầm lầy bầu quảng đến sau đầu, ngược lại đem Ốc Tư cho tiêu diệt ! Lại liên hệ nhật ký Tháp Đức các manh mối, Tiêu Ngự dự cảm, nếu như theo manh mối sờ tìm kiếm tiếp, một cái nhiệm vụ khổng lồ đã có thể mở rộng ra , nói không chừng còn có thể trong nhiệm vụ đạt được thêm lợi nhuận, kết quả nhiệm vụ này bị hần bóp chết từ trong nôi.

190. Chương 191 : Kỹ Năng Cấp Hai Mươi

Tiêu Ngự buồn bực không thôi. Nhiệm vụ không nhận được thì thôi, còn tiêu diệt một người lương thiện NPC. Tự nhiên bị một điểm giá trị tội ác. Mặc dù Tiêu Ngự cũng không biết giá trị tội ác đối với bản thân có cái gì ảnh hưởng.

Một điểm giá trị tội ác này xem như mua một lần giáo huấn đi. Sau này lại gặp được chuyện tương tự. Tiêu Ngự sẽ không tái phạm sai lầm tương tự.

Tiêu Ngự ở trên thi thể Ốc Tư tìm tòi một phen. Tìm được một thanh búa lớn. Là lam trang búa chiến sĩ. Còn có thể bán một ít tiền. Sau khi thu dọn chiến lợi phẩm, Tiêu Ngự hướng Tuyết lan thảo đi đến. Ở bên cạnh Tuyết lan thảo ngồi chồm hồm xuống. Sau đó bắt đầu thu thập Tuyết lan thảo. Cẩn thận đem Tuyết lan thảo bỏ vào hành trang.

Tiêu Ngự nhìn một chút xác chết Ốc Tư bên cạnh. Không biết kế tiếp sau nhiệm vụ này nội dung kịch bản là cái gì. Ốc Tư chết rồi. Manh mối cũng đã chặt đứt .

Ngẫm lại hay là quên đi. Bây giờ hối hận cũng vô dụng. Tuyết lan thảo đã thu thập xong xuôi. Nên trở về giao nhiệm vụ .

Tiêu Ngự đang chuẩn bị trở về thành. Hướng đường hành lang lại truyền đến một số tiếng người. Chẳng lẽ có người nào đó đang hướng về bên này đi lại đây? Tiêu Ngự kinh nghi bất định. Nhìn chung quanh một chút. Đây là một mật thất khép kín chỉ có hướng hành lang có một cái cửa vào. Vách đá nhám thạch bên cạnh có một tảng đá nhô ra. Tiêu Ngự liền núp phía sau tảng đá. Cũng mở ra Tiềm Hành.

“Ta muốn giết hắn.”

Một cái âm thanh lạnh như băng từ hành lang truyền tới. Đúng là Ảnh Sa mới vừa rồi bị Tiêu Ngự tiêu diệt. Tiêu Ngự đột nhiên trầm xuống. Không nghĩ tới người này không ngờ muốn tìm mình tính sổ . Tiêu Ngự không phải là người có thể mặc cho người khác gây khó dễ. Nếu có người chọc tới hắn. Hắn tuyệt đối sẽ không chút do dự ra sức đánh một đòn phủ đầu.

Từ hành lang đi tới sáu người. Tiêu Ngự tránh ở phía sau tảng đá dò xét một lần. Những người này từng người vẻ mặt u ám. Lộ ra một cổ lệ khí tàn bạo. Làm cho người ta nhìn rất không thoải mái. Trang bị trên người bọn họ lại là vô cùng tốt. Ít nhất đều là tử trang. Còn có một cái truyền thuyết cấp trang bị. Làm cho Tiêu Ngự rất là kinh ngạc. Những người kia là từ đâu đến. Bọn họ xem ra thật mạnh. Trong sáu người này tùy tiện rút ra một người. Đều là nhân vật không kém. Tạo thành một cái tiểu đội càng là không tưởng.

“Ta nói Ảnh Sa. Người làm mất mũi của chúng ta đều mất hết. Công bằng PK lại có thể bại bởi một mao đầu tiểu tử bình thường.” Một người người trẻ tuổi hơn hai mươi giễu cợt nói. Người thanh niên này là một thuật sĩ. Ngũ quan vốn đoan chính, nhưng trên mặt một vết sẹo thật dài đem khuôn mặt mỹ cảm phá hỏng hầu như không còn. Ngược lại thêm vào một chút dữ tợn.

Ảnh mắt Tiêu Ngự rơi xuống trên tay phải người thanh niên này. Người thanh niên này tay phải cực kỳ xấu xí. Giống như đã từng bị nướng qua. Vết thương trải rộng. Ngón tay cũng chỉ còn lại ba ngón.

” Ảnh Ma người lập lại lần nữa xem nào!” Ảnh Sa bên cạnh bắt lấy người trẻ tuổi. Ảnh mắt hung ác tàn nhẫn nhìn chằm chằm người trẻ tuổi.

Kia người trẻ tuổi gọi Ảnh Ma lộ ra vẻ mặt khinh thường. Pháp trượng trên tay phải dụng vào trước bụng Ảnh Sa. Không một chút sợ hãi, lạnh lùng nói ra: “Nếu như là ở trong thực tế, để trên bụng người cũng không là pháp trượng. Mà là bom.”

” Ảnh Ma, Ảnh Sa. Các người vẫn còn chơi đùa trò chơi của tiểu hài tử sao? Ông chủ nói. Muốn tiến vào thượng lưu xã hội. Phải học được thanh nhã và lễ phép.”

Bên cạnh là một người trẻ tuổi hơn hai mươi khuôn mặt trắng nõn thông thả nói. Trên mặt mang dáng vẻ lạnh nhạt tươi cười. Tựa như một người thân sĩ.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua người nói chuyện. Người này hình dáng trái lại rất đẹp trai. Khuôn mặt tái nhợt trắng bệch tựa như cương thi. Làm cho người ta cảm giác cực kỳ không phối hợp. Không biết vì sao, Tiêu Ngự cảm giác người này so với Ảnh Ma, Ảnh Sa muốn nguy hiểm hơn nhiều. Cho hắn một cái điều tra.

Ảnh Yêu: hai mươi cấp ám mục. Lượng máu[..]

Nghe được Ảnh Yêu nói. Ảnh Sa cảm giận thả Ảnh Ma xuống. Hai người đều không cãi lại. Hình như đối với Ảnh Yêu vô cùng e ngại.

“Nghìn vạn lần chớ chọc tới những người này.” Tiêu Ngự ở trong lòng khuyên bảo chính mình. Đám người này là một ít phân tử nguy hiểm vô cùng. Cùng những người kia kết thù quả thực không phải chuyện tốt gì. Ảnh Yêu dò xét một chút lân cận. Ánh mắt quét một vòng cái mật thất nhỏ hẹp này. Cuối cùng dừng ở trung tâm mật thất nơi có thi thể Ốc Tư.

“Người kia có khả năng đã đi.” Ảnh Yêu nói ra. Như cười như không nhìn vào Ảnh Sa. “Người tự chuốc lấy xui xẻo.”

“Ta muốn giết hắn trở về linh cấp (cấp 0).” Ảnh Sa hung dữ nói.

Con người Ảnh Yêu chợt phát lạnh. Nhìn chăm chú Ảnh Sa nói ra: “Người cảm thấy tổ chức sẽ cho phép người càn rỡ hồ đồ như vậy sao? Đối phương là đạo tặc. Hơn nữa là một cái cao thủ. Người hiểu cho rõ một chút!” Để cho liên minh đuổi giết, thù địch cùng một cao cấp đạo tặc. Loại chuyện này tốn thời gian mất công không nói. Càng không có khả năng thành công. Ảnh Sa một quyền tạc kích trên vách tường bên cạnh. Buồn bực chỉ có thể tiếp nhận sự thật này.

Đám người Ảnh Yêu thấy được xác chết Ốc Tư. Cho rằng Tiêu Ngự làm xong nhiệm vụ sử dụng hồi thành rồi đi. Căn bản không nghĩ tới Tiêu Ngự còn ở tại chỗ này. Cũng không khiến cho Đức Lỗ Y bên cạnh biến thân tìm tòi Tiêu Ngự.

“Đám người này rốt cuộc là thứ người gì.” Tiêu Ngự nhìn vào bóng lưng bọn họ rời đi. Đường như có suy nghĩ. Nghĩ lại quá trình nhiệm vụ vừa rồi. Tiêu Ngự xem như là hiểu đạo lý phúc họa tương y. Nếu như Tiêu Ngự không đem Ốc Tư tiêu diệt. Mà là tiếp nhận Ốc Tư nhiệm vụ. Chờ đám người này qua đây. Ốc Tư chắc chắn bị giết. Tuyệt lan thảo cũng sẽ không rơi vào trong tay mình. Chính mình còn có thể bị những người này đuổi giết.

Tiêu Ngự tiêu diệt Ốc Tư làm xong nhiệm vụ chỉ có thể nói vận mệnh Tiêu Ngự rất tốt.

Xem chừng những thằng cha kia đã đi xa. Tiêu Ngự lấy ra hồi thành quyền trục. Bắt đầu sử dụng hồi thành. Ở địa phương hắc ám này sử dụng hồi thành. Khả năng có thể đưa tới đám người Ảnh Sa vừa rời đi không lâu.

Tuy nhiên Tiêu Ngự đã không lo lắng. Bởi vì hồi thành quyền trục thời gian sử dụng chỉ có ba giây. Cho dù đám người kia truy đuổi trở lại. Cũng không kịp cắt ngang Tiêu Ngự.

Ảnh Sa trong vô ý quay đầu lại nhìn thoáng qua mật thất. Phương hướng mật thất truyền đến một ít ánh sáng màu trắng. Hơi sững sốt. Lập tức kịp phản ứng. Đây là ánh sáng của hồi thành quyền trục.

“Tên kia chưa đi!” Ảnh Sa giọng căm hận nói ra. Nhanh chóng đánh về phía mật thất. Bọn người Ảnh Yêu bên cạnh theo đi tới.

Khi bọn hắn đến. Bạch quang đã biến mất. Trơ mắt nhìn vào Tiêu Ngự trốn đi trước mắt bọn họ.

“Mẹ kiếp.” Ảnh Sa chửi to một tiếng. Nhìn thoáng qua vách đá nham thạch nhô ra. Vừa rồi Tiêu Ngự luôn luôn ẩn nấp ở nơi này! Ngay cả bọn họ nói chuyện đều nghe hết!

Đám người Ảnh Sa vẻ mặt rất khó coi. Vừa rồi nếu để cho Đức Lỗ Y biến thân tìm tòi một lần. Sẽ không bỏ qua một con ô long lớn như vậy.

Tay Ảnh Yêu buông lỏng, khoe miệng cười cười nói: “Chúng ta chậm.” Vẻ mặt không có uể oải và buồn bực. Với hắn mà nói. Có thể không bắt được Tiêu Ngự cũng không sao cả. Cho tới lúc này hắn cũng giống như một kẻ đứng xem.

Mặt Ảnh Sa tức giật xanh mét. Nhưng hắn cũng không oán được ai. Bọn họ thấy được xác chết Ốc Tư. Tự nhiên mà cho rằng Tiêu Ngự đã đi. Căn bản không thể tưởng được Tiêu Ngự còn có thể ở tại chỗ này. Nghĩ tới kia kiện áo choàng cấp truyền thuyết. Ảnh Sa bực mình không thôi. Đây chính là hắn mất rất lớn sức lực làm một cái nhiệm vụ rất khó mới lấy được. Hắn tưởng rằng tiêu diệt Tiêu Ngự là một sự tình cực kỳ đơn giản. Mới cùng Tiêu Ngự đánh cuộc. Lại không nghĩ rằng lại lật thuyền trong mương.

Tiêu Ngự về tới trong thành. Thở dài một hơi. Hắn chỉ là một game thủ bình thường. Lấy kiếm tiền làm chủ. Không muốn nhiệm phải thị phi. Nhưng nếu như đám người Ảnh Sa không buông tha chính mình. Tiêu Ngự tùy thời phụng bồi. Tuy nhiên bất kể thực lực đối phương có nhiều hơn. Muốn trong biển người mệnh mông tìm người để trả thù, hơn nữa đối phương còn là một đạo tặc. Quả thực không phải một chuyện đơn giản. Quả thực là lãng phí sức người. Dù sao hành tung Tiêu Ngự là phiêu bạt bất định. Sẽ không vĩnh viễn ở lại một địa phương nào.

Sau khi trở lại trong thành. Tiêu Ngự hướng đạo tặc công hội đi đến. Nhiệm vụ làm xong. Hắn có thể lĩnh nhiệm vụ khen thưởng. Đến đạo tặc công hội. Tiêu Ngự đem Tuyết lan thảo giao cho đạo tặc công hội một nữ NPC xinh xắn.

“Đây là khen thưởng của ngài. Mời ngài thu lấy.” Nữ NPC dùng âm thanh vô cùng ngọt nói ra.

“Cám ơn.” Tiêu Ngự tiếp nhận thứ gì đó trong tay nữ NPC. Nhìn một chút nhiệm vụ khen thưởng. Trong đó một cái là đạo tặc kỹ năng - Đột Tiến. Hơi chút nhìn nhìn giới thiệu về Đột Tiến kỹ năng. Tiêu Ngự đối với Đột Tiến kỹ năng có đại khái hiểu rõ. Đây Đột Tiến kỹ năng và Mị Ảnh Thiểm Hiện có một ít tương tự. Nhưng có tính giới hạn nhất định. Chỉ có thể tuyển định mục tiêu sau khi đột nhiên đến gần đối thủ. Dường như so với Mị Ảnh Thiểm Hiện muốn kém hơn một ít. Tiêu Ngự đúng lúc muốn đổi lại hết Minh U sáo trang trên người. Dùng Đột Tiến kỹ năng thay thế Mị Ảnh Thiểm Hiện cũng không tệ lắm.

Lại nhìn thoáng qua một cái khen thưởng khác: Tử trang Phong Tốc Ngựa.

Phong Tốc Ngựa: phẩm cấp Tử trang. Phòng ngự 27-29. Nhanh nhẹn +20. Tốc độ di động +5. Tật Phong Bộ kỹ năng cấp bậc +1. Tiềm Hành khi di động tốc độ +10%. Yêu cầu cấp bậc 20 cấp.

Coi như không tệ. Tiêu Ngự muốn đem lục sắc sáo trang thay thế. Hiện nay không có trang bị thay đổi. Đúng lúc có thể dùng cái trang bị này. Tốc độ Giày Phong Tốc và áo choàng cấp truyền thuyết hai cái trang bị thuộc tính có thể có thuộc tính tương đương với Minh U sáo trang. Tiêu Ngự tùy tiện tìm một ít lam trang mặc vào trước. Dem Minh U sáo trang thay đổi.

Bộ Minh U sáo trang thuộc tính vẫn còn rất cao. So với hiện nay mà nói không tính quá lạc hậu. Hắn là có thể bán được giá tiền rất cao. Tiêu Ngự đối với lợi nhuận sắp đến tay không nén nổi có một ít mong đợi. Hối Ảnh tử một chút. Ảnh tử trả lời nói hắn vừa dùng tiền mua một kiện truyền thuyết cấp trang bị. Nếu như mua Minh U sáo trang của Tiêu Ngự nữa thì quá nặng.

Đã Ảnh tử không cần. Tiêu Ngự chuẩn bị đem lên trên sàn giao dịch. Sáo trang này thuộc tính rất tốt. Không cần lo lắng không ai muốn mua.

Tiêu Ngự đến Dong Binh Công Hội đi một chuyến. Lĩnh điểm kinh nghiệm. Tiêu Ngự lên tới hai mươi cấp. Đúng lúc có thể đi đạo tặc đạo sư học tập mới kỹ năng hai mươi cấp. Ngoài ra còn tăng lên một chút các hạng mục kỹ năng cấp bậc. Học tập kỹ năng và tăng lên kỹ năng cấp bậc hao tổn gần một nghìn kim tệ. May mắn Tiêu Ngự thu hoạch lam trang cũng bán gần một nghìn kim tệ. Đúng lúc vừa đủ chi phí.

Từ trong Dong Binh Công Hội đi ra. Tiêu Ngự nhìn nhìn cột kỹ năng. Trên cột Kỹ năng nhiều hơn ba cái kỹ năng.

Trí Mệnh Bạo Phá

Huyết Chi Kích Phát

Tấn Kích

Ba cái kỹ năng này Tiêu Ngự cũng đã từng thấy qua. Thi triển ra không vấn đề gì. Đương nhiên trước còn làm quen một chút mới có thể làm độ hoàn thành đạt tới tương đối cao. Ngoại trừ kỹ năng vừa học, kỹ năng Tiêu Ngự Giảo Sát, Tạc Kích cũng lên tới cấp năm.

191. Chương 192: Đấu Trường.

Tiêu Ngự mang bảy kiện tử trang và U Minh sáo trang lên trên sàn giao dịch. Hiện nay các game thủ trong game tiêu phí có xu thế dần dần trở nên có lý tính, kim tệ giá cả xu thế ổn định, các loại trang bị giá cả lại giảm xuống không ít, thêm nữa tử trang phổ biến, tử trang giá cả cũng giảm xuống không ít, nhưng một ít trang bị thuộc tính tốt vẫn còn nhận được sự quan tâm nồng nhiệt của các game thủ.

Đem bảy kiện tử trang và U Minh sáo trang đem lên trên sàn giao dịch, Tiêu Ngự thời khắc chú ý giá cả của những trang bị này liên tục thời bị chấn động, bảy kiện tử trang giá cả đều trên dưới hai ba nghìn, mà U Minh sáo trang hiện ra, tức thì làm cho cả sàn giao dịch sôi trào.

Trong đoạn thời gian này trên sàn giao dịch ít nhất từng xuất hiện bảy kiện truyền thuyết cấp trang bị, nhưng lục sắc sáo trang lại là cực kỳ hiếm thấy, sáo trang này rất có giá trị, kém một cái truyền thuyết cấp trang bị, nhưng bởi vì nó có thuộc tính hiếm thấy, vì vậy vẫn còn khiến cho các game thủ trên đài giao dịch chú ý.

U Minh sáo trang tốc độ thuộc tính chiếm ưu thế, khiến cho sáo trang trở thành xa xỉ, thuộc tính cũng không tệ, hơn nữa mang vào nguyên rửa không có hiệu quả, Mị Ảnh Thiểm Hiện hai cái kỹ năng, càng đem giá trị trang bị đẩy lên cao tới đỉnh, chỉ so với truyền thuyết cấp trang bị hơi hơi kém.

“Rốt cuộc có thể bán được bao nhiêu đây.” Tiêu Ngự nhìn vào màn hình, có chút khấn trương chà xát tay, bán ra U Minh sáo trang kiếm được số tiền này, có lẽ giao dịch này là giao dịch lớn nhất từ trước tới nay kiếm được một bọn tiền.

U Minh sáo trang liên tục tăng giá, Tiêu Ngự nhìn bộ sáo trang này một chút kích dẫn, đã đột phá năm mươi vạn, nói cách khác ít nhất có vài vạn người ở quan sát cái trang bị này, nơi này dám chắc có rất nhiều người đối với U Minh sáo trang tiến hành ra giá, bán được giá tốt không phải là khó.

Hình ảnh U Minh sáo trang phía dưới trong khu vực bình luận đã sôi trào, hỏi đủ thứ loại vấn đề.

“Xin hỏi bộ sáo trang này là như thế nào có được?”

“Lần đầu tiên nhìn thấy lục sắc sáo trang, so với truyền thuyết cấp trang bị còn hiếm lạ hơn, đúng là dọa người?”

Rất nhiều các game thủ đều đang hỏi chỗ trang bị rơi ra, bọn họ đối với cái ...này rất cảm thấy hứng thú, thấy được những...câu hỏi này, Tiêu Ngự khoe miệng mỉm cười. Nghĩ tới hiệu ứng quảng cáo, vì tuyên truyền U Minh sáo trang, liền cho game thủ này giải đáp: “Đây là làm một cái cấp thấp nhiệm vụ quốc gia có được.”

Thấy Tiêu Ngự cầm giấy báo sở hữu U Minh sáo trang. Mọi người kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới lại có thể còn có người hoàn thành nhiệm vụ quốc gia, mỗi người đều là hiếu kỳ, thế là những người này bắt đầu hỏi quá trình làm nhiệm vụ quốc gia.

Tiêu Ngự nghĩ một tý, đối với những... game thủ, công khai chính mình quá trình hoàn thành nhiệm vụ quốc gia cũng không có gì ghê gớm, dù sao chỉ cần không lộ ra tư liệu chính mình là có thể, không có ai biết mình là ai. Thế là Tiêu Ngự liền đem quá trình làm nhiệm vụ quốc gia toàn bộ công bố ra, kể cả vị trí nhiệm vụ phó bản, dù sao nhiệm vụ làm xong. Nơi đó đã biến thành bình thường, không cần thiết phải cất giấu.

Nghe được Tiêu Ngự nói đến đạo tặc đạo sư Áo Đức và tình huynh đệ của hắn, mấy... game thủ sứt sứt không thôi, còn có hài tử kia, tất cả mọi người không nghĩ tới hắn sẽ là BOSS cuối cùng. Nhiệm vụ này chuyện xưa rất xuất sắc, rất nhiều game thủ nảy sinh muốn tiến đến tám bản đồ kia tìm tòi. Tám kia bản đồ trong lúc nhất thời chạm tay có thể bỏng, mặc dù tiến vào nơi đó có một ít khó khăn, nhưng không thể phủ nhận. Trong trò chơi người tài ba vẫn còn rất hiếm có, bọn họ dù sao vẫn có thể có biện pháp tiến vào nơi đó.

Được Tiêu Ngự tận lực kiến tạo, U Minh sáo trang lại càng nóng bỏng hơn.

“Đấu giá bắt đầu.”

Vừa nghe đến Tiêu Ngự nói bắt đầu đấu giá, giá cả U Minh sáo trang tăng đến chóng mặt.

Năm nghìn, một vạn, một vạn năm, hai vạn ,...

U Minh sáo trang con số nhanh chóng hướng về phía trước như bão tố. Mặc dù bán giá không cao như Ảnh Tử mua, nhưng giá cả tuyệt đối sẽ không quá thấp. Tiêu Ngự để ý giá cả hiện tại là mười vạn, qua lâu như vậy, bởi vì cao cấp trang bị phổ biến. Trang bị thấp lợi hại giá cả có thể bán được như vậy đã vô cùng không tệ .

U Minh sáo trang đấu giá ,giá cả rất nhanh đã đột phá năm vạn, nếu một cái trang bị giá cả giao dịch đột phá năm vạn, trên sàn giao dịch có thể đối với toàn bộ người trên sàn giao dịch sử dụng truyền bá một lần, muốn hấp dẫn càng nhiều người tăng giá.

Người để ý U Minh sáo trang càng ngày càng nhiều, tăng giá càng ngày càng cao, qua năm phút U Minh sáo trang giá cả đột phá mười vạn. Trên sàn giao dịch tiến hành lần thứ hai truyền bá, nhưng mà sau khi qua mười vạn. Tốc độ game thủ tăng giá chậm lại, giá cả cuối cùng rất nhanh sẽ sinh ra, Tiêu Ngự mắt nhìn chăm chăm trên sàn giao dịch U Minh sáo trang giá cả cuối cùng đứng ở mười hai vạn một.

“Giá cuối cùng cũng không sai biệt .” Tiêu Ngự nghĩ thầm, lúc trước Ảnh Tử đưa giá cao mua sắm bộ lục sắc sáo trang này, hẳn là không có bán, rốt cuộc nên hay không nên hối hận đây, cần nhắc một chút, nếu như Tiêu Ngự lúc trước đem U Minh sáo trang bán đi, sẽ không có thể đem truyền thuyết cấp chủ thủ và truyền thuyết cấp áo choàng đoạt đến tay, tổn thất còn lớn hơn nữa.

Lục sắc sáo trang giá cả cuối cùng ở mười hai vạn hai ngàn lượng ổn định, U Minh sáo trang bán ra, thấy được món khoản lớn này nằm trong tay, Tiêu Ngự quả thực hưng phấn một chút, như vậy tiền nhiều như vậy là trước kia hẳn không dám tưởng tượng , thêm nữa bán đi bảy cái tử trang thu được một vạn tám ngàn, Tiêu Ngự kiếm được mười bốn vạn, không đến một tháng thời gian thu hoạch hai mươi vạn, thu vào như vậy, trong games thủ chuyên nghiệp được coi như là game thủ có hạng .

“Lại bán đi một ít trang bị là có thể mua phòng .” Tiêu Ngự đối với phòng ở ước mơ một chút cũng không có yếu đi, hẳn rất muốn thông qua chính mình phấn đấu, kiếm được phòng ở thuộc về mình. Ở cái ... xã hội giàu có này, phòng ở và ô tô đều là thứ cần thiết, không có hai thứ này, đều chỉ có thể coi là dân nghèo .

Bán đi U Minh sáo trang hưng phấn còn tồn đọng mãi, Tiêu Ngự logout ăn cơm cùng Triệu Lam Hình, lần thứ hai gặp mặt, Tiêu Ngự tâm tình rất không tệ, cùng với Triệu Lam Hình trò chuyện rất là vui vẻ. Ngay cả Tiểu Vũ đều có chút buồn bực, lão ca như thế nào đột nhiên trở nên nói nhiều như vậy , thấy được hai người trò chuyện với nhau hình dáng thật vui, cảm thấy đó là một dấu hiệu tốt, lão ca cuối cùng thông suốt .

Sau khi ăn xong điểm tâm, Tiểu Vũ đến trường đi học, Triệu Lam Hình cũng muốn đi làm, Tiêu Ngự tiếp tục vào trò chơi, buổi tối hôm nay, Tiêu Ngự đã có an bài, trừ chuẩn bị được tề thiết yếu ở ngoài, Tiêu Ngự còn chuẩn bị tham gia hạng nhất đấu trường.

” Cuộc chiến chức nghiệp vinh quang, ta là đại biểu vinh quang của đạo tặc sao?” Tiêu Ngự cười nhạt, vinh quang này cuối cùng không có kim tệ thì sao được tham gia, xác thực phải nói, Tiêu Ngự là chạy vội đi , nhìn chút túi áo, sau khi đập nỗi bán sắt đúng lúc vừa đủ một nghìn kim tệ, trái lại không ngại ném thử một lần.

Tiêu Ngự đối với bản thân là có tuyệt đối tin tưởng , tham gia đấu trường, thắng thua khó tránh khỏi, cường giả cũng có khả năng bị tiêu diệt, Tiêu Ngự nghĩ thắng được ba bốn người hẳn là có thể, nếu như quả thực không được, đem vốn kiếm trở về là có thể .

Tiêu Ngự trước tiên đem được tề chế tạo xong xuôi, sau đó đem tiêu hao phẩm ban ngày dùng đều chuẩn bị cho tốt, xong xuôi toàn thân nhẹ đi, lúc này mới hướng trung tâm chợ quảng trường Minh Dạ Thành đi đến, nơi đó là thiên đường ban đêm của game thủ.

Ma pháp đăng màu vàng đem toàn bộ quảng trường chiếu đến sáng trưng, có rất nhiều binh lính mặc áo giáp màu đen và bọn kỵ sĩ đang ở bốn phía quảng trường duy trì trật tự, trong quảng trường nơi nơi đều là người, thấy được nhiều người như vậy, Tiêu Ngự có một loại cảm giác đầu cháng váng, đành chịu chỉ có thể theo dòng người hướng bên trong chen chúc, sau khi đi một khoảng thời gian mới xuất hiện quảng trường,

trong quảng trường đấu trường thật đúng là có không ít, có bảy tám chục nhà cái, các loại quy cách cá độ đều có, phải có mấy chục kim tệ mới có thể chơi một lần, hiểu được nơi này cao tới trên nghìn kim tệ, cùng trên diễn đàn miêu tả vô cùng giống nhau.

Tiêu Ngự không biết là, hắn thấy phần bình luận kia đã sớm lạc hậu, đấu trường lúc vừa mới bắt đầu xây dựng, cánh cửa rất cao, có rất ít người có khả năng, về sau chủng loại càng ngày càng nhiều, chỗ cần kim tệ cũng có ít nhiều khác nhau, xem như là thật sự hướng về quần chúng.

Tiền đặt cược đấu trường càng cao, cao thủ càng nhiều.

“Trước đặt tiền cược một ít đủ cho chơi đùa một chút.” Tiêu Ngự chỉ là muốn kiếm một chút tiền tiêu vặt mà thôi, đã có giá thấp đấu trường, không ngại trước chơi đùa, kiếm đủ rồi lại chơi lớn, nếu không ngay từ đầu đã chơi lớn, nói không chừng có thể bồi thường không nổi.

Tiêu Ngự theo dòng người đến bên cạnh một cái đấu trường ở xung quanh quan sát một lát, cái đấu trường này tiền đặt cược rất thấp, chỉ có hai mươi kim tệ, mỗi một ván thắng có thể thu được mười kim tệ, sau khi thắng được mười người có thể đạt được một cái hai mươi cấp tử trang.

Hai mươi cấp tử trang, khen thưởng này đối với những... games thủ bình thường mà nói, chứng thật là một cái hấp dẫn lớn vô cùng.

Rất nhiều games thủ đều nóng lòng muốn thử, bọn họ cảm giác mình so với người mới vừa lên đài kia muốn mạnh hơn nhiều, thế là liền chen chúc đi qua báo danh muốn cùng games thủ trên đài PK. Nhưng mà sự thật là tàn khốc, giao nộp kim tệ đa số người đều bại trận, nhưng các người chơi nhiệt tình không có chút nào hạ thấp.

Trên lôi đài vong linh chiến sĩ và lôi pháp sư đang chiến đấu với nhau, nhìn vào trên lôi đài hai người biểu diễn, tuyệt đại đa số games thủ đều có thể dùng một loại vẻ mặt cực kỳ khinh thường, vong linh chiến sĩ kia quá yếu, cũng không thấy lôi pháp sư kia cường tới chỗ nào, lại có thể hao tổn lâu như vậy. Đối lại là ta, ta nhất định có thể tiêu diệt lôi pháp sư kia. Bọn họ đem PK nói được đạo lý rõ ràng, nghiêm nhiên như một cao thủ, sau khi chờ bọn họ giao nộp kim tệ đi lên mới phát hiện, sự thật không hề như bọn họ dự đoán giống nhau, bọn họ không những không thể đem đối phương tiêu diệt, ngược lại cùng bọn họ bị người giết chết như nhau, bại trận.

Người tự cho mình siêu phàm nhiều lắm, mỗi người đều cho là mình là cao thủ, bọn họ chỉ biết động một chút mồm mép, chính thức lên đài cái gì cũng không làm được.

“Lão huynh ngươi không phải mới vừa nói, đi lên nhất định có thể đem lôi pháp sư kia đánh cho thất bại thảm hại sao? Như thế nào chính mình xuống trước?” Một người mặc pháp bào màu xanh nhạt bằng pháp sư khinh bỉ nhìn vào cái ... vong linh chiến sĩ thảm hại kinh khủng này.

Vong linh chiến sĩ vẻ mặt cực kỳ xấu hổ nói: “Bất ngờ, bất ngờ, vừa rồi là bởi vì vận mệnh không tốt, người nhìn ta đều xóa sạch hẳn quá nửa HP, ai ngờ đến hắn đột nhiên dùng không chế kỹ năng.”

Nhìn vào chiến đấu vừa rồi, Tiêu Ngự trong lòng giống như gương sáng, lôi pháp sư kia thực lực cao hơn vong linh chiến sĩ rất nhiều, lại cố ý khiến cho vong linh chiến sĩ chém vài đao, khiến cho hắn trong lòng tại hy vọng, lượng máu nhanh chóng thấy đầy, lôi pháp sư lại đột nhiên bạo tử, như vậy thắng bại sẽ không có vẻ gì đặc biệt, các người chơi mới có thể cuộn cuộn không ngừng đi lên, bọn họ cũng muốn kiếm tiền nhiều hơn, nếu như dưới hai ba cái đã đem đối thủ tiêu diệt, ai còn dám tới khiêu chiến?

Nhìn vài trường quyết đấu, mặc dù không phải rất xuất sắc, nhưng vẫn là có người mạnh nhất định, Tiêu Ngự tâm dần dần như lửa nóng lên.

“Đi lên xem thử, thuận tiện kiếm một chút khoản thu nhập thêm.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, nhìn nhìn lôi pháp sư trên đài, hướng về trước đi đến.

192. Chương 193: Thi Đấu

Tiêu Ngự đi tới vài bước, chỉ cần giao nộp phí báo danh 10 kim tệ là có thể đi lên đánh một hồi.

“Đây là phí báo danh. . .” Tiêu Ngự dò xét một chút cái games thủ thu phí báo danh này, là thanh niên hơn hai mươi tuổi đạo tặc.

“Tên họ.”

“Tiêu Ngự.”

Người tuổi trẻ kia cúi đầu bận rộn, ghi chép tin tức Tiêu Ngự, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, ánh mắt xẹt qua Tiêu Ngự trên người vài món trang bị, mắt thẳng, trừng mắt nhìn trên tay Tiêu Ngự hai thanh chủy thủ, sao ! truyền thuyết cấp , lại có thể là truyền thuyết cấp! Hơn nữa còn là hai cái, còn giống chưa dừng lại, áo choàng sau lưng cũng là truyền thuyết cấp! Thanh niên đạo tặc choáng váng, một games thủ mặc ba kiện truyền thuyết cấp trang bị, lại có thể chơi 10 kim tệ cấp thấp đấu trường, chẳng lẽ hắn còn để ý mấy chục mai kim tệ khen thưởng sao?

“Có thể là đến đập bản hiệu .” Thanh niên đạo tặc trong lòng trầm xuống, nhưng vẻ mặt vẫn còn vẻ mặt ôn hoà.

“Ta nói anh bạn, chúng ta mở ra những đấu trường này cũng không dễ dàng, ngài lão nhân gia cho chúng ta lưu lại một cái đường sống đi, người xem nhiều đấu trường như vậy, trên người chỗ nào không tốt, còn muốn đến đấu trường cấp thấp 10 kim tệ một lần của chúng ta.” Thanh niên đạo tặc vẻ mặt cầu xin nói ra, mặc ba kiện truyền thuyết cấp trang bị chọn loại này cấp thấp đấu trường của bọn họ, còn không đem bọn họ hoàn toàn đảo lộn ? Hắn nói lời này cũng xem như là mềm giọng muốn nhờ, nếu như Tiêu Ngự không phải chủ động tới kiểm chuyện, nghe thoải mái có lẽ rời đi .

“Như thế nào, ta đến chơi chút không được sao?” Tiêu Ngự cau mày một cái, hỏi. Đấu trường này còn có một chút quy củ, nếu như có một người đem đấu trường bọn họ đảo lộn , người này cũng không có thể chọn lại đợt thứ hai , mở ra đấu trường thua cũng thua không bao nhiêu tiền, kiếm được cũng rất nhiều. đấu trường này kiếm tiền như vậy, cho dù xuất hiện một hai người cao thủ, bọn họ cũng không đến nỗi lỗ vốn, Tiêu Ngự qua đây chơi vài trận cũng đáng lo.

Chung quanh các game thủ cũng đều cảm tức người trẻ tuổi, bình thường games thủ luôn luôn cúng tiền cho hắn, giờ cao thủ đến không cho báo danh, vậy các đấu trường còn có công bằng gì?

Nhìn vào bên cạnh các game thủ cảm tức chính mình, thanh niên đạo tặc vội vàng phát phát tay, cười khổ nói: “Ta chỉ là tùy tiện nói một chút, chúng ta làm sao có thể đánh chiêu bài chính mình chứ. Người lên đi.” Thanh niên đạo tặc nhận phí báo danh của Tiêu Ngự, thầm lưu ý Tiêu Ngự, chỉ hy vọng hắn không kiếm chuyện đã là được. Dù là đảo lộn toàn trường bọn họ cũng bồi thường không có bao nhiêu.

Những... game thủ cũng đều chú ý tới trang bị trên người Tiêu Ngự, trong lúc nhất thời thảo luận sôi nổi.

“Người này lại có ba kiện truyền thuyết cấp trang bị.”

“Lúc này đấu trường chắc thua. Ngoan ngoãn lấy ra một cái tử trang đi. Mặc ba cái truyền thuyết cấp trang bị, người này thực lực có lẽ cũng là một game thủ có hạng.” một người game thủ nói ra, người hữu tâm tra nhìn một chút hạng cấp bậc của Tiêu Ngự, quả nhiên tìm được tên Tiêu Ngự, Tiêu Ngự hiện nay hai mươi cấp. Xếp hạng hơn hai mươi, có thể ở tà ác liên minh nhiều game thủ như vậy bài danh hơn hai mươi. Cũng xem như là một cái nhân vật cấp yêu quái.

“Cái này cũng không nhất định, nói không chừng trang bị trên người này là dùng nhân dân tệ mua, trang bị được tốt thực lực lại không nhất định tốt lắm đâu.”

Bất kể nói như thế nào, những... game thủ này vẫn còn rất mong đợi biểu hiện của Tiêu Ngự ở trên đấu trường, đều ôm tâm tình xem kịch vui.

Nghe được các người chơi thảo luận sôi nổi, Tiêu Ngự không xem trọng, hắn cũng không nghĩ ở nơi này kiếm cái gì lớn đồng tiền, chỉ là đùa giỡn thôi , chỉ cần không lỗ vốn là có thể . Vừa rồi thấy được trên đài lời pháp sư đánh qua vài trận, thực lực tạm được. Nhưng không tính là đứng đầu. Tiêu Ngự có nắm chắc tiêu diệt hắn, không biết đấu trường này còn có cao thủ khác không. Cũng làm cho hắn đã từng PK nghiện đến hưng phấn.

“Có người lên .”

“Là một đạo tặc.”

“Đạo tặc đối với lôi pháp sư, chiếm ưu thế, oa, người này mặc những thứ trang bị gì, ba kiện truyền thuyết, như thế nào mặc truyền thuyết trang bị, vừa mặc lam trang?” Phần đông các game thủ ở xung quanh quan sát có một ít buồn bực, dưới tình hình như vậy, ăn mặc rất tốt truyền thuyết cấp trang bị, trang bị khác ít nhất cũng phải là tử trang, Tiêu Ngự xem như là một người khác loại.

Sau khi Lôi pháp sư thấy được Tiêu Ngự, khẽ nhú mày, Tiêu Ngự trang bị như vậy, làm sao có thể đến loại này cấp thấp đấu trường của bọn họ đến, muốn chơi cũng phải chơi lớn một chút a.

“Khả năng người này thực lực không được tốt lắm, không dám đi những... cao cấp đấu trường kia chơi.” Lôi pháp sư nghĩ thầm, dù sao hắn cũng là thân kinh bách chiến, sẽ không bị vài món trang bị dọa, đối với kỹ thuật chính mình, lôi pháp sư trong lòng vẫn có một chút ngạo nghệ, games thủ bình thường có thể PK qua hắn rất ít, cho dù là ở trên chiến trường, lôi pháp sư cũng là thắng nhiều thua ít.

“Trang bị không có nghĩa là thực lực.” Lôi pháp khiêu khích nhìn thoáng qua Tiêu Ngự nói ra.

“Phải qua PK mới biết được, bắt đầu đi.” Tiêu Ngự đưa một chủy thủ trong tay lên, lạnh nhạt nói ra.

Nghe được Tiêu Ngự nói bắt đầu, ngoài trường đấu ngay lập tức yên tĩnh trở lại, nhìn không chớp mắt nhìn về phía trên đài.

Tiềm Hành!

Tiêu Ngự tiến vào Tiềm Hành trạng thái, tan biến trong tầm mắt lôi pháp sư.

Lôi pháp sư ngưng thần tĩnh khí, cảm giác tung tích Tiêu Ngự, pháp trượng trên tay phải nhắc lên, chuẩn bị bất cứ lúc nào ứng đối Tiêu Ngự công kích.

Tiêu Ngự chậm rãi đến gần lôi pháp sư, tìm cơ hội thích hợp công kích.

Đột nhiên tăng tốc độ, chủy thủ Tiêu Ngự hệt như kiêu long xuất hải, hướng thẳng tới lôi pháp sư.

Lôi pháp sư cảm thấy Tiêu Ngự công kích tới, chủy thủ sắc bén chỉ là một nháy mắt liền đến cái ót của hắn, tốc độ thật nhanh, lôi pháp sư còn chưa bao giờ từng gặp được công kích sắc bén như vậy, trong lòng bỗng chốc luống cuống, đầu nghiêng một bên muốn tránh Tiêu Ngự công kích.

Tiêu Ngự sao có thể buông tha hắn, lôi pháp sư là một cái đơn thể khổng lồ chế năng lực rất mạnh, Tiêu Ngự tập kích sau lưng lôi pháp sư, khiến cho năng lực của hắn phát huy không được, chiếm cực đại ưu thế, nếu như lôi pháp sư không thể kịp thời tránh ra, hắn phải chết chắc chắn.

Chủy thủ Tiêu Ngự trên không trung đột nhiên biến đổi hướng, trúng mục tiêu cái ót lôi pháp sư.

Bối Thứ!

Tiêu Ngự phát huy một cái Bối Thứ kỹ năng, bổ thêm vài cái bình thường công kích, vòng đến trước người lôi pháp sư, sau đó một cái Phản Thủ Bối Thứ ra tay, đối với lôi pháp sư tạo thành hơn hai trăm giá trị tổn thương

Thịch, lôi pháp sư ngã trên mặt đất, ngay cả Tiêu Ngự đều không nghĩ tới lại có thể nhanh như vậy. “Người này máu thực sự ít nha.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, hắn cũng không giấu lại trên trang bị người hắn ba cái truyền thuyết cấp trang bị, tổn thương cao dọa người không nói, đối thủ còn là một áo vải nghề nghiệp, với lại trang bị cũng kém một mảng lớn, đã tập kích thuận lợi, Tiêu Ngự tiêu diệt hắn tự nhiên không cần tốn nhiều sức.

Ngạc nhiên, yên tĩnh hồi lâu, các game thủ ở xung quanh quan sát ngây ngốc trừng mắt Tiêu Ngự trên đài. Thực lực Lôi pháp sư bọn họ là từng nhìn thấy, có rất nhiều games thủ đi lên đều bị đối phương tiêu diệt, nhưng mà lôi pháp sư ở dưới tay Tiêu Ngự một hồi cũng đã té trên mặt đất, những... game thủ này như thế nào cũng không có cách nào tưởng tượng.

“Thật nhanh, quá là nhanh.” Những game thủ này sững sờ hiểu ra vừa rồi Tiêu Ngự như hành vân lưu thủy lưu loát sinh động, động tác của hắn ưu nhã mà lại lưu loát, thật khắc sâu ở trong đầu bọn họ, trong đó

không thiếu games thủ đạo tặc nghề nghiệp, bọn họ bị đánh sâu vào lớn hơn nữa, đạo tặc... thực sự có thể như vậy chơi đùa sao?

” Người thứ nhất.” tâm tình Tiêu Ngự không có...chút nào gợn sóng, đánh bại một người bình thường lôi pháp sư, không có gì đáng hưng phấn , có thể đánh bại Ảnh Sa loại này games thủ cấp cao thủ, mới đáng Tiêu Ngự hưng phấn.

Phía sau cuộn cuộn không ngừng đối thủ muốn đi lên, với lại những đối thủ này vẫn còn ở dưới đấu trường vì Tiêu Ngự cẩn thận chọn lựa, thuộc tính các phương diện đều có thể kiềm chế Tiêu Ngự, nhưng mà Tiêu Ngự cũng không khấn trương, dù sao tiền đặt cược cũng vừa phải, thua thì thua đã sao.

Một người ám vụ đi lên, đem lôi pháp sư hồi sinh lên. Lôi pháp sư nhìn vào Tiêu Ngự, trong ánh mắt hiện lên một chút phức tạp ý tứ hàm xúc, chán nản đi xuống, tựa như một con gà trống bị đấu bại. Dưới đài truyền đến một ít tiếng khâm phục, những... games thủ bình thường này đều chưa từng thấy cái gì cao thủ, Tiêu Ngự biểu hiện làm bọn hắn thuyết phục .

“Kế tiếp sẽ là ai?”

“Không thể ngờ là một thú nhân chiến sĩ, còn cầm thuẫn!”

“Ban tổ chức hành vi quá hèn hạ .” Những... game thủ này ào ào vì Tiêu Ngự bất bình cảm thấy giận dữ, loại thuẫn chiến sĩ phòng ngự đón đỡ rất cao, rất khắc đạo tặc, đạo tặc ở trên chiến trường gặp được thuẫn chiến sĩ, cơ bản đều vòng quanh đi. Dù sao ban tổ chức cũng không có trái với quy tắc trò chơi, bọn họ cũng đành chịu.

Thuần loại trang bị này có thể đón đỡ hết công kích nghề nghiệp cận chiến, ví dụ như Tiêu Ngự phát huy một cái công kích kỹ năng, đúng lúc công kích trên thuẫn, sẽ bị thuẫn 100% đón đỡ hết, không có cách nào tạo thành bất luận cái gì công kích tổn thương, chính bởi vì thuẫn chiến sĩ là loại này đặc tính, thuẫn chiến sĩ loại phòng ngự ở vị trí tank BOSS là không thể thay thế .

“Thuần chiến sĩ sao.” Thấy được đối thủ đi lên, Tiêu Ngự như cũ bình tĩnh ung dung, vẻ mặt thoải mái mà đứng ở trung ương đấu trường.

Thấy được Tiêu Ngự bình tĩnh vẻ mặt tự nhiên, thú nhân chiến sĩ một bên cầm tử trang ngân sắc đại thuẫn cười khổ một chút, vừa rồi Tiêu Ngự và lôi pháp sư chiến đấu hắn từng biết , cho dù thú nhân chiến sĩ trước khi lên đài thấy trang bị vũ trang đến tận răng, tâm trạng của hắn vẫn cứ không thoải mái, hắn hiểu, hắn không phải đối thủ của Tiêu Ngự.

“Bắt đầu đi.” Tiêu Ngự nói ra, mở ra Tiềm Hành, chậm rãi hướng về thú nhân chiến sĩ đến gần.

Thú nhân chiến sĩ cảm giác không được tung tích Tiêu Ngự, hiểu Tiêu Ngự bất cứ lúc nào đều có thể tập kích , chỉ không ngừng điều chỉnh vị trí, trường kiếm trên tay phải liên tục múa ra, trên không trung bổ chém, hi vọng có thể ngăn cản Tiêu Ngự tấn công, nhưng mà hắn động tác như vậy là phí công.

Chỉ chốc lát, thú nhân chiến sĩ có một ít thở hổn hển, Tiêu Ngự lại vẫn không có xuất hiện. Hắn hồn nhiên không biết, Tiêu Ngự đã đến gần lưng thú nhân chiến sĩ rồi .

Thú nhân chiến sĩ lần thứ hai chém một kiếm vào không trung, vừa mới chuẩn bị thu về trường kiếm, một đạo sát khí lạnh lẽo thẳng thối cái ót. Từ vừa lúc mới bắt đầu, thú nhân chiến sĩ liên tục điều chỉnh vị trí đứng chính mình, không nghĩ tới Tiêu Ngự lại vẫn có thể bắt tri bắt giác vòng đến sau lưng của hắn phát động tập kích.

“Người này quả nhiên có điểm quái thai.” Thú nhân chiến sĩ một cái xoay người, đại thuẫn trên tay trái đón đỡ.

Cho dù hắn bình thường ít dùng thuẫn, nhưng thật sự sử dụng đến vẫn còn có chút hình dáng .

Bất ngờ là, chủ thủ Tiêu Ngự cũng không có như hắn tưởng tượng, bị hắn đón đỡ hết, hắn đón đỡ thất bại , một trận gió nhẹ từ bên cạnh hắn thổi qua, giống như là Tật Phong Bộ của đạo tặc! Thú nhân chiến sĩ bỗng nhiên cảm giác không ổn, vừa định quay người

Phốc, chủ thủ Tiêu Ngự trúng mục tiêu cái ót thú nhân chiến sĩ, đem thú nhân chiến sĩ bị kích hôn mê.

Thấy được thú nhân chiến sĩ hôn mê, dưới đài game thủ bất khả tư nghị, chiến đấu mới vừa rồi bọn họ cũng nhìn thấy , thú nhân chiến sĩ phản ứng tốc độ không thể nói không nhanh, nhưng mà vì sao vẫn bị Tiêu Ngự kích hôn mê, hẳn là làm như thế nào ?

193. Chương 194: Khinh Địch.

Chiến sĩ thú nhân đưa tay trái lên đồng thời đón đỡ Tiêu Ngự. Hắn thu hồi chủ thủ, sử dụng Tật Phong Bộ tiếp cận đối phương. Vừa vượt qua mặt của chiến sĩ thú nhân liền sử dụng Thâu Tập đánh ngất đi. Bởi vì Tiêu Ngự đang sử dụng Tật Phong Bộ, cộng thêm đang ở trong trạng thái Tiềm Hành cho nên người chơi khác không thể nhìn thấy động tác của Tiêu Ngự.

Sau khi đánh ngất đối phương, Tiêu Ngự thuận tay tặng một cái Phản Thủ Bối Thứ, gây ra 50 điểm thương tổn. Quả nhiên phòng ngự của chiến sĩ cao ngất ngưỡng, nếu không phải vì được trang bị tốt thì Tiêu Ngự không có vé nói chuyện với loại người này.

Vòng đến phía trước mặt chiến sĩ thú nhân, tay phải đột nhiên tăng tốc, từ dưới lên trên công kích chiến sĩ thú nhân. Thịch một tiếng, lại đánh ngất đối phương một lần nữa.

Hệ thống: Tấn Kịch kỹ năng độ hoàn thành 63%, tạo thành 63% công kích thương tổn. Hiệu quả 2s choáng váng, và được 1 điểm liên kích.

Thời gian choáng váng thật “dài”, chỉ đủ để Tiêu Ngự đánh thêm vài cái rồi lui về. Mắt thấy chiến sĩ thú nhân đã có dấu hiệu tỉnh dậy, đột nhiên tăng tốc độ, nhảy lên cao, tay phải hung hăng xuất ra Tạc Kịch, nhắm đến cái trán của đối phương, một lần nữa đánh ngất chiến sĩ thú nhân.

Kỹ năng Tạc Kịch chỉ hoàn thành 5%. Trước đó bối thứ đã tích lũy điểm liên kích, tổng cộng bây giờ có ba điểm.

Tạc Kịch vừa xuất ra xong, Tiêu Ngự bồi thêm một cái Phản Thủ Bối Thứ. Một tiếng thịch trầm đục, phát huy hiệu quả phá giáp, con số hơn 200+ cũng nhẹ nhàng xuất hiện.

Trí Mệnh Bạo Phá!

Tiêu Ngự tập trung toàn bộ sức lực vào cánh tay phải, đâm xuyên vào lưng của chiến sĩ thú nhân. Thịch. Trên cơ thể của hắn tạo thành một cái khí bạo, 60% độ hoàn thành. Gây ra 60 thương tổn.

Trải qua vô số lần công kích liên tiếp của Tiêu Ngự, huyết lượng của chiến sĩ thú nhân chỉ còn tính bằng hàng đơn vị. Tiêu Ngự tặng thêm một cú đâm bình thường và ... một người đã ra đi. Thật ra thì ... tên chiến sĩ thú nhân kia cũng không phải mạnh mẽ gì, tính cho cùng cũng thuộc loại trung bình. So với cao thủ chân chính thì còn cách rất xa, cho nên dễ dàng bị Tiêu Ngự đùa chết.

Chỉ có điều Tiêu Ngự đang khó chịu, bởi vì Trí Mệnh Bạo Phá có thể tạo thành hai lần thương tổn. Nhưng Tiêu Ngự thì chỉ có thể tạo thành một lần thương tổn. Tiêu Ngự vô cùng không hài lòng, xem ra lúc thi triển trí mệnh bạo phá cần phải chú ý. Mà hắn cũng không nắm vững quyết khiếu của cái kỹ năng này nữa.

Đang lúc Tiêu Ngự thất thần thì cả đấu trường lại đột nhiên tĩnh lặng.

Một chiến sĩ thú nhân lại bị một tên đạo tặc dễ dàng giết chết. Chuyện này khó có thể tưởng tượng. Nhất là vừa rồi thương tổn do Tiêu Ngự công kích ra làm các người chơi khác không khỏi nghi hoặc. Chẳng lẽ thuộc tính trang bị của Tiêu Ngự mạnh mẽ đến vậy? Đến mức coi thường cả một chiến sĩ ?

Cái đấu trường này chỉ là loại hạ cấp mà thôi, phí báo danh chỉ cần 10 kim tệ. Trong đấu trường kẻ mạnh cũng không nhiều, sau một hồi được khen thưởng tán dương này nọ, Tiêu Ngự chuẩn bị đi loanh quanh tìm hiểu. Phí báo danh càng cao thì đối thủ càng mạnh, Tiêu Ngự có thể đi khiêu chiến một chút.

Tiêu Ngự ung dung đối phó với năm đối thủ sau, các người chơi dưới đài dự cảm rằng, cả cái đấu trường hạ cấp này chắc cũng sẽ bị Tiêu Ngự hốt cả ở, bởi vì thực lực của hắn quá mạnh. Nhất là đối với công kích đánh ngất của hắn, làm cho người khác lú lẫm. Một khi đã bị hắn đánh ngất, thì trong nháy mắt sẽ bộc phát ra sát thương rất mạnh, đánh đối phương ngất đến chết. Cho dù là máu trâu giáp dày như chiến sĩ thú nhân hay hắc ám Đức Lỗ Y cũng không có cơ hội tỉnh lại.

Một tên đạo tặc trẻ tuổi dưới đài phụ trách thu phí đang vô cùng buồn bực, phát đi một tin tức.

“ Lão đại, chúng ta thua. Phỏng chừng phải dẹp tiệm, Lôi Lục và Lôi Thất đều bị giết chết “

“ Xảy ra chuyện gì ?”

Tên đạo tặc thuật lại chuyện của Tiêu Ngự, hẳn cho rằng Tiêu Ngự là kẻ muốn đến đập bả hiệu, hơn nữa kĩ thuật rất cao siêu. Vì tránh không để xảy ra tổn thất không cần thiết nữa nên hắn đã nhanh chóng pm cho lão đại để tên kia cử người đến.

“ Một tên đạo tặc. Chủ thủ và áo choàng trong truyền thuyết ? Hẳn tên gì ?”

“ Tiêu Ngự”

“ A. Nguyên lai là hắn. Khó trách các người không đối phó nổi”

Tên đạo tặc trẻ tuổi sững sốt, nghi hoặc hỏi : “ Lão đại, anh quen biết hắn?” Ngự khí của lão đại rất nhẹ nhàng, tựa như đã quen với tên Tiêu Ngự này rất lâu.

“ Uh. Đình chiến, đừng để hắn đi. Ta sẽ đến ngay”

“ Vâng” Tên đạo tặc thấp giọng nói. Thì ra là người nhà, như vậy là không có chuyện gì. Nhìn Tiêu Ngự đang nhàn nhàn đứng trên đấu trường, biết người kia không phải địch nhân, trong lòng hắn tự nhiên nổi lên một tia kính nể. Đã có sáu người ngã dưới chân Tiêu Ngự, sáu người với đủ các loại chức nghiệp, hơn nữa nhìn Tiêu Ngự vẫn còn rất sung sức. Loại đạo tặc đạt đến trình độ này, quả thật không đơn giản

“ Người này trên chiến trường khẳng định đánh đâu thắng đó, không gì có thể cản nổi”

Những người dưới đài tâm lý muốn xem phong cách pk của Tiêu Ngự. Nhưng khi nhìn thấy thêm một người ngã xuống, những tên này đối với Tiêu Ngự sinh ra sùng bái cùng kính sợ, có rất nhiều người đã truyền tin tức pk của Tiêu Ngự khắp nơi. Mặc dù không thể xâm phạm vào đời tư của Tiêu Ngự, đem post những chuyện này lên trang web diễn đàn một cách công khai nhưng lén lút thì ai có thể cản nổi.

Sáu kẻ đã chết, người đi lên tiếp theo chính là một băng pháp, mà còn là nữ. Ước chừng 26 tuổi. Trong tay là pháp trượng Khô Mộc Điều Chế. Trên người mặc một bộ pháp bào màu trắng, từ thắt lưng trở lên đều là thiếp thân. Cấp độ không thấp, nhưng vóc người cực kì nóng bỏng, vô cùng mỹ lệ, mỗi bước đi là mỗi lần bộ ngực sữa rung rinh. Quả thật như tiên giáng trần.

Dưới đài, những tên kia đồng loạt nuốt nước miếng.

“ Em tên Vũ Mị, anh đẹp trai tên gì ?” Người đẹp băng pháp kia cấp cho Tiêu Ngự một cái liếc mắt đưa tình, trông mắt long lanh vô cùng quyến rũ.

Tiêu Ngự lộ ra ánh mắt khinh thường, bọn người kia đâu không lại, cho nên muốn xài đến mỹ nhân kế ah ? Nhỏ này cũng có chút nhan sắc, nhưng cũng chính là loại đàn bà hư hỏng. Tiêu Ngự không có hứng thú gì.

“ Bắt đầu được chưa ? “ Tiêu Ngự cầm chủ thủ trong tay hỏi.

“ Không cần phải gấp như vậy, người ta còn chưa chuẩn bị xong mà. Trận pk này để cho em thắng thì buổi tối anh có thể ở cùng với em, có được hay không ?” Nàng ta làm ra vẻ ngượng ngùng, đôi mắt chớp động ra một loại phong tình vô hạn.

Những tên ở dưới sàn há to miệng, nước miếng chảy dài. Vũ Mị này dù không phải là tuyệt sắc, nhưng da dẻ được chăm sóc rất tốt, hơn nữa dáng người nóng bỏng, tuyệt đối cũng là một loại cực phẩm. Mê người vô cùng. Bọn họ buồn bực, tại sao không phải là mình chứ.

Nghe được những lời khiêu khích mập mờ của Vũ Mị, toàn thân Tiêu Ngự nổi hết da gà lên. Thật ra thì ... nửa câu sau mới quan trọng. Nhưng Tiêu Ngự không phải loại người mê sắc, lạnh nhạt nói : “ Xin lỗi, ta không có hứng thú với bà già “

Nghe Tiêu Ngự nói, phía dưới bật cười ầm ầm

“ Tên này không phải là GAY chứ ?”

“ Đúng đấy, mỹ nữ xinh đẹp như vậy mà dám nói là bà già. Thật không biết hưởng thức”

“ Này mỹ nữ, tối hôm nay có thể bồi tiếp ta không ?” Một tên lưu manh lên tiếng, có thêm cả tiếng huýt sáo.

Tên đạo tặc trẻ tuổi không khỏi che miệng bật cười. Nhưng nhìn thấy ánh mắt hung tợn của Vũ Mị đang liếc hắt lập tức nín ngay, chỉnh vạt áo ngồi ngay ngắn. Vũ Mị tuy xinh đẹp nhưng cũng rất hung dữ, hẳn không muốn trở thành bao cát trút giận.

Nghe thấy tiếng cười của mọi người, nụ cười trên mặt Vũ Mị không còn nữa, sắc mặt biến thành xanh mét, vung pháp trượng hướng về Tiêu Ngự hung tợn nói : “ Tiểu tử thú, lão nương liều mạng với ngươi “

Bằng pháp mà hành động giống như chiến sĩ, Tiêu Ngự không biết nên khóc hay nên cười. Không khỏi có chút khinh địch, hẳn không tin một phụ nữ như vậy mà có kỹ thuật chiến đấu.

Tiêu Ngự tiến nhập trạng thái tiềm hành, nhanh chóng hướng đến chỗ Vũ Mị.

Thâu Tập !!!

Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc, nhắm đến Vũ Mị, chủ thủ trong tay phải đâm vào cái ót của nàng. Tiêu Ngự thi triển thâu tập không như bình thường, thậm chí có điểm tùy ý.

Chủ thủ chỉ còn cách cái ót của Vũ Mị một chút, Tiêu Ngự cảm giác được chiến thắng đã mười phần, hẳn không tin rằng, người này có tài năng gì.

Vũ Mị hừ lạnh một tiếng : “ Đến đúng lúc lắm “ Di động một chút, thân thể nhẹ nhàng nhoáng lên, công kích Tiêu Ngự, pháp trượng trên tay phóng ra một cái băng hoàn thuật.

Một kích thất bại làm Tiêu Ngự thấy kinh hãi, Vũ Mị xoay người trong tích tắc, Tiêu Ngự cơ hồ như nhìn thấy khóe mắt lạnh lùng của nàng, chợt rùng mình. Một đạo hàn khí đập vào mặt.

“ Là băng hoàn thuật. Động tác thật nhanh!” Tiêu Ngự bây giờ mới phát hiện sai lầm của mình. Trong lúc pk, hậu quả của khinh địch là bỏ mạng. Không ngờ người như nàng lại có thực lực mạnh vậy. Biểu hiện của nàng vừa rồi đều giả vờ, cố ý làm cho Tiêu Ngự khinh địch!

Băng hoàn thuật còn chưa đóng băng toàn thân trong nháy mắt, Tiêu Ngự đã dẹp hết ý thức trong đầu, kịp thời sử dụng Tật Phong Bộ. Băng hoàn thuật là một loại ma pháp duy trì liên tục phạm vi lãnh đóng. Nếu một giây vô địch của tật phong bộ kết thúc, thì hẳn vẫn sẽ bị đóng băng. Trong 1s này, Tiêu Ngự hoàn toàn không có thời gian chạy trốn.

Chẳng lẽ để con đàn bà này giết chết ?! Tiêu Ngự không cam lòng, nhìn thoát qua băng hoàn thuật, nhanh chóng xác định khoảng cách giữa Vũ Mị và mình, đủ điều kiện để thi triển kỹ năng đột tiến. Nhanh chóng đến gần Vũ Mị, nương theo khí thế của nàng, tay phải xuất ra Tạc Kích đâm xuống.

Ánh mắt Vũ Mị bây giờ mới hiện ra tia bối rối, nàng không ngờ Tiêu Ngự trong tình huống này còn có sức để phản kích.

Thịch. Tạc Kích đã đâm trúng Vũ Mị, đánh ngất nàng đi. Một luồng hàn khí nhập tâm, Tiêu Ngự đã bị đóng băng.

“ Đáng chết. Trúng chiêu” Tiêu Ngự ngậm tức giận bản thân đã quá khinh địch, con đàn bà này không đơn giản.

Vũ Mị bị đánh ngất, Tiêu Ngự thì bị đóng băng. Cả khán đài thu hồi lại sự đùa cợt khi nãy đối với Vũ Mị, không ngờ nàng ta mạnh như vậy. Có thể bức Tiêu Ngự đến trình độ này, làm kẻ bại trận, họ có tư cách gì cười nhạo người khác?

194. Chương 195: Hắc Tái

Dưới tình thế cấp bách vừa rồi, kỹ năng Tạc Kích của Tiêu Ngự cũng chỉ thuận tay mà thi triển, nhưng mà lại trúng Vũ Mị, Tiêu Ngự phát hiện ra, chỉ cần đột nhiên tiến lại gần đối thủ sau đó thi triển Tạc Kích, có thể đạt được những hiệu quả ko tưởng. Uy lực ra chiêu rất mạnh !

Liếc mắt nhìn nhắc nhở của hệ thống.

Hệ thống : Kỹ năng Tạc Kịch : Độ hoàn thành 102%, tạo thành 110% thương tổn kỹ năng. Hiệu ứng 3.9 giây choáng váng và 1 giây run rẩy. Hoàn thành Đột Tiến – Tạc Kịch liên quán. Nhận được 3 điểm liên kích.

Nguyên lai Đột Tiến và Tạc Kịch là liên quán kỹ xảo. Phát hiện ngoài ý muốn này làm Tiêu Ngự mừng như điên.

Tiêu Ngự trầm ngâm trong chốc lát, xem ra hệ thống kỹ năng của đạo tặc vẫn rất phức tạp, Tiêu Ngự đã tìm được hai đôi liên quán kỹ xảo, bao gồm Đột Tiến – Tạc Kịch, Phản Thủ Bối Thứ - Bối Thứ, không biết còn cái liên quán nào không. Độ hoàn thành của liên quán là 102% có phải là max rồi không ?

Thi triển ra liên quán kỹ xảo, có thể là cho độ hoàn thành của Tạc Kịch tăng cao. Phát huy ra tính sát thương cực mạnh. Không biết Đột Tiến có ăn khớp với các kỹ năng khác không, ví dụ như Dịch Cốt, nếu có thời gian cũng phải đi test thử một chút.

Cái Đột Tiến này thuộc loại kỹ năng hiếm, rất ít người chơi có được. Tiêu Ngự phỏng đoán, có lẽ có rất nhiều kỹ năng liên quán, chỉ là do bản thân chưa phát hiện thôi.

“ Chức nghiệp đạo tặc ngày càng thú vị “ Trong lòng Tiêu Ngự thầm nghĩ, hẳn là không chỉ riêng đạo tặc, mà cái chức nghiệp cận chiến khác hẳn định cũng có cùng loại kỹ năng ! Sau này gặp cao thủ thì phải vô cùng cẩn thận mới được. Với lượng máu mỏng như giấy của đạo tặc, nếu ăn trúng một cái liên quán kỹ xảo, hẳn chết không nghi ngờ. Về phần chức nghiệp pháp hệ, bọn họ chỉ mạnh về khống chế, nếu không bị khống chế thì cũng không phải vấn đề to lớn gì.

1s 2s

Qua 4s, Vũ Mị đã tỉnh lại, nhưng vẫn còn đang trong trạng thái run rẩy. Ở trong trạng thái này thì toàn thân trở nên cứng ngắc, tốc độ di chuyển cực chậm, phạm vi công kích giảm xuống.

Tốc độ di chuyển của Vũ Mị thật chậm, khó khăn tách khỏi Tiêu Ngự, thuận tay cho ra một cái giảm tốc băng đạn, công kích lên người Tiêu Ngự, hạ thấp tốc độ di chuyển của hắn.

6s qua đi, băng trên người Tiêu Ngự cũng bị giải khai, nhưng vẫn đang bị làm chậm do dính băng đạn. Tiêu Ngự đuổi theo Vũ Mị.

Cả hai đồng thời ở cùng trạng thái giảm tốc. Mặc dù bị chậm nhưng tốc độ của Tiêu Ngự vẫn rất nhanh so với Vũ Mị, không lâu sau đã áp sát lại gần nàng.

Vũ Mị đã bị Tiêu Ngự bức vô cùng chặt, không có thời gian ngâm xướng để thi triển băng bạo, kỹ năng có sát thương cực lớn và độ khống chế cực cao. Nhìn thấy Tiêu Ngự đã đến sát người, trong mắt nàng đã hiện lên sự tuyệt vọng, nếu cho nàng thêm 3s, tuyệt đối sẽ không để Tiêu Ngự có cơ hội phản kích. Nhưng đây là thực tại, nàng căn bản không có 3s đó.

Tiêu Ngự nhào đến, cổ tay dùng sức, chuyển thủ trong tay chợt tăng tốc, nhanh chóng hướng đến mục tiêu. Đánh một hit lên người Vũ Mị làm nàng ngất đi, theo sau là một cái phản thủ Bối Thứ.

Hiểu được giữa các kỹ năng có quan hệ với nhau, nên thi triển của Tiêu Ngự có cảm ngộ mới. Phản Thủ Bối Thứ đâm trúng Vũ Mị, cổ tay xoay tròn mạnh mẽ, thêm một cái Bối Thứ. Ăn khớp với phản thủ Bối Thứ. Hoàn toàn đánh bại Vũ Mị.

Hồi tưởng lại cảm giác thi triển liên quán kỹ xảo, Tiêu Ngự có vẻ suy tư.

Sau một lát, Vũ Mị hồi sinh dậy, vẻ mặt buồn bực đi xuống đài. Nàng biết rằng, nếu khi này không sử dụng tâm kế, làm Tiêu Ngự khinh địch, căn bản không có cơ hội làm khó Tiêu Ngự. Dù Tiêu Ngự tỉnh dậy sau, nhưng nàng cũng không có sức mà phản kích. Kết quả cuối cùng khẳng định là bị đánh bại.

Vũ Mị đi xuống sàn đã bị một tên bí ổi đón đường.

“ Mỹ nữ, buổi tối hôm nay hầu ta cả đêm, thế nào ? Muốn bao nhiêu tiền cũng được “ Tên bí ổi ngấm nghĩa bộ ngực vĩ đại của Vũ Mị một cách thêm khát.

“ Cóc ghẻ muốn ăn thịt thiên nga ah ? ” Vũ Mị vung một cước, đá vào phía dưới của tên kia. Tên bí ổi ôm cứng chỗ ấy, đau đớn gào khóc.

Hệ thống : Bởi vì ngôn ngữ của người bất lương. Nữ nhân Vũ Mị công kích người trong lúc phòng vệ. Cảm giác đau đớn tăng mạnh 100% .

“ Đồ khốn, muốn chết, con tiện nhân, ta nhớ kỹ người “ Tên bỉ ổi bưng lấy phần dưới, bộ mặt đau đớn nhanh chóng lui đi.

Tên đạo tặc trẻ tuổi bên kia đang cười ko ngừng. Người này thật ko biết sống chết, dám đùa với đại tỷ Vũ Mị.

Sau khi mỹ nữ kia bước xuống, cũng có vài người bước lên, thực lực đều vút chó gặm. Bị Tiêu Ngự nhẹ nhàng đùa đến chết. Cả cái đấu trường hạ cấp đều im lặng.

Dưới khán đài phẫn ra tiếng vỗ tay như sấm, trên mặt mỗi người đều lộ rõ vẻ kính phục. Lực thực của Tiêu Ngự làm mọi người phải tôn kính.

“ Xem ra phải tìm một cái đấu trường cao cấp hơn “ Tiêu Ngự từ trên đài đi xuống, trong lòng thầm nghĩ.

“ Đây là giải thưởng. Mời ngài nhận “ Tên đạo tặc trẻ tuổi đưa cho Tiêu Ngự 50 kim tệ cùng một kiện hộ thủ (bao tay) của đạo tặc. Thuộc tính cũng ko tệ.

Tiêu Ngự vừa lúc đang thiếu trang bị, đem cái hộ thủ kia thay cái cũ, thu tiền, chuẩn bị rồi đi, kiếm cái đấu trường khác.

“ Xin ngài chờ cho một chút “ Tên đạo tặc gọi Tiêu Ngự.

“ Có chuyện gì ? “ Tiêu Ngự nghi hoặc hỏi.

“ Lão đại của ta muốn nói chuyện với ngài” Tên đạo tặc nói, nhìn thấy Tiêu Ngự cau mày, liền vội vàng giải thích : “ Ko phải muốn tìm ngài gây phiền toái. Chỉ là lão đại của ta có quen biết với ngài. Cho nên ngài chờ cho một chút, anh ấy sẽ đến liền”

“ Quen biết ta ?” Tiêu Ngự buồn bực nghĩ, ở trong trò chơi này, người quen của Tiêu Ngự cũng ko nhiều

“ Tiêu huynh đệ, ko nghĩ chúng ta lại sớm gặp lại như vậy” Một tiếng cười sáng khoái truyền đến lỗ tai của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự quay đầu lại, là Phong Dã! Ko nghĩ đến cái đấu trường này là do Phong Dã mở. Tiêu Ngự ko khỏi có chút xấu hổ. Tốt xấu gì cũng là người quen. Bản thân từ cái đấu trường này moi móc được 50 kim tệ và một kiện trang bị.

“ Đấu trường này do người mở ?” Tiêu Ngự hỏi. “ Đúng vậy, ko chỉ riêng cái này, 6 cái đấu trường trong thành đều là của ta” Phong Dã nói.

“ Trước đó ta ko biết “ Tiêu Ngự xấu hổ nói. Lời của Phong Dã làm cho hắn có chút kinh ngạc, 6 cái đấu trường nơi đây đều là của Phong Dã. Đó là bao nhiêu sản nghiệp ? Tinh tế một chút, số tiền Phong Dã thu vào mỗi ngày làm cho kẻ khác khó có thể tưởng tượng được.

Phong Dã khoát khoát tay, cười nói : “ Đừng để ý đến mấy chuyện nhỏ nhặt đó” Nhìn xung quanh một chút, phát hiện ra có rất nhiều người đang để ý liền nói : “ Chúng ta tìm một nơi yên tĩnh đến trò chuyện chứ ?”

Tiêu Ngự gật đầu, nhìn thấy bộ dạng thần bí của Phong Dã, hẳn là có chuyện muốn nói với mình.

Quán trà Mị Ảnh, trong Minh Dạ thành ko có gì nổi bật, cực kì hẻo lánh, chả có ma nào vắng lại.

Trong quán trà, Tiêu Ngự và Phong Dã đang ngồi vừa uống trà vừa nói chuyện phiếm.

“ Tiêu huynh đệ đối với pk có hứng thú hay ko “ Phong Dã hớp một ngụm trà, nhìn thoáng qua Tiêu Ngự rồi nói.

Tiêu Ngự gật đầu, trầm mặc ko nói. Phỏng chừng cái Phong Dã hỏi có liên quan đến vấn đề.

“ Tỷ lệ thắng pk của Tiêu huynh đệ là bao nhiêu ?”

“ Đấu trường hay chiến trường”

“ Cả hai”

“ Đấu trường thì vừa chơi đùa 10 trận. Pk tại chiến trường chưa từng thất thủ. Dù đánh ko lại ta cũng có thể chạy” Tiêu Ngự nói, cái vấn đề này ko cần phải giấu diếm. Đối với pk, Tiêu Ngự rất tự tin.

Nghe được Tiêu Ngự trả lời, hai mắt Phong Dã sáng lên, Tiêu Ngự đã sưu tầm được 3 kiện trang bị trong truyền thuyết, thực lực bản thân khẳng định ko kém. Cả tà ác liên minh, đạo tặc được thanh danh cao nhất là Thứ Dao, pk rất nhiều lần, chưa từng biết bại, ko biết Tiêu Ngự gặp hấn thì sẽ như thế nào?

Ngón tay của Phong Dã di chuyển nhẹ nhàng trên mặt bàn. Thật lâu sau mới lên tiếng : “ Tiêu huynh đệ có hứng thú với hắc tái ko ?”

“ Hắc tái ? Là gì ?” Tiêu Ngự hỏi, hấn chưa từng nghe qua hắc tái bao giờ.

“ So với quyền tái ko khác nhau lắm. Là một số người chơi chúng ta đánh bạc hu đi” Phong Dã giải thích.

“ Nói một chút quy tắc đi” Tiêu Ngự nói. Đối với hắc tái này rất tò mò. Sự thật giữa cuộc sống có rất nhiều quyền tái. Người có tiền có thể biến trận đấu thành một trò tiêu khiển. Nhưng cái này có cả đánh bạc. Tham gia quyền tái đánh thắng thì được tiền thưởng cộng với đủ thứ. Mà đối với tiền thì Tiêu Ngự vẫn đặc biệt hứng thú.

“ Tà ác liên minh có một club (câu lạc bộ). Trong đó có 5 thành viên, 5 người này hoặc là bang chủ của bang hội lớn hoặc là các đại phú hào. Ta cũng vậy, là một trong số đó. Các hội viện có thể tìm một ít tuyển thủ, rồi đưa ra thi đấu lẫn nhau. Đương nhiên, loại thi đấu này có đặt tiền cược.

“ Vì vậy người muốn tìm ta ?” Tiêu Ngự nhìn về phía Phong Dã nói. Chuyện này đối với hấn thì ko sao cả, vấn đề là, nếu tham gia hắc tái, hấn sẽ lắm được bao nhiêu. Đây chính là vấn đề mấu chốt !

“ Đúng vậy, ta phát hiện ra Tiêu huynh đệ rất có thực lực. Đến hắc tái có thể trở nên nổi tiếng” Phong Dã nói, Tiêu Ngự rất nghi hoặc, Phong Dã dựa vào cái gì mà tin tưởng nơi mình ?

“ Nếu đánh thắng, ta có thể trả cho người 30 vạn nhân dân tệ tiền thuê. Thêm vào 5% khen thưởng” Phong Dã thản nhiên nói.

Nghe được con số từ trong miệng Phong Dã, Tiêu Ngự muốn té ghế. Thắng một trận có thể lấy được 30 vạn tiền thuê? Con số này thật sự rất dọa người. Ko biết tiền thưởng bao nhiêu, nhưng chắc ko ít, có lẽ nhiều hơn so với tiền thuê ! Nội tâm Tiêu Ngự trở nên khiếp sợ nhưng bên ngoài ko biểu hiện chút gì, vẫn yên lặng. Cái này đối với Tiêu Ngự giống như một cơ hội, là một cơ hội đổi đời. Mặc dù mỗi ngày lấy trang bị đánh quái rất được đem đi bán cũng thu được ko ít tiền lời.

Nhưng cuối cùng vẫn chỉ có hạn, ko thể so sánh với việc đánh thắng một trận đấu trong hắc tái. Nhưng tham gia thì cũng có phần mạo hiểm, bởi vì những kẻ tham gia khẳng định toàn là võ lâm cao thủ, đi ngầm dậm mới kiếm được, thậm chí có thể là mấy chục ngàn dậm mới mò ra được, cho nên Tiêu Ngự cũng ko cho rằng mình nhất định sẽ thắng. Còn nếu thua, thì vẫn có tiền thưởng hay ko ?

“ Người trước tiên cứ thử sức đi. Trong ba trận, nếu thua tổn thất đều tính cho ta” Phong Dã nói, điều kiện vô cùng hậu đãi. Nếu thua một trận, tổn thất này Tiêu Ngự ko thể tưởng tượng nổi, đem toàn bộ gia sản của mình vào cũng chưa chắc đủ. Là một thành viên trong club, Phong Dã biết, mỗi một trận đấu đặt cược cũng từ mấy trăm đến hơn một ngàn vạn nhân dân tệ. Người bình thường ko thể nào đụng đến được, thua một trận đấu có thể phải trả từ mấy trăm đến ngàn vạn.

195. Chương 196: Tiểu Dao.

“ Đánh trước một trận, nếu ta thua, sẽ không đánh trận thứ hai” Tiêu Ngự sau khi suy nghĩ đôi chút rồi nói, hấn hiểu được, loại hình cá cược này, nếu để thua một trận, có thể làm cho Phong Dã tổn thất rất lớn, thiếu nợ nhân tình của Phong Dã. Nhưng nếu kêu từ bỏ thì Tiêu Ngự không cam lòng, bởi vì đối với hấn, đó là một cơ hội để kiếm tiền, chỉ dựa vào việc bán trang bị để lấy vợ thì phỏng chừng đến lúc có người đi bộ trên mặt trăng cũng chưa chắc đủ. Hắc Tái là một cách kiếm tiền nhanh nhất !

“ Nếu đánh một trận thì không thể nhìn ra thực lực mạnh yếu “ Phong Dã nói, dù sao đây cũng là lần đầu Tiêu Ngự tham gia loại hình này, khó có thể tránh khỏi một hai sai lầm, cũng không chứng minh được thực lực Tiêu Ngự.

“ Một trận là đủ “ Tiêu Ngự rất kiên quyết, hơn nữa trận này không thể thua !

Chứng kiến vẻ mặt của Tiêu Ngự, Phong Dã trầm ngâm một hồi lâu, thực lực Tiêu Ngự hẳn đã nhìn thấy, nếu tính táo thi đấu, hẳn là không có vấn đề gì, rốt cuộc hạ quyết tâm nói : “ Được rồi, tối hôm nay có một trận, thế nào? Muốn đi xem thử không?”

“ Ồ.” Tiêu Ngự liền đáp ứng, lúc này nội tâm của hắn cũng không bình tĩnh, một trận thi đấu đến 30 vạn cộng thêm tiền thưởng, nếu như đánh thắng nhiều, càng có thể thu vào nhiều, mà đối với Tiêu Ngự mà nói, đây là một hấp dẫn cực lớn. Nếu như thắng, từ nay về sau có một khoản thu đáng kể, nhưng nếu thua, thì xem như đã thiếu nợ nhân tình của Phong Dã. Có thể nói là một bước lên trời cũng là một bước xuống địa ngục. Sở dĩ Phong Dã cho Tiêu Ngự một cơ hội, hoàn toàn bởi vì là Triệu Lam Hình, nếu không hẳn sẽ không tin nhiệm Tiêu Ngự.

Phong Dã nhìn trang bị trên người Tiêu Ngự một chút, rồi nói : “ Người nhìn xem, trang bị của người như đứng đầu, nhất là ba kiện trang bị truyền thuyết, cả tà ác liên minh không ai có thể đồng thời tập hợp ba kiện trang bị truyền thuyết cả. Ta sẽ cho người đưa cho người những món trang bị xịn hơn, so với mấy món trang bị truyền thuyết cũng không kém hơn bao nhiêu”

“ Được” Tiêu Ngự đáp, cũng không cãi lại, dù sao các trang bị đó dùng xong cũng phải trả lại cho Phong Dã.

Tiêu Ngự hiểu được, hôm nay có thể chính là thời khắc thay đổi vận mệnh của mình. Số tiền trước kia chỉ là con số nhỏ, miễn cưỡng có thể nuôi gia đình sống qua ngày. Khi hệ thống mạng đẹp tiệm, thì sinh lộ của Tiêu Ngự coi như chấm dứt. Còn nếu đánh tại hắc tái thuận lợi thắng vài trận, hẳn và Tiểu Vũ sẽ không cần phải sống nghèo khổ nữa.

“ Nhất định phải thắng” Nhiệt huyết Tiêu Ngự sôi trào lên, mỗi lần Tiêu Ngự cầu thắng, thì dục vọng cái sau so với cái trước càng mãnh liệt hơn.

Một lát sau, người của Phong Dã đã đến quán trà, mang theo vài bộ tử trang lại, Tiêu Ngự mang những ngón tử trang ấy mặc vào, thay cho bộ lam trang trên người. Bộ tử trang này thuộc tính vô cùng xịn, xem ra cũng là trang bị hàng đầu, làm cho thuộc tính Tiêu Ngự gia tăng một khoảng lớn.

Mà bộ trang bị này, phong cách vừa ưu nhã vừa đại khí, hơn nữa còn có áo choàng truyền thuyết và 2 chuỗi chuỗi thủ truyền thuyết, trang bị trên người Tiêu Ngự phải nói là vô cùng chói mắt, đi đến đâu cũng có thể bị soi.

Phong Dã đánh giá trang bị trên người Tiêu Ngự, rất hài lòng nói : “ Đây là tư liệu đối thủ, người xem trước đi. Chúng ta đi thôi. Người bên kia đã đợi lâu” Phong Dã đem một ít tư liệu truyền cho Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cầm lấy xấp tư liệu, vừa đi vừa xem.

Hai người từ trong quán trà đi ra. Theo hướng của Phong Dã tại khu đông địa trung ương đi đến.

Xuyên qua mấy cái hẻm nhỏ, rốt cuộc cũng đến một tòa biệt thự Tây Âu, Phong Dã gõ cửa. Mở cửa là một lão đầu mặc trang phục bình thường, lão nhân nhìn thấy Phong Dã cung kính vái một cái. Đưa Phong Dã và Tiêu Ngự vào bên trong. Bên trong biệt thự được kiến tạo là một đấu trường trống trải.

Tiêu Ngự đánh giá một chút về hoàn cảnh xung quanh, nơi này phương tiểu kiều lưu thủy. Phong cảnh rất đẹp, ánh mắt dần đi vào đấu trường.

“ Phong Dã người cuối cùng cũng đến. Nếu không ta cứ nghĩ người sẽ bỏ cuộc”

Tiêu Ngự nhìn theo hướng âm thanh, một người mập mạp, ăn mặc bình thường ra đón Phong Dã và Tiêu Ngự, cái tên mập này khuôn mặt bóng lưỡng, hai mắt híp lại đánh giá Tiêu Ngự, cái tên mập này vừa nhìn đã biết là một kẻ gian trá rồi.

“ Nghiêm lão bản, để người phải đợi, ta cảm thấy có lỗi” Phong Dã cười ha ha

Phong Dã đang cùng tên mập hàn huyên mà hai mắt hắn cứ tập trung lên người Tiêu Ngự.

“ Đây chính là người ngươi tìm để tham gia thi đấu ? Còn rất trẻ “ Mập mập đánh giá:” Trang bị người cho hắn cũng không tệ lắm “ Tên mập cứ tưởng ba kiện trang bị truyền thuyết trên người Tiêu Ngự là của Phong Dã cho.

Về mặt Tiêu Ngự lạnh nhạt, tại địa phương này hắn biết không nên nói nhiều.

Phong Dã cười cười, cũng không có ý muốn vạch trần.

“ Hắn là so với mấy tên trước mạnh hơn một chút “ Mập mập trêu chọc.

Về mặt Phong Dã hơi có chút xấu hổ, ngượng ngùng cười.

Tiêu Ngự hiểu được, tại sao Phong Dã lôi kéo mình một cách vội vã như vậy, thủ hạ của hắn khẳng định cũng là cao thủ, nhưng chiến tích bất hảo, làm cho hắn tổn thất không ít, hắn mới nghĩ đến Tiêu Ngự. Xem ra chỉ có quan hệ lợi ích, không có giao tình gì, Tiêu Ngự cũng không để ý.

“ Đi, chúng ta đi “ Mập mập nói.

“ Nghiêm lão bản hôm nay tính để cho ai xuất trận, hay vẫn là tiểu đao ?” Phong Dã lơ đãng hỏi, nhưng thực ra rất để ý vấn đề này.

“ Nếu người đã mang một đạo tặc lại đây, ta sao lại để Tiểu Đao lên chứ “ Mập mập cười nói.

Phong Dã dường như thở phào một hơi

Trên đường tới đây, Tiêu Ngự đã nghe Phong Dã giảng giải sơ qua, các loại chức nghiệp thi đấu với nhau thì tiền cược cũng khác nhau. Nếu cùng nghề mà đấu với nhau, tiền cược giống nhau, phần trăm lớn nhất chính là thi đấu chiến sĩ, tỉ lệ 1 :5, đặt cược 100 vạn thì đối phương phải đặt 500 vạn.

Nghiêm lão bản có hai thủ hạ rất mạnh. Một người là Thư Sinh, chức nghiệp Đức Lỗ Y, đã thắng 37 trận, thua 19 trận, thực lực rất mạnh, cùng đạo tặc thi đấu hơn 7 trận, chưa từng bại. Người kia là Tiểu Đao, là một đạo tặc, tại đấu trường hắc tái thắng 21 trận, thua 11 trận, thi đấu với đạo tặc 6 trận, thua 2.

Phong Dã sờ dĩ thở phào bởi vì nếu Nghiêm lão bản đưa Thư Sinh ra thi đấu, vậy Tiêu Ngự sẽ gặp nguy hiểm, đạo tặc vs Đức Lỗ Y, muốn thắng cũng rất khó khăn. Bất quá nếu Đức Lỗ Y vs Đạo Tặc thì phần trăm là 4:1, nói cách khác Nghiêm lão bản cược 400 vạn còn Phong Dã chỉ cần đặt 100 vạn là được.

Tiêu Ngự là lính mới, chưa có chiến tích, lần đầu tiên thi đấu khẳng định sẽ có áp lực tâm lý, vì nhiều tiền nên Nghiêm lão bản cử ra một đạo tặc.

“ Bây giờ chúng ta đặt bao nhiêu? “

“ 500 vạn ?” Phong Dã thử dò xét, dù sao đây cũng là lần đầu tiên Tiêu Ngự đối địch, Phong Dã cũng không dám tin tưởng hết mình.

“ Sao chơi nhỏ vậy, ít nhất cũng 1500 vạn” Nghiêm lão bản hí mắt trào phúng nói, cố ý nói lớn tiếng để Tiêu Ngự nghe được. Theo hắn nghĩ, Tiêu Ngự đến với hắc tái, mục tiêu cũng chỉ là tiền, hơn nữa là lần đầu tiên, vừa nghe cá cược 1500 vạn, khẳng định sẽ bị dọa cho hết hồn, trong lòng khẩn trương khó tránh sai lầm, mà ở đây, sai lầm là bỏ mạng.

Với những con số này, Tiêu Ngự quả thật hết hồn, những tên này thật lắm tiền, một trận đấu mà ném ra cửa sổ 1000 vạn một lần. Sau khi nghe được ý tứ của đối phương, Tiêu Ngự hoàn toàn không chút khẩn trương mà vô cùng bình tĩnh, trận đấu này nhất định phải thắng, Tiêu Ngự không có đường lui, vì nếu thua, Phong Dã phải trả đến 1500 vạn, khoản tiền này Tiêu Ngự trả cả đời cũng không hết, dù Phong Dã không nói gì nhưng trong lòng Tiêu Ngự cũng không yên tâm.

Lão hồ ly này, Phong Dã làm sao không biết được cái đuôi của hắn chứ, nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, vẫn thấy đối phương vô cùng trấn định, bây giờ Phong Dã đã có vài phần tán thưởng với Tiêu Ngự.

“ Chơi cho chắc số, 2000 vạn” Phong Dã từ từ nói, nhìn thấy bộ dạng tỉnh táo của Tiêu Ngự, Phong Dã có vài phần tin tưởng, có lẽ Tiêu Ngự sẽ làm được.

“ Rất chịu chơi, 2000 thì 2000” Nghiêm lão bản cười tùm tùm, con mắt lúc sáng lúc tối, chả biết nghĩ cái gì trong đầu, trong lòng hần ngừng vực, Phong Dã tin tưởng tên tiểu tử này đến như vậy ?

Lát sau, một thanh niên ước chừng khoảng 30 từ xa đi đến, thân mặc tử trang bì giáp, hộ thối của hắn cũng phải là đồ truyền thuyết, trang bị không tồi. Nhìn thoáng qua tướng mạo, hai gò má hần tái nhợt, mặt không chút thay đổi, gót chân thoáng cách mặt đất, lặng yên không một tiếng động, càng đi đến gần thì hơi thở càng mãnh liệt.

“ Người này là cao thủ” Tiêu Ngự trầm nghĩ, không biết tên này so với Ảnh Sa ai mạnh ai yếu, bất quá Tiêu Ngự cảm giác được hắn không mạnh hơn Ảnh Sa.

Trong đầu Tiêu Ngự hiện lên những tư liệu về Tiểu Dao khi nãy Phong Dã đã đưa cho mình.

Tiểu Dao : đạo tặc, cấp bậc 19, tốc độ di chuyển phỏng chừng 16, tốc độ công kích 15, hắc tái đạo tặc bài danh đệ tam, công kích sắc bén, lấy tốc độ làm gốc, am hiểu kỹ năng Tạc Kích, Phản Thủ Bối Thử. Có một kỹ năng đặc biệt : Xá Mệnh Nhất Kích, hy sinh một lượng máu nhất định, không phòng ngự, tập trung một kích, kỹ năng thương tổn “đặc biệt” không biết.

“ Am hiểu Tạc Kích, Phản Thủ Bối Thử, không biết hần mạnh hay ta mạnh” Tâm lý cầu thắng của Tiêu Ngự trở nên mạnh mẽ, đối với kỹ năng của đạo tặc, Tiêu Ngự tự tin không thua bất kì kẻ nào.

“Tiểu Dao, người cứ từ từ chơi đùa với hần” Nghiêm lão bản cười híp mắt, vỗ vỗ vai Tiểu Dao nói.

“Ồ.” Cái tên đạo tặc được gọi là Tiểu Dao đáp, mắt lạnh như đao, đánh giá Tiêu Ngự, ánh mắt lạnh lùng làm cho người khác không dám nhìn kĩ.

Tiêu Ngự không chút sợ hãi đối mắt với hắn, bởi vì Tiêu Ngự không cần phải e ngại bất kì kẻ nào, hơn nữa còn là một đạo tặc, đây là một loại tự tin tuyệt đối.

“ Khá lắm” Tiểu Dao thản nhiên nói, xoay người bước đi, hướng đến đấu trường.

“ Cẩn thận một chút, tốc độ của người này rất nhanh” Phong Dã nhìn không được dặn dò, Tiểu Dao mạnh như thế nào hần rõ, thủ hạ của Phong Dã đã bại dưới tay này không ít, đối với Tiêu Ngự, Phong Dã cũng không khỏi lo lắng.

“ Uhm” Tiêu Ngự gật đầu, cũng bước đi, hướng về đấu trường.

Tiêu Ngự hiểu được, trận chiến này có quan hệ rất lớn đến vận mệnh về sau của hần.

196. Chương 197: Bác Mệnh.

Mấy tên tay sai đi đến bốn góc đấu trường, chuẩn bị tốt cho trận đấu.

Ở trên sàn, ánh mắt lạnh lùng của Tiểu Dao nhìn Tiêu Ngự, có chút khinh thị, Tiêu Ngự mới có 21 tuổi, còn trẻ như vậy thì mạnh ở chỗ nào ? Tại hắc tái, người trẻ nhất cũng 25 26 tuổi, tuổi còn quá nhỏ, kĩ xảo chiến đấu sẽ không quá mạnh. Bất quá Tiểu Dao cũng không dám khinh địch, trên người Tiêu Ngự có đến ba món trang bị truyền thuyết, nếu tính theo phương diện thuộc tính, khẳng định mạnh hơn so với hần không ít.

Hai người đứng trên sàn đấu, trầm mặc hồi lâu, cả hai đều ở trạng thái âm thầm, bất động thì thôi, mà động thì như lôi đình.

Nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Tiêu Ngự, con mắt của Nghiêm lão bản híp thành một khe hở hẹp, không biết khi đánh nhau, Tiêu Ngự còn giữ được vẻ mặt như thế này không. Nghiêm lão bản vung tay, nói : “ Bắt đầu đi!”

Bốn góc đấu trường là bốn bảo thạch phát ra ánh sáng màu lam nhạt, nhẹ nhàng chiếu rọi cả đấu trường, đưa cả đấu trường vào một mảnh như có như không.

Ở đấu trường này có một quy định, phải kiến tạo bốn con mắt, nếu đạo tặc dụng đạo tặc, nhất định phải mở mắt lên, để song phương có thể nhìn thấy ẩn hình lẫn nhau, nếu không cả hai cứ thay phiên nhau dùng

Tiêm Hành và Tật Phong Bộ, lúc đó không ai thấy ai, trong khoảng thời gian ngắn dừng nghỉ sẽ phân thắng bại.

Cả đấu trường lan ra một cỗ hơi thở mãnh liệt, Phong Dã không khỏi vuốt mồ hôi, Tiêu Ngự liệu có thắng được Tiểu Dao?

“ Phong Dã, tên Tiêu Ngự này người kiếm ở đâu vậy?” Nghiêm lão bản vẻ mặt bình tĩnh hỏi thăm.

“ Hẳn là bạn học của tên bạn ta, kĩ thuật cũng không tồi, nên ta dẫn đến đây chơi” Phong Dã lạnh nhạt cười nói.

“ Thì ra ... khó trách” Nghe được những lời nói của Phong Dã, trong lòng Nghiêm lão bản đã thoải mái hơn phần nữa, thì ra là có quan hệ như vậy, khó trách Phong Dã dám đặt cược lên Tiêu Ngự đến 2000 vạn. Mặc dù đối với Phong Dã 2000 vạn chẳng đáng là bao, nhưng suy cho cùng thì tiền vẫn là tiền, vẫn có cái giá của nó.

Lòng tin của Phong Dã nhất định có tiêu chuẩn, nếu kĩ thuật của Tiêu Ngự quá kém, hẳn cũng không tự nhiên điên cuồng đặt cược một số tiền lớn như vậy, Phong Dã cũng đã có chủ ý, cả tà ác liên minh ước chừng chỉ có hơn trăm kiện trang bị truyền thuyết, số lượng không quá hai trăm, bản thân Tiêu Ngự là một đạo tặc độc hành mà lại có được đến ba kiện truyền thuyết, nói hẳn không có thực lực, ai tin? Nếu chỉ có một kiện, thì có thể nói rằng vận khí của hẳn tốt, nhưng có đến ba kiện, vấn đề không chỉ là vận khí, mà phải có thực lực !

Phong Dã không biết cái áo choàng của Tiêu Ngự là do đánh với Ảnh Sa mới có, nếu hẳn biết Tiêu Ngự đã giết chết một đạo tặc đứng đầu, thì khẳng định lòng tin với Tiêu Ngự đại tăng.

Nhìn thấy bốn mắt mở lên, Tiểu Dao nhàn nhạt nói : “ Bắt đầu đi”

Tiểu Dao lạnh lùng, chỉ có con mắt tràn ngập sát khí. Người khác có thể cảm nhận được trong lòng Tiểu Dao đã không bình tĩnh.

Tiêu Ngự gật đầu, trận đấu quyết định đến vận mệnh của hẳn đã bắt đầu rồi. Nhiệt huyết sôi trào, một cỗ chiến ý nóng bỏng như muốn thiêu đốt lòng ngực hẳn.

Nhất định phải thắng ! Trong đầu hẳn bây giờ chỉ còn có cái ý niệm này.

Tiêu Ngự cùng Tiểu Dao đều tiến nhập trạng thái Tiêm Hành. Bất quá bởi vì hiệu quả của con mắt mà song phương có thể nhìn lấy bóng mờ của đối phương.

Hai người chậm rãi đi đến gần, khoảng chừng 3 thước thì Tiểu Dao chợt quát một tiếng, tăng tốc hướng đến Tiêu Ngự.

“ Tốc độ thật nhanh !” Trong lòng Tiêu Ngự thất kinh, thân thể triệt thoái ra phía sau, tùy thời cơ chuẩn bị ứng phó với công kích của Tiểu Dao. Theo tư liệu thì tốc độ của hẳn chỉ là 16, nhưng với con mắt của Tiêu Ngự, tốc độ của hẳn chừng 18, hoặc là tốc độ của hẳn có thể tăng lên, hoặc là tư liệu sai.

Tiểu Dao nhanh chóng đến gần Tiêu Ngự, mở màn là một cái Tạc Kích, kĩ năng Tạc Kích của Tiểu Dao trường hạn, so với người khác có điểm bất đồng, thân thể nghiêng đi, tay phải cầm chủy thủ đâm nghiêng đến, tốc độ nhanh chóng mặt.

Tạc Kích của Tiểu Dao phong bế tất cả đường đi của Tiêu Ngự, công kích sắc bén, nhất định phải thành công.

“ Người này có chút kĩ năng” Tiêu Ngự không dám khinh địch, thân hình cũng hơi hơi nghiêng, tay phải cũng xuất ra một cái Phản Thủ Bối Thứ, đối lại với công kích của Tiểu Dao.

Tạc Kích dĩ nhiên không có hiệu quả, nhìn thấy Tiêu Ngự phản kích, Tiểu Dao xoay người một cái, tay phải cũng thay skill : Dịch Cốt !!

Nhìn thấy chủy thủ của Tiểu Dao đâm tới, Tiêu Ngự hoàn toàn không tránh né, xuất ra một cái Tạc Kích.

Dịch cốt cùng Tạc Kịch, lấy cứng đối cứng, hiển nhiên không phải là lựa chọn sáng suốt, một cái là kỹ năng có tính sát thương cao, cái kia là kỹ năng đánh ngất. Với công kích của Tạc Kịch, Dịch Cốt khó có khả năng xuất ra 100% kỹ năng thương tổn.

“Khá lắm” Tiểu Dao thu tay phải lại, dừng động tác dịch cốt, thân thể một lần nữa nghiêng sang một bên, Phản Thủ Bối Thứ! Tránh Tạc Kịch của Tiêu Ngự.

Tạc Kịch thất bại, nhìn thấy Phản Thủ Bối Thứ sẽ đâm trúng mình, Tiêu Ngự sử dụng Tật Phong Bộ, đỉnh đích một tiếng, ngăn cản công kích của Tiểu Dao, nương theo Tật Phong Bộ tăng tốc đến gần Tiểu Dao, xuất ra một kích.

Không nghĩ đến Tiêu Ngự trong tình huống như vậy mà còn có thể phản kích.

Tật Phong Bộ !!!

Thịch, công kích của Tiêu Ngự gần đến người của Tiểu Dao đã bị Tật Phong Bộ của hắn cản lại.

Tiểu Dao né ra, cả hai người nhanh chóng mở khoảng cách.

Vừa rồi chỉ là thời gian dò xét, Tiểu Dao ý thức được, đối thủ cũng không đơn giản, nên thu hồi lại thái độ khinh miệt khi này.

Trong thời gian đó, không biết hai người đã giao thủ mấy lần, chỉ thấy hư ảnh liên tiếp chớp động, Phong Dã và Nghiêm lão bản chỉ nhìn thấy được cái bóng xấp lại rồi nhanh chóng tách ra.

“Thân thủ thật nhanh!” Phong Dã không khỏi thầm khen một tiếng, thân thủ hai người đều không tồi.

Lực lượng ngang nhau? Nghiêm lão bản hơi hơi sửng sốt, có chút kinh ngạc, làm người khác kinh ngạc chính là, mặc kệ là tốc độ di chuyển hay tốc độ công kích, Tiêu Ngự không kém so với Tiểu Dao, Tiểu Dao vốn lấy tốc độ làm gốc, nổi tiếng nhờ tốc độ, Tiêu Ngự chỉ là tay non, có thể bức Tiểu Dao như vậy, quả thật không đơn giản.

“Phong Dã huynh đệ, vị Tiêu Ngự này rất có thực lực, người đã nhận được bảo bối rồi đấy” Nghiêm lão bản than thở nói, nhưng vẫn cố giữ ngữ khí ôn hòa, trên mặt không có gì gọi là không vui cả, bởi vì hắn tốt xấu gì cũng là một nhân vật có tiếng, phong độ như thế này là phải có.

“Nghiêm lão bản quá khen” Phong Dã cười, lòng tin với Tiêu Ngự đại tăng, thủ hạ của hắn bại dưới tay Tiểu Dao không ít, hôm nay cuối cùng cũng gỡ được một chút thể diện. Từ lúc bắt đầu giao thủ, thực lực của Tiêu Ngự và Tiểu Dao không phân cao thấp, thắng bại chỉ ở một ý niệm, Tiêu Ngự muốn thắng, trừ bỏ thực lực cũng cần một chút vận khí.

Trên thực tế, trận đấu này thắng bại đối với Phong Dã cũng không quan trọng, chủ yếu hắn muốn cho Tiêu Ngự thử sức thôi, nếu thực lực của Tiêu Ngự không yếu, sau này có thể hợp tác được, dù sao đây cũng là lần đầu Tiêu Ngự tham gia, khó tránh khỏi áp lực tâm lý, đánh được như vậy đã không tồi rồi. Nếu như được huấn luyện tốt, chiến tích về sau khẳng định nâng cao, tiền đồ rộng mở.

Sau một đợt tấn công, Tiêu Ngự hiểu được đạo tặc Tiểu Dao này ngang sức ngang tài, muốn phân thắng bại có chút khó khăn.

Làm thế nào để thắng hắn? Trong đầu Tiêu Ngự mô phỏng vài loại chiến thuật, từng cái đều được loại bỏ. Chẳng lẽ sử dụng chiến thuật đánh Ảnh Sa, Tạc Kịch đối Tạc Kịch? Cái này không được, mỗi người có thói quen chiến đấu khác nhau, Ảnh Sa thì thích Tạc Kịch đối Tạc Kịch, còn Tiểu Dao này không thích lấy cứng đối cứng, lấy kỹ xảo ức chế vong linh ra xài cũng không được.

Tiểu Dao đứng cách Tiêu Ngự năm thước, từ từ trở nên nghiêm túc, đầu ngón tay nhẹ nhàng lướt trên lưỡi dao, trừ bỏ sa âu, rất ít người cho hắn cảm giác như vậy.

“Kỹ năng của ta hẳn nhiều hơn so với hắn!” Tiêu Ngự thầm nghĩ, hắn học được ba cái kỹ năng cấp 20, còn có nhiều kỹ năng nhiệm vụ và kỹ năng của trang bị, không lý nào lại thua dưới tay tên Tiểu Dao này, cho dù hắn có kỹ năng nhiệm vụ và kỹ năng trang bị cũng không quá nhiều.

Kỹ năng dùng để bức bách đối phương, chà bóng kỹ năng đối phương sau đó dư ra một kích trí mạng, là một phương pháp hành chỉ hữu hiệu, lúc đầu đối phó với Ảnh Sa cũng như vậy!

Tiêu Ngự một lần nữa tăng tốc, hướng đến Tiểu Dao, mục tiêu là thăm dò kỹ năng đối thủ.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua thanh kỹ năng, nhìn thấy kỹ năng Đột Tiến, đây là kỹ năng có thể xuất kỳ bất ý, có thể chém ra một hiệu quả không thể tưởng, nhưng nếu không phải bất đắc dĩ, Tiêu Ngự sẽ không dùng loại, vì một kích dùng ra, một kích mất mạng !

Tiêu Ngự quát lớn một tiếng, nhảy lên cao, chủy thủ trong tay đâm xuống Tiểu Dao.

Là động tác Tạc Kích, nhưng không phải là Tạc Kích chính thống.

Thân hình chợt lóe, Tiểu Dao tránh né công kích của Tiêu Ngự, trạng thái ẩn hình của Tật Phong Bộ đã biến mất, nhanh chóng nương theo tốc độ vòng quanh sau lưng Tiêu Ngự, nghiêng người một chút, xuất ra một cái thân tập công kích lại.

Tiêu Ngự xoay người, đáp lại một cái Phản Thủ Bối Thứ, thân thể vận vẹo một chút, chủy thủ trong tay xoẹt một đường cong thật nhanh, đâm đến Tiểu Dao.

“Nhanh thật !” Tiểu Dao trong lòng cả kinh, đột nhiên hướng tới phía trước, phỏng chừng là kỹ năng giống như mị ảnh, tránh né công kích của Tiêu Ngự, đứng lùi ra xa ba thước, trên mặt có chút kinh ngạc.

Tiêu Ngự một kích thất bại.

“Người quen biết Thứ Dao?” Tiểu Dao hỏi, vừa rồi nhìn chiêu thức của Tiêu Ngự, động tác có vài phần giống với Thứ Dao, người bình thường muốn học rất khó, trừ khi được Thứ Dao truyền thụ.

“Không quen” Tiêu Ngự nói, hẩn nhớ đến tên Thứ Dao kia, đúng là có gặp một lần, chiêu vừa rồi quả thật là của Thứ Dao, là Tiêu Ngự học trộm, mà chỉ được bề ngoài, còn muốn giống hoàn toàn, Tiêu Ngự không làm được.

Tiểu Dao mặc dù còn nghi hoặc, nhưng nhìn Tiêu Ngự đã giết tới, chỉ có thể chuyên tâm nghênh địch.

Tiêu Ngự một lần nữa lại nhảy lên, thêm một cái Tạc Kích. Tiểu Dao hơi nghiêng người, hướng đến thân thể của Tiêu Ngự, xuất ra một cái Phản Thủ Bối Thứ.

Phản Thủ Bối Thứ của Tiểu Dao đã đến gần người Tiêu Ngự, không cho công kích của Tiêu Ngự có thể triển khai. Nếu lần đầu tiên tiếp xúc Tiểu Dao, hẩn có thể sẽ bị hẩn đánh cho tan xác.

Một trăm người, có một trăm phương thức chiến đấu, những lời này quả nhiên không sai.

197. Chương 198: Cải Biến Vận Mệnh

Tiểu dao tốc độ cực nhanh, Tiêu Ngự vừa rơi xuống chưa kịp phản ứng đã bị đâm ngược một cái, hơn một trăm điểm thương tổn nhẹ nhàng bay lên.

Tật Phong Bộ! Tiêu Ngự mượn Tật Phong Bộ di động tránh né Tiểu Dao, tập trung toàn bộ khí lực vào tay phải, Dịch Cốt!

Nếu như đánh trúng Tiểu Dao, Tiêu Ngự một trăm phần trăm chắc chắn có thể đánh ra hiệu ứng tê liệt.

Tiểu Dao kịp thời né tránh, một kích này của Tiêu Ngự thất bại.

“Người này tốc độ nhanh quá, muốn công kích hẩn thật không đơn giản.” Tiêu Ngự tay trái vờ loạn chủy thủ có chất độc giảm tốc hướng Tiểu Dao đâm tới.

Một đạo lãnh phong xuất hiện, Tiểu Dao đã xuất hiện sau công kích vừa rồi của Tiêu Ngự, thân thể xoay nghiêng đánh một đòn Tạc Kích.

Hàn quang trong mắt Tiêu Ngự lóe lên, đây là một cơ hội tốt. Tiêu Ngự đột ngột dùng Huyền Ảnh Bộ, thân thể biến mất để lại vài đạo tàn ảnh vượt qua công kích của Tiểu Dao, tay phải đột nhiên gia tốc đánh tới.

Tiểu Dao chỉ thấy trước mắt hoa lên, vô số đạo hư ảnh xuất hiện, trong lòng thầm kinh hãi. Đây là kỹ năng gì? Trong lúc bất đắc dĩ đành phải dùng Ảnh Động né tránh, biến mất trước mắt Tiêu Ngự.

Một kích vừa rồi lại thất bại, ánh mắt quét qua một chút đã phát hiện Tiểu Dao đang trên cao.

“Người này cũng có không ít kỹ năng.” Tiêu Ngự trầm nghĩ rồi lập tức đuổi theo.

Tại tràng, tốc độ của hai người quả thật kinh khủng khiến người khác hoa mắt nhưng Nghiêm lão bản vẫn chưa phân thắng bại, bất quá tình thế này Tiểu Dao đang trong trạng thái bất lợi.

“Có khả năng bức Tiểu Dao thế này, tên Tiêu Ngự này quả thật không đơn giản.” Nghiêm lão bản trong lòng khiếp sợ, hắn cũng đã từng căn dặn Tiểu Dao, Ảnh Độn và Thiểm Hiện là hai kỹ năng dùng để xuất kỳ bất ý chiến thắng, không thể tùy tiện sử dụng. Nhưng không nghĩ đến đã bị Tiêu Ngự bức bách phải triển khai, trong tình huống này để bảo toàn tính mạng lão cũng không còn cách nào hay hơn Tiểu Dao.

Ngược lại với vẻ mặt ngưng trọng của Nghiêm lão bản, Phong Dã bên cạnh lại âm thầm mừng rỡ, thật không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có nhiều kỹ năng như thế. Hơn nữa với kỹ thuật chiến đấu này, hắn xứng đáng được liệt vào hàng ngũ cao thủ, cho dù đụng phải Thứ Dao hắn cũng có sức để liều mạng. Trong tay bọn họ có cao thủ thế này, kiếm tiền còn không phải dễ như trở bàn tay sao?

Mắt thấy Tiêu Ngự đang áp sát, Tiểu Dao đột nhiên quay ngược lại, trong đôi mắt chợt lóe lên một đạo quang mang, toàn thân da dẻ hóa thành huyết hồng sắc, cơ nhục đột nhiên bạo trưởng.

“Không ổn, hắn đã dùng chiêu này rồi!” Phong Dã kinh hãi.

Nghiêm lão bản cũng khản trương, hắn biết Tiểu Dao đã muốn liều mạng.

Chứng kiến bộ dáng của Tiểu Dao, Tiêu Ngự giật nảy mình. Người này vừa thi triển kỹ năng gì? Chợt một đoạn tư liệu xẹt qua, đây là Xá Mệnh Nhất Kích của Tiểu Dao!

Chỉ cần trúng xá mệnh nhất kích này, chắc chắn phải chết, đây là một kích đoạt mạng. Kỹ năng này là một kỹ năng cực kì kinh khủng, tạo nên thương tổn cực kì đáng sợ. Một cỗ khí thể bàng bạc tựa như kinh đào hải lãng (sóng biển đập vào – sóng thần) mãnh liệt đánh tới Tiêu Ngự.

Tốc độ Tiểu Dao đột nhiên tăng vọt, trong lúc chỉ mành treo chuông Tiêu Ngự liền triển khai Độn Hình đỡ được một đòn, né sang bên cạnh.

Một kích thất bại, Tiểu Dao lại càng hung mãnh đánh tiếp, khí thể như mãnh hổ hạ sơn. (hổ xuống đồng bằng)

Đệ nhất kích Xá Mệnh Nhất Kích, lại còn đệ nhị kích sao?

Kỹ năng này thật kì dị, Tiêu Ngự vạn lần không tính nổi, mắt thấy Tiểu Dao lại xông tới, Tiêu Ngự minh bạch nếu không thể đỡ được công kích này, hắn chết là chắc!

Ngón tay trái Tiêu Ngự nhẹ nhàng nhú lại đem Đào Thoát chủy thủ bắn lên, tay trái lại nhanh chóng đặt xuống yêu đài tiếp lấy đào thoát chủy thủ.

Đào Thoát!

Công kích của Tiểu Dao vừa ập đến, Tiêu Ngự lại một lần nữa đột nhiên biến mất, tránh thoát thêm một kích.

Tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt, Phong Dã dù đang quan sát trận chiến cũng kinh ngạc không thôi, trong chưa đầy một khắc thời gian, Tiêu Ngự chỉ cử động ngón tay trái kích hoạt thanh chủy thủ trong yêu đài mà lại né thoát được công kích của Tiểu Dao, đến tột cùng là hắn đã làm như thế nào, quả thật là một kĩ năng thần kì!

Nghe nói thần thương thủ có khả năng trong hai giây đem toàn bộ linh kiện súng ống tách ra, sau đó lại thêm ba giây để lắp ráp lại, nhưng đó chỉ là truyền thuyết a! Có thể như Tiêu Ngự sử dụng chủy thủ đến trình độ này, có chăng cũng chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

Đệ nhị kích đánh vào khoảng không, ánh mắt Tiểu Dao đã hiện lên một tia mờ mịt, không ngờ tuyệt chiêu của mình đánh ra hai lần đều thất bại. Vài giây sau, da dẻ Tiểu Dao trở lại bình thường, cơ nhục vừa bạo trưởng cũng không ngừng co rút lại.

“Hồng.” Tiêu Ngự hét lên một tiếng tấn công Tiểu Dao, xuất ra một chiêu Tạc Kích.

Xá Mệnh Nhất Kích thất bại, niềm tin chiến thắng của Tiểu Dao đã gần như sụp đổ hoàn toàn, nhìn Tiêu Ngự đang công tới, hắn cố gắng lấy lại tinh thần, thân thể lóe lên né tránh một kích của Tiêu Ngự, xoay người bỏ chạy.

Hắn hiểu, điều quan trọng bây giờ là chờ đợi kỹ năng hết thời gian đóng băng, còn nếu cứ cường ngạnh chiến đấu với Tiêu Ngự kết quả chỉ có chết.

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự đột nhiên chuyển hướng công kích, theo sát phương hướng Tiểu Dao vừa bỏ chạy.

Tật Phong Bộ!

Tiểu Dao triển khai Tật Phong Bộ không ngừng di chuyển nói rộng khoảng cách với Tiêu Ngự.

“Không thể để hắn có cơ hội chạy thoát!” Tiêu Ngự minh bạch, chỉ dưới tình huống này mới có thể một kích đánh thắng đối phương, hắn vất vả lắm mới bức bách được đối phương phải đem toàn bộ kỹ năng sử dụng, nếu như lại cấp cho Tiểu Dao thời gian nghỉ ngơi cùng hóa giải đóng băng kỹ năng, Tiểu Dao sẽ lại trở thành mãnh hổ.

Đột Tiến!

Tiêu Ngự đột nhiên áp sát Tiểu Dao, chủ thủ tay phải như thiểm điện đâm vào lưng Tiểu Dao.

Dịch Cốt!

Cơ nhục tay phải Tiêu Ngự kịch liệt rung động, khí lực toàn thân theo đó bạo phát, lại quát một tiếng, chủ thủ vạch sang bên cạnh xé toạc một mảnh trên lưng Tiểu Dao.

Tiểu Dao có chết cũng không tin được Tiêu Ngự có thể mau chóng áp sát hắn như thế, chờ hắn kịp phản ứng tất cả đã muộn. Từ giây phút chủ thủ trong tay Tiêu Ngự đâm vào lưng hắn, cảm giác đau đớn truyền đến não, hắn biết tất cả đã kết thúc.

Hệ thống: Dịch Cốt độ hoàn thành kỹ năng 100%, tạo thành 100% thương tổn, thêm 3.7 giây hiệu quả tê liệt.

3.7 giây không chế này, Tiểu Dao đã không còn cơ hội phản kháng.

Tiêu Ngự lại triển khai Bối Thứ, sau đó lại nhảy lên Tạc Kích kích ngắt Tiểu Dao, lại một chiêu Phản Thủ Bối Thứ xuyên vào lưng Tiểu Dao. Hơn năm mươi điểm huyết lượng bay lên, Tiểu Dao đã không còn huyết lượng, đổ gục xuống đất.

Sau khi thi triển Xá Mệnh Nhất Kích, huyết lượng trên người Tiểu Dao đã gần như cạn kiệt, không thể chống nổi công kích của Tiêu Ngự.

Chứng kiến Tiểu Dao ngã xuống, Tiêu Ngự thở phào một hơi, toàn thân buông lỏng, chiến thắng! Một cảm giác hưng phấn cùng cuồng nhiệt bùng lên, Tiêu Ngự biết, từ giờ khắc này vận mệnh hắn đã thay đổi. Chỉ một trận này thôi, Tiêu Ngự đã có ba mươi vạn tiền thuê, lại thêm 5% tiền hoa hồng khen thưởng, lại còn đổ ước giữa Phong Dã và Nghiêm lão bản hai ngàn vạn, hắn có thể gom vào một trăm vạn tiền thưởng! Không, một trăm ba mươi vạn! Đối với Tiêu Ngự, đây là một con số mơ cũng không mơ tới! Người bình thường cho dù tích góp cả đời cũng không thể có một số tiền như thế!

Nghiêm lão bản và Phong Dã vẫn còn ngây người chưa kịp hồi phục tinh thần. Bọn họ không tưởng nổi chiến đấu lại kết thúc nhanh chóng như thế, Tiêu Ngự cuối cùng đã thắng. Bốn chữ khắc sâu vào đầu bọn họ: Tiểu Dao thất bại. Thật không ngờ Tiểu Dao lại thất bại.

Bọn họ khó tin nhìn thi thể dưới mặt đất, hồi tưởng lại tràng chiến đấu vừa rồi mới thật sự xác định hết thảy là sự thật.

Động tác cuối cùng của Tiêu Ngự quá nhanh, bọn họ chỉ có thể lơ mơ chứng kiến hắn đột nhiên gia tốc bắt kịp Tiểu Dao, ngắn ngủi vài giây sau Tiểu Dao đã bị đánh gục.

Hết thảy đã kết thúc, Tiêu Ngự là người chiến thắng.

Tiêu Ngự trên trường thi đấu từ từ bước xuống.

Nhìn Tiêu Ngự đang bước đến, Nghiêm lão bản và Phong Dã giờ phút này mới biết được, chỉ sợ bài danh Đạo tặc lúc này cần phải sắp xếp lại.

“Ta thắng.” Tiêu Ngự đơn giản nói hai chữ với Phong Dã.

“Nghiêm lão bản, chúng ta thắng rồi.” Phong Dã cuối cùng cũng khôi phục tỉnh táo, quay sang nói với Nghiêm lão bản.

“Đúng thế, là chúng ta thua.” Nghiêm lão bản có chút ồ ồ nói, đưa ra hai ngàn vạn: “Đây là tiền đặt cược.”

Phong Dã chuyển thù lao vào tài khoản Tiêu Ngự, nói: “Đây là theo ước định ban đầu của chúng ta, một trăm ba mươi vạn, ta sẽ sai người đưa cho ngươi.”

Một trăm ba mươi vạn. Từ nhỏ đến giờ Tiêu Ngự chưa từng gặp một khoản tiền bằng một nửa số này, nội tâm không khỏi có chút kích động, như vậy là trong một khoảng thời gian hần sẽ không phải lo lắng về vấn đề tiền bạc nữa, nhưng hần cũng không đem nội tâm thể hiện cả lên khuôn mặt, hần còn chưa phải loại người vì tiền mà phát điên.

Phong Dã vỗ vỗ vai Nghiêm lão bản, cười nói: “Ngươi đừng uể oải, người thắng ta cũng nhiều rồi, lần này coi như là cấp cho ta một chút mặt mũi, cho ta thắng lại một trận chứ.”

Nghiêm lão bản cười khổ: “Tiểu tử ngươi đã thật sự tìm được một cao thủ, chúng ta bại tâm phục khẩu phục.”

“Chỉ có hai ngàn vạn thôi mà, người thắng của ta ít nhất cũng tám chín ngàn vạn hơn rồi.” Phong Dã nhìn Nghiêm lão bản nói.

“Sao, còn muốn thừa thắng xông lên không?” Nghiêm lão bản đột nhiên nghĩ đến điều gì, đôi mắt híp lại, bắn ra hai đạo tinh quang: “Có muốn Tiêu huynh đệ này thử sức với Thư Sinh một ván không?”

“Thư Sinh?” Phong Dã trầm mặc, ngón tay phải nhip nhip suy nghĩ.

Trong đầu Tiêu Ngự hiện ra tư liệu về Thư sinh.

Thư Sinh: Hắc ám Đức Lỗ Y, chủng tộc hắc ám tinh linh. Chiến tích: thắng ba mươi bảy, thua mười chín, chưa bại trận nào trước đối thủ đạo tặc, tiêu diệt đệ nhị đạo tặc Sa Âu, có một kĩ năng đặc biệt. 30 cấp kĩ năng hóa gấu, dị hóa, hắc ám chi đạo ngôn...

Đánh giá một chút, Tiêu Ngự minh bạch thư sinh này rất mạnh, trạng thái hóa gấu lại là khắc tinh của đạo tặc, cho đến bây giờ vẫn chưa có đạo tặc nào có thể đánh bại hần.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua, Phong Dã vẫn còn đang do dự.

198. Chương 199: Thư Sinh.

Nghiêm lão bản thần nhiên cười, đôi mắt híp lại, thoạt nhìn tựa như một pho tượng di lạc, nhưng nhìn kỹ thì kiểu gì cũng thấy một nét gian trá trong nụ cười này.

Phong Dã lắc đầu, cười khổ: “Quên đi, Thư Sinh là một hắc ám Đức Lỗ Y, đạo tặc pk với đức lỗ y phần thắng rất thấp.” Quả thật trong bảng chiến báo của Thư Sinh chưa hề có một trận thua trước đạo tặc, vì thế Phong Dã cũng không tin tưởng Tiêu Ngự có thể thắng.

Lông mày Tiêu Ngự nhíu lại, tuy những lời này của Phong Dã không phải không có lý nhưng Tiêu Ngự vẫn không hoàn toàn đồng ý. Nếu chân thật thì đấu hần vẫn tin tưởng có thể chiến thắng hắc ám Đức lỗ y.

Chưa chiến đấu đã bị cho rằng thất bại, điều này đối với bất cứ gamer nào tham gia pk đều là một đả kích trí mạng. Mặc kệ đối thủ cường đại ra sao, Tiêu Ngự vẫn tin tưởng mình có thể chiến thắng, một khi đã pk, trong đầu Tiêu Ngự chỉ có một tín niệm: phải chiến thắng.

Nghiêm lão bản dường như đã đoán trước được câu trả lời của Phong Dã, cười cười: “Chưa thử thì làm sao biết, đạo tặc chiến đức lỗ y, trận này cũng khá đặc sắc, chúng ta cược tỉ lệ 1-4, thế nào?”

Con người Phong Dã lóe lên quang mang kì dị. Tiêu Ngự nếu đánh với Thư Sinh phần thắng không đến 17%, nhưng Phong Dã vốn mang máu liều, chỉ cần có 1% chiến thắng hắn cũng muốn thử, huống chi là tỉ lệ cược 1-4.

“Ta đặt 500 vạn.” Phong Dã cười nhẹ nhìn Nghiêm lão bản. 500 vạn tiền cược này nếu thắng sẽ lấy được của Nghiêm lão bản 2k vạn. Còn nói đối với Phong Dã mà nói, 500 vạn này bất quá là vài xi xăng mà thôi, 1 nhúm lửa là cháy sạch. Huống chi hắn vừa từ trong túi của Nghiêm lão bản lột được 2k vạn, 500 vạn này ném đi cũng chẳng tiếc nuối.

Khuôn mặt đầy thịt của Nghiêm lão bản co quắp một chút, 500 vạn quả thật quá ít, hắn cũng hiểu Phong Dã không điên mà đặt lớn vào trận này, cười khổ: “Ít nhất phải 1k vạn.”

“Được, 1k thì 1k, gọi Thư Sinh lên đài đi.” Phong Dã cắn răng nói, 1k vạn thì bất quá cũng gấp đôi vài xi xăng lúc này thôi (), vứt đi cũng không tiếc. Nhưng nếu Tiêu Ngự thật sự thắng, hắn liền có thể lột tiếp được 4k vạn từ Nghiêm lão bản, mặc dù xác suất này quả thật không nhiều.

Phong Dã quay đầu nhìn Tiêu Ngự nói: “Người cứ đánh hết mình, thua thì ta chịu, thắng vẫn như cũ, 10% tiền thưởng.” Đài ngộ này tại hắc tái xem như là cực kì cao rồi, Tiêu Ngự có thể giết chết Tiểu Dao thì tại hắc tái này khi đánh với các game thủ khác hắn xem như chiếm 80% cơ hội thắng rồi. Chưa kể còn về sau khả năng của hắn có thể tiếp tục được nâng cao, Phong Dã rất muốn giữ chân Tiêu Ngự.

Phong Dã đối với tình hình Tiêu Ngự cũng hiểu được một ít. Tiêu Ngự bên ngoài ôn hòa nhưng nội tâm lại kiêu ngạo, lại trọng tình nghĩa. Trừ khi Phong Dã làm điều gì khiến hắn cực kì tức giận, bằng không Tiêu Ngự sẽ không quyết liệt với hắn. Phong Dã mang Tiêu Ngự vào hắc tái, lại hứa tặng cho hắn một số tiền lớn, hắn cũng không lo việc Tiêu Ngự chuyển sang đầu quân cho kẻ khác.

Tay phải Tiêu Ngự nhẹ nhàng đem chủ thủ nhảy múa. 10% trận này chính là 400 vạn, một khoản tiền to như vậy thật sự đối với Tiêu Ngự rất hấp dẫn, hắn chắc chắn sẽ dốc toàn lực đoạt lấy.

Nghiêm lão bản vừa thông báo, Thư Sinh đang chuẩn bị đến.

Tại trường thi đấu, Tiểu Dao sau khi được hồi sinh đi đến đám người Tiêu Ngự.

“Lão bản.” Tiểu Dao cung kính thi lễ với Nghiêm lão bản, hắn vừa rồi đã thua Tiêu Ngự, trong lòng cũng có chút không yên.

Nghiêm lão bản khoát tay cười: “Trận này không trách người được, Tiêu huynh đệ này quả thực rất mạnh, người thua cũng không có gì để nói.” Tiểu Dao mặc dù thua một trận, nhưng với chiến tích của hắn từ trước đến giờ, Nghiêm lão bản cũng sẽ không đại gì trách phạt hắn.

“Cám ơn lão bản.” Tiểu Dao cung kính nói, lại quay đầu về phía Tiêu Ngự, đôi mắt xạ phóng quang mang: “Có cơ hội sẽ tái chiến.”

“Tùy thời phụng bồi.” Tiêu Ngự thản nhiên nói.

Tiểu Dao đứng sang một bên, hắn nghe nói Thư Sinh sắp đến tỷ thí cùng Tiêu Ngự, tự nhiên cũng muốn quan sát trận pk đặc sắc này.

“Cho dù hắn mạnh thì sao, cũng không có khả năng đánh bại Thư Sinh.” Tiểu Dao liếc mắt nhìn Tiêu Ngự thâm nghĩ, từ trước đến giờ hắn cũng chưa bao giờ đánh bại được Thư Sinh, bởi vì độ khắc chế của đức lỗ y với đạo tặc quá kinh khủng.

Tiêu Ngự cũng nảy sinh một ít tò mò với Thư Sinh, hắn được nhiều người tôn trọng như thế, khẳng định thực lực không hề đơn giản. Trong lúc chờ đợi, Tiêu Ngự cẩn thận dò lại một ít tư liệu về Thư Sinh.

“Phong Dã huynh đệ tìm được một cao thủ như Tiêu huynh đệ đây, tiếp theo chắc là muốn dẫn hắn đến bài danh tái phải không?” Nghiêm lão bản nhìn Phong Dã hỏi. Cái gọi là bài danh tái này thật ra là một câu lạc bộ sắp xếp khiêu chiến hội viên mới. Thừa dịp đám cao thủ thượng tầng còn chưa hay biết gì đem các hội viên bên trong khiêu chiến, đánh xong một vòng chắc chắn thu được không ít tiền. Với thực lực của Tiêu Ngự vào đây chắc chắn không thành vấn đề.

“Chuyện này phụ thuộc vào Tiêu Ngự, nếu hắc có hứng thú ta sẽ đưa hắc đến đó. Còn chuyện pk hôm nay mong lão bản giữ bí mật giúp ta.” Phong Dã nhìn Nghiêm lão bản nói, nếu thật sự Nghiêm lão bản đem tất cả các kỹ năng tinh thông mà Tiêu Ngự đã thể hiện tiết lộ ra ngoài, sức chiến đấu của hắc sẽ giảm đáng kể. Các đối thủ khác đã nắm giữ gần như toàn bộ các ưu cũng như nhược điểm của Tiêu Ngự, khẳng định thu hoạch trong các trận sau kể cả trong bài danh tái sẽ giảm đáng kể.

Nghiêm lão bản cười cười: “Đương nhiên đương nhiên, ta dĩ nhiên sẽ giữ bí mật.”

“Đa tạ Nghiêm lão bản.” Phong Dã nói.

“Thư Sinh đã đến.” Nghiêm lão bản cười cười nói.

Tiêu Ngự nhìn sang phương hướng hoa viên, một thanh niên mang hắc sắc giáp trụ đang đi đến. Người này bộ dáng tuấn lãng, gương mặt trắng nõn, động tác lại ưu nhã, trên người tản ra phong thái nho nhã, cùng cái tên Thư Sinh của hắc thật sự rất tương đồng. Trái ngược với Tiểu Dao, Thư Sinh không hề mang một khí thế sắc bén nào, phong thái tao nhã lịch sự, khuôn mặt bình tĩnh luôn hiện ý cười tựa nắng xuân ấm áp, rất dễ khiến người khác nảy sinh hảo cảm.

Tiêu Ngự đánh giá một chút về trang bị của Thư Sinh. Hắc đang mang một bộ đồ lục sắc, theo Tiêu Ngự phỏng đoán set đồ này hắc là bộ tân binh hoặc giáo quan. Tiêu Ngự liền cấp cho Thư Sinh một cái trình tra, phát hiện hắc đã đạt quân hàm giáo quan. Như vậy hắc đang sử dụng chính là một bộ đồ giáo quan, chỉ với quân hàm này cũng đủ đánh giá thực lực của Thư Sinh, thật không hề đơn giản.

“Người này chính là Thư Sinh, người đứng ở ngoài cửa hắc mê hoặc, thực lực của hắc rất mạnh đó.” Phong Dã nhắc khẽ Tiêu Ngự, hắc lo sợ Tiêu Ngự trông thấy vẻ ngoài vô hại của Thư Sinh sẽ mang một chút ý tứ khinh thị.

Tiêu Ngự gật đầu, lúc trước cùng Vũ Mị đánh một trận, hắc đã biết không thể nhìn bề ngoài mà phán đoán thực lực đối phương. Cao thủ cùng người mới ở đây bình thường cũng không khác biệt gì lắm, không ai đại đột mà lấy hai chữ “Cao thủ” dán lên mặt mình. Trong lúc pk tuyệt đối không được phép khinh thường bất cứ ai, đã đánh là phải dùng toàn lực.

“Xin chào, người là Tiêu Ngự phải không.” Thư Sinh cùng Nghiêm lão bản đi đến bắt chuyện với Tiêu Ngự, chìa tay phải ra nói.

“Xin chào.” Tiêu Ngự bắt tay Thư Sinh.

“Hai người các người thật là, người khác đánh nhau mới kết bạn, còn hai người chưa gì đã thể hiện tình hữu nghị rồi... Khụ khụ, là ta sai, hữu nghị đệ nhất, thi đấu đệ nhị.” Nghiêm lão bản nhếch miệng cười nói.

Phong Dã suýt chút nữa đã bị Nghiêm lão bản làm cho sặc sụa, đánh cược cho một trận này cũng là hơn vài nghìn vạn, trên game này dùng con số này để kết bạn hữu nghị như hắc quả thật cũng không nhiều.

Tiêu Ngự cùng Thư Sinh đi lên sân đấu, trong phút chốc bốn cánh cửa xung quanh trường đấu đều đóng lại.

“Ta thuộc chủng tộc đặc thù hắc ám tinh linh, hắc ám Đức lỗ y. Người nên cẩn thận.” Thư Sinh nói.

Tiêu Ngự thoáng nhớ đến lịch sử của chủng tộc hắc ám tinh linh. Đây là chủng tộc gồm một ít dọa lạc tinh linh, mấy ngàn năm trước tổ tiên bọn họ là Địch Khắc dẫn tộc nhân chiến đấu chống lại Cáp Mông Tinh linh vương quốc, đầu phục thú nhân vương quốc Thái Thần Lợi Á. Từ đó trở đi trở thành một chư hầu phụ thuộc thú nhân vương quốc Thái Thần Lợi Á. Hắc ám tinh linh là một chủng tộc thiểu số, hắc ám đảo ngôn là một trong những thiên phú của bọn họ, có thể tự tăng thêm cho mình một vài thuộc tính.

Khí chất của Thư Sinh thật sự dễ khiến người khác khâm phục. Tiêu Ngự gật gật đầu, nói: “Bắt đầu đi.”

“Ta sẽ không hạ thủ lưu tình.” Thư Sinh nói.

“Ta cũng thế.”

Thư Sinh lập tức gia tăng máu huyết cho bản thân bằng một kỹ năng Hồi Xuân Thuật, thân thể từ từ biến to ra thành một cự đại tông hùng (gấu lớn) quỳ rạp trên mặt đất, hướng đến Tiêu Ngự phát ra vài tiếng gầm trầm thấp.

Hóa hùng hình thái khiến tốc độ di chuyển Đức lỗ y giảm xuống, phòng ngự cùng huyết lượng tăng lên, quả không khác lời đồn, là một xe tăng. Năng lực cận chiến có thể so sánh với thú nhân chiến sĩ, lại còn được phụ gia thêm một đặc tính: hiệu quả của các ma pháp không chế tác động giảm 50%. Đức lỗ y sau khi hóa gấu tuy so với hóa báo có kém hơn một chút nhưng so với các game thủ còn lại năng lực cao hơn không ít, hơn nữa lại còn có khả năng truy tung. Đức lỗ y chính là khắc tinh của Đạo tặc, độ khắc hệ chỉ kém hơn thợ săn một chút.

Thư Sinh chiến đấu cùng đạo tặc, chưa bao giờ bại!

Thân thể Tiêu Ngự dần mờ đi, tiến nhập trạng thái tiềm hành. Tiêu Ngự minh bạch đây sẽ là trận đánh khó khăn nhất của mình từ trước đến giờ.

Đức lỗ y sau khi biến thân tốc độ sẽ suy yếu, không chừng có thể lợi dụng tốc độ để chiến thắng hắn!

Tiêu Ngự chậm rãi đến gần Thư Sinh.

Khi khoảng cách ước chừng còn khoảng 3 mét, Thư Sinh như đã ngửi được mùi đạo tặc, gầm nhẹ một tiếng, đột nhiên gia tốc nhào đến Tiêu Ngự.

“Phạm vi cảm giác của hắn là trong vòng ba mét!” Tiêu Ngự lập tức phán đoán, nhanh chóng lui lại.

Hùng chương của Thư Sinh vỗ đến Tiêu Ngự.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tiêu Ngự hơi lùi lại một chút, một kích Phản Thủ Bối Thứ.

“Hổng”, Thư Sinh đáp xuống đất, thoát nhìn trông có vẻ chậm chạp nhưng thân thể không hề dừng lại, khe nghiêng người một cái nhẹ nhàng thoát khỏi Phản Thủ Bối Thứ, hữu chương vỗ ngược lại hướng Tiêu Ngự.

Có khả năng trong trạng thái hóa gấu hành động một cách linh hoạt như thế, năng lực Thư Sinh quả thật không đơn giản.

Độn Hình!

Nhìn cự chương Thư Sinh sắp vỗ trúng mình, Tiêu Ngự lập tức sử dụng độn hình tránh thoát, khe nhảy cao lên, Tạc Kích!

Không ngờ, lần này Thư Sinh không hề tránh né, hữu thủ giương lên đánh về phía Tiêu Ngự.

Thịch. Tạc kích của Tiêu Ngự đánh trúng đầu Thư Sinh, nhưng hắn cũng bị Thư Sinh đập trúng, thân hình bay ra ngoài.

199. Chương 200: Phản Kích.

Tiêu Ngự lộn nhào trên mặt đất vài vòng mới có thể ổn định thân hình, trên đầu 50 điểm thương tổn nhẹ nhàng bay lên. Thư Sinh sau khi hóa gấu tuy phòng ngự được tăng cao nhưng công kích lại có hơi giảm xuống nên cũng gây thương tổn không nhiều đến đối phương.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua nhắc nhở của hệ thống.

Hệ Thống: Tạc Kích kỹ năng hoàn thành 65%, tạo thành 65% kĩ năng thương tổn, 0.6 giây choáng váng và một điểm liên kích.

Tạc kích đánh trúng Thư Sinh, trên đầu bay lên hơn 30 thương tổn, thân hình thoáng ngất ngư một chút rồi trở lại bình thường. 30 thương tổn này so với 600 huyết lượng sau khi hóa gấu của hắn xem như muối chích cột đình, cũng chẳng cần gãi làm gì. Huống chi hắn đã tự gia tăng thêm máu huyết bằng hồi xuân thuật, chỉ một chút sau 30 điểm này cũng sẽ được hồi phục.

Tiêu Ngự cuối cùng cũng minh bạch, lí do từ trước đến giờ chưa một đạo tặc nào có thể chiến thắng Thư Sinh. Thư Sinh sau khi hóa gấu thật sự đáng sợ, Tiêu Ngự chiến với hắn lúc này chỉ có thể lựa chọn hình thức tiêu hao, nhưng huyết lượng của người chơi sao lại gấu? Hơn nữa con gấu này lại còn có một cái trị liệu thuật, tuy lượng hồi phục thấp, nhưng đánh theo kiểu tiêu hao này tác dụng lại cực lớn.

Tiêu Ngự cười khỏ, nếu cứ như vậy chắc chắn mình sẽ bị con gấu điên này tạt chết.

“Hống.” Thư Sinh chột rống lên, hướng Tiêu Ngự nhào tới. Thư Sinh tuy bên ngoài vẫn nhược nhưng khi bật pk lên rồi khí thế vô cùng dũng mãnh, không ai có thể cản được.

Nhìn một chưởng đối phương đánh tới mình, Tiêu Ngự nghiêng người tránh né.

Ầm. Chưởng phách của Thư Sinh lưu lại trên mặt đất một dấu tích thật lớn, khiến mặt đất xung quanh rạn nứt, còn tại trung ương tạo thành một hố to.

Tiêu Ngự sau khi tránh thoát công kích của Thư Sinh, tay phải đột nhiên gia tốc, phát ra một đòn Tấn Kích.

Thân thể hơi nghiêng một chút, Tấn Kích đánh vào cổ Thư Sinh.

Hệ thống: Tấn Kích kỹ năng hoàn thành 63%, tạo thành 63% thiệt hại, 0.8 giây choáng váng và một điểm liên kích.

Không hề hấn gì với loại kỹ năng muối chích này, Thư Sinh lắc lắc đầu, lại giương hữu chưởng vỗ vào người Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự không dám liều mạng, sử dụng đào thoát né tránh.

Tiêu Ngự buồn bực không thôi, con gấu này quả thực biến thái, công kích của hắn chỉ đủ làm cho Thư Sinh gãi vài cái, căn bản không thể tạo thành thương tổn trí mạng.

“Trừ khi có kẻ kích ngất hắn hơn 2s.” Tiêu Ngự minh bạch, chỉ khi nào sử dụng Tạc Kích hoặc Tấn Kích hoàn thành hơn 100% mới có thể kích ngất thư sinh 2s trở lên, như thế hắn mới có thể chiến thắng. Nhưng cũng có thể có một cơ hội duy nhất mà thôi, con gấu này có gần 600 huyết lượng, cho dù kích ngất được, muốn một lần thiêu hết bao nhiêu đó huyết lượng thì đánh bằng niềm tin.

Thư Sinh lại nhào đến Tiêu Ngự, không ngừng bức bách hắn, nếu Tiêu Ngự một lúc sử dụng hết kỹ năng đào thoát thì hắn chết không phải nghi ngờ.

“Hống”, Thư Sinh lại rống lên một tiếng (đúng là gấu điên), hữu chưởng lại phách xuống.

Tiêu Ngự nhoáng người một cái, né tránh thành công, tay phải đâm vào Thư sinh – Dịch Cốt. Thư Sinh cũng không thêm tránh né, đem hữu chưởng quét ngang.

Ầm. Tiêu Ngự lại tiếp tục bị đánh bay, Dịch Cốt hoàn thành chưa được một nửa lại bị ngắt quãng.

Thư Sinh phản ứng quả nhanh, hơn nữa kỹ năng dịch cốt này thi triển cũng cần một thời gian ngắn, nhưng đoạn thời gian này đối với Thư Sinh là quá đủ để cắt đứt công kích của Tiêu Ngự.

Một kích này của Thư Sinh lại quét bay 50 huyết lượng của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự nhanh chóng chạy ra xa né tránh công kích tiếp theo của Thư Sinh.

“Dịch Cốt vô hiệu, chỉ có thể dùng Tấn Kích và Tạc Kích!” Tiêu Ngự phát hiện ra, khả năng chiến thắng của mình là cực thấp, cho đến lúc này Thư Sinh chưa hề thi triển một kỹ năng công kích nào. Phát hiện này khiến hắn càng thêm uể oải.

“Tiêu huynh đệ e rằng không thắng nổi.” Khóe môi Nghiêm lão bản nhếch lên, thoáng cười gian. Đạo tặc đánh Đức lỗ y, cái này căn bản là tìm chết.

“Chưa chắc.” Phong Dã lên tiếng, mặc dù trong lòng hắn cũng minh bạch, khả năng chiến thắng của Tiêu Ngự trong trận này cực thấp, một ngàn vạn này phỏng chừng chuẩn bị bay đi, nhưng cái mồm vẫn không chịu kém nói lại.

“À. Vậy chúng ta cứ từ từ quan sát.” Nghiêm lão bản tùm tùm.

Trong đầu Tiêu Ngự hiện lên vô số ý nghĩ, lúc này ngoại trừ áp sát, sợ rằng không còn biện pháp nào hay hơn. Tiêu Ngự trầm xuống, quyết định liều mạng.

Dị hóa!

Thư Sinh dường như nhận ra khí thế của Tiêu Ngự biến đổi, lập tức thi triển kỹ năng dị hóa. Thân thể đột nhiên phình to ra, huyết lượng lại tăng lên 700, phạm vi phòng ngự cũng tăng lên, hẳn rõ ràng không muốn cấp cho Tiêu Ngự một chút cơ hội nào. Phong Dã dưới đài cũng cười khổ không thôi, một khi Thư Sinh đã tiến vào trạng thái dị hóa, Tiêu Ngự càng vô pháp chiến thắng.

“Con gấu điên này sau khi dị hóa không ngờ còn kinh khủng hơn huyết ngưu chiến sĩ, các hạ tlv!” Chứng kiến gần 700 huyết lượng của Thư Sinh, Tiêu Ngự lập tức lú lẫm, cộng với hiệu quả của hồi xuân thuật, hp của Thư Sinh hiện nay đã là 100%.

Đức lỗ y sau khi hóa gấu và dị hóa, thân thể sẽ trở nên chậm chạp, ngoại trừ mấy cái công kích cơ bản có lẽ cũng không còn kỹ năng công kích nào đặc sắc, Tiêu Ngự thầm tính toán.

Trông thấy Thư Sinh lại tiếp tục công kích, Tiêu Ngự không tiếp tục né tránh mà lại nghênh đón cự chưởng đang tiến tới.

Nhìn động tác này của Tiêu Ngự, đám người xung quanh đều kinh ngạc không hiểu, những phát sinh tiếp theo lại càng làm Nghiêm lão bản và Phong Dã kinh hãi.

Khi cự chưởng đã đến rất gần, Tiêu Ngự lập tức dùng Tật Phong Bộ cản được một kích, nhảy lên cao giáng một cái Tạc Kích xuống.

Thư Sinh cả kinh, lập tức vung hữu chưởng đánh ra đón đỡ.

Ầm, Tiêu Ngự đánh trúng đầu Thư Sinh khiến hắn lâm vào trạng thái choáng váng.

Hệ thống: Tạc Kích kỹ năng hoàn thành 85%, tạo thành 85% thương tổn, 1.2 giây choáng váng và 1 điểm liên kích.

Hữu chưởng của Thư Sinh cũng tát trúng người Tiêu Ngự, đánh văng hắn ra ngoài.

Đầu Thư Sinh không ngừng lắc lư, 1.2 giây choáng váng này quả thực quá ngắn.

Tiêu Ngự trên mặt đất không ngừng lăn lộn, cố gắng gượng dậy thật nhanh, một cái Đột Tiến xuất ra, cả người như một con báo mạnh mẽ xông vào. Khi đã đến gần Thư Sinh, cổ tay phải đột nhiên tăng tốc, Tấn Kích.

Thư Sinh vừa thức tỉnh sau đòn Tạc Kích vừa rồi lại thất một chủy thủ đã bay đến mặt, ầm một tiếng, tiếp tục ngất đi.

Nghiêm lão bản cùng Phong Dã dưới đài ngẩn người ra.

“Thiên tài.” Nghiêm lão bản trong lòng thầm than, một cao thủ như thế sao lại để cho Phong Dã thu phục được chứ. Thư Sinh chính là một Đức lỗ y, so với Đạo tặc tuyệt đối chiếm ưu thế, hơn nữa sau khi hóa gấu lại càng kinh khủng, chỉ cần vài tát là có thể tiến một đạo tặc về làng. Cho nên từ đầu Thư Sinh đã liên tục áp bức Tiêu Ngự, không hề cấp cho hắn một hy vọng thắng lợi này. Nhưng thật không ngờ dưới áp lực như thế Tiêu Ngự lại có thể nghĩ ra biện pháp ứng phó tuyệt diệu, đầu tiên dùng Tạc Kích liều mạng, sau đó Đột Tiến và Tấn Kích, Thư Sinh thủy chung không hề phạm sai lầm gì nhưng vẫn dính đòn.

Phong Dã nguyên bản đã nghĩ rằng Tiêu Ngự không còn cơ hội nào cả, thật không ngờ thời cơ lại xoay chuyển, một lần nữa hắn lại bùng lên hi vọng, không chừng Tiêu Ngự thật sự có thể chiến thắng, tiêu diệt Thư Sinh.

“Hừ, đánh ngất thì sao, chẳng lẽ hắn có thể khiến Thư Sinh đột tử, đột tử bằng mắt à?” Nghiêm lão bản khẽ cười, trong lòng thầm nghĩ. Dù sao huyết lượng của Thư Sinh cũng là 700 điểm, hơn nữa khả năng phòng ngự sau khi hóa gấu cùng dị hóa đã tăng không ít, trong thời gian ngắn giết chết Thư Sinh quả thật là nằm mơ.

Hệ thống: Tấn Kích kỹ năng hoàn thành 102%, tạo thành 110% thương tổn, hiệu quả 1 giây choáng váng và 5 giây run rẩy, hoàn thành kỹ năng combo Đột Tiến – Tấn Kích, cộng thêm ba điểm liên kích.

“Ngay cả hoàn thành combo cũng chỉ tạo thành 1 giây choáng váng.” Tiêu Ngự trầm xuống, nhưng thân hình không hề ngừng lại, Tấn Kích vào sau Thư Sinh, tay trái lại chích một cái độc giảm tốc, nhanh chóng vòng ra sau lưng Thư Sinh, thân người xoay tròn – Bối thứ!

Tiêu Ngự đánh trúng mục tiêu, 60 thương tổn nhẹ nhàng bay lên thư sinh, cộng thêm hiệu quả xuất huyết 10hp/s

Bối Thứ vừa xong, Thư Sinh đã tỉnh lại, bạo rồng xoay người đánh vào Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự mỉm cười, chờ đòn này lâu lắm rồi. Thân thể hơi lùì, lại một đòn Phản Thủ Bối Thứ.

Lúc này Thư Sinh mới cảm thấy không ổn, hắn quay đầu lại công kích Tiêu Ngự là sai lầm hoàn toàn, lại tạo cho Tiêu Ngự cơ hội thi triển Phản Thủ Bối Thứ.

Hắc ám chi đảo ngôn!

Từng đạo hắc sắc quang mang chiếu vào người Thư Sinh, lập tức phát huy hiệu quả: giải trừ các hiệu ứng có hại, thân thể nhanh chóng phục hồi, tốc độ cũng trở lại như cũ, sau đòn này là có thể phản kích Tiêu Ngự.

Thịch! Phản Thủ Bối Thứ hoàn thành, thêm năm điểm liên kích và 300 điểm phá giáp, 501 huyết lượng nhẹ nhàng từ đỉnh đầu Thư Sinh bay lên.

“501 huyết lượng? cái quái gì thế? Như thế nào có thể?”

Bên cạnh Phong Dã, Tiểu Dao cũng ngay người, có thể cấp cho một Đức lỗ y đã hóa gấu và dị hóa một lần 500 thương hại, con số này quả thật kinh người.

Dịch Cốt!

Tiêu Ngự chợt quát to, chủy thủ bên tay phải xé gió đâm thẳng vào thư sinh.

Nhìn khoảng một trăm huyết lượng còn lại của mình, Thư Sinh lúc này mới cảm thấy không ổn. Nếu dính đòn Dịch Cốt này, hắn xem như xong đời. Lập tức Thư Sinh gầm nhẹ một tiếng, xoay người lại, hữu chưởng lại quét ngang người Tiêu Ngự.

Lôi Đình nhất kích!

Dịch Cốt không thể thi triển toàn bộ, Tiêu Ngự lại bị lôi đình nhất kích đánh văng ngoài. Nhìn thấy Tiêu Ngự bị đánh văng ra, Thư Sinh nhanh chóng hóa lại thành hình người, lại tự cấp một cái tiểu hình trị liệu, đem huyết lượng tăng lên 350, lại cấp thêm một cái hồi xuân thuật, tiếp tục hóa gấu một lần nữa.

Tiêu Ngự bị đánh một phát văng xa gần bảy mét.

“Vẫn không được.” Tiêu Ngự có chút ủ rũ, lúc này toàn bộ các kỹ năng của hắn đã dùng hết, huyết lượng còn lại là 203, lúc này xông lên âm mưu một mình giết gấu chẳng khác nào chịu chết, huống chi Thư Sinh đã hồi phục.

Thư Sinh thở hổn hển, trong lòng kinh hoàng vô cùng. Một khắc vừa rồi hắn mới cảm giác được tử vong thật sự đến gần, chỉ một chút nữa thôi, Tiêu Ngự chỉ cần một giây để hoàn thành dịch cốt là hắn là thật sự tiêu! Thư Sinh nhìn sang Tiêu Ngự, đôi mắt không dấu nổi vẻ kinh hãi.

200. Chương 201: Kích Sát

Các kỹ năng đều đang cooldown, HP của Tiêu Ngự cùng Thư Sinh lúc này cũng không còn nhiều. Tiêu Ngự sau một hồi cố gắng cũng đã kéo cục diện trận đấu ngang bằng.

Trên sân, không khí cùng áp lực cực kỳ nặng nề.

“Không ngờ hắn có thể bức Thư Sinh đến thế này.” Tiểu Dao nhìn về Tiêu Ngự dăm chiêu, đơn độc so sánh về tốc độ, kỹ năng hắn và Tiêu Ngự không phân cao thấp, nhưng tại phương diện bạo sát, hắn còn xa mới bằng được Tiêu Ngự. Có thể một lần đánh hơn 500 thương tổn, Tiểu Dao không thể làm được. Lúc hắn cùng Thư Sinh chiến đấu, cho dù may mắn kích ngất được Thư Sinh, với lực bạo sát của hắn cũng không đủ uy hiếp Thư Sinh, đến lúc Thư Sinh tỉnh lại, hắn vẫn tiếp tục bị áp chế, không hề như Tiêu Ngự lúc này, đem Thư Sinh kích ngất vài giây rồi lại tuôn ra công kích thương tổn suýt đánh gục được Thư Sinh.

Đối phó với các chức nghiệp phòng ngự kém, như các chức nghiệp dùng bổ y hoặc bì giáp, bạo kích của đạo tặc không hề quan trọng, chỉ cần đem đối thủ khống chế một hồi, sau đó liên tục gây sát thương là có thể đánh gục địch nhân. Nhưng khi đụng độ với các chức nghiệp trâu bò, tỉ như chiến sĩ, đức lỗ y..., lực bạo sát lại trở thành một yếu tố cực kì quan trọng. Đạo tặc bình thường dù có thể đem chiến sĩ kích ngất nhưng bọn họ cũng không thể trong thời gian ngắn gây uy hiếp được chiến sĩ. Có thể canh delay skill cùng combat chuẩn như thế, sau khi kích ngất, chờ đối thủ tỉnh lại rồi tiếp tục tiến hành toàn diện áp chế, lại đột ngột bạo phát lực lượng gây ra sát thương kinh khủng có thể trực tiếp huy hiếp tính mạng của chiến sĩ hoặc đức lỗ y như Tiêu Ngự, loại đạo tặc này Tiểu Dao vẫn chưa từng gặp được.

Tật Phong Bộ cooldown xong.

Tạc Kích cooldown xong.

Thất lạng tiêu ngự hóp lại, cả thân thể như một con báo chậm chậm nhìn Thư Sinh.

Sau lưng Thư Sinh mồ hôi lạnh đã tuôn ra, Tiêu Ngự gây cho hắn một áp lực cực lớn. Có thể nói đến lúc này, Tiêu Ngự là đạo tặc đầu tiên có thể uy hiếp được tính mạng hắn.

Tiêu Ngự tiến nhập trạng thái tiềm hành, di chuyển quanh Thư Sinh.

Thư Sinh cảm giác được phụ cận xung quanh không hề có động tĩnh gì, nhưng từ đâu đó lại có một tia sát ý đang nhìn chăm chăm vào hắn khiến hắn nổi lên một trận hàn ý.

Thư Sinh thử di chuyển một chút, thủy chung không phát hiện được vị trí của Tiêu Ngự nhưng hắn lại cảm giác được Tiêu Ngự nhất định đang ẩn nấp xung quanh.

Ngay lần đầu tiên đối kháng với Thư Sinh, Tiêu Ngự đã dò xét được phạm vi phát hiện của Thư Sinh nên lúc này luôn duy trì khoảng cách ba mét với hắn, không ngừng nhìn chăm chăm vào Thư Sinh tìm cơ hội cấp cho hắn một công kích trí mạng.

Thư Sinh lúc này mới phát hiện, Tiêu Ngự đã biết được phạm vi trinh thám của hắn! Thư Sinh cố gắng nhớ lại, Tiêu Ngự đến cùng là phát hiện ra lúc nào? Một tia suy nghĩ lóe qua, Tiêu Ngự quả thật chỉ có một lần dò xét duy nhất lúc đầu trận.

“Tâm kế không tồi!” Thư Sinh trong lòng thất kinh, Tiêu Ngự vừa mới bắt đầu chiến đấu đã chuẩn bị trước rồi. Nhớ lại lần khi trước, Tiêu Ngự thi triển Tạc Kích lần đầu bị hắn đánh bay, lần thứ hai thi triển Tạc Kích đã có thể đánh hắn hôn mê. Tiêu Ngự mặc dù khả năng tính kế không tồi nhưng năng lực tùy cơ ứng biến, tìm ra lối thoát thật khiến người khác tán phục.

Nếu chỉ so sánh về kỹ thuật, Thư Sinh đã chịu thua, đến lúc này chưa bị đánh bại chỉ là nhờ chức nghiệp khắc chế giữa đức lỗ y và đạo tặc.

Khi toàn bộ kỹ năng đã phục hồi, Tiêu Ngự lại cấp một cái trình tra, phát hiện HP Thư Sinh còn chừng bốn trăm, mà Tiêu Ngự chỉ còn khoảng hai trăm HP.

Nếu không thể một kích giết chết Thư Sinh, khẳng định cuối cùng thất bại sẽ là mình, Tiêu Ngự thân thể hơi cuộn lại. Vừa rồi dùng combo Tạc Kích cùng Đột Tiến, Thư Sinh chắc chắn đã có phòng bị, muốn chiến thắng được phải nghĩ ra một biện pháp khác.

Tiêu Ngự thu liễm hô hấp, cẩn thận ẩn giấu tất cả, chủ thủ tại tay phải nhẹ nhàng nhảy múa.

Trên trường đấu chỉ còn lại thân ảnh Thư Sinh, không khí xung quanh an tĩnh đến mức khiến người khác hít thở không thông.

Nghiêm lão bản lau mồ hôi lạnh, vẻ mặt tràn đầy tự tin lúc này đã hoàn toàn biến mất, trái tim thỉnh thoảng không ngừng, trong đầu đã có ý nghĩ: chẳng lẽ một người bất bại trước đạo tặc như Thư Sinh, cũng sẽ như Tiểu Dao bại trước Tiêu Ngự sao?

Bên kia Phong Dã cũng khẩn trương không kém, lúc này hắn đã nghĩ đến chiến thắng. Tiêu Ngự mặc dù lúc này đang ẩn nấp nhưng ai cũng có thể nhìn ra, Tiêu Ngự đã chiếm thế chủ động. Nhựa khí của Thư Sinh đã hết, tâm lý của hắn lúc này chắc chắn đang chịu một áp lực rất lớn, mà Tiêu Ngự lúc này lại đang thoải mái tìm ra sơ hở của Thư Sinh.

Tiêu Ngự xem lại bảng skill, cũng chỉ có thể dựa vào Tấn Kích và Tạc Kích đem Thư Sinh kích ngất hẳn mới có cơ hội chiến thắng.

Liều mạng!

Tiêu Ngự hít sâu một hơi, thân người đột nhiên gia tốc nhào đến Thư Sinh.

“Hắn đã đến.” Tinh quang trong mắt Thư Sinh lóe lên, đây chính là thời khắc phân thắng bại của bọn họ, không phải người chết thì là ta vong!

Hồng! Thư Sinh rống to một tiếng, hữu chưởng vỗ vào người Tiêu Ngự.

“Đánh rất hay!” Tiêu Ngự nhoáng sang một bên, né tránh công kích của Thư Sinh, tay phải như sắp tạc kích đánh tới.

Lôi đình nhất kích!

Thư Sinh quát lạnh một tiếng, hữu chưởng lập tức phách vào Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự lùi về sau, một cái phản thủ bối thứ, xoay người né lôi đình nhất kích đồng thời đâm vào lưng Thư Sinh, phốc xích một cái, bởi vì Thư Sinh đã có phòng bị đòn này nên độ hoàn thành không cao, 73% chỉ tạo cho Thư Sinh 70 điểm thương tổn.

Lúc này chỉ cần Thư Sinh xoay người, Tiêu Ngự sẽ lập tức dùng Tật Phong Bộ tấn công, nhưng thật không ngờ Thư Sinh lại không quay đầu lại công kích Tiêu Ngự, hắn tiến lên phía trước thêm vài bước gia tăng khoảng cách rồi quay người lại phòng ngự, cẩn thận tìm cơ hội phản kích.

Dưới tình huống này, kiểu gì Tiêu Ngự cũng không thể đắc thủ.

Tiêu Ngự bất đắc dĩ lại tiến nhập tiềm hành, biến mất trước mặt Thư Sinh tiếp tục tìm cơ hội. Thư Sinh biết rằng chỉ bị động phòng thủ cũng không phải là biện pháp tốt, cuối cùng cũng sẽ bị Tiêu Ngự rút máu đến chết. Hắn liền trở về hình người, gào một tiếng hóa thành một con liệt báo (báo săn), phạm vi cảm giác nhanh chóng phát tán, lập tức phát hiện vị trí Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự không ngờ Thư Sinh lại có chiêu này, hóa thành liệt báo tấn công mình, khê kêu lên, hàn quang từ chủy thủ lóe lên nghênh đón.

Báo tử hình thái không ngư hóa hùng hình thái, khả năng kháng đòn cùng kháng phép cực kì có hạn, nếu ăn một đòn tạc kích, sau đó chịu thêm vài công kích, hơn phân nửa là sẽ bị Tiêu Ngự trực tiếp thịt chết, nên Thư Sinh dùng chiêu này cũng cực kì mạo hiểm.

Chủy thủ từ tay phải Tiêu Ngự đã đâm tới.

Thân thể Tiêu Ngự sau đó lại thực hiện một loạt động tác kì lạ nữa, thực thực hư hư, Thư Sinh cũng không dám mạo hiểm, nhảy thêm một cái sang bên cạnh Tiêu Ngự, dùng một tốc độ kinh khủng cào một đường lên người Tiêu Ngự.

Phốc, đòn đánh này của Thư Sinh tạo 50 điểm thương tổn lên Tiêu Ngự.

“Tốc độ công kích nhanh quá.” Tiêu Ngự cả kinh, Thư Sinh sau khi biến thành liệt báo, tốc độ di động và công kích tăng nhanh không ít, động tác lại cực kì linh hoạt.

HP của Tiêu Ngự vốn cũng không còn nhiều, nếu ăn đòn thêm vài lần nữa chắc chắn chịu không nổi, song lúc này hắn cũng không dám tùy tiện ra tay, Tấn Kích và Tạc Kích nếu đánh miss (trượt), trong thời gian chờ cooldown hắn chắc chắn không thể giữ mạng.

Tiêu Ngự cực kì tỉnh táo, không đánh thì thôi, đã đánh là phải trúng.

Với tốc độ hiện giờ, Tiêu Ngự cũng không thể theo kịp Thư Sinh, nhưng Thư Sinh cũng có điểm cố kỵ, dù sao Tiêu Ngự vẫn chưa sử dụng hai kỹ năng là Tấn Kích và Tạc Kích, hắn vẫn phải phòng bị.

Xoạt, Thư Sinh lại đánh trúng một lần nữa, hơn 50 điểm nhẹ nhàng từ đầu Tiêu Ngự bay lên.

Tiêu Ngự lúc này chỉ còn chưa đến 100 HP, hắn và Thư Sinh đều rất khẩn trương.

Lúc này thắng bại chỉ cách nhau một ý niệm, Thư Sinh đột nhiên nhảy cao, tiền trào bén nhọn phác tới.

Tê liệt!

Hàn quang phát ra, một chiêu này của Thư Sinh chuẩn bị đoạt mạng Tiêu Ngự

Độn hình!

Tiêu Ngự vừa thoát được, Thư Sinh một kích không trúng, vẫn không chịu bỏ qua.

Toái đảm!

Thư Sinh gầm nhẹ một tiếng, vọt đến.

Trong nháy mắt lúc Thư Sinh bay lên, sát ý trong mắt Tiêu Ngự lóe lên, Tật phong bộ ngăn đỡ công kích toái đảm, lại nhảy cao lên: Tạc kích.

Thư Sinh vừa định lui về né tránh, một đạo hàn ý kích thẳng vào mặt khiến hắn gần như tê liệt. Lúc này trong đầu hắn đã biết, xong hết rồi.

Tiêu Ngự Tạc Kích thành công, vừa rơi xuống liền dùng Đột Tiến vọt đến, chủ thủ bên tay phải lập tức thi triển Tấn Kích vào trước mặt Thư Sinh, lúc này cho dù Thư Sinh phản ứng nhanh nhạy thế nào cũng đã vô pháp né tránh. (giống như chơi game hoặc pvp vậy, đã tạo được combo rồi thì đối phương rất khó né được, chỉ đứng nhìn mình đánh thôi)

Thịch, chủ thủ đâm trúng đầu Thư Sinh, máu văng tung tóe, đầu Thư Sinh không ngừng lắc lư, rơi vào trạng thái choáng váng.

Hệ thống: Tấn kích kỹ năng hoàn thành 102% tạo 110% kỹ năng thương hại, thêm hiệu quả 3.9 giây choáng váng, 10 giây run rẩy, hoàn thành combo Đột Tiến – Tấn Kích, đạt thêm ba điểm liên kích.

“Thành công.” Tiêu Ngự mừng như điên, toàn thân cơ nhục bùng phát, thân thể xoay một cái, xuất ra Phản Thủ Bối Thứ, lại quất khê, cổ tay xoay vòng đánh thêm một đòn Bối Thứ.

Tiêu Ngự hoàn thành combo phản thủ bối thứ - bối thứ, liên tục hơn một trăm thương tổn từ đầu Thư Sinh bay lên, HP cuối cùng cũng cạn kiệt, ngã xuống đất.

Nhìn thi thể Thư Sinh, Tiêu Ngự không khỏi vui mừng, tâm tình khẩn trương cuối cùng cũng được thả lỏng, thanh thủy thủ lại tiếp tục nhảy múa trên năm đầu ngón tay rồi bay lên tạo thành một đường cong hoàn mỹ cắm vào vỏ đao bên hông.

Tiêu Ngự xoay người nhảy xuống, đi đến hướng Phong Dã và Nghiêm lão đại.

201. Chương 202: Đơn Nhân Phó Bản.

Nghiêm lão bản ngây người, không thể tin nổi Thư Sinh lại thất bại, Tiêu Ngự quả thật kinh khủng. Nếu như trước trận chiến này, có tên đạo tặc nào nói hắn có thể đánh bại Thư Sinh, Nghiêm lão bản chắc chắn sẽ cười vào mặt nói hắn không biết tự lượng sức. Nhưng hiện tại, thi thể Thư Sinh vẫn còn nằm trước mắt hắn, hắn không thể không tin.

Phong Dã cũng khôi phục bình tĩnh, hăng hái nhìn Nghiêm lão bản, cười nói: “Nghiêm lão bản, Thư sinh đã thua, vậy đồ chú này...”

Nghiêm lão bản cười khổ: “Chúng ta thua, đây là 4k vạn.” Nghiêm lão bản vẻ mặt có chút thất vọng móc ra 4k vạn đưa cho Phong Dã. Hắn vốn nghĩ sẽ từ túi Phong Dã lấy lại được 1k vạn, không ngờ cuối cùng lại mất thêm 4k vạn.

“Hờ hờ, sớm biết thế này ta đã đặt 2k vạn tiền cược.” Phong Dã có chút hối hận, bất quá đã được tâm tình hưng phấn thay thế. Có Tiêu Ngự trong tay, sau này sợ gì không kiếm được tiền.

Nghe Phong Dã nói, trên mặt Nghiêm lão bản không khỏi hiện ra một nét khinh bỉ.

Phong Dã liền chuyển cho Tiêu Ngự 500 vạn, khoảng tiền dư xem như là tiền thưởng, dù sao đây cũng là tiền cược, hắn cũng không đau lòng.

Tiêu Ngự nhận được nhắc nhở, 500 vạn đã được chuyển vào tài khoản. Hắn nghi hoặc hỏi: “Tại sao lại là 500 vạn?” Thù lao tổng cộng của hắn vốn chỉ 430 vạn mà thôi.

“À gộp lại cho chán thôi.” Phong Dã khoát tay cười nói. Hiện nay tâm tình hắn vô cùng tốt, tự nhiên không quan tâm đến điểm nhỏ nhặt này. Với bọn họ mà nói, vài trăm vạn nhân dân tệ không đáng nhắc tới, Tiêu Ngự cũng không khách khí lập tức nhận lấy. Nhận số tiền này, với 130 vạn khi trước, sau hai trận này hắn đã lời 630 vạn, còn Phong Dã trước sau đặt cược với Nghiêm lão bản cũng đã lời hơn 5k vạn.

Phong Dã cùng Nghiêm lão bản chỉ đánh chơi chơi thôi một lần đã vài ngàn vạn, Tiêu Ngự không khỏi cảm thán, quả thật là đại gia. Chỉ cần một khoản trong đó thôi cũng đủ cho hắn sống tốt cả đời.

630 vạn, số tiền này nếu là trước kia Tiêu Ngự không bao giờ nghĩ đến, hắn cũng chẳng bao giờ tin được trong một ngày mình lại có khả năng kiếm được 630 vạn. Tiêu Ngự lúc này vẫn đang bơ bơ, ngất ngây như chìm trong mộng, nhưng may mắn đây là trong game chứ không phải trong mộng, mà tiền này cũng là tiền thật.

Mặc dù tổng cộng đã thua 6k vạn, về mặt Nghiêm lão bản vẫn bình thường, hăng hái nhìn Tiêu Ngự, vỗ vai Phong Dã nói: “Phong Dã huynh đệ quả thật may mắn, hay là đem vị Tiêu huynh đệ kia nhượng lại cho ta, giá cả người cứ nói ra, thế nào?”

“À, cũng được thôi, tùy tiện mang năm sáu chục ức là được chứ gì.” Phong Dã vừa cười vừa nói, ngầm tức giận lão lưu manh này cứ nhiên muốn đào góc tường nhà mình. (ý nói là giành ăn ??)

Nghiêm lão bản trừng mắt liếc hắn một cái, năm sáu chục ức quả thật là to mồm, mấy game thủ đứng top hắc tái này còn chưa có ai có giá như thế.

Phong Dã cười ha ha, nói: “Đùa một chút thôi, thủ hạ của Nghiêm lão bản đã có Tiểu Dao và Thư Sinh, còn dưới tay của ta cũng chưa có ai nổi bật, ngài cũng nên để lại cho ta một con át chủ bài chứ.” Phong Dã trực tiếp đem mong muốn có được Tiêu Ngự của Nghiêm lão bản đánh tan. Khó khăn lắm mới tìm được một cây hái ra tiền, Phong Dã làm sao lại đồng ý đưa cho Nghiêm lão bản?

Nghiêm lão bản làm sao không biết được tâm tư Phong Dã, mặc dù có chút đáng tiếc nhưng dù sao hắn cùng lão đầu tử Phong Dã cũng có một chút quan hệ bên ngoài, cũng không nên thẳng tay hoành đao đoạt ái. (ra tay cướp cô dâu)

Thư Sinh sau khi được hồi sinh, hướng tới bên Tiêu Ngự cười nhẹ: “Người quả thật rất mạnh, ta thua tâm phục khẩu phục.” Cho dù thất bại nhưng khí chất của Thư Sinh luôn khiến người khác dễ gần.

“Cũng nhờ may mắn.” Tiêu Ngự nói.

Thư Sinh cười cười, cùng Tiêu Ngự đánh một trận, hắn cũng thu hoạch được rất nhiều. Tiêu Ngự có thể thắng hắn, toàn bộ đều nhờ chân tài thực học. Thư Sinh nói tiếp: “Sau này còn cơ hội, chúng ta sẽ tiếp tục luận bàn một chút.”

“Được.” Tiêu Ngự đáp. Nếu Thư Sinh đã nói thế hắn cũng không từ chối.

Phong Dã và Nghiêm lão bản bên kia đang thì thào thương lượng, sau đó từ từ tiến tới.

“Nghiêm lão bản, chúng ta cáo từ.” Phong Dã nói.

Nghiêm lão bản cười cười: “Lần sau câu lạc bộ tụ hội đừng quên mang Tiêu Ngự đến, ta cũng muốn ăn đây chút vinh quang của người.”

Tiêu Ngự thoáng nhìn sang Phong Dã cùng Nghiêm lão bản, mặc dù bọn họ đạt thành hiệp định gì, chỉ cần không uy hiếp đến lợi ích của Tiêu Ngự hắn cũng sẽ không quản.

“Nhất định nhất định.” Phong Dã đáp lời, sau đó cùng Tiêu Ngự ra ngoài.

Hai người từ hoa viên biệt thự của Nghiêm lão bản đi ra. “Thân phận thật sự của Nghiêm lão bản là gì?” Tiêu Ngự không nhịn được dò hỏi, một người có thể nhẹ nhàng vung tay ném 6k vạn, ngay cả chớp mắt cũng không, khẳng định thân phận không đơn giản.

“À, hắc là cổ đông của Ngân Hà hàng vận(vận tải Ngân Hà), ước chừng có khoảng 6% cổ phần, tư sản cũng khoảng năm sáu trăm ức. Một chút tiền thua lúc này đối với hắc chẳng đáng kể đâu.” Phong Dã trả lời.

Ngân hà hàng vận, Tiêu Ngự cũng đã nghe nói qua. Đó là một hãng vận tải lớn, tư sản hiện tại hơn 1k ức. Nghiêm lão bản ra tay hoang phí, quả nhiên không phải nhân vật bình thường. Tiêu Ngự lại nghĩ đến Phong Dã, hắc ít tuổi như thế nhưng lại có không ít tiền, khẳng định cũng thuộc loại công tử nhà giàu. Nhưng bối cảnh của hắc thực ra như thế nào, nếu Phong Dã không nói Tiêu Ngự tự nhiên sẽ không tò mò hỏi.

“Trời sáng nhanh quá, ngươi có định làm gì nữa không?” Phong Dã quay đầu sang hỏi Tiêu Ngự.

“Có lẽ là đi đánh quái train lv.” Tiêu Ngự đáp. Nếu như còn muốn tham gia hắc tái sau này, train lv tăng thực lực là chuyện cần thiết. Mặc dù vừa rồi đã lời hơn 600 vạn, đã đủ cho hắc cùng Tiểu Vũ tiêu xài, nhưng so với bọn Phong Dã thật là còn kém xa lắm. Tiêu Ngự còn muốn kiếm thật nhiều tiền, con người là thế, không bao giờ biết thỏa mãn.

“Cũng tốt, đánh quái train lv mới là căn bản. Tối ngày một còn có vài trận thi đấu, ngươi có hứng thú không?” Phong Dã hỏi Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự gật đầu, tham gia hắc tái có thể kiếm được lợi nhuận như thế, làm sao hắc có thể bỏ qua cơ hội.

“Tốt. Đến lúc đó ta sẽ liên lạc với ngươi. Còn nữa, thủ hạ của ta vừa tìm được một cái phó bản, yêu cầu tham gia chỉ được một người (đơn nhân phó bản). Nếu ngươi không việc gì cũng thử vào đi, nói không chừng sẽ có không ít thu hoạch.” Phong Dã nói, lại đưa cho Tiêu Ngự vài món vật phẩm kì quái. Một là một chìa khóa kim sắc, một kiện nữa là một tấm bản đồ cũ kỹ. Trên thị trường hiện nay, một cái đơn phó bản thế này giá cả có thể nói là kinh người, có khi có tiền cũng không mua được.

Tiêu Ngự thực lực càng tăng, sau này tham gia hắc tái kiếm lời càng nhiều, vì thế Phong Dã mới không tiếc đem phó bản này đưa cho Tiêu Ngự.

“Là phó bản gì đây?” Tiêu Ngự nghi hoặc hỏi, hắc cùng Phong Dã lúc này lợi ích đã gắn liền với nhau nên sau khi tiếp nhận hai kiện đồ vật cũng không hề khách khí. Nếu Tiêu Ngự có thể hoàn thành được phó bản này, sau đó nhận thưởng, song phương đều cùng có lợi.

“Cụ thể là gì ta cũng không rõ ràng lắm. Cái này là ta có được từ một tên địa tinh thuộc hạ. Dù sao trong phó bản cái gì cũng tốt, không những có vật phẩm mà cũng là nơi train lv không tồi.” Phong Dã nói.

Tiêu Ngự nhìn kỹ hai kiện đồ vật trên tay một chút.

*** Tác lạc trí tuệ chi thuộc (chìa khóa trí tuệ bị thất lạc??): Vật phẩm nhiệm vụ.

Thanh chìa khóa này cũng không biết là được chế thành từ kim loại gì, cùng hoàng kim có chút giống nhau, phát ra kim sắc lộng lẫy. Trên chìa khóa lại khắc một ít phù văn kì dị, là một phù văn về công trình học. Chiếc chìa khóa này do một ít khối kim chúc lắp ráp thành, có thể thông qua sự di động của kim chúc mà thay đổi hình dáng.

Về tấm bản đồ cổ xưa kia, phương hướng cần đến là vùng đất phía đông nam Dịch Nhã, tử vong chi địa Hắc ám chiếu trạch. (ao đầm hắc ám tại vùng đất tử vong) Hắc ám chiếu trạch này tiếp giáp cùng Cáp Mông Đại Nhĩ, chắc chắn nơi này bình thường sẽ có rất nhiều game thủ của thiên sứ liên minh hoạt động. Nghe nói bên cạnh hắc ám chiếu trạch là Cáp Mông đại nhĩ Tinh linh vương quốc, có rất nhiều trạm canh gác, là nơi phòng ngự của tinh linh vương quốc.

“Ta sẽ đến đó.” Tiêu Ngự nói.

“Ngươi cũng nên cẩn thận một chút, dù sao cái phó bản này độ khó rất cao, nếu thấy hiện giờ thực lực chưa đủ cũng không nên miễn cưỡng.” Phong Dã nói, quả thật nếu như Tiêu Ngự xui xẻo thất bại, hắc xem như lỗ vốn.

“Ta sẽ chú ý.” Tiêu Ngự nói, đối với các phó bản nhiệm vụ này, Tiêu Ngự vẫn cực kì hứng thú. Trong các phó bản, thông thường trang bị tốt sẽ rơi ra rất nhiều, không chừng còn có thể may mắn tìm được một kiện trang bị cấp truyền thuyết của đạo tặc, gia tăng một chút thực lực bản thân.

Phong Dã đối với thực lực của Tiêu Ngự vẫn phi thường yên tâm, chỉ dặn dò vài câu, nếu hấn không thể thuận lợi hoàn thành, bỏ chạy giữ mạng đối với một đạo tặc hấn là không khó.

“Còn đây là huân chương vinh dự của công hội, nếu gặp phải khó khăn, người có thể cầm nó tiện điều động các công hội Lang Nha, Thiết Kỵ, Thệ Ngôn giúp đỡ.” Phong Dã đưa cho Tiêu Ngự một bạch sắc huân chương.

Tiêu Ngự trầm mặc một lát rồi gật đầu, tiếp nhận huân chương trong tay Phong Dã. Miếng huân chương này đối với hấn chỉ lợi không hại, dù sao hấn cũng không cần phải phụ thuộc vào công hội nào. Nhưng cũng không nghĩ đến, Lang Nha, Thiết Kỵ và Thệ Ngôn ba công hội này đều dưới tay Phong Dã. Lực lượng trong tay Phong Dã quả thật có điểm kinh khủng. Bây giờ các công hội đều đang trong giai đoạn phát triển, không ngừng lôi kéo thành viên. Hai công hội Lang Nha và Thiết Kỵ vốn thanh danh cường thịnh, Thệ Ngôn cũng không phải là một danh hội bình thường. Ba công hội này nếu như liên hợp lại, chỉ sợ sẽ trở thành vô đối tại tà ác liên minh.

“Ta có việc phải đi trước, người cần gì cứ PM(nhắn tin).” Phong Dã nói.

“Được.” Tiêu Ngự đáp. Nhìn bóng lưng Phong Dã phía xa, Tiêu Ngự lộ vẻ dăm chiêu. Mặc kệ Phong Dã làm gì, phẩm tính của hấn xem như không tồi, Tiêu Ngự cũng không sợ hấn hãm hại mình, bất quá là cả hai trong game cùng hợp tác kiếm thêm ít tiền thôi, hấn cùng phong dã không hề có xung đột gì, ít nhất lúc này có thể cùng Phong Dã bảo trì quan hệ hợp tác.

Thu lấy vinh dự huân chương cùng hai kiện vật phẩm phó bản, Tiêu Ngự ngược nhìn sắc trời, cũng không sai biệt lắm đã đến lúc ăn cơm chiều, sau đó có lẽ hấn cũng nên chuẩn bị một chút rồi tiến vào phó bản xem qua một chút.

Gỡ đầu khô ra, Tiêu Dã vào tài khoản ngân hàng kiểm tra một chút, chứng kiến bảy con số hiện lên trong tài khoản của mình, Tiêu Ngự thập phần cảm thán, hấn cũng không ngờ được có một ngày việc kiếm tiền lại đơn giản như thế.

Trở về nhà, Tiểu Vũ đang mang một bộ đồ rộng thùng thình, khoanh chân ngồi trên salon, trên tay cầm một quyển sách, lăm lăm như đang cố nhớ lấy.

Tiểu Vũ luôn học tập chăm chỉ, nhất quyết không chịu kém ai.

202. Chương 203: Vân Vụ Thảo.

Nhìn thoáng qua phòng bếp, Triệu Lam Hình mặc một bộ trang phục ở nhà, đeo thêm một cái tạp dề màu đỏ đang bận rộn trong phòng bếp.

Hết thấy mọi thứ làm cho Tiêu Ngự cảm thấy mùi vị ấm áp của gia đình.

Tiêu Ngự đột nhiên không biết nói với Tiểu Vũ như nào về chuyện hấn buôn bán được rất nhiều tiền.

Tiểu Vũ thấy Tiêu Ngự từ ngoài cửa đi vào nhanh chóng hỏi: “Ca, huynh vừa đi đâu vậy, muội vào phòng tìm nhưng lại không thấy”

“Huynh vừa mới ra ngân hàng.”

Tiểu Vũ cười hì hì nói: “Ngân hàng, ca ca không phải lại phát tài đấy chứ.”

“Ừ! phát tài.” Nghe thấy Tiểu Vũ nói, Tiêu Ngự không nhịn được nở nụ cười, lúc này đúng là phát tài, hơn sáu trăm vạn, nếu như Tiểu Vũ biết mình có nhiều tiền như vậy, không biết sẽ phản ứng như nào nhỉ?

“Phát lên bao nhiêu tài vậy, ca ca, huynh phải mời khách, đúng rồi, kêu cả Lam Hình tỷ tỷ nữa.” Tiểu Vũ vui vẻ nói, lần trước kiểm tra tài khoản, Tiểu Vũ chứng kiến tài khoản của Tiêu Ngự có hơn ba vạn, làm

nàng nhảy dựng lên, nghĩ thầm lần này Tiêu Ngự lại phát tài, như thế nào cũng phải được vài vạn, nàng hoàn toàn không nghĩ rằng, Tiêu Ngự kiếm không phải mấy vạn mà là mấy trăm vạn.

“Ừ, muối muốn ăn gì cũng được.” Tiêu Ngự vui tươi cười hơn hở, Tiểu Vũ vui vẻ tươi cười làm Tiêu Ngự tâm tình cũng sung sướng, tạp có nhiều tiền như vậy, Tiêu Ngự nói chuyện cũng trở nên tự tin hơn.

Tiểu Vũ sững sốt hỏi: “Ăn gì cũng được?” Tiểu Vũ bình thường vẫn rất tiết kiệm, cái gọi là tàn nhẫn làm thịt Tiêu Ngự cũng chỉ đơn giản là mang Tiêu Ngự ra quán, ăn mấy chục đồng tiền mà thôi, không nghĩ tới lần này Tiêu Ngự dĩ nhiên nói ăn gì cũng được.

“Ừ!” Tiêu Ngự liếc mắt nhìn biệt thự một cái, trong biệt thự bày biện ngăn gọn mà hợp mốt, có một loại mùi vị ấm áp của gia đình, Tiêu Ngự đã có thói quen ở tại chỗ này rồi, thở dài một hơi nói: “Chúng ta ở lại nhà bác sĩ Triệu là không được, lần này kiếm được một ít tiền, huynh nghĩ chúng ta mua nhà mới, sau đó dọn ra ngoài ở.”

Tiểu Vũ che miệng, mở to hai mắt ngạc nhiên nhìn Tiêu Ngự hỏi: “Ca huynh kiếm lời được bao nhiêu vậy?” Tiêu Ngự dĩ nhiên nói muốn mua nhà, Tiểu Vũ đầu có chút giật mình, ở trong thành phố này một căn nhà bình thường cũng phải mất năm sáu chục vạn, tốt một chút thậm chí hơn trăm vạn, chẳng lẽ Tiêu Ngự kiếm lời được mấy chục vạn?

Tiêu Ngự nói: “Lần này lời hơn sáu trăm vạn.” ngay cả bản thân Tiêu Ngự cũng không thể tưởng tượng được, chính mình có thể kiếm được nhiều tiền như vậy, Tiểu Vũ cảm thấy kinh ngạc cũng là chuyện bình thường.

Tiểu Vũ thất thanh nói: “Hơn sáu trăm vạn?” không thể tưởng tượng nổi nhìn Tiêu Ngự “Ca, huynh có phải đang nói đùa không? Đây là hơn sáu trăm vạn à!”

Tiêu Ngự không thể làm gì hơn là đem chi tiết chuyện mình tham gia Hắc Tái kể lại một lần.

Tiểu Vũ hơn nửa ngày mới từ khiếp sợ khôi phục lại, xác định Tiêu Ngự không phải nói giỡn, hơn sáu trăm vạn tưởng tượng được, Tiểu Vũ không khỏi cảm thấy choáng váng.

Tiểu Vũ từ trên ghế sa lông nhảy dựng lên, ôm lấy Tiêu Ngự như ôm gấu bông, bám trên người Tiêu Ngự, hôn một cái thật sâu lên mặt Tiêu Ngự: “Ca, huynh quá lợi hại!”

Bởi vì nhà nghèo, Tiểu Vũ cùng Tiêu Ngự cảm nhận được không ít người lạnh lùng với mình, đột nhiên thấy Tiêu Ngự kiếm được nhiều tiền như vậy, khó tránh khỏi có chút thất thố.

“Nha đầu này, không lớn không nhỏ, xuống cho ta.” Tiêu Ngự trừng mắt nhìn Tiểu Vũ một cái.

“Lúc này ta muốn ăn một bữa cơm no, ăn gì đây, muối cần nghỉ một chút.” Tiểu Vũ buông ra Tiêu Ngự, khuôn mặt nhỏ nhắn suy nghĩ nửa ngày, thì thảo nói “Ăn lẩu, không đại ca hiện giờ là phú ông, muối muốn một bữa tiệc hải sản thật lớn.”

Tiêu Ngự không nhịn được cười nghĩ lại trước kia, hắn cùng Tiểu Vũ nhịn ăn mỗi ngày, thậm chí không dám ăn một bữa cơm ngon, không khỏi cảm thấy cảm khái hàng nghìn hàng vạn lần. May mà cuộc sống nghèo khó rốt cuộc đã không còn nữa, hắn muốn cho Tiểu Vũ cuộc sống phải thật tốt!

Tiểu Vũ chợt nhớ tới chuyện gì, hỏi vội: “Ca nếu huynh mua nhà ở, chúng ta có phải ra ngoài ở không?”

Tiêu Ngự gật đầu khẳng định.

Tiểu Vũ mở to mắt nhìn Tiêu Ngự nói: “Vậy Lam Hình tỷ tỷ thì sao?”

Tiêu Ngự vẻ mặt lộ ra khó xử.

Nếu Tiêu Ngự nhất định phải chuyển nhà, bọn họ phải rời nơi này, đôi mắt trong trẻo hiện lên một tia giáo hoạt, nói: “Muội đi giúp Lam Hình tỷ tỷ nấu cơm, chuyện chuyển nhà để sau hẵng tính.” Tiểu Vũ nhanh như chớp chạy vào phòng bếp.

Tiêu Ngự đang muốn cùng Tiểu Vũ thương lượng một chút ở nhà người khác cũng không phải chuyện tốt, vậy mà Tiểu Vũ đã chạy trốn biến mất không thấy bóng dáng.

Triệu Lam Hình làm xong bữa cơm tối, Tiêu Ngự vốn muốn tìm cơ hội cùng Tiểu Vũ thương lượng một chút nhưng Tiểu Vũ luôn dính vào bên người Triệu Lam Hình, căn bản không cho Tiêu Ngự có cơ hội nói chuyện. Tiêu Ngự chỉ biết mở trừng hai mắt nhìn, ăn cơm xong lập tức lại chạy trốn không thấy bóng dáng.

Triệu Lam Hình nhìn bóng lưng Tiểu Vũ, nghi hoặc hỏi “ Tiểu Vũ nay làm sao vậy?”

Tiêu Ngự lắc đầu nói: “ Không có gì.” Tiểu Vũ đây là cố ý, chuyện này chỉ có thể để thương lượng sau vậy.

Ăn cơm xong, Tiêu Ngự trở lại phòng đội đầu khôi tiến nhập vào trò chơi.

“ Trời sáng mau quá” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua sắc trời thăm nghĩ, hít sâu một hơi, trong thành thị lớn tuyệt đối không thể hưởng không khí tươi mát như này, đột nhiên có hơn sáu trăm vạn tạo thành ảnh hưởng cực lớn trong dòng suy nghĩ của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự bỗng nhiên phát hiện, tâm cảnh mình dĩ nhiên có biến hoá, trước kia vì cuộc sống bức bách không thể không đem trò chơi thành một loại kế sinh nhai, mà hiện tại, hẳn không cần lo lắng vấn đề sinh kế, hưởng thụ niềm vui sướng của trò chơi thật tốt.

Tiêu Ngự tự hỏi mình: “ Có hơn sáu trăm vạn, mục tiêu kế tiếp là gì?” bỗng dưng phát hiện đã có đáp án.

“ Kiểm càng nhiều tiền, làm đệ nhất nhân trong trò chơi!” thanh âm trong đầu nói cho Tiêu Ngự biết.

Tiêu Ngự ngón tay phải nhẹ nhàng miết chuyển thủ, loại nguyện vọng mãnh liệt này, gặp phải game thủ như Tiểu Dao, Thư Sinh trên chiến trường, những người này thua trên tay mình, làm Tiêu Ngự không thể không sinh ra cảm giác thành tựu to lớn. Chính là trong trò chơi, Tiêu Ngự dần tìm về tự tin, trò chơi từ từ dung nhập cuộc sống của Tiêu Ngự, trở thành một bộ phận không thể thiếu trong cuộc sống của Tiêu Ngự.

“ Kiểm càng nhiều tiền, làm đệ nhất nhân trong game này!” Tiêu Ngự tự tin tươi cười, ngẩng đầu nhìn trời, ánh sáng mặt trời mới lên, quang mang vạn tượng, nhìn bầu trời sáng sủa. Tiêu Ngự đột nhiên phát hiện, thế giới này thật tốt đẹp.

Chuẩn bị tốt các loại tiêu hao phẩm, Tiêu Ngự từ Minh Dạ thành chạy vào chỗ rừng cây không bóng người, triệu hồi ra Hắc Long Câu.

Hắc Long Câu cúi đầu đi tới bên người Tiêu Ngự, cảm giác được tâm tình vui sướng của chủ nhân, dùng đầu thân mật cọ xát vào thân thể Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhảy lên lưng Hắc Long Câu, Hắc Long Câu vung lên móng trước, kêu lên một tiếng chạy như điên tới phía trước, biến mất trong rừng cây.

Từ giờ khắc này trở đi, một mục tiêu mới một hành trình mới bắt đầu.

Gió bên tai như gào thét qua, Hắc Long Câu như một mũi tên rời cung, xuyên qua đường nhỏ trong rừng, nhanh chóng vượt qua các người chơi khác, mang tới ánh mắt cực kỳ hâm mộ của những người chơi khác.

Tiêu Ngự mục đích là Hắc Ám ao đầm ở mặt đông nam của Dịch Nhã. Nghe nói nơi này nguy cơ tứ phía, là một trong số ít bản đồ hạ cấp quái cùng quái cấp cao cùng tồn tại, có người thậm chí gặp ba bốn mươi cao giai tinh anh quái ở đây. Người chơi truyền miệng, Hắc Ám ao đầm trở thành Ma Vực nguy hiểm, đồng thời nơi đó cũng đa dạng động vật sinh sống, đông đảo thảo dược, cũng hấp dẫn rất nhiều người chơi đi thám hiểm.

Nghe nói có người từng thu phục được ba mươi cấp tinh anh hạt sư ấu tể, còn có người đồn đãi ở đây thu thập được nhất giai dược thảo, không biết lời đồn là thật hay giả.

Hắc Ám ao đầm là chỗ nguy hiểm, người chơi dám vào Hắc Ám ao đầm đều là đi đoàn đội hoặc một ít game thủ chuyên nghiệp.

Cười Hắc Long Câu chạy nhanh hơn hai mươi phút đồng hồ, Tiêu Ngự rút cuộc đi tới bên bờ Hắc Ám ao đầm, liếc mắt nhìn một cái, mưa lất phất rơi, sương mù lượn lờ trong Hắc Ám ao đầm, bốc lên biển ảo, tựa như yêu thú tạo ra.

Tiêu Ngự từ trên Hắc Long Câu đi xuống nhìn bản đồ một chút, phía trước chính là Hắc Ám ao đầm, bản đồ chỉ thị hẳn còn phải đi trong Hắc Ám ao đầm chừng ba canh giờ nữa mới tới khu vực đánh dấu trên bản đồ.

Tiêu Ngự mới chuẩn bị đem Hắc Long Câu thu hồi, lại nghe đến Hắc Long Câu kêu lên vui sướng một tiếng, chạy đến bên cạnh một gốc cây khô cằn vài cọng cỏ nhăm nhấp trong miệng.

“ Đây là dược thảo gì?” Tiêu Ngự đi tới bên cạnh Hắc Long Câu, thu thập một gốc dược thảo, phụ cận hơn hai mươi thước có chừng hai mươi gốc thảo dược loại này, dược thảo loại này thoạt nhìn thông dụng hẳn sẽ không đáng giá.

Vân vụ thảo: phổ thông nhất giai dược thảo

“ Vân vụ thảo?” Tiêu Ngự rất cuộc nhớ tới vân vụ thảo là vật gì , vân vụ thảo là một loại thảo dược bình thường, không thể chế tạo thành bất cứ hoàn thuốc gì nhưng ngựa lại phi thường thích ăn thứ này, không trách Hắc Long Câu nhìn thấy dược thảo này cứ nhiên cao hứng như vậy.

Nhìn thấy Hắc Long Câu ăn một cách thích thú, Tiêu Ngự trầm nghĩ, Hắc Long Câu mới là ấu tể cấp một, nhưng có thể thông qua nuôi dưỡng mà phát triển lên, mà vân vụ thảo vừa lúc là thức ăn Hắc Long Câu thích, sau này chỉ cần dùng vân vụ thảo nuôi dưỡng Hắc Long Câu rồi!

Tiêu Ngự cho Hắc Long Câu ăn no, đem tất cả vân vụ thảo còn lại thu thập bỏ vào hành trang, lưu trữ lại cho Hắc Long Câu ăn dần.

Tiêu Ngự đứng lên, vượt vượt bộ lông bóng loáng của Hắc Long Câu, không biết Hắc Long Câu cần bao nhiêu lâu để phát triển lên, sau khi phát triển biến thành bộ dáng nào, phát triển hình tọa kỵ, sợ rằng không người chơi nào từng gặp qua, Tiêu Ngự chỉ có thể chậm rãi mò mẫm tìm hiểu, chăn nuôi Hắc Long Câu.

Phía trước là một ao đầm thật lớn, tầm nhìn cực kỳ hạn chế, mặt đất gập ghềnh, còn có nhiều hố lầy lội, không thích hợp cưỡi ngựa. Tiêu Ngự thu Hắc Long câu lại, đi vào trung tâm ao đầm, một cỗ sương mù màu đen đập vào mặt. Tiêu Ngự thoáng cảm thấy choáng váng, trên đầu bay lên hai mươi điểm thương tổn, so với tự động hồi HP của Tiêu Ngự còn mất nhanh hơn, độc tố thương tổn tích lũy mà nói thì tương đương nguy hiểm.

“Sương mù này có độc!” mặc dù độc tố thương tổn không mạnh, Tiêu Ngự từ trong bao móc ra một lọ thuốc giải độc đem qua chế tạo ra uống vào.

Dùng thuốc giải độc giải trừ hiệu quả độc tố sương mù, Tiêu Ngự đi vào sâu trong ao đầm.

203. Chương 204 : Trạm Gác Tinh Linh

Tiêu Ngự đi theo chỉ thị trên bản đồ, đi qua Hắc Ám ao đầm, trong ao đầm có nhiều loại cây thấp bé sinh trưởng thành rừng, thỉnh thoảng có sương mù bay tới, làm người ta có cảm giác như đám mây, làm sinh ra một loại cảm giác không chân thật, phẳng phát đây là chỗ mê ly mờ ảo.

Tiêu Ngự đi theo một đường mòn, đường mòn này là đường duy nhất từ Dịch Nhã tiến vào Hắc Ám ao đầm.

Trên đường có rất nhiều dấu chân, xem ra là người chơi tà ác liên minh lưu lại, dấu chân này lộn xộn, nếu không bị hệ thống xóa đi, chứng minh những dấu chân được lưu lại trước đó không lâu.

Bên cạnh rừng cây thụ tùng, hắc ám sương mù theo gió bay tới, từ trong rừng thụ tùng, mơ hồ truyền đến một ít tiếng rít gào của dã thú, làm cho nơi này thêm phần quỷ dị.

Rống! Một tiếng gầm nhẹ rít gào từ rừng cây thụ tùng truyền ra, một bóng người hiện phía xa xa trong màn sương mù màu đen, tới gần bên này, con người u lãnh màu đen trong sương mù phát ra ánh sáng sâu kín lộng lẫy.

“Là cái gì vậy?” Tiêu Ngự trong lòng sinh nghi hoặc, ngẫm cảnh giác, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Sương mù màu đen theo gió phiêu tán, một con cự lang màu đen chậm rãi đi ra, tựa như con trâu vậy, toàn thân đen bóng, xuất hiện trong tầm nhìn của Tiêu Ngự.

Chính cự lang này dọa Tiêu Ngự sợ, Tiêu Ngự nhanh chóng cấp cự lang một cái điều tra.

Hoang Lang: cấp bậc hai mươi lăm, HP 1000

“ Thì ra chỉ là một con hai mươi lăm cấp bình thường quái” Tiêu Ngự thở phào một hơi , tiến nhập trạng thái tiềm hành, chậm rãi tới bên cạnh Hoang Lang.

Hoang Lang rít gào một tiếng , hướng Tiêu Ngự phác tới

“Người này có thể dò xét ẩn hình!” Tiêu Ngự nghênh đón Hoang Lang, nhảy lên cao cao, tay phải dụng chủ thủ hướng đầu Hoang Lang đâm xuống.

Tạc Kịch!

Thịch. Tiêu Ngự dùng chủ thủ đâm trúng đầu Hoang Lang, kích ngất Hoang Lang. Tiêu Ngự nhanh chóng vòng đến phía sau Hoang Lang, cấp Hoang Lang một cái Bối Thứ, chờ Hoang Lang quay đầu, thân thể thoáng lùi về phía sau, xuất ra một cái Phản Thủ Bối Thứ.

Thịch. Một con số hơn sáu trăm thương tổn từ trên đầu Hoang Lang bay lên, Tiêu Ngự quát khẽ một tiếng, lại là một cái Dịch Cốt, đâm trên lưng Hoang Lang, hung hăng vạch ra một đạo trên lưng Hoang Lang, đánh gục Hoang Lang.

Từ mặt đất mò được ba ngân tệ, ngoại trừ đầy ra còn có một miếng nanh sói màu trắng.

Đoạn Liệt Lang Nha : Vật phẩm đặc thù.

Nanh sói này cũng không biết có tác dụng gì, phỏng chừng cũng không đáng giá tiền, khi không xác định được giá trị của đồ vật, Tiêu Ngự cũng không dám ném loạn, thuận tay đem nanh sói vào trong hành trang, tiếp tục hướng tới phía trước thăm dò.

Dọc theo đường đi gặp rất nhiều chích Hoang Lang, Tiêu Ngự giết chết từng con Hoang Lang một, ngoại trừ ngân tệ, Tiêu Ngự vẫn góp nhặt được không ít Đoạn Liệt Lang Nha, thứ đồ này số lượng thật không ít.

Thịch, một tiếng hỏa cầu nổ vang từ xa xa truyền đến, sương mù xa xa lượn lờ làm hình ảnh mờ mờ ảo ảo, giống như ở phía trước có rất nhiều người phát sinh chiến đấu.

“Phía trước không biết xảy ra chuyện gì” Tiêu Ngự tiến nhập trạng thái tiềm hành, hướng đến phía xa xa chậm rãi mò tới.

Dần dần tới gần, Tiêu Ngự lúc này mới thấy rõ, có sáu người đang vây công ba con Hoang Lang.

Công Kịch!

Trong sáu người, thú nhân chiến sĩ gầm nhẹ một tiếng, hướng ba con Hoang Lang lao lên, búa lớn trong tay vung lên, một cái toàn phong trảm, cuồng bạo sát khí đánh ba con Hoang Lang thụt lùi mấy bước, máu tươi bắn tung toé.

Ba con Hoang Lang bị khiêu khích, tất cả đều đánh về phía thú nhân chiến sĩ, thú nhân chiến sĩ thu hút cừu hận của ba con Hoang Lang, đem ba con Hoang Lang tất cả đều hấp dẫn tới người mình, hắc ám đức lỗ y bên cạnh cùng đạo tặc công kích, bức bách ba con Hoang Lang, hỏa pháp cùng băng pháp phía sau từng đạo ma pháp rời tay, ám vụ thì cẩn thận chú ý HP của thú nhân chiến sĩ, tiểu đội người chơi này phối hợp khá ăn ý với nhau, thoát nhìn thực lực không tồi.

“Là một cái tiểu đội người chơi thuộc Tà Ác liên minh” nếu là cùng liên minh , Tiêu Ngự cũng không tiếp tục để ý , tiếp tục chạy đi.

Cuồng đao trảm!

Búa lớn trong tay thú nhân chiến sĩ quang hoa bắn ra bốn phía, một đạo cuồng lực phách trảm đánh bay một con Hoang Lang ra ngoài, con Hoang Lang rơi xuống mặt đất , kêu thảm một tiếng, đã bị giết chết.

Tạc Kịch!

Đạo tặc nhảy lên cao, một cái Tạc Kịch công kích trên đầu Hoang Lang, kích ngất Hoang Lang, bộc phát ra cường đại sát thương lực, khi hỏa pháp hỏa lực duy trì, rất nhanh đem đầu Hoang Lang này giết chết.

Còn một chích Hoang Lang tình huống cũng không tốt chỗ nào, trúng giảm tốc băng cầu của băng pháp, tốc độ rơi chậm lại trên phạm vi rộng, bị hắc ám đức lỗ y biến thành bão đập chết.

Ám vụ nói “ Thiên Không, thu thập chiến lợi phẩm.”

“Tốt” đạo tặc bắt đầu thu thập vật phẩm rơi trên mặt đất.

Hắc ám đức lữ y cùng thú nhân chiến sĩ ngồi xuống khôi phục HP, ba cái ngoạn gia pháp hệ nghề nghiệp thì uống Mana hồi phục MP.

Cả tiểu đội phân công rõ ràng, phối hợp ăn ý, làm Tiêu Ngự không khỏi nhìn thêm vài lần, quả nhiên đoàn đội nào đi vào sâu trong Hắc Ám ao đầm cũng không đơn giản.

Tiêu Ngự cùng tiểu đội đi qua bên người tiểu đội người chơi thuộc Tà Ác liên minh đó rồi biến mất ở cuối đường.

Ám vụ nhìn thoáng qua phương hướng Tiêu Ngự vừa biến mất, hắc ám con mắt điều tra phát hiện ra Tiêu Ngự, chứng kiến Tiêu Ngự là người chơi tà ác liên minh nên cũng không để ý.

“ Thương Minh, vừa rồi là đạo tặc sao?” thú nhân chiến sĩ ngẩng đầu nhìn ám vụ nói, mượn hiệu quả nhìn trộm của con mắt, thú nhân chiến sĩ chỉ có thể chứng kiến bóng dáng Tiêu Ngự lóe qua rồi biến mất.

“ Không có việc gì, là một cái người chơi thuộc tà ác liên minh ” Thương Minh khoát khoát tay nói.

Thú nhân chiến sĩ nói “ Một người dám tiến vào Hắc Ám ao đầm, người này lá gan không nhỏ.”

Ám vụ Thương Minh nói “Phỏng chừng là cao thủ, dĩ nhiên mặc một kiện áo choàng truyền thuyết cấp ” hắc ám chỉ nhìn thấy bóng lưng Tiêu Ngự.

Thú nhân chiến sĩ cùng mấy ngoạn gia khác đều động dung, trước mắt cả liên minh không có vài món đồ truyền thuyết cấp, có thể mặc một kiện truyền thuyết cấp, không phải cao thủ thì là phú hào, phú hào mặc trang bị truyền thuyết cấp phần lớn vì khoe khoang sẽ không đến địa phương hoang vu như này.

“Khôi phục tốt rồi chúng ta tiếp tục lên đường” thú nhân chiến sĩ nói.

Ám vụ Thương Minh nhìn thoáng qua trạng thái của các đội viên, đã khôi phục không tồi lắm rồi, nói “tốt lắm , mọi người xuất phát thôi.”

“ Nơi này còn cách chợ đêm còn bao nhiêu?” thú nhân chiến sĩ nhìn về phía Thương Minh hỏi.

“ Ước chừng hai giờ lộ trình đi” ám vụ Thương Minh nói.

“ Hy vọng có thể mò tới ít vật ở chợ đêm, Thiên Không, thu nhặt được bao nhiêu khối nanh sói rồi?” thú nhân chiến sĩ quay đầu lại hỏi.

Đạo tặc Thiên Không nói “Có mười một miếng.”

Thú nhân chiến sĩ nói “Như vậy trước tiên đi chung quanh thu thập thêm một ít nanh sói đi.”

Tiểu đội người chơi này tiếp tục xuất phát , hướng chỗ sâu trong Hắc Ám ao đầm đi tới.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tiêu Ngự dùng một cái Phản Thủ Bối Thứ , lại giết chết một con Hoang Lang, mò mẫm trên mặt đất trong chốc lát, mò tới một miếng nanh sói, lại là đồ vật cổ quái này, Tiêu Ngự đem nanh sói ném vào trong hành trang, không biết đồ vật này tốt cùng để làm gì, một giờ qua đi, Tiêu Ngự thu thập được tới mười sáu miếng nanh sói, trước tiên tạm thời để qua một bên đã

Tiêu Ngự trên mặt đất hồi phục một chút HP , xem xét bản đồ.

“ Nơi này khoảng cách với phương hướng Cấp Mông Đại Nhĩ đã rất gần” Tiêu Ngự thầm nghĩ, phụ cận có một đường chỉ thông hướng Cấp Mông Đại Nhĩ, nói không chừng sẽ có ngoạn gia thiên sứ liên minh xuất hiện.

Đi đến bên cạnh một hướng rẽ,còn cách một khoảng, xuyên thấu qua màn sương mù màu đen, một tòa mộc chế trạm canh gác cao vút xuất hiện ở tầm mắt của Tiêu Ngự, trạm canh này cao chừng năm mét, hoàn toàn do gỗ dựng nên ,trên trạm canh còn có hai cái NPC hoạt động , nhìn trang phục , hẳn là hai cái tinh linh cung thủ.

Hai cái tinh linh cung thủ tại trạm canh nhìn xuống xung quanh, quan sát rừng cây phụ cận

Chứng kiến ánh mắt hai cái tinh linh cũng tiến thủ hướng bên này nhìn tới, Tiêu Ngự nhanh chóng tiến nhập trạng thái tiềm hành, trốn phía sau thân cây, tránh né ánh mắt của tinh linh cung tiến thủ.

“Đáng chết. Nơi này như nào lại gặp phải trạm canh gác tháp tinh linh cung tiến thủ!” Tiêu Ngự nhìn một chút bản đồ, bản đồ này không đánh dấu trạm gác của tinh linh này, như vậy chỉ có một giải thích là trạm gác này mới được tạo nên!

Sâu trong Hắc Ám ao đầm đột nhiên xuất hiện một tòa trạm gác tinh linh, không thể không nói đây là một chuyện phi thường cổ quái, Tiêu Ngự ý thức được, chuyện này thật không đơn giản! Tà ác liên minh cùng thiên sứ liên minh chiến tranh đã tiến nhập trạng thái giằng co, hai đại liên minh chiến tranh không còn đơn giản là phái binh công sát, song phương tăng lớp lãnh đạo trí tuệ không chút nào kém nhân loại, tại chiến tranh song phương không chỗ nào không dụng mảnh khóc các loại trí mưu, thuật chiến tranh xuất hiện tầng tầng lớp lớp.

Hắc Ám ao đầm đột nhiên xuất hiện một tòa trạm canh gác tinh linh, có thể hay không có hàm xúc ý tứ? Chứng lẽ thiên sứ liên minh có tâm động tác?

Tiêu Ngự hồi tưởng tới Dịch Nhã, Ai Lạp Tây Á cùng Cáp Mông Đại Nhĩ biên cảnh, biên cảnh ba nước phụ cận phân bố cực kỳ chu đáo, mà Hắc Ám ao đầm địa hình đặc thù, là đường tắt cho Cáp Mông Đại Nhĩ chạy thẳng tới Dịch Nhã, khuyết điểm duy nhất chính là Hắc Ám ao đầm địa hình quá phức tạp, quái vật quá nhiều, suất lĩnh quân đội đi ngang qua Hắc Ám ao đầm, quân đội tổn thất sẽ rất nghiêm trọng

“Hay vẫn là dừng đoán, xem ra mục đích trước mắt là vượt qua trạm canh gác này” Tiêu Ngự thầm nghĩ, nhìn hai tinh linh cũng tiến thủ trên đỉnh tháp, không biết thực lực hai cái cung tiến thủ này như nào, có thể hay không biết thực lực hai cung tiến thủ này, có kỹ năng dò xét ẩn hình hay không.

Chứng kiến tinh linh cung tiến thủ xoay người đi chỗ khác, nhìn quanh địa phương khác, Tiêu Ngự dụng tiềm hành chậm rãi tới gần, điều tra một cái tinh linh cung tiến thủ

Tinh linh cung tiến thủ: hai mươi cấp tinh anh

HP 5000

“Hai mươi cấp tinh anh” Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, nếu như chỉ có một tinh linh cung tiến thủ, Tiêu Ngự còn có thể thử giết chết đối phương, nhưng trạm canh có hai tinh linh cung tiến thủ, cái này có chút khó chơi lắm.

Rống! Một con Hoang Lang xuất hiện trên đất trống cách không xa Tiêu Ngự, giận dữ trừng mắt nhìn Tiêu Ngự.

“Đáng chết đầu Hoang Lang này xuất hiện lúc nào không xuất hiện sao lại xuất hiện đúng lúc này” Tiêu Ngự trong lòng buồn bực, nếu như hắn cùng Hoang Lang đánh nhau nhất định sẽ bị hai tinh linh cung tiến thủ phát hiện.

Hai tiếng bén nhọn xé gió truyền đến, thành thịch hai tiếng vang lên, hai đạo tên bắn vào thân thể Hoang Lang, máu tươi bắn tung tóe hai mũi tên đem Hoang Lang ghim trên mặt đất, Hoang Lang phát ra tiếng kêu thê thảm lại hai đạo mũi tên phóng ra, đồng thời đánh trúng Hoang Lang, đem Hoang Lang đánh gục

Tiêu Ngự qua khe hở lá cây nhìn thoáng qua hai cái tinh linh cung tiến thủ mà hãi hùng khiếp vía, hoàn hảo hai cái tinh linh cung tiến thủ còn không phát hiện ra Tiêu Ngự, Tiêu Ngự lúc này mới thở phào một hơi.

204. Chương 205: Chợ Đêm

Tiêu Ngự cẩn thận xem xét trạm canh gác, dựa theo kết cấu tiêu chuẩn trạm canh, đỉnh trạm canh có lắp đặt một con mắt, chỉ cần có đạo tặc tiến vào phạm vi của con mắt, con mắt sẽ cảnh báo, hoàn hảo, con mắt trên trạm canh phạm vi tương đương có hạn, chỉ có thể đo đạc khu vực chung quanh chừng sáu mét.

Muốn vượt qua trạm canh, phải tránh né phạm vi của con mắt, hơn nữa trạm canh này kiến tạo ở nơi địa thế hiểm yếu, chỉ có thể chính diện vượt qua trạm canh. Từ rừng cây bên cạnh vượt qua thật không dễ có thể, rừng cây bên cạnh nhìn như bình tĩnh nhưng nguy cơ tứ phía, có nhiều vũng bùn đáng sợ, không cẩn thận giẫm vào vũng bùn sẽ bị rơi xuống, cho đến khi bị vũng bùn nuốt hết, đáng sợ hơn bất cứ quái vật nào.

“Nghĩ muốn vượt qua có chút khó khăn” Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn hai tinh linh cung thủ trên trạm canh gác. Tiêu Ngự chợt nhớ tới, mỗi người chơi tham gia nhỏ bỏ trạm canh gác ít nhất đạt được 100 điểm vinh quang, trạm canh gác cấp bậc càng cao, đạt được vinh quang trị càng nhiều, nếu như người chơi phối hợp với nhau cùng nhỏ trạm canh gác, thu hoạch tính theo công hiến trị mà phân phối.

100 điểm vinh quang trị, tương đương đánh chết 100 người chơi! Khen thưởng này thật phong phú, bất quá Tiêu Ngự thật sự hữu tâm vô lực.

Tiêu Ngự trầm mặc trong chốc lát, nếu như đem hai tinh linh cung tiễn thủ từ trạm canh dẫn xuống, có lẽ có thể đối phó một chút, Tiêu Ngự từ ba lỗ rút ra nỏ tiễn, bí mật trốn trong rừng thụ tùng, dần dần tới gần trạm canh gác.

“Mẹ nó, cái nhiệm vụ chết tiệt này, làm cho chúng ta thủ ở chỗ này lâu như vậy, ngay cả mấy cái bóng dáng người chơi thuộc tà ác liên minh cũng không thấy” một thanh âm từ rừng thụ tùng bên cạnh truyền ra.

Tiêu Ngự bỗng nhiên cả kinh, nơi này còn có người? Tiêu Ngự nhanh chóng thu hồi nỏ tiễn, cẩn thận đi ra rừng cây, nhìn về phía trước. Trong rừng cây thụ tùng phía dưới trạm canh gác, xuyên qua khe hở lá cây, mơ hồ có thể nhìn thấy bóng dáng hơn mười cái người chơi thuộc thiên sứ liên minh, bọn họ bí mật trốn trong rừng cây, cho nên vừa rồi Tiêu Ngự không có phát hiện.

Tiêu Ngự trầm nghĩ may mắn, nếu như vừa rồi bắn ra hai nỏ tiễn bắn hai tinh linh cung tiễn thủ, chẳng những phải thừa nhận hai tinh linh cung tiễn thủ truy kích, mấy người chơi thiên sứ liên minh này cũng sẽ đuổi theo, trong bọn họ khẳng định có thợ săn cùng đức lỗ y, truy tung theo, Tiêu Ngự khẳng định có phiền toái.

“Nhiệm vụ này cũng không phải là chúng ta giết nhiều ít bao nhiêu người chơi tà ác liên minh, chỉ cần chúng ta đem trạm canh bảo hộ năm giờ là thành công, hoàn thành nhiệm vụ xong có thể có ba kiện tử trang cùng năm mươi điểm vinh quang trị, người tự nhiên vui đi.”

“Năm giờ, buồn chết lão tử, tùy tiện chạy tới mấy cái tà ác liên minh làm cho lão tử ngược lại cũng thống khoái hơn ah.”

Thanh âm nói chuyện mơ hồ truyền vào lỗ tai Tiêu Ngự, Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, chỉ hai tinh linh cung tiễn thủ trên trạm canh cũng khó đối phó rồi, hơn nữa bên dưới trạm canh còn có hơn mười cái người chơi thiên sứ liên minh, Tiêu Ngự nghĩ đi qua cơ hồ là không có khả năng.

Tiêu Ngự cẩn thận mở bản đồ, cẩn thận nghiên cứu một chút, “Quên đi, hay là lui về, vòng đường khác đi.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, trên bản đồ đánh dấu một chút đường nhỏ rơi rớt, bất quá phải vòng quanh khá xa, hơn nữa tương đối nguy hiểm.

Tiêu Ngự né tránh tầm mắt của hai tinh linh cung tiễn thủ, theo đường cũ quay về.

Đi một đoạn thời gian, thấy có sáu người chơi đâm đầu hướng Tiêu Ngự đi tới

“Đã thu nhặt được hai mươi sáu miếng nanh sói, đủ cho chúng ta đổi được không ít vật” thú nhân chiến sĩ nói với Thương Minh ở phía sau, ngữ khí thập phần hưng phấn.

Ám vụ Thương Minh đáp “Ân”, ánh mắt nghi hoặc nhìn Tiêu Ngự ở phía trước, hẳn rất kì quái Tiêu Ngự vì sao lại quay trở về

Năm người theo ánh mắt của Ám Vụ Thương Minh nhìn đến, chứng kiến đối diện bọn họ là Tiêu Ngự, lòng đều có chút buồn bực.

“Nanh sói?” nghe được thú nhân chiến sĩ nói, Tiêu Ngự lông mi nhíu lại, không biết bọn họ nói dùng nanh sói đổi vật phẩm không biết là ý gì? Tiêu Ngự trầm mặc một lát, đón đầu đoàn người chơi này, phía trước có trạm canh tinh linh, nếu như bọn họ lỗ mãng tiếp tục đi lên, rất có thể bị tinh linh trạm canh phát hiện,

bị người chơi thiên sứ liên minh giết chết, cho nên không ngại bán chút nhân tình, lại hỏi đến tác dụng của nanh sói.

Ám vụ Thương Minh thấy Tiêu Ngự đi tới, nếu là cùng liên minh, lại chỉ có một người, bọn họ cũng không việc gì phải sợ hãi.

“ Xin chào!” Thương Minh đối với Tiêu Ngự chào hỏi, “Xin hỏi có chuyện gì không?” Thương Minh tưởng rằng Tiêu Ngự quay đầu lại là vì bọn họ.

“Phía trước có một tòa trạm canh tinh linh, có hai cái hai mươi cấp tinh linh cung tiễn thủ, còn có hơn mười người chơi thiên sứ liên minh, nếu như các người tiếp tục đi tới, có thể có nguy hiểm.” Tiêu Ngự đứng lại tại chỗ, đánh giá đám người chơi này, ánh mắt rơi vào huân chương công hội trên lồng ngực bọn họ, huân chương trên ngực bọn họ điêu khắc một cái kỵ sĩ. Tiêu Ngự bỗng dừng sững sờ, là người bang Thiết Kỵ?

Ám vụ Thương Minh nhìn chăm chăm con mắt Tiêu Ngự, suy tư trong chốc lát, nói “Cảm ơn” Tiêu Ngự không cần phải lừa gạt bọn họ, xem ra Tiêu Ngự sợ dĩ lui về là bởi vì phát hiện trạm canh gác của thiên sứ liên minh, mới lui lại.

Tiêu Ngự vội hỏi “Các người là bang Thiết Kỵ?”, nếu là người bang Thiết kỵ, chuyện này tự thành đơn giản.

“Đúng vậy! ” Ám Vụ Thương Minh có chút cảnh giác nhìn Tiêu Ngự, sợ dĩ tin Tiêu Ngự không lừa bọn họ vì Tiêu Ngự cùng bọn họ không phát sinh bất cứ xung đột lợi ích nào nhưng nếu như Tiêu Ngự là người công hội khác lại là địch nhân Thiết Kỵ, ám vụ Thương Minh không thể không hoài nghi Tiêu Ngự có dụng tâm khác hay không.

Tiêu Ngự từ hành trang lấy ra một quả huân chương màu bạc, ánh mắt ám vụ Thương Minh chợt sáng một chút “Các người nhận ra thứ này không?”

Ám vụ Thương Minh kinh ngạc nói “Công hội vinh dự huân chương!”

Năm người chơi phía sau Thương Minh đều động dung, bọn họ hiểu được công hội vinh dự huân chương ý nghĩa như nào.

Chứng kiến những người chơi này kinh ngạc, Tiêu Ngự nhìn công hội vinh dự huân chương trong tay, xem ra thứ này phân lượng không nhỏ.

Tiêu Ngự không biết chính là, công hội vinh dự huân chương chỉ có sáu cái, một cái là do công hội lão đại giữ, năm quả còn lại phân cho người chơi vô cùng trọng yếu đối với công hội, mỗi một người cầm công hội vinh dự huân chương, mặc kệ có phải công hội thành viên hay không, tại công hội địa vị đều là siêu nhiên, đãi ngộ tương đương với cấp bậc trưởng lão.

“Không trách được hẳn có trang bị tốt như vậy” ám vụ Thương Minh trầm nghĩ, Tiêu Ngự cư nhiên có ba kiện truyền thuyết cấp, trang bị như vậy, cả tà ác linh minh cũng có thể đứng vào hàng ba người đứng đầu.

Cho đám người ám vụ Thương Minh xem qua vinh dự huân chương, Tiêu Ngự đem vinh dự huân chương ném vào trong hàng trang, nói “Vừa rồi người nói nanh sói đến tột cùng có tác dụng gì?”

Thương Minh giải thích “ Trung tâm Hắc Ám ao đầm có một chợ đêm của dân bản xứ, dân bản xứ không thích giao dịch bằng kim tệ, nanh sói hoang lang rơi xuống là tiền tệ thông dụng của bọn họ, dùng nanh sói có thể đổi được vật phẩm.”

Tiêu Ngự hỏi “Chợ đêm dân bản xứ? Dùng nanh sói có thể trao đổi được những thứ gì?” Tiêu Ngự hỏi, mở bản đồ ra xem xét một chút, trên bản đồ quả thật đánh dấu một cái chợ đêm, chỉ là đánh dấu quá nhỏ, Tiêu Ngự vẫn không chú ý thôi.

Thương Minh nói “có thể trao đổi rất nhiều, dân bản xứ buôn bán ở chợ đêm chủ yếu là dược thảo tiếp theo là sừng vật, toạ kỵ còn có trang bị, bất quá đồ tốt phải mấy nghìn mấy vạn miếng nanh sói, nếu như có nhiều nanh sói, còn có thể đổi được vật phẩm truyền thuyết cấp, sử thi cấp.” nói tới trang bị truyền thuyết cấp, sử thi cấp, Thương Minh không khỏi có chút nhấn mạnh.

Không nghĩ tới chợ đêm nhiều thứ tốt như thế, nghe Thương Minh giới thiệu, Tiêu Ngự sinh ra ý niệm muốn vào nhìn, mục đích của Tiêu Ngự cách chợ đêm của dân bản xứ cũng không xa, vừa lúc thuận đường.

Tiêu Ngự hỏi “Kế tiếp các người chuẩn bị làm sao bây giờ, đi đường vòng?” theo bản đồ chỉ thị, nếu như con đường này không thông, đám người Thương Minh phải đi đường vòng rất xa.

Thương Minh trầm ngâm trong chốc lát nói “Ta thử xem có thể đi thông đường không.”

Tiêu Ngự hỏi “Người có thể tìm thêm người không?” nếu như có thể tìm thêm người chơi, chưa chắc hạ không được trạm canh gác kia.

“Hắn là có thể tìm tới một ít người, công hội chúng ta có hơn mười tiểu đội hoạt động trong Hắc Ám ao đầm, thu thập nanh sói.” Thương Minh nói, hắn bận rộn đứng lên, bắt đầu liên lạc người khác.

“Nếu như hắn có thể tìm người, như vậy đỡ phải đi đường vòng” Tiêu Ngự nghĩ thầm, người chơi có thể ở phụ cận Hắc Ám ao đầm hoạt động sẽ không quá kém, Tiêu Ngự ở bên một gốc thụ tùng, nghỉ ngơi một lát.

Thương Minh hướng Tiêu Ngự nói “Có năm tiểu đội khoảng cách nơi này tương đối gần nhân số chừng ba mươi người, một hồi nữa sẽ tới.”

Tiêu Ngự gật đầu, có thể tìm tới hơn ba mươi người, khẳng định có thể nhử trạm canh gác này.

Tiêu Ngự không nói chuyện, an tĩnh chờ đợi.

Đám người Thương Minh tụ cùng một chỗ, nghị luận gì đó thỉnh thoảng liếc mắt nhìn Tiêu Ngự, bọn họ đối với thân phận Tiêu Ngự có chút tò mò, phỏng đoán, Tiêu Ngự hẳn là bằng hữu của bang chủ.

Thiết kỵ công hội so với công hội khác nhân số ít hơn nhưng tổng thể thực lực không kém, bởi vì người chơi vào thiết kỵ công hội tổ chất cao hơn, không giống công hội khác, cao thấp không đều, hơn nữa lực ngưng tụ cũng rất mạnh, đây là nguyên nhân vì sao Thương Minh có thể gọi nhiều người chơi tiểu đội tới trợ giúp như vậy.

Qua chừng hơn mười phút đồng hồ, đội thiết kỵ người chơi đầu tiên đã đi tới, ngay sau đó là đội thứ hai, thứ ba, càng ngày càng nhiều.

Tiêu Ngự tính toán một chút, tổng cộng là ba mươi chín người, đánh hạ trạm canh gác hẳn không có vấn đề gì.

Thương Minh kiểm kê nhân số, đem đoàn đội biên chế tốt, chuẩn bị giao cho Tiêu Ngự chỉ huy, liếc mắt nhìn phụ cận, lại không phát hiện Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đã biến mất không thấy.

“Hắn đi rồi” đạo tặc tên Thiên Không nói.

Thương Minh gật đầu, Tiêu Ngự khó có khả năng đi vòng, rất có thể là đi lên phía trước.

“Chúng ta đi thôi” Thương Minh đối với những người chơi khác nói.

Ba mươi chín người theo đoàn đội xuất phát, hướng phía trước tiến vào, đi đến phía trước chừng mấy trăm mã, bọn họ phát hiện một trạm canh gác cao vút, trên trạm canh còn có hai cai tinh linh cung tiễn thủ.

“Mọi người cẩn thận một chút, trừ bỏ hai cai tinh linh cung tiễn thủ phía dưới trạm canh còn có hơn mười người chơi” Thương Minh nhắc nhở nói, nhìn một chút đội hình khổng lồ phía sau, nếu như tình báo Tiêu Ngự xác thực, bọn họ nhiều người như vậy, nhử bỏ trạm canh gác này hẳn không có vấn đề gì.

205. Chương 206: Lầy Đờ Trong Tú

Tiêu Ngự ẩn núp đi tới phụ cận trạm canh gác, nhìn lại đằng sau, Thương Minh đã mang đội ngũ đi tới gần bên này. Tiêu Ngự ẩn thân tại bên trong rừng thụ tùng

“Đáng chết, nhiều người chơi tà ác liên minh như vậy đi tới!” phía dưới trạm gác, những người chơi thiên sứ liên minh hướng tà ác liên minh đoàn đội hỗn chiến, bọn họ như nào cũng không tưởng tượng được, ở sâu trong Hắc Ám ao đầm tại sao lại toát ra nhiều tà ác liên minh như vậy.

“Bọn họ hẳn là hướng tới trạm canh!”

“Cùng bọn họ liều mạng, nhất định bảo vệ trạm canh, nhiệm vụ mà thất bại, trừng phạt hết sức nghiêm trọng ah.”

“ Mọi người đừng hoảng hốt, trên trạm canh còn hai cái hai mươi cấp tinh anh, chúng ta không nhất định thất bại” một cái mục sư mặc pháp bào màu trắng an ủi mọi người, tổ chức lại những người chơi này, dựa vào trạm canh gác, kết thành trận hình phòng ngự.

Trên trạm canh gác có hai tinh linh cung tiễn thủ, tùy thời chuẩn bị chiến đấu, vũ tiễn trong tay nhắm về phía người chơi tà ác liên minh.

Những người chơi tà ác liên minh này cũng không dám tiến vào tầm bắn của tinh linh cung tiễn thủ, kết thành trận thế, đối mặt với thiên sứ liên minh người chơi.

Tiêu Ngự ẩn núp ở trong rừng cây thụ tùng bên cạnh, cách thiên sứ liên minh người chơi khoảng chừng mười mét, tìm kiếm cơ hội xuất thủ.

Tiêu Ngự theo thói quen một mình hành động, cho nên khi Thương Minh tập trung mọi người, Tiêu Ngự đi trước một bước tới nơi này, chuyện tình kế tiếp Tiêu Ngự cần làm hết sức đơn giản, dốc sức sát mấy cái mục sư của thiên sứ liên minh tạo cho đám người chơi hỗn loạn, gia tốc thắng lợi cho đám người Thương Minh.

Công tác của Tiêu Ngự là phi thường nguy hiểm, chung quanh mục sư phòng hộ rất chu đáo, càng hướng chỉ trên đầu còn có hai cái hai mươi cấp tinh anh cung tiễn thủ nhìn chăm chăm, không cẩn thận một chút sẽ bị giết chết ngay.

Về phía tà ác liên minh, do Thương Minh chỉ huy, cận chiến chiến sĩ cùng hắc ám đức lỗ y kết thành phòng tuyến, che chở phía trước, phía sau mấy cái cung tiễn thủ theo chiến sĩ cùng đức lỗ y che chở di chuyển sang hai bên cánh.

Thương Minh khẽ nhíu mày, hai tinh linh cung tiễn thủ nhìn từ trên xuống, hơn nữa cung tiễn thủ tầm bắn khá xa, nếu xông bừa đến, bọn họ khẳng định sẽ thương vong thảm trọng.

Thương Minh nói, thanh âm mở lớn một chút “Mọi người chú ý cung tiễn thủ ở phía trên, trước đừng cùng bọn họ liều mạng, cung tiễn thủ từ hai cánh đi qua, bằng tầm bắn lớn công kích!” hai bên năm cung tiễn thủ lợi dụng rừng cây bên cạnh che chở chậm rãi đi tới.

Người chơi ở phái dưới trạm canh gác từ từ tiến vào tầm bắn của cung tiễn thủ, cung tiễn thủ bắt đầu bắn cung, vù vù vù, năm mũi tên phát ra năm tiếng vù vù, hướng người chơi thiên sứ liên minh ở dưới trạm canh bắn tới.

Cung tiễn thủ phe thiên sứ liên minh dưới trạm canh cũng bắt đầu bắn trả.

Trên trạm canh, tinh linh cung tiễn thủ cũng bắt đầu mở cung, hướng cung tiễn thủ tà ác liên minh ẩn núp trong rừng thụ tùng bắn tới.

Chứng kiến cung tiễn thủ bắn tên, cung tiễn thủ tà ác liên minh nhanh chóng trốn sau rừng cây.

Độc độc, hai mũi tên cắm trên thân cây, đuôi tên không ngừng rung động.

Song phương cũng không dám không kiêng kỵ mà đánh sâu vào, chỉ là dò xét lẫn nhau.

“Chưa có cơ hội xuất thủ” Tiêu Ngự tại chỗ bí mật thăm quan sát tình huống, chờ đợi cơ hội, nhất kích là tan vỡ. Thiên sứ liên minh tổng cộng có ba cái mục sư, nếu như có thể đem ba người này giết chết, vậy chiến trường sẽ nghiêng hẳn, bên cạnh mỗi mục sư đều có băng pháp cùng pháp hệ khác, nếu như bị băng pháp khống chế, đánh lên không được, ngược lại còn bỏ lại mạng nhỏ.

Thương Minh đếm một chút, thiên sứ liên minh tổng cộng có mười sáu người, bọn họ có ưu thế nhân số.

Như vậy tiêu hao đi xuống cũng không sao, hẳn có thể dùng ưu thế nhân số áp chế người chơi thiên sứ liên minh, Thương Minh quát khẽ một tiếng “Công kích! Đạo tặc hợp tác công kích, pháp sư dùng hoá lực che chở, vu sư chú ý trị liệu!”

Nghe Thương Minh ra lệnh, phía trước hơn mười chiến sĩ cùng đức lỗ y nhẹ nhàng phát ra tiếng gầm, hướng người chơi bên thiên sứ liên minh lao tới.

Công kích!

Công kích!

Các chiến sĩ lao đi như đạn bắn ra vậy, đức lỗ y nhanh chóng theo sát phía sau.

Mục sư đứng ở trung ương đoàn đội thiên sứ liên minh nhanh chóng quát lên “Bọn họ tới, mọi người dừng lao lên, chú ý phòng thủ!”

Cận chiến nghề nghiệp bên thiên sứ liên minh kết thành trận thế, một đám vẻ mặt khấn trương, này cũng khó trách, tà ác liên minh nhân số gấp hai bọn họ, bọn họ không khấn trương mới là lạ.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua mục sư vừa ra lệnh, mục sư này mặt vuông gần nắp, chừng ba mươi tuổi, khí chất trầm ổn, là nhân vật đứng đầu đám người chơi kia, Tiêu Ngự thầm nghĩ “Bắt giặc trước bắt vương” chỉ là mục sư này đứng bên trong pháp sư, bên cạnh có ba cái pháp sư, có hai là băng pháp, người chơi ở chung quanh cũng không ít, muốn giết hần hần không dễ.

Tiếng đao kiếm kịch liệt va chạm, cận chiến nghề nghiệp ở song phương tiếp xúc, đánh thành một mảnh, hai đoàn đội như hai cái cơ khí, ngay ngắn vận chuyển.

“Hoả lực che chở! Tiểu đội hoả pháp số một, giết chết chiến sĩ ở trung ương kia!” Thương Minh quát khê một tiếng, năm hoả pháp bên cạnh liên tiếp phóng ra hoả cầu, công kích chiến sĩ ở trung ương thiên sứ liên minh, năm hoả cầu đồng thời nổ tung, nổ mạnh sinh ra khí lẫm đem chiến sĩ thiên sứ liên minh kia bay ra ngoài, chiến sĩ kia nặng nề ngã trên mặt đất, đi đời nhà ma.

Vù vù, hai đạo tên từ trên trời giáng xuống công kích trên lưng hắc ám đức lỗ y, trên người hắc ám đức lỗ y bắn ra hai cột máu, trên đầu bay lên thương tổn hơn hai trăm, lão đạo một chút té ngã trên mặt đất.

Thương Minh bỗng nhiên cả kinh, hai cái tinh linh cung tiễn thủ này công kích thật mạnh.

“Tất cả băng pháp, hướng đức lỗ y phái trước công kích!” Thương Minh quát khê một tiếng, vừa dứt lời, từng đạo băng đạn bắn ra ngoài.

Nhiều loại ma pháp khác nhau nổ tung tứ tán, vũ tiễn bắn nhanh, tại bầu trời xẹt ra từng đạo đường cong đẹp đẽ, quang hoa trị liệu thuật không ngừng rơi xuống trên người cận chiến nghề nghiệp người chơi.

“Phòng hộ rất chu đáo, căn bản không đi vào được” Tiêu Ngự xem xét một chút tình huống, muốn đem mục sư chỉ huy giết chết độ khó cao, nhìn thêm một chút, một cái mục sư thân ở phía sau, lấy vị trí Tiêu Ngự mà nói, đánh lên mục sư này tương đối dễ dàng đắc thủ.

Chính vậy, Tiêu Ngự tiếng nhập trạng thái tiềm hành, hướng mục sư kia chậm rãi tới gần.

Mục sư kia còn đang chuyên tâm trị liệu cận chiến người chơi phía trước, căn bản không có để ý tới nguy cơ đang tới gần chính mình.

Mấy người chơi thiên sứ liên minh như nào cũng không nghĩ đến, cứ nhiên có đạo tắc mò đến phía sau bọn họ.

Đô đô đô, trên trạm canh gác con mắt phát ra âm thanh cảnh báo.

“Có đạo tắc!” những người chơi bên thiên sứ liên minh bỗng nhiên cả kinh.

Mấy người chơi thiên sứ liên minh còn lại không kịp phản ứng, một bóng người nhanh như thiểm điện đánh về phía mục sư.

“Nhanh ngăn cản hắn!”

“Băng pháp, nhanh!”

Phía sau đám thiên sứ liên minh người chơi hồng mắt.

Con người Tiêu Ngự chợt lạnh lẽo.

Đột Tiến!

Tiêu Ngự một cái đột tiến đi vào, nhanh chóng tới gần mục sư, hàn mang chuỷ thủ ở tay phải tăng vọt.

Tấn Kích!

Chuỷ thủ Tiêu Ngự lao thẳng tới mục sư kia.

Chứng kiến chuỷ thủ đã tới trước mặt, trong mắt mục sư bỗng nhiên hiện ra tia bối rối cùng sợ hãi.

Phốc! chuỷ thủ trong tay Tiêu Ngự nhanh chóng đánh trúng mục sư đem mục sư đánh ngất.

Vài đạo ma pháp bắn về phía Tiêu Ngự, thân thể Tiêu Ngự hơi lui lại phía sau, Phản Thủ Bối Thứ! Tránh thoát ma pháp. Chuỷ thủ ở tay phải công kích lưng mục sư, trên đầu mục sư bay lên hơn hai trăm thương tổn.

Tiêu Ngự toàn thân kinh khí cuồng bạo, theo trở tay dư thể chưa hết, lại đâm ra một cái Bối Thứ, chuỷ thủ Tiêu Ngự dễ dàng đâm xuyên qua bì giáp của mục sư.

Băng hoàn thuật!

Băng pháp bên cạnh thi triển ra một cái băng hoàn thuật, từng đạo băng lăng quét tới.

Tiêu Ngự quát lạnh một tiếng, chuỷ thủ tay phải đâm vào lưng mục sư, đem mục sư huyết lượng không còn nhiều lắm xoá sạch, tại trước khi băng hoàn thuật công kích đến thân thể, một nhoáng cái Đào Thoát, tránh thoát băng hoàn thuật.

Tiêu Ngự rơi vào giữa đông đảo pháp sư, nhất thời làm đám pháp sư luống cuống tay chân.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự cũng không có thời gian đối phó với đám pháp sư này, đám pháp sư này mỗi người cho Tiêu Ngự một cái ma pháp, có thể đem Tiêu Ngự giết chết rồi, Tiêu Ngự mở ra tật phong bộ biến mất trước mắt đám người chơi, chạy như điên ra phía ngoài.

Chứng kiến Tiêu Ngự biến mất, đám pháp sư lúc này mới phản ứng lại, bọn họ muốn công kích Tiêu Ngự nhưng là không còn thấy bóng dáng Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự sau khi rời khỏi, bình phục hỗn loạn, ở trung gian, để lại một khối thi thể của mục sư.

Người chơi thiên sứ liên minh trong lòng thất kinh, Tiêu Ngự từ khi xuất hiện cho đến khi biến mất mới vài giây đồng hồ, nhưng là vài giây này, Tiêu Ngự dứt khoát nhanh nhẹn chém chết mục sư, sau đó thuận lợi chạy trốn.

Đạo tặc này thật đáng sợ!

“Dem mục sư bảo vệ lại!” đám người chơi pháp sư nhanh chóng bao mục sư thành một đoàn tranh Tiêu Ngự đánh lên lần nữa.

“Người nhìn bên kia” một cái băng pháp chỉ phương hướng đám người chơi thiên sứ liên minh.

Thương Minh hướng đám thiên sứ liên minh nhìn lại, hỏi “ Bên kia xảy ra chuyện gì vậy?” phía sau thiên sứ liên minh bỗng nhiên loạn thành một đoàn, một bóng người tại tầm mắt hần chợt loé qua, là hần!

“Đạo tặc kia là người của chúng ta?” băng pháp vội hỏi

“Đúng vậy!”

Băng pháp sợ hãi nói “Tên kia thật mạnh, hần vừa xuất hiện đã giết chết một cái mục sư!” tại nhiều ánh mắt như vậy, đột nhiên xuất hiện giết chết một mục sư, nói thì dễ dàng nhưng băng pháp trong đầu toát ra một câu nói, giữa vạn quân lấy đầu tướng địch như lấy đồ trong túi, lời này quả thật đúng là để hình dung cái đạo tặc kia.

Thiên sứ liên minh mục sư số lượng vốn không nhiều lắm, rơi mất một cái, trị liệu lại càng giật gấu vá vai.

Nghe thấy lời băng pháp, Thương Minh trong lòng kinh hãi, người này thật lợi hại, ngấm lại trang bị trên thân Tiêu Ngự cùng miếng vinh dự huân chương cũng cảm thấy bình thường, người như vậy hẳn là công hội cao tầng.

Băng pháp cảm thán nói “Ta phỏng chừng nếu như tiến hành bài danh đạo tặc khắp tà ác liên minh, người này tuyệt đối có thể đi vào hàng tiền thập.”

Thương Minh mỉm cười nói “người này cầm công hội vinh dự huân chương.”

Băng pháp sửng sốt mỉm cười nói “Khó trách.”

Tiêu Ngự biến mất, cũng không ai biết hắn trốn vào góc nào, cũng không biết khi nào hắn sẽ ra tay tiếp, trong lúc nhất thời đám pháp sư người chơi ở phía sau chợt cảm thấy bất an.

206. Chương 207: Cường Sát

Tiêu Ngự trốn trong góc, chờ đợi kĩ năng hồi phục.

Trên chiến trường, song phương rơi rụng không ít người, kinh khủng nhất vẫn là hai tinh linh cung tiền thủ, cơ hồ mỗi một lần liên thủ công kích đều giết chết một người chơi tà ác liên minh.

Hai mũi tên từ trên trạm canh gác bay thẳng đến, đánh trên người một cái băng pháp, đem băng pháp ném đi, ám vụ căn bản không kịp hồi huyết cho hắn.

Bên thiên sứ liên minh đã treo bảy người, tà ác liên minh cũng treo mười sáu người, trong đó có mười người là bị hai tinh linh cung tiền thủ bắn chết.

Thương Minh vội quát “Mọi người lui lại” hai tinh linh cung tiền thủ quá hung tợn rồi, hơn nữa bọn họ từ trên cao nhìn xuống, người chơi ở phía dưới căn bản không uy hiếp được bọn họ, nếu tiếp tục như vậy, bên mình khẳng định sẽ bị hai tinh linh cung tiền thủ giết chết.

Tà ác liên minh giống như thủy triều xuống, tiến lui có thứ tự, trên trạm gác hai tinh linh cung tiền thủ nhìn thấy tà ác liên minh rút lui dĩ nhiên không cam lòng, nhún người nhảy xuống trạm gác, tiếp tục công kích người chơi.

“Hai cái ngu xuẩn, xong hết rồi” mục sư ở trung ương thiên sứ liên minh buồn bực nói, nếu như hai tinh linh cung tiền thủ tiếp tục giữ vị trí hiểm mà thủ, bọn họ chưa chắc đã thủ không được nhưng hiện giờ hai tinh linh cung tiền thủ này lại nhảy xuống, đây không phải là muốn chết sao.

Hai tinh linh cung tiền thủ này bất quá là hạ cấp tinh anh, trí tuệ cũng không cao, người chơi không thể khống chế hành động của npc, đám người chơi thiên sứ liên minh không ngừng kêu khổ nhưng là lại không có biện pháp nào ngăn cản.

Chứng kiến tinh linh cung tiền thủ từ trạm gác nhảy xuống, Thương Minh vui đến phá huỷ mất, hưng phấn nói “hai tinh linh cung tiền thủ nhảy xuống, mọi người xung phong!”

Công Kích!

Công Kích!

Hai chiến sĩ trước tiên nhắm phía hai tinh linh cung tiền thủ, chỉ cần khiên trụ tinh linh cung tiền thủ, làm cho tinh linh cung tiền thủ không thể phát huy ra lực chiến đấu viễn trình, bọn họ có thể hoàn toàn áp chế đám người chơi thiên sứ liên minh.

Trong lúc nhất thời, chiến trường lại nóng lên không nhỏ.

Mục sư ở trung ương luống cuống tay chân chỉ huy “Nhanh lên cản lại hai cái chiến sĩ kia!”

Tiêu Ngự vẫn ở bên ngoài tìm kiếm cơ hội ra tay, chứng kiến một cái băng pháp đơn độc, lợi dụng tiềm hành đi tới gần băng pháp.

Băng pháp cho một cá băng đạn rời tay, đột nhiên cảm thấy phía sau đầu truyền đến cơn rùng mình.

“Bất hảo, là đạo tặc kia” bằng pháp trong đầu vừa hiện lên ý nghĩ, Tiêu Ngự đã đánh lén trúng cái ót của băng pháp.

Bởi vì băng pháp tương đối ở phía sau, đám người chơi thiên sứ liên minh cũng không phát hiện khác thường. Tiêu Ngự vừa công kích đến băng pháp, nhanh chóng vòng đến trước người, một cái Tấn Kích, đem băng pháp sắp tỉnh kích ngắt, sau đó một cái Dịch Cốt xuyên qua trái tim băng pháp, hung hăng ngoáy một chút.

Phù phù, băng pháp ngã xuống đất, thân hình Tiêu Ngự chậm rãi biến mất, biến mất trong tầm nhìn của đám người chơi.

Lúc này phía trước đám người chơi thiên sứ liên minh mới nghe thấy động tĩnh, chờ bọn họ quay đầu lại nhìn chỉ thấy một cỗ thi thể lạnh lẽo, đã không thấy bóng dáng của Tiêu Ngự đâu nữa rồi.

“Lại là đạo tặc kia!” mấy người chơi chứng kiến thi thể, trong lòng bỗng nhiên sinh ra cảm giác mát lạnh, bọn họ chưa bao giờ gặp đạo tặc đáng sợ như vậy, tốc độ nhanh đến kinh người, qua lại như gió, xuất quỷ nhập thần, vừa ra tay đã có người ngã xuống.

Đám người chơi trong lòng sinh ra tuyệt vọng, bọn họ đã bị tà ác liên minh áp chế hoàn toàn, phía sau còn có một cái đạo tặc phi thường đáng sợ, nhiệm vụ lần này không thể nghi ngờ là không hoàn thành rồi.

Đúng lúc này, một bóng người chợt loé qua những người chơi này, đánh thẳng đến mục sư ở trung ương kia.

Tiêu Ngự dụng một cái Đột Tiến đến gần mục sư, chuyển thủ tay trái đâm giảm tốc độ vào mục sư.

Sau lưng bị công kích, mục sư theo phản xạ xoay người, hàn khí kinh người của chuyển thủ bức mục sư nhắm mắt lại, thân thể mục sư trì trệ một chút, bị Tiêu Ngự kích ngắt.

“Là đạo tặc kia, giết chết hắn!” mấy cái pháp sư kịp thời phản ứng, lần lượt công kích Tiêu Ngự, một đạo hỏa cầu nổ tung trên người Tiêu Ngự, đánh rớt một trăm huyết lượng của Tiêu Ngự, hai đạo băng đạn bắn thẳng đến Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự một người thi triển Tật Phong Bộ, tránh thoát hai cái băng đạn, vòng qua phía sau lưng mục sư, sườn xoay tròn phát ra một cái Bối Thử, công kích lưng của mục sư.

Tiêu Ngự bổ thêm mấy cái công kích, lại có ma pháp hướng chính mình công kích, Tiêu Ngự một cái ẩn trốn ngăn cản mấy cái ma pháp này.

Lúc này mục sư đã tỉnh lại, gian nan muốn thoát khỏi công kích của Tiêu Ngự, nhưng tại tình huống trúng độc, tốc độ di động thật chậm, bị Tiêu Ngự gắt gao dính vào, căn bản không thể thoát thân.

Mục sư luôn luôn trấn định trong mắt hiện lên tia bối rối, hắn bị khiên trụ rồi, cận chiến nghề nghiệp phía trước không ai chữa trị, hậu quả thật là nghiêm trọng.

Thịch, lại một cái hỏa cầu nổ tung trên người Tiêu Ngự, một cái tổn thương hơn trăm từ trên đầu Tiêu Ngự nhẹ nhàng bay lên.

“Đáng tiếc Tấn Kích kĩ năng cùng Dịch Cốt kĩ năng chưa làm lạnh xong, nếu không hắn căn bản không có cơ hội chạy thoát” Tiêu Ngự thầm nghĩ, cho dù như vậy, mục sư này muốn chạy ra khỏi bàn tay hắn cũng không đơn giản như vậy.

Pháp trượng mục sư vừa mới vung lên, đang muốn trị liệu cho mình, Tiêu Ngự vung lên một cước đá vào bụng mục sư, chặn lại ma pháp của hắn.

“Người này hảo khó chơi” mục sư trở mắt nhìn tự thân huyết lượng bị Tiêu Ngự công kích sắc bén nhanh chóng rớt xuống, nhưng không có biện pháp gì để ứng phó, cùng đạo tặc này tiếp xúc, hắn mới biết được đạo tặc này đáng sợ kinh người.

Thịch, một cái giảm tốc băng đạn công kích trên người Tiêu Ngự, tốc độ của Tiêu Ngự trên phạm vi rộng giảm xuống.

Hoả pháp cùng băng pháp bên cạnh muốn cứu mục sư mắt thấy mục sư huyết lượng còn lại không có mấy, không khỏi lo lắng vạn phần, băng pháp và mới công kích Tiêu Ngự, tà ác liên minh đã bắn ngay vài đạo tên đến, đem hắn đánh bật ra ngoài.

Một đạo hoả cầu bay đến hướng Tiêu Ngự, hoả pháp này cũng có điểm bản lãnh, mỗi lần Tiêu Ngự ra tay công kích mục sư đều ra tay, làm Tiêu Ngự căn bản không thể né tránh.

Tại hoả pháp cùng băng pháp công kích, Tiêu Ngự huyết lượng còn không tới hai trăm chứng kiến hoả cầu bay tới, Tiêu Ngự quát khẽ một tiếng, thân thể hơi triệt thoái về phía sau, xuất ra một cái Phản Thủ Bối Thứ.

Mục sư còn chưa đến một trăm huyết lượng bị xoá sạch, ngã xuống mặt đất.

Tiêu Ngự giết xong mục sư, nhanh chóng Đào Thoát chạy ra ngoài.

Mục sư bị giết chết, bên thiên sứ liên minh bại như núi đổ, bên tà ác liên minh từng đạo ma pháp bao trùm xuống, đem mấy cái thiên sứ liên minh còn lại tiến về quê nhà.

Trên sân còn lại hai tinh linh cung tiễn thủ, bọn họ bị mấy cái cận chiến nghề nghiệp tà ác liên minh gắt gao ngăn chặn.

Trải qua hỗn chiến, tà ác liên minh còn lại mười chín người, đối phó hai cái tinh linh cung tiễn thủ cũng thừa đủ.

Tiêu Ngự huyết lượng còn thừa không bao nhiêu, thối lui đến bên cạnh.

Tiêu Ngự nghĩ thầm “Căn cứ công hiến phân phối vinh quang trị, nếu như có khả năng đánh chết một tinh linh cung thủ, có thể đạt được không ít vinh quang trị” nhanh chóng phát cho Thương Minh một tin tức “Cho ta một đạo trị liệu”.

Trị liệu thuật!

Thương Minh tìm một chút, phát hiện Tiêu Ngự đang ở trong góc, cấp cho Tiêu Ngự một cái trị liệu thuật, đem huyết lượng của Tiêu Ngự hồi phục đầy.

Huyết lượng hồi phục đầy, Tiêu Ngự nhanh chóng đánh về phía một tinh linh cung tiễn thủ.

Chuyển thủ trong tay Tiêu Ngự không ngừng công kích tinh linh cung tiễn thủ kia, tinh linh cung tiễn thủ này tại chúng tà ác liên minh người chơi vậy công chỉ còn lại tàn huyết.

Nhìn một chút kĩ năng, Bối Thứ cooldown xong, Dịch Cốt cooldown xong...

Tiêu Ngự thân thể xoay tròn sườn, một cái Bối Thứ xuất ra, công kích trên lưng tinh linh cung tiễn thủ, một cái hơn trăm thương tổn toát ra trên đầu tinh linh cung thủ, Tiêu Ngự chuyển thủ không ngừng một khắc nào, đâm vào lưng trái của tinh linh cung thủ, hung hăng vạch ra, đối với tinh linh cung thủ tạo thành hơn một trăm năm mươi điểm thương tổn, tinh linh cung thủ kêu thảm một tiếng, té ngã trên mặt đất.

Giết chết tinh linh cung thủ này, Tiêu Ngự đánh về phía tinh linh cung thủ còn lại, một cái Đột Tiến, Tấn Kích, đem tinh linh cung tiễn thủ còn lại kích nát.

“Ba điểm liên kích rồi” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua hệ thống nhắc nhở, chứng kiến Tạc Kích kỹ năng đã phục hồi, nhảy lên cao cao, một cái Tạc Kích công kích trên đầu tinh linh cung thủ, rơi xuống đất lại tiếp tục sử dụng Phản Thủ Bối Thứ.

Thịch, một cái thương tổn hơn nghìn từ trên đầu tinh linh cung thủ bay lên, tinh linh cung thủ lão đảo ngã xuống đất.

Tĩnh lặng hồi lâu.

Đám người chơi tà ác liên minh bất khả tư nghị nhìn thi thể tinh linh cung tiễn thủ, một nghìn thương tổn trị tội cùng là đánh ra như thế nào?

Bọn họ chỉ nhìn thấy Tiêu Ngự công kích lưu loát, tinh linh cung thủ còn hơn nghìn huyết lượng trực tiếp bị đánh gục, con số thương tổn này làm người chơi chấn kinh, ai cũng không để ý Tiêu Ngự đoạt đại lượng vinh quang trị của bọn họ.

Hệ thống : Người đánh chết thiên sứ liên minh bách phu trưởng, đạt được mười sáu điểm vinh quang trị.

Hệ thống : người đánh chết thiên sứ liên minh giáo quan, đạt được ba mươi bảy điểm vinh quang trị.

Hệ thống : Người tham gia nhỏ trạm canh gác ngầm, đạt được mười một điểm vinh quang trị.

Nhìn thấy giá trị vinh quang đạt được, Tiêu Ngự trong lòng mừng thầm, thu hoạch thật sự không tồi.

Một đạo tặc nhát trang bị trên mặt đất nhanh chóng nói “Tinh linh cung tiễn thủ ra hai kiện tử trang, là của cung thủ.”

Chứng kiến đám người Thương Minh nhìn chính mình, Tiêu Ngự khoát khoát tay nói “ Trang bị ta không cần, các người tự rửa sạch chiến trường, ta đi trước” đã lấy nhiều vinh quang trị như vậy, Tiêu Ngự tâm tình tốt đẹp, cũng không quan tâm đám trang bị này, đem chuỷ thủ cầm bên hông, sau khi bắt chuyện Thương Minh, trực tiếp rời đi.

Nhìn bóng lưng tiêu sái của Tiêu Ngự, những người chơi này sôi nổi bàn tán.

“Người này là ai, thật bư hân à.”

“Đứng vậy, người xem cái Phản Thủ Bối Thứ cuối cùng của hấn cư nhiên tạo thành một ngàn thương tổn, thật là đáng sợ.”

Đưa mắt nhìn Tiêu Ngự rời đi, những người chơi này mới tỉnh dậy, bắt đầu dọn dẹp chiến trường.

“Thu hoạch thế nào?”

“ Cũng không tệ lắm, hơn nữa giết chết người chơi thiên sứ liên minh, kiếm được mười một điểm vinh quang trị, ta đến tam giai tân binh rồi.”

“Ta cũng được bảy điểm vinh quang giá trị.”

Những người chơi này đề tài bắt đầu xung quanh thu hoạch lần này, mỗi người đều có thu hoạch tốt, đương nhiên, Tiêu Ngự giết chết hai tinh linh cung thủ thu hoạch nhiều nhất, cống hiến cũng lớn nhất, kích cuối cùng còn có thêm khen thưởng, còn giết chết ba người chơi thiên sứ liên minh, trước sau tổng cộng đạt được sáu mươi ba điểm vinh quang giá trị.

207. Chương 208: Cột Năng Lượng.

Tiêu Ngự càng tới gần chợ đêm, càng có khả năng gặp phải công kích của người chơi thuộc liên minh thiên sứ, hơn nữa bên ngoài chợ đêm tuyệt đối nguy hiểm, nguy cơ bốn phía, Tiêu Ngự còn phải chuẩn bị ứng phó người chơi thuộc liên minh thiên sứ nữa.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua giá trị kinh nghiệm của mình – 96%, vừa rồi giết hai tinh linh cung tiễn thủ tặng cho Tiêu Ngự non nửa kinh nghiệm, Tiêu Ngự chỉ cần tiếp tục giết vài con quái Hoang Lang nữa là có thể tăng cấp rồi.

Tiêu Ngự dọc đường đi tìm kiếm tung tích của hoang lang, một mặt sát quái tăng cấp, một mặt thu thập nanh sói, dần dần xâm nhập vào trung tâm của Hắc ám ao đầm.

Đi qua một vùng bùn ẩm ướt, một tiếng sói tru khàn khàn trầm thấp từ sâu trong rừng cây truyền tới, thanh âm này so với tiếng gầm rú của hoang lang bình thường thì hùng tráng hơn nhiều lắm. Tiêu Ngự trong lòng cả kinh, chẳng lẽ là đầu lĩnh hoặc tinh anh?

Tiêu Ngự tiến nhập vào trạng thái tiềm hành, hướng tới nơi phát ra thanh âm mà tìm tòi. Ở một góc bí mật trong rừng cây, Tiêu Ngự nhìn lại về phía đất trống trước mặt, trên bãi đất trống này có một con hoang lang hình thể cực lớn đang đứng. Con hoang lang này toàn thân thuần túy một màu ngân bạch, phát ánh sáng lộng lẫy, bộ lông đón gió trông thật uy vũ, uy phong lẫm lẫm, dưới chân nó là một con nhím màu đen rất to, trên cổ đầy máu tươi chảy ra, không ngừng co quắp, phỏng chừng là vừa bị con hoang lang này tấn công.

Tiêu Ngự điều tra con hoang lang này một cái.

Ngân Diệu Hoang Lang: Tinh anh lv25, HP: 6000.

“ Là một con đầu lĩnh.” Tiêu Ngự chần chừ, nên hay không nên xông ra đây, với thực lực của mình hẳn là có thể liều mạng, nếu không giết chết được con Ngân Diệu Hoang Lang này thì cùng lắm là chạy trốn là được.

Phú quý giữa hiểm nguy, sau khi quyết định, Tiêu Ngự tiến nhập vào trạng thái tiềm hành hướng gần tới Ngân Diệu Hoang Lang.

Khoảng cách của Tiêu Ngự với Ngân Diệu Hoang Lang còn chừng năm mét, Ngân Diệu Hoang Lang dường như cảm thấy cái gì đó, buông tha con mồi dưới chân, con mắt sâu kín tập trung vào Tiêu Ngự, miệng phát ra những tiếng kêu gào trầm thấp uy hiếp địch nhân.

Ngân Diệu Hoang Lang này năng lực cảm giác rất mạnh, xa như vậy mà cũng phát hiện ra Tiêu Ngự. Xem ra muốn đánh lén sau lưng là không thể rồi.

Ngân Diệu Hoang Lang buông con nhím dưới chân ra, gầm rú nhảy lên phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự đón Ngân Diệu Hoang Lang đang vọt tới. Một khi tiến vào trạng thái chiến đấu. Tiêu Ngự sẽ toàn lực ứng phó. Giết chết không biết bao nhiêu đầu lĩnh, tinh anh rồi Tiêu Ngự có kinh nghiệm đối phó với những sinh vật này rất là phong phú. Biết nếu như trực tiếp đối đầu với công kích của tinh anh sinh vật sẽ như thế nào.

Đột Tiến!

Tiêu Ngự đột nhiên gia tốc, tới gần Ngân Diệu Hoang Lang, nhanh chóng đâm vào đầu của Ngân Diệu Hoang Lang một kích, kích ngất nó. Nhìn thấy móng vuốt của Ngân Diệu Hoang Lang đang hướng tới mình mà chụp đến, Tiêu Ngự một cái Tật Phong Bộ né tránh công kích của Ngân Diệu Hoang Lang. Nương theo tốc độ của Tật Phong Bộ, lách sát qua người Ngân Diệu Hoang Lang, một kĩ năng Bối Thử công kích vào lưng của nó tạo thành hơn trăm thương tổn. Cộng thêm vào đó là 10 điểm xuất huyết thương tổn nữa.

“ Có 5 điểm liên kích rồi.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua nhắc nhở của hệ thống. Hai cái kĩ năng này hoàn thành cực tốt, đúng theo dự tính của mình. Tiêu Ngự nhanh chóng trở thân, tiến tới phía trước Ngân Diệu Hoang Lang, thừa dịp nó còn chưa kịp tỉnh lại. Nhảy lên cao cao, một cái Tạc Kích công kích mạnh mẽ vào đầu Ngân Diệu Hoang Lang này.

Thịch! Chủy thủ của Tiêu Ngự lại kích ngất Ngân Diệu Hoang Lang một lần nữa.

Hệ thống: Tạc Kích kĩ năng độ hoàn thành 100%, tạo thành 100% thương tổn do kĩ năng, tạo thành 2 giây choáng váng, đạt được 2 điểm liên kích, tạo thành hiệu quả run rẩy.

“ Được 7 điểm liên kích rồi.” kĩ năng Tạc Kích vừa xong, vừa chạm chân xuống đất, Tiêu Ngự đã quát khê một tiếng, một cái Phản Thủ Bối Thử ra tay, thân thể sát qua Ngân Diệu Hoang Lang rồi chuyển tới sau lưng nó, một kích thật mạnh đâm vào lưng Ngân Diệu Hoang Lang.

Tiêu Ngự thi triển kỹ năng Phản Thủ Bối Thử ngày càng thuần thục, đã nắm giữ được yếu lĩnh trong thi triển Phản Thủ Bối Thử, hơn nữa còn có cảm ngộ đối với kỹ năng, lúc này Tiêu Ngự thi triển kỹ năng Phản Thủ Bối Thử mười lần thì có sáu lần trở lên là đạt được 100% độ hoàn thành. Nếu như địch nhân đứng yên tại chỗ, Tiêu Ngự có thể đảm bảo mỗi lần thi triển ra đều đạt 100% độ hoàn thành rồi.

Chủy thủ trên tay phải Tiêu Ngự xuyên qua lưng Ngân Diệu Hoang Lang, một con số hơn 2500 điểm thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu của nó.

Tiêu Ngự ngạc nhiên, cho dù có bảy điểm liên kích, Tiêu Ngự cũng không có cách này đạt tới con số thương tổn kinh khủng như vậy chứ! Chỉ có một giải thích duy nhất đó là Phản Thủ Bối Thử xuất ra bạo kích!

“ Trời cũng giúp ta!” Tiêu Ngự hưng phấn nghĩ thầm.

Ngân Diệu Hoang Lang rốt cục cũng tỉnh dậy, đau đớn rống hận một tiếng, phần nộ rít gào, xoay người đánh về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự tay trái bôi độc giảm tốc lên chủy thủ bổ cho Ngân Diệu Hoang Lang một đao, một mặt vượt qua Ngân Diệu Hoang Lang.

Hệ thống: Độc tố không hiệu quả.

“ Con Ngân Diệu Hoang Lang này có kháng độc sao!” Tiêu Ngự bỗng nhiên cả kinh, ý thức được chuyện này không ổn rồi.

Ngân Diệu Hoang Lang hàng năm sinh sống trong ao đầm này, đối với độc tố có kháng tính rất mạnh, Tiêu Ngự dùng độc tố công kích nó căn bản không có hiệu quả.

Mặc dù bị Tiêu Ngự dùng chủ thủ bôi độc giảm tốc công kích nhưng tốc độ của Ngân Diệu Hoang Lang không hề giảm, móng vuốt sắc bén vẫn quét ngang tới Tiêu Ngự. Tiêu Ngự bất ngờ không kịp đề phòng, bị Ngân Diệu Hoang Lang đánh trúng một trảo, một lực đạo thật lớn từ bụng truyền tới hất bay Tiêu Ngự ra ngoài.

Tiêu Ngự nhìn HP của mình một cái, vẫn còn thừa lại.

“ Tốc độ của con quái vật này thật nhanh.” Tiêu Ngự té ngã trên mặt đất, giãy dụa bò lên, Ngân Diệu Hoang Lang đã nhào tới trước mặt Tiêu Ngự, móng vuốt phá không mà tới, mang theo tiếng rít bén nhọn cắt không khí.

Tiêu Ngự lộn một vòng ngay tại chỗ, Ngân Diệu Hoang Lang gào thét bay qua đỉnh đầu Tiêu Ngự, may mắn không có đánh trúng Tiêu Ngự, làm cho Tiêu Ngự một phen mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“ Con này quá mạnh.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua các kỹ năng của mình, trực diện công kích của có Dịch Cốt, Trí Mệnh Bạo Phá hai kỹ năng này còn có thể sử dụng, nhưng hai công kích này dễ dàng bị Ngân Diệu Hoang Lang ngăn cản, bởi vì tốc độ công kích của nó quá nhanh.

Biện pháp duy nhất chỉ có thể là kéo dài thời gian chờ đợi các kỹ năng cooldown xong!

Tiêu Ngự cất bước bỏ chạy, Ngân Diệu Hoang Lang đuổi theo rất nhanh, tốc độ còn nhanh gấp mấy lần so với Tiêu Ngự, tựa như một tia chớp màu bạc, trong không trung chỉ để lại một chiếc bóng màu trắng mà thôi. Tiêu Ngự chỉ có thể xoay người chống đỡ, nhìn thấy Ngân Diệu Hoang Lang đánh thốc lên, một cái Độn Hình ngăn cản công kích của Ngân Diệu Hoang Lang.

Ngân Diệu Hoang Lang một kích không được, thân hình dừng lại một chút, phát hiện ra vị trí của Tiêu Ngự đang ẩn hình, móng vuốt lại vung lên quét ngang tới Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cắn răng cầm chủ thủ chống đỡ.

Thịch! Ngân Diệu Hoang Lang công kích lần nữa trúng phải Tiêu Ngự, lại đánh hất bay ra ngoài xa, nhìn thấy Tiêu Ngự bay ngược trên không trung, Ngân Diệu Hoang Lang không ngừng công kích, nhảy lên cao đánh tiếp về phía Tiêu Ngự.

Nhìn thấy Ngân Diệu Hoang Lang đang đánh thốc tới mình, dưới tình thế cấp bách, Tiêu Ngự dùng khí lực toàn thân, chủ thủ trong tay phải dùng một cái Trí Mệnh Bạo Phá đâm tới Ngân Diệu Hoang Lang.

Trốn không được công kích của Ngân Diệu Hoang Lang, ít nhất cũng phải làm cho mất thêm chút nỗ lực chứ.

Cơ nhục tay phải Tiêu Ngự chợt co rút lại, lơ mơ, Tiêu Ngự cảm giác trong tay mình giống như có hàng ngàn vạn con kiến bò, nóng bỏng, ngứa ngáy, một dòng nhiệt lưu từ trong tay phải đi xuống ra tới chủ thủ, chủ thủ trong tay phải dường như đang hòa hợp cùng một thể với chính mình.

Tiêu Ngự vung chủ thủ trong tay lên, nương theo lực đạo đâm thẳng vào bụng Ngân Diệu Hoang Lang, dòng nhiệt lưu cường đại trong tay đi tới mũi nhọn của chủ thủ, khi mũi nhọn của chủ thủ đâm vào cơ thể nặng nề Ngân Diệu Hoang Lang phát ra một tiếng nổ vang.

Một điểm số thương tổn hơn 100, rồi hơn 160 điểm hiện lên trên đầu Ngân Diệu Hoang Lang.

Hệ thống: Trí mệnh bạo phá kỹ năng độ hoàn thành 85%, tạo thành 85% thương tổn do kỹ năng, tạo thành khí bạo 22%, thêm vào hiệu quả suy yếu 3 giây.

Tiêu Ngự sau khi hoàn thành trí mệnh bạo phá xong, bị Ngân Diệu Hoang Lang đánh trúng, bay ngược ra ngoài, nặng nề té xuống mặt đất. Ngân Diệu Hoang Lang cũng rơi xuống mặt đất, chân đặt không yên, lão đảo một chút, tứ chi không ngừng run rẩy, đây chính là hiệu quả suy yếu của Trí Mệnh Bạo Phá!

Tiêu Ngự kêu lên một tiếng, trên lưng truyền tới từng đợt đau nhức, nhìn thoáng qua vẫn còn 22% HP, nhanh chóng xuất ra một lọ trung cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, sau khi dùng xong HP lập tức trở về đầy.

Nhìn thoáng qua nhắc nhở của hệ thống, Tiêu Ngự mới biết trong lúc vô tình mình đã thi triển ra lần thứ hai thương tổn của Trí Mệnh Bạo Phá, nhớ lại cảm giác khi công kích bằng Trí Mệnh Bạo Phá vừa rồi, hết thấy phát sinh thật là kỳ diệu. Cánh tay phải có một luồng nhiệt lưu thật ấm áp, dường như chân khí được miêu tả trong các truyện tiểu thuyết võ hiệp vậy, năng lượng này từ cánh tay truyền xuống, tới mũi nhọn của chủy thủ, nổ tung trong cơ thể của Ngân Diệu Hoang Lang, tạo thành lần thương tổn thứ hai cho Ngân Diệu Hoang Lang.

Tiêu Ngự đối với cỡ năng lượng này rất tò mò, không nghĩ tới Trí Mệnh Bạo Phá của đạo tặc lại có hiệu quả như vậy, Tiêu Ngự cảm giác như mình vừa mới thăm dò tới một lĩnh vực kỳ diệu khác vậy.

Tại Ân Trạch Tư đại lục, người chơi pháp hệ là có MP(giá trị ma pháp) không có MP là không thể thi triển ra ma pháp. Nghề nghiệp cận chiến thì không có loại MP này, chỉ cần nghề nghiệp cận chiến còn có thể lực đều có thể thi triển ra kỹ năng trụ cột. Trên thực tế, kỹ năng của nghề nghiệp cận chiến chia làm hai loại; một loại là kỹ năng trụ cột, tỷ như Dịch Cốt, Bối Thủ, Phản Thủ Bối Thủ...của Tiêu Ngự, đều là các kỹ năng trụ cột cả, chỉ cần có thể lực là đủ, chờ khi kỹ năng cooldown xong là có thể thi triển. Còn kỹ năng cao cấp lại không giống như vậy, thi triển kỹ năng cao cấp cần năng lượng, khi muốn thi triển kỹ năng cao cấp cần phải có năng lượng được tích lũy từ khi thi triển các kỹ năng trụ cột, (Tương đương với nộ khí, bất quả có điểm không giống nhau – lời tác giả), Trí Mệnh Bạo Phá của Tiêu Ngự, Xá Mệnh Nhất Kích của Tiểu Đạo, đều thuộc về loại kỹ năng cao cấp này.

Tiêu Ngự vẫn đang ở vào giai đoạn mò mẫm, đối với cao cấp kỹ năng, năng lượng phá hủy,..hoàn toàn không biết gì cả, bất quá thành công thi triển ra Trí Mệnh Bạo Phá làm cho Tiêu Ngự bắt đầu chú ý tới năng lượng này.

Trong lúc vô ý nhìn qua bảng thuộc tính, ngoài trừ cột màu đỏ là HP ra còn có nhiều hơn một cột màu xanh nữa, tổng giá trị của cột đó là 100 điểm, cái này trong lúc vô ý thi triển ra Trí Mệnh Bạo Phá mới hiện ra.

Cái này cột màu xanh này chính là cột năng lượng của đạo tặc

“ Như vậy thật là thú vị, dường như là cao thủ võ lâm được đả thông kinh mạch vậy.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, không ngờ sau khi thi triển ra Trí Mệnh Bạo phá lại có thu hoạch ngoài ý muốn như vậy.

Nếu như Tiêu Ngự vẫn không thể thi triển ra kỹ năng Trí Mệnh Bạo Phá dẫn phát ra năng lượng của kỹ năng cao cấp trong cơ thể, thì cột màu xanh này vĩnh viễn ở trong trạng thái ẩn giấu.

Hiệu quả suy yếu ba giây làm cho chân của Ngân Diệu Hoang Lang mềm nhũn đi một chút, nhưng rất nhanh đã khôi phục lại bình thường, con mắt sâu kín nhìn chăm chăm vào Tiêu Ngự, gầm nhẹ một tiếng, đột nhiên gia tốc, lần nữa tấn công Tiêu Ngự.

208. Chương 209: Trí Mệnh Bạo Phá.

Giảo Sát!

Chủy thủ trong tay Tiêu Ngự rạch một vết thương thật dài sau lưng Ngân Diệu Hoang Lang, sau khi hoàn thành Giảo Sát xong nhanh chóng lùi lại sau.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột năng lượng của mình, sau khi hoàn thành kỹ năng Giảo Sát hẳn được 13 điểm năng lượng, sau khi Tiêu Ngự lùi về phía sau, cột năng lượng này lại bị rút xuống một điểm.

Tiêu Ngự đã hiểu được nguyên lý đại khái của cột năng lượng rồi, càng chiến đấu kịch liệt, càng có tác dụng lớn đối với cột năng lượng này, khi thi triển ra các kỹ năng bình thường có thể tích lũy điểm năng lượng, ở vào trạng thái nghỉ ngơi năng lượng sẽ tự động giảm đi, năng lượng tích lũy càng nhiều điểm, Trí Mệnh Bạo Pháp phóng xuất ra năng lượng càng mạnh, dường như có giống với điểm liên kích thì phải, bất quá năng lượng này với điểm liên kích là hai hệ thống bất đồng.

“ Năng lượng cao nhất là 100 điểm, không biết điểm liên kích tích lũy được bao nhiêu.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, điểm liên kích tích lũy hẳn là có mức tối đa, nếu không cứ sử dụng kỹ năng liên kích để tích lũy điểm số, sau đó mới dùng kỹ năng chung kết để kết thúc thì thương tổn chẳng phải sẽ cao tới mức đáng sợ sao? Trước mắt mà nói Tiêu Ngự chưa đạt được tới cái mức tối đa này, trong chiến đấu kịch liệt, sinh tử một đường, Tiêu Ngự căn bản không có cơ hội tích lũy điểm số liên kích này được.

Ngân Diệu Hoang Lang trúng một kích, rít gào phẫn nộ, toàn thân ngân bạch phát ra quang mang màu đỏ.

Nhìn thấy Ngân Diệu Hoang Lang biến hóa, Tiêu Ngự trong lòng thất kinh, nhanh chóng lùi về phía sau tiếp tục duy trì thời gian, trong đầu sinh ra một chút liên tưởng, nếu đạo tặc có hai hệ thống liên kích cùng năng lượng, thì các nghề nghiệp khác có thể có hay không? Tiến tới là trên người quái vật có hay không?

Tiêu Ngự sinh ra một cái ý nghĩ hoang đường, giá trị cừu hận có thể là hệ thống chiến đấu của quái vật hay không?

Trong đôi đồng tử của Ngân Diệu Hoang Lang hiện lên một tia sát khí, cổ họng phát ra tiếng hô nặng nề, lộ ra hàm răng màu bạc bén nhọn.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua các kỹ năng, các kỹ năng đều đã cooldown xong rồi, chỉ cần những kỹ năng này có thể sử dụng. Tiêu Ngự có thể tiến hành một vòng công kích tiếp theo.

Ngân Diệu Hoang Lang còn ước chừng một nửa huyết lượng, muốn giết chết nó thật không đơn giản chút nào.

Ngân Diệu Hoang Lang thân hình chợt lóe lên, nhanh như bôn lôi, hướng thẳng tới Tiêu Ngự, sau lưng lưu lại một chuỗi hư ảnh.

“ Con quái vật này tốc độ tăng nhanh không ít.” Nhìn thấy Ngân Diệu Hoang Lang tiến lại đây, Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về phía sau.

Con mắt Tiêu Ngự bỗng hoa lên, Ngân Diệu Hoang Lang đột nhiên biến mất rồi lại xuất hiện trước người Tiêu Ngự, một trào bổ lên lồng ngực Tiêu Ngự, hất hấn văng ra ngoài.

“ Thật nhanh.” Tiêu Ngự bị đánh vào ngực cảm thấy thật bức mình.

- 176, con số thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu Tiêu Ngự, nhìn thấy con số thương tổn này, Tiêu Ngự trong lòng trầm xuống, công kích của con Ngân Diệu Hoang Lang này so với lúc nãy thì cao hơn rất nhiều.

Tấn Kích cooldown xong.

Tạc Kích cooldown xong.

Thân thể Tiêu Ngự nặng nề đánh vào một gốc cây thấp, đầu bị đụng nên choáng váng một chút. Miễn cưỡng đứng lên, nhìn thấy Ngân Diệu Hoang Lang lại đánh tới mình. Lòng rửa thầm, đột nhiên nằm ngửa xuống, chủ thủ trong tay phải nhanh chóng hướng tới bụng của Ngân Diệu Hoang Lang đâm mạnh lên.

Dịch Cốt!

Tiêu Ngự chợt quát vang một tiếng, chủ thủ trong tay phải hung hãn vạch một đường trên bụng Ngân Diệu Hoang Lang.

Thân thể Ngân Diệu Hoang Lang bay qua phía trên Tiêu Ngự, bị Tiêu Ngự dùng Dịch Cốt lột da.

Hệ thống: Kỹ năng Dịch Cốt độ hoàn thành 100% tạo thành 100% thương tổn do kỹ năng, Tạo thành hiệu quả tê liệt 2,5 giây.

Móng vuốt của Ngân Diệu Hoang Lang cũng sạt qua người Tiêu Ngự tạo thành hơn trăm điểm thương tổn cho hắn.

Ngân Diệu Hoang Lang sau khi rơi xuống đất lâm vào trạng thái tê liệt.

Nhìn thấy hệ thống nhắc nhở, Tiêu Ngự nhanh chóng bò dậy, nhào tới Ngân Diệu Hoang Lang.

Huyết Chi Kích Phát!

Còn một chút HP, tính mạng sắp mất, Tiêu Ngự đành phải hy sinh phòng ngự bản thân mong có thể tạo thành con số thương tổn càng cao hơn.

Nhìn công kích của bản thân, tăng lên 20%, Tiêu Ngự còn chưa hài lòng, liền lấy trong hành trang ra một lọ thuốc cuồng bạo được hoàn chưa bao giờ dùng tới, dùng xuống.

Công kích gia tăng 50%, phòng ngự giảm 20%, phòng ngự của Tiêu Ngự lúc này thấp tới dọa người, quả thực không chịu nổi một kích, nhưng công kích lại tăng lên thật lớn, đạt tới cao nhất từ trước tới nay.

Chỉ có 2,5 giây, thời gian cho Tiêu Ngự là rất gấp gáp, mở ra Tật Phong Bộ vọt tới phía sau Ngân Diệu Hoang Lang. Chủ thủ trong tay phải hung hãn đâm thẳng vào ót của nó, tạo lên một cột máu. Ngân Diệu Hoang Lang vừa mới tỉnh dậy lại bị kích ngứa một lần nữa, thừa dịp Ngân Diệu Hoang Lang còn đang trong tình trạng choáng váng, Tiêu Ngự vòng quanh Ngân Diệu Hoang Lang tới trước mặt nó, đâm liên mấy cái. Nhìn thấy Ngân Diệu Hoang Lang có dấu hiệu tỉnh lại, chủ thủ tay phải của Tiêu Ngự lại hung hãn cấp cho nó một kích Tấn Kích vào đầu.

Ngân Diệu Hoang Lang lại choáng váng lần nữa.

Tiêu Ngự không ngừng đâm chọc Ngân Diệu Hoang Lang, một lát sau lại bổ thêm một đòn Tạc Kích kích ngứa Ngân Diệu Hoang Lang.

Phản Thủ Bối Thứ!

Thân thể Tiêu Ngự trầm xuống, một đòn Phản Thủ Bối thứ ra tay, chủ thủ trong tay phải của hắn đâm trúng mục tiêu, nương theo khí thể còn chưa tan, lại một đòn Bối Thứ được xuất ra.

Thương tổn liên tiếp hiện lên trên đầu Ngân Diệu Hoang Lang. Công kích của Tiêu Ngự tạo thành hơn hai nghìn điểm số thương tổn cho Ngân Diệu Hoang Lang.

“ Con quái vật này còn hơn năm trăm huyết lượng.” Tiêu Ngự trong lúc nhất thời có chút buồn bực, các kỹ năng hắn đã dùng xong hết rồi, mà vẫn không thể giết chết được con Ngân Diệu Hoang Lang này, nếu để cho nó tỉnh lại, với HP cùng DEF(phòng ngự) của Tiêu Ngự, căn bản không chịu nổi một kích.

Trí Mệnh Bạo Phá kỹ năng này còn sáu giây nữa mới cooldown xong...

Ánh mắt Tiêu Ngự phát lạnh, đây là cơ hội duy nhất, chỉ có dựa vào Trí Mệnh Bạo Phá mà giết chết Ngân Diệu Hoang Lang mà thôi.

Ngân Diệu Hoang Lang tỉnh lại, không ngờ người này lại tạo cho nó thương tổn cao tới như vậy, Ngân Diệu Hoang Lang phần nộ rít gào, móng vuốt bén nhọn ở chân phải chụp xuống Tiêu Ngự.

Độn Hình!

Tiêu Ngự dùng Độn Hình ngăn cản một kích của Ngân Diệu Hoang Lang/

Ngân Diệu Hoang Lang tất nhiên không chịu buông tha cho Tiêu Ngự, lần nữa nhảy lên, dùng hàm răng bén nhọn của mình mà cắn vào cổ Tiêu Ngự.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự dùng Đào Thoát tránh né một kích của Ngân Diệu Hoang Lang, tránh tới hơn ba mét, nhanh chóng chạy trốn mong trì hoãn được thời gian.

Rống! Ngân Diệu Hoang Lang làm sao bỏ qua cho Tiêu Ngự được, nó nhảy tới Tiêu Ngự.

Chỉ cần hai giây, Ngân Diệu Hoang Lang đã đuổi tới sau lưng Tiêu Ngự, cắn lại Tiêu Ngự.

Tật phong Bộ!

Tiêu Ngự dùng Tật Phong Bộ ngăn cản công kích của Ngân Diệu Hoang Lang, chạy như điên ra ngoài. Ngân Diệu Hoang Lang từ phía sau điên cuồng phóng tới.

2 giây, 1 giây, Trí mệnh Bạo Phá cooldown xong..

Dịch Cốt cooldown xong...

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột năng lượng của mình, còn có 65 điểm năng lượng, đều tích lũy do vừa mới chiến đấu kịch liệt lúc nãy mà được.

Một kích cuối cùng, sinh tử do mệnh.

Nhìn thấy Ngân Diệu Hoang Lang đánh thốc lên chính mình, móng vuốt đưa tới trước người. Tiêu Ngự đột nhiên xoay sườn, móng vuốt của Ngân Diệu Hoang Lang sạt qua bì giáp trên người Tiêu Ngự, làm cho hắn đổ mồ hôi lạnh một phen. Nếu Ngân Diệu Hoang Lang đánh trúng thì Tiêu Ngự khó có thể bảo toàn tính mạng.

Chủ thủ của Tiêu Ngự đâm thẳng vào ngực của Ngân Diệu Hoang Lang, thân thể thoáng trầm xuống, lực toàn thân tập trung lên tay phải, tới trên thanh chủ thủ. Thuận thế vạch mạnh về sau.

Chủ thủ của Tiêu Ngự vẽ một đạo vết thương thật dài trên ngực Ngân Diệu Hoang Lang. Một con số hơn trăm điểm thương tổn hiện lên trên đầu Ngân Diệu Hoang Lang, Ngân Diệu Hoang Lang nhất thời lâm vào trạng thái choáng váng.

Tổng cộng có 81 điểm năng lượng.

“Đi tìm chết đi.” Tiêu Ngự chợt quát một tiếng. Nhảy lên cao, thân thể nghiêng lệch. Chủ thủ tay phải nương theo lực rơi xuống hung hăng đâm vào đầu Ngân Diệu Hoang Lang. Một dòng nhiệt lưu cực kỳ mãnh liệt tuôn ra từ tay phải.

Phốc! chủ thủ Tiêu Ngự đâm thẳng vào đầu Ngân Diệu Hoang Lang tạo thành một cột máu phọt lên, máu tươi bắn tung tóe lên mặt Tiêu Ngự, mùi máu tanh làm Tiêu Ngự càng thêm điên cuồng.

Trên mặt Tiêu Ngự dính đầy máu tươi, tựa như một sát thần vậy. Toàn bộ năng lượng được tập trung tới mũi nhọn của thanh chủ thủ, Thịch! Một tiếng nổ vang dội, so với Trí Mệnh Bạo Phá lần trước thì lực phá hủy phải cường đại hơn nhiều, tiếng nổ mạnh sinh ra năng lượng mạnh mẽ tới nỗi làm cho đầu của Ngân Diệu Hoang Lang nổ tung ra, não bắn tung tóe bốn phương.

Hệ Thống: Trí Mệnh Bạo Phá kỹ năng độ hoàn thành 95%, tạo thành 95% thương tổn do kỹ năng, hoàn thành 80% khí bạo, thêm vào hiệu quả suy yếu 6 giây.

Con số thương tổn hơn 130 điểm, và hơn 260 điểm nhẹ nhàng hiện lên trên đầu Ngân Diệu Hoang Lang, Ngân Diệu Hoang Lang cổ họng phát ra những tiếng nức nở nhỏ, lão đảo một chút, thân thể to lớn té ầm ầm trên mặt đất.

Tiêu Ngự dùng hết khí lực toàn thân, xụi lơ trên người Ngân Diệu Hoang Lang, cất tiếng cười to.

Loại tính mệnh treo lơ lửng này dường như là một cảm giác thật kích thích, làm cho người ta bị nghiện, Tiêu Ngự không khỏi bị hấp dẫn sâu trong đó, mỗi lần giết chết đối thủ cảm giác sướng khoái thật mãnh liệt, không gì có thể so sánh được.

Đình đông, hệ thống truyền tới thanh âm nhắc nhở thắng cấp.

“Thăng cấp.” Tiêu Ngự lau hết não bộ của Ngân Diệu Hoang Lang rơi trên mặt đất, ngồi trên người nó, vỗ vỗ bề ngoài của Ngân Diệu Hoang Lang “Giết chết con vật này quả thật không dễ dàng.”

Từng đợt gió màu đen trong không trung tạo thành những lốc xoáy hình tròn.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Tiêu Ngự kinh ngạc phát hiện, luồng khí tức hắc ám này xuất hiện liền bị giới chỉ ở tay trái Tiêu Ngự thu nạp, sau đó biến mất không thấy đâu, Tiêu Ngự xem xét giới chỉ ở tay trái một chút, cái giới chỉ này chính là Phệ hồn giới chỉ bị phong ấn mà Tiêu Ngự đã nhặt được ở sào huyệt của con nhện to.

Tiêu Ngự cẩn thận xem xét miếng Phệ hồn giới chỉ này một chút, phát hiện ra Phệ hồn giới chỉ sau khi thu nạp hắc ám khí tức xong, không có phát sinh bất kỳ biến hóa nào làm cho Tiêu Ngự buồn bực không thôi.

“Có lẽ có liên quan tới phong ấn giới chỉ này.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, không rõ nguyên lý của giới chỉ này, cũng chỉ có thể bỏ qua mà thôi, không chừng sau này có thể tìm được đầu mối gì.

Tiêu Ngự mò mẫm vật rơi ra từ người con Ngân Diệu Hoang Lang, đứng lên, tìm nơi khôi phục HP.

Không biết khí bạo 80% tạo thành bao nhiêu giá trị thương tổn, bởi vì lúc đó Ngân Diệu Hoang Lang chỉ còn sót lại có hơn 260 điểm HP mà thôi, cho nên Tiêu Ngự không có biết được khí bạo 80% của Trí Mệnh Bạo Phá có thể tạo thành bao nhiêu điểm thương tổn.

Ngồi ở một nơi bí mật phục hồi HP, Tiêu Ngự lấy đồ Ngân Diệu Hoang Lang rơi ra xem xét một chút.

Đoạn Liệt Ngân Diệu Lang Nha: Vật phẩm đặc thù.

Miếng ngân diệu lang nha này so với lang nha bình thường thì lớn hơn một chút, toàn thân màu ngân bạch, trong suốt long lang, hẳn là đáng giá hơn nhiều lần so với lang nha bình thường, nhìn các kiện vật phẩm khác một chút, là một tiểu đao nhỏ nhắn bằng lang nha.

Ngân Diệu tiểu đao: Phẩm cấp, tử trang. Dùng để lột da, bộ da có độ hoàn chỉnh +20%.

“Tiểu đao dùng để lột da?” Tiêu Ngự không có học qua lột da, tự nhiên không cần thanh tiểu đao này, chỉ có thể ném lên sàn đấu giá mà thôi.

209. Chương 210: Thợ Săn.

Tiêu Ngự cố tình muốn chạy, không có bao nhiêu người chơi có khả năng tìm được hắn!

Chạy ở trong rừng cây chừng ba mươi phút đồng hồ, Tiêu Ngự rốt cuộc phát hiện ra cách rừng cây 100 mét, có một dãy nhà tranh bằng gỗ, đám nhà tranh này xen lẫn hỗn tạp, phân bố bên trong rừng cây tùng, ở trong đó người tới người đi rất là náo nhiệt.

“Phía trước hẳn là chợ đêm rồi, không biết có thể đổi được vật gì?” Tiêu Ngự nghĩ tới, nhìn thoáng qua khoảng rừng cây trống trải không bóng người, trong lòng ngấm sinh cảnh giác, bên trong chợ đêm có rất nhiều NPC trung lập duy trì trật tự, không cho phép người chơi thuộc hai liên minh phát sinh tranh đấu trong chợ đêm. Bên ngoài chợ đêm thì nguy cơ tới từ bốn phía, thường xuyên có người của hai liên minh lai vãng, nếu không phát sinh chuyện gì đó, thì tất nhiên là không bình thường. Tựa như long gia quốc độ vậy, bên trong thành ngay ngắn trật tự, ngoài thành thì thể khắp nơi.

Trong rừng cây tùng thấp yên tĩnh kỳ lạ, từng đợt sương đen đón gió bay lên làm cho người ta sinh ra một ít cảm giác bất an.

“Còn cách chợ đêm tầm 100 mét thôi, nơi này không thể yên tĩnh như vậy được chứ.” Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, chuyện này rất khác thường. Tay phải Tiêu Ngự gạt nhẹ vào chủy thủ, nhạy cảm như một con báo săn mồi. Con mắt cảnh giác quan sát chung quanh rừng cây tùng, đi tới chợ đêm.

Trực giác nói cho Tiêu Ngự biết, trong rừng cây yên tĩnh này, không có an toàn như biểu hiện bên ngoài của nó.

Đi lên trước một đoạn, Tiêu Ngự nhắc chân muốn bước qua một khối nham thạch chắn lối đột nhiên cảm giác được cái gì. Vừa mới bước ra nửa bước liền thu hồi bước chân trở lại, con mắt nhìn vào mặt đất.

“Bẫy rập sao?” Tiêu Ngự mỉm cười, trên mặt đất, bụi cỏ có một chút dấu vết bị khuấy động, một đường năng lượng tuyến tính tề chạy thẳng tới bên trong rừng cây tùng thấp, nếu như không quan sát cẩn thận, căn bản không nhìn ra khu vực này có bố trí bẫy rập.

Đây là bẫy rập do thợ săn thiết lập nên, thiết lập bẫy rập kiểu này thì thợ săn hẳn là đang ở gần đây. Nếu như Tiêu Ngự mà giảm nên bẫy rập, sẽ bị trói buộc lại, thợ săn ở bên cạnh nhìn trộm thấy thế sẽ xông lên, đến lúc đó Tiêu Ngự muốn trốn thoát cũng rất khó khăn.

Tiêu Ngự đánh một kỹ năng loại bỏ bẫy rập.

Hệ thống: Bẫy rập không thể loại bỏ.

Tiêu Ngự từ lúc học được kỹ năng loại bỏ bẫy rập, chưa một lần nào sử dụng quan, không thể loại bỏ bẫy rập cấp bậc quá cao được!

“Người này có kỹ năng bẫy rập thật cao, cũng không biết có bao nhiêu người bị hại trong tay hắn.” Tiêu Ngự trầm nghĩ. Từ bề ngoài của bẫy rập mà phán đoán, cái bẫy rập này hẳn là bẫy rập trời buộc cao cấp. Kỹ năng bẫy rập có thể luyện tới cấp bậc cao như vậy, thật đúng là không nhiều lắm.

Thứ bẫy rập này, coi như là người thường nếu như chú ý quan sát cũng có thể phát hiện ra một ít dấu vết bố trí bẫy rập. Bẫy rập hoàn toàn bí mật là không tồn tại. Nhưng mà dù vậy người chơi dẫm phải bẫy cũng rất nhiều. Hơn nữa phân nửa là vị bọn họ không chú ý quá lớn, một khi không lưu ý thì dẫm trúng mà thôi. Lúc bước đi, ai cũng nhìn tới phía trước có ai nhìn tới dưới chân đâu?

Nếu không thể loại bỏ, chỉ cần không giẫm lên bẫy rập là được rồi.

Ánh mắt Tiêu Ngự tìm tòi trong rừng cây tùng chung quang, người bố trí bẫy rập ở chỗ này thì phải ở gần đây, hơn nữa hắn cũng đã phát hiện ra Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự rốt cuộc phát hiện ra một bóng dáng trong rừng, tiến nhập trạng thái tiềm hành chậm rãi tiến tới bóng dáng kia.

“Một tên đạo tặc, nhưng cơ trí thật nhanh, không bị trúng bẫy rập, trang bị trên người không tồi.” Một người thợ săn mặc bì giáp dã thú từ trong rừng cây tùng thấp đi ra, tay phải dùng hai ngón tay đưa vào trong miệng thổi một tiếng huýt sáo bén nhọn, một con báo săn hoa ban từ trong rừng chui ra, chạy tới bên người thợ săn, cái đuôi ngoe nguẩy sừng sững.

Trong tiềm hành, Tiêu Ngự đánh giá người thợ săn này cùng sủng vật một chút, người thợ săn này tầm hơn ba mươi tuổi, trang bị vô cùng tốt, trên người đều là đồ tử trang, duy nhất một cái cơ nổ trong tay trong suốt long lanh, tựa như làm bằng băng điêu bạch ngọc vậy, tạo hình một loại đồ án dã thú, một khí tức lạnh lẽo từ cơ nổ bốc lên, lơ lửng bốn phía gần xung thân.

“Cái cung này khẳng định có chút cổ quái!” Tiêu Ngự nghĩ thầm, lại liếc mắt nhìn báo săn hoa ban một cái, con báo săn hoa ban này so với loại bình thường thì lớn hơn, bề ngoài vàng trắng xen lẫn, phát ra màu sắc rạng rỡ.

Tiêu Ngự trước tiên phán đoán, con báo săn này thực không đơn giản, so với các loại báo săn do thợ săn bình thường triệu hoán về thì mạnh mẽ hơn nhiều lắm.

“Chẳng lẽ là một con đầu lĩnh quái?” Tiêu Ngự phỏng đoán trong lòng, bắt được một con báo săn đầu lĩnh cấp, là phi thường khó khăn, tỉ lệ nhỏ tới đáng thương.

Tiêu Ngự cấp cho thợ săn kia một cái điều tra.

Thiên Vũ: Thợ Săn, lv 21. HP: 502; Quân hàm đẳng cấp giáo quan.

Liệp Phong Báo: lv 20, HP...

“Người này không ngờ cũng là giáo quan!” Tiêu Ngự hiểu được, quân hàm giáo quan của mình là có hàm lượng thế nào, không phải là dựa vào giết người trên chiến trường mà thăng cấp được tới, người có thể giết người trên chiến trường mà lên được giáo quan là một nhân vật không đơn giản.

Thiểm quang chiếu diệu!

Tiêu Ngự đang lập kế hoạch đối phó với thợ săn này như thế này, một đạo quang mang màu trắng bay lên bầu trời, nổ Thịch! Một tiếng, nổ tung trên bầu trời tạo thành một quang mang đẹp mắt chiếu xạ lên người Tiêu Ngự, bóng mờ chung quanh bị tản ra, thân hình Tiêu Ngự từ từ hiện rõ.

Thiểm quang chiếu diệu—Làm cho tất cả địch nhân ẩn giấu cùng ẩn thân trong vòng x mét hiện ra, duy trì liên tục y giây, kỹ năng chuyên nghiệp của thợ săn, yêu cầu học tập kỹ năng, lv 20.

Bị Thiểm quang chiếu diệu, chiếu vào, Tiêu Ngự biết như vậy là không ổn, tiềm hành mất đi hiệu lực, hành tung của hắn đã bị bại lộ!

“Liệp Phong Báo, lên.” Thợ săn quát khẽ một tiếng, Báo săn hoa ban đột nhiên gia tốc hướng tới Tiêu Ngự.

Liệp Nhân Tiêu Ký!

Tên thợ kêu Thiên Vũ kia cấp cho Tiêu Ngự một cái dấu hiệu. Liệp Nhân Tiêu Ký là một kỹ năng của thợ săn, có thể gia tăng khoảng cách công kích đối với địch nhân tạo thành thương tổn do công kích xa hơn.

Nếu bị phát hiện, như vậy chỉ có thể liều mạng, Tiêu Ngự đón đầu Báo săn hoa ban đang vọt tới. Báo săn hoa ban tốc độ di chuyển cực nhanh, dưới tình huống này còn muốn vượt qua mà đột kích thợ săn, độ khó rất cao, không bằng trước tiên dốc sức tiêu diệt hết HP của báo săn hoa ban này rồi tìm cơ hội giết chết thợ săn sau.

Cấp Tốc Xạ Kích!

Nhìn thấy báo săn đánh về phía Tiêu Ngự, tay phải thợ săn kéo cung, vài mũi tên nhanh chóng bắn tới Tiêu Ngự, hiệp trợ cho báo săn.

Tiêu Ngự đón tiếp báo săn đang vọt tới, cao cao nhảy lên chủ thủ trong tay phải thuận thế đâm xuống báo săn.

Tạc Kích!

Báo săn bị Tiêu Ngự một kích kích ngất, nhìn thấy vài đạo tên đang nhanh chóng bắn tới mình, Tiêu Ngự một cái Tật Phong Bộ ngăn cản vài mũi tên, nhanh chóng vòng quanh ra sau lưng báo săn, một cái Bối Thứ xuất hiện.

“Tốc độ của người này thật nhanh.” Thợ săn trong lòng cả kinh, Tiêu Ngự chiến đấu như mây trôi nước chảy, đầu tiên là một kích kích ngất báo săn, sau đó là Tật Phong Bộ tránh tên, lại nhanh chóng vòng ra sau lưng báo săn đâm một kích Bối Thứ, chỉ cần nhìn những động tác lưu loát này mà phán đoán, thợ săn ý thức được Tiêu Ngự không hề đơn giản, liền coi Tiêu Ngự là kinh địch trước nay chưa từng có của mình.

Có một mũi tên bị Tiêu Ngự né tránh nổ ra một tiếng vang thanh thúy trúng vào thân cây ở xa xa, thân cây lập tức phủ kín một lớp băng lăng dày đặc.

“Tiền này quả nhiên có chút cổ quái, hình như thêm vào thương tổn đóng băng.” Tiêu Ngự nhìn thấy tràng cảnh này, âm thầm cảnh giác, nghìn vạn lần đừng để mũi tên đó bắn trúng không thì sẽ có phiền toái lớn.

Thợ săn một mặt di chuyển, tìm kiếm vị trí thích hợp bắn ra từng mũi tên tiến hành công kích Tiêu Ngự.

Dịch Cốt!

Tiêu Ngự vừa định thi triển Dịch Cốt kỹ năng để công kích Báo săn hoa ban, một mũi tên đã bắn lại đây, Tiêu Ngự không thể không thu hồi chủ thủ, một cái Động Hình ngăn cản mũi tên, đánh vào hoa ban báo săn, nhanh chóng kích ngất báo săn hoa ban một lần nữa.

Lấy thương tổn do công kích của Tiêu Ngự, muốn giết chết báo săn hoa ban cũng không phải chuyện khó khăn!

Đánh xuống như vậy, tính mạng của báo săn hoa ban khó giữ, thợ săn không có súng vật, thì phi thường nguy hiểm, sau khi liên tiếp bắn ra, thợ săn lần nữa kéo cung, tên lấp đầy dây cung, dây cung phát ra những tiếng động vù vù.

Chấn Động Xạ Kích!

Chấn Động xạ Kích! Là một trong những kỹ năng hạng nhất của thợ săn, nếu như đánh trúng mục tiêu có thể tạo cho mục tiêu bị choáng váng.

Mũi tên trong tay thợ săn thoát ra, bay là là mặt đất, bắn tới Tiêu Ngự, mũi tên cuối cùng tạo thành một dải đuôi màu lam, không ngừng chấn động trong không khí, phát ra những tiếng kêu trầm thấp ong ong, tựa như một con rắn đuôi chuông đang cắn người vậy.

Tiêu Ngự đang chuẩn bị công kích báo săn hoa ban, thợ săn lại bắn vài mũi tên làm cho Tiêu Ngự tay chân luống cuống, thân thể Tiêu Ngự đang ở trạng thái cực kỳ không phối hợp thì một đạo lam quang với góc độ cực kỳ xảo diệu, nhắm thẳng Tiêu Ngự mà bắn tới.

Cung tên là một loại điều khiển tinh tế của thợ săn, cung tiễn thủ có kỹ thuật cao siêu có thể khống chế quỹ tích phi hành của mũi tên trên bầu trời, cùng với vị trí bắn trúng mục tiêu. Cao thủ cung mới người

mới là khác biệt ở chỗ đó. Người mới chơi thường thường nhắm vào mục tiêu rồi bắn, bọn họ bắn tên ra rất dễ dàng né tránh, mà người chơi cấp cao thủ, đối với thời cơ xạ kích, vị trí nhắm vào, thường là phi thường tinh chuẩn, tuyệt đối không có nửa phần sai lầm, muốn tránh né cũng không phải dễ dàng như vậy.

Tất cả các nghề nghiệp cung tiễn, chỉ cần họ bắn ra một tiễn là có thể phán cao thấp.

Một tiễn này công kích vào vị trí cực kỳ xảo quyết, Tiêu Ngự căn bản không thể nào né tránh, hơn nữa Tật Phong Bộ cùng Độn Hình các kỹ năng đều đã dùng hết, Tiêu Ngự bất đắc dĩ, dùng Huyền Áo Bộ hóa thành vài đạo hư ảnh né tránh mũi tên này, tay phải vung lên cao, một cái Trí Mệnh Bạo Phá đâm thẳng vào người của báo săn hoa ban.

Năng lượng trong cơ thể đổ xuống theo chủy thủ, đâm vào lưng của báo săn hoa ban, năng lượng dồn xống mũi nhọn chủy thủ. Thịch một tiếng trầm đục, mũi nhọn chủy thủ phát ra một tiếng khí bạo nặng nề.

Tiêu Ngự tích lũy được 37 điểm năng lượng, tạo thành con số thương tổn rất khả quan.

Một con số hơn 100, hơn 150 thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu báo săn hoa ban, báo săn hoa ban nức nở một tiếng lập tức ngã xuống mặt đất.

“Ngày này có thật nhiều kỹ năng né tránh, không tốt.” Thợ săn kinh hãi không nghĩ tới Tiêu Ngự có thể giết chết báo săn hoa ban nhanh như vậy, một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt hiện lên trong lòng. Không nghĩ tới công kích của Tiêu Ngự lại sắc bén như vậy, trong khoảng khắc đã giết chết được báo săn hoa ban, đây là chuyện chưa bao giờ có, hắn cảm thấy tính mạng mình đang bị uy hiếp.

210. Chương 211: Thủ Vệ

Tiêu Ngự mấy cái kỹ năng đều ở trạng thái cooldown, kỹ năng chạy trốn chỉ còn lại có Đào Thoát, dù là lao tới bên người thợ săn, cũng chưa chắc có khả năng đánh chết thợ săn, nhìn thấy vài đợt tên bắn tới chính mình, Tiêu Ngự một cái Đào Thoát né tránh công kích của thợ săn.

Tiêu Ngự vừa mới dừng lại, một đợt tên bắn về phía đầu Tiêu Ngự, Tiêu Ngự lao về phía trước, lao vào trong bụi rậm, ở trong bụi rậm chạy như bay, tránh né công kích của thợ săn.

Bụi rậm che đi tầm mắt của thợ săn, Tiêu Ngự mở ra Tiềm Hành, biến mất khỏi tầm nhìn của thợ săn.

Nhìn thi thể báo săn hoa ban trên mặt đất một chút, một cảm giác thương cảm xuất hiện trong lòng, lăn lộn trên chiến trường lâu như vậy, giết chết mấy trăm địch nhân, hắn vẫn chưa bao giờ bị bức đến hoàn cảnh như thế này.

Rời ánh mắt chuyển đến bên cạnh bụi cây yên tĩnh, tìm kiếm tung tích Tiêu Ngự, hắn biết Tiêu Ngự tuyệt đối sẽ không đi xa, tùy thời đều có khả năng từ trong bụi cây đột nhiên chui ra, đánh về phía mình.

Nếu chờ tất cả các kỹ năng của Tiêu Ngự cooldown xong, hắn sẽ không còn cơ hội, thợ săn quyết đoán hướng đến phương hướng chợ đêm chạy đi, chỉ cần chạy vào trong chợ đêm, thì hắn sẽ được an toàn.

“Muốn chạy, không dễ như vậy đâu.” Tiêu Ngự thật vất vả hết sức mới giết được báo săn hoa ban, thợ săn tựa như một con hổ già không răng, Tiêu Ngự sẽ không dễ dàng để hắn chạy mất, uống vào một bình dược hoàn phong tốc, mở ra tốc độ lớn nhất, hướng thợ săn đuổi theo.

Thiểm Quang Chiếu Diệu!

Thợ săn một bên chạy nhanh, một bên ném ra một cái Thiểm Quang Chiếu Diệu, một đạo bạch quang đẹp mắt bao trùm về phía Tiêu Ngự. Bị phát hiện rồi. Tiêu Ngự từ trong bóng tối hiện ra, nhưng hắn cũng không có buông bỏ việc truy đuổi thợ săn.

Thợ săn vừa quay đầu lại, tay phải giương cung. Bắn ra một đợt tên công kích Tiêu Ngự, ngăn cản Tiêu Ngự áp sát hắn.

Tiêu Ngự một mặt truy đuổi thợ săn, một mặt né tránh thợ săn bắn tên, chứng kiến một đợt tên bắn thẳng đến, Tiêu Ngự ngay tại chỗ lộn một vòng. Né tránh khỏi đợt tên, tựa như một con báo săn nhanh nhẹn, sau

khi rơi xuống đất, thân thể trầm xuống, cước bộ vững vàng, hai chân vừa đạp, tựa như một mũi tên bắn ra ngoài.

Tốc độ di động của Thợ săn trong tầng lớp nghề nghiệp viễn trình công kích xem như là phi thường nhanh. Chỉ yếu hơn cung tiễn thủ một ít, nhưng là so với sở trường nhanh nhẹn của đạo tặc, vẫn là kém hơn rất nhiều.

Khoảng cách với thợ săn chỉ còn khoảng hai mét, nhìn thấy sắp bắt kịp thợ săn. Độc xà chỉ thứ!

Thợ săn quay đầu lại, đột nhiên giương cung, bắn ra một mũi độc tiễn xanh biếc, mũi độc tiễn này bay là là sát mặt đất. Giống như một con mãng xà di chuyển rất nhanh. Hướng Tiêu Ngự đánh tới.

Mũi tên này thật không đơn giản, nhưng vì khoảng cách quá gần. Tiêu Ngự căn bản không có thời gian phản ứng, không thể nào né tránh.

Phía trước mũi tên đột nhiên giương lên cao, kéo thành một đường cong bằng nửa vòng tròn, phốc một tiếng. Bắn trúng bụng dưới Tiêu Ngự.

Bụng dưới của Tiêu Ngự máu tươi văng khắp nơi, bị mũi tên này trực tiếp xuyên thủng.

Da dẻ của Tiêu Ngự từ từ chuyển thành màu xanh biếc. Miệng viết thương truyền đến cảm giác giác lạnh lẽo thấu xương, ngoại trừ bị trúng độc ở ngoài, còn thêm vào hiệu quả đóng băng.

Tốc độ của Tiêu Ngự trên phạm vi lớn bị hạ thấp, nhìn thấy khoảng cách với thợ săn dần dần nở ra.

Tật Phong Bộ cooldown xong,...

Kĩ năng Tấn Kích cooldown xong,...

Kĩ năng Tạc Kích cooldown xong,...

“Cơ hội tới.” Ngón tay ở tay trái Tiêu Ngự hơi hơi động, đem chủy thủ trên tay trái cắm vào bên hông, thay một cái chủy thủ có độc giảm tốc, mở ra Tật Phong Bộ hướng tới Thợ săn phóng đi.

Sau khi mở ra Tật Phong Bộ, tốc độ di động của Tiêu Ngự lại tăng lên, và khoảng cách với thợ săn cũng từ từ gần hơn.

“Cách chợ đêm chỉ còn hơn ba mươi mét.” Thợ săn trong lòng dấy lên một tia hy vọng, chỉ cần đi qua ba mươi mét này, tiến vào chợ đêm, hắn sẽ an toàn, bất quá ngay lập tức, hy vọng của hắn tan biến.

Ba mét, hai mét.

Đột Tiến.

Tiêu Ngự đột nhiên đến gần thợ săn, chủy thủ có độc giảm tốc trên tay trái hướng tới lưng thợ săn chọc một cái.

Dĩ kỳ nhân chi đạo, hoàn trì kỳ nhân chi thân!

Sau khi trúng độc, tốc độ di động của thợ săn trên phạm vi lớn bị hạ thấp, thợ săn kinh hãi, hắn không nghĩ tới tốc độ di động của Tiêu Ngự lại nhanh như vậy, đột nhiên xuất hiện ngay bên cạnh hắn.

“Đáng chết, đây là cái kĩ năng gì!” Thợ săn không khỏi tuyệt vọng mắng.

Sau khi đem tốc độ di động của thợ săn hạ xuống, Tiêu Ngự gắt gao bám lấy thợ săn, đã tới bên người thợ săn, Tiêu Ngự khó có khả năng lại để cho hắn chạy thoát

“Chạy không thoát, liều mạng.” Thợ săn hiểu được, dù là vẫn liều mạng chạy về phía trước, hắn căn bản chạy không tới chợ đêm sẽ bị Tiêu Ngự giết chết, không bằng bỏ đi, từ bên hông rút chủy thủ ra, con thỏ giận dữ cũng sẽ cắn người, càng huống chi hắn, năng lực cận chiến của thợ săn cũng không kém.

Thợ săn cùng cung tiễn thủ, pháp sư các nghề nghiệp viễn trình không giống nhau, cũng tiễn thủ cùng với pháp sư trên cơ bản không có năng lực cận chiến, một khi bị áp sát, cơ hồ là mặc người ta chém giết, thợ săn thì không như thế, bọn họ có được năng lực cận chiến nhất định, năng lực cận chiến mặc dù không mạnh, nhưng cũng đủ để đánh một trận.

Chúng kiến thợ săn xoay người, Tiêu Ngự nhảy lên cao, một cái Tạc Kích đánh tới đầu thợ săn.

Phản kích!

Chủ thủ trong tay thợ săn giương lên, ngăn cản công kích của Tiêu Ngự, đánh về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự có chút kinh ngạc, không nghĩ tới cái người thợ săn này không ngờ còn có thể phản kích, chúng kiến chủ thủ hướng chính mình đâm tới, Tiêu Ngự hướng về phía sau chột lóe, tránh thoát khỏi công kích của thợ săn.

“Nếu như bị một người thợ săn cận thân giết chết, như vậy quả thực không còn mặt mũi gặp người khác.” Sau khi Tạc Kích của Tiêu Ngự bị thợ săn ngăn cản, chủ thủ trên tay phải lại xuất thủ, một cái công kích nhanh chóng đánh tới thợ săn.

Thợ săn dường như biết trước động tác công kích của Tiêu Ngự, một cái Trắc Thiểm, tránh khỏi Tấn Kích của Tiêu Ngự, lao đến bên cạnh Tiêu Ngự, hàn khí của chủ thủ trong tay tỏa ra.

Miêu dứ chi giảo!

Không thể ngờ được công kích của mình liên tục bị tránh thoát, năng lực cận chiến của người này thật đúng là không đơn giản, Tiêu Ngự một cái Độn Hình ngăn cản một kích của thợ săn, tay phải đột nhiên tăng tốc, đâm tới ngực thợ săn.

Dịch cốt!

Dịch Cốt của Tiêu Ngự ở lồng ngực của thợ săn vạch ra vết thương sâu nửa tấc, còn không có hoàn thành đến một nửa, liền bị chủ thủ của thợ săn cản lại, mới hoàn thành được 72%, cũng làm cho thợ săn bị hù dọa ra một thân mồ hôi lạnh, nếu một kích này của Tiêu Ngự được hoàn thành, hẳn liệu có yên bình còn sống

Ba cái kĩ năng choáng váng cũng không thành công, Tiêu Ngự cũng không sót ruột, tỉnh táo múa chủ thủ. Công kích thợ săn.

Năng lực cận chiến của thợ săn phải kém hơn của đạo tặc rất nhiều, công kích cận chiến của thợ săn nhiều lắm cũng chỉ ứng phó được tình huống tạm thời mà thôi, sao có thể liều mạng lại được với đạo tặc.

Trong lúc nhất thời đạo quang kiếm ảnh hai người dùng chủ thủ chiến đấu. Thợ săn mỗi lần công kích với Tiêu Ngự đều tạo thành hai ba chục điểm thương hại, mà không kích của Tiêu Ngự tạo thành không ít hơn sáu bảy chục điểm thương tổn.

Nhìn thấy huyết lượng bản thân nhanh chóng sụp xuống, thợ săn đã muốn điên rồi, một chút tâm lý cầu may mất cuối cùng trong lòng đã tan biến như bọt nước xà phòng.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột năng lượng, từ này tới giờ hắn công kích bình thường tích trữ được ước chừng 35 điểm năng lượng. Tiêu Ngự phát hiện, một công kích bình thường ước chừng cũng tích lũy được 5 điểm năng lượng, tốc độ tích lũy là tương đối khả quan.

Tê Liệt!

Chủ thủ trong tay phải thợ săn nhanh chóng vẽ ra một đường cong đâm tới Tiêu Ngự, còn muốn giãy dụa lần cuối cùng, thân thể Tiêu Ngự thoáng triệt thoát về phía sau, tránh né công kích của thợ săn, một cái Phản Thủ Bối Thứ xuất ra.

Thịch. Một con số hơn 150 điểm thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu thợ săn.

Tiêu Ngự đứng sau lưng hắn tựa như một tử thần đang tới gần vậy, ánh mắt của Thợ Săn tràn đầy tuyệt vọng.

“Đi tìm chết đi.” Chủ thủ tay phải của Tiêu Ngự đâm thẳng tới sau lưng thợ săn. Một tiếng vang lên chủ thủ đâm sâu vào trong cơ thể thợ săn, khi mũi nhọn chủ thủ nổ vang một tiếng bên trong cơ thể thợ săn, cơ hồ biến lưng thợ săn thành một mảng huyết nhục mơ hồ.

HP của thợ săn đã cạn, ngã xuống mặt đất.

Hệ thống: Vinh dự kích sát Giáo Quan, số lượng 1. Định Nhã vinh quang +3. Người chơi Tiêu Ngự +3 điểm vinh quang.

Cũng không tệ lắm. Dĩ nhiên lại được ba điểm vinh quang, Tiêu Ngự mò lấy trang bị rơi ra từ người thợ săn, là một giới chỉ tử trang, trên mặt giới chỉ có một bảo thạch màu bạch ngân phát ra băng lạnh dưới ánh mặt trời, màu sắc sáng chói.

Thôi xán chi giới: Phẩm cấp, Tử trang. HP +50, Kháng ma pháp+5, tốc độ công kích +3, Khi công kích cận chiến hấp thu tính mạng +2%.

Chiếc Thôi Xán Chi Giới này coi như không tồi, hấp thu cận chiến 2% nhìn như bình thường, mỗi lần công kích chỉ có thể hấp thu được vài điểm tính mạng, nhưng khi HP mỗi người chơi được tăng cao, dù có mấy điểm tính mạng cũng liên quan tới tính mệnh, cho nên cái thuộc tính này cũng không tính là rác rưởi được.

Tiêu Ngự đeo Thôi Xán Chi Giới vào tay, tay trái có thể mang bốn giới chỉ, tất cả giới chỉ trên tay Tiêu Ngự đều là đồ tử trang, phân biệt là Phong Ấn Phệ Hồn chi giới, Độc Tổ chi giới, Thôi Xán chi giới, còn có một chiếc được Phong Dã đưa cho Vũ Dực chi giới.

Nhìn thoáng qua thi thể nằm trên mặt đất kia, Tiêu Ngự đi vào trong chợ đêm, tùy nhìn nhìn thoáng qua khoảng đất trống trước chợ đêm, nơi đó tập trung đại lượng người chơi của hai liên minh, đánh nhau tụi bụi, tiếng chém giết rung trời.

Thì ra đều tập trung ở đây, thảo nào bên này không có người nào cả, không ngờ Hắc ám ao đầm lại vượng như vậy.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, ngẫm lại cũng đúng, hai đại liên minh nhiều người như vậy, người chơi nhiều như lông trâu, cao thủ tự nhiên cũng rất nhiều.

Tiến vào trong chợ đêm xem xét một chút rồi nói, còn tranh đấu ở bên kia, tựa hồ không có liên quan tới mình.

Tiến vào cửa chợ đêm, gặp phải mấy người chơi thuộc liên minh thiên sứ, mấy người chơi này cũng không cầm kỳ mà đánh giá bộ trang bị trên người Tiêu Ngự, ánh mắt lộ ra vẻ hâm mộ.

“ Người này trang bị đúng thật tốt.”

“ Ta ***, tại sao tà ác liên minh trang bị lại tốt như vậy, chúng ta ở liên minh thiên sứ thì trang bị lại như rác rưởi vậy?”

Tiêu Ngự ngạc nhiên, đây có logic gì vậy? Suy nghĩ một chút, cảm thấy hồ hững, chỉ có người tài trí bình thường mới có thể suốt ngày hâm mộ người khác, oán trời trách người, cường giả chân chính nghịch lưu mà lên, truy đuổi mục tiêu đỉnh cao. Việc này cũng giải thích tại sao người mạnh càng mạnh, người yếu càng yếu.

Tiêu Ngự đi vào trong chợ đêm, khắp nơi trong chợ đêm đều có người chơi lai vãng, dòng người như thoi đưa, hai bên khu phố là các quán hàng của NPC, bán ra các loại dược phẩm, dược thảo, hóa phẩm, trang bị, các loại thứ hỗn tạp, lại nào cũng có, tiếng hét to, tiếng ra hàng, tiếng cò kè mặc cả vang lên liên miên.

“ Đó hẳn là thủ vệ của nơi này, không trách được người chơi của thiên sứ liên minh cùng tà ác liên minh người tới người đi cũng không một ai dám lỗ mắng.” Tiêu Ngự thầm nghĩ.

211. Chương 212: Khi Chiêu

“ Không biết đám thủ vệ này có thực lực thế nào.” Tiêu Ngự đánh giá đám thủ vệ này một chút. Đám thủ vệ này hung mãnh như dã thú vậy, tướng tá thoát nhìn thật không dễ gì mà trêu chọc vào. Trên thực tế tuyệt đại bộ phận người chơi cũng tò mò giống Tiêu Ngự. Nhưng là bọn họ không bao giờ dám thử dò xét thực lực của thủ vệ. Anh cũng không dám khiêu chiến với quyền uy của NPC.

Tiêu Nhựt tới trước một quán nhỏ nghỉ chân. Trên quán bày một gốc cây cỏ nhỏ màu bạch ngân, phát ra vẻ đẹp long lanh mê người.

Nhìn thấy nhánh cỏ nhỏ này. Tiêu Ngự kinh hãi thất sắc, cây cỏ nhỏ này là long linh thảo!

Long linh thảo – Tam giai dược thảo quý giá.

Nghe nói sử dụng Long linh thảo có thể luyện chế ra hoàn thuốc cấp á thần. Món đồ này là một kiện bảo vật. Bất quá nhìn thấy giá cả Tiêu Ngự nhụt chí. Không ngờ cần phải có năm vạn miếng nanh sói. Số lượng khổng lồ như vậy phải thu thập tới bao lâu mới được! Tiêu Ngự cũng không muốn vì gốc cây dược thảo mà lãng phí thời gian ở chỗ này.

“Vẫn phải đi tìm xem có thể mua được vật gì chứ.” Tiêu Ngự nghĩ vậy tiếp tục tiến lên phía trước. Xem xét các quán chung quanh đó. Tuyệt đại bộ phận đều rất đắt đỏ. Ngoại trừ một ít đồ vô dụng rác rưởi.

Đi dạo được một lúc. Tiêu Ngự liếc mắt nhìn về phía một góc đường. Góc đường có năm sáu người chơi thuộc liên minh thiên sứ đang nhỏ giọng bàn tán chỉ chỉ trỏ trỏ vào Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cảm giác những người chơi này không có ý tốt. Bất động thanh sắc tiếp tục đi về phía trước.

“Tổng cộng có sáu người, Tặc, Pháp, Đức, Thánh Kỵ, Mục Sư, Thợ Sơn.” Tiêu Ngự trong lòng đếm một chút. Không biết những người chơi này muốn làm cái gì. Nếu như là đang có chủ ý đánh mình. Khẳng định bọn họ sẽ không dám động thủ ở trong chợ. Ra ngoài động thủ bọn họ cũng không chiếm được tiện nghi gì. Nếu nói bên ngoài chợ đêm đừng nói là 6 người, cho dù 60 người Tiêu Ngự vẫn tin tưởng có thể chạy thoát được.

Sáu người chơi nọ đi tới hướng Tiêu Ngự.

“Tiểu tử, đứng lại.” Đạo tặc dẫn đầu ngũ khí bất thiện nói.

Tiêu Ngự nhíu lông mi lại. Hắn đối với lời nói của đạo tặc này không thêm để ý. Cười lạnh một tiếng ngồi xổm tại một quán nhỏ thưởng thức dụng cụ cứng tế tinh xảo. Là vật của vụ sự, đặt ở trong hành trang có thể gia tăng 1000 điểm trị liệu. Vật phẩm cấp sử thi. Mặc dù Tiêu Ngự cũng không mua nổi.

Tiêu Ngự dĩ nhiên coi khinh không thêm nhìn tới tồn tại của mình, đạo tặc liền phát hỏa quát mắng: “Tiểu tử, nói người đó, người đứng lên cho ta,” Đạo tặc rất muốn một cước đá dìm Tiêu Ngự. Sở dĩ càn rỡ là khiêu khích Tiêu Ngự. Là muốn chọc giận Tiêu Ngự, nếu Tiêu Ngự động thủ trước, bọn họ như vậy có thể chiếm được tiện nghi rồi.

Quy tắc PK trong chợ đêm là. Chợ đêm mặc dù có phát sinh PK nhưng phải có nhân vật công kích trước rồi tiến hành giai đoạn phòng vệ. Bị động công kích thì phòng vệ ngay thẳng đương nhiên là không phạm pháp. Có thể giết người. Nếu như chủ động công kích giết người, NPC sẽ ra tay.

Đúng là ở loại quy tắc này. Chợ đêm mặc dù ít có pbsp; “Biến” Tiêu Ngự lạnh lùng nói. Hắn đối với những người này rõ như lòng bàn tay, bị những người này vô duyên vô cớ quấy rầy. Muốn nói không phiền lòng thì thật là khó có khả năng.

“Con thỏ con nhà người, người hần là không có can đảm PK cùng đại gia ta.” Đạo tặc càn rỡ gọi mắng, ánh mắt tham lam nhìn vào tranh bị trên người Tiêu Ngự. Thầm nhủ không biết tiểu tử này lấy được trang bị ở chỗ nào. Người chơi dùng nhân dân tệ như hắn, loại người chơi này rất dễ dàng khiêu khích.

“Huynh đệ đừng để đám người này khích bấn. Đừng để ý tới bọn chúng là được.” Người chơi liên minh tà ác bên cạnh có lòng tốt nhắc nhở nói.

Cái tên đạo tặc hung thần ác sát kia liếc mắt nhìn người chơi thuộc liên minh tà ác một cái. Người chơi thuộc liên minh tà ác kia không cam lòng yếu thế trừng mắt nhìn lại. Ở trong chợ đêm này không ai sợ ai cả.

Sáu tên này mồm miệng ác động, tựa như đám ruồi vây quanh vậy, làm cho Tiêu Ngự thật bức mình.

Ánh mắt Tiêu Ngự lạnh như băng sắc như đao. Nhìn lần lượt qua sáu người này. Bọn họ nhiều lắm chỉ sống tạm bợ ở trong chợ đêm này, muốn chọc giận Tiêu Ngự chiếm chút tiện nghi mà thôi. Không tính là cao thủ gì, Tiêu Ngự còn không để bọn họ vào mắt.

Nhìn thấy ánh mắt lạnh như băng của Tiêu Ngự. Trong lòng đạo tặc không hiểu sao dâng lên hàn ý. Nghĩ thầm ánh mắt người này sao lại đáng sợ như vậy.

Lăn lộn trên chiến trường lâu như vậy. Làm Tiêu Ngự vô ý tản ra một cỗ khí chất lạnh lùng kinh sợ.

Có một chút ít người chơi thuộc hai liên minh tò mò tiến tới nơi này quan sát. Loại chuyện này bọn họ đã thấy nhiều rồi. Phần lớn là ai động thủ trước ai bị tổn hại. Đám người này tám phần là nhìn thấy trang bị trên người Tiêu Ngự mới tới khiêu khích. Đến cùng là ai sẽ xuất thủ trước đây? Các người chơi nghĩ như vậy liền có chút hả hê.

Ánh mắt Tiêu Ngự lạnh lùng đảo qua những người này, sắc mặt xấu xí làm cho hấn chán ghét cực điểm.

“ Ta lập lại lần nữa. Chớ chọc giận ta, biến!” Tiêu Ngự lạnh lùng quát.

Đạo tặc nó bị ánh mắt Tiêu Ngự dọa theo bản năng lùi lại một bước. Đột nhiên ý thức được mình không phải sợ Tiêu Ngự. Có chút ngoài mạnh trong yếu nói: “ Con thỏ con nhà mày, có can đảm động thủ trước coi. Lão tử phế mày.”

Người chơi bên cạnh cười ra tiếng. Những người này nói cực kỳ càn rỡ. Kỳ thực yếu vô cùng, đơn giản muốn Tiêu Ngự xuất thủ trước mà thôi.

Nghe thấy mấy người chơi cười thành tiếng ở bên cạnh, đạo tặc kia trên mặt có chút không nén được giận.

Đột nhiên trong mắt Tiêu Ngự sát khí bỗng nhiên sinh ra. Là các người tìm chết. Chủy thủ trên tay phải Tiêu Ngự linh hoạt chuyển động một chút, tựa như vân long bay múa, đột nhiên gia tốc. Hóa thành một đạo hàn quang hướng tới mặt của đạo tặc đâm tới. Quát lạnh một tiếng: “ Tử!”

Người chơi chung quanh không khỏi hô nhỏ một tiếng. Không nghĩ tới Tiêu Ngự lại chân chính xuất thủ trước, bọn họ không khỏi cảm thán. Người trẻ tuổi đúng là khí thịnh. Nếu Tiêu Ngự xuất thủ công kích trước, đến cuối cùng hấn chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ. Hoặc là bị sáu người chơi thuộc liên minh thiên sứ trong lúc phòng vệ giết giết, hoặc là bị thủ vệ của chợ đêm giết chết. Kết quả có gì phân biệt?

Tiêu Ngự quát một tiếng trầm thấp như một cây búa tạ đập thẳng vào tim đạo tặc vậy. Nhìn thấy chủy thủ đâm thẳng tới mình, đạo tặc theo bản năng giơ chủy thủ lên chống cự. Đương nhiên hấn sẽ không chủ động công kích Tiêu Ngự.

Chủy thủ Tiêu Ngự tựa như một ngân long. Đâm sát qua gò mà đạo tặc, Tiêu Ngự rõ ràng cảm giác được chủy thủ của mình dán qua gò má của đạo tặc, chỉ cần đạo tặc thoáng động đầu một chút, chủy thủ của Tiêu Ngự hấn là sẽ đâm trúng vào đạo tặc kia mắt.

Song. Chỉ trong gang tấc, Tiêu Ngự căn bản không có công kích đến đạo tặc kia.

Cảm giác chủy thủ của Tiêu Ngự xẹt qua mặt mình, trên gương mặt phát sinh một loại ảo giác đau đớn mãnh liệt. Tiêu Ngự công kích tới mình!

Đạo tặc bị Tiêu Ngự công kích hù dọa nhanh như thiểm điện ngu ngơ một chút. Ngược lại mừng rỡ như điên, tay phải cầm chủy thủ đâm tới trên người Tiêu Ngự.

Trong lúc nhất thời mấy người đồng đội của đạo tặc bắt đầu công kích Tiêu Ngự.

Hệ thống: Bạn đã bị người chơi Ô Nha công kích. Có thể tiến hành phòng vệ, thời gian là ba phút.

Nhìn thấy hệ thống nhắc nhở, Tiêu Ngự lạnh lùng cười.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự dùng Tật Phong Bộ ngăn cản một bộ phận công kích. Đột nhiên gia tốc, một kích nhanh chóng đâm vào sau đầu đạo tặc. Kích nát đạo tặc, thân thể Tiêu Ngự nhoáng lên một cái Phản Thủ Bối Thứ ra tay. Nương theo lực của Phản Thủ Bối Thứ lại một cái Bối Thứ xuyên qua sau lưng đạo tặc.

82, 221, 107 ba con số thương tổn hiện lên trên đầu đạo tặc. Đạo tặc vẻ mặt bất khả tư nghị, ngã âm lên trên mặt đất.

Chuyện này phát triển quá tranh, chỉ trong chớp mắt đạo tặc khiêu khích kia đã nằm trên mặt đất. Bên cạnh các người chơi hồi lâu vẫn chưa phản ứng kịp.

- Không tốt, là Ô Nha đánh trúng trước!

- Xong hết rồi!

Mấy người chơi liên minh thiên sứ lúc này mới giật mình tỉnh lại. Hệ thống nhắc nhở cũng không nhắc nhở bọn họ đang lúc phòng vệ! Bọn họ không rõ, tại sao Ô Nha lại phạm phải sai lầm như thế. Hơn nữa bọn họ vừa rồi chứng kiến là Tiêu Ngự đánh trúng trước mà!

Tiêu Ngự cũng không để cho bọn họ thời gian suy nghĩ cẩn thận lại chuyện tình vừa trải qua.

Đột Tiến!

Tiêu Ngự đột nhiên tới gần Mục Sư, nhảy lên cao cao. Một cái Tạc Kích công kích trên người Mục Sư. Nhìn thấy băng đạn của băng pháp đang tới gần mình, nghiêng người một cái tiến tới sau lưng Mục Sư.

Giảo Sát!

Chủ thủ trong hai tay của Tiêu Ngự vừa tiến tới sau lưng Mục Sư đã hung hăng lột mở. Một con số hơn tám mươi điểm nhẹ nhàng hiện lên trên đầu Mục Sư.

Trí Mệnh Bạo Phá!

Năng lượng theo tay phải của Tiêu Ngự mãnh liệt chuyển tới chủ thủ. Chủ ra thanh âm bén nhọn đâm vào lưng của Mục Sư. Thịch! Một tiếng, trong cơ thể của Mục Sư nặng nề phát ra tiếng bạo vang.

Mục Sư ngã xuống đất.

“Nhanh quá, ngăn chặn hần lại!” Đức Lỗ Y cùng Thánh kỵ sĩ lúc này mới giật mình tỉnh lại, đánh về phía Tiêu Ngự, thợ săn một tiến bắn tới.

Huyền Ảnh Bộ!

Tiêu Ngự một cái Huyền Ảnh Bộ, thân thể biến thành vô số hư ảnh, tránh né công kích của Đức Lỗ Y cùng Thánh Kỵ Sĩ và Thợ Săn liên hợp. Tựa như u mị tới sau lưng băng pháp sư.

Dịch Cốt!

Chủ thủ tay phải của Tiêu Ngự đâm vào lưng băng pháp sư. Hướng ra ngoài hung hăng xé mở.

Băng pháp sư cảm thấy sau lưng truyền tới cảm giác đau đớn. Ngay sau đó lâm vào tê liệt, hoảng sợ nhìn phía trước, hần không thấy Tiêu Ngự, càng làm hần thêm cảm giác sợ hãi.

Đám người chơi liên minh thiên sứ này thực lực không ra gì. Phòng ngự không cao, hơn nữa Tiêu Ngự công kích mạnh tới dọa người. Tiêu Ngự công kích với bọn họ tạo thành thương tổn cực kỳ cao.

Tiêu Ngự không ngừng công kích băng pháp. Chủ thủ tay trái là độc giảm tốc bổ cho băng pháp sư một cái. Tất cả kỹ năng công kích đã dùng hết, còn đang trong thời gian cooldown, Tiêu Ngự chỉ có thể dựa vào công kích bình thường mà phát ra thương tổn.

Đức Lỗ Y cùng Thánh kỵ sĩ chợt quát một tiếng, nhảy tới Tiêu Ngự.

Thân hình Tiêu Ngự hơi nghiêng một cái, tránh né công kích của Đức Lỗ Y, nhưng bị thánh kỵ sĩ một kiếm chém trúng, trên đầu hiện lên hơn 180 điểm thương tổn.

Tiêu Ngự mặc kệ không thèm để ý, chủ thủ vẫn như cũ đâm vào băng pháp.

Công kích tới băng pháp, Tiêu Ngự lắc sườn một cái tránh né xạ kích của thợ săn.

Thịch thịch hai tiếng, Đức Lỗ Y cùng Thánh kỵ sĩ đồng thời đánh trúng Tiêu Ngự.

Ba người đồng thời công kích Tiêu Ngự. Tiêu Ngự tốc độ có nhanh hơn nữa cũng không nhai nổi, HP không ngừng rơi xuống.

Lúc này băng pháp đã tỉnh lại. Xoay người một cái muốn chạy trốn, một mặt xuất ra hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt.

Tiêu Ngự bị đánh cho chỉ còn hơn trăm điểm HP, chủ thủ tay phải lần nữa đâm tới Băng pháp, quát lạnh một tiếng: “ Tử!”

Cường Sát!

Tiêu Ngự công kích quá nhanh, băng pháp căn bản chưa kịp uống xong lọ hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt, HP đã hết ngã xuống mặt đất.

Đào Thoát!

Thánh kỵ sĩ, Đức lỗ y, cùng Thợ săn cứ tưởng rằng có thể giết chết được Tiêu Ngự thì thân thể Tiêu Ngự đột nhiên biến mất trong tầm nhìn của bọn họ. Ngu ngơ hồi lâu, quay đầu tìm kiếm thì bóng người Tiêu Ngự đã chợt lóe lên rồi biến mất trong đám người.

212. Chương 213: Tàn Sát

Người chơi vây xem ngạc nhiên nhìn tròng cảnh trước mặt, trên mặt đất ba khối thi thể người chơi liên minh thiên sứ nằm lẳng lẳng.

Tiêu Ngự một đối sáu lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai chém giết ba người, sau đó chạy thoát khỏi vòng vây của Đức Lỗ Y, Thánh kỵ sĩ, thợ săn. Đối với các người chơi bình thường mà nói đúng là một loại cảm giác mãnh liệt. đánh sâu vào thị giác.

Đạo tặc này là người sao? Thật là đáng sợ! người chơi nghĩ thầm.

“Đoạt trang bị.”

“Lão tam, nhanh chóng lấy trang bị trên mặt đất đi.”

Người chơi vây xem lúc này mới giật mình tỉnh lại, trên mặt đất lúc này đang có ba kiện trang bị nằm lẳng lẳng ở đó, Tiêu Ngự đi quá mau căn bản không có thời gian thu thập trang bị trên mặt đất. Mấy trang bị người chơi thuộc liên minh thiên sứ này cũng không phải đồ tốt gì, rơi ra đồ lam trang nhưng mà muỗi nhỏ cũng còn có thịt, người chơi vây xem tranh nhau chạy lên, lửa đoạt trang bị.

Dòng người chật chội chen chúc đẩy Đức Lỗ Ý cùng Thánh kỵ sĩ với thợ săn ra xa, mỗi bước di chuyển của bọn họ đều trở nên phi thường khó khăn, chỉ có thể trở mắt nhìn Tiêu Ngự rời đi, Tiêu Ngự đã biến mất không thấy đâu.

Hồi tưởng lại quá trình Tiêu Ngự dứt khoát chém giết ba đồng bạn của mình, bọn họ trong lòng sinh ra khiếp ý.

Đức lỗ ý vừa quay đầu lại, ba kiện trang bị đã rơi vào tay người khác, muốn lấy về là không có khả năng.

Bọn họ không nghĩ tới khiêu khích Tiêu Ngự dĩ nhiên lại có hậu quả như vậy, có thể nói là ăn trộm gà không được còn mất năm gạo.

Ba người ủ rũ buồn bực không thôi, ngay cả một tia đấu khí cuối cùng cũng tiêu hao gần như không còn.

“ Sáu người đánh không lại một người, hiện giờ chỉ còn có ba người lại càng không thể.” Đức Lỗ Y , Thánh kỵ sĩ cùng Thợ săn tự nghĩ như vậy ở trong lòng.

Đối với mấy người chơi rớt xuống trang bị. Tiêu Ngự cũng không hứng thú, cho dù lấy được thì bán cũng không được bao nhiêu tiền, huống chi vừa rồi thời gian thật cấp bách Tiêu Ngự căn bản không có thời gian nhặt trang bị trên mặt đất. Cho nên để tiện nghi cho đám người chơi vây xem này.

“Thời gian phòng vệ ba phút vẫn còn.” Tiêu Ngự nhìn thời gian một chút, hắn vẫn còn đang phòng vệ, Tiêu Ngự nhìn ba người chơi đang trong đám người kia, chờ đợi kỹ năng cooldown xong, tìm một chỗ ngồi xuống, bắt đầu hồi phục huyết lượng.

Thánh kỵ sĩ trong lúc vô ý lướt qua, nhìn thấy Tiêu Ngự đang ở trong góc xa xa lạnh lùng nhìn bọn họ tựa như một tử thần, ánh mắt lạnh lẽo làm cho da đầu hắn tê dại.

“Cái tên kia không có đi!” Thánh kỵ sĩ kinh hô.

Nghe thấy thánh kỵ sĩ kinh hô. Đức Lỗ Y cùng Thợ săn đều phát hiện ra Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự không có đi, phỏng chừng là đang chờ đợi kỹ năng cooldown xong! Đạo tặc kia còn muốn làm gì, chẳng lẽ còn không bỏ qua cho bọn họ? nghĩ lại công kích đáng sợ của đạo tặc này vừa rồi. Thánh kỵ sĩ không khỏi kinh sợ, người này thật đáng sợ.

“Chúng ta chạy mau!” Lần nữa nhìn thấy Tiêu Ngự, lá gan của Thánh kỵ sĩ muốn nứt ra, hắn hiểu được chờ Tiêu Ngự khôi phục lại. Bọn họ phải chết không nghi ngờ!

Ba người hận ba mẹ hắn sinh ra cho bọn hắn chỉ có hai cái đùi, nhanh chân bỏ chạy, chạy như điên tới một góc của chợ đêm. Mong chờ tìm được một nơi bí mật có thể đủ thời gian sử dụng quyền trục hồi thành.

Sáu người bị một người công kích. Chém chết ba người, hù dọa chạy ba người. Tròng cảnh này quả thực có chút quỷ dị, không ai cười nhạo sau người chơi kia, bọn họ tự hỏi, nếu như gặp phải người đáng sợ như Tiêu Ngự, sợ rằng kết cục cũng không một chỗ nào tốt cả.

Đạo tặc kia quả thật là một nhân vật thần thông.

Các người chơi này đối với đạo tặc này bắt giác sinh ra một tâm lý kính sợ.

“Bọn họ muốn chạy!” Tiêu Ngự thống suất đứng lên, vì tránh cho huyết lượng quá thấp mà phát sinh ra chuyện ngoài ý muốn, lấy một lọ hạ cấp được hoàn hồi phục trong nháy mắt uống xong hướng tới ba người chơi liên minh thiên sứ mà đuổi theo.

Một đạo tàn ảnh xẹt qua.

“Là đạo tặc kia!”

“Hắn đuổi theo!”

“Đám người này thực đáng thương, không ngờ chọc phải một sát thần.”

Đám người chơi vây xem cũng một trận rối loạn, không ai nghĩ tới Tiêu Ngự dĩ nhiên lại đuổi theo, một đạo tặc truy đuổi Đức Lỗ Y, Thợ săn, Thánh kỵ sĩ, quả thực là một chuyện không thể tưởng tượng được, nhưng không ai hoài nghi, Tiêu Ngự có thực lực như vậy!

Tiêu Ngự bóng dáng như gió, làm người chơi thâm than đạo tặc này rất hung tợn.

“Hắn đuổi theo.” Thánh kỵ sĩ chạy thực mạng cơ hồ muốn điên, khóc không thành tiếng, bị Tiêu Ngự giết ba người rồi thông dong rồi đi, Tiêu Ngự giết người như thái rau vậy, làm cho chọn hắn một ấn tượng không thể xóa nhòa, tin tưởng chiến thắng của bọn họ đều bị suy sụp rồi.

Nếu như ba người bọn họ liên thủ, có lẽ còn có đủ sức liều mạng, nhưng hiện giờ, bọn họ đừng nói là liều mạng, ngay cả một cái liếc mắt của Tiêu Ngự bọn họ cũng không có dũng khí nhìn, chỉ có thể không ngừng chạy trốn chết.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bảng kỹ năng, tất cả các kỹ năng đều cooldown xong.

“Nhanh sử dụng hồi thành!”

“Dùng quyền trục hồi thành!”

Ba người tìm một khoảng trống, cuống quýt sử dụng quyền trục hồi thành, hồi thành quyền trục chỉ mất ba giây là xong, sau đó bọn họ sẽ an toàn, bọn họ cầu khẩn mong sát thần kia đừng tới kịp.

Quyền trục trong tay phát sáng, ba người chơi này bắt đầu đọc hồi thành.

Trong ba giây nhưng lại dài đằng đặc như một thế kỷ.

“ Còn muốn chạy, không dễ dàng như vậy đâu.” Tiêu Ngự đột nhiên mở ra Tật Phong Bộ, nhằm vào sau lưng Thánh kỵ sĩ một cái Muộn côn kích ngắt Thánh kỵ sĩ, quyền trục trong tay Thánh kỵ sĩ tạm dừng ánh sáng, sau đó một cái Cước Thích vào Đức Lỗ Y bên cạnh.

Đức Lỗ Y hồi thành cũng bị cắt đứt, Tiêu Ngự đang muốn đánh về phía thợ săn còn lại, thợ săn đã hóa thành một đạo bạch quang biến mất.

“ Chạy một người rồi, quên đi vậy.” Tiêu Ngự đánh về phía Đức Lỗ Y, Đức Lỗ Y lúc này còn chưa kịp biến thân, phòng ngự cùng huyết lượng đều rất thấp, Tiêu Ngự nghênh đầu một đòn Tạc Kích, kích ngắt Đức Lỗ Y, một cái Phản Thủ Bối Thứ ra tay, lại một đòn Bối Thứ, đánh bại Đức Lỗ Y rơi trên mặt đất.

Tuyệt sát dứt khoát gọn gàng.

Đột Tiến!

Tiêu Ngự vọt tới bên người thánh kỵ sĩ, chủ thủ tay phải nhanh chóng đâm một Tấn Kích tới trước, kích ngắt Thánh kỵ sĩ còn chưa có tỉnh lại, một cái Độn Hình đi tới sau lưng Thánh kỵ sĩ, nhảy lên cao, Giáo Sát!

Thánh kỵ sĩ có dấu hiệu thức tỉnh, chủ thủ tay phải đâm vào ngực trái Thánh kỵ sĩ, quét ra bên ngoài, Dịch Cốt!

Thánh kỵ sĩ lại lâm vào trạng thái choáng váng.

“ Người này da thật dày.”

Lấy công kích của Tiêu Ngự, găm tên Thánh kỵ sĩ này có thừa.

Tiêu Ngự không ngừng công kích thánh kỵ sĩ, tích lũy năng lượng. Nhìn thấy ước chừng có 37 điểm năng lượng, một cái Trí Mệnh Bạo Phá, tạo thành hai lần thương tổn đánh nốt hơn 200 HP còn thừa lại cuối cùng của Thánh kỵ sĩ.

Thánh kỵ sĩ ngã xuống đất!

Nhìn thoáng qua hai cỗ thi thể trên mặt đất, Tiêu Ngự lạnh lùng cười, đưa tay nhặt hai món đồ vật rơi ra trên người Đức Lỗ Y cùng Thánh kỵ sĩ, hai kiện lam trang rác rưởi cũng chỉ giá trị mấy chục kim tệ, Tiêu Ngự ném trang bị vào hành trang thông dong rồi đi.

Một đạo bạch quang loang loáng, Thợ săn an toàn trở lại thành, quay đầu nhìn lại một chút, không thấy hai đồng bạn trở về, lập tức thấy hệ thống nhắc nhở tới.

Hệ Thống: Ô Ngự bị người chơi tà ác liên minh giết chết.

Hệ Thống: Ô Phong bị người chơi tà ác liên minh giết chết.

Hai nhắc nhở của hệ thống làm cho tâm tình của thợ săn trầm xuống tận đáy, trong lòng thật lạnh. Hồi tưởng lại chiến đấu vừa rồi, Tiêu Ngự đã là một bóng ma không thể xóa nhòa trong lòng hắn, sau khi trở lại thành, hai chân thợ săn vẫn như nhũn ra. Sáu người, năm chết một trốn chạy. Việc này hết thấy, tựa như một cơn ác mộng.

Tiêu Ngự tiếp tục đi dạo chợ đêm, thủ vệ dân bản xứ chỉ nhìn thoáng qua, tiếp tục đi tuần tra chợ đêm.

Người chơi vậy xem tự động mở một đường tránh cho Tiêu Ngự đi, ánh mắt kính sợ nhìn bóng lưng tiêu sái của Tiêu Ngự. Trong lòng kinh hãi như sóng lớn.

Một đạo tặc vẻ mặt bình thường! một đối sáu lại tàn sát nghiêng về bên một người. Làm cho người khác có cảm giác không thật, song hết thấy lại đúng là việc có thật xảy ra.

Người chơi vậy xem đứng tại chỗ, đưa mắt nhìn Tiêu Ngự rời đi.

Tâm tình Tiêu Ngự lúc này không có bất kỳ dao động nào, chém giết mấy người này, đối với Tiêu Ngự mà nói thật sự làm một chuyện bình thường. Nếu như giết một người là cao thủ, Tiêu Ngự có lẽ còn có thể

hưng phần một chút, vừa mới rửa sạch đám này bắt quá chỉ là một chút tạp ngự mà thôi, Tiêu Ngự không có cảm giác thành tựu nào cả, duy nhất cao hứng chính là năm điểm giá trị vinh quang vừa có được.

Đi dạo một hồi trong chợ đêm, phát hiện ra chung quanh có không ít người chơi bày quán, có một lượng người chơi lớn tụ tập quanh các quầy hàng này, trong đám người đó còn có tiếng khắc khẩu, cò kè mặc cả.

“Năm trăm kim tệ, thế nào, năm trăm kim tệ một cái hành trang mười hai ô thấp nhất rồi, cái này ta có thể bán được giá cao hơn!” Một thanh âm cầu khẩn nói.

“Xin lỗi, ta nói chỉ đổi không bán.”

“Người muốn đổi lại vật gì?” Thanh âm kia uể oải vạn phần.

“Người không có thứ ta cần, trừ phi người có thể xuất ra trăm miếng lang nha.”

“Một trăm miếng lang nha.” Người chung quanh hít một hơi lạnh, ngẫm lại hành trang này cũng thật đáng giá, chính yếu một điểm là, có tiền cũng không biết mua được ở chỗ nào, món đồ này thật sự hiếm.”

“Người chờ chút đã, ta đi tìm người, xem có thể thu thập được một trăm miếng lang nha hay không?” Một bóng người vội vã rời đi.

“Hành trang?” hai mắt Tiêu Ngự sáng lên, hành trang là thứ cực kỳ hiếm trên thị trường, nhưng lượng nhu cầu lại rất lớn, cho nên giá cả rất cao, nhưng có giá cũng chưa chắc mua được. Tiêu Ngự trên người có hai hành trang, nhưng cấp bậc tăng lên cần phải mang theo thật nhiều đồ, không gian trong hành trang của Tiêu Ngự ngày càng giật gấu vá vai, nếu như giá cả thích hợp, Tiêu Ngự muốn mua thêm một cái hành trang nữa để dùng.

Người bên cạnh nhìn thấy Tiêu Ngự tự động tránh ra một bên, mấy người chơi dùng ánh mắt kinh sợ nhìn Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự có chút ngạc nhiên, chẳng lẽ mặt mũi mình lớn như vậy?

Tiêu Ngự không biết, trận chiến đầu vừa rồi đã để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng những người chơi này, tuyệt đại bộ phận người chơi ở đây đều có một loại tâm lý kính sợ cường giả.

Tiêu Ngự đi tới quầy hàng phía trước, phát hiện ra trên quá đặt rất nhiều hành trang, đếm một chút tổng cộng có bảy cái mười hai ô, mười cái sáu ô, cao nhất chính là hai mươi ô.

Không ngờ có hành trang hai mươi ô. Trên người Tiêu Ngự có hai cái hành trang một cái mười hai ô mà thôi, một cái là mười sáu ô hành trang.

Nhìn thoáng qua quán chủ, một băng pháp, trên người mặc nguyên bộ đồ tử trang, trang bị rất không tồi, pháp trượng trên tay là một kiện trang bị cấp truyền thuyết. Người này có tiền, chỉ cần nhìn hành trang trong quầy, đã thấy giá trị xa xỉ rồi.

“Người muốn đổi cái gì?” Tiêu Ngự nhìn băng pháp hỏi.

213. Chương 214: Kỳ Giới Nhân Ngẫu.

“Trang bị của băng hệ ma pháp sư, bác bì, nguyên liệu may vá, vật phẩm hoặc là nanh sói, chỉ cần có ta cũng có thể.” Băng pháp nhìn thấy trang bị trên người Tiêu Ngự vô cùng tốt, biết đây là một khách hàng lớn, không giống bọn nhóm bô bô muốn mua hành trang vừa rồi, cho nên ngữ khí cũng rất khách khí.

“Bác bì?” Tiêu Ngự đột nhiên nhớ tới trong hành trang của mình còn có một tiểu đao bác bì, lấy từ trong hành trang ra một tiểu đao bác bì tử trang.

“Người xem, món đồ chơi này thế nào?” Tiêu Ngự nghĩ thầm, món đồ này tốt xấu gì cũng là một kiện tử trang, giá trị hẳn là cũng tốt một chút đi.

Bằng pháp nghi hoặc tiếp nhận tiểu đao trong tay Tiêu Ngự, nhìn thoáng qua tiểu đao trong tay, tay run lên, thiếu chút nữa làm rơi trên mặt đất, kích động vạn phần, cầm tiểu đao trong tay không ngừng thưởng thức: “ Tử trang bác bì tiểu đao? Trời ai, gia tăng 20% độ hoàn chỉnh bộ da!” Bằng pháp thiếu chút nữa hạnh phúc choáng váng, hẩn gặp một tiểu đao lam trang tốt nhất là gia tăng 10% độ hoàn chỉnh bộ da.

Chẳng lẽ món đồ này rất đáng giá sao? Tiêu Ngự không nhìn ra thanh tiểu đao bác bì tử trang này hay ở nơi nào.

Không qua tiếp xúc với bác bì đương nhiên Tiêu Ngự không thể hiểu được giá trị của thanh tiểu đao này thế nào, may vá chế tạo trang bì bì giáp cần có lượng lớn da bì, bộ da bì này có chất lượng càng tốt thì quyết định tới trang bì đó có tốt hay không. Trong đó độ hoàn chỉnh của bộ da bì là chỉ tiêu quan trọng hạng nhất, da bì rách rưới không thể chế tạo được một trang bì tốt. Tỉ như một đoàn đội vừa mới giết được một con Tinh anh Ngân Hoàn Ma Lang cấp 20, không có tiểu đao bác bì thích hợp cho dù có cấp bậc bác bì kỹ năng cao thì khi bác bì bộ da đều rách rưới, chẳng khác nào làm phí của trời. Cho nên tiểu đao bác bì này là cực kỳ trân quý.

“ Huynh đệ, nói cho ta cái giá đi.” Bằng pháp ánh mắt sáng quắc nhìn Tiêu Ngự, hẩn hiển nhiên chuẩn bị dùng nhiều tiền mua thanh tiểu đao bác bì này. Hẩn vốn không phải người làm ăn gì cả, cũng không có tâm kế gì.

Nhìn thấy vẻ mặt của Bằng Pháp, Tiêu Ngự ý thức được thanh tiểu đao bác bì này có giá cả xa xỉ thế nào: “ Ta cũng không biết bán giá bao nhiêu.” Nếu đổi lại là người khác nếu có thanh tiểu đao bác bì này khẳng định sẽ chặt chém một các đẹp đẽ, không tiếp xúc qua món đồ này bao giờ, căn bản Tiêu Ngự cũng không biết giá cả thế nào.

Bằng Pháp nhìn Tiêu Ngự một chút hồi lâu nói: “ Ta cũng là người sảng khoái, cũng không muốn chiếm tiện nghi cái gì. Nói thật, thanh tiểu đao này giá cả quả thật rất xa xỉ. Người có thể đổi được thanh tiểu đao bác bì này cũng không có nhiều. Người không nhất định có thể tìm được người mua. Như vậy đi, cái thanh tiểu đao bác bì này thuộc về ta, những hành trang ở trên quán này của ta tùy người chọn, vừa lúc ta có cái bản mẫu hành trang 28 ô, chờ ta tìm được da bì làm nguyên liệu ta ra cái hành trang 28 ô này, ta tặng người năm cái hành trang 28 ô, sao được không?”

Chính như theo lời Bằng pháp này nói, tiểu đao bác bì này mặc dù quý, nhưng người có thể trao đổi cũng không quá nhiều. Đối phương khai ra cái giá này tuyệt đại bộ phận người chơi đều không tiếp nhận nổi, vừa lúc mình thiếu khuyết hành trang. Hai người theo như nhu cầu của nhau, Tiêu Ngự sảng khoái đáp: “ Thành giao, Bất quá năm cái hành trang 28 ô kia phải giao hàng trong một tuần.”

“ Tốt, ta gọi là Thâm Bạch.” Bằng pháp đưa tay nói.

“Ta là Tiêu Ngự.” Tiêu Ngự đáp. Đưa tay bắt lấy tay của Thâm Bạch, rất nhanh đạt hiệp nghị giao dịch, Tiêu Ngự giao dịch đưa tiểu đao bác bì cho Thâm Bạch, lấy trên quầy hàng hẩn cái hành trang tốt nhất 20 ô, hai cái 16 ô, thay cái 12 ô trên người. Như vậy trên người Tiêu Ngự có tới 3 cái 16 ô hành trang, 2 cái 20 ô hành trang, không gian trong hành trang đã tăng lớn, không cần lo lắng vấn đề chật hành trang nữa.

Giao dịch hoàn tất. Hai người thêm vào bạn tốt.

Không nghĩ tới trong lúc vô ý đạt được tiểu đao bác bì tử trang, dĩ nhiên lại đổi được nhiều hành trang tới vậy, Tiêu Ngự mừng rỡ không thôi.

“Ta đi trước.” Tiêu Ngự nói. Tiêu Ngự chuẩn bị đi chung quanh dạo chơi, cũng không có thể mua được vật gì. Sau đó phải đi Di thất chi thành.

“Chúng ta liên lạc sau.” Thâm Bạch nói.

“Tốt.” Tiêu Ngự cáo biệt Thâm Bạch, hướng tới phía trước.

Nhìn thấy hai người thành đạt giao dịch, người chơi chung quanh thở dài không thôi. Vật phẩm bọn họ giao dịch tùy tiện xuất ra cũng tương đương với giá trị tổng số vật phẩm trên người bọn họ, giàu nghèo chênh lệch thật quá xa.

Người chơi vậy xem có một số người lắc đầu thở dài, xoay người rời đi.

“Tổng cộng có 32 miếng lang nha, một miếng ngân diệp lang nha, cũng không biết có thể đổi được gì không.” Tiêu Ngự thăm dò hỏi qua mới biết thì ra một miếng ngân diệp lang nha có thể đổi được 100 miếng lang nha bình thường, tương đương với Tiêu Ngự có 132 miếng lang nha, bất quá số lượng có quá ít, chỉ có thể đổi được một số vật bình thường.

Tiêu Ngự ngẫm lại, nhìn một chút có thể đổi được một chút vật thực dụng hay không, vật phẩm giá cả rẻ một chút.

“Đi đổi một chút được thảo đi.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, đi vào nơi tập trung bán được thảo của chợ đêm.

Chung quanh nơi này được thảo rất nhiều, các loại được thảo, loại nào cũng có.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua quầy hàng xa xa, quầy hoàng bên kia là một nơi gần nhất, bởi vì phía sau quầy hàng không ngờ có một cái ao đầm thật lớn, đặc biệt trong ao đầm có nuôi một loại sinh vật – long dăng, loại long dăng này toàn thân màu bích lục, có chút giống với lục long, nhưng không có cái bụng béo mập như lục long, long dăng lưng dài trong suốt, đôi cánh chim màu xanh biếc.

Long dăng chỉ là loài sinh vật đứng sau Long tộc, thực lực cường đại, hơn nữa công kích của chúng nó có chứa hiệu lực cường đại của độc tố trí mạng.

Nhưng hiện giờ, làm người khác mở rộng tầm mắt chính là, đám long dăng này dĩ nhiên lại ôn thuận phía sau một quầy hàng, một lão đầu quần áo lôi thôi đang an dật nằm trên lưng một con long dăng, nhắm mắt ngủ say, loại tổ hợp kỳ quái này hấp dẫn rất nhiều ánh mắt tò mò của người chơi, bọn họ phần lớn quan sát con long dăng kia, nghĩ thầm nếu mình có một con sủng vật như vậy thì thật là phát đạt.

“Không biết bên kia có bán cái gì nhỉ.” Tiêu Ngự nghĩ thầm đi tới bên đó.

Dường như cảm ứng được cái gì, lão đầu đột nhiên mở mắt tinh quang bắn ra, nhìn lại Tiêu Ngự đang đi tới.

Tiêu Ngự sửng sốt, ánh mắt lão đầu tựa như một thanh lợi kiếm xuất ra khỏi vỏ, làm người khác không dám nhìn kĩ.

Sao lão lại nhìn mình như vậy? Tiêu Ngự trong lòng buồn bực.

Lão đầu thu hồi ánh mắt, hai mắt vô thần, nằm ở trên lưng long dăng, lầm bầm nói cái gì không rõ.

“Lão đầu cổ quái à.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, đi tới bên cạnh quầy hàng, nhìn thoáng qua các vật phẩm bày bán, trên quầy hàng này có rất nhiều được phẩm được bày ra, trừ những cái này ra, bên cạnh quầy hàng còn bày đặt một cái khí kiện bằng kim loại rất kì quái, cái vật bằng kim loại này được tạo hình một quả cầu tròn, ước chừng lớn nhỏ bằng một quả bóng, lắp đặt nhiều trang bị rất kỳ lạ, hẳn là một công trình máy móc nào đó.

“Đây là đồ chơi gì?” Tiêu Ngự trong lòng trầm nghĩ.

Giống Tiêu Ngự, các người chơi bên cạnh Tiêu Ngự cũng chỉ chỉ trỏ trỏ, phỏng đoán cái quả cầu đen bằng kim loại này có tác dụng gì.

Tích tích!

Phảng phất có tiếng động trong đồ vật kim loại này, cái đồ vật bằng kim loại này đột nhiên phát lên hai chùm ánh sáng màu đỏ, tựa như tia hồng ngoại quét qua vậy, hai chùm ánh sáng đảo qua trên người Tiêu Ngự thì dừng lại, hai chùm ánh sáng lúc sáng lúc tối.

Mấy người chơi ở bên cạnh bị hiện tượng kỳ lạ này hấp dẫn, tò mò nhìn về phía bên này, nghi hoặc rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

“Người trẻ tuổi, trên người cậu có phải có một món đồ bằng kim loại phải không?” Lão đầu kia nhìn về phía Tiêu Ngự, thanh âm lười nhác nói.

Tiêu Ngự nhớ tới cái chìa khóa kim loại mà Phong Dã đã giao cho mình, lão đầu này nói ắt hẳn là vật này, Tiêu Ngự liếc mắt một cái đánh giá lão đầu này, lão đầu mặc một kiện áo giáo kỵ sĩ cũ kỹ, bên ngoài có là

trang sức có chút rách nát nhưng mũi nhọn của nó không hiện lên phong mang, thoáng hiện những tia màu bạc lộng lẫy.

Người này lúc trẻ tuổi ắt hẳn là một long đăng kỳ sĩ cường đại! Mặc dù hiện giờ lão tuổi già sức yếu, nhưng xem ánh mắt vừa rồi, người này dường như không đơn giản, dường như ẩn sâu một lợi kiếm sắc bén, Tiêu Ngự nhớ tới kinh nghiệm đã gặp qua với Áo Đặc đạo sư đạo tặc.

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự thản nhiên đáp, nói không chừng hiện giờ chính mình vô tình kích động phân đoạn máu chốt của nhiệm vụ.

“ Có phải là vật phẩm của Di thất chi thành không?” Lão đầu ánh mắt sắc bén liếc nhìn Tiêu Ngự một cái, làm cho Tiêu Ngự có cảm giác bị nhìn xuyên qua.

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự gật đầu đáp, giấu cũng là vô dụng, Tiêu Ngự hiểu được lời nói lão đầu có quan hệ vô cùng với nhiệm vụ của mình.

“Tiểu gia hảo này tặng cho ngươi.” Lão đầu khoát tay nói, trong đôi mắt ánh mắt đột nhiên thu liễm.

“Dạ!” Tiêu Ngự tò mò những lời này của lão đầu là có ý gì, quả cầu bằng kim loại trên quầy hàng đột nhiên đứng lên, không ngừng hóa giải trang bị trên người, dĩ nhiên biến thành một người máy thấp bé, đi vòng quanh người Tiêu Ngự, phát ra những tiếng kêu tích tích.

“Tích tích....tích tích...” Người máy nọ phát ra những thanh âm đứt quãng, giống như đang nói cái gì.

“Tiểu gia hỏa này từ di thất chi thành tới.” Lão đầu thản nhiên nói, nằm ở trên lưng long đăng, nhắm mắt lại dường như đã ngủ say.

Chúng người chơi chung quanh nghe thấy chuyện của lão đầu cũng Tiêu Ngự, nói tới cái gì mà Di thất chi thành, đại khái hiểu được Tiêu Ngự đã kích động nhiệm vụ, tất cả đều hâm mộ nhìn về phía hắn.

Sau khi nghe lão đầu nói xong, Tiêu Ngự lúc này mới hiểu được, lão đầu nói tiểu từ trước mắt chính là người máy này, người máy có thể hoạt động, con mắt chột lóe lên, giống như là nhân loại có trí tuệ vậy.

“ Tới đó nghiên cứu sau đi.” Tiêu Ngự nghĩ thầm vái đầu lão đầu một cái nói: “ Cảm ơn.”

Lão đầu không có lên tiếng, nằm ở trên lưng long đăng không nhúc nhích như là đã ngủ thiếp đi rồi, Tiêu Ngự suy nghĩ một chút, xoay người đi lại, cái người máy nhỏ kia dĩ nhiên đi theo, gắt gao theo sát phía sau Tiêu Ngự. Tiêu Ngự càng thêm xác định, tiểu gia hỏa này hẳn là có liên quan tới nhiệm vụ kế tiếp.

Bản thân mình sở dĩ vào chợ đêm chỉ là do cơ duyên xảo hợp, máy chủ lại sắp xếp đầu mối nhiệm vụ ở ngay tại chỗ này, làm người khác có chút khó hiểu. Có lẽ máy chủ có dụng ý khác, Tiêu Ngự trong lòng phỏng đoán, chợ đêm gắn với Di thất chi thành như vậy, từ chợ đêm tìm được manh mối liên quan tới Di thất chi thành cũng không phải là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Tiêu Ngự đột nhiên nhớ tới cái gì đó, chuyển cho Phong Dã một cái tin tức: “ Thủ hạ của ngươi đoạt được chìa khóa cùng bản đồ bản sao nhiệm vụ ở đâu thế?”

Một lát sau, tin tức của Phong Dã trở lại, là từ một nơi gần với Chợ Đêm.

Tiêu Ngự bình tĩnh đại ngộ, không trách được, nói như vậy, hết thấy cũng có thể giải thích.

214. Chương 215: Thần Khí?

Lúc đi, Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn thoáng qua nằm trên người lão đầu, tóm lại căn cứ vào kinh nghiệm lâu nay, Tiêu Ngự cảm giác thấy, lão đầu này rất có thể sẽ xuất hiện ở nhiệm vụ kế tiếp, Tiêu Ngự còn không biết người này tên là gì.

Tiêu Ngự lấy giá cả hai mươi hai miếng lang nha mỗi lần mua hai cây huyết long thảo, huyết long thảo là dược thảo chế tạo được hoàn hảo cấp hồi phục trong nháy mắt, phi thường hiếm có và trân quý, dùng nanh sói còn lại mua một ít dược thảo khác, chuẩn bị khi cần để chế tạo được hoàn.

Tiêu Ngự chợt nhìn người máy loại nhỏ trên mặt đất một chút, người này tựa như một cái người máy loại nhỏ, Tiêu Ngự đi tới chỗ nào, nó cũng đi đến chỗ đó, động tác cứng nhắc rất thú vị, cũng rất dễ thương. Các người chơi bên cạnh đi ngang qua ngẫu nhiên chứng kiến người máy loại nhỏ này, đều dẫn tới ánh mắt nghi hoặc, nếu không phải vì Tiêu Ngự là một đạo tặc, bọn họ cơ hồ còn tưởng rằng cái người máy loại nhỏ này là người máy luyện kim thuật.

Tiêu Ngự đột nhiên phát hiện, cái người máy này trên đầu có một cái lỗ nhỏ, nhìn thấy cái lỗ này, Tiêu Ngự đột nhiên nhớ tới cái chìa khóa kim sắc kia, trong đầu hiện lên một ý nghĩ.

Tiêu Ngự cầm cái chìa khóa kim sắc kia ra, cẩn thận đánh giá một lúc, cái lỗ nhỏ này cùng với cái chìa khóa kim sắc cũng không phù hợp.

“Thử xem cũng không sao.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, cầm cái chìa khóa kim sắc hướng tới cái lỗ nhỏ trên đỉnh đầu người máy cắm xuống, chìa khóa kim sắc phát sinh ra cảm ứng, phát ra quang mang kim sắc nhàn nhạt.

Tiêu Ngự kinh ngạc phát hiện, cái chìa khóa kim sắc đang không ngừng thay đổi hình dạng, cùng với lỗ nhỏ trên đỉnh đầu người máy không ngừng khế hợp, lỗ nhỏ trên đỉnh đầu người máy chậm rãi đem cái chìa khóa kim sắc thu vào.

Không nghĩ tới thật đúng là có khả năng cắm vào, Tiêu Ngự xem xét một chút, cái chìa khóa hoàn toàn dung hợp vào trong cơ thể người máy, kín kẽ như may áo.

“Tích tích, năng lượng trung tâm đang dung hợp ...”

“Tích tích. Hệ thống nhận biết đang phục hồi...”

“Tích tích. Ngôn ngữ hệ thống đang phục hồi ...”

Người máy không thể ngờ lại phun ra liên tiếp các câu nói máy móc, chứng kiến chung quang có rất nhiều người đều có ánh mắt tò mò, Tiêu Ngự nhanh chóng mang theo người máy đi ra khỏi chợ đêm.

“Từ nơi này chạy tới phía nam khoảng mười phút thời gian, kì quái, tại sao khoảng cách giữa chợ đêm tới thất chi thành gần như vậy, nhưng không ai biết thất chi thành tồn tại sao?” Tiêu Ngự nhìn bản đồ một chút, trong lòng tràn đầy nghi hoặc, đem bản đồ thu lại, đi lên phía trước một chút rồi tính.

Tiêu Ngự vừa mới ra khỏi chợ đêm, Một loại cảm giác khác thường từ trong lòng hiện ra, khóe miệng Tiêu Ngự lộ ra một ý cười nhỏ không minh bạch.

“Tích tích, người truy tung, Vô Dục đạo tặc, thuộc liên minh thiên sứ, chủng tộc, Ải nhân, lv 20, huyết lượng 309, thuộc tính nhanh nhẹn 105. Thuộc tính lực lượng...”

“Tích tích, đang xác định vị trí.”

Nghe được mấy cái nhắc nhở này, ánh mắt Tiêu Ngự có chút ngây ngốc nhìn người máy trên mặt đất, không nghĩ tới vật nhỏ này không thể ngờ lại có khả năng tra ra tư liệu tường tận như vậy, nghe được người máy báo cáo tư liệu. Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, Ải nhân đạo tặc, Tiêu Ngự vẫn chưa bao giờ đụng tới. Sở trường kì lạ, hơn nữa bọn họ là người không quá nổi bật, thường xuyên có thể lợi dụng sở trường tập kích bất ngờ. Tạo thành hiệu quả không tưởng.

“Ải nhân cái người đầu nhỏ, trong lúc chiến đấu phải chú ý mới được.” Tiêu Ngự nhớ lại, hai người đạo tặc trong lúc chiến đấu. Thân thể thấp bé cũng rất chiếm ưu thế.

“Năng lực đối đầu tỉ lệ, 53:39, dự đoán phần thắng 67%.” Người máy lại vừa phun ra một câu nói, phải nói là Tiêu Ngự cùng người đạo tặc kia có điểm tương đối.

Trong bóng râm tối đen phía sau, một người bóng dáng thấp bé nhìn chằm chằm đạo tặc phía trước cùng người máy, người máy nói cái gì, hẳn là không nghe được.

“Tên kia khẳng định cùng với đạo tặc kia có quan hệ nhiệm vụ.” Nhìn người máy , trong bóng tối ánh mắt tham lam chột lóe lên, mặc kệ trang bị trên người Tiêu Ngự hay người máy bên cạnh Tiêu Ngự, đối với một người đạo tặc mà nói, đều là một loại hấp dẫn cực lớn. Nếu không phải Tiêu Ngự tại chợ đêm hiển lộ thân thủ làm hắn có chút kiêng kị, hắn đã sớm ra tay.

“Mục tiêu đang tới gần.”

Tiêu Ngự nhìn người máy một chút, nếu như chính mình tiến vào trạng thái chiến đấu, người máy này làm sao bây giờ? Vạn nhất trong lúc chiến đấu lan đến gần người máy, có thể hay không hủy diệt nó. Tiêu Ngự lại không thể thu hồi nó, bởi vì người máy này cũng không thuộc về Tiêu Ngự.

“Trước tiên cứ thí nghiệm một chút đi.” Bóng dáng Tiêu Ngự chậm rãi mờ đi, tiến nhập trạng thái ẩn hình.

Tiêu Ngự kinh ngạc phát hiện, người máy ở trong bóng râm cũng mờ đi. “Tích, kĩ năng chiến đấu mô phỏng.”

Người máy hoàn toàn tiến nhập trạng thái ẩn hình, năng lực ẩn hình so với Tiêu Ngự còn muốn tốt hơn, xem ra người này có năng lực tự động tránh né, thế thì Tiêu Ngự yên tâm rồi.

“A.” Trong bóng tối, người kia kinh ngạc phát hiện, Tiêu Ngự cùng người máy đều biến mất, trong lòng bỗng nhiên cả kinh, chẳng lẽ bị phát hiện? Khó có khả năng! Hai người cách xa nhau năm mét, như thế nào có thể bị phát hiện!” Hay là đã chạy xa.” Ải nhân đạo tặc nhanh chóng đuổi theo.

“Tích tích, xác nhận vị trí mục tiêu....”

Người máy phóng ra hai đạo ánh sáng màu đỏ tươi quét tới người ả nhân đạo tặc, Tiêu Ngự xác nhận vị trí của Ải nhân đạo tặc kia, Ải nhân đạo tặc vóc dáng rất thấp bé, chỉ cao hơn phần eo của Tiêu Ngự một chút, Tiêu Ngự hướng tới gần lưng Ải nhân đạo tặc, chủ thủ ở tay phải hướng gáy hắn mạnh mẽ đâm xuống.

Quang mang màu bạc chột lóe lên.

“Bất hảo, bị phát hiện.” Ải nhân đạo tặc kia không rõ Tiêu Ngự đột nhiên tới phía sau hắn như thế nào, một cái Phiến Cồn, né tránh Tiêu Ngự đánh lên.

Vóc dáng Ải nhân đạo tặc thấp bé, hành động nhanh nhẹn, nhanh như chớp hiện ra ở phía ngoài, một kích của Tiêu Ngự thất bại.

“Tích tích, trong chiến đấu, mở ra lồng phòng hộ...” Trên người máy bao phủ một quang sáng nhàn nhạt.

Chứng kiến người máy có thể tự bảo vệ bản thân, Tiêu Ngự cũng an tâm.

Sau khi Ải nhân đạo tặc lao ra ngoài, đứng lại trên mặt đất, hướng Tiêu Ngự mãnh mẽ đánh tới, chủ thủ trên tay phải đánh thẳng tới mặt Tiêu Ngự, Tiêu Ngự một cái Động Hình ngăn cản một kích của Ải nhân đạo tặc, tay phải một cái Tạc Kích hướng Ải nhân đạo tặc đâm xuống.

Vóc dáng Ải nhân đạo tặc thấp bé, Tiêu Ngự chiến đấu có điểm không quen.

Bởi vì ưu thế hình thể, Ải nhân đạo tặc cùng nghề nghiệp cận chiến lúc đối chiến chiếm ưu thế rất lớn. Thường thường có thể vì hình thể thấp bé tạo thành sơ sẩy của đối thủ, chiến thắng đối thủ cường đại hơn bọn hắn.

Chủ thủ Tiêu Ngự ở trên không trung vẽ thành một đường cong hình nửa vòng trăng, hướng phía dưới mạnh mẽ đâm xuống.

Thân thể Ải nhân đạo tặc co rụt lại, chủ thủ của Tiêu Ngự chém sát qua mặt Ải nhân đạo tặc, Ải nhân đạo tặc lăn từ bên người Tiêu Ngự qua, hàn khí của chủ thủ ở trên tay phải ẩn hiện, cánh tay trái của Tiêu Ngự nhất thời bắn ra một cổ máu tươi, một cái thương tổn hơn năm mươi từ trên đầu Tiêu Ngự nhẹ nhàng hiện lên

Tiêu Ngự vội vàng huy chủ thủ đâm tới Ải nhân đạo tặc, Ải nhân đạo tặc nhanh chân bỏ chạy, né tránh một kích của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự lúc này mới ý thức được, Ải nhân đạo tặc này khó đối phó, vấn đề nằm ở thân thể thấp bé rất linh hoạt, hơn nữa sự nhanh nhẹn vượt quá người thường, Tiêu Ngự muốn công kích đến hẳn thật là có điểm khó khăn. Tiêu Ngự trước kia chiến đấu đã quen công kích người có vóc dáng giống mình.

Người này là một kinh địch, con mắt Tiêu Ngự giống như chim ưng tập trung Ải nhân đạo tặc kia, Ải nhân đạo tặc kia Tiềm Hành tới gần, muốn đánh lên Tiêu Ngự, lại bị người máy xác định vị trí.

“Đáng chết, đồ chơi đáng ghét.” Ải nhân đạo tặc mắng, hẳn phát hiện hai đạo ánh sáng màu đỏ chiếu tới người hẳn, bộc lộ vị trí của hẳn. Phỏng chừng Tiêu Ngự sở dĩ có thể phát hiện hẳn ở xa năm mét, là bị cái người máy này phát hiện. Ải nhân đạo tặc nhìn người máy, trong mắt hiện ra một nét tham lam, nếu thật sự là như vậy, người máy này có thể là thần khí có năng lực dò xét ẩn hình, ngoại trừ năng lực dò xét ẩn hình, người máy này khẳng định còn có tác dụng khác. Ải nhân đạo tặc càng nổi lên quyết tâm cướp đoạt nó.

Phát hiện vị trí Ải nhân đạo tặc, Tiêu Ngự một cái Đột Tiến, đột nhiên đến gần Ải nhân đạo tặc, chủ thủ của tay phải nhanh chóng đánh tới phía Ải nhân đạo tặc.

Ải nhân đạo tặc không nghĩ tới Tiêu Ngự nhanh như vậy, chủ thủ sắc bén đã tới sát mặt rồi, chủ thủ trên tay phải của Ải nhân đạo tặc giương lên.

Chiêu giá!

Chủ thủ của Ải nhân đạo tặc cùng chủ thủ của Tiêu Ngự cùng nhau công kích, phát ra một âm thanh thanh thúy, hai người mỗi người đều tự lui về sau vài bước, cảnh giác nhìn đối thủ.

Ải nhân đạo tặc chảy mồ hôi lạnh, mới vừa rồi thiếu chút nữa thì bị mất mạng, loại cảm giác sinh tử chỉ một đường này làm người khác khiếp sợ, người trước mắt này, so với hẳn tưởng tượng còn khó đối phó hơn.

“Chiêu Giá?” Tiêu Ngự nhớ kĩ, đây là kĩ năng cấp 30, phỏng chừng là Ải nhân đạo tặc này hoàn thành nhiệm vụ chính của đạo tặc lên được khen thưởng.

Lần thứ nhất giao thủ, ai cũng không chiếm được tiện nghi, Tiêu Ngự cũng không hi vọng có thể ở trong khoảng thời gian ngắn giết chết hẳn, Tiêu Ngự phải nhanh chóng tìm ra nhược điểm của đối thủ, sau đó sử dụng ưu thế của chính mình đem một kích giết chết.

Hai cao thủ đạo tặc trong lúc chiến đấu, thắng bại chỉ ở một ý niệm, mặc kệ, đều không thể không vạn phần cẩn thận, lúc rat ay đều phải chờ lại đường lui cho chính mình, ai hiểu được đến đây, vậy sẽ không chết.

“Tích tích, điều chỉnh Tạc Kích, trọng tâm công kích thấp xuống 0.5, độ nghiêng 0.3, dự kiến công kích, trúng mục tiêu!” Người máy ở nơi này nói nhỏ, rõ ràng truyền vào trong tai Tiêu Ngự, bên cạnh là Ải nhân đạo tặc vẻ mặt mờ mịt, tai hẳn nghe được, lời nói của người máy mơ hồ không rõ, căn bản không biết đang nói những gì.

Sau khi nghe được, Tiêu Ngự trong lòng kinh hãi, người máy này đang chỉ đạo động tác công kích của mình! Nghe được người máy nói, trong mắt Tiêu Ngự hiện lên một tia thần thái khác thường, “Trọng tâm công kích thấp xuống 0.5, độ nghiêng 0.3.” Tiêu Ngự hiểu được ý nghĩa số liệu chiến đấu này, nếu như hẳn dựa theo lời nói của người máy, khi công kích Ải nhân đạo tặc, khiến cho Ải nhân đạo tặc không thể nào né tránh, phải dùng kĩ năng ngăn cản!

Trong nháy mắt, trong đầu Tiêu Ngự hiện nên vô số ý niệm, vì vậy sinh ra liên tưởng phong phú.

“Nguyên lai máy chủ đặt ra là như vậy.” Tiêu Ngự bừng tỉnh đại ngộ, Tiêu Ngự đem nhắc nhở của người máy cũng linh ngộ của chính mình tổng kết sửa sang lại một hồi, tạo thành một cái lý luận chiến đấu mới, Tiêu Ngự tin tưởng, cái lý luận chiến đấu này là do đầu não đặt ra

215. Chương 216: Di Thất Chi Thành

Tiêu Ngự tổng kết ra một cái lý luận. Trong lúc cận thân chiến đấu. Mỗi một người chơi đều có một vị trí công kích xác định. Tạm thời gọi nó là công kích chuẩn vị. Lúc người chơi dùng các loại kĩ cận thân công kích. Nếu như chuẩn xác công kích đến điểm công kích chuẩn vị. Như vậy khiến cho đối phương không thể

né tránh. Chỉ có thể dùng các kỹ năng tránh né. Nếu như lệnh khởi điểm công kích chuẩn vị. Người chơi có thể sử dụng động tác tứ chi để né tránh dễ dàng.

Tổng kết ra cái lý luận này. Bước tiếp theo của Tiêu Ngự là sử dụng người máy nhiệm chứng cái lý luận này có thành lập hay không.

Tiêu Ngự đã có sẵn thí nghiệm phẩm là Ải nhân đạo tặc kia.

Đao quang kiếm ảnh. Tiêu Ngự cùng Ải nhân đạo tặc giằng co mấy chục giây. Điều không có phân thắng bại.

Ải nhân đạo tặc hướng Tiêu Ngự nhào tới. Một kích từ chủy thủ của tay phải nhanh chóng đánh thẳng tới Tiêu Ngự.

Huyển Ảnh Bộ!

Thân thể Tiêu Ngự biến ảo thành các hư ảnh liên tiếp. Tránh né một kích của Ải nhân đạo tặc. Vòng ra sau lưng Ải nhân đạo tặc. Một kích của tay phải là Dịch Cốt đâm tới Ải nhân đạo tặc.

Thân thể Ải nhân đạo tặc tương đối thấp bé. Công kích chuẩn vị so với người chơi nhân loại bình thường phải hơi thấp. Cho nên Tiêu Ngự điều chỉnh chuẩn xác công kích vị điểm. Đem công kích vị điểm hạ xuống một đoạn.

Tật Phong Bộ!

Ải nhân đạo tặc một cái Tật Phong Bộ ngăn cản công kích của Tiêu Ngự. Xoay người rồi nhảy lên cao. Một cái Tặc Kích.

share by kiemhiepcac.net

“Tặc Kích công kích vị điểm lệnh về phía trái 0.5.” Lời nói của người máy truyền tới lỗ tai của Tiêu Ngự. Ở trong khoảng thời gian không thể sai biệt. Tiêu Ngự hướng tới phía bên phải điên cuồng lao ra. Ải nhân đạo tặc xẹt qua tai Tiêu Ngự. Làm cho tai Tiêu Ngự đau đớn.

Ải nhân đạo tặc một kích thất bại. Có chút ngạc nhiên. Hắn không nghĩ tới Tiêu Ngự dĩ nhiên có thể sử dụng động tác tứ chi né khỏi Tặc Kích của hắn. Cứ như việc làm thường xuyên của hắn. Hắn có thể thành công tránh né công kích. Là bởi vì thân thể hắn tương đối thấp bé. Mục tiêu nhỏ. Động tác linh hoạt. Dễ dàng tránh né công kích. Hơn nữa người chơi bình thường có thói quen công kích nhất thời không thể thay đổi. Vị trí công kích trên cao. Cho nên hắn dùng tứ chi tránh né công kích đích xác xuất thành công rất cao. Mà Tiêu Ngự thân thể cao lớn. Nhưng lại có thể né tránh một kích của hắn. Điều này làm cho đầu hắn có chút bé đi.

“Quả nhiên là như vậy.” Tiêu Ngự mỉm cười. Nghiệm chứng ý nghĩ của chính mình. Mặc dù xảy ra một ít nguy hiểm. Nhưng cũng đạt được giá trị. Sau khi né khỏi một kích của Ải nhân đạo tặc. Tay trái Tiêu Ngự bội độ giảm tốc lên chủy thủ hướng Ải nhân đạo tặc đâm tới.

Tiêu Thất!

Ải nhân đạo tặc mở ra Tiêu Thất ngăn cản một kích của Tiêu Ngự.

“Tích tích. Xác định vị trí mục tiêu...”

“Vừa rồi là một cái kỹ năng cao cấp.” Có người máy trợ giúp. Tiêu Ngự rất nhanh tìm được vị trí của Ải nhân đạo tặc. Hướng Ải nhân đạo tặc lao tới. Chủy thủ của tay phải đâm thẳng tới ngực Ải nhân đạo tặc.

Phản Thủ Bối Thứ!

Ải nhân đạo tặc một chiêu Phản Thủ Bối Thứ xuất ra. Nhanh chóng né khỏi công kích của Tiêu Ngự. Cũng công kích ngược lại Tiêu Ngự. Vậy mà Tiêu Ngự ở trước mắt hắn đột nhiên biến mất. Một kích thất bại.

“Không tốt. Là kỹ năng Phản Thủ Bối Thứ!” Ải nhân đạo tặc cực kì hoảng sợ. Hắn thật sự không nghĩ tới. Bất ngờ không phòng bị Phản Thủ Bối Thứ. Bị chủy thủ của Tiêu Ngự đâm trúng lưng. Một cái hơn một trăm năm mươi điểm giá trị thương tổn từ trên đầu Ải Nhân đạo tặc nhẹ nhàng hiện lên.

share by kiemhiepcac.net

Ải nhân đạo tặc chạy về phía trước một đoạn. Xoay người lại chống đỡ công kích của Tiêu Ngự. Hẳn tự tin. Bằng vào sự linh hoạt của thân thể có thể né tránh công kích của Tiêu Ngự. Dù là không có các loại kĩ năng. Tiêu Ngự cũng không có biện pháp làm gì hắn.

Trong đầu Tiêu Ngự hiện lên một ý nghĩ. Chủy thủ trên tay trái hướng Ải nhân đạo tặc đâm tới một cái công kích bình thường.

Ải nhân đạo tặc vừa định né tránh. Phốc. Chủy thủ của Tiêu Ngự đâm trung ngực Ải nhân đạo tặc. Hơn ba mươi điểm giá trị thương tổn từ trên đầu Ải nhân đạo tặc nhẹ nhàng hiện lên.

“Tích tích. Công kích trúng mục tiêu. Hiệu quả độc giảm tốc. Tốc độ giảm 3...”

Sau khi Tiêu Ngự rút chủy thủ ra. Chủy thủ của tay phải lại một lần nữa đâm tới Ải nhân đạo tặc.

Phốc. Ải nhân đạo tặc không kịp né tránh. Lại bị trúng đòn.

Tưởng như hai lần công kích nhìn như bình thường. Lại khiến cho Ải nhân đạo tặc căn bản không thể né tránh. Trong đôi mắt của Ải nhân đạo tặc lộ ra thần sắc mờ mịt. Hẳn không biết. Tiêu Ngự đến cùng là làm như thế nào. Ngày xưa bất cứ người chơi nào công kích hắn. Hẳn cũng có thể dễ dàng né tránh. Nhưng bây giờ công kích bình thường này lại đáng sợ như vậy. Làm cho niềm tin được thành lập từ quá khứ của hắn hoàn toàn đổ vỡ.

“Tích tích. Công kích trúng mục tiêu..” Nghe được người máy nhắc nhở. Tiêu Ngự mỉm cười. Hai lần công kích tưởng như bình thường này đã chứng minh phỏng đoán trong lòng của Tiêu Ngự. Cái lý luận công kích chuẩn vị kia của hắn là chính xác. Các kĩ năng đều còn đang cooldown. Bởi vì kĩ năng Tạc Kích của Tiêu Ngự thi triển tương đối sớm. Sớm đã cooldown xong rồi.

Ải nhân đạo tặc trong mỗi lần công kích liên tiếp của Tiêu Ngự. Tâm loạn như ma. Tâm càng loạn. Động tác càng chậm. Tình thế chuyển biến bất ngờ. Vốn Ải nhân đạo tặc còn có thể liều mạng với Tiêu Ngự. Hiện tại lại bị Tiêu Ngự bức bách đến nỗi chật vật không chịu nổi.

Đồng tử Tiêu Ngự chợt co lại. Tay phải vung lên. Một cái Tạc Kích đánh xuống.

“Trọng tâm công kích thấp xuống 0.5. Lệch sang 0.3” Tiêu Ngự điều chỉnh chuẩn xác công kích của mình. Chủy thủ vẽ thành một đường cong hoàn mỹ. Đâm tới Ải nhân đạo tặc.

Ải nhân đạo tặc phát hiện. Hẳn căn bản không thể nào né tránh. Chủy thủ của Tiêu Ngự nháy mắt đã tới trước mặt.

Tiêu Ngự quát khê một tiếng. Trúng!

Chủy thủ trên tay phải của Tiêu Ngự chuẩn xác đánh trúng Ải nhân đạo tặc. Đem Ải nhân đạo tặc đánh ngất.

Trong lòng Ải nhân đạo tặc đầy kinh ngạc với không cam lòng. Lâm vào trạng thái choáng váng. Ánh mắt từ từ tiêu tán. Hẳn như thế nào cũng không hiểu được. Tại sao chính mình thủy chung đều không thể né tránh khỏi công kích của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự đến cùng là phát hiện ra bí mật gì.

Sau khi Tiêu Ngự đem Ải nhân đạo tặc đánh ngất. Vòng ra sau lưng Ải nhân đạo tặc thi triển một cái Bối Thứ. Điều chỉnh năng lượng toàn thân trước sau như một ra. Một chiêu Trí Mệnh Bạo Phá. Đem huyết lượng của Ải nhân đạo tặc đánh cho tới đáy.

Ải nhân đạo tặc ngã xuống. Tiêu Ngự hồ hững nhặt lên trang bị của Ải nhân đạo tặc rơi ra.

So sánh với trang bị mà nói. Tiêu Ngự hiểu được là phát hiện cái lý luận công kích chuẩn vị này mới là giá trị thú vị nhất.

Sự thật chứng minh. Có lý luận chỉ đường. Có thể đi được xa hơn.

share by kiemhiepcac.net

Chỉ cần chậm rãi tiếp thu cái lý luận này. Hình thành một loại thói quen. Tu dưỡng chiến đấu của tự thân Tiêu Ngự có thể tăng lên trên phạm vi lớn. Trên đường trở thành đệ nhất nhân trong trò chơi càng vững chắc thêm một bước

Tiêu Ngự nhìn người máy bên cạnh người một chút. Chính mình sở dĩ có thể phát hiện cái lý luận công kích chuẩn vị này. Có thể nói là không thể bỏ qua công lao của người máy. Người máy này là sản phẩm của khoa học. Không nghĩ tới khoa học của ân trạch tư đại lục dĩ nhiên lại đạt tới độ cao như vậy. Làm người khác phải kinh ngạc tán thưởng.

“Tích tích. Có người đuổi theo. Vân Dực. Bằng pháp. Phe cách tương ứng. Thiên sứ liên minh. Chúng tộc: Tinh linh. Cấp mười chín. Đã rời đi...”

Không thể ngờ còn có người theo dõi. Tiêu Ngự tùy ý liếc mắt về phía sau một cái. Có mấy người chơi cách một đoạn đang theo dõi Tiêu Ngự. Nhưng kiêng kỵ thực lực của Tiêu Ngự. Lần lượt rời đi. Bọn họ cũng không muốn như Ải nhân đạo tặc kia giồng nhau. Biến thành một khối thi thể lạnh lẽo.

Tiêu Ngự rời khỏi chợ đêm. Tiến vào hắc ám áo đầm. Chạy vội tới di thất chi thành. Người máy kia đi theo phía sau Tiêu Ngự. Tốc độ di động cũng không chậm hơn so với Tiêu Ngự.

“Nếu có thể có vật phẩm phụ trợ như vậy. Sau này chiến đấu có thể ung dung thoải mái.” Tiêu Ngự nhìn người máy nghĩ thầm. Đồ chơi này tuyệt đối so với thần khí có tác dụng hoàn hảo hơn. Chỉ là người máy này chỉ là một kiện vật phẩm chỉ dẫn của nhiệm vụ. Nhiệm vụ chấm dứt lại trở về vị trí cũ. Tiêu Ngự bất quá chỉ có thể thở dài một hơi.

Đi trong hắc ám ao đầm quỷ dị. Hướng tới mục đích chạy nhanh chừng mười phút đồng hồ. Tiêu Ngự nhìn về phía trước. phía trước là một vùng bùn màu đen. Sinh trưởng không ít thực vật. Không có động vật gì hoạt động. Thoạt nhìn vô cùng an toàn. Thực tế cũng không như thế. Nếu có người đi vào vùng bùn này. Sẽ bị lún xuống. Bị nuốt cho đến khi cả xương vụn cũng không còn.

“Địa phương này như thế nào mà qua đây?” Tiêu Ngự nghĩ thầm. Nhìn đánh dấu của bàn đồ một chút. Di thất chi thành dĩ nhiên lại ở trung tâm của vùng bùn. Tránh không được tại sao không có ai tìm được di thất chi thành.

Tích tích. Tích tích. Người máy phát ra tín hiệu có chút kì lạ. Giống như đang liên lạc gì đó.

Sau một lúc. Một con nhện màu đen từ bụi cỏ trong trung tâm vùng bùn bỏ ra. Hướng bên này chạy như bay.

share by kiemhiepcac.net

Con nhện đen giống như một ngọn núi nhỏ làm cho Tiêu Ngự hoảng sợ. Tiêu Ngự còn tưởng rằng gặp một con boss nhện. Đột nhiên phát hiện. Con nhện đen này trong ánh mắt phóng ra chùm ánh sáng màu đỏ giống như người máy. Tiêu Ngự hơi hơi sửng sốt. Con nhện đen này cũng là sản phẩm của khoa học.

Tiêu Ngự cẩn thận đánh giá con nhện máy màu đen một hồi. Độ chân thực của con nhện máy màu đen này rất cao. So với nhện thật cơ hồ không có gì phân biệt. Vững vàng đứng trên mặt nước. Con nhện có thể sử dụng sự căng dãn của mặt nước mà tùy ý đi lại. Ở phương diện này. Con nhện máy màu đen cũng có được năng lực đồng dạng.

Con nhện máy bò lên trên bờ. Cũng không có công kích Tiêu Ngự. Mà là ôn thuận nằm sấp xuống mặt đất. Chùm ánh sáng màu đỏ trên mắt kép lúc sáng lúc tối.

Con nhện máy này hình như là để cho chính mình ngồi lên trên lưng. Tiêu Ngự nghĩ thầm. Xem ra nó chuẩn bị mang chính mình thông qua Tiêu Ngự mang theo người máy ngồi lên trên lưng con nhện máy màu đen. Con nhện máy màu đen đứng lên. Hướng trung tâm vùng bùn màu đen đi đến. Con nhện máy màu đen này chở Tiêu Ngự cùng người máy. Không có chút cảm giác nào là cố hết sức. Ở trên mặt nước vẫn linh hoạt tự nhiên.

Tiêu Ngự có chút tò mò nhìn xung quanh. Phát hiện trong bụi cỏ của trung tâm vùng bùn màu đen có rất nhiều sinh vật kì quái hoạt động. Cá sấu, rắn nước. Số lượng đông đúc. Đám sinh vật này sau khi nhìn thấy con nhện màu đen. Đều tránh né từ xa. Không dám tới gần.

Tiêu Ngự nghĩ. Nếu như không có con nhện màu đen dẫn đường. Tiêu Ngự không dùng được phương pháp gì. Đều không thể đi xuyên qua vũng bùn màu đen này. Trừ phi từ trên trời bay qua.

Nhớ tới bay. Tiêu Ngự nghĩ tới cái người máy kia giao cho lão đầu cho mình. Hẳn nếu có thể cười long đăng. Khẳng định có thể vượt qua vũng bùn màu đen này. Nói cách khác. Cái lão đầu kia biết đi thất chi thành tồn tại.

Con nhện máy chở Tiêu Ngự tiến về phía trước một đoạn. Tiêu Ngự ở trên lưng con nhện máy. Nhìn ra phía xa. Một tòa thành thị cổ xưa mà hùng vĩ xuất hiện ở trong tầm mắt của Tiêu Ngự.

Tòa thành thị này đã có chút tuổi tác. Kiến trúc bên trong bị tàn phá có chút không chịu nổi. Đã sụp đổ rất nhiều. Trên kiến trúc bám đầy các loại thực vật màu xanh biếc. Trên tường loang lổ các dấu tích cùng với trên đường không có ai đi lại. Làm cho người ta có một loại cảm giác hoang vu tang thương.

216. Chương 217: Thần Dụ Chi Thư

Con nhện máy dừng ở bên bờ vũng bùn màu đen. Chậm rãi ngồi xổm xuống.

Tiêu Ngự từ trên lưng con nhện máy nhảy xuống.

“Tích tích. Tích tích.” Người máy đi sau lưng Tiêu Ngự. Phát ra âm thanh kì quái.

Con nhện máy đứng lên. Đứng lẳng lặng ở một bên.

Tiêu Ngự tò mò hướng về phía bên kia thành thị xem xét. Không biết sinh khí của thành thị này như nào. Đến cùng sẽ có cái dạng nhiệm vụ gì đang chờ đợi mình.

Đi lên phía trước một đoạn. Hệ thống nhắc nhở vang lên một tiếng thanh thúy.

Hệ thống: Bạn đã phát hiện Di Thất chi thành.

Tiêu Ngự đi bộ vào bên trong Di Thất chi thành. Trên đường cái sớm đã không có ai lui tới. Nơi này so với hắc ám chiếu trạch không giống nhau. Bầu trời nơi này rất trong. Từng đợt ánh mặt trời từ trên bầu trời chiếu xuống. Ở trong thành thị tạo thành những đạo quang ảnh nhiều màu đẹp mê ly. Nhìn phong cảnh cùng kiến trúc nơi này. Tiêu Ngự cảm giác tựa như đi tới cổ thành ở Châu Âu thế kỉ mười bảy.

Trên đài hoa ở trên khu phố trung ương phía trước. Cột nước còn đang không ngừng phun nước. Một đóa hoa đại không biết tên lẳng lặng nở ra. Tỏa ra tất cả các tia sáng của nó. Nhưng lại không có người nào đến hỏi han.

Hai bên khu phố là cửa hàng san sát. Một số cửa hàng cũng đã mở rộng. Cũng đã vườn không nhà trống. Trong cửa hàng cũng không có lưu lại vật gì.

“Di thất chi thành.” Tiêu Ngự cẩn thận đánh giá cái tên này. Tòa thành thị này quả nhiên là thành thị bị người đời bỏ quên.

share by kiemhiepcac.net

Tiêu Ngự đi lại trong thành thị. Tìm kiếm đầu mối hữu dụng. Người máy phát ra âm thanh kì dị. Đường như bị vật gì đó hấp dẫn. Hướng hẻm nhỏ yên tĩnh bên cạnh đi đến.

Tiêu Ngự tự nhiên quên mất. Người máy mới là chủ nhân nơi này. Là mẫu chốt của nhiệm vụ. Nên sẽ cung cấp đầu mối cho Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự đi theo người máy hướng vào chỗ sau trong hẻm nhỏ đi đến.

“Tích tích. Phía trước một trăm mét. Hồng y giáo sĩ. Nạp đức nhân bán vong linh. Hai mươi cấp tinh anh...” Người máy truyền tới một ít tin tức. Sau khi nghe được. Tiêu Ngự khẽ nhíu mày. Nạp đức bán vong linh này đến cùng có hay không vấn đề gì. Tiêu Ngự nghĩ thầm. Chuẩn bị đi vào dọn sạch cái tên hồng y giáo sĩ kia.

“Tích tích. Tích tích.” Người máy đột nhiên phát ra một số cảnh báo dồn dập.” Phía sau một trăm mét. Hồng y giáo sĩ. Số lượng hai mươi. Đang tới gần. Cảnh cáo nguy hiểm....”

Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn thoáng qua. Phát hiện ở chỗ rẽ xa xa có một ít bóng dáng màu đỏ. Tiêu Ngự nhanh chóng mở ra Tiềm Hành. Người máy cũng tiến nhập trạng thái Tiềm Hành.

Tiêu Ngự mang theo người máy đi tới hẻm nhỏ bên cạnh. Nhanh chóng đứng sát vào tường. Hẻm nhỏ này trước sau chỉ có hai cái đường ra. Chỉ rộng có năm mét. Bên cạnh đều là tường cao chót vót. Tiêu Ngự căn bản không có đường thoái lui. Chỉ có thể nhịn thở. Hy vọng không bị đám người hồng y giáo sĩ phát hiện.

Đội ngũ hai mươi người hồng y giáo sĩ xếp hàng chỉnh tề hướng bên này đi đến.

Tiêu Ngự đánh giá cẩn thận vóc người thấp bé của đám người hồng y giáo sĩ. So với Ải nhân không sai biệt lắm. Trên người khoác áo choàng màu đỏ. Che khuất mặt mũi. Trong tay cầm quyền trường màu đỏ dài chừng hai mét.

Đám hồng y giáo sĩ này chậm rãi tới gần Tiêu Ngự. Tiêu Ngự đã ngừng hô hấp lại rồi. Nhìn vào khuôn mặt của đám hồng y giáo sĩ. Chứng kiến khuôn mặt của đám hồng y giáo sĩ. Tiêu Ngự thiếu chút nữa hít thở không thông.

share by kiemhiepcac.net

Một nửa mặt của hồng y giáo sĩ là mặt người, một nửa là khô lâu. Trong mắt không có đồng tử. Trắng nhợt mà lại không có thần.

Chứng kiến đám hồng y giáo sĩ chậm rãi tới gần. Trống ngực Tiêu Ngự không khỏi dồn dập vài phần.

Một người hồng y giáo sĩ đột nhiên ngừng đầu. Hướng tới phía Tiêu Ngự nhìn lại.

Tiêu Ngự nhanh chóng làm cho mình tỉnh táo trở lại. Cái người hồng y giáo sĩ này không phát hiện cái gì. Tiếp tục đi về phía trước. Đội ngũ hồng y giáo sĩ dần dần đi xa. Rốt cuộc biến mất ở cuối hẻm nhỏ.

“Hồng y giáo sĩ này đến cùng là như thế!” Tiêu Ngự lơ mơ có chút hiểu được ý nghĩa của nạp đức nhân bản vong linh.

Tiêu Ngự đi theo người máy tiến lên phía trước một đoạn.

“Tích tích. Phát hiện thần dụ chi thư. Khoảng cách một trăm mét....” Người máy vừa nói.

Tiêu Ngự hiểu được. Một trăm mét này là khoảng cách người máy dò xét được. Hễ có cái gì hoặc sinh vật gì tiến vào khoảng cách một trăm mét. Cũng có thể bị người máy phát hiện.

“Thần dụ chi thư?” Tiêu Ngự khẽ nhíu mày. Thần dụ chi thư này đến cùng là vật gì.

“Đưa ta đi tìm thần dụ chi thư.” Tiêu Ngự nói. Hắn vẫn là lần thứ hai đối với người máy hạ mệnh lệnh. Không biết người máy có tuân theo hay không. Tiêu Ngự hiểu được thần dụ chi thư này khẳng định có liên quan với nhiệm vụ.

“Tập trung mục tiêu. Thần dụ chi thư.” Người máy nghe được mệnh lệnh của Tiêu Ngự. Nói. Đi về phía trước mặt.

Tiêu Ngự đi theo người máy hướng phía trước đi đến.

“Phía trước phát hiện hồng y giáo sĩ.....”

“Có thể vượt qua không?” Tiêu Ngự hỏi. Tiêu Ngự không sợ hãi một con quái tinh anh cấp hai mươi. Nhưng nếu đang đối phó với hồng y giáo sĩ bị đội ngũ hồng y giáo sĩ tuần tra phát hiện. Vậy thì nguy hiểm rồi.

“Vòng qua.” Người máy đưa Tiêu Ngự đi lên phía trước một đoạn. Sau đó quẹo vào một cái hẻm nhỏ. Ở trong hẻm nhỏ lòng vòng một lúc. Đi tới trước cửa một tòa hoa viên trạch viện.

Tiêu Ngự quan sát một chút. Đây là một tòa trạch viện cũ nát. Vị trí có chút hẻo lánh. Hướng bên trong tường nhìn lại. Bên trong sân tạo hình kiến trúc có chút phong cách nhưng thật ra cũng rất kì lạ. Nhưng cũng không xa hoa. Phỏng chừng là nơi ở của người dân bình thường.

“Thần dụ chi thư. Khoảng cách năm mét. Người máy nói. Đi qua đi lại ở trước cửa. Nhưng thủy chung không có đi mở cửa.

share by kiemhiepcac.net

“Phụ cận có quái vật không?” Tiêu Ngự hỏi.

“Đang dò xét. Số lượng quái vật 0...” Người máy nói.

Nếu không có quái vật. Tiêu Ngự cũng không lo lắng. Đi tới bậc cửa của trạch viện. Đẩy cửa thạch viện một chút. Cửa vang lên một tiếng rồi mở ra. Rất nhiều bụi bặm rơi xuống. Làm cho Tiêu Ngự ho sặc sụa. Trong trạch viện là một vườn hoa hình tròn rực rỡ. Các loại hoa đại đua nhau mọc lên. Mùi hương tỏa ra bốn phía.

Theo đường đá tràn đầy cỏ dại đi thẳng về phía trước. Ở giữa vườn hoa một cây cột đá màu trắng được dựng lên. Trên đỉnh cột đá có một bộ sách cũ kĩ.

“Phát hiện thần dụ chi thư...” Người máy nói.

Quyển sách này hẳn là thần dụ chi thư gì đó như lời người máy nói. Tiêu Ngự đi tới trước cột đá. Nhìn thoáng qua bìa ngoài của quyển sách. Bìa ngoài của quyển sách là bốn văn tự cổ xưa. Tiêu Ngự lơ mơ có thể phân biệt ra đây là bốn chữ thần dụ chi thư.

Đây rõ ràng chỉ là một quyển sách bình thường. Gọi là thần dụ chi thư. Tên tuổi vang dội như vậy. Tiêu Ngự mở thần dụ chi thư ra. Lật lên xem.

“Sáng thế thần ốc nhĩ hi đức sang tạo ra thế giới này...Ốc nhĩ hi đức nói. Thế giới này giao cho các người chưởng quản. Thần là người thủ hộ bảo vệ trật tự của thế giới.... Ai làm trái trật tự do thần đặt ra. Phải nhận lấy trừng phạt.... Quyền lực của thần là không thể xâm phạm...”

Phần đầu của bộ sách là giảng giải quyền lực của thần. Nói quyền lực của thần thánh là không thể xâm phạm.

“Trách không được lại gọi quyển sách này là thần dụ chi thư.” Tiêu Ngự chứng kiến những lời nói nhảm này. Trong nhất thời có chút nhức đầu. Vì tìm kiếm đầu mối. Tiêu Ngự cũng không có biện pháp. Không thể làm gì khác hơn là nhẫn nại nhìn tình hình.

“Thủy lịch năm 230. Người nạp đức xúc phạm quyền uy của chúng thần. Vì trừng phạt người nạp đức. Chúng thần đem trung tâm tư nạp thành vùi lấp đi. Thần linh nhân từ thêm chút trừng phạt.... Nhưng người nạp đức lại cố gắng phản kháng. Lôi tất thành muốn lấy lực của một thành kháng cự thần linh. Cuối cùng không địch lại thần linh. Bị núi lửa chôn vùi. Hành động của người nạp được rút cuộc làm cho thần linh tức giận. Chúng thần liên thủ đánh xuống thần phạt. Phá hủy hai mươi bảy thành phố của người nạp đức.

Tuy nhiên là vì chúng thần giữ gìn thần quyền, hoàn toàn bày ra vật hi sinh của thần quyền mà thôi. Người nạp đức cũng đủ dũng mãnh. Cũng dám hướng chúng thần khai chiến.

share by kiemhiepcac.net

“Đã thác thành... Thủy kiến vu năm 222...” Tiêu Ngự lại vừa lật sang một tờ. Tờ này là giới thiệu lịch sử của Di thất chi thành. Tiêu Ngự không có hứng thú lật xen. Lật tới tờ cuối cùng. Ở trên tờ thần dụ chi thư cuối cùng. Rõ ràng là một ít lời nói đứt quãng.

“Hỡi mọi người nạp đức. Là người bị thần truy đuổi mà chạy trốn. Bọn họ hung tàn mà lại đáng sợ.....Bọn họ xông vào thành thị. Giết chóc con dân chúng ta. Chúng ta anh dũng phản kháng.... Trong thành thị khắp nơi đều là máu tươi....Vụ Sâm đã chết....Ai Nhĩ Tư cũng đã chết.... Thần minh vĩ đại. Ngài bỏ rơi chúng ta sao...”

Chữ viết này rất ẩu. Có thể thấy tâm tình người viết văn tự này lúc đó rất lo lắng. Từ trong giống nói có thể thấy được hẳn rất tuyệt vọng cùng bất lực

Nhìn văn tự này. Trong đầu Tiêu Ngự hiện ra rất nhiều hình ảnh. Đại khái hiểu được chuyện đã qua. Nhưng là nơi này cũng không có nói tới tòa thành thị này biến mất khỏi con mắt của người đời như thế nào. Sau đó còn xảy ra chuyện gì. Nội dung kế tiếp còn chờ đợi Tiêu Ngự đi thăm dò... Phát hiện hồng y giáo sĩ. Số lượng 1. Đang tới gần. Người máy đột nhiên nói.

Lại có hồng y giáo sĩ. Tiêu Ngự tiến nhập trạng thái Tiềm Hành. Vẫn là chờ hồng y giáo sĩ rồi đi sao. Tiêu Ngự nghĩ thầm.

“Không tốt. Cửa không đóng.” Tiêu Ngự lúc này mới phát hiện. Lúc mình vào không có đóng cửa lại. Hiện tại đi đóng cửa mà nói. Đã muộn. Tiêu Ngự chỉ có thể đứng nguyên tại chỗ.

Tựa như là phát hiện cái cửa viện này không đóng. Một cái bóng dáng màu đỏ hướng trong viện đi tới. Đánh giá một hồi. Hướng tới chỗ Tiêu Ngự đi tới.

“Đáng chết.” Tiêu Ngự nắm chặt chủy thủ trong tay. Tùy thời chuẩn bị giết chết tên hồng y giáo sĩ này.” Hy vọng sẽ không đưa tới nhiều hồng y giáo sĩ.

Hồng y giáo sĩ kia dần dần tới gần. Xem xét chung quanh một lúc. Phát hiện quyển sách trên cây cột đưa tay muốn với lấy.

Ngoài sự mong đợi. Thần dụ chi thư đột nhiên quang hoa đại phát. Ở trong bạch quang. Thân thể hồng y giáo sĩ không ngừng tan ra thành nước. Phát ra tiếng kêu thê lương và thảm thiết. Một đạo cột sáng màu trắng đẹp mắt rơi trên người hồng y giáo sĩ. Trong nháy mắt hồng y giáo sĩ bốc hơi thành sương mù màu trắng. Biến mất không thấy.

Tiêu Ngự dùng tay che khuất mắt. Che đạo bạch quang đẹp mắt này. Sau một lúc lâu. Bạch quang tiêu tán. Thần dụ chi thư lại khôi phục thành bộ dáng bình thường như ban đầu. Trên bề mặt chỉ để lại một ít tro bụi. Như chứng minh có một hồng y giáo sĩ từng xuất hiện.

Tiêu Ngự kinh hãi nhìn quyển thần dụ chi thư. Không nghĩ tới quyển thần dụ chi thư lại mạnh đến như vậy. Quái tình anh cấp hai mươi hồng y giáo sĩ bị quyển thần dụ chi thư này một kích giết chết trong nháy mắt.

217. Chương 218: Thần Dụ Chi Thư Biến Thái

Sau khi giết chết hồng y giáo sĩ, quyển thần dụ chi thư biến về bộ dáng cũ, mộc mạc mà lại cũ kỹ, không cảm thụ được bất cứ khí tức năng lượng nào.

Tiêu Ngự đi qua, đánh giá một phen, nhìn không ra thần dụ chi thư có bất cứ điểm kì lạ nào, Tiêu Ngự cầm thần dụ chi thư lên.

Hệ thống: Người đạt được thần dụ chi thư.

Tiêu Ngự xem xét thuộc tính của thần dụ chi thư một chút, màu sắc biến đổi một chút.

Thần dụ chi thư: vật phẩm đặc thù, trang bị hỗ trợ. Huyết lượng +300, phòng ngự +200, tốc độ di động +17, tốc độ công kích +13, né tránh +5%, kháng tính ma pháp + tất cả 15. Kì năng thêm vào, ánh sáng thần dụ: tất cả sinh vật hệ bất tử tới gần thần dụ chi thư thuộc tính giảm xuống 30%.

Quyết đoán của thần: ma pháp công kích từ xa, phóng ra ma pháp công kích gây sát thương 1000 điểm, đối với sinh vật hệ vong linh sát thương tăng gấp đôi, thời gian cooldown 20 giây.

share by kiemhiepcac.net

Thần chi thẩm phán(xét xử của thần), ma pháp công kích từ xa, kĩ năng Thần chi thẩm phán phóng ra công kích gây sát thương 5000 điểm, đối với sinh vật hệ vong linh sát thương tăng gấp đôi

Bổ sung thuộc tính ẩn giấu đặc thù.

Vật phẩm nhiệm vụ, sử dụng vật phẩm này giết chết quái vật không thu được kinh nghiệm.

Là một kiện vật phẩm nhiệm vụ, bất quá cái vật phẩm nhiệm vụ này cũng quá khác thường, thuộc tính mạnh mẽ làm người khác chấn động, cũng chỉ có trong phụ bản nhiệm vụ phong bế mới có loại vật phẩm như vậy, nếu lấy được ở bên ngoài, có thể làm cho vô số người chơi lâm vào điên cuồng. Phỏng chừng thần dụ chi thư mới vừa rồi phóng ra chính là kĩ năng Thần chi thẩm phán giết chết hồng y giáo sĩ, một vạn điểm thương tổn, một con quái tình anh cấp hai mươi như thế nào có thể đỡ được.

Chúng kiến việc sử dụng vật phẩm này khi đánh chết quái vật không thu được một tí kinh nghiệm nào, Tiêu Ngự chỉ có thể giương mắt nhìn, rất là buồn bực, xem ra muốn dùng thứ này giết quái lên cấp là khó có khả năng. Về phần thuộc tính ẩn giấu thêm vào, trong đó có cái thuộc tính gì ẩn giấu, Tiêu Ngự cũng không biết, phỏng chừng cùng với nhiệm vụ nhất định có quan hệ.

“Hong y giáo sĩ là quái bán vong linh, dùng chủy thủ thánh ngôn tương đối thích hợp.” Tiêu Ngự đem chủy thủ thánh ngôn đổi sang tay phải. Dem trang bị thần dụ chỉ thư đổi sang tay trái. Nhìn trang phục hiện tại của chính mình, tay phải cầm thánh ngôn chủy thủ, tay trái cầm một quyển sách, so với giáo sĩ truyền bá có chút giống nhau, có điểm dở dở ương ương.

“Tích tích. Phát hiện hong y giáo sĩ, số lượng 3, đang tới gần.” Người máy bên cạnh đột nhiên nói.

“Ba tên hong y giáo sĩ?” Phỏng chừng là bị tiếng kêu thảm thiết của hong y giáo sĩ kia đưa tới. Tiêu Ngự suy nghĩ trong phút chốc, lấy thực lực của chính mình, hơn nữa trong tay có thần dụ chỉ thư, giết chết 3 tên hong y giáo sĩ hẳn là không có vấn đề gì.

Tiêu Ngự nấp đi. Chờ đợi 3 tên hong y giáo sĩ nọ.

Qua một lúc lâu, ba bóng dáng màu đỏ xuất hiện ở ngoài cửa viện, hướng trong viện nhìn quanh một chút, rồi đi đến, ba tên hong y giáo sĩ bắt đầu tìm kiếm tiểu viện nhỏ hẹp này.

Cửa viện không gió tự động thịch một tiếng được đóng lại.

Ba tên hong y giáo sĩ ngạc nhiên quay đầu lại. Hướng ra phía cửa viện nhìn lại. Một cột sáng màu trắng từ trên trời giáng xuống, đánh lên trên người một tên hong y giáo sĩ, hong y giáo sĩ kia đau đớn hét lên một tiếng thảm thiết, hóa thành một đồng tro bụi.

“Vẫn còn lại hai tên.” Một bóng người đi tới phía một tên hong y giáo sĩ

Thần chi tài quyết!

share by kiemhiepcac.net

Một cột sáng rơi vào người một tên hong y giáo sĩ, tên hong y giáo sĩ này trên đầu hiện lên hai nghìn điểm thương tổn. Huyết lượng một tên hong y giáo sĩ cũng chỉ có 6000 mà thôi.

Tiêu Ngự nhảy lên cao đánh tới một tên hong y giáo sĩ. Một chiêu Tạc Kích công kích lên trên đầu tên hong y giáo sĩ này, đánh ngất hong y giáo sĩ, sau khi rơi xuống đất thì triển một chiêu Phản Thủ Bối Thứ, hơn ba trăm điểm giá trị thương tổn từ trên đầu hong y giáo sĩ nhẹ nhàng hiện lên.

Hong y giáo sĩ bên cạnh chứng kiến đồng bọn bị công kích, cũng đánh tới phía Tiêu Ngự.

Chúng kiến một tên hong y giáo sĩ đánh tới chính mình, Tiêu Ngự cũng không bối rối, đợi với tên hong y giáo sĩ trước mắt này nương theo dư kinh của Phản Thủ Bối Thứ lại thì triển một chiêu Bối Thứ.

Độn hình!

Tiêu Ngự sử dụng độn hình ngăn cản công kích của một tên hong y giáo sĩ, nhảy lên cao thi triển Giảo Sát.

“Vẫn còn 3000 huyết lượng!” Tiêu Ngự nhanh chóng vòng ra trước người tên hong y giáo sĩ bị công kích kia.

“Công kích lệnh sang phải 0.7.” Người máy kịp thời truyền nhắc nhở vào trong đầu Tiêu Ngự, Tiêu Ngự nghiêng né tránh sang trái, né khỏi công kích của hong y giáo sĩ. Đi lên phía trước một chiêu Tấn Kích công kích trên thân hong y giáo sĩ kia. Bay như bướm. Di chuyển linh hoạt ở giữa hai tên hong y giáo sĩ, công kích đầu vào đây. Có người máy phụ trợ, năng lực chiến đấu của Tiêu Ngự tăng lên không ngừng.

Chủy thủ của tay phải vẽ thành một đường cong đẹp mắt, đâm vào ngực hong y giáo sĩ, hung hăng vạch ra.

Thịch, Dịch Cốt của Tiêu Ngự tạo thành hơn 180 điểm giá trị thương tổn đối với hong y giáo sĩ.

share by kiemhiepcac.net

Hong y giáo sĩ bên cạnh đánh về phía Tiêu Ngự, Tiêu Ngự một chiêu Tật Phong Bộ né tránh khỏi công kích của tên hong y giáo sĩ này.

Hai tên hồng y giáo sĩ tìm kiếm chung quanh tung tích của Tiêu Ngự.

Hai mươi giây trôi qua, tay trái của Tiêu Ngự giương thần dụ chi thư lên.

Thần chi tài quyết!

Tên hồng y giáo sĩ kia còn sót lại hơn 2000 điểm huyết lượng bị Thần chi tài quyết đánh cho mất mạng, Tiêu Ngự đánh về phía tên hồng y giáo sĩ còn lại, kĩ năng Tạc Kích cooldown xong, Tiêu Ngự đánh ra một chiêu Tạc Kích phủ đầu hồng y giáo sĩ kia.

Trí mệnh bạo phá!

Năng lượng của trí mệnh bạo phá bạo phát ở trên người hồng y giáo sĩ phát ra một tiếng nặng nề, hơn 170 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu hồng y giáo sĩ nhẹ nhàng hiện lên.

Chỉ còn lại có một tên hồng y giáo sĩ, lấy thân thủ của Tiêu Ngự, thừa sức đối phó với một tên hồng y giáo sĩ, rất nhanh, các kĩ năng đều cooldown xong, sau mấy chiêu công kích, một chiêu Tấn Kích của Tiêu Ngự nhanh chóng công kích trên người hồng y giáo sĩ, đánh ngất hồng y giáo sĩ.

Bối Thứ!

Dịch Cốt!

Các chiêu thức liên tiếp được triển khai, lại cấp cho hồng y giáo sĩ một cái độc giảm tốc.

“Công kích lệch sườn 0.3.” Thanh âm của người máy lại một lần nữa truyền đến.

Tiêu Ngự một chiêu đóa thiểm, tránh khỏi công kích của hồng y giáo sĩ, chủ thủ của tay phải lại đâm lên người hồng y giáo sĩ, huyết lượng của hồng y giáo sĩ không ngừng tiêu hao, hai mươi giây trôi qua, hồng y giáo sĩ chỉ còn lại một ít huyết lượng.

“Vẫn còn 300 huyết lượng. Thân hình của Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về phía sau, tránh né khỏi công kích của hồng y giáo sĩ.

Phản Thủ Bối Thứ, giết chết.

Chủ thủ trên tay phải của Tiêu Ngự vẽ thành một đường cong hoàn mỹ. Mạnh mẽ đâm xuyên vào sau lưng hồng y giáo sĩ.

Huyết lượng của hồng y giáo sĩ cạn kiệt, ngã xuống mặt đất.

Nhẹ nhàng giết chết ba tên hồng y giáo sĩ, có thần dụ chi thư cùng người máy, cảm giác chiến đấu khác nhau rất lớn. Tiêu Ngự nhìn nhắc nhở của hệ thống một chút, chỉ có tên hồng y giáo sĩ cuối cùng Tiêu Ngự thu được toàn bộ kinh nghiệm, tên hồng y giáo sĩ thứ hai Tiêu Ngự chỉ thu được một ít kinh nghiệm.

Tìm kiếm trên mặt đất một lát. Chỉ có tên hồng y giáo sĩ cuối cùng kia rơi ra một kiện vật phẩm, là một kiện lam trang cấp 20.

Đem trang bị cất vào trong hành trang, Tiêu Ngự chuẩn bị rời khỏi trạch viện. Liên tục giết chết ba tên hồng y giáo sĩ, vạn nhất thu hút càng nhiều hồng y giáo sĩ lại đây, Tiêu Ngự sẽ gặp phải phiền toái. Cái trạch viện này mà bị đóng lại, nếu như đại lượng hồng y giáo sĩ tiến vào trạch viện, sẽ ngăn trở Tiêu Ngự ở bên trong, như thế thì Tiêu Ngự sẽ trở thành con mồi sắp chết.

share by kiemhiepcac.net

Tiêu Ngự đi đến cửa trạch viện, thì vang lên âm thanh cảnh cáo.

“Tích tích, phát hiện vật thể lạ, cảnh báo cấp một...” Người máy truyền đến thanh âm dồn dập.

Thần dụ chi thư của Tiêu Ngự đột nhiên tự động mở ra. Một mảnh sương mù từ trong quyển thần dụ chi thư nhẹ nhàng bay ra, mảnh sương mù từ từ ngưng tụ, biến thành một hình người.

“Uy hiếp, cảnh báo cấp một...” Người máy vẫn còn đang dồn dập thông báo.

Tiêu Ngự cấp cho mảnh sương mù màu trắng này một chiêu Trình Tra.

Du hồn long đăng ký sĩ Phí Tư: Tinh anh cường hóa cấp 20.

Là một du hồn, xem ra người máy dò xét không ra loại thuộc tính cụ thể của vật thể linh hồn. Tiêu Ngự cảnh giác nhìn du hồn long đăng ký sĩ. Bộ dáng người này ước chừng hơn bốn mươi tuổi, thân hình cao lớn khôi ngô, toàn thân đều là cơ nhục cuộn cuộn, thoát nhìn năng lực chiến đấu không kém, trên người mặc một kiện khải giáp kỵ sĩ bạch sắc, trong tay cầm một thanh thương thật dài.

“Người tuổi trẻ, là người dùng thần dụ chi thư triệu hồn ta ra sao?” Du hồn long đăng ký sĩ nhìn Tiêu Ngự, nói, thanh âm của hắn trầm thấp, cực kì uy nghiêm. “Tất nhiên.” Tiêu Ngự đáp. Nếu du hồn long kỵ sĩ này là từ trong quyển thần dụ chi thư đi ra. Hắn là nhân vật mấu chốt của nhiệm vụ, có lẽ không phải địch nhân của mình.

“Sứ giả tôn kính. Vì vinh quang của kỵ sĩ, để làm cho thánh quang trực xuất hắc ám khỏi nơi này, long đăng ký sĩ Phí Tư nguyện ý nghe ngài sai khiến.” Du hồn long đăng ký sĩ Phí Tư hướng Tiêu Ngự hành lễ, nói. Tiêu Ngự trong lòng nghi hoặc, tại sao du hồn long đăng ký sĩ Phí Tư lại gọi mình là sứ giả?

share by kiemhiepcac.net

“Đúng vậy, chúng ta đội ngũ long đăng ký sĩ vì chống đỡ kẻ xâm nhập người nạp đức, cùng những kẻ xâm nhập anh dũng chiến đấu, cuối cùng toàn bộ chết trận trên sa trường. Sau khi ta chết, cha ta đã hỏi, tại sao ta không nguyện ý an nghỉ? Ta nói, chúng ta long đăng ký sĩ đời đời kiếp kiếp ở chỗ này sinh sống, ta phải đời đời kiếp kiếp thủ hộ tòa thành thị này. Cha ta nói, người ban cho ta linh hồn bất tử cùng lực lượng cường đại, có một ngày, sẽ có sứ giả đến đây, triệu hồi ta từ trong thần dụ chi thư ra, trực xuất hắc ám ra khỏi nơi này, làm cho nơi này tái hiện lại thời kì huy hoàng. Cho nên, ngài chính là sứ giả như lời cha ta nói.” Du hồn long đăng ký sĩ Phí Tư cung kính nói.

Tiêu Ngự hiểu được, sứ giả như lời của du hồn long đăng ký sĩ Phí Tư nói, chính là người chấp nhận nhiệm vụ này.

Chứng kiến du hồn long đăng ký sĩ, Tiêu Ngự nhớ tới thần đèn trong thần thoại Aladdin, người cao lớn khôi ngô này cùng với thần đèn có phải giống nhau không.

Du hồn long đăng ký sĩ Phí Tư ánh mắt thâm tình nhìn tòa thành thị cổ xưa, trong ánh mắt toát ra thần sắc bi thương cùng hoài niệm, nhưng lập tức, liền bị một loại thần sắc kiên nghị thay thế, trịnh trọng nói: “Long đăng ký sĩ Phí Tư nguyện ý nghe ngài sai khiến.”

Tiêu Ngự gật đầu, nhiệm vụ kế tiếp hắn là sẽ rất khó khăn, Tiêu Ngự một người là không thể hoàn thành, nếu không đầu não cũng sẽ không an bài người người như Phí Tư trợ giúp.

Tiêu Ngự đi ra phía ngoài trạch viện, một bên hướng tới long đăng ký sĩ hỏi sự tình liên quan đến dã thác thành, vì giảng giải trên sách của nhiệm vụ dù sao cũng có hạn.

218. Chương 219: Long Đăng Kỵ Sĩ

Nghe Phí Tư giảng giải, trong đầu Tiêu Ngự hiện ra một vài bức tranh thảm khốc, mấy trăm du hồn long đăng ký sĩ thề bảo vệ quê nhà, và mấy trăm lần cùng người nạp đức anh dũng chiến đấu, từng người chết trận trên sa trường, cuối cùng dã thác thành, hiện tại cũng là di thất chi thành, trở thành cứ điểm của người nạp đức, về phần sau này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, mọi người nạp đức như thế nào biến thành bán vong linh, Phí Tư cũng không biết.

Nhìn tòa trạch viện này, long đăng ký sĩ Phí Tư thì thào ngâm nga:

Dạ thâm liễu, da lan hoa tiểu tiểu đích khai phóng, phủ mặc tâm ái đích kỵ sĩ thương, mỹ lệ đích cô nương, ngã tức tương khứ viễn phương...”

(Đêm đã khuya, hoa lan lặng lẽ nở, kỵ sĩ yêu thích vuốt ve trường thương, cô nương xinh đẹp, ta sắp đi về phương xa)

Mặc dù thanh âm của nghe không được hay lắm, nhưng là trong tiếng hát ẩn chứa tình cảm sâu kín làm người khác dung động.

Bài hát này miêu tả một người kỵ sĩ vì bảo hộ quê nhà, từ biệt cô gái mình yêu thích, đi ra chiến trường, tiếng hát du dương và truyền cảm nhẹ nhàng bình dị bên tai Tiêu Ngự.

“Tên bài hát này là gì vậy?” Nghe long dăng kỵ sĩ Phí Tư hát hết bài, Tiêu Ngự hỏi.

“Dạ lan hoa.” Long dăng kỵ sĩ Phí Tư nói.

“Tên thật là lạ.”

share by kiemhiepcac.net

“Dạ lan hoa tượng trưng cho nỗi nhớ mong cùng tình yêu trong sáng vô cùng, mỗi khi màn đêm phủ xuống, dạ lan hoa sẽ theo gió bay múa, theo gió bay về phương xa, gửi gắm nỗi nhớ nhung của mọi người tới người mình yêu.” Long dăng kỵ sĩ Phí Tư giải thích nói.

Tiêu Ngự không khỏi nhìn thoáng qua long dăng kỵ sĩ Phí Tư, trên nét mặt kiên cường này, có một thoáng bi thương khó tả, có lẽ hắn cũng đang nhớ tới người thân.

“Thủ vệ quê nhà, thủ vệ người yêu.” Long dăng kỵ sĩ chứng kiến xuất hiện một cái bóng dáng màu đỏ, thương kỵ sĩ trong tay giương lên, một con long dăng rất lớn bỗng đứng xuất hiện trong không trung, long dăng kỵ sĩ Phí Tư cười trên người long dăng, lao xuống phía dưới, thương kỵ sĩ trong tay huy vũ tạo ra liên tiếp các màu sắc đẹp đẽ, bao trùm lên hồng y giáo sĩ này. Thương kỵ sĩ của long dăng Phí Tư đâm xuyên qua ngực tên hồng y giáo sĩ, điên cuồng đem hồng y giáo sĩ này xé ra thành từng mảnh nhỏ.

Giết chết hồng y giáo sĩ, long dăng kỵ sĩ Phí Tư điều khiển long dăng bay về phía bên cạnh Tiêu Ngự.

“Đáng tiếc không được chia kinh nghiệm.” Tiêu Ngự thở dài một hơi.

Người có biết long dăng kỵ sĩ ở ngoài dã thạc thành kia không?” Tiêu Ngự hỏi.

“Đó là cháu đời thứ 71 của ta, hẳn phụ trách nghênh tiếp và chỉ dẫn sứ giả. Hắn cũng giống chúng ta là long dăng kỵ sĩ thủ hộ tòa thành thị này.” Long dăng kỵ sĩ Phí Tư nói.

Cháu đời thứ 71, Tiêu Ngự lộ ra vẻ mặt cổ quái. Bộ dáng của long dăng kỵ sĩ Phí Tư thoát nhìn cũng rất trẻ, mà lão đầu kia ở ngoài dã thạc thành thoát nhìn có lẽ cũng đã bảy mươi tám mươi rồi. Tuổi tác thực tế của hai người, chênh lệch thật nhiều! Nguyên lai lão đầu chỉ là một người chỉ dẫn giả. Tiêu Ngự còn tưởng rằng là một nhân vật trọng yếu chứ, xem ra trước kia chính mình đã nghĩ nhầm rồi.

“Kế tiếp chúng ta sẽ đi đâu?” Tiêu Ngự hỏi, Tiêu Ngự đối với tòa thành thì này không quen thuộc. Không biết kế tiếp nhiệm vụ nên làm như thế nào, chỉ có thể để cho long dăng kỵ sĩ Phí Tư chỉ dẫn cho mình. Tiêu Ngự đoán được nội dung kế tiếp của nhiệm vụ hẳn là muốn Tiêu Ngự phối hợp dọn sạch người nạp đức bán vong linh trong thành thị.

“Chúng ta phải đi xuống tư lạc đức chi thành, ở dưới mặt đất của thành thị này, là hang ổ của người nạp đức.” Long dăng kỵ sĩ Phí Tư trong đôi mắt hiện lên một đạo quang mang sắc bén.

Phía dưới tòa thành thị này còn có một thành thị? Trong lòng Tiêu Ngự giật mình. Chẳng lẽ kế tiếp của nhiệm vụ là đem người nạp đức của tư lạc đức chi thành ở dưới mặt đất tiêu diệt sạch sẽ? Nội dung của nhiệm vụ này thật là nhiều.

Tiêu Ngự cùng long dăng kỵ sĩ từ trong hẻm nhỏ đi ra, về tới đường chính của trung tâm dã thạc thành, theo như lời của Phí Tư đi đến cửa vào của tư lạc đức chi thành ở dưới đất.

Trong dã thạc thành cũng không phải tất cả là hồng y giáo sĩ, tuyệt đại bộ phận các địa phương đều chỉ có một ít lam y giáo sĩ tuần tra. Là một ít quái vật tinh anh bình thường cấp hai mươi.

“Xem ra phụ cận cái hẻm nhỏ kia là khu vực trọng yếu, mới an bài nhiều hồng y giáo sĩ như vậy.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, để cho long dăng kỵ sĩ Phí Tư đứng ở một bên, còn mình an tâm giết đám lam y giáo sĩ này.

share by kiemhiepcac.net

Cấp bậc rất trọng yếu, đám lam y giáo sĩ là quái pháp hệ. Lực công kích rất mạnh, nhưng phòng ngự rất thấp, giá trị kinh nghiệm lại phi thường phong phú, gấp khoảng ba lần quái bình thường cấp hai mươi, Tiêu Ngự an tâm giết đám lam y giáo sĩ này, chuẩn bị ở chỗ này giết nhiều quái một chút.

Long dăng kỵ sĩ Phí Tư mặc dù lo ngại tốc độ chậm chạp của Tiêu Ngự, nhưng cũng không có biện pháp, hẳn tất nhiên phải nghe theo lời nói của Tiêu Ngự, hẳn không rõ, tại sao Tiêu Ngự không cho hắn ra tay.

Tiêu Ngự dọn sạch lam y giáo sĩ ở phụ cận. Nhìn giá trị kinh nghiệm một điểm lại một điểm đỉnh đỉnh một tiếng, trên mặt đất rơi ra một miếng ngọc bích. Tiêu Ngự cầm lấy xem một chút, là một miếng thâm lam bảo thạch.

Thâm lam bảo thạch: Giá trị ma pháp +30. Dùng để gia công bảo thạch, khảm nạm, công trình học.

Nghe nói trước mắt một miếng thâm lam bảo thạch đều bán được giá cao là năm trăm kim tệ, xem như là một kiện đồ vật không tồi.

Tiêu Ngự cắt thâm lam bảo thạch vào trong hành trang, tiếp tục giết quái, một mặt tiến tới đích, ngoại trừ miếng thâm lam bảo thạch này, Tiêu Ngự vẫn kiếm được không ít lam trang và lục trang, hẳn là có thể bán được không ít kim tệ. Đánh hắc tái làm cho Tiêu Ngự kiếm được không ít tiền mặt, Tiêu Ngự không cần phải đến diễn đàn giao dịch để tiêu thụ kim tệ rồi, mà phải chuyên tâm thụ thập thật nhiều kim tệ dùng để tăng thực lực của bản thân lên, thực lực của bản thân tăng lên, có thể thông qua đánh hắc tái kiếm được nhiều tiền hơn, chuyện này Tiêu Ngự vẫn còn phải tính toán.

Bận rộn gần ba giờ, hệ thống truyền đến âm thanh nhắc nhở thăng cấp.

“Lại lên một cấp.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bảng thuộc tính, trước mắt cấp bậc là cấp hai mươi hai.

Sau khi lên cấp hai mươi hai, Tiêu Ngự so với đám quái bình thường nay cao hơn hai cấp, giết chết quái bình thường cấp hai mươi hai hiệu quả càng rõ ràng, tốc độ giết quái nhanh hơn không ít, nhưng đồng thời giá trị kinh nghiệm đạt được lại hạ xuống.

Tiêu Ngự đang chuẩn bị tiếp tục tiến về phía trước, phía xa một đội ngũ bóng dáng màu đỏ hướng tới Tiêu Ngự cùng Phí Tư đi lại đây.

“Tích tích, phát hiện hồng y giáo sĩ, số lượng 30, đang tới gần...” Người máy nói. Giáo sĩ, Tiêu Ngự là tuyệt đối không đối phó được.

“Phí tư, giao cho người.” Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn về phía Phí Tư nói, hẳn không thể giết chết nhiều hồng y giáo sĩ như vậy, đối với Phí Tư có thể giết chết đám hồng y giáo sĩ này không, Tiêu Ngự cũng có chút lo lắng, nếu Phí Tư chết, không thể nghi ngờ là nhiệm vụ thất bại.

Đám hồng y giáo sĩ phát hiện Tiêu Ngự cùng Phí Tư, lập tức hùng hổ hướng bên này đánh tới.

Phí Tư vùng trường thương kỵ sĩ trong tay, lao tới đám hồng y giáo sĩ.

Suy nghĩ của Tiêu Ngự xoay chuyển, hẳn không thể cứ đứng như vậy. Cho dù là không thể giúp được cái gì, cũng phải xông lên giết chết mấy tên hồng y giáo sĩ.

Long viêm phá!

share by kiemhiepcac.net

Thương kỵ sĩ trong tay Phí Tư nổi lên hỏa diễm màu đỏ rực rỡ, xông lên phía trước đâm tới một tên hồng y giáo sĩ, phốc, hỏa diễm phun ra, tên hồng y giáo sĩ này toàn thân bị cháy sạch. Thương kỵ sĩ trong tay Phí Tư huyền hóa ra nhiều đao hoa nhọn, trùn tới tên hồng y giáo sĩ này, trong nhất thời huyết vị bắn khắp nơi. Hồng y giáo sĩ này bị mũi nhọn xé thành từng mảnh nhỏ.

“Nguyên lai máu của bán vong linh cũng là màu đỏ.” Tiêu Ngự nghĩ thầm.

Chứng kiến Phí Tư giết chết một hồng y giáo sĩ, đám hồng y giáo sĩ này càng thêm điên cuồng, đánh về phía Phí Tư.

Thần chi thẩm phán!

Một cột sáng từ trên trời giáng xuống. Đem tên hồng y giáo sĩ trong đó hóa thành tro tàn.

Nếu như xông lên liều mạng đối phó như vậy với đám hồng y giáo sĩ, không thể nghi ngờ là muốn chết, Tiêu Ngự nhớ lại, chính mình cũng không phải cái cũng kém, bởi vì có thần dụ chi thư có hiệu quả hạ thấp

thuộc tính đối với quái hệ bất tử, Tiêu Ngự không cần làm gì, chỉ cần tới gần đám hồng y giáo sĩ này. Tiềm Hành tới địa điểm hỗ trợ Phí Tư chiến đấu kịch liệt, mặc dù làm như vậy rất nguy hiểm.

Hơn hai mươi tên hồng y giáo sĩ phát uy thật là kinh khủng, bọn họ bao vây Phí Tư lại, không ngừng lấy vũ khí trong tay công kích Phí Tư. Đồng thời đối mặt với nhiều hồng y giáo sĩ như vậy. Phí Tư chiến đấu đúng là có phần cố hết sức.

Thiên long trầm!

Thương kỵ sĩ trong tay Phí Tư biến ảo thành một con đĩa long to lớn, hướng phía dưới chém xuống, lực lượng bá đạo đem hồng y giáo sĩ chém thành hai nửa, xé rách thành từng mảnh nhỏ.

Chứng kiến Phí Tư liên tục chém giết mấy tên hồng y giáo sĩ, Tiêu Ngự không khỏi lú lẫm, người này thật đúng là mạnh mẽ, Tiêu Ngự cẩn thận tới gần, rốt cuộc thần không biết quỷ không hay đi tới trung tâm chiến trường, tất cả hồng y giáo sĩ đều không có phát hiện sự tồn tại của Tiêu Ngự, đám hồng y giáo sĩ này đã bị lực lượng nào đó áp chế. Thuộc tính phần lớn hạ xuống. Phí Tư chiến đấu trở lên ung dung thoải mái hơn rất nhiều.

Sau mấy lần, Phí Tư liên tục chém chết sáu tên. Hơn nữa Tiêu Ngự giết chết một tên, trên chiến trường vẫn còn lại hai mươi ba tên hồng y giáo sĩ, huyết lượng của Phí Tư tổng cộng là 21000, bị mất mất 8000.

share by kiemhiepcac.net

Long quyền liệt sát!

Phí Tư chợt quát một tiếng, thương kỵ sĩ trong tay quét ngang ra ngoài, thương kỵ sĩ làm không khí va đập, phát ra tiếng rít bén nhọn, bức lui hơn mười tên hồng y giáo sĩ, đâm vào trong cơ thể một tên hồng y giáo sĩ, điên cuồng mang thương đem tên hồng y giáo sĩ kia chia thành bốn mảnh bị ném bay lên trời, quyền trượng trong tay rơi xuống hướng tới lưng Phí Tư đập xuống.

“Không tốt!” Tiêu Ngự hô nhỏ một tiếng, nếu Phí Tư bị hồng y giáo sĩ đánh rơi khỏi long đằng sẽ gặp phải phiền toái, chứng kiến hồng y giáo sĩ hướng phí tư đánh tới, Tiêu ngự một chiêu Thần Chi Tài Quyết phóng ra ngoài.

Huyết lượng tên hồng y giáo sĩ kia vốn còn lại không nhiều lắm, sau khi bị Thần Chi Tài Quyết công kích, bay ngược ra ngoài, ngã trên mặt đất.

Phí tư lúc này mới ý thức được phía sau có người đánh lên, quay đầu ánh mắt hướng tới Tiêu Ngự cảm kích, vùng thương kỵ sĩ trong tay lên, tiếp tục đánh mạnh tới tên hồng y giáo sĩ khác.

Bởi vì thi triển một chiêu kỹ năng công kích, trạng thái ẩn hình của Tiêu Ngự biến mất, mấy tên hồng y giáo sĩ phát hiện Tiêu Ngự, quát tháo đánh tới Tiêu Ngự.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự một chiêu Tật Phong Bước ngăn cản công kích của mấy tên hồng y giáo sĩ này, nghiêng người né tránh.

Long viêm trầm!

Một đoàn hỏa long hướng bên này đánh tới, đem một tên hồng y giáo sĩ truy kích Tiêu Ngự nuốt vào. Trên người tên hồng y giáo sĩ nổi lên hỏa diễm nóng rực, phát ra tiếng hét thê lương, thân thể từ từ co lại, cuộn mình trên mặt đất, biến thành một khối thi thể cháy đen.

Mấy tên hồng y giáo sĩ này không hề thấy e ngại chút nào, vẫn như cũ dũng cảm quên mình đánh tới phía Phí Tư.

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái Tiềm Hành, cuối cùng tránh khỏi sự truy kích của hồng y giáo sĩ.

Rống, long đằng phát ra một tiếng gầm mạnh mẽ, một đôi móng vuốt bắt lấy một tên hồng y giáo sĩ, hung hăng xé ra, đem tên hồng y giáo sĩ này chia thành hai nửa.

Phí Tư chợt quát một tiếng, thương kỵ sĩ trong tay đâm vào đầu một tên hồng y giáo sĩ, làm đầu tên hồng y giáo sĩ bị đục thành lỗ.

219. Chương 220: Vật Phẩm Hệ Bất Tử.

Phí Tư cùng đám hồng y giáo sĩ đang kịch liệt chiến đấu. Công kích của Phí Tư bá đạo vô cùng. Trường thương trong tay phảng phất như một con cự long ngân sắc nhảy múa. Đem đám hồng y giáo sĩ lần lượt từng người giết chết. Dưới sự vây công của đám hồng y giáo sĩ. Huyết lượng của Phí Tư không ngừng giảm xuống.

Thỉnh thoảng Tiêu Ngự dùng Thần Chi Tài Quyết công kích hồng y giáo sĩ. Hỗ trợ Phí Tư. Trên chiến trường vẫn còn lại mười một tên hồng y giáo sĩ. Phí Tư cũng chỉ còn lại 6000 huyết lượng.

“Không tốt. Phí Tư sẽ thua mất.” Tiêu Ngự cảm giác không ổn. Bởi vì Phí Tư bị gắt gao ngăn chặn. Bị vây công ở bên trong. Căn bản không thể chạy trốn. Nếu cứ như vậy. Phí Tư khẳng định sẽ bị giết chết.

Rống. Phí Tư quát to một tiếng. Một kích Long Quyền Liệt Sát thi triển ra. Bức lui sáu tên hồng y giáo sĩ. Đem một tên hồng y giáo sĩ chém thành mảnh nhỏ.

Phí Tư vừa thoát khỏi vây công. Sáu tên hồng y giáo sĩ lại đi tới vây quanh.

“Nếu Phí Tư chết. Nhiệm vụ sẽ thất bại.” Tiêu Ngự lao tới một tên hồng y giáo sĩ ở phía trong. Tới bên người tên hồng y giáo sĩ. Một chiêu Muộn Côn đánh ngắt tên hồng y giáo sĩ này. Sau đó Độn Hình đánh tới một tên hồng y giáo sĩ ở phía ngoài. Một chiêu Thâu Tập đánh trúng mục tiêu.

Tiêu Ngự chỉ có thể làm vài chuyện có hạn. Chỉ có thể ảnh hưởng tới công kích của đám hồng y giáo sĩ này. Hỗ trợ Phí Tư. Tiêu Ngự một chiêu Tật Phong Bộ nhằm một tên hồng y giáo sĩ thứ ba. Một chiêu Dịch Cốt.

Tạc Kích!

Tấn Kích!

Tiêu Ngự liên tiếp đánh trúng mấy tên hồng y giáo sĩ. Sau khi một kích đắc thủ liền nhanh chóng thoát ra. Tránh khỏi truy kích của mấy tên hồng y giáo sĩ. Vừa lộn một vòng. Bôi độc giảm tốc lên chủ thủ của tay trái ở trên người một tên hồng y giáo sĩ đánh trúng vài cái. Tên hồng y giáo sĩ kia lập tức trúng độc. Tốc độ trên phạm vi lớn hạ xuống.

Ba phút trôi qua. Tiêu Ngự một chiêu Thần Chi Thảm Phán công kích lên trên người một tên hồng y giáo sĩ còn đầy máu. Đem tên hồng y giáo sĩ kia trực tiếp giết chết trong nháy mắt.

Tiêu Ngự đánh loạn quấy rối các bước tấn công của đám hồng y giáo sĩ. Công kích của đội ngũ hồng y giáo sĩ trở lên hỗn loạn. Đúng tại thời điểm này. Phí Tư lại vừa giết chết ba tên hồng y giáo sĩ.

Thần Chi Tài Quyết!

Tiêu Ngự một chiêu Thần Chi Tài Quyết. Giết chết một tên hồng y giáo sĩ còn ít máu.

Trên chiến trường vẫn còn lại sáu tên hồng y giáo sĩ. Tiêu Ngự chăm chú nhìn mục tiêu là một tên hồng y giáo sĩ còn ít máu. Một chiêu Bối Thứ công kích vào sau lưng tên hồng y giáo sĩ. Tên hồng y giáo sĩ kia bị đau. Xoay người công kích Tiêu Ngự. Tiêu Ngự thi triển một chiêu Phản Thủ Bối Thứ.

“Công kích góc dưới 0.5. Lệch dưới 0.3.” Nhắc nhở của người máy không ngừng truyền vào đầu Tiêu Ngự. Khiến cho Tiêu Ngự trong lúc ứng phó với tên hồng y giáo sĩ này tự nhiên thoải mái.

Tiêu Ngự chỉ có thể làm được như vậy. Bị Tiêu Ngự quấy rối. Trên chiến trường chỉ còn lại có năm tên hồng y giáo sĩ. Phí Tư vẫn còn 2000 huyết lượng. Khả năng chiến thắng tăng lên.

Chỉ có năm tên hồng y giáo sĩ đang công kích Phí Tư. Phí Tư liền cảm thấy ung dung hơn nhiều. Thương kỵ sĩ trong tay lại nhảy múa trên không. Triển khai công kích. Lại càng dũng mãnh không thể đỡ được.

Thiên Long Trảm!

Thương kỵ sĩ trong tay Phí Tư khẽ phát ra một tiếng long ngân. Đâm tới một tên hồng y giáo sĩ. Giết chết tên hồng y giáo sĩ kia. Một đôi trảo của long đằng phía dưới cũng bắt được một tên hồng y giáo sĩ. Lợi trảo cứng như thép nhẹ nhàng xé thành hai mảnh.

Vẫn còn lại ba tên hồng y giáo sĩ. Phí Tư hét lớn một tiếng. Lại một kích xuyên thủng đầu một tên hồng y giáo sĩ. Sau đó nhằm về phía hai tên hồng y giáo sĩ còn lại.

Trí mệnh bạo phá!

Tiêu Ngự một chiêu Trí Mệnh Bạo Phá đâm vào trong cơ thể tên hồng y giáo sĩ kia. Thịch một tiếng trầm đục. Trên đầu tên hồng y giáo sĩ liên tục hiện lên hai điểm giá trị thương tổn. Ngã xuống mặt đất.

Tiêu Ngự vỗ vỗ tay. Cuối cùng cũng dẹp xong. Quay đầu lại nhìn thoáng qua Phí Tư. Phí Tư cũng đã dọn sạch hai tên hồng y giáo sĩ còn lại. Phí Tư vẫn còn lại gần 1000 huyết lượng. Tiêu Ngự thở phào một hơi. Nếu như chính mình không nhúng tay vào. Phí Tư rất có khả năng sẽ chết. Lần này gặp phải hồng y giáo sĩ. Chính mình đã có tác dụng mấu chốt. Quyết định sự thành bại của trận chiến này. Chỉ dựa vào Phí Tư là không được. Xem ra lát nữa trong lúc đối chiến chính mình phải vạn phần cẩn thận. Không cẩn thận một tí Phí Tư có thể sẽ chết.

Tiêu Ngự nhặt kiện vật phẩm rơi ra từ tên hồng y giáo sĩ do chính mình đối phó. Không thể ngờ lại là một kiện hộ thối tử trang. Còn có thể bán được một ít tiền.

Tiêu Ngự cất kiện tử trang hộ thối vào hành trang. Chờ Phí Tư khôi phục huyết lượng. Tiếp tục tiến lên phía trước. Dọc đường giết sạch lam y giáo sĩ.

Đi qua khu phố phồn hoa. Trung tâm khu phố có một cửa hàng khổng lồ khiến cho Tiêu Ngự chú ý. Kiến trúc cửa hàng này khí thế to lớn. Hơn nữa ngoài cửa hàng tự nhiên lại tụ tập bảy tên hồng y giáo sĩ. Bên trong cửa hàng số lượng hồng y giáo sĩ càng nhiều.

Gặp phải tình huống này. Tiêu Ngự hoàn toàn có thể vòng qua. Không quan tâm cái cửa hàng này. Nhưng là trong đầu Tiêu Ngự không khỏi sinh ra một ít tâm tư. Ngoài cửa hàng này không thể ngờ lại có nhiều hồng y giáo sĩ thủ vệ như vậy. Không chừng bên trong cửa hàng có đồ gì tốt. Tiêu Ngự cũng không muốn bỏ qua dễ dàng. Vạn nhất bên trong có vật phẩm nhiệm vụ gì mấu chốt. Tựa như thần dụ chi thư giống nhau thì sao? Nếu bỏ qua. Nhiệm vụ chẳng phải là không có biện pháp tiếp tục?

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua người máy. Người máy cũng không có bất cứ nhắc nhở gì. Người máy không dò xét được các vật phẩm bình thường. Trừ phi kiện vật phẩm bên trong ẩn chứa năng lượng cực lớn.

Mặc kệ bên trong có hay không có vật phẩm. Không tiến vào mà nói Tiêu Ngự sẽ không cam tâm.

“Phí Tư. Ta phối hợp với ngươi. Giết chết đám hồng y giáo sĩ này.” Tiêu Ngự nói. Không khỏi có chút đỏ mặt. Chủ yếu lực chiến đấu vẫn là dựa vào Phí Tư. Tiêu Ngự bất quá chỉ là trợ thủ của Phí Tư mà thôi.

“Được. Sứ giả tôn kính.” Phí Tư cười long đăng lao tới. Thân thể thật lớn của long đăng đem đại môn ngăn chặn hơn một nửa.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bên trong cửa hàng. Bên trong cửa hàng số người đang di chuyển. Bị Phí Tư làm huyền não. Tất cả đều lao ra. Bên trong cửa hàng số lượng hồng y giáo sĩ tụ tập đông đảo. Số lượng chừng năm sáu chục tên.

“Bảo vệ đại môn. Đừng lao vào.” Tiêu Ngự nhanh chóng nói. Nếu Phí Tư nóng nảy tiến vào đại môn như vậy thì xong hết rồi. Bên trong hồng y giáo sĩ như ong vỡ tổ lao tới. Không giết chết Phí Tư là không thể. Nhưng chỉ cần Phí Tư bảo vệ đại môn. Hoàn toàn có thể một người đã đủ giữ cửa ải. Vạn người không thể khai thông.

“Được. Sứ giả tôn kính.” Long đăng kỵ sĩ Phí Tư cười long đăng. Ngăn chặn đại môn. Sau khi đám hồng y giáo sĩ này chứng kiến Tiêu Ngự cùng long đăng kỵ sĩ Phí Tư. Tất cả đều lao lên. Hung tợn không sợ chết.

Long viêm trầm!

Long đăng kỵ sĩ Phí Tư chỉ huy long đăng ngăn chặn đại môn. Ở trước cửa công kích đám hồng y giáo sĩ hướng tới đây. Thương kỵ sĩ trong tay mỗi lần ra tay. đều có một tên hồng y giáo sĩ bị mất mạng.

Tiêu Ngự thì loanh quanh ở phía trước chiến trường. Thỉnh thoảng đánh ngã một người. Hoặc là quấy nhiễu một chút. Giúp cho Phí Tư giảm bớt áp lực. Chờ Thần Chi Tài Quyết cooldown xong thì sẽ thi triển Thần Chi Tài Quyết. Giết chết một hai tên hồng y giáo sĩ ít máu. Về phần Thần Chi Thẩm Phán. Tiêu

Ngự không có ý sử dụng. Nếu như không xảy ra tình huống khẩn cấp. Loại kĩ năng này tốt nhất vẫn nên giữ lại.

Hồng y giáo sĩ giống như thủy triều dâng lên. Nhưng một đám đều bị Phí Tư giết chết ở dưới long đăng.

Cửa bị ngăn trở một đám hồng y giáo sĩ. Nhưng bởi vì cửa rất nhỏ. Đám hồng y giáo sĩ này căn bản không lao ra ngoài được. Chỉ có thể bị ngăn cản ở một bên nóng nảy. Đám hồng y giáo sĩ phía trước một tên rồi một tên bị giết chết. Phía sau có rất nhiều hồng y giáo sĩ thế vào vị trí còn trống.

Đám hồng y giáo sĩ này trí tuệ rất thấp. Căn bản không biết tử vong là gì. Một đám dũng cảm quên mình. Nhưng hành vi của bọn chúng như vậy không thể nghi ngờ là ngu xuẩn. Một đám chỉ biết đi lên chịu chết.

Bởi vì một lần chỉ phải đối mặt với một ít hồng y giáo sĩ. Long đăng kỵ sĩ chiến đấu thật là thoải mái. Một thương rồi lại một thương chính xác đánh bay tên hồng y giáo sĩ xông đến. Nghĩ tới sứ giả cung cấp phương pháp này thật là thực dụng.

Phía trước chất một đồng lớn thi thể của hồng y giáo sĩ. Đám thi thể này lại tạo thành công cụ che chắn cho Tiêu Ngự cùng long đăng kỵ sĩ Phí Tư.

“Chỉ cần mười phút. Hẳn là có thể dọn sạch toàn bộ hồng y giáo sĩ ở nơi này.” Tiêu Ngự đếm một chút. Ước chừng vẫn còn lại hơn ba mươi tên hồng y giáo sĩ. Tốc độ đánh giết của long đăng kỵ sĩ vẫn rất nhanh.

Với sự sụp đổ này thi thể hồng y giáo sĩ dần dần tăng lên. Bên trong cửa hàng chỉ còn lại có sáu tên hồng y giáo sĩ đang cự mình sắp chết.

Tiêu Ngự thấp giọng quát.

Tiêu Ngự vừa dứt lời. Phí Tư từ trên người long đăng kỵ sĩ nhảy xuống. Quơ thương kỵ sĩ trong tay. Tiến vào cửa hàng. Thương kỵ sĩ trong tay tỏa ra ánh sáng. Khí thế ngất trời. Thương mang quét thành hình vòng. Ba tên hồng y giáo sĩ bị thương mang xé rách thành mảnh nhỏ.

Long quyền liệt sát!

Ánh sáng từ thương kỵ sĩ trong tay Phí Tư tăng vọt. Bức lui hai tên hồng y giáo sĩ ra ngoài. Lại vừa giết chết một tên hồng y giáo sĩ.

Thiên long trăm!

Phí Tư quát lạnh một tiếng. Một đạo ánh sáng rực rỡ từ trên thương hóa thành một con cự long. Chém xuống. Chém tên hồng y giáo sĩ thành từng mảnh nhỏ. Sau khi giết chết tên hồng y giáo sĩ này. Trường thương hóa thành một con ngân xà. Đâm thẳng ra ngoài. Đâm xuyên thủng đầu tên hồng y giáo sĩ cuối cùng.

Tiến vào cửa hàng. Tiêu Ngự liếc mắt nhìn bày biện chung quanh một cái. Nơi này từng là một cửa hàng rất lớn. Bố trí rất lộn lây. Phòng chừng chuyên môn bán bảo thạch. Nhưng hiện tại. Sớm đã vườn không nhà trống. Trên sân phủ kín các loại hài cốt. Nhìn trên sân trải rộng là các mảnh vỡ bảo thạch. Tiêu Ngự đau lòng không thôi. Muốn tìm được một miếng bảo thạch còn nguyên vẹn là khó có khả năng.

“Di. Đây là cái gì?” Ánh mắt Tiêu Ngự bị một viên hạt châu màu đen trên quầy hàng hấp dẫn. Miếng hạt châu này chỉ sợ là một kiện vật phẩm còn nguyên vẹn duy nhất của cửa hàng. Ước chừng to bằng quả trứng chim. Hắc trần châu tỏa ra quang mang u ám. Từng đợt từng đợt hắc sắc khí tức lơ lửng ở chung quanh hạt châu. Làm cho hạt châu này tăng thêm vài phần thần bí.

Tiêu Ngự ngừng một chút. Từng đợt hắc ám khí tức làm cho Tiêu Ngự có một loại cảm giác khoan khoái và quen thuộc. Tiêu Ngự thuộc vong linh tộc. Thường xuyên cùng vong linh quan hệ. Đối với vong linh hơi thở tự nhiên là phi thường mẫn cảm.

“Là vật phẩm hệ bất tử. Không trách được bán vong linh thích tụ tập ở chỗ này!” Trong lòng Tiêu Ngự mừng như điên. Hẳn là một kiện bảo bối. Nhìn hạt châu này. Tiêu Ngự không khỏi âm thầm cầu khẩn. Hy vọng không phải vật phẩm nhiệm vụ. Nếu như hạt châu này là một kiện vật phẩm nhiệm vụ thuộc tính dị thường. Tiêu Ngự sẽ điên mất. Máy chủ mỗi lần đều cung cấp các loại vật phẩm nhiệm vụ như thần dụ chỉ thư. Thoát khỏi phụ bản lại biến mất. Sẽ làm người khác điên mất.

220. Chương 221: Thâm Thúy Bảo Thạch.

Tiêu Ngự cầm lấy hạt châu màu đen lên. Trước tiên xem xét hạt châu màu đen này có phải vật phẩm nhiệm vụ không.

“Không phải.” Tiêu Ngự thở phào một hơi. Nhìn thuộc tính của hạt châu một chút.

Thâm thúy bảo thạch: phẩm chất: truyền thuyết. Độ hảo cảm với npc hệ sinh vật bắt tử +12. Hiệu quả triệu hoán sinh vật hệ bắt tử +10. Sử dụng mệnh lệnh, kĩ năng phong ấn cùng thu phục sinh vật hệ bắt tử xác xuất thành công +15. Triệu hoán sinh vật hệ bắt tử thực lực +10%. Đồ vật này đặt trong hành trang của vụ sự thì tự động sinh ra hiệu quả.

Tiêu Ngự nghĩ thầm. Nếu như một người vong linh vụ sự kiếm được miếng bảo thạch này. Có thêm hỗ trợ là rất lớn. Nhưng đối với Tiêu Ngự mà nói. Giống như không có bất cứ tác dụng gì.

Tiêu Ngự đột nhiên nhớ tới cái gì. Dem tiêm nha hạng liên của da cách mạc tư đặc để quên ở trong góc ra. Dem tiêm nha hạng liên cùng với thâm thúy bảo thạch đặt ở cùng nhau. Nghiên cứu thuộc tính của hai cái một chút. Khóe miệng lộ ra một tia tiểu ý đen tối. Miếng thâm thúy bảo thạch này đối với Tiêu Ngự mà nói. Cũng không phải là cái gì cũng tồi.

Trong tiêm nha hạng liên có một kĩ năng Chiêu Hồn Chi Dẫn. Có xác xuất nhất định đem một con sinh vật hệ bắt tử phong ấn vào trong tiêm nha hạng liên. Trở thành sinh vật khế ước với tiêm nha hạng liên. Phối hợp với miếng thâm thúy bảo thạch này. Tiêu Ngự sử dụng kĩ năng Chiêu Hồn Chi Dẫn phong ấn sinh vật hệ bắt tử xác suất thành công tăng lên cao. Đồng thời thâm thúy bảo thạch này đối với sinh vật khế ước còn tăng thêm thuộc tính nhất định. Vừa lúc có thể phát huy hiệu quả hai tác dụng này.

“Lúc nào đi tìm bắt một con quái bắt tử, Tiêu Ngự nghĩ thầm. Sau khi bắt được bất cứ sinh vật hệ bắt tử nào rồi triệu hoán. Thực lực đều sẽ bị hạ xuống trên phạm vi lớn. Đương nhiên. Điều này là không thể tránh khỏi, thực lực sinh vật được triệu hoán sẽ không mạnh. Nếu không sẽ ảnh hưởng đến thắng bại của trò chơi. Chẳng qua trong thời gian an toàn có thể triệu hoán sinh vật về vẫn có tác dụng nhất định. Có thể ứng phó một chút với các tình huống khẩn cấp bộc phát.

Ngoại trừ hiệu quả triệu hoán sinh vật hệ bắt tử. NPC sinh vật hệ bắt tử độ hảo cảm thêm 12 điểm, cái thuộc tính này cũng vô cùng tốt. Bản thân là vong linh tộc. Cơ hội Tiêu Ngự tiếp xúc với NPC sinh vật hệ bắt tử rất nhiều. Độ hảo cảm cao mà nói. Khả năng nhận được nhiệm vụ càng cao.

Cảm thấy thỏa mãn. Tiêu Ngự cất miếng thâm thúy bảo thạch này. Đi ra ngoài cửa.

Rống. Long đằng bị đau phát ra một tiếng long ngâm.

“Tư Đạt, người bị công kích rồi.” Phí Tư lo lắng nói. Tọa kỵ là tính mạng thứ hai của kỵ sĩ. Long đằng bị công kích. Hẳn có thể nào không nóng nảy?

Lập tức. Thịch một tiếng thật lớn. Đại môn của cửa hàng bị một thân ảnh màu đen một cước đá bay.

Phí tư cầm trường thương kỵ sĩ trong tay. Cảnh giác nhìn thân ảnh kia.

Nhờ ánh sáng trong cửa hàng. Tiêu Ngự rốt cuộc cũng thấy rõ ràng được tướng mạo của người này. Tướng mạo của người này cũng giống với hồng y giáo sĩ bình thường. Trên người mặc trường bào màu đen. Trong tay cầm một thanh trường đao đen nhánh.

Tiêu Ngự cấp cho người này một chiêu Trình Tra.

Hắc y giáo sĩ: Tinh anh cường hóa cấp hai mươi. Huyết lượng 26000. Tên này cùng Phí Tư giống nhau. Cũng là quái tinh anh cường hóa cấp hai mươi. Hai người đánh nhau còn không biết ai thắng ai thua.

Thực lực của hai người tương đương. Có tác dụng khẳng định là chính mình. Trong chiến đấu hẳn phải toàn lực hỗ trợ Phí Tư. Nếu không Phí Tư có khả năng thua trận.

“Các người xông vào địa bàn của ta. Con người đáng ghét. Để thâm thúy bảo thạch lưu lại.” Trong đôi mắt hắc y giáo sĩ phát ra quang mang lúc sáng lúc tối. Nhìn Tiêu Ngự.

Nhìn con mắt của hắc y giáo sĩ. Thần tình của Tiêu Ngự hốt hoảng một lúc. Có một thanh âm thoang thoảng nói với chính mình. Dem bảo thạch lấy ra. Tiêu Ngự không tự chủ được tay phải duỗi về phía hành trang. Đột nhiên thân hình chấn động. Tỉnh táo trở lại. Nhanh chóng đem ánh mắt thu về. Không dám nhìn vào mắt hắc y giáo sĩ nữa. Nếu như Tiêu Ngự nghĩ không sai. Mới vừa rồi hắc y giáo sĩ sử dụng ma pháp nào đó khống chế tâm trí. Nếu như là người tâm trí bạc nhược yếu đuối. Khẳng định sẽ ngây ngốc mà đem thâm thúy bảo thạch giao ra.

“Đi.” Hắc y giáo sĩ phát ra thanh âm ngạc nhiên. Hắn không nghĩ tới ý chí của Tiêu Ngự không thể ngờ lại thoát khỏi khống chế của hắn.

“Phí Tư. Chúng ta lao ra. Chú ý đừng nhìn vào mắt hắn.” Tiêu Ngự nhắc nhở nói. Dem tiêm nha hạng liên da cách mặc tư đặc đeo lên. Hoán đổi một cái hạng liên khác trên cổ. Đối phó với sinh vật hệ bất tử mà nói. Tiêm nha hạng liên da cách mặc tư đặc có kỹ năng An Phủ Tâm Linh vẫn là tốt hơn.

“Đúng.” Phí tư đáp. Quát khê một tiếng. Huy vũ thương kỵ sĩ trong tay. Lao tới hắc y giáo sĩ kia. Long đằng còn đang ở bên ngoài. Long đằng không thể tiến vào hỗ trợ. Ưu thế của Phí Tư giảm đi. Lực công kích cũng giảm xuống trên phạm vi lớn. Cho nên Tiêu Ngự không có lệnh cho Phí Tư liều mạng ở chỗ này. Mà trước tiên lao ra ngoài. Đi ra bên ngoài rộng rãi. Phí Tư có long đằng hộ trợ. Lực chiến đấu tự nhiên sẽ tăng lên trên phạm vi lớn.

Đinh một tiếng. Thương kỵ sĩ trong tay cùng với trường đao của hắc y giáo sĩ chạm vào nhau. Phát ra một âm thanh thanh thúy. Hai người đều lui lại mấy bước.

Tiêu Ngự liền xông ra phía ngoài cửa hàng. Phí tư cũng hướng phía cửa cửa hàng lao tới. Hắc y giáo sĩ vừa định nâng đao truy kích Phí Tư. Tiêu Ngự quay đầu lại cho hắc y giáo sĩ một chiêu An Phủ Tâm Linh. Thân hình hắc y giáo sĩ bị trì trệ một chút. Nhưng hiệu quả cũng không rõ ràng.

Chỉ là thời gian cực ngắn này. Tiêu Ngự cùng Phí Tư đã chạy ra khỏi cửa hàng.

Tiêu Ngự cùng Phí Tư đến trên đường phố bên ngoài. Nhìn lại long đằng. Long đằng ở trong góc hấp hối. Trên người có rất nhiều vết thương rất nặng. Đều do hắc y giáo sĩ lưu lại. Long đằng đã mất đi khả năng tái chiến.

Tiêu Ngự đang lo lắng. Nếu như Phí Tư không có long đằng hỗ trợ. Lực chiến đấu ít nhất cũng giảm xuống 30% trở lên. Chỉ thấy Phí Tư vung tay phải lên. Một đạo quang mang màu trắng bao trùm tới long đằng.

Kỵ sĩ chi thủ hộ!

Long đằng nhận được Kỵ Sĩ Chi Thủ Hộ. Vết thương trên thân thể nhanh chóng khép lại. Tình thần cũng không còn uể oải. Đập cánh bay lên.

Phí Tư nhảy lên lưng Long Đằng. Huy vũ trường thương. Uy phong lâm liệt.

Chứng kiến long đằng khôi phục lại. Tiêu Ngự bỏ đi cảm giác kinh ngạc. Không nghĩ tới kỵ sĩ dĩ nhiên lại có ma pháp trị liệu cường đại như vậy. So với mục sư. Cẩn thận tìm kiếm trí nhớ một chút. Mới nhớ lại. Kỵ Sĩ Chi Thủ hộ này không thể trị liệu cho con người. Chỉ có thể trị liệu cho tọa kỵ của mình.

Khó trách. Loại kỹ năng hạn chế này hiệu quả bình thường là rất mạnh mẽ.

Hắc y giáo sĩ lao ra khỏi cửa hàng. Trường đao trong tay tỏa ra khí thế bức người. Tựa như lưu tinh cản nguyệt. Chém tới phía Phí Tư.

Tiêu Ngự cấp cho hắc y giáo sĩ một chiêu An Phủ Tâm Linh. Ngoài sự mong đợi. An Phủ Tâm Linh không có bất cứ hiệu quả gì. Hắc y giáo sĩ sinh ra kháng tính với kỹ năng này.

“Dù sao cũng là tinh anh cường hóa cấp hai mươi.” Tiêu Ngự chỉ có thể để kỹ năng này qua một bên.

Phí Tư khu động long đằng. Đột nhiên gia tốc. Thương kỵ sĩ trong tay đâm tới hắc y giáo sĩ. Đinh một tiếng. Hắc y giáo sĩ lui ra sau mấy bước. Ngồi ở trên lưng long đằng Phí Tư chỉ lắc lư một chút.

Tiêu Ngự từng nghiên cứu tính toán công kích lực công kích của kỵ sĩ. Tốc độ xung kích 6. Kỵ sĩ có thể phát huy tối đa 100% công kích. Mỗi lần công kích tốc độ tăng thêm 2 điểm. Bọn họ càng đánh thương tổn sẽ tăng lên 5%. Nếu như xung kích tốc độ có thể đạt được hơn 2 điểm trở lên. Thương tổn công kích

của bọn có thể tăng lên 50%. Tương đương với lực kích tự thân của bọn họ là 150%. Thương tổn càng cao. Cho nên. Trong thế giới kị sĩ. Tọa kị là phi thường trọng yếu. Bởi vì tọa kị có thể gia tăng cho bọn họ tốc độ (đột tiến). Gia tăng lực bạo phát của công kích. Tọa kị càng tốt. Tăng tốc độ càng nhanh. Đối với việc gia tăng hiệu quả công kích càng rõ ràng.

Phí Tư ở trên long dăng. Nhất thời như hổ gầm. Sau khi hắc y giáo sĩ bị đánh lui. Cũng không có lui về phía sau. Lần nữa gia tốc lao tới. Trường đao cùng thương kị sĩ lại chạm vào nhau. Phát ra một tiếng thanh thúy. Thương kị sĩ tựa như một con ngân long. Vượt qua công kích của hắc y giáo sĩ. Đâm vào bả vai hắc y giáo sĩ. Hắc y giáo sĩ cũng một đao bổ lên trên người Phí Tư. Hắc y giáo sĩ cùng Phí Tư trên đầu hai người đồng thời hiện lên giá trị thương tổn.

Phí Tư tạo thành hơn 700 điểm thương tổn với hắc y giáo sĩ. Hắc y giáo sĩ tạo thành hơn 1300 điểm thương tổn với Phí Tư

Trường thương vũ động. Đao quang bốn phía. Hai kiện vũ khí trong lúc đó liên tiếp đánh vào cùng một chỗ. Song phương người tới thì ta lùi. Không ai nhường ai.

Thần chi thẩm phán!

Tiêu Ngự huy động thần dụ chi thư trên tay trái một chút. Một chiêu Thần Chi Thẩm Phán công kích trên người hắc y giáo sĩ. Đao bạch quang này chiếu xuống người hắc y giáo sĩ. Tựa như liệt diễm nóng chảy. Trong nháy mắt đem mấy chỗ trên thân thể hắc y giáo sĩ đốt thành tro bụi. Hơn 6000 điểm thương tổn từ trên đầu hắc y giáo sĩ nhẹ nhàng hiện lên.

Một vạn công kích chỉ tạo thành 6000 thương tổn. Xem ra Thần Chi Thẩm Phán cũng không thể không tính tới phòng ngự. Bất quá 6000 điểm thương tổn đã là rất cao rồi.

Sau khi hắc y giáo sĩ bị Tiêu Ngự công kích. Nhất thời rít gào liên tiếp. Lực chú ý bị Tiêu Ngự hấp dẫn. Bỏ qua Phí Tư lao tới phía Tiêu Ngự.

“Không xong rồi.” Chứng kiến hắc y giáo sĩ xông tới. Tiêu Ngự hiểu được. Hiệu quả ẩn hình của kỹ năng Tiềm Hành không nhất định có hiệu quả với hắc y giáo sĩ. Một con quái tinh anh cường hóa cấp hai mươi. Trường đao của hắc y giáo sĩ gào thét chém xuống phía dưới.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ. Trường đao công kích trên người Tiêu Ngự. Phát ra một tiếng thanh thúy.

“Người này có thể dò xét ẩn hình. Chạy càng nguy hiểm. Liều mạng.” Tiêu Ngự sau khi né tránh liên công kích. Xoay người nhảy lên. Một chiêu Tạc Kích công kích vào mặt hắc y giáo sĩ.

Hắc y giáo sĩ lâm vào trạng thái choáng váng. Thời gian ngắn ngủi chỉ không tới một giây.

Lúc này Phí Tư lao tới. Thương kị sĩ trong tay mạnh mẽ đâm một cái. Xuyên thủng ngực hắc y giáo sĩ. Tiêu Ngự nhân cơ hội né ra ngoài. Tiêu Ngự phát hiện. Chính mình cùng Phí Tư trong lúc đó phối hợp vẫn tương đối ăn ý.

Tiêu Ngự xoay người lại cấp cho hắc y giáo sĩ một chiêu Thần Chi Tài Quyết. Đối với hắc y giáo sĩ tạo thành hơn 800 điểm thương tổn.

Hắc y giáo sĩ rít gào kêu rống muốn truy kích Tiêu Ngự. lại bị Phí Tư gắt gao ngăn cản đường đi.

Long quyền liệt sát!

Thương kị sĩ trong tay Phí Tư quét ngang. Bức lui hắc y giáo sĩ. Ở trên người hắc y giáo sĩ để lại một lỗ máu.

Bị Phí Tư công kích. Hắc y giáo sĩ giương trường đao lên. Đam chém trên người Phí Tư. Đối với Phí Tư tạo thành hơn 1000 điểm thương tổn.

221. Chương 222: Hư Nhược.

Thì ra một cộng với một lại hơn xa so với hai. Tiêu Ngự cùng Phí Tư phối hợp với nhau. Đánh rớt Hắc Y giáo sĩ đại khái hơn một vạn HP. Phí Tư tổn thất hơn 3000 HP. Tiêu Ngự thu hút cừu hận của Hắc Y giáo sĩ. Phí Tư thì phụ trách ngăn cản cùng dame. Hắc Y giáo sĩ căn bản không thể phát huy được thực lực chiến đấu.

Hắc Y giáo sĩ một đâm chém vào Phí Tư. Làm cho Phí Tư lùi lại. Hướng Tiêu Ngự vọt lên.

Liệt Phong Cuồng Dao!

Dao khí lạnh lẽo thấu xương cuộn cuộn tới giống như muốn nuốt sạch hết thấy. Vô số dao ảnh rậm rạp bao phủ xuống, phân biệt không rõ hư thật.

Dùng Độn Hình tuyệt đối không được, bởi vì Độn Hình chỉ có một giây vô địch. Tiêu Ngự căn bản không phán đoán được Hắc Y Giáo Sĩ sẽ công kích vào lúc nào, Tiêu Ngự một cái Đào Thoát chạy ra ngoài.

Hắc Y Giáo Sĩ không nghĩ tới công kích thất bại. Vô số dao ảnh chém xuống, một tiếng oanh vang thật lớn. Đường phố bị chém hơn mười đạo ngắn thật sâu, ở giữa còn để lại một cái hố thật sâu. Mặt đường những hòn đá lát đường bị oanh kích biến thành nát bầy.

Tiêu Ngự âm thầm lú lười. Nếu như bị một đao này công kích phải, với lực công kích mạnh mẽ của cường hóa tinh anh cấp 20 Hắc Y Giáo Sĩ khẳng định trong nháy mắt sẽ giết chết mình.

Phí Tư khu động long dang, đột nhiên gia tốc, nhằm thẳng về phía Hắc Y Giáo Sĩ .

Long Viên Trảm!

Trường thương trong tay Phí Tư đâm xuống người Hắc Y Giáo Sĩ , hỏa diễm nuốt lấy người Hắc Y Giáo Sĩ . Pháp bào màu đen trên người Hắc Y Giáo Sĩ bị đốt thành từng mảnh nhỏ lộ ra thân hình cực kỳ kinh khủng. Thân hình này còn có huyết nhục của loài người, có nơi đều là khô cốt. Nơi có huyết nhục thì bị hỏa diễm của Phí Tư cùng với Thần Chi Thẩm Phán của Tiêu Ngự đốt thành một mảnh cháy đen thui.

Phí Tư từng bước tới. Mượn năng lực gia tốc của Long Dăng, không ngừng bức bách Hắc Y Giáo Sĩ . Hắc Y Giáo Sĩ lượng máu không ngừng bị ép rơi xuống, bị ép đánh trả Phí Tư. Sau một lát, lượng HP của Hắc Y Giáo Sĩ chỉ còn lại hơn 6000 điểm. Mà HP của Phí Tư vẫn còn lại hơn 17000 điểm.

Quả nhiên được mình phụ trợ, Phí Tư chiếm ưu thế tuyệt đối, tin tưởng rất nhanh nữa là có thể giết chết Hắc Y Giáo Sĩ . Tiêu Ngự rất là yên tâm.

Đang lúc Tiêu Ngự tưởng rằng không phải lo lắng vào thắng lợi nữa thì Hắc Y Giáo Sĩ thống khổ kêu lên một tiếng bạo rống. Thân thể xảy ra một ít dị biến kỳ lạ. Bộ xương không ngừng tăng vọt biến thành màu đỏ bừng. Bộ xương nửa người biến thành cực kỳ khủng bố. Từng mũi nhọn đâm ra ngoài, trường đao trong tay cũng bị ánh sáng màu hồng bao phủ, tản ra khí tức đầy máu tanh.

Hắc Y Giáo Sĩ bạo phát!

Cương trảo của Long Dăng vừa muốn chộp vào Hắc Y Giáo Sĩ muốn bắt lấy Hắc Y Giáo Sĩ . Hắc Y Giáo Sĩ trên người đột nhiên xuất hiện mũi nhọn đâm dài ra, xuyên qua lân phiến kiên cố của Long Dăng. Đâm thủng cương trảo của Long Dăng, con Long Dăng phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương.

“Không hay.” Tiêu Ngự không nghĩ tới. Hắc Y Giáo Sĩ không ngờ lại đột nhiên phát sinh biến hóa như vậy. Thực lực tăng vọt một khoảng lớn. Tiêu Ngự cứ tưởng rằng Phí Tư chiếm ưu thế tuyệt đối. Không nghĩ tới tình thế lại xảy ra biến hóa. Kết quả cuối cùng lại một lần nữa khó bề phân biệt.

Liệt Phùng Cuồng Dao! Vô số dao ảnh huyền hóa ra, chém tới Phí Tư. Uy thế này so với công kích tới Tiêu Ngự vừa rồi còn muốn bá đạo hơn vài phần.

Oanh!

Hắc Y Giáo Sĩ đánh trúng một kích vào người Phí Tư. Hai bóng dáng bay ngược ra ngoài chính là Phí Tư cùng tọa kỵ Long Dăng của hắn.

Thân thể Long Dăng bị nện vào tường cửa hàng làm cho bức tường bị ầm ầm sụp đổ hơn một nửa. Phí Tư cũng nặng nề té rớt trên mặt đất, chống tay miễn cưỡng bò lên.

Hắc Y Giáo Sĩ một kích này tạo thành hơn 3000 điểm thương tổn cho Phí Tư.

Hắc Y Giáo Sĩ cũng không có bỏ qua Phí Tư. Trường đao trong tay hướng tới Phí Tư, sát khí lẫm liệt.

Phí Tư huy thương nghênh đón.

Liên kích kỹ - Cuồng Phong Toàn Vũ Trảm!

Trường đao trong tay Hắc Y Giáo Sĩ đao mang phun ra đón đỡ kỹ sĩ Phí Tư. Một mảnh đao mang hoàn toàn bao phủ lên Phí Tư. Trong ánh đao, Phí Tư lần lượt bị đánh bay ra ngoài. Một đám hơn 1000 thương tổn, hơn 2000 thương tổn nhẹ nhàng bay lên trên đầu Phí Tư. Trước công kích vô cùng mạnh mẽ của Hắc Y Giáo Sĩ, Phí Tư không hề có sức phản kháng. HP không ngừng rơi xuống.

“Xong hết rồi.” Tiêu Ngự gần như tuyệt vọng. Không nghĩ tới dưới tình huống này, Phí Tư vẫn không chống đỡ được.

Tiêu Ngự đột nhiên phát hiện ra hiện tượng kỳ dị. Lúc Hắc Y Giáo Sĩ công kích Phí Tư, thân thể không ngừng rút nhỏ lại, vừa lại biến trở thành bộ dáng ban đầu. Lực lượng cũng biến thành càng ngày càng nhỏ đi. Phí Tư bị Hắc Y Giáo Sĩ đánh bay ra ngoài rơi xuống mặt đất phía xa xa, chỉ còn lại hơn 3000HP, nặng nề thở dốc. Trong lúc nhất thời không thể nào đứng lên được.

Lại nhìn lại. Hắc Y Giáo Sĩ cầm trường đao vừa rồi mới bộc phát ra công kích cường đại, nặng nề thở hổn hển. Mỗi bước đi đều cực kỳ gian nan. Quang mang trong mắt cũng ảm đạm đi rất nhiều, một bộ dạng khí lực hết chống đỡ nổi rồi.

Chứng kiến tràng cảnh này, Tiêu Ngự trong lòng kinh hoàng. Cơ hội tới! Mặc kệ là boss gì, thời gian bộc phát đều là cố định. Có boss sau khi bộc phát sẽ lâm vào trạng thái suy yếu. Thuộc tính trên người cũng giảm xuống trên phạm vi lớn. Sau khi bộc phát suy yếu so với nguyên rửa thì có hiệu quả mạnh hơn rất nhiều. Tự thân thuộc tính chỉ còn lại chừng 10%. Quả thực là mặc cho người ta chém giết. Một người chơi lv 30 mà tiến vào trạng thái suy yếu. Thậm chí có thể bị một người chơi lv 7, 8 giết chết.

Một con boss cường hóa chỉ còn hơn 6000 HP, lâm vào trạng thái suy yếu, quả thực là một khối thịt béo bở đối với Tiêu Ngự.

Thời gian suy yếu là có hạn phải nắm chặt thời gian.

Đột Tiến!

Tiêu Ngự đột nhiên tới gần Hắc Y Giáo Sĩ chủ thủ trong tay phải nhanh chóng công kích một kích kích nát Hắc Y Giáo Sĩ. Đúng như suy nghĩ của Tiêu Ngự, Hắc Y Giáo Sĩ sau khi tiến vào trạng thái suy yếu vô cùng yếu ớt.

“Thời gian choáng váng có 3,6s. Không nghĩ tới lại dài như vậy.”

Huyết Chi Kích Phát!

Tiêu Ngự mở ra Huyết Chi Kích Phát. Lực công kích tăng lên cao, tiếp theo uống thêm một bình dược hoàn cường bạo làm cho giá trị công kích của mình lên cao nhất.

Tiêu Ngự vòng ra sau lưng Hắc Y Giáo Sĩ một kích Bối Thử đâm tới phía trước Hắc Y Giáo Sĩ. Nhìn thấy Hắc Y Giáo Sĩ sắp thức tỉnh lại, nhảy lên cao cao một cái Tạc Kích công kích xuống.

110, 270, 220 liên tiếp ba con số thương tổn làm cho Tiêu Ngự lâm vào trạng thái kích động khó có thể kìm chế. Phải biết rằng Hắc Y Giáo Sĩ là cường hóa tinh anh cấp 20. Bình thường Tiêu Ngự công kích nó nhiều lắm chỉ là 50, 60 điểm thương tổn. Song hiện giờ, Tiêu Ngự công kích dĩ nhiên lại cao tới mức này rồi.

Bảy điểm liên kích. Tạc Kích vừa xong, Tiêu Ngự lại xuất một cái Phản Thủ Bối Thử. Phốc! chủ thủ trong tay Tiêu Ngự lên tiếng đâm xuyên vào lưng Hắc Y Giáo Sĩ. Một con số hơn 3000 điểm thương tổn nhẹ nhàng đứng lên trên đầu Hắc Y Giáo Sĩ.

Nhìn thấy Hắc Y Giáo Sĩ sắp tỉnh lại, Tiêu Ngự chợt quát một tiếng. Chủy thủ trong tay phải đâm thẳng vào lưng Hắc Y Giáo Sĩ hung hăng về xuống một cái.

Hắn sẽ không cấp cho Hắc Y Giáo Sĩ bất kỳ cơ hội nào!

“Tê Liệt 3,8s!” Tiêu Ngự mở ra Độn Hình. Nhảy lên cao cao, một cái Giảo Sát, sau đó chủy thủ trong tay phải không ngừng công kích lên người Hắc Y Giáo Sĩ. Lại tạo thành vô số thương tổn đối với Hắc Y Giáo Sĩ. Nhìn thấy Hắc Y Giáo Sĩ một lần nữa có dấu hiệu tỉnh lại. Tiêu Ngự một cái Tật Phong Bộ, tiến vào trạng thái Tiềm Hành, một cái Thâu Tập, kích ngất Hắc Y Giáo Sĩ.

“Choáng váng 2,1s!” Tiêu Ngự không ngừng công kích Hắc Y Giáo Sĩ. Trước sau đã khống chế được Hắc Y Giáo Sĩ ước chừng hơn 10s.

Kĩ năng cần dùng không còn nhiều lắm. Liên tục công kích, Tiêu Ngự đã tích lũy được hơn 70 điểm năng lượng. Hắc Y Giáo Sĩ sắp tỉnh lại năng lượng trong cơ thể Tiêu Ngự nhanh chóng chảy ra, theo tay phải mà đổ xuống thanh chủy thủ.

Trí Mệnh Bạo Phá!

Thịch! Năng lượng nổ mạnh trong cơ thể Hắc Y Giáo Sĩ một tiếng trầm đục vang lên, liên tục hai con số thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu Hắc Y Giáo Sĩ. Một con số hơn 230 điểm thương tổn, một con số hơn 650 điểm thương tổn.

Liên tục bộc phát hương tổn cực cao làm cho Hắc Y Giáo Sĩ bị thương tổn hơn 5000 HP. Mỗi giây còn có 30 điểm thương tổn liên tục duy trì.

“Vẫn còn lại hơn 500 HP.” Tiêu Ngự bồi độc giảm tốc lên trên chủy thủ tay trái vẽ một đạo lên người Hắc Y Giáo Sĩ làm cho Hắc Y Giáo Sĩ dính độc được chậm lại.

Hắc Y Giáo Sĩ tỉnh lại nhưng là hiệu quả chậm lại cùng hiệu quả suy yếu chồng chất lên nhau khiến cho hắn căn bản không thể tránh né công kích của Tiêu Ngự.

Hắc Y Giáo Sĩ giây dựa sắp chết, công kích Tiêu Ngự. Dưới chỉ dẫn của người máy, Tiêu Ngự ung dung thoải mái trốn tránh. Chủy thủ tay phải không ngừng công kích lên người Hắc Y Giáo Sĩ.

Không biết tình trạng suy yếu của Hắc Y Giáo Sĩ chừng nào thì chấm dứt. Các kỹ năng của Tiêu Ngự, Thần Chi Thẩm Phán cùng Thần Chi Tài Quyết thời gian cooldown đã xong. Tùy thời có thể cấp cho Hắc Y Giáo Sĩ một kích trí mạng. Nhưng Tiêu Ngự vẫn lựa chọn nhẫn nại. Nếu như dùng chủy thủ giết chết Hắc Y Giáo Sĩ, Tiêu Ngự lấy được lượng lớn kinh nghiệm. Hắc Y Giáo Sĩ sau khi chết cũng sẽ rơi rụng ra một kiện trang bị. Vì lợi ích, mạo hiểm một chút cũng là rất có giá trị.

Tấn Kích kĩ năng cooldown xong!

Bối Thứ kĩ năng cooldown xong!

Nhìn thấy hai kỹ năng này cooldown xong. Tiêu Ngự tâm lặng như nước, chủy thủ tay phải đưa tới.

Chủy thủ đâm thẳng một kích trúng mục tiêu làm cho Hắc Y Giáo Sĩ choáng váng. Tiêu Ngự công kích tới Hắc Y Giáo Sĩ. Vòng quanh ra sau lưng Hắc Y Giáo Sĩ, cuối cùng kết thúc một kĩ năng Bối Thứ làm cho một con số thương tổn nhẹ nhàng hiện lên trên đầu Hắc Y Giáo Sĩ.

Hắc Y Giáo Sĩ phát ra tiếng kêu thảm thiết không cam lòng. Thân thể từ từ bốc hơi hóa thành một đám hắc vụ tiêu tán trong không gian.

Thần Chi Tài Quyết!

Tiêu Ngự thi triển Thần Chi Tài Quyết với đám hắc vụ, làm cho hắc vụ bốc hơi biến mất.

Đing đông: hệ thống dĩ nhiên truyền tới thanh âm nhắc nhở thắng cấp. Tiêu Ngự nhớ vừa rồi mình với có 33% giá trị kinh nghiệm, giết chết Hắc Y Giáo Sĩ này cư nhiên lại thăng một cấp. Xác nhận một chút, không có nghe nhầm.

Cường hóa tinh anh là quái vật cường đại phi thường. Chỉ có đoàn đội khổng lồ mới có thể giết chết. Tiêu Ngự một người đánh chết một quái vật cường hóa tinh anh còn 20% HP, cũng là đánh chết được cường hóa

tin anh. Kinh nghiệm đạt được là khó có thể tưởng tượng. Làm cho Tiêu Ngự trực tiếp thăng một bậc, tới lv 23.

Tiêu Ngự cũng mặc kệ cấp bậc, cúi đầu tìm tòi trên mặt đất. Tìm kiếm vật phẩm rơi xuống trên người Hắc Y Giáo Sĩ, nhặt lên được một cái hộ thối.

“Truyền thuyết cấp, ha ha thật là đẹp.” Tiêu Ngự nhìn thấy thuộc tính của hộ thối (bảo vệ đùi) mừng rỡ như điên.

222. Chương 223: Nữ Vương Sm(*)

Từ nay mình sẽ đảm nhiệm bộ này. Mình sẽ dùng theo ngôn ngữ game, mong các bạn thông cảm.

German giáo sĩ hộ thối (bảo vệ đùi).

Phẩm chất: truyền thuyết (theo mình hiểu từ đầu đến giờ nó là đồ hoàng kim)

Phòng ngự: 53-57.

Né tránh +9

Tốc độ di chuyển +10

Tật phong bộ +1 cấp

Trụ cột kĩ năng toàn bộ +1 cấp (trụ cột kĩ năng tức là những kĩ năng mà nằm trong bản skill cơ bản- những skill không nằm trong set đồ hoặc học bằng sách skill)

Thêm kĩ năng: cước thích lv9

Thuộc tính trang bị cũng không tệ, nhìn thấy trang bị có skill thêm vào, TiêuNgự nhảy dựng lên, cái skill thêm vào này làm giá trị của món truyền thuyết cấp này ít nhất phải tăng mấy lần.

Phải biết rằng cước thích là một trong những skill khó luyện nhất. Chỉ có trong pk với pháp hệ mới có thể tăng từng chút độ thành thực mà thôi.

(giải thích thêm: tựa như bồi thứ hay phản thử bồi thứ, muốn nâng skill phải full độ thành thực, mà cước thích này các bạn có thể hiểu là skill chỉ có tác dụng với người, dùng để cắt ngang skill pháp hệ đang thi triển.)

Muốn thông qua bug (lợi dụng những lỗi game- trong trường hợp này tác giả có ý muốn nói đến dùng quái để train skill cước thích mà không phải trong pk.) cũng là không có khả năng.

Tất cả mọi vấn đề nảy sinh trên Ân Trạch Tư đại lục cũng không thể qua khỏi máy chủ đầu não kiểm soát, nhân loại khó địch lại một đại não, như thế nào cũng không thể so sánh với năng lực giải toán vô địch của đầu não kia. Những hành vi tìm kiếm bug(lỗi game) của game thủ đã bị ngăn chặn. Chẳng sợ có người tìm thấy một hai cái bug vì máy chủ đầu não sẽ sửa bug đó ngay. Nếu có cá nhân lợi dụng bug để kiếm chác, sẽ bị liệt vào loại người có phẩm chất đặc biệt tồi tệ, máy chủ đầu não có cả trăm phương pháp bắt hấn nơn ra những gì đã lấy, đó mới chính là sự đáng sợ của máy chủ đầu não

Kỹ năng thuần thực cùng vinh quang giá trị là như nhau, phải từ từ tích góp từng chút, không thể dùng phương pháp để mưu lợi. Cho nên, rèn luyện kỹ năng cũng là một trong những chuyện đau khổ nhất của các game thủ

Cước thích chính là một trong những skill khó khăn nhất để thăng cấp, nhưng lại là một skill vô cùng hữu dụng, nhưng cơ hội dùng lại không nhiều lắm, chỉ có thể dùng trong lúc pk với pháp sư các loại chức nghiệp nhưng là phải dùng trong hoàn cảnh bất ngờ nhất.

Tiêu Ngự mang German hộ thối vào, trực tiếp làm cho cước thích lv3 của Tiêu ngự thăng lên đến lv9, vì là do trang bị mang lại nên sẽ không ảnh hưởng đến độ thuần thực kĩ năng.

(Chỗ này hơi khó hiểu, đại ý tức là, skill của item và skill trụ cột là không quan hệ. Cước thích của TN vốn đang là lv 3, mang cái hộ thoải vào sẽ tăng đến lv9, nhưng điểm thuần thực kĩ năng của tiêu ngự vẫn sẽ là của lv 3, chắc, khó nói quá.)

Cước thích cấp bậc càng cao, hiệu quả lại càng mạnh. Ngoại trừ hiệu quả cắt ngang ma pháp, còn thêm vào hiệu quả 3.9 giây không thể thi triển ma pháp.

Tại thời điểm pk cùng pháp hệ, cước thích không thể nghi ngờ cùng với những kỹ năng làm choáng lựạ như thần binh lợi khí để giành chiến thắng

Tiêu Ngự thay hộ thối cũ xuống. Tính cả German hộ thối, hẳn đã có tổng cộng bảy kiện truyền thuyết cấp vật phẩm. Phân biệt là German giáo sĩ hộ thối, Thánh ngôn chủ thủ (sau sẽ đổi thành thần ngôn). Dina thâm tình nhận thứ (cái dao hoàng kim của địch na hồ nữ ấy ạ, tác giả viết rất lung tung, khi thì chủ thủ, khi thì nhận thứ, theo mình biết thì 2 cái đó là 1, nhưng nhận thứ có vẻ tầm đánh dài hơn chủ thủ), ma được học điển tịch của Sâm nập đức, huyền ảnh phi phong (áo choàng), Da cách Mạc tư hạng liên (dây chuyền), những thứ này đều là trong lúc hấn mạo hiểm cứu tử nhất sinh có được. Ngẫm lại đoạn thời gian vừa qua, Tiêu ngự cảm khái vạn phần. Những vật phẩm này, là minh chứng xác thực nhất cho hành trình gian khổ đi đến vinh quang của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhìn lại một lần các thuộc tính, trong tất cả các đạo tặc, cũng có thể xếp vào hàng thượng tầng. Trong ngoạ gia cũng có rất nhiều người như Tiêu Ngự, một mực yên lặng làm nhiệm vụ tăng thực lực, thế nên thực lực của họ vẫn là ngoài tầm nhìn của thế nhân. Tiêu Ngự không dám nhận thực lực của mình là cực mạnh, hẳn cũng không dám liều mạng.

“Nếu bán cả bảy kiện truyền thuyết trang bị này, có thể được bao nhiêu?” Tiêu Ngự hiện đang nghĩ đến vấn đề này, đương nhiên hẳn sẽ không bán, có những trang bị này cơ hội kiếm tiền của hấn tăng lên rất nhiều, việc bán trang bị lúc này tựa như mổ gà lấy trứng vậy thôi. (ý nói việc làm không có lợi. có gà chắc chắn sẽ có trứng, nhưng có trứng chưa chắc sẽ có gà).

Bình tĩnh lại, Tiêu Ngự nhìn sang Phí tư Na bên kia đang chậm rãi hồi phục HP. Long đẳng cũng đã đứng lên, trên người chỉ chít vết thương, thở hổn hển.

Skill kị sĩ bảo hộ cooldown xong, Phí Tư cho Long đã một cái kị sĩ bảo hộ, Long Dã liền thoải mái không ít, miệng vết thương mau chóng khép lại.

Nhìn thoáng qua chiến trường hỗn độn, Tiêu Ngự hồi tưởng lại quá trình chiến đấu vừa rồi. Cả quá trình như sau: Phí tư thực lực vẫn là kém một chút so với hắc y giáo sĩ. Huyết y giáo sĩ HP hai vạn sáu (26k đầy), Phí tư HP hai vạn một (21k) Tiêu Ngự phụ trợ Phí Tư đánh cho Hắc y giáo sĩ HP chỉ còn sáu ngàn, khi đó Phí Tư HP còn một vạn bảy (17k) lúc này hắc y giáo sĩ tự bạo (tự nổ, đồng quy vu tận đó), liên tục công kích đến Phí Tư, vền vền mười lăm giây xoá sạch Phí Tư một vạn bốn HP (14k), tiếp theo Hắc y giáo sĩ lằm vào suy nhược, cũng là lúc Tiêu Ngự thuận lợi xử lí hấn.

Cả quá trình chiến đấu nếu có một chút không chính xác, tỉ như lúc hắc y giáo sĩ còn sáu ngàn HP tự bạo mà Phí Tư HP thấp hơn một vạn tư, hoặc Hắc Y giáo sĩ từ trạng thái suy nhược mà hồi phục nhanh chóng trở lại sử lý Tiêu Ngự, khi đó nhiệm vụ liền thất bại.

Máy chủ đầu não đem mọi việc sắp xếp thật tinh diệu, tựa như mọi việc tự nhiên như vậy mà phát sinh, trung gian liền có dấu vết để tìm theo, nếu Tiêu Ngự có thể hoàn thành yêu cầu cầu đầu não, nhiệm vụ liền có thể thông qua, nhược bằng không, nhiệm vụ thất bại

“Trăm khoanh vẫn quanh một đốm”(dù thay đổi đến muôn lần thì bản chất vẫn không thay đổi, ý tứ rằng cùng là một nhiệm vụ, có rất nhiều cách để quá quan) Tiêu Ngự thâm nghĩ, chính là nhiệm vụ thông quan vòng du còn có nhiều bí mật lắm, người khác cũng khó có thể phát hiện.

*SM nữ vương: là mấy cái con hay cầm roi chát chát mấy thằng trong phim AV ấy, wikipedia để biết thêm chi tiết

223. Chương 223:sm Nữ Vương (*) (p2)

, Tiêu Ngự đem Hắc Long câu và Tử Tước dẫn tới nơi Hồ Nữ Lang Nhân, nhiệm vụ cũng đã tề thành, còn lại chỉ là các NPC biểu diễn, giống như là sau khi mặt bằng mạng lưới trong nhiệm vụ thông suốt chỉ còn đi ngang qua sân khấu xem kịch mà thôi.

Nghĩ thông suốt những điểm này, Tiêu Ngự có một ít chủ ý mới, chỉ cần chú ý quan sát, chú ý tình tiết nhiệm vụ đặt ra tuân theo cái điểm này còn sợ không có cách nào vượt qua cử ải nhiệm vụ sao?

Đương nhiên cũng không phải thông hiểu quy tắc là có thể dễ dàng vượt qua nhiệm vụ, cơ hội người chơi gặp được tình tiết nhiệm vụ ẩn như nhau, Ân Trạch Tư từng phó bản nhiệm vụ đều có cửa ẩn, chỉ có thông qua những điểm cửa ẩn tàng này, đạt tới mục đích nhiệm vụ yêu cầu mới xem như là thật sự vượt qua nhiệm vụ, cho nên muốn vượt qua nhiệm vụ vẫn phải có khó khăn nhất định.

” Tôn kính sứ, ta đã muốn khôi phục xong.” Phí Tư đi đến bên cạnh Tiêu Ngự, cung kính nói ra, con Long Dăng đi theo phía sau người Phí Tư, vô cùng thân thiết dùng đầu cọ cọ Phí Tư.

Âm thanh của Phí Tư đem Tiêu Ngự trong vô tận suy nghĩ trở về, Tiêu Ngự gật đầu nói: “Chúng ta đi thôi.”

Tiêu Ngự và Phí Tư cùng hướng về cửa vào Địa Hạ Chi Thành căn cứ chỗ Phí Tư kể tiến lên, dưới đất là người Nạp Đức sau khi chiếm cứ tạo ra Di Thất thành, vì tránh né chúng thần tín đồ đuổi kill dưới mặt đất bí mật tu kiến cứ điểm, duy chỉ có một cửa vào thông xuống Địa Hạ Chi Thành, với lại cái điểm cửa vào này cực kỳ kín đáo, Phí Tư sau khi biến thành linh hồn thân thể, tỉ mỉ đi vào đi ra tìm tòi, mới điều tra ra cửa vào Địa Hạ Chi Thành.

Tiêu Ngự ven đường gặp được Lam Y Giáo Sĩ thì tiếp tục dọn dẹp, nếu như gặp được hàng loạt đội ngũ tuần tra Hồng Y Giáo Sĩ, thì giao do Phí Tư giải quyết.

Đội ngũ 10 hai người Hồng Y Giáo Sĩ gặp được Tiêu Ngự và Phí Tư, Phí Tư chạy ào vào trong đám Hồng Y Giáo Sĩ, đầu đá lung tung, đem chúng Hồng Y Giáo Sĩ kill người ngã ngựa đổ, từng người Hồng Y Giáo Sĩ ngã xuống dưới kỵ sĩ thương của Phí Tư.

Long viêm Trảm! Hồng Y Giáo Sĩ bị chém kill.

Leng keng, một đạo bạch quang dừng ở trên người Phí Tư.

“Ta thăng cấp, trung giai Long Dăng kỵ sĩ.” Phí Tư hưng phấn nói ra.

Nghe được Phí Tư nói, Tiêu Ngự ngạc nhiên, Phí Tư cũng có thể thăng cấp? Đây cũng quá không thể tưởng tượng! Nhìn một chút HP (Sinh Lực) Phí Tư, đã có 37000.

Tiêu Ngự bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, hỏi: “Người mạnh nhất Nạp Đức là ai?”

” Nạp Đức nữ tề.” Phí Tư trả lời.

“Nàng tương đương với giai vị gì?” Tiêu Ngự hỏi.

“Bậc cao giai.”

“Ta hiểu được.” Tiêu Ngự giật mình điểm điểm gật đầu, nếu Phí Tư có thể thăng cấp, Phí Tư đối với nhiệm vụ phụ bản này có tề thành hay không khẳng định là liên quan trọng yếu, Tiêu Ngự cho ra một cái kết luận: Phí Tư không có đạt tới bậc cao giai thì nghìn vạn lần không thể đi khiêu chiến với Nạp Đức nữ tề! Nếu không nhiệm vụ nhất định xị!

Tiêu Ngự sưu tập một chút tư liệu nhiệm vụ phó bản, sau đó căn cứ những tư liệu này cố gắng phân tích cho ra kết luận có giá trị.

Đúng lúc này, từng tiếng hí đau khổ thê lương từ đằng xa truyền tới.

Nghe tới điều này âm thanh, Tiêu Ngự và Phí Tư liếc mắt nhìn nhau, Phí Tư cười trên Long Dăng điểm bay lên, Tiêu Ngự thì tiến vào trạng thái Tiềm Hành, hướng nguồn gốc âm thanh đi tới.

Đi về phía trước một khoảng cách, thấy được bên cạnh cây bên đường một màn tình cảnh khiến Tiêu Ngự ngạc nhiên.

“Khanh khách, ta thích nhất đàn ông vạm vỡ, kêu đi kêu lại thê thảm ta càng hưng phấn.” Một người nữ ục ịch Bán vong linh đang dùng Thổ Tiên Liên quật một người con trai Bán vong linh, một bên điên cuồng cười giãy dựa thân hình mập mạp, thanh âm khàn khàn mà lại bén nhọn, trên thân thể sọc lồi không ngừng kích thích.

Bị trúng một roi nặng nề người con trai Bán vong linh phát ra tiếng kêu rên thê lương.

”Lộ na, ngươi sẽ hối hận.” Người con trai Bán vong linh oán hận gầm rú.

”Nga, thân ái, là như vậy sao, ngươi có thể dùng cái dạng phương thức gì làm cho ta hối hận?” Người con gái Bán vong linh dùng mập mạp thân thể vuốt ve Người con trai Bán vong linh, quyến rũ nói ra.

“Người. . .”

Tiêu Ngự lần đầu tiên thấy được hai người có trí tuệ Bán vong linh sinh vật.

“Bán vong linh? Nữ vương? ?” Một loạt từ ngữ lộ ra vào trong đầu Tiêu Ngự, làm Tiêu Ngự có chút không biết theo ai, thế giới này quá điên cuồng, lập trình viên thiết kế nhiệm vụ này nên bị kéo ra ngoài cái tạo lao động, lại ngang nhiên dám thiết kế nhiệm vụ tình tiết như vậy.

224. Chương 224 :bán Vong Linh Cấp Nhĩ

Xa xa thấy được cái ánh mắt này. Tiêu Ngự trong lòng bỗng nhiên động một chút. Hai cái người Bán vong linh này hẳn là người dẫn dắt phó bản nhiệm vụ nào đó. Tiêu Ngự bây giờ nên làm như thế nào? Cứu người con trai Bán vong linh này?

Tiêu Ngự cho hai cái người Bán vong linh này phân biệt mỗi người một cái trình sát.

Bán vong linh Cấp Nhĩ: 20 Cấp : tinh anh + cường hóa .HP (Sinh Lực) 36000.

Bán vong linh Lộ Na: 20 Cấp : tinh anh + cường hóa .HP (Sinh Lực) 39000.

Lại là hai người 20 Cấp : tinh anh + cường hóa . . Tinh anh + cường hóa đều có trí tuệ nhất định. Thấy được thù hận trong con mắt người con trai Bán vong linh Tiêu Ngự trong lòng quyết định dưới một cái. Cứu người con trai này Bán vong linh!

“Phí Tư. Phối hợp với ta. Người đi đem nữ vong linh ục ịch kia dẫn dắt rời đi. Đặc biệt dùng công kích kia Người con trai Bán vong linh.” Tiêu Ngự nói ra rồi thân thể chậm rãi tiến vào trạng thái Tiềm Hành.

“Vâng. Sứ giả.” Phí Tư sau khi đạt được mệnh lệnh của Tiêu Ngự. Khu động Long Dăng dưới chân hướng Người con gái Bán vong linh kia vọt tới. Long Dăng từ trên cao cúi xuống dưới vọt tới. Phí Tư cầm kỵ sỹ thương trong tay, mũi thương phát ra tiếng rít vù vù cực nhanh. Đâm hướng tới Người con gái Bán vong linh kia .

Khi Bán vong linh Lộ Na cảm giác được Phí Tư phía sau gào thét mà đến. Tay phải giương lên ,Thổ Tiên Liên trong tay hướng Phí Tư quật tới.

“Đáng chết. Là du hồn. Ta chán ghét du hồn.” Bán vong linh Lộ Na lộ ra biểu tình căm hận. Nàng không thích bị quấy rầy.

Oành. trường thương trong tay Phí Tư đánh trúng Bán vong linh Lộ Na. Đem Bán vong linh Lộ Na đánh bay ra ngoài. Thổ Tiên Liên trong tay Bán vong linh Lộ Na quật lên người Phí Tư. Phí Tư lắc lư thân thể. Thiếu chút nữa từ trên người Long Dăng rớt xuống. Trên đầu phiêu khởi một cái hơn ba ngàn giá trị thương tổn.

Bán vong linh Lộ Na bô bô gọi bậy. Phần nộ rít gào. Thổ Tiên Liên trong tay liên tục công kích Phí Tư.

Bốp một tiếng vang. Bán vong linh Lộ Na Thổ Tiên Liên trong tay đánh trúng Phí Tư. Hệt như linh xà xuất động.

Đem Phí Tư trói lại lôi mạnh. Đem Phí Tư từ trên người Long Dăng lôi xuống. Phí Tư nặng nề ngã trên mặt đất.

“Tiểu bạch kiểm. Đến cùng tỷ tỷ đùa giỡn đi.” Bán vong linh Lộ Na phát ra cạp cạp cười quái dị tiếng. Thân hình mập mập vặn vẹo một chút. Trong tay Thổ Tiên Liên hướng Phí Tư quất lại gần. Phí tư lần tránh đi. Oanh một tiếng. Roi da quật trên mặt đất. Đem mặt đường cự thạch quật dập nát .

Tiêu Ngự bỗng nhiên kinh hãi. Hắn không nghĩ tới bản thân là 20 Cấp : tinh anh + cường hóa . giống nhau. Hơn một giai cấp bậc Phí Tư dường như so với Bán vong linh Lộ Na yếu nhược hơn hẳn.

Phí Tư cũng không phải không hề phản kích. Leo lên người vọt tới trước. Trường thương trong tay đâm trúng Bán vong linh Lộ Na. Bán vong linh Lộ Na trên đầu phiêu khởi một người(cái) hơn 2000 giá trị thương tổn.

Bán vong linh Cấp Nhĩ kia bị buộc chặt trên tàng cây trong con mắt hiện lên một chút vẻ mặt mơ màng. Hắn không rõ du hồn Long Dăng kỳ sĩ này tại sao phải cứu mình.

Dường như cảm giác được cái gì. Bán vong linh Cấp Nhĩ bỗng đứng quay đầu. Ánh mắt sắc bén hướng về nơi Tiêu Ngự nhìn qua.

Cảm giác thân thể tựa như bị xuyên thấu . Tiêu Ngự biết , hắn bị phát hiện . Tiêu Ngự vẫn còn do dự. Phải chăng nên cứu cái tên Bán vong linh này. Nếu như mình cứu Bán vong linh Cấp Nhĩ. Nếu như hắn và Bán vong linh Lộ Na liên hợp lại. Bị cản ngược lại một cái. Tiêu Ngự và Phí Tư đều cho hết trứng – cho hết đàn. (wind... : Q_Q hết trứng thì sống còn ý nghĩa j nữa hả trời ! ... câu này để nguyên văn cũng chả biết nghĩa thực của nó nữa)

Tiêu Ngự không thể không thận trọng. Dù sao hai người bọn họ đều là Bán vong linh. Mà Tiêu Ngự và Phí Tư lại là ngoại tộc.

Nhìn vào Bán vong linh Cấp Nhĩ kia vẻ mặt cảnh giới. Nghĩ đến Bán vong linh Cấp Nhĩ vừa rồi để lộ biểu tình cùng Bán vong linh Lộ Na ra cảm hận phần nộ. Tiêu Ngự cảm thấy cứu hắn chắc hẳn sẽ không cùng mình là địch.

“Bất cứ giá nào .” Tiêu Ngự tin tưởng. Chính mình phán đoán tuyệt đối sẽ không sai. Tiêu Ngự đến bên cạnh Bán vong linh Cấp Nhĩ.

Nhìn vào chủ thủ sắc bén Trong tay Tiêu Ngự. Bán vong linh Cấp Nhĩ lộ ra vẻ mặt tuyệt vọng. Nhắm mắt lại. Cho dù là một người 20 Cấp : tinh anh + cường hóa .Bị trói thành bánh chưng. Hắn căn bản không có bất luận lực lượng gì phản kháng.

Xuất hiện đột ngột sắc bén. Dây thừng buộc chặt Bán vong linh Cấp Nhĩ bị chặt đứt thoát rơi xuống.

Bán vong linh Cấp Nhĩ nhẹ buông đôi tay. Kinh ngạc mở mắt. Không thể tưởng tượng nổi nhìn vào Tiêu Ngự.

“Loài người. Người vì sao phải cứu ta ”

“Không có lý do gì.” Tiêu Ngự giọng nói yên lặng nói ra. Trên thực tế Tiêu Ngự có lý do. Kẻ địch của kẻ địch là bằng hữu. Cứu Bán vong linh Cấp Nhĩ nói không chừng có thể cho chính mình nhiều trợ giúp đỡ.

“Ta là Bán vong linh ”

“Vong linh và loài người không có khác nhau chút nào. Ta là vong linh tộc tộc nhân.” Tiêu Ngự lạnh nhạt nói ra.Trong thế giới vong linh , vong linh và loài người là ngang hàng .

Cấp Nhĩ cảm kích nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Quỳ một gối xuống . Cho Tiêu Ngự một lễ. Nói ra: “Ngài thu được Nạp Đức Cấp Nhĩ trung thành.”

Nhìn về phương Lộ Na phía xa. Cấp Nhĩ lộ ra thù biểu tình hận. Tay phải trải ra từ hư không hiện ra một thanh chủ thủ sắc bén cầm trong tay. Cấp Nhĩ trên vẻ mặt tràn đầy hung ác tàn nhẫn. Thân thể chậm rãi biến mất. Làm choTiêu Ngự có một ít bất ngờ. Không nghĩ nổi tên Cấp Nhĩ này lại có thể là một đạo tặc.

Phí Tư và Bán vong linh Lộ Na kia đang chiến đấu kịch liệt. Hai người người tới ta đi đánh túi bụi. Hai người HP (Sinh Lực) đều còn lại không nhiều .

Long cuốn liệť sát!

Phí Tư bên phải vung tay lên kỳ sĩ thương đem Bán vong linh Lộ Na bứt bách lui ra ngoài.

Bán vong linh Lộ Na Giương một tay lên Thổ Tiên Liên ra sức quật ở trên người Phí Tư. Dem Phí Tư đánh cho lui vài bước. Lộ Na phát ra âm thanh cười ầm ầm. Đang lúc nàng có điểm đặc ý vênh vảo. Một đường chủy thủ hàn mang đột nhiên xuất hiện ở cạnh cái cổ nàng. Lộ ra sát ý lạnh lẽo.

Cảm giác được vật ở cạnh cổ lạnh như băng chủy thủ. Lộ Na lộ ra biểu tình sợ hãi kinh ngạc. Nói chuyện thanh âm có một ít nói lắp . Với hình dáng dũng cảm vừa rồi khác hẳn nhau: “Cáp Nhĩ. Không, không được. Van cầu người ”

” Đản bà đáng chết. Đi tìm chết đi.” Cáp Nhĩ giọng nói lạnh như băng truyền vào trong lỗ tai Lộ Na. Tay phải đột nhiên mãnh liệt vẽ một đường nơi cái cổ Lộ Na một đường máu tươi bắn nhanh ra.

Bán vong linh và loài người máu tươi là màu đỏ như nhau.

Lộ na ôm cổ. Trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi ôm cổ họng lẫn lộn một chút.. Muốn nói gì nhưng lại từ đầu đến cuối nói không ra. Con người dần dần rời rạc. ” Bạch ” một tiếng. Ngã trên mặt đất.

Nhìn vào Cáp Nhĩ biểu tình hung ác Tiêu Ngự hiểu. Bán vong linh Cáp Nhĩ không phải là người lương thiện. Nhưng bây giờ. Tiêu Ngự lại cần hắn trợ giúp!

Nhìn đất Bán vong linh Lộ Na té trên mặt. Tiêu Ngự nhìn về phía Cáp Nhĩ. Mắt tử mĩ híp lên. Như vậy NPC, tuyệt đối so với NPC khác khó đối phó hơn nhiều.

Cáp Nhĩ thu lại vẻ mặt. Hướng về Tiêu Ngự đã đi tới. Đối với Tiêu Ngự vẻ mặt cung kính.

“Người tại sao lại bị trói ở nơi này?” Tiêu Ngự nhìn về phía Cáp Nhĩ hỏi.

“Ta là một cung đình thị vệ. Bởi vì sai phạm. Nữ tề đem ban ta cho cái mộ đản bà này xấu xí.” Bán vong linh Cáp Nhĩ cung kính trả lời. Trong con mắt hiện lên một chút âm kiệt.

“Người muốn báo thù?” Tiêu Ngự nhìn về phía Bán vong linh Cáp Nhĩ. Hỏi. Tiêu Ngự thấy được Bán vong linh Cáp Nhĩ mắt oán giận và không cam lòng.

“Đúng vậy.” Bán vong linh Cáp Nhĩ yên lặng nói ra.

“Ta có thể giúp người. Nguyên nhân là vì mục tiêu của chúng ta là như nhau .” Tiêu Ngự mỉm cười. Cho dù Bán vong linh Cáp Nhĩ không dễ dàng nắm chắc. Nhưng bây giờ. Bọn họ có cộng đồng mục tiêu. Trong khoảng thời gian ngắn Cáp Nhĩ hẳn sẽ không đối ra tay với bản thân. Xem ra cái tên Bán vong linh Cáp Nhĩ này là Máy Chủ bố trí trợ giúp một cái trợ lực khác.. Cái điểm trợ lực này không dễ dàng nắm giữ .

Bán vong linh Cáp Nhĩ hiện lên một chút vẻ mặt cuồng nhiệt. Dàn bình tĩnh trở lại yên tĩnh trở lại. Khiêm tốn nói : “Ta bằng lòng vì ngài cống hiến sức lực.” Tiêu Ngự chuyển động một chút chủy thủ trong tay liếc liếc mắt nhìn Long Dăng kỳ sĩ Phí Tư bên cạnh một cái. Hẳn đối với Long Dăng kỳ sĩ Phí Tư và Thần Dụ Chi Thư vẫn có một ít kiêng kỵ .

Tiêu Ngự chú ý tới biểu tình của Cáp Nhĩ. Trầm mặc không lên tiếng.

Có một điều là tên Bán vong linh Cáp Nhĩ này vì báo thù có thể phản bội chủng tộc hắn. Thì không thể chắc chắn bất cứ lúc nào không cẩn thận có thể bị hắn cắn ngược lại 1 cái. Nhưng hắn lại hiện giờ không thể thiếu người trợ lực. Tiêu Ngự nhất định phải cẩn thận khống chế con cầu có thể cắn người này.

Đây là Máy Chủ cho người chơi một cái khảo nghiệm sao? Tiêu Ngự trong lòng vừa động. Chuyển động một chút chủy thủ trong tay. Đối với Phí Tư và Cáp Nhĩ nói : “Chúng ta đi thôi.”

Có một tên Bán vong linh phản đồ, Tiêu Ngự bắt đầu hỏi sự tình liên quan đến người NàP Đức Bán vong linh. Từ trong miệng Bán vong linh Cáp Nhĩ thu hoạch tư liệu có liên quan đến nhiệm vụ.

Vì tránh né chúng thần tín đồ đuổi bắt. Người NàP ĐứC các đem Di Thất thành ngoại biến thành đầm lầy tử vong khủng bố. Lại ở Di Thất thành phía dưới tu kiến Địa Hạ Chi Thành. Làm nên cứ điểm ẩn nấp. Di Thất Chi Thành xác chết chất đống như núi. Người NàP ĐứC hai tháng sau khi chiếm cứ Di Thất Chi Thành. Di Thất nội thành bạo phát ôn dịch. Nơi nơi đều là tử vong và sợ hãi. Nữ tề cuối cùng đem tín ngưỡng bán cho ma vật đáng sợ. Người NàP ĐứC toàn tộc đều biến thành Bán vong linh.

Người NàP ĐứC có rất nhiều bộ lạc. Mà bộ lạc Cáp Nhĩ chỗ này là một cái mẫu tính thị tộc. Con gái chiếm quyền chủ đạo. Bán vong linh Cáp Nhĩ làm nữ tề tức giận bị đưa cho cái mộ đàn bà xấu xí kia. Thế là Tiêu Ngự liền thấy được một màn kia. Bán vong linh Lộ Na kia lại có thể chơi nổi lên như thế . Lập trình viên thiết kế đoạn tình tiết này thật đúng là rất khôi hài .

Mặc dù từ trong miệng Bán vong linh Cáp Nhĩ bộ lộ ra không ít tin tức. Nhưng Cáp Nhĩ cũng có điều giấu diếm. Ví dụ như hấn phạm cái sai lầm gì mới bị NàP ĐứC nữ tề kia đưa cho Lộ Na.

Bán vong linh Cáp Nhĩ không chịu nói. Tiêu Ngự cũng không có biện pháp. Trong lòng thầm cảnh giác. Tiêu Ngự không có cách nào tề toàn tín tưởng theo như tất cả lời Cáp Nhĩ nói.

Bán vong linh Cáp Nhĩ tiến vào trạng thái Tiềm Hành. Giống như là tề toàn biến mất Tiêu Ngự dù một chút đều không có cảm giác hấn tồn tại.

“Phí Tư. Người có hay không kỹ năng thăm dò ẩn hình ”

“Long Dăng trời sinh đã có năng lực thăm dò ẩn hình.”

“Vậy là tốt rồi.” Tiêu Ngự gật gật đầu. Phí Tư có thể trên trình độ nhất định kiểm chế Cáp Nhĩ. Nếu không Cáp Nhĩ đột nhiên phản bội mà nói. Tiêu Ngự ngay cả cơ hội sống sót cũng không có. Tốc độ của hấn quả thực là quá nhanh. 20 Cáp : tinh anh + cường hóa .Có thể đem Tiêu Ngự một đòn kill trong một giây!

Ba người tiếp tục tiến lên phía trước. Không có mệnh lệnh của Tiêu Ngự thì Phí Tư và Cáp Nhĩ sẽ không ra tay . Ở khi chiến đấu Bán vong linh Cáp Nhĩ và Tiêu Ngự một con dao ẩn núp trong bóng tối. Chắc chắn. Cái con dao sắc bén này chỉ cần một chút mệnh lệnh của Tiêu Ngự. Cái con dao này sẽ cắt đứt yết hầu kẻ địch.

225. Chương 225 : Văn Minh Khoa Học Kỹ Thuật

Tới trung tâm biển hoa, trong trung tâm biển hoa đứng sừng sững một tòa núi giả.

Phí Tư đi đến bên cạnh tòa núi giả , hai tay đặt ở trên núi giả , mãnh liệt quát một tiếng, đẩy tòa núi giả ra , tòa núi giả ầm ầm sụp đổ, phía dưới núi giả xuất hiện một cái động tối om, từng đường cầu thang đi tới vô tận dưới đất.

“Chính là nơi này .” Phí Tư đem Long Dăng thu vào, đối diện với Tiêu Ngự cung kính nói ra.

“Chúng ta đi vào thôi.” Tiêu Ngự nói rồi cùng Phí Tư tiến vào Cáp Nhĩ cũng đi theo vào, tuy nhiên Cáp Nhĩ ẩn nấp ở trong bóng tối, Tiêu Ngự căn bản không có cảm giác sự tồn tại của hấn, khả năng tiềm ẩn của hấn so với Tiêu Ngự muốn mạnh hơn nhiều.

Nếu như Cáp Nhĩ tập kích Tiêu Ngự, Tiêu Ngự căn bản không có cơ hội phản kích, giờ này khắc này, Tiêu Ngự chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Cáp Nhĩ.

Tiêu Ngự thay dây chuyền nhìn ban đêm, theo cầu thang đi xuống dưới hai bên là vách đá nhám thạch ướt sũng, thỉnh thoảng có vài giọt nước mưa từ vách đá nhám thạch thấm vào trong nhõ xuống, tí tách tiếng nước ở trong đường hầm hắc ám vang vọng, càng truyền càng xa, đường hầm yên tĩnh đến mức quỷ dị khiến lòng người hoảng sợ.

Theo đường hầm hắc ám đi xuống, sau khi đi hơn 10 phút, phía trước mơ hồ có một ngọn đèn, Tiêu Ngự và Phí Tư hướng ngọn đèn xa xa đi đến .

Đi đến phần cuối đường hầm, một tòa tháp hùng vĩ hiện ra ở trước mắt Tiêu Ngự, tòa thành thị này hình dạng một cái Kim Tự Tháp, ngẩng đầu nhìn hướng lên trên, có thể thấy được các loại kiến trúc lạ lùng của tòa Địa Hạ Chi Thành, những kiến trúc này dường như đã muốn sụp đổ xuống, cấp một loại cảm giác áp

bách khó có thể thở được, phía dưới không gian Kim Tự Tháp đỏ, là các loại vườn ươm, sinh trưởng các loại thực vật dưới đất trông rất lạ lùng, trên những thực vật này trang bị vô số ma pháp đăng làm cả tòa Địa Hạ Chi Thành đẹp 1 cách kỳ quái, giống như mộng ảo.

Nghệ thuật kiến trúc của Người Nạp ĐứC. Hơn hẳn tưởng tượng của loài người, làm cho người xem cực kỳ mãn nhãn.

Theo một đường nhỏ trong rừng đi thẳng về phía trước, Tiêu Ngự mơ hồ thấy được hai bóng người màu tím ở phía xa du dương.

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái Tiềm Hành. Hướng về hai bóng người màu tím kia chậm rãi đến gần.

Phí Tư thì dừng lại ở phía sau, làm hắn rất khó hiểu là Tiêu Ngự tình nguyện lãng phí hàng loạt thời gian chính mình động thủ dọn dẹp những cái thứ tạp nham này. Cũng không cho Phí Tư ra tay, điều này làm hắn vô cùng buồn bực. Nhưng hắn vừa không thể không nghe Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự cấp cho hai cái bóng người màu tím kia Kỹ Năng Dò Xét.

Tử y giáo sĩ : 20 Cấp : tinh anh. HP (Sinh Lực) 6000.

“Hai người 20 Cấp : tinh anh , ta hẳn là có khả năng kill một người trong đó.” Tiêu Ngự nhìn nhìn hai cái người Tử y giáo sĩ kia. Hai người cầm trong tay đoản trường màu tím, hẳn hai người là pháp sư Bán vong linh.

“Phí Tư.Người bên trái kia thuộc về ngươi, bên phải kia thuộc về ta. Ngươi lên trước.” Tiêu Ngự quay đầu lại truyền đạt xuống cho Phí Tư.

” Vâng , sứ giả.” Phí Tư đáp. Vung kỳ sĩ thương trong tay lên, khu động Long Đăng tăng tốc độ hướng về Tử y giáo sĩ bên trái xông lên, lấy thực lực 20 Cấp : tinh anh + cường hóa . đối phó với hai người 20 Cấp : tinh anh . thì quá dư giả.

Tiêu Ngự thì tiến vào trạng thái Tiềm Hành, hướng về Tử y giáo sĩ bên phải đi qua.

Hai người Tử y giáo sĩ kiahướng Phí Tư, giờ pháp trượng tay phải lên bắn ra một cái skill Công Kích Ma Pháp Trong Nháy Mắt, hai luồng ma pháp oanh kích trúng trên người Phí Tư.

Phí Tư trường thương tay phải mãnh liệt đâm tới Tử y giáo sĩ bên trái, đem Tử y giáo sĩ kiadánh bay ra ngoài, trường thương trong tay liên tục vũ động, biến hóa ra nhiều điểm thương mang, đem Tử y giáo sĩ kia bao trùm.

Tử y giáo sĩ bên phải nhanh chóng chạy đi, pháp trượng trong tay giờ lên, thì thảo ngâm xương chú ngữ, chuẩn bị công kích Phí Tư.

Nhìn đến tử y giáo sĩ ma pháp sắp xuất thủ, Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc độ, một cái [Cước Thích] đá vào bụng Tử y giáo sĩ , ma pháp bị cắt ngang pháp trượng trong tay Tử y giáo sĩ đang sáng lên dần phai nhạt xuống.

Tiêu Ngự chậm rãi hiện ra rõ ràng ra thân hình, tay trái bỏ cho Tử y giáo sĩ một cái giảm tốc độ, không ngừng công kích Tử y giáo sĩ , một đám giá trị thương tổn từ trên đầu Tử y giáo sĩ bay lên. Tử y giáo sĩ là pháp sư phòng ngự yếu kém, Tiêu Ngự công kích bình thường lại có thể tạo thành một trăm điểm giá trị thương tổn trở lên.

” Một vòng là có thể bắt nó đánh gục.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, tay phải chủy thủ hàn mang lấp lánh, tựa như răng nanh dã thú .

Tử y giáo sĩ càng không ngừng lùi về sau, muốn thoát khỏi sự truy kích của Tiêu Ngự, nhưng nó lúc này không có cách nào phóng ra ma pháp, tốc độ di động lại chậm , chỉ có thể mặc cho người ta phang (T-T).

Sau khi hiệu quả [Cước Thích] qua đi, Tử y giáo sĩ không thể tiếp tục chờ đợi được tay khua pháp trượng, thoáng một cái nhanh tránh ra.

[Đột tiến]!

Tiêu Ngự đột nhiên đến gần Tử y giáo sĩ, đón đầu cho Tử y giáo sĩ một cái [Tạc Kích], đối với Tử y giáo sĩ tạo thành hơn hai trăm giá trị thương tổn.

Trong khi Tiêu Ngự [Tạc Kích] Tử y giáo sĩ rơi vào trạng thái hôn mê, Tiêu Ngự trong lúc vô ý liếc mắt Phí Tư phía xa, đã thấy Phí Tư chiến đấu xong, đang nhàn nhã đứng chơi, Tiêu Ngự không cho hấn nhúng tay hấn cũng không có biện pháp.

Sau khi Tiêu Ngự đem Tử y giáo sĩ đánh hôn mê, tay phải liên tiếp công kích Tử y giáo sĩ, thấy được Tử y giáo sĩ tỉnh lại, lại một cái [Tấn Kích] đem đánh hôn mê.

“10 giây, 10 lần giây. . .” Lợi dụng các cái kỹ năng thay phiên khống chế, Tiêu Ngự đem Tử y giáo sĩ khống chế được suốt 10 sáu giây, 10 sáu giây thời gian này Tiêu Ngự bạo kích trên 5000 giá trị thương tổn.

Các kỹ năng đều thi triển xong, trong cơ thể Tiêu Ngự năng lượng tích lũy rất nhanh lưu chuyển lên tay phải, chủ hướng về ngực Tử y giáo sĩ ra sức đâm vào, Oành một tiếng, ngực Tử y giáo sĩ bị [Trí mệnh bạo phá] huyết nhục mơ hồ, còn sót lại một chút HP (Sinh Lực) giờ cũng hao hết, ngã trên mặt đất, từ đầu cho đến khi chết cũng không kịp tỉnh lại.

Tử y giáo sĩ bị tiêu diệt, Tiêu Ngự thu được không ít giá trị kinh nghiệm, ngón tay máy động chủ thủ trên tay phải múa lên 1 vòng, không nghĩ tới chính mình dễ dàng như vậy tiêu diệt 20 Cấp : tinh anh, nếu như trước kia thì rất là chật vật mới kill được, sau khi thực lực tăng lên hiệu quả quả nhiên bất đồng.

Tiêu Ngự khom lưng đem thứ Tử y giáo sĩ rơi xuống nhặt lên, là một phương pháp điều chế.

(Sơ cấp phương pháp điều chế thể lực được tề) : chế tạo sơ cấp thể lực được tề. (Sơ cấp thể lực được tề) sau khi sử dụng được tề có thể phục hồi 20% thể lực. Yêu cầu thảo dược: thảo nam thạch, hòa tan được tề, trung tính hoà được tề.

Thể lực được tề này cũng xem như là một loại dùng phi thường tốt, nhất là class cận chiến, có thể gia tăng cho class cận chiến độ chịu đựng một hồi và duy trì lâu dài năng lực chiến đấu, dù sơ cấp được tề hiệu quả không rõ ràng chỉ có thể phục hồi 20% thể lực, nhưng cũng có lúc mang tính quyết định thắng thua.

Tiêu Ngự đem sơ cấp thể lực được tề học tập hết. khẳng định không có thu hoạch gì khác, cùng Phí Tư tiếp tục tiến lên.

“Bùm bùm, phát hiện mù thảo, khoảng cách 10m. . .” người máy bên cạnh ngẫu nhiên phóng ra.

“Mù thảo?” Tiêu Ngự không nén nổi lộ vẻ xúc động. Mù thảo là tam giai thảo dược bình thường, cấp bậc mặc dù không cao nhưng lại là bảo bối của class đạo tặc. Bởi vì mù thảo là nguyên liệu chủ yếu chế tạo mù được tề, mù được tề và chất độc tương tự. Đều là bôi lên trên chủ thủ, nếu như đánh trúng đối thủ. Có thể tạo cho đối phương mù trong giây lát. Cầm theo người khi PK, nếu như sử dụng mù thảo làm cho đối phương đột nhiên mất tầm nhìn. Cho dù thời gian cực kỳ ngắn ngủi, cũng có thể đối với địch nhân tạo thành tâm lý uy hiếp và hiệu quả ra đòn bất ngờ. Là vũ khí sắc bén của quân ăn cướp khi PK.

Tiêu Ngự cúi đầu ngẫu nhiên nhìn thoáng qua người máy, người máy nhỏ lại có thể điều tra ra thảo dược bình thường cách 10m. Đồ chơi này thật là một bảo bối a, chỉ đáng tiếc, đồ chơi này lại tốt mấy cũng chỉ là một cái vật phẩm nhiệm vụ.

Tiêu Ngự thở dài một hơi, dưới chỉ dẫn ngẫu nhiên của người máy, đi tới một chỗ cạnh đồng loạn thạch, ở bên cạnh đồng loạn thạch, mù thảo sinh trưởng dưới một gốc cây không có một chút đáng chú ý nào. Nếu như không phải người máy nhỏ điều tra đến chỗ nó mà nói Tiêu Ngự rất có khả năng đã cùng gốc thảo dược này lỡ mất dịp tốt.

Tiêu Ngự đem cây mù thảo này bới nhặt lên, sau đó tiếp tục tiến lên, dọc trên đường đi, người máy nhỏ trợ giúp Tiêu Ngự thu thập đến không ít mù thảo, chỉ đáng tiếc không có mù được tề cách điều chế.

“Hàng đầu giá cũng không có bán ra cách điều chế mù được tề, phỏng đoán cách điều chế chất độc mù thảo cần phải tìm trong phó bản trên người con quái vật nào đó.” Tiêu Ngự nghĩ thầm.

Oanh, oanh, oanh, tiếng bước chân nặng nề từ đằng xa truyền tới, tiếng bước chân dần dần đến gần.

“Bùm bùm, phát hiện người máy khổng lồ, khoảng cách một trăm m.” Người máy nhỏ ở một bên nhắc nhở.

Tiêu Ngự khấn trương ẩn nấp lên, hướng phương hướng nguồn gốc âm thanh nhìn lại, Phí Tư thì chạy mất tích. (wind... : chạy đi núp)

Phía sâu trong rừng cây, một thân ảnh cao lớn xuất hiện ở tầm nhìn của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự nhìn thấy phía xa là một người khổng lồ do kim loại cấu tạo mà thành , cao chừng bam, toàn thân đều do sắt thép hàn mà thành, trên tấm thép bị phủ kín vết rỉ sét loang lổ, xem ra đã tồn tại rất lâu rồi .

“Người máy? Rôbot?” Tiêu Ngự sửng sốt , Ân Trạch Tư đại lục là kỳ huyền đề tài trò chơi, không nghĩ tới lại xuất hiện chuyện này, ngẫu nhiên nhìn lại người máy bên cạnh , Tiêu Ngự trong lòng nghi hoặc lung cà tung, chẳng lẽ Ân Trạch Tư đại lục cũng có hệ thống công nghệ cao?

Tiêu Ngự cấp cho người khổng lồ bằng kim loại kia 1 cái [Kỹ Năng Dò Xét].

Người máy khổng lồ: 20 Cấp : tinh anh + cường hóa .HP (Sinh Lực) 30000.

“Cáp Nhĩ, đây là chuyện gì vậy?” Tiêu Ngự hỏi.

Cáp Nhĩ ở bên cạnh Tiêu Ngự từ hư không xuất hiện, lặng yên không một tiếng động.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua người máy khổng lồ cao lớn phía xa, hỏi: “Kia là cái thứ gì?”

“Người Nạp ĐứC chúng ta từng sáng tạo ra nền văn minh khoa học kỹ thuật to lớn , có thể làm ra các loại máy móc, thậm chí làm ra nhân công có trí tuệ và năng lực. Khoa học kỹ thuật đạt tới trình độ quá cao dẫn tới chúng thần khủng hoảng, cuối cùng rơi xuống thần phạt, hủy diệt của chúng ta vô số thành thị, khiến cho chúng ta mất đi quê hương. Vô số con dân Nạp ĐứC lưu vong đến các nơi trên thế giới, chúng ta lưu vong đến Di Thất Chi Thành này là một nhánh trong đó.Ở trước khi biến thành Bán vong linh chúng ta có thể chế tạo máy móc, nhưng vì sinh tồn sau khi biến thành Bán vong linh loại năng lực của chúng ta này đã biến mất, nơi này đều là máy móc mấy ngàn năm trước còn sót lại .”

“Văn minh khoa học kỹ thuật?” Từ người máy nhỏ đến người máy khổng lồ, thậm chí giả thuyết ra trí tuệ và năng lực, có thể tưởng tượng, lúc trước người Nạp ĐứC văn minh khoa học kỹ thuật là trình độ cực cao . Đương nhiên, so sánh với thực tế xã hội, người Nạp ĐứC văn minh khoa học kỹ thuật hãy còn ở vào giai đoạn chưa khai hóa .

“Đúng vậy, người Nạp ĐứC chúng ta văn minh khoa học kỹ thuật mở ra đến khi hưng thịnh, từng lợi dụng thiết bị khoa học kỹ thuật sáng tạo hàng loạt hạ vị thần cấp cao thủ.” Khó trách.” Tiêu Ngự giật mình, những điểm này người Nạp ĐứC quá kiêu ngạo , lại có thể dám sáng tạo thần linh, trách không được sẽ khiến chúng thần khủng hoảng, liên hợp lại đưa bọn họ tới diệt vong.

226. Chương 226 Người Máy Khổng Lồ

Hóa ra lịch sử quỹ đạo là như vậy . Tiêu Ngự đối với Ân Trạch Tư càng hiểu sâu hơn. Người Nạp ĐứC làm nên Ân Trạch Tư đại lục văn minh thứ nhất. Chôn vùi ở trong dòng lịch sử. Loài người, thú nhân đều là về sau mới quật khởi .

Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn thoáng qua người máy khổng lồ phía xa. Hỏi: “Nó thực lực thế nào?”

“Người máy khổng lồ là một loại vô cùng mạnh mẽ chiến đấu ngẫu nhiên. Chúng ta gặp được cái người máy nhỏ này thực lực còn chưa tính là mạnh . Chỉ là sơ giai người máy nhỏ bình thường. Người máy khổng lồ phòng ngự rất mạnh. Công kích cũng không kém. Ta và Phí Tư hợp tác thực lực so với nó còn muốn kém hơn một ít. Nhưng là kém không nhiều lắm. Chúng có khung máy móc thuộc tính rất đáng sợ. Thân thể kim loại là phòng ngự cường hóa cấp 5. 100% phản ngược lại tổn thương công kích ma pháp. Phản ngược lại 15% tổn thương công kích cận chiến. Không bị ảnh hưởng tinh thần ma pháp. Quét hình tập trung khu vực lân cận bên trong 5m làm chậm lại tất cả công kích người chơi 50% tốc độ di động.” Cáp Nhĩ giảng giải nói ra.

Nghe được Cáp Nhĩ giảng giải. Tiêu Ngự không nhịn được hít một hơi hơi lạnh. May mắn ba người cũng không phải class pháp sư. Nếu không sẽ bị khắc gât gao . Nhưng phòng ngự cường hóa cấp 5, đàn hồi 15% công kích cận chiến tổn thương và làm chậm lại 50% tốc độ di động vài hạng mục khung máy móc thuộc tính một bộ này quả là quá tốt đi.

Người máy khổng lồ chậm rãi đi tới. Mỗi khi đi về phía trước một bước. Đầu sẽ khiến động đất mãnh liệt cảm giác kim loại va chạm lên mặt đất sinh ra âm thanh làm người xung quanh bị một áp lực rất lớn.

Người máy khổng lồ trên đầu có một cái mắt dài. Từ trong ánh mắt bắn ra tia sáng màu đỏ. Đạo ánh sáng này so với người máy nhỏ bắn ra địa tia sáng muốn to khỏe hơn nhiều lắm. Lại còn không ngừng quét hình trên mặt đất.

Một con rắn mỗi nơi xa từ trong hang chui ra. Nhìn rồi cuộc là ai khiến cho nó dưới lòng đất ngủ không yên.

“Phát hiện sinh vật không rõ. Nguy hiểm cấp 3 cấp. Quyết sạch.” Người máy khổng lồ trong con người ánh sáng màu đỏ màu sắc đột nhiên loé lên. Oanh kích vào nơi xa trên người con rắn mỗi. Một luồng khí tức tán phát ra năng lượng mạnh mẽ. Trong không khí tràn ngập một mùi thịt nướng quá lửa. (wind... : khét um > <>)

Oanh một tiếng. Con rắn mỗi đáng thương còn không có kịp phản ứng. Thậm chí còn chưa kịp kêu thảm thiết. Đã bị tia sáng năng lượng mạnh mẽ bốc hơi lên thành một màn khói đen.

Người máy khổng lồ sau khi dọn dẹp con rắn mỗi. Trong con người tia sáng hướng về chỗ khu vực Tiêu Ngự quét qua.

Tiêu Ngự khẩn trương hướng bên cạnh chạy tới. Nếu như bị tia sáng năng lượng của người máy khổng lồ oanh kích đến. Tiêu Ngự chắc toi mạng liền.

Cáp Nhĩ cũng tiến vào trạng thái Tiềm Hành.

“Phát hiện người Nạp ĐứC. Bán vong linh trạng thái.” Người máy khổng lồ bí mật quét hình đến Cáp Nhĩ. Cũng không có triển khai bất luận cái động tác công kích gì. Không nhìn tránh ra. Tia sáng tiếp tục quét hình khu vực hắc đang núp .

Thấy được tình cảnh lần này. Tiêu Ngự dường như có suy nghĩ. Xem ra người máy khổng lồ này bị đặt ra tự động phân biệt nhận dạng. Nếu như quét hình đến người Nạp ĐứC. Sẽ không tự động công kích!

Xem ra Cáp Nhĩ là mấu chốt đối phó với người máy khổng lồ này!

“Cáp Nhĩ. Người máy khổng lồ này có hay không sẽ không công kích người?” Tiêu Ngự hỏi.

“Nếu như ta chủ động công kích nó mà nói. Nó có thể phản kích .” Cáp Nhĩ hiểu ý nghĩ Tiêu Ngự. Nói ra.

Người máy khổng lồ tìm tòi phạm vi dần dần mở rộng. Trong con người địa choảnh tia sáng hướng về Tiêu Ngự chỗ địa vị trí quét qua đây.

Tiêu Ngự xài < tậ=“” phong=“” bộ=“”> một cái thoát ra ngoài.

“Phí Tư. Công kích!” Tiêu Ngự truyền đạt xuống mệnh lệnh nói ra.

“Vâng. Sứ giả.” Phí Tư không chút do dự cười trên Long Dăng. Hướng về người máy khổng lồ xông lên. Hẳn đối với mệnh lệnh của Tiêu Ngự không có bất kỳ nghi ngờ gì.

“Người máy khổng lồ có cái gì không nhược điểm ?” Tiêu Ngự quay đầu nhìn về phía Cáp Nhĩ hỏi.

”Nhược điểm ? Có . Nghe nói người máy khổng lồ có một trung tâm năng lượng . Chỉ cần đánh phá được trung tâm năng lượng. Người máy khổng lồ sẽ mất lực công kích. Người máy khổng lồ bên ngoài phòng hộ che phủ cũng sẽ tan biến. Nhưng mà chế tạo người máy khổng lồ là cơ mật trọng tâm của vương tộc. Nằm giữ ở trong tay nữ hoàng. Ta chỉ là một người cung đình thị vệ bình thường. Không biết trung tâm năng lượng của người máy khổng lồ lắp đặt ở địa phương nào. (wind... : theo ta suy đoán Ô Ô có lẽ là ở háng)

Cáp Nhĩ nói ra. Nhìn về phía người máy khổng lồ và Phí Tư. Hỏi: “Có cần ta đi hỗ trợ hay không?”

“Không cần.” Tiêu Ngự lắc đầu nói ra. Trong lòng hẳn đã có phương pháp đối phó người máy khổng lồ.

“Vì sao?” Cáp Nhĩ nghi hoặc hỏi .“Hẳn không có cách nào đánh bại người máy khổng lồ đâu .”

” Khi đến phiên người ra tay ta sẽ nói .” Tiêu Ngự lạnh nhạt nói ra.

Cáp Nhĩ ánh mắt lấp lánh nhìn về phía Tiêu Ngự. Liên tưởng vừa rồi Tiêu Ngự hỏi. Có hiểu một ít ý nghĩ của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự so với hần tướng tượng cơ trí hơn rất nhiều.

Tiêu Ngự ý nghĩ rất đơn giản. Cáp Nhĩ nếu như công kích trước người máy khổng lồ mà nói. Người máy khổng lồ có thể đem Cáp Nhĩ xếp vào một trong những mục tiêu công kích. Đến lúc đó Cáp Nhĩ muốn đến gần người máy khổng lồ đều có thể rất khó. Bởi vì người máy khổng lồ không có thể chủ động công kích người Nạp ĐứC. Nói cách khác. Cáp Nhĩ đối với người máy khổng lồ chỉ có một lần cơ hội chủ động công kích. Tiêu Ngự trước hết để cho Phí Tư đi lên thăm dò người máy khổng lồ. Tìm ra nhược điểm người máy khổng lồ. Khiến cho Cáp Nhĩ rình cơ hội ra tay công kích nhược điểm người máy khổng lồ. Như vậy mới là biện pháp tốt nhất.

Đang khi nói chuyện. Long Đăng ký sĩ Phí Tư nhằm phía người máy khổng lồ.

“Phát hiện linh hồn thân thể. Nguy hiểm cấp bậc 1.” Người máy khổng lồ trong con người tia sáng tập trung ở trên người Long Đăng ký sĩ Phí Tư. Phát ra một đường tia sáng đỏ thẫm.

Người máy khổng lồ trong con người bình thường ánh sáng màu đỏ chỉ có tác dụng dò xét. Còn ánh sáng màu đỏ thẫm có tác dụng công kích.

Đang nhằm phía người máy khổng lồ Long Đăng ký sĩ Phí Tư bỗng nhiên kinh hãi. Hần vừa rồi từng biết cường độ nguy hiểm của tia sáng năng lượng người máy khổng lồ. Là hần chỗ không có cách nào ngăn cản. Phí Tư khổng chế Long Đăng nghiêng lượn 1 vòng tránh nghênh diện ánh sáng màu đỏ thẫm đang đến.

Ánh sáng màu đỏ thẫm oanh kích trên một gốc cây đại thụ phía sau người Long Đăng ký sĩ Phí Tư. Cây đại thụ này bị năng lượng tia sáng mạnh mẽ cường đại bắn tan tác từng đoạn. Vụn gỗ bay loạn. Ầm ầm sụp đổ. Nơi bị cắt đứt chỉ còn lại có một mảnh cháy màu đen.

Long Đăng ký sĩ Phí Tư tránh thoát một đòn này. Hướng về người máy khổng lồ cúi xuống vọt tới. Trong tay ký sĩ thương đột nhiên công kích ở trên người người máy khổng lồ. Đỉnh một tiếng giòn giã vang lên. Đối với trên người người máy khổng lồ tạo thành hơn 800 giá trị thương tổn. Long Đăng ký sĩ Phí Tư thân hình hơi hơi run rẩy. Một luồng lực phản chấn mạnh mẽ đẩy lui hần. Trên đầu phiêu khởi bay lên một cái hơn 100 giá trị thương tổn.

Người máy khổng lồ gầm lên. Cánh tay Người máy hướng về Long Đăng ký sĩ Phí Tư đánh tới.

Oành. Long Đăng ký sĩ Phí Tư và Long Đăng đều bị đánh lui vài bước. Công kích người máy khổng lồ đối với Long Đăng ký sĩ Phí Tư tạo thành hơn 1500 giá trị thương tổn.

“Đô đô, đô đô!” Người máy khổng lồ trên cánh tay màu đỏ tia chớp đèn ngừng thoáng hiện.

“Sao lại thế này?” Tiêu Ngự nhìn về phía Cáp Nhĩ nói ra.

“Nguồn năng lượng người máy khổng lồ không nhiều lắm. Cũng khó trách. Nguồn năng lượng người máy khổng lồ cũng đã dùng hơn 1000 năm Phỏng đoán đã chỗ còn lại không có mấy.” Cáp Nhĩ nói ra.

“Muốn thế nào mới có thể đem nguồn năng lượng người máy khổng lồ tiêu hết sạch?” Tiêu Ngự hỏi.

“Muốn đem nguồn năng lượng người máy khổng lồ tiêu hết sạch là vô cùng khó khăn. Người máy khổng lồ cơ bản động tác công kích căn bản tiêu hao không bao nhiêu năng lượng. Trừ phi sử dụng đạn tia sáng. Đạn tia sáng tiêu hao nguồn năng lượng tương đối nhanh chóng.”

“Nói cách khác người máy khổng lồ dùng không còn được vài lần bắn tia sáng?” Tiêu Ngự có một ít hưng phấn hỏi.

“Tuyệt đối sẽ không vượt qua 5 lần.” Cáp Nhĩ gật đầu nói ra.

Tiêu Ngự mỉm cười. người máy khổng lồ này địa choành đạn tia sáng thật là đáng sợ. Nó công kích bình thường đều có thể tạo thành hơn 1000 giá trị thương tổn. đạn tia sáng giá trị thương tổn chắc chắn càng thêm đáng sợ.

Long Đăng ký sĩ Phí Tư bên phải giơ tay lên ký sĩ thương. Lần thứ hai hướng về người máy khổng lồ lao xuống xuống.

Long viêm chém!

Long Đăng ký sĩ Phí Tư trường thương trong tay hóa thành một con rồng lửa bay múa. Hướng về người máy khổng lồ bao trùm xuống. Rồng lửa ở trên bầu trời bay múa xoay quanh. Xuống phía dưới phóng đi. Va chạm vào ngực người máy khổng lồ. Âm ầm nổ tung. Đem người máy khổng lồ bùng nổ thụt lùi mấy bước. Trên đầu phiêu khởi bay lên một cái 1000 giá trị thương tổn. Tầm thép ở ngực bị bỏng một mảnh cháy đen.

Sau khi bị công kích. Người máy khổng lồ phần nộ gầm gừ một tiếng. Trong con người phát ra một đường đạn tia sáng màu đỏ. Bắn về phía Phí Tư.

Phí Tư vừa công kích xong xuôi. Khoảng cách người máy khổng lồ rất gần. Thấy đạn tia sáng bắn tới. Đã vô pháp né tránh .

Oanh. Ánh sáng màu đỏ bộc ở Trên người Long Đăng ký sĩ Phí Tư nổ tung. Nổ tung nảy sinh làn khí lưu đem Phí Tư oanh kích bay ngược ra ngoài.

Long Đăng ký sĩ Phí Tư bay ngược ra mấy chục số mới đứng vững thân thể. Trên đầu phiêu khởi bay lên một cái hơn 15000 giá trị thương tổn.

“Thương tổn thật cao.” Tiêu Ngự lại càng hoảng sợ. Người máy khổng lồ dùng đạn tia sáng công kích lại có thể cao đến tình trạng như thế.

Phí Tư ngồi ở Trên người Long Đăng. Hình dáng thảm hại. Nặng nề thở hổn hển. Long Đăng càng kinh khủng. Trên lưng bị nổ huyết nhục mơ hồ. Hai cánh vô lực phe phẩy. Ở trên bầu trời lung lay sắp đổ. Mắt thấy đã muốn(nên) đến rơi xuống . Phí Tư khẩn trương buff cho Long Đăng một cái Skill Kỵ Sĩ Thủ Hộ.

Ánh sáng màu trắng đem vết thương trên người Long Đăng bọc ở trong. Vết thương của Long Đăng nhanh chóng khép lại. Phát ra tiếng địa long thở dài chấn động không trung có. Phe phẩy cánh. Trôi nổi ở trên bầu trời. Nhìn vào người máy khổng lồ trong con mắt tràn đầy thù hận.

Long Đăng ký sĩ Phí Tư cảm giác được Long Đăng phần nộ trấn an một chút Long Đăng. sau khi trải qua một đòn này Long Đăng ký sĩ trở nên cảnh giác. Hẳn nhiên nhất chỉ có thể chịu một đòn đạn tia sáng nữa của người máy khổng lồ. Có lần công kích vừa rồi dạy bảo. Hẳn trở nên cẩn thận rất nhiều. Cười Long Đăng ở trên bầu trời bay múa xoay quanh. Tìm cơ hội thích hợp.

Người máy khổng lồ ngửa đầu. Ánh mắt tập trung vào Long Đăng ký sĩ. Phát ra tiếng gào thét phần nộ.

Phí Tư hoàn cảnh rất nguy hiểm. Cứ bị tiêu hao dần chắc chắn sẽ bị tiêu diệt. Cáp Nhĩ nhìn về phía Tiêu Ngự. Tiêu Ngự vẻ mặt trầm tĩnh. Nhìn không ra Tiêu Ngự suy nghĩ cái gì. Cáp Nhĩ xiết chặt chủy thủ trong tay. Nếu như Phí Tư bị tiêu diệt. Hẳn càng không có báo thù hy vọng .

Tiêu Ngự nhìn chằm chằm người máy khổng lồ. Ánh mắt ở trên khung máy móc của người máy khổng lồ tìm tòi. Định tìm sơ hở của người máy khổng lồ.

227. Chương 227 Kiểm Năng Lượng

“Mục tiêu đến gần . Tập trung. . .” Người máy khổng lồ ánh mắt tập trung vào Phí Tư. Một đường đạn tia sáng hướng về Phí Tư bắn qua tới. Phí Tư đột nhiên hạ thấp thân thể. Tránh thoát một đòn của người máy khổng lồ . Trường thương trong tay huyền hóa ra vô số đạo ánh sáng. Oanh một tiếng. Công kích lên trên người người máy khổng lồ .Một loạt tiếng kim loại va chạm cùng uốn khúc dữ dội kịch liệt ma sát vang lên. Trường thương trong tay ký sĩ Phí Tư đâm xuyên qua ngực người máy khổng lồ.

Từ trên ký sĩ thương cuộn trào lực lượng mãnh liệt truyền đến làm cho người máy khổng lồ lùi về sau mấy bước. Người máy khổng lồ ngừng bước chân. Đột nhiên thò tay bắt được Phí Tư. Trong con người ánh sáng đỏ xuất hiện đột ngột.

Oanh. Người máy khổng lồ phát ra một luồng đạn tia sáng. Oanh kích ở trên người Phí Tư nổ tung nảy sinh làn sóng ba động mạnh mẽ đem Phí Tư đánh bay ngược ra ngoài. Một cái 15000 giá trị thương tổn từ trên đầu Phí Tư bay lên.

Người máy khổng lồ cũng bị làn sóng này đẩy lùi về phía sau vài bước.

“Phí Tư. Khẩn trương rời đi.” Tiêu Ngự quát lạnh nói. Phí Tư Huyết Lượng còn lại không có mấy sẽ không chịu nổi một đòn nữa của người máy khổng lồ một đòn .

Tiêu Ngự ánh mắt luôn luôn chú ý người máy khổng lồ. Ở người máy khổng lồ khi bộc phát luồng đạn tia sáng , sau lưng người máy khổng lồ một đường ánh sáng kì lạ hiện lên.

“Cáp Nhĩ. Người máy khổng lồ sau đầu ba tấc là vị trí trung tâm. Công kích!” Tiêu Ngự lạnh quát một tiếng. Nghe được Tiêu Ngự quát một tiếng. Sau một khắc liền xuất hiện ở sau lưng người máy khổng lồ ,nhảy lên cao. Chủy thủ trong tay hướng về sau đầu người máy khổng lồ đâm xuống.

Người máy khổng lồ không quay đầu lại. Thậm chí đối với Cáp Nhĩ không sinh ra bất luận động tác phòng ngự gì. Ở trong phần lập trình của nó sẽ không công kích trước bất kỳ người Nạp Đức nào.

Sút . tay phải Cáp Nhĩ cầm chủy thủ đâm vào một nơi mềm mại. Thâm tâm của hắn bỗng nhiên giật mình. Nơi này chính là trung tâm năng lượng của người máy khổng lồ. Không biết Tiêu Ngự làm như thế nào phát hiện ra được . Cáp Nhĩ yên lặng về mặt lạnh nhạt cuối cùng có một chút lộ vẻ xúc động. Lần đầu tiên đối với nhân loại này nảy sinh một ít sự tôn kính.

Người máy khổng lồ nổi điên phát ra tiếng thét to. Nhưng mà trung tâm năng lượng sau khi bị đánh trúng. Cơ thể của nó đặc biệt cứng nhắc. Ngay cả hoạt động một chút đều trở nên vô cùng khó khăn. Trung tâm năng lượng sau đầu dần dần vỡ tan. Một dòng điện chảy mạnh mẽ khắp thân thể người máy khổng lồ . Ở mặt ngoài thân thể người máy khổng lồ càng không ngừng hiện lên điện mang dữ dội. Phát ra phồn thịnh tiếng vang . Chỉ một lát mọi nơi khớp xương Người máy khổng lồ ngừng động đậy. Toát ra đậm đặc khói đen.

Cáp Nhĩ sau khi phá đi trung tâm năng lượng. Lui trở về.

“Còn còn lại 6000 Huyết Lượng. Không thể hoạt động. Cũng không có phòng hộ che phủ.” Tiêu Ngự. Hai mắt tỏa ánh sáng. người máy khổng lồ này không khác gì một đồng kinh nghiệm. Đây là một bữa tiệc kinh nghiệm lớn miễn phí a !

Phí Tư đã ở phía xa trên khoảng đất trống phục hồi Huyết Lượng. Tiêu Ngự để Cáp Nhĩ một bên. Bản thân thì đi lên công kích người máy khổng lồ. Chủy thủ vung ra. Từng hàng tổn thương bay lên. Trên thân thể người máy khổng lồ linh kiện không ngừng rơi xuống.

Ba mươi giây sau. Người máy khổng lồ Huyết Lượng cạn kiệt. Thân hình vĩ đại ầm ầm sụp đổ. Biến thành một đồng mảnh nhỏ.

“Những mảnh kim loại từ người máy khổng lồ này dùng để làm gì ?” Tiêu Ngự hỏi. Nhìn vào kim loại đầy đất . Tiêu Ngự nghĩ có nên hay không đem một ít trở về. Nói không chừng có thể bán được một ít tiền.

“Ngoài trung tâm năng lượng và vỏ bảo vệ bên ngoài những thứ khác đều là sắt thép kim loại bình thường .Vỏ năng lượng bên ngoài ở thời điểm nổ tung đã bị hủy.” Cáp Nhĩ giải thích.

Sau khi nghe Cáp Nhĩ nói. Tiêu Ngự đối với những mảnh kim loại này mất hẳn hứng thú. Cảm thấy chán nản với tính toán về những mảnh kim loại này.

“Cũng không biết có phọt ra cái thứ gì tốt không.” Người máy khổng lồ là 20 Cấp : tinh anh + cường hóa. Không ra thứ gì mà nói quả thực có phần không thể nào nói nổi. Tiêu Ngự tìm kiếm trong đồng kim loại vứt bỏ. Cuối cùng. Từ trong đào ra một cái phương pháp điều chế, một khối kim loại màu sắc đặc biệt và một chuỗi thanh kiếm cổ quái .

“Là cách điều chế mù thảo ! Quả nhiên là ở nơi này.” Tiêu Ngự hưng phấn thầm nghĩ. Chất độc mù thảo này mà trên chiến trường kill địch quả là lợi khí sắc bén. Đợi lát nữa nhất định thu thập thêm ít nhiều mù thảo. Giữ lại sau này có thể dùng đến. Còn khối kim loại và chuỗi kiếm. Tiêu Ngự tra nhìn một chút thuộc tính hai thứ này.

Hợp kim Ni-ken: vật phẩm. Cõi bảo nhất giai. Vật liệu Rèn.

T-YE Kiểm năng lượng Cấp thấp: vật phẩm. Cấp Truyền Thuyết. Công kích 12-137. Tốc độ công kích +12. Không bị ảnh hưởng bởi hộ giáp. Hiệu quả Phá giáp. Mang vào + kỹ năng : Thánh kiểm trăm. Kỹ năng trụ cột thương tổn 120. Đánh lui hiệu quả.

Tiêu Ngự trong đầu hiện lên một ý nghĩ “Phát tài”. Hợp kim Ni-ken này Tiêu Ngự cũng không biết là cái thứ gì. Rốt cuộc có bao nhiêu giá trị. Có lẽ vật liệu Côi bảo nhất giai sẽ không quá kém. Mà xem ra Kiểm năng lượng Cấp thấp tuyệt đối là đồ tốt.

Tiêu Ngự cầm chuỗi kiểm kiểm năng lượng. Trên cái nút ở chuỗi kiểm ẩn xuống một cái. Chuỗi kiểm ngay trước mắt dài ra một luồng ánh sáng so với rôbot sử dụng kiểm năng lượng đại khái là giống nhau. Cầm trong tay kiểm năng lượng vung chém gốc cây nhỏ bên cạnh một chút. Cây nhỏ ầm ầm sụp đổ. Bị kiểm năng lượng chặt đứt một đường đặc biệt bằng phẳng.

Tiêu Ngự vừa ẩn xuống cái nút một cái. Kiểm năng lượng lại tự động co rút lại trở về. Chỉ còn lại một đoạn chuỗi kiểm độ dài ngang chủy thủ.

”Nên làm cái gì với thứ này bây giờ? Bán đi?” Tiêu Ngự suy nghĩ. Bán đi mà nói quá không có lời. Huống chi bản thân bây giờ không cần dựa vào bán ra trang bị kiểm tiền. Có lẽ đem ra trên thị trường đổi lại một ít trang bị đạo tặc thì hơn. Vận khí tốt mà nói có lẽ còn có thể gặp được vật phẩm đạo tặc cấp Truyền Thuyết.

Tiêu Ngự đem Hợp kim Ni-ken và kiểm năng lượng thu vào. Tiêu Ngự thu hoạch được không ít giá trị kinh nghiệm.

Sau khi Phí Tư phục hồi xong xuôi. Hướng về bên này đi tới.

Tiêu Ngự nhìn Phí Tư và Cáp Nhĩ. Nói ra: “Chúng ta đi thôi.”

Tiêu Ngự cho người máy nhỏ ở phía trước dẫn đường. Thuận tiện cho người máy nhỏ tìm kiếm mù thảo. Tìm tòi ước chừng nửa giờ đồng hồ. Tiêu Ngự đã có 15 cây. Một gốc cây mù thảo chế tạo mù được hoàn có thể sử dụng 5 lần. Trong khoảng thời gian ngắn chắc chắn đủ xài.

“Bùm bùm. Nguồn năng lượng cảnh cáo. .” trên cánh tay phải Người máy nhỏ đèn đỏ chột hiện vài cái.

“Sao lại thế này?” Tiêu Ngự nghi hoặc địa hỏi thăm.

“Người máy nhỏ nguồn năng lượng không đủ.” Cáp Nhĩ nói ra.

Tiêu Ngự sững sờ một chút. Máy Chủ tuyệt đối là không có khả năng cho Tiêu Ngự đem người máy nhỏ biến thái như vậy trong phó bản ra xài. Người máy nhỏ này đến cuối cùng chắc chắn sẽ bị tiêu hủy hoặc là báo hỏng. Xem ra là lấy nguồn năng lượng hao hết làm phương thức báo hỏng. So với phương thức bị tiêu hủy còn tốt hơn một chút. Ít nhất còn bảo lưu giữ lại được.

” người máy nhỏ này là dùng cái gì làm nguồn năng lượng thế?”

“Cũng là dùng trung tâm năng lượng. Chỉ là dùng Trung tâm năng lượng hình C. Nó và người máy khổng lồ sử dụng trung tâm năng lượng có điều bất đồng.” Cáp Nhĩ giải thích nói. Chỉ vào bụng người máy nhỏ. Nói ra: “Người máy nhỏ trung tâm năng lượng là đặt ở nơi này. Chỉ cần tìm được một khối Trung tâm năng lượng hình C là có thể sử dụng lần thứ hai.”

“Trung tâm năng lượng hình C. Thứ này rất hiếm sao?” Tiêu Ngự hỏi.

“Trung tâm năng lượng hình C thuộc về mini trung tâm năng lượng. Người Nạp Đúc chúng ta khi văn minh khoa học kỹ thuật hưng thịnh sử dụng rất phổ biến. Nhưng mà bây giờ. Chỉ sợ cũng chỉ có trong di tích phủ đầy bụi máy ra còn có thể tìm thấy thứ này.” Cáp Nhĩ nói ra.

Tiêu Ngự gật gật đầu. Đã tìm không thấy Trung tâm năng lượng hình C. Tiêu Ngự cũng sẽ không miễn cưỡng. Dù sao Tiêu Ngự cũng không thể luôn luôn đợi người máy nhỏ chỉ điểm. Tiêu Ngự đã nắm chắc đúng phương vị lý luận bí quyết trong công kích, né tránh. Chỉ cần luyện tập thêm nữa cho dù người máy nhỏ rời đi Tiêu Ngự cũng có thể hoàn thành tốt.

“Người máy nhỏ còn có thể sử dụng bao lâu?”

“Ba giờ.”

“Ba giờ?” Tiêu Ngự đột nhiên ý thức được . Đây là một tín hiệu! Hắn không thể lại lãng phí thời gian . Nhất định phải trong ba giờ tới được địa điểm chỉ định. Nếu không nguồn năng lượng người máy nhỏ sẽ hao hết. Nhiệm vụ tự nhiên thất bại! Tiêu Ngự muốn hoàn thành nhiệm vụ. Tự nhiên không thể tách rời chỉ dẫn của người máy nhỏ. Đây là trực giác của Tiêu Ngự .Cũng là phán đoán Tiêu Ngự đối với nhiệm vụ.

“Một khi nảy sinh cảnh báo. Nguồn năng lượng Người máy nhỏ cũng chỉ có thể chống đỡ ba giờ.” Cáp Nhĩ có một ít nghi hoặc nguồn năng lượng hao hết cũng không phải chuyện gì to tát mà !

Nhiệm vụ người thực hiện và suy nghĩ của NPC là hoàn toàn bất đồng Người chơi có thể từ bỏ nhiệm vụ ra ngoài , còn NPC thì trực tiếp hãm nhập vào bên trong nội dung vở kịch hoàn toàn không thể trực tiếp thoát ra ngoài. Lấy phương thức khách quan phán đoán hướng đi nhiệm vụ này.

“Chúng ta đi. Không thể kéo dài được nữa.” Tiêu Ngự đối với Phí Tư và Cáp Nhĩ nói ra. Tiêu Ngự kéo dài thời gian rất lâu rồi. Nhiệm vụ thời gian rất chặt chẽ. Rất khả năng đã không còn kịp rồi!

“Vâng.” Phí Tư và Cáp Nhĩ đều rất nghi hoặc. Vì sao Tiêu Ngự đột nhiên gấp gáp như vậy. Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì khó lường sao?

“Đi theo ta.” Cáp Nhĩ nói ra. Dẫn dắt Phí Tư và Tiêu Ngự hướng đường dưới đất đi tiếp. Vừa gần vừa có thể tránh thoát tuyệt đại bộ phận bảo vệ.

Sau khi biết thời gian nhiệm vụ cấp bách. Tiêu Ngự cũng không dám kéo dài . Gặp được quái vật thì cho Phí Tư và Cáp Nhĩ xông lên trực tiếp tiêu diệt. Một mạch liền chết. Ba người tới cửa vào Địa Hạ Chi Thành .

” Sau khi chúng ta tiến vào Địa Hạ Chi Thành nhất định phải cẩn thận. Bên trong có rất nhiều bảo vệ mạnh mẽ. Chúng ta nhất định phải cố gắng vượt qua bọn chúng. Ta có một cái đường tắt tiến vào Địa Hạ Chi Thành tầng cao nhất .” Cáp Nhĩ nói ra. Mang Tiêu Ngự và Phí Tư tiến vào thang máy.

Quả nhiên tiến vào Địa Hạ Chi Thành thật đúng là cần nội gián dẫn đường. Tiêu Ngự thầm nghĩ. Núp nhờ xe trên thang máy tầng 5. Tiêu Ngự hướng hành lang dò xét một chút . Vừa ngó ra trước mắt 6 Hắc Y Giáo Sĩ hướng về bên này đi tới. Rút trở về Tiêu Ngự lại càng hoảng sợ. 6 Hắc Y Giáo Sĩ nếu như bị bọn họ phát hiện lộ ra lúc này bị bao vây thì chẳng cần bàn cãi ...

Đám người Tiêu Ngự ẩn nấp một lát. Chờ 6 Hắc Y Giáo Sĩ kia bỏ đi xa. Mấy người Tiêu Ngự lúc này mới dám đi ra.

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái Tiềm Hành. Hướng phía trước tìm kiếm. Vứt cho Phí Tư một bình ẩn hình được hoàn. Nói cho hắn biết cách dùng chuẩn bị khi cần đến. Hoàn hảo một điều Phí Tư là linh hồn thân thể tiến vào trạng thái ẩn tàng mà nói thường rất khó phát hiện . .

228. Chương 228 Tiến Vào Hoàng Cung

Xuyên qua mấy đạo hầm. 3 người tới phần cuối tầng 5. Một tòa cửa chính làm bằng kim loại nặng đang gắt gao đóng chặt. Cắt đứt đạo đi của đám người Tiêu Ngự .

“Xong rồi. Cửa chính cũng đóng luôn.” Cáp Nhĩ nhíu mày nói ra.

“Khi nào thì có thể mở?” Tiêu Ngự nhìn cánh cửa chính bằng kim loại này, kim loại thật dày. Cố chấp mở bằng sức mạnh là không thể.

“Không biết. Lâu là 6 ngày. Ngần vài giờ đồng hồ.” Cáp Nhĩ nói ra.

“Đóng cửa 6 ngày?” Tiêu Ngự hỏi.”Còn khác gì nhiệm vụ thất bại.

Tiêu Ngự vẽ mặt trầm ngâm. Chẳng lẽ phải luôn luôn ở chỗ này chờ? Vạn nhất thực sự chờ một 2 ngày nhiệm vụ kia còn có hay không hấp dẫn 3 người. Người máy nhỏ đang ở bên cạnh loay hoay thứ gì đó. Mở một khối kim loại trên tường. Bên trong lộ ra các loại trang bị tinh tế. Trên thân Người máy nhỏ dài ra

xúc tua bằng máy máy cắm vào những trang bị tinh tế này.“Phát hiện cửa chính tập trung trình tự. Trình tự giải độc trong. . .”

Thời gian từng giây từng phút trôi qua. Tiêu Ngự hiểu người máy nhỏ đang thử mở cửa chính bằng kim loại ra. Đang trong thời gian mở ra cửa chính một Tử y giáo sĩ phía xa đã hướng về bên này đi tới.

Tiêu Ngự ánh mắt sai khiến cho Cáp Nhĩ: “Không được làm ra tiếng vang quá lớn .”

“Vâng.” thân thể Cáp Nhĩ dần dần tan biến. Tiến vào trạng thái Tiềm Hành.

Tử y giáo sĩ cách nơi này ước chừng khoảng cách hơn 10m . Phát hiện Tiêu Ngự và người máy nhỏ. Tử y giáo sĩ há mồm vừa muốn hét to. Đem đồng bọn kêu đến. Sau lưng đã hắt đột ngột xuất hiện một đạo chủ thủ sắc bén đâm vào cái ót hắt làm hắt hôn mê.

chủ thủ trong tay Cáp Nhĩ ở trên cổ họng Tử y giáo sĩ nặng nề lướt một chút Tử y giáo sĩ ánh mắt dần dần rời rạc. Ngã trên mặt đất.

Sau khi Cáp Nhĩ tiêu diệt Tử y giáo sĩ kia. Đem xác chết hướng bên này kéo qua . Sau đó giấu ở nơi bí mật.

“Giải xong tất. Đại môn mở ra trong. 5 giây, bốn giây, 3 giây. . .”

“Bùm bùm. Đại môn mở ra. . .”

Cửa chính bằng kim loại chậm rãi mở ra. Người máy nhỏ đem xúc tua máy thu trở về.

“May mắn nguồn năng lượng Người máy nhỏ còn không tiêu hết sạch.” Tiêu Ngự nghĩ thầm. Nếu như không có người máy nhỏ. Bọn họ căn bản không có cách nào thông qua tòa cửa chính này. Nói không chừng phải ở ngoài cửa lớn này chờ thời gian rất lâu. Giữa thời gian đó sẽ sinh ra biến cố gì rất khó đoán trước được . Dưới dẫn dắt của Cáp Nhĩ 3 người Tiêu Ngự theo cầu thang xoay tròn đi tới 3 tầng tiếp theo.

” Trong 2 tầng này có hàng loạt người máy khổng lồ. Nếu như từ địa phương khác tiến vào 2 tầng này mà nói. Sẽ bị người máy khổng lồ bao vây tấn công lãnh đủ .” Cáp Nhĩ nói ra, ý Cáp Nhĩ rất rõ ràng. Nếu như không có Cáp Nhĩ dẫn đạo hắt và Phí Tư đều có thể bị chết rất bi thảm.

Nghe được Cáp Nhĩ nói. Tiêu Ngự cười nhạt.

Đi đến tầng thứ tám. Cáp Nhĩ mang Phí Tư và Tiêu Ngự vừa tiến vào thang máy. Thang máy liền tăng tốc độ. Hướng về phía trên vận hành đi lên.

” Rất nhanh chúng ta có thể trực tiếp tới tầng trên cùng Địa Hạ Chi Thành.” Cáp Nhĩ có một ít vẻ hưng phấn. Con mắt lấp lánh ánh sáng khác thường .

Tiêu Ngự không nén nổi nhìn thoáng qua Cáp Nhĩ. Trong con mắt Cáp Nhĩ cuồng nhiệt kì lạ vẻ mặt này làm cho Tiêu Ngự nảy sinh một ít cảnh giác.

Độ cao thang máy nhanh chóng kéo lên. Con số trên thang máy cũng đang không ngừng nhảy.

Thang máy sẽ ngừng lại ở tầng 108.

“Cẩn thận. cửa chuẩn bị mở.” Cáp Nhĩ nhắc nhở nói. Nắm chặt tay phải chủ thủ.

Phí Tư cũng chuẩn bị kỹ càng. Vận sức chờ phát động.

Ước chừng qua 2 phút. Tốc độ thang máy cuối cùng chậm rãi chậm lại. Leng keng , cửa thang máy mở lớn ra. Bên cạnh thang máy có 2 người bảo vệ đứng.

2 cái thân ảnh chợt bắn ra. Phân biệt nhằm phía 2 người bảo vệ. Thân ảnh xuất hiện đột ngột đã đến bên cạnh 2 người bảo vệ .

< thân=“” tập=“”>!

Cáp Nhĩ đến phía sau một người thủ vệ . Một cái < thân=“” tập=“”> đem bảo vệ kích hôn mê. Sau đó một cái cắt cổ họng đem bảo vệ giết chết.

Một bên khác. Phí Tư trong tay kị sĩ thương chấn động một cái công kích vào bảo vệ này. Đem bảo vệ kích hôn mê. Một cái long viêm, 2 người động tác dứt khoát lưu loát. Không...chút nào dài dòng. Sau khi 2 người đánh chết bảo vệ. Đem xác bảo vệ ném vào thang máy.

“Leng keng.” cửa thang máy đóng lại. Vận hành xuống phía dưới.

Tiêu Ngự nhìn quanh một cái. Đây là một không gian vô cùng rộng lớn. Ngẩng đầu nhìn không thấy đỉnh. Nếu như không phải biết trước tòa thành thị này ở dưới mặt đất. Còn tưởng rằng là ở cái không gian kì dị nào đó.

“Nơi này đã là tầng chót Địa Hạ Chi Thành. Bất quá chúng ta còn phải cần 2 giờ nữa mới có thể tới trung tâm hoàng cung. Còn nữa nơi này là nơi bảo vệ nghiêm mật nhất. Chúng ta nhất định phải vận phần cẩn thận. Nghìn vạn lần không thể có sơ hở.” Cáp Nhĩ nói ra.

“2 giờ?” Tiêu Ngự ngẫu nhiên. Lúc này thời gian duy trì nguồn năng lượng người máy nhỏ vừa vận phù hợp. Xem ra còn kịp.

“Bùm bùm. Phía trước phát hiện Hắc Y Giáo Sĩ. Số lượng 50. Khoảng cách 100m.” Người máy nhỏ âm thanh cứng nhắc truyền vào lỗ tai Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự hơi biến sắc. Nói: “Nhanh lên trốn đi.”

3 người tìm khắp ngõ ngách núp vào. Một lát sau. Đại đội Hắc Y Giáo Sĩ từ từ đi qua thân thể 3 người Tiêu Ngự.

Lúc này mới dám đi ra. Tiếp tục đi về phía trước. Người máy nhỏ tác dụng dò xét gần. Kịp thời tránh Hắc Y Giáo Sĩ đi đến 3 người tài tình không bị Hắc Y Giáo Sĩ tuần tra phát hiện. Dọc trên đạo đi hữu kinh vô hiểm.

Một mạch đi về phía trước. Đi ước chừng 2 giờ. Cuối cùng thấy được cung điện phía trước. Cung điện vô cùng to lớn. Tường đồ ngói lục. Bên ngoài tường gần hàng loạt đá quý làm đẹp, ma pháp đăng chiếu xuống rực rỡ. Ông ánh mông mông ảo ảo.

“Đi theo ta.” Cáp Nhĩ nhìn thoáng qua hàng loạt thị vệ bên ngoài cung điện. Nói.

Vòng qua tường viện hoàng cung. Đến nơi mé cửa. thân ảnh Cáp Nhĩ đột ngột tiến vào cửa mé. Một lát sau. Cáp Nhĩ chủ thủ dính một ít vết máu đi ra. Nói: “Chúng ta tiến vào hoàng cung.”

3 người ở trong hành lang hoàng cung vòng quanh qua lại. Thỉnh thoảng có thể gặp được một 2 Người con gái Bán vong linh. Cáp Nhĩ phối hợp Phí Tư nhanh chóng đem tiêu diệt. Sau đó đem thi thể tiêu hủy.

“Còn 10 phút là có thể tiến vào hoàng cung nơi hầu hạ nữ hoàng.” Cáp Nhĩ trong con ngươi lấp lánh ánh sáng kì quái.

“Đợi một chút. Chúng ta vẫn không thể đi vào.” Tiêu Ngự đột nhiên nhớ ra cái gì đó. Nói ra.

“Vì sao?” Cáp Nhĩ nghi hoặc địa hỏi thăm.

“Chúng ta trước tiên dọn dẹp Bán vong linh bên ngoài. Tránh chúng giúp đỡ nữ hoàng.” Tiêu Ngự nói ra.

Cáp Nhĩ nửa ngờ nửa tin nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Tiêu Ngự nói đợi lát nữa tiến vào. Hắn cũng không cách nào bắt buộc. Hắn hoài nghi Tiêu Ngự có mục đích gì khác.

Tiêu Ngự quả thật có mục đích khác. Cáp Nhĩ và Phí Tư thực lực tương đối. 2 người hợp tác cũng không chắc chắn có thể đánh thắng được nữ hoàng. Cáp Nhĩ tốt hơn một ít là đạo tặc đánh không lại còn có thể chạy trốn. Nếu như thất bại mà nói Phí Tư phải lưu lại nơi đó. Trải qua đến bây giờ Tiêu Ngự tuyệt đối không thể thất bại!

Nếu như trước khi tiến vào đem Phí Tư thực lực lên tới bậc cao. Là có thể nắm chắc nhiều hơn một chút!

Cho nên trước khi Phí Tư tiến vào bậc cao Tiêu Ngự sẽ không đi vào đối phó nữ hoàng.

”Phí Tư. Tiêu diệt 2 cái người hầu kia. Khua tay kị sĩ thương xông đi lên.

”Muốn ta đi hỗ trợ hay không?” Cáp Nhĩ nhìn về phía Tiêu Ngự hỏi.

“Không cần.” Tiêu Ngự lắc đầu. Nói ra.

Trong con mắt Cáp Nhĩ nghi ngờ càng đậm. Nếu như chỉ riêng là muốn đem chung quanh vệ binh dọn dẹp hết. Tiêu Ngự vì sao không cho hắn giúp . Đối với tinh anh bình thường Phí Tư dư sức đối phó 2 người.

“Đi ra người 20 Cấp : tinh anh + cường hóa .Thị vệ trưởng. Cáp Nhĩ đi lên giúp đỡ Phí Tư . Chỉ có thể thi triển kỹ năng hôn mê. Không thể thi triển công kích kỹ năng.” Tiêu Ngự nói ra. Lời như vậy. Tuyệt đại bộ phận giá trị kinh nghiệm sẽ bị Phí Tư thu được.

“Vâng.” Cáp Nhĩ đáp. Thân thể chậm rãi tan biến. Trong con mắt hiện lên một chút lạnh lùng nghiêm nghị. Cho dù đối với Tiêu Ngự hành vi rất nghi hoặc. Nhưng không cách nào làm trái mệnh lệnh Tiêu Ngự . Dù sao hắn còn cần ở Tiêu Ngự. Còn phải dựa vào Tiêu Ngự mới có thể đánh bại nữ hoàng.

Oành. Một người 20 Cấp : tinh anh + cường hóa . ngã xuống đất. Tiêu diệt thị vệ trưởng Phí Tư thu được tuyệt đại bộ phận kinh nghiệm.

“Bùm bùm. Năng lượng hao hết. . .” Người máy nhỏ máy móc nói ra. Trong ánh mắt thân thể không ngừng thay đổi co rút lại. Biến đổi trở về một cái vòng tròn hình quả bóng kim loại. Lẳng lặng để trên mặt đất.

“3 giờ đã qua .” Tiêu Ngự khom lưng đem quả bóng kim loại cầm lên. Người máy nhỏ hoàn thành sứ mạng của nó. Đã đến vùng này. Người máy nhỏ cũng đã có vẻ không quan trọng nữa. Tiêu Ngự đem người máy nhỏ bỏ vào hành trang. Nói không chừng có một ngày có thể tìm được Trung tâm năng lượng hình C mới. Như vậy người máy nhỏ đã có thể sử dụng . Không thể không nói. Người máy nhỏ này quả thật dùng phi thường tốt.

Dưới giúp đỡ của Cáp Nhĩ. Phí Tư không ngừng tiêu diệt mấy trăm người tinh anh. Trong đó có hơn 20 người là tinh anh + cường hóa.

“phệt phệt.” Một đạo bạch sắc quang mang dừng ở trên người Phí Tư.

“Lên cấp ?” Cáp Nhĩ hơi ngơ ngác. Hắn giờ mới hiểu được Tiêu Ngự vì sao dừng lại dọn dẹp những điểm này thị vệ. Không nghĩ tới Phí Tư một tên du hồn lại cũng có thể lên cấp. Cáp Nhĩ lập tức khôi phục biểu tình yên lặng. Không biết suy nghĩ cái gì.

Phí Tư rất là hưng phấn. Khua trong tay tay kỳ sĩ thương. Vừa đem một tên tinh anh + cường hóa chém ở dưới thân thể.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Huyết Lượng Phí Tư. Huyết Lượng Phí Tư tăng lên đến 60000 . Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Cáp Nhĩ bên cạnh cúi đầu lặng im suy nghĩ . Lộ ra ý cười. Đối với Phí Tư nói ra: “Tốt lắm. Chúng ta vào đi thôi.”

Tiêu Ngự hướng về phía trong hoàng cung đi đến.

“Vâng. Sứ giả.” Phí Tư nói ra. Cầm lấy kỳ sĩ thương hướng về bên trong đi đến.

Nhìn thoáng qua Cáp Nhĩ dường như có suy nghĩ.

Tiêu Ngự trong lòng khẳng định. Cáp Nhĩ nhất định là có mục đích khác. Cho dù sẽ không giúp hắn và Phí Tư đối phó nữ hoàng. Cũng rất có thể sẽ ở thời khắc mấu chốt lâm trận bỏ chạy. Phí Tư thực lực tăng lên. Phần thắng nắm chắc cũng lớn hơn một chút. Với Cáp Nhĩ mà nói. Cáp Nhĩ lâm trận bỏ chạy khả năng lớn có thể tính phạm vi làm chậm lại thì thể chế trụ Cáp Nhĩ.

3 người hướng trong hoàng cung bộ đi đến. Tiêu Ngự biết phó bản nhiệm vụ này sắp bước vào trận chiến cuối cùng. Cũng là một trận chiến nguy hiểm đáng sợ nhất .

229. Chương 229 Ngã Cơ Ly Á

“Nữ hoàng chắc đã gần đây.” Cáp Nhĩ ánh mắt tìm kiếm ở lân cận .

Một thân ảnh xuất hiện ở phía xa trên đài cao, mặc bộ đồ màu trắng lộng lẫy cao quý, nhìn xuống phía dưới 3 người, mặt của nàng bâng khuâng trong bóng đêm, Tiêu Ngự không thấy rõ được tướng mạo nàng.

“Mặc dù là nữ hoàng người NàP ĐứC , dù sao cũng là một Bán vong linh tướng mạo chắc chắn rất khó coi.”
Tiêu Ngự không nén nổi thầm nghĩ.

“Cáp người, người tên phản đồ này, người lại có thể đem người xa lạ vào cung điện.” Một âm thanh con gái trong trẻo từ trên đài cao truyền tới, cái thân ảnh kia chậm rãi đi xuống, mượn ánh sáng ma pháp đăng Tiêu Ngự cuối cùng thấy rõ ràng khuôn mặt nữ hoàng .

Tiêu Ngự hô hấp không nhịn được hơi nghẹn lại, cái nàng NàP ĐứC nữ hoàng này không giống một người Bán vong linh xấu xí, khuôn mặt mỹ lệ có chút tái nhợt, mặt mũi xinh xắn, mặt trái xoan, xinh đẹp khiến cho người ta hít thở không thông, trên người nàng mặc bộ váy lộng lẫy, tay phải cầm một cây thủy tinh pháp trượng thật dài , tựa như một nữ thần, làm cho người ta không dám có ý nghĩ khinh nhờn.

Dung mạo của nàng, thậm chí so với Triệu Lam Hình còn muốn đẹp hơn một chút, khuôn mặt này quả thực là tác phẩm kỹ thuật kinh điển hoàn mỹ nhất .

Cáp Nhĩ ánh mắt thật lâu lưu lại trên khuôn mặt không chút tỳ vết , hít thở không nén nổi có một ít dồn dập, tựa như một con sư tử bị kích thích, 2 mắt màu đỏ tươi, trong ánh mắt tràn đầy dục vọng.

“Tôn kính nữ hoàng bề hạ, từ khi người đem ta đưa cho mục đàn bà xấu xí mập mạp kia, ta đã không còn là cung đình thị vệ, thuộc hạ của người .” Cáp Nhĩ mắt nhìn chăm chú NàP ĐứC nữ hoàng , âm u nói ra .

Nhìn vào trong con mắt Cáp Nhĩ không...chút nào che dấu khát vọng, Tiêu Ngự mơ hồ đoán được điểm vướng mắc giữa Cáp Nhĩ và NàP ĐứC nữ hoàng , Cáp Nhĩ sợ dĩ cam nguyện làm kẻ phản bội, đưa bọn họ mang tiến cung điện, là do thù hận đối với nữ hoàng.

Nhìn vào NàP ĐứC nữ hoàng khuôn mặt trơn bóng tỉ mỉ tinh tế kia , lại nhìn khuôn mặt Cáp Nhĩ hư thối xấu xí , 2 người như thế nào cũng không xứng đôi, rất có thể là Cáp Nhĩ một lòng tình nguyện, con cóc muốn ăn thịt thiên nga .

Tiêu Ngự cho NàP ĐứC nữ hoàng một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Nữ hoàng Ngả Cơ Ly Á : 20 Cấp : tinh anh + cường hóa .Huyết Lượng 60000.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua trên người nữ hoàng che kín các loại Linh Vân phù chú ti áo bào cùng với nàng tay phải cầm thủy tinh cầu pháp trượng, cái điểm này nữ hoàng Ngả Cơ Ly Á hẳn là một người class pháp sư.

“Hèn hạ Cáp Nhĩ, người cái tên gia hỏa xấu xí lại cũng dám mơ ước cơ thể của ta, đều tại ta nhân từ nương tay, không có kill người, không nghĩ tới người lại có thể phản bội người NàP ĐứC chúng ta, ” nữ hoàng Ngả Cơ Ly Á cầm trong tay ma pháp trượng chỉ hướng Cáp Nhĩ tới 3 người Tiêu Ngự, dùng một loại giọng nói không thể cho nghi vấn nói ra: “Cáp Nhĩ, người sẽ bị đặt trên đài tế linh hồn người chết, tiếp nhận cực hình cực hình vĩnh viễn, còn có các người, xâm nhập giả, để trừng phạt ta sẽ hủy diệt linh hồn của các người.”

Nữ hoàng Ngả Cơ Ly Á nói ,trên người tỏa ra một luồng khí thể cường giả mạnh mẽ , từng luồng hắc ám nguyên tố năng lượng tràn ngập ở trong toàn bộ đại điện .

Cáp Nhĩ nhìn vào nữ hoàng Ngả Cơ Ly Á, vẻ mặt càng trở nên u ám, hẳn bây giờ đã không có đường lui , chỉ còn có thể cùng nữ hoàng Ngả Cơ Ly Á quyết tử, quay đầu lại nhìn thoáng qua Phí Tư, Phí Tư đã cưỡi trên con Long Đăng, góc áo bị hắc ám nguyên tố cuồng bạo tàn phá bữa bãi thổi bay phát phới.

Tiêu Ngự bị cổ khí tức cuồng bạo này áp bức lồng ngực cực kỳ khó chịu, tim gần như ngừng đập.

< nguyên=“” tố=“” chi=“” hoàn=“”> !

Nữ hoàng Ngả Cơ Ly Á pháp trượng vung lên, từng luồng hắc ám nguyên tố ở trên bầu trời xoay quanh, biến thành một cái vòng tròn vòng , ở trên bầu trời hình thành một cái xoáy đem cả tòa cung điện bao phủ ở vòng trong nguyên tố, hắc ám nguyên tố mang theo nhiều quang điểm màu trắng đẹp, tựa như bầu trời đầy sao, làm cả cung điện tràn đầy vẻ thần bí.

Ở dưới hắc ám nguyên tố chi hoàn, lực công kích hắc ám ma pháp +50%.

Tiêu Ngự trốn trong góc, thực lực của hắn ngoài sử dụng Thần Dự Chi Thư tập kích ra, căn bản không thể giúp bất cứ cái gì.

“Đến đây đi, tên phản bội hèn hạ và xâm nhập giả, ta sẽ cho các người tiếp nhận < ma= ”” thần= ”” thăm= ”” phán= ””>.” Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á vung tay bên phải lên, trong tay ngưng tụ nổi lên một quang cầu màu đen , ở đỉnh pháp trượng màu đen của nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á phát những tia ánh sáng chói mắt .

Hú... ú...ú... siêu nhân tới đây, Long Đăng Kỵ Sĩ phát một tiếng gào thét, hướng về nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á phía dưới lao xuống, trường thương nhanh như sao băng đem vòng nguyên tố trên bầu trời xé mở một đạo lỗ hổng lớn,.

Cáp Nhĩ tiến vào trạng thái Tiềm Hành, không biết đi đâu trong .

< thiên= ”” trăm= ””>!

trường thương trong tay Phí Tư huyền hóa ra một cái hình dáng cự long ở trên bầu trời bay múa gầm gừ, hướng về nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á phía dưới đâm tới.

< đạn= ”” hắc= ”” ám= ”” rít= ”” gào= ””>!

Một đạo quang cầu màu đen hướng về Phí Tư đánh tới, năng lượng tàn phá tản ra bờ bãi , những điểm điện quang màu trắng trong đó tràn ngập tính nổ mạnh.

Phí Tư đương nhiên nhìn ra khối hắc ám gào rít này bao hàm năng lượng rất mạnh, không ché Long Đăng hướng bên cạnh né tránh ra ngoài. Khối hắc ám gào rít bắn bay đến giữa trời, đột nhiên nổ tung mở ra, vô số đạo dòng điện hắc bạch đổ xuống, tựa như thác nước thông thường, tấn công lên người Long Đăng kỵ sĩ Phí Tư, điện quang ở sĩ trên người Long Đăng kỵ nổ lổp bốp, Long Đăng kỵ sĩ trên người phiêu khởi bay lên hơn 20 cái 70 điểm thương tổn.

Bị < đạn= ”” hắc= ”” ám= ”” rít= ”” gào= ””> đánh trúng, Long Đăng kỵ sĩ Phí Tư thiếu chút nữa từ trên bầu trời rơi xuống, hơn nửa ngày mới đứng vững thân thể.

Một đạo hàn quang hiện lên, trong không khí một đạo chủy thủ hướng về nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á bất thành linh đâm xuống.

< hắc= ”” ám= ”” bạo= ”” khí= ””>!

Một đạo kinh khí nổ bắn ra, quét sạch khu vực lân cận ước chừng khoảng cách trên dưới 6 7 m, bất ngờ là, nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á cũng không có công kích được Cáp Nhĩ, Cáp Nhĩ dùng tan biến kỹ năng tránh ra .

” gia hỏa giáo hoạt.” Cáp Nhĩ vừa rồi vền vẹn chỉ là thăm dò, nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á không có công kích được Cáp Nhĩ, trong tay phải ngưng tụ nổi lên một hắc ám quang cầu lớn ngang kích thước quả bóng rổ.

Cáp Nhĩ thân ảnh lần thứ 2 xuất hiện, một cái < cước= ”” thích= ””> hướng về nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á đá đi.

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á vội vàng rút lui về phía sau. Bởi vì Cáp Nhĩ ngăn cản, trong tay ngưng tụ lên hắc ám quang cầu dần dần nhỏ đi, sau đó tiêu thất.

Phí Tư vung lên kỵ sĩ thương, hướng về phía dưới lao xuống.

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á pháp trượng vung lên, cấp cho chính mình một cái hắc ám hộ thuẫn.

Cáp Nhĩ đối với thói quen chiến đấu của nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á gần như rõ như lòng bàn tay, hẳn ở dưới giúp đỡ, Phí Tư mới có cơ hội công kích nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á.

Ầm , hộ thuẫn trên người nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á bị kỵ sĩ Phí Tư tấn công rung lên khôi phục nguyên trạng.

Sau khi Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á nhận được Phí Tư công kích, phiêu khởi bay lên hơn 500 giá trị thương tổn sau khi hộ thuẫn trên người Ngã Cơ Ly Á hấp thu đại bộ phận thương tổn công kích.

Nữ hoàng Ngã Cơ Á pháp trượng tay phải vung lên, một đạo ma pháp kháng cự ngư thi triển đi ra, đem Phí Tư đẩy ra ngoài.

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á chậm rãi lui ra phía sau, một quả cầu lửa hắc ám oanh kích trên người người Cáp Nhĩ ở bên cạnh, cho dù bị Phí Tư và Cáp Nhĩ 2 người bao vây tấn công, nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á động tác không chậm lại chút nào, còn như nước chảy mây trôi.

Tiêu Ngự bên trái vung tay lên, một cái < thần=“” chi=“” thăm=“” phán=“”> hướng về nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á oanh đánh tới.

Một đạo quang mang bạch sắc to khỏe dừng ở trên người nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á , Ngã Cơ Ly Á trên người phòng hộ che phủ ngay lập tức sụp đổ, trên đầu phiêu khởi bay lên một cái hơn 3000 giá trị thương tổn .

Ngã Cơ Ly Á không có nghĩ tới Tiêu Ngự trong góc lại cho nàng một đòn nặng nề như vậy, yêu kiều quát một tiếng, trong tay một đạo < đạn=“” hắc=“” ám=“” rít=“” gào=“”> hướng phía Tiêu Ngự bắn tới .

Thấy được khoả < đạn=“” hắc=“” ám=“” rít=“” gào=“”> này, Tiêu Ngự bị dọa giật nảy người, < đạn=“” hắc=“” ám=“” rít=“” gào=“”> này uy lực Tiêu Ngự đã từng biết , sau khi nổ tung có thể tạo thành dòng điện trong khu vực lân cận duy trì lâu dài , ngay cả Phí Tư cũng không cách nào ngăn cản, thấy được hắc ám gào rít hướng về bên này bay qua, Tiêu Ngự da đầu trở nên ngứa ngáy.

Trong tay Tiêu Ngự lấy ra một bình Phong tốc được hoàn hốc vào, chạy thoát né ra ngoài, mở ra < tạt=“” phong=“” bộ=“”> chạy vãi rầm.

Oanh, nguyên tố đạn rít gào nổ tung ra, dòng điện nhanh chóng bao trùm chung quanh mảng lớn khu vực tàn phá bờ bãi, không ngừng thoáng hiện điện quang tựa như từng con con bướm tung bay , phát ra nhiều tiếng nổ vang.

Nguyên tố đạn rít gào nổ tung nảy sinh dòng điện bao trùm xung quanh, Tiêu Ngự đã chạy xa ra 5m , nhưng mà dòng điện rít gào tựa như cơn đại hồng thủy nhanh chóng lan tràn, mắt thấy đã muốn đem chính mình thôn tính Tiêu Ngự xài skill < độn=“” hình=“”> một cái , ngăn cản bớt dòng điện bao trùm qua đây , lại chạy đi thêm trên dưới 2m.

-166,-165 Tiêu Ngự cảm giác trên người tê tê , bị dòng điện đánh trúng , thấy được trên đầu phiêu khởi bay lên 2 cái giá trị thương tổn, Tiêu Ngự khẩn trương hốc thêm một bình Trung cấp Được Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt , trên đầu lại phiêu khởi bay lên một cái -177 giá trị thương tổn.

Dường như chạy như điên, cuối cùng cũng Tiêu Ngự chạy thoát ra khỏi khu vực công kích nguyên tố đạn rít gào , cuối cùng chạy tới chỗ an toàn, nghĩ lại vừa rồi chuyện đã xảy ra, Tiêu Ngự như cũ lòng còn sợ hãi (wind... : thiếu tí nữa vãi ra bùn vàng), nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á này chỉ một cái skill đạn rít gào làm cho mình dùng tới 3 cái kỹ năng, còn kém một chút đóng băng hết mấy kỹ năng , may mắn chính mình chạy trốn tương đối nhanh chóng , chỉ bị nguyên tố đạn rít gào phang trúng một chút, tận cuối cùng khi hốc một bình Trung cấp Được Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt , mới thoát ra lấy lại được tính mạng.

Khi nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á công kích Tiêu Ngự thì cùng lúc Phí Tư cấp cho nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á một nhất thương đem Ngã Cơ Ly Á xâu bay ra ngoài, đối với Ngã Cơ Ly Á tạo thành hơn 1500 giá trị thương tổn.

Cấp Nhĩ chủ thủ trong tay cũng hướng về nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á thẳng đâm tới.

Tiêu Ngự tạm thời là không dám trêu chọc nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á , tránh ở góc lảng lảng địa chờ đợi kỹ năng khôi phục. Cấp Nhĩ giống như một con báo sẵn nhảy lên cao chủ thủ trong tay một cái < tạc=“” kích=“”> hướng về nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á đâm xuống.

< hắc=“” ám=“” trói=“” buộc=“”>!

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á bên phải vung tay lên, trên mặt đất dài ra mấy chục sợi mây màu đen , nhanh chóng sinh trưởng, hướng về Cấp Nhĩ kéo dài tới.

< tạt=“” phong=“” bộ=“”>!

Cấp Nhĩ bỗng nhiên tan biến, nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á một đòn thất bại vừa lùi về sau vài bước, một đạo hàn quang bức bách thẳng mặt mà đến , là Cấp Nhĩ!

Oành, nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á Cấp Nhĩ một đòn kích, đứng ở tại chỗ hôn mê một chút, nhưng thời gian cực kỳ ngắn ngủi, Cấp Nhĩ căn bản không kịp làm cái gì, nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á bên phải vung tay lên, phát ra như chớp một cái hắc ám quang cầu, đem Cấp Nhĩ đánh bay ra ngoài.

230. Chương 230 Ý Nguyễn Xưa

Cáp Nhĩ vừa bay ra ngoài, Phí Tư bên cạnh lại vọt lên. 2 người phối hợp trái lại lại khá ăn ý

< điện=“” quang=“” chi=“” thuần=“”>!

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á cao giọng ngâm xướng trúc trắc chú ngữ, pháp tượng giờ lên cao, pháp bào tung bay lên, toàn thân bao phủ mấy đạo dòng điện. Dem thân thể nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á bảo vệ.

Trường thương trong tay Phí Tư lần thứ 2 đâm trúng nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á. Ngã Cơ Ly Á trên đầu phiêu khởi bay lên hơn 1000 giá trị thương tổn, Phí Tư cũng bị một đạo điện quang trên người Ngã Cơ Ly Á bắn bay ra ngoài. Hơn nửa ngày mới đứng vững.

Lúc này Cáp Nhĩ đã xuất hiện ở sau lưng nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á. Một cái < thân=“” tập=“”> đâm tới cái ót nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á.

“Đáng chết tên phản bội.” Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á còn không kịp chửi mắng. Cái ót đã bị Cáp Nhĩ phục kích đâm trúng, rơi vào trạng thái hôn mê. một đạo dòng điện trên Điện quang thuần cũng đem Cáp Nhĩ bắn bay ra ngoài.

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á vẫn còn hôn mê trong. Phí Tư vừa vọt lên. Trường thương trong tay chấn động một cái công kích trên người nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á.

Thấy được nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á bị Phí Tư và Cáp Nhĩ thay phiên không chế, Tiêu Ngự một cái < thân=“” chi=“” tài=“” quyết=“”> phóng ra ngoài. Sau đó nhanh chóng trốn đi. Tiêu Ngự chỉ có thể dùng Thần Dự Chi Thư công kích nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á vài cái. Đối với cục diện chiến đấu chỉ có thể góp sức có hạn.

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á bị 2 người cùng giai class cận chiến không ngừng áp bức. Cho dù thực lực dũng mãnh. Nhưng cũng thi triển không được. Huyết lượng nhanh chóng đi xuống. Sau 2 phút Huyết lượng chỉ còn lại có hơn 30000.

Phí Tư và Cáp Nhĩ thì hơi lộ vẻ thoải mái, Phí Tư giờ còn lại 58000 Huyết lượng, Cáp Nhĩ còn còn lại 29000 Huyết lượng.

Oành, điện quang hộ thuần ở trên người nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á bị Phí Tư và Cáp Nhĩ công kích đến chia 5 xẻ 7. Phí Tư đầu chịu buông tha cái cơ hội tốt này. Vung kỳ sĩ thương trong tay lên. Thúc dục Long Đăng từ trên bầu trời hướng về phía dưới lao xuống.

< long=“” viêm=“” trăm=“”>!

Trường thương trong tay Phí Tư hóa thành một ngọn lửa rồng, từ trên bầu trời phác xuống, công kích ở trên người nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á.Ầm ầm nổ tung ra. Trong lúc nhất thời ánh lửa ngút trời.

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á nhận được một cái thiệt hại nặng, lui ra ngoài, thổ ra một ngụm Máu tươi đỏ thẫm, trên người pháp bào nhiều chỗ bị đốt trụi, lộ ra làn da trắng nõn. (wind... : T-T n ếu m à ta thì ta chọn hoàn thành nhiệm vụ trong hoà bình - bọn này chả biết thương hoa tiếc ngọc gì cả ... dèo mồm 1 tí bán đứng thằng Cáp Nhĩ là xong > <>

< trường=“” không=“” trăm=“”>!

Một bên Cáp Nhĩ < tạt=“” phong=“” bộ=“”> nhằm phía nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á, nhảy lên cao, chủ thủ trong tay hóa thành một đạo thải hồng, hướng nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á đâm tới.

Phụt, một dòng Máu tươi từ trên vai nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á bắn nhanh ra. Cáp Nhĩ đánh trúng nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á.

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á trong con mắt hiện lên một chút chán ghét và căm hận. Tay phải pháp tượng hướng đến nơi bụng Cáp Nhĩ, lạnh quất một tiếng: “Hắc ám phá!”

Đỉnh pháp tượng Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á phát ra một tiếng nổ mạnh nặng nề sinh ra luồng khí lưu mãnh liệt đem Cáp Nhĩ đánh bay ra ngoài, nặng nề té rớt trên mặt đất ở phía xa. Trượt xa hơn 10m, một cái hơn 6000 giá trị thương tổn từ trên đầu Cáp Nhĩ bay lên.

Trường thương trong tay Phí Tư liên tục bức bách nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á. Tay phải một đòn < long=“” cuồng=“” liệt=“” sát=“”> xuất thủ đâm vào thân thể nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á, đem nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á đánh bay ra ngoài.

Trước khi bay rút ra ngoài trong tích tắc. Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á kịp tung một chưởng < hắc=“” ám=“” bạo=“” khí=“”> công kích lên trên người Phí Tư. làm tốc độ Phí Tư đình trệ.

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á thật vất vả mới đứng lại được. Một đạo ánh sáng oanh kích trên người nàng. Lại là Tiêu Ngự với skill < thần=“” chi=“” thăm=“” phán=“”>. Không có hộ thuẫn hấp thu thương tổn < thần=“” chi=“” thăm=“” phán=“”> của Tiêu Ngự đối với nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á tạo thành hơn 8000 giá trị thương tổn.

“Loài người đáng chết!” Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á phần nộ gầm gừ, vung pháp trượng tay bên phải lên. Vô số sợi mây hắc ám từ trên mặt đất đi ra, nhanh chóng đem Tiêu Ngự bao vây, Tiêu Ngự vừa định mở ra < tạt=“” phong=“” bộ=“”> chạy trốn, ngừng những này sợi mây đột nhiên phóng thẳng ra. Đem Tiêu Ngự trói chặt lại.

“Không tốt.” Tiêu Ngự hoảng hốt, sau khi hắn bị những sợi mây hắc ám này trói chặt. Thân thể căn bản không có cách nào động đậy. Cũng không cách nào thi triển kỹ năng, Tiêu Ngự hướng phía trước nhìn lại, nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á mắt sắc bén đang hướng về bên này, tay phải pháp trượng cử động. Từng đạo hắc ám khí tức ngưng tụ ở đầu pháp trượng. Biến thành một quang cầu màu đen chiếu sáng khuôn mặt xinh xắn của nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á.

Lúc này trong ánh mắt của Tiêu Ngự, khuôn mặt trái xoan này tựa như tử thần đòi mạng.

” Teo em rồi.” Tiêu Ngự nghĩ thầm.

Đúng lúc này. Một đạo thương nhọn đem nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á đâm bay ra ngoài.

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á thân thể nặng nề va chạm ở trên tường cung điện.

Là Phí Tư cứu Tiêu Ngự!

“Được cứu trợ.” Tiêu Ngự cái trán toát ra một chút mồ hôi lạnh, vừa rồi thiếu chút nữa đã mất mạng.

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á cũng không có từ trên tường rơi xuống, lẳng lặng trôi nổi trên không trung. Trên người pháp bào không gió tự động. Tay phải giơ pháp trượng lên cao, khuôn mặt mỹ lệ ở dưới ánh sáng của ngọn đèn mờ tối đặc biệt đẹp một cách lạnh lùng.

“Du hồn đáng ghét.” Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á phần nộ gầm gừ. Trên bầu trời từng đạo ánh sáng màu đen đáp xuống trên người nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á.

< xúc=“” tua=“” hắc=“” ám=“”>!

Vô số bóng ma hội tụ lên. Biến thành một xúc tua vĩ đại đem Phí Tư trên bầu trời nắm chặt lại.

Phí Tư không ngừng vùng vẫy nhưng từ đầu đến cuối không có cách nào thoát khỏi xúc tua vĩ đại. Thấy được Phí Tư bị chế trụ. Tiêu Ngự thăm nghĩ cách.

Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á mái tóc màu đen theo gió vũ động, từng đạo ánh sáng hắc ám tập trung trên pháp trượng. Pháp trượng trong tay Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á ánh sáng trải rộng.

” Xâm nhập giả hèn hạ. Đi tìm chết đi. < hắc=“” ám=“” buông=“” xuống=“”>!” Nữ hoàng Ngã Cơ Ly Á quát nhẹ một tiếng. Một đạo ánh sáng to lớn màu đen oanh kích ở trên người Phí Tư, ở trong luồng ánh sáng hắc ám Phí Tư phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương. Long Dăng cũng phát ra tiếng long ngâm đau khổ, từng cái sát thương cao tới hơn 1000 thương tổn từ Phí Tư bay lên.

Đây là một ma pháp có tính duy trì lâu dài. Đại chiêu của Ngã Cơ Ly Á! Cứ buông xuống Phí Tư như vậy có lẽ không chịu nổi bao lâu! Tiêu Ngự hướng về một bên trên mặt đất nhìn lại, Cáp Nhĩ đã thức tỉnh. Nhưng mà lúc này. Cáp Nhĩ cũng không có đi lên ngăn cản Ngã Cơ Ly Á, mà là đứng ở tại chỗ. Con mắt địa hào quang không ngừng huyền ảo biến đổi.

< hắc=’’’’ ám=’’’’ buông=’’’’ xuống=’’’>. Cuối cùng nhin không được sử dụng một chiêu này sao?’’ Cáp Nhĩ khoe miệng lộ ra âm u lạnh lẽo ý cười.

Tiêu Ngự nóng lòng vạn phần. Đến lúc này , Cáp Nhĩ lại có thể còn không ra tay, hẳn rồi cuộc có dự định gì! Nhưng mà lúc này, Tiêu Ngự còn đang bị những sợi mây hắc ám này trói buộc, căn bản không có cách nào động đây.

Tiêu Ngự gian nan giật tay trái mình tay trái, tay trái Thần Dụ Chi Thư phát ra một đạo bạch sắc quang mang nhọt nhọt , hể là va chạm vào Thần Dụ Chi Thư sợi mây hắc ám nhanh chóng khô héo. Tiêu Ngự giật mình tay trái Vung Thần Dụ Chi Thư.

< thần=’’’’ chi=’’’’ tài=’’’’ quyết=’’’>!

Một đạo hào quang màu trắng oanh kích lên trên người Ngã Cơ Ly Á , Ngã Cơ Ly Á phun ra một ngụm tiên huyết. Từ trên bầu trời rơi xuống.

Phí Tư còn sót lại hơn 6000 Huyết lượng bay ngược ra ngoài. Còn Long Đăng vừa rồi bị < hắc=’’’’ ám=’’’’ buông=’’’’ xuống=’’’> hóa thành tro tàn.

Phí Tư nặng nề té rớt ở phía xa trên mặt đất, Ngã Cơ Ly Á ngã vào cung điện góc trên mặt đất.

Trên sân chỉ có Cáp Nhĩ còn năng động.

Tiêu Ngự thờ ơ nhìn Cáp Nhĩ, Cáp Nhĩ rồi cuộc muốn làm cái gì? Tiêu Ngự biết. Nếu như mình dẫn tới sự chú ý của Cáp Nhĩ. Nói không chừng Cáp Nhĩ thứ đầu tiên tiêu diệt chính là mình.

Cáp Nhĩ không có để ý bị trói Tiêu Ngự ở bên cạnh. Mắt chim ưng nhìn chăm chú Ngã Cơ Ly Á trên mặt đất. Đắc ý cười nói: “Thân ái nữ hoàng bệ hạ. Sau khi sử dụng < hắc=’’’’ ám=’’’’ buông=’’’’ xuống=’’’> thời gian dài sẽ bị rơi vào trạng thái suy yếu, người sẽ không quên chứ.”

Trên mặt đất Ngã Cơ Ly Á lấy tay cánh tay chống lên mặt đất, ngồi dậy. Lau vết máu ở khoe miệng. Lạnh lùng nói ra: “Người muốn thế nào?”

Cáp Nhĩ 2 mắt đỏ thẫm. Gần như điên cuồng nói ra: “Người biết không. Mỗi khi đêm khuya. Ta nghĩ đến người không có cách nào ngủ được. Ta muốn chiếm giữ người bao nhiêu, muốn có người. Nhưng mà người lại coi ta là thành một tên nô lệ. Từ đầu đến cuối không thèm liếc mắt nhìn ta. Sau khi ta nói xúc phạm người. Người lại có thể đem ta đưa cho con đàn bà mập mập xấu xí kia. Thân ái nữ hoàng bệ hạ, người sao biết trong lòng ta oán hận người nhường nào? Ta muốn đem người biến thành nô lệ của ta, sau đó ra sức chà đạp người. Ra sức đạp lên cái gọi là cao ngạo kia của người.”

Ngã Cơ Ly Á cười lạnh lùng nhìn vào Cáp Nhĩ. Chậm rãi đứng lên. 2 tay duỗi hướng cổ áo, cởi ra nút thắt cổ áo. Trên người pháp bào màu trắng tựa như thủy ngân đổ xuống trên mặt đất. Lộ ra thân thể trắng tinh không tì vết : “Người không phải muốn có ta sao? Chỉ cần người đáp ứng ta đem kill 2 người bọn họ, ta có thể đưa nó cho người.”

Cáp Nhĩ mắt sói tham lam nhìn chăm chú thân thể hoàn mỹ của Ngã Cơ Ly Á.

Tiêu Ngự bị trói buộc một bên ánh mắt dừng ở trên thân thể Ngã Cơ Ly Á . Thật khó mà dời đi, bộ ngực cao vút, bụng bằng phẳng, phía dưới là tuyết vờn vô tận sắc xuân. Cánh tay ngọc trắng nõn. Chân đẹp thon dài. Tất cả điều này chỉ có thể xưng là hoàn mỹ. Đã ngay cả nơi mới vừa rồi bị ngọn lửa của Phí Tư thương tổn . Đến đã hoàn toàn khôi phục trơn bóng không tỳ vết . Ngã Cơ Ly Á đứng nghiêng nghiêng . Tựa như nữ thần Venus mỹ lệ .

Tiêu Ngự hít một hơi một luồng khí tức khô nóng từ dưới bụng đang ngo nguẩy mọc lên. Tiêu Ngự vẫn chỉ là một xử nam, chưa bao giờ thấy đàn bà thân thể trần truồng, huống chi Ngã Cơ Ly Á thân thể hoàn mỹ tựa như một khối bạch ngọc điêu khắc.

“Nàng chỉ là một một ít số liệu!” Tiêu Ngự nhắc nhở chính mình. Cường chế khô nóng trong lòng . Cuối cùng chậm rãi khôi phục yên lặng.

Cáp Nhĩ trong ánh mắt tràn đầy nóng rực dục vọng và mãnh liệt mong muốn chiếm giữ. Quay đầu nhìn về phía Tiêu Ngự, hung ác tàn nhẫn ánh mắt tràn đầy sát ý.

Tiêu Ngự không chút nghi ngờ. Cáp Nhĩ có thể tiêu diệt mình.

Cáp Nhĩ thấy được Tiêu Ngự ánh mắt trong veo. Hơi hơi giật mình. Buông tha Tiêu Ngự, hướng về Ngã Cơ Ly Á đi đến.

“Người trước hết kill bọn họ.” Ngã Cơ Ly Á nhìn chăm chú Cáp Nhĩ nói ra.

“Thân ái Ngã Cơ Ly Á nữ hoàng. Ta tại sao phải đáp ứng yêu cầu của ngươi, như bây giờ không phải rất tốt sao, ta hoàn toàn có thể chiếm giữ ngươi mà không cần có bất luận cái gì bản khoản. Thời gian suy yếu chỉ có thể duy trì 10 phút. Ta tại sao phải lãng phí thời gian đâu?” Cáp Nhĩ nhìn vào Ngã Cơ Ly Á. Đắc ý vênh vác cười ầm ầm.

“Ngu ngốc.” Tiêu Ngự trong lòng mắng. Ngã Cơ Ly Á tự nhiên có điều cậy vào, nếu không sẽ không yên lặng như thế. Chỉ cần bọn họ lưỡng bại câu thương Tiêu Ngự và Phí Tư sẽ có cơ hội .

“Tên gia hỏa hèn hạ. Phàm hạnh và tướng mạo ngươi như nhau làm cho người người buồn nôn.” Ngã Cơ Ly Á hướng về Cáp Nhĩ nhổ một bãi nước miếng nước bọt.

Cáp Nhĩ không xem trọng. Đi đến Ngã Cơ Ly Á bên cạnh. Nhìn vào thân thể tuyệt vời của Ngã Cơ Ly Á, gian nan nuốt nước miếng một cái, cuối cùng nhìn không được , tay phải hướng bộ ngực cao vút của Ngã Cơ Ly Á chớp tới.

231. Chương 231 Phí Tư Tặng Đồ

Một người háo sắc thường hay là bại sự nguyên âm.

Đàn ông có thể háo sắc, nhưng nhất định phải có lý trí kiềm chế. Không thể háo sắc thành tính. Nếu không là không làm được đại sự .

“Vừa rồi nguy hiểm thật.” Tiêu Ngự nhớ lại vừa rồi ánh mắt cuồng nhiệt của tên Cáp Nhĩ kia , sau lưng thấm mồ hôi lạnh, nếu hắn không kịp thời thanh tỉnh, ý thức được Ngã Cơ Ly Á chỉ là một một ít số liệu. Không có mê muội ở thân thể hấp dẫn của Ngã Cơ Ly Á, hắn sẽ bị mong muốn chiếm giữ vô cùng bành trướng gần như điên cuồng của Cáp Nhĩ tiêu diệt.

Phải chăng háo sắc cũng là một trong những cơ quan khảo nghiệm sao? Tiêu Ngự không nén nổi nghĩ thầm. Nếu như thật sự là như vậy, tin tưởng tuyệt đại bộ phận nam nhân đều không có cách nào hoàn thành nhiệm vụ này.

Cáp Nhĩ ôm lấy Ngã Cơ Ly Á, điên cuồng hôn môi. Hắn không thể đem Ngã Cơ Ly Á nắn thân thể của mình.

Tiêu Ngự nhìn chăm chú mặt Ngã Cơ Ly Á. Ngã Cơ Ly Á trên mặt lộ ra vẻ căm ghét. Sau một lúc lâu. Đột nhiên âm u lạnh lẽo cười.

“Nàng muốn chống lại !” Tiêu Ngự tâm bỗng dưng giật mình.

Đang ở điên cuồng hôn môi Ngã Cơ Ly Á Cáp Nhĩ đột nhiên dừng lại. Lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi và sợ hãi : “Ngươi. Vì sao còn có thể mạnh mẽ như vậy?”

“Đồ xấu xa dơ bẩn, đi tìm chết đi, sinh thời có thể thấy được cơ thể của ta, là vinh hạnh của ngươi.” Ngã Cơ Ly Á vẻ mặt lạnh lùng.

Tiêu Ngự hướng về phía dưới nhìn lại, phát hiện Ngã Cơ Ly Á tay phải đâm xuyên qua thân thể Cáp Nhĩ , từ lưng Cáp Nhĩ rút ra , thân thể Cáp Nhĩ không ngừng hòa tan. Hóa thành sương khói màu đen, chậm rãi tan biến.

“Ác độc bà nương. Đáng chết là ngươi.” Cáp Nhĩ vẻ mặt hoảng sợ trở nên dữ tợn . Tay phải xuất hiện đột ngột một thanh chủy thủ. Điên cuồng chảy nước mắt cười ầm ầm: “Ngã Cơ Ly Á, ta thích ngươi ngươi biết không, ta yêu ngươi thích đến nổi điên, ta không sợ hãi tử vong, khiến cho chúng ta cùng đi chết đi.”

Cáp Nhĩ ác độc cười , chủy thủ tay phải hướng bụng Ngã Cơ Ly Á đâm tới. Đâm vào bụng Ngã Cơ Ly Á không ngừng đảo lộn.

2 bên đột nhiên phun ra toàn thân năng lượng. Oanh kích ở trên người đối phương. Đem đối phương đánh bay.

Ngã Cơ Ly Á té lăn quay bên tường, tay phải băng bó bụng, thở hồng hộc nhìn vào Cáp Nhĩ. Lạnh lùng cười nói: “Yên tâm, ta sẽ không chết trước so với ngươi, ta còn có thể sống thật lâu thật lâu.”

Cáp Nhĩ té mặt đất, liều mạng muốn đến gần Ngã Cơ Ly Á, nhưng mà thân thể hắn lại càng không ngừng hòa tan. Quỳ rạp trên mặt đất, hắn không ngừng vùng vẫy tê rống. Như dã thú nhìn nhau gầm gừ. Bò đến Ngã Cơ Ly Á bên cạnh, lấy tay bắt lấy cẳng chân Ngã Cơ Ly Á .

“Ta muốn ngươi chết. Ta muốn ngươi ta cùng chết.” Cáp Nhĩ trong ánh mắt tràn đầy phần hận và không cam lòng.

Ngã Cơ Ly Á không có một chút đồng tình và thương hại, chân phải ra sức dẫm nát tay Cáp Nhĩ, lạnh nhạt nói ra: ” Xin dâng tặng lễ vật. Linh hồn của ngươi sẽ bị trọng hiến cho Ma thần vĩ đại Ốc Đốn, không cần vùng vẫy nữa .”

Ở giữa tiếng kêu gào thê thảm. Cáp Nhĩ biến thành một đồng tro cốt. Trong không khí. Vẫn như cũ tràn ngập nồng đậm sự không cam lòng.

Ngã Cơ Ly Á băng bó nơi bụng . Miễn cưỡng đứng lên.

Nàng thân thể như cũ vẫn tuyệt vời như vậy, trên người không có bất luận quần áo gì che đậy , nhưng ở trong mắt Tiêu Ngự. Hắn đối với khối này thân thể đã mất đi hứng thú. Không muốn liếc mắt nhìn nhiều.

“Đáng buồn tình yêu.” Tiêu Ngự giễu cợt cười nói. Cáp Nhĩ điên cuồng thích Ngã Cơ Ly Á. Thích đến muốn cho nàng chết, Ngã Cơ Ly Á lại mãnh liệt căm hận Cáp Nhĩ, hận không thể đem nghiền xương thành tro, này đoạn tình yêu này vừa đáng buồn mà vừa buồn cười, Cáp Nhĩ cuối cùng cũng không có hiểu được cái gì gọi là thích. Hắn trong mắt chỉ có chiếm giữ, Ngã Cơ Ly Á cũng càng không biết thích là vật gì.

Ngã Cơ Ly Á thất tha thất thểu đứng lên. Ở đối diện với nàng, Phí Tư dùng kỵ sĩ thương chống đứng lên, nhìn về phía Ngã Cơ Ly Á.

Ngã Cơ Ly Á lúc này mới cảm thấy sợ hãi, nàng đã không có bất luận sức lực gì, một người bình thường 20 Cấp : games thủ đều có thể đem nàng kill trong một giây!

” Kỵ sĩ dũng cảm, dũng khí của ngươi làm cho ta cảm thấy khâm phục. Nếu như ngươi bằng lòng thành tâm cống hiến sức lực cho ta, ta có thể cho ngươi có tất cả. Kể cả ta ở bên trong.” Ngã Cơ Ly Á dùng tay trái thanh nhã đem trên vuốt tóc về phía sau làm nổi bật bộ ngực lên.

Dung nhan nghiêng nước nghiêng thành, thân thể gợi cảm rung động lòng người , có thể làm cho tuyệt đại bộ phận đàn ông điên cuồng, nhưng mà không bao gồm Tiêu Ngự và cả Phí Tư!

Phí Tư lạnh nhạt cười, dáng hắn tươi cười vừa thương kinh mà vừa buồn phần: “Hồi lâu trước kia, cũng ở nơi thác thành xinh đẹp. Có rất nhiều ái ân tình lữ, bọn họ có cuộc sống yên bình. Nhưng là các người đến nơi này đánh vỡ sự an bình đó, đem nơi này biến thành hoang vu chi thành, kẻ xâm lược đáng ghét cùng nhau xuống địa ngục đi.”

“Thủ hộ quê hương, thủ hộ âu yếm cô nương. Đây là một số mệnh vinh quang của kỵ sĩ !” Phí Tư vẻ mặt kiên định, bên tay phải vung kỵ sĩ thương lên, hét như một con sư tử hùng dũng nổi điên , hướng về Ngã Cơ Ly Á phóng đi.

Đối mặt hấp dẫn, Phí Tư không hề động rung. Đối mặt tử vong Phí Tư không có chút do dự gì cả.

Ngã Cơ Ly Á trên mặt cuối cùng lộ ra vẻ bối rối, tay phải giơ pháp trượng có một ít run rẩy.

kỵ sĩ thương trong tay Phí Tư đâm vào thân thể Ngã Cơ Ly Á , đem Ngã Cơ Ly Á đâm vào lên mặt tường phía sau người. (wind... : Tại sao ... tại sao ToT thăng này nó ngu thể phí của giờ , ít nhất hok thêm ăn thì cời trời cho thăng Cầu Tiêu nó kill nhất cuối chứ -...- mỹ nhân mà nó cũng nữ xuống tay dc , phải cố kiếm cách không chế qua mặt admin mà mang về chứ).

” Làm được việc này đã cho ta cảm thấy rất mãn nguyện, chúng ta cùng đi chết đi, linh hồn tự bạo!” Phí Tư biểu tình trở nên vụn vặt. Phụ cận năng lượng điên cuồng tích tụ không ngừng dồn nén.

“Người này điên rồi. Thả ta ra.” Ngã Cơ Ly Á hoảng sợ điên cuồng kêu lên.

Oanh. Một luồng năng lượng mạnh mẽ nổ tung ra, sóng xung kích mang tất cả tòa hoàng cung mặt đất và trên vách tường chịu áp lực mạnh mẽ. Từng đạo khe nứt đường vân nhanh chóng trải rộng ra.

Một đạo bạch quang lóa mắt làm cho Tiêu Ngự có vài giây ngắn ngủi tiến vào trạng thái mù. Phát sinh nổ mạnh làm cho lỗ tai Tiêu Ngự không ngừng ù ù.

Hồi lâu, bạch quang dần dần ảm đạm, cả cái thế giới dần dần yên tĩnh trở lại. Dây leo trời buộc Tiêu Ngự tự động khô héo tan biến. Tiêu Ngự tầm nhìn dần dần khôi phục bình thường. Mở mắt thấy đi. Trên mặt đất một mảnh bừa bộn, nổ tung làm cho mặt đất và trên tường hoàng cung để lại một cái hố sâu.

Tiêu Ngự hướng trung tâm vụ nổ nhìn lại. Ở trung tâm hố sâu, đứng một bộ xương khô, trên người nó da thịt đã không có. Hình dáng cực kỳ xấu xí.

Tiêu Ngự nhận thức ra. bộ xương khô này còn lại này có thể là Ngã Cơ Ly Á. vụ nổ phá hủy túi da của nàng (theo người tu chân thân xác chỉ là cái túi da chỉ cần nguyên thần còn tồn tại tùy thời có thể kiểm thân xác khác nên coi như túi da xài xong vứt đi) , lộ ra ngoài bản thể của nàng. Nàng bản chất chỉ so với Cấp Nhĩ càng xấu xí hơn chỉ là một bộ xương khô thôi!

Nếu như Cấp Nhĩ thấy được tình cảnh này. Hắn có thể nghĩ như thế nào? Chấp niệm điên cuồng và ý nghĩ thương đối với Ngã Cơ Ly Á có thể không bị tan biến?

Kỳ thật rất nhiều thời điểm chúng ta đối sự vật. Đều bị vẻ bên ngoài mê hoặc. Nhìn không thấy bản chất bên trong. Dung nhan tuyệt thế vừa rồi là cái gì chứ? Ở thân xác thối tha dưới kia của nàng so với bất luận kẻ nào đều phải xấu xí hơn!

“Cạp cạp, ta không có chết, ta là vong linh, ta không thể chết.” Bộ xương khô khàn giọng phát ra tiếng cười sắc nhọn, làm cho người ta rất khó tưởng tượng, bộ xương khô vừa rồi là nàng Ngã Cơ Ly Á kia.

Thấy được Ngã Cơ Ly Á vẫn chưa chết đi, Tiêu Ngự nhú mày, chẳng lẽ cuối cùng vẫn còn cần chính mình động thủ sao? Tiêu Ngự cho bộ xương khô này một cái một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Khô Lâu Bát Tử: 20 Cấp : tinh anh + cường hóa ., Huyết lượng 0

“0 Huyết lượng, còn chưa có chết?” Tiêu Ngự sững sờ, bỗng nhiên linh ngộ cái gì. Ánh mắt dừng lại ở trong tay Thần Dụ Chi Thư.

Thần Dụ Chi Thư phát ra nhàn nhạt bạch sắc quang mang, bị một luồng dào dạt khí tức ảm áp bao vây. Tiêu Ngự nhìn về phía bộ xương khô xấu xí kia, chậm rãi giơ tay trái cầm Thần Dụ Chi Thư lên.

< thần=“” chi=“” thẩm=“” phán=“”>!

Một đạo ánh sáng màu trắng oanh kích ở trên người Ngã Cơ Ly Á.

“Không. Ta không muốn chết.” Ngã Cơ Ly Á phát ra thê lương kêu thảm thiết, bị bạch sắc quang trụ thôn phệ từng chút một. Một lúc sau cuối cùng tan biến không tung tích.

Bạch quang tan biến, trên mặt đất chỉ để lại một ít tro cốt.

Tiêu Ngự cúi đầu nhìn thoáng qua Thần Dụ Chi Thư trong tay. Thần Dụ Chi Thư tự động mở ra. Gió nhẹ đem Thần Dụ Chi Thư từng tờ từng tờ thổi qua, nét chữ trên Thần Dụ Chi Thư từng chút tan biến, biến thành trang giấy trắng, Thần Dụ Chi Thư tự động lật đến một tờ cuối cùng. Ở trên một tờ giấy trắng cuối cùng ,vài nét chữ viết bằng lông chim chậm rãi hiện ra rõ ràng:

“Cảm tạ người, tôn kính sứ giả.”

“Là Phí Tư!” Tiêu Ngự sững sờ một chút. Ánh mắt tìm tòi một chút chung quanh, cũng không có phát hiện tung tích Phí Tư , au khi nét chữ này xuất hiện rồi biến mất. Thần Dụ Chi Thư chậm rãi bay lên. Trôi nổi trên không trung, lách cách một tiếng. Trên không trung tan biến đi, một đạo cửa dịch chuyển màu trắng từ hư không hiện ra ở trước mắt Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhìn quét qua phụ cận chiến trường bừa bộn. Cảm giác được trước đó chưa bao giờ thoải mái như bây giờ, cười nhạt lắm bầm: “Nhiệm vụ hoàn thành .”

Hệ thống: nhiệm vụ hoàn thành.

Hệ thống: người thu được khen thưởng nhiệm vụ, 76789 kinh nghiệm.

Hệ thống: người thu được khen thưởng nhiệm vụ, kim tệ 200.

Bùm bùm ! .Một tiếng nhắc nhở thăng cấp, Tiêu Ngự nhìn một chút giá trị kinh nghiệm, lên tới 24 cấp 63%, Tiêu Ngự hiện nay xếp hạng cấp bậc tà ác liên minh vị trí xếp thứ 3 trên bảng. Xếp đầu tiên là một người 25 cấp.

Hệ thống: người thu được khen thưởng nhiệm vụ. Giá trị vinh quang +500.

“Nhiệm vụ này còn có thêm vào khen thưởng giá trị vinh quang?” Tiêu Ngự có thể nói là kinh ngạc vui mừng liên tục. Nhìn một chút giá trị vinh quang hiện nay hơn 1000 lên quân hàm bách phu trưởng cần 2000 vinh quang. Khoảng cách lên quân hàm còn rất sớm.

Hệ thống: người thu được khen thưởng nhiệm vụ. Phí Tư tặng thần dụ giáp da, trang bị tự động vào bao.

Còn có một cái trang bị khen thưởng? Tiêu Ngự nhìn thoáng qua trong hành trang vừa thu được cái giáp da này.

Phí Tư tặng thần dụ giáp da: vật phẩm. Cấp Truyền Thuyết. Phòng ngự 123-138, Huyết lượng +50, nhị cấp phòng ngự cường hóa. Né tránh +5%. Kill quái khi thu được giá trị kinh nghiệm +5%. khi bị công kích +10% xác suất gây ra Phí Tư thủ hộ kỹ năng.

Phí Tư thủ hộ: mở ra một cái phòng ngự kết giới, hấp thu 50% thương tổn công kích. Tổng cộng có thể hấp thu 300% thương tổn công kích.

Cái giáp da này thuộc tính coi như không tệ, nhất là né tránh thêm 5% và 2 hạng mục thuộc tính Phí Tư thủ hộ và vài hạng mục thuộc tính khác cũng khá tốt. Tiêu Ngự đem giáp da trên người thay xuống, thay cái Phí Tư thủ hộ vào, nhìn trang bị trên người một chút. Tuyệt đại bộ phận đều là trang bị cấp Truyền Thuyết. Có thể gom góp nhiều như vậy trang bị cấp Truyền Thuyết, thật đúng là không dễ dàng.

Cầm được khen thưởng nhiệm vụ. Tiêu Ngự không còn luyến tiếc, quay đầu lại nhìn thoáng qua tình cảnh nhiệm vụ lần này, cất bước đi vào cửa dịch chuyển

232. Chương 232 Vật Dễ Dàng

Nhìn thoáng qua phía xa bầu trời. Sắc trời đen ám.

“Đi đến trước Thị trường tự do nhìn. Sau đó logout ăn cơm một cái.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, hướng Thị trường tự do đi đến.

Ngoài trên Sàn giao dịch và NPC đấu giá thì Thị trường tự do tập trung tương đối nhiều sự quan tâm. Trên Sàn giao dịch lấy bán ra trang bị đổi lấy nhân dân tệ làm chủ. NPC đấu giá là lấy bán ra trang bị đổi lấy kim tệ làm chủ, Thị trường tự do thì lấy vật đổi vật làm chủ, dưới tình huống bình thường, nơi đó xuất hiện trang bị quý so với NPC đấu giá và trên Sàn giao dịch còn nhiều hơn, nhiều đại Đoàn đội khi gặp trang bị quý mình không cần đều có thể đến Thị trường tự do đổi lấy cần trang bị quý của Đoàn đội khác.

Tiến vào Thị trường tự do, Tiêu Ngự trực tiếp chạy tới khu vực cao cấp. Khu vực cao cấp trao đổi vật phẩm phần lớn là một ít tử trang, trang bị cấp Truyền Thuyết cùng với vật phẩm vật liệu hiếm thấy.

Trong hành trang Tiêu Ngự có không ít tử trang, quý trọng nhất là hợp kim và kiếm năng lượng. Cho nên đến khu vực cao cấp trao đổi trang bị vẫn còn rất nắm chắc.

Tra nhìn một chút trang bị trên người hiện nay. Ngoài phần giáp tay, giáp vai, giày và vài cái nhẫn ra. Tất cả trang bị khác đều là cấp Truyền Thuyết trở lên.

Tiêu Ngự tiến vào Thị trường tự do khu vực giao dịch trang bị đạo tặc. Trong khu vực giao dịch trang bị đạo tặc có rất nhiều các class người chơi đi lại, trong đó đạo tặc có số lượng nhiều nhất.

Tiêu Ngự vừa tiến vào khu vực giao dịch, liền dẫn tới đa phần các người chơi khác chú ý.

“Cái đạo tặc này Đoàn đội nào ? Như thế nào chưa từng thấy nhỉ?”

“Có thể là thành viên trọng yếu trong Công hội nào đó ?”

Ở trong mắt các người chơi khác, cũng cũng chỉ có những đại Công hội ,đại Đoàn đội mới có thể trang bị đồ tốt và cường đại như vậy một cho người đạo tặc.

Lại có thể toàn thân trang bị cấp Truyền Thuyết. Quá là kool .Các người chơi nhìn về phía Tiêu Ngự ánh mắt tựa như đối đãi một giai cấp kẻ địch.

Giai cấp tư sản cực kì độc ác!

” Xin nhường đường cho, xin nhường đường cho ” một đạo tặc và một chiến sĩ đẩy các người chơi ra, hướng bên này đi tới.

Thấy rõ này tướng mạo 2 games thủ. Các người chơi bình thường ào ào tránh lui.

” Là Cơn Giận Của Hỏa Thần. Ta không thể trêu vào. Vẫn là nhanh nên đi thôi.”

Tiêu Ngự dò xét một chút 2 người kia. 2 người kia trang bị trên người không tệ , chiến sĩ trên người có 2 cái trang bị cấp Truyền Thuyết. Đạo tặc trên người có một trang bị cấp Truyền Thuyết.

Tiêu Ngự cho 2 games thủ này một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Sâu Xa : 21 cấp. Vong linh đạo tặc, Công hội tương ứng. Cơn Giận Của Hỏa Thần.

Minh Sa: 22 cấp. Vong linh chiến sĩ.Công hội tương ứng, Cơn Giận Của Hỏa Thần.

Tiêu Ngự hiểu được. Cơn Giận Của Hỏa Thần ở tà ác liên minh bài danh còn chưa công bố. Nhưng cũng là một trong những Công hội có danh tiếng , Tiêu Ngự hay là nghe đã nói . Chỉ là không biết Hoà Phong nắm giữ Nanh Sói, Thiết Kỵ và Lời Thề Vĩnh Hằng 3 cái Công hội này so sánh với Cơn Giận Của Hỏa thần thì thế nào.

Tiêu Ngự cũng không để ý tới 2 người kia. Kính đi thẳng về phía trước.

“Ôi. Huynh đệ.” Đạo tặc Sâu Xa la lên.

“Bảo ta?” Tiêu Ngự nghi hoặc hỏi thăm.

“Đúng vậy.” Đạo tặc Sâu Xa gật đầu đáp, ánh mắt dừng ở trên vài món trang bị cấp Truyền Thuyết của Tiêu Ngự, lộ ra ánh sáng cực kỳ hâm mộ và tham lam .” Người là người Công hội nào ?”

“Ta không có Công hội.” Tiêu Ngự lạnh nhạt nói ra. Tiêu Ngự đối với 2 người kia cũng không có hảo cảm. Hắn cũng không sợ người gây sự , cũng chẳng buồn cho 2 người kia ít mặt mũi.

Đạo tặc Sâu Xa mắt sáng lên, bình thường không có Công hội người đứng sau người là vô cùng dễ khi dễ , 2 tay ôm ngực. Có một ít cao ngạo nhìn về phía Tiêu Ngự, nói ra: “Ta là Cơn Giận Của Hỏa Thần đạo tặc Đường chủ, vị huynh đệ này, người có cái trang bị đạo tặc nào không dùng bán ra không ta nguyện ý ra giá cao để mua.”

“Không có.” Tiêu Ngự thái độ lạnh nhạt trả lời, lại không hề để ý tới cái tên đạo tặc này, trực tiếp rời đi.

“Đứng lại cho ta, ngươi có cái thái độ gì thế?” Đạo tặc Sâu Xa có chút phát hỏa. Tiêu Ngự quả thực không chú ý sự tồn tại của hắn.

Minh Sa chiến sĩ bước lên chặn đường Tiêu Ngự. Hung hăng càn quấy đang chuẩn bị lôi Tiêu Ngự ra, ánh mắt dừng ở trên ngực trái Tiêu Ngự thấy một chiếc huân chương, sắc mặt thay đổi biến đổi.

Tiêu Ngự thờ ơ nhìn thoáng qua cái tên chiến sĩ này, đừng xem người này trang bị trên người không tệ , nếu như thực sự đánh nhau. Tiêu Ngự vài giây là có thể đem hắn đánh gục, đương nhiên Tiêu Ngự không thể chủ động công kích trước.

“Aha. Hiểu lắm, hiểu lắm, chúng ta chỉ là muốn hỏi một chút ngươi có hay không thừa ra trang bị. Đã không có ngài cứ tiếp tục bận rộn.” Minh Sa chiến sĩ kia đem chân rụt trở về.

Bên cạnh đạo tặc Sâu Xa buồn bực thái độ Minh Sa như thế nào đến đây quay ngoắt một cái 180 độ. Đang chuẩn bị hỏi Minh Sa thì bị Minh Sa trừng mắt liếc. Chán nản đứng sang một bên.

Tiêu Ngự chẳng buồn liếc mắt nhìn 2 người bọn họ, hướng trung tâm Thị trường tự do đi đến.

Bên cạnh các người chơi chặc chặc lấy làm kỳ lạ , 2 người này ở Thị trường tự do có thói quen hung hăng càn quấy. Hôm nay nhìn thấy người này, lại như chuột thấy mèo. Không nhìn được suy đoán thân phận Tiêu Ngự.

“Không phải nói tìm gia hỏa kia , lừa gạt hấn ra tay. Khiến cho hấn nhỏ ra một chút trang bị sao?” Đạo tặc Sâu Xa tiến đến Minh Sa bên cạnh, nói ra.

“Người mắt mù sao. Không phát hiện hấn ngực trái đeo Nanh Sói, Thiết Kỵ huân chương vinh dự?” Minh Sa hung dữ trừng mắt liếc Sâu Xa, nói ra.

“Nanh Sói, Thiết Kỵ huân chương vinh dự?” Sâu Xa bình tĩnh hiểu ra.“Ta nói trang bị người này được như vậy, làm sao có thể chưa đi đến Công hội, hóa ra là người Nanh Sói.”

Sâu Xa nghĩ tới câu nói kia. ‘ Nanh Sói thấy Máu. Thiết Kỵ hùng phong. Lời Thề Vĩnh Hằng. ’ này 3 cái Công hội đều là Công hội thủ hạ Phong Dã , trong đó Nanh Sói và Thiết Kỵ mơ hồ có giỏi hơn nhiều Công hội phía trên. Trở thành Công hội cực mạnh, còn lời thề số người cực kì ít . Chỉ có gần một vạn người trên dưới. Nhưng bên trong người không có chỗ nào mà không phải là tinh anh, thực lực cũng không thể khinh thường . Cơn Giận Của Hỏa Thần mặc dù có điểm danh khí, nhưng cùng sánh với Nanh Sói, Thiết Kỵ so quả thực kém nhiều lắm. Còn chưa đủ mắc kễ rằng người khác.

Bọn họ mặc dù thường xuyên dựa vào danh tiếng Cơn Giận Của Hỏa Thần điều võ dương oai một chút. Nhưng quyết định không dám trêu chọc Nanh Sói và Thiết Kỵ loại siêu cấp bá chủ này. Nếu như thực sự chọc giận Nanh Sói và Thiết Kỵ. Nanh Sói và Thiết Kỵ hướng Công hội bọn họ khai chiến, còn không đem được cái Công hội bọn họ đánh tan ?

Theo thời gian chuyển dời, Công hội, Đoàn đội thể lực phân chia càng ngày càng rõ ràng. Càng ngày càng nhiều các người chơi gia nhập các loại Công hội, Đoàn đội. Có thể tiến vào Đại Công Hội, đại Đoàn đội biến thành một loại biểu tượng cho thực lực , toàn bộ tà ác liên minh mâu thuẫn cũng càng phức tạp biến hóa, một khi sinh ra tranh đấu, rất khả năng sẽ khiến xảy ra Công hội hỗn chiến.

Vì mở rộng thực lực, Công hội sẽ vì các người chơi trong Công hội ra mắt .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua ngực trái đeo chiếc huân chương vinh dự, không nghĩ tới thứ này dùng tốt như vậy, cho giảm bớt mình không ít phiền toái.

Tiêu Ngự ở mỗi cái cửa hàng dừng chân một chút. Trên những cửa hàng này bày biện phần lớn là trang bị màu tím (tử trang), Tiêu Ngự đối với mấy thứ này không có hứng thú.

Hướng Trung tâm Thị trường tự do đi vào, Tiêu Ngự phát hiện một cái cửa hàng phía trước tập trung hàng loạt games thủ đạo tặc.

Vừa nhìn thấy này tình cảnh. Tiêu Ngự nheo mắt, phỏng đoán có thứ tốt! Tiêu Ngự hướng trung tâm cửa hàng kia chen chúc đi vào.

“Trang bị đạo tặc đổi lại các trang bị class khác có cùng phẩm chất! Có mời zô - khuyến mại 2 đĩa AV ”. Bên trong một người có giọng nói khàn khàn hét lên một tiếng.

Tiêu Ngự chen chúc đến phía trước. Đánh giá một chút bán trang bị 3 người, một đạo tặc, một băng pháp sư, một hỏa pháp sư. Trên người bọn họ đều mặc nguyên bộ tử trang, cũng có một hai kiện cấp Truyền Thuyết gì đó.

“Lão Tam. Tiếp qua 20 phút nữa chúng ta logout .” Băng pháp sư nói ra.

“Kẻ trộm đầu. Người buổi tối làm được hoàn nhiều một chút, nhất là kháng lạnh được hoàn. Ngày mai đội ngũ vào núi tuyết .”

“Biết biết.” Đạo tặc khoát khoát tay nói ra.

Tiêu Ngự cúi đầu nhìn thoáng qua. Cửa hàng trên bày biện mấy chục cái trang bị đạo tặc. Đa số đều là tử trang, còn có một ít tạp hoá khác, mấy thứ này hiện nay xem ra phẩm chất vẫn là tương đối cao .

Đạo tặc nhìn thoáng qua trang bị trên người Tiêu Ngự. Mắt sáng lên: “Vị huynh đệ này. Có cái gì trang bị muốn đổi sao?”

Cái tên đạo tặc này hình dáng ước chừng hơn 30 tuổi . Dáng người gầy còm. Trái lại hình dáng khuôn mặt thực âm lãnh. Tiêu Ngự tặng một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, biết cái tên đạo tặc này tên là Thánh Ngân.

Tiêu Ngự xếp đặt một chút trang bị trên cửa hàng , lật xem một lần, phẩm chất quá thấp, không có thứ mình cần , thất vọng lắc lắc đầu, chuẩn bị rời đi.

“Người chờ một chút.” Thánh Ngân gọi Tiêu Ngự lại. Chần chờ một chút, nói ra: “Chỗ này của ta có 2 cái thứ, không biết người có hứng thú hay không.” Tiêu Ngự trên người trang bị vô cùng tốt, Thánh Ngân không nghĩ tới trang bị trên cửa hàng Tiêu Ngự một cái đều nhìn không vừa mắt. Thế là nghĩ tới 2 cái thứ kia trong hành trang.

“Lấy ra nhìn.” Tiêu Ngự nói ra.

“Được.” Thánh Ngân từ trong hành trang lấy ra 2 cái thứ, nói ra: “Người nhìn đi.”

Bên cạnh các người chơi đều tò mò nhìn qua đây. trên cửa hàng này các thứ vô cùng tốt, đều là bọn họ mong muốn mà không thể đạt tới , Tiêu Ngự lại có thể ngay cả một cái đều chường mắt. Thánh Ngân lấy 2 cái thứ kia ra là cái gì. Đã càng làm bọn họ suy đoán .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua 2 cái thứ trên cột giao dịch.

Sách kỹ năng Đạo tặc: < bạo=“” liệt=“”>, cao cấp kỹ năng.

Đây là một skill cùng < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”> cao cấp như nhau . Bộc phát năng lượng tạo thành thương tổn. Trụ cột kỹ năng thương tổn cực cao, phá giáp thương tổn, bỏ qua hiệu ứng phòng ngự cấp bậc, so với < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”> còn muốn cao cấp hơn.

” Liền trước mắt mà nói. Thứ đồ chơi này thật đáng giá.” trái tim Tiêu Ngự không chịu thua kém nhảy giật lên, lại nhìn khác một cái thứ.

Sa Đặc Tư Chi (giáp vai kiên cố): vật phẩm, Cấp Truyền Thuyết, phòng ngự 79-89. Kỹ năng Thâu Tập cấp bậc nâng lên 11. Huyết lượng +50, tốc độ công kích + 16, né tránh 12%, Yêu cầu cấp bậc. Không.

Tiêu Ngự đứng lúc thiếu hụt một cái giáp vai, nhìn thoáng qua đạo tặc Thánh Ngân phía trước , Thánh Ngân trên người có một việc giáp vai, đều là cấp Truyền Thuyết , trách không được nên muốn bán ra cái giáp vai này.

“Ta không có dư thừa trang bị đạo tặc. Có thể hay không dùng trang bị class khác đổi lại?” Tiêu Ngự hỏi. Hắn cố nghĩ thứ để đổi cho hai kiện này, nhưng trên người hắn thứ đồng phẩm chất gì đó cũng không nhiều . Chỉ có một thanh kiếm năng lượng.

“Có thể, phẩm chất tương đối là có thể , bất kể cái gì class ta đều cần.” Thánh Ngân nói ra. Đội viên khác trong Đoàn đội hắn cũng cần trang bị tốt .

Tiêu Ngự đem đỉnh-YE Kiếm năng lượng Cấp thấp ra, đặt ở trên cột giao dịch, nói ra: “Ta chỉ có cái chuỗi kiếm năng lượng này có thể trao đổi.” Tiêu Ngự biết cái chuỗi kiếm năng lượng này là tuyệt đối đáng tiền . Bỏ Qua phòng thủ hộ giáp , tăng tốc độ thuộc tính đều rất không tệ. Nhất là mang vào hiệu quả đánh lui của kỹ năng < thánh=“” kiếm=“” trảm=“”>, khiến cho cái chuỗi kiếm năng lượng này giá trị đủ để đảo lộn vài lần. So với giáp vai Thánh Ngân bỏ ra muốn quý hơn nhiều lắm.

233. Chương 233 Cuộc Chiến Bảo Vệ Dịch Nhã

Đạo tặc Thánh Ngân cùng Băng pháp sư, Hoả pháp sư sư bên cạnh liếc mắt nhau một cái, khó có thể che dấu kinh hãi trong lòng, thanh kiếm này quả thật là thứ tốt, Chiến Sĩ đoàn đội bọn họ rất là cần.

” Đổi như thế nào?” Đạo tặc Thánh Ngân hỏi.

” 1 đổi 2.” Tiêu Ngự nhìn về phía đạo tặc Thánh Ngân nói, bản thân mình lấy cái chuỗi kiếm năng lượng này 1 đổi 2 đã chịu thiệt lắm rồi, kiện giáp vai kia cùng sách kỹ năng < bạo=“” liệt=“”> giá trị so với cái chuỗi kiếm năng lượng này vẫn là kém rất nhiều, nếu không phải bởi vì bản thân mình cần kiện Giáp vai cùng bản sách kỹ năng kia Tiêu Ngự căn bản sẽ không đổi.

” Thành giao!” Đạo tặc Thánh Ngân sảng khoái đáp, lần làm ăn này hắn kiếm được cũng không tệ hỉ hỉ.

Tiêu Ngự xác nhận giao dịch, đem Giáp vai trang bị lên người, lại học tập sách kỹ năng < bạo=“” liệt=“”>.

Hai người giao dịch xong lại danh tính để liên hệ, rồi Tiêu Ngự cáo từ .

” Người này trang bị thật đúng là không phải tốt bình thường, không sai biệt lắm sẽ chẳng mấy chốc đủ một bộ cấp Truyền Thuyết, cũng không biết là như thế nào làm nổi.” Nhìn thân ảnh Tiêu Ngự rời đi, Băng pháp sư thần thức nói.

Các người chơi bên cạnh mới là chịu đả kích lớn nhất, trang bị cấp Truyền Thuyết đối với bọn hắn là giấc mộng xa xôi, mà những người này, cư nhiên đã bắt đầu lấy trang bị cấp Truyền Thuyết dư thừa tiến hành giao dịch.

Giao dịch xong, Tiêu Ngự đi dạo thị trường một chút. Không có thứ mình cần. Rời Thị trường tự do, Tiêu Ngự đến NPC bán đấu giá đem trang bị mình thu hoạch được toàn bộ ném vào NPC bán đấu giá. Lại mua không ít được thảo, tạm gác mọi việc lại để buổi tối chế tác được hoàn cần khi dùng đến.

Tiêu Ngự đến đạo sư nơi đó đem các hạng mục kỹ năng thăng cấp một chút, phát hiện kim tệ cư nhiên không đủ dùng, hoàn hảo NPC bán đấu giá lại bán được vài món trang bị, dùng để trả phí học kỹ năng. Thăng cấp kỹ năng cư nhiên tiêu phí hơn 1800 kim tệ. Làm Tiêu Ngự đau lòng một trận.

” Buổi tối ngày mai có Đấu Trường Đen. Không thể quên.” Phong Dã phát ra cho Tiêu Ngự một cái tin tức. Đem tư liệu đối thủ cấp cho Tiêu Ngự. Đối thủ buổi tối ngày mai là một Vu Sư. Thực là một cái class quý dị .

Tiêu Ngự đem tư liệu thu lại. Đối phó với một cái đối thủ như vậy. Tiêu Ngự phải cẩn thận nghiên cứu đối sách. Hơn nữa Phong Dã phát đến tư liệu cũng không chắc đã chuẩn xác 100%. Dù sao đối thủ thực lực mỗi ngày đều tiến bộ.

Tiêu Ngự logout ăn cơm một cái. Muốn cùng Tiểu Vũ nói sự tình chuyển nhà. Nhưng nha đầu kia sớm đã đi học. Tiêu Ngự tìm không thấy nàng. Chỉ có thể từ bỏ. Lại tiến vào trò chơi , thời điểm này sắc trời đã tối.

Tiêu Ngự bắt đầu chuyên tâm chế tác được hoàn. Bao gồm một chút *** Linh Thảo Được Hoàn, Mù Được Hoàn. Để chuẩn bị thời điểm pk sử dụng mãi cho đến nửa đêm về sáng.

” Ngày mai nên đi nơi nào luyện cấp đây? ” Tiêu Ngự trong lòng tính toán. Một ngày thời gian. Hắn là cũng đủ hắn lên thêm một cấp. Thực lực mà nói sẽ thêm lên một phần. Buổi tối ngày mai tham gia Đấu Trường Đen với tên Vu Sư kia liền có thể nắm chắc hơn một phần.

Tiêu Ngự đem được hoàn chế tác được bỏ vào hành trang. Mỗi loại được hoàn bôi lên trên chủ thụ tương ứng. Lại đi cửa hàng NPC mua một ít vật phẩm tiêu hao. Đem hết thấy đều chuẩn bị tốt. Cảm thấy không có gì sự tình. Quyết định đi diễn đàn hoặc là tìm kiếm thông tin .

Tiêu Ngự vừa định logout, Hệ Thống Thông Báo mấy cái kiến Tiêu Ngự chú ý.

Hệ Thống Thông Báo: cảnh báo Công kích, Minh Dạ thành tiểu trấn Nam Bộ Cấp Da phát hiện quân đội thiên sứ liên minh.

Hệ Thống Thông Báo: cảnh báo Công kích, Tây nam Minh Dạ thành tiểu trấn Ngô Da phát hiện quân đội thiên sứ liên minh. Nga, chừng năm sáu nơi, Tiêu Ngự xem một chút.

Toàn bộ Minh Dạ thành sôi trào, sau khi các người chơi đi dạo trong thành nhận được Hệ Thống Thông Báo này, hứng trí bừng bừng thảo luận đại chiến sắp phát sinh.

Gâu gâu, một tiếng rỗng ngâm kinh thiên theo xa xa truyền đến trung tâm Minh Dạ thành, vô số cốt long màu trắng ở trên bầu trời phi vũ, chui vào màn đêm.

Ngay sau đó, cự long màu đỏ cự đại nhất bay lên không, cự long này hình thể gấp hai cốt long bình thường.

” Trời ơi , là huyết long!” Có games thủ kinh hô.

Huyết long là cốt long tiến hóa mà thành, mấy vạn cốt long tinh anh mới may ra có thể tiến hóa ra được 1 huyết long, huyết long là quả nhiên sinh vật cao nhất toàn bộ Ân Trạch Tư đại lục, có được thực lực phi thường mạnh mẽ.

Huyết long , thân thể giống như dùng huyết ngọc tạo mà thành, trong suốt trong sáng, phát ra ánh ánh huyết quang, ở trong bóng tối, bắt mắt dị thường.

Huyết long vỗ cánh, càng bay càng cao, biến mất bên trong màn đêm.

Lại một lát sau, từng đợt tiếng bước chân chỉnh tề truyền đến trung tâm ngã tư thành Minh Dạ, vô số thân giáp trụ khô lâu binh xuất hiện ở xa xa bên trong hoàng hôn, liệt chỉnh tề đội ngũ, hướng cửa Minh Dạ thành tiến tới.

Qua mấy chục phút, một đội mặc Hắc Giáp, bọn kỵ sĩ cưỡi hắc ám vong linh cốt mã đi theo sau nhóm khô lâu binh đã tới.

” Tình thế giống như rất nghiêm trọng.”

” Thiên sứ liên minh bên kia đều đã đánh tới thành, như thế nào khả năng không nghiêm trọng.”

” Lúc này quả náo nhiệt.”

” Cũng không phải là thế sao, cứ nhiên xuất động nhiều quân đội như vậy.”

Bên cạnh ngã tư đường các người chơi đều nghị luận, đối với chuyện sắp xảy ra tràn ngập tò mò.

Suy tính một chút thời gian, Minh Dạ thành phái ra nhiều quân đội như vậy, chờ quân đội này đuổi tới chiến trường cần tiêu phí vài giờ, nói cách khác, một hồi chiến dịch sẽ khai hỏa ở lúc bình minh.

Mỗi một lần chiến dịch. NPC đều chỉ chiếm con số rất ít, chiến lực chủ yếu nhất vẫn là quần thể games thủ, thiên sứ liên minh và tà ác liên minh giao chiến. Tự nhiên có thể gọi ra đại hỗn chiến phạm vi lớn bên trong games thủ!

Tiêu Ngự tâm động . Xem ra ngày mai có chuyện thú vị có thể làm .

Hệ thống: vì thủ hộ quốc thổ chúng ta . Vì sinh tồn, các con dân Địch Nhã. các con dân của tổ tiên Khắc Lạp Văn Tư . Hãy cầm lấy vũ khí của các người. Đi đón đầu kẻ xâm lược ra sức đánh đuổi.

Hệ thống: hễ ai bằng lòng tham gia Cuộc chiến bảo vệ Địch Nhã mời games thủ đó đến đông binh Công hội đăng ký danh sách, hễ là Tân Binh Cấp 3 hoặc là Tân Binh Cấp 3 trở lên bằng lòng tham gia Cuộc chiến bảo vệ Địch Nhã games thủ đó mời đến quảng trường trung tâm Địch Nhã tập trung.

Thấy được này 2 cái nhắc nhở từ hệ thống. Tiêu Ngự trong lòng lên kế hoạch một chút. Phải chăng nên đi quảng trường trung tâm Địch Nhã báo danh, nói không chừng còn không bằng một người đơn đả độc đấu.

Hệ thống: hễ là games thủ tham gia Cuộc chiến bảo vệ Địch Nhã . Sau khi chiến đấu sau khi kết thúc mỗi người ít nhất có thể thu được 20 giá trị vinh quang, nếu như hoàn thành nhiệm vụ NPC sai khiến, có thể thu được thêm vào giá trị vinh quang khen thưởng, cũng trao tặng công trạng.

Đây là hấp dẫn trần trụi a!

Trong lúc nhất thời cảm xúc mọi người bắt đầu sôi sục. Vô số games thủ lộ ra đường lớn tới các Đông Binh Công hội.

Tiêu Ngự chờ một chút. Hướng về Quảng trường trung tâm Địch Nhã đi đến.

Qua hơn 10 phút sau khi, Tiêu Ngự đã tới Quảng trường trung tâm Địch Nhã. Trên quảng trường trung tâm tập trung hàng loạt games thủ, ước chừng có 2 đến 3000 thân ảnh, làm cho Tiêu Ngự bị kinh hãi. Games

thủ tà ác liên minh Tân Binh Cấp 3 trở lên lại có thể có nhiều như vậy, với lại đến nơi đây cũng chưa phải là toàn bộ.

Hệ thống: người phải chẳng xác nhận tham gia Cuộc chiến bảo vệ Dịch Nhã?

Vâng!

Hệ thống: người tham gia Cuộc chiến bảo vệ Dịch Nhã. Mời đến tọa độ 01283 03293 01283.

Tiêu Ngự theo tọa độ này tìm qua, sau vài phút, đã đi tới tọa độ chỉ định. Đây là 1 bậc thềm ngồi thừa thốt vài tên đạo tặc, còn có mấy người đạo tặc đang hướng về bên này vội vàng đi tới.

Thấy được những đạo tặc này, Tiêu Ngự ý thức được. Nhiệm vụ kế tiếp của bản thân mình những đạo tặc này chắc chắn có quan hệ.

Tiêu Ngự tùy ý điều tra vài cái đạo tặc.

Số Mệnh: 23 cấp đạo tặc, Quân hàm cấp bậc, giáo quan.

Yêu Nghiệt: 22 cấp đạo tặc. Quân hàm cấp bậc, giáo quan.

Chanh: 22 cấp đạo tặc, Quân hàm cấp bậc. Giáo quan.

Kẹo Sa Ngã: 24 cấp đạo tặc, Quân hàm cấp bậc. Giáo quan. Tước vị, nam tước.

Ngư Tử: 23 cấp đạo tặc. Quân hàm cấp bậc. Giáo quan.

Tiêu Ngự nghĩ một chút. Nơi này tập trung 10 người, tất cả đều là đạo tặc, toàn bộ đều là quân hàm giáo quan, quân hàm lên tới giáo quan chỉ cần 200 giá trị vinh quang là đủ rồi. Thật cũng không khó, nhưng mà đã hiện nay mà nói. Ở nơi này. Không có chỗ nào mà không phải là games thủ tinh anh.

10 đạo tặc tập trung ở nơi này, rốt cuộc có thể nhận được nhiệm vụ như thế nào?

Máy Chủ định làm cái trò gì?

Tiêu Ngự tìm cái góc. Ngồi xuống. Im lặng chờ đợi.

Hệ thống: Dịch Nhã quân đội tuyên bố nhiệm vụ, Huyết Liệp Sát. Bên dưới là nội dung nhiệm vụ, người phải chẳng tiếp nhận?

Tiêu Ngự nhận được này nhắc nhở từ hệ thống. Nhìn nội dung nhiệm vụ một chút. Nhiệm vụ tổng cộng có 10 vòng. Chỉ tuyên bố vòng 1, mục tiêu là tiểu trấn Cấp Da, nội dung là phối hợp tiến về phía trước nơi đội ngũ games thủ ở tiểu trấn Cấp Da đánh hạ, hiện nay đã đạt được tin tức xác thật. Tiểu trấn Cấp Da đã bị chiếm lĩnh.

Nhiệm vụ số người, 10 người.

Vòng 1 khen thưởng nhiệm vụ : 50 điểm vinh quang.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua phụ cận chín người này, những người kia xem ra đều không kém, Tiêu Ngự xác nhận.

Không sợ thần thông đối thủ, chỉ sợ đồng đội heo, hy vọng không đụng phải.

Hệ thống: Chanh gia nhập đội ngũ, Số Mệnh gia nhập đội ngũ, Kẹo Sa Ngã gia nhập đội ngũ

Từng cái nhắc nhở từ hệ thống qua đi, Tiêu Ngự và những người này tổ đến cùng.

“10 đạo tặc, thú vị.” Tiêu Ngự mỉm cười. Nhiệm vụ này rất thú vị.

Hệ thống: người bị bổ nhiệm làm đội trưởng.

Thấy được này nhắc nhở từ hệ thống. Tiêu Ngự sững người lại. Vì sao bản thân mình lại bị bổ nhiệm làm đội trưởng? Lúc này chín đạo ánh mắt hướng về bên này nhìn qua Tiêu Ngự.

Bị chín người nhìn chăm chú, Tiêu Ngự thật cảm thấy không tự nhiên, cười cười, nói ra: “Ta là đội trưởng. Nhiệm vụ bắt đầu.”

Những người này giống như đối với ai làm đội trưởng cũng không sao cả . Tiêu Ngự tuyên bố đội ngũ xuất phát, bỗng nhiên cảm giác được một đạo ánh mắt không mấy phần hảo cảm.

“Kẹo Sa Ngã, 24 cấp, nam tước, Huyết lượng 560” Tiêu Ngự nhìn một chút tư liệu. Người này thực lực không tệ .

10 đạo tặc lặng yên không một tiếng động tan biến ở trong bóng tối. Tựa như cho tới bây giờ không ở đây trong quảng trường từng xuất hiện.

Phía xa trên quảng trường, các loại class hỗn hợp thành từng Đoàn đội, từng đội ngũ bắt đầu xuất phát. Lục tục hướng cổng thành đi đến.

Dưới Minh Dạ Thành mờ nhạt vô số thân ảnh hưởng ngoài thành di chuyển, có games thủ cũng có cả NPC, từ xưa đến nay đối với NPC và các người chơi thì đây là lần hành động quy mô nhất từng có.

234. Chương 234 Cường Quyết

10 cái thân ảnh xuất hiện ở trong rừng cây ngoài Minh Dạ Thành.

Tiêu Ngự dò xét một chút chín người này, ngoài trước dò xét qua 5 cá nhân ở ngoài, còn lại 4 người phân biệt tên Mộng Hư, Trầm Luân, Tiểu Quỷ và Huyền Tiên.

Trong chín người này thì Kẹo Sa Ngã thực lực cực mạnh. Trên người có 3 cái trang bị cấp Truyền Thuyết, tướng mạo đẹp trai tiêu sái. Cử chỉ thanh nhã. Nhìn một chút chính là qua thói quen cuộc sống an nhàn sung sướng , ánh mắt lạnh nhạt mà sắc bén , làm cho Tiêu Ngự cảm giác được người này khả năng không tốt lắm.

Mộng Hư là một tiểu cô nương xinh đẹp đáng yêu. Ước chừng hình dáng 18 19 tuổi. Trần đầy sống động và tinh thần phấn chấn, vẻ bề ngoài đẹp đẽ vẻ mặt vô cùng đáng yêu. Nàng là một cô gái thích cười , khi hé miệng mỉm cười bên miệng có 2 cái má lúm đồng tiền và Tiểu Vũ có vài phần tương tự

Số Mệnh thì có vẻ có một ít trầm mặc, đối với cái gì cũng không quá quan tâm quan tâm.

Những người này vẻ mặt lạnh nhạt, đối với khi Tiêu Ngự làm đội trưởng không hề quan tâm.

“Ta là đội trưởng, khi hành động mọi người nên nghe ta chỉ huy.” Tiêu Ngự nói ra không nghi ngờ gì nữa, nếu như 10 người này có thể vận thành một cỗ dây thừng. Có thể đem thi triển ra đến thực lực là vô cùng mạnh mẽ , lo lắng nhất là sẽ có người không phục tùng chỉ huy, làm theo ý mình, thì nhiệm vụ này quả là nguy hiểm .

Tiêu Ngự cảm giác được. Vài người này cũng không thuần phục được , ai trong lòng cũng có một cỗ ngạo khí. Không thích nghe mệnh lệnh từ người khác.

“Muốn chỉ huy chúng ta, vậy lấy thực lực ra làm chúng ta tin phục !” Một bên Ngưu Tử khiêu khích nói ra ngấm ngĩa chủy thủ trong tay.

Kẹo Sa Ngã thông thả dựa ở một gốc cây thụ bên cạnh. Tựa hồ đối với chuyện đã xảy ra nơi này thờ ơ.

Vài người khác cũng đều một mặt hồ hững. Đối với Tiêu Ngự khinh thường nhìn, bọn họ xem ra Tiêu Ngự cũng không mạnh mẽ. Ngoài trang bị ở ngoài tốt một chút. Dựa vào cái gì lãnh đạo nhiều người bọn họ như vậy?

“Ta đồng ý nghe theo Tiêu Ngự đại ca chỉ huy. Tuy nhiên ta là nữ hài tử, Tiêu Ngự đại ca có thể hay không bố trí cho ta công tác thoải mái một chút?” Chanh hì hì cười nói, nhảy lên một gốc cây cây thấp. Ngồi ở chạc cây trên. đung đưa chân. Nàng nhìn ra được. Tiêu Ngự nếu như muốn tạo uy tín mà nói, nhất định phải biểu hiện rõ ra một ít thủ đoạn. Thông minh như nàng. Vẫn là ở bên cạnh xem trò vui.

“Làm cho mọi người tin phục thực lực sao?” Tiêu Ngự lạnh lùng cười. Trong con mắt một đạo hàn quang hiện lên. Chủy thủ ở đầu ngón tay linh hoạt xoay tròn một vòng. Hướng về mặt Ngưu Tử đâm tới tử môn.

Chủy thủ sắc bén ở trước mắt hấn hoa lên một chút, Ngưu Tử con người bỗng nhiên co rút lại, giơ chủy thủ lên chống đỡ.

Chủ thủ Tiêu Ngự sát 2 má Ngưu Tử, 2 má cảm giác như kim châm làm cho Ngưu Tử trong lòng căng lên, chủ thủ trong tay đã đâm vào trên người Tiêu Ngự.

Hệ thống: người bị Ngưu Tử công kích. Có 3 phút thời gian tự động phòng vệ.

Tiêu Ngự chủ thủ một đòn < tạc="" kích=""> công kích ra ngoài.

“Không tốt, là ảo chiêu.” Ngưu Tử phản ứng coi như nhanh chóng. Thấy được Tiêu Ngự < tạc="" kích=""> công kích qua đây, hơi hơi lui về sau, một chiêu < phản="" thủ="" bối="" thứ=""> đâm vòng ra .

< phản="" thủ="" bối="" thứ="">!

Tiêu Ngự cũng ra một chiêu < phản="" thủ="" bối="" thứ="">. Nhanh như cắt, Tiêu Ngự tránh công kích Ngưu Tử đã đến phía sau người Ngưu Tử.

< tạt="" phong="" bộ="">!

Ngưu Tử một cái < tạt="" phong="" bộ=""> ngăn cản Tiêu Ngự công kích.

Tiêu Ngự cất bước đuổi theo. Nhờ vào phán đoán bản thân. Hướng về phương hướng Ngưu Tử có khả năng chạy trốn nhanh < tấn="" kích=""> một cái.

Sụt. Chủ thủ đâm trúng vị trí bắn tung tóe ra vài giọt Máu tươi, Ngưu Tử dần dần hiện ra hình dáng rõ ràng, Ngưu Tử vẫn còn chạy trốn, Tiêu Ngự một cái skill < đột="" tiến=""> đến gần Ngưu Tử. Chủ thủ tay trái cho bổ Ngưu Tử một cái giảm tốc độc, làm tốc độ di chuyển Ngưu Tử chậm lại một khoảng lớn.

< dịch="" cốt="">!

chủ thủ tay phải Tiêu Ngự đâm vào lưng Ngưu Tử. Mạnh mẽ mở ra. 100% độ hoàn thành, Ngưu Tử rơi vào trạng thái tê liệt.

Tiêu Ngự không có tiếp tục công kích. Thu về chủ thủ.

3,7 giây qua đi, Ngưu Tử tỉnh lại. Trong ánh mắt như cũ một mảnh ngỡ ngàng. Hẳn quả thực không rõ, bản thân mình rõ ràng dùng < tạt="" phong="" bộ=""> ngăn cản < phản="" thủ="" bối="" thứ=""> của Tiêu Ngự . Như thế nào đột nhiên đã bị tóm ra, thậm chí ngay cả chạy cũng không kịp.

Tiêu Ngự liên tục công kích sau lưng hắn. Hẳn căn bản chưa thấy rõ động tác của Tiêu Ngự !

“Người thua .” Tiêu Ngự lạnh nhạt nói ra.

Ngưu Tử lúc này mới thanh tỉnh lại, chán nản nói ra: “Ta thua .” Nếu như Tiêu Ngự tiếp tục công kích. Hẳn hẳn chắc chắn phải chết. Với lại Tiêu Ngự vẫn còn giữa lúc phòng vệ. Không cần chịu bất cứ trách nhiệm nào! Cho dù đối với Tiêu Ngự đột nhiên ra tay tâm cảm giác căm giận. Nhưng nếu như chính thức đối địch. Ai có thể yêu cầu tuyệt đối công bằng?

Động tác Tiêu Ngự dừng ở trong ánh mắt Kẹo Sa Ngã. Nhìn vào Tiêu Ngự. Kẹo Sa Ngã trong con mắt hiện lên một chút tán thưởng. Tay phải nâng cằm không thể tra ý cười: “Thú vị.” nhớ vừa rồi Tiêu Ngự kia đâm 1 kích kỹ thuật rất cao. Không phải người thường có thể làm ra được .

Tiêu Ngự thờ ơ nhìn quét mắt mọi người chung quanh. Nói ra: “Nếu như ai không phục, chúng ta có thể luận bàn một chút, vì nhiệm vụ kế tiếp, đến điểm là dừng.”

Bên cạnh vài người này miệng mặc dù không có thừa nhận Tiêu Ngự là đội trưởng sự thật. Nhưng xem như là cam chịu kết quả này.

Tiêu Ngự ánh mắt lướt qua Số Mệnh, Mộng Hư, Trầm Luân, Tiểu Quỷ, Huyền Tiên và Yêu Nghiệt. Cuối cùng dừng ở trên mặt Kẹo Sa Ngã.

Kẹo Sa Ngã dựa lưng vào trên chạc cây, không có bất luận tỏ vẻ gì.

Ở trong những người này, Kẹo Sa Ngã tuyệt đối là một người khó đối phó nhất, Tiêu Ngự lạnh lùng nói ra: “Nếu như không có dị nghị, vậy xuất phát.”

Xem xét một chút, Minh Cáp Da là một tòa tiểu trấn lụi bại, trái lại rất rộng. Phòng thừa thớt cũ nát rải rác Cao thấp liên miên ở trên sườn núi. Tiểu trấn này là nơi duy nhất có thể dùng làm công trình phòng ngự, 4 phía tiểu trấn vài tòa tháp canh gác và tháp tên, xung quanh tiểu trấn tường bao thấp bé chỉ cao có 2m. Games thủ bình thường có thể dễ dàng vượt qua.

Vào những ngày lạnh lẽo buồn tẻ trước kia có điểm bất đồng, tiểu trấn Cáp Da trong mờ mờ ảo ảo, nơi nơi đều là games thủ thiên sứ liên minh đi lại.

Tiêu Ngự vẫy tay, 10 thân ảnh mạnh mẽ nhảy lên tường bao, bay qua tường bao, lặng yên không một tiếng động rơi xuống đất.

“Cánh phải 10m, 2 người. Cánh trái 12m 3 người. Phía trước 5m, 2 người.” Tiêu Ngự cho đội viên phía sau người vài cái động tác phát tay. Tất cả mọi người tiến vào trạng thái Tiềm Hành, 3 người đánh về phía cánh phải. 5 cá nhân đánh về phía cánh trái. Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã đánh về phía trước.

Vài cái games thủ thiên sứ liên minh kia đang nhàn nhã dong chơi trò chuyện.

“Người nói trận này hỗn chiến khi nào thì mới có thể đánh xong?”

“Cái này nói không chính xác, không chừng muốn đánh trên vài ngày.”

” Người chết trong Quốc chiến trên chiến trường đều bị treo hết, Quốc chiến không chấm dứt là không có cách nào sống lại, cẩn thận một chút không lại bị tiêu diệt.”

“Nghe nói tà ác liên minh bên kia, có vài vạn người đến. Mong đại chiến sớm bắt đầu.” Một Hoả pháp sư sư nóng lòng muốn thử nói ra.

Vài tên games thủ thiên sứ liên minh này đang trò chuyện vui vẻ. Chưa chút nào cảm giác được nguy cơ đang tiếp cận. Bọn họ có nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra. Có người có thể lên vào bên trong tiểu trấn.

10 người mỗi người đều đã có vị trí và cương vị riêng. Mỗi người đạo tặc này đều là bí mật đi <thâu=“” tập=“”> hảo thủ, im lặng mai phục bên cạnh liên tại đây mấy ngày nay khiến cho games thủ liên minh như cũ không hề biết.

“Động thủ!” Thấy được những đội viên này chuẩn bị sắp xếp. Tiêu Ngự pm ở trong kênh tổ đội quát.

Mắt thấy chủy thủ sắc bén hoa lên một chút.

Không tốt, có đạo tặc! Một Chiến Sĩ thiên sứ liên minh vừa định hô to, bị chủy thủ sắc bén một cái nhanh <tấn=“” kích=“”> công kích trúng đầu, cái tên Chiến Sĩ này nghênh đón 2 đạo tặc giáp công.

nhánh <tấn=“” kích=“”>, <tạc=“” kích=“”>, <thâu=“” tập=“”>, <dịch=“” cốt=“”>

Liên tiếp không chế kỹ, Tiểu Quỷ và Huyền Tiên thay nhau không chế Chiến Sĩ, 10 giây qua đi. Chiến Sĩ từ đầu đến cuối không có cơ hội tỉnh lại, Huyết lượng thấy đầy, ánh mắt rời rạc, Oánh một tiếng ngã trên mặt đất.

Tiêu Ngự một cái <thâu=“” tập=“”> không chế được một Băng pháp sư.

<bối=“” thứ=“”> thêm <dịch=“” cốt=“”>. Ở bên cạnh Băng pháp sư linh hoạt lóe lên một cái, <tấn=“” kích=“”> tiếp tục không chế, rồi thêm vào 1 chiêu <phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”>.

Băng pháp sư ngã xuống đất.

Tiêu Ngự mò lên trang bị Băng pháp sư rơi xuống mặt đất, quay đầu lại nhìn thoáng qua. Kẹo Sa Ngã cũng đang chiến đấu.

Thình thịch Oánh vài tiếng ngã xuống đất âm thanh qua đi, trên mặt đất chỉ còn lại 7 cỗ thi thể, 10 cái thân ảnh chậm rãi tan biến, phảng phất chưa từng đến chưa từng xuất hiện.

10 người tiến vào một cái ngõ tắt nhỏ. Hướng phía cuối ngõ tắt nhỏ tiến lên.

2 cái thân ảnh xuất hiện ở phía cuối ngõ tắt nhỏ, là một cuồng Chiến Sĩ man rợ và một đạo tặc nhân loại.

Mấy người Tiêu Ngự dừng bước.

“Ngày hôm qua thu hoạch thế nào?” Đạo tặc hỏi

“Cũng không tệ lắm. Đánh được một tên đạo tặc mặc tử trang.” Người cuồng Chiến Sĩ man rợ hơi đắc ý nói ra.

“Đạo tặc mặc tử trang? Cái gì tử trang của đạo tặc. ta xem nào.” Đạo tặc mắt sáng lên, nói ra.

Một cao một thấp 2 cái thân ảnh từ nhỏ lối ra ngõ hẻm phương hướng hướng về bên này đã đi tới.

Tiêu Ngự hướng về bên cạnh vài người ra hiệu. Chanh, Ngưu Tử, Số Mệnh và Trầm Luân phân biệt mai phục tại nơi cuồng Chiến Sĩ man rợ và đạo tặc sắp đi qua .

Người cuồng Chiến Sĩ man rợ và đạo tặc dần dần đến gần.

“Ta như thế nào cảm giác được có chuyện gì sắp phát sinh ?” Người cuồng Chiến Sĩ man rợ có một ít lo lắng nói ra, cảm giác chung quanh bầu không khí có một ít khác lạ.

“Ta nhìn người khấn trương quá mức đi, cái tiểu trấn này bị chúng ta chiếm lĩnh . Tà ác liên minh bên kia người vừa tới, ít nhất còn phải hơn phân nửa giờ đồng hồ mới có thể đánh nhau.” Đạo tặc liếc mắt nhìn cuồng Chiến Sĩ man rợ nói ra.

“Điều này cũng đúng.” Người cuồng Chiến Sĩ man rợ hơi hơi buông lỏng một ít.

Tiêu Ngự ra hiệu cho Chanh, Ngưu Tử 4 người, 4 thanh chủ thủ đồng thời vung lên.

Ngưu Tử chủ thủ nhanh như kinh hồng. Một cái < tấn=“” kích=“”> hướng người cuồng Chiến Sĩ man rợ đâm tới.

“Không tốt, có đạo tặc!” Người cuồng Chiến Sĩ man rợ nhanh chóng khua tay trường kiếm trong tay chống đỡ Ngưu Tử. Dữ dội quát một tiếng. Một chiêu < cuồng=“” đao=“” trảm=“”> công kích ở trên người Ngưu Tử . Đem Ngưu Tử kích lui lại mấy bước.

So sánh với người cuồng Chiến Sĩ man rợ kia, đạo tặc bên cạnh sẽ không may mắn như vậy , đột nhiên gặp < thâu=“” tập=“”> làm hấn mất hấn lơ dờ, kỹ thuật hấn vốn là không cao, hướng chỉ đối mặt với hấn người đều là cao thủ cấp đạo tặc trên chiến trường thân kinh bách chiến .

Chủ thủ Số Mệnh thoải mái mà trúng cái ót mục tiêu đạo tặc , đem đạo tặc kích hôn mê. Cùng Trầm Luân 2 người giáp công một mình hấn, rất nhanh liền đem Huyết lượng hấn đánh còn không tới.

Người cuồng Chiến Sĩ man rợ đánh lui Ngưu Tử phía trước. Một Đường chủ thủ sắc bén từ cái ót đâm thẳng mà đến, sau lưng còn có đạo tặc! Người cuồng Chiến Sĩ man rợ quay đầu đi. Muốn tránh ra phía sau người công kích. Giơ tay phải lên trường kiếm đã chuẩn bị mở ra xung phong , không nghĩ tới người sau lưng kia đem chủ thủ đuổi sát mà đến. Cái ót bị vũ khí sắc bén đâm phá làn da khi làm cho xúc cảm người cuồng Chiến Sĩ man rợ bỗng dưng căng thẳng.

Game Over !. Một ý nghĩ hiện lên trong đầu óc cuồng Chiến Sĩ man rợ.

Sụt. Máu tươi bắn tung tóe. Chanh một chiêu < thâu=“” tập=“”> đem người cuồng Chiến Sĩ man rợ kích hôn mê. Có điểm tinh quái . Nhưng nếu như có người bởi vì tướng mạo nàng còn đối với nàng nảy sinh khinh thường mà nói. Vậy sai hoàn toàn . Trước kia Chanh giao chiến cùng những người đó, bởi vì khinh thường Chanh mà chịu thiệt thòi tuyệt đối không ít.

Thấy được công kích sắc bén của Chanh , quyết đoán kích trúng mục tiêu làm hôn mê người cuồng Chiến Sĩ man rợ, Tiêu Ngự ý thức được. Tiểu cô nương này cũng không dễ chọc, cũng khó trách. Nếu như trong tay không có một chút kỹ thuật. Làm sao có thể lên đến quân hàm giáo quan?

< bối=“” thứ=“”>!

< địch=“” cốt=“”>!

Động tác của Chanh tựa như một con con bướm linh hoạt . Ở sau lưng cuồng Chiến Sĩ nhẹ nhàng múa lên, chủ thủ tay phải không ngừng công kích người cuồng Chiến Sĩ man rợ, Ngưu Tử cũng ở phía trước không ngừng dùng < tấn=“” kích=“”> và < tạc=“” kích=“”> thay phiên không chừa.

Ngưu Tử vọt đến bên cạnh người cuồng Chiến Sĩ man rợ. Dem cơ hội công kích nhường cho Chanh, Chanh vòng đến trước người cuồng Chiến Sĩ man rợ người. Một chiêu < tấn=“” kích=“”> một chiêu < tạc=“” kích=“”>. Sau đó một chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> ra tay. Oánh, một cái hơn 300 giá trị thương tổn từ người cuồng Chiến Sĩ man rợ bay lên trên đầu. Người cuồng Chiến Sĩ man rợ thân thể cường tráng ầm ầm ngã xuống đất.

Chanh vỗ vỗ tay nhỏ bé, chân nhỏ đá tên to con trên mặt đất, hì hì cười: ” Xong, coi như ngươi số người thực sự rất tốt. Chết ở trong tay tiểu cô nãi nãi, người khác muốn chết ta còn không cho cơ hội đâu đấy.”

Ngưu Tử bên cạnh biểu hiện một sự xem thường. Đây là cái thế a? Tuy nhiên từ động tác lưu loát dứt khoát vừa rồi của Chanh. Ngưu Tử ý thức được. Cái tiểu cô nương nhỏ nhắn xinh xắn này ,không hề như biểu hiện vô hại ra bên ngoài của nàng. Nếu như mình và nàng PK. Quá nửa cũng sẽ bị nàng tiêu diệt.

Bên cạnh Kẹo Sa Ngã một mặt hồ hững. Một bộ không đếm xỉa đến biểu tình gì hết.

Trên mặt đất nằm 2 cỗ thi thể. Bọn họ rơi xuống trang bị toàn bộ Tiêu Ngự hành trang. Những điểm trang bị này đến khi nhiệm vụ sau khi kết thúc mới có thể phân phối.

Mấy người đang xuyên qua bên trong đường tắt hẹp. Vòng qua từng cái đường tắt, tiêu diệt không ít games thủ thiên sứ liên minh đi lại. Qua ước chừng 20 phút, đến trước một tòa tháp tên cao vút.

“Phía trước là tiểu trấn Cáp Da tháp tên chủ lực, chúng ta nhiệm vụ kế tiếp là tiêu diệt tất cả games thủ trong tháp, cẩn thận một chút, phỏng đoán bên trong khả năng sẽ có NPC thiên sứ liên minh.” Tiêu Ngự quay đầu lại nói ra.

Mấy người Tiêu Ngự tiến vào trạng thái Tiềm Hành, hướng về tháp tên đi qua.

Vù vù vù, một đợt mũi tên xé gió từ tên đỉnh tháp canh bắn nhanh ra ngoài. Chỉ chít mưa tên phát ra dồn dập tiếng vù vù. Tựa như đi qua biên giới châu châu bay che đầy bầu trời.

Hướng cửa trước Tiểu trấn Cáp Da truyền đến thanh âm Núi rung biển động, lớp lớp ma pháp nổ vang ánh đỏ khắp bầu trời, tia chớp, ngọn lửa, hàn băng đan chéo cùng một chỗ.

“Khai chiến ?” Chanh ngạc nhiên, không nghĩ được nhanh chóng như vậy.

“Mọi người tăng nhanh động tác.” Tiêu Ngự đối với chín đội viên nói ra. Ở trong công thành chiến, phương thủ thành có tồn tại ưu thế rất lớn . Thành trì trong tháp tên là chiến lược cứ điểm cực kỳ quan trọng. Có thể phòng thủ sẽ thi triển tác dụng vĩ đại. Nếu như Đám người Tiêu Ngự có thể mẫn thối hết tháp tên mà nói. Đối với toàn bộ tình hình chiến sự ảnh hưởng rất lớn.

Cửa trước Tiểu trấn Cáp Da. Tiếng “rầm” chấn động không trung. 2 bên tham gia hành động lần này chừng hơn 100.000 người. Một hồi đại hỗn chiến chưa từng có trong lịch sử bắt đầu , games thủ tà ác liên minh hệt như đợt sóng to gió lớn tấn công tiểu trấn .

Nhìn thoáng qua phương hướng cửa trước tiểu trấn Cáp Da phi thường náo nhiệt, vô số games thủ thiên sứ liên minh hướng nơi đó lao ra, Đám người Tiêu Ngự lợi dụng tàng hình để có thể đi vào tháp tên.

Tháp tên tầng thứ nhất có 3 người Chiến Sĩ, 2 người Hoả pháp sư và một người Mục sư.

10 đạo tặc vừa tiến vào tháp tên, lập tức thần tốc đánh về phía từng người mục tiêu.

Tiêu Ngự một chiêu < đột=“” tiến=“”> đến gần bên cạnh người cuồng Chiến Sĩ man rợ , cao cao nhảy lên, một cái < tạc=“” kích=“”> hướng về người cuồng Chiến Sĩ man rợ đâm tới.

Xông tới!

Người cuồng Chiến Sĩ man rợ lại có thể không tránh không né, khuỷa tay đại kiếm hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Oánh, Tiêu Ngự chủ thủ trúng mục tiêu người cuồng Chiến Sĩ man rợ, đem người cuồng Chiến Sĩ man rợ kích hôn mê.

Người cuồng Chiến Sĩ man rợ xông tới cũng làm cho Tiêu Ngự nhận phải chấn động mãnh liệt, thụt lùi một khoảng cách thật dài, rơi vào trạng thái hôn mê.

Người cuồng Chiến Sĩ man rợ so với Tiêu Ngự thức tỉnh trước một bước, một cái xung phong hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Tiêu Ngự tỉnh lại, thấy được cuồng Chiến Sĩ man rợ thân thể cao lớn hướng về bản thân mình đánh tới. Tiêu Ngự không rảnh nghĩ thêm. Một cái

< tạt=“” phong=“” bộ=“”> ngăn cản tấn công của cuồng Chiến Sĩ man rợ . Vòng đến sau lưng cuồng Chiến Sĩ man rợ . Một cái < thâu=“” tập=“”>.

< phong=“” mãnh=“” trăm=“”>!

Người cuồng Chiến Sĩ man rợ đột nhiên quay người, trong tay đại kiếm quét qua đây. Đại kiếm trên tay lửa đốt hừng hực cháy.

Một cỗ nhiệt lượng nóng hổi đến gần, bất đắc dĩ. Tiêu Ngự khẩn trương lợi dụng tốc độ di chuyển < tạt=“” phong=“” bộ=“”> tránh ra.

Nhìn thoáng qua những người khác. Bọn Ngưu Tử bao vây tấn công còn lại vài cái games thủ. Rất nhanh đem đối thủ của bọn họ khống chế được . Những games thủ kia thực lực không mạnh, Tiêu Ngự đối phó cái tên cuồng Chiến Sĩ man rợ này rõ ràng cho thấy bọn họ có một người thực lực cường hãn nhất .

Kẹo Sa Ngã khoanh tròn 2 tay. Có chút thích thú nhìn qua đây,cũng không vội vàng giúp.

“Chắc hẳn lấy thực lực đội trưởng . Đối phó cái tên cuồng Chiến Sĩ man rợ này dư dả, căn bản không cần phải chúng ta đi động thủ.” Kẹo Sa Ngã lạnh nhạt nói ra.

235. Chương 235+236 Đồng Đội

Tên Cuồng Chiến Sĩ man rợ này thực lực không kém, Tiêu Ngự nhất thời không có biện pháp. Nghe được Kẹo Sa Ngã nói. Hừ lạnh một tiếng. Đây là đang trong nhiệm vụ, hẳn lại có thể có một cái thái độ như không , Tiêu Ngự rất muốn giáo huấn hắn một chút ,cái tên gia hỏa này grừ.

Thấy Cuồng Chiến Sĩ man rợ lần thứ 2 lao lên. Tiêu Ngự hơi lui về sau. Một cái < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> vung lên.

Tiêu Ngự thân thể lấy một loại phương thức uốn khúc cực kỳ quái dị né tránh hết công kích của Cuồng Chiến Sĩ man rợ, chủy thủ tay phải chui vào lưng Cuồng Chiến Sĩ man rợ.

Tiêu Ngự động tác rất quái lạ, rất nhanh. Cũng rất hữu hiệu.

Người Cuồng Chiến Sĩ man rợ không nghĩ tới cái tên Đạo tặc này tốc độ công kích nhanh như vậy. Trong tay đại kiếm hướng về Tiêu Ngự chém xuống. Tiêu Ngự người thoát 1 cái chột hiện bên trái. Tránh hết công kích của Cuồng Chiến Sĩ man rợ .Chủy thủ tay phải tựa như một con độc xà. Trên không trung quay người 1 cái, một chiêu < tấn=“” kích=“”> đâm hướng tới đầu tên Cuồng Chiến Sĩ man rợ.

Chủy thủ thẳng mặt mà đến, tốc độ quá nhanh. Cuồng Chiến Sĩ man rợ thậm chí chưa kịp làm ra động tác phòng ngự.

Oành. Cuồng Chiến Sĩ man rợ bị kích hôn mê.

Bên cạnh đám người Chanh và Ngưu Tử vọt lên, mỗi người vài cái công kích kỹ năng đem Cuồng Chiến Sĩ man rợ đánh chết.

Chiến đấu chấm dứt, trên mặt đất nằm 6 xác chết games thủ thiên sứ liên minh .

” Đi lên tầng thứ 2 .” Một bên Kẹo Sa Ngã mỉm cười. Thanh nhã tựa như một thân sĩ. Giống như vừa rồi chưa từng sinh ra sự tình gì.

Tiêu Ngự rất muốn bốc hỏa a . Vừa rồi Kẹo Sa Ngã xuất ra là có thể rất nhanh kết thúc , người này lại có thể như không có việc gì đứng ở một bên. Đây là khinh thường đối với Tiêu Ngự!

Tiêu Ngự tay phải chủy thủ đột nhiên chuyển hướng. Đâm hướng Kẹo Sa Ngã.

Chanh kinh hô một tiếng, nàng không nghĩ tới Tiêu Ngự lại đột nhiên hướng Kẹo Sa Ngã xuất ra.

Kẹo Sa Ngã không có bối rối, lạnh nhạt nhìn vào Tiêu Ngự, thậm chí đối với tới trước mắt chủ thủ làm như không thấy.

Tay phải chủ thủ sát 2 má Kẹo Sa Ngã đi qua. Tiêu Ngự đem chủ thủ tay trái cắm vào bên hông. Túm Kẹo Sa Ngã, đem hẳn ra sức ghì ở trên tường.

Kẹo Sa Ngã phía sau lưng nện ở trên mặt tường, phát ra một tiếng vang.

“Có tin hay không ta liều mạng khấu trừ giá trị vinh quang giết người, người thế này là đang làm nhiệm vụ Đoàn đội sao!” Tiêu Ngự hung dữ nhìn Kẹo Sa Ngã.

Kẹo Sa Ngã đột nhiên cười , cười đến tà dị. Nói ra: “Người là người thứ nhất dám cầm lấy áo của ta.”

Tiêu Ngự đột nhiên giơ lên đầu gối. Nặng nề đánh vào Kẹo Sa Ngã bụng. Kẹo Sa Ngã ngấm hừ một tiếng.

Tiêu Ngự chủ động công kích Kẹo Sa Ngã.

“Đúng thì thế nào?” Tiêu Ngự lạnh lùng nhìn chăm chú Kẹo Sa Ngã.

Kẹo Sa Ngã tay phải lau máu tươi nơi khóe miệng. Nhìn vào Tiêu Ngự, cười .

Nhìn vào Kẹo Sa Ngã cổ quai tươi cười. Người này cả người lộ ra vẻ quỷ dị, Tiêu Ngự chẳng muốn lại cùng người này so đo , buông Kẹo Sa Ngã ra. Quay đầu hướng vài đội viên nói ra: “Chúng ta đi thôi.” Nếu như không phải đang làm nhiệm vụ. Tiêu Ngự chắc chắn có thể tiêu diệt cái tên gia hỏa tự cho là đúng này .

Vẫn còn trong nhiệm vụ. Nếu như Kẹo Sa Ngã còn muốn quấy rối, đối với hắn cũng không có bất cứ lợi ích gì. Tuy nhiên 2 người ân oán xem như là đã kết, sau khi nhiệm vụ chấm dứt chính là lúc 2 người giải quyết ân oán .

Kẹo Sa Ngã nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự .Ngón tay cái ở trên lưỡi chủ thủ rà đi rà lại. Khóe miệng tanh mùi máu làm cho hắn có một ít hưng phấn và xao động.

Theo cầu thang xoay tròn đi lên. 10 người tiến vào trạng thái Tiềm Hành.

3 pháp sư trước mắt đã đi tới, Tiêu Ngự chậm rãi đến gần một pháp sư trong đó. Vòng đến sau lưng pháp sư kia , chủ thủ đột nhiên tăng tốc độ, hướng cái ót pháp sư kia đâm xuống.

Sụt, Tiêu Ngự đem pháp sư kia kích hôn mê.

Còn lại 2 pháp sư , phát hiện đồng bọn lọt vào < thâu=“” tập=“”>. Còn chưa kịp hô hoán, 2 đạo hàn quang đâm thẳng mặt bọn họ.

Máu bắn tung tóe.

Đao trắng đâm vào. Đao đỏ rút ra, 3 pháp sư té trên mặt đất. Xác chết hướng về dưới lầu rơi xuống.

Tháp tên tầng 2 có rất nhiều phòng. Tiêu Ngự ra hiệu. Vài Đạo tặc nhanh chóng phân tán ra. Tiêu Ngự, Số Mệnh và Kẹo Sa Ngã hướng một cái phòng trong đó chậm rãi đến gần. Tiêu Ngự hướng trong phòng nhìn thoáng qua, trong phòng có 2 games thủ thiên sứ liên minh, một người Thuần chiến sĩ, một người Cung tiễn thủ, Cung tiễn thủ đang ở trên ngưỡng cửa sổ tháp tên không ngừng giương cung bắn.

Vù vù, 2 đạo tên lạc từ cửa sổ bắn vào. Đính ở trên tường phòng. Đuôi vẫn càng không ngừng rung động. Phát ra tiếng rung động vù vù.

Tiêu Ngự phân phối một chút nhiệm vụ. Kẹo Sa Ngã và Số Mệnh đối phó Chiến Sĩ kia, Tiêu Ngự đối phó Cung tiễn thủ.

Nhiệm vụ thành bại hay không quan trọng đến việc phối hợp, Kẹo Sa Ngã đã trung thực hơn một chút. Không có quấy rối cùng Số Mệnh bí mật đi hướng đến gần Chiến Sĩ, Tiêu Ngự chậm rãi đến Cung tiễn thủ bên cạnh.

“Động thủ!” Tiêu Ngự hướng Kẹo Sa Ngã và Số Mệnh truyền đạt xuống mệnh lệnh, chủ thủ hướng về cái ót Cung tiễn thủ đâm xuống.

< thâu=“” tập=“”>!

Cung tiễn thủ đang giương cung bắn, nào ngờ tới sau lưng đột nhiên có người < thâu=“” tập=“”>. Chờ khi Cung tiễn thủ kịp phản ứng. Đã không còn kịp rồi.

Tiêu Ngự chủ thủ đâm vào cái ót Cung tiễn thủ. Đem Cung tiễn thủ kích hôn mê.

< bối=“” thứ=“”>!

Tiêu Ngự một chiêu < bối=“” thứ=“”> công kích ở trên người Cung tiễn thủ , một nhát hơn 100 giá trị thương tổn từ trên đầu Cung tiễn thủ bay lên, Tiêu Ngự lại bồi thêm một chiêu < dịch=“” cốt=“”>.

Tiêu Ngự không có giữ lại chút nào, kỹ năng đánh ra vô cùng hoàn mỹ. Dùng < dịch=“” cốt=“”> đem Cung tiễn thủ lần thứ 2 kích hôn mê. . . . Số Mệnh chủ thủ một chiêu < tấn=“” kích=“”> đâm hướng Thuần chiến sĩ kia, Thuần chiến sĩ phản ứng rất nhanh, Giương một tay cương thuẫn lên, đập mạnh lên trên tay Số Mệnh. Suýt nữa đem chủ thủ trong tay Số Mệnh đập bay ra ngoài.

Thuần kích!

Thuần chiến sĩ đột nhiên tiến lên một bước. Trong tay cương thuẫn đập ở nơi bụng Số Mệnh . Đem Số Mệnh đập bay ra ngoài.

Thuần chiến sĩ quay đầu lại muốn giải cứu Cung tiễn thủ, Cung tiễn thủ đang bị khống chế . Nếu như không kịp cứu mà nói, rất khả năng sẽ die .

Thuần chiến sĩ vừa mới chuyển thân kinh hãi, sau đầu còn có một Đạo tặc!

Chủ thủ chính xác trúng mục tiêu cái ót Thuần chiến sĩ, Thuần chiến sĩ bị Kẹo Sa Ngã kích hôn mê.

Lúc này cửa gian phòng có bóng người xuất hiện đột ngột. Có người từ bên ngoài đi vào. Là Đạo tặc thiên sứ liên minh! Toàn thân giáp da xanh biếc, là một Tinh Linh Đạo tặc!

Tinh Linh Đạo tặc kia sau khi đi vào. < tạt=“” phong=“” bộ=“”> nhanh chóng đến gần Kẹo Sa Ngã, chủ thủ một chiêu < tạt=“” kích=“”> hướng về Kẹo Sa Ngã đâm tới.

Thấy được chủ thủ thẳng mặt mà đến, Kẹo Sa Ngã xài < tạt=“” phong=“” bộ=“”> né tránh công kích của Tinh Linh Đạo tặc kia.

Tiêu Ngự đột nhiên nghĩ tới kỹ năng < bạo=“” liệt=“”>, không biết cái kỹ năng này hiệu quả thế nào, năng lượng toàn thân Tiêu Ngự rót lên chủ thủ. Mũi chủ thủ phát ra ánh sáng rực rỡ chói mắt , tất cả năng lượng đều bị nén trên một điểm.

< bạo=“” liệt=“”>!

Chủ thủ Tiêu Ngự cắm vào lưng Cung tiễn thủ. Kéo xuống phía dưới mảnh xé ra. Oành ,một tiếng nặng nề nổ vang, cỗ năng lượng nén ở trong lồng ngực Cung tiễn thủ nổ tung, Cung tiễn thủ trên đầu phiêu khởi bay lên một cái hơn 300 giá trị thương tổn.

Cung tiễn thủ huyết lượng còn sót lại trải qua thương tổn không ngừng cao như vậy, bị Tiêu Ngự một lần đánh mất mạng.

Sau khi Tiêu Ngự tiêu diệt Cung tiễn thủ, nhanh chóng đánh về phía Thuần chiến sĩ.

Lúc này Thuần chiến sĩ đã tỉnh lại. Cương thuẫn hướng về Tiêu Ngự vỡ qua. Đành chịu ,Tiêu Ngự chỉ có thể nhanh chóng lùi về sau, Đạo tặc ở hoàn cảnh đối phó Thuần chiến sĩ là rất xấu. Chủ thủ là ngắn vũ khí, gặp được tầm chắn loại này, thi triển không ra bao nhiêu chiến lược.

Thấy được trên mặt đất xác chết Cung tiễn thủ . Thuần chiến sĩ 2 mắt đỏ thẫm, hướng về Tiêu Ngự đánh tới, liên tục thuẫn kích bức bách Tiêu Ngự.

Kẹo Sa Ngã xài < tạt=“” phong=“” bộ=“”> biến mất. Tinh Linh Đạo tặc kia bỗng dưng xuất hiện đột ngột. Đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Số Mệnh, Số Mệnh bất ngờ không kịp đề phòng. bị Đạo tặc thiên sứ liên minh kia một đòn kích hôn mê.

Dĩ nhiên là xài < đột=“” tiến=“”>! Với lại < đột=“” tiến=“”> tốc độ so với Tiêu Ngự còn phải nhanh hơn một chút, làm cho người ta càng thêm khó phòng ngự. Số Mệnh không nghĩ qua là, trúng chiêu .

Tinh Linh Đạo tặc kia trong nháy mắt bộc phát ra mạnh mẽ. Muốn tiêu diệt Số Mệnh trước khi Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã kịp phản ứng.

< phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”>!

Tinh Linh Đạo tặc kia đánh ra một chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”>. Công kích lên người Số Mệnh , đối với Số Mệnh tạo thành hơn 200 giá trị thương tổn.

Ngay sau đó lại là một cái < bối=“” thứ=“”>!

Số Mệnh huyết lượng còn sót lại hơn 100 một chút.

Lúc này Kẹo Sa Ngã cũng không biết đi đâu , dường như hư không tiêu thất .

Thấy được Số Mệnh sắp ngổm. Tiêu Ngự khẩn cấp , một cái < đột=“” tiến=“”> đến gần Đạo tặc thiên sứ liên minh kia. Giơ lên chủy thủ trong tay một chiêu < tạc=“” kích=“”> hướng về hắc âm xuống.

Tiêu Ngự tốc độ công kích rất nhanh. Tinh Linh Đạo tặc kia bắt đắ dĩ. Một chiêu < tậ=“” phong=“” bộ=“”> né tránh Tiêu Ngự đột kích.

Thuần chiến sĩ vừa mới chuẩn bị quay người truy kích Tiêu Ngự. Một Đường chủy thủ thẳng đến cái ót hắc. Thuần chiến sĩ bị kích hôn mê, là Kẹo Sa Ngã!

Tiêu Ngự đuổi đi Đạo tặc thiên sứ liên minh kia. Số Mệnh cuối cùng cũng tỉnh lại. Hốc liền 1 bình Hạ Cấp Được Hoàn Phục Hồi máu Trong Nháy Mắt , huyết lượng phục hồi quá nửa. Cảm kích nhìn thoáng qua Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự và Số Mệnh đồng thời đánh về phía Thuần chiến sĩ. 3 người đánh ra thương tổn lớn nhất, đem Thuần chiến sĩ đánh chết.

Tiêu Ngự ánh mắt tìm tòi một chút. Tinh Linh Đạo tặc kia biến mất, Tiêu Ngự biết. Không có cơ hội công kích thích hợp. Hắc sẽ không xuất hiện lại .

“Người vừa rồi vì sao không cứu Số Mệnh?” Tiêu Ngự lạnh lùng nhìn chăm chú vào Kẹo Sa Ngã. Vừa rồi Số Mệnh suýt nữa bị giết. Kẹo Sa Ngã đang ở vào trạng thái < tậ=“” phong=“” bộ=“”> vẫn còn tàng hình. Hoàn toàn có cơ hội cứu hắc ! Nếu Tiêu Ngự không có kỹ năng < đột=“” tiến=“”>. Số Mệnh đã die .

” Hắc hắc. Khôi hài. Ta bằng tại sao phải cứu hắc? Ta không có thói quen làm lỗi phong.” Kẹo Sa Ngã giễu cợt nói ra.

“Hắc là đồng đội chúng ta!” Tiêu Ngự nhìn chăm chú Kẹo Sa Ngã. Trịnh trọng nói ra.

“Ít đi cái đồ đồng đội rác rưởi chẳng sao cả.” Kẹo Sa Ngã nhún nhún vai, hướng cửa phòng đi đến.

Số Mệnh nổi giận, Tiêu Ngự đã đứng, cùng loại người này trở thành đồng đội thật sự là mất hứng.

Tiêu Ngự xiết chặt chủy thủ trong tay. Chờ làm xong nhiệm vụ này, Tiêu Ngự nhất định phải hảo hảo dạy bảo gia hỏa này.

“Vừa rồi cảm ơn người.” Số Mệnh chân thành đối với Tiêu Ngự nói ra.

“Nhiệm vụ cần làm mà thôi.” Tiêu Ngự lạnh nhạt nói ra, hướng về cửa gian phòng đi đến.

Ở trong mắt Số Mệnh . Tiêu Ngự lạnh nhạt và Kẹo Sa Ngã lạnh nhạt hoàn toàn bất đồng, Kẹo Sa Ngã lạnh nhạt là đơn thuần khinh thường, mà Tiêu Ngự lạnh nhạt thì là không cần báo ơn.

Tiêu Ngự ý thức được một cái vấn đề rất nghiêm trọng. Tinh Linh Đạo tặc kia bất cứ lúc nào đều có thể xuất hiện. Nhất định phải vạn phần cẩn thận mới được! Nếu không để ý là sẽ bị hắc thuận lợi đánh lên.

236. Chương 237 Vô Định Xuất Huyết

Góc trong bóng tối. Ốc Sên nhìn chăm chăm đám người Tiêu Ngự và Số Mệnh đang hướng ngoài cửa đi đến.

“Đã lâu không có gặp được người thú vị.” Ốc Sên đem chủ thủ cầm vào bên hông. Lạnh nhạt cười nói, vừa rồi hẳn thấy được một màn thú vị, Đạo tặc kêu Tiêu Ngự kia lại có thể thi triển tương tự < thoáng=“” hiện=“”> kỹ năng:“Người này kỹ thuật không tệ, tìm người để hoạt động hoạt động gần cốt thì khá là chuẩn. Săn bắt bắt đầu!”

Ốc Sên là một games thủ class Tinh Linh Đạo tặc.

Chắc chắn hẳn là một Đạo tặc mạnh mẽ. Nhưng mà không ai từng nghe nói tên của hắn cả. Ở trên chiến trường. Hẳn là một người bách chiến bách thắng. Sở dĩ vô danh là bởi vì hắn có một trang bị ẩn dấu tên và bản thân Áo Choàng cấp Truyền Thuyết.

Sự tồn tại của hắn chỉ là một cái Truyền Thuyết.

Ốc Sên làm cho mọi người không biết gì mà chết trong buồn bực! bị Ốc Sên giết chết nhưng không có ai biết là Ốc Sên làm. Ai cũng không biết trên thế giới này có Ốc Sên tồn tại.

Chỉ có Ốc Sên mới thật sự là một Đạo tặc chuẩn xác, một Đạo tặc ẩn nấp ở trong bóng tối! Người khác đều là gà mờ.

Chính bởi vì có bóng ma tồn tại, cho nên chơi mới thú vị.

Tinh Linh Đạo tặc ẩn nấp là điểm khác mọi chủng tộc không có cách nào bằng được. Ốc Sên nhàn nhã đi chơi đi theo phía sau người, mấy người Tiêu Ngự, tựa như ở nhà mình trong hoa viên tản bộ.

“Vừa rồi sơ suất quá. Không nghĩ tới tên kia tốc độ nhanh như vậy.” Ốc Sên cũng chỉ là đi ngang qua nơi này, thấy được có tà ác liền mình Đạo tặc đánh lên. Thuận tiện muốn cứu Thuần chiến sĩ kia, tiêu diệt Đạo tặc tên Số Mệnh kia, không nghĩ tới Đạo tặc tên Tiêu Ngự kia đột nhiên thoáng hiện qua đây. Chặn ngang một cước, khiến cho Số Mệnh kia đào thoát, còn Kẹo Sa Ngã kia, quả thực khá hứng thú. Đồng bọn gặp nạn lại có thể không cứu, Ốc Sên rất thích kẻ địch như vậy.

Tiêu Ngự và Số Mệnh đi ra khỏi phòng. Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn thoáng qua, ánh mắt tìm kiếm ở sau người, Đạo tặc kia không có xuất hiện lại, cũng không có cảm giác bất luận cái gì hơi thở khác thường.

Vừa rồi Đạo tặc kia mặc dù chỉ xuất hiện mấy chục giây, nhưng từ trên người Đạo tặc kia. Tiêu Ngự trước đó chưa từng có cảm giác được uy hiếp như vậy. Không là bởi vì thân thủ của hắn. Mà là bởi vì vẻ mặt của hắn, vừa rồi thời điểm chiến đấu. Tiêu Ngự trong vô ý thấy được Đạo tặc kia đáng tươi cười. Đây là một loại thái độ chẳng sao cả, đáng tươi cười trên choker, Đạo tặc kia căn bản không có nghiêm túc chiến đấu! Tiêu Ngự suy đoán, 2 cái người Thuần chiến sĩ và Cung tiễn thủ kia die hết, căn bản không phải đồng đội hắn.

Từ biểu hiện chiến đấu vừa rồi xem ra. Tinh Linh Đạo tặc kia kỹ thuật không kém.

Tiêu Ngự không cảm giác được hắn tồn tại. Nhưng Tiêu Ngự trực giác cảm giác được, người kia sẽ không đi xa. Thậm chí đã ở phía sau bọn họ.

Tinh Linh Đạo tặc giấu kín hơi thở bản lĩnh quá mạnh mẽ, không có chuyên môn kỹ năng thăm dò ẩn hình, căn bản dò xét không thấy bọn họ, Tiêu Ngự tâm tình luôn luôn căng ra. Mặc dù bên cạnh có đồng đội. Cho dù bị < thâu=“” tập=“”> bọn họ cũng có thể bất cứ lúc nào cứu viện, nhưng Tiêu Ngự như cũ không thể buông lỏng.

Tiêu Ngự có thói quen độc hành, cái loại cảm giác cô đơn kia, hắn không thể đem vận mệnh của bản thân mình giao cho bất luận kẻ nào. Thậm chí là đồng đội hắn! Khi hắn cảm nhận được nguy hiểm. Hẳn thường bản thân một mình đối mặt!

Tiêu Ngự và Số Mệnh hướng một cái phòng khác nhìn lại. Trên mặt đất nằm 2 cỗ thi thể. Là Tiểu Quỷ, Ngưu Tử và Chanh làm ra.

< dịch=“” cốt=“”>!

Tiểu Quỷ chủ thủ đâm vào ngực Cuồng Chiến Sĩ man rợ, bồi thêm một cái < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> tuyệt sát.

Tiểu Quỷ là người có phương thức chiến đấu tiếp cận Tiêu Ngự nhất, thương tổn phát ra có thể so với Tiêu Ngự, phản ứng tốc độ cũng không chậm, là một trong vài Đạo tặc tương đối nổi bật .

Chín Đạo tặc kiêu ngạo giống nhau. Ai cũng không phục ai, vừa nghĩ tới và ngừng người này là đồng đội, Tiêu Ngự không nén nổi có một ít đau đầu.

Vài Đạo tặc một đường dọn dẹp hết. Trừ bỏ số ít người thực lực còn có thể có thể ngăn cản như một hai người ở ngoài, những người khác căn bản đều là dâng tới miệng. Đến bao nhiêu đều hốt hết bấy nhiêu.

Đám người Tiểu Quỷ, Ngưu Tử sau khi dọn dẹp hết vài games thủ thiên sứ liên minh, đến một cái cửa phòng. Trong phòng không ngờ lại có thể tập trung 6 Cung tiền thủ, Tiêu Ngự ra hiệu, Tiểu Quỷ, Ngưu Tử, Chanh 8 người nối đuôi nhau mà vào. Giết hướng tới Cung tiền thủ bên trong.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua phía trước Kẹo Sa Ngã, 2 người 2 mắt đối mắt. Tuôn ra tia lửa dữ dội.

Tiêu Ngự hít sâu một hơi. Xiết chặt chủ thủ. Trong bóng đêm còn có một người ở lảng lảng nhìn trộm hắn, hắn không thể không đề cao cảnh giác.

“Sách sách. Thú vị . Chỉ còn lại 2 người .” Ốc Sên dựa vào lan can cầu thang trên lầu, nếu như hắn xuất ra công kích Tiêu Ngự mà nói, tên Kẹo Sa Ngã kia là người thấy chết mà không cứu, nên sẽ không xuất ra. Cho nên. Bây giờ tình huống là 1V1.

Trong phòng đã đánh lên. 8 Đạo tặc đối phó 6 Cung tiền thủ. Lấy thực lực của bọn họ thì dư sức. Tiêu Ngự sở dĩ lưu lại ở ngoài cửa. Là vì phòng ngừa Đạo tặc trong bóng tối kia bí mật đi ở sau < thâm=“” tập=“”>, Kẹo Sa Ngã sở dĩ lưu lại. Là bởi vì hắn đối với chiến đấu bên trong không có hứng thú.

Tiêu Ngự không thể cảm giác được chỗ Đạo tặc kia, hành lang bên cạnh đặc biệt im lặng.

“Chẳng lẽ Đạo tặc kia thấy tình thế không ổn, chạy trốn?” Tiêu Ngự không nén nổi nghĩ thầm, nhưng hắn như cũ không dám buông lỏng, cao thủ giữa lúc đối địch, hơi lơ đãng là đã có thể không có cách nào quay lại được nữa.

Một đạo khí lạnh thẳng thấu cái óc, cái loại cảm giác như kim châm đặc biệt rõ ràng, không nghĩ tới đối thủ lại lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở sau lưng hắn. Tiêu Ngự xài chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”> ngăn cản Ốc Sên < thâm=“” tập=“”>.

Trong một tia chớp. Ốc Sên chủ thủ 2 tay lại có thể biến mất, đổi thành 2 thanh súng etpigôn. Lấy góc 30 độ thịch thịch bắn ra 2 nhát.

Tiêu Ngự ở khi mở ra < tạt=“” phong=“” bộ=“”>, không lưu lại dấu vết nào. Ốc Sên căn bản không có cách nào đoán được Tiêu Ngự chạy trốn phương hướng. Nhưng mà hắn có 2 thanh súng etpigôn. Lấy góc 30 độ bắn ra 2 nhát. Phạm vi súng bắn có thể bao trùm 30% khu vực trở lên, thêm bản thân Ốc Sên phán đoán. Hắn có 60% trở nên xác suất trúng mục tiêu sau khi đối thủ mở ra < tạt=“” phong=“” bộ=“”>!

Một phát súng thành một đường thẳng tấp xuyên thủng bả vai Tiêu Ngự. sau khi Tiêu Ngự bị công kích, chậm rãi từ trong trạng thái ẩn hình hiện ra.

Ốc Sên thổi một hơi qua họng súng. Mỉm cười, súng kíp Địa Tinh quả là tốt, cái chính là đạn quá mắc , Ốc Sên đem 2 khẩu khạc lửa cắm vào bên hông. Thay chủ thủ 2 tay, hướng về Tiêu Ngự nhào tới.

” Thế này cũng được á Q_Q?” Kẹo Sa Ngã bên cạnh mở to 2 mắt nhìn. Không nghĩ tới Ốc Sên lại có thể dùng 2 khẩu súng lục etpigôn phá ẩn hình của Tiêu Ngự , thấy được đột nhiên xuất hiện Đạo tặc Địa Tinh, hắn không có xông lên, ngược lại lùi đến một bên, có chút thích thú nhìn vào Tiêu Ngự quyết đấu.

Tiêu Ngự quay thân lại. Quay mắt về phía Ốc Sên , tìm thời cơ chiến đấu.

Cái tên gia hỏa Ốc Sên này . Tốc độ cũng không chậm . Chỉ trong nháy mắt liền đến trước mặt. Giơ lên chủy thủ trong tay một chiêu < tạc=“” kích=“”> hướng về Tiêu Ngự đâm xuống.

< phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”>!

Tiêu Ngự đánh ra một chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”>. Ngoài dự liệu Ốc Sên đột nhiên cất bước một cái. Chợt thoát khỏi < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> của Tiêu Ngự , chủy thủ một chiêu < dịch=“” cốt=“”> hướng về Tiêu Ngự đâm qua đây.

< phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> lại có thể có thể bị động tác tứ chi né tránh! Tiêu Ngự vẫn còn lần đầu tiên gặp được chuyện tình như vậy. Dùng đúng lý luận tiến hành phân tích mà nói, chuyện như vậy không phải là không thể phát sinh!

Cái tên phía trước kia tuyệt đối là cao thủ! Không có sự miễn cảm tuyệt đối thì không thể phát hiện được chiêu số này .

Thấy được chủy thủ trong tay Ốc Sên hàn khí bức người hướng về bản thân mình đâm qua đây. Tiêu Ngự một cái < huyền=“” ảnh=“” bộ=“”> huyền hóa ra liên tiếp hư ảnh. Đến sau lưng Ốc Sên , tay phải một cái < dịch=“” cốt=“”> đâm ra.

Mắt bị liên tiếp hư ảnh hoa lên một chút, Ốc Sên mở ra kỹ năng < tiêu=“” thất=“”>. Đột nhiên tan biến ở trước mặt Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự một đòn đâm vào không khí.

Ngắn ngủi 5 6 giây, Tiêu Ngự và Ốc Sên đánh nhau đã vài hiệp, ai cũng không làm gì được ai.

Tiêu Ngự hướng về Kẹo Sa Ngã nhìn lại, tên kia như cũ một bộ sự tình không liên quan đến bản thân die lên người. Tiêu Ngự cũng không trông chờ khả năng hắn có thể giúp đỡ cái gì.

Nhìn vào Tiêu Ngự và Ốc Sên giữa trường chiến đấu. Kẹo Sa Ngã trong lòng càng xao động lên. Bất kể là Tiêu Ngự hay Ốc Sên, đều là đối thủ đáng liệu mạng.

” Hắc hắc. Không chiếm được cái gì thuận tiện. Chính diện đối địch đánh không lại, xem ra cách chơi âm thầm đáng khinh. Kỳ thật ta thực là đứng đắn .” Ốc Sên thở dài một hơi nói ra. Tiềm ẩn đến khoảng cách nơi Tiêu Ngự ước chừng trên dưới 2m.

Tiêu Ngự im lặng đứng , đem cảm giác bản thân lan tràn tới lớn nhất, từ đầu đến cuối không có cách nào khẳng định vị trí Ốc Sên . Chỉ có một chút cảm giác uy hiếp mãnh liệt.

< biệt=“” tung=“”>!

Ốc Sên thi triển kỹ năng đặc biệt hắn có, đem hơi thở bản thân thu lại đến nhỏ nhất. Cái kỹ năng này thậm chí có thể lừa gạt năng lực theo dõi rất mạnh của Đức lỗ y và Thợ săn!

Tiêu Ngự nhíu đôi lông mày một chút. Vốn hắn còn có thể cảm giác một chút hơi thở nguy hiểm đột nhiên lại thất tung . Cảm giác này không những không để cho Tiêu Ngự cảm thấy an toàn. Ngược lại cảm giác càng thêm nguy hiểm.

Thời gian dài chiến đấu có kinh nghiệm, làm cho Tiêu Ngự đối với nguy hiểm tới gần , gần như đã có trực giác của dã thú.

Đến !

Một Đường chủy thủ nhẹ nhàng tiến nhanh, bởi vì Ốc Sên động tác không lớn. Khi chủy thủ đến khoảng cách Tiêu Ngự hơn 10 centimet , Tiêu Ngự mới phát hiện chỗ nó. Lúc này Tiêu Ngự đã mất pháp né tránh.

Sụt, chủy thủ ở nơi cánh tay Tiêu Ngự để lại một đường rách vết thương, thậm chí không có bất luận cảm giác đau gì.

-10, -10

Từng cái chất độc trí mạng thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên. tay phải Tiêu Ngự một cái < tạc=“” kích=“”>. Không có công kích được Ốc Sên. Ốc Sên lần thứ 2 ẩn nấp tan biến.

Tiêu Ngự vẻ mặt mờ mịt, người này muốn làm cái gì, chỉ bằng này độc tố xử lý chính mình? Đó là tuyệt đối không có khả năng!

Tập trung, < phá=“” cốt=“” thuật=“”>!

Một đạo ón lạnh thẳng thấu lưng. Tiêu Ngự cảm giác được Ốc Sên công kích, quay người một chiêu < tấn=“” kích=“”> đâm tới. Lấy mạng đổi mạng.

< tạt=“” phong=“” bộ=“”>!

Ốc Sên xài chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”> ngăn cản công kích của Tiêu Ngự, chủ thủ trong tay lại không có dừng lại. Đột nhiên một tiếng, trúng mục tiêu trước ngực Tiêu Ngự, < phá=“” cốt=“” thuật=“”> cái kỹ năng này lợi ích lớn nhất chính là trong khi thi triển < tạt=“” phong=“” bộ=“”> thì vẫn có thể tiếp tục thi triển!

-20, -20

Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên. Tiêu Ngự giờ mới hiểu được cái tên kia muốn làm cái gì.

“Vô địch xuất huyết lưu. Ốc Sên chế tạo.” trong bóng tối, Ốc Sên mỉm cười, nhìn con mồi trước mắt có ý vị.

Kẹo Sa Ngã lông mi nhú nhú, gia hỏa trong bóng tối kia, so với trong tưởng tượng mạnh hơn nhiều. Cũng đáng khinh nhiều lắm. Nếu như hắn gặp được chiêu thuật đáng khinh như vậy, cũng không biết nên đối đáp như thế nào

237. Chương 238 Ốc Sên

Huyết lượng Tiêu Ngự theo thời gian chuyển dời không ngừng đi xuống hết . Mỗi giây 30 điểm, dù là chỉ duy trì 10 giây cũng phải hết 300 giờ huyết lượng, cho dù là một người máu trâu cũng không chịu được tiêu hao như vậy . Nhưng mà bình thường xuất huyết ít nhất duy trì lâu dài 15 giây. Có khi dài đến 20 giây thậm chí 30 giây.

Tiêu Ngự từ trong hành trang lấy ra một bình Hạ Cấp Giải Độc Hoàn, nốc vào, thương tổn chất độc tan biến. Còn có 20 điểm chất độc thương tổn. Tiêu Ngự mỗi giây tự động phục hồi ước chừng là trên dưới 3 điểm, cho dù như vậy. Nếu như là luôn luôn bị lấy máu như vậy. Đến khi Ốc Sên thật sự động thủ khi, huyết lượng Tiêu Ngự đã còn lại không có mấy .

Sau khi cho trên người Tiêu Ngự 2 cái xuất huyết, Ốc Sên cũng không có dừng tay, đột nhiên đến gần Tiêu Ngự rồi một chiêu < tạc=“” kích=“”> về phía Tiêu Ngự đâm xuống.

Tiêu Ngự không ngừng lùi về sau, đánh ra một chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”>.

Ốc Sên thân hình uốn éo một cái. Vẫn dùng phương pháp cũ tránh được < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> của Tiêu Ngự , xài chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”> tan biến ở trước mặt Tiêu Ngự, đến sau lưng Tiêu Ngự.

< giáo=“” sát=“”>!

Ốc Sên nhảy lên cao, 2 thanh chủ thủ hướng lưng Tiêu Ngự đâm xuống.

< độn=“” hình=“”>!

Tiêu Ngự một cái < độn=“” hình=“”> trốn thoát công kích của Ốc Sên, nhanh chóng rời xa Ốc Sên.

“Người này hảo hung hãn.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, nếu như bị Ốc Sên < giáo=“” sát=“”> đánh trúng thì Tiêu Ngự nhận xuất huyết đem thương tổn lên đến gần 40 điểm. Như vậy giá trị thương tổn khủng bố, huyết lượng căn cỗi của Đạo tặc là căn bản tiếp không được.

Ốc Sên thay súng etpigôn. chúu chúu, 2 hạt đạn thành góc 30 độ bắn nhanh ra ngoài.

“Không đánh trúng?” Ốc Sên hơi sững sốt. này 2 hạt bắn ra kích ở trên tường, trên mặt tường bắn tung tóe ra một ít tia lửa.

Tiêu Ngự ở trong góc thở hổn hển. Nhìn một chút huyết lượng, bị mài hết quá nửa.

Ốc Sên tay phải sờ sờ cái mũi, bị Tiêu Ngự chạy thoát có nghĩa là vừa rồi thật vất vả cố gắng đạt được kết quả toàn bộ ngâm nước nóng .

“Người này quả nhiên rất khó đối phó.” Ốc Sên thầm nghĩ. Nhìn nhìn Kẹo Sa Ngã phía xa . Cái tên kia từ đầu đến cuối không có dự định xuất ra, Ốc Sên đối với Kẹo Sa Ngã cười rục rờ.

Thấy được Ốc Sên dáng tươi cười rục rờ, Kẹo Sa Ngã hơi sững sốt. Lập tức sắc mặt biến thành màu đỏ tím.

Tiêu Ngự tìm góc dễ thủ khó công , ngồi xuống, ăn bánh mì phục hồi huyết lượng. Không đến bất đắc dĩ. Tiêu Ngự là sẽ không sử dụng Dược Hoàn Phục Hồi máu Trong Nháy Mắt để phục hồi huyết lượng .

Ốc Sên hơi có một ít ngạc nhiên. Hắn không nghĩ tới Tiêu Ngự thậm chí có lòng dũng cảm làm như vậy. Có phần không thể tưởng tượng, dám ở thời điểm đối địch ngồi xuống ăn bánh mì. Hoặc là là đối với thân thủ của mình và phản ứng có tuyệt đối tự tin, hoặc là chính là đồ điên. Không có ý thức đến làm như vậy tính nguy hiểm.

Tiêu Ngự hiển nhiên không phải loại thứ 2. Hắn tay phải cầm bánh mì. Tay trái giữ Đào Thoát chuyển thủ. Một khi Ốc Sên < thâu=” tập=”>, hắn liền có thể sử dụng Đào Thoát chuyển thủ chạy trốn, Ốc Sên căn bản không có khả năng ở trong khoảng thời gian ngắn dồn hắn vào chỗ chết. Nếu như không có tuyệt đối nắm chắc, Tiêu Ngự tuyệt đối không dám làm như thế .

Kỹ năng < đào=” thoát=”> là kỹ năng chỉ Tiêu Ngự có, các người chơi khác chưa từng gặp cũng là bình thường.

Nhìn một bên thông dong ăn bánh mì. Một bên cảnh giác Tiêu Ngự. Ốc Sên sờ sờ cằm. Mím cười nói : ” Người này có điểm ý tứ, ta bắt đầu có điểm thưởng thức hắn.”

Ốc Sên tựa ở trên rào chắn, lại cũng không cần sốt ruột công kích.

“Không nghĩ tới hôm nay liên tiếp gặp nhiều người thú vị như vậy.” Ốc Sên cười cười. Dùng tay đùa nghịch chuyển thủ trong tay.

Một lát sau. huyết lượng Tiêu Ngự phục hồi full. Tiêu Ngự đứng lên, làm hắn có một ít buồn bực là, khi hắn ngồi xuống là thời cơ tuyệt hảo cho Ốc Sên < thâu=” tập=”> . Vì sao Ốc Sên lại từ đầu đến cuối không có động thủ.

Nhìn vào Ốc Sên thông thả tựa ở trên rào chắn, Tiêu Ngự trong lòng tràn đầy hoang mang.

Giống nhau suy nghĩ khó hiểu còn có Kẹo Sa Ngã. Tinh Linh Đạo tặc kia tuyệt đối không phải cái gì hiền lành, nếu như xuất ra ở khi Tiêu Ngự ngồi xuống. Tiêu Ngự không chắc chắn có thể ngăn cản được. Làm cho Kẹo Sa Ngã có một ít buồn bực là, Tinh Linh Đạo tặc kia từ đầu đến cuối không có xuất hiện.

Nếu như không có tuyệt đối nắm chắc, Tiêu Ngự không dám ngồi xuống ăn bánh mì? Ốc Sên kéo mục kỹ năng xuống nhìn một chút, < phá=” cốt=” thuật=”> phía sau còn có 2 cái kỹ năng, đều là trên trang bị mang theo . Đây là bảo bối của Ốc Sên. Nếu như không phải vạn bất đắc dĩ. Hắn sẽ không dùng .

Trong khoảng thời gian ngắn Ốc Sên không có biện pháp tiêu diệt Tiêu Ngự, trong phòng những tên Đạo tặc kia gần đến lúc chiến đấu xong, chờ đám Đạo tặc kia đi ra. Ốc Sên lại càng không có cơ hội !

“Thật đáng tiếc. Ta còn phải đi làm nhiệm vụ. Lại cùng người chơi một lát.” Ốc Sên vung chuyển thủ trong tay lên. Thân hình chậm rãi tan biến. Tiến vào trạng thái Tiềm Hành.

Ốc Sên đột nhiên tăng tốc độ, hét như một con đánh về phía con mồi báo săn. Chuyển hướng về Tiêu Ngự đâm tới.

“Đến .” Tiêu Ngự mắt sáng lên, giơ chủy thủ tay phải lên nghênh đón. Động như thỏ chạy.

Đinh một tiếng, 2 thanh chủy thủ cùng đánh tới. Phát ra tiếng vang trong trẻo êm tai, 2 cái thân ảnh cùng đụng vào lại đột nhiên tách ra, trong đó 2 người đã đánh nhau mấy chiêu.

Nhìn về phía trước Tiêu Ngự, Ốc Sên cười cười, nói ra: “Đạo tặc có 2 thanh chủy thủ, mà không phải một thanh!”

Tiêu Ngự đưa ra ngón tay cái. Ở trên mặt lau một phen. để lại trên mặt Tiêu Ngự một đạo vết máu lạnh nhạt . Hình ảnh chiến đấu vừa rồi tựa như phim điện ảnh xuất hiện ở trong đầu Tiêu Ngự. Ốc Sên tốc độ rất nhanh, một cái < đột=“” tiến=“”> bị Tiêu Ngự né qua. Ngoài dự liệu lúc này Ốc Sên cái tay còn lại động , chủy thủ tay trái lấy một góc độ cực kỳ âm hiểm đột nhiên từ phía dưới đâm lên. Tiêu Ngự nhanh chóng phản ứng. Đầu phiến diện. Chủy thủ tay trái Ốc Sên từ 2 má Tiêu Ngự lướt qua. Để lại cho Tiêu Ngự một đạo vết máu.

Tiêu Ngự màu da dần dần biến đổi lục, là giảm tốc độc.

Lúc này bình thuốc Giải Độc Hoàn hiệu quả sớm đã qua. Không còn thời gian kháng tính, Tiêu Ngự vừa lấy ra một bình thuốc Giải Độc Hoàn hộc vào.

“Đạo tặc có 2 thanh chủy thủ.” Tiêu Ngự lẩm bẩm lặp lại những lời này. Trong đầu hiện lên một chút hiểu ra. Trải qua thời gian dài hần đều là dùng tay phải chiến đấu. Trừ phi thỉnh thoảng cần trên độc khi mới dùng đến chủy thủ tay trái, hoàn toàn không nghĩ tới vấn đề phối hợp song chủy thủ.

Đôi chủy thủ cũng không phải mỗi người đều có thể sử dụng đến , muốn linh hoạt dùng tốt đôi chủy thủ. Ngoài cần ý thức ở ngoài. Còn cần tính phối hợp thân thể, không có tính phối hợp thân thể tốt, muốn sử dụng tốt đôi chủy thủ. Hiệu quả thường hay hoàn toàn ngược lại.

” Nguyên bản còn muốn giữ lại một chút.” Ốc Sên thở dài một hơi nói ra, chủy thủ tay phải đột nhiên xuất ra. Đâm hướng Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự vội vàng khua tay chủy thủ ra nghênh đón.

< tạc=“” kích=“”>!

Tiêu Ngự nhảy lên cao, một chiêu < tạc=“” kích=“”> hướng về Ốc Sên đâm xuống.

< tạt=“” phong=“” bộ=“”>!

Ốc Sên xài chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”> chợt thoát công kích của Tiêu Ngự . Kề sát thân thể Tiêu Ngự mà qua, đến sau lưng Tiêu Ngự nhảy lên cao. Một chiêu < giáo=“” sát=“”>!

< huyễn=“” ảnh=“” bộ=“”>!

Tiêu Ngự thân thể biến ảo thành vô số đạo hư ảnh, hiện lên công kích Ốc Sên. Đến phía sau người Ốc Sên, chủy thủ tay phải một cái < thâu=“” tập=“”> đâm hướng cái ót Ốc Sên.

< tiêu=“” thất=“”>!

< tiêu=“” thất=“”>, < độn=“” hình=“”> và < tạt=“” phong=“” bộ=“”> thuộc về cùng một loại kỹ năng, < tiêu=“” thất=“”> hiệu quả so với < độn=“” hình=“”> mạnh hơn một ít, Ốc Sên né tránh hết công kích của Tiêu Ngự, tan biến ở tầm nhìn Tiêu Ngự.

“2 người Đạo tặc muốn chia ra thắng bại thật đúng là khó khăn.” Tiêu Ngự không nén nổi cảm thán nói, cũng không có biện pháp, Đạo tặc kỹ năng chạy trốn quá nhiều, 2 người cao thủ class Đạo tặc gặp phải ở dã ngoại, nếu như thực lực sai biệt rất lớn còn tốt một chút. Một phương rất nhanh có thể khống chế phương khác, khi chiến đấu nếu như là thực lực tương đối. Đánh trên vài giờ đồng hồ cũng không hẳn có thể chia cho ra thắng bại, nếu như là 2 người đồng thời dùng < tạt=“” phong=“” bộ=“”>, 2 bên đều chỉ có thể giương mắt nhìn. Ai cũng nhìn không thấy ai. Với lại một loại bên bảo vệ tánh mạng kỹ năng không tan băng !. Là tuyệt đối sẽ không xuất ra , vậy làm cho một bên vĩnh viễn đều giết không được một bên khác, đó cũng là vì sao 2 Đạo tặc ở trên đấu trường khi PK thì trông mỗi mắt cũng chưa chắc xong.

Đi đi lại lại đánh nhau 5 6 hiệp. Tiêu Ngự và Ốc Sên cũng không chia ra thắng bại.

Ốc Sên nhìn thoáng qua cột kỹ năng. Hắn từ đầu đến cuối không hề động 2 cái kỹ năng cuối cùng, phía xa cửa gian phòng. Những Đạo tặc kia sau khi tiêu diệt đối thủ lần lượt từ trong phòng đi ra.

” Một đòn cuối cùng!” Ốc Sên giương một chủy thủ trong tay lên.

!

Ốc Sên đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Tiêu Ngự, một cái < định=“” thân=“”>. Nhảy lên cao. 2 tay chủy thủ đan chéo cùng một chỗ, biến ảo thành 2 cái hình dạng cự long .

< long=“” đồng=“” giáo=“” sát=“”>!

2 thanh chủy thủ trong tay Ốc Sên đâm đan chéo.

“Đây là cái gì kỹ năng?” Tiêu Ngự kinh hãi, chợt phát hiện, 2 chân của hắn không có cách nào động đậy. bị < định=“” thân=“”>!

< độn=“” hình=“”>!

Tiêu Ngự một cái < độn=“” hình=“”> tan biến. Ngăn cản hết công kích Ốc Sên .

Ốc Sên mỉm cười, cái kỹ năng này là duy trì tính công kích. Duy trì thời gian 2 giây. Trừ phi chạy trốn trước ở khi < định=“” thân=“”>. Sau khi bị < định=“” thân=“”> muốn dời bước chân tránh hết công kích sẽ rất khó .

Tiêu Ngự khua tay, chủy thủ trong tay ngăn cản, nhưng 2 thanh chủy thủ tựa như 2 con linh xà. Vượt qua chủy thủ Tiêu Ngự. Hướng về ngực Tiêu Ngự đâm vào.

Tiêu Ngự ngực một trận quần đau, Ốc Sên chủy thủ 2 tay ở ngực Tiêu Ngự rạch mở 2 đạo vết thương. máu tươi rào rạt mà phun ra.

Tiêu Ngự cổ họng ngồn ngọt ngọt. Phun ra một ngụm tiên huyết, bay ngược ra ngoài.

Một cái 50 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên. Cái kỹ năng này thật là đáng sợ , dùng < độn=“” hình=“”> đều trốn không xong. May mắn cái năng này không phải kỹ năng hôn mê. Mà là một kỹ năng công kích bình thường. Nếu như là duy trì lâu dài kỹ năng hôn mê, chỉ riêng là tập trung công kích. Đã làm cho không người nào đỡ nổi.

Trên đầu Tiêu Ngự phiêu khởi bay lên từng cái) hơn 30 giá trị thương tổn, cái điểm kỹ năng này lại có thể còn mang vào duy trì tính xuất huyết thương tổn!

“Còn có một kỹ năng không thi triển đấy.” Ốc Sên vừa định xông lên đi, bước chân ngừng lại, bởi vì kia 8 cái Đạo tặc cũng đã đi ra, đi tới bên cạnh Tiêu Ngự. Có 8 đồng đội này, Ốc Sên muốn tiêu diệt Tiêu Ngự đã không có khả năng . Nhìn thoáng qua Tiêu Ngự phía xa , Tiêu Ngự cảnh giới nhìn qua đây.

8 Đạo tặc kia phát hiện Ốc Sên. Số Mệnh và Chanh 2 người hướng về bên này đánh tới.

“Người vận mệnh rất tốt.” Ốc Sên đối với Tiêu Ngự lạnh nhạt nói ra, thân hình chậm rãi tan biến.

“Thật sự là vận mệnh sao?” Tiêu Ngự thừa nhận, Ốc Sên quả thật rất mạnh, kỹ năng cũng rất biến thái. Nhưng mà hắn cũng chưa hẳn bộc lộ ra khả năng hết bản thân mình. Tay trái Tiêu Ngự Đào Thoát chủy thủ chính là chứng cứ rõ ràng. Ít nhất Tiêu Ngự còn không bị buộc vào góc chết.

Tiêu Ngự huyết lượng bị tiêu hao hết quá nửa, ngồi dưới đất ăn bánh mì phục hồi huyết lượng.

238. Chương 239 Thi Giết Người

“Vừa mới chuyện gì xảy ra, người kia là ai?” Bên cạnh Chanh nghi hoặc địa hỏi thăm.

“Không có gì, gặp được Tinh Linh Đạo tặc.” Tiêu Ngự trả lời.

“Rất mạnh?”

“Mạnh phi thường.” Tiêu Ngự gật gật đầu.

Có thể đem Tiêu Ngự bức bách thành như vậy. kỹ thuật chắc chắn không kém, Chanh đôi mi thanh tú cau lại, bị một Đạo tặc thực lực dũng mãnh đi theo, quả thực không phải chuyện tốt gì. Nói không chừng hắc sẽ từ lúc nào đột nhiên xuất hiện. Xuất ra < thân=“” tập=“”>.

Hành lang trong bóng tối, Ốc Sên nhìn một chút thời gian. Thở dài một hơi: “Không còn thời gian chơi, nên đi làm nhiệm vụ.” Quay đầu lại nhìn thoáng qua Tiêu Ngự đang ngồi dưới đất phục hồi huyết lượng.” Tên là Tiêu Ngự sao. Ta nhớ kỹ người.” Ốc Sên thân ảnh tan biến ở cuối hành lang.

Sau khi huyết lượng phục hồi full. Tiêu Ngự đứng lên.

“Kể tiếp mọi người chia nhau hành động, hoặc là tự do tổ đội. Nội dung nhiệm vụ ta nghĩ các người đã biết, dọn dẹp tháp tên 3 đến tầng 5 tất cả games thủ thiên sứ liên minh trong phòng, tốt nhất là 2 người một tổ, với nhau phối hợp chặt chẽ một chút.” Tiêu Ngự nói ra, hắc và tổ đội thăng cấp thật đúng là không có thói quen. Lúc này tốt lắm chỉ còn 1 mình.

Còn lại 8 cái Đạo tặc từng người tản ra đi, Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã đều lựa chọn độc hành.

Tiêu Ngự ánh mắt tìm tòi một chút phụ cận, không có phát hiện Ốc Sên. Tiêu Ngự làm như vậy là có dự định, kia Ốc Sên tuyệt đối là cao thủ. Cao thủ bình thường có thể có một chút thói kiêu ngạo. Tiêu Ngự nếu như cùng những đội viên này ở chung một chỗ mà nói, Ốc Sên nói không chừng có thể bắt đầu đối phó những Đạo tặc này. Giết bỏ người bên cạnh Tiêu Ngự để đối phó Tiêu Ngự, nếu như Tiêu Ngự và những đội viên này tách ra. Như vậy Ốc Sên chắc chắn có thể lựa chọn theo dõi Tiêu Ngự, vứt bỏ đối phó những đội viên này.

Vì nhiệm vụ có thể thuận lợi hoàn thành, Tiêu Ngự làm ra quyết định này. Những Đạo tặc này đều là ở trên chiến trường trải qua sinh tử đưa tới, không dễ dàng die hết như vậy, Tiêu Ngự không cần vì bọn họ mà quan tâm.

Chanh, Ngưu Tử đám người không rõ Tiêu Ngự vì sao làm ra quyết định như vậy, nhưng bọn hắc cũng cũng đã quen độc hành rồi, nghe được Tiêu Ngự bố trí. Cũng đều không có ý kiến gì.

Tiêu Ngự lại không hề để ý tới những người khác. Một mình hướng tên toà nhà hình tháp trên đi đến, một bên cẩn thận chú ý bất cứ lúc nào đều có thể xuất hiện Đạo tặc Địa Tinh kia.

Nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự, Kẹo Sa Ngã dường như có suy nghĩ. Không nghĩ tới Tiêu Ngự biết rõ phía sau người theo một Đạo tặc đáng sợ, lại có thể còn dám một mình hành động. Nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự. Kẹo Sa Ngã bĩu môi, một cái phương hướng khác đi đến, mặc dù hắc rất khát vọng cùng Tiêu Ngự chiến 1 trận, nhưng hắc cũng biết. Bây giờ không phải lúc đánh nhau, trước đem nhiệm vụ làm xong rồi nói tiếp.

Một Băng pháp sư thiên sứ liên minh từ trên hành lang đi qua, Tiêu Ngự chậm rãi bí mật đi tới, một cái < đột=“” tiến=“”> đến gần Băng pháp sư kia rồi nhảy lên cao, một chiêu < tạc=“” kích=“”> đem kia Băng pháp sư kích hôn mê. Sau khi rơi xuống đất bỏ vài cái công kích, lại là đánh ra một chiêu < phản=“” thủ=“” bói=“” thứ=“”>.

Băng pháp sư còn không hiểu được chuyện gì xảy ra, huyết lượng đã thấy đáy. Ngã trên mặt đất.

Những games thủ bình thường này thực lực rất yếu. Tiêu Ngự hạ thủ căn bản bất quá một cái hiệp là die.

Tiêu Ngự nhật lên trang bị Băng pháp sư rơi xuống, đi về phía trước trong lòng có một ít buồn bực. Vì sao Tinh Linh Đạo tặc kia từ đầu đến cuối cũng không có xuất hiện, chẳng lẽ hắc đã rời đi? Tiêu Ngự không biết là. Ốc Sên từ lúc vừa rời hắc sau khi giao thủ cũng bởi vì muốn làm nhiệm vụ nên đã rời đi.

Qua hơn 10 phút, Ốc Sên chưa từng xuất hiện, Tiêu Ngự cũng không cho rằng hắc có kiên nhẫn luôn luôn đi theo bản thân mình. Lúc này mới khẳng định. Ốc Sên đã rời đi.

“Hy vọng hần không có đi tìm những người khác trong đội ngũ.” Tiêu Ngự nghĩ thầm. Nhìn một chút danh sách liên lạc. Trong hàng ngũ chín người khác tên vẫn sáng. Không có die.

Tiêu Ngự lúc này mới an tâm. Bắt đầu dọn dẹp tên games thủ thiên sứ liên minh trong tháp.

Tiêu Ngự ẩn nấp ở trong bóng tối. Tìm tung tích games thủ thiên sứ liên minh.

Trên hành lang 3 games thủ thiên sứ liên minh trước mắt đang đi tới.

“Nhiệm vụ quý này, bên ngoài đang đánh dữ dội. Lại có thể khiến cho chúng ta ở nơi này tuần tra. Thực sự không bỏ sức lực.” Một Đạo tặc ca thán nói.

“Người tự thấy đủ đi. Nhiệm vụ này là nhẹ nhàng nhất. Khen thưởng giá trị vinh quang cũng không ít. Nếu như vọt tới trên chiến trường. Còn không chừng có thể hay không sống sót trở về, các Đạo tặc chiến trường còn sống dấu hơi cao một chút. Nhưng nếu như thật sự gặp được đại hỗn chiến. Chồng được cái rắm, một cái mưa tên bắn qua đây. Ai cũng bị mất mạng.” Hoả pháp sư nói ra.

Đạo tặc có một ít không cam lòng muốn phản bác. Lại không nói ra đc lý do.

Bên cạnh Thuật sĩ nghe 2 người tranh cãi, cũng không xen vào. Quả thật. Hoả pháp sư nói không sai, bọn họ nhiệm vụ bây giờ là vô cùng thoải mái. Ở trong tòa tên tháp này phòng ngự một chút là có thể, cơ bản không phải chiến đấu, còn có thể thu được không ít giá trị vinh quang, mặc dù một chút không thú vị. Nhưng vẫn có thể chịu đựng.

Giá trị vinh quang a. Đây chính là thứ tốt. Hần còn kém mấy chục giá trị vinh quang là có thể lên tới giáo quan. Đến lúc đó tốn một ít kim tệ là có thể mua được một bộ đồ giáo quan, thuộc tính rất cao không nói, còn thuận tiện nữa chứ.

Tiêu Ngự ở trong góc âm u nghe vài games thủ này đối thoại. Thấy được vài cái games thủ này hướng cuối hành lang đi đến. Tiêu Ngự đi theo.

Tiêu Ngự kỹ năng < tiềm=“” hành=“” > cấp bậc rất cao. Ẩn hình năng lực cũng rất mạnh. Games thủ bình thường không có kỹ năng thăm dò ẩn hình muốn phát hiện Tiêu Ngự là vô cùng khó khăn, < thâm=“” tập=“” >!

Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Đạo tặc thiên sứ liên minh kia. Một skill < thâm=“” tập=“” > đem Đạo tặc kia kích hôn mê.

Vừa rồi cùng Ốc Sên giao chiến làm cho Tiêu Ngự linh ngộ rất nhiều. Ở khi thi triển kỹ năng < thâm=“” tập=“” > Đạo tặc này. Tiêu Ngự động tác mức độ rất nhẹ. Cho đến khi mũi chủy thủ đến gần cái ót Đạo tặc kia rồi. Chủy thủ đột nhiên tăng tốc độ, làm như vậy lợi ích chính là kỹ năng < thâm=“” tập=“” > càng thêm không dễ dàng bị né tránh.

Sau khi Tiêu Ngự < thâm=“” tập=“” > trúng mục tiêu, một skill < bối=“” thứ=“” >. Sau đó một chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“” >, đem huyết lượng Đạo tặc tụt xuống quá nửa.

“Là vong linh Đạo tặc!” Thấy được gương mặt Tiêu Ngự. Thuật sĩ kinh hô, hần không nghĩ tới ở trong tháp tên này tuyệt đối an toàn có thể đột nhiên xuất hiện một vong linh Đạo tặc, làm hần cảm thấy vô cùng hoang mang. Là một class pháp sư, đối với Đạo tặc có trời sinh sợ hãi, thấy được Tiêu Ngự xuất hiện. Phản xạ có điều kiện một skill < khí=“” bạo=“” thuật=“” > phóng ra ngoài.

Bên cạnh Hoả pháp sư cũng một cái < viêm=“” bạo=“” thuật=“” > oanh kích qua đây, màu đỏ quả cầu lửa ở trên bầu trời phát ra ánh sáng chói mắt rực rỡ.

< tật=“” phong=“” bộ=“” >!

Tiêu Ngự xài chiêu < tật=“” phong=“” bộ=“” > tránh hết < khí=“” bạo=“” thuật=“” > và < viêm=“” bạo=“” thuật=“” >. Vòng đến phía sau người vong linh Đạo tặc một cái < giáo=“” sát=“” >, chủy thủ tay trái bỏ cho vong linh Đạo tặc một cái trí mạng độc.

Đạo tặc còn còn lại hơn 100 huyết lượng. Còn chưa chết.

Sau khi làm xong những điểm này, Tiêu Ngự vứt bỏ Đạo tặc. Một cái < đột=“” tiến=“”> đến gần Thuật sĩ. Đón đầu một chiêu < tạc=“” kích=“”>.

Thuật sĩ tay khua pháp trường. Hoảng sợ cho Tiêu Ngự trên một chiêu suy yếu nguyên rửa.

Tiêu Ngự thân thể suy yếu, phát hiện điểm công kích giảm xuống mức độ rất lớn. Tuy nhiên cái tên Thuật sĩ này suy yếu nguyên rửa phóng ra quá zỏm . Lúc này chỉ dựa vào thứ suy yếu nguyên rửa này là tuyệt đối cứu không được, chỉ có thể hơi chút làm chậm lại tốc độ công kích của Tiêu Ngự. Căn bản cứu không được mạng.

Tiêu Ngự < tạc=“” kích=“”> trúng mục tiêu. Dem Thuật sĩ kích hôn mê.

“Những games thủ này thực lực quá kém.” Tiêu Ngự nghĩ thầm. Cho Thuật sĩ vài cái công kích.

Bên cạnh Đạo tặc còn sót lại hơn 100 huyết lượng, trên đầu liên tục phiêu khởi bay lên 30 điểm xuất huyết thương tổn, hẳn vừa tỉnh lại còn chưa kịp uống được, bịch một tiếng ngã trên mặt đất.

Đạo tặc bị mất mạng.

Thấy được Thuật sĩ sắp tỉnh lại, Tiêu Ngự cho Thuật sĩ một chiêu < tấn=“” kích=“”>.

ầm ầm. Hoả pháp sư ném qua đây 2 cỗ quả cầu lửa ở trên người Tiêu Ngự nổ tung ra, trên đầu Tiêu Ngự phiêu khởi bay lên 2 cái hơn 100 giá trị thương tổn.

Tiêu Ngự cho Thuật sĩ vài cái công kích. Một cái < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”> xuất ra, đối với Thuật sĩ tạo thành hơn 100 giá trị thương tổn, Thuật sĩ ngã trên mặt đất.

Vẫn còn giờ pháp trường Hoả pháp sư sợ ngây người . Sững sờ không biết nên làm gì, 3 người trong chớp mắt bị tiêu diệt 2 người, Hoả pháp sư tâm lý nhận phải tấn công to lớn. Cái tên Đạo tặc này vẫn còn là người sao? Thật là đáng sợ !

“Gặp quỷ .” Hoả pháp sư chửi mắng một tiếng. Một cái < viêm=“” bạo=“” thuật=“”> oanh hướng Tiêu Ngự.

< huyền=“” ảnh=“” bộ=“”>!

Tiêu Ngự một chiêu < huyền=“” ảnh=“” bộ=“”> tránh thoát Hoả pháp sư công kích, đến sau lưng Hoả pháp sư, một cái < dịch=“” cốt=“”> xuất ra. Chũy thủ sắc bén đem pháp bào Hoả pháp sư ra sức xé tung ra.

Hoả pháp sư rơi vào trạng thái tê liệt, Tiêu Ngự ở sau lưng Hoả pháp sư cho Hoả pháp sư vài đao. Mỏ ra < độn=“” hình=“”> ,phang một chiêu < thâm=“” tập=“”> lần thứ 2 đem Hoả pháp sư kích hôn mê, năng lượng toàn thân rút đến tay phải, tung một chiêu < bạo=“” liệt=“”>, tập trung năng lượng ở trong cơ thể Hoả pháp sư nổ tung ra, đối với Hoả pháp sư tạo thành hơn 200 thương tổn, đem huyết lượng Hoả pháp sư thăng một đường tụt xuống hết.

” Phù” Tiêu Ngự khom lưng đem thứ 3 người thiên sứ liên minh rơi xuống trên mặt đất thu vào, ở trong góc phục hồi full huyết lượng. Quay người rời đi. Tiến vào trạng thái Tiềm Hành.

Sau lưng Tiêu Ngự, hành lang trên sàn nhà. Nằm 3 cỗ thi thể dần dần tan biến, bị Máy Chủ xoá dần biến mất.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua trạng thái tổ đội. Trạng thái tổ đội hiện ra rõ ràng một chuỗi số liệu.

Ngư Tử: đánh chết 3

Số Mệnh: đánh chết 5

Chanh: đánh chết 7.

Kẹo Sa Ngã: đánh chết 11.

Tiêu Ngự: đánh chết 5

Từng đội viên đánh chết ít nhất đều trên 3. Xứng đáng là giáo quan cấp bậc cao thủ. Ở trên chiến trường quả thực là đánh đâu thắng đó. Ở trong nhiều games thủ như vậy. Games thủ có thể giết giáo quan cũng không nhiều.

Nhắc nhở tin nhắn Tiêu Ngự vang lên. Có một cái tin nhắn, là Kẹo Sa Ngã .

Kẹo Sa Ngã: giết người thi đua. Thời gian 3 giờ đồng hồ. Thua cho thắng một cái trang bị cấp Truyền Thuyết. Ta muốn áo choàng người.

“Giết người thi đua sao, thú vị.” Tiêu Ngự mỉm cười, người này lại có thể muốn trang bị cấp Truyền Thuyết trên người mình. Ánh mắt của hắn cũng không tệ lắm, áo choàng Tiêu Ngự là một trong vài món trang bị cấp Truyền Thuyết thuộc tính tương đối khá .

Tiêu Ngự cho Kẹo Sa Ngã một cái tin nhắn trở về: không thành vấn đề, ta muốn nhắn người .

Thấy được Tiêu Ngự nhắn trở về, Kẹo Sa Ngã lạnh lùng cười, cho Tiêu Ngự tin nhắn trở về: vừa rồi giết người mấy không tính. Giờ bắt đầu.

Nhận được tin nhắn Kẹo Sa Ngã. Tiêu Ngự khoe miệng gờ lên mỉm cười. Đối với Kẹo Sa Ngã khiêu khích, Tiêu Ngự sẽ không từ chối . Huống chi còn có tiền đặt cược.

“Một cái trang bị cấp Truyền Thuyết, tiền đặt cược không tệ.” Tiêu Ngự liếm liếm môi có một ít khô khốc, chậm rãi tiến vào trạng thái Tiềm Hành. Tan biến ở trong bóng tối hành lang .

239. Chương 240 Bằng Hoả Pháp Sư

Nếu như vận mệnh không tốt, gặp được đều là xương cốt khó gặm , cuối cùng thua thi đấu . Chỉ có thể trách vận mệnh quá kém.

Nhưng mà, Tiêu Ngự không cho là mình thất bại. Kẹo Sa Ngã vận mệnh không hẳn đã so với hắn tốt hơn!

Kẹo Sa Ngã: đánh chết mấy 12.

“Tên kia đã bắt đầu .” Kẹo Sa Ngã nhanh như vậy đã tiêu diệt một người games thủ thiên sứ liên minh. Tiêu Ngự hướng phía trước nhìn lại. 6 games thủ thiên sứ liên minh hướng về bên Tiêu Ngự đi tới. Hoả pháp sư, Đức lỗ y, Đạo tặc, Thợ săn, Bằng pháp sư, Mục sư. Tiêu chuẩn tiểu đội phân phối.

Tiêu Ngự biến mất trong bóng đêm. Thấy được tiểu đội trong có Đức lỗ y và Thợ săn, không nén nổi khẽ nhún mày.

6 games thủ này trên người tất cả đều là tử trang. Xem ra trang bị không tệ. Hành động điềm tĩnh, Đức lỗ y, Đạo tặc và Thợ săn đem 3 người class pháp sư mơ hồ bảo vệ ở chính giữa, cho dù ở trong tháp tên. Không có chút nào buông lỏng cảnh giác, cái Đoàn đội này hẳn là cái loại thường xuyên ở trên chiến trường đội ngũ, đối phó tiểu đội games thủ loại này không tốt lắm. Thợ săn thủ hạ còn mang theo báo săn.

Tiêu Ngự ngửi được mùi vị ngọn lửa chiến tranh.

Nếu như là gặp được tiểu đội games thủ số lượng quá nhiều, có thể hướng Đoàn đội xin viện trợ, nhiều nhất vài phút, sẽ có tiểu đội thành viên chạy tới, nhưng Tiêu Ngự lại không chuẩn bị làm như vậy.

Đừng nói 6 người. Chính là 6 mươi cá nhân Tiêu Ngự cũng dám đụng. Đánh không lại chạy trốn là được .

“Người có cảm giác được cái gì không?” Thợ săn nhìn về phía Đức lỗ y hỏi, hắn cảm giác được báo săn có một ít nôn nóng. Báo săn cảm giác so với loài người nhạy cảm hơn nhiều. Khi gặp nguy hiểm tới gần, nó sẽ nảy sinh một ít phản ứng đặc biệt , Thợ săn và sủng vật là tâm linh tương thông . Cho nên báo săn nôn nóng cũng truyền vào trong đầu Thợ săn .

“Người đa nghi quá đi. Tà ác liên minh còn không đánh vào tiểu trấn. Bên trong tiểu trấn làm sao có thể có người tà ác liên minh?” Đức lỗ y nói ra, hắn không thay đổi thành báo hoặc là hình gấu. Cảm giác khả năng nhận tín hiệu giảm xuống rất nhiều. Không có nhận ra sự tồn tại của Tiêu Ngự.

” Thả lỏng đi.” Thợ săn bản thân an ủi nói ra.

Nhìn về phía trước tiểu đội games thủ. Tiêu Ngự ánh mắt tập trung Mục sư. Mục sư trị liệu quá làm người ta đau đầu , đồng thời hấn cũng là yếu ớt nhất class pháp sư. Ngoài phòng ngự suy nhược ở ngoài, Games thủ Mục sư thói quen được đội viên Đoàn đội bảo vệ. Một mình tham dự PK cơ hội cũng không nhiều. Năng lực phản ứng, ý thức chiến đấu cũng kém. Là đội viên yếu nhất trong Đoàn đội, là một trong những đối tượng Đạo tặc thích gặm nhấm .

“Ta thiếu 20 điểm vinh quang là có thể thăng cấp giáo quan . Hy vọng nhiệm vụ lần này không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.” bên cạnh Băng pháp sư lẩm bẩm nói ra.

“20 điểm giá trị vinh quang mà thôi, khản trương như vậy sao.” Thợ săn khinh thường nói ra.

“Người nói thì dễ rồi. Người đã thăng giáo quan sảng khoái rồi nên sao phải sốt ruột.” Băng pháp sư phản bác nói.

Thợ săn đắc ý nói ra: “Ta là giáo quan , người vẫn còn một tân binh, quan lớn dè chết người. Như thế nào, không phục à ?”

Thấy được Thợ săn bộ dáng tiểu nhân đắc ý, Băng pháp sư quay mặt xem thường.

Tiêu Ngự ở trong góc nghe rõ ràng mấy games thủ này đối thoại, về mặt Tiêu Ngự có một ít dăm chiêu, hình dáng những người kia thực lực không kém . Nếu như chỉ là đối phó 1 2 cái trong đó, có lẽ không vấn đề gì. Nhưng nếu như 6 người cùng gom lại, năng lượng này có phần không thể khinh thường .

“Có Đạo tặc.” Thợ săn khê nói ra.

Nghe được Thợ săn nói, Tiêu Ngự bỗng dừng kinh hãi, bị phát hiện ?

Báo săn bên cạnh Thợ săn đột nhiên tăng tốc độ. Hướng về bóng ma phía xa đánh tới, Đức lỗ y biến đổi thành hình dạng báo săn. Đi theo báo săn của Thợ săn hướng về bên kia đánh tới.

Phía sau người Đạo tặc cũng theo sát mà lên.

Phía xa trong bóng tối, một thân ảnh xuất hiện đột ngột lướt qua.

Tiêu Ngự thấy rõ ràng mặt người kia. Là Ngưu Tử.

Sau khi Ngưu Tử bị phát hiện, mở ra < tật=“” phong=“” bộ=“”> chạy trốn. Phía sau Thợ săn, Đức lỗ y và Đạo tặc theo đuổi không bỏ, Băng pháp sư, Hoả pháp sư và Mục sư cũng đuổi theo. Nhưng 3 người pháp sư tốc độ di chuyển rõ ràng chậm hơn rất nhiều, bị lưu lại ở phía sau.

Tiêu Ngự khoảng cách cái games thủ thiên sứ liên minh này chỉ có trên dưới 10m, mà khoảng cách Ngưu Tử với games thủ thiên sứ liên minh so với Tiêu Ngự xa hơn rất nhiều, những games thủ thiên sứ liên minh kia lại phát hiện Ngưu Tử mà không phát hiện Tiêu Ngự.

“Kỹ năng cấp bậc cao cũng cũng không phải không có lợi .” Tiêu Ngự nghĩ thầm. Tiêu Ngự kỹ năng < tiềm=“” hành=“”> cấp bậc cao thái quá. Thêm trang bị gia tăng hiệu quả < tiềm=“” hành=“”>, Tiêu Ngự ở trạng thái ẩn tàng khi ẩn hình hiệu quả so với games thủ bình thường mạnh hơn nhiều. Cho nên mới có thể xuất hiện tình huống như vậy.

Bởi vì Ngưu Tử đột nhiên xuất hiện. Khiến cho tiểu đội games thủ đội này xuất hiện một ít hỗn loạn. Thợ săn, Đức lỗ y và Đạo tặc toàn bộ vọt tới phía trước , Băng pháp sư và Hoả pháp sư sau đó, Mục sư lưu tại cuối cùng.

Bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới, nơi bọn họ đi qua. Lại có thể còn có một Đạo tặc ẩn giấu ở trong góc. Đang lặng lẽ nhìn trộm bọn họ.

“Cơ hội tốt.” Tiêu Ngự sẽ không để cho cơ hội như vậy không tấn công mà bỏ qua, thấy được Mục sư chạy ở phía trước mặt. Tiêu Ngự mở ra < tật=“” phong=“” bộ=“”> đuổi theo.

Tiêu Ngự tốc độ rất nhanh, trong khoảng thời gian ngắn đến gần Mục sư, chủ tay phải hướng về cái ót Mục sư đâm xuống.

“Có Đạo tặc!” Mục sư phản ứng trước tiên. Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện làm hấn vô cùng giật mình, hấn kiểu gì cũng không nghĩ tới, có một Đạo tặc lại có thể vòng đến phía sau của hấn.

Mục sư phản ứng coi như nhanh chóng. Đầu hướng bên cạnh trật ra ngoài. Muốn trốn tránh công kích của Tiêu Ngự .

”Muốn chạy, không dễ dàng như vậy.

” Chủy thủ tay trái Tiêu Ngự cạo trên cánh tay Mục sư một chút. Mục sư tốc độ hơi hơi bị kiềm hãm, chủy thủ tay phải chui vào cái ót Mục sư .

< thâu=“” tập=“”> trúng mục tiêu!

Sau khi Tiêu Ngự đánh trúng Mục sư. Một chiêu < bối=“” thứ=“”> xuất ra, ở lưng Mục sư lại cho thêm vài dao.

Tiêu Ngự muốn đối phó nhiều đối thủ. Không thể không tiết kiệm kỹ năng khi sử dụng.

< dịch=“” cốt=“”>!

Chủy thủ sắc bén trong tay Tiêu Ngự ở sau lưng Mục sư ra sức rạch ra, đem Mục sư lần thứ 2 kích hôn mê. Một chiêu < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”>, trên đầu Mục sư phiêu khởi bay lên 2 cái hơn 100 giá trị thương tổn, ngã trên mặt đất.

Cái tên Mục sư này so sánh với Mục sư khác tố chất quả thật cao hơn không ít. Nhưng mà hần như cũ vẫn chạy không thoát cái định luật, Mục sư là một trong những class gặm ngon nhất!

Động tĩnh phía sau dẫn tới Băng pháp sư và Hoả pháp sư phía trước chú ý, chờ khi bọn hần quay đầu lại . Mục sư đã ngã trên mặt đất.

“Đáng chết, lão Tam die .” Thấy được Mục sư bị die, Hoả pháp sư và Băng pháp sư nổi giận, Mục sư bị die hậu quả là vô cùng nghiêm trọng . Bọn họ không nghĩ tới khi truy kích Đạo tặc phía trước kia . Lại có thể còn có một Đạo tặc theo ở phía sau, không có bảo vệ Mục sư tốt, là sai lầm của bọn họ . Bởi vì cái sai lầm này. Làm cho Hoả pháp sư và Băng pháp sư càng thêm giận không kềm được.

< giảm=“” tốc=“” băng=“” đạn=“”>!

< bạo=“” liệt=“” hỏa=“” cầu=“”>!

Một đạo băng cầu cùng một đạo hỏa cầu đồng thời hướng Tiêu Ngự bay tới, Tiêu Ngự < đột=“” tiến=“”> một cái, tránh thoát 2 đạo ma pháp giáp công, đến bên cạnh Băng pháp sư. Chủy thủ tung một chiêu < tấn=“” kích=“”> hướng về Băng pháp sư đâm tới.

Chủy thủ Tiêu Ngự nhanh như hồng điện. Nháy mắt liền đến trước mặt Băng pháp sư.

Băng pháp sư không nghĩ tới tốc độ Tiêu Ngự nhanh như vậy. Mắt thấy chủy thủ sắc bén đến mặt mình . Băng pháp sư vung tay bên phải lên, một cái ma pháp xuất ra.

< giắc=“” ngủ=“” trong=“” băng=“”>!

Băng pháp sư toàn thân kết lên tầng băng dày, tựa như một băng giáp, đưa hần hoàn toàn bảo vệ bên trong.

Đinh một tiếng. chủy thủ Tiêu Ngự công kích trên người Băng pháp sư. Tựa như công kích trên một tảng đá, sức phản chấn khiến tay phải Tiêu Ngự run lên.

“Vô địch ?” Tiêu Ngự hơi sửng sốt. Băng pháp sư sau khi làm bản thân mình đóng băng. Tiến vào trạng thái vô địch. Tiêu Ngự bất luận công kích cái gì đối với hần đều không có hiệu quả.

< sí=“” lửa=“” khói=“” cầu=“”>!

Băng pháp sư kéo dài một khoảng thời gian, để Hoả pháp sư được đầy đủ thời gian thi triển hỏa hệ ma pháp, Hoả pháp sư ngâm xướng một đoạn dài thần chú, vung pháp trượng lên, một đạo quả cầu lửa hướng về Tiêu Ngự bắn qua. Hỏa hoa loạn vũ.

Tiêu Ngự chỉ có thể vứt bỏ đối phó Băng pháp sư. Ngược lại đánh về phía Hoả pháp sư. Thấy quả cầu lửa bay tới, Tiêu Ngự vừa mở ra < huyền=“” ảnh=“” bộ=“”>. quả cầu lửa đột nhiên ở giữa không trung nổ tung. Hoả pháp văng khắp nơi, dày đặc tiểu hỏa cầu bao trùm lại đây. Không khác biệt ma pháp bao trùm (skill AOE đánh lan)!

Tiêu Ngự thân thể biến ảo thành vô số đạo hư ảnh, nhưng vẫn bị nổ mạnh sinh ra 3 tiểu hỏa cầu oanh kích ở trên người. 3 nhát hơn 90 giá trị thương tổn từ Tiêu Ngự bay lên.

” Quả nhiên không hổ là hỏa pháp sư, thương tổn thật cao.” Tiêu Ngự trong lòng thất kinh. Nếu không phải mình vừa rồi thi triển ra ám ảnh bước. Tránh thoát rất nhiều tiểu hỏa cầu. Chỉ sợ có thể có nhiều quả cầu lửa đánh trúng hẳn hơn! Nghìn vạn lần không được cho Hỏa pháp sư đủ thời gian ngâm xướng ma pháp, những lời này quả nhiên không sai. Nếu như để thi triển một cái ma pháp cao cấp. Không chết cũng phải hết nửa cái mạng.

Tiêu Ngự lợi dụng < huyền=“” ảnh=“” bộ=“”> lao tới phía sau người Hỏa pháp sư. Hỏa pháp sư vô cùng thông minh. Không có quay đầu đối phó Tiêu Ngự, mà là hướng về Băng pháp sư chạy đi.

Tiêu Ngự chủ tay phải hướng về lưng Hỏa pháp sư đâm tới.

< dịch=“” cốt=“”>!

Tiêu Ngự dữ dội quát một tiếng. Lực lượng toàn thân dồn ở trên tay phải.

Khi Tiêu Ngự đến gần Hỏa pháp sư, khối băng trên người Băng pháp sư sụp đổ tan tành. Nhanh chóng đến gần rồi Hỏa pháp sư, pháp trượng vung lên, từng đạo thất sắc thải hồng hiện ra.

< băng=“” hoàn=“” thuật=“”>!

Từng đạo băng nhanh chóng trải rộng ra, hướng về Tiêu Ngự ập đến.

Bọn họ có 2 người. Lấy một dịch 2 có rõ ràng hoàn không tốt, Tiêu Ngự cho dù đem Hỏa pháp sư kích hôn mê có thể thế nào? Nếu như Tiêu Ngự bị < băng=“” hoàn=“” thuật=“”> công kích được, Băng pháp sư có thể dành ra thời gian đến công kích Tiêu Ngự. Hỏa pháp sư cũng thoát khỏi khống chế của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự không thể mạo hiểm như vậy! Kỹ năng < dịch=“” cốt=“”> thi triển ra lẳng lặng thu trở về. một cái < độn=“” hình=“”> Tiêu Ngự tan biến tại chỗ.

Trên mặt đất phủ kín lớp băng. Băng pháp sư kịp thời cứu Hỏa pháp sư. Hỏa pháp sư lòng còn sợ hãi khẩn trương lui ra phía sau, tránh xa Tiêu Ngự.

2 người kia phối hợp quả thật vô cùng ăn ý, liên tục đánh lùi công kích của Tiêu Ngự.

Nhưng mà chiến đấu cũng không có chấm dứt, trong góc tối. Tiêu Ngự như con báo săn mồi nhìn chăm chăm Hỏa pháp sư và Băng pháp sư. Băng pháp sư dùng hết đóng băng và băng hoàn. Tiêu Ngự còn có cơ hội.

Một giây. 2 giây, 3 giây, trên mặt đất băng mất đi ma pháp lực. Dưới ánh mặt trời nhanh chóng hòa tan, tan biến. Hóa thành một bãi nước.

Băng tan có nghĩa là một vòng chiến đấu mới sắp bắt đầu.

“Đến.” Băng pháp sư nắm pháp trượng tay đột nhiên siết chặt.

240. Chương 241 Tử Thần

Ở giữa 6 người bọn họ. Mục sư trình độ kém cõi nhất. Đội viên khác trình độ cũng không tệ. Miễn cưỡng có thể được là cho cao thủ. 6 người tiểu đội ở trên chiến trường đánh đấu thắng đó, có 2 người đã thăng cấp quân hàm giáo quan. Người khác cũng đều gần đến lúc. Chưa từng có người có thể đưa bọn họ bức bách đến hoàn cảnh như thế. Tiêu Ngự lấy 1 dịch 2 lại có thể không thể rơi xuống thế yếu, cao thủ như thế, bọn họ còn chưa bao giờ từng gặp phải.

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự trong nháy mắt đâm đến mặt Băng pháp sư. Băng pháp sư và Hỏa pháp sư 2 cái class thật sự khiến cho Tiêu Ngự kiêng kỵ là Băng pháp sư. Băng pháp sư năng lực khống chế quá mạnh mẽ. Nếu như bị Băng pháp sư khống chế được, Tiêu Ngự căn bản không có cơ hội chạy trốn, Hỏa pháp sư đánh mặc dù thương tổn cao, nhưng cuối cùng không có khả năng đem Tiêu Ngự trực tiếp giết trong 1 giây.

Băng pháp sư đóng băng và băng hoàn đều dùng hết , chỉ còn mấy cái ma pháp khổng chế diện rộng. Cần tốn hàng loạt thời gian ngâm xương, bây giờ đối phó Băng pháp sư là thời cơ tốt nhất.

Băng pháp sư vung tay bên phải lên, buff cho mình 1 cái băng thuần, nhanh chóng lùi về sau, không có đóng băng và băng hoàn, Tiêu Ngự công kích sắc bén lao đến. Muốn bảo vệ tánh mạng quả thật không dễ dàng.

Trên pháp trượng ánh sáng bạc chớp chớp, 1 đạo băng loại nhỏ hướng Tiêu Ngự bay đi, đây là 1 trong những kỹ năng Băng pháp công kích sơ cấp nhất, dính vào sẽ làm chậm lại 1 chút. Nhưng hiệu quả không rõ ràng.

< hỏa=“” diễm=“” hô=“” hấp=“”>!

Hoả pháp sư ngâm xương 1 đoạn ngắn thần chú, đột nhiên phóng ra ra 1 chùm ngọn lửa. Những ngọn lửa này có hình quạt quét ra ngoài, bao trùm mảng khu vực lớn .

Tiêu Ngự tính toán 1 chút. Hiện nay hắn còn có gần 500 huyết lượng, đỡ 2 lần ma pháp không vấn đề gì. Không lùi mà tiến tới, chống luồng ma pháp hướng về Băng pháp sư đón đầu 1 cái <>< tạc=“” kích=“”> > đâm xuống.

< hàn=“” băng=“” thứ=“” nhận=“”>!

Băng pháp sư vừa phóng ra 1 cái kỹ năng. Vô số đạo băng từ hư không ngưng tụ mà thành, phô thiên cái địa hướng Tiêu Ngự quét ngang lại đây.

< hàn=“” băng=“” thứ=“” nhận=“”> và < hỏa=“” diễm=“” hô=“” hấp=“”> quét ngang ở trên người Tiêu Ngự, đối với Tiêu Ngự tạo thành tổng cộng gần 400 thương tổn. Tiêu Ngự nguyên tưởng rằng có thể công kích thuận lợi , không nghĩ tới Băng pháp sư phản kháng dữ dội như vậy. Vừa ngưng tụ nổi lên 1 cái ma pháp, thấy được băng đầy trời . Tiêu Ngự không dám đón đỡ. 1 chiêu < đào=“” thoát=“”> né tránh ra ngoài.

Phốc phốc phốc, trên vị trí Tiêu Ngự vừa đứng đâm đầy các loại lưỡi băng sắc nhọn đâm chi chít.

Tiêu Ngự hốt 1 bình Trung cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt . huyết lượng phục hồi full. Bởi vì thêm trang bị hơn nữa cấp bậc tăng lên, huyết lượng Tiêu Ngự đã vượt qua hơn 700. Sơ cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt là căn bản không đủ dùng . Chỉ có thể sử dụng Trung cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt .

Băng pháp sư trái tim không ngừng thỉnh thỉnh đập. Vừa rồi chủ thủ đã đến hấn sát mặt . Chỉ cần hắn tốc độ chậm hơn 1 lát. Hắn rất có khả năng đã bị mất mạng .

<>< tạt=“” phong=“” bộ=“”> > tan băng !

kỹ năng < đột=“” tiến=“”> tan băng !

Trải qua thời gian chờ đợi. Vài cái kỹ năng đều đã tan băng !. Tiêu Ngự hướng phía xa nhìn thoáng qua. Đúc lỗ y, Thợ săn và Đạo tặc không có đuổi theo Ngưu Tử. Phát hiện phía sau bị tập kích, Mục sư cũng bị die . Ngay lập tức hùng hổ hướng về bên này lao tới.

Chờ bọn hắn trở về, Tiêu Ngự muốn đối phó 2 tên pháp sư này càng khó khăn hơn .

Thấy được kỹ năng < đột=“” tiến=“”> tan băng !, Tiêu Ngự đột nhiên < đột=“” tiến=“”> 1 cái đến gần Băng pháp sư, chủ thủ hướng về mặt Băng pháp sư đâm tới.

1 đòn này nhất định phải đắc thủ. Nếu không sẽ không còn cơ hội !

Băng pháp sư không nghĩ tới Tiêu Ngự tới nhanh như vậy. Hắn < băng=“” hoàn=“” thuật=“”> và đóng băng thời gian tan băng hơi dài. Còn cần 3 4 giây mới có thể tan băng, thấy được chủ thủ đến bên cạnh . Băng pháp sư nhất thời luống cuống tay chân.

Băng pháp sư tốc độ phản ứng coi như nhanh chóng. Phản xạ có điều kiện đem đầu quay đi, chủ thủ Tiêu Ngự sát mặt Băng pháp sư mà qua, cũng công kích được Băng pháp sư. 60% độ hoàn thành, 1 giây hôn mê.

Thời gian 1 giây này cực kỳ ngắn ngủi. Nhưng cũng cực kỳ quý giá , Tiêu Ngự không có nửa phần chần chờ. Thừa dịp 1 giây ngắn ngủi này , chủ thủ hướng về ngực Bằng pháp sư đâm xuống. Đột nhiên hướng bên cạnh rạch ra.

<>< dịch=“” cốt=“”> >!

Trên đầu Bằng pháp sư phiêu khởi bay lên 1 cái hơn 100 giá trị thương tổn. Rơi vào trạng thái tê liệt.

Tiêu Ngự dùng chủ thủ bơi lên chất độc *** linh thảo đâm trên người Bằng pháp sư 1 lỗ hổng. Từng cái 10 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu Bằng pháp sư bay lên.

< sí=“” lửa=“” khói=“” cầu=“”>!

Hoả pháp sư thấy Bằng pháp sư bị đánh trúng, sau khi ngâm xương gấp 1 đoạn ngắn thần chú, 1 cái công kích cực mạnh hỏa hệ ma pháp hướng về Tiêu Ngự bắn qua.

Tiêu Ngự biết ma pháp này rất mạnh, không dám đón đỡ. Đánh ra 1 chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”>.

Tiêu Ngự lợi dụng < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> né tránh < sí=“” lửa=“” khói=“” cầu=“”>. Chủ thủ trong tay công kích trên lưng Bằng pháp sư.

< sí=“” lửa=“” khói=“” cầu=“”> không có đánh trúng Tiêu Ngự, nhận được lực tác động ma pháp Hoả pháp sư, ở giữa không trung nổ tung ra, tập trung tiểu hỏa cầu hướng về vị trí Tiêu Ngự bao trùm xuống, những tiểu hỏa cầu kia chạm đến Bằng pháp sư nhanh chóng tiêu tan. Ma pháp này đối với đồng đội không tạo thành thương tổn, Tiêu Ngự không may mắn được như vậy , thành thành thành thành thành thành, 5 6 tiểu hỏa cầu tập trung bao trùm Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đang chuẩn bị mở ra <>< tạt=“” phong=“” bộ=“”> > thoát đi, trên người đột nhiên mọc lên 1 vòng phòng hộ mờ mờ che phủ.

< phí=“” tư=“” thủ=“” hộ=“”>!

Cái gây ra kỹ năng này là kỹ năng trên hộ giáp, có thể hấp thu 50% giá trị thương tổn.

Có < phí=“” tư=“” thủ=“” hộ=“”> phòng hộ. Tiêu Ngự không đến mức bị những tiểu hỏa cầu này tiêu diệt. Ngang kháng những tiểu hỏa cầu này, chủ thủ tung 1 chiêu < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”> công kích ở trên người Bằng pháp sư. Trên người Bằng pháp sư phiêu khởi bay lên 2 cái hơn 100 giá trị thương tổn.

Thợ săn, Đức lỗ y và Đạo tặc hướng về Tiêu Ngự vọt lên. 3 cái thân ảnh bổ nhào vào trước Tiêu Ngự.

“Ngăn chặn cái tên kia. Đừng cho hắn chạy!” Đức lỗ y biến đổi thành báo săn gầm nhẹ phát ra tiếng gào. Móng vuốt đưa tới trước Tiêu Ngự.

“Báo săn. Tấn công!” Thợ săn truyền đạt xuống 1 cái mệnh lệnh cho sủng vật hắn.

Báo săn gầm thét lao lên, cùng Đức lỗ y hợp công. Định đem Tiêu Ngự 1 đòn mất mạng.

Bằng pháp sư lúc này chỉ còn lại dưới 70 huyết lượng. Thấy được 2 con con báo lao lên. Dưới tình thế khẩn cấp, Tiêu Ngự không có bối rối, chủ thủ tay phải ở Bằng pháp sư sau lưng chém 1 dao, xài chiêu <>< tạt=“” phong=“” bộ=“”> > ngăn cản rốt công kích báo săn và Đức lỗ y. Nhanh chóng rời đi.

-32. 1 cái giá trị thương tổn từ trên đầu Bằng pháp sư bay lên, liên quan còn có chất độc *** linh thảo 1 đám -10 thương tổn.

Bằng pháp sư tổng cộng chỉ có 70 giờ huyết lượng!

-10. -10

Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Bằng pháp sư bay lên. Thấy được Bằng pháp sư còn sót lại 1 đoạn huyết lượng sắp tụt xuống hết.

“Lão Tam, đừng đuổi theo, cứu lão Ngũ trước!” Đạo tặc vội kêu lên.

Đức lỗ y biến hóa lại thành thành hình người, giơ pháp trượng tay phải lên. Chuẩn bị phóng ra trệ liệu ma pháp cứu chữa Bằng pháp sư, trên pháp trượng vừa mới sáng lên 1 đạo bạch quang. Lập tức sinh ra 1 màn lăm lăm ngơ tại chỗ.

-10, Bằng pháp sư huyết lượng tụt xuống đáy. Ngã trên mặt đất, Đức lỗ y dừng lại hồi lâu,

” Fuk!” Đức lỗ y trong miệng bạo xuất 1 câu thô tục. Bằng pháp sư cứ như vậy ở trước mắt hần gục xuống, còn thiếu chút nữa a. Nhiều nhất 1 giây, hần là có thể thi triển ra trệ liệu . Nhưng mà như là rất lâu, 1 giây đủ để quyết định sinh tử.

“Lão Tứ. Khiến cho báo sấn theo sát cái tên kia. Không đem hần tiêu diệt, ta thề không làm người!” Đạo tặc hần hần quát. Đi theo Thợ săn đuổi theo.

Đức lỗ y cầm lấy trang bị Bằng pháp sư . Biến ảo thành hình dạng báo sấn. Phát ra 1 tiếng kinh thiên địa rống lên giận dữ, hướng về Tiêu Ngự xông lên.

“Vậy người cũng đừng làm người , muốn truy đuổi ta. Không dễ dàng như vậy.” Tiêu Ngự cười cười, hốc 1 bình Phong Tốc Hoàn, hướng phía xa bay vút.

Ngoài báo sấn . Người chơi khác căn bản theo không kịp tốc độ Tiêu Ngự, bị ném lại ở phía sau.

Tiêu Ngự tốc độ nhanh chóng vượt quá tưởng tượng khoảng cách cùng báo sấn chậm rãi kéo dần ra.

Sau khi chạy trốn 1 khoảng thời gian, sự chịu đựng báo sấn có hạn, tốc độ nhất định giảm xuống.

“Hần chạy mất rồi.” Thợ săn chán nản nói ra, báo sấn vẫn còn tiếp tục truy đuổi, nhưng mà đuổi theo Tiêu Ngự hy vọng đã vô cùng mù mịt .

Đạo tặc tay phải nặng nề đập 1 cái lên mặt tường , trong lòng quả thực không cam lòng. Quay đầu lại nhìn về phía Hoả pháp sư: “Vừa rồi rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Các người có 3 người. Như thế nào lại có thể bị tiêu diệt 2 người?”

Hoả pháp sư mãi 1 lúc mới thốt lên nổi, lòng vẫn còn sợ hãi. Người này thật là đáng sợ , dưới bức bách 2 người hần và Bằng pháp sư. Lại có thể đem Bằng pháp sư chém giết, nếu như Đạo tặc kia mục tiêu không phải Bằng pháp sư mà là hần, hần quá nửa cũng sống không được.

“Không tốt. Báo sấn ta bị công kích !” Thợ săn nói ra, hướng phía trước nhìn lại, phía trước trên dưới 20m. 1 người Đạo tặc công kích báo sấn, chính là Tiêu Ngự, báo sấn đã bị kích hôn mê!

“Mau đuổi theo nhanh lên!” Đạo tặc tăng tốc độ hướng về báo sấn lao tới. Hần bỗng nhiên ý thức được. Tiêu Ngự hoàn toàn có thể chạy trốn , người này lại có thể không chạy. Trái lại đối phó báo sấn. Người này muốn làm gì? Chẳng lẽ giết 2 người còn không cam lòng, còn muốn đối phó bọn họ 4 người còn lại sao?

Lấy 1 địch 4? Người này là người điên! 1 loại cảm giác nguy hiểm trước đó chưa từng có nảy lên trong lòng, đối thủ lại có thể là 1 tên Đạo tặc, chỉ có 1 người!

5 giây, Đạo tặc bỏ nhào tới trước báo sấn, Tiêu Ngự biến mất. Trên mặt đất chỉ để lại 1 khối xác chết báo sấn.

Đức lỗ y, Hoả pháp sư và Thợ săn đều đi tới . động tác Tiêu Ngự quá nhanh . Chỉ 5 giây đem báo sấn tiêu diệt , nhìn vào xác chết báo sấn lẳng lẳng nằm trên mặt đất , 4 người trong đấy lòng lộ ra 1 cổ ớn lạnh. Người này thật là đáng sợ .

Đức lỗ y bỗng nhiên cảm giác được cái gì. Hướng trong góc tối nhìn lại. Nơi đó cái gì cũng không có. Nhưng mà. Đức lỗ y dường như cảm giác được, góc trong âm u, 1 đôi mắt yếu ớt đang nhìn chăm chú vào bản thân mình, hết như đôi mắt tử thần trong bóng đêm.

Lưỡi liềm dính đầy máu tươi . Đang chậm rãi đến gần. Loại cảm giác này đặc biệt rõ ràng.

Đức lỗ y khúu giác nhạy cảm lại từ đầu đến cuối không thể nhận ra được vị trí đạo tặc.

Cái Đạo tặc này. Hần làm như thế nào trốn tránh được theo dõi của bản thân mình ?

“Là ta sai, ta không nên khiến cho báo săn 1 mình đuổi theo.” Thợ săn ảo não nói ra, ý thức được tình huống có 1 ít không ổn, Tiêu Ngự hoàn toàn có thể chạy thoát. Nhưng mà lại lựa chọn quay đầu lại công kích. này thật là đáng sợ, chẳng lẽ hắn muốn 1 người đem chúng ta 4 người toàn bộ săn bắt? Thợ săn trưng cầu ý kiến nhìn về phía Đạo tặc.

241. Chương 242 Cùng Chết

Thợ săn tay chân không nén nổi có 1 ít cứng nhắc.

Lúc trước bọn họ quá tự cao tự đại, 6 người tung hoành chiến trường, cho tới bây giờ không có thất bại qua, cũng chưa bao giờ bị người khác bức bách đến hoàn cảnh này, bọn họ kiêu hãnh, thậm chí ngây thơ cho rằng. Dù là đơn đả độc đấu. Bọn họ đều không kém bất luận kẻ nào, nhưng mà, cái ... tên Đạo tặc này xuất hiện lại làm lòng tin của bọn họ sụp đổ, bọn họ giờ mới ý thức được ý nghĩ mình buồn cười bao nhiêu, trước kia không biết gì tự cao tự đại bao nhiêu.

Đạo tặc trong bóng tối kia, giống như là tử thần hóa thân.

Cảm giác nguy cơ mãnh liệt làm cho 4 người không kiềm chế được hướng đồng đội bên cạnh đi sát lại 1 ít.

“Chúng ta có 4 người, hắn có lẽ không dám ra tay đâu.” Thợ săn có 1 ít ý nghĩ lừa mình dối người.

“Chúng ta làm sao bây giờ?” Hoả pháp sư có 1 ít bối rối hỏi.

“Làm thế nào? Chúng ta không thể đi, nếu như rời khỏi, nhiệm vụ thất bại, chúng ta còn phải tiếp nhận trừng phạt nhiệm vụ thất bại.” Đạo tặc mắt giống như chim ưng, nhìn chăm chăm bóng tối chung quanh, hắn là 1 trong những người duy nhất coi như bình tĩnh.

“Tên kia bất cứ lúc nào đều có thể xuất hiện.” Hoả pháp sư không nén nổi nói ra, hắn là 1 người duy nhất trong 4 người class áo vải yếu, nếu như Tiêu Ngự động thủ mà nói, có khả năng nhất chính là ra tay đối phó hắn trước.

“Đừng quên, chúng ta có 4, người sẽ không cho là chúng ta 4 đánh không lại 1 người chứ?” Đạo tặc trừng mắt liếc Hoả pháp sư.

Hoả pháp sư nghĩ tới chuyện vừa rồi phát sinh ra, hắn và Băng pháp sư đã có thể miễn cưỡng ngăn cản Tiêu Ngự công kích, 4 người nếu như phối hợp ăn ý mà nói. Nói không chừng có khả năng giết chết Tiêu Ngự, nhưng mà, Tiêu Ngự ẩn giấu kín ở trong bóng tối, địch tối ta sáng. Tiêu Ngự bất cứ lúc nào có khả năng ra tay. Vừa ra tay nhất định là 1 đòn sấm sét, chẳng thể đề phòng.

Khoảng cách Tiêu Ngự tới Đức lỗ y ước chừng trên dưới 7m, ẩn nấp ở trong bóng tối. Thu lại hơi thở bản thân, tay phải nắm chủy thủ. Nhìn chăm chăm 4 người trước mắt này. Thợ săn thì báo săn chết rồi. Cũng đã mất đi nanh vuốt đối phó Tiêu Ngự. Chỉ có Đức lỗ y có thể thăm dò rõ ràng chỗ Tiêu Ngự.

4 người này tâm lý tố chất coi như khá tốt, trong khoảng thời gian ngắn đã yên tĩnh trở lại, Đức lỗ y chậm rãi đến gần, dùng khứu giác tìm tung tích Tiêu Ngự.

” Đối phó Hoả pháp sư trước hay đối phó Đức lỗ y?” Tiêu Ngự không nén nổi thầm nghĩ, Hoả pháp sư chắc chắn là người dễ gặp nhất. Đức lỗ y là người quan trọng nhất, Đức lỗ y có kỹ năng truy tung Tiêu Ngự. Tiêu diệt Đức lỗ y chẳng khác nào chọc mù mắt bọn họ.

Cần nhắc 1 chút. Tiêu Ngự chậm rãi vượt qua Đức lỗ y, tới bên Hoả pháp sư, Đức lỗ y huyết lượng quá dày, khi công kích Đức lỗ y, thì sẽ bị Hoả pháp sư công kích damage rất cao. Đối với Tiêu Ngự uy hiếp rất lớn, Tiêu Ngự quyết định trước hết mẫn thật Hoả pháp sư. Sau khi Tiêu diệt Hoả pháp sư, Tiêu Ngự có thể an tâm đối phó Đức lỗ y.

Cùng Đức lỗ y khoảng cách càng ngày càng gần. Đại khái còn 6m. Đức lỗ y đột nhiên động 1 chút. Quát lên: “Hắn ở nơi đó.”

Ở 1 sát na khi Đức lỗ y động, Tiêu Ngự cũng động, giống như 1 đạo tên rời dây cung. Đánh về phía Hoả pháp sư.

5m, 4m, 3m

Khoảng cách Tiêu Ngự tới Hoả pháp sư càng ngày càng gần. 1 chiêu [Đột tiến] đến bên cạnh Hoả pháp sư. Nhảy lên cao. Chủy thủ hướng về Hoả pháp sư đâm xuống.

Động tác Tiêu Ngự nhảy lên cao, tựa như báo săn vồ mồi trên đại thảo nguyên, trong nháy mắt bộc phát ra tốc độ và lực lượng, làm cho người khác căn bản không thể nào né tránh.

Hoả pháp sư nghe được tiếng Đức lỗ y cảnh báo. Đã ý thức được mục tiêu Tiêu Ngự công kích có thể là chính mình, đã chuẩn bị kỹ càng, nhưng mà hắn căn bản không nghĩ tới, tốc độ Tiêu Ngự có thể điên cuồng như vậy.

Hoả pháp sư bối rối lui ra phía sau. Phản xạ có điều kiện khua pháp trượng ngăn cản, thậm chí quên luôn cả sử dụng kỹ năng.

Chủy thủ Tiêu Ngự chui vào đầu Hoả pháp sư. 1 luồng nóng hổi máu tươi bắn ra.

Thấy Hoả pháp sư bị công kích, Đạo tặc bên cạnh con mắt chợt danh lại mở ra [Tật Phong Bộ] hướng về Tiêu Ngự bắn tới, chủy thủ tay phải đâm thẳng cái ót Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự vừa mới rơi xuống đất, cảm nhận được chủy thủ đâm thẳng cái ót mà đến. Không hoảng hốt. 1 chiêu [Phản Thủ Bối Thứ] xuất ra, 1 đòn trúng lưng bằng pháp. Mượn [Phản Thủ Bối Thứ] tránh thoát. 1 chiêu [Bối Thứ] tiếp luôn.

Liên tiếp 2 cái giá trị thương tổn từ trên người Hoả pháp sư bay lên. Tiêu Ngự công kích còn chưa kết thúc, quát lạnh 1 tiếng, chủy thủ tung thêm 1 chiêu [Dịch Cốt]. Đem huyết lượng Hoả pháp sư trước sau rút sạch.

Đạo tặc 1 đòn thất bại, thân thể hơi hơi dừng lại. Vừa mới đứng vững, lại phát hiện Hoả pháp sư bên cạnh đã gục xuống.

Tất cả điều này xảy ra quá nhanh. Khiến người ta không kịp trở tay.

Ở 1 sát na Hoả pháp sư kia ngã xuống. Đạo tặc ánh mắt bị chủy thủ hàn quang lướt tới, một đạo hàn ý bức thẳng vào mặt. Đạo tặc đồng tử chợt phóng đại. Trong ánh mắt còn mang theo một chút hoảng sợ cùng bất khả tư nghị. Tiêu Ngự liên tục công kích sau khi tiêu diệt Hoả pháp sư, ở trong tích tắc Hoả pháp sư ngã xuống. Chủy thủ nhanh chóng xuất ra 1 đòn tới tên khác.

Đạo tặc kia cũng xem như là 1 hảo thủ. Nhưng mà hắn căn bản không thể dự liệu được, Tiêu Ngự có thể trong 1 trong khoảng thời gian ngắn đem Hoả pháp sư tiêu diệt, Hoả pháp sư die làm cho Đạo tặc trong nháy mắt có chút hoảng hốt, chính là trong nháy mắt ngắn ngủi, lại trở thành chiếc bùa đòi mạng hắn.

Đạo tặc lúc này mới hiểu được. chính mình đem Tiêu Ngự nghĩ rất đơn giản. Hắn tự nhận có thể cùng Tiêu Ngự solo, ý nghĩ quả là ngây thơ bao nhiêu.

Sưu sưu!

Tên tẩm kích độc Thợ săn lúc này mới khoan thai chậm đến, Đức lỗ y thấy được lão đại bị hôn mê, cũng quên mình vọt đến.

[Tật Phong Bộ]!

Tiêu Ngự 1 chiêu [Tật Phong Bộ] tránh hết công kích của 2 người, sát thân thể Đạo tặc mà qua, đến sau lưng Đạo tặc, nhảy lên cao, tung ra 1 chiêu [Giảo Sát]!

Áo giáp Đạo tặc trước chủy thủ sắc bén có vẻ quá yếu ớt. Dễ dàng bị xé rách. 2 thanh chủy thủ ở sau lưng Đạo tặc để lại 2 đạo vết máu thật sâu, từng cái 20 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu Đạo tặc bay lên.

Tiêu Ngự tay trái bôi *** linh thảo lên chủy thủ ở trên người Đạo tặc chém 1 hit, 20 điểm theo 10 điểm xuất huyết thương tổn, chất độc thương tổn dù là máu trâu cũng có thể cảm thấy bị đau.

Đức lỗ y và Thợ săn kinh ngạc nhìn vào Tiêu Ngự né tránh 2 người công kích. Đức lỗ y nhảy về phía sau 1 chút, lần thứ 2 đánh về phía Tiêu Ngự phía sau người Đạo tặc.

Thợ săn giường cung ,1 đạo mũi tên bắn qua đây.

Tốc độ của bọn họ rất nhanh. tốc độ Tiêu Ngự so với bọn hắn còn nhanh hơn!

Khi bọn họ công kích Tiêu Ngự phía sau người Đạo tặc, Tiêu Ngự 1 chiêu [Huyền Ảnh Bộ] lại đến trước Đạo tặc .

Lúc này Đạo tặc tỉnh lại. Trong ánh mắt hoảng sợ của hắn. Chủy thủ sắc bén chui vào ngực hắn. Năng lượng cuộn trào mãnh liệt trong lồng ngực hắn phát ra tiếng nặng nề đột ngột nổ tung.

1 luồng máu tươi từ cổ họng bùng lên. Đạo tặc học ra 1 ngụm tiên huyết.

[Đào Thoát]!

Tiêu Ngự đột nhiên di chuyển đến ngoài 3m. Thân thể dần dần tan biến, tàng hình.

Sương máu chậm rãi lắng đọng. trên đầu Đạo tặc phiêu khởi 2 cái giá trị thương tổn khá cao, Ngay sau đó là từng cái chất độc thương tổn và xuất huyết thương tổn.

“Mau trị liệu!” Thợ săn vội la lên.

Đức lỗ y biến đổi trở về hình người, tay phải vừa giơ pháp trượng lên. thân thể Đạo tặc mất đi chống đỡ hướng bên cạnh gục xuống.

Muộn 1 bước, vẫn muộn 1 bước. Là trùng hợp sao ?

Đức lỗ y ngơ ngác nhìn Đạo tặc. Thân thể Đạo tặc ngã ở trên mặt đất. Máu sương máu tản ra 1 luồng tanh hơi thở mùi máu .

Đạo tặc chết rồi !

Chỉ còn lại có Đức lỗ y và Thợ săn. Đức lỗ y quên cả đuổi theo dấu chân Tiêu Ngự. 1 luồng cảm giác sợ hãi mãnh liệt dâng lên, làm cho thân thể Đức lỗ y có 1 ít cứng nhắc.

Đây là cảm giác sợ hãi sao?

Đức lỗ y lẩm bẩm nói ra. Trước kia hắn đều là nhìn người khác dưới công kích của mình chết đi. Cho tới bây giờ chưa từng nghĩ, có 1 ngày hắn cũng sẽ bị cảm giác sợ hãi cắn nuốt.

Thợ săn cũng ngây dại. Hương bóng ma bên cạnh nhìn lại, không biết khi nào, Tiêu Ngự đã tan biến. Trong bóng tối trống không. Hắn tuyệt đối sẽ không cho rằng. Tiêu Ngự đã rời đi, hắn thậm chí cảm giác được, bóng ma tử thần đã ở dưới chân, dưới chân là hư không vô tận, bất cứ lúc nào đều có thể đem hắn thôn phệ.

“Còn có 2 người.” chủy thủ ở trong lòng bàn tay Tiêu Ngự xoay tròn khiêu vũ, đây là 1 hồi đơn thuần tàn sát và thu hoạch, 1 người thợ săn biểu diễn sát chiêu.

Diễn xuất còn chưa kết thúc.

Tất cả đều nắm ở trong tay.

Tiêu Ngự im lặng chờ đợi kỹ năng tan băng, phía trước hắn là 2 con mồi sợ hãi có phần không biết làm sao.

Cuộc sống bọn họ quá an nhàn , không có ai từng uy hiếp tính mạng bọn họ, thế cho nên khi đối mặt tử vong . Bọn họ mới có vẻ bối rối như thế.

Tử vong. 2 chữ này đối với Tiêu Ngự mà nói, không hề lạ lẫm. Chết không có gì đáng sợ , đáng sợ nhất là chờ đợi ở giữa sinh tử. Cái loại cảm giác này Tiêu Ngự đã thành thói quen nếm loại mùi vị này, thế cho nên khi đối mặt tử vong , lạnh nhạt không suy chuyển. Đối với khi người khác tử vong, cũng lạnh nhạt ra mặt.

Tiêu Ngự đặc biệt bình tĩnh. Thậm chí có 1 chút háo hức, 2 người trước mắt kia. Đối với hắn mà nói, cùng người chết không có gì khác nhau.

“Chia nhau chạy, hắn chỉ có thể đuổi theo 1 người !” Đức lỗ y thu lên trượng bị trên mặt đất , tiếp đó nói ra với Thợ săn.

Thợ săn gật gật đầu, 2 người hướng 2 đầu thoát đi.

“2 người kia so với trong tưởng tượng thông minh 1 hơn chút a!” Tiêu Ngự cười nhạt. Cũng chính là 1 chút mà thôi. Tiêu Ngự đón Đức lỗ y xông lên. Nhảy lên cao, 1 chiêu [Tạc Kịch] đâm xuống.

Rống!

Đức lỗ y dữ dội rống lên 1 tiếng, biến ảo thành báo săn. Nhảy dựng lên. hướng về Tiêu Ngự đánh tới.

[Xé Rách]!

Đức lỗ y chân trước lóe ánh sáng bạc. Bộ dạng muốn cùng Tiêu Ngự chết , ở trong ánh mắt bọn họ. Tiêu Ngự là vô địch . Đức lỗ y sợ đi làm như vậy, chỉ là vì có thể cho Thợ săn tranh thủ 1 chút thời gian mà chạy trốn thôi.

“Miệ nó, ta liều mạng với người!” Thợ săn chạy trốn cách 1 khoảng. Rồi lại quay người trở về, gương cung hướng về Tiêu Ngự bắn qua.

Tiêu Ngự không thể cùng Đức lỗ y đánh bừa, 1 cái [Động hình] ngăn cản hết công kích của Đức lỗ y, sau khi rơi xuống đất chúi thủ tay trái cho Đức lỗ y 1 hit Giảm Tốc Độ Hoàn.

” Lăn đi . Người cút nhanh lên cho ta! Chẳng lẽ muốn cùng chết sao?” Đức lỗ y hỗn hển hướng về Thợ săn mắng, thả người nhảy sang.Chuống hướng về trước Tiêu Ngự vỗ tới.

Thợ săn rõ ràng có cơ hội chạy trốn, nhưng mà hắn lại quay đầu không chạy.

Thợ săn nhìn không được chửi mắng 1 tiếng. Nói ra: ” Đồ con rùa. Người là huynh đệ của ta. Lão tử nếu cứ như vậy mà chạy. Còn là người sao? Phải chết cùng chết. Nhiều lắm die - 1 cấp mất 1 cái trang bị mà thôi. Lão tử 1 ngày là có thể kiếm trở về.”

242. Chương 243: Tàn Sát.

Thợ săn cười . Cười đến nhẹ nhàng trong sáng vô tư như vậy.

Đức lỗ y cũng cười . Bởi vì hắn có 1 huynh đệ thà rằng - cấp hết kinh nghiệm cũng không bằng lòng chạy đi.

“Bất cứ giá nào , lão tử cũng không tin 1 tên Đạo tặc có khả năng giết hết 6 ng chúng ta.” Đức lỗ y dữ dội rống lên 1 tiếng.Móng vuốt sắc bén hướng về Tiêu Ngự vỗ xuống.

< liệt=“” phong=“” trảo=“”>!

Lợi trảo Đức lỗ y hướng về Tiêu Ngự quét ngang qua, không trung đều là chi chít trảo ảnh, làm cho người khác phân biệt không ra hư thực.

” Liều mạng kiếm lời. Cùng lắm thì cùng die trở về!” Thợ săn tâm tình cũng thoải mái . Cái gì sợ hãi, khản trương, tất cả gặp quỷ đi thôi, gương cung bắn. Từng đạo mũi tên trên không trung phát ra tiếng rít vù vù, bắn về phía Tiêu Ngự. Những mũi tên này góc độ âm hiểm, Thợ săn này tinh táo lại khiến kỹ thuật so với trước kia cao minh hơn không ít.

Tiêu Ngự xem ra. Những hành động này cũng chỉ là vùng vẫy vô nghĩa .

< huyễn=“” ảnh=“” bộ=“”>!

Tiêu Ngự huyễn hóa ra vô số hư ảnh, đến sau lưng Đức lỗ y .

Đức lỗ y biết Tiêu Ngự đến phía sau mình, bất luận class games thủ nào đều không muốn đem sau lưng chính mình đưa cho 1 tên Đạo tặc, Đức lỗ y vội vàng quay người, nhưng mà nghênh đón hướng hắn lại là 1 thanh chủy thủ sắc bén.

Tiêu Ngự đã tính kế tốt lắm. Đức lỗ y vừa mới chuyển đầu đã 1 cái < tấn=“” kích=“”> đánh tới, Chủy thủ trong tay Tiêu Ngự chính xác đánh trúng mục tiêu.

Đức lỗ y bị kích hôn mê. Đầu không ngừng quay cuồng.

1 đạo tên tẩm Giảm Tốc Độc bắn trúng Tiêu Ngự, mất đi súng vật Thợ săn cuối cùng chỉ là cung tiễn thủ gà mờ, lực sát thương không mạnh, có thể lấy ra tên tẩm Giảm Tốc Độc như vậy đã rất không tệ .

Tiêu Ngự liên tục công kích Đức lỗ y. Liên tiếp công kích đến khi thấy được Đức lỗ y sắp tỉnh lại. Lại 1 chiêu < tặc=“” kích=“”> đem Đức lỗ y kích hôn mê. Trong lúc này Tiêu Ngự ngạnh kháng vài tên của Thợ săn, sau khi rơi xuống đất 1 chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm ra.

< bạo=“” liệt=“”>!

Kinh khí mãnh liệt đem Đức lỗ y oanh kích bay ra ngoài, rơi trên mặt đất.

” Không đỡ nổi.” Thợ săn thở nhẹ 1 hơi. Tiêu Ngự bị hấn làm tiêu thất gần 300 điểm huyết lượng, nhưng mà đối với thắng lợi hấn đã không còn ôm có bất cứ hy vọng nào . Nhiều người còn không đánh thắng nổi Tiêu Ngự. Bây giờ chỉ còn hấn, đã càng không còn hi vọng. Tiêu Ngự đột nhiên đến gần rồi Thợ săn. Giương tay lên cao 1 cái < dịch=“” cốt=“”> xuất ra. 100% hoàn thành độ. Thợ săn rơi vào trạng thái tê liệt.

Tiêu Ngự trong nháy mắt bộc phát ra cường đại sát thương, đem Thợ săn giết chết.

Tiêu Ngự khom lưng xuống đem trang bị Đức lỗ y và Thợ săn rơi trên mặt đất nhặt lên.

Ngư Tử mới vừa rồi bị Thợ săn, Đức lỗ y và Đạo tặc truy đuổi. Nhưng mà đuổi tới 1 nửa. 3 người games thủ kia lại tự nhiên trở về . Cũng không biết chuyện gì xảy ra, về mặt mấy games thủ này bối rối. Phỏng đoán phía sau có chuyện gì đó xảy ra.

“Theo sau nhìn một tí mới được.” Ngư Tử thầm nghĩ. Hấn đối với tốc độ chạy trốn của bản thân vẫn rất tự tin , nếu hấn thực sự bỏ chạy những games thủ thiên sứ liên minh kia không hấn có thể truy đuổi được hấn.

Hướng phía trước đi vài bước, Ngư Tử phát hiện trên mặt đất có 2 xác chết games thủ thiên sứ liên minh nằm đó. 1 Mục sư, 1 Băng pháp sư.

“Đoán chừng là đã xảy ra chiến đấu mấy ngày nay khiến cho games thủ thiên sứ liên minh gặp phải games thủ tà ác liên minh tập kích. Bị người ở phía sau cắn 1 cái.” Ngư Tử nghĩ tới đây. Hưng phấn lên, tăng tốc độ hướng phía trước chạy tới. Nói không chừng còn có thể chiếm chút tiện nghi, đi 1 đoạn, Ngư Tử bỗng nhiên đứng bước chân lại. Xa xa nhìn lại, 1 màn tình cảnh làm hấn sợ ngây người.

Tiêu Ngự đem 1 người Thợ săn cuối cùng giết chết, khom lưng thu nhặt trang bị trên mặt đất, trên mặt đất lẳng lặng nằm 4 cổ thi thể, mà chung quanh lại chỉ có Tiêu Ngự , 1 người games thủ tà ác liên minh!

Thêm Mục sư và Băng pháp sư vừa rồi. Tổng cộng có 6, 6 người đều là Tiêu Ngự 1 mình phang chết ?

Ngư Tử nghĩ là mình đang nằm mơ có 1 loại cảm giác không chân thực. Tiêu Ngự 1 mình giết hại 6 người bạn họ?

Ngư Tử vừa rồi đã cùng Đạo tặc trong đó giao thủ, ... games thủ này không hề yếu, nhưng mà bọn họ bây giờ đều biến thành xác chết lạnh lẽo.

“Ai có thể nói cho ta biết chuyện vừa xảy ra không Q_Q?” Ngư Tử dụi đi dụi lại mắt có chút đau đầu, tất cả điều này đã vượt quá nhận thức của hấn. Tiêu Ngự 1 mình săn lùng 1 cái tiểu đội 6 người?

Ở tháp tên tầng 4, Kẹo Sa Ngã đang đi lại săn games thủ thiên sứ liên minh.

“Đã tiêu diệt 4 .” Kẹo Sa Ngã mỉm cười. Nhìn 1 chút số liệu giết người của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự hết tài cán mới giết được 2 người , điều này làm cho Kẹo Sa Ngã có phần đắc ý, nhưng mà đột nhiên Tiêu Ngự giết chết người. Gia tăng 2 người rồi cùng Kẹo Sa Ngã ngang hàng . Kẹo Sa Ngã cũng sở 1 chút. Tiêu Ngự liên tục tiêu diệt 2 người? Mới đây cũng không lâu lắm. Tiêu Ngự thoáng cái đã tăng lên 2 người.

Sao lại thế này? Kẹo Sa Ngã ngơ ngác. Tiêu Ngự trong thời gian ngắn như vậy lại có thể đột nhiên giết chết 4 người, Kẹo Sa Ngã đương nhiên sẽ không cho rằng Máy Chủ giúp Tiêu Ngự làm càn, giải thích duy nhất. Tiêu Ngự vừa mới ít nhất tiêu diệt 1 tiểu đội games thủ 4 người!

Kẹo Sa Ngã nhiều nhất khiêu chiến 2 games thủ Lever tương đương, khiêu chiến 3 người mà nói .Đã có 1 chút khó khăn , không nghĩ tới Tiêu Ngự 1 mình chơi 4.

“Đội thủ càng mạnh mới càng thú vị.” Kẹo Sa Ngã lẩm bẩm nói ra. Trong con mắt tràn đầy chiến ý cuồng nhiệt. Đánh giá giữa hắn và Tiêu Ngự vừa mới bắt đầu.

Tiêu Ngự thu trang bị trên mặt đất. Ngẩng đầu nhìn thoáng qua, phát hiện Ngưu Tử đang ở cách đó không xa, hai tròng mắt đều rất xuống.

“Những người là do ngươi tiêu diệt?” Ngưu Tử líu lười nói ra.

Tiêu Ngự từ chối cho ý kiến, không có lên tiếng, ngồi xuống phục hồi huyết lượng, bồi lên được hoàn cho chủ tay trái.

Thấy được hình dáng lãnh đạm của Tiêu Ngự, Ngưu Tử nhún nhún vai. Người này cũng thật là lạnh nhạt, không biết cùng nữ nhân ở trên giường có phải cũng bản mặt giống thế này hay không.

“Ngươi còn có thời gian ở nơi này nhàn nhã?” Tiêu Ngự liếc mắt Ngưu Tử. Nói ra.

Ngưu Tử biết, có hỏi Tiêu Ngự là cũng hỏi không ra. Tiêu Ngự rất lạnh nhạt, Ngưu Tử đối với kỹ thuật của Tiêu Ngự rất là bái phục. Ngưu Tử trái lại muốn hướng Tiêu Ngự thỉnh giáo 1 chút, tuy nhiên nghĩ lại. Thỉnh giáo chuyện này 8 phần là không có kết quả, nếu như là khiêu khích. Tên kia chắc chắn có thể vui vẻ tiếp nhận. Nếu như là thỉnh giáo. Phỏng đoán Tiêu Ngự để ý đều mặc kệ hắn. Hắn cũng không muốn mình mất mặt.

Nghĩ lại tổ đội kia có thể đã bị Tiêu Ngự thịt luộc. Ngưu Tử lòng còn sợ hãi như cũ, người này tốc độ quá là nhanh. Tiêu Ngự 1 mình mần thịt 6 người hơn phân nửa là sự thực, cái này ... biến thái vài cả lều ==.

Ngưu Tử rời đi. Tiếp tục đi làm nhiệm vụ, hắn biết Tiêu Ngự chắc chắn sẽ không hoan nghênh hắn.

Tiêu Ngự đứng lên, hướng tầng khác đi đến.

1 người . 2 người . 3 người .

Chỗ Tiêu Ngự đi qua, đều có máu games thủ thiên sứ liên minh bắn tung tóe. Từng bộ thi thể. Trải từ cửa đến cuối hành lang.

Phụt, máu tươi nhuộm đỏ sàn nhà. Lại 1 games thủ thiên sứ liên minh ngã trên mặt đất. Tiêu Ngự cảnh giác nhìn lướt qua bóng ma phương xa, nơi đó ẩn núp 1 Đạo tặc thiên sứ liên minh. Nhưng Tiêu Ngự không có biện pháp đem hắn bắt được, chỉ có thể mặc kệ, nếu như tên kia dám đánh lén mình. Tiêu Ngự chắc chắn có thể đem 1 đòn bị giết chết hắn.

Tiêu Ngự bóng dáng dần dần đi xa. Gậy Trúc nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự tan biến ở phía cuối hành lang. Từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển, theo trên đường Tiêu Ngự 1 mạch đi tới nhìn lại. Trên mặt đất cách mỗi 1 khoảng đều có 1 khối xác chết games thủ thiên sứ liên minh. Toàn bộ hành lang biến thành 1 chiến trường tàn sát. Tiêu Ngự hệt như 1 sát thần. 1 mạch đi tới. Không ai có thể ngăn trở chống đỡ được cước bộ của hắn.

Vừa rồi Tiêu Ngự vền vền chỉ hướng trong bóng tối nhìn thoáng qua. Nhìn vào mắt Tiêu Ngự. Chỉ trong 1 tích tắc kia, cảm giác linh hồn của chính mình bị thắt lại, người này thật là đáng sợ. Hắn từ chưa từng thấy Đạo tặc đáng sợ như vậy.

Toàn thân trang bị cấp Truyền Thuyết. Quyết đoán mạnh mẽ sát phạt, biểu tình bình tĩnh lạnh nhạt, Tiêu Ngự để lại cho hắn ấn tượng vô cùng sâu sắc. Trong 1 khoảng thời gian dài. Hắn không thể quên ánh mắt kia của Tiêu Ngự, hắn thậm chí ngay cả 1 chút dũng khí đối địch Tiêu Ngự đều tiêu hao hầu như không còn, hắn tuyệt đối không dám đối mặt với cái tên sát thần này.

“26 người.” Tiêu Ngự nhìn 1 chút số người mình giết chết. Trừ trước kia 5 người, thì đã được tổng cộng 21 người, lại nhìn Kẹo Sa Ngã, 34 người, trừ 11 người. Là 23 người, người này cũng khá giỏi. Giết chết luôn luôn đều chắn chặt Tiêu Ngự.

Đánh giết không ngừng. Nếu như bị người khác biết. 2 cái tên sát thần này đã liên tục giết tổng cộng hơn 50 người. Cũng không biết những người chơi kia có thể nghĩ như thế nào.

Đội viên khác các nhìn vào chỉ số giết chết của Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã đang không ngừng tăng lên. Biết 2 người đang muốn ganh đua. Số lượng người bọn họ giết làm cho những đội viên này nảy sinh 1 loại cảm

giác ngưỡng mộ, những đội viên này thấp nhất giết chết 7, cao nhất là 13, căn bản không so nổi với Kẹo Sa Ngã và Tiêu Ngự.

“2 tên biến thái.” Vừa tiêu diệt 1 Thợ săn Chanh không nén nổi hét lên 1 tiếng trong trẻo. Nàng nhìn ra được, trong 10 người này Kẹo Sa Ngã và Tiêu Ngự thực lực cực mạnh. 2 người kia ai cũng không phục ai, muốn xếp trên cũng rất bình thường. Nhưng mà 2 người bọn họ tốc độ giết người có phần cũng quá khủng bố. Nàng mỗi khi tiêu diệt được 1 người, 2 người kia có khả năng giết 2 người, quả thực không phải là người.

Games thủ thiên sứ liên minh tầng 3 bị dọn dẹp sạch sẽ, games thủ thiên sứ liên minh tầng 4 cũng bị giết sạch trơn.

Xác chết che kín cả tòa tháp tên.

“Vẫn còn kém 3 người.” Kẹo Sa Ngã đầu lưỡi liếm liếm chủ tay phải màu đỏ tươi. Liên tục giết nhiều người như vậy. Trong ánh mắt Kẹo Sa Ngã tràn đầy sát ý cuồng bạo. Vốn vẻ mặt thanh nhã bình tĩnh đã trở nên thích máu và cuồng nhiệt.

Thông hướng cầu thang xoay quanh mà lên tầng thứ 5, Kẹo Sa Ngã hướng về phương xa nhìn lại. 1 thân ảnh đang hướng về bên này chậm rãi đi tới.

Kẹo Sa Ngã hướng về bên kia nhìn lại, người kia chính là Tiêu Ngự. Và Kẹo Sa Ngã có điều bất đồng. Tiêu Ngự vẻ mặt như cũ trước sau trầm lặng. Đường như không có gì phát sinh, chỉ có trên người phát ra sát khí mạnh mẽ. Làm cho không khí xung quanh có chút ngưng đọng lại.

” Hắc hắc. Không nghĩ được nhanh như vậy đã lại gặp mặt.” Kẹo Sa Ngã trong con mắt tinh quang ẩn hiện. 1 cỗ sát ý mãnh liệt dâng lên. Tiêu Ngự chắc chắn là người Kẹo Sa Ngã muốn đánh bại nhất, nhìn vào Tiêu Ngự. Trong lòng Kẹo Sa Ngã cỗ sát ý dần dần tiêu thất, sau đó tan biến như chưa từng có. Kẹo Sa Ngã khôi phục trạng thái thản nhiên ban đầu. Có chút thích thú nhìn vào Tiêu Ngự chậm rãi đi tới.

243. Chương 244 Bao Vây Tiều Trừ.

Thấy được Tiêu Ngự từ bên cạnh đi qua, Kẹo Sa Ngã lòng mi nhú lại. Cũng chạy lên lầu. 10 Đạo tặc đều bí mật tập trung ở trong hành lang âm u tầng 5,.

Tiêu Ngự hướng bên trong nhìn qua. Tầng 5 là 1 cái lộ thiên đài cao, có hơn 30 Cung tiễn thủ hoạt động ở trên. May mắn NPC thiên sứ liên minh không có thấy.

Những Cung tiễn thủ này không ngừng giương cung bắn công kích đến các games thủ tà ác liên minh. Bọn họ ở trên tháp tên bắn xuống phía dưới có ưu thế tuyệt đối, địa thế tương đối cao, tầm bắn xa hơn. Bắn thương tổn càng cao. Dưới mặt đất games thủ tà ác liên minh công kích không đến bọn họ, bọn họ có thể tùy ý ức hiếp games thủ tà ác liên minh phía dưới.

30 người Cung tiễn thủ đồng thời giương cung, tập trung 1 đợt mưa tên sóng gió bao trùm đi qua. Mỗi 1 đợt mưa tên qua đi đều có thể thấy 1 mảnh bạch quang sáng lấp lánh, vô số games thủ tà ác liên minh trở thành vật hi sinh.

2 đại liên minh giết hại trên chiến trường, vĩnh viễn không thiếu nhân vật làm vật hi sinh. Games thủ tham dự chiến tranh số lượng quả thực nhiều lắm. Chết vài tốp đối với cục diện chiến đấu mà nói. Ảnh hưởng không đáng kể.

Tiêu Ngự không nghĩ muốn trở thành vật hi sinh trên chiến trường. Hắn không có cách nào nắm trong tay toàn bộ chiến trường Chúa Tể Giả. Nhưng có thể bằng bản lĩnh tự do tuần tra ở giữa chiến trường. Thu hoạch lợi ích. Chạy thoát thân bản lĩnh cũng chưa từng thất thủ, còn không là 1 loại bản lĩnh thật sự?

Hơn 30 Cung tiễn thủ tập trung cùng 1 chỗ, Tiêu Ngự cho các đội viên đánh 1 cái động tác tay. Những đội viên này chia tổ 2 2 1. Hướng về 1 ít Cung tiễn thủ tiềm hành đi qua, Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã thì lựa chọn độc hành.

10 Đạo tặc lặng yên không 1 tiếng động đến gần các Cung tiễn thủ.

Dưới tháp tên tiếng giết chấn động không trung. Trong tháp tên lại im lặng khác thường, chỉ có các Cung tiễn thủ giương cung bắn tên và âm thanh hưng phấn gào thét, bọn họ từng người giết đổ cả mắt rồi, không có chút nào nhận ra nguy cơ đến gần.

Ước chừng 6 giây, 10 người đột nhiên dữ dội xông lên.

<thâu="" tập="">!

Chủ thủ trong tay Số Mệnh đâm hướng 1 người Cung tiễn thủ, Cung tiễn thủ kia phản ứng khá nhanh nhẹn. Thân thể hơi hơi nghiêng. Tránh 1 đòn của Số Mệnh.

“Còn có ta nè ><.” bên="" cạnh="" chanh="" cười="" ngọt="" ngào,chủ="" thủ="" 1="" cái=""><tấn="" kích=""> thoải mái trúng Cung tiễn thủ này, đem Cung tiễn thủ kích hôn mê.

Số Mệnh và Chanh trong nháy mắt bộc phát ra thương tổn mạnh mẽ.

Tiêu Ngự 1 chiêu <thâu="" tập=""> đem 1 Cung tiễn thủ kích hôn mê. <bối="" thứ="">, <phản="" thủ="" bối="" thứ=""> xuất ra. Thêm 1 cái <bạo="" liệt=""> đem Cung tiễn thủ tiêu diệt. Lại 1 chiêu <đột="" tiến=""> đến gần 1 Cung tiễn thủ khác. Đón đầu 1 cái <tấn="" kích=""> đem kích hôn mê. Rồi sau đó 1 chiêu <tạc="" kích="">, bổ thêm vài cái công kích sau đó tung skill <trí="" mệnh="" bạo="" phá="">. Đem Cung tiễn thủ giết chết.

1 bên Kẹo Sa Ngã cũng không cam lòng yếu thế. Giết chết cả 2 người Cung tiễn thủ thiên sứ liên minh.

8 đội viên khác 2 người đối phó 1 Cung tiễn thủ thiên sứ liên minh. Trong lúc nhất thời tên là thảm thiết liên tục. Mới qua hơn 10 giây thời gian. 4 Cung tiễn thủ máu bắn tung tóe ngã xuống đất.

Những Cung tiễn thủ thiên sứ liên minh kia mới ý thức tới bọn họ bị công kích. Toàn bộ xoay đầu lại. Từng đạo mũi tên hướng những Đạo tặc này vọt tới, mưa tên tập trung trên không trung phát ra tiếng rít vù vù. bao trùm xuống.

<tật="" phong="" bộ="">!

<độn="" hình="">!

<tan="" biến="">!

Trong lúc nhất thời các Đạo tặc cùng thi triển sở trường, tan biến ở tầm nhìn những các Cung tiễn thủ này.

Toàn bộ lộ thiên đài trở nên vắng vẻ. những Cung tiễn thủ này đưa mắt nhìn nhau. Trên mặt đất chỉ để lại 8 cỗ thi thể.

“Những Đạo tặc này thật nhanh!”

Bọn họ cảm thấy khủng hoảng. Bị 1 đám Đạo tặc chăm chăm quả thực không phải 1 chuyện vui vẻ, những Cung tiễn thủ này các trong lòng không tránh được có chút hồi hộp. Cũng khó trách, bị tiêu diệt dễ dàng 8 đội viên. Lại ngay cả tướng mạo đối phương cũng chưa từng thấy rõ ràng. Muốn nói không khẩn trương là không thể.

“Mọi người đừng hoảng hốt, chúng ta nhiều Cung tiễn thủ như vậy. Mấy người của bọn họ chắc chắn sẽ không so được với chúng ta. những Đạo tặc kia cũng chỉ là <thâu="" tập=""> che dấu thân thể lợi hại 1 chút thôi, không có gì đáng sợ cả. Đừng quên chúng ta là Cung tiễn thủ. Chúng ta có thể công kích từ xa.”

“Người nói chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

“Mọi người nghe ta chỉ huy, tất cả Cung tiễn thủ giương cung, phía trước góc 30 độ. Tập trung bao trùm. Bắn.”

Nghe tới games thủ này nói như vậy, mấy ngày nay trong lòng các games thủ ở đây cũng có phân lượng không nhỏ lập tức nghe theo. Từng người giương cung bắn. Tập trung mưa tên hướng về trong góc bao trùm qua.

“Người này có chút năng lực a.” Tiêu Ngự dò xét 1 chút Cung tiễn thủ trung tâm kia, Cung tiễn thủ kia toàn thân mặc trang bị không tề. tay phải trường cung bạch ngân phát ra ánh sáng lộng lẫy. Là cấp Truyền Thuyết. Tiêu Ngự cho hắn một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>. Cái Cung tiễn thủ này tên là Vũ.

Sưu sưu ! . Một màn tên ập đến. Đang < tiềm=“” hành=“”> tránh né ở nơi đó Yêu Nghiệt bị 1 ít mũi tên bắn tới, trên người nổi lên vài đạo máu tươi.

“Thực là thối mà.” Yêu Nghiệt nhin không được chửi mắng 1 tiếng. Nhiều người như vậy. Như thế nào chỉ có mình trúng thưởng , khẩn trương lấy ra 1 bình Hạ cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt hốc luôn.

Yêu Nghiệt dù sao cũng ở trên chiến trường hỗn chiến đã lâu, với lại chiến trường Đạo tặc so với games thủ khác có 1 ưu thế chính là, bọn họ thường hay có kỹ thuật chạy thoát thân vô cùng xuất sắc . Không có kỹ thuật chạy thoát thân xuất sắc, quá nửa sẽ chết rất bị thảm. Sẽ không lên nổi Giáo quan.

Sau khi lượng máu phục hồi, Yêu Nghiệt không dám ở lại. Lấy ra 1 bình dược hoàn nốc tiếp. Lần thứ 2 tiến vào trạng thái ẩn tàng, là Ẩn Hình Dược Hoàn!

“Mọi người tiếp tục bắn, bên trái di chuyển 2m, bắn!” Vũ vội hô lên .

Vô số mũi tên phóng lên không. Hướng vị trí Vũ chỉ định đâm xuống.

Sưu sưu... trên vị trí Vũ chỉ định đâm đầy mũi tên, lại không có công kích được Yêu Nghiệt.

“Mẹ kiếp. để hắn chạy rồi.” Vũ nhin không được chửi mắng nói. Chẳng lẽ là mình phán đoán sai . Hắn không hướng bên kia chạy?

Trong bóng mờ. Yêu Nghiệt bị dọa toàn thân lạnh toát. Nhìn 4 phía xung quanh, bên cạnh hắn đâm đầy mũi tên, thậm chí không có 1 chỗ đặt chân , chỉ có nơi hắn đứng là an toàn , hắn chỉ có thể thâm hô may mắn bản thân số phận *** chó quả thực thật tốt quá .

“Bên trái phía trước 7m. Tập trung bao trùm!” Vũ hạ lệnh nói.

Mưa tên đầy trời, hướng phía dưới đâm xuống. chính là vị trí chỗ Tiêu Ngự. Những mũi tên này tựa như châu chấu, ùn ùn kéo đến. Hướng về Tiêu Ngự gào thét mà đến, nếu như bị những mũi tên này toàn bộ bắn trúng. Tiêu Ngự bị đâm thành con nhím luôn a.

Tiêu Ngự nắm chủy thủ tay trái cầm ở bên hông, thanh Đào Thoát chủy thủ. 1 chiêu < đào=“” thoát=“”> chợt hiện ra ngoài, tránh thoát những mũi tên này. Lại không ngờ đáp xuống ngay chỗ bên cạnh phần đông Cung tiễn thủ.

Các hạng mục kỹ năng của Tiêu Ngự cũng đã gần đến lúc tan băng, nếu như cứ bị bắn phá như vậy. Bọn họ 10 người khó tránh khỏi sẽ phát sinh chuyện ngoài ý muốn.

Đã đến bên trong đám Cung tiễn thủ, Tiêu Ngự không làm thế ngồi im nữa. Hướng về trung tâm nơi Cung tiễn thủ Vũ kia đánh tới. chủy thủ tay phải đánh nghi binh 1 chiêu < tạc=“” kích=“”> đâm xuống về phía Vũ.

Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện làm cho những Cung tiễn thủ này sửng sốt dừng lại 1 lát, bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có thể đột nhiên xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Chuyện kể tiếp phát sinh ra càng làm bọn hắn thêm giật mình. Tiêu Ngự 1 người đối với hơn 20 người Cung tiễn thủ, lại không lùi mà tiến tới. Hướng về Vũ phía trung tâm lao đến.

Bất giác phải bắt vua trước. Tiêu Ngự đương nhiên hiểu đạo lý này, Vũ tuyệt đối là 1 người có đầu óc nhất trong những Cung tiễn thủ này.

Nhưng mà Tiêu Ngự làm như vậy chắc chắn là vô cùng nguy hiểm . Dù sao kẻ bên này có hơn 20 Cung tiễn thủ, mỗi người bắn ra 1 mũi tên . Chỉ phải có 1 phần 3 bắn trúng Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đều hẳn chắc chắn phải chết.

Ở trong vạn quân lấy thủ cấp địch, đây mới thực sự là anh hùng.

Nhìn vào hơn 20 Cung tiễn thủ này. Tiêu Ngự trong lòng tự nhiên phát sinh ra 1 cỗ khí phách. Nhìn xuống những người này.

Có ai có thể chống đỡ được ta? Không có. Sau này cũng tuyệt đối sẽ không có!

< tinh=“” linh=“” nhảy=“” múa=“”>!

Vũ 1 bước chân sang tránh 1 cái < tạc=“” kích=“”> giả của Tiêu Ngự. tay phải giương cung 1 mũi tên hướng về Tiêu Ngự bắn qua. Tiêu Ngự 1 chiêu < đột=“” tiến=“”>. Tránh né 1 đòn của Vũ . Tay phải giương lên cao 1 cái < tấn=“” kích=“”> xuất ra.

” Công kích thật nhanh!” Vũ trong đầu hiện lên 1 ý nghĩ cuối cùng, hắn đã căn bản không có cơ hội né tránh .

” Khoảng cách gần như vậy. Làm sao có thể cho người chạy trốn!” Tiêu Ngự cười cười, chủ thủ trong tay đâm trúng Vũ, đem Vũ kích hôn mê.

“Nhanh chóng tiêu diệt hắn!”

“Bắn. Bắn!”

Lúc này hơn 20 Cung tiễn thủ đều đã có phần bối rối. Không nghĩ tới tên Đạo tặc này dũng cảm như vậy. 1 người lại có thể dám xông tới đội ngũ hơn 20 người. Người này là ăn cái gì lớn lên a ? (gan heo 5k/1kg - chợ đồng' đen)

Những Cung tiễn thủ này nhanh chóng kéo dài khoảng cách ra, giương cung bắn Tiêu Ngự, mưa tên gào thét hướng về Tiêu Ngự bắn đến.

Lúc này. 9 Đạo tặc còn ẩn núp ở trong góc dẫn cả người ra. Thấy được Tiêu Ngự 1 mình chạy vào trung tâm những Cung tiễn thủ này. Bọn họ trong đầu đều hiện ra 1 câu. Người này quả thực là người điên!

1 người dám tấn công tổ đội games thủ hơn 20 người, người này không phải người điên chính là ngu ngốc! Hiển nhiên. Tiêu Ngự không phải người phía sau.

“Quá điên cuồng !” Ngưu Tử không nén nổi nói ra, nghĩ lại bản thân trước đó có thể đi trêu chọc cái tên gia hỏa đáng sợ này trong lòng cũng có chút phát lạnh. May mắn không bị hắn làm thịt a.

Kẹo Sa Ngã ý tứ sâu sắc nhìn thoáng qua bóng lưng Tiêu Ngự. Hắn không thể không thừa nhận. Lòng dũng cảm của Tiêu Ngự quả thật rất lớn a.

Các Cung tiễn thủ giương cung bắn đều cần kéo ra 1 khoảng cách nên ào ào tản ra.

Thấy được Tiêu Ngự động thủ. Mấy Đạo tặc này cũng ngồi yên trong góc nữa . Đúng lúc bên cạnh Cung tiễn thủ này phân tán ra ngoài, tạo cho bọn họ thừa cơ hội hành động.

Mưa tên tập trung mưa tên hướng về Tiêu Ngự ập đến. Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 cái < dịch=“” cốt=“”> công kích ở trên người Vũ, càng là lúc nguy hiểm Tiêu Ngự càng có thể bộc phát ra sức chiến đấu khiến người ta kinh ngạc . Kỹ năng hoàn thành phi thường tốt.

< tạt=“” phong=“” bộ=“”>!

Tiêu Ngự 1 chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”> ngăn cản rút 1 bộ phận mũi tên. Còn chưa đi được ra xa, sạt sạt sạt 5 đạo mũi tên cắm ở trên người Tiêu Ngự.

Những games thủ này kéo cung có người kéo trước có người kéo sau , Tiêu Ngự ngăn cản rút hàng loạt mũi tên phía trước, nhưng không cách nào ngăn cản hết mũi tên bắn tới sau. 5 cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên.

Còn có 2 mũi tên hướng về bản thân bắn qua. Tiêu Ngự xài 1 chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm vòng ra, thoát được 2 đạo mũi tên kèm theo công kích ở lưng Vũ, đối với Vũ tạo thành hơn 200 giá trị thương tổn.

Lúc này 9 Đạo tặc còn lại, kể cả Kẹo Sa Ngã ở bên trong cũng bắt đầu động thủ, 9 Cung tiễn thủ bị khống chế, các Cung tiễn thủ thiên sứ liên minh không nghĩ tới phía sau còn có nhiều Đạo tặc như vậy. Bị <thâu="" tập=""> trong lúc nhất thời rối loạn tay chân.

Thế cuộc trở nên hỗn loạn cả lên. Nhưng còn có rất nhiều Cung tiễn thủ công kích tới Tiêu Ngự, Tiêu Ngự hốt 1 bình Trung cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, 1 cái <trí="" mệnh="" bạo="" phá=""> đâm xuống.

Ầm 1 tiếng vang. Vũ ngã trên mặt đất. Tiêu Ngự thò tay mò lên trang bị Vũ rơi xuống trái tim bỗng dưng giật thót, là cái cung kia!

“Lời to rồi hĩ hĩ”, Tiêu Ngự hiện lên 1 ý nghĩ. 1 cái <độn="" hình=""> ngăn cản rút vài mũi tên Cung tiễn thủ bắn qua đây.

244. Chương 245 Bĩ Mông Cự Thú

Những Cung tiễn thủ này đối với Tiêu Ngự tự nhiên phát sinh ra 1 ý nghĩ sợ hãi. Nếu như Tiêu Ngự nhìn tập trung mục tiêu trên người bọn họ. Bọn họ có thể chạy trốn chứ? Không có, 1 chút cũng không có!

Những Cung tiễn thủ này các không biết Tiêu Ngự ở đâu. Nhanh chóng tản ra, phòng ngừa Tiêu Ngự <thâu="" tập="">.

Lại là vài tiếng rên la thảm thiết. Bịch bịch bịch ... trên mặt đất vừa nằm xuống thêm 9 Cung tiễn thủ.

Các Cung tiễn thủ luống cuống. Lũ Đạo tặc này quả thực chính là 1 đám sát thần, hơn 30 cá nhân trong chớp mắt đã bị tiêu diệt gần 20 người. Bọn họ đến tột cùng là đến từ nơi nào. những Đạo tặc đáng sợ này đến tột cùng là như thế nào tụ tập lại được!

Tiêu Ngự <tiềm="" hành=""> đến bên cạnh người 1 Cung tiễn thủ. 1 cái <thâu="" tập="">. Đem Cung tiễn thủ này kích hôn mê, vài chiêu đánh xuống. Mới 5 giây Cung tiễn thủ này đã hướng về bên cạnh gục xuống.

Còn lại hơn 10 Cung tiễn thủ, đối với đám người Tiêu Ngự mà nói, những Cung tiễn thủ này cùng với dê non đơi làm thịt không có gì khác biệt. đám người Tiêu Ngự phân tán ở mọi nơi, đem những Cung tiễn thủ này vây lại ở bên trong.

Những Cung tiễn thủ này lộ ra biểu tình hoảng sợ, 1 Cung tiễn thủ rất nhanh chạy vội đi. Muốn lao ra khỏi vòng vây. Kẹo Sa Ngã đột nhiên xuất hiện ở trước người hắn. 1 chiêu <tạc="" kích=""> đem kích hôn mê.

Bịch. 6 giây, Cung tiễn thủ kia máu bắn tung tóe ngã xuống đất.

“Còn còn lại 11 người.” Kẹo Sa Ngã lộ ra 1 ý cười âm u lạnh lẽo.

Qua hồi lâu. Thời gian trôi qua 1 chút. Sợ hãi dần dần lan tràn.

“Mọi người liều mạng!” 1 Cung tiễn thủ hô. đám người Tiêu Ngự xem ra các Cung tiễn thủ này vùng vẫy đều là phí công mà thôi.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột kỹ năng, các hạng mục kỹ năng đều đã tan băng. Tiêu Ngự chờ(đám) 10 người đồng thời tan biến.

11 người Cung tiễn thủ này ngay lập tức toán loạn cả lên, bọn họ cảm giác được tử thần đang ép tới gần.

10 Đạo tặc chợt xuất hiện ở bên cạnh những Cung tiễn thủ này, Tiêu Ngự tựa như cắt dưa thái rau vừa tiêu diệt 1 người. Sau đó đánh về phía 1 người Cung tiễn thủ khác.

1 lát sau, 11 Cung tiễn thủ không chút khó khăn ngã trên mặt đất.

Máu tươi nhuộm đỏ sàn nhà. Trên mặt đất nơi nơi đều là xác chết. Cúi đầu nhìn lại. Ngón ngang hơn 30 cổ thi thể.

” Game over.” Số Mệnh bên cạnh mỉm cười nói ra.

Tiêu Ngự từ đám xác chết, đem trang bị trên mặt đất toàn bộ thu lên.

Hệ thống thông báo: tổ đội games thủ 1025 chiếm đóng tháp tên tiểu trấn Cáp Da chủ.

1025 là cái tên Tiêu Ngự đánh số tổ đội , Tiêu Ngự không nghĩ tới Hệ thống lại có thể thông báo nhắn tin ở trong Công Bố, 1 lát sau, đám người Tiêu Ngự vừa nhận được liên tiếp Hệ Thống Nhắc Nhở.

Hệ Thống Nhắc Nhở: tổ đội người công phá hoàn thành tháp tên trung tâm tại tiểu trấn Cáp Da, thu được 393 giá trị vinh quang.

Hệ Thống Nhắc Nhở: đội trưởng thu được thêm 159 giá trị vinh quang.

Hệ Thống Nhắc Nhở: người giết chết 31 games thủ thiên sứ liên minh, thu được thêm 20 giá trị vinh quang.

Thấy Hệ Thống Nhắc Nhở, Tiêu Ngự bị dọa giật nảy người. Không nghĩ tới công phá tháp tên này giá trị vinh quang thưởng phong phú như vậy. Tuy nhiên tháp tên trung tâm này địa vị ở trong công thành chiến là không thể khinh thường , bởi vì tháp tên trung tâm phong tỏa hỏa lực. Các games thủ Tà ác liên minh bị chặn ở cửa tiểu trấn vào không được. Tháp tên chủ lực vừa tan biến. Áp lực cho Tà ác liên minh giảm xuống lại không ít.

Lợi nhuận chiến trường quả nhiên khiến người ta kinh ngạc. Trách không được nhiều games thủ biết rõ trên chiến trường nguy cơ mai phục khắp nơi như vậy, còn liều mạng hướng phía trước xông lên, hoàn toàn là bởi vì lợi ích phong phú như vậy đủ để làm cho mọi người điên cuồng.

Với lại khi 2 bên phát sinh ra đại chiến. Trang bị không dùng thu được cũng có thể đổi thành giá trị vinh quang, đặc biệt nếu như thu được trang bị chiến trường, giá trị vinh quang càng nhiều hơn a!

Dùng trang bị vừa rồi thu được có thể đổi đến bao nhiêu giá trị vinh quang đây? Tiêu Ngự không tránh được có chút mong đợi. Khoảng cách Bách phu trưởng của Tiêu Ngự chỉ thiếu 71 điểm vinh quang. Quân hàm Bách phu trưởng đã gần trong gang tấc!

Sau khi thăng cấp Bách phu trưởng , ngoài hưởng thụ các loại ưu đãi ở ngoài, còn có thể tới NPC mua sắm 1 bộ trang bị Tử Trang chiến trường! Ở phương diện thuộc tính. Phỏng đoán có thể so với bộ phẩm chất cấp Truyền Thuyết trên người Tiêu Ngự bộ đồ này có lẽ tốt hơn, dù sao đó là 1 bộ cùng loại!

Tiêu Ngự không nỡ thay trang bị cấp Truyền Thuyết trên người , vài món trang bị cấp Truyền Thuyết này thuộc tính rất tốt. Mang vào có rất nhiều kỹ năng phụ trợ, mua bộ Tử Trang thì thoảng nghịch cũng không tệ. Dù sao trang bị chiến trường thật cũng rất rẻ, tốn mấy trăm kim tệ là đủ rồi.

Vài đội viên khác cũng đều lộ vẻ mặt vui mừng, bọn họ mỗi người đều thu được hàng loạt giá trị vinh quang, ít cũng có 3-400. Nhiều có gần 500, Tiêu Ngự thu được giá trị vinh quang nhiều nhất.

“Kế tiếp vẫn còn hoạt động tự do, tốt nhất là tiêu diệt thêm 1 ít games thủ thiên sứ liên minh!” Tiêu Ngự nói ra, hướng dưới lầu đi đến.

Nghe được Tiêu Ngự nói. Chanh không nén nổi mỉm cười. Nàng đối với tính tình Tiêu Ngự trái lại có chút hiểu rõ. Người này thói quen khi 1 mình hành hiệp. Mới lấy có tự do hoạt động, nói rõ ra chính là không muốn theo chân tổ đội bọn họ.

Nghe Tiêu Ngự nói xong. Những người khác tự nhiên không có ý kiến gì.

“Vừa rồi đánh rơi được 1 cây cung cấp Truyền Thuyết.” Tiêu Ngự nói ra, không có biện pháp dù sao cái cung này còn phải coi như trang bị bên trong Đoàn đội.

“Đó là người đánh .” Số Mệnh nói ra, hồi tưởng lại trong tình cảnh vừa rồi Tiêu Ngự 1 mình chạy vào trong hơn 20 người kia, Tiêu Ngự quả thực quá dũng cảm .

“Ta chuẩn bị đem tất cả trang bị đổi thành giá trị vinh quang. Các người không có ý kiến gì chứ?” Tiêu Ngự nhìn về phía những đội viên này, nói ra.

“Cấp Truyền Thuyết cung đổi giá trị vinh quang. Có phần lãng phí quá đi.” Chanh không nén nổi nói ra. Nhìn nhìn trang bị trên người Tiêu Ngự. Không nén nổi thở dài 1 tiếng, người này nhiều trang bị cấp Truyền Thuyết như vậy. Tự nhiên không thích 1 cây cung cấp Truyền Thuyết.

“Nếu như không ý kiến cứ quyết định như vậy.” Tiêu Ngự nói ra, theo cầu thang đi xuống dưới.

“Người” Chanh lúc này triệt để không nói lên lời. các đội viên tựa hồ cũng không có gì. Người này cũng quá vô đoán.

Tiêu Ngự nhìn về phía Kẹo Sa Ngã, nói ra: “Trò chơi tiếp tục!”

“Còn có 2h 15p là kết thúc.” Kẹo Sa Ngã lạnh nhạt nói ra. Hướng dưới lầu đi đến.

Tiêu Ngự nhìn về phía vài cái đội viên: “Bản thân các người tổ đội đi.” Đi đến cửa sổ lầu 2 tay phải chống ngưỡng cửa sổ, phóng qua cửa sổ nhảy xuống.

Thấy được bóng lưng Tiêu Ngự tan biến ở sau ngưỡng cửa sổ, các đội viên này đưa mắt nhìn nhau, cái tên đội trưởng này cũng quá không xứng chức 1 chút nào. Tuy nhiên bọn hắn cũng đều có thói quen hoang dã rồi, ép buộc bọn họ làm 1 tổ đến cùng thật đúng là có phần không quen. Còn không bằng từng người tán ra có thể phát huy ra sức chiến đấu lớn hơn nữa, lần lượt từng ng rời đi.

Tiêu Ngự từ lầu 2 cửa sổ nhảy xuống. 2 chân rơi xuống đất. Trì hoãn 1 chút. Tựa như 1 con con báo mạnh mẽ, thấp tên này quả là vô cùng cao, khi rơi trên mặt đất trên đầu Tiêu Ngự phiêu khởi 1 cái hơn 300 giá trị thương tổn. Như vậy hẳn là có thể không cần đi thang lầu. Có thể tiết kiệm thêm chút thời gian.

” So với ước lượng thì gần đúng.” Tiêu Ngự từng tỉ mỉ tính toán kĩ càng qua. Hẳn nếu có chuẩn bị từ độ cao trên dưới 20m nhảy xuống, sẽ phải chịu gần trên dưới 500 điểm thương tổn, độ cao lầu 2, đối với Tiêu Ngự mà nói còn có thể chịu được, độ cao lầu 3 Tiêu Ngự cũng không dám thử. Độ cao cực hạn của Tiêu Ngự hẳn là trên dưới 25m, an toàn quan trọng hơn a. Loại chuyện nhảy lầu này làm ít một tí vẫn tốt hơn x_x.

Đương nhiên, khoảng cách 25m cực hạn này là dưới tình huống có chuẩn bị, nếu như trái lại không may rơi xuống, thì đềk cần nói thêm ...

Tiêu Ngự sở dĩ nghiên cứu độ cao cực hạn, là để sau này chuẩn bị nhảy xuống vực. Trong quá trình oánh quái. Nhảy vực có thể hay không cũng nên chuẩn bị sẵn sàng khi cần thiết.

Sau khi rơi xuống đất, hướng cửa tiểu trấn đi đến. Bên kia là chiến trường chủ yếu, nói không chừng có thể kiếm được 1 ít tiền nghi a.

“Còn thiếu 71 điểm giá trị vinh quang là thăng cấp Bách phu trưởng.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, nghe nói sau khi thăng cấp Bách phu trưởng còn có thể thu được 1 cái skill chiến trường, cũng không biết là cái gì. Tiêu Ngự hiểu rất sâu sắc rằng. So sánh với trang bị. Kỹ năng mới là bộ phận quan trọng nhất tạo thành thực lực.

Hướng cửa tiểu trấn nhìn lại. Cửa tiểu trấn chiến đấu đặc biệt dữ dội, Chiến sĩ, Đạo tặc, Pháp sư, Đức lỗ y, Cung tiễn thủ ... các loại class. Các lộ này có thể, đánh dễ sợ như thế, bởi vì đám người Tiêu Ngự đánh sập tháp tên chủ lực. Tà ác liên minh phương áp lực giảm nhẹ không ít, nhưng loại tình huống này chỉ là tạm thời tính. Nhiều nhất chỉ cần nửa giờ. Sẽ có hàng loạt Cung tiễn thủ thiên sứ liên minh trở lại tháp tên. Dem tháp tên chuẩn bị dựng lại.

“Các huynh đệ. Tháp tên chủ lực tiểu trấn Cấp Da bị chúng ta chiếm. Mọi người xông lên!” 1 tiếng hô to.

Tiêu Ngự bỗng nhiên cảm giác âm thanh này có chút quen thuộc. Hướng nguồn gốc âm thanh nhìn lại, bật cười khanh khách. Không nghĩ tới lại có thể là Phong Dã. Bên cạnh những games thủ tà ác liên minh kia phỏng đoán đều là Công hội bọn họ.

Nghe được Phong Dã hô hoán. Tà ác liên minh các phương cuộn trào mãnh liệt như thủy triều. Từ 4 phương 8 hướng tràn vào. Hướng 2 bên tường thành nhìn lại, có rất nhiều games thủ tà ác liên minh phóng qua tường bao thấp bé. Toàn bộ tiểu trấn nơi nơi biến thành chiến trường, vô cùng hỗn loạn.

Phương hướng cửa tiểu trấn, các Thú nhân Chiến sĩ kéo ra cuồng bạo. Tựa như từng chiếc xe tăng xung phong liều chết đi vào. Dem thiên sứ liên minh phương phòng tuyến đánh tan.

Các games thủ Tà ác liên minh gào rít giận dữ, tiểu trấn Cáp Da lung lay sắp đổ.

Thấy được cảnh này, Tiêu Ngự mỉm cười, không nghĩ tới trong lúc vô ý lại gặp Phong Dã, giúp hắn 1 lần vậy.

Tiêu Ngự cầm lấy chủ thủ, hướng games thủ tà ác liên minh phóng đi. Hắn và Kẹo Sa Ngã giữa cá cược, nhất định phải chia ra thắng bại.

Rống! 1 tiếng thú rống kinh thiên từ trung tâm tiểu trấn Cáp Da truyền đến. 1 thân ảnh vĩ đại xuất hiện ở trên đất trống phía trước Tiêu Ngự.

Tiếng rống này làm cho đại địa rung chuyển, Tiêu Ngự kinh hãi không thôi. Hướng phía trước nhìn lại.

Đây là 1 con cự thú. Cao chừng trên dưới 5m, cùng gấu có chút tương tự. Bất đồng là nó có xương bả vai đặc biệt vạm vỡ. Chân trước rất dài. Răng nanh dài thật dài. Nửa thân biến dị, nằm sấp trên đất. Mắt giống như chuông đồng lấp lánh hung quang.

“Bỉ Mông cự thú!”

“Là Bỉ Mông cự thú!” Các games thủ kinh hô.

Thiên sứ liên minh phương về mặt hưng phấn, bởi vì Bỉ Mông cự thú là cỗ máy chiến tranh bên thiên sứ liên minh. Có thực lực vô cùng mạnh mẽ. Bọn họ đã có quân tiếp viện.

Ở trên đỉnh đầu Bỉ Mông 1 thân ảnh ngạo nghễ đứng thẳng. Mặc áo bào màu xanh biếc, ngay trước áo bào vẽ 1 cái thú loại đồ đằng.

“Tuần thú sư!” Tiêu Ngự kinh hãi nói.

245. Chương 246 Lợi Ích

VBáí Nhĩ Đức Tư địa hình nơi nơi đều là đầm lầy. Sản xuất nhiều Thợ săn và Tuần thú sư. Thợ săn và Tuần thú sư là 2 class bất đồng. Thợ săn có thể có 1 con dã thú làm súng vật, đồng thời bọn họ bản thân cũng có năng lực chiến đấu nhất định; Tuần thú sư có thể có số lượng súng vật đông đảo, cấp bậc càng cao thực lực càng mạnh, có súng vật lại càng nhiều. Nhưng đồng thời bọn họ thân thể đặc biệt yếu ớt, so với Mục sư còn yếu nhược hơn, với lại bọn họ bản thân không có bất luận năng lực công kích gì! Bị bất luận class nào đến gần. Tuần thú sư chỉ có chỉ còn đường chết.

Bỉ Mông cự thú thuộc về sinh vật cao cấp, hiện nay các games thủ đều mới hơn Lever 20. Không có khả năng có Bỉ Mông cự thú loại này. Tiêu Ngự thấy rõ ràng. Đứng trên đầu Bỉ Mông cự thú, là 1 NPC tộc đầm lầy!

Bỉ Mông cự thú chậm rãi đi tới, hét 1 tiếng dữ dội, 1 móng vuốt bắt xuống. Dem 3 games thủ Tà ác liên minh kéo thành mảnh nhỏ. Đánh đến đâu thắng đến đó.

Games thủ bình thường làm sao có thể đánh thắng được Bỉ Mông cự thú loại sinh vật cao cấp này!

Tiêu Ngự trốn trong góc, nếu như xông lên đi chắc chắn là chịu chết. Loại NPC này đừng đụng tới là tốt nhất.

Tiêu Ngự cho Bỉ Mông cự thú và Tuần thú sư kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Bỉ Mông cự thú: Lever 30: tinh anh + cường hóa. huyết lượng 200.000.

Tuần thú sư Sâm Thập: Lever 30: tinh anh + cường hóa, huyết lượng 30.000.

Không ngờ lại có thể là 2 người Lever 30: tinh anh + cường hóa. Thấy được huyết lượng Bỉ Mông cự thú. Tiêu Ngự thiếu chút nữa không học máu, Bỉ Mông cự thú này quá khủng bố a. Lại có 200.000 huyết lượng, chính là đến 100 mình cũng không phải đối thủ của nó! Còn Tuần thú sư cũng bình thường.

“Ồ?” Dường như là cảm giác được Tiêu Ngự nhìn trộm. Tuần thú sư hướng về Tiêu Ngự bên này nhìn qua, khu động Bỉ Mông dưới chân. Hướng Tiêu Ngự bên này đi tới.

Tiêu Ngự sợ tới mức hồn bay phách lạc. Gặp phải 2 cái siêu cấp biến thái này. Thuận túy là tự tìm cái chết! Tiêu Ngự khẩn trương tiến vào nhà dân bên cạnh ngõ tắt nhỏ.

Bỉ Mông cự thú đứng lên. Bên phải trảo xuống phía dưới bới xuống.

Oanh, 1 tòa nhà dân bị Bỉ Mông cự thú 1 trảo phá huỷ.

Tiêu Ngự mấy cái lên xuống tan biến khỏi tầm nhìn của Tuần thú sư. Thấy được Tiêu Ngự biến mất. Tuần thú sư cũng là đành chịu, hắn còn có chính sự muốn làm. Khu động Bỉ Mông cự thú dưới chân hướng của tiểu trấn đi đến. Cửa tiểu trấn, games thủ Thiên sứ liên minh đã bị đánh cho liên tiếp tháo chạy. Quân lính tan rã. Chỉ có rất ít người vẫn còn đau khổ vùng vẫy.

Mấy ngày nay khiến cho games thủ Thiên sứ liên minh rất buồn bực. Bình thường đối phương đều là 1 trái hồng yếu đuối, hôm nay gặp được những games thủ Tà ác liên minh này, người nào cũng dũng mãnh muốn chết. Với lại hành động tiến lui có trật tự, so với những games thủ bình thường kia tố chất căn bản bất đồng, ở bên Tà ác liên minh rất trâu bò, nơi cửa tiểu trấn hiểm yếu nhất đã thất thủ. Bị games thủ Tà ác liên minh chiếm cứ, mỗi cái tháp tên lần lượt thất thủ. Nháy mắt toàn bộ tiểu trấn Cấp Da cũng bị quét sạch không còn gì, phía sau Bỉ Mông cự thú đi tới làm bọn hắn có thêm 1 chút chán an, tin tưởng.

Nhìn vào cái đầu Bỉ Mông cự thú vĩ đại kia, chỗ có games thủ Tà ác liên minh đều trái lại hít 1 hơi hơi lạnh. Bọn họ đều không phải là chưa từng gặp sinh vật cao cấp. Ở Tà ác liên minh trong Minh Dạ Thành. Bọn họ đã từng nhìn thấy rất nhiều Cốt Long, Thú Nhân Vương thành có rất nhiều Cự Long. Khắc Lỗ La Đức cũng có rất nhiều đại Ác ma, nhưng mà hôm nay. Vừa nghĩ tới muốn cùng 1 con Bỉ Mông cự thú khai chiến. Bọn họ từng người thần trí bắn loạn. Ở trong ấn tượng bọn họ. Loại sinh vật cao cấp này là không thể chiến thắng.

Phong Dã đang lên kế hoạch đối sách, thấy được phương xa đi tới Bỉ Mông cự thú. Trong lòng hắn cũng có chút hồi hộp. Nhưng mà. Hắn không thể lui về, lui về lúc này, Phong Dã đột nhiên nhận được 1 nhắn tin. Lại có thể là Tiêu Ngự. Lúc này hắn tìm bản thân làm gì?

Phong Dã mở nhắn tin.

” Bỉ Mông cự thú Lever 30: tinh anh + cường hóa. 200.000 huyết lượng, Tuần thú sư Lever 30: tinh anh + cường hóa, 30.000 huyết lượng.”

Phong Dã mắt sáng lên, Tiêu Ngự phát đến những nhắn tin này có thể nói là mưa đúng lúc. Hắn nhìn quanh 1 cái, Tiêu Ngự chắc phải ở quanh đây. Nhìn thoáng qua Bỉ Mông cự thú giống như ngọn núi nhỏ đè ép qua đây. Phong Dã trong lòng đã động, con Bỉ Mông cự thú này phỏng đoán vẫn còn còn nhỏ. Đáng người mặc dù đủ cao. Nhưng còn chưa đủ to khỏe. So với các con Bỉ Mông khác thiếu hụt 1 cỡ khí thế. Với lại chỉ có 200.000 huyết lượng.

Đối với games thủ đơn độc, Đoàn đội mà nói 200.000 huyết lượng chứng thật là 1 cái tồn tại vô địch. Nhưng mà so với 1 cái Công hội trên vạn người! Thành viên Công hội như thủy triều, chính là lấy thịt cũng có thể đè chết a! Còn Tuần thú sư yếu nhược kia. Càng khỏi cần phải nói.

“Phòng ngự chiến. Đầy đủ lên cho ta. Ngăn chặn nó! Tất cả Cung tiễn thủ. Bắn liều mạng cho ta. Các pháp sư ma pháp hỏa lực toàn bộ khai hỏa. Không được phép nghỉ ngơi, Mục sư chú ý trị liệu! Công kích Bỉ Mông. Không cho phép công kích Tuần thú sư.” Phong Dã ở trong Công hội quát to, Tuần thú sư không có 1 chút lực công kích, công kích hắn là vô vị. Nếu như tiêu diệt Tuần thú sư, Bỉ Mông cự thú liền có thể phát điên. Trở nên càng lớn mạnh hơn. Huống chi, nhìn vào Tuần thú sư trên đầu Bỉ Mông cự thú, trong lòng hắn có 1 cái biện pháp tuyệt diệu.

Phong Dã bố trí cơ bản. Sau đó tinh tế tỉ mỉ quy hoạch từng góc chiến trường. Ai, tổ đội nào cần phải đứng ở đâu, nơi nào là khu vực cho ma pháp sư đứng.

Phong Dã mang Công hội này lấy Lời Thề làm chủ, Nanh Sói và Thiết Kỵ chỉ chiếm con số ít. Tuyệt đại bộ phận đều là tinh anh trong Công hội. Lời Thề Công hội biên chế cực kỳ nghiêm khắc, mỗi 10 người làm ra 1 tổ đội, mỗi trăm người làm ra 1 trung đội. Mỗi ngàn người làm ra 1 đại đội, có chỉ huy trật tự. Khi chiến đấu không bừa bộn chút nào. Ngừng người này là Tinh hoa trong tay Phong Dã, là vốn để Phong Dã ngạo mạn quần hùng, hôm nay kéo ra để đối phó Bỉ Mông cự thú. Cũng xem như là khai trương.

[Mọi người đang gắt gao ngăn chặn lũ hồng tiểu trấn, vô số mũi tên tập trung hướng về Bỉ Mông cự thú gào rít bắn tới, kèm theo còn có các loại ma pháp, những công kích này dừng ở trên ng Bỉ Mông cự thú. Đối với Bỉ Mông cự thú tạo thành vô số hàng đơn vị thương tổn. Bỉ Mông cự thú phòng ngự quả thực quá mạnh mẽ . Hiện nay các games thủ công kích còn quá yếu, còn Tuần thú sư kia. Bình yên đứng ở trên đầu Bỉ Mông cự thú , không có bị công kích .

Bỉ Mông cự thú nhận sau khi bị công kích, phần nộ gầm gừ, muốn công kích những ma pháp sư và Cung tiễn thủ kia.

Ầm . 1 lần hơn 10 Thuần Chiến sĩ cầm kiên thuẫn trong tay. Cùng nhau gạt ra, gắt gao ngăn chặn Bỉ Mông cự thú. Hơn 30 Thuần Chiến sĩ đã nhanh chóng đi tới. Đứng ở phía sau người hơn 10 Thuần Chiến sĩ này.

Rống. Bỉ Mông cự thú rống lên 1 tiếng phát ra giận dữ kinh thiên . tay phải 1 chưởng vỗ xuống. Dem 2 người Thuần Chiến sĩ đập bay ra ngoài.

2 đạo ánh sáng trắng dừng ở này trên người 2 người Thuần Chiến sĩ này.

Bên cạnh lập tức bổ trên 2 Thuần Chiến sĩ.

Bỉ Mông cự thú hướng phía trước đi vài bước, kiên thuẫn trong tay Thuần Chiến sĩ va chạm ở trên người Bỉ Mông cự thú , phát ra âm thanh nặng nề dữ dội.

Hơn 10 Thuần Chiến sĩ kiên thuẫn trong tay gắt gao đứng vững thân thể chống lại Bỉ Mông cự thú. Cùng nhau rống lên giận dữ.

Bọn họ lê trên mặt đất cày ra vài đạo khe rãnh. Nhưng vẫn không lui bước chút nào, phía sau hơn 30 Thuần Chiến sĩ dùng thân thể gắt gao chống ở sau lưng những Thuần Chiến sĩ này, hình thành 1 bức tường người thâm hậu .

Bỉ Mông cự thú chỉ là hướng phía trước đi vài bước. Rốt cuộc đã bước không nổi , buộc lòng phải lùi trở về sau, phần nộ gầm gừ.

Mũi tên ở trên bầu trời lao nhanh từng đường thẳng tắp, quả cầu lửa, băng đạn, lôi điện, các loại ma pháp ở trên bầu trời bay tới.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Phong Dã phía xa . Không nghĩ tới xem ra Phong Dã có chút thâm hậu , lại có thể chăm sóc dạy bảo cho thủ hạ đến trình độ như thế, may mắn trước mắt mà nói 2 người vẫn là bằng hữu có lợi ích chung .

Thế giới này, không có bằng hữu vĩnh viễn . Chỉ có lợi ích vĩnh viễn.

Chỉ cần giữa Tiêu Ngự và hắn có quan hệ lợi ích không bị chém đứt, không có xung đột trên lợi ích, 2 người vĩnh viễn đều là bằng hữu.

Bên cạnh các games thủ games thủ Thiên sứ liên minh bị Phong Dã dẫn dắt thủ hạ đánh cho tàn phế , quân lính tan rã. Bọn họ nhìn vào chiến đấu Tà ác liên minh đối diện. Ánh mắt có chút dờ dẩn, đây mới thực sự là Công hội! Cường giả chân chính!

Tiểu trấn 4 phương 8 hướng lao vào rất nhiều games thủ Tà ác liên minh. Tiêu Ngự không ngừng chém giết những games thủ Thiên sứ liên minh tán loạn kia.

Lại nói tiếp, Tiêu Ngự còn chiếm tiện nghi rất lớn , rất nhiều games thủ Thiên sứ liên minh bị đánh cho chỉ còn hơi tàn . Đang trốn ở trong góc phòng phục hồi huyết lượng, sau khi bị Tiêu Ngự nhìn trúng, bị <thâu=“” tập=“”> mất mạng, trở thành vong hồn dưới đao Tiêu Ngự .

Tiêu Ngự 1 bên thịt luộc mấy games thủ Thiên sứ liên minh, 1 bên chú ý động tĩnh bên hướng cửa tiểu trấn. Chiến đấu như vậy thật là khó có khi gặp được , Tiêu Ngự cũng muốn nhìn nhiều Đoàn đội chiến đấu rốt cuộc là thế nào . Ánh mắt Tiêu Ngự dừng ở trên người Tuần thú sư trên lưng Bỉ Mông. Bỉ Mông thì hẳn tuyệt đối đánh không lại trái lại không ngại đánh đánh tên Tuần thú sư kia. Tuần thú sư trên người Bỉ Mông đồng dạng là Lever 30 tinh anh. Lại đặc biệt yếu ớt a.

Tiêu diệt 1 NPC Lever 30 tinh anh + cường hóa, có thể thu được bao nhiêu giá trị vinh quang, 100? 500? Vẫn còn có thể cao hơn nữa?

Khen thưởng này khó mà có thể tưởng tượng nổi a !

Tiêu Ngự trong lòng lên kế hoạch , đến khi chiến đấu sắp kết thúc, đi lên giúp Phong Dã 1 tay, nói khó nghe 1 chút là kiếm 1 chút giá trị vinh quang. Chắc hẳn là Phong Dã sẽ không để ý .

“Đội lát nữa ta đem Tuần thú sư kia cho người thịt !” Phong Dã nhắn tin đến Tiêu Ngự nói ra.

“Này? Thế là thế nào?” Tiêu Ngự nghi hoặc hỏi lại.

“Chúng ta nhiều người như vậy. Bỉ Mông hẳn phải chết không thể nghi ngờ, chờ chúng ta tiêu diệt Bỉ Mông. Ta khiến cho thủ hạ thành viên Công hội đem Tuần thú sư vây ở bên trong, sau đó do người xuất ra đối phó Tuần thú sư, Tuần thú sư không có lực công kích gì cả, như vậy người có thể độc chiếm kinh nghiệm và giá trị vinh quang.” Phong Dã nói ra, hẳn lên kế hoạch qua, vì tăng thực lực Tiêu Ngự lên. Hy sinh 1 ít là đáng .

Nghe được kế hoạch này của Phong Dã. Tiêu Ngự không nén nổi lộ vẻ xúc động, không nghĩ tới Phong Dã lại có thể chịu tổn nhiều sức lực như vậy đem Tuần thú sư đưa cho mình, trách không được hẳn không sai thủ hạ công kích Tuần thú sư, hóa ra hẳn đã sớm nghĩ được rồi.

Tiêu Ngự đương nhiên sẽ không cho rằng Phong Dã là bởi vì cùng mình tình cảm sâu đậm qua lại mới đem lễ vật quý như vậy đưa cho mình, mà là bởi vì 2 người có cùng lợi ích! Tiêu Ngự đã giúp hẳn kiếm được mấy ngàn vạn, Phong Dã vì khiến cho Tiêu Ngự giúp hẳn kiếm ngày càng nhiều tiền. Mới quyết định làm như vậy !

Lại có thể nghĩ ra chiêu số như vậy. Tiêu Ngự không thể không bội phục ý nghĩ và quyết đoán của Phong Dã .

“Hy vọng chúng ta vĩnh viễn là bằng hữu.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Phong Dã chỉ huy phía xa lẩm bẩm nói ra. Chắc chắn. Nếu như có 1 kẻ địch như vậy, quả là 1 chuyện vô cùng đáng sợ.

246. Chương 247 Tiêu Diệt Bỉ Mông Cự Thú

Bên cạnh còn có mấy người games thủ Thiên sứ liên minh, cũng đều mới từ trên chiến trường xuống. Tiêu Ngự 1 chiêu < đột=“” tiến=“”> đến gần 1 người trong đó rồi giương tay lên cao 1 chiêu < tạc=“” kích=“”> đem kích hôn mê, sau đó tung skill < dịch=“” cốt=“”> đem hẳn giết chết.

Tiêu Ngự không ngừng thịt lược mấy games thủ Thiên sứ liên minh. Mấy games thủ Thiên sứ liên minh từng người ngã xuống dưới chân Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đi đi lại lại xung phong liều chết. Không người nào có thể kháng cự.

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh cảm nhận được uy hiếp từ Tiêu Ngự . Áo ào công kích Tiêu Ngự. Muốn đem Tiêu Ngự tiêu diệt hoặc là trực xuất, nhưng mà Tiêu Ngự dựa vào bản lĩnh của mình ngay dưới bao vây của games thủ Thiên sứ liên minh tấn công làm thịt cả 5 người ,sau đó ung dung rời đi.

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh này rất chỉ là buồn bực , những người bị Tiêu Ngự tàn sát đều là những games thủ Thiên sứ liên minh còn ít máu. Khiến cho các games thủ Thiên sứ liên minh trong lòng phát lạnh, nếu như bị Tiêu Ngự chọn làm mục tiêu, cho dù đầy máu cũng không hẳn chống đỡ được, người này thật là đáng sợ !

Tiêu Ngự điên cuồng giết chết games thủ Thiên sứ liên minh. Giết nhanh như bão tố. 1 người, 2 người, 3 người, số người Tiêu Ngự giết chết đã đạt tới 67 người.

Thấy được Tiêu Ngự tốc độ giết người như bão tố. Kẹo Sa Ngã muốn phát điên , Tiêu Ngự tốc độ giết người có phần cũng quá nhanh , đưa chênh lệch giết chết nhanh chóng kéo ra. 2 người chênh lệch đã đến 7.

Nhưng mà mà hết thủy này còn không có chấm dứt. chủ thủ Tiêu Ngự vẫn còn càng không ngừng bị máu tươi nhuộm đỏ, thủ hạ Phong Dã công kích mãnh liệt tạo cho Tiêu Ngự rất nhiều cơ hội, những games thủ Thiên sứ liên minh thiếu máu kia, từng người từng người nằm ở dưới chân Tiêu Ngự.

Đối với các games thủ Thiên sứ liên minh còn sống. Đây không thể nghi ngờ là 1 hồi ác mộng đáng sợ.

Xa xa hướng tiểu trấn nhìn lại, Thiên sứ liên minh phương đã tan tác., Phong Dã chỉ huy các thành viên Công hội 1 bên công kích 1 bên làm bộ không địch lại. Đem Bỉ Mông cự thú dẫn tới khoảng đất trống bên ngoài tiểu trấn.

“Thuần Chiến sĩ tổ đội 3 người, lên!” Phong Dã ở trong Công hội giọng nói quát lên, phân đông các Thuần Chiến sĩ sau khi nghe được mệnh lệnh Phong Dã ,đem Bỉ Mông cự thú bao vây xung quanh. Xung quanh hơn 60 Thuần Chiến sĩ đem Bỉ Mông cự thú vây khốn ở bên trong.

Các ma pháp sư, các Cung tiễn thủ ào ào tản ra. Hình thành 1 cái trận tròn vĩ đại . Đem Bỉ Mông cự thú bao vây ở bên trong.

Mưa tên đầy trời. ma pháp âm vang, vô số công kích lên trên người Bỉ Mông cự thú. huyết lượng Bỉ Mông cự thú dù khổng lồ, trải qua tiêu hao như vậy cũng chịu không nổi. Rống lên giận dữ 1 tiếng, chân trước vung lên, đem 5 người Thuần Chiến sĩ đánh bay ra ngoài.

Bỉ Mông cự thú vừa định đánh bật bao vây trùng điệp, 7 Thuần Chiến sĩ vọt lên, gắt gao ngăn chặn lỗ hổng.

Bỉ Mông cự thú điên cuồng tấn công. Nặng nề va chạm ở phần mặt thuần của Thuần Chiến sĩ, những Thuần Chiến sĩ này không ngừng lùi về sau, các games thủ Tà ác liên minh ở dưới sự chỉ huy Phong Dã, không ngừng điều chỉnh trận hình, đầu đến cuối đem Bỉ Mông cự thú bao vây ở bên trong.

Nhìn đến nơi đây, Tiêu Ngự mới thực sự cảm nhận được sự mạnh mẽ của số lượng, Bỉ Mông cự thú này tất nhiên rất mạnh mẽ, Lever 30 tinh anh + cường hóa 200.000 huyết lượng. Nhưng mà kiến nhiều cắn chết voi.

Phong Dã dẫn đầu những games thủ Tà ác liên minh này. chính là 1 đám kiến mạnh mẽ. Con voi dù lợi hại, cũng chỉ là thức ăn trong miệng hãn mà thôi.

Mặc dù mỗi cái công kích đều chỉ có thương tổn mấy đơn vị, nhưng mà nhiều games thủ như vậy tích lũy lại. Thương tổn công kích là cực kỳ khổng lồ . Chỉ 1 lát đã làm tiêu thất mấy vạn huyết lượng của Bỉ Mông cự thú.

Đứng ở đỉnh đầu Bỉ Mông cự thú ,Tuần thú sư cũng đã cảm thấy gấp gáp , vung tay bên phải lên, 1 con cự lang màu xanh xuất hiện ở trước mặt những games thủ Tà ác liên minh , so với Bỉ Mông cự thú thì nhỏ hơn 1 ít .

Cự Lang màu xanh từ hư không xuất hiện đè chết hơn 10 games thủ Tà ác liên minh.

“Mọi người cẩn thận con sói kia! Tổ đội Thuần Chiến sĩ thứ 4. Lên cho ta.” Phong Dã khẩn cấp quát. Nhanh chóng bố trí bố cục đội ngũ .

1 đội ước chừng 20 người Thuần Chiến sĩ sau khi nhận được mệnh lệnh của Phong Dã, hướng về Cự Lang màu xanh nhào tới. Những Thuần Chiến sĩ này đem Cự Lang màu xanh bao vây bên trong.

“Tất cả ma pháp sư, Cung tiễn thủ, công kích Cự Lang màu xanh!” Phong Dã quát lên. Trong lúc nhất thời vô số mũi tên và ma pháp phóng lên không.

Gần 5-6.000 class công kích tầm xa đồng thời công kích, loại tình cảnh này cực kỳ đồ sộ. Mỗi người phát ra 1 mũi tên hoặc là thả ra 1 cái ma pháp. Thì cũng đủ khuất cả bầu trời.

Mũi tên ngập trời làm ánh mặt trời đều bị che đầy .

Trong nháy mắt. Vô số mũi tên rơi xuống, kèm theo đó , còn có các loại ma pháp, rực rỡ vô cùng.

Phần đông ma pháp ở trên người Cự Lang màu xanh phát ra tiếng lộp bộp dữ dội. Vô số mấy chục giá trị thương tổn từ trên đầu Cự Lang màu xanh bay lên.

Tuần thú sư mặc dù có thể triệu hoán rất nhiều sủng vật, nhưng sủng vật thật sự mạnh mẽ cũng chỉ có 1 con, chính là Bỉ Mông cự thú dưới chân hãn, con Cự Lang màu xanh mới xuất hiện không bao lâu, đã bị các games thủ Tà ác liên minh 1 đòn giết chết.

Cự Lang màu xanh nức nở 1 tiếng. Nặng nề té lăn quay trên mặt đất. Biến thành kinh nghiệm cho các games thủ , mặc dù chia đến mỗi người giá trị kinh nghiệm cực kì ít.

Thấy được Cự Lang màu xanh bị tiêu diệt, các games thủ Tà ác liên minh sĩ khí càng lớn, phát ra tiếng hoan hô chấn động không trung, công kích cũng càng thêm ra sức.

Hóa ra Lever 30 tinh anh + cường hóa cũng không phải không có cách nào chiến thắng, Công hội lực lượng quả là mạnh mẽ.

Tuần thú sư không nghĩ tới bản thân triệu hoán Cự Lang màu xanh hỗ trợ, lại thành tình cảnh như vậy, Cự Lang màu xanh vừa triệu hồi ra đến, mới tạo thành 1 ít hỗn loạn cho những games thủ Tà ác liên minh này. Đã bị những games thủ Tà ác liên minh này giết trong 1 giây.

Bỉ Mông cự thú điên cuồng gầm gừ, đem từng người Thuần Chiến sĩ đánh bay. Sau khi những Thuần Chiến sĩ này bị đánh bay ra ngoài. Đa số hẳn chắc chắn phải chết, chỉ có rất ít người có thể sống sót, cho dù ngã xuống rất nhiều người, nhưng Thuần Chiến sĩ đi lên vẫn vô cùng vô tận.

Bỉ Mông cự thú bị xoá sạch gần 100.000 huyết lượng. Thuần Chiến sĩ trong Công hội cũng đã chết quá nửa.

Phong Dã mỉm cười. Hẳn cũng không lo lắng. Thuần Chiến sĩ chết rồi, bọn họ còn có Chiến sĩ khác, còn có Đức lỗ y. Bọn họ không thiếu nhất chính là người! Con Bỉ Mông cự thú này chắc chắn sẽ bị mằn đến chết!

Tuần thú sư đứng ở trên đầu Bỉ Mông cự thú. Về mặt hẳn có chút hoang mang, nếu như không có viện quân, như vậy nơi này đã sắp là mồ mả của hắn, làm hắn hoang mang là những games thủ này lại có thể luôn luôn hướng hắn lao đến.

Thủ hạ của Phong Dã tuyệt đại bộ phận tinh anh đều đối phó Bỉ Mông cự thú. Các games thủ bình thường khác không có cách nào tham dự trận vây giết này, đã hướng bên trong tiểu trấn Cáp Da giết vào. Các games thủ Tà ác liên minh đem toàn bộ tiểu trấn Cáp Da bao vây. Từ 4 phương 8 hướng con đường bên trong tiểu trấn tiếng giết chấn động không trung.

“11 người.” Kẹo Sa Ngã kinh sợ thốt ra 1 tiếng mồ hôi lạnh, hắn không nghĩ tới Tiêu Ngự tốc độ giết địch lại có thể nhanh như vậy. Gần 2 canh giờ, hắn so với Tiêu Ngự giết ít hơn 11 người, chẳng lẽ cứ như vậy mà thua sao. Kẹo Sa Ngã rất là không cam lòng. Nhưng mà thời gian lại chỉ còn lại có nửa giờ đồng hồ. “Đáng chết.” Kẹo Sa Ngã hận không thể ra tay đối với games thủ Tà ác liên minh, những games thủ Tà ác liên minh này ít nhất đoạt của hắn 3 người rồi. Đầu là bị hắn đánh cho chỉ còn nửa máu sau khi, bị Pháp sư và Cung tiễn thủ Tà ác liên minh dùng công kích từ xa oanh giết, đây là cướp quá trời trụ a!

Cả tòa tiểu trấn 1 mảnh hỗn loạn, nơi nơi đều là chiến trường. Những games thủ Tà ác liên minh này sau khi thấy được Tiêu Ngự xông tới, lập tức cung kính rời đi. Hội trưởng từng mệnh lệnh qua. Ai cũng không cho đắc tội với Tiêu Ngự. Tiêu Ngự có cần cái gì phải cố gắng phối hợp. Bọn họ tự nhiên là không dám cướp quá trời.

Tiểu trấn Cáp Da vẹn vẹn là 1 bộ phận nhỏ nhất trong toàn bộ chiến trường lớn, 2 bên chủ lực đều vắng mặt ở nơi này. Số người tham dự chỉ có hơn 100.000, không phải là nhiều.

“Không biết chiến trường chính chiến đấu như thế nào.” Tiêu Ngự không nén nổi nghĩ thầm, Tà ác liên minh và Thiên sứ liên minh dốc sức chiến đấu tại đại thảo nguyên cách nơi này căn bản cũng không xa.

Cáp căn đại thảo nguyên là giáp ranh giữa Địch Nhã và Ai Lạp Tây Á là đại thảo nguyên phì nhiêu nhất, là tiêu điểm 2 đại liên minh tranh đoạt. Tự nhiên cũng là nơi chiến tranh nhiều nhất.

Tiêu Ngự thu tâm tư lại. Tiếp tục công kích những tàn binh bại tướng Tà ác liên minh kia.

“Huyết lượng Bỉ Mông cự thú không nhiều lắm. Mọi người tăng thêm đề!” Phong Dã có chút hưng phấn quát, mưa tên và ma pháp càng thêm tập trung, các games thủ class công kích tầm xa càng hăng say công kích.

Còn sót lại 30.000 huyết lượng, Bỉ Mông cự thú đột nhiên ngửa mặt lên trời gầm gừ 1 tiếng. Thân thể trở nên lớn thêm, bề ngoài toàn thân màu xám trắng biến thành 1 mảnh đỏ au tanh mùi huyết sắc.

Bỉ Mông cự thú kỹ năng. < thú=“” vương=“” cuồng=“” bạo=“”>!

“Bỉ Mông cự thú bạo phát!”

“Cố gắng, nhanh chóng đánh die nó.”

Bỉ Mông cự thú to khỏe đánh ra 1 chưởng tại phía trước người các Thuần Chiến sĩ, thạch thạch thạch thạch, 7 Thuần Chiến sĩ bay ngược ra ngoài. Bỉ Mông cự thú điên cuồng hướng phía ngoài phóng đi, nhằm phía đội ngũ Pháp sư và các Cung tiễn thủ .

“Nó chạy đến .”

“A... ”

Từng tiếng tiếng tên là thảm thiết vang lên, Bỉ Mông cự thú mỗi công kích 1 lần liền có thể mang đi hơn 10 tính mạng. Mỗi nơi đi qua mặt đất chỉ còn lưu lại mảng lớn xác chết.

Bỉ Mông cự thú điên cuồng tấn công. Các games thủ ào ào tháo chạy. Các ma pháp sư ,Cung tiễn thủ nhanh chóng tản ra, các games thủ class cận chiến không ngừng hướng phía trước xông lên hướng phía trước che chắn, ngăn cản Bỉ Mông cự thú bạo ngược .

Từng đợt mưa tên. Từng đợt ma pháp cuộn cuộn, mặc dù không giống vừa rồi nhưng công kích cũng liên tục không dừng lại.

“Còn còn lại 20.000. Cố gắng!”

“Nhanh chóng thịt tên kia.”

Huyết lượng Bỉ Mông cự thú ở nhanh chóng tiêu hao, dưới sự tàn phá bừa bãi của Bỉ Mông cự thú, trên mặt đất để lại mảng lớn xác chết, chừng hơn 1.000 có khi còn nhiều nữa.

Bỉ Mông cự thú giết hại hơn 1.000 người, sức lực tiêu hao hầu như không còn . Ở tại chỗ nặng nề thở hổn hển.

“Nó sắp ngổm rồi. Tất cả Thuần Chiến sĩ xông lên cho ta, đem Bỉ Mông cự thú ngăn chặn cho ta!” Phong Dã khẩn trương chỉ huy nói.

Các Thuần Chiến sĩ đem Bỉ Mông cự thú bao vây, kiên nhẫn và thân thể Bỉ Mông cự thú va chạm, phát ra tiếng va chạm nặng nề, hơn 60 người đàn ông rống lên giận dữ uy thế có thể so sánh với Bỉ Mông cự.

Vô số mũi tên tiếng rít bắn về phía Bỉ Mông cự thú.

Sau khi trạng thái cuồng bạo biến mất Bỉ Mông cự thú cuối cùng chống đỡ không nổi , huyết lượng cạn kiệt. gầm lên 1 tiếng. Thân hình vĩ đại giống như 1 toà cao ốc. Ầm ầm ngã trên mặt đất, bốc lên bụi bặm đầy trời . áng sợ.

247. Chương 248 Tuần Thú Sư

Tuần thú sư kia té lăn quay trên mặt đất, lão đảo bò lên. Hắn hoảng sợ phát hiện hắn đã bị các games thủ Tà ác liên minh bao vây . Không có sủng vật ,Tuần thú sư tựa như lão hổ không có nanh vuốt, chỉ có thể mặc cho người khinh bạc.

“Đem hắn vây lại. Ai cũng không được cho xổng!” Phong Dã hô lên. ừ Âm thanh uy nghiêm làm cho người người không dám kháng cự, làm hội trưởng 3 đại Công hội. Phong Dã dĩ nhiên phải có chút khí thế rồi .

Những thành viên Công hội này mặc dù không rõ Phong Dã rốt cuộc muốn làm cái gì. Nhưng Phong Dã mà nói bọn họ không dám không nghe, cũng không dám có bất luận cái gì hoài nghi, bọn họ mỗi người đều đối với Phong Dã phát ra từ trong lòng bái phục và kính trọng.

Thấy được tình huống phát sinh bên kia, Tiêu Ngự hiểu, đến lúc bản thân nên ra tay , cá cược giữa hắn và Kẹo Sa Ngã còn chưa có chấm dứt. Suy nghĩ 1 chút, trang bị cấp Truyền Thuyết tất nhiên quan trọng. Nhưng cuối cùng cũng không sánh bằng 1 cái Lever 30 tinh anh + cường hóa, Cơ hội tiêu diệt 1 người Lever 30 tinh anh + cường hóa như vậy có rất ít , hơn nữa chỉ còn lại có gần nửa giờ đồng hồ, so tài giữa hắn và Kẹo Sa Ngã sẽ kết thúc. Tiêu Ngự giết chết so với Kẹo Sa Ngã nhiều hơn 11 người. Tiêu diệt Tuần thú sư kia lại tiếp tục cá cược là được.

“Nè ta cho mượn một cái áo choàng .” Phong Dã nhắn tin đến Tiêu Ngự nói ra.

1 games thủ đã đi tới, giao dịch cho Tiêu Ngự 1 cái áo choàng.

Tiêu Ngự chần chờ 1 chút, mặc áo choàng sau mặc dù hành động bất tiện. Bất lợi cho chiến đấu, nhưng có thể miễn đi không ít phiền toái, với lại Tuần thú sư kia đã là lão hồ không răng, Tiêu Ngự căn bản không cần lo lắng hắn có thể bị cắn ngược lại 1 cái. Cho dù lãng phí 1 chút thời gian cũng là đáng.

Các games thủ Tà ác liên minh làm thành 1 vòng tròn. Trung tâm là Tuần thú sư kia, Tuần thú sư khuôn mặt lộ ra vẻ hoảng sợ. Hắn không rõ những games thủ Tà ác liên minh này muốn làm những thứ gì. Vì sao không có ra tay đối phó hắn. Nhưng hắn biết, hôm nay hắn là hẳn chắc chắn phải chết.

”Đừng giữ lại thực lực. Làm cho bọn họ nhìn thực lực của ngươi 1 cái, nếu không bọn họ sẽ không chịu phục đầu he he.”

” Phong Dã nhấn tin đến Tiêu Ngự nói. Phong Dã đem điểm kinh nghiệm và giá trị vinh quang Tuần thú sư đưa cho Tiêu Ngự, hoàn toàn là ý nghĩ cá nhân, những thành viên Công hội bên ngoài không dám nói. Nói ra nhất định là có ý kiến, nếu như Tiêu Ngự hiện ra đủ thực lực. Có thể cho tuyệt đại bộ phận games thủ không phục cảm miệng.

” Hảo Hảo 2000/1 gói.” Tiêu Ngự đáp, hướng trung tâm các games thủ Tà ác liên minh đi đến.

Các games thủ nhận được mệnh lệnh của Phong Dã. Dành ra Cho Tiêu Ngự 1 con đường. Tiêu Ngự đi tới đối diện Tuần thú sư.

Các games thủ Tà ác liên minh ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chú Tiêu Ngự giữa trung tâm.

Tiêu Ngự áo choàng màu đen. Các games thủ Tà ác liên minh nhìn không thấy khuôn mặt Tiêu Ngự. Suy đoán thân phận Tiêu Ngự.

Bởi vì mặc áo choàng. thân phận Tiêu Ngự thành 1 điều bí ẩn.

Các games thủ đoán được ý nghĩ Phong Dã, Phong Dã là muốn cho người này tiêu diệt Tuần thú sư, đem kinh nghiệm và giá trị vinh quang của Tuần thú sư cho người này độc chiếm! Nghĩ tới đây. Trong lòng bọn họ không có 1 chút ý kiến thì không có khả năng. Bọn họ vất vả vả và tiêu diệt Bỉ Mông cự thú. Lại đem 1 khối thịt mỡ còn lại đưa cho người này, có phần không cam lòng.

Nếu như người này là hội trưởng Phong Dã mà nói. Bọn họ trong lòng trái lại còn chịu phục. Dù sao Bỉ Mông cự thú chết là ở dưới sự chỉ huy tài cán của hội trưởng. Hội trưởng công lao lớn nhất. Nhưng người này không phải hội trưởng a.

“Người này là ai?”

“Không biết, có thể là cao thủ trong Công hội nào đó.”

“Có lẽ vậy.”

Nếu có người 1 mình tiêu diệt cái tên này Tuần thú sư, phải nhận được bao nhiêu điểm kinh nghiệm và giá trị vinh quang? Bọn họ khó có thể tưởng tượng. Cũng không dám tưởng tượng, Lever 30 tinh anh + cường hóa cấp bậc so với bọn hắn cao hơn không ít. Trên phương diện kinh nghiệm là rất khó tưởng tượng.

Tiêu Ngự nhất định phải thi triển ra thực lực tuyệt đối. Mới có thể khiến cho những games thủ này chịu phục. Phong Dã bởi vì đem điểm kinh nghiệm và giá trị vinh quang của Tuần thú sư đưa cho mình mà ảnh hưởng uy tín của hắn.

“Cái tên Tuần thú sư này còn lại 30.000 huyết lượng, chỉ có 1 người mà nói. Ít nhất trên dưới nửa giờ đồng hồ mới có thể tiêu diệt, hội trưởng hẳn sẽ không khiến cho chúng ta ở chỗ này chờ nửa giờ đồng hồ chứ.”

“Đúng vậy. Tiểu trấn bên trong cũng không có thiếu games thủ Thiên sư liên minh cần thật lực đấy. Nếu như đi muộn. Toàn bộ chạy mất thì phí.”

< huyết=“” chi=“” kích=“” phát=“”>!

Tiêu Ngự mở ra < huyết=“” chi=“” kích=“” phát=“”>, sau đó tu thêm 1 bình Cuồng Bạo Dược Hoàn, lực công kích tăng lên tới cao nhất có thể.

Bổng dương, Tiêu Ngự động , 1 chiêu < đột=“” tiến=“”> đến gần Tuần thú sư. Giương tay lên cao 1 cái < tạc=“” kích=“”>.

Tuần thú sư không có 1 chút sức chiến đấu, tương đương với 1 cái bia thịt sống . Tiêu Ngự tha hồ công kích là được. Tiêu Ngự muốn ở trong khoảng thời gian ngắn bộc phát ra sát thương tối đa. Dem Tuần thú sư giết chết.

Tuần thú sư trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 200 giá trị thương tổn.

“Không nghĩ tới lực sát thương của ta làm hại cao như vậy. Xem ra Tuần thú sư phòng ngự yếu xiu.” Tiêu Ngự nghĩ thầm.

< tạc=“” kích=“”> qua đi. Tiêu Ngự cấp cho Tuần thú sư 1 cái trí mạng độc, công kích mấy cái. Lại là 1 cái < tấn=“” kích=“”>. 1 chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”> vòng đến lưng Tuần thú sư, nhảy lên cao. 1 cái < giáo=“” sát=“”> xuất ra, < giáo=“” sát=“”> xong xuôi sau khi rơi xuống đất 1 cái < bói=“” thứ=“”> tới.

Tiêu Ngự liên tục công kích đối với Tuần thú sư tạo thành hơn 600 thương tổn công kích, thêm vào 50 điểm xuất huyết thương tổn, < giáo=“” sát=“”> 20 . < bói=“” thứ=“”> 20. Trí mạng độc 10, từng cái 50 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu Tuần thú sư bay lên.

“50 điểm xuất huyết?”

“Là từ đâu đến ?” Rất nhiều các games thủ loạn lên, trong ánh mắt tràn đầy mơ màng.

Trong các games thủ Tà ác liên minh có rất nhiều người là cao thủ, tự nhiên có thể phân tích 50 điểm xuất huyết thương tổn này đạt được là từ đâu đến . Chẳng lẽ Tiêu Ngự từng kỹ năng đều là 100% hoàn thành? điều này thật bất khả tư nghị !

“7 điểm liên kích.” Tiêu Ngự khoe miệng mỉm cười. Nghiêng mình đến trước người Tuần thú sư , 1 cái xoay người. < phản=“” thủ=“” bói=“” thứ=“”> đâm ra !

Chủ thủ Tiêu Ngự dễ dàng đâm vào lưng Tuần thú sư, 300% công kích, hiệu ứng phá giáp, 1 cái hơn 3.000 giá trị thương tổn từ trên đầu Tuần thú sư bay lên.

” Xôn xao, 3.000 điểm. Làm sao có thể!”

“Người này đến cùng là làm như thế nào !”

Thương tổn Tiêu Ngự phát ra làm Những games thủ này không có cách nào tưởng tượng nổi .

Những games thủ Tà ác liên minh này thấy được giá trị thương tổn của Tiêu Ngự . Hoảng hốt kèm theo 1 loại cảm giác không chân thực .

Thấy được Tuần thú sư sắp thức tỉnh, Tiêu Ngự giơ chủ thủ lên 1 cái < dịch=“” cốt=“”>. Tuần thú sư rơi vào tê liệt. 1 cái hơn 500 giá trị thương tổn từ trên người Tuần thú sư bay lên.

“Không nghĩ tới trong vô ý phát huy ra hiệu quả phá giáp trên chủ thủ!” Tiêu Ngự hơi cảm thấy kinh ngạc. Tay trái phụ trợ tay phải. Càng không ngừng công kích Tuần thú sư , tích lũy giá trị năng lượng. Duy trì công kích lâu dài , giá trị năng lượng của Tiêu Ngự đã tích lũy đến hơn 80 điểm.

Tiêu Ngự 1 cái < đột=“” hình=“”> đến sau lưng Tuần thú sư , thêm 1 cái < thấu=“” tập=“”> đem Tuần thú sư kích hôn mê.

Tuần thú sư liên tục hôn mê. Căn bản không có cơ hội thức tỉnh , bên cạnh bọn Đạo tặc Tà ác liên minh nhìn về phía Tiêu Ngự ánh mắt trở nên nóng như lửa. Bọn họ biết thời gian khổng lồ có nghĩa là thế nào. Nếu như bọn họ có thể đem thời gian khổng lồ kéo dài đến loại trình độ này mà nói. Bọn họ thậm chí có thể dễ dàng đánh bại Chiến sĩ và Đức lỗ y cấp ngang nhau!

Đây là thực lực!

Tuần thú sư chính là 1 cái bia sống, Tiêu Ngự căn bản không cần lo lắng hấn công kích bản thân . Chỉ việc buông tay công kích là được, ở dưới tình huống này ai phát ra thương tổn có thể so sánh được với Tiêu Ngự?

Chủ thủ Tiêu Ngự lần lượt đâm kích ở trên người Tuần thú sư, Tuần thú sư trên đầu phiêu khởi từng cái giá trị thương tổn.

100 điểm giá trị năng lượng. Giá trị năng lượng full !

Thấy được giá trị năng lượng đã đầy. Tiêu Ngự địa tim đập bỗng nhiên tăng nhanh, tận dụng thời cơ, nếu như đợi lát nữa mà nói, giá trị năng lượng sẽ khấu trừ giảm từng chút 1, Tiêu Ngự kích phát năng lượng toàn thân, 1 cỗ năng lượng mãnh liệt dâng trào hướng tay phải lộ ra, tập trung ở trên mũi chủ thủ. Phát ra bạch quang chói mắt.

Bạch quang chiếu rọi ở trên áo choàng của Tiêu Ngự, thân ảnh mạnh mẽ càng khắc sâu trong đầu những games thủ này .

Tiêu Ngự đột nhiên quát 1 tiếng, chủ thủ tay phải điên cuồng đâm vào ngực Tuần thú sư , ở trong lồng ngực Tuần thú sư bộc phát ra 1 tiếng nổ dữ dội .

Hệ thống: < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”> độ hoàn thành kỹ năng 100%, tạo thành 100% thương tổn kỹ năng. Hoàn thành 100% khí bạo. Tạo thành 200% thương tổn kỹ năng. Thêm vào hiệu quả suy yếu 7 giây. Duy trì xuất huyết 30 điểm đến lúc tử vong.

Theo tiếng khí bạo nặng nề , 1 cái 200 điểm. 1 cái 5.200 điểm giá trị thương tổn từ trên đầu Tuần thú sư bay lên.

Tổng cộng 15 giây, Tiêu Ngự đối với Tuần thú sư tạo thành hơn 10.000 thương tổn công kích.

Tuần thú sư trên đầu liên tục phiêu khởi từng cái xuất huyết thương tổn. Hắn từ trong hôn mê tỉnh lại. Về mặt hoảng sợ, vùng vẫy suy nghĩ muốn chạy trốn. Lại phát hiện thân thể đặc biệt suy yếu, lực lượng toàn thân đều mất hết. Ngay cả đi 1 bước đều trở nên vô cùng khó khăn.

“100% năng lượng khí bạo quả nhiên rất khủng bố, giá trị thương tổn so với < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm ra còn mạnh hơn.” Tiêu Ngự nghĩ thầm. Vẫn còn đang ở sau lưng Tuần thú sư . 1 cái đâm 1 cái đâm Tuần thú sư lưng. Tích góp từng tí 1 năng lượng.

Chung quanh các games thủ nhìn vào thân ảnh Tiêu Ngự. Ánh mắt đều thay đổi, 1 số games thủ đã gặp qua người phát huy qua kỹ năng < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”>, nhưng có thể đem kỹ năng < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”> phát huy đến trình độ như thế , hiện nay cũng chỉ có 1 mình Tiêu Ngự , 5.000 thương tổn. Bọn họ rất khó tưởng tượng. Nếu như 1 đòn này công kích ở trên người games thủ bình thường, có thể tạo thành kết quả khủng bố như thế nào, phỏng đoán 1 Chiến sĩ bị 1 đòn này đánh chết trong 1 giây!

7 giây suy yếu, ở trong lúc suy yếu này. Tuần thú sư chỉ có thể miễn cưỡng di động bước chân, Tiêu Ngự càng không ngừng đâm kích ở trên lưng của hắn. Tuần thú sư thấy được tử vong đã ở trước mắt, hắn tuyệt vọng.

Kỹ năng < tạc=“” kích=“”> đã tan băng!

Kỹ năng < tấn=“” kích=“”> đã tan băng!

“Thật nhanh, kỹ năng vừa xài xong 1 lượt đã tan băng!” Tiêu Ngự lần đầu tiên đem skill khống chế hiệu quả như thế, đây mới thực sự là 100% khống chế, kỹ năng khống chế phía sau vừa sử dụng xong, kỹ năng phía trước vừa đã tan băng , như vậy đánh nhau mới sướng khoái a.

Tuần thú sư trạng thái suy yếu tan biến. Vừa muốn chạy trốn. Tiêu Ngự 1 chiêu < huyễn=“” ảnh=“” bộ=“”> đến trước người Tuần thú sư . Giương tay lên cao 1 chiêu < tạc=“” kích=“”>, đem Tuần thú sư kích hôn mê. Tiếp tục công kích Tuần thú sư. Tích góp từng tí 1 năng lượng, sau đó < tấn=“” kích=“”>

Dưới sự khống chế của Tiêu Ngự, Tuần thú sư ngơ ngác đứng tại chỗ, liên tục chịu đựng công kích.

1 hồi biểu diễn lộng lẫy a, sát thương của Đạo tặc vốn không cao. Ở trên người Tiêu Ngự lại được phát huy hoàn mỹ.

Ở xung quanh quan sát các games thủ ngơ ngác nhìn. Chung quanh mấy ngàn người lặng yên không 1 tiếng động, ngay cả 1 cây châm rơi trên mặt đất đều có thể nghe thấy. Các games thủ Tà ác liên minh cảm thụ được sự rung động mà Tiêu Ngự mang đến .

248. Chương 249 Nhẫn Sinh Mệnh

Trước mắt Tiêu Ngự Tuần thú sư chính là 1 khối bùn mặc cho người ta nặn , không có bất luận năng lực phản kháng nào, Tiêu Ngự mới có cơ hội đem trình độ bản thân phát huy đến lớn nhất, ở trong chiến đấu bình thường Tiêu Ngự không thể nào phát huy ra sát thương cao như thế , nguyên nhân là đối thủ phản kháng, có thể ảnh hưởng đến độ hoàn thành kỹ năng .

Sau khi đã đâm ra < tạc="" kích="">, < tấn="" kích="">, < bối="" thứ="">, Tiêu Ngự tích góp được 7 điểm liên kích, lại 1 chiêu < phản="" thủ="" bối="" thứ=""> đâm, chờ < phản="" thủ="" bối="" thứ=""> phát huy xong lại thêm 1 chiêu < dịch="" cốt=""> kết thúc thì mấy cái kỹ năng cũng đã tan bằng .

Vài kỹ năng qua đi, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột năng lượng bản thân , qua thời gian dài như vậy sau khi tích góp từng tí 1, cột năng lượng lại lần thứ 2 full giá trị, trong cơ thể năng lượng mãnh liệt dâng trào, Tiêu Ngự đem toàn bộ kinh khí toàn bộ tập trung ở trên chủ thủ tay phải, Cùng < trí="" mệnh="" bạo="" phá=""> có điểm bất đồng, < trí="" mệnh="" bạo="" phá=""> là đem tất cả năng lượng tập trung ở trên mũi chủ thủ nảy sinh thương tổn bạo khí, kỹ năng < bạo="" liệt=""> thì là đem tất cả năng lượng tập trung ở trên chủ thủ, thông qua xé rách vết thương đối phương , tạo thành giá trị thương tổn cao.

Tất cả games thủ Tà ác liên minh bên cạnh đều cảm giác được trên chủ thủ của Tiêu Ngự năng lượng cuồng bạo tàn sát .

Thứ năng lượng này, đối với tuyệt đại bộ phận games thủ mà nói, vẫn còn thần bí , chỉ có số ít games thủ đụng được đến bí quyết trong đó , như Tiêu Ngự vận dụng linh hoạt tự nhiên như vậy số lượng lại càng ít.

Những games thủ Tà ác liên minh này đều nhìn không chớp mắt vào Tiêu Ngự, nhất là những Đạo tặc kia, cả đám đều nín thở, nhìn chằm chằm Tiêu Ngự, rất sợ bỏ sót bất kỳ 1 động tác nào, nhiều games thủ đều mở video ra ghi hình, đem cuộc chiến đấu của Tiêu Ngự xem lại. Bọn họ muốn từ trong đó học lấy 1 số thứ có ích.

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự đâm lút cán trên người Tuần thú sư, năng lượng cuồng bạo đem xương sườn Tuần thú sư oanh làm 2 đoạn, máu tươi điên cuồng phun ra.

Hệ thống: < bạo="" liệt=""> độ hoàn thành kỹ năng 100%, tạo thành 100% thương tổn kỹ năng, hoàn thành khí bạo 100%, tạo thành 200% thương tổn khí bạo , thêm vào hiệu quả tê liệt 7s , duy trì xuất huyết đến lúc tử vong. (đoạn này chả biết sao không có thông số nên chế bừa đại khái Q_Q)

< bạo="" liệt=""> qua đi, trên đầu Tuần thú sư phiêu khởi 1 cái hơn 6.000 giá trị thương tổn, thương tổn so với trí mạng cao hơn.

kỹ năng < bạo="" liệt=""> hiệu quả kỹ năng so với < trí="" mệnh="" bạo="" phá=""> đại khái giống nhau, nhưng hiệu quả mà nói, kỹ năng < bạo="" liệt=""> so với < trí="" mệnh="" bạo="" phá=""> mạnh hơn 1 ít, hiệu ứng tê liệt cũng so với hiệu ứng suy yếu có lẽ tốt hơn.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua kỹ năng < trí="" mệnh="" bạo="" phá="">, loại kỹ năng chiến đấu cao cấp này thời gian tan bằng rất lâu, dưới tình hình như vậy, 1 hồi PK có thể sử dụng ra 1 lần cũng đã vô cùng không tệ .

< bạo="" liệt=""> nảy sinh hiệu ứng tê liệt giúp thời gian khống chế của Tiêu Ngự lâu hơn, Tiêu Ngự không ngừng công kích tới Tuần thú sư, kỹ năng < bạo="" liệt=""> và kỹ năng < trí="" mệnh="" bạo="" phá=""> cũng đã không có cách nào sử dụng , Tiêu Ngự chỉ có thể sử dụng các loại kỹ năng bình thường, liên tục từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tuần thú sư bay lên.

Thấy được Tiêu Ngự gần như rút sạch huyết lượng Tuần thú sư , các games thủ Tà ác liên minh trong lòng không khỏi rung động, ở bọn họ xem ra, thương tổn phát ra như vậy là không thể tưởng tượng nổi.

“Người này nhất định là hội trưởng bí mật bồi dưỡng 1 cao thủ Đạo tặc.”

“Đó là chắc chắn , bằng không hội trưởng cũng sẽ không đem điểm kinh nghiệm và giá trị vinh quang Tuần thú sư đều đưa cho hắn.” Thành viên Công hội cảm thấy tự hào nói ra, Công hội thực lực càng mạnh, bọn họ càng có cảm giác tự hào và lòng trung thành, phát hiện trong Công hội lại có cao thủ như thế, những

thành viên Công hội này càng tự hào, ngay cả chuyện Tiêu Ngự đã đoạt điểm kinh nghiệm và giá trị vinh quang bọn họ cũng quảng ra khỏi đầu, dù sao nhiều người như vậy làm 1 trận quay Tuần thú sư, điểm kinh nghiệm và giá trị vinh quang phân phối đến mỗi người cũng không nhiều.

“Cái tên Đạo tặc này giống như là trong khe đá đi ra , trước kia như thế nào chưa từng nghe nói có nhân vật như thế này?”

“Người nói người này có thể hay không là Lưỡi Lê?”

“Không phải, 2 người phong cách chiến đấu hoàn toàn bất đồng, với lại Lưỡi Lê là người của Ma Vực.”

“Điều này cũng đúng.” thành viên Công hội kia nói ra, Ma Vực 1 trong số ít Công hội có thể chống đỡ cùng Nanh Sói, Kỵ Sĩ, thực lực không thể khinh thường, Lưỡi Lê tự nhiên cũng sẽ không đổi cửa ra vào.

“Người này nhất định là vũ khí bí mật của hội trưởng , ta nhìn hấn 1 chút đều so ra không kém Lưỡi Lê.”

“Cái này khó nói, nếu như thực sự đánh nhau, không chính xác đc, dù sao yếu quyết phân ra thắng bại 2 giữa Đạo tặc, chỉ là 1 chiêu .”

Các games thủ Tà ác liên minh thảo luận sôi nổi, Công hội thực lực càng mạnh, những games thủ bình thường này lại càng fê , đây là 1 điểm không thể nghi ngờ .

Công hội lộ ra 1 siêu cấp cao thủ, tự nhiên cũng đã trở thành chủ đề nói chuyện cho những games thủ này say sưa .

Ở trong góc tiểu trấn Cáp Da , Kẹo Sa Ngã suy nghĩ khó hiểu, ở trong khoảng thời gian này, hấn giết 3 4 người, giết chết chậm rãi đuổi theo Tiêu Ngự, nhưng mà trong khoảng thời gian này Tiêu Ngự giống như đột nhiên biến mất chưa từng giết chết 1 người, như vậy ngược lại làm cho Kẹo Sa Ngã càng thêm buồn bực, chẳng lẽ người này bản thân nghĩ ngơi đợi mình ở 1 bên? Hấn không cần loại thương hại này!

Kẹo Sa Ngã giết vào 1 tòa tháp tên, ở tháp tên trên cao hướng phương xa nhìn lại, chính giữa các games thủ Tà ác liên minh, 1 Đạo tặc đang công kích tới 1 NPC, công kích sắc bén này có 1 loại cảm giác quen thuộc , là Tiêu Ngự !

Nhìn vào động tác Tiêu Ngự, Kẹo Sa Ngã chỉ có 1 loại cảm giác ngưỡng mộ, hấn ban đầu cho rằng thực lực của mình đã khá cao rồi , toàn bộ Tà ác liên minh cũng đã có thể cùng Lưỡi Lê so sánh, Tiêu Ngự xuất hiện làm hấn cảm giác được uy hiếp, Kẹo Sa Ngã lưỡi lướt trên chủ thủ , nhìn vào Tiêu Ngự, chiến ý càng ngày càng đậm.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột chỉ số giết chết, Kẹo Sa Ngã đã vượt qua bản thân 3 người , nếu như lại tụt xuống nữa, lần cá cược này chắc chắn phải thua.

< bối=“” thứ=“”>!

Tiêu Ngự thân ảnh mạnh mẽ giống như con bướm mặc hoa, ở bên cạnh Tuần thú sư vũ động, Tuần thú sư huyết lượng từng đoạn từng đoạn tụt xuống phía đáy, bởi vì Tiêu Ngự liên tục khống chế, Tuần thú sư với cái bia thịt tựa như đứng yên tại chỗ, liên tục xuất huyết thương tổn mỗi khoảnh khắc không ngừng tiêu hao máu của hấn.

30 giây sau, Tuần thú sư còn sót lại 1200 điểm huyết lượng, Tiêu Ngự thân hình hơi nghiêng đi, toàn thân mọi cơ bắp phối hợp rung lên, 1 chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm vòng ra, cuối cùng 1 đòn, tuyệt sát!

Bịch , 1 chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đối với Tuần thú sư tạo thành 1200 điểm thương tổn, Tuần thú sư huyết lượng cạn kiệt, cuối cùng gục trên mặt đất.

Thấy được Tuần thú sư ngã xuống đất, Tiêu Ngự thở 1 hơi, liên tục động tác cường độ cao làm cho Tiêu Ngự nảy sinh 1 chút cảm giác uể oải.

Sau khi tiêu diệt Tuần thú sư, Hệ Thống Nhắc Nhở truyền đến âm thanh liên tiếp, làm cho Tiêu Ngự 1 trận rối ren.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Lever hiện nay, đã lên tới Lever 26 , Tuần thú sư này cho điểm kinh nghiệm thật quá là nhiều, xứng đáng là Lever 30 tinh anh + cường hóa, tinh anh + cường hóa lượng kinh nghiệm so với tinh anh cao hơn vài lần.

Hệ thống: vinh dự giết chết ?, số lượng?, Lever 30. Tinh anh + cường hóa, Tuần thú sư, Thiên phu trưởng, Thiên sứ liên minh tử tước. Địch Nhã vinh quang. Games thủ Tiêu Ngự vinh quang, vượt cấp giết địch thêm vào giá trị vinh quang khen thưởng 1. (moá chap này không có hiện số liệu là sao nhỉ ToT)

Hệ thống: người đc trao tặng Quân hàm Bách phu trưởng .

Thấy giá trị vinh quang thu được, Tiêu Ngự bị dọa giết nẩy người, không nghĩ tới cái tên Tuần thú sư này lại có thể còn có lai lịch lớn như vậy, Quân hàm Thiên phu trưởng, tước vị Tử tước, tiêu diệt cái tên Tuần thú sư này Máy Chủ khen thưởng Tiêu Ngự 1 đồng giá trị vinh quang.

Lấy được giá trị vinh quang là có thể thăng cấp Bách phu trưởng , Tiêu Ngự nhìn 1 chút, thăng cấp đến Thiên phu trưởng cần ? giá trị vinh quang.

“Nhanh sẽ đến Thiên phu trưởng thôi .” Tiêu Ngự nghĩ thầm.

(Đoạn này lỗi bản dịch Q_Q trong bản dịch hok thấy nên ? tạm chắc sau này sẽ biết)

“Thu được bao nhiêu giá trị vinh quang?” Phong Dã cười mỉm hỏi thăm, Tiêu Ngự 1 mình tiêu diệt cái tên Tuần thú sư này, thu được giá trị vinh quang tuyệt đối sẽ không quá ít, ít nhất cũng phải kha khá.

” À có 2.000 thôi .” Tiêu Ngự trả lời.

“Nhiều như vậy?” Phong Dã cũng hoảng sợ, suy nghĩ 1 lúc cũng đã bình thường trở lại, vừa rồi bọn họ tiêu diệt Bỉ Mông cự thú, gần 10.000 người, mỗi người chia đến 5 điểm giá trị vinh quang, còn thu được mỗi người 50 điểm giá trị vinh quang khen thưởng thêm vào, Tiêu Ngự tiêu diệt Tuần thú sư lấy được 2.000 giá trị vinh quang cũng là phù hợp.

2.000 giá trị vinh quang, rơi xuống trên người 1 người, đã có vẻ tương đối đáng giá .

“Người cách Thiên phu trưởng còn thiếu bao nhiêu?”

” Tiêu Ngự nói ra. (mie nó cơ bản là không có nói == có thấy j' đâu)

Phong Dã sững sờ 1 chút, thăng cấp Thiên phu trưởng cần 1 chút giá trị vinh quang nữa , như vậy coi như Tiêu Ngự ban đầu đã có phần giá trị vinh quang khá cao , sắp đến Bách phu trưởng , thành tích như vậy ở trong tất cả games thủ cũng được cho đứng đầu . Phong Dã đối với Tiêu Ngự hy vọng càng lúc càng lớn , Tiêu Ngự thực lực càng mạnh, ở trên Đấu Trường Hắc Ám đi được càng xa, hần kiếm tiền cũng lại càng nhiều, cho nên Phong Dã mới dốc hết sức vỗ béo Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự đem trang bị Tuần thú sư rơi xuống lấy ra nhìn 1 chút.

Sâm Thập Sinh Mệnh Chi Giới: vật phẩm cấp Truyền Thuyết. huyết lượng + huyết lượng + phòng ngự, né tránh. (tác giả bị ngộ số anh em thông cảm ++)

“Tuần thú sư rơi ra cái trang bị này.” Tiêu Ngự nhấn tin đến Phong Dã nói ra, đem thuộc tính share Phong Dã.

Phong Dã nhìn thuộc tính 1 chút, nói ra: “Người cầm đi, đúng lúc người dùng được.”

Tiêu Ngự cũng không làm kiêu, đem nhẫn đeo ở trên tay, thay cho 1 chiếc nhẫn Tử Trang.

1 luồng hơi thở linh hồn lạnh lẽo từ trên người Tuần thú sư bay lên, xuất hiện đột ngột rồi biến mất, biến mất vào trong nhẫn Phệ Hồn trên tay trái Tiêu Ngự , Tiêu Ngự nghĩ hoặc tra nhìn 1 chút nhẫn Phệ Hồn này tuyệt đối cổ quái, nó đã hấp thu 2 cái linh hồn người , với lại 2 cái linh hồn này đều là linh hồn tương đối mạnh mẽ , không biết sau khi cởi ra phong ấn sẽ có cái hiệu quả kỳ quái gì , trước khi tìm hiểu được ra tác dụng của cái giới chỉ này Tiêu Ngự sẽ không đem nhẫn Phệ Hồn này thay thế.

Tiêu Ngự đem nhẫn Sinh Mệnh đeo lên, nhìn thoáng qua huyết lượng bản thân, Tiêu Ngự gần như có thể xưng được là 1 tên Đạo tặc máu trâu , nhiều chiến sĩ trước mắt cũng đã hơn 1.000 huyết lượng. Tuy nhiên

Đạo tặc giáp da quá bèo, huyết lượng Tiêu Ngự và huyết lượng Chiến sĩ hoàn toàn là 2 cái khái niệm bất đồng , huyết lượng Đạo tặc vẫn còn rất bèo, tuy nhiên huyết lượng gia tăng không phải cái việc gì xấu.

249. Chương 250 Npc Đạo Tặc Cấp ?

“Được, buổi tối hôm nay Đấu Trường Hắc Ám cũng đừng quên.” Phong Dã trả lời.

Dưới cái nhìn chăm chú của các games thủ Tà ác liên minh , Tiêu Ngự chậm rãi rời đi, tan biến ở trong tầm nhìn những games thủ này , những games thủ Tà ác liên minh này ngơ ngác nhìn lên xác Tuần thú sư , từng người như cũ vẫn có phần hồn bay phách lạc.

“Đem toàn bộ người chết hồi sinh, tại chỗ tu sửa 2 phút, sau đó xuất phát, giết vào tiểu trấn Cấp Da, tiêu diệt games thủ Thiên sứ liên minh còn lại .” Phong Dã hạ lệnh nói ra.

Những games thủ Tà ác liên minh này bắt đầu cứu sống lại đồng đội trên mặt đất .

Tiêu Ngự hướng trong tiểu trấn đi đến, nhìn thoáng qua chỉ số giết chết hiện nay, hắn và Kẹo Sa Ngã chênh lệch mở rộng đến 10, thời gian chỉ còn lại có 15 phút , Tiêu Ngự cho dù lại cố gắng, cũng đuổi không kịp , thua trận mà nói sau lưng mình áo choàng cấp Truyền Thuyết sẽ không còn, Tiêu Ngự không nhìn được có chút uể oải, dù sao cái áo choàng cấp Truyền Thuyết phía sau người là trang bị tốt nhất trong vài món trong trên người mình.

Tiêu Ngự không dự liệu được giữa đường lại có thể xuất hiện sự việc bất ngờ như vậy , 1 cái áo choàng cấp Truyền Thuyết so với giá trị vinh quang và 1 cái nhân cấp Truyền Thuyết cái nào quan trọng hơn, chắc chắn là cái phía sau, lên tới ngũ giai Bách phu trưởng , lục giai Thiên phu trưởng có thể dùng chút ít kim tệ mua sắm 1 bộ chiến trường Tử Trang, lên tới thất giai Vạn phu trưởng, bát giai Chuẩn tướng là có thể mua sắm 1 bộ trang bị cấp Truyền Thuyết, lên tới cửu giai Tướng quân, thập giai Đẳng anh hùng là có thể mua sắm trang bị cấp Sử Thi. Giá trị vinh quang tăng lên sau này còn sợ không có trang bị sao?

Thiên phu trưởng cần ? vinh quang, Vạn phu trưởng cần ? giá trị vinh quang, nói nhiều cũng không nhiều lắm, hao chút tâm sức mà nói nhanh chóng là có thể đạt tới, lại là vài tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở truyền đến.

Hệ thống thông báo: tổ đội games thủ 025 chiếm đóng tiểu trấn Cấp Da tháp tên số 3.

Hệ thống thông báo: tổ đội games thủ chiếm đóng tiểu trấn Cấp Da tháp tên số 5.

Hệ Thống Nhắc Nhở: người từ chỗ tổ đội games thủ chiếm đóng tháp tên số 3, lấy được ? giá trị vinh quang.

Hệ Thống Nhắc Nhở: đội trưởng được thêm vào? giá trị vinh quang

Từng cái Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên, có 1 bộ phận tổ đội games thủ đánh hạ tiểu tháp tên bên cạnh , Tiêu Ngự bởi vậy thu được không ít giá trị vinh quang, quên đi, gần đến lúc có hơn 100.

Tiêu Ngự tiếp tục mần thịt games thủ Tà ác liên minh, thời gian từng chút từng chút trôi qua, Tiêu Ngự toàn lực đuổi theo Kẹo Sa Ngã, nhưng mà khoảng cách quá lớn, Tiêu Ngự đã đuổi không kịp , dù sao Kẹo Sa Ngã thực lực không tệ , muốn trong khoảng thời gian ngắn đem chỉ số giết chết đuổi kịp là căn bản không có khả năng .

” Cá cược giữa chúng ta trở thành phế thải.” Kẹo Sa Ngã nhắn tin đến Tiêu Ngự nói .

Thấy được Kẹo Sa Ngã nhắn tin đến, Tiêu Ngự cười nhạt, nói ra: “Vì sao, người nhất định sẽ thắng mà.”

“Người trên đường rời đi , ta thắng không có hứng, chúng ta sớm muộn cũng có ngày chia ra thắng bại , hơn nữa là ở dưới tình huống công bằng , sau này nhiệm vụ chấm dứt, đánh 1 hồi, tiền đặt cược không thay đổi.” Kẹo Sa Ngã nói ra, cắt đứt giọng nói.

Nghe trong giọng nói vội vàng, Tiêu Ngự mỉm cười, Tiêu Ngự phát hiện, cái tên gia hỏa này kiêu hãnh tự phụ, xem ra vô cùng chán ghét , vẫn có 1 chút đáng yêu , Tiêu Ngự đối với Kẹo Sa Ngã ấn tượng đã có 1 chút thay đổi.

“Thắng bại, thực sự quan trọng như vậy sao?” Tiêu Ngự mỉm cười cười, người này thật đúng là cố chấp.

Hệ thống: người có đồng ý hay không giải trừ cá cược?

Vâng.

Hệ thống: cá cược giải trừ.

Nếu như ván này thua , Tiêu Ngự cũng có thể đem áo choàng đoạt lại , chỉ cần Kẹo Sa Ngã mở lại cái cá cược là được. Kẹo Sa Ngã không bằng lòng chiếm tiện nghi của Tiêu Ngự , miễn trừ 1 ván này, hẳn làm cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ.

Nếu như không phải trên đường phát sinh ra chuyện bất ngờ mà nói, Tiêu Ngự có thể nắm chắc thắng lần cá cược này.

Tiêu Ngự đến góc nơi, đem áo trùm hạ xuống, tiếp tục giết chết các games thủ Thiên sứ liên minh. 1 lát sau, Phong Dã mang các games thủ Tà ác liên minh từ cửa tiểu trấn xông đi vào, bắt đầu quét sạch games thủ Thiên sứ liên minh bên trong tiểu trấn.

“Tổ đội games thủ này có phải đội ngũ người không?” Phong Dã thấy được Tiêu Ngự nơi ngõ tắt nhỏ cạnh nhà dân, nhả tin cho Tiêu Ngự hỏi.

Cái tổ đội games thủ này có thể liên tục đánh hạ nhiều cái tháp tên như vậy, thực lực chắc chắn không đơn giản, thêm Tiêu Ngự ngoài ý muốn xuất hiện ở nơi này, hẳn đại khái có thể đoán được , Tiêu Ngự tự nhiên cùng tổ đội games thủ có quan hệ.

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự đáp.

“Lúc này thật đúng là ít nhiều nhờ có các người, nếu không chúng ta không có khả năng nhanh như vậy đánh hạ tiểu trấn Cáp Da.”

Sau khi các games thủ Tà ác liên minh chạy vào tiểu trấn Cáp Da, tùy ý tàn sát các games thủ Thiên sứ liên minh, phần đông số người bọn họ, đối mặt với những tàn binh bại tướng này, có ưu thế áp đảo, bên Thiên sứ liên minh nhanh chóng bị tàn sát hết sức bi thảm.

Thấy được này màn tình cảnh, Phong Dã lộ ra từ đáy lòng 1 chút tiểu ý, sau khi đánh hạ tiểu trấn Cáp Da này bọn họ sẽ thu được lợi nhuận vô cùng kinh người , từng games thủ đều thu được hàng loạt giá trị vinh quang, trừ lẫn đó ra, bọn họ còn thu được hàng loạt giá trị vinh quang Công hội, Công hội có thể thăng cấp thành Công hội Lever 3 , đem trở thành 1 trong vài Công hội Lever 3 trên toàn bộ Tà ác liên minh. Ngoài vinh quang cá nhân và giá trị vinh quang Công hội, quét sạch games thủ Tà ác liên minh khiến cho Phong Dã thu hoạch ít nhất 6.000 cái trang bị, những trang bị này sẽ bổ sung cho nhà kho Công hội, có thể cực đại tăng lên thực lực Công hội.

Nhiều thu hoạch như vậy, Phong Dã tự nhiên đầy đắc ý.

Hệ thống thông báo: Lời Thề Công hội chiếm đóng tiểu trấn Cáp Da

Tiêu Ngự nhìn đến cái Hệ thống thông báo này, bắt đầu triệu tập games thủ trong tổ đội, đứng ở ngõ tắt nhỏ lẳng lặng đợi chờ .

Hệ thống: vòng thứ nhất nhiệm vụ hoàn thành, mời trở về phục mệnh.

10 người toàn bộ tập trung ở bên cạnh ngõ tắt nhỏ, Tiêu Ngự hướng về Kẹo Sa Ngã nhìn thoáng qua, Kẹo Sa Ngã lẳng lặng dựa vào ở trên tường, 1 mặt bình thường, không có bất luận cái vẻ mặt gì.

” Dừng Hồi Thành Quyển Trục trở về thành!” Tiêu Ngự nói ra.

10 người bắt đầu đọc Hồi Thành Quyển Trục, 10 đạo ánh sáng trắng hiện lên.

Đám người Tiêu Ngự về tới trong thành, hướng về dong binh Công hội đi đến.

“Hoàn thành nhiệm vụ này sẽ có cái khen thưởng gì nhỉ?” Chanh hứng thú bưng bưng hỏi thăm, tướng mạo đáng của yêu nàng, hấp dẫn nhiều ánh mắt games thủ bên cạnh.

“Không biết, trước đổi kinh nghiệm và vinh quang, rồi lại lĩnh khen thưởng nhiệm vụ.” Tiêu Ngự nói ra, tiến vào dong binh Công hội.

Nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự, Chanh không nén nổi thốt lên 1 tiếng: ” Gia hỏa lạnh nhạt , người này tuyệt đối lạnh nhạt thành tính.”

Tiêu Ngự bắt đầu đổi kinh nghiệm và giá trị vinh quang, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua số lượng giết địch, thêm tích lũy trước kia, Tiêu Ngự tổng cộng tiêu diệt hơn 80 người, toàn bộ lĩnh thành kinh nghiệm mà nói, điểm kinh nghiệm tổng sản lượng là vô cùng phong phú .

“Ngài phải chăng khẳng định đổi kinh nghiệm?”

“Vâng!”

Hệ thống: người thu được ? kinh nghiệm. (mie nó đêk hiện ra , cứ ghi là 1 chút kinh nghiệm)

Liên tục 2 tiếng nhắc nhở thăng cấp vang lên, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Lever hiện nay, Lever 28 , như thế lượng kinh nghiệm khổng lồ làm cho Tiêu Ngự liên tục thăng 2 Lever.

Những người khác cũng từng người lĩnh điểm kinh nghiệm, từng đạo bạch quang ở trên người mấy Đạo tặc này phát sáng lên, trong đại đa số bọn họ cũng đều thăng cấp , Kẹo Sa Ngã thu được lượng kinh nghiệm nhiều nhất, hẳn đã Lever 27 .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bảng Lever, trên bảng Lever cao nhất đã Lever 29 , 13 người games thủ Lever 29, phỏng đoán lượng kinh nghiệm bọn họ đều ngừng tăng, sau khi up class mới có thể tiếp tục thăng cấp.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua class các games thủ này , tất cả đều là Pháp sư, Lever Đạo tặc cao nhất là là Lưỡi Lê, Tiêu Ngự đều là Lever 28.

Gặp được loại hỗn chiến khổng lồ này, các Pháp sư tốc độ thăng cấp trong tất cả games thủ là nhanh nhất, nhất là những Pháp sư đã học được ma pháp đánh lan , chỉ cần có thể phóng ra 1 cái ma pháp đánh lan, là có thể trúng hàng loạt games thủ liên minh đối phương.

“Làm xong nhiệm vụ này nên up class .” Tiêu Ngự trầm nghĩ, đi đến Mộc Cự Thai bên cạnh.

“Xin hỏi ngài phải chăng khẳng định đem tất cả trang bị đổi thành giá trị vinh quang.” Mộc Cự Thai bên cạnh là 1 tiểu cô nương NPC thanh tú hỏi.

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự đem tất cả trang bị đặt ở Mộc Cự Thai, tất cả trang bị 10 người bọn họ thu hoạch đều đặt ở nơi này . Nhất định phải là đội viên Đoàn đội tiêu diệt games thủ sau đó thu hoạch trang bị mới có thể đổi thành giá trị vinh quang.

“Tổng cộng 189 cái trang bị.” Cái tên tiểu cô nương NPC này nhìn 1 cái nói ra rõ ràng, đem những trang bị này thu xuống.

Hệ thống: người lấy được <1 chút=”> giá trị vinh quang. (hok còn gì để nói)

Phân đông các đội viên ít nhất đều đc chia hơn 100 giá trị vinh quang.

” Sướng điên rồi ha ha.”

“Đúng vậy.”

Các đội viên hưng phấn nói ra, bình thường thu hoạch giá trị vinh quang tốc độ rất chậm, hôm nay liên tục thu hoạch được rất nhiều giá trị vinh quang, cũng khó trách những đội viên này vô cùng hưng phấn.

Khi 2 đại liên minh đại chiến, mới là thời kì thu hoạch giá trị vinh quang tốt nhất, vì khích lệ các games thủ, các quốc gia đều tặng hàng loạt giá trị vinh quang, không có giá trị vinh quang ai có thể khiến cho họ ra chiến trường chịu chết?

” Giờ nên đi giao nhiệm vụ .” Tiêu Ngự đối với những đội viên này nói ra, đoàn người tiến vào nội sảnh Dong Binh Công hội , hướng lầu 2 Dong Binh Công hội đi đến.

Đám người Tiêu Ngự đến lầu 2 Dong Binh Công hội.

1 NPC Đạo tặc mặc áo choàng màu đen hướng về đám người Tiêu Ngự đi tới, cái tên NPC Đạo tặc này tuổi rất già, hình dung khô, râu tóc bạc trắng, thần tình tươi sáng , nhưng hành động lại là vô cùng mạnh mẽ,

NPC Đạo tặc đem tất cả trang bị đều che giấu bên trong áo choàng màu đen, đám người Tiêu Ngự chỉ có thể nhìn thấy 2 thanh chủy thủ này trong tay tên Đạo tặc.

Tiêu Ngự kinh hãi, 2 cái trang bị cấp Sử Thi, tuy nhiên từ trên tay NPC thấy được 2 cái trang bị Đạo tặc cấp Sử Thi trái lại cũng không phải cái gì lạ lắm.

Tiêu Ngự cho cái lão già NPC này một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Đạo tặc đạo sư Ân Tư: cấp bậc? ? .

Là NPC cấp ? , thực lực so với Đạo tặc đạo sư Áo Đức còn mạnh hơn.

“Các người đã đến .” Đạo tặc đạo sư Ân Tư dò xét đám người Tiêu Ngự 1 lát nói ra, “Đi theo ta.”

Đạo tặc đạo sư Ân Tư trong con mắt chợt hiện lên tinh quang làm cho đám người Tiêu Ngự kinh hãi không thôi, nhìn thoáng qua bóng lưng Đạo tặc đạo sư Ân Tư , đám người Tiêu Ngự chần chờ 1 chút, đi theo.

Đi theo ở sau lưng Đạo tặc đạo sư Ân Tư , đám người Tiêu Ngự khẩn trương nhìn 1 cái, nơi này đã là bên trong Dong Binh Công hội , bình thường bọn họ cũng đều chỉ có thể ở phòng khách lầu 1 hoặc là nội sảnh hoạt động 1 chút, ít có cơ hội tới đây.

Nơi này có nhiều phòng còn có cả phòng hội nghị, bố trí cực kỳ xa hoa.

Đạo tặc đạo sư Ân Tư dẫn theo các đội viên luôn hướng cuối hành lang đi đến, các đội viên trong lòng đều có chút ngờ vực, không biết kế tiếp có thể xảy ra chuyện gì.

250. Chương 251 Long Tường Thuật

Mọi người qua lại ở trong hành lang, đi vào 1 phòng khách, phòng khách vô cùng trống trải, cực kỳ xa hoa, bên trong nơi nơi đều là games thủ rộn ràng và các NPC mặc loại quần áo và trang sức lạ lùng, đi lại qua lại bận rộn cái gì đó, 1 cảnh tượng nhộn nhịp.

Những games thủ này chia từng đội ngũ nhỏ, ở cùng 1 ít NPC đang nói gì đó.

“Những người này đều là games thủ sau khi hoàn thành nhiệm vụ đến đây lĩnh thưởng ?” Bên cạnh Chanh hỏi, mở đôi mắt to, tò mò nhìn về phía games thủ đi lại bên cạnh.

“Đoán chừng là thế.” Bên cạnh Số Mệnh trả lời.

10 người tựa như lạc vào khu vườn lộng lẫy, tò mò nhìn quanh .

Tiêu Ngự tùy tiện chọn 1 games thủ, ném 1 < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, nhìn 1 chút.

Mạc Ngôn: Lever 25 hắc ám Đức lỗ y, Quân hàm, Giáo quan.

“Nơi này toàn bộ là Giáo quan?” Tiêu Ngự không nén nổi kinh ngạc nói, trong đại sảnh này có ít nhất mấy ngàn người! Mỗi dạng class đều có. Tiêu Ngự vừa cho mấy cái games thủ một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, phát hiện so với trong lòng hắn suy đoán giống nhau, những games thủ này không có chỗ nào mà không phải là Quân hàm Giáo quan.

Toàn bộ Tà ác liên minh nhiều games thủ như vậy, có nhiều Giáo quan như vậy cũng bình thường, hắn sẽ không phải tất cả Giáo quan đều bị tập trung ở nơi này chứ?

Cái phòng khách này thính thoảng lại có tổ đội games thủ rời đi, cũng có không ít tổ đội games thủ lần lượt đi vào.

Đám người Tiêu Ngự đi theo sau lưng Đạo tặc đạo sư Ân Tư , hướng 1 chỗ trong góc phòng khách đi đến, nơi đó đứng 1 NPC mặc trang phục bình dân .

“Người ở đây thiệt nhiều a.”

“Thiệt nhiều Giáo quan, hóa ra có nhiều người cấp bậc Giáo quan đến như vậy.” Số Mệnh không nén nổi nói ra, hắn ban đầu cho là mình lên tới Giáo quan, đã xem như là tương đối nhanh chóng , không nghĩ tới toàn bộ Tà ác liên minh lại có thể có nhiều Giáo quan như vậy, làm hắn không nhận được có chút nhụt chí.

“Không biết nhiệm vụ hoàn thành khen thưởng là cái gì.”

“Sẽ không vẫn là giá trị vinh quang chứ.”

“Nhưng nói chính xác, có thể thu được 1 ít giá trị vinh quang cũng là 1 điều không tệ.” Đám người Ngự Tử nhỏ giọng trò chuyện, nhìn quanh khắp nơi.

“Những người này tất cả đều là cao thủ, thực sự hoài nghi toàn bộ cao thủ Tà ác liên minh tập trung ở đây.”

Đạo tặc đạo sư Ân Tư đem đám người Tiêu Ngự dẫn tới bên cạnh NPC bình dân kia, NPC bình dân kia nhìn chăm chú đám người Tiêu Ngự, nhìn hồi lâu.

“Đó là cái ánh mắt gì thế.”

” Khiến người xem sợ hãi a.” Đám người Số Mệnh không nén nổi nói thầm.

Cái tên NPC này ước chừng hơn 30 tuổi, quần áo giản dị, tướng mạo xem ra bình thường, thần sắc nghiêm túc, tự nhiên mà phóng xuất ra 1 cỗ khí thế uy nghiêm, không giống như là 1 người bình dân, Tiêu Ngự cho cái tên NPC này một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Tử tước Tư Mông: Lever 30 siêu cấp tinh anh. Quân hàm Chuẩn tướng.

Tiêu Ngự trong lòng kinh hãi, không nghĩ tới cái tên này quần áo giản đơn lại có thể là Tử tước, lại còn Chuẩn Tướng quân hàm, Lever 30 siêu cấp tinh anh.

Hệ thống: người phải chăng quyết định hướng tử tước các hạ lĩnh khen thưởng?

Tiêu Ngự không chút do dự địa điểm khẳng định, làm xong nhiệm vụ không phải là vì lĩnh khen thưởng sao?

Hệ thống: Người đạt được điểm công trạng, người thu được sách kỹ năng < long=“” tường=“” thuật=“”>.

Khen thưởng là công trạng mà không phải vinh quang, công trạng và vinh quang là hệ thống điểm khác nhau, tăng lên công trạng có thể tăng lên tước vị, tước vị càng cao, là có thể hưởng thụ được đối xử càng cao, thậm chí khi lĩnh khen thưởng nhiệm vụ đều có thể so với người khác lĩnh nhiều hơn 1 ít, thậm chí khi gặp được 1 ít NPC, tước vị càng cao NPC càng muốn đem nhiệm vụ giao cho, cùng Quân hàm có điều bất đồng.

Khoảng cách Tiêu Ngự tới tước vị Tử tước còn xa, thứ công trạng này không giống giá trị vinh quang, không rất dễ dàng thu được, chỉ có làm nhiệm vụ quốc gia khi mới có thể thu được.

< long=“” tường=“” thuật=“”>? Cũng không biết là cái sách kỹ năng gì.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, đem < long=“” tường=“” thuật=“”> mở ra, xem xét giới thiệu.

< long=“” tường=“” thuật=“”>: điều kiện yêu cầu kỹ < cước=“” thích=“”>. Hiệu quả kỹ năng, đột nhiên đến gần tung < cước=“” thích=“”> thiệt hại nặng đối thủ. Thương tổn kỹ năng < cước=“” thích=“”> cấp bậc kỹ năng x cấp bậc bản thân. Thêm vào 3 hạng mục đặc biệt hiệu quả.

< long=“” tường=“” thuật=“”> này là dựa vào < cước=“” thích=“”>, tương đương với < cước=“” thích=“”> tiến hóa, 2 cái kỹ năng đều tan bằng thì mới có thể sử dụng, cái kỹ năng này là kỹ năng Tiêu Ngự thấy cổ quái nhất, < cước=“” thích=“”> thương tổn kỹ năng cực thấp, < long=“” tường=“” thuật=“”> đối với < cước=“” thích=“”> tiến hành triệt để thay đổi.

Kiến giải trên đối với kỹ năng này miêu tả cũng không nhiều, còn phải cần bản thân Tiêu Ngự tự tìm kiếm, 3 hạng mục đặc biệt kia hiệu quả rốt cuộc là cái gì, Tiêu Ngự cũng không lắm rõ ràng, tuy nhiên chỉ nhìn 1 cách đơn thuần kỹ năng này đánh bị thương và phát huy hiệu quả, Tiêu Ngự cảm giác được cái kỹ năng này tuyệt đối là 1 cái kỹ năng cao cấp a, Tiêu Ngự không chút do dự đem < long=“” tường=“” thuật=“”> học hết.

Lever 9 < cước=“” thích=“”> thời gian tan bằng là ... , Lever 1 < long=“” tường=“” thuật=“”> thời gian tan bằng ...

“Cần skill < cước= ” thích= ”> phụ trợ, kỹ năng < cước= ” thích= ”> không tan bằng thì không có cách nào phát huy < long= ” tường= ” thuật= ”>, phát huy < long= ” tường= ” thuật= ”> tương đương với dùng luôn kỹ năng < cước= ” thích= ”>, kỹ năng < cước= ” thích= ”> cũng phải tiến vào trạng thái đóng băng.” Tiêu Ngự suy nghĩ 1 lần, đây là 1 cái đáng chú ý, vạn nhất gặp được tình huống đột phát sinh, quên hết cái hạn chế này vậy phiền toái to.

Tiêu Ngự kỹ năng < cước= ” thích= ”> là Lever 9, cấp bậc bản thân là 28 cấp, như vậy coi như Tiêu Ngự xài < long= ” tường= ” thuật= ”> thương tổn trụ cột kỹ năng so với kỹ năng công kích khác cao hơn nhiều lắm, so với cấp bậc hiện nay mà nói, giá trị thương tổn quả thực quá ổn.

Nếu như là đem < long= ” tường= ” thuật= ”> này giao cho games thủ khác, chắc chắn không có trâu như thế, nhiều lắm coi như gây thương tổn ngang với hạ cấp kỹ năng, Tiêu Ngự là trường hợp đặc biệt, giáp đùi trên người Tiêu Ngự mang vào thăng kỹ năng < cước= ” thích= ”> thành Lever 9, cái cấp bậc kỹ năng này so với hiện nay mà nói là các games thủ Đạo tặc không có cách nào hi vọng đạt được, tuyệt đại bộ phận Đạo tặc kỹ năng < cước= ” thích= ”> nhiều lắm chỉ có trên dưới Lever 2, Tiêu Ngự cho tới bây giờ cũng chỉ đem kỹ năng < cước= ” thích= ”> lên tới, Lever 3 < cước= ” thích= ”>, căn bản không có cách nào làm cho < long= ” tường= ” thuật= ”> phát huy ra thương tổn cao cấp, duy nhất bất ngờ là Tiêu Ngự có giáp đùi tăng Lever kỹ năng mới được như thế.

“Đột tiến, < long= ” tường= ” thuật= ”>, < huyền= ” ảnh= ” bộ= ”>.” Tiêu Ngự mỉm cười, 1 cái tân hệ thống chiến đấu chậm rãi thành lập lên, so với bình thường Đạo tặc có điều bất đồng, bình thường Đạo tặc thông thường ở trạng thái tiềm hành < thân= ” tập= ”>, Tiêu Ngự lại đem trọng điểm đặt ở trên mặt đột kích, “Cùng thích khách gần như có phần giống nhau.”

Ân Trạch Tư đại lục Đạo tặc vốn là từ thích khách biến đổi mà thành, mà bản thân class thích khách, thì dần dần xuống dốc, chỉ có chút ít kỹ năng truyền xuống, Đạo tặc cũng có thể học tập, < long= ” tường= ” thuật= ”> cũng là 1 trong số đó.

Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn thoáng qua các đội viên, ... đội viên này từng người cái mặt lộ vẻ vui mừng, chắc hẳn khen thưởng nhiệm vụ làm bọn hắn vừa lòng, nghe bọn hắn nói chuyện phiếm, bọn họ thu hoạch khen thưởng vô cùng giống nhau, có trang bị, có sách kỹ năng, còn cầm được không gian hành trang lớn.

Hệ thống: người phải chăng tiếp nhận kế tiếp nhiệm vụ?

Vâng.

Hệ thống: người đã tiếp nhận vòng nhiệm vụ thứ 2.

Khen thưởng nhiệm vụ này phong phú như vậy, mấy người Tiêu Ngự tự nhiên sẽ không nỡ chừng bỏ dở, không biết cuối cùng khen thưởng sẽ là cái gì, Tiêu Ngự không nhận được có chút mong đợi.

“Đây là tập nhiệm vụ của các người.” Tư Mông tử tước giao dịch cho Tiêu Ngự 1 trương màu đỏ tập phiến, nói ra.

Tiêu Ngự từ trong tay Tư Mông tử tước tiếp nhận tập phiến nhiệm vụ, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua nhiệm vụ trên tập nhiệm vụ.

“Nhiệm vụ ám sát.” 4 chữ ánh vào Tiêu Ngự mí mắt bỗng dưng giật giật.

Tử tước Tư Mông và Đạo tặc đạo sư Ân Tư liếc mắt nhìn lẫn nhau, giống như trao đổi cái gì.

Tiêu Ngự có cảm giác nhìn thoáng qua 2 người kia, 10 người ám sát 1 người Lever 30 Thiên sứ liên minh tinh anh Bách phu trưởng, có phần chuyện bé xé ra to, nhiệm vụ này có phần kỳ lạ, nếu là Lever 30 siêu cấp tinh anh còn nghe được, đối với loại tiểu tinh anh này không có hứng thú mới đúng, tại sao phải tuyên bố loại nhiệm vụ này?

Liên tưởng đến tiếp sau nhiệm vụ, Tiêu Ngự có chút giật mình, cái loại nhiệm vụ ám sát nhỏ này chỉ là khảo nghiệm trước, nhiệm vụ này chắc chắn còn có nửa sau.

“Nhận được nhiệm vụ rồi?” 1 bên Số Mệnh hỏi.

“Đúng vậy. Chúng ta đi thôi.” Tiêu Ngự nói ra, mang mọi người hướng cửa đi đến, đi đến 1 nửa, Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn thoáng qua, phía sau tử tước và Đạo tặc đạo sư Ân Tư phía sau đã biến mất.

2 người kỹ thuật Đạo tặc cao siêu, 2 người này tuyệt đối không đơn giản, Tiêu Ngự thầm nghĩ.

“Người phát hiện cái gì à?” Chanh theo ánh mắt nhìn Tiêu Ngự, thấp giọng hỏi.

Tiêu Ngự lắc lắc đầu, hướng ngoài cửa đi đến.

Chanh nhìn thoáng qua bóng lưng Tiêu Ngự, người này tuyệt đối phát hiện ra cái gì, lại không chịu nói, Chanh đành chịu chỉ có thể đi theo.

Lấy sự miễn cảm của Tiêu Ngự đối với nhiệm vụ, Tiêu Ngự ý thức được phía sau nhiệm vụ tuyệt đối không đơn giản, nhưng Tiêu Ngự bây giờ cũng không cách nào chắc chắn.

Còn phải tiếp tục ra chiến trường, hôm nay 1 ngày thu hoạch quả thật không tệ, nói không chừng có thể ở trước trời tối lên tới Lever 29, cộng thêm vừa học kỹ năng <long=“” tường=“” thuật=“”>, buổi tối hôm nay đối địch Vu Thuật Tắt Mãn kia cũng đã càng nắm chắc hơn. Tiêu Ngự đã đem tư liệu Phong Dã giao cho hắc kỳ càng tỉ mỉ nghiên cứu 1 lần, Tiêu Ngự ý thức được đối thủ buổi tối hôm nay cũng không đơn giản, tuyệt đối là bản thân gặp được 1 trong vài người khó ứng phó nhất.

“Đạo tặc đối với Vu Thuật Tắt Mãn phần trăm là: 1/1, Phong Dã quan tâm nhất là \$, đánh thắng mà nói có thể lấy được rất nhiều \$.” Tiêu Ngự nghĩ tới những này như cũ có phần thoáng như trong mộng, hắc trước kia chưa từng nghĩ có 1 ngày có thể kiếm tiền đơn giản như vậy, nếu như chỉ dựa vào bán trang bị làm giàu, cần bao nhiêu thời gian mới có thể kiếm đủ nhiều tiền như vậy?

Đây là trận đánh cuộc giữa những người có tiền, Tiêu Ngự chỉ là trong vô ý tham dự vào.

“Cố gắng ở trời tối trước tăng thực lực lên.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, cùng các đội viên hướng mục tiêu tiến đến.

Đám người Tiêu Ngự mục tiêu ở lân cận đại thảo nguyên Cáp Căn, đại thảo nguyên Cáp Căn bên cạnh là dãy núi cao vút, dựa theo tọa độ mục tiêu xem ra cần phải đến ở trên dãy núi cạnh đại thảo nguyên Cáp Căn bên.

“Tiêu diệt Thiên sứ liên minh trinh sát Lever 30 tinh anh Cung Săn Giả Tư Khoa.” Tiêu Ngự đem tạp phiến nhiệm vụ ném vào hành trang, nhiệm vụ này là cái nhiệm vụ ám sát vô cùng đơn giản, phỏng đoán chỉ là tử tước Tư Mông cho khảo nghiệm nhiệm vụ.

Mấy cái thân ảnh bay vút ra ngoài, hướng mục tiêu địa phương kia chạy vội.

Ước chừng 30 phút, đám người Tiêu Ngự tiến vào đại thảo nguyên Cáp Căn bên cạnh dãy núi Ni Căn, dãy núi Ni Căn có phong phú tài nguyên khoáng sản lộ thiên, 2 đại liên minh games thủ thường xuyên sẽ tới dãy núi Ni Căn thu thập khoáng thạch, thường xuyên có thể gợi ra 1 ít tranh đấu. ngọn núi này và phía dưới thảo nguyên cũng là trọng điểm tranh đoạt của 2 đại liên minh.

251. Chương 252 2 Quân

Theo sơn đạo, đám người Tiêu Ngự bò đến giữa sườn núi lân cận, binh lính chung quanh cuối cùng trở nên thưa thớt hơn.

“Thượng đế a.” Yêu Nghiệt hướng về phía dưới đồng bằng nhìn lại, khâm phục 1 tiếng.

Đám người Tiêu Ngự theo ánh mắt Yêu Nghiệt nhìn lại, thấy vô cùng rung động, ở Ni Căn trên đại thảo nguyên quân đội đông nghìn nghịt, liên tục từ chân núi kéo dài đến phía cuối liếc mắt nhìn không tới đuôi, 2 bên số người chừng mấy ngàn vạn không ngừng, tựa như con kiến che kín toàn bộ đại thảo nguyên Cáp Căn, bầu trời chỉ chít đều là điểm đen, giữa 2 quân hình thành 1 cái bề rộng chừng mấy khoảng cách ngàn m, 2 bên 1 cỗ hơi thở ngưng trọng ở trên chiến trường lan tràn.

Đại chiến hết sức căng thẳng.

“Thật nhiều người a.”

” Quân đội nhiều như vậy, không nghĩ tới chiến đấu giữa 2 liên minh lại có thể lớn như vậy .” Các đội viên có chút thích thú thảo luận , phỏng đoán bọn họ không lâu liền có thể thấy được trận chiến tranh này trên trang chủ .

Toàn bộ chiến trường hướng bên trái là Tà ác liên minh, phía trước tất cả đều là cầm trong tay khiên xương, tay cầm lưỡi hái xương, hình thành 1 mảnh biển màu trắng, số lượng nhiều đến khủng bố, Vong linh tộc chiến thuật kinh điển nhất, Biển Cốt Vong Linh!

Phía sau bộ xương khô là quân đội khác của Tà ác liên minh , Thú nhân Chiến sĩ quân đoàn, Lang Kỵ Sĩ quân đoàn, Tử Vong Kỵ Sĩ quân đoàn, Địa Ngục Kỵ Sĩ quân đoàn kết thành từng cái phương trận vĩ đại , bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị xung phong .

Hướng bên phải thì là Thiên sứ liên minh, phía trước nhất là hàng ngũ Kỵ Sĩ hoàn chỉnh , phía sau là hàng loạt Chiến sĩ cùng với các class lớn, trong đó class Ai Lạp Tây Á Thần Thánh Điện nhiều nhất, Thần Thánh Điện class kể cả Kỵ Sĩ nhân loại, Chiến sĩ, thánh Kỵ Sĩ, Mục sư... nhiều class chủ lực nhân loại.

Trái lại trên bầu trời, Thiên sứ, Ác ma, Cốt Long, Cự Long, Pháp sư nhân loại, Sư Kỵ Sĩ các loại class trôi nổi ở trên bầu trời, hình thành 1 kỳ quan vĩ đại.

Phía trước 2 đại trận doanh , 2 người trôi nổi trên không trung, 1 người cười Huyết Long vĩ đại, 1 người khác cười Thánh Long màu trắng, 2 bên trên không trung đang nói gì đó.

Bởi vì khoảng cách quá xa, đám người Tiêu Ngự thấy không rõ tướng mạo 2 người kia, cũng nghe không được bọn họ đang nói những thứ gì, Tiêu Ngự có thể suy đoán ra, 2 người kia hẳn là 2 bên đại biểu, bọn họ đang đàm phán.

Nhiều quân đội như vậy đánh nhau, sẽ là tình cảnh như thế nào a? Tiêu Ngự không dám tưởng tượng, nhân loại chiến tranh chỉ sợ cũng chỉ có thể đạt tới loại trình độ này, chỉ là thấy được trên thảo nguyên phân bố 2 quân đội liên minh lớn, Tiêu Ngự có 1 loại cảm giác máu nóng sôi trào. Nếu như thực sự đánh nhau, ít nhất sẽ có mấy trăm vạn người bỏ mình, toàn bộ chiến trường xác chết 2 liên minh trải khắp , máu đem nhuộm dần toàn bộ đại thảo nguyên Cáp Căn.

” Thật là đáng sợ , đây mới thực sự là chiến tranh, games thủ chúng ta tranh đoạt mỗi cái tiểu trấn chỉ là trận đánh cón con mà thôi.”

“Nhiều người xung phong như vậy nhất định là dời núi lấp biển.”

“Ở chiến trường như vậy, bản lĩnh chạy thoát thân dù tốt, nếu như thực sự đánh nhau, chính là chân dài 10m cũng trốn không thoát.”

Chiến trường đồ sộ khiến cho các đội viên cảm giác được rung động thật sâu, ngay cả vẻ mặt lạnh nhạt của Kẹo Sa Ngã cũng không nén nổi xúc động.

Sau khi mấy người Tiêu Ngự nhìn thoáng qua, không ngừng hướng mục tiêu tiến đến, vẫn còn nhiệm vụ quan trọng hơn, không biết trận chiến tranh này tới khi nào mới có thể đánh nhau, 2 bên còn đang trong lúc đàm phán.

“Phía trước trăm m, phát hiện doanh trại, tọa độ xác nhận, mục tiêu sinh vật ở trong doanh trại kia.” Tiêu Ngự phát 1 cái tin tức ở kênh Đoàn đội.

10 cái thân ảnh tiến vào trạng thái tiềm hành.

Đám người Tiêu Ngự vừa định đến gần doanh trại kia, Tiêu Ngự phát hiện ra ngoài doanh trại có 1 ít khác thường, hướng về rừng cây âm u phía xa nhìn lại, bên kia có mấy thân ảnh đang qua lại.

“Phát hiện games thủ Thiên sứ liên minh, gần đây chắc cần phải có không ít, không được hành động thiếu suy nghĩ.” Tiêu Ngự phát tin nhắn cho các đội viên, nói ra, “Ta đi dò thám.”

Tiêu Ngự liếc mắt 1 vòng lân cận, bởi vì các đội viên đều tiến vào trạng thái tiềm hành, Tiêu Ngự không phát hiện được chỗ bọn họ, những người kia kỹ xảo tiềm ẩn không kém so với bản thân mình, Tiêu Ngự cũng không lo lắng bọn họ có thể bị phát hiện.

Tiêu Ngự dần dần đến gần, cẩn thận điều tra tình huống lân cận, trong cây rừng mờ mờ ảo ảo, có ít nhất 20 cá nhân trở lên, tất cả đều là Thiên sứ liên minh. Phỏng đoán đối phương cũng là làm nhiệm vụ mới đến nơi này.

Tiêu Ngự cho mấy người này một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, những games thủ này thực lực cũng không tệ, ít nhất đều có Lever 23 24, bọn họ trong hàng ngũ có Thợ săn và Đức lỗ y tồn tại, đám người Tiêu Ngự muốn thông qua nơi này mà nói, trước hết phải tiêu diệt mấy tên này.

“Không biết có thể hay không.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, dù sao 10 người này vừa mới lập tổ, phối hợp cũng không phải vô cùng ăn ý, 10 người đối mặt với Đoàn đội hơn 20 người, muốn không chết 1 người thật là khó khăn, nếu như die hết 1 2 người, sẽ ảnh hưởng đến nhiệm vụ tiếp theo.

“Hơn 20 games thủ Thiên sứ liên minh, làm thế nào đây?”

“Làm tới luôn nha, có cái gì phải sợ.” ... từng đội viên này mài vai lau chườm, lộ ra nét mặt hưng phấn, đối với bọn hắn mà nói, PK là chuyện làm cho người ta hưng phấn nhất, nhất là cái loại có tính khiêu chiến thách thức này.

Những đội viên Đạo tặc này tổ chất là không nghi ngờ gì nữa, mỗi người đều là cao thủ tuyệt đối, nghĩ đến tình cảnh trước kia 10 người vật lộn với hơn 30 Cung tiễn thủ, Tiêu Ngự không nhịn được cười 1 tiếng, khả năng bản thân lo lắng thừa, đám người đội viên này đơn giản mà nói, thực lực là vô cùng khủng bố, mỗi người đều có thể khiêu chiến 2 với games thủ trở lên.

“Chuẩn bị < khâu=“” tập=“”>, thật luộc hết bọn họ.” Tiêu Ngự nói chuyện ở kênh tổ đội, lợi dụng trạng thái tiềm hành dần dần hướng phía trước xông lên, quan sát trận hình đội ngũ đối phương khi nghỉ ngơi.

” Mì tôm Hảo Hảo.” Cả bọn Đạo tặc vô lương hưng phấn đáp.

10 cái thân ảnh chậm rãi ẩn nấp đến gần phía trước những games thủ Thiên sứ liên minh kia.

“2 người các đoán chiến tranh khi nào thì mới có thể khai chiến?”

“Phỏng đoán nhiều nhất nửa giờ, nếu như đánh nhau chúng ta có thể chiếm tiện nghi sao?”

“Đến lúc đó lại nói.” mấy cái games thủ Thiên sứ liên minh này đang mải trò chuyện, không chút nào cảm giác được nguy hiểm đang hướng bọn họ chậm rãi đến gần.

“Các người hồi phục lại chưa? Chúng ta còn phải hộ tống thợ mỏ đi khoáng trường đấy, mọi người động tác nhanh lên.” 1 người mặc áo giáp Chiến sĩ đứng lên, đối với Những games thủ này nói ra.

“Chờ 1 chút, nhanh chóng thôi.”

Tiêu Ngự đếm 1 chút, tổng cộng 26 games thủ, trong đó Thợ săn có 2 người, Đức lỗ y có 2 người, 3 người Mục sư, 2 người Đức lỗ y kia còn chưa biến thân.

Tiêu Ngự trong lòng tính toán 1 chút, phát mệnh lệnh cho các đội viên: “Ngư Tử, Số Mệnh phục cạnh Thợ săn kia, Kẹo Sa Ngã đóng lửa bên cạnh Đức lỗ y, Chanh, Yêu Nghiệt - Thợ săn ngồi dưới đất gặm bánh mì kia, Tiểu Quỷ 1 Mục sư kia.”

Tiêu Ngự đưa mục tiêu cho từng người, 10 người chậm rãi đến gần mấy games thủ này.

Những games thủ này vẫn như cũ nhàn nhã dạo chơi tán gẫu.

Thợ săn bên cạnh gốc cây dường như cảm giác được cái gì, cảnh giác ngẩng đầu, hướng 4 phía nhìn 1 cái, lập tức tự giễu cười cười, bản thân thật sự là bị Đạo tặc dọa phá mật, bản thân mỗi hướng nhiều người như vậy, dù là có 1-2 tên Đạo tặc Tà ác liên minh có kinh nghiệm, thì cũng có sao? Tất cả Đạo tặc dù đi ngang qua cũng không dám công kích bọn họ 1 cái Đoàn đội 26 người.

Đám người Tiêu Ngự dần dần đến gần, Thợ săn gặm bánh mì kia đột nhiên ngẩng đầu, kinh hô 1 tiếng: “Có Đạo tặc!”

Các games thủ bên cạnh căn bản không thèm để ý nhắc nhở của Thợ săn, bọn họ nhiều người như vậy, cho dù gặp được 1-2 Đạo tặc thì có thể thế nào?

“Động thủ!” Tiêu Ngự pm kênh tổ đội quát.

Trong lúc nhất thời, 10 thanh chủy thủ sắc bén đột nhiên xuất hiện ở không trung.

Phù phù phù, vài đạo máu tươi bắn đi ra, 10 cái thân ảnh chậm rãi xuất hiện ở trước người các games thủ này.

“Có Đạo tặc.”

“Đạo tặc!”

“Nhanh chóng phản kích, tiêu diệt bọn họ!” Không nghĩ tới đột nhiên xuất hiện nhiều Đạo tặc như vậy khiến cho các games thủ Thiên sứ liên minh ngay lập tức toán loạn cả lên, từng người gấp cầm lấy vũ khí lên, bởi vì gặp phải đột nhiên < thâu=“” tập=“”>, các games thủ Thiên sứ liên minh này vô cùng bối rối, từng người đánh về phía những Đạo tặc công kích bọn họ.

Tiêu Ngự liếc mắt 1 vòng trên sân, 2 Thợ săn, 2 Đức lỗ y đều bị khống chế , ngoài ra, 2 trong 3 Mục sư cũng đã bị khống chế .

Tiêu Ngự kích hôn mê 1 Thợ săn, báo săn bên cạnh Thợ săn hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Tiêu Ngự 1 chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm vòng ra, con báo săn kia 1 đòn vồ hụt, thừa dịp trong khoảng thời gian này, Tiêu Ngự 1 cái < bối=“” thứ=“”> xuất ra, công kích ở trên người Thợ săn.

Rống, con báo săn kia rượt theo không buông tha, chân sau nhún 1 cái, lần thứ 2 vọt lên.

Tiêu Ngự 1 chiêu < huyễn=“” ảnh=“” bộ=“”> tránh hết công kích 1x báo săn, đến trước người Thợ săn, năng lượng toàn thân rót vào trên tay phải, 1 cái < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”> xuất ra, đem Thợ săn này giết chết.

Lúc này mấy games thủ Thiên sứ liên minh hướng về Tiêu Ngự vọt đến, Tiêu Ngự nhìn phía xa, Mục sư duy nhất không bị khống chế kia trong tay lại nổi lên 1 chùm bạch sắc quang mang, phỏng đoán chuẩn bị phát huy trị liệu ma pháp bao trùm phạm vi.

< long=“” tường=“” thuật=“”>!

Tiêu Ngự thân ảnh đột nhiên tan biến, xuất hiện ở kia bên cạnh người Mục sư, tung 1 cú < cước=“” thích=“”> công kích ở bụng của Mục sư kia, Mục sư rên hừ 1 tiếng, ôm bụng, bạch quang trong tay gián đoạn, ma pháp bị cắt ngang.

Hệ thống: < long=“” tường=“” thuật=“”> độ hoàn thành kỹ năng, tạo thành thương tổn công kích, bị công kích người bên trong không có cách nào phát huy bất kỳ công kích ma pháp nào.

1 cái hơn 150 giá trị thương tổn từ trên đầu Mục sư bay lên, < long=“” tường=“” thuật=“”> này thật đúng là rất có ích, mặc dù độ hoàn thành có phần thấp, nhưng hiệu quả cũng không tệ lắm , Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột năng lượng, dành dụm năng lượng mãi, không nghĩ tới phát huy < long=“” tường=“” thuật=“”> 1 đòn còn có thể tích góp thêm 1 chút năng lượng, Tiêu Ngự xuất 1 chiêu < dịch=“” cốt=“”>, nhảy lên cao, 1 xé rách ra, đem số huyết lượng còn sót lại hoàn toàn bốc hơi hết.

Những games thủ tấn công Tiêu Ngự kia 1 đòn vồ hụt, trong lòng buồn bực Tiêu Ngự như thế nào lại đột nhiên biến mất a, nhìn lại, phát hiện Tiêu Ngự đã cách xa hơn 3m, dưới chân của hắn cạnh lẳng lặng nằm 1 cái xác Mục sư .

“Thật nhanh, đây là cái kỹ năng gì?” Những games thủ này không nghĩ tới Tiêu Ngự giết người lại lưu loát dứt khoát như thế.

Tiêu Ngự mò lên trang bị trên mặt đất, quay đầu lại nhìn thoáng qua, trên mặt đất nằm 7 cỗ thi thể, có 2 Thợ săn, có 2 Đức lỗ y, có 3 Mục sư, vòng thứ nhất công kích thuận lợi !

Mấy Đạo tặc này vẫn còn chưa hết chiến ý, hướng games thủ Thiên sứ liên minh còn lại giết đến.

Tiêu Ngự không nén nổi tán thưởng, 10 Đạo tặc cùng < thâu=“” tập=“”>, phát ra năng lực thật đúng là khủng bố, huống chi 10 Đạo tặc này đều là cao thủ nữa chứ.

252. Chương 253 Giết Hại

Mấy Đạo tặc này rốt cuộc là ở đâu ra! Tất cả games thủ Thiên sứ liên minh đều lộ ra kinh sợ, bọn họ có 26 người thoắt 1 cái đã bị tiêu diệt 7 người, mà trong khi đó đối phương chỉ có 10 người, những Đạo tặc này cũng quá đáng sợ.

Ở trên chiến trường, không thiếu những đội ngũ toàn bộ đều là Đạo tặc, sát phạt quyết đoán, thường xuyên ở trên chiến trường tự do hạ sát, nhưng tuyệt không có bất kỳ một Đoàn đội Đạo tặc nào bọn họ gặp được có chiến lực dũng mãnh như Đoàn đội Đạo tặc này, có thể thấy được những Đạo tặc này mỗi người đều thân hoài tuyệt kỹ, những Đạo tặc kỹ thuật cao này rốt cuộc là làm cách nào mà có thể tập hợp lại được?

Muốn đem nhiều cao thủ như thế tập trung cùng 1 chỗ là 1 việc khó khăn nhường nào! Bọn họ không thể tưởng tượng được là, cái đội ngũ này là Dong Binh Công hội triệu tập tới.

Bọn họ cần bản không có thời gian suy xét vấn đề này, bọn họ sắp gặp phải tai họa ngập đầu, không thể không phản kháng.

AAA! Máy người Cuồng Chiến sĩ gầm gừ 1 cái xung phong hướng về những Đạo tặc này xông lên.

Tiểu Quỷ như cười như không hướng về người Cuồng Chiến sĩ xông lại nhìn thoáng qua, 1 chiêu < tạt="" phong="" bộ=""> ngăn cản hết tấn công của tên người Cuồng Chiến sĩ này, mượn < tạt="" phong="" bộ=""> tăng tốc độ, đến bên cạnh 1 người Hoả Pháp sư, nhảy lên cao, 1 chiêu < tạt="" kích=""> đánh xuống.

Tiểu Quỷ đem Hoả Pháp sư áo vải kia kích hôn mê, vừa mới rơi xuống đất, 1 chiêu < phản="" thủ="" bối="" thứ=""> đâm vòng ra.

Động tác của Tiểu Quỷ và Tiêu Ngự khá tương đồng, thực lực so với Tiêu Ngự chỉ hơi kém 1 chút mà thôi, trong khoảng thời gian này hẳn không ít lần nhìn Tiêu Ngự chiến đấu, đối với chiến đấu hiểu được nhiều hơn, công kích mạnh mẽ thậm chí so với được với Tiêu Ngự, mặc dù số lượng kỹ năng cùng Tiêu Ngự không giống nhau, nhưng thương tổn phát ra vẫn đuổi sát Tiêu Ngự.

Đám người Ngưu Tử, Số Mệnh, Chanh đối phó với mấy games thủ Thiên sứ liên minh cũng là thành thạo, so sánh với mấy đội viên này, Kẹo Sa Ngã càng thêm hăng máu, cũng thịt chết 2 người so với Tiêu Ngự chỉ chậm hơn 1 chút mà thôi.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột kỹ năng, mấy cái kỹ năng cooldown đều đã tan băng.

Tiêu Ngự 1 chiêu < đột="" tiến=""> đến bên cạnh 1 người Cuồng Chiến sĩ, giương tay lên cao 1 cái < tấn="" kích=""> xuất ra, đem người Cuồng Chiến sĩ kích hôn mê.

Người Cuồng Chiến sĩ kia thế nào cũng không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có thể hướng về hắn xông lại. Nhất thời không có đề phòng. bị Tiêu Ngự 1 đòn trúng đích.

Ở trong lúc hỗn chiến này. Tiêu Ngự làm gì mà lại tự nhiên đi găm 1 tên Cuồng Chiến sĩ, mà không đi đối phó những tên áo vải kia (pháp sư - mục sư nói chung nghề xài ma pháp def yếu gọi là áo vải vì thể lực kém hok mặc giáp nặng được)? Mấy cái games thủ Thiên sứ liên minh bên cạnh đều vô cùng buồn bực.

Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 cái trí mạng độc công kích ở trên người Cuồng Chiến sĩ. 1 chiêu < tạt="" phong="" bộ=""> đến sau lưng cuồng Chiến sĩ nhảy lên cao. tung ra 1 chiêu < giáo="" sát="">. Sau khi rơi xuống đất tiếp thêm 1 cái < bối="" thứ="">.

< giáo="" sát=""> và < bối="" thứ=""> 2 cái xuất huyết thêm 1 cái chất độc trí mạng. 3 cái thương tổn chồng lên nhau. Mỗi giây có thể hút gần 60 điểm huyết lượng.

Sau khi cho trên người Cuồng Chiến sĩ 3 cái duy trì thương tổn. Tiêu Ngự quay đầu rời đi. Lại không hề quản người Cuồng Chiến sĩ kia. Tăng tốc độ đến bên cạnh 1 người Băng Pháp sư. Giương tay lên cao 1 chiêu < tạt="" kích=""> đâm tới đầu Băng Pháp sư.

Băng Pháp sư kia không nghĩ tới Tiêu Ngự bỏ qua Cuồng Chiến sĩ đột nhiên thay đổi mục tiêu. Thấy được chủ thủ lao đến mặt. Bỗng chốc choáng váng.

Tiêu Ngự đem Băng Pháp sư kích hôn mê, liên tục mấy cái công kích cơ bản, đối với Băng Pháp sư tạo thành hơn 200 giá trị thương tổn.

Băng Pháp sư kia vừa tỉnh lại định phóng ra ma pháp bị Tiêu Ngự 1 cái < cước=“” thích=“”> đá trúng tịt ngòi luôn, rồi lại cho Băng Pháp sư 1 hit Giảm Tốc Độ, liên tục đem Băng Pháp sư giết chết.

Người Cuồng Chiến sĩ kia bị Tiêu Ngự công kích mấy cái, cộng thêm hôn mê 1 khoảng thời gian, khi tỉnh lại chỉ còn lại có hơn 200 huyết lượng, trong nháy mắt suýt toi, hần khẩn trương hộc vào một bình Hạ cấp Được Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, phục hồi 300 huyết lượng, nhưng mà duy trì thương tổn vẫn còn tiếp tục tích lũy.

Người Cuồng Chiến sĩ nhìn vào huyết lượng đoạn 1 đoạn 1 đi xuống, chỉ có thể giương mắt nhìn, như 1 con kiến bò trên chảo nóng, gấp đến độ xoay quanh, vội vàng hướng bên ngoài chiến trường chạy tới, hy vọng tìm được 1 chỗ phục hồi huyết lượng.

300 huyết lượng , chỉ có thể chống đỡ 5 giây mà thôi, chạy đến 1 nửa, huyết lượng Cuồng Chiến sĩ đã bị tiêu hao hầu như không còn, Cuồng Chiến sĩ trừng mắt không cam lòng , thẳng tắp gục xuống.

Nhìn người Cuồng Chiến sĩ ngã xuống đất, Tiêu Ngự cười nhạt: “Đùa chơi chết người còn không dễ dàng sao a.”

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh chung quanh vẻ mặt không thể tin nổi , thế này cũng được Q_Q? Được gọi là máu trâu Cuồng Chiến sĩ cứ như vậy bị duy trì thương tổn đùa bốn chết ? Đạo tặc này cũng quá ngu a !

Bọn người Mộng, Ngưu Tử kinh ngạc nhìn qua Tiêu Ngự, dù sao chơi đùa chết 1 người Cuồng Chiến sĩ như vậy, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, lúc này bọn họ mới ý thức được, duy trì thương tổn là khủng bố bao nhiêu.

Mà xuất huyết máu cao hơn < giáo=“” sát=“”> và < bối=“” thứ=“”> không phải người thường có thể đánh ra được , cho dù có ai có thể đánh ra, có thứ tự như Tiêu Ngự như vậy tuyệt đối không thể có!

Cho nên chiêu này cũng là chiêu Tiêu Ngự có thể đùa giỡn.

Thương tổn Tiêu Ngự phát ra thật là đáng sợ , thêm năng lực khống chế mạnh như vậy, hễ là bị Tiêu Ngự khống chế được, bất kể Pháp sư ít máu hay Cuồng Chiến sĩ có danh xưng là máu trâu, đều hẳn chắc chắn phải chết! Phương pháp duy nhất có thể chống đỡ được Tiêu Ngự , là đừng để bị Tiêu Ngự đánh cho hôn mê đến!

5 người bên cạnh bị Tiêu Ngự dọa khiếp .

Khi Tiêu Ngự công kích, Thánh Kỵ Sĩ, Kỵ Sĩ và 1 Chiến sĩ bên cạnh hướng về Tiêu Ngự, cùng 2 Pháp sư phóng ra 2 cái ma pháp công kích Tiêu Ngự.

Lại bị nhiều người chú ý như vậy, thật đúng là vinh hạnh, Tiêu Ngự mỉm cười, 1 chiêu < đào=“” thoát=“”> trốn ra khỏi vòng vây của mấy games thủ này , che dấu tiến vào trạng thái tiềm hành, tránh né những games thủ này công kích.

Mấy Đạo tặc khác lúc này cũng ào ào biến mất, tan biến ở tầm nhìn của họ, dường như sự tình đã được thương lượng từ trước, 1 người cũng không có lưu lại, mấy games thủ Thiên sứ liên minh muốn tiêu diệt 1 người trong đó đều trở thành hy vọng xa vời.

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh cảnh giác nhìn vào chung quanh, chung quanh trống vắng 1 mảnh, nhìn không ra bất luận tung tích của Đạo tặc nào, Thợ săn và Đức lỗ y đều chết rồi, bọn họ căn bản truy tung không được những tên Đạo tặc này!

1 trận gió lạnh thổi qua, xuân hàn chưa tiêu, gió thổi qua có chút thấu xương, lá cây ào ào vang lên 1 tiếng, mấy cái games thủ Thiên sứ liên minh còn tưởng rằng bọn Đạo tặc vừa rồi lại công kích , sợ tới mức thiếu chút nữa nhảy dựng lên. Hướng trong rừng nhìn lại, bên này vắng vẻ , nào có người nào?

Bọn họ cũng không nhận ra những Đạo tặc kia đã chạy .

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh cúi đầu nhìn thoáng qua, trên mặt đất nằm suốt 16 cỗ thi thể, 26 cá nhân chỉ còn lại có 10, cũng khó trách bọn hắn bị dọa đến hãi hùng khiếp vía.

Thấy được hình dáng mấy games thủ Thiên sứ liên minh hoảng hốt, Tiêu Ngự mới hiểu được bản thân trước kia lo lắng quả thực là dư thừa, đã biết đoàn người tiêu diệt mấy games thủ Thiên sứ liên minh quả thực là dễ như trở bàn tay, cũng không phải là bọn họ thực lực quá mạnh mẽ, mà là mấy games thủ Thiên sứ liên minh quá yếu, gặm vô cùng đơn giản.

Games thủ quá mức ỷ lại Đoàn đội, khiến cho rất nhiều người sau khi gia nhập Đoàn đội năng lực PK, năng lực phản ứng, năng lực đối đáp nguy cơ nghiêm trọng thoái hoá. Những Đoàn đội games thủ này thực lực xem như là trình độ trên bậc trung, nhưng ở trong mắt đám người Tiêu Ngự, quả thực lại cực kỳ kinh khủng.

Còn lại 10 games thủ Thiên sứ liên minh liếc mắt nhìn lẫn nhau.

“Chạy!” Mấy người này khiến cho các games thủ liên minh không dám dừng lại, ngay cả trang bị trên mặt đất cũng đều bắt kẻ, mục đích của bọn họ là trưởng bình phe Thiên sứ liên minh phía xa!

10 cái thân ảnh hưởng trưởng bình màu trắng phía xa chạy như điên, tốc độ rất nhanh, mấy người này khiến cho các games thủ liên minh chỉ hận sao lúc sinh ra không có nhiều hơn 2 cái đùi, từng người chạy như điên.

“Lưu lại 1!” Kẹo Sa Ngã hừ lạnh 1 tiếng, 1 chiêu < muộn=“” còn=“”> gõ hôn mê 1 tên.

Tiêu Ngự tăng tốc độ đuổi theo, ở sau lưng 1 người games thủ Thiên sứ liên minh 1 cái < muộn=“” còn=“”>, cũng lưu lại 1, mấy đội viên khác cũng đều ào ào đuổi theo.

Những games thủ Thiên sứ liên minh kia sợ tới mức hồn bay phách lạc, nào còn dám dừng lại, ngay cả đầu cũng không dám ngoảnh trở về, đám người bị tụt lại 5 người, còn lại 5 người càng chạy càng xa, đã đuổi không kịp.

5 người games thủ Thiên sứ liên minh lưu lại bị đám người Tiêu Ngự trực tiếp vây giết, cho dù rất nhiều kỹ năng còn chưa tan băng, bọn họ 10 người muốn tiêu diệt 5 người ngay cả ý muốn phản kháng cũng không có còn không dễ như trở bàn tay?

Đám người Tiêu Ngự đem trang bị rơi xuống trên mặt đất thu dọn lên.

“21 cái trang bị, thu hoạch cũng không tệ lắm, có thể đổi lại không ít giá trị vinh quang.” Tiêu Ngự vừa lòng nói ra.

Nói đến giá trị vinh quang, mấy Đạo tặc mắt sáng lên, bọn họ cũng đều thuộc loại điên cuồng tích lũy giá trị vinh quang, trước kia qua 1 chiến dịch, bọn họ thu được không ít giá trị vinh quang, có mấy người sắp lên đến Bách phu trưởng, cả đám đều muốn đem sức lực hơn nữa, phá vỡ rào chắn Bách phu trưởng, làm bọn hắn có chút cực kỳ hâm mộ là khi Tiêu Ngự ở vòng thứ nhất nhiệm vụ đã đạt tới Cấp bậc Bách phu trưởng. Sau khi cùng Tiêu Ngự tiếp xúc lâu như vậy, bọn họ cuối cùng cũng phải tiếp nhận Tiêu Ngự thật là biến thái.

Vừa nghĩ tới Tiêu Ngự thân trang bị biến thái, Quân hàm Bách phu trưởng còn có các loại kỹ năng đặc biệt, những người kia ghen ghét đồng thời cũng chút bất đắc dĩ, người này không phải là người, cùng hắn so sánh, không phải tự tìm tức giận sao.

Các games thủ ngồi dưới đất phục hồi huyết lượng, 1 lát sau, đám người Chanh, Ngưu Tử lần lượt liếc mắt.

Khi đám người Chanh, Ngưu Tử ngồi dưới đất khôi phục huyết lượng, Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã thì lại nhàn nhả đi dong chơi, 2 người bọn họ huyết lượng vẫn còn đầy, căn bản không cần phục hồi huyết lượng. Thấy được hình dáng 2 cái của nợ kia, Chanh, mấy người Ngưu Tử trợn trắng mắt, không đả kích người vậy chứ, Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã tiêu diệt người nhiều nhất không nói, Tiêu Ngự tiêu diệt 5 người, Kẹo Sa Ngã tiêu diệt 4, còn chưa từng bị thương, bọn họ đều tiêu diệt 1 2 người lại bị đã trúng mấy cái công kích, 2 bên cao thấp không cần phải bàn.

“2 cái người biến thái.” Không nén nổi lắm bả 1 câu, nàng đã trúng 1 chút công kích, đã là người nổi bật trong mấy cái games thủ này, nhưng cùng 2 người này so sánh, tự tin hơi hơi tạo dựng lên trong nháy mắt

sụp đổ.

Thấy được mấy cái đội viên này khôi phục xong xuôi, lần lượt đứng lên, Tiêu Ngự nói ra: “Chúng ta đi thôi.”

Đoàn người dần dần đến gần nơi trưởng bông màu trắng kia, vì sợ bị phát hiện, tiến vào trạng thái tiềm hành, vừa rồi 5 người games thủ Thiên sứ liên minh kia chạy vào trong trưởng bông, không biết có thể hay không mang đến cho nhiệm vụ 1 ít biến số.

253. Chương 254 Bị Bao Vây

Phía trước dựng thẳng vài trưởng bông màu trắng, chung quanh trưởng bông vây quanh 1 vòng hàng rào giản dị, lân cận doanh trại cây cối chốc trời, ánh mặt trời xuyên thấu qua rừng cây rậm rạp hình thành từng đạo ánh sáng chiếu rọi xuống.

10 cái thân ảnh chậm rãi đến chung quanh doanh trại.

Tiêu Ngự hướng trong doanh nhìn vào, trong doanh con có mấy thân ảnh chập chờn ở xa, Tiêu Ngự biết, muốn lên lút lên vào doanh trại <thâu=” tập=”> là vô cùng khó khăn, vừa rồi 5 người kia chạy trốn chắc chắn đem chuyện có Đạo tặc đến gần bảo cho NPC đóng ở ở nơi này, những NPC kia chắc hẳn đã có chuẩn bị.

Không biết trong doanh trại loại nhỏ này rốt cuộc có bao nhiêu NPC, thực lực thế nào, nếu như ngay cả cái này cũng không biết, tùy tiện tiến vào, khả năng sẽ làm đội ngũ gặp phải nguy hiểm.

“Lever 30 tinh anh cung sẵn giả.” Tiêu Ngự lẩm bẩm lẩm bẩm lầu bầu, chủ thủ trong tay khiêu vũ 1 vòng, lấy thực lực của Tiêu Ngự, đối phó 1 người Lever 30 tinh anh vẫn còn có thể, chỉ là không biết cái tên này bên cạnh có bao nhiêu NPC khác.

10 Đạo tặc hướng bên trong hàng rào nhìn quanh, nhưng thấy không rõ lắm tình huống cụ thể bên trong.

“Làm sao bây giờ, chúng ta cũng không thể mạnh mẽ giết vào được?” Chanh nhìn thoáng qua Tiêu Ngự hỏi.

“Chúng ta còn chưa biết trong doanh rốt cuộc có bao nhiêu người.” Tiểu Quỷ nói ra, không biết tình huống gì bên trong, 10 người tùy tiện chạy vào là rất nguy hiểm, nói không chừng sẽ bị người khác tận diệt.

“Trước tìm 1 người vào dò thám.” Chanh cười mỉm nói ra, làm như vô tình mà lại cố ý nhìn về phía Tiêu Ngự, mắt quay tròn chuyển động một chút.

“Người này nhất định phải là người có kỹ thuật tốt nhất trong chúng ta.” Số Mệnh nói ra, nói xong hướng về Tiêu Ngự nhìn qua.

Tiến vào doanh trại trước hết phải 1 người, dò xét 1 chút cái doanh trại này, nhìn bên trong rốt cuộc tình huống gì, 10 người cùng chạy vào thì mục tiêu quá lớn, dễ dàng lộ ra ngoài, nếu như trong doanh có nhiều người, bị bao lại như cái bánh, cho dù không bị tiêu diệt toàn bộ, bị tiêu diệt 2-3 người cũng là phiền toái, nhiệm vụ nhất định sẽ càng thêm khó khăn.

Tiêu Ngự nghĩ tới đây, vừa nhắc đầu, phát hiện tất cả mọi người hướng về bản thân nhìn qua, với bộ mặt người không đi thì ai đi.

Tiêu Ngự hướng về Kẹo Sa Ngã nhìn thoáng qua, người này 1 mặt hồ hững, người này muốn cùng bản thân chia cao thấp vậy mà khi gặp được loại chuyện phiền phức này đã rút ngay lại.

Tiêu Ngự suy nghĩ, quên đi, cùng lắm thì bản thân đi 1 chuyến đi, dù sao mình so với đội viên bình thường được nhiều giá trị vinh quang như vậy, dù sao cũng phải làm chút chuyện cho đáng a.

Chanh hì hì cười nói: “Không phải chúng ta không muốn đi, chỉ là thực lực quá yếu, nếu như tra không ra cái gì lại bị phát hiện, thì quá phiền toái rồi, cho nên nhiệm vụ lần này người đành phải đi đầu rồi.”

Tiêu Ngự xem thường a, cái này căn bản là lấy cớ, cùng đám người này ở chung với nhau lâu như vậy, Tiêu Ngự đương nhiên biết bọn họ là những thứ mặt hàng gì, chẳng qua là muốn lười biếng thôi, lại còn là Chanh, đừng xem con bé bề ngoài đáng yêu, xem ra vô hại, nhưng thật ra là 1 tiểu yêu nữ ý nghĩ xấu xa đầy mình .

Tiêu Ngự nhún nhún vai, cũng không để ý tới luận bàn , thân thể chậm rãi tan đi, tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về phía doanh trại đi qua .

Lối vào doanh trại đứng 2 người cầm trường kích, mặc ngân bạch giáp dày của Chiến sĩ , Tiêu Ngự cho 2 người Chiến sĩ Thiên sứ liên minh này một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Kích Chiến sĩ: Lever 25 tinh anh.

2 cái quái tinh anh bình thường , mới Lever 25, Tiêu Ngự tự nhiên không có lưu ý, lợi dụng hiệu quả < tiềm=“” hành=“”> đi qua bên cạnh 2 kích Chiến sĩ này, tiến vào doanh trại, trong doanh trình thoáng có 1-2 NPC Thiên sứ liên minh đi qua, đều là Lever 25 tinh anh, cũng không có tình huống đặc biệt gì.

Giữa là 1 khoảng đất trống trải là vài trướng bông, rất im lặng .

“Phỏng đoán người đều ở trong trướng bông.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, chậm rãi đến gần trướng bông, trong trướng bông truyền đến 1 ít âm thanh nói chuyện.

“Chúng ta nên làm cái gì bây giờ? bọn Đạo tặc kia cũng quá mãnh rồi.”

“Chẳng lẽ còn muốn tiếp tục sống ở chỗ này?”

“Sợ cái gì, nơi này hơn 20 người NPC tinh anh Thiên sứ liên minh, những Đạo tặc kia làm gì được chúng ta nào, với lại chúng ta đã đem tin bảo những tinh anh NPC kia , bọn họ chắc chắn đã có chuẩn bị, nói không chừng có thể đem những Đạo tặc kia tiêu diệt toàn bộ.”

Mấy cái games thủ Thiên sứ liên minh này nói chuyện truyền rõ ràng vào trong lỗ tai của Tiêu Ngự, là mấy cái games thủ vừa mới chạy trốn kia, Tiêu Ngự mỉm cười, trong vô ý lại có thể dò xét được thực lực doanh trại này , hơn 20 NPC tinh anh Thiên sứ liên minh, số lượng hơi nhiều, thật lược vẫn phải có chút khó khăn , nhưng cũng không phải là không thể, chỉ cần có thể tiêu diệt từng bộ phận, thì nhiều người cũng sao.

Tiêu Ngự hướng trong trướng bông nhìn thoáng qua, trong trướng bông này không ngờ lại có hơn 50 games thủ, ngoài mấy games thủ vừa rồi chạy trốn kia, những người khác đều mặc trang phục bình thường, những games thủ này cũng không phải chiến đấu hệ games thủ!

Tiêu Ngự biết, Ân Trạch Tư đại lục có 1 nhóm lớn games thủ chuyên môn kiếm sinh ý, bọn họ không luyện cấp, đem thời gian toàn bộ đặt ở trên rèn luyện kỹ năng cuộc sống, lấy cái này kiếm lấy lợi nhuận, những người này là tuyệt đại bộ phận class games thủ không luyện cấp, làm 1 class games thủ chuyên chế tạo lợi nhuận cũng không tệ, trong đó thợ mỏ đào khoáng 1 ngày có thể thu hoạch trên dưới 15 kim tệ, tương đương xấp xỉ 300 nhân dân tệ, 1 tháng chính là 8.000, đôi khi còn có 1 chút lợi nhuận thêm vào , nuôi gia đình sống đã tạm coi là dư dả . Cao cấp thợ mỏ thì lợi nhuận có thể gấp 3 lần, thợ mỏ cấp tôn sư lại càng nhiều hơn.

Thợ mỏ chuyên trách, rèn, sửa chữa trang bị, cùng được hoàn sư, lợi nhuận đều là vô cùng không tệ , trên thực tế trong cuộc sống có 1 số người đối với chiến đấu, PK không có gì hứng thú, đã làm nổi lên class cuộc sống games thủ, nhiều người tìm được công tác như vậy. Giải quyết cho xã hội không ít việc làm, đó cũng là 1 trong những cống hiến lớn của Ân Trạch Tư đại lục .

Các loại class đời sống cũng là đối tượng thu hút của các đại Công hội .

Nơi này tập trung ước chừng hơn 40 người thợ mỏ, xem ra là người của Công hội nào đó phái qua đây chuẩn bị chạy tới khu vực đặc biệt nào đó thu thập khoáng vật .

Class đời sống đa số đều chỉ có Lever 1, lấy Lever đám người Tiêu Ngự hiện nay, công kích những class đời sống này trên cơ bản là 1 mạng 1 giây, nhưng mà giết chết những class đời sống này không có cách nào thu được giá trị vinh quang, tiêu diệt bọn họ có lẽ có thể tuôn ra 1-2 khối khoáng thạch, cũng không có gì ý tứ.

Tiêu Ngự rời khỏi cái trướng bông này, hướng trướng bông khác < tiềm=“” hành=“”>, muốn nhìn những NPC Thiên sứ liên minh kia ở địa phương nào theo như lời những games thủ này .

Tiêu Ngự phát hiện bầu không khí chung quanh có chút khác thường, vì sao chung quanh không có NPC đi lại ? Bầu không khí kì lạ làm cho Tiêu Ngự trong lòng nảy sinh 1 chút khẩn trương khó hiểu, những games thủ kia đã đem chuyện đám người Tiêu Ngự đến gần doanh trại báo cho những NPC kia, nói không chừng những NPC kia đã chuẩn bị kỹ càng.

Tiêu Ngự hướng trưởng bông đối diện đi tới, cẩn thận quan sát tình huống lân cận.

Đi đến 1 gò đất chính giữa, Tiêu Ngự chợt phát hiện 1 ít khác thường, cúi đầu nhìn lại, 4 phía chung quanh hẳn trên mặt đất che kín chi chít các loại đạo vân, thông tới phía xa.

“Là cạm bẫy!” Tiêu Ngự tâm bỗng dưng nhảy dựng, mình tại sao lại có thể quên cái chuyện này, đối thủ là 1 người thợ săn, có thể bố trí cạm bẫy.

< giải=“” trừ=“” cạm=“” bẫy=“”>!

Hệ thống: loại trừ cạm bẫy thành công.

< giải=“” trừ=“” cạm=“” bẫy=“”>!

Hệ thống: không có cạm bẫy nên cạm bẫy không có cách nào loại trừ.

Nơi này cạm bẫy rất ít chỗ không có cạm bẫy, may mắn Tiêu Ngự trong vô ý phát hiện , nếu như 10 người đều đi vào, tình huống có thể tưởng tượng sẽ là cái dạng gì , những cạm bẫy này sẽ làm rút giây động rừng, lấy cạm bẫy dày đặc này cũng đủ cho đám người Tiêu Ngự ăn quả đắng.

Có thể nhìn ra được, người bố trí cạm bẫy ở nơi này cấp bậc có cao, có thấp. Tiêu Ngự chỉ có sơ cấp kỹ năng loại trừ cạm bẫy, chỉ có thể loại trừ hết ước chừng trên dưới 8 phần cạm bẫy trong đó.

Tiêu Ngự 1 bên loại trừ cạm bẫy, 1 bên tìm 1 lối an toàn , chậm rãi lui ra.

Tiêu Ngự đang định rời đi, vài trưởng bông chung quanh đột nhiên xuất hiện nhiều NPC, ngăn chặn đường đi của Tiêu Ngự , đem Tiêu Ngự vây khốn ở bên trong.

Chung quanh chừng hơn 20 người, Tiêu Ngự đề phòng nhìn vào những NPC này, tùy tiện đã cấp mấy cái điều tra cho các NPC này, các loại class đều có, đi đầu là 1 người class Thợ săn, chính là mục tiêu lần này của đám người Tiêu Ngự.

Thợ Săn Mạc Tư Khoa: Lever 30 tinh anh.

Thợ Săn Mạc Tư Khoa trong tay cầm 1 thanh trường cung màu vàng, bên cạnh đứng 1 con cự hùng màu xám, con cự hùng này lưng cao ngang thân thể người thợ săn, dáng người to lớn tựa như 1 tòa núi nhỏ a.

” Tà ác liên minh đáng chết, tiêu diệt hắn.” 1 người thợ săn vung tay lên, các NPC Thiên sứ liên minh bên cạnh hướng về Tiêu Ngự xông đến.

Có phiền toái , Tiêu Ngự trầm nghĩ, nơi này ước chừng hơn 20 NPC, thấp nhất cũng là Lever 25 tinh anh, theo những người này đánh bừa quả thực là tự tìm cái chết.

Thấy được mấy NPC hướng về bản thân bao vây qua, Tiêu Ngự trong lòng trầm xuống, chung quanh còn có bao nhiêu cạm bẫy, chưa cần nói giẫm phải những cạm bẫy này cũng đủ phiền toái rồi .

“Lúc này có phiền toái rồi, Tiêu Ngự hình như bị NPC Thiên sứ liên minh chặn lại .” Chanh nhìn về phía phía doanh trại, có chút nôn nóng nói ra, Tiêu Ngự bên kia chuyện đã xảy ra, nàng cũng đã thấy được.

“Yên tâm đi, lấy thực lực của hắn, có thể chạy trốn ra .” Số Mệnh nói ra, không biết vì sao, từ lần đó sau khi được Tiêu Ngự cứu, hẳn đối với thực lực của Tiêu Ngự gần như có tín nhiệm cố chấp .

Nghe được Số Mệnh an ủi, mấy games thủ bên cạnh lại cũng không có thoải mái xuống, Tiêu Ngự chỉ có 1 người, bị hơn 20 NPC bao vây, bọn họ làm sao có thể không lo lắng! Tiêu Ngự là đội trưởng, nếu như hắn die mà nói, nhiệm vụ sẽ không có cách nào tiếp tục.

Kẹo Sa Ngã nhàn nhã dựa vào thân cây, dường như Tiêu Ngự sống hay chết cùng hắn 1 chút quan hệ cũng không có.

Mấy đội viên khác không có thể nhàn nhã như Kẹo Sa Ngã được.

“Chúng ta có nên đi hỗ trợ hay không?” Ngưu Tử nhìn về phía các đội viên bên cạnh nói ra.

“Không được, trên đi hỗ trợ mà nói, người chết càng nhiều.” Tiểu Quỷ là người duy nhất trong mấy người tương đối bình tĩnh.

” Chẳng lẽ chúng ta đã đứng ở chỗ này cái gì cũng không làm?” Ngưu Tử có phần dễ kích động.

“Trước tiên đợi 1 chút rồi tính, nói không chừng hẳn có thể chạy trốn ra được đó.” Tiểu Quỷ nói ra, dường như có ý nhìn về phía Kẹo Sa Ngã.

254. Chương 255 Mai Phục

Nếu như người bị nhốt là Kẹo Sa Ngã, mà không phải Tiêu Ngự, hẳn có thể chạy ra hay không? Nếu như Kẹo Sa Ngã có thể trốn ra, Tiêu Ngự kia cũng nhất định có thể!

Tiểu Quỷ nhìn chăm chăm vào Kẹo Sa Ngã, làm như muốn từ vẻ mặt của hắn trông được ra 1 chút gì đó, nhưng Tiểu Quỷ thất bại, Kẹo Sa Ngã như cũ vẫn vẻ mặt thờ ơ kia.

Bị hơn 20 người NPC tinh anh vây quanh, muốn từ đó chạy thoát, cái này khó khăn không cần phải nói, hơn nữa lân cận còn có nhiều cạm bẫy như vậy, cho dù có nhiều kỹ năng đào tẩu, Tiêu Ngự trong lòng cũng có chút hồi hộp.

Tiêu Ngự ánh mắt lợi hại quét qua 1 chút vị trí phân đông NPC, tự hỏi nên làm thế nào chạy thoát.

Giống như là hơi sợ chạm vào cạm bẫy trên mặt đất, hơn 20 người NPC hướng về Tiêu Ngự bao vây qua tốc độ chậm, xông lên đầu tiên là 2 Đạo tặc tiến vào trạng thái tiềm hành.

Tiêu Ngự nhìn không thấy thân ảnh 2 Đạo tặc này, nhưng lại có thể cảm giác được 2 Đạo tặc này đang chậm rãi đến gần, Tiêu Ngự bình tĩnh xem xét tình huống lân cận, tìm cơ hội chạy thoát.

Tiêu Ngự tay trái đã đổi thành Đào Thoát chuỷ thủ, tuy nhiên chỉ bằng vào Đào Thoát chuỷ thủ là không có cách nào tránh được vòng vây nhiều NPC như vậy, huống chi chung quanh còn có nhiều Thợ săn và Đức lỗ y.

Ánh mắt Tiêu Ngự dừng ở trên người Thuật sĩ cách đó không xa, con mắt màu đỏ của Thuật sĩ con người phát ra ánh sáng làm cho lòng người sợ hãi, là Con mắt Ác ma! Ở dưới ánh mắt này, tất cả ẩn hình đều không thể nào che giấu.

Hơn 20 NPC này rải rác ở khắp nơi, mơ hồ hình thành 1 cái vòng vây bề rộng chừng trên dưới 6m.

Những games thủ Thiên sứ liên minh kia ở trong trường bông nghe động tĩnh bên ngoài truyền đến, toàn bộ từ trong trường bông đi ra.

“Là người kia!” kia 5 cái games thủ Thiên sứ liên minh thấy được Tiêu Ngự, liếc mắt đã nhận ra Tiêu Ngự, bọn họ đối với Tiêu Ngự có thể nói là ấn tượng khắc sâu.

“Bọn họ như thế nào chỉ 1 người?”

“Đoán chừng là đến dò đường, kết quả bị vây.”

Mấy games thủ thâm nghĩ thâm, lúc này Tiêu Ngự bị nhiều NPC vây quanh, nhất định là hẳn chắc chắn phải chết.

Vài đạo mũi tên hướng về chỗ Tiêu Ngự bắn qua, 2 NPC Đạo tặc cũng hướng về Tiêu Ngự đột nhiên đến gần, Tiêu Ngự con người bỗng nhiên co rút lại, thân thể lay động, hệt như 1 con báo đi săn, nhảy về phía trước 1 khoảng, ở trước khi mũi tên rơi xuống trên người mình, Tiêu Ngự 1 chiêu < đột=“” tiến=“” > hiện lên bên ngoài vài đạo mũi tên này, giờ lên chuỷ thủ 1 chiêu < tấn=“” kích=“” > đâm tới NPC Thuật sĩ coi Con mắt Ác ma kia.

Thuật sĩ kia đau khổ vội vàng lùi về sau, giương tay lên cao phát ra 1 cái quang sáng kháng cự.

Mục tiêu của Tiêu Ngự vốn không phải là tiêu diệt cái tên Thuật sĩ này, chỉ là vì thoát ly vòng vây mấy NPC class cận chiến kia thôi, thấy trên người Thuật sĩ sáng lên bạch sắc quang mang có chút khác thường,

không dám dừng lại , 1 cú < long=“” tường=“” thuật=“”> tung ra đá vào trên người NPC Cung tiền thủ gần nhất kia .

Tiêu Ngự với 2 cái thoảng hiện kỹ năng, từ trung tâm vòng vây vọt ra chung quanh, vền vền chỉ mất 2-3 giây thời gian, khiến những NPC này ngậy người một chút.

“Nhanh chặn hấn lại !” Thợ Săn Mạc Tư Khoa la hét nói , chỉ huy cự hùng bên cạnh hướng về sau gáy Tiêu Ngự móc lớp =.=! , gắt gao chắn ở lối thoát của Tiêu Ngự .

Mấy Đức lỗ y và Thợ săn cũng vọt lên, các NPC class pháp hệ ào ào phóng ra công kích ma pháp.

< huyền=“” ảnh=“” bộ=“”>!

Tiêu Ngự 1 chiêu < huyền=“” ảnh=“” bộ=“”> tránh được mấy cái công kích, đến bên cạnh 1 cái Cung tiền thủ, tiện tay cho 1 cái < tạc=“” kích=“”>, đem Cung tiền thủ kia kích hôn mê.

< băng=“” phong=“”>!

< lôi=“” thuật=“”>!

Mấy cái ma pháp phóng về Tiêu Ngự trườn xuống, Tiêu Ngự 1 chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”> ngăn cản rút mấy công kích này, hướng ra ngoài vòng vây chạy như điên. (chạy vãi cả bùn vàng ra)

” Mong có thể chạy xa a !” Tiêu Ngự lấy tốc độ nhanh nhất hướng ra phía ngoài chạy như điên, trên đường lấy ra 1 bình hạ cấp Phong Tốc Được Hoàn uống vào, tốc độ tăng nhanh hơn 1 ít.

“Hấn ở nơi đó!” Thuật sĩ chính xác chỉ ra vị trí của Tiêu Ngự.

Các NPC Thiên sứ liên minh toàn bộ đuổi theo, truy đuổi nhanh nhất là Đức lỗ y biến đổi thành báo săn và sủng vật báo săn của 2 Thợ săn .

Những Thuật sĩ, Mục sư kia truy đuổi chậm chạp, bị Tiêu Ngự bỏ lại phía sau, nếu như Thuật sĩ lúc này nguyên rửa Tiêu Ngự trước, Tiêu Ngự quá nửa có thể thảm rồi.

Bên trái phía trước 1 người ám mục sư giơ pháp trượng lên, Tiêu Ngự cau mày 1 cái.

< vong=“” linh=“” ức=“” chế=“”>!

Tiêu Ngự mở ra kỹ năng < vong=“” linh=“” ức=“” chế=“”>, cảm giác được 1 luồng hơi thở hắc ám dừng ở trên người mình, lập tức tan biến hầu như không còn, Tiêu Ngự biết mình mới vừa rồi bị ám mục cho 1 cái nguyên rửa, nếu như không phải Tiêu Ngự có < vong=“” linh=“” ức=“” chế=“”> dùng nhanh mà nói, khả năng ở không ổn rồi.

Tiêu Ngự lấy tốc độ nhanh nhất hướng phía trước chạy được 1 khoảng, phía sau mấy Thợ săn đối với Tiêu Ngự đuổi theo không bỏ, các NPC Thiên sứ liên minh này đi theo Tiêu Ngự như ong vỡ tổ chạy ra khỏi doanh trại.

Tất cả NPC ra khỏi, trong doanh vắng vẻ chỉ còn lại 1 đám games thủ Thiên sứ liên minh ở tại chỗ đưa mắt nhìn nhau.

“Thật nhanh!”

“Đúng vậy, quá là nhanh.”

Bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có thể lao ra khỏi bao vây của NPC , < đột=“” tiến=“”>, < long=“” tường=“” thuật=“”>, < huyền=“” ảnh=“” bộ=“”> 3 cái đảo mắt đã đột phá vòng vây của NPC Thiên sứ liên minh , lúc này các games thủ này mới ý thức tới, Tiêu Ngự so với bọn hấn tưởng tượng đáng sợ hơn rất nhiều.

“Người nói những NPC kia có thể hay không bị 10 Đạo tặc kia tiêu diệt?” 1 Đạo tặc nhìn về phía Đức lỗ y bên cạnh hỏi. (- -‘ rõ ràng đoạn trên bảo nó kill hết đức lỗ y với thợ săn rồi cơ mà , tác giả hăm ghê - nhiều chỗ hơi bị đăng trí)

” Khó mà nói được.” Đức lỗ y lắc đầu nói ra, dù sao mấy NPC đều là tinh anh, chống lại 10 Đạo tặc kia có ưu thế tuyệt đối, nhưng mà trên chiến trường tình hình chiến đấu thay đổi trong nháy mắt, lấy thực lực 10 Đạo tặc kia, nói không chừng có thể đem mấy NPC làm thịt hết cũng nên.

Đạo tặc sắc mặt càng không ngừng biến đổi, chần chờ 1 chút, nói ra: “Chúng ta không thể mạo hiểm như vậy, mọi người mở ra hồi thành quyền trực rời nơi này thôi !” 1 khi 10 Đạo tặc kia thực sự đem những NPC kia làm thịt hết, kế tiếp gặp nạn chính là bọn họ.

Các games thủ Thiên sứ liên minh này bắt đầu sử dụng hồi thành quyền trực, hóa thành từng đạo bạch quang tiêu thất.

“Tiêu Ngự chạy đến !” Ngưu Tử hưng phấn nói ra.

Số Mệnh nhìn về phía Tiêu Ngự, phía sau người Tiêu Ngự dẫn theo 1 đám lớn NPC Thiên sứ liên minh.

“Mọi người mau lên !” Chanh quay đầu đối với các Đạo tặc nói ra, nếu như không chạy mà nói, đồng thời đối mặt hơn 20 NPC tinh anh Thiên sứ liên minh , bọn họ cũng die mà thôi, phương pháp duy nhất chính là vào rừng rậm!

Nhìn phía sau người Tiêu Ngự đi theo những NPC kia, vừa nhìn lại khu rừng rậm rạp, Kẹo Sa Ngã trong con mắt lấp lánh ánh sáng hưng phấn khác thường , dã chiến, rất làm cho người ta hưng phấn a , chiến đấu là niềm vui duy nhất của Kẹo Sa Ngã.

1 con báo săn khê rên 1 tiếng, hướng về Tiêu Ngự vọt lên, lợi trảo sắc nhọn chạm đến lưng Tiêu Ngự , 1 loại cảm giác như kim châm từ phía sau lưng truyền đến, tay trái Tiêu Ngự Đào Thoát chuyển thủ động 1 chút, trốn ra hơn 3m, 1 cái < độn=“” hình=“”> tiến vào trong rừng cây .

Những Đức lỗ y đuổi theo kia, dẫn đầu tiến vào rừng cây rậm rạp, mở ra Truy Tung, căn cứ mùi truy ra tung tích của Tiêu Ngự .

“Rừng cây rậm rạp, thật đúng là nơi < thâu=“” tập=“”> rất tốt đây.” Tiêu Ngự cười nhạt, quay đầu lại nhìn thoáng qua những NPC kia, mấy NPC đã truy tung qua đây, cách Tiêu Ngự không xa.

” Thông báo trả lời vị trí!” giọng nói của Tiêu Ngự trong kênh tổ đội phát ra .

“xx xxx.” Chanh trả lời.

“xx xxx.” Số Mệnh trả lời

1 đám Đạo tặc đem vị trí từng người truyền âm trả lời 1 lần.

“Lấy tốc độ nhanh nhất hướng xx xxx tập trung, chuẩn bị mai phục < thâu=“” tập=“”>!” Tiêu Ngự trong kênh tổ đội nói ra, 1 cái kế hoạch hình thành ở trong đầu Tiêu Ngự , bọn họ 10 người cùng mấy NPC tinh anh đánh bữa mà nói, là quá khó khăn , biện pháp duy nhất là đưa bọn họ tiêu diệt từng bộ phận một.

Sau khi nghe được Tiêu Ngự nói, các Đạo tặc nhanh chóng hướng vị trí tọa độ Tiêu Ngự cung cấp đến gần.

Tiêu Ngự đem 3 người Đức lỗ y và 2 con báo săn của Thợ săn truy tung phía sau người hướng tọa độ kia dẫn qua.

Mới hướng chạy được 1 đoạn , 3 Đức lỗ y kia đã truy tung đến bên cạnh Tiêu Ngự , phát hiện Tiêu Ngự đang chạy trốn trong rừng , hướng về Tiêu Ngự nhào tới.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua mấy cái kỹ năng đào tẩu, cũng chưa có tan băng, thấy được Đức lỗ y hướng về bản thân vọt lên, Tiêu Ngự cắn răng 1 cái, liều mạng, cũng mặc kệ Đức lỗ y công kích, như cũ càng không ngừng hướng phía trước chạy, đem phía sau lưng để lại cho Đức lỗ y.

Ừm, 1 móng vuốt sắc nhọn của Đức lỗ y chộp vào lưng Tiêu Ngự, ở trên người Tiêu Ngự rạch ra 1 đạo vết thương, Tiêu Ngự cổ họng ngồn ngọt, hướng phía trước lao đảo vài bước.

Tiêu Ngự vừa nhấc đầu lên, 1 Đức lỗ y đã vòng đến phía trước Tiêu Ngự, nhảy lên 1 đường , từ không trung hướng về Tiêu Ngự bổ xuống.

Động tác công kích yêu cầu cao độ như vậy , cũng chỉ có những NPC này mới có thể làm được ra a .

Nhìn vào báo săn đến trước mắt , Tiêu Ngự né về phía trước lao ra ngoài, nanh vuốt con báo săn kia từ đỉnh đầu Tiêu Ngự lướt nhanh qua, Tiêu Ngự thiếu chút nữa bị con báo săn này công kích trúng.

Tiêu Ngự lăn trên mặt đất 1 chút, ổn định bước chân, hướng phía trước chạy như điên, 1 con báo săn từ bên cạnh lại vô ra, lại là 1 Đức lỗ y khác.

3 người Đức lỗ y này biến hóa thành báo săn tốc độ di động nhanh hơn rất nhiều, hợp tác phối hợp vô cùng ăn ý, Tiêu Ngự chẳng thể đề phòng.

1 luồng lực lượng lớn từ bên cạnh người truyền đến, Tiêu Ngự bị đập bay ra ngoài, nặng nề va mạnh ở trên thân cây, rơi trên mặt đất.

Sau khi rơi xuống đất, Tiêu Ngự không dám dừng lại, tiếp tục bỏ chạy, nhìn thoáng qua huyết lượng, còn lại hơn 100 1 chút, sợ tới mức hồn bay phách lạc, khẩn trương lấy ra 1 trong bình Trung cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt uống vào, huyết lượng phục hồi full.

Tiêu Ngự hướng về mục tiêu đặt ra trước đó chạy như điên, phía sau 3 Đức lỗ y truy đuổi nhanh chóng, từ các phương hướng vòng qua vây Tiêu Ngự, Tiêu Ngự khổ không thể tả, nhìn thoáng qua mấy cái kỹ năng đào tẩu, < tậ="" phong="" bộ=""> nhanh chóng đã tan băng .

“Còn may a .” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua huyết lượng, cắn răng 1 cái, nhảy lên 1 tảng đá nhô ra , hướng về phía dưới nhảy xuống.

Vừa lúc 1 con báo săn từ bên cạnh nhảy ra, 1 trảo hướng về Tiêu Ngự bắt qua , móng vuốt từ trên người Tiêu Ngự lướt qua(quá).

Lưng truyền đến 1 trận đau đớn nóng hừng hực, Tiêu Ngự vừa bị móng vuốt 1 Đức lỗ y cào trúng, khoảng cách mục tiêu còn có 20m, nơi đó là 1 cái địa điểm chiến đấu tuyệt hảo, 9 gia hỏa kia chắc đã ở phụ cận, nghĩ tới đây, Tiêu Ngự trong lòng thuyên giảm rất nhiều, chạy trốn bước chân cũng không dám dừng lại, hơi chậm hơn 1 bước Tiêu Ngự chắc chắn phải chết.

255. Chương 256 Phục Kích

Mấy Đức lỗ y đều là Lever 25 tinh anh, sau khi biến đổi thành báo săn Tiêu Ngự chạy trốn không thoát nổi bọn họ , chỉ có thể cẩn thận tránh né bọn họ công kích.

Mất thấy huyết lượng từng chút từng chút tụt xuống, Tiêu Ngự rất sốt ruột , sau khi từ trên tảng đá nhô ra nhảy xuống, rơi xuống trên mặt đất bằng phẳng, thấy được kỹ năng < tậ="" phong="" bộ=""> đã tan băng, lập tức mở ra < tậ="" phong="" bộ="">.

Tốc độ đột nhiên tăng lên, Tiêu Ngự vừa hốt 1 bình cường hóa Phong Tốc Dược Hoàn, vừa hướng điểm mục tiêu chạy như điên.

P phía sau , 3 người Đức lỗ y truy đuổi rất chặt, 2 con báo săn của Thợ săn sức bật có hạn, sau khi đuổi theo 1 khoảng, tốc độ chậm lại, bị Tiêu Ngự và 3 người Đức lỗ y chậm rãi kéo ra 1 khoảng cách.

3 người Đức lỗ y càng đuổi càng xa, các NPC khác càng rút lại ở phía sau.

Tình anh NPC mặc dù cũng có 1 chút trí tuệ, nhưng trí tuệ bọn hần không hề cao, với lại bọn họ chỉ có một ý nghĩ duy nhất, nếu như gặp được kẻ địch, không đem kẻ địch tiêu diệt thì không bỏ qua. Thăm dò được tính nết những NPC này , đối phó càng đơn giản hơn .

3 người Đức lỗ y kia không có chút nào ý thức được, bọn họ đã đuổi theo rất xa.

“Ta phát hiện tên kia rất có đầu óc a , lại có thể lựa chọn được 1 chỗ như vậy.” Tiểu Quỷ hướng lân cận trương nhìn 1 cái, nơi này quả thực là 1 địa điểm thật tốt để phục kích, chung quanh là nham thạch nhô ra và rừng cây rậm rạp, trung tâm là 1 mảnh đất trống nhỏ , chỉ cần mai phục tại lân cận, đem kẻ địch dẫn tới chính giữa, sau đó 4 phía chắn lại, tựa như đồ đã ở trong túi, kẻ địch cũng đừng hòng chạy thoát .

Số Mệnh nhận thức sâu sắc đồng ý, nói ra: “Người nói tên kia trong đầu là như thế nào, chúng ta chỉ là đi qua nơi này, tên kia lại có thể đem tọa độ nơi này nhớ rõ ràng như vậy.”

Trên thực tế, Tiêu Ngự cũng chỉ là trong vô ý nhớ kỹ cái tọa độ này, Tiêu Ngự bình thường chẳng muốn nhớ mấy thứ này, 1 khi tiến vào trong nhiệm vụ, Tiêu Ngự đối với tất cả phát sinh chung quanh đã trở nên đặc biệt mẫn cảm, hơi có chút khác thường, Tiêu Ngự đều có thể đặc biệt nhớ rõ ràng, phát hiện cái tọa độ này lợi cho mai phục, Tiêu Ngự thuận tiện nhớ luôn, không nghĩ tới thật đúng là có tác dụng.

Nghe được Số Mệnh nói, Kẹo Sa Ngã bĩu môi, nhưng hắn không phải không thừa nhận, Tiêu Ngự ở điểm này tổ chất quả thật so với hắn mạnh hơn nhiều.

9 Đạo tặc biến mất ở khu lân cận trong rừng. Mảnh đất trống này trở nên vô cùng yên tĩnh.

“Đến rồi.”

” Tới đây.”

Tiêu Ngự phát tin này cho các đội viên. Hắn muốn nhanh chóng đi vào địa điểm đặt trước.

Rống! 1 con báo săn đánh về phía Tiêu Ngự. Tiêu Ngự lắc mình 1 cái biến đổi hướng. Vòng qua 1 gốc cây nhỏ. Móng vuốt con báo săn kia đánh lên thân cây này. Đem cả cây chặt đứt ngang.

Bên cạnh cũng có 1 con báo săn vọt lên. Tiêu Ngự cúi đầu 1 cái. Tránh công kích của báo săn. Nhìn thoáng qua huyết lượng bản thân. Còn còn lại trên dưới 57%. Nhiều nhất chỉ có thể chịu thêm 2 nhát.

Sau khi Tiêu Ngự tránh được công kích, tiếp tục chạy như điên, xuyên ra rừng cây, đây là 1 bãi đất trống trải, đây chính là tọa độ kia theo như lời Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự liếc mắt 1 vòng chung quanh, yên lặng như thường, căn bản nhìn không ra những đội viên kia núp ở chỗ nào.

Nhưng Tiêu Ngự biết, bọn họ đã ở lân cận, đã mai phục tốt lắm rồi.

3 người Đức lỗ y đi theo Tiêu Ngự xuyên ra rừng cây, đang chuẩn bị truy kích Tiêu Ngự, bỗng nhiên cảm giác được chung quanh khác thường, cúi đầu phát ra tiếng gào thét, cảnh giác nhìn vào đồng loạn thạch bên cạnh, bọn họ cảm giác được lân cận nguy hiểm ẩn núp.

9 cái thân ảnh xuất hiện ở lân cận rừng cây, đem 3 Đức lỗ y này vây ở bên trong.

“Mọi người động thủ nhanh lên, phía sau NPC Thiên sứ liên minh rất nhanh sẽ đuổi tới.”

Mấy đội viên này 3 người 1 tổ, hướng về 3 Đức lỗ y này nhào tới.

Những Đức lỗ y này huyết lượng ít nhất cũng có hơn 6.000, Lever 25 tinh anh, cũng được coi là vô cùng mạnh mẽ, nhưng chung quanh 1 đám các games thủ Đạo tặc cũng không phải ăn chay, 3 đối chiến với 1 người, lấy năng lực khổng lồ và thương tổn phát ra của Đạo tặc, trong khoảng thời gian ngắn tiêu diệt 1 cái Lever 25 tinh anh cũng không phải là gì chuyện khó khăn.

Kẹo Sa Ngã, Tiểu Quỷ và Chanh đối phó 1 người Đức lỗ y trong đó, bọn họ là 1 tổ thực lực cực mạnh, Kẹo Sa Ngã giương tay lên cao 1 cái < tấn=“” kích=“”> đem Đức lỗ y kích hôn mê.

Bọn họ mặc dù chưa từng phối hợp qua, nhưng mỗi người đều có ý thức hơn người, phối hợp lẫn nhau lại cũng không có vẻ lạ lẫm, thay phiên trao đổi quyền khống chế, đem Đức lỗ y khống chế hẳn.

Kẹo Sa Ngã 1 cái < lạc=“” bộ=“”> đến phía sau người Đức lỗ y, tung ra 1 chiêu < giáo=“” sát=“”>, đem phía sau lưng Đức lỗ y xé ra 1 đạo lỗ hổng, hắn khẽ nhíu mày, vì sao độ hoàn thành kỹ năng của hắn từ đầu đến cuối cũng không được như ý, so sánh với Tiêu Ngự luôn kém hơn 1 ít, chợt nhớ tới 1 việc, Tiêu Ngự mỗi khi phát ra < giáo=“” sát=“”>, đều có động tác nhảy lên.

Động tác nhảy lên này nhìn như đơn giản, nhưng trên thực tế bên trong học vấn lại thật là lớn, nhờ vào nhảy lên trọng lực có thể khiến cho chủ thủ công kích có lực hơn nữa, < giáo=“” sát=“”> độ hoàn thành cũng càng cao.

Kẹo Sa Ngã dường như hiểu cái gì, sau khi rơi xuống đất 1 cái < bối=“” thứ=“”> xuất ra, sau đó cho trên người báo săn 1 cái trí mạng độc.

Sau khi làm xong những này động tác, Kẹo Sa Ngã nhanh chóng vòng đến trước người báo săn , 1 cái < tấn=“” kích=“”> đem báo săn sắp tỉnh lại kích hôn mê.

Lúc này Chanh cũng đến phía sau người báo săn, học theo tung ra 1 chiêu < giáo=“” sát=“”> cho báo săn, sau đó 1 cái < bổi=“” thứ=“”>.

Bọn họ < bổi=“” thứ=“”> đều phát huy không tệ, tạo thành xuất huyết thương tổn.

Sau khi Mộng làm xong, vòng đến bên cạnh người Đức lỗ y, Tiểu Quỷ cũng vòng đến sau lưng Đức lỗ y, 1 cái < giáo=“” sát=“”>, lại thêm 1 cái < bổi=“” thứ=“”>.

Thấy được Kẹo Sa Ngã, Chanh và Tiểu Quỷ trong vô ý sáng tạo ra 1 loại chiến thuật hoàn toàn mới, Tiêu Ngự trong ánh mắt hiện lên 1 chút ngơ ngác, hóa ra 3 Đạo tặc phối hợp công kích lại lớn mạnh như vậy!

Đức lỗ y trên đầu phiêu khởi từng cái 160 điểm duy trì thương tổn.

3 cái < giáo=“” sát=“”>, 3 cái < bổi=“” thứ=“”> xuất huyết cộng thêm 1 cái chất độc trí mạng (chất độc trí mạng không có cách nào chống lại 1 khi đã trúng chiêu - ý là chỉ cần chém trúng hok cần độ hoàn thành), hơn nữa 160 duy trì thương tổn, duy trì 20 giây mà nói, thì phải là hơn 3.000 huyết lượng a! Thương tổn như vậy , cho dù là Lever 25 tinh anh cũng không chịu nổi!

Lúc kết thúc duy trì thương tổn, Kẹo Sa Ngã 3 người 1 đao lại 1 đao duy trì công kích tới cái tên Đức lỗ y này, từng cái giá trị thương tổn từ người Đức lỗ y bay lên.

< tấn=“” kích=“”>, < tạc=“” kích=“”>, < tấn=“” kích=“”>, < tạc=“” kích=“”>

3 người đội viên 6 kỹ năng khổng chế thay phiên phát huy, 11 giây thời gian, Đức lỗ y cuối cùng không chịu nổi, huyết lượng cạn kiệt, khẽ nứt nở 1 tiếng, ngã trên mặt đất.

3 đội viên tiêu diệt Đức lỗ y, sau khi nhặt lên trang bị trên mặt đất, nhanh chóng đánh về phía 2 người Đức lỗ y khác, giúp đỡ 2 đội kia.

15 giây, chiến đấu chấm dứt, trên mặt đất nằm 3 xác chết Đức lỗ y .

Hệ thống: vinh dự sát phạt, số lượng 1, Bách phu trưởng . Thu được giá trị vinh quang 22.

Tiêu diệt Đức lỗ y này, đám người Tiêu Ngự lợi nhuận không tệ a, ngoài những giá trị vinh quang này còn thu được 3 cái trang bị chiến trường, có thể đổi không ít giá trị vinh quang.

Nhìn vào đám người Kẹo Sa Ngã tiêu diệt Đức lỗ y, Tiêu Ngự trong đầu bỗng nhiên hiện lên 1 cái ý nghĩ, loại phương thức chiến đấu này có thể mở rộng , nhất là trong đội ngũ Đạo tặc tương đối nhiều !

Rống, lúc 2 con báo săn này của Thợ săn từ trong rừng chui ra, cảnh giác hướng về các đội viên này gầm gừ.

Đám người Mộng liếc mắt nhìn nhau, nhanh chóng hướng về 2 con báo săn này nhào tới, đem 2 con báo săn này bao vây lại, Tiêu Ngự huyết lượng phục hồi gần full , 1 cú < long=“” tường=“” thuật=“”> tung ra, 1 cước đá vào trên người báo săn , sau khi đem báo săn đá ra lui lại mấy bước, 1 cước xong xuôi, Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 cái < tạc=“” kích=“”>.

“kỹ năng này là kỹ năng gì?”

” Trông rất anh tuấn a.”

Mấy đội viên này lần đầu tiên thấy được Tiêu Ngự phát huy < long=“” tường=“” thuật=“”>, cũng không biết Tiêu Ngự học cái kỹ năng này khi nào, suy đoán 1 chút, đại khái là khen thưởng nhiệm vụ ở vòng 1 .
Mấy đội viên này cực kỳ hâm mộ không thôi, cái tên kỹ năng này khi phát huy vô cùng lộng lẫy, đột nhiên tan biến đến gần đối thủ, 1 cước đá ra, rất có mùi vị võ lâm cao thủ.

Phía xa trong rừng mờ mờ ảo ảo, những tinh anh Thiên sứ liên minh kia đang rất nhanh chóng đuổi theo , nhất định phải đánh nhanh thắng nhanh, mọi người đánh về phía 2 con báo này, từng người bộc phát ra thương tổn cao nhất .

Liên tiếp thương tổn công kích từ trên đầu 2 con báo săn bay lên, 2 con báo săn này cho dù có hơn 5.000 huyết lượng, nhưng cũng chịu không được nhiều người công kích như vậy.

7 giây qua đi, 2 con báo săn nứt nở 1 tiếng, ngã trên mặt đất.

“Là Tà ác liên minh, bọn họ giết Thập Lôi, Ni Đức và Áo Mã!”

” Gia hỏa hèn hạ xấu xa , đi chết đi!”

7 8 đạo mũi tên và 1 đồng lớn ma pháp hướng về bên này ập đến, đám người Tiêu Ngự giải tán lập tức, toàn bộ mở ra < tập=“” phong=“” bộ=“”> , chỉ sau 1 lát, đám người Tiêu Ngự đã tan biến ở tầm nhìn của những NPC Thiên sứ liên minh kia.

Những mũi tên và ma pháp này đều bị đám người Tiêu Ngự né tránh hết.

Trên mặt đất để lại 5 cỗ thi thể, 3 Đức lỗ y, 2 báo săn.

Tư Khoa Ai Lạp Tây Á giọng nói phẫn nộ chữm mắng, nhìn về phía Thuật sĩ bên cạnh: “Bọn họ ở đâu, tìm bọn họ cho ta, ta muốn đem bọn họ băm thây vạn đoạn!”

Thuật sĩ con mắt dần dần trở nên đỏ rực, từng đạo tơ máu đường vân che kín 2 khối con ngươi, hướng về lân cận nhìn quét 1 lần, lại căn bản nhìn không ra tung tích của đám người Tiêu Ngự, mấy người Tiêu Ngự đã sớm từ đám loạn thạch lân cận vào trong rừng rậm ẩn nấp.

Con mắt Ác ma thăm dò ẩn hình năng lực không thể so với Thợ săn và Đức lỗ y được , Thợ săn và Đức lỗ y là dựa vào khứu giác , chỉ quan trọng đến mùi vị của đối thủ là có thể biết đối phương ở nơi nào, mà Con mắt Ác ma thì dựa vào tầm nhìn, nếu như lân cận địa hình phức tạp, kẻ địch trốn phía sau chướng ngại vật, bọn họ sẽ nhìn không ra đối thủ .

Đức lỗ y chết hết rồi, báo săn của Thợ săn cũng đều bị mất mạng, ở trong hoàn cảnh phức tạp này, muốn tìm ra Đạo tặc, thì quả là khó khăn!

Tiêu Ngự ngó qua 1 chút, trên bãi đất trống còn có 19 NPC Thiên sứ liên minh, có 3 Mục sư, 2 Thánh Kỵ Sĩ, năng lực trị liệu rất mạnh, hơn nữa những NPC này thực lực đều không kém, huyết lượng đầy, muốn < tiêu=“” tập=“”> tiêu diệt những NPC Thiên sứ liên minh này có thể là vô cùng khó khăn.

Biện pháp duy nhất , chỉ có làm cho bọn họ tách ra, sau đó tiêu diệt từng bộ phận! Giống như lúc trước, dẫn 1-2 NPC riêng ra, sau đó tập trung ưu thế quân số, đem vây giết, chậm chậm tiêu hao thực lực mấy NPC , đến cuối cùng nắm chắc thì đem những người còn lại hành động 1 lần kill hết.

256. Chương 256 Phục Kích (2)

Đội ngũ đạo tặc có 1 ưu điểm lớn nhất, đó chính là tính cơ động , nhanh nhẹn a .

Ở Ân Trạch Tư đại lục, không có 1 nhiệm vụ nào có thể dựa vào đánh bừa mà có thể thông qua , chủ yếu nhất vẫn là khảo nghiệm kỹ thuật các games thủ , kỹ xảo và trí tuệ. Túy- Lộ- Vông (gần hiểu =.’)

Tiêu Ngự suy nghĩ 1 lát, truyền âm trong đội nói: “Mọi người chú ý ẩn nấp, đừng nhúc nhích !”

Những đội viên này không có lên tiếng, cam chịu bố trí của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự ló mặt bên cạnh 1 thân cây.

Ánh mắt của Thuật sĩ hướng về chỗ Tiêu Ngự nhìn qua, 2 mắt cùng Tiêu Ngự đối mặt, trong ánh mắt ngay lập tức bắn ra tia thù hận tức giận, chỉ hướng vị trí của Tiêu Ngự: “Hắn ở nơi đó!”

Những NPC Thiên sứ liên minh này lập tức lao lên.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua phía sau người, phía sau hắn hơn 7 8 NPC class cận chiến đuổi theo , 1 Cuồng Chiến sĩ gầm lên 1 tiếng, giương đại kiếm trong tay lên , 1 cái < xung=“” kích=“”> hướng về Tiêu Ngự xông đánh qua.

Thấy được đại kiếm hướng về bản thân chém tới, Tiêu Ngự 1 chiêu < đào=“” thoát=“”> né tránh khỏi công kích của đại kiếm .

Oanh, nơi Tiêu Ngự vừa đứng 1 gốc cây đại thụ bị cái tên Cuồng Chiến sĩ này chặt đứt ngang.

“Hắn ở nơi đó, dừng để cho hắn chạy!” Cung tiễn thủ chỉ vào phía xa nói ra.

Mấy NPC hướng về Tiêu Ngự đuổi theo.

“Kẹo Sa Ngã dẫn đi 1 số người. Số người còn lại chia 2 tổ. Tìm cơ hội xuất kích . Thuật sĩ , Mục sư, Thánh Kỵ Sĩ là trọng điểm mục tiêu công kích. Trước tiên tiêu diệt bọn họ ,vứt bỏ các mục tiêu khác!” Tiêu Ngự pm kênh tổ đội nói. 1 bên chạy như điên. Phía sau hắn có 8 NPC Thiên sứ liên minh theo đuôi . Liên tục truy kích Tiêu Ngự. Càng đuổi càng xa.

Vì không thể đem bọn họ bỏ lại quá xa. Tiêu Ngự thỉnh thoảng lại lộ mặt 1 chút. Hấp dẫn NPC này chú ý.

Lấy tốc độ Tiêu Ngự thì ngoài mấy tên Đức lố y biến thành báo săn kia. Thật đúng là rất ít có người có thể truy đuổi được với hắn. Kể cả mấy NPC Thiên sứ liên minh này. Tiêu Ngự hướng về phía sau nhìn lại . Tốc độ Đạo tặc và người Cuồng Chiến sĩ hơi nhanh hơn đang dẫn đầu ở phía trước. Phía sau là mấy Cung tiễn thủ cũng truy đuổi rất nhanh.

Tiêu Ngự né mũi tên bay tới. Trong nháy mắt đã lướt ra khá xa.

Kẹo Sa Ngã nghe thấy Tiêu Ngự pm trong đội . Mặc dù không có thói quen nghe theo lệnh người khác. Nhưng cũng đành chịu. Dù sao Tiêu Ngự mới là đội trưởng. Với lại hắn không thể không thừa nhận. Tiêu Ngự cung cấp biện pháp vô cùng hiệu quả. Ở trong nhiệm vụ này. Hắn và đám người Tiêu Ngự đã là châu chấu cột vào trên 1 cây dây thừng. Vinh cùng vinh bại cùng bại . Hắn không thể không dựa theo như lời Tiêu Ngự mà làm.

Kẹo Sa Ngã cũng dẫn hàng loạt NPC Thiên sứ liên minh rời đi, dự đoán 1 chút, ước chừng không ít người .

1 đám NPC Thiên sứ liên minh gần như toàn bộ đuổi theo , chỉ còn số ít mấy NPC bởi vì chạy chậm,nên phải dừng lại ở phía sau.

Mộng cho đám người Ngưu Tử 1 cái phát tay, 4 cái thân ảnh liền hướng về Mục sư Lever 25 tinh anh rút lại ở phía sau nhào tới.

Còn lại 1 tổ 4 người kia đánh về phía Hoả Pháp sư bên cạnh.

< tạc=“” kích=“”>!

Mộng < tiêm=“” hành=“”> đến bên cạnh Mục sư kia, động tác rất nhanh, giương tay lên cao 1 cái < tạc=“” kích=“”> xuất ra, đem Mục sư không hề đề phòng 1 đòn kích hôn mê.

4 người phang 1 mà lên , khổng chế khổng chế, chém ra chém ra, cái tên Mục sư tổng cộng cũng đã mất hơn 5.000 huyết lượng, thêm áo bào phòng ngự rất zỏm , trong chớp mắt đã bị “hấp diêm” ngã trên mặt đất.

4 người nhìn lại, Hoả Pháp sư bên cạnh cũng đã bị làm thịt , ngã trên mặt đất.

Hệ thống: vinh dự sát phạt, số lượng 1, Giáo quan, thu được 16 điểm giá trị vinh quang.

Tiêu Ngự thấy được 2 tin Hệ Thống Nhắc Nhở này, mỉm cười, đám người này động tác rất nhanh, nhanh vậy đã tiêu diệt được 2 người a.

“Phía sau bị công kích !”

“Trở về cứu viện!”

Mấy NPC Thiên sứ liên minh lại định quay đầu lại, Tiêu Ngự tất nhiên sẽ không cho phép chuyện như vậy phát sinh ra, 1 chiêu < đột=“” tiến=“”> đến trước người 1 Cung tiễn thủ , giương tay lên cao 1 cái < tạc=“” kích=“”>, đem Cung tiễn thủ kia kích hôn mê.

Thấy Tiêu Ngự không ngờ lại dám ở trước mặt nhiều người như vậy phát động công kích, mấy NPC nổi giận đùng đùng, dùng ngôn ngữ Ai Lạp Tây Á chửi mắng um lên hướng về Tiêu Ngự vọt tới. (khổ thân mấy thằng ku IQ hơi kém)

Tiêu Ngự vốn không có ý định tiêu diệt NPC Cung tiền thủ này, thấy các NPC Thiên sứ liên minh lân cận vây qua đây, Tiêu Ngự 1 chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”> phiêu hốt rút mấy chiêu công kích của các NPC, chạy thành thần a, chậm rãi hiện ra thân hình, quay đầu lại nhìn về phía mấy NPC, khiêu khích dựng ngón giữa lên. (động tác tiêu chuẩn quốc tế Fuk ;P)

Không biết mấy NPC có thể hiểu động tác tay của Tiêu Ngự hay không, phỏng đoán bọn họ cũng ý thức được Tiêu Ngự đang khiêu khích, từng người cực kì phẫn nộ, cũng mặc kệ phía sau rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, hướng về Tiêu Ngự lao tới.

“Ta muốn đem cái tên gia hỏa đáng ghét này xé thành từng mảnh nhỏ!”

“Có khí phách thì đừng chạy!” (đuổi đêk đc lên cơn)

Các NPC lửa giận ngút trời, hướng về Tiêu Ngự điên cuồng đuổi theo.

Hệ thống: vinh dự sát phạt, số lượng 1, Bách phu trưởng, thu được 26 điểm giá trị vinh quang.

“Đám người này động tác rất nhanh chóng a, nhanh như vậy đã lại tiêu diệt thêm 2 người.” Tiêu Ngự cười nhạt, Lever 25 tinh anh, cũng không phải vô cùng mạnh mẽ, khi Tiêu Ngự Lever 16-17 đã có thể khiêu chiến, huống chi Tiêu Ngự bây giờ đã Lever 28. Quái vật chân chính cường đại phải là BOSS, hoặc là tinh anh, siêu cấp tinh anh, thực lực kia mới thật là biến thái, mới có tính khiêu chiến.

Phía sau 2 tổ đội Đạo tặc đang được đánh giết vô cùng sảng khoái, dựa theo phương pháp của Tiêu Ngự, bọn họ thật luộc các NPC Thiên sứ liên minh tụt lại phía sau, trên cơ bản không có gặp phải chống cự gì đáng nói, 4 người đối phó 1 người Lever 25 tinh anh, nếu như còn có vấn đề, bọn họ nên mua khối đậu phụ đâm mồm vào mà chết đi.

Nếu như lấy 10 Đạo tặc đánh bừa hơn 20 NPC tinh anh, kết quả có thể nghĩ, nhưng là nhân loại là có trí tuệ, heo mới có thể biết rõ không thể làm bừa mà còn xông lên chịu chết. Tập trung ưu thế quân số tiêu diệt sinh lực kẻ địch, đây mới là vương đạo của đánh du kích.

Phía sau đã bị tiêu diệt 4, mấy NPC cũng đã có phần nôn nóng, nhưng bị Tiêu Ngự dụ dỗ, tiến cũng không được, thoái cũng không xong, do do dự dự đã làm mất thời cơ chiến đấu.

Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn thoáng qua, phía sau người bị theo đuổi 8 NPC, 8 cái đội viên kia đều hướng về bên này đuổi theo, chuẩn bị phối hợp với Tiêu Ngự đem 8 NPC Thiên sứ liên minh này tiêu diệt.

8 NPC Thiên sứ liên minh có Đạo tặc, 1 người Thợ săn không còn báo săn, còn có 1 người Cuồng Chiến sĩ.

“Thật cũng phải quá khó khăn.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, chỉ có Kẹo Sa Ngã đi dụ dỗ đám NPC kia không trở về chỉ viện, Tiêu Ngự 9 người tiêu diệt những NPC này cũng không có gì khó.

Mấy cái thân ảnh xuất hiện ở tầm nhìn của Tiêu Ngự, là bọn họ Chanh, Số Mệnh, Tiêu Ngự thấy được vài người, nhưng 8 cái NPC Thiên sứ liên minh kia còn chưa phát hiện đám người Chanh đến gần.

Bọn họ không còn Thợ săn và Đức lỗ y, các Đạo tặc này ở trong rừng rậm tránh né tầm mắt người khác là vô cùng đơn giản.

Nhìn thoáng qua tình huống phân bố phân đông NPC Thiên sứ liên minh, Tiêu Ngự bắt đầu bố trí kế hoạch công kích.

< độn=“” hình=“”>! thân ảnh Tiêu Ngự dần dần tan biến, sau khi trốn được sau 1 thân cây, im lặng chờ đợi.

Có mấy người NPC từ bên cạnh Tiêu Ngự đi qua, cách Tiêu Ngự không đến 2m.

Tiêu Ngự cũng không lo lắng mấy NPC này có thể phát hiện ra mình, trong bọn họ không có class thăm dò ẩn hình, cấp bậc so với bản thân lại thấp, thêm hiệu quả che dấu của Tiêu Ngự là kỹ năng hiệu quả tốt nhất trong ẩn hình, Tiêu Ngự lặng lẽ đứng ở tại chỗ, nhìn vào mấy NPC từ bên cạnh mình đi qua.

“Chia nhau tìm!”

“Vâng.”

Những NPC này ào ào tản ra, tìm tung tích Tiêu Ngự khắp nơi, Tiêu Ngự cười nhạt, tất cả đều dựa theo kế hoạch bản thân sớm định ra không có 1 chút sai lệch nào.

Tiêu Ngự hướng phía xa nhìn qua, Tiểu Quỷ tránh ở sau 1 thân cây, hướng hẩn gật gật đầu.

Hết thấy đều đã chuẩn bị sắp xếp.

Thời gian lằng lằng trôi qua, mấy NPC càng ngày càng phân tán, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột kỹ năng, các hạng mục kỹ năng đều đã tan băng.

Tiêu Ngự đem nhiệm vụ phân phối 1 chút, trong kênh tổ đội phát ra giọng nói : “Động thủ!”

8 cái thân ảnh xuất hiện ở trong tầm nhìn của Thuật sĩ . (tưởng 9 chứ nhỉ .= tác giả lung tung vãi lều)

“Đạo tặc” Thuật sĩ đang muốn phát ra cảnh báo, 1 thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước người của hắn, 1 cước đá vào bụng của hắn, Thuật sĩ vừa mới hô lên tiếng bỗng chốc câm bặt , đau khổ ôm bụng, Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 cái < tấn=“” kích=“”>, đem Thuật sĩ kích hôn mê.

Tiêu Ngự cho vài người khác 1 cái động tác tay, 8 cái thân ảnh đánh về phía Mục sư lân cận còn cả Thánh Kỵ Sĩ phía xa luôn .

Tiêu Ngự < tạc=“” kích=“”> xong, trong nháy mắt bộc phát ra vượt qua sức mạnh lớn nhất, dùng < tấn=“” kích=“”> tiếp tục khống chế, 1 cái < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm vòng ra, đến sau lưng Thuật sĩ , thêm 1 skill < bạo=“” liệt=“”> đem xương bả vai Thuật sĩ đánh nát.

Thuật sĩ đau đến hàm hừ 1 tiếng, vừa định thoát ra, Tiêu Ngự lại thêm 1 chiêu < thâu=“” tập=“”> trúng Thuật sĩ.

Thuật sĩ 5.000 huyết lượng, coi như là nhiều vô cùng , nhưng ở dưới tay Tiêu Ngự, lại là không chịu được nổi 1 đòn (1 lượt tấn công) , chỉ có 12 giây, đã đem Thuật sĩ kích ngã xuống đất.

Hệ thống: vinh dự sát phạt, số lượng 1, Bách phu trưởng , thu được giá trị vinh quang 52 .

Trực tiếp giết chết được nhiều vinh dự hơn, Tiêu Ngự khom lưng đem trang bị Thuật sĩ rơi xuống trên mặt đất nhặt lên.

Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn lại, 8 đội viên kia tốc độ so với Tiêu Ngự còn nhanh hơn nhiều , 4 phang 1, không đến 10 giây đã đem kẻ địch làm gỏi .

“Xử lý xác chết!” Tiêu Ngự nhắc nhở nói.

Những đội viên này mới nhớ đến, đem xác chết của Mục sư và Thánh Kỵ Sĩ trên mặt đất kéo tới nơi ẩn giấu , từng người tiếp tục tiến vào trạng thái tiềm hành.

Chanh hướng về Tiêu Ngự nhìn qua, người này suy nghĩ thật đúng là kín kẽ .

Hướng về phía xa nhìn lại, còn lại 5 NPC Thiên sứ liên minh không tìm được tung tích Tiêu Ngự , tụ tập lại cùng trở về bên này .

“5 người, số lượng hơi nhiều .”

Tiêu Ngự thấy 5 NPC Thiên sứ liên minh kia hướng về bản thân đi tới, nhúu mày 1 chút, quay sang bên cạnh nhìn qua, bọn người Chanh ở lân cận mai phục hoàn hảo, đang chờ chỉ thị của Tiêu Ngự .

257. Chương 257 Vây Kín

5 NPC dần dần đến gần, Tiêu Ngự tâm trầm tĩnh dị thường, hiện nay trên sân 9 phang 5, bởi vì mấy NPC thực lực cường đại hơn, đám người Chanh Lever 31 chắc thắng có thể nhanh chóng giải quyết, Lever 21 thì chỉ sợ khống chế không được, NPC máu cao, Đạo tặc huyết lượng lại quá ít , đám người Tiêu Ngự muốn đối phó bọn họ thật đúng là không đơn giản.

Tuy nhiên 9 người Tiêu Ngự chiếm 1 cái ưu thế, là mấy NPC đã không còn có thể dò xét ra Đạo tặc ẩn hình, điều này khiến cho đám người Tiêu Ngự chiếm cứ quyền chủ động nhất định.

Tiêu Ngự do dự 1 lát, pm kênh tổ đội nói: “Ta đi làm nhiễu loạn bọn họ, các người chia 3 tổ, ở phía sau móc đất Cung tiền thủ và Thợ săn.”

Mấy người Tiêu Ngự đã tiêu diệt 1 Mục sư, 1 Thuật sĩ, 1 Thánh Kỵ Sĩ, trên sân còn lại có 2 Cung tiền thủ, 1 người Thợ săn, 1 người Cuồng Chiến sĩ, 1 người Đạo tặc, 1 khi Tiêu Ngự xuất hiện, ít nhất có thể đem Cuồng Chiến sĩ và Đạo tặc hấp dẫn đi, còn lại 3 người phải dựa vào bọn họ thôi, số người ưu thế hơn nữa trên ưu thế móc đất, 8 người đối phó 2 người Cung tiền thủ và 1 người Thợ săn không có vấn đề gì thì mới phải lẽ.

Nghe được Tiêu Ngự nói, mấy đội viên này từng người từng người hành động, chọn địa điểm đặc biệt mai phục, bọn họ cũng không dám làm bừa, vạn nhất bị các NPC này phát hiện, thì sắp tới sẽ là 1 hồi chiến đấu gian khổ.

“Mọi người đâu?”

“Như thế nào lại không thấy được bọn họ?”

Mấy cái NPC này rất là nghi hoặc, bọn họ còn chưa biết, những đồng đội vừa mới theo chân bọn họ còn cùng 1 chỗ nói chuyện kia, đã bị mấy người Tiêu Ngự tiêu diệt 3 người, biến thành mấy cái xác chết lạnh lẽo, bỏ ở xó nào đó rồi.

NPC Đạo tặc kia khẽ nhú mào, hẩn ý thức được tình huống có chút không giống bình thường.

Không thể lại do dự, Tiêu Ngự đột nhiên ở trong bụi cỏ xuất hiện, hướng phía trước lao vút lên, thoáng qua những NPC này.

“Hẩn ở nơi đó!”

Xung phong! Người Cuồng Chiến sĩ quát 1 tiếng. Khua tay đại kiếm hướng về Tiêu Ngự xông đi.

Tiêu Ngự thấy Cuồng Chiến sĩ xông lại. 1 chiêu <đào=“”thoát=“”> né tránh ra ngoài. Người Cuồng Chiến sĩ 1 đòn vồ hụt. Tiêu Ngự quay đầu nhìn lại. Thấy phỏng đoán trước kia bất đồng. Đạo tặc kia lại có thể không theo tới. Chỉ có Cuồng Chiến sĩ 1 mình đuổi theo.

NPC Đạo tặc kia hình như là có chút trí tuệ. Lại ở lại bên cạnh Cung tiền thủ và Thợ săn cảnh giới.

Tiêu Ngự nghĩ muốn chết yếu. 4 NPC kia tập trung cùng 1 chỗ. đám người Chanh căn bản không thể nào hạ thủ.

“Bây giờ nên làm gì?” Chanh hỏi. Lấy thực lực của bọn họ. Đối phó 4 NPC tập trung cùng 1 chỗ dường như có chút khó khăn. 4 NPC tập trung cùng 1 chỗ cản ngược lại 1 cái sẽ là rất đau. Bọn họ công kích rất cao. Nếu như bị bọn họ tiêu diệt 1-2 người thì cũng không có lời.

An toàn là thứ nhất!

Tiêu Ngự trong lòng suy nghĩ xoay mình quay, nói ra: “Qua đây 1 người, theo ta phối hợp công kích Cuồng Chiến sĩ, những người khác đứng ở nơi đó đừng nhúc nhích!”

Bình đến tướng cản, nước đến đất ngăn, ghé gối lăm thì dùng chiêu hủy chiêu, Tiêu Ngự đem Cuồng Chiến sĩ kia dẫn đi 1 khoảng, giờ lên chuyển thủ hướng về cái tên này xông lên.

“Trở về!” Thấy được Tiêu Ngự không ngờ lại có thể bắt đầu phản kích, NPC Đạo tặc kia lớn tiếng gào thét.

Nhưng mà, chờ đến khi hẩn hô lên tiếng, đã muộn, Tiêu Ngự 1 chiêu <huyền=“”ảnh=“”bộ=“”> tránh thoát người Cuồng Chiến sĩ đang xông tới, đến sau lưng Cuồng Chiến sĩ, mở ra <tật=“”phong=“”bộ=“”> giương tay lên cao 1 cái <thâu=“”tập=“”>, đem Cuồng Chiến sĩ kích hôn mê.

Hôn mê thời gian chỉ có 15 giây, Tiêu Ngự 1 cái <bối=“”thứ=“”> xuất ra, công kích lên trên người Cuồng Chiến sĩ.

<cuồng=“”kiếm=“”trảm=“”>!

Người Cuồng Chiến sĩ trong tay phóng ra kiếm khí mạnh mẽ, hướng Tiêu Ngự quét ngang qua.

Tiêu Ngự 1 chiêu < phản=“” thủ=“” bổ=“” thứ=“”> đâm vòng ra, chủ thủ đâm vào sau lưng Cuồng Chiến sĩ, chủ thủ tay trái ở trên lưng Cuồng Chiến sĩ rạch 1 nhát, kèm theo cái trí mạng độc.

Class trị liệu trong đội ngũ NPC tất cả đều đã bị tiêu diệt , nếu như bị thương, đã không còn cách nào phục hồi, cho nên chất độc trí mạng và xuất huyết thương tổn hiệu quả đã nổi bật lên.

Cuồng Chiến sĩ kia vừa định quay đầu công kích Tiêu Ngự, hàn quang xuất hiện đột ngột, 1 thanh chủ thủ đâm vào trán Cuồng Chiến sĩ , đem Cuồng Chiến sĩ tiếp tục kích hôn mê.

Thân hình 1 tiểu cô nương yêu kiều khả ái ở trước người Cuồng Chiến sĩ dần dần hiện ra, là Chanh từ gần nơi đó vội vàng tới .

Tiêu Ngự 1 cái < độn=“” hình=“”>, dưới hiệu quả ẩn hình, nhảy lên cao, tung ra 1 chiêu < giáo=“” sát=“”>.

4 NPC kia thấy người Cuồng Chiến sĩ gặp nguy hiểm, toàn bộ xông qua đây.

Mắt thấy 4 NPC kia sắp đuổi tới gần, Tiêu Ngự và Chanh bình tĩnh như không , trong nháy mắt bộc phát ra thương tổn mạnh mẽ.

Năng lượng tích góp từng tí 1 ước chừng hơn 30 điểm , tay Tiêu Ngự 1 cái < bạo=“” liệt=“”> tuôn ra, đem lưng Cuồng Chiến sĩ xương cốt cắt ngang 2 nửa.

Tiêu Ngự đến trước người Cuồng Chiến sĩ , đem sau lưng Cuồng Chiến sĩ tặng cho Chanh 1 chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”>, < giáo=“” sát=“”> xuất ra, công kích ở trên lưng Cuồng Chiến sĩ.

Mấy cái công kích đến đi, Cuồng Chiến sĩ huyết lượng chỉ còn lại có trên dưới 1.100.

Vù vù, 2 đạo mũi tên hướng về Tiêu Ngự và Chanh bắn qua đây, mũi tên trắng sáng óng ánh ở trên bầu trời tản ra tia ón lạnh, Đạo tặc kia cũng bỏ nhào vào bên cạnh đám người Tiêu Ngự .

“Đi!” Tiêu Ngự vừa nói vừa mở ra < tạt=“” phong=“” bộ=“”> ra quay ra bên ngoài chạy như điên.

Thấy Cuồng Chiến sĩ còn lại hơn 1.100 huyết lượng, cố gắng chống cự tiếp tục công kích 1 lát là có thể tiêu diệt hẳn , Tiêu Ngự lại chột bỏ chạy , bực mình ,Chanh dậm chân, hướng ra phía ngoài chạy như bay.

2 người rất nhanh đã chạy ra hơn 10m , đến khu vực an toàn.

“Chúng ta làm gì mà bỏ chạy nhanh như vậy? Chỉ cần đứng vững công kích, nhiều nhất chỉ cần 3s, chúng ta đã có thể đem Cuồng Chiến sĩ kia tiêu diệt rồi !” Chanh buồn bực nói ra.

110, -110

Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Cuồng Chiến sĩ bay lên, Cuồng Chiến sĩ đứng im tại chỗ 1 chút, ầm 1 tiếng, ngã trên mặt đất.

Chanh kinh ngạc nhìn về Cuồng Chiến sĩ phía sau té trên mặt đất , nàng cảm thấy, cho dù duy trì thương tổn có thể duy trì 1 khoảng thời gian, nàng cũng không dám cam đoan Cuồng Chiến sĩ nhất định sẽ die , chỉ cần tiếp tục công kích 3s , nàng đã có thể đảm bảo Cuồng Chiến sĩ chắc chắn phải chết .

Đối với thời gian tử vong của Cuồng Chiến sĩ , Tiêu Ngự tựa như dự đoán khá chuẩn xác , độ lệch trong đó tuyệt đối sẽ không vượt quá 2 giây!

Hệ thống: vinh dự sát phạt, số lượng kill 1, Bách phu trưởng , thu được giá trị vinh quang 50.

Chanh giống như gặp quỷ nhìn về phía Tiêu Ngự, cái này thật bất khả tư nghị a . (bất khả tư nghị - không còn gì để hóng)

Tiêu Ngự cười nhạt, nói : “Đây không đã ngã xuống sao, cần gì phải lãng phí 3s thời gian kia?” Nói xong, hướng rừng cây cây thấp bên cạnh đi đến, Tiêu Ngự đối với cảm giác chiến đấu so với Chanh nhạy cảm hơn nhiều lắm, càng là chiến đấu dữ dội, đầu óc Tiêu Ngự càng lạnh tĩnh, không minh như lão tăng nhập định, dường như thứ này là 1 loại thiên phú của Tiêu Ngự , cho nên ở thời điểm chiến đấu, gặp phải 1 ít tình

huống cần tính toán , Tiêu Ngự có thể so với người khác càng chuẩn xác hơn . (đoạn này thành tác giả nó nhầm tên Chanh và Mộng Hư = =’ sửa luôn vậy)

“Hảo ! biến thái.” Nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự, Chanh nhin không được ngân lên 1 câu.

“Ở sau lưng người khác nói xấu không phải là 1 thói quen rất tốt đâu .” tiếng nói Tiêu Ngự hơi nghiêm túc truyền tới.

Chanh le lưỡi, hi hi cười, đi theo.

Tiêu Ngự đối với Chanh cũng không có cách nhìn đặc biệt gì, chỉ ôm 1 loại thái độ thường thức, cảm thấy nàng và Tiểu Vũ khá giống nhau, tựa như 1 Tiểu muội muội vừa đáng yêu mà vừa bướng bỉnh.

Thấy người Cuồng Chiến sĩ die, Đạo tặc cuối cùng đã cảm giác được tình huống không ổn, chắc hẳn đội viên khác cũng là do đám người Tiêu Ngự tiêu diệt .

Bị Tiêu Ngự dẫn qua đây 8 NPC từng bước bị thôn tính chỉ còn lại có 4, muốn đem 4 NPC này tách ra thì không có khả năng , kế tiếp chỉ có thể đánh bừa.

“Ta và Chanh đối phó Đạo tặc kia, còn lại 3 người khác giao cho các ngươi .” Tiêu Ngự pm kênh tổ đội nói.

“Không thành vấn đề.”

“Mấy tinh anh này thực lực không trâu lắm, chúng ta có thể đối phó.”

Đám người Tiêu Ngự đến gần mấy NPC kia.

“Chúng ta nhất định phải rời khỏi nơi này!” Đạo tặc tinh anh kia nói ra, chuẩn bị cùng mấy NPC này rời đi.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua, các Đạo tặc đối với mấy NPC này hình thành vòng vây, bọn họ muốn chạy đã không còn cơ hội .

< long=“” tường=“” thuật=“”>!

Nhìn đúng cơ hội, Tiêu Ngự 1 cái < long=“” tường=“” thuật=“”>, đá vào bụng Đạo tặc kia , cho Đạo tặc kia 1 cái thương tổn nặng.

2 người Cung tiễn thủ bên cạnh gương cung bắn về phía Tiêu Ngự, 2 đạo mũi tên gào thét mà đến, khoảng cách rất gần, tốc độ rất nhanh.

Tinh anh Đạo tặc gắng sức khởi động thân thể, đang chuẩn bị phát huy kỹ năng.

Nếu như để hẳn phát huy kỹ năng chạy trốn thì sẽ phiền toái , Tiêu Ngự lập tức cứng đối cứng 2 đạo mũi tên, 1 cái < tạc=“” kích=“”> lướt về phía tên Đạo tặc này đâm xuống, sục 1 tiếng, trúng tên tinh anh Đạo tặc này, đem Đạo tặc này kích hôn mê.

Cung tiễn thủ và Thợ săn đang muốn lần thứ 2 công kích Tiêu Ngự, đám người Ngưu Tử, Số Mệnh đã ào ào xuất hiện, hướng bọn họ bao vây.

Thấy Tiêu Ngự đem Đạo tặc khống chế được, hiệu quả kỹ năng < tạc=“” kích=“”> sắp tan biến, Chanh < tiêm=“” hành=“”> đến phía sau người Đạo tặc, 1 cái < thâu=“” tập=“”> trúng mục tiêu.

1 hồi hồn chiến triển khai, 9 phang 4, ngoài Đạo tặc kia bị Tiêu Ngự và Chanh khống chế ra, 2 Cung tiễn thủ và Thợ săn không còn báo săn kia cũng cũng đã không còn 1 chút sức đánh trả, xoay thân chạy trốn, quay đầu lại 1 mũi tên xuất ra ngăn cản .

Ầm , Ngưu Tử 1 cái < tạc=“” kích=“”> trúng mục tiêu , đem Thợ săn khống chế tại chỗ.

Trên sân còn lại 2 Cung tiễn thủ không bị khống chế!

2 Cung tiễn thủ tả xung hữu đột, tốc độ rất nhanh, có dấu hiệu sắp trốn ra vòng vây , Tiêu Ngự thấp giọng quát 1 tiếng: “Số Mệnh, ngươi qua đây giúp ta!”

Vừa dứt lời, Tiêu Ngự 1 chiêu < đột=“” tiến=“”> đến 1 bên cạnh người Cung tiễn thủ trong đó, Cung tiễn thủ kia vừa định công kích, 1 đạo hàn quang chủ thủ hoa lên 1 chút , Tiêu Ngự 1 cái < tấn=“” kích=“”> đem điều Cung tiễn thủ này kích hôn mê.

Số Mệnh thay thế Tiêu Ngự, và Chanh cùng công kích Đạo tặc kia.

Thấy 3 người còn lại toàn bộ đã bị khống chế, 1 người Cung tiễn thủ khác quay đầu muốn chạy trốn.

“Ngăn chặn hắn!” 4 Đạo tặc từ 4 phương hướng vọt lên, đem Cung tiễn thủ này gắt gao vây lại.

Trong ánh mắt Cung tiễn thủ hiện lên 1 chút tuyệt vọng, hắn đã không còn đường để trốn .

< tặc=“” kích=“”>!

Chủy thủ Yêu Nghiệt ra sức đâm vào trán Cung tiễn thủ này , bị bắn lên 1 chút máu tươi.

258. Chương 258 1 Người Thợ Săn

5Không chế được 4 NPC Thiên sứ liên minh xong, Yêu Nghiệt 4 người dùng tốc độ nhanh nhất lao tới 1 người Cung tiễn thủ, sau khi 4 bọn họ làm thịt xong Cung tiễn thủ này, nhanh chóng đánh về phía 3 NPC còn lại . Ở dưới giúp đỡ của Yêu Nghiệt và 2 đội viên khác , 1 Cung tiễn thủ khác cũng đi theo đàn.

Trên mặt đất để lại 4 cỗ thi thể, Tiêu Ngự đem trang bị rơi trên mặt đất nhặt lên.

Nhìn 1 chút giá trị vinh quang thu được, giết chết các NPC này giá trị vinh quang thu được thật đúng là không ít chút nào , so với giết chết games thủ Thiên sứ liên minh giá trị vinh quang thu được muốn hơn nhiều lắm.

“Chúng ta đi thôi.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua 4 cỗ thi thể trên mặt đất nói ra, 9 cái thân ảnh hướng phía xa điên cuồng lướt đi, tan biến ở phía cuối rừng cây .

Kẹo Sa Ngã 1 người lure 8 NPC, phí sức là khó tránh khỏi , tuy nhiên lấy kỹ thuật của hắn sẽ không bị NPC tiêu diệt .

Tiêu Ngự 9 người hướng phía trước chạy 1 khoảng , lại phát hiện có 2 người Mục sư đang rút lại ở phía sau, đám người Tiêu Ngự liếc mắt nhìn nhau, hết sức vui mừng, không nghĩ được thuận lợi như vậy, 2 tên Mục sư này quả thực là dê béo đợi làm thịt.

Tiêu Ngự phát tay, các đội viên này đánh trùm qua , Tiêu Ngự vòng đến phía trước 2 Mục sư này .

Thấy đám người Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện, 2 Mục sư này kinh hô 1 tiếng .

< long=“” tường=“” thuật=“”>!

Tiêu Ngự 1 cước đá vào bụng của 1 Mục sư, Mục sư cuộn mình như con tôm , Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 cái < tặc=“” kích=“”>, đem Mục sư kích hôn mê.

< đột=“” tiến=“”>!

Tiêu Ngự < đột=“” tiến=“”> đến gần 1 người Mục sư khác. 1 cái < tấn=“” kích=“”> xuất ra. Dem 1 người Mục sư khác cũng kích hôn mê.

2 Mục sư bị kích hôn mê. 1 đám các đội viên tụ lại . 9 Đạo tặc công kích 2 Mục sư tay trái gà không chặt. Kết quả có thể nghĩ a. Từng cái giá trị thương tổn liên tục từ trên người 2 Mục sư này bay lên.

“Có người móc dít !”

“Trở về chi viện!”

Những NPC kia đang truy đuổi Kẹo Sa Ngã phát hiện phía sau có người móc dít . Toàn bộ quay đầu. Hướng về đám người Tiêu Ngự vọt tới.

Tiêu Ngự 1 cái < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”> xuất ra, đem huyết lượng còn sót lại của 1 trong 2 Mục sư trước sau như 1 đánh rớt hết , tay phải duỗi ra mò lên 1 cái trang bị.

Dem trang bị ném vào hành trang, tiếng rít phía sau truyền đến, nhìn lại, 1 đạo mũi tên hướng về bản thân bắn thẳng đến, Tiêu Ngự 1 chiêu < đào=“” thoát=“”> biến ra ngoài, tiến vào trạng thái tiềm hành.

Các đội viên Đạo tặc khác toàn bộ mở ra < tạt=“” phong=“” bộ=“”>, từng người tan đi.

” Lại tiêu diệt được thêm 2 người.” Tiêu Ngự mỉm cười, 21 NPC này bị đám người Tiêu Ngự từng bước thôn tính chỉ còn lại có 6, nhiệm vụ rất nhanh là có thể hoàn thành .

Tiêu Ngự ở phía sau cây thò đầu ra nhìn 1 chút, trong 6 NPC này thực lực cực mạnh nhất chắc hẳn thuộc về mục tiêu nhiệm vụ nhân vật - Thợ Săn Mạc Tư Khoa, bên cạnh hắn còn có 1 đầu cự hùng.

Còn lại 5 NPC theo thứ tự là Thánh Kỵ Sĩ, Đạo tặc, 1 Thợ săn không có báo săn , Kỵ Sĩ, Cuồng Chiến sĩ.

“Thêm cự hùng nữa thì tổng cộng có 5 cận chiến đơn vị, 2 Thợ săn công kích tầm xa .” Tiêu Ngự trong lòng tính toán đối sách, xem ra phương pháp cũ vẫn còn được việc , làm cho bọn họ tách ra, sau đó chia nhau giải quyết, tiêu diệt từng bộ phận.

Tiêu Ngự kĩ càng tỉ mỉ bố trí các đội viên , 1 đám các đội viên nhanh chóng tản ra. Kẹo Sa Ngã thoáng hiện , 1 chiêu hoa lệ , ngành kháng công kích của phần đông NPC đem Thánh Kỵ Sĩ xoá sạch gần 1 phần 3 máu, rồi nhanh chóng rời đi.

Chưa từng học kỹ năng trị liệu đặc biệt mà nói, Thánh Kỵ Sĩ Lever thấp trị liệu ma pháp chỉ có thể trị liệu cho đồng đội, mà không thể trị liệu cho chính bản thân mình, 1 khi Thánh Kỵ Sĩ huyết lượng rút xuống, thì không có biện pháp nào hồi phục trở về , chỉ có thể buồn bực giương mắt nhìn.

Thánh Kỵ Sĩ, Kỵ Sĩ, Đạo tặc và cự hùng đuổi theo, tốc độ rất nhanh, biến mất ở trong rừng.

Trên sân chỉ còn lại Mạc Tư Khoa và 1 người Thợ săn khác kèm thêm 1 người Cuồng Chiến sĩ.

“3 người 1 tổ, động thủ, Tiểu Quỷ và Chanh theo ta cùng đối phó 1 thợ săn.” Tiêu Ngự pm kênh tổ đội nói, các đội viên hướng về 3 NPC kia đi gần đến .

Mạc Tư Khoa dường như dự cảm được cái gì, giơ cung tên trong tay lên dùng ngôn ngữ Ai Lạp Tây Á nói những thứ gì đó, rồi giương tay lên cao 1 đạo mũi tên bắn ra ngoài.

Đang tránh ở trong bụi cây Yêu Nghiệt hằm hừ 1 tiếng, 1 đạo mũi tên ở trên người hắn xuyên vai mà qua, máu tươi tung tóe bắn ra, trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 300 giá trị thương tổn.

Sau khi Yêu Nghiệt nhận phải 1 chiêu đánh lén, bản thân hiện nguyên hình .

Mạc Tư Khoa và 2 NPC khác đuổi tới cạnh bụi cây, tìm kiếm Yêu Nghiệt khắp nơi, lại không có phát hiện ra thứ gì .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua các hạng mục kỹ năng, vừa rồi dùng hết mấy cái kỹ năng cũng đã tan băng , Tiêu Ngự chậm rãi ẩn hình , đến gần Mạc Tư Khoa .

Mấy đội viên mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng , trả lời lẫn nhau xác định 1 chút phương hướng mỗi games thủ , không có bất luận sai lệch gì.

“Động thủ!” Tiêu Ngự trong kênh tổ đội quát, giương chân 1 cái < long=“” tường=“” thuật=“”> đá qua , 1 cước đá vào bụng Mạc Tư Khoa.

Mạc Tư Khoa thân hình hơi dừng lại, tay phải đột nhiên hiện 1 thanh tiểu chủ thủ hướng về Tiêu Ngự đâm tới.

Tiêu Ngự không những không lui lại, còn giương tay lên cao 1 cái < tạc=“” kích=“”> đâm tới đầu Mạc Tư Khoa, bọn họ có 9 người, người đồng thể mạnh, dù là Tiêu Ngự bị Giảm Tốc Độc , cũng chỉ cần Tiêu Ngự có thể đem Mạc Tư Khoa kích hôn mê, Tiêu Ngự cũng sẽ an toàn .

8 cái thân ảnh lao ra, 3 cái thân ảnh đánh về phía Cuồng Chiến sĩ bên cạnh , 3 người khác đánh về phía bên Thợ săn.

Quỷ và Chanh đều đánh tới hướng Mạc Tư Khoa.

Chủ thủ của Tiêu Ngự chính xác đâm trúng đầu Mạc Tư Khoa, nhưng so với dự đoán không giống nhau, Mạc Tư Khoa chỉ lắc đầu 1 chút , không có rơi vào trạng thái hôn mê, tay phải 1 dao đâm vào ngực Tiêu Ngự, chất độc màu xanh biếc từ miệng vết thương nhanh chóng lan ra .

Hệ thống: bạn bị trúng độc , chất độc hắc mặc thảo, tốc độ di động -70%.

< tạc=“” kích=“”> không ngờ lại không có hiệu quả, Tiêu Ngự đang muốn truy kích Mạc Tư Khoa thì phát hiện tốc độ đặc biệt chậm chạp, Mạc Tư Khoa tốc độ di động rất nhanh, lướt qua 1 cái lách mình tránh thoát .

Tiêu Ngự lấy ra 1 bình hạ cấp Giải Độc Hoàn rót vào mồm .

Hệ thống: hạ cấp Giải Độc Hoàn không có hiệu quả.

Hắc mặc thảo không phải hạ cấp độc được, hạ cấp Giải Độc Hoàn giải không được!

Tiêu Ngự trơ mắt nhìn Mạc Tư Khoa chạy đi.

Chanh 1 cái < tạc=“” kích=“”> đâm hướng Mạc Tư Khoa, Mạc Tư Khoa thân ảnh thoảng qua, dùng cái kỹ năng chạy trốn, dịch chuyển ra hơn 5-6m, giương cung 1 đạo mũi tên bắn lại . (thằng tác giả cứ thi thoảng lại tổng Mộng vào chỗ Chanh chả hiểu sao nữa ==)

Vút 1 tiếng, mũi tên xuyên qua ngực Tiêu Ngự, ngực Tiêu Ngự phụt ra 1 đạo máu tươi, huyết lượng bị rút tới 57%.

Mạc Tư Khoa chạy trốn quá nhanh, kỹ năng chạy thoát có chút tương tự như Tiêu Ngự , Chanh và Tiểu Quỷ đều không ngăn được hắn.

“Đừng đuổi theo, trước tiên tiêu diệt 2 người kia đã!” Tiêu Ngự trầm giọng nói ra, Chanh và Tiểu Quỷ hướng về Thợ săn và người Cuồng Chiến sĩ còn lại nhào tới, 8 người, người đông thể mạnh, đem Cuồng Chiến sĩ và Thợ săn vây ở bên trong.

4 người 1 tổ, trong lúc nhất thời hàn quang vũ động, trên người Cuồng Chiến sĩ và Thợ săn tung tóe bắn ra mấy đạo máu tươi.

Mạc Tư Khoa kia cũng gấp lên , liên tục giương cung, từng đạo mũi tên bắn ra, đánh úp về phía mọi người.

Thấy mũi tên hướng về bản thân bắn qua đây, Tiêu Ngự 1 chiêu < tậ=“” phong=“” bộ=“”>, đỡ hết công kích của Mạc Tư Khoa, hướng về Mạc Tư Khoa đuổi theo.

Phụt , máu tươi bắn tung tóe, Ngưu Tử cũng bị trúng 1 mũi tên, thấy Mạc Tư Khoa bắn 2 tên qua đây, hắn giương tay lên cao 1 cái < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”> xuất ra, công kích ở trên người Cuồng Chiến sĩ, sau đó 1 chiêu < tậ=“” phong=“” bộ=“”> tránh công kích của Mạc Tư Khoa.

Số Mệnh và Chanh cũng liên tục trúng tên, tuy nhiên mục tiêu của bọn họ rất rõ ràng, dùng hết khả năng phát ra thương tổn đối với Cuồng Chiến sĩ và Thợ săn, thấy có nguy hiểm đến tính mạng liền lập tức mở ra < tậ=“” phong=“” bộ=“”> chống đỡ .

7 giây, bịch bịch 2 tiếng, 2 NPC huyết lượng cạn kiệt ngã trên mặt đất, trong lúc nhất thời đám người Tiêu Ngự từng người mở ra < tậ=“” phong=“” bộ=“”>, hướng về Mạc Tư Khoa bao vây đánh qua .

9 đập 1, cho dù Mạc Tư Khoa có năng lực lớn đến mấy , cũng không có cách nào đào thoát !

Mạc Tư Khoa thấy được 2 người đồng bạn bị die , chửi mắng 1 tiếng, hướng về mấy người đồng bạn còn lại phía xa chạy như điên.

< phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> xuất ra !

Kẹo Sa Ngã giương tay lên cao 1 cái < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> công kích ở trên người Thánh Kỵ Sĩ , Thánh Kỵ Sĩ huyết lượng rút hơn 200, Đạo tặc và Kỵ Sĩ bên cạnh cũng công kích ở trên người Kẹo Sa Ngã, máu tươi từ miệng vết thương bộc phát ra.

Kẹo Sa Ngã 1 cái lách người, hốt thêm 1 bình Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, đến bên cạnh Thánh Kỵ Sĩ , nhảy lên tung skill < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”> công kích trên ngực Thánh Kỵ Sĩ , tập trung năng lượng lên lồng ngực Thánh Kỵ Sĩ phát ra 1 tiếng nổ dữ dội.

1 tiếng nổ vang lên , Thánh Kỵ Sĩ gục trên mặt đất.

Kẹo Sa Ngã chống lại công kích của Kỵ Sĩ, mò lên trang bị trên mặt đất, 1 chiêu < tậ=“” phong=“” bộ=“”> chạy luôn , hướng ra phía ngoài thoát đi, nháy mắt đã đem Kỵ Sĩ và Đạo tặc bỏ lại phía sau.

Kẹo Sa Ngã tránh ở phía sau cây, quay đầu lại nhìn, thấy Đạo tặc và Kỵ Sĩ không có đuổi theo, hần thở ra 1 hơi , còn sót lại dưới 12% huyết lượng, vừa rồi ngành kháng công kích của Kỵ Sĩ và Đạo tặc làm thịt Thánh Kỵ Sĩ là vô cùng nguy hiểm , thiếu chút nữa ngay cả 2 cái mạng cũng không đủ dùng, may mắn đầu cự hùng kia mới vừa rồi bị bỏ lại, nếu là có cự hùng ở bên cạnh nữa , hần chắc là gặp phiền toái lớn .

Tiêu Ngự không nghĩ tới Kẹo Sa Ngã lại có thể đem Thánh Kỵ Sĩ tiêu diệt, còn sót lại 3 NPC, đám người Tiêu Ngự đối phó lên càng thêm đơn giản .

Mạc Tư Khoa hoang mang rối loạn trương trương chạy tới, khi 3 người 1 gấu tụ tập lại 1 lượt , hần mới phát hiện, bọn họ còn sót lại có 1 chút thực lực .

Qua hồi lâu, Giảm Tốc Độc trên người Tiêu Ngự tan biến, phát hiện đám người Mạc Tư Khoa, Tiêu Ngự ra hiệu cho 9 người chậm rãi vây quanh. Kẹo Sa Ngã ở trong góc ăn bánh công nông phục hồi huyết lượng.

” Mạc Tư Khoa kia có phần cổ quái a, phỏng đoán có kỹ năng chống hôn mê , mọi người chú ý 1 chút.” Tiêu Ngự trong kênh tổ đội phát ra giọng nói nhắc nhở.

Mạc Tư Khoa và 2 NPC đứng ở bên cạnh cự hùng , cảnh giới nhìn xung quanh .

Sau 1 lúc lâu, mấy cái kỹ năng Tiêu Ngự vừa dùng hết mới tan bằng, Kẹo Sa Ngã cũng đã phục hồi xong, 10 người đem 3 cái NPC và cự hùng kia vây ở bên trong.

“Các người trước tiêu diệt 2 người NPC bên cạnh, ta và Tiểu Quỷ, Chanh trước tiên ngăn chặn sẽ Mạc Tư Khoa!” Tiêu Ngự nói ra, Mạc Tư Khoa rất khó đối phó, 3 người bọn họ không có biện pháp tiêu diệt Mạc Tư Khoa, không bằng trước tiên lure đợi mọi người hợp lại.

Tiêu Ngự, Tiểu Quỷ và Chanh hướng về Mạc Tư Khoa chậm rãi đến gần, mấy đội viên khác cũng bắt đầu hành động.

“Nghìn vạn lần không được để cho Mạc Tư Khoa chạy, nếu không nhiệm vụ của chúng ta sẽ thất bại .” Tiêu Ngự nhắc nhở nói, Mạc Tư Khoa hành động vô cùng linh hoạt, vạn nhất để hần chạy mất, vậy phiền toái to rồi .

< long=“” tường=“” thuật=“”>!

Tiêu Ngự xài 1 cái < long=“” tường=“” thuật=“”> đá vào trên người Mạc Tư Khoa , giương tay lên cao 1 cái < tấn=“” kích=“”> hướng về đầu Mạc Tư Khoa đâm tới .

259. Chương 259 Bạo Hùng

Mạc Tư Khoa dường như đã sớm có đề phòng, giương trường cung trong tay lên cao , chống đỡ công kích của Tiêu Ngự .

Tiêu Ngự không ngờ tới Mạc Tư Khoa lại có thể có thể đem trường cung sử dụng như cây côn vậy, bụng đã trúng 1 hit , xung lực thật lớn làm cho Tiêu Ngự lui về phía sau mấy bước.

Chanh và Tiểu Quỷ cũng vọt lên, giúp đỡ Tiêu Ngự công kích Mạc Tư Khoa.

Các Đội viên khác đánh về phía 2 cái NPC còn lại, trong lúc nhất thời người tới ta đi, đánh nhau tít bụi.

Trên sân 1 mảnh hỗn loạn, Tiêu Ngự, Chanh và Tiểu Quỷ đối phó Mạc Tư Khoa, Kẹo Sa Ngã và Số Mệnh hấp dẫn sự chú ý của cự hùng , còn lại 5 đội viên đối phó Kỵ Sĩ và Đạo tặc.

Đám người dưới dẫn dắt của Tiêu Ngự , chiến trường càng ngày càng phân tán, NPC kỵ sĩ và Đạo tặc bị buộc lui ra ngoài.

Chanh và Tiểu Quỷ công kích mãnh liệt khiến cho Mạc Tư Khoa phải không ngừng chống đỡ, Tiêu Ngự nhìn thấy cơ hội, chủ thủ hướng về Mạc Tư Khoa đâm tới, 1 cái < tạc=“” kích=“”> đánh tới trên đầu Mạc Tư Khoa .

Mạc Tư Khoa chỉ hơi lay động 1 chút, lần thứ 2 giương trường cung bắn.

“Người này không sợ kỹ năng hôn mê!” Tiêu Ngự phát khẳng định cả kỹ năng hôn mê đối với Mạc Tư Khoa không có hiệu quả, muốn vây khốn Mạc Tư Khoa phương pháp duy nhất là chặn đường , 3 người chặn ở mọi vị trí không cho Mạc Tư Khoa chạy trốn.

Chỉ có 3 người, số người quá ít, muốn ngăn Mạc Tư Khoa khó khăn không nhỏ !

Tiêu Ngự quay sang bên cạnh liếc mắt 1 cái , đám người Yêu Nghiệt chiến đấu cũng sắp kết thúc, bọn họ đã đem Đạo tặc và Kỵ Sĩ không chế được, tiếp qua 1 lát là có thể đem những NPC này tiêu diệt.

“Tăng nhanh tốc độ!” Tiêu Ngự trong kênh tổ đội quát. Chỉ có đem những đội viên này toàn bộ tập hợp . đám người Tiêu Ngự mới có thể ngăn chặn Mạc Tư Khoa.

Đám người Yêu Nghiệt trong nháy mắt bộc phát ra điểm thương tổn cao tuyệt. Các đội viên này thương tổn phát ra mặc dù thua kém Tiêu Ngự. Nhưng ở trong tất cả games thủ đã được coi là những người đứng đầu rồi. Bộc phát ra được như vậy cũng rất là khủng bố rồi.

12 giây qua đi. Kỵ Sĩ và Đạo tặc lần lượt bị tiêu diệt.

Sau khi Yêu Nghiệt mấy người tiêu diệt Kỵ Sĩ và Đạo tặc. Thu lên trang bị trên mặt đất lập tức hướng về Mạc Tư Khoa nhào tới.

Thêm 5 người cường lực giúp đỡ. đám người Tiêu Ngự đem Mạc Tư Khoa gắt gao chắn ở bên trong.

Tiêu Ngự trong đầu bỗng nhiên có 1 ý nghĩ. Có 1 phương pháp có thể đề phòng Mạc Tư Khoa chạy trốn! Tiêu Ngự đem ý nghĩ này bảo các đội viên.

Đám người Tiêu Ngự chủ thủ không ngừng đâm ở trên người Mạc Tư Khoa , Tiêu Ngự 1 chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”> đến phía sau người Mạc Tư Khoa, nhảy lên cao, tung ra 1 chiêu < giáo=“” sát=“”> xuất ra, vừa rơi xuống đất lại đánh thêm 1 cái < bói=“” thứ=“”>.

100% độ hoàn thành!

Sau khi xong xuôi, Tiêu Ngự nhanh chóng thối lui.

Chanh vọt lên, < giáo=“” sát=“”> kèm < bói=“” thứ=“”> xuất ra.

Chanh xong lại đến Tiểu Quỷ, kế tiếp là các đội viên khác, 8 đội viên thay phiên nhau phát huy < giáo=“” sát=“”> cộng < bói=“” thứ=“”>.

100% hoàn thành < bói=“” thứ=“”> đối với những đội viên này mà nói, có 1 chút khó khăn, nhưng mục tiêu là sinh vật đứng im , bọn họ cũng có xác suất nhất định làm được 100% hoàn thành.

8 đội viên < giáo=“” sát=“”> và < bói=“” thứ=“”> tích lũy lên, mỗi giây khấu trừ 400 điểm huyết lượng, con số khủng bố này mọi người cũng không nén nổi hoảng sợ.

Mạc Tư Khoa huyết lượng từng đoạn từng đoạn rút xuống đáy, chỉ hơn 10 giây thời gian, đã bị hút còn lại có 3.000 huyết lượng.

Mạc Tư Khoa lúc này mới cảm giác được nguy cơ lớn , dữ dội quát lên 1 tiếng, giờ trường cung trong tay lên quật ra ngoài, đem đám người Tiêu Ngự bức lui.

Mạc Tư Khoa hoa lên 1 cái trốn ra vòng vây của đám người Tiêu Ngự , hướng ra ngoài bỏ chạy, cự hùng bên cạnh giờ lên 1 chưởng, đem Kỵ Sa Ngã đập bay ra ngoài, đánh lui lại Số Mệnh, hướng về Mạc Tư Khoa đuổi theo.

“Hắn muốn chạy, mau đuổi theo!”

Tiêu Ngự cười nhạt, nói ra: “Hắn chết chắc rồi, không cần đuổi theo.”

Đám người Chanh hướng phía trước nhìn lại, quả nhiên, Mạc Tư Khoa chạy ra ước chừng hơn 10m, trên đầu phiêu khởi từng cái giá trị thương tổn, cuối cùng huyết lượng hao hết, bịch 1 tiếng ngã trên mặt đất.

Tiêu Ngự dùng duy trì thương tổn phòng ngừa Mạc Tư Khoa chạy trốn phương pháp này quả nhiên hiệu nghiệm .

“Thành công.”

Đám người Tiêu Ngự thở dài 1 hơi, cuối cùng cũng hoàn thành vòng nhiệm vụ thứ 2.

Đám người Tiêu Ngự hướng về xác Mạc Tư Khoa đi đến, chuẩn bị thu lại chiến lợi phẩm.

“Đợi 1 chút.” Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, mọi người hướng phía trước nhìn lại.

Con cự hùng màu xám kia cúi đầu nức nở, như khóc thút thít, ở bên cạnh xác Mạc Tư Khoa chần chừ, dùng cái mũi cọ cọ thân thể Mạc Tư Khoa, thấy được đám người Tiêu Ngự đến gần, hướng về đám người Tiêu Ngự phát ra tiếng gào thét, trong ánh mắt phát ra hồng mang nóng rực, thân thể không ngừng căng lớn, da lông dần dần từ màu xám trắng biến thành đỏ tươi như máu.

“Nó hâm lên rồi !”

“Mọi người cẩn thận.”

Đám người Tiêu Ngự ý thức được chiến đấu còn chưa kết thúc, nhanh chóng tản ra.

Rống! Cự hùng căng lớn cao đến chừng 3m, dữ dội gào thét hướng về đám người Tiêu Ngự đánh tới.

Tiêu Ngự cho cự hùng một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Vô Chủ Bạo Hùng: Lever 30 tinh anh, quái đặc biệt, huyết lượng? .

Con Bạo Hùng này rốt cuộc bao nhiêu huyết lượng đây ? Tiêu Ngự trong lòng nhin không được có chút buồn bực, thấy Bạo Hùng lấy tư thế 1 lần đánh tới, Tiêu Ngự giờ lên 1 cước đá đi .

Ầm, Tiêu Ngự đá lên trên đùi Bạo Hùng, hết như đá lên thép tấm, 1 luồng lực lượng phản chấn mạnh mẽ từ trên chân truyền đến, làm cho chân phải Tiêu Ngự sinh ra đau nhức .

Tiêu Ngự 1 đòn không tạo được đối với Bạo Hùng bất cứ thương tổn gì!

Bạo Hùng giờ lên 1 chưởng, hướng về Tiêu Ngự vỗ xuống.

Thấy bàn tay khổng lồ gào thét mà đến, Tiêu Ngự 1 chiêu < tậ=“” phong=“” bộ=“”> cản rút 1 đòn của Bạo Hùng, quay ra bên ngoài chạy ra .

“Không có thương tổn? Tại sao có thể như vậy!” Tiêu Ngự có chút không thể tưởng tượng nổi, nói thể này chẳng lẽ là ...

Là vô địch ?

Hoặc là không cần phải giết chết con Bạo Hùng này, nhiệm vụ cũng đã hoàn thành ? Tiêu Ngự lấy tạp phiến nhiệm vụ nhìn thoáng qua, tạp phiến nhiệm vụ biểu hiện, nhiệm vụ vẫn chưa hoàn thành!

Xem ra nhất định phải đem này con Bạo Hùng tiêu diệt! Nhưng mà dùng phương pháp gì mới có thể tiêu diệt này con Bạo Hùng?

Số Mệnh chạy tới bên cạnh Bạo Hùng, giương tay lên cao 1 cái < dịch=“” cốt=“”> xuất ra, đỉnh 1 tiếng giòn giã vang lên, Số Mệnh đâm vào trên người Bạo Hùng chủ thủ tựa như gặp phải thép tấm, không có cách nào tiến thêm.

Số Mệnh sững sờ nhìn vào chủ thủ trong tay, tại sao có thể như vậy?

Bạo Hùng phần nộ gầm 1 tiếng, 1 cái tát đánh ra.

Số Mệnh sợ tới mức mở ra < tậ=“” phong=“” bộ=“”> bỏ chạy.

1 cái tát của Bạo Hùng đem 1 gốc 2 người ôm bên cạnh nắm lên đại thụ, hướng về Số Mệnh ném tới.

Trên bầu trời tựa như 1 mảnh mây đen bao phủ xuống. “Má ơi.” Số Mệnh nhìn lại, kinh hô 1 tiếng, đầu co rút lại, đại thụ đánh xuống, từ trên lưng Số Mệnh sượt qua, tạo cho Số Mệnh 1 cái thương tổn nặng, đánh hấn rút gần nửa huyết lượng.

Hắn nào dám đứng lại, hướng ra bên ngoài chạy vãi bùn vàng =.= .

“Chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Con gấu này giống như là vô địch a !” Số Mệnh nói ra.

Tiêu Ngự cười khỏ, hắn cũng không có biện pháp đối phó con Bạo Hùng này, công kích của hắn đối với nó không có hiệu quả, Tiêu Ngự muốn động thủ cũng không thể nào hạ thủ a!

“Đến bên cạnh xác Mạc Tư Khoa tìm xem, nói không chừng có đầu mối a .” Tiêu Ngự bỗng nhiên trầm nghĩ.

Chanh vòng đến sau lưng Bạo Hùng , đến bên cạnh Mạc Tư Khoa , đem đồ vật Mạc Tư Khoa rơi xuống cầm lên.

“Có cái vật phẩm nhiệm vụ!” Chanh nói ra.

“Là thứ gì?” Tiêu Ngự hỏi, nếu là vật phẩm nhiệm vụ, chắc chắn cùng nhiệm vụ kia có liên quan, nói không chừng có hiệu lực và tác dụng đặc biệt , có thể làm gọi con Bạo Hùng này.

“Là chủy thủ!” Chanh nói ra.

Sau 1 lúc lâu, Chanh cầm chủy thủ đến bên cạnh Tiêu Ngự, đem chủy thủ giao cho Tiêu Ngự.

Nguyệt Nha chủy thủ: mang vào + ám sát thương tổn. Vật phẩm đặc thù, vật phẩm nhiệm vụ.

Cái chuôi Nguyệt Nha chủy thủ này giống như tạo ra bằng bạch ngọc, óng ánh trong suốt , tản ra bạch sắc quang mang nhàn nhạt , bên ngoài tạo hình các loại đồ án thần bí, thanh nhã mà mạnh bạo, xem ra rất là không tầm thường.

Tiêu Ngự cầm Nguyệt Nha chủy thủ, dường như có suy nghĩ, nhìn qua Bạo Hùng phía xa , con Bạo Hùng kia đang nổi điên quét sạch rừng cây lân cận , chỗ nó đi qua , vô số cây cối bị vỡ gãy , đổ rạp xuống.

Các đội viên chỉ có thể tránh ra xa, con gấu này là vô địch , các đội viên không có cách nào oánh nó .

Tiêu Ngự thay Nguyệt Nha chủy thủ, hướng Bạo Hùng chậm rãi ẩn thân đi qua, không có biện pháp nào khác , Tiêu Ngự nhất định phải đi trước thử cái chủy thủ này.

Tiêu Ngự < tiềm=“” hành=“”> đến bên cạnh Bạo Hùng , Nguyệt Nha chủy thủ trong tay đâm tới thân thể Bạo Hùng , đinh 1 tiếng, Tiêu Ngự 2 tay run lên , Nguyệt Nha chủy thủ không thể lưu lại trên người Bạo Hùng bất kỳ vết thương gì.

Bạo Hùng cảm giác được công kích của Tiêu Ngự , 1 cái tát ngang qua.

< đào=“” thoát=“”>!

Tiêu Ngự 1 chiêu < đào=“” thoát=“”> biến ra ngoài.

“Cũng không được.” Tiêu Ngự buồn bực nhìn vào chủy thủ trong tay, cái chủy thủ này rốt cuộc là dùng như thế nào ?

Bạo Hùng gầm gừ truy kích Tiêu Ngự, dường như đem cây cối chung quanh trút hết, các tảng đá đập thành mảnh nhỏ.

Chờ Bạo Hùng cuồng bạo đi qua cái chủy thủ này có lẽ là có thể dùng! Tiêu Ngự nghĩ thầm, hướng ra phía ngoài chạy trốn, chờ đợi cơ hội.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua, con Bạo Hùng kia trút giận hình như đã có chút mệt mỏi, ở trên mặt đất bên cạnh ngồi xuống, Tiêu Ngự hướng con cự hùng nhìn lại, chợt phát hiện ngực cự hùng có 1 mảnh lông tơ màu trắng hình trăng lưỡi liềm .

Thấy được vùng lông tơ hình trăng lưỡi liềm kia , Tiêu Ngự tâm bỗng động , vùng lông tơ kia có lẽ chính là nhược điểm của Bạo Hùng .

2 tay Bạo Hùng đem vùng lông tơ này bảo vệ lại, rất khó công kích được vị trí này.

Tiêu Ngự cắn răng 1 cái, hướng về Bạo Hùng xông lên, đây là 1 lần đánh bạc, nếu như nhược điểm của Bạo Hùng không phải vùng trăng lưỡi liềm kia , cố gắng của Tiêu Ngự sẽ uổng phí , với lại rất có khả năng bị tiêu diệt.

Thấy được Tiêu Ngự xông lên, Bạo Hùng rống lên 1 tiếng giận dữ, giơ tay phải lên hướng về Tiêu Ngự vỗ tới.

Tiêu Ngự thân hình hoa lên 1 cái né qua công kích của Bạo Hùng , tăng tốc độ nhào tới.

Rống! Bạo Hùng tay phải hướng ra phía ngoài quét ra.

Công kích của Bạo Hùng quá rộng, tốc độ cũng nhanh, Tiêu Ngự phát hiện mình căn bản không có cách nào tránh né, bị Bạo Hùng đánh trúng1 đòn.

Tiêu Ngự chỉ cảm thấy 1 luồng lực lượng cường đại từ ngực truyền đến, Tiêu Ngự bị tạt bay ra ngoài.

Tiêu Ngự cổ họng ngòn ngọt, bay ngược lên không trung, nhìn 1 chút huyết lượng bản thân, còn còn lại 15%, Tiêu Ngự nặng nề té rớt ở trên mặt đất, huyết lượng còn sót lại dưới 5%.

Ánh mắt Tiêu Ngự tập trung lên vùng màu trắng trên ngực Bạo Hùng kia, bởi vì động tác vừa rồi khi công kích Tiêu Ngự , ngực Bạo Hùng mất đi phòng hộ.

Tiêu Ngự lấy ra 1 trong bình Trung cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt hốc vào, đột nhiên tăng tốc độ 1 chiều < độn=“” tiến=“”> nhằm phía Bạo Hùng lao đến .

“Đi chết đi!” chủ thủ trong tay Tiêu Ngự hóa thành 1 đạo lưu tinh màu trắng, đâm tới ngực Bạo Hùng , Sụt 1 tiếng, Nguyệt Nha chủ thủ trong tay Tiêu Ngự ngấp vào vùng lông tơ màu trắng nơi ngực Bạo Hùng kia.

Bạo Hùng rống lên giận dữ , tay phải lấy thế thái sơn áp đỉnh, hướng Tiêu Ngự vỗ xuống.

< độn=“” hình=“”>!

Tiêu Ngự 1 cái < độn=“” hình=“”> ngăn chặn công kích của Bạo Hùng , hướng ra ngoài chạy mất tông sao vàng .

260. Chương 260 Hại Châu

Chủ thủ để lại 1 đạo vết thương ở ngực Bạo Hùng , máu tươi nhuộm dần đám lông tơ màu trắng.

Bạo Hùng đau rống lên , ngửi theo mùi, truy tung Tiêu Ngự.

Quay đầu lại nhìn thoáng qua con Bạo Hùng kia, Tiêu Ngự cuối cùng cũng khẳng định được , vùng lông tơ màu trắng hình trăng lưỡi liềm chính là nhược điểm của Bạo Hùng , công kích nơi đó tuyệt đối không sai!

Sau khi bản thân đâm trúng đầu Bạo Hùng, vết thương liên tục chảy ra máu tươi đỏ thẫm bộ ngực không ngừng, trong khoảng thời gian ngắn tuyệt đối sẽ không khép lại .

Hơi trầm ngâm , Tiêu Ngự nhận định cần phải tiếp tục xé rộng vết thương, có lẽ có thể lấy thứ này để tiêu diệt con Bạo Hùng kia .

Tiêu Ngự hướng phía trước chạy lẻ , Bạo Hùng ở phía sau đuổi theo không rời , con Bạo Hùng này thân hình to lớn tựa như 1 chiếc xe tăng, mỗi nơi nó đi qua cây cối và cự thạch đều bị đập bay ra ngoài.

Tiêu Ngự thấy thế, càng hướng nơi rừng cây rậm rạp chạy trốn, lợi dụng cây cối rậm rạp ngăn cản Bạo Hùng tấn công.

Cùng Bạo Hùng chính diện đánh nhau quả thực là tự mình đi tìm chết a, Tiêu Ngự nhất định phải tìm được 1 phương thức an toàn, có thể vừa công kích Bạo Hùng, vừa không bị Bạo Hùng đập trúng , phải biết Tiêu Ngự cho dù ở dưới tình huống đầy máu , cũng chỉ có thể tiếp nhận ở Bạo Hùng 1 nhất công kích mà thôi !

Tiêu Ngự hướng chỗ sâu rừng cây chạy biến vào , Bạo Hùng bị nham thạch và cây cối lân cận ngăn cản , tấn công tốc độ cực kì chậm chạp .

Đối với rừng rậm này cũng không quen thuộc lắm , Tiêu Ngự nhất thời cũng có chút không rõ phương hướng , chỉ nhằm hướng phía trước mà chạy thôi .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột kỹ năng, “Kỹ năng < đột= ”” tiến= ””> còn có 3 giây đóng băng !” Sử dụng kỹ năng < đột= ”” tiến= ””> đến gần công kích nhược điểm của Bạo Hùng là 1 loại phương thức an toàn nhất, dùng những phương pháp khác, Tiêu Ngự phỏng đoán còn chưa kịp đến gần Bạo Hùng đã bị Bạo Hùng đánh bay ra ngoài rào .

Thấy Bạo Hùng đuổi theo Tiêu Ngự. Các đội viên nhìn nhau. Cũng đi theo. Mặc dù bọn họ hiểu. Bọn họ căn bản không thể giúp được cái gì . Chỉ có chủ thủ nhiệm vụ trong tay Tiêu Ngự mới có thể gây thương tổn tới Bạo Hùng. Bọn họ công kích đối với Bạo Hùng mà nói chỉ là là gãi ngứa mà thôi.

Chanh bỗng nhiên nghĩ tới điều gì. Thảo luận trong kênh tổ đội nói: “Có lẽ chúng ta có thể phối hợp với hắn!”

“Nên làm như thế nào?”

” Chúng ta có thể hấp dẫn chú ý của Bạo Hùng. Cố gắng khiến cho Bạo Hùng dừng lại. Sáng tạo cơ hội cho hắn!” Chanh nói ra. Tiếp tục hướng phía trước lao vút đi.

Sau khi nghe xong Chanh nói. Các đội viên do dự 1 lát. Rồi cũng hướng Bạo Hùng đuổi theo.

“Chú ý an toàn.”

Tiêu Ngự chạy vút ra bên ngoài, lại về tới chỗ doanh trại kia, Tiêu Ngự nghĩ tới 1 cái chuyện thú vị, hướng trong doanh chạy vào.

Oanh! Bạo Hùng đánh vào trên đỉnh trường bông, đem trường bông kia lật tung , xé thành bột phấn, thấy được bóng lưng Tiêu Ngự tan biến ở mảnh đất trống phía xa , Bạo Hùng phần nộ xông lên, vọt tới trung tâm mảnh đất trống.

1 luồng dây thừng dài màu đỏ từ trên mặt đất mọc lên, trói Bạo Hùng lại, vô số mũi tên từ 4 phương 8 hướng bắn qua dây, mưa tên tập trung bắn lên trên người Bạo Hùng , tạo ra âm thanh như va vào sắt thép , rào rào rơi xuống.

Những mũi tên này toàn bộ rớt ở trên mặt đất, Bạo Hùng không hề bị chút thương tổn nào , bên cạnh trái 1 hàng dài mũi tên.

Những cạm bẫy này đều là do những Thợ săn kia bố trí , bị Bạo Hùng 1 lần làm cho tuôn ra hết .

Không thể không nói, Thợ săn Mạc Tư Khoa xấp đặt cạm bẫy trói buộc còn là vô cùng tốt, Bạo Hùng bị dây thừng màu đỏ kia căn bản vây khốn, lại không có cách nào động đậy được .

Nhìn thấy cơ hội, Tiêu Ngự 1 chiêu < đột= ”” tiến= ””> đến gần Bạo Hùng, tay phải vung Nguyệt Nha chủ thủ ra sức đâm vào ngực Bạo Hùng.

Grào.. , Bạo Hùng đau đớn thét to, giơ tay phải lên hướng về Tiêu Ngự vỗ xuống, nếu như bị đập trúng 1 cái tát này, Tiêu Ngự không thể không biến thành 1 đồng thịt nát a.

Tiêu Ngự 1 chiêu < tạt= ”” phong= ”” bộ= ””> ngăn cản hết công kích của Bạo Hùng, rồi lại 1 chiêu < đào= ”” thoát= ””>, thoát biến ra bên ngoài chạy vội .

Ngực Bạo Hùng máu tươi chảy càng nhanh hơn, đau đớn trên ngực truyền đến làm cho nó càng thêm hấp tấp, nó càng không ngừng vùng vẫy, muốn thoát khỏi dây thừng trói buộc, nhưng làm thế nào cũng thoát khỏi không được, cái dây thừng màu đỏ kia càng trói càng chặt.

Các đội viên từ phía sau đuổi theo, thấy được màn này, hơi sửng sốt.

“Hình như hắn không cần chúng ta hỗ trợ a .”

“Ta nghĩ chắc là vậy rồi .”

Các đội viên này không nghĩ tới Tiêu Ngự có thể đem cạm bẫy của những NPC đặt trước kia còn sót lại tận dụng, bọn họ lại càng bội phục Tiêu Ngự , không nghĩ tới Tiêu Ngự ở trong chiến đấu lại có đầu óc linh hoạt như vậy.

Tiêu Ngự lẳng lẳng chờ đợi kỹ năng < đột=“” tiến=“”> tan băng, cho dù Bạo Hùng bị vây khốn , nhưng lực công kích mạnh mẽ vẫn còn, nếu như Tiêu Ngự chỉ cần đến gần Bạo Hùng, quá nửa còn có thể bị tát bay ra ngoài.

Phỏng đoán trước kia Mạc Tư Khoa thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, hấn trái cạm bẫy, không những không có động đến Tiêu Ngự, ngược lại lại bị Tiêu Ngự lợi dụng để đối phó sủng vật của chính mình .

Tiêu Ngự im lặng ẩn nấp ở trong góc, Tiêu Ngự nhìn không ra huyết lượng của Bạo Hùng, cũng không biết phải công kích thế nào mới có thể thực sự tiêu diệt được nó, nhưng mà Tiêu Ngự cũng rõ mục tiêu của bản thân, phải là không ngừng công kích nơi yếu hại của Bạo Hùng , cho đến khi tiêu diệt được Bạo Hùng mới thôi. Ngực Bạo Hùng máu tươi không ngừng chảy xuống, đem mặt đất lân cận nhuộm dần 1 mảnh màu đỏ tươi, Tiêu Ngự hiểu, đã gần đến lúc .

Bạo Hùng phần nộ gầm gừ, cái dây thừng to khỏe kia càng ngày càng buông lỏng, dần dần trở nên ảm đạm, Tiêu Ngự biết, cạm bẫy sẽ nhanh chóng tan dần . Cạm bẫy là dựa vào năng lượng cố định duy trì , sau khi năng lượng của cạm bẫy bị tiêu hao hết , cạm bẫy sẽ biến mất .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua kỹ năng < đột=“” tiến=“”>, còn cần 5 giây, đã không còn kịp rồi.

Lúc này chúng đội viên từ các nơi vội vàng tới, ở chung quanh xem thế nào.

“Nhiệm vụ tiến hành thế nào, có cần chúng ta hỗ trợ hay không?” Ngưu Tử trong kênh tổ đội phát ra hỏi.

“Chờ Bạo Hùng giây thoát khỏi cạm bẫy thì hấp dẫn chú ý của nó, khiến cho nó đem ngực hướng về phía ta!” Tiêu Ngự nghĩ 1 tý, pm kênh tổ đội nói.

Con Bạo Hùng này không biết khi nào thì mới có thể die, Tiêu Ngự chuẩn bị cho nó 1 cái thương tổn nặng nữa.

Cái dây thừng màu đỏ kia dần dần ảm đạm, bốp 1 tiếng đứt đoạn, cự hùng cuối cùng đã có thể hoạt động , mấy cái thân ảnh hướng về cự hùng vọt tới.

Thấy được mấy người Ngưu Tử đến gần, Bạo Hùng gầm gừ phần nộ , 1 luồng sóng âm mạnh mẽ làm cho màng nhĩ mấy người Ngưu Tử sinh ra đau đớn choáng váng .

Đinh 1 tiếng, chủ thủ của Chanh đâm trúng thân thể Bạo Hùng, không thể phá tan da gấu tạo thành thương tổn, nhưng cũng hấp dẫn được chú ý của Bạo Hùng , Bạo Hùng giơ 1 chưởng lên hướng Chanh vỗ xuống, Chanh nhanh chóng xài 1 chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”> tránh ra.

Đám người Ngưu Tử từ 4 phương 8 hướng công kích Bạo Hùng, 1 khi Bạo Hùng công kích bọn họ, bọn họ không chút do dự chạy liền.

Bạo Hùng bị những Đạo tặc này làm phiền không dứt , lần lượt quay người giơ lên tay phải công kích các Đạo tặc này.

Thấy được vùng ngực Bạo Hùng nhuộm máu ở trước mắt của mình lắc lư, Tiêu Ngự tim tự giác nhảy lên , Tiêu Ngự đang chờ đợi thời cơ, nếu như ngực Bạo Hùng có thể hướng trực diện bản thân, vậy là quá tốt rồi .

Nguyệt Nha chủ thủ ở trong tay Tiêu Ngự phát ra bạch sắc quang mang nhàn nhạt , mặt trên còn dính máu Bạo Hùng đỏ tươi, phát ra nồng đậm mùi máu .

Rống! Bạo Hùng 1 chưởng đánh xuống, tốc độ nhanh như thiểm điện, dọa Tiểu Quỷ giật mình, Tiểu Quỷ hướng bên cạnh lẩn ra ngoài, bàn tay Bạo Hùng lướt sát mặt của hấn mà qua, thiếu chút nữa đánh trúng.

Keng keng, 2 thanh chủ thủ đâm kích ở cái mông Bạo Hùng , hấp dẫn chú ý của Bạo Hùng . (nó mà cho quả pháo thì chỉ có nước chết hok kịp ngáp = =’ đánh đâu hok đánh chọn chỗ đẩy mà đánh bao h , chắc tác giả chưa nghe câu “ đau phọt rầm “ a)

Bạo Hùng ngồi dậy, giơ lên song chưởng công kích.

Thấy Bạo Hùng chậm rãi ngồi dậy, ngực lộ ra mảng lớn lông tơ màu trắng hình trăng lưỡi liềm, không hề đề phòng, Tiêu Ngự tim bỗng nhiên tăng tốc, điên cuồng nhảy dựng lên.

“Cơ hội tốt!” Tiêu Ngự đột nhiên dữ dội lao lên, nhằm phía Bạo Hùng 1 chiêu < đột=“” tiến=“”> đến bên cạnh nó , nhảy lên cao, vung lên Nguyệt Nha chủy thủ hướng về ngực Bạo Hùng đâm xuống.

Nguyệt Nha chủy thủ trên không chung vẽ ra 1 đạo hồ quang, phát ra tiếng rít sắc bén , đâm tới thân thể Bạo Hùng.

Sự chú ý của con Bạo Hùng kia bị đám người Chanh hấp dẫn , đến khi phát hiện phía trước có người < thâu=“” tập=“”> thì đã muộn rồi .

Tiêu Ngự tăng tốc độ lên lớn nhất, mạnh mẽ xông đến khiến cho Nguyệt Nha chủy thủ trong tay Tiêu Ngự nhanh như lưu tinh (sao băng).

Sụt 1 tiếng, Nguyệt Nha chủy thủ trong tay Tiêu Ngự đâm vào nơi yếu nhược của Bạo Hùng , chủy thủ không chút dừng lại cắm ngập vào.

Bạo Hùng mắt toàn tơ máu, khuôn mặt trở nên dữ tợn đáng sợ, tay phải lấy thể sấm sét hướng tới Tiêu Ngự vồ xuống. Tiêu Ngự hiểu, nếu như mình đối cứng chạm 1 chút như vậy hẳn chắc chắn phải chết.

Tiêu Ngự tay phải gồng lên nhưng Nguyệt Nha chủy thủ đâm vào ngực Bạo Hùng làm cách nào cũng không nhổ ra được.

“Không tốt.” Tiêu Ngự trong đầu hiện lên 1 ý nghĩ, thấy được hùng chương gào thét mà đến , Tiêu Ngự trong lòng cảm thấy không ổn , bỏ qua Nguyệt Nha chủy thủ, sau khi buông ra 1 chiêu < tập=“” phong=“” bộ=“”> hướng ra phía ngoài chạy như điên.

Bạo Hùng kia 1 đòn không đập trúng Tiêu Ngự, chương oanh kích trên mặt đất nơi Tiêu Ngự vừa đứng , trên mặt đất tùy thạch bắn tung tóe, để lại 1 cái hố sâu. tảng đá bay lên tản đi khắp nơi bắn tung tóe, đánh trúng đám người bên cạnh, trên đầu đám người Chanh phiêu khởi thương tổn liên tiếp.

“Đi!” Thấy được Tiêu Ngự 1 đòn thuận lợi, các đội viên này quát khê nói.

Mọi người tản đi khắp nơi trốn chạy.

Trên đường chạy trốn, Tiêu Ngự trong lòng không tránh được có chút thấp thỏm, Nguyệt Nha chủy thủ không lấy lại được , còn đang cắm ở ngực Bạo Hùng, không biết đối với nhiệm vụ có nảy sinh ảnh hưởng gì không .

Bị thương nặng, ở trung tâm khu đất trống Bạo Hùng tê rống ra tiếng kêu thê lương , dường như vùng vẫy, trút xuống trên mặt đất đánh ra từng cái hố sâu.

Đinh 1 tiếng giòn giã vang lên, Nguyệt Nha chủy thủ vỡ vụn thành từng mảnh bột phấn, phân tán rơi xuống.

Tiêu Ngự ngạc nhiên, không nghĩ tới lại có thể sinh biến cố như vậy, nhiệm vụ này đồ vật biến mất, có phải hay không nghĩa là nhiệm vụ thất bại ? Tiêu Ngự chăm chú nhìn Bạo Hùng phía xa , con Bạo Hùng kia ngực chảy máu ra như thế nào cũng dừng không được, đem ngực nhuộm đỏ quá nửa, trên mặt đất nơi nơi đều là vết máu.

Bạo Hùng vùng vẫy 1 lát, dường như sức cùng lực kiệt , đi đứng có chút lảo đảo, lảo đảo đi được vài bước, cuối cùng ầm ầm ngã trên mặt đất, nửa ngày không hề động đậy , thân thể dần dần thu nhỏ lại, da lông màu đỏ trên người cũng dần dần rút đi.

Hệ thống: người giết chết Vô Chủ Bạo Hùng, thu được 23035 kinh nghiệm, thu được 76 điểm giá trị vinh quang.

Tiêu Ngự nhìn 1 chút bản ghi chép nhiệm vụ, mặt trên biểu hiện, nhiệm vụ đã hoàn thành.

“Tiêu diệt ?”

“Con Bạo Hùng kia hình như chết rồi a .”

1 lát sau, thấy Bạo Hùng không hề động đậy, các đội viên từ nơi ẩn nấp đi ra, hướng về chỗ nó đi đến, đi đến bên cạnh Bạo Hùng xác nhận Bạo Hùng đã bị tiêu diệt . Tiêu Ngự ở dưới thân thể Bạo Hùng tìm kiếm 1 lần, ở dưới thân thể nó đựng phải 1 khối hạt châu.

261. Chương 261: Đột Thử.

Nguyệt Hùng Chi Châu: vật phẩm, Bạch Trang . Phòng ngự +3, huyết lượng +5, né tránh +1%. Có thể dùng để khảm nạm. Thăng cấp đồ vật, vật phẩm thăng cấp tiếp theo cần 2320 kinh nghiệm.

” Hạt châu này là thứ hiếm lạ a, có ai đối với này miếng hạt châu có hứng thú, mọi người cạnh tranh đấu giá đi.” Tiêu Ngự nói ra, tổ chức đoàn thể đánh được trang bị tốt, hoặc là bán tiền chia đều, hoặc là đổi thành giá trị vinh quang, hoặc là giống như bây giờ, đội viên Đoàn đội ra giá . Hạt châu này nếu như cầm đổi vinh quang thì quá đáng tiếc .

Mặc dù Bạo Hùng là Tiêu Ngự tiêu diệt , nhưng trên thực tế không có đội viên hỗ trợ, Tiêu Ngự cũng không cách nào tiêu diệt Nguyệt Hùng . Đã tính cống hiến mà nói, tất cả đội viên trong Đoàn đội cống hiến đều là như nhau.

“Thứ này thuộc tính không tệ , chỉ là có thể hấp thu điểm kinh nghiệm, ta bỏ qua .” Chanh nhìn thoáng qua thuộc tính chung, lắc lắc đầu, nói ra.

“Ta ra 300 kim.” Ngưu Tử nói ra, hẳn đối với hạt châu này có chút hứng thú, Bạch Trang đã có thuộc tính như vậy, ai biết sau này thăng cấp có hay không có hiệu quả đặc biệt gì?

“Ta ra 500 kim.” Yêu Nghiệt nhìn nhìn thuộc tính của Nguyệt Hùng Chi Châu , suy nghĩ 1 lát nói ra.

“Hảo ta ra 600 kim .”

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua mấy người bên cạnh, Kẹo Sa Ngã 1 vẻ mặt hững hờ , có chút thiếu thiếu bộ dáng hứng thú, vài người khác ban đầu vốn có chút động long , nhưng nghe đến giá cả đưa lên đến cao như vậy, cũng lặng im luôn .

“Ta ra 700 kim.” Số Mệnh nói ra.

Để tránh bởi vì tranh đoạt đồ mà tổn thương hòa khí . Duy trì sự hài hoà trong các đội viên. Mỗi người chỉ cho phép ra giá 1 lần . Giá cao nhất thì được . Điều này đã trở thành thông lệ .

“Ta ra 900 kim.” Tiêu Ngự nghĩ 1 tý nói ra. Bỏ thêm 200 kim. 1 hạt châu như vậy bán được 900 kim đã không tệ lắm rồi . Nếu như vượt qua 900 kim. Tiêu Ngự cũng sẽ dừng . Ai cũng không biết hạt châu sau khi thăng cấp thuộc tính có thể tăng bao nhiêu. Hơn nữa miếng hạt châu này còn có thể hấp thu kinh nghiệm. Lần đầu tiên thăng cấp đã muốn hấp thu hơn 2.000 kinh nghiệm. Sau này còn phải cần bao nhiêu ? Chắc chắn sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến tốc độ thăng cấp.

900 kim này coi như là đánh bạc . Nếu như miếng hạt châu này sau khi thăng cấp thuộc tính gia tăng nhanh. Cũng đáng. Nếu như thuộc tính gia tăng rất ít. Phỏng đoán cũng chính là 1 đồ vật bỏ đi mà thôi.

Nhìn thoáng qua hành trang . Tổng cộng từ trước cộng mới thu thêm vào. Trong hành trang Tiêu Ngự còn có hơn 1.600 kim tệ. Chắc là cũng đủ xài .

Tiêu Ngự nói ra giá cuối . Các đội viên trầm mặc hồi lâu. Không có người nào tiếp tục tăng giá . Bọn họ cảm thấy tốn 900 kim để mua 1 cái đồ vật như vậy chắc chắn không đáng. Huống chi các đội viên trên người căn bản không có 1 số tiền lớn như vậy.

Sau khi khẳng định không ai tăng giá. Tiêu Ngự nhận lấy hạt châu. Giao dịch cho các đội viên mỗi người 90 kim tệ. Tiêu Ngự bản thân cũng coi như 1 phần trong đó. Cho nên tiết kiệm được 90 kim tệ.

Tiêu Ngự đem hạt châu thu vào, 1 luồng hơi thở linh hồn nồng đậm từ xác Bạo Hùng bốc lên, tiến vào linh hồn nhãn trong tay Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cảm giác được, khi hấp thu linh hồn Bạo Hùng, miếng phong ấn Phệ Hồn Nhãn này đang lẳng lặng phát sinh biến hóa, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua mấy người chung quanh, bọn họ cũng không có phát hiện xác Bạo Hùng chết có gì khác thường .

Phệ Hồn Nhãn đã liên tục hấp thu 3 cái linh hồn, Tiêu Ngự suy đoán, có hay không hấp thu đủ lượng linh hồn nhất định, mới có thể đem phong ấn Phệ Hồn Nhãn giải trừ ?

Tuy nhiên Tiêu Ngự cũng khẳng định được 1 điều , Phệ Hồn Nhẫn này tuyệt đối là 1 đồ vật không hề tầm thường , Tiêu Ngự đối với biến hóa của Phệ Hồn Nhẫn mơ hồ có chút mong đợi.

“Chúng ta trở về thôi .” Tiêu Ngự nói ra, bọn họ nên trở về giao nhiệm vụ , ngẩng đầu nhìn thoáng qua sắc trời, sắc trời đã dần tối, dưới chân núi 2 bên giao đầu không biết khi nào mới có thể thực sự đánh nhau, đàm phán 2 bên vẫn chưa kết thúc, nếu như thực sự đánh nhau, phỏng đoán không có 10 ngày nữa tháng thật đúng là không chấm dứt được.

Mọi người lấy ra hồi thành quyển trục, từng đạo bạch quang sáng lên.

Đám người Tiêu Ngự xuất hiện ở trong thành, hướng Dong Binh Công hội đi trả nhiệm vụ .

Đám người Tiêu Ngự lần thứ 2 xuất hiện ở trong đại sảnh Dong Binh Công hội, thấy được Đạo tặc đạo sư Ân Tư và tử tước Tư Mông, 2 người kia toàn thân mặc giáp da Đạo tặc xem ra vô cùng bình thường .

“Nhiệm vụ đã hoàn thành ?” Tử tước Tư Mông hơi kinh ngạc hỏi .

“Đúng vậy, đây là bản ghi chép nhiệm vụ.” Tiêu Ngự đáp, đem bản ghi chép nhiệm vụ giao dịch cho tử tước Tư Mông. Tiêu Ngự đem về mặt NPC tiến hành phân tích ngầm lại , cho ra 1 cái kết luận rất thú vị, khi giao nhiệm vụ, NPC nhiệm vụ bình thường sẽ có nhiều phản ứng, theo thứ tự là nhú mày, lạnh nhạt, vui vẻ, hưng phấn, giật mình ngậy người 1 chút , Tiêu Ngự vừa nhìn thấy về mặt của tử tước Tư Mông , đã hiểu nhiệm vụ lần này hoàn thành rất tốt .

Tử tước Tư Mông tiếp nhận bản ghi chép nhiệm vụ trong tay Tiêu Ngự, mỉm cười nói ra: “Nhiệm vụ - độ hoàn thành 98%, rất không tệ, đánh giá loại ưu.”

“98%?” Tiêu Ngự nhú đôi lông mày 1 chút, vì sao không phải 100%? Chẳng lẽ nơi đâu còn có cạm bẫy? (ngu nhĩ nghĩ cái là ra - - để mấy thằng gamer nó hồi thành chả 98% thì đòi gì nữa)

Bên cạnh mấy đội viên trái lại lại vô cùng hưng phấn , mỗi khi hoàn thành 1 nhiệm vụ, NPC nhiệm vụ sẽ cho 1 cái đánh giá, ở Dong Binh Công hội tạo được danh sách , được đánh giá tốt mà nói, mặc dù không có lợi nhuận trực tiếp , nhưng đối với tương lai mới thật là có lợi , đánh giá càng tốt, sau này sẽ có thể nhận được lợi ích càng cao , khen thưởng nhiệm vụ cũng càng cao .

Tiêu Ngự ngầm lại, lại tìm không thấy rốt cuộc xảy ra vấn đề ở chỗ nào, độ hoàn thành càng cao điểm yêu cầu càng nhiều , chỉ có 98% có nghĩa là khen thưởng còn kém hơn rất nhiều.

Đối với vài người bên cạnh mà nói, 98% độ hoàn thành đã vô cùng không tệ , bọn họ không giống Tiêu Ngự đã tốt còn muốn tốt hơn.

Thấy được hình dáng Tiêu Ngự cúi đầu lặng im suy nghĩ , tử tước Tư Mông cười nhạt, nhìn thoáng qua Tiêu Ngự nói ra: “Ồ doanh trại ngoài số người đã tiêu diệt , các người không nên để cho 5 người kia chạy trốn.”

Tiêu Ngự giật mình, hóa ra vấn đề là ở nơi này, không nghĩ tới mấy tên này cũng có thể ảnh hưởng đến độ hoàn thành của nhiệm vụ , trái lại làm cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ.

“Đây là khen thưởng nhiệm vụ của các người.” Tử tước Tư Mông nói ra.

Hệ thống: người thu được 133.050 kinh nghiệm.

Hệ thống: người thu được 670 giá trị vinh quang.

Hệ thống: người thu được 367 công trạng.

3 cái Hệ Thống Nhắc Nhở truyền đến, Tiêu Ngự và rất nhiều đội viên đều thẳng 1 bậc, càng làm cho Tiêu Ngự hưng phấn nhất là, giá trị vinh quang của Tiêu Ngự đã đột phá 5.000 điểm , đã lên tới quân hàm Thiên phu trưởng .

Trong khoảng thời gian làm nhiệm vụ này tăng giá trị vinh quang quả thật rất sáng khoái.

Ngoài những khen thưởng này ra Tiêu Ngự còn thu được 1 quyển sách kỹ năng, [Đột Thứ].

Thấy sách kỹ năng lằng lằng nằm trong hành trang, Tiêu Ngự tìm bỗng nhiên tăng tốc , chẳng lẽ các nhiệm vụ liên hoàn này từng chốt đều có thể thu được 1 cuốn sách kỹ năng khen thưởng?

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua kỹ năng [Đột Thứ], là 1 cái kỹ năng công kích Đoàn Cự Bạo (bạo phát cự li ngắn) , thuộc về kỹ năng tập chung , không biết thi triển ra hiệu quả thế nào.

Các đội viên cùng xem xét thuộc tính đồ vật thu hoạch được , có rất nhiều trang bị cùng các loại vật phẩm tạp nham, Kẹo Sa Ngã và Chanh đều nhận được sách kỹ năng.

Tiêu Ngự, Kẹo Sa Ngã và Chanh nhận được ánh mắt cực kỳ hâm mộ của các đội viên , đối với Đạo tặc mà nói, giá trị của sách kỹ năng là không thể ước lượng , kỹ năng càng nhiều, thực lực càng mạnh.

Tiêu Ngự suy ngẫm 1 hồi , cùng 1 đội ngũ, mỗi đội viên thu hoạch khen thưởng lại có thể bất đồng? Tiêu Ngự phát hiện ra 1 vấn đề, đối với nhiệm vụ Đoàn đội độ cống hiến của games thủ càng lớn , thu hoạch khen thưởng càng cao . Ví dụ như Tiêu Ngự, Kẹo Sa Ngã và Chanh, ở trong nhiệm vụ Đoàn đội độ cống hiến rất cao, cho nên mới thu được 1 cuốn sách kỹ năng, các đội viên khác thì kém hơn chút nên không được .

Tiêu Ngự học tập kỹ năng [Đột Thứ], bỗng dưng phát hiện, [Đột Thứ] này cũng là 1 chiêu kỹ năng tiếp cận mục tiêu của thích khách .

Có kỹ năng [Đột Thứ], thêm nữa cấp bậc cũng đã thăng 1, nhiệm vụ tối nay đã càng có phần nắm chắc .

“Xin hỏi nhiệm vụ kế tiếp là gì?” Tiêu Ngự nhìn về phía tử tước Tư Mông nói ra.

“Đến lúc đó ta sẽ thông báo cho người , còn lại 8 vòng đều là nhiệm vụ ám sát, nếu như các người có thể hoàn thành” tử tước Tư Mông thần bí cười, nhìn thoáng qua Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cảm giác cái tên tử tước Tư Mông này thần bí như vậy, nhiệm vụ ám sát sao ?

Tiêu Ngự không nén nổi đối với các nhiệm vụ này nảy sinh suy đoán, những nhiệm vụ này các vòng trước chắc đều không quan trọng, chỉ là khảo nghiệm, quan trọng nhất là 1 cái chốt cuối cùng, chẳng lẽ muốn ám sát người rất quan trọng sao ?

Tiêu Ngự nhìn về phía tử tước Tư Mông, người này rất kín tiếng a , không biết ở trong đầu cất dấu cái gì.

“Các người cố gắng là được rồi, ta chỉ có thể nói cho các người biết, người các người sắp sửa ám sát , là 1 nhân vật trọng yếu của Ai Lạp Tây Á .” tử tước Tư Mông khước miệng để lộ ra 1 chút nụ cười quỷ dị, nói ra.

1 nhân vật trọng yếu của Ai Lạp Tây Á? Tiêu Ngự bỗng dưng giật mình, có thể ở Ai Lạp Tây Á xưng được là nhân vật trọng yếu , không phải là những người Lever 30 tinh anh bình thường kia, ít nhất cũng phải là người 50-60 Lever siêu cấp tinh anh, có thể có khả năng là cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi anh hùng.

Tiêu Ngự đã thực sự xem thường, lấy thực lực 10 người bọn họ, cho những người đó đánh chắc không đủ để nhét kẻ rằng, ám sát? Nói không chừng những NPC kia đứng cho đám người Tiêu Ngự đánh , đám người Tiêu Ngự cũng không cách nào loại bỏ được phòng ngự của đối phương . (tức là miss um í mà)

“Không cần lo lắng, đến lúc đó tự nhiên có thể sẽ có biện pháp , sáng sớm ngày mai ta sẽ đem nội dung nhiệm vụ thứ 3 giao cho các người .” Tử tước Tư Mông nói ra, hướng bên trong Dong Binh Công hội đi vào .

“Các người nói nhân vật trọng yếu của Ai Lạp Tây Á kia sẽ là ai?” Ngưu Tử không chờ được đã mở lời thảo luận, sau khi bọn họ nghe được tử tước Tư Mông nói, cũng rất là khó hiểu.

“Nhân vật trọng yếu của Ai Lạp Tây Á, trong toàn bộ Ai Lạp Tây Á cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi thậm chí hạ cấp Thần Cấp anh hùng nhiều không đếm được, có thể xưng được là nhân vật trọng yếu , ít nhất cũng phải là 1 anh hùng cấp Sử Thi, có khi còn là Hạ cấp Thần Cấp anh hùng. Hắc hắc, có cái để nghịch a .”

“Nghịch cái rắm, gặp được loại người cấp này, chúng ta không bị đùa chết mới là lạ.”

“Cái này cũng không chắc chắn, đừng quên, Ân Trạch Tư có 1 loại nhiệm vụ tên là nhiệm vụ dẫn đường.”

“Nhiệm vụ dẫn đường?”

“Đúng vậy, chính là NPC đem năng lượng dẫn vào thân thể đến games thủ , khiến cho games thủ có thực lực vô cùng mạnh mẽ, do đó đạt tới tiêu chuẩn nhiệm vụ.” Số Mệnh nói ra.

Nghe Số Mệnh nói, mắt Tiêu Ngự sáng lên, có thể đây mới là mấu chốt, 1 vòng cuối cùng nói không chừng chính là cái nhiệm vụ dẫn đường.

“Ám sát NPC cấp Sử Thi hoặc hạ cấp Thần Cấp , phỏng đoán có thể rất thú vị đây .” Tiêu Ngự nghĩ tới đây, mỉm cười.

262. Chương 262: Lễ Vật.

Sau khi đem trang bị thu được trên chiến trường đổi thành giá trị vinh quang, thấy nhiệm vụ chấm dứt , các đội viên từng người tản dần đi .

Kẹo Sa Ngã vẫn còn chưa đi, ngón tay cái ở trên lưỡi chủy thủ nhẹ nhàng lướt qua , nhìn vào Tiêu Ngự, trong con mắt phát ra chiến ý nóng rực.

Vừa nhìn thấy vẻ mặt của Kẹo Sa Ngã, Tiêu Ngự biết, người này cuối cùng đã nhẫn nại không được , nhắm bắn thân khiêu chiến . Nếu là khiêu chiến , chỉ cần tiền đặt cược có thể làm cho Tiêu Ngự để mắt đến , Tiêu Ngự chắc chắn có thể bồi tiếp .

Nhưng Tiêu Ngự nghĩ sai rồi, Kẹo Sa Ngã lại trực tiếp từ bên cạnh Tiêu Ngự đi qua, hướng phía xa đi đến.

Thân ảnh Kẹo Sa Ngã tan biến ở cuối hành lang.

Nhìn vào bóng lưng Kẹo Sa Ngã , Tiêu Ngự có phần không hiểu ra sao, ngoài dự kiến của Tiêu Ngự là người này lại không hướng bắn thân khiêu chiến.

Tiêu Ngự nhún nhún vai, phỏng đoán người này cũng không có nắm chắc phần thắng , sợ không may thua , vô duyên vô cớ tặng không 1 cái trang bị cấp Truyền Thuyết, lúc này mới thôi. Nói thật, nếu như 2 người đánh nhau, thắng bại khó liệu, Tiêu Ngự cũng không dám cam đoan có trăm phần trăm chắc thắng khi thi đấu, so đấu giữa 2 người Đạo tặc , là năng lực phản ứng, ý thức chiến đấu , thắng bại vẹn vẹn trong 1 ý niệm, nếu ai xuất hiện 1 chút sai lầm, vậy nhất định phải chết .

Thường đi ở ven bờ, chắc gì đã không trượt chân, vạn nhất nếu như xuất hiện 1 sai lầm ngớ ngẩn , vậy hối tiếc không kịp nữa rồi . (kiểu đi cạnh bờ sông tránh sao được không bị ướt dầy – câu này đọc ở đâu đó mà hok nhớ rõ lắm)

Tiêu Ngự đem 1 ít trang bị bản thân thu hoạch được ném vào sàn đấu giá, đến NPC Thương nhân bảo thạch gia công 1 chút Nguyệt Hùng Chi Châu tốn hơn 100 kim tệ, sau đó tốn thêm hơn 200 kim tệ khảm nạm vào dây chuyền răng nanh.

Dây chuyền răng nanh là 1 cái trang bị cấp Sử Thi, phối hợp thêm Nguyệt Hùng Chi Châu cũng không tính là lãng phí. Với lại dây chuyền răng nanh ngoài thêm vào 2 cái kỹ năng thì không có thuộc tính đặc biệt gì, trấn an tâm linh cũng không phải khi nào cũng đều dùng được, đeo cũng như không đeo, phối hợp thêm Nguyệt Hùng Chi Châu, bất cứ lúc nào cũng có thể thay đổi , Nguyệt Hùng Chi Châu có thể hấp thu kinh nghiệm, vì tránh ảnh hưởng tốc độ luyện cấp, không thể luôn luôn đeo ở trên người được .

“Khi nào cho dây chuyền răng nanh phong ấn 1 con Bất Tử Sinh Vật nữa , vậy là hoàn mỹ a .” Tiêu Ngự không nén nổi nghĩ thầm, nếu như Nguyệt Hùng Chi Châu thăng cấp sau này thuộc tính không tệ, phối hợp thêm dây chuyền răng nanh 2 cái kỹ năng, tuyệt đối có thể làm cho cái trang bị cấp Sử Thi này giá trị tăng lên vô số . Nói không chừng có thể đem dây chuyền răng nanh này chế tạo thành 1 cái vượt qua cả cực phẩm trang bị a.

Tiêu Ngự đeo dây chuyền răng nanh. Đem vài khối bảo thạch tốt tích lũy trong hành trang xuống khảm nạm vào áo choàng, giáp đùi và trên vài món trang bị cấp Truyền Thuyết tương đối khá.

Nếu như đổi lại trước kia. Tiêu Ngự chắc chắn không nỡ dùng hết vài khối bảo thạch này. Những thứ này quả thực quá đáng giá . Nhưng mà bây giờ. Khi đã vượt qua ngăn cản tinh thần . Tiêu Ngự không còn

quan tâm giá trị mấy khối bảo thạch này nữa . Đem khảm nạm lên trang bị. Có thể tăng lên 1 ít thực lực là tốt rồi .

Đấu Trường Hắc Ám kiếm tiền rất nhanh. Tiêu Ngự trước kia thế nào cũng không nghĩ tới có thể kiếm nhiều tiền như vậy. Nếu không phải cùng Triệu Lam Hình làm nhiệm vụ quen biết Phong Dã. Tiêu Ngự thật là khó tiền vào nơi kia . Lại nói tiếp thật ra rất nên cảm tạ Triệu Lam Hình đã mang đến vận may cho mình.

Sau khi khảm nạm kết thúc. Tiêu Ngự logout. Bỏ mũ sắt xuống.

“Ném qua cơm sáng còn phải đi đánh 1 hồi Đấu Trường Hắc Ám. Sau đó còn phải chế tạo 1 ít dược hoàn. Giữ lại ngày mai dùng.” Tiêu Ngự trầm nghĩ. Mặc quần áo tử tể. Từ trên lầu đi xuống.

Tiểu Vũ đang ở rửa mặt. 1 lát nữa nàng còn phải đi đi học. Tiêu Ngự ở cửa thang lầu gặp Triệu Lam Hình. Triệu Lam Hình cũng vừa mới dậy. Mặc 1 cái áo ngủ màu phấn hồng . Quần áo còn có chút bừa bộn. Hình dáng mệt mỏi mê hoặc khác thường.

Triệu Lam Hình vừa nhấc đầu, nhìn thấy Tiêu Ngự, bước chân dừng 1 chút, nhoẻn miệng cười, nói : “Buổi sáng tốt lành.” Good night

“Buổi sáng tốt lành.” Tiêu Ngự gật đầu đáp.

Bộ dáng Triệu Lam Hình mặc áo ngủ rất rung động lòng người, làm cho tim Tiêu Ngự đập có chút liên hồi , có lẽ đây là động tâm theo như lời trong tiểu thuyết a . Tiêu Ngự tính cách chất phác, cũng không tự ý bày tỏ, nhìn vào Triệu Lam Hình, cũng không biết nên nói cái gì.

Thấy được Tiêu Ngự ánh mắt sáng lên 1 chút , Triệu Lam Hình sửa sang lại quần áo còn chút bừa bộn , thản nhiên cười, hỏi: “Làm gì mà nhìn chằm chằm vào ta thế ? Có chỗ nào không thích hợp sao?”

“Không có, là người rất đẹp.” Lời vừa ra khỏi miệng, Tiêu Ngự có chút hối hận, đã biết câu dường như có chút ngả ngớn .

“Thực sự ?” Triệu Lam Hình quẹo rũ cười.

“Àn.” Tiêu Ngự gật gù đầu.

Cái gì là tình yêu, Tiêu Ngự có chút hoảng hốt, khi Tiêu Ngự và Yến Lâm cùng 1 chỗ , đơn thuần thích nàng, muốn vĩnh viễn bảo vệ nàng, lại phát hiện, tất cả suy nghĩ của bản thân cách thực tế quá xa, về sau chênh lệch giữa 2 người càng ngày càng xa, dần dần xa lánh. Tiêu Ngự thù hận Yến Lâm sao? Trước kia thù hận, nhưng mà bây giờ không hận , khi nghĩ đến Yến Lâm , Tiêu Ngự rất hồ hởi, nếu như không thích , cũng sẽ không thù hận .

Còn Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự hiểu, mình là thực sự động tâm , chỉ là Triệu Lam Hình mỹ lệ, làm cho Tiêu Ngự có chút tự ti mặc cảm, không dám đến gần, Tiêu Ngự khẽ thở dài 1 tiếng, hơi có chút hui quạnh.

Khi nghèo rớt mồng tơi , Tiêu Ngự không dám theo đuổi Triệu Lam Hình, bây giờ vẫn cứ như thế, nàng tựa như 1 nữ thần cao quý, làm cho người ta không dám khinh nhờn.

“Tiểu Vũ nói người muốn dọn ra ngoài?” Triệu Lam Hình thấy được Tiêu Ngự có chút trầm lặng, hỏi, không biết vì sao, trong lòng nàng rất muốn cho Tiêu Ngự lưu lại, chẳng lẽ mình thực sự yêu mến hắn sao? Tại sao phải như vậy.

“Đúng vậy, ta và Tiểu Vũ cũng không thể ở chỗ này mãi được .” Tiêu Ngự gật đầu nói ra, nói thật, Tiêu Ngự cũng không nhất thiết phải dọn ra ngoài, nhưng mà như vậy quấy rầy Triệu Lam Hình thì không tốt .

“Ta không có đuổi các người đi, người không bằng lòng ở chỗ này sao?” Triệu Lam Hình đôi mắt sáng nhìn vào Tiêu Ngự, hỏi.

“Không phải.” Tiêu Ngự vội vàng xua tay nói ra, rất sợ Triệu Lam Hình hiểu lầm.

” Vậy không cần bàn nữa .” Triệu Lam Hình bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, giảo hoạt cười, nói : “Người đi cũng có thể, nhưng mà không cho phép đem Tiểu Vũ đi, nếu không, hừ hừ” Triệu Lam Hình thị uy giờ giờ lên nắm tay.

Triệu Lam Hình trong sát na để lộ ra dáng vẻ tiểu nữ nhi, quyến rũ rung động lòng người, làm cho Tiêu Ngự dừng lại sững sốt hồi lâu, hẳn chưa bao giờ thấy được bộ dáng này của Triệu Lam Hình, như là cô gái cùng tình nhân làm nũng.

Thấy được Tiêu Ngự sững sờ nhìn mình, Triệu Lam Hình khẽ nỉ non 1 câu: “Đồ ngốc.” Vội vàng xuống dưới lầu.

Tiêu Ngự hồi lâu mới lấy lại tinh thần, Triệu Lam Hình bình thường cử chỉ thanh nhã, làm cho Tiêu Ngự có chút không dám đến gần, mà lúc này, Tiêu Ngự cảm giác Triệu Lam Hình cùng mình thân cận hơn rất nhiều.

Từ sau lần nhiệm vụ kia, giữa 2 người ngăn cách ít đi rất nhiều, dần dần trở nên thân thiết .

Tiêu Ngự vô cùng thích nơi này, bởi vì nơi này khiến cho Tiêu Ngự cảm giác được hương vị gia đình .

Không đem Tiểu Vũ ra ngoài, thì bản thân đi hay không có gì khác biệt ? Chẳng lẽ Triệu Lam Hình cũng rất hỵ vọng hẳn lưu lại , chỉ là da mặt mỏng, xấu hổ, mới tìm cái cớ như vậy?

Bất kể thế nào, dù sao là muốn đi cũng đi không được , nếu không thật là đắc tội với Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự cũng không vội mà dọn ra . Sau khi đánh xong Đấu Trường Hắc Ám kiếm được ít tiền, Tiêu Ngự trong lòng ít đi rất nhiều gánh nặng, bản thân trước kia là bởi vì nghèo khó mới ăn nhờ ở đậu, bây giờ thì là bởi vì thích nơi này mà lưu lại, bản chất khác biệt hoàn toàn.

Nếu như 3 người có thể luôn luôn như vậy yên bình sinh sống, thật là tốt biết bao, Tiêu Ngự không nén nổi nghĩ thầm.

“Ca, ta bỗng nhiên muốn uống sữa đậu nành, hoài niệm sữa đậu nành của bác gái Ngô .” Tiểu Vũ đeo dép lê, từ phòng vệ sinh trong đi ra, gặp Tiêu Ngự nói.

“Àn.” Tiêu Ngự đáp, sững ái sờ sờ đầu của Tiểu Vũ , đừng nói là muốn uống sữa đậu nành, dù là muốn trăng trên trời , Tiêu Ngự cũng có thể cố tìm cách mang tới cho nàng.

“Mở xe của ta đi thôi.” Triệu Lam Hình đem cái chìa khóa xe đưa cho Tiêu Ngự nói ra.

“Àn.” Tiêu Ngự tiếp nhận cái chìa khóa xe trong tay Triệu Lam Hình, điều khiển xe cũng không khó, dù sao người làm công trí tuệ và năng lực, cũng không cần thao tác quá mức phức tạp .

Tiêu Ngự đi đến trong viện, ấn xuống 1 cái điều khiển từ xa, dừng ở sân cạnh Lamborghini tự động mở .

Ngồi trên Lamborghini, Tiêu Ngự lái xe, cảnh vật 2 bên rất nhanh lùi lại phía sau , chỉ tốn 10 phút đã đi đến xóm nghèo.

Lại nhớ tới xóm nghèo, nhìn ngoài cửa sổ dãy nhà trệt thấp bé , Tiêu Ngự trong lòng xúc động hàng vạn hàng nghìn lần, sau này hẳn và Tiểu Vũ không bao giờ trải qua cái loại cuộc sống gian nan khổ cực cùng kia nữa.

Tiêu Ngự nghĩ 1 chút , đến ngân hàng lấy 500.000 tiền mặt, trước kia khi hẳn và Tiểu Vũ ở tại xóm nghèo , nhận được không ít chăm sóc của mấy cái bác gái đại gia trong xóm nghèo, phần nhân tình này, không phải tiền bạc có thể nói rõ , Tiêu Ngự chuẩn bị ở trong phạm vi bản thân đủ khả năng , trợ giúp cho các ân nhân này 1 ít.

Giọt thủy tri ân , làm dừng tuyến tương báo (có ơn 1 giọt nước báo đáp 1 dòng sông a ! hiểu nôm na là thế), đây là đạo lý làm người cơ bản nhất. Tiêu Ngự tính tình tiết kiệm, trong tay nhiều tiền như vậy cũng đã đủ dùng, huống chi trong trò chơi còn có tiền thu vào, lấy ra 500.000 sẽ không ảnh hưởng đến cuộc sống sau này của Tiêu Ngự và Tiểu Vũ.

Tiêu Ngự đem Lamborghini dừng ở cửa hàng bác gái Ngô bán sữa đậu nành, bác gái Ngô ngoài bình thường ở trong bệnh viện giúp việc ra, dựa vào bán bữa sáng duy trì sinh kế, Tiêu Ngự và Tiểu Vũ nhận được không ít sự giúp đỡ của bà . Tiêu Ngự vĩnh viễn sẽ không thể quên bát sữa đậu nành nóng hổi kia những lúc bụng đói rêu vang .

“Xú tiểu tử, hôm nay như thế nào có thời gian qua đây, Tiểu Vũ đâu, không đi cùng người a?” bác gái Ngô đang ở trong nhà trọ bận rộn , ngẩng đầu nhìn đến Tiêu Ngự, hướng về sau lưng Tiêu Ngự liếc mắt nhìn quanh.

“Nàng buổi sáng còn phải đi đi học, nàng nói muốn uống sữa đậu nành của bác làm .” Tiêu Ngự nói ra, trong nhà trọ người rất nhiều, Tiêu Ngự giúp đỡ một chút.

Bác gái Ngô trừng mắt liếc Tiêu Ngự: “Tiểu Vũ nói người tìm được công việc, giờ cần phải làm việc cho tốt , đừng có đánh nhau nữa đó .”

Tiêu Ngự sờ sờ cái mũi, có chút xấu hổ nói ra: “Sao có thể a, sau này cháu sẽ không đánh nhau nữa .”

“Có quý mới tin người .” Bác gái Ngô mắt liếc Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự ngượng ngùng cười, cũng không phân biệt bác ruột hay không , bác gái Ngô giống như là người thân của hắn , sở dĩ thường xuyên quát mắng hắn, hơn phân nửa là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép thôi .

Tiêu Ngự và bác gái Ngô hàn huyên 1 lát, đang khi nói chuyện, 1 thiếu nữ tay cầm tay nải màu cà phê rất mới từ cửa đi vào.

Tiêu Ngự và nàng hai mắt đối diện nhau, ánh mắt hơi ngưng lại, là Yến Lâm, không nghĩ tới lại ở chỗ này lại gặp được nàng, suy nghĩ chút cũng khó trách, đoán chừng là nàng chuẩn bị đi làm, ở nơi này ăn điểm tâm.

Yến Lâm thấy được Tiêu Ngự, vẻ mặt có chút khác thường, lông mi rung động, giống như là có chút kích động.

“Bác gái, cho cháu 2 chén sữa đậu nành.” Tiêu Ngự quay đầu lại, đối với bác gái Ngô nói ra, lấy ra 1 cái gói to màu đen , đưa cho bác gái Ngô nói : “Đây là Tiểu Vũ bảo cháu cho bác , bác nhất định phải thu vào .”

Gặp được người không muốn gặp, Tiêu Ngự chuẩn bị rời đi .

Nhìn qua thứ Tiêu Ngự đưa , bác gái Ngô không chút nghi ngờ , nhận lấy, cười mỉm nói ra: “Là cái gì? Tiểu Vũ này lại có thể còn nhớ rõ mua cho ta lễ vật cơ đấy?”

263. Chương 263: Giải Mộng.

Tiểu Vũ nói bác nhất định phải chờ đến tối mới được mở ra, nếu không nàng cũng không để ý đến bác nữa , trong gói to này đặt 200.000, có thể giúp bác gái Ngô giải quyết 1 ít khó khăn kinh tế , điều này cũng xem như là 1 chút lòng của Tiêu Ngự , Tiêu Ngự đối với bác gái Ngô nói, “Bác gái, cháu đi trước .”

“Xú tiểu tử vừa tới muốn đi.” Bác gái Ngô cười mắng, lo lắng dặn dò 1 câu, “Chăm chỉ làm việc, nhớ rõ trở về đừng đánh nhau nữa đó .”

Tiêu Ngự cười xấu hổ, hóa ra mình như vậy làm cho mọi người lo lắng, nghĩ tới lúc trước cuộc sống lăn lộn luôn cúi , Tiêu Ngự hờ hững cười, chuyện cũ theo gió, những ôm ấp tình cảm và khổ sở trước kia, cũng đã tan thành mây khói , Tiêu Ngự cũng không cần lại dựa vào trộm cướp để kiếm sống .

“Sớm a.” Thấy được Yến Lâm có chút chần chờ đi tới, Tiêu Ngự thần nhiên chào hỏi nói ra, nhìn cô gái trước mắt này vẫn rung động lòng người như cũ , Tiêu Ngự không có cái loại cảm giác động tâm kia nữa .

“Sớm.” Yến Lâm chào hỏi nói, thấy được vẻ mặt bình tĩnh của Tiêu Ngự, trong lòng dâng lên 1 loại ý nghĩ phức tạp , chẳng lẽ Tiêu Ngự không thích bản thân sao, vì sao trong lòng mình còn có 1 loại cảm giác không cam lòng ?

Cùng Yến Lâm chào hỏi xong , Tiêu Ngự hướng cửa đi đến.

Từ bên trong đi ra, ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời, ánh nắng tươi sáng, Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, nhìn vào khung cảnh quen thuộc chung quanh, Tiêu Ngự tâm tình cảm thấy rất nhẹ nhàng, tất cả mọi thứ nơi này làm cho người hoài niệm.

“Tiêu Ngự, người chờ 1 chút.” Yến Lâm từ phía sau đuổi theo.

“Có chuyện gì không?” Tiêu Ngự quay đầu lại hỏi nói, mỉm cười.

Thấy được Tiêu Ngự bộ dáng tươi cười, Yến Lâm dừng lại 1 chút, nàng từ chưa từng thấy Tiêu Ngự dáng tươi cười sáng khoải như vậy, này trong nụ cười, bao hàm là tự tin và ung dung, người trước mắt này, tuyệt đối không phải Tiêu Ngự trước kia, nhìn Tiêu Ngự tươi cười, tất cả tình cảm trước kia đã chôn sâu, đột nhiên bị xúc động cuộn cuộn trào dâng.

“Người dạo này thế nào?” Yến Lâm nhất thời không biết nên nói cái gì đó. Hỏi.

” Cũng bình thường .” Tiêu Ngự hồ hững nói ra. Tiêu Ngự cuộc sống đã thay đổi hoàn toàn. Cảm xúc trong đó không phải một hai lời có thể nói hết được . Nhưng cùng Yến Lâm thì Tiêu Ngự đã không còn lời gì để nói .

“Nghe nói ngươi và Tiểu Vũ dọn nhà . Ta cho rằng sẽ không còn được gặp lại ngươi .” Yến Lâm hốc mắt đỏ lên. Hít sâu 1 hơi. Khiến cho tâm tình háo hức bình tĩnh trở lại nói . Nhìn người trước mắt này. Yến Lâm không biết nên nói cái gì .

Vốn từ 2 đứa nhỏ vô tư, thanh mai trúc mã. Bây giờ lại càng ngày càng xa. Nàng tự hỏi lòng. Thực sự đã quên sao? Không. Cảm tình làm sao có thể nói quên là quên. Nàng còn nhớ rõ trước kia buộc 2 bím tóc. Đi theo phía sau Tiêu Ngự. Mỗi 1 lần. Bất kể có ai ức hiếp nàng. Đều là Tiêu Ngự ở bảo vệ nàng. Nàng là như thế lưu luyến hẳn. Cho đến có 1 ngày. Nàng bỗng nhiên hiểu được. 2 người bọn họ cùng 1 chỗ là tuyệt đối không có khả năng có kết quả . Thêm mẫu thân nói lời kia 1 lần. Nàng bắt đầu xa lánh Tiêu Ngự.

Yến Lâm xa lánh bị Tiêu Ngự cảm giác được . Bởi vì nghèo khó. Tiêu Ngự có so với người bình thường càng thêm tự tôn mãnh liệt. Sau khi Yến Lâm xúc phạm đến đáy lòng yếu ớt của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự không chùn bước lựa chọn rời đi. Từ đó 2 người thành người dưng.

“Đúng vậy. Dọn nhà .” Tiêu Ngự lạnh nhạt trả lời. Giữa hắn và Yến Lâm đã không có gì để nói . Chỉ có thể khách sáo hàn huyên.

Đứng ở bên cạnh Tiêu Ngự. Yến Lâm lại cảm giác 2 người cách xa nhau tựa chân trời. Loại cảm giác này làm cho trong lòng nàng tựa như 1 trận kim châm. Tiêu Ngự đột nhiên biến mất mấy ngày nay. Yến Lâm lúc này mới cảm giác được bối rối. Cảm giác thứ quan trọng trong lòng đột nhiên bị đánh mất . Nàng mới phát hiện. Hóa ra khi còn bé những cảm tình kia. Đối với nàng lại quan trọng như vậy. Cho đến lần nữa gặp được Tiêu Ngự. Trong nội tâm của nàng có rất nhiều lời thốt không ra.

“Tiêu Ngự, chúng ta còn một thể lần nữa cùng nhau không ? Cho đến khi ngươi rời đi, ta mới phát hiện người đối với ta quan trọng dường nào , trong đầu ta tất cả đều là bóng hình của ngươi. Ta phát hiện ta còn thích ngươi, chúng ta bắt đầu lần nữa được không , giống như trước kia vậy .” Yến Lâm mong mỗi nhìn vào Tiêu Ngự, sau khi nói ra những lời này, nàng ngay lập tức cảm thấy vô cùng thoải mái, cha mẹ phản đối, kinh tế khó khăn , tất cả đều trở nên không tồn tại.

Nàng cho rằng, Tiêu Ngự luôn chờ những lời này của nàng , chỉ cần nói ra khỏi miệng, Tiêu Ngự sẽ lần nữa trở lại bên cạnh nàng, nhưng mà Tiêu Ngự trầm lặng đứng , trầm lặng khiến cho nàng cảm giác được hoảng hốt.

Tiêu Ngự nhìn cô gái mỹ lệ trước mắt này, Tiêu Ngự hiểu, Yến Lâm làm ra quyết định này là bao nhiêu gian nan, nhưng mà tất cả đều đã muộn , bọn họ vĩnh viễn đều không có khả năng trở lại lúc trước .

Tiêu Ngự ngửa đầu, nhìn vào bầu trời trong xanh, lộ ra chút hoài niệm , có chút xúc động nói ra: “Khi còn bé, hoài niệm .” Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, vô số kỷ niệm cuộn trào mãnh liệt mà đến, kia xưa 1 cô gái tóc bím thiên chân khả ái luôn luôn đi theo phía sau hắn, nàng xinh đẹp như vậy, Tiêu Ngự cho là mình muốn cả đời bảo vệ nàng, hắn nguyên tưởng rằng đó phải là tình yêu, về sau mới phát hiện, hắn đã sai .

“Đúng vậy, tựa như khi còn bé .” Yến Lâm có chút sốt ruột nói ra, nhìn vào vẻ mặt của Tiêu Ngự, không biết vì sao, lòng của nàng không ngừng co rút đau đớn, đau đến làm cho nàng không thở nổi.

Tiêu Ngự lắc lắc đầu, nói ra: “Nhưng mà, xin lỗi, ta đã yêu người khác.” trong đầu Tiêu Ngự vừa hiện ra dung nhan quyền rũ Triệu Lam Hình kia, Tiêu Ngự hiện, tim của hắn đã bị Triệu Lam Hình lấp mất .

Từ khi gặp được Triệu Lam Hình, cuộc sống của Tiêu Ngự phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, Tiêu Ngự lần đầu tiên thực sự đang cảm giác được ý nghĩa của cuộc sống, ban đầu Tiểu Vũ là lý do sinh tồn duy nhất của Tiêu Ngự, bây giờ 1 người khác, thì phải là Triệu Lam Hình, đây là mong muốn của Tiêu Ngự .

“Người gạt ta đúng không.” Yến Lâm lắc lắc đầu, những lời này của Tiêu Ngự khiến cho nàng như bị sét đánh, nước mắt theo 2 gò má không ngừng chảy xuống, nàng không tin, “Tiêu Ngự, người đang trừng phạt ta sao? Lòng của ta rất đau, nói cho ta biết, đây không phải thực sự , chúng ta quay lại lần nữa được không ? Giống như trước kia , khi ta còn là Yến Lâm kia.”

Tiêu Ngự im lặng nhìn vào Yến Lâm, nhìn vào người phụ nữ hần từng yêu , Yến Lâm bỏ qua sự yêu thích Tiêu Ngự đối với nàng , cho đến có 1 ngày không còn chút nào tồn tại.Kết thúc, tâm tình Tiêu Ngự thoải mái khác thường.

Yến Lâm cho rằng Tiêu Ngự chỉ có thể luôn luôn thích nàng, luôn luôn chờ đợi, cho nên nàng liên tục chần chờ, cho đến khi khẳng định Tiêu Ngự trong lòng thật không còn có nàng , mới cảm thấy không cam lòng như vậy.

“Tiêu Ngự, người lại đang ức hiếp Yến Lâm nhà ta.” 1 người phụ nữ trung niên hơn 40 tuổi hùng hổ đi tới, đem Yến Lâm che lại phía sau người, căm tức nhìn Tiêu Ngự, “Người đã thề qua nói người sau này không bao giờ làm phiền nàng nữa!”

Người phụ nữ trung niên này là mẫu thân của Yến Lâm , 1 con buôn, trong ánh mắt chỉ có tiền , Tiêu Ngự khinh thường nhìn thoáng qua cái người bản thân từng vô cùng căm thù này, bây giờ, hần thậm chí ngay cả cùng nàng tranh cãi cũng không có hứng thú .

Cũng khó trách, con người đều là thực tế , ai có thể khiến cho con gái của mình đi cùng 1 tên khất cái 1 tên tiểu tử nghèo quan hệ qua lại? Mỗi người đều là muốn cuộc sống no đủ , bây giờ Tiêu Ngự đã không còn hạn cô gái này .

Tiêu Ngự cầm theo 2 chén sữa đậu nành, sờ 1 chút đã sắp lạnh.

“Triệu thẩm, ta đi trước , Tiểu Vũ vẫn đang chờ uống sữa đậu nành.” Tiêu Ngự lễ phép nói ra, quay người rời đi, Tiêu Ngự bỗng nhiên có 1 loại cảm giác vui vẻ đầm đìa , bước chân rời đi càng thêm kiên định .

Triệu phượng còn tưởng rằng Tiêu Ngự có thể cùng nàng tranh cãi 1 phen , ai biết Tiêu Ngự lại nói 1 câu như vậy, sưng sờ nửa ngày không phục hồi lại tinh thần.

Yến Lâm có chút đau thương nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự, nữ nhân đều là mẫn cảm , từ phản ứng của Tiêu Ngự xem ra, tất cả thực sự đã không khả năng quay lại .

” Tiểu tử nghèo kia vừa rồi cùng người nói những thứ gì?” Triệu phượng trừng mắt hỏi Yến Lâm, vì sao Yến Lâm có thể khóc như rách tim nát phổi vậy?

Yến Lâm có chút đau khổ lắc lắc đầu.

“Sau này không cho phép để ý tới tiểu tử nghèo kia, khiến cho hần chết phần tâm kia đi, Yến Lâm nhà ta tuyệt đối sẽ không gả cho hần , hần cũng không biết nhìn lại , bộ dáng kia của hần, trong nhà nghèo ngay cả nồi cũng bỏ không lọt , còn toàn tâm toàn ý muốn Yến Lâm nhà ta chú ý .” Triệu phượng nói bóng nói gió 1 bên mắng Yến Lâm, 1 bên chỉ về phía bóng lưng Tiêu Ngự rời đi .

Tiêu Ngự nghe được sau lưng truyền tiếng nói, mỉm cười, nếu như là đổi lại lúc trước, Tiêu Ngự chắc chắn có thể hận không thể xông lên cố sức đập bẹp mụ này, nhưng mà bây giờ, Tiêu Ngự cảm thấy đã không cần thiết .

Triệu phượng mắng đang sảng khoái, động tác kế tiếp của Tiêu Ngự làm cho nàng mở rộng tầm mắt, trong lúc nhất thời đã quên tiếp tục mắng chửi người, nàng lại có thể thấy được Tiêu Ngự tiện tay mở cửa xe Lamborghini dừng ở ven đường , 1 lát sau, Lamborghini khởi động, nghênh ngang mà đi.

Triệu phượng ngạc nhiên, nếu như nàng nhớ không nhầm, chiếc xe kia ít nhất cũng phải trên dưới trăm vạn.

Chẳng lẽ tiểu tử nghèo này đổi vận ? Bất kể thế nào cũng không thể tưởng tượng nổi, Triệu phượng không thừa nhận cũng không được sự thực này. Triệu phượng giọng nói bỗng nhiên nhuyền xuống, nhìn về phía

Yến Lâm hỏi: “Tiểu tử này gần đây đang làm những gì? như thế nào ngay cả xe cũng đều mua được?”

Nhìn vào Lamborghini dần dần tan biến ở cuối ngã tư đường, nàng lúc này mới ý thức tới, giữa nàng và Tiêu Ngự chênh lệch là xa xôi bao nhiêu, lúc trước là nàng chê bần thích phú, dần dần xa lánh Tiêu Ngự, mà bây giờ, Tiêu Ngự đem hư vinh của nàng ra sức dẫm nát dưới chân.

Yến Lâm lén lút lau dòng nước mắt, lắc đầu nói: “Con cũng không biết, nghe bác gái nói, hình như là hẳn làm class games thủ.”

Triệu phượng mắt sáng lên, đầu năm nay, làm class games thủ buôn bán tiền nhiều không đếm được, cũng không chỉ có mình Tiêu Ngự, lương 1 năm trăm vạn thậm chí nhiều hơn chỗ nào cũng có.

“Tiểu tử này chắc chắn buôn bán lời không ít tiền, bằng không như thế nào ngay cả xe cũng mua được, xe kia ít nhất cũng phải trên trăm vạn, thế này cần bao lâu công phu?” Triệu phượng thầm nói, có thể nàng có chút hối hận, Tiêu Ngự rõ ràng là có tiền, nếu như là Tiêu Ngự kiếm được rất nhiều tiền, nghĩ tiểu tử kia đối với Yến Lâm ngoan ngoãn phục tùng, nếu như là Yến Lâm gả cho Tiêu Ngự, phải biết toàn gia sẽ không bao giờ phải ở trong xóm nghèo này chịu vất vả nữa.

“Tiểu Lâm a, người bây giờ quan hệ cùng Tiêu Ngự tới mức nào rồi?” Triệu phượng giọng nói dịu dàng xuống, vẻ mặt tươi cười nhìn vào Yến Lâm nói ra.

Yến Lâm nhìn bộ dáng tươi cười của triệu phượng, đột nhiên cảm giác, mẫu thân tươi cười lại như là châm chọc, 1 luồng cảm giác căm hận dâng lên trong lòng, rồi lại thở dài 1 hơi, chính mình thường không phải như thế sao? Yến Lâm cúi đầu trầm lặng hướng trong nhà đi vô, đáy lòng dâng lên 1 trận chua xót.

Thời gian qua đối với bản thân con gái biểu hiện nói gì nghe vậy bây giờ lại làm cho triệu phượng trong lúc nhất thời có chút kinh ngạc.

Tiêu Ngự đến chỗ những đại gia, bác gái từng giúp đỡ qua mình và Tiểu Vũ, đem tiền mặt bản thân lấy ra giao cho bọn họ, bọn họ nói cái gì cũng không thu, Tiêu Ngự vẫn cứ cố chấp đưa cho bọn họ. Thấy được mấy đại gia, bác gái vui mừng tươi cười, Tiêu Ngự trong lòng rất là xúc động. Tiêu Ngự hiểu, bọn họ là vì mình cảm thấy cao hứng, Tiêu Ngự cuối cùng cũng có tiền đồ.

Làm xong những việc này, sữa đậu nành đã trở nên lạnh lẽo, Tiêu Ngự cười vui vẻ, bây giờ cuối cùng đã làm tròn được 1 cái tâm nguyện lúc trước của bản thân.

U Linh Bỉ Mông.

Làm đến nơi đến chốn xong, Tiêu Ngự nhìn lại thời gian, còn có nửa giờ nữa Đấu Trường Hắc Ám sẽ bắt đầu.

Tiêu Ngự an lành ăn điểm tâm, lên lầu, lần thứ 2 tiến vào trò chơi.

Chiếc chiếc ma pháp đăng tựa như những ngôi sao trong đêm tối, rải rác ở trong Minh Dạ Thành, Tiêu Ngự đạp phiến đá xanh đạo phổ dưới ánh đèn, hướng khu vực 6 địa điểm đã ước định với Phong Dã đi đến.

Tiêu Ngự ở 1 chỗ trà lâu gặp mặt Phong Dã.

“Hôm nay thi đấu có nắm chắc không?” Phong Dã cười mỉm nhìn về phía Tiêu Ngự nói.

“Không tiện nói.” Tiêu Ngự cũng không dám đem nói quá vẹn toàn, mấy ngày gần đây Tiêu Ngự thực lực tăng lên phạm vi lớn, nhưng cũng không có thể cam đoan thi đấu nhất định có thể thắng, dù sao Vu Thuật Tắt Mãn loại class thiếu số này bình thường sẽ có sát chiêu rất mạnh.

Nghe Tiêu Ngự nói, Phong Dã mỉm cười, hẳn trước kia gặp được rất nhiều người, còn chưa thi đấu đã lời thề son sắt nói nhất định có thể thắng, kết quả bại thật thê thảm, người có bản lãnh chân chính sẽ không bao giờ khoe khoang bản thân. Tiêu Ngự và Tiểu Dao, Thư Sinh thi đấu, làm cho Phong Dã đối với Tiêu Ngự tin tưởng tăng lên rất nhiều, Phong Dã thô thô tính ra 1 chút, đơn độc luận bàn các hạng mục số liệu của Tiêu Ngự hiện nay, chống lại Vu Thuật Tắt Mãn kia, Tiêu Ngự phần thắng chỉ có trên dưới 3 đến 5 thành, tuy nhiên lấy phản ứng hơn người của Tiêu Ngự, năng lực ứng biến, cùng với ý thức chiến đấu, nghiêm túc PK, phần thắng sẽ ở 6 thành trở lên.

Phong Dã dẫn Tiêu Ngự đến thương nhân gia công bảo thạch.

“Chúng ta đến nơi đây làm cái gì?” Tiêu Ngự không nhịn được có chút nghi hoặc.

Phong Dã lấy ra 1 khóa bảo thạch màu đen, nói ra: “Đây là Công hội khi kill BOSS thu được 1 khóa bảo thạch, cấp Truyền Thuyết, kháng vu thuật thêm 10 , người lấy trang bị ra đi, ta dùng nó khảm nạm lên, đối với khi PK chắc chắn sẽ có trợ giúp .”

Nghe được Phong Dã nói, Tiêu Ngự cũng không chối từ , đem dây chuyền răng nanh đem ra, trang bị cấp Sử Thi có thể khảm nạm 2 khóa bảo thạch, dây chuyền răng nanh này khảm nạm 2 khóa bảo thạch cấp Truyền Thuyết, giá trị hẳn có thể nghĩ.

Phong Dã tiếp nhận dây chuyền răng nanh trong tay Tiêu Ngự. Cầm đi khảm nạm .

Tiêu Ngự xem 1 chút Phong Dã lấy ra thuộc tính khối bảo thạch kia.

Chính Ngón Bảo Thạch: vật phẩm. cấp Truyền Thuyết. Kháng vu thuật +10. Kháng độc +5. Thể lực +20

Khối bảo thạch cấp Truyền Thuyết này thuộc tính không tệ chút nào. Kháng vu thuật và kháng độc đều là thuộc tính tương đối hiếm thấy. Khảm nạm vào dây chuyền răng nanh quả là rất chuẩn .

Bảo thạch này tương đối hiếm. Nhất là bảo thạch tốt như vậy. Khóa bảo thạch cấp Truyền Thuyết này giá trị tuyệt đối không thua kém 1 cái trang bị cấp Truyền Thuyết. Nếu như đổi lại người khác. Tiêu Ngự chắc chắn sẽ không nhận vào lễ vật trọng yếu như vậy. Nhưng mà nếu là Phong Dã lấy ra . Tiêu Ngự sẽ không khách khí . Tiêu Ngự thực lực càng mạnh. Đấu Trường Hắc Ám phần thắng càng cao. Phong Dã lợi nhuận cũng lại càng lớn. Tiêu Ngự mỗi lần giúp Phong Dã thắng Đấu Trường Hắc Ám. Phong Dã sẽ có thể thắng ít nhất mấy ngàn vạn tiền đặt cược. 1 khóa bảo thạch cấp Truyền Thuyết. Chỉ là 1 chút số lẻ trong đó thôi. Đây là Phong Dã đầu tư đối với hắn .

1 lát sau. Phong Dã cầm dây chuyền răng nanh khảm nạm xong đi ra. Đem dây chuyền răng nanh giao dịch cho Tiêu Ngự.

“Dây chuyền răng nanh này thuộc tính cũng không tệ a, ta là lần đầu tiên nhìn thấy trang bị cấp Sử Thi. Khảm nạm khối bảo thạch kia cũng rất không tệ, lại có thể là bảo thạch trắng nhưng lại thăng cấp được . Nếu có thể tìm con hệ Bất Tử Sinh Vật phong ấn vào, vậy quả là hoàn mỹ .” Phong Dã không khỏi tiếc nuối nói ra, nếu như có thể tìm được 1 sinh vật phong ấn vào dây chuyền này, thực lực của Tiêu Ngự đem sẽ tăng lên được phạm vi lớn, trong khi PK , cũng có thể thu được hiệu quả không tưởng được.

“Tìm khế ước sinh vật cũng rất phiền toái, với lại tìm thấy cũng chưa chắc thích hợp .” Tiêu Ngự nói ra, khế ước sinh vật này không phải là tùy tiện có thể tìm thấy , đương nhiên Tiêu Ngự cũng có thể tìm 1 con Bất Tử Sinh Vật vô cùng bình thường phong ấn vào, nhưng nếu như vậy, dây chuyền cấp Sử Thi này sẽ bị triệt để phá hoại không xứng cấp độ của nó.

“Ta nghĩ ra có cái địa phương có con u linh Bỉ Mông, người muốn hay không đi xem thử, nếu như thật có thể đem con u linh Bỉ Mông kia thu vào, vậy quá lời a.” Phong Dã đề nghị nói.

“U linh Bỉ Mông?” Tiêu Ngự dừng lại 1 chút, Bỉ Mông cường tráng tự nhiên không cần nhiều lời, Bỉ Mông sau khi chết linh hồn là bất diệt , nhưng linh hồn chúng có thể thôn phệ lẫn nhau, mấy trăm linh hồn mới có thể có 1 con tiến hóa thành u linh Bỉ Mông, u linh Bỉ Mông thực lực so với Bỉ Mông bình thường càng mạnh mẽ hơn nhiều , dùng cầm u linh Bỉ Mông và Huyết Long là sinh vật cùng bậc , sự tồn tại làm cả đại lục ngưỡng mộ, muốn đạt được 1 con khế ước sinh vật như vậy, có khả năng sao?

” Con u linh Bỉ Mông kia còn ở vào thời kỳ còn nhỏ, mới là Lever 30 tinh anh + cường hóa, ta đang chuẩn bị tổ chức 2.000 thành viên Công hội đi thịt lượt con này, nếu như người có hứng thú, ta có thể khiến cho thành viên Công hội ngăn chặn nó, cho người tới thu phục.” Phong Dã nói ra.

Phong Dã nói khiến cho Tiêu Ngự có chút động tâm , u linh Bỉ Mông mạnh mẽ là không thể nghi ngờ , sau khi trở thành khế ước sinh vật, u linh Bỉ Mông thực lực có thể giảm xuống phạm vi lớn, nhưng mà bất kể thế nào, tất cả so với phong ấn 1 con bình thường hệ Bất Tử Sinh Vật muốn tốt hơn nhiều! tuy nhiên muốn đạt được con u linh Bỉ Mông này mà nói, chắc chắn phải trả giá rất lớn , nếu như con u linh Bỉ Mông kia không có cách nào bị thu phục, đây chẳng phải là công toi sao ?

Tiêu Ngự cân nhắc 1 chút, nói ra: “Ta đi thử xem, nếu như không được, vậy tính cách khác.” Được, chờ khi đó ta nhắn tin cho người.” Phong Dã gật đầu nói ra.

“khoảng thời gian gần ta đang làm nhiệm vụ liên hoàn, có lẽ không có thời gian rồi.” Tiêu Ngự nhú mày nói ra.

“Vậy chúng ta đến lúc đó lại thương lượng đi.” Phong Dã do dự 1 lát, nói .

2 người vừa nói, vừa hướng khu vực 6 khu dân cư đi đến.

Phong Dã chỉ vào mảng lớn khu dân cư lân cận, nói ra: “Kề bên này đều là nơi ở của các Công hội, có rất nhiều tổng bộ Công hội thiết lập tại nơi này. Phía trước chính là tổng bộ Thiết Kỵ, hôm nay trận Đấu Trường Hắc Ám này thi đấu tại nơi này.”

Nghe được Phong Dã nói, Tiêu Ngự hơi giật mình, hướng về khu dân cư lân cận nhìn thoáng qua, lân cận có rất nhiều nhà cửa lớn, cảm giác những chỗ này đều là các Công hội mua lấy, những Công hội này thật đúng là tài đại khí thô, những nhà cửa lớn này ít nhất tốn trên trăm vạn kim tệ mới có thể mua được .

Tổng bộ Thiết Kỵ là 1 khu nhà lớn nhất quanh đây, kiểu dáng Tây Âu phong cách kiến trúc màu trắng gắn thành 1 mảnh, bên ngoài là tường bao cao cao, bên trong lục thụ thành âm – (sống giả thành đại ca).

“Bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, đội mũ choàng đi.” Phong Dã đối với Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự gật gật đầu, đội mũ choàng lên.

2 người hướng Thiết Kỵ Công hội đi đến.

“Hội trưởng hảo a.”

“Hội trưởng hảo a.” (2000/1 gói a)

Phong Dã đối với những games thủ này gật gật đầu, mang Tiêu Ngự tiến vào sân nhỏ chỗ tổng bộ Thiết Kỵ, ở đường nhỏ trong rừng qua lại, thỉnh thoảng có 1 ít thành viên Thiết Kỵ trước mắt đi tới, sau khi thấy Phong Dã, ào ào hướng Phong Dã chào hỏi, bọn họ thỉnh thoảng lại ném ánh mắt hướng về Tiêu Ngự, suy đoán thân phận Tiêu Ngự, những thành viên Công hội này đối với Tiêu Ngự không hề lạ lẫm, clip replay Tiêu Ngự mặc áo choàng tiêu diệt Tuần thú sư đã sớm ở trong Công hội truyền ra, bọn họ ào ào suy đoán, Tiêu Ngự là thần bí cao thủ trong Công hội chuyên huấn luyện ra .

Chung quanh cảnh sắc vô cùng đẹp đẽ, cây xanh, bãi cỏ, hoa dại, giả sơn, nước chảy, hình thành 1 hình ảnh tuyệt đẹp, làm cho người ta có 1 loại ảo giác phiêu lãng ở vùng trung du .

Đi qua vài dòng người qua lại tới phòng khách, Tiêu Ngự phát hiện, ở nơi này games thủ qua lại phần lớn là class đời sống, may, được hoàn sư, các loại class đời sống cái gì cần có đều có.

“Những thành viên Công hội cần rèn luyện kỹ năng class đời sống buổi tối đều có thể tới đây, toàn bộ vật tư Thiết Kỵ Công hội đều tập trung ở nơi này, những thứ kia so với những Công hội class đời sống còn muốn đầy đủ hơn, được thảo, khoáng thạch, đều là miễn phí cung ứng, tuy nhiên chế tạo ra đến thành phẩm đều phải nộp lên cho Công hội.” Phong Dã thấy được Tiêu Ngự có chút thích thú nhìn vào những games thủ này đi lại, thế là giải thích nói.

Tiêu Ngự gật gật đầu, đi theo Phong Dã vào nội sảnh, người đi lại trở nên thưa dần, xem ra tuyệt đại bộ phận games thủ không cho phép tiến vào nội sảnh .

Sau khi đi qua mấy cái hành lang gấp khúc, đi tới sân huấn luyện phía sau tòa nhà, nơi này chỉ có thưa thớt vài người.

” Người có thể đi vào tới chỗ này đều là dùng được, thân phận của người bây giờ còn khá bí mật, tư liệu của người tiết lộ càng ít, đánh Đấu Trường Hắc Ám phần thắng lại càng cao.” Phong Dã nói ra.

Tiêu Ngự đối với điều Phong Dã nói khá hiểu, 1 games thủ nếu như thói quen kỹ năng và chiến đấu của hắn, đều bị người khác hiểu rõ, vậy đối phương sẽ có thể nghĩ ra các loại phương pháp khắc chế, khi đó thi đấu càng khó khăn hơn nhiều.

Tiêu Ngự vén xuống cái nón trên đầu, hướng phía trước mặt nhìn lại, giữa sân trống trải có 1 lồi đài PK hình tròn , cạnh lồi đài PK có 2 games thủ, 1 người đáng người có chút mập mạp, toàn thân đều là sẹo, trông hơn 30 tuổi , mặc trang phục lỏng lẩy, cái trang phục này xanh xanh đỏ đỏ , mặc ở trên người của người này, cảm giác có chút vừa phải vừa phối hợp. 1 người khác mặc áo bào màu xám , đáng người gầy còm, 2 má khô gầy, thật đúng là như 1 Vu sư.

“Mã lão bản, đã lâu .” Phong Dã sau khi thấy được người mập kia, ra nghênh đón, đáng tươi cười nói ra.

“Đã lâu không gặp.” Mã lão bản kia cũng không nhiệt tình, giương tay lên bắt tay cái chào hỏi nói ra.

“Cái tên mập này tên là Mã Ngân Hà, là cổ đông lớn của tập đoàn khai thác Ngân Hà , nói khó nghe 1 chút chính là khoáng chủ, mấy năm nay dựa vào khai thác quặng thu được không ít tiền, nổi tiếng dữ dội a. Tất cả tài sản vượt qua 60 tỷ . Bất quá người này sống không cần biết long người , đặc tội với người ta không ít, nhưng người này có tiền, sau lưng thế lực cũng không nhỏ, ai cũng không dám đắc tội với hắn. Người gầy bên cạnh kia chính là đối thủ của người hôm nay .” Phong Dã ở trong kênh pm nói ra, trên mặt vẫn cười tủm tỉm như cũ , cùng cái tên này Mã lão bản có 1 câu không 1 câu hàn huyên .

Mã lão bản ánh mắt tà dương liếc liếc Tiêu Ngự, nói: “Tiểu tử này chính là cao thủ người vừa tìm tới ? Rất trẻ a .” Người mập giọng nói hàm chứa ý khinh thường rõ ràng.

“Khiến cho Mã lão bản chê cười, kia là huynh đệ của ta , chỉ là tùy tiện đùa giỡn mà thôi, thực sự đảm đương không nổi.” Phong Dã cười ha ha nói, thâm nghĩ đến lúc đó người sẽ biết lợi hại .

Người mập nhìn thoáng qua Vu Thuật Tắt Mãn gầy còm bên cạnh kia , nói ra: “Đợi lát nữa người tùy tiện theo hắn đùa giỡn là được rồi, nếu là huynh đệ của Phong Dã , đến lúc đó thủ hạ chưa chút tình.”

264. Chương 265: Vu Thuật Tắt Mãn.

Phong Dã lòng mảy may nhú 1 cái, cái tên Vu Thuật Tắt Mãn này Phong Dã nên cũng biết , trên Đấu Trường Hắc Ám số trận thắng vượt qua 80%, Tiêu Ngự thì mọi người đều chưa biết, bọn họ có chút khinh thường Tiêu Ngự cũng là khó tránh khỏi , tuy nhiên Phong Dã đối với Tiêu Ngự vẫn rất tin tưởng.

Tùy tiện đùa giỡn sao, Tiêu Ngự không tự giác huy vũ 1 chút chủ thủ trong tay, cười nhạt.

Phong Dã nhìn qua Tiêu Ngự, nói: “Lên đi .”

Tiêu Ngự cởi xuống áo choàng trên người , toàn thân trang bị cấp Truyền Thuyết thần nhiên xạ ra ánh sáng quang hoa màu vàng.

Người mập kia hơi lộ vẻ xúc động, phải biết hắn cho tới bây giờ, tốn không ít tiền, mới giúp thủ hạ trang bị được 5 cái trang bị cấp Truyền Thuyết mà thôi, không nghĩ tới Tiêu Ngự lại cũng gom góp được nhiều cái như vậy.

“Trang bị cũng không tồi , mất không ít công phu chứ ?” Người mập nhìn thoáng qua Phong Dã nói, hắn cho rằng, Tiêu Ngự 1 mình nhất định là tìm không ra nhiều trang bị như vậy, nhất định là Phong Dã hao tâm tổn trí mới thu thập được nhiều trang bị, lấy thế lực của Phong Dã, thu thập nhiều trang bị Đạo tặc cấp Truyền Thuyết như vậy cũng không phải là không thể. Hắn thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, những trang bị này đều là Tiêu Ngự bản thân thu thập được .

Phong Dã ha ha cười, cũng không giải thích, khiến cho hắn hiểu lầm càng tốt .

“30.000.000 tiền đặt cược cũng quá ít , ít nhất cũng phải 60.000.000 a” Người mập ngẩng ngửa cặp nhãn trên ngón tay, nói ra, hắn cho rằng, trận này có thể kiếm tiền, dù sao Tiêu Ngự chỉ là 1 người vừa mới tham gia Đấu Trường Hắc Ám , mà thủ hạ của hắn đã là 1 người chinh chiến lão luyện rồi .

Người này thật đúng là tài đại khí thô, vừa mở miệng chính là 60.000.000 (6.000 vạn), tuy nhiên Tiêu Ngự đã không kinh sợ khi thấy chuyện này , đối với những phú hào này mà nói, mấy trăm vạn và mấy ngàn vạn không có gì khác biệt , chỉ là 1 ít con số thôi.

Phong Dã làm ra bộ dáng có chút khó xử , dường như là do dự 1 lát lâu, cuối cùng gật đầu đáp ứng.

Người mập kia càng thêm khẳng định ý nghĩ trong lòng, Tiêu Ngự là 1 tên lính mới.

Tiêu Ngự nhìn vào biểu tình của Phong Dã . Hơi cảm thấy buồn cười. Phong Dã rất có thiên phú diễn kịch a . Rất như kiểu có chuyện khó xử vậy . Cố ý tỏ ra yếu thế. Khiến cho đối thủ sợ ý.

Thấy Phong Dã yếu thế. Người mập càng thêm ngạo khí . Nháy mắt cho Vu Thuật Tát Mãn kia ra đấu.

Vu Thuật Tát Mãn gật gật đầu. Hướng trên đài PK đi tới.

“Cẩn thận 1 chút.” Phong Dã truyền âm cho Tiêu Ngự nói ra. Cũng không phải đối với Tiêu Ngự không có lòng tin . Chỉ là đối thủ chứng thật là 1 tên gia hỏa khó chơi. Cẩn thận 1 ít luôn luôn tốt .

“Ồ trong Đấu Trường Hắc Ám. Ta đối với Đạo tặc còn chưa bao giờ thua qua .” Vu Thuật Tát Mãn nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Nói. Quay đầu hướng về trên đài PK đi đến.

Người này thật đúng là hung hăng cần quấy. Nhìn vào bóng lưng Vu Thuật Tát Mãn. Tiêu Ngự cười lạnh 1 tiếng. Cho tới bây giờ không có thua qua sao. Vậy hôm nay sẽ phá lệ 1 lần đi .

Ở khi đối phó không chế class pháp hệ , Đạo tặc mặc dù nắm chắc ưu thế nhất định, nhưng cũng rất là nguy hiểm , giữa đấu trí so dũng khí 2 bên, thắng bại 1 đường , nếu như Đạo tặc bị đối phương không chế trước , lúc đó hẳn là chắc chắn phải chết.

Vu Thuật Tát Mãn cũng là 1 người không chế thân hình tương đối mạnh mẽ trong class pháp hệ, cũng là một cái class bán phụ trợ.

Tuy nhiên Tiêu Ngự và Đạo tặc bình thường có điểm bất đồng, Tiêu Ngự có [Đột Tiến] và [Long Tường Thuật] khiến cho Tiêu Ngự có năng lực đột kích, công kích tầm xa nhất định , trở thành 1 thích khách có vô ngoài Đạo tặc, các games thủ bình thường chưa bao giờ tiếp xúc qua loại hình Đạo tặc này. Cho nên Tiêu Ngự cùng đối thủ lần đầu tiên đánh nhau, có thể đạt tới hiệu quả bất ngờ.

Tiêu Ngự xoay người lên lôi đài, lẳng lặng đứng ở trung tâm lôi đài, ở bên cạnh ma pháp đăng làm nổi bật chủ thủ 2 tay, hàn quang thoáng hiện, lập lòe quang mang .

Tiêu Ngự lấy ra chất độc Xà Hạt Thảo và chất độc ***** Linh Thảo, bôi lên trên chủ thủ, ngay cả chủ thủ tay phải cũng bôi lên trên chất độc Xà Hạt Thảo.

Kia Vu Thuật Tát Mãn đứng đối diện Tiêu Ngự , tay phải cầm 1 cây vu trượng màu vàng lợt , từng cổ hơi thở hắc ám nhàn nhạt lượn lờ trên bảo thạch màu đen ở đỉnh vu trượng , biến hóa thành các loại hình dạng.

Phong Dã và Mã lão bản ánh mắt nhìn chăm chú vào lôi đài PK, 1 câu có 1 câu không trò chuyện , Phong Dã mặc dù rất không thích cái tên Mã lão bản này, nhưng nhìn ở phần tiền bạc , nghe được Mã lão bản kia vùng bờ bãi mà nói, Phong Dã vẫn còn có thể miệng nói 1 đường tâm nghĩ 1 nẻo phụ họa.

Phong Dã và Mã lão bản vừa mới ký kết hiệp định giữ bí mật, không được đem tư liệu dưới tay đối phương tiết lộ ra ngoài, đối với cái hiệp định này, 2 người ăn ý kinh ngạc.

Phong Dã nhìn thoáng qua tên mập, gia hỏa này không phải là cái thứ dễ đối phó gì, bằng không cũng kiếm không được gia tài khổng lồ như thế, tuy nhiên lấy bối cảnh đơn độc mà nói, Phong Dã cũng không sợ hắn.

Tiêu Ngự và Vu Thuật Tát Mãn kia giữa trường đấu, rất nhanh đã muốn bắt đầu , Phong Dã thu về ánh mắt, hẳn so với Tiêu Ngự trên đài càng thêm khẩn trương, đương nhiên, Phong Dã sở dĩ khẩn trương không là bởi vì 60.000.000 (6.000 vạn) kia, mà là hắn rất muốn biết, Tiêu Ngự rốt cuộc có thể đi thật xa trên Đấu Trường Hắc Ám hay không, có thể đạt tới phần thắng như thế nào, nếu như Tiêu Ngự thật sự có thực lực tuyệt đối, như vậy Tiêu Ngự thi đấu ở trên sân Đấu Trường Hắc Ám giúp hắn thắng vài tỷ thậm chí mấy chục tỷ cũng cũng không phải là không thể.

Phong Dã rất mong đợi biểu hiện của Tiêu Ngự.

Vu Thuật Tát Mãn vùng pháp trượng lên, buff thêm cho mình 1 cái Hắc Viêm Thuẫn, gia trì thêm mấy cái tăng trạng thái.

[Lôi Bạo Đồ Đằng]!

1 đạo đồ đằng trụ màu trắng ước chừng 3 tác xuất hiện ở trên dải đất trống bên cạnh Vu Thuật Tát Mãn, từng đạo điện quang ở trên đồ đằng trụ lóe lên , phát ra tia điện quang roẹt roẹt .

Tiêu Ngự tâm thần chấn động , [Lôi Bạo Đồ Đằng] trước mắt này là kỹ năng đặc biệt của tên Vu Thuật Tát Mãn này . Dưới ánh sáng bất cứ sinh vật nào đến gần [Lôi Bạo Đồ Đằng] trên dưới 1m, kể cả đối phương ở trạng thái ẩn tàng , đều có thể kích bạo [Lôi Bạo Đồ Đằng], bạo phát phạm vi công kích 3m, [Lôi Bạo Đồ Đằng] này là vũ khí sắc bén hần chuyên dùng để đối phó với Đạo tặc , bởi vì có cái kỹ năng này, Vu Thuật Tát Mãn đối phó Đạo tặc chứ bao giờ thất bại qua .

Nếu như dính 1 cái [Lôi Bạo Đồ Đằng], cũng là không hề đáng sợ, đáng sợ là, 1 cái [Lôi Bạo Đồ Đằng] thời gian duy trì là 2 phút, kỹ năng cooldown là 20 giây, nói cách khác, người này có thể đồng thời duy trì 6 [Lôi Bạo Đồ Đằng]!

Thi đấu bắt đầu!

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, nhưng mà Tiêu Ngự cũng không dám đến gần kia Vu Thuật Tát Mãn, bởi vì hắn đang đứng ở bên cạnh [Lôi Bạo Đồ Đằng] , người này im lặng đứng , hiển nhiên là muốn trên mặt đất gọi lên đủ 6 [Lôi Bạo Đồ Đằng] mới động thủ đối phó Tiêu Ngự.

“Loại class đặc biệt này quả nhiên rất khó đối phó.” Tiêu Ngự thầm nghĩ.

Qua 20 giây đồng hồ, Vu Thuật Tát Mãn kia hướng bên cạnh đi tới ước chừng 3m, trên mặt đất hiện lên 1 cái [Lôi Bạo Đồ Đằng] khác. Vu Thuật Tát Mãn muốn đem lân cận che kín [Lôi Bạo Đồ Đằng], tạo thành vòng vây Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự mắt nheo lại, Tiêu Ngự đương nhiên không có khả năng để cho hắn an tâm bố cục.

Tiêu Ngự lợi dụng [Tiềm Hành] chậm rãi đến gần rồi đi qua, Tiêu Ngự đối với phương thức chiến đấu của người này còn chưa có quen thuộc , chỉ có thể cẩn thận thăm dò.

Vu Thuật Tát Mãn kia dường như cảm giác được cái gì, tay phải pháp trượng vung lên.

Tan Sương! Chung quanh phạm vi trên dưới 5m đột nhiên sáng lên 1 đạo ánh sáng rực rỡ màu đen , chiếu rọi ở trên người Tiêu Ngự. (= màu đen còn rực rỡ nữa mới ghê diz')

Là kỹ năng thăm dò ẩn hình! Tiêu Ngự trong lòng kinh hãi , chỉ thấy Vu Thuật Tát Mãn kia phần nộ quát lên 1 tiếng, pháp trượng trong tay ánh sáng đại phát, 1 đạo cuồng lôi phần nộ hướng về Tiêu Ngự bổ xuống.

[Tật Phong Bộ]!

Tiêu Ngự 1 chiêu [Tật Phong Bộ] ngăn cản rốt cuộc cuồng lôi phần nộ này, nhanh chóng lùi về sau, nào ngờ tới sau khi cuồng lôi phần nộ kia dừng ở trên người Tiêu Ngự, điện quang không ngừng tụ lại , nhanh chóng bao trùm trên dưới 3m khu vực chung quanh.

Là xích lôi ! Tiêu Ngự thầm nghĩ không ổn, xích lôi là công kích ma pháp duy trì , chỉ riêng dùng [Tật Phong Bộ] là trốn không xong ! Tiêu Ngự 1 chiêu [Đào Thoát] né tránh ra ngoài, tránh thoát xích lôi, lần thứ 2 tiến vào trạng thái tiềm hành.

Vu Thuật Tát Mãn kia cũng không truy kích, trên mặt đất bố trí đạo thứ 2 [Lôi Bạo Đồ Đằng].

Tiêu Ngự rốt cuộc hiểu rõ , người này chống lại Đạo tặc vì sao có thể bách chiến bách thắng, loại cách thức chiến đấu thận trọng này, chính là phương pháp đối phó Đạo tặc tuyệt hảo! Tựa như lưới bắt cá, chờ hắn đem 4 phía toàn bộ bố trí tốt, như vậy Tiêu Ngự chỉ có thể ngoan ngoãn bó tay chịu trói .

Với lại Vu Thuật Tát Mãn luôn luôn ở lại chung quanh [Lôi Bạo Đồ Đằng], Tiêu Ngự cũng không có cách nào, đưa hắn kích hôn mê? Như vậy cũng không sao , cho dù đưa hắn kích hôn mê thì có thể thế nào? [Lôi Bạo Đồ Đằng] nổ tung 1 cái Tiêu Ngự nhất định phải lập tức trốn tránh, không có cách nào duy trì lâu dài không chế, nếu như bị sấm chớp mưa bão đánh trúng, Vu Thuật Tát Mãn lại có thể thành công thực hiện không chế ngược lại.

[Lôi Bạo Đồ Đằng] này là kỹ năng cùng chiến thuật hần nghiên cứu ra đến chuyên môn đối phó Đạo tặc , nếu như Tiêu Ngự không thể ở trong khoảng thời gian ngắn nghĩ ra phương pháp phá giải, Tiêu Ngự kia chắc chắn phải thua.

Tiêu Ngự nhìn chăm chăm Vu Thuật Tát Mãn, tìm sơ hở của hắn, thấy được Vu Thuật Tát Mãn từ trong phạm vi lôi bạo đi ra, chuẩn bị bố trí cái [Lôi Bạo Đồ Đằng] thứ 3, Tiêu Ngự mắt lạnh lại, chợt tăng tốc độ, hướng về Vu Thuật Tát Mãn nhào tới.

Chỉ có động 1 đòn sấm sét, áp bức hắn, mới có thể làm thịt hắn! Tiêu Ngự bỗng dưng tan biến.

[Long Tường Thuật]!

Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Vu Thuật Tát Mãn , 1 cước đá vào trên người Vu Thuật Tát Mãn , bụp 1 tiếng, Hắc Viêm Thuẫn trên người Vu Thuật Tát Mãn bị Tiêu Ngự đá chia 5 xẻ 7, Tiêu Ngự giơ lên chủy thủ 1 chiêu [Tạc Kích] về phía trên đầu Vu Thuật Tát Mãn đâm xuống.

Vu Thuật Tát Mãn kia vô cùng bình tĩnh, tay phải vu trường vung lên, chợt biến về phía sau lui cách ra 3m, Tiêu Ngự chủy thủ 1 đòn thất bại.

Đây là kỹ năng Ảo Ảnh Di Hình của Vu Thuật Tát Mãn và Hoả Pháp sư cùng Lôi Pháp Thuẫn Thiểm có chút tương tự.

[Đột Tiến]!

Tiêu Ngự đột nhiên đến gần 1 cái [Tấn Kích] đâm tới thân thể Vu Thuật Tát Mãn , phù 1 tiếng chủy thủ trúng mục tiêu, con người Tiêu Ngự bỗng nhiên co rút lại , đánh trúng ! Tiêu Ngự 1 chiêu [Phản Thủ Bối Thứ] đâm vòng ra, chủy thủ tay phải ngấp vào thân thể Vu Thuật Tát Mãn .

Thịch thịch 1 tiếng, Vu Thuật Tát Mãn ngã trên mặt đất.

Tiêu Ngự bỗng nhiên phát hiện, có chút không đúng, Vu Thuật Tát Mãn mặc dù cũng thuộc về class pháp hệ, nhưng thứ bọn hắn mặc là giáp da, tuyệt đối sẽ không yếu ớt như vậy! Đúng lúc này, 1 đạo lôi quang từ trên đầu Tiêu Ngự đánh rơi xuống.

Tiêu Ngự 1 cái [Độn hình] ngăn cản hết này nói lôi quang, tại chỗ tan biến.

Tiêu Ngự vừa quay đầu lại, phát hiện Vu Thuật Tát Mãn kia đang ở cách đó hơn 6m lạnh lùng nhìn qua đây, bày ra cột [Lôi Bạo Đồ Đằng] thứ 3.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua mặt đất, Vu Thuật Tát Mãn vừa rồi bị tiêu diệt kia , biến thành 1 ít sương mù màu đen, dần dần tan biến, cho kia Vu Thuật Tát Mãn một cái [Kỹ Năng Dò Xét], hiện Vu Thuật Tát Mãn kia còn lại 1 phần 2 huyết lượng.

“Đây là cái kỹ năng gì? như thế nào trên tư liệu không có.” Tiêu Ngự trong lòng thất kinh, vừa rồi 1 đòn kia lại bị hắn kim thiên thoát xác , chỉ tiêu diệt được 1 nửa huyết lượng của hắn, bởi vậy lộ ra 2 cái kỹ năng [Long Tường Thuật] và [Đột Tiến] này quá không có lời , 1 đòn này xem như là đánh vào hư không .

265. Chương 266: Lôi Bạo Đồ Đằng.

Vu Thuật Tát Mãn cũng thảm kinh hãi , chỉ là thiếu chút nữa, nếu như không phải hắn dịch chuyển ngược lại mà nói hắn sớm đã bị Tiêu Ngự giết chết rồi , Tiêu Ngự động tác quá nhanh, may mắn khi Hắc Viêm Thuẫn bị nghiền nát có 1 đoạn thời gian trì hoãn vô cùng ngắn ngủi , làm hắn phản ngược biến qua đây, nếu không hắn khả năng ngay cả đợt công kích thứ nhất của Tiêu Ngự cũng đỡ không được.

Chỉ là 1 đòn này, Vu Thuật Tát Mãn thu hồi lòng khinh thường, Tiêu Ngự là Đạo tặc đầu tiên có thể đem hắn bức bách đến mức này .

Ảo Ảnh Di Hình và Hắc Ám Khô Lối đều đã sử dụng , Ảo Ảnh Di Hình và Hắc Ám Khô Lối này đều là loại kia kỹ năng cooldown rất dài , đã dùng qua 1 lần sau 1 khoảng thời gian dài hắn đều có thể ở vào trạng thái vô cùng nguy hiểm, Vu Thuật Tát Mãn không thể không cẩn thận, không dám tùy tiện từ trong phạm vi bảo vệ của [Lôi Bạo Đồ Đằng] đi ra nữa .

Tiêu Ngự hướng về Vu Thuật Tát Mãn ẩn tàng đi qua, chậm rãi đến gần , chỉ chờ Vu Thuật Tát Mãn từ trong phạm vi bảo vệ của [Lôi Bạo Đồ Đằng] đi ra, Tiêu Ngự liền có thể không chút do dự vọt lên, như vậy cũng có thể ngăn cản Vu Thuật Tát Mãn tạo cái [Lôi Bạo Đồ Đằng] thứ 4

Đường như biết Tiêu Ngự ở bên cạnh rình mò , Vu Thuật Tát Mãn co đầu rút cổ ở bên trong khu vực nhỏ kia, không dám nhúc nhích.

2 bên giằng co.

PK giữa Đạo tặc và Đạo tặc là kỹ thuật và kỹ xảo đối chiến liều mạng, mà Đạo tặc và Vu Thuật Tát Mãn thì càng cường điệu ở trí tuệ và kiên nhẫn hơn .

Tiêu Ngự đang đợi, thời gian từng phút từng giây trôi qua, kỹ năng [Tạc Kích] đã tan băng, kỹ năng [Đột Tiến] đã tan băng

Trên sân không khí dường như ngưng trệ , đợt thứ 2 chiến đấu sắp xảy ra.

Người mập kia giống như có thâm ý nhìn thoáng qua Phong Dã, Phong Dã làm bộ không có thấy được, không nhìn thẳng ánh mắt của hắn.

“Tiểu tử kia trái lại có phần bản lĩnh.” Người mập cuối cùng đành chịu thừa nhận sự thực việc này, “tuy nhiên ta không cho rằng hắn sẽ thắng.”

Phong Dã mỉm cười cười. Hờ hững nói ra: “Thắng thua thứ này. Không đến cuối cùng khoanh khắc ai biết được.”

Bỗng dưng Vu Thuật Tát Mãn hành động . tay phải pháp trượng vung lên. Chiều xuống dưới 1 cái trụ đồ đằng màu đỏ.

Lôi Nộ Đồ Đằng!

Căn bản trụ đồ đằng màu đỏ này dựng thẳng trên mặt đất. Lôi điện màu đỏ xoay quanh ở trên đồ đằng trụ. Tựa như 1 cây đuốc hừng hực cháy.

Thấy được đồ đằng trụ này. Tiêu Ngự trái tim bỗng dưng co rút lại. Cảm giác được nguy hiểm. Hướng về phía sau gấp rút rút lui.

Tan Sương!

Vu Thuật Tát Mãn phát huy Tan Sương, phát hiện tung tích Tiêu Ngự, tay phải vu trượng vung lên.

Xích Lôi, Sí Lôi Chi nộ, Lôi Liên!

3 đạo ma pháp rời tay mà ra, lôi điện nhảy lên tựa như muốn đem Tiêu Ngự bao vây lại, chung quanh đều là sấm đánh rì rầm, điện xà tàn phá bờ bãi, hướng 4 phía lan rộng ra.

Thấy được Vu Thuật Tát Mãn mở ra Lôi Nộ Đồ Đằng, Tiêu Ngự đã ý thức được tình huống không ổn, bởi vì sau khi mở ra cái đồ đằng này, có thể liên tục phát huy 3 cái lôi hệ ma pháp, uy lực của nó cực mạnh, làm cho không người nào có thể tưởng tượng nổi.

Lôi điện âm vang, sét cuộn cuộn.

Tiêu Ngự 1 chiêu [Đào Thoát] né tránh ra ngoài, không nghĩ tới vô số điện xà lại hướng về bản thân lan tràn ập đến, Tiêu Ngự 1 chiêu [Tật Phong Bộ] hướng ra phía ngoài chạy như điên, né tránh những nộ lôi oanh kích này.

Ở này khi miệng, Vu Thuật Tát Mãn rất nhanh chạy ra, ở giữa sân lại tạo thêm 1 cây [Lôi Bạo Đồ Đằng].

sau khi đứng vào dưới [Lôi Bạo Đồ Đằng], Vu Thuật Tát Mãn từng đạo [Lôi Thuật] rời tay, mặc dù không biết Tiêu Ngự ẩn hình ở địa phương nào, nhưng Vu Thuật Tát Mãn năng lực phán đoán lại vô cùng khiến người kinh ngạc, suy đoán phương hướng Tiêu Ngự chạy trốn , từng đạo [Lôi Thuật] oanh kích xuống.

Ầm ầm ầm, từng đạo lôi điện oanh kích ở trên sân, đem trường đấu đánh ra thành cái hố sâu.

Cho dù chính xác không cao, nhưng vẫn là có 1 chút lôi điện thiếu chút nữa oanh kích đến Tiêu Ngự.

Ở dưới oanh kích của sét , Tiêu Ngự không thể không tránh đi, trốn tránh công kích của Vu Thuật Tát Mãn .

20 giây, Vu Thuật Tát Mãn vừa buông xuống 1 người cái [Lôi Bạo Đồ Đằng].

Sau khi bỏ xuống [Lôi Bạo Đồ Đằng], Vu Thuật Tát Mãn ngừng công kích, đứng ở bên cạnh [Lôi Bạo Đồ Đằng], tiếp tục chờ đợi thời cơ.

Thấy được Vu Thuật Tát Mãn im lặng ở lại trung tâm [Lôi Bạo Đồ Đằng], Tiêu Ngự phát hiện Vu Thuật Tát Mãn có 1 cái nhược điểm rất lớn, đó chính là hấn quá ý lại [Lôi Bạo Đồ Đằng], hấn cho rằng chỉ cần ở lại trong phạm vi bảo vệ của [Lôi Bạo Đồ Đằng], là đã an toàn, nhưng mà, như vậy thực sự nhất định an toàn sao? Không hẳn!

Vu Thuật Tát Mãn dùng [Lôi Bạo Đồ Đằng] làm thịt rất nhiều Đạo tặc, còn chưa bao giờ có Đạo tặc phá được [Lôi Bạo Đồ Đằng] của hắn, hắn tự nhiên đối với [Lôi Bạo Đồ Đằng] nảy sinh cảm giác ý lại nhất định, trên thực tế, bất luận cái ma pháp hoặc là kỹ năng gì đều là không đáng tin cậy, bất kể ma pháp, kỹ năng gì tất cả đều có rất nhiều nhược điểm, loại cảm giác ý lại này thường hay là điểm trí mạng.

Đầu óc Tiêu Ngự thúc đẩy lên, tìm phương pháp phá giải [Lôi Bạo Đồ Đằng].

2 bên so đấu tính nhẫn nại, nếu như ai mất nhẫn nại trước, rất khả năng có thể đi sai 1 bước, cả bàn đều thua.

1 lát sau, Vu Thuật Tát Mãn lại bắt đầu đợt thứ 2 [Lôi Thuật] oanh kích, sau đó về phía trước chạy ra 1 khoảng, thân tốc di động, vung tay bên phải lên, buông xuống đồ đẳng trụ thứ 4.

2 phút đồng hồ trôi qua, cây [Lôi Bạo Đồ Đằng] thứ nhất tan biến, trên sân còn lưu lại 4 cột [Lôi Bạo Đồ Đằng].

4 cột đồ đẳng trụ này bày biện phương hướng rất có chủ ý, mơ hồ đem Tiêu Ngự vây khốn ở bên trong.

Trên sân 2 người vô cùng yên lặng, dưới trường Phong Dã lại càng có chút khấn trương, mặc dù trên sân 2 người đều không có động tác gì, nhưng chỉ cần 2 người kia 1 khi động thủ, vài giây là có thể chia ra thắng bại, Vu Thuật Tát Mãn, mặc dù hấn nhìn không ra Tiêu Ngự ở đâu, nhưng mà hấn biết, Tiêu Ngự đang ở trong góc nhìn chăm chú vào hấn, bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị phát động 1 đòn sấm sét.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột kỹ năng, [Long Tường Thuật] đã tan băng, đi qua thời gian dài như vậy chờ đợi, [Long Tường Thuật] cuối cùng tốt lắm.

Đã tới lúc nên phân ra thắng bại !

Ở sát na [Long Tường Thuật] tan băng, Tiêu Ngự động thân ảnh, Tiêu Ngự đánh bạc, đánh cuộc khôi lỗi thuật của Vu Thuật Tát Mãn cooldown so với [Long Tường Thuật] của hấn dài hơn, dù sao loại ma pháp lạ lùng này là vô cùng hiếm thấy, nếu như kỹ năng biến thái như vậy cooldown ngắn, Tiêu Ngự dứt khoát nhận thua, căn bản không chơi được.

[Long Tường Thuật]!

Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Vu Thuật Tát Mãn, 1 cước đá bay ra ngoài.

Vu Thuật Tát Mãn đứng ở lân cận [Lôi Bạo Đồ Đằng], cho là mình tuyệt đối an toàn, làm sao ngờ tới Tiêu Ngự lại có thể đột nhiên xông ra, bụng truyền đến 1 trận đau nhức, Vu Thuật Tát Mãn hậm hừ 1 tiếng, bị Tiêu Ngự 1 cước ra sức đá trúng.

“Ngu xuẩn.” Vu Thuật Tát Mãn không những không có lo lắng, ngược lại cực kỳ hưng phấn, bởi vì 1 khi Tiêu Ngự đến gần [Lôi Bạo Đồ Đằng], [Lôi Bạo Đồ Đằng] liền có thể bị dẫn động, nổ tung nảy sinh hiệu quả đủ để làm hấn lật ngược bàn cờ !

1 đạo tia chớp màu trắng lung lay lóa mắt Tiêu Ngự 1 chút, Tiêu Ngự bình tĩnh giương lên tay trái Đào Thoát chuỷ thủ, 1 chiêu [Đào Thoát] biến ra ngoài, mở ra [Tật Phong Bộ] hướng ra phía ngoài chạy trốn.

Oanh, [Lôi Bạo Đồ Đằng] phát ra tiếng nổ lớn kinh thiên, năng lượng cuồng bạo nhanh chóng lan tràn tàn phá bờ bãi ra.

May mắn Tiêu Ngự chạy trốn nhanh chóng, nếu không dù là chỉ là bị [Lôi Bạo Đồ Đằng] nổ tung nảy sinh năng lượng chạm đến đến 1 chút, Tiêu Ngự sẽ rơi vào trạng thái cứng ngắc tê liệt, bị Vu Thuật Tát Mãn thành công khống chế.

Tiếng nổ tạm dừng , trong màn điện quang xuất hiện 1 cái thân ảnh, càng ngày càng rõ ràng, chính là Vu Thuật Tát Mãn kia!

Cơ hội tới ! Tiêu Ngự hướng kia Vu Thuật Tát Mãn vọt tới, 1 chiêu [Đột Tiến] đột nhiên đến gần Vu Thuật Tát Mãn, chủ thủ tay phải 1 đòn nhanh chóng đánh xuất ra.

“Thật nhanh!” kia Vu Thuật Tát Mãn thế nào cũng không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có thể tránh thoát [Lôi Bạo Đồ Đằng] của hắn oanh kích, hắn phản xạ có điều kiện vùng tay bên phải lên.

Ảo Ảnh Di Hình!

Vu Thuật Tát Mãn nhanh chóng lùi về sau, tránh né công kích của Tiêu Ngự .

“Lại là chiêu này!” Tiêu Ngự Nhưng không thể để cho hắn cứ như vậy chạy mất, hướng về phía trước đuổi theo, đột nhiên nghĩ tới bản thân vừa học được kỹ năng kia, ở cách Vu Thuật Tát Mãn đại khái còn hơn 1m, Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc độ, chủ thủ trong tay hóa thành 1 dải màu, hướng về ngực Vu Thuật Tát Mãn đâm thẳng đến.

[Đột Thứ]!

Bởi vì cái kỹ năng [Đột Thứ] này sử dụng vào hiệu quả tăng tốc độ, tốc độ chạy của Tiêu Ngự đột nhiên tăng nhanh, giống hệt như sao băng chạm tới Vu Thuật Tát Mãn.

Tốc độ của Tiêu Ngự , nhanh chóng vô pháp tưởng tượng, đột nhiên tấn công liên tục, ngay cả Vu Thuật Tát Mãn cũng có chút không biết làm sao.

Vu Thuật Tát Mãn vùng tay bên phải lên, buff cho mình 1 cái Hắc Viêm Thuẫn.

Hắc Viêm Thuẫn mặc dù đỡ được thương tổn thấp, nhưng không có cách nào chống lại hiệu quả không chế! Trong ánh mắt của hắn hiện lên 1 chút tuyệt vọng , nếu như cái kỹ năng [Đột Thứ] này của Tiêu Ngự là 1 cái kỹ năng không chế, vật hắn chắc hẳn phải chết!

Sụt , chủ thủ tay phải Tiêu Ngự đâm vào ngực Vu Thuật Tát Mãn , ngực Vu Thuật Tát Mãn bắn tung tóe lên 1 đạo huyết quang.

Hệ thống: [Đột Thứ] độ hoàn thành kỹ năng 82%, tạo thành 82% thương tổn kỹ năng.

Nhưng mà kỹ năng [Đột Thứ] của Tiêu Ngự là chung kết kỹ năng, không có hiệu quả không chế!

Ở 1 sát na trúng Vu Thuật Tát Mãn kia, Tiêu Ngự 1 chiêu [Tạc Kích] đâm hướng đầu Vu Thuật Tát Mãn .

Vu Thuật Tát Mãn phản ứng cũng rất nhanh, biết kỹ năng [Đột Thứ] của Tiêu Ngự không có hiệu quả không chế, thừa dịp Tiêu Ngự phát huy kỹ năng không được liền mạch hướng bên cạnh đảo vài bước.

Sụt , Tiêu Ngự [Tạc Kích] trúng Vu Thuật Tát Mãn, không chế được Tát Mãn, đột nhiên, 1 đạo cường quang làm cho mắt Tiêu Ngự đột nhiên mất đi tầm nhìn, không tốt !

Duyên cớ bởi vì góc độ kia bị Vu Thuật Tát Mãn che dấu, Tiêu Ngự cũng không có phát hiện bên cạnh lại có thể còn có 1 cột [Lôi Bạo Đồ Đằng].

Oanh 1 tiếng, bên cạnh [Lôi Bạo Đồ Đằng] đột nhiên nổ tung, tựa như bom nổ bạo phá , 1 luồng sóng xung kích mãnh liệt cuộn trào đến.

Tiêu Ngự ban đầu cho là mình 1 đòn này tất nhiên thuận lợi , lại không nghĩ rằng lại xảy ra bất ngờ như vậy , Tiêu Ngự chỉ có thể tránh né, nếu không bị lôi bạo oanh kích đến, chết không phải Vu Thuật Tát Mãn, mà là Tiêu Ngự!

[Huyền Ảnh Bộ]!

Tiêu Ngự thân thể biến ảo thành liên tiếp hư ảnh, cái tên này chiến đấu kỹ năng bị Tiêu Ngự cho rằng kỹ năng chạy trốn, liên tục hướng phía trước di động 1 khoảng cách, 1 cái [Độn hình] ra bên ngoài chạy như điên, ở khi hiệu quả vô địch tan biến trong tích tắc, mở ra [Vong Linh Ước Chế].

Tiêu Ngự không nghĩ tới có thể làm nổ thứ 2 cột [Lôi Bạo Đồ Đằng], lúc này hắn đã không còn kỹ năng có thể phát huy , [Vong Linh Ưc Chế] cái kỹ năng này cũng bị dùng nốt.

Oanh, điện quang giống như sóng to gió lớn, đem Tiêu Ngự bao trùm, năng lượng mạnh mẽ vô cùng ra sức tấn công ở trên người Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cảm giác ngực bị 1 đòn mãnh liệt, trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 500 giá trị thương tổn, điện quang phồn thịnh ở trên người Tiêu Ngự càng không ngừng nhảy.

266. Chương 267: Phương Pháp Điều Chế Có Giá Trên Trời.

Nghĩ lại bạo lôi , sau khi nhận phải 1 cái thương tổn nặng này, Tiêu Ngự miệng muốn hét lớn chỉ thiếu 1 chút chút nữa a, nếu như không phải vừa rồi kịp thời mở ra [Vong Linh Ưc Chế], Tiêu Ngự đã phiền toái lớn rồi, bị [Lôi Bạo Đồ Đằng] oanh kích trúng Tiêu Ngự tuyệt đối chắc chắn phải chết.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột kỹ năng, phát hiện đã không còn kỹ năng đột kích , Tiêu Ngự nhìn về phía Vu Thuật Tắt Mãn, Vu Thuật Tắt Mãn lúc này cùng hắn cách nhau chỉ có 3m .

Tiêu Ngự cắn răng 1 cái, liều mạng, bản thân kỹ năng đều đã dùng hết, Vu Thuật Tắt Mãn chỉ sợ cũng không kém là bao nhiêu!

Trường PK không thể sử dụng phục hồi được hoàn, đây là quy tắc phi thường trọng yếu , Tiêu Ngự còn sót lại hơn 200 huyết lượng, thật sự nếu không liều mạng, sẽ không còn cơ hội !

Sinh tử chỉ ở 1 ý niệm, giữa 2 người nhất định phải có 1 ngã xuống, không phải Vu Thuật Tắt Mãn kia thì chính là Tiêu Ngự!

Tiêu Ngự đột nhiên dữ dội lao lên, giơ lên chủy thủ hướng về Vu Thuật Tắt Mãn đánh móc sau gáy.

Thấy được Tiêu Ngự vọt lên, Vu Thuật Tắt Mãn trong ánh mắt hiện lên 1 chút hoang mang, tình huống của hắn so với Tiêu Ngự cũng không hơn chút nào , huyết lượng còn sót lại 1 nửa, giá trị ma pháp còn lại không đến 1 phần 5, các loại kỹ năng chiến đấu chủ yếu đều hãy còn ở trong thời gian đóng băng, may mắn [Lôi Thuật] dùng không tốn bao nhiêu ma pháp. Thấy được Tiêu Ngự xông lên, hắn căn bản không thể nào tránh né , chỉ có thể càn không ngừng lùi về sau.

Hắc Ám Thôn Phệ!

Vu Thuật Tắt Mãn giương tay lên cao phóng ra cho Tiêu Ngự 1 cái nguyên rủa.

1 cỗ hơi thở hắc ám tụ ở trên người Tiêu Ngự, làm cho Tiêu Ngự có 1 loại cảm giác suy yếu không còn chút sức lực nào .

May mắn khóa Chính Ngôn Bảo Thạch kia gia tăng cho Tiêu Ngự không ít kháng vu thuật, làm yếu đi hiệu quả của vu thuật.

Ngoài [Dịch Cốt] và [Cước Thích] ở ngoài. Tiêu Ngự đã không có kỹ năng khống chế . Bỏ nhào vào Vu Thuật Tắt Mãn trước người. 1 cước đá vào Vu Thuật Tắt Mãn bụng. Vu Thuật Tắt Mãn tốc độ di động chậm lại phạm vi lớn. bị Tiêu Ngự 1 đòn trúng mục tiêu.

Vu Thuật Tắt Mãn gầm hừ 1 tiếng. Ôm bụng. Vội vàng thối lui về phía sau.

Hắn chỉ cần cố gắng chống đỡ 1 lát. Là có thể thi triển ra kỹ năng công kích!

Kỹ năng [Cước Thích] làm cho Vu Thuật Tắt Mãn vài giây ngắn ngủi không có cách nào phóng ra công kích ma pháp. Thấy được Vu Thuật Tắt Mãn không ngừng lùi về sau. Tiêu Ngự giơ lên chủy thủ đuổi theo. 1 chiêu [Dịch Cốt] xuất ra.

Roẹt . chủy thủ Tiêu Ngự mạnh mẽ xé ra. Ở trên người Vu Thuật Tắt Mãn vạch 1 đạo vết thương. Nhưng do vì ở trong quá trình truy kích thi triển ra . bị Vu Thuật Tắt Mãn đỡ 1 bộ phận. Tiêu Ngự kỹ năng [Dịch Cốt] phát huy rất miễn cưỡng . Chỉ đạt tới 75% độ hoàn thành.

Tiêu Ngự tay trái ngón tay hơi hơi khều 1 cái. Thánh ngôn chủ thủ bị chọn lên. Tiêu Ngự đem Đào Thoát chủ thủ cắm vào bên hông. Cầm thánh ngôn chủ thủ. Trong 1 ánh chớp. Hoàn thành 1 đường cắt. Thánh ngôn chủ thủ hết như 1 cái lưỡi rắn độc thè ra. Đâm vào trên người Vu Thuật Tắt Mãn. Cho Vu Thuật Tắt Mãn 1 cái chất độc trí mạng.

[Tật Phong Bộ] đã tan băng!

Thấy được [Tật Phong Bộ] đã tan băng, Tiêu Ngự trong lòng ổn định lớn.

[Cước Thích] hiệu quả khổng chế tan biến, Vu Thuật Tắt Mãn giơ lên pháp trượng trong tay, 1 đạo [Lôi Thuật] phóng ra ngoài.

[Tật Phong Bộ]!

Tiêu Ngự 1 chiêu [Tật Phong Bộ] tăng tốc độ, tránh thoát [Lôi Thuật] của Vu Thuật Tắt Mãn , nhảy lên cao, chủ thủ tay phải 1 cái [Trí Mệnh Bạo Phá] đâm xuống, ầm 1 tiếng, Vu Thuật Tắt Mãn trên đầu phiêu khởi 2 cái hơn 100 giá trị thương tổn.

Tiêu Ngự liên tục truy kích Vu Thuật Tắt Mãn, không để cho hắn bắt luận cơ hội nào ngâm xương ma pháp , Vu Thuật Tắt Mãn trăm phương ngàn kế muốn lùi ra phía xa chỗ khu vực [Lôi Bạo Đồ Đằng], nhưng Tiêu Ngự đối với hắn vây truy đuổi chặn đường, căn bản không để cho hắn cơ hội như vậy.

Vu Thuật Tắt Mãn vung tay bên phải lên, buff tiếp cho mình 1 cái Hắc Viêm Thuẫn.

Vu Thuật Tắt Mãn còn còn lại hơn 100 huyết lượng, sắp chia ra thắng bại, Tiêu Ngự thân thể hơi nghiêng nghiêng, 1 chiêu [Phản Thủ Bối Thứ] đâm vòng ra.

Tiêu Ngự [Phản Thủ Bối Thứ] đâm trúng mục tiêu lưng Vu Thuật Tắt Mãn , Vu Thuật Tắt Mãn trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 50 giá trị thương tổn, thương tổn bị Hắc Viêm Thuẫn trên người Vu Thuật Tắt Mãn hấp thu không ít.

Vu Thuật Tắt Mãn cũng không yếu thế, giương tay lên cao 1 cái [Lôi Thuật] oanh kích xuống, công kích ở trên người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự thân thể hơi hơi cứng đờ, 1 người cái hơn 100 giá trị thương tổn từ đầu trên bay lên.

[Lôi Thuật] hiệu quả tê liệt rất yếu , chỉ có không đến 1 giây, Tiêu Ngự rất nhanh là có thể hoạt động tiếp hướng về Vu Thuật Tắt Mãn nhào tới.

Trên sân 2 người xúm lại 1 chỗ, 2 người đều là 1 hit die , 2 người dưới trường cũng vô cùng khẩn trương, bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới cuối cùng lại có thể đánh thành như vậy, rốt cuộc ai sẽ thắng?

Thắng thua không rõ ràng, cũng bất cứ lúc nào cũng có thể chia ra thắng bại.

Vu Thuật Tắt Mãn nhanh chóng lùi về sau, muốn cùng Tiêu Ngự kéo ra khoảng cách, nhưng Tiêu Ngự lại như vốn chưa cho hắn bắt luận cơ hội nào chạy thoát .

kỹ năng [Tạc Kích] đã tan băng

Kỹ năng [Đột Tiến] đã tan băng

Kỹ năng [Độn Hình] đã tan băng

Kỹ năng [Đào Thoát] đã tan băng

Những kỹ năng này sau khi trải qua thời gian dài như vậy, cuối cùng đều đã tan băng , trong nháy mắt này, Tiêu Ngự cảm giác vận mệnh lại lần nữa nắm giữ ở trong tay của mình, có những kỹ năng này, Tiêu Ngự còn gì phải sợ?

“Đi tìm chết đi ! Xích Lôi!” Vu Thuật Tắt Mãn kỹ năng Xích Lôi cũng đã tan băng , giơ lên vu trượng, mảng lớn tia chớp oanh kích xuống, bao trùm khu vực Tiêu Ngự, lôi điện bạo ngược tùy ý bay tứ tung.

Vu Thuật Tắt Mãn không ngừng lùi về sau, cùng Tiêu Ngự kéo ra 1 khoảng cách.

Ở khoảng khắc phóng ra Xích Lôi kia, thấy được Tiêu Ngự sắp bị Xích Lôi nuốt hết, Vu Thuật Tắt Mãn lộ ra bộ dáng đắc ý tươi cười, hắn xem ra Tiêu Ngự không còn đường thoát rồi .

Đột nhiên, trong ánh mắt Vu Thuật Tát Mãn tràn đầy vẻ không thể tin nổi , Tiêu Ngự đột nhiên ở tại chỗ biến mất.

“Không tốt.” Vu Thuật Tát Mãn nhanh chóng lùi về sau, ánh mắt của hắn khắp nơi tìm kiếm tung tích Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự 1 chiêu [Đào Thoát] chợt hiện ra ngoài, tránh thoát Xích Lôi, Mở ra [Độn Hình] hướng Vu Thuật Tát Mãn đến gần.

Tan Sương!

Vu Thuật Tát Mãn phóng ra 1 chiêu Tan Sương, đột nhiên phát hiện tung tích Tiêu Ngự.

Ở trước khi Vu Thuật Tát Mãn phóng ra Tan Sương, Tiêu Ngự đã [Tiềm Hành] đến bên cạnh Vu Thuật Tát Mãn , chờ Vu Thuật Tát Mãn phóng ra Tan Sương thì đã muộn , nhìn vào mặt Vu Thuật Tát Mãn đã gần trong gang tấc, 1 chiêu [Đột Tiến] đến trước người Vu Thuật Tát Mãn , nhảy lên cao, 1 chiêu [Tạc Kích] đâm xuống.

Vu Thuật Tát Mãn thế nào cũng không nghĩ tới Tốc độ của Tiêu Ngự nhanh như vậy, lại tránh thoát xích lôi , đột nhiên vọt tới bên cạnh hắn, nụ cười đắc ý trên mặt hắn dừng lại rồi im bật.

Khôi lỗi thuật!

Vu Thuật Tát Mãn giờ lên vu trượng , khôi lỗi thuật kỹ năng đã tan băng , hắn chỉ có thể đem tất cả hy vọng ký thác vào cái kỹ năng đào tẩu này.

Hệ thống: lượng máu của người thấp hơn 20%, không có cách nào phát huy khôi lỗi thuật.

Khôi lỗi thuật là có điều kiện hạn chế nhất định , thấy được Hệ Thống Nhắc Nhở, Vu Thuật Tát Mãn thân thể trong nháy mắt cứng nhắc.

Chủ thủ Tiêu Ngự cắm vào đầu Vu Thuật Tát Mãn bị dính lên 1 ít máu tươi, sau khi rơi xuống đất, chủ thủ tay phải 1 cái [Bạo Liệt] tuôn xuất ra, ầm 1 tiếng, đem vài bản xương sườn trước ngực Vu Thuật Tát Mãn trực tiếp đứt đoạn.

Vu Thuật Tát Mãn ánh mắt dần dần rời rạc, nghiêng người gục xuống.

Cho dù Vu Thuật Tát Mãn cuối cùng có thi triển được ra khôi lỗi thuật, cũng chỉ có thể ở kéo dài 1 khoảng thời gian ngắn, thắng bại vẫn rất khó đoán .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột kỹ năng, [Long Tường Thuật] đã xong xuôi , nếu như Tiêu Ngự 1 đòn này không có đánh trúng mà nói, nghênh đón Vu Thuật Tát Mãn tiếp theo chính là 1 cái [Long Tường Thuật] này.

Tiêu Ngự thở dài 1 hơi, nếu không phải vừa rồi đột nhiên phát sinh ra bất ngờ, Vu Thuật Tát Mãn đã sớm die trên mặt đất , cũng không cần bản thân mất sức lực lớn như vậy, tuy nhiên hoàn hảo, hắn vẫn thắng, này như vậy là đủ rồi.

Tiêu Ngự xoay người từ trên sàn PK nhảy xuống.

Phong Dã cười tủm tỉm đón chào, vỗ vỗ bả vai Tiêu Ngự, nói: “Vất vả cho ngươi rồi .”

Tiêu Ngự cười nhạt, cái Tiêu Ngự quan tâm là lợi nhuận Đấu Trường Hắc Ám , cái khác , Tiêu Ngự cũng không quá quan tâm.

Phong Dã cười mỉm nhìn về phía người mập kia, nói: “Mã lão bản, xấu hổ, không cẩn thận thắng 1 hồi này rồi.”

Người mập kia nhìn về phía Tiêu Ngự, sắc mặt biến đổi, rất là khó coi, hắn không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có thể phá thân thoại Vu Thuật Tát Mãn gặp Đạo tặc bất bại , nguyện đánh cuộc chịu thua, người mập chán nản đem tiền đặt cược đưa cho Phong Dã.

Phong Dã tổng cộng lại là 72.000.000, lấy 10% chính là 7.200.000, thêm 300.000 tiền thuê , thì phải là 7.500.000, Phong Dã đem số tiền này gửi tới tài khoản của Tiêu Ngự. (cái đoạn này nó tính tiền lung tung

vãi ra tờ phải xóa bớt 1 dòng - -' vì nó tính kiểu 10⁹ í đê hiểu được để cũng chả có tác dụng) (lưu í 1 vạn = 10.000 - 1 ức = 100.000.000 cứ thế mà tính)

Thấy được con số trên tài khoản , Tiêu Ngự trái tim không chịu thua kém nhảy lên 1 hồi, lợi nhuận trận đánh cuộc này, đủ để 1 gia đình cả đời tiêu dùng không hết .

Nếu như tiếp tục đánh Đấu Trường Hắc Ám, Tiêu Ngự còn có thể thu được còn nhiều lợi nhuận hơn a!

Phong Dã thắng nhiều tiền như vậy, tâm tình rất tốt, hứng thú bưng bưng tìm người mập trò chuyện , người mập kia sắc mặt có chút u ám, tuy nhiên Phong Dã giống như vô cùng thích thú khi thấy được vẻ mặt này của người mập a.

Sự tình còn lại không liên quan đến Tiêu Ngự , Tiêu Ngự truyền âm cho Phong Dã, nói : ” Ta đi trước .”

Phong Dã gật gật đầu, nói : “Ta trước đó phát ra với bọn họ rồi, đến lúc đó lại liên hệ.”

Tiêu Ngự bắt đầu đọc Hồi Thành Quyển Trục, 1 đạo bạch quang hiện lên, Tiêu Ngự về tới quán trọ u linh.

Trở lại quán trọ, Tiêu Ngự lộ ra dáng tươi cười thoải mái , đi dạo hướng nhà kho cá nhân đi đến, Tiêu Ngự không nén nổi cảm thán, có tiền thực sự tốt a , nghĩ lại cuộc sống trước kia ở xóm nghèo , tựa như xa xôi cách mấy cái thế kỷ , những ngày đã qua kia không còn trở lại nữa .

Tiêu Ngự đến hăng đấu giá mua 1 ít dược thảo, chuẩn bị chế tạo 1 ít dược hoàn dự bị, sau khi bán ra 1 ít trang bị, trong tay Tiêu Ngự đã có gần 2.000 kim tệ .

Tiêu Ngự lật qua nhìn 1 chút chuyên mục phương pháp điều chế Giảm Tốc Độ, các games thủ trang bị càng ngày càng tốt, tốc độ di động cũng càng ngày càng cao, chất độc Xà Hại Thảo của Tiêu Ngự tác dụng đã không còn tốt lắm , Tiêu Ngự chuẩn bị mua 1 cái phương pháp điều chế.

Chất độc Ma Túy Thảo: tốc độ di động -9.

Chất độc Hôi Thảo: tốc độ di động -8 .

Tiêu Ngự lật xem những phương pháp điều chế chất độc này, đa số đều là phương pháp điều chế sơ cấp, Tiêu Ngự chợt phát hiện 1 quyển phương pháp điều chế trung cấp, chất độc Hắc Hạnh Thảo : tốc độ di động -15 . Hắc Hạnh Thảo là 1 loại tam giai dược thảo bình thường, mỗi cây Hắc Hạnh Thảo giá cả ước chừng là 6 kim tệ , dược hoàn ước chừng cần trên dưới 10 cái kim tệ, cái giá cả này là tương đối đắt tiền .

Mặc dù thành phẩm giá rất cao, nhưng thời khắc mấu chốt, dùng là vô cùng tốt .

Tiêu Ngự nhìn 1 chút giá cả đấu giá, tương phương pháp điều chế dược hoàn này giá cả đã lên đến hơn 900 kim tệ , giá cả vẫn còn tăng, phỏng đoán rất nhanh sẽ đột phá mức 1.000 .

1 tương phương pháp điều chế dược hoàn bán được cái giá này quả thực là giá trên trời a .

267. Chương 268: Vòng Nhiệm Vụ Thứ 3.

1010 kim tệ.”

“1020 kim tệ.”

Giá cả vẫn còn tăng như bão tố, tương phương pháp điều chế dược hoàn này ngay cả 1 ít Công hội cũng vô cùng cần, Tiêu Ngự tiếp tục tăng giá, bởi vì Tiêu Ngự quả thực là rất cần tương phương pháp điều chế dược hoàn này, cho nên Tiêu Ngự cũng không quan tâm tốn bao nhiêu kim tệ, nếu như quả thực không được, Tiêu Ngự thậm chí dự định đến trên sàn giao dịch trên thu mua thêm 1 ít kim tệ.

“1300 kim tệ!” Tiêu Ngự vừa bỏ thêm 1 giá, phương pháp điều chế dược hoàn đấu giá giá cả cuối cùng cũng ngừng lại, qua 3 phút, không có người tiếp tục tăng giá, tương phương pháp điều chế này đã bị Tiêu Ngự thu vào trong túi.

Còn còn lại hơn 600 kim, Tiêu Ngự thu mua 1 ít Hắc Hạnh Thảo, Tiêu Ngự tìm 1 chút, không có phương pháp điều chế chất độc trí mạng bán ra gì hay , chỉ có thể cho qua . Lật quanh nhìn 1 chút chuyên mục đấu giá sách kỹ năng Đạo tặc , Tiêu Ngự không ngờ lại có thể phát hiện, có người ở đấu giá sách kỹ năng [Đột

Thứ] và [Bạo Liệt], [Đột Thứ] bị đưa lên đến 20.000 kim tệ, [Bạo Liệt] thì đến 30.000, những kỹ năng này đều rất quý. Tiêu Ngự tìm 1 chút, cũng không có sách kỹ năng thích hợp cho bản thân .

Tiêu Ngự đến được sự Công hội, bắt đầu chế tạo các loại được hoàn.

Thời gian từng giây từng giây trôi qua, Tiêu Ngự chế tạo 10 bình chất độc Hắc Hạnh Thảo, 1 ít chất độc ***** Linh Thảo, còn có 1 ít được hoàn khác .

Tiêu Ngự nhận được Phong Dã truyền âm.

“Hôm nay biểu hiện không tệ a.” Phong Dã vừa cười vừa nói.

Tiêu Ngự cười nhạt, nói ra: ” Trận tiếp theo khi nào thì thi đấu?”

” Buổi tối 2 ngày sau, có thể đấu 2 trận , giao đấu là 1 người lôi pháp và 1 người Băng Pháp sư. Người chuẩn bị sẵn sàng, đánh vài trận ta sẽ giúp người bố trí cùng Lưỡi Lê quyết đấu, Đạo tặc danh dự cuộc chiến đứng thứ nhất Tà ác liên minh, thật đúng là đáng mong đợi đấy.” Phong Dã có chút hưng phấn nói ra.

“Tốt như vậy sao? Cùng Lưỡi Lê đánh xong. Bất kể thắng hay thua. Ta phỏng đoán ta không muốn nổi danh cũng không được .” Tiêu Ngự có chút lo lắng nói ra.

“Cũng vừa phải thôi . Nếu như người thật có thể thắng Lưỡi Lê. Kiếm được 1 khoản như vậy là đủ rồi. Nếu như người khiêu chiến Lưỡi Lê. Câu lạc bộ sẽ mở cá cược. Bất luận 1 Đạo tặc nào khiêu chiến Lưỡi Lê. Tỷ lệ cược sẽ là 1 ăn 10 trở nên. Đến lúc đó thì phải xem người đó .” Phong Dã nói ra.

1 ăn 10. Tỷ lệ cược này thật là rất cao. Lưỡi Lê thời gian dài chiếm cứ ngai vàng đứng thứ nhất Tà ác liên minh. Tên tuổi hẳn chính là cam đoan của chiến thắng. Cũng khó trách có tỷ lệ cược cao như vậy. Nghĩ đến tỷ lệ cược đáng sợ. Trái tim Tiêu Ngự khẩn cấp nhảy dựng lên. Đây là cơ hội 1 bước lên trời. Nếu như Tiêu Ngự đặt lên 1.000 vạn = 10.000.000 . Thắng thì đấu mà nói. Gấp 10 lần là Tiêu Ngự có thể thắng lấy 1 ức = 100.000.000 rồi . Mấy cái chữ số này thật là đủ khiến người ta kinh ngạc . Bao nhiêu người phấn đấu cả đời mà so bằng được ?

Đương nhiên. Đây là ở dưới tình huống Tiêu Ngự có thể thắng. Tiêu Ngự cũng không dám cam đoan mình nhất định có thể thắng Lưỡi Lê. Lưỡi Lê Đạo tặc đứng đầu , tên tuổi là dựa vào thân kinh bách chiến đánh hạ được . Thực lực của hắn ở mặt đó rất ổn . So với Tiểu Đạo chỉ cao hơn chứ không có thấp!

Ở trên phương diện này. Tiêu Ngự nhất định phải thận trọng. Không đánh thì thôi. Đã đánh mà nói nhất định phải thắng!

“Đạo tặc đứng đầu Tà ác liên minh.” Tiêu Ngự trong lòng trở nên nóng lên. Cái danh hiệu này. Là vô số giấc mộng của toàn bộ Đạo tặc Tà ác liên minh. Ngôi vua cao không thể với tới!

Tiêu Ngự không muốn nổi danh, lại có 1 giấc mộng, đã chơi thì phải trở thành người thứ nhất, đây là 1 loại cảm giác thành tựu! Đó cũng là 1 loại phương thức Tiêu Ngự trút hết những tích tụ trong lòng trước kia, 1 khi quyết định làm 1 việc gì, Tiêu Ngự nhất định phải so với người khác làm được tốt hơn hết.

“Ngoài tỷ lệ cược ở ngoài, nếu như người thực sự có thể đánh thắng Lưỡi Lê, còn có thể thu được 50.000.000 tiền thưởng, trong khoảng thời gian này khẩn trương tăng thực lực lên đi.” Phong Dã nói ra với Tiêu Ngự, đối với Tiêu Ngự có thể đánh bại Lưỡi Lê hay không, Phong Dã cũng không dám cam đoan, dù sao Lưỡi Lê còn chưa từng thấy bại, cùng Tiêu Ngự khác rất nhiều, Tiêu Ngự mới thắng vài trận, mà Lưỡi Lê đã thắng trên trăm trận ! Nếu như Tiêu Ngự thực sự chống lại Lưỡi Lê, Phong Dã dự tính phần thắng sẽ ở 3 thành trở lên , chỉ cần có 3 thành, cũng đủ cho Phong Dã liều mạng rồi , dù sao tỷ lệ cược là 1 ăn 10 trở lên, thêm nữa Tiêu Ngự là người mới, tỷ lệ cược có lẽ còn có thể cao hơn nhiều.

“Àn.” Tiêu Ngự đáp, Tiêu Ngự cũng vô cùng mong đợi trận chiến này, trong khoảng thời gian này cần gấp rút tăng lên thực lực , tốt nhất có thể tìm được nhiều cái kỹ năng trước khi PK với Lưỡi Lê, mới không ở khi PK lấy trứng chọi đá.

Chỉ riêng vài trận đánh cuộc này, Tiêu Ngự đã giúp Phong Dã kiếm được hơn 1 tỷ, hiện nay Tiêu Ngự vẫn duy trì bất bại , Tiêu Ngự rốt cuộc có thể đi thật xa trên con đường này hay không , Phong Dã không có

cách nào tưởng tượng được , ngoài Lưỡi Lê và mấy cái nhân vật mũi nhọn của Đầu Trường Hắc Ám , người khác đối với Tiêu Ngự mà nói, đều không có tính khiêu chiến gì cả .

“Nghe nói ngươi luôn ở tại trong nhà Tiểu Lam ?” Phong Dã mỉm cười nói, hắn đối với Triệu Lam Hình vô cùng hiểu rõ , có thể để cho Tiêu Ngự ở tại nhà nàng, quan hệ của 2 người tuyệt đối không bình thường, có lẽ cũng đã là quan hệ bạn trai bạn gái.

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự hơi có chút xấu hổ nói ra, hắn cũng không biết nên như thế nào giải thích, loại chuyện này, thường hay càng mập càng đen. (càng giải thích càng rắc rối – càng hiểu lầm)

“Người cùng nàng phát triển thế nào rồi ? Phải biết nàng là nữ thần trong lòng rất nhiều đàn ông đấy , chắc chắn, nếu như bọn họ biết cái nữ thần này lại bị người câu dẫn , không chừng sẽ tìm người quyết đấu đấy .” Phong Dã trêu ghẹo nói ra.

” Tiêu Ngự nhất thời không biết trả lời như thế nào, hắn đối với Triệu Lam Hình là vô cùng mến mộ , chỉ là giữa 2 người quan hệ cũng không rõ ràng, Tiêu Ngự không dám xác định trong lòng Triệu Lam Hình phải chăng có bóng dáng bản thân hay không . ”

“Ha ha, không làm khó ngươi nữa , cố gắng đi, nàng là 1 cô nương tốt, hảo hảo chăm sóc nàng a .” Phong Dã nói ra.

Cùng Phong Dã hàn huyên 1 lát, Tiêu Ngự tắt đi giọng nói, hơi hơi có chút mê man, hít sâu 1 hơi, hướng về phía xa đi đến, trời sáng mau quá , rất nhanh sẽ nhận được cái nhiệm vụ ám sát thứ 3.

1 giọng nói đột nhiên vang lên, nhìn danh sách truyền tin, lại có thể là ‘ Hưu Tử ’, Tiêu Ngự nhận ra được giọng nói.

“Không nghĩ tới ngươi thực sự không đổi tên, ta chỉ là tùy tiện phát ra 1 chút, không nghĩ tới thông suốt luôn .” Hưu Tử cao hứng nói ra.

“Ngươi cũng vào trò chơi ? Giờ thế nào rồi ?” Tiêu Ngự hỏi, mặc dù và Hưu Tử không có tình cảm qua lại vững chắc gì, Tiêu Ngự cũng hy vọng hắn có thể thoát khỏi cái cuộc sống trước kia.

“Khá được, ta đã Lever 23 , là Vong linh Đạo tặc, không nghĩ tới trong trò chơi kiếm tiền nhẹ nhàng như vậy, ta bây giờ đánh ra trang bị bán lấy tiền 1 tuần có thể bán được 2-3.000, sống là không có vấn đề rồi .” Hưu Tử nói ra, 1 lát sau, Hưu Tử vừa bổ sung 1 câu nói, “Cám ơn ngươi.” Hưu Tử là thực sự rất cảm kích Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cười, nói: “Ta lại không giúp đỡ được cái gì, có thể sống đi ra là tốt rồi .” Không nghĩ tới Hưu Tử cùng ý nghĩ của bản thân đặc biệt giống nhau a , lại có thể đều chọn Vong linh Đạo tặc, trái lại làm cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ, Hưu Tử có thể ở trong khoảng thời gian ngắn như vậy lên tới Lever 23, chứng minh Hưu Tử rất có thiên phú chơi game , hắn có thể đạt được thành tích như vậy, đều dựa vào chính hắn cố gắng được .

“Nếu như không phải ngươi khiến cho ta vào trò chơi thử, ta cũng không có khả năng giống như bây giờ.” Hưu Tử có chút kích động nói ra.

“Ta cũng là 1 Vong linh Đạo tặc, nếu có cái gì cần, ngươi có thể tìm ta.” Tiêu Ngự nói ra, Tiêu Ngự thực lực bây giờ, ở toàn bộ Tà ác liên minh đều có thể xếp được với hàng đứng đầu , năng lực ở trong phạm vi nào đó có thể trợ giúp Hưu Tử 1 chút, hơn nữa Tiêu Ngự bây giờ không cần vì cuộc sống mà lo lắng. Hưu Tử còn vừa mới cất bước, có thể trước mắt đi đến cái dạng này đã rất không tệ , nếu như có thể thu được trợ giúp của Tiêu Ngự chắc chắn sẽ như cá gặp nước. Ở trong trò chơi có nhiều bằng hữu cũng là chuyện tốt , Hưu Tử người này bản tính không xấu, rất có tình nghĩa .

“Không cần, không cần.” Hưu Tử cuống quýt nói ra, lúc trước Tiêu Ngự cứu hắn phần ân tình này, hắn còn chưa trả được , hắn là cái loại người tri ân tất báo , nếu như lại tiếp nhận giúp đỡ của Tiêu Ngự, hắn cũng không biết nên làm như thế nữa .

Tiêu Ngự cười cười, Hưu Tử đã không cần, Tiêu Ngự cũng không bắt buộc . Đàn ông thật sự , dù là không có người khác hỗ trợ, cũng có thể bản thân mở ra 1 mảnh thiên hạ , nói không chừng Hưu Tử có thực lực này, hắn và các cao thủ chênh lệch không hề rất lớn, qua 1 thời gian ngắn nói không chừng có thể đuổi theo.

“Vậy người có gì vội cứ đi trước đi.” Hưu Tử trầm mặc 1 lát, nói ra, nếu như Tiêu Ngự có 1 ngày cần hắn hỗ trợ, hẳn tuyệt đối sẽ không chút do dự đứng ra, nhưng mà bây giờ, thực lực của hắn còn quá yếu, căn bản không thể giúp Tiêu Ngự cái gì.

Tiêu Ngự im lặng xuống, ngẩng đầu nhìn trời, tia nắng ban mai đã lộ ra, Tiêu Ngự hướng ngoài thành đi đến.

Trong rừng cây ngoài thành, chung quanh vẫn có chút mờ mịt, ma pháp đăng thừa thốt ngọn đèn từ hướng Minh Dạ Thành chiếu rọi qua đây.

Mấy cái thân ảnh xuất hiện ở trong rừng, là Chanh, đám người Ngưu Tử.

Tiêu Ngự điểm lại 1 lần số người, 10 người đều tập trung đông đủ.

“Kế tiếp có thể nhận được nhiệm vụ nào không biết?”

“Ai biết được.”

10 người kiên nhẫn chờ đợi, bọn họ rất nhanh sẽ nhận được Hệ Thống Nhắc Nhở nhiệm vụ.

Hệ thống: người có nguyện ý hay không tiếp nhận vòng nhiệm vụ thứ 3?

Vâng!

Hệ thống: người đã tiếp nhận vòng nhiệm vụ thứ 3.

Hệ thống: người đã tiếp nhận nhiệm vụ, giết Vạn phu trưởng Cuồng Chiến sĩ Lôi Tát Thiên sứ liên minh.

“Là Cuồng Chiến sĩ, Level 30 tinh anh.” Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, Cuồng Chiến sĩ là 1 trong mấy class Đạo tặc không muốn đối mặt nhất, máu nhiều phòng ngự cao, với lại Cuồng Chiến sĩ quân hàm cao còn có 1 cái kỹ năng kiểm chế khổng lồ của Đạo tặc.

Cùng lời tử tước Tư Mông nói như nhau, vòng nhiệm vụ thứ 3 cũng là 1 cái ám sát nhiệm vụ, lấy tình huống trước mắt xem ra, bây giờ những nhiệm vụ này vãn vẹn chỉ là khảo nghiệm nhiệm vụ, có khó khăn nhất định, nhưng độ khó khăn tuyệt đối sẽ không quá lớn.

“Cái tọa độ này hình như cũng ở thảo nguyên lân cận a.” Ngưu Tử nói ra.

“Không biết bên kia có đánh nhau hay không.” Số Mệnh không nén nổi nói ra, nếu như thật sự đánh nhau, cảnh kia chắc chắn là đặc biệt đồ sộ.

“Không biết chính xác, tuy nhiên nếu như thực sự đánh nhau, phỏng đoán không mấy ngày mấy đêm chắc chắn chấm dứt không được.”

Nghe những đội viên này nói chuyện phiếm, Tiêu Ngự nghĩ tới cảnh trên thảo nguyên quân đội 2 bên đông nghìn nghịt, 2 đại liên minh giữa chiến tranh chắc chắn phải tiêu hao không ít quân lực, khi đó tác dụng của các games thủ càng nổi bật hơn.

Mấy đội viên suy đoán, loại đại chiến này thường hay có thể ảnh hưởng kết cấu toàn bộ đại lục, ảnh hưởng quan hệ 2 đại liên minh trong đó, từng games thủ cũng gần bó chặt chẽ hơn.

Sau khi nhận được nhiệm vụ, 10 người cũng lại nán lại thêm nữa, 10 cái thân ảnh hướng địa điểm mục tiêu chạy như bay.

268. Chương 269: Mãn Thệt.

Tại 1 chỗ quen thuộc trên sườn núi, phía dưới chính là thảo nguyên rộng lớn sâu trong đó là rừng rậm, cây cối rậm rạp che tầm mắt của nhóm người Tiêu Ngự, trong rừng ánh sáng có vẻ có chút mờ tối, lâu lâu truyền đến 1 ít tiếng tê rống của dã thú.

“Mục tiêu vị trí, phía trước 100m, đang đến gần.” Ngưu Tử truyền âm, nói ra, hắn nhìn chăm chú vào mục tiêu.

“Đối phương chỉ có 1?” Tiêu Ngự nhin không được hỏi.

“Đúng vậy, chỉ có 1 người Cuồng Chiến sĩ.” Ngưu Tử trả lời.

Tiêu Ngự trong lòng không tránh khỏi có chút nghi hoặc, nếu như đối thủ chỉ có 1, vậy nhiệm vụ này xem ra không quá khó khăn, nhưng mà vòng nhiệm vụ thứ 3 không lẽ lại so với vòng nhiệm vụ thứ nhất dễ dàng hơn a?

Đám người Tiêu Ngự mai phục trong 1 mảnh rừng cây nhỏ, 1 cái thân ảnh cao lớn đang hướng về rừng cây nơi đám người Tiêu Ngự mai phục đi tới, đây là 1 người 3-40 tuổi, thân hình cao lớn, toàn thân đều là cơ bắp nhô ra, tựa như 1 con dã thú hung mãnh, trên người khoác 1 cái giáp trụ màu bạc, tóc dài túm thành 1 chùm, thả ra ở sau người, trên đầu đội giáp khôi nhon dài, võ trang hạng nặng.

Cuồng Chiến sĩ kia đại kiếm trong tay bề rộng chừng 3 tấc, dài chừng 2m, thân kiếm không có hoa văn trang sức dư thừa, giản dị chất phác tự nhiên, lưỡi kiếm lại đặc biệt sắc bén.

Cái tên Cuồng Chiến sĩ này cũng là bên Thiên sứ liên minh phái ra tuần tra ở trong rừng rậm, hẳn thế đơn lực bạc, lấy lực lượng 10 người Tiêu Ngự, không có lẽ ngay cả 1 người Lever 30 tinh anh cũng giải quyết không được, nhiệm vụ này có phần cũng rất đơn giản a.

Sự khác thường chính là, bởi vì cái nhiệm vụ này quá mức đơn giản, mới làm cho Tiêu Ngự cảm giác được có chút bất an.

Người Cuồng Chiến sĩ dần dần tiến vào vòng vây của đám người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự cho người Cuồng Chiến sĩ một cái [Kỹ Năng Dò Xét].

Lôi Tát: Lever 30 tinh anh, class Cuồng Chiến sĩ, huyết lượng 100.000, Quân hàm, Vạn phu trưởng.

Cái người Cuồng Chiến sĩ này huyết lượng rất nhiều. Thực lực cũng rất mạnh. Nhưng mà lấy lực lượng đám người Tiêu Ngự. Đối phó 1 mình hẳn hẳn sẽ không quá khó khăn.

Trong lòng cái loại cảm giác bất an kia là cái gì đây. Tiêu Ngự lẩm bẩm lẩm bẩm. Chẳng lẽ là mình đa nghi. Thường xuyên gặp được nhiệm vụ khó khăn cao. Đột nhiên gặp được 1 cái nhiệm vụ rất đơn giản. Thì cảm thấy không hợp nhãn?

” Mặc kệ. Chuẩn bị động thủ!” Thấy được người Cuồng Chiến sĩ đã tiến vào vòng vây. Tiêu Ngự truyền âm cho các đội viên nói.

Lúc này Ngưu Tử bên kia đột nhiên phát qua đây 1 cái tin nhắn. Làm cho Tiêu Ngự hít một hơi lạnh. May mắn không có động thủ. Nếu không bọn họ có thể thực sự đã phiền toái rồi.

“Phía sau qua đây ước chừng 200 games thủ Thiên sứ liên minh.” Ngưu Tử truyền âm cho Tiêu Ngự nói ra.

200 người Thiên sứ liên minh? Không nghĩ tới Cuồng Chiến sĩ phía sau còn nhiều người đi theo như vậy. Không biết là tới làm cái gì. Trán Tiêu Ngự đã toát ra 1 chút mồ hôi lạnh. Nếu như bọn họ cùng Cuồng Chiến sĩ đánh nhau. Lại gặp phải nhiều games thủ liên minh như vậy. Nhiệm vụ kia coi như đã không còn cách nào tiếp tục. Tiêu Ngự khẩn trương cho các đội viên ngừng lại. Nghĩ 1 chút. Tiêu Ngự nói ra: ” Trước tiên để 1 người truy tung Cuồng Chiến sĩ. Những người khác theo ta đến phía sau thật lước những games thủ Thiên sứ liên minh kia.”

“Người này thực lực nhất định phải mạnh, tuyệt đối không thể để người Cuồng Chiến sĩ kia mất dấu, cũng không được để hắn phát hiện.” Tiêu Ngự nói ra.

“Tiêu Ngự còn phải chỉ huy Đoàn đội.” Tiểu Quỷ nhìn về phía Kẹo Sa Ngã bên cạnh.

Ngoài Tiêu Ngự ra Kẹo Sa Ngã là người có thực lực mạnh nhất, là nhân tuyển truy tung Cuồng Chiến sĩ tốt nhất.

Kẹo Sa Ngã đành bĩu môi, chỉ có thể cam chịu thôi.

Mấy thân ảnh lướt ra ngoài hướng về phía Ngưu Tử bên kia tập trung.

Thấy đám người Tiêu Ngự rời đi, Kẹo Sa Ngã trầm mặc 1 hồi, rồi đuổi theo kịp người Cuồng Chiến sĩ.

Đám người Tiêu Ngự hội tụ đến vị trí Ngưu Tử, ẩn nấp ở trong rừng, quan sát tốp games thủ Thiên sứ liên minh này, nơi này ước chừng có 200 người games thủ Thiên sứ liên minh, các loại class đều có, tuy nhiên

thực lực không được cao lắm, trang bị trên người đa số đều là Lam, Tử Trang, hiển nhiên là hỗn tạp cùng 1 chỗ không phải quân chính quy.

“Các người nói Dong Binh Công hội tuyên bố cái nhiệm vụ tuần tra này rất cuộc có ý nghĩa gì? Chúng ta đi lâu như vậy mà sao không nhìn thấy nổi 1 tên Tà ác liên minh.” 1 Lôi Pháp Sư cảm thấy buồn bực nói ra, 200 người bọn họ đã ở nơi này tuần tra rất lâu, không có phát hiện bất luận cái tung tích games thủ Tà ác liên minh nào, nếu như không phải nhận lời Dong Binh Công hội và phần thưởng nhiệm vụ khổng lồ, hẳn thật đúng là không muốn làm.

“Quả thật rất ngán, tuy nhiên không gặp là tốt nhất, nếu như gặp phải, còn phải đánh 1 hồi sao? Chúng ta an an ổn ổn nhận lấy khen thưởng nhiệm vụ là tốt rồi.” 1 người Hoả Pháp sư nói ra, người này kỹ thuật không cao, tổ đội lúc nào cũng thích núp ở phía sau, loại nhiệm vụ không cần đánh nhau mà vẫn có thể lấy khen thưởng nhiệm vụ, hẳn tự nhiên là cầu còn không được a.

Tiêu Ngự và 8 đội viên còn lại nhìn vào các games thủ Thiên sứ liên minh thừa thốt đi qua, kéo thành 1 cái hàng dài, đám người Tiêu Ngự liếc mắt nhìn nhau.

Đám người Tiêu Ngự pm kênh tổ đội rôm rả.

“Thế nào, muốn động thủ hay không?”

“Đối phương số người hơi nhiều a!”

“Những gia hỏa này xem ra thực lực không cao lắm, bao nhiêu cũng không đủ cho chúng ta giết đâu.” Nhìn vào những games thủ này, Tiểu Quỷ có chút khinh thường nói ra.

Quả thật, đối với cao thủ mà nói, cho dù số người đối phương nhiều hơn, bọn họ vẫn có thể đem những người này săn bắt.

Vì sao Đạo tặc đối mặt số địch nhân gấp vài lần người của mình nhưng vẫn có thể thắng? Đối với chiến trường cần thận phân tích qua người đều có thể xem hiểu, Đạo tặc mỗi lần PK đều là 1V1, cho dù đối thủ số người nhiều hơn vài lần bản thân, Đạo tặc cũng có thể bảo chứng bản thân mỗi 1 lần đối mặt đều là 1 người! 1 người Đạo tặc tiêu diệt 1 cái Đoàn đội 10 người, cũng không thể chứng minh cái tên Đạo tặc này vũ lực cường đại, chỉ có thể chứng minh cái tên Đạo tặc này vũ lực cường đại hơn mỗi một người trong Đoàn đội 10 người này thôi!

1 Đạo tặc mần thịt 200 cá nhân, trên thực tế chỉ là oánh 200 lần 1V1 thôi. Chỉ cần Đạo tặc này kỹ thuật đủ cao siêu, không dễ bị vây lại, không đồng thời đối mặt vài kẻ địch, là hẳn có thể mần thịt hoàn mỹ!

Nhìn vào những games thủ Thiên sứ liên minh này đi qua, Tiêu Ngự hơi trầm ngâm, nói ra: “Mọi người tự do hoạt động, thật hết bao nhiêu tốt bấy nhiêu, trước hết thật lược hết những người này, rồi đi đối phó Cuồng Chiến sĩ kia. Nhớ kỹ đối phó Mục sư trước.”

Tiêu Ngự cũng không lo lắng an toàn các đội viên này, lấy thực lực của bọn họ, đối phó các games thủ Thiên sứ liên minh này thì thừa sức, Tiêu Ngự tùy tiện điều tra 1 chút những games thủ Thiên sứ liên minh này, đa số đều chỉ có trên dưới 21-22 Lever, mặc trên người đều là lam Lục Trang, thực lực căn bản phải biết, còn chưa đủ cho bọn họ dắt kẻ rặng.

Nghe được Tiêu Ngự nói, đôi mắt từng đội viên lộ ra ánh sáng hưng phấn nóng bỏng, dù sao đối thủ có nhiều người như vậy, không nghĩ tới Tiêu Ngự đã vậy còn chẳng hề để ý phán cho đối phương án tử hình.

Mấy người Chanh trong lòng không tránh được có chút lo lắng, bọn họ tự nhiên là không so cùng được với thực lực biến thái của Tiêu Ngự.

“Những người này thực lực không cao, đa số đều chỉ có 21-22 Lever, tuy nhiên nên cẩn thận 1 chút, đừng để bên ngoài bao vây là được.” Tiêu Ngự nói ra, lấy trạng thái tiềm hành hướng về 1 Thợ săn chậm rãi đến gần.

Nghe Tiêu Ngự nói xong, đám người Ngưu Tử, Số Mệnh như được ăn thuốc an thần, từng người tản ra, tìm mục tiêu cho mình.

Báo săn bên cạnh Thợ săn kia dường như cảm giác được cái gì, cúi đầu gầm to.

Thợ săn cảm thấy kinh sợ quay đầu lại, vừa định cử cung bắn.

[Long Tường Thuật]!

Tiêu Ngự xài 1 cú [Long Tường Thuật] đá vào bụng Thợ săn kia, giương tay lên cao 1 đòn [Tạc Kịch] đem Thợ săn kích hôn mê, bỏ trên 1 cái công kích cơ bản .

1 cái hơn 250, 1 cái hơn 210 , 1 cái hơn 60 giá trị thương tổn từ trên đầu Thợ săn bay lên, Thợ săn tổng cộng cũng đã mất hơn 500 huyết lượng, sau khi trúng 3 kích của Tiêu Ngự liền ngã trên mặt đất.

“Người này cũng quá yếu a.” Tiêu Ngự lắc lắc đầu, thầm nghĩ, tay phải đuổi 1 cái, mò lên trang bị rơi xuống của Thợ săn, là 1 món Lam Trang, nhiều lắm cũng chỉ có thể bán được mấy chục kim tệ mà thôi, tuy nhiên Tiêu Ngự không gian hành trang lớn, không khách khí a .

Thịt xong Thợ săn, Tiêu Ngự 1 chiêu [Đột Tiến] đến bên cạnh 1 Mục sư, lúc này Tiêu Ngự ngay cả [Tấn Kịch] cũng chẳng buồn dùng, giữ lại cái kỹ năng hôn mê phòng khi cần đến, tay trái Tiêu Ngự bồi lên chủ thủ chất độc Hắc Hạnh Thảo cho Mục sư 1 cái Giảm Tốc Độc.

Sau khi cho Mục sư 1 cái Giảm Tốc Độc , Mục sư choáng váng, hẳn tốc độ di động bản thân cũng gần 20 điểm sau khi dính phải , tốc độ di động chỉ còn lại có 5, chậm phải biết .

Tiêu Ngự cho Mục sư 1 cái skill [Dịch Cốt], đem Mục sư lưu tại chỗ, sau khi bổ thêm mấy cái công kích cơ bản cuối cùng cũng đem Mục sư giết chết .

Tiêu Ngự so với các games thủ Thiên sứ liên minh này cao hơn 6-7 Lever , thêm trang bị cực tốt, công kích cao dọa người, tùy tiện 1 cái kỹ năng đều có thể tạo thành trên dưới 200 điểm thương tổn, công kích cơ bản cũng được 6-70 điểm , các games thủ này huyết lượng cũng chỉ có trên dưới 400 điểm, sao sống qua được công kích của Tiêu Ngự?

“Là Tà ác liên minh !”

“Có Đạo tặc công kích!”

Mấy games thủ kinh hô lên, bọn họ đang muốn tổ chức người vây Tiêu Ngự, lại phát hiện 4 mặt bị tập kích , đám người Chanh, Ngưu Tử cũng không phải ăn chay , từ các nơi phát động công kích.

Tiêu Ngự giống như hổ lạc bầy dê, liên tục chém giết 3 games thủ Thiên sứ liên minh, đánh về phía 1 người Đức lỗ y khác, Đức lỗ y kia biến thành 1 con báo săn, quay người muốn chạy trốn, bị Tiêu Ngự cho 1 cái Giảm Tốc Độc, lập tức loạng choạng , Tiêu Ngự 1 cái [Bối Thử] xuất ra, nhảy lên cao tung thêm 1 chiêu [Bạo Liệt], đánh gãy đoạn vài đốt xương của báo săn.

Con báo săn lập tức tứ chi mềm nhũn, ngã trên mặt đất.

“4 cháu .” Tiêu Ngự cười nhạt, 1 chiêu [Huyền Ảnh Bộ] tránh hết mấy cái công kích của Hoả Pháp sư và Lôi Pháp sư , đến bên cạnh 1 Mục sư, Mục sư kia quay người muốn chạy, tay phải Tiêu Ngự chủ thủ xuyên thấu lưng Mục sư , khẩn cấp đuổi theo.

Lấy Tốc độ của Tiêu Ngự, nơi này người nào có thể chạy trốn khỏi tay hắn? Huống chi đối thủ còn là 1 cái Mục sư!

Tiêu Ngự ở sau lưng Mục sư bổ thêm mấy cái công kích liên tục, đem Mục sư giết chết.

Từng đạo quả cầu lửa hướng về Tiêu Ngự bắn qua, Tiêu Ngự 1 chiêu [Tật Phong Bộ] tránh thoát những quả cầu lửa này, lại đã tới sau lưng 1 Thợ săn.

Thợ săn kia bị làm cho sợ hãi, quay người chạy trốn, Tiêu Ngự nhảy lên cao, tung ra 1 chiêu [Giảo Sát], kèm theo cho Thợ săn 1 cái chất độc trí mạng.

269. Chương 270: Đục Đáy Dìm Thuyền.

Chung quanh chỉ còn lại có 1 người Mục sư, hẳn đang muốn buff máu cho Thợ săn, thân ảnh Tiêu Ngự đã như 1 mũi tên rời cung , hướng về hắn bắn thẳng đến.

Mục sư kia thấy được Tiêu Ngự hướng về bản thân lao tới, sợ tới mức pháp trượng trong tay buông lỏng, thiếu chút nữa rớt trên mặt đất, những games thủ này vốn là tạm thời tổ chức lại, tại vì do mỗi người không ăn ý, lúc này Mục sư nào còn có suy nghĩ buff máu cho Thợ săn, khẩn trương quay đầu đào tẩu.

[Đột Thứ]!

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự trên không trung vẽ ra từng đạo hàn quang sắc bén, chính xác đâm trúng thân thể Mục sư, ở trong ánh mắt hoang mang của Mục sư, Tiêu Ngự bồi thêm 1 chiêu [Phản Thủ Bối Thứ].

Mục sư mở miệng, chưa kịp hét ra, hào quang trong ánh mắt dần dần mờ nhạt, gục xuống.

Thợ săn bị Tiêu Ngự công kích qua kia trên đầu phiêu khởi từng cái duy trì thương tổn, huyết lượng nhanh chóng cạn kiệt, khẩn trương hộc vào một bình Hạ cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt.

“Mục sư, Mục sư ở đâu?” Thợ săn gấp giọng la lên, ánh mắt tìm kiếm tung tích của Mục sư, lại phát hiện trên mặt đất đã nằm 3 cái xác chết Mục sư, giật mình há to miệng, vẻ mặt không thể tin nổi, qua vài giây, Hạ cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt phục hồi đầy huyết lượng cũng bị duy trì thương tổn rút đi huyết lượng, ngã trên mặt đất.

“7 cháu.” Tiêu Ngự cười nhạt, ngẩng đầu nhìn quanh 1 chút, phát hiện phía xa mấy class games thủ pháp hệ ngờ ngác nhìn bản thân, giờ pháp trượng, lại quên công kích.

Tiêu Ngự hướng trên người mấy cái games thủ class cận chiến bên cạnh nhìn thoáng qua, những games thủ class cận chiến này không tự chủ được lui lại mấy bước.

Các games thủ Thiên sứ liên minh này khó mà nói rõ rung động trong lòng, Tiêu Ngự dưới sự nhìn tập trung của nhiều người như vậy, cử động nhợt nhạt liên tục tiêu diệt 7 games thủ Thiên sứ liên minh, tạo cho các games thủ Thiên sứ liên minh này một đả kích thị giác rất to lớn.

Người này. Thật là đáng sợ!

Mấy người Cuồng Chiến sĩ bên cạnh gan lớn hơn 1 chút. Bọn họ luôn không sợ Đạo tặc. Trước kia ở trên chiến trường. Bọn họ dù sao cũng có thể như xe tăng nghiền nát Đạo tặc.

“Mọi người 1 lượt cùng lên. Tiêu diệt hắn!” 1 người Cuồng Chiến sĩ gào lên. Được hắn động viên. Mấy games thủ class cận chiến bên cạnh 1 lượt lao lên. Nhắm phía Tiêu Ngự xông tới.

Lúc này các games thủ class pháp hệ mới hồi phục tinh thần lại. Từng người phóng ra công kích ma pháp công kích tới Tiêu Ngự.

“Kỹ năng công kích đã dùng hết. Chỉ còn lại [Tấn Kích] và [Trí Mệnh Bạo Phá].” Tiêu Ngự nhìn chăm chú Cuồng Chiến sĩ đang xông lên. 1 cái [Độn hình] ngăn cản hết ma pháp công kích của các games thủ class pháp hệ kia. Bỏ nhào vào người Cuồng Chiến sĩ bên cạnh. Chủ thủ tay phải hệt như nước vũ rồng bay. Đâm tới người Cuồng Chiến sĩ.

Chủ thủ Tiêu Ngự bị máu tươi dính lên. Cắm ngập vào người Cuồng Chiến sĩ.

” Kỳ thật, Cuồng Chiến sĩ cũng không chịu nổi 1 đòn.” Tiêu Ngự khé miệng lạnh lùng cười, nói ra.

Cuồng Chiến sĩ kia còn chưa kịp phản ứng, đã phát hiện hàn quang đột ngột xuất hiện trước mắt, kế tiếp không còn cảm giác thấy gì nữa. Nếu như cho hắn 1 lần cơ hội nữa, hắn cũng không dám trêu chọc cái tên sát thần này.

Các games thủ Thiên sứ liên minh bên cạnh thấy được Tiêu Ngự công kích người man rợ, tất cả bao vây qua đây.

Tiêu Ngự cho trên người Cuồng Chiến sĩ 1 cái trí mạng độc, bồi thêm mấy cái công kích, cái tên Cuồng Chiến sĩ này huyết lượng cũng xem như là rất cao, chừng hơn 700, công kích của Tiêu Ngự lại tổn thương khá thấp, mỗi 1 kích chỉ có thể tạo thành 5-60 thương tổn, người Cuồng Chiến sĩ huyết lượng từng đoạn từng đoạn đi xuống đấy.

Mấy tên class cận chiến vây quanh công kích Tiêu Ngự, ở trong công kích của phần đông các games thủ, huyết lượng của Tiêu Ngự cũng liên tục tụt xuống, Tiêu Ngự cố gắng tránh né những kỹ năng khổng lồ kia, đối với kỹ năng công kích cơ bản đã bất lực.

-35, -37, -36

Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên, những games thủ này cấp bậc thấp hơn Tiêu Ngự, thêm Tiêu Ngự phòng ngự rất cao, những games thủ này tạo ra thương tổn cực kỳ có hạn. Tuy nhiên bọn hắn nhiều người, chỉ 1 lát là Tiêu Ngự đã bị đánh rớt gần nửa huyết lượng.

1 đạo hàn quang màu đen bao phủ Tiêu Ngự ở bên trong, công kích tập trung như vậy, cuối cùng đã kích hoạt ra [Phí Tư Thủ Hộ] trên người Tiêu Ngự, [Phí Tư Thủ Hộ] có thể hấp thu 50% giá trị thương tổn, những games thủ này thương tổn công kích càng xuống thấp hơn.

Cuồng Chiến sĩ kia tỉnh lại, phát hiện huyết lượng bản thân chỉ còn không đến 1 nửa, sợ tới mức quay người muốn chạy trốn, Tiêu Ngự cất bước đuổi theo, theo sát ở phía sau người Cuồng Chiến sĩ, Cuồng Chiến sĩ không cách nào vùng thoát khỏi Tiêu Ngự, cắn răng 1 cái, liều mạng, quay đầu lại công kích Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhảy lên cao, năng lượng toàn thân hội tụ đến tay phải, chủy thủ trong tay hướng về Cuồng Chiến sĩ đâm xuống.

Cuồng Chiến sĩ kia vừa mới chuyển đầu, nghênh đón hắn lại là chủy thủ Tiêu Ngự, nhìn vào chủy thủ Tiêu Ngự gần trong gang tấc, người Cuồng Chiến sĩ sợ tới mức sửng sốt tại chỗ.

Chủy thủ Tiêu Ngự đâm vào ngực Cuồng Chiến sĩ, ầm vang 1 tiếng, trên đầu Cuồng Chiến sĩ phiêu khởi 2 cái giá trị thương tổn, huyết lượng còn sót lại rốt cuộc cũng tụt xuống đáy.

Tiêu Ngự mò lên trang bị Cuồng Chiến sĩ rơi xuống, mỉm cười, lượng máu của hắn chỉ còn lại có hơn 100 điểm, qua vài giây đã chống đỡ không ngừng, Tiêu Ngự 1 chiêu [Đào Thoát] né tránh ra ngoài, hướng ra phía ngoài chuồn mất.

Kỹ năng đào tẩu khác đều chưa tan băng, những games thủ Thiên sứ liên minh kia cũng không buông tha Tiêu Ngự, từng đạo ma pháp hướng về Tiêu Ngự bao trùm lại.

Nếu như ngành kháng nhiều ma pháp như vậy, bản thân không chừng có thể die không kịp ngáp a, Tiêu Ngự lấy ra 1 bình sơ cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt uống vào, huyết lượng phục hồi 300 điểm, ngành kháng công kích ma pháp tập trung rất nhanh liền xong ra ngoài, tan biến ở trong rừng.

Thấy Tiêu Ngự chạy trốn, những games thủ này đưa mắt nhìn chung quanh, trên mặt đất lẳng lặng nằm 8 cỗ thi thể, làm cho người ta không tự giác nghĩ đến tất cả vừa rồi phát sinh ra.

Ngoài bên này ra, các games thủ Thiên sứ liên minh khác cũng bị móc lỗ diz', những games thủ này kiểm lại số người, phát hiện bị 1 lần móc lỗ như vậy, toàn bộ Đoàn đội lại có thể ngã xuống 32 người, trong đó tuyệt đại bộ phận là Mục sư, Đức lữ y và Thợ săn, làm cho bọn họ trận trận lạnh thấu tim, không biết vì sao, như thế nào đột nhiên gặp phải nhiều Đạo tặc đến nơi này như vậy.

9 Đạo tặc núp vào các địa phương ở trong rừng, Tiêu Ngự ở trong góc ngồi xuống, phục hồi huyết lượng.

"Mọi người trả lời 1 chút tiêu diệt được bao nhiêu người, thống kê lại nào." Chanh đề nghị nói, tính toán 1 chút xem tiêu diệt được bao nhiêu người, có thể đại khái tính ra đối thủ còn lại khoảng bao nhiêu.

"3 người."

"3 người."

"4 người." Đám người Ngưu Tử, Tiểu Quỷ ào ào trả lời ra số người giết được.

"8 người." Tiêu Ngự trả lời ra số người bản thân giết chết.

Đám người Ngưu Tử ngơ người mặt biến sắc, Tiêu Ngự giết chết tương đương với gấp 2 bọn họ.

"Biến thái, không phải là người." Không nén nổi nhỏ giọng nói thầm,

"0 người." Yêu Nghiệt không nén nổi có chút mặt đỏ nói ra.

Kỹ thuật của Yêu Nghiệt ở trong tất cả đội viên được tính ở mức trung bình, nên hẳn sẽ không chỉ có chiến tích như vậy chứ .

Tiêu Ngự khẽ nhú mày, hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

“Gặp phải 1 Thợ săn, cấp bậc không cao, nhưng thực lực lại rất mạnh, thiếu chút nữa không trở về được .” Yêu Nghiệt nói ra, trong lòng buồn bực, nhiều người như vậy, hẳn lại lựa chọn đúng tên Thợ săn kia, đánh lén không được đã đành, ngược lại thiếu chút nữa bị mấy người bên cạnh 1 lượt lao lên tiêu diệt, thật là quá mất thể diện .

“Thợ săn?” Tiêu Ngự trong lòng nhớ kỹ, Thợ săn kia có thể đem Yêu Nghiệt bức bách thành như vậy, tuyệt đối không đơn giản, “Nếu như gặp được cái tên Thợ săn này, mọi người để ý 1 chút.”

Đám người Tiêu Ngự ở trong rừng lẳng lặng phục hồi, chuẩn bị bất cứ lúc nào phát động đợt công kích thứ 2.

Còn lại hơn 160 games thủ Thiên sứ liên minh , giống như chim sợ cành cong, kinh hoàng lúng túng, trên mặt đất 32 cỗ thi thể kích thích mãnh liệt thần kinh của bọn họ, tính toán 1 chút, đối thủ tổng cộng là 9 Đạo tặc, 9 Đạo tặc này lại có thể ở trước mắt 200 người bọn họ mần thịt 32 người.

Các games thủ này không tự giác sát đến gần nhau 1 ít, như vậy mới có thể cảm giác được an toàn hơn .

” Không có Mục sư trong Đoàn đội .”

“Tất cả Mục sư đã die hết .”

Các games thủ lúc này mới ý thức tới cái vấn đề nghiêm trọng này, không có Mục sư, có nghĩa là người bị chết sẽ không có cách nào sống lại ngay cả mất máu cũng không cách nào buff phục hồi .

“Chúng ta bây giờ nên làm gì?”

“Chúng ta cần phải chủ động xuất kích, bây giờ những Đạo tặc kia kỹ năng còn chưa có tan băng, chờ kỹ năng bọn hắn toàn bộ tan băng, phát ra động đợt công kích thứ 2, chúng ta sẽ chết thảm hại hơn nữa .” 1 người Thợ săn ước chừng hơn 20 tuổi nói ra.

“Chủ động xuất kích? Điều đó không có khả năng, chúng ta nhiều người như vậy tụ tập cùng 1 chỗ còn bị người ta giết nhiều như vậy, phân tán tiến vào rừng cây đó không phải đưa đồ ăn cho người khác sao?” 1 Hoả Pháp sư nói, hẳn bị những Đạo tặc này dọa phá gan, phải biết games thủ class pháp hệ sợ nhất chính là Đạo tặc, nhất là Hoả Pháp sư, nếu như bị Đạo tặc nhìn trúng , hẳn chắc chắn phải chết.

Thuyết pháp của Hoả Pháp sư rất nhanh được rất nhiều games thủ phụ họa đồng ý.

“Chúng ta không chủ động xuất kích, chẳng lẽ cứ đứng im để người khác giết?” Thợ săn nhịn không được nổi giận mắng, những người này thật sự là đồ phế thải , cùng những games thủ nhất gan sợ phiền phức này làm nhiệm vụ thật đáng buồn.

“Muốn đi người 1 người đi.” Hoả Pháp sư nói ra.

“Long ca, ta và người cùng đi.” 1 Đạo tặc tầm 10 tuổi đứng ra nói với Thợ săn.

Thợ săn nhìn thoáng qua mấy cái games thủ lân cận, ngoài cái tên Đạo tặc này không có nổi 1 người chịu đi cùng, 2 người bọn họ đi căn bản không có tác dụng , đi ít người quá, cũng chỉ có nước bị tàn sát mà thôi.

“1 đám ngu ngốc, vậy các người nói nên làm cái gì bây giờ?” Thợ săn hừ lạnh 1 tiếng nói ra, cứ kéo dài như vậy, những Đạo tặc kia kỹ năng sẽ nhanh chóng tan băng , ngay cả cơ hội chủ động xuất kích cũng không có .

“Dứt khoát vứt bỏ nhiệm vụ, toàn bộ trở về thành đi.” 1 Lôi Pháp sư đề nghị nói ra.

“Vứt bỏ nhiệm vụ trở về thành, nói thì nhẹ nhàng, nhiệm vụ kia trừng phạt đầy , cái này gọi là lâm trận bỏ chạy, có thể tăng thêm trừng phạt , còn không bằng bị die ở đây !” Thợ săn không khách khí giễu cợt nói ra, Lôi Pháp sư trên mặt có 1 chút khó chịu.

“Cùng lắm thì chết , liều mạng, chúng ta nhiều người như vậy bị mấy tên Đạo tặc dọa, nói ra các người không thấy mất mặt sao .” 1 Cuồng Chiến sĩ tức giận nói ra, trợn mắt trừng trừng liếc mắt 1 vòng những games thủ này.

“Bọn họ đến !”

Mấy games thủ kinh hô nói ra, mấy cái thân ảnh xuất hiện ở trong rừng rậm, là đám người Tiêu Ngự quay lại.

Đợt công kích thứ 2 bắt đầu .

Nhìn vào rừng rậm thân ảnh Tiêu Ngự bên cạnh đám người, Long Nham trong mắt phóng xạ ra ánh sáng khác thường : “Các người quả thật rất mạnh. Anh ta cũng là Đạo tặc, các người và anh của ta rốt cuộc ai lợi hại hơn đây.”

270. Chương 271: Trần Trường Tập Thể.

Từng cái thân ảnh từ các phương hướng chạy vào trong đám những games thủ này, Tiêu Ngự lao lên 1 chiêu [Long Tường Thuật] đá vào người 1 Băng Pháp sư , giương tay lên cao thêm mấy cái công kích cơ bản, đem Băng Pháp sư lật nhào, sau khi xong xuôi 1 chiêu [Đột Tiến] đến gần 1 người Lôi Pháp sư, 1 chiêu [Tấn Kích] đem hắn kích hôn mê, 1 chiêu [Phản Thủ Bối Thứ] đâm vòng ra đem Lôi Pháp sư trực tiếp phi thăng .

9 người như hổ lạc bầy dê, gần như không có đối thủ, thoải mái vùng tay giết hại.

Tiêu Ngự tựa như 1 sát thần, mỗi nơi đi qua, người ngã ngựa đổ, 1 lát đã có 4 games thủ class pháp hệ ngã trên mặt đất. Có thời gian mà nói, Tiêu Ngự còn thò tay nhặt lên chút trang bị, nếu như tình huống gấp gáp, Tiêu Ngự ngay cả trang bị cũng chẳng thèm nhặt, dù sao trang bị những games thủ này không đáng vài đồng.

1 chiêu [Tật Phong Bộ] tránh hết ma pháp tập trung như mưa đến trước mắt, lợi dụng [Tật Phong Bộ] tăng tốc độ đến sau lưng 1 Băng Pháp sư, nhảy lên cao, xuất ra 1 chiêu [Giáo Sát], chủ thủ 2 tay ở sau lưng Băng Pháp sư ra sức xé mở 1 đạo lỗ hổng.

Tốc độ của Tiêu Ngự quá nhanh, căn bản không để cho những games thủ này bắt luận cơ hội phản ứng nào . Những games thủ này thực lực ở trong tất cả games thủ chỉ có thể coi là mức trung bình , cấp bậc vừa thấp, năng lực phản ứng không cao , ra chiến trường đều phải tổ đội mấy chục người mới dám lên , gặp phải những người Tiêu Ngự, Chanh này, tự nhiên đều chỉ có xác định bị tàn sát mà thôi , bị Tiêu Ngự công kích, thậm chí ngay cả phản ứng cũng không có, đã như vậy còn ngây ngốc đứng 1 chỗ , 1 cái bia thịt sống sờ sờ, bị Tiêu Ngự công kích đều không biết đường tránh 1 chút .

Tiêu Ngự [Giáo Sát] xong, tặng cho Băng Pháp sư 1 cái trí mạng độc, trực tiếp rời đi. Băng Pháp sư còn đang ngây ngốc đứng đó , dường như lúc này mới kịp phản ứng bản thân bị công kích , nhìn trên đầu phiêu khởi từng cái giá trị thương tổn, cuống quýt lấy ra phục hồi được hoàn rót xuống mồm, nhưng mà rót hết rồi lấy đâu mà dùng? Qua vài giây, Băng Pháp sư ngã bịch trên mặt đất.

Thấy được Tiêu Ngự hung hãn như thế, các games thủ Thiên sứ liên minh chung quanh suy nghĩ thứ nhất chính là tránh hắn , hướng 4 phía thối lui.

“Tiểu hổ, lên !” Quát khê 1 tiếng.

Tiêu Ngự hướng phương hướng âm thanh nhìn lại, 1 người Thợ săn đang chỉ huy 1 con bạch hổ đáng người cường tráng hướng về Tiêu Ngự đánh tới.

Grào , bạch hổ phát ra 1 tiếng hổ gầm , nghiêng người đánh tới, Tiêu Ngự liên tục lùi về sau, đang chuẩn bị ngăn cản công kích của bạch hổ, 1 đạo mũi tên sát mặt đất hướng về Tiêu Ngự bắn qua, tựa như 1 con rắn độc chọn người mà cắn .

“Khá lắm.” Tiêu Ngự thầm khen 1 tiếng, không nghĩ tới trong những games thủ bỏ đi này lại có thể còn có 1 cao thủ như vậy, bạch hổ tấn công góc nghiêng, căn cứ đúng lý luận, Tiêu Ngự hoàn toàn có cơ hội trốn

tránh, sau đó ra sức 1 đòn đánh bạch hổ, nhưng mà mũi tên này lại vô cùng kịp thời, đem phương hướng trốn tránh của Tiêu Ngự hoàn toàn phong kín .

Tiêu Ngự đành chịu xài 1 cái [Độn hình] ngăn cản hết công kích của bạch hổ và mũi tên. Nhanh chóng vòng hướng phía sau bạch hổ. Chuẩn bị cho bạch hổ 1 cái thương tổn nặng.

Lúc Thợ săn này vừa bắn ra 1 mũi tên. Bạch hổ khúu giác cũng vô cùng nhanh nhẹn . Thợ săn có thể cảm nhận được vị trí của Tiêu Ngự. Mũi tên hướng về Tiêu Ngự bắn thẳng đến. Bạch hổ bên cạnh cũng 1 cái nhảy lên. Đánh về phía Tiêu Ngự.

Cái tên Thợ săn này hiển nhiên là cái loại tinh thông tính toán công kích tầm xa. Không giống những games thủ bình thường vô tri vô giác kia. Người này rất tinh minh . Đem từng góc độ gắt gao chặn lại. Căn bản không để cho tứ chi Tiêu Ngự cơ hội tránh né.

Tiêu Ngự ánh mắt lướt qua. Thợ săn kia tránh ở phía sau người phần đông games thủ Thiên sứ liên minh. Tiêu Ngự căn bản [Thâu Tập] không đến gần.

Trách không được Yêu Nghiệt chịu thiệt ở dưới tay hắn. Người này quả nhiên có phần bản lĩnh . Tiêu Ngự 1 chiêu [Huyền Ảnh Bộ]. Thân thể biến ảo thành liên tiếp hư ảnh. Đến bên cạnh 1 cái Cung tiễn thủ khác . Giương tay lên cao 1 cái [Tạc Kích]. Ra sức cắm ở trên người Cung tiễn thủ. Đem Cung tiễn thủ kích hôn mê. Sau khi đem Cung tiễn thủ kích hôn mê. Tiêu Ngự dùng mấy cái công kích cơ bản đâm chém. . Nhảy lên cao. 1 chiêu [Bạo Liệt]. Đem Cung tiễn thủ đánh bay ra ngoài.

Thấy Tiêu Ngự ở dưới quầy nhiều của bản thân vẫn cứ không kiêng nể giết người. Thợ săn kia cũng sốt ruột . Chỉ huy bạch hổ đánh về phía Tiêu Ngự. Từng đạo mũi tên hướng về Tiêu Ngự bắn qua.

[Đột Thử]!

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự hóa thành 1 đạo quang mang lấp lánh, tránh công kích của Thợ săn, đâm tới Hoả Pháp sư bên cạnh , chủ thủ tay phải ra sức đâm vào ngực Hoả Pháp sư, mấy cái công kích cơ bản đánh đến, giương tay lên cao 1 cái [Trí Mệnh Bạo Phá], đem Hoả Pháp sư giết chết.

Vù vù vù, vài đạo mũi tên và ma pháp bắn về phía Tiêu Ngự, 1 đạo mũi tên vút qua , 3 đạo thẳng đến Tiêu Ngự .

[Đào Thoát]!

Tiêu Ngự biến ra cách vài mét , tránh thoát những công kích này, nhìn thoáng qua Thợ săn ẩn mình ở trong các games thủ , cười nhạt.

Tiêu Ngự cho Thợ săn kia một cái [Kỹ Năng Dò Xét].

Long Nham: Lever 21 Thợ săn, huyết lượng 501.

Người này kỹ thuật không tệ, phỏng đoán vào trò chơi tương đối trẻ, cho nên cấp bậc mới thấp như vậy , nếu không lấy thực lực của hắn, nếu như bắt đầu chơi từ khi trò chơi mới mở ra , hơn nữa Thợ săn thăng cấp tương đối nhanh chóng, ít nhất có thể lên tới 26-27 Lever .

Tiêu Ngự cười bị Long Nham cho là khiêu khích, làm cho Long Nham hỏn hển tức giận , nhưng mà 1 mình hắn căn bản ngăn không được Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự ung dung rời đi, tan biến ở trong rừng.

So sánh với đợt công kích thứ nhất, Tiêu Ngự giết ít hơn 1 người, ở dưới tầm ngắm của cái tên Thợ săn Long Nham này , Tiêu Ngự không dám mạo hiểm cường công trở lại giết thêm 1 games thủ , chỉ có thể rời đi trước, chờ các kỹ năng phục hồi xong lại tiếp tục đợt công kích bão táp thứ 3.

Trên mặt đất lại 1 thêm đám xác chết, 9 Đạo tặc toàn bộ bình yên rời đi, mặc dù có mấy cái Đạo tặc bị đánh cho chỉ còn lại chút máu tàn .

“Thông báo số lượng tiêu diệt .”

“4.”

“4.”

“3 người.”

“7.”

Đám người Tiêu Ngự thống kê 1 chút, so với vừa rồi nhiều hơn 3 người, tiêu diệt được 35 người, trong đó cũng có 1 phần công lao của Tiêu Ngự, nếu không phải Tiêu Ngự ngăn chặn tên Thợ săn Long Nham kia, có lẽ có thể có 1 đội viên trở thành kẻ vô tích sự như Yêu Nghiệt.

2 đợt công kích bão táp bị tiêu diệt 68 đội viên, mấy games thủ triệt để đau đầu, những Đạo tặc này quả thực thật là đáng sợ, đây mới thực sự là cao thủ! các games thủ Thiên sứ liên minh này cuối cùng cũng đánh mất hy vọng thắng lợi, trở nên uể oải.

Bọn họ không thể lui, nếu như bị kẻ địch giết chết, bọn họ ít nhất còn có thể duy trì vinh quang, như thế bọn họ là bị chết trận! Như vậy là có thể miễn 1 phần nhiệm vụ trừng phạt. Nếu như bọn họ lâm trận bỏ chạy, ở quốc gia Ai Lạp Tây Á thịnh hành cái tinh thần Kỵ Sĩ này, lâm trận bỏ chạy sẽ bị coi là sỉ nhục, bọn họ sẽ bị gấp đôi trừng phạt cũng khấu trừ hàng loạt giá trị vinh quang, nếu như còn có đồng đội ở lại chống cự, trong đó có người chạy trốn, người chạy trốn kia bị coi là vứt bỏ đồng đội, đem sẽ phải chịu trừng phạt càng thêm nghiêm khắc.

Còn lại hơn 100 games thủ hoảng hốt tụ tập cùng 1 chỗ, bọn họ cảm nhận được tuyệt vọng, ở trước mặt 9 Đạo tặc này, bọn họ tựa như 1 đám dê non bị tàn sát.

Long Nham buồn bực, những đồ bỏ đi này đã không còn suy nghĩ chống cự, nhiệm vụ nhất định thất bại, hắn không cam lòng như vậy, nhưng mà chỉ có 1 mình hắn, hắn căn bản vô lực xoay chuyển đất trời.

“Người nói cái gì? Nhiệm vụ thất bại, là sao?”

Long Nham đem chuyện mình gặp phải giảng lại 1 lần, vẻ mặt cầu xin nói ra: “Bọn đàn như heo này, nhiều người như vậy bị 9 Đạo tặc dọa mất gan, ngay cả ý nghĩ đánh trả cũng không có, phục bọn người luôn.”

“Người khẳng định bọn họ chỉ có 9 người?”

“Đúng vậy, 9 Đạo tặc.” Long Nham nói ra.

“Thú vị, ta đi 1 chuyến, tuy nhiên khoảng cách quá xa, ta có lẽ cứu không được người.”

“Ta biết.” Long Nham chán nản nói ra, liếc mắt 1 vòng chung quanh những games thủ này, lần kinh nghiệm thảm chiến này khiến cho hắn hiểu 1 cái đạo lý, nếu như tổ đội làm nhiệm vụ, nghìn vạn lần phải tìm đúng đồng đội, nếu như cùng 1 đám bỏ đi làm nhiệm vụ, thà rằng không tiếp nhận nhiệm vụ còn hơn.

Long Nham ngừng nói, lão ca nói muốn cùng những người này đùa giỡn, lấy thực lực của hắn, tuyệt đối không có khả năng thất bại, chỉ là đối thủ có 9 người, có lẽ lão ca cũng không chiếm được tiện nghi, tuy nhiên đây đều là sự tình sau này, vẫn cần nghĩ lại kế tiếp nên như thế nào phản công.

“Cởi trang bị, nhanh chóng cởi trang bị!” Bỗng nhiên có ai đó la lên.

Các games bên cạnh thủ bình tĩnh hiểu ra, dù sao đánh không lại những Đạo tặc kia, thì cũng có thể giảm bớt tổn thất, bọn họ dứt khoát đem trang bị thu vào, thoát y trần truồng, như vậy cho dù bị die hết cũng sẽ không rớt trang bị. (Q_Q đáng nhẽ để trong hành trang cũng rút mới phải chứ nhỉ - thường chỉ có hòm đồ là an toàn thôi - mà game này hok bán quần chip hay sao í cởi cái đã ở trường luôn rồi à)

Truyền đến 1 ít âm thanh sột soạt, chỉ 1 lát hơn 100 người còn lại có hơn 50 còn mặc trang bị. Hơn 50 người này trong có hơn 30 người là phái nữ, xấu hổ cũng thoát không được, còn hơn 20 người chắc là da mặt mỏng vẫn phải có cốt khí chứ, cũng không thoát, tuy nhiên tuyệt đại đa số mọi người đều đem trang bị tốt trên người thay xuống.

Vài món trang bị rách nát mà thôi, còn phải cởi sao?

Long Nham ôm đầu che mặt, sao lại đến mức này, mất thể diện quá a, quá mất thể diện, thể diện con người đều mất hết, nếu như ai chụp được clip replay, phóng lên mạng, sau này bản thân còn làm người được sao?

Bất kể thế nào, nghìn vạn lần không thể để cho người ta thấy mặt, có thể chết, nhưng tuyệt đối không thể cùng những tên ngu xuẩn này cùng mất thể diện.

Công kích bão táp lần 3 bắt đầu, đám người Tiêu Ngự ở cạnh rừng cây xuất hiện, trong lúc nhất thời choáng váng, diễn ra cái gì thế này? như thế nào từng người thoát y trần truồng như heo vậy .

Chanh mặt trở nên đỏ rực, giơ lên chủ thủ, bọn đáng chết này, quá không chú ý thể diện .

Nếu như quần lót là trang bị, bọn họ có thể hay không đem quần lót cũng cỡi ra?

Đám người Tiêu Ngự đưa mắt nhìn nhau, cười ha ha, biện pháp tốt, quả nhiên là biện pháp tốt, như vậy không thể bị rớt trang bị .

“Tiến bọn họ lên đường đi.” Tiêu Ngự hết sức vui mừng nói ra, nhiều người như vậy, đều là giá trị vinh quang lấp lánh a! Ai cướp được chính là của người đó .”

9 cái thân ảnh như hàn kiếm đâm vào những games thủ này, thu hoạch tính mạng những games thủ này , chỉ gặp phải 1 ít chống cự nhỏ nhặt, cũng như không , những games thủ này thành vùng thành vùng ngã trên mặt đất.

1 lát sau, trên mặt đất nơi nơi đều là xác chết, toàn bộ biến thành giá trị vinh quang của đám người Tiêu Ngự.

“200 người toàn bộ chết hết , có 1 người là bụm mặt xấu hổ mà chết .” Chanh vừa cười vừa nói, cái tên kia quá đáng yêu , khi bị công kích vẫn gắt gao ôm lấy mặt, kiên quyết không cho nàng xem, nàng muốn đem tay hắn mở ra . (thể là không có đứa nào phản công à Q_Q đoạn trên cứ tưởng ...)

Mặc dù không rớt vài món trang bị, đám người Tiêu Ngự đối với những trang bị này căn bản không quan tâm, bọn họ quan tâm nhất là thu hoạch giá trị vinh quang.

“Đi thôi.” Tiêu Ngự nói, không nghĩ tới gặp gỡ 1 đồng phệ vật nơi này sao, quả nhiên chỉ là 1 ít người tạm thời liều mạng toàn bộ đều là không phải quân chính quy, quả thực là đưa kinh nghiệm đưa vinh quang tận miệng , may mà vừa rồi Tiêu Ngự coi trọng những người này như vậy.”

271. Chương 272: Huyết Chiến.

Sau khi tàn sát các games thủ này xong, Tiêu Ngự 9 người hướng về người Cuồng Chiến sĩ kia lao vút đi, 1 lát sau, mấy người Tiêu Ngự cùng Kẹo Sa Ngã hội hợp, 10 người cùng ở phía sau người Cuồng Chiến sĩ, đến 1 chỗ nơi rừng rậm, mơ hồ đem người Cuồng Chiến sĩ vây lại.

Cuồng Chiến sĩ Lô Tát dường như cảm giác được đám người Tiêu Ngự đang theo dõi , nắm trường kiếm, chậm rãi lùi đến bên cạnh 1 gốc cây đại thụ, cảnh giới xem xét tình huống chung quanh.

Tiêu Ngự trầm mặc hồi lâu, nói : “Chanh, Yêu Nghiệt, Tiểu Quỷ, Số Mệnh, theo ta lên, những người khác ở tại chỗ cảnh giới.”

Vừa nói xong, Tiêu Ngự như 1 mũi tên bắn ra ngoài, giơ lên 1 cước.

[Long Tường Thuật]!

Cuồng Chiến sĩ kia cảm giác rất nhạy cảm, hình như sớm đã cảm giác được phương hướng công kích của Tiêu Ngự, giơ lên đại kiếm trong tay ngăn cản ở phía trước.

Đinh 1 tiếng, Tiêu Ngự 1 cước đá lên trên đại kiếm trong tay Cuồng Chiến sĩ, lực phản chấn mạnh mẽ làm cho chân phải Tiêu Ngự 1 trận tê tê.

Cuồng Chiến sĩ kia sau khi đỡ 1 đòn của Tiêu Ngự, giơ lên đại kiếm trong tay hướng về Tiêu Ngự bổ xuống.

Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về sau, 4 cái thân ảnh từ 4 góc độ đánh về phía người Cuồng Chiến sĩ.

Cuồng Chiến sĩ hơi hơi ngồi xổm xuống , 1 cái [Xung Kích] nhằm phía Tiêu Ngự phát ra .

Tiêu Ngự xài 1 chiêu [Độn hình] ngăn cản hết [Xung Kích] của Cuồng Chiến sĩ , giương tay lên cao 1 cái [Phản Thủ Bối Thứ] đâm vòng ra.

[Cuồng Đạo Trảm]!

Cuồng Chiến sĩ kia khí thế đại kiếm trong tay hiệp không gì sánh nổi . 1 kiếm quét ngang qua đây.

Tiêu Ngự nếu như để [Phản Thủ Bối Thứ] đâm trúng người Cuồng Chiến sĩ. Tự nhiên sẽ bị Cuồng Chiến sĩ đánh trúng. Tiêu Ngự không chết cũng phải mất nửa cái mạng.

Tiêu Ngự 1 chiêu [Đào Thoát] né ra ngoài. Còn lại 4 người cũng nhào tới. Người Cuồng Chiến sĩ giương tay lên cao 1 kiếm vung chém tới. Lại có thể đem 4 người bức lui. 3 người đã trúng 1 cái công kích. Vội vàng lui ra. Nhìn huyết lượng chỉ còn lại hơn 100.

Tiêu Ngự lúc này mới phát hiện. Cái tên Cuồng Chiến sĩ này so với Lever 30 tinh anh khác khó đối phó hơn nhiều. Bởi vì người này kỹ xảo chiến đấu quá mạnh mẽ . Nhiều người như vậy lại rất khó ở dưới tay hắn chiếm được tiện nghi.

Cuồng Chiến sĩ kia tốc độ phản ứng nhanh hiếm thấy. 1 khi phát hiện đám người Tiêu Ngự đến gần. Liên có thể sử dụng chiêu số tốt nhất đem đám người Tiêu Ngự bức lui. Kỹ xảo chiến đấu cao dọa người. Ngược lại đám người Tiêu Ngự, Chanh. Vài lần thiếu chút nữa gặp phải nguy hiểm.

“Cùng tiến lên.” Tiêu Ngự pm kênh tổ đội nói, hắn lúc này mới phát hiện 5 cá nhân căn bản không có biện pháp đối phó cái tên Cuồng Chiến sĩ này.

10 Đạo tặc đem Cuồng Chiến sĩ vây lại , Cuồng Chiến sĩ tung đại kiếm trong tay, nhìn chăm chăm đám người Tiêu Ngự.

Kẹo Sa Ngã giờ lên chủ thủ, cùng 2 đội viên khác hướng về Cuồng Chiến sĩ nhào tới, 3 đạo chủ thủ đâm thẳng đến Cuồng Chiến sĩ.

Cuồng Chiến sĩ cười lạnh 1 tiếng, hướng phía trước tiến ra 1 bước, giờ lên trường kiếm trong tay bổ nghiêng xuống.

Vũ khí Đạo tặc ngăn gặp phải loại vũ khí dài đại kiếm này, căn bản phát huy uy lực không ra, ngay cả đến gần cũng vô cùng khó khăn, càng khó phải nói tới công kích .

Kẹo Sa Ngã vội vàng thối lui về phía sau, thân thể cường chế xoay người 1 chút, khó khăn lắm mới tránh thoát được công kích của Cuồng Chiến sĩ, bị Cuồng Chiến sĩ bức lui, 2 Đạo tặc khác cũng khẩn trương tránh né công kích của Cuồng Chiến sĩ.

Cuồng Chiến sĩ thuộc class Chiến sĩ được gọi là khắc tinh của Đạo tặc, không phải không có đạo lý , đầu tiên là vũ khí trong tay class Chiến sĩ dài hơn , phạm vi công kích rộng, có thể kiểm chế rất lớn trình độ phát huy của Class Đạo tặc , thử nghĩ nếu như Đạo tặc không có cách nào đến gần bên cạnh Chiến sĩ , không có cách nào phát huy chủ thủ ưu điểm vũ khí ngắn công kích nhanh , cũng có nghĩa là không có cách nào thi triển ra kỹ năng khống chế, năng lực bản thân của Đạo tặc cũng sẽ bị áp chế.

Nhìn vào Cuồng Chiến sĩ, 10 Đạo tặc như kiểu chó cắn nhím , không thể nào tới miệng .

Tiêu Ngự trầm mặc hồi lâu, hắn nghĩ tới 1 phương pháp, nói không chừng có thể có hiệu lực! Hắn nghĩ tới 2 vòng nhiệm vụ trước thu được [Long Tường Thuật] và kỹ năng [Đột Thứ], có lẽ 2 cái kỹ năng này mới là mấu chốt đối địch, 2 cái kỹ năng này là mấu chốt đột phá phòng ngự Cuồng Chiến sĩ.

Ở khi công kích của Tiêu Ngự đến, Kẹo Sa Ngã 9 người chia làm 3 tổ, từ 3 phương hướng thay phiên phát động, khiến người Cuồng Chiến sĩ phải giờ kiếm chống đỡ, 9 người thay phiên công kích cuối cùng khiến cho hắn có 1 chút cảm giác luồng cuồng chân tay.

Cuồng Chiến sĩ giờ tay lên 1 kiếm hướng vào đầu Kẹo Sa Ngã chém xuống, Kẹo Sa Ngã không lùi mà tiến tới, giờ lên chủ thủ 2 tay cản lại, đỉnh 1 tiếng giòn giã vang lên, Kẹo Sa Ngã chủ thủ 2 tay giao nhau, liên tục đem công kích Cuồng Chiến sĩ cản lại, cái kỹ năng này là Kẹo Sa Ngã mới học được kỹ năng chống đỡ.

“Cơ hội tốt!” Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc độ, chủ thủ hướng về sau lưng Cuồng Chiến sĩ đâm thẳng tới.

Chủy thủ trong tay Tiêu Ngự đâm vào lưng Cuồng Chiến sĩ, kích ra 1 luồng máu tươi.

Cuồng Chiến sĩ kia bị cơn đau dữ dội rống lên 1 tiếng, vứt bỏ công kích Kẹo Sa Ngã, giơ lên đại kiếm trong tay, hướng về Tiêu Ngự chém tới .

Cuồng Chiến sĩ bộ dáng như phát điên, đại kiếm trong tay ánh sáng rực rỡ tỏa ra xung quanh , thề đem Tiêu Ngự chém cho nằm dưới thân thể.

Phía sau người Kẹo Sa Ngã cũng phản ứng.

Thấy được sự chú ý của Cuồng Chiến sĩ bị Tiêu Ngự hấp dẫn, lúc này cũng nhìn không so đo ân oán , 1 chiêu [Tật Phong Bộ] tăng tốc độ đến phía sau người Cuồng Chiến sĩ, giơ lên chủy thủ trong tay 1 cái [Thâu Tập] đâm hướng cái ót Cuồng Chiến sĩ.

Cuồng Chiến sĩ kia trường kiếm trong tay vừa chém xuống, chủy thủ trong tay Kẹo Sa Ngã cũng đã đâm trúng cái ót hần, đem Cuồng Chiến sĩ kích hôn mê.

Tiêu Ngự nghiêng mình 1 cái né tránh, tránh thoát 1 đòn của Cuồng Chiến sĩ , Tiêu Ngự mặc dù cùng Kẹo Sa Ngã không thể nào hợp, nhưng hẳn không phải không thừa nhận, cùng 1 người đồng đội có ý thức chiến đấu, kỹ xảo chiến đấu tốt phối hợp quả thực là 1 chuyện rất hài lòng , nghĩ lại vừa rồi gặp những games thủ bỏ đi kia, lại so sánh 9 đội viên bên cạnh, rất dễ dàng có thể thấy được. Cùng cao thủ phối hợp tuyệt đối có thể phát huy ra gấp mấy lần thực lực của bản thân, nếu như cùng 1 cái đồng đội vứt đi phối hợp, rất có khả năng khiến cho mình phát huy cũng không nổi .

Kẹo Sa Ngã [Thâu Tập] Cuồng Chiến sĩ hiệu quả rất yếu, nhiều nhất có thể khống chế 1 giây, thấy được người Cuồng Chiến sĩ sắp tỉnh lại, Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 đòn [Tạc Kích] công kích ở đầu Cuồng Chiến sĩ, tiếp nhận quyền khống chế.

Mấy Đạo tặc chung quanh trong nháy mắt bộc phát ra sát thương lớn nhất của từng người , Kẹo Sa Ngã tránh ra 1 chỗ, Chanh 1 chiêu [Tật Phong Bộ] đến phía sau người Cuồng Chiến sĩ, nhảy lên tung ra 1 chiêu [Giáo Sát] , sau đó 1 chiêu [Bối Thử] , rồi lại nhanh chóng tránh ra.

Tất cả đội viên đều hiểu chiến thuật kế tiếp phải làm gì , Yêu Nghiệt 1 chiêu [Tật Phong Bộ] đến phía sau người Cuồng Chiến sĩ, nhảy lên tung ra 1 chiêu [Giáo Sát] , sau đó 1 chiêu [Bối Thử] .

Ngay sau đó là đám người Số Mệnh, Tiểu Quỷ, từng người toàn bộ [Giáo Sát] và [Bối Thử] trên người Cuồng Chiến sĩ làm cho hắn xuất huyết.

Sau khi Tiêu Ngự [Tạc Kích] xong đổi lại [Tấn Kích] , [Tấn Kích] xong lại dùng [Dịch Cốt] , cũng chỉ có thể khống chế Cuồng Chiến sĩ nhiều hơn 5 giây thời gian, mắt thấy Cuồng Chiến sĩ sắp tỉnh lại, Tiêu Ngự trong lòng căng thẳng, thầm nghĩ không ổn.

Kẹo Sa Ngã biết Tiêu Ngự đã quần cảnh, giương tay lên cao 1 cái [Dịch Cốt] khống chế được người Cuồng Chiến sĩ, Tiêu Ngự nhanh chóng tránh ra, Chanh nghiêng mình đi vào thay thế vị trí của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự thở phào nhẹ nhõm, loại kỹ năng khống chế này cần ý thức mỗi đội viên rất cao , thao tác phối hợp, khó khăn rất cao. Nhưng mà Tiêu Ngự, Kẹo Sa Ngã và Chanh đều hoàn thành . Nếu như đổi lại là những người khác, muốn liên tiếp khống chế có lẽ sẽ không dễ dàng như vậy , chỉ có rất ít người có thể làm được .

Người Cuồng Chiến sĩ không ngừng bị trên 7 cái [Giáo Sát] cộng thêm [Bối Thử] , tích lũy 260 điểm xuất huyết thương tổn, từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Cuồng Chiến sĩ bay lên, chúng đội viên từng người liên tục thay thế khống chế, 1 bên tăng cường phát ra công kích .

Đám người Tiêu Ngự cũng đã khống chế Cuồng Chiến sĩ 17 18 giây, tạo thành hơn 30.000 giá trị thương tổn, khi liên tiếp khống chế xuất hiện 1 ít sai lệch, Cuồng Chiến sĩ kia mắt thấy đã muốn tỉnh lại .

Nếu như Cuồng Chiến sĩ tỉnh lại, đám người Tiêu Ngự chỉ có thể chờ kỹ năng tan băng mới có thể phát động đợt công kích thứ 2, nhìn thoáng qua cột năng lượng, chỉ có hơn 60 1 chút , Tiêu Ngự vốn là muốn tích góp từng tí 1 tới 100 điểm năng lượng , nhưng hiện tại xem ra, không có cơ hội này , Tiêu Ngự triệu tập lên năng lượng toàn thân, giơ lên chủy thủ tay phải oanh kích ở ngực Cuồng Chiến sĩ, đánh gãy 1 cây xương sườn Cuồng Chiến sĩ .

Tiêu Ngự 1 đòn này đối với Cuồng Chiến sĩ tạo thành hơn 1.100 giá trị thương tổn.

Người Cuồng Chiến sĩ tỉnh lại, giơ lên trường kiếm trong tay công kích Tiêu Ngự, kiếm khí mạnh mẽ hướng về Tiêu Ngự quét qua, đám người Tiêu Ngự nhanh chóng lùi về sau, thối lui 1 khoảng cách.

Bởi vì Tiêu Ngự có giá trị thương tổn cao nhất, giá trị thù hận của Cuồng Chiến sĩ toàn bộ tập trung ở trên người Tiêu Ngự, giống như mãnh hổ hạ sơn, đánh về phía Tiêu Ngự. (ngu nhĩ hồ mà xuống núi bị chó nó khinh ngay)

Các đội viên nhanh chóng thối lui, bọn họ hiểu, Cuồng Chiến sĩ không có biện pháp tiêu diệt Tiêu Ngự, bọn họ chỉ có thể trước tiên tránh đi mũi công kích của hắn .

Qua thời gian dài như vậy, mấy cái kỹ năng đào tẩu của Tiêu Ngự đều đã tan băng , mấy cái kỹ năng không chế cũng rất nhanh sẽ tan băng .

Người Cuồng Chiến sĩ xông tới hết như xe tăng đè ép qua, Tiêu Ngự 1 chiêu [Tật Phong Bộ] né tránh 1 đòn của Cuồng Chiến sĩ , ở dưới khoảng khắc Cuồng Chiến sĩ vừa công kích kia, nhắc chân cho Cuồng Chiến sĩ 1 cái [Long Trường Thuật] .

Bởi vì khoảng cách quá gần, Tiêu Ngự dùng 1 đòn sấm sét này tốc độ quá nhanh, Cuồng Chiến sĩ căn bản không có thời gian phản ứng, nhất thời không có tránh kịp , bị Tiêu Ngự 1 đòn trúng đích .

Người Cuồng Chiến sĩ đau đớn ôm lấy bụng, khom lưng, Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 cái [Tấn Kích] đón đầu Cuồng Chiến sĩ đâm tới.

Chủ thủ Tiêu Ngự thêm 1 nhát trúng mục tiêu, sau đó Tiêu Ngự 1 chiêu [Phản Thủ Bối Thứ] đâm vòng ra, thuận thế 1 chiêu [Bối Thứ], hoàn thành 1 cái liên tiếp kỹ năng .

Các đội viên vừa lui tản ra, không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại không chế được Cuồng Chiến sĩ, toàn bộ vọt đến , Tiêu Ngự [Bối Thứ] xong xuôi, chủ thủ tay phải chui vào lưng Cuồng Chiến sĩ, 1 cái [Dịch Cốt], ra sức rạch ra.

272. Chương 273: Trò Chơi Bắt Đầu.

[Tấn Kích], [Tạc Kích], [Tấn Kích], [Tạc Kích]

Các đội viên này rất thông minh, bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị sẵn sàng liên tiếp không chế, nỗ lực không chế được Cuồng Chiến sĩ.

Cái tên Cuồng Chiến sĩ này cái đầu rất hùng tráng (chắc đầu to sao í - - ') , 6 đội viên đem Cuồng Chiến sĩ vây lấy công kích, 4 đội viên khác chỉ có thể ở bên ngoài bất cứ lúc nào chờ đợi liên tiếp không chế.

Trong lúc nhất thời các đội viên có bất cứ kỹ năng gây sát thương nào đều toàn bộ dùng hết , Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 đòn [Trí Mệnh Bạo Phá], oanh kích ở trên người Cuồng Chiến sĩ, cho thêm Cuồng Chiến sĩ 1 cái chất độc trí mạng, sau khi chém ra chất độc trí mạng, Tiêu Ngự 1 chiêu [Tật Phong Bộ], nhẩy lên cao tung ra 1 chiêu [Giáo Sát] .

Sau khi rơi xuống đất, Tiêu Ngự không ngừng lấy chủ thủ tay trong đâm chém Cuồng Chiến sĩ.

Đám người Tiêu Ngự giá trị thương tổn rất cao, gần gũi bộc phát lần thứ 2 đã đánh rớt gần hơn 20.000 huyết lượng của Cuồng Chiến sĩ.

10 đội viên đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, đồng tâm cùng chung sức vào, phối hợp lẫn nhau tương đối ăn ý. Cùng khi lần đầu gặp mặt đã rất bất đồng, các đội viên này hiểu rõ phong cách chiến đấu của từng người, phối hợp cũng càng ngày càng ăn ý, bọn họ đã từ bỏ được khúc mắc ban đầu.

Vốn bọn họ còn đối với Tiêu Ngự không phục lắm, nhưng mà trải qua mấy ngày làm nhiệm vụ chung với nhau, kỹ thuật của Tiêu Ngự cuối cùng cũng chinh phục được các đội viên này, bọn họ từ đáy lòng bái phục Tiêu Ngự. Cùng Kẹo Sa Ngã bất đồng, Tiêu Ngự tính cách lại không lạnh nhạt, càng dễ dàng được lòng mọi người, 9 đội viên đều bắt chước theo Tiêu Ngự mà làm, cái tên trong Đoàn đội này không phục Tiêu Ngự , chỉ sợ cũng chỉ có 1 người Kẹo Sa Ngã mà thôi .

Phối hợp ăn ý làm cho sức chiến đấu nhanh chóng dâng lên , trước kia những người này là 10 người, bây giờ những người này là 1 Đoàn đội.

Người Cuồng Chiến sĩ cuối cùng cũng chỉ là 1 người Lever 30 tinh anh, nào chịu đựng được 10 Đạo tặc bao vây tấn công như vậy? Mới qua 1 lúc Cuồng Chiến sĩ đã rút gần nửa huyết lượng rồi .

Kỹ năng khống chế của các đội viên toàn bộ phát huy hết , đang chuẩn bị rút đi.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột kỹ năng. kỹ năng [Tấn Kích] và kỹ năng [Tạc Kích] đều đã tan băng . Vội vàng thấp giọng quát 1 tiếng: “Đừng lui!”

Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 cái [Tấn Kích] kích lên Cuồng Chiến sĩ . Tiếp tục đem Cuồng Chiến sĩ khống chế lại .

Các đội viên mắt sáng lên. Tiêu Ngự kỹ năng khống chế đã tan băng .Kỹ năng khống chế của bọn họ cũng sẽ rất nhanh có thể sử dụng được . Bọn họ 10 người có thể làm được 100% khống chế . Chỉ cần không xảy ra yếu tố bất ngờ. Là có thể 1 mạch khiến cho Cuồng Chiến sĩ hôn mê đến chết!

“Đừng để cho hắn tỉnh lại!” Tiêu Ngự nói ra.

“Good job ^^ .” Các đội viên mài dao soàn soạt.

Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 cái [Dịch Cốt] xuất ra. 1 lát sau lại 1 đòn [Tạc Kích]. Sau đó đem quyền khống chế giao cho đội viên bên cạnh. Tiêu Ngự bắt đầu duy trì tích lũy năng lượng. Sau khi có kinh nghiệm phối hợp vừa rồi. Chúng đội viên phối hợp càng ngày càng ăn ý. Cũng như Tiêu Ngự nói. Bọn họ có thể thông qua liên tiếp khống chế. Khiến cho Cuồng Chiến sĩ luôn luôn không có cách nào tỉnh lại. Cho đến chết!

Phải biết quái tinh anh sau khi huyết lượng giảm tới mức nhất định, đều có thể tiến vào trạng thái cuồng bạo, nếu như Cuồng Chiến sĩ cuồng bạo , bọn họ sẽ phiền toái to, cho nên đem Cuồng Chiến sĩ khống chế liên tục cho đến chết là phương pháp an toàn nhất.

Tiêu Ngự bắt đầu liên tục tích lũy năng lượng, mỗi 1 lần công kích năng lượng sẽ tăng lên 1 đoạn, sau khi thấy được năng lượng tích góp từng tí 1 đến mức đầy cột, 1 cái [Bạo Liệt] xuất ra, nặng nề oanh kích ở trên người Cuồng Chiến sĩ, còn có thể tạo thành hiệu quả khống chế nhất định.

Người Cuồng Chiến sĩ bị liên tục vây ở bên trong, huyết lượng không ngừng tụt xuống .

Đám người Tiêu Ngự thay phiên khống chế, qua trên dưới nửa phút đồng hồ, Cuồng Chiến sĩ huyết lượng dần dần đến gần điểm kết thúc, thấy được Cuồng Chiến sĩ huyết lượng sắp cạn kiệt, các đội viên hưng phấn lên, ăn ý tăng cường phát ra công kích .

Năng lượng dần dần tích góp từng tí 1 đến khi tiếp tục đầy cột, Tiêu Ngự dữ dội quát 1 tiếng, 1 cái [Trí Mệnh Bạo Phá] xuất ra, năng lượng ở mũi chủy thủ trong lòng ngực Cuồng Chiến sĩ nổ tung, trên đầu Cuồng Chiến sĩ phiêu khởi 1 cái hơn 200, 1 cái hơn 2.500 giá trị thương tổn.

Người Cuồng Chiến sĩ cuối cùng cũng gục trên mặt đất.

“Game over (mệt vài lần ... dịch cũng mệt).” Tiêu Ngự ra 1 hơi nói, lần chiến đấu này, Tiêu Ngự mới thực sự ý thức được sự quan trọng của việc phối hợp , 10 Đạo tặc phối hợp lại, có thể phát huy gấp mấy lần sức chiến đấu, đạt tới khống chế hoàn mỹ, quả thật rất không tệ. Nếu như không phải khống chế hoàn mỹ, không chừng có thể xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, chẳng lẽ nhiệm vụ này chính là khảo nghiệm sự phối hợp giữa các đội viên?

Hệ thống: vinh dự sát phạt, số lượng 1, Vạn phu trưởng, thu được giá trị vinh quang 218.

Hệ thống: đội trưởng được thưởng thêm , thu được giá trị vinh quang 129 .

Tiêu Ngự khom lưng đem trang bị Cuồng Chiến sĩ rơi xuống thu vào, nhìn 1 chút, là cái trang bị chiến trường cấp Vạn phu trưởng , nộp lên Dong Binh Công hội phỏng đoán có thể đổi được không ít giá trị vinh quang.

Tiêu Ngự đem trang bị ném vào hành trang, quay đầu hướng các đội viên nói ra: “Nhiệm vụ hoàn thành, chúng ta trở về thôi.” Nhiệm vụ lần này vẫn còn khá thuận lợi, so với vòng thứ nhất, vòng nhiệm vụ thứ 2 thoải mái hơn 1 ít.

Các đội viên gật đầu, từng người bắt đầu đọc Hồi Thành Quyển Trục, 1 mảnh bạch quang sáng lên (chúu chúu – phi thăng).

Ở trong tích tắc đọc Hồi Thành Quyển Trục, Tiêu Ngự đột nhiên ý thức được có chút không đúng, bọn họ giống như bị người truy tung, Tiêu Ngự quay đầu nhìn 1 chút, 1 thân ảnh hết như 1 đạo mũi tên hướng về Ngưu Tử chạy gấp tới, cùng kỹ năng [Đột Thử] của Tiêu Ngự gần giống nhau, chủ tay trong tay cái thân ảnh kia 1 đòn đâm ở bụng Ngưu Tử.

“Có người móc lớp!”

“Là Đạo tặc!”

Tiêu Ngự khẩn trương gián đoạn đọc Hồi Thành Quyển Trục, các đội viên cũng đều phản ứng kịp, ào ào ngừng đọc Hồi Thành Quyển Trục, 2 người bởi vì đưa lưng về phía Ngưu Tử, không có phát hiện có người móc lớp, hóa thành tia sáng về tới trong thành.

chủ tay trong tay cái thân ảnh kia chính xác trúng mục tiêu bụng Ngưu Tử, Ngưu Tử bỗng nhiên phát hiện, hần bị tê liệt, thân thể không có cách nào động đậy, mắt trợn lên, kinh ngạc nhìn người trước mắt này.

cái thân ảnh kia lạnh lùng cười, thân thể 1 cái xoay tròn, 1 chiêu [Phản Thủ Bối Thử] đâm vòng ra, công kích ở trên lưng Ngưu Tử, thuận thế lại làm 1 cái [Bối Thử], động tác này sạch sẽ lưu loát, không hề kém so với Tiêu Ngự, cũng là 1 chiêu liên tiếp kỹ năng.

Lượng máu cạn kiệt, lực lượng toàn thân Ngưu Tử nhanh chóng trôi đi, 2 chân mềm nhũn, ngã trên mặt đất, bị người kia giết chết, trên mặt vẫn như cũ 1 vẻ mặt kinh ngạc, không nghĩ tới đối thủ lại có thể nhanh như vậy đem hần tiêu diệt.

“Người này động tác thật nhanh.” mấy người Tiêu Ngự nhanh chóng đánh về phía cái thân ảnh kia, người kia mò lên trang bị Ngưu Tử rơi xuống trên mặt đất, hướng về Tiêu Ngự cau mày 1 cái, mỉm cười, 1 chiêu [Tật Phong Bộ] tan biến ở tầm nhìn của Tiêu Ngự.

Thấy được bộ dáng người kia tươi cười, Tiêu Ngự bước chân cứng đờ, là người kia! Người này không phải ai khác, chính là người Tiêu Ngự, Số Mệnh và Kẹo Sa Ngã gặp được ở trong vòng thứ nhất nhiệm vụ Đạo tặc kia thiếu chút nữa đem Số Mệnh tiêu diệt, Ốc Sên. (hình như là tiêu ngự suýt die chứ nhỉ Q_Q)

Tiêu Ngự đếm lại số người, còn có 7 người, nhìn thoáng qua xác Ngưu Tử trên mặt đất, Đạo tặc kia muốn làm cái gì? 1 mình hần muốn đối phó với chúng ta?

Số Mệnh và Chanh về tới trong thành, chợt phát hiện những người khác lại không trở về.

“Vừa mới chuyện gì xảy ra?” Chanh nhìn về phía Số Mệnh hỏi, nàng rõ ràng thấy được đám người Tiêu Ngự đọc hồi thành, như thế nào lại chưa có trở về?

“Ta cũng không biết, ta nhìn thấy bọn họ đột nhiên gián đoạn hồi thành.” Số Mệnh nói ra.

Chanh đôi mi thanh tú cau lại, chắc chắn đã xảy ra chuyện gì đó, nếu không Tiêu Ngự bọn họ sẽ không đột nhiên gián đoạn về thành, Chanh nhìn danh sách trò chuyện trong đội, phát hiện pm kênh tổ đội có 1 dòng tin nhắn.

Hệ thống: đồng đội Ngưu Tử tử vong.

“Là ai giết Ngưu Tử?” Chanh đột nhiên ý thức được chuyện không ổn, trong kênh tổ đội phát ra hỏi, “Các người bên kia có chuyện gì xảy ra thế?”

“Có Đạo tặc móc đất, tiêu diệt Ngưu Tử.” Tiêu Ngự nói ra.

“Có cần chúng ta qua đó hay không?” Chanh có chút sốt ruột hỏi, cho dù nhiệm vụ đã làm xong, nhưng dù sao cũng là 1 đội ngũ, Chanh cũng không hy vọng những đồng đội này bị tiêu diệt.

“Không cần, từ Minh Dạ Thành đến bên này ít nhất cần nửa giờ.” Tiêu Ngự nói ra.

Chanh thở dài 1 hơi, nàng hiểu, 2 người bọn họ chạy trở lại cũng là chuyện vô bổ, sau nửa giờ này, ai biết bọn họ đã đánh thành cái bộ dáng gì ?

Đám người Tiêu Ngự tự nhiên sẽ không bởi vì Ngưu Tử bị tiêu diệt mà bị dọa, cảnh giới lên, lúc này đọc Hồi Thành Quyển Trục thật là 1 việc không sáng suốt , nói không chừng cái tên kia sẽ ra quỷ nhiều, từ động tác tiếp xúc trước kia và vừa rồi khi Đạo tặc kia tiêu diệt Ngưu Tử có thể phán đoán, người này tuyệt đối là 1 cao thủ, ít nhất ở trên lĩnh vực kỹ xảo chiến đấu, hẳn không kém Tiêu Ngự chút nào.

Tuy nhiên bất kể thực lực của hắn rất mạnh, 1 mình hắn muốn ở trước mặt đám người Tiêu Ngự chiếm tiện nghi, có lẽ vẫn còn khó lắm . Vừa rồi Ngưu Tử sở dĩ die là bởi vì hắn đánh bất ngờ móc đất , nếu không hẳn đã không thể nào thuận lợi như vậy . tuy nhiên thương tổn người này phát ra cũng khủng bố a , lại có thể ở thời gian ngắn như vậy giết chết Ngưu Tử.

“Người này chỉ là vừa mới đến.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, nếu không vừa rồi bọn họ đối phó với Cuồng Chiến sĩ , hẳn chắc chắn đã gây phiền toái rồi.

Ở sau 1 thân cây, 1 người nhìn vào 7 người trong rừng đang ở trạng thái đề phòng , khóe miệng lộ ra mỉm cười, lẩm bẩm nói: “Không nghĩ tới dĩ nhiên là bọn họ, 7 người, hơi nhiều, khó đối phó a.”

Đạo tặc và Đạo tặc ở dã ngoại gặp phải, thật là khó quyết ra thắng bại , 2 bên cùng có thể [Tiềm Hành], nếu như không có kỹ năng chống ẩn tàng, ai có thể đối phó ai? đám người Tiêu Ngự tìm không thấy Ốc Sên, Ốc Sên cũng không cách nào [Thân Tập] đến bọn họ, dưới tình huống có đề phòng , Ốc Sên căn bản không có khả năng [Thân Tập] thuận lợi!

“Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Yêu Nghiệt hỏi, ở gặp được vấn đề khi, hắn không tự giác bắt đầu hỏi Tiêu Ngự, đối với Tiêu Ngự nảy sinh cảm giác ý lại nhất định, trước kia mình hắn độc hành là tuyệt đối chưa từng có chuyện đó.

Đám người Tiểu Quỷ cũng đều nhìn về phía Tiêu Ngự, bọn họ trước kia gặp phải Đạo tặc mà nói, nếu như không có cách nào phân ra thắng bại vậy đều thối lui 1 bước, mở ra [Tật Phong Bộ] rời đi, nếu như gặp được những đối thủ yếu , chỉ cần vài giây là có thể chiến đấu xong, nhưng hôm nay tình huống lại chưa bao giờ gặp phải, chẳng lẽ bọn họ 7 người lại bị 1 người Đạo tặc dọa chạy ? cái này có phần cũng quá mất thể diện a !

Tiêu Ngự trầm mặc hồi lâu, bọn họ nhiều người như vậy tuyệt đối không thể tách ra, nếu không rất khả năng bị đối thủ tiêu diệt từng bộ phận, Tiêu Ngự cũng không phải sợ hãi người kia, Kẹo Sa Ngã phỏng đoán cũng không sợ, đội viên khác đã có thể không hẳn .

Nhưng mà bọn họ tìm không thấy đối thủ, vật hắn căn bản không có biện pháp, bây giờ nên làm gì?

“Chia 3 tổ, ta và Kẹo Sa Ngã từng người 1 tổ, người còn lại 1 tổ, không được tách ra. Hẳn không có khả năng luôn luôn ẩn núp đi, ta và Kẹo Sa Ngã dẫn hắn ra quyết chiến!” Tiêu Ngự nói ra, phương pháp này là phương pháp duy nhất dẫn đối thủ lộ mặt ra . (ngu nhĩ vào túi thì cứ thay nhau canh cho bọn kia hồi thành để lại thăng kẹo và cầu tiêu ở lại đi bộ về là được , 2 thằng đánh còn dễ hơn)

“Cứ như vậy đi.” Tiểu Quỷ trầm mặc 1 lát nói .

Phía xa trong bóng tối, Ốc Sên đứng ở phía sau cây, tay trái ngấm ngía 1 ít bột phấn màu trắng, cười nhạt: “Trò chơi bắt đầu .”

273. Chương 274: Quyết Đấu.

1 ít bột phấn là Ốc Sên ở trong nhiệm vụ lấy được. Tổng cộng 36 liều thuốc. Hiệu quả vô cùng rõ rệt. Là thần binh lợi khí để đối phó Đạo tặc . Chỉ cần trên người đối thủ dính vào 1 ít những bột phấn này. Là có thể truy tung [Tiềm Hành] đến đối thủ . Tác dụng thời gian duy trì nửa giờ đồng hồ. tuy nhiên thứ này vô cùng hiếm thấy. Dùng xong sẽ biến mất .

Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã chia nhau ở trong rừng cây hoạt động. Tìm kiếm tung tích của Ốc Sên. 2 người tận lực không có ẩn dấu hành tung. Dù sao dưới tình huống như vậy. Ốc Sên không có khả năng hiện thân đi đối phó 5 người Yêu Nghiệt Tiểu Quỷ. Bọn họ nếu không cứu giúp. 5 người đối phó 1 người vẫn không có vấn đề gì .

Huống chi 5 người này thực lực gần bằng so với Tiêu Ngự Kẹo Sa Ngã và Ốc Sên. Cũng coi như cao thủ. Ốc Sên có khả năng là hiện thân đối phó Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã nhất . Như vậy chính là giữa 2 người 1V1 . Dưới loại tình huống này. Thì phải là giữa 2 người liều mạng. Lấy phản ứng và ý thức của Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã . Cho dù không có cách nào đánh bại Ốc Sên. Cũng không đến nỗi bị Ốc Sên lưu lại. Bọn họ cùng lúc có thể thăm dò thực lực của Ốc Sên.

Tiêu Ngự hồi tưởng lại 1 chiêu vừa rồi Ốc Sên giết chết Ngưu Tử . Tỉ mỉ nhớ lại động tác kia. Lại ngoài ý muốn phát hiện. Kỹ năng kia chính là [Đột Thử] Tiêu Ngự hay sử dụng ! Chỉ là Ốc Sên ở khi phát huy . Chạy với tốc độ rất nhanh. Trong nháy mắt sức bật rất mạnh. Động tác cùng Tiêu Ngự có điều khác biệt. Ngưu Tử sau khi bị Ốc Sên đánh trúng. Tiến vào trạng thái tê liệt. Chẳng lẽ kỹ năng [Đột Thử] còn ẩn tàng hiệu quả tê liệt?

Tiêu Ngự bỗng dưng hiểu rõ . kỹ năng [Đột Thử] của Ốc Sên thêm vào hiệu ứng tê liệt nhất định là sau khi đạt tới 100% độ hoàn thành nảy sinh ra ! Tiêu Ngự chỉ là hơi hơi nghĩ 1 cái. Động tác Ốc Sên vừa rồi tựa như quay chậm ở trong đầu Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự đã không còn là thường dân ngây thơ mới vào trò chơi trước kia . Hẳn hiện tại. Đối với chiến đấu miễn cảm tuyệt đối có thể xưng hàng đầu . Chỉ cần sau khi nhìn 1 lần động tác của Ốc Sên. Liền có thể hoàn toàn làm ra động tác của hắn . Chỉ cần luyện tập thêm nữa . Tiêu Ngự liền có thể làm cho kỹ năng [Đột Thử] của mình đạt độ hoàn thành như Ốc Sên kia.

Tiêu Ngự mỉm cười. Không nghĩ tới sau khi gặp phải đến Ốc Sên. Lại có thể thu hoạch đến dạng này. Thu hoạch này làm cho thực lực của Tiêu Ngự càng tăng thêm 1 bước. 100% hoàn thành, [Đột Thử]. Tuyệt đối là 1 cái sát chiêu!

Tiêu Ngự dần dần rời xa Kẹo Sa Ngã và mấy đội viên khác. Ở trong rừng tìm tung tích của Ốc Sên. Tùy ý đi lại. Giống như là không có chút nào đề phòng. Nhưng trên thực tế. Tiêu Ngự đã tập trung tinh thần. Đem cảm giác năng lực tập trung đến lớn nhất. Nếu như Ốc Sên đối với hắn phát động công kích. Hẳn có thể làm ra phản ứng trước tiên. Giữa các cao thủ quyết đấu. Không thể xuất hiện chút xíu nào buông lỏng.

“Hắn đến !” Tiêu Ngự đột nhiên cảm giác được cái gì. Chủy thủ trong tay bỗng dưng căng lên.

1 đạo hàn quang chủy thủ thẳng đến cái ót của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự 1 cái xoay người. Giơ lên chủy thủ trong tay ngăn cản công kích của đối thủ. Đỉnh 1 tiếng giòn giã vang lên. chủy thủ tay phải của Tiêu Ngự chặn công kích của Ốc Sên .

Tiêu Ngự chống đỡ không phải kỹ năng. Mà là bình thường đón đỡ. Bởi vì cái kỹ năng [Thâu Tập] này yêu cầu rất cao. Nhất định phải đánh trúng cái ót của đối thủ mới có thể đem đối thủ kích hôn mê. Tùy ý đón đỡ cũng có thể đem kỹ năng [Thâu Tập] đỡ được . Đương nhiên . Chỉ có ở trước đó hiểu rõ ý đồ. Thật nhanh làm ra phản ứng mới có thể hoàn thành đón đỡ như vậy .

Tiêu Ngự khá hiểu rõ Ốc Sên!

Ốc Sên làm như đã sớm dự liệu được [Thâu Tập] có thể không có hiệu quả. Chủy thủ trong tay giương tay lên cao biến đổi chiêu. 1 chiêu [Tấn Kích] hướng về đầu Tiêu Ngự đâm thẳng mà đến. Tốc độ nhanh nếu như sét đánh.

Ở Ân Trạch Tư đại lục Đạo tặc thông thường chia làm 2 loại. 1 loại là theo đuổi phòng ngự cao , sát thương cao tức chiến đấu Đạo tặc. 1 loại là theo đuổi khống chế cao , sát thương cao tức khống chế Đạo tặc. Trong đó loại người thứ 2 nổi tiếng nhất.

Đồng thời đối với games thủ yêu cầu cũng cao nhất. Cao thủ thông thường đều lựa chọn loại thứ 2. Ở bên trong loại Đạo tặc thứ 2. Tuyệt đại bộ phận Đạo tặc là đi theo chính tuyến . lấy nhanh nhẹn làm chủ. Các

phương diện cân đối phát triển. Mà 1 loại Đạo tặc khác. Bọn họ thích tăng toàn bộ miễn tiếp , trang bị tốc độ di động và tốc độ công kích nhanh hiếm thấy. huyết lượng siêu thấp.

Tiêu Ngự cho Ốc Sên một cái [Kỹ Năng Dò Xét] phát hiện. Ốc Sên lại chỉ có hơn 370 huyết lượng. Ngay cả 400 cũng chưa từng đến. Nhưng mà người này tốc độ rất nhanh làm cho người ta vô pháp tưởng tượng. Khi phát huy kỹ năng cũng cực kì nhanh chóng. So với Tiêu Ngự nhanh hơn khá nhiều . Biến đổi chiêu cũng nhanh chóng dọa người a .

Phong cách chiến đấu của Ốc Sên và Lưỡi Lê rất tương tự. Đầu là theo đuổi tốc độ. 2 người cũng có khác biệt nhất định. Lưỡi Lê động tác xem ra rất mạnh mẽ. Động tác rất cổ quái. Mang theo chút kỳ xảo đánh nhau trong quân doanh . Rất có tính chất quân nhân đặc biệt. Sát phạt quyết đoán. Phong cách chiến đấu của Ốc Sên lại rất lưu loát. Động tác thanh nhã. Nhìn như không thể đánh bị thương. Nhưng có thể đột nhiên tăng tốc độ. Khoảng cách ngắn bộc phát năng lực rất mạnh. chính là bởi vì loại đặc tính này. Làm cho người ta rất khó đề phòng.

Thiên hạ vô công. Duy nhanh khó phá. Những lời này cũng không phải không có đạo lý. Động tác của người càng nhanh. Thời gian đối thủ phản ứng lại càng ít. Người càng dễ dàng tay.

Thấy được Ốc Sên tung skill [Dịch Cốt] đâm tới. Tiêu Ngự không dám thối lui. Giương tay lên cao 1 cái [Phản Thủ Bối Thứ] đâm vòng ra.

Thân ảnh Ốc Sên đột ngột. Ở trong tầm mắt Tiêu Ngự tan biến. Tiêu Ngự kỹ năng [Phản Thủ Bối Thứ] còn chưa phát huy xong. Lưng đã đau buốt. bị chủ thủ của Ốc Sên đâm trúng . Trên đầu Tiêu Ngự phiêu khởi 1 cái hơn 10 giá trị thương tổn

sau khi [Phản Thủ Bối Thứ] đâm xong. Ốc Sên tay trái làm ra 1 cái động tác tỉ mỉ không thể thấy kịp . Khi Ốc Sên lại muốn phát huy kỹ năng hôn mê . Tiêu Ngự đã tan biến ở trong tầm mắt Ốc Sên . Ốc Sên khóe miệng hơi 1 nhếch. Đem bột phấn màu trắng còn lại trên tay trái toàn bộ bỏ vào trong hành trang.

Tiêu Ngự ở trong góc lảng lảng xem kỹ Ốc Sên. Tiêu Ngự là cái loại đi lối chính tuyến không chế Đạo tặc. Cho dù tất cả điểm thuộc tính đều thêm ở nhanh nhẹn. Trang bị thuộc tính lại rất hỗn tạp. Ốc Sên thì lại tăng miễn tiếp. Trên người trang bị còn thêm nhanh nhẹn và tốc độ . Games thủ như Ốc Sên là cực kỳ hiếm thấy. Lưỡi Lê cũng là 1 người trong đó.

Tiêu Ngự cuối cùng có chút hiểu. Vì sao Lưỡi Lê có thể sáng tạo ra thần thoại bất bại. Bởi vì loại Đạo tặc này ở thời điểm chiến đấu. Có ưu thế tuyệt đối. Tốc độ nhanh làm cho người ta căn bản không có biện pháp phản kháng . Rất nhiều cao thủ Đấu Trường Hắc Ám . Sau khi nhìn Lưỡi Lê thi đấu. Ở dưới tình huống không có tuyệt đối nắm chắc. Căn bản không dám cùng Lưỡi Lê thi đấu!

Lần trước. Tiêu Ngự chỉ là cùng Ốc Sên tiếp xúc 1 chút. Lĩnh giáo hấn chiêu vô địch xuất huyết. Tên kia ẩn giấu không ít thực lực. Tiêu Ngự bây giờ mới ý thức tới chỗ lợi hại của người này .

2 người đều phát huy [Phản Thủ Bối Thứ]. Ốc Sên [Phản Thủ Bối Thứ] so với Tiêu Ngự [Phản Thủ Bối Thứ] phát huy thời gian ngắn hơn . Ốc Sên chính là đánh vào điểm này. Ở khi Tiêu Ngự chưa có phát huy xong [Phản Thủ Bối Thứ]. 1 cái [Phản Thủ Bối Thứ] đâm trúng Tiêu Ngự. Không có kỹ xảo cao siêu mà khiến người kinh ngạc chính là tốc độ phản ứng nhân lực. Làm không được cái loại trình độ này .

Tuy nhiên ngoài [Phản Thủ Bối Thứ]. Kỹ năng khác của Ốc Sên muốn ở trên người Tiêu Ngự chiếm được tiện nghi lại thật là khó. Kỹ năng khác phát huy thời gian đều tương đối ngắn. Ốc Sên cho dù phát huy tương đối nhanh chóng. Giữa 2 người cũng nhìn không ra bất luận cái gì chênh lệch.

“Không biết giữa Ốc Sên và Lưỡi Lê. Ai lợi hại hơn.” Tiêu Ngự không nén nổi thầm nghĩ. Bất kể ai lợi hại hơn. 2 người chắc chắn đều là cao thủ kỹ thuật đứng đầu. Trong khoảng thời gian này. Tiêu Ngự thu hoạch 2 cái kỹ năng. Thực lực đã gia tăng. Cái tên Ốc Sên này cũng thế . Kỹ năng của hắn cũng càng ngày càng nhiều .

Tiêu Ngự [Tật Phong Bộ] 1 cái xoay người. Chủ thủ trong tay đột nhiên tăng tốc độ. 1 cái [Đột Thứ] hướng về lưng Ốc Sên đâm tới. Động tác của Tiêu Ngự chính là tiêu chuẩn động tác của Ốc Sên . Nếu như

1 đòn này đánh trúng. Cho dù không có cách nào đạt tới 100% hoàn thành. Cũng 8-9 phần 10.

Không đợi Tiêu Ngự đến gần. Ốc Sên 1 chiêu [Tật Phong Bộ] tan biến ở tầm nhìn của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự 1 đòn thất bại. Phía sau người truyền đến 1 đạo hàn quang ớn lạnh. Thăng thấu lưng.

Tiêu Ngự 1 cái [Độn Hình] ngăn cản hết 1 đòn này của Ốc Sên. Hướng ra phía ngoài trốn chạy. Ốc Sên cười nhạt. Chủy thủ trong tay đột nhiên tăng tốc độ. 1 chiêu [Đột Thứ] đâm tới Tiêu Ngự.

Thấy được Ốc Sên hướng về bản thân lao thẳng mà đến. Tiêu Ngự hơi có chút kinh ngạc. Người này lại như là có thể phát hiện mình ẩn hình. Công kích phương hướng chính xác không sai.

Tiêu Ngự 1 chiêu [Huyền Ảnh Bộ] tránh thoát 1 cái [Đột Thứ] của Ốc Sên . Đến sau lưng Ốc Sên. Đang chuẩn bị công kích. Ốc Sên đã hướng phía trước lướt qua vài bước.

Tiêu Ngự vừa nhắc chân. Ở tại chỗ tan biến.

[Long Tường Thuật]!

Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Ốc Sên. 1 cước đá văng ra ngoài. Không nghĩ tới Ốc Sên đột nhiên dùng 1 cái kỹ năng [Tiêu Thất]. Ngăn cản hết 1 đòn của Tiêu Ngự.

2 người thực lực tương đương . Luôn luôn đánh tiếp. Có lẽ trong lúc nhất thời cũng khó chia thắng bại. Tiêu Ngự [Tật Phong Bộ] [Độn Hình] [Huyền Ảnh Bộ] toàn bộ dùng hết . kỹ năng đào tẩu chỉ còn lại có 1 cái [Đào Thoát] . Không thể không vạn phần cẩn thận.

Tiêu Ngự nhớ lại vừa rồi bản thân phát huy che dấu khi. Ốc Sên kia 1 đòn [Đột Thứ]. Hẳn đến tột cùng là như thế nào đoán được bản thân xác thực vị trí . Chẳng lẽ vẫn vẹn là suy đoán?

Tiêu Ngự tận lực điều chỉnh bản thân che dấu , khi dùng [Tật Phong Bộ] chạy thoát. Games thủ bình thường đều như nhau . Games thủ bình thường căn bản không có cách nào dự phán ra phương hướng bản thân chạy trốn. Không biết Ốc Sên làm như thế nào đoán ra được !

Tiêu Ngự im lặng địa chờ đợi công kích tiếp theo. Tiêu Ngự chỉ còn lại có 1 chiêu [Đào Thoát] kỹ năng. Phỏng đoán Ốc Sên cũng gần như thế . Tiêu Ngự không hẳn thua Ốc Sên. Cho nên Tiêu Ngự đang chờ đợi Ốc Sên công kích nên vô cùng bình tĩnh.

Hồi lâu. Cũng không thấy Ốc Sên công kích đợt thứ 2.

“Người này rất cẩn thận a . Kỹ năng không tan băng. Kiên quyết không động thủ.” Tiêu Ngự không nén nổi thầm nghĩ. Nhìn thoáng qua cột kỹ năng. Các hạng mục kỹ năng cũng đã tan băng. 2 người nếu như tiếp tục đánh tiếp. Chắc chắn cũng là 1 cái cục diện bất phân thắng bại . Cái tên kia rốt cuộc có dự định gì?

Tiêu Ngự còn đang nghi hoặc. Phía xa truyền đến đỉnh 1 tiếng giong giã vang lên. Về mặt Tiêu Ngự biến đổi. Phỏng đoán Ốc Sên thấy không có cách nào bắt bản thân. Ngược lại công kích Kẹo Sa Ngã .

Tiêu Ngự hướng phía trước mặt lao vút đi. Xuyên qua 1 mảnh đất rừng. Phát hiện Kẹo Sa Ngã đang đứng ở 1 mảnh trên đất trống. Hiển nhiên vừa cùng Ốc Sên đánh nhau. Tiêu Ngự nhìn thoáng qua huyết lượng Kẹo Sa Ngã. Cũng bị tụt hơn 100. Cũng ở trong tay Ốc Sên ăn 1 chút thua lỗ nhỏ. tuy nhiên không đến mức die .

“Yên tâm. Không chết được.” Thấy được Tiêu Ngự đi ra. Kẹo Sa Ngã lạnh nhạt nói ra. Ở cạnh gốc cây ngồi xuống. Lấy ra 1 ổ bánh bao.

274. Chương 275: Bụi Truy Tung.

Tiêu Ngự nhún nhún vai, cùng tên gia hỏa này đi chung với nhau như vậy, Tiêu Ngự cũng không trông chờ biểu hiện hòa nhã của hắn.

“Không có chết là được rồi , ngồi ăn bánh công nông rất nguy hiểm, cẩn thận kéo bị móc đứt .” Tiêu Ngự quay đầu rời đi.

Kẹo Sa Ngã trầm mặc không lên tiếng, nghiền ngẫm nhai bánh công nông trong miệng, người này không thể chờ mình ăn xong bánh công nông mới rút đi sao?

“2 người bọn họ thế nào?” Yêu Nghiệt hỏi.

Tiểu Quỷ nhìn thoáng cột máu trong mục tổ đội của Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã , nói: “Bọn họ cùng người kia đánh nhau , 2 người hình như đang bị thất thế .”

Yêu Nghiệt mở miệng, vẻ mặt không thể tin nổi: “2 tên này thực lực biến thái như vậy, ai có thể làm cho bọn họ chịu thiệt a?”

“Không biết nữa , người mạnh còn có người mạnh hơn , nói không chừng người kia còn mạnh hơn cả Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã, 2 người bọn họ không bị chết hết chứng minh 3 người bọn họ thực lực tương đương , người này cũng không thể làm gì được họ .” Tiểu Quỷ nói.

Tiểu Quỷ và Yêu Nghiệt bàn tán trò chuyện cũng luôn nhìn quanh , 3 đội viên khác Huyền Tiên, Mộng Hư và Trầm Luân đều thuộc về loại người tương đối trầm lặng , vô cùng nhát nhẽo đứng im tại chỗ, 5 người không dám chia nhỏ ra, dù sao gia hỏa vừa rồi móc lỗ kia là cao thủ cùng cấp bậc với Tiêu Ngự, Kẹo Sa Ngã , nếu như bọn họ tách ra 1 mình hành động, không chừng có thể bị người ta nắm như đậu phụ , trực tiếp tiêu diệt.

5 người ở giữa khu đất trống đợi Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã hồi âm , 2 người bọn họ nói không chừng có thể có biện pháp tiêu diệt người kia, 5 người bọn họ đối với kỹ thuật của Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã là tuyệt đối tin phục .

1 đạo hàn quang hiện lên, hướng về phía sau người Tiểu Quỷ đâm thẳng đến, Tiểu Quỷ bỗng nhiên kinh hãi, là Đạo tặc kia! Không nghĩ tới cái tên Đạo tặc này lại có thể dám 1 mình [Thâu Tập] 5 người bọn họ!

Tiểu Quỷ 1 chiêu [Tật Phong Bộ] ngăn cản rút công kích của Ốc Sên, tan biến ở tầm nhìn của Ốc Sên.

Ốc Sên khoe miệng mỉm cười. Ở tình huống vừa rồi chỉ mình treo chuông. Hẳn cho Tiểu Quỷ 1 ít bột truy tung. Vứt bỏ Tiểu Quỷ. Hướng về 3 Đạo tặc khác bên cạnh đánh tới.

[Đột Thứ]!

Chủ thủ trong tay Ốc Sên đột nhiên tăng tốc độ. Đâm tới Đạo tặc Huyền Tiên trong đó. Chủ thủ trong tay chính xác đâm trúng bụng Huyền Tiên. Bị mất 1 chút máu tươi. Huyền Tiên kinh ngạc nhìn vào Ốc Sên. Hẳn thân thể không có cách nào động đậy. Ốc Sên [Đột Thứ] đối với Đạo tặc kia tạo thành hiệu ứng tê liệt.

Ốc Sên thân hình hơi lệch đi. 1 chiêu [Phản Thủ Bối Thứ] đâm vòng ra.

1 thân ảnh nhanh chóng đánh về phía Ốc Sên đang làm phiền Huyền Tiên . Tiểu Quỷ chủ thủ trong tay hướng về Ốc Sên đâm thẳng đến. Yêu Nghiệt và 2 đội viên khác là Mộng Hư và Trầm Luân tốc độ cũng rất nhanh. 4 người từ 4 góc độ đánh về phía Ốc Sên.

Tiểu Quỷ chủ thủ hướng về đầu Ốc Sên 1 cái [Tấn Kích]. Nếu như Ốc Sên có ý muốn tiêu diệt Huyền Tiên. Như vậy hẳn cũng sẽ bị đám người Tiểu Quỷ giết chết .

Ốc Sên [Phản Thủ Bối Thứ] đâm ra thì triển đến 1 nửa, đột ngột dừng lại , vứt bỏ không chế Huyền Tiên, 1 cái kỹ năng [Tiêu Thất] tan biến ở tầm nhìn của các đội viên này, sau khi Ốc Sên biến mất, đột nhiên tăng tốc độ đánh về phía Mộng Hư bên cạnh .

Mộng Hư không nghĩ tới Ốc Sên lại có thể dũng cảm như vậy, ở trong 4 người bọn họ bao vây tấn công còn dám xuất ra đối phó hắn, nhất thời không trốn tránh kịp, Ốc Sên chủ thủ tay phải ở trên người Mộng Hư rạch ra 1 đạo vết thương, tay trái hơi động 1 chút, ở trên người Mộng Hư để lại 1 ít bột phấn màu trắng.

Mộng Hư quay người chống đỡ, 4 đội viên như lang như hổ, giáp công Ốc Sên. 1 lát sau, Huyền Tiên cũng tỉnh lại, hốc vào bình Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, cũng vọt lên. 5 đội viên này kỹ xảo, ý thức đều khá tốt, kỹ thuật mặc dù không sánh bằng Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã, cũng kém không xa, 5 người “hấp diêm” 1 người, trợ giúp tiếp ứng lẫn nhau, Ốc Sên trong lúc nhất thời có chút như trứng chọi đá.

Trong lúc nhất thời 6 cái thân ảnh biến đổi qua lại, trong nháy mắt đánh nhau hơn 10 hiệp, mọi người cùng thi triển sở trường, ai cũng không chiếm được tiện nghi.

Thấy được 3 thanh chủ thủ dùng 3 cái công kích cơ bản đâm qua đây, Ốc Sên cắn răng 1 cái, không có trốn tránh 3 cái công kích này, hướng về Yêu Nghiệt bên cạnh nhào tới.

Soạt soạt soạt, 3 đạo chủ thủ đồng thời đánh trúng Ốc Sên, nếu như là kỹ năng khống chế, Ốc Sên tuyệt đối không dám ngạnh kháng 3 cái công kích này, Ốc Sên ngạnh kháng ngăn cản 3 cái công kích cơ bản, tay trái động 1 chút, ở trên người Yêu Nghiệt để lại 1 chút bột phấn màu trắng.

Sau khi 3 người đội viên công kích trúng Ốc Sên, càng thêm hung dữ mạnh mẽ đánh về phía Ốc Sên.

Thấy được 5 người hướng về bản thân bao vây qua đây, Ốc Sên 1 chiêu [Tật Phong Bộ] ngăn cản hết công kích của các đội viên, từ trong vòng vây của các đội viên xông ra ngoài.

5 đội viên 1 đòn vồ hụt, đứng chung 1 chỗ cảnh giới, Ốc Sên thiếu chút nữa bị bọn họ tiêu diệt, phỏng đoán trong khoảng thời gian ngắn là không dám ra đây.

“Người này quả thật rất biến thái.” Huyền Tiên lòng còn sợ hãi nói, nếu như không phải Tiểu Quỷ kịp thời cứu viện, hẳn có lẽ đã nguy a, nhìn về phía Tiểu Quỷ chân thành nói, “Cám ơn.”

Tiểu Quỷ khoát khoát tay, cười cười nói: “Không cần, đều là đồng đội, nếu như người bị tiêu diệt, kẻ tiếp có lẽ sẽ đến phiên chúng ta.” Tiểu Quỷ tính cách khá hiền hoà.

Tiêu Ngự từ đằng xa lướt qua đây, nhìn thoáng qua các đội viên này, hỏi: “Các người bị móc lỗ ấy Q_Q?” (@ wind... : thi thoảng dịch thoáng 1 chút cho truyện nó đỡ khô =.= cái truyện này đọc không thì khô khốc í, phải thêm tí văn thơ vào cho nó máu từ bé đến lớn mình lại chưa có học thuộc văn học bao h nhưng mà đọc truyện nhiều với lại IQ cũng thuộc dạng thiên tài nên cũng tạm đủ ngồi bịa lung tung mà đỡ đại học)

Tiêu Ngự điểm lại số người 1 chút, không có người chết, lúc này mới yên tâm, nghĩ lại cũng đúng, lấy thực lực của mình, cũng không cách nào thịt được cùng lúc 5 người này, Ốc Sên thực lực cùng mình tương đương, khả năng này không lớn.

“Đúng vậy, người kia thiếu chút nữa giết chết 1 người, chúng ta cũng đánh rớt quá nửa cột máu của hắn, thiếu chút nữa tiêu diệt được hắn.” Tiểu Quỷ nói, không nén nổi có chút tiếc rẻ, chỉ thiếu chút nữa đã đem đối thủ giết được.

“Các người coi chừng 1 chút, tên kia có phần tà đạo, nhất là xuất huyết kỹ năng của hắn.” Tiêu Ngự nói, nghĩ tới lần khi gặp phải Ốc Sên, tên kia xuất huyết chiến thuật tuyệt đối là vô cùng khó chơi. (trong truyện tùy đoạn mình sẽ dịch thiên biến vạn hóa đi một chút để cho dễ hiểu hoặc dễ nghe miễn là không ảnh hưởng đến ý nghĩa hoặc cốt truyện là được, ok)

“Được, người yên tâm đi, chúng ta nhiều người như vậy, 1 mình hắn người không có khả năng tiêu diệt được chúng ta.” Tiểu Quỷ tự tin cười cười nói, lấy thực lực 5 người bọn họ, đối phó Ốc Sên hẳn không có vấn đề gì, nếu như 5 đánh 1 còn bị tiêu diệt, bọn họ không còn mặt mũi gặp người khác a.

Tiêu Ngự gật đầu, suy nghĩ, Ốc Sên liên tục 3 lượt chưa từng chiếm được tiện nghi, hắn sẽ làm như thế nào? Chắc chắn sẽ tìm điểm yếu nhất, 5 cái games thủ này tập trung cùng 1 chỗ là cực mạnh, Ốc Sên rất có khả năng sẽ quay đầu hướng hắn và Kẹo Sa Ngã. Bản thân cần phải tiếp tục dụ hắn xuất hiện, cùng hắn ganh đua cao thấp?

“Có lẽ cần phải cùng Kẹo Sa Ngã phối hợp.” Tiêu Ngự không nén nổi thầm nghĩ, 2 người bọn họ đơn đả độc đấu chỉ có thể cùng Ốc Sên bất phân thắng bại, nhưng nếu như bản thân hắn đem Ốc Sên dẫn ra, 2 người giáp công 1 người, có lẽ có thể đem Ốc Sên tiêu diệt.

Tiêu Ngự quay qua những games thủ này, tìm tung tích của Ốc Sên, Ốc Sên vừa mới thiếu chút nữa gặp hạn ở trong tay các games thủ này, kỹ năng toàn bộ tiêu hao hết, phỏng đoán đang tránh ở trong cái góc nào đó phục hồi huyết lượng, nếu như có thể tìm được Ốc Sên, nói không chừng có thể không tốn sức chút nào tiêu diệt Ốc Sên.

Tiêu Ngự ở trong rừng triển khai cảm giác tìm tòi, ánh mắt dừng ở những nơi dễ dàng ẩn nấp, tên kia hẳn chạy không xa, tuyệt đối ở gần nơi này!

Tiêu Ngự xếp đặt 1 chút xung quanh rừng cây rậm rạp, lá cây phía xa dường như động đậy, Tiêu Ngự tâm vừa động, rất nhanh hướng bên kia lao đi, ánh mắt hướng 1 cái góc dễ dàng ẩn nấp nhất nhìn lại, nơi đó rộng tuếch.

Vừa rồi chẳng lẽ chỉ là 1 ít gió nhẹ thổi qua? Tiêu Ngự có chút nghi hoặc thăm nghĩ, không có phát hiện Ốc Sên, Tiêu Ngự chỉ có thể tiếp tục hướng phía xa tìm tòi.

Trong góc, Tiêu Ngự vừa rồi từng tìm tòi nơi, 1 thân ảnh dần dần hiện ra, Ốc Sên cười khổ 1 chút: “Không nghĩ tới tên kia cảm giác nhạy cảm như vậy, may mắn kịp thời uống xong 1 bình Ẩn Hình Dược Hoàn, nếu không lúc này chết thật là oan uổng rồi.”

Nhìn thoáng qua bóng lưng Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đã hơi xa dần đi, Ốc Sên ngấm ngấm 1 chút chảy mồ hôi trong tay, khoe miệng mỉm cười: “Thật vất vả cho 7 người toàn bộ dính bột truy tung, lúc này cuối cùng có thể nghiêm túc động thủ.”

Mấy người Tiêu Ngự vẫn cho rằng Ốc Sên không có chiếm được cái gì tiện nghi, mà trên thực tế, ở trong quyết đấu vừa rồi, Ốc Sên ở dưới tình huống bọn họ bất tri bất giác (không hay biết), đánh dấu hiệu trên người bọn họ, khi Tiêu Ngự động hình bị Ốc Sên phát hiện cũng là bởi vì bột truy tung này, Ốc Sên cho rằng có thể ở dưới tình huống bất ngờ [Đột Thử] thành công, không nghĩ tới vẫn bị Tiêu Ngự tránh thoát, hẳn ý thức được cho dù có bột truy tung nhất thời cũng không cách nào tiêu diệt Tiêu Ngự, cho nên mới tạm dừng đối với Tiêu Ngự, tìm Kẹo Sa Ngã, không nghĩ tới games thủ gặp bằng hữu thấy chết mà không cứu kia lại có thể cũng là 1 gia hỏa gan lì, Ốc Sên cùng hắn đánh nhau mấy chiêu, nhất thời không găm nổi, cũng chỉ dùng [Phản Thủ Bối Thử] chiếm 1 chút tiện nghi.

“Kế tiếp chính là xài vô địch xuất huyết.” nhìn thoáng qua huyết lượng bản thân, đã phục hồi full, các hạng mục kỹ năng vẫn còn trong thời gian đóng băng, chờ các kỹ năng tan băng xong, công kích sẽ chính thức bắt đầu.

Ốc Sên nhìn về bãi đất trống phía xa, 5 games thủ kia đang ở phía xa trò chuyện, Ốc Sên lạnh lùng cười, vừa rồi hắn sở dĩ ở trên tay 5 cái games thủ này thăm hại như vậy, là bởi vì hắn muốn ở trên người 5 cái games thủ này đánh dấu hiệu lên, chiến đấu vô cùng miễn cưỡng, bọn họ cũng không nghĩ tới, Class Đạo tặc vốn là 1 loại am hiểu móc lõp và bộc phát nhất thời, 1 đòn không được liền lập tức chạy trốn, ai có thể ngờ đến cuối cùng 5 người bọn họ đánh bữa? sau khi rải bột truy tung xong, đợt công kích thứ nhất nhiệm vụ của Ốc Sên cho dù hoàn thành, hắn cũng không bắt buộc phải trong khoảng thời gian ngắn tiêu diệt bọn họ.

5 người phối hợp ăn ý cũng là điểm sơ hở, đối với đồng đội thường hay có cảm giác ỷ lại có thể làm chậm lại cảnh giác của bản thân, Đạo tặc kỹ thuật cao siêu thật sự, sẽ không ở lại trong Đoàn đội, bọn họ cần phải lựa chọn độc hành!

Đạo tặc là 1 trong mấy cái class độc hành thích hợp nhất!

Đi lại như gió, không có ràng buộc, đây mới thực sự là Đạo tặc!

Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã khoảng cách rất xa, 2 cái games thủ này mới là người Ốc Sên thật sự kiêng kị, những người khác, Ốc Sên còn chưa để vào mắt.

Ốc Sên hướng về chỗ 5 games thủ kia chậm rãi ẩn tàng đi qua, khi Ốc Sên ẩn nấp rất cẩn thận, hắn muốn dùng hết khả năng đến gần 1 người, đột nhiên bộc phát dữ dội, mới có thể đạt tới hiệu quả công kích bất ngờ.

Ốc Sên có thể thấy được những Đạo tặc này ẩn hình, nhưng những Đạo tặc này không cách nào phát hiện được Ốc Sên ẩn hình, điều này khiến cho Ốc Sên chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, Ốc Sên đi lại tự nhiên, những Đạo tặc này trong ánh mắt của Ốc Sên không có cách nào che dấu!

Đi qua 1 chiến dịch vừa rồi, các đội viên có chút thích thú trò chuyện về tên Ốc Sên này, không có chút nào nhận ra được, nguy hiểm đang dần dần đến gần bọn họ.

275. Chương 276 Thiên Tài

Ốc Sên khoảng cách cách Mộng Hư càng ngày càng gần.

< biệt=“” tung=“”>!

Ngưu thi triển kỹ năng đặc hữu của hắn , hướng phía trước đi vài bước, hắn đã gần đến bên cạnh Mộng Hư, cùng Mộng Hư gần trong gang tấc, Mộng Hư 1 chút cũng không có phát hiện.

< giao=“” sát=“”>!

Ốc Sên đột nhiên xuất hiện, chủ thủ 2 tay đột nhiên ở lưng Mộng Hư hung hăng 1 rạch , bởi vì Ốc Sên tốc độ quá nhanh, thêm Ốc Sên đã đến quá gần, Mộng Hư nhất thời không kịp phản ứng.

Ốc Sên đôi chủ thủ ở trên lưng Mộng Hư rạch ra 2 đạo vết thương, máu tươi bộc phát ra.

“Có người móc lốp !” Mộng Hư đột nhiên tăng tốc độ, muốn chạy trốn.

“Vô địch xuất huyết, còn chưa có chấm dứt, lúc này mới được 1 nửa a !” Ốc Sên lạnh lùng cười, chủ thủ tay phải hướng về Mộng Hư đâm thẳng đến.

< phá=“” cốt=“” thuật=“”>!

Ốc Sên đâm vào xương bả vai của Mộng Hư , 1 đạo cột máu bộc phát ra.

< tạt=“” phong=“” bộ=“”>!

Nếu như lại cứ như vậy . Không chết cũng khó . Mộng Hư đành phải mở ra < tạt=“” phong=“” bộ=“”> hướng phía trước chạy vội.

Ốc Sên tốc độ công kích quá nhanh. Chờ khi mấy cái đội viên bên cạnh kịp phản ứng. Ốc Sên đã đối với Mộng Hư tạo thành xuất huyết thương tổn rất nặng. Các đội viên kinh hô 1 tiếng. Hướng về Ốc Sên vọt lên.

“Còn chạy nổi nữa không !” Ốc Sên thấy được Mộng Hư muốn chạy trốn. Lập tức mở ra < định=“” thân=“”>. Bởi vì Ốc Sên có thể khẳng định vị trí của Mộng Hư . Mộng Hư muốn dùng < tạt=“” phong=“” bộ=“”> chạy trốn đã không còn khả năng.

Mộng Hư tốc độ di chuyển đột nhiên giảm xuống. Ở trong ánh mắt hoảng sợ. Nàng phát hiện nàng căn bản không có cách nào nhúc nhích! Rốt cuộc là cái kỹ năng gì. Lại có thể kiềm chế < tạt=“” phong=“” bộ=“”>?

Xung quanh khi 4 đội viên lao qua đây. Ốc Sên thân hình hơi nghiêng 1 chút. 1 chiêu < bối=“” thứ=“”> xuất ra. Sụt 1 tiếng. Ngập vào lưng Mộng Hư. (công nhận cái truyện này tả như thật mie nó tưởng tượng nhiều khi ghê hết cả người ... con gái nó cũng đâm tóa phở ra may mà không có cái chuyện lòi nội tạng -...-)

Trí mạng độc 10 điểm . < giao=“” sát=“”> 30 điểm thêm < phá=“” cốt=“” thuật=“”> tổng cộng 80 điểm xuất huyết thương tổn. Duy trì lâu dài 15 giây

Đến khi chủy thủ trong tay chúng đội viên công kích được Ốc Sên , Ốc Sên đã mở ra < tậ="" phong="" bộ=""> rời đi, tan biến ở tầm nhìn của những người này.

1 đòn xong xuôi, các đội viên đều có chút ngẩn ra, bọn họ không nghĩ tới tốc độ công kích của Ốc Sên nhanh như vậy, thậm chí không cho bọn hắn một chút thời gian phản ứng. (= = bọn này IQ cũng quá thấp a như trước ta nói canh cho nhau hồi thành phù về hoặc không thì cài bẫy tóm nó – khi nó tấn công ai đó thì truyền âm gấp đọc tọa độ cho 2 thằng quái thai kia nó vậy lại là đc mà gì mà khổ thế để nó thịt hoài – mà phải đánh chính là tác giả IQ thấp nghĩ ai cũng gà thế a chỉ biết ngồi chờ chết với đi lung tung)

Bọn họ quay đầu lại nhìn thoáng qua Mộng Hư, Mộng Hư cũng sờ nhìn huyết lượng của mình, từng đoạn từng đoạn rớt xuống , đây chính là 80 điểm duy trì thương tổn a ! Cho dù là games thủ cận chiến máu trâu cấp cũng đỡ không được !

Thấy được huyết lượng dần dần cạn kiệt, Mộng Hư định lấy ra sơ cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, nhưng mà năng tính toán thương tổn 1 chút, phát hiện cho dù uống sơ cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt căn bản cũng không ăn thua ! (mình nhớ không nhầm nó là con gái đúng không nhỉ Q_Q không biết nên để là “ hần hay nàng “)

Mộng Hư đem sơ cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt thả lại vào hành trang , tuyệt vọng nhìn huyết lượng của mình, trong hàng ngũ không có Mục sư, không có cách nào trị liệu, nàng chỉ có thể trở mắt nhìn tất cả điều này phát sinh ra, cuối cùng, huyết lượng cạn kiệt, Mộng Hư ngã trên mặt đất.

Nhìn vào xác Mộng Hư trên mặt đất , 4 đội viên sau đầu phát lạnh, bọn họ cho rằng Ốc Sên làm gì được bọn họ, nhưng mà bọn họ đã sai , lần này mục tiêu của Ốc Sên là Mộng Hư, nếu như người Ốc Sên để ý là bất luận 1 người nào trong bọn họ , bọn họ không ai có thể sống sót!

Nói cách khác, sinh mệnh bọn họ nắm giữ ở trong tay Ốc Sên , chỉ cần kỹ năng Ốc Sên tan băng, lấy hình thức giống nhau lần thứ 2 tiến hành mần thịt, bất cứ người nào trong bọn họ đều chắc chắn phải chết!

“Làm thế nào bây giờ ?” Tiểu Quỷ nhìn về phía Yêu Nghiệt hỏi, gặp được chuyện quỷ dị như vậy, Tiểu Quỷ cố gắng bình tĩnh, nghĩ đối sách.

“Gọi Tiêu Ngự bọn họ trở về!” Yêu Nghiệt quyết định thật nhanh , chỉ có Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã là có thể đối phó người trước mắt này.

“Các người bên kia xảy ra chuyện gì, Mộng Hư như thế nào chết ?” Tiêu Ngự thấy được Hệ Thống Nhắc Nhở, ngay lập tức ý thức được tình huống không ổn, Ốc Sên đã tấn công đối với bọn Tiểu Quỷ, không nghĩ tới 5 người bọn họ lại có thể không ngăn nổi Ốc Sên. Tiêu Ngự không phải không thừa nhận, Ốc Sên là 1 thiên tài đi săn , đã ngay cả Tiêu Ngự cũng không cách nào làm mần thịt được đám người Tiểu Quỷ. Nhưng mà Tiêu Ngự không thể , không có nghĩa là Ốc Sên không thể!

“Mau tới đây!” Yêu Nghiệt nói.

Không đợi Yêu Nghiệt nói xong, Tiêu Ngự đã hướng chỗ bọn họ chạy gấp tới .

Đám người Yêu Nghiệt đứng rất gần nhau, xung quanh rất trống trải, thế cho nên bọn họ 4 người đứng chung 1 chỗ cũng không có cảm nhận được cảm giác an toàn.

“Người thứ nhất!” Trong góc Ốc Sên mỉm cười nói, ẩn nấp đến gần 4 Đạo tặc kia, đột nhiên tăng tốc độ, đánh về Yêu Nghiệt, giương tay lên cao 1 cái < tấn="" kích=""> đâm tới Yêu Nghiệt.

Yêu Nghiệt con người bỗng nhiên co rút lại, 1 cái < tậ="" phong="" bộ=""> ngăn cản 1 đòn của Ốc Sên .

Yêu Nghiệt muốn thông qua < tậ="" phong="" bộ=""> tránh 1 đòn của Ốc Sên, sau đó đến gần Ốc Sên phản kích mãnh liệt, phối hợp với 3 người khác, như vậy là có thể cho Ốc Sên 1 kích trí mạng, không nghĩ tới Ốc Sên đột nhiên tăng tốc độ, chủy thủ trong tay hóa thành 1 đạo cầu vồng như điện xẹt.

< đột="" thứ="">!

Ở trong ánh mắt không thể tin nổi của Yêu Nghiệt , chủy thủ trong tay Ốc Sên đâm vào ngực Yêu Nghiệt, Yêu Nghiệt rơi vào trạng thái tê liệt.

“Hắn đến cùng là làm như thế nào đến , chẳng lẽ hắn có thể phá được ẩn hình? Không, không có khả năng! Đạo tặc căn bản không có kỹ năng phá ẩn hình! Có lẽ , chỉ là dự đoán!” Yêu Nghiệt trong đầu 1 mảnh sương mù, hắn không động đậy , chỉ có thể trở mắt nhìn chủ thủ trong tay Ốc Sên máu chảy đầm đìa từ ngực hắn rút ra.

Tiểu Quỷ, Trầm Luân và Huyền Tiên phát hiện Ốc Sên móc dít , căn bản không rảnh để nghĩ , ở trước tiên vọt lên.

Thấy được Tiểu Quỷ vọt lên, Ốc Sên tan biến 1 cái ngăn cản hết công kích của 3 người Tiểu Quỷ, 1 chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”>, kèm 1 chiêu < bối=“” thứ=“”>.

“Đáng chết!” Thấy được Yêu Nghiệt bị công kích, Tiểu Quỷ khẩn cấp , chủ thủ trong tay 1 đòn < tấn=“” kích=“”> đâm tới Ốc Sên.

Nóng vội thì không thành công, càng sốt ruột, ngược lại càng dễ dàng thu bị hiệu quả ngược lại (tương đương câu dục tốc bất đạt), căn cứ đúng lý luận, người bị công kích lúc này dễ dàng tránh né nhất! Ốc Sên cười nhạt, nghiêng đầu , dễ dàng tránh né, chủ thủ ở trên người Yêu Nghiệt ra sức rạch ra, ở trên lưng Yêu Nghiệt kéo ra 1 đạo vết thương.

Yêu Nghiệt trong đầu còn có quá nhiều nghi ngờ, tầm mắt chậm rãi tối sầm xuống, ngã trên mặt đất.

Ốc Sên hoa người 1 cái chớp biến ra ngoài, tiến vào trạng thái tiềm hành. (từ thăng Cầu Tiêu bị tấn công đến giờ mà vẫn không bàn bạc với nhau đoán ra nó có cách xác định ẩn hình a ! thua cái bọn này luôn team gà quá , lúc đầu nó tấn công 3-4 lần tìm đúng vị trí cầu tiêu mà nó còn không biết đường cảnh báo đồng đội mie xem phát ngu luôn)

“Người thứ 2.” Ốc Sên nhìn vào 3 người trên sân, thanh âm lạnh lùng giống như tử thần tuyên án.

“Tiêu Ngự đâu rồi , Tiêu Ngự đến chưa thế !” Tiểu Quỷ 2 mắt đỏ thẫm, hận không thể cùng Ốc Sên quyết chiến sinh tử, ở giữa mọi người, hắn và Yêu Nghiệt nhất hợp, 2 người luôn coi là tri kỷ, Yêu Nghiệt chết triệt để chọc giận Tiểu Quỷ.

“Mọi người mở ra < tiềm=“” hành=“”>!” Tiểu Quỷ khom lưng giúp Yêu Nghiệt đem trang bị trước thu vào, nói.

3 người tiến vào trạng thái tiềm hành, ở tại chỗ tan biến.

“Không đúng, có điểm gì là lạ.” Trầm Luân truyền âm kênh tổ đội nói.

“Cái gì?” Tiểu Quỷ nghi hoặc địa hỏi thăm.

“Hắn có thể chống ẩn tàng , hắn tuyệt đối có thể chống ẩn tàng !” Trầm Luân kinh sợ nói. (thăng này còn khôn hơn 1 tí mie nó đọc bực ghê @\$##\$%#\$%\$%XYZ)

Tiểu Quỷ lúc này mới nhớ lại tất cả vừa rồi phát sinh ra , Yêu Nghiệt và Mộng Hư đều mở ra < tật=“” phong=“” bộ=“”>, nhưng vẫn gặp nạn ở trong tay Ốc Sên, Yêu Nghiệt và Mộng Hư 2 người phong cách chiến đấu không quá giống nhau, sau khi mở ra < tật=“” phong=“” bộ=“”> chạy trốn phương hướng cũng không giống nhau, như bọn họ làm Đạo tặc lâu như vậy trải qua trăm chiến , bản thân đều có 1 bộ phương thức làm việc đặc biệt , tuyệt đối sẽ không lưu lại 1 ít manh mối cho người khác nắm bắt , nếu như Ốc Sên lần đầu tiên đánh trúng chỉ là vận mệnh, lần thứ 2 mà nói, tuyệt đối không đơn giản như vậy!

Không nghĩ được như vậy trong khoảng thời gian ngắn Yêu Nghiệt lại có thể cũng chết , Tiêu Ngự thấy được Trầm Luân đám người truyền âm kênh tổ đội nói chuyện , mới nhớ đến, khi vừa rồi hắn và Ốc Sên đánh nhau (ngu vãi lều - - đã đảo tác giả sao cho nó ngu thế) , Ốc Sên quả thật cũng phá < đòn=“” hình=“”> của hắn ! Chẳng lẽ người này thực sự có thể chống tàng hình ? Đạo tặc lại có kỹ năng chống tàng hình? này đã phá vỡ nhận thức dĩ vãng của Tiêu Ngự.

Nếu như Ốc Sên thực sự có thể chống tàng hình, như vậy lần này không phải đám người Tiêu Ngự vây bắt Ốc Sên, mà là Ốc Sên đem bọn họ thành con mồi để săn bắt !

Đạo tặc không có kỹ năng ẩn hình , chính là 1 cái bia thịt sống sờ sờ!

“Đạo tặc quá ỷ lại < tậ=“” phong=“” bộ=“”> . ” Ốc Sên phát hiện vấn đề này, cũng kể cả hấn ở bên trong, đều tồn tại vấn đề này, nếu < tậ=“” phong=“” bộ=“”>, < biệt=“” tung=“”>, < độn=“” hình=“”> loại kỹ năng này bị phá giải, Đạo tặc sẽ hoàn toàn rơi vào bị động. Mỗi Đạo tặc khi gặp phải nguy hiểm đều có thể không chút do dự thi triển < tậ=“” phong=“” bộ=“”>, cũng đã hình thành phản xạ thần kinh có điều kiện , nếu như loại kỹ năng < tậ=“” phong=“” bộ=“”> này đột nhiên mất đi hiệu lực, bọn họ gặp phải vấn đề có thể nghĩ ‘May mắn có bột truy tung là ta, mà không phải là bọn họ.’ Ốc Sên không nên nổi thâm nghĩ.

Ốc Sên như thế nào có được năng lực chống tàng hình , Tiêu Ngự không có rảnh để nghĩ đến , bây giờ vấn đề cần nghiên cứu là thế nào mới có thể đem hấn tiêu diệt? Lợi dụng kỹ năng < tiềm=“” hành=“”> đến gần Ốc Sên cần bản không có khả năng, bởi vì đối phương có thể chống tàng hình! Muốn tiêu diệt hấn sao mà khó khăn quá !

Nhìn về rừng cây rậm rạp phía trước, mắt Tiêu Ngự sáng lên, Ốc Sên chống tàng hình, nhất định là thông qua tầm mắt, mà không phải mùi! Đã như vậy, Tiêu Ngự vẫn còn có cơ hội đến gần Ốc Sên mà không bị phát hiện !

Tiêu Ngự ý thức được, nhất định phải phát động 1 đòn sấm sét đối với Ốc Sên mới có thể tiêu diệt hấn! Nếu như đòn thứ nhất không được, sẽ không có cơ hội thứ 2 .

Tiểu Quỷ, Huyền Tiên và Trầm Luân lần đầu tiên cảm giác được bối rối, mặc dù tiến vào trạng thái tiềm hành, nhưng bọn hấn vẫn không có được cảm giác an toàn. Tiêu Ngự đang nhanh chóng đến gần, Kẹo Sa Ngã lại như là đột nhiên biến mất, không có hồi âm, cũng không biết đi đâu .

Tiểu Quỷ thầm mắng 1 tiếng, người này nhất định là nguyên nhân thấy đối thủ rất mạnh với lại còn có thể chống tàng hình nên lâm trận bỏ chạy .

20 giây vừa qua, đám người Tiểu Quỷ khẩn trương lên, 20 giây là nói khảm, bởi vì Đạo tặc rất nhiều kỹ năng đóng băng đều là 20 giây, 20 giây vừa qua, có nghĩa là Ốc Sên có thể phát động đợt công kích thứ 3 ! (ơ mịe nó đợt công kích thứ 3 chứ tác giả lại kêu thứ 2 a)

“Đợt công kích thứ 3 bắt đầu.” Ốc Sên nhìn thoáng qua cột kỹ năng, các hạng mục kỹ năng trong cột kỹ năng cũng đã tan băng , < phá=“” cốt=“” thuật=“”>, < bối=“” thứ=“”> còn 1 chút nữa , cũng đã có thể thi triển , chỉ cần không xảy ra chuyện gì bất ngờ, Ốc Sên có thể hoàn thành đợt thứ 3 xuất huyết.

Nhìn vào 3 người trên khoảng đất trống có chút hoảng hốt , Ốc Sên lạnh lùng cười, chậm rãi < tiềm=“” hành=“”> tới.

Tiêu Ngự thấy giọng nói vang lên , lại có thể là Kẹo Sa Ngã !

” Người tìm xem trên người mình có chỗ nào đặc biệt khác thường không .” Kẹo Sa Ngã lạnh nhạt nói.

Nghe được Kẹo Sa Ngã nhắc nhở, Tiêu Ngự bỗng nhiên kinh hãi, cúi đầu nhìn lại, ánh mắt ở trên người tìm tòi 1 lát, trong góc giáp da, bất ngờ lưu lại có 1 chút bột phấn màu trắng, những bột phấn màu trắng này kề cận ở góc giáp da , cực kỳ khó thấy, nếu như không phải Kẹo Sa Ngã nhắc nhở, Tiêu Ngự khả năng không thể phát hiện mấy thứ này, thậm chí có thể cho rằng mấy thứ này chỉ là tro bụi bình thường, nhưng bây giờ, Tiêu Ngự hiểu, mấy thứ này tuyệt đối không phải tro bụi! Mấy thứ này rất khả năng chính là mấu chốt Ốc Sên chống tàng hình !

276. Chương 277 Ốc Sên Thất Bại

Không biết Kẹo Sa Ngã đến tột cùng là như thế nào phát hiện được thứ bột truy tung này .

Kẹo Sa Ngã mặc dù tính cách lạnh nhạt, nhưng tuyệt đối không phải cái loại người tham gia chiến đấu gặp phải nguy hiểm mà chạy, hấn sở dĩ luôn luôn không hiện thân, chắc chắn có dự định gì đó.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bột truy tung bên phải lưng, chỉ cần phải hết mấy thứ này, Ốc Sên sẽ không có cách nào tìm thấy Tiêu Ngự ẩn hình. Sau khi sử dụng bột truy tung, Ốc Sên trong lòng chắc chắn cũng có thể đối với những bụi dấu hiệu này nảy sinh cảm giác ý lại nhất định, hấn chắc chắn có thể cho rằng, hành tung của mọi người hấn đều rõ như lòng bàn tay, Tiêu Ngự < tiềm=“” hành=“”> đến gần Ốc Sên < thâu=“” tập=“”> cũng càng dễ dàng thuận lợi.

Tiêu Ngự dùng ngón tay đem những bụi truy tung này lau đi, không nghĩ tới những bột phấn này lại có thể lộ ra ngoài hành tung của bọn họ, thiếu chút nữa làm cho bọn họ cả đoàn bị tiêu diệt.

Những bụi truy tung này là không có cách nào xài lại (ta cũng định kêu đem bỏ vào bình xài lại), Tiêu Ngự đem bột truy tung quét ở trên 1 thân cây, chỉ cần những bụi phấn màu trắng còn dính ở trên người, bất kể ở cái vị trí nào, đều có thể tiết lộ hành tung của Tiêu Ngự.

“Người vì sao không nói cho Tiểu Quỷ bọn họ?” Tiêu Ngự hỏi.

“Nếu như bảo bọn họ, chúng ta như thế nào đem người kia dẫn ra?” Kẹo Sa Ngã giọng nói lạnh nhạt nói.

Tiêu Ngự im lặng, ở trong mắt Kẹo Sa Ngã, 3 người bọn họ chỉ là mỗi dụ dỗ Ốc Sên xuất hiện, mà không phải 3 người đồng đội, hấn căn bản không quan tâm an nguy 3 người Tiểu Quỷ, nhưng Tiêu Ngự không thể không thừa nhận, Kẹo Sa Ngã áp dụng phương pháp này là phương án xử lý thích hợp nhất. Nhất định phải có người mạo hiểm đem Ốc Sên dẫn ra, bọn họ mới có thể tất kích nhất sát! (1 đòn đem giết – chết hay không thì còn chưa biết)

Tiêu Ngự < tiềm=“” hành=“”> đến gần bìa rừng cây, xác nhận vị trí bọn họ, Mở ra < độn=“” hình=“”>, chậm rãi ẩn nấp đi qua. < độn=“” hình=“”> là kỹ năng ẩn hình hiệu quả rất tốt, càng khó bị phát hiện, chỉ cần Ốc Sên hiện thân công kích Tiểu Quỷ bọn họ, Tiêu Ngự có thể đột nhiên phát động < thâu=“” tập=“”>, chỉ cần động tác Tiêu Ngự thật nhanh, 3 người bọn họ hấn sẽ không có cái gì nguy hiểm.

(1 số tên kỹ năng trùng với từ ngữ thông thường nên mình xài ctrl+F để sửa sẽ dẫn đến sửa toàn bộ - nên là anh em thông cảm ví dụ như kỹ năng < độn=“” hình=“”> - cũng là “che dấu” - mà < thâu=“” tập=“”> cũng chính là “đánh lén” hoặc “móc lõp”. 1 số đoạn ngại sửa thì cố mà đọc nếu nó hok ảnh hưởng đến câu văn mấy thì mình hok sửa đâu đọc hiểu thế là được)

Tiêu Ngự tựa như 1 con báo săn bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị xuất kích, gìm xuống, thân thể hơi cong, chờ đợi. Hấn biết, hấn chỉ có 1 lần cơ hội, ở dưới tình huống Ốc Sên chưa có nhận ra, dành cho 1 kích trí mạng, nếu như 1 đòn không được, hấn đã vĩnh viễn không còn cơ hội.

” Tọa độ của người.” Kẹo Sa Ngã truyền âm 1 câu tới Tiêu Ngự.

”36928 12830 12903 cách 3 người bọn họ khoảng trên dưới 3m. Ngay cả Tiểu Quỷ bọn họ cũng không có phát hiện sự tồn tại của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự biết. Kẹo Sa Ngã kế tiếp sẽ có động tác. Lấy 2 người ý thức tuyệt hảo. Phối hợp lại tuyệt đối sẽ không sinh cái tình huống bất ngờ gì. (nhìn tọa độ của game này mà choáng ... rộng rãi)

“Ta đang đến gần. Để ta công kích trước.” Kẹo Sa Ngã nói.

Kẹo Sa Ngã ý hấn là cùng mình phối hợp công kích Ốc Sên. Nhưng mà hấn xấu hổ khó mở miệng nói Tiêu Ngự giúp hấn. Thế là giả ra 1 bộ lạnh như băng. Tiêu Ngự phát hiện. Kẹo Sa Ngã người này khá thú vị a.

Ốc Sên đến gần Tiểu Quỷ. Bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị động đậy công kích thứ 3. Căn cứ bột truy tung thấy 3 cái điểm trắng. Ốc Sên dễ dàng đoán được vị trí Tiểu Quỷ 3 người bọn họ. Giữa lúc hấn chuẩn bị động công kích khi. Phía xa 1 cái điểm trắng dần dần qua đây.

“Có người trở về. Không biết là cái tên Tiêu Ngự kia đâu. Đây chắc là tên Kẹo Sa Ngã kia. Tuy nhiên cho dù bọn hấn trở về. Cũng sẽ không kịp!” Ốc Sên đối với bản thân tạo ra vô địch xuất huyết vẫn rất có lòng tin. Hấn muốn trước tiên đem 3 người này tiêu diệt. Quay đầu lại lại đối phó Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã. Nếu như quả thực không có cách nào đem Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã giết chết. Hấn cũng chỉ có thể vứt bỏ.

Ốc Sên ánh mắt dừng ở trên người Tiểu Quỷ. Ở trong những games thủ này. Tiểu Quỷ xem như là 1 người phản ứng tương đối nhanh chóng. Hẳn trước hết tập trung hành động . Mới có thể bảo đảm không để Tiểu Quỷ chạy thoát.

< biệt="” tung="”>!

Ốc Sên thi triển kỹ năng đặc biệt , dần dần đến gần Tiểu Quỷ, lợi dụng < biệt="” tung="”> kỹ năng, hẳn đến vị trí cách Tiểu Quỷ gần 1 m , không bị hiện.

Tiểu Quỷ 3 người cảnh giới , nhìn vào mặt đất trống trải xung quanh, không nên nổi có chút tuyệt vọng, Tiêu Ngự như thế nào còn chưa tới, theo đạo lý mà nói Tiêu Ngự hẳn phải đến rồi mới đứng , hẳn đem tất cả hy vọng ký thác vào trên người Tiêu Ngự, dù sao loại cao thủ Ốc Sên này không phải là bọn họ có thể đối phó . Hẳn không biết là, Tiêu Ngự đã đến , đã ở cách hẳn trên dưới 3m , Tiểu Quỷ, Ốc Sên mọi người không có nhận ra được sự tồn tại của hẳn.

Kẹo Sa Ngã cũng đến , hẳn cũng không có đem bột truy tung tẩy mắt, cho nên khi hẳn vừa xuất hiện , Ốc Sên đã phát hiện chỗ hẳn , Kẹo Sa Ngã ẩn nấp ở cách hơn 5m, cố ý đem bản thân lộ ra ngoài tầm nhìn của Ốc Sên.

Nhìn vào Tiểu Quỷ, Ốc Sên đột nhiên hành động .

< định="” thân="”>!

Tiểu Quỷ đột nhiên phát hiện, cước bộ của hẳn đình trệ , không có cách nào nhúc nhích, thời gian rất ngắn , chỉ có không đến 1 giây, chính là thời gian không đến 1 giây này, lại làm cho hẳn 1 chân bước vào quỹ môn quan.

1 thân ảnh đánh về phía Tiểu Quỷ, ở sau lưng Tiểu Quỷ tung ra 1 chiêu < giáo="” sát="”> , ở trên người Tiểu Quỷ vẽ ra 2 đạo vết thương, máu tươi phun ra.

Ốc Sên thân hình hiện rõ ra, chủ tay phải 1 cái < phá="” cốt="” thuật="”> đâm tới Tiểu Quỷ, đâm vào trên lưng Tiểu Quỷ , trên đầu Tiểu Quỷ phiêu khởi từng cái duy trì giá trị thương tổn.

< giáo="” sát="”> 30, trí mạng độc 10, < phá="” cốt="” thuật="”> 20 điểm . Tiểu Quỷ quay người chạy trốn, Ốc Sên muốn thi triển < bối="” thứ="”> đã không còn kịp nữa rồi, 2 thanh chủ thủ đã hướng về hẳn đâm tới, là Trầm Luân và Huyền Tiên .

Tiểu Quỷ 1 cái < tạt="” phong="” bộ="”> hướng ra bên ngoài chạy đi, hẳn nhu cầu cấp bách kiếm 1 chỗ ăn bánh công nông (bánh mì hôi máu í mà), duy trì thương tổn này cũng là trí mạng , nhưng mà hẳn không thể bỏ 2 đội viên lại , nếu không Trầm Luân và Huyền Tiên nguy hiểm đến sinh mệnh.

Trầm Luân và Huyền Tiên bức lui Ốc Sên, Ốc Sên sau khi lui bước, tránh thoát 1 đòn của Trầm Luân và Huyền Tiên , vừa định cho Tiểu Quỷ 1 chiêu < đột="” thứ="”> cuối cùng, chỉ cần < đột="” thứ="”> trúng mục tiêu, Tiểu Quỷ hết cách xoay trời chuyển đất, hẳn chắc chắn phải chết!

Đột nhiên, cách hơn 5m cái thân ảnh kia hành động , hướng về Ốc Sên đánh tới.

Ốc Sên trong lòng kinh hãi, bất kể là Kẹo Sa Ngã hay là Tiêu Ngự, hẳn đều vô cùng kiêng kỵ , bởi vì bọn họ 2 người kỹ thuật không hề so với hẳn kém bao nhiêu, mình cũng không có cách nào tiêu diệt bọn họ .

Tiêu Ngự liên tục chờ đợi Kẹo Sa Ngã xuất chiêu , vừa rồi hẳn nhìn thấy Tiểu Quỷ nguy hiểm, thiếu chút nữa nhịn không được động thủ, nhưng vẫn phải nhẫn nại. Bởi vì Kẹo Sa Ngã đã nói để cho hẳn động thủ trước.

Kẹo Sa Ngã chủ tay trái 1 cái móc đất giả hướng về Ốc Sên đâm thẳng đến.

Ốc Sên cảm giác được chủ thủ mạnh mẽ , khóe miệng lạnh lùng cười, 1 cái < tạc="” kích="”> này quá chậm! Ốc Sên 1 cái skill trốn ra , tránh hết 1 đòn của Kẹo Sa Ngã , giương tay lên cao 1 cái < tấn="” kích="”> đánh ra ngoài.

Làm cho Ốc Sên bất ngờ là, 1 đòn < tấn=“” kích=“”> này của hắn lại có thể thất bại , bên tai truyền đến tiếng gió gào thét , 1 thanh chủy thủ từ bên trái người hắn đâm tới đầu của hắn.

Ốc Sên vừa rồi tránh cái công kích kia là Kẹo Sa Ngã dùng tay trái tạo thành biểu hiện giả đáng !

Ốc Sên con người chợt co rút lại, không có khả năng, điều đó không có khả năng! Vì sao lại có thể không đánh trúng, đối thủ ngược lại có thể từ bên cạnh người động công kích? Khoảng thời gian thất thần này , khiến cho Ốc Sên mất đi thời cơ chiến đấu, cao thủ giữa lúc quyết đấu, tinh thần nhất định phải tập trung cao độ, dù là chỉ có ngắn ngủi 1 giây thất thần , cũng có thể tạo thành sai lầm trí mạng. (sai lầm mất mạng)

Ốc Sên dĩ thất thần , là bởi vì hắn phán đoán sai lầm vị trí Kẹo Sa Ngã !

Vừa rồi Kẹo Sa Ngã từng hướng Tiêu Ngự nói qua , Ốc Sên bơi lên bột truy tung vị trí là nơi bên phải eo, Ốc Sên có thể thông qua bột truy tung phán đoán chính xác vị trí đối thủ sau khi < tiềm=“” hành=“”>.

Kẹo Sa Ngã phát hiện bí mật này, hắn cũng không có làm như Tiêu Ngự, đem bột truy tung bỏ mất, hắn đem bột truy tung từ bên phải eo bơi lên bên trái eo , Ốc Sên ở khi phán đoán vị trí của Kẹo Sa Ngã đã mất đi chính xác , ở trong khi cao thủ quyết đấu, chỉ cần không chuẩn xác một chút thì có đoán được chuyện gì xảy ra.

Kẹo Sa Ngã thuận lợi quấy nhiễu phán đoán của Ốc Sên , Ốc Sên phản ứng cũng coi như nhanh chóng, bởi vì ở trong chiến đấu thần kinh của hắn ở vào trạng thái căng thẳng cao độ, đối với xung quanh cảm giác vô cùng nhạy cảm, cảm giác được chủy thủ Kẹo Sa Ngã hướng về hắn đâm qua đây, Ốc Sên đầu đột nhiên di chuyển .

Tựa như 1 vật đột nhiên lướt qua trong nháy mắt, đây là 1 loại phản xạ có điều kiện cực nhanh, thần kinh đều có 1 loại bản năng né tránh làm thành phản xạ có điều kiện, loại phản xạ có điều kiện này căn bản không cần đầu óc suy xét, chính là nhờ động tác di chuyển này, Kẹo Sa Ngã 1 cái < tấn=“” kích=“”> không thể đối với Ốc Sên tạo thành hiệu quả hôn mê, sát mặt Ốc Sên lướt tới.

Ở thời khắc ngắn ngủi này, Ốc Sên vừa định thi triển < tạt=“” phong=“” bộ=“”>, 1 thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước người Ốc Sên, 1 cước đá vào bụng hắn , nắm chắc thời cơ, không có bất luận cái gì sai lệch.

Ốc Sên trong con người tràn đầy thần sắc giật mình, Tiêu Ngự là từ nơi cách hắn không đến 2m đột nhiên 1 cái < long=“” tường=“” thuật=“”>, hắn căn bản không có thời gian phản ứng. Tiêu Ngự như thế nào ẩn nấp ở nơi này , hắn lại có thể 1 chút cũng không biết!

Bụng bị 1 cái thương tổn nặng, Ốc Sên ôm bụng, trong đầu 1 mảnh sáng trắng , hắn hiểu bản thân rốt cuộc bại ở nơi nào, Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã bí mật phát hiện bột truy tung , 1 người sửa lại vị trí bột truy tung , đem vị trí bột truy tung từ bên phải eo sửa chữa đến bên trái eo, làm cho Ốc Sên phán đoán sai lầm, 1 người khác thì tẩy mất bột truy tung, ẩn nấp ở lân cận, bất cứ lúc nào chuẩn bị công kích, lấy hữu ý đối vô ý, hướng chỉ 2 người đều là cao thủ tuyệt đỉnh , giữa 2 người phối hợp áo trời không vết vá (đại khái là liền mạch ăn ý không có sơ hở) , Ốc Sên không tính tới, đã bị dính quỷ kế .

Ốc Sên thở dài 1 hơi, không nghĩ tới cả ngày đánh chim nhạn, lại bị chim nhạn mổ mù mắt. Ốc Sên trước vẫn còn chế giễu các Đạo tặc này quá ỷ lại < tạt=“” phong=“” bộ=“”> , bản thân chẳng phải không phải như vậy sao, hắn quá ỷ lại bột truy tung , cho rằng chỉ cần dính lên bột truy tung, hắn đã nắm chắc hành tung của họ , không nghĩ tới bọn họ lợi dụng bột truy tung này ám toán ngược lại bản thân .

Tiêu Ngự 1 cái < long=“” tường=“” thuật=“”> đá trúng, chủy thủ tay trái cho Ốc Sên 1 cái Giảm Tốc Độ, Kẹo Sa Ngã giơ tay lên cao 1 cái < tạt=“” kích=“”> đem Ốc Sên kích hôn mê.

“Đừng giết hắn, không chế trước đã !” Tiêu Ngự vội lên. (đoán ra rồi thâm hương trộm ngọc a)

Kẹo Sa Ngã nghi hoặc nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, ngừng động tác trong tay , thay vào dùng các loại kỹ năng có thể khống chế Ốc Sên, lấy năng lực Kẹo Sa Ngã nắm chắc tuyệt đối có thể cho Ốc Sên luôn luôn

không có cách nào tỉnh lại, cho dù kỹ năng khống chế của hắn dùng hết , bên cạnh còn có 2 đội viên, 2 cái đội viên này cũng vậy qua đây.

< thân="" thuật="">! (chuẩn làm class đạo tặc = class ăn trộm mà không chôm thì vút hehe)

Tiêu Ngự cho Ốc Sên 1 cái < thân="" thuật="">, người này tiêu diệt bọn họ nhiều người như vậy, làm đến khi hắn thở ra 1 chút mới thôi . (có pt thể này đi ăn trộm thì vãi hàng a ước gì có game như thế)

Hệ thống: chôm đồ thất bại.

< thân="" thuật="">!

Hệ thống: chôm đồ thất bại.

Thấy được động tác của Tiêu Ngự, Kẹo Sa Ngã mới hiểu được Tiêu Ngự muốn làm cái gì, khoe miệng thời gian qua lạnh nhạt của hắn hơi 1 chút nhếch lên , người này quả là ngoan độc a.

277. Chương 278 Miếng Lót Vai Cấp Sử Thi

< thân="" thuật="">!

Hệ thống: người thu được Sách kỹ năng Đạo tặc - < định="" thân="">.

Thấy được Hệ Thống Nhắc Nhở , Tiêu Ngự tâm bỗng dưng kinh hoàng, Ốc Sên cũng không biết từ nơi đâu kiếm nhiều sách kỹ năng như vậy, sau khi chính hắn học 1 quyển < định="" thân="">, trong hành trang lại có thể còn để lại 1 quyển < định="" thân="">.

Tiêu Ngự liên tục thi triển < thân="" thuật="">, không có lại lén lấy ra được thêm thứ gì đó , mặc dù Kẹo Sa Ngã, Trầm Luân và Huyền Tiên cố gắng kéo dài thời gian khống chế, khiến cho Tiêu Ngự ăn cắp khá lâu, nhưng dù sao kỹ năng khống chế cũng phát ra thương tổn, 1 lát sau Ốc Sên huyết lượng gặp tới đáy cột .

“Quên đi, tiêu diệt hắn đi.” Tiêu Ngự nói, chôm được 1 cuốn sách kỹ năng, Tiêu Ngự đã rất thỏa mãn rồi.

Kẹo Sa Ngã 1 cái công kích kết thúc Ốc Sên, Kẹo Sa Ngã đánh xong 1 chút, nói: “Người này lại có thể là cái Bách phu trưởng a.”

Lấy thực lực của Ốc Sên, đánh lên Bách phu trưởng tuyệt đối sẽ không quá khó khăn, Tiêu Ngự ở dưới thi Ốc Sên lật kiếm giết mình, tìm được 1 cái miếng lót vai, nhìn 1 chút thuộc tính, Tiêu Ngự kích động lên.

“Thế nào, ra thứ tốt sao?” Trầm Luân nhìn về phía Tiêu Ngự hỏi, vẻ mặt của Tiêu Ngự rất kích động, nghĩ lại cũng đúng, cái tên Đạo tặc này thực lực dũng mãnh như thế, trên người khẳng định có không ít thứ tốt.

Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, đem thuộc tính trang bị tuyên bố cùng hưởng.

“Wow, trách không được người này dũng cảm như vậy.” Mấy cái đội viên hít 1 hơi lạnh.

Phát Lan Đức Biệt Tích miếng lót vai: vật phẩm, cấp Sử Thi. Phòng ngự 102-107, phòng ngự cường hóa +2, huyết lượng +100, tất cả kỹ năng tăng hình cấp bậc +2, hiệu quả tăng hình +10%, mang vào + kỹ năng < biệt="" tung="">, ẩn hình hiệu quả tăng cường 50%, hơi thở thu lại 50%

< phá="" cốt="" thuật="">: kỹ năng công kích. Thương tổn trụ cột 20 điểm . Tạo thành 20 điểm duy trì thương tổn.

Đã khảm nạm bảo thạch. 3. huyết lượng +50. huyết lượng +50. huyết lượng +50

“Trâu diên a . cấp Sử Thi . Từ bé đến giờ chưa từng thấy trang bị trâu như vậy. Không biết tiểu tử này từ nơi nào kiếm được . Nếu như làm cái bảng xếp hạng trang bị. Cái trang bị này hẳn có thể xếp vào top 3 a .” Đám người Trầm Luân hưng phấn thảo luận . Mặc dù bọn họ rất thèm cái trang bị này. Nhưng bọn hắn

hiếu. Nếu như không phải có Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã. Bọn họ vài người chắc chắn sẽ bị mằn thịt. Nếu như bọn họ lại cùng Tiêu Ngự, Kẹo Sa Ngã tranh cướp trang bị. Đã quá không phải đạo a .

Ốc Sên là do Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã phối hợp tiêu diệt . Bọn họ chỉ là làm nền . Chỉ có Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã mới có tư cách nhận 2 cái thứ này.

Tiểu Quỷ ở trong góc huyết lượng đã full. Đi tới. Vừa rồi quả thực quá mạo hiểm . Tùy tiện nhận thêm 1 cái công kích. Hắn hẳn chắc chắn phải chết.

Tiểu Quỷ nhìn thoáng qua xác Ốc Sên trên mặt đất. Đi qua 2 chân ra sức giẫm. Lúc này mới thả ra 1 ngụm ác khí trong lòng. Nhìn về phía Kẹo Sa Ngã. Trong lòng có phần áy náy. Vừa rồi hẳn nghĩ lầm Kẹo Sa Ngã lâm trận bỏ chạy . Hóa ra hẳn là đang chờ đợi thời cơ. May mắn hẳn kịp thời xuất ra. Mới cứu mình 1 mạng. Nếu không hậu quả không thể tưởng tượng nổi. Tiểu Quỷ mở miệng muốn nói tiếng cảm ơn. Thấy được Kẹo Sa Ngã kia biểu tình lạnh nhạt. Lại nuốt trở về.

“Đi thôi, trở về thành trước, giao nhiệm vụ, rồi tìm 1 chỗ phân phối trang bị.” Tiêu Ngự nói, bất kể là kỹ năng < định=“” thân=“”> hay miếng lót vai Biệt Tích, đều là thứ vượt qua cực phẩm , kỹ năng < định=“” thân=“”> cũng so với cái trang bị cấp Sử Thi này kém bao nhiêu, cái kỹ năng này dùng rất tốt.

Tiểu Quỷ vừa định đọc thu hồi thành, có chút khấn trương trương nhìn quanh 1 cái, khẳng định xung quanh là an toàn , vài người mới bắt đầu đọc thu hồi thành. (bị răn cấm 10 năm vẫn sợ dây thừng í mà)

Vài đạo ánh sáng trắng hiện lên, đám người Tiêu Ngự về tới trong thành, 10 đội viên tập trung 1 chỗ , không khỏi sục sục, nhất là đám người Yêu Nghiệt, tụt cấp mất trang bị, khiến bọn họ rất buồn bực .

Tiêu Ngự mang bọn họ đi trả vòng nhiệm vụ thứ 3, lĩnh khen thưởng, vòng nhiệm vụ thứ 3 lại có thể khen thưởng 500 giá trị vinh quang, 1 tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở trong trẻo vang lên , Tiêu Ngự lên tới Thiên phủ trưởng cấp bậc, thời gian qua bình tĩnh bây giờ Tiêu Ngự cũng không nên nổi có phần kích động, hiện nay rất nhiều games thủ ngay cả Bách phủ trưởng cũng chưa từng lên tới, càng khỏi phải nói Thiên phủ trưởng cấp bậc , như vậy Quân hàm cấp bậc có lẽ đã đứng ở thứ nhất Tà ác liên minh.

Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã đều thu được 1 bốn sách kỹ năng, Tiêu Ngự được sách kỹ năng là < đón=“” đỡ=“”> , Kẹo Sa Ngã thu được sách kỹ năng là < liệt=“” trảm=“”> cùng < dịch=“” cốt=“”> có chút tương tự .

< đón=“” đỡ=“”>: kỹ năng thông dụng class cận chiến, dùng vũ khí ngăn trở đối thủ 1 lần công kích, kỹ năng đóng băng 20 giây, không thương tổn.

Coi như kỹ năng không tệ, sẽ có lúc cần chống đỡ, Tiêu Ngự đã gặp qua rất nhiều người sử dụng kỹ năng < đón=“” đỡ=“”>, hôm nay bản thân cuối cùng cũng có 1 quyển loại sách kỹ năng này.

Vòng nhiệm vụ thứ tư còn chưa có bắt đầu, Tiêu Ngự và mọi người đến trước cửa Dong Bình Công hội dùng 1 ít đi trang thu được đến đổi khen thưởng, đương nhiên, cái trang bị cấp Sử Thi kia là tuyệt đối không có khả năng cầm tới đổi giá trị vinh quang .

Thu được kinh nghiệm tàn sát games thủ Tà ác liên minh, lại là 1 tiếng âm trong trẻo Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cấp bậc bản thân, đã lên tới Lever 29 11%.

Đám người Yêu Nghiệt cũng giết không ít người, lĩnh kết thúc khen thưởng sau khi thắng 1 bậc, cuối cùng cũng đền bù 1 chút tâm linh tổn thương của bọn họ .

“Sắp up Lever 30 , không biết up Lever 30 nhiệm vụ class là cái gì.” Tiêu Ngự không nén nổi nghĩ thầm.

Lĩnh khen thưởng xong , Tiêu Ngự ở trong quán rượu đem cái miếng lót vai cấp Sử Thi , kỹ năng < định=“” thân=“”> bỏ ra .

” 2 cái thứ này mọi người tính chia thế nào đây ?” Tiêu Ngự nhìn về phía chúng đội viên hỏi.

“Chúng ta không tham gia, cho nên không có phần .” Chanh nói, Số Mệnh cũng đồng ý .

“Chúng ta cũng quên đi, không làm cái gì, còn bị chết trở về.” Yêu Nghiệt khoát khoát tay buồn bực nói.

Tiểu Quỷ cũng lắc đầu, nói: “Chúng ta cũng quên đi, cũng là các người 2 người thương lượng đi .”

Tiêu Ngự nhìn về phía Kẹo Sa Ngã, 2 cái trang bị này do 2 người bọn họ cạnh tranh, 2 người bọn họ phối hợp mới bắt được Ốc Sên, ít hơn 1 người trong đó bắt luận cái gì đều không có khả năng thành công, 2 người cố gắng ngang nhau, không có vấn đề ai nhiều ai ít.

“Bất kể ai nhận được cái trang bị cấp Sử Thi này, đều phải cho bọn hắn mỗi người 300 kim tệ, trong đó 1 người cầm được trang bị, vậy đem sách kỹ năng tặng cho đối phương, không ý kiến chứ?” Tiêu Ngự nhìn về phía Kẹo Sa Ngã, nói.

“Không cần, không cần, quên đi.” đám người Tiểu Quỷ vội vàng xua tay nói.

“Ta không ý kiến.” Kẹo Sa Ngã thế nào cũng không để ý tới đám người Tiểu Quỷ, nói.

Đám người Tiểu Quỷ bị bỏ qua, tuy nhiên bọn hắn quen rồi, 2 người này đều là chuyện ta ta làm, bọn họ quyết định cũng không có ai có thể sửa đổi, chỉ có thể đành chịu tiếp nhận rồi.

“Hiện đang thương lượng dùng phương pháp gì quyết định sở hữu trang bị.” Tiêu Ngự nhìn về phía Kẹo Sa Ngã, nói.

Kẹo Sa Ngã trong con mắt ngay lập tức lộ ra chiến ý mãnh liệt, nhìn về phía Tiêu Ngự, nói: “PK, thắng lấy trang bị, thua lấy sách kỹ năng!”

Tiêu Ngự đã đoán được Kẹo Sa Ngã có thể muốn PK, hắn không có đường từ chối, như vậy rất công bằng, không phải sao?

Thấy được 2 người nghiêng về muốn đánh nhau, Chanh vội vàng ngăn cản, nói: “Suốt ngày đã biết chém chém giết giết, tổn sức lực, tổn thương cảm tình, đều là đồng đội, còn muốn PK, chúng ta đơn giản 1 chút đi.”

“Vậy người nói nên dùng phương pháp gì?” Tiêu Ngự nhìn về phía Chanh nói.

Chanh dùng ngón trỏ chọc nhẹ khuôn mặt, nghĩ 1 tý, lộ ra bộ dáng tươi cười rạng rỡ, hì hì cười, yên lặng nói: “Búa, Kéo, Lát!” (=.=)

Tiêu Ngự ngăn người ra, lộ ra bộ dáng tươi cười cổ quái, tiểu nha đầu này, lại có thể nghĩ ra phương pháp này, nghĩ lại nếu cho bộ mặt Kẹo Sa Ngã suốt ngày hung hăng càn quấy chơi oản tù tì, chứng thật là 1 chuyện rất thú vị.

Các đội viên đều nhỏ giọng cười trộm, khiến cho Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã 2 gia hỏa suốt ngày phụng phịu chơi oản tù tì quả thật rất thú vị, Chanh quả thực thật tài tình.

Kẹo Sa Ngã lắc lắc đầu, nói: “PK quyết thắng thua.”

Tiêu Ngự thản nhiên cười nói: “Ta cảm giác phương pháp này của Chanh không tệ, 61 lần oản tù tì, trong 2 phút hoàn thành, ai thắng thì người đó nhận cái trang bị cấp Sử Thi này.” (mie nó oản những 61 lần a Q_Q mình bé đến h chơi solo có 3 lần là nhiều chưa thấy cái kiểu này)

Kẹo Sa Ngã trầm mặc hồi lâu, gật đầu đồng ý: “Được.”

Các đội viên thu lại bộ dáng tươi cười, nếu như 2 người chơi 1 lần búa kéo lát, khả năng hoàn toàn do vận mệnh quyết định, nếu như như Tiêu Ngự đề nghị, trong 2 phút hoàn thành 61 lần búa kéo lát, muốn thắng mà nói, đã không còn đơn giản chỉ là dựa vào vận khí, mà là năng lực của 2 người quan sát, năng lực phản ứng, năng lực ứng biến... Các phương diện tổng hợp tổ chức so đấu, 2 người thực lực hơn kém không có mấy, năng lực phản ứng, năng lực ứng biến hơi 1 chút chênh lệch là có thể khiến cho 2 người ở khi thi đấu PK phân ra thắng bại. Có thể nói, trò chơi búa kéo lát kia thắng thua cùng 2 người PK thắng thua kết quả độ cao tuyệt đối đồng nhất!

2 người nắm tay để trước người.

Các đội viên gần như thành kính nhìn vào.

“Tiêu Ngự đại ca, tay của ngươi thật khá.” Chanh kinh hô, nàng lúc này mới phát hiện, tay Tiêu Ngự đặc biệt trắng nõn, thon dài, tựa như 1 thứ điêu khắc hoàn mỹ, ánh mắt của mọi người đều bị tay Tiêu Ngự hấp dẫn.

Nghe Chanh nói, Tiêu Ngự cười nhạt, cái đó không phải là không có lợi, Tiêu Ngự ngón tay linh hoạt, tuyệt đối không phải người thường có thể tưởng tượng, thêm Tiêu Ngự có năng lực phản ứng hơn người, Kẹo Sa Ngã cùng mình chơi búa kéo lá, quả thực là tự tìm cái chết.

“Bắt đầu đi.” Tiêu Ngự nói.

“Tính thời gian, bắt đầu!” Chanh nói, ánh mắt vẫn còn ở lại trên tay Tiêu Ngự, nàng rất hiếu kì, vì sao Tiêu Ngự có 1 đôi tay như vậy.

Búa kéo lá

tay 2 người hình dáng không ngừng biến đổi, vài người xung quanh thấy hoa cả mắt, mới nhìn một chút Chanh đã cảm giác 2 mắt đau nhức, khẩn trương nhắm mắt lại, dùng 2 tay ra sức nắn nắn.

Thiên sứ liên minh thành Áo Đức Tái, 1 Đạo tặc khóc không ra nước mắt nhìn vào 2 vai trống trơn, gió lạnh thổi qua, thấy bả vai lạnh lẽo.

“Thua thực sự oan uổng a.” Cái trang bị tốt nhất trên người Ốc Sên đã rút ra, còn có 1 quyển sách kỹ năng vô giá nữa chứ, Ốc Sên vô cùng buồn bực, không còn sách kỹ năng đã đành, không còn cái trang bị cấp Sử Thi kia, hẳn thật vất vả nghiên cứu ra chiến thuật đã không có chỗ dùng, cuối cùng chỉ có thể chán nản thở dài 1 hơi: “Thôi thôi, lão nạp hiểu ra đời chỉ là hư ảo, rời khỏi giang hồ.”

278. Chương 279 Nhiệm Vụ Chuyển Chức

2 Phút đồng hồ trôi qua, 2 người đồng thời ngừng lại, Tiêu Ngự mỉm cười, nhìn về phía vật phẩm, Kẹo Sa Ngã thì 1 vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, nhìn chăm chăm vào Tiêu Ngự, giống như muốn đem Tiêu Ngự nhìn xuyên quần áo.

“Thế nào? Ai thua ai thắng?” Chanh nhìn về phía Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã, hỏi, tuy nhiên thấy được vẻ mặt 2 người, Chanh rất nhanh đã biết giữa 2 người người nào thắng.

Tiêu Ngự thong thả cười, Kẹo Sa Ngã thì 2 hàng lông mày nhíu chặt.

“Kết quả mấy với mấy vậy?” Chanh có chút tò mò kết quả cuối cùng, vừa rồi 2 người ngón tay động làm cho người ta thấy không rõ, nếu như không có nhãn lực khiến người ta kinh ngạc, rất khó đếm hết, 8 cái đội viên khác căn bản cũng không biết kết quả cuối cùng.

“Người làm như thế nào?” Kẹo Sa Ngã nhìn về phía Tiêu Ngự, hỏi, rất là ngạc nhiên.

“Ta nhìn đốt xương ngón tay người, là biết người muốn ra cái gì.” Tiêu Ngự nói, đây là 1 loại tài nghệ hơn hẳn nhận thức của người thường.

Kẹo Sa Ngã nhìn thật sâu 5 ngón tay thon dài của Tiêu Ngự, hoạt động 1 cái ngón tay, vừa rồi điên cuồng tăng tốc, xương ngón tay Kẹo Sa Ngã trở nên đặc biệt cứng nhắc, hoạt động 1 cái, trên đốt xương liền truyền đến 1 trận đau nhức. Kẹo Sa Ngã rất buồn bực, cho dù Tiêu Ngự nhìn vào tay hẳn xương ngón tay hoạt động biết hẳn muốn ra cái gì, nhưng Tiêu Ngự đầu óc tốc độ phản ứng cũng quá nhanh đi.

“Tiêu Ngự đại ca, rốt cuộc mấy với mấy?” Chanh có chút làm nũng nói, sau này cùng Tiêu Ngự quen biết, Chanh và Tiêu Ngự quan hệ càng ngày càng tốt, Tiêu Ngự mặc dù lạnh nhạt, nhưng cũng hiền hoà, đem Chanh cho thành 1 cái tiểu muội muội, Chanh cũng cảm giác được Tiêu Ngự hiền lành, thỉnh thoảng cũng có thể cùng Tiêu Ngự làm nũng.

“51 so với 10.” Tiêu Ngự cười cười nói.

Chanh hơi ngạc nhiên, Kẹo Sa Ngã thực lực không kém so với Tiêu Ngự chênh lệch rất nhỏ, 2 người năng lực phản ứng cũng tương đối, không nên thất bại bi thảm như vậy mới đúng.

“Trận này thi đấu ta chiếm tiện nghi, chúng ta vẫn dùng PK quyết định sở hữu trang bị đi.” Tiêu Ngự nói, thi đấu này coi như công bằng hơn, nếu như Kẹo Sa Ngã không phục kết quả thi đấu, Tiêu Ngự không ngại đánh 1 hồi.

Kẹo Sa Ngã khoát tay áo. Nói: “Nguyên đánh cuộc chịu thua. Ta không phải cái loại thua không nhận.” Kẹo Sa Ngã hiểu. Ở các phương diện năng lực phản ứng. Hắn và Tiêu Ngự so sánh với còn kém 1 chút. Mặc dù chênh lệch vừa phải. Hắn và Tiêu Ngự PK phần thắng phỏng đoán cũng chỉ có trên dưới 4 thành. “sau này chúng ta sẽ có cơ hội PK.”

Kẹo Sa Ngã cầm lấy sách kỹ năng trên bàn. Quyển sách này nhất định kỹ năng cũng khá tốt. Cũng là 1 thứ không tệ. Hắn thật cũng không coi như quá chịu thiệt.

Tiêu Ngự đem cái miếng lót vai cấp Sử Thi kia mặc lên người. Nhìn thoáng qua huyết lượng. Lại có thể đã đến gần 1.000. Mặc dù chỉ là giáp da phòng ngự. Như vậy huyết lượng đã xưng được với Đạo tặc trong máu trâu.

“Trong lòng ta có 1 nghi hoặc. Ta công kích tên Ốc Sên Đạo tặc kia. Phát hiện hắn huyết lượng chỉ có 370. Cái trang bị này cũng đã tăng thêm 250 lượng. Vậy cũng quá không hợp với lẽ thường.” Trầm Luân không nén nổi nói.

“Điều này rất bình thường. Ốc Sên hắn thuộc về cao miễn Đạo tặc (chuyên tăng miễn tiếp – tốc độ). Công nhanh. Đoán chừng là trang bị tăng thêm. Có chút cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi, trang bị tăng tốc độ có thể có 1 chút tác dụng phụ. Có thể khấu trừ huyết lượng Đạo tặc. Hắn rất khả năng có 1 bộ trang bị tăng tốc độ rất cao. Làm cho huyết lượng hắn giảm xuống phạm vi lớn. Sau khi mặc vào cái trang bị cấp Sử Thi này. Hắn còn cảm thấy huyết lượng không đủ. Thế là tìm thêm 3 khối bảo thạch + huyết lượng 50. Khảm nạm ở trên cái trang bị cấp Sử Thi này. Người này vì chế tạo cái trang bị cấp Sử Thi này. Chắc chắn tốn không ít chất sám a.” Kẹo Sa Ngã suy nghĩ nói.

Nghe xong Kẹo Sa Ngã mà nói, Trầm Luân giật mình, lấy cái thuộc tính trang bị cấp Sử Thi này, cầm lên thị trường đấu giá, tuyệt đối có thể đánh ra 1 cái giá trên trời.

“Tên kia trên người khẳng định có không ít trang bị tăng tốc độ theo bộ, nếu không huyết lượng cũng sẽ không ít như vậy, 1 cái trang bị tăng tốc độ tuyệt đối sẽ không khiến cho lượng máu của hắn ít đến loại trình độ này.” Trầm Luân không nén nổi cảm thán, nếu như rơi ra không phải cái trang bị Sử Thi này, phỏng đoán cũng là cực phẩm trang bị Đạo tặc tăng khác.

“Người kia quả thật lợi hại, nếu như 1 mình chiến đấu mà nói, chúng ta tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.” Tiêu Ngự nói, nếu như hắn và Ốc Sên 1 mình đấu, thật sự đánh nhau 1 trận, Ốc Sên kia có nhiều kỹ năng như vậy, phỏng đoán đến cuối cùng bị tiêu diệt rất có thể là Tiêu Ngự mà không phải Ốc Sên, nhưng mà bây giờ loại tình huống này đã không còn tồn tại, Ốc Sên tỉ mỉ chế tạo cái trang bị cấp Sử Thi này đến trong tay Tiêu Ngự, Tiêu Ngự được thêm 2 cái kỹ năng và 200 điểm huyết lượng, Ốc Sên lại ít 2 cái kỹ năng, ít 250 điểm huyết lượng, dưới sự tụt dốc này Ốc Sên khả năng đã không phải là đối thủ của Tiêu Ngự. (phỏng đoán 200 điểm của tiêu ngự vì cái hệ vai cũ của nó đã tăng 50 rồi nên không tính)

“Lưỡi Lê chống lại hắn, phần thắng cũng chỉ có trên dưới 5 thành, người kia ở Thiên sứ liên minh cũng tuyệt đối có thể xếp được top 3.” Kẹo Sa Ngã nói.

Tiêu Ngự trong lòng bỗng nhiên động 1 chút, đem những lời này của Kẹo Sa Ngã nhớ kỹ, Lưỡi Lê thực lực thực sự có dũng mãnh như thế? Xem ra nếu như ở trên Đấu Trường Hắc Ám gặp được Lưỡi Lê, nên chú ý.

Tiêu Ngự nhìn về phía chúng đội viên nói: “Trong tay ta tiền mặt không đủ, chỗ này của ta đúng lúc có 1 việc bị thay thế miếng lót vai, các người ai có hứng thú mà nói, ra cái giá, bán được kim tệ ta lại chia cho các người.”

Tiêu Ngự đem miếng lót vai thuộc tính cùng hưởng 1 chút.

Cát Đặc Tư Kiên Cố :Vật phẩm, cấp Truyền Thuyết. Phòng ngự 79-89, tất cả kỹ năng hôn mê cấp bậc +1, máu +70, tốc độ công kích +6, né tránh +2%.Yêu cầu cấp bậc, không.

Nếu như không phải bởi vì có được miếng lót vai cấp Sử Thi này, Tiêu Ngự tuyệt đối sẽ không đem cái miếng lót vai này bán ra , dù sao cũng là 1 cái trang bị cấp Truyền Thuyết, tuyệt đối tốt!

“Wa, cái thứ này ít nhất cũng phải trên vạn kim tệ a.” Yêu Nghiệt kinh sợ nói.

Nghe tới giá này, có mấy người đội viên bật người lui bước , bọn họ không có nhiều tiền như vậy, Tiểu Quỷ, và Kẹo Sa Ngã đều có chút động tâm, 3 người bọn hắn kỹ thuật tốt nhất, phỏng đoán kim tệ trong tay cũng nhiều nhất.

“Ta muốn , nói cái giá đi.” Kẹo Sa Ngã không chút do dự nói.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Tiểu Quỷ và Chanh bên cạnh , phỏng đoán 2 người bọn họ hẳn cũng muốn, nói: “Dùng phương thức cạnh tranh đấu giá , để cho Máy Chủ công chứng, các người ở bảng cạnh tranh đấu giá tùy ý ra giá , tất cả ra giá đồng thời công khai, người nào khi mở giá thắng thì của người đó .”

Đây là 1 loại phương thức đấu giá cạnh tranh bên trong Đoàn đội, nếu như bên trong Đoàn đội cạnh tranh đấu giá trang bị như NPC đấu giá, rất dễ dàng dẫn tới tranh cãi, cho nên tốt nhất chọn dùng loại phương thức cạnh tranh đấu giá duy nhất này, không đến mức khiến cho đội viên Đoàn đội huyên não quá mức .

Mấy cái đội viên soạn soạn viết mấy cái con số, giá của 5 người đồng thời công khai cùng lúc , có 2 người trực tiếp bị loại trừ, Tiểu Quỷ ra giá 10.000 kim, Chanh ra giá 13.000 kim, Kẹo Sa Ngã ra giá 20.000 kim, mặc dù bây giờ kim tệ có phần bị giảm giá trị, nhưng vẫn ở mức 10 đồng 1 kim tệ , nhưng như vậy giá cả vẫn còn là vô cùng cao .

“Người trong tay có hay không 20.000 kim? Nếu như bây giờ không có, có thể trả sau .” Tiêu Ngự nhìn về phía Kẹo Sa Ngã nói, cho dù người này tính tình thối 1 chút , vĩnh viễn đều làm ra 1 bộ mặt như cái quan tài, Tiêu Ngự đối với nhân phẩm của hắn vẫn còn tin được .

Kẹo Sa Ngã không có lên tiếng, trực tiếp mở cột giao dịch, chuyển cho Tiêu Ngự 20.000 kim tệ, ấn xác nhận.

Tiêu Ngự ánh mắt có chút khác thường nhìn thoáng qua Kẹo Sa Ngã, người này hẳn sao có nhiều tiền thế a , 20.000 kim tệ tiện tay đã giao dịch , người này trên người luôn luôn để nhiều kim tệ như vậy sao? Hắn không sợ kim tệ bị giảm giá trị?

Tiêu Ngự đem miếng lót vai bỏ lên, cùng Kẹo Sa Ngã hoàn thành giao dịch, lại giao dịch cho đám người Trầm Luân mỗi người 300 kim tệ.

Nhìn thoáng qua hành trang, tổng cộng hơn 10.000 kim tệ, đây là lần mang kim tệ nhiều nhất trên người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự cũng không dám đem kim tệ để ở trên người, lấy ra 15.000 kim tệ ném vào trên sàn giao dịch trên, trên người có vài nghìn kim tệ là đủ rồi , trên người không có việc gì để trên mấy vạn kim tệ, người kia thuần túy là có tiền không nơi tiêu mới có thể làm chuyện như vậy .

2 ngày tới lại có thể cũng không có nhiệm vụ, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột kinh nghiệm, chẳng mấy chốc sẽ lên Lever 30, Tiêu Ngự đứng lúc lấy được 1 cái nhiệm vụ chuyển chức của Đạo tặc, nếu không chờ kinh nghiệm lên tới Lever 29 99%, tiếp tục làm nhiệm vụ liên hoàn mà nói sẽ lãng phí hết hàng loạt điểm kinh nghiệm. (tức là khi mình lên lever 29 99% mà không làm nv chuyển chức thì dù làm nhiệm vụ liên hoàn cũng không được exp nữa – trước khi chuyển chức xong làm bất cứ gì cũng không được exp)

“Mọi người giải tán thôi , vòng nhiệm vụ thứ tư sẽ lại liên hệ.” Tiêu Ngự nói, hắn phải nhanh 1 chút lên tới Lever 29 99%, mới có thể có tư cách làm nhiệm vụ chuyển chức.

Các đội viên từng người bận rộn đi làm chuyện của mình.

Tiêu Ngự đến Đạo tặc đạo sư kia thăng cấp 1 chút mấy cái kỹ năng đã có thể thăng cấp , tốn hơn 500 kim tệ, sau đó đến NPC đấu giá, lần trước bởi vì kim tệ không đủ, Tiêu Ngự mua 1 trương phương pháp điều chế Giảm Tốc Độc, lần này Tiêu Ngự còn phải mua trương phương pháp điều chế Gia Tốc Hoàn, để chuẩn bị dùng khi chạy trốn.

Ở mục phương pháp điều chế tìm nửa ngày, rốt cuộc cũng tìm được 1 trương tốt 1 chút , trung cấp Phong Tốc Độc Hoàn, tốc độ di chuyển gia tăng 12 , phương pháp điều chế trung cấp, coi như không tệ, Tiêu Ngự tốn 1.700 kim tệ mua xuống trương phương pháp điều chế này, sau đó đến đạo sư Công hội chế tạo 1 ít loại dược hoàn này.

Làm tốt những điểm này xong, Tiêu Ngự chuẩn bị đến chiến trường 2 đại liên minh giao chiến xem nào nhiệt, bởi vì Tiêu Ngự thấy được liên minh thông báo, 2 đại liên minh ở trên vùng thảo nguyên kia bắt đầu đánh nhau, không biết tình huống thế nào.

2 lần từ nơi này đi qua, cái loại quang cảnh hung tráng kia làm cho Tiêu Ngự ý thức được trận chiến tranh này tuyệt đối sẽ vô cùng thảm thiết, cảnh chiến tranh tuyệt đối sẽ vô cùng đồ sộ, vạn quân chém giết, thây ngã khắp đồng.

Tiêu Ngự nghĩ đến tới bên cạnh chiến trường đi mò 1 chút tiện nghi, tuy nhiên Tiêu Ngự hiểu, lấy chút thực lực của hắn, phỏng đoán ngay cả 1 người NPC tiểu binh bình thường đều thua kém. Tiêu Ngự đã có dự định khác, tin tưởng lúc này ở thảo nguyên bên cạnh Thiên sứ liên minh, games thủ Tà ác liên minh tuyệt đối sẽ không ít, bọn họ đều là chuẩn bị chiếm tiện nghi đi, 2 đại liên minh đánh trận, khẳng định có rất nhiều thương binh trốn chết 2 bên rừng cây, 2 đại liên minh các games thủ đã trở thành không thể thiếu công nhân quét rác. (toàn thắng bựa a giống mình)

Minh Dạ Thành rất nhiều Công hội đều tổ chức games thủ tiến về phía trước, 3 cái Công hội dưới tay Phong Dã cũng đi, thêm liên minh đối phương người cũng không ít, nơi đó tuyệt đối sẽ rất thú vị.

Càng hỗn loạn, Tiêu Ngự càng là có thể có lợi, đến lúc đó tùy tiện đều có thể kiếm 1 ít, nếu không được, tiêu diệt 1 ít games thủ Thiên sứ liên minh kiếm kinh nghiệm bằng vinh quang cũng là vô cùng không tệ, chờ đủ kinh nghiệm Tiêu Ngự sẽ đi làm nhiệm vụ chuyển chức.

279. Chương 280 Chiến Tranh

Tranh thủ buổi chiều đem kinh nghiệm lên tới full giá trị, ngày mai đi làm nhiệm vụ chuyển chức. Hắc Long câu, cho Hắc Long câu này ăn 1 ít cỏ, thời gian dài như vậy Hắc Long câu chưa từng thắng cấp, không biết Hắc Long câu thắng cấp cần thỏa mãn điều kiện gì, Tiêu Ngự chỉ có thể từ từ suy nghĩ.

Tiêu Ngự cỡi Hắc Long câu, hướng phương hướng đại thảo nguyên Cấp Căn bay nhanh, mục đích là đại thảo nguyên Cấp Căn bên cạnh dãy núi Ni Căn.

1 người 1 ngựa ở trên đường chạy như bay (à nó chạy mie nó tưởng biết bay), ven đường gặp được rất nhiều games thủ, đều hướng đại thảo nguyên Cấp Căn đi tới, ý nghĩ của bọn họ và Tiêu Ngự như nhau, đều muốn đến bên bờ chiến trường kiếm 1 ít lợi ích.

Tiêu Ngự cưỡi 1 con ngựa tuyệt trần mà đi, đem những games thủ này bỏ xa phía sau, dọc trên đường đi Tiêu Ngự gặp được 1-2 cái games thủ có tọa kỵ, tuy nhiên tọa kỵ bọn hắn đều thua kém Hắc Long câu của Tiêu Ngự, rất nhanh bị Tiêu Ngự cho hít zắm. (nguyên văn là bỏ lại sau a)

Trở lại chốn cũ, đám người Tiêu Ngự vòng nhiệm vụ thứ 2 chính là làm ở nơi này, lân cận không có quái vật gì, trái lại có rất nhiều games thủ đi lại.

Tiêu Ngự đến 1 mảnh trong rừng rậm, đem Hắc Long câu thu vào, phía xa thỉnh thoảng truyền đến trận trận tiếng la, tiếng giết chấn động không trung, vạn ngựa lao nhanh, đất rung núi chuyển, Tiêu Ngự rất muốn nhìn 1 chút thật sự chiến tranh là cái dạng gì, ánh mắt ở lân cận tìm tòi 1 lần, thấy 1 gốc cây đại thụ tương đối cao.

Tiêu Ngự đến cạnh gốc cây, chủ thủ 2 tay cầm vào trong cây, không ngừng leo lên, rất nhanh leo lên trên thân cây, Tiêu Ngự đứng ở chạc cây đại thụ, giương tay lên cao dùng chủ thủ chém xuống 1 ít nhánh cây rậm rạp, khiến cho tầm nhìn càng thêm trống trải, cuối cùng thấy rõ tình huống trên chiến trường phía xa.

2 bên đã khai chiến, nơi nơi đều là quân đội đông nghìn nghịt, 2 bên va chạm cùng 1 chỗ, tựa như cuồng phong bạo vũ, trên mặt đất các loại binh đoàn lẫn nhau tấn công, mỗi nơi đi qua, máu chảy thành sông, người ngã ngựa đổ. mà pháp gầm vang, mưa tên thổi qua, che khuất bầu trời. Trên bầu trời các loại phi

hành quân đoàn cũng va chạm , thi hài ào ào rớt xuống , huyết vụ bay văng khắp nơi. (mình dịch hay vài ra)

Cảnh chiến tranh vô cùng đồ sộ , khiến cho người ta rung động.

1 đạo lôi trụ trắng kiệu đánh xuống, trong nháy mắt đem mấy trăm khô lâu binh nuốt hết, Thiết Kỵ xông qua , vùng khô lâu binh đổ xuống như rạ , ào ào ngã xuống đất. Phía sau chiến trường, máy bắn đá vĩ đại đem 1 tảng đá lớn mạnh mẽ bắn ra ngoài, cự thạch bắn lên thiên không, đem mấy chục sư thứu Kỵ Sĩ, 2 người Thiên sứ đánh bay ra ngoài, trên bầu trời tung bay như mưa , cự thạch ném bay đến mấy trăm mét trên bầu trời, gào thét rơi xuống trên mặt đất, ầm 1 tiếng lớn, đem mấy trăm Kỵ Sĩ ép thành thịt nát, tiếp tục hướng phía trước mặt lăn đi, nghiền ép trên mặt đất, cày ra 1 đạo hố sâu dài mấy trăm mét , đem vô số Kỵ Sĩ, Chiến sĩ nghiền thành thịt vụn .

Trên bầu trời hỏa diễm thiên thạch cháy bùng bùng gào thét đánh xuống, vô số giáp màu trắng, thi thể tay cầm pháp trượng bị quả cầu lửa bốc cháy thiêu thành tro tàn.

“Vì Ai Lạp Tây Á vinh quang. Vì Kỵ Sĩ vinh quang. Các dũng sĩ. Xông lên !” (các người xông lên mình ta chạy lùi lại)

“Vì Bồ Lạp Đạt vinh quang. Vương A Lan Đức tiếp bước . Giết!”

Vô số Kỵ Sĩ mặc giáp bạc giờ Kỵ Sĩ thương lên cao. Giết về phía trước vô tận khô lâu hải. Trường thương vung lên . Vô số khô lâu biến thành vớ vụn .

“Vì tự do. Vì sinh tồn. Các con dân bị áp bức. Tổ tiên Khắc Văn Đồ Tư tồn tại cùng các người. Giết trở về cố hương của chúng ta!”

“AAA . Vì tự do. Vì sinh tồn!”

Vô số Vong linh Vu sư vấy tay , khô lâu binh, hắc ám Kỵ Sĩ, Cốt Long đánh về phía những kỵ sĩ kia. 2 bên va chạm ở cùng 1 chỗ . Ầm 1 tiếng nổ vang. Tiêu Ngự dường như nghe được thanh âm mặt đất rung chuyển.

1 con Huyết Long thân hình vĩ đại bay vào các Thiên sứ, không ngừng tàn sát chém giết, mỗi nơi đi qua máu tươi bắn tung tóe, mặc dù cũng là sinh vật cao cấp, nhưng Huyết Long công kích đến lại không hề có sức phản kháng.

” Xông lên , các dũng sĩ.” Trên bầu trời xuất hiện 6 Chiến Thiên sứ 6 cánh vĩ đại , vung tay lên, vô số Thiên sứ bị kéo ngược qua, khua đại kiếm trong tay nhắm phía Huyết Long đánh tới .

Thánh Long, Hắc Long vương, u linh Bỉ Mông, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng vô số sinh vật bình thường rất hiếm thấy đều xuất hiện ở trên chiến trường, nơi nơi đều là hỗn chiến, như cổ máy chiến tranh vĩ đại đè xuống, vô số sinh linh và tử linh bị nghiền thành mảnh nhỏ.

Núi rung biển động, long trời lở đất, làm cho người ta có 1 loại cảm giác ở vào ngày tận thế .

Nhìn vào khung cảnh thảm thiết này, Tiêu Ngự hít thở có chút không thông , cảnh chiến tranh này quả thật quá hoành tráng .

Dưới chân truyền đến 1 ít âm thanh games thủ nói chuyện, Tiêu Ngự cúi đầu nhìn lại, có 1 ít games thủ lập thành Đoàn đội lục tục từ dưới cái cây Tiêu Ngự ẩn núp đi qua.

“Bên ngoài đánh nhau thật lợi hại a .”

“Đúng vậy, bây giờ trên trang chủ đã bắt đầu phát trực tiếp clip chiến tranh 2 đại liên minh, từ trên bầu trời nhìn xuống, mới là đồ sộ nhất , nghe nói toàn bộ đại thảo nguyên Cáp Căn nơi nơi đều là chiến trường, thấy rõ trăm vạn NPC quân đoàn tham gia chiến tranh.”

“Kẻ ngu si mới có thể vào lúc này ngồi xem clip trực tiếp, clip thì khi nào cũng có xem, 2 đại liên minh đại chiến, dãy núi Ni Căn chắc chắn có thể có không ít thương binh chạy tới, tùy tiện tiêu diệt 1 ít là chúng ta có lời to .”

Trên bầu trời 1 chùm mây đen vĩ đại bao phủ xuống, Tiêu Ngự ngược lên nhìn 1 chút, sợ tới mức hồn bay phách lạc, 1 tảng đá lớn bị máy bắn đá ném bay lên không trung, nện trúng mấy con long ưng và kim long .

Long ưng và kim long bị đánh bay ra ngoài, sau đó tảng đá hướng về Tiêu Ngự gào rít rơi xuống .

Tiêu Ngự trong lúc nhất thời suy nghĩ có chút đình trệ, lần này thực sự xong đời em rồi -...- , bị tảng đá lớn như vậy đánh trúng, không chết mới là lạ, với lại Tiêu Ngự trên cành cây cũng không cách nào thi triển kỹ năng < đào=“” thoát=“”>.

Bất luận vùng vẫy thế nào cũng đều là phí công , ngay cả những NPC tinh anh kia đều đỡ không được 1 đòn của máy bắn đá !

Tiêu Ngự đầu co rụt lại , chỉ cảm thấy thứ gì đó từ trên đỉnh đầu gào thét mà qua, ngẩng đầu nhìn 1 chút, tán cây bản thân đang đứng này bị cự thạch gọt rất là ngọt , chỉ cần nhấc đầu là có thể thấy được bầu trời trong xanh . (không biết có bị nó hốt trụ đỉnh đầu không)

Tiêu Ngự trong lòng phát lạnh , thiếu chút nữa đã bị tảng đá kia đè chết , phỏng đoán đây là kiểu chết thảm thiết nhất thế kỷ, cúi đầu nhìn lại, trên mặt đất bị cày ra 1 cái hố sâu, vô số cây cối bị đè gãy tới đổ rạp ở trên mặt đất.

1 games thủ Lôi Pháp Sư đang cùng vài người bằng hữu trò chuyện, bỗng nhiên ầm ầm 1 tiếng thật lớn vang lên, hẳn còn không kịp phản ứng , chỉ cảm thấy trước mắt bị thứ gì đó bao trùm, tầm nhìn tối sầm, chờ khi hẳn 1 lần nữa thấy rõ ràng , phát hiện trên mặt đất để lại 1 cái hố sâu, mấy người bằng hữu tất cả đều bị cự thạch đè thành thịt nát, nằm ở trong hố sâu.

Lôi Pháp Sư sau đầu lạnh lẽo , 1 lát sau, liếc mắt nhìn quanh, lân cận không có người thấy được, khom lưng đem trang bị vài người bằng hữu nhặt lên, mở hồi thành quyền trục.

Tiêu Ngự lòng còn sợ hãi thở 1 hơi, theo đường hầm nhìn lại, nơi này có hơn 10 xác chết games thủ nằm trong hố sâu.

Chỉ là thiếu chút nữa 1 chút, Tiêu Ngự đã giống như những games thủ này lên nóc tủ ăn chuối . (tưởng tượng là hiểu)

Tiêu Ngự vừa mới chuẩn bị nhảy xuống, tìm nơi an toàn 1 chút , trên bầu trời 1 con long ưng xiêu xiêu vẹo vẹo hướng về Tiêu Ngự bên này bay tới, Tiêu Ngự lúc này mới thấy được, con long ưng này 2 cánh bị trọng thương rất nghiêm, đoán chừng là bị cự thạch đánh trúng , Tiêu Ngự cho long ưng một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Long ưng: Lever 30 tinh anh + cường hóa, huyết lượng 22156/300.000 .

Tiêu Ngự động tâm , con Lever 30 tinh anh + cường hóa này lại chỉ còn lại có hơn 20.000 huyết lượng, với lại bị thương rất nặng, đã bay không đứng dậy nổi , là 1 khối thịt mỡ a.

Long ưng lắc lắc lay động từ đỉnh đầu Tiêu Ngự bay qua , ầm ầm va chạm ở trên 1 thân cây, thân hình vĩ đại ngã chúi xuống.

Tiêu Ngự trong lòng mừng như điên, phỏng đoán có cơ hội đem này này con long ưng tiêu diệt, bản thân thật đúng là quá may mắn, trong vô ý nhìn thoáng qua phía xa nơi chiến tranh kịch liệt nhất , trên bầu trời mấy con kim long bị thương tổn nặng, lung lay lắc lắc thân thể, vô số chi chít điểm đen lập tức đem mấy con kim long kia vây lại , đó là vô số games thủ a, Tiêu Ngự mở miệng không ngờ, hóa ra không chỉ là bản thân có vận mệnh tốt như vậy.

Rất nhiều phi hành sinh vật bị thương tổn nặng ở trong chiến tranh, không có cách nào phi hành, tự nhiên đem dây núi Ni Căn bên cạnh cho rằng có thể tạm thời dừng chân , nhưng mà không ngờ tới, dây núi Ni Căn nơi nơi đều là games thủ 2 đại liên minh , trong lúc nhất thời toàn bộ dây núi Ni Căn hỗn loạn cả lên, nơi nơi đều là games thủ tranh đoạt những sinh vật bậc cao này.

Tiêu Ngự nghiêng người, từ chạc cây nhảy xuống, nhẹ nhàng rơi xuống đất, hướng nơi con long ưng kia chạy đến .

Gần chỗ này không đơn giản chỉ có 1 mình Tiêu Ngự, rất nhiều games thủ phát hiện con long ưng này, từ 4 phương 8 hướng xúm lại qua đây, bên cạnh long ưng đã hội tụ hơn 30 games thủ Tà ác liên minh.

Tiêu Ngự thầm nghĩ không may, không nghĩ tới lại có thể nhiều người như vậy tranh đoạt con long ưng này, Tiêu Ngự trầm mặc hồi lâu, tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về những games thủ kia chậm rãi đi qua.

Hơn 30 games thủ Tà ác liên minh này mơ hồ đem long ưng vây ở bên trong, người nhìn ta, ta nhìn người, ai cũng không bằng lòng động thủ trước, bọn họ là thuộc về Đoàn đội bất đồng, ai cũng không bằng lòng bỏ sức trước, đi lên tiêu diệt long ưng, để cho người khác lấy chiến lợi phẩm.

Trong lúc nhất thời trên sân giằng co.

Long ưng nhìn chằm chằm các đội viên này, cúi đầu tê lên, ra âm thanh cảnh cáo, vỗ cánh1 chút, muốn bay lên, nhưng mà cánh rung lên, đem vết thương đang nhanh chóng khép lại kéo nứt ra, 1 lần nữa rơi xuống.

Tốc độ khôi phục của Long ưng vô cùng kinh người, vết thương nứt ra nhanh chóng cầm máu, thần tốc khép lại.

Các games thủ liếc mắt nhìn nhau, 1 Thú nhân Chiến sĩ nói: “Ta đi lên trước, Mục sư chú ý buff máu cho ta, trang bị ai nhặt được chính là của người đó, nếu không nếu như chờ long ưng phục hồi xong, ai cũng không có phần!”

Thú nhân Chiến sĩ và mấy cái đồng đội nháy mắt ra dấu, hướng về long ưng nhào tới, hơn 30 games thủ xung quanh, trong đó có 13 người là đội ngũ bọn họ, bọn họ nếu như không lên đầu mà nói, có lẽ những games thủ lẻ tẻ này cũng sẽ không động thủ.

Thú nhân Chiến sĩ thay thuấn, hướng về long ưng nhào tới.

Các games thủ liếc nhau, các games thủ class cận chiến đi theo, các games thủ class pháp hệ kiên nhẫn chờ đợi, chờ các games thủ class cận chiến gây đủ thù hận, là có thể động thủ. (mức độ thù hận của quái với đứa nào cao hơn thì thằng đó vỡ mồm trước ==)

Mấy Đạo tặc cũng tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về long ưng chậm rãi đến gần, bọn họ mục đích chủ yếu nhất là muốn cướp trang bị, chiến đấu là thứ yếu, tuy nhiên khi cần thiết, bọn họ cũng có thể động thủ hỗ trợ.

280. Chương 281 Tàn Sát

Tiêu Ngự < tiềm=“” hành=“”> đến gần long ưng, long ưng bản thân là Lever 30 tinh anh + cường hóa, thực ra mà nói, những games thủ này muốn thịt con long ưng này cần phải phí 1 ít sức lực.

Tiêu Ngự đối với các games thủ này tùy tiện cho mấy cái điều tra, những games thủ này tuyệt đại bộ phận đều ở trên dưới Lever 23-24, thực lực coi như không tệ, cần phải coi như trong hàng thượng đẳng, bọn họ mới dám đến dãy núi Ni Căn kiểm soát.

Mục sư gia trì 1 loạt ma pháp cho Thú nhân Chiến sĩ, 1 cái thánh quang thuấn, Đức lỗ y bên cạnh cho Thú nhân Chiến sĩ 1 cái Hồi Xuân Thuật. Thú nhân Chiến sĩ trầm giọng gầm nhẹ 1 tiếng, giơ lên kiên thuấn trong tay đập tới long ưng.

Ùm 1 tiếng vang, kiên thuấn trong tay Thú nhân Chiến sĩ ra sức va chạm ở trên người long ưng, giơ lên trường kiếm trong tay 1 kiếm đâm vào trên cánh long ưng.

Long ưng lung lay đứng lên, dùng mỏ nhọn và móng vuốt công kích Thú nhân Chiến sĩ, Thú nhân Chiến sĩ giơ lên kiên thuấn trong tay đón đỡ.

Long ưng trầm thấp 1 tiếng, 1 đạo lôi điện bắn về phía Thú nhân Chiến sĩ.

Thú nhân Chiến sĩ ngành kháng 1 đòn lôi điện này, thân thể cứng đờ, trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 500 giá trị thương tổn. Thú nhân Chiến sĩ thuộc về loại hình trọng giáp kháng tính phòng ngự cao, long ưng đánh 1 đòn này có thể xóa sạch Thú nhân Chiến sĩ hơn 500 huyết lượng, nếu như đổi lại khác class, có lẽ ngay cả 1 đòn của long ưng đều đỡ không được.

Trị Liệu Thuật!

Mục sư buff cho Thú nhân Chiến sĩ 1 cái Trị Liệu Thuật, đem huyết lượng Thú nhân Chiến sĩ tăng lên .

Thú nhân Chiến sĩ gầm nhẹ 1 tiếng, hướng về long ưng xông tới, 2 Đức lỗ y từ 2 bên đánh tới, không ngừng công kích tới long ưng, bên kia thì dùng thân hình va chạm long ưng, long ưng bị va chạm liên tục lùi về sau.

Các games thủ class cận chiến đem long ưng gắt gao vây ở bên trong, các games thủ class pháp hệ phía sau còn chưa dám công kích, phải đợi Thú nhân Chiến sĩ đem giá trị thù hận tăng lên 1 mức nhất định.

Thú nhân Chiến sĩ điên cuồng gào thét . Giơ lên đại kiếm trong tay.

Liên kích kỹ năng- Cuồng Dao Lôi Trảm!

Đại kiếm trong tay Thú nhân Chiến sĩ thi triển ra từng cái kiếm chiêu lộng lẫy. Khiến cho long ưng liên tục bị đẩy lùi về sau. Công kích ở trên người long ưng. máu tươi bắn tung tóe. Long ưng rống lên liên tục. Triệu hồi ra lôi điện oanh kích ở trên người Thú nhân Chiến sĩ.

Từng đạo bạch quang dừng ở trên người Thú nhân Chiến sĩ. Mấy Mục sư phía sau đều tập trung trị liệu cho Thú nhân Chiến sĩ. Thú nhân Chiến sĩ huyết lượng không ngừng chấn động lên xuống . 1 lát chỉ có 1-200 điểm. 1 lát lại phục hồi full. Xem ra mạo hiểm vô cùng.

Các games thủ này không tính là yếu. Vẫn còn rất có sức chiến đấu . Tiêu Ngự ẩn nấp cách long ưng ước chừng trên dưới 3m. Long ưng có thể phát hiện chỗ Tiêu Ngự. Nhưng mấy games thủ này không cách nào phát hiện. Tiêu Ngự ý nghĩ rất đơn giản. Ở khi long ưng gần chết. Thì lao ra cướp trang bị, cướp vinh quang!

Xung quanh có rất nhiều Đạo tặc ở rình trộm . Còn có rất nhiều games thủ. Tiêu Ngự có thể cướp được trang bị và vinh quang hay không . Phải nhìn vào thực lực và vận khí.

“Mọi người khai hoả!” 1 Vu Sư trong các games thủ Tà ác liên minh nói, tiện tay cho long ưng 1 cái nguyên rửa Đau Đớn, có thể làm tăng thương tổn ma pháp. 1 đám các games thủ class pháp hệ giống như 1 đài pháo, từng đạo ma pháp rời tay, dừng ở trên người long ưng, ầm ầm nổ, đánh ra từng cái thương tổn liên tục bay lên.

Các games thủ class cận chiến giá trị thương tổn đều chỉ có 30 - 40 , các games thủ công kích từ xa giá trị thương tổn tương đối cao, có thể đạt tới hơn 60 - 70 điểm .

Hơn 30 games thủ trong có 15 - 16 người đều là class pháp hệ, hỏa lực rất mãnh liệt , trong nháy mắt xóa sạch gần 2.000 điểm huyết lượng của long ưng.

Các games thủ class cận chiến phối hợp lẫn nhau mặc dù không phải là rất tốt, nhưng mà cũng coi như là bền vững , Thú nhân Chiến sĩ điểm thù hận không tẻ, vừa rồi đánh long ưng rút không ít máu, hấp dẫn rất nhiều thù hận.

Trên người Thú nhân Chiến sĩ thánh quang thuần chia 5 xé 7, Mục sư khẩn trương cho Thú nhân Chiến sĩ thêm cái thánh quang thuần, bên cạnh đó 1 Đức lỗ y lui lại mấy bước, ở phía sau mở ra skill Mưa Tĩnh Lặng.

Thú nhân Chiến sĩ đạt được trị liệu thủ hộ liên tục , càng thêm dũng mãnh, như vua sư tử cường hóa xông tới ra sức đánh vào trên người long ưng, đại kiếm trong tay ra sức chém ở trên người long ưng.

Thú nhân Chiến sĩ lực lượng khủng bố, thương tổn công kích so với games thủ class cận chiến bình thường cao hơn trên dưới 50%, chỉ so với games thủ class pháp hệ hơi thấp hơn 1 ít mà thôi , thương tổn công kích càng cao, giá trị thù hận cũng lại càng lớn .

Bên cạnh mấy games thủ class cận chiến khác cũng không thua chị kém em, bọn họ cũng có thể làm 1 ít công kích phụ trợ.

Thình thình thình thình thình thình, ma pháp liên tục oanh kích ở trên người long ưng.

“Chú ý giá trị thù hận, không chế cẩn thận 1 chút.” Thú nhân Chiến sĩ giận dữ hét, bọn Pháp sư này quá không kiêng nể gì hết, tuy là hắn giá trị thù hận cao như vậy, long ưng cũng xuất hiện dấu hiệu buông lỏng mục tiêu. Hắn biết những class pháp hệ trong Đoàn đội tuyệt đối sẽ không phạm loại sai lầm này, dù sao phối hợp thời gian dài như vậy, bọn họ cũng đã có thể giữ ở mức thù hận trung bình, có khi thà rằng chậm lại 1 chút, cũng vẫn muốn không chế giá trị thù hận bản thân. Nhưng mà bên cạnh còn có nhiều games thủ đơn lẻ như vậy, những người này chưa từng cùng Thú nhân Chiến sĩ phối hợp qua, thêm nữa không cùng đám người Thú nhân Chiến sĩ tổ đội, bọn họ làm sao biết Thú nhân Chiến sĩ rốt cuộc hấp thu bao nhiêu giá trị thù hận? (ra là pt có thể thấy giá trị thù hận a lợi phết)

Long ưng huyết lượng còn hơn 15.000, Thú nhân Chiến sĩ hít thở có chút dồn dập, chỉ cần long ưng huyết lượng thấp hơn 10.000, hắn là có thể thi triển kỹ năng tàn sát!

Lever 3 tàn sát: làm kẻ địch huyết lượng thấp hơn 20%, xác suất nhất định bị 1 kích trí mạng, tổn thương không được cao hơn 10.000 điểm.

Thú nhân Chiến sĩ khẩn trương nhìn vào huyết lượng long ưng, chỉ cần tiếp tục chống đỡ qua vài giây là có thể, nhưng mà đúng lúc này, long ưng đột nhiên thoát khỏi không chế của hắn, đập cánh bay vọt qua đỉnh đầu của hắn, đánh tới các games thủ class pháp hệ phía sau.

Tất cả điều này phát sinh ra quá nhanh, Thú nhân Chiến sĩ thậm chí còn không kịp phản ứng.

“Móa nó, là ai vượt quá giá trị thù hận!” Vu Sư phía xa nổi giận mắng, lúc này quá bi thảm a, Vu Sư quay người bỏ chạy.

Hắn vừa mắng xong, long ưng triệu hồi ra 1 đạo lôi điện oanh kích ở 1 trên người Hoả Pháp sư, đem Hoả Pháp sư kia trực tiếp giết chết.

Vu Sư thấy rõ, Hoả Pháp sư kia không phải là đội ngũ bọn họ, Hoả Pháp sư là class phát ra thương tổn cao nhất, người này chắc chắn không không chế giá trị thù hận, thế cho nên giá trị thù hận trên người hắn vượt qua Thú nhân Chiến sĩ, đem long ưng hấp dẫn qua đây.

Sau khi Long ưng tiêu diệt Hoả Pháp sư, đánh về phía phần đông games thủ class pháp hệ.

“Nhanh chóng ngăn trở nó lại!”

“Coca cola.” 1 tiếng thê lương thảm thiết vang lên, long ưng dùng 1 móng vuốt đem 1 Băng Pháp sư xé nát, đánh về phía Mục sư bên cạnh.

Long ưng là quái Lever 30 tinh anh + cường hóa, 1 khi nhảy vào trong đám games thủ class pháp hệ, kết quả có thể tưởng tượng được, 1 màn đơn phương tàn sát.

Thú nhân Chiến sĩ rống lên 1 tiếng giận dữ, xông tới va chạm ở trên lưng long ưng, đem long ưng đâm cho lảo đảo, long ưng không để ý Thú nhân Chiến sĩ công kích, đánh về phía Mục sư, móng vuốt đem Mục sư bóp chết, không ngừng tiêu diệt 5 cái games thủ class pháp hệ, trong đó có 1 là Mục sư.

Cuồn Phong Trảm!

Thú nhân Chiến sĩ đại kiếm hướng về long ưng ra sức đâm tới, ở trên người long ưng xé ra 1 đạo vết thương, long ưng bị đau rống lên 1 tiếng, cuối cùng đem sự chú ý quay về tới trên người Thú nhân Chiến sĩ, công kích Thú nhân Chiến sĩ.

1 đạo lôi điện bổ xuống, nặng nề bổ vào trên người Thú nhân Chiến sĩ, Thú nhân Chiến sĩ huyết lượng chỉ còn lại có hơn 100.

Long ưng móng vuốt hướng về Thú nhân Chiến sĩ bổ xuống.

Thú nhân Chiến sĩ không ngừng lùi về sau, tức giận mắng: “Mục sư đâu, Mục sư! Nhanh chóng buff máu! bọn ngu xuẩn này, đi chết hết ở đâu rồi!”

Mắt thấy móng vuốt long ưng sắp vồ lên trên người , Thú nhân Chiến sĩ gần như tuyệt vọng, 1 đạo bạch quang kịp thời dừng ở trên người Thú nhân Chiến sĩ , đem huyết lượng Thú nhân Chiến sĩ tăng trở lại .

Vừa rồi các Mục sư bị long ưng đuổi giết, trong lúc nhất thời đều luống cuống tay chân, thấy được Thú nhân Chiến sĩ đem long ưng giữ lại , lúc này mới hồi phục tinh thần, cuối cùng kịp thời buff máu cho Thú nhân Chiến sĩ.

Thú nhân Chiến sĩ ngạnh kháng 1 đòn của long ưng , 1 kiếm đâm ở bụng long ưng , nhanh chóng lui lại , đem long ưng kéo ra phía sau , lúc này các games thủ class cận chiến mới lần nữa đem long ưng vây lại.

Những games thủ này quá trình săn BOSS coi như khá có quy tắc , phản ứng cũng không tệ lắm.

Các games thủ class pháp hệ tạm thời không dám công kích , Thú nhân Chiến sĩ còn phải tiếp tục tích lũy 1 ít cừu hận bọn hắn mới dám công kích, vừa rồi bọn họ đủ mức bị thảm rồi , bọn họ hận không thể tới xác chết Hoả Pháp sư vừa rồi kia ra sức giẫm trên mấy đá, cái tên ngu xuẩn này, nếu không phải bởi vì hắn, bọn họ cũng sẽ không gặp phải tình huống nguy hiểm như vậy.

1 lát sau, các games thủ class pháp hệ tiếp tục công kích long ưng.

“Cố gắng, nhanh lên nào sắp xong rồi !” Thú nhân Chiến sĩ quát lên điên cuồng, long ưng huyết lượng đã còn có hơn 12.000.

Tiêu Ngự ẩn nấp ở 1 bên, kiên nhẫn chờ đợi, nghe được Thú nhân Chiến sĩ nói hơi sửng sốt, long ưng còn có hơn 10.000 huyết lượng, người này nói thế là sao? Tiêu Ngự chợt nhớ tới đến, class Chiến sĩ có 1 kỹ năng Tàn Sát, khi huyết lượng đối thủ còn khoảng bao nhiêu % , là xác suất có thể đem giết chết .

“Xem ra giá trị vinh quang cướp không được rồi , vậy cướp trang bị đi.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, phản ứng của Tiêu Ngự tuyệt đối không phải những games thủ này có thể bằng được , nếu như động thủ cướp trang bị, những games thủ này căn bản không phải đối thủ!

Tiêu Ngự nhìn chằm chằm động tác của Thú nhân Chiến sĩ .

Từng đạo ma pháp từ các phương hướng oanh kích qua đây, qua mấy chục giây, long ưng huyết lượng còn dưới 10.000.

Tàn Sát !

Thú nhân Chiến sĩ gầm nhẹ 1 tiếng, đại kiếm nặng nề chém ở trên người long ưng.

Hệ thống: Tàn Sát thất bại.

Thú nhân Chiến sĩ cũng không có nhụt chí, cái kỹ năng Tàn Sát này đóng băng cực ngắn , chỉ có 2 giây, Thú nhân Chiến sĩ hơi lui lại mấy bước đã lại xông lên.

Tàn Sát !

Hệ thống: Tàn Sát thất bại.

Thú nhân Chiến sĩ bị long ưng đánh trúng lui lại mấy bước, 1 đạo bạch quang dừng ở trên người Thú nhân Chiến sĩ. Thú nhân Chiến sĩ phẫn nộ quát 1 tiếng, đại kiếm 1 lần nữa nặng nề chém xuống.

Tàn Sát!

-9635, 1 cái giá trị thương tổn cao dọa người từ trên đầu long ưng bay lên, long ưng ngửa mặt lên trời gầm to 1 tiếng, 1 đạo lôi trụ trắng kien từ trên bầu trời đánh xuống, oanh kích ở trên người Thú nhân Chiến sĩ, đem Thú nhân Chiến sĩ đánh bay ra ngoài, trực tiếp giết chết trong 1 giây.

Long ưng thất tha thất thểu vài bước, gục xuống, nặng nề ngã ở trên mặt đất.

Các games thủ mới vừa rồi còn ăn ý hợp tác trong nháy mắt trở mặt, toàn bộ đánh về phía trang bị trên mặt đất.

“Bắt đầu .” Tiêu Ngự mắt chợt sáng ngời, Giương chủy thủ trong tay lên , lao ra ngoài.

281. Chương 282 Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng

Quái Lever 30 tinh anh + cường hóa nếu không bị thương tổn nặng, 300.000 huyết lượng còn sót lại 1 ít , tuyệt đối không phải những games thủ này trước mặt này có thể ngăn cản , ngay cả Tiêu Ngự chỉ sợ cũng không có năng lực đó . Thú nhân Chiến sĩ kia cũng thật là xui xẻo , sau khi thịt được long ưng, còn trúng phản kích của long ưng trước khi chết , chỉ có thể ngoan ngoãn nằm ở đó đợi Mục sư trong hàng ngũ hồi sinh .

Thú nhân Chiến sĩ kia là người gần long ưng nhất , bởi vì hắn ngã xuống, nên mấy cái games thủ class cận chiến và Đạo tặc bên cạnh chiếm cứ được vị trí tranh đoạt trang bị tốt nhất.

Đoàn đội Thú nhân Chiến sĩ là số người nhiều nhất , ngoài Thú nhân Chiến sĩ chết (há mồm or chết đó) , bọn họ còn có 5 người class cận chiến ở lại trên sân, vừa nhìn thấy các games thủ Tà ác liên minh xung quanh động thủ tranh đoạt trang bị, bọn họ lập tức động thủ , 2 hắc ám Đức lỗ y 1 Chiến sĩ đánh về phía mấy cái games thủ bên cạnh , đưa bọn họ chặn lại.

Trong hàng ngũ bọn họ ở trong nháy mắt 1 Đạo tặc rình trộm bên cạnh xuất ra, 1 chiêu < thâm=" " tập=" "> trúng mục tiêu 1 Vong linh Chiến sĩ cách trang bị gần nhất, đem Vong linh Chiến sĩ kích hôn mê.

Thấy đồng đội chặn được những games thủ kia, còn lại Tử Vong Kỵ Sĩ lao về phía trang bị trên mặt đất.

Đám người này quả nhiên xứng đáng là tổ đội thường xuyên phối hợp cùng 1 chỗ, ngay cả cướp trang bị cũng phân công rõ ràng, 4 người ngăn cản những người khác cướp trang bị, 1 người nhặt trang bị, những các games thủ Tà ác liên minh đơn lẻ kia đều bị ngăn trở ở bên ngoài, Tử Vong Kỵ Sĩ bên cạnh gần như không có ai tranh đoạt, tự nhiên là có thể thoải mái mà cướp được trang bị.

Nếu như Tiêu Ngự không nhúng tay vào, trang bị long ưng rơi xuống 10 phần có 8 phần là nằm ở trong tay các games thủ này.

Tử Vong Kỵ Sĩ khom lưng nhặt trang bị, tay của hắn bởi vì kích động mà run rẩy , đồ vật Lever 30 tinh anh + cường hóa rơi xuống, ít nhất cũng phải là 1 cái trang bị cấp Truyền Thuyết a !

1 sát na Tử Vong Kỵ Sĩ khom lưng kia, dị biến sinh ra , Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Tử Vong Kỵ Sĩ , 1 cước đá vào bụng Tử Vong Kỵ Sĩ , đem Tử Vong Kỵ Sĩ đá thụt lùi vài bước.

Thành công ngăn trở Tử Vong Kỵ Sĩ, Tiêu Ngự đang muốn khom lưng nhặt trang bị, 1 đạo chủ thủ hàn mang hướng về cái ót của Tiêu Ngự đánh thẳng mà đến, Tiêu Ngự khóe miệng lạnh lùng cười, chim sẻ ở phía sau sao, nhưng mà con bộ ngựa này biết cản người a (bộ ngựa hấp diêm chim sẻ sau lưng =. =), Tiêu Ngự đầu hơi lệch đi 1 chút , chủ thủ trong tay đột nhiên tăng tốc độ, 1 chiêu < tấn=" " kích=" "> đâm ra ngoài.

Tốc độ của Tiêu Ngự so với người đánh lén kia nhanh hơn hẳn, 1 đòn trúng mục tiêu, máu tươi lấm tẩm ở trên chủ thủ Tiêu Ngự, 1 thân ảnh chậm rãi hiện ra rõ ràng , là 1 Đạo tặc.

Tiêu Ngự thân thể nghiêng xuống. Đem thứ long ưng rơi xuống cầm lên . 1 chiêu < tạt=" " phong=" " bộ=" "> tan biến ở tầm nhìn của bọn họ.

Tiêu Ngự động tác nhanh đến đỉnh điểm. Sau khi nhặt đồ không có dừng lại chút nào . Nhanh chóng rời đi. Mọi người thậm chí còn không kịp thấy rõ mặt của hắn . Chỉ mơ hồ thấy hình dáng Tiêu Ngự.

Các games thủ này đều ngẩn người ra 1 chút. Không nghĩ tới lại có thể đột nhiên xuất hiện 1 cái Đạo tặc. Đem trang bị bọn họ đoạt đi rồi.

“Truy đuổi. Mau đuổi theo! Bất kỳ giá nào . Ta nhất định phải tiêu diệt hắn!” Thấy Tiêu Ngự đoạt đi trang bị. Vu Sư chỉ huy ở phía sau hỗn hỗn cuồng khiêu.

2 hắc ám Đức lỗ y ngửi mùi truy tung Tiêu Ngự (nó mà oánh zắm thì chỉ có về thành gấp) . Đâu ngờ mới 1 lát. Bọn họ đã cảm giác được Tiêu Ngự mùi càng lúc càng mờ nhạt. Cuối cùng không thấy dấu vết. Hắn đã chạy rất xa!

2 hắc ám Đức lỗ y nhìn nhau biến sắc. Bọn họ còn chưa bao giờ thấy Đạo tặc tốc độ nhanh như vậy. Người này tốc độ di chuyển tuyệt đối là hạng nhất. Lại nghĩ tới tốc độ và động tác khi vừa rồi Tiêu Ngự cướp trang bị. Đạo tặc này tuyệt đối là cao thủ! Bọn họ có thể đuổi theo sao.

“Các người làm gì mà không truy tung?” Vu Sư tức giận chất vấn nói.

“Tên kia chạy quá nhanh, căn bản đuổi không kịp!” Hắc ám Đức lỗ y chán nản nói, biến thành báo săn được tăng thêm số tốc độ nhất định, nhưng mà so sánh với tốc độ của Tiêu Ngự, vẫn còn kém hơn rất nhiều.

Những đội viên này sắc mặt rất khó coi, bọn họ thật vất vả mạo hiểm sinh mệnh đánh chết long ưng, lại bị người khác đoạt đi chiến lợi phẩm, tâm tình có thể tưởng tượng được.

Những games thủ đơn lẻ kia rõ ràng biết mình cướp không được trang bị trong lòng có chút vui vẻ, cười trên nỗi đau của người khác, tổ đội games thủ này sớm đã tính kế rồi, đem đám người này làm thương tổn công, xong xuôi qua cầu rút ván, cho dù Tiêu Ngự không xuất hiện, bọn họ cũng cướp không được trang bị. Căn cứ loại tâm lý này, thấy được vẻ mặt tổ đội games thủ kia, tâm tình của bọn họ tốt hơn không ít.

Lấy thực lực của Tiêu Ngự cùng các games thủ này cướp trang bị quả thực có phần đại tài tiểu dũng (như kiểu dùng dao mổ trâu để thịt gà í mà), cướp không được trang bị mới là lạ.

Tiêu Ngự đem những games thủ Tà ác liên minh kia bỏ lại phía xa, ngừng lại, lấy trang bị ra nhìn thuộc tính chút.

Diệp Hách Lôi Minh pháp trượng: vật phẩm cấp Truyền Thuyết. Công kích 120-128, lôi hệ ma pháp thương tổn +50, thời gian ngâm xương ma pháp -5%, giá trị ma pháp +100, class sử dụng lôi hệ, Yêu cầu cấp bậc, không.

Mang vào cộng kỹ năng: Lôi Minh, công kích trụ cột + 50, thêm vào hiệu quả giảm co, duy trì thời gian 2 giây, thời gian ngâm xương ma pháp 2s, đóng băng 30s.

1 cây pháp trượng không tệ a, lấy giá thị trường hiện nay, tuyệt đối có thể bán mấy vạn kim tệ, nếu như những games thủ bình thường kia cầm được cây pháp trượng này, không vui điên lên mới lạ, Tiêu Ngự đã thấy nhiều trang bị cấp Truyền Thuyết, nên sẽ không tỏ ra vô cùng hưng phấn, đem Lôi Minh pháp trượng ném vào hành trang, hướng phía trước đi tới.

Tiêu Ngự phát hiện, toàn bộ dãy núi Ni Căn nơi nơi đều là games thủ 2 đại liên minh bao vây tấn công các loại sinh vật tinh anh.

“Tình huống có chút không ổn, cứ theo đà này, trong khoảng thời gian ngắn chắc chắn có thể phát sinh ra rất nhiều trang bị cấp Truyền Thuyết, trang bị cấp Truyền Thuyết giá cả sợ là giảm xuống rất thấp a.” Tiêu Ngự nghĩ tới đây, đem Lôi Minh pháp trượng đặt ở trên sàn giao dịch đấu giá, để có thể bán được giá tốt, chờ giá cả trang bị cấp Truyền Thuyết rớt xuống mới bán thì quá lỗ a.

Hiện nay mà nói, trang bị cấp Truyền Thuyết cũng ít khi thấy, giá cả vẫn còn rất cao, Lôi Minh pháp trượng vừa xuất hiện ở trên sàn giao dịch, liền dẫn tới tranh đoạt. Giá cả liên tiếp tăng lên.

Trang bị cấp Truyền Thuyết cũng có chia tốt xấu, trang bị cấp Truyền Thuyết khác nhau, giá cả cũng khác rất xa, ở trong tất cả thuộc tính, cộng thuộc tính nhanh nhẹn, lực lượng là không đáng giá tiền nhất, tốc độ di chuyển, huyết lượng, giá trị ma pháp những thuộc tính này còn có chút đáng giá, còn như tốc độ công kích, tốc độ ngâm xương ma pháp, ma pháp thương tổn, thương tổn kỹ năng, giá cả cao hơn nhiều. Sau đó chính là tăng cấp bậc kỹ năng, tăng kinh nghiệm, thuộc về thuộc tính trang bị tăng thêm giá cả cao nhất.

Thuộc tính trang bị cấp Truyền Thuyết kém khả năng cũng đã giá trị 1-2 thiên kim (chắc là 1-2000 a_o_o), trang bị cấp Truyền Thuyết mang vào tăng thêm thuộc tính tốt thì giá trị trên vạn kim tệ, mấy vạn kim tệ cũng không chừng.

Tiêu Ngự dự ước lượng 1 chút giá trị Lôi Minh pháp trượng, phỏng đoán tầm trên dưới 20.000 kim tệ, tiến hành đấu giá mà nói giá cả càng cao hơn, bởi vì trận chiến này phát sinh ra, nếu như trên sàn giao dịch xuất hiện hàng loạt trang bị cấp Truyền Thuyết, trang bị cấp Truyền Thuyết kia giá cả khả năng có thể rớt xuống phạm vi lớn.

Theo cấp bậc đề cao, các games thủ trang bị càng ngày càng tốt, các loại trang bị càng ngày càng không đáng giá tiền, đây là kinh nghiệm 1 quá trình tự nhiên của trò chơi.

Tiêu Ngự trái lại rất thần nhiên, dù sao hắn đã kiếm được không ít tiền, áo cơm không lo, giá trang bị giảm xuống đối với Tiêu Ngự mà nói, ảnh hưởng không nhiều.

Tiêu Ngự hướng phía xa lao vút đi, dần dần đến gần khu vực Thiên sứ liên minh, Đúng lúc này, trên đầu 1 cổ làn sóng khí nóng rực đập vào mặt mà đến, 1 đám mây đỏ từ trên bầu trời xẹt qua, khí nóng rực thiếu chút nữa đem Tiêu Ngự nướng chín, cây cối xung quanh trong nháy mắt bị bay thành hơi nước, biến thành 1 mảnh rừng khô.

Tiêu Ngự khẩn trương tìm khối cự thạch vừa rơi xuống, ngửa đầu nhìn lại, lại có thể là 1 con phượng hoàng vĩ đại a, toàn thân ngọn lửa đốt cháy rừng rực, từ bầu trời bay xuống, phía sau người phượng hoàng kéo theo 1 cái ngọn lửa màu đỏ thật dài.

Con Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng kia bởi vì bị thương nghiêm trọng, không thể không dừng ở trung tâm 1 mảnh trên đất trống trong khu rừng, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng dang cánh 1 chút, xung quanh mảnh đất rừng lớn trong nháy mắt bị đốt thành 1 mảnh cháy đen.

Tiêu Ngự cho con Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng: tinh anh + cường hóa, cấp bậc ???, huyết lượng ???.

Sinh vật cấp ???, Tiêu Ngự tuyệt đối không dám đụng vào, lấy uy thế con hỏa phượng này, Tiêu Ngự cùng nó đối địch quả thực là tự tìm đường chết. Với lại con Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng này là sinh vật Tà ác liên minh, Tiêu Ngự muốn tấn công cũng phải tìm sinh vật Thiên sứ liên minh động thủ, nếu không sẽ bị khấu trừ giá trị vinh quang, tiêu diệt 1 con Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng đủ để cho bản thân Thiên phủ trưởng biến thành Giáo quan.

Phía xa có không người bao vây qua đây, giống như 1 đàn kiến, hàng loạt games thủ Thiên sứ liên minh xuất hiện ở xung quanh Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, số người ít nhất hơn ngàn.

Đoán chừng là hàng loạt games thủ Công hội nào đó, phát hiện hỏa phượng, cho nên chạy qua đây.

Tiêu Ngự trong góc hướng phía xa nhìn thoáng qua, 2 Cuồng Chiến sĩ và 1 Thuần Chiến sĩ xuất hiện ở tầm nhìn của Tiêu Ngự, mấy người này dáng người cao lớn, trên người mặc nguyên bộ cấp Truyền Thuyết trở lên, ở trong mấy ngàn games thủ vẫn cứ làm cho người ta 1 loại cảm giác hạc giữa bầy gà.

Bên cạnh mấy ngàn games thủ kia trên người ít nhất đều là nguyên bộ Tử Trang, phân phối như vậy, phỏng đoán cùng tinh anh Công hội Lời Thề thủ hạ của Phong Dã có thể so sánh được, ngay cả Thiết Kỳ, Nanh Sói trong người đều kém hơn chút. Tiêu Ngự thấy được games thủ Thiên sứ liên minh này tuyệt đối là nhân vật đặc biệt cấp tinh anh.

Mấy ngàn games thủ mơ hồ đem 2 người Cuồng Chiến sĩ và Thuần Chiến sĩ kia vây ở bên trong, có thể nhìn ra được, 2 người Cuồng Chiến sĩ và kia Thuần Chiến sĩ này là nhân vật đứng đầu của bọn họ.

Tiêu Ngự cho 3 người này cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, Thuần Chiến sĩ kia là Giác Long, 2 người Cuồng Chiến sĩ kia phân biệt tên là Cuồng Long và Thiên Long.

“Giác Long, người có nắm chắc không?” Cuồng Chiến sĩ tên là Cuồng Long nhìn về phía Thuần Chiến sĩ Giác Long hỏi.

“Hắn là không thành vấn đề, nhưng mà ta có chút lo lắng, ta kháng hỏa không đủ cao!” Thuần Chiến sĩ Giác Long lo lắng nói.

Người Cuồng Chiến sĩ Thiên Long khẽ nhủ mảy, quay đầu sang 1 Mục sư bên cạnh nói: “Gọi Viêm Long qua đây, mang sang đây 30 khối bảo thạch kháng hỏa!”

“Như vậy có quá lãng phí không a?” Giác Long hỏi, 1 khi trang bị cấp Truyền Thuyết trên người hắn toàn bộ khảm nạm kháng hỏa bảo thạch, có nghĩa là trang bị cấp Truyền Thuyết trên người hắn đa số đều coi như phế bỏ, bộ trang bị này ngoài khi đối mặt hỏa hệ sinh vật có thể thi triển tác dụng lớn, đối mặt hệ sinh vật khác chỉ có thể coi là nhệ lưu trang bị.

282. Chương 283 Thiên Long

“Không hề lãng phí , chỉ cần có thể thịt được con phượng hoàng này, tuyệt đối sẽ không tính lãng phí.” Thiên Long nói .

1 bên Cuồng Long không có ý kiến gì, cẩn thận quan sát biểu hiện con Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng này, con Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng này bị thương không nhẹ, nếu như thật sự có thể giết chết , lấy cấp bậc con hỏa phượng này, nói không chừng có thể tuôn ra 1-2 cái trang bị cấp Sử Thi a .

1 lát sau, games thủ tên là Viêm Long kia đã đi tới, Thuần Chiến sĩ Giác Long đem trang bị trên người xuống, giao cho Viêm Long, Viêm Long lấy ra 1 ít bảo thạch kháng hỏa bắt đầu khảm nạm, bình thường trang bị cấp Truyền Thuyết chỉ có thể khảm nạm 1 khối bảo thạch, nhưng người có kỹ xảo đặc biệt có thể ở trên mặt trang bị khảm nạm trên 2 khối, chỉ chốc lát, Thuần Chiến sĩ Giác Long trang bị trên người thay ra đều được khảm nạm lên bảo thạch kháng hỏa, bởi vì trên người Giác Long có chút trang bị đã bị khảm nạm bảo thạch, cho nên bảo thạch kháng hỏa còn thừa lại 1 ít.

“Tốt lắm, lên đi.” Thiên Long đối Giác Long nói.

Giác Long mặc trang bị, gạt đầu, chậm rãi hướng về bãi đất trống đi đến.

Giác Long áo giáp toàn thân phát sáng màu bạc , oai phong lẫm liệt , trên trang bị ánh xanh lam nhàn nhạt , hiệu quả đây là bảo thạch kháng hỏa tạo thành , ánh màu lam nhàn nhạt ở bạch quang của trang bị làm nổi bật hẳn lên , màu sắc ánh sáng quá lung linh, tay trái giữ thuẫn, mặt thuẫn kiên cố che kín các loại đường vân kỳ dị, ngoài hoa văn bản thân kiên thuẫn ra, trên kiên thuẫn còn rất nhiều hoa văn cũng có ký hiệu gia trì lên . tay phải giữ 1 thanh đoản kiếm, nhân loại Thuần Chiến sĩ là phòng ngự cực mạnh , bọn họ không như Thú nhân Chiến sĩ, Cuồng Chiến sĩ có lực lượng lớn mạnh có thể sử dụng kiếm 2 tay , mà chỉ có thể sử dụng đoản kiếm 1 tay.

Nhân loại Thuần Chiến sĩ gây thù hận không bằng Cuồng Chiến sĩ, Thú nhân Chiến sĩ, nhưng ở trên năng lực phòng ngự, lại chỉ có Vong linh Thuần Chiến sĩ mới có thể so sánh được.

Nhân loại Thuần Chiến sĩ đến gần Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, cẩn thận, không dám có 1 chút sai lệch.

“Mục sư chuẩn bị sẵn sàng!” Thiên Long quát khẽ .

Hơn 10 Mục sư đem Cái người Thuần Chiến sĩ này đưa vào đến khu vực trị liệu của bọn họ , nắm chặt pháp trượng, bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị sẵn sàng , nếu như Thuần Chiến sĩ 1 khi xuất hiện nguy hiểm, bọn họ có thể không chút chần chờ trị liệu hết sức.

Tiêu Ngự tránh ở cánh bên xa xa, những games thủ kia không có phát hiện sự tồn tại của Tiêu Ngự, nếu như những games thủ này thực sự tiêu diệt được Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, Tiêu Ngự cũng không ngại đi lên cướp trang bị khi chuẩn bị kết thúc, mặc dù ở dưới sự quan sát của nhiều người như vậy cướp trang bị có thể có chút khó khăn, nhưng đối với Tiêu Ngự mà nói, cũng không phải là không thể.

Tiêu Ngự kiên nhẫn ngồi xem . Bọn họ có thể tiêu diệt Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng hay không vẫn còn là 1 điều bí ẩn. Bất kể thế nào. Con Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng này dù gì cũng là sinh vật đứng đầu Nguyên tổ tộc. Cho dù bị thương rất nặng. Cũng không phải dễ dàng bị tiêu diệt như vậy. (cái thằng cầu tiêu này cũng ngu ngu a == tranh thủ mà ngồi luyện kỹ năng thăm dò nhờ nó đánh gần hết máu mà hok biết thì tranh trang bị vào nời à)

Thấy được nhân loại Thuần Chiến sĩ cẩn thận đến gần Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng. Tiêu Ngự hiểu. Bọn họ chỉ là thăm dò. Bọn họ còn không dám tùy tiện xông lên. Nếu như Thuần Chiến sĩ có thể đứng vững trước công kích của Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng. Dù là chỉ có 1 chút. Trận chiến đấu này vẫn còn có thể đánh . Nếu như ngay cả Thuần Chiến sĩ cũng không chịu nổi 1 đòn của Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng. Như vậy chuyện lớn a . Có lẽ những games thủ Thiên sứ liên minh kia có thể không chút do dự lựa chọn lui lại.

Tiêu Ngự chợt phát hiện. Nếu như là Thuần Chiến sĩ thất bại. Hẳn cũng là có lợi ích để kiếm a . Nếu như Thuần Chiến sĩ bị tiêu diệt. Tự nhiên có thể lưu lại 1 cái trang bị cấp Truyền Thuyết. Những games thủ

Thiên sứ liên minh kia chắc chắn không dám đi lên nhật trang bị. Nhưng Tiêu Ngự lại có thể. Tiêu Ngự là games thủ Tà ác liên minh. Nguyên tố tộc và Vong linh tộc thuộc về liên minh quân đoàn. Tiêu Ngự có thể thoải mái đi lên thu nhật trang bị. Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng sẽ không đối với Tiêu Ngự động thủ.

Bất kể thế nào. Tiêu Ngự cũng sẽ không lỗ a.

“Người này đoán chừng là Công hội toàn lực bồi dưỡng lên.” Tiêu Ngự xem tư liệu Thuần Chiến sĩ. Phát hiện Thuần Chiến sĩ Giác Long lại có tận 1.600 điểm huyết lượng. Có thể xưng máu trâu a. Phòng ngự 1290. Kháng hỏa cũng đạt tới 123 kinh người. Những số liệu này quá khủng bố. Tiêu Ngự phát hiện. Cứ như vậy tính toán. Tiêu Ngự 1 cái kỹ năng nhiều nhất chỉ có thể đối với cái tên Thuần Chiến sĩ này tạo thành 30-40 giá trị thương tổn. Thêm Thuần Chiến sĩ còn có khủng bố thuần đón đỡ. Tiêu Ngự đem hết toàn lực cũng không hẳn có thể găm tới cái tên Thuần Chiến sĩ này.

Nhân loại Thuần Chiến sĩ càng lúc càng đến gần con Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng. Làn sóng nóng rực cuộn cuộn mà đến. Làn hắc hít thở có chút ngưng trệ.

Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng con người nhìn chăm chú cái con kiến hôi đang đến gần này, trên người ngọn lửa bùng cháy mạnh, hừng hực bốc cháy.

“Bằng các người những loài bò sát này tiện tiện, lại có thể cũng dám khiêu chiến phượng hoàng phần nô?” Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng thanh âm uy nghiêm cùng ngọn lửa hừng hực cuộn cuộn mà đến.

Con Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng này lại có thể cũng có trí tuệ nhất định, nghe được âm thanh hỏa phượng hoàng, Tiêu Ngự trong lòng đột nhiên nảy sinh 1 cái ý nghĩ mạo hiểm.

“Xem trước tình huống 1 chút rồi nói sau.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, xem mọi chuyện có thể phát triển như thế nào.

Nhân loại Thuần Chiến sĩ Giác Long kia trên người toát ra ánh sáng màu lam nhàn nhạt, bao bọc hẳn ở bên trong, cùng những ngọn lửa màu đỏ này đối kháng, kháng tính rất cao, hẳn cũng không có bị thương tổn, Giác Long chân phải nhún xuống, đột nhiên tăng tốc độ nhằm phía Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng lao đến.

Thuần kích!

Nhân loại Thuần Chiến sĩ giơ lên kiên thuẫn trong tay, oanh kích ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, đem Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng bức lui mấy bước, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng kêu to 1 tiếng, thổ ra 1 chùm quả cầu lửa, đánh tới Thuần Chiến sĩ.

Nhân loại Thuần Chiến sĩ giơ lên kiên thuẫn trong tay, hướng về đoàn quả cầu lửa kia vỗ tới.

Ầm 1 tiếng, quả cầu lửa ở trên kiên thuẫn Thuần Chiến sĩ nổ tung, làn khí nóng rực đem Thuần Chiến sĩ đánh thụt lùi mấy bước, 1 cái hơn 1.100 giá trị thương tổn từ trên đầu Thuần Chiến sĩ bay lên, Ngay sau đó, vô số đạo bạch quang dừng ở trên người Thuần Chiến sĩ, đem huyết lượng Thuần Chiến sĩ full trở lại.

Con Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng này trước đó đã bị thương tổn nặng, thân thể suy yếu, thực lực giảm xuống phạm vi lớn, thế cho nên đối với Thuần Chiến sĩ chỉ có 1 chút giá trị thương tổn như vậy, nếu như là Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng ở trạng thái toàn thịnh, Thuần Chiến sĩ hẳn chắc chắn phải chết.

“Có thể thật nó a!” Thiên Long hết sức vui mừng, lập tức bắt đầu chỉ huy 1 đám đội viên hướng Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng bao vây qua, thành 1 cái công kích hình quạt, Cuồng Long thì mang 50 người Đoàn đội, đến gần Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng.

“Lever 50 tinh anh + cường hóa, 500.000 huyết lượng, chỉ còn lại 60.000 máu!” Thuần Chiến sĩ hưng phấn quát, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng bị trọng thương như vậy, đối với bọn họ mà nói, chắc chắn là 1 cái tin mừng.

Thuần Chiến sĩ nhào tới, 1 bên dương thuẫn ngăn cản Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng công kích, 1 bên lấy kiếm tay trong đâm tới Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, nhưng mà hắc phát hiện, khi hắc công kích Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, chỉ có thể tạo thành mấy đơn vị thương tổn.

Phía sau Bằng Pháp sư 1 đạo băng thuật đánh ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, đối với Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng cũng chỉ có mấy điểm thương tổn, nó huyết lượng mặc dù không nhiều lắm, nhưng phòng

ngự quả thực quá cường hãn .

Mặc dù thương tổn cực thấp, Thiên Long cũng không lo lắng, nơi này nhiều games thủ như vậy, dù là đều chỉ có thể tạo thành mấy điểm thương tổn, mỗi người công kích 1 vòng cũng có thể tạo ra con số hơn ngàn thương tổn, vẫn có thể thịt Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng .

Thuần Chiến sĩ trước khi chưa có thành lập lên đủ thù hận, Thiên Long sẽ không hạ lệnh cho các games thủ công kích, mà là cho mỗi cái class đối với Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng tiến hành thăm dò.

1 đạo quả cầu lửa từ trên bầu trời bay qua 1 đạo đạo vòng cung, dừng ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, những thứ này đều là thăm dò sơ qua. Đoàn quả cầu lửa kia khi dừng ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng , trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng ngọn lửa đột nhiên bùng lên 1 chút , đoàn quả cầu lửa này bị Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng nuốt hết, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng huyết lượng lại tăng lên 1 đoạn.

“Tất cả Hoả Pháp sư không cho phép công kích, toàn bộ ra khỏi hàng!” Thiên Long nói, bắt đầu chỉ huy phần đông Hoả Pháp sư, đội ngũ 1 trận rối loạn, ở dưới sự chỉ huy của Thiên Long , tất cả Hoả Pháp sư đều đứng ở phía trước đội ngũ, đứng ở giữa phe games thủ và Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, bọn họ đem pháp trượng toàn bộ thu vào, lấy ra chủy thủ, hình thành 1 bức tường người, bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị dùng thân thể ngăn cản Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, bọn họ công kích đối với Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng không có hiệu quả, như vậy có thể làm kiệt quệ giá trị thặng dư của bọn họ . (cái này thì mình cũng hok hiểu cho lắm)

Đội ngũ sắp xếp xong xuôi, 1 đạo thiên lôi oanh kích ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, tạo thành 1 chút thương tổn, cho dù chỉ có 1 chút thương tổn, nhưng đã rất không tệ .

“Tất cả Cung tiễn thủ, hết thảy sử dụng băng tiễn, Lôi Pháp Sư hướng phía trước đứng, Băng Pháp sư lùi về sau.” Thiên Long tiến hành 1 loạt điều chỉnh đội ngũ , chỉ cần Thuần Chiến sĩ cứ như vậy, hẳn là có thể khiến cho quân đoàn phát động công kích .

Thấy được các games thủ này có sự điều động, Tiêu Ngự trái lại có chút bội phục cái tên Thiên Long này.

Thuần Chiến sĩ và Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng đối địch nguy cơ chồng chất, huyết lượng không ngừng chấn động lên xuống, thường xuyên chỉ còn lại có 1 chút máu tàn , nhưng đều được trị liệu full máu trở lại , dù sao phía sau có hơn 10 Mục sư đồng thời chăm sóc huyết lượng của Thuần Chiến sĩ , chỉ cần Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng không đem Thuần Chiến sĩ 1 đòn giết chết , Thuần Chiến sĩ cũng sẽ không gặp phải cái gì nguy hiểm.

Nếu như đổi lại là 1 ít games thủ bình thường, thấy được huyết lượng bản thân cao thấp nhấp nhô nhanh như vậy, chắc chắn sẽ bị dọa vỡ gan, tự mình loạn trận tuyến, nhưng Thuần Chiến sĩ lại như không thấy được huyết lượng nhấp nhô lên xuống , chuyên chú đón đỡ Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng công kích, hấp thu thù hận Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng .

“Gần đến lúc rồi , chúng ta lên đi !” Thiên Long nhìn thoáng qua Cuồng Long nói, bọn họ có thể ở bên cạnh phụ trợ, giúp đỡ Giác Long, Cuồng Long gật đầu, 2 người liền xông ra ngoài, phía sau người mấy Thuần Chiến sĩ cũng theo sát sau bọn họ.

Xông lên ! (miệng hô tiến lên chân thì bước ngược lại a)

Cuồng Long tăng tốc độ 1 cái liền xông ra ngoài, thân thể nặng nề va chạm ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, đem Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng liên tục đẩy lui .

Sư Vương Khiêu Trảm!

Thiên Long 2 chân nhún xuống , cơ bắp 2 chân dồn dập rung động, đột nhiên nhảy lên cao 5-6m, đại kiếm 2 tay hướng về phía dưới trảm xuống, ầm 1 tiếng, đại kiếm 2 tay nặng nề chém ở trước ngực Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng , mạnh mẽ trùng kích đem Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng bức lui 2 bước.

Sau khi theo sát Thiên Long và Cuồng Long, 1 đồng Thuần Chiến sĩ xông tới, đem Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng vây khốn.

“Khá lắm, rất lợi hại.” Tiêu Ngự nhìn ra Thiên Long và Cuồng Long công kích huyền ảo, Thiên Long và Cuồng Long mục tiêu không phải đối với Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng tạo thành thương tổn, mà là khiến

cho vị trí Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng phát sinh di chuyển, bởi vì Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng phía sau người đứng lúc có 2 tảng đá, Thiên Long và Cuồng Long cần 2 tảng đá này tiến hành chặn lại, thế là 2 người chung sức hợp tác, đem Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng bức lui đến bên cạnh cự thạch.

khi 2 người ở hợp tác phối hợp tuyệt diệu đến đỉnh điểm, thời gian hơn kém nhau 1 chút cũng không được.

Có thể chỉ huy đội ngũ Lever hơn 20 đối kháng Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng Lever 50 tinh anh + cường hóa, ngoài thực lực không tầm thường, còn cần đảm lược hơn người nữa, 2 người này tuyệt đối là cao thủ hiếm thấy!

283. Chương 284 Dự Định Của Tiêu Ngự

Thiên Long và Cuồng Long đem Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng bức lui đến bên cạnh 2 khối cự thạch, Thuần Chiến sĩ đón đỡ Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng công kích, vậy vung đánh chắc, thuần trong tay đánh ra 1 cái trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng.

Mỗi người di chuyển đều vô cùng hợp lý.

1 tiếng phượng minh trong trẻo, mang sóng nhiệt mạnh mẽ chùm đến, 1 cỗ cảm giác nguy cơ nảy lên trong lòng, Thuần Chiến sĩ Giác Long lui về sau, giơ lên kiên thuần trong tay, đem thân thể phòng hộ ở sau lưng kiên thuần.

Thuần Phòng!

Thuần Chiến sĩ Giác Long chân phải căng lên, tay trái và tay phải gắt gao để ở kiên thuần.

Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng bộc phát ra 1 ngụm hỏa diễm nóng rực, oanh kích ở trên kiên thuần của Thuần Chiến sĩ Giác Long, ầm ầm nổ tung, khí lưu mạnh mẽ đem Thuần Chiến sĩ Giác Long đánh bay ra ngoài, Thuần Chiến sĩ Giác Long trên đầu phiêu khởi 1 cái 1.500 điểm giá trị thương tổn.

Từng đạo Trị Liệu Thuật dừng ở trên người Thuần Chiến sĩ Giác Long, đem Thuần Chiến sĩ Giác Long trị liệu đầy máu.

Bên cạnh những Thuần Chiến sĩ này gắt gao chắn giữ Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng quay người công kích những người khác, 1 chùm ngọn lửa bộc phát ra, oanh kích ở trên người 1 Thuần Chiến sĩ khác, đem điều Thuần Chiến sĩ này nổ tung bay ra ngoài, rơi xuống trên mặt đất, trên người 1 mảnh cháy đen, rốt cuộc không đứng lên nổi.

Tiêu Ngự dùng điều tra nhìn 1 chút thuộc tính những Thuần Chiến sĩ này, bọn họ huyết lượng ít nhất cũng có hơn 1.000, phòng ngự không tới 1 ngàn, hỏa hệ kháng ma pháp không đến 50, ngay cả 1 đòn của Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng cũng chống không nổi.

Tất cả, dường như chỉ có Thuần Chiến sĩ Giác Long có thể đứng vững trước 1 đòn của Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng!

Lever 50 tinh anh + cường hóa, không phải dễ dàng đối phó như thế.

Sau khi Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng tiêu diệt 1 Thuần Chiến sĩ. Bên cánh phải đột nhiên 1 chùm hỏa diễm hình quạt bao trùm xuống. Đem mấy Thuần Chiến sĩ đánh bay ra ngoài.

Thiên Long và Cuồng Long đều có chút thảm hại tránh thoát ngọn lửa của Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng. Lập tức lần thứ 2 nhào tới. Nếu như để Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng đột phá vòng vây. Vật bọn hắn vừa rồi khổ tâm sẽ uổng phí!

Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng đang muốn thoát khỏi các games thủ class cận chiến bao vây.

Thiên Sứ Hạ Phàm!

Cuồng Long thân thể đột nhiên căng lớn lên. Toàn thân bị 1 loại chất màu xám tro bao trùm. Tựa như 1 người đá khổng lồ. Thân thể ra sức va chạm ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng. Đem Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng đẩy lùi về sau mấy bước.

“Đây là cái kỹ năng gì?” Nhìn vào thân hình vĩ đại của Cuồng Long. Tiêu Ngự bị kinh hãi. Cho Cuồng Long một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>. Tiêu Ngự phát hiện số liệu của Cuồng Long có biến hóa. Cuồng Long vốn huyết lượng chỉ có hơn 1.500 . Nhưng là bây giờ lại gia tăng đến hơn 1.900. So với Thuần Chiến sĩ kia còn muốn nhiều hơn 1 chút. Ngoài huyết lượng ra. Tiêu Ngự phát hiện kháng tính ma pháp và vật lý so với trước kia cao lên rất nhiều.

Cuồng Long lực lượng dâng đột ngột, đem Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng đâm cho liên tục lùi về sau.

Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng ngửa mặt lên trời hét vang 1 tiếng, 1 đạo hỏa diễm thạch bùng cháy từ bầu trời đánh rơi xuống, nện ở trên người Cuồng Long , nổ ầm ầm, tia lửa văng khắp nơi, văng tung tóe lên người mấy Hoả Pháp sư đứng gần kia , ngọn lửa trong nháy mắt đem hơn 10 Hoả Pháp sư nuốt hết.

Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng công kích ma pháp đối với Cuồng Long tạo thành hơn 1.100 giá trị thương tổn, Cuồng Long đứng ở trong hỏa diễm, tựa như 1 thiên thần oai phong nghiêm nghị , đại kiếm trong tay không ngừng công kích Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng.

Sau khi Thiên Long bị ngọn lửa cùng đá vụn văng đến, lùi về sau mấy bước, tránh khỏi những ngọn lửa này, hấn kháng lửa kém Cuồng Long sau khi sử dụng Thiên Sứ Hạ Phàm, chỉ có thể tạm thời tránh đi mũi nhọn.

Cuồng Long ngạnh kháng đỡ 1 lúc , cho Giác Long tranh thủ 1 ít thời gian, Giác Long điều chỉnh 1 chút, dương thuẫn hướng về Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng nhào tới.

Thuần kích!

Thuần Chiến sĩ Giác Long kiên thuẫn trong tay đánh ra ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, lại là 1 cái công kích nặng nề dữ dội vang lên, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng bị đập trúng lui mấy bước. (đằng sau lưng là tảng đá rồi mà còn lui hoài thể chẳng con ông giả kia)

Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng tinh thần vô cùng uể oải, ngọn lửa trên người có dấu hiệu ảm đạm , ngọn lửa trên người vốn màu đỏ tươi biến thành màu đỏ sậm.

Thuần Chiến sĩ Giác Long càng không ngừng công kích Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, hấp thu hàng loạt giá trị thù hận.

“Đến lúc rồi .” Thiên Long phỏng đoán 1 chút giá trị thù hận, thầm nghĩ, đối với Lôi Pháp Sư, Băng Pháp sư cùng với Cung tiễn thủ phía sau quát , “Bắt đầu công kích!”

Thiên Long vừa mới nói xong, vô số đạo mũi tên bay lên không, theo trong đó còn có tia chớp và huyền băng, trong lúc nhất thời che kín bầu trời, ở trên bầu trời bay qua , hết như 1 con Ngân Sắc Cự Long, công kích ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, vô số ma pháp ầm ầm nổ vang.

Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng trên đầu phiêu khởi liên tiếp giá trị thương tổn, tất cả đều chỉ là mấy điểm thương tổn, tuy nhiên số lượng rất nhiều, hơn 1.000 cái thương tổn tích lũy cùng 1 lúc, trong nháy mắt đã xoá sạch hơn 2.000 huyết lượng của Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng.

Ầm ầm ầm, lôi điện oanh kích ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, những ma pháp này không có cách nào đối với Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng tạo thành hiệu quả khống chế, cho nên không có cách nào ảnh hưởng đến động tác của Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng .

Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng bị thương tổn nặng, vùng vẫy công kích đám người Giác Long, Thiên Long, Cuồng Long bên cạnh.

Cuồng Long dùng Thiên Sứ Hạ Phàm sau khi trải qua 10 giây đồng hồ, thân thể dần dần biến đổi trở về nguyên dạng, Cuồng Long khẩn trương hướng về phía sau rút lui.

Thuần Chiến sĩ bên cạnh thấy được Cuồng Long thối lui, vội vàng đem chỗ trống bổ sung.

Cuồng Long ở phía sau thở hổn hển, vừa ăn bánh ô tô, có vẻ có chút suy yếu vô lực, Tiêu Ngự lúc này cho Cuồng Long 1 cái điều tra, Cuồng Long huyết lượng lúc này còn sót lại dưới 700, xem ra đây là tác dụng

phụ của thiên thần, kỹ năng Thiên Sứ Hạ Phàm uy lực mạnh như vậy, chắc chắn sẽ có 1 chút tác dụng phụ, nếu không đây chẳng phải là vô địch sao à?

Tiêu Ngự cân nhắc 1 chút, nếu là mình và Cuồng Long PK mà nói, thắng bại rất khó liệu, rất có khả năng sẽ là 1 cục diện ngang tay, Tiêu Ngự không làm gì được Cuồng Long, bởi vì Cuồng Long phòng ngự rất cao, máu quá dày, thêm Cuồng Chiến sĩ bản thân có kỹ năng chống cự hiệu quả khổng lồ, thật đúng là khó đối phó. Cuồng Long cũng làm thịt không được Tiêu Ngự, Tiêu Ngự thân trang bị nhiều kỹ năng đào tẩu như vậy, nếu như bị 1 người Cuồng Chiến sĩ không có năng lực thăm dò ẩn hình tiêu diệt, chẳng phải là 1 chuyện quá nực cười sao.

Mới qua mấy chục giây, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng huyết lượng đã bị rút gần 10.000, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng nổi điên công kích phần đông games thủ class cận chiến bên cạnh, các games thủ class cận chiến này như là không muốn sống nữa, gắt gao ngăn chặn Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng.

Thuần Chiến sĩ cũng thế, class cận chiến khác cũng vậy, đều kê bên không ngừng ngành kháng 1 đòn của Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, bọn họ xông lên làm vật hi sinh, chỉ cần thân thể có thể ngăn chặn Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng là ổn.

Bên cạnh Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng xác chết càng ngày càng nhiều, nằm 1 đống, chi chít xác chết bị bỏng 1 mảnh cháy đen.

Lưu Tinh Hỏa Vũ!

Trên không đám mây đỏ lớn ngưng tụ lên, ngọn lửa cuộn cuộn.

“Không tốt, là ma pháp đánh lan!” (chết cha các chú rồi) Thiên Long kinh sợ nói, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng dùng ma pháp đánh lan uy lực có thể tưởng tượng được, mặc dù Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng thực lực giảm xuống rất nhiều, nhưng thi triển ra ma pháp đánh lan thương tổn công kích là vô cùng khủng bố.

Vô số quả cầu lửa từ trên bầu trời gào thét đánh xuống, từng đạo quả cầu lửa ở trong đám người chơi nổ tung, mỗi 1 đạo quả cầu lửa đều mang đi sinh mệnh vài games thủ, 1 mảnh hỏa diễm bùng nổ lên, phía trước Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng phạm vi hơn 20m bị dọn sạch gần như không còn, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng 1 đòn này tiêu diệt được 70-80 games thủ class cận chiến, hơn 100 Hỏa Pháp sư, 200-300 Băng Pháp sư, Lôi Pháp sư và Cung tiễn thủ.

Mặc dù bị tiêu diệt rất nhiều người, nhưng phần đông các games thủ Thiên sứ liên minh như cũ vẫn dấn vào đây, không chút nào bởi vì các games thủ này chết mà nảy sinh ảnh hưởng gì.

Vô số mũi tên, ma pháp ở trên bầu trời gào thét bay qua.

Hàng ngàn người đồng thời công kích 1 mục tiêu, thật đúng là khủng bố, ma pháp nổ tung nảy sinh uy lực mỹ lệ tựa trăng hoa. (mới đầu kêu là hơn 1 ngàn người h lại thành mấy ngàn Q_Q vãi lều sủa vậy)

Thuần Chiến sĩ Giác Long động tác mạnh mẽ, vô số lần dùng thuần kích ảnh hưởng động tác của Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, nếu không games thủ phía sau đã không đơn giản chỉ là chết đi mấy trăm người như vậy.

Trên sân games thủ điều hành có trật tự, đứng thành 1 hình quạt, đang quay mắt về phía Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, các games thủ class cận chiến cũng đứng thành 1 hình vòng cung đem Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng bao vây, phía sau người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng chính là 2 khối cự thạch, cho nên Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng không có cách nào lùi về sau, chỉ có thể ngành kháng các games thủ công kích.

Chỉ có Thuần Chiến sĩ Giác Long 1 người có thể ngành kháng, trận chiến đấu này đánh có phần miễn cưỡng, tuy nhiên số người nhiều vẫn có ưu thế nhất định, nơi này chừng mấy ngàn người, chết đi mấy trăm người cũng không ảnh hưởng nhiều lắm. (thôi để cho thằng tác giả nó tự diễn == chắc nói mới điều động thêm mấy ngàn người)

Lấy tinh huệ trước mắt xem ra, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng hẳn là chắc chắn phải chết.

Tiêu Ngự ở kiên nhẫn chờ đợi, chờ đợi thích thời cơ hợp nhất.

Ở trong tất cả sinh vật cấp cao , phượng hoàng huyết lượng khá thấp , nhưng phượng hoàng lại có 1 kỹ năng vô cùng mạnh mẽ , phượng hoàng niết bàn, phượng hoàng sau khi bị tiêu diệt, sẽ biến thành 1 cái vòng tròn hình quả trứng , quả trứng này lượng máu rất thấp, không bị tổn thương bởi ma pháp, nhưng không có cách nào chống cự vật lý thương tổn, duy trì thời gian 10 giây, sau khi qua 10 giây, nếu như trứng sinh mạng không bị vỡ tan, phượng hoàng là có thể được hồi sinh , so với ban đầu còn mạnh mẽ hơn gấp bội lần .

Đây chính là phượng hoàng bất tử , giá trị huyết lượng , phòng ngự của phượng hoàng có lẽ không kịp Cự Long, nhưng nếu như phượng hoàng có thể chống đỡ qua 10 giây kia, lần nữa sống lại , 2 cái mạng đối với 1 cái mạng, phượng hoàng sẽ rất có ưu thế .

Tiêu Ngự cẩn thận lật xem tìm thấy được tư liệu của phượng hoàng , trong lòng có tính toán, bản thân có lẽ cần phải cứu con phượng hoàng này, nếu như đám người Thiên Long tiêu diệt này con phượng hoàng, Tiêu Ngự có lẽ có thể cướp được trang bị cực phẩm rơi xuống, nhưng là vãn vận là 1 cái trang bị, nếu như mình cứu này con phượng hoàng, cũng không biết có thể thu được cái dạng khen thưởng gì.

Tiêu Ngự chờ đợi thời cơ chính là 10 giây đồng hồ kia , chỉ cần giúp Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng chống đỡ qua 10 giây đồng hồ này là ổn . 10 giây qua đi, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng lại có thể sống lại.

Chiến đấu vẫn còn tiếp tục, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng huyết lượng không ngừng đi xuống , rất nhanh , huyết lượng vượt quá 30.000 điểm, hơn 1.000 games thủ phát ra công kích làm cho nó có phần ăn không tiêu (chắc là hơn ngàn đũa công kích còn mấy ngàn kia là chân trà nước thuốc lào a , h mới hiểu đoạn trên), nhất là Băng Pháp sư công kích, băng lửa tương khắc, nhưng băng thuộc tính khắc hỏa thuộc tính nhiều hơn , mỗi Băng Pháp sư đều có thể tạo thành 1 chút thương tổn công kích, tương đương với 2 người Lôi Pháp Sư phát ra, đối với Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng tạo thành thương tổn phát ra cao nhất.

“Mọi người cố gắng hơn nữa đi , con phượng hoàng này chẳng mấy chốc sẽ chết thôi !” Thiên Long có chút hưng phấn quát, bọn họ sau khi đem phượng hoàng giết chết, chỉ cần tiếp tục cố gắng 1 chút, nhất định có thể đem trứng phượng hoàng biến thành đánh nát nát , như vậy 1 cái cực phẩm trang bị sẽ xuất ra .

Toàn bộ Ân Trạch Tư đại lục, Lever 50 tinh anh + cường hóa trang bị rơi xuống tuyệt đối không nhiều.

284. Chương 285 Phượng Hoàng Tung Cánh

Công hội thường xuyên có thể tổ chức Đoàn đội khổng lồ mấy ngàn người đánh quái kiếm trang bị, ở đại lục sinh vật tinh anh dù sao cũng có hạn , trước tiên phải thăm dò vị trí quái tinh anh , Công hội mới có thể tổ chức thành viên Công hội giết chết tinh anh sinh vật. Muốn dò xét vị trí cụ thể phần đông tinh anh bậc cao Công hội cần games thủ thâm nhập đến các khu vực rất nguy hiểm, thường đều là thập tử nhất sinh, cho nên Công hội muốn đạt được trang bị vip là vô cùng khó khăn .

Tuy rằng tập hợp toàn bộ thực lực Công hội, mài chết 1-2 cái Lever 50 tinh anh + cường hóa là tuyệt đối không có vấn đề , nhưng từng người Công hội thực sự trang bị xịn lại cũng không nhiều. Công hội cũng không dám tổ chức hàng loạt games thủ tiến vào núi sâu đầm lầy, mục tiêu quá lớn, dễ dàng dẫn tới đám quái bao vây tấn công, nếu như bị đoàn diệt, quá không có lời , trừ phi số ít người, tổ chức 1 ít Đoàn đội tinh anh, tiến vào những khu vực nguy hiểm, tiêu diệt BOSS lấy trang bị, nhưng tổ chức Đoàn đội thật sự cao có nổi bao nhiêu người ?

Đó cũng là vì sao giá trang bị cao không hạ xuống , thật vất vả gặp được 1 con Lever 50 tinh anh + cường hóa, có cơ hội đem tiêu diệt, bản thân Thiên Long cũng khó tránh khỏi có chút kích động.

Các games thủ class pháp hệ tăng cường hỏa lực, tuy nhiên bọn hắn cũng không dám quá kiêu ngạo, không chế chỉ số thù hận từng người , nếu không Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng thoát khỏi Thuần Chiến sĩ Giác Long, hướng bọn họ đánh qua đây, hậu quả là vô cùng đáng sợ .

“Tổ tiên Khoa Nạp Tư, hỏa thần vĩ đại, con dân của ngài cầu khẩn ngài, ban cho ta lực lượng hủy diệt của trời đất !” Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng đột nhiên học ra 1 câu như vậy, xung quanh hỏa hệ nguyên tố đột nhiên trở nên điên cuồng lên.

Âm thanh của Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng khiến cho Thiên Long trong lòng kinh hãi, từng người ăn ý gia tăng tần suất công kích.

“Tất cả pháp hệ, phát ra công kích mạnh nhất !” Thiên Long giọng nói phát ra ở kênh Công hội quát, lúc này không nên cân nhắc vấn đề thù hận nữa.

Từng đạo lôi điện, băng lăng, mũi tên công kích ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, ào ạt như mưa.

Trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng đột nhiên ngọn lửa bùng cháy mạnh, xung quanh khu vực lớn toàn bộ bao phủ ở trong hỏa diễm nóng rực, hề là đến gần Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng trong phạm vi 5m các games thủ mỗi giây đều duy trì mất 100 điểm huyết lượng.

Bởi vì giá trị thương tổn đột nhiên gia tăng, các Mục sư trị liệu phía sau áp lực gia tăng không ít, từng đạo bạch quang dừng ở trên người các games thủ class cận chiến .

Bên cạnh rất nhiều Đức lỗ y biến đổi trở về hình người, cho 1 ít games thủ class cận chiến phía trước 1 cái Hồi Xuân Thuật, uống 1 bình Hạ cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, sau đó lần nữa quỳ rạp trên mặt đất, nằm im luôn.

Những games thủ này quả nhiên xứng đáng là games thủ tinh anh thường xuyên phối hợp . Gặp được tình huống đột ngột phát sinh cũng không hoảng loạn. Phối hợp lại ngay ngắn có trật tự. Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng huyết lượng không ngừng đi xuống. Đao mắt chỉ còn lại có hơn 13.000. Tất cả các games thủ đều hưng phấn lên. Bọn họ rất nhanh sẽ đại công cáo thành .

Thiên Hỏa Vãn Thạch!

1 khối thiên thạch to lớn từ trên cao rơi xuống. Đánh trên mặt đất. Ầm ầm nổ tung. Ngọn lửa văng khắp nơi. Trên sân vang lên rất nhiều tiếng kêu thảm thiết. Sinh mệnh mấy trăm games thủ bị 1 khối thiên thạch này thu hoạch.

Sau khi Thiên Hỏa Vãn Thạch xong. Trên bầu trời lại 1 khối thiên thạch to lớn rơi xuống. 1 mảnh bạch quang lóe lên. Lại có 3-400 games thủ bị tiêu diệt.

“Hướng 4 phía phân tán ra. Duy trì công kích !” Thiên Long ở kênh Công hội truyền âm điên cuồng hét lên. Phía sau các games thủ class pháp hệ văng ra tứ tán. Nhưng trong tay công kích lại không có dừng lại.

Bầu trời sấm rền trập trập. Trên đầu thay đổi bất ngờ. Đám mây màu đỏ càng rực rỡ . Mới qua vài giây. Lại 1 khối thiên thạch đánh xuống. Bởi vì các games thủ đã phân tán tương đối. Chỉ bị tiêu diệt hơn 100 người.

Thiên Long nhìn lên đám mây đỏ tràn ngập bầu trời, hấn ý thức được nguy cơ đang đến gần , vài khối thiên thạch này chỉ là khúc nhạc dạo thôi, đợi lát nữa còn có công kích càng mãnh liệt, phạm vi như thế, uy lực mưa thiên thạch như thế, thậm chí có thể khiến cho bọn họ toàn quân bị diệt!

“Tăng nhanh tốc độ!” Thiên Long quát lên điên cuồng nói, trên tay cũng gấp rút hành động, ở dưới thiên thạch oanh kích, các Mục sư phía sau chết mất không ít, games thủ class cận chiến phía trước bởi vì khuyết thiếu trị liệu, bị chết cũng không kể xiết , 5-600 người chỉ còn lại có hơn 100 người đau khổ chống đỡ, liên tục còn có người chết tiếp.

Mưa thiên thạch càng ngày càng tập trung, mấy chục khối thiên thạch từ trên trời giáng xuống, tập trung oanh kích trên mặt đất, ngọn lửa nuốt sống vô số games thủ, xung quanh thành 1 mảnh biển lửa mênh mông, 1 lát đã đem mấy ngàn người này đánh cho tàn phế , chỉ còn lại hơn 1.000 người, lẻ loi phân tán, đã không có cách nào hình thành sức chiến đấu , liên tục còn có hàng loạt games thủ chết đi.

Thiên Long, Cuồng Long đám người cũng chống đỡ rất vất vả, bọn họ không nghĩ tới Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng dùng chiêu ma pháp này lại lợi hại như vậy.

Phía sau các games thủ ma pháp lục tục đánh ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, số người chột giảm, không còn tập trung như vừa rồi, Thiên Long, Cuồng Long, Giác Long đã đem Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng huyết lượng tiêu hao đến dưới 10.000 ngàn.

Thiên Long và Cuồng Long mắt đều phát sáng lên, giơ lên đại kiếm trong tay hướng về Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng chém xuống.

Tàn Sát!

Hệ thống: Tàn Sát thất bại.

Tàn Sát!

Hệ thống: Tàn Sát thất bại.

Thấy được Thiên Long, Cuồng Long xuất ra chiêu đại công kích, Tiêu Ngự biết, chẳng mấy sẽ đến phiên bản thân vào sân, ở trong ngọn lửa không ngừng có games thủ chết đi, trên sân chỉ còn lại có thừa thớt mấy trăm games thủ.

Không nghĩ tới Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng lại có thể đem những games thủ này đánh thành như vậy, nếu như nó ở thời kì hưng thịnh kia, nhiều games thủ như vậy căn bản cũng không đủ cho nó gặm!

Tiêu Ngự mở ra < tiềm="" hành="">, hướng Thiên Long và Cuồng Long chậm rãi đến gần, Tiêu Ngự kháng hỏa không cao, không thể không cẩn thận tránh né hỏa diễm trên mặt đất.

Trong lúc đó, bên cạnh Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng có rất nhiều các games thủ class cận chiến chống đỡ không ngừng, ở trong hỏa diễm nóng rực ngã xuống đất chết đi. Xung quanh games thủ class cận chiến chỉ còn lại có 5 người, Thiên Long, Cuồng Long, Giác Long còn có 2 người cái Thuần Chiến sĩ.

Tàn Sát!

Hệ thống: Tàn Sát thành công.

-10678 huyết lượng cuối cùng cũng bị tiêu hao hầu như không còn, thân thể lắc lư, ngọn lửa trên người dần dần tắt, biến thành 1 quả trứng lớn hỏa diễm bùng bùng.

Tiêu Ngự mắt chột co lại, 10 giây, Tiêu Ngự chỉ cần có thể đem những games thủ này ngăn trở 10 giây là đủ rồi, thời gian này là vô cùng ngắn.

Thấy được Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng hóa trứng, bọn người Thiên Long và Cuồng Long hưng phấn hẳn lên, giơ lên vũ khí trong tay đánh về phía quả trứng.

Tiêu Ngự động thân, đột nhiên tan biến ở tại chỗ, 1 cước đá vào bụng Cuồng Long, đem Cuồng Long đá lui ra ngoài, ở trong ánh mắt kinh ngạc của các games thủ, Tiêu Ngự xuất ra 1 cái < tấn="" kích=""> đem 1 Thuần Chiến sĩ kích hôn mê.

“Là Tà ác liên minh!” Thiên Long tức giận nói, không nghĩ tới ở thời gian mấu chốt này lại có người đột nhiên đi ra quấy rối, bọn họ nhất định phải mau chóng tiêu diệt Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng, nếu không chờ Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng sống lại, vậy bọn họ nhất định sẽ thua!

Các games thủ này không để ý đến Tiêu Ngự ngăn trở, đánh về phía quả trứng, Tiêu Ngự 1 chiêu < đột="" tiến=""> đến gần Thiên Long, giương tay lên cao 1 cái < tạc="" kích=""> đâm tới Thiên Long.

Đại kiếm của Thiên Long vừa chém ra chuẩn bị công kích vào quả trứng, không nghĩ tới Tiêu Ngự đã nhanh như vậy, hắn không dám đón đỡ công kích của Tiêu Ngự, liên tục đem đại kiếm thu trở về, tung kiếm đỡ công kích của Tiêu Ngự, vung kiếm hướng về Tiêu Ngự chém xuống.

Tiêu Ngự không có ý tiêu diệt Thiên Long, mà là ngăn trở bọn họ công kích quả trứng lớn kia, 1 chiêu < huyền="" ảnh="" bộ=""> tránh Thiên Long công kích, đến phía trước Cuồng Long, giương tay lên cao 1 cái < đón="" đỡ=""> xuất ra, đem công kích của Cuồng Long đối với quả trứng cản lại.

Tiêu Ngự chống đỡ 3 người, có 2 người vẫn công kích quả trứng, Tiêu Ngự lại không có bất kỳ biện pháp gì, đây đã là cực hạn của Tiêu Ngự.

Ở trong tích tắc Tiêu Ngự chống đỡ Cuồng Long , Cuồng Long dương kiếm lấy 1 cái góc độ âm hiểm chém tới, Tiêu Ngự thân hình hơi lệch đi, chuẩn bị đối đáp công kích của Cuồng Long , 1 đạo bạch quang thoảng qua, mắt Tiêu Ngự có 1 khoảng thời gian ngắn ngủi mờ dần , 1 đạo hàn quang từ phía sau mà đến, 1 bóng kiếm đem Tiêu Ngự bao trùm, tốc độ nhanh hiếm thấy.

Liên kích kỹ - Ánh Nguyệt Trảm!

Thiên Long bên cạnh phối hợp Cuồng Long cho Tiêu Ngự 1 kích trí mạng.

Tiêu Ngự chính diện đối chiến với Cuồng Long đầu biết Thiên Long hội đột nhiên từ bên cạnh lao tới, 2 người phối hợp tuyệt diệu đến đỉnh điểm, Thiên Long công kích rất nhanh, cũng rất kín, ở trước khi Thiên Long công kích được bản thân, Tiêu Ngự thậm chí chưa từng kịp phản ứng.

Thiên Long công kích hết như ánh trăng nhảy múa, trong nháy mắt này, dường như thời gian trôi qua thật lâu thật lâu, Tiêu Ngự trước mắt chỉ còn lại có 1 mảnh bóng kiếm, trên người vài chỗ truyền đến đau nhức, nhìn thoảng qua cột kỹ năng, tất cả kỹ năng cũng đã không có cách nào sử dụng . bị người Cuồng Chiến sĩ đánh trúng, kết quả có thể tưởng tượng được.

Nếu để cho Tiêu Ngự liên tục bên cạnh ngăn trở, đám người Thiên Long sẽ không có biện pháp tiếp tục công kích quả trứng , thế là Thiên Long phối hợp Cuồng Long công kích Tiêu Ngự, sau khi Thiên Long đem Tiêu Ngự hoàn toàn áp chế, Cuồng Long đánh về phía quả .

Không còn kịp rồi!

“Xong rồi.” Tiêu Ngự đầu óc hiện lên cái ý nghĩ này, 1 cỗ kiếm khí mãnh liệt xé mở giáp da trên người Tiêu Ngự .

Tất cả điều này phát sinh ra quá nhanh, phát sinh trong vài giây, Tiêu Ngự đã quên tử vong uy hiếp, bởi vì lúc này hắn cũng không buồn vùng vẫy, Tiêu Ngự trong đầu tràn đầy chiêu thức vừa rồi Thiên Long và Cuồng Long phối hợp , 2 người kia quả thật lợi hại, Cuồng Long vừa động thủ đã che lại tất cả đường đi của bản thân, Thiên Long dùng Ánh Nguyệt Trảm lặng yên không 1 tiếng động đi ra phía sau mình, ngắn ngủi vài giây, Tiêu Ngự ý thức được, 2 người kia kỹ thuật quả thật rất mạnh, ở trong số người Tiêu Ngự gặp được , chỉ sợ cũng chỉ có Ốc Sên có thể đánh đồng.

Ngắn ngủi vài giây, Tiêu Ngự dính 5 chiêu, Thiên Long công kích cao khủng bố, 1 cái công kích có thể đối với Tiêu Ngự tạo thành hơn 200 giá trị thương tổn , kinh khí mãnh liệt đem Tiêu Ngự đánh bay ra ngoài.

Ở 1 sát na bay trên bầu trời kia, Tiêu Ngự mơ hồ thấy, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng giống như đã hồi sinh, nhiệm vụ vẫn hoàn thành , Tiêu Ngự trong đầu hiện lên 1 ý nghĩ cuối cùng, té rớt ở trên mặt đất, 2 mắt tối sầm.

Thiên Long tiêu diệt Tiêu Ngự, quay người muốn công kích quả trứng , lại phát hiện 10 giây đã qua, Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng phá trứng mà ra, biến thành 1 con Hỏa Diễm Phượng Hoàng vĩ đại , so với trước kia càng thêm oai phong lẫm liệt , ngọn lửa nóng rực ở trên người Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng hùng hực cháy, phát hơi nóng ánh sáng chói mắt như mặt trời giữa trưa , uy thế mãnh liệt bao trùm đến.

Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng thăng cấp !

“Sao có thể như thế , thiếu 1 chút chút nữa, lại bị tiểu tử kia phá hủy!” Cuồng Long tức giận nguyên rửa, quả trứng chỉ còn lại có 1 chút huyết lượng, tiếp tục công kích mấy cái là nát , nhưng mà lại không còn đủ thời gian .

“Mau lui lại!” Thiên Long gấp giọng quát, quay người chạy đi, đáy lòng dâng lên 1 trận tuyệt vọng, ở dưới ánh mắt của con Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng này , bọn họ có thể chạy trốn sao?

285. Chương 286 Phượng Hoàng Vũ

Ánh mắt bắt tử hỏa phượng hoàng uy nghiêm lướt qua các games thủ trên sân, mấy games thủ này đang cuống quýt hướng phía ngoài rồi đi, đột nhiên thời gian dường như dừng lại, các games thủ Thiên sứ liên minh này đông cứng ở tại chỗ, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Bắt Tử Hỏa Phượng Hoàng trên cao nhìn xuống nhìn vào những người này, con mắt bùng cháy ngọn lửa màu đỏ.

Thiên Long, Cuồng Long, Giác Long đám người tựa như dê non đợi làm thịt, thân thể không có cách nào động đậy, chỉ có thể ngoan ngoãn chờ đợi vận mệnh của mình.

Bắt Tử Hỏa Phượng Hoàng nhìn thoáng qua xác Tiêu Ngự trên mặt đất, dường như làm ra cái gì quyết định đó, vung cánh 1 cái, trang bị Tiêu Ngự rơi xuống ở tại chỗ tan biến.

“Hỏa Diễm Phụng Hiến, đi tìm chết đi!” Bắt Tử Hỏa Phượng Hoàng ánh mắt chuyển hướng đám người Thiên Long, Cuồng Long bên cạnh, quát khẽ nói, mấy trăm games thủ Thiên sứ liên minh còn lại trên người bốc cháy lên ngọn lửa màu đỏ, đám người Thiên Long lúc này mới thoát khỏi khống chế của Bắt Tử Hỏa Phượng Hoàng, có thể hoạt động tay chân, nhưng mà lúc này, trên đầu bọn họ phiêu khởi từng cái hơn 300 giá trị thương tổn, qua vài giây, đám người Thiên Long, Cuồng Long huyết lượng cạn kiệt, ngã trên mặt đất.

Trên mặt đất nằm mấy ngàn cỗ thi thể, ai nấy đều có thể nhìn ra được đến, nơi này vừa mới trải qua 1 hồi chiến đấu dữ dội.

Bắt Tử Hỏa Phượng Hoàng bay lên trời, hướng lên chiến trường 2 đại liên minh trời trên đánh tới, trên bầu trời 1 chùm mây lửa xẹt qua.

Qua hồi lâu, thấy được Bắt Tử Hỏa Phượng Hoàng trên bầu trời dần dần bay xa, trong rừng cây bên cạnh chiến trường, 1 thân ảnh xuất hiện ở sau 1 thân cây, thân ảnh dần dần rõ ràng, là 1 Mục sư Thiên sứ liên minh, lại có thể tránh thoát tầm nhìn của Bắt Tử Hỏa Phượng Hoàng.

“Đây chuyện Hư Vô thật đúng là thứ tốt.” Mục sư lòng còn sợ hãi nói, nếu không kịp thời sử dụng hư vô kỹ năng trên dây chuyền Hư Vô, bọn họ có lẽ trốn không nổi vận mệnh bị diệt đoàn.

Mục sư khẩn trương đi lại hồi sinh 1 đám các đội viên, sau khi qua 5 6 phút, các games thủ Thiên sứ liên minh cuối cùng đều đã sống lại.

“Lần này vận mệnh thật tốt quá, may mắn có dây chuyền Hư Vô, không tạo thành tổn thất gì.” (mie không tổn thất lever chắc - -) đám người Thiên Long đem trang bị từng người thu nhặt trở về, ngồi dưới đất ăn bánh công nông phục hồi huyết lượng, thở dài 1 hơi nói, nghĩ lại vừa rồi phát sinh ra tất cả, trong lòng rất tiếc hận, nếu không phải Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện, có lẽ con Bắt Tử Hỏa Phượng Hoàng kia khó tránh khỏi cái chết, bọn họ ít nhất có thể thu được 1 cái trang bị không tệ.

“Tiểu tử kia đâu. Như thế nào không thấy được xác hắn?” Cuồng Long ánh mắt tìm tòi mặt đất lân cận. Tức giận nói.

“Vừa rồi ta nhìn thấy Bắt Tử Hỏa Phượng Hoàng vung cánh lên. Tiểu tử kia xác chết đã không thấy tăm hơi nữa.” Thấy Cuồng Long phẫn nộ. Bên cạnh 1 người Hoả Pháp sư vóc dáng nhỏ bé nơm nớp lo sợ nói. Bọn họ đối với Cuồng Long đều rất là sợ hãi.

“Tiểu tử kia cứu phượng hoàng. Chắc chắn sẽ có khen thưởng. Dù là chết mất 1 Lever. Phỏng đoán thu được khen thưởng cũng đủ đền bù tổn thất của hắn.” Thiên Long so với Cuồng Long lạnh lùng hơn yên tĩnh hơn 1 ít. Vừa rồi động tác của Tiêu Ngự không thể không bội phục. Sở dĩ bị bọn họ tiêu diệt hoàn toàn là thua ở 2 người bọn họ hợp tác. Nếu bàn về 1 mình đấu. Bọn họ cũng đều không làm gì được Tiêu Ngự.

Thiên Long và Cuồng Long phối hợp kỹ xảo. Không phải games thủ bình thường có thể học được. Từ khi lever thấp. Bọn họ đã suy xét ra rất nhiều sát chiêu. Những games thủ lần đầu cùng bọn họ tiếp xúc. Tuyệt đại bộ phận còn chưa kịp phản ứng đã chiết ở trong tay bọn họ. Chỉ cần thêm 2 người kia. Thì phải được gọi là đỉnh cao cực mạnh của Thiên sứ liên minh. Tuy nhiên Vân Thiên và Vân Nghĩa bởi vì có chút nguyên nhân đột nhiên tan rã. Từng người thành lập Đoàn đội riêng.

Vừa rồi do Cuồng Long hấp dẫn chú ý của Tiêu Ngự cũng che mắt Tiêu Ngự . Thiên Long từ phía sau thi triển chiêu Ánh Nguyệt Trảm này. Bọn họ đã diễn luyện qua vô số lần . Ở khi cùng các games thủ vật lộn. Lần nào cũng tất thắng . Rất ít có người có thể trốn tránh qua . Tiêu Ngự thua ở dưới chiêu này của bọn họ cũng rất bình thường.

Cuồng Long cầm tảng đá trong tay ngấm nghĩa bóp nát. Mặc dù bực tức. Nhưng cũng đành chịu. Hắn đương nhiên sẽ không ngốc đến mức hạ lệnh truy ra Đạo tặc vừa rồi. Đây là chuyện rất lãng phí sức người. Mặc dù Công hội mình đã ổn định ở thứ nhất Thiên sứ liên minh. Nhưng cũng không có thể đem sức người lãng phí ở trên loại chuyện này.

“Chúng ta còn thiếu 1 Mục sư.” Cuồng Long thở dài 1 hơi nói, Mục sư dưới tay thực lực đều không được tốt lắm, đối với Đoàn đội phát triển thật là bất lợi .

Thiên Long cười thần bí, nói: “Ta giúp các người kiếm 1 Mục sư, tên là Hoa Vũ, tuyệt đối là thiên tài Mục sư, hơn nữa còn là 1 siêu cấp mỹ nữ! Người có phúc thật a.”

Cuồng Long và Thiên Long nói chuyện phiếm, còn chuyện vừa rồi kia, mặc dù lãng phí rất nhiều thời gian và tinh lực, nhưng dù sao cũng không có gì tổn thất đáng kể , tuy nhiên bọn hắn đã lưu ý Đạo tặc tên là Tiêu Ngự .

Cũng không biết qua bao nhiêu thời gian, Tiêu Ngự cuối cùng từ trong bóng tối tỉnh lại, liếc mắt 1 vòng lân cận, phát hiện mình lại có thể nằm ở 1 chỗ kín trên bãi cỏ, bên cạnh rơi xuống 1 cái trang bị của bản thân , là miếng lót vai trên người , Tiêu Ngự khẩn trương nhấc lên, mặc trở lại, nhìn thoáng qua cấp bậc bản thân, làm cho Tiêu Ngự hưng phấn là, không biết cái nguyên nhân gì, lever lại có thể không mất .

Vừa quay đầu lại, Tiêu Ngự phát hiện trên mặt đất còn để lại 1 cây lông vũ màu đỏ .

Lông vũ màu đỏ này mơ hồ có ánh sáng màu đỏ di động, tựa như 1 chùm hỏa diễm bùng cháy , rực rỡ nhiều màu, nhìn 1 chút đã biết không phải vật phẩm, giống như là lông vũ của Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng , Tiêu Ngự khom lưng nhấc lên

Nhưng mà không ngờ kèm theo đó là vài tiếng âm thanh của Hệ thống.

Hệ thống: người thu được Phượng Hoàng Vũ. (lông ấy của phượng hoàng)

Hệ thống: người thu được phượng hoàng hữu nghị, bởi vì người có cống hiến hữu nghị giữa Nguyên tố tộc và Vong linh tộc , người thu được 500 điểm giá trị vinh quang, 500 điểm công trạng.

Hệ thống: người được trao tặng tước vị Tử tước.

Không nghĩ tới sau khi giải cứu phượng hoàng lại có thể thu được hàng loạt điểm công trạng quốc gia như vậy , làm cho Tiêu Ngự lên tới tước vị Tử tước, trái lại làm cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ, cứu Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng chuyện này lại có thể đưa đến độ cao cống hiến quốc gia, Tiêu Ngự không nén nổi bật cười khanh khách.

“Phượng hoàng hữu nghị?” Tiêu Ngự nhìn nhìn Phượng Hoàng Vũ trong tay, cọng lông chym này trái lại rất xinh đẹp, Tiêu Ngự tra thuộc tính Phượng Hoàng Vũ 1 chút.

Phượng Hoàng Vũ: vật phẩm đặc thù, độ thiện cảm với sinh vật Nguyên tố tộc +30, hỏa hệ công kích ma pháp +10%, hỏa hệ kháng ma pháp +50, mang vào nhận được kỹ năng phượng hoàng niết bàn, đặt ở trong hành trang lập tức có hiệu quả.

Phượng hoàng niết bàn: bị động kỹ năng, 5 phút sau khi tử vong có thể sống lại tại chỗ, sau khi sống lại thuộc tính +50%, duy trì 2 giờ đồng hồ. Kỹ năng chỉ có thể sử dụng 3 lượt.

Phượng hoàng niết bàn này chỉ có thể sử dụng 3 lượt, sau khi dùng xong 3 lượt phượng hoàng niết bàn sẽ mất đi hiệu lực , sau khi sống lại thuộc tính gia tăng 50 % cũng quá khủng bố a, nếu như là gặp phải 1 ít tình huống đặc biệt, dùng phượng hoàng niết bàn này thật là quá tốt , bởi vì phượng hoàng niết bàn có số lần sử dụng giới hạn , nếu như không phải thật cần thiết, Tiêu Ngự tuyệt đối sẽ không dùng .

Ngoài kỹ năng phượng hoàng niết bàn, thuộc tính khác cũng không tệ, nhất là hỏa hệ kháng ma pháp + 50 có thể giảm xuống thương tổn hỏa hệ ma pháp phạm vi lớn, còn độ thiện cảm với sinh vật Nguyên tố tộc

+30, Nguyên tố tộc quần thể số lượng không nhiều , bình thường rất khó gặp được sinh vật Nguyên tố tộc, hạng mục thuộc tính này không chắc chắn có thể thi triển ra được công dụng.

Thu hoạch 1 cái trang bị không tệ, Tiêu Ngự tâm tình phơi phới, đang muốn đem Phượng Hoàng Vũ thu lại, Phượng Hoàng Vũ này đột nhiên phát ra 1 ít âm thanh.

“Tiêu Ngự nam tước các hạ, cảm tạ ngài hào hiệp vô tư cứu trợ, Phượng Hoàng Vũ này chính là tín vật phượng hoàng bộ tộc chúng ta , hy vọng nó có thể mang đến may mắn cho người.”

1 đạo ánh sáng màu đỏ dừng ở trên người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự cảm giác toàn thân âm áp dào dạt , lật cột trạng thái nhìn 1 chút, phát hiện trạng thái: phượng hoàng chúc phúc, huyết lượng trong khi chiến đấu tốc độ phục hồi +3 HP / giây, nghỉ ngơi tốc độ phục hồi +10 HP/ giây. (hp là máu đỏ)

Lại có thể là gia tăng phục hồi sinh mệnh , phải biết Tiêu Ngự bây giờ tốc độ phục hồi sinh lực ở khi chiến đấu làm 86 HP / giây, nghỉ ngơi tốc độ phục hồi là 113 HP / giây, chúc phúc này chắc chắn khiến cho tốc độ phục hồi của Tiêu Ngự gia tăng không ít, cũng chính là gia tăng năng lực duy trì chiến đấu, tiết kiệm không ít thời gian luyện cấp.

Chúc phúc này giá trị so với 1 cái trang bị cấp Sử Thi cao hơn không ít a , dù sao trang bị là vật thay đổi , mà chúc phúc lại thuộc về trạng thái vĩnh cửu a , làm cho Tiêu Ngự càng xúc động không chịu nổi .

Nghĩ tới vừa rồi bản thân chỉ là ngắn ngủi 5-6 giây thời gian đã bị Thiên Long tiêu diệt, Tiêu Ngự có chút buồn bực, Đạo tặc máu bạc da mỏng, gặp phải loại Cuồng Chiến sĩ class cường lực này, nếu như bị áp chế, trên cơ bản vô vọng thoát thân. Tiêu Ngự bây giờ dù sao cũng có hơn 1.000 huyết lượng , nhưng mà ở trước mặt những class trâu bò này, vẫn là 1 đòn kinh khủng, trừ phi Tiêu Ngự có thể khống chế được đối thủ trước , lấy năng lực khống chế của Tiêu Ngự, tuyệt đối có thể làm cho đối thủ không thể phản kích được , cho dù là Cuồng Chiến sĩ máu trâu cũng như nhau.

Thu được 1 loạt khen thưởng, Tiêu Ngự cảm giác cứu phượng hoàng thật đáng .

Tiêu Ngự đem Phượng Hoàng Vũ bỏ vào hành trang, hướng về trên bầu trời nhìn thoáng qua, 1 con phượng hoàng vĩ đại giương cánh bay xa, nhằm tới chiến trường phía trên bầu trời .

Đầy trời 2 đại liên minh sinh vật cao cấp ở trên bầu trời vũ động, chiến tranh giống như 1 bộ máy xay thịt vĩ đại , trong nháy mắt sinh vật 2 đại liên minh 1 chút cũng không còn toàn thây , chân tay gãy , hài cốt giống như hạt mưa chi chít rơi xuống, sương mù và máu nhuộm đỏ bầu trời.

Đây là chiến tranh! Chiến tranh vĩnh viễn có tử vong.

Tiêu Ngự lúc này thân ở vào trên lưng chừng núi, cúi đầu hướng về phía dưới nhìn lại, nơi đó là 1 mảnh đất chính là chiến trường vừa rồi đánh nhau , trên đất trống ngời rất nhiều games thủ, lại có thể là Thiên Long, Cuồng Long , bọn họ tùm 5 tùm 3 được hồi sinh lại, bọn họ thật đúng là may mắn , lại có thể đều còn sống.

Tiêu Ngự do dự 1 lát, không cần thiết cùng những games thủ này kiếm phiên toái , lấy thực lực của mình, quấy rối quân đoàn mấy ngàn người là quá nguy hiểm , huống chi đối phương còn có Thiên Long, Cuồng Long cao thủ ở đó .

Đám người Thiên Long, Cuồng Long thực lực quả thật rất mạnh, nếu có cơ hội, Tiêu Ngự thật là muốn cùng bọn họ 1 chọi 1 thử 1 lần cho biết .

Tiêu Ngự hướng phía xa lao đi, tan biến ở chỗ sâu rừng cây.

Lân cận có rất nhiều games thủ Tà ác liên minh vây sẵn các loại sinh vật, Tiêu Ngự vẫn còn có rất nhiều cơ hội .

Tiêu Ngự 1 mạch mẫn liệt các games thủ Thiên sứ liên minh, trong dãy núi các loại địa hình rất là phức tạp, ở trong loại địa hình phức tạp này, Đạo tặc ưu thế càng lớn hơn nữa. Thỉnh thoảng có 1 ít games thủ đi qua, 2 đại liên minh đều có, Tiêu Ngự tìm cơ hội hạ thủ, không ngừng tiêu diệt 15-16 người games thủ Thiên sứ liên minh, thu được không ít giá trị vinh quang và 1 ít trang bị bỏ đi dùng để bán lấy tiền .

286. Chương 287 Đối Chiến

Vừa tiêu diệt xong 3 games thủ, Tiêu Ngự đá 1 vào xác chết trên mặt đất , phát hỏa vào tên này 1 chút, lại có thể ngay cả bản thân cũng dám công kích 2 cái, Tiêu Ngự khom lưng đem trang bị thu lên.

Vừa mới chuẩn bị tiếp tục đi tới, Tiêu Ngự nghe được phía xa có tiếng bước chân truyền đến, căn cứ âm thanh phán đoán, có khoảng 2 games thủ đang hướng về bên này đi tới.

Tiêu Ngự biến mất ở trong rừng cây bên cạnh.

2 games thủ Thiên sứ liên minh từ phía trong rừng đã đi tới, 1 Đức lỗ y, 1 Băng Pháp sư, nhìn thoáng qua trang bị của bọn họ, thực lực hơi tệ , Tiêu Ngự 1 chiêu < long=“” tường=“” thuật=“” > trong nháy mắt xuất hiện ở trước người Băng Pháp sư, 1 cước đá vào bụng Băng Pháp sư.

Băng Pháp sư trúng 1 đòn của Tiêu Ngự, lập tức ôm bụng rên rỉ , Tiêu Ngự giơ tay lên cao 1 cái < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“” > đâm xoay ra, công kích ở lưng Băng Pháp sư, bổ thêm 1 cái công kích đem Băng Pháp sư tiêu diệt.

Khi Tiêu Ngự quay người nhìn về phía Đức lỗ y bên cạnh , Tiêu Ngự sửng sốt , tên kia lại có thể cứ như vậy sững sờ nhìn mình, làm như không thể nổi , Băng Pháp sư cứ như vậy bị Tiêu Ngự tiêu diệt .

Tiêu Ngự lắc đầu, những games thủ bình thường này quả thực quá yếu, chút thực lực ấy lại có thể cũng muốn đến dãy núi Ni Căn kiếm tiện nghi, Tiêu Ngự mò lên trang bị Băng Pháp sư , rồi đánh về phía Đức lỗ y bên cạnh, giơ tay lên cao 1 cái < tấn=“” kích=“” > đâm tới.

Đức lỗ y lúc này mới kịp phản ứng, hướng về phía sau lùi lại, vung trảo công kích, nhưng mà hấn phản kháng là phí công , chủ thủ Tiêu Ngự chính xác đâm trúng mục đầu Đức lỗ y, đem Đức lỗ y kích hôn mê.

Đức lỗ y ngay cả cơ hội vùng vẫy cũng không có, đã bị Tiêu Ngự khống chế, mấy cái công kích đến đi, Tiêu Ngự đem Đức lỗ y đâm ngã xuống đất.

Thu dọn 2 games thủ này, Tiêu Ngự khom lưng nhặt trang bị Đức lỗ y rơi xuống trên mặt đất, bỗng nhiên ở đầu truyền đến 1 ít âm thanh kỳ quái, có cái gì đó hướng về bên cạnh bay tới, Tiêu Ngự vừa quay đầu lại, lại có thể là 1 thanh búa lớn màu bạc, ở trên bầu trời vút nhanh tạo thành 1 đường cong đẹp đẽ , xoay tròn, thể công mạnh mẽ.

Tiêu Ngự trên tay còn cầm trang bị, thấy được búa lớn màu bạc từ phía trước mắt bay qua đây , Tiêu Ngự ngay tại chỗ lặn 1 vòng, búa lớn màu bạc từ đỉnh đầu Tiêu Ngự lướt qua , Tiêu Ngự cảm giác trên cổ lạnh lẽo , nếu như không có kịp thời tránh thoát, có lẽ cái búa lớn màu bạc này đã chém ở trên cổ chính mình.

Cái búa lớn màu bạc này 1 đòn không trúng. sau khi bay ra vài mét lại có thể bay ngược lại qua đây. Gào thét lần thứ 2 bay về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự 1 chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“” > cản rớt cái búa lớn màu bạc này. Trốn vào trong rừng. Tìm gã games thủ đánh lén mình kia.

1 games thủ ục ịch thả người nhảy lên nhánh cây. Đưa tay tiếp được búa lớn màu bạc bay trở về. Đứng trên tàng cây. Trên cao nhìn xuống tìm tung tích của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự ngẩng đầu hướng địa phương búa lớn màu bạc bay trở về nhìn lại. Lúc này mới nhìn rõ tướng mạo người đánh lén. Người này lại có thể là ả nhân vệ sĩ. Lại nói tiếp ả nhân vệ sĩ thật cũng phải class hiếm thấy. Cùng ả nhân dùng súng như nhau. Vừa vào trò chơi là có thể chọn. tuy nhiên games thủ lựa chọn ả nhân vệ sĩ và ả nhân dụng súng số lượng cực kì ít. Bởi vì ả nhân quá ục ịch . Tướng mạo không được các games thủ yêu thích. Cho nên có rất ít người chọn ả nhân vệ sĩ.

Tiêu Ngự cho ả nhân vệ sĩ một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“” >.

Chìa Khóa: Lever 27. Ả nhân vệ sĩ. huyết lượng 729. (== tên kì vãi đêk biết đặt thế nào cho nó hay nữa , đúng là chả khác gì dân vn ta a)

Ánh mắt Tiêu Ngự xẹt qua trên người ả nhân vệ sĩ, người này trang bị không tệ, trên người mặc dù không có trang bị cấp Truyền Thuyết, nhưng trên người Tử Trang cũng tuyệt đối là tinh phẩm do thợ rèn ả nhân

đại sư chế tạo , thợ rèn ả nhân chế tạo trang bị so với trang bị lưu hành bình thường tốt hơn rất nhiều, nhất là thanh búa lớn màu bạc trong tay ả nhân vệ sĩ , từ tạo hình bên ngoài là có thể phán đoán ra thanh búa lớn màu bạc này tuyệt đối không phải vật phàm, rất có thể là 1 cái Tử Trang có thể so với cấp Truyền Thuyết .

Tiêu Ngự chậm rãi hướng về ả nhân vệ sĩ < tiềm=“” hànhh=“”> tới, chuẩn bị chọt từ dưới ả nhân vệ sĩ lên, 1 cái thân ảnh từ rừng cây lân cận xẹt qua, Tiêu Ngự trong lòng kinh hãi, ngoài cái tên ả nhân vệ sĩ này ra, gần chỗ này còn có người!

Tiêu Ngự vừa chậm rãi lui trở về, trước xem rõ ràng tình huống rồi tính sau, không biết cái tên ả nhân vệ sĩ này rốt cuộc có bao nhiêu người giúp đỡ, Tiêu Ngự cũng không có nắm chắc, hướng chỉ mấy cái kỹ năng đều vừa dùng xong, muốn động thủ cũng phải chờ kỹ năng tan băng mới nói.

“Ám Nguyệt, truy tung thấy không?” Ả nhân vệ sĩ trong kênh tổ đội phát ra giọng nói hỏi.

” Chuẩn bị chưa , Tinh Không đâu ? Không phải người cùng hắc đang đêm nói chuyện phiếm chứ ? Người thật đúng là hãm mà .” Phía xa trong rừng 1 Thợ săn hơi trêu chọc nói.

“Hắc đã vòng qua .” Ả nhân vệ sĩ Chìa Khóa trả lời, trên cao nhìn xuống, hắc có thể thấy được hoạt động phía xa của Tinh Không, Tinh Không đã ở phía xa trong rừng mai phục xong xuôi, bất cứ lúc nào đều có thể phát động công kích .

Ngoài ả nhân vệ sĩ ra, Tiêu Ngự khẳng định rằng gần chỗ này ít nhất còn có 2 người nữa.

Mấy cái games thủ kia không hề động tĩnh gì, Tiêu Ngự lại nghĩ được 1 cỗ khí tức không giống bình thường , mấy người này đang đợi cái gì? Không biết trong bọn họ có hay không class chống tàng hình, nếu có class chống tàng hình, bọn họ không có lý nào không động thủ!

Đúng lúc này, Tiêu Ngự đột nhiên cảm giác sau lưng truyền đến 1 cỗ kinh phong, bản năng thân thể thi triển 1 cái < độn=“” hìnhh=“”>, ngăn cản hết 1 đòn này, 1 con báo săn hắc bạch xuất hiện ở tầm nhìn của Tiêu Ngự, con báo săn này đáng người so với báo săn bình thường còn nhỏ hơn 1 chút, trên người hoa văn chỉ có hắc bạch song sắc, đáng người cùng 1 con mèo rừng bình thường gần như nhau.

Ảnh báo! Thấy được hình dáng nó, Tiêu Ngự trước tiên xác định , đây là giống sinh vật hiếm thấy được đa phần games thủ biết rõ , ở khi sơ kì, ảnh báo là sủng vật tốt nhất của Thợ săn, thực sự không phải là ảnh báo có sức chiến đấu cường đại, ảnh báo sức chiến đấu so với báo đốm bình thường đều như nhau , chỉ là ảnh báo loại sinh vật này so sánh với sinh vật khác có 1 đặc tính, là chúng am hiểu ẩn thân , có thể lặng yên không 1 tiếng động < tiềm=“” hànhh=“”> đến bên cạnh đối thủ, hơn nữa chúng còn không hề mất đi năng lực truy tung, đối phó bất luận games thủ class gì đều rất hữu hiệu.

Tiêu Ngự 1 cái < độn=“” hìnhh=“”> ngăn cản rốt ảnh báo tấn công, ảnh báo tốc độ rất nhanh, lần thứ 2 hướng về Tiêu Ngự vọt tới, Tiêu Ngự giơ lên chủy thủ trong tay hướng về ảnh báo 1 cái < tấn=“” kích=“”> đâm tới, giữa lúc Tiêu Ngự đối đáp công kích của ảnh báo , phía sau 2 thanh búa lớn màu bạc hướng về Tiêu Ngự bên này bay qua, ở trên bầu trời khiêu vũ toát ra ánh sáng bạc, nếu như Tiêu Ngự < tấn=“” kích=“”> trúng ảnh báo thì 2 thanh búa lớn màu bạc kia tự nhiên sẽ đánh trúng Tiêu Ngự, 2 người phối hợp khăng khít, Tiêu Ngự tâm bỗng dưng trầm xuống, chỉ riêng từ hành động phối hợp này phán đoán, những games thủ này tuyệt đối không phải người bình thường.

“Không thể theo chân bọn họ đánh bừa.” Cùng những games thủ này quyết đấu thật là không sáng suốt , bọn họ nhiều người, hơn nữa Tiêu Ngự mấy cái kỹ năng đều còn chưa tan băng, Tiêu Ngự tuyệt đối ở vào hoàn cảnh xấu, Tiêu Ngự 1 chiêu < đào=“” thoát=“”> biến thoát khỏi những games thủ này công kích, hướng ra phía ngoài lao vút đi.

1 đạo bạch quang hiện lên, 1 người Kỵ Sĩ mặc áo giáp toàn thân ngân bạch cưỡi 1 con ngựa cường tráng có sừng trên đầu hướng về Tiêu Ngự đuổi theo, trường thương trong tay Kỵ Sĩ hóa thành thương mang sắc bén , hướng về Tiêu Ngự đâm thẳng đến, hắc đã ở trong rừng mai phục rất lâu .

Phía sau ảnh báo đã truy tung tới, theo sát ở sau lưng Tiêu Ngự.

Ả nhân vệ sĩ từ trên chạc cây nhảy xuống, bắt 2 thanh bay búa bay trở về, hướng về phương hướng Tiêu Ngự chạy trốn truy đuổi như gió, Thợ săn cũng nhanh chóng theo lên.

Vù, 1 đạo mũi tên phi hành mà đến, hệt như độc xà thè lưỡi ra, hướng về Tiêu Ngự đuổi theo qua đây, góc độ âm hiểm, trên mũi tên lấp lánh lục quang trơn bóng, Tiêu Ngự nghiêng người hướng bên cạnh tránh ra, mũi tên này lại có thể trên không trung vẽ ra 1 đường cong, chuyển hướng bắn về phía Tiêu Ngự.

“Truy Tung Tiễn!” Tiêu Ngự kinh hô 1 tiếng, may mà < tật=“” phong=“” bộ=“”> đã tan băng, Tiêu Ngự 1 chiêu < tật=“” phong=“” bộ=“”> đỡ công kích của mũi tên này, hướng phía xa chạy như điên, 1 mảy lấy ra 1 bình Phong Tốc Được Hoàn hộc vào.

“Truy đuổi!” Thợ săn quát khê nói, ảnh báo hướng về phía Tiêu Ngự chạy trốn truy tung theo, 3 games thủ theo sát sau nó.

3 người này đều thiên về kỹ xảo, phản ứng khá tốt, Tiêu Ngự trong lòng suy nghĩ mấy cái phương pháp đối đáp, nhưng đều phủ quyết, Tiêu Ngự 1 mình giao đấu 3 người đối thủ quả thực quá khó khăn, dứt khoát quên đi, tránh những người này ra.

Tiêu Ngự tăng tốc độ ra bên ngoài lao vút đi, Tiêu Ngự bản thân tốc độ cũng đã vô cùng nhanh, thêm trung cấp Phong Tốc Được Hoàn, tốc độ chạy trốn nhanh hiếm thấy, nháy mắt đã đem ảnh báo kéo ra 1 khoảng.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua phía sau người, 3 games thủ kia bị rút lại ở phía xa, đã nhìn không ra thân ảnh của bọn họ, Tiêu Ngự triệu hồi ra Hắc Long câu, lên ngựa phóng đi.

Sau 1 lát Ảnh báo truy tung, ngừng lại, trên mặt đất không ngừng ngừng, cũng ở tại chỗ chần chừ không tiến về phía trước.

“Làm sao vậy?” Ải nhân vệ sĩ Chìa Khóa nhìn về phía ảnh báo, nghi hoặc hỏi thăm, ảnh báo không lý nào đuổi không kịp Đạo tặc kia a, ảnh báo tốc độ hẳn biết rõ, không lý nào có thể chậm hơn Đạo tặc kia.

Thợ săn Âm Nguyệt cười khổ 1 chút nói: “Truy đuổi đã thất tung, tên kia tốc độ di chuyển quá nhanh.” Hồi tưởng lại chiến đấu vừa rồi, đối với loại chuyện Tiêu Ngự chạy trốn này, hẳn cũng không có cảm thấy bất ngờ.

“Hắn rất mạnh.” Bên cạnh Tinh Không làm 1 lần tổng kết phát biểu ý kiến, hắn nhìn ra được, vừa rồi Tiêu Ngự liên tục tìm cơ hội đối với bọn họ tấn công, chỉ là song quyền nan địch tứ thủ (2 tay éo đánh lại 4 tay a), mới phải tháo chạy, nếu như 1 đối 1 gặp phải Tiêu Ngự, bọn họ quá nửa chỉ có nước bị tiêu diệt. Từ khi trò chơi mở ra bắt đầu phục vụ, số người có thể tránh thoát liên hợp công kích của bọn họ là rất ít, Tiêu Ngự tuyệt đối là 1 Đạo tặc cực mạnh trong số bọn họ gặp phải.

Tiêu Ngự chạy đi khỏi thật xa, lúc này mới thở dài 1 hơi, trên chiến trường chưa bao giờ thiếu cao thủ a, nhất là đại thảo nguyên Cáp Cẩn phát sinh ra lần chiến tranh này, gần như tất cả cao thủ đều tập trung ở dãy núi Ni Cẩn, bản thân cẩn thận 1 chút, đừng để bị người ta tiêu diệt.

Vẫn nên tiếp tục chọn 1 ít trái hồng mềm để bóp (mấy kon gà yếu yếu 1 tí), cùng cao thủ khiêu chiến thật không phải là chuyện nên làm, Tiêu Ngự nhảy xuống ngựa, đem Hắc Long câu thu vào, tiếp tục màn thật games thủ Thiên sứ liên minh, ngẩng đầu nhìn thoáng qua, trên bầu trời 1 cái thân hình vĩ đại lại rơi xuống núi, Tiêu Ngự thấy rõ ràng, là 1 con Cốt Long, cách vị trí của Tiêu Ngự cũng không xa, Tiêu Ngự cũng không cần phải nghĩ nhiều, hướng về nơi Cốt Long va chạm lao vút đi.

“Là người Tà ác liên minh, tiêu diệt hắn!”

“Là Thú nhân Chiến sĩ, tên kia nguyên bộ trang bị chiến trường, đừng tha cho hắn!”

Tiêu Ngự nghe thấy phía trước truyền đến tiếng quát tháo của mấy games thủ, đoán chừng là mấy games thủ Thiên sứ liên minh gặp phải games thủ Tà ác liên minh, Tiêu Ngự ở tại chỗ do dự 1 lát, Cốt Long trong khoảng thời gian ngắn tuyệt đối không có khả năng chết, Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về nguồn gốc âm thanh truy tung qua

287. Chương 288 Dương Dao

Thú nhân Chiến sĩ 1 đòn cuồng liệt trảm chém vào đầu Đức lỗ y, làm cho Đức lỗ y vùi về sau lấp.

Đức lỗ y 1 đòn này là chiêu số lưỡng bại câu thương (2 thằng cùng ăn cháo) , nếu như 2 người dùng kỹ năng khổng chế, hậu quả cũng rất rõ ràng , Thú nhân Chiến sĩ không có đồng đội, Đức lỗ y đã có người giúp đỡ, như vậy Thú nhân Chiến sĩ chắc chắn phải chết.

Nếu không phải ở vào tư thế cuồng bạo, Thú nhân Chiến sĩ cũng không dám đón đỡ 1 đòn này của Đức lỗ y . Chuyện chính là tệ nhị như vậy, Thú nhân Chiến sĩ không có tệ liệt, Đức lỗ y lại bị kích hôn mê.

Ở kỹ xảo chiến đấu trên, Đức lỗ y không thua Thú nhân Chiến sĩ, nhưng ở trên kinh nghiệm chiến đấu, Thú nhân Chiến sĩ hơn hẳn Đức lỗ y.

Liên kích kỹ năng - phong liệt trảm!

Thú nhân Chiến sĩ múa búa lớn trong tay tạo ra 1 đạo ánh sáng, trong lúc nhất thời trên người Đức lỗ y bị thương nhiều chỗ, máu tươi văng khắp nơi, theo thương tổn khổng lồ Thú nhân Chiến sĩ phát ra, Đức lỗ y huyết lượng còn sót lại chỉ còn dưới 250.

Thú nhân Chiến sĩ cũng đã trúng Cung tiễn thủ và Băng Pháp sư công kích không ít lần, huyết lượng cũng còn sót lại dưới 200.

< băng="” phong="”>!

Thấy được Thú nhân Chiến sĩ tư thế cuồng bạo có dấu hiệu sút giảm, sau khi Băng Pháp sư ngâm xướng, 1 cái < băng="” phong="”> hướng về Thú nhân Chiến sĩ bắn qua.

Thú nhân Chiến sĩ cũng không dám đón đỡ < băng="” phong="”> này ,Thú nhân Chiến sĩ quát lạnh 1 tiếng.

Tàn Sát!

Thú nhân Chiến sĩ Tàn Sát công kích ở trên người Đức lỗ y. Kỹ năng Tàn Sát khi chém BOSS là có xác xuất thành công nhất định . Nhưng ở khi Tàn Sát sinh vật có thực lực tương đương với bản thân. Tàn Sát xác xuất thành công đến gần 100%.

Đức lỗ y trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 200 giá trị thương tổn. Ngã trên mặt đất.

Mất thấy < băng="” phong="”> đã muốn rơi xuống trên người mình . Thú nhân Chiến sĩ đột nhiên tăng tốc độ. 1 cái Xung Kích nhằm phía Cung tiễn thủ phía xa. Thời gian tính toán vừa đúng. Vừa lúc tránh né được Băng Phong của Băng Pháp sư.

Loại thời khắc phán đoán đối mặt hiểm nguy này. Không đơn giản chỉ cần kỹ xảo. Mà còn cần hàng loạt kinh nghiệm PK làm hậu thuẫn. Games thủ bình thường là tuyệt đối không dám làm như vậy.

Thấy được Thú nhân Chiến sĩ hướng về bản thân xông lại. Cung tiễn thủ nhanh chóng lùi về sau. Giương tay lên cao 1 mũi tên xuất ra.

Mũi tên trên không trung hóa thành 1 đạo ánh sáng. Trong nháy mắt xuyên thủng bả vai của Thú nhân Chiến sĩ. 1 cột máu bắn tung ra. Thú nhân Chiến sĩ trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 100 giá trị thương tổn. Mất thấy huyết lượng bản thân chỉ còn lại có hơn 100 . Thú nhân Chiến sĩ lấy ra 1 trong bình Trung cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt uống vào.

Thời khắc này, Thú nhân Chiến sĩ tư thế cuồng bạo đã sút giảm, dù sao tư thế cuồng bạo cấp bậc kỹ năng còn chưa đủ cao, duy trì thời gian rất ngắn, Thú nhân Chiến sĩ khẩn trương trở về tư thế chiến đấu.

Thú nhân Chiến sĩ huyết lượng phục hồi full, 1 cái Xung Kích vẫn chưa chạm được đến Cung tiễn thủ, Cung tiễn thủ kia chạy trốn quá nhanh, Thú nhân Chiến sĩ Xung Kích xong, đột nhiên 1 cái Xung Phong, trong nháy mắt đánh trên người Cung tiễn thủ.

Xung phong kỹ năng đóng băng cực ngắn, Xung Kích kỹ năng thì tương đối dài, sau khi dùng xong Xung Kích, kỹ năng Xung Phong sớm đã tan băng .

Cung tiễn thủ không ngờ tới Thú nhân Chiến sĩ lại có thể lao đến nhanh như vậy, thấy được Thú nhân Chiến sĩ từ cự ly xa vọt tới bên cạnh mình, Cung tiễn thủ cũng luống cuống tay chân, dù sao 1 mình hắn là class công kích tầm xa, nếu như bị người khác đến gần, là vô cùng nguy hiểm, bọn họ hộ giáp yếu kém căn bản không có cách nào chống lại 1 cái Thú nhân Chiến sĩ tàn phá.

Liên kích kỹ năng - Cuồng Dao Lôi Trảm!

Búa lớn trong tay Thú nhân Chiến sĩ hướng về Cung tiễn thủ bao trùm xuống, Cung tiễn thủ đột nhiên ở tại chỗ tan biến, xuất hiện cách vị trí ban đầu 1m, vừa lúc tránh thoát 1 đòn của Thú nhân Chiến sĩ.

Đây là kỹ năng tương đối đặc biệt của Cung tiễn thủ, cùng kỹ năng Đào Thoát cũng có chút tương tự, mức độ nhảy của kỹ năng này khoảng cách không xa, đóng băng so với kỹ năng chạy trốn lâu hơn nhiều.

Thú nhân Chiến sĩ 1 đòn thất bại, làm như biết Cung tiễn thủ có thể chạy trốn, giương tay lên cao 1 cái biến chiêu.

Quyển Phong Trảm! (lốc xoáy đỏ)

Thú nhân Chiến sĩ búa lớn trong tay đột nhiên chuyển hướng, bên cạnh búa lớn luồng không khí gào rít bị Thú nhân Chiến sĩ dẫn đến hướng Cung tiễn thủ, Quyển Phong Trảm là 1 cái kỹ năng khác của Thú nhân Chiến sĩ, cái kỹ năng này là kỹ năng công kích đơn thể, đối với khu vực lớn xung quanh đều có tác dụng công kích, làm cho người khác rất khó tránh né.

Cung tiễn thủ choáng váng, cơn lốc hình thành năng lực trái lại lại hút thân thể hắn về, làm hắn căn bản không có cách nào chạy khỏi, hóa ra Thú nhân Chiến sĩ vừa rồi Cuồng Dao Lôi Trảm chỉ là vì lừa gạt bản thân đào thoát mà thôi, 1 cái công kích này mới thật sự là sát chiêu!

Băng Pháp sư sau khi thấy Đức lỗ y chết đã ý thức được tình huống không ổn, không ngờ tới Thú nhân Chiến sĩ quá nhanh, liên tục 1 cái Xung Kích và Xung Phong đến bên cạnh Cung tiễn thủ, trong nháy mắt Cung tiễn thủ đã bị chế trụ, hắn ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có, thấy được Thú nhân Chiến sĩ không chế được Cung tiễn thủ, hắn ý thức được Cung tiễn thủ xong rồi.

Nhưng mà lúc này hắn lại không thể vứt bỏ đồng đội mà chạy, sau khi đến gần Thú nhân Chiến sĩ, ngâm xướng 1 đoạn chú ngữ, phóng ra đóng băng đại địa, xung quanh nơi nơi phân bố băng tuyết, không khí nhiệt độ chợt giảm xuống, trên trời ngưng tụ ra vô số băng nhũ.

Bao trùm khu vực này, Thú nhân Chiến sĩ tốc độ di chuyển và tốc độ công kích giảm xuống phạm vi lớn, trở nên cực kỳ chậm chạp, công kích cũng trở nên trì hoãn xuống.

Cung tiễn thủ có thể thoát khỏi công kích của Thú nhân Chiến sĩ, lúc này Thú nhân Chiến sĩ đột nhiên từ trong hành trang lấy ra 1 bình dược hoàn đỏ thắm. Được hoàn màu đỏ tản ra ngọn lửa ấm áp, băng trên đầu lập tức bị hòa tan, biến thành điểm điểm hơi nước.

“Được hoàn kháng hàn!” Băng Pháp sư không nghĩ tới Thú nhân Chiến sĩ lại có thể chuẩn bị được hoàn đắt tiền như vậy, Băng Pháp sư vốn dấy lên hy vọng trong nháy mắt tan biến.

Ở trong ánh mắt tuyệt vọng của Băng Pháp sư, Thú nhân Chiến sĩ uống xong được hoàn kháng hàn, ở trong khoảng thời gian ngắn, ma pháp đóng băng đại địa này đối với Thú nhân Chiến sĩ không có bất luận hiệu quả gì hết.

Ở Băng Pháp sư công kích đến, Thú nhân Chiến sĩ huyết lượng từng đoạn từng đoạn rút xuống, nhưng mà, có thể thế nào đây? Không có cách nào không chế được Thú nhân Chiến sĩ, trong thời gian Băng Pháp sư muốn bộc phát ra tiêu diệt Thú nhân Chiến sĩ máu trâu, trên cơ bản là 1 chuyện không thể nào.

Thú nhân Chiến sĩ cũng chính chắc điểm này, đối với Băng Pháp sư công kích không quan tâm, kiểm soát dữ dội bùng lên, công kích ở trên hộ giáp yếu ớt của Cung tiễn thủ, đem Cung tiễn thủ chém giết.

Thú nhân Chiến sĩ còn lại hơn 500 huyết lượng.

Sau khi Cung tiễn thủ ngã xuống đất, Thú nhân Chiến sĩ 1 cái Xung Phong nhằm tới Băng Pháp sư phía xa.

Băng Pháp sư thấy được Thú nhân Chiến sĩ tiêu diệt Cung tiễn thủ, đã có 1 chút tuyệt vọng, nhưng thấy được Thú nhân Chiến sĩ xông lên, vẫn còn giữ vững tinh thần nghênh chiến, giương tay lên cao 1 cái Băng Hoàn Thuật xuất ra.

Thấy được Băng Pháp sư thi triển ra Băng Hoàn Thuật, Thú nhân Chiến sĩ đột nhiên chuyển hướng, khó khăn né qua Băng Hoàn Thuật, thời gian vừa đúng.

Trên thực tế Thú nhân Chiến sĩ cũng là ngoài mạnh trong yếu, kỹ năng chống cự ma pháp của hắn đã dùng hết, kỹ năng kia đóng băng rất lâu, hắn lo lắng nhất chính là Băng Pháp sư xài Băng Hoàn Thuật, một khi bị Băng Pháp sư khống chế được, Thú nhân Chiến sĩ chắc chắn sẽ thua.

Thú nhân Chiến sĩ sau khi thịt xong Cung tiễn thủ lập tức nhắm phía Băng Pháp sư, đây là 1 biểu hiện đánh lừa, cho Băng Pháp sư tạo thành áp lực tâm lý, Băng Pháp sư cho là mình Băng Hoàn Thuật đối với Thú nhân Chiến sĩ không có hiệu quả, cho nên rất tùy tiện thi triển ra Băng Hoàn Thuật, không có thi triển kỹ năng khống chế, kết quả Băng Hoàn Thuật này đã bị Thú nhân Chiến sĩ lừa cho đánh miss. (đánh trượt đó)

Thấy được Thú nhân Chiến sĩ chuyển hướng tránh né Băng Hoàn Thuật, khi Băng Pháp sư tỉnh ngộ đã muộn.

Đây là khác biệt giữa chim cú và chim con, chim cú đến khoảnh khắc cuối cùng, cho dù chỉ còn lại có 1 chút sinh mệnh, cũng có thể lợi dụng kinh nghiệm dĩ vãng của bản thân, cho kẻ địch áp lực tâm lý mạnh mẽ, khiến cho đối thủ phạm sai lầm trong lúc vội vàng.

“Vĩnh viễn không được vứt bỏ hy vọng thắng, hôm nay cho ngươi 1 cái dạy bảo.” Thú nhân Chiến sĩ lạnh nhạt nói, sau khi tránh khỏi Băng Hoàn Thuật 1 cái Xung Kích định hướng Băng Pháp sư, đem Băng Pháp sư định hôn mê.

Thú nhân Chiến sĩ trong nháy mắt bộc phát ra công kích mạnh mẽ, búa lớn trong tay dễ dàng vạch trên bố giáp của Băng Pháp sư, 3 giây qua đi, đem Băng Pháp sư trực tiếp giết chết.

Băng Pháp sư ngã xuống đất, băng xung quanh chậm rãi tan tan biến, chỉ lưu lại 1 ít nước, Thú nhân Chiến sĩ hướng trên mặt đất liếc mắt 1 vòng, trên mặt đất để lại 3 cỗ thi thể còn có 3 cái trang bị.

Thú nhân Chiến sĩ đem 3 trang bị rơi xuống trên mặt đất nhặt lên.

Cái tên Thú nhân Chiến sĩ này thật là cường hãn a, 1cứng chọi cứng với 3 games thủ Thiên sứ liên minh Lever tương đương, người này kinh nghiệm chiến đấu phong phú, là cao thủ trên chiến trường rèn luyện ra a.

Tiêu Ngự cũng có khả năng thịt hết 3 games thủ kia, thậm chí có khả năng so với Thú nhân Chiến sĩ thoải mái hơn 1 ít, nhưng mà điều này có thể nói rõ thực lực của Tiêu Ngự so với cái tên Thú nhân Chiến sĩ này cao hơn sao? Như vậy là không có căn cứ, dù sao Thú nhân Chiến sĩ là loại hình class xông pha chiến đấu, chỉ có thể cùng đối thủ đánh lộn, 1 đối 3 quả thật rất khó khăn.

Tiêu Ngự tính toán 1 chút, nếu là mình và cái tên Thú nhân Chiến sĩ này đánh nhau, thắng bại sẽ rất khó nói.

Thú nhân Chiến sĩ nhặt trang bị trên mặt đất, khôi phục 1 chút huyết lượng, quay người hướng vị trí con Cốt Long kia lao đi.

“Dương Dao, tên này giống như đã nghe thấy ở nơi nào đó!” Tiêu Ngự lẩm bẩm, Tiêu Ngự giao du không hề rộng, ở toàn bộ Ấn Trạch Tư người quen biết cũng không nhiều, nhất thời cũng không nhớ ra được ở chỗ nào nghe được qua tên này.

Có lẽ chỉ là trong vô ý ở đâu đó từng thấy được, Tiêu Ngự đối với tên này không có ấn tượng gì sâu sắc.

Nhìn vào Thú nhân Chiến sĩ đi xa, lại có thể cùng ý nghĩ với mình, đều là hướng nơi Cốt Long rơi xuống chạy tới, Tiêu Ngự đi theo, gần chỗ này games thủ Thiên sứ liên minh rất nhiều, Cốt Long rơi xuống tự nhiên hấp dẫn rất nhiều games thủ tiến về phía đó, phía trước có lẽ có thể vô cùng náo nhiệt.

Tiêu Ngự đi theo, còn rốt cuộc sẽ gặp được tình huống gì, đến lúc đó lại nói.

“Dương Dao.” Tiêu Ngự lẩm bẩm nhắc tới tên này, chợt nhớ tới đến 1 ít việc, Tiêu Ngự từng ở Đấu Trường Hắc Ám trên danh sách từng thấy được tên này, cái tên Thú nhân Chiến sĩ này cũng là tuyển thủ của Đấu Trường Hắc Ám!

Trách không được cảm thấy từng nghe tên này ở đâu đó, Tiêu Ngự thầm nghĩ, Dương Dao, Lưỡi Lê, 2 người này là bạn tốt cùng chơi trò này, tuy nhiên chỉ khác là Dương Dao danh tiếng không có lớn như Lưỡi Lê mà thôi, ở trong tất cả games thủ Chiến sĩ, xem như là xếp hạng cao thủ mà thôi.

Nghĩ tới đây, Tiêu Ngự đối với cái tên Dương Dao này cũng nảy sinh 1 ít hứng thú, không nghĩ tới lại có thể là tuyển thủ của Đấu Trường Hắc Ám, hơn nữa là bạn tốt của Lưỡi Lê, có cơ hội mà nói, trái lại muốn cùng hắn tiếp xúc 1 chút.

Tiêu Ngự ở phía sau Dương Dao lao vút đi, hướng về phía xa nhìn lại, đã có thể thấy rõ thân hình vĩ đại của Cốt Long.

288. Chương 289 10 Bước Giết 1 Người

Long thân vĩ đại ở trong rừng gầm gừ phẫn nộ. Bên cạnh có rất nhiều điểm đen đi lại. Đều là games thủ 2 đại liên minh từ các nơi vội vàng tới. 2 đại liên minh đều tới. Đều bị con Cốt Long này dẫn qua đây. Xung quanh phi thường nóng nực.

Cốt Long hiếm thấy không thua gì Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng. Ngoài ở trong Minh Dạ Thành. Bên ngoài xuất hiện Cốt Long thật là hiếm thấy.

Vô số games thủ Thiên sứ liên minh bao vây tấn công Cốt Long. Chuẩn bị đem giết chết.

Games thủ Tà ác liên minh và con Cốt Long này xem như là đồng minh. Tuy nhiên games thủ Tà ác liên minh quá ít. Chỉ có 1 khoảng 1 nghìn số người (mie nó thể mà còn ít). Lân cận chỉ chút đều là Thiên sứ liên minh. Ước chừng chục ngàn người (chỗ này lỗi font không biết chính xác là 10 ngàn hay 100 ngàn người). Ở trên phương diện số lượng người games thủ Tà ác liên minh bị áp chế toàn diện.

Trung tâm 5-6.000 games thủ Thiên sứ liên minh vây quanh Cốt Long. Đem Cốt Long vây lại 1 con kiến cũng chui không lọt. Còn lại các games thủ Thiên sứ liên minh bên ngoài đối phó Tà ác liên minh. Tránh games thủ Tà ác liên minh viện trợ Cốt Long.

Sau khi nhìn thoáng qua tình huống trên sân. Tiêu Ngự hiểu cục diện này không phải mình có thể thay đổi. Cốt Long mặc dù cùng Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng đều thuộc về sinh vật cao cấp. Nhưng Cốt Long không có ma pháp đánh lan. Chúng chỉ là công kích vật lý cường đại. Có năng lực công kích đơn thể rất mạnh. Nó nguyên rửa ma pháp cũng là nhằm vào 1 đối thủ đơn độc. Quần thể nguyên rửa rất ít. Trung tâm con Cốt Long này cánh đã đứt. Không bay lên được. Không có ma pháp đánh lan. Nó muốn lao ra ngoài vòng vây của games thủ Thiên sứ liên minh trên cơ bản không có khả năng xảy ra.

Cốt Long quanh người chần chừ games thủ Thiên sứ liên minh. Tiêu Ngự muốn chạy vào cướp đoạt trang bị cũng không có khả năng.

Dương Dao thấy được tình huống phía trước sau khi suy tính cẩn thận hẳn là Chiến sĩ. Nếu như bị mấy chục người bao vây tấn công. Hẳn chắc chắn phải chết. Chỉ có thể ở bên ngoài chần chừ. Rình cơ hội tiêu diệt 1-2 cái games thủ Thiên sứ liên minh.

Tiêu Ngự là Đạo tặc tự nhiên cũng rút rờ như Dương Dao vậy. Dương Dao đã cùng 2 người Thiên sứ liên minh vật lộn. Tiêu Ngự và hắn tách ra. bản thân tìm đối thủ.

2 games thủ Thiên sứ liên minh từ xung quanh chạy tới 1 người Băng Pháp sư 1 Vũ Sư. Tiêu Ngự núp ở trong rừng thấy thời cơ đã đến. Nhắc chân 1 cái <long=“” tường=“” thuật=“”> hướng về Băng Pháp sư đá qua.

Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện ở phía trước Băng Pháp sư. Chân phải đá vào bụng Băng Pháp sư.

< long="" tường="" thuật=""> cái kỹ năng này đánh lên so với < thủ="" tập=""> kỹ năng cũng rất khá a . Ở khi chiến đấu có tác dụng tuyệt diệu. Băng Pháp sư kia không hề đề phòng . Đầu gối tới Tiêu Ngự có thể bỗng nhiên cho hắn 1 cú?>

< long="" tường="" thuật=""> cái kỹ năng này thực sự không phải là không có cách nào tránh né nhưng muốn tránh thoát < long="" tường="" thuật=""> thì phải có đủ bản lĩnh a . Ở 1 sát na Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện . Tránh né < long="" tường="" thuật=""> sao chẳng khó khăn! trong 5-60 games thủ cũng không chắc chắn có thể có 1 người làm được .

Sau khi Tiêu Ngự < long="" tường="" thuật=""> trúng Băng Pháp sư. Giương tay lên cao 1 cái < phản="" thủ="" bối="" thứ=""> đâm ra .

Tiêu Ngự đang định tiếp tục công kích. 1 đạo bạch quang dừng ở trên đầu Băng Pháp sư đem huyết lượng hắn phục hồi trở lại . Vu Sư trị liệu xong thuận tay cho Tiêu Ngự 1 cái nguyên rửa đau đớn .

Tiêu Ngự nguyên là muốn ở trước khi Vu Sư không kịp phản ứng đem Băng Pháp sư tiêu diệt. Không ngờ ngoài dự liệu Vu Sư tốc độ phản ứng lại rất nhanh . Nhanh như vậy đã đem Băng Pháp sư phục hồi lại.

Tiêu Ngự sao có thể để cho Băng Pháp sư trốn thoát ? Giương tay lên cao 1 cái < dịch="" cốt=""> xuất ra công kích Băng Pháp sư. Tiếp tục khống chế Băng Pháp sư. Chủy thủ tay phải không ngừng công kích ở trên người Băng Pháp sư .

Lấy 1 chọi 2. Đối thủ còn có 1 Vu Sư. thực lực của Tiêu Ngự cường thịnh trở lại cũng không dám quá không kiêng nể gì. Tiêu Ngự nếu như là vứt bỏ Băng Pháp sư quay người công kích Vu Sư. Chẳng khác nào đem năng lực khống chế so sánh với Băng Pháp sư thích phóng ra. Nếu như Băng Pháp sư đối với Tiêu Ngự phóng ra 1-2 cái ma pháp khống chế. Cho dù không có cách nào tiêu diệt Tiêu Ngự cũng có thể đối với Tiêu Ngự tạo thành 1 đồng phiền toái. Đến lúc đó sẽ đem Vu Sư giải cứu ra. Tiêu Ngự nhất định thua to !

Trị Liệu Thuật!

Vu Sư cho Băng Pháp sư 1 cái trị liệu. Trị liệu thương tổn Băng Pháp sư nhận phải . 1 bên phóng ra công kích ma pháp Tiêu Ngự.

Vu Sư nghĩ thầm. Tiêu Ngự thương tổn phát ra cao tới đâu cũng không cách nào đem Băng Pháp sư giết trong 1 giây . Chỉ cần hắn chú ý trị liệu Băng Pháp sư bị thương tổn cũng không có vấn đề chi . Giương tay lên cao vừa cho Tiêu Ngự 1 cái nguyên rửa già yếu.

Tiêu Ngự đã trúng mấy cái công kích. Vừa nhận thêm nguyên rửa . Thân thể các hạng mục thuộc tính đều có 1 chút giảm xuống. Công kích tổn thương cũng ít đi rất nhiều. Tiêu Ngự cúi đầu nhìn thoáng qua năng lượng. Năng lượng cái đã tích góp được hơn 50. Tiêu Ngự chuẩn bị cho Băng Pháp sư 1 kích trí mạng.

Cách mỗi trên dưới 3 giây. Vu Sư có thể cho đối thủ 1 cái nguyên rửa. 1 cái nguyên rửa hiệu quả mặc dù có giới hạn. Nhưng khi từng cái nguyên rửa tích lũy lên . Hiệu quả chồng lên sẽ tương đối khiến người ta kinh ngạc . Ăn 5 cái nguyên rửa. Mãnh hổ cũng sẽ biến thành mèo bệnh.

Vu Sư là class chuyên tu nguyên rửa và trị liệu phụ trợ . Ở khi phát sinh Đoàn đội chiến . Vu Sư có thể thi triển ra 200% sức chiến đấu. Cực đại hạ thấp xuống thuộc tính đối thủ . Gia tăng năng lực cho đồng đội duy trì chiến đấu. Nhờ đó mà thay đổi thế cuộc. Solo không phải điểm mạnh của Vu Sư . Cũng không phải là Vu Sư solo năng lực rất yếu.

Trên người Tiêu Ngự đã ăn 2 cái nguyên rửa. 1 cái là nguyên rửa đau khổ. Làm chậm lại tốc độ di chuyển , tốc độ công kích ngoài ra còn có thể duy trì 1 chút thương tổn mỗi giây . 1 cái khác là nguyên rửa suy yếu. Làm chậm lại tốc độ di chuyển , tốc độ công kích hơn nữa còn có thương tổn công kích.

Vu Sư cho rằng. Thế cuộc đã ở trong tầm khống chế. Hắn trị liệu Băng Pháp sư huyết lượng luôn luôn đầy giá trị. Hắn có thể cấp cho Tiêu Ngự thêm mấy cái nguyên rửa. Chờ cho Tiêu Ngự dính đầy nguyên rửa. Tiêu Ngự không chết mới là lạ . Hắn thậm chí cảm giác Tiêu Ngự rất ngu xuẩn. Liên tục công kích như vậy chắc chắn cho hắn đầy đủ thời gian thi triển nguyên rửa. Đối với cục thế không có nửa điểm tác dụng. Tiêu Ngự lại không có cách nào tiêu diệt Băng Pháp sư!

Không thể cho Vu Sư thời gian nữa. Nguyên rửa càng nhiều. Thuộc tính càng thấp. Nhìn thoáng qua giá trị năng lượng. Phỏng đoán đã đến lúc. Tiêu Ngự đột nhiên bộc phát lên. Tựa như 1 con dã thú đột nhiên bộc phát .

< huyết=“” chi=“” kích=“” phát=“”>!

Tiêu Ngự toàn thân làn da biến thành đỏ như máu. Công kích bộc phát tới cực điểm. Nhảy lên cao. Giương tay lên 1 cái < bạo=“” liệt=“”> hướng ngực Băng Pháp sư ra sức đâm xuống.

Ầm ầm. 2 tiếng nổ giòn giã vang lên. Băng Pháp sư trên lồng ngực xương sườn bị Tiêu Ngự < bạo=“” liệt=“”> thành từng đoạn. 1 cái hơn 600 giá trị thương tổn từ trên đầu Băng Pháp sư bay lên.

Huyết lượng đang full bị 1 hit làm cho cạn kiệt. Băng Pháp sư ngã mặt gục xuống.

“Điều này sao có thể. Hắn sao 1 đòn đã tiêu diệt được Băng Pháp sư!” Vu Sư trong lòng ngỡ ngác. Dù sao Băng Pháp sư cũng có hơn 600 huyết lượng hắn cũng không phải chưa từng gặp người khác thi triển kỹ năng bậc Đạo tặc kia 1 đòn nhiều nhất có thể tạo thành hơn 500 giá trị thương tổn cũng đã rất ghê gớm rồi . Tiêu Ngự lại có thể 1 đòn đem Băng Pháp sư giết trong 1 giây. Điều này cũng quá không thể tưởng tượng nổi. Vượt qua nhận thức của Vu Sư .

Lúc này Vu Sư luống cuống tay chân , trên sân biến thành 1 đấu 1 , Tiêu Ngự có thể an tâm đối phó hắn .

Đạo tặc bình thường công kích làm sao có thể so với Tiêu Ngự? Dù sao trang bị rất bắt mắt ! Tiêu Ngự toàn thân trang bị cấp Truyền Thuyết. Đối với công kích tăng lên vô cùng nhiều . Thêm hiệu quả của < huyết=“” chi=“” kích=“” phát=“”> và 80 % độ hoàn thành < bạo=“” liệt=“”>. Đủ để đem Băng Pháp sư giết trong 1 giây!

Vu Sư phạm sai lầm trầm trọng , 100 đạo tặc cũng không công kích 1 hit chết bằng pháp sư .Không có nghĩa là 100 kẻ 1 người cũng không thể! Tiêu Ngự trùng hợp là tên 101 kia .

Tiêu Ngự huyết lượng bị đánh chỉ còn lại có hơn 300. Sau khi đem Băng Pháp sư tiêu diệt. Tiêu Ngự 1 chiêu < đột=“” tiến=“”> đến gần Vu Sư. Giương tay lên cao 1 cái < tấn=“” kích=“”> xuất ra.

“Thật nhanh.” Vu Sư hiển nhiên không ngờ tới Tiêu Ngự còn có chiêu thức ấy. Khi chuyển thủ trong tay Tiêu Ngự đưa tới bên cạnh . Hắn đã không còn thời gian tránh né .

Ổ trong nháy mắt đó. Vu Sư triệt để tuyệt vọng.

Tiêu Ngự đem Vu Sư kích hôn mê khổng chế Vu Sư. Công kích phát ra trong nháy mắt bộc phát. Đem Vu Sư giết chết.

Làm thịt xong 2 games thủ Thiên sứ liên minh này. Tiêu Ngự đem trang bị Băng Pháp sư và Vu Sư thu vào. Là 2 cái Tử Trang. Tiêu Ngự đối với thứ này không có gì hứng thú cùng lắm là ném vào NPC đấu giá bán kiếm 1 chút kim tệ hoặc là ném cho NPC Dong Binh Công hội . Đổi thành 1 chút giá trị vinh quang a .

Tiêu diệt 2 games thủ. Tiêu Ngự đang định rời đi. Đột nhiên phát hiện bên cạnh rừng cây cách đó không xa đứng 1 người. Lại có thể là Dương Dao kia.

Tiêu Ngự liên tục giết chết 2 games thủ. Động tĩnh lớn như vậy. Dương Dao ở lân cận không lý nào còn không phát hiện ra Tiêu Ngự.

Thú nhân Chiến sĩ Dương Dao thấy được Tiêu Ngự phát hiện ra hắn. Hào phóng đi tới. Thò tay ra nói: “Ta gọi là Dương Dao. Vừa rồi nhìn người chiến đấu. Người thực lực rất mạnh. Ổ trong hàng ngũ Đạo tặc Tà ác liên minh. Người ít nhất cũng có thể xếp top 3. Tuy nhiên ta hình như chưa từng thấy người.”

Tiêu Ngự nhìn vào Thú nhân Chiến sĩ Dương Dao. Thú nhân Chiến sĩ Dương Dao vẻ mặt không có bất luận cái gì dối trá. Tiêu Ngự đối với hắn ấn tượng cũng tầm tầm.

“Ta gọi là Tiêu Ngự.” Tiêu Ngự thản nhiên nói. Hắn không ngại đem tên bản thân nói cho hắn biết. Bởi vì cái tên này sớm muộn cũng có ngày cho bọn họ biết đến .

Thú nhân Chiến sĩ Dương Dao nhú mày. Ổ trong đầu tìm tòi tên Tiêu Ngự này. Nhưng mà hắn thất vọng. Hắn từ chưa từng nghe qua tên này. Phỏng đoán Tiêu Ngự chưa từng đánh Đấu Trường Hắc Ám. Thú nhân

Chiến sĩ Dương Dao thầm nghĩ. Nếu như Tiêu Ngự đánh Đấu Trường Hắc Ám. Tuyệt đối sẽ là 1 cái kinh địch a . Ở thi đấu Đấu Trường Hắc Ám Tiêu Ngự sẽ có 1 cái chiến tích không tệ . Tuy nhiên Dao không cho rằng Tiêu Ngự nhòm ngó ngôi báu thực lực đỉnh cao. Cho tới bây giờ không ai có thể đánh bại Lưỡi Lê. Trước kia cũng vậy,sau này cũng vậy! Toàn bộ Tà ác liên minh có thể đem Lưỡi Lê bức bách thành ngang tay . Chỉ có 5 người. Nhưng mà bọn họ đều không ngoại lệ đều không phải là Đạo tặc!

Tiêu Ngự không có thò tay ra nắm tay Thú nhân Chiến sĩ Dương Dao . 2 người bọn họ sớm muộn có 1 ngày có thể là đối thủ. Mà không phải là bằng hữu.

Bất ngờ là Thú nhân Chiến sĩ Dương Dao lại có thể không có tức giận. Đưa tay rút trở về. Cười nói: “Người cùng 1 người bằng hữu của ta có phần giống nhau .”

“Thật không?” Tiêu Ngự thờ ơ trả lời. Khách sáo nói rất dễ làm cho người ta nảy sinh 1 chút khoảng cách.

“Hắn cũng là Đạo tặc. 1 Đạo tặc rất mạnh.” Thú nhân Chiến sĩ có chút kiêu ngạo nói. Có 1 người bằng hữu như vậy. Không khỏi khiến cho Dao tự hào . Lưỡi Lê là 1 huyền thoại. Huyền thoại về 1 Đạo tặc .

Tiêu Ngự cau mày 1 cái. Hẳn hiểu Thú nhân Chiến sĩ Dương Dao nói tới ai. Người này. Hẳn sớm muộn sẽ đi khiêu chiến .

“Có lẽ có 1 ngày ta sẽ cùng hắn gặp mặt cũng không chừng. Có chút việc. Ta đi trước .” Tiêu Ngự bỏ lại câu này. Quay người rời đi. Ở trên sân thi đấu Đấu Trường Hắc Ám. Có lẽ sẽ có 1 ngày Tiêu Ngự cũng có thể cùng tên Thú nhân Chiến sĩ Dương Dao này chạm trán . Đến lúc đó chỉ sợ sẽ là tình huống người chết ta sống mà thôi . Đã biết rõ có 1 ngày như vậy. Bây giờ cũng không cần thiết kết bạn với ai. Tiêu Ngự cũng không cần bằng hữu.

Nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự. Dao ánh mắt dần dần黯淡 lại . Hẳn nghe ra ý tứ trong lời nói của Tiêu Ngự. Có lẽ Tiêu Ngự biết Lưỡi Lê tồn tại. Có 1 ngày có thể hướng Lưỡi Lê khiêu chiến. Đã như vậy. Tiêu Ngự sắp là địch nhân của hắn.

“Nếu như người và hắn đánh nhau . Người sẽ thất bại .” Nhìn vào Tiêu Ngự dần dần đi xa. Dương Dao hồ hững nói. Mặc dù nói như vậy. Dương Dao cũng đã lưu ý cái tên Đạo tặc tên là Tiêu Ngự này. Từ động tác vừa rồi của Tiêu Ngự. Dương Dao ý thức được thực lực của Tiêu Ngự không đơn giản. Nhất là Tiêu Ngự lại có thể có nhiều kỹ năng đặc biệt hiếm lạ cổ quái như vậy. Đạo tặc như vậy tuyệt đối là khó đối phó . Tuy nhiên nghĩ tới thực lực của Lưỡi Lê. Dương Dao lại thêm phần tin tưởng không ai có thể phá bất bại Kim Thân của Lưỡi Lê kể cả cái tên Đạo tặc trước mắt này cũng thế .

Tiêu Ngự không muốn lưu lại cái ấn tượng gì cho Dương Dao. Cũng không muốn lộ ra ngoài quá nhiều thực lực . Tránh né Dương Dao. Bắt đầu màn thật games thủ Thiên sứ liên minh.

Tiêu Ngự ở rừng cây lân cận. Hướng phía xa nhìn thoáng qua con Cốt Long gầm gừ phần nộ đem từng games thủ Thiên sứ liên minh tiêu diệt. Cốt Long nanh vuốt sắc nhọn mỗi 1 trảo đều mang đi sinh mệnh mấy games thủ Thiên sứ liên minh . Không có bất luận 1 games thủ nào có thể chống lại công kích của nó. Kể cả Thuần Chiến sĩ cũng như nhau chỉ là các games thủ Thiên sứ liên minh lắm. Như thủy triều cuộn sóng . Người trước ngã xuống, người sau tiến lên. Phía trước ngã xuống rất nhiều. Phía sau có vô số games thủ lao tới. Chiến thuật biến người vô địch đối với Cốt Long cũng rất hữu hiệu .

Vô số ma pháp bay trên trời. Oanh kích ở trên người Cốt Long . Bộc phát ra liên tiếp giá trị thương tổn.

Cốt Long miễn dịch công kích vật lý. Khiến các Cung tiễn thủ phóng ra ma pháp tên tổn thương so với các Pháp sư hơi thấp hơn 1 ít.

Các games thủ Thiên sứ liên minh dùng chiến thuật biến người. Mặc dù năng lực phòng ngự cực kỳ khủng bố Cốt Long cũng đỡ không nổi.

Ma pháp, mũi tên bay đầy trời. So sánh với trung tâm rầm rộ. Xung quanh cũng không kém chút nào. Games thủ Thiên sứ liên minh và games thủ Tà ác liên minh đánh nhau tít bụi.

Tiêu Ngự cũng chỉ có thể cùng những games thủ Tà ác liên minh kia như nhau ở lân cận giết chết 1 ít games thủ Thiên sứ liên minh rải rác .

Đi qua 1 bụi cây thấp Tiêu Ngự đột nhiên dừng bước chân. Tiêu Ngự phát hiện trong rừng có người.

Mở ra < tiềm="" hành=""> đến gần Tiêu Ngự mới nhìn rõ tình huống.

Trên sân 3 người Tà ác liên minh bị 6 games thủ Thiên sứ liên minh vây công . Trên mặt đất còn nằm 5-60 cỗ thi thể. Xem ra 2 bên vừa mới vật lộn vô cùng dữ dội. Chết không ít người rồi.

3 games thủ Tà ác liên minh là Âm Vu , hắc ám Đức lỗ y , Thợ săn. 3 người đau khổ chống đỡ. Hắc ám Đức lỗ y và Thợ săn còn lại chút máu tàn. Đem Âm Vu gắt gao bảo vệ. Âm Vu trị liệu có chút không nổi . Phỏng đoán ma pháp không thể nào hồi kíp (năng lượng đó mà). Thợ săn có thú cưng là bạch hổ. Cũng 1 bộ dạng sa sút tinh thần .

Bên ngoài 6 Thiên sứ liên minh trong đó 2 Mục sư 2 Hoả Pháp sư. 1 Đức lỗ y 1 Chiến sĩ. 2 Hoả Pháp sư hỏa lực đã không còn mãnh liệt. Khả năng cũng đã không còn ma pháp. Nếu không lấy thương tổn của Hoả Pháp sư . 3 người games thủ Tà ác liên minh kia đã chết lâu rồi . 2 Mục sư chuyên chú trị liệu Đức lỗ y và Chiến sĩ. Trên sân cũng chỉ còn lỗ y và Chiến sĩ 2 người có thể nghênh chiến.

Tiêu Ngự nhìn cảnh này. Phấn khởi . 6 games thủ Thiên sứ liên minh này hiển nhiên cũng đã hơi tàn sức kiệt . Tiệm nghỉ này không chiếm hơi phí a .

Thấy được đối địch giữa 2 đại games thủ liên minh . Tiêu Ngự trong lòng dâng lên suy nghĩ thứ nhất là giết người. Mà không phải cứu người. Tiêu Ngự trước giờ 1 thân độc hành cũng liên quan đến tính cách. Mặc dù giết người và cứu người trăm sông đổ về 1 biển. (chả khác éo gì nhau cả vì giết đc bọn kia là cứu được 3 thăng)

Tiêu Ngự đến gần phía sau 2 Mục sư Thiên sứ liên minh . Thấy được Mục sư giờ pháp trượng lên chuẩn bị trị liệu Chiến sĩ phía trước . Tiêu Ngự 1 cái < long="" tường="" thuật=""> đá vào bụng của Mục sư. Tiêu Ngự thấy Mục sư lại có thể không còn lại bao nhiêu huyết lượng . Chỉ có hơn 200. Phỏng đoán Mục sư không dám lãng phí ma pháp trị liệu bản thân .

Sau khi Tiêu Ngự < long="" tường="" thuật=""> xong. 1 cái công kích cơ bản. Đem Mục sư giết chết . (yếu vãi lều a Q_Q 1 hit bình thường mà cũng chết)

Giết chết 1 Mục sư. Tiêu đột kích đến gần 1 người Mục sư khác. Giương tay lên cao 1 cái < tấn="" kích=""> đem Mục sư còn lại kia kích hôn mê. Thân thể lui 1 chút . 1 chiêu < phản="" thủ="" bói="" thứ=""> đâm vòng ra. Công kích ở lưng Mục sư. Đem cái tên Mục sư còn lại này trực tiếp giết chết.

“Có viện quân!” 3 games thủ Tà ác liên minh kia gần như tuyệt vọng đột nhiên hưng phấn lên. Công kích cũng biến đổi nhanh chóng mãnh liệt hơn nhiều . Lại phát hiện viện quân lại có thể chỉ là 1 Đạo tặc. Tuy nhiên cái tên Đạo tặc này mào vào sân quá kinh người . Vài giây đã giết chết 2 Mục sư. Thật là đáng sợ .

3 games thủ Tà ác liên minh như có thánh thần trợ giúp. Mấy tên Thiên sứ liên minh lại luống cuống tay chân. Vốn bọn họ chỉ có thể miễn cưỡng chiến thắng 1 ít người Tà ác liên minh trước mắt. Bây giờ đối phương có người đến giúp đỡ. Cục diện tốt đẹp bỗng chốc bị phá đi .

Thấy được Tiêu Ngự động tác lưu loát như nước chảy mây trôi . Tiêu Ngự lại quá nhanh. 3 games thủ Tà ác liên minh đều có phần ngẩn ra. Sau đầu buồn lại là đại hỉ a . Tiêu Ngự tạo cho bọn hắn 1 cái đả kích tâm lý to lớn. Khiến cho bọn hắn suy nghĩ vô cùng hỗn loạn.

Sau khi Tiêu Ngự tiêu diệt 2 Mục sư. 1 chiêu < huyền="" ảnh="" bộ=""> đến sau lưng 1 người Hoả Pháp sư trong đó. Hoả Pháp sư kia còn đang muốn chạy trốn. Bị Tiêu Ngự trực tiếp cho 1 cái Giảm Tốc Độ. Hoả Pháp sư chạy trốn tốc độ chợt giảm xuống. Choáng váng. Phía sau lưng của hắn để lại cho Tiêu Ngự

Tiêu Ngự 1 cái < bói="" thứ="">. Lại tung thêm 1 cái < dịch="" cốt="">. Đem Hoả Pháp sư vốn chỉ còn nửa máu tiêu diệt luôn.

1 người Hoả Pháp sư khác ý thức được tình huống không ổn. Về mặt khe biển. Quay người muốn chạy trốn. Tiêu Ngự thi triển < tạt="" phong="" bộ=""> tăng tốc độ. Nhắm phía Hoả Pháp sư.

Trang bị tăng tốc độ vượt xa games thủ bình thường < tạt="" phong="" bộ=""> cấp bậc kỹ năng lại cao khiến cho tốc độ của Tiêu Ngự vượt xa Đạo tặc bình thường , căn bản gần như không có mấy games thủ có thể vượt qua tốc độ của Tiêu Ngự. Huống chi 1 Hoả Pháp sư?

Tiêu Ngự nháy mắt liền đã đến sau lưng hắn . Nhảy lên tung ra 1 chiêu < giáo=“” sát=“”>. Tiếp đó 1 cái < phá=“” cốt=“” thuật=“”> đã xuất ra. Oanh kích ở xương vai Hoả Pháp sư tặng cho hắn 1 cái trí mạng độc.

Động tác của Tiêu Ngự nhanh chóng mãnh liệt mạnh mẽ sau khi kết thúc 3 cái kỹ năng xuất huyết bắt người rời đi. Đánh về phía 2 người Đức lỗ y và Chiến sĩ Thiên sứ liên minh còn lại. Bởi vì Tiêu Ngự thấy được bọn họ đã chống đỡ không ngừng . Ở dưới công kích của 3 games thủ Tà ác liên minh liên tiếp tránh né .

Tiêu Ngự lo lắng giá trị vinh quang của 2 games thủ Thiên sứ liên minh này bị cướp mất nên bỏ nhào vào bọn họ . Hướng về phía sau lưng Đức lỗ y 1 cái < trí=“” mệnh=“” bạo=“” phá=“”>

Ầm 1 tiếng. Chủy thủ ở bên trong ngực hắn phát 1 tiếng nổ nặng nề dữ dội. Đức lỗ y trên đầu phiêu khởi 2 cái giá trị thương tổn. Trực tiếp bị mất mạng.

Lúc này bị dính xuất huyết thương tổn của Tiêu Ngự , Hoả Pháp sư kia huyết lượng cạn kiệt. Ngã xuống .

Sau khi xong xuôi. Tiêu Ngự động đấm. Đột nhiên đến sau lưng Chiến sĩ đâm 1 nhát. Ở trước ngực Chiến sĩ xuyên cơ thể mà ra.

Chiến sĩ huyết lượng vốn không còn nhiều lắm . Chỉ có không đến 100. Cuối cùng 1 đòn vẫn bị Tiêu Ngự cướp được.

” Ngọt .” Tiêu Ngự mỉm cười. Cùng dự đoán của mình không có chút nào sai lệch. Giá trị vinh quang cũng đều thu được toàn bộ. (1 số chỗ dịch theo cách nói của dân vn cho nó tiện)

3 games thủ Tà ác liên minh may mắn sống sót 1 về mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn vào Tiêu Ngự dường như nhìn thấy quỷ , không ngừng giết 6 người . Mặc dù 6 games thủ này đều chỉ còn lại có chút hơi tàn động tác của Tiêu Ngự cũng có phần quá nhanh đi. Liên tục mấy cái đột kích (tấn công bất ngờ) . 6 người Thiên sứ liên minh ào ào mất mạng. Clip này nếu như gửi lên diễn đàn. Tuyệt đối có thể dẫn tới cực đại chấn động. Đương nhiên. Bọn họ cũng không có cái quyền lực này.

Bọn họ bất động nhìn vào Tiêu Ngự nhặt lên từng cái trang bị rơi xuống. Tiêu Ngự cường hãn như thế để lại cho bọn hắn ấn tượng khó có thể phai mờ . Thế cho nên bọn họ cũng không dám cùng Tiêu Ngự tranh đoạt trang bị. Sợ Tiêu Ngự có thể ngay cả bọn họ làm 1 trận giết hết.

Ngoài trang bị 6 games thủ Tiêu Ngự tiêu diệt rơi xuống ra. Còn có rất nhiều những trang bị người khác rơi xuống. Games thủ Thiên sứ liên minh , Tà ác liên minh đều có.

Những trang bị games thủ Thiên sứ liên minh kia rơi xuống. Tiêu Ngự không chút nào keo kiệt thu vào trong túi (Q_Q không keo kiệt là đây). Còn những trang bị games thủ Tà ác liên minh rơi xuống. Tiêu Ngự cũng không nhặt . Dù sao mấy thứ này không đáng giá mấy đồng. Không cần thiết đem những người này diệt tuyệt.

Thu thập chỗ này này. Lại có thể nhặt lên 17-18 cái trang bị tuyệt đại bộ phận đều là Tử Trang. Cuối cùng cũng có thể bán kiếm 1 ít tiền a.

Ám Vu Tà ác liên minh sống sót lúc này mới phản ứng đi qua đây. Bắt đầu hồi sinh các đồng đội.

“Cám ơn. Người đã cứu Đoàn đội chúng ta.” Hắc ám Đức lỗ y kia đi tới đối với Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự liếc mắt nhìn hắc ám Đức lỗ y. Tầm 25 26 tuổi . Toàn thân Tử Trang . Trang bị cũng không phải tệ. Tuy nhiên cấp bậc nhiều nhất cũng chỉ có thể coi là trung bình. Tiêu Ngự không thèm để ý cái gọi là cảm kích của những games thủ này. Trong trò chơi cái gọi là ân cứu mạng kia đều là giả dối . Hắc ám Đức lỗ y sở dĩ đi lên ngưỡng ngập nói thế . Hơn phân nửa là bởi vì thực lực của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự đem chủy thủ 2 tay dắt vào bên hông. Tiêu Ngự cũng không muốn nhận biết nhiều người. Không để ý tới hắc ám Đức lỗ y. Quay người rời đi.

Thấy được Tiêu Ngự rời đi. Hắc ám Đức lỗ y mở miệng muốn nói cái gì. Lại không nói lên lời. Bởi vì hắn thấy được lạnh nhạt trong ánh mắt Tiêu Ngự . Hắc ám Đức lỗ y hiểu. Tiêu Ngự sở dĩ cứu 3 người bản thân. Chỉ là trùng hợp. Bởi vì Tiêu Ngự vừa vắn ở nơi này đi ngang qua. Thấy được 6 games thủ Thiên sứ liên

minh kia. Thuận tiện đem bọn họ tiêu diệt. Hắc ám Đức lỗ y và 2 người đồng bạn hẳn bởi vậy mới được cứu.

Tiêu Ngự sẽ không coi trọng chuyện như vậy. Tiêu Ngự chỉ là 1 thợ săn. Giết con mồi sau đó lấy đi thứ thuộc về mình thôi.

“Ta gọi là Giáo Tử” hắc ám Đức lỗ y nhìn bóng lưng Tiêu Ngự. Khẽ nói. Tiêu Ngự đã đi xa. Căn bản nghe không được thanh âm của hắn. Với lại. Tiêu Ngự cũng căn bản không cần 1 tiểu nhân vật như hắn cảm kích. Ngoài lần này ngẫu nhiên cứu mạng. 2 người căn bản không có khả năng có cái gì xuất hiện nữa. (nghe nó tả cứ như yêu đơn phương í vãi lều quá =.=)

“Người kia là ai a?” 1 Đạo tặc Tà ác liên minh vừa sống lại không hiểu rõ tình hình hỏi.

“Người khủng hơn người gấp trăm lần.” Hắc ám Đức lỗ y nói. Tìm địa phương bắt đầu phục hồi huyết lượng. Người kia. Mới thật sự là Đạo tặc! Hắc ám Đức lỗ y quả thực tưởng tượng không được. 1 Đạo tặc lại có thể có thể chơi thành như vậy.

10 bước giết 1 người. Nghìn dặm bắt lưu di (ngàn dặm mà không bị ngăn lại đó) . Hắc ám Đức lỗ y bỗng nhiên nghĩ tới những lời này. Dùng những lời này hình dung Tiêu Ngự thật đúng là chuẩn xác.

Đạo tặc kia có chút nghi hoặc mở clip. Qua hồi lâu. Như là bị rung động . Cuối cùng rì rầm nói 1 câu: “Người này là người sao? Thật là đáng sợ.”

289. Chương 290 Mạnh Mỗi

Ma pháp, ma pháp tên ở trên bầu trời thành từng đạo đạo vòng cung, dừng ở trên người Cốt Long làm nó bị thương tổn nặng, rất là uể oải, tuy nhiên nó công kích đơn thể vẫn vô cùng mạnh mẽ, bất kể có bao nhiêu games thủ class cận chiến vọt tới trước mặt của nó, đều bị Cốt Long tiêu diệt.

Cốt Long hướng ra phía ngoài tấn công, 1 mạch tàn sát , vô số bạch quang sáng lên, dọc theo đường đi thấy ngã khắp nơi, tuy nhiên các games thủ Thiên sứ liên minh cũng theo vị trí Cốt Long điều chỉnh tấn công liên tục, Cốt Long từ đầu đến cuối đều bị hàng loạt games thủ class cận chiến vây quanh.

Ánh mắt Tiêu Ngự lướt qua, ở chính giữa các games thủ Thiên sứ liên minh phát hiện 1 cái thân ảnh quen thuộc, là người Cuồng Chiến sĩ tên là Thiên Long, trận chiến đấu này lại có thể cũng là hắn chỉ huy , đoán chừng là sau khi đánh xong Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng lại chạy tới , Tiêu Ngự lúc này mới chú ý tới, nơi này tuyệt đại bộ phận games thủ đều là người Thánh Điện Chi Hỏa Công hội , đoán chừng cũng là Công hội của Thiên Long, Thiên Long ở trong Công hội chức vị cũng tuyệt đối không thấp.

Bên ngoài còn có hàng loạt games thủ vọt tới, số lượng rất nhiều, hơn nữa số người khả năng cũng đã trên vạn , nhìn thì bừa bộn, nhưng trên thực tế phối hợp rất có trật tự, từng games thủ một đều di chuyển rất có thứ tự.

Cảnh chiến đấu đồ sộ như vậy khá hiếm thấy a, Tiêu Ngự chỉ có thể ở bên ngoài màn thị 1 ít games thủ đơn lẻ, sau mấy chục phút, Tiêu Ngự đã màn thị hơn 10 games thủ Thiên sứ liên minh, tuy nhiên mọi thời khắc đều chú ý tình huống trên sân .

Cốt Long ngoài cánh bị cắt ngang ra, bị 1 ít thương tổn nặng, còn lại không có bị vết thương trí mệnh, huyết lượng so với phượng hoàng còn hơn nhiều lắm, thêm nữa là Cốt Long phòng ngự cũng rất cao, những games thủ này muốn đem Cốt Long tiêu diệt còn cần tốn rất nhiều thời gian a.

Sau khi lợi dụng ưu thế bản thân “móc lỗ ấy” cường hãn giết 3 games thủ Thiên sứ liên minh, Tiêu Ngự tìm vị trí, bắt đầu hồi phục huyết lượng bản thân.

Xuyên thấu qua rừng cây rậm rạp, hơn 10 games thủ Thiên sứ liên minh từ khoảng cách không đến 3m đi qua vị trí Tiêu Ngự, những games thủ này cũng không có phát hiện Tiêu Ngự ẩn nấp ở trong rừng cây .

Tiêu Ngự nhìn vào 1 đám games thủ dần dần rời đi này, tan biến ở tầm nhìn của bản thân .

1 lát sau, huyết lượng của Tiêu Ngự mới khôi phục đầy trở lại , tất cả kỹ năng cũng đã tan băng .

Tiêu Ngự đứng lên, đang chuẩn bị đi ra tìm mục tiêu kế tiếp, ánh mắt Tiêu Ngự bị 1 vết máu trên bụi cây hấp dẫn .

Vết máu này mới xuất hiện . Tản ra mùi máu tươi nhàn nhạt. Tiêu Ngự ánh mắt tìm kiếm 1 lát. Phát hiện cách đó không xa trên lá cây cũng lay dính 1 ít vết máu.

Vì không để trò chơi có vẻ quá mức máu tanh. Vết máu games thủ thông thường chỉ có thể duy trì trên dưới 2 giây. 2 giây đi qua. Vết máu sẽ bị Máy Chủ xóa hết . Mà vết máu NPC thì bị thiên nhiên chậm rãi phân hủy mới có thể tan biến.

Lấy vết máu mới xuất hiện này mà nói . Những vết máu này hẳn là do NPC nào đó vừa lưu lại . Tuyệt đối không vượt quá 2 phút (lâu quá máu đó đông a) . Lại căn cứ màu sắc vết máu này phán đoán. Những vết máu này không phải của Vong linh tộc . Tiêu Ngự suy đoán. Có thể là NPC của Ai Lạp Tây Á.

Tiêu Ngự đột nhiên nghĩ . Có thể có NPC vừa đi qua nơi này. Ánh mắt tìm tòi 1 chút . Xung quanh có vài nhánh cây bị gãy . từ tình huống những nhánh cây gãy này xem ra. Cái tên NPC này vừa đi qua khỏi thân hình cao trung bình.

Nơi này xuất hiện 1 NPC bị thương . Nguyên nhân tùy tiện nghĩ cũng đều có thể biết (nghĩ bằng mông cũng biết đó) . Đoán chừng là từ dưới chân núi chạy tới .

Gần chỗ này games thủ 2 đại liên minh tập trung như thế. NPC kia lại có thể tránh thoát tầm nhìn nhiều games thủ như vậy. Không có dẫn tới các games thủ bao vây tấn công. Cái tên NPC này năng lực ẩn nấp rất mạnh a . Rất có khả năng cũng là 1 người Class Đạo tặc.

Trước tiên mặc kệ Cốt Long , Tiêu Ngự lướt qua ra ngoài, thông qua vết máu lân cận phán đoán phương hướng NPC kia chạy trốn .

Nếu như thật sự có thể tìm thấy NPC kia, rồi đem tiêu diệt, tuyệt đối giá trị không phải bàn , từ vết máu ven đường thấy được cái tên NPC này bị thương không nhẹ.

Trong rừng cây ánh sáng chập chờn, ánh mặt trời từ phía trên chiếu xuống , nơi nơi đều là bóng cây loang lổ, trên mặt đất là 1 bãi cỏ xanh mượt, đầy các loại hoa dại, trên thảm cỏ thỉnh thoảng có 1-2 games thủ đi qua.

Trong rừng cây 6 games thủ Thiên sứ liên minh đi tới, toàn bộ trang bị Tử Trang, thuộc tính ở trong hàng ngũ games thủ bình thường xem như là tương đối khá .

Chính giữa bọn họ có Đức lỗ y và Thợ săn, vì truy tung NPC kia, Tiêu Ngự không muốn sinh sự, ẩn nấp ở trong góc, chờ đợi bọn hắn rời đi, sau đó lại tiếp tục truy tung NPC kia.

“Không nghĩ tới dân Tà ác liên minh kém cỏi như vậy, bọn họ giống như chả có cao thủ gì hay sao í , giết 1 mạch đến ngay cả người có thể phản kháng cũng không có, 1 đám bỏ đi.” Mục sư phía sau có chút khinh thường nói.

6 người bọn họ ở trên chiến trường ngang ngược lâu như vậy, còn chưa từng thua qua 1 lần nào , bọn họ mặc dù còn mặc Tử Trang, nhưng những Tử Trang này thuộc tính đều là tốt nhất , kỹ thuật và thao tác cũng được vào hàng ngũ nhất lưu, bình thường chỉ cần không gặp phải cao thủ, lấy thân thủ bọn họ , đối phó games thủ bình thường trên chiến trường thì dư sức . Cao thủ thích độc hành, nhìn thấy Đoàn đội 6 người đều có thể tránh né.

Sau khi nghe được Mục sư nói, Tiêu Ngự ngứa dít không chịu được (thực ra là nhú mào :P), thân ảnh tiến vào trạng thái tiềm hành, cứ như vậy yên lặng đứng ở trên đường đi của những games thủ này .

” Vừa này Mục sư kia quá khôi hài a , mỗi lần đều phải nhờ đồng đội che cho rồi lại chờ buff máu, chẳng lẽ hẳn cho rằng bằng Trị Liệu Thuật có thể dùng để tồn tại sao?

Đức lỗ y cất tiếng cười to.

Mấy games thủ còn lại nghe được Đức lỗ y nói, ha ha cười phá lên.

” Đạo tặc kia cũng khá a , Chiến sĩ chưa hấp dẫn công kích đã dám hướng phía trước xông lên , kết quả đi lên để cho chúng ta chặt chém a.”

Sau khi kết thúc bàn bạc, các games thủ này lại lớn tiếng bàn bạc những đề tài khác, phần lớn là sỉ nhục người khác , tuyệt đại bộ phận lời nói đều rất khó nghe.

“1 đám tự đại.” Nghe những lời khó nuốt này, Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, vật hợp theo loài, 6 người này được hạnh đều quá kém a.

Tiêu Ngự rất chán ghét người hay sỉ nhục người khác , khi Tiêu Ngự trước kia ở tại xóm nghèo , nhận được không ít những lời châm biếm của người khác , tuy nhiên Tiêu Ngự đều lặng lẽ chịu đựng, Tiêu Ngự mặc dù thói quen không quan tâm tới việc người khác làm , nhưng trong lòng vẫn rất chán ghét loại người này .

Tiêu Ngự không chuẩn bị lãng phí quá nhiều thời giờ cùng những games thủ này tiếp xúc , chỉ cần cho bọn hắn ít giáo huấn là được .

Nhìn vào những games thủ kia đâm đầu đi tới, Tiêu Ngự tránh né Đức lỗ y và Đạo tặc, lẳng lặng đứng 1 chỗ .

Đội những games thủ kia cách mình chỉ còn vài mét.

< biệt=“” tung=“”>!

Tiêu Ngự thi triển kỹ năng cộng thêm khi mang vào trang bị, đứng im không hề động đậy, thu lại hơi thở, < biệt=“” tung=“”> có thể gia tăng hiệu quả ẩn tàng, gia trì < biệt=“” tung=“”> , năng lực ẩn hình so với kỹ năng Độn Hình hiệu quả mạnh hơn không ít.

Đức lỗ y và Thợ săn từ khoảng cách bên cạnh Tiêu Ngự ước chừng trên dưới 3m đi qua, bọn họ thậm chí không phát hiện sự tồn tại của Tiêu Ngự, báo săn của Thợ săn mặc dù nhận ra được 1 ít tình huống khác thường, con người màu lam không ngừng quét qua lân cận, lại không phát hiện được chỗ của Tiêu Ngự .

Những người này lần lượt từ bên cạnh Tiêu Ngự đi qua, 1 người Mục sư duy nhất trong đó hướng về Tiêu Ngự đi tới.

Thấy được Mục sư qua đây, Tiêu Ngự khước miệng lạnh lùng cười, Giương chủ thủ trong tay lên .

< đột=“” thứ=“”>!

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc độ, cảm giác luồng không khí xung quanh theo chủ thủ trong tay mình xoáy vòng lên, ở trong nháy mắt đó, tốc độ công kích của chủ thủ tăng lên , xuyên thủng ngực của Mục sư.

Chủ thủ rạch lên pháp bào trắng nõn của Mục sư , trên pháp bào bắn tung tóe vài đoá huyết hoa màu đỏ tươi đẹp, có vẻ đặc biệt chói mắt.

Tiêu Ngự dường như đã tìm được bí quyết thi triển kỹ năng của < đột=“” thứ=“”> , nhìn thoáng qua Hệ Thống Nhắc Nhở.

Hệ thống: < đột=“” thứ=“”> độ hoàn thành kỹ năng 100%, tạo thành hiệu quả tê liệt.

1 cái hơn 100 giá trị thương tổn từ trên đầu Mục sư bay lên. Mục sư hoảng sợ nhìn Tiêu Ngự, hắn thật sự không rõ, Tiêu Ngự là như thế nào xuất hiện ở nơi này , Thợ săn và báo săn vừa mới đi qua, không lý nào không có phát hiện ra Tiêu Ngự chứ !

Trong lòng hắn còn có quá nhiều nghi hoặc khó hiểu, tay phải gian nan muốn giơ lên, nhưng mà không có cách nào nhúc nhích, hắn hiểu, đây là hiệu ứng tê liệt.

“Có Đạo tặc!”

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh bên cạnh phát hiện Tiêu Ngự, cùng hướng về Tiêu Ngự nhào tới.

Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 cái < tặc=“” kích=“”> đem Mục sư kích hôn mê, sau đó 1 chiêu < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm vòng tới , đối với Mục sư tạo thành hơn 200 giá trị thương tổn, tiêu diệt trực tiếp Mục sư, thân thể Mục sư mất đi chống đỡ, chậm rãi gục xuống.

Động tác của Tiêu Ngự nhanh đến đỉnh điểm , các đồng đội của Mục sư căn bản không có cơ hội ngăn cản, Mục sư đã té trên mặt đất .

Bằng Pháp sư 1 cái Bằng Hoàn Thuật phóng ra, bằng bao trùm ra, trên mặt đất phủ kín mảng lớn huyền băng.

Mất thấy Bằng Pháp sư dùng Bằng Hoàn Thuật sắp công kích được bản thân, Tiêu Ngự 1 chiêu < đào=“” thoát=“”> dịch chuyển ra ngoài, mở ra < tặc=“” phong=“” bộ=“”> tan biến ở tầm nhìn của các games thủ này, lướt qua mấy cái, Tiêu Ngự đã đem những games thủ này bỏ lại phía xa.

Tiêu Ngự vô tình ở địa phương này lãng phí thời gian, mục tiêu của hắn là muốn tiếp tục truy tung NPC kia, sở dĩ xuất ra đối phó các games thủ Thiên sứ liên minh này, hoàn toàn là bởi vì không quen nhìn bọn họ quá kiêu ngạo , cho bọn hắn 1 ít giáo huấn , thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, Tiêu Ngự cũng chưa bao giờ cho mình là vô địch . (trên người có người – trong người có người tưởng tượng :P – gọi ý thường xảy ra vào buổi tối)

Tiêu diệt 1 Mục sư không cần quá nhiều thời gian, vài giây là đủ rồi, không hề ảnh hưởng mấy đến hành động của Tiêu Ngự, nhưng nếu như ở lại nơi đó tiếp tục đối phó những games thủ Thiên sứ liên minh còn lại, vậy cần khá nhiều thời gian , nếu như NPC kia đi mất thì uống công a .

Thấy được Mục sư tự xưng bị người ta tiêu diệt, những games thủ Thiên sứ liên minh kia đều sững lại sững sốt hồi lâu, đưa mắt nhìn nhau. Cái tên Đạo tặc này từ xuất hiện rồi rời đi kia , tuyệt đối không vượt quá 10 giây, ở trong thời gian ngắn ngủi như vậy Mục sư đã gục trên mặt đất , tất cả mọi người cảm giác sau đầu sờn gai ốc , nếu như Đạo tặc kia lần thứ 2 xuất hiện, mấy người bọn họ quá nửa cũng sẽ bị tiêu diệt, Lấy năng lực “ móc lỗ ấy “ của Tiêu Ngự, tiêu diệt các games thủ Thiên sứ liên minh này tuyệt đối sẽ không có khó khăn. Bọn họ mỗi người đều cảm giác được, sinh mệnh bọn họ cũng còn do chính bọn họ nắm trong tay .

Lúc này, các games thủ này mới phát hiện, bản thân vừa rồi hung hăng can quấy nực cười bao nhiêu, thực lực của bọn họ, ở trong mắt Tiêu Ngự căn bản không đáng 1 xu.

Qua hồi lâu, bọn họ không có gặp phải Tiêu Ngự mai phục, lúc này mới yên lòng lại. Có lẽ chuyện này sẽ luôn luôn in lại trong lòng bọn họ, thành bóng ma vĩnh viễn trong lòng bọn họ.

290. Chương 291 Độ Sức

Tiêu Ngự rời nơi này đi, tiếp tục truy tìm vết máu lân cận, Tiêu Ngự đi đến trước 1 bụi cây, cây bụi này ước chừng cao hơn đầu người , trên lá xanh dính đầy vết máu, những vết máu này so với vừa rồi còn mới hơn , thời gian tuyệt đối không vượt quá 20 giây.

Tiêu Ngự hướng phía trước đi vài bước, tiến vào trạng thái tiềm hành. Không biết vì sao, Tiêu Ngự có 1 loại dự cảm, NPC Thiên sứ liên minh kia đã ở lân cận.

Vì sợ bị NPC kia nhận ra, Tiêu Ngự không thể không cẩn thận 1 chút.

Tiêu Ngự cẩn thận tìm tòi , tìm vị trí NPC Thiên sứ liên minh kia, theo vết máu hướng phía trước mặt nhìn lại, 1 NPC mặc giáp da màu nâu đang tựa ở cạnh 1 thân cây tạm nghỉ.

Đó là 1 NPC hơn 30 tuổi, tóc có chút rối loạn , cánh tay phải bị chém đứt, máu tươi không ngừng chảy lộ ra bên ngoài, không có dấu hiệu ngừng lại , thẩm hại dựa vào cạnh gốc cây, hít thở từng ngụm từng ngụm, vẻ mặt uể oải, tay trái cầm chủy thủ chiều bài vũ khí của Đạo tặc .

Cái tên NPC này là Đạo tặc, nghĩ lại cũng đúng, cũng chỉ có NPC Đạo tặc mới có thể từ chiến trường dưới chân núi hỗn loạn chạy đến nơi đây, class khác có lẽ ở nửa đường đã bị games thủ 2 đại liên minh đông như kiến tiêu diệt .

Người này bị thương không nhẹ, Tiêu Ngự thầm nghĩ, nhìn thấy cái tên NPC Ai Lạp Tây Á này, Tiêu Ngự trong lòng 1 trận mừng như điên, thật vất vả mới có thể gặp được 1 con cá lọt lưới, thật không dễ dàng .

Tiêu Ngự cho cái tên NPC Đạo tặc này một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Đạo tặc Tập Nhĩ: Lever 25 tinh anh + cường hóa. huyết lượng 10203/220195, nhân loại Đạo tặc Ai Lạp Tây Á .

“Là tinh anh + cường hóa!” Tiêu Ngự khẽ nhủ mày, loại sinh vật tinh anh + cường hóa này, không phải 1 games thủ có thể đối phó , Tiêu Ngự cũng không dám nói mình có thể đánh bại 1 người tinh anh + cường hóa.

Duy nhất đáng được ăn mừng là. Cái tên Tập Nhĩ này là Đạo tặc. giáp da Đạo tặc phòng ngự yếu kém. Thêm Tiêu Ngự cấp bậc cao hơn Đạo tặc Tập Nhĩ. Thương tổn công kích của Tiêu Ngự sẽ không thấp a . Ít nhất sẽ không xuất hiện tình huống mất vài giọt . Cái tên Đạo tặc này chỉ còn lại có hơn 10.000 huyết lượng. Làm thịt cái tên Lever 25 hơn 10.000 huyết lượng này. Dường như là cũng có 1 chút khả năng . Còn có cái tên Đạo tặc Tập Nhĩ này bị đứt 1 cái cánh tay. Thủ đoạn công kích tự nhiên có thể nghĩ tới . Lại còn chảy nhiều máu như vậy. Chắc chắn đã làm cho hắn suy yếu.

Tổng hợp những yếu tố này. Tiêu Ngự cảm giác mình vẫn có thể liều mạng 1 lần a.

Đạo tặc Tập Nhĩ lựa chọn chỗ ẩn nấp này cực kỳ hẻo lánh. Có rất ít người có thể tới nơi này. Cho nên Tiêu Ngự không lo lắng có người có thể tới quấy rầy.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua các hạng mục kỹ năng . Tất cả kỹ năng cũng đã tan băng.

Đạo tặc Tập Nhĩ lấy ra 1 cái băng vải màu trắng. Chuẩn bị băng bó vết thương. Trị liệu tình trạng vết thương. Đang lúc bôi được hoàn lên vết thương.

“Tới lúc động thủ .” Tiêu Ngự thầm nghĩ. Nếu không chờ Đạo tặc Tập Nhĩ trị liệu vết thương. Vấn đề sẽ phiền toái to .

< long=“” tường=“” thuật=“”>!

Tiêu Ngự chậm rãi ẩn nấp đến gần Đạo tặc Tập Nhĩ, ở khoảng cách ước chừng trên dưới 10m tới Đạo tặc Tập Nhĩ, Đạo tặc Tập Nhĩ đột nhiên giật mình, ánh mắt lợi hại cảnh giác liếc mắt 1 vòng xung quanh.

Tiêu Ngự đứng tại chỗ, không dám động đậy.

Dường như là không tìm ra được vị trí của Tiêu Ngự, Đạo tặc Tập Nhĩ tiếp tục cúi đầu xử lý vết thương trên cánh tay phải .

< biệt=“” tung=“”>!

Tiêu Ngự mở ra < biệt=“” tung=“”> , tiếp tục đến gần Đạo tặc Tập Nhĩ, 9m, 8m, 7m khoảng cách Tiêu Ngự và Đạo tặc Tập Nhĩ càng ngày càng gần, Tiêu Ngự lúc này cũng vô cùng khẩn trương , hắn không biết Đạo tặc Tập Nhĩ đối với < biệt=“” tung=“”> khoảng cách cảm ứng là bao nhiêu, cho nên mỗi 1 bước đi về phía trước đều phải cẩn thận thăm dò, vạn nhất quấy nhiễu Đạo tặc Tập Nhĩ, vậy phiền toái lớn rồi , nếu như Đạo tặc Tập Nhĩ quay người chạy trốn, Tiêu Ngự hẳn không truy đuổi được với hắn .

5m, 4m

Tiêu Ngự không nghĩ tới < biệt=“” tung=“”> hiệu quả mạnh như vậy, thêm thuộc tính trạng bị cộng thêm nữa , Tiêu Ngự ẩn hình quả thật đạt đến trình độ vô cùng, nếu không vừa rồi Thợ săn Thiên sứ liên minh kia cũng sẽ không mang báo săn từ bên cạnh Tiêu Ngự đi qua lại không phát hiện Tiêu Ngự.

Đạo tặc Tập Nhĩ tiến vào khoảng cách công kích < long=“” tường=“” thuật=“”> của Tiêu Ngự .

< long=“” tường=“” thuật=“”>!

Tiêu Ngự giương chân 1 cú < long=“” tường=“” thuật=“”> đá ra, < long=“” tường=“” thuật=“”> bản thân tốc độ công kích cũng rất nhanh, thêm tốc độ của Tiêu Ngự cộng vào nữa , tốc độ nhanh đến đỉnh điểm, thân ảnh Tiêu Ngự xẹt qua trên không trung, nháy mắt liền đến bên cạnh Đạo tặc Táp Nhĩ.

Đạo tặc Táp Nhĩ tốc độ phản ứng cũng rất nhanh, cảm giác được xung quanh có luồng khí khác thường, liền giơ lên chủy thủ tay trái đón đỡ.

Ầm 1 tiếng, Tiêu Ngự 1 cước đá vào tay trái Đạo tặc Táp Nhĩ , Đạo tặc Táp Nhĩ bị đau, chủy thủ thiếu chút nữa rời tay, nhưng mà Tiêu Ngự dùng < long=“” tường=“” thuật=“”> vẫn bị hấn cản được.

Đạo tặc Táp Nhĩ nhanh chóng lui về sau, muốn thoát ly công kích của Tiêu Ngự, hấn bị thương rất nặng, chiến đấu có thể tăng thêm tình trạng vết thương, Đạo tặc Táp Nhĩ muốn phòng thủ mà không chiến.

< long=“” tường=“” thuật=“”> 1 đòn không trúng, Tiêu Ngự đã sớm nghĩ ra hậu chiêu rồi, 1 cái < đột=“” thứ=“”> liền đánh ra ngoài, chủy thủ trong tay hết như lưu tinh, đâm tới Đạo tặc Táp Nhĩ.

Đạo tặc Táp Nhĩ cũng vùng lên chủy thủ ngăn cản.

Đinh 1 tiếng giòn giã vang lên, chủy thủ Tiêu Ngự lần thứ 2 bị Táp Nhĩ cản lại , 2 thanh chủy thủ giao nhau cùng 1 chỗ, chủy thủ Tiêu Ngự đâm vào tay Đạo tặc Táp Nhĩ , đối với Táp Nhĩ tạo thành hơn 20 giá trị thương tổn.

Ở dưới quầy nhiều của Táp Nhĩ , muốn cho kỹ năng < đột=“” thứ=“”> đạt tới 100% độ hoàn thành tuyệt đối không có khả năng .

Bình thường Đạo tặc cũng đã quen sử dụng tay phải, cái tên Đạo tặc Táp Nhĩ này bản thân là Lever 25 tinh anh + cường hóa , mặc dù cánh tay phải đã mất, nhưng thực lực cũng không phải games thủ bình thường có thể bằng được .

< đột=“” thứ=“”> vẫn mất đi hiệu lực, Tiêu Ngự hiểu, kỹ xảo chiến đấu bình thường đối với Đạo tặc Táp Nhĩ là tuyệt đối ăn thua vì tốc độ phản ứng của hấn quá nhanh.

< phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> !

Tiêu Ngự đột nhiên 1 cái < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm vòng ra, thân thể lấy 1 loại phương thức uốn khúc quỷ dị xuất ra , chủy thủ trong tay nhanh đến đỉnh điểm, Tiêu Ngự bây giờ cần không phải độ hoàn thành kỹ năng, mà là tốc độ công kích!

Chủy thủ trong tay Tiêu Ngự vòng qua 1 cái độ cong nhỏ nhất , đâm tới lưng Đạo tặc Táp Nhĩ .

Cùng Ốc Sên chiến 1 trận, khiến cho Tiêu Ngự biết thêm được 1 ít, chắc chắn Lưỡi Lê và Ốc Sên là 2 Đạo tặc ưu tú nhất mà Tiêu Ngự gặp được , bọn họ có bản thân chiến đấu phương pháp đặc biệt , phương thức chiến đấu của Lưỡi Lê là từ chiến đấu thực tế , phương thức chiến đấu của Ốc Sên là từ trong trò chơi ngộ ra được , 2 người có rất nhiều điểm tương thông , và cũng có nhiều điểm đặc sắc, Tiêu Ngự gia nhập bản thân ở trong 2 loại phương thức chiến đấu này , đem 2 loại phương thức chiến đấu dung hợp lẫn nhau, làm phương thức chiến đấu của mình tiến bộ lên rất nhiều.

Tiêu Ngự lúc này nhanh đến đỉnh điểm tốc độ chính là chứng cứ rõ ràng nhất .

“Ồ.” Đạo tặc Táp Nhĩ phát ra âm thanh kinh dị , lập tức thân thể hơi nghiêng, chủy thủ tay phải lấy 1 loại độ cong quỷ dị đâm tới chủy thủ tay phải Tiêu Ngự.

Đinh 1 tiếng, Đạo tặc Táp Nhĩ 1 lần nữa đỡ công kích của Tiêu Ngự, quay người phản kích Tiêu Ngự.

< phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm ra xong, Tiêu Ngự dựa thế 1 cái < bối=“” thứ=“”> xuất ra.

Chủy thủ đâm tới ngực Đạo tặc Táp Nhĩ, Tiêu Ngự vừa phát hiện Máy Chủ đặt ra phương thức kỳ quái hạng nhất , kỹ năng < bối=“” thứ=“”> là công kích lưng , chỉ có ở khi đối mặt với lưng địch nhân mới có thể thi triển < bối=“” thứ=“”> , nhưng khi sử dụng kỹ xảo nối liền, bất luận dưới tình huống nào đều có thể thuận lợi thi triển ra < bối=“” thứ=“”>, cho dù đối mặt là trước ngực đối thủ . Nói cách khác, những kỹ năng này ở khi thi triển , cũng không phải là cố định , Máy Chủ có 1 số điểm ẩn tàng nhất định .

Đạo tặc Tập Nhĩ thân thể hơi nghiêng, mắt tràn ngập cuồng bạo sát ý, đón < bối=“” thứ=“” > của Tiêu Ngự không tránh không né.

Sút 1 tiếng, chủ thủ Tiêu Ngự đâm vào ngực Đạo tặc Tập Nhĩ .

sau khi Đạo tặc Tập Nhĩ ngạnh kháng trúng 1 đòn công kích của Tiêu Ngự, giương tay lên cao 1 cái < tấn=“” kích=“” > đâm tới khuôn mặt của Tiêu Ngự.

Nếu như là Tiêu Ngự trúng 1 cái < tấn=“” kích=“” > của Đạo tặc Tập Nhĩ , hậu quả hiển nhiên có thể đoán được .

Ở 1 sát na kia, Tiêu Ngự 1 chiêu < huyễn=“” ảnh=“” bộ=“” >, thân thể biến ảo thành hư ảnh liên tiếp, Tiêu Ngự cảm giác 1 thanh chủ thủ hướng về mặt bản thân thẳng đến, đầu Tiêu Ngự theo bản năng lệch đi, 1 đạo hàn quang sát mũi lướt qua, Tiêu Ngự tim nhảy loạn 1 hồi , vừa rồi thiếu chút nữa đã bị Đạo tặc Tập Nhĩ đánh trúng !

Bình thường thời điểm chiến đấu, Tiêu Ngự là có đầy đủ thời gian ung dung thi triển ra các kỹ năng đào tẩu, nhưng khi cùng Đạo tặc Tập Nhĩ chiến đấu, Tiêu Ngự cảm giác được nguy cơ. Bởi vì Đạo tặc Tập Nhĩ công kích quá nhanh, nhanh đến nỗi khiến cho Tiêu Ngự không có cách nào thi triển ra kỹ năng chạy trốn, vừa rồi nếu không phải mình phản ứng nhanh chóng, có lẽ lúc này Tiêu Ngự đã bị mất mạng .

Lợi dụng < huyễn=“” ảnh=“” bộ=“” > tới sau lưng Đạo tặc Tập Nhĩ , Tiêu Ngự đột nhiên 1 đòn < phá=“” cốt=“” thuật=“” > xuất ra.

< phá=“” cốt=“” thuật=“” > là kỹ năng có tốc độ thi triển nhanh nhất trong tất cả các kỹ năng, Tiêu Ngự cũng không có ý định dùng cái kỹ năng này thi triển ra bao nhiêu hiệu lực và tác dụng công kích, mà là muốn cho cái kỹ năng này đạt tới hiệu quả uy hiếp nhất định.

Rắc 1 tiếng giòn giã vang lên, xương bả vai Đạo tặc Tập Nhĩ bị Tiêu Ngự đâm thủng.

< phá=“” cốt=“” thuật=“” > cái kỹ năng này thiên về bộc phát, loại tốc độ này, gần như không có games thủ nào có thể tránh thoát, cái tên NPC Đạo tặc Tập Nhĩ này cũng không có ngoại lệ.

Sau khi Tiêu Ngự công kích được NPC Đạo tặc Tập Nhĩ, NPC Đạo tặc đột nhiên quay người giương tay lên cao 1 cái Âm Sát cắm vào ngực Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự không ngờ tới dưới loại tình huống Đạo tặc này Tập Nhĩ còn có thể công kích, thậm chí ngay cả thời gian thi triển < tạt=“” phong=“” bộ=“” > cũng không có, Tiêu Ngự đã bị NPC Đạo tặc Tập Nhĩ công kích trúng.

Trên đầu Tiêu Ngự phiêu khởi 1 cái hơn 530 giá trị thương tổn, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua huyết lượng bản thân, còn lại 51%.

Đạo tặc Tập Nhĩ này thủ đoạn công kích quá dọa người a , 1 đòn này đã xóa sạch của bản thân hơn 530 huyết lượng, Tiêu Ngự bây giờ đã ở vào bên bờ nguy hiểm .

Tiêu Ngự biết, nếu như lúc này có 1 chút tâm lý nhát gan, hoặc là lùi bước 1 chút, Tiêu Ngự hẳn chắc chắn phải chết , Đạo tặc Tập Nhĩ công kích quá nhanh, hẳn không thể nào cho mình cơ hội uống máu được .

Lui không thể lui, không thể buông tha a , Sau khi Tiêu Ngự đã trúng 1 đòn, không lùi mà tiến tới, giương tay lên cao 1 đòn < tạc=“” kích=“” > xuất ra, đâm tới đầu Đạo tặc Tập Nhĩ .

Thấy được chủ thủ gào thét mà đến , Đạo tặc Tập Nhĩ đột nhiên lùi khỏi mấy bước xa, Tiêu Ngự 1 đòn thất bại.

khoảng cách 2 người chỉ có hơn 1 mét, công kích vừa dừng lại, Đạo tặc Tập Nhĩ dường như đang tìm thời cơ, chủ thủ tay trái bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị xuất ra, nơi vai phải còn chưa buộc xong băng vải kết thúc , máu tươi đỏ thẫm thẫm ra, Đạo tặc Tập Nhĩ ngay lập tức nghiêng chặt răng , cổ nén loại cảm giác đau đớn này.

Thời điểm chiến đấu nhất định phải chú ý tập trung cao độ, Đạo tặc Tập Nhĩ này 1 cái lùi về sau chờ cho Tiêu Ngự cơ hội.

Cơ hội tốt, Tiêu Ngự nhìn đúng thời cơ, đột nhiên tăng tốc độ, 1 chiêu < đột=“” tiến=“”> đến gần Đạo tặc Táp Nhĩ, nhờ vào tốc độ < đột=“” tiến=“”> , chủ tay phải tăng tốc độ 1 chiêu < tấn=“” kích=“”> đâm tới đầu Đạo tặc Táp Nhĩ .

Tiêu Ngự từ không nghĩ tới Đạo tặc Táp Nhĩ thực lực lại có thể mạnh như vậy, nếu như biết trước, Tiêu Ngự tuyệt đối sẽ không động thủ công kích hắn, nhưng mà bây giờ, Tiêu Ngự hối hận cũng đã muộn rồi , chỉ có thể buông tay đánh cược 1 lần.

“Nhất định phải thành công!” Tiêu Ngự nhìn chăm chăm đầu Đạo tặc Táp Nhĩ , chủ tay trong tay tăng tốc.

291. Chương 292 Dẫn Động Mầm Tai Họa

Đạo tặc Táp Nhĩ giơ lên chủ tay trong tay đón đỡ chủ tay trong tay Tiêu Ngự. Lấy tốc độ của hắn. Đón đỡ công kích của Tiêu Ngự hắn không có vấn đề gì. Hắn xem ra. Tất cả điều này dễ như trở bàn tay.

Trong tất cả NPC tinh anh . Sở trường và trọng điểm các chức nghiệp không quá giống nhau. NPC Pháp sư tinh anh bình thường lấy lực công kích cường đại bỏ qua kỹ xảo chiến đấu dùng phạm vi ma pháp khủng bố tấn công . Tinh anh NPC Đạo tặc trọng điểm ở kỹ xảo chiến đấu và năng lực ẩn tàng . NPC tinh anh cận chiến thì lấy máu trâu phòng ngự cao và liên kích kỹ bá đạo .

Như thế từng NPC class khác nhau đều có từng đặc tính riêng . Nếu như gặp phải Pháp sư và Đạo tặc Lever 25 tinh anh + cường hóa Tiêu Ngự còn có thể kiên cường đối với hắn tạo thành thương tổn. Nếu như gặp phải class cận chiến khác công kích của Tiêu Ngự không thể chắc chắn phá được phòng ngự của bọn họ .

Lấy kỹ xảo trứ danh trong thế giới Đạo tặc . Muốn thắng đối thủ. Đối với kỹ xảo phải nắm chắc cao hơn yêu cầu đối với người khác .

Đạo tặc Táp Nhĩ chủ tay vừa mới ngăn phương hướng Tiêu Ngự công kích . Nếu như cứ như vậy đâm lên. 1 đòn của Tiêu Ngự này chắc chắn sẽ bị đỡ được. Đến lúc đó Tiêu Ngự kỹ năng không còn. Càng không có cách nào đối phó Đạo tặc Táp Nhĩ .

Tiêu Ngự mắt tập trung ở trên chủ tay cản rằng 1 cái. Đột nhiên thay đổi đường công kích của chủ tay. Bứt 1 tiếng. Ở trong tích tắc chủ tay rẽ sang hướng khác. 1 đoạn ngắn cơ bắp của Tiêu Ngự bởi vì không có cách nào chịu đựng loại lực này mà đứt đoạn. Chủ tay phóng nhanh như 1 đạo trắng lưỡi liềm . Sụt 1 tiếng. Đâm vào mặt Đạo tặc Táp Nhĩ . Đem Táp Nhĩ kích hôn mê.

Cơ bắp đứt đoạn trong tích tắc. Trên đầu Tiêu Ngự phiêu khởi 1 cái hơn 50 giá trị thương tổn.

Hóa ra khi Đạo tặc thi triển 1 kỹ xảo yêu cầu cao độ. có thể tạo thành thương tổn với bản thân .

1 đòn của Tiêu Ngự này có thể nói là rất thần kỳ. Ở khi công kích đột nhiên biến đổi hướng. Tốc độ phản ứng phải cực nhanh chóng. Đã vượt ra ngoài sức của con người. Cũng chỉ có ở loại thời khắc nguy hiểm này Tiêu Ngự mới có thể bộc phát ra tiềm năng lớn như vậy.

biến đổi đột nhiên này làm cơ bắp dồn cục. Khiến cho cơ bắp của Tiêu Ngự phải thừa nhận áp lực rất lớn . Mới dẫn đến thương tổn cho bản thân.

Chủ tay trong tay Táp Nhĩ thả ra giữa không trung. Tiêu Ngự đã thẳng tắp đụng phải nó . Chủ tay Táp Nhĩ cũng đâm vào trong thân thể Tiêu Ngự . Đối với Tiêu Ngự tạo thành thương tổn. Do bị kỹ năng đánh ngắt nên chỉ đối với Tiêu Ngự tạo thành hơn 200 giá trị thương tổn.

Ở 1 sát na kích hôn mê Táp Nhĩ kia. Tiêu Ngự tâm tình xiết chặt đã được thả lỏng 1 ít . Tay trái lấy ra 1 bình trung cấp Hồi Phục Máu Trong Nháy Mắt hốc vào , giương tay lên cao 1 cái công kích cơ bản xuất ra.

Tiêu Ngự sở dĩ mạo hiểm xông lên. Chủ yếu chỉ là muốn lấy được chút thời gian uống máu . Nếu như ngay cả được cũng uống không được . Tiêu Ngự nhất định sẽ chết , như vậy càng chưa nói tới công kích giết NPC . Chỉ có uống xong được hoàn . Bảo trụ tính mạng. Tiêu Ngự mới có thể có cơ hội.

Chủ thủ tay trái cho Đạo tặc Tập Nhĩ 1 cái trí mạng độc thần tốc dứt chủ thủ lại vào vỏ. Thay đổi 1 thanh chủ thủ lại cho Đạo tặc Tập Nhĩ thêm 1 cái Giảm Tốc Độc.

Thấy được Đạo tặc Tập Nhĩ sắp tỉnh lại. chủ thủ Tiêu Ngự mãnh liệt đâm vào ngực Đạo tặc Tập Nhĩ . Ra sức rạch ra.

52 điểm thương tổn từ trên đầu Đạo tặc Tập Nhĩ bay lên. Giá trị thương tổn bthur vậy quả thực quá thấp so với Đạo tặc Tập Nhĩ 10.000 huyết lượng. Có phần nhỏ bé không đáng kể. Nhưng Tiêu Ngự cũng không có biện pháp. Đây đã là 100% độ hoàn thành tạo thành thương tổn cao nhất .

Tiêu Ngự phát hiện. Đối phó NPC Tập Nhĩ dùng kỹ năng này so với bình thường còn cao hơn a . Ví dụ như kỹ năng phá cốt tạo thành 20 điểm duy trì thương tổn. Duy trì lâu dài 15 giây thì phải là 300 điểm thương tổn. Phát ra xa so với 100 % độ hoàn thành < dịch="" cốt=""> thì cao hơn nhiều.

Xuất huyết thương tổn luôn luôn là phương thức dùng để đối phó BOSS huyết lượng nhiều bởi vì xuất huyết thương tổn và hiệu ứng cấp bậc có liên quan . Cùng phòng ngự của đối thủ không có bất cứ quan hệ nào.

Tiêu Ngự đối với Đạo tặc Tập Nhĩ thời gian khống chế cực kỳ có hạn. Muốn đạt tới 100% khống chế hoàn toàn là chuyện không thể. Ở trong khoảng thời gian ngắn Tiêu Ngự tạo thành thương tổn đối với Tập Nhĩ cực kỳ có hạn.

Tiêu Ngự < dịch="" cốt=""> xong xuôi 1 cái < độn="" hình=""> tới sau lưng Đạo tặc Tập Nhĩ. Giương tay lên cao 1 cái < thâm="" tập=""> tiếp tục khống chế . Sau đó tiếp tục công kích Đạo tặc Tập Nhĩ. Nhìn thoáng qua năng lượng . Mới tích lũy được hơn 50 điểm .

Xem ra là không đợi được đến lúc năng lượng đầy cột rồi . Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 cái < bạo="" liệt=""> xuất ra. Oanh kích ở vai phải Tập Nhĩ . Vốn bị thương tổn nặng , Tập Nhĩ vết thương cũ chưa lành thêm vết thương mới. Phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Tập Nhĩ đã tỉnh lại. Tiêu Ngự không có cách nào tiếp tục khống chế . 1 chiêu < tậ="" phong="" bộ="">. Sau đó nhảy lên cao. Ở sau lưng Tập Nhĩ ra sức rạch ra.

< giáo="" sát="">!

Chủ thủ Tiêu Ngự ở lưng Tập Nhĩ để lại 2 đạo vết thương. Lưng Tập Nhĩ máu tươi phun ra tứ tung .

Tập Nhĩ quay người muốn công kích Tiêu Ngự. Tiêu Ngự 1 chiêu < đào="" thoát=""> né tránh ra ngoài. Chủ thủ Tập Nhĩ lướt sát qua mặt Tiêu Ngự. Khiến Tiêu Ngự kinh sợ toàn thân mồ hôi lạnh.

Đạo tặc Tập Nhĩ tốc độ công kích quá nhanh. Tiêu Ngự tránh né rất là phí sức.

Sau khi chạy thoát. Tiêu Ngự hốc vào 1 bình Phong Tốc Dược Hoàn. Hướng ra phía ngoài chạy như điên.

Đạo tặc Tập Nhĩ đuổi sát phía sau , 2 người giống như tên rời cung. Hướng ra phía ngoài lao vút đi.

-30 , -30 .

Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Đạo tặc Tập Nhĩ bay lên. Ở trong chiến đấu vừa rồi . Tiêu Ngự thôn tính được Đạo tặc Tập Nhĩ ước chừng hơn 3.000 huyết lượng . Chỉ mới tiêu hao được trên dưới 1 phần 3. Tiêu Ngự các hạng mục kỹ năng đều vẫn còn đóng băng. Phỏng đoán trong khoảng thời gian ngắn. Tiêu Ngự là không có năng lực công kích tiếp .

Quả nhiên không phải dễ đối phó . Lấy thực lực của Tiêu Ngự. Đối phó Đạo tặc Tập Nhĩ bản thân là cường hóa tinh anh . Quả thật có phần quá miễn cưỡng

2 người chạy như thỏ. Ở trong rừng chạy như 2 thằng ở Châu Quỳ đi ra.

Tốc độ đạt tới lớn nhất Tiêu Ngự nhất thời hồi lâu cũng không có cách nào thoát khỏi Đạo tặc Tập Nhĩ truy kích , Đạo tặc Tập Nhĩ tốc độ cũng quá nhanh a . 2 người khoảng cách dần dần sát lại . Mới qua hơn 10 giây. Đạo tặc Tập Nhĩ cách Tiêu Ngự chỉ còn có 2m .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua các kỹ năng. < độn=“” hình=“”> đã tan băng . Mặc dù cái kỹ năng < độn=“” hình=“”> này đối với Đạo tặc Tạt Nhĩ không hẳn có ích. Cần bản không có cách nào thoát khỏi NPC Tạt Nhĩ đuổi bắt. Chỉ có thể sử dụng như 1 cái kỹ năng tránh né . Nhưng có 1 kỹ năng bảo vệ sinh mệnh Tiêu Ngự ít nhất cũng bớt đi 1 chút lo lắng.

Tiêu Ngự ở trong rừng lao vút đi. Vì có thể nhiều kéo dài 1 chút thời gian. Tiêu Ngự gần như dùng bất cứ thủ đoạn nào. Hướng đâm cây rậm rạp trong rừng cây chui vào. Cành cây ở trên người Tiêu Ngự để lại đạo vết thương.

Trong rừng rậm vài bóng người ẩn hiện. Tiêu Ngự hướng về phía xa nhìn lại. Dĩ nhiên lại là 15-16 games thủ Tà ác liên minh. Tiêu Ngự đại hỉ. Không chút nghĩ ngợi hướng về phương hướng kia chạy như điên. Nếu như có thể khiến cho những games thủ này tiêu hao 1 ít huyết lượng của Đạo tặc Tạt Nhĩ . Là 1 cái chuyện vô cùng tuyệt vời .

15-16 games thủ này tốc độ rất chậm. Cần thận cảnh giác chú ý tình huống trong rừng rậm. Bọn họ vừa tiêu diệt không ít games thủ Thiên sứ liên minh .

“Gần chỗ này đều là người Thiên sứ liên minh . Chúng ta rút lui thôi . Nếu không khả năng sẽ gặp phải phiền toái.” 1 người Băng Pháp sư mặc pháp bào màu trắng đang khi nói chuyện. Đột nhiên 1 thân ảnh từ bên cạnh hần xẹt qua.

“Có Đạo tặc!” 1 Mục sư kinh hô. Nhưng mà hắn còn chưa thấy rõ tung tích người đến . Người kia đã tan biến ở trong rừng .

Vừa rồi 1 thân ảnh xuất hiện ở bên cạnh bọn họ. Những games thủ này đã chuẩn bị chiến đấu.

Những games thủ này tốc độ phản ứng không chậm. Trước tiên đã phòng ngự cẩn thận . Bọn họ khi thấy rõ ràng tướng mạo người phía trước kia bọn họ phát hiện đối thủ lại có thể là 1 Đạo tặc NPC Thiên sứ liên minh.

Tiêu Ngự vừa rồi tốc độ chạy trốn rất nhanh. Rất nhanh từ bên cạnh 1 ít games thủ này xẹt qua. Ở trước khi những games thủ này kịp phản ứng đã đi xuyên qua. Tiêu Ngự đã quấy nhiễu những games thủ này. Chờ khi Đạo tặc Tạt Nhĩ lần thứ 2 xuất hiện . Những người này đã làm tốt phòng ngự chuẩn bị. Bọn họ vừa đúng lúc chống lại Đạo tặc Tạt Nhĩ đi theo ở phía sau Tiêu Ngự .

Đạo tặc Tạt Nhĩ có chút lo ngại nhìn những games thủ trước mắt này. Lộ ra vẻ mặt cảnh giác.

“Mọi người chú ý. Là NPC Thiên sứ liên minh!” Mục sư vội vàng quát. Đội ngũ nhanh chóng điều chỉnh. Có mấy người cảnh giới phương hướng Tiêu Ngự chạy trốn .

2 trông chừng lẫn nhau. Đại chiến hết sức căng thẳng. Đạo tặc Tạt Nhĩ hiển nhiên đem những người này cho rằng là cùng phe Tiêu Ngự. Thêm là Tiêu Ngự đã không biết đã chạy đi đâu. Tan biến ở tầm nhìn của hắn. Hắn chỉ có thể đem tất cả tức giận đều di chuyển đến trên người các games thủ này.

Những games thủ Tà ác liên minh này cảnh giác nhìn vào Đạo tặc Tạt Nhĩ. Chiến sĩ đem Đạo tặc Tạt Nhĩ bao vây ở bên trong. Phía sau games thủ class pháp hệ cũng nhanh chóng phân tán ra. báo sẵn của Thợ săn ở bên cạnh nhìn còn mỗi bằng ánh mắt thêm thưởng. Các Đức lỗ y cũng đều biến thành hình dáng báo săn.

Phần đông các games thủ Tà ác liên minh rất là cẩn thận. Trên sân chậm chạp không có phát sinh chiến đấu. Nhưng mặc cho ai vậy cũng đều nhìn ra. Chiến đấu không thể không khởi xướng. Tiêu Ngự lúc này lại tránh ở trong bụi cây xung quanh . Nhìn về tình huống phía trước .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột kỹ năng của bản thân. Các hạng mục kỹ năng đã tan băng. Tiêu Ngự đã có thể phát động luân phiên công kích . tuy nhiên Tiêu Ngự bây giờ lại không có dự định động thủ.

Đạo tặc Tạt Nhĩ ánh mắt đảo qua những games thủ Tà ác liên minh này. Đột nhiên hành động . Hướng về những games thủ Tà ác liên minh này đánh tới .

P phía sau người Đạo tặc Tạt Nhĩ chỉ để lại 1 ít hư ảnh. Nháy mắt liền đến trước người 1 Cuồng Chiến sĩ. Giương tay lên cao 1 cái < tạc=“” kích=“”> hướng về người đầu Cuồng Chiến sĩ đâm xuống.

Đạo tặc Tạt Nhĩ tốc độ quá nhanh. Khiến cho Cuồng Chiến sĩ choáng váng, bị Đạo tặc Tạt Nhĩ kích hôn mê. Đạo tặc Tạt Nhĩ giương tay lên cao 1 cái < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm vòng ra 1 cái hơn 800 giá trị thương tổn từ trên đầu Cuồng Chiến sĩ bay lên. Cuồng Chiến sĩ huyết lượng tụt xuống đáy. Thân hình to lớn ầm ầm đổ xuống .

Thời gian chỉ có ngắn ngủi 2 s . Trên sân tất cả Mục sư còn chưa kịp phản ứng a .

Cuồng Chiến sĩ phòng ngự và huyết lượng so với Tiêu Ngự đều cao hơn nhiều. Vốn chỗ thương tổn nhận phải đáng lẽ có thể càng thấp hơn . Nhưng mà động tác của hắn quá chậm đối với công kích của Đạo tặc Tạt Nhĩ không có bất luận cái gì ngăn cản . Đạo tặc Tạt Nhĩ độ hoàn thành kỹ năng max luôn . Xuất hiện giá trị thương tổn cao như vậy cũng chẳng có gì lạ .

“Là Lever 25 tinh anh + cường hóa!”

“Chú ý trị liệu. Mục Sư làm ăn hãn hoi !”

Đạo tặc Tạt Nhĩ dứt khoát chém chết Cuồng Chiến sĩ. Trong nháy mắt phá đi đội hình những games thủ này . Cái đội ngũ này lập tức loạn cả lên.

Sau khi giết chết Cuồng Chiến sĩ. NPC Đạo tặc giống như hồ lạc bấy dề. Chạy tới lui trong đội ngũ các games thủ này.

292. Chương 293 Viện Thủ

Thân ảnh thoáng qua. Đạo tặc tạt đến bên cạnh Âm Vu. Giơ lên chủy thủ trong tay 1 chiêu < tạc=“” kích=“”> hướng về Âm Vu đâm xuống. (thằng này tạc kích 2 phát liên tục a – hoặc là này h nó toàn công kích vớ vẩn đội tan bằng cái kỹ năng này)

Hàn quang hiện lên. Bắn lên 1 cổ máu tươi. Sau khi Đạo tặc Tạt Nhĩ không chế Âm Vu tiện tay cho mấy cái công kích. Âm Vu huyết lượng trực tiếp cạn kiệt. 2 mắt tối sầm. Mềm xiu gục xuống.

Tất cả điều này phát sinh ra quá nhanh. Phần đông các games thủ Tà ác liên minh bỗng chốc toàn bộ thần trí bấn loạn. Các games thủ class cận chiến đánh về phía Đạo tặc Tạt Nhĩ. Nhưng mà Đạo tặc Tạt Nhĩ căn bản không phải bọn họ có thể đuổi theo.

Đạo tặc Tạt Nhĩ tốc độ giống như ma quỷ u linh. Đánh về phía Âm Vu thứ 2. Âm Vu kia thấy được Đạo tặc Tạt Nhĩ đã truy đuổi đến.Vùng pháp trượng trong tay . Cho Đạo tặc Tạt Nhĩ 1 cái nguyên rửa. Sau đó hoảng sợ không thêm nhìn đường chạy trốn.

Trong nháy mắt. Đạo tặc Tạt Nhĩ bỏ nhào vào phía sau người Âm Vu .

Băng Hoàn Thuật!

Bên cạnh 1 Băng Pháp sư vùng pháp trượng trong tay lên . Thi triển ra 1 cái Băng Hoàn Thuật. Mảng lớn băng tuyết quét qua.

Những games thủ này cũng không phải không có sức đánh trả. Đội ngũ mặc dù hỗn loạn. Nhưng dù sao còn có nhiều người như vậy , từng đạo pháp rơi xuống trên người Đạo tặc Tạt Nhĩ . Ầm ầm nổ tung. Âm Vu cho rất nhiều nguyên rửa trên người Đạo tặc Tạt Nhĩ.

Các games thủ class pháp hệ này đối với Đạo tặc Tạt Nhĩ cũng có thể tạo thành hơn 20 giá trị thương tổn mặc dù không có tổn thương cao như Tiêu Ngự . Nhưng bởi vì số người khá đông. Thương tổn phát ra coi như là vô cùng không tệ .

Đạo tặc Tạt Nhĩ kháng ma pháp rất mạnh. Nhưng cũng không dám đón đỡ Băng Hoàn Thuật. Lui về sau 1 chút . Tránh ra Băng Hoàn Thuật nhanh như mãnh hổ xuống núi. Đến bên cạnh 1 Âm Vu kia. tung skill < dịch=“” cốt=“”> đâm vào ngực Âm Vu mãnh liệt rạch ra máu phun ra khắp phía.

< dịch=“” cốt=“”> xong Đạo tặc Tập Nhĩ đột nhiên nhảy lên. Múa chủy thủ trong tay 1 chiêu < bạo=“” liệt=“”> ra sức oanh kích ở trong lồng ngực Âm Vu . Nổ tung nảy sinh năng lượng mạnh mẽ đem Âm Vu như chiếc lá mỏng thổi bay ra ngoài.

Âm Vu ngã xuống đất , sau khi tiêu diệt cái Âm Vu thứ 2 Đạo tặc Tập Nhĩ giống như quỷ ảnh đột nhiên tan biến.

“Hắn ở nơi đó!”

“Hắn ở kia!”

Các Thợ săn và Đức lỗ y ngửi ra vị trí Đạo tặc Tập Nhĩ. Bối rối la lên. Mấy con báo săn hướng về Đạo tặc Tập Nhĩ nhào tới. Phát ra gầm gừ trầm thấp .

Âm Vu còn lại kia mắt vừa mới nhìn theo bỗng nhiên cảm giác sau đầu ớn lạnh. Chờ kịp phản ứng đã muộn rồi .

Đạo tặc Tập Nhĩ thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở sau lưng. Lấy thế sét đánh không kịp bưng tai đem Âm Vu kích hôn mê. Mấy cái công kích cơ bản . Cuối cùng mắt Âm Vu tối sầm lại ngã xuống đất mất mạng.

Đạo tặc Tập Nhĩ tốc độ quá nhanh . Sau khi tiêu diệt Âm Vu lập tức rời đi. Phần đông các games thủ class cận chiến vừa lao tới.

“Đáng chết. Âm Vu chết hết rồi .”

Âm Vu toàn bộ bị mất mạng. Nếu như bọn họ chết sẽ không còn người hồi sinh bọn họ.

Đạo tặc Tập Nhĩ trơn trượt như cá chạch. Các games thủ class cận chiến căn bản không có cơ hội đến gần Đạo tặc Tập Nhĩ . Chỉ có những games thủ pháp hệ nghiệp kia đối với Đạo tặc Tập Nhĩ tạo thành 1 ít thương tổn. Đạo tặc Tập Nhĩ trên người bị giáng lên đầy nguyên rửa. Nhưng mà Đạo tặc Tập Nhĩ ma kháng rất cao. Còn có 1 ít kỹ năng đặc biệt. Nguyên rửa đối với hắn tác dụng hiệu quả là cực kỳ nhỏ bé . Ảnh hưởng cực kỳ có hạn.

Những games thủ class pháp hệ này đối với Đạo tặc Tập Nhĩ tạo thành ước chừng hơn 2.000 giá trị thương tổn .Nhưng bọn họ không thể nào ngờ được Đạo tặc Tập Nhĩ lại có thể dùng mảnh như thế liên tục giết 4 người.

Mới 1 lát sau. Người thứ 5 đã ngã trên mặt đất.

Đây là đơn phương tàn sát. Đạo tặc Tập Nhĩ không có đối thủ . Không ai có thể ở trong tay của hắn mà sống nổi . Đạo tặc Tập Nhĩ tốc độ công kích không phải là bọn họ có thể tưởng tượng được . Chỉ cần cứ tiếp tục như thế 1 lúc nữa. Bọn họ tự nhiên sẽ bị Đạo tặc Tập Nhĩ tiêu diệt toàn bộ.

Ở trong mắt phần đông các games thủ . Đạo tặc Tập Nhĩ tựa như ác ma khủng bố.

“Mọi người chạy mau!”

“Có thể chạy được bao nhiêu thì chạy !”

Các games thủ Tà ác liên minh tản đi chạy trốn khắp nơi. Làm chim thú toán loạn . Mấy người chạy không đủ nhanh bị Đạo tặc Tập Nhĩ chém cho mấy nhát .

Đạo tặc Tập Nhĩ hướng về 4 phía nhìn thoáng qua. Những games thủ này chạy hướng 4 phương 8 hướng. Hắn chỉ có thể đuổi theo 1 2 người . Nhìn thoáng qua phía trước. Thấy 1 Thú nhân Chiến sĩ cách mình gần nhất. Đạo tặc Tập Nhĩ hướng về Thú nhân Chiến sĩ kia lướt tới .

Tận mắt thấy Đạo tặc Tập Nhĩ đem 1 Đoàn đội 15-16 người đánh tan. Tiêu Ngự phải ước lượng lại thực lực của Đạo tặc Tập Nhĩ . Hắn quả đúng là thực lực tinh anh + cường hóa a .

Cùng class khác bất đồng (không giống nhau) . Đạo tặc có đặc điểm là tính ẩn nấp và tính cơ động. Tình huống gặp phải nhiều người vẫn có thể ứng biến tự nhiên. Có thể thi triển ra đặc tính bản thân của Đạo tặc. Có thể lấy 1 địch nhiều người . Bọn họ sợ nhất không phải là nhiều người. Mà là gặp phải người so với bản thân cường hãn hơn thôi .

NPC Đạo tặc lại càng đem loại đặc tính này thi triển đến cực điểm . Hẳn so với BOSS bình thường còn mạnh mẽ khó chơi hơn . Thông thường BOSS thực lực mạnh mẽ lại rất ngốc. Thời điểm chiến đấu chỉ công kích như 1 cái máy không biết suy nghĩ . Quả thực là 1 cái bia thịt sống sờ sờ. Mà NPC Đạo tặc lại có thể linh hoạt sử dụng các loại chiến thuật. Ẩn nấp móc dút ám sát. . Dùng bất cứ thủ đoạn nào. Hẳn trên cơ bản là sẽ khó có thể bị tiêu diệt.

Không nghĩ tới những games này lại phải hứng chịu 1 đòn kinh khủng như vậy. Tiêu Ngự nhìn lại 1 chút lượng máu của Đạo tặc Tập Nhĩ. Trải qua hao tổn như vậy . Đạo tặc Tập Nhĩ lại vẫn có thể còn lại gần 5.000 huyết lượng. Cho dù bị tiêu hao nhiều như vậy. Tiêu Ngự muốn tiêu diệt Đạo tặc này vẫn rất gian nan a.

Vứt bỏ sao? Cũng đã đem huyết lượng của Đạo tặc Tập Nhĩ tiêu hao đến mức này . Muốn Tiêu Ngự vứt bỏ thật là có 1 chút không cam lòng. Nhưng nếu như tiếp tục liều mạng. Tiêu Ngự cần phải mạo hiểm rất lớn .

Thú nhân Chiến sĩ cảm giác được tiếng gió rít phía sau . Quay đầu lại. Phát hiện Đạo tặc Tập Nhĩ không ngờ lại hướng hẳn đánh tới. hồn bay phách lạc. Nghĩ thầm lấy tốc độ Đạo tặc Tập Nhĩ kia. Hẳn muốn chạy là chuyện không thể rồi . Đã thế dứt khoát hy sinh 1 chút che cho các đội viên thoát đi.

Thú nhân Chiến sĩ giờ lên đại kiếm trong tay. Đón Đạo tặc Tập Nhĩ nhào tới.

Liên kích kỹ - Phong Lôi Liệt Diễm Trảm!

Thú nhân Chiến sĩ đại kiếm trong tay bốc cháy lên ngọn lửa hùng hực. Hướng về Đạo tặc Tập Nhĩ chém xuống.

Đinh 1 tiếng giòn giã vang lên. Đại kiếm trong tay Thú nhân Chiến sĩ chém vào trên chủy thủ trong tay Đạo tặc Tập Nhĩ. Đại kiếm bị đinh chỉ lại . 1 chiêu này bị Đạo tặc Tập Nhĩ rất nhẹ nhàng cản lại.

Đạo tặc Tập Nhĩ vung chủy thủ trong tay đâm tới Thú nhân Chiến sĩ. Đảo mắt liền đã tới mặt Thú nhân Chiến sĩ .

Thú nhân Chiến sĩ trái lại còn có chút cốt khí. Thấy được Đạo tặc Tập Nhĩ công kích mình đã chắc chắn phải chết . Hẳn trái lại lại bình tĩnh trở lại.

Thú nhân Chiến sĩ kia đột nhiên biến đổi chiêu. Giờ lên đại kiếm trong tay chắn ngang người , đinh 1 tiếng giòn giã vang lên. Đạo tặc Tập Nhĩ công kích bị Thú nhân Chiến sĩ dùng 1 cái Đón Đỡ cản lại.

Thú nhân Chiến sĩ lui 2 bước. Sững sờ nhìn vào đại kiếm trong tay. Đường như rất khó tưởng tượng bản thân vừa rồi dưới tình thế khẩn cấp lại có được biểu hiện như vậy. Nhưng mà giữa lúc hấn ngậy người đó. Đạo tặc Tập Nhĩ vung chủy thủ trong tay 1 chiêu < tấn=“” > đâm vào đầu Thú nhân Chiến sĩ . Đem kích hôn mê.

Cùng với cao thủ quyết đấu. Sao cho phép có chút xiu phân tâm?

Ở trong khoảng thời gian Thú nhân Chiến sĩ ngăn cản NPC Tập Nhĩ này. Các games thủ may mắn sống sót nhanh chóng hướng ra phía ngoài chạy trốn. Tan biến ở giữa rừng rậm.

Những games thủ kia có thể tránh thoát truy kích của Đạo tặc Tập Nhĩ . Cần phải cảm thấy may mắn biết nhường nào.

Tiêu Ngự chậm rãi ẩn nấp đến gần Đạo tặc Tập Nhĩ và Thú nhân Chiến sĩ. Tiêu Ngự không muốn vứt bỏ . Chỉ cần có 1 chút hi vọng. Tiêu Ngự cũng muốn thử 1 lần. Không phải Tiêu Ngự sợ loại mạo hiểm và độ sức tinh thần này. Tiêu Ngự sao có thể sợ hãi mức như vậy ? Nếu có 1 ngày. Tiêu Ngự lùi bước . Như vậy hẳn cũng sẽ không còn cách nào tiến lên nữa phân nữa .

Sau khi không chế được Thú nhân Chiến sĩ. Đạo tặc Tập Nhĩ 1 chiêu < tạc=“” > kích=“” > hướng về đầu Thú nhân Chiến sĩ đâm xuống.

Vị trí của Tiêu Ngự ở vào bên phải phía sau Thú nhân Chiến sĩ . Vị trí khá gần. Nghiêng đầu nhìn lại. Đúng lúc có thể thấy được bụng của Đạo tặc Tập Nhĩ .

< long=“” tường=“” thuật=“” >!

Tiêu Ngự nhìn đúng cơ hội. Nhắc chân 1 cái < long=“” tường=“” thuật=“”>. Tại chỗ tan biến. Xuất hiện ở trước người Đạo tặc Táp Nhĩ.

Đạo tặc Táp Nhĩ hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có thể đột nhiên xuất hiện vào thời điểm này . Chủy thủ trong tay hắn đang dùng để < tạc=“” kích=“”> Thú nhân Chiến sĩ. Sau khi phát hiện Tiêu Ngự. Chủy thủ còn đang ở giữa không trung. Muốn thu về thì đã quá chậm .

Nếu như không phải Thú nhân Chiến sĩ hấp dẫn sự chú ý của Đạo tặc Táp Nhĩ . Tiêu Ngự căn bản không có khả năng móc dít thành công . Lại nói tiếp. Tiêu Ngự trái lại càng nên cảm ơn cái tên Thú nhân Chiến sĩ này.

Tiêu Ngự có thể 1 lần luân phiên công kích . Tất cả kỹ năng đều đã tan băng tạo cơ hội cho Tiêu Ngự có 1 vòng công kích toàn vẹn . Tuy nhiên cho dù có thể toàn vẹn công kích 1 vòng Tiêu Ngự cũng không hẳn có thể làm Đạo tặc Táp Nhĩ tụt hết 5.000 huyết lượng. Điểm này đối với hắn mà nói. Quả là khó khăn quá lớn.

Sau khi Tiêu Ngự < long=“” tường=“” thuật=“”> trúng Đạo tặc Táp Nhĩ. Cơ bản không cho Đạo tặc Táp Nhĩ lưu lại bất luận cơ hội công kích nào . 1 cái < tạc=“” kích=“”> công kích ở đầu Đạo tặc Táp Nhĩ . Đem Đạo tặc Táp Nhĩ kích hôn mê.

< huyết=“” chi=“” kích=“” phát=“”>!

Sau khi < huyết=“” chi=“” kích=“” phát=“”> xong. Tiêu Ngự hốc vào 1 bình hạ cấp Cuồng Bạo Được Hoàn.

Kỹ năng < tạc=“” kích=“”> hiệu quả khổng lồ chỉ có 2 giây. Thời gian quá ngắn ngủi . Ở giữa 2 giây này Tiêu Ngự chỉ có thể phát động 1 lần công kích. 1 cái < phá=“” cốt=“” thuật=“”> công kích ở ngực Đạo tặc Táp Nhĩ. Sau đó 1 cái < tấn=“” kích=“”> xuất ra.

< tấn=“” kích=“”> trúng mục tiêu. Nhanh chóng vòng tới sau lưng Đạo tặc Táp Nhĩ 1 chiêu < bối=“” thứ=“”> tiếp diễn .

100% độ hoàn thành < bối=“” thứ=“”>. Sau khi tạo thành xuất huyết thương tổn xong Tiêu Ngự bồi thêm 1 cái < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm vòng ra.

Lúc này Thú nhân Chiến sĩ đã tỉnh lại. Thấy được Tiêu Ngự đang công kích Đạo tặc Táp Nhĩ. Hơi sững sờ. Trong lòng kinh hãi. Cái tên games thủ trước mắt này lại có thể đem Đạo tặc Táp Nhĩ khổng lồ . Người này rốt cuộc là ai? Phải biết rằng bọn họ vừa rồi nhiều người như vậy chưa từng có ai thể khổng lồ ở Đạo tặc Táp Nhĩ. Ngược lại bị giết tẩn đi chạy trốn khắp nơi.

“Còn đứng đó làm gì. Nhanh lên hỗ trợ!” Tiêu Ngự quát. Cái tên Thú nhân Chiến sĩ này cũng thực sự ngốc a. Thấy được Đạo tặc Táp Nhĩ bị khổng lồ chế lại còn không công kích đứng tại chỗ ngăn người ra.

Mặc dù không biết Tiêu Ngự là ai. Nhưng Tiêu Ngự dù sao cũng cứu hắn. Nghe được Tiêu Ngự ra lệnh. Thú nhân Chiến sĩ không có chút nào kháng nghị

293. Chương 294 Ân Đức

Tiêu Ngự nhìn qua cái tên Thú nhân Chiến sĩ trước mắt này hắn ước chừng 26 tuổi . Mặt chữ điền. Lông mi thô. Xem ra có chút hàm hậu. Từ hành động hắn vừa rồi phản kích Đạo tặc Táp Nhĩ cho đồng đội kéo dài thời gian chạy trốn mà nhìn ra. Gia hỏa này nhân phẩm không tồi như tuyệt đại bộ phận games thủ.

Tiêu Ngự công kích liên tục đối với Đạo tặc Táp Nhĩ tạo thành thương tổn nhất định. Giương tay lên cao lại là 1 cái < dịch=“” cốt=“”> tạo thành hiệu ứng tê liệt với Đạo tặc Táp Nhĩ.

“Người tên là gì?” Thú nhân Chiến sĩ khua đại kiếm trong tay công kích Đạo tặc Tạt Nhĩ. Hối. Công kích của hắn thương tổn chỉ thấp hơn 1 chút so với Tiêu Ngự. Nguyên nhân là bởi vì trang bị của Tiêu Ngự so với hắn tốt hơn nhiều.

“Tiêu Ngự. Tập trung tinh thần đánh đi.” Tiêu Ngự liếc mắt nhìn Thú nhân Chiến sĩ kia. Vẻ mặt lạnh lùng nói. Ở khi đánh quái. Nhất định tinh thần phải tuyệt đối chuyên chú. Xuất hiện 1 ít sai lầm thì sẽ không có cách nào bù đắp nổi.

“Ta gọi là Vệ Phong.” Thú nhân Chiến sĩ hàm hậu cười nói. Không biết vì sao. Có Tiêu Ngự ở bên cạnh không chế Đạo tặc Tạt Nhĩ. Thú nhân Chiến sĩ sợ hãi trong lòng đối với Đạo tặc Tạt Nhĩ tiêu tan hầu như không còn. Tiêu Ngự có 1 loại khí tức làm cho người an tâm hơn rất nhiều.

Thú nhân Chiến sĩ tăng cường công kích đối với Đạo tặc Tạt Nhĩ. Đại kiếm trong tay múa ra đạo đạo kiếm quang. Đem Đạo tặc Tạt Nhĩ bao trùm lại.

Liên kích kỹ - Bạo Lôi Liệt Diễm Trảm!

Đại kiếm trong tay Thú nhân Chiến sĩ huyền hóa ra hỏa diễm bùng bùng. Oanh kích lên trên người Đạo tặc Tạt Nhĩ. Thú nhân Chiến sĩ công kích đối với class Đạo tặc mặc giáp da so với bản thân Tiêu Ngự là Đạo tặc lớn mạnh hơn nhiều. Đạo tặc cường hãn ở không chế thì Thú nhân Chiến sĩ công kích càng cường hãn hơn. Càng là class mặc giáp da. Chiến sĩ công kích càng dễ dàng phá vỡ loại phòng ngự yếu ớt này.

Cái tên Thú nhân Chiến sĩ này huyết lượng, phòng ngự, công kích đều vượt qua bản thân Tiêu Ngự là Đạo tặc. Nhưng nếu như thực sự đánh nhau. Cái tên Thú nhân Chiến sĩ này thua không phải nghi ngờ. Thậm chí không có biện pháp ở dưới tay Tiêu Ngự sống nổi qua 1 hiệp.

Cao thủ chân chính. Dù là mặc áo vải cũng có thể dễ dàng tiêu diệt games thủ bình thường thực lực vượt qua bản thân mấy lần mà cũng nhắc.

Cao thủ cần hội tụ đủ rất nhiều tố chất. Phản ứng, ý thức, thao tác nắm chắc đối với địa hình, nắm chắc đối với thời cơ. Đều là không thể thiếu.

Có Tiêu Ngự ở 1 bên không chế, Đạo tặc Tạt Nhĩ thành 1 cái bia thịt sống sờ sờ. Thú nhân Chiến sĩ thực lực xem như là rất khá. Công kích liên miên không dứt đem Đạo tặc Tạt Nhĩ bao ở bên trong. Từng cái thương tổn từ trên đầu NPC Đạo tặc phiêu khởi lên. Đảo mắt Tiêu Ngự cùng hắn đã tiêu diệt hơn 3.500 huyết lượng của Đạo tặc Tạt Nhĩ.

Thấy được Đạo tặc Tạt Nhĩ còn sót lại huyết lượng thấp như vậy. Tiêu Ngự cùng Thú nhân Chiến sĩ đều hưng phấn hẳn lên, Thú nhân Chiến sĩ vừa sử dụng kỹ năng Tàn Sát 1 lần. Nhưng vẫn không có thành công.

Ầm 1 tiếng. Đạo tặc Tạt Nhĩ trên người đột nhiên phóng xạ ra 1 đạo quang mang màu vàng nhạt. 1 cỗ lực lượng hướng ra phía ngoài đem Tiêu Ngự và người Chiến sĩ Vệ Phong đẩy ra.

Tiêu Ngự bị luồng lực lượng này đẩy về phía sau lui lại mấy bước. Thầm nghĩ không ổn. Kỹ năng này cùng kỹ năng Phí Tư Thủ Hộ trên trang bị của Tiêu Ngự là cùng 1 loại hình kỹ năng đều là tự thức tỉnh.

Chỉ vài giây ngắn ngủi này. Đạo tặc Tạt Nhĩ đã tỉnh lại. Thấy được bản thân còn sót lại có hơn 1.300 huyết lượng Đạo tặc Tạt Nhĩ vội vàng từ trong hành trang lấy ra 1 viên thuốc ăn vào.

< đột=“” thứ=“”>!

Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc độ. Chủy thủ trong tay đâm tới lưng Đạo tặc Tạt Nhĩ. Tiêu Ngự tốc độ quá nhanh. Đạo tặc Tạt Nhĩ uống thuốc xong. Phải xoay thân tránh né. Nhưng sau khi Tiêu Ngự < đột=“” thứ=“”> ở giữa không trung chuyển biến phương hướng 1 chút. Vẫn trúng được lưng của Đạo tặc Tạt Nhĩ.

Tiêu Ngự lần thứ 2 đem Đạo tặc Tạt Nhĩ kích hôn mê. Thấy được huyết lượng của Đạo tặc Tạt Nhĩ. Tiêu Ngự trong lòng phần uất. Vốn là sắp đem Đạo tặc Tạt Nhĩ tiêu diệt được rồi. Kết quả sau khi Đạo tặc Tạt Nhĩ ăn 1 viên thuốc 1 lần nữa phục hồi đến hơn 3.000 huyết lượng. Với lại còn hồi phục 100 HP / mỗi giây.

Năng lực khổng chế của Tiêu Ngự cũng cực kỳ có hạn. Càng khi đối phó Đạo tặc Tật Nhĩ loại tinh anh + cường hóa này . Kỹ năng của Tiêu Ngự rất khó đánh ra hiệu quả khổng chế thời gian dài . Bình thường chỉ có thể chém ra kỹ năng 3-4 giây hiệu quả khổng chế . Thi triển ở trên người Đạo tặc Tật Nhĩ lại chỉ có thể duy trì không đến 2 giây thời gian thời gian , quá mức ngắn , thế cho nên Tiêu Ngự nhiều kỹ năng cũng không thể liên tục khổng chế .

Ở trong mắt Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong . Tiêu Ngự đã trở thành 1 thần nhân , không nghĩ nổi lại có thể liên tục 2 lần đem Đạo tặc Tật Nhĩ cường hóa tinh anh khổng chế được . Thiếu chút nữa đem Đạo tặc Tật Nhĩ giết chết , hắc quả thực là không gì không làm được ! Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong vẫn yên tâm ổn định phát ra công kích. Hắc hoàn toàn không biết. Tiêu Ngự sẽ chẳng mấy chốc khổng chế không được Đạo tặc Tật Nhĩ nữa !

< thâu=“” tập=“”>!

Tiêu Ngự 1 cái < độn=“” hình=“”> đến sau lưng Đạo tặc Tật Nhĩ . Chủy thủ đột nhiên tăng tốc độ. 1 chiêu < thâu=“” tập=“”> xuất ra. Chủy thủ trong tay đâm vào Đạo tặc Tật Nhĩ . Tóe lên 1 chút máu .

18 giây tê liệt. Tiêu Ngự chỉ có thể có khả năng kéo dài thời gian khổng chế đến mức như vậy . (Q_Q 18s cơ à chả biết nó có nhằm gì không)

Tàn Sát!

Thú nhân Chiến sĩ mãnh liệt quát 1 tiếng. Giơ lên đại kiếm trong tay hướng về Đạo tặc Tật Nhĩ chém xuống.

Hệ thống: Tàn Sát thất bại!

Hắc đã liên tục vài lần Tàn Sát thất bại . Vận khí của hắc dường như có phần không tốt lắm. May mắn là Tàn Sát nếu như thất bại mà nói. Cũng có thể tạo thành thương tổn nhất định . Cũng không ảnh hưởng tới thương tổn hắc phát ra.

2 người phát ra công kích ổn định. Lại tiêu diệt được hơn 1.200 huyết lượng của Đạo tặc Tật Nhĩ . Duy trì thương tổn của Tiêu Ngự vẫn còn hiệu lực nhưng mà Đạo tặc Tật Nhĩ tốc độ phục hồi huyết lượng khá nhanh. 1 khi không công kích. Máu của hắc sẽ liên tục tăng lên.

Tiêu Ngự đã đến cực hạn . Nhìn thoáng qua đã tích góp được 78 điểm năng lượng. Nếu như có thể tăng giá trị tới 100. Hắc là Tiêu Ngự có thể thi triển ra 1 cái kỹ năng < bạo=“” liệt=“”> hoàn mỹ.

Nhưng mà. Tiêu Ngự dường như không có nhiều thời gian như vậy.

Đạo tặc Tật Nhĩ mơ hồ có dấu hiệu tỉnh lại.

“Chạy!” Tiêu Ngự quát lạnh 1 tiếng nói. Nếu như ở lúc bình thường. Tiêu Ngự chắc chắn sẽ không quản đến người khác . Bảo đảm an toàn bản thân. Chờ đợi cơ hội công kích kế tiếp. Nhưng cái tên Thú nhân Chiến sĩ này thật cũng không thể nào khiến người ta chán ghét được . Suy nghĩ 1 chút Tiêu Ngự vẫn quyết định để lại cho hắc 1 con đường sống.

Tàn Sát!

Thú nhân Chiến sĩ dữ dội quát 1 tiếng. Đại kiếm chém vào trên người Đạo tặc Tật Nhĩ . Đạo tặc Tật Nhĩ trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 50 giá trị thương tổn. Vẫn không thể nào đem Đạo tặc Tật Nhĩ tiêu diệt.

Tiêu Ngự nhìn ra 1 chút cái tên Thú nhân Chiến sĩ này kỹ xảo chiến đấu quả thực không được tốt lắm. Mặc dù chưa từng thử sử dụng kỹ năng của Thú nhân Chiến sĩ . Nhưng không ăn qua thịt heo ít nhất cũng thấy qua heo chạy. Dù sao cũng gặp phải qua nhiều cao thủ như thế. Tiêu Ngự đối với kỹ năng Chiến Sĩ vẫn hiểu được 1 ít. Động tác khi Thú nhân Chiến sĩ thi triển kỹ năng có rất nhiều khuyết điểm trí mạng. Thế cho nên hắc sử dụng kỹ năng Tàn Sát xác xuất thành công không cao.

Nghe được Tiêu Ngự bảo hắc chạy trốn. Thú nhân Chiến sĩ ngốc thể nào cũng hiểu được ý của Tiêu Ngự là Đạo tặc Tật Nhĩ sắp thoát khỏi khổng chế ! Sau khi hiểu điều này. Thú nhân Chiến sĩ đột nhiên tăng tốc độ. Xung Kích!

Ầm 1 tiếng. Thú nhân Chiến sĩ 1 cái Xung Kích đánh vào trên người Đạo tặc Tạt Nhĩ . Dem Đạo tặc Tạt Nhĩ va tới hôn mê. Rồi lại 1 cái Xung Phong liền xông ra ngoài chạy như điên.

“Người này cũng không quá ngốc.” Nhìn vào bóng lưng Thú nhân Chiến sĩ . Tiêu Ngự mỉm cười. Thầm nghĩ.

Thấy được Đạo tặc Tạt Nhĩ sắp tỉnh lại. Cột năng lượng mới tích góp được hơn 80 điểm . Tất cả kỹ năng không chế đều đã sử dụng hết . Tiêu Ngự thấy không có cơ hội tích góp đầy thanh năng lượng . Tiêu Ngự nhảy lên cao. Chủy thủ trong tay hướng về lưng Đạo tặc Tạt Nhĩ mãnh liệt đâm vào.

Trên đầu Đạo tặc Tạt Nhĩ nhẹ nhàng 1 cái hơn 200 giá trị thương tổn.

Giá trị thương tổn thấp như vậy khiến Tiêu Ngự có chút bất ngờ. Có thể là trên người Đạo tặc Tạt Nhĩ có cái trang bị nào đó thêm vào hiệu quả chống cự thương tổn , nhưng Tiêu Ngự cũng đành chịu . Với lại Tiêu Ngự đã không có kỹ năng để công kích tiếp nữa . Đạo tặc Tạt Nhĩ đã tỉnh lại . Cảm giác được Tiêu Ngự phía sau người . Quay người 1 cái < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm vòng ra.

Đạo tặc Tạt Nhĩ tốc độ công kích rất nhanh. Tiêu Ngự 1 chiêu < tạt=“” phong=“” bộ=“”> ngăn cản hết công kích của Đạo tặc Tạt Nhĩ . Hướng ra phía ngoài lao vút đi .

Đạo tặc Tạt Nhĩ hướng về Tiêu Ngự đuổi theo. 2 cái thân ảnh hướng về trong rừng lao vun vút . Thế là lại biến thành khung cảnh truy đuổi giống vừa nãy.

Tiêu Ngự thì chạy ở phía trước . Đạo tặc Tạt Nhĩ thì ở phía sau truy kích.

“Tà ác liên minh , Vong linh Đạo tặc ta muốn giết người.” Đạo tặc Tạt Nhĩ đối với Tiêu Ngự cực kỳ giận dữ. Mỗi thù của hắn thù hận toàn bộ tập trung ở trên người Tiêu Ngự. Còn Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong. Đã chạy rất xa.

1 đạo âm ảnh thoáng qua. Đạo tặc Tạt Nhĩ phía sau người Tiêu Ngự đột nhiên biến mất .

“Đây là cái kỹ năng gì?” Tiêu Ngự cảm giác được nguy hiểm đến gần. Nghĩ thầm Đạo tặc Tạt Nhĩ 1 người Lever 25 tinh anh + cường hóa . Không có khả năng không có kỹ năng đặc biệt.

Loại cảm giác nguy cơ đến gần này làm tim Tiêu Ngự đập căng thẳng lên , Đạo tặc Tạt Nhĩ đột nhiên xuất hiện ở trước người Tiêu Ngự. Hướng về Tiêu Ngự mãnh liệt đánh tới , dường như là giống với kỹ năng < đột=“” tiến=“”> .

Tiêu Ngự phản xạ có điều kiện 1 chiêu < đào=“” thoát=“”> né tránh đi. Nhưng mà Đạo tặc kia tốc độ nhanh như quỷ mỵ đảo mắt đã đến trước người Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự giơ lên chủy thủ trong tay ngăn cản Đạo tặc Tạt Nhĩ công kích.

Sinh tử 1 đường . Thần kinh Tiêu Ngự ở vào trạng thái tuyệt đối xiết chặt. Tốc độ phản ứng và chống đỡ cũng đã vượt qua cực hạn của Tiêu Ngự.

1 tiếng giòn giã vang lên. chủy thủ trong tay Tiêu Ngự va chạm ở trên chủy thủ của Đạo tặc Tạt Nhĩ. 1 tiếng trong trẻo vang lên.

Bóng người lắc lư. Tiêu Ngự và Đạo tặc Tạt Nhĩ trong nháy mắt đánh nhau mấy lần. Đây mới thực sự là khiêu chiến cực hạn. Khi cùng Đạo tặc Tạt Nhĩ liều mạng . Tiêu Ngự thật sự cảm nhận được cái loại cực hạn tốc độ kia.

Nhìn thoáng qua huyết lượng Đạo tặc Tạt Nhĩ . Trong khoảng thời gian ngắn. Đạo tặc Tạt Nhĩ huyết lượng đã phục hồi đến hơn 3.000. Tiêu Ngự cuối cùng cũng cảm giác được tuyệt vọng. Hắn không nghĩ tới viên thuốc kia tác dụng lại lớn như vậy. Bây giờ Tiêu Ngự hoàn toàn không có cơ hội tiêu diệt Đạo tặc Tạt Nhĩ .

Tiêu Ngự trong lòng dâng lên 1 cỗ không cam lòng mãnh liệt . Thật vất vả đạt tới loại trình độ này. Nhưng hy vọng tựa như trăng trong bóng nước. Trong nháy mắt đã tan biến đi .

Sau khi lượng máu phục hồi đến hơn 3.500. Tốc độ phục hồi huyết lượng của Đạo tặc Tạt Nhĩ cuối cùng cũng chậm lại.

Tiêu Ngự đem hết tài nghệ toàn thân ra chạy trốn. Lại hiện Đạo tặc Táp Nhĩ luôn luôn bám sát ở sau người. Không đem Tiêu Ngự tiêu diệt thể không bỏ qua.

< huyền=“” ảnh=“” bộ=“”>!

Tiêu Ngự chỉ có thể dùng các loại kỹ năng miễn cưỡng kéo dài thời gian. Chờ đợi kỹ năng < tậ=“” phong=“” bộ=“”> tan băng. Kiên trì chính là thắng lợi. Nhưng mà hy vọng của Tiêu Ngự đã vô cùng mù mịt. Kỹ năng căn bản chống đỡ không được thời gian dài.

Đạo tặc Táp Nhĩ nhìn vào Tiêu Ngự làm trò. Ở hắc trong mắt hắc Tiêu Ngự đã là 1 người chết.

< độn=“” hình=“”>!

Kỹ năng < độn=“” hình=“”> vừa mới tan băng. Thấy được Đạo tặc Táp Nhĩ vung chủy thủ hướng về bản thân đâm qua. Tiêu Ngự 1 cái kỹ năng < độn=“” hình=“”> ngăn cản rất 1 đòn của Đạo tặc Táp Nhĩ. Chủy thủ sát yết hầu lướt qua. Tiêu Ngự tim đập thình thịch. Nếu không phải mình kỹ năng < độn=“” hình=“”> kịp thời tan băng. Tiêu Ngự khả năng đã bị Đạo tặc Táp Nhĩ khống chế.

Cũng không biết là làm mà tốc độ di chuyển của Đạo tặc Táp Nhĩ gia tăng phạm vi lớn. Vượt qua tưởng tượng của Tiêu Ngự. So với Tiêu Ngự nhanh hơn rất nhiều. Thêm là Đạo tặc Táp Nhĩ không cần chú ý ẩn hình bản thân nên Tiêu Ngự căn bản không có khả năng chạy trốn.

Thắng thua chỉ cách nhau 1 sợi chỉ. Nếu không đột nhiên khởi động kỹ năng trên trang bị Đạo tặc Táp Nhĩ. Đạo tặc Táp Nhĩ khả năng đã nằm trên mặt đất. Nhưng mà bây giờ. Người chết rất có khả năng sẽ là Tiêu Ngự. Cùng Đạo tặc kia so sánh. Thực lực của Tiêu Ngự kém hơn nhiều lắm. Đó còn là nhờ Đạo tặc Táp Nhĩ bị đứt 1 cánh tay.

Tiêu Ngự bị Đạo tặc Táp Nhĩ công kích thần tốc bức bách, 1 chút cũng không có sức đánh trả. kỹ năng < tấn=“” kích=“”> < tạc=“” kích=“”> cũng đã tan băng nhưng Tiêu Ngự lại không có cơ hội thi triển. Với lại cho dù thi triển được những kỹ năng này. Cũng không hẳn có thể công kích được Đạo tặc Táp Nhĩ.

Tiêu Ngự ngăn cản rất gian nan. 1 đạo hàn quang hướng về mặt của Tiêu Ngự đâm thẳng qua. Tiêu Ngự phản xạ có điều kiện đem đầu quay đi. Chủy thủ từ má Tiêu Ngự lướt nhanh trên mặt 1 trận như kim châm. Chủy thủ của Đạo tặc Táp Nhĩ ở trên mặt Tiêu Ngự lưu lại 1 đạo vết thương. Tiêu Ngự trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 300 giá trị thương tổn.

Chủy thủ trong tay Đạo tặc Táp Nhĩ sau khi đâm trúng Tiêu Ngự. Lại chém ngang tới.

Chủy thủ của Đạo tặc Táp Nhĩ gần trong gang tấc. Tiêu Ngự không thể nào tránh né. Giơ lên chủy thủ trong tay 1 chiêu < tấn=“” kích=“”> đánh tới Đạo tặc Táp Nhĩ.

Đạo tặc Táp Nhĩ chủy thủ trong tay lướt qua người Tiêu Ngự. Tạo thành cho Tiêu Ngự hơn 300 giá trị thương tổn. Chủy thủ thu lại. Thân thể dịch chuyển 1 chút tránh thoát 1 đòn của Tiêu Ngự.

Lượng máu đã còn lại không đáng kể. Thời gian giữa 2 lần sử dụng trung cấp Phục Hồi Hoàn sớm đã tan băng. Nhưng dưới loại tình huống này. Tiêu Ngự căn bản không có cách nào sử dụng Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt. Lúc này đã bước chân vào tử đạo. Tiêu Ngự đã không còn cơ hội nào chạy trốn.

Ánh mắt Tiêu Ngự thoáng nhìn lại. Trong rừng cách đó không xa 1 thân ảnh thấp thoáng. Không ngờ là Thú nhân Chiến sĩ vừa rồi. Người này vẫn còn rất có tình nghĩa lại có thể không có bỏ chạy.

Mặc dù đối với Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong ôm hy vọng không lớn. Nhưng Tiêu Ngự vẫn ý thức được đem Đạo tặc Táp Nhĩ hướng bên kia dẫn qua. Có hi vọng so với không có hi vọng dù sao cũng tốt hơn nhiều. Huống chi Tiêu Ngự còn có lựa chọn sao? Nhờ vào lực lượng của Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong. Tiêu Ngự có lẽ còn có 1 cơ hội sống sót.

Xung Phong!

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong 1 cái Xung Phong hướng về Đạo tặc Táp Nhĩ xông tới.

Đạo tặc Táp Nhĩ thân thể động 1 chút. Lấy cảm giác nhạy cảm của hắc không có khả năng không phát hiện ra Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong, lấy tốc độ của hắc có thể dễ dàng tránh thoát Thú nhân Chiến sĩ công kích.

Đạo tặc Tật Nhĩ vừa định hướng bên cạnh trốn tránh. Tiêu Ngự 1 cái < tặc=“” kích=“”> hướng về Đạo tặc Tật Nhĩ đâm xuống ngăn lại đường đi của Đạo tặc Tật Nhĩ .

Thú nhân Chiến sĩ hướng đầu Đạo tặc Tật Nhĩ ra sức chém xuống. Đạo tặc Tật Nhĩ đột ngột tránh né Thú nhân Chiến sĩ tấn công. Đầu nghiêng 1 cách quỷ dị. Tiêu Ngự 1 đòn thất bại.

Đạo tặc Tật Nhĩ nhanh chóng hướng bên cạnh dịch chuyển ra ngoài.

< long=“” tường=“” thuật=“”>!

Tiêu Ngự 1 cái < long=“” tường=“” thuật=“”> đá ra. Đạo tặc Tật Nhĩ thân thể lấy 1 loại phương thức uốn khúc kỳ quái né tiếp.

Tiêu Ngự 1 cái thất bại. Đột nhiên bên cạnh 1 ngọn gió thổi qua. 1 thân ảnh từ phía sau Tiêu Ngự xông ra .

Dĩ nhiên là Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong. Thân thể to lớn của Thú nhân Chiến sĩ đánh vào trên người Đạo tặc Tật Nhĩ . Dùng Xung Kích đem Đạo tặc người đung hôn mê.

Tiêu Ngự thế nào cũng không nghĩ tới. Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong lại có thể cùng mình cùng hoàn thành phối hợp như vậy . Người này lần này chọn thời cơ rất chuẩn. Lại có thể đánh trúng Đạo tặc Tật Nhĩ. Vượt ra ngoài phán đoán của Tiêu Ngự . Đối với Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đến xem như là vững tin hơn hẳn.

Tiêu Ngự bổ nhào vào bên cạnh Đạo tặc NPC . Giương tay lên cao 1 cái < tấn=“” kích=“”> tiếp nhận quyền không chế.

Tàn Sát!

Thú nhân Chiến sĩ giơ lên đại kiếm trong tay hướng về Đạo tặc Tật Nhĩ ra sức chém xuống. Đại kiếm trong tay gào thét lao đến.

Ầm. Đại kiếm trong tay Thú nhân Chiến sĩ chém lên trên người Đạo tặc Tật Nhĩ.

Hệ thống: Tàn Sát thất bại!

Đạo tặc Tật Nhĩ trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 60 giá trị thương tổn.

“Chân phải lui về sau bước. Tập trung lực!” Thấy được Thú nhân Chiến sĩ kỹ năng thi triển thất bại. Tiêu Ngự quát.

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Hẩn hiểu được. Tiêu Ngự đây là đang dạy hắn thi triển kỹ năng Tàn Sát như thế nào . Mặc dù không rõ Tiêu Ngự tại sao hiểu được cách thi triển kỹ năng Chiến sĩ. Nhưng Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đối với Tiêu Ngự có 1 loại tín nhiệm không nói nên lời . Vẫn không chút do dự dựa theo như lời Tiêu Ngự làm theo.

Tàn Sát!

Thú nhân Chiến sĩ nâng đại kiếm trong tay hướng về Đạo tặc Tật Nhĩ nặng nề chém xuống. Tiêu Ngự muốn ngăn cản đã không còn kịp rồi.

Hệ thống: Tàn Sát thất bại!

Vẫn bị thất bại. Thú nhân chiến sĩ Vệ Phong không tránh khỏi vụn phần uể oải. Chẳng lẽ mình thực sự thi triển không được kỹ năng Tàn Sát sao?

“Đừng nóng vội. Lặp lại 1 lần nữa. Động tác không được nhanh quá!” Tiêu Ngự kiên nhẫn chỉ đạo Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong. Nói.

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong im lặng. Thân thể hơi trầm xuống sau đó dựa theo như lời Tiêu Ngự thử lần nữa. Giơ lên đại kiếm trong tay.

“Chân phải tích trữ lực. Tay phải thả chậm ra. Lực trầm xuống ! Nghiêng 45 độ. Tăng tốc độ. Chém!” Tiêu Ngự quát.

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nghe thấy vậy . Về mặt đặc biệt thành kính. Dựa theo như lời Tiêu Ngự . Đại kiếm trong tay nghiêng góc 45 độ hướng về Đạo tặc Tập Nhĩ ra sức chém xuống.

Tàn Sát!

Sau khi làm theo như lời Tiêu Ngự .Vệ Phong mới phát hiện ra loại cảm giác cùng với bình thường hoàn toàn bất đồng này . 2 tay lực lượng tuôn trào mà ra. Đường như vô cùng vô tận. Hướng về phía dưới đổ xuống.

Tàn Sát trúng mục tiêu. máu tươi tung tóe bay 1 cái hơn 3.300 thương tổn từ trên đầu Đạo tặc Tập Nhĩ bay lên.

Đạo tặc Tập Nhĩ mở miệng. Không phát ra nổi âm thanh . Trên ngực máu tươi phun ra. Ánh mắt sắc bén dần dần mất đi hào quang lộng lẫy. Chậm rãi phai nhạt xuống. Ngã trên mặt đất.

“Thành công !” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong vui mừng hết sức nói. 1 loại cảm giác thành tựu và vui sướng cảm nẩy lên trong lòng khó mà nói rõ được . Cảm kích nhìn qua Tiêu Ngự. Nghìn vạn lời đều ở trong đó . Lúc này nói bất luận cái gì đều cũng không đủ để biểu đạt . Vẹn vẹn nói mấy câu chỉ đạo. So với bất luận 1 cái trang bị gì cũng phải có giá trị hơn. Cho Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong hưởng thụ cả đời!

“Kết thúc.” Tiêu Ngự thở ra 1 hơi dài. Tiêu Ngự trong vô ý cứu Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong. Không nghĩ tới cuối cùng cứu lại là bản thân hắn. Đòi người gặp gỡ. Thật đúng là kỳ diệu. Mặc dù không lấy được giá trị vinh quang của Đạo tặc Tập Nhĩ . Tiêu Ngự cũng không miễn cưỡng . Coi như là cho Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong 1 ít báo ơn đi.

Trên mặt đất lẳng lặng nằm 1 cái trang bị.

“Cái trang bị này hẳn là cái trang bị Đạo tặc thuộc về ngươi.” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đối với Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Vệ Phong. Ánh mắt của hắn rất là chân thành . Không có chút nào dối trá. Hẳn thực sự là vô cùng cảm kích Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự khom lưng đem thứ Đạo tặc Tập Nhĩ rơi xuống nhặt lên. Là 1 khối kim loại chế tạo ra không ngờ là 1 cái chìa khóa. Tiêu còn chưa kịp nhìn thuộc tính trang bị đã phát hiện lân cận trong rừng xuất hiện rất nhiều games thủ Tà ác liên minh , 1 ít games thủ ánh mắt bất thiện nhìn đến nơi này. Tiêu Ngự đem trang bị thu vào cảnh giác các games thủ này.

“Vệ Phong. Người kia là?” 1 Đạo tặc vừa nhìn về phía Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong hỏi vừa nhìn thoáng qua trang bị Đạo tặc Tập Nhĩ rơi trên mặt đất.

Lại có thể là những games thủ vừa rồi bị Đạo tặc Tập Nhĩ đánh tan chạy đi giờ quay lại.

“1 người bằng hữu!” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nói.

“Để cho hắn đem thứ NPC Đạo tặc này rơi xuống thu lại . Cái tên NPC này là người chém chết . Dựa vào cái gì mà để cho hắn?” Đạo tặc kia mặt bất thiện nói. Thứ Lever 25 tinh anh + cường hóa rơi xuống . Tuyệt đối không phải vật phẩm.

“Nếu như không phải hắn. Ta căn bản giết không được cái tên NPC Đạo tặc này!” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong rất tức giận nói. Hắn đối với Tiêu Ngự rất sùng bái. Rất muốn kết giao với Tiêu Ngự. Lại không nghĩ rằng đồng đội của bản thân lại có thể nói ra loại lời này. Đòi chia là vô cùng liêm sỉ!

Tiêu Ngự hướng 4 phía nhìn thoáng qua. Gần chỗ này tổng cộng 6 người. Nhìn chằm chằm như hổ đói vào Tiêu Ngự. Bọn họ hiển nhiên là mơ ước thứ Tiêu Ngự vừa mới thu hoạch . Cho nên mới tìm cái cớ như vậy.

“Ta ăn vào thứ gì . Cho tới bây giờ không có thói quen thổ ra.” Ngự hờ hững nói. Huy vũ chủ thủ trong tay làm nên 1 vòng tuyệt đẹp . Tiêu Ngự rất không thích nhìn đám người này. Nếu như Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong mới vừa rồi nói muốn cái chìa khóa kia . Tiêu Ngự sẽ không tranh đoạt. Dù sao cũng là hắn tiêu diệt Đạo tặc Tập Nhĩ và cũng cứu mình 1 mạng. Nhưng mà bây giờ. Nói bản thân đem đồ vật giao cho những người này. Tiêu Ngự sẽ không bao giờ đồng ý . Cho dù Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong mở miệng

Tiêu Ngự cũng sẽ không cho hấn 1 ít mặt mũi nào . Giữa mặt ân tình của Tiêu Ngự và Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong . Đã thanh toán xong. Tiêu Ngự không có bất luận cái gánh nặng tâm lý nào.

1 cỗ mùi thuốc súng lan tràn ra (như kiểu sát khí lan tràn ra í mà – muốn gây chuyện) . Tiêu Ngự không ngại cho những games thủ này 1 ít dạy bảo.

“Sao có thể a .Tiểu tử này ! Trên người tất cả đều là trang bị cấp Truyền Thuyết . Dù là trừ hết kinh nghiệm cũng đáng !” Đạo tặc kia gào lên nói. Bên cạnh còn lại 5 games thủ cũng đều nóng lòng thử sức .

“Vệ Lăng. Vệ Nha. Các người cũng theo với bọn họ sao?” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nhìn về phía Băng Pháp sư và Âm Vụ bên cạnh. Lạnh lùng nghiêm nghị quát. Thấy được những chiến hữu này cùng bản thân cho tới bây giờ kẻ vai chiến đấu lại có thể có loại đức hạnh này. Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong thật sự rất thất vọng.

Băng Pháp sư và Âm Vụ ánh mắt trốn tránh.

“Vệ Phong. Dừng lại đi. Chúng ta thời gian dài như vậy làm đồng đội. Hấn chỉ là người ngoài. Tiêu diệt hấn thì thế nào. Vì 1 người ngoài. Giá trị sao?” Băng Pháp sư Vệ Lăng có ý tốt khuyên bảo nói.

“Hừ hừ. Ta thực sự không nghĩ tới. Các người lại có thể là loại người như vậy . Ha ha . Khi gặp nguy hiểm thì chạy so với người khác đều nhanh hơn . Vừa nhìn thấy 1 ít lợi ích . Toàn bộ như ruồi bọ bầu lên.” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong có chút cô đơn lạnh lẽo. Những đồng đội này quả thực khiến cho hấn quá thất vọng rồi. Hoành đao lạnh giọng nói.” Muốn xông đến. Trước hết phải bước qua cửa ải này của ta.” Con mắt sắc bén nhìn chăm chăm mấy đồng đội này.

294. Chương 295 Thụ Nghệ

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đứng ở phía trước . Bóng lưng của hấn rất hiu quạnh. Phát hiện bằng hữu ở cùng với nhau lúc xưa lại có thể là 1 đám tiểu nhân hèn hạ. Loại đau đớn này là rách tim nứt phổi .

“Vì 1 người ngoài. Đáng giá sao?” Đạo tặc kia nhìn vào Vệ Phong. Lạnh lùng nói.

“Ta khinh thường cùng lũ tiểu nhân làm bạn.” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nói. Nhìn vào Đạo tặc.”Từ giờ trở đi là địch không phải bạn.”

“Hừ hừ.” Đạo tặc tức giận bật cười.”Khá vui về a . Vậy người và hấn cùng chết đi.”

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong không buồn chế giễu những người không biết gì này . Bọn họ dường như quên vừa rồi Đạo tặc Tập Nhĩ là như thế nào đem bọn họ đánh gục bay chó sủa . Tiêu Ngự ngay cả Đạo tặc tập đều có thể không chế. Đối phó với bọn họ cũng không chỉ dễ như trở bàn tay?

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Tiêu Ngự thần tình lạnh nhạt khiến vũ chủ thủ trong tay . Khóe miệng nhếch lên 1 chút mỉm cười. Căn bản không có 1 chút vẻ mặt khấn trương. Hấn càng thêm khẳng định phán đoán trong lòng. Tiêu Ngự căn bản không sợ mấy cái games thủ trước mắt này. Cho dù bọn họ có 6 người.

“Đại ca. Cần gì phải vậy chứ. Chúng ta tình cảm qua lại thời gian dài như vậy . Thua kém cái tên gia hỏa vừa gặp mặt này sao?” Băng Pháp sư Vệ Lăng ở 1 bên khuyên giải nói.

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong thờ ơ nhìn thoáng qua Băng Pháp sư Vệ Lăng. Cái tên gia hỏa này do bản thân dẫn vào trò chơi . Bây giờ bỗng nhiên cảm thấy thật xa lạ .

“Các người tự giải quyết cho tốt đi ” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong lạnh giọng nói. Đã hạ quyết tâm cùng mấy người này phân rõ giới hạn .

Tiêu Ngự không nghĩ tới thú nhân chiến Vệ Phong lại có thể có thể nguyên nhân vì mình mà cùng các đồng đội bạn ở cùng với nhau từ lâu cắt đứt quan hệ . Tiêu Ngự nhìn ra Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong là 1 người rất có nguyên tắc sống . Rất có tín nghĩa.

“Có thể động thủ sao?” Tiêu Ngự hờ hững hỏi. Nhìn thoáng qua Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong. Trưng cầu ý kiến của hắn.

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong kiên định gật đầu.

“Cùng những người này cắt đứt quan hệ thì sau này người train kiểu gì ?” Tiêu Ngự cho Thú nhân Chiến sĩ vệ 1 cái truyền âm hỏi .

“Cùng những người này luyện cấp là 1 loại sỉ nhục . Cùng lắm sau này bản thân 1 mình lưu lạc.” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong thở dài 1 hơi trả lời.

“Đã như vậy.” Tiêu Ngự đứng thẳng người lên . Nhìn lướt qua 6 games thủ bên cạnh . Lạnh nhạt nói.“VẬY ta sẽ dạy người 1 ít kỹ xảo chiến đấu .”

Nghe được Tiêu Ngự nói. Thú Chiến sĩ Vệ Phong mắt chợt sáng ngời lên , nếu như Tiêu Ngự có thể truyền thụ cho bản thân 1 ít kỹ xảo. Sau này 1 mình đơn độc luyện cấp có khi cũng không cần khổ cực như bây giờ . Chỉ riêng là vừa rồi Tiêu Ngự dạy hắn làm cách nào thi triển kỹ năng Tàn Sát đã cho hắn hưởng lợi không phải là nhỏ .

Nếu như Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong là khối gỗ mục. Tiêu Ngự sẽ không cố gắng chỉ dẫn cũng không có khả năng chỉ dạy thêm nhưng từ hành động vừa rồi Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong giúp đỡ bản thân kích hôn mê Đạo tặc Tập Nhĩ thuận lợi Tàn Sát Tập Nhĩ xem ra Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong khả năng tiềm tàng là vô cùng to lớn . Chỉ là hắn chưa có từng tìm hiểu bí quyết. Lại không có người chỉ bảo. Mới vừa rồi được Tiêu Ngự chỉ hơi chỉ bảo 1 chút thực lực Vệ Phong đã có thể tăng lên phạm vi lớn. Sau này cho dù là đơn độc luyện cấp. Cũng không thành vấn đề.

Hệ thống: Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong rời khỏi tổ đội.

“Đến đây đi.” Rời khỏi đội ngũ. Nhìn mấy games thủ trước mắt này. Thú Chiến sĩ Vệ Phong 1 đao đứt đoạn , trong con mắt thả thiêu đốt chiến ý.

“Đây là người tự tìm chết đó.” Đạo tặc cười lạnh nói.

Đạo tặc Vong linh Chiến sĩ và hắc ám Đức lỗ y chậm rãi đến gần . Phía sau người Băng Pháp sư Âm Vu và Lôi Pháp Sư chuẩn bị công kích.

Hệ thống: Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong gia nhập đội ngũ của người.

Tiêu Ngự lạnh lùng cười. Dương chủy thủ hướng về Đạo tặc kia nhào tới. Chủy thủ trong tay trên không trung lướt nhanh 1 đường vòng cung. Lao thẳng tới mặt Đạo tặc kia .

“Thật nhanh.” Đạo tặc chỉ cảm thấy hàn quang thoáng qua trước mắt. Giơ lên chủy thủ trong tay chống đỡ.

Chủy thủ Tiêu Ngự chỉ là gần sát mặt Đạo tặc lướt qua . Cũng không có công kích được hắn , Đạo tặc vung chủy thủ trong tay đâm đến Tiêu Ngự.

Vẫn là 1 chiêu kia. Bởi vì Tiêu Ngự động tác quá nhanh. Games thủ bình thường ở khi bị công kích khi thường hay nảy sinh tâm lý khẩn trương. Căn bản không thể nhận ra Tiêu Ngự phát ra chiêu này chỉ là chiêu uy hiếp.

Hệ thống: bởi vì Đạo tặc xxx công kích người trước. Người và đồng đội có quyền đối với Đoàn đội hắn tiến hành phòng vệ. Thời gian giới hạn 3 phút .

“Tốt lắm. Bắt đầu !” Tiêu Ngự trong tiếng nói nghe không sinh ra bất luận cảm tình gì . Giống như là tử thần tuyên án. Thân ảnh xuất hiện đột ngột ở trước người Âm Vu , hắn vừa mới chuẩn bị cho Tiêu Ngự 1 cái nguyên rửa. Không ngờ tới Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của mình không kịp tránh ra. Bụng bị 1 đòn đánh trúng. Ở trong lúc thi triển ma pháp bị cắt ngang. Ngắc đầu nhìn 1 chút. 1 thanh

chủy thủ từ trên đâm thẳng tới. 1 loại cảm giác bị vũ khí sắc bén đâm trúng truyền vào trong óc. Âm Vu rơi vào trạng thái hôn mê.

Đạo tặc kia mất đi mục tiêu. Nhìn lại. Phát hiện Tiêu Ngự lại đã ở bên cạnh Âm Vu. Động tác nhanh đến đỉnh điểm. Lúc này. Hắn bỗng nhiên ý thức được. Bản thân 6 người bọn họ đối phó cái tên Đạo tặc này dường như đã phạm sai lầm lớn.

“Ta đối với cái class Thú nhân Chiến sĩ này không hiểu rõ lắm. Người trước hết nói qua 1 chút kỹ năng của người. Ta có thể giúp người tham mưu.” Tiêu Ngự nói. Mặc dù Tiêu Ngự chơi là class Đạo tặc mà không phải Chiến sĩ. Nhưng cũng có rất nhiều đạo lý chung. Tiêu Ngự dù sao cũng từng chiến đấu cùng nhiều Chiến sĩ như vậy. Đối với class Chiến sĩ cũng có chút am hiểu.

“Được. Kỹ năng của Thú nhân Chiến sĩ gồm có Xung Phong, Xung Kích, Thần Thú Gia Trì, Cuồng Dao Trảm, liên kích kỹ - Cuồng Lôi Dao Trảm, Phong Lôi Trảm, trạng thái phòng ngự, trạng thái tấn công, trạng thái cuồng bạo...” Vệ Phong đem kỹ năng của bản thân từng cái nói cho Tiêu Ngự.

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong hẳn chiến cũng không tốt lắm. Tất cả kỹ năng đều là kỹ năng cơ bản của Thú nhân Chiến sĩ. Không có kỹ năng đặc biệt. tuy nhiên chỉ riêng những kỹ năng này. Nếu như có thể thi triển tốt mà nói. Cũng đã rất mạnh rồi.

“Thú nhân Chiến sĩ thiên phú chủng tộc có 10 % lực lượng cộng thêm. 10% công kích cộng thêm. Tư thế cuồng bạo học tập cũng so với class Chiến sĩ khác sớm hơn 1 ít. Ở trong tất cả các loại Chiến sĩ. Chỉ có Cuồng Chiến sĩ là lực lượng và khả năng công kích cùng Thú nhân Chiến sĩ so sánh được. Xưng là tuyệt thế song kiều. Cùng Đạo tặc bất đồng. Đạo tặc cường hãn ở năng lực khống chế. Mà Thú nhân Chiến sĩ lại chú trọng đối với áp chế đối thủ hơn. Người trước hết cố gắng tiếp cận đối thủ. Tiếp cận đối thủ có rất nhiều phương thức. Đợi lát nữa ta sẽ giảng giải từng cái cho người.” Sau khi Tiêu Ngự < tặc=“” kích=“”> xong. Thân thể xoay người < phản=“” thủ=“” bối=“” thứ=“”> đâm vòng ra. Đem Âm Vu giết chết.

Động tác của Tiêu Ngự lưu loát mà lại ngắn gọn. Thương tổn cao dọa người. Thoải mái đem Âm Vu tiêu diệt. Động tác thanh nhã khiến cho mấy games thủ xung quanh kinh ngạc 1 hồi. Xem Tiêu Ngự chiến đấu giống như là 1 loại hưởng thụ nghệ thuật. Tấn công mãnh liệt lên thị giác người xem.

Lôi Thuật!

Băng Đạn!

Lôi Pháp Sư và Băng Pháp sư phóng công kích ma pháp Tiêu Ngự. Ở trong tích tắc trước khi ma pháp chạm đến Tiêu Ngự. Tiêu Ngự 1 cái < đột=“” thứ=“”> đến bên cạnh Lôi Pháp Sư. Chủy thủ trong tay hệt như lưu tinh (sao băng). Đâm vào ngực Lôi Pháp Sư. Lôi Pháp Sư rơi vào trạng thái tê liệt.

Hắc ám Đức lỗ y đánh về phía Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong. Vong linh Chiến sĩ ở 1 bên phối hợp tác chiến. Thẻ đem Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong chém ở dưới kiếm.

Đạo tặc kia thì đánh về 1 bên Tiêu Ngự.

“Bên trái góc 30 độ. Xung Phong.” Tiêu Ngự 1 bên công kích Lôi Pháp Sư. 1 bên chỉ dẫn cho Vệ Phong.

Thú nhân Chiến sĩ không chút do dự dựa theo Tiêu Ngự nói. 1 đường thẳng tắp xông ra ngoài. Khó khăn lắm mới từ trong hắc ám Đức lỗ y và Vong linh vọt tới Chiến sĩ bên cạnh. Thời gian chuẩn xác tuyệt diệu. Không hơn kém 1 giây.

“Trước ổn định. Sau đó nhắm Đạo tặc. Xung Kích!” Tiêu Ngự truyền âm nói.

Thú nhân Chiến sĩ sau khi nghe xong Tiêu Ngự nói. Không chút nán lại 1 cái Xung Kích hướng về Đạo tặc vọt tới. Đạo tặc kia đang đánh về phía Tiêu Ngự. Bất ngờ không kịp đề phòng Thú nhân Chiến sĩ từ 1 bên lao ra. bị Thú nhân Chiến sĩ đùng hôn mê.

Ngay cả Thú nhân Chiến sĩ cũng rất khó hiểu. Vì sao Tiêu Ngự đối với thời cơ lại có thể nắm chắc tuyệt diệu như thế. Minh bình thường Xung Kích xác xuất thành công tuyệt đối sẽ không vượt quá 30%. Nhưng mà bây giờ. Trải qua 1 câu của Tiêu Ngự. Dường như không có % nào thất bại. Tất cả đều ở trong kế hoạch của hắn.

“Muốn trở thành 1 cao thủ. Điều thứ nhất cần chính là bình tĩnh. Cần bình tĩnh tuyệt đối. Càng chiến đấu dữ dội càng phải như thế . Chỉ có bình tĩnh mới có thể duy trì suy nghĩ thanh tỉnh. Suy nghĩ rõ ràng mới có thể bảo đảm phán đoán chính xác. Người có thể chết. Nhưng cũng không thể chết trong hồ đồ . Cho dù là chết. Cũng tuyệt đối không thể hoảng sợ. Gặp phải nguy hiểm nếu như bối rối mà nói. Có thể làm xác suất tử vong gia tăng cực đại. Cái này ta không giúp được người. Có thể tiếp thu được bao nhiêu còn phải phụ thuộc bản thân người .” Tiêu Ngự chậm rãi giảng giải nói. Nhìn thoáng qua Thú nhân Chiến sĩ phía xa .“Né sang bên . Rồi dùng Liên kích kỹ. Sau đó Tàn Sát!”

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong không chút do dự né tránh 1 cái. Xung Phong qua Vong linh Chiến sĩ. Đại kiếm trong tay huyền hóa ra hỏa diễm bùng bùng. Đem Đạo tặc bao trùm ở trong công kích của Tiêu Ngự. Đạo tặc huyết lượng từng khúc đi xuống. Bị Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đung ra ngoài thật xa.

“Tàn Sát!” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong giơ đại kiếm lên. Hướng về Đạo tặc chém xuống.

“Bình tĩnh. Lực trầm!” Tiêu Ngự nhấn mạnh từng chữ hiện lên ở Thú nhân trong đầu Chiến sĩ Vệ Phong . 1 cỗ lực lượng mạnh mẽ rào rạt bộc phát ra. Vào giờ khắc này. Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong trong đầu đã ngộ ra 1 chút.

Đạo tặc vừa mới thức tỉnh. 1 đại kiếm hướng về hấn chém qua. Hấn căn bản không có thời cơ trốn tránh. Bị Thú nhân Chiến sĩ 1 đòn Tàn Sát.

Lúc này hắc ám Đức lỗ y và Vong linh Chiến sĩ đều hướng về Thú nhân Chiến sĩ vọt lên.

“Thần Thú Gia Trì.” Tiêu Ngự quát lạnh nói.

Thần Thú Gia Trì!

Nghe được Tiêu Ngự nói. Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong thi triển ngay cái kỹ năng này. Toàn thân làn da biến thành 1 loại màu sắc u ám. Ngạnh kháng 1 cái Xung Kích của Vong linh Chiến sĩ và 1 đòn đòn nghiêm trọng của hắc ám Đức lỗ y .

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong bị lão đảo 1 chút. Nâng lên đại kiếm trong tay chém ra sau lưng đánh trả Vong linh Chiến sĩ và hắc ám Đức lỗ y.

” Thần Thú Gia Trì là kỹ năng đặc biệt của class Thú nhân Chiến sĩ. Thú nhân Chiến sĩ ở trên phương diện lực lượng so với Cuồng Chiến sĩ kém hơn không nhiều . Sau khi cuồng bạo sức chiến đấu so với người Cuồng Chiến sĩ cũng thấp hơn . Nhưng chưa từng có người nào dám nói Thú nhân Chiến sĩ so với người Cuồng Chiến sĩ yếu hơn cả. Nửa là bởi vì cái kỹ năng này. Cái kỹ năng này và < vong=“” linh=“” ức=“” chế=“”> có phần tương tự. Nhưng mà bất đồng là cái kỹ năng này duy trì thời gian lâu hơn . Hiệu quả cường đại hơn . Duy trì thời gian hơn 3 giây . Nếu như có thể đủ tận dụng . Sẽ là 1 vũ khí sắc bén để giết địch .” Tiêu Ngự truyền cho Thú nhân Chiến sĩ những điều cơ bản. Những tư liệu này tuyệt đại bộ phận ở trang chủ đều có thể tìm ra. Tiêu Ngự thêm vào 1 ít hiểu biết của bản thân. Cũng những điều trên trang chủ kia có nhiều chỗ khác biệt rất lớn. Lại liên hệ với tình huống chiến đấu . Càng làm cho người nghe dễ hiểu hơn.

295. Chương 296 Lột Xác

“Kỹ năng Thần Thú Gia Trì và [Vong Linh Ưc Chế] giống nhau, chống lại hiệu quả kỹ năng khống chế, theo như trên lý luận 3 giây thời gian căn bản không làm được cái gì, nhưng nếu như kỹ năng thi triển vào thời gian thích hợp , 3 giây thời gian đối với địch nhân mà nói, là vô cùng trí mạng . Người cần trước tiên bảo đảm suy nghĩ tuyệt đối rõ ràng, mắt nhìn xung quanh, tai nghe 8 hướng, căn cứ động tác của đối thủ, ý nghĩ của đối thủ tiến hành phân tích phán đoán, như vậy mới có thể thi triển thời gian chính xác kỹ năng Thần Thú Gia Trì.” Những kinh nghiệm này đều là Tiêu Ngự ở trong chiến đấu nghiệm được , những đạo lý này nói thì dễ dàng, lúc làm mới thấy khó khăn, Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong có thể hiểu bao nhiêu, làm tới trình độ nào thì phải xem vào ngộ tính và tạo hóa của hấn .

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong hiểu, Tiêu Ngự nói mỗi 1 câu đều là kinh nghiệm của hắn ở trong chiến đấu trải qua muôn ngàn thử thách ngộ ra , đều là phi thường trọng yếu , hắn đem những lời này 1 chữ cũng không lọt ra ngoài , ghi lại vào trong lòng.

Ở dưới chỉ đạo của Tiêu Ngự , Thú nhân Chiến sĩ giống như thoát thai hoán cốt , trước là Tàn Sát Đạo tặc, sau đó ngành kháng công kích của hắc ám Đức lỗ y và Vong linh Chiến sĩ , lấy 1 địch 2 vẫn không hề bối rối.

“Trạng thái cuồng bạo, Toàn Phong Trảm!” Tiêu Ngự quát, sau khi tiêu diệt Lôi Pháp Sư, ở trong ánh mắt hoảng sợ của Băng Pháp sư 1 chiêu [Đột Tiến] đến gần Băng Pháp sư, 1 cái [Tấn Kích] nhanh chóng xuất ra.

Băng Pháp sư thân thể hơi nghiêng, giương tay lên cao 1 cái Băng Hoàn Thuật.

Ầm , chủ thủ trong tay Tiêu Ngự đâm trúng Băng Pháp sư, nhưng mà không thể ngăn cản Băng Pháp sư phóng ra Băng Hoàn Thuật, ở trước khi Băng Hoàn Thuật chạm đến trên người, Tiêu Ngự 1 chiêu [Đào Thoát] né ra ngoài.

Băng Pháp sư Băng Hoàn Thuật không thể đóng băng Tiêu Ngự, ở bên cạnh kết xuất 1 mảnh khu vực hàn băng, Tiêu Ngự không có cách nào bước vào khu vực này , chỉ có thể ở xung quanh bắn khoả , tìm cơ hội hạ thủ.

Băng Pháp sư từ trong trạng thái hôn mê tỉnh lại, lòng còn sợ hãi nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, sau khi ngâm xướng 1 đoạn thần chú, nhiệt độ xung quanh chợt giảm xuống, hình thành 1 mảnh khu vực băng tuyết , là kỹ năng băng tuyết ngập trời của Băng Pháp sư .

Trong khoảng thời gian ngắn không có cách nào công kích đối với Băng Pháp sư, Tiêu Ngự cũng không thêm để ý, hắn có rất nhiều cơ hội, tựa như mèo vờn chuột, Băng Pháp sư muốn chạy là không thể nào .

Thú nhân Chiến sĩ bên kia, sau khi nghe xong mệnh lệnh của Tiêu Ngự , Thú nhân Chiến sĩ mở ra tư thế cuồng bạo, 1 cái Toàn Phong Trảm xuất ra, Toàn Phong Trảm là kỹ năng đánh lan của Chiến sĩ, có thể đồng thời công kích 3 mục tiêu bên cạnh, thương tổn cũng cực cao.

” Sau khi Toàn Phong Trảm xong tiếp tục 1 cái Cuồng Dao Trảm công kích Vong linh chiến, chú ý hắc ám Đức lỗ y, Đức lỗ y cái class này bọn họ có thể biến hình có năng lực trị liệu, nhưng mà bản thân phòng ngự không cao, sau khi biến hình kỹ năng công kích rất ít, không có gì kỹ năng khống chế, người chỉ cần không đem trước ngực, bụng lộ, vị trí quan trọng cho hắn công kích , bọn họ sẽ không có biện pháp khống chế người, người chỉ cần ngăn chặn Vong linh Chiến sĩ là có ổn,Vong linh chiến cũng không có kỹ năng khống chế, dưới tình huống đánh lộn , căn bản không phải đối thủ của Thú nhân Chiến sĩ, thực lực của người ít nhất vượt qua hắn 30% trở lên, có thể áp chế toàn diện hắn.” Tiêu Ngự nói, Đạo tặc dưới tình hình như vậy, sẽ không cùng đối thủ đánh bừa, mà class Chiến sĩ, có thời gian nhất định phải học được cách chính diện đối địch.

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong công kích sắc bén bao trùm Vong linh Chiến sĩ. Khí thế hoàn toàn áp chế. Vong linh Chiến sĩ thậm chí ngay cả 1 chút kỹ năng cũng thi triển không được.

“Class Chiến sĩ là 1 cái class trâu bò. Khi bọn hắn đối với đối thủ tiến hành áp chế. Đối thủ căn bản rất khó phản kích. Trừ phi đối phương cũng là 1 Chiến sĩ cường hãn. Nếu như người đến gần đối thủ. Nhất định phải 1 hơi đem đối thủ tiêu diệt. Không thể cho bọn hắn bất kì cơ hội nào phản kích.”

Vong linh Chiến sĩ và hắc ám Đức lỗ y kinh ngạc phát hiện. Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong giống như là thay đổi thành 1 người hoàn toàn khác . Tiến lui có thứ tự . Thời gian nắm chắc vô cùng tinh chuẩn. Dem bọn họ hoàn toàn áp chế. Nếu như đổi lại trước kia. Đây là chuyếtuyệt đối không có khả năng phát sinh. Lúc này bọn họ mới phát hiện. Tiêu Ngự trong miệng đang không ngừng nói gì đó. Hóa ra là Tiêu Ngự chỉ đạo hắn!

Trên mặt đất đã nằm 3 cỗ thi thể. Tiêu Ngự tựa như người xem như đứng ở bên cạnh quan sát . Cảnh này giống như là Tiêu Ngự và Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đang đùa bỡn bọn họ.

Đây quả thật là đùa bỡn. 6 người bọn họ ở trong mắt Tiêu Ngự. Căn bản không đáng 1 xu . 6 con kiến muốn cắn chết 1 con voi. Có khả năng sao? Voi 1 cước giẫm xuống. Sức lực như thế thì mấy con kiến này

đều sẽ bị nghiền nát.

Ở dưới chỉ đạo của Tiêu Ngự. Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong bước không chút nào thừa thải. Đối mặt Vong linh Chiến sĩ và hắc ám Đức lỗ y. Tiến lui có bài bản. Giết bọn họ chỉ là vấn đề sớm muộn.

Tiêu Ngự coi đây là bài luyện tập, tiếp tục giảng giải kỹ xảo chiến đấu cho Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong, kể cả rất nhiều loại phương pháp ở trong chiến đấu tiếp cận đối thủ, mặc dù Tiêu Ngự đối với kỹ năng của Thú nhân Chiến sĩ cũng không phải hiểu rất rõ, nhưng Tiêu Ngự đối với chiến đấu hiểu so với games thủ bình thường sâu sắc hơn nhiều, sau khi đổi lại vị suy xét có thể đem đặc điểm của Thú nhân Chiến sĩ thi triển ra hoàn mỹ như thường.

“Thú nhân Chiến sĩ nếu như gặp phải class thiên về khống chế, ví dụ như Đạo tặc và Băng Pháp sư, Lôi Pháp Sư, vậy sẽ là khảo nghiệm kỹ xảo 1 người, phương pháp tốt nhất là ở trước khi đối thủ thi triển kỹ năng khống chế thì bản thân thi triển ra Thần Thú Gia Trì, chống cự đối thủ khống chế, đến gần đối thủ, sau đó dùng công kích mạnh mẽ đối với đối thủ tiến hành áp chế toàn diện.” Tiêu Ngự nói, loại phương pháp này là tốt nhất, trên thực tế chỉ có ở khi đối phó cao thủ mới cần vô cùng thận trọng, ở lúc đối phó games thủ bình thường chỉ cần tốc độ nhanh, thời gian vừa đúng, hoàn toàn có thể ở trước khi đối thủ thi triển ra kỹ năng vọt tới bên cạnh đối thủ.

“Đương nhiên, ở thời điểm chiến đấu còn phải có năng lực ứng biến nhất định, bất kể khi nào thì cũng sử dụng 1 hình thức là không thể thực hiện được. Tuy nhiên khi đối phó với games thủ bình thường, chỉ cần thuần thực vận dụng 1 hình thức (hình thức tấn công đó – tấn công có bài bản) như vậy là đủ rồi. Bất kể sử dụng 1 loại hình thức nào, hành động đều phải nhanh chóng, dù là phán đoán sai lầm, cũng phải nhanh chóng đem kỹ năng thi triển xong, tuyệt đối không thể do dự, nếu như người thi triển rất nhanh, chiêu rách nát cũng có thể trí mạng, nếu có 1 lát do dự, khả năng sẽ đánh mất thời cơ chiến đấu.” Tiêu Ngự nói.

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong tựa như 1 đệ tử, lắng nghe, động tác trên tay quả quyết hơn rất nhiều, công kích cũng trở nên sắc bén lên, Vong linh Chiến sĩ bên cạnh càng thêm mất sức, hắc ám Đức lỗ y rất kinh ngạc, Tiêu Ngự rốt cuộc nói những thứ gì, hắc ám Đức lỗ y cảm nhận được thực lực Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong biến hóa sau từng chiêu.

Vong linh Chiến sĩ vừa định thi triển cuồng liệt trăm kỹ năng, bị Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong 1 kiếm chém trên bả vai trên, kỹ năng bị cắt ngang.

Thú nhân Chiến sĩ dữ dội quát 1 tiếng, Tàn Sát! Đại kiếm trong tay diễm tĩnh mạnh mẽ, nghiêng người chém xuống, Vong linh Chiến sĩ trực tiếp bị Tàn Sát.

Lúc này Thú nhân Chiến sĩ còn lại 39% huyết lượng, khi Thú nhân Chiến sĩ công kích hắc ám Đức lỗ y, hắc ám Đức lỗ y thần trí bấn loạn, sau khi hắc ám Đức lỗ y biến hình cũng xem như là 1 cái class trâu bò, nhưng so với Thú nhân Chiến sĩ, thì phải gọi là sự phụ. Huống chi Tiêu Ngự bên cạnh còn chưa có động thủ, nếu như Tiêu Ngự động thủ, hắc ám Đức lỗ y không có cơ hội.

Tiêu Ngự tùy tiện chỉ bảo Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong 1 chút, đã có thể khiến cho Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong thực lực tăng lên 1 khoảng lớn như vậy, có thể biết được thực lực của Tiêu Ngự dũng mãnh bao nhiêu, hắc ám Đức lỗ y không nén nổi có chút tuyệt vọng, dù là hắc ám Đức lỗ y đem Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong giết chết, hắc ám Đức lỗ y cũng trốn không thoát vận mệnh bị tiêu diệt. Huống chi, Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong liên tiếp tránh né vài lần công kích của hắc ám Đức lỗ y, trong nháy mắt đã xóa sạch hơn 30% huyết lượng của hắc ám Đức lỗ y.

Băng tuyết ngập trời của Băng pháp sư chấm dứt, Băng Pháp sư Vệ Lăng có chút sửng sốt, trên mặt đất đã nằm 4 cỗ thi thể, trên sân chỉ còn lại có hắc ám Đức lỗ y ở đâu khổ chống đỡ, với lại hắc ám Đức lỗ y rất nhanh đã muốn chống đỡ không nổi, Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đột nhiên biến thành 1 cao thủ, công kích mỗi đao đều thấy máu, loại biến hóa rõ rệt này khiến cho hắc ám Đức lỗ y giật mình, không biết Tiêu Ngự rốt cuộc cùng hắc ám Đức lỗ y nói gì, Băng Pháp sư Vệ Lăng lúc này có phần hối hận, hắc ám Đức lỗ y chọn sai phe rồi, nếu như vừa rồi đứng ở bên Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong, hắc ám Đức lỗ y có lẽ có thể được người trước mắt này chỉ bảo, nhưng bây giờ tất cả đều đã muộn.

Băng Pháp sư Vệ Lăng muốn chạy trốn, nhưng hắc ám Đức lỗ y biết Tiêu Ngự tuyệt đối không có khả năng cho hắc ám Đức lỗ y cơ hội, chỉ có thể sửng sốt đứng ở tại chỗ, không biết nên làm gì.

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong ở dưới chỉ đạo của Tiêu Ngự, căn cứ đúng lý luận, tránh né hắc ám Đức lỗ y mấy lần công kích, mà Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong thì đem hắc ám Đức lỗ y đánh cho tàn tạ, đem hắc ám Đức lỗ y đánh cho chỉ còn lại có chút hơi tàn.

Lý luận của Tiêu Ngự vô cùng hiệu quả, Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong chỉ cần nắm chắc 1 chút, là có thể hưởng thụ cả đời, cho dù không có cách nào đưa bản thân lên nhóm cao thủ đứng đầu, xâm nhập nhóm cao thủ bình thường vẫn là có thể.

Tiêu Ngự tùy tiện truyền thụ 1 ít, có thể lĩnh ngộ bao nhiêu chính là chuyện của bản thân hắn, Tiêu Ngự cũng đem kỹ năng của hắn uốn nắn 1 chút, không thể không nói, Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong năng lực lĩnh ngộ cũng rất mạnh, lĩnh ngộ rất nhiều, thực lực tăng lên phạm vi lớn, đối với hắn mà nói, lý luận của Tiêu Ngự là vô cùng mới lạ, nhưng những lý luận này lại vô cùng thực dụng.

Tàn Sát!

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong giương tay lên cao 1 cái Tàn Sát đem hắc ám Đức lỗ y giết chết, hắn phát hiện, từ khi bản thân dựa theo như lời Tiêu Ngự thi triển kỹ năng Tàn Sát, kỹ năng Tàn Sát xác xuất thành công cao dọa người, gần như liên tiếp thành công, trước kia hắn cũng không thích sử dụng kỹ năng Tàn Sát, nhưng bây giờ, hắn yêu mến cái kỹ năng này, bởi vì kỹ năng Tàn Sát quả thực dùng quá tốt, nhất là ở đối với những con BOSS kia huyết lượng rất nhiều.

“Người luyện tập nhiều 1 chút, với kiếm trang bị xịn 1 chút, đến 1 ít đại Đoàn đội cũng có thể lên làm chủ pt.” Tiêu Ngự nói, không phải Tiêu Ngự kiêu ngạo, đây là sự thật, nhiều đại Đoàn đội có Thú nhân Chiến sĩ thực lực cũng không được tốt lắm, chỉ là bọn hắn trang bị tốt hơn 1 chút mà thôi.

“Cám ơn.” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong chân thành nói lời cảm ơn, hắn chân thành tha thiết cảm nhận được bản thân đã biến hóa.

Tiêu Ngự cười nhạt, nói: “Mấy thứ này đều là bản thân lĩnh ngộ, chỉ cần không truyền ra ngoài là được.”

“Ta tuyệt đối sẽ không bảo những người khác.” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong trịnh trọng nói, Tiêu Ngự có thể đem mấy thứ này truyền thụ cho hắn, là bởi vì Tiêu Ngự đối với hắn tín nhiệm, hắn là 1 người có tính nguyên tắc rất mạnh, đã là Tiêu Ngự không cho truyền ra ngoài, hắn là sẽ không đem những nội dung này truyền cho người khác.

Tiêu Ngự gật đầu, nhìn thoáng qua Băng Pháp sư Vệ Lăng bên cạnh, nói: “Còn lại 1 người, người thịt nốt đi.”

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong gật đầu, hướng về Băng Pháp sư Vệ Lăng đi đến.

Thấy được Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đi tới, Băng Pháp sư Vệ Lăng cuối cùng cũng có chút bối rối.

296. Chương 297 Ân Nguyệt Chi Nhược

Tiêu Ngự xem ra. Lấy thực lực bây giờ của Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đối phó Băng Pháp sư tuyệt đối không có vấn đề.

“Chúng ta tình cảm qua lại thời gian dài như vậy. Buông tha ta 1 lần đi.” Băng Pháp sư Vệ Lăng hơi khấn cầu nhìn về phía Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nói. Hắn trái lại không sợ hãi Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong. Chỉ là cái tên Đạo tặc bên cạnh này thật là đáng sợ.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Vệ Phong. Bất kể kết quả cuối cùng thế nào. Tiêu Ngự đều quyết định không nhúng tay. Tiêu Ngự kể tiếp chuyện cần làm là vô cùng đơn giản. Chờ Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đem Băng Pháp sư tiêu diệt. Thu dọn trang bị trên mặt đất. Sau đó rời đi.

Tiêu Ngự không có thói quen cùng người khác tổ đội. Tin tưởng thú Chiến sĩ Vệ Phong cũng nhìn ra . Làm 1 Đạo tặc. Lựa chọn độc hành mới là chí phải . Nếu như thêm nhiều đồng đội chỉ tổn gia tăng nhiều phiền toái mà thôi .

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nhân phẩm không tệ khiến Tiêu Ngự rất tán thưởng . Trừ lần đó ra. 2 người cũng không có bất luận cái tình cảm gì qua lại.

“Tình cảm qua lại?” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nhìn thoáng qua Băng Pháp sư Vệ Lăng. Lạnh lùng cười. Vừa rồi bọn họ 6 người có từng cùng hắn nói qua thứ tình cảm qua lại này sao? Tựa như Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong mới vừa nói . Từ nay về sau. Bọn họ là địch không phải bạn. Nếu là kẻ địch. Còn nói gì chuyện tình cảm qua lại?

“Lúc trước là người đem ta dẫn dắt trong trò chơi . Ta từ đáy lòng cảm tạ người. Người bây giờ cùng Đoàn đội cắt đứt quan hệ . Sau này 1 người có thể rất vất vả . Làm tất cả điều này. Đáng giá sao?” Băng Pháp sư Vệ Lăng thăm dò nói. Cẩn thận lưu ý Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong. Dù là Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong về mặt có 1 chút buông lỏng hòa hoãn . Bảo vệ cái mạng nhỏ là mong muốn duy nhất . Nhưng mà hắn thất vọng rồi. Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong về mặt vẫn lạnh lùng như cũ.

“Người khiến cho ta cảm thấy cực kì chán ghét hãy bớt sàm ngôn đi. Đến đây đi. Đừng làm cho ta càng phản cảm với người .” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong Giương đại kiếm trong tay lên lạnh giọng nói.

Băng Pháp sư Vệ Lăng biết. Lần này hắn có lẽ không có hy vọng sống sót trở về . Nhưng bất kể thế nào. Nếu như cứ như vậy bị tước vũ khí có phần cũng quá không đáng.

Băng Pháp sư Vệ Lăng nhìn thoáng qua Tiêu Ngự bên cạnh. Hắn lo lắng nhất chính là Tiêu Ngự. thực lực của Tiêu Ngự quá mạnh mẽ nếu như Tiêu Ngự xuất ra công kích . Không có 1 chút hy vọng thắng nào. Nhưng Tiêu Ngự giống như không có dự định ra tay. Đối với Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong. Băng Pháp sư Vệ Lăng vô cùng hiểu rõ . Cho dù Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong thực lực đã tăng lên phạm vi lớn. Băng Pháp sư Vệ Lăng cũng không có 1 chút e ngại. Bởi vì hắn đối với phong cách chiến đấu của Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong quá thực quá quen thuộc . Với lại Băng Pháp sư là 1 loại class khổng lồ cao cấp đối phó class Chiến sĩ . Có ưu thế rất lớn. Trên cơ bản thắng nhiều thua ít.

Chết cũng phải kéo theo người đệm lưng ! Vệ Lăng cắn răng thầm nghĩ. Hắn xem ra. Cho dù Vệ Phong thực lực tăng lên. Hắn cũng có cơ hội đem tiêu diệt nói không chừng có thể mò lấy trang bị đền bù 1 chút tổn thất.

Nhìn vào Băng Pháp sư Vệ Lăng. Vệ Phong giương đại kiếm trong tay lên . Đột nhiên tăng tốc độ 1 cái Xung Phong hướng về Băng Pháp sư Vệ Lăng xông lên. 1 khắc xông lên khí thế tỏa ra. 1 Chiến sĩ nhất định cần phải học dùng khí thế áp đảo đối thủ. Từ đó tìm đối sách thích hợp .

Băng Pháp sư Vệ Lăng nhanh chóng lùi về sau. Mặc dù hắn là do Vệ Phong dẫn vào trò chơi . Nhưng mà kỹ xảo PK lại là dựa vào bản thân linh ngộ , bởi vì vấn đề class khác nhau. Hắn đối phó với Vệ Phong phần thắng chắc hẳn vượt qua 7 thành.

Bởi vì đối với nhau quá mức hiểu rõ . Băng Pháp sư Vệ Lăng đối với Vệ Phong không có bất luận cái gì e ngại.

Băng Pháp sư Vệ Lăng nhanh chóng lùi về sau giơ trượng trong tay lên . Nhìn vào Vệ Phong đang bổ nhào tới bên cạnh quát lạnh 1 tiếng. Băng Thuật!

Mảng lớn huyền băng tung tóe trải ra xung quanh , trên mặt đất bao trùm tầng tầng lớp lớp băng trắng . Trên mặt đất cỏ xanh hoa dại trong nháy mắt bị đông lạnh thành băng trụ.

Trong 1 sát na Băng Pháp sư Vệ Lăng vung pháp trượng , Vệ Phong bình tĩnh thi triển 1 cái Thần Thú Gia Trì. Huyền băng bao trùm đến Vệ Phong ngay lập tức tan đi.

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong không để ý tới Băng Hoàn Thuật. Hướng về Băng Pháp sư Vệ Lăng lao thẳng tới. Giơ lên đại kiếm trong tay. 1 cái Cuồng Dao Trảm hướng về Băng Pháp sư Vệ Lăng chém xuống .Thần Thú Gia Trì cái kỹ năng này duy trì thời gian rất ngắn. Cái kỹ năng này đối với games thủ bình thường mà nói. Là vô cùng zôm . Bởi vì thi triển cái kỹ năng này đối với thời cơ phải nắm bắt vô cùng tinh chuẩn đúng lúc mới có thể có hiệu lực. Yêu cầu thật là cao . Người thường căn bản làm không được.

Băng Pháp sư Vệ Lăng thế nào cũng không nghĩ tới Vệ Phong lại có thể không để ý tới Băng Hoàn Thuật xông vào. Thấy được Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong vọt tới bên cạnh . Băng Pháp sư vệ lúc này mới cảm giác được bối rối. Vung pháp trượng trong tay lên .

Đóng băng!

Dưới tình thế khẩn cấp Băng Pháp sư Vệ Lăng chỉ có thể thi triển ra kỹ năng đóng băng trì hoãn 1 chút. 1 khối huyền băng vĩ đại đem Băng Pháp sư Vệ Lăng bảo vệ bao bọc ở bên trong .

Đại kiếm trong tay Vệ Phong oanh kích trên huyền băng. Đỉnh 1 tiếng. Sức lực phản chấn khiến Vệ Phong 2 tay rung lên . Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong biết không tốt . Nhanh chóng rời đi khu vực công kích của Băng Hoàn Thuật. Đứng ở bên ngoài. Nhìn vào Băng Pháp sư Vệ Lăng ở trung tâm . Bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị phát động đợt công kích thứ 2.

Lần này thuận lợi thi triển ra Thần Thú Gia Trì. Khiến cho Vệ Phong mới hiểu được. Hóa ra kỹ năng của mình sở dĩ luôn luôn gặp trở ngại. Là bởi vì bản thân quá bảo thủ . Trước kia hắn luôn luôn cho rằng. Cái kỹ năng Thần Thú Gia Trì này là 1 cái kỹ năng zỏm. Bản thân nó nhanh hết tác dụng như vậy . Căn bản không có tác dụng . Nên chưa từng thử sử dụng . Làm sao biết kết quả?

Tiêu Ngự là 1 người theo đuổi tận cùng . Tất cả đều phải đem làm tới tốt nhất. Khi chỉ đạo Vệ Phong . Cũng bắt giác ảnh hưởng đến hắn . Vệ Phong cũng bắt đầu càng thêm yêu cầu nghiêm khắc với bản thân .

Phong cách chiến đấu của Chiến sĩ Vệ Phong đã hoàn toàn thay hình đổi dạng . Kỹ năng thi triển cũng càng thêm hoàn mỹ. Mặc dù mỗi cái kỹ năng thi triển lên cũng chưa hẳn đã thuần thực. Nhưng đối với Băng Pháp sư Vệ Lăng vẫn là dư sức đánh trả .

“Bình tĩnh tuyệt đối.” Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nhìn về phía Băng Pháp sư Vệ Lăng phía xa . Nhắm tính thời gian. 3 giây. 2 giây. 1 giây. Xung Kích !

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đột nhiên tăng tốc . Nhắm phía Băng Pháp sư Vệ Lăng. Đại kiếm trong tay hướng về Băng Pháp sư Vệ Lăng mãnh liệt chém xuống.

Đóng băng duy trì thời gian dù sao cũng có hạn . Bị Vệ Phong rình ở ngoài Băng Pháp sư Vệ Lăng cũng không dám giải trừ trạng thái đóng băng. Sau khi thời gian đóng băng chấm dứt Băng Pháp sư Vệ Lăng không thể không giải trừ.

Băng Pháp sư Vệ Lăng đóng băng vừa giải trừ. Liên phát hiện Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong đã vọt tới bên cạnh hắn. Hắn thậm chí ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có. Mới nâng lên pháp trượng đã bị Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nặng nề đụng ở trên người 1 cái . Rơi vào trạng thái hôn mê.

Băng Pháp sư Vệ Lăng như thế nào cũng không nghĩ tới. Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong lại đột nhiên đã biến đổi mãnh liệt như vậy. Thời gian cũng chuẩn xác như vậy. Vốn hắn nghĩ sẽ không bị thua nhanh như vậy. Nhưng mà bởi vì hắn và Vệ Phong quá quen thuộc . Chính bởi vì hiểu rõ. Nên thích ứng không kịp thay đổi của đối phương. Mới có thể thất bại như vậy.

Liên kích kỹ - Bạo Lôi Liệt Diễm Trảm!

Sau khi đem Băng Pháp sư Vệ Lăng kích hôn mê. Đại kiếm trong tay Vệ Phong huyền hóa ra vô số đạo kiếm ảnh. Đem Băng Pháp sư Vệ Lăng đánh tới. Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Băng Pháp sư Vệ Lăng bay lên. Vệ Phong giương tay lên cao 1 cái Tàn Sát. Đem pháp Vệ Lăng giết chết.

“Kết thúc.” Tiêu Ngự nhìn lướt qua. 6 cỗ thi thể. Loại chuyện này đối với Tiêu Ngự mà nói rất là bình thường .Tuy nhiên đối với Vệ Phong lại rất là rung động. Làm cho tâm tình của hắn kích động không thôi. Hắn lại có thể liên tục tiêu diệt 4 người. Mặc dù đây là nhờ Tiêu Ngự chỉ đạo.

“Sau này nếu vấn đề gì. Có thể liên lạc với ta.” Tiêu Ngự đối với Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nói. Hướng về rừng rậm bước đi. Ý hắn rất rõ ràng 2 người chỉ là gặp qua mà thôi .

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong vừa muốn nói gì. Thấy được bóng lưng Tiêu Ngự. Lại nuốt trở vào . Hắn hiểu. Lây thực lực của Tiêu Ngự. Căn bản không cần đồng đội. Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự chậm rãi đi xa. Hít sâu 1 hơi. Sau này. Hắn cần tạo thói quen độc hành. Hoặc là vượt trội lên . Hoặc là vĩnh viễn bị vùi dập.

Nếu có 1 ngày. Hắn có thể vượt trội lên . Hắn và Tiêu Ngự sẽ còn có cơ hội tiếp xúc . Nhưng mà nếu như hắn bị vùi dập. Trở thành 1 cái vô danh tiểu tốt. 2 chữ Vệ Phong này. Sẽ ở trong thế giới trò chơi vĩnh viễn tan biến.. Hắn cũng sẽ không mặt đi gặp Tiêu Ngự. Thứ này chính là kiêu hãnh và tôn nghiêm của 1 người đàn ông .

Thú nhân Chiến sĩ Vệ Phong thân ảnh tan biến ở phần cuối khu rừng. Sự tình từ nay về sau. Cùng Tiêu Ngự không có quan hệ . Tiêu Ngự có chuyện muốn làm của mình. Không có khả năng vĩnh viễn giúp đỡ cho người khác. Đây là chỉ tạm thời cùng Vệ Phong tiếp xúc. Sau này gặp lại. Nhiều lắm cũng chỉ có thể coi như bằng hữu bình thường.

Tiêu Ngự tiến vào rừng rậm tìm chỗ an toàn dừng lại. Lấy chìa khóa trong hành trang ra . Cuối cùng cũng có cơ hội nhìn chiến lợi phẩm bản thân vừa mới thu hoạch .

Chìa Khóa Ẩn Nguyệt: vật phẩm cấp Truyền Thuyết. Có thể mở bảo rương bị khóa cấp 5 trở xuống.

“Có thể mở ra bảo rương bị khóa trong vòng 5 cấp.” Tiêu Ngự nhìn 1 chút cái chìa khóa trong tay . Cái chìa khóa này chế tạo rất tinh xảo. Toàn thân màu vàng. Mặt trên khắc lại 1 ít văn tự cổ xưa. Không ngờ vẫn còn rất mới . Tiêu Ngự cũng chưa từng gặp được bảo rương bị khóa (nhớ không nhầm nó gặp 3 cái rồi chứ ít gì – 1 cái dưới sông không khóa – 1 cái trong phụ bản có khóa – 1 cái trong doanh trại không khóa). Thứ này dù sao cũng quá ít . Hòm cũng chia cấp bậc . Lever cao nhất là cấp 7. Cấp bậc rương càng cao thì càng ra đồ xịn .

Chìa Khóa Ẩn Nguyệt này dường như không có tác dụng mấy . Vì hòm quá hiếm thấy . Không chắc có thể gặp được . Tuy nhiên cái thứ này cũng không có thể coi như 1 phế vật. Trên người dự phòng 1 chiếc chìa khóa cũng không tệ. Nói không chừng khi nào tìm thấy cũng có thể dùng luôn. Là 1 Đạo tặc. Thường xuyên sẽ gặp phải các loại nhiệm vụ mở khóa rương. Chìa khóa cũng là thứ không thể thiếu . Ít nhất không cần dùng tiền đến NPC thương nhân mua chìa khóa.

Tiêu Ngự đem Chìa Khóa Ẩn Nguyệt đặt ở trong góc hành trang. Sửa sang lại hành trang 1 chút.

2 đại liên minh chiến tranh ở trong khoảng thời gian ngắn hẳn là chưa thể chấm dứt . Chiến tranh chưa có chấm dứt. Như vậy nơi nơi đều là cơ hội. Công hội Thánh Điện Chi Hỏa và Cốt Long vẫn còn huyết chiến. Tuy nhiên Cốt Long chẳng mấy chốc sẽ cự không nổi nữa . Phỏng đoán qua 1 khoảng thời gian ngắn nữa . Cốt Long sẽ bị tiêu diệt. Sau đó tuôn ra 1 cái trang bị cấp Truyền Thuyết hoặc là cấp Sử Thi.

Mặc dù mơ ước Cốt Long rơi xuống chiến lợi phẩm. Nhưng Tiêu Ngự hiểu. Bản thân 1 người căn bản không có khả năng từ trong tay 1 Công hội cường hành cướp giật.

Lại ở trong rừng rậm tiếp 7 games thủ Thiên sứ liên minh. Thu dọn trang bị xong . Tiêu Ngự hướng phía xa lao vút đi. Tìm kiếm con mồi kế tiếp.

297. Chương 298 Thánh Điện Chi Hỏa Và Lời Thề

Tiêu Ngự ẩn nấp ở trong rừng. Bóng cây loang lổ. 1 ít tiếng bước chân từ đằng xa truyền đến kèm theo 1 ít âm thanh nói chuyện phiếm .

“Người nói Thiên Long lão đại sắp thịt xong Cốt Long chưa .”

“Còn hơi sớm đấy. Người nhìn thấy ẩn đồ trên trán Cốt Long không. Con Cốt Long kia là 1 con Huyết Cốt Long cấp bậc tương đối cao . Đừng quên Huyết Cốt Long còn có kỹ năng gặm xác. Ở khi huyết lượng đến gần cực hạn . Có thể dựa vào ăn xác chết để phục hồi lượng. Con Cốt Long kia phỏng đoán ít nhất còn có thể chống đỡ 20 phút.”

“Còn có thể chống đỡ 20 phút? Con Cốt Long này cũng quá trâu a!” Người kia giọng nói tràn đầy khâm phục.

Cốt Long không có cách nào thi triển ma pháp. Không giống sinh vật Long tộc bình thường có thể phun long tức (hơi thở của rồng – kỹ năng không đánh rằng mà vẫn giết được địch - Mồm thối). Nếu như ở năng lực cận chiến phòng ngự mà nói. Chúng còn không thuộc vào nhóm đỉnh cấp sinh vật sao ? Huống chi Huyết Cốt Long là rất hiếm thấy .

” Con Cốt Long kia cấp bậc cao như vậy. Nếu như tiêu diệt con Cốt Long này. Giá trị tuyệt đối vượt quá mức tưởng tượng. Ít nhất có thể thu hoạch 1 cái trang bị cấp Sử Thi a .”

Âm thanh nói chuyện càng ngày càng gần. Tiêu Ngự hướng về nguồn gốc âm thanh nhìn lại. Ở phía cuối rừng cây. 5 người chơi Thiên sứ liên minh hướng về chỗ Tiêu Ngự đi tới. Tiêu Ngự đang muốn ra tay. Bên cạnh mấy cái games thủ Thiên sứ liên minh này đột nhiên xuất hiện 5 Đạo tặc Tà ác liên minh .

“Có Đạo tặc!”

“Cẩn thận!”

Mục sư mới phát ra cảnh báo . Đã bị 1 Đạo tặc chế. Rơi vào trạng thái hôn mê.

5 người trong nháy mắt bị khống chế 4. 1 Băng Pháp sư quay người muốn trốn chạy. 1 Nguyên tố tộc Đạo tặc mở ra [Tật Phong Bộ] hướng về Băng Pháp sư đuổi theo.

Băng Hoàn Thuật!

Cảm giác được bên cạnh có Đạo tặc không có cách nào phán đoán vị trí của hắn . Từng đạo băng lăng tung tóe cửa ra ngoài.

Nguyên tố tộc Đạo tặc kia đỡ Băng Hoàn Thuật rồi xông lên. Giơ lên chủy thủ trong tay đâm tới cái ót của Băng Pháp sư. Chủy thủ bị bắn lên 1 chút máu tươi trực tiếp đem Băng Pháp sư kích hôn mê.

Tới lúc này . 5 games thủ Thiên sứ liên minh đều đã bị những Đạo tặc này khống chế được.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua kia trắng ngần tộc Đạo tặc. Hắn ước chừng hơn 20 tuổi , trán có 1 dấu vết tinh thần nguyên tố. Vô cùng rõ ràng. Bỗng nhiên nghĩ tới. Nguyên tố tộc Đạo tặc có 1 cái kỹ năng quả nhiên có thể chống cự ma pháp khống chế.

Ở trong tất cả các loại class Đạo tặc.Vong linh Đạo tặc và Tinh Linh Đạo tặc là được hoan nghênh nhất. Số người nhiều nhất . Nhân loại Đạo tặc Địa Ngục Đạo tặc cũng gần như thế . Khác các loại Đạo tặc khác . Nguyên tố tộc Đạo tặc phòng ngự hộ giáp rất thấp nhanh nhẹn so với Class Đạo tặc khác cũng yếu hơn. Cũng không được nhiều người chọn . Số người rất ít. Tuy nhiên Nguyên tố tộc có 2 cái thiên phú chủng tộc (để ra đã được lời 2 cái đó). 1 cái là tăng nguyên tố , công kích ma pháp so với games thủ chủng tộc khác , class pháp hệ còn cao hơn .

Tinh thần cũng tương đối cao. 1 cái thiên phú chủng tộc khác là tinh thần kháng tính. Sau khi thi triển có 7 giây miễn dịch hiệu quả khống chế ma pháp.2 cái thiên phú chủng tộc này là quả là không tệ so với Pháp sư. Cái thiên phú chủng tộc thứ 2 đối với 1 Đạo tặc mà nói cũng coi như tạm được. Ở khi tấn công class Pháp sư rất có ưu thế. Cùng là kỹ năng chống cự. [Vong Linh Ức Chế] chỉ có trên dưới 3 giây. So sánh với tinh thần kháng tính 7 giây thì quả là thua kém a .

Nguyên tố Đạo tặc chính là nhờ vào cái kỹ năng này móc lớp Băng Pháp sư 1 nhất đã thành công. Quá trình tấn công cũng rất thuận lợi. Xem ra là đã trải qua 1 khoảng thời gian huấn luyện tỉ mỉ .

Cái tên nguyên tố Đạo tặc này ngoài 1 đòn này ra. Kỹ năng công kích thi triển. Đều lộ ra có chút trục trặc. Thực lực có thể coi như tạm tạm .

Tò mò nhìn thoáng qua nguyên tố Đạo tặc , Tiêu Ngự liền đối với mấy cái games thủ này đánh mất hứng thú. Bọn họ chỉ so với games thủ thông thường hơi cường hãn hơn 1 ít thôi.

Ánh mắt Tiêu Ngự dừng lại trên ngực bọn họ. Mấy cái games thủ này lại có thể là người của Lời Thề . Có thể là 1 ít games thủ rải rác của Lời Thề . Tiêu Ngự không nên nổi thâm nghĩ.

Tiêu Ngự đang muốn rời đi. Đột nhiên phát hiện. Bên bờ rừng rậm lại có thể xuất hiện hàng loạt games thủ của Lời Thề . Số lượng chừng hơn 5-600. Còn có nhiều games thủ Lời Thề hơn đang hướng về bên này vội vàng tới.

5 cái games thủ này chỉ là người dò đường . Phía sau mới là Lờ Thẻ đại bộ phận ! Vừa nhìn thấy cảnh này. Tiêu Ngự trước tiên đã ý thức được. Lờ Thẻ sắp có hành động lớn.

Chẳng lẽ mục tiêu là đám người Thánh Điện Chi Hỏa kia?

Lờ Thẻ bất đồng với các Công hội khác . Games thủ Nanh Sói Thiết Kỵ Công hội mặc dù thuộc về Công hội. Nhưng bình thường đều là người tự do . Chỉ có gặp được Công hội hội trưởng triệu tập mới có thể tụ tập lại 1 lượt. Mà Lờ Thẻ Công hội tương đối có tính kỉ luật. Cái Công hội này tập trung người đều là tinh anh do Phong Dã chọn lựa ra . Thường xuyên tham gia săn boss đoàn , hoàn thành 1 ít nhiệm vụ Công hội. 1 khi xảy ra chuyện gì. Phong Dã ra lệnh 1 cái . Bọn họ liền tựa như bầy sói cùng nhau hành động.

Chẳng lẽ Phong Dã nhằm vào Thánh Điện Chi Hỏa ?

Tiêu Ngự truyền âm cho Phong Dã: “Người muốn thịt Thánh Điện Chi Hỏa?”

“Bọn họ vừa rồi giết không ít người Thiết Kỵ và Nanh Sói . Nên cho bọn họ 1 chút dạy bảo . Người là làm sao biết mà nhả tin này ?” Phong Dã nói. Thánh Điện Chi Hỏa muốn bao vây tấn công Cốt Long. Tự nhiên sẽ đối games thủ Tà ác liên minh xung quanh tiến hành ngăn cản. Bởi vậy tiêu diệt 5-600 người Thiết Kỵ và Nanh Sói . Làm hội trưởng 3 cái Công hội . Thủ hạ bị người ta tàn sát hấn đương nhiên muốn trả thù. Lôi kéo Lờ Thẻ hướng về bên này hành quân đánh qua đây.

“Ta đang ở hiện trường.” Tiêu Ngự nói rất ngắn gọn .

Nghe được Tiêu Ngự nói. Phong mắt sáng lên. Tiêu Ngự ở hiện trường. Đối với bọn họ cũng là trợ giúp không nhỏ .Đến khi chiến đấu . Tiêu Ngự khẳng định cũng sẽ giết được không ít người . Không nên nổi mừng rỡ nói: “Vây thì tốt quá .”

“Ta tới tầm bảo (kiểm ăn a) .” Tiêu Ngự nói. So sánh với chiến đấu. Tiêu Ngự đối với thứ Cốt Long rơi xuống càng cảm thấy hứng thú hơn. Nghe nói con Cốt Long này ít nhất cũng có thể rơi ra 1 cái trang bị cấp Sử Thi. Dù là thuộc tính kém 1 chút . Trang bị cấp Sử Thi cũng không phải trang bị cấp Truyền Thuyết bình thường có thể bằng được .

“Tầm bảo? Cốt Long?” Phong Dã sững sờ. Hỏi.

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự đáp.

Con Cốt Long kia chẳng mấy chốc sẽ chống đỡ không nổi . Tiêu Ngự muốn ở trước mắt nhiều người như vậy đoạt bảo. Khó khăn rất lớn a . Với lại mạo hiểm không phải vừa . Cho dù cầm được bảo vật . Tiêu Ngự cũng không cách nào cam đoan nhất định có thể chạy thoát ra ngoài .

” Con Cốt Long kia còn có thể kiên trì được bao nhiêu thời gian?”

” Chừng 20 phút đồng hồ.” Tiêu Ngự nói. Thời gian là từ trong miệng những games thủ vừa rồi biết được . Không chính xác lắm.

“20 phút mà nói. Rất khó khăn a . Ta ít nhất cần 30 phút mới có thể khiến cho Lờ Thẻ hoàn thành vây kín đối với Thánh Điện Chi Hỏa .” Phong Dã nói. Nếu như hấn có thể nhanh chóng phát động công kích đối với Thánh Điện Chi Hỏa. Tiêu Ngự có lẽ sẽ có thời gian cướp trang bị khi cuộc chiến xảy ra .“Ta chỉ có thể cố gắng tăng nhanh tốc độ thôi .”

“Khiến cho người của các người trước ở xung quanh cho bọn hấn làm ra 1 ít hỗn loạn nhỏ. Tốt nhất là có thể nhiều tiêu diệt 1 ít Đức lỗ y và Thợ săn còn có Thuật Sĩ nữa .” Tiêu Ngự nói. Làm như vậy mặc dù chưa thấm vào đâu . Nhưng ít ra cũng có thể kéo dài được 1 ít thời gian .

Tiêu Ngự hướng phía xa nhìn lại. Thánh Điện Chi Hỏa và Cốt Long đang giữa lúc tiến vào chiến đấu gay gắt. Cốt Long bắt lấy 1 ít games thủ. Hướng trong miệng bỏ vào . Mỗi khi ăn 1 bộ thì thể huyết lượng lại có thể tăng lên 1 đoạn nhỏ. Ở dưới phần đông games thủ cùng công kích. Huyết lượng mặc dù vẫn còn liên tục đi xuống. Nhưng so với vừa rồi thì chậm hơn rất nhiều. Cùng các games thủ kia nói y như nhau. Cốt Long ít nhất còn có thể đứng vững 20 phút.

Cốt Long vốn xương khô màu trắng dần dần biến thành màu sắc đỏ sậm. Từng đạo quang sáng đỏ thắm ở trên người Cốt Long không ngừng bay vòng quanh .

Cốt Long muốn nổi khùng !

Sư Vương Khiêu Trảm!

Thiên Long đột nhiên nhảy lên độ cao 5-6 m. Hệt như thiên thạch đánh xuống phía dưới. Đại kiếm trong tay oanh kích ở trên người Cốt Long . Đại kiếm trong tay đem Cốt Long chấn lui lại mấy bước. 1 đám Thuần Chiến sĩ lập tức xông tới.

Sau khi Thiên Long đem Cốt Long bức lui. Hướng ra phía ngoài lui lại .

Grừừ !

Cốt Long bị Thiên Long dùng 1 đòn này chọc giận. Gầm gừ phẫn nộ. Giơ lên lợi trảo hướng tới Thiên Long vỗ xuống.

Nếu như Cốt Long 1 đòn này đánh trúng. Mặc cho Thiên Long là Cường Chiến sĩ phòng ngự và huyết lượng cao. Cũng hẳn chắc chắn phải chết.

Mắt thấy Thiên Long sắp bị đánh trúng . Nếu như Thiên Long bị giết chết. Trên sân ít đi 1 Cường Chiến sĩ còn không vấn đề gì nhưng mà người này lại là Thiên Long chỉ huy toàn bộ chỗ này . Không có Thiên Long chỉ huy. Cảnh hỗn loạn có thể đoán được .

Thế Thân Thuật!

1 Ác ma Thuật sĩ giương tay lên cao thi triển 1 cái kỹ năng. Thiên Long đột nhiên xuất hiện ở nơi Ác ma Thuật sĩ đứng . Mà Ác ma Thuật sĩ bản thân lại ở vào địa phương Thiên Long đứng ban đầu.

Oanh! Cốt Long 1 đòn chụp đến. Đem Ác ma Thuật sĩ đập thành bánh luân . Ác ma Thuật sĩ trực tiếp bị giết trong 1 giây. Hẳn dùng Thế Thân Thuật hy sinh bản thân. Khiến cho Thiên Long có cơ hội sống sót .

Cốt Long 1 đòn đánh trúng. Tiêu diệt Ác ma Thuật sĩ. Giá trị thù hận chuyển dời đến trên người mấy Thuần Chiến sĩ bên cạnh .

Thiên Long tiếp tục chỉ huy chiến đấu trên sân đấu vào đây .

Tất cả điều này cứ tự nhiên như vậy. Ở trong mắt Thiên Long xem ra. Đây là chuyện đương nhiên . Hẳn và Ác ma Thuật sĩ đã diễn luyện vô số lần. Có đôi khi để có thể làm cho cả Đoàn đội sinh tồn. Thì làm ra 1 ít hy sinh là cần thiết.

Ở dưới sự chỉ huy của Thiên Long , các games thủ class pháp hệ , Cung tiễn thủ duy trì công kích liên tục . 1 đồng lớn các games thủ class pháp hệ Thiên sứ liên minh không còn ma pháp lui ra ngoài. Đem vị trí chuyển cho những đồng đội còn ma pháp kia.

Những games thủ không còn ma pháp kia tập trung cùng 1 chỗ. Số người ước chừng hơn 1.000 người.

“Nói cho người của người tấn công. phe Thánh Điện Chi Hỏa phía góc đông nam.” Tiêu Ngự đối với Phong Dã nói.

“Người của ta đều còn chưa tới. Đến đó mới có tổng cộng chỉ có 6-700 người. Trên sân tình huống ra sao ? Nếu như tùy tiện tấn công. Có lẽ có thể rất nguy hiểm.” Phong Dã bây giờ đang hướng bên này vội vàng tới. Đối với tình huống trên sân còn chưa biết rõ lắm. Căn bản không có cách nào xuất hiện chỉ huy. Hẳn truyền âm trong Công hội truyền đạt xuống mệnh lệnh cho các games thủ. Trước khi người chưa có tới đủ toàn bộ . Không thể coi thường vọng động .

“Thánh Điện Chi Hỏa đã đánh 1 khoảng thời gian. Class pháp hệ ma pháp nhanh chóng cạn kiệt . Có 1 đám class pháp hệ không còn ma pháp tập trung ở phía đông nam . Mặc dù chỉ có 6-700 người. Nhưng là vậy là đủ rồi. Tiêu diệt sau khi 1 số người thì khẩn rút về là ổn .” Tiêu Ngự nói. Class pháp hệ không còn ma pháp. Giống như là lão hổ không răng. Căn bản không có gì đáng sợ . Chỉ cần rời đi nhanh. Chuyển buôn này tuyệt đối có kiếm lời không ít .

Phong Dã do dự hồi lâu. Gật đầu nói: “. Để ta truyền đạt mệnh lệnh cho bọn hắn.”

1 lát sau. Trong tầm mắt của Tiêu Ngự. các games thủ Lữ Thẻ đã mai phục lân cận. Tiêu Ngự biết. Bọn họ đã bắt đầu hành động .

298. Chương 299 Ngọc Dối Lừa

Tiêu Ngự đếm 1 chút . Gần chỗ này ước chừng có hơn 600 games thủ Lôi Thề . Mọi class đều có. Nếu là người của Lôi Thề . Sức chiến đấu tuyệt đối sẽ không kém. Dù sao Lôi Thề là tinh anh do Phong Dã thành lập . Trừ những games thủ này ở ngoài. Đến tiếp sau đó còn có nhiều games thủ Lôi Thề chạy tới hơn. Rất có thể hình thành chiến lực hiệu quả. Những games thủ này sẽ làm nên đối với Thánh Điện Chi Hỏa tạo thành 1 kích trí mạng.

Những games thủ này chậm rãi hành hương đến gần cạnh phía đông nam Thánh Điện Chi Hỏa. Tiêu Ngự suy nghĩ 1 chút . Cũng đi theo.

Tiêu Ngự lấy ra huân chương vinh dự. Đeo ở trên ngực. Chuẩn bị ở thời điểm thích hợp viện trợ 1 chút những games thủ Tà ác liên minh này.

Những class pháp hệ kia còn đang ở thời gian phục hồi ma pháp. Mặc dù vừa mới lui ra ma pháp còn rất ít. Nhưng vẫn có sức chiến đấu nhất định. Thêm số người nhiều như vậy. Thực lực cũng không thể khinh thường. Nếu như thật sự đánh nhau. Những games thủ Lôi Thề này tình huống sẽ là vô cùng nguy hiểm đáng sợ .

Tiêu Ngự nhìn lướt qua những games thủ Lôi Thề kia. Trong đó Đạo tặc chiếm tỉ lệ rất lớn. Ước chừng có hơn 200 người . Trong đó tuyệt đại bộ phận là Phong Dã phái qua đây thăm dò tình huống . Ở trong chiến đấu đại quy mô này nếu như có thể lợi dụng tình huống đủ hiệu quả . Có thể cho Đoàn đội thi triển ra gấp mấy lần sức chiến đấu. Cho nên Đạo tặc thăm dò lộ ra mức độ quan trọng . Nhưng mà mà bây giờ. những Đạo tặc này thành chiến lực hiệu quả nhất.

Các Đạo tặc này đồng thời tiến vào trạng thái tiềm hành. Hướng về những games thủ class pháp hệ kia lần mò qua .

Ánh mắt Tiêu Ngự dò xét 1 chút . Cách đó không xa có 1 ít Thợ săn và Đức lỗ y của Thánh Điện Chi Hỏa đang hoạt động. Đứng ở con đường những Đạo tặc này nhất định phải đi qua. Những Đạo tặc này đi qua mà nói. Tự nhiên sẽ kinh động những Thợ săn này và Đức lỗ y này .

Tiêu Ngự hướng phía trước mặt chậm rãi đi lên. Chuẩn bị giúp những games thủ Lôi Thề này xử lý xong 1 chút phiền toái.

“Có Đạo tặc!” 1 Thợ săn dẫn đầu phát hiện gần chỗ này có Đạo tặc đến.

“Giải quyết hết bọn họ!” 1 người nói . Giải quyết xong thì Đạo tặc Tà Ác liên minh mới có thể tiến về phía trước phương .

Có 1 bộ phận Đạo tặc Lôi Thề hướng về những games thủ Thiên sứ liên minh kia [Tiềm Hành] đến . Chuẩn bị nhỏ những cái đinh này. Tiêu Ngự có thể cảm giác được những Đạo tặc Lôi Thề kia đã ở gần chỗ này.

Nếu như những Đạo tặc này đột nhiên xuất hiện làm kinh Thợ săn và Đức lỗ y. Phát sinh ra động tĩnh lớn như vậy. Tự nhiên có thể kinh động tới phe Thiên sứ liên minh . Kế tiếp những games thủ Lôi Thề này hành động móc lỗ ấy sẽ có phiền toái.

“Quên đi. Ta giúp bọn hắn 1 chút.” Tiêu Ngự thầm nghĩ. Đến gần cái tên Thợ săn này ước chừng khoảng cách 3m. 1 cước đá ra ngoài.

[Long Tường Thuật]!

Tiêu Ngự 1 cước đá vào cái tên bụng Thợ săn này . Thợ săn rên lên 1 tiếng bị Tiêu Ngự 1 đòn đánh trúng.

Sau khi đá trúng Thợ săn. Tiêu Ngự giương tay lên cao 1 cái [Phản Thủ Bối Thứ] đâm vòng ra . Công kích ở trên lưng Thợ săn này. Lại thêm mấy cái công kích cơ bản đem Thợ săn trực tiếp tiêu diệt.

“Có người móc lỗ ấy !”

“Là 1 Đạo tặc!” Phía xa mấy Đức lỗ y và Thợ săn phụ trách cảnh giới hướng về Tiêu Ngự vọt đến . Tiêu Ngự hướng về những games thủ này cười khiêu khích. Tiến vào trạng thái tiềm hành. Hướng về phía xa lao đi.

“Hắn ở nơi đó!”

“Mau đuổi theo!”

Mấy Thợ săn và Đức lỗ y đi theo ở phía sau người Tiêu Ngự. Truy kích Tiêu Ngự. Mấy con báo săn trong nháy mắt bộc phát ra tốc độ di chuyển lớn nhất lao ra ngoài.

Tiêu Ngự dẫn những Thợ săn và Đức lỗ y này hướng về phía xa chạy như điên. Đem Thợ săn và Đức lỗ y tiến vào rừng rậm. Tạo điều kiện cho những games thủ Lời Thề kia .

Những games thủ Lời Thề kia ẩn núp trong bóng tối thấy được Tiêu Ngự đem Thợ săn và Đức lỗ y dẫn rời đi. Điều rất ngạc nhiên.

“Đạo tặc kia là ai?”

“Không biết.”

“Tên kia thật mạnh , mới mấy chiêu đã đem Thợ săn kia tiêu diệt .”

“Người kia giúp chúng ta đem Thợ săn và Đức lỗ y dẫn dắt rời đi. Nhất định là bạn. Có thể là cao thủ Phong Dã hội trưởng phải qua đây giúp đỡ chúng ta .” (chính xác là giúp đỡ thành Cầu Tiêu trộm bảo mới đúng a == , vừa được ăn lại còn được khen a)

Thấy được Tiêu Ngự đem những Thợ săn kia và Đức lỗ y toàn bộ dẫn đi. Các Đạo tặc không còn trở ngại . An tâm ẩn nấp đến gần những games thủ class pháp hệ kia chuẩn bị đột kích .

Tiêu Ngự ở trong rừng lao vun vút . Quay đầu lại nhìn thoáng qua. Phía sau của hắn tổng cộng dẫn theo 7 con báo săn. Trong đó 3 con báo săn là sủng vật của Thợ săn. 4 con báo săn là do Đức lỗ y biến ảo mà thành .

Tiêu Ngự chẳng khác nào đem toàn bộ phiên toái của Lời Thề quét sạch .

“Kế tiếp cần tiêu diệt những người này.” Chính diện đối kháng nhiều Đức lỗ y và Thợ săn như vậy quả là rất khó khăn. Tiêu Ngự ở trong rừng chạy như điên. Nhờ vào chướng ngại vật trong rừng chuẩn bị đem những games thủ này tách ra sau đó tiêu diệt từng bộ phận.

1 Đức lỗ y gần nhất . Dẫn đầu tới bên cạnh Tiêu Ngự từ trên 1 tảng đá lớn nhảy xuống. Hướng về Tiêu Ngự vọt xuống .

Tiêu Ngự dùng thân 1 cái . Quay đầu 1 cái [Đột Thứ] hướng về Đức lỗ y kia xông đi lên.

Tiêu Ngự dùng kỹ năng [Đột Thứ] đâm tới Đức lỗ y. Thân thể hơi nghiêng. Tránh thoát tấn công của Đức lỗ y. 100% độ hoàn thành [Đột Thứ] hiệu quả kỹ năng làm cho Đức lỗ y tiến vào trạng thái tê liệt.

Tiêu Ngự công kích trúng mục tiêu bồi thêm 1 chiêu [Phá Cốt Thuật] công kích ở trước ngực Đức lỗ y. Sau đó cho Đức lỗ y thêm 1 cái trí mạng độc. Sau khi xong xuôi vòng đến sau lưng Đức lỗ y. 1 chiêu [Bối Thứ] xuất ra.

Dính 3 cái xuất huyết thương tổn . Mới qua trên dưới 3 giây. Phía sau Đức lỗ y và báo săn của Thợ săn đều đã vọt tới . Mơ hồ đem Tiêu Ngự vây lại . Giống như muốn đem Tiêu Ngự 1 đòn tiêu diệt.

Mắt thấy 6 con báo săn từ các phương hướng vọt tới . Tiêu Ngự 1 chiêu [Đào Thoát] né tránh ra ngoài. Hốt thêm 1 bình trung cấp Phong Tốc Dược Hoàn. Hướng về phía xa lao vút đi.

6 con báo săn 1 đòn vô hụt. Quay đầu lại phát hiện. Tiêu Ngự đã cách xa mấy mét . Vội vàng đuổi theo.

Đức lỗ y bị Tiêu Ngự kích hôn mê kia từ trong hôn mê tỉnh lại. Ý thức của hắn còn đắm chìm ở trong đợt tấn công vừa rồi của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự động tác so với hắn nhanh hơn quá nhiều. Quả thực không phải là con người có thể làm được động tác như vậy . Tuy rằng theo khoa học kỹ thuật phát triển. Nhân loại đối với rèn luyện thân thể càng ngày nâng lên (tui thấy ít đi thì có) . Mỗi người tố chất thân thể đều tăng

lên 1 lượng lớn . Nhưng mà mỗi người đều có cực hạn nhất định . Cho dù là robot cũng không hẳn có thể đạt tốc độ phản ứng và thân thể linh hoạt tới trình độ của Tiêu Ngự . (trong game mà lại == có đồ tăng tốc độ không nhanh mới lạ)

Đức lỗ y nhìn thoáng qua huyết lượng bản thân. Trên đầu phiếu khởi từng cái hơn 70 giá trị thương tổn. Mới sau 1 lát. Huyết lượng của hắn đã gần xuống tới đáy . Vừa lấy ra 1 bình hạ cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt. Cũng đã không còn kịp nữa rồi. Đức lỗ y huyết lượng cạn kiệt. Ngã xuống trên mặt đất . (mie cứ giải thích hoài mỗi hết cả tay ==)

3 Thợ săn chạy tương đối chậm. Từ đằng xa đuổi theo. Phát hiện xác chết Đức lỗ y trên mặt đất .

“Người kia vừa tiêu diệt 1 người ?”

“Làm sao có thể! Tên kia cũng thật là đáng sợ a . Lại có thể ở trong lúc 7 người truy kích liên tục , tiêu diệt 1 người .”

Tất cả điều này thật bất khả tư nghị . (éo còn gì để nói)

” Phỏng đoán hẳn dùng hết không ít kỹ năng.”

“Đạo tặc chính là kỹ năng lợi hại 1 chút. Kỹ năng dùng xong cũng sẽ không còn lực công kích .” Mấy Thợ săn tự an ủi bản thân. Tiếp tục đuổi theo cùng Đức lỗ y truy kích 1 người. Bị tiêu diệt mấy người lại còn bị đối phương ung dung ném ở phía sau quả là mất thể diện a . Như vậy sao còn mặt mũi đi gặp người khác.

Tiêu Ngự đem những Đức lỗ y và Thợ săn này dẫn đi. Cũng không có dẫn tới chỗ những games thủ Thiên sứ liên minh kia . Xung quanh nơi này thường xuyên có rất nhiều games thủ Tà ác liên minh hoạt động. Xuất hiện 1 Đạo tặc cũng không phải cái chuyện gì ghê gớm .

Những games thủ class pháp hệ Thiên sứ liên minh kia ngồi ở khắp nơi. Bởi vì số người quá nhiều. Cũng không có games thủ Tà ác liên minh nào dám trêu chọc bọn họ.

Hơn 1 ngàn người games thủ class pháp hệ toàn bộ đang uống “nước ấy”(nước suối í mà) . Có 1 ít Đức lỗ y và Thợ săn ở bên ngoài cảnh giới. Trong đó 1 khu vực bị Tiêu Ngự mở ra 1 cái lỗ hổng.

200 Đạo tặc kia thần không biết quỷ không hay tiến vào khu vực chỗ các games thủ class pháp hệ . Nhận thức chuẩn xác mục tiêu của từng người.

“Động thủ!”

200 games thủ Đạo tặc đột nhiên động thủ công kích games thủ class pháp hệ thuộc Thiên sứ liên minh ở lân cận .

[Thâu Tập]!

[Giảo Sát]!

200 Đạo tặc đột nhiên xuất hiện làm cho các games thủ class pháp hệ 1 trận hỗn loạn.

“Có người móc lỗ ấy !” (đánh lén – móc lỗ đó ==’)

Những games thủ Thiên sứ liên minh kia dù sao cũng là games thủ của Thánh Điện Chi Hỏa tổ chất tương đối cao . Thực lực cũng là vô cùng không tệ . Cho dù ma pháp vô cùng thiếu hụt. Nhưng vẫn có thể tổ chức nổi lên phản kháng.

Từng đạo ma pháp bay lên bầu trời.

“Đột kích!” các games thủ class cận chiến trong 600 games thủ Tà ác liên minh hướng về các games thủ class pháp hệ thuộc Thiên sứ liên minh kia xông đi. Những games thủ class cận chiến này đều là tinh anh của Lôi Thê. Trang bị chờ đều là Phong Dã tử mĩ trang bị cho đối mặt với các games thủ class pháp hệ ma pháp cạn kiệt này có ưu thế tuyệt đối.

Xung phong!

Xung Kích!

Đột kích!

Phần đông Chiến sĩ , Đức lữ y các games thủ class cận chiến giống như từng đạo kiếm sắc bén đâm vào games thủ phe Thiên sứ liên minh. Triển khai tàn sát. Những games thủ class pháp hệ thuộc Thiên sứ liên minh games kia không kịp chạy trốn , ào ào ngã xuống thành vong hồn dưới kiếm.

Các games thủ Thiên sứ liên minh phía sau có chút ma pháp triển khai phản kích. Từng đạo ma pháp bao trùm xuống. Trong nháy mắt mang đi sinh mệnh của mấy Đạo tặc .

2 bên đã xảy ra chiến đấu dữ dội. Tình hình chiến đấu tiến vào trạng thái giằng co. Lữ Thề có phương diện chiếm cứ ưu thế nhất định nhưng tổn thất vô cùng nặng nề.

Phe Thánh Điện Chi Hỏa ở phía trung tâm. Đám người Thiên Long vẫn còn đang đối mặt với Cốt Long. Cốt Long công kích quá mạnh mẽ . Ác ma Thuật sĩ sau khi chết hết. Thiên Long không dám lại đối với Cốt Long động thủ nữa . Đứng xa xa . Chỉ huy các games thủ lân cận đối kháng Cốt Long , từng đạo ma pháp công kích ở trên người Cốt Long mặc dù chỉ có mấy điểm giá trị thương tổn. Nhưng bởi vì số người rất nhiều nên bọn họ vẫn có thể liên tục tiêu hao huyết lượng của Cốt Long.

Thiên Long đứng ở trung tâm chỉ huy. Các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa mặc dù hỗn loạn. Nhưng khi hợp tác công kích thì vẫn vô cùng có tự .

“Lão Đại. Xảy ra chuyện .” 1 Băng Pháp sư có chút hoang mang truyền âm cho Thiên Long nói.

“Chuyện gì?” Thiên Long khẽ nhíu mày hỏi. Bọn họ cần khoảng hơn 10 phút nữa mới có thể tiêu diệt được Cốt Long . Giữa lúc này tuyệt đối không thể để xảy ra vấn đề gì. Nếu không bọn họ muốn khóc cũng không kịp.

“Bên ngoài phát hiện hàng loạt games thủ Tà ác liên minh. Đang công kích thành viên xung quanh chúng ta.” Băng Pháp sư nói.

“Có bao nhiêu người?”

“Vừa mới bắt đầu có hơn 600 người . Bây giờ đã có hơn 1.000 người. Lần lượt còn có rất nhiều người hướng về bên này vội vàng đi tới.”

“Những người này có gì khác lạ không ?” Đối phương số người đang không ngừng gia tăng. Điều này tuyệt đối không phải 1 dấu hiệu tốt . Lấy trực giác của Thiên Long . Hắn cảm nhận được vấn đề này rất nghiêm trọng. Không phải là Công hội người nào đang tổ chức người đối phó Công hội bản thân chứ?

“Là người của Lữ Thề.”

“Lữ Thề?” Thiên Long tay đột nhiên nắm chặt đại kiếm . Hắn đối với cái Công hội Lữ Thề này hiểu khá rõ . Cho dù Lữ Thề là Công hội thuộc Tà ác liên minh . Bởi vì danh tiếng Lữ Thề quả thực quá lớn. Hắn không muốn biết cũng không được. Ở hiện nay từ phân bố thế lực mà nhìn ra. Nanh Sói và Thiết Kỵ 2 cái Công hội này hợp lực. Mơ hồ còn có người bao trùm phía trên. Có dấu hiệu trở thành thế lực lớn nhất Tà ác liên minh. Mà Lữ Thề Công hội. Số người chỉ có khoảng 20.000 . Nhưng toàn bộ đều là tinh anh do Phong Dã tuyển nhận . Thực lực cũng không thể khinh thường .

Hàng loạt games thủ Lữ Thề xuất hiện ở nơi này. Kế tiếp có thể sẽ xảy ra chuyện gì? Hội trưởng Phong Dã có thể hay không là có âm mưu từ sớm ? Nếu như thật sự là như vậy. Hắn đã nguy hiểm lớn rồi .

Thánh Điện Chi Hỏa ở Thiên sứ liên minh xếp ở hàng ngũ đứng đầu . Phía sau còn có 1 cái Âm Ma Công hội. Tất cả thực lực đã ổn định ở vị trí thứ nhất Thiên sứ liên minh . Có thể cùng Thánh Điện Chi Hỏa đánh đồng . Toàn bộ Thiên sứ liên minh cũng chỉ có Ngọn Lửa Rừng Công hội mà thôi. Nếu như thực sự đánh nhau , Thánh Điện Chi Hỏa chưa chắc sẽ sợ hãi thủ hạ của Phong Dã . Nhưng mà bây giờ tình huống đặc biệt. Lữ Thề Công hội đột nhiên phản kích . Thánh Điện Chi Hỏa sẽ bị đả kích rất nặng nề.

“Chúng ta như thế nào chộc phải bọn chúng?” Thiên Long hỏi . 2 đại Công hội mặc dù thuộc về liên minh địch đối. Nhưng nước giếng không phạm nước sông. Nếu các thành viên phát sinh ra 1 ít xung đột nhỏ. Phong Dã cũng không cần thiết nhọc công như vậy chứ?

“Vừa rồi chúng ta tiêu diệt hơn 300 games thủ của Thiết Kỳ. Khả năng còn nhiều hơn.” Bằng Pháp sư bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó. Nói.

“Sao lại thế này?” Thiên Long nhíu mày. Nếu như thật sự tàn sát hơn 300 games thủ của Thiết Kỳ. Phong Dã cũng rất có khả năng gây chiến vì các thủ hạ của hắn lấy lại mặt mũi.

“Cái này...” Bằng Pháp sư ấp úng nói. “Ngài mới vừa nói gần chỗ này bắt kẻ là người nào. Chỉ cần là Tà ác liên minh thì tiêu diệt toàn bộ. Không phải games thủ Thánh Điện Chi Hỏa thì kể cả Thiên sứ liên minh toàn bộ xua đuổi đi.”

Thiên Long nghĩ lại. Minh quả là đã nói 1 câu như vậy. Cái phiền toái này. Cho dù bọn hắn có thể tiêu diệt Cốt Long tầm bảo. Cũng có thể ngênh đón công kích của Lôi Thê. Ngay sau khi tiêu diệt được Cốt Long đang tổn thất nghiêm trọng lại gặp phải công kích của Lôi Thê quả là không nên. Nếu như chiến bại mà nói. Đối với sĩ khí của Công hội ảnh hưởng rất lớn.

“Mọi người tăng nhanh tần suất công kích!” Thiên Long hạ lệnh nói. Nhưng mà những games thủ class pháp hệ kia đã đến cực hạn rồi. Nhanh hơn nữa là không thể được, huống chi các games thủ class pháp hệ ma pháp tiêu hao rất lớn. Ma pháp đều đã sắp cạn kiệt. Bọn họ căn bản không có cách nào phát ra tổn thương lớn hơn nữa. Thiên Long thấy thế. Chỉ có thể điều các games thủ giá trị ma pháp phục hồi gần xong kia 1 lần nữa bổ sung chỗ trống. Nhưng mà rất nhiều các games thủ class pháp hệ đang khôi phục bị công kích. Ảnh hưởng nghiêm trọng tới tốc độ bọn họ tiêu diệt Cốt Long, bị Lôi Thê chơi 1 vố như vậy Thánh Điện Chi Hỏa thời gian tiêu diệt Cốt Long lại tiếp tục chậm đi vài phút.

Tất cả đều nằm trong dự đoán của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự cần chính là loại hiệu quả này, chỉ cần kéo dài thêm 1 ít thời gian viện quân của Lôi Thê Công hội đến sau rất nhanh sẽ theo kịp. Khi đó thực sự sẽ rất náo nhiệt.

Tiêu Ngự vẫn còn đang bị mấy Đức lỗ y và báo săn của Thợ săn kia truy kích.

Sau khi Tiêu Ngự kéo dài 1 khoảng thời gian. Mấy cái kỹ năng đều đã tan băng. Tiêu Ngự đột nhiên quay đầu lại 1 chiêu [Đột Tiến] đến gần 1 người Đức lỗ y phát ra 1 cái [Tấn Kích] đem đối thủ kích hôn mê.

1 Đức lỗ y và 1 con báo săn hướng bên cạnh về Tiêu Ngự vọt tới. Tiêu Ngự 1 chiêu [Phản Thủ Bối Thứ] đâm vòng ra. Tránh né 2 games thủ này công kích. Công kích lên trên lưng Đức lỗ y. 1 cái hơn 500 giá trị thương tổn từ trên đầu Đức lỗ y bay lên.

“Vạn khí không tề a. Đánh ra bạo kích a.” (nhảy damage đó) Tiêu Ngự không nghĩ tới 1 cái [Phản Thủ Bối Thứ] lại có thể tạo thành giá trị thương tổn cao như vậy. Sau khi công kích xong không có chút nào dừng tay. 1 chiêu [Bạo Liệt] oanh kích ở lưng của Đức lỗ y. Đem Đức lỗ y trực tiếp tiêu diệt.

Đức lỗ y và báo săn bên cạnh hướng về Tiêu Ngự vọt lên. Trên bầu trời 3 đạo mũi tên từ 3 góc độ hướng về Tiêu Ngự bắn qua.

Những games thủ này công kích mặc dù sắc bén. Nhưng lấy tốc độ phản ứng của Tiêu Ngự. Có đầy đủ năng lực tránh né hết công kích của những games thủ này. Tiêu Ngự đang chuẩn bị thi triển kỹ năng [Độn Hình] thì chợt phát hiện. Đức lỗ y tuôn ra 1 cái thứ gì đó. Có chút giống chiếc nhẫn a. Lại cũng không phải y hệt.

Tiêu Ngự vịn sườn 1 cái. Tránh né công kích của Đức lỗ y. tay phải ở trên chụp xuống. Đem thứ trên mặt đất kia mò lên.

Roẹt. Lợi trảo của báo săn ở lưng Tiêu Ngự vạch lên 1 vết thương khá sâu. 1 loại cảm giác đau đớn truyền vào óc Tiêu Ngự. Trên đầu Tiêu Ngự phiêu khởi 1 cái hơn 100 giá trị thương tổn.

Ngay sau đó. Sụt sụt sụt. 3 mũi tên đồng thời bắn trúng Tiêu Ngự. Đối với Tiêu Ngự tạo thành 131, 161, 310 giá trị thương tổn. Trong đó có 1 đạo mũi tên là băng tiễn. Sau khi bắn tới trên người Tiêu Ngự. Trên người Tiêu Ngự lập tức bao trùm 1 tầng quang mang nhàn nhạt. Tốc độ trong nháy mắt giảm xuống trên dưới 30%.

Đáng tiếc không có được hoàn kháng hàn. Bây giờ Tiêu Ngự mới phát hiện. Kháng lạnh được hoàn có ích bao nhiêu. Nếu có cơ hội. Nhất định phải chuẩn bị 1 ít. Mấy games thủ xung quanh thấy Tiêu Ngự bị đánh

trúng. Lập tức trở nên hưng phấn . Từ các phương hướng tấn công Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua huyết lượng bản thân. Còn sót lại hơn 300. Chắc chắn chịu không nổi 1 lần công kích nữa của các games thủ này . Tiêu Ngự 1 chiêu [Huyền Ảnh Bộ] né tránh công kích của các games thủ này . Mở ra [Tật Phong Bộ] hướng ra phía ngoài lao vút đi. Mặc dù tốc độ giảm xuống rất nhiều. Nhưng Tiêu Ngự dùng [Tật Phong Bộ] cấp bậc kỹ năng cao như vậy. Sau khi thi triển kỹ năng [Tật Phong Bộ] tốc độ di chuyển vẫn nhanh vô cùng.

Mặc dù có 1 ít mạo hiểm nhưng cuối cùng cũng hữu kinh vô hiểm. Tiêu Ngự đem trang bị lấy được bỏ vào trong hành trang. Lấy ra 1 trong bình Trung cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt uống vào.

Mấy cái games thủ kia chỉ cảm thấy có bóng người thoáng qua bỏ chạy ra ngoài.

5 cái games thủ Thiên sứ liên minh này đưa mắt nhìn nhau. Cũng không có tiếp tục đuổi theo nữa . Mà là tập trung lại.

Bọn họ còn lại có 5 người. Tiêu Ngự ở dưới sự bao vây tấn công của nhiều người như vậy . Vẫn cứ lộ vẻ thong dong . Bọn họ cho rằng Tiêu Ngự không có kỹ năng đào tẩu. Không nghĩ tới Tiêu Ngự vừa thi triển đã phát ra 1 chiêu [Huyền Ảnh Bộ] . Bởi vậy có thể suy đoán. Tiêu Ngự còn có rất nhiều kỹ năng không có sử dụng. Vừa rồi bọn họ sợ dĩ có thể dể thương đến Tiêu Ngự là bởi vì Tiêu Ngự khom lưng thu nhặt chiến lợi phẩm. Cơ hội có 1 khắc tức thì trôi qua. Muốn chờ tới cơ hội kế tiếp tiêu diệt Tiêu Ngự đã là vô cùng mù mịt . Qua thêm vài phút. Bọn họ sợ đều tránh không khỏi bị Tiêu Ngự mần thịt. Bị Tiêu Ngự tiêu diệt từng bộ phận một.

“Làm thế nào bây giờ ? Còn muốn tiếp tục truy đuổi sao?” 1 Đức lỗ y nhìn về phía mấy đồng đội bên cạnh hỏi. Âm thanh có phần run rẩy. Cái tên Đạo tặc này thực lực thật là đáng đáng sợ .

” Công hội chúng ta bị công kích .” Thợ săn nhìn thoáng qua kênh Công hội. Nói.

“Chúng ta trở về đi.” Đức lỗ y nói , hần thà rằng trở về đối mặt hàng loạt games thủ Tà ác liên minh còn hơn ở lại đối mặt với Tiêu Ngự (Đối Mặt VTV 3 phát sóng tối thứ 0 hàng tuần) . Ở khi đối mặt với hần . Bọn họ dường như không có bất luận cái hy vọng chiến thắng nào. Thêm tốc độ Tiêu Ngự di động quá nhanh. Bọn họ căn bản không có khả năng truy đuổi Tiêu Ngự.

“Ăn , trở về.” Thợ săn quyết định thật nhanh. Nói.“Mọi người coi chừng 1 chút. Đứng gần nhau 1 chút. Cẩn thận người kia phản kích.”

Thợ săn sợ Tiêu Ngự ở bên cạnh “móc lỗ ấy” bọn họ. Tiêu Ngự vô lực đối phó toàn bộ bọn họ . Nhưng ở trong đám bọn họ tiêu diệt 1-2 người vẫn coi như là rất đơn giản .

5 người kết bạn rời đi . Tiêu Ngự nhìn mấy games thủ này rời đi không có đuổi theo họ . Tiêu Ngự không hề muốn lãng phí thời gian ở trên người những games thủ này . Sau khi thoát khỏi những games thủ này. Tiêu Ngự còn muốn đi cướp lấy trang bị Cốt Long rút xuống.

Tiêu Ngự đem trang bị vừa rồi Đức lỗ y kia rơi xuống ra xem . Đây là 1 thứ kích thước to bằng ngón tay cái . Đã không phải nhẫn cũng chẳng phải khoáng thạch. Hình dạng vô cùng kì dị . Bị điêu khắc thành hình dáng 1 con yêu thú . Nhìn thoáng qua thuộc tính cái đồ chơi này .

Ngọc Đối Lừa: vật phẩm đặc thù. Mang vào cộng thêm kỹ năng : Lừa gạt cảm giác . Trạng thái kỹ năng : Ở sau khi sử dụng kỹ năng này có thể ảnh hưởng khứu giác của đối thủ. Duy trì thời gian 10 giây. Kỹ năng đóng băng 5 phút. Phát huy hiệu quả khi đeo ở đai lưng. Nếu như bị giết. Đồ vật tự nhiên rơi xuống.

“Thứ tốt a. Không ngờ lại có thể [Lừa Gạt Khứu Giác] .” Sau khi thấy được thuộc tính đồ vật. Tiêu Ngự không nén nổi lộ ra vẻ xúc động. Món đồ chơi này có thể giúp cho Tiêu Ngự tránh né Thợ săn và Đức lỗ y truy tung. Sau khi Đức lỗ y biến hình thành báo săn có 1 kỹ năng ẩn hình. Đồ chơi này đối với Đạo tặc có thể ẩn hình trước mắt Đức lỗ y mà nói. Quả là cực phẩm. Chủ yếu là thời gian đóng băng có phần quá dài . Dù sao cũng chỉ là 1 cái trang sức. Mang vào kỹ năng cũng không quá mạnh mẽ. Cũng không biết tên kia từ chỗ nào kiếm được cái thứ này. Đoán chừng là sau khi làm chút nhiệm vụ đặc biệt lấy được nó .

Cái thứ này lại có thể là đồ vật chắc chắn bị rút . Thứ này trái lại có chút hiểm lạ a . Nói đúng là. Cái thứ này nếu như chết đi sẽ rơi mất là không cần nhiều lời . Đeo trên người Ngọc Đối Lừa này là 1 rất mạo

hiếm. Nhất định phải cam đoan bản thân không để bị tiêu diệt mới được. Tuy nhiên ở phương diện này. Tiêu Ngự coi như cũng không tệ lắm. Muốn Tiêu Ngự không xuất hiện sai lầm. Dưới tình huống không có bất ngờ cũng sẽ không có khả năng chết. (mie nó rơi xuống cái đó thay cho trang bị khác không sướng lại còn lèo nhèo =.= được voi đòi 2 bà trưng à)

Tiêu Ngự đem Ngọc Dối Lừa đeo ở bên hông. Nhìn thoáng qua cột kỹ năng. Trên bảng thêm 1 cái kỹ năng [Lừa Gạt Khứu Giác]. Có kỹ năng [Lừa Gạt Khứu Giác]. Tiêu Ngự [Tiềm Hành] tính ẩn nấp càng cường hãn hơn. Ở trên mức độ nhất định có thể kiềm chế Đức lỗ y và Thợ săn khi chiến đấu.

[Tiềm Hành] cộng [Lừa Gạt Khứu Giác]. 1 cái phương thức móc dít hoàn toàn mới đã ra đời . Tiêu Ngự có thể lợi dụng mấy cái kỹ năng thần không biết quỷ không hay này đến gần đối thủ. Sau đó cho đối thủ 1 kích trí mạng. Ngoài cao thủ có tốc độ phản ứng cực nhanh có thể tránh thoát Tiêu Ngự móc dít (dùng chủy thủ móc 1 cái ngược lên thì thôi rồi >< ,=" tê=" liệt=" còn=" hơn=" đâm=" vào=" gây=" -==" có=" khi=" còn=" nhất=" kích=" tất=" sát=" cũng=" nên=" í=" chứ=" lại=").=" games=" thủ=" khác=" căn=" bản=" không=" có=" khả=" năng=" phát=" hiện=" tung=" tích=" của=" tiêu=" ngự=" tiêu=" ngự=" hoàn=" toàn=" có=" thể=" thần=" không=" biết=" quỷ=" không=" hay=" công=" kích=">

Không nghĩ tới tiêu diệt 1 người Đức lỗ y thực bình thường lại có thu hoạch ngoài ý liệu như vậy ,khiến cho Tiêu Ngự tâm tình rất vui vẻ. Sau khi thấy mấy games thủ kia rời đi. Tiêu Ngự hướng về phía xa nơi chiến trường Thánh Điện Chi Hỏa và Lời Thề chạy tới . Nơi đó chiến đấu hăng đã tiến vào hồi gay cấn. Phong Dã đại bộ phận cũng sắp đến .

299. Chương 300 Quyết Định Ngụy Hiểm

Tiêu Ngự hướng về phe Thánh Điện Chi Hỏa lao vút đi, trong lòng đang tính toán sử dụng Ngọc Dối Lừa , Tiêu Ngự rất muốn lừa người phe Thánh Điện Chi Hỏa , đoạt lấy đồ vật Cốt Long rơi xuống . Tuy nhiên điều này khó khăn rất lớn, dù sao kỹ năng < lừa=" gạt=" khứu=" giác="> chỉ có thể duy trì có 10 giây đồng hồ, đóng băng lại dài đến 5 phút, cần phải nghỉ trong này 10 giây đồng hồ dùng < lừa=" gạt=" khứu=" giác="> tránh né nhiều Thợ săn, Đức lỗ y như vậy , còn chưa đủ khó khăn sao ? Cho dù có bản lãnh thông thiên, cũng làm không được.

Nếu như Lời Thề của Phong Dã có thể quấy rối bố trí của đối phương, Tiêu Ngự nói không chừng sẽ có cơ hội.

Tiêu Ngự cần Công hội Lời Thề của Phong Dã giúp đỡ, Tiêu Ngự lúc này không thể không thừa nhận, nắm trong tay lực lượng nhất định là chuyện tiện lợi biết bao nhiêu .

Tiêu Ngự có thể tùy tiện điều động những games thủ này, mà không cần có bất luận cái gánh nặng tâm lý nào, cũng không cần lo lắng nợ Phong Dã chút nhân tình. Bởi vì quan hệ Tiêu Ngự và Phong Dã chỉ hữu nghị đơn thuần , xác thực mà nói, 2 người chỉ lợi dụng lẫn nhau không hơn không kém . Tiêu Ngự mặc dù thể đơn lực bạc, Phong Dã lại là 1 người có địa vị, nhưng đi ở tùy tâm , có 1 ngày Tiêu Ngự không muốn đánh Đấu Trường Hắc Ám nữa , Tiêu Ngự có thể rời đi bất cứ lúc nào, Phong Dã cũng không có biện pháp gì, có 1 ngày Phong Dã không cần Tiêu Ngự , hẳn cũng có thể đem Tiêu Ngự 1 cước đá văng ra. 2 bên cũng không thể yêu cầu quá đáng với đối phương. (Bộ truyện này được dịch bởi wind - truongton.net - wind...)

Hoàn cảnh hiện nay mà nói, loại quan hệ hợp tác này hiện tại sẽ không tan vỡ, Phong Dã còn cần Tiêu Ngự giúp hắn kiếm tiền, Tiêu Ngự cũng cần lợi dụng Đấu Trường Hắc Ám kiếm càng nhiều tiền hơn , dùng hết khả năng tăng phần thắng Đấu Trường Hắc Ám lên, ở trong khi giúp Phong Dã đánh Đấu Trường Hắc Ám, Tiêu Ngự có thể tùy ý sử dụng thủ hạ tài nguyên 3 Công hội của Phong Dã. Quan hệ của 2 người tựa như cá sấu và chim sâu, cá sấu vô cùng hung ác, tuy nhiên nó lại sẽ không động thủ đối với chim sâu ở trong

hàm răng của nó , bởi vì nó còn cần chim sâu giúp nó xĩa răng. Phong Dã chính là con cá sấu đó , còn Tiêu Ngự chính là chim sâu kia , 2 người cùng có lợi cùng có quan hệ cộng sinh, không cần thiết phải phá vỡ .

Hiện tại dưới tình huống cùng Phong Dã không có xung đột lợi ích , Tiêu Ngự có thể tùy ý chuyển 3 Công hội thủ hạ của Phong Dã , đây chính là 1 khoản tài nguyên cực kỳ khổng lồ, 3 Công hội tựa như răng nanh của cá sấu, bất cứ lúc nào cũng có thể giúp Tiêu Ngự cắn đứt bất luận cái xương cốt cứng chắc nào .

Tiêu Ngự đến gần phe Thánh Điện Chi Hỏa, đang nghiên cứu nên sử dụng Ngọc Dối Lừa như thế nào, Tiêu Ngự chợt nhớ tới 1 việc, truyền âm cho Phong Dã nói: “Sau này thi đấu Đấu Trường Hắc Ám có thể bố trí 1 ít đối thủ là Đức lỗ y và Thợ săn cho ta cũng được .”

Tiêu Ngự đột nhiên nói thế này có vẻ có chút đột ngột, làm cho Phong Dã sững sờ 1 chút, hỏi: “Tại sao phải chọn Thợ săn và Đức lỗ y?”

“Ta vừa kiếm được 1 cái trang bị.” Tiêu Ngự đem thuộc tính Ngọc Dối Lừa gửi cho Phong Dã nói, chắc chắn cái Ngọc Dối Lừa này là vũ khí tuyệt hảo đối phó Thợ săn và Đức lỗ y , nhất là khi 1 đấu 1 , quả thực là vũ khí sắc bén dùng để giết địch, Tiêu Ngự đương nhiên cần suy nghĩ làm thế nào để cho cái thứ này thi triển ra hiệu quả lớn nhất .

“Thứ tốt a.” Phong Dã so với Tiêu Ngự càng hưng phấn hơn, hẳn ý thức được giá trị cái đồ vật này, ở trên sân thi đấu Đấu Trường Hắc Ám, cái thứ này giao do Tiêu Ngự sử dụng tuyệt đối có thể kiếm được đến mấy chục triệu (ngàn vạn) thậm chí trên trăm triệu (ức) lợi nhuận.“Tuy nhiên người phải cẩn thận bảo quản, nếu như chết mất , cái thứ này sẽ còn cái thứ 2 đâu.” Tiêu Ngự mỉm cười. Đã biết hẳn nhiều kỹ năng chạy trốn như vậy . Trừ phi gặp những cao thủ tuyệt đỉnh kia.Còn không chạy trốn vẫn không vấn đề gì .

Phong Dã vừa dứt lời. Bỗng nhiên bật cười khanh khách. Nói: “Ta dường như lo lắng hơi nhiều. lấy kỹ thuật của người. Người có thể đem người lưu lại. Thiên sứ liên minh và Tà ác liên minh cộng lại tuyệt đối sẽ không vượt quá 10 người .”

Toàn bộ Thiên sứ liên minh hoặc là Tà ác liên minh người có thể cùng Tiêu Ngự đánh bừa và tiêu diệt Tiêu Ngự nhiều vô cùng. Nhưng mà Tiêu Ngự cố ý chạy trốn. Có thể lưu lại Tiêu Ngự . Tuyệt đối sẽ không vượt qua 10 người . Cái này không có 1 chút khoa trương nào . Đạo tặc khi lẩn trốn phương diện ưu thế là không gì so sánh nổi . Như Lưỡi Lê, Ốc Sên, Kẹo Sa Ngã thậm chí Tiểu Đào, Chanh những người này. Nếu có tâm muốn chạy trốn. Cũng rất ít có games thủ có thể đem bọn họ lưu lại. Trừ phi đối phương có kỹ năng thăm dò ẩn hình, ý thức vô cùng cao siêu. Nhưng trên thực tế. Thỏa mãn 2 cái điều kiện này quả thực quá ít người có thể .

Tiêu Ngự còn chưa từng bị 1 games thủ nào tiêu diệt qua. Ở phương diện này. Tiêu Ngự rất đáng tự hào . (- - không có con phương hoàng chả há mồm ra rồi ý chứ lại – chắc không tính hội đồng a)

Tiêu Ngự đưa mắt nhìn phe Thánh Điện Chi Hỏa góc đông nam. Bên kia đang đánh đến hồi gay cấn . Trên mặt đất xác chết nằm la liệt . Thánh Điện Chi Hỏa hơn 1.500 games thủ bị quét sạch . Trên mặt đất cũng để lại hơn 900 games thủ Lời Thề.

Liên tục có games thủ Lời Thề vội vàng đi tới. Trên sân chừng hơn 2.000 người phát động công kích mãnh liệt đối với Thánh Điện Chi Hỏa. Mặc dù số người không nhiều lắm. Nhưng dù sao cũng đều là thủ hạ tinh nhuệ của Phong Dã. Với lại trạng thái tinh thần sung túc. Không giống Thánh Điện Chi Hỏa. Có rất nhiều người đều bị tiêu hao gần hết . Lời Thề căn cứ những nơi yếu hiểm để tấn công. người của Thánh Điện Chi Hỏa mặc dù rất nhiều. Nhưng cũng không cách nào thi triển ưu thế số người. 2 bên triển khai đánh giằng co.

Thiên Long rồi tinh rồi mù, hẳn 1 bên chỉ huy các games thủ tiếp tục công kích Cốt Long, 1 bên lại phải điều động hàng loạt games thủ đối phó người của Lời Thề, hơn 12.000 thành viên Công hội, cho dù bị tiêu diệt 1 ít, ít nhất cũng còn lại hơn 9.000, số lượng khổng lồ như thế, chỉ huy cũng tương đối phí sức .

“Ma Long bên kia dẫn người đến chưa ?”

”Đang mang theo 10.000 người, 20 phút nữa là có thể đến! các thành viên khác của Công hội Thánh Điện Chi Hỏa ở lân cận đều đang hướng bên này đi tới.

“Số người có bao nhiêu?”

” Thành viên Công hội ở lân cận luyện cấp ước chừng có hơn 30.000, trong 10 phút nữa có thể tới ít nhất 10.000, tuy nhiên những thành viên ở xung quanh này thực lực cũng không ổn lắm .”

“Trước tiên mặc kệ, có thể tới bao nhiêu tốt bấy nhiêu.” Đối với tình hình hiện nay, có thể tới bao nhiêu coi như tốt bấy nhiêu, dù là thực lực không cao, ít nhất cũng có thể tiêu hao 1 ít đối thủ.

Phong Dã đem các games thủ Lờ Thề Công hội xuất hiện ở bên cạnh sườn núi, số người ước chừng hơn 10.000, Phong Dã hướng về dưới sườn núi nhìn xuống , đây là địa hình 1 mảnh rừng rậm, nơi Thánh Điện Chi Hỏa đối phó Cốt Long là 1 khe núi, Cốt Long cao lớn đặc biệt bắt mắt, đi tới chỗ nào cũng đều có thể phá hủy 1 đồng lớn cây cối, xung quanh thì là chi chít đầu người, hướng phía đông nam Thánh Điện Chi Hỏa có hàng loạt games thủ Lờ Thề đang công kích đối thủ.

” Người của Phong Tín khi nào thì có thể đến nơi ?” Phong Dã nhìn thoáng qua Bằng Pháp sư bên cạnh , hỏi.

“Nhiều nhất 10 phút.”

“Có thể tiếp viện 10.000 người thôi sao?”

“Ít nhất 15.000.”

“Vây là tốt rồi.” Phong Dã gật đầu, vây trong khe núi là Thánh Điện Chi Hỏa được cho là Công hội đứng thứ nhất Thiên sử liên minh, bọn họ tuyệt đối không dưới những người này, rất nhanh có thể có hàng loạt viện quân đưa tới, nhất định phải chuẩn bị trước mới được.

Nếu như thắng được đại chiến Công hội, chỗ lợi ích đem thu hoạch được là vô cùng vĩ đại , chính là games thủ 2 đại liên minh liều mạng tiêu diệt đối thủ, đoạt bảo lấy vinh quang lấy kinh nghiệm, nếu như 1 cái Công hội giết sạch đối phương , ngoài thu hoạch hàng loạt trang bị ra, Công hội có thể thu được hàng loạt giá trị vinh quang Công hội, có thể cho thực lực Công hội tăng 1 mảng lớn, đó cũng là nguyên nhân các hội trưởng Công hội đối với Công hội chiến không bao giờ biết chán .

“Các huynh đệ, giết! Cướp trang bị của bọn họ, cướp vinh quang, ai cướp được chính của người đó !” Phong Dã quát, hân hoan rất tưng bừng, lại rất hữu hiệu, dù sao những games thủ này đa số đều là tới vì trang bị và vinh quang .

“Yeah... , hội trưởng vạn tuế!” Các games thủ phát ra tiếng hoan hô chấn động không trung, vô số games thủ Lờ Thề như thủy triều giết xuống phương games thủ Thánh Điện Chi Hỏa phía dưới, tiếng gầm của trên vạn người âm ỉ giống như biển động cuộn trào mãnh liệt.

“Rốt cuộc cũng đã tới.” Thiên Long quay đầu lại nhìn thoáng qua đám người trên sườn núi ập xuống , hướng về các games thủ quát, ” đội 3, đội 4, đội 8, đội 9, đội 10, phòng ngự xung quanh, ngăn chặn đường xuống núi, chú ý di chuyển ! Những người khác theo ta tiếp tục công kích Cốt Long.”

Thiên Long nhìn thoáng qua huyết lượng của Cốt Long, Cốt Long còn sót lại hơn 30.000 huyết lượng, với lại Cốt Long thân thể rất nhiều vị trí đều bị đánh cho tàn phế , tin tưởng rằng nhiều nhất 6-7 phút đồng hồ là có thể làm thịt được Cốt Long (nói tạm thể chứ nó không có thịt a), bây giờ quan trọng nhất là chống đỡ qua đoạn thời gian gian nan nhất này.

Thiên Long hiểu, nếu như lúc này vứt bỏ Cốt Long quay đầu đối phó người của Lờ Thề, hậu quả là vô cùng nghiêm trọng , bởi vì Cốt Long lúc này toàn bộ thù hận đều tập trung ở trên người bọn họ, nếu như lúc này vứt bỏ công kích Cốt Long, Cốt Long chắc chắn sẽ đối với bọn họ tiến hành giết hại không kiêng nể, thêm là Cốt Long tốc độ hồi máu quá nhanh, nếu như ngừng công kích, cố gắng trước giờ sẽ bị uống phỉ , phương án bây giờ của Thiên Long là thích hợp nhất .

Giữa sườn núi, hàng loạt Kỵ Sĩ Lờ Thề cưỡi ngựa mượn sườn dốc tăng tốc độ, chạy vào đám games thủ Thánh Điện Chi Hỏa , trong nháy mắt làm rối loạn phe Thánh Điện Chi Hỏa.

Xung phong!

Xung phong!

Các Chiến sĩ Lờ Thề tay khua đại kiếm, theo sát ở phía sau các Kỵ Sĩ , lao xuống.

2 bên đánh giáp lá cà, triển khai chiến đấu dữ dội, tại khu vực 2 bên tiếp xúc , tựa như 1 máy xay thịt vĩ đại , ngay lập tức huyết nhục tung tóe vô số games thủ bị phanh thây .

Xung phong liều chết càng mạnh mẽ, thương vong càng lớn, các Mục sư phía sau khẩn trương khu pháp trượng trong tay, trị liệu các games thủ phía trước , tuy nhiên bọn hắn trị liệu hiệu quả cũng cực kỳ có hạn, bởi vì chiến đấu quá dữ dội , bọn họ thậm chí chưa kịp phóng ra ma pháp trị liệu, các games thủ class cận chiến phía trước đã ngã trên mặt đất .

Trên sân 1 mảnh hỗn loạn, có 1 ít games thủ Lôi Thẻ xuyên thấu phòng tuyến Thánh Điện Chi Hỏa , giết vào trung tâm phe Thánh Điện Chi Hỏa , mặc dù rất nhanh sẽ bị giết hết, nhưng vẫn làm cho hỗn loạn Thánh Điện Chi Hỏa .

Nhìn vào chiến trường hỗn loạn và Cốt Long sắp chết , Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, hướng về phương hướng Cốt Long đi qua.

< biệt=“” tung=“”>!

Tiêu Ngự mở ra kỹ năng đặc biệt trên trang bị, ánh mắt đảo qua, cách Tiêu Ngự 5m, 7m, 8m, 10m nơi nơi đều có Đức lỗ y và Thợ săn hoạt động, khu vực Tiêu Ngự đi tới nơi nơi che kín games thủ Thánh Điện Chi Hỏa , đầu người chỉ chít, vạn nhất bị những games thủ này đụng chạm đến, Tiêu Ngự sẽ vô cùng nguy hiểm .

Đây là 1 hành động vô cùng mạo hiểm, có lẽ ngoài Tiêu Ngự, có rất ít games thủ có gan làm loại chuyện này. (liều ăn nhiều)

Tiêu Ngự cẩn thận xuyên qua 1 ít games thủ, vượt qua mấy người Thánh Điện Chi Hỏa , cẩn thận không chế khoảng cách với những games thủ này .

Khoảng cách Tiêu Ngự tới Cốt Long còn ít nhất mấy trăm mét, Tiêu Ngự nhất định phải xuyên qua khu vực hàng loạt games thủ Thánh Điện Chi Hỏa hoạt động này, mới có thể tới địa điểm chỉ định, chuyện này độ nguy hiểm tuyệt đối không thua gì 1 mình đối phó 1 cái Lever 30 tinh anh .

300. Chương 301 Tự Bạo

Games thủ Thánh Điện Chi Hỏa hướng về chỗ Tiêu Ngự đi tới, Tiêu Ngự từ chính giữa mấy cái games thủ Thánh Điện Chi Hỏa kia đi xuyên qua.

(cùng phe mà không pt thì cũng dính đòn oan a)

“Cảm giác giống như có thứ gì đó vừa đi qua a.” 1 Chiến sĩ quay đầu lại nhìn thoáng qua, phía sau rỗng tuếch.

“Ta cũng như vậy.” 1 Hoả Pháp sư nói.

“Chắc là ảo giác.” 1 Đạo tặc bên cạnh nhìn thoáng qua 2 games thủ này, nói.

Hoả Pháp sư và Chiến sĩ mặc dù nghi hoặc, nhưng cũng không có hoài nghi nhiều, bọn họ thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, 1 Đạo tặc mới từ khe hở chính giữa 2 người bọn họ đi qua.

Mặc dù mạo hiểm bất cứ lúc nào cũng có thể bị phát hiện , Tiêu Ngự tâm trầm tĩnh như nước, động tác bình tĩnh, nếu có 1 chút sai lầm , Tiêu Ngự sẽ bị games thủ Thánh Điện Chi Hỏa nơi phụ cận bao vây tấn công.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua, lân cận tất cả đều là người của Thánh Điện Chi Hỏa, Tiêu Ngự đã thâm nhập qua mấy chục mét games thủ phe Thánh Điện Chi Hỏa , nếu như bị phát hiện, Tiêu Ngự sẽ bị các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa này bao vây , cho dù có bản lãnh thông thiên, Tiêu Ngự cũng trốn không thoát .

Nếu như chỉ là kỹ năng tiềm hành bình thường, Hoả Pháp sư và Chiến sĩ kia đã có thể rất dễ dàng phát hiện tung tích Tiêu Ngự, nhưng mà bây giờ, tình huống có điểm bất đồng, có kỹ năng ẩn tàng, Tiêu Ngự có thể dễ dàng đến gần những games thủ này mà không bị phát hiện.

Đối với Tiêu Ngự mà nói, có tính uy hiếp nhất là Đức lỗ y và Thợ săn.

May mắn những games thủ Thánh Điện Chi Hỏa này phân bố cũng không quá tập trung, Tiêu Ngự có thể thoải mái vượt qua Đức lỗ y và Thợ săn, bày trận càng rộng rãi càng dễ điều chỉnh trận hình, nếu không Cốt Long xung phong liều chết qua đây, ai cũng chạy không thoát, trận hình bố trí tương đối rộng rãi, mặc dù trình độ tập trung hỏa lực có chút giảm xuống, nhưng có thể giảm bớt thương vong, nếu không còn ai sống sót, lấy ai để đối phó Cốt Long?

Chính nhờ loại bố trí rộng rãi này để lại không gian nhất định giúp cho Tiêu Ngự tiến vào dễ dàng hơn. (Bộ truyện này được dịch bởi wind - truongton.net - wind...)

Tiêu Ngự ở trong hàng ngũ games thủ Thánh Điện Chi Hỏa lướt qua. Hướng phía trước tiến lên ước chừng khoảng cách đã hơn 50m. Xung quanh lại đều là người của Thánh Điện Chi Hỏa. Nếu như người trong Thánh Điện Chi Hỏa kia đụng vào trên người Tiêu Ngự. Tiêu Ngự cũng tránh không khỏi vận mệnh bị mất thịt.

Từ bên cạnh mấy Pháp sư đi qua. Vừa đi về phía trước 1 khoảng. Tiêu Ngự bước chân dừng lại. Lân cận có rất nhiều Thợ săn. Bọn họ đang giương cung bắn Cốt Long. Bên cạnh có mấy con báo săn đang đi lại.

“Cần phải từ bên cạnh 1 ít Thợ săn đi xuyên qua nơi này.” Tiêu Ngự nghĩ thầm. Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Ngọc Dối Lừa ở bên hông. Xem ra cần đến đồ chơi này rồi.

Tiêu Ngự điều chỉnh 1 chút. Nhìn thoáng qua thời gian duy trì kỹ năng ẩn tàng. Ẩn nấp kỹ năng còn có thể duy trì trên dưới 7s. Tiêu Ngự trong lòng trầm xuống. Không có kỹ năng ẩn tàng. Hoàn cảnh Tiêu Ngự chắc chắn sẽ càng thêm nguy hiểm.

Hướng phía trước nhìn 1 chút. Cốt Long cách vị trí Tiêu Ngự còn có trên dưới 50m. Tiêu Ngự cho Cốt Long một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>. Cốt Long còn lại hơn 7.000 huyết lượng. Nếu không phải nó dùng kỹ năng găm xác đau khổ chống đỡ. Cốt Long sợ rằng đã sớm chết trên mặt đất.

“Không còn kịp rồi.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, Cốt Long chống đỡ không được bao lâu nữa, Tiêu Ngự muốn ở bên trong thời gian ngắn như vậy đến gần Cốt Long quả thực quá khó khăn.

Xông lên !

Lời Thề lại có 2 tổ đội giết vào phe Thánh Điện Chi Hỏa, 2 bên triển khai chém giết dữ dội, mặc dù 2 tổ đội Lời Thề này rất nhanh đã bị người của Thánh Điện Chi Hỏa tiêu diệt, nhưng những games thủ Lời Thề này cũng đối với các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa tạo thành đợt tấn công mãnh liệt. Xác games thủ Thánh Điện Chi Hỏa đang ở trung tâm đối phó với Cốt Long không tránh được lòng người có chút xao động.

“Người của Lời Thề muốn đánh vào đây.”

“Chúng ta có thể hay không bị đoàn diệt?”

Thánh Điện Chi Hỏa 2 mặt thù địch, bên ngoài là Lời Thề Công hội, bên trong là Cốt Long, thêm Lời Thề số người không hề ít hơn so với Thánh Điện Chi Hỏa, khiến cho các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa đối với Thiên Long lần đầu tiên nảy sinh cảm giác hoài nghi. Bị Công hội khác chém giết bên cạnh, vẫn còn bắt bọn họ đối phó Cốt Long a !

“Ổn định cho ta, tất cả pháp hệ tăng cường hỏa lực, Cốt Long sắp chết, chờ chúng ta tiêu diệt Cốt Long xong đối phó với Lời Thề cũng không muộn, 20.000 viện quân rất nhanh sẽ đến !” Thiên Long truyền âm ở trong kênh Công Hội.

Nghe nói có viện quân, các thành viên Công hội trong lòng ổn định lớn, kiên trì tới cuối cùng, thắng lợi nhất định sẽ là bọn họ. Ở dưới Thiên Long lãnh đạo, bọn họ cho tới bây giờ chưa có thua qua, Thánh Điện Chi Hỏa là bất bại !

Từng đạo mũi tên ma pháp bắn lên thiên không, oanh kích lên trên người Cốt Long.

6.000, 5.000 .

Cốt Long mò lên 1 khối xác chết games thủ , cắn vào trong miệng, huyết lượng lập tức tăng lên hơn 2.000.

Huyết lượng của Cốt Long duy trì không được bao lâu nữa , Tiêu Ngự dự đoán 1 chút, Cốt Long nhiều nhất chỉ có thể chống đỡ trên dưới 20 giây, trong 20 giây Tiêu Ngự nhất định phải thông qua khoảng cách hơn 30m phía trước này, do games thủ Thánh Điện Chi Hỏa bố trí canh phòng khu vực hẹp dài, quá khó khăn .

Quan sát 1 chút vị trí mấy con báo săn kia, Tiêu Ngự chậm rãi đi qua.

Trong đó có 1 con báo săn đột nhiên cảm giác được cái gì, cảnh giác hướng về vị trí Tiêu Ngự nhìn qua, phát ra tiếng kêu trầm thấp .

< lừa=“” gạt=“” khứ=“” giác=“”>!

Tiêu Ngự khẩn trương thi triển 1 cái kỹ năng < lừa=“” gạt=“” khứ=“” giác=“”>, tiếp tục hướng phía trước tiến lên, bước chân nhẹ nhàng .

Thợ săn vuốt ve 1 chút báo săn đang buồn bực bất an , nhìn 4 phía xung quanh, rất yên lặng, gần chỗ này có chừng 7-800 thành viên Thánh Điện Chi Hỏa, làm sao có thể có Đạo tặc lặn nổi đến trung tâm này, Việc này căn bản là không có khả năng.

Thợ săn từ trong hành trang lấy ra 1 miếng thịt, ném cho báo săn.

Báo săn vừa rồi quả thật ngửi được vị trí của Tiêu Ngự, nhưng mà trong nháy mắt mũi đã biến mất, nó không thể phát hiện ra cái gì, thấy được chủ nhân vứt ra miếng thịt mỡ, lập tức cúi đầu bắt đầu ăn.

Tiêu Ngự vượt qua con báo săn đầu to kia, sát bên người mấy con báo săn khác đi qua, những con báo săn này cũng không có phát hiện vị trí của Tiêu Ngự, kỹ năng < lừa=“” gạt=“” khứ=“” giác=“”> vẫn phải có hiệu lực và tác dụng nhất định .

Đi về phía trước 5-6m, thông qua khu vực Thợ săn hoạt động , Tiêu Ngự vừa đi về phía trước khoảng cách trên dưới 7-8m, Tiêu Ngự choáng váng, phía trước ước chừng có hơn 20 Đức lỗ y hoạt động.

7 giây chấm dứt, kỹ năng ẩn tàng mất đi hiệu lực, Tiêu Ngự khẩn trương thi triển 1 cái kỹ năng < độn=“” hình=“”>, cấp bậc kỹ năng < độn=“” hình=“”> của Tiêu Ngự cũng tương đối cao , kỹ năng < độn=“” hình=“”> cấp bậc kỹ năng càng tăng lên, hiệu quả ẩn thân càng tốt, ở khi không có chỗ ẩn nấp , dùng kỹ năng < độn=“” hình=“”> vẫn còn có thể đối phó 1 chút.

Kỹ năng < lừa=“” gạt=“” khứ=“” giác=“”> còn lại 3 giây, muốn 1 nhát đi qua là không thể nào , Tiêu Ngự không thể mạo hiểm như vậy , chỉ có thể ở tại chỗ dừng lại.

Kỹ năng < lừa=“” gạt=“” khứ=“” giác=“”> bên trong 5 phút không thể sử dụng, Tiêu Ngự nghĩ 1 tý, đem Ngọc Dối Lừa gỡ xuống, ném vào trong hành trang, phương pháp như thế tương đối an toàn , mặc dù đặt ở trong hành trang, kỹ năng không có cách nào tan băng , nhưng là không có gì đáng ngại, ít nhất sẽ không bởi vì bị chết mà rơi mất . (mie thẳng hăm rơi cái hộ vai ra thì móm)

“Kế tiếp nên làm thế nào đây?” Tiêu Ngự rất buồn bực, bây giờ tiến không được lui cũng không được, hoàn cảnh hết sức khó xử, phía trước là Đức lỗ y, phía sau là Thợ săn, Tiêu Ngự bị kẹp ở chính giữa.

Cốt Long ở dưới công kích của vô số các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa, huyết lượng còn sót lại không đến 1.000 , mắt thấy đã muốn tử vong .

“Tăng tốc độ công kích!” Thiên Long hưng phấn quát.

Nếu như Cốt Long bị tiêu diệt, trang bị bị lấy đi, Tiêu Ngự liệu chết xông vào nguy hiểm sẽ uống công , với lại còn có khả năng rơi vào hoàn cảnh vô cùng nguy hiểm , nhìn vào Cốt Long bên bờ sinh tử ở phía xa, Tiêu Ngự đột nhiên làm ra 1 cái quyết định.

“Tăng lớn tần suất công kích, yểm trợ cho ta!” Tiêu Ngự truyền âm cho Phong Dã, Ngay sau đó, Tiêu Ngự hướng Đức lỗ y phía trước < tiêm=“” hành=“”> tới.

Sau khi Phong Dã nghe được Tiêu Ngự nói, hạ lệnh cho phần đông các games thủ class cận chiến phát động toàn diện tấn công, mấy ngàn class cận chiến che chắn class pháp hệ phía sau, dưới trệch của class phụ trợ, phát động tấn công toàn diện.

“Thiên Long lão đại, Lữ Thề phát động toàn diện tấn công !”

“Đáng chết!” Thiên Long lòng nóng như lửa đốt, lúc này hắn cũng đã có chút rối loạn, tuy nhiên quyết định của hắn là sẽ không thay đổi, trước tiên tiêu diệt Cốt Long, sau đó quay đầu lại đánh trả Lữ Thề.

Thiên Long chợt nhớ tới đến, Cốt Long dường như còn có 1 cái kỹ năng tự bạo!

“Tất cả class cận chiến, lui ra phía sau, tất cả class công kích tầm xa, phóng ra kỹ năng công kích thương tổn lớn nhất!” Thiên Long mãnh liệt quát, hắn vừa dứt lời, các games thủ class cận chiến phía trước nhanh chóng rời đi, class pháp hệ từng đạo ma pháp quang phát ra ánh sáng lóa mắt, Cung tiễn thủ trong tiếng vù vù, vô số đạo mũi tên toàn bộ bắn lên, tất cả Cung tiễn thủ cũng không ngoại lệ toàn bộ lựa chọn sử dụng công kích lớn nhất.

Vô số đạo ma pháp lóe lên bay lên bầu trời, không trung bay ra vô số mũi tên lửa, ngọn lửa nóng rực bao quanh đem bầu trời nhuộm đỏ, tựa như pháo hoa nổ rộ, sáng chói.

Mấy ngàn games thủ class công kích tầm xa đồng thời phóng ra ma pháp và ma pháp tên, cảnh này còn chưa đủ đồ sộ sao?

Phong Dã thấy được tình cảnh chói mắt phía dưới, u ám thở dài 1 hơi, đây nhất định là Thánh Điện Chi Hỏa đối với Cốt Long cuối cùng cũng sẽ giết được, xem ra Tiêu Ngự đã không còn hy vọng, cho dù Tiêu Ngự rất mạnh, nhưng Phong Dã cũng không cho rằng Tiêu Ngự có thể xuyên qua vòng vây nhiều games thủ Thánh Điện Chi Hỏa như vậy, đến gần Cốt Long, bởi vì điều này quả thực khó khăn quá lớn.

Ầm, trong phút chốc, huyền băng, hỏa diễm, lôi điện ở trên người Cốt Long ầm ầm nổ tung, đem Cốt Long bao trùm, Cốt Long phát ra 1 tiếng thê lương.

“Cốt Long xong đời rồi.” 1 ý nghĩ nảy lên đầu óc Tiêu Ngự, thấy được Đức lỗ y phía trước nhanh chóng lui về phía sau, mà không phải xông lên cướp đoạt thứ Cốt Long rơi xuống, Tiêu Ngự chợt nhớ tới đến 1 việc, Cốt Long có thể tự bạo! Điều này đã tăng thêm 1 ít cơ hội giúp cho Tiêu Ngự cướp đoạt chiến lợi phẩm.

Ở dưới ma pháp bao trùm, huyết lượng của Cốt Long cuối cùng cũng cạn kiệt, phát ra tiếng rống u oán.

Hệ thống: người dẫn dắt Công hội giết chết Huyết Cốt Long, vinh dự của người + 1.000, Công hội giá trị vinh quang +10.000

Hệ thống: cấp bậc Công hội tăng lên 1.

Thiên Long đắm chìm ở trong vui mừng kinh ngạc to lớn, Huyết Cốt Long chính là sinh vật cao cấp của Tà ác liên minh, bọn họ tập trung 1 cái Công hội, tổn hao mấy ngàn người mới bắt nó tiêu diệt được, thu hoạch lợi nhuận là vô cùng to lớn, bất kể có bao nhiêu tổn thất lớn, giờ khắc này Cốt Long tử vong khen thưởng đem tổn thất đều đền bù trở lại.

“Buồn rồi haha.” Thiên Long tâm tình rất là hưng phấn, các games thủ Thiên sứ liên minh xung quanh cũng vui mừng lộ rõ trên mặt.

Cốt Long thân thể dần dần căng lớn, xương cốt toàn thân hiện ra màu sắc đỏ tươi, huyết sắc này dường như đã muốn bắn tung tóe đi ra, Cốt Long muốn tự bạo.

“Tất cả mọi người thối lui cho ta!” Thiên Long khản cổ quát.

301. Chương 302 Tử Eo

Thiên Long đã nhắc nhở trước qua bọn họ, Cốt Long có thể tự bạo, thành viên Thánh Điện Chi Hỏa đã có chuẩn bị, lui rất nhanh, thấy được 1 ít Đức lỗ y hướng về bản thân đến gần, Tiêu Ngự khẩn trương hướng bên cạnh né đi, trốn tránh cảm giác của Đức lỗ y.

Bên cạnh Cốt Long nói rộng ra ước chừng trên dưới 30m, khoảng cách Tiêu Ngự với phe Thánh Điện Chi Hỏa nhiều nhất chỉ có trên dưới 7-8m, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua cột kỹ năng của bản thân, < đột=“” thứ=“”>, < đột=“” tiến=“”> còn có < long=“” tường=“” thuật=“”>, 3 cái kỹ năng này nếu như đồng thời thi triển mà nói, Tiêu Ngự có thể lấy tốc độ nhanh nhất tới lùm đồ trước tiên, nhằm phía Cốt Long chết, cướp đoạt trang bị. Tuy nhiên sau khi cướp được trang bị, Tiêu Ngự chắc chắn nhất định sẽ chết.

Oanh 1 tiếng vang lớn, kia con Cốt Long thân thể đột nhiên nổ tung ra, trong nháy mắt lan tràn hơn 30m khu vực lân cận, nổ tung nảy sinh lực trùng kích mạnh mẽ làm cả đại địa rung chuyển (mặt đất đó), quét ngang mà đến tấn công tới 1 ít games thủ khoảng cách gần Cốt Long nhất, trong nháy mắt mang đi mấy trăm sinh mệnh games thủ Thánh Điện Chi Hỏa, các games thủ xung quanh cũng bị sóng xung kích thổi trúng ngã trái ngã phải.

Thiên Long không nghĩ tới, Cốt Long tự bạo uy lực lại có thể lớn như vậy, hẳn cho rằng cách ra 30m đã là đủ rồi, không nghĩ tới vẫn còn tính sai, mấy trăm người này xem như là chết vô ích, mặc dù mấy trăm người căn bản không đáng kể.

Cốt Long tự bạo bốc lên bụi bặm đầy trời, ở trên bầu trời vang vọng thật lâu, nổ tung chấm dứt, ở dưới sương mù bao phủ, vị trí Cốt Long vốn đứng để lại 1 cái hố sâu phạm vi hơn 20m, ở dưới tro bụi bao phủ như ẩn như hiện.

“Nhật trang bị!” Thiên Long đối với mấy đội viên trong Công hội nói, mấy games thủ Thánh Điện Chi Hỏa hướng về hố sâu đi tới.

Gần chỗ này toàn bộ đều là người của Thánh Điện Chi Hỏa, bọn họ căn bản không cần lo lắng có người cướp trang bị.

Tới lúc cướp trang bị, Tiêu Ngự động thân, giơ lên 1 cước, < long=“” tường=“” thuật=“”>!

Tiêu Ngự đột nhiên 1 cước đem 1 Đạo tặc Thánh Điện Chi Hỏa phía trước 1 cước đá bay ra ngoài, sau khi hoàn thành, 1 chiêu < đột=“” tiến=“”> đến gần mặt games thủ đi đầu tiên chuẩn bị đi lên thu nhật trang bị, cho games thủ kia 1 cái Giảm Tốc Độ.

Liên tục 2 cái kỹ năng, Tiêu Ngự từ khoảng cách hơn 10m đột nhiên vượt lên đầu.

“Là người Tà ác liên minh!”

“Hắn làm như thế nào xuất hiện ở chỗ này?”

Các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa giật mình. Bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới. 1 Đạo tặc lại có thể có thể xuất hiện ở trung tâm bọn họ. Xung quanh tất cả đều là người của bọn họ. Người này đến tột cùng là vào bằng cách nào!

“Có người cướp trang bị!” Thiên Long thấy được bóng lưng Tiêu Ngự. Tim đập nhanh hẳn lên. Bóng lưng này nhìn có cảm giác rất quen mắt. Thấy được Tiêu Ngự giống như tên rồi cung nhằm phía hố sâu lao đến. Thiên Long khẩn cấp. 1 cái Xung Phong xông ra ngoài.

Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện làm cho tất cả games thủ Thánh Điện Chi Hỏa đều ngẩn ra 1 chút. Chờ bọn họ kịp phản ứng. Tiêu Ngự đã xông ra ngoài. Tốc độ Tiêu Ngự quá nhanh. Bọn họ vội vàng đuổi theo.

Lôi Thuật!

Lôi Thuật!

Các games thủ Lôi Pháp Sư từng đạo Lôi Thuật oanh kích xuống, từng đạo huyền băng, quả cầu lửa còn có mũi tên âm âm lao đến.

Tiêu Ngự 1 chiêu < tậ="” phong="” bộ="”> hướng phía trước lao vút đi, nguy hiểm tránh hết mấy cái ma pháp, lúc này Tiêu Ngự chuẩn bị liều mạng , nếu như Tiêu Ngự có thể cướp được trang bị Cốt Long rơi xuống, cho dù chết cũng đáng , chết nhiều nhất cũng chỉ mất 1 lever kinh nghiệm mất 1 cái trang bị mà thôi, thứ Cốt Long tuôn ra , ít nhất cũng phải là 1 cái trang bị cấp Sử Thi tương đối cao cấp . (Bộ truyện này được dịch bởi wind - truongton.net - wind...)

Ở dưới bao vây tấn công của nhiều games thủ Thánh Điện Chi Hỏa như vậy , cho dù Tiêu Ngự có bản lĩnh phi thường, cũng không có khả năng chạy trốn, mấu chốt ở chỗ, cái trang bị Cốt Long rơi xuống kia có đáng giá bỏ ra hay không .

Bốp bốp bốp, từng đạo Lôi Thuật oanh kích ở xung quanh Tiêu Ngự , đem mặt đất oanh kích ra từng cái hố nhỏ.

Tiêu Ngự ở trung tâm hố sâu dường như thấy được gì đó , Tiêu Ngự lao tới khom lưng sờ soạn 1 chút , trái tim đột nhiên giật thót lên , Cốt Long rơi xuống 2 cái trang bị, cũng không biết thuộc tính thế nào, Tiêu Ngự đem trang bị ném vào hành trang.

Mấy cái games thủ Thiên sứ liên minh xông lại thấy được Tiêu Ngự nhặt lên trang bị, giận không kềm được. (sao nó không cởi truồng ra cho khỏi rớt đồ nhĩ - thằng này nhiều lúc ngu khiếp a)

“Sao có thể, trang bị bị hấn đoạt rồi !”

“Tiêu diệt hấn!”

Sư Vương Khiêu Trảm!

Thiên Long dữ dội quát 1 tiếng, nhảy lên độ cao trên dưới 5-6m , giơ đại kiếm trong tay lên gào thét hướng về Tiêu Ngự chém xuống.

Bốp, 1 đạo Lôi Thuật vừa mới oanh kích ở trên người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự thân thể tê tê 1 chút, nhưng loại cảm giác này rất nhanh đã biến mất, xem ra người công kích Lôi Thuật kia cấp bậc không hề cao.

Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn thoáng qua, Thiên Long đại kiếm trong tay đã gào thét bổ nhào tới .

Ở dưới tình huống khẩn cấp , Tiêu Ngự 1 chiêu < huyễn="” ảnh="” bộ="”> tránh ra ngoài, Tiêu Ngự hiểu, mình đã hấn chắc chắn phải chết, bản thân không có khả năng chạy thoát khỏi vòng vây nhiều games thủ Thánh Điện Chi Hỏa như vậy, chuyện kế tiếp Tiêu Ngự cần làm chính là, tranh thủ cho mình 1 ít thời gian, đem tổn thất hạ xuống nhỏ nhất!

Thiên Long trước mắt hiện lên vô số hư ảnh, 1 đòn thất bại, khi quay đầu nhìn lại Tiêu Ngự, phát hiện Tiêu Ngự nhanh chóng thoát ly bọn họ.

các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa xung quanh đem nơi này bao vây lại , Tiêu Ngự căn bản không có cách nào < đào="” thoát="”>!

Chớp mắt 1 cái Tiêu Ngự đã đỡ xuống áo choàng và dây chuyền trên người , thay 2 cái trang bị cực kỳ bình thường , thấy được động tác của Tiêu Ngự, Thiên Long trong nháy mắt ý thức được Tiêu Ngự muốn làm cái gì, Tiêu Ngự muốn mang trang bị quan trọng đỡ xuống, giảm bớt tổn thất! (a thằng này khôn lên rồi nha)

“Nhanh lên 1 chút , đừng cho hấn trút bỏ trang bị xịn !” Thiên Long quát, các games thủ class cận chiến toàn bộ hướng về Tiêu Ngự vọt tới, ma pháp hướng bao trùm xuống khu vực của Tiêu Ngự .

< đào="” thoát="”>!

Tiêu Ngự 1 chiêu < đào="” thoát="”> né tránh ra ngoài, đem miếng lót vai cấp Sử Thi trên người thay đổi xuống, thay 1 cái miếng lót vai bình thường . (vẫn còn hơi ngu a – cởi hết 1 lần rồi thay sau cũng được mà = = , rơi nhấn với chủy thủ ra thì bỏ mie này)

Băng tuyết ngập trời!

Vị trí Tiêu Ngự trong nháy mắt bao trùm mảng lớn băng tuyết, tốc độ của Tiêu Ngự ngay lập tức nhanh chóng giảm xuống, thân thể hơi bị kiềm hãm, ở trong tích tắc thân thể Tiêu Ngự dừng lại , ừng 1 tiếng, 1

đạo Lôi Thuật oanh kích ở trên người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự thân thể cứng đờ tại chỗ, còn muốn tiếp tục đối lại trang bị lại là không thể nào, lúc này 1 đạo băng cầu hướng về Tiêu Ngự đánh qua.

Thấy được khối băng đạn này, Tiêu Ngự tuyệt vọng, đây là 1 chiếc Băng Phong Cầu, nếu như bị Băng Phong Cầu đánh trúng, Tiêu Ngự sẽ bị không chế triệt để, chờ đợi Tiêu Ngự sẽ là tử vong.

Trong nháy mắt này, Tiêu Ngự đem Phượng Hoàng Vũ kỹ năng tái sinh đóng khung trạng thái lại, kỹ năng tái sinh này thuộc về bị động kỹ năng, nhưng chỉ có mở trạng thái mới có thể có hiệu lực. Ở dưới bao vây của nhiều games thủ Thánh Điện Chi Hỏa như vậy, Tiêu Ngự cho dù hồi sinh cũng không sống nổi, hồi sinh sau đó lại chết 1 lần, lại rơi thêm 1 cái trang bị, có ý nghĩa sao?

Thêm các loại trang sức, trên người Tiêu Ngự tổng cộng có 16 cái trang bị, trong đó 3 cái là vừa thay xuống, 7 cái là trang bị cấp Truyền Thuyết trở lên, các trang bị khác thuộc tính cũng đều không kém. Như vậy nếu rơi xuống, Tiêu Ngự bị tuôn ra trang bị cấp Truyền Thuyết xác suất là 7/16.

Tiêu Ngự thầm cầu nguyện, hy vọng bản thân vận mệnh không quá kém.

Băng Phong Cầu trúng mục tiêu Tiêu Ngự, vô số đạo băng trụ đem Tiêu Ngự bao trùm, Tiêu Ngự trong nháy mắt bị đóng băng, thân thể cứng tại chỗ.

“Giết tiểu tử kia!” Tiêu Ngự ở dưới mắt nhiều người như vậy đoạt trang bị của bọn họ, tương đương với cho bọn họ mỗi người 1 cái tát chói mắt, những games thủ này cực kỳ phẫn nộ, hận không thể đem Tiêu Ngự lột da rút gân.

Bất kể thế nào, trang bị của bọn họ đều bị đoạt đi rồi, ít nhất là 1 cái trang bị cấp Sử Thi! Nếu như bọn họ biết trang bị Cốt Long rơi xuống không phải 1 cái, mà là 2 cái, chỉ sợ bọn họ có thể sẽ càng thêm phẫn nộ.

Thiên Long nhìn vào Tiêu Ngự bị đóng băng, tâm tình đặc biệt phức tạp, hắn không nghĩ tới liên tiếp 2 lần hành động đều bị Tiêu Ngự làm cho thất bại, nghĩ tới bị Tiêu Ngự làm phượng hoàng sống sót còn rơi 2 cái trang bị Cốt Long rơi xuống, thời gian qua Thiên Long dù bình tĩnh đến mấy cũng không nén nổi giận dữ.

Thiên Long 1 cái Xung Kích va chạm ở trên người Tiêu Ngự, đem Tiêu Ngự đánh bay ra ngoài, Ngay sau đó các games thủ xung quanh dùng mấy chục đạo ma pháp đồng thời oanh kích ở trên người Tiêu Ngự, đem Tiêu Ngự trực tiếp giết chết.

Đây là lần thứ 2 Tiêu Ngự bị chết, tuy nhiên Tiêu Ngự lại không có chút ảo não, chết cũng đáng giá.

1 Đạo tặc khom lưng nhặt lên trang bị Tiêu Ngự rơi xuống.

“Tên kia tuôn ra cái gì trang bị?” Thiên Long nhìn thoáng qua Đạo tặc kia hỏi.

“Là 1 cái trang bị cấp Truyền Thuyết.” Đạo tặc nhìn 1 chút trang bị trong tay, trả lời.

1 cái trang bị cấp Truyền Thuyết mà thôi, đối với Thiên Long quả thực không có lực hấp dẫn, so sánh với trang bị Cốt Long rơi xuống, quả thực có phần quá không đáng để ý, tuy nhiên có thể làm cho Tiêu Ngự thổ ra 1 cái trang bị cấp Truyền Thuyết, Thiên Long tâm tình cuối cùng cũng dễ chịu hơn 1 ít.

Chuyện đã xảy ra ở trung tâm phe Thánh Điện Chi Hỏa toàn bộ dừng ở trong mắt Phong Dã đứng ở giữa sườn núi từ trên cao nhìn xuống.

“Không nghĩ tới Tiêu Ngự lòng dũng cảm thật là lớn, lại có thể dám chạy vào trung tâm phe Thánh Điện Chi Hỏa cướp trang bị, trước thật sự là xem nhẹ hắn.” Phong Dã thầm khen 1 tiếng, trang bị Cốt Long rơi xuống ít nhất cũng là trang bị cấp Sử Thi, Phong Dã cũng không nén nổi vui mừng ra mặt. Hắn sợ dĩ cao húng, cũng không phải muốn trang bị trong tay của Tiêu Ngự, mà vì hắn và Tiêu Ngự bây giờ có quan hệ hợp tác, thực lực của Tiêu Ngự tăng cường, với hắn mà nói, thật là có ích lớn.

Phong Dã dò xét 1 chút địa hình lân cận, lập tức bắt đầu điều khiển games thủ Lôi Thê xung quanh, trong kênh tổ đội quát: “Đạo tặc đội 3, đội 7, đội 9, tấn công từ phía đông bắc, bất kể như thế nào, vọt tới trung tâm hồ sâu, đem cổ thi thể ở trung tâm kia cướp về cho ta! Tất cả ma pháp hệ, Cung tiễn thủ gia tăng hỏa lực, yểm hộ bọn họ!”

Phong Dã muốn đem Tiêu Ngự đoạt ra, giúp Tiêu Ngự sống lại, như vậy Tiêu Ngự sẽ không bị trừ kinh nghiệm, đối với Phong Dã mà nói, thực lực của Tiêu Ngự cùng nhân dân tệ là đồng giá, 1 Lever cũng ảnh

hưởng thắng bại trên Đấu Trường Hắc Ám ở 1 mức độ nhất định , cho nên tốn 1 ít chi phí cứu Tiêu Ngự cũng là đáng . (hóa ra là hồi sinh tại chỗ không – exp a)

Các games thủ Lời Thề mặc dù không rõ Phong Dã tại sao phải làm như vậy, nhưng bọn hắn đối với Phong Dã là tuyệt đối tín nhiệm , 3 cái tổ đội, tổng cộng 600 Đạo tặc hướng về vị trí Phong Dã chỉ thị < tiềm=“” hành=“”> tới, mục tiêu của bọn họ chỉ có 1, chỉ cần cướp xác chết Tiêu Ngự của tiêu ngự là hoàn thành .

Tiêu Ngự cũng không có thả linh hồn ra (chắc là thả ra sẽ tự động về thành) , hắn còn tồn tại 1 ít hy vọng, Phong Dã chắc chắn sẽ chú ý tới hắn, nhất định có thể đem hắn cứu ra, như vậy hắn cũng không cần hạ cấp bậc .

Nếu như thời gian vượt qua 20 phút, Tiêu Ngự không kịp sống lại, như vậy Tiêu Ngự sẽ bị hệ thống tự động thả ra linh hồn, không có cách nào hồi sinh tại chỗ .

302. Chương 303 Chiến Thuật Tối Thượng

Sau khi Thánh Điện Chi Hỏa tiêu diệt Cốt Long, cuối cùng cũng bắt đầu toàn tâm toàn ý đối phó Lời Thề , chờ khi bọn hắn tập trung trở lại, Lời Thề Công hội đã tàn sát bọn họ tới gần 3.000 người, Lời Thề cũng ngã xuống hơn 1.000 games thủ, 2 bên cũng đã tiên thời không được , nếu như 1 phương chạy trốn, bọn họ tổn thất càng to lớn hơn , bên thắng có thể thu được lợi nhuận cực kỳ khủng bố .

“Thiên Long lão đại, viện quân của chúng ta bị chặn ở bên ngoài !” 1 Bằng Pháp sư có chút bối rối đối với Thiên Long nói.

“Sao lại như thế ?”

Bằng Pháp sư đem chuyện đã xảy ra bên ngoài toàn bộ báo cho Thiên Long, Thiên Long lúc này mới ý thức tới chuyện ngày càng nghiêm trọng, Phong Dã lệnh cho Thiết Kỳ và Nanh Sói điều games thủ qua đây ngăn chặn đây đường , cùng viện quân của Thánh Điện Chi Hỏa đã xảy ra kịch chiến, 2 bên thực lực đều không kém, viện quân của Thánh Điện Chi Hỏa trong khoảng thời gian ngắn muốn xông tới trên cơ bản đã không có khả năng .

Cứ thế này xem ra, đám người Thiên Long sợ là sẽ bị Phong Dã thịt luộc.

“1 chiêu rút củi dưới đáy nồi này quả là ngoan độc.” Thiên Long ngửa đầu hướng về Phong Dã giữa sườn núi trên nhìn lại, 2 người hai mắt đối diện nhau , Phong Dã mỉm cười.

Ở trên tình huống này , Thiên Long xem như đã thất bại 1 ván.

1 trận chiến này 2 cái Công hội xem như đã triệt để kết thù oán, tuy nhiên sau này nếu như 2 bên không có tuyệt đối nắm chắc, cũng không dám dễ dàng rat ay đối với đối phương. Công hội dưới tay Phong Dã cùng Thánh Điện Chi Hỏa Công hội là 2 đại liên minh thế lực mạnh mẽ nhất, nếu như thật sự gây chiến triệt để , 2 bên thực lực tổn hao nghiêm trọng, đem thực lực cực đại suy yếu, như vậy là cái được không bù đủ cái mất . Phong Dã chính là đoán chắc điểm này, dù là Thiên Long ở dưới tay của mình ăn 1 cú lỗ , cũng tuyệt đối sẽ không dám rầm rộ sôi nổi trả thù, loại chuyện hại người mà mình không có lợi này, Thiên Long hẳn sẽ không làm , tuy nhiên sau này cũng cần cẩn thận 1 chút, nói không chừng bất cứ khi nào Thánh Điện Chi Hỏa cũng có thể cắn bản thân 1 cái .

Phong Dã do dự 1 lát, toàn bộ Thiên sứ liên minh chỉ có 2 cái Công hội lớn là Thánh Điện Chi Hỏa và Ngọn Lửa Rừng, 2 bên mâu thuẫn rất nghiêm trọng, nếu như Thánh Điện Chi Hỏa xảy ra vấn đề gì, chắc chắn sẽ bị Ngọn Lửa Rừng bắt được điểm yếu . (Bộ truyện này được dịch bởi wind - truongton.net - wind...)

“Ngọn Lửa Rừng, có thể lợi dụng làm quân cờ .” Phong Dã trầm nghĩ, 1 cái kế hoạch dần dần hình thành ở trong đầu.

Phong Dã bố trí 600 Đạo tặc kia hành động . Đột nhiên tăng tốc độ. Chạy vào phe Thánh Điện Chi Hỏa. Trong lúc nhất thời vô số ma pháp, mũi tên bay đầy trời. Oanh kích vào phe Thánh Điện Chi Hỏa. Yểm

trợ những Đạo tặc này tiến lên. Đương nhiên Phong Dã sẽ không để lộ ra mục tiêu của bản thân là xác của Tiêu Ngự . Đồng thời mệnh lệnh các games thủ Lữ Thê ở phương hướng khác cũng tăng cường tấn công.

Thánh Điện Chi Hỏa mặc dù ở vào hoàn cảnh xấu. Nhưng Thiên Long cũng không phải bần nhảo mặc cho người khác nhào nặn (không phải vừa a). Hắn nhanh chóng phối hợp căn cứ tình huống nguy hiểm mà phòng thủ. Hình thành phòng tuyến hoàn mỹ. Phía sau bổ sung hàng loạt hỏa lực. Phong Dã triển khai đánh giằng co.

Những Đạo tặc kia hết như 1 thanh chủy thủ. Đâm vào games thủ phe Thánh Điện Chi Hỏa. Ở dưới các Pháp sư và Cung tiễn thủ phụ trợ. Nhanh chóng luồn lách qua các kẻ hở . Trên mặt đất nơi nơi đều là games thủ Thánh Điện Chi Hỏa.

Thánh Điện Chi Hỏa mặc dù cũng triển khai phản kháng dữ dội. Nhưng hàng loạt các games thủ Lữ Thê Công hội hỏa lực tập trung ở vị trí này. Bọn họ còn chưa kịp phản ứng. Đã bị tiêu diệt 1 mảng lớn. Còn lại 1 ít games thủ nhỏ nhặt cũng không cách nào hình thành sức chiến đấu hiệu quả.

Đại Thiên Thạch!

1 khối thiên thạch vĩ đại từ trên bầu trời gào thét rơi xuống. Rơi trên mặt đất ầm ầm nổ tung. Trong nháy mắt mang đi hơn 10 sinh mệnh các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa. Đem hơn 30 games thủ nổ còn chút hơi tàn.

“Là phạm vi ma pháp!”

“Ta ngắt , quá khủng bố a , lại có người học tập được phạm vi ma pháp.”

Các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa 1 trận hỗn loạn, phải biết rằng phạm vi ma pháp Lever 30 mới có thể học tập , bây giờ căn bản không có bất luận cái games thủ nào hoàn thành chuyển chức, đoán chừng là games thủ nào đó thu được 1 quyển sách kỹ năng phạm vi ma pháp, phạm vi ma pháp này uy lực cũng quá khủng bố a .

Hoả Pháp sư phóng ra phạm vi ma pháp kia có chút đau khổ trong lòng , cái Đại Thiên Thạch này uy lực quả thật kinh người, nhưng phóng ra 1 cái Đại Thiên Thạch cần hơn 2.000 ma pháp, lấy Lever 26 của hắn, căn bản không có cách nào chịu đựng tiêu hao hàng loạt như vậy, hắn mặc rất nhiều trang bị gia tăng ma pháp mới miễn cưỡng đạt tới yêu cầu phóng ra cái phạm vi ma pháp này , sau khi phóng xong ma pháp này, giá trị ma pháp của hắn lập tức bị hao tổn không còn 1 vạch .

Lever 30 thì lại khác , nếu như có thể hoàn thành chuyển chức, huyết lượng, ma pháp, các hạng mục thuộc tính đều có thể có tăng lên phạm vi lớn, 1 games thủ Lever 30 hoàn thành chuyển chức so với games thủ chưa chuyển chức thì có ưu thế tuyệt đối.

Cái phạm vi ma pháp này trong nháy mắt khiến cho các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa tâm tình hạ đến chóng mặt , bởi vì bọn họ phát hiện, ở trước phạm vi ma pháp này công kích, bọn họ không chịu nổi 1 đòn, ai biết khi nào thì Đại Thiên Thạch kế tiếp có thể hay không đáp xuống trên đầu của mình?

Sau khi 1 cái phạm vi ma pháp phát ra , chúng Đạo tặc nhận phải ngăn cản càng ít , 1 mạch đi vào.

Hoả Pháp sư kia cũng không nghĩ tới 1 cái Đại Thiên Thạch lại có thể tạo thành hiệu quả ngoài ý muốn như thế , làm cho nhiều người kinh sợ như vậy.

600 Đạo tặc 1 mạch liền chết, bọn họ công kích mặc dù sắc bén, nhưng chết cũng không ít, ngăn ngừa 1 chút đã chết hơn 300 người.

Thiên Long đang thời khắc chú ý chiến đấu 4 phía , bọn họ 4 phương 8 hướng đều bị công kích, Thiên Long vẫn có thể liếc mắt đã nhìn ra, những bọn Đạo tặc kia hành động rất là đặc biệt, giống như là chạy đi tìm cái gì đó , hướng về phương hướng các Đạo tặc xung phong liền chết nhìn lại, lại có thể là nơi Cốt Long vừa rồi tự bạo .

“Bọn họ đi vào trong đó làm gì?” Thiên Long không nén nổi có chút nghi hoặc, theo điều chỉnh đội ngũ, Thiên Long cách nơi hố sâu kia đã rất xa, Thiên Long nhất thời cũng quan sát không được tình huống cụ thể bên kia , bỗng nhiên mắt sáng lên, “Chẳng lẽ những Đạo tặc kia là chạy đi tìm xác người kia ?”

Thiên Long rất buồn bực, Phong Dã tại sao phải không tiếc hy sinh nhiều người như vậy đi cướp đoạt 1 bộ thi thể? Chẳng lẽ người kia là nhân vật quan trọng trong Công hội ? Thiên Long nghĩ tới thân thủ kinh người của Tiêu Ngự , Tiêu Ngự rất khả năng có quan hệ mật thiết với Phong Dã!

“Ngăn bọn họ lại !” Thiên Long gào thét nói, chỉ huy hàng loạt đội viên chặn đạo tặc kia.

Vù vù vù, vô số ma pháp và mũi tên ập đến, trong nháy mắt tiêu diệt mấy chục games thủ Thánh Điện Chi Hỏa.

“Là cỗ thi thể này sao?”

“Đúng vậy!”

Mấy cái Đạo tặc kia nâng xác Tiêu Ngự lên , bọn họ ý thức được, người này đối với hội trưởng mà nói, phi thường trọng yếu, nếu không hội trưởng không thể để cho bọn hắn mạo hiểm xông tới cướp đoạt cái xác này .

Chờ những games thủ kia phát hiện các đạo tặc xông vào cướp xác , khi bọn hắn hành động thì đã muộn , các Đạo tặc kia đã ở dưới sự trợ giúp của Pháp sư và Cung tiễn thủ xông ra ngoài.

Tuy thế vẫn có rất nhiều Đạo tặc bị các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa lưu lại, hơn 600 Đạo tặc bị chết chỉ còn lại có hơn 50 người .

Đối với Phong Dã mà nói, dùng tới ngàn người đối lấy 1 lever của Tiêu Ngự cũng là đáng , nguyên nhân khỏi phải bàn cãi , Tiêu Ngự quả thực quá đáng cái giá đó .

1 Mục sư đã đi tới, đối với xác của Tiêu Ngự phóng ra 1 cái Hồi Sinh Thuật, đem Tiêu Ngự hồi sinh.

“Người thực sự có gan lớn a, lại có thể vọt tới bên trong Thánh Điện Chi Hỏa đem trang bị tranh đoạt, ta triệt để phục người .” Phong Dã truyền âm cho Tiêu Ngự, vừa cười vừa nói.

Tiêu Ngự mỉm cười, mặc dù vừa rồi hành động rất mạo hiểm, nhưng cũng là đáng giá, cướp được 2 cái trang bị, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua trang bị bản thân , vừa rồi chết rớt ra 1 cái trang bị, lật qua nhìn 1 chút, là 1 chiếc nhẫn cấp Truyền Thuyết , cái nhẫn kia là do Phong Dã tùy tiện cầm tới đối phó tình huống tạm thời, quảng đi Tiêu Ngự thật cũng không cảm thấy đau lòng , chỉ cần không quảng đi những trang bị cấp Truyền Thuyết thêm vào kỹ năng kia là có thể .

Không bị trừ cấp , tổn thất cái trang bị kia đối với Tiêu Ngự mà nói, nhỏ bé không đáng kể.

Tiêu Ngự đem 2 cái trang bị bản thân nhặt được ra , phân biệt nhìn 1 chút thuộc tính.

Cốt Long Nha: vật phẩm cấp Sử Thi. Công kích 60-78, khi sử dụng Cốt Long Nha công kích được cộng thêm vào nguyên rửa già yếu cấp 5, nguyên rửa chậm chạp cấp 5 , nguyên rửa thiêu đốt cấp 3, phá giáp cấp 3, nguyên rửa đau khổ cấp 3. Vật phẩm đặc thù, đeo trên người ở phần hộ thủ, tất cả class đều có thể sử dụng.

Cốt Long Nha này cấu tạo rất là lạ lùng, do 3 gai xương sắc nhọn tạo thành, gai xương màu trắng hơi có chút màu sắc u ám, tản ra ớn lạnh kinh người, Tiêu Ngự đem cái răng nanh này lắp ở phần hộ thủ, ở khi công kích đối thủ , cái răng nanh này là đồ vật phụ trợ vô cùng không tệ . (tưởng tượng như móng vuốt của người sói trong dị nhân í mà = = đính kèm lên phần bao tay)

Tiêu Ngự suýt quên đi 5 cái hiệu quả nguyên rửa này, đổi thành số liệu mà nói, 5 cái nguyên rửa hiệu quả là phòng ngự -12%, công kích -11%, tốc độ di chuyển -23%, sinh mệnh -10 HP / giây, 5% xác suất tạo thành hiệu quả phá giáp, tăng thêm thương tổn khi nhận phải , hiệu quả này là tương đối khủng bố , huống chi cái răng nanh này vền vền là 1 cái đồ vật phụ trợ, nếu như đối phương không có cách nào giải trừ nguyên rửa, những nguyên rửa này có thể kết bạn với hắn cho đến chết ! Ở khi PK , món đồ chơi này tuyệt đối là 1 cái vũ khí sắc bén!

Răng nanh này giá trị so với 1 thanh chủy thủ cấp Sử Thi còn cao hơn a ! Cướp được cái bảo bối như vậy, cho dù nguy hiểm đến tính mạng cũng đáng , lại nhìn thoáng qua cái trang bị còn lại kia, là 1 khối hạt châu màu trắng, xạ ánh hồng nhàn nhạt , cầm ở trong tay 1 cỗ hơi thở nồng đậm mùi máu tanh tán phát ra.

Thị Huyết Cốt Châu : vật phẩm cấp Sử Thi. Khi mang vào công kích hiệu quả hút máu 5%, mỗi khi giết 1 người sẽ thu hoạch được 1% tổng huyết lượng của đối phương (cái này ghi không rõ lắm không biết 1% hay 10 % hay 100%). Cộng thêm vào kỹ năng, tự bạo, tự bạo phát sinh phụ thuộc vào năng lượng và huyết lượng của bản thân. Có thể dùng để khám nạm, gia công bảo thạch.

Là 1 khối bảo thạch, có thể dùng để khám nạm!

Hút máu 5% nói cách khác mỗi 1 lần công kích, nếu như tạo thành thương tổn mà nói, có thể thu được 1 ít huyết lượng, cái này dường như có phần quá ít , tuy nhiên dù sao cũng là phụ gia được cộng thêm vào , đã coi như là rất không tệ , còn thuộc tính hạng mục phía sau này, nếu như dùng 2 chữ để hình dung mà nói, thì phải gọi là biến thái! Mỗi khi tiêu diệt 1 đối thủ, thu hoạch đối phương 1% huyết lượng, nếu như đối phương có xxx huyết lượng (mie nó toàn lỗi font nhiều chỗ không dịch được có gì đọc xong đoạn dưới sẽ sửa sau), là Tiêu Ngự có thể phục hồi xxx huyết lượng, số lượng này là tương đối đáng kể , kết quả chính là làm cho Tiêu Ngự tăng cường bạo năng lực duy trì chiến đấu .

Còn có tự bạo, cái kỹ năng này nhìn thì zỏm, nhưng đối với Tiêu Ngự từ nơi Bất Tử Hỏa Phượng Hoàng thu được Phượng Hoàng Vũ kia , tác dụng lại tương đối lớn , có kỹ năng tái sinh ủng hộ, Tiêu Ngự có thể dùng tự bạo tiêu diệt đối thủ, sau đó bản thân lại từ tại chỗ sống dậy ! Quả thực là thần binh lợi khí để giết địch! chiến thuật này rất đáng sợ a , cũng không biết tự bạo uy lực thế nào, còn phải thí nghiệm 1 lần mới có thể biết được .

303. Chương 304 Kính Sợ

Chiến thuật quả thật rất không tệ , chỉ là kỹ năng phượng hoàng niết bàn quá trân quý , dù sao cũng chỉ sử dụng được 5 lần kỹ năng phượng hoàng niết bàn, dùng xong sẽ hết , Tiêu Ngự không thể không tiếc kiệm, không tới thời khắc mấu chốt, Tiêu Ngự tuyệt đối sẽ không dám dùng loạn cái chiến thuật này. Nếu như gặp phải tình huống bất đắc dĩ, Tiêu Ngự sẽ dùng cái chiến thuật cùng đối phương ngọc nát đá tan. (ngọc đá cùng tan – đồng quy vu tận đó – kéo theo nó chết cùng í mà ==)

Thấy được ở giữa sườn núi Tiêu Ngự đã được hồi sinh, Thiên Long mặt u ám, lấy thực lực của Tiêu Ngự, ở trong Công hội của Phong Dã chắc hẳn địa vị tuyệt đối không thấp, nếu không Phong Dã sẽ không tiêu hao nhiều người như vậy chỉ vì bảo trụ 1 lever cho Tiêu Ngự , nghĩ đến việc Tiêu Ngự liên tiếp phá hủy chuyện tốt của hắn , rất có thể là Lôi Thề âm thầm đứng sau đó, Thiên Long dù rất giận dữ cũng chỉ có thể đợi lần sau tìm cơ hội đối phó Tiêu Ngự .

Chỉ là ở trong bể người mệnh mông này, tìm 1 Đạo tặc có dễ gì đâu! Nhưng cũng chẳng lẽ cứ như vậy để cho Tiêu Ngự tiêu dao? Thiên Long rất không cam lòng.

2 bên đang lúc kịch chiến, bây giờ chỉ có thể tạm thời đem mấy vấn đề này lưu lại , ở dưới sự chỉ huy của Thiên Long các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa triển khai tự vệ phản kích thu nhỏ lại khu vực phòng ngự, hình thành 1 cái vòng tròn phòng ngự chiến trận, Lôi Thề mặc dù nhiều người, nhất thời cũng không làm gì được Thiên Long.

Tiêu Ngự đem trang bị sửa sang lại 1 chút, thiếu 1 cái nhẫn, tuy nhiên cũng chẳng hề thể ảnh hưởng đến Tiêu Ngự bao nhiêu, Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng những games thủ Thánh Điện Chi Hỏa kia ẩn nấp đi qua.

Giết!

1 tổ đội Chiến sĩ của Lôi Thề từ trên sườn núi mở ra kỹ năng Xung Phong, nhảy vào games thủ phe Thiên sứ liên minh, mạnh mẽ mở ra 1 cái lỗ hổng.

“Ngăn chặn bọn họ!”

“Tiêu diệt bọn họ!”

Các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa kiên quyết phản kích, vô số ma pháp chi chít bao trùm xuống . Các Âm Vu của Lôi Thẻ liên tục buff từng đạo Trị Liệu Thuật xuống. Nhưng mà bọn họ trị liệu cũng cứu không được các Chiến sĩ bị công kích cường độ cao như vậy.

Dưới hỏa lực mạnh mẽ. Các Chiến sĩ của Lôi Thẻ liên tiếp bị ép trở lại. Thánh Điện Chi Hỏa phòng ngự như tường đồng vách sắt. Phong Dã nhất thời cũng không có biện pháp.

Ánh mắt Tiêu Ngự lướt qua phát hiện 1 người Cuồng Chiến sĩ huyết lượng còn ít. Giơ lên 1 cước Long Tường Thuật tung ra đá vào bụng Cuồng Chiến sĩ kia. Cuồng Chiến sĩ trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 150 giá trị thương tổn. Trực tiếp ngã xuống đất mất mạng.

Các games thủ class pháp hệ Thánh Điện Chi Hỏa phát hiện thấy Tiêu Ngự. Từng đạo ma pháp hướng về Tiêu Ngự trùm xuống. Tiêu Ngự không hề nán lại một giây. 1 chiêu Đột Tiến đến gần 1 Đức lỗ y còn chút hơi tàn. Giương tay lên cao 1 chiêu Tạc Kích trúng mục tiêu. Sau đó 1 chiêu Phản Thủ Bối Thử đem Đức lỗ y tiêu diệt. (Bộ truyện này được dịch bởi wind - truongton.net - wind...)

Xong xuôi Tiêu Ngự lại tiếp 1 cái Đột Thử. Chủy thủ trong tay chui vào ngực 1 Băng Pháp sư. Tung ra skill Trí Mệnh Bạo Phá. Đem huyết lượng còn sót lại của Băng Pháp sư trước sau như 1 rút xuống đáy cột máu.

Thân ảnh Tiêu Ngự vụt sáng dịch chuyển. Ở mỗi chỗ dừng lại thời gian tuyệt đối không vượt quá 3s . Các games thủ class pháp hệ Thánh Điện Chi Hỏa căn bản không tóm nổi Tiêu Ngự. Còn những Mục sư kia. Bọn họ kỹ thuật vốn không cao nên không thể buff kịp cho đồng đội. Đồng đội liên tục bị Tiêu Ngự tiêu diệt .

Vô số ma pháp hướng về vị trí Tiêu Ngự ập xuống, Tiêu Ngự 1 cái Độn Hình tránh hết mấy cái ma pháp, đến bên cạnh 1 Hoả Pháp sư, 1 chiêu Thâu Tập đem Hoả Pháp sư kích hôn mê, Cốt Long Nha trong tay rạch vào sau lưng Hoả Pháp sư 1 nhát khiến thuộc tính của hắn ngay lập tức bị giảm xuống phạm vi lớn, còn chưa kịp thoát đi đã bị Tiêu Ngự 1 cái Bạo Liệt oanh giết.

Những games thủ gần Tiêu Ngự đều bị khí thế mạnh mẽ của Tiêu Ngự kia dọa ào ào lùi về sau, bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp phải người đáng sợ như vậy , lại có thể ở dưới ánh mắt của mấy trăm games thủ class pháp hệ giết cả 4 người.

Cái quái gì vậy , người này còn là người sao? Các games thủ xung quanh ào ào chửi nặng lên , cái tên Đạo tặc này thật là đáng sợ , bọn họ đã tâm sinh khiếp ý. (cảm thấy khiếp sợ trong lòng)

Mấy chục đạo ma pháp lại tiếp tục hướng về Tiêu Ngự bao trùm xuống, Tiêu Ngự 1 chiêu Huyền Ảnh Bộ né tránh những ma pháp này, lao tới 1 cái Cung tiễn thủ bên cạnh, chủy thủ trong tay hướng về Cung tiễn thủ đâm thẳng tới.

Cung tiễn thủ xưa đến giờ cũng chưa từng gặp qua đối thủ dũng mãnh như thế , thấy chủy thủ của Tiêu Ngự đã gần ngay trước mắt, Cung tiễn thủ trong ánh mắt hiện lên 1 nét sợ hãi, ở trong mắt của hắn Tiêu Ngự so với bất kỳ tên sát thần nào còn phải đáng sợ hơn .

Tiêu Ngự 1 cái Tấn Kích đem Cung tiễn thủ kích hôn mê, liên tục mấy cái công kích đến đi, xóa sạch quá nửa huyết lượng của Cung tiễn thủ .

1 đạo ma pháp trị liệu sáng lên ở trên người Cung tiễn thủ, đem huyết lượng hắn hồi phục lại.

” Mục sư đáng chết.” mấy cái kỹ năng bộc phát năng lượng tương đối cường đại của Tiêu Ngự toàn bộ đã dùng qua , nhất thời không thể tiêu diệt Cung tiễn thủ, thời gian kéo ra hơi dài khiến Mục sư lân cận tự nhiên có đủ thời gian trị liệu cho Cung tiễn thủ.

Từng đạo Lôi Thuật hướng về Tiêu Ngự oanh kích xuống.

“Chep. Quên đi vậy.” Tiêu Ngự nhìn thoáng qua huyết lượng của Cung tiễn thủ , ở dưới trị liệu của Mục sư , Tiêu Ngự căn bản không có biện pháp thịt cái tên Cung tiễn thủ này , Tiêu Ngự 1 chiêu Đào Thoát thoáng ẩn hiện biến ra ngoài.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự 1 chiêu Tật Phong Bộ tan biến ở tầm nhìn của những games thủ kia, hướng phía xa lao vút đi.

1 lát sau, Cung tiến thủ tỉnh lại, tìm được đường sống trong cõi chết, vỗ ngực lòng còn sợ vô cùng.

Tiêu Ngự ở trước mặt những games thủ Thánh Điện Chi Hóa class pháp hệ không coi vào đâu, liên tục tiêu diệt 4 người rồi ung dung chạy mất, khiến các Đạo tặc của Lôi Thề 1 trận xôn xao.

Giống nhau bản thân đều là Đạo tặc, bọn họ là tinh anh của Lôi Thề Công hội, trong lòng dù sao vẫn có chút kiêu ngạo. Khi Phong Dã lệnh cho hơn 600 người bọn hắn đi giải cứu Tiêu Ngự, bọn họ trong lòng thực không phục, dựa vào cái gì hy sinh nhiều người bọn họ như vậy để đi cứu 1 người, chẳng lẽ tất cả bọn họ còn không bằng người kia sao? Hiện tại đã nhìn ra, bọn họ và người kia chênh lệch quả thực quá lớn.

“Hắn mới là cao thủ chân chính a.” 1 Đạo tặc không nén nổi xúc động nói, người kia có thể làm cho hội trưởng coi trọng như vậy, cũng không phải không có đạo lý a.

Tiêu Ngự quyết đoán động tác lưu loát, để lại cho những games thủ Lôi Thề này ấn tượng rất sâu sắc, sùng bái đối với cường giả đã cầm rết thật sâu ở đầu bọn họ, bọn họ đối với Tiêu Ngự là triệt để tin phục rồi.

Tiêu Ngự ở trên mảnh đất trống bên cạnh Lôi Thề Công hội im lặng chờ đợi kỹ năng phục hồi.

1 ít games thủ Lôi Thề từ bên cạnh Tiêu Ngự đi qua, ánh mắt kính sợ nhìn vào Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự kỹ thuật cao siêu làm cho các games thủ này rất là sùng bái, nhưng trên người Tiêu Ngự luôn lộ ra khí chất lạnh nhạt, lại làm cho người ta sợ hãi. Gần như mỗi 1 games thủ Lôi Thề xung quanh đều có cảm giác như vậy.

Tiêu Ngự hờ hững với tất cả những điều này, hắn không quan tâm người khác nghĩ gì về hắn, ánh mắt kính sợ của những games thủ này cũng không khiến cho trong lòng Tiêu Ngự nảy sinh 1 chút xao động nào.

Games thủ Lôi Thề xung quanh không ai dám đến gần Tiêu Ngự trong vòng 3m, không người nào dám quấy rầy Tiêu Ngự, càng không cần nói tới đi lên chào hỏi.

Tiêu Ngự tầm mắt tập trung đến phía trước, chiến đấu càng ngày càng dữ dội, tác dụng 1 mình Tiêu Ngự là cực kỳ có hạn, nhiều lắm cũng chỉ có thể giúp cho Phong Dã tiêu diệt 1 nhiều hơn 1 chút mà thôi. Giúp Phong Dã đồng thời cũng là kiếm giá trị vinh quang và điểm kinh nghiệm, điểm này mới là trọng yếu nhất.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua chỉ số tàn sát trong ngày, hôm nay đã giết 56 người, vẫn ít hơn số cần phải có để có thể lên tới Lever 29 99%, Tiêu Ngự nghĩ thầm.

Chỉ số tàn sát này nếu như lấy ra cho người khác nhìn mà nói, chắc chắn có thể khiến người ta giật mình, Tiêu Ngự quả thực là 1 tên ma vương khát máu, gần nửa ngày đã có thể tiêu diệt nhiều người như vậy. Dùng 4 chữ ma vương khát máu có lẽ cũng chưa đủ để hình dung tới điều này.

Games thủ bình thường hỗn chiến phần lớn là lấy luyện cấp làm chủ, giết quái thăng cấp, thỉnh thoảng gặp được 1 2 games thủ liên minh đối địch, đem tiêu diệt tuồn ra 1 lượng cái trang bị đã đủ để cho bọn họ hưng phấn cả ngày, với lại khi không có tổ đội mà nói, bọn họ đa số đều không dám tới địa phương nhiều người đối địch, bởi vì nếu như thực sự đánh nhau, bọn họ chắc chắn sẽ bị gặm ngay cả xương cốt cặn bã cũng đều không còn.

Tiêu Ngự xem như là 1 cái trường hợp đặc biệt, không có thực lực nhất định, trên cơ bản không người nào dám xông loạn khắp nơi như Tiêu Ngự, càng đáng sợ là Tiêu Ngự cơ hồ là đi đến nơi nào giết đến nơi đó.

Ngoài gặp phải 1 ít cao thủ, Tiêu Ngự gần như không có bị ngăn chặn!

Tiêu Ngự ngẫm lại, phát hiện mình giết chết games thủ liên minh đối địch chừng hơn 1.000 phỏng đoán gần đến 2.000 rồi, rất nhiều games thủ gần như đều là ở dưới tay Tiêu Ngự 1 hiệp đã bị chém chết. Đương nhiên, trong khoảng thời gian này Tiêu Ngự cũng gặp phải không ít cao thủ, mấy cái cao thủ không biết tên rồi cả Vân Thiên, Vân Nghĩa, Thiên Long, Cuồng Long, Lưỡi Lê, Tiểu Dao, Thư Sinh, Ốc Sên... Những người này đều là kinh địch của Tiêu Ngự, đồng thời cũng giúp cho Tiêu Ngự ngộ ra rất nhiều, nếu như không phải nhờ bọn họ, Tiêu Ngự tuyệt đối sẽ không phát triển nhanh được như bây giờ.

Tổ chất thân thể của Tiêu Ngự có lẽ không phải tốt nhất, nhưng năng lực học tập thì tuyệt đối là vô cùng kinh người. Năng lực học tập của Tiêu Ngự thuộc về năng lực học tập mang tính chọn lựa, chỉ cần Tiêu

Ngự tận lực muốn học một thứ nào đó , hẳn sẽ có thể ở trong khoảng thời gian ngắn đem thứ đó khắc thật sâu ở trong đầu, chính bởi vì loại năng lực học tập mạnh mẽ này và hiểu biết của bản thân , Tiêu Ngự mới nghiêm nhiên trở thành 1 trong số cao thủ của Tà ác liên minh.

1 người không ngừng leo lên, cố gắng cuối cùng cũng leo đến giữa sườn núi, ngoảnh đầu nhìn lại phát hiện chúng sinh đều ở dưới chân, các games thủ bình thường kia tự nhiên chính là chúng sinh tấp nập đó , bọn họ chỉ có thể bị nhìn xuống. Đương nhiên, Tiêu Ngự không cho là mình đã cực mạnh , hẳn cách đỉnh núi còn 1 đoạn đường phải đi rất dài.

Hướng về phía dưới nhìn lại, 2 bên đang giao chiến dữ dội, không ngừng có games thủ liên tục bị chết đi, gần như mỗi phút đều có hơn trăm games thủ té trên mặt đất, cũng bởi vì lượng người hàng loạt bị ngã xuống , phe Thánh Điện Chi Hỏa chậm rãi bị dồn nén, cứ tiếp tục như vậy thì cuối cùng cũng sẽ bị Lời Thề thịt lוע là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Đại Thiên Thạch!

Hoả Pháp sư kia có ma pháp đánh lan kia hưng phấn la lên, hẳn đợi thời gian dài như vậy mới có thể phóng ra cái ma pháp đánh lan thứ 2, tự nhiên là vô cùng kích động, khi ma pháp thi triển xong trên bầu trời 1 chùm quả cầu lửa to lớn ngưng tụ lại , hết như 1 khối lưu tinh (sao băng), kéo đuôi cánh lửa thật dài hướng về phe Thánh Điện Chi Hỏa đánh tới.

304. Chương 305 Nha Thứ

Thiên thạch thuật đánh dừng ở chính giữa các games thủ phe Thánh Điện Chi Hỏa, nổ tung ở trong đám Mục sư, xung quanh ngay lập tức rơi vào trong 1 biển lửa, lập tức tiêu diệt hơn 20 Mục sư, có hơn 30 Mục sư huyết lượng cạn kiệt, thiếu chút nữa bị mất mạng. Ma pháp đánh lan này nháy mắt nổ ra thương tổn quả thật rất kinh người.

Tiêu Ngự bỗng nhiên nghĩ tới 1 cái vấn đề rất nghiêm trọng, ở giai đoạn trước Đạo tặc rất dễ dàng kiềm chế class pháp hệ , nhưng cứ theo như đà chuyển biến này Đạo tặc và class pháp hệ rất nhanh sẽ tiến vào trạng thái tương đối ngang bằng , bởi vì class pháp hệ sau này chuyển chức sẽ có rất nhiều ma pháp khống chế và phạm vi ma pháp, thậm chí còn có 1 ít phạm vi ma pháp khống chế, như vậy thực lực class pháp hệ sẽ tăng lên phạm vi lớn, đối với Đạo tặc mà nói games thủ class pháp hệ sẽ không còn mềm yếu giống như trước nữa.

Phạm vi ma pháp có thể gia tăng tốc độ thăng cấp cho games thủ class pháp hệ rất nhiều , games thủ class pháp hệ cấp bậc sẽ rất nhanh cao hơn class Đạo tặc. ma pháp khống chế xuất hiện sẽ làm cho Đạo tặc càng khó đến gần games thủ class pháp hệ hơn . Đạo tặc và games thủ class pháp hệ so đấu sẽ càng thêm dữ dội.

Đương nhiên, điều này chỉ là tương đối nhằm vào các cao thủ, còn những games thủ bình thường kia Tiêu Ngự thực sự xem nhẹ, chỉ cần động tác Tiêu Ngự thật nhanh, những games thủ bình thường kia căn bản sẽ không có đủ thời gian phản ứng phát hiện ra Tiêu Ngự, Tiêu Ngự có thể ở ngay lúc đối phương chưa kịp phản ứng mà giết chết đối thủ. Đối với games thủ bình thường Tiêu Ngự có thể hoàn toàn chèn ép, nhưng tất nhiên cũng chỉ là số lượng tương đối mà thôi.

Thế giới trò chơi là 1 thế giới cá lớn nuốt cá bé , kẻ yếu đối với cường giả không có bất luận quyền lợi gì , bọn họ sẽ chỉ là đá lót đường cho cường giả đi lên đỉnh cao mà thôi.

Sau này gặp phải class pháp hệ phải càng thêm cẩn thận mới tốt , Tiêu Ngự trầm nghĩ, Tiêu Ngự thuộc loại cẩn thận hạng nhất, nói không chừng bất kì khi nào cũng có thể gặp phải 1 ít cao thủ, thấy được kỹ năng đã tan băng, Tiêu Ngự lao xuống các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa giết đi.

Hoả Pháp sư Đại Thiên Thạch qua đi, lại thêm ma pháp và mũi tên bao trùm xuống, trong nháy mắt thu hoạch mấy trăm sinh mệnh phe Thánh Điện Chi Hỏa , xung quanh bị lộ ra 1 mảng đất trống lớn, chỉ còn

lại lẻ loi mấy chục điểm nhỏ may mắn còn sống, Chiến sĩ và các Đạo tặc của Lôi Thẻ cùng xông lên, bắt đầu thịt luộc tàn binh còn lại.

Cơ hội như thế Tiêu Ngự chắc chắn sẽ không bỏ qua, lao tới 3 games thủ Thánh Điện Chi Hỏa còn ít máu trực tiếp tiêu diệt, trên người Tiêu Ngự toàn thân là trang bị Truyền Thuyết, Sử Thi, thêm ý thức kỹ xảo của bản thân, đối phó những games thủ này quả là dư sức, nếu như không phải trường hợp cần thiết, Tiêu Ngự cũng chẳng cần sử dụng những kỹ năng Đột Thử, Đột Tiến và Long Tường Thuật này.

Thánh Điện Chi Hỏa 4 mặt bị tập kích, viện quân mãi không tới, viện quân ở giữa đường bị chặn nên chắc chắn sẽ không tới kịp.

“Thiên Long lão đại. Bây giờ chúng ta phải làm thế nào?” Games thủ bên cạnh sốt ruột nhìn về phía đám người Thiên Long. Nói.

Thiên Long trầm mặc hồi lâu. Quyết đoán phát ra ở kênh Công hội quát: “Chiến sĩ đội 5, đội 6, đội 7 chặn đường bọn họ. Những người khác toàn bộ sử dụng quyền trực hồi thành! Hễ là người bị chết. Sau này trở về sẽ đều được bồi thường!” Lúc này có thể chạy trốn bao nhiêu coi như tốt bấy nhiêu đi. Thiên Long thở dài 1 hơi.

Những Chiến sĩ kia ở dưới sự bố trí của Thiên Long. Gắt gao ngăn chặn 1 ít khu vực hiểm yếu để ngăn cản người Lôi Thẻ đến gần. Còn các games thủ khác đều lấy ra hồi thành quyền trực.

“Bọn họ muốn chạy! Tất cả games thủ cận chiến. Xung phong!” Phong Dã thấy được tình trạng lạ của các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa phía dưới. Ở trong kênh Công hội quát.

Giết!

Phong Dã vừa dứt lời. Tiếng giết của các games thủ Lôi Thẻ chấn động không trung. Giết tới phần đông người của Thánh Điện Chi Hỏa phía dưới.

Phe Thánh Điện Chi Hỏa hơn 5.000 người cùng nhau lấy ra hồi thành quyền trực, bắt đầu đọc Hồi Thành Quyền Trực.

Ở dưới sự chỉ huy của Phong Dã, hàng loạt Cung tiễn thủ và ma pháp sư phát động công kích bao trùm, mục tiêu của bọn họ là có thể lưu lại bao nhiêu tốt bấy nhiêu.

Sau khi thấy các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa bắt đầu đọc Hồi Thành Quyền Trực, Tiêu Ngự nhấc chân, 1 cú Long Tường Thuật đá ra.

Tiêu Ngự 1 cước đá vào bụng 1 Băng Pháp sư, cắt ngang Hồi Thành Quyền Trực, giương tay lên cao 1 chiêu Phản Thủ Bối Thử đâm vòng ra, thêm mấy cái công kích liền đem Băng Pháp sư kia tiêu diệt.

Tấn Kịch!

Tạc Kịch!

Tiêu Ngự liên tiếp không chế được 2 games thủ class pháp hệ, 1 chiêu Đột Thử cắt ngang ma pháp của 1 người, sau đó 1 chiêu Đột Tiến, chặn 1 Mục sư khác đang đọc Hồi Thành Quyền Trực.

Tiêu Ngự liên tiếp lưu lại 4 người, 1 mảng bạch quang hiện lên, trống hân 1 mảnh đất xung quanh, Tiêu Ngự 1 chiêu Tật Phong Bộ đến bên cạnh Lôi Pháp Sư, nhảy lên cao tung ra 1 chiêu Giáo Sát, ở phía sau người Lôi Pháp Sư để lại 1 đạo vết thương, lại 1 chiêu Phá Cốt Thuật xuất ra tiếp. Sau khi xong xuôi Tiêu Ngự nhanh chóng thịt luộc số người còn lại.

Hơn 5.000 games thủ Thánh Điện Chi Hỏa trở về thành, xung quanh chỉ còn lại có hơn 1.000 người ở đau khổ chống đỡ, trong khoảng thời gian ngắn bị người của Lôi Thẻ chia ra bao vây hết.

Những games thủ Thánh Điện Chi Hỏa này bị biến thành thú để săn, chỉ chống cự cho có biểu tượng 1 chút rồi đều lần lượt ngã ở trên mặt đất.

Tiêu Ngự dùng hết tất cả kỹ năng, giết 4 games thủ class pháp hệ kia, rồi lại giúp đỡ người của Lôi Thẻ bắt đầu dọn sạch số games thủ còn lại. Tiêu Ngự gặp được rất nhiều games thủ liên minh đối địch chỉ còn chút

hời tàn, khiến cho hắn vô cùng sảng khoái, liên tục tiêu diệt hơn 20 người, cướp được hơn 20 điểm tích lũy để đổi kinh nghiệm.

Thu thập xong số tàn binh bại tướng còn lại, thầy ngã khắp đồng, 1 mảnh bừa bộn.

“Ám Vu hồi sinh đồng đội, Đạo tặc thu dọn trang bị!” giọng nói của Phong Dã phát ra ở kênh Công hội. Các Ám Vu bắt đầu hồi sinh những đội viên chết trên mặt đất, các Đạo tặc cũng bắt đầu thu nhặt trang bị lên.

1 trận này đối với Lôi Thề Công hội mà nói quả là thắng lợi cực lớn, đối phương hơn 13.000 người, chạy mất trên dưới 5.000, còn lại đều bị giết chết, thu hoạch hơn 7.000 cái trang bị, vô số vinh quang và vinh dự Công hội, chỉ riêng là khen thưởng của dòng binh công hội đã đủ để cho Phong Dã cười đến không khép miệng lại nổi rồi, chưa nói đến cấp bậc Công hội cũng thăng cấp.

Lôi Thề Công hội bị Thánh Điện Chi Hỏa tiêu diệt hơn 5.000 người, tuyệt đại bộ phận games thủ đều có thể sống lại, cho nên Lôi Thề tổn thất gần như có thể nói là không đáng kể.

“Lúc này Thiên Long hẳn rất điên tiết a.” Phong Dã không nén nổi thâm nghĩ, vui vẻ không khép miệng lại được, tuy nhiên Thiên Long cũng không tính là quá lỗ, tiêu diệt được 1 con Huyết Cốt Long kia lợi nhuận cũng đủ để triệt tiêu tổn thất rồi, “Trang bị Cốt Long rơi ra không ngờ lại bị Tiêu Ngự đoạt.” Phong Dã nghĩ đến đây càng buồn cười, không biết Thiên Long lúc ấy về mặt sẽ ra cái dạng gì.

Phong Dã nhìn vào Tiêu Ngự phía xa, trên thực tế biểu hiện của Tiêu Ngự đã cực kỳ vượt ra ngoài dự đoán của Phong Dã, Phong Dã đối với Tiêu Ngự càng ngày càng mong đợi hơn a.

“Thu xếp được 1 Thợ săn, người có hứng thú hay không?” Phong Dã nhắn tin cho Tiêu Ngự, hỏi.

“Khi nào thì chiến?” Tiêu Ngự hỏi.

“Buổi tối hôm nay.” Phong Dã nói.

“Được.” Tiêu Ngự sảng khoái đồng ý, thừa dịp bây giờ có cơ hội đánh Đấu Trường Hắc Ám, Tiêu Ngự muốn thắng nhiều thêm 1 ít, vạn nhất sau này không có nguồn thu vào cũng không đến nỗi làm cho kinh trở nên eo hẹp. Đối với bất luận trận thi đấu nào của Đấu Trường Hắc Ám, Tiêu Ngự cũng sẽ không từ chối.

“Đây là tư liệu của hắn.” Phong Dã dường như đã sớm dự liệu được Tiêu Ngự sẽ không từ chối, liền đem tư liệu gửi cho Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự tùy ý lật qua nhìn 1 chút tư liệu Thợ săn kia do Phong Dã gửi qua đây.

“Bạo Phong Sư, sủng vật thú vị a.” Tiêu Ngự rất có hứng thú thâm nghĩ, Bạo Phong Sư là 1 loại sinh vật rất khó bắt, tuy nhiên lại là 1 trong những sủng vật lý tưởng nhất của Thợ săn, Bạo Phong Sư tốc độ di chuyển không thể bằng báo săn, khứu giác so với báo săn hơi yếu, nhưng lực lượng lại khá mạnh mẽ, Bạo Phong Sư bản thân còn có kỹ năng công kích đặc biệt, là 1 loại sinh vật tương đối khó đối phó.

Đạo tặc và Thợ săn tiền đặt cược % là 1: 266 (không biết có gì nhầm ở đây không == chỉ biết bản convert nó đã như thế rồi, có lẽ là 1: 2 hoặc 1: 6 là cùng), ở trên sân thi đấu Đấu Trường Hắc Ám, Đạo tặc gặp phải Thợ săn luôn là thua nhiều thắng ít, dù sao trên phương diện đặc tính class thì Thợ săn cũng luôn là khắc tinh của Đạo tặc.

Đối chiến với class Thợ săn, kỹ năng < lừa=“” gạt=“” khứu=“” giác=“”> lúc này hẳn có thể dùng được, lần đầu sử dụng Ngọc Dối Lừa với đối thủ Tiêu Ngự xài < lừa=“” gạt=“” khứu=“” giác=“”> hẳn có thể đạt tới hiệu quả công kích bất ngờ.

Ngoài muốn kiếm tiền ra, Tiêu Ngự đối với PK cũng vô cùng yêu thích, kỹ thuật toàn thân Tiêu Ngự cũng đều là từ PK mà luyện ra, PK càng nhiều, kỹ thuật tiến bộ lại càng lớn, Tiêu Ngự đối với điều này nhận thức được rất rõ.

Ở phương diện các hạng mục tổ chức Tiêu Ngự hẳn không kém bất luận kẻ nào, đối với PK lại còn có cái gì để e ngại? Tiêu Ngự thậm chí còn muốn khiêu chiến tất cả cao thủ 2 đại liên minh. Gần nhất mà nói thì mục tiêu của Tiêu Ngự hẳn là Lưỡi Lê!

Tiêu Ngự nhìn lướt qua 4 phía, hàng loạt games thủ Lờ Thẻ đang thu dọn chiến trường, nơi này dường như còn chuyện gì của mình , thân ảnh Tiêu Ngự dần dần nhạt đi, tan biến ở tầm nhìn của các games thủ Lờ Thẻ.

Tiêu Ngự im lặng rời đi, đến khi ánh mắt các games thủ tìm Tiêu Ngự , bọn họ đã không thấy tung tích rồi .

Tiếp tục ở chỗ này thì chẳng được việc gì , sau khi Tiêu Ngự tạm biệt Phong Dã, hướng chiến trường khác tiến đến, Tiêu Ngự muốn tranh thủ trước khi màn đêm phủ xuống tăng thêm 1 ít điểm tích lũy , thuận tiện tìm hiểu rõ cách sử dụng Cốt Long Nha, Tiêu Ngự đã cảm giác được hiệu lực và tác dụng to lớn của Cốt Long Nha kia, nếu như có thể thi triển ra tác dụng của Cốt Long Nha đủ hoàn mỹ, sức chiến đấu của Tiêu Ngự hẳn có thể tăng lên phạm vi lớn .

“Cốt Long Nha hẳn là thứ tốt đây.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, thứ này dính vào sẽ bị hiệu quả nguyên rửa rất mạnh mẽ , để sử dụng Cốt Long Nha này một cách tốt nhất, Tiêu Ngự nhất định phải thay đổi 1 ít chiến thuật của bản thân .

Giảo Sát + Cốt Long Nha + trí mạng độc + Bối Thứ + Phá Cốt Thuật, Tiêu Ngự đột nhiên phát hiện vô địch xuất huyết bản thân nghiệm ra được từ Ốc Sên qua bấy giờ càng lớn mạnh hơn , nếu như thi triển liên tiếp các kỹ năng này xong , máu trâu hãn cũng chịu không nổi ! Đương nhiên, muốn thi triển ra hết những kỹ năng này cũng sẽ có khó khăn nhất định , cần các loại chiến thuật phối hợp chuẩn xác cao .

Đồng thời Cốt Long Nha lúc nhất định còn có thể tăng cường hiệu quả Giảm tốc độc phạm vi lớn , làm yếu đi tốc độ di chuyển của kẻ địch .

Tiêu Ngự rời qua Cốt Long Nha trên tay trái 1 chút , 3 gai xương này hoàn toàn do long cốt tạo hình mà thành , bề ngoài cực kỳ nhẵn bóng tạo cho người ta 1 loại cảm giác khác lạ. (oh tưởng tượng ra rồi , không phải là như vuốt của dị nhân mà là 3 cái răng gắn ở chóp của nắm đấm a)

“Không biết Cốt Long Nha có thể bôi lên chất độc hay không.” Tiêu Ngự trong đầu bỗng hiện lên 1 cái ý nghĩ, lập tức đem cái ý nghĩ này thực hiện ngay , lấy ra 1 bình Giảm tốc độc bôi lên trên Cốt Long Nha, 1 lát sau 1 cây Cốt Long Nha trơn bóng .

Quả nhiên có thể, nhưng mà tổng cộng có 3 cái Cốt Long Nha! 1 cái ý nghĩ từ trong đầu Tiêu Ngự phát sinh ra khiến cho người ta giật mình , nếu như bôi lên trên 3 cái răng chất độc chủng loại bất đồng , kết quả sẽ như thế nào a ? (wind... : sợ dĩ không thể bôi cùng loại là do không cộng dồn a , ví dụ lọ trí mạng độc 20 điểm sẽ không + với lọ trí mạng độc 30 điểm thành 50 mà chỉ tính loại cao nhất thôi chơi game nhiều là hiểu)

305. Chương 306 Vân Nghĩ

Tiêu Ngự thử bôi lên trí mạng độc ở trên cây gai xương thứ 2 , 1 cái răng nanh màu xanh biếc lộng lẫy lập tức hiện ra, gai xương này quả thật có thể bôi lên chất độc khác nhau, bởi vì khi gai xương công kích thì 3 cái răng nanh đồng thời đâm vào thân thể của đối thủ, nên hoàn toàn có thể làm cho kẻ địch đồng thời dính 3 cái hiệu quả chất độc. Tuy nhiên Tiêu Ngự chỉ có 2 loại chất độc, mà trí mạng độc và giảm tốc độc lại không thể cộng dồn , trừ khi có thể tìm được phương pháp điều chế độc được ăn mòn khá hiếm .

2 loại được hoàn vậy cũng là đủ rồi, đồng thời dính 2 loại chất độc và 5 loại nguyên rửa, đối với chiến đấu ảnh hưởng có thể đoán ra được , nếu như bị gai xương đâm phải , chẳng khác nào đánh tụt hơn 1 nửa lực công kích của đối phương.(thăng này nó không biết vào NPC đấu giá để mua được hoàn bọn nó chế ra à - tác giả thiếu năng ghê)

Tuy nhiên gai xương còn có 1 cái nhược điểm là phạm vi công kích của nó quá nhỏ, so với phạm vi công kích của chủy thủ còn muốn nhỏ hơn , chỉ khi gần sát đối thủ mới có thể dùng gai xương công kích được đối thủ, loại giới hạn này vẫn còn có thể chấp nhận được. (gai xương hẳn là đầu nắm đấm mọc ra 3 cái mấu răng nanh)

Tiêu Ngự 1 bên nghiên cứu nên sử dụng gai xương như thế nào, làm thế nào giúp cho gai xương phối hợp với các kỹ năng khác, 1 bên hướng về khu vực tương đối nóng phía xa lao vút đi.

Sau khi Phong Dã thu dọn lại chiến trường, tiếp tục dẫn Đoàn đội hướng về khu vực khác đi đến , tìm mục tiêu mới.

Tiêu Ngự lần lượt gặp phải 1 ít games thủ Thiết Kỵ và Nanh Sói , không thể không nói, 3 Công hội dưới tay của Phong Dã quả là rất mạnh mẽ , đi đến chỗ nào cũng có thể gặp được người của bọn họ.

Ở rừng cây đi lại màn thịt games thủ Thiên sứ liên minh, chỉ số tàn sát của Tiêu Ngự nhanh chóng tăng lên, liên tục cũng chưa dừng phải đối thủ lớn mạnh.

Ầm Ầm , đột nhiên 1 tiếng sấm sặc nhọn cắt ngang bầu trời, từ đằng xa truyền đến.

Ngay sau đó 1 tiếng diệc tai nhức óc nổ vang, nghe âm thanh này, Tiêu Ngự dường như có thể cảm giác được ma pháp này rất rất mạnh mẽ.

“Đây là loại ma pháp gì a?” Tiêu Ngự có chút giật mình thầm nghĩ, ở dưới lòng hiếu kì Tiêu Ngự hướng về phương hướng kia lao vút qua.

Vòng qua 1 ít rừng cây rậm rạp . Tiêu Ngự đi đến trước 1 mảnh đất trống. Phát hiện 2 games thủ đang hầm hừ lẫn nhau. Trung tâm mảnh đất trống để lại 1 cái hố khá sâu. Dường như là loại ma pháp gì đó sau khi oanh kích lưu lại .

Tiêu Ngự cho 2 games thủ trên sân kia $2 < \text{kỹ} = \text{""}$ năng = “” dò = “” xét = “” >.

Tội Phạm: Thú nhân Chiến sĩ. Lever 29. huyết lượng 1120/1890.

“Người này không ngờ lại khá lợi hại . Là Bách phu trưởng a .” Tiêu Ngự nhìn lướt qua trang bị trên người Thú nhân Chiến sĩ kia. Người này trang bị không kém. Đoán chừng là nguyên bộ Bách phu trưởng .

Lại nhìn 1 người khác.

Vân Nghĩa: Lôi Pháp Sư. Lever 29. huyết lượng 568/568.

“Lại có thể gặp được người quen.” Tiêu Ngự không nghĩ tới ở nơi này lại có thể vừa gặp phải Vân Nghĩa, Tiêu Ngự và Vân Thiên đã giao thủ, còn Vân Nghĩa này thực lực không biết ra sao, tuy nhiên đã là 1 người đi cùng với Vân Thiên , Vân Nghĩa thực lực tuyệt đối sẽ không kém.

“Lôi Minh Bạo Đạn quả nhiên lợi hại, xứng đáng là ma pháp có thương tổn mạnh nhất Thiên sứ liên minh .” Thú nhân Chiến sĩ Tội Phạm hơi có chút xúc động nói, xem ra vừa rồi hắn ở dưới tay của Vân Nghĩa ăn 1 quả đắng , huyết lượng bị xóa sạch gần nửa, mà Vân Nghĩa lại giống như không hề nhận phải bất cứ thương tổn gì.

Lôi Minh Bạo Đạn được coi là ma pháp công kích đơn thể cực mạnh, nếu như gặp phải Thú nhân Chiến sĩ, nếu không có gì ngăn cản , rất có khả năng sẽ bị 1 đòn này miểu sát, may mắn hắn vừa rồi kịp thời tránh thoát .

Hố sâu trên mặt đất này còn cách Thú nhân Chiến sĩ vài bước , xem ra Thú nhân Chiến sĩ khó khăn lắm mới tránh né được Lôi Minh Bạo Đạn.

Lôi Minh Bạo Đạn trước khi phóng ra cần thời gian ngâm xương nhất định, không biết Vân Nghĩa đến tột cùng là hoàn thành như thế nào .

Trải qua thời gian dài nghiên cứu Tiêu Ngự phát hiện, ma pháp, mũi tên công kích cũng là tuân theo 1 số lý luận, khi class pháp hệ hoặc là Cung tiễn thủ tập trung 1 mục tiêu phóng ra ma pháp hoặc mũi tên đối với nó, ma pháp và mũi tên sau khi rời tay, đối với mục tiêu có hiệu quả truy tung nhất định. Tuy nhiên ma pháp và mũi tên tác dụng truy tung có tính giới hạn nhất định . Nếu như class pháp hệ, Cung tiễn thủ phóng ra 1 đạo ma pháp hoặc là mũi tên, mà mục tiêu chạy ra khỏi hơn 10m, ma pháp và mũi tên mà còn có thể truy tung tới thì quả thật là đáng sợ .

Ma pháp và mũi tên có năng lực điều chỉnh nhất định, cái phạm vi này rất nhỏ chỉ trong vòng 1 m mà thôi , nếu như games thủ chạy ra khỏi 1m đó , như vậy là có thể né hết công kích ma pháp, nếu như trong khoảng

thời gian đó games thủ này lợi dụng chạy trốn hoặc là kỹ năng tránh né, cũng có thể khiến cho ma pháp và mũi tên mất đi mục tiêu và thất bại.

Xem ra khi Vân Nghĩa thi triển Lôi Minh Bạo Đạn , vẫn chưa khống chế được hoàn toàn để cho Thú nhân Chiến sĩ chạy mất, Lôi Minh Bạo Đạn không trúng chuẩn xác mục tiêu. Tuy nhiên Lôi Minh Bạo Đạn được coi là ma pháp công kích cực mạnh, uy lực không phải chuyện đùa, Thú nhân Chiến sĩ vẫn chạy không thoát khỏi phạm vi công kích của Lôi Minh Bạo Đạn , bị nổ mạnh sinh ra uy lực lan đến .

Nhìn vào hố sâu ở trung tâm , Tiêu Ngự trong lòng ngơ ngác, Tiêu Ngự không hiểu biết lắm về Lôi Minh Bạo Đạn , nhưng chỉ đơn giản từ hố sâu nơi này là có thể suy ra uy lực của Lôi Minh Bạo Đạn .

Nếu như Tiêu Ngự ăn phải 1 cái Lôi Minh Bạo Đạn như vậy tuyệt không có khả năng sống sót trở về !

Trên sân 2 games thủ này đang rục rịch, xem ra đã muốn bắt đầu đợt chiến đấu thứ 2 . Tiêu Ngự bỗng nhiên rất muốn xem 1 chút, 2 người bọn họ rốt cuộc ai lợi hại hơn ai, Thú nhân Chiến sĩ có vẻ như ở dưới tay của Vân Nghĩa bị lỗ hơn 1 ít , tuy nhiên thắng bại còn rất khó liệu.

Ngoài Lôi Minh Bạo Đạn ra , Vân Nghĩa chắc chắn còn có 1 ít tuyệt chiêu chưa thi triển .

Vân Nghĩa nhìn Thú nhân Chiến sĩ trước mắt, hồ hững cười, nói:

Tưởng 1 cái Lôi Minh Bạo Đạn là xong , không nghĩ tới người tránh rất nhanh a .” Rất cuồng vọng, tuy nhiên hẳn có vốn để cuồng vọng.

Tiêu Ngự từng thấy được kỹ xảo chiến tranh chiến đấu của Vân Thiên , có lẽ dù là Vân Nghĩa ngộ tính kém hơn cũng chỉ sợ cũng nhận thức được không ít, phương diện kỹ xảo chiến đấu tuyệt đối cũng sẽ không yếu a .

Thú nhân Chiến sĩ kia cũng không vì Vân Nghĩa nói mà nổi giận, vẻ mặt trầm tĩnh như nước, tập trung nhìn Vân Nghĩa, bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị phát động xung phong. Dù sao cũng là người trên chiến trường từng trải qua nhiều trận sinh tử như vậy , điểm định lực ấy hẳn có .

“Ngoài Lôi Minh Bạo Đạn, để cho ta lĩnh giáo xem người còn có kỹ năng gì.” Thú nhân Chiến sĩ nói, bước chân 1 lên , đột nhiên tăng tốc độ xông lên , hướng về Vân Nghĩa lao tới.

Liệt Diễm Trảm!

Thú nhân Chiến sĩ đại kiếm trong tay huyền hóa ra 1 đạo hỏa diễm kiếm khí to lớn , đột ngột phát ra hình thành 1 thanh đại kiếm sắc bén vô cùng , hướng về Vân Nghĩa chém xuống.

Tỏa Sáng!

Vân Nghĩa pháp tượng vung lên, biến ra cách mấy mét , nhìn vào Thú nhân Chiến sĩ, lạnh giọng nói: “Ta không muốn lãng phí thời gian, trong vòng 3 chiêu, quyết định thắng bại.”

Ầm!

Thú nhân Chiến sĩ đại kiếm trong tay nặng nề oanh kích trên mặt đất, đem mặt đất đánh tung ra 1 cái hố sâu, 1 đòn không đặc thủ khảm thương thu kiếm, hướng về Vân Nghĩa xông qua.

Nghe thấy Vân Nghĩa nói, lông mày Tiêu Ngự nhăn lên , Vân Nghĩa tự tin có thể ở trong vòng 3 chiêu tiêu diệt cái tên Thú nhân Chiến sĩ này?

Thấy được Thú nhân Chiến sĩ nhanh chóng đến gần, Vân Nghĩa bình tĩnh giơ lên pháp tượng trong tay ánh lên tia chớp.

Lôi Thuật!

1 đạo tia chớp từ trên bầu trời oanh kích xuống, vị trí cách Vân Nghĩa ước chừng 2 bước .

Bốp 1 tiếng, Ngay sau đó là điện quang lóe sáng vang lên, Thú nhân Chiến sĩ lấy tốc độ nhanh nhất xông tới liền bị trúng 1 đòn của Vân Nghĩa không lệch đi chút nào.

Thấy được Vân Nghĩa thi triển Lôi Thuật, Tiêu Ngự trong thoáng chốc dường như gặp phải Vân Thiên, Vân Nghĩa 1 chiêu này huyền hóa từ Vân Thiên , mặc dù không có cách nào đạt tới cái loại hiệu quả kia, nhưng

cũng vô cùng không tệ , ít nhất Vân Nghia đã dự đoán chính xác ra phương hướng công kích của Thú nhân Chiến sĩ .

Dự đoán rất hoàn mỹ .

Vân Nghia và Vân Thiên hiển nhiên là 2 loại người tính cách khác nhau , Vân Thiên là loại người điềm tĩnh tự tin ở tính toán, hẳn có thể đem skill dùng xuất thần nhập hóa như vậy cùng với tính cách của hẳn không phải không có quan hệ. Nhưng mà Vân Nghia lại là loại tính cách tương đối cởi mở , hẳn có thể sử dụng Lôi Thuật chính xác dự đoán ra phương hướng tấn công của Thú nhân Chiến sĩ , trái lại khiến cho Tiêu Ngự khá bất ngờ.

Nhìn vào bóng lưng của Vân Nghia , Tiêu Ngự bỗng nhiên có 1 loại cảm giác, cái tên Vân Nghia này cùng Vân Nghia lần trước Tiêu Ngự gặp khi tính cách có biến hóa rất lớn a , có lẽ chính là biến hóa tính cách đó làm tiến bộ kỹ thuật của hẳn, Tiêu Ngự chợt nhớ đến, Vân Thiên bình thường cùng Vân Nghia ồn ào qua lại , không biết là thật hay giả.

Vân Nghia dùng 1 chiêu Lôi Thuật khiến cho Thú nhân Chiến sĩ rơi vào tê liệt , pháp trượng vung lên cũng không biết thi triển cái gì ma pháp, lại có thể không có 1 chút phản ứng biến hóa nào .

Ngắn ngủi trong 1 lát Thú nhân Chiến sĩ từ trạng thái cứng ngắc tỉnh lại, chợt phát hiện 1 đạo Xích Lôi hướng về bản thân oanh kích xuống.

Xích Lôi trên không trung không ngừng nhảy múa , chặn Thú nhân Chiến sĩ lại .

Ánh mắt lợi hại của Thú nhân Chiến sĩ đảo qua, dường như nghĩ tới 1 phương pháp đối đáp, ngay tại chỗ lần 1 vòng, hướng ra phía ngoài lần ra, vừa chuẩn tránh né hết Xích Lôi .

“1 bước, 2 bước, 3 bước, hoàn thành!” Vân Nghia khoe miệng khe mỉm cười.

Thú nhân Chiến sĩ lần ra khoảng cách trên dưới 3m , vũng vàng đứng dậy thì trên mặt đất đột nhiên tuôn ra 1 đạo lôi quang óng ánh, Thú nhân Chiến sĩ mặt biến sắc, là ma pháp cạm bẫy!

Từ lúc tê liệt thì Vân Nghia đã bố trí ma pháp cạm bẫy, chờ Thú nhân Chiến sĩ nhảy vào!

Thú nhân Chiến sĩ vừa mới dẫm phải cạm bẫy , từng đường điện quang trắng kien chum từ trên mặt đất mọc lên, hình thành 1 hàng rào điện kín mít , đem Thú nhân Chiến sĩ hoàn toàn vây ở bên trong.

3 chiêu chính xác theo như lời Vân Nghia, trong vòng 3 chiêu quyết định thắng bại, bây giờ thắng bại đã quyết.

Tiêu Ngự lúc này mới phát hiện, tinh thông ở mặt tính toán của games thủ class pháp hệ là đáng sợ bao nhiêu, Tiêu Ngự đã gặp qua không ít games thủ class pháp hệ nhưng không có mấy cao thủ , tuy nhiên điều này không có nghĩa là trong số games thủ class pháp hệ không có cao thủ, 2 đại liên minh nhiều người như vậy Tiêu Ngự chỉ gặp được 1 bộ phận rất nhỏ trong đó, không gặp phải cao thủ class pháp hệ cũng là bình thường.

Sau khi bị lồng giam tia chớp vây khốn, Thú nhân Chiến sĩ choáng váng, tia chớp lồng giam là ma pháp tương đối zỏm nhưng lại là ma pháp có thời gian không chế dài nhất , 10 giây, 10 giây đồng hồ, đủ để tuyên án cái chết của hẳn . Vân Nghia thực lực vượt qua hẳn rất nhiều .

Nhìn vào bóng lưng Vân Nghia , trong ánh mắt Tiêu Ngự bốc cháy lên chiến ý nóng rực, lần trước cùng Vân Thiên giao chiến, Tiêu Ngự bị đánh cho thảm hại chạy trốn, bây giờ cùng Vân Nghia chiến đấu, không biết sẽ là cái dạng kết quả gì.

Lôi Minh Bảo Táp! (4 chiêu mệ nó rồi)

Vô số đạo tia chớp hướng về Thú nhân Chiến sĩ bao trùm xuống, không ngừng xoay tròn, hình thành 1 khu vực tia chớp bão táp đáng sợ , vùng tia chớp bão táp này dừng ở trên người Thú nhân Chiến sĩ, Thú nhân Chiến sĩ hét thảm 1 tiếng bị tia chớp bão táp xé rách thành mảnh nhỏ.

306. Chương 307 Tam Liên Kịch

Lôi Minh Bảo Táp và Lôi Minh Bạo Đạn cùng thuộc về lôi hệ ma pháp cao cấp, những kỹ năng này có thể là chỉ có bản thân Vân Nghĩ mới có .

Bởi vì tính cách bất đồng, nên sử dụng ma pháp cùng Vân Thiên có khác biệt rất lớn , Vân Thiên thích sử dụng những ma pháp thời gian đóng băng ngăn, thời gian ngâm xương ma pháp ngắn hơn . Vân Nghĩ thì ưa ma pháp cao cấp thương tổn công kích cao .

Vân Thiên thích kéo dài cho đến khi đem đối phương giết chết, mà Vân Nghĩ thì theo đuổi thương tổn cao , chỉ cần hấn phóng ra 1 cái ma pháp cao cấp là có thể đem đối phương giết chết.

Mà bây giờ, Vân Nghĩ cũng đã học được chiến thuật của Vân Thiên, đem Lôi Thuật vận dụng xuất thần nhập hóa, mặc dù không có biến thái như Vân Thiên , nhưng cũng coi như tương đối lợi hại . Kỹ năng cấp thấp để khống chế và kỹ năng cao cấp để thương tổn phối hợp, Vân Nghĩ có 1 bộ chiến thuật hoàn toàn mới.

Không biết Vân Nghĩ đã phát triển đến cái trình độ gì, nhìn hấn vừa rồi đối phó Thú nhân Chiến sĩ kia, bộ dáng vẫn còn dư sức .

Đem Thú nhân Chiến sĩ tiêu diệt, Vân Nghĩ hướng về Thú nhân Chiến sĩ bên kia đi tới, khom lưng nhặt trang bị trên mặt đất.

Nếu như đổi lại là games thủ khác, gặp phải loại games thủ kỹ thuật mạnh như Vân Nghĩ này , có lẽ e sợ tránh còn không kịp, nào còn có tâm tư đến gần . Nhưng mà Tiêu Ngự lại không biết tại sao cứ gặp phải cao thủ lại có 1 loại cảm giác máu nóng sôi trào , muốn đi lên cùng đối phương so tài .

Tiêu Ngự lạnh nhạt yên lặng bề ngoài, nhưng bên trong tính cách lại rất hiếu thắng, vĩnh không chịu thua .

Loại ý chí bất khuất này giúp cho Tiêu Ngự ở trong xóm nghèo vùng vẫy sống tới bây giờ , loại tính cách hiếu thắng này đã thâm nhập đến xương tủy của Tiêu Ngự.

Nhìn về phía Vân Nghĩ, ánh mắt Tiêu Ngự càng kiên định, thân hình chậm rãi tan biến, tiến vào trạng thái tiềm hành.

Tiêu Ngự chậm rãi hướng về phía Vân Nghĩ đi qua.

Vân Nghĩ đem trang bị của Thú nhân Chiến sĩ bỏ vào trong hành trang. Nhìn lướt qua lân cận. 1 loại cảm giác nguy cơ dâng lên. Tít . 1 tiếng vang nhỏ từ bên hông Vân Nghĩ vang lên.

Vân Nghĩ hơi biến sắc. Có Đạo tặc!

Bên hông đeo La Bàn Lôi Châm có thể cảm giác được có sinh mệnh đến gần. Mặc dù không có cách nào khẳng định được Tiêu Ngự ở đâu. Nhưng Vân Nghĩ trên cơ bản đã khẳng định được có 1 Đạo tặc đang đến gần.

Ân Trạch Tư đại lục có rất nhiều vật phẩm hiếm lạ cổ quái . Có hiệu lực và tác dụng rất đặc biệt. Vân Nghĩ thu được cái La Bàn Lôi Châm này là nhờ trong khi vô ý tiêu diệt 1 games thủ thu hoạch được . Là vật phẩm tuyệt hảo khắc tinh của Đạo tặc.

“Đạo tặc sao.” Vân Nghĩ mỉm cười. Pháp trượng ngọc bích trong tay tụ lên từng đường điện quang màu lam. Làm ra tư thế cảnh giác. Đem cảm giác bản thân tăng lên mức lớn nhất.

Vân Nghĩ vung tay lên, ở trên mặt đất lân cận chôn 1 cái cạm bẫy lôi hệ.

Loại games thủ học tập ma pháp cạm bẫy lôi hệ thật là hiếm thấy , loại cạm bẫy ma pháp này quá zỏm , mỗi lôi hệ Pháp sư chỉ có thể bố trí 2 cái cạm bẫy, nếu như đối thủ không giẫm phải cạm bẫy, thì cạm bẫy ma pháp không có chút tác dụng nào , cho nên lôi hệ Pháp sư cũng không quá quan tâm học tập cạm bẫy lôi hệ ma pháp.

Vân Nghĩ là 1 ngoại lệ, sự thật chứng minh, Vân Nghĩ sử dụng ma pháp cạm bẫy lôi hệ không tệ lắm.

Tiêu Ngự biết Vân Nghia bố trí cạm bẫy lôi hệ ma pháp, nhìn lướt qua mặt đất lân cận, trên mặt đất nhìn không ra bất luận cái gì khác thường, cạm bẫy lôi hệ ma pháp là 1 trong nhiều loại cạm bẫy, so với cạm bẫy của Thợ săn khác nhau rất lớn. Tuy nhiên cạm bẫy lôi hệ khu vực tác dụng tương đối nhỏ, phạm vi công kích cũng tương đối thấp, căn bản không so được với ma pháp cạm bẫy của Thợ săn.

Thấy được động tác của Vân Nghia, Tiêu Ngự trong lòng thất kinh, không nghĩ được nhanh như vậy đã bị phát hiện. Lôi Pháp Sư không có kỹ năng thăm dò ẩn hình, nói không chừng hẳn có đạo cụ gì đó dò xét ẩn hình a, bởi vì trong Ân Trạch Tứ đại lục thì thứ này quả thực nhiều lắm, nhìn vào vẻ mặt của Vân Nghia, Tiêu Ngự cảm giác được Vân Nghia cũng không có phát hiện được vị trí của mình, xem ra món đồ kia chỉ có thể cảnh báo mà không thể thăm dò vị trí cụ thể.

Không biết Vân Nghia đem cạm bẫy bố trí ở đâu, trên mặt đất có cạm bẫy sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tính linh hoạt trong chiến đấu, nếu như không cẩn thận va chạm vào lòng giam tia chớp kia thì phiền toái to.

“Cạm bẫy lôi hệ ma pháp có thể hay không bị kỹ năng loại trừ cạm bẫy xử lý?” Tiêu Ngự không nén nổi thăm nghĩ, nhìn lướt qua mặt đất, rất nhanh khẳng định mấy cái vị trí có khả năng Vân Nghia đặt cạm bẫy, hướng phía trước dùng skill Loại Trừ Cạm Bẫy.

Hệ thống: phát hiện cạm bẫy, loại trừ thành công.

1 đòn trúng đích, trái lại làm cho Tiêu Ngự khá bất ngờ, Tiêu Ngự cho rằng muốn loại trừ cạm bẫy cần phải sử dụng rất nhiều lần mới có thể phát hiện ra, nơi Tiêu Ngự thi triển kỹ năng loại trừ cạm bẫy đầu tiên là nơi Vân Nghia có khả năng đặt cạm bẫy nhất.

Vân Nghia cảm pháp tượng bỗng giật mình, hơi cảm thấy kinh ngạc, Đạo tặc kia không ngờ lại có thể để loại trừ cạm bẫy chính xác như vậy, xem ra người này không đơn giản a, đối phương nhất định là 1 cao thủ đầu óc không tệ, Vân Nghia vẻ mặt càng thêm trịnh trọng.

Tiêu Ngự dần dần đến gần Vân Nghia, đem Vân Nghia bao phủ ở bên trong phạm vi công kích của Long Tường Thuật, 2 chân lần lượt dồn nén, chứa đầy lực lượng, chuẩn bị phát động bất cứ lúc nào.

Thời gian dài như vậy từ kinh nghiệm đúc kết của Tiêu Ngự biết được đối phó với cao thủ như Vân Nghia công kích lâu là không có hiệu quả, chỉ có thể sử dụng 1 đòn sấm sét triệt để đánh chết đối thủ.

Kỹ năng của Tiêu Ngự khá nhiều, nếu như 1 đòn không được, còn có thể chạy trốn, nhưng mà bản thân Vân Nghia là Pháp sư thì lại bất đồng, nếu như hẳn bị Tiêu Ngự 1 đòn trúng đích mà nói chắc chắn là sống không được.

Không thể buông tha người dùng cảm mới có thể thắng, Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, nhìn vào Vân Nghia đang cảnh giác, thân thể động 1 cái.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự 1 cái Long Tường Thuật hướng về Vân Nghia đá ra, đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Vân Nghia, giờ lên 1 cước, sức mạnh của đôi bàn chân Tiêu Ngự đá ra khiến cho phong thanh gào thét.

“Rất nhanh.” Vân Nghia con người bỗng nhiên co rút lại, Giương pháp tượng trong tay lên, gia trì cho mình 1 cái Lôi Quang Thuần, từng đường điện quang bay xung quanh thân Vân Nghia xoay múa.

Ầm, Long Tường Thuật của Tiêu Ngự chuẩn xác trúng bụng của Vân Nghia.

1 cỗ lực lượng mạnh mẽ từ bụng truyền đến, thân thể Vân Nghia bị đẩy lùi lại phía sau lảo đảo vài bước, thật vất vả mới đứng vững lại được, 1 cái hơn 80 giá trị thương tổn từ trên đầu Vân Nghia bay lên, bởi vì Lôi Quang Thuần có tác dụng ngăn cản 1 phần, Vân Nghia cũng không có bị thương tổn trí mạng, nhanh chóng lùi về sau.

Dưới 1 đòn cường lực của Tiêu Ngự Lôi Quang Thuần lung lay muốn vỡ tan.

Sau khi Tiêu Ngự đá trúng Vân Nghia, 1 luồng lực phản chấn mạnh mẽ nói từ trên chân truyền đến đem Tiêu Ngự hất văng ra, lực phản chấn này đối với Tiêu Ngự tạo thành hơn 130 giá trị thương tổn.

Lôi Quang Thuần này phản đòn vật lý thật lợi hại, Tiêu Ngự không nén nổi thâm nghĩ, hấn bị đàn hồi giá trị thương tổn lại có thể so với công kích của hấn với Vân Nghĩa tạo thành thương tổn cao hơn, tuy nhiên đổi lại cũng đáng , dù sao Vân Nghĩa huyết lượng chỉ có 568 , Tiêu Ngự đã có hơn 1.200 .

Chỉ có một điều Tiêu Ngự không biết là, thương tổn đàn hồi của Lôi Quang Thuần tỉ lệ thuận với tốc độ của đối thủ, Long Tường Thuật của Tiêu Ngự tốc độ lại rất cao, cho nên Tiêu Ngự nhận phải lực bắn ngược ra càng mạnh, cho nên mới có thể tạo thành hơn 130 đàn hồi thương tổn (phản đòn đó).

Thấy Vân Nghĩa đang nhanh chóng lùi về sau, Tiêu Ngự tự nhiên không thể cứ như vậy buông tha cho Vân Nghĩa, chủ thủ trong tay vẽ ra 1 đường cong đẹp mắt, 1 chiêu Đột Tiến đâm tới Vân Nghĩa.

” Cừ thật .” Vân Nghĩa bị kinh hãi, không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có thể liên tục Đột Tiến, những kỹ năng này rất hiếm , hấn cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua, xem ra Tiêu Ngự so với Đạo tặc bình thường không giống nhau, Đạo tặc bình thường năng lực khống chế và năng lực cận chiến rất mạnh, nhưng như Tiêu Ngự có thể liên tục đột kích như vậy, cũng rất ít thấy, lại giống như thích khách hơn .

Vân Nghĩa cước bộ đảo qua , pháp trượng trong tay vung lên, 1 đạo Lôi Thuật xuất ra.

Lôi Thuật là kỹ năng đánh quái, PK cơ bản nhất của Lôi Pháp Sư , nhưng mà bởi vì này kỹ năng cộng thêm hiệu quả tê liệt thời gian cực kì ngắn , cùng với ma pháp tiêu hao cực kì ít, nên cũng là kỹ năng thông dụng nhất của Lôi Pháp Sư .

1 đạo tia chớp bổ thẳng xuống dưới, dừng ở phía trước người Tiêu Ngự , vừa vặn chặn đường Tiêu Ngự, nếu như Tiêu Ngự tiếp tục đột kích mà nói, chắc chắn sẽ bị Lôi Thuật đánh trúng. Nhưng mà Tiêu Ngự bây giờ không có lựa chọn nào khác, vượt qua sao? Đã không còn kịp nữa rồi! Ở trong khoảng thời gian ngắn như vậy , Tiêu Ngự cũng không cách nào thay đổi hướng tấn công của bản thân, nếu không cái kỹ năng này cũng mất tác dụng.

Tiêu Ngự ngạnh kháng 1 cái Lôi Thuật, chủ thủ trong tay cũng không dừng lại , lướt thành 1 đạo vòng cung đâm tới Vân Nghĩa.

Ầm, chủ thủ của Tiêu Ngự đâm trúng Lôi Quang Thuần của Vân Nghĩa, Lôi Quang Thuần vốn đã lung lay sắp đổ bị chủ thủ tiếp tục công kích dễ dàng phá hủy. (thuần -> khiên chắn)

Lôi Quang Thuần có hiệu quả phản đòn rất mạnh, nhưng đồng thời cũng là hộ thuẫn có khả năng hấp thu thương tổn ít nhất , so sánh với Thánh Quang Thuần của Mục sư , Băng Thuần của Băng Pháp sư , Hỏa Thuần của Hỏa Pháp sư thì khả năng duy trì kém nhất , chỉ có thể hấp thu hơn 300 giá trị thương tổn , chỉ có thể duy trì 1 khoảng thời gian rất ngắn , tuy nhiên vẫn còn may mắn là cái kỹ năng này thời gian đóng băng so với thuẫn hệ ma pháp khác ngắn hơn nhiều.

Vân Nghĩa không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có thể bư hấn như vậy, ngạnh kháng công kích của hấn, huyết lượng của Vân Nghĩa vốn đã không nhiều, nên không thể chịu được công kích của Tiêu Ngự , 1 cái Lôi Thuần Di lóe lên dịch chuyển ra ngoài.

Chủ thủ Tiêu Ngự mắt thấy đã gần đâm trúng Vân Nghĩa , không nghĩ đột nhiên thất bại, đành phải nhanh chóng thu chủ thủ về, quay đầu lại nhìn lướt qua Vân Nghĩa đã cách nơi này mấy mét.

Người này phản ứng và ý thức đều là loại nhất lưu , kỹ năng cũng không ít, Tiêu Ngự muốn thật hấn thật đúng là không đơn giản, thấy được Vân Nghĩa tránh thoát , Tiêu Ngự 1 chiêu Đột Tiến lần thứ 2 hướng về Vân Nghĩa nhào tới, chủ thủ trong tay 1 chiêu Tấn Kích hướng về Vân Nghĩa đầu đâm đi.

Vân Nghĩa kinh hãi, hấn không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có thể thi triển ra cái kỹ năng đột kích thứ 3 (đột nhiên công kích) , công kích của Tiêu Ngự hệt như bão tố, nếu như đổi lại là games thủ bình thường phản ứng hoặc ý thức hơi kém 1 chút, sợ rằng đã sớm trở thành vong hồn dưới tay Tiêu Ngự .

Vân Nghĩa cũng không phải bị bộ dáng Tiêu Ngự công kích dọa khiếp , mà hấn giật mình là Tiêu Ngự lại có thể liên tục thi triển ra nhiều kỹ năng đột kích như vậy, chẳng lẽ Tiêu Ngự có rất nhiều loại kỹ năng đột kích, hay là kỹ năng đột kích của Tiêu Ngự thời gian đóng băng ngắn nên có thể liên tục thi triển ?

Vậy cũng quá biến thái a , nếu như thật sự là như vậy, Tiêu Ngự chẳng phải là vô địch sao ? Càng không ngừng thi triển đột kích đối với địch nhân, đối thủ lại càng phải kiêng dè !

” Kỹ năng đột kích của hắn tuyệt đối sẽ không thể có nhiều!” Vân Nghia lập tức làm ra phán đoán, nắm chặt pháp trượng trong tay, bình tĩnh đón đánh Tiêu Ngự. Phán đoán của hắn rất chính xác, Tiêu Ngự tổng cộng chỉ có 3 cái kỹ năng đột kích, đây là 1 đòn cuối cùng trong 3 liên kích!

307. Chương 308 So Chiêu

Thấy Tiêu Ngự lướt qua đây, Vân Nghia vùng tay bên phải lên, quát khẽ một tiếng: ” Triệu Hồi Nguyên Tố!”

Trước người Vân Nghia từ hư không xuất hiện 1 hình người cao lớn thân thể bằng nguyên tố, người này hình dáng nguyên tố thân thể hoàn toàn do màu ám lam của lõi hệ ma pháp nguyên tố tạo thành, chắn trước người Tiêu Ngự.

Games thủ sinh vật triệu hồi thực lực cũng không hẳn là biến thái, so sánh với sinh vật bên ngoài yếu hơn rất nhiều, đối với những người sinh vật triệu hồi này, Tiêu Ngự cũng không sợ lắm, chỉ là Vân Nghia nắm bắt thời cơ triệu hồi quá tinh chuẩn, lõi nguyên tố xuất hiện vừa vặn chặn công kích của Tiêu Ngự, cái tên khiên thịt này sáng tạo điều kiện giúp Vân Nghia bình yên rời đi.

Tiêu Ngự 1 cái Tấn Kích kích ở trên người lõi nguyên tố, xoá sạch quá nửa huyết lượng của lõi nguyên tố.

lõi nguyên tố này quả thực khá khủng, xem ra Vân Nghia triệu hồi ra lõi nguyên tố chính là dùng để làm vật hi sinh.

Thấy được Tiêu Ngự xoá sạch quá nửa huyết lượng của lõi nguyên tố, Vân Nghia cũng không hoảng hốt, ung dung lùi về sau, thầm nghĩ: “Lúc này đến phiên ta phản kích!”

Vân Nghia 1 bên lùi về sau, 1 bên ngâm xướng chú ngữ, bước chân vững vàng, đối với việc sắp phát sinh ra hết thấy tựa hồ thành công đã nắm chắc, trên mặt lộ vẻ bình tĩnh tươi cười, từng đoàn nguyên tố lõi hệ ma pháp cuồng bạo chậm rãi ngưng tụ, trên không bao phủ nổi lên một đoàn cuồng bạo lõi vân.

Phát hiện tình huống dị thường xung quanh, Tiêu Ngự tâm bỗng dưng trầm xuống, Tiêu Ngự 3 liên kích (3 kích liên tục) không thể tạo thành phiên toái cho Vân Nghia, xem ra Vân Nghia đã muốn phản kích!

Lõi nguyên tố trầm rống lên 1 tiếng, tựa như sinh vật cổ xưa gầm gừ, 2 tay ngưng tụ liên tục lóe lên hiệu triệu đám mây lõi nguyên tố, hướng về Tiêu Ngự ra sức đánh xuống.

Tiêu Ngự ý thức được, tên lõi nguyên tố này cũng là 1 thứ không thể khinh thường, chỉ cần tiếp tục đánh cho lõi nguyên tố 1 đòn, Tiêu Ngự sẽ có thể tiêu diệt lõi nguyên tố, như vậy có thể giải quyết 1 cái phiền toái lớn! Tiêu Ngự 1 chiêu Huyền Ảnh Bộ, tránh lõi nguyên tố công kích, lướt đến phía sau người đến lõi nguyên tố.

Rầm 1 tiếng vang thật lớn. Địa lõi nguyên tố trong đám mây oanh kích ở vị trí Tiêu Ngự vừa đứng. Trên mặt đất bị lõi nguyên tố oanh kích ra 1 cái hố sâu mấy mét. Lõi nguyên tố phòng ngự và huyết lượng rất thấp. Nhưng công kích lại đặc biệt khủng bố. Tiêu Ngự cũng đoán được. Nếu như mặc kệ lõi nguyên tố tung hoành. Cái tên lõi nguyên tố này tuyệt đối sẽ là 1 cái tai họa!

Tiêu Ngự giơ lên chủ thủ trong tay. Hướng về lõi nguyên tố đâm xuống.

Chủ thủ Tiêu Ngự còn ở giữa không trung thì chợt phát hiện. Vốn toàn thân màu ám lam của lõi nguyên tố đột nhiên biến thành màu đỏ diễm lệ. “Không tốt!” 1 loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt nảy sinh trong lòng Tiêu Ngự. Chủ thủ Tiêu Ngự đột ngột dừng tại không trung. 1 chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài.

Ừm! Lõi nguyên tố đột nhiên tự bạo. Từng mảng nguyên tố lõi hệ ma pháp mang tất cả bao trùm xung quanh trên dưới 2m. Nơi nơi đều là dòng điện tàn sát bừa bãi. Nếu như không phải Tiêu Ngự chạy trốn nhanh chóng. Có lẽ lúc này Tiêu Ngự đã bị những tia lõi điện này đánh trúng rồi.

Không nghĩ tới tên lôi nguyên tố này còn có 1 cái chiêu tàn nhẫn như vậy. Tiêu Ngự bị kinh sợ toàn thân mồ hôi lạnh. May mắn bản thân sớm cảm được mà thoát ra. Nếu không bây giờ nói không chừng đã nằm trên mặt đất .

“Ồ.” Vân Nghĩa hiển nhiên không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có thể tránh khỏi lôi nguyên tố tự bạo, hắn từ đầu đến cuối cảm thấy, mặt Tiêu Ngự đã thấy ở đâu đó , sau khi thấy được Tiêu Ngự sử dụng kỹ năng Đào Thoát, hắn mới nhớ tới đến, hắn từng gặp qua Tiêu Ngự, bắt quả khi đó là Tiêu Ngự đánh nhau cùng Vân Thiên .

Tiêu Ngự đào thoát khỏi lôi nguyên tố tự bạo, phá hỏng kế hoạch của Vân Nghĩa , tuy nhiên Vân Nghĩa đã ngâm xương ma pháp xong, không thể thủ lại rơi vào bước đường cùng, ngâm xương xong ma pháp tự khắc rời tay mà ra.

Tận Thế Lôi Bạo!

Vân Nghĩa cuối cùng cũng thi triển ra Tận Thế Lôi Bạo.

Trên bầu trời phát ra tiếng sấm tiếng sắc nhọn chói tai , chấn động màng tai Tiêu Ngự sinh ra đau rất , ngẩng đầu nhìn lên , đám mây lôi nguyên tố trên bầu trời đã xảy ra dị biến, 1 đạo lôi trụ trắng kiệu hướng về vị trí Tiêu Ngự oanh kích xuống.

Tiêu Ngự vừa mới tiếp đất, thấy được đạo lôi trụ trắng kiệu hướng về bản thân oanh kích , đã gần trong gang tấc , khẩn trương mở ra Tật Phong Bộ hướng ra phía ngoài chạy trốn.

“Người này rốt cuộc có bao nhiêu cái ma pháp cao cấp a !” Tiêu Ngự không nén nổi buồn bực thầm nghĩ, ngoài Lôi Minh Bảo Táp lại có Tận Thế Lôi Bạo, thậm chí còn Lôi Minh Bạo Đạn, đều là các kỹ năng cực kỳ đáng sợ. Đương nhiên Lôi Minh Bảo Táp và Tận Thế Lôi Bạo 2 cái kỹ năng này không thể cùng Lôi Minh Bạo Đạn đánh đồng .

Lôi trụ trắng kiệu kia oanh kích xuống tàn sát bừa bãi , điện lưu nhanh chóng lan tràn ra, so với Tật Phong Bộ của Tiêu Ngự còn muốn nhanh hơn 1 chút, mắt thấy sắp bị dòng điện công kích , Tiêu Ngự tâm bỗng dưng trầm xuống, nếu như trong dòng điện này là ma pháp khổng lồ, như vậy Tiêu Ngự sẽ khó tránh khỏi cái chết .

“Liều mạng.” Tiêu Ngự không thể đem kỹ năng Độn Hình dùng nốt, bởi vì đây là 1 kỹ năng duy nhất còn lại để bảo vệ sinh mệnh mình, nếu như lại dùng nốt , Tiêu Ngự rất khó đoán trước được đến kế tiếp có thể đã xảy ra chuyện gì. Tiêu Ngự kết luận, loại kỹ năng phạm vi thương tổn cao này không có khả năng là kỹ năng khổng lồ, nếu không thì quá biến thái a , bình thường kỹ năng khổng lồ phạm vi lớn đều sẽ không có gây thương tổn . Hơn nữa Thi triển kỹ năng Độn Hình chỉ có thể ngăn cản 1 giây thời gian, cũng không hãn có ích.

Trong lòng đã quyết định, Tiêu Ngự không có mở ra Độn Hình ngăn cản, vẫn hướng ra ngoài chạy trốn.

Tận Thế Lôi Bạo phạm vi công kích vượt quá tưởng tượng của Tiêu Ngự, thêm lôi trụ rơi xuống tốc độ quá nhanh, Tiêu Ngự căn bản không có cơ hội trốn chạy, đã bị quang mang lôi điện bao trùm.

Cổ dòng điện mãnh liệt đánh vào Tiêu Ngự, oanh kích ở lưng Tiêu Ngự, rạch ra 1 đường đau đớn tới tận óc , Tiêu Ngự trúng 1 đòn vẫn tiếp tục lao vút đi , trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 900 giá trị thương tổn.

Tận Thế Lôi Bạo này thương tổn cũng quá khủng bố a !

Tiêu Ngự trong lòng thất kinh, may mắn huyết lượng bản thân đang đầy, không có bị miểu sát (1 hít võ mồm – chết hok kịp ngáp) , nhìn thoáng qua huyết lượng bản thân, sau khi trúng công kích của Vân Nghĩa huyết lượng còn lại không đến 200, giá trị sinh mệnh đã sắp cạn kiệt , sẽ không thể chịu được 1 lần công kích nữa .

Lôi Thuật!

Thật vất vả thoát ly khu vực Tận Thế Lôi Bạo , Tiêu Ngự vừa muốn chạy ra, 1 đạo Lôi Thuật hướng về Tiêu Ngự oanh kích xuống, vừa lúc xuất hiện ở phía trước người Tiêu Ngự.

Nếu như bị đạo Lôi Thuật này đánh trúng, Tiêu Ngự chắc chắn sẽ bị Vân Nghĩa tiêu diệt.

Độn Hình! (hên cho thằng ku vừa nãy khôn không xài a)

Tiêu Ngự 1 cái Độn Hình ngăn cản rút đạo Lôi Thuật, tan biến ở tầm nhìn của Vân Nghĩa , khẩn trương lấy ra 1 bình Trung cấp Được Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt uống vào.

Huyết lượng của Tiêu Ngự được phục hồi đầy, thở dài 1 hơi thoải mái , tuy nhiên Tiêu Ngự vẫn hiểu rằng được rằng Vân Nghĩa công kích còn chưa có chấm dứt!

Lôi Thuật!

Lôi Thuật!

Từng đạo tia chớp oanh kích xuống, Vân Nghĩa mặc dù không thể nhận ra chính xác tung tích của Tiêu Ngự, nhưng Lôi Thuật lại có thể tùy ý công kích , Vân Nghĩa âm thầm dự đoán vị trí của Tiêu Ngự, từng cái công kích đến đi, muốn dùng loại công kích này tìm ra vị trí của Tiêu Ngự.

Nhưng mà làm hấn thất vọng rồi, suốt 13 giây, Vân Nghĩa phát động 6 lần Lôi Thuật, cũng không có đánh trúng Tiêu Ngự, xung quanh rỗng tuếch, qua thời gian dài như vậy, Tiêu Ngự sợ rằng đã sớm chạy mất rồi.

Loại công kích lung tung này vừa mới bắt đầu có lẽ còn có thể công kích được mục tiêu, nhưng theo thời gian trôi qua, công kích trúng mục tiêu xác suất càng ngày càng thấp, qua hơn 10 giây sau khi lại dùng phương pháp công kích lung tung sẽ không còn bất kỳ ý nghĩa gì .

“Người này có phần ý tứ a , tập trung công kích như vậy mà vẫn không thể tìm ra vị trí của hấn.” Vân Nghĩa không nên nổi thâm nghĩ, hấn rất khó tưởng tượng, Tiêu Ngự đến tột cùng là dùng phương pháp gì tránh né hết công kích của hấn , bởi vì hấn đều đã đem tất cả lộ tuyến Tiêu Ngự có khả năng chạy trốn toàn bộ che lại . Rõ ràng đã là chim nhỏ trong lồng , lại không hiểu ra sao bay ra được , Vân Nghĩa trong lòng cũng rất là nghi hoặc.

Nhìn vào từng đạo Lôi Thuật oanh kích ở xung quanh bản thân, lại không có đánh trúng bản thân, Tiêu Ngự mỉm cười, Vân Nghĩa thế nào cũng không nghĩ tới, Tiêu Ngự đứng ở tại chỗ căn bản không có động đậy! Vân Nghĩa đem phương hướng Tiêu Ngự có khả năng chạy trốn phong tỏa , nhưng mà lại không nghĩ rằng, Tiêu Ngự vẫn đứng ở tại chỗ lẳng lặng nhìn vào Vân Nghĩa thi triển từng cái từng cái Lôi Thuật, chờ Vân Nghĩa sau khi khó hiểu ngừng công kích để suy nghĩ, Tiêu Ngự mới thông thả rời đi.

Ở trong khi đầu trí so dững khí vừa rồi, Tiêu Ngự đã thắng 1 ván, mặc dù bị bức thảm hại như vậy, nhưng Tiêu Ngự cuối cùng vẫn có thể thoát ly nguy hiểm.

Phen đánh nhau này, Tiêu Ngự những không thể gây khó dễ quá mức cho Vân Nghĩa, mà lại còn suýt nữa bị tiêu diệt. Trong quá trình này, 2 bên đều đã nhìn ra chiến thuật và thực lực của đối phương , Tiêu Ngự không thần phục không được, Vân Nghĩa quả thật rất mạnh, so sánh với Vân Thiên cũng không kém chút nào.

Tiêu Ngự không có cách nào tiếp cận đến bên cạnh Vân Nghĩa, 1 loạt kỹ năng công kích tự nhiên cũng đã không có cách nào thi triển, không có cách nào thi triển ra ưu thế cận thân, Tiêu Ngự muốn tiêu diệt Vân Nghĩa trên cơ bản là người ngơ ngẩn nằm mơ. Tuy nhiên Tiêu Ngự nếu như không xuất hiện sai lầm, cũng sẽ không bị Vân Nghĩa tiêu diệt .

Xem ra 2 người đánh nhau chỉ có thể lấy thế hoà mà kết thúc , Tiêu Ngự vuốt ve chủy thủ trong tay, lật xem cột kỹ năng, phương pháp duy nhất để Tiêu Ngự có thể tiêu diệt Vân Nghĩa là phải thần không biết quỷ không hay Tiềm Hành đến bên cạnh Vân Nghĩa, tuy nhiên Vân Nghĩa cũng không biết mang theo thứ gì đó, có thể cảm giác được Tiêu Ngự đến gần, cho dù không có cách nào khẳng định vị trí của Tiêu Ngự, nhưng chỉ vờn vờn là cảm giác được Tiêu Ngự đến gần, đã hoàn toàn phá rối chiến thuật Biệt Tung của Tiêu Ngự .

“Hòa .” Tiêu Ngự mặc dù không cam lòng, nhưng mà không phải không thừa nhận, giữa hấn và Vân Nghĩa , chỉ cần 2 bên không xuất hiện sai lầm, căn bản không có khả năng phân ra thắng bại. PK kiểu này, so đấu là thực lực, khi cao thủ so đấu vĩnh viễn không thể đem hy vọng ký thác vào việc đối phương xuất hiện sai lầm, bởi vì vận mệnh thường là không đáng tin cậy .

Vân Nghĩa ngưng thần tĩnh khí, thông thả đứng, nhìn bộ dáng dường như rất nhẹ nhàng, trên thực tế nếu như Tiêu Ngự đột nhiên công kích mà nói, hẳn sẽ làm ra phản ứng trước tiên, tạo cho Tiêu Ngự 1 đòn phản kích vô cùng sắc bén.

Tiêu Ngự trầm mặc hồi lâu, nhìn thoáng qua Vân Nghĩa đứng ở trung tâm mảnh đất trống, hy vọng sau này có cơ hội lại so chiêu, Tiêu Ngự không nén nổi thâm nghĩ, mỗi người thực lực đều không ngừng tăng lên, đến lúc đó nói không chừng lại là hoàn cảnh khác.

Tiêu Ngự không phải không thừa nhận, mấy cái kỹ năng kia đều rất dũng mãnh, nhất là mấy cái kỹ năng sử dụng phối hợp, quả thật rất mạnh, Tiêu Ngự thiếu chút nữa đã gặp hạn ở trên tay Vân Nghĩa.

Tiêu Ngự tiến vào rừng rậm, hướng về phía xa lao đi.

La bàn bên hông yên tĩnh trở lại, Vân Nghĩa liếc mắt 1 vòng lân cận, mặt đất bị hấn dùng lời hệ ma pháp oanh kích 1 mảnh bờ bên, cười nhạt, tên kia đi rồi, Vân Nghĩa không phải không thừa nhận, tên kia quả thật rất mạnh, so với hẳn cũng chỉ sà sà ngang nhau, 2 người nếu như tiếp tục đánh tiếp, 1 2 giờ cũng không hẳn có thể phân ra thắng bại.

308. Chương 309 Bĩ Mông

Liên tiếp kỹ năng vẫn còn trong thời gian tan băng, cùng Vân Nghĩa đối chiến, làm cho Tiêu Ngự hiểu ra 1 vấn đề rất nghiêm trọng, bản thân luôn luôn theo đuổi không chế cao, thương tổn cao, quả thật, 2 điểm này là tinh hoa của Đạo tặc, nhưng mà, thủ đoạn công kích của Đạo tặc dường như quá ít, khi đối phó với Vân Nghĩa căn bản không có nổi biện pháp đến gần hẳn.

Nếu như đến bên cạnh đối thủ, Đạo tặc quả thật có năng lực khống chế đối thủ và bộc phát mạnh mẽ, nhưng nếu như không có cách nào đến gần đối thủ thì sao đây? Cũng đã có nghĩa là Đạo tặc triệt để đánh mất cơ hội tấn công! Vạn nhất bị class pháp hệ công kích tâm xa dùng ma pháp khống chế, Đạo tặc hẳn chắc chắn phải chết!

Tiêu Ngự còn đỡ hơn 1 chút, có Long Tường Thuật, Đột Tiến, Đột Thử và mấy cái kỹ năng, Đạo tặc bình thường chỉ có thể lợi dụng Tiềm Hành đến gần đối thủ, vạn nhất bị phát hiện, hoàn cảnh của Đạo tặc lúc này sẽ trở nên vô cùng nguy hiểm.

Đương nhiên, từng class đều có nhược điểm nhất định, không có class nào là vô địch, Đạo tặc mặc dù có công kích mạnh mẽ và năng lực khống chế, nhưng phải cận chiến công kích và huyết lượng thấp vĩnh viễn đều là uy hiếp của Đạo tặc. Ẩn hình là điểm mạnh của Đạo tặc, cũng là nhược điểm của Đạo tặc, bởi vì ẩn hình một khi bị phá giải, Đạo tặc sẽ rơi vào trạng thái bị động, đó cũng là nguyên nhân vì sao PK giữa Đức lỗ y, Thợ săn với Đạo tặc đều thắng nhiều thua ít.

Ngoài tăng lên năng lực công kích, năng lực phòng ngự bản thân ra, Tiêu Ngự nhất định phải nghiên cứu 1 ít thủ đoạn công kích mới, như thế mới không bị ở thời điểm chiến đấu bởi vì khuyết thiếu chiến thuật mà trúng chọi đá.

“Kỹ năng mới là thứ trọng yếu nhất! Nên đến nơi nào làm kiếm kỹ năng đâu.” Tiêu Ngự không nén nổi nghĩ thầm, làm nhiệm vụ tử tước kia dần dần có lẽ cũng không tệ lắm, 3 vòng nhiệm vụ trước khen thưởng đều là sách kỹ năng, không biết sau này nhiệm vụ có thể hay không vẫn sẽ thưởng sách kỹ năng, ngoài sách kỹ năng ở ngoài, thu hoạch trang bị tăng kỹ năng cũng là 1 cái lựa chọn không tệ.

Tiêu Ngự nghĩ tới Phong Dã, nghĩ thầm có nên hay không nhờ Phong Dã hỗ trợ tìm 1 ít sách kỹ năng?

Trầm mặc 1 lát, Tiêu Ngự thông suốt truyền âm cho Phong Dã. Tiêu Ngự dường như không cần thiết cùng Phong Dã khách sáo, Tiêu Ngự dù sao cũng đã giúp Phong Dã lời hơn 1 tỷ, khiến cho Phong Dã tìm vài cuốn sách kỹ năng cũng không tính là yêu cầu quá phận, Tiêu Ngự không cần để ý quá, hưởng chi thực lực

của bản thân tăng lên , đối với Phong Dã cũng là có lợi ích , có thể giúp Phong Dã kiếm được càng nhiều tiền.

“Người ở đó có sách kỹ năng Đạo tặc không? Tốt nhất là cái loại hiếm có ý .” Tiêu Ngự truyền âm cho Phong Dã hỏi.

“Sách kỹ năng?”

“Không sai .”

“Đợi 1 chút. Ta lệnh cho tài vụ bên kia tra 1 chút.” Phong Dã nói. Thứ bên trong Công hội thì nhiều lắm. 1 mình hắn tự nhiên không nhớ được nhiều như vậy. Mấy thứ này đều là do tài vụ quản lý và phân phối . Đã là Tiêu Ngự hỏi. Phong Dã không thể không tận tâm.

Tiêu Ngự 1 bên tiếp tục đi về phía trước. 1 bên chờ đợi câu trả lời.

“Ta nhớ sách kỹ năng thì có rất nhiều. Nhớ rõ khoảng thời gian trước đánh rơi ra không ít sách kỹ năng Chiến sĩ, pháp hệ hiếm thấy. Đạo tặc thì ta đã không dám nói chính xác . Sách kỹ năng trong trò chơi này khi thu được đa số sẽ cho thành viên trong Công hội. Rất ít khi lưu lại . Người đã cần. Sau này nếu có kỹ năng Đạo tặc. Ta sẽ giúp người giữ lại.” Phong Dã nói. Có thể là Tiêu Ngự chê kỹ năng quá ít. Hồi tưởng lại vài lần chiến đấu của Tiêu Ngự. Phong Dã phát hiện. Tiêu Ngự có số lượng kỹ năng cũng không ít. Ít nhất trong số Đạo tặc hắn thấy. Ngoài Lưỡi Lê, Tiểu Đạo ra. Không có ai có số lượng kỹ năng có thể so được với Tiêu Ngự. Với lại trong khoảng thời gian này Tiêu Ngự thực lực dường như lại có tăng lên phạm vi lớn. Đương nhiên. Kỹ năng thì càng nhiều càng tốt. Vì toàn lực bồi dưỡng Tiêu Ngự. Phong Dã vẫn rất bằng lòng bỏ tiền vốn . Tiêu Ngự có bất luận cái yêu cầu gì hắn đều có thể ưu tiên thỏa mãn.

“Ta không cần kỹ năng kết thúc và kỹ năng cao cấp. Liên kích kỹ năng nhu cầu cũng rất ít. Yêu cầu nhất là kỹ năng đặc biệt.” Tiêu Ngự nói chuyện ngắn gọn. Không có 1 chút dài dòng. Thậm chí không có 1 chút khách sáo. Tuy nhiên Phong Dã đã thành thói quen. Tiêu Ngự nếu như học được cách khách sáo kia mới là hiếm lạ.

Đầu tư mới có báo đáp , hướng chỉ Tiêu Ngự báo đáp lại rất cao , Phong Dã cũng cần phải bỏ ra 1 phần công sức , gần nhất Phong Dã liên tục nghiên cứu làm thế nào mới có thể khiến cho Tiêu Ngự sức mạnh tăng cao hơn , dù sao đối thủ của Tiêu Ngự cũng là Lưỡi Lê.

Rất nhanh , tài vụ bộ nơi đó nhắn tin trở lại.

“Sách kỹ năng Đạo tặc không còn, lưu lại đều là 1 ít sách kỹ năng bình thường , lần sau đánh ra sách kỹ năng Đạo tặc ta sẽ giúp người lưu lại, tuy nhiên có 1 cái nhắn khá tốt, cộng thêm 1 cái kỹ năng, ta gửi qua bưu phẩm cho người, sau vài phút sẽ đến, người đến rương thư quán trọ là có thể nhận được .” Phong Dã nói.

“Được.” Tiêu Ngự đáp.

Trên thảo nguyên, Tà ác liên minh và Thiên sứ liên minh giao chiến dường như đã tạm thời lắng xuống, 2 bên bắt đầu xử lý xác chết, NPC 2 đại liên minh đều thối lui mấy trăm mét tạo ra khoảng cách, bọn họ dường như quyết định tạm thời ngừng chiến .

Tại 1 nơi trên đỉnh núi thấy được 1 màn như vậy, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bầu trời, bây giờ mới trên dưới 2h chiều .

Trên đồng bằng , liếc mắt quanh khắp nơi đều là xác chết, những xác chết này tuyệt đại bộ phận đều không thể sống lại , 2 bên đều tổn thất rất lớn, theo chiến đấu trên đồng bằng chấm dứt, dãy núi Ni Căn cũng chậm rãi im lặng đi .

“Tiếp tục đi màn thịt 1 ít games thủ a.” Tiêu Ngự nghĩ thầm, về thành sớm như vậy dường như không có sự tình gì đáng làm cả .

“Người kế tiếp có nhiệm vụ gì không ?” Phong Dã hỏi, hắn đột nhiên có 1 ý nghĩ lãng phí nhiều thời gian như vậy dường như có chút đáng tiếc.

“Không có.” Tiêu Ngự đáp, Phong Dã đột nhiên hỏi hắn như vậy không biết có chuyện gì.

“Đúng lúc thành viên Công hội đều đang ở đây , chúng ta đi xem con U Linh Bĩ Mông kia một chút .” Phong Dã nói, nếu như giúp Tiêu Ngự bắt được kia con U Linh Bĩ Mông, buổi tối Tiêu Ngự thì đấu sẽ càng thêm chắc chắn , sau khi U Linh Bĩ Mông trở thành sủng vật thực lực có thể bị giảm đi rất nhiều , chỉ được cái so với sinh vật triệu hồi bình thường mạnh mẽ hơn 1 ít mà thôi , nhưng thêm 1 con U Linh Bĩ Mông, ở thời khắc mấu chốt cũng có thể thu được hiệu quả không thể đoán trước.

Tiêu Ngự nghiên cứu qua tư liệu U Linh Bĩ Mông , phát hiện U Linh Bĩ Mông là 1 trong nhiều sủng vật thích hợp với Đạo tặc nhất , bởi vì U Linh Bĩ Mông cũng có kỹ năng Tiềm Hành, có thể tàng hình giống như 1 Đạo tặc, Tiềm Hành đến gần mục tiêu sau đó phát động công kích, nếu có 1 con U Linh Bĩ Mông phối hợp, Tiêu Ngự tuyệt đối có thể nghiên cứu ra rất nhiều chiến thuật công kích mới!

Bĩ Mông , loại sinh vật này, khu vực hoạt động vô cùng rộng lớn , là 1 loại sinh vật trung lập (phang nó nó mới phang lại) , Bĩ Mông Cự Thú không phải nơi nào cũng có quần chúng sinh sống , bọn họ có năng lực chiến đấu rất mạnh , được gọi là Lục Chiến Chi Vương. Nhưng mà chỉ có 2 quốc gia có thể đem Bĩ Mông Cự Thú thuần hóa, 1 trong đó hẳn phải là thú nhân vương quốc Thái Tháp Lợi Á và đầm lầy tộc quốc gia Bái Đức Tư. Thái Tháp Lợi Á thú nhân có thể dễ dàng cùng các loại thú giao tiếp , đem thuần hóa thành tọa kỵ của bản thân hoặc là ra mệnh lệnh cho nó chiến đấu cho mình, mà đầm lầy tộc được gọi là Tuần thú sư vương quốc, các Tuần thú sư cũng có thể đem loại sinh vật Bĩ Mông này thuần hóa thành chiến lực mạnh mẽ.

Truyền Thuyết khi Bĩ Mông Cự Thú già đi , đều tới 1 ít địa điểm dự định, lẳng lặng chờ đợi tử vong, nơi tập trung hàng loạt xác chết Bĩ Mông Cự Thú được gọi là Bĩ Mông Huyết. Vô số Bĩ Mông ở tử vong trong 1 cái huyết, sinh ra rất nhiều linh hồn, những này linh hồn cắn xé thôn phệ lẫn nhau, cuối cùng có thể chậm rãi hình thành 1 loài mới đó là U Linh Bĩ Mông, trong 1 cái Bĩ Mông Huyết thường chỉ sinh ra 1 con U Linh Bĩ Mông.

Quá trình này tựa như vô số Cốt Long bị đưa vào Huyết Trì, cuối cùng cũng chỉ sinh ra 1 con Huyết Long vậy, U Linh Bĩ Mông, Huyết Long ... là loại sinh vật tiến hóa vô cùng mạnh mẽ .

Bĩ Mông, Cốt Long, Long tộc đều thuộc về sinh vật cùng 1 bậc , mà Huyết Long, U Linh Bĩ Mông, Thánh Long đều xếp phía trên những sinh vật kia, trở thành tồn tại cách biệt.

Bắt 1 con U Linh Bĩ Mông làm sủng vật của bản thân, nếu nói không phẫn khởi thì không có khả năng a .

Đương nhiên, Tiêu Ngự cũng hiểu, nhiệm vụ lần này có thể sẽ vô cùng khó khăn, dù là chỉ là con U Linh Bĩ Mông vị thành niên (không biết đực hay cái ...) , cũng là cực kỳ khó chơi rồi.

Phong Dã mang hơn 10.000 người của Lữ Thề xuất phát , Tiêu Ngự suy nghĩ 1 chút , đã quyết định đi đối phó U Linh Bĩ Mông, làm 1 ít chuẩn bị vẫn là cần thiết , bây giờ chạy về Minh Dạ Thành 1 chuyến cũng không muộn.

Tiêu Ngự lấy ra hồi thành quyển trục, bắt đầu đọc Hồi Thành Quyển Trục.

1 đạo bạch quang hiện lên, Tiêu Ngự lần nữa về tới bên trong Minh Dạ Thành.

“Đi lĩnh kinh nghiệm trước a.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, hướng về dong binh Công hội đi đến.

Giết chết nhiều games thủ như vậy, sau khi lĩnh kinh nghiệm, điểm kinh nghiệm của Tiêu Ngự trực tiếp tăng lên đến Lever 29 99% , ngày mai cũng có thể đi làm nhiệm vụ chuyển chức rồi .

Lĩnh khen thưởng xong , từ dong binh Công hội đi ra, Tiêu Ngự hướng về NPC đấu giá đi đến, tồn trên dưới 2.000 kim tệ, mua sắm 1 ít được hoàn kháng hàn, kháng hỏa, giữ lại dự bị, Tiêu Ngự không còn thời gian để chế tạo được hoàn, mua phương pháp điều chế để tự mình làm đường như quá phiền toái , dứt khoát trực tiếp mua đồ có sẵn .

“Các người có mang theo được hoàn kháng ăn mòn không?” Tiêu Ngự truyền âm cho Phong Dã hỏi, Tiêu Ngự nghĩ được, U Linh Bĩ Mông công kích mang tính ăn mòn và oán linh nguyên rửa , nguyên rửa có thể bị đuổi tản ra, nhưng hiệu quả ăn mòn phải dựa vào được hoàn kháng ăn mòn giải trừ .

“Có 1 chút, tuy nhiên số lượng không nhiều.”

“Ta vừa lúc ở trong thành, sẽ mang cho các người 1 ít.” Tiêu Ngự nói, lại tốn hơn 10.000 kim tệ mua 10 tổ 200 được hoàn kháng ăn mòn, may mắn sau khi thay đổi hành trang không gian hành trang cũng đủ lớn, không đến mức vì không gian không đủ mà buồn rầu. (ngu thế là ta còn lâu mới mua kệ sự nó chứ phí tiền thế , tiền nằm trong tay mới là chắc nhất a , nó 10 000 người mua hok = mất muối của nó phí công ...)

Sau khi chuẩn bị những vật phẩm cần thiết này, Tiêu Ngự lại đi đến cửa hàng NPC mua 1 ít tiêu hao phẩm. (máu mana hồi thành phù – tất nhiên là loại hồi phục mỗi giây xx điểm ...)

“Tên may hành trang kia cũng nên đến lấy rồi , còn có cái nhẫn kia của Phong Dã , không biết thuộc tính thế nào.” Tiêu Ngự vừa nghĩ, vừa hướng về phương quán trọ u linh đi đến.

Tiêu Ngự cũng sẽ không quên, 1 gia hỏa tên là Thâm Bạch còn nợ bản thân 5 túi hành trang 28 ô, có Máy Chủ chứng minh khế ước, Tiêu Ngự cũng không sợ tên kia có thể lừa đảo.

Đến quán trọ, 5 túi hành trang 28 ô kia quả nhiên đã gửi đến , còn có nhẫn Phong Dã gửi bưu điện qua đây . Tiêu Ngự đem hành trang trên người toàn bộ thay xuống, thay vào túi hành trang 28 ô tốt nhất hiện nay , nhìn mấy túi hành trang 20 ô bị thay thế , bây giờ túi hành trang 20 ô ngay cả Phong Dã cũng tìm không được , Thâm Bạch kia cũng không biết là người nào, cấp bậc may vá cao dọa người, cũng chỉ có hắn mới có được hành trang tốt như vậy.

mấy cái túi hành trang 20 ô này có thể bán được không ít tiền, tuy nhiên Tiêu Ngự không hề thiếu tiền (mie mới có tí tiền mà đã kêu hok thiếu - - ‘), suy nghĩ 1 chút Tiêu Ngự chuẩn bị đem kia mấy cái túi hành trang 20 ô này toàn bộ ném cho Phong Dã, coi như là 1 ít bồi thường cảm của hắn 1 cái nhẫn đi, túi hành trang 20 ô, bây giờ cũng đang là thứ vô cùng hiếm.

309. Chương 310 Hồn Sư

Sau khi vật phẩm chuẩn bị xong xuôi, Tiêu Ngự cười trên Hắc Long Cầu, phi tới sơn cốc Bì Mông Huyệt.

Phong Dã đã mang đội đi mở đường , nghe nói kia con U Linh Bì Mông còn ở vào thời kỳ phát triển, là 1 con Lever 30 tinh anh + cường hóa, cho dù chỉ là 1 con Lever 30 tinh anh + cường hóa, nhưng lực cũng không thể khinh thường . Nếu như có thể đem kia con U Linh Bì Mông phong ấn lên trên dây chuyền , dây chuyền rằng nanh của Tiêu Ngự sẽ thực sự trở thành 1 cái vật phẩm siêu cấp .

Nếu như thật sự hoàn thành phong ấn thì dây chuyền rằng nanh này có thể nói là vô giá! thực lực của Tiêu Ngự cũng sẽ phát sinh ra biến hóa rất lớn , chẳng ngại con U Linh Bì Mông kia thuộc tính rất bình thường , chỉ cần nó có thể chịu được những đối thủ kia công kích 2 nhát, là Tiêu Ngự có thể lợi dụng U Linh Bì Mông hoàn thành kế hoạch cùng tấn công 1 lúc . Tiêu Ngự nghĩ tới Vân Nghĩa với kỹ năng triệu hồi lôi nguyên tố, lôi nguyên tố kia có kỹ năng tự bạo khiến cho Tiêu Ngự đến nay lòng vẫn còn sợ hãi. Có 1 con sinh vật triệu hồi phối hợp, ở khi đối chiến , sẽ có thể tạo ra hiệu quả không tưởng .

“U Linh Bì Mông.” Tiêu Ngự cõi lòng đầy mong đợi, tăng nhanh tốc độ lên . Hắc Long Cầu móng trước nâng cao tăng tốc , phát ra tiếng xé gió kinh người , ở trên đường nhỏ trong rừng phi nước đại mà lao đi.

Chân dãy núi, Tư Mệnh sơn cốc, Bì Mông Huyệt.

Vừa mới đến cốc khẩu Tư Mệnh sơn cốc (cửa ra vào cốc), Tiêu Ngự đã cảm giác được gió lạnh thổi qua, trong sơn cốc Tư Mệnh 1 mảnh hoang vu, khắp nơi đều là hài cốt, từng chùm mây mù màu đen lạnh lẽo bao phủ, chậm rãi trôi giạt, cản trở tầm nhìn.

Gâu , Hắc Long Cầu ngừng lại, bất an đi rùng mình , nó dường như là cảm giác được trong sơn cốc kia ẩn núp 1 sinh vật đáng sợ .

Tiêu Ngự đứng ở cốc khẩu, hướng trong cốc nhìn quanh, trong sơn cốc mây mù lớn vờn, khắp nơi đều là hài cốt, mây mù như ẩn như hiện, Tiêu Ngự tạm thời còn không dám lỗ mãng tiến vào trong cốc, nơi này quá nguy hiểm , vạn nhất gặp phải U Linh Bì Mông, Tiêu Ngự chắc chắn chưa đi sẵn đã chết a .

Đám người Phong Dã mặc dù so với bản thân đi trước 1 bước, nhưng bọn hần nhiều người như vậy, ảnh hưởng nghiêm trọng đến tốc độ tiến quân. Thêm Tiêu Ngự lại có thể cỡi ngựa, tốc độ nhanh hơn không ít, khi Tiêu Ngự đến thì bọn Phong Dã vẫn còn chưa tới.

Cảm giác của Hắc Long Câu so với Tiêu Ngự còn nhạy cảm hơn nhiều, như thế nào cũng không chịu đi về phía trước, Tiêu Ngự nhảy xuống khỏi Hắc Long Câu, đem Hắc Long Câu thu vào.

Phong Dã còn cần hơn 10 phút mới có thể đến nơi. Tiêu Ngự đứng ở cốc khẩu. Trong lúc nhất thời tâm có chút ngứa ngáy khó nhịn. Nghĩ 1 chút. Quyết định đi trước vào cốc trong thăm dò 1 chút rồi tính. Nếu như thật sự gặp phải U Linh Bĩ Mông. Tiêu Ngự nhiều kỹ năng đào tẩu như vậy. Chạy thoát hần là không có vấn đề gì.

Tài cao mặt lớn. Tiêu Ngự cẩn thận bước vào Tư Mệnh sơn cốc.

Nghĩ thoáng qua. Tiêu Ngự cẩn thận đem Ngọc Dối Lừa trong vào hành trang đeo lại vào bên hông. Tiêu Ngự nhớ đến. U Linh Bĩ Mông cho dù bản thân là u linh. Nhưng loại sinh vật này thuộc về 1 ít ngoại lệ. Có linh hồn khứu giác. Có thể ngửi ra sinh ra mệnh thể tồn tại. Tiêu Ngự không biết Ngọc Dối Lừa kỹ năng < lừa=“” gạt=“” khứu=“” giác=“”> đối với U Linh Bĩ Mông có hiệu quả không. Chỉ có thể miễn cưỡng thử xem.

Tiêu Ngự bỗng nhiên nghĩ đến 1 vấn đề. Nếu như hần thực sự bắt được U Linh Bĩ Mông. U Linh Bĩ Mông với linh hồn khứu giác có thể hay không bảo lưu lại khả năng đó? Nếu như như vậy. Tiêu Ngự sau này sẽ có 1 cái pháp bảo có kỹ năng truy tung dùng để đối phó Đạo tặc rồi.

Tiêu Ngự nhìn trộm hướng phía trước, đi tiếp vài bước. Sau khi xuyên qua cốc khẩu eo hẹp. Xung quanh trở nên cực kỳ trống trải. Phóng tầm mắt nhìn lại. Trên mặt đất đều là chi chít hài cốt to lớn. Có thể nhìn ra được. Những hài cốt này đều là do Bĩ Mông lưu lại.

Tiêu Ngự phỏng đoán. Đây là chỉ là 1 phạm vi nhỏ mấy ngàn mét. Bên ngoài sơn cốc đều là dốc. Tiêu Ngự mới chỉ đi vào 1 cái giao lộ.

Hài cốt ở chi chít, xung quanh mây mù lượn lờ, tầm nhìn rất thấp, nếu như đột nhiên từ nơi nào đó chui ra 1 sinh vật công kích Tiêu Ngự, Tiêu Ngự cũng không có bao nhiêu thời gian phản ứng.

Dưới chân 1 tiếng giòn giã vang lên, khiến Tiêu Ngự thót cả tim, cúi đầu nhìn lại, phát hiện chỉ là 1 bộ hài cốt Bĩ Mông, bị Tiêu Ngự giẫm gãy.

Tiêu Ngự nhắc chân tiếp tục đi về phía trước, 1 cái bóng ma to lớn xuất hiện ở tầm nhìn của Tiêu Ngự, đây là 1 con u linh sinh vật to lớn (to lớn khủng bố), nhìn bộ dáng của nó, rất dễ dàng có thể phán đoán đó là 1 con Bĩ Mông.

U Linh Bĩ Mông? như thế nào nhanh như vậy đã gặp phải?

Tiêu Ngự tiện tay cho kia con u linh sinh vật một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Linh hồn Bĩ Mông Du Đãng: Lever 50 tinh anh. Huyết lượng x000000. (lỗi == chắc đoạn sau sẽ rõ)

Không phải U Linh Bĩ Mông! Tiêu Ngự thấy được, trong Bĩ Mông Huyết cũng không đơn giản chỉ có 1 con U Linh Bĩ Mông, còn có rất nhiều linh hồn Bĩ Mông, những này linh hồn Bĩ Mông cắn xé nhau, mới có khả năng sinh ra 1 con U Linh Bĩ Mông cấp 0. Sau khi U Linh Bĩ Mông lại ăn hết rất nhiều linh hồn Bĩ Mông, mới có thể chậm rãi phát triển, cấp bậc càng ngày càng cao, mới có thể phát triển thành U Linh Bĩ Mông cao cấp.

Sau khi vô số linh hồn Bĩ Mông (linh hồn Bĩ Mông) cắn xé nhau sinh ra U Linh Bĩ Mông mặc dù yếu, nhưng đối với linh hồn Bĩ Mông có tác dụng áp chế tuyệt đối, linh hồn Bĩ Mông bình thường ở trước mặt U Linh Bĩ Mông căn bản không có chút nào lực lượng phản kích, chỉ có thể trở thành thức ăn mà thôi. Bất đồng với việc cắn xé nhau giữa U Linh Bĩ Mông để sản sinh ra 1 cường giả cuối cùng, đó cũng là nguyên nhân vì sao 1 cái Bĩ Mông Huyết chỉ sinh ra 1 con U Linh Bĩ Mông.

Linh hồn Bĩ Mông dù là tinh anh bình thường nhất, Tiêu Ngự cũng không dám vọng động, lấy thực lực của Tiêu Ngự, đối phó Lever 50 tinh anh, quả thực là tự tìm cái chết.

Nhưng con u linh kia lại phát hiện ra sự tồn tại của Tiêu Ngự, rống lên 1 tiếng dữ dội, bàn tay khổng lồ hướng về Tiêu Ngự đập mạnh xuống.

Bàn tay khổng lồ hệt như 1 đám mây đen bao phủ xuống, oanh 1 tiếng, đánh ra trên mặt đất, bụi bặm bay loạn xạ.

1 lát sau, linh hồn Bỉ Mông lơ lửng trên bàn tay khổng lồ, bụi bặm rơi xuống, trên mặt đất rỗng tuếch, chỉ lưu lại 1 hố sâu, nào còn thấy tung tích của Tiêu Ngự?

Lấy đầu óc không phát triển của linh hồn Bỉ Mông kia, như thế nào cũng nghĩ không ra, Tiêu Ngự như thế nào đột nhiên không thấy nữa, tìm kiếm khắp nơi 1 chút, không có phát hiện tung tích của Tiêu Ngự, gãi gãi đầu, sau đó chậm rãi lấy tốc độ trâu kéo cối xay, hướng về phía xa bỏ đi.

Tránh ở phía sau 1 ít hải cốt Tiêu Ngự thở ra 1 hơi, may mắn bản thân kịp thời thi triển kỹ năng chạy trốn, kỹ năng chạy trốn lại chính xác cho Tiêu Ngự dừng ở phía sau 1 mảnh hải cốt, Tiêu Ngự mở ra Độn Hình, tránh ở phía sau hải cốt, tránh linh hồn Bỉ Mông truy tung, nếu không nếu như bị linh hồn Bỉ Mông đánh trúng, không phải bị đập thành thịt nát cũng không có kết quả nào tốt hơn.

Tên kia chỉ là 1 con linh hồn Bỉ Mông bình thường, không có kỹ năng linh hồn khúu giác, nếu không có khi đã phát hiện ra Tiêu Ngự, may mắn là giờ nó đã chậm chạp rồi đi.

Thấy được linh hồn Bỉ Mông rời đi, Tiêu Ngự thở ra 1 hơi, từ trong đồng hải cốt đi ra.

Ngoài U Linh Bỉ Mông ra, trong u linh huyết sản sinh ra linh hồn Bỉ Mông bình thường cũng là 1 phiên toái không nhỏ.

1 người thâm nhập dường như có phần quá nguy hiểm, Tiêu Ngự chỉ mới hơi hơi thăm dò 1 lần tình huống lân cận, đang định rời đi, ánh mắt lướt qua, bên cạnh vách núi cách đó không xa dường như lưu lại 1 nét chữ, bởi vì khoảng cách hơi xa, Tiêu Ngự có phần thấy không rõ lắm. (oh men có cái để đọc rồi)

Tiêu Ngự hướng về bên kia đi qua tìm kiếm, chuẩn bị thăm dò xem, mới đi vài bước, 1 con linh hồn Bỉ Mông từ đằng xa chậm rãi đi tới.

Thấy được con linh hồn Bỉ Mông kia, Tiêu Ngự chậm rãi lui trở về, tránh ở trong đồng hải cốt.

Linh hồn Bỉ Mông ở lân cận bắn khoả, dường như cũng không chuẩn bị rời đi.

Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, nghĩ thầm nếu như linh hồn Bỉ Mông này không bỏ đi mà nói, Tiêu Ngự căn bản không có cách nào đi qua, cũng nhìn không rõ những nét chữ kia. (T-T ước gì có game như vậy nhỉ - mà nếu như đeo đầu khòai nằm chơi game cả ngày không biết có bị teo ... không nữa teo từ đầu đến chân cũng nên)

Linh hồn Bỉ Mông là Lever 50 tinh anh, ở trong khoảng cách nhất định có thể dễ dàng nhìn thấu ẩn hình của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự không dám đến quá gần linh hồn Bỉ Mông kia, ánh mắt lướt qua, quanh đây đều là hải cốt chất đồng.

“Hắn có thể mượn những hải cốt này ẩn nấp đi qua.” Tiêu Ngự suy nghĩ 1 lát, quyết định Tiềm Hành đi qua, đương nhiên Tiêu Ngự không có khả năng đem linh hồn Bỉ Mông kia tiêu diệt, linh hồn Bỉ Mông kia không phải là thứ Tiêu Ngự có thể đối phó, Tiêu Ngự chỉ là muốn nhìn những nét chữ kia, sau đó rời đi ngay, hẳn không có gì khó khăn lắm.

Thấy được linh hồn Bỉ Mông quay người, Tiêu Ngự hướng 1 đồng hải cốt phía trước Tiềm Hành tới, tránh né ở phía sau hải cốt, thu lại hơi thở.

Trần An Tâm Linh!

Tiêu Ngự cho linh hồn Bỉ Mông 1 cái Trần An Tâm Linh, linh hồn Bỉ Mông hơi bị kiểm hãm, xoay người, trong ánh mắt là 1 mảnh mơ màng.

1 lát sau, linh hồn Bỉ Mông lại quay đi, ngồi xuống trên mặt đất.

Thấy được cảnh này, Tiêu Ngự lại đi đến gần 1 đồng hải cốt khác ẩn nấp, khoảng cách vách núi chỉ có hơn 10m, hướng vách núi bên cạnh nhìn lại, vách núi bên cạnh cư nhiên lại có 1 khối bia mộ cao chừng 3m.

Bia mộ phía trên có khắc 1 ít chữ, chính là những thứ Tiêu Ngự vừa rồi nhìn thấy kia.

” mộ Hồn sư Áo Đặc Lan.” Cho dù là 1 ít nét chữ cổ xưa, Tiêu Ngự vẫn có thể miễn cưỡng đọc ra được, nơi này không ngờ lại có thể mai táng 1 hồn sư, trái lại làm cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ. Hồn sư là 1 class vô cùng đặc biệt, cùng với class Vong linh Vu sư cũng có chút tương tự, Vong linh Vu sư có thể ra lệnh cho khô lâu (bộ xương khô) , Cốt Long thành nô bộc của mình, mà hồn sư thì là chuyên bắt u linh sinh vật (linh hồn sinh vật), 2 cái class này đều là 1 loại tồn tại vô cùng mạnh mẽ, chỉ là hồn sư không có hưng thịnh như Vong linh Vu sư, bởi vì Vong linh Vu sư sơ cấp không tóm nổi khô lâu thì cũng có thể đến nghĩa địa nhặt xương, làm môi giới triệu hồi, mà hồn sư lại chỉ có thể nhấn thân vào nguy hiểm, thuần phục u linh. Cho nên Vong linh Vu sư hưng thịnh lên, hồn sư lại rơi xuống, cuối cùng tan biến ở trên đại lục.

Không biết bây giờ còn có games thủ class hồn sư không, tuy nhiên đã có cái tên class này tồn tại, khẳng định sẽ có games thủ chuyển chức thành hồn sư, nếu không Máy Chủ sẽ không thiết kế ra 1 cái class như vậy.

“Người này hẳn muốn thuần phục U Linh Bỉ Mông nên mới chết ở chỗ này.” (chết xong đội mồ sống dậy tự lập bia à = =) Tiêu Ngự không nén nổi thầm nghĩ, ánh mắt từ trên bia mộ đảo qua, bỗng nhiên phát hiện, bên cạnh bia mộ để 1 cái rương gỗ nhỏ, cái rương gỗ nhỏ này toàn thân đen sẫm, thiết kế phong cách rất cổ xưa, nhìn 1 chút đã biết không phải là phạm vật, bên trong chắc hẳn sẽ chứa 1 ít thứ tốt.

Hấp dẫn a, thuần chất là hấp dẫn a, nhưng mà, linh hồn Bỉ Mông bên cạnh kia khoảng cách với rương gỗ vên vện có 3m.

” Máy Chủ đáng chết, vì sao rương luôn luôn có sinh vật thủ hộ, không thể để cho người ta an tâm mở nổi 1 cái rương sao?”

Tiêu Ngự nhìn không được đem Máy Chủ mắng mấy chục lần, nếu như Tiêu Ngự muốn mở khóa rương, không kinh động đến linh hồn Bỉ Mông là không thể.

310. Chương 311 Phong Thần

Tiêu Ngự trầm mặc 1 lát, nếu như hắn đi lên mở khóa rương mà nói, thì quá mạo hiểm rồi, Tiêu Ngự dường như không cần thiết mạo hiểm như vậy.

Tiêu Ngự cũng sẽ không tự đại đến mức cho rằng có thể chống lại Lever 50 tinh anh đầy máu, cho nên đại gì mà không sử dụng tài nguyên là Lôi Thề a?

“Chúng ta đã tiến vào Tư Mệnh sơn cốc, người ở cái vị trí nào?” Phong Dã truyền âm cho Tiêu Ngự hỏi.

Tiêu Ngự vừa hướng phía trước đến gần vài bước, bỗng nhiên phát hiện, ở cái tọa độ bản thân vừa đứng xuất hiện 1 cái sinh vật vô cùng kỳ quái.

1 loại dự cảm bất hảo từ trong lòng Tiêu Ngự dâng lên, 1 đạo âm phong từ phía sau lưng đánh úp lại, ớn lạnh thấu tim.

1 thanh chủ thủ đã đến trước người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự 1 chiêu Huyền Ảnh Bộ né tránh này 1 cái công kích, Tiêu Ngự vừa mới rơi xuống đất, chủ thủ kia ở giữa không trung đã quay vòng hướng về sau lưng Tiêu Ngự đánh úp lại.

“Thật nhanh.” Tiêu Ngự trong lòng kinh hãi, 1 chiêu Tật Phong Bộ ngăn cản hết 1 cái công kích này, mượn hiệu quả Tật Phong Bộ tăng tốc độ, hướng ra phía ngoài lao vút đi.

Linh hồn Bỉ Mông cũng phát hiện tung tích Tiêu Ngự, gầm gừ 1 tiếng hướng về Tiêu Ngự bên này đuổi theo.

Biệt Tung!

Tiêu Ngự mở ra kỹ năng Biệt Tung, không biết kỹ năng Biệt Tung có thể tránh thoát linh hồn Bỉ Mông và sinh vật kỳ quái phía sau truy tung không , rơi vào đường cùng, Tiêu Ngự chỉ có thể cố gắng thử, nếu không Tiêu Ngự muốn bỏ qua 2 con quái vật truy kích phía sau thì quá khó khăn .

Sau khi Tiêu Ngự tiến vào Biệt Tung. Mượn Tật Phong Bộ tăng tốc độ chạy vài bước. Quay đầu lại nhìn thoáng qua. Phát hiện linh hồn Bỉ Mông đang mơ màng nhìn vào mặt đất xung quanh.

Năng lực ẩn hình của Tiêu Ngự vượt qua cực hạn dò xét của U Linh Bỉ Mông. Cho nên Tiêu Ngự có thể thuận lợi tránh thoát U Linh Bỉ Mông truy tung. Tan biến ở tầm nhìn của U Linh Bỉ Mông.

Ánh mắt quét xuống. Tiêu Ngự cuối cùng cũng phát hiện người khởi xướng đánh lên mình kia. Là 1 người hình dáng quái vật .

Tiêu Ngự cho người kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Du hồn Đạo tặc Tư Tập: lever 60 tinh anh.

Đạo tặc Tư Tập mặc áo choàng màu đen. Nhìn không rõ khuôn mặt của hắn bàng. Ở trong hắc vụ dày đặc. Tựa như 1 cái hư ảnh.

Đạo tặc Tư Tập cũng không có phát hiện ra tung tích Tiêu Ngự, 1 lát sau, thân ảnh Đạo tặc Tư Tập dần dần tan biến, phẳng phất từ đến như chưa từng xuất hiện. (tưởng dễ húp a)

“1 tên so với tên kia lại còn cường đại hơn , lại có thể vừa ra đã gặp 1 người lever 60 tinh anh.” Tiêu Ngự không nén nổi thầm nghĩ, Đạo tặc Tư Tập kia luôn ẩn nấp ở lân cận, 1 khi Tiêu Ngự hiện thân, sẽ lọt vào công kích của cái tên du hồn Đạo tặc này .

Tiêu Ngự chậm rãi thối lui, hướng phương hướng cốc khẩu chạy đi, lấy thực lực của Tiêu Ngự, muốn mở ra rương gỗ kia quả thực là người hâm nằm mộng, Tiêu Ngự chỉ có thể nhờ vào trợ giúp của Phong Dã .

Tiêu Ngự đến cốc khẩu, đội ngũ của Phong Dã đã tới nơi, số người rất đông , căn cứ Phong Dã kiểm kê , ước chừng có hơn 5.000 người, đối phó 1 con Lever 30 tinh anh + cường hóa, hơn 5.000 người vậy là đủ rồi, người quá nhiều mà nói sẽ chỉ là lãng phí.

Tiêu Ngự hướng phía xa nhìn lại, những games thủ Lôi Thê kia đã kết thành trận thế, chậm rãi hướng bên trong tiến vào , Phong Dã thì đang cùng vài người đứng chung 1 chỗ trò chuyện cái gì đó .

Tiêu Ngự hướng về Phong Dã bên kia đi tới.

“Hắn đến .” Phong Dã cười đối với 3 games thủ bên cạnh nói.

Thấy được Tiêu Ngự đi tới, Phong Dã nói với Tiêu Ngự: “Ta đang chuẩn bị dẫn người đi tọa độ kia tìm người đây, bên kia xảy ra chuyện gì à ?”

“Gặp được vài con quái vật, còn có 1 cái bảo rương bị khóa. Quái thực lực quá mạnh mẽ , ta không có biện pháp mở ra.” Tiêu Ngự nói.

“Ôi, có bảo rương bị khóa?” Phong Dã nghe nói có rương, mắt sáng lên, dưới tình hình như vậy, bảo rương bị khóa bình thường đã nuốt , khu vực quái cấp cao thì còn phải thế nào a .“Đợi lát nữa chúng ta cùng đi xem.”

“Trước điều tra rõ ràng quái vật đi.” Tiêu Ngự nói, 1 mạch dò xét, Tiêu Ngự phát hiện không ít linh hồn Bỉ Mông, cho nên cứ 1 mạch tiến vào thì quá liều lĩnh , đồng thời đối phó nhiều Lever 50 tinh anh như vậy, dù là có 5.000 người cũng chịu không được.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua 3 games thủ bên cạnh Phong Dã, 3 games thủ này cũng đang đánh giá Tiêu Ngự.

3 người này theo thứ tự là Thuần Chiến sĩ, Mục sư và Đạo tặc, 3 người bọn họ trên người nguyên bộ trang bị cấp Truyền Thuyết, xem bộ dáng là vài người đỉnh cao nhất của Lôi Thê. Nhất là Thuần Chiến sĩ kia, trên người 1 bộ áo giáp màu đỏ , hết như ngọn lửa bùng bùng , liếc mắt là có thể nhìn ra, là 1 bộ sáo trang (trang phục theo bộ - đeo đủ bộ thì sẽ kích hoạt được thêm thuộc tính ẩn) , tay trái hắn cầm 1 chiếc thuẫn lớn . Thuần tạo hình rất đặc biệt, thuẫn 4 phía bọc kín loan đao bằng sắt thép , hết như từng chiếc răng nanh sắc nhọn, mặt thuẫn thì là 1 đồ án ngọn lửa hình rồng .

Thấy được đại thuẫn trong tay Thuần Chiến sĩ, Tiêu Ngự trái tim bỗng dưng nhảy lên 1 chút, mặt thuẫn này lại có thể là 1 chiếc Long Thuần a !

Bởi vì tác dụng của Thuần Chiến sĩ rất quan trọng, chiếc thuẫn này, là thứ mà mỗi cái Công hội, Đoàn đội đều truy đuổi theo , cũng là trang bị trong số vật phẩm được quý trọng nhất, thuộc tính thuẫn càng tốt càng đắt tiền. Thêm là thuẫn truyền lực cực thấp, thuẫn cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi số lượng cực kì ít, những đại Đoàn đội kia cũng chỉ có thể kiếm đến thuẫn Tử Trang là khó lắm rồi , càng khỏi phải nói đến những tiểu Đoàn đội .

Hiện nay trang bị cấp Truyền Thuyết thuộc tính tốt ở trên sàn giao dịch cũng chỉ có thể bán trên dưới mấy trăm nghìn, giá này đã coi như là vô cùng cao rồi , mà 1 mặt thuẫn Lam Trang tốt cũng có thể bán được tới tận 10.000-20.000, 1 mặt thuẫn Tử Trang tốt có thể bán trên mấy trăm nghìn thậm chí còn nhiều hơn , thuẫn cấp Truyền Thuyết càng không cần phải nói , nghe nói trên sàn từng xuất hiện 1 mặt thuẫn cấp Truyền Thuyết, bị mấy cái đại Công hội tranh nhau đến vỡ đầu chảy máu a. (nói tóm lại 1 câu đồ xịn cấp truyền thuyết giá cũng chỉ ngang bằng thuẫn tử trang mà thôi – dài dòng quá a)

Thuần Chiến sĩ trang bị tốt xấu đều trực tiếp quyết định tới việc hắn có thể tank loại quái gì (làm bia thịt cho người khác ở đằng sau đánh í mà), cũng quyết định Công hội hoặc là Đoàn đội đó có thể đối phó cái dạng quái vật gì, nếu như 1 Thuần Chiến sĩ có thể tank Lever 50 tinh anh + cường hóa, như vậy Công hội tổ chức thành đoàn thể đối phó với quái Lever 50 tinh anh cũng không vấn đề gì .

Ở trong tất cả trang bị của Thuần Chiến sĩ, thuẫn có tác dụng nổi bật nhất , thậm chí vượt qua nửa số trang bị trên người, thuẫn đón đỡ và phòng ngự càng cao, thuộc tính lại càng cường.

Cho nên, nếu như Công hội hoặc là Đoàn đội có Thuần Chiến sĩ nắm được 1 chiếc thuẫn tốt, là lập tức có thể trợ giúp sản sinh ra hàng loạt trang bị cấp Truyền Thuyết thậm chí cả cấp Sử Thi.

Bởi vậy có thể biết được thuẫn giá trị như thế nào.

Mà ở trong việc phân loại thuẫn , có mấy chủng loại thuẫn thuộc tính đặc biệt nổi bật, trong đó bao gồm Giác Tê Thuần, đại thuẫn bằng kim loại hiếm cùng với Long Thuần, Long Thuần thuộc về chủng loại tốt nhất trong tất cả các loại thuẫn. Cái tên Thuần Chiến sĩ này lại có 1 chiếc Long Thuần cấp Truyền Thuyết!

Nếu bàn về giá trị, 1 chiếc Long Thuần này so với tổng giá trị trang bị trên người Tiêu Ngự thì còn cao hơn nhiều lắm, thậm chí là gấp mấy lần!

Lời Thề của Phong Dã, quả thật không đơn giản, lại có thể ngay cả Long Thuần cũng có thể kiếm được , xem ra người của Phong Dã ít nhất cũng đã tiêu diệt 1 con Cự Long! Suy nghĩ 1 chút , mặt Long Thuần này của Phong Dã rất có thể là kiếm được ở dãy núi Ni Căn, người này số thực sự tốt a, phải biết thuẫn cấp Truyền Thuyết dẫn lực là vô cùng thấp (bị đánh vào truyền lực vào người ít) , đó mới chỉ là 1 trong mấy trăm trang bị cấp Truyền Thuyết bình thường, chứ nói chỉ là Long Thuần .

“Được rồi, quên giới thiệu cho người .” Phong Dã xin lỗi cười cười, giới thiệu cho Tiêu Ngự từng người bên cạnh , “Mục sư Phong Dịch, Đạo tặc Phong Ẩn, Thuần Chiến sĩ Phong Thần.”

“Chào người.” Thuần Chiến sĩ Phong Thần hữu nghị xuất ra tay phải, nói.

“Chào người.” Tiêu Ngự thò tay ra nắm qua 1 chút , 2 người bọn họ cũng thăm so chiều.

“Bọn họ đều là huynh đệ của ta.” Phong Dã nói với Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự gật đầu, 1 người muốn chống đỡ được toàn bộ Công hội là không thể nào , nhất định phải có nhiều huynh đệ mới được.

” Chỗ người nói kia có 1 khối bia mộ phải không ?” Phong Ẩn nhìn về phía Tiêu Ngự hỏi.

Tiêu Ngự gật đầu, nói: “Đúng vậy.” Tiêu Ngự dò xét 1 chút Phong Ẩn, Phong Ẩn đã biết vị trí kia, chứng tỏ rằng hắn trước kia đã đi qua nơi đó!

Hơn nữa , Bì Mông Huyệt này phạm vi lớn như vậy , có nhiều Lever 50 tinh anh hoạt động như vậy, Phong Dã là làm sao biết U Linh Bì Mông Lever 30 tinh anh + cường hóa tồn tại ?

Xem ra tất cả tin tức nơi này đều là Phong Ấn điều tra ra !

Bỉ Mông Huyệt này nguy cơ ẩn dấu khắp nơi, Tiêu Ngự cũng không dám nói mình có thể đem nơi này toàn bộ điều tra hết , nhưng mà cái tên Phong Ấn trước mắt này dường như lại có thể! Có phải hay không thực lực của Phong Ấn so với bản thân mình còn mạnh hơn ? Đã như vậy, Phong Dĩ vì sao còn cần mình đi đánh Đấu Trường Hắc Âm? Tiêu Ngự trong lòng hiện lên 1 ít nghi hoặc.

Thấy được vẻ mặt Tiêu Ngự lặng im suy nghĩ , Phong Ấn làm như nhìn ra Tiêu Ngự suy nghĩ cái gì, cười mỉm nói: “Ta chỉ là có 1 chút kỹ năng ẩn hình đặc biệt, thăm dò đường còn được , PK cũng không lợi hại hơn ai .” Loại cao thủ như Tiêu Ngự này, nếu như gặp được đối thủ lớn mạnh, chắc chắn kiểu gì cũng muốn cùng đối phương luận bàn 1 lần, Phong Ấn càng sớm nói rõ ràng càng tốt, cũng có thể miễn đi rất nhiều phiền toái.

Tiêu Ngự giật mình, trách không được, Phong Ấn có kỹ năng Tiềm Hành tương đối đặc biệt, mới có thể tùy ý xuất nhập Bỉ Mông Huyệt này, dò xét đến chỗ U Linh Bỉ Mông , chỉ là không biết hắn làm như thế nào tránh khỏi U Linh Bỉ Mông dò xét .

Tiêu Ngự cũng không kinh ngạc (không kinh ngạc mà vừa rồi lại giật mình =.= sến quá), dù sao kỹ năng của Đạo tặc cũng nhiều lắm, kỹ năng có thể cam đoan an toàn bản thân bảo vệ Phong Ấn cũng không có cái gì lạ lùng . (thề này chuyên tự vả vào mồm a ==)

“Người đi chỗ đó có thấy 1 con linh hồn Bỉ Mông , còn có 1 u linh Đạo tặc rất cổ quái không ?” Phong Ấn nhìn về phía Tiêu Ngự hỏi.

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự đáp, những điểm này dường như không có gì có thể giấu diếm .

Phong Ấn hơi vuốt cằm, hắn trái lại rất bất ngờ , hắn là bởi vì có 1 chút kỹ năng đặc biệt mới chạy thoát được , thiếu chút nữa đã bị 2 vị kia thịt luộc , xem ra kỹ năng đào tẩu của Tiêu Ngự cũng không ít a .

“Ta đã thử mở qua cái rương kia , khóa rương có phần cổ quái, ta căn bản mở không được . Rương kia hẳn là rương Lever 3 trở nên , nói không chừng có thể lấy ra được 1 món đồ cấp Truyền Thuyết thậm chí Sử Thi í chứ .” Phong Ấn nói, đối với việc không thể mở rương, cảm thấy rất đáng tiếc, hắn liên tục nghĩ biện pháp, nhưng mà cái chìa khóa Lever cao không phải dễ tìm như vậy.

” Rương Lever 3 trở nên , ta không chừng có biện pháp a.” Tiêu Ngự nói, trong hành trang của hắn đúng lúc có 1 cái chìa khóa, nói không chừng có thể đem rương mở ra .

“Người có biện pháp?” Phong Ấn hưng phấn 1 chút, nói: “Vậy là tốt rồi làm, đợi lát nữa chúng ta dẫn người đi qua, tiêu diệt kia 2 vị này, là có thể mở rương .”

Mấy người nói, vừa đi về phía trước, đội ngũ phía trước gặp phải 1 con linh hồn Bỉ Mông, rất nhiều Thuần Chiến sĩ hướng về linh hồn Bỉ Mông kia vây lại .

“Các người tiếp tục trò chuyện, ta cùng Phong Dịch đi trước 1 bước!” Phong Thần nói, hướng con linh hồn Bỉ Mông phía trước mặt xông đi, toàn thân trang bị đỏ rực lần ở trong các games thủ có vẻ hết sức chói mắt.

Phong Dịch đi theo ở phía sau Phong Thần , nhìn ra được, Phong Dịch hẳn là Mục sư chuyên thuộc về Phong Thần, 2 người hẳn là bạn nói khó .

311. Chương 312 Cực Hiệu Ăn Mòn

Hướng phía trước chạy vội vài bước, Long Thuần tay trái dùng 1 cái Thuần Kích đánh ra tới linh hồn Bỉ Mông, đại kiếm tay phải hướng về linh hồn Bỉ Mông chém xuống, tạo thành hơn 30 điểm thương tổn.

Sau khi công kích xong xuôi, trầm giọng quát 1 tiếng, Long Thuần trong tay liên tục đánh ra mấy cái Thuần Kích vào trước ngực linh hồn Bỉ Mông .

Bàn tay khổng lồ của Linh hồn Bỉ Mông dùng 1 đòn nghiêm trọng hướng về Phong Thần vỡ xuống, Phong Thần hơi lui về sau, giơ lên đại thuẫn trong tay chống cự , ầm vang 1 tiếng, Phong Thần đã ngăn kháng 1 cái công kích.

Phong Thần bị cỡ lực lượng to lớn này đập lui lại mấy bước, trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 300 giá trị thương tổn.

” Phòng ngự và chống đỡ thật là lợi hại.” Tiêu Ngự trong lòng kinh ngạc, không nghĩ tới Phong Thần ngăn kháng Lever 50 tinh anh 1 đòn toàn lực, lại có thể chỉ tổn con bị hơn 300 giá trị thương tổn, phòng ngự này so với Cuồng Long chủ lực Thuần Chiến sĩ của Công hội phải lớn mạnh hơn nhiều.

Tính toán trị số thương tổn của Thuần Chiến sĩ so với games thủ bình thường có phần bất đồng, Thuần Chiến sĩ có 2 trị số chống đỡ và phòng ngự, nếu như chống đỡ là 50%, như vậy nhận phải khi công kích chỉ bị 50% thương tổn, sau đó lại tính toán đến giá trị phòng ngự, bởi vậy Thuần Chiến sĩ so với class khác luôn trâu hơn nhiều lắm.

Thấy được Phong Thần bị trúng 1 đòn lại có thể chỉ bị hơn 300 thương tổn, ánh mắt của Phong Dã trở nên cuồng nhiệt hẳn lên, mặt Long Thuần kia là hấn mới vừa thu hoạch ở dãy núi Ni Căn , hấn không nghĩ tới mặt Long Thuần kia hiệu quả lại có thể mạnh như vậy, Phong Thần có thể chống dưới sinh vật bậc cao như vậy, cũng có nghĩa là Lôi Thê Công hội sau này có thể thường xuyên săn bắt sinh vật bậc cao , sẽ kéo theo thực lực toàn bộ Công hội tăng lên phạm vi lớn .

Mùa xuân của Lôi Thê, Thiết Kỳ và Nanh Sói rốt cuộc đã tới, có mặt Long Thuần này , 3 Công hội dưới tay Phong Dã sẽ có thể ổn định tại nơi vàng đệ nhất thế lực của Tà ác liên minh .

1 đạo ma pháp trị liệu dừng ở trên đầu Phong Thần , Phong Dịch buff rất kịp thời.

Hiệu lực và tác dụng của Long Thuần cũng khiến cho Phong Thần rất hưng phấn, Ngay sau đó, từng đạo ma pháp chúc phúc dừng ở trên người Phong Thần, các hạng mục thuộc tính của hấn lập tức tăng lên 1 khoảng lớn, Phong Thần từng bước ép sát u linh, Long Thuần trong tay ra sức công kích lên trên người linh hồn Bỉ Mông , đại kiếm trong tay không ngừng chém xuống , rất nhanh đã lập nên hàng loạt thù hận.

“Công kích!” giọng nói của Phong Dã phát ra ở kênh Công hội hạ lệnh.

Vù vù vù. Từng đạo ma pháp, mũi tên bắn lên trên người linh hồn Bỉ Mông. linh hồn Bỉ Mông trên đầu phiêu khởi từng cái giá trị thương tổn.

“Chú ý khống chế giá trị thù hận!”

“Băng Pháp sư toàn bộ sử dụng Băng Phong!”

Kỹ năng khống chế của pháp sư đối với tinh anh lever cao hiệu quả khống chế thực sự không có tác dụng sao ? Không hẳn như vậy . Bởi vì tinh anh lever cao chỉ số kháng ma pháp rất cao. Kỹ năng khống chế của pháp sư đối với tinh anh lever cao hiệu quả khống chế cực kỳ thấp. Mất thường nhìn không ra. Thế cho nên đại bộ phận games thủ đều cho rằng. Tinh anh lever cao miễn dịch với kỹ năng khống chế.

500-600 Băng Pháp sư đồng thời sử dụng Băng Phong thì hiệu quả khống chế lại cực mạnh. Nhiều hiệu quả ma pháp chồng lên như vậy. Sẽ có tác dụng nhất định .

5-600 đạo Băng Phong oanh kích ở trên người linh hồn Bỉ Mông , 1 mảng lớn băng phong đem linh hồn Bỉ Mông bao trùm lại .

Phong Thần từng kiếm từng kiếm chém lên trên người linh hồn Bỉ Mông, áo giáp màu đỏ hết như 1 chùm hỏa diễm, ở dưới thân thể cao lớn của linh hồn Bỉ Mông vẫn cứ hùng hực bất diệt.

“Tên Hỏa Diễm!”

“Mau dùng Tên Hỏa Diễm!”

“Đại hỏa cầu!”

“Viêm bạo!”

Linh hồn Bửu Mông bị Băng Phong ngăn trở lại 1 chút, thân thể kháng cự mãnh liệt, trên người hàn băng bao trùm chia 5 xẻ 7, Ngay sau đó, vô số Tên Hỏa Diễm và hỏa hệ ma pháp đánh lên trên người linh hồn Bửu Mông âm ỉ nổ tung.

5.000 người Lời Thề Công hội phối hợp ngay ngắn có trật tự.

Mới trên dưới 1 phút, linh hồn Bửu Mông bị xoá sạch trên dưới 1 nửa huyết lượng.

“Dường như không cần phải hỗ trợ.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, loại đại chiến này, Tiêu Ngự chỉ có 1 mình dù thực lực xuất sắc cũng không giúp được cái gì, Tiêu Ngự bỗng nhiên nghĩ tới, mình còn có 1 cái kỹ năng Thâu Thuật, loại này kỹ năng đại gì mà không sử dụng a?

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về linh hồn Bửu Mông Tiềm Hành tới.

Tiêu Ngự tiến vào chiến trường, Phong Dã rất nghi hoặc, loại chiến đấu này Tiêu Ngự căn bản không giúp được cái gì, tuy nhiên Tiêu Ngự đã muốn ra tay, Phong Dã cũng không có gì để nói.

Tiêu Ngự Tiềm Hành đến sau lưng linh hồn Bửu Mông, bắt đầu thi triển kỹ năng Thâu Thuật.

Hệ thống: chòm đồ thất bại.

Hệ thống: lấy trộm thành công, thu được 22 kim tệ.

Thấy được 1 thanh kim tệ nằm trong tay, Tiêu Ngự cười khổ 1 chút, không nghĩ tới linh hồn Bửu Mông thật đúng là có tiền, trộm 1 cái đã lấy ra được 1 đum to kim tệ.

Hệ thống: chòm đồ thất bại.

Hệ thống: chòm đồ thất bại.

Từng cái Hệ Thống Nhắc Nhở, thất bại nhiều đến mức Tiêu Ngự có chút tê tê, mặc kệ cứ thi triển kỹ năng Thâu Thuật cho đến khi linh hồn Bửu Mông ngã xuống đất chắc kiểu gì cũng được.

Thấy được Tiêu Ngự mãi không ra tay công kích, Phong Dã chợt nhớ tới, Tiêu Ngự còn có 1 cái kỹ năng Thâu Thuật, giật mình cười: “Thì ra là thế.”

Thời gian từng phút từng giây trôi qua, linh hồn Bửu Mông bị đánh cho huyết lượng tụt xuống chỉ còn có trên dưới 17.000.

Tàn Sát!

Phong Thần đột nhiên thay đại kiếm 2 tay, trầm giọng quát 1 tiếng, đại kiếm trong tay hướng về linh hồn Bửu Mông ra sức chém xuống.

Các Thuần Chiến sĩ bên cạnh thì gắt gao chặn linh hồn Bửu Mông, không cho linh hồn Bửu Mông đối phó với Phong Thần. (nó thù hận sẵn rồi hok may vả cho 1 cái là vỡ mồm rồi – dù sao cái kỹ năng này nó cũng có sát thương cố định tại sao lại cứ nhất thiết là thắng này thi triển nhĩ ==)

Hệ Thống : Tàn Sát thất bại.

Thấy được động tác của Phong Thần, Tiêu Ngự sững sờ 1 chút, linh hồn Bửu Mông này còn hơn 17.000 huyết lượng, Phong Thần lúc này thi triển Tàn Sát, cũng thật là kỳ quái a ! Trừ khi là kỹ năng Tàn Sát của Phong Thần sát thương rất cao, có thể 1 nhát xoá sạch 17.000 huyết lượng của linh hồn Bửu Mông a !

Tiêu Ngự đang mất hồn, đột nhiên 1 tiếng trong trẻo của Hệ Thống vang lên đem Tiêu Ngự kéo trở lại.

“Trộm được đồ a !” Tiêu Ngự tâm bỗng dưng giật mình, nhìn thoáng qua Hệ Thống Nhắc Nhở.

Hệ thống: lấy trộm thành công, người thu được phương pháp điều chế độc được ăn mòn.

Độc được ăn mòn?

Tiêu Ngự khẩn trương mở hành trang, nhìn 1 chút thuộc tính phương pháp điều chế độc được ăn mòn.

Cực hiệu phương pháp điều chế độc được ăn mòn: độc được ăn mòn, phương pháp điều chế đặc biệt, cấp cô bảo (bảo vật quý hiếm) . Yêu cầu ma được học cấp bậc, trung cấp.

Cực Hiệu Ăn Mòn (cực kỳ công hiệu - siêu công hiệu), khi công kích giảm 10% phòng ngự của đối thủ, bỏ qua khả năng kháng được phẩm. Vật liệu yêu cầu , Thực Linh Thảo, thuốc kích độc, nhện độc 5 màu , chất độc Hạt Vĩ Sư. Đối với tinh anh lever 60 trở lên không có hiệu quả.

Tiêu Ngự mừng rỡ như điên, thứ tốt a! Cũng không phải vì thuộc tính giảm 10% phòng ngự của đối thủ mà là bỏ qua khả năng kháng được phẩm , chính là 4 chữ này! Ở trong tất cả các loại chất độc , chỉ có độc được ăn mòn là bỏ qua khả năng kháng được phẩm . Mỗi sinh vật đều có khả năng kháng được phẩm nhất định, cấp bậc càng cao, kháng được phẩm càng cao, tinh anh lever cao kháng được phẩm cao đến mức có thể hoàn toàn không thèm để ý thuốc độc cao cấp trở xuống .

Nếu như ở khi đối phó với Lever 50 tinh anh, có thể cho trên người Lever 50 tinh anh 1 cái Cực Hiệu Ăn Mòn, khiến cho phòng ngự của nó bị khấu trừ giảm 10% (miệ hok biết là 10% hay 1% nữa toàn lỗi convert mất số - theo tui đoán chắc là 10%) , giá trị độc được này hẳn đã có thể đoán được, mặc dù đối với lever 60 tinh anh trở lên không có hiệu quả, nhưng 1 bình Cực Hiệu Ăn Mòn vẫn hẳn là thứ có giá trị xa xỉ.

Với lại chỉ cần trung cấp ma được học là có thể điều chế được, Tiêu Ngự cũng có thể làm ! Chỉ là những tài liệu này tương đối khó tìm , Thực Linh Thảo và nhện độc 5 màu Tiêu Ngự không biết là cái thứ gì, thuốc kích độc là 1 loại môi giới, nghe nói ở trong cửa hàng NPC bán 2.000 kim tệ 1 bình, giá 1 bình này quả là tương đối biến thái . Còn chất độc Hạt Vĩ Sư (sư tử đuôi bọ cạp) , là 1 loại chất độc thành phẩm, giá thị trường tuyệt đối không dưới 1.000 kim tệ 1 bình.

Đốt tiền a, chế tạo được hoàn Cực Hiệu Ăn Mòn tuyệt đối là 1 loại hành động đốt tiền a .

Tàn Sát!

Phong Thần 1 cái Tàn Sát chém xuống, linh hồn Bỉ Mông trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 16.000 giá trị thương tổn, lắc lư 1 trận, âm âm ngã trên mặt đất.

Tiêu Ngự lui ra ngoài .

” Có trộm được cái gì thứ tốt không?” Phong Dã truyền âm cho Tiêu Ngự hỏi.

Tiêu Ngự đem thuộc tính cực hiệu phương pháp điều chế độc được ăn mòn gửi cho Phong Dã.

“Bỏ qua khả năng kháng được phẩm?” Phong Dã kinh ngạc lắp bắp, trên mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ, hần liếc mắt 1 cái đã nhìn ra giá trị của phương pháp điều chế này.

“Người nhìn vật liệu, những tài liệu này có thể kiếm được sao?” Tiêu Ngự hỏi, Phong Dã kinh ngạc cũng là rất bình thường , đích thực mà nói, Phong Dã không chỉ đơn giản là kinh ngạc, mà còn rung động lớn hơn , lại có thể có thứ như thế này a .

“Hẳn không có vấn đề gì, Thực Linh Thảo rất quý giá, nghe nói 1 gốc cây Thực Linh Thảo cần trên dưới 5.000 kim tệ, trên thị trường xuất hiện Thực Linh Thảo số lượng tương đối có hạn, tuy nhiên vẫn có thể kiếm được .” Phong Dã nói, trong lòng hẳn có 1 cái ý nghĩ, phương pháp điều chế Cực Hiệu Ăn Mòn này của Tiêu Ngự là tuyệt đối không có khả năng chuyển nhượng , bởi vì Tiêu Ngự chính là 1 được hoàn sư, biện pháp duy nhất có thể chính là từ trong tay Tiêu Ngự lấy ra thành phẩm.

Tiêu Ngự tính toán 1 chút, như vậy 1 bình chất độc nho nhỏ, vật liệu đã giá trị 6-70.000 kim tệ ! lấy giá kim tệ bây giờ mà nói , tương đương với 5-600.000 nhân dân tệ. 1 bình chất độc có thể sử dụng 5 lần, như vậy dùng 1 lần phải tiêu hao hết 100.000 nhân dân tệ!

Giá khủng bố a! Tuy nhiên 1 bình chất độc thành phẩm như vậy nếu như phóng lên trên sàn giao dịch , tuyệt đối sẽ dẫn tới 1 trường tranh đấu để mua được , chế ra được thành phẩm thì giá cả hẳn không phải là vấn đề.

“Ta tìm vật liệu, người chế ra thành phẩm sau này chia cho ta vài bình, thế nào?” Phong Dã nhìn về phía Tiêu Ngự nói, lấy tình cảm qua lại giữa hắn và Tiêu Ngự , điểm yêu cầu ấy Tiêu Ngự hẳn sẽ không từ chối , huống chi, Tiêu Ngự không cần trả tiền nguyên liệu, mà vẫn có thể có được được hoàn, điều kiện như vậy xem như là rất không tệ .

“Được , người tìm vật liệu, ta chỉ cần lấy 1 bình là được .” Tiêu Ngự nói, dù sao Tiêu Ngự đối mặt với tinh anh lever cao cũng không nhiều, có 1 bình cũng đủ dùng rồi , mặc dù chỉ lấy 1 bình, cũng chính là 5-600.000 đó nha ! Với lại được hoàn Cực Hiệu Ẩn Mòn này là được hoàn quý hiếm , khi Tiêu Ngự chế tạo được hoàn còn có thể thu được hàng loạt độ thuần thực kỹ năng, có sao mà không làm? Nếu để cho bản thân Tiêu Ngự đi tìm những nguyên liệu kia, thì quả là rất khó, 3 Công hội dưới tay Phong Dã đúng lúc có thể làm thay việc này, đối với Tiêu Ngự mà nói, trăm lợi mà không có 1 cái hại.

“Được .” Phong Dã rất sẵn khoái đáp ứng , 5-600.000 đối với Phong Dã mà nói, chỉ là mưa bụi thôi, có được hoàn Cực Hiệu Ẩn Mòn, Lời Thề Công hội sau này đối phó với tinh anh lever cao có thể khoái hoạt hơn không ít. Đương nhiên, tinh anh lever cao kia không thể cao hơn lever 60, nếu không được hoàn Cực Hiệu Ẩn Mòn cũng không có hiệu quả . Tuy nhiên so với hiện nay mà nói, tinh anh lever 60 trở lên là 1 sự tồn tại mà không thể đạt tới , tạm thời không cần suy nghĩ xa như vậy

312. Chương 313 Vật Phẩm Huyết Thống

Giết Lever 50 tinh anh xong , Phong Thần nhặt trang bị trên mặt đất lên.

“2 cái trang bị, 1 cái là Truyền Thuyết , đều là của hắc ám Đức lỗ y .” Phong Thần tiện tay đem trang bị ném cho games thủ bên cạnh, hướng về đám người Phong Dã bên này đi tới, 2 cái trang bị kia so sánh với cực hiệu phương pháp điều chế được hoàn Tiêu Ngự chôm được , hẳn giá trị kém hơn rất nhiều .

Mỗi người đều biết đâu có khi 1 2 lần gặp phải số *** chó như vậy, tựa như lúc trước Phong Thần 1 kiếm Tàn Sát chết Hỏa Long từ trên người Hỏa Long tuôn ra luôn Hỏa Long Thuần cũng vậy .

“Chúng ta đi thôi.” Phong Thần nói.

Phong Dã bắt đầu tiếp tục chỉ huy các games thủ hướng về chỗ sâu xuất Bì Mông Huyết tiến lên , phía trước là hàng loạt Thuần Chiến sĩ và games thủ class cận chiến mở đường, phía sau thì là 1 đám class pháp hệ, đội ngũ hoàn chỉnh, không chút nào hỗn loạn, xứng đáng là tinh anh đi ra từ Thiết Kỳ và Nanh Sói .

Các games thủ Lời Thề Công hội không ngừng hướng vào phía trong tiến bước , tiêu diệt từng con linh hồn Bì Mông Lever 50, thu hoạch không ít thứ tốt, trang bị cấp Truyền Thuyết thu hoạch mấy cái, Phong Dã tâm tình rất tốt.

Tiêu Ngự thì ở lại phía sau bọn họ, thi triển kỹ năng Thâu Thuật, tuy nhiên vài lần này không có vận khí tốt như lần trước, Tiêu Ngự trộm được 1 bó to kim tệ, trừ lần đó ra còn có mấy khẩu bảo thạch tương đối không tệ , mặc dù có thể bán được mấy ngàn kim tệ , nhưng so với phương pháp điều chế kia, quả thực không được coi là thứ tốt. (được voi ... đòi 2 bà chưng =,.=)

“Trên tay người có bao nhiêu cái trang bị cấp Truyền Thuyết ?” Tiêu Ngự nhin không được hướng Phong Dã hỏi.

“Tổng cộng 356 kiện , không tính thu hoạch bản thân của thành viên Công hội.” Phong Dã trả lời, để có được những trang bị cấp Truyền Thuyết này, bọn họ đã phải tiêu diệt không ít sinh vật tinh anh.

Dù sao dưới tay Phong Dã cũng có nhiều người như vậy. Thì có nhiều trang bị cấp Truyền Thuyết như vậy cũng không tính là quá biến thái. Cho dù chuẩn bị tâm lý khá tốt . Tiêu Ngự vẫn còn bị kinh hãi không ít . Theo thời gian trôi qua. Mỗi cái Công hội tiêu diệt sinh vật tinh anh càng ngày càng nhiều. Trang bị cấp Truyền Thuyết số lượng cũng không ngừng gia tăng. Nếu như muốn duy trì ưu thế của bản thân không bị yếu đi. Vậy chỉ có thể trở nên càng cường đại hơn mới được.

Trang bị cấp Truyền Thuyết đã không còn hiếm lạ . Tuy nhiên trang bị cấp Sử Thi vẫn còn rất hiếm thấy . Nhất là loại thuộc tính tốt a.

“Nếu như đánh Đầu Trường Hắc Ám. Người phải cẩn thận chú ý những người có Vật Phẩm Huyết Thống.” Phong Dã bỗng nhiên nói.

“Vật Phẩm Huyết Thống? Thứ đó là thứ gì?” Tiêu Ngự sững sốt. Hắn lần đầu tiên nghe thấy cái này danh từ.

“Đúng vậy. Vật Phẩm Huyết Thống chính xác mà nói. Cũng là 1 loại vật phẩm cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi. Chúng ta có thói quen gọi vật phẩm cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi. Phần lớn là bởi vì tên của chúng đi kèm . Trang bị nhân vật tinh anh từng sử dụng đã được đi vào Truyền Thuyết , Sử Thi. Chứ thực sự cùng thuộc tính của trang bị cũng không có quan hệ xác thực. Đương nhiên trang bị cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi quả thật so với Tử Trang thì tốt hơn hẳn . Mà Vật Phẩm Huyết Thống. Cũng là do có nhân vật cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi từng sử dụng . Tuy nhiên những người đó khi còn sống lại càng mạnh mẽ hơn . Từng lưu danh trong lịch sử. Ví dụ như tiên tri Đức Tát Lôi trong cơn nóng giận triệu hồi ra Thần Vũ Lang Vương bước trên tường Thánh Quang Thành, Vong linh Vu sư Lỵ Á triệu hồi thi thể Vu Vương quét sạch đại lục . Những nhân vật kia từng ở trên đại lục hô mưa gọi gió. Bọn họ sau khi đem hàng loạt năng lượng rót vào trong trang bị hoặc là để nghi thức truyền thừa ở trong trang bị. Loại vật phẩm này gọi chung là Vật Phẩm Huyết Thống.” Phong Dã giải thích cho Tiêu Ngự nói.

” Vật Phẩm Huyết Thống kia có công dụng gì.” Tiêu Ngự mơ hồ biết Vật Phẩm Huyết Thống không tầm thường. Nhưng dù sao Tiêu Ngự cũng chưa bao giờ gặp thứ này. Cũng không có sưu tập qua thứ tư liệu kia.

“Vật Phẩm Huyết Thống, ý nghĩa như tên, đó là huyết thống truyền thừa, có thứ này, sẽ trở nên vô cùng mạnh mẽ, có người thậm chí nhờ 1 kiện Vật Phẩm Huyết Thống mà xoay chuyển trời đất . Có Vật Phẩm Huyết Thống sau khi hoàn thành truyền thừa, có thể có cộng thêm cho chủ nhân 1 ít kỹ năng đặc biệt thậm chí class đặc trưng. Ví dụ như, Đấu Trường Hắc Ám trong đã có 1 Tát Mãn đạt được Đức Tát Lôi truyền thừa, có thể triệu hồi ra bảy sói. Nghe nói còn có người sau khi thu được Vật Phẩm Huyết Thống, chuyển chức thành song class (có 2 chức nghiệp cùng 1 lúc).” Phong Dã nói, lập tức cười, “Trò chơi này tuy rằng cường đại, cũng rất hi hữu , người cũng không cần quá để ý. Tóm lại, những Vật Phẩm Huyết Thống kia mới là vật phẩm cấp Truyền Thuyết, Sử Thi thật sự .”

Tiêu Ngự hơi vuốt cằm (có râu éo đầu), Phong Dã nói ra tin này quả thật làm cho Tiêu Ngự rất kinh ngạc, tuy nhiên nghĩ lại, cũng đúng , trò chơi này đã như vậy ít, mình cũng không chắc có thể gặp phải , cho dù gặp phải , đối phương cũng không hẳn đã mạnh. Trang bị là thứ yếu , khi PK vẫn phải cần phụ thuộc vào tổ chất của games thủ. (thể mà thắng nào ở chương trước đi kiểm kỹ năng để tăng thực lực a – phải nói là cả 2 đều quan trọng mới đúng)

“Nếu như người có con U Linh Bỉ Mông kia, lấy đặc tính của U Linh Bỉ Mông , nếu như người lợi dụng được tốt mà nói, tuyệt đối sẽ là vũ khí sắc bén dùng để giết địch , cho dù đối thủ có Vật Phẩm Huyết Thống, người cũng có thể hoàn toàn không cần sợ hãi .” Phong Dã nói, hắn nghiên cứu qua U Linh Bỉ Mông, U Linh Bỉ Mông có năng lực Tiềm Hành Thâu Tập rất mạnh , là sinh vật triệu hồi thích hợp nhất cho Đạo tặc. Tiêu Ngự nếu như thu được U Linh Bỉ Mông, tuyệt đối không phải 1+1=2 đơn giản như vậy, thêm 1 con U Linh Bỉ Mông, lấy tài trí của Tiêu Ngự, tuyệt đối có thể dùng hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp tạo ra ra rất nhiều chiến thuật.

Tiêu Ngự gật đầu, để giúp Tiêu Ngự tăng lên ở phương diện thực lực, Phong Dã có thể nói là đã dốc hết sức, so với tăng thực lực Phong Thần lên còn muốn nhiệt tình hơn , bởi vì Tiêu Ngự quả thực là cây hái ra tiền của hắn! Tiêu Ngự thực lực mạnh mẽ hay không cùng ví tiền của hắn liên quan rất mật thiết.

Biết được thứ Vật Phẩm Huyết Thống này tồn tại , Tiêu Ngự sau này chỉ cần chú ý 1 chút nếu gặp phải games thủ có Vật Phẩm Huyết Thống , Tiêu Ngự cũng không hẳn phải sợ đối phương.

“Dưới tình hình như vậy, thu được Vật Phẩm Huyết Thống còn phải hoàn thành 1 ít nhiệm vụ đặc biệt mới có thể có hiệu lực, nếu như nhiệm vụ thất bại, cũng không có cách nào có Vật Phẩm Huyết Thống, những nhiệm vụ kia đa số đều cực khó . Dưới tình hình như vậy, sau khi lấy được Vật Phẩm Huyết Thống, Vật Phẩm Huyết Thống sẽ tự động lập kế ước cùng games thủ , không có cách nào vứt bỏ, không có cách nào giao dịch, cho nên thứ kia hẳn là không mua được .” Phong Dã thấy Tiêu Ngự dường như có chút hứng thú , tiếp tục nói.

Nếu có cơ hội, thì hắn không ngại làm 1 cái Vật Phẩm Huyết Thống để nghiên cứu 1 chút, phía sau mỗi cái Vật Phẩm Huyết Thống, đều có 1 đoạn chuyện xưa rung động đến tâm can, đại biểu cho 1 nhân vật cấp

Truyền Thuyết, cấp Sử Thi hào quang cả đời của họ.

Trên người Tiêu Ngự mỗi 1 cái trang bị, đều có rất nhiều chuyện xưa thú vị.

1 bên trò chuyện, Tiêu Ngự xa xa thấy được nơi bia mộ kia, cuối cùng cũng đến nơi này, Tiêu Ngự cảnh giác nhìn thoáng qua lân cận, bên cạnh bia mộ ngoài linh hồn Bỉ Mông kia ra, vắng lặng, không biết Đạo tặc kia bây giờ ở đâu.

Phong Dã chỉ huy đội ngũ thành 1 cái hình dạng bán nguyệt, chậm rãi đến gần bia mộ kia.

linh hồn Bỉ Mông kia phát hiện đám người Tiêu Ngự, mở mồm phát ra tiếng gào thét, cảnh cáo đám người Tiêu Ngự.

Đã liên tục chém giết hơn 10 linh hồn Bỉ Mông, Phong Thần tự nhiên sẽ không đem linh hồn Bỉ Mông này coi trọng, thần nhiên hướng phía trước linh hồn Bỉ Mông đi tới, giơ tay trái lên, đem thuẫn chặn trước người.

“Để ý Đạo tặc kia.” Tiêu Ngự nhin không được nhắc nhở nói, Đạo tặc kia không biết ở đâu, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện, vẫn phải cẩn thận 1 chút mới được.

Phong Thần gạt đầu, chậm rãi hướng về linh hồn Bỉ Mông đến gần, duy trì trạng thái cảnh giác, những Thuần Chiến sĩ kia thì vây xung quanh làm thành 1 cái vòng lớn.

Phong Thần trầm giọng quát 1 tiếng, cất bước tiến lên, đại thuẫn trong tay nặng nề đánh lên trước ngực linh hồn Bỉ Mông, giơ lên trường kiếm trong tay đâm vào ngực của linh hồn Bỉ Mông.

Linh hồn Bỉ Mông nổi điên đánh trả, Phong Thần bắt đầu công kích linh hồn Bỉ Mông thành lập thù hận.

Đạo tặc kia giống như là tiêu thất vào hư không, mãi cũng không thấy xuất hiện, Tiêu Ngự ánh mắt lướt qua, dừng trên rương màu đen ở phía xa, cái tên Đạo tặc này hiển nhiên là vì thủ hộ rương mà tồn tại, nếu có người động vào rương hoặc là đến gần rương 1 khoảng cách nhất định, Đạo tặc kia khả năng sẽ có thể xuất hiện.

Đã như vậy, vậy chờ những games thủ này đem linh hồn Bỉ Mông tiêu diệt rồi mới động tới cái rương kia.

Tiêu Ngự hướng về linh hồn Bỉ Mông ẩn nấp đi qua, thi triển Biệt Tung, đến sau lưng linh hồn Bỉ Mông, bắt đầu thi triển kỹ năng Thâu Thuật.

Nếu như bình thường, Tiêu Ngự chôm đồ của linh hồn Bỉ Mông như vậy, chắc chắn sẽ bị linh hồn Bỉ Mông phát hiện, nhưng mà bây giờ, giá trị thù hận của linh hồn Bỉ Mông hoàn toàn tập trung ở trên người Phong Thần, đang cùng Phong Thần liều mạng, làm sao còn thời gian để ý tới Tiêu Ngự?

Hệ thống: lấy trộm thành công, người thu được 25 kim tệ.

Lại được 1 bó to kim tệ, 1 khoản tiền bất chính, Tiêu Ngự cười khở đem kim tệ thu lại, tiếp tục chôm đồ.

Từng cái âm thanh chôm đồ thất bại vang lên, Tiêu Ngự đã luyện thành thói quen, dù sao U Linh Bỉ Mông cấp bậc cao hơn hẳn rất nhiều, chôm đồ xác suất thành công thấp cũng là rất bình thường.

Hệ thống: chôm đồ thất bại.

Tiêu Ngự vẫn còn đang tiếp tục, đợi Lời Thề Công hội tiêu diệt linh hồn Bỉ Mông còn cần 1 khoảng thời gian dài, Tiêu Ngự có thể từ từ mà xúc, có thể lấy ra bao nhiêu coi như tốt bấy nhiêu, dù sao cũng chỉ là kiếm thêm khoản thu nhập a.

Phong Thần bước chân điềm tĩnh, ở trong công kích của linh hồn Bỉ Mông như cuồng phong bạo vũ vẫn cứ vững im không ngã, đại thuẫn trong tay từng cái từng cái mạnh mẽ đánh lên trên người linh hồn Bỉ Mông, sau đó dùng trường kiếm tiếp tục đâm chém linh hồn Bỉ Mông.

Nhìn vào động tác của Phong Thần, Tiêu Ngự tâm sinh cảm xúc, nếu như PK mà nói, Phong Thần chưa chắc có thể thắng được Tiêu Ngự, nhưng Phong Thần cũng tuyệt đối là 1 người Thuần Chiến sĩ xuất sắc, ở trong toàn bộ Tà ác liên minh cũng phải xếp ở số 1 số 2.

1 người xuất sắc hay không cũng không thể lấy năng lực PK của hắn để quyết định . Có người am hiểu PK, ví dụ như Tiêu Ngự, Lưỡi Lê, Tiểu Dao... Có người chuyên tâm với giết quái luyện cấp, có người am hiểu Đoàn đội phối hợp. 1 người cũng không nhất định phải mỗi dạng đều tinh thông, nhưng hắn nhất định phải tinh thông 1 thứ mới được gọi là thành công .

Luận bàn năng lực PK , Phong Thần ở trong trong giới Thuần Chiến sĩ , chỉ có thể đạt mức trung bình, có lẽ cũng có thể dựa vào trang bị toàn thân ép về đối thủ, nhưng ở mặt sấn BOSS lại là điểm mạnh của hắn, bất kể là di chuyển, công kích nắm chắc thời cơ, hay là phán đoán phân tích hành động của BOSS , Phong Thần đều thuộc vào hạng nhất lưu .

Ở bất kỳ 1 loại lĩnh vực nào thông thạo đều là đáng khâm phục , ở lĩnh vực đó bọn họ chính là quyền uy a.

Thấy Phong Thần khi đối phó linh hồn Bỉ Mông ánh mắt chuyên chú và động tác mau lẹ, Tiêu Ngự rất là bội phục, ở phương diện tank quái này, hắn là cao thủ tuyệt đối.

Tiêu Ngự không dễ bội phục 1 người, nhưng Tiêu Ngự sẵn sàng bội phục tất cả những người có bản lĩnh thực sự, Phong Thần cũng là 1 người trong số đó

313. Chương 314 Kỹ Năng Nha Thử

Tiêu Ngự thỉnh thoảng cũng xem lướt qua 1 chút các games thủ trên diễn đàn nói chuyện phiếm. Cũng thường xuyên nghe chuyện thú vị xa xưa. Nghe nói có 1 games thủ chỉ dựa vào quái tê giác Lever 20 buôn bán lời hơn 1.000.000. Vị đó mới là người trâu bò thật sự .

Da tê giác là nguyên liệu quan trọng để chế tạo giáp da . 1 tấm da nguyên vẹn có thể bán được 1 kim tệ. Da rách nát cũng có thể bán trên dưới 1 ngàn tệ. Tuy nhiên vị này cũng thật là rất dũng mãnh a. Giết quái cấp thấp lấy đồ bán.

PK là điểm mạnh của Tiêu Ngự. Nhưng Tiêu Ngự lại không quen cùng games thủ khác phối hợp. Trừ khi đồng đội cũng là cao thủ có thao tác ý thức tốt . Đó cũng là 1 trong những nguyên nhân Tiêu Ngự luôn luôn chọn độc hành .

Tiêu Ngự không ngừng sử dụng kỹ năng Thâu Thuật. Hệ thống nhắc nhở thất bại làm cho Tiêu Ngự có chút tê cả đầu .

Phong Thần hơi khom lưng. Giương thuẫn. Trông tựa như là Chiến sĩ thời viễn cổ. Trường kiếm trong tay từng cái từng cái liên tục đâm vào ngực linh hồn Bỉ Mông .

Trị liệu!

Trị liệu!

Phong Định từng cái ma pháp trị liệu dừng ở trên người Phong Thần . Luôn duy trì huyết lượng của Phong Thần ở trạng thái đầy cột . Bởi vì BOSS công kích liên tục . Nói không chừng đến 1 lúc nào đấy nó lại tung ra 1 kích dữ dội hoặc là kỹ năng ma pháp . Chỉ có đem huyết lượng Phong Thần luôn luôn duy trì đầy đủ phòng ngừa chu đáo. Mới có thể ứng dụng đối đáp nguy cơ có khả năng xuất hiện .

Phong Định trị liệu rất kịp thời đúng chỗ. Mỗi lần Phong Thần vừa nhận phải công kích. Phong Định đã đem máu của hắn phục hồi lại rồi . Từ đó có thể thấy được Phong Định kỹ thuật cũng không kém. Có nhiều lực lượng trợ giúp mạnh mẽ như vậy . Không trách được Phong Định có thể phát triển ra 3 cái công.

Sau khi thấy được Phong Thần thành lập đủ thù hận. Các games thủ class pháp hệ bắt đầu phát ra từng đạo mũi tên ma pháp ổn định công kích lên trên người U Linh Bỉ Mông.

Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu linh hồn Bỉ Mông bay lên , linh hồn Bỉ Mông phòng ngự ma pháp rất cao. Cho nên các games thủ class pháp hệ đa số đều chỉ gây được mấy điểm thương tổn.

5.000 người tiêu diệt 1 con linh hồn Bỉ Mông chỉ cần vài phút cũng đủ rồi. Ở dưới sự chỉ huy của Phong Dã, các games thủ Lữ Hội Công hội vững chắc đánh qua vài phút. Đã tiêu hao quá nửa huyết lượng của linh hồn Bỉ Mông.

Trần An Tâm Linh!

Tiêu Ngự chợt nhớ tới kỹ năng này. Không biết cái kỹ năng này đối với đám người Phong Thần giết linh hồn Bỉ Mông có trợ giúp được gì không.

Chôm đồ!

Thi triển xong Trần An Tâm Linh Tiêu Ngự liền sử dụng kỹ năng cái chôm đồ. 1 âm thanh trong trẻo của Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên làm cho Tiêu Ngự suýt ngất.

Hệ thống: lấy trộm thành công. Người lấy được phương pháp điều chế đạn khói Tư Nạp Á.

Chẳng lẽ Trần An Tâm Linh có thể tăng xác xuất chôm đồ thành công? Tiêu Ngự không nén nổi thâm nghĩ. Rất có thể là như vậy.

“Lại là phương pháp điều chế.” Sau khi Tiêu Ngự thấy được Hệ Thống Nhắc Nhở. Không thể chờ đợi được liền mở hành trang. Tiêu Ngự rất muốn biết. Đạn khói Tư Nạp Á là cái thứ gì.

Phương pháp điều chế đạn khói Tư Nạp Á: điều chế đạn khói. Vật phẩm đặc thù. Cấp còi bảo. Yêu cầu cấp bậc trung cấp công trình sư.

Đạn khói Tư Nạp Á: tạo ra 1 màn khói phạm vi 5m. Trong màn khói tầm nhìn mọi người giảm xuống 95%. Nguyên liệu yêu cầu. Kim loại nhuyễn bạc 1, bột phấn ngân thiết 1, Đạo Hỏa Tác 1, lưu huỳnh 1, thủy ngân 1.

“Vừa mò được thứ gì thế?” Thấy được Tiêu Ngự bỗng nhiên dừng lại. Phong Dã có chút bất ngờ nhìn về phía Tiêu Ngự hỏi.

“Đúng vậy.”

“Thứ gì đó?” Phong Dã có chút tò mò hỏi. Hắn rất nghi hoặc. Kỹ năng Thâu Thuật cũng không phải kỹ năng gì hiếm lạ. Có rất nhiều Đạo tặc đều có. Nhưng hắn lại chưa từng từng gặp được ai xác xuất thành công cao như Tiêu Ngự. Lại có thể liên tục từ trên người Lever 50 tinh anh lén móc ra đồ. Điều này quá làm cho người ta kinh ngạc a. Cái tỉ lệ thành công của Tiêu Ngự không phải không có lí do, dù sao cũng là từ trong nhiệm vụ yêu cầu cao độ của NPC lấy được. So với kỹ năng Thâu Thuật bình thường cũng sẽ có điểm đặc biệt.

“Lại là 1 trường phương pháp điều chế. Mỗi tội là của công trình sư.” Tiêu Ngự khẽ nhún mày nói. Thứ của Công trình sư căn bản bản thân không dùng được. Tuy nhiên nghĩ lại. 3 Công hội của Phong Dã nhiều người như vậy. Chắc chắn cũng có thể nuôi 1 2 tên công trình sư. Đưa cho Phong Dã đi làm. Bản thân lấy 1 ít đạn khói có sẵn là ổn rồi. Đạn khói này bình thường không có tác dụng gì, nhưng khi gặp phải nguy hiểm, khi đào tẩu cũng không tệ lắm a.

“Ồ? Ta xem nào.” Phong Dã có chút vội vàng nói.

Tiêu Ngự đem thuộc tính phương pháp điều chế đạn khói gửi cho Phong Dã.

“Chế tạo 1 quả đạn khói như vậy cần bao nhiêu kim tệ?” Tiêu Ngự hỏi. Nếu như đạn khói này giá chế tạo cùng cực hiệu ăn mòn không chênh lệch nhiều lắm mà nói. Vậy quá không đáng chế tạo a. Tiêu Ngự với nguyên liệu giá cả công trình học không hề quen thuộc. Không biết mấy thứ này giá trị bao nhiêu.

“Ta hỏi 1 chút.” Phong Dã nói. Hắn đối với thứ này tuy có ấn tượng. Nhưng thị trường thay đổi bất ngờ. Không phải tinh thông công trình sư. Nào có thể biết mấy thứ này bây giờ giá trị bao nhiêu.

1 lát sau. Phong Dã liền cầm được báo giá xác thực. Chế tạo 1 quả đạn khói giá khoảng 1.000 kim tệ.

“Đem phương pháp điều chế này chuyển nhượng cho ta đi.” Phong Dã ánh mắt nóng rực nhìn vào Tiêu Ngự nói. Không có ai so với Phong Dã hiểu rõ giá trị của đạn khói này hơn. Món đồ chơi này quả thực là vũ khí đào tẩu sắc bén. Càng ở khi Công hội hỗn chiến. Tác dụng còn lớn hơn nữa. Khó chịu duy nhất là loại

đạn khói này đối với 2 bên đều dính hiệu quả . Kể địch tầm nhìn bị giảm xuống đồng thời tầm nhìn bản thân cũng bị giảm xuống luôn .

Tiêu Ngự hơi trầm ngâm . Nói: “Kim tề ta sẽ không lấy . Chỉ cần cách mỗi 2 ngày cho ta 1 quả đạn khói là được .” Nếu như Phong Dã đáp ứng vấn đề này. Tiêu Ngự sau này cũng không cần lo nghĩ về nguồn cung cấp đạn khói .

“Không thành vấn đề.” Phong Dã sẵn sàng đáp ứng. Phương pháp điều chế đạn khói này giá trị rất xa xỉ. 1 ngày giao 1 quả đạn khói Phong Dã cũng vẫn sẽ đồng ý .

Đây chính là phương pháp điều chế cấp coi bảo a! Có phương pháp điều chế như vậy. Chế tạo mỗi người 1 cái là đã có thể lấy được hàng loạt độ thuần thực kỹ năng. Cứ như vậy. Phong Dã sẽ có thể rất nhanh bồi dưỡng được 1 cái công trình sư cao cấp thậm chí công trình sư cấp tôn sư. Mang đến lợi nhuận kếch xù . Tuyet đối không đơn giản chỉ là mấy ngàn kim tề đơn giản như vậy.

Tiêu Ngự và Phong Dã lợi ích liên quan đến nhau. Tiêu Ngự mới từ tay Phong Dã lấy được 1 cái nhẫn. Phong Dã còn chuẩn bị giúp đỡ Tiêu Ngự thu phục U Linh Bỉ Mông. Tiêu Ngự cho Phong Dã 1 vài thứ cũng xem như là có qua có lại mới vừa lòng nhau a . Hơn nữa dưới tay Phong Dã có thể lực lớn như vậy. Thường xuyên thật lực 1 ít cao cấp tinh anh. Nói không chừng Tiêu Ngự sau này trang bị còn cần Phong Dã ủng hộ đấy.

Tiêu Ngự sờ nhẫn trên tay trái 1 chút. Không thể không nói. Phong Dã cho cái giới chỉ này chứng thật là 1 cái thứ tốt.

Nhẫn Y Lan Nha Thứ: vật phẩm. cấp Truyền Thuyết. Công kích +21. huyết lượng + xxx (lỗi convert ==). Cộng thêm kỹ năng. Năng Lượng Nha Thứ. Yêu cầu class Đạo tặc.

Năng Lượng Nha Thứ: có khả năng bộc phát nhất định xuất ra năng lượng công kích đối thủ. Trục cột kỹ năng thương tổn xx. Cộng thêm hiệu quả mê hoặc . Cùng năng lượng mạnh yếu có quan hệ.

(xx là ẩn số do lỗi bản convert – anh em cứ tưởng tượng sao cũng được chả có bản convert nào không bị lỗi này nên đành chịu)

Cái kỹ năng này lại có thể là 1 cái kỹ năng công kích từ xa. Cùng Bạo Liệt và Trí Mệnh Bạo Phá gần giống nhau. Đều là cao cấp kỹ năng. Cần năng lượng tiêu hao . Nguyên lý kỹ năng là từ trên chủ thủ bộc phát ra năng lượng nhất định tấn công đối thủ. Mặc dù phạm vi công kích chỉ có 1 mét . Thậm chí không bằng phạm vi công kích đại kiếm của Chiến sĩ . Nhưng đối với chủ thủ gần như Đạo tặc mà nói. Cũng đã là không tệ rồi. Duy nhất có chút đáng tiếc là . Cái kỹ năng này cần năng lượng tiêu hao. Không có năng lượng thì không thể thi triển.

Năng Lượng Nha Thứ công kích rất thấp. Chủ yếu nhất vẫn là hiệu quả mê hoặc kia. Dù là chỉ là mê hoặc 1s đồng hồ. Cũng sẽ rất có khả năng ảnh hưởng đến kết quả cuối cùng khi PK . Nếu như thêm mấy cái kỹ năng loại này. Tiêu Ngự hẳn không cần lo lắng vấn đề thủ đoạn tấn công nữa .

Đem phương pháp điều chế đạn khói lên trên bảng giao dịch. Giao dịch cho Phong Dã. Phía sau người truyền đến 1 tiếng gầm nhẹ. Quay đầu nhìn lại. Con U Linh Bỉ Mông kia đã bị Phong Thần chém ở dưới kiếm .

“Không tệ. Là trang bị Vong linh Vu sư . Người dùng được đó .” Phong Thần nhặt trang bị lên. Nhìn thoáng qua nói. Đem trang bị cho 1 người Vong linh Vu sư ở đội ngũ phía sau .

Class Vong linh Vu sư dường như thích hợp đơn luyện. Với lại có 1 ít yêu cầu khá ngặt nghèo. Nên người luyện class này không nhiều lắm. Tuy nhiên trong Lối Thẻ vẫn có được mấy Vong linh Vu sư thực lực không tệ . Bình thường bọn họ cũng tùy theo đoàn mà kiếm trang bị. Khi đánh BOSS ném mấy cái nguyên rủa. Tùy tiện thả ra mấy cái hắc ám hỏa cầu. Không cần làm quá nhiều chuyện . Đôi khi cũng chỉ cần tùy tiện đối phó chiến đấu 1 chút thôi.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua vài Vong linh Vu sư kia. Bọn họ đều mặc pháp bào màu đen. Trên pháp bào đính hình khô lâu màu trắng. Cầm trong tay 1 cây Khô Lâu Pháp Trượng. Xem ra bộ dáng rất âm trầm.

Tiêu Ngự đối với loại class Vong linh Vu sư này vẫn còn rất tò mò . Đây là class Vong linh lớn mạnh nhất quốc gia Địch Nhã . Cả quốc gia đều do 1 đám Vong linh Vu sư điều hành . Nhưng Máy Chủ công bố tư liệu về Vong linh Vu sư rất ít. Giữ rất kín đáo . Khiến cho cái class này ở trong mắt games thủ bình thường tràn đầy vẻ thần bí.

Tiêu Ngự thu ánh mắt lại. Tầm mắt tập trung ở trên rương gỗ màu đen cách đó không xa. Kế tiếp đã tới lúc mở ra cái rương gỗ này. Nhóm Phong Ấn rất nhiều người. Dùng khiên chế trụ du hồn Đạo tặc kia hẳn sẽ không có vấn đề gì. Tiêu Ngự hoàn toàn có thể an tâm mở ra bảo rương bị khóa.

Nghĩ lại mới vừa rồi bị du hồn Đạo tặc và linh hồn Bỉ Mông truy kích đặc biệt thảm hại . Tiêu Ngự không nén nổi cảm thán. Nhiều người chính là sức mạnh a . Đến cả du hồn Đạo tặc cường đại kia. Trước nhiều người như vậy cũng có thể dễ dàng đè bị đè chết.

” Trước tiên đem hắc dẫn ra xa a.” Tiêu Ngự nói

“Để ta tới đó .” Phong Ấn nói. Ta đi trước đem hắc dẫn ra. Sau khi vây quanh hắc. Sẽ do người đi mở rương.

“Du hồn Đạo tặc kia thực lực thế nào. Có khả năng giết được hắc không?” Phong Thần hỏi.

“Hắc là có thể.” Phong Ấn nói. Giọng nói của hắc cũng không dám xác định. Dù sao cũng chưa cùng du hồn Đạo tặc tiếp xúc qua. Đối với thực lực của du hồn Đạo tặc hắc cũng không dám khẳng định chính xác .

Mọi người chuẩn bị kế hoạch. Do Phong Ấn dẫn dụ du hồn Đạo tặc. Sau đó đem hắc bao vây. Phong Thần hấp dẫn thù hận. Tựa như giết BOSS bình thường vậy. Chờ sau khi Phong Thần xác lập thù hận. Tiêu Ngự đi mở khóa rương. Đây là cách làm tương đối vững chắc.

“Ta đi đây.” Phong Ấn nói. Đi đến cái tọa độ 293 293 293. Muốn chạm đến rương nhất định phải đi qua cái tọa độ này. Mà 1 khi đi qua cái tọa độ này. Tự nhiên sẽ đem du hồn Đạo tặc dẫn dụ ra.

Phong Ấn đảo mắt đã đến lân cận tọa độ kia. Tốc độ rất nhanh. Cái tên này tàng hình tốc độ di chuyển so với Tiêu Ngự còn phải nhanh hơn rất nhiều. Quả nhiên có chút môn đạo. Không trách được công tác dò đường của Lôi Thẻ Công hội . Điều là do hắc 1 mình nhận làm hết .

314. Chương 315 Không Địch Nổi

Phong Ấn dần dần đến gần rương gỗ màu đen kia, vẻ mặt chăm chú lên, mặc dù xung quanh có thành viên Công hội, hẳn cho dù chết cũng có thể được hồi sinh, nhưng bên cạnh người có 1 con BOSS trâu bò như vậy , lại không biết cụ thể vị trí của hắc , Phong Ấn có chút khẩn trương cũng là khó tránh khỏi .

Phong Ấn cẩn thận bước từng bước , vừa mới tiến vào tọa độ 293 293 293 kia, 1 đạo hắc ảnh đột nhiên xuất hiện, hướng về Phong Ấn nhào tới, chủ thủ ánh bạc phát ra tia sắc bén.

Thấy được thân ảnh của BOSS , Phong Ấn ngược lại lại bớt khẩn trương , bình tĩnh hơn , né chủ thủ sắc bén , lui lại phía sau, xuất ra 1 chiêu Tật Phong Bộ.

Du hồn Đạo tặc kia hơi bước lệch đi một chút, chủ thủ trong tay lần thứ 2 hướng về Phong Ấn đâm xuống, du hồn Đạo tặc cấp bậc rất cao, căn bản không thèm nhìn Tật Phong Bộ của Phong Ấn .

Phong Ấn 1 cái Lóe Sáng hướng phía trước nhảy ra khoảng cách xa hơn 3m, tránh khỏi công kích của du hồn Đạo tặc , hướng vị trí đám người Phong Ấn chạy như điên.

Du hồn Đạo tặc kia cũng bắt đầu truy kích Phong Ấn, tốc độ như quỷ mỵ, nhưng mà vẫn đuổi không kịp Phong Ấn, Phong Ấn tốc độ nhanh thấy rõ .

Nếu như toàn lực chạy trốn, Tiêu Ngự căn bản cũng không phải đối thủ của Phong Ấn .

Phong Ấn thoải mái tránh né vài lần đột kích của du hồn Đạo tặc, đem du hồn Đạo tặc dần dần dẫn vào trong vòng phục kích của đám người Phong Dã .

Ở dưới sự chỉ huy Phong Dã, các Thuần Chiến sĩ làm thành 1 vòng, đem du hồn Đạo tặc kia vây ở bên trong, Phong Thần nghênh đón du hồn Đạo tặc kia xông lên.

Thuần Kích!

Phong Thần hướng về phía trước bước lên vài bước. 1 cái Thuần Kích mạnh mẽ đánh ra. 1 đòn thất bại. Du hồn Đạo tặc kia đột nhiên xuất hiện ở sau lưng Phong Thần. Hướng về lưng Phong Thần tung 1 kích mãnh liệt.

Phong Thần bỗng cảm thấy không ổn. 2 chân bước nghiêng đi 1 cái . Muốn tránh công kích của du hồn Đạo tặc. Nhưng mà tốc độ vẫn quá chậm. bị du hồn Đạo tặc 1 đòn đánh trúng. Rơi vào trạng thái hôn mê.

Phong Thần năng lực PK vẫn còn quá kém. Không có ý thức PK. Có lẽ không chặn nổi du hồn Đạo tặc.

Phong Thần bình thường đối mặt với hắc . Điều là quái có thể tích so với hắc hơn mấy lần. Thích cứng chọi cứng với BOSS. Đột nhiên gặp phải 1 người tinh anh am hiểu kỹ xảo PK. Sẽ bị thất thủ triệt để .

Sau khi Du hồn Đạo tặc khống chế được Phong Thần. 1 chiêu Bối Thử xuất ra công kích ở sau lưng Phong Thần. Thêm chiêu hoa lệ. Giương tay lên cao 1 cái Bạo Liệt xuất ra.

Từng đạo ánh sáng màu trắng dừng ở trên người Phong Thần. Phong Dịch khẩn trương trị liệu cho Phong Thần. Du hồn Đạo tặc kia công kích thật là đáng sợ . 1 cái công kích đã có thể xóa sạch hơn 400 huyết lượng của Phong Thần . Nếu không phải Phong Dịch kịp thời trị liệu. Phong Thần sợ rằng đã sớm toi rồi .

Thấy được du hồn Đạo tặc 1 chiêu Bạo Liệt đâm xuống, Tiêu Ngự trầm nghĩ hổng rồi , lấy công kích của du hồn Đạo tặc, kỹ năng công kích cơ bản đã có thể tạo thành 3-400 thương tổn, 1 cái Bạo Liệt kia đâm xuống còn phải lớn đến mức nào ? Nói không chừng 1 đòn có thể đem Phong Thần đầy máu miểu sát .

Du hồn Đạo tặc tốc độ quá nhanh, các games thủ bên cạnh thế nào cũng không nghĩ tới chuyện lại có thể có nảy sinh biến hóa như vậy, muốn cứu viện cũng đã không kịp rồi.

Long Tường Thuật!

Dựa theo kế hoạch ban đầu, Tiêu Ngự không ra tay , nhưng mà nếu như không ra tay , cái tên Phong Thần chủ lực Thuần Chiến sĩ này hắc sẽ phải chết, đổi lại những người khác càng không chống cự được .

Loại tình huống này, Tiêu Ngự đã không thể không ra tay .

Tiêu Ngự 1 cái Long Tường Thuật đá vào trên người du hồn Đạo tặc , đem du hồn Đạo tặc đá lui lại mấy bước, 1 cái Bạo Liệt kia bị Tiêu Ngự chặn đứng .

“Khép vòng vây lại !” Phong Dã hạ lệnh nói, Thuần Chiến sĩ bắt đầu thu chặt vòng vây, 2 người Thuần Chiến sĩ vọt ra, đánh về phía du hồn Đạo tặc.

du hồn Đạo tặc kia đang muốn truy kích Tiêu Ngự, Tiêu Ngự 1 chiêu Đào Thoát dịch chuyển ra ngoài, 2 người cái Thuần Chiến sĩ hướng về du hồn Đạo tặc bức bách qua.

5.000 games thủ đem du hồn Đạo tặc vây làm 3 tầng, sau đó đội ngũ chậm rãi di động, đem du hồn Đạo tặc bức bách rời xa rừng gỗ nhỏ.

Nhờ Tiêu Ngự kịp thời ngăn chặn du hồn Đạo tặc, Phong Thần mới thu được cơ hội tạm thời nghỉ ngơi, nhắc tới đại thuần, hướng về du hồn Đạo tặc xông lên.

“3 Đạo tặc, lên cho ta!”

“Ám Vu quan sát , xem hắc chạy đi đằng nào.”

Xung quanh khắp nơi đều bị cấm đầy mắt thần, ở dưới mắt thần , du hồn Đạo tặc đem không thể che dấu.

Du hồn Đạo tặc thấy được 2 người Thuần Chiến sĩ hướng về bản thân xông lên, giương tay lên cao 1 cái Tặc Kích, đem 1 Thuần Chiến sĩ kích hôn mê, 1 chiêu Phản Thủ Bối Thử đâm vòng ra, động tác quyết đoán lưu loát, đem Thuần Chiến sĩ kia trực tiếp giết chết, sau đó đánh về phía Thuần Chiến sĩ bên cạnh kia, 1 chiêu Tấn Kích đem Thuần Chiến sĩ kích hôn mê.

Không nghĩ tới du hồn Đạo động tác lại nhanh như vậy, các Âm Vu sót ruột trị liệu cho Thuần Chiến sĩ, từng cái Trị Liệu Thuật dừng ở kia trên người Thuần Chiến sĩ.

Du hồn Đạo tặc lại thêm mấy cái công kích đến đi, mũi chủy thủ tay phải, đột nhiên tỏa ra ánh sáng chói mắt, đâm vào thân thể Thuần Chiến sĩ, ầm vang 1 tiếng, nổ tung nảy sinh lực trùng kích đem Thuần Chiến sĩ kia đánh bay ra ngoài, 1 cái hơn 600, 1 cái hơn 800 giá trị thương tổn từ trên đầu Thuần Chiến sĩ bay lên, Thuần Chiến sĩ trực tiếp mất mạng.

Nếu như tất cả Thuần Chiến sĩ toàn bộ chen chúc lên, áp bức du hồn Đạo tặc, không những đối với cục diện chiến đấu trở nên vô bổ, mà còn có khả năng làm cho du hồn Đạo tặc nổi điên, nếu như du hồn Đạo tặc mạnh mẽ phá vòng vây ra, có thể làm cho thế cuộc càng thêm biến hóa phức tạp.

Phong Dã biết rõ cái tên Đạo tặc này, tuyệt đối không thể đem hấn làm thịt quá nhanh, chỉ có thể dần dần từng chút từng chút làm tiêu tan huyết lượng của hấn, cuối cùng dùng 1 nhát trí mạng đem hấn tiêu diệt.

Nhận Sát!

Thấy được 3 Đạo tặc bức bách qua đây, chủy thủ trong tay du hồn Đạo tặc biến ảo thành 3 đạo hư ảnh, sục 1 tiếng, gần như đồng thời, 3 Đạo tặc ngực bắn tung tóe ra 1 cột máu, ngã trên mặt đất tuyệt khí.

Miếu sát!

“Tên này thật đáng sợ.” Các games thủ xung quanh từng người hít 1 hơi lạnh, trận này, Phong Thần cũng chỉ có thể tiếp 1-2 hiệp, nhưng mà kỹ xảo chiến đấu của Phong Thần quá kém, nếu như bị khống chế, Phong Thần cũng đỡ không nổi du hồn Đạo tặc công kích.

“Phong Ân, người giúp đỡ Phong Thần, không để cho hấn bị khống chế!” Phong Dã nói, chỉ cần Phong Thần không bị khống chế, hấn cũng sẽ không bị tiêu diệt, tình hình chiến sự sẽ có thể tiếp tục.

“Được.” Phong Ân đáp.

Phong Thần hướng về du hồn Đạo tặc xông đi, trường kiếm tay phải chém tới, nhưng mà du hồn Đạo tặc kia động tác quá nhanh, Phong Thần như thế nào cũng công kích không trúng du hồn Đạo tặc.

“Thợ săn cài cạm bẫy đi!” Phong Dã bắt đầu truyền đạt mệnh lệnh, các Thợ săn lập tức bố trí hàng loạt cạm bẫy ở xung quanh du hồn Đạo tặc.

“Toàn thể Âm Vu cấp cho tên du hồn Đạo tặc kia mấy cái nguyên rửa, Thổ pháp sư đâu, Thổ pháp sư ở đâu? Qua đây cho ta, trên mặt đất thả ra Nê Chiếu Thuật (đắm lầy) đi! Băng Pháp sư mở ra Băng Thiên Tuyết Địa” Phong Dã suy nghĩ vô cùng rõ ràng rành mạch, tất cả ma pháp có thể đối với du hồn Đạo tặc, toàn bộ gia trì vào du hồn Đạo tặc, dùng hết khả năng làm tốc độ của du hồn Đạo tặc chậm lại, sau đó phái games thủ đối phó du hồn Đạo tặc.

Phong Thần không ngừng truy kích, muốn đem du hồn Đạo tặc kéo lại cùng mình chính diện đối chiến, tuy nhiên du hồn Đạo tặc trơn như cá chạch, liên tiếp chém giết 7 8 games thủ Lười Thề.

Ở dưới sự chỉ huy Phong Dã, du hồn Đạo tặc trên người trong nháy mắt bị gia trì hơn 50 chủng loại kỹ năng nguyên rửa khác nhau, trên mặt đất bùn đất trở nên ẩm ướt lầy lội, giẫm lên đều có thể rơi vào đầm lầy, xung quanh nhiệt độ đột nhiên giảm xuống, không khí dường như cứng lại.

Du hồn Đạo tặc tốc độ di chuyển đột nhiên giảm xuống ước chừng trên dưới 50%, Phong Thần cuối cùng cũng đuổi kịp du hồn Đạo tặc, 1 cái Thuần Kích đánh ra.

Du hồn Đạo tặc nghiêng người tránh thoát, xuất ra skill Dịch Cốt, công kích lên trên người Phong Thần, ra sức rạch ra, làm cho Phong Thần rơi vào trạng thái tê liệt. (thằng này ngu phát sợ a! nể nó luôn để nó bắt nạt ác quá)

Du hồn Đạo tặc đang định 1 chiêu Phản Thủ Bối Thử đâm vòng ra, thì bên cạnh 1 thanh chủ thủ đã hướng về hắn đâm qua, du hồn Đạo tặc khấn trương né tránh, kỹ năng Phản Thủ Bối Thử đành phải thu trở về.

Là Phong Ấn kịp thời viện trợ .

“Người này quá khó đối phó !”

“Đúng vậy, ta thà rằng đối mặt 1 con Cốt Long cũng không muốn đối phó với 1 tên gia hỏa như vậy.” Phong Thần không nén nổi nói, cái tên Đạo tặc này hành động linh hoạt như vậy, tựa như 1 con cá trạch, làm cho Phong Thần có 1 loại cảm giác găng sức không nổi .

Đang khi nói chuyện, du hồn Đạo tặc đột nhiên tan biến ở trong tầm mắt của Phong Ấn , đột nhiên xuất hiện ở sau lưng Phong Ấn.

Mạt Hồn! (cắt cổ thì phải)

Chủ thủ trong tay du hồn Đạo tặc đột nhiên xuất hiện ở yết hầu Phong Ấn , du hồn Đạo tặc đang định công kích, Phong Ấn đột nhiên tan biến, khiến cho du hồn Đạo tặc 1 đòn thất bại.

Phong Ấn xuất hiện ở nơi cách đó hơn 3m, nơi cổ vẫn còn cảm giác lạnh lẽo , vừa rồi chỉ thiếu chút nữa, nếu như không phải mình kịp thời sử dụng kỹ năng đào tẩu, có lẽ đã chết ở trong tay du hồn Đạo tặc rồi .

Du hồn Đạo tặc nhắm phía Thuần Chiến sĩ bên cạnh, chủ thủ sắc bén xuất ra , 3 Thuần Chiến sĩ liên tiếp ngã xuống đất, du hồn Đạo tặc vứt bỏ Phong Thần liên tục chém giết 3 người. (thằng cầu tiêu không lao vào hỗ trợ kích ngất nó cho bọn kia húp cứ đứng ở ngoài đợi đến bao h không biết =.=)

“Quả nhiên xứng đáng là lever 60 tinh anh, thật lợi hại.” Phong Dã có 1 loại cảm giác xuống tay không nổi , Phong Thần không dẫn dụ được du hồn Đạo tặc, pháp hệ và Cung tiền thủ phía sau cũng không có cách nào công kích, du hồn Đạo tặc cho đến bây giờ 1 chút huyết lượng cũng chưa từng mất .

Games thủ class cận chiến phía trước vẫn liên tiếp bị giết chết, nếu như cứ tiếp tục như vậy, Lôi Thê Công hội kiểu gì cũng sẽ bị tên gia hỏa này tiêu diệt toàn bộ, Phong Dã cũng đã nôn nóng lắm rồi , hắn bây giờ căn bản không có biện pháp đối phó cái tên du hồn Đạo tặc này.

Tàn Sát Chi Vũ!

Thân ảnh Du hồn Đạo tặc đột nhiên tan biến tại chỗ, sục sục sục, từng cột máu tung tóe bắn lên, du hồn Đạo tặc biến ảo thành mấy chục cái hư ảnh, không ngừng ẩn hiện, cũng không biết ai mới là thật .

Thình thình thình thình thình thình, hơn 20 games thủ class cận chiến liên tiếp ngã xuống đất, tiên huyết chảy đầy đất, du hồn Đạo tặc mở ra 1 cái lỗ hồng, tăng tốc độ hướng ra phía ngoài tấn công.

“Ngăn hắn lại !”

Phía sau hàng loạt games thủ Đức lỗ y và class Chiến sĩ khác chắn lên, gắt gao ngăn chặn lỗ hồng, công kích du hồn Đạo tặc, du hồn Đạo tặc giơ tay chém xuống, liên tục chém giết 3 người.

“Đoạt bảo!” Phong Dã hét với Tiêu Ngự, chuyện xảy ra so với kế hoạch đã đi khá xa, phương pháp bây giờ , chỉ có mở ra bảo rương bị khóa, lấy đồ, sau đó chuồn gấp , Phong Dã biết được , cái tên du hồn Đạo tặc này bọn họ căn bản không đối phó được.

Du hồn Đạo tặc quá khó ứng phó , với lại xuất quỷ nhập thần, games thủ class pháp hệ phía sau từng đạo ma pháp oanh kích qua đây, nhưng đều bị du hồn Đạo tặc né hết .

Bọn họ không đối phó được du hồn Đạo tặc, nhưng ngăn chặn du hồn Đạo tặc vài phút vẫn còn có thể , cho nên Phong Dã mới bảo Tiêu Ngự khấn trương mở khóa rương lấy đồ .

“Được.” Tiêu Ngự đáp, 5.000 người lại không làm gì được cái tên du hồn Đạo tặc này, làm cho Tiêu Ngự khá bất ngờ.

315. Chương 316 Mở Rương

Du hồn Đạo tặc quá khó đối phó , nếu như là đáng người cao lớn, dù là tinh anh , Phong Thần chắc chắn có thể đi lên chạm trán , nhưng mà bây giờ, hắn căn bản đuổi không kịp hành động nhanh nhẹn của du hồn Đạo tặc.

Phía trước không ai dụ quái, class công kích tầm xa phía sau không có cách nào khẳng định được mục tiêu, căn bản không có cách nào thi triển ra công kích của bản thân , kế hoạch bao vây tấn công du hồn Đạo tặc này xem như là triệt để phá sản .

Những Đức lỗ y kia đem du hồn Đạo tặc bức bách trở về, ngăn chặn lỗ hổng, các mũi tên tập trung công kích đến, du hồn Đạo tặc chỉ có thể lùi về sau.

Ở dưới sự chỉ huy của Phong Dã, các games thủ class cận chiến không ngừng chặn đường du hồn Đạo tặc, du hồn Đạo tặc khoảng cách tới rương gỗ màu đen càng ngày càng xa. (mở ra bên trong có mấy cái quần chip nó sừ tầm thì khỏi phải đánh nhảy nữa)

Tiêu Ngự ẩn nấp đến gần rương gỗ màu đen kia, làm như vậy cũng là vì không muốn kích động du hồn Đạo tặc, nếu như du hồn Đạo tặc phát hiện Tiêu Ngự đến gần rương gỗ màu đen, nói không chừng sẽ nổi điên tại chỗ lao đến ngăn trở Tiêu Ngự, khi mở khóa rương tới kỳ là bị cắt ngang, nếu như bị cắt ngang, vậy sẽ thành kiếm củi 3 năm đốt 1 giờ a.

Tiêu Ngự thời gian cũng không còn nhiều, mở khóa rương cần 1 khoảng thời gian nhất định, người của Phong Dã có thể cố gắng giúp Tiêu Ngự kéo dài thời gian , chỉ là không biết mở khóa rương cần bao nhiêu thời gian, các games thủ Lữ Thẻ Công hội có thể kéo dài bao lâu.

Tiêu Ngự đi tới bên cạnh rương gỗ màu đen, chậm rãi ngồi xổm xuống, (tay cầm cuộn giấy vs) , toàn bộ rương gỗ màu đen hiện ra trước mắt Tiêu Ngự , bên ngoài rương có các loại hoa văn trang trí hình yêu vật dữ tợn, thoạt nhìn có chút âm u, 1 cỗ hơi thở âm hàn từ trên rương thẩm thấu mà đến.

Tiêu Ngự phát hiện ổ khóa trên khóa rương gỗ màu đen .

Không biết là rương cấp mấy, Tiêu Ngự cho rương một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Linh hồn bảo rương bị khóa: vật phẩm, cấp 5.

Lại vừa đúng là rương cấp 5 a. Nghĩ lại cũng đúng. cái rương này không thể nào vượt quá cấp 5 được . Cấp 6 cùng với cấp 7 chỉ có thể xuất hiện ở trong cái loại bản đồ lever cực cao mà thôi . Ít nhất cũng phải là lever 7-80 thậm chí bản đồ cao cấp hơn nữa.

Tiêu Ngự lấy ra Chìa Khóa Ẩn Nguyệt trong hành trang. Đem Chìa Khóa Ẩn Nguyệt chậm rãi cắm vào ổ khóa. Bắt đầu mở khóa.

Chìa Khóa Ẩn Nguyệt chậm rãi biến hóa trạng thái. Cùng ổ khóa hoàn toàn dung hợp. Chậm rãi tiến vào.

Hệ thống: Chìa Khóa Ẩn Nguyệt đang mô phỏng.

Tiêu Ngự im lặng chờ đợi . Tâm tư lại không có chút nào dừng lại. Tiêu Ngự suy đoán. Dựa theo Máy Chủ thiết kế. Nếu như muốn mở ra cái rương gỗ màu đen này. Hắn phải tiêu diệt du hồn Đạo tặc kia. Từ trên người du hồn Đạo tặc rơi ra cái chìa khóa. Mới có thể mở ra cái rương này. Tuy nhiên nhiệm vụ này khi Tiêu Ngự dùng Chìa Khóa Ẩn Nguyệt mạnh mẽ mở ra bảo rương bị khóa hắn sẽ xảy ra thay đổi.

Cái chìa khóa ở trong tay Tiêu Ngự trong tích tắc chạm đến ổ khóa. Du hồn Đạo tặc dường như cảm giác được cái gì. Đột nhiên tăng tốc độ. Nhắm phía địa phương Tiêu Ngự lao tới.

“Ngăn chặn hắn lại !” Phong Dã quát.

Phần đông các games thủ class cận chiến hướng về du hồn Đạo tặc nhào tới, định ngăn chặn du hồn Đạo tặc.

Tuyệt Sát Chi Vũ !

Du hồn Đạo tặc đột nhiên tan biến, không trung chỉ để lại vô số đạo thân ảnh, sục sục sục , từng tiếng trầm muộn vang lên , những games thủ class cận chiến kia ngực miệng bộc phun ra từng đạo máu tươi, chậm rãi gục xuống.

Liên tục hơn 20 games thủ ngã xuống đất.

Kỹ năng công kích thật đáng sợ !

“Ngăn chặn hắn, nhất định phải ngăn chặn!” giọng nói của Phong Dã phát ra ở kênh Công hội quát, không biết Tiêu Ngự mở bảo rương bị khóa cần bao nhiêu thời gian, nhất định phải đem du hồn Đạo tặc ngăn chặn, Tiêu Ngự mới có đầy đủ thời gian mở bảo rương bị khóa.

Bị du hồn Đạo tặc liên tục chém giết hơn 20 người, các games thủ class cận chiến bên cạnh không muốn sống vẫn liên tiếp lao lên.

Du hồn Đạo tặc hết như 1 thanh kiếm sắc, đâm vào các games thủ bao vây , mỗi nơi đi qua, các games thủ đổ như rạ, ào ào ngã xuống đất.

Trong nháy mắt, du hồn Đạo tặc Đột Tiến ra ngoài mấy mét , 1 mạch hướng tới Tiêu Ngự tấn công qua.

Phong Dã lúc này mới phát hiện, bản thân lòng tràn đầy tự tin cho rằng có thể ngăn chặn du hồn Đạo tặc vài phút , ý nghĩ này quả là ngây thơ bao nhiêu, bọn họ có thể ngăn chặn du hồn Đạo tặc mấy chục giây đã là vô cùng không tệ rồi .

Du hồn Đạo tặc bên kia gây ra động tĩnh lớn như vậy, Tiêu Ngự muốn không biết cũng khó, thấy du hồn Đạo tặc đang hướng về bản thân lao đến ! Tiêu Ngự gấp đến độ đầu chảy đầy mồ hôi, hắn còn cần 1 khoảng thời gian mới có thể mở khóa rương.

Hệ thống: Chìa Khóa Ẩn Nguyệt phù hợp, đang mở rương .

Hệ thống: đang mở rương, độ hoàn thành 1%

Tiêu Ngự sốt ruột nhìn vào độ hoàn thành Hệ Thống Nhắc Nhở , du hồn Đạo tặc cũng sắp lao tới , Tiêu Ngự không còn quá nhiều thời gian.

Thiếu Thứ!

Du hồn Đạo tặc lóe lên 1 cái , chạy ra khỏi khoảng cách trên dưới 3m, 1 cái công kích đem 1 Bảng Pháp sư giết chết.

Du hồn Đạo tặc cách Tiêu Ngự ước chừng 25-26m, dọc trên đường đi chắn đầy người của Lời Thề, bọn họ đều là tới làm bức tường thịt .

Ở dưới chỉ đạo phối hợp của Phong Dã , hàng loạt Bảng Pháp sư hướng về khu vực kia phóng ra, trên đường du hồn Đạo tặc đi dựng lên từng đạo tường đất, che kín dày đặc các loại cạm bẫy.

Bảng Hoàn Thuật!

Bảng Hoàn Thuật!

Du hồn Đạo tặc 1 mạch liền chết, những Bảng Pháp sư kia cũng hung hãn không kém du hồn Đạo tặc liên tiếp phóng ra Bảng Hoàn Thuật, Bảng Hoàn Thuật mặc dù không có cách nào đóng băng du hồn Đạo tặc, nhưng cũng ảnh hưởng cực lớn tới hành động của du hồn Đạo tặc .

Chủ thủ trong tay Du hồn Đạo tặc hướng về 1 Bảng Pháp sư đâm tới, Bảng Pháp sư kia dưới tình thế khẩn cấp, thi triển 1 chiêu đóng băng, thân thể trong nháy mắt kết thành khối huyền băng, chặn 1 đòn của du hồn Đạo tặc .

Du hồn Đạo tặc chỉ có đành vứt bỏ Bảng Pháp sư kia, công kích games thủ khác.

Thấy 1 màn như vậy, Phong Dã lúc này liền hạ lệnh: “Tất cả Bảng Pháp sư chú ý sử dụng kỹ năng đóng băng!”

Trong nháy mắt đã qua mấy chục giây, Phong Dã phối hợp các Băng Pháp sư vây du hồn Đạo tặc, nhưng vẫn bị du hồn Đạo tặc từng bước đột phá, khoảng cách tới Tiêu Ngự chỉ còn hơn 10m, Tiêu Ngự vẫn luôn chú ý động tĩnh, canh chừng bên Phong Dã, khẩn cấp tới mức toàn thân đổ mồ hôi.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Hệ Thống Nhắc Nhở.

Hệ thống: đang mở khóa bảo rương, độ hoàn thành 69%.

Thật vất vả mới hoàn thành được hơn 1 nửa, cảm giác được du hồn Đạo tặc đến gần, Tiêu Ngự cũng có chút sốt ruột, nhưng mà độ hoàn thành gia tăng vô cùng chậm chạp, không có thời gian Tiêu Ngự sẽ không có cách nào mở khóa rương.

Tàn Sát Chi Vù!

Cái kỹ năng này của Du hồn Đạo tặc đã tan băng, thi triển ra lại có hơn 20 games thủ máu bắn tung tóe ngã xuống đất.

“Người nơi đó tình huống thế nào?” Phong Dã truyền âm cho Tiêu Ngự, sốt ruột địa hỏi thăm.

“Được 71% rồi, nghìn vạn lần phải ngăn chặn hắn, bằng không sẽ kiểm củi 3 năm thiêu đốt 1 giờ.” Tiêu Ngự trả lời, trong lòng nhăn nheo rất sốt ruột.

“Băng Pháp sư đội thứ 3, đi qua đem Tiêu Ngự trở về lên!” Phong Dã quát, hắn nghĩ ra 1 cái biện pháp, 1 cái chiêu số rất lạ lùng lại rất hữu hiệu.

Đại đội Băng Pháp sư đi đến 4 phía quanh Tiêu Ngự, đem Tiêu Ngự vây tròn bên trong, con kiến cũng chui không lọt, thấy được động tác những này Băng Pháp sư, Tiêu Ngự đã đoán được Phong Dã muốn làm cái gì, không thể không nói, khi Phong Dã chỉ huy, ý nghĩ rất mạch lạc, lại có thể nghĩ đến loại phương pháp này.

Du hồn Đạo tặc 1 đường giết hại, xác chết nằm ngổn ngang, qua hơn 10 giây sau, du hồn Đạo tặc đến chỗ những Băng Pháp sư kia, hắn đang chuẩn bị xung phong liều chết đi vào, đột nhiên giữa tất cả các Băng Pháp sư giống như toàn bộ đều đã có ước định, toàn bộ thi triển kỹ năng đóng băng.

Trên trăm Băng Pháp sư toàn bộ biến thành khối băng, đem Tiêu Ngự vây con kiến chui không lọt.

Băng Pháp sư sau khi đóng băng, quả là vô địch, mà du hồn Đạo tặc muốn đi xuyên qua, thì nhất định phải xoá sạch những khối băng này, khối băng này di chuyển, du hồn Đạo tặc sẽ vĩnh viễn không thể nào vào được.

Phong Dã chính là tính toán đến cái điểm này, không thể không nói, đây là 1 chiến thuật cực kỳ hiệu quả.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua độ hoàn thành, đã đạt đến 95%, rất nhanh đã sẽ hoàn thành.

“Nhanh nào, hàng về đi nào.” Trái tim của Tiêu Ngự nhảy lên nhanh hơn, đối với thứ trong rương tràn đầy mong đợi, rương cấp 5, rốt cuộc có thể lôi ra thứ gì đây.

Bình thường rương 3 4 cấp đã có thể ra đồ cấp Truyền Thuyết, rương cấp 5 này, có thể hay không ra 1 cái cấp Sử Thi? (mơ mộng vãi lều)

Du hồn Đạo tặc kia ở bên ngoài bắn khoả, tìm không thấy tiến vào cửa vào.

Phong Dã hơi có chút đắc ý, du hồn Đạo tặc chắc chắn không có cách nào loại bỏ những khối băng này, bởi vì những khối băng này là vô địch, Băng Pháp sư dùng đóng băng thuật có thể duy trì trên dưới 20 giây, nếu như không có gì thay đổi, du hồn Đạo tặc sẽ không có cách nào tiến vào! Những này Băng Pháp sư có thể chống đỡ 20 giây, đến lúc đó, Tiêu Ngự chắc chắn đã mở được rương gỗ màu đen rồi.

Còn chuyện sau khi rương gỗ màu đen được mở ra, chỉ có thể để đến lúc đó quyết định.

Giữa khi Phong Dã đắc ý, thân thể du hồn Đạo tặc chậm rãi tan biến, hệt như 1 màn sương khói chậm rãi tiêu tan, cuối cùng tan biến.

Du hồn Đạo tặc đột nhiên tan ở trong không khí, làm cho Phong Dã có 1 loại dự cảm bất hảo.

“Sao lại thế này?” Phong Dã sửng sốt, chợt trong lòng nhói lên, kinh hô 1 tiếng: “Tiêu Ngự gặp nguy hiểm!”

Du hồn Đạo tặc tan biến, hơn phân nửa là chạy đi tìm Tiêu Ngự , mà Tiêu Ngự lúc này đang mở khóa rương thời khắc mấu chốt, nếu như xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, vậy kiếm củi 3 năm thiêu đốt 1 giờ rồi !

Nhưng là bây giờ Tiêu Ngự đang ở trong vòng vây của tất cả Bằng Pháp sư , bọn họ căn bản không cứu được Tiêu Ngự!

Đóng băng giải trừ!

Hơn 100 Bằng Pháp sư giải trừ trạng thái đóng băng, quay đầu nhìn lại, 1 đạo hắc ảnh đang từ bên cạnh Tiêu Ngự chậm rãi ngưng tụ, hướng về Tiêu Ngự nhào tới.

Tiêu Ngự vẫn còn đang mở khóa rương, phát hiện bên cạnh có 1 cái thân ảnh, tâm bỗng dưng trầm xuống, quả này toi đời em rồi.

Lôi Thuật!

Oanh 1 tiếng nổ vang, mấy trăm cái Lôi Thuật đồng thời oanh kích vào trên người cái bóng đen kia , du hồn Đạo tặc động tác bỗng dưng bị kiềm hãm.

1 đoàn sét đánh này có thể nói là mưa đúng lúc, Tiêu Ngự nhìn vào Hệ Thống Nhắc Nhở, nhanh chóng đã hoàn thành .

Hệ thống: đang mở rương, độ hoàn thành 99%

Hệ thống: đang mở rương, độ hoàn thành 100%, rương đã mở.

Dưới tay Tiêu Ngự rương chậm rãi mở, trái tim Tiêu Ngự nảy lên liên tục , mở !

Thấy được rương mở ra, Tiêu Ngự mạnh mẽ kìm chế mừng rỡ ở trong lòng , thò tay hướng vào rương, muốn đem thứ trong rương lấy ra, Đúng lúc này, 1 thanh chủ thủ hướng về Tiêu Ngự đâm thẳng đến.

Khí lạnh tràn ngập mà đến, Tiêu Ngự con người chợt co rút lại, nếu như tiếp tục thò tay vớt trang bị mà nói, Tiêu Ngự không những lấy không được, còn có thể bị du hồn Đạo tặc trực tiếp tiêu diệt.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự đưa tay thu trở về, 1 chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài, đáy lòng lạnh lẽo , chỉ thiếu chút nữa đã bị đánh trúng , chỉ là có phần đáng tiếc, vật phẩm bên trong vẫn còn chưa kịp lấy ra.

Kế tiếp còn phải phiền toái, tuy nhiên rương đã mở ra , muốn từ bên trong lấy đồ mà nói, ít nhất so với vừa rồi đơn giản hơn rất nhiều.

Du hồn Đạo tặc canh giữ ở cạnh rương gỗ màu đen, 1 đôi mắt màu đỏ yêu dị nhìn chăm chăm vào Tiêu Ngự.

316. Chương 317 Diệt Kế

Đám người Tiêu Ngự chậm rãi tản ra, du hồn Đạo tặc dự định tử thủ cạnh bảo rương, Tiêu Ngự nếu như muốn đoạt thứ trong bảo rương bị khóa , còn phải tính kỹ hơn.

“Rương mở được rồi à?” Phong Dã hướng về rương gỗ màu đen phía sau người du hồn Đạo tặc nhìn thoáng qua, hỏi.

“Ừm.” Tiêu Ngự đáp.

“Vậy là tốt rồi , chỉ cần đem hắc dẫn ra là có thể lấy được.”

“Hắc có lẽ chuẩn bị tử thủ với cái rương ấy rồi.” Tiêu Ngự nhìn về phía trước du hồn Đạo tặc đang cẩn thận thủ hộ rương gỗ màu đen , nói.

“Vậy không phải rất tốt sao ?” Phong Dã cười nhìn thoáng qua Tiêu Ngự nói.

Nghe được Phong Dã nói, Tiêu Ngự tâm tư động 1 chút, đã hiểu ý của Phong Dã , gã du hồn Đạo tặc đã muốn tử thủ, thì Phong Dã chỉ cần cho Âm Vu cầm mắt thần ở gần rương, sau đó đem du hồn Đạo tặc giết chết là được . Du hồn Đạo tặc nếu như rời khỏi rương gỗ màu đen tấn công các games thủ, Tiêu Ngự sẽ có thể trực tiếp mò trang bị trong rương , nếu như du hồn Đạo tặc không rời đi , các games thủ class pháp hệ kia cũng vẫn có thể đem du hồn Đạo tặc đánh đến chết.

Cứ như vậy, du hồn Đạo tặc sẽ chết ở cạnh rương!

Không thể không nói, đây là 1 kế sách tuyệt diệu! Có thể không tổn hại người nào mà vẫn dễ dàng tiêu diệt cái tên du hồn Đạo tặc này a!

“Còn cần người phối hợp, người khác cần bản không uy hiếp nổi thứ trong rương , nếu như du hồn Đạo tặc rời rương đi, người phải đi tới giả vờ lấy trang bị, nhớ kỹ, nghìn vạn lần đừng đem trang bị cầm ra, nếu như cầm ra ngoài, thì người cũng không sống nổi .” Phong Dã dặn dò.

“Ta hiểu.” Tiêu Ngự đáp. Nếu như Tiêu Ngự đem trang bị lấy ra. Du hồn Đạo tặc tự nhiên sẽ truy kích Tiêu Ngự. Đem Tiêu Ngự tiêu diệt. Sau đó cướp lấy trang bị. Không bằng dứt khoát không lấy trang bị . Chỉ là uy hiếp 1 chút. Khiến cho du hồn Đạo tặc không tách rời được rương gỗ màu đen. Cho đến khi bị class công kích tầm xa của Lôi Thề giết chết . Rồi mới đi lấy thứ trong rương.

Du hồn Đạo tặc 500.000 huyết lượng. Lever 60 tinh anh. Bất kể đi đến chỗ nào cũng là 1 gia hỏa vô cùng bư hãn . Nếu như đối lại bình thường. các games thủ của Lôi Thề muốn tiêu diệt cái tên du hồn Đạo tặc này là vô cùng gian nan . Nhưng bây giờ. Cái tên du hồn Đạo tặc này lại thành vật trong tay của đám người Tiêu Ngự.

Phong Dã bắt đầu điều chỉnh Đoàn đội. 1 đám các games thủ class cận chiến tạo thành 1 vòng tròn ở chu vi xung quanh gần rương gỗ màu đen và du hồn Đạo tặc. Phía sau là các games thủ class pháp hệ cũng bắt đầu điều chỉnh vị trí.

” Các Âm Vu tập hợp!”

“Đội Âm Vu có mặt.”

“Cầm mắt thần . Nhất định phải đem tất cả khu vực toàn bộ bao trùm hết !”

6 Âm Vu đi ra, rất cẩn thận đến gần du hồn Đạo tặc, phạm vi của mắt thần chỉ có trên dưới 5m , để khiến cho phạm vi bao trùm của mắt thần được toàn bộ hơn, bọn họ nhất định phải đến gần du hồn Đạo tặc trong vòng 5m.

Du hồn Đạo tặc thân ảnh xuất hiện đột ngột, đánh về phía 1 người Âm Vu trong đó.

Thấy được động tác của du hồn Đạo tặc, Tiêu Ngự đột nhiên đến gần rương gỗ màu đen.

Du hồn Đạo tặc vừa chạy ra cách hơn 3m, lập tức dừng chân, chậm rãi lui trở về, cảnh giác nhìn về phía Tiêu Ngự.

Mắt Thần!

Âm Vu cầm 1 cây Mắt Thần, Ngay sau đó mấy games thủ khác cũng bắt đầu cầm mắt thần , Mắt Thần đem khu vực xung quanh hoàn toàn bao trùm.

Đội các Âm Vu lui trở về.

“Bắt đầu .” Phong Dã mỉm cười, cái tên du hồn Đạo tặc này có thể nói là quái tinh anh đầu tiên mà hắn gặp phải công kích sáng khoái nhất , không cần Thuần Chiến sĩ hấp dẫn hỏa lực, không cần hàng loạt class cận chiến tạo vòng vây, cũng không cần để ý giá trị thù hận, “Tất cả công kích tầm xa , công kích!” Bùm !

Từng đạo ma pháp và mũi tên hết như đàn châu chấu , từ 4 phương 8 hướng bắn về phía du hồn Đạo tặc, từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu du hồn Đạo tặc bay lên, tất cả đều là cường chế hắn phải nhận thương tổn.

Khi bắt đầu du hồn Đạo tặc còn có thể nhờ vào mấy cái kỹ năng tránh né 1 chút, nhưng mà hắn vừa tiến vào trạng thái tiềm hành, qua 1 khắc thời gian đã vừa bị các games thủ đánh trở về nguyên hình.

Du hồn Đạo tặc cứ định tấn công ra ngoài, Tiêu Ngự lại đến gần rương gỗ màu đen kia , khiến du hồn Đạo tặc phải rút trở về, thứ trong rương kia , so với sinh mệnh của hắn còn muốn quan trọng hơn .

Các games thủ class công kích tầm xa đánh đấm vô cùng sáng khoái, toàn bộ liều mạng đem hết toàn lực công kích, mặc dù mỗi công kích đều chỉ có thể tạo thành 1 chút thương tổn, bọn họ cũng đều đánh ra hết sức. Dù sao du hồn Đạo tặc cũng không uy hiếp đến bọn họ, bọn họ căn bản không cần phải sợ hãi.

Hơn 3.500 games thủ class công kích tầm xa, mỗi người mỗi 1 lần công kích có thể tạo thành 1 thương tổn, du hồn Đạo tặc huyết lượng mặc dù rất nhiều, nhưng chỉ cần duy trì lâu dài thì cũng sẽ không chịu nổi .

5.000 người dưới tay Phong Dã này, nếu như đánh bữa mà nói, nói không chừng sẽ bị cái tên du hồn Đạo tặc lever 60 tinh anh này tiêu diệt toàn bộ , nhưng mà bây giờ du hồn Đạo tặc lại liên tục bị vây giết ở cạnh bảo rương không có cách nào phản kháng a !

“Quá vui vẻ !” Nhìn vào đoàn ma pháp và mũi tên tập trung công kích lên trên người du hồn Đạo tặc , Phong Dã cũng nhịn không được nói, nếu như mỗi tinh anh đều có thể đối phó như vậy hắn là sung sướng biết bao a.

Sau khi duy trì công kích hơn 1 phút đồng hồ, các games thủ class pháp hệ ma pháp đã có chút cạn kiệt , Phong Dã khẩn trương lệnh cho các games thủ class pháp hệ gia trì thêm hiệu quả phục hồi ma pháp.

Sau 2 phút, các games thủ class pháp hệ ma pháp cạn kiệt , bắt đầu ngồi xuống phục hồi ma pháp , chỉ có các Cung tiễn thủ vẫn còn siêng năng bắn.

”Người này quả là lì a .

“Quá lì.”

“Được cái đánh rất là phê a.”

Phần đông các games thủ class pháp hệ ngồi xúm lại 1 chỗ, 1 bên hút thuốc lào (thực ra là uống nước suối để hồi phục ma pháp – mà mấy ông hay uống nước chè thì thường đi đôi với bắn thuốc lào í mà), 1 bên hưng phấn trò chuyện .

Các games thủ sau khi ngồi xuống, trên sân chỉ còn lại có hơn 500 Cung tiễn thủ, bọn họ công kích lại không kịp theo tốc độ phục hồi huyết lượng của du hồn Đạo tặc , du hồn Đạo tặc ở dưới công kích của 500 Cung tiễn thủ , huyết lượng chậm chạp phục hồi .

“Máu thật là trâu a , 500.000 huyết lượng liền , hắc hắc.”

Các games thủ khi nói chuyện phiếm , vẻ mặt đều rất nhẹ nhàn.

Sau 1 lúc lâu, các games thủ class pháp hệ lại đứng lên, tiếp tục phát ra công kích , du hồn Đạo tặc huyết lượng lại bắt đầu đi xuống.

Du hồn Đạo tặc rất phần nộ, nhưng mà hắn vừa rời đi bảo rương sẽ lại bị Tiêu Ngự lao tới , nếu như quay đầu muốn công kích Tiêu Ngự, sẽ có Đạo tặc khác đến gần hắc mộc bảo rương bị khóa, du hồn Đạo tặc tiến thoái lưỡng nan.

Thời gian chậm rãi trôi qua, qua hơn 10 phút, các games thủ đánh lại ngừng , ngừng rồi lại đánh, cuối cùng làm rút hơn 300.000 huyết lượng của du hồn Đạo tặc.

“Người này thật là khó đối phó a .” Phong Dã không nén nổi xúc động nói, lấy thực lực những games thủ trong Công hội này , đối phó lever 60 tinh anh quả thực là quá miễn cưỡng , nếu như chờ tất cả games thủ đều lên tới Lever 30, hoàn thành chuyển chức, vậy thì lại đơn giản hơn nhiều .

Lever 60 tinh anh so với Lever 50 tinh anh cao hơn 10 cấp, thực lực sai biệt rất lớn, lever 60 tinh anh là đã chuyển chức lần 2, mà Lever 50 tinh anh chỉ mới chuyển chức lần 1, khi các games thủ công kích Lever 50 tinh anh có thể tạo thành 7-8 điểm giá trị thương tổn, nhưng khi công kích lever 60 tinh anh cũng chỉ có thể miễn cưỡng được 1 điểm thương tổn .

Tuy nhiên bất kể du hồn Đạo tặc trâu bò bao nhiêu, chuyện bị tiêu diệt cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Du hồn Đạo tặc làm như cảm giác được vận mệnh sắp kết thúc , khẽ hét lên 1 tiếng, lao tới hướng Tiêu Ngự phía ngoài, Tiêu Ngự cũng không ngừng lùi lại, chạy phọt rầm , quay người lướt qua ra xa mấy mét .

Du hồn Đạo tặc truy đuổi chưa được bao xa, đã phát hiện 1 Đạo tặc Lờ Thề đến gần hắc mộc bảo rương bị khóa, lập tức lượn trở về.

Thiểm Thứ!

Sút 1 tiếng, chủy thủ trong tay du hồn Đạo tặc xuyên vào thân thể Đạo tặc kia, đem Đạo tặc kia xâu bay ra ngoài. Đạo tặc kia ngã xuống đất mất mạng. (thằng Phong Ẩn đâu hok biết = = lại để gà mờ vào tự sát)

Du hồn Đạo tặc đột nhiên phát hiện, xung quanh còn có mấy chục Đạo tặc khác !

Chết 1-2 tên Đạo tặc, Phong Dã căn bản không để ở trong lòng, hắn có rất nhiều người!

“Cam chịu số phận đi.” Phong Dã vừa cười vừa nói.

Vì bảo vệ thứ trong hắc mộc rương, du hồn Đạo tặc không dám lại xông tiếp .

Trần An Tâm Linh!

Để phòng ngừa du hồn Đạo tặc chó cùng rứt giậu, Tiêu Ngự cho du hồn Đạo tặc 1 cái Trần An Tâm Linh, bất kể có hữu hiệu hay không cứ xài 1 phát rồi tính.

Cứ như vậy vừa duy trì kéo dài tới 5 6 phút, du hồn Đạo tặc huyết lượng cuối cùng cũng cạn kiệt, thốt lên 1 tiếng bất cam , ngã trên mặt đất, dần dần tiêu tan.

“Gamer over !”

Thấy được du hồn Đạo tặc đã chết, các games thủ Lờ Thề bỗng chốc tung hô, hưng phấn thảo luận .

“Đoàn trưởng thật tài tình, lại có thể nghĩ ra cái diệu kế như vậy, không cần tổn thất gì mà đem được Đạo tặc kia tiêu diệt.”

“Không biết kia Đạo tặc rơi ra thứ gì, kiểu gì cũng phải là cái Truyền Thuyết hoặc là Sử Thi a.”

“Đó là dĩ nhiên rồi .”

Đám người Phong Dã và Tiêu Ngự nhìn nhau cười, Tiêu Ngự đi lấy thứ trong bảo rương bị khóa , mà Phong Dã thì khom lưng nhặt vật phẩm du hồn Đạo tặc rơi xuống .

Tiêu Ngự thò tay hướng hắc mộc rương tìm kiếm 1 lần, vật phẩm bên trong thật đúng là không ít, lại có thể mò lên 5 cái, đây là 1 lần thu hoạch rất đáng kể a!

“1 cái áo giáp phòng ngự cấp Sử Thi , 1 cây vu trường cực phẩm cấp Truyền Thuyết , tăng skill trị liệu .” Tiêu Ngự sau khi nhìn 1 chút 2 cái thứ này, tiện tay ném cho Phong Thần bên cạnh, 2 cái này không phải đồ của mình.

Lại nhìn 3 cái còn lại, 1 quyển sách, 1 khối hạt châu còn có 1 chuỗi chủy thủ.

Quyển sách kia tên là bút ký của Áo Đặc Lan , bên trong chỉ chít toàn là văn tự, Tiêu Ngự chỉ là nhìn qua vài lần, trước hết bỏ qua 1 bên, quyển sách này cần chậm rãi nghiên cứu, nhìn thoáng qua thuộc tính hạt châu.

Linh Hồn Châu: vật phẩm, cấp Sử Thi. Linh hồn hệ sinh vật độ thiện cảm +30, khi bắt sinh vật triệu hồi linh hồn hệ xác xuất thành công +30%, khi đã có sinh vật triệu hồi linh hồn hệ, đem Linh Hồn Châu này cho sinh vật triệu hồi ăn, có thể tăng độ trung thành của sinh vật triệu hồi đạt tới giá trị cao nhất , tất cả thuộc tính tăng lên 1, huyết lượng gia tăng +20%, cũng thu được kỹ năng Linh Hồn Trối Buộc.

Linh Hồn Trối Buộc: làm cho đối phương rơi vào trạng thái xơ cứng, thời gian duy trì cùng cấp bậc của sinh vật triệu hồi có liên quan.

“Thứ tốt a!” Sau khi thấy được thuộc tính hạt châu, Tiêu Ngự 1 trận kinh ngạc vui mừng, hạt châu này hẳn là thứ hồn sư trước kia dùng lúc còn sống a , gia tăng thuộc tính hồn sư, 2 hạng mục thuộc tính phía

trước đối với bản thân đi bắt U Linh Bĩ Mông quả thực là trợ giúp cực lớn ! Nếu như bắt thành công, Tiêu Ngự đem Linh Hồn Châu này cho U Linh Bĩ Mông ăn, chẳng những có thể gia tăng thực lực của U Linh Bĩ Mông cũng gia tăng luôn kỹ năng a, còn có thể làm cho sinh vật triệu hồi độ trung thành đạt tới giá trị full!

Độ trung thành của sinh vật triệu hồi ra là phi thường trọng yếu , có thể thông qua ăn thức ăn triệu hồi hoặc là con đường khác thu được, nếu như sinh vật triệu hồi độ trung thành thấp hơn 50, thì không có cách nào triệu hồi được , thấp hơn 70, sức chiến đấu giảm . Ở trong chiến đấu nếu như trung thành quá thấp, còn có khả năng cản trở chủ nhân. Mà bây giờ, có Linh Hồn Châu này, tất cả vấn đề đều được giải quyết , quả thực là 1 lần vất vả suốt đời nhàn cư, có thể nói là thu hoạch ngoài ý liệu

317. Chương 318 Sào Huyệ Bĩ Mông

Tiêu Ngự nhìn 1 chút thuộc tính thanh chủ thủ kia .

Ám Ảnh Sát Đặc Tư chủ thủ: vật phẩm, cấp Truyền Thuyết. Công kích 158-20, 12% hiệu quả phá giáp, khi mang vào ám ảnh làm tăng thương tổn , thương tổn tất cả các kỹ năng cao cấp cộng thêm 20%, cộng thêm kỹ năng Mạt Hâu.

Mạt Hâu: kỹ năng kết thúc, thương tổn trụ cột kỹ năng 100 , thương tổn x 3 , có xác suất nhất định dẫn đến hiệu quả tử vong. (chắc là làm đối thủ chết không kịp ngáp)

Tiêu Ngự đã nhìn thấy vô số lần Đạo tặc tinh anh kia thi triển kỹ năng Mạt Hâu , đối với quá trình thi triển kỹ năng Mạt Hâu đã nhớ kỹ trong lòng, độ hoàn thành tuyệt đối sẽ không quá thấp, cái kỹ năng đáng sợ này khiến cho Tiêu Ngự rung động rất sâu, tăng gấp 3 thương tổn, có xác suất nhất định dẫn đến hiệu quả tử vong, có thể xưng được là 1 đòn trí mạng (1 hit võ mồm).

Cái kỹ năng này mới thật sự là kỹ năng kết thúc, so với Phản Thủ Bối Thứ và Dịch Cốt còn mạnh mẽ hơn a .

” 3 thứ này ta lấy .” Tiêu Ngự nhìn về phía Phong Dã nói.

Phong Dã gật đầu, rương này chính là do Tiêu Ngự mở ra , lấy được 2 cái cực phẩm trang bị đã làm cho Phong Dã mừng rỡ như điên rồi , nhất là kia cái trang bị Thuần Chiến sĩ cấp Sử Thi kia , quả thực giống như trời ban thưởng , khiến cho Phong Dã tinh thần sáng loáng .

“Thừa ra 1 thanh chủ thủ cấp Truyền Thuyết roài .” Tiêu Ngự nói, đem cái chủ thủ kia ném cho Phong Dã, cái chuỗi chủ thủ này chính là lần đầu tiên khi chạm mặt Phong Dã thu hoạch được .

Phong Dã tiếp nhận thanh chủ thủ kia, chuẩn bị đưa cho Phong Ân.

“Cái tên du hồn Đạo tặc này cũng rơi ra 1 cái trang bị, là 1 cái miếng lót vai cấp Sử Thi , cộng thêm kỹ năng Độn Hình.” Phong Dã đem trang bị đưa cho Tiêu Ngự nói, đối với thứ Tiêu Ngự cần mà nói, hẳn sẽ không keo kiệt chút nào .

“Coi như không tệ.” Tiêu Ngự tiếp nhận miếng lót vai Phong Dã đưa qua. Sau khi nhìn 1 chút nói. Lại đưa lại cho Phong Dã.

Phong Dã sững sờ 1 chút. Hỏi: “Người không cần à ?”

“Ừm . Ta có đồ tốt hơn rồi .” Tiêu Ngự nói. Miếng lót vai này mặc dù khá được. Nhưng mà so với miếng lót vai trên người Tiêu Ngự. Còn kém hơn nhiều lắm. Cái miếng lót vai kia cộng thêm 1 cái kỹ năng Biệt Tung. Huống chi Tiêu Ngự đã có kỹ năng Độn Hình . Tự nhiên không cần cái trang bị cấp Sử Thi này.

” Trang bị tốt như vậy mà cũng không cần ?” Phong Dã giật mình nói. Mặc dù biết trên người Tiêu Ngự trang bị vô cùng tốt. Nhưng dù sao chưa có xem qua toàn bộ trang bị của Tiêu Ngự. Nghe Tiêu Ngự nói không cần cái trang bị cấp Sử Thi này. Hẳn cũng rất ngạc nhiên a . Đây chính là trang bị cộng thêm kỹ năng a ! Nói cách khác. Cái trang bị trên người Tiêu Ngự kia cộng thêm kỹ năng hẳn phải rất tốt!

Đối với class khác có lẽ không đáng nói mấy. Nhưng đối với Đạo tặc mà nói. Kỹ năng chính là sinh mệnh của Đạo tặc.

Các chức nghiệp chức năng bất đồng. Cũng khiến cho nhu cầu đối với thuộc tính trang bị của các chức nghiệp cũng bất đồng theo. Thuần Chiến sĩ có nhu cầu tăng phòng ngự. Cho nên Thuần Chiến sĩ trang bị phòng ngự càng cao thì càng quý. Pháp sư có nhu cầu tăng tốc độ ngâm xương. Cho nên trang bị gia tăng tốc độ công kích ma pháp là quý nhất. Class trị liệu thì có nhu cầu trị liệu. Cho nên trang bị gia tăng tốc độ trị liệu là quý nhất. Mà Đạo tặc thì đối với kỹ năng cực kì khao khát khiến cho trang bị cộng thêm kỹ năng giá luôn ngất ngưỡng. Hơn nữa trang bị cộng thêm kỹ năng lever cao quá ít (tui lại thấy nó kiếm còn dễ hơn lever thấp a) . Hơn phân nửa là xuất ra từ những nhiệm vụ phụ bản khó khăn rất cao . Những games thủ trang bị Đạo tặc được cũng không nhiều. Cũng khó trách Phong Dã lại giật mình như thế.

Tiêu Ngự đã không cần , thì Phong Dã sẽ đem trang bị này cho Phong Ẩn, vừa lúc lại gia tăng thêm cho Phong Ẩn thêm 1 kỹ năng đào tẩu. Phong Ẩn là tiên phong dò đường của Lữ Thê Công hội , có rất nhiều bản đồ không biết rõ đều là nhờ Phong Ẩn thăm dò ra, hẳn đối với Lữ Thê Công hội có quan hệ rất trọng yếu, Phong Dã cũng đang dốc hết sức gia tăng trang bị cho hắn .

Các games thủ lần lượt đem tất cả đội viên hồi sinh , 1 trận này thu hoạch khiến cho cả Công hội đều sôi trào , Phong Dã chia cho mỗi 1 games thủ tham gia lần hành động giết quái này không ít điểm giá trị cống hiến Công hội.

Lại được 1 cái áo giáp cấp Sử Thi, Phong Thần trở nên càng thêm trâu đất , đối phó tinh anh cấp cao cũng càng thêm nắm chắc hơn , Phong Dã tự nhiên cũng sẽ vui như điên vậy.

“Quyển sách kia là cái gì thế?” Phong Dã hỏi, cái gương gỗ màu đen này luôn luôn để ở trước mộ hồn sư Áo Đặc Lan, bên trong chắc chắn sẽ có thể xuất hiện 1 cái vật phẩm nhiệm vụ, có khi vài món cũng không chừng, nhất định sẽ là quyển sách trong tay Tiêu Ngự .

“1 cái vật phẩm nhiệm vụ, bút ký của Áo Đặc Lan, bên trong viết rất nhiều thứ tạp nham, tạm thời còn chưa nhìn ra là cái gì.” Tiêu Ngự nói.

“Đã như vậy, vậy trước tiên cứ thu vào đi, đoán chừng có thể là manh mối nhiệm vụ nào đó .”

“Hắn là vậy a .” Tiêu Ngự nói, nếu bàn về độ nhạy cảm đối với nhiệm vụ , Tiêu Ngự tuyệt đối mạnh hơn các games thủ bình thường rất nhiều, cầm được quyển sách này, Tiêu Ngự cần làm là từ văn tự phức tạp trong sách tìm ra manh mối nhiệm vụ .

” Các hồn sư trong trang viên cổ xưa bên cạnh dòng Tắc Phi Hà hướng về minh nguyệt cầu nguyện, thời điểm mặt trăng màu đỏ mọc lên linh hồn tổ tiên sẽ sống lại, sẽ dẫn dắt bộ tộc hồn sư đi hướng hưng thịnh . Tổ tiên to lớn và vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư cùng nhau nối liền minh thể (bầu trời và nhân gian) , lập nên quốc gia hòa bình tuyệt diệu. ”

Tổ tiên cùng Khắc Văn Đồ Tư, vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư, nghe cái tên này, Tiêu Ngự tâm tư giống như ngựa đứt cương, những câu nói trước khi bỗng nhiên nảy lên trong lòng Tiêu Ngự.

“Khắc Văn Đồ Tư.” Tiêu Ngự lẩm bẩm nhắc tới cái tên này, bỗng dưng, kinh hãi nhìn vào Đào Thoát chuỷ thủ trong tay, vô số manh mối bị Tiêu Ngự xâu chuỗi lại, khiến cho Tiêu Ngự cho ra 1 cái kết luận làm cho người ta giật mình là, bản thân lần đầu tiên làm nhiệm vụ, tiến vào cổ mộ không biết tên kia người Vong linh Vu sư gặp phải lần đầu tiên đó , lại có thể chính là vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư a !

Trong Truyền Thuyết, vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư thành lập Địch Nhã, cùng Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ đánh lui quân xâm lược Ai Lạp Tây Á , sau đó đem quyền lực giao cho Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, rồi tiến vào giấc ngủ ngàn thu.

Sau khi Tiêu Ngự tiến vào cổ mộ, cũng không biết tên Vong linh Vu sư thần bí kia , Vong linh Vu sư kia chỉ kể 1 cái chuyện xưa cho Tiêu Ngự, mẹ của hắn ở trong sa mạc dùng máu mình cho hắn ăn, cho đến khi hắn được Địa Tinh đi ngang qua cứu sống . Ở trung tâm Minh Dạ Thành, có 1 tòa điêu khắc, nội dung điêu khắc chính là 1 người mẹ cắt cổ tay để máu tươi chảy vào trong miệng đứa trẻ mới sinh . Tòa điêu khắc kia chính là vì kỷ niệm mẫu thân của vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư mà lập nên .

2 cái chuyện xưa trùng hợp hội tụ lại , Tiêu Ngự cho ra kết luận, Vong linh Vu sư thần bí bản thân gặp trước đây chính là vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư! Trước kia Vong linh Vu sư đó luôn tạo cho hắn ấn tượng an bình , nên Tiêu Ngự mới không liên tưởng tới mặt này.

Tiêu Ngự trong lúc vô ý nhận được nhiệm vụ kia, lại có thể cũng liên quan tới vu yêu vương , điều này làm cho Tiêu Ngự vô cùng bất ngờ, khen thưởng nhiệm vụ mặc dù chỉ là 1 thanh chủy thủ cộng thêm kỹ năng , nhưng cái chuỗi Đào Thoát chủy thủ này luôn đi theo Tiêu Ngự cho tới bây giờ, giúp cho Tiêu Ngự thoát khỏi vô số lần đuổi giết, đối với Tiêu Ngự mà nói, cái thanh chủy thủ này so với rất nhiều trang bị đều quan trọng hẳn .

Không biết vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư và cái tên tổ tiên bộ tộc hồn sư này rốt cuộc có quan hệ gì, phía sau có thể sản sinh ra chuyện gì. Mặc dù ngoài thân phận Khắc Văn Đồ Tư ra, chưa có bất luận cái phát hiện gì, nhưng chỉ vờn vờn như thế, đã khiến cho Tiêu Ngự nảy lên quyết tâm truy đuổi . Bản thân lại có thể ở làm 1 cái nhiệm vụ có liên hệ cùng vu yêu vương, cho dù chỉ có 1 chút liên hệ như vậy, cũng đủ để cho Tiêu Ngự kích động không thôi .

Nếu như có thể hoàn thành đầy đủ 1 chuỗi nhiệm vụ có quan hệ cùng vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư , thay đổi hướng đi của đại lục, thì chết cũng nhắm mắt a.

Đối với 1 games thủ si mê làm nhiệm vụ mà nói, tâm nguyện lớn nhất của hắn chính là có thể hoàn thành 1 nhiệm vụ quốc gia , hoàn thành 1 nhiệm vụ quốc gia lợi nhuận cũng đủ để làm cho vô số games thủ phát cuồng.

Thấy Tiêu Ngự nhìn vào Áo Đặc Lan bút ký chăm chú như lạc vào cõi thần tiên trong mộng , Phong Dã gọi hơn nửa ngày mới khiến cho Tiêu Ngự phục hồi lại tinh thần.

“Phát hiện đầu mối gì không ?” Phong Dã nghi ngờ hỏi, Tiêu Ngự hẳn là phát hiện ra đầu mối gì đó , mới có thể đứng ở tại chỗ ngẩn ngơ như vậy.

“Không có , chỉ là phát hiện 1 ít chuyện thú vị.” Tiêu Ngự cười cười nói, không có nói rõ là cái gì, thứ này, nói cho người khác biết cũng không có bất luận cái tác dụng gì, Tiêu Ngự nhất định phải tự mình lột kén kéo tơ tìm manh mối nhiệm vụ, người khác căn bản không giúp được gì.

Phong Dã gật đầu, không có tiếp tục truy hỏi, nói: “Rất nhanh sẽ tới nơi , trước tiên nghĩ biện pháp đối phó con U Linh Bỉ Mông kia đã .”

Sau khi nghỉ ngơi chỉnh đốn 1 lần, 5.000 games thủ Lôi Thề Công hội cuối cùng cũng phục hồi xong, bởi vì trước đó thành công vang dội, khiến cho sĩ khí toàn bộ Đoàn đội tăng vọt.

Lại nói tiếp, cũng là nhờ Phong Dã khen thưởng thành viên Công hội mỗi người đều được 50 điểm Công hội cống hiến, 50 điểm cống hiến Công hội đủ cho mỗi người bọn họ đến kho trang bị của Công hội lấy 1 đồ Tử Trang , bình thường giết quái tinh anh nhiều nhất cũng chỉ có thể nhận được 1 ít điểm , lúc này Phong Dã đang rất cao hứng nên mới hào phóng như vậy.

Các games thủ mài đao soàn soạt, nếu như bắt được con U Linh Bỉ Mông kia, có thể cũng đạt được không ít cống hiến Công hội, cho nên cả đám đều rất hưng phấn.

Lôi Thề Công hội 1 mạch tiến bước, chém giết không ít Lever 50 tinh anh, khiến cho Phong Dã thu hoạch được không ít trang bị tốt. (thăng cấp tiêu hok đi “móc lỗ ấ” nữa à =,= hok thử xem có chôm được j hok thì phí quá)

“Nếu như Phong Ẩn dò xét ra thêm mấy cái bản đồ như vậy, Công hội của chúng ta muốn không mạnh cũng không được a .” Phong Dã xúc động nói, tuy nhiên bản đồ như Bỉ Mông Huyệt cũng không phải dễ dàng mà kiếm được, địa hình Bỉ Mông Huyệt này bí mật như vậy, Phong Ẩn trong lúc vô ý mới dò xét đến chỗ này, bản đồ như vậy không có khả năng có nhiều a .

Phong Ẩn cười cười, Phong Dã chắc là đang nằm mơ giữa ban ngày đây, tạm thời không chú ý đến hắn là được .

Dò xét được bản đồ mới không đơn giản chỉ có Lôi Thề, nếu như đổi lại Đoàn đội khác, dò xét được 1 bản đồ mới, đều phải trải qua vô số lần khai phá , thường hay tổn thất khá nặng nề, nên cũng chỉ có Lôi Thề

Công hội thể lực mạnh mẽ như vậy, thúc đẩy 5.000 người cường thể khai hoang, mới có thể bảo đảm không có tổn thất .

Mọi người đi về phía trước 1 lúc , trong sương mù hắc ám phía xa , tiếng gầm thét từ đằng xa truyền đến, làm cho người ta không nén nổi sởn tóc gáy.

“Đến nơi rồi , phía trước chính là sào huyệt của U Linh Bửu Mông Lever 30 .” Phong Ấn nói, “Tuy nhiên cần cẩn thận 1 chút, bên kia có 3 con hộ vệ U Linh Bửu Mông , nếu như muốn đối phó U Linh Bửu Mông mà nói, trước tiên phải kéo bọn nó ra tiêu diệt, những thằng cha kia thực lực so với linh hồn Bửu Mông bình thường không mạnh hơn bao nhiêu, đến lúc đó tùy tiện dẫn ra tiêu diệt là được .”

Tiêu Ngự hướng về chỗ sâu trong màn sương mù nhìn lại, lơ mơ có thể thấy được 1 vách núi, dưới vách núi là hang động âm u, xem ra nơi đó chính là sào huyệt U Linh Bửu Mông ở , liền nói: ” Nhiệm vụ dẫn quái giao cho ta và Phong Ấn đi.”

Tiêu Ngự và Phong Ấn là 2 Đạo tặc kỹ thuật tốt nhất ở nơi này, nhiệm vụ dụ quái cực kỳ thuận lợi nên do 2 người bọn họ phụ trách , người khác hẳn không thể làm tốt được như họ

318. Chương 319 Thù Hận

Tiêu Ngự , Phong Ấn ẩn nấp đến gần sào huyệt Bửu Mông, 3 con Bửu Mông to lớn hoạt động xung quanh cửa vào , lộ tuyến bọn chúng hoạt động cũng không có theo quy luật gì cả .

Tiêu Ngự hướng về Phong Ấn ra động tác tay, Phong Ấn gật đầu, tỏ vẻ hiểu rõ ý Tiêu Ngự .

Tiêu Ngự đến gần 1 con linh hồn Bửu Mông trong đó, giơ chân lên, 1 cú Long Tường Thuật đá ra trúng mông 1 con linh hồn Bửu Mông trong đó .

(Q_Q trúng mông cũng được hả)

Linh hồn Bửu Mông bị đau quay đầu lại, phát hiện ra Tiêu Ngự, lập tức gầm gừ hướng về Tiêu Ngự vọt lên, 2 con linh hồn Bửu Mông khác cũng hướng về Tiêu Ngự vọt tới , Tiêu Ngự quay đầu bỏ chạy, phía sau dẫn theo 2 con linh hồn Bửu Mông.

Dựa theo kế hoạch của 2 người Tiêu Ngự và Phong Ấn, trước tiên do Tiêu Ngự hấp dẫn 3 con linh hồn Bửu Mông, sau đó do Phong Ấn công kích 1 con trong đó, dẫn 1 con trong đó đi , đem 3 con linh hồn Bửu Mông tách ra, sau đó tiêu diệt từng bộ phận một .

Thấy được 3 con linh hồn Bửu Mông đều bị Tiêu Ngự hấp dẫn, Phong Ấn công kích 1 con linh hồn Bửu Mông trong đó , linh hồn Bửu Mông kia lập tức bị hấp dẫn.

Thấy được Phong Ấn hấp dẫn 1 con trong đó, Tiêu Ngự lập tức đem khác 2 con linh hồn Bửu Mông còn lại dẫn đi xa, Phong Ấn hấp dẫn 1 con linh hồn Bửu Mông trong đó, đem linh hồn Bửu Mông kia dẫn tới vòng vây của đám người Phong Dĩ .

Tiêu Ngự thì bị 2 con linh hồn Bửu Mông truy kích liên tục đào tẩu, may mắn kỹ năng đào tẩu tương đối nhiều, trong khoảng thời gian ngắn không đến mức bị 2 con linh hồn Bửu Mông kia đuổi kịp .

Phong Dĩ thành công đem 1 con linh hồn Bửu Mông trong đó dẫn vào vòng vây Công hội , Phong Thần từ trong tay Phong Dĩ tiếp nhận quyền khống chế, mới xong xuôi, Phong Dĩ đã hướng về phương hướng Tiêu Ngự chạy trốn đuổi theo, đuổi theo Tiêu Ngự trợ giúp Tiêu Ngự gánh sự truy kích của 1 con linh hồn Bửu Mông .

1 đám các games thủ Lười Thề bận rộn hẳn lên, Phong Thần phòng ngự so với trước kia càng cường hãn hơn, đứng vững trước công kích của 1 con linh hồn Bửu Mông có vẻ vô cùng thoải mái.

“Xứng đáng là trọng giáp phòng ngự tăng phòng ngự 359. Quá phê a.” Thấy được linh hồn Bỉ Mông đánh bản thân chỉ rút hơn 200 huyết lượng. Phong Thần nhin không được rên rỉ 1 tiếng. Giữ thuần thoải mái chống đỡ công kích của linh hồn Bỉ Mông.

Linh hồn Bỉ Mông phần nộ gầm gừ công kích Phong Thần. Lại không làm gì được hắn. Sau khi Phong Thần thành lập thủ hộ. 1 đám các games thủ class công kích tầm xa bắt đầu thả tay công kích. Không đến 2 phút. Linh hồn Bỉ Mông kia đã bị tiêu diệt. Tuôn ra 1 cái pháp bào của Âm Vu.

Các games thủ Lôi Thẻ nghỉ ngơi chỉnh đốn vài phút. Phong Ân phía xa cũng vừa lúc dẫn con linh hồn Bỉ Mông thứ 2 trở về. Khiến các games thủ lại tiếp tục bận rộn.

Đối với những games thủ này mà nói. Chuyện hạnh phúc nhất thế gian chính là đánh quái tinh anh. Lĩnh giá trị cống hiến. Bọn họ đối với trang bị cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi không có hy vọng xa vời. Nhưng tiếp cận Tử Trang thì vẫn có thể. Mà đối với bọn họ mà nói. Giá trị cống hiến chẳng khác nào Tử Trang. 50 điểm là có thể lĩnh 1 kiện Tử Trang bình thường. 200 điểm cống hiến là có thể lĩnh 1 kiện Tử Trang thuộc tính không tệ.

“Sát thương cơ bản của ta là 390.” (trụ cột thương tổn – sát thương gốc khi đánh bình thường- khi thi triển skill thì = sát thương cơ bản + sát thương cơ bản của skill+ hiệu ứng + độ hoàn thành)

“Sát thương cơ bản của ta mới có 360. Tuy nhiên bạo kích cũng tương đối cao a.”

Các games thủ class pháp hệ tương đối thoải mái, chẳng cần lo nghĩ, liên tục phát ra công kích, bạo kích cùng tần suất công kích cũng có quan hệ, trong đó sát thương cơ bản là quan trọng nhất, cho nên bọn họ mới để đến ý số liệu sát thương cơ bản như vậy. (sát thương cơ bản cao = phát ra bạo kích mạnh – còn tỉ lệ bạo kích thì phải dựa vào cái khác, như 1 số game phụ thuộc vào độ chính xác, may mắn có khi còn có % chỉ số bạo kích nữa)

Mặc dù trò chuyện trên trời dưới đất, nhưng những games thủ này công kích lại không có dừng lại chút nào, từng cái ma pháp rời tay mà đi.

1 lát sau, linh hồn Bỉ Mông thứ 2 cũng ngã trên mặt đất, các games thủ bắt đầu nghỉ ngơi chỉnh đốn.

Mấy chục giây, các games thủ Lôi Thẻ hướng về phía xa nhìn qua, Tiêu Ngự đem con linh hồn Bỉ Mông cuối cùng dẫn tới, tuy nhiên Tiêu Ngự bộ dáng đặc biệt thảm hại, điều này cũng khó trách, linh hồn Bỉ Mông tốc độ di chuyển rất nhanh, công kích nhanh chóng mãnh liệt, Tiêu Ngự trốn tránh rất vất vả, với lại Tiêu Ngự lại không thể hoàn toàn đem linh hồn Bỉ Mông bỏ lại, chỉ có thể cẩn thận dẫn linh hồn Bỉ Mông, đến khi kỹ năng tan băng, nên tránh né càng thêm vất vả, Tiêu Ngự vài lần thiếu chút nữa đã bị linh hồn Bỉ Mông tát cho phát nhả răng.

Cũng phải nói tiếp là, Phong Ân rất bá phục Tiêu Ngự, hắn thử so sánh cùng Tiêu Ngự 1 chút, hắn ở dưới tài trợ của Lôi Thẻ Công hội, sưu tập được 11 kỹ năng đào tẩu, mà Tiêu Ngự tính ra mới có 7 kỹ năng đào tẩu, đây là đã đem Long Tường Thuật, Đột Tiến, Đột Thứ tính ở bên trong. Phong Ân cũng không dám nói có thể ở dưới truy kích của linh hồn Bỉ Mông chống đỡ thời gian dài như vậy, mà Tiêu Ngự không ngờ lại có thể làm được.

Tiêu Ngự với Phong Ân bất đồng là, Phong Ân am hiểu đào tẩu, mà Tiêu Ngự am hiểu đào tẩu đồng thời càng am hiểu cận chiến hơn, có mấy lần nguy hiểm đều là Tiêu Ngự lợi dụng cận kỹ xảo chiến đấu tránh thoát, nếu như đổi lại là người khác, không chắc có thể làm được như hắn.

Phong Thần chắn ở trước người linh hồn Bỉ Mông, 1 chiêu Thuần Kích nặng nề đập ở trên người linh hồn Bỉ Mông, đem linh hồn Bỉ Mông ngăn lại.

Tiêu Ngự thở dài 1 hơi, cuối cùng cũng thoát rồi, chậm rãi lui ra ngoài.

Phong Thần 1 kiếm đâm vào trên người linh hồn Bỉ Mông, chống lại linh hồn Bỉ Mông đang công kích như cuồng phong bạo vũ, đem linh hồn Bỉ Mông chậm rãi dẫn đi.

Sau khi Phong Thần tiếp nhận quyền khống chế, Tiêu Ngự lui đi ra.

“Khá mệt a?” Phong Ân thân mật mỉm cười nói.

Tiêu Ngự gật đầu, ở dưới tay linh hồn Bỉ Mông kiên trì lâu như vậy, chứng thật là rất mệt .

Các games thủ Lữ Thần đem linh hồn Bỉ Mông bao vây, Phong Thần thân thể giống như bàn thạch, ở dưới thân thể to lớn của linh hồn Bỉ Mông , vẫn cứ vững chãi ngạnh kháng không lùi.

” Trang bị của Phong Thần ở toàn bộ chiến sĩ của Tà ác liên minh chắc chắn hiện tại phải đứng thứ nhất .” Phong Dĩ nhìn về phía Phong Thần, tự mình nói, không có bất luận cái thành phần gì khoa trương, Công hội khác căn bản không có khả năng có thể trang bị cho Thuần Chiến sĩ mạnh mẽ như vậy.

Thuần Chiến sĩ phụ thuộc vào trang bị so với class khác lớn hơn nhiều, nó cũng chính là thể hiện khả năng kinh tế và thực lực của 1 Công hội hay Đoàn đội, chỉ có 1 Công hội hoặc là Đoàn đội mạnh mẽ , mới có thể bồi dưỡng ra 1 người Thuần Chiến sĩ mạnh mẽ.

Phong Dĩ có 1 Thuần Chiến sĩ cường hãn như thế, tin rằng không cần bao lâu, sẽ kéo động thực lực toàn bộ Công hội nhanh chóng tăng lên.

Phong Thần đang chống đỡ linh hồn Bỉ Mông , 1 tiếng gào thét từ vị trí sào huyệt Bỉ Mông ở đằng xa truyền đến , âm thanh nặng nề mặt đất rung chuyển.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Chánh chủ xuất hiện!” Phong Dĩ hơi biến sắc nói, trước mắt cái tên này linh hồn Bỉ Mông còn chưa thịt xong , con U Linh Bỉ Mông kia xuất hiện mà nói, vấn đề nghiêm trọng rồi a !

Đám người Tiêu Ngự bỗng đứng kinh hãi, Tiêu Ngự nhìn về phía Phong Ân nói: “Chúng ta đi ngăn chặn nó!”

Phong Ân cười khổ 1 chút: “Chỉ có thể như vậy .”

Chỉ là, 2 Đạo tặc muốn ngăn chặn 1 con U Linh Bỉ Mông Level 30 tinh anh + cường hóa, nhiệm vụ này dường như quá khó khăn a.

“Người không thể đi!” Phong Dĩ nhìn về phía Tiêu Ngự nói, “Những người khác chết hết cũng không sao, nếu như người chết , hôm nay chúng ta coi như tổn công vô ích !”

Phong Dĩ đến chủ yếu là vì giúp Tiêu Ngự bắt U Linh Bỉ Mông, tập trung nhiều người như vậy, nếu như Tiêu Ngự chết, kết quả có thể tưởng tượng được. (chết thì hok còn ai bắt nó , chưa chắc đã cứu ra được =)

Tiêu Ngự im lặng gật đầu.

Phong Dĩ sai hơn 10 Đạo tặc cho Phong Ân chỉ huy, trình trọng nói: “Cho dù chết cũng phải đem U Linh Bỉ Mông ngăn lại !”

“Yên tâm đi.” Phong Ân nói, hơn 10 đạo thân ảnh hướng về sào huyệt Bỉ Mông lao vút đi.

Tiêu Ngự chỉ có thể ở lại chờ đợi , chỉ cần Phong Ân có thể ngăn chặn U Linh Bỉ Mông trên dưới 1 phút, vật hần sẽ có thể dựa theo kế hoạch sớm định ra mà thực hiện.

“Tất cả class công kích tầm xa, toàn lực phát động . Thuần Chiến sĩ đội 1, đội 2 , đội 3, ngăn chặn nó cho ta, không thể để cho nó chạy ra ngoài được !” giọng nói của Phong Dĩ trầm giọng nói ở kênh Công hội, lúc này đã không thể đi quản vấn đề giá trị thù hận , chỉ có thể toàn lực phát ra công kích , nếu như linh hồn Bỉ Mông giá trị thù hận có thay đổi , vậy cũng chỉ có thể dùng người làm tường gáo ngăn chặn nó!

Từng đạo ma pháp và mũi tên phát ra tiếng rít sắc nhọn, oanh kích trên người linh hồn Bỉ Mông , tất cả class công kích tầm xa cấp tốc mở ra toàn lực, các loại thương tổn cao ma pháp liên tục tăng lên .

Linh hồn Bỉ Mông bị đau gầm gừ , 1 cái tát hướng về Phong Thần vồ xuống, âm vang 1 tiếng, nện ở trên đại thuẫn của Phong Thần , đem Phong Thần bức lui lại mấy bước.

Linh hồn Bỉ Mông bỏ qua Phong Thần tiếp tục tấn công ra ngoài, Phong Thần 1 chiêu Thuần Kích đem linh hồn Bỉ Mông cản lại .

Tiêu Ngự lao đến sau lưng linh hồn Bỉ Mông , chủ thủ trong tay đột nhiên tăng tốc độ, 1 chiêu Phá Cốt Thuật công kích ở trên người linh hồn Bỉ Mông , chỉ tạo thành có 3 điểm giá trị thương tổn, đồng thời thêm 1 điểm duy trì thương tổn.

Linh hồn Bỉ Mông lever rất cao , thế cho nên giá trị thương tổn của Tiêu Ngự chỉ có thể tạo thành 1 chút như vậy.

Tiêu Ngự nhảy lên cao, tung ra 1 chiêu Giảo Sát , tiếp thêm 1 điểm duy trì thương tổn.

Tiêu Ngự thả tay công kích , chỉ là Tiêu Ngự giá trị thương tổn quá thấp, linh hồn Bỉ Mông căn bản không thêm để ý đến Tiêu Ngự.

Đã linh hồn Bỉ Mông không để ý tới bản thân, Tiêu Ngự quyết định thả tay công kích !

Huyết Chi Kích Phát!

sau khi Huyết Chi Kích Phát xong, Tiêu Ngự lấy ra 1 bình Cuồng Bạo Được Hoàn hốc vào, đem thuộc tính bản thân tăng lên tới cao nhất.

Thấy được động tác của Tiêu Ngự, Phong Dã lập tức lệnh cho mấy games thủ gia trì cho Tiêu Ngự mấy cái ma pháp, điểm thuộc tính của Tiêu Ngự lập tức tăng lên như bão táp.

Tiêu Ngự 1 cái Bối Thứ xuất ra, 1 chiêu Huyền Ảnh Bộ đến phía trước linh hồn Bỉ Mông 1 chiêu Tạc Kích, 1 chiêu Tấn Kích xuất ra, Tiêu Ngự dùng Tạc Kích và Tấn Kích không thể khiến linh hồn Bỉ Mông hôn mê, tuy nhiên Tiêu Ngự sử dụng 2 cái kỹ năng này không trông chờ có thể làm cho linh hồn Bỉ Mông hôn mê, mà là vì tích lũy điểm liên kích.

Phản Thủ Bối Thứ !

Tiêu Ngự 1 chiêu Phản Thủ Bối Thứ trúng linh hồn Bỉ Mông, linh hồn Bỉ Mông trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 100 giá trị thương tổn, trước đó đa số chỉ có hơn 10 giá trị thương tổn , nên hơn 100 giá trị thương tổn có vẻ quá đột ngột nổi bật khác thường .

Mặc dù tạo thành hơn 100 giá trị thương tổn, nhưng tích lũy thương tổn của Tiêu Ngự vẫn chưa bằng các games thủ phát ra công kích này giờ, Tiêu Ngự lại xuất ra thêm mấy cái công kích, mấy cái kỹ năng công kích đã dùng gần hết , nhìn thoáng qua bản thân chỉ số năng lượng đã được 96 điểm .

Tiêu Ngự lại thêm mấy cái công kích cơ bản, trầm giọng quát 1 tiếng, nhảy lên cao, chủ thủ trong tay ra sức đâm xuống.

Bạo Liệt!

Ầm vang 1 tiếng, năng lượng ở trong người linh hồn Bỉ Mông mạnh mẽ nổ tung, 1 cái hơn 200 giá trị thương tổn từ trên đầu linh hồn Bỉ Mông bay lên.

Linh hồn Bỉ Mông đang chuẩn bị đánh về phía phần đông (đa số) các games thủ class pháp hệ đột nhiên ngừng động tác, chậm rãi quay người.

Thấy được tình trạng lạ của linh hồn Bỉ Mông , Tiêu Ngự hiểu ngay, linh hồn Bỉ Mông đã bị thù hận bản thân hấp dẫn !

319. Chương 320 Chiêu Hồn

Kỹ năng Bạo Liệt trạng thái năng lượng 100% mà cũng chỉ có thể đối với linh hồn Bỉ Mông tạo thành 200 giá trị thương tổn , tuy nhiên số thương tổn này cũng đã vượt qua các games thủ khác rất nhiều . Sau khi trúng 1 đòn này của Tiêu Ngự. Giá trị thù hận của linh hồn Bỉ Mông toàn bộ tập trung lên trên người Tiêu Ngự. Xoay người đánh về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự lui lại mấy bước. Cảnh giác chú ý linh hồn Bỉ Mông.

Bàn tay khổng lồ của Linh hồn Bỉ Mông hướng về phía Tiêu Ngự nặng nề võ xuống.

Tiêu Ngự lẩn 1 vòng tránh né đòn của linh hồn Bỉ Mông . Linh hồn Bỉ Mông nặng nề đánh lên trên mặt đất . Linh hồn Bỉ Mông 1 đòn không trúng . Càng thêm nổi điên. Bàn tay khổng lồ quét ra ngoài. Tiêu Ngự 1 chiêu Đào Thoát né tránh .

Phong Thần khẩn trương lao lên công kích , dùng Thuần Kích làm ảnh hưởng động tác của linh hồn Bỉ Mông. Trên sân trở thành Tiêu Ngự , Phong Thần và linh hồn Bỉ Mông cùng biểu diễn. Hệt như con bướm bay xuyên qua lại. Nhìn hoa cả mắt. Rất nhiều lần. Tiêu Ngự rơi vào cảnh cực kỳ nguy hiểm . Nhưng luôn luôn có thể thoát khỏi công kích của linh hồn Bỉ Mông . Tình huống nguy hiểm cho người xem đều vì Tiêu Ngự mà chảy mồ hôi lạnh.

Linh hồn Bỉ Mông lại 1 đòn nghiêm trọng hướng về Tiêu Ngự võ xuống. Tiêu Ngự cho linh hồn Bỉ Mông 1 cái Trấn An Tâm Linh. Linh hồn Bỉ Mông thân hình hơi bị kiềm hãm. Tiêu nhân cơ hội chạy ra ngoài khiến nó lại bị 1 đòn thất bại.

Tiêu Ngự và Phong Thần miễn cưỡng xem như là kéo được thù hận của linh hồn Bỉ Mông . Phía sau các games thủ class pháp hệ tăng tốc độ phát ra ma pháp . Rất nhanh đem huyết lượng của linh hồn Bỉ Mông đánh tụt quá nửa.

“Chỗ ta đang chống đỡ không ngừng !” Phong Ẩn truyền âm cho Phong Dĩ nói.“16 người. Đã chết 13 người !”

“Chống đỡ thêm 30 giây nữa !” Phong Dĩ tâm thần hơi chút rung mình . Nói. Chỉ cần qua trên dưới 20 giây. linh hồn Bỉ Mông sẽ bị tiêu diệt. Khi đó các games thủ class pháp hệ khôi phục 1 chút ma pháp xong . Đụng với cường hóa Bỉ Mông. Cũng có thể liều mạng .

“Không được u linh so với chúng ta quá nhanh ”

Vừa nói xong. Giọng nói đã bị đứt đoạn . Phong Dĩ nhú mày Phong Ẩn bên kia khả năng xảy ra vấn đề rồi .

1 cái thân ảnh to lớn chậm rãi từ trong sương mù hiện ra . U Linh Bỉ Mông đi ra!

“Tăng nhanh tốc độ!”

Tình huống có phần không ổn. Con linh hồn Bỉ Mông này còn chưa chết hẳn . Nếu như phía sau U Linh Bỉ Mông lại xông lên. Thì vấn đề sẽ rất nghiêm trọng .

Tình huống khẩn cấp. Các games thủ công kích linh hồn Bỉ Mông khiến huyết lượng nó bị tiêu hao chỉ còn dưới 17.000. Phong Thần hướng về linh hồn Bỉ Mông nhào tới.

“Tàn Sát!” Phong Thần thay đại kiếm hét lên 1 tiếng dữ dội. Hướng về linh hồn Bỉ Mông vung chém xuống.

Hệ Thống: Tàn Sát thất bại.

Phong Thần 1 lần nữa nhào tới. Đại kiếm trong tay ra sức vung chém xuống. Tàn Sát!

1 cái hơn 16.000 giá trị thương tổn từ trên đầu linh hồn Bỉ Mông bay lên , linh hồn Bỉ Mông nặng nề ngã xuống .

Phong Thần mồ trang bị lên . Lần nữa thay đổi kiên thuẫn.

“Nhanh nghỉ ngơi chỉnh đốn!” Phong Dĩ lúc này hạ lệnh nói.

Chúng class pháp hệ khẩn trương bắt đầu phục hồi ma pháp. Trong sương mù. 1 thân ảnh to lớn chậm rãi hiện ra. Rất khó tưởng tượng. Thứ này là 1 con u linh sinh vật. Da lông trắng tuyền . Xem ra hết như bong tuyết trắng tinh trong sáng . Tựa như 1 con Bỉ Mông bình thường sống sờ sờ , điểm khác biệt duy nhất là trong ánh mắt kia có 1 tia màu đỏ yêu dị . Và trên người tản ra 1 cỗ hơi thở tử vong. Mới có thể phân biệt ra được nó và Bỉ Mông bình thường.

Bỉ Mông bình thường bộ lông là màu rám nắng . Mà con Bỉ Mông này bộ lông lại là màu trắng tinh khiết. Trắng làm cho lòng người phát lạnh .

Chánh chủ cuối cùng cũng xuất hiện. May mắn Phong Thần kịp thời Tàn Sát linh hồn Bỉ Mông kia nếu không đồng thời đối mặt 2 con ngư như vậy cho dù có 5.000 người cũng không hẳn có thể chống đỡ nổi.

“Phong Thần chuẩn bị tốt chưa ” Phong Dã vừa điều chỉnh trận hình. Vừa nói.

“Tốt rồi .” Phong Thần giữ thuần hướng phía trước kia con U Linh Bỉ Mông xông đi lên.

Đừng nói Lever 30 tinh anh + cường hóa ngay cả Lever 50 tinh anh + cường hóa Phong Thần cũng đã từng gặp rồi . Đối với con U Linh Bỉ Mông trước mắt. Phong Thần tự nhiên sẽ không thêm để ở trong lòng.

Toàn thân trang bị phòng ngự cao. Còn có 1 mặt Long Thuần thuộc tính cường hãn . Toàn thân trang bị này. Đủ vốn cho Phong Thần ngạo mạn .

Phong Thần trầm giọng quát 1 tiếng. Hướng về U Linh Bỉ Mông nhào tới.

Phong Dịch và 5 6 Âm Vu lập tức đi theo. Bọn họ rải rác ở khắp nơi. Bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị cung cấp trị liệu cho Phong Thần.

Phong Dã nhìn thoáng qua các games thủ class pháp hệ phía sau . Chờ Phong Thần thành lập được xong thù hận. Ma pháp hẳn cũng đa phục hồi đầy . Đương nhiên. Phong Dã cũng không hy vọng đem con U Linh Bỉ Mông tiêu diệt kia. Tiêu Ngự còn muốn bắt U Linh Bỉ Mông làm sinh vật triệu hồi. Mục tiêu của bọn họ chỉ là tiêu hao huyết lượng của U Linh Bỉ Mông. U linh huyết lượng tiêu hao càng lớn. Tiêu Ngự bắt nó xác xuất thành công lại càng cao.

U Linh Bỉ Mông còn giữ lại bộ dáng khi còn sống . Về mặt quyền thế uy nghi . Bỉ Mông được gọi là Lục Chiến Chi Vương. Cũng không phải không có đạo lý . Bọn nó có kháng tính ma pháp và vật lý không tầm thường. Lại còn có công kích vật lý cường hãn.

Rống! U Linh Bỉ Mông thấy những người trước mặt này không ngờ lại có thể dám khiêu khích uy nghiêm của bản thân. Tức sùi bọt mép. Phần nộ gầm 1 tiếng. Thân hình to lớn hướng về Phong Thần lao đi.

U Linh Bỉ Mông khí thế hung dữ mạnh mẽ. Phong Thần giữ thuần ngạnh kháng đi lên. thân thể U Linh Bỉ Mông và đại thuần của Phong Thần va chạm cùng 1 chỗ. Phát ra 1 tiếng nặng nề dữ dội. Phong Thần không chịu nổi sức lực lớn như vậy. Bị đung bay ngược ra ngoài. Thật vất vả mới đứng vững. Lần thứ 2 nhào tới.

Phong Thần thủ trong , ngoài phòng ngự rất cao . Long Thuần còn có thể hướng ra phía ngoài tỏa ra long uy. Áp chế đối thủ. Nhưng bởi vì Bỉ Mông và Long đều là sinh vật ngang hàng . Mà U Linh Bỉ Mông lại càng có thể so với Bỉ Mông bình thường và Long nhất giai. Thế cho nên long uy hiệu quả bị giảm xuống phạm vi lớn. Nhưng mà đồng thời. Long uy tồn tại cũng làm cho U Linh Bỉ Mông nảy sinh tâm lý đối kháng nhất định . Nhất định phải cùng Phong Thần ganh đua hơn kém . Giá trị thù hận nhanh chóng tập trung ở trên người Phong Thần .

Phong Thần và U Linh Bỉ Mông triển khai đối kháng dữ dội. Thông qua công kích thành lập giá trị thù hận.

Phong Thần trên đầu không ngừng phiêu khởi từng cái hơn 600 giá trị thương tổn. Đồng thời Âm Vu phía sau không ngừng cấp Trị Liệu Thuật cho Phong Thần . Phong Thần huyết lượng không ngừng nhấp nhô lên xuống . Hoàn hảo là không cần mạo hiểm. Phong Thần huyết lượng đã vượt qua 1.600 . Có thể ngạnh kháng 2 cái cũng không có nguy hiểm mất mạng.

Tiêu Ngự cho U Linh Bỉ Mông một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”> .

U Linh Bỉ Mông: Lever 30 tinh anh + cường hóa . Máu 300.000.

Khá lắm. Lại có những 300.000 huyết lượng. Gần đuổi kịp du hồn Đạo tặc kia . Nghĩ lại cũng đúng. Bỉ Mông luôn luôn lấy phòng ngự và huyết lượng làm trừu danh. Thêm nữa là U Linh Bỉ Mông lại còn là tinh anh + cường hóa. Có 300.000 huyết lượng cũng không có gì kì lạ.

Tiêu Ngự chậm rãi ẩn nấp đến sau lưng U Linh Bửu Mông. Tận lực thu lại hơi thở. Bởi vì giá trị thù hận của U Linh Bửu Mông toàn bộ tập trung lên trên người Phong Thần . Thêm nữa là hơi thở (khí tức) trên người Tiêu Ngự làm cho U Linh Bửu Mông cảm giác được an bình. U Linh Bửu Mông càng không để ý đến Tiêu Ngự.

Trần An Tâm Linh!

Tiêu Ngự đối với U Linh Bửu Mông ném từng cái Trần An Tâm Linh. Bởi vì U Linh Bửu Mông cấp bậc quá cao. Trần An Tâm Linh hiệu quả sẽ rất thấp kém.

Chiêu Hồn Chi Dẫn!

Tiêu Ngự vừa hướng U Linh Bửu Mông thi triển Trần An Tâm Linh. Vừa thi triển kỹ năng Chiêu Hồn Chi Dẫn. (ngu nhĩ kẻ bọn nó đánh cho gần chết cứ ngồi tranh thủ mà thò đồ trên người boss không hơn à)

Hệ Thống: chiêu hồn thất bại.

Hệ Thống: chiêu hồn thất bại.

Tiêu Ngự không dự định ngay từ đầu đã thành công. Ngay cả thi triển kỹ năng Chiêu Hồn Chi Dẫn . Chiêu hồn dẫn này có xác suất thành công nhất định . Đối phương lever càng cao thực lực càng mạnh. Tiêu Ngự chiêu hồn xác suất thành công lại càng thấp. Tiêu Ngự chỉ có thể chậm rãi chờ đợi.

“Chỉ có thể dựa vào vận khí.” Tiêu Ngự thầm nghĩ. Nếu như vận khí tốt. Có khi U Linh Bửu Mông huyết lượng còn nhiều . Đã chiêu hồn thành công cũng nên. Mà cũng nói không chừng hôm nay thi triển cả ngày Chiêu Hồn Chi Dẫn cũng không cách nào thành công được .

Thu phục U Linh Bửu Mông cũng không phải cái sự tình đơn giản.

Ở trong công kích của U Linh Bửu Mông như cuồng phong bạo vũ. Phong Thần bị ép chậm rãi lùi về sau. Tuy nhiên vẫn cứ vững chãi không ngã. Luôn luôn không để phát sinh chút nguy hiểm nào . Làm cho Phong Thần tin tưởng tăng lên rất nhiều.

“Thế nào?” Phong Dã truyền âm hỏi.

“Vẫn đang thất bại.” Tiêu Ngự trả lời.

“Không nên gấp gáp. Dù sao Phong Thần vẫn duy trì được . Để cho hắn chống đỡ nhiều hơn 1 chút cũng không sao . Người có thể an tâm thi triển chiêu hồn kỹ năng.”

Tiêu Ngự bình tĩnh , từng cái Chiêu Hồn Chi Dẫn rơi tay. Nhưng mà Hệ Thống vẫn liên tục nhắc nhở thất bại. Tiêu Ngự vẫn không chút nổi giận.

Các games thủ Lữ Thề ở xung quanh quan sát . Trên sân cũng chỉ có Tiêu Ngự Phong Thần và mấy Âm Vu đang bận rộn. Rất nhanh . Phần đông các games thủ class pháp hệ ma pháp cũng đã phục hồi xong.

Phong Dã trầm mặc hồi lâu. Đối với các games thủ Lữ Thề hạ lệnh: “Tất cả class công kích tầm xa. Công kích. Chú ý thù hận!”

Bọn họ đem huyết lượng U Linh Bửu Mông tiêu hao càng nhiều. Tiêu Ngự thi triển kỹ năng Chiêu Hồn Chi Dẫn xác suất thành công lại càng cao. Bây giờ trước tiêu hao 1 ít huyết lượng của U Linh Bửu Mông rồi mới tính tiếp .

Từng đạo ma pháp và mũi tên oanh kích ở trên người U Linh Bửu Mông. Đối với U Linh Bửu Mông tạo thành hàng loạt giá trị thương tổn.

Ở trong công kích như mưa . Tiêu Ngự vẫn cứ thoang thả thi triển kỹ năng Chiêu Hồn Chi Dẫn.

Hệ Thống: chiêu hồn thất bại.

Từng cái Hệ Thống Nhắc Nhở. Chiếm toàn bộ màn hình (= = màn hình ở đâu ra – phải là tầm nhìn chứ nhĩ =.=). Đồng thời Tiêu Ngự cũng không ngừng thi triển kỹ năng Trần An Tâm Linh. Kỹ năng Trần An Tâm Linh có thể gia tăng xác suất thành công chòm đồ. Nói không chừng cũng có thể gia tăng xác suất thành công chiêu hồn. 1 cái Trần An Tâm Linh hiệu quả có lẽ rất thấp kém. Nhưng rất nhiều Trần An Tâm Linh hiệu quả tăng lên hẳn không nhỏ. Dù sao hắn vẫn phải có chút hiệu lực và tác dụng .

Nhìn vào thân thể to lớn của U Linh Bĩ Mông cao tới 4-5m . Tiêu Ngự không tránh khỏi 1 trận rung động. Trông dũng mãnh tự nhiên không cần phải bàn cãi . Còn có thể Tiềm Hành móc “ lỗ ấy “ . Quả thực là bảo bối mà tất cả Đạo tặc nằm mơ cũng mong có được . Đương nhiên. Không đơn giản chỉ có Đạo tặc. Mỗi class games thủ đều hy vọng bản thân có thể có 1 sủng vật cường hãn như vậy.

Mặc cho số phận đi ! .Vận may cần phải có. Nhưng vận may là thứ không thể cưỡng cầu. Tiêu Ngự chỉ có thể mong đợi đột nhiên nghe thấy 1 âm thanh trong trẻo của Hệ Thống. Nhưng mà âm thanh từ đầu đến cuối không có vang lên.

Ước chừng trên dưới 1 phút.

“Ngừng công kích!” Phong Dã truyền đạt xuống mệnh lệnh. Chúng các games thủ class công kích tầm xa giá trị thù hận đã khá cao . Trước hết chậm nên lại “Pháp hệ ngồi xuống phục hồi ma pháp đi.”

Phong Thần vẫn còn cùng U Linh Bĩ Mông ngạnh kháng. Các games thủ này 1 phút mới xoá được hơn 30.000 huyết lượng của U Linh Bĩ Mông. Các games thủ dừng lại. U Linh Bĩ Mông huyết lượng lại bắt đầu chậm chạp tăng lên.

Chiêu Hồn Chi Dẫn!

Tiêu Ngự có chút tê tê đầu óc , thi triển kỹ năng Chiêu Hồn Chi Dẫn

320. Chương 321 Tiên Đoán

Có dây chuyền rằng nanh và Linh Hồn Châu gia tăng độ thiện cảm và Trấn An Tâm Linh khiến U Linh Bĩ Mông không để ý đến Tiêu Ngự, điều này cũng là bình thường thôi . Tiêu Ngự dù thế nào hấp dẫn thù hận cũng tuyệt đối không có khả năng cao hơn Phong Thần, huống chi Trấn An Tâm Linh còn có hiệu lực và tác dụng trừ khử thù hận .

Vấn đề an toàn trái lại không cần lo lắng , chỉ là Chiêu Hồn Chi Dẫn này xác suất thành công quá thấp a. 1 lát sau, Phong Dã bố trí đợt công kích thứ 2 , vừa xoá hơn mấy chục ngàn huyết lượng của U Linh Bĩ Mông.

Cứ như vậy tiêu hao , mỗi lần xoá hàng loạt huyết lượng của U Linh Bĩ Mông, sau khi dừng 1 khoảng thời gian, U Linh Bĩ Mông huyết lượng lại chậm chạp tăng trở lại, cho nên U Linh Bĩ Mông mất máu rất chậm.

Kéo dài thời gian cũng là sáng tạo cơ hội cho Tiêu Ngự thi triển Chiêu Hồn Chi Dẫn, Phong Dã trái lại cũng không thấy sốt ruột.

Qua suốt hơn 20 phút, mỗi lực tục tiêu hao của U Linh Bĩ Mông ước chừng hơn 200.000 huyết lượng, theo huyết lượng U Linh Bĩ Mông không ngừng giảm xuống, Phong Dã không nén nổi cũng bắt đầu khẩn trương , loại U Linh Bĩ Mông này là tinh anh lever cao, thông thường đều có 1 số sát chiêu rất mạnh , nếu như huyết lượng đến 1 mức hạn định, rất có khả năng sẽ bộc phát ra , ngoài ra 1 ít trường hợp đặc biệt tinh anh lever cao , giới tuyến huyết lượng thông thường ở khi huyết lượng còn trên dưới 10%, càng có khả năng bạo phát .

20 phút này , Tiêu Ngự không biết đã thi triển bao nhiêu cái Chiêu Hồn Chi Dẫn, lại từ đầu đến cuối không có thành công cái nào , điều này không khỏi làm cho Tiêu Ngự có chút ủ rũ.

Tập trung ma pháp và mũi tên oanh kích ở trên người U Linh Bĩ Mông, sau khi khiến U Linh Bĩ Mông đánh lui lại mấy bước, U Linh Bĩ Mông gầm gừ 1 tiếng, lập tức vừa hướng về Phong Thần nhào tới.

Dần dần , U Linh Bĩ Mông huyết lượng giảm xuống đến còn trên dưới 60.000, U Linh Bĩ Mông phần nộ gầm gừ, 2 móng tấn công Phong Thần, trên người dần dần biến thành màu đỏ tươi, tựa như hỏa diễm bùng cháy.

“U Linh Bĩ Mông cuồng bạo rồi !” Phong Dã giật mình nói. (phát điên đó)

U Linh Bửu Mông đột nhiên bộc phát. Thực lực tăng lên phạm vi lớn. Công kích mạnh thêm. Phong Thần và mấy Âm Vu, Âm Vu đột nhiên trở nên rất tổn sức .

U Linh Bửu Mông mỗi 1 kích đều có thể làm hơn 700 huyết lượng của Phong Thần . Với lại tần suất công kích nhanh lên không ít.

U Linh Bửu Mông bộ lông toàn thân màu trắng phần nộ xù lên . Đột nhiên dữ dội lên. Đánh về phía Phong Thần.

Ừm. U Linh Bửu Mông đánh ra 1 cái bạo kích. 1 cái hơn 1.400 giá trị thương tổn từ trên đầu Phong Thần bay lên. Phong Thần bị dọa giật nảy người. Thấy được U Linh Bửu Mông lần thứ 2 vọt lên. Phong Thần trái tim gần như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực .

1 đạo ánh sáng màu đen dừng ở trên người Phong Thần. Đem huyết lượng của Phong Thần hồi phục lại. Phong Địch trên trán mồ hôi hột theo 2 gò má chảy xuống. Vừa rồi chỉ là cần chậm 1 chút. Phong Thần có thể đã chết ở dưới trảo của U Linh Bửu Mông .

Vừa mới trị liệu xong. U Linh Bửu Mông lại đánh ra 1 cái bạo kích hơn 1.400 thương tổn. (vãi lều)

Từng đạo ma pháp trị liệu dừng ở trên người Phong Thần, U Linh Bửu Mông tiếp tục tấn công Phong Thần, lại ra thêm 1 cái bạo kích. (ồ nó luôn)

U Linh Bửu Mông đột nhiên bộc phát ép Phong Thần tới mức không thở nổi , chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ .

“Không được, trị liệu không kịp !”

“Mau lui lại!”

Phong Địch kinh hô, huyết lượng của Phong Thần bị U Linh Bửu Mông đánh cho 1 đòn cạn kiệt, thiếu chút nữa chết yếu , thấy được U Linh Bửu Mông đánh tới, khẩn trương ngay tại chỗ lặn 1 vòng, tránh khỏi công kích của U Linh Bửu Mông .

Lại là vài đạo Trị Liệu Thuật dừng ở trên người Phong Thần, mấy Âm Vu cuống quýt sốt ruột , Trị Liệu Thuật không ngừng hướng trên người Phong Thần buông xuống , cuối cùng cũng cứu được Phong Thần thoát chết.

U Linh Bửu Mông ánh mắt rời khỏi Phong Thần, dừng ở trên người Phong Địch .

Thấy được ánh mắt U Linh Bửu Mông không tốt , Phong Địch cười khổ 1 tiếng : “Thảm rồi .” Bởi vì lượng trị liệu quá cao, dẫn tới hấp dẫn thù hận của U Linh Bửu Mông , thấy được U Linh Bửu Mông vọt lên, Phong Địch biết, lần này phiền toái to rồi.

Hắn biết, hắn không thể chạy, nếu như chạy vào trong đám Pháp sư mà nói, U Linh Bửu Mông chắc chắn vẫn có thể xông lại, đem hắn tiêu diệt, thù hận sau khi giải trừ, U Linh Bửu Mông sẽ triển khai tùy ý giết hại.

Phong Địch không chạy giặc mà hướng phía trước xông lên, hắn chỉ có thể đi chịu chết, mới có thể khiến cho U Linh Bửu Mông giải trừ hết thù hận, ổn định thù hận U Linh Bửu Mông mới có thể lần nữa di chuyển tới trên người Phong Thần .

Phong Địch quyết đoán bình tĩnh, đi lên chịu chết chắc chắn là biện pháp tốt nhất.

Thấy được Phong Địch hướng về U Linh Bửu Mông vọt lên, Tiêu Ngự cũng không nén nổi bá phục, không ngờ lại có thể dưới tình huống như vậy, làm ra quyết định lý trí như thế .

U Linh Bửu Mông 1 vuốt đem Phong Địch đập bay ra ngoài, đem Phong Địch miểu sát. (one hit vớ mồm)

Phong Thần hướng về U Linh Bửu Mông xông lên, 1 chiêu Thuần Kích công kích lên trên người U Linh Bửu Mông, định kéo giá trị thù hận của U Linh Bửu Mông rớt về.

U Linh Bửu Mông móng vuốt hướng ra ngoài quét ngang ra, công kích ở bụng Phong Thần , đem Phong Thần quét bay ngược ra ngoài.

U Linh Bĩ Mông giá trị thù hận đã sớm rời khỏi Phong Thần , quay người đánh về phía các games thủ khác bên cạnh.

Thấy được động tác của U Linh Bĩ Mông , Phong Dã hơi biến sắc, thể này không ổn rồi.

“Ngăn trở nó!”

Mấy trăm Thuần Chiến sĩ bên cạnh lập tức hướng về U Linh Bĩ Mông vây lên, oanh 1 tiếng nổ vang, mấy chục mặt thuẫn và thân thể U Linh Bĩ Mông đụng vào nhau, liên tục đem U Linh Bĩ Mông đánh lui lại mấy bước.

U Linh Bĩ Mông phần nộ gầm gừ, móng vuốt buông xuống, đánh bay 5 6 Thuần Chiến sĩ, đem những Thuần Chiến sĩ này trực tiếp giết chết.

U Linh Bĩ Mông 1 mạch quét sạch, giết được 1 mảng lớn Thuần Chiến sĩ.

Những Thuần Chiến sĩ này trang bị mặc dù cũng không tệ lắm, nhưng mà sao có thể so sánh với Phong Thần? Bọn họ không có thể tiếp nhận nổi 1 đòn của U Linh Bĩ Mông , ào ào ngã xuống.

“Khoảng cách 5m, tản ra, ngăn chặn đến cùng, tản ra duy trì công kích !” Phong Dã quát, 5.000 games thủ Lờ Thẻ nhanh chóng tản ra, bình thường khi giết boss , là không thể nào để cho từng games thủ tản ra khoảng cách 5m , bởi vì như vậy hỏa lực căn bản không có cách nào tập trung, với lại phạm vi phân tán sẽ là cực đại, games thủ phía sau căn bản sẽ công kích không đến boss ở trung tâm.

Mặc dù mỗi người đều rất nghi hoặc, Phong Dã tại sao phải làm ra quyết định như vậy , nhưng nếu là mệnh lệnh của Phong Dã, bọn họ không chút do dự lựa chọn thực hiện, tất cả games thủ toàn bộ hướng ra phía ngoài tản ra.

“Đoàn trưởng muốn làm cái gì?”

“Không biết, lui ra ngoài chúng ta sẽ không thể công kích U Linh Bĩ Mông !”

Ngoài vài người ra, không có mấy người hiểu Phong Dã tại sao phải an bài như thế. Tuy nhiên khi Phong Dã chỉ huy chiến đấu , cho tới bây giờ chưa có phạm qua sai lầm , mặc dù nghi hoặc, nhưng Phong Dã trải qua thời gian dài thành lập uy tín khiến cho các thành viên Lờ Thẻ không có đối với mệnh lệnh của hắn nảy sinh bất luận nghi vấn gì.

Tiêu Ngự tự nhiên là hiểu Phong Dã rốt cuộc muốn làm cái gì, Phong Dã là muốn kéo dài thời gian! Thời gian U Linh Bĩ Mông cuồng bạo dù sao cũng có hạn , Phong Dã khiến cho các games thủ tản ra, khiến cho các games thủ Lờ Thẻ phân bố mở rộng vô hạn, U Linh Bĩ Mông muốn đem những games thủ Lờ Thẻ này toàn bộ tàn sát hết, nhất định phải đem bọn họ từng người giết chết , bởi vì các games thủ cách nhau 5m, tránh né tương đối dễ dàng, U Linh Bĩ Mông truy kích các games thủ thì phải tiêu hao không ít thời gian, muốn đem Đoàn đội 5.000 người đoàn diệt (diệt toàn đội) , ít nhất cũng phải tốn 1-2 giờ. Mà thời gian U Linh Bĩ Mông cuồng bạo nhiều nhất cũng không vượt quá 5 phút, chờ thời gian U Linh Bĩ Mông cuồng bạo trôi qua, U Linh Bĩ Mông sẽ rơi vào trạng thái suy yếu nhất định , đến lúc đó Phong Dã sẽ đem đội ngũ tập trung lại, lại đối phó U Linh Bĩ Mông mà nói, nắm chắc trong tay!

U Linh Bĩ Mông không ngừng chém giết games thủ Lờ Thẻ, nhưng mà U Linh Bĩ Mông không có công kích phạm vi ma pháp, dù là đem hết toàn lực chém giết, có thể giết được bao nhiêu?

U Linh Bĩ Mông 1 mạch tấn công, 1 mạch thay phoi chất đầy , Tiêu Ngự thì chăm chú đi theo sau U Linh Bĩ Mông , thỉnh thoảng lại ném cái Trấn An Tâm Linh hoặc là Chiêu Hồn Chi Dẫn.

Mỗi games thủ cách nhau 5m, mỗi lần giết chết 1 games thủ , U Linh Bĩ Mông phải chạy 1 đoạn đường rất dài , với lại những games thủ kia cũng không phải chỉ biết đứng im, mỗi khi U Linh Bĩ Mông truy kích , những games thủ này đều cố gắng chạy trốn, kéo dài khoảng cách , đồng thời lân cận cũng phát ra công kích không ngừng , mặc dù hỏa lực phân tán, không có cách nào tạo thành thương tổn hiệu quả, nhưng cũng có thể duy trì huyết lượng U Linh Bĩ Mông không thăng không hạ.

5 phút, U Linh Bĩ Mông như tia chớp giết chết hơn 300 người, nhưng trạng thái cuồng bạo trên người cuối cùng cũng đã chậm rãi sút giảm, da lông đỏ tươi dần dần biến thành màu trắng tuyền .

Thấy được chuyển biến của U Linh Bửu Mông , Phong Dã mặt lộ vẻ vui mừng, cuối cùng cũng có thể đánh trả , hần lập tức triệu tập các games thủ Lữ Thề lần nữa tụ lại, Thuần Chiến sĩ phía trước toàn bộ hướng về U Linh Bửu Mông vây quanh đi lên.

Cho U Linh Bửu Mông một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, Tiêu Ngự phát hiện, U Linh Bửu Mông thực lực so với vừa rồi giảm xuống 1 khoảng lớn, cho U Linh Bửu Mông thêm một cái Trấn An Tâm Linh, phát hiện U Linh Bửu Mông hành động đình trệ lại 1 chút.

Đây là 1 dấu hiệu tốt , chứng minh Trấn An Tâm Linh đối với U Linh Bửu Mông có hiệu quả !

Chiêu Hồn Chi Dẫn!

Tiêu Ngự cho U Linh Bửu Mông 1 cái kỹ năng Chiêu Hồn Chi Dẫn, Hệ Thống vẫn cứ nhắc nhở thất bại, tuy nhiên hơi thở linh hồn của U Linh Bửu Mông dường như đã có chút run rẩy.

Rất nhanh , các games thủ Lữ Thề lần nữa tụ lại, đem U Linh Bửu Mông vây ở bên trong.

” Khi phát ra công kích dừng đánh ác liệt quá là được !” Tiêu Ngự truyền âm cho Phong Dã nói, sau khi Tiêu Ngự phát hiện linh hồn U Linh Bửu Mông có dấu hiệu chấn động, mừng rỡ như điên, hần cảm giác được, dấu hiệu này có thể là Chiêu Hồn Chi Dẫn đã sắp thành công , nói không chừng rất nhanh là có thể thành công , nếu như lúc này người của Phong Dã đem U Linh Bửu Mông tiêu diệt, vậy cái được không bù đắp đủ cái mất .

“Pháp sư đội 2, đội 3, công kích !”

Phong Dã lúc này hạ lệnh, hơn 600 games thủ class pháp hệ nhắm U Linh Bửu Mông công kích , các thành viên pháp hệ khác thì ngồi tại chỗ phục hồi ma pháp.

Sau khi U Linh Bửu Mông thoát khỏi trạng thái cuồng bạo, phòng ngự giảm xuống rất nhiều, các games thủ kia class pháp hệ thương tổn công kích cao lên không ít.

U Linh Bửu Mông bị các Thuần Chiến sĩ gắt gao vây ở bên trong, ở dưới công kích của những games thủ class pháp hệ , U Linh Bửu Mông huyết lượng liên tục giảm xuống.

Trấn An Tâm Linh!

Sau khi xài 1 cái Trấn An Tâm Linh, Tiêu Ngự lập tức lại cho U Linh Bửu Mông 1 cái Chiêu Hồn Chi Dẫn, linh hồn U Linh Bửu Mông lại run lên , so với vừa rồi càng thêm rõ ràng, Tiêu Ngự tâm tình vừa khẩn trương vừa hưng phấn, sắp thành công sao? Hay là ảo giác của bản thân a?

Loại này chấn động dữ dội, tuyệt đối không sai được, nhất định là bản thân Chiêu Hồn Chi Dẫn tạo thành ! Nghĩ tới đây, Tiêu Ngự tâm hơi hơi bình tĩnh lại 1 chút, tiếp tục ném Trấn An Tâm Linh và Chiêu Hồn Chi Dẫn vào mồm nó , quả nhiên, mới 1 lát sau, Tiêu Ngự lại cảm nhận được trên người U Linh Bửu Mông linh hồn chấn động mãnh liệt .

Có hi vọng rồi ! Nhìn vào bóng lưng U Linh Bửu Mông , Tiêu Ngự khẩn trương hần lên

321. Chương 322 Triệu Hồi U Linh Bửu Mông

U Linh Bửu Mông 1 bên phải chịu đựng nhiều games thủ Lữ Thề đả kích, 1 bên lại bị Tiêu Ngự thu hút, trí tuệ nó không cao , tự nhiên từ đó mà nảy sinh xu hướng tâm lý trốn tránh công kích , khi Tiêu Ngự thi triển chiêu hồn kỹ năng , linh hồn U Linh Bửu Mông liền nảy sinh chấn động.Tuy nhiên U Linh Bửu Mông vẫn còn do dự, nếu như tiếp nhận Tiêu Ngự chiêu hồn mà nói, nó sẽ triệt để mất tự do, biến thành 1 sinh vật triệu hồi.

“Tình huống thế nào?” Phong Dã hướng Tiêu Ngự dò hỏi.

“Có phản ứng , tuy nhiên trong khoảng thời gian ngắn, nó dường như sẽ chưa tiếp nhận!” Tiêu Ngự nói, tuy nhiên U Linh Bĩ Mông có phản ứng , chứng minh đã thành công 1 nửa , chỉ cần Phong Dã bên kia lại gây thêm 1 ít áp lực, U Linh Bĩ Mông kia rất khả năng sẽ trở thành vật nắm trong tay của Tiêu Ngự.

Các games thủ Lời Thề công kích mãnh liệt, khiến huyết lượng U Linh Bĩ Mông không ngừng đi , rất nhanh chỉ còn lại có hơn 10.000 huyết lượng.

“Tất cả pháp hệ ngừng công kích, Cung tiền thủ đội 1, công kích!” Phong Dã lúc này hạ lệnh nói, các Pháp sư công kích quá mãnh liệt , nếu không ngừng có thể sẽ làm chết U Linh Bĩ Mông , như vậy cái được không bù đắp đủ cái mất .

Các Cung tiền thủ công kích liên tiếp , huyết lượng U Linh Bĩ Mông nhanh chóng tụt xuống chỉ còn lại có hơn 2.000. Phong Dã lập tức hạ lệnh: “Ngừng công kích!”

Sau khi các Cung tiền thủ ngừng công kích, huyết lượng U Linh Bĩ Mông lại chậm chạp tăng trở lại, lên tới hơn 10.000.

“Tiếp tục công kích!”

Phong Dã cứ như vậy duy trì tuần hoàn, huyết lượng U Linh Bĩ Mông cứ như vậy liên tục phục hồi lại hao tổn rồi lại phục hồi .

Ở trong lúc đó . Tiêu Ngự liên tục thi triển kỹ năng Chiêu Hồn Chi Dẫn vào U Linh Bĩ Mông. Theo Phong Dã lần lượt bức bách U Linh Bĩ Mông. Linh hồn U Linh Bĩ Mông chấn động càng ngày càng dữ dội. Tiêu Ngự bắt lấy thời cơ ném ra liên tục mấy cái Trấn An Tâm Linh.

Tiêu Ngự hiểu. Đã đến thời khắc mấu chốt .

“Gia tăng công kích !” Tiêu Ngự nói. Bởi vì hắn cảm giác được linh hồn U Linh Bĩ Mông chấn động rất mãnh liệt rồi.

“Cung tiền thủ đội 1. Công kích!” Phong Dã lúc này hạ lệnh nói.

Nếu như là bình thường. 1 đội Cung tiền thủ là tuyệt đối không làm gì được U Linh Bĩ Mông . Nhưng bởi vì U Linh Bĩ Mông ở vào trạng thái suy yếu. Nên 1 đội Cung tiền thủ cũng đủ gây thương tổn tương đối đáng kể.

U Linh Bĩ Mông huyết lượng lần thứ 2 không ngừng đi xuống hết. 5.000. 4.000. 3.000. Rất nhanh hết đến 2.000 trở xuống. Phong Dã nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Tiêu Ngự không có bất luận cái hành động gì muốn ngừng lại.

Phong Dã cũng không có ngăn cản các games thủ bắn tên .

Huyết lượng U Linh Bĩ Mông từng đoạn từng đoạn rớt xuống, theo huyết lượng càng ngày càng ít, Tiêu Ngự thi triển Chiêu Hồn Chi Dẫn , linh hồn U Linh Bĩ Mông chấn động càng thêm mãnh liệt, nhưng đồng thời, từng cái Hệ Thống Nhắc Nhở chiêu hồn thất bại , làm cho Tiêu Ngự không nén nổi có chút lo được lo mất.

Huyết lượng U Linh Bĩ Mông đã tụt xuống dưới 1.000, Phong Dã khẩn trương ngăn trở các games thủ đang công kích , điều ra hơn 50 Cung tiền thủ, duy trì bắn liên tục , mới làm cho huyết lượng U Linh Bĩ Mông tụt chậm lại.

Trấn An Tâm Linh!

Chiêu Hồn Chi Dẫn!

Tiêu Ngự trái tim nhảy lên liên tục, liên tục thi triển 2 cái kỹ năng này.

1.000, 800, 600

Khi huyết lượng U Linh Bĩ Mông thấp hơn 600 , linh hồn U Linh Bĩ Mông chấn động đột nhiên mãnh liệt.

Trấn An Tâm Linh!

Chiêu Hồn Chi Dẫn!

Cảm giác được linh hồn U Linh Bửu Mông chấn động, cơ hội này tuyệt đối không thể bỏ qua! Tiêu Ngự lập tức xài 1 cái Chiêu Hồn Chi Dẫn, Ngay sau đó, 1 tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở trong trẻo vang lên, con U Linh Bửu Mông đột nhiên tan biến.

Tình cảnh kì dị này làm cho các games thủ Lười Thề đưa mắt nhìn nhau, nửa ngày không phục hồi lại tinh thần.

Thành công ! Tiêu Ngự mừng rỡ như điên.

“Là... thành công rồi phải không ?” Phong Dã biết rõ kết quả rồi, nhưng vẫn còn có chút không dám xác nhận hỏi.

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự đáp.

“Thật tốt quá.” Phong Dã hưng phấn nói.

1 đám các games thủ Lười Thề thảo luận sôi nổi, suy đoán U Linh Bửu Mông đã chạy đi đâu , vì khi Phong Dã đối phó U Linh Bửu Mông , cũng không có đem chuyện Tiêu Ngự nói cho những games thủ này, tránh tiết lộ tin tức, dẫn tới người khác biết được .

Từ 1 loạt hành động , mệnh lệnh của Phong Dã, những games thủ này cũng không hề ngốc, đại khái đoán được U Linh Bửu Mông có thể là bị bản thân người trong Công hội bắt rồi , Tiêu Ngự luôn luôn ở lại bên cạnh U Linh Bửu Mông là hiểm nghi lớn nhất. Tuy nhiên bọn hắn đã lại không hề truy cứu U Linh Bửu Mông đã đi nơi nào, bất kể U Linh Bửu Mông là bị bắt hay bị tiêu diệt , khen thưởng của bọn họ cũng sẽ không ít. Đồng thời, bọn họ còn đang suy nghĩ 1 việc, nếu như U Linh Bửu Mông bị bắt , trở thành sinh vật triệu hồi, thì cường hãn bao nhiêu? Mỗi người đều lộ ra ánh mắt cực kỳ hâm mộ, nhìn về phía Tiêu Ngự.

“Tất cả tham gia hành động lần này , ngoài linh khen thưởng như thường lệ ra , thêm vào gia tăng 50 điểm cống hiến Công hội!” Phong Dã tâm tình vui vẻ, hào phóng cho các thành viên Công hội 1 ít lợi ích.

Nhiệm vụ lần này cuối cùng cũng hoàn thành !

Tiêu Ngự không thể chờ đợi được muốn tìm 1 chỗ xem xét 1 chút thực lực của U Linh Bửu Mông .

“Người đi về trước đi.” Phong Dã nhìn về phía Tiêu Ngự nói, cố gắng ít để cho Tiêu Ngự xuất hiện ở dưới tầm nhìn của công chúng, khiến cho Tiêu Ngự duy trì trạng thái thần bí với hắn mà nói, càng thêm có lợi.

Tiêu Ngự không biết là, ở trong mắt các games thủ Lười Thề , hắn đã nghiễm nhiên trở thành thần bí cao thủ thứ nhất Công hội , đối tượng thảo luận nhiều nhất của các games thủ.

“Được rồi , có chuyện gì thì gọi ta , buổi tối gặp lại .” Tiêu Ngự nói, Tiêu Ngự cũng không quên, buổi tối còn có 1 trường Đấu Trường Hắc Ám, cùng 1 tên Thợ săn liều mạng, thật đúng là đáng mong đợi.

“Buổi tối đánh nhau cố gắng đừng lộ ra ngoài sự tồn tại của U Linh Bửu Mông .” Phong Dã nghĩ 1 tý, cẩn thận nói.

“Ừm , ta sẽ cố gắng không sử dụng U Linh Bửu Mông.” Tiêu Ngự cũng hiểu rõ điều Phong Dã bắn khoăn, dưới tình huống có thể chiến thắng đối thủ , Tiêu Ngự sẽ không cần thiết lộ ra ngoài toàn bộ thực lực của bản thân . (để lại sau còn phang thắng Lười Heo tranh vị trí số 1 chứ nhỉ)

Tiêu Ngự quay qua Phong Dã, bắt đầu đọc Hồi Thành Quyển Trục, sau khi 1 đạo bạch quang hiện lên, Tiêu Ngự đã về tới Minh Dạ Thành, ở Minh Dạ Thành nghỉ ngơi chỉnh trang 1 chút, Tiêu Ngự hướng về quán trọ đi đến.

Nhìn thoáng qua các games thủ, giọng nói của Phong Dã phát ra ở kênh Công hội nói: “Hồi sinh đồng đội, tại chỗ nghỉ ngơi chỉnh đốn, chuẩn bị trở về.” thực lực của Tiêu Ngự càng tăng hắn càng kiếm được không ít tiền, Phong Dã lộ ra tiểu ý.

Đến trong quán trọ, Tiêu Ngự đem dây chuyền răng nanh trên người ra, dây chuyền răng nanh đã xảy ra 1 ít biến hóa, thuộc tính cũng thay đổi, xem bên ngoài, trên dây chuyền có thêm 1 cái ấn ký U Linh Bửu Mông .

Tra 1 chút thuộc tính dây chuyền răng nanh .

Đa Cách Mạc Tư Đặc đây chuyên rằng nanh: vật phẩm, cấp Sử Thi. bắt tử hệ quái vật hoặc NPC độ hữu nghị +30.

Cộng thêm kỹ năng: Trấn An Tâm Linh, có có xác xuất nhất định làm cho bắt tử sinh vật cuồng bạo an tĩnh lại.

Cuồng bạo: Sau khi thi triển gia tăng phạm vi lớn tỉ lệ bạo kích và 1 kích trí mạng cho games thủ , xác suất và lever U Linh Bửu Mông phong ấn ở đây chuyên có quan hệ. Duy trì thời gian 20 giây, đóng băng 5 phút.

Phong ấn sinh vật: U Linh Bửu Mông, trước mắt lever 1. Có thể triệu hồi U Linh Bửu Mông phong ấn trong đây chuyên, mỗi ngày chỉ có thể triệu hồi 3 lượt, đóng băng 5 phút.

Cuồng bạo kỹ năng làm cho Tiêu Ngự nghĩ tới tình cảnh khi U Linh Bửu Mông bức bách Phong Thần, liên tục đánh ra vài cái bạo kích, thiếu chút nữa đem Phong Thần giết chết, không biết sau khi thi triển cái kỹ năng này, xác suất bạo kích và 1 kích trí mạng là bao nhiêu, bởi vì trên bảng thuộc tính không viết rõ, Tiêu Ngự cũng chỉ có thể suy đoán .

Còn U Linh Bửu Mông, làm cho Tiêu Ngự đau đầu là, con U Linh Bửu Mông này hiện nay chỉ có lever 1, muốn cho U Linh Bửu Mông có thực lực mạnh mẽ, trước hết cần đem lever của U Linh Bửu Mông tăng lên, như vậy U Linh Bửu Mông có thể sẽ thôn phệ hàng loạt kinh nghiệm của Tiêu Ngự, tuy nhiên cũng không phải là không có biện pháp.

Tiêu Ngự đem U Linh Bửu Mông triệu hồi ra, làm cho Tiêu Ngự bật cười khanh khách là, lúc này U Linh Bửu Mông chỉ to bằng 1 con chó nhỏ, nào còn có uy thế ban đầu của Lever 30 tinh anh + cường hóa kia ?

Tiêu Ngự tra nhìn 1 chút thuộc tính U Linh Bửu Mông.

U Linh Bửu Mông:

Loại hình: sinh vật triệu hồi.

Lever: 1 , thăng cấp yêu cầu kinh nghiệm .

Trí tuệ nhân tạo : 20

Năng lực học tập : 20

Thiên phú năng lực : 0

Tốc độ di chuyển : 39

Tần suất công kích : 1

Lực công kích 20-25, công kích vật lý.

Lực phòng ngự 113-177, phòng ngự lever 1.

Độ trưởng thành : 86

Giá trị sinh mệnh: 300

Sinh mệnh khôi phục mỗi giây 3%.

Kỹ năng chủ động: Ảnh Động , tiến vào trạng thái tiềm hành, duy trì thời gian 30 giây. Hiện tại lever 1, Có thể thăng cấp.

Va Chạm : dùng thân hình va chạm đối thủ, có xác xuất nhất định tạo hiệu quả hôn mê. Hiện tại lever 1, Có thể thăng cấp.

Kỹ năng bị động: cuồng bạo nhất kích , có xác xuất nhất định thi triển ra 2 lần công kích liên tục .

Ăn mòn: lợi thảo có cộng thêm hiệu quả độc được ăn mòn, giảm lượng phòng ngự nhất định của đối thủ, hiệu quả cùng lever có quan hệ.

Trí Mạnh : khi công kích có xác xuất nhất định làm cho đối thủ mất tầm nhìn.

Linh Hồn Cảm Giác: có thể cảm giác được sinh vật trong khu vực 2m xung quanh . Hiện tại lever 1, Có thể thăng cấp.

Nếu sinh vật triệu hồi đã nhận chủ, không có cách nào giao dịch.

Những số liệu này rất tỉ mỉ, đem thuộc tính của U Linh Bể Mông thuyết minh vô cùng kĩ càng, Tiêu Ngự cẩn thận nghiên cứu 1 chút các hạng mục thuộc tính của U Linh Bể Mông , phát hiện rằng để thăng cấp U Linh Bể Mông cũng khá thoải mái , mới 1 lever U Linh Bể Mông đã có 300 huyết lượng , không biết sau khi thăng cấp sẽ như thế nào a , ít nhất cũng có thể làm 1 cái khiên thịt a, ở thời khắc mấu chốt, giúp Tiêu Ngự ngăn cản vài cái công kích , cộng thêm mấy cái kỹ năng thì quả là không tệ, Ảnh Động có thể móc lớp , kỹ năng Va Chạm còn có thể làm hôn mê đối thủ, còn có kỹ năng Linh Hồn Cảm Giác, có thể triệt để thay đổi tình huống bị động khi Tiêu Ngự đối phó với Đạo tặc ! Ngoài ra, U Linh Bể Mông cũng tự mình mang thuộc tính bị động, tuyệt đối là vượt qua hàng cực phẩm! Mang nó luyện cấp chứng thật là 1 cái chuyện phiền toái, tuy nhiên cũng tuyệt đối đáng giá a !

Sau khi Tiêu Ngự cẩn thận quan sát U Linh Bể Mông, quyết định tìm thời gian luyện cấp cường chế nó 1 chút , buổi tối đánh Đấu Trường Hắc Ám, ngày mai còn phải đi làm nhiệm vụ chuyển chức, sau đó còn phải tiếp tục làm vòng nhiệm vụ thứ tư , hành trình của Tiêu Ngự đã ngập đầu , kiếm không nổi nhiều thời giờ giúp U Linh Bể Mông luyện cấp.

“Buổi tối đánh xong Đấu Trường Hắc Ám sau này có lẽ sẽ có thời gian.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, sau khi đánh xong Đấu Trường Hắc Ám, đi tới 1 ít khu vực quái cấp thấp , giúp cho U Linh Bể Mông thăng mấy cấp. Tiêu Ngự bây giờ Lever 29, đi khu vực quái cấp thấp không có khả năng sẽ gặp phải nguy hiểm gì . Chờ U Linh Bể Mông lever cao , lại mang nó đi nơi cao cấp luyện cấp.

322. Chương 323 Thăng Cấp U Linh Bể Mông

U Linh Bể Mông so với con chó nhỏ không lớn hơn bao nhiêu, toàn thân khoác lông trắng như tuyết rất là dễ thương , chỉ là con U Linh Bể Mông này đối với Tiêu Ngự dường như không có quần quýt mấy , nằm bò ra ở bên cạnh .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua độ trung thành của U Linh Bể Mông , hiện nay U Linh Bể Mông đối với Tiêu Ngự độ trung thành mới chỉ có hơn 50. Đối lại bình thường, Tiêu Ngự chỉ có thể mang U Linh Bể Mông ra ngoài luyện cấp, thực lực U Linh Bể Mông tăng lên, độ trung thành mới có thể chậm rãi tăng lên. Tuy nhiên Tiêu Ngự cũng chưa quên, mình còn có 1 khóa Linh Hồn Châu chưa có dùng.

Tiêu Ngự lấy ra khóa Linh Hồn Châu, khóa Linh Hồn Châu này đơn thuần hắc sắc, tựa như 1 khóa ngọc trai đen.

Tiêu Ngự vừa lấy ra Linh Hồn Châu, U Linh Bể Mông đang quỳ rạp trên mặt đất bỗng nhiên đứng lên, nhìn chăm chú không chớp mắt vào Linh Hồn Châu trong tay Tiêu Ngự , lại còn thân mật dùng đầu cọ cọ vào chân Tiêu Ngự .

Người lúc này cũng biết lấy lòng a , Tiêu Ngự nhìn vào U Linh Bể Mông thu nhỏ , bật cười khanh khách, đem Linh Hồn Châu ném cho U Linh Bể Mông.

U Linh Bể Mông nhảy dựng lên đem Linh Hồn Châu 1 ngụm nuốt luôn , híp mắt, ngồi chồm hổm trên mặt đất.

1 lát sau, Linh Hồn Châu dường như đã bị U Linh Bể Mông tiêu hóa hết, trên trán U Linh Bể Mông hiện lên 1 cái ấn ký màu đen .

Tiêu Ngự lập tức lật qua nhìn 1 chút các hạng mục thuộc tính của U Linh Bể Mông, các hạng mục thuộc tính của nó tăng lên rất nhiều , huyết lượng cũng đã tăng tới 360, độ trung thành trực tiếp tăng lên cao nhất , càng làm cho Tiêu Ngự cảm thấy bất ngờ là, U Linh Bể Mông độ phát triển từ 86 tăng tới 96, thu hoạch ngoài ý muốn a . Bởi vì độ phát triển này, trực tiếp quyết định U Linh Bể Mông mỗi khi tăng 1 lever

có thể tăng lên bao nhiêu thực lực, max giá trị là 100 (lỗi convert 1 đoán là 100 =.=), 86 mà nói, U Linh Bửu Mông đã được cho là thượng phẩm sinh vật triệu hồi, nếu như là 96, thì phải là cực phẩm sinh vật triệu hồi , giá trị của nó hẳn phải tăng lên mấy lần . (max giá trị - giá trị cao nhất - đầy giá trị)

Đương nhiên, Tiêu Ngự không có khả năng đem U Linh Bửu Mông bán đi, và cũng không có biện pháp bán.

Độ trung thành sau khi tăng lên , U Linh Bửu Mông đối với Tiêu Ngự nhiệt tình hơn hẳn .

Trước ngạo mạn giờ cung kính làm sao a . Tiêu Ngự không khỏi không cảm khái. Tên này quá nịnh bợ a .

Tiêu Ngự nhìn lại thời gian. Khoảng cách trời tối còn có gần nửa giờ. Không bằng ra ngoài thành làm tí . Tìm khu vực quái vật lever thấp. Trước hết để cho U Linh Bửu Mông thăng mấy cấp rồi tính .

Tiêu Ngự đem U Linh Bửu Mông thu trở về. Hướng ngoài thành đi ra. Rất nhanh đã đến khu Xa Sà (rắn cát) Lever 7 . Tiêu Ngự đem U Linh Bửu Mông triệu hồi ra. Tìm con Xa Sà. Cho Xa Sà 1 đòn. Thu được 7 điểm kinh nghiệm. Nhìn 1 chút trạng thái của U Linh Bửu Mông. U Linh Bửu Mông thu được 1 ít kinh nghiệm. Xem ra thứ này đối với Lever 1 kinh nghiệm tương đối nhiều a .

Tiêu Ngự chọn nơi Xa Sà tập trung. Nhanh chóng tiêu diệt 1 ít Xa Sà. Tinh tinh tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở. U Linh Bửu Mông thăng 1 lever.

Nhìn 1 chút. Thuộc tính tăng lên không tệ a . Huyết lượng lên tới 380. Mỗi khi tăng 1 lever tăng 20 huyết lượng mà nói. U Linh Bửu Mông lên tới lv 30 kiểu gì cũng có trên dưới 1.000 huyết lượng. Có thể làm 1 cái khiên thịt rất tốt a .

Tiêu Ngự nhanh chóng thịt lược thêm Xa Sà. Sau khi U Linh Bửu Mông lên tới Lever 2. Thăng cấp cần điểm kinh nghiệm càng nhiều hơn . Đồng thời điểm kinh nghiệm cũng được càng nhiều hơn . Tốc độ thăng cấp cũng không có giảm bao nhiêu. Rất nhanh U Linh Bửu Mông lại thăng 1 lever (lv) .

Theo lever tăng lên, thân thể U Linh Bửu Mông cũng lớn lên không ít.

Phỏng đoán sau khi đạt được hơn Lever 10, tốc độ thăng cấp của U Linh Bửu Mông mới có thể chậm lại, đến lúc đó phải đi giết chết 1 ít quái lever cao, như vậy lever U Linh Bửu Mông cũng có thể tiếp tục tăng lên nhanh chóng .

Đang nghĩ ngợi, U Linh Bửu Mông đi theo phía sau người Tiêu Ngự hướng 1 con Xa Sà đang run rẩy nhào tới.

Tiêu Ngự cũng muốn nhìn 1 chút, U Linh Bửu Mông bản thân giết chết 1 cái Xa Sà có thể có được bao nhiêu điểm kinh nghiệm, ở bên cạnh chú ý , nếu như U Linh Bửu Mông không đối phó được Xa Sà, Tiêu Ngự liền lập tức ra tay đối phó thay nó.

Con Xa Sà kia thấy được U Linh Bửu Mông đánh qua , choáng váng run rẩy, ở tại chỗ không dám nhúc nhích.

Tiêu Ngự lúc này mới nhớ tới đến, sinh vật bậc cao đối với sinh vật bậc thấp luôn có dư uy, U Linh Bửu Mông thuộc sinh vật đỉnh cao của đại lục , đối với loại Xa Sà sinh vật bậc thấp này, chỉ riêng uy thế đã có thể ép tới Xa Sà không thở nổi.

Đương nhiên, uy hiếp của U Linh Bửu Mông cũng không phải đối với mỗi loại sinh vật đều có hiệu quả.

U Linh Bửu Mông 1 chưởng đánh ra ở trên đầu Xa Sà , trên đầu Xa Sà lập tức phiêu khởi 1 cái hơn 10 giá trị thương tổn, nhưng Xa Sà vẫn cứ đứng im không dám công kích U Linh Bửu Mông, rất nhanh, U Linh Bửu Mông đã đem Xa Sà trực tiếp đập chết.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua điểm kinh nghiệm của U Linh Bửu Mông, Tiêu Ngự tiêu diệt mỗi 1 con Xa Sà chỉ có thể chia cho U Linh Bửu Mông 2 điểm kinh nghiệm, mà U Linh Bửu Mông bản thân tiêu diệt Xa Sà thì có thể nhận được hơn 20 điểm kinh nghiệm liền.

Tiêu Ngự giết chết Xa Sà, Lever 29 games thủ giết chết Lever 7 quái, đạt được điểm kinh nghiệm đương nhiên là vô cùng ít , nhưng U Linh Bửu Mông bản thân giết chết Xa Sà, đó là vượt cấp giết quái, nên được không ít kinh nghiệm cộng thêm . (dẫn nó đi oánh quái lv 20 thăng Cầu Tiêu nó kill không lên lv nhanh hơn à , thăng tác giả này nhiều lúc cũng hăm a)

Nghĩ thông suốt cốt lõi trong đó , Tiêu Ngự không động thủ nữa , để cho U Linh Bửu Mông tự mình giết quái luyện cấp, dù sao những con Xà Sà này cũng không dám công kích U Linh Bửu Mông.

Tinh tinh, tinh tinh, linh hồn Bửu Mông tốc độ giết quái không hề nhanh, nhưng lever thấp, thăng cấp cần điểm kinh nghiệm rất ít, rất nhanh tăng 3 lever .

Tiêu Ngự tiếp tục đi về phía trước, mang U Linh Bửu Mông tiến vào 1 ít khu vực cao cấp hơn, lân cận là 1 ít Dã Lang (sói hoang) Lever 9.

U Linh Bửu Mông tiếp tục giết quái, Dã Lang Lever 9 không giống Xà Sà, mặc dù cũng rất sợ hãi U Linh Bửu Mông, nhưng đã có thể làm ra 1 ít động tác phản kháng.

Không thể không nói, U Linh Bửu Mông thực lực không tệ , bản thân thuộc tính và trạng thái kỹ năng rất mạnh, đối phó Dã Lang vẫn là không thành vấn đề .

Tiêu Ngự cũng giúp đỡ thịt lược Dã Lang lân cận , gia tăng tốc độ thăng cấp của U Linh Bửu Mông , rất nhanh , U Linh Bửu Mông lại tăng thêm 2 Lever.

Nhìn vào Cốt Long Nha ở tay trái , Tiêu Ngự lại nghĩ ra 1 biện pháp tốt, mang U Linh Bửu Mông tiến vào khu vực quái Bạch Lang Lever 15 , lúc này Tiêu Ngự phải cẩn thận để ý U Linh Bửu Mông , không cẩn thận thì U Linh Bửu Mông có khả năng sẽ bị Bạch Lang tiêu diệt.

Tiêu Ngự sợ dĩ không mang theo U Linh Bửu Mông tiến vào bản đồ cao cấp săn quái thăng cấp cũng là nguyên nhân này, Tiêu Ngự 1 ngày chỉ có thể triệu hồi 3 lượt U Linh Bửu Mông, U Linh Bửu Mông còn quá yếu, khi tiến vào bản đồ cao cấp có thể hấp dẫn thù hận, nếu như bị quái lever cao suốt qua da 1 chút , U Linh Bửu Mông nhất định sẽ chết không kịp ngáp , càng không có biện pháp thăng cấp a . (= = kiểm mạp quái lv cao đi riêng lẻ chả nhẽ không có a , 1vs 1 thì quái nó có cần sủng vật đâu , tác giả thiếu kinh nghiệm chơi game quá , ta đã bảo)

Tiêu Ngự chọn 1 vài con Bạch Lang dùng Cốt Long Nha trực tiếp chém lên tạo nguyên rửa, sau đó chỉ huy U Linh Bửu Mông vọt lên, Tiêu Ngự nguyên rửa đối với quái lever cao hiệu quả có lẽ cực kỳ có hạn, nhưng đối với những con Bạch Lang này , lại là nguyên rửa vô cùng trí mạng .

Bị nguyên rửa Bạch Lang đặc biệt suy yếu, U Linh Bửu Mông có thể thoải mái giết chết, rất nhanh , trên mặt đất nằm 1 đăm xác chết của Bạch Lang , U Linh Bửu Mông rất nhanh phá vỡ mốc lever 10 . (lv 10)

Theo lever U Linh Bửu Mông tăng lên, U Linh Bửu Mông đã to bằng cỡ con chó ngao , sức chiến đấu rất nhanh thể hiện ra, công kích nhanh chóng mãnh liệt vô cùng, khi đối phó những con quái này thường xuyên xuất hiện hiệu quả bạo kích, 1 mạch giết hại, hề là gặp là giết, U Linh Bửu Mông giết quái tốc độ cũng tăng lên rất nhanh.

“Mới 20 phút, tên này đã lên tới lv 10 .” Tiêu Ngự không nén nổi khâm phục 1 chút tốc độ lên cấp của cái tên này, tuy nhiên sau khi U Linh Bửu Mông vượt qua lv 10, tốc độ thăng cấp cũng đã hơi hơi chậm lại.

Cũng biết không biết là có phải vận khí tốt hay không, Tiêu Ngự lại gặp được 1 con Bạch Lang Lever 15 tinh anh, Tiêu Ngự cho con Bạch Lang tinh anh kia 1 cái nguyên rửa sau đó lập tức chỉ huy U Linh Bửu Mông nhào tới.

U Linh Bửu Mông bắt đầu đối với Bạch Lang tinh anh tiến hành cắn xé, kia Bạch Lang tinh anh vừa định công kích U Linh Bửu Mông, bị Tiêu Ngự 1 chiêu Thâu Tập kích hôn mê.

U Linh Bửu Mông cũng rất không chịu thua kém, liên tục xuất hiện bạo kích , theo lever tăng lên, U Linh Bửu Mông công kích đã có thể đạt tới hơn 30 điểm, bạo kích có thể đạt tới hơn 60, thêm tốc độ công kích cực nhanh, rất nhanh xóa sạch hơn 300 huyết lượng của Bạch Lang tinh anh.

Bạch Lang tinh anh đối với U Linh Bửu Mông tiến hành phản kích, nhưng lại bị dính nguyên rửa hoàn toàn (toàn bộ các loại nguyên rửa của cái răng đó) , công kích của nó có vẻ có phần uế oải , chỉ có thể đối với U Linh Bửu Mông tạo thành hơn 50 giá trị thương tổn, mà sau khi lên tới lv 10 , U Linh Bửu Mông đã có 580 huyết lượng .

U Linh Bửu Mông 1 cái Va Chạm , đem Bạch Lang tinh anh đụng hôn mê bất tỉnh, tiếp tục tấn công Bạch Lang tinh anh.

1 lát sau, Bạch Lang tỉnh anh tỉnh lại, lại tiếp tục bị U Linh Bĩ Mông tấn công liên tiếp tháo chạy.

Bĩ Mông Nhất Tộc được gọi là Lục Chiến Chi Vương, không phải là làn hư danh, mặc dù chỉ có 10 lv , nhưng U Linh Bĩ Mông vẫn đặc biệt hung hãn, đem Bạch Lang tỉnh anh tấn công không chút sức đánh trả.

Tiêu Ngự đã nhìn ra, phong cách chiến đấu của U Linh Bĩ Mông cùng Chiến sĩ có phần tương tự , không ngừng công kích, xông tới Va Chạm , áp bức đối thủ, khiến cho đối thủ không hề có lực phản kích lực.

Qua hơn 10 phút, U Linh Bĩ Mông dưới phụ trợ của Tiêu Ngự , đem Bạch Lang tỉnh anh giết chết, 2 âm thanh Hệ Thống Nhắc Nhở trong trẻo vang lên, U Linh Bĩ Mông lại tăng thêm 2 lv .

Không nghĩ tới 1 con Bạch Lang tỉnh anh không ngờ lại có thể có nhiều kinh nghiệm như vậy, khiến cho U Linh Bĩ Mông trực tiếp tăng 2 lv , xem ra sau này cho U Linh Bĩ Mông tìm mấy con quái tỉnh anh giết cho lệ .

sau khi tăng 2 lv , thân thể U Linh Bĩ Mông lại lớn hơn chút, sắp bằng 1 đầu Đại Hùng rồi , uy thế Bĩ Mông bước đầu cũng đã hiện ra , có thể tưởng tượng, lever tiếp tục tăng lên, thực lực U Linh Bĩ Mông sẽ tăng lên đáng kể .

U Linh Bĩ Mông lên tới lv 12 , đã có thể đánh bại Bạch Lang bình thường. Mặc dù thực lực so sánh với Lever 30 tỉnh anh + cường hóa trước kia kém hơn rất nhiều, nhưng dù sao sau khi trở thành sinh vật triệu hồi, thực lực bị cắt giảm phạm vi lớn, mà thực lực như vậy đã coi như vô cùng không tệ .

Tiêu Ngự tiếp tục mang U Linh Bĩ Mông tìm nơi thăng cấp, dọc trên đường đi gặp được rất nhiều games thủ, những games thủ kia đều đem U Linh Bĩ Mông cho rằng 1 đầu (1 con) Đại Hùng, ném ánh mắt tò mò đến, bọn họ nghĩ không ra , Tiêu Ngự là 1 Đạo tặc như thế nào không ngờ lại có thể mang theo 1 con sủng vật đi ra luyện cấp. Cũng may mắn bọn họ đem U Linh Bĩ Mông cho rằng là Đại Hùng, nếu như bọn họ biết con “ Đại Hùng “ này là 1 con U Linh Bĩ Mông, không biết bọn họ sẽ nghĩ như thế nào, có thể hay không liệu chết xông lên cướp đoạt.

1 giờ trôi qua , Tiêu Ngự đã mang U Linh Bĩ Mông lên tới Lever 15, tốc độ này, tựa như ngồi tên lửa , đương nhiên, Cốt Long Nha trên tay Tiêu Ngự lập công không nhỏ, nếu như không có Cốt Long Nha phụ trợ, tốc độ thăng cấp của U Linh Bĩ Mông tuyệt đối sẽ không nhanh như vậy.

323. Chương 324 Pháp Sư ?

Mới chỉ có Lever 15, U Linh Bĩ Mông đã có chiến lực không tệ , kỹ năng Ảnh Động , đã có thể duy trì 1 khoảng thời gian dài , nếu như phối hợp cùng Tiêu Ngự công kích, có thể thi triển ra các loại chiến thuật, uy lực sẽ vô cùng cường đại , bởi vì U Linh Bĩ Mông có độ trung thành rất cao, Tiêu Ngự có thể dễ dàng tự nhiên khống chế.

Thấy được sắc trời âm đạm xuống, Tiêu Ngự thu U Linh Bĩ Mông về, mở ra hồi thành quyền trục, về tới trong thành, sau đó log out , buông mũ sắt xuống.

Mấy ngày gần đây, Tiêu Ngự ở trong trò chơi vội vàng tới trời đất mù mịt, cũng chỉ kịp logout ăn 1 chút cơm, cuộc sống vô cùng đơn điệu, tuy nhiên Tiêu Ngự cũng đã thấy rất đủ, so sánh với cái loại kia cuộc sống ở đầu đường xó chợ trước kia, cuộc sống như thế đã là quá tốt .

Tiêu Ngự ngồi vào bên cạnh Tiểu Vũ, 3 người cùng ăn điểm tâm, Tiêu Ngự chợt nhớ tới đến, hôm nay hình như là cuối tuần, Tiểu Vũ không lên lớp, nhưng mà mình lại có việc bận .

Tiêu Ngự bây giờ nguyện vọng lớn nhất chính là thông qua đánh Đấu Trường Hắc Ám kiếm nhiều tiền hơn chút , dù là sau này trò chơi đóng cửa , Tiêu Ngự cũng không cần lo lắng , cho nên bây giờ vội vàng 1 ít cũng là đáng giá .

Thủy hệ Pháp sư của Triệu Lam Hình cũng không biết giờ lv mấy , Triệu Lam Hình kỹ thuật và ý thức (hành động , suy nghĩ) đều cũng không tệ , chỉ là nàng lựa chọn nghiêng về trị liệu, thương tổn không đủ cao, phỏng đoán thắng cấp cũng không thể nào nhanh chóng được .

“Nghe nói người đánh ở Đấu Trường Hắc Ám?” Triệu Lam Hình bỗng nhiên ngẩng đầu, đôi mắt đẹp nhìn vào Tiêu Ngự hỏi.

“Àn.” Tiêu Ngự gật đầu.

” Vậy Phong Dã đại ca nói đều là sự thực rồi.” Triệu Lam Hình trong ánh mắt nổi lên 1 chút khác thường , “Nghe nói có thể đi vào Đấu Trường Hắc Ám PK đều là cao thủ mỗi Công hội phái đi , thực lực rất mạnh . Ta nghe Phong Dã đại ca nói, người liên tiếp thắng vài trường, còn hình như chưa từng thua qua? Phong Dã đại ca nói người có cơ hội đem Lưỡi Lê đánh bại ?”

” Đó là Phong Dã nói đùa thôi . Ta cũng chỉ mới đánh qua 3-4 trận .” Tiêu Ngự được khen ngợi có chút mặt đỏ, hắn và Lưỡi Lê còn chưa đánh qua, thắng bại còn không biết, có chút xấu hổ cười cười nói.

“Buổi tối hôm nay trường thi đấu kia ta có thể xem không ?” Triệu Lam Hình mong đợi nhìn vào Tiêu Ngự nói.

“Thi đấu a . Rất kích thích phải không ? Muội cũng muốn đi!” Tiểu Vũ hưng phấn nói. Nha đầu đối với múa đao đánh nhau đặc biệt cảm thấy hứng thú.

“Trước tiên để hỏi thử Phong Dã.” Tiêu Ngự do dự 1 lát nói. Không biết Đấu Trường Hắc Ám có thể hay không dẫn người vào xem cuộc chiến.

“Ta đi gọi điện thoại.” Triệu Lam Hình nói. Đoán chừng là đi hỏi Phong Dã a .

Tiểu Vũ ngồi xuống bên cạnh Tiêu Ngự. Lú lú nói không ngừng: “Lão ca người có phải rất lợi hại đúng không . Kiểu như 1 người đánh 17-18 người? Tuyệt thế cao thủ đúng không ?”

Tiêu Ngự bật cười khanh khách. Yêu thích cưng chiều sờ sờ đầu Tiểu Vũ. Nói: “Nào đâu ra tuyệt thế cao thủ. Ta ít nhất cũng chỉ gặp phải hơn 10 người . Mà cao thủ không có mấy vạn cũng có mấy ngàn a .”

“A, nhiều như vậy a.” Tiểu Vũ le lưỡi, tuy nhiên cho dù như vậy, cũng không thể ảnh hưởng hình tượng chói lọi của Tiêu Ngự ở trong lòng Tiểu Vũ, nhiều người chơi trò chơi như vậy, Tiêu Ngự có thể lên đến cái lever này, đã coi như vô cùng không dễ dàng , huống chi Tiêu Ngự còn ở trong trò chơi buôn bán lời nhiều tiền như vậy.

“Muội đi vào xem thi đấu thì có thể, nhưng mà không cho phép chơi trò chơi, bằng không cẩn thận ta đánh đó nha.” Tiêu Ngự chột nhứ tới đến, hung dữ nói.

” Biết rồi .” Tiểu Vũ không phục lắm bắm 1 câu, “Chỉ cho quan phóng hỏa, không cho dân chúng thấp đèn.” (đại khái là mình thì chơi được mà hok cho người ta chơi í mà)

“Muội nói cái gì?” Tiêu Ngự trừng mắt liếc Tiểu Vũ.

“Không có, hì hì, muội đi súc miệng.” Tiểu Vũ nhanh như chớp chạy trốn vô ảnh vô tung .

Nhìn vào bóng lưng Tiểu Vũ , Tiêu Ngự lộ ra dáng tươi cười yêu thương , nhìn thoáng qua hành lang, Triệu Lam Hình đã đi qua đây .

“Phong Dã nói như thế nào?”

“Ta nói đêm nay ta cũng muốn đi, hắn nói không thành vấn đề.” Triệu Lam Hình tươi cười, nói.

Tiêu Ngự bật cười, phỏng đoán Phong Dã mà không đáp ứng, Triệu Lam Hình sẽ gọi Nguyệt Dạ, Phong Dã không đồng ý cũng không xong , cô nàng này thật đúng là quả nghiêm như vợ , tuy nhiên có 1 người quả , chẳng phải là 1 loại hạnh phúc hay sao, Tiêu Ngự hơi có chút mất hồn.

“Đấu Trường Hắc Ám chừng nào thì bắt đầu?”

“Còn có nửa giờ đồng hồ nữa .” Tiêu Ngự nhìn 1 chút thời gian, nói, “1 lát phải vào trò chơi rồi .”

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình trò chuyện sôi nổi 1 ít chuyện trong trò chơi , làm cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ là, Triệu Lam Hình không ngờ lại có thể cũng lên tới Lever 29, hơn nữa học mấy cái kỹ năng khổng chế của Thủy hệ Pháp sư không tệ , Thủy hệ Pháp sư đã mạnh ở mặt trị liệu, nếu như năng lực chiến đấu cũng không kém mà nói, thật là quá ngầu a .

Nếu như luận bàn luyện cấp, Triệu Lam Hình thua kém Tiêu Ngự, nhưng mà nàng cùng đám người Nguyệt Dạ cùng luyện cấp , Nguyệt Dạ bọn họ không biết từ nơi nào kiếm được 2 quyển ma pháp kỹ năng đánh lan (phạm vi công kích – nhiều mục tiêu) , sau khi có ma pháp đánh lan, bọn họ tốc độ thăng cấp tăng lên đột ngột, mọi người toàn bộ lên tới Lever 29, đang chuẩn bị chuyển chức . Nghĩ lại cũng khó trách, Nguyệt Dạ là người của Phong Dã , với lại Phong Dã cũng là 1 tên thuần chất sợ vợ , hắn như thế nào cũng sẽ không xử tệ với nữ nhân của mình, có ủng hộ lớn như vậy, Nguyệt Dạ, Triệu Lam Hình mấy người thăng cấp muốn chậm cũng khó , thêm Phong Dã ủng hộ phương diện trang bị, cũng chỉ so với Tiêu Ngự kém hơn 1 chút mà thôi , toàn bộ đều mặc trang bị cấp Truyền Thuyết cả .

Triệu Lam Hình ban ngày mặc dù phải đi làm, nhưng trong hiện thực ban ngày đúng lúc cũng là buổi tối trong trò chơi , cho nên thời gian Triệu Lam Hình luyện cấp không hề so với các games thủ khác ít hơn bao nhiêu, đồng thời Triệu Lam Hình năng lực và các phương diện tố chất, so với games thủ bình thường lại mạnh hơn nhiều, Triệu Lam Hình mặc dù không có cách nào đưa bản thân vào hàng ngũ cao thủ đứng đầu, nhưng tuyệt đối cũng được cho là 1 nhất lưu cao thủ.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình nói chuyện phiếm rất hòa hợp, có thể là 2 người phương diện tính cách tương đối hợp, nói tới chủ đề trò chơi cũng tương đối nhiều.

Tiểu Vũ từ trong phòng tắm đi ra, thấy được Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình trò chuyện , trong lòng cũng cảm thấy rất vui vẻ.

“Xem ra sau này Lam Hình tỷ tỷ có thể se là chị dâu a, Lam Hình tỷ tỷ, chị dâu, oh , còn giống như là thân thiết hơn cả chị dâu a .” Tiểu Vũ ngón tay nâng cằm, lẩm bẩm nói.

“Cũng nên vào trò chơi rồi .” Tiêu Ngự nhìn thời gian nói, đứng lên nói tiếp , “Chúng ta gặp lại ở Minh Dạ Thành.”

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cùng thu dọn 1 chút bát đĩa, Tiêu Ngự lên lầu, lần nữa tiến vào trò chơi.

Minh Dạ Thành ban đêm vẫn lung linh như cũ , games thủ đi lại nối liền không dứt.

Tiêu Ngự hướng quán trà Phong Dã ước định đi đến.

“Người đã đến rồi.” Phong Dã thấy được Tiêu Ngự, đón chào, ngoài Phong Dã ra, Nguyệt Dạ cũng ở đó , đứng ở phía sau người Phong Dã, cùng Tiêu Ngự bắt chuyện.

“Tiểu Lam có tới không ?” Nguyệt Dạ nhìn nhìn phía sau người Tiêu Ngự, hỏi.

“Nàng 1 lát sẽ tới.” Tiêu Ngự trả lời.

Nguyệt Dạ thay đổi toàn thân trang sức nữ tính , váy màu trắng, so với lần trước có thêm 1 chút mùi vị quyến rũ, mà Phong Dã thì mặc 1 bộ trang bị toàn thân màu nâu , 2 người xem ra rất xứng đôi, ngay cả Tiêu Ngự cũng không nén nổi thán khen 1 tiếng, 1 đôi kim đồng ngọc bích a.

“Ta và Tiểu Vũ đã đến Minh Dạ Thành rồi .” Triệu Lam Hình truyền âm cho Tiêu Ngự nói.

“Chúng ta ở quán trà U Linh.”

Sau 1 lúc, Triệu Lam Hình và Tiểu Vũ cũng đã qua đây .

“Chúng ta đi thôi.”

Tiêu Ngự, Phong Dã 1 nhóm 5 người hướng về khu vực 3 Minh Dạ Thành đi đến.

“Tư liệu xem qua chưa .” Phong Dã nhìn về phía Tiêu Ngự hỏi, hắn chỉ là tùy tiện hỏi hỏi mà thôi, hắn đối với Tiêu Ngự vô cùng tin tưởng , thêm hôm nay lại bắt được U Linh Bí Mông, Tiêu Ngự quật khởi đã là chuyện tự nhiên phải có , đến khi Tiêu Ngự đem U Linh Bí Mông luyện lever tăng lên, toàn bộ Tà ác liên minh có thể đánh bại Tiêu Ngự , có lẽ có thể đếm được trên đầu ngón tay .

“Đã xem qua 1 chút.” Tiêu Ngự nói, “Tuy nhiên bây giờ những tư liệu này khả năng có thể không còn chính xác là bao.” Tiêu Ngự nói ra lo ngại trong lòng.

“Ân, những tư liệu này chỉ có thể tham khảo.” Phong Dã gật đầu nói, bởi vì các games thủ thực lực biến hóa quá nhanh, bất cứ lúc nào cũng có thể học được 1 ít kỹ năng mới, thường xuyên có thể thay đổi chiến thuật, tin vào tư liệu mà nói, thường hay có thể tạo thành hậu quả rất nghiêm trọng. Tuy nhiên năng lực ứng biến của Tiêu Ngự cũng rất mạnh, đây là tố chất cần thiết của 1 cao thủ, Phong Dã cũng chính là coi trọng điểm này của Tiêu Ngự.

5 người 1 bên trò chuyện, 1 bên hướng địa phương kia đi tới, Tiểu Vũ đáng yêu tinh quái rất nhanh được Nguyệt Dạ và Phong Dã yêu thích, thêm 1 tầng quan hệ của Tiêu Ngự, mọi người đều đem Tiểu Vũ thành tiểu muội được sủng ái nhất.

Tiến vào 1 nhà nơi ở tư nhân, dưới sự dẫn dắt của 1 người hầu, đám người Tiêu Ngự đi đến nơi sân sau trống trải, 1 tòa đấu trường PK chữ nhật xuất hiện ở tầm nhìn của mọi người, cùng lần PK trước bố trí cơ bản giống nhau.

“Phong Dã người cuối cùng đến, a, lần này mang theo số người cũng không ít a.” 1 người trung niên hơn 40 tuổi mặc trang bị màu đen cười mỉm đi tới.

“Hạ chủ tịch, lâu không gặp a.” Phong Dã cũng cười ha ha chào hỏi.

Tiêu Ngự dò xét 1 chút người trung niên này, Tiêu Ngự từng nghe Phong Dã nói về lai lịch người này, Hạ Hùng Phi, chủ tịch Hồng Đều Cao Khoa, Hồng Đều Cao Khoa là 1 công ty đưa cổ phiếu ra thị trường, giá trị gần 2.000 tỉ, 1 cái tài sản khổng lồ như vậy, làm nên chủ tịch Hồng Đều Cao Khoa, trước mắt người trung niên này cũng coi như là có chút danh tiếng, có 23% cổ phần công ty Hồng Đều Cao Khoa, cũng là 1 gia hỏa có trong tay tiền tỷ.

Phong Dã giao tiếp với những người này, tất cả đều là loại quyền thế ngấp trời, bất tri bất giác, trong lòng Tiêu Ngự cũng nảy sinh 1 ít gợn sóng, sinh sống xa hoa, Tiêu Ngự cũng có 1 loại kích thích muốn oai phong 1 cõi, nếu có 1 ngày, không làm nghề games thủ nữa, Tiêu Ngự có lẽ sẽ quyết định đi sáng lập 1 lần sự nghiệp bản thân.

Sau khi Hạ Hùng Phi tiếp đón đám người Tiêu Ngự, ánh mắt dừng ở trên người Tiêu Ngự, khóe miệng hơi giương lên, vừa cười vừa nói: “Chính là hần phải không.”

Tiêu Ngự lạnh nhạt nhìn vào Hạ Hùng Phi, Tiêu Ngự tới nơi này, chỉ vì trường thi đấu mà đến, đối với cái khác, Tiêu Ngự không có bất cứ hứng thú gì.

“Cũng không tệ lắm.” Hạ Hùng Phi giọng nói thường thức nói.

Đang khi nói chuyện, 2 games thủ từ đằng xa đi tới, còn mang theo 1 con sủng vật đáng người to lớn, ánh mắt đám người Tiêu Ngự lướt qua, 2 người kia theo thứ tự là 1 Thợ săn, 1 Pháp sư, 2 người trang bị đều là vô cùng tốt, ít nhất đều là trang bị cấp Truyền Thuyết trở lên, lấy giá thị trường hiện nay cùng khả năng kinh tế của Hạ Hùng Phi, trang bị cho này 2 games thủ này trang bị cấp Truyền Thuyết tuyệt đối không phải việc khó gì.

Làm cho Tiêu Ngự có chút kinh ngạc là, Pháp sư kia cũng không biết là cái hệ gì, toàn thân pháp bào màu trắng, pháp bào phía trên, tia chớp và băng kì lạ lần lượt đan xen cùng 1 chỗ, tản ra hàn quang nhàn nhạt.

“Băng Pháp sư? Hay Lôi Pháp Sư?” Tiêu Ngự sững sờ 1 chút

324. Chương 325 Tiền Đặt Cược

Bằng lời song pháp, người này chắc chắn kiếm được Vật Phẩm Huyết Thống. Phong Dã nói, có chút ghen ghét nhìn thoáng qua Hạ Hùng Phi, phải biết rằng Công hội hần nhiều người như vậy, cũng không có ai kiếm được Vật Phẩm Huyết Thống, hiện nay mà nói, Vật Phẩm Huyết Thống là cực kỳ hiếm thấy, trong

1.000 cái vật phẩm cấp Truyền Thuyết trở lên mới có khả năng xuất hiện 1 cái Vật Phẩm Huyết Thống như vậy.

Bằng lời song pháp? Tiêu Ngự tâm bỗng dưng trầm xuống, không nghĩ tới không ngờ lại có thể có loại class này tồn tại, Bằng Pháp sư có Hệ Thống công kích riêng, Lôi Pháp Sư cũng vậy, nếu như 2 class kết hợp lại, uy lực này không phải đơn giản là 1 cộng 1 a. Bằng Pháp sư và Lôi Pháp Sư đều là class không chế rất mạnh, Bằng Pháp sư có phạm vi không chế rộng hơn 1 ít, Lôi Pháp Sư lại không chế nhanh hơn, loại đặc tính này tập trung vào trên 1 người, uy lực của nó có thể nghĩ được.

Vật Phẩm Huyết Thống đều là các games thủ đi qua trăm cay nghìn đắng mới kiếm được, nhiệm vụ khó khăn tuyệt đối không phải bình thường, người có thể hoàn thành nhiệm vụ, đồng dạng là kỹ xảo và ý thức đều phải cực tốt, danh hiệu bằng lời song pháp này, chính là chứng minh vinh quang và thực lực của hắn.

Chưa có gặp phải bằng lời song pháp, Tiêu Ngự cũng không dám xác định bằng lời song pháp thực lực rốt cuộc là bao nhiêu, tạm thời đem chuyện này bỏ lại, Tiêu Ngự quan sát đối thủ sắp tới của bản thân, Thợ săn kia cùng với sủng vật bên cạnh hắn.

Thợ săn tướng mạo trái lại coi như tuấn kiệt, chỉ là xem ra có 1 chút láu cá khiến cho Tiêu Ngự rất không vừa mắt, bên cạnh đứng 1 con sủng vật to lớn, toàn thân đỏ rực, hết như hỏa diễm bùng cháy, không ngờ là 1 con đường lang to lớn (không nhầm thì là bộ ngựa), toàn thân dài đầy gai sắc nhọn, chân trước trắng kiền che kín răng cưa, thực lực không kém. Tiêu Ngự cho đường lang một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, con đường lang này có 900 huyết lượng, phòng ngự so với báo săn còn mạnh hơn.

“Tên kia đã thay đổi sủng vật.” Phong Dĩ khê nói, trên tư liệu biểu hiện, Thợ săn có sủng vật là 1 con báo săn, mà bây giờ, thì đổi thành con đường lang này.

Chưa từng cùng đường lang từng chiến đấu, Tiêu Ngự cũng không biết loại sinh vật này chiến lực thế nào, có thể thi triển ra cái dạng chiến thuật gì, Tiêu Ngự chỉ có thể từ tư liệu điều tra làm ra 1 ít phán đoán đại khái.

2 games thủ kia 1 mạch đi tới, bằng Lôi Pháp Sư làm như trên chọc ở bên tai Thợ săn nói nhỏ vài câu, Thợ săn ánh mắt hướng về Triệu Lam Hình phía sau người Tiêu Ngự bắn tới, cười trở lại vài câu.

2 người giống như là thảo luận về Triệu Lam Hình, Nguyệt Dạ, Tiểu Vũ, Tiểu Vũ và Triệu Lam Hình so với Nguyệt Dạ còn xinh đẹp hơn 1 ít, Tiểu Vũ tuổi ít hơn, rất ngây thơ, rất dễ dàng làm cho người ta đem nàng cho rằng 1 đứa bé, Triệu Lam Hình trên người phát ra hơi thở trưởng thành và quyến rũ, không phải Tiểu Vũ có thể có được. Bị người chú ý cũng là khó tránh khỏi, thấy được ánh mắt dò xét của Thợ săn kia, Tiêu Ngự trong lòng rất không thoải mái.

Thấy được Tiêu Ngự sắc mặt không vui, Triệu Lam Hình trong lòng lại có 1 chút nhảy nhót, lộ ra tiểu ý.

“Cái loại Hỏa Diễm Đường Lang kia ta đã thấy. Thường hay sinh sống ở trên núi. Có thể phụt ra lửa. Đồng thời còn có thể có 1 kỹ năng Giảo Thủ. Nghìn vạn lần dùng đến gần con đường lang đó. Nếu như đến gần. Rất dễ bị nó thịt lược.” Triệu Lam Hình đến gần 1 bước. Ở bên tai Tiêu Ngự khê nói. 2 người bộ dáng thân mật. Giống như là 1 đôi tình lữ.

2 người đứng có phần gần nhau. Triệu Lam Hình trên người tỏa ra hơi nóng cùng mùi nước hoa tươi mát. Khiến cho Tiêu Ngự trong lòng rung động. 1 loại cảm giác khác thường từ trong lòng Tiêu Ngự bốc lên.

“Ta sẽ chú ý.” Tiêu Ngự gật đầu. Nói. Triệu Lam Hình cung cấp tin tức rất quan trọng. Tiêu Ngự nhìn thoáng qua con đường lang to lớn kia. Ở trong chiến đấu. Tuyệt đối không thể bị con Hỏa Diễm Đường Lang kia thịt lược. Nếu như bị nó tóm được. Vậy chắc chắn sẽ phải thua.

Thấy được Tiêu Ngự bộ dáng ngại ngùng. Triệu Lam Hình cười khê 1 chút. Tiêu Ngự dường như so với nàng còn xấu hổ hơn. Điều này cũng khó trách. Tiêu Ngự chưa từng cùng phái nữ tiếp xúc thân mật như vậy. Cần thận cũng là khó tránh khỏi.

Tiêu Ngự có chút khí chất đặc biệt cũng hấp dẫn thật sâu Triệu Lam Hình. Cùng Tiêu Ngự tiếp xúc lâu như vậy. Triệu Lam Hình đối với Tiêu Ngự đã có phần hiểu rõ. Tiêu Ngự xem ra bình thường trầm lặng thậm chí lạnh nhạt. Nhưng cái này chỉ là bề ngoài của Tiêu Ngự mà thôi. Trên thực tế. Tiêu Ngự chỉ là

không biết làm thế nào cùng người khác trao đổi. Thói quen trầm lặng. Trên thực tế Tiêu Ngự là 1 người trọng tình trọng ý .

Ở dưới bề ngoài trầm lặng. Tiêu Ngự có 1 trái tim tha thiết chân thành. Thế giới của Tiêu Ngự rất nhỏ. Nhận biết người có thể đếm được trên đầu ngón tay. Đối với rất nhiều người đều có bộ dáng lạnh nhạt . Nhưng mà hắn thật lòng thật dạ đối xử với mỗi người bên cạnh. Nếu có người đối xử tốt với hắn. Hắn sẽ không hề giữ lại mà giao trái tim mình cho đối phương. Thậm chí trả giá bằng sinh mệnh cũng sẽ không tiếc. Tựa như đối xử với Tiểu Vũ vậy. Tiêu Ngự vì em gái. Trả giá gian khổ mà người thường khó có thể tưởng tượng . Nhưng mà Tiêu Ngự cho tới bây giờ không có oán giận 1 câu . Với lại Tiêu Ngự hành động vĩnh viễn lớn hơn lời nói . Thói quen dùng hành động chứng thực . Không có bất luận cái lời ngon tiếng ngọt gì. Loại chất phác này. Người khác khó có thể có được .

Ở cái trong thế giới hỗn loạn này , có 1 người có thể thật lòng thật dạ tương đối đãi với mình , đó là 1 loại hạnh phúc cao nhất .

Triệu Lam Hình mơ hồ cảm giác được tình ý của Tiêu Ngự, tuy nhiên muốn chờ cái tên đầu gối này thổ lộ, có lẽ đến thế kỷ sau cũng chắc nói ra được.

Tuy nhiên cứ như vậy luôn luôn cùng sinh hoạt chung 1 chỗ, chẳng phải cũng là 1 loại hạnh phúc sao ?

Triệu Lam Hình tận lực đến gần Tiêu Ngự, chính là đối với người ngoài chứng tỏ quan hệ thân mật giữa 2 người.

“Xem ra ngươi không có hy vọng rồi .” Bằng lời song pháp kia cười đối với Thợ săn bên cạnh nói.

” Chưa chắc .” Thợ săn rất không cho là đúng nói.

Thợ săn hướng về đám người Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đi tới.

” Trục Phong.” Thợ săn tự cho là tiêu sái đưa tay ra nói.

“Tiêu Ngự.” Tiêu Ngự lạnh nhạt nói, không có đưa tay ra, hắn đối với những hành động đối trá khách sáo này không có hứng thú, hắn sẽ không cùng địch nhân của mình bắt tay, từ khoảng khắc tên Thợ săn kia đi tới, Thợ săn Trục Phong đã là kẻ địch của Tiêu Ngự.

Thợ săn Trục Phong ánh mắt chuyển hướng sang Triệu Lam Hình bên cạnh, Triệu Lam Hình vẻ mặt hồ hững, Tiểu Vũ bên cạnh dường như cũng nhìn ra những thứ gì, tròn mắt vừa chuyển, khẩn trương tiến lên 1 bước, giữ chặt Triệu Lam Hình, không cần cùng người bên ngoài hàn huyên.

Bị 2 người không coi a gì , Thợ săn Trục Phong đưa ra liên tục ngừng ở không trung, xấu hổ thu trở về, lần đầu tiên phát hiện, bộ dạng thân sĩ kia không ngờ lại có thể không dùng được.

Thợ săn Trục Phong lúc này mới dò xét Tiêu Ngự, thấy được trang bị trên người của Tiêu Ngự, mới cảm thấy rung động bao nhiêu, hắn cho là mình toàn thân Truyền Thuyết đã không tề , không nghĩ gia hỏa trước mắt này trên người lại có tận mấy cái Sử Thi liên , trang bị cấp Sử Thi và trang bị cấp Truyền Thuyết đều là từ trong nhiệm vụ thu được , khen thưởng tốt kém, quyết định ở độ khó dễ của nhiệm vụ, chênh lệch giữa trang bị cấp Truyền Thuyết và trang bị cấp Sử Thi là vô cùng lớn . (bổ sung là đánh boss cũng ra nha)

Toàn bộ trang bị cấp Truyền Thuyết của Tà ác liên minh ít nhất cũng có 7.000-8.000 cái , nhưng trang bị cấp Sử Thi tuyệt đối sẽ không vượt quá 100, trên người Tiêu Ngự đã tập trung nhiều như vậy, nếu như không có thực lực nhất định, thì kiếm sao được trang bị tốt như vậy, trừ khi Tiêu Ngự là do Công hội dưới tay Phong Dã cung cấp bồi dưỡng , cái khả năng này tính ra lớn hơn 1 chút.

“Nghe nói Lời Thề kiếm được 1 chiếc Long Thuần, trách không được có thể kiếm nhiều trang bị cấp Sử Thi như vậy. Xem ra Lời Thề càng ngày càng mạnh a.” Thợ săn Trục Phong không nén nổi thán ngĩ.

Trục Phong nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình bên cạnh, có phần không cam lòng đi về phía bên cạnh bằng lời song pháp .

“Ca, ngươi nhất định phải tiêu diệt cái tên kia, còn có, ta lệnh cho ngươi từ hôm nay trở đi phải bắt đầu theo đuổi Lam Hình tỷ, nếu như Lam Hình tỷ bị người khác cướp mất , ta sẽ không để yên cho ngươi!” Tiểu Vũ nhe chiếc răng nanh nhỏ , uy hiếp nói.

Tiểu Vũ cố ý, âm thanh rất nhẹ , chỉ có Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình và Tiểu Vũ 3 người nghe được.

Triệu Lam Hình má phẩn đỏ lên, có chút bất an nhìn về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình hai mắt đối diện, thấy được bộ dáng quyến rũ của Triệu Lam Hình , Tiêu Ngự tâm thần rung động, chẳng lẽ Triệu Lam Hình thực sự có ý đối với bản thân sao? Tiêu Ngự luôn không dám xác định điều đó.

Triệu Lam Hình tránh ánh mắt Tiêu Ngự, khoe miệng lại cười khẽ 1 chút.

Thấy được Triệu Lam Hình tươi cười, Tiêu Ngự càng thêm vững tin , trong lòng hưng phấn và kích động khó nói nên lời. 1 cỗ chiến ý mãnh liệt từ trong tâm dâng lên, Tiêu Ngự nhìn lướt qua Thợ săn Trục Phong phía xa , hôm nay nhất định phải cho người này phơi thây tại chỗ, đối với kẻ địch, không cần chút do dự dẫm nát dưới chân, huống chi người này lại còn dám để ý nữ nhân của mình.

” Khi cần thiết , người có thể dùng U Linh Bì Mông.” Phong Dã có chút lo lắng nhìn Tiêu Ngự nói, nhìn thoáng qua Hỏa Diễm Đường Lang phía xa , Phong Dã hiểu rộng biết nhiều, biết con Hỏa Diễm Đường Lang này rất lợi hại.

“Ta hiểu.” Tiêu Ngự đáp, ở khi chiến đấu không được phép coi rẻ đối thủ, đối xử bất luận kẻ nào, Tiêu Ngự cũng sẽ không coi thường , bất kể gặp được tình huống gì, Tiêu Ngự cũng sẽ tận lực ẩn dấu thực lực, nhưng nếu như quả thực không thắng được, cũng không cần thiết phải cất giấu .

“Hạ chủ tịch, chúng ta đánh cuộc bao nhiêu đây?” Phong Dã nhìn về phía Hạ Hùng Phi, hỏi, Tiêu Ngự vài trường thi đấu giúp Phong Dã thắng không ít, Phong Dã trong tay so với trước kia dư dả rất nhiều, cũng đủ sức đánh lớn .

“5.000 vạn (50.000.000) , người cảm thấy như thế nào?” Hạ Hùng Phi nhìn về phía Phong Dã nói, 5.000 vạn , Đạo tặc và Thợ săn tỉ lệ % là 1: 26, Phong Dã thất kinh, khí phách quá lớn, Hạ Hùng Phi bỗng chốc lấy ra 1 ức 3.000 vạn (1 tỷ 3) để làm tiền đặt cược. Ở trên sân PK, Thợ săn đối với Đạo tặc có ưu thế tuyệt đối, thêm là Thợ săn Trục Phong có 1 con Hỏa Diễm Đường Lang thực lực mạnh mẽ , Hạ Hùng Phi cảm thấy rất ổn định đã nắm chắc thắng lợi trong tầm tay , mới chơi lớn như vậy.

“Ta thêm 3.000 vạn (30.000.000), ông thấy thế nào?” Triệu Lam Hình tiếp lời nói.

Tiêu Ngự bị kinh hãi, không nghĩ tới Triệu Lam Hình không ngờ lại có thể thuận miệng nói ra 3.000 vạn, thấy rõ 3.000 vạn đối với Triệu Lam Hình mà nói, căn bản không tính là gì, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình, lúc này Tiêu Ngự mới phát hiện mình cũng không hiểu rõ nàng như trước.

“Cái này ... ” Hạ Hùng Phi có chút khó xử, đương nhiên hắn không ngại nhiều hơn 3.000 vạn , chỉ là trận này đánh cuộc quá nhiều, hắn còn có dự định khác.

“Không bằng như vậy đi, do ta ra 2 nghìn vạn, tiểu Lam ra 3.000 vạn.” Phong Dã đề nghị nói, hắn cũng không hề để ý đến số tiền này.

“Vậy cứ như thế đi.” Hạ Hùng Phi gật đầu nói, dù sao cũng đều là 5.000 vạn , ai ra đều như nhau cả .

“Thật nhiều tiền a.” Tiểu Vũ le lưỡi nói, nàng bị mấy người này đánh cuộc dọa phát sợ , tuy nhiên ở trong khái niệm của nàng , cũng vền vẹn chỉ là nhiều mà thôi, 100 vạn (1.000.000) và 1 nghìn vạn (10.000.000) , cũng đều là nhiều.

“Cố gắng lên.” Triệu Lam Hình nhìn về phía Tiêu Ngự, thản nhiên cười, nói.

Tiêu Ngự gật đầu, vậy trong đó có 3.000 vạn của Triệu Lam Hình , Tiêu Ngự càng là không thể không cố gắng , đồng thời, cũng là lần đầu tiên Tiêu Ngự nghĩ tới bối cảnh của Triệu Lam Hình , có thể cùng Phong Dã quen thuộc như vậy, bối cảnh của Triệu Lam Hình chỉ sợ cũng không đơn giản, 1 hòn đá lớn nặng nề đặt ở trong lòng Tiêu Ngự.

325. Chương 326 Ngoại Vật

Thợ săn Trục Phong xoay người sải bước tiến lên đấu trường, dùng 1 tư thế tự cho là anh tuấn thoải mái đứng đó , con Hỏa Diễm Đường Lang kia cũng đi theo lên đấu trường, vững vàng đứng ở chính giữa.

Thợ săn Trục Phong làm như vô tình mà lại cố ý hướng về đám người Tiêu Ngự bên này liếc qua, thấy đám người Triệu Lam Hình khẽ trò chuyện , không thêm chú ý sự tồn tại của hắn, không thể không có phần uể oải. Hắn không phải không thừa nhận, Triệu Lam Hình so với bất luận 1 người phụ nữ nào hắn từng thấy qua đều phải xinh đẹp, mỹ lệ hoàn hảo hơn tất cả , ở lần đầu tiên khi nhìn thấy nàng hắn đã bị động tâm, cho nên tận lực muốn đem Tiêu Ngự đo sắn.

Trục Phong nhìn vào và Triệu Lam Hình nói chuyện phiếm với Tiêu Ngự, trong lòng cười lạnh, nếu như hắn có thể ở trên sân PK đánh bại Tiêu Ngự, tự nhiên sẽ làm cho Tiêu Ngự ở trước mặt Triệu Lam Hình cảm thấy mất mặt, như vậy hắn có lẽ sẽ có cơ hội khiến cho Triệu Lam Hình chú ý.

“Ca, nên người vào sân rồi đó , để cho hắn kiến thức kiến thức sự lợi hại của ngươi, đem tên kia đánh thành đầu heo đi !” Tiểu Vũ giơ giơ lên nắm tay nhỏ, cực kỳ giận dữ nói.

Tiêu Ngự bật cười, nha đầu này quá bạo lực , cũng không biết là học của ai, bản thân giống như đầu gấu vậy.

Tiêu Ngự nhìn nhìn Triệu Lam Hình bên cạnh, cười cười, chuẩn bị vào sân , trong 5.000 vạn tiền đặt cược, có 3.000 vạn là của Triệu Lam Hình , Tiêu Ngự không thể không tận tâm, mặc dù nói đối thủ là 1 Thợ săn, bởi vì vấn đề class tương khắc , Tiêu Ngự sắp sửa gặp phải phiền toái lớn, Tiêu Ngự cũng có phần nắm chắc nhất định tiêu diệt cái tên Thợ săn Trục Phong này. U Linh Bể Mông của Tiêu Ngự lever còn quá thấp, nếu như U Linh Bể Mông lever tăng lên chút nữa, Tiêu Ngự hoàn toàn có thể nghiền nát đối thủ.

“Cẩn thận 1 chút.” Triệu Lam Hình khẽ nói, âm thanh mềm mại và giọng nói ân cần làm cho Tiêu Ngự trong lòng xao động.

Tiêu Ngự hướng đấu trường đi đến, xoay người trên đấu trường, không có tư thế lộng lẫy chỉ thực tự nhiên. So sánh với động tác của Thợ săn Trục Phong vừa rồi đã có phần được lòng mọi người hơn .

Đây không phải là 1 loại biểu diễn mà là 1 trận thi đấu chính thức.

2 người đối mặt lẫn nhau khoảng cách ước chừng hơn 10m, Tiêu Ngự lẳng lặng đứng đó , 2 tay hoa lên 1 chút , 2 thanh chủy thủ xuất hiện ở trên tay Tiêu Ngự, lộ ra hàn quang sắc bén .

Thợ săn Trục Phong khinh thường cười , hắn không cảm thấy Tiêu Ngự có điểm nào có thể đánh bại hắn, Đạo tặc trong toàn bộ Tà ác liên minh có thể đánh bại hắn tuyệt đối sẽ không vượt quá 3 người , 1 người trong đó là Lưỡi Lê, nếu như kỹ thuật của Tiêu Ngự có thể so sánh được với Lưỡi Lê, Tiêu Ngự kia còn có thể vô danh như vậy sao? Thợ săn là khắc tinh của Đạo tặc, Đạo tặc nếu như kỹ thuật không cực độ cao siêu , căn bản không bù được chênh lệch giữa 2 class , Thợ săn Trục Phong có ưu thế tuyệt đối, hướng chỉ hắn vừa được trang bị thêm Hỏa Diễm Đường Lang Hỏa Diễm Đường Lang làm lòng tin của hắn tăng lên đột ngột , hắn đang muốn mang Hỏa Diễm Đường Lang đi khiêu chiến Lưỡi Lê, không nghĩ tới Tiêu Ngự trước đó đã tự dâng đến miệng .

“Trước hết dùng người thử súng vật vậy .” Thợ săn Trục Phong cười lạnh lòng 1 tiếng thầm nghĩ.

Dường như cảm giác được sát ý trong lòng Thợ săn Trục Phong, Hỏa Diễm Đường Lang bên cạnh mở ra chân trước cực lớn, phát ra tiếng rền rẹt , thân thể hơi đông đưa, chuẩn bị xông lên bất cứ lúc nào.

“Bắt đầu đi.” Tiêu Ngự nói, giờ khắc này trong mắt Tiêu Ngự chỉ còn kẻ địch phía trước , tất cả ngoại vật đều bị Tiêu Ngự gạt bỏ sau đầu.

“Giết!” Thợ săn Trục Phong giọng nói âm u quất.

Hỏa Diễm Đường Lang hét như 1 đạo tia chớp màu đỏ, hướng về Tiêu Ngự vọt lên , tốc độ di chuyển so với trong tưởng tượng của Tiêu Ngự còn phải nhanh rất nhiều, vượt hơn hẳn báo săn bình thường.

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, mặc dù biết rõ Hỏa Diễm Đường Lang có thể thông qua cảm giác nhạy cảm cảm giác ra vị trí của Tiêu Ngự, Tiềm Hành không hẳn có hiệu quả, nhưng trạng thái tiềm hành ít nhất có thể tránh bản thân lộ ra ngoài dưới tầm nhìn của Thợ săn Trục Phong .

Tiêu Ngự hướng về phương hướng Thợ săn nhào tới, 1 thân ảnh xuất hiện đột ngột, Hỏa Diễm Đường Lang lao người qua , Tiêu Ngự né khỏi Hỏa Diễm Đường Lang, nhanh chóng hướng về Thợ săn lao đến.

“Khá lắm .” Thợ săn từ trong bao đựng tên phía sau rút ra 1 mũi tên, khoát lên dây cung, Băng Liệt Tiễn!

Huyền băng nhanh chóng ngưng tụ ở đầu mũi tên, nhiệt độ xung quanh trong nháy mắt giảm xuống , vút 1 tiếng, hệt như giao long cười gió , 1 đạo băng tiễn xoay tròn mạnh mẽ , hướng về Tiêu Ngự bắn nhanh đi.

Hỏa Diễm Túc! (thở ra lửa í mà)

Sau khi con Hỏa Diễm Đường Lang kia bị Tiêu Ngự nghiêng người né qua, nhanh chóng xoay người trở về, 1 ngụm hỏa diễm hướng về Tiêu Ngự phụt qua đây.

2 mặt giáp công, hàn quang trước người và sóng nhiệt sau lưng cuộn trào mãnh liệt mà đến, thân thể Tiêu Ngự dừng lại, 1 cú Long Tường Thuật tung ra hướng về Thợ săn Trục Phong đá đi.

Trải qua thời gian chiến đấu dài như vậy , Tiêu Ngự đối với thời gian thi triển kỹ năng nắm chắc càng ngày càng tốt, biết được khi nào thì thi triển kỹ năng thích hợp nhất.

Tiêu Ngự bị băng tiễn cùng Hỏa Diễm Túc công kích, Thợ săn cho rằng hẳn không thể thoát , tự nhiên buông lỏng cảnh giới, ở trong tích tắc tâm thần Thợ săn Trục Phong buông lỏng , Tiêu Ngự thi triển kỹ năng Long Tường Thuật, công kích nhanh chóng mãnh liệt vô cùng, Thợ săn Trục Phong căn bản không thể nào né tránh.

Ầm 1 tiếng, Long Tường Thuật của Tiêu Ngự 1 đòn trúng bụng Thợ săn Trục Phong .

Cuồng Nộ Chi Hào! (đại khái là gào thét phần nộ)

Hỏa Diễm Đường Lang đột nhiên phát ra 1 tiếng rống chói tai, Tiêu Ngự trong lòng chấn động, thân thể bị kiềm hãm, không thể đối với Thợ săn Trục Phong thi triển kỹ năng kế tiếp, Hỏa Diễm Đường Lang bỏ nhào vào bên cạnh Tiêu Ngự, chân trước cực lớn hướng về Tiêu Ngự đánh xuống.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự 1 chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài, Hỏa Diễm Đường Lang chân trước oanh 1 tiếng cắm vào trên mặt đất, 2 khối đá ngay lập tức hiện ra khe nứt , bị đâm thành bột phấn.

Hỏa Diễm Đường Lang bảo hộ ở bên cạnh Thợ săn Trục Phong , Tiêu Ngự không có cách nào tấn công, đành phải lui 1 ra 1 khoảng, chờ đợi cơ hội tấn công tiếp theo .

Đợt công kích thứ nhất đã hoàn thành trong nháy mắt , rất nhiều người thậm chí còn chưa thấy rõ.

Băng lôi song pháp kia thấy được tình cảnh trên sân, con mắt chợt híp lại , chỉ thiếu chút nữa là Thợ săn Trục Phong đã thua trận thi đấu này , và Tiêu Ngự cũng thiếu chút nữa mất mạng.

Đối với công kích của Thợ săn Trục Phong , băng lôi song pháp hiểu rất rõ , tuy nhiên Thợ săn Trục Phong 2 mặt giáp công, đối với Tiêu Ngự thi triển Băng Liệt Tiễn và Hỏa Diễm Túc, cũng đồng thời ra lệnh cho Hỏa Diễm Đường Lang, chuẩn bị bất cứ lúc nào thi triển Cuồng Nộ Chi Hào. Nếu như là đối lại là Đạo tặc bình thường, chắc chắn sẽ lựa chọn thi triển Tật Phong Bộ chạy trốn , ở trước khi đối thủ thi triển Tật Phong Bộ , Hỏa Diễm Đường Lang dùng Cuồng Nộ Chi Hào có thể làm cho đối thủ kinh sợ trong nháy mắt đánh mất ý thức, chờ đối thủ tỉnh lại, sẽ không kịp thi triển Tật Phong Bộ , 1 chiêu này của Thợ săn Trục Phong không biết đã giảo sát bao nhiêu đối thủ.

Nhưng mà ở khi Tiêu Ngự thi triển ra Long Tường Thuật , bất ngờ nảy sinh , hẳn dùng Long Tường Thuật thoát khỏi Băng Liệt Tiễn và Hỏa Diễm Túc , 1 cước trúng ngay bụng Thợ săn Trục Phong , nhưng mà hẳn không kịp công kích Thợ săn Trục Phong, đã bị Hỏa Diễm Đường Lang dùng Cuồng Nộ Chi Hào làm kinh sợ, cũng ở trước công kích kế tiếp của Hỏa Diễm Đường Lang chạy thoát. Cuồng Nộ Chi Hào của Hỏa Diễm Đường Lang không thể đem Tiêu Ngự tiêu diệt, nhưng cũng cứu được Thợ săn Trục Phong 1 mạng.

Tiêu Ngự nhớ lại tình huống vừa rồi , trong lòng thất kinh, nếu như mình dùng Long Tường Thuật chậm 1 bước, hậu quả sẽ cực kỳ nguy hiểm , kỹ năng Cuồng Nộ Chi Hào quá mạnh mẽ , không ngờ lại có thể có thể ở cự ly xa làm kinh sợ đối thủ, cho dù kinh sợ thời gian rất ngắn, nhưng cũng là kỹ năng vô cùng trí mạng .

Thợ săn Trục Phong cũng kinh sợ toát mồ hôi lạnh, nếu như không phải hấn kịp thời khiến cho Hỏa Diễm Đường Lang thi triển Cuồng Nộ Chi Hào, so với Long Tường Thuật của Tiêu Ngự chậm hơn 1 bước, quá nửa bây giờ đã chết trên mặt đất . Vừa rồi hấn kịp thời để cho Hỏa Diễm Đường Lang thi triển ra Cuồng Nộ Chi Hào chỉ do trùng hợp , chỉ có thể nói hấn vận mệnh tương đối khá, mà Tiêu Ngự thi triển ra Long Tường Thuật, lại là dùng phán đoán chuẩn xác, lựa chọn thời điểm công kích tốt nhất, từ đó có thể phán đoán chênh lệch giữa 2 người.

Vén vện 1 hồi đánh nhau này, Thợ săn Trục Phong đối với Tiêu Ngự đã thu hồi tâm lý khinh thường, người này ý thức và kỹ xảo quá cao , duy có 1 người có thể so sánh được thì hấn phải là Lưỡi Lê! Tuyệt đối là 1 trong mấy đối thủ cường hấn nhất mà hấn gặp được .

Thợ săn Trục Phong có thể được tuyển ra trong cao thủ ở dưới tay Hạ Hùng Phi, hấn vẫn phải có 1 chút thực lực , ban đầu vốn có chút luống cuống nháy mắt đã ổn định lại, bình tĩnh chuẩn bị công kích tiếp theo.

Vừa rồi trong lúc đánh nhau, Tiêu Ngự không tổn hại 1 chút máu nào, dùng mất 2 cái kỹ năng Long Tường Thuật và Đào Thoát. Thợ săn Trục Phong bị xoá sạch hơn 200 huyết lượng, dùng mất 2 cái kỹ năng Băng Liệt Tiễn và Cuồng Nộ Chi Hào. Tổng thể mà nói, Tiêu Ngự chiếm được 1 ít tiện nghi.

Thợ săn Trục Phong trở nên cẩn thận hơn nhiều so với vừa rồi, không dám tùy tiện để cho Hỏa Diễm Đường Lang xông lên , kỹ năng của Tiêu Ngự quá kì lạ, sợ Tiêu Ngự còn có cái kỹ năng gì lạ lùng, hấn không thể không phòng ngự.

Thấy được Tiêu Ngự và Thợ săn Trục Phong đánh nhau, Hạ Hùng Phi mắt sáng lên, có chút cực kỳ hâm mộ nhìn về phía Phong Dã nói: “Tiểu tử người từ chỗ nào tìm được tên cao thủ Đạo tặc này thế , nhìn thực lực này, cùng với Lưỡi Lê so sánh chênh lệch không nhiều a .”

Phong Dã cười cười, cũng không tranh luận. Hạ Hùng Phi ngoài miệng nói như vậy, trong lòng chưa chắc sẽ cho rằng Tiêu Ngự có thể đánh bại Lưỡi Lê, Lưỡi Lê có thể chiếm đoạt thần đàn lâu như vậy, cũng không phải chỉ là hư danh , hễ là ai khiêu chiến qua Lưỡi Lê , tất cả đều thất bại, hơn nữa lại còn thất bại bị thảm. Nhưng mà Phong Dã lại cảm thấy, Tiêu Ngự 1 ngày nào đó có thể sẽ đánh bại Lưỡi Lê , hấn đối với Tiêu Ngự rất có lòng tin.

Triệu Lam Hình và Tiểu Vũ bên cạnh khấn trương nhìn vào trên đài, đều vì Tiêu Ngự mà đổ mồ hôi, nhất là Tiểu Vũ, mặc dù không hiểu nhiều các loại huyền diệu trong PK , nhưng cũng nhìn ra, hoàn cảnh của Tiêu Ngự rất nguy hiểm, Tiêu Ngự và Thợ săn Trục Phong so đấu nháy mắt đã trôi qua, ở khoảng khắc kia, Tiểu Vũ hít đều thở không thông . Nàng lúc này cũng không dám lên tiếng, nhìn chăm chú lên đài.

“Lam Hình tỷ, bây giờ ai chiếm ưu thế?” Tiểu Vũ nhìn về phía Triệu Lam Hình hỏi, mong đợi từ trong miệng Triệu Lam Hình đạt được đáp án.

“Không thể nói chính xác được .” Triệu Lam Hình lắc lắc đầu, nói.

“Không tốt a , tiền đặt cược của chị dâu lớn như vậy , ca nếu bị thua mà nói, chị dâu đã có thể ngay cả của hồi môn cũng mất a .” Tiểu Vũ dùng giọng than thở nói, tiểu ý nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình.

“Tiêu Ngự không hấn sẽ thất bại, cái gì ... chị dâu?” Triệu Lam Hình chợt phát hiện Tiểu Vũ thay đổi cách xưng hô, hít thở bị kiềm hãm, tròng mắt liếc Tiểu Vũ, không biết vì sao, trong lòng lại dâng lên 1 loại cảm xúc phức tạp , có ngưng ngừng, mơ hồ còn có 1 chút ngọt ngào !

“Ta cảm thấy, Tiêu Ngự sẽ thắng.” 1 bên Nguyệt Dạ xen vào nói, đúng lúc giúp Triệu Lam Hình giải vây.

“Vì sao?” Triệu Lam Hình nghi hoặc hỏi.

“Ý thức, kỹ xảo, thứ này là ngoại vật thay thế không được .” Nguyệt Dạ nói, Triệu Lam Hình đã hiểu ra 1 ít, Tiểu Vũ thì nghe được như lọt vào trong sương mù . Ý Nguyệt Dạ là, Trục Phong sở dĩ có thể duy trì đến bây giờ, thậm chí còn chiếm cứ ưu thế nhất định, tất cả đều là nhờ ở gần Hỏa Diễm Đường Lang bảo vệ , nhưng mà ngoại vật dù vững mạnh, nhưng rồi cũng sẽ che dấu không được sự chênh lệch về mặt ý thức

và kỹ xảo trên .

326. Chương 327 Hỏa Diễm Đường Lang

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, tan biến ở tầm nhìn của Thợ săn Trục Phong . Trải qua đợt thăm dò thứ nhất , Tiêu Ngự và Trục Phong đã phần nào hiểu rõ thực lực của đối phương, 2 người đều trở nên vô cùng cẩn thận.

Hỏa Diễm Đường Lang kia tốc độ quá nhanh, thêm nữa nó luôn luôn chần chừ ở bên cạnh Thợ săn Trục Phong , Tiêu Ngự nhất thời cũng tìm không thấy thời cơ thích hợp , chỉ có thể ở bên ngoài bắn khoản.

“Về tư liệu Hỏa Diễm Đường Lang ta sẽ gửi cho ngươi , tuy nhiên tư liệu này khả năng không được xác thực cho lắm , bởi vì bọn họ bắt con Hỏa Diễm Đường Lang này rất có thể là 1 con quái tinh anh.” Phong Dã truyền âm nói.

Tiêu Ngự thu được tư liệu của Hỏa Diễm Đường Lang , thế này không phải là ăn gian sao ? Tuy nhiên Máy Chủ giống như không có quy định phương diện này , đã như vậy, loại hành vi này hẳn là được cho phép .

Tiêu Ngự cẩn thận nghiên cứu tư liệu Hỏa Diễm Đường Lang , 1 bên cân nhắc tập tính và phương thức công kích của Hỏa Diễm Đường Lang , hồi tưởng lại vừa rồi Hỏa Diễm Đường Lang công kích mình, Tiêu Ngự suy nghĩ, con Hỏa Diễm Đường Lang này nhất định là 1 con tinh anh, ví dụ như Cuồng Nộ Chi Hào , bình thường Hỏa Diễm Đường Lang không có kỹ năng này . Sau khi Tinh anh Hỏa Diễm Đường Lang bị bắt làm súng vật, kỹ năng so với Hỏa Diễm Đường Lang bình thường nhiều hơn hẳn , độ phát triển cũng cao hơn , Cuồng Nộ Chi Hào này nhất định là kỹ năng đặc biệt của con Hỏa Diễm Đường Lang .

Không biết con Hỏa Diễm Đường Lang này còn có kỹ năng gì đặc biệt không, kỹ năng của Hỏa Diễm Đường Lang tuyệt đối sẽ không có khả năng có nhiều, nên biết khi mình bắt U Linh Bĩ Mông cũng chỉ có 2 cái kỹ năng chủ động mà thôi, Hỏa Diễm Đường Lang so sánh với U Linh Bĩ Mông, cùng bậc không biết thấp bao nhiêu.

(Kỹ năng chủ động là mình phải tự thi triển khi mình muốn , còn chủ động thì là tự động thi triển khi gặp hội tụ đủ điều kiện nó yêu cầu , ví dụ còn 10% máu , hoặc bị công kích liên tục tự động thi triển ra kỹ năng nào đó chẳng hạn . Giải thích cho mấy ông ít chơi game)

Hỏa Diễm Đường Lang trên dưới lắc lư, chân trước không ngừng vũ động , Tiêu Ngự biết, đây là tín hiệu khi Hỏa Diễm Đường Lang chờ đợi công kích .

Tên này không dễ đối phó a , nhìn vào chân trước Hỏa Diễm Đường Lang đầy răng cưa , Tiêu Ngự biết, một khi bị nó đánh trúng, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng .

Bạo Liệt Cạm Bẫy!

Thợ săn Trục Phong ở trên mặt lân cận đất đặt 1 cái bẫy. 1 lát sau lại thêm 1 cái Đóng Băng Cạm Bẫy.

Thấy được động tác của Thợ săn Trục Phong. Tiêu Ngự biết. Người này chắc chắn đang bố trí cạm bẫy. Bởi vì khoảng cách quá xa. Tiêu Ngự nhìn không ra rốt cuộc bố trí ở cái vị trí nào. Cũng không cách nào loại trừ.

Người này chậm chạp không có công kích. Rốt cuộc đang có cái dự định gì?

Tiêu Ngự càng cẩn thận . Dần dần đến gần Thợ săn Trục Phong và Hỏa Diễm Đường Lang. Chuẩn bị bất cứ lúc nào phát động đợt công kích thứ 2.

“Cho dù ngươi kỹ thuật có tốt thế nào. Thợ săn khắc Đạo tặc. Ngươi cả đời này đừng nghĩ thắng được ta .” Thợ săn Trục Phong cười lạnh lùng 1 tiếng. Từ trong hành trang lấy ra 1 chế phẩm kim loại cổ quái. Ở trên mặt nhấn 1 cái. 1 tiếng sắc nhọn vang lên. 1 cái quang đạn màu trắng ngút trời lóe lên.

Đạn Tia Chớp?

Tiêu Ngự trong lòng căng thẳng, đối với loại vật phẩm của công trình sư này vẫn còn có chút hiểu biết , Tiêu Ngự khẩn trương nhắm mắt lại.

Ầm 1 tiếng nổ vang, bạch sắc quang mang chói mắt đổ xuống , cả thế giới rơi vào 1 mảnh bạch quang .

Loại Đan Tia Chớp này tất nhiên là kết quả của công trình sư, vật phẩm chuyên thuộc về Thợ săn , có thể đem toàn bộ khu vực bao phủ ở giữa bạch quang, nếu như mắt bị loại cường quang chiếu rọi này, sẽ có 3 giây hiệu quả gây mù, mặt khác còn có thể thăm dò được ẩn hình của đạo tặc .

Cường quang trôi qua , Tiêu Ngự biết, bản thân đã bị lộ !

Thợ Săn Truy Tung!

Thợ săn Trục Phong cho Tiêu Ngự trên 1 cái truy tung, trong vòng hơn 30 giây, Thợ săn Trục Phong không cần quan tâm đến kỹ năng ẩn hình của Tiêu Ngự , Thợ săn Trục Phong từ lưng rút ra vài mũi tên, khoát lên dây cung trên, Sưu sưu sưu, 3 đạo mũi tên hướng về Tiêu Ngự bắn nhanh tới .

Tiêu Ngự mở to mắt, phát hiện trên cột trạng thái có dòng truy tung, thăm nghĩ không ổn, người này sớm đã có dự tính trước, trước tại bên người đặt 2 cái cạm bẫy, cũng để cho Hỏa Diễm Đường Lang ở bên cạnh thủ hộ, chính là vì 1 đòn này.

Tiêu Ngự có 2 con đường, thứ nhất là dùng các loại kỹ năng đào tẩu tránh né công kích của Thợ săn Trục Phong , tuy nhiên trên người Tiêu Ngự đã bị đánh lên dấu hiệu, thành bia sống di động, dù liên tục trốn chạy, 1 khi kỹ năng đào tẩu dùng xong, Tiêu Ngự hẳn chắc chắn phải chết. Con đường thứ 2, thì phải là liều mạng, xông lên 1 đòn quyết sinh tử!

Linh Xà Thứ Tiễn!

1 đạo mũi tên phi hành trực tiếp bắn qua đây.

Tiêu Ngự 1 cái lắc mình tránh thoát 3 đạo mũi tên công kích, sau khi tránh thoát khỏi 3 đạo mũi tên , 1 đạo mũi tên khác từ hướng về phía Tiêu Ngự bắn nhanh đi , góc độ cực kỳ âm hiểm, thân thể Tiêu Ngự hơi nghiêng 1 góc kỳ dị , mũi tên vừa lúc sát mặt Tiêu Ngự mà lướt qua, Tiêu Ngự xoay người đứng vững, tiếp tục hướng về Thợ săn Trục Phong nhào tới.

“Khá lắm.” Hạ Hùng Phi kinh ngạc thất thanh, không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại có thể tránh thoát tiền kíp của Thợ săn Trục Phong , tiền kíp này là 1 trong những tuyệt chiêu của Thợ săn Trục Phong , 3 đạo tên đi trước chỉ là quấy nhiễu tầm mắt , Linh Xà Thứ Tiễn phía sau kia mới là trọng điểm, một khi bị Linh Xà Thứ Tiễn đánh trúng, Tiêu Ngự hẳn phải chết, mà Hạ Hùng Phi xem ra, cho dù Tiêu Ngự có thể tránh thoát, ít nhất cũng phải tiêu hao 1 chiêu kỹ năng đào tẩu, không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại có thể đơn độc dùng động tác tứ chi tránh được tiền của Thợ săn Trục Phong .

Động tác của Tiêu Ngự kì lạ mà tràn đầy điêu luyện , quả thực là 1 loại nghệ thuật hoàn mỹ.

“Lão ca quá anh tuấn a , bình thường ta như thế nào đã không nhìn ra lão ca lại có tuyệt chiêu như vậy ?” Tiểu Vũ hưng phấn nói.

Tiêu Ngự hệt như 1 con báo săn mạnh mẽ, nhanh chóng đến gần phía trước Trục Phong, Trục Phong thế nào cũng không nghĩ tới, Tiêu Ngự không ngờ lại có thể nhẹ nhàng như vậy tránh thoát công kích của mình, lấy tốc độ nhanh như vậy lướt qua đây, trên mặt lúc này đã có 1 chút bối rối.

Thợ săn Trục Phong nhanh chóng lui về sau, chỉ huy Hỏa Diễm Đường Lang vọt lên.

Hỏa Diễm Đường Lang chân trước nhanh chóng triển khai, hướng về Tiêu Ngự vọt lên, Tiêu Ngự nếu bị Hỏa Diễm Đường Lang đánh trúng, nhất định là thăm trạng máu chảy đầm đìa .

Hỏa Diễm Đường Lang đột nhiên tăng tốc độ, nhằm phía Tiêu Ngự, gào thét mà đến nanh vuốt hệt như dao sắc, hàn ý bức người.

Tiêu Ngự đã đến trước người Hỏa Diễm Đường Lang , Hỏa Diễm Đường Lang đột nhiên bạo khởi.

Giảo Thủ!

Đường lang vô tới , 1 đôi chân trước có thể dễ dàng đem con mồi xoắn thành mảnh nhỏ, Tiêu Ngự hơi bước lệch đi , 1 chiêu Huyền Ảnh Bộ, huyền nguyên lai từng đạo hư ảnh.

Kítttt , 1 âm thanh bén nhọn thanh thúy vang lên, tựa như tiếng kim loại va chạm, Hỏa Diễm Đường Lang hoàn thành 1 lần vô , chỉ là con mồi lại đột nhiên biến mất, Hỏa Diễm Đường Lang vô vào khoảng không.

Thấy được Hỏa Diễm Đường Lang chân trước phủ kín cùng răng cửa gai nhọn, Tiêu Ngự không chút nghi ngờ, dù con mồi có là 1 khối kim loại, Hỏa Diễm Đường Lang cũng có thể đem nó xoắn nát.

Tiêu Ngự đến sau lưng Hỏa Diễm Đường Lang , quay người đánh về phía Thợ săn Trục Phong.

Đột Tiến!

Chủy thủ trong tay Tiêu Ngự hóa thành 1 đạo quang ảnh, nhanh chóng đến gần Thợ săn Trục Phong.

“Thật nhanh.” khí thế công kích của Tiêu Ngự dồn tới , làm cho Thợ săn Trục Phong không nén nổi nao núng trong lòng .

Thợ săn Trục Phong nhanh chóng lùi về sau, hướng bên cạnh bước 1 bước, đem Tiêu Ngự hướng cạm bẫy dẫn vào.

Thấy được chân Thợ săn Trục Phong để lại dấu vết trên mặt kì lạ đất, Tiêu Ngự lập tức biết , đấy chính là cạm bẫy!

Tiêu Ngự khó khăn xoay người , lướt sát cạm bẫy mà qua. Thợ săn Trục Phong thừa dịp này, ngay tại chỗ đào tẩu , tránh né rút công kích của Tiêu Ngự.

Cạm bẫy nhanh chóng quay vòng lên, xung quanh độ đột nhiên giảm xuống.

“Không tốt, vẫn còn a !” Tiêu Ngự không nghĩ tới vẫn còn cạm bẫy do Thợ săn Trục Phong bố trí, cảm giác được xung quanh có năng lượng đặc biệt, Tiêu Ngự 1 chiêu Tật Phong Bộ hướng ra phía ngoài lao vút đi.

Ầm 1 tiếng nổ vang, là Đóng Băng Cạm Bẫy, Đóng Băng Cạm Bẫy nổ tung nảy sinh bằng lăng tản đi bắn tung tóe khắp nơi, gây thương tổn rất mạnh, may mắn Tiêu Ngự kịp thời né khỏi .

Nếu như vừa rồi Tiêu Ngự 1 đòn kích hôn mê Thợ săn Trục Phong, đồng thời dính phải Đóng Băng Cạm Bẫy, 2 người đồng thời bị khống chế, Tiêu Ngự tự nhiên sẽ chết , Thợ săn Trục Phong có Hỏa Diễm Đường Lang có thể viện thủ, Tiêu Ngự lại không có.

Đóng Băng Cạm Bẫy xong , Tiêu Ngự không thể lui bước, trên người hắn có dấu hiệu truy tung , nếu như thối lui, sẽ vẫn là 1 cái bia thịt di động, huống chi lúc này Thợ săn Trục Phong gần trong gang tấc, lúc này chính là cơ hội công kích tốt nhất !

Tiêu Ngự Tật Phong Bộ đến phía sau người Thợ săn Trục Phong , 1 chiêu Thâu Tập hướng về cái ót Thợ săn Trục Phong đâm xuống.

Thợ săn Trục Phong Lang nhếch nhác nghiêng mình tránh né, triệu hồi Hỏa Diễm Đường Lang vọt lên.

Đồng thời khi Thợ săn Trục Phong tránh né , Cốt Long Nha trên tay trái Tiêu Ngự đã kịp rạch vào trên lưng Thợ săn Trục Phong 1 nhát , đồng thời cấp cho Thợ săn Trục Phong 5 cái nguyên rửa cùng với trí mạng độc và giảm tốc độc.

Thợ săn Trục Phong tốc độ ngay lập tức giáng xuống quá nửa, đưa lưng về phía Tiêu Ngự, hắn không dám chính diện đối mặt với Tiêu Ngự, bởi vì Đạo tặc chính diện có kỹ năng Tạc Kích và Tấn Kích vô cùng đáng sợ .

Dịch Cốt!

Chủy thủ tay phải của Tiêu Ngự cắm vào lưng Thợ săn Trục Phong, quát khê một tiếng, hướng bên cạnh ra sức rạch nát .

Thân thể Thợ săn Trục Phong ngay lập tức cứng đờ ở chỗ, trong ánh mắt hiện lên 1 chút bối rối, xong rồi , hắn hiểu đã bị Đạo tặc khống chế thì kết quả nghiêm trọng bao nhiêu.

Lúc hỏa diễm này đường lang cũng vọt lên bảo hộ chủ nhân , Hỏa Diễm Đường Lang sốt ruột nhanh chóng đánh về phía Tiêu Ngự, chân trước sắc nhọn hướng về Tiêu Ngự ra sức chém qua.

Phá Cốt Thuật!

Tiêu Ngự giống như hoàn toàn không để ý đến Hỏa Diễm Đường Lang đang công kích đến , chủ thủ tay phải 1 cái Phá Cốt Thuật ra sức oanh kích ở bả vai Thợ săn Trục Phong , đem xương bả vai của Thợ săn Trục Phong chém nát.

Hỏa Diễm Đường Lang chân trước ra sức chém tới.

Độn Hình!

Chỉ 1 khắc trước khi bị Hỏa Diễm Đường Lang công kích phải , Tiêu Ngự dùng ngay 1 cái Độn Hình ngăn cản rốt công kích của nó , 1 đòn vòng tay ra sau lưng, Năng Lượng Nha Thử! 1 đạo năng lượng chảy rời tay mà ra, oanh kích ở trên người Hỏa Diễm Đường Lang , thân hình Hỏa Diễm Đường Lang chấn động, hôn mê một chút .

Không thể không nói, cái kỹ năng cộng thêm của giới chỉ này dùng vô cùng tốt , Hỏa Diễm Đường Lang hôn mê không đến 2 giây, nhưng chỉ vèn vẹn chính là không đến 2 giây này, đã đủ thời gian cho Tiêu Ngự tranh thủ, Tiêu Ngự đối với Thợ săn Trục Phong tung ra 1 chiêu Giáo Sát, sau đó 1 chiêu Bối Thử.

Khi Hỏa Diễm Đường Lang và Thợ săn Trục Phong đồng thời tỉnh lại, Tiêu Ngự hiểu lúc này bản thân không còn kỹ năng gì, mà Hỏa Diễm Đường Lang cùng Thợ săn Trục Phong gần trong gang tấc, đánh bừa mà nói hẳn chắc chắn phải chết, Tiêu Ngự nhanh chóng hướng ra phía ngoài lao vút đi, trên đường hốt thêm 1 bình trung cấp Phong Tốc Dược Hoàn, làm cho tốc độ bản thân nhanh hơn hẳn.

Khóe miệng Tiêu Ngự mỉm cười, ở trong mắt Tiêu Ngự , Thợ săn Trục Phong cùng 1 người chết đã không còn khác biệt , cho dù Thợ săn Trục Phong có gần 1.000 huyết lượng, nhưng mỗi giây 120 điểm xuất huyết thương tổn không phải games thủ bình thường có thể chịu đựng nổi .

“5, 4, 3” Tiêu Ngự không quay đầu lại, từng câu từng câu nói ra , mỗi 1 vài câu giống như là từng cái bùa đòi mạng, rõ ràng truyền vào trong đầu Thợ săn Trục Phong , Thợ săn Trục Phong luống cuống, luống cuống tay chân không biết làm cái gì, tiếp tục công kích Tiêu Ngự? Dù là không chế được Tiêu Ngự, hẳn cũng không có sức ở trong khoảng thời gian ngắn như vậy đem Tiêu Ngự tiêu diệt. Trên đấu trường quy định không thể uống máu, với lại cho dù có uống máu hẳn cũng không có sức xoay chuyển lại lúc này.

“2, 1, kết thúc .” Tiêu Ngự lạnh nhạt nói, dường như là vì xác minh cho lời nói của Tiêu Ngự, bịch 1 tiếng, Thợ săn Trục Phong ngã trên mặt đất.

327. Chương 328 Bằng Lôi Song Pháp

Hoang dã đã đoán được kết quả. Chỉ không đoán được quá trình mà thôi . Hẳn cảm giác được Tiêu Ngự có thể giết chết Trục Phong. Tuy nhiên cần hẳn sử dụng U Linh Bì Mông. Không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại có thể dễ dàng như vậy đem Thợ săn Trục Phong giết chết. Có phần vượt ra ngoài dự đoán của Phong Dã . Thông qua clip nghiên cứu động tác vừa rồi của Tiêu Ngự. Mỗi 1 cái chi tiết đều tuyệt diệu đến đỉnh điểm. Thời gian nắm chắc cũng chuẩn xác đến trình độ cao nhất. Làm cho người ta 1 loại công kích và rung động thị giác mãnh liệt .

Mỗi khi nhìn Tiêu Ngự PK . Phong Dã đều vẫn có thể có rất nhiều thu hoạch cùng kinh ngạc vui mừng. Hẳn nhìn ra. Tiêu Ngự đã tiến bộ. Loại tiến bộ này là vô cùng rõ ràng . Có thể thấy được. Phong Dã đối với Tiêu Ngự càng ngày càng tin tưởng .

Sau khi Tiêu Ngự thấy đã kết thúc , thông thả rời đi . Phong Dã không nén nổi mỉm cười: “Người này thật đúng là có điểm tiêu sái a.”

Trên thực tế Phong Dã không hiểu. Khi Tiêu Ngự PK. Toàn tâm tập trung ở trên trận đấu. Thậm chí quên mất có người đang xem cuộc chiến của mình. Căn bản không có bất luận cái suy nghĩ gì anh tuấn tiêu sái. Sau khi cấp cho Thợ săn Trục Phong hiệu ứng nguyên rửa toàn bộ, xuất huyết và trí mạng độc. Tiêu Ngự đã tính toán ra luôn thời gian tử vong của hắn. Thời gian tử vong này là tổng hợp các hạng mục thuộc tính thông qua tính toán tinh vi mới có được. Tiêu Ngự đưa lưng về phía Thợ săn Trục Phong. Chính là muốn xác minh tính toán của bản thân. Đây là 1 phương thức Tiêu Ngự kiểm tra tiến bộ.

Chiến đấu chấm dứt. Mấy người xung quanh cũng nhìn vào trường PK. Hồi lâu mới tỉnh lại.

“Lão ca quá anh tuấn.” Tiểu Vũ 2 mắt sáng như sao. Trước kia nàng chỉ là biết Tiêu Ngự đánh nhau rất lợi hại. 1 người có thể đánh 2-3 tên côn đồ. Có nghĩ nát óc cũng không nghĩ tới hắn trong chơi trò lại còn có thể như vậy. Thật là có phong độ của tuyệt thế cao thủ.

Hạ Hùng Phi ý tứ sâu sắc qua Phong Dã bên cạnh. Nói: “Các ngươi mục tiêu hắn là Lưỡi Lê phải không?” Biểu hiện của Tiêu Ngự thoải mái giết chết Thợ săn Trục Phong. Làm cho Hạ Hùng Phi tin tưởng. Cho dù gặp được Lưỡi Lê. Tiêu Ngự cũng có sức lực chiến đấu 1 trận.

“Tạm thời còn chưa nghĩ đến điều này.” Phong Dã đùa cợt nói. Lão cáo già này nghĩ ra 1 ít mùi rồi a. thực lực của Tiêu Ngự hiện tại tuyệt đối không thể công khai ra ngoài, vài trường thi đấu này chỉ là để cho Tiêu Ngự làm nóng thân thể. Hạ Hùng Phi đáp ứng giữ bí mật. Tiêu Ngự mục tiêu cuối cùng là Lưỡi Lê là 1 chuyện không thể truyền bá ra ngoài. Làm cho người ta chú ý tới Tiêu Ngự. Vấn đề sẽ trở nên rất nghiêm trọng. Sẽ ảnh hưởng đến lợi nhuận sau này.

Hạ Hùng Phi gật mình cười. Cũng không hề truy hỏi lại. Hắn đã quyết định nếu có 1 ngày Tiêu Ngự và Lưỡi Lê giao đấu. Hắn nhất định sẽ đặt cửa cho Tiêu Ngự. Mặc dù Lưỡi Lê phần thắng cực đại nhưng tỉ lệ cược 1 so với 10 thì quá thấp. Tiền bạc có lực hút vô cùng. Chịu nguy hiểm cũng đáng giá.

Tiêu Ngự nhảy xuống khỏi đài PK. Hướng về đám người Phong Dã đi tới.

PK chấm dứt Tiêu Ngự đi đến bên cạnh Triệu Lam Hình. Nhiệm vụ của mình cũng đã hoàn thành a.

“Thắng được hơn 7.000 vạn (70.000.000). Hơn 7.000 vạn đang ở chỗ của ta nè.” Triệu Lam Hình ở bên cạnh Tiêu Ngự khẽ nói.

“Số tiền ban đầu chính là của ngươi mà.” Tiêu Ngự vội vàng nói.

” 3.000 vạn kia là ta giúp ngươi đặt cược. Số tiền này coi như của ngươi. Tuy nhiên trước hết do ta bảo quản. Chờ ngươi và Tiểu Vũ khi nào cần lại đến lấy. Nghe nói đàn ông có nhiều tiền sẽ đời bại. Huống chi là hơn 7.000 vạn.” Triệu Lam Hình ranh mãnh nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Nói.

Tiêu Ngự nhận ra được tình ý của Lam Hình, đáy lòng có chút ấm áp cảm động.

Tiêu Ngự lặng lẽ cầm lấy tay Triệu Lam Hình. Lam Hình nhẹ nhàng giãy 1 chút. Nhưng cũng không có thoát khỏi. Chỉ có thể tùy ý để Tiêu Ngự nắm. Khiến trách liếc mắt Tiêu Ngự. Có tạt gật mình nhìn thoáng qua xung quanh phát hiện không ai chú ý lúc này mới yên lòng.

Tay Triệu Lam Hình dịu dàng mà mềm mại trắng mịn, xúc cảm làm cho tâm hồn Tiêu Ngự rung động. Tiêu Ngự quay đầu phát hiện Tiểu Vũ đang nháy mắt với bản thân. Tiêu Ngự làm bộ không phát hiện luôn. (da mặt cũng dày phết)

Tiêu Ngự trong lòng cũng thả lỏng. Quyết định ra tay theo đuổi Triệu Lam Hình.

Nguyệt Dạ thấy được Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đang mờ ám. Mỉm cười. Nha đầu này cuối cùng thất thủ rồi a. Hy vọng tiểu Lam có thể được hạnh phúc.

Thợ săn Trục Phong được hồi sinh. Về mặt mặt uể oải. Liếc mắt nhìn Tiêu Ngự. Trần đầy buồn bực. Sự tin tưởng của hắn đã bị xoá sạch quá nửa. Hắn hiểu. Nếu như hắn và Tiêu Ngự lại đánh 1 hồi nữa, thì quá nửa vẫn sẽ bị chém như thái rau. Bóng lưng Tiêu Ngự rời đi khi kết thúc xuất huyết. Để lại cho Thợ săn Trục Phong dấu ấn khó phai mờ.

Thợ săn Trục Phong lần nữa xem lại clip chiến đấu. Càng thêm cảm giác được rõ ràng chênh lệch giữa hắn và Tiêu Ngự. Nếu như không phải có vũ khí sắc bén là Hỏa Diễm Đường Lang. Có lẽ còn có thể bại thảm

hại hơn nữa .

Tiêu Ngự còn có rất nhiều tuyệt chiêu chưa có dùng. Kể cả < lừa=“” gạt=“” khừu=“” giác=“”> và mấy kỹ năng ẩn nấp. Đều là vũ khí sắc bén để đối phó với Thợ săn . Vì để cố gắng bảo tồn thực lực. Tiêu Ngự không có thì triển ra những kỹ năng này.

Nếu như Thợ săn Trục Phong mà biết Tiêu Ngự còn bảo tồn thực lực. Phỏng chừng sẽ càng thêm xấu hổ .

“Chỗ này của ta còn có 1 người. Muốn hay không lại đánh 1 hồi ?” Hạ Hùng Phi đột nhiên đề nghị nói.

Nghe được Hạ Hùng Phi nói. Ánh mắt của Phong Dã chuyển dời đến trên người băng lôi song pháp kia. So sánh với Thợ săn. Băng lôi song pháp kia có vẻ thận trọng hơn nhiều . Khí độ bất phàm. Tuyệt đối so với Thợ săn Trục Phong khó đối phó hơn hẳn .

“Người cảm thấy thế nào?” Phong Dã dày tiếng Tiêu Ngự hỏi.

“Ta thì thế nào cũng được.” Tiêu Ngự nói. Dò xét 1 chút băng lôi song pháp cách đó không xa.

Lúc này băng lôi song pháp đi tới. Hướng về Tiêu Ngự mỉm cười. Xuất ra tay phải ta gọi là Dương Viêm. Băng lôi song hệ ma Pháp sư.”

Dương Viêm bộ dáng tươi cười ấm áp làm cho Tiêu Ngự đối với hắn hảo cảm hơn 1 ít. Ít nhất không giống như Trục Phong làm cho người ta chán ghét. Tiêu Ngự cùng hắn bắt tay : “Tiêu Ngự . Vong linh Đạo tặc.”

Dương Viêm không để ý chút nào đến vẻ lạnh nhạt của Tiêu Ngự . Thân mật cười. Gật đầu. Đi trở về.

Băng lôi song hệ Pháp sư. Không biết có những tuyệt chiêu gì . Tuy rằng Đạo tặc là khắc tinh của class áo vải. Tiêu Ngự cũng không dám quá khinh thường đối thủ. Dù sao trong giới ma pháp cũng có không ít cao thủ. Ví dụ như Vân Thiên và Vân Nghĩa. Thực lực đều không tầm thường.

Pháp sư và Đạo tặc PK thì tiền đặt cược là 1: 13 .

“Ta đặt 5.000 vạn.” Triệu Lam Hình đối với Phong Dã nói.

“Vậy tức là 1 ức 3.000 vạn (1 tỷ 3) . Người thấy thế nào .” Phong Dã nhìn về phía Hạ Hùng Phi. Nói.

2 lần tiền đặt cược đều rất lớn. Hạ Hùng Phi mặt hiện vẻ khó xử . 1 lát sau. Gật đầu nói: “Vậy cũng rồi.” Nếu như Tiêu Ngự có thể thắng Dương Viêm. Chứng minh rằng Tiêu Ngự quả thật có năng lực khiêu chiến Lưỡi Lê. Sau khi Dương Viêm chuyển chức thành băng lôi song pháp. Đã từng cùng Lưỡi Lê PK qua. Đối với Lưỡi Lê tạo thành uy hiếp nhất định. Nếu như Tiêu Ngự thắng mà nói . Chờ khi Tiêu Ngự và Lưỡi Lê PK . Hạ Hùng Phi sẽ gia tăng tiền đặt cược trên người Tiêu Ngự . Nếu như không có cách nào đánh bại Dương Viêm. Hắn cũng không để ý đến nữa.

Dương Viêm hướng về trường PK bên kia đi tới.

“Ca ca cố gắng lên . Lại thắng 1 trận nữa . Trở về ta làm chân gà nướng cho người ăn .” Tiểu Vũ hưng phấn nói. Ở nàng trong mắt. Tiêu Ngự là bất bại . Là không gì không làm được . Thắng cái tên Pháp sư này là vô cùng đơn giản. Nàng đối với Tiêu Ngự gần như có 1 tín nhiệm cố chấp.

Tiêu Ngự cười khổ 1 chút. Tiểu Vũ căn bản nhìn không ra cách thức trong PK . Căn bản không biết PK nguy hiểm đáng sợ thế nào . 1 lần thua thắng. Ra vào cũng gần 1 ức rồi !

“Ta tin tưởng người sẽ thắng .” Triệu Lam Hình ở bên cạnh Tiêu Ngự thấp giọng nói.

Triệu Lam Hình nói khiến cho Tiêu Ngự trong lòng mọc lên 1 chút cảm động. Loại cảm giác được tín nhiệm này. Thực sự rất tốt a.

1 đối 1. Tiêu Ngự tự tin sẽ không thua bất luận kẻ nào. Dù đối thủ là Lưỡi Lê. Hắn cũng dám toàn lực đánh 1 trận.

Tiêu Ngự hướng đài PK đi đến. Băng lôi song pháp đã đứng trên sân PK . Băng lôi song pháp ra tay sau Thợ săn Trục Phong . Thực lực của hắn chắc chắn so với Thợ săn Trục Phong mạnh hơn nhiều. Với lại Phong Dã cũng không có chút tự liệu nào về băng lôi song pháp . Băng lôi song pháp đối với Tiêu Ngự mà nói. Là 1 cái class hoàn toàn lạ lẫm . Không biết chiến lược rốt cuộc như thế nào. Tiêu Ngự chỉ có thể thông

qua Băng Pháp sư và Lôi Pháp Sư đại khái suy đoán được 1 ít kỹ năng. Băng lôi song pháp có thể có cái kỹ năng nào. Đồng thời băng lôi song pháp rất có khả năng sẽ có 1 ít sát chiêu mới lạ .

Dương Viêm ngạo nghễ đứng tại chỗ trên đài . Toàn thân pháp bào màu trắng. Pháp trượng trong tay lôi điện quần quanh. Đỉnh pháp trượng gắn bảo thạch. Từng đạo băng hàn xoay quanh bay múa. Hết tụ lại tán ra. Hình thành 1 quang sáng mỹ lệ.

“Người là hải tộc Thủy hệ Pháp sư à.” Sau khi bị Tiêu Ngự đánh bại. Thợ săn Trục Phong xấu hổ 1 trận. Thấy được Triệu Lam Hình mỹ lệ tựa như nữ thần Hy Lạp. Ngơ ngác nhìn hồi lâu. Vẫn nhẩn nại không được đi đến gần.

Triệu Lam Hình từ chối cho ý kiến. Không lên tiếng. Vẻ mặt lạnh lùng. Làm cho người khác không dám đến gần. Thợ săn Trục Phong nghĩ tới vừa rồi Triệu Lam Hình cười quyến rũ rung động lòng người. Nhìn lại Tiêu Ngự trên đài . Rốt cuộc cũng hiểu rõ . Miệng cười mỹ lệ kia là vì ai mà nở rộ . Trong lòng cảm thấy rất không cam lòng. Dựa vào cái gì mà tiểu tử kia vận số lại tốt như vậy.

“Chị dâu đừng để ý đến hắn. Bại tướng dưới tay ca ca còn dám đi đến gần. Không biết xấu hổ.” Tiểu Vũ đem Triệu Lam Hình kéo ra phía sau. Hướng về Thợ săn Trục Phong làm 1 cái mặt quỷ . Giơ giơ quả đấm nói.

“Nha đầu chết tiệt.” Thợ săn Trục Phong chỉ có thể ở trong lòng thầm mắng. Hắn biết mình làm ra bất luận cái hành động gì đều cũng sẽ chỉ có tác dụng ngược lại. Nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình. Chỉ có thể ngượng ngập đi trở về.

“Dám tranh cướp người phụ nữ của ca ca ta. Cũng không hỏi bà cô ta có đáp ứng hay không.” Tiểu Vũ nhìn vào bóng lưng Thợ săn Trục Phong . Hầm hừ nói .

“Tiểu Vũ người nói cái gì đó.” Triệu Lam Hình xấu hổ khấn trương nói. Tuy nhiên nàng biết Tiểu Vũ luôn là như vậy , miệng cũng không ngăn cản nổi . Quần cũng quần không được. Huống chi trong lòng nàng lại cũng không có bài xích. Trên mặt hiện lên đôi má lúm đồng tiền. Bộ dáng thẹn thùng rung động lòng người làm cho mấy người bên cạnh trở cả mặt .

Đi lên đến chỗ người ta kiếm cái mất mặt. Thợ săn Trục Phong chỉ có thể hy vọng Dương Viêm có thể ra sức dạy bảo hộ cái tên tiểu tử thúi kia.

Tiêu Ngự xoay người lên trường PK. Cùng Dương Viêm đứng đối diện. Đứng cách xa nhau khoảng 10m. 2 người đề phòng lẫn nhau .

” Khi Cần thiết thì nên dùng U Linh Bì Mông.” Phong Dã có chút không yên lòng nói. Mỗi 1 lần PK. Hắn đều so với Tiêu Ngự còn khấn trương hơn. Tiền là 1 mặt. Về phương diện khác. Hắn ký thác rất nhiều mong đợi vào Tiêu Ngự. Hy vọng Tiêu Ngự có thể ở trên đấu trường tạo thành 1 cái huyền thoại bất bại thật sự .

Vừa tiến vào trường PK. Nổi lòng hỗn loạn của Tiêu Ngự ngay lập tức trầm xuống. Trong đầu không có bất luận cái ý nghĩ mờ ám gì nữa. Hắn biết. Điều này là vô cùng cần thiết.

“Bắt đầu đi.” Tiêu Ngự nói. Chân phải hơi lui về sau. Tích trữ lực lượng . Băng mạnh về khống chế cùng Lôi nhanh chóng mãnh liệt. 2 cái kết hợp cùng 1 chỗ có thể nảy sinh ra cái dạng uy lực gì? Tiêu Ngự trong lòng dâng lên chiến ý mãnh liệt. Không biết cái tên băng lôi song pháp này so sánh với Vân Thiên , Vân Nghĩa thì thế nào. Rốt cuộc ai lợi hại hơn ai?

328. Chương 329 Băng Hệ Ma Pháp

Bắt đầu đi.” Dương Viêm nói, bảo thạch trên đầu pháp trượng phát ra hắc sắc mờ ảo.

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, băng hệ và lôi hệ Pháp sư cũng không có kỹ năng đối phó Tiềm Hành , Tiêu Ngự cũng không có quá nhiều cổ kỹ, hướng về phía Dương Viêm đi qua.

Dương Viêm huy động pháp trượng, trên mặt đất bố trí từng cái Bạo Lôi Cạm Bẫy còn có Hàn Băng Cạm Bẫy ... , tổng cộng 6 cạm bẫy, nếu như không chú ý mà nói, là tuyệt đối không có cách nào phát hiện .

Dương Viêm hít sâu 1 hơi, cảm giác vị trí của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự chậm rãi Tiềm Hành đến gần, phát hiện trên mặt đất bố trí cạm bẫy, dù là khi Tiềm Hành, Tiêu Ngự cũng có thể thi triển kỹ năng Loại Trừ Cạm Bẫy.

Loại Trừ Cạm Bẫy!

Tiêu Ngự đối với 1 cái cạm bẫy trong đó thi triển kỹ năng Loại Trừ Cạm Bẫy.

Hệ Thống: cạm bẫy loại trừ thành công.

Ở 1 sát na Tiêu Ngự thi triển ra Loại Trừ Cạm Bẫy kia , trong con người màu đen của Dương Viêm chợt lóe ra 1 ánh tinh quang, vùng pháp trường trong tay lên .

Lôi Thuật!

1 đạo tia chớp hướng về vị trí Tiêu Ngự bổ xuống. Dương Viêm đoán vô cùng chính xác vị trí của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự khẩn trương lui về sau tránh né. Bốp 1 tiếng vang. Lôi Thuật oanh kích ở trên mặt đất trước người Tiêu Ngự. 1 khối đá phiến bị oanh kích nát vụn.

Lôi Thuật!

Lôi Thuật!

Mặc dù không có đánh trúng. Dương Viêm hiển nhiên vẫn không có cứ như vậy vứt bỏ. Từng đạo Lôi Thuật oanh kích ở xung quanh Tiêu Ngự . Nếu không phải Tiêu Ngự hành động nhanh. Có lẽ Tiêu Ngự đã bị Lôi Thuật đánh trúng lộ thân ảnh ra ngoài.

Vài lần cũng không có đánh trúng. Dương Viêm khẽ nhíu mày. Chẳng lẽ là mình phán đoán sai ?

Đương nhiên. Dương Viêm sẽ không cho rằng bằng mấy cái Lôi Thuật của hắn đã có thể đem Tiêu Ngự tiêu diệt. Tạm thời ngừng công kích.

Tiêu Ngự thở ra 1 hơi, người này trực giác thật đáng sợ, không ngờ lại có thể lợi dụng khi bản thân Loại Trừ Cạm Bẫy trong nháy mắt đoán được vị trí của bản thân, loại trực giác này gần như dã thú vậy , hắn là trải qua vô số lần PK rèn luyện mới có thể luyện ra .

1 lão binh và 1 tân binh ra chiến trường, đột nhiên, lão binh đẩy tân binh lao ra ngoài, 1 loạt viên đạn bay sát qua lão binh và tân binh. Sau đó tân binh hỏi lão binh, người làm như thế nào đoán ra những viên đạn đó vậy ? Viên đạn phi hành tốc độ nhanh như vậy, người thường tuyệt đối tránh không nổi . Lão binh cười cười, ta chỉ là đột nhiên cảm giác được nguy hiểm, không kịp suy nghĩ đã lao ra ngoài .

PK cũng là như thế, có khi, chờ người tổn thời gian cẩn thận suy xét nên làm như thế nào , thì thời cơ đã bỏ lỡ. Nếu như đã trải qua PK nhiều , đôi khi cần bản không cần suy xét, mà người vẫn có thể làm ra phán đoán chính xác. Tựa như khi đánh nhau vậy , người khác vùng quyền đánh tới, người chắc chắn có thể theo bản năng tránh trước, sau đó lại 1 quyền đánh ngược lại .

Tiêu Ngự cũng là giống như thế , Lôi Thuật là từ trên trời giáng xuống , vô cùng nhanh chóng mãnh liệt, Tiêu Ngự không thể luôn luôn ngẩng đầu nhìn, muốn tránh né Lôi Thuật công kích chỉ có dựa vào trực giác trải qua thời gian dài hình thành trong vô thức, 1 khi gặp phải nguy hiểm, sẽ gần như phản xạ có điều kiện tránh né công kích.

Tất cả phương thức tránh né đều phải có lý luận phù hợp nhất định, Tiêu Ngự cố gắng huấn luyện bản thân, trốn khỏi những ma pháp này đã không phải là cái vấn đề gì lớn .

Trải qua lần này, Tiêu Ngự hiểu được , 1 khi bản thân xuất ra loại trừ cạm bẫy trên mặt đất, sẽ rất dễ dàng sẽ bị lộ hành tung , dứt khoát không cần thiết sẽ loại trừ nữa, mất Tiêu Ngự đảo qua, đem vị trí mỗi 1 cái cạm bẫy nhớ kỹ trong lòng, để lát nữa không chạm phải là được .

Tiêu Ngự chậm rãi đến gần Dương Viêm, thân thể căng lên, dần dần , Dương Viêm đã tiến vào bên trong phạm vi công kích Long Tường Thuật của Tiêu Ngự, tuy nhiên Tiêu Ngự không dám tùy tiện phát động công kích, Băng Pháp sư có Băng Hoàn Thuật là 1 cái phạm vi ma pháp khổng lồ cận thân , phát ra nhanh như chớp , với lại hiệu quả khổng lồ cũng rất mạnh, nếu như Dương Viêm ở trước khi bản thân thi triển

Long Tường Thuật đánh trúng hần thi triển ra Băng Hoàn Thuật, Tiêu Ngự hậu quả có thể sẽ rất nghiêm trọng.

Càng đến gần, Tiêu Ngự xác xuất tấn công thành công lại càng lớn.

Biệt Tung!

Tiêu Ngự thu lại hơi thở, dần dần đến gần Dương Viêm, hành động vô cùng chậm chạp, kỹ năng Biệt Tung nếu như dùng cẩn thận, Tiêu Ngự có thể đến gần đối phương trong phạm vi 1m mà không bị phát hiện.

Dương Viêm khẽ nhíu mày, hần vừa rồi dường như cảm giác được Tiêu Ngự đến gần, nhưng mà loại cảm giác này chỉ là nháy mắt tức thì trôi qua, sau 1 lát, hơi thở của Tiêu Ngự đã hoàn toàn biến mất, không nhận thấy bất kể cái tung tích gì, hần căn bản không biết Tiêu Ngự ẩn thân ở cái vị trí nào.

Dương Viêm hướng bên cạnh đi lại vài bước, bỗng nhiên 1 đạo hàn quang sắc bén phá không mà đến, sau lưng cảm giác được ớn lạnh thấu tim, làm Dương Viêm bị dọa giật nảy người, không ngờ Tiêu Ngự không ngờ lại có thể đến gần như vậy mà không bị phát hiện, điều này không thể không làm cho Dương Viêm sợ hãi, Dương Viêm pháp trường vung lên, 1 đạo Băng Hoàn Thuật rời tay mà ra.

Băng nhon tung tóe bắn ra ngoài, Tiêu Ngự 1 chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài.

Dùng Đào Thoát lừa gạt hần xài Băng Hoàn Thuật là rất đáng giá, kỹ năng Băng Hoàn Thuật này mặc dù là kỹ năng cơ bản, nhưng thời gian đóng băng lại tương đối dài, mà lại còn là kỹ năng bảo vệ sinh mệnh và phản khống chế tuyệt hảo của Băng Pháp sư.

Đối với Pháp sư cao cấp, công kích cường độ thấp sẽ không có cách nào tiếp cận nổi, chỉ có công kích nhanh chóng sắc bén nhất, mới có khả năng đem đối thủ 1 lần giết chết.

Sau khi dùng Đào Thoát né tránh ra ngoài, Tiêu Ngự 1 chiêu Đột Tiến đến gần Dương Viêm, chủ thủ trong tay hướng về phía Dương Viêm đâm tới, 1 cái Tấn Kích giả, xem ra cực kỳ chân thật.

Nếu như Dương Viêm lúc này dùng ma pháp khống chế cùng Tiêu Ngự ngành kháng, quá nửa chịu thiệt là Tiêu Ngự, nhưng mà Dương Viêm lại không thể mạo hiểm như vậy, vạn nhất Tiêu Ngự Tấn Kích trúng, vậy hần coi như sẽ xong đời.

1 đạo điện quang hiện lên, Dương Viêm đột nhiên biến ra ngoài khoảng cách mấy mét, tránh né 1 đòn của Tiêu Ngự.

Mỗi 1 hệ Pháp sư đều có kỹ năng đặc biệt để bảo vệ sinh mệnh bản thân, Lôi Pháp Sư là Lóa Sáng, Băng Pháp sư là Đóng Băng, làm nên băng lôi song pháp, 2 cái kỹ năng Lóa Sáng và Đóng Băng này tuyệt đối là sẽ không thiếu.

Dương Viêm vừa tránh khỏi, Tiêu Ngự lại tiếp tục 1 cái Đột Thứ hướng về phía Dương Viêm xông đi lên, chủ thủ trong tay hóa thành 1 đạo hồng nhạn.

Đóng Băng! (hay còn gọi là Băng Kết – trùng tên nhiều chỗ nên không thể dùng ctrl+f để sửa được, xài tiếng việt thay hán việt vậy)

Đinh 1 tiếng thanh thúy vang lên, chủ thủ Tiêu Ngự đâm trúng phía trên huyền băng, không thể tiến thêm nữa bước.

Dương Viêm không nghĩ tới công kích của Tiêu Ngự không ngờ lại có thể sắc bén như vậy, khiến cho hần liên tục dùng mất vài cái kỹ năng bảo vệ sinh mệnh, công kích của Tiêu Ngự xem ra còn chưa có muốn dừng lại.

Tiêu Ngự dùng Đột Tiến, Đột Thứ và Long Tường Thuật 3 cái công kích liên tục, thi triển xuất thần nhập hóa, nghiêm nhiên trở thành kỹ năng công kích quan trọng nhất của Tiêu Ngự.

“Khá lắm, có đối thủ rồi.” Dương Viêm nhìn vào Tiêu Ngự bên ngoài huyền băng, không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại có thể có nhiều kỹ năng không tưởng đến như vậy, xem ra vừa rồi cùng Trúc Phong chiến đấu, cũng không có đủ cho hần xuất ra toàn lực. “Muốn tiêu diệt ta, người cần phải tốn sức hơn đó.”

Tiêu Ngự ngồi xổm canh giữ ở bên ngoài huyền băng, 1 khi Dương Viêm giải trừ đóng băng, Tiêu Ngự sẽ ngay lập tức phát động 1 đợt công kích mãnh liệt .

Sau khi huyền băng tan đi , chủ thủ trong tay Tiêu Ngự 1 chiêu Tấn Kích hướng về phía Dương Viêm đâm tới, ầm 1 tiếng, Tiêu Ngự đâm trúng đầu Dương Viêm , chợt phát hiện, có phần không đúng.

Thân hình Dương Viêm nhanh chóng tan đi , là khôi lỗi, kỹ năng đặc biệt của Dương Viêm!

Không tốt! Tiêu Ngự 1 chiêu Tật Phong Bộ hướng ra phía ngoài lao vút đi, oanh 1 tiếng, 1 cái băng đạn ở vị trí vừa xong của Tiêu Ngự nổ tung, băng nhọn bay múa khắp nơi, chỉ thiếu chút nữa Tiêu Ngự đã bị đánh trúng .

“Đến phiên ta !” Dương Viêm nhìn vào Tiêu Ngự, lạnh lùng nói, vung tay bên phải lên, đang chuẩn bị ngâm xướng chú ngữ, Tiêu Ngự chân giơ lên xuất cước .

Long Tường Thuật!

Công kích của Tiêu Ngự nhanh chóng mãnh liệt vô cùng, ở thời khắc chỉ mảnh treo chuông này , Dương Viêm vung pháp trượng lên, triệu hồi ra 1 sinh vật hình người , Băng Nguyên Tố!

Ầm 1 tiếng, Tiêu Ngự 1 cước đá lên trên người Băng Nguyên Tố, đem Băng Nguyên Tố 1 cước đá vỡ tung .

Băng Nguyên Tố mặc dù 1 đòn đã chết , nhưng cũng đủ cho Dương Viêm tranh thủ thời gian nhanh chóng lùi về sau, tự cấp cho mình 1 cái Băng Thuẫn, giương tay lên cao từng đạo Lôi Thuật hướng về Tiêu Ngự đánh xuống .

Tiêu Ngự tránh né Lôi Thuật của Dương Viêm , hắn không nghĩ tới Dương Viêm không ngờ lại có thể tránh thoát 1 đòn Long Tường Thuật này, người này năng lực ứng biến thật đúng là không tệ.

Băng Phong Lung! (nhà giam bằng băng phong)

Từng đạo gió xoáy đem Tiêu Ngự bao vây ở bên trong, nhanh chóng xoay tròn, nhiệt độ không khí xung quanh đột nhiên giảm xuống vài độ, làm cho người ta cảm thấy 1 loại hít thở không thông .

Huyền Ảnh Bộ!

Dương Viêm cũng không có chạy xa, 2 người đều đang tranh đoạt cơ hội công kích lẫn nhau , thân thể Tiêu Ngự biến ảo thành hư ảnh, tránh thoát Băng Phong Lung, đến bên cạnh Dương Viêm , chủ thủ tay phải hướng về phía Dương Viêm đâm xuống.

Băng Phong Cầu!

1 quả cầu băng rời tay bay ra, trên không trung biến ảo bay múa, vô số nhũ băng bắn nhanh ra ngoài, hướng về Tiêu Ngự phóng tới.

Băng Phong Cầu này là đúng phạm vi ma pháp (ma pháp đánh lan – AOE), khi tập trung đối phó với 1 người , uy lực lại càng cường hãn hơn vài lần!

Độn Hình!

Tiêu Ngự 1 cái Độn Hình ngăn cản rốt 3 đạo nhũ băng, né tránh ra ngoài, nhìn vào Dương Viêm đang chậm chạp lùi về sau , không cam lòng hướng ra phía ngoài lao đi. Số kỹ năng còn lại của Tiêu Ngự đã không còn đủ để phát động đợt công kích thứ 2 , vạn nhất công kích không được, còn phải đem tính mạng bản thân để lại , chỉ có thể tạm thời lựa chọn trước tiên lui lại, chờ các hạng mục kỹ năng tan băng sau đó mới tính tiếp.

“Người này ma pháp thật nhiều.” Tiêu Ngự xúc động 1 chút, sau khi hắn phát động 1 đợt công kích, phát hiện ra Dương Viêm thi triển phần lớn là bằng hệ ma pháp, lôi hệ ma pháp thì dùng rất ít, hắn là hắn không có thói quen sử dụng, hoặc lôi hệ ma pháp hắn còn ẩn dấu sát chiêu? Ngoài Lóa Sáng và Lôi Thuật, Dương Viêm còn học tập thêm cái ma pháp lôi hệ nào không biết ? Tiêu Ngự phát hiện, bản thân không ngờ lại có thể còn hoàn toàn không đoán nổi !

Băng lôi song pháp, có thể thu được cái truyền thừa này quả nhiên không đơn giản.

Không có cảm giác được vị trí của Tiêu Ngự, Dương Viêm lùi đến bên cạnh mấy cái cạm bẫy , hơi hơi tạm nghỉ 1 chút, nếu như không phải dựa vào bản thân có nhiều kỹ năng ma pháp, muốn ở trước công kích sắc bén như vậy trốn thoát , thật đúng là không đơn giản, công kích của Tiêu Ngự có mấy lần cũng đã làm cho hắn cảm giác được áp lực, nếu như không phải phản ứng cực nhanh, hắn có lẽ đã nằm trên mặt đất .

Dương Viêm vẻ mặt thận trọng , nhìn thoáng qua kỹ năng ma pháp, dùng mắt trên dưới 1 phần 3 số kỹ năng , giá trị ma pháp tổn hao cũng không lớn, hướng chỉ tốc độ phục hồi của bản thân rất cao , trong khoảng thời gian ngắn cũng không cần lo lắng hết cột ma pháp.

“Đến đây đi, để cho ta kiến thức kiến thức người tốt cuộc có bao nhiêu bản lĩnh.” Bức bách của Tiêu Ngự cũng không có khiến cho Dương Viêm bị khiếp mà lui, ngược lại mơ hồ có 1 chút hưng phấn, Dương Viêm xem qua bảng kỹ năng của bản thân, mặt trên 1 loạt 8 cái, bất ngờ chính là sở học của hắn không ngờ lại là lõi hệ ma pháp chứ không phải băng hệ .

Trong Băng , Hỏa , Lôi tam hệ Pháp sư, lõi hệ có sát thương và năng lực khống chế chỉ thuộc mức trung bình , nhưng tốc độ của lõi hệ ma pháp thì không phải chỗ loại ma pháp khác có thể so sánh được .

“Tự mình cầu phúc đi.” Dương Viêm lẩm bẩm nói.

329. Chương 330 Kết Quả

” Thủ đoạn công kích quá ít ” Tiêu Ngự phát hiện hoàn cảnh của bản thân bây giờ xấu. Ngoài Đột Thử và Long Tường Thuật. Tiêu Ngự gần như không có kỹ năng nào để đến gần đối thủ . Tuyệt đại đa số đều là kỹ năng bộc phát . Giết quái luyện cấp thì không tệ . Nhưng PK mà nói đã lộ rõ ra khuyết điểm này . Mà Dương Viêm lại có rất nhiều ma pháp ngăn cản công kích của mình. Hơn nữa còn phát động phản kích.

Tiêu Ngự nhìn bảng kỹ năng tính toán . Tìm chiến thuật đối phó với Dương Viêm . Cuối cùng dừng lại ở thiên phú kỹ năng Vong Linh Ưc Chế. 1 giây miễn dịch với kỹ năng khống chế. Cái kỹ năng này có lẽ có thể thu được hiệu quả kì diệu . Tuy rằng cái kỹ năng này là kỹ năng chung (class vong linh đạo tặc ai cũng có) . Nhưng bởi vì yêu cầu rất cao. Tuyệt đại đa số games thủ đều không thể thuần thục sử dụng. Cho nên vẫn có khả năng sử dụng đòn này làm đòn sát thủ. Đồng thời còn có 1 cái kỹ năng Năng Lượng Nha Thử. Có lẽ cũng hữu dụng.

Khoảng cách giữa Tiêu Ngự và Dương Viêm rất xa. 2 người tạm thời yên tĩnh trở lại. Lẳng lặng chờ đợi kỹ năng tan băng.

Dương Viêm cũng vui vẻ nhàn rỗi. Chậm rãi chờ đợi ma pháp phục hồi. Chờ kỹ năng của Tiêu Ngự tan băng xong . Thì các hạng mục ma pháp của hắn cũng sẽ phục hồi gần hết .

Trên sân rơi vào giai đoạn giằng co.

Nếu như Tiêu Ngự triệu hồi U Linh Bì Mông mà nói. Xác suất chiến thắng chắc chắn có thể lớn hơn rất nhiều. U Linh Bì Mông có rất nhiều kỹ năng công kích. Khi phối hợp cùng Tiêu Ngự. Có thể tạo ra rất nhiều chiến thuật mới . Nhưng Tiêu Ngự trong lòng cũng phải có 1 chút kiêu ngạo. Hắn rất muốn xem . Nếu như không dùng U Linh Bì Mông. Mình có thể chống đỡ bao lâu.

“Cùng hắn đối chiến có cảm giác thế nào?” Hạ Hùng Phi truyền âm cho Dương Viêm nói.

“Hắn rất mạnh. Ít nhất cùng 1 đẳng cấp với bọn họ Tiểu Đạo . Còn so với Lưỡi Lê thì rất khó nói. 2 người bọn họ dùng 2 loại chiến thuật bất đồng . Tuy nhiên lấy thực lực hiện tại của hắn. Muốn đánh bại Lưỡi Lê thì còn kém hơn 1 chút . Kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ của Lưỡi Lê quá mạnh mẽ .” Dương Viêm nói . Hắn đã từng biết kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ của Lưỡi Lê mạnh đến mức nào . Có thể triệu hồi ra 1 cái phân thân thực lực tương đồng . Chỉ là phương diện kỹ xảo chiến đấu kém hơn bản thể mà thôi.” Trừ khi hắn còn có kỹ năng gì đặc biệt chưa dùng. Nếu không , không có cách nào đánh bại Lưỡi Lê cả .”

”Chà...” Hạ Hùng Phi có chút cảm giác thất vọng. Xác thực là muốn đánh bại Lưỡi Lê quả là khó khăn. Nếu như Tiêu Ngự có thể đánh bại Lưỡi Lê. Thì hẳn có thể mượn sức Tiêu Ngự kiếm được 1 khoản lớn. Nghe được Dương Viêm nói Hạ Hùng Phi đã không còn ôm cái hy vọng gì.

Tiêu Ngự PK ở trên đài. Dưới đài đám người Triệu Lam Hình cũng khẩn trương xem diễn biến. Thấy được cảnh giằng co như vậy. Trong lòng không tránh được có chút lo lắng. Về mặt có chút kích động. Cái miệng nhỏ nhắn mím môi. Nín thở. Hận không phải bản thân đang PK.

Thấy Tiêu Ngự mãi không gọi ra U Linh Bĩ Mông. Phong Dã về mặt chăm chú lại, chẳng lẽ Tiêu Ngự không muốn triệu hồi U Linh Bĩ Mông? Nếu như có thể dưới tình huống không triệu hồi U Linh Bĩ Mông tiêu diệt Dương Viêm. Thì không còn gì tốt hơn nữa. Nếu như không có cách nào đánh bại đối thủ. Tiêu Ngự sao phải hết sức chống đỡ chứ.

Băng Thiên Tuyết !

Dương Viêm lại nhắc pháp trượng. Phát ra 1 cái kỹ năng Băng Thiên Tuyết, Băng Thiên Tuyết bao phủ quá nửa trường PK.

“Đến phiên ta công kích. Mấy cái kỹ năng này ta còn chưa có dùng qua đấy. Người là người đầu tiên khiến ta phải dùng đến.” Dương Viêm tiếp tục giương pháp trượng trong tay lên bắt đầu ngâm xướng ma pháp. Qua hồi lâu đột nhiên điện quang nổi lên. 1 đạo lôi trụ buông xuống. Xổ xuyên qua giữa trời và đất.

Đạo lôi trụ này hồi lâu không tán. Chậm rãi di động tới. Xem qua không có uy lực gì. Nhưng Tiêu Ngự hiểu. Nếu như va chạm phải lôi trụ kia thì trong nháy mắt nó sẽ có thể tuôn ra sát thương rất lớn.

Dương Viêm vung pháp trượng lên, lôi trụ lại chia 2 đạo. Lại tiếp tục dùng 1 cái ma pháp đem lôi trụ chia 4 đạo. Số lượng nhanh chóng tăng lên.

Tiêu Ngự trong lòng kinh hãi. Không ngờ lại có thể là phục chế ma pháp. Đối với phục chế ma pháp Tiêu Ngự cũng chỉ mới nghe phong thanh (đồn đại, bàn tán). Đối với hiệu quả của phục chế ma pháp cũng không rõ ràng lắm. Ngẩng đầu nhìn lại. Tiêu Ngự phát hiện không ngờ đã hơn 30 đạo lôi trụ. Từ 1 cái đơn thể ma bị liên tục phục chế thành 1 cái phạm vi ma pháp.

Hơn 30 đạo lôi trụ di động khắp nơi. Hướng về phía Tiêu Ngự tiến đến gần. Đem toàn bộ đương đi phong tỏa. Tiêu Ngự đã không thể lui bước.

Thấy được lôi trụ tập trung trước mắt. Tiêu Ngự không nén nổi nhíu mày. Kỹ năng này cũng có phần quá biến thái a. Nếu như hơn 30 đạo lôi trụ này toàn bộ đều là thực thể. Vậy các games thủ lấy cái gì chống lại đây. Dương Viêm đều có thể đem họ giết trong nháy mắt.

“Đúng rồi. Thực thể và hư thể.” Tiêu Ngự trong đầu lóe lên 1 tia sáng. Kỹ năng phục chế ma pháp này tuyệt đối sẽ không có cách nào phục chế được thực thể. Ma pháp biến thái như vậy căn bản sẽ không có khả năng tồn tại. Giải thích duy nhất chính là. Những đạo lôi trụ này. Tuyệt đại đa số cũng chỉ là hư ảnh. Nhìn rất dọa người. Trên thực tế lại không có bất luận cái lực công kích nào cả.

Cứ như vậy mà tính. Tất cả lôi trụ trong chỉ có 1 đạo lôi trụ là thực thể mà thôi.

Tiêu Ngự di động đến bên cạnh 1 lôi trụ. Nhẹ nhàng đâm vào cái lôi trụ kia. Lôi trụ kia lập tức tan thành mây khói.

“Quả đúng như thế.” Tiêu Ngự giật mình. Hơn 30 đạo lôi trụ trong đó chỉ có 1 lôi trụ là thực thể. Tiêu Ngự cũng không nhận ra bản thân vận số lại kém như vậy. Vừa mới chạm 1 cái lôi trụ đã đánh ngay thực thể.

Ổ chớp mắt lôi trụ tan thành mây khói. 1 đạo Xích Lôi từ trên trời giáng xuống. Bỏ về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự trong nháy mắt hiểu ý đồ của Dương Viêm. Sợ dĩ hắn triệu hồi ra nhiều lôi trụ như vậy. Không phải để công kích bản thân. Mà là dùng những thứ này để khẳng định tọa độ của bản thân. Cây lôi trụ nào tan thành mây khói. Thì chắc chắn Tiêu Ngự sẽ ở cái vị trí đó. Sau khi Tiêu Ngự đụng vào lôi trụ. Chẳng khác nào lộ ra vị trí của mình.

PK không đơn giản cần ý thức và kỹ xảo. Đầu óc linh hoạt cũng phải cần vận dụng đến.

Ổ trong tích tắc Xích Lôi đánh xuống. Tiêu lăn 1 vòng. Vội vàng thoái lui.

Sột 1 tiếng. Xích Lô dịch chuyển dừng ở trên không . Không có đánh trúng Tiêu Ngự nhưng cũng không có đánh xuống mặt đất . Đạo Xích Lô này tựa như có mắt . Hướng về Tiêu Ngự bay bổ nhào qua .

Xích Lô này rất khác lạ . Xích Lô cũng coi như ma pháp đánh lan. Cấp 5 Xích Lô có thể công kích 10 mục tiêu. Đòn thứ nhất không trúng . Có thể tự động tìm mục tiêu kế tiếp. Mục tiêu nhất định phải là sinh vật thân thể dẫn điện. Phạm vi nhất định phải ở trong vòng 1m . Đồng thời 1 đòn Xích Lô cấp 5 có thể thi triển ra 5 lần công kích . Nhảy 1 lần. Thương tổn công kích giảm phân nửa. Nhảy 2 lần. Thương tổn công kích lại giảm phân nửa. Cứ như thế tiếp tục.

Đòn thứ nhất không có đánh trúng Tiêu Ngự. Tựa như 1 con rắn độc lại tiếp tục hướng về Tiêu Ngự truy tung.

Xích Lô thuộc về ma pháp công kích. Không có hiệu quả khống chế. Tiêu Ngự cắn chặt răng. Cũng không thi triển kỹ năng đào tẩu mà hướng về đám lôi trụ phóng đi.

Ầm , Cuối cùng Xích Lô cũng đánh trúng Tiêu Ngự. Mặc dù chỉ đối với Tiêu Ngự tạo thành hơn 11 điểm thương tổn. Nhưng lại làm cho thân hình Tiêu Ngự lộ ra ngoài. Tuy nhiên đồng thời Tiêu Ngự cũng đã đem 7 đạo lôi trụ đụng tan thành mây khói. Xong tới chỗ Dương Viêm đang khổ tâm kiến tạo vòng vây.

Lôi Bạo Thiên !

Dương Viêm dường như đã sớm dự liệu được Tiêu Ngự sẽ lộ ra nguyên hình. Ở khoảng khắc Tiêu Ngự hiện ra bản thể. Ma pháp ngâm xương hồi lâu rồi tay mà ra. Mảng lớn mây đen ở trên đầu Tiêu Ngự ngưng tụ lại . Ở chính giữa sấm sét vang dội.

Không ngờ lại thêm 1 cái phạm vi ma pháp.

Sau khi thi triển xong . Dương Viêm điều khiển từng đạo lôi thuật oanh kích xuống người Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự liên tiếp tránh né mấy cái Lôi Thuật của Dương Viêm. Hắn rất muốn sử dụng các kỹ năng đào tẩu để rời đi. Nhưng cả sân PK này. Đã bị Dương Viêm dùng ma pháp hoàn toàn bao trùm. Chỗ khu vực Dương Viêm thì Băng Thiên Tuyết đóng băng dày đặc . Tiêu Ngự tiến vào tốc độ tự nhiên giảm mạnh.

Sau khi hơn 30 đạo lôi trụ kia năng lượng hao tổn hết đều đồng loạt biến mất. Đối với Tiêu Ngự uy hiếp lớn nhất chính là Lôi Thuật và Lôi Bạo Thiên trên đỉnh đầu của Dương Viêm .

Oanh. Oanh. Oanh. Từng đạo lôi trụ oanh kích xuống liên tục . Uy thế cực kỳ kinh người. Hệt như vân vũ đổ xuống , mặt đất bị đập nát. Đá vụn tản ra bắn tung tóe khắp nơi. Ở trong màn sấm chớp mưa bão này tất cả kỹ năng bảo mệnh đều không còn tác dụng . 1 khi hiệu quả vô địch của kỹ năng đào tẩu tan biến. Tiêu Ngự lập tức sẽ bị đá vụn đánh trở về nguyên hình.

Tiêu Ngự thảm hại né tránh Lôi Thuật và lôi trụ trên đỉnh đầu đánh xuống .

Từng đạo lôi thuật liên tục hướng về Tiêu Ngự oanh kích xuống. Tiêu Ngự nghiêng người 1 cái tránh khỏi . Trên không trung lại có thêm 1 đạo lôi trụ đánh lên trên người Tiêu Ngự. Xoa hơn 300 huyết lượng của Tiêu Ngự. May mắn Lôi Bạo Thiên là công kích phạm vi ma pháp không có hiệu quả khống chế nếu không thì còn thảm nữa.

Thấy được tiêu bị đánh trúng Dương Viêm lại khiển thêm 1 lôi thuật oanh kích xuống. Lúc này bất luận cái công kích ma pháp nào cũng không có hiệu quả bằng Lôi Thuật.

Trên đỉnh đầu 1 mảng lớn lôi trụ kết tụ oanh kích xuống người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự xoay mình 1 cái. Lộn 1 vòng đẹp mắt . Nhảy ra khoảng cách trên dưới 1m .

Oanh 1 tiếng lớn. Vị trí Tiêu Ngự vừa đứng lập tức bị lôi trụ tập trung đánh nát. Đá vụn toán loạn lên .

Dương Viêm vừa triệu hồi 1 đạo lôi thuật. Tiêu đã xoay người 1 cái 45 độ né sang bên . Làm cho Dương Viêm 1 đòn thất bại. Nếu như là ở cuộc sống thực tế. Tiêu Ngự sẽ tuyệt đối không có cách nào làm ra động tác yêu cầu cao độ như vậy . Tuy nhiên đây là trò chơi. Lực lượng và nhanh nhẹn của bản thân tăng cường phạm vi lớn. Tiêu Ngự làm ra những động tác cũng không phải quá khó khăn.

Từng đạo ma pháp lại tiếp tục không hề cố kỵ mà đổ xuống. Tiêu Ngự động tác linh hoạt. Mặc dù có thể tránh né không ít công kích. Nhưng Dương Viêm không tin Tiêu Ngự có thể luôn luôn tránh được .

Khi làm động tác né tránh . Cũng sẽ bị tiêu tan thể lực . Tiêu Ngự dần dần đã nảy sinh cảm giác mệt nhọc. Khi mệt nhọc đạt tới mức độ nhất định. 1 ít động tác né tránh sẽ vô cùng khó hoàn thành . Cần thời gian nhất định nghỉ ngơi mới có thể phục hồi. Bình thường giá trị thể lực tương đối đầy đủ. Cho nên căn bản không cần suy nghĩ. Nhưng bây giờ Tiêu Ngự và Dương Viêm tiến vào thời gian giằng co hao tổn . Tiêu Ngự bây giờ nhất định phải suy nghĩ đến vấn đề này .

May mắn là trạng bị của Tiêu Ngự gia tăng thể lực cũng tương đối. Với lại Tiêu Ngự cũng rất để ý. Không đến lúc quan trọng . Tuyệt đối không làm động tác yêu cầu cao độ tiêu hao thể lực bản thân.

Dương Viêm vẫn liên tục thi triển ma pháp . Từng đạo ma pháp rời tay đánh ra. Muốn đem Tiêu Ngự trực tiếp đánh chết . Nhưng mà dần dần hấn cũng đã phát hiện ra . Động tác của Tiêu Ngự giống như nước chảy mây trôi phi thường lưu loát. Không chút nào có dấu hiệu thể lực tiêu hao. Mà giá trị ma pháp của mình thì đã tiêu hao quá nửa thanh.

Lôi Bạo Thiên oanh kích sát bừa bãi trên sân PK. Liên tục như mưa làm cho Tiêu Ngự ném đủ loại đau khổ. Huyết lượng đã bị đánh tụt hơn 1 nửa. Tránh rất vất vả.

Ở dưới lôi điện oanh kích như mưa . Tiêu Ngự bỗng nhiên phát hiện. Băng Thiên Tuyệt bên cạnh Dương Viêm đã tiêu tán . Tận Thế Lôi Bạo duy trì hơn 20 giây. Nếu như lại bị đánh trúng. Tiêu Ngự không chết cũng không xong .

Tiêu Ngự liên tục lộn mấy vòng. Tránh thoát vài đạo ma pháp công kích tới . Đột nhiên tăng tốc độ. Hướng về phía Dương Viêm phóng đi.

“Muốn thoát. Không có cửa đâu.” Dương Viêm cười lạnh nói. Vung pháp trượng trong tay lên. Băng Tường Thuật.

1 đạo tường băng mọc lên. Chấn đường Tiêu Ngự . Dương Viêm tận lực sử dụng tường băng hình bán nguyệt . Chuẩn bị đem Tiêu Ngự vây ở trong khu vực oanh kích của Lôi Bạo Thiên . Tiêu Ngự nhìn khoảng cách tường băng 4 phía . Quyết đoán vung lên Đào Thoát chuỷ thủ.

Lân cận 3 mặt đều là tường băng. Nếu như sử dụng kỹ năng Đào Thoát. Tiêu Ngự có xác suất rất cao vượt qua được tường băng.

Đôi khi. PK chỉ cần 50 % xác suất. Đối với Tiêu Ngự mà nói vậy cũng là đủ rồi. Tiêu Ngự không cho là mình vận mệnh kém như vậy. Mà cho dù cái xác suất này thấp hơn 50 % . Tiêu Ngự cũng có gan ném thử 1 chút.

Đào Thoát !

Kỹ năng Đào Thoát của Tiêu Ngự giúp cho hấn vượt ra tường băng. Hấn không có dừng lại. Hệt như 1 con báo săn mạnh mẽ. Đánh về phía Dương Viêm.

Dương Viêm không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại có thể có thể vượt qua tường băng. Hấn hiểu 1 khi bị Tiêu Ngự đến gần là nguy hiểm bao nhiêu. Sau khi ngấm xương 1 đoạn chú ngữ. 1 đạo Băng Phong Cầu rời tay xoay tròn bay múa. Hướng về Tiêu Ngự bao trùm qua.

Tiêu Ngự đã từng nhận biết uy lực của Băng Phong Cầu. Nên không đại lao vào mũi nhọn. Ra khỏi 1 khoảng cách lớn Băng Phong Cầu sẽ thất bại.

Sau khi tránh thoát Băng Phong Cầu. Tiêu Ngự yên tĩnh trở lại. Mặc dù bản thân mình ăn không ít mệt mỏi . Huyết lượng cũng còn sót lại hơn 500 , nhưng ít nhất khiến cho Dương Viêm dùng hết nhiều ma pháp như vậy. Với lại đa số còn đều là ma pháp cao cấp. Giá trị ma pháp của Dương Viêm tiêu hao tuyệt đối không ít . Đây là cơ hội của Tiêu Ngự . Chỉ cần không để cho Dương Viêm có cơ hội phục hồi ma pháp. Tiêu Ngự sẽ có cơ thể đem giá trị ma pháp của Dương Viêm tiêu hao từng chút 1 đến lúc hao tổn hết .

Không còn ma pháp thì băng lôi song pháp chính là 1 lão hổ không còn nanh vuốt. Dù có toàn thân vũ lực cũng chỉ có thể mặc cho người nhào nặn .

Đánh đến bây giờ Tiêu Ngự cũng không thể không thừa nhận. Băng lôi song pháp quả thật rất mạnh , loại cường độ công kích ma pháp này không phải bất kỳ 1 class Pháp sư nào có thể bằng được . Với lại kỹ năng khống chế của Băng Lôi Pháp Sư nhiều đến dọa người. Phối hợp với chiến thuật của Dương Viêm. Quả thật

có lực sát thương rất mạnh. Tuy nhiên bằng lời song pháp điểm mạnh mẽ nhất cũng không phải là PK. Mà là giết quái luyện cấp. Nhiều phạm vi ma pháp cường độ cao như vậy dùng để PK quả thực có phần không biết trọng dụng nhân tài .

Sau khi Tiêu Ngự tránh khỏi Băng Phong Cầu. Để tránh cho Dương Viêm có đủ thời gian phục hồi ma pháp , cần phải nhanh chóng tiếp cận Dương Viêm.

Dương Viêm liên tục lui lại phía sau. Đột Thứ , Đột Tiến và Long Tường Thuật của Tiêu Ngự đối với class pháp hệ mà nói. Quả thực là 1 uy hiếp không nhỏ.

Triệu Hồi Lôi Nguyên Tố !

Dương Viêm triệu hồi ra 1 tên Lôi Nguyên Tố. Hướng về Tiêu Ngự nhào tới. Nhìn thoáng qua giá trị ma pháp. Chỉ còn lại có 20%. Đã chịu không nổi tiêu hao nữa . Sau khi Ngăn cản 1 đợt công kích này của Tiêu Ngự. Hắn cần thời gian nhất định phục hồi ma pháp. Nếu không trận này sẽ hoàn toàn thất bại.

Dương Viêm triệu hồi Lôi Nguyên Tố mục đích rất đơn giản. Để làm chiếc khiên chế trụ Tiêu Ngự. Không cho Tiêu Ngự công kích hắn. Ở dưới cường lực ma pháp trợ giúp hắn . Tiêu Ngự cũng không thể không động thủ đối với Lôi Nguyên Tố. Mà hắn cũng có thể nhân cơ hội phục hồi 1 ít ma pháp.

Tuy nhiên Tiêu Ngự làm sao lại cho Dương Viêm cơ hội như vậy. Thấy được Lôi Nguyên Tố vọt lên Tiêu Ngự liền giơ lên chủy thủ xông đi lên.

Lôi Nguyên Tố 2 tay ngưng tụ ra 1 lôi đoàn . Hướng về Tiêu Ngự đánh xuống.

Dương Viêm cũng triệu hồi thêm 1 đạo lôi thuật.

Phản Thủ Bối Thứ !

Tiêu Ngự thân hình hơi lệch đi. Xuất ra 1 chiêu Phản Thủ Bối Thứ trúng lưng Lôi Nguyên Tố . Đồng thời tránh né được công kích của Dương Viêm và Lôi Nguyên Tố . Đến sau lưng Lôi Nguyên Tố . Động tác tinh chuẩn phi thường . Mượn dư lực Phản Thủ Bối Thứ chưa tiêu tan. Lại xuất ra 1 cái gai nhọn .

Cốt Long Nha ở trên người Lôi Nguyên Tố rạch ra. Cấp cho Lôi Nguyên Tố 5 cái nguyên rủa.

Lôi Bạo Thuật !

1 cái ma pháp rời tay Dương Viêm phóng ra . 1 lôi trụ to lớn hướng về Tiêu Ngự oanh xuống.

Sau khi Tiêu Ngự thi triển xong 2 kỹ năng. Không có dừng lại. Thấy được ma pháp của Dương Viêm oanh kích xuống. 1 chiêu Huyền Ảnh Bộ tránh hết ma pháp kia , lao đến trước người Lôi Nguyên Tố. Nhảy lên cao. 1 cái Bạo oanh kích xuống người Liệt Lôi Nguyên Tố.

Ầm 1 tiếng. Lôi Nguyên Tố nổ tung thành từng mảnh. Biến thành vô vàn mảnh nhỏ.

Tiêu diệt Lôi Nguyên Tố. Đồng thời cũng tiêu hao được không ít ma pháp của Dương Viêm. Đã đến lúc quyết định thắng bại . Tiêu Ngự chợt tăng tốc độ. Nhắm phía Dương Viêm.

Giảm Tốc Băng Dạn !

1 đạo giảm Tốc Băng Dạn từ tay Dương Viêm xuất ra . giảm Tốc Băng Dạn xong . Lại bổ thêm 1 đạo lôi điện bổ sung năng lượng .

Tiêu Ngự bị công kích của giảm Tốc Băng Dạn đánh tới . Từng đạo mảnh lôi cũng bay múa qua đây. Những tia sét này lộ tuyến phi hành bất quy tắc. Tránh né trở nên vô cùng khó khăn. (lộ tuyến phi hành - đường bay)

Oanh 1 tiếng. 1 đạo lôi điện đánh lên trúng người Tiêu Ngự.

“Trúng rồi , hô hô.” Dương Viêm mặt lộ ra vẻ mừng rỡ như điên. Dạn Bổ Sung Năng Lượng có hiệu quả hôn mê . Nếu như 1 đòn này đánh trúng Tiêu Ngự. Như vậy thắng bại đã định. Trên người Tiêu Ngự từng đạo lôi điện quang nhảy múa. Rõ ràng là đã đánh trúng .

Nhưng mà. Bất ngờ . Ngự đột nhiên hành động . Nhắc chân lên 1 đạo Long Tường Thuật hướng về phía Dương Viêm đá qua.

Con người Dương Viêm bỗng nhiên có chút hoảng hốt . Tại sao lại như vậy. Tiêu Ngự rõ ràng đã bị đánh trúng . Vì sao còn khả năng hoạt động? Cứ như vậy chỉ mới suy nghĩ thoáng qua. Tiêu Ngự đã lao đến bên cạnh. Lúc này Dương Viêm nhờ trải qua thời gian dài rèn luyện chiến đấu đã có dụng. Kịp thời thi triển Kết Băng Thuật (trước đó hay gọi là đóng băng thuật). Đem bản thân đóng băng lại .

Trong khi đóng băng . Dương Viêm lúc này mới nhớ tới. Vong linh tộc có 1 cái kỹ năng Vong Linh Ưc Chế. Cái kỹ năng này không có người nào dùng tốt nên hắn mới xem nhẹ. Tiêu Ngự đoán chừng là dùng kỹ năng Vong Linh Ưc Chế tránh thoát khỏi công kích của Đạn Bỏ Sung Năng Lượng .

Lúc này khi Dương Viêm lại nhìn giá trị ma pháp của mình . Chỉ còn lại có một chút .

Thấy được Dương Viêm đem bản thân phong lại (phân ấn , bịt kín). Tiêu Ngự khòe miệng hơi nhếch lên. Dương Viêm đem mình đóng băng lại đối với Tiêu Ngự mà nói. Chẳng phải quá có lợi sao ? Ma pháp Kết Băng Thuật này quả thật rất mạnh. Có thể đem bản thân biến thành 1 khối băng. Hoàn toàn ở vào trạng thái vô địch. Nhưng mà Kết Băng Thuật cũng rất hao tổn ma pháp . Không giống như ma pháp khác chỉ tiêu hao ma pháp ở lúc thi triển , mà là cần lượng ma pháp liên tục duy trì trạng thái đóng băng.

Đóng băng duy trì mỗi 1 giây. Dương Viêm phải tiêu hao thêm lượng ma pháp nhất định.

(vì nó trùng nhau đều là ma pháp nên mình hok thể xài ctr + f để sửa toàn bộ được , nên mọi người chỉ cần đọc kỹ sẽ hiểu chỗ nào là ma pháp hay giá trị ma pháp – tức là mana , và có chỗ ma pháp tức là kỹ năng ma pháp – pháp thuật)

Số lượng skill ma pháp của Dương Viêm nhiều dọa người . Nhưng mà nếu như ma pháp không đáng giá. Hắn ngay cả cũng không thèm dùng đến . Bây giờ Dương Viêm đã gặp phải quẫn cảnh. (cảnh quẫn bách khó khăn)

Tiêu Ngự luôn canh chừng ở bên cạnh Dương Viêm . Tiến vào trạng thái tiềm hành.

Dương Viêm sau khi đóng băng . Không thể nhận ra vị trí của Tiêu Ngự. Thấy được ma pháp đang không ngừng tiêu hao thì càng lúc càng nôn nóng. Cẩn rằng 1 cái. Liều mạng vùng pháp trượng. Giải trừ trạng thái đóng băng.

Tiêu Ngự thân thể hơi nghiêng.Chủ tay phải 1 chiêu Thâu Tập hướng về phía cái ót Dương Viêm đâm xuống.

Dương Viêm vùng pháp trượng trong tay lên 1 đạo băng hoàn phóng ra ra ngoài.

Độn Hình !

Tiêu Ngự xài 1 chiêu Độn Hình ngăn cản hết Băng Hoàn Thuật. Trong lòng nhắm tính thời gian. 5 giây , 4 giây , 3 giây.

Thời gian chậm chạp trôi qua , vài giây đối với Dương Viêm mà nói. 5 giây ngắn ngủi này lại dài đằng đặc. Hắn hiểu Tiêu Ngự tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha hắn như vậy. Giá trị ma pháp của hắn đã tiêu hao gần như không còn . Sớm biết vừa rồi đã không phóng ra công kích ma pháp khổng lồ như vậy . Bây giờ hối hận đã quá muộn .

Tiêu Ngự 1 chiêu Đột Tiến hướng về phía Dương Viêm nhào tới.

Lóe Sáng !

Dương Viêm 1 chiêu Lóe Sáng tránh ra. Nhưng mà vừa mới dịch chuyển thoát khỏi công kích của Tiêu Ngự , thì Tiêu Ngự đã lại 1 chiêu Đột Thứ đến.

Dương Viêm vùng tay lên gọi ra 1 tên Băng Nguyên Tổ. 1 cái Đột Thứ của Tiêu Ngự kích ở trên người Băng Nguyên Tổ đem Băng Nguyên Tổ kích hôn mê .

Băng Nguyên Tổ giúp Dương Viêm chặn 1 đòn của Tiêu Ngự. Nhưng mà giá trị ma pháp của hắn đã cạn kiệt . Nếu như lại bị Tiêu Ngự công kích. Hắn đã không còn cách nào thi triển ma pháp chống đỡ . Bối rối lui về phía sau.

Năng Lượng Nha Thử của Tiêu Ngự này giờ không có cách nào sử dụng . Bởi vì Năng Lượng Nha Thử cần năng lượng ủng hộ . Hắn không có công kích trúng được Dương Viêm. Không thể tập trung năng lượng. Tự mình cũng không cách nào thi triển Năng Lượng Nha Thử. Mà Băng Nguyên Tổ xuất hiện lại đúng lúc giải quyết vấn đề này.

Sau khi Tiêu Ngự dùng 1 cái Đột Thử đánh trúng nguyên tố. 1 đạo năng lượng tập trung chảy đến chủ thủ trên tay phải. 1 đạo Năng Lượng Nha Thử bắn nhanh về phía Dương Viêm. Bởi vì năng lượng của Tiêu Ngự quá ít. Năng Lượng Nha Thử chỉ có thể khiến cho Dương Viêm hôn mê 1 chút. Không có hiệu quả mạnh mẽ .

Nhưng mà chút thời gian này cũng đã đủ rồi. Thừa dịp chút thời gian Dương Viêm hôn mê này. Tiêu Ngự bỏ nhào tới bên cạnh Dương Viêm . Cốt Long Nha trên tay trái đánh vào trên lưng Dương Viêm rạch ra 1 đạo vết thương. Cấp cho Dương Viêm 5 cái nguyên rửa.

Dương Viêm cảm giác được trên lưng tê rần. Bằng trạng thái bỗng chốc thêm 5 cái hiệu ứng nguyên rửa. Tốc độ di chuyển phòng ngự đột nhiên giảm xuống rất nhiều. Toàn thân nổi lên 1 loại cảm giác vô lực. Trong lòng phát lạnh. Thử này là thử gì quá khủng bố rồi .

Trang bị Cốt Long Lever 50 tinh anh + cường hóa rơi xuống. Uy lực tự nhiên không thể bình thường.

Tiêu Ngự 1 cái Tấn Kích đem Dương Viêm kích hôn mê. Thấy được Dương Viêm đã ở vào trạng thái hôn mê. Mỉm cười. Thắng bại đã phân. Mấy nhát đâm xuống. Xoa sạch hơn nửa huyết lượng của Dương Viêm.

Băng Nguyên Tổ bên cạnh phát hiện chủ nhân bị khống chế. Lập tức vọt lên. Muốn giải cứu Dương Viêm. Tuy nhiên Tiêu Ngự tuyệt sẽ không cho Băng Nguyên Tổ cơ hội này . 1 chiêu Tạc Kích xuất ra. Tiếp tục khống chế Dương Viêm. 1 chiêu Tật Phong Bộ tránh hết công kích của Băng Nguyên Tổ . Đến sau lưng Dương Viêm nhảy lên cao. Tung ra 1 chiêu Giáo Sát. Nhìn thoáng qua cột năng lượng. Năng lượng toàn thân đã dần được kha khá .

Trí Mệnh Bạo Phá !

Chủ thủ tay phải chui vào thân thể Dương Viêm . Năng lượng toàn thân theo chủ thủ đổ xuống. Năng lượng tập trung ở mũi chủ thủ. Nổ vang 1 tiếng. Đem Dương Viêm đánh bay ra ngoài.

Dương Viêm 2 mắt tối sầm. Gục xuống .

Sau khi tiêu diệt Dương Viêm. Tiêu Ngự nghênh đón Băng Nguyên Tổ đang xông đến . Mấy cái công kích đến đi. Đem Băng Nguyên Tổ tiêu diệt.

“Hoàn Thành.” Tiêu Ngự đem 2 thanh chủ thủ cắm vào đai lưng . Từ sân PK đi xuống. Trận PK này mặc dù có 1 chút gian nan. Nhưng hoàn hảo không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. Hơn nữa còn chưa cần sử dụng đến U Linh Bĩ Mông. Tiêu Ngự cảm thấy rất vừa lòng .

330. Chương 331 + 332 Chế Tạo Cực Hiệu Ăn Mòn

Không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại có thể ở dưới tình huống không dùng U Linh Bĩ Mông làm nên chiến thắng , tuy nhiên như vậy càng tốt, như vậy Tiêu Ngự sẽ không bị lộ toàn bộ thực lực ra ngoài, điều này sẽ là 1 lá bài tẩy. (đại khái là lá bài quyết định còn chưa bị lật)

Tiêu Ngự xuống trường PK, hướng về đám người Phong Dã đi tới.

“Hạ chủ tịch, thất lễ rồi .” Phong Dã bộ dáng tươi cười nhìn về phía Hạ Hùng Phi nói.

Hạ Hùng Phi cũng rất buồn bực, từ đầu tới cuối Tiêu Ngự liên tục bị Dương Viêm đánh cho tan tác , nhưng mà chẳng biết vì sao tình huống đột nhiên đã đảo ngược ? Nguyên nhân cuộc thi phải nguyên chịu thua, Hạ Hùng Phi chỉ có thể đành tiếp nhận sự thực này, nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đến tận cùng là đã dùng hết toàn lực hay vẫn còn có phần giữ lại? Cái này đã trở thành 1 điều bí ẩn. Tuy nhiên 2 gã thuộc hạ đặc lực liên tiếp thất bại, Hạ Hùng Phi cũng đã mất đi hứng thú suy đoán .

Hạ Hùng Phi thanh toán tiền, Phong Dã đem 1 bộ phận đưa cho Triệu Lam Hình.

“Ca người rất rất giỏi nha .” Tiểu Vũ 2 tay vòng qua cổ Tiêu Ngự , ở trên mặt Tiêu Ngự hôn lên 1 cái, sau đó quay đầu lại cười mỉm nhìn về phía Triệu Lam Hình: “Chị dâu không được ghen đó nha .”

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình , tựa như 1 quả mặt đào trắng mịn , làm cho người ta nhìn không được muốn cắn 1 miếng .

Tiêu Ngự bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, đành hắng 1 tiếng nhìn Phong Dã hỏi: “Người có biết nhà tiểu Lam làm cái gì hay không ?” Cùng Triệu Lam Hình quan hệ thân thiết hơn , Tiêu Ngự tự nhiên sẽ phải đổi cách xưng hô với đám người Phong Dã .

“Cái này... , có phần phức tạp , phụ thân tiểu Lam là 1 tướng quân, nhậm chức ở tổng bộ không quân, nắm trong tay binh đoàn vũ trụ nhánh thứ 6 và thứ 7 , còn có 1 ít bộ đội đặc nhiệm, tình huống cụ thể thì cũng không rõ lắm , đây là bí mật quân sự a .” Phong Dã nói.

Tiêu Ngự bị kinh hãi 1 trận . Hắn đoán được bối cảnh Lam Hình khả năng không đơn giản . Chỉ là không nghĩ tới phụ thân của Triệu Lam Hình ở trong quân đội nhậm chức. Binh đoàn vũ trụ thực lực so với hải quân còn lớn hơn nhiều . Tổng cộng 7 nhánh quân. Phụ thân của Triệu Lam Hình không ngờ lại có thể nắm 2 cánh quân trong đó. Hơn nữa còn là bộ đội danh tiếng hiển hách nhất. Nhân vật có quyền lực tuyệt đối!

Tiêu Ngự khẽ nhú mày. Nhà Triệu Lam Hình có thể đồng ý để nàng cùng mình ở 1 chỗ sao?

Thấy biểu tình của Tiêu Ngự. Phong Dã rất nhanh đã đoán được Tiêu Ngự đang suy nghĩ gì.

“Người cũng không cần quá lo lắng. Tiểu Lam từ nhỏ cùng mẫu thân sinh hoạt chung 1 chỗ. Mẫu thân từ khi nàng 17 tuổi đã rời nàng mà đi . Trong lúc phụ thân luôn luôn không ở cạnh bên người. Giữa cha và con gái rất xa lạ . Triệu bá phụ vẫn cảm thấy rất thiếu hụt rất nhiều cho tiểu Lam. Hễ là tiểu Lam đưa ra yêu cầu. Hắn đều có thể không chút do dự ra sức . Nếu như tiểu Lam thích người. Giữa 2 người các người sẽ không có bất luận cái gì ngăn cản. Tuy nhiên người cũng cần phải để ý 1 chút. Nếu như người đối với tiểu Lam bạc tình bạc nghĩa. Lấy tính tình nóng nảy của Triệu bá phụ kia. Nói không chừng có thể 1 nhát súng xử lí người.” Phong Dã như cười như không nhìn về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự mồ hôi đầm đìa. Nói: “Làm sao có thể?” Tiêu Ngự hiểu. Có được 1 phần tình cảm thật sự là không dễ dàng bao nhiêu. Hắn tuyệt đối sẽ quý trọng . Nguyên lai Triệu Lam Hình trước giờ vẫn luôn sống 1 mình . Trách không được nàng có tính tình như vậy. Cuộc sống 1 mình quả thật không dễ . Khi Tiêu Ngự nhìn về phía Triệu Lam Hình. Cảm thấy thương yêu nhiều hơn nữa.

“Tiểu Lam còn có người thân nào không ?” Tiêu Ngự nhớ rõ Triệu Lam Hình từng nói. Người trong nhà di cư đi tân tinh . (hành tinh , ngôi sao mới)

“Có 1 tiểu di và cậu , tuy nhiên đều đi tân tinh hết cả , tiểu Lam dường như không muốn đi tân tinh, nên đã ở lại .” Phong Dã nói.

Tiêu Ngự gật đầu, hắn đối với cái thế lực gì cũng không có hứng thú , chỉ muốn 1 cuộc sống yên ổn là được , biết giữa mình và Triệu Lam Hình không còn gì ngăn cản, khối đá trong lòng kia cũng đã hạ xuống .

Sau khi cầm được tiền đánh cược, Phong Dã và Hạ Hùng Phi huyền 1 trận, rồi mới cáo từ .

Dương Viêm được hồi sinh.

Trục Phong vẽ mặt nhăn nhó , đối với Dương Viêm nói: “Như thế nào mà ngay cả người cũng chết a .”

Dương Viêm im lặng, vừa rồi trải qua trường chiến đấu kia, cảm thấy rất oan uổng , nếu không phải mình ngay từ đầu không thêm kiêng nể gì công kích liên tục , đến cuối cùng ma pháp tiêu hao sạch, có lẽ tình huống đã khác nhau rất lớn , xem ra Tiêu Ngự đây là thắng hiểm, nhưng Dương Viêm nghĩ lại, nếu như 2 người lần nữa đánh 1 hồi, quá nửa vẫn là hắn thua, mình và Tiêu Ngự rốt cuộc kém ở nơi nào, ngay cả chính hắn cũng không rõ ràng lắm.

Dương Viêm lắc lắc đầu nói: “Thua không oan uổng.”

Hạ Hùng Phi kinh ngạc nhìn thoáng qua Dương Viêm bên cạnh , thật bất ngờ Dương Viêm lại nói ra những lời này, làm 1 kẻ đứng xem, hắn nhận thức không có rõ ràng bằng Dương Viêm, hắn chỉ nhìn thấy Tiêu Ngự ngoài ý muốn thay đổi được hoàn cảnh, hắn còn tưởng rằng là do Dương Viêm sai lầm mới tạo thành như

vậy , sau khi nghe được Dương Viêm nói những lời này, Hạ Hùng Phi đối với kết quả chiến đấu càng suy tính sâu hơn nữa.

Dương Viêm nhìn thoáng qua bóng lưng Tiêu Ngự, dường như có suy nghĩ nói: “Hắn nhất định còn ẩn tàng thực lực không thi triển ra!” Dương Viêm nhớ lại quá trình cùng Tiêu Ngự chiến đấu, làm ra phán đoán này.

Mặc dù rất nghi hoặc Dương Viêm đến tột cùng là như thế nào cho ra phán đoán như vậy , nhưng Hạ Hùng Phi không chút nghi ngờ điều Dương Viêm nói.

Trúc Phong nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình , trong lòng trăm mùi vị phức tạp, ảo não, ghen ghét, oán hận cùng có đủ cả, tuy nhiên hắn không thể không thừa nhận, hắn thua kém Tiêu Ngự rất nhiều.

Đoàn người Tiêu Ngự từ chỗ Hạ Hùng Phi đi ra.

“Người chuẩn bị làm nhiệm vụ chuyển chức phải không?” Phong Dã hỏi.

” Ừm, ngày mai ta đi làm nhiệm vụ chuyển chức .”

Phong Dã gật đầu, nói: “Mọi người lever đều đã max ,kết thúc nhiệm vụ chuyển chức và 10 vòng nhiệm vụ kia , thì theo chúng ta cùng đi thăng cấp đi. Nếu không lever người sẽ bị tụt lại đấy .”

“Ừm.” Tiêu Ngự đáp, Phong Dã nói không sai , 1 mình hắn thăng cấp dù nhanh thế nào cũng không có khả năng so được với đám người Phong Dã tổ đội dùng ma pháp đánh lan giết quái, sau Lever 30 này class pháp hệ có kỹ năng quần công (kỹ năng công kích quần thể) , tốc độ thăng cấp nhanh như bão tố, nếu như hắn tiếp tục 1 mình săn quái, lever chắc chắn sẽ theo không kịp , cho nên Tiêu Ngự không có từ chối.

“Cứ như vậy đi, buổi tối nay phỏng chừng có thể làm ra 1 ít đạn khói, ta sẽ để cho người trong Công hội gửi qua hòm thư cho người. Ngoài ra còn có vật liệu cực hiệu ăn mòn , ta lát nữa cũng sẽ gửi cho người.”

“Nếu như làm ra được cực hiệu ăn mòn, ta sáng sớm ngày mai sẽ chuyển phát cho người .” Tiêu Ngự nói, loại đạn khói và cực hiệu ăn mòn này đều là thứ tốt, vật phẩm cần thiết khi giết người cướp của.

“Tốt lắm, chúng ta đến lúc đó gặp lại .”

“Được .”

Phong Dã và Nguyệt Dạ đi , chỉ còn 3 người lại Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình và Tiểu Vũ.

” Ui , ta quên mất , bài tập của ta còn chưa có làm xong .” Tiểu Vũ bỗng nhiên kinh sợ nói, vội vội vàng vàng chuẩn bị logout.

” Đứng lại .” Tiêu Ngự tàn ác nói.

“Làm gì mà...” Tiểu Vũ nhút nhát nói, nước mắt long lanh vô tội nhìn Tiêu Ngự.

“Nha đầu chết tiệt kia , không ngờ lại có thể chưa làm xong bài tập , muốn chết phải không?” Tiêu Ngự nhéo lỗ tai Tiểu Vũ , làm bộ rất nghiêm khắc nói.

“Ui, ca ca , vạn chết ta mất , ta sai , làm 1 chút cũng không được sao, chị dâu cứu mạng, lão ca hắn mưu sát thân muội.” Tiểu Vũ âm thanh khoa trương ngay cả Tiêu Ngự cũng phải hoài nghi mình phải chăng thực sự vạn đau Tiểu Vũ .

“Chút trở về phải học ngay đó.” Tiêu Ngự đưa tay rút trở về, hắn cũng không dám vạn quá nặng, Tiểu Vũ là bảo bối của hắn, nâng ở trong tay còn sợ vỡ , ngậm trong miệng còn sợ hỏng , như thế nào bỏ được , thấy được bộ dáng tinh quái của Tiểu Vũ , hắn biết ngay hắn lại bị Tiểu Vũ lừa, cương chiều cổ đầu Tiểu Vũ 1 cái .

“Tuân lệnh.” Tặc nhân của Tiểu Vũ lanh lợi nhìn Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, cô nam quả nữ, dễ dàng bén lửa nhất, Tiểu Vũ nháy mắt ra dấu cho Tiêu Ngự, thấy được bộ dáng Tiêu Ngự vẫn cứ 1 mặt đờ đẫn , tức giận đến dậm chân, quên đi, mặc kệ . Bài tập của nàng đã sớm làm xong , chỉ là muốn tìm lấy cái có chuẩn mất để sáng tạo cơ hội cho Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình ở cùng 1 chỗ mà thôi.

Nhìn Tiêu Ngự cùng Tiểu Vũ trêu đùa, Triệu Lam Hình che miệng cười khế, từ trên người Tiêu Ngự và Tiểu Vũ, nàng cảm giác được mùi vị gia đình, loại cảm giác này rất ấm áp.

“Muội logout đây.” Tiểu Vũ đối với Tiêu Ngự làm mặt quỷ, thân ảnh dần dần nhạt đi, logout.

“Nha đầu này, càng ngày càng không nghe lời.” Tiêu Ngự vừa cười vừa nói.

“Cũng không phải do người cứng chiều sao.” Triệu Lam Hình thản nhiên cười, nhìn về phía Tiêu Ngự nói.

”Ài, Tiêu Ngự sờ sờ đầu, xấu hổ cười, Tiểu Vũ đúng thật là tại bản thân làm hư, tuy nhiên Tiểu Vũ cũng rất hiểu chuyện a.

2 người bước đi dưới những vì sao lấp lánh, lẳng lặng đi về phía trước, an nhàn yên lặng, Tiêu Ngự tay cầm tay Triệu Lam Hình, cảm giác làm cho người ta say mê, cứ như vậy đi hồi lâu, Triệu Lam Hình nói 1 ít chuyện, Tiêu Ngự thì lẳng lặng nghe, thường thường phát biểu vài câu.

Tiêu Ngự buổi tối còn có chút chuyện muốn làm, 2 người đi tới quán trọ u linh, hẳn nhận được tin Phong Dã truyền âm đến, Phong Dã thu thập vật liệu gửi qua đây.

“Tiên sinh, ngài có bưu kiện.” Người hầu lễ điếm nói.

Tiêu Ngự lấy vật liệu ra, bên trong có 3 khóa đạn khói cùng với 1 đồng vật liệu cực hiệu ăn mòn, hiệu suất làm việc của Phong Dã thật đúng là kinh người, nhanh như vậy đã làm ra 3 khóa đạn khói và thu thập xong vật liệu cực hiệu ăn mòn, nghĩ lại cũng đúng, Phong Dã dù sao cũng là hội trưởng của 3 Công hội, cần cái nói 1 tiếng là sẽ có.

“Người muốn chế được hoàn?”

“Ừm.” Tiêu Ngự xin lỗi nói.

“Người cứ chế tạo, ta ở bên cạnh nhìn thôi.” Triệu Lam Hình nói.

Tiêu Ngự gật đầu, mang vật liệu vào phòng, hẳn dự bị 1 bộ dụng cụ, nếu như vật liệu không có khiếm khuyết, thì có thể ở trong quán trọ trực tiếp chế tạo được hoàn, không cần đi được sư Công hội.

“Người tùy tiện ngồi đi.”

“Àn.” Triệu Lam Hình ở ngồi xuống ghé bên cạnh, thấy được Tiêu Ngự bận rộn bày ra các loại vật liệu, hỏi: “Cấp độ được sư của người đã tới trình độ nào rồi?”

“Khoảng thời gian trước vừa mới lên tới cao cấp.”

“Cao cấp, nhanh như vậy a?” Triệu Lam Hình kinh ngạc lấp bắp, trong Công hội của Phong Dã cũng có rất nhiều được sư cao cấp, được sư cao cấp mặc dù không khó lên, nhưng là phải cần rất nhiều thời gian mới bồi dưỡng ra được, hiện nay còn chưa có người đạt tới cấp tôn sư, cao cấp được sư đối với 1 người không phải chuyên theo class đời sống là vô cùng khó. Rất khó tưởng tượng, Tiêu Ngự vừa luyện cấp hơn nữa không ngờ lại có thể đem được sư luyện đến cao cấp.

“Không biết vì sao, khi ta chế tạo được hoàn độ thuần thực kỹ năng tăng rất nhanh.” Tiêu Ngự nói, đem từng bình rỗng để ra, lấy ra nguyên liệu, sau khi tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng mới bắt đầu chế tạo được hoàn.

Thấy được Tiêu Ngự bắt đầu chế tạo được hoàn, Triệu Lam Hình cũng yên tĩnh trở lại, không có nói tiếp, lẳng lặng nhìn Tiêu Ngự đang chế tạo được hoàn.

331. Chương 333 Tật Phong Gia Tổc

” Ngoài cái ma pháp đánh lan này ra, người còn có phạm vi ma pháp nào không ” Tiêu Ngự không nén nổi hỏi, phạm vi ma pháp của Pháp sư quả thật rất lợi hại, cho dù không công kích quần thể, cũng đã vô cùng

cường rồi , ví dụ như Băng Thiên Tuyết Địa của Băng Pháp sư , khiến giảm tốc độ quần thể, nói đến tác dụng thì cũng không hề kém hơn phạm vi ma pháp bình thường.

“Còn có 1 cái Nê Chiếu Thuật (đầm lầy) , gần giống như Băng Thiên Tuyết Địa , là ma pháp giảm tốc quần thể.” Triệu Lam Hình nói.

“Hiệu quả thế nào?” Tiêu Ngự hỏi, thật bất ngờ, Thủy pháp lại cũng có ma pháp giảm tốc quần thể.

“Phạm vi so với Băng Thiên Tuyết Địa thì nhỏ hơn 1 chút, tuy nhiên hiệu quả giảm tốc thì cường đại hơn .”

Tiêu Ngự nghe Triệu Lam Hình giải thích xong , đột nhiên có 1 cái ý nghĩ, hỏi: “Nê Chiếu Thuật thời gian duy trì có lâu không ?”

“Hơn 30 giây.” Triệu Lam Hình nói, chẳng lẽ Tiêu Ngự có cái dự định gì khác , vì sao đối với cái phạm vi ma pháp Nê Chiếu Thuật này cảm thấy hứng thú như vậy ?

“Hao tổn ma pháp có nhiều hok ?”

” Nê Chiếu Thuật hao tổn ma không có nhiều, chỉ là không có tính công kích mà thôi .”

“Vậy là tốt rồi. Đợi lát nữa nghe theo lời ta nói nha .” Tiêu Ngự nói, hẳn đã nghĩ ra 1 cái phương pháp tăng tốc độ giết quái .” Người trước tiên đứng ở chỗ này, ta đi dẫn quái.”

Tiêu Ngự đứng lên, ma pháp của Triệu Lam Hình còn chưa có phục hồi, trong khoảng thời gian này do hắn dẫn quái là thích hợp nhất , tuy nhiên hắn cũng không quên để cho U Linh Bĩ Mông thủ hộ ở bên cạnh Triệu Lam Hình, U Linh Bĩ Mông mặc dù mới lv 16, nhưng ngăn cản những con nhím này vẫn dư sức , với lại Triệu Lam Hình Level 29 , nếu không gặp phải số lượng nhím quá nhiều , thì nhím Level 23 căn bản uy hiếp không nổi năng.

Tiêu Ngự ở giữa lãnh địa nhím chạy như bay , kinh động hàng loạt các con nhím, những con nhím kia sau khi nhìn thấy Tiêu Ngự, lập tức hướng về Tiêu Ngự đuổi theo, lấy tốc độ của Tiêu Ngự, những con nhím kia căn bản đuổi không thể kịp hắn. Tiêu Ngự cố ý đi chậm lại, không ngừng hấp dẫn các con nhím xung quanh , 1 lát sau, phía sau hắn đã tập trung hơn 160 con nhím, chỉ chút lao đến .

“Ma pháp của ta đã phục hồi , kỹ năng cũng tan băng rồi.” Triệu Lam Hình truyền âm cho Tiêu Ngự nói.

“Tại vùng đất trũng phía trước thả 1 cái Nê Chiếu Thuật đi ” Tiêu Ngự nói.

“Àn.” Triệu Lam Hình đã hiểu dự định của Tiêu Ngự, dò xét 1 chút địa hình phía trước, phía trước là 1 vùng đất trũng phạm vi hơn 10m , địa thế xung quanh tương đối cao, hình thành như 1 cái chậu (ví bố tay quá) , nếu địa thế 2 bên chỉ cần cao lên 1 chút nữa thì quá hoàn mỹ rồi , Triệu Lam Hình không nên nổi thâm nghĩ, sau khi ngâm xương 1 đoạn chú ngữ, ở trên vùng đất trũng thì triển 1 cái Nê Chiếu Thuật.

Triệu Lam Hình vừa thi triển xong, chỉ thấy Tiêu Ngự dẫn 1 đám ước chừng hơn 200 con nhím tiến vào nơi đất trũng, số lượng này thật khiến người ta khâm phục.

“Chuẩn bị Thủy Bộc Thuật!” Tiêu Ngự la lên, tăng tốc độ chạy vội, rời khỏi nơi đất trũng.

Tiêu Ngự vừa dứt lời, Triệu Lam Hình giờ pháp trường lên, bắt đầu ngâm xương chú ngữ.

Tiêu Ngự lấy tốc độ nhanh nhất lướt qua vùng đất trũng kia, quay đầu nhìn lại, hơn 200 con nhím chen lấn ở trung tâm nơi đất trũng, bởi vì hiệu quả của Nê Chiếu Thuật mà tốc độ giảm mạnh, nhón nháo cùng 1 chỗ.

Thủy Bộc Thuật!

Dòng nước xiết mạnh mẽ từ trên trời giáng xuống, oanh kích vào đám nhím đám này , trong nháy mắt tiêu diệt hơn 150-160 con nhím, nước xiết chảy xong , bên bờ Nê Chiếu Thuật chỉ còn lại rầm rì mấy chục con nhím, đa số đều nhận phải thương tổn nặng.

Triệu Lam Hình từng đạo Thủy Tiễn Thuật xuất ra, đem những con nhím nhận bị thương tổn nặng kia tiêu diệt.

Tinh tinh, lại 1 tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở trong trẻo vang lên, U Linh Bĩ Mông lên tới Lever 17 23%, tốc độ thăng cấp này cũng quá nhanh đi, nếu cứ tiếp tục như vậy cả đêm, thì có thể khiến cho U Linh Bĩ Mông lên tới Lever 25-26, hừng đông ngày mai là U Linh Bĩ Mông đã có thể 1 mình đảm đương 1 phía, đến lúc đó, Tiêu Ngự trợ giúp thêm chút lực nữa là quá ổn.

“Thật nhanh a.” Triệu Lam Hình kinh sợ nói, nàng cũng không nghĩ tới bản thân Thủy Bộc Thuật hiệu quả không ngờ lại có thể mạnh như vậy, không thể không nói, cái chiến thuật dẫn quái này của Tiêu Ngự rất hữu hiệu. Triệu Lam Hình không nén nổi suy nghĩ, chờ sau khi kết thúc chuyển chức Lever 30, cùng đám người Phong Dã dùng loại phương thức giết quái luyện cấp này, hiệu suất thăng cấp sẽ là vô cùng khủng bố.

“Ta đi xem có thứ gì tốt không, sau đó tiếp tục dẫn quái, người trước hết cứ phục hồi ma pháp đi.” Tiêu Ngự nói, sau đó hướng vũng đất trũng phía trước mặt đi đến, ở trong vũng đất trũng tìm kiếm, hơn 200 con nhím này chưa tuôn ra cho Tiêu Ngự cái thứ gì tốt cả, tốt nhất cũng chỉ là Lam Trang, trừ thứ đó ra, cũng chỉ là ngân tệ, Tiêu Ngự cũng chẳng buồn thu dọn.

Tiêu Ngự tiếp tục dẫn quái, không thể không nói, quanh chỗ này tốc độ giết quái quá nhanh, mới 1 lát sau, hẳn lại dẫn hơn 200 con nhím tiến vào nơi đất trũng.

Lần thứ 2 dùng loại phương pháp này giết quái, Triệu Lam Hình đã quen tay hành động rất nhanh, Nê Chiếu Thuật cùng Thủy Bộc Thuật liên tiếp rời tay, những con nhím này toàn bộ chết hết.

Sau khi giết xong tốp quái này, U Linh Bĩ Mông lại thăng 1 lv, lên đến lv 18.

Tùy tiện tìm kiếm 1 chút, ngoài đồng xác chết lớn ra, thêm 1 mẩu lớn ngân tệ sáng ngời và 1 ít trang bị bỏ đi ra, Tiêu Ngự không có phát hiện có thứ gì giá trị.

Cứ như thế lặp lại, cùng Triệu Lam Hình giết thêm 5 tốp nhím, U Linh Bĩ Mông cuối cùng cũng đến Lever 20, các hạng mục thuộc tính gia tăng phạm vi lớn, uy lực dũng mãnh đã hiện ra rất rõ ràng.

2 âm thanh trong trẻo của Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên, Tiêu Ngự nghi hoặc mở Hệ Thống Nhắc Nhở, trong đó 1 tiếng nhất định là nhắc nhở thăng cấp âm, 1 tiếng khác thì là cái âm thanh gì?

Hệ Thống: U Linh Bĩ Mông của người đã học được Bao Phong Nhất Kích. Bao Phong Nhất Kích, đối với đối thủ tạo thành 150 điểm thương tổn, thương tổn trụ cột kỹ năng 30, có thể đồng thời công kích 5 mục tiêu xung quanh, 20% thi triển hiệu quả phá giáp. (phá giáp tức là hok bị ảnh hưởng bởi phòng thủ của trang bị - trực tiếp phang thẳng vào mồm luôn dẫn tới tăng sát thương)

“Không ngờ lại học được 1 cái kỹ năng Bao Phong Nhất Kích, là 1 kỹ năng công kích quần thể a.” Tiêu Ngự kinh ngạc vui mừng không hiểu nổi, nguyên lai U Linh Bĩ Mông sau khi tăng lên tới Lever 20, không ngờ lại có thể có thể học tập 1 cái kỹ năng, làm hắn rất là bất ngờ, cái kỹ năng này dùng giết quái luyện cấp thì còn gì phải nghĩ nữa.

U Linh Bĩ Mông mạnh mẽ như vậy, sau này khi PK hay luyện cấp thì tuyệt phải biết.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua sắc trời, khoảng cách hừng đông còn có trên dưới 5 giờ, hẳn còn có đầy đủ thời gian gia tăng lever cho U Linh Bĩ Mông, trước hừng đông (rạng sáng) cần phải đem lever U Linh Bĩ Mông tăng lên tới Lever 26, có nó Tiêu Ngự làm nhiệm vụ chuyển chức cũng có thể trở nên đơn giản hơn rất nhiều.

Triệu Lam Hình ngồi trên mặt đất phục hồi ma pháp, 1 lát sau, Tiêu Ngự lại dẫn qua đây 1 đám con nhím. Triệu Lam Hình buông 1 chiêu Thủy Bộc Thuật xuống, đem những con nhím này quét rớt quá nửa. (đánh chết quá nửa)

“Ồ, sao lại thế này?” Triệu Lam Hình nhìn vào trung tâm, dừng lại 1 chút, không biết vì sao, trung tâm khu đất trũng lại có 1 con nhím không có chết.

Thủy Bộc Thuật của Triệu Lam Hình đối với con nhím tạo ra sát thương rất mạnh, bình thường Thủy Bộc Thuật đa phần đều đem toàn bộ số nhím ở trung tâm vũng đất thịt luộc hết, những con may mắn sống sót kia, đều là ở bên bờ của Thủy Bộc Thuật, lần công kích Thủy Bộc Thuật này vị trí trung tâm không ngờ lại có thể còn sót lại 1 con nhím, cũng khó trách Triệu Lam Hình cảm thấy bất ngờ.

Con nhím kia xông qua Nê Chiêu Thuật, hướng về Lam Hình bên này vọt tới .

Mượn tầm nhìn của U Linh Bĩ Mông, Tiêu Ngự phát hiện rõ ràng con nhím này cùng các con nhím khác có phần không giống, cho con nhím này một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, nói: “Là 1 con quái tinh anh.”

Khó trách con nhím này có thể sống sót ở giữa Thủy Bộc Thuật, tuy nhiên đối với Lever 23 tinh anh, Tiêu Ngự quả thực không có gì hứng thú, với hắn mà nói, cùng quái bình thường không có gì khác biệt.

Thấy được con nhím xông lên, Tiêu Ngự nhắc chân 1 cú Long Tường Thuật tung ra công kích nó , đánh trúng bụng con nhím, đưa tay lên cao xuất ra thêm 1 chiêu Tạc Kích , tay trái dùng Cốt Long Nha bổ cho con nhím 1 cái, cấp cho nó 5 cái nguyên rửa, lại 1 chiêu Tấn Kích, sau đó Phấn Thủ Bối Thứ đâm vòng ra, đến sau lưng con nhím , nhảy lên cao, 1 chiêu Bạo Liệt xuống, đem con nhím trực tiếp đánh bay.

Động tác của Tiêu Ngự nhanh như chớp , hoàn mỹ , không hề lo lắng giết chết con nhím , ngay cả lực phản kích cũng không có.

Mới hơn 3 giây 1 chút , con nhím đã ngã trên mặt đất, cổ họng không kịp kêu 1 tiếng, nằm im bất động .

Triệu Lam Hình vừa giờ pháp trượng lên muốn giúp đỡ Tiêu Ngự, lại phát hiện Tiêu Ngự đã đem con nhím giết chết , động tác của Tiêu Ngự, đã kích thị giác mãnh liệt, khiến cho người ta cực kỳ rung động, loại hương vị sát phạt quyết đoán này, rất giống 1 quân nhân, ngoài ra còn có 1 sức hấp dẫn đặc biệt.

Giết nó xong , Tiêu Ngự khom lưng đem đồ con nhím tinh anh kia rơi xuống đất nhặt lên, bất ngờ là, con Lever 23 tinh anh bình thường này lại có thể rút ra 1 cuốn sách kỹ năng.

Tật Phong Gia Tốc: kỹ năng đặc biệt, sau khi sử dụng tốc độ di chuyển gia tăng 30%, thời gian duy trì 5 giây, thời gian đóng băng 1 phút, Yêu cầu 300 nhanh nhẹn .

Không ngờ lại có thể ở trên người loại Lever 23 tinh anh này , rơi xuống loại kỹ năng đặc biệt như thế , thật đúng là nhân phẩm bạo phát a , trên người mỗi con quái tinh anh đều có thể rút ra 1 ít thứ đặc biệt , chỉ là xác suất rất rất nhỏ. Yêu cầu 300 nhanh nhẹn , cũng có nghĩa là cuốn sách kỹ năng này cùng class pháp hệ vô duyên a , class khác thì có thể học tập, đối với Thợ săn, Cung tiễn thủ và Đạo tặc mà nói, cuốn sách kỹ năng này giá trị cực cao.

“Rơi ra cuốn sách kỹ năng, cũng không tệ lắm.” Tiêu Ngự nói.

“Tật Phong Gia Tốc, đối với Đạo tặc mà nói, chứng thật là rất không tệ đó nha .” Triệu Lam Hình gật đầu nói.

Tiêu Ngự nhìn 1 chút độ nhanh nhẹn của bản thân, hoàn toàn có thể học tập , sau khi học xong Tật Phong Gia Tốc, trong bảng kỹ năng lại có thêm 1 cái kỹ năng rồi .

“Tật Phong Gia Tốc?” Tiêu Ngự lẩm nhẩm, tên này có ý gì , chẳng lẽ cùng Tật Phong Bộ có quan hệ sao? Tiêu Ngự trong đầu lóe lên 1 chút , cấp bách muốn thử xem phán đoán của mình .

“Người chờ ta 1 chút nha ^^ .” Tiêu Ngự nói xong , hướng chỗ lân cận nhìn lướt qua, khoảng cách tới nơi này trên dưới 30m , vừa mới có 1 con nhím hiện ra.

Bước nhanh!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, ở trong nháy mắt tiến vào trạng thái Tật Phong Bộ , Tiêu Ngự mở thêm kỹ năng Tật Phong Gia Tốc, ngay lập tức tốc độ mãnh liệt tăng lên lao đi như bão táp, mới qua hơn 2 giây , Tiêu Ngự xuất hiện ở nơi cách đó 30m , nhảy lên cao, 1 cái Tạc Kích đem con nhím kích hôn mê.

“Thật nhanh a.” Triệu Lam Hình giật mình nói.

Tiêu Ngự cũng kinh ngạc với tốc độ di động của bản thân, trong lòng kích động hưng phấn, Tật Phong Gia Tốc này quả nhiên là 1 cái kỹ năng phụ trợ tuyệt hảo, khi dùng kỹ năng này phụ trợ cho Tật Phong Bộ hiệu quả càng mãnh liệt , bản thân Tật Phong Bộ đã có hiệu quả tăng tốc độ, Tật Phong Gia Tốc lại gia tăng 30% tốc độ di chuyển nữa , sau khi gia trì thêm Tật Phong Gia Tốc, khi Tiêu Ngự chạy thì quả là tựa như 1 cơn gió a , loại cảm giác này thật quá là sung sướng.

Sau khi thêm kỹ năng Tật Phong Gia Tốc, Tiêu Ngự lại có thêm sát chiêu trí mạng hạng nhất , dùng Tật Phong Bộ từ cự ly xa đột kích bất ngờ!

332. Chương 334 Động Nhím

Sau khi dùng Tật Phong Gia Tốc sở dĩ có thể đạt tới tốc độ như vậy, cùng tốc độ di chuyển của bản thân Tiêu Ngự không phải không có quan hệ, tốc độ bạo tăng 30%, rùa cũng có thể biến thành hổ, huống chi Tiêu Ngự?

Ngoài dùng Tật Phong Gia Tốc ra, Tiêu Ngự còn có thể sử dụng thêm trung cấp Phong Tốc Được Hoàn, ở trước khi thi triển Tật Phong Bộ, uống thêm 1 bình trung cấp Phong Tốc Được Hoàn, làm cho tốc độ di động của Tiêu Ngự gia tăng phạm vi lớn, lấy tốc độ này, lướt qua khoảng cách 30m , thì Tiêu Ngự thậm chí có khi còn không cần dùng đến 2 giây. Mà đương nhiên, tốc độ này ở trong cuộc sống thực tế là không thể tồn tại , quán quân chạy một trăm mét cũng không có khả năng đạt tới, tuy nhiên trong trò chơi lại có thể.

Tiêu Ngự thậm chí có thể tưởng tượng khi hấn và kẻ địch PK , 2 người đứng cách xa nhau 30m, Tiêu Ngự đột nhiên tan biến, 2 giây sau xuất hiện ở trước mặt đối phương, về mặt đối phương sẽ là vô cùng kinh ngạc , nhất là khi đối phó với games thủ class pháp hệ , loại đánh lén bất ngờ này dùng khi chiến đấu càng thêm hiệu quả, đối phương thật vất vả mới kéo gần được khoảng cách, chỉ mới nửa khắc đã bị Đạo tặc vọt tới bên cạnh, loại cảm giác này, có lẽ cần dùng từ tuyệt vọng để hình dung .

Tiêu Ngự đối với cái kỹ năng Tật Phong Gia Tốc này phi thường hài lòng, bản thân nó đã bổ sung được khuyết điểm không thể thi triển từ xa cho các kỹ năng như Long Tường Thuật , Đột Tiến , Đột Thử của Tiêu Ngự.

“Nếu như đem Tật Phong Bộ sử dụng như kỹ năng đột kích, nhất định lại phải gia tăng thêm 1 cái kỹ năng đào tẩu (dạng kỹ năng dùng để chuẩn chuẩn khi nguy hiểm) .” Tiêu Ngự nghĩ tới đây, bỗng nhiên lại nhớ đến, Đạo tặc còn có 1 cái kỹ năng Tiêu Thất tương tự như Độn Hình và Tật Phong Bộ, kỹ năng Tiêu Thất cũng có thời gian vô địch là 2s , hiệu quả tàng hình tương tự như Tật Phong Bộ, tốc độ di chuyển cùng kỹ năng Độn Hình cũng gần giống , có thể coi như là 1 kỹ năng đào tẩu bình thường, cùng so sánh với Tật Phong Bộ , tính trên phương diện hiệu quả thực tế, thì kém rất nhiều. Mà kỹ năng này vừa lúc Lever 30 có thể học tập được .

Ngoài Tiêu Thất ra , sau khi chuyển chức Lever 30 còn có thể học được không ít kỹ năng, đến lúc đó thực lực có thể tăng cường không ít, đương nhiên, thực lực gia tăng không chỉ có chỉ có mình Tiêu Ngự, các games thủ sau khi lên Lever 30 đều có thể học được không ít kỹ năng.

Tiêu Ngự tiếp tục đi dẫn quái , hấp dẫn từng 1 đợt quái vật, cho dù lân cận quái hiện lại rất nhanh, nhưng làm sao chống lại nổi cái loại tổ đội khủng bố như Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình a ? 1 lát sau, số lượng nhím lân cận chợt giảm hẳn , dần dần chỉ còn rải rác 1 vài con nhím hoạt động .

“Chúng ta đổi sang địa phương khác đi.” Tiêu Ngự nói.

“Àn.” Triệu Lam Hình đáp, mặc dù xung quanh có không ít nhím, nhưng mà cái loại hành động tiêu diệt mấy trăm con một lúc kia đã thành thói quen , bây giờ rải rác vài con thế này, quả thực là quá ít .

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình hướng phía trước phương đi đến, tiến vào trong 1 rừng cây, cây cối thưa thớt dây leo mắc xung quanh , xung quanh vô cùng yên tĩnh, bóng cây mờ mờ ảo ảo, ở trong đêm khuya có phần âm u khủng bố.

Triệu Lam Hình không kìm được hướng Tiêu Ngự bên cạnh nhích lại gần hơn 1 chút .

U Linh Bĩ Mông đột nhiên phát ra tiếng rống nặng nề. Tiêu Ngự bỗng dưng kinh hãi. Nó giống như đã phát hiện ra cái gì.

Mượn tầm nhìn của U Linh Bĩ Mông . Tiêu Ngự phát hiện trong rừng xuất hiện rất nhiều nhím.

“Thì ra chỉ là 1 vài con nhím a.” Tiêu Ngự cười cười. Vẽn vẽn chỉ là những con quái này này mà nói. Không có gì đáng lo cả. Những con quái này đến bao nhiêu cũng không đủ cho hắn dắt kẻ rãng.

U Linh Bĩ Mông như cũ vẫn không ngừng gầm gừ. Tiêu Ngự khẽ nhủu mày. Nó nhất định là cảm giác được uy hiếp. Mới có thể gầm lên như vậy.

“Khả năng có quái khủng. Cẩn thận 1 chút nhé!” Tiêu Ngự ánh mắt lướt qua. Tìm 1 địa hình thích hợp. Phát hiện 1 cái khu vực tuyệt hảo. Có 1 tảng đá làm chướng ngại vật. Nếu như xuất hiện quái vật khủng. Thì địa hình nơi đó sẽ có thể lợi dụng được. Tiêu Ngự có phần nghĩ không ra. Khu vực giết quái Lever 23. Làm sao có thể xuất hiện quái khủng được? Chẳng lẽ là boss? (chắc boss hoàng kim mới được như vậy quá =,=, lv 23 mà dọa được con chó mõm to kia sợ thì quả là khá nha)

Tiêu Ngự vừa hướng phía trước bước được 1 bước, dưới chân đột nhiên chịu lực gì đó lôi kéo, toàn bộ thân thể bị treo ngược lên giữa không trung, đột nhiên phát sinh ra biến cố làm cho Tiêu Ngự choáng qua 1 chút, nhìn lên, phát hiện mình bị 1 chiếc dây thừng treo ngược trên cành cây, cao đến hơn 10m.

Tiêu Ngự lắc mình 1 cái, chủ tay phải cửa lên trên dây thừng, đem dây thừng cắt đứt, từ không trung rơi xuống.

Sưu sưu sưu, mấy chục đạo mũi tên từ trên không bay đến, nếu như không phải Tiêu Ngự quyết đoán cắt đứt dây thừng, Tiêu Ngự lúc này có lẽ đã khó tránh khỏi tai vạ.

Với độ cao hơn 10m, không thể làm khó được Tiêu Ngự, Tiêu Ngự thoải mái rơi xuống đất, sau lưng truyền đến 1 tiếng thét kinh hãi, quay đầu nhìn 1 chút, U Linh Bĩ Mông và Triệu Lam Hình bị 1 tấm lưới lên, kéo lên giữa không trung trong.

Tiêu Ngự nhìn 4 phía xung quanh, xung quanh chỉ chút đứng 1 đồng lớn Cung Thủ Nhím, phải tới 60-70 con, Cung Thủ Nhím cũng chỉ là so với nhím bình thường cao hơn 1 bậc mà thôi, vì sao chúng lại có trí tuệ như vậy, biết xây dựng cạm bẫy bắt người?

Tiêu Ngự trong lòng kinh hãi, gần chỗ này khẳng định có quái tinh anh có trí tuệ chỉ huy khổng lồ.

Hơn 30 con Cung Thủ Nhím cử cung bắn Tiêu Ngự, Tiêu Ngự giơ chân lên, 1 cú Long Tường Thuật đá ra.

ầm vang 1 tiếng, Long Tường Thuật của Tiêu Ngự đánh trúng con trong đó, giương tay lên cao 1 chiêu Tạc Kích đem con Cung Thủ Nhím kích hôn mê, sau đó 1 chiêu Phản Thủ Bối Thứ đâm đem Cung Thủ Nhím giết chết.

Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn thoáng qua trên không phía xa, Triệu Lam Hình và U Linh Bĩ Mông bị tấm lưới vây lại, phía dưới đều là Cung Thủ Nhím, tình huống rất khẩn cấp, hắn lại không có biện pháp đồng thời ngăn cản nhiều Cung Thủ Nhím như vậy.

Sưu sưu sưu, mấy chục đạo mũi tên hướng về Triệu Lam Hình và U Linh Bĩ Mông phóng tới.

Tiêu Ngự bỗng nhiên kinh hãi, mấy chục đạo mũi tên này mà bắn tới, U Linh Bĩ Mông và Triệu Lam Hình khẳng định sẽ đỡ không nổi, Tiêu Ngự lập tức truyền đạt cho U Linh Bĩ Mông xuống 1 cái mệnh lệnh.

U Linh Bĩ Mông rống lên 1 tiếng dữ dội, lợi trào bén nhọn mãnh liệt rạch ra, đem mạng lưới xé mở ra 1 lỗ hổng lớn, Triệu Lam Hình cùng nó lập tức rơi xuống.

Trong không trung, U Linh Bĩ Mông chắn trước mặt Triệu Lam Hình, sục sục sục, mấy chục đạo mũi tên xuyên qua U Linh Bĩ Mông, đem U Linh Bĩ Mông giết chết, tuy nhiên cũng đủ đem Triệu Lam Hình bảo tồn mạng sống.

Tiêu Ngự trom đám đông Cung Thủ Nhím xung phong liều chết, liên tục tiêu diệt hơn 10 Cung Thủ Nhím, tất cả kỹ năng đã dùng hết, dứt khoát liều mình xung phong liều chết (chết dưới hoa mẫu đơn a :P), lại tiêu diệt thêm 3 con. Công kích của Tiêu Ngự dẫn tới phần đông Cung Thủ Nhím mãnh liệt đánh trả, từng đạo mũi tên cắm ở trên người Tiêu Ngự, xóa sạch quá nửa huyết lượng của Tiêu Ngự.

Triệu Lam Hình vừa rơi xuống đất, múa pháp trượng cho Tiêu Ngự 1 đạo Thủy Liệu Thuật, thấy được 1 con trong số Cung Thủ Nhím đang muốn giương cung bắn, 1 cái Thủy Phục Thuật đem Cung Thủ Nhím kia trói lại, vài đạo Thủy Tiên Thuật rời tay phóng ra ngoài.

Có Triệu Lam Hình trị liệu hỗ trợ , Tiêu Ngự không cần lo lắng đến vấn đề huyết lượng nữa , 1 mạch liền chết , nếu không cứ đứng im để bị hàng loạt Cung Thủ Nhím đồng thời công kích trong 1 giây, vấn đề sẽ rất nghiêm trọng.

Bởi vì Triệu Lam Hình trị liệu, hàng loạt Cung Thủ Nhím đem chú ý thay đổi hướng sang Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự biết tình huống không ổn, hướng về Triệu Lam Hình bên kia di động qua.

“Qua đây, đi cùng ta .” Tiêu Ngự nói, Triệu Lam Hình đứng cách mình quá xa mà nói, bản thân khó có thể chú ý đến năng, dứt khoát đi đến gần , hẳn có thể giúp Triệu Lam Hình ngăn cản 1 ít mũi tên, mà cũng có thể tiếp nhận năng trị liệu dễ dàng hơn .

“Ân.” Triệu Lam Hình nhanh chóng hướng về Tiêu Ngự bên này di động đến .

2 người đứng ở cùng 1 chỗ , thấy được vài đạo mũi tên bắn qua đây, Tiêu Ngự 1 chiêu Đón Đỡ đỡ hết số tên kia , vọt tới bên cạnh 1 Cung Thủ Nhím, đem kia Cung Thủ Nhím kia giết chết.

Sụt sụt sụt , 6 đạo tên đồng thời băng trúng Tiêu Ngự.

-67,-65,-68

Từng cái giá trị thương tổn từ trên người Tiêu Ngự bay lên, huyết lượng lập tức rút quá nửa, 1 đạo Thủy Liệu Thuật dừng ở trên người Tiêu Ngự, đem huyết lượng Tiêu Ngự hồi phục đầy cột .

Tiêu Ngự quay người đánh về phía 1 Cung Thủ Nhím khác , Cung Thủ Nhím kia vừa định quay người chạy trốn, trên mặt đất dưới chân nó hiện lên 1 mảnh vùng bùn, nó vừa mới dẫm vào trong vùng bùn.Tiêu Ngự liền xông lên , chủy thủ tay phải 1 đòn dâm vào lưng Cung Thủ Nhím .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua trên mặt đất, đó là kỹ năng Bùn Lầy của Triệu Lam Hình cùng Nê Chiếu Thuật khổng lồ rất bất đồng, cái này chỉ là 1 loại ma pháp nhỏ , khu vực tác dụng rất nhỏ, thời gian đóng băng rất ngắn, khi thi triển kỹ năng cần thời gian ngâm xương cũng rất ngắn.

Tiêu Ngự 1 mạch giết địch, Triệu Lam Hình thì ở phía sau thi triển Thủy Phục Thuật và Nê Chiếu Thuật phối hợp với Tiêu Ngự, khi máu Tiêu Ngự vừa tụt , Triệu Lam Hình đã ngay lập tức buff cho Tiêu Ngự 1 đạo trị liệu. 2 người phối hợp tương đối ăn ý, Tiêu Ngự lần đầu tiên phát hiện, cùng người khác phối hợp cảm giác cũng không tệ lắm. Tuy nhiên Tiêu Ngự cũng không nghĩ mình cùng ai cũng có thể phối hợp ăn ý được , ít nhất cũng rất khó làm được như khi đi cùng Triệu Lam Hình , chỉ cần 1 động tác nhỏ đã biết đối phương muốn làm cái gì. (chuyện yêu rồi thì cái j' cũng tốt hết)

“1 con quái tinh anh!” Tiêu Ngự kinh sợ nói, hẳn phát hiện phía trước có 1 con Cung Thủ Nhím cùng các Cung Thủ Nhím khác có điểm bất đồng.“Trước tiên phải tiêu diệt nó!”

Tất cả Cung Thủ Nhím nơi này rất có khả năng chính là cái tên tinh anh này khổng lồ ! (lúc nó gần chết thì gọi con bỉ mông ra mà kiếm exp a)

Thấy được Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đuổi tới , Cung Thủ Nhím kia quay đầu bỏ chạy.

Thủy Phục Thuật!

Triệu Lam Hình đối với Cung Thủ Nhím thi triển 1 chiêu Thủy Phục Thuật, đem Cung Thủ Nhím trối lại , Tiêu Ngự xông đi lên, đột nhiên 1 cước bước hụt , ặc , hình như là cạm bẫy!

Thân thể Tiêu Ngự đột nhiên thụt xuống, trước mắt là 1 mảnh tối om, phía sau truyền đến 1 tiếng thét kinh hãi, xem ra Triệu Lam Hình cũng rất xuống.

Tại trong quá trình rơi xuống , Tiêu Ngự dường như chạm được vào vách đá , dùng chủy thủ trong tay hướng về trên thạch bích ra sức dâm vào, chủy thủ ngập chuôi mà vào, cắm vào vách đá, mượn đó Tiêu Ngự lơ lửng ở giữa không trung.

Ngẩng đầu nhìn lại, Triệu Lam Hình cũng đã rơi xuống theo, Tiêu Ngự tay trái bên trái bắt lấy , đem Triệu Lam Hình nắm lại . Bởi vì trọng lực đột nhiên tăng thêm, chủy thủ trên tay phải Tiêu Ngự hơi trầm xuống .

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cứ như vậy treo ở giữa không trung, do xung quanh tối đen 1 mảnh, căn bản không biết bản thân đang ở cái vị trí nào, cũng không biết rốt cuộc đây là đâu.

“Nơi này là nơi nào a ?” Triệu Lam Hình nằm ở trong lòng Tiêu Ngự, thân thể bất an cựa quậy , hỏi.

“Ta cũng không biết.” Tiêu Ngự lắc lắc đầu nói, 4 phía tối đen 1 mảnh, hắn chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy vách đá xung quanh , bọn họ sa xuống chừng 6m, cúi đầu nhìn lại, không biết đáy động còn cách bao xa , phía dưới sâu thăm thẳm , xem ra rất âm u đáng sợ.

1 âm thanh từ Hệ Thống vang lên nhắc nhở Tiêu Ngự.

Hệ Thống: người đã phát hiện ra bản đồ phụ bản - Động Nhím.

Không nghĩ tới không ngờ lại có thể trong lúc vô ý tiến vào hang ổ của loài nhím , là 1 trường bản đồ nhiệm vụ phó bản, trách không được bí mật như vậy, Tiêu Ngự không nên nổi thẳm nghĩ, không biết đây là cái dạng bản đồ gì .

333. Chương 335 Sấm Quan

Làm thế nào xuống được bây giờ? Tiêu Ngự không nên nổi khểnh như vậy, đi lên là không thể nào rồi , vào phó bản mà còn muốn quay đầu lại thì không có khả năng nữa , chỉ có xuống dưới đây, may ra còn có 1 đường sống.

Phục hồi lại tinh thần, Tiêu Ngự lúc này mới phát hiện, mình và Triệu Lam Hình đang lấy 1 loại tư thế cực kỳ mập mờ ôm nhau cùng 1 chỗ, bộ ngực đầy đặn của Triệu Lam Hình đè ở trên ngực Tiêu Ngự, trên lồng ngực truyền đến xúc cảm mãnh liệt, làm cho Tiêu Ngự trong lòng mọc lên 1 chút xao động.

Triệu Lam Hình 2 tay vòng ở trên cổ Tiêu Ngự, để tránh rơi xuống, mà Tiêu Ngự thì dùng cánh tay trái gắt gao đặt ở vòng eo nhỏ nhắn của Triệu Lam Hình , đem Triệu Lam Hình ôm vào trong lòng.

“Tiểu Lam.” Tiêu Ngự ở bên tai Triệu Lam Hình thổi nhẹ 1 tiếng, nói.

“Có chuyện gì vậy ?” Triệu Lam Hình khẽ nỉ non nói, đem đầu chôn ở trên vai Tiêu Ngự , không dám nhìn vào mắt Tiêu Ngự , vẻ mặt xinh đẹp nóng bỏng vô cùng, không nghĩ tới lại gặp phải hoàn cảnh xấu hổ như vậy , tiếp xúc thân mật làm cho tâm hồn thiếu nữ của Triệu Lam Hình rung động mãnh liệt. (tranh thủ làm tới + thể non hèn biển đảm bảo gục luôn chớp thời cơ mau lên cái thang kia)

Mỹ nhân nằm trong lồng ngực, muốn nói Tiêu Ngự không có 1 chút cảm giác thì không có khả năng , trước kia hắn chỉ biết là Triệu Lam Hình đáng người rất chuẩn , cho đến tận khi đem nàng ôm vào trong lòng, mới có 1 loại cảm thụ rõ ràng khó tả siết . (ôm mới biết a)

Tay trái Tiêu Ngự chậm rãi di chuyển xuống dưới , di chuyển xuống bờ mông cao vút của Triệu Lam Hình.

Triệu Lam Hình rên nhẹ 1 cái , 1 cổ cảm giác khác thường hiện lên, quay đầu lại, khiển trách dăm nhẹ vào ngực Tiêu Ngự 1 cái : “Không cho phép lộn xộn.”

Triệu Lam Hình vùng vẫy làm cho 2 người bị lung lay, suýt rơi xuống, Tiêu Ngự khấn trương nâng bờ mông Triệu Lam Hình lên , 2 người khó khăn lắm mới ổn định lại được , bờ mông của Triệu Lam Hình hoàn toàn nằm ở trong tay Tiêu Ngự, trong lòng bàn tay truyền đến cảm giác mềm mại làm cho Tiêu Ngự 1 trận tâm thần nhộn nhạo. (tưởng nó ngây ngô ai ngờ dê hơn cả mình =,= mie giả trừ ăn thịt hổ a)

Hai người hai mắt đối diện, ánh trăng từ cái miệng hang nhàn nhạt chiếu xuống, Tiêu Ngự thấy được Triệu Lam Hình má ngọc ửng đỏ, lông mi hơi khép , bộ dáng thẹn thùng kinh khủng mỹ lệ hết như 1 thiên sứ , làm cho Tiêu Ngự ngơ ngác hồi lâu.

“Nhìn cái gì. Tệ nghi đều bị người chiếm rồi còn nhìn .” Triệu Lam Hình xấu hổ khấn cấp nhéo bả vai Tiêu Ngự 1 chút. Nói. Nàng không nghĩ tới Tiêu Ngự lại không trung thực như vậy. Trong tình huống nguy hiểm như vậy còn động thủ động cước được . Trong lòng không tránh được có chút tức giận .

“Ta bị oan a ToT . Ta chỉ là muốn nâng người lên lưng mình . Chỉ là người hiểu đi đâu hok à .” Tiêu Ngự cười nói. Hắn phát hiện bộ dáng Triệu Lam Hình khi xấu hổ tức giận đáng yêu vô cùng. Hắn quả thật không có 1 chút tâm lý chiếm tiện nghi . Hắn cũng không phải cái loại hơi tí là tỉnh trùng lên não kia . Khác nhau hoàn toàn . Được cùng Triệu Lam Hình thân thiết như vậy khiến cho Tiêu Ngự có 1 loại cảm giác rất ấm áp. Mỗi tội nơi này dường như không phải là nơi để nói chuyện yêu đương.

“Người còn nói nữa . Đã chiếm tiện nghi còn khoe mẽ.” Triệu Lam Hình hờn dỗi nói. Bờ mông truyền đến cảm giác khác thường làm cho Triệu Lam Hình không nén nổi đáy lòng có chút hốt hoảng. Bàn tay Tiêu Ngự mang theo 1 chút hơi nóng. Làm cho tâm hồn thiếu nữ của Triệu Lam Hình run lên từng chập.

Bộ dáng Triệu Lam Hình lúc này tựa như 1 tiểu cô nương làm nũng. Cho tới bây giờ , Tiêu Ngự tiếp xúc đều là 1 Triệu Lam Hình thanh nhã . Chứ từng thấy được biểu tình của Triệu Lam Hình giống như lúc này ? Tuy nhiên so sánh với trước kia . Tiêu Ngự cảm thấy Triệu Lam Hình bây giờ càng thêm thân thiết hơn hẳn.

Tiêu Ngự trái lại càng không sót ruột tìm đường ra . Nhẹ nhàng ôm lấy Triệu Lam Hình. Hưởng thụ khoảng khắc khó mà có được này.

Tiêu Ngự nhìn vào mắt Triệu Lam Hình. Hai mắt đối diện. Mới 1 chút Triệu Lam Hình đã xấu hổ chôn đầu vào bờ vai của Tiêu Ngự . Thấy được hành động của Triệu Lam Hình như vậy. Tiêu Ngự không nén nổi cười khẽ 1 tiếng.

“Còn dám cười à >< .”=“” triệu=“” lam=“” hình=“” càng=“” thêm=“” xấu=“” hổ=“” uất=“” ức=“” nàng=“” chưa=“” từng=“” cùng=“” 1=“” người=“” đàn=“” ông=“” nào=“” thân=“” mật=“” qua=“” như=“” vậy=“” .=“” cho=“” dù=“” là=“” người=“” đó=“” trước=“” kia=“” ,=“” triệu=“” lam=“” hình=“” cũng=“” tận=“” lực=“” duy=“” trì=“” khoảng=“” cách=“” nhất=“” định.=“” nhưng=“” mà=“” lúc=“” này=“” trong=“” lòng=“” nàng=“” lại=“” 1=“” chút=“” cũng=“” không=“” có=“” bài=“” xích=“” tiêu=“”>

Cảm giác được Triệu Lam Hình tựa ở bờ vai mình , dũng khí của Tiêu Ngự đột nhiên tăng lên rất nhiều , thăm dò nói: “Tiểu Lam, làm bạn gái của anh nhé .”

“Không.” Triệu Lam Hình không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại có thể dưới tình huống như vậy đột nhiên thổ lộ, muốn đáp ứng rồi lại ở chân chờ, có quá đường đột hay không a ?

“Vì sao?” Tiêu Ngự vội la lên, hắn lúc này mới rõ ràng cảm giác được cái loại hoảng loạn trong lòng kia, nguyên lai thậm thoát, phân lượng của Triệu Lam Hình ở trong lòng mình đã quan trọng như vậy.

“Lúc này mà đáp ứng cũng quá tiện nghi người a.” Triệu Lam Hình tựa ở bờ vai Tiêu Ngự , khoe miệng cũng lộ ra mỉm cười, đồ ngốc, người cuối cùng nói được ra khỏi miệng , nàng bỗng nhiên có 1 loại tâm lý muốn trêu đùa Tiêu Ngự 1 chút .

Tiêu Ngự nghe được, Triệu Lam Hình cũng không phải thực sự không đáp ứng, lúc này mới thả lỏng tâm tình lại .

“Người nếu như không đáp ứng, ta sẽ không đi xuống nữa .” Tiêu Ngự ranh mãnh nói.

“Người...” Triệu Lam Hình nhất thời phát sốt, “Người ... vô lại.”

Triệu Lam Hình trong lúc lơ đãng để lộ ra bộ dáng tiểu nhi nữ làm cho Tiêu Ngự cảm giác được, mình đã có vị trí ở trong lòng của nàng, cho dù nàng bây giờ còn không chịu nói ra miệng, nhưng sớm muộn cũng sẽ đáp ứng , chứ thật ra Tiêu Ngự cũng không dám làm thật a .

” Đùa chút thôi mà , thôi vòng lên lưng của ta đi .” Tiêu Ngự vừa cười vừa nói, nâng Triệu Lam Hình đem Triệu Lam Hình đưa vòng đến trên lưng. “Ồn rồi .” Triệu Lam Hình ghé vào trên lưng Tiêu Ngự, ôm vòng qua cổ Tiêu Ngự .

“Chúng ta đi xuống dưới nhé .” Tiêu Ngự buông tay trái đang nâng bờ mông của Triệu Lam Hình ra, rút chủy thủ bên hông ra, đem chủy thủ cắm thêm vào vách đá, dùng 2 thanh chủy thủ thay thế nhau, chậm rãi di động xuống phía dưới.

Sau khi games thủ tiến vào trò chơi thì lực lượng và nhanh nhẹn tăng lên rất nhiều , leo trên vách nham thạch tự nhiên dễ như trở bàn tay, mặc dù lưng mang theo 1 người, Tiêu Ngự vẫn vô cùng thoải mái , dùng 2 thanh chủy thủ làm chống đỡ, nhanh chóng leo xuống phía dưới .

Triệu Lam Hình nằm ở trên lưng Tiêu Ngự, dựa vào bờ vai rộng của Tiêu Ngự làm cho nàng cảm thấy thật an toàn, không nên nổi có chút lưu luyến, nhẹ nhàng tựa ở trên vai của Tiêu Ngự, thậm chí còn quên mất chính bản thân đang ở nơi nguy hiểm.

Di động xuống phía dưới ước chừng 5m , Tiêu Ngự đã chạm được chân vào mặt đất, không nên nổi bật cười, sớm biết như thế đã từ phía trên trực tiếp nhảy xuống , độ cao 5m căn bản ngã không chết được .

“Đến mặt đất rồi.” Tiêu Ngự nói, đem Triệu Lam Hình hạ xuống.

“Nhanh như vậy sao ?” Rồi đi bả vai rộng lớn Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình có cảm giác mát mát, đứng trên mặt đất, khẩn trương sửa sang lại 1 chút pháp bào trên người và vài sợi tóc bừa bộn.

“Còn nhìn cái gì , đi lên mở đường nhanh lên.” Lam Hình ngẩng đầu, phát hiện Tiêu Ngự còn đang ngoác nghếch nhìn mình, liếc Tiêu Ngự nói.

“Tuân mệnh, nữ hiệp.” Tiêu Ngự vừa cười vừa nói.

Bởi vì đã quen sống 1 mình , những điều Triệu Lam Hình muốn nói đều luôn dấu ở trong lòng, luôn luôn trầm lặng, nhưng trên thực tế, bản chất nàng cũng nhanh nhẹn hoạt bát có khác nào 1 nữ hài tử? Nếu không nàng cũng không có khả năng 1 mình kiên cường sống đến bây giờ . Khả năng đó cũng chính là điều chính yếu đưa nàng và Tiểu Vũ gặp lần đầu đã quen thân , nàng lúc nhỏ cũng không sung sướng gì , chỉ hy vọng Tiểu Vũ có thể có được cuộc sống vui vẻ. Sau khi cùng Tiêu Ngự mở ra cánh cửa tâm hồn đã khép chặt từ lâu , Triệu Lam Hình trở nên tươi sáng hơn rất nhiều, có lẽ đây là cái gọi là ma lực của tình yêu a.

Tiêu Ngự dò xét xung quanh hang động, tình huống trong huyết động rất phức tạp, quá tối, thế cho nên Tiêu Ngự căn bản thấy không rõ lắm. (gọi con bỉ mông ra đi chứ - - ‘ cái thằng này)

” Chúng ta đã tiến vào phó bản nên Hội thành quyền trực không thể dừng nữa .”

“Nơi này tối như vậy, phải làm thế nào bây giờ ?”

Gặp phải loại tình huống này biện pháp tốt nhất chính là chờ đến ngày mai, chờ khi hừng đông lại thăm dò hang động, nhưng mà lịch hành trình của Tiêu Ngự đã chật ních , ngày mai nếu như không thể đi làm nhiệm vụ chuyển chức, vậy phải dời lại vô thời hạn , như vậy sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến tốc độ thăng cấp.

Tiêu Ngự do dự 1 lát nói: “Xông vào thử đi, đây là phó bản Lever 20, chúng ta Lever 29 nên hẳn sẽ không quá khó khăn đâu .”

Khoảng cách thời gian U Linh Bỉ Mông chết đã qua 5 phút , Tiêu Ngự đem U Linh Bỉ Mông triệu hồi ra, bộ dáng U Linh Bỉ Mông có chút uể oải , Tiêu Ngự biết, sau khi U Linh Bỉ Mông chết được triệu hồi lại, có 1 khoảng thời gian cơ thể rơi vào trạng thái suy yếu, hoặc phải chờ thời gian suy yếu trôi qua, hoặc là chờ U Linh Bỉ Mông thăng 1 lv , trạng thái suy yếu của U Linh Bỉ Mông mới có thể tan biến. Trong khoảng thời gian ngắn U Linh Bỉ Mông sẽ không có bất luận chút sức chiến đấu nào cả .

Sau khi triệu hồi ra U Linh Bỉ Mông, nhờ tầm nhìn của U Linh Bỉ Mông, Tiêu Ngự đã có thể nhìn rõ tình huống trong huyết động, hang động các loại góc ngách toán loạn , tình huống vô cùng phức tạp a .

“Chúng ta đi thôi.” Tiêu Ngự chọn lựa 1 cái đường hầm trong đó, nói.

“Ân.” Triệu Lam Hình đáp.

2 người tiến vào 1 cái đường hầm trong đó, mới đi 1 lát, phía trước đã thấy 5 Dũng Sĩ Nhím đi đi lại lại, Tiêu Ngự cho những này Dũng Sĩ Nhím một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

“Đều là quái tinh anh!” Tiêu Ngự nói, chỉ là Lever 23 tinh anh, 2 người bọn họ Lever 29 , đối phó những tinh anh cấp thấp này hẳn là dư sức .

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về 5 Dũng Sĩ Nhím kia lần mò tới .

Biệt Tung!

Sau khi thi triển Biệt Tung, đừng nói Lever 23 tinh anh, chính là Lever 30 tinh anh cũng không hẳn có thể phát hiện ra Tiêu Ngự, Tiêu Ngự chậm rãi vòng đến sau lưng 1 Dũng Sĩ Nhím trong đó , 1 cái Muộn Côn đem Dũng Sĩ Nhím kia gõ hôn mê, sau đó cho 1 Dũng Sĩ Nhím bên cạnh 1 chiêu Thâu Tập.

Liên tục đánh hôn mê hết 2 tên , Tiêu Ngự hấp dẫn sự chú ý của 3 Dũng Sĩ Nhím còn lại.

Tiêu Ngự dùng ngay 1 cái Độn Hình, nhảy lên cao, tung ra 1 chiêu Giảo Sát công kích lên trên người Dũng Sĩ Nhím vừa bị Thâu Tập , 1 chiêu Bối Thứ xuất tiếp ra, sau đó lại 1 cái Phá Cốt Thuật.

Tính toán 1 chút huyết lượng của Dũng Sĩ Nhím cùng với xuất huyết thương tổn, khẳng định Dũng Sĩ Nhím kia chắc chắn phải chết , Tiêu Ngự nhanh chóng đánh về phía 1 Dũng Sĩ Nhím khác, 1 cú Long Tường Thuật đá ra lên trên người 1 Dũng Sĩ Nhím trong đó.

Thủy Phục Thuật! (trói = nước)

Triệu Lam Hình không chế được 1 tên Nhím Dũng Sĩ, rồi vài đạo Thủy Tiễn Thuật (mũi tên nước) liên tiếp phóng ra .

Sau khi Dũng Sĩ Nhím bị Muộn Côn gõ thanh tỉnh lại , tru lên nhằm phía Tiêu Ngự đánh tới , Tiêu Ngự chống lại công kích của 3 Dũng Sĩ Nhím , đem 1 Dũng Sĩ Nhím trong đó giết chết, huyết lượng còn lại không nhiều, Triệu Lam Hình ngay lập tức cho Tiêu Ngự 1 đạo trị liệu.

Huyết lượng chỉ còn non nửa cột trong nháy mắt phục hồi đầy lại, có người trị liệu quả là rất tốt a , không cần phải để ý đến lượng máu nữa, Tiêu Ngự không nén nổi cảm thán nghĩ, 1 chiêu Đột Thứ đánh trúng 1 Dũng Sĩ Nhím trong đó, lại thêm liên tiếp các kỹ năng xuất ra, tiêu diệt thêm được 1 tên nữa . Tiêu Ngự trước sau đã tiêu diệt được hơn 3 tên, Triệu Lam Hình cũng tiêu diệt 1 , còn lại 1 đã là vô cùng đơn giản , Tiêu Ngự nhảy lên, 1 cái Bạo Liệt, đem con Dũng Sĩ Nhím còn lại trực tiếp oanh chết .

Nhìn thoáng qua điểm kinh nghiệm của U Linh Bĩ Mông, đã lên tới Lever 20 89%, những con Dũng Sĩ Nhím tinh anh này điểm kinh nghiệm cũng tương đối phong phú, tốc độ thăng cấp của U Linh Bĩ Mông tuy không có nhanh bằng khi giết quái vừa rồi, nhưng xem ra vẫn là tương đối đáng kể , 1 lát nữa U Linh Bĩ Mông thăng cấp thì sẽ có thể phục hồi lại sức chiến đấu rồi .

334. Chương 336 Hắc Âm Hận Giả

Động Nhím vô cùng rắc rối phức tạp, này giờ chỉ là 1 ít Dũng Sĩ Nhím, nhưng điểm kinh nghiệm nhận được cũng tương đối phong phú, dùng để cho U Linh Bĩ Mông thăng cấp thì cũng không tệ lắm.

1 lúc sau, U Linh Bĩ Mông đã thăng 1 lv , lên đến Lever 21, có U Linh Bĩ Mông giúp đỡ, tốc độ Tiêu Ngự giết quái lại nhanh lên không ít.

Tiêu Ngự bắt đầu diễn luyện cùng U Linh Bĩ Mông phối hợp, nhanh chóng mài dũa.

Phía trước xuất hiện 1 con Lever 25 tinh anh, đi loanh quanh ở trong huyết động, đối với nguy hiểm đang đến gần vẫn còn chưa có cảm giác được.

U Linh Bĩ Mông đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nó , bàn tay khổng lồ hướng về phía ngực Dũng Sĩ Nhím ra sức vỗ xuống.

U Linh Bĩ Mông xuất hiện làm cho Dũng Sĩ Nhím bị kinh hãi không ít , vội vàng giơ lên trường đao trong tay đón đỡ công kích, Đúng lúc này, sau lưng 1 đạo chủy thủ hàn quang thẳng cái ót nó mà đến .

Sụt , máu tươi văng khắp nơi, chủy thủ trong tay Tiêu Ngự chính xác đâm vào cái ót của Dũng Sĩ Nhím , tay Dũng Sĩ Nhím cũng mềm xũ buông xuống , bàn tay khổng lồ của U Linh Bĩ Mông tiến quân thần tốc, oanh kích lên ngực Dũng Sĩ Nhím, ở trên ngực Dũng Sĩ Nhím vạch ra 1 miệng vết thương , thời gian chuẩn

xác tuyệt diệu đến đỉnh điểm, Tiêu Ngự ở sau lưng Dũng Sĩ Nhím bởi thêm mấy cái công kích , phối hợp với U Linh Bĩ Mông đem Dũng Sĩ Nhím tiêu diệt triệt để .

Triệu Lam Hình đi theo ở phía sau Tiêu Ngự, nếu như gặp phải 1 vài quái vật rải rác , căn bản không cần nàng ra tay , Tiêu Ngự chỉ cần mấy chiêu liền có đã thể thệt lược, làm cho nàng kinh ngạc là, Tiêu Ngự không ngờ lại có thể nghiền cứu ra 1 số chiến pháp hiếm lạ cổ quái , làm cho nàng hoa cả mắt, nàng hiểu, đây là Tiêu Ngự đang diễn luyện chiến thuật mới , nàng thậm chí có thể tưởng tượng được , nếu như Tiêu Ngự đem những chiến thuật này dùng để đối phó với games thủ, còn có thể hiển hiện ra uy lực cao hơn nữa.

Tiêu Ngự tự kiểm lại 1 chút , tính toán các loại chiến thuật mới . Loại thứ nhất là để U Linh Bĩ Mông hấp dẫn sự chú ý của địch nhân, sau đó bản thân bất ngờ Thâu Tập. Kỹ năng Tiềm Hành , Va Chạm của U Linh Bĩ Mông có thể phối hợp cùng Đột Tiến, Đột Thối, Long Tường Thuật của Tiêu Ngự . Loại này chiến thuật này uy lực tương đối cường hãn , thường hay làm cho đối phương đỡ được cái này lại dính phải cái khác, bởi vậy thu được hiệu quả cực kỳ . Loại thứ 2 chính là, hợp tác cùng công kích đối thủ, lấy công kích nhanh chóng mãnh liệt bức bách đối phương, dù loại chiến thuật này đối với class Đạo tặc vẫn có tính giới hạn nhất định , Đạo tặc vẫn còn có thể tránh thoát được . Loại thứ 3 là do bản thân xuất ra, cùng đối thủ huyết chiến, để cho U Linh Bĩ Mông ở thời khắc mấu chốt phát động 1 kích trí mạng. Lấy kỹ thuật của bản thân mình , đem đối thủ đưa vào hiểm địa, lúc đó U Linh Bĩ Mông đột nhiên ra tay, hẳn có thể thu được hiệu quả rất khả quan .

3 loại chiến thuật này (trẻ con nó cũng nghĩ ra được =,=) lại có thể tiến hành biến đổi, chỉ cần chú ý một chút , khi PK tuyệt đối có thể áp dụng hoàn toàn thuận lợi. Tựa như Trình Giảo Kim xài Tam Bản Phủ, mặc dù đơn giản, nhưng lại rất thực dụng, rất trí mạng.

Tiêu Ngự chậm rãi thích ứng phối hợp cùng U Linh Bĩ Mông, dọc trên đường đi giết chết hơn 20 Dũng Sĩ Nhím, điểm kinh nghiệm của U Linh Bĩ Mông đã lên tới 78% . Sau khi nó lên tới Lever 20, Tiêu Ngự cảm giác được rõ ràng tốc độ thăng cấp của U Linh Bĩ Mông chậm hẳn xuống, tuy nhiên lúc này chiến lực của U Linh Bĩ Mông đã tương đối đáng kể.

Gâu gâu :P , U Linh Bĩ Mông rống lên 1 tiếng dữ dội, hướng về 1 đám 6 con Dũng Sĩ Nhím tinh anh phóng đi, Bạo Phong Nhất Kích!

U Linh Bĩ Mông đem 1 chiêu đánh ra, đem 5 Dũng Sĩ Nhím đánh lui, 1 đám 70-80 giá trị thương tổn bay lên, trong đó còn có 1 cái hơn 260 thương tổn, đây là U Linh Bĩ Mông thi triển tạo ra hiệu quả 1 kích trí mạng. (1 con đã die trực tiếp)

Va Chạm !

U Linh Bĩ Mông Va Chạm 1 cái lên đó trên người 1 Dũng Sĩ Nhím, đem Dũng Sĩ Nhím kia đụng tới hôn mê, U Linh Bĩ Mông lúc này nghiêm nhiên như 1 chiến sĩ cường hãn, rất có bộ dáng quét sạch ngàn quân , chỉ là huyết lượng nó chưa đủ ngu (trâu) , không thể chống đỡ được quá nhiều công kích mạnh mẽ, nếu như huyết lượng nhiều hơn 1 ít thì quả là hoàn mỹ .

Tiêu Ngự 1 chiêu Long Tường Thuật đánh trúng 1 tên Dũng Sĩ Nhím trong đó, mấy cái công kích tiếp tục xuất ra, đem Dũng Sĩ Nhím đánh gục xuống đất.

Triệu Lam Hình cho U Linh Bĩ Mông 1 đạo trị liệu, bày ra 1 cái Nê Chiếu Thuật (đầm lầy) , sau đó lại thêm mấy cái Thủy Tiên Thuật rời tay.

Cuồng Bạo Nhất Kích!

Trí Manh! (gây mù – flash bom – fire in the hole !)

U Linh Bĩ Mông liên tiếp thi triển được ra đặc biệt hiệu quả của kỹ năng bị động , Cuồng Bạo Nhất Kích có thể tạo thành x2 lần thương tổn, Trí Manh thì có thể khiến cho Dũng Sĩ Nhím mất đi tầm nhìn. Bản thân nó năng lực chiến đấu đã không kém, thêm Triệu Lam Hình trị liệu phụ trợ, U Linh Bĩ Mông cường hãn không thể ngờ nổi , liên tiếp giết chết 2 Dũng Sĩ Nhím, mà số Dũng Sĩ Nhím còn lại cũng bị Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình tiêu diệt nốt .

Thu dọn 1 chút chiến lợi phẩm, ngoài ý muốn lại nhặt được 1 cuốn sách kỹ năng Dũng Khí Gia Trì của Chiến sĩ , rất hiếm thấy, coi như là khá giá trị , lại kiếm thêm được 1 chút tiền, Tiêu Ngự đem cuốn sách kỹ

năng này thu vào.

1 mạch thông suốt không gì cản nổi , ngoài tiêu diệt rất nhiều quái vật ra , Tiêu Ngự còn thu thập được không ít Cần Lưỡi Thảo, những dược thảo này ngoài có thể dùng để chế được ra , còn có 1 loại tác dụng khác đó là có thể cho tọa kỵ thuộc dòng ngựa ăn, Tiêu Ngự cho Hắc Long Câu ăn 1 ít cỏ này , phát hiện màu da Hắc Long Câu có 1 chút dấu hiệu chuyển biến, màu sắc càng đậm hơn 1 ít, đoán chừng là sắp lên cấp .

Đi qua thời gian dài như vậy, Hắc Long Câu cuối cùng cũng có thể lên cấp , Hắc Long Câu không có sức chiến đấu gì, nhưng đã là tọa kỵ , thì chỉ cần có tốc độ là được, tốc độ của tọa kỵ càng nhanh càng đáng giá.

Đang đi ở trong hành lang hắc ám (đen tối) , U Linh Bĩ Mông bỗng nhiên co rúm lại , dường như cảm giác được cái thứ gì khủng bố , có chút thun vùi. (Q_Q gấu mà cũng có “vùi” a !)

Tiêu Ngự nghi hoặc nhìn thoáng qua U Linh Bĩ Mông, cảm giác của U Linh Bĩ Mông so với Tiêu Ngự thì mạnh hơn nhiều, nó chắc chắn đã phát hiện ra cái gì đó .

Tiêu Ngự hướng phía trước mặt nhìn lại,

1 cái đường hầm hẹp, phía cuối đường hầm là 1 cái không gian trống trải, không có gì cả , không ngờ lại có thể khiến cho U Linh Bĩ Mông kiêng kỵ như thế.

“Ta đi lên phía trước xem xét 1 chút .” Tiêu Ngự đối với Triệu Lam Hình nói.

“Ân, cẩn thận nha .” Triệu Lam Hình nói.

“Yên tâm đi, Đạo tặc chúng ta chính là máy dò đường mà , nếu như gặp phải quái khủng, đánh không lại cũng có thể chạy mà .” Tiêu Ngự nói, tiến vào trạng thái tiềm hành, để cho U Linh Bĩ Mông thủ hộ ở bên cạnh Triệu Lam Hình, hướng phía trước mặt Tiềm Hành di đến .

Lấy thực lực của Tiêu Ngự, nếu như muốn chạy trốn, tinh anh lv 50-60 cũng không hẳn có thể lưu Tiêu Ngự lại, cho nên Tiêu Ngự mới có thể tự tin như thế, dù sao đây cũng chỉ là phó bản Lever 20, như thế nào cũng không có khả năng xuất hiện quái vật quá mạnh mẽ.

Tiêu Ngự đến phần cuối đường hầm, ẩn nấp ở phía sau tảng đá, hướng khu vực trống trải phía trước nhìn qua , phía xa chỉ có 1 ít Dũng Sĩ Nhím hơn 20 lv (lever-cấp độ) hoạt động, trừ số đó ra cũng không có thứ gì khác đặc biệt cả , để bảo đảm an Tiêu Ngự còn cho từng Dũng Sĩ Nhím một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, khẳng định những Dũng Sĩ Nhím này chỉ là tinh anh bình thường.

Tiêu Ngự khẽ nhú mày, chẳng lẽ là U Linh Bĩ Mông cảm giác sai ?

Đúng lúc này, trên không trung 1 cái bóng đen hệt như đám mây đột nhiên từ trên trời giáng xuống, từ đỉnh hang động bay xuống 1 sinh vật to lớn, 1 mùi máu tươi (sát khí – khí do giết chóc nhiều lưu lại) nhàn nhạt tràn ngập ra, làm cho Tiêu Ngự thiếu chút nữa hôn mê.

Tiêu Ngự vội vàng từ trong hành trang lấy ra 1 bình Thanh Tinh Dược Hoàn lấy được từ chỗ Phong Dã , hốc vào, lúc này mới cảm giác đỡ hơn 1 chút.

“Rốt cuộc là cái thứ gì?” Tiêu Ngự trong lòng thất kinh, hướng phía trước nhìn lại, mấy tên Dũng Sĩ Nhím kia đứng im tại chỗ, không ngừng co rúm lại, không dám nhúc nhích, Tiêu Ngự dường như cảm giác được sự sợ hãi trong lòng chúng .

Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn lại, bởi vì tầm nhìn quá tối, hẳn thấy không rõ lắm thứ kia rốt cuộc là cái thứ gì.

1 lát sau, thứ kia bay rơi xuống, Tiêu Ngự lúc này mới nhìn rõ, bóng đen này là 1 con Đại Biên Bức xấu xí, không, phải nói là 1 con Biên Bức Quái (dơi quái dị , quái thai ,quái vật a) , nó có thân thể như nhân loại , phía sau lại mọc ra 1 đôi cánh dơi lớn .

Tiêu Ngự cho con Biên Bức Quái kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Hắc Ám Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa: Lever 25 siêu cấp tinh anh.

Không ngờ lại có thể là siêu cấp tinh anh, trách không được, Tiêu Ngự khẽ nhú mày, con dơi này nhất định là tình tiết mấu chốt của nhiệm vụ , nhưng mà, bản thân như thế nào hoàn thành cái nhiệm vụ này? Lever 25 siêu cấp tinh anh, căn bản không phải games thủ bình thường có thể đối kháng được .

Con Biên Bức Quái hình người tên là Liệt Ngang Nạp Đa kia hạ dần xuống, hướng về nơi Tiêu Ngự ẩn dấu thân hình đưa mắt nhìn qua , rồi lại tiếp tục làm chuyện của mình.

Giống như đã bị nó nhận ra ! bị ánh mắt của Liệt Ngang Nạp Đa quét qua , trong lòng Tiêu Ngự đột nhiên nổi lên 1 cổ cảm xúc phức tạp . Nỗi buồn, đau khổ, căm hận, cuồng nhiệt, những cảm xúc này chỉ mới duy trì 1 lát rồi biến mất , mà Tiêu Ngự đã cảm giác khí lực của mình trong nháy mắt như bị hư thoát , hít từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, mồ hôi lạnh chảy toàn thân.

Qua hồi lâu, mới bình phục lại được , Tiêu Ngự nhìn lại phía bên kia, Hắc Âm Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa bổ nhào vào trên người 1 Dũng Sĩ Nhím, cánh dơi trên người đem Dũng Sĩ Nhím hoàn toàn bao vây, cơ thể của nó không ngừng dấy dựa , 1 cổ sát khí (mùi máu) nồng đậm chậm rãi bay lan ra. Dũng Sĩ Nhím phát ra tiếng kêu thảm thiết, dần dần , âm thanh chậm rãi thấp dần xuống , nhỏ đi, cuối cùng lặng yên không 1 tiếng động.

“Nó đang làm cái gì vậy ta ?” Tiêu Ngự mơ hồ đoán ra được , Hắc Âm Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa khả năng là đang hút máu Dũng Sĩ Nhím (lại còn phải đoán mới bó tay) , tự nhiên nhìn thấy tình cảnh khủng bố như vậy, Tiêu Ngự cũng không tránh khỏi có rút nhẩn mặt .

Mặc dù biết rõ là kịch bản nhiệm vụ trong trò chơi, nhưng những tình cảnh giả thuyết này quả thực quá chân thật , làm cho người ta không tự giác được nhập tâm vào trong đó, khiến cho người ta sồn tóc gáy, tựa như xem phim kinh dị, biết rõ là giả , biết rõ là phim, vẫn bị sợ tới mức mất hồn mất vía.

Không biết đến tột cùng nội dung nhiệm vụ là cái gì, Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, trấn an nỗi sợ hãi trong lòng . Bất kể ở dưới tình huống gì, đều nhất định phải cố gắng giữ cho đầu óc tỉnh táo.

Đầu óc Tiêu Ngự nhanh chóng xoay chuyển , nhiệm vụ này đầu mối chính rốt cuộc là cái gì? Cho tới bây giờ hẳn còn chưa có thấy bất kể cái manh mối nhiệm vụ gì, có lẽ Hắc Âm Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa phía trước kia chính là mấu chốt của nhiệm vụ, nhưng mà đây chính là Lever 25 siêu cấp tinh anh a , cái loại này không phải là thứ mà mình có thể đối phó .

Mới 1 lát sau, Hắc Âm Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa buông tên Dũng Sĩ Nhím kia ra, Dũng Sĩ Nhím biến thành 1 khối cây khô, ngã trên mặt đất.

” Máu quá dơ bẩn, thật sự là không có mùi vị gì cả .” Hắc Âm Hận Giả lau 1 chút máu tươi còn vương trên khóe miệng , xem thường nói, 1 cước đá văng ra Dũng Sĩ Nhím bên cạnh, rung cánh lên, chậm rãi vỗ đôi cánh to lớn, bay lên, ánh mắt ở trong huyết động trống trải đảo qua, hướng về chỗ Tiêu Ngự nhìn qua.

Tiêu Ngự ngay lập tức nín thở , ẩn thân sâu ở phía sau nham thạch , dính sát vào vách đá, rất sợ bị nó phát hiện.

Có thể là bởi vì tình cảnh kích thích vừa rồi kia, khiến tim Tiêu Ngự nhảy không ngừng, căn bản không dừng lại nổi , hẳn lúc này mới phát hiện, từ lúc thấy tình cảnh kia , hạt giống sợ hãi đã chôn sâu trong tim của hắn, toàn thân hắn cứng nhắc không thể động đậy, ngay cả bước đi 1 bước cũng trở nên vô cùng khó khăn.

335. Chương 337 Liệt Ngang Nạp Đa

Tiêu Ngự hồi tưởng lại vừa rồi Hắc Âm Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa kia nhìn lướt qua phát hiện ra bản thân. Mà nó cũng không thèm lo lắng mình chạy trốn. Bởi vì nó đã đem sự sợ hãi xâm thực vào đầu óc của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự gần như hít thở không thông. Lúc này thân thể hắn hoàn toàn không bị khống chế . Chậm chạp đứng lên.

“Người ở nơi đó đã xảy ra chuyện gì thế?” Triệu Lam Hình nghe được tiếng Chiến Sĩ Nhím kêu thảm thiết. Lo lắng hỏi.

“Người đừng đi ra.” Tiêu Ngự khẩn trương nói. Lúc này hắn đã lành ít dữ nhiều. Hắc Ám Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa không biết đã làm cái gì. Mà có thể hoàn toàn khống chế Tiêu Ngự. Nếu như Triệu Lam Hình lúc này xuất hiện. Cũng hẳn chắc chắn phải chết.

Tiêu Ngự chậm rãi bước đi. Muốn giãy khỏi sự trói buộc sợ hãi trong lòng mà không thể động đậy không được.

Tiêu Ngự kinh hãi phát hiện. Thân thể hoàn toàn không bị khống chế. Chậm rãi hướng Hắc Ám Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa đi đến.

“Ồ. Tưởng người là cái thứ gì. Không ngờ lại có thể là 1 nhân loại a. Ta ngửi được mùi vị của máu người. Máu người rất ngon a. Những tên gia súc dơ bẩn kia không thể so sánh được.” Hắc Ám Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa nói. Âm thanh lạnh lạnh trôi giạt trong không gian trống trải. Làm cho người nghe sởn cả tóc gáy.

“Người nghìn vạn lần đừng có đi tới.” Tiêu Ngự dùng nốt 1 chút sức lực cuối cùng. Truyền âm cho Triệu Lam Hình nói.

Tiêu Ngự gian nan ngẩng đầu nhìn lại. Trên không trung Hắc Ám Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa đang nhìn mình. Cẩn rằng cố gắng đoạt lại quyền khống chế thân thể.

“Tiểu gia hỏa. Người làm ta rất kinh ngạc nha.” Kinh ngạc ở chỗ là tới lúc này Tiêu Ngự vẫn còn có thể chống cự. Hắc Ám Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa liếm môi vẫn cứ dính đầy vết máu nói “Tuy nhiên điều này cũng sẽ không thay đổi được quyết định của ta. Mùi vị của máu người làm ta rất hoài niệm đấy.”

Hắc Ám Hận Giả ánh mắt nhìn về phía xa xăm. Dường như đang nhớ lại điều gì đó. Trong mắt hiện lên đủ loại tâm tình phức tạp. Cầm hận hay tưởng niệm?

Cho dù biết rõ rất nguy hiểm. Tiêu Ngự vẫn không có vứt bỏ việc vùng vẫy. Ở 1 sát na Hắc Ám Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa mất hồn kia hắn cảm giác được tinh thần trói buộc trên người được buông lỏng, giạt mình nhưng mà cảm giác sợ hãi làm cho Tiêu Ngự không có cách nào động đậy. Tiêu Ngự cắn răng 1 cái. Chậm rãi gở lên tay phải. Mảnh liệt hướng về đùi mình ra sức đâm xuống.

Sựt. 1 loại đau đớn mãnh liệt trong nháy mắt đánh vào đầu óc làm cho Tiêu Ngự tạm thời quên mất sợ hãi. Dữ dội quát 1 tiếng. Giãy khỏi tinh thần trói buộc của Hắc Ám Hận Giả.

Siêu tinh anh Lever 25. Cho dù có giãy ra được. Có thể chạy thoát hay không cũng là 1 vấn đề lớn. Ở trong tích tắc giãy thoát khỏi tinh thần trói buộc. Tiêu Ngự lấy ra 1 bình trung cấp Phong Tốc Được Hoàn hốc vào.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ. Sau đó lại gia trì thêm Tật Phong Gia Tốc.

Tốc độ di động của Tiêu Ngự tăng lên đáng kể. Hướng về phía xa điên cuồng lướt đi. Điều tối cấp bách bây giờ hắn cần làm chính là thoát khỏi truy kích của Hắc Ám Hận Giả.

“Ồ ý chí khá mạnh mẽ nha. Đã lâu không có gặp được 1 tiểu gia hỏa thú vị như vậy.” Hắc Ám Hận Giả phục hồi lại tinh thần. Lẩm bẩm nói. Trong ánh mắt nổi lên 1 tia sáng kì dị cùng kích động.

Tiêu Ngự như 1 ngọn gió hướng phía trước chạy mất dép – ‘. Khoảng cách với Triệu Lam Hình càng ngày càng xa. Hẳn hiểu. Cho dù hắn và Triệu Lam Hình cùng chống cự. Cũng tuyệt đối không có cách nào tiêu diệt cái tên siêu cấp tinh anh này. Nếu như không có cách nào chạy trốn. Vậy thì đem Hắc Ám Hận Giả dẫn đi.

Tốc độ của Tiêu Ngự được gia trì tới mức lớn nhất trong nháy mắt lao vút đi rất xa. Cảnh vật và các loại sinh vật bên cạnh rất nhanh lùi về phía sau. Đây đã là tốc độ cực hạn của Tiêu Ngự. Nếu như có thể nhờ vào Tật Phong Bộ kéo ra thêm 1 khoảng. Thì may ra có thể trốn thoát.

Hắc Âm Hận Giả vỗ cánh hướng về Tiêu Ngự lao xuống. Nhanh chóng tiếp cận Tiêu Ngự. Tiêu Ngự vật vờ tăng tốc độ lên. Ở trong mắt Hắc Âm Hận Giả hẳn chỉ là 1 trò cười.

Tiêu Ngự thần tốc chạy trốn . Phát hiện Hắc Âm Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa căn bản không có bị bỏ lại . Trong lòng 1 mảnh lạnh lẽo. Không nghĩ tới sau khi đã đạt đến tốc độ cực hạn của bản thân vẫn không thoát nổi.

“Tiểu gia hỏa. Nếu như ngươi bằng lòng trở thành hậu duệ của ta , ta có thể buông tha cho ngươi , và cho ngươi có được đại lực sinh mệnh vĩnh hằng.” Hắc Âm Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa xuất ra 1 chiêu định thân . Đứng ở phía trước Tiêu Ngự lẳng lặng trôi nổi tại không trung . Đôi cánh màu đen chậm rãi vung vẩy .

“Ta cần phải trả giá gì ?” Tiêu Ngự ngừng bước chân. Hắc Âm Hận Giả căn bản không có khả năng chạy thoát . Nếu như bị giết. Vậy có nghĩa là nhiệm vụ thất bại. Lúc này theo như những lời này của Hắc Âm Hận Giả. Có lẽ là điều kiện của nhiệm vụ . Tâm tư nhanh xoay chuyển trở lại. Suy nghĩ tiếp theo nên làm như thế nào.

“Trung thành. Hơn nữa là tuyệt đối trung thành.” Hắc Âm Hận Giả nói. Nếu như ngươi trả giá bằng lòng trung thành của ngươi . Ngươi có thể có lực lượng lớn mạnh như ta . Ý chí của ngươi rất mạnh mẽ .” Trong ánh mắt màu đỏ của Hắc Âm Hận Giả tràn ngập si mê cùng cuồng nhiệt

Đầu óc Tiêu Ngự nhanh chóng phân tích diễn biến nhiệm vụ này. Từ khoảng khắc bắt đầu gặp phải Hắc Âm Hận Giả kia. Nhiệm vụ đã khởi động. Nếu như không có cách nào vượt qua sự sợ hãi. Không có 1 chút phản kháng. Vậy sẽ bị Hắc Âm Hận Giả tiêu diệt. Nhiệm vụ thất bại. Nếu như làm được như Tiêu Ngự. Dùng chí thoát khỏi trói buộc của Hắc Âm Hận Giả. Như vậy nhiệm vụ sẽ được tiếp tục. Tiến vào màn kế tiếp. Hắc Âm Hận Giả hỏi có nguyện ý hay không trở thành hậu duệ của nó ? (hậu duệ - con cháu , đời sau)

Tiêu Ngự có 2 lựa chọn. 1 là Có . 2 là Không .

Tiêu Ngự vẫn còn chần chờ. Nếu như trở thành hậu duệ của Hắc Âm Hận Giả vậy nhiệm vụ sẽ phát triển như thế nào ? Chẳng lẽ mình phải thực sự nghe lệnh của Hắc Âm Hận Giả? (Hắc Âm Hận Giả - người cầm thù bóng tối – ghét bóng tối)

Hoàn toàn trung thành với 1 NPC? Chuyện như vậy dường như sẽ không thể phát sinh. Hoặc sẽ chỉ một cái lưu trình! Để sau này hoàn thành nhiệm vụ. Chỉ cần hứa là có thể thoát khỏi Hắc Âm Hận Giả tàn sát ! Tiêu Ngự từ trong lời nói của Hắc Âm Hận Giả mà nghe ra 1 ý:“Nếu như ngươi chịu trả giá trung bằng lòng thành của ngươi. Ngươi sẽ có thể có lực lượng lớn mạnh như ta ” . Như vậy bước nhiệm vụ này hẳn là 1 cái nhiệm vụ dẫn đường! Trước tiên có lực lượng. Mới có thể tiếp tục mốc nhiệm vụ tiếp theo!

Cái này chỉ là phân tích của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự cũng không dám xác định phân tích của bản thân nhất định chính là chính xác .

“Nếu như ta không đồng ý. Sẽ có hậu quả gì ?” Tiêu Ngự nhìn chăm chú vào Hắc Âm Hận Giả . Nói.

” Tiểu quỷ đáng ghét . Nếu như ngươi không đáp ứng. Ngươi sẽ giống như nó . Biến thành 1 khối cây khô. Ta đã lâu không có hưởng qua mùi vị của máu người rồi đây.” Hắc Âm Hận Giả đầu lưỡi liếm liếm môi màu đỏ tươi . Chỉ vào xác chết Dũng Sĩ Nhím phía xa . Hung dữ nói.

“Được rồi. Ta đồng ý trở thành hậu duệ của ngươi.” Tiêu Ngự đáp. Hẳn trước đó mà nói chỉ là thăm dò. Từ lời nói của Hắc Âm Hận Giả để quyết định có tiếp nhận hay không . Thăm dò xong cũng chỉ còn lại có 1 cái lựa chọn cuối cùng.

Tiêu Ngự liên tục nghĩ đến ánh mắt của Hắc Âm Hận Giả . Vì sao trong ánh mắt của nó có vẻ cuồng nhiệt và hưng phấn. Nhìn mình giống như là 1 khối báu vật. Chẳng lẽ hẳn cần mình làm cái gì sao? Chỉ là Tiêu Ngự lúc này cũng không có thời gian nhàn rỗi để suy nghĩ .

Hắc Âm Hận Giả phát ra tiếng cười sắc nhọn đến chói tai . Thâm ý nói: “Rất sáng suốt.” (vào tui thì tui lại nghĩ nó muốn biến mình thành tên chuyên đi hút máu or đến lúc nó đòi hút máu con tiểu Lam thì bỏ mie a =,)

Ánh mắt Hắc Ám Hận Giả chợt phát ra hàn mang. Làm cho Tiêu Ngự kinh hãi. Bỗng nhiên phát hiện. Thân thể không có cách nào động đậy. Lại là tinh thần trói buộc a. Bị lừa rồi!

“Đến đây đi. Hoàn thành cái nghi thức này. Người sẽ chính là hậu duệ của ta.” Hắc Ám Hận Giả hướng về Tiêu Ngự nói.

Thấy được Hắc Ám Hận Giả xấu xí đang dần dần đến gần. Tiêu Ngự trong lòng nhin không được tức giận mắng 1 tiếng: “Đáng chết. Xú lão đầu.”

Tiêu Ngự 2 mắt tối sầm. Con người bị cánh của Hắc Ám Hận Giả che khuất. 1 lát sau. Trên cổ truyền đến cảm giác như kim châm. Tiêu Ngự cảm giác được máu của bản thân đang nhanh chóng bị hút ra ngoài. 1 lát sau. 1 ít máu lại bị bơm ngược trở lại vào thân thể Tiêu Ngự.

Ước chừng 5 giây. Hắc Ám Hận Giả vỗ cánh chậm rãi bay lên.

Tiêu Ngự cảm giác 1 dòng máu tươi lạnh như băng chậm rãi di động theo mạch máu. Suy nghĩ của hắn đã hoàn toàn đình trệ. Vào giờ khắc này. Vô số hình ảnh hiện ra nhập vào đầu óc của Tiêu Ngự. Bất ngờ phát hiện. Không ngờ lại có thể là ký ức của Hắc Ám Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa. Trở thành hậu duệ của nó. Chẳng lẽ ngay cả ký ức cũng có thể kế thừa sao?

Từng đoạn hình ảnh lưu vào trong đầu Tiêu Ngự.

Ở vào buổi đêm đưa tay không thấy được 5 ngón. Bên ngoài cảnh khổ cực lầm than. Bên trong phòng lại là 1 mảnh sáng ngời. Dưới ánh nến. Liệt Ngang Nạp Đa 16 tuổi cùng cha mẹ ngồi trước đồng lửa. Hưởng thụ khoảng khắc ấm áp của gia đình.

“Mẹ. Lỵ Toa nói. Khi nào Tửu Lan Hoa mở ra. Trải rộng Hoắc Tư Nhĩ tiểu trấn. Nàng sẽ trở lại.”

Chợt 1 trận sấm sét vang lên. Tong tiếng sấm còn truyền theo đến trận trận tiếng sói tru. 3 con cự lang màu đen xông vào. Ở trong lúc kinh hoàng. Cha mẹ của Liệt Ngang Nạp Đa đã bị những cự lang này cắn chết. Máu tươi phun trào trước 2 mắt của Liệt Ngang Nạp Đa. Liệt Ngang Nạp Đa hoảng sợ nhìn tất cả những điều này.

1 thân ảnh bóng xuất hiện ở trong nhà của Liệt Ngang Nạp Đa. Đại kiếm màu đỏ tươi đem 3 con cự lang đâm chết. Hình dáng của hắn đặc biệt xấu xí. Sau lưng có 1 đôi cánh to màu đen.

Nhưng mà. Liệt Ngang Nạp Đa lại không có 1 chút sợ hãi. Lẳng lặng nhìn hắn.

“Cậu bé. Qua đây.”

Liệt Ngang Nạp Đa như quỷ thần sai khiến chậm rãi đi qua.

“Cậu bé. Người có muốn trở thành giống ta không.”

“Đúng vậy. Ta nguyện ý trở thành hậu duệ của ngài. Hoắc Tư Nhĩ bệ hạ. Từ nay về sau Liệt Ngang Nạp Đa chính là kiếm của ngài.”

Những ký ức này dường như là thuật lại lai lịch của Liệt Ngang Nạp Đa. Nguyên lai ngoài Liệt Ngang Nạp Đa. Còn có 1 người khủng bố hơn tồn tại. Tiêu Ngự đứng yên. Cảm giác được biến hóa của bản thân. 1 cỗ lực lượng cường đại chảy vào tứ chi trăm mạch. Âm. Thành thịnh. Hắn nghe được tiếng trái tim đang mạnh mẽ đập. Tựa như tiếng trống trận. Cơ bắp toàn thân đột nhiên được rót vào 1 luồng năng lượng mạnh mẽ. Nhanh chóng mở rộng. Sau lưng truyền đến 1 trận ngứa ngáy.

Đây là quá trình dẫn dắt a. Ký ức trong đầu hắn là cùng nhiệm vụ quan hệ.

Trong đầu Tiêu Ngự cảnh tượng vẫn còn liên tục truyền đến.

Liệt Ngang Nạp Đa vì Hoắc Tư Nhĩ mà chinh chiến khắp nơi. Quét đi qua vô số giáo đường. Giết chết rất nhiều Mục sư. Tùy ý nhắm nháp mùi vị máu tươi.

“Hoắc Tư Nhĩ bệ hạ. Liệt Ngang Nạp Đa vĩnh viễn đi theo ngài.”

Hoắc Tư Nhĩ gặp phải 1 đại địch là giáo hoàng của 1 nhà thờ lớn . Liệt Ngang Nạp Đa vì bảo vệ Hoắc Tư Nhĩ. Thiếu chút nữa bỏ mạng. Chiến đấu đến cuối cùng. Hoắc Tư Nhĩ không địch lại nổi . Đột nhiên gọi ra vài con cự lang màu đen. Đem giáo hoàng xé thành mảnh nhỏ.

“Cậu bé. Trong lòng của ngươi phải chẳng có 1 chút nghi hoặc?”

“Đúng vậy. Cha của ta và mẫu thân...”

“Bọn họ là do ta giết chết . Cậu bé. Ta cho ngươi lực lượng lớn mạnh và sinh mệnh vĩnh hằng. Bọn họ chết để tác thành cho sự tồn tại của ngươi. 1 ngày nào đó. Ngươi sẽ minh bạch. Những người tầm thường kia. Đối với chúng ta mà nói . Chỉ là 1 đám kiến hôi ti tiện.”

336. Chương 338 Trung Thành Và Phản Bội

Nhìn bóng lưng Hoắc Tư Nhĩ . Trong ánh mắt Liệt Ngang Nạp Đa tràn ngập mê mang. Sống rồi cuộc có nghĩa gì ? Sinh mệnh vì cái gì mà tồn tại ?

Hoắc Tư Nhĩ ! Vì cái gì mà mấy ngàn năm lại trở nên vô nghĩa như vậy ?

Phụ thân và mẫu thân của ngươi bỏ ngươi mà đi . Ngươi oán hận thế giới này. Ngươi lạnh nhạt trả thù thế giới này . Nhưng mà bọn họ đều đã chết. Ngươi còn muốn làm cái gì nữa đây ?

Vùng vẫy đau khổ trong bóng tối . Co rúm lại trong lạnh lẽo . Vĩnh viễn không thấy ánh mặt trời. Đây chính là cuộc sống của 1 Hấp Huyết Quỷ. Liên tục tìm kiếm thêm máu mới có thể tiếp tục sinh tồn. Từ vong của người khác là nguồn gốc kéo dài sinh mệnh của mình.

Liệt Ngang Nạp Đa. Ngươi đối với cuộc sống phải chẳng đã mất đi hứng thú ? Vĩnh viễn căm hận và kiếm ăn. Nguyên nhân gây ra tất cả những điều này . Đều là bởi vì tên Hoắc Tư Nhĩ đó.

Cô đơn làm cho hắn càng mê mang .

Bóng đêm lạnh lẽo dài dằng dặc. Liệt Ngang Nạp Đa. Trong tim khắc cái gì?

Liệt Ngang Nạp Đa. Ngươi gào thét trong bóng đêm. Ở ngọn thần sơn rực rỡ kia . Ngươi đối với nàng đã hạ lời thề ra sao ?

Nguyên lai. Sau khi trở thành Hấp Huyết Quỷ. Có 1 chút nhưng nhớ vẫn cứ ẩn sâu trong nội tâm. Nàng cười. Rực rỡ Hoa Lan Tửu vậy. Hương thơm ngát khiến lòng người say mê.

Nguyên lai. Trong trái tim lạnh như băng . Còn có 1 tia ấm áp không cách nào quên mất .

Bầu trời tràn ngập ánh sao ở Hoắc Tư Nhĩ tiểu trấn. Liệt Ngang Nạp Đa về tới địa phương mà bản thân đã từng có 1 cuộc sống đích thực . Mái nhà ấm áp bây giờ đã trở nên rách nát tan hoang . Vì sao trái tim như thể như kim châm? Đã chết rồi. Đều đã chết hết rồi. Kể cả Liệt Ngang Nạp Đa. Lúc này Liệt Ngang Nạp Đa chỉ còn là 1 cỗ tử thi. Vì sao tử thi vẫn có trái tim. Vẫn còn có thể đau đớn.

“Liệt Ngang Nạp Đa. Là ngươi?”

Trong bóng đêm. Liệt Ngang Nạp Đa vừa thấy được khuôn mặt xinh đẹp tươi cười kia. Đường như đã trải qua mấy kiếp. Vì sao trong miệng lại mặn chát . Đáng chết chẳng lẽ Hấp Huyết Quỷ cũng có thể rơi lệ sao.

”Không. Không phải. Ly Toa ta không phải Liệt Ngang Nạp Đa.

Liệt Ngang Nạp Đa chết rồi. Liệt Ngang Nạp Đa chỉ còn là 1 cỗ tử thi. Tử thi tanh tưởi hư thối .”

“Ngươi đã trở về. Ngươi sẽ không đi nữa chứ . Liệt Ngang Nạp Đa. Chúng ta về nhà đi .”

“Nhà?” Trái tim Liệt Ngang Nạp Đa vì sao nó vẫn còn có thể đau đớn. Ta nhất định là bị bệnh rồi . (dịch xong đoạn này bản thân mình cũng cảm thấy rất xúc động ... chẹp...)

“Lý Toa hãy dẫn ta lên trên sân thượng. Ta muốn sưởi nắng.”

Bị mặt trời nóng bỏng hòa tan, đau đớn như kim châm . Mới có thể khiến cho ta cảm giác được ấm áp.

“Ta sợ lạnh. Lý Toa ta là 1 tên Hấp Huyết Quý.”

“Không. Người là Liệt Ngang Nạp Đa.” Trên khuôn mặt mỹ lệ của Lý Toa . Trần đầy quật cường cố chấp.

Ẩn núp ở dưới lớp vải âm u . Lẳng lặng nhìn nàng. Liệt Ngang Nạp Đa lần đầu tiên khát vọng sinh tồn như thế. Nguyên cho thời gian vĩnh viễn dừng lại . Đáng thần linh vĩ đại . Ta bằng lòng vứt bỏ sinh mệnh vĩnh hằng và lực lượng lớn mạnh . Chỉ xin cho ta 3 ngày để cho ta trở thành 1 người cái con người đích thực . Yên bình ở bên cạnh nàng. Như vậy là đủ rồi. (cảm động qua miệ nó chứ ToT)

Ta cảm thù bóng tối.

Liệt Ngang Nạp Đa. Trong đêm khuya lẳng lặng ở cạnh Lý Toa . Ngắm đóa hoa kiều diễm động lòng người .

Lý Toa. Người ở đâu !

Sát khí tanh mùi máu dần dần tràn ngập trên không trung . Tâm hồn Liệt Ngang Nạp Đa cảm thấy hoảng hốt sợ hãi. Không ! Hoắc Tư Nhĩ. Người không thể làm như vậy. Không !

Con của ta. Người không nên có tình cảm tầm thường của con người. Không nên yếu ớt như vậy. Sinh mệnh của nhân loại tựa như con kiến hôi mà thôi . Cái chết của nàng. Là để tác thành cho sự tồn tại của người. Cầm hận đi. Cùng ta hủy diệt thế giới này. Hắc Ám Hận Giả Ngang Liệt Ngang Nạp Đa.

Trên bồn hoa mỹ lệ . Lý Toa khuôn mặt tái nhợt. Vẫn xinh đẹp như cũ. Tựa như loài hoa thánh khiết . Tản ra hương thơm mê hoặc .

Hoắc Tư Nhĩ. Người giết nàng. Người hủy diệt cuộc sống của ta. Khiến cho ta như 1 con chó chỉ biết chui rúc trong bóng tối . (Ông chém mày ... aaaaa)

“Cậu bé. 1 ngày nào đó. Người sẽ minh bạch (bạch cha nó sao lại hok vả cho nó nhất nhĩ) . Chúng ta có lực lượng lớn mạnh và sinh mệnh vĩnh hằng . Chúng ta không nên bị cảm tình của người tầm thường trói buộc. Chờ có 1 ngày người sẽ hiểu ra .”

Lý Toa và ta sẽ ở cùng 1 chỗ. Vĩnh viễn. Vĩnh viễn ở lại trong cơ thể của ta. (nó hút máu nàng)

Nhìn vào bóng Hoắc Tư Nhĩ rời đi . Máu tươi biến mất theo khóe miệng Liệt Ngang Nạp Đa . Trong con mắt. Trần đầy oán độc.

“Hoắc Tư Nhĩ bệ hạ. Liệt Ngang Nạp Đa nguyện ý vì ngài thành tâm cống hiến sức lực.” kết thúc hồi ức.

” Sau khi người trở thành người giống như ta , người cần phải trả giá bằng lòng trung thành. Hơn nữa là tuyệt đối trung thành với ta .” Liệt Ngang Nạp Đa nhìn vào Tiêu Ngự. Con mắt lại tràn đầy mâu thuẫn.

Thình thịch. Thình thịch. Trái tim Tiêu Ngự đập dữ dội. Trong cơ bắp tràn ngập lực lượng lớn mạnh. Loại lực lượng này gần như muốn đem cơ thể Tiêu Ngự căng tới mức muốn vỡ tung. Tiêu Ngự phát ra tiếng rống gầm gừ nặng nề. Phụt 1 tiếng. Phía sau người mọc ra 1 đôi cánh . Đôi cánh màu đen còn dính 1 ít máu tươi nóng hổi . Làm cho người ta nhìn thấy mà giật mình.

Cánh mạnh mẽ vỗ lên. Tiêu Ngự chậm rãi trôi nổi trên không trung. Nhìn 1 chút thuộc tính bản thân. Các hạng mục thuộc tính đã đạt tới trình độ vô cùng khủng bố. Lực công kích đạt đến hơn 6.000. Đây là nhiệm vụ dẫn đường. Trước tiên tăng lực lượng. Rồi lại tiếp tục nhiệm vụ. Sau khi hoàn thành nhiệm vụ xong , lực lượng này sẽ biến mất.

“Ta cần làm cái gì?”

“Cùng ta đi giết 1 người . Người sẽ được tự do.”

Tiêu Ngự toàn thân tràn đầy lực lượng cường đại. Trong đầu mặc dù có nhiều rất nhiều ký ức. Nhưng lại không có bị khống chế. Ý thức vẫn còn trong sáng . Khi thấy đoạn ký ức kia . Tiêu Ngự cũng đã đoán được Hắc Ám Hận Giả Liệt Ngang Nạp Đa sắp tuyên bố nhiệm vụ.

Liệt Ngang Nạp Đa yêu cầu Tiêu Ngự tuyệt đối trung thành. Mà chính hắn lại muốn phản bội người sáng tạo ra hắn . Không phải là 1 chuyện cực kỳ vớ vẩn sao.

Sau khi xem qua những đoạn ký ức kia. Tiêu Ngự có phần rất cảm động. Cũng không có tâm lý bài xích nhiệm vụ này.

“Người so với trong tưởng tượng của ta còn mạnh hơn rất nhiều a.” Liệt Ngang Nạp Đa kinh dị nhìn Tiêu Ngự. Nói.

“Nếu như ta giúp người giết Hoắc Tư Nhĩ. Người cho ta cái gì?”

“Tự do.”

“Cái này không đủ.”

“Người rất tham lam. Nhưng người đã muốn . Thì ngoài tự do người còn có thể có được chiến lợi phẩm.”

Đầu Tiêu Ngự nhanh chóng xoay chuyển . Liệt Ngang Nạp Đa là 1 quái Lever 25 siêu cấp tinh anh. Hoắc Tư Nhĩ so với Liệt Ngang Nạp Đa còn lớn mạnh hơn. Hoặc ít nhất cũng phải là cái Lever 25 siêu cấp tinh anh trở lên . Giết chết Hoắc Tư Nhĩ lấy được chiến lợi phẩm. Tự nhiên cũng không phải tầm thường. Lần giao dịch này rất đáng làm a .

Tiêu Ngự gật đầu xem như là đáp ứng.

“ Đây là vũ khí của người “. Liệt Ngang Nạp Đa ném vũ khí qua . Là 1 thanh trường kiếm.

Tiêu Ngự đem trường kiếm Liệt Ngang Nạp Đa quảng đến đeo lên . Thanh trường kiếm này thân kiếm đỏ rực. Hệt như bị nung chảy . Huyết quang màu đỏ xoay vòng. Tắn ra sát khí nồng đậm.

Hấp Huyết Quỷ Nha: vật phẩm nhiệm vụ. Công 69-670. Kỹ năng phụ trợ Hấp Thu Sinh Mệnh . Trong khi công kích kèm theo 30% hiệu quả Hấp Thu Sinh Mệnh. Nguyên rửa đau khổ Lever 13. Nguyên rửa linh hồn Lever 16. Nguyên rửa suy yếu Lever 15. Nguyên rửa giảm tốc Lever 17. Nguyên rửa sinh mệnh Lever 13. Nguyên rửa thương tổn Lever 15.

Thanh kiếm đáng sợ a. Mấy loại nguyên rửa lại còn thêm vào kỹ năng Hấp Thu Sinh Mệnh. Bất luận cái thuộc tính gì cũ đều kinh khủng . Rất khó tưởng tượng. Nếu như đem thanh kiếm này mang ra ngoài phó bản. Sẽ gây ra 1 việc động trời như thế nào .

Hoàn hảo. Đây chỉ là 1 vật phẩm nhiệm vụ.

Không nghĩ tới bản thân là 1 Đạo tặc. Có 1 ngày không ngờ lại có thể chiến đấu như 1 Chiến sĩ . Hơn nữa còn là không chiến. Hơn nữa khen thưởng của nhiệm vụ này hắn sẽ rất không tệ.

” Hơi thở nhân loại .” Liệt Ngang Nạp Đa đột nhiên nhíu mày. Hướng về phương hướng Tiêu Ngự đi vào nhanh chóng bay đi.

“Không tốt. Tiểu Lam bị phát hiện .” Tiêu Ngự lập tức rút kiếm. Hướng về Liệt Ngang Nạp Đa đuổi theo.

“Trốn nhanh đi.” Tiêu Ngự truyền âm quát.

Nhưng mà đã muộn rồi . Liệt Ngang Nạp Đa đã phát hiện ra Triệu Lam Hinh. Vỗ cánh ngừng lại trên không trung. Nhìn xuống phía dưới .

Tiêu Ngự cũng nhìn thấy Triệu Lam Hinh. Lúc này U Linh Bửu Mông đang thủ hộ ở bên cạnh Triệu Lam Hinh. Làm cho Tiêu Ngự cảm thấy kinh ngạc là . U Linh Bửu Mông đã xảy ra dị biến. Nguyên lai lông trắng tuyền. Biến thành màu đỏ tươi đẹp. Tựa như bị máu tươi tẩm qua vậy.

Xem ra mình dị biến cũng ảnh hưởng đến U Linh Bửu Mông. Nguyên lai biến hóa thuộc tính của chủ nhân đối với sinh vật triệu hồi cũng có ảnh hưởng nhất định .

“Lại là 1 nhân loại. Hơn nữa còn là 1 người phụ nữ. Máu nữ nhân mới là tuyệt nhất .” Liệt Ngang Nạp Đa đầu lưỡi liếm môi màu đỏ tươi. Phát ra tiếng cười chói tai .

U Linh Bửu Mông dùng 1 cái tát đem Dũng Sĩ Nhím đập chết. Bọn họ trong vô ý gặp phải Dũng Sĩ Nhím gây ra tiếng động . Mới đưa Liệt Ngang Nạp Đa hấp dẫn qua đây.

Liệt Ngang Nạp Đa hướng về Triệu Lam Hình xông xuống. Trước mắt 1 thân ảnh đột ngột hiện lên. Hắn đột nhiên ngừng lại. Trôi nổi trên không trung. Tiêu Ngự ở trước mặt của hắn. Tay chặn ngang trước ngực. Hầm hằm nhìn vào Liệt Ngang Nạp Đa.

“Người muốn làm gì?” Liệt Ngang Nạp Đa nhìn Tiêu Ngự , trong ánh mắt lộ ra 1 ánh hung quang.

“Nàng là nữ nhân của ta. Ta không cho phép người đụng vào nàng.” Tiêu Ngự nói như chém đinh sắt . Nếu như Liệt Ngang Nạp Đa tiến lên 1 bước. Hắn thà rằng vứt bỏ nhiệm vụ không thêm làm. Bất chấp tiêu diệt Liệt Ngang Nạp Đa. Mặc dù thực lực của Tiêu Ngự khả năng còn chưa đủ để tiêu diệt Liệt Ngang Nạp Đa.

Triệu Lam Hình ngửa đầu nhìn Tiêu Ngự và quái vật xấu xí kia. Trong lúc nhất thời không hiểu được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Tiêu như thế nào đột nhiên biến thành bộ dáng này. Tiêu Ngự và con quái vật kia đối thoại khiến cho nàng hiểu ra 1 ít. Con quái vật bề ngoài như Hấp Huyết Quỷ kia muốn đối rat ay với nàng. Tiêu Ngự xuất ra ngăn trở. Không cho nó động thủ.

Nghe được Tiêu Ngự nói Triệu Lam Hình trong lòng không tránh khỏi nổi lên 1 chút ngọt ngào. Bất quá nàng cũng biết bây giờ không phải phải lúc để tưởng niệm .

“Người không biết sao. Ta có thể dùng không chế hoàn toàn. Người ở trước mặt ta căn bản không có bất luận cái lực lượng phản kháng gì.” Liệt Ngang Nạp Đa hung ác tàn nhẫn nói.

“Không thử qua . Ai biết được.” Tiêu Ngự lạnh lùng nói. Bỗng nhiên phát hiện. Toàn thân đã mất đi năng lực cử động. Bị 1 luồng lực lượng mạnh mẽ trói buộc. Y như Liệt Ngang Nạp Đa nói . Hấp Huyết Quỷ có thể hoàn toàn không chế hậu duệ của nó.

“Người có thể thay đổi chủ ý . Ta cho người 10 giây suy xét . Nếu như nhất định muốn cùng ta động thủ. Ta sẽ giết người.” Liệt Ngang Nạp Đa hung ác nói. Tiêu Ngự không chút nghi ngờ tính chân thực những lời này của Liệt Ngang Nạp Đa.

“Trừ khi người giết ta. Còn không thì đừng nghĩ động đến nàng.” Tiêu Ngự không chút do dự nói. Nắm thật chặt Hấp Huyết Quỷ Nha trong tay. Chống lại lực lượng tinh thần trói buộc bản thân . Không trách được Liệt Ngang Nạp Đa muốn giết hết Hoắc Tư Nhĩ. Mà không thể nhúc nhích tay chân . Không phải không muốn. Mà là không thể.

“Người có năng lực như thế sao?” Liệt Ngang Nạp Đa ha ha cười phá lên. Giống như chế giễu Tiêu Ngự ngu ngốc .

337. Chương 339 Pháp Tắc Của Hấp Huyết Quỷ

Quả nhiên ngay cả nữ nhân mình thích cũng bảo vệ không được, thì còn đáng là đàn ông hay không? Tiêu Ngự gầm lên 1 tiếng, cắn răng vùng thoát khỏi không chế thân thể, ở dưới lực giãy dụa cường hãn như vậy, trói buộc tinh thần với Tiêu Ngự lại đã có chút dấu hiệu lỏng ra.

Liệt Ngang Nạp Đa cực kỳ sợ hãi, hắn không nghĩ tới Tiêu Ngự lại có lực lượng ý chí lớn mạnh như vậy .

Tiêu Ngự nhiều năm ở lang bạt ở đầu đường xó chợ , đã nhận đủ mọi loại hành hạ đau đớn, không phải người thường có thể tưởng tượng được , trải qua vô số lần bên bờ sinh tử , mỗi 1 lần Tiêu Ngự đều cắn răng sống sót . Nếu như không có kiên nhẫn cùng ý chí bất khuất, Tiêu Ngự căn bản không có cách nào còn sống đến hôm nay.

Liệt Ngang Nạp Đa trong con mắt ánh lên tia vui mừng, ở trong thế giới của Hấp Huyết Quỷ , ý chí càng lớn mạnh, thực lực lại càng cường đại , Lực lượng cùng lever hoàn toàn không có quan hệ. Tiêu Ngự càng mạnh, hắn đi giết chết Hoắc Tư Nhĩ có xác suất thành công lại càng cao, nhiều năm như vậy , thật vất vả mới có được cơ hội này, hắn không muốn bỏ qua.

“Ta bỗng nhiên có điểm thưởng thức người a .” Liệt Ngang Nạp Đa chợt đổi giọng nói, nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình phía dưới, hắn vừa rồi sợ đi ác ngôn đối với Tiêu Ngự , cũng chỉ là bởi vì ghen tị , chứ chưa

từng nghĩ muốn thương tổn Triệu Lam Hình, bởi vì Triệu Lam Hình khiến cho hắn nghĩ tới Ly Toa. Liệt Ngang Nạp Đa mặc dù bản thân là 1 Hấp Huyết Quỷ, nhưng lương tâm của hắn chưa bao giờ mất đi, hắn sợ dĩ kéo dài hơi tàn cố gắng sống sót, là muốn vì cha mẹ và Ly Toa mà báo thù, đây là lý do duy nhất giúp hắn sinh tồn đến nay , lực lượng của hắn không đủ để giết chết Hoắc Tư Nhĩ, cho nên hắn đang chờ đợi 1 người hậu duệ giúp hắn hoàn thành.

Trong ánh mắt Liệt Ngang Nạp Đa hiện lên 1 chút hoài niệm.

Tinh thần trói buộc trên người Tiêu Ngự đột nhiên biến mất, thấy được ánh mắt thâm thúy của Liệt Ngang Nạp Đa, hắn dường như đã hiểu ra 1 ít, Liệt Ngang Nạp Đa sẽ không ra tay đối với Triệu Lam Hình.

Tiêu Ngự lúc này mới an tâm, vỗ cánh, chậm rãi bay xuống.

“Đây là chuyện gì vậy ?” Triệu Lam Hình nhìn vào cánh Tiêu Ngự, hỏi.

“Đó là tiếp nhận cái nhiệm vụ dẫn đường, biến thành Hấp Huyết Quỷ.” Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn thoáng qua đôi cánh phía sau người , trêu chọc nói, ” Rất khó coi phải không ?”

“Àn, đích thực rất khó coi.” Triệu Lam Hình gật đầu nói.

Tiêu Ngự biến thành 1 bộ mặt như ăn phải mướp đắng, hình tượng tốt đẹp của ta , bị cái cánh xấu xí này phá hủy rồi .

Triệu Lam Hình che miệng cười khê, thấy được bộ dáng kinh ngạc của Tiêu Ngự, cảm giác rất thú vị.

“Nhiệm vụ này là thế nào ?” Triệu Lam Hình hỏi, nàng rất hiếu kì vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. (**)

Tiêu Ngự đem tất cả phát sinh vừa rồi nói 1 lần.

Biết rằng sự tồn tại của nhiệm vụ này , và mục tiêu là đối phó với Hấp Huyết Quỷ lão tổ Hoắc Tư Nhĩ, Triệu Lam Hình nghĩ 1 chút , nói: “Người cần ta 1 ngụm đi .” Triệu Lam Hình 2 má nổi lên 1 chút ửng hồng , nhưng mà ánh mắt lại rất kiên định.

“A?” Tiêu Ngự ngẩn ngơ 1 chút, xấu hổ sờ sờ đầu, “Cái này..., có người ngoài ở đây , để chờ xong nhiệm vụ ra ngoài rồi mới cần có được hay không ?”

Triệu Lam Hình khê mím môi , nắm tay nhỏ dấm vào ngực Tiêu Ngự 1 cái nói : “Người đang suy nghĩ cái gì đấy ?”

Trên không trung Liệt Ngang Nạp Đa thoải mái nụ cười nói : “Nàng là muốn trở thành hậu duệ của người.” Đột nhiên cảm giác được 2 người phía dưới rất thú vị, lúc trước, hắn chẳng phải cũng từng 1 thời tuổi trẻ sao ?

Tiêu Ngự rốt cuộc đã hiểu rõ Triệu Lam Hình muốn làm cái gì, thuộc tính của Triệu Lam Hình bây giờ, ở trong hàng ngũ games thủ bình thường được tính là vô cùng tốt , nhưng ở trong 1 cái nhiệm vụ dẫn đường, lại căn bản không đủ mức . Vì để giúp Tiêu Ngự, nàng mới nghĩ tới 1 biện pháp, là cũng trở thành 1 Hấp Huyết Quỷ, nhiều người , nhiệm vụ cũng sẽ càng dễ dàng hơn . Chỉ là Triệu Lam Hình nói quá mập mờ, khiến cho Tiêu Ngự suy nghĩ nhất thời không khỏi có chút lạch lạch.

Tiếng cười của Liệt Ngang Nạp Đa khiến cho Tiêu Ngự rất là xấu hổ tức giận, hận không thể đá hắn 1 cước, tuy nhiên ấn tượng đối với cái tên Hấp Huyết Quỷ này lại rất khá, ít nhất hắn và sinh vật tà ác bình thường có điểm bất đồng.

Tiêu Ngự triệu hồi ra U Linh Bĩ Mông, ngăn trở tầm mắt của Liệt Ngang Nạp Đa , đi đến bên cạnh Triệu Lam Hình.

Triệu Lam Hình 2 gò má ửng đỏ, căn bản đỏ đến cả lỗ tai, nghiêng người quá mức, lộ ra chiếc cổ tựa như bạch ngọc.

Nhìn vào Triệu Lam Hình bộ dáng ngập ngừng rung động lòng người, Tiêu Ngự nhin không được 1 trận rung động trong tim , hắn cả nằm mơ cũng chưa từng nghĩ đến , không ngờ lại có thể được cùng Triệu Lam Hình yêu thương , tất cả thoáng như trong mộng, làm cho người ta có 1 loại cảm giác không chân thực.

Tiêu Ngự đem Triệu Lam Hình kéo vào trong lòng, hương thơm êm dịu của ngọc thể trong lòng, làm cho Tiêu Ngự không nén nổi say mê, tay phải vuốt ve ở sau lưng Triệu Lam Hình, chậm rãi di động xuống phía dưới. (đại bựa , thằng này già trẻ không tha a , lúc nào cũng có thể ăn đậu hũ được)

“Thành thành thật thật cho ta , không cho phép lộn xộn.” Thân thể mềm mại của Triệu Lam Hình bắt an giật mình, ở bên tai Tiêu Ngự khẽ nỉ non, từ lần đầu tiên cùng Tiêu Ngự tiếp xúc thân mật, nàng đã hoàn toàn tiếp nhận Tiêu Ngự rồi, trong lòng cũng không có bao nhiêu mâu thuẫn.

” Ủy khuất cho ngươi rồi .” Tiêu Ngự nhẹ giọng nói, mặc dù chỉ là tạm thời biến thành Hấp Huyết Quỷ, với lại chỉ là trò chơi, nhưng từ hư không mọc ra 1 đôi cánh xấu xí, đối với phái nữ mà nói, quả thật có phần khiến cho người ta không có biện pháp tiếp nhận.

Tiêu Ngự ở trên cổ ngọc của Triệu Lam Hình nhẹ nhàng cắn 1 cái.

Cảm giác như kim châm làm cho đôi mi thanh tú của Triệu Lam Hình khẽ cau lại, 1 dòng máu lạnh leo rớt vào mạch máu, rất nhanh chảy tán ra tứ chi trăm mạch.

Hoàn thành nghi thức, Triệu Lam Hình cũng trở thành Hấp Huyết Quỷ, ngoài đôi cánh ở phía sau người ra, tướng mạo cũng không có thay đổi quá lớn, nếu không Tiêu Ngự về mặt tâm lý như thế nào cũng không kịp tiếp thụ nổi .

“Ta bây giờ bộ dáng rất khó coi phải không?” Triệu Lam Hình có chút khấn trương khẽ hỏi.

Tiêu Ngự lắc lắc đầu, thấy được bộ dáng sốt ruột của Triệu Lam Hình, trong lòng rất là xúc động . Lam Hình rõ ràng là thương hấn , thậm chí vì hấn mới có thể lưu ý đến quan điểm của hấn như vậy.

“Thực sự hả ? Không cho phép gạt người ta đó .” Triệu Lam Hình hơi hơi buông lỏng 1 chút.

Tiêu Ngự trong lòng 1 trận rung động, đem Triệu Lam Hình kéo qua đây, gắt gao ôm vào trong lòng ngực, nhìn vào đôi môi của nàng, hôn thật sâu, hôn thẳng đến lúc Triệu Lam Hình mặt đỏ tai hồng . Qua hồi lâu, Tiêu Ngự mới đem Triệu Lam Hình buông ra.

“Cái clip này mà lưu lại quả là không tệ nha , cần phải đưa lên mạng, đề mục đặt là Tình Yêu Hấp Huyết Quỷ.” Tiêu Ngự vừa cười vừa nói.

“Ngươi dám.” Triệu Lam Hình trừng mắt liếc Tiêu Ngự, nụ hôn đầu tiên của bản thân cứ như vậy bị cướp đoạt , người này không ngờ lại có thể còn mặt dày bình luận 1 phen , Triệu Lam Hình thật sự muốn hung hăng đánh hấn 1 trận , mặc dù nghĩ như vậy, nhưng trong lòng không tránh khỏi lại dâng lên trận trận ngọt ngào.

“Vậy không gửi lên mạng nữa , cho Tiểu Vũ xem là được rồi.” Tiêu Ngự cười nói, rất thích bộ dáng Triệu Lam Hình lúc tức giận, 2 má phần hồng làm cho người ta nhìn không được muốn cắn lên 1 miếng .

“Các ngươi liếc mắt đưa tình đủ chưa, khởi hành đi thôi .” Liệt Ngang Nạp Đa ho 1 chút, nói.

Người này nhất định là ghen ghét mà , nghĩ tới những đoạn ký ức kia, Tiêu Ngự trong lòng không nhịn được có chút nặng nề, thở nhẹ 1 hơi, đối với Triệu Lam Hình nói: “Chúng ta đi thôi.”

“Àn.” Triệu Lam Hình đáp.

2 người bay lên không trung, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua U Linh Bĩ Mông trên mặt đất , bởi vì thuộc tính của Tiêu Ngự tăng lên ác liệt , nên thực lực của U Linh Bĩ Mông cũng được tăng lên theo phạm vi lớn, cả người cũng biến đổi lớn không ít, các hạng mục thuộc tính cao khủng bố, Tiêu Ngự tính toán 1 chút, bộ phận thuộc tính tăng thêm của U Linh Bĩ Mông tính ra vừa bằng 3% năng lực hiện nay của Tiêu Ngự , nguyên lai mỗi khi chủ nhân gia tăng 1 điểm thuộc tính, sinh vật triệu hồi sẽ có thể gia tăng 0,3 điểm , chỉ là cái trị số này quá ít, gần như không đáng kể, nên chưa bị người ta phát hiện ra mà thôi.

Khi chiến đấu cùng Hấp Huyết Quỷ, U Linh Bĩ Mông sẽ tuyệt đối không giúp được gì , nó căn bản không có khả năng bay lên không trung, Tiêu Ngự trong đầu bỗng nhiên hiện lên 1 cái ý nghĩ, các hạng mục thuộc tính của hấn gia tăng rất nhiều, U Linh Bĩ Mông mặc dù chỉ được gia tăng 3% trong đó , thực lực đã cường vô cùng biến thái , đối phó những Dũng Sĩ Nhím kia không có bất cứ vấn đề gì. U Linh Bĩ Mông có trí tuệ

nhất định, cho dù chủ nhân rời đi, cũng có thể hoạt động khắp nơi, tại sao lại không tranh thủ cho nó đi kill quái chứ ?

Đó là 1 biện pháp tuyệt diệu a , như vậy mình có thể phóng tâm mà đi làm nhiệm vụ, U Linh Bĩ Mông thăng cấp cũng không có trì hoãn, có thể nói là 1 công đôi việc, cho dù U Linh Bĩ Mông chết hết cũng không có việc gì.

Tiêu Ngự truyền đạt mệnh lệnh cho U Linh Bĩ Mông, U Linh Bĩ Mông hướng về khu vực hoạt động của Dũng Sĩ Nhím phía xa đi đến.

“Người làm cái gì đó ?” Triệu Lam Hình không nén nổi tò mò hỏi.

“Để cho bản thân U Linh Bĩ Mông tự đi thăng cấp.” Tiêu Ngự vừa cười vừa nói.

Không thể không nói, Tiêu Ngự rất thông minh a , U Linh Bĩ Mông 1 mình thăng cấp có thể giúp hắn tiết kiệm được không ít thời gian.

“Theo ta.” Liệt Ngang Nạp Đa nói, hướng về chỗ sâu trong Động Nhím bay đi.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình nhìn nhau, cùng bay theo, bọn họ biết, Liệt Ngang Nạp Đa đây là dẫn bọn hắn đi tìm Hoắc Tư Nhĩ. Tiêu Ngự trong lòng có chút lo lắng , Hoắc Tư Nhĩ là lão tổ của tất cả Hấp Huyết Quỷ , có thể hay không giống như Liệt Ngang Nạp Đa, có thể dùng tinh thần lực khống chế bọn họ? Nếu như Hoắc Tư Nhĩ có thể khống chế bọn họ giống như Liệt Ngang Nạp Đa, trận chiến đấu này sẽ phải đánh như thế nào?

“Mỗi con Hấp Huyết Quỷ chỉ có thể khống chế hậu duệ đời thứ nhất của, bởi vì máu Hấp Huyết Quỷ khi rót vào trong thân thể 1 nhân loại , có thể cùng máu nhân loại nảy sinh biến dị, khi tiếp tục rót vào hậu duệ đời thứ 2, máu đã hoàn toàn thay đổi. Cho nên chúng không có cách nào khống chế được hậu duệ đời thứ 2 cả .” Liệt Ngang Nạp Đa làm như nhìn ra lo lắng trong lòng Tiêu Ngự , giải thích nói.

Tiêu Ngự rốt cuộc đã hiểu rõ Liệt Ngang Nạp Đa vì sao không thể cùng Hoắc Tư Nhĩ động thủ mà phải mượn tay người khác giúp hắn, cũng là bởi vì loại pháp tắc này tồn tại.

” Thực lực của hắn thế nào?”

“Hậu duệ cùng cơ thể Hấp Huyết Quỷ gốc thiên phú như nhau , nhưng thực lực mạnh yếu quyết định bởi lực lượng ý chí , lực lượng ý chí càng mạnh, thực lực lại càng cường đại . Hắn mạnh như thế nào, ta cũng không biết rõ được .” Liệt Ngang Nạp Đa nói.

Nguyên lai trong thế giới của Hấp Huyết Quỷ , lại có quy tắc như vậy, hy vọng Hoắc Tư Nhĩ không quá khủng , nếu không bọn họ khó mà sống nổi. Tuy nhiên cũng không còn cách nào khác , Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình chỉ còn lại có 1 con đường này có thể đi , hoặc là hoàn thành nhiệm vụ, hoặc là chết.

Ở trong động quật hắc ám bay qua lại, thỉnh thoảng có 1 vài con Đại Biên Bức lướt qua, những con Đại Biên Bức này đặc biệt hung dữ, nhưng mà nhìn thấy Liệt Ngang Nạp Đa, đã cũng không dám động đây , Liệt Ngang Nạp Đa giơ trường kiếm màu đỏ trong tay lên, 1 kiếm đem 1 con Đại Biên Bức chém nát . (Đại Biên Bức – Dơi lớn)

“Những thứ này đều là nanh vuốt của Hoắc Tư Nhĩ .” Liệt Ngang Nạp Đa nói.

Nếu đã là nanh vuốt Hoắc Tư Nhĩ , Tiêu Ngự càng không khách khí , hướng về 1 con Đại Biên Bức nhào tới, trường kiếm xuất ra, Ầm 1 tiếng, con Đại Biên Bức nổ thành 1 chùm sương máu, 1 độn này của hắn tạo thành hơn 30.000 giá trị thương tổn.

Tiêu Ngự phát hiện, những con Đại Biên Bức này đều là Lever 25 tinh anh, không ngờ lại có thể bị bản thân 1 độn miểu sát , sau khi biến thân sức chiến đấu thật là vô cùng khủng bố .

Triệu Lam Hình bên cạnh thực lực so với Tiêu Ngự hơi yếu hơn 1 ít, trong tay cầm 1 thanh trường kiếm đạt được từ trong tay Liệt Ngang Nạp Đa, đối phó những con Đại Biên Bức này cũng là dư sức.

338. Chương 340 Sáo Trang Bá Tước

Lực lượng toàn thân quả thực cường hãn tới mức biến thái, vừa lúc mới bắt đầu Tiêu Ngự còn phải tập thích ứng, sau khi trải qua 1 khoảng thời gian chiến đấu, hẳn đã có thể linh hoạt sử dụng lực lượng của bản thân. Tiêu Ngự liên tiếp chém giết rất nhiều con Đại Biên Bức, nhưng vẫn còn để xổng mất 1 vài con Đại Biên Bức.

Sau khi tiêu diệt 1 con Đại Biên Bức, Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn qua Triệu Lam Hình.

Triệu Lam Hình 1 kiểm chậm rãi đâm ra, nhìn thì giống như rất chậm, xuyên qua thân thể 1 con Đại Biên Bức, đâm thấu trái tim của nó, con Đại Biên Bức từ trên không trung rơi xuống, nặng nề té ngã trên mặt đất.

“Đây là đấu kiếm thuật?” Tiêu Ngự kinh ngạc nói, hẳn không nghĩ tới Triệu Lam Hình thậm chí còn có tuyệt kỹ như vậy.

” Học ở trong quân đội đó, từ vật lộn tới đấu kiếm, yên tâm ta sẽ không có kéo chân người lại đâu.” Triệu Lam Hình nói, thấy được Tiêu Ngự bộ dáng kinh ngạc, khóe miệng hơi nhếch lên. (không làm vướng chân)

Tiêu Ngự ha ha cười, kiếm thuật của Triệu Lam Hình mạnh như vậy, sau khi tiến vào trò chơi, thuật đánh nhau mặc dù không có công dụng gì, nhưng năng lực tùy cơ ứng biến vẫn còn đó, làm sao có thể kéo bản thân mình tụt lại được ?

Tiêu Ngự nhìn bằng kỹ năng của mình, không biết những kỹ năng Đạo tặc này khi chiến đấu còn có thể hay không dùng.

Những kỹ năng này hẳn còn có thể sử dụng được, lao vút về phía trước, 1 con Đại Biên Bức xuất hiện ở phía trước Tiêu Ngự, đang tìm đường chạy trốn.

Đột Tiến !

Tiêu Ngự 1 chiêu Đột Tiến đến gần con Đại Biên Bức kia. Mượn hiệu quả tăng tốc độ của Đột Tiến. Hấp Huyết Quỷ Nha trong tay hướng về con Đại Biên Bức chém xuống. Con Đại Biên Bức bị Hấp Huyết Quỷ Nha sắc bén 1 kiếm đánh bay.

Kỹ năng Đột Tiến vẫn có thể sử dụng. Lấy hiệu quả tăng tốc độ của Đột Tiến. Ở trong chiến đấu xuất ra tuyệt đối có thể thu được hiệu quả kỳ diệu.

Đột Thứ !

Hấp Huyết Quỷ Nha trong tay Tiêu Ngự ở trên không trung hóa thành 1 đạo ánh sáng màu đỏ lấp lánh. Xuyên qua thân thể con Đại Biên Bức. Đem con Đại Biên Bức kia giết chết. Đột Thứ cũng có thể sử dụng.

Ngoài 2 cái kỹ năng này ra. Tiêu Ngự tiếp tục thí nghiệm. Kể cả Bạo Liệt. Cũng đều có thể sử dụng hết. Tuy nhiên Bối Thứ, Phản Thủ Bối Thứ thì phải dùng vũ khí ngắn mới có thể thi triển ra. Dùng Hấp Huyết Quỷ Nha thi triển không được. Đã Đột Thứ và Đột Tiến có thể dùng. Long Tường Thuật phỏng đoán cũng có thể sử dụng. Bởi vì thực lực bản thân gia tăng phạm vi lớn. Long Tường Thuật này uy lực tự nhiên cũng có thể mạnh hơn không ít.

Liệt Ngang Nạp Đa mang Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình 1 đường xung phong liều chết. Hẳn thỉnh thoảng lại chú ý đến hành động của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình. Làm hẳn cảm thấy ngoài ý muốn là. Năng lực chiến đấu của Triệu Lam Hình so với trong tưởng tượng của hẳn còn muốn mạnh hơn nhiều. Còn Tiêu Ngự với tầng tầng lớp lớp thi triển ra các loại kỹ xảo chiến đấu ngay cả hẳn cũng phải cảm thấy kinh ngạc. Liệt Ngang Nạp Đa trong lòng hiện lên 1 cổ vui mừng như điên. Thực lực của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đã làm hẳn thấy được có 1 chút hy vọng.

5 bóng đen hướng về 3 người Tiêu Ngự bên này bay tới, sau khi biến thành Hấp Huyết Quỷ, Tiêu Ngự thu được tầm nhìn trong đêm tối, cho dù ở vào trong bóng tối, hẳn cũng có thể thấy rõ ràng, 5 bóng đen kia cư nhiên là Hấp Huyết Quỷ.

“Là hậu duệ của Hoắc Tư Nhĩ, trước phải tiêu diệt mấy tên Hấp Huyết Quỷ này !” Liệt Ngang Nạp Đa khẽ nói, nói xong, hướng về mấy tên Hấp Huyết Quỷ kia xông đi lên.

Cái lão quỷ này thật sự là ngu đến lú lẫn rồi, đối phương có 5 người , mà bọn họ chỉ có 3 người!

Tiêu Ngự cho những tên Hấp Huyết Quỷ này mấy cái Kỹ Năng Dò Xét , không ngờ lại có thể phát hiện này 5 tên Hấp Huyết Quỷ đều là siêu cấp tinh anh, thực lực cùng 3 người bọn họ tương đồng .

“Vì Hoắc Tư Nhĩ bệ hạ , chém chết kẻ phản bội Liệt Ngang Nạp Đa.” Trong đám Hấp Huyết Quỷ kia 1 tên mở miệng nói.

Vừa rồi để chạy thoát không ít Đại Biên Bức, Hoắc Tư Nhĩ hẳn đã biết Liệt Ngang Nạp Đa phản bội .

“Người cẩn thận nha !” Tiêu Ngự đối với Triệu Lam Hình nói, 1 cái Độn Hình tiến vào trạng thái tiềm hành, trong 3 cái kỹ năng Tiềm Hành, Tật Phong Bộ và Độn Hình , chỉ còn lại 1 cái kỹ năng Độn Hình này là có thể sử dụng được ở trên không trung, Tiêu Ngự hướng về 1 tên Hấp Huyết Quỷ đi đến.

Biệt Tung!

Tiêu Ngự hoàn toàn tan biến ở trong bóng tối.

Liệt Ngang Nạp Đa 1 đối 5, bị buộc liên tiếp lùi về sau, sốt ruột tìm kiếm Tiêu Ngự, lại phát hiện Tiêu Ngự đã biến mất, căn bản tìm không thấy thân ảnh của hắn, nhưng thông qua liên hệ yếu ớt giữa huyết mạch, Liệt Ngang Nạp Đa cảm giác được, Tiêu Ngự đã ở lân cận.

Liệt Ngang Nạp Đa khòe miệng hơi nhếch lên, không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại có thể còn có năng lực như thế, lúc này dùng đến thực sự là đáng quý .

Sụt sịt , trên người Liệt Ngang Nạp Đa dính 2 kiếm, máu tươi chảy ròng, khuôn mặt hắn tái nhợt vốn đã trắng bệch từ trước .

Thủy Liệu Thuật !

Triệu Lam Hình thi triển 1 cái Thủy Liệu Thuật cho Liệt Ngang Nạp Đa, giúp cho huyết lượng của Liệt Ngang Nạp Đa phục hồi đầy trở lại , sau khi biến thành Hấp Huyết Quỷ, Trị Liệu Thuật của Triệu Lam Hình vẫn có thể sử dụng như thường , với lại bởi vì được gia tăng thuộc tính , nên hiệu quả của Thủy Liệu Thuật càng mạnh mẽ hơn.

Liệt Ngang Nạp Đa hơi kinh ngạc, bỗng nhiên cười ha ha: “Thủy hệ Pháp sư, dĩ nhiên là Thủy hệ Pháp sư, Hoắc Tư Nhĩ, ngày tàn của ngươi đến rồi .” Trong giọng nói của Liệt Ngang Nạp Đa mang theo 1 chút oán độc, đã bao nhiêu năm , hắn chờ ngày này đã rất lâu rồi, oán hận mỗi ngày gặm nhấm tâm linh của hắn, hôm nay rút cuộc 1 lần bạo phát ra.

“Giết nàng ta !” Đầu lĩnh Hấp Huyết Quỷ đối với tên Hấp Huyết Quỷ bên cạnh nói.

1 tên Hấp Huyết Quỷ hướng về sau gáy Triệu Lam Hình đánh móc, lưỡi kiếm đỏ tươi trong tay chém ra đạo đạo kiếm quang .

Triệu Lam Hình giơ lên trường kiếm trong tay chuẩn bị cùng cái tên Hấp Huyết Quỷ này quyết chiến sinh tử.

Hấp Huyết Quỷ bay nhanh nhằm về phía Triệu Lam Hình đánh tới , Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện nó sau lưng.

Mặt Hào! (cắt cổ họng - hok nhớ nó có cái kỹ năng này khi nào nữa Q_Q nhớ hok nhằm là mới thấy thẳng du hồn đạo tặc lv 60 xài qua mà thôi)

Trường kiếm trong tay Tiêu Ngự đặt ở nơi yết hầu Hấp Huyết Quỷ, mãnh liệt kéo ra 1 đạo cột máu phun ra tứ tung .

Hấp Huyết Quỷ con người bỗng nhiên thu lại .

Thế nào cũng không nghĩ tới Tiêu Ngự lại đột nhiên xuất hiện ở phía sau của nó, không kịp đề phòng bị Tiêu Ngự 1 đòn thuận lợi đánh lén.

, 1 cái giá trị thương tổn từ trên đầu Hấp Huyết Quỷ kia bay lên, ánh mắt Hấp Huyết Quỷ dần dần rời rạc, từ trên không trung rơi xuống phía dưới.

Tiêu Ngự hơi thất thần 1 chút, hẳn không nghĩ tới 1 đòn này không ngờ lại có thể tạo thành sát thương cao như vậy, miếu sát tên Hấp Huyết Quỷ 360.000 huyết lượng, cái này có phần thật bất khả tư nghị. Tiêu Ngự lúc này mới nhớ đến, kỹ năng Mạt Hồn có hiệu quả đặc biệt là tạo thành gấp 3 lần thương tổn, có xác xuất nhất định dẫn đến hiệu quả tử vong. (hiệu quả tử vong - chết ngay tức khắc hok cần biết còn bao nhiêu máu)

Thương tổn công kích của Tiêu Ngự dù là hơn 10.000, thi triển gấp 3 công kích cũng chỉ có thể tạo thành hơn 30.000 giá trị thương tổn, không có khả năng toát ra thương tổn 1 tên 360.000 huyết lượng, đoán chừng là thi triển ra hiệu quả tử vong, mới có thể đem tên Hấp Huyết Quỷ này miếu sát.

Tiêu Ngự thò tay đem thứ Hấp Huyết Quỷ rơi xuống mò lên, ném vào hành trang, mặc dù không có xem xét, nhưng thứ Lever 25 siêu cấp tinh anh rơi xuống, tuyệt đối sẽ không tệ.

Tiêu Ngự bày ra 1 đòn kinh người làm cho Liệt Ngang Nạp Đa bị kinh hãi 1 trận.

Sau khi Tiêu Ngự tiêu diệt 1 tên, hoàn cảnh nguyên lai 3 so với 5 biến thành 3 so với 4, áp lực giảm đi không ít.

Liệt Ngang Nạp Đa liều chết ngăn chặn 3 tên Hấp Huyết Quỷ công kích tới, vẫn cứ kiên cường chống đỡ không lùi, phía sau có Triệu Lam Hình dùng trị liệu, làm cho lực chiến đấu của hắn tăng cường không ít.

1 tên Hấp Huyết Quỷ trong đó hướng Tiêu Ngự vọt lên, Tiêu Ngự nhắc chân 1 cái Long Tường Thuật đá ra.

Sau khi biến thành Hấp Huyết Quỷ, Long Tường Thuật của Tiêu Ngự càng thêm nhanh chóng mãnh liệt, 1 cước đá vào bụng của Hấp Huyết Quỷ, đem kia Hấp Huyết Quỷ đánh lui trở về, Hấp Huyết Quỷ kia giờ lên trường kiếm trong tay hướng về Tiêu Ngự vọt tới lần nữa, Tiêu Ngự 1 cái Đột Thử đem thân thể Hấp Huyết Quỷ kia xuyên qua kiếm.

Công kích của Tiêu Ngự quá mức nhanh chóng mãnh liệt, với lại chiêu thức kì quái, cái tên Hấp Huyết Quỷ này bị đánh cho vô lực đánh trả.

Sau khi thi triển 2 cái kỹ năng xong, Tiêu Ngự quét mắt nhìn cột năng lượng, phát hiện biểu hiện cột năng lượng đã biến thành 293/500, sau khi biến thành Hấp Huyết Quỷ, cột năng lượng tăng lên gấp 5 lần, đồng thời công kích 1 lần thu được chỉ số năng lượng càng nhiều hơn.

Tiêu Ngự công kích nhanh chóng, bộ dáng này so với những Chiến sĩ cường hãn kia cũng không kém chút nào, Hấp Huyết Quỷ kia cũng giữ kiếm đánh trả, 2 người tại không trung đánh nhau tạo thành 1 cảnh tượng tàn sát khốc liệt.

Sụt sụt, trên người Tiêu Ngự lại dính thêm vài đạo vết thương, máu chảy không ngừng, Hấp Huyết Quỷ ở phía đối diện kia cũng không có tốt hơn, người đầy thương tích.

Thủy Liệu Thuật!

Triệu Lam Hình cho Tiêu Ngự 1 đạo Thủy Liệu Thuật, vết thương trên người Tiêu Ngự nhanh chóng khép lại, huyết lượng cũng đã về tới giá trị đầy.

Phá Cốt Thuật!

Hấp Huyết Quỷ Nha trong tay Tiêu Ngự lần thứ 2 xuyên qua ngực Hấp Huyết Quỷ kia, thấy được trường kiếm trong tay Hấp Huyết Quỷ đâm tới, không tránh không né, hoàn toàn là do sức sinh mệnh, năng lượng trong Hấp Huyết Quỷ Nha lóe ra, nhìn thoáng qua cột năng lượng, đang đứng ở trạng thái đầy giá trị 500.

Bởi vì chiến đấu thuộc tính được gia tăng phạm vi lớn, tốc độ tích lũy của Tiêu Ngự cũng so với bình thường nhanh hơn rất nhiều, thấy được năng lượng đầy thành, không hề do dự, chống đỡ được 1 đòn của Hấp Huyết Quỷ, 1 cái Bạo Liệt xuất ra.

Năng lượng hết như 1 cơn lũ bất ngờ bộc phát đâm xuống, oanh kích lên trên người Hấp Huyết Quỷ kia, đem Hấp Huyết Quỷ đánh bay ra ngoài.

Tiêu Ngự cũng bị Hấp Huyết Quỷ đâm cho 1 nhát , lại không để ý chút nào, phía sau người đã có người trị liệu, huyết lượng căn bản không cần quan tâm.

Hơn 7 vạn (70.000) giá trị thương tổn từ trên đầu Hấp Huyết Quỷ bay lên, Hấp Huyết Quỷ kia trực tiếp bị Tiêu Ngự giết chết.

Tiêu Ngự bay qua, đem vật phẩm Hấp Huyết Quỷ rơi xuống nhặt lên để trong tay, vừa mò lên 1 cái.

Ầm vang 1 tiếng, Tiêu Ngự hướng về Liệt Ngang Nạp Đa bên kia nhìn lại , chỉ thấy Liệt Ngang Nạp Đa trong tay cầm theo 1 cái đầu người máu chảy đầm đìa , mặt trắng như giấy , sau khi mình hấn chống 3 người Hấp Huyết Quỷ công kích hội đồng , kiên cường giết 1 tên Hấp Huyết Quỷ, bản thân cũng nhận phải thương tổn nặng.

Đột Tiến!

Tiêu Ngự 1 chiêu Đột Tiến đến gần 1 tên Hấp Huyết Quỷ, giúp Liệt Ngang Nạp Đa ngăn cản công kích kế tiếp.

Liệt Ngang Nạp Đa ngay lập tức thoải mái hơn không ít, Triệu Lam Hình lại cho Liệt Ngang Nạp Đa 1 cái trị liệu.

2 tên Hấp Huyết Quỷ phát ra tiếng kêu thảm thiết, bị Liệt Ngang Nạp Đa và Tiêu Ngự phân biệt giết chết, Tiêu Ngự đuổi 1 cái tay, đem thứ Hấp Huyết Quỷ rơi xuống nhặt lên.

5 tên Hấp Huyết Quỷ Tiêu Ngự cướp được 3 cái, 5 tên Hấp Huyết Quỷ này bản thân là Lever 25 siêu cấp tinh anh, trang bị rơi xuống tối thiểu cũng phải là trang bị cấp Truyền Thuyết trở lên a .

Thu hoạch không tệ, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình nhìn nhau cười.

“Chúng ta đi thôi.” Liệt Ngang Nạp Đa nói, hướng phía trước mặt bay.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đi theo, ánh mắt của hắn dừng ở trên 3 cái trang bị trong hành trang , tra nhìn 1 chút 3 cái thuộc tính trang bị này.

Bá Tước Thanh Nhã áo choàng: vật phẩm, cấp Truyền Thuyết, kiện trang bị sáo trang. Phòng ngự 89-102, giá trị ma pháp +100, tốc độ khôi phục ma pháp +2%, thời gian đóng băng ma pháp -5%, hiệu quả chúc phúc ma pháp 10%.

(ma pháp hiệu quả tăng phúc - hiệu quả chúc phúc ma pháp - mình không rõ lắm có thể là hiệu quả làm tăng sát thương ma pháp đó – để đọc dần mới biết được hiệu quả của nó)

(sáo trang – trang bị theo bộ cùng tên – mặc đủ bộ sẽ kích hoạt được thuộc tính ẩn trong trang bị)

Bá Tước Thanh Nhã giày ngắn : vật phẩm, cấp Truyền Thuyết, kiện trang bị sáo trang. Phòng ngự 99-112, giá trị ma pháp +150, tốc độ khôi phục ma pháp +3%, thời gian đóng băng ma pháp -5%, hiệu quả chúc phúc ma pháp 13%.

Ngoài này 2 cái trang bị này ra, còn có 1 cái nhẫn.

Hấp Thu Ma Lực nhẫn: vật phẩm, cấp Sử Thi. công kích ma pháp +3%, khi mang vào công kích tạo hiệu quả hấp thu ma pháp 5%, cộng thêm kỹ năng Hấp Thu Ma Lực có thể hấp thu ma pháp từ mục tiêu xác định , hiệu quả cùng tính thần thuộc tính có liên quan .

339. Chương 341 Hoắc Tư Nhĩ

Nhẫn Hấp Thu Ma Lực không biết hiệu quả thế nào , chỉ có thể hấp thu đối với chỉ 1 mục tiêu, thời gian đóng băng 30 giây, đối với chức nghiệp trị liệu mà nói, quả thật là thứ không tệ thứ. Còn 2 cái khác, không ngờ lại có thể là sáo trang cấp Truyền Thuyết, mỗi 1 món thì thuộc tính cũng đã được coi là khá rồi , tổng

công có 5 kiện , nhật được 2 món trong đó, không biết bộ sáo trang cấp Truyền Thuyết này thuộc tính ẩn sẽ cao đến mức nào.

Đã bản thân là sáo trang cấp Truyền Thuyết, khẳng định nhất định sẽ có chỗ bắt phạm . (sáo trang – trang bị theo bộ - mặc theo bộ sẽ kích hoạt được thêm thuộc tính ẩn)

Tiêu Ngự đem 3 cái trang bị giao dịch cho Triệu Lam Hình, nói: “Những thứ này do Hấp Huyết Quỷ rơi ra , đều là trang bị pháp hệ, người thu vào đi, thuộc tính cũng không tệ lắm, nói không chừng có thể thu thập đủ cả bộ sáo trang này.”

“Ân.” Triệu Lam Hình đáp, trang bị trên người nàng so với Tiêu Ngự còn kém hơn rất nhiều, đều là trang bị cấp Truyền Thuyết nhưng thuộc tính áo choàng và giày của nàng so với 2 cái trang bị bá tước này còn muốn tốt 1 hơn một chút, nhưng nếu như có thể gom góp đủ bộ sáo trang bá tước, kích hoạt thuộc tính ẩn của sáo trang mà nói, tuyệt đối so với trang bị trên người nàng còn xịn hơn nhiều.

Mới phi hành 1 lát, phía trước lại xuất hiện 3 tên Hấp Huyết Quỷ, Tiêu Ngự và Liệt Ngang Nạp Đa xông lên.

“Tranh thủ kiếm thêm 3 kiện sáo trang bá tước còn lại nha !” Tiêu Ngự nói, nếu như có thể gom góp đủ sáo trang, Triệu Lam Hình thực lực nhất định có thể tăng lên không được ít.

Tiêu Ngự xông lên, cường hãn vô cùng, Triệu Lam Hình ở phía sau trợ liệu, hấn căn bản không cần lo lắng đến vấn đề huyết lượng hao hụt , từng chiêu kỹ năng rơi tay mà ra.

Liệt Ngang Nạp Đa so với Tiêu Ngự càng thêm cường hãn hơn , rất nhanh đã đem 1 tên Hấp Huyết Quỷ đánh cho chỉ còn lại có một chút máu.

Đột Thứ!

Tiêu Ngự một cái Đột Thứ, Hấp Huyết Quỷ Nha trong tay xuyên vào lưng Hấp Huyết Quỷ , đâm thủng trái tim, đem tên Hấp Huyết Quỷ bị Liệt Ngang Nạp Đa đánh cho chỉ còn chút hơi tàn này giết chết.

Liệt Ngang Nạp Đa rất nghi hoặc. Trong đầu hắn cũng không có cái khái niệm cướp quái này (ks quái) . Không rõ Tiêu Ngự như thế nào đột nhiên ra tay đối phó với cái tên Hấp Huyết Quỷ trước mặt mình .

Tiêu Ngự thò tay chụp tới. Đem vật phẩm Hấp Huyết Quỷ rơi xuống cầm ở trong tay. Tiện tay ném vào hành trang.

Tiêu Ngự vừa tấn công Hấp Huyết Quỷ. Vừa để ý nhìn xung quanh. Tai nghe 8 hướng. 1 khi Liệt Ngang Nạp Đa đem tên Hấp Huyết Quỷ nào đó đánh cho gần chết . Lập tức ra tay cướp quái.

Không hề xảy ra trường hợp ngoài ý muốn. 3 tên Hấp Huyết Quỷ toàn bộ chiết ở trong tay Tiêu Ngự.

“Lại được thêm 1 kiện sáo trang bá tước. Còn có 2 khối ma pháp thạch.” Tiêu Ngự nói. Ma pháp thạch là 1 trong những loại vật phẩm mà Pháp sư cần nhất . Ma pháp thạch đặt ở trong hành trang có thể gia tăng tốc độ phục hồi ma pháp. Nếu như gặp phải tình huống khẩn cấp. Đem ma pháp thạch bóp nát có thể phục hồi lập tức 1 số lượng lớn ma lực. Liên tiếp ra đồ cực phẩm dành cho Pháp sư. Tiêu Ngự không khỏi cảm khái. Phụ bản này quả thực là thiên đường dành riêng cho Pháp sư.

Có phụ bản chỉ rơi trang bị Pháp sư. Và cũng có phụ bản chỉ rơi trang bị Đạo tặc. Đây là Máy Chủ cố ý xây dựng .

“Là ma pháp thạch?” Triệu Lam Hình kinh ngạc thất thanh, là một người Pháp sư, nàng hiểu rõ giá trị của ma pháp thạch nhất , trong cái hành trang càng nhiều ma pháp thạch, tốc độ phục hồi ma pháp càng nhanh, chỉ cần mang theo vài chục khối ma pháp thạch, trên cơ bản không cần lo lắng đến vấn đề ma pháp tiêu hao . Với lại thời khắc mấu chốt, ma pháp thạch còn có thể cứu một cái mạng, dùng ma pháp thạch có thể thu được đầy cột ma pháp, tuy nhiên tuyệt đại bộ phận games thủ đều không dám đem ma pháp thạch bóp vỡ , dù sao thứ này cũng quá hiếm, giá cả cũng vô cùng đắt tiền, ở trên thị trường cơ hồ là vô giá vì hok có mà mua .

Thứ lever 25 siêu cấp tinh anh rút ra, quả nhiên không có 1 thứ nào là phế phẩm, kết thúc phụ bản này, thực lực của Triệu Lam Hình nhất định sẽ tăng lên phạm vi lớn, có khi còn có thể tiến vào nhóm cao thủ

hạng nhất của Tà ác liên minh .

So với Đạo tặc lại bất đồng, Đạo tặc nhu cầu đối với trang bị rất ít, chú trọng chủ yếu là kỹ năng và kỹ xảo, Pháp sư và Chiến sĩ đều là class có nhu cầu trang bị rất cao , Pháp sư trang bị càng tốt, độ sát thương ma pháp càng cao, độ sát thương ma pháp này là 1 trong những số liệu quan trọng nhất của Pháp sư, quyết định thực lực mạnh yếu. Trang bị tốt không chắc chắn có thể tạo nên 1 Pháp sư mạnh mẽ, nhưng 1 Pháp sư không có trang bị tốt thì tuyệt đối sẽ không có cách nào trở thành cường giả . Người xuất một cái ma pháp đánh người khác 50 máu, người ta xuất một cái ma pháp đánh người 200 máu , thế này làm sao mà đánh ?

Triệu Lam Hình đã là “ người 1 nhà “ , Tiêu Ngự tự nhiên muốn trăm phương đem ngàn cách đem trang bị của Triệu Lam Hình nâng cấp lên, bây giờ chính là một cái cơ hội tốt.

1 mạch giết đi, Tiêu Ngự và Liệt Ngang Nạp Đa tiêu diệt hơn 20 tên Hấp Huyết Quỷ, kết thúc đều là Tiêu Ngự tiêu diệt , cho nên rút đủ hơn 20 cái trang bị và vật phẩm, đều là thứ không tệ, trong đó chỉ riêng ma pháp thạch đã có 5 khối, hoàn thành phụ bản này xong , tốc độ phục hồi ma pháp của Triệu Lam Hình hẳn sẽ đạt đến trình độ vô cùng khủng bố, ở trên phương diện duy trì sức chiến đấu, sẽ có rất ít games thủ có thể so được với nàng.

“Cuối cùng cũng được một cái dây chuyền Bá Tước Thanh Nhã, thu thập đủ 1 bộ , người mặc sáo trang này vào đi, xem thuộc tính sáo trang là gì.” Tiêu Ngự nói, dù sao cũng là sáo trang cấp Truyền Thuyết, thuộc tính hẳn sẽ không kém.

Triệu Lam Hình đem trang bị cấp Truyền Thuyết trên người thay đổi xuống, trang bị trên người nàng mặc dù cũng đều là trang bị cấp Truyền Thuyết, nhưng thuộc tính chỉ có thể coi là trung bình , cũng không có thêm vào kỹ năng cường hãn hoặc là thuộc tính đặc biệt.

Triệu Lam Hình đem sáo trang bá tước mặc lên, trong lúc nhất thời trên người ánh sáng lung linh, tỏa ra quang mang nhàn nhạt màu đỏ mê hồn , đem 2 má trắng nõn của nàng chiếu rọi đặc biệt kiều diễm.

“Thuộc tính thế nào?” Tiêu Ngự hỏi.

Triệu Lam Hình đem thuộc tính sáo trang cùng xem với Tiêu Ngự.

“Cộng thêm kỹ năng Ác Mộng, kỹ năng công kích quần thể, tinh thần công kích, phạm vi 25m, đối với sinh vật không tự tấn công sẽ không có hiệu quả (phân biệt quái lừa và không lừa người thì phải), tạo thành 300% thương tổn công kích , duy trì thời gian 15 giây, yêu cầu ma pháp 1200 . Thời gian ngâm xướng 10 giây. Phạm vi và thương tổn công kích cũng không tệ, hao tổn mana hơi nhiều, thời gian ngâm xướng quá dài .” Tiêu Ngự nói, nhất là thời gian ngâm xướng, hẳn còn chưa từng thấy kỹ năng nào thời gian ngâm xướng dài đến 10 giây.

“Ma pháp thì không có vấn đề gì, thời gian ngâm xướng quả thật lại rất dài.” Đôi mày thanh tú của Triệu Lam Hình khẽ nhíu lại nói, bởi vì thời gian ngâm xướng quá dài, nên cái kỹ năng này dùng để PK thì hơi khó , nhưng dùng để giết quái thì trái lại rất không tệ, ma pháp này phạm vi công kích cực rộng a.

“Người bây giờ có bao nhiêu ma pháp?” Tiêu Ngự sững sờ một chút hỏi, bình thường Pháp sư đến lever 30 cũng chỉ có trên dưới 2.000 điểm ma pháp, một cái kỹ năng này cần hao tổn hết 1200 giá trị ma pháp, Triệu Lam Hình không ngờ lại có thể cho rằng không ảnh hưởng nhiều.

“Mặc bộ sáo trang này xong , nếu không có gì thay đổi ma pháp có thể tăng lên hơn 3.600 , tốc độ phục hồi ma pháp cũng có tăng đáng kể .” Triệu Lam Hình nghiêng ngẫm một chút nói, bộ sáo trang này ngoài gia tăng kỹ năng Ác Mộng ra , cũng gia tăng thuộc tính không ít , làm cho giá trị ma pháp và tốc độ phục hồi ma pháp của nàng đạt tới 1 độ cao không người nào tưởng tượng nổi .

“3.600.” Tiêu Ngự lại càng hoảng sợ, thứ này cố gắng vẫn còn có thể trong phạm vi tiếp nhận được , còn 202 tốc độ phục hồi ma pháp (x02 lỗi convert từ bản tiếng trung hok biết có phải 202 hok nữa , đoán bừa vậy), Tiêu Ngự chỉ có thể nói là quá nghịch thiên rồi , xem ra đều là hiệu quả của sáo trang và ma pháp thạch , nhiều thứ tốt như vậy đều tập trung ở trên người nàng , cũng khó trách, Triệu Lam Hình chỉ cần không liên tục thi triển ma pháp công kích phạm vi lớn, ma pháp vĩnh viễn cũng sẽ không bao giờ cạn .

Tiêu Ngự có thể tưởng tượng được , sau khi lên lever 30, cùng Triệu Lam Hình đi giết quái thăng cấp, tốc độ thăng cấp sẽ nhanh tới mức độ nào, sau lever 30 này nàng còn có thể học thêm 1-2 cái kỹ năng công kích ma pháp đánh lan , đến lúc đó dùng giết đám quái vật , so với Tiêu Ngự 1 mình luyện cấp thì phải nhanh hơn rất nhiều.

“Đến rồi .” Liệt Ngang Nạp Đa ngừng lại nói.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình lúc này mới đem sự chú ý hướng về phía trước, phía xa màn đêm u tối không ngừng chập chờn, ở trung tâm đại điện trống trải, có để 1 chiếc quan tài lớn, quan tài hoàn toàn do đá đen chế thành, bên ngoài khắc các loại yêu thú cổ quái. Phía trên quan tài có khắc một cái pháp trận kỳ dị, đường vân pháp trận bị khắc thành từng cái rãnh , máu màu đỏ chậm rãi di động ở trên mặt, tiến vào lỗ nhỏ trung tâm pháp trận , tí tách, phát ra âm thanh có tiết tấu quy luật, ở trong không gian yên tĩnh trống trải chậm rãi vang xa , dần dần lan rộng.

Tình cảnh quỷ dị làm cho Tiêu Ngự và Lam Hình không nén nổi sởn tóc gáy, không gian trống trải thỉnh thoảng truyền đến một tiếng rên la sắc nhọn .

Ánh mắt Tiêu Ngự chuyển hướng về phía Liệt Ngang Nạp Đa, Liệt Ngang Nạp Đa nhìn chăm chú không chớp mắt vào chiếc quan tài ở trung tâm , xem ra nằm trong quan tài này, là mục tiêu của bọn họ, Hoắc Tư Nhĩ .

Kẹt kẹt, miệng cái quan tài kia bỗng dưng chuyển động , kẹt kẹt lại mở ra thêm một chút.

Quan tài từ từ mở ra, một cái đầu người xấu xí màu đen xuất hiện ở trước tầm nhìn của đám người Tiêu Ngự. Cùng Liệt Ngang Nạp Đa rất bất đồng, Liệt Ngang Nạp Đa bảo lưu lại làn da trắng sáng và khuôn mặt của nhân loại, mà tên Hấp Huyết Quỷ này , thì như một khối thây khô, toàn thân không có 1 tia huyết sắc, gầy như que củi, huyết quang yếu ớt trong mắt làm cho người ta phát sinh ra cảm giác sợ hãi từ tận đáy lòng .

Thây khô chậm rãi đứng lên, ánh mắt cuối cùng tập trung lại vào trên người Liệt Ngang Nạp Đa ,Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình ở trên không trung.

“Liệt Ngang Nạp Đa, hài tử của ta, chúng ta đã lâu không gặp .” Thây khô mở miệng nói, ngữ khí âm trầm làm cho nhiệt độ xung quanh giảm xuống rất lớn .

“Đúng vậy, Hoắc Tư Nhĩ, người đã ngủ say 200 năm .” Liệt Ngang Nạp Đa mặt không chút thay đổi nói, trên mặt của hắn nhìn không ra bất luận vẻ đau buồn gì, dường như người trước mắt cũng không phải là cừu nhân của hắn.

Hoắc Tư Nhĩ cười thành tiếng, âm thanh tựa như dao nhọn cắt vào thủy tinh rất chói tai, làm cho Tiêu Ngự không nén nổi phải nhíu mày.

Hoắc Tư Nhĩ chậm rãi đem tay phải duỗi đến trên pháp trận phía trước , thân thể hắn giống như biển rộng mênh mông , 1 lát đã đem tất cả máu trong pháp trận hút không còn 1 giọt, thân thể vốn khô héo chợt toả ra sinh cơ vô hạn , thân thể như thây khô nhanh chóng bành trướng, làn da nhẵn nheo như vỏ cây dần dần biến đổi, sau đó trở nên trắng trẻo như 1 thiếu niên, thân thể khô héo đảo mắt liền lần nữa toả ra thanh xuân vô hạn . Hoắc Tư Nhĩ vốn là thây khô đã biến thành một người thiếu niên anh tuấn yêu dị , làn da trắng nõn giống như tạc từ bạch ngọc.

Mắt thấy loại cảnh tượng quỷ dị này, ở trong mắt Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình , cái bộ dáng đẹp trai này thậm chí so với cái thây khô vừa rồi kia càng thêm khủng bố.

Trên lưng Hoắc Tư Nhĩ mọc ra 1 đôi cánh màu đỏ, đôi cánh vẫy lên một chút, bay lên trời, trôi nổi trên không trung, đôi cánh màu đỏ chậm rãi vỗ lên xuống . (tác giả tả là cánh Biên Bức có lông với cái màng thịt chớ hok phải đẹp như cánh ác quỷ đầu nha)

“Liệt Ngang Nạp Đa, người làm cho ta quá thất vọng rồi. Chẳng lẽ mấy trăm năm này, người vẫn chưa hiểu ra , chúng ta bộ tộc Hấp Huyết Quỷ là vì cái gì mà tồn tại sao ? Nhân loại, chỉ là con mồi và thực vật của chúng ta , vứt bỏ tình cảm buồn cười vô vị kia đi , trở lại trong vòng tay của ta , ta có thể khoan dung tha thứ sai lầm cho người .” Hoắc Tư Nhĩ yên lặng nói, trong âm thanh mang một loại ma lực đầu độc quỷ dị .

“Đủ rồi, Hoắc Tư Nhĩ, những này ta đã nghe đủ rồi.” Liệt Ngang Nạp Đa lạnh lùng nhìn về phía Hoắc Tư Nhĩ, nói.

340. Chương 342 Tinh Thần Công Kích

Thấy âm thanh Liệt Ngang Nạp Đa đã không còn kiên nhẫn , Hoắc Tư Nhĩ âm trầm cười .

“Người đã muốn chết như vậy, vậy ta sẽ thành toàn cho người. Người cho là thêm 2 người bọn họ có thể đối phó ta sao?” Hoắc Tư Nhĩ chậm biếm nói, hắn là lão tổ của Hấp Huyết Quỷ, tất cả Hấp Huyết Quỷ đều là từ nơi hắn thu được huyết thống truyền thừa, đồng thời hắn có thể khống chế tất cả Hấp Huyết Quỷ đời thứ nhất, Liệt Ngang Nạp Đa đã ở đây, trận chiến đấu này Liệt Ngang Nạp Đa sẽ không có cách nào tham chiến, vậy cũng sẽ chỉ có Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình có thể động thủ .

Liệt Ngang Nạp Đa quay đầu nhìn Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình là người thừa kế có tố chất nhất mà hắn đã từng thấy qua , nhưng muốn chống lại Hoắc Tư Nhĩ, quả thực là khó khăn quá lớn, nhưng mà, Liệt Ngang Nạp Đa không muốn đợi nữa , hắn căm thù nơi âm u và lạnh lẽo này , chỉ lại tưởng niệm về cha mẹ và Ly Toa.

Liệt Ngang Nạp Đa chỉ có thể đem hy vọng ký thác lên trên người Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình .

“Hoắc Tư Nhĩ, ta sẽ cùng chết với người , chúng ta sẽ vĩnh rơi vào vực sâu vô tận, thế giới này , căn bản không nên có loại sinh vật xấu xí dơ bẩn như Hấp Huyết Quỷ này tồn tại.” Liệt Ngang Nạp Đa nhìn chăm chú vào Hoắc Tư Nhĩ nói, bắt đầu từ khoảng khắc kia , hắn đã quyết tâm chắc chắn phải chết .

“Nhân loại mới là sinh vật dơ bẩn và xấu xí nhất, ta chỉ là ở quét sạch những thứ bỏ đi này mà thôi.” Hoắc Tư Nhĩ oán hận nói, trong con mắt bắn ra 1 tia hung quang.

“Nhưng nhân loại còn có yêu thương , có sự ấm áp , đáng thương cho người Hoắc Tư Nhĩ à , người cái gì cũng không có, người vĩnh viễn cũng không bao giờ có được .” Liệt Ngang Nạp Đa giễu cợt giọng nói, hắn có toàn bộ ký ức của Hoắc Tư Nhĩ , kể cả việc Hoắc Tư Nhĩ bị vứt bỏ, trở thành 1 tên Hấp Huyết Quỷ , những ký ức này, đều là đau đớn vĩnh viễn trong lòng Hoắc Tư Nhĩ .

Hoắc Tư Nhĩ lộ ra biểu tình mê muội, quả thật hắn chưa từng cảm nhận được qua những thứ này.

“Vì cái gì khiến cho ta thà rằng vứt bỏ lực lượng lớn mạnh và sinh mệnh vĩnh hằng cũng muốn phản bội người, là bởi vì tình yêu. Hoắc Tư Nhĩ, người hiểu được cái gì là tình yêu sao? Vì bảo vệ một người mà chấp nhận trả giá bằng cả sinh mệnh của mình . Cha của ta, mẫu thân, còn có Ly Toa, vì báo thù, ta thà rằng cùng người chết đi , dù chết không hối hận.” Liệt Ngang Nạp Đa kiên định nói, nắm kiếm trong tay , chậm rãi chỉ về hướng Hoắc Tư Nhĩ.

Hoắc Tư Nhĩ trong nháy mắt ánh mắt mơ màng rồi lại lập tức trôi qua, lộ ra vẻ mặt khinh thường: ” Cảm tình nhân loại ? Người biến thành Hấp Huyết Quỷ còn chưa chịu giác ngộ sao? Đến đây đi, để cho ta kiến thức xem cái người gọi là dũng khí là cái gì .”

Trong tay Hoắc Tư Nhĩ từ hư không xuất hiện một thanh đại kiếm màu đỏ, từ trên cao nhìn xuống , nhìn vào Liệt Ngang Nạp Đa.

“Chúng ta cần động thủ rồi .” Tiêu Ngự quay đầu đối với Triệu Lam Hình nói, hắn đối với đoạn đối thoại giữa Hoắc Tư Nhĩ và Liệt Ngang Nạp Đa không có gì hứng thú, tựa như xem qua 1 đoạn quảng cáo thôi , kế tiếp mới là chính đề , tiêu diệt Hoắc Tư Nhĩ sẽ có thể thu được ích lợi hắn sẽ không nhỏ, nhưng nếu làm không xong, vậy có nghĩa là nhiệm vụ thất bại.

Khóe miệng Tiêu Ngự lộ ra tia mỉm cười thâm ý, hắn đã có phương pháp đối phó với Hoắc Tư Nhĩ .

Liệt Ngang Nạp Đa khẩn cầu nhìn về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự khẽ nhú mày, ánh mắt của Liệt Ngang Nạp Đa làm cho Tiêu Ngự rất chán ghét, trước đây chuyện này Tiêu Ngự chỉ cho rằng đem giết chết Hoắc Tư Nhĩ như làm 1 nhiệm vụ thông thường mà thôi, mà bây giờ, ánh mắt khấn cầu của Liệt Ngang Nạp Đa đã làm cho nhiệm vụ này có thêm chút cảm giác mơ hồ gì đó. (nó bảo là hấp huyết quỷ hok nên tồn tại thì tức là tính luôn cả 2 đứa bay vào nữa chứ sao – nghi lắm =.=)

Độn Hình!

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, mở ra hiệu quả Biệt Tung, hướng về Hoắc Tư Nhĩ chậm rãi đến gần.

Tinh Thần Trói Buộc!

Tay phải Hoắc Tư Nhĩ vung lên, 1 đạo tinh thần lực đem Liệt Ngang Nạp Đa trói cứng lại, ở dưới Tinh Thần Trói Buộc, Liệt Ngang Nạp Đa căn bản không có cách nào trực tiếp giúp đỡ Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình.

Liệt Ngang Nạp Đa chỉ còn biết không ngừng vùng vẫy gầm gừ, làm như vậy cũng là đối với Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình thêm chút giúp đỡ nhất định, khiến cho Hoắc Tư Nhĩ không thể không tiêu hao thêm nhiều tinh lực đối phó với hắn.

Hoắc Tư Nhĩ cảnh giác hẳn lên, hắn mơ hồ có thể cảm giác được Tiêu Ngự, nhưng không biết Tiêu Ngự ở cái vị trí nào.

Tiêu Ngự dần dần đến gần Hoắc Tư Nhĩ, có vẻ vô cùng cẩn thận, cho Hoắc Tư Nhĩ một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, phát hiện hắn là một cái lever 30 tinh anh + cường hóa.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình lúc này nhiều nhất cũng chỉ có thực lực lever 25 tinh anh + cường hóa, trong đó Tiêu Ngự mạnh hơn và Triệu Lam Hình thì yếu một ít.

Tiêu Ngự đến sau lưng Hoắc Tư Nhĩ, Hấp Huyết Quỷ Nha hướng về vị trí cái cổ của Hoắc Tư Nhĩ ra sức chém xuống.

Đinh, 1 âm thanh thanh thúy vang lên, Hoắc Tư Nhĩ giờ trường kiếm lên ung dung chặn công kích của Tiêu Ngự, hừ lạnh một tiếng: “Không biết tự lượng sức mình.”

Hoắc Tư Nhĩ vung kiếm hướng về Tiêu Ngự chém đi, thế kiếm nhanh chóng mãnh liệt như lôi điện.

Tiêu Ngự khấn trương giữ chặt kiếm chống đỡ, trong một cái chớp mắt, thế kiếm của Hoắc Tư Nhĩ đột nhiên biến đổi, hướng về ngực Tiêu Ngự đâm tới.

Con người của Tiêu Ngự chợt co rút lại, đòn đỡ đã không còn kịp nữa rồi, dứt khoát lấy mạng đổi mạng, Hấp Huyết Quỷ Nha trong tay hướng về Hoắc Tư Nhĩ đâm xuyên tới.

Sụt, trường kiếm của Hoắc Tư Nhĩ cắm vào ngực Tiêu Ngự, từ phía sau lưng xuyên ngược ra, sau khi hắn hoàn thành công kích vẫn ung dung thoải mái, hơi hơi nghiêng người, tránh khỏi công kích của Tiêu Ngự.

một cái hơn 20.000 giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua huyết lượng của bản thân, còn lại 78%.

Tiêu Ngự một đòn không được, Hấp Huyết Quỷ Nha trong tay nhanh chóng hướng về Hoắc Tư Nhĩ tiếp tục bổ xuống.

Hoắc Tư Nhĩ không ngờ tới Tiêu Ngự lại liều mạng như vậy, khấn trương lui về sau, tránh ra khỏi vị trí cũ mấy mét.

Tiêu Ngự lại chém hụt, không có vứt bỏ, giờ lên Hấp Huyết Quỷ Nha trong tay, một chiêu Đột Tiến đến gần Hoắc Tư Nhĩ.

1 đạo Thủy Liệu Thuật dừng ở trên người Tiêu Ngự, đem huyết lượng của Tiêu Ngự hồi phục lại như lúc ban đầu.

“Là thủy hệ thiên phú?” Hoắc Tư Nhĩ kinh sợ nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình phía xa, giờ mới hiểu được Tiêu Ngự tại sao lại liều mạng như thế, nguyên lai là có 1 chức nghiệp trị liệu làm hậu thuẫn. Trước hết tiêu diệt tiểu quỷ đáng ghét biết thủy hệ thiên phú kia đã !

Tiêu Ngự cũng ý thức được, Hoắc Tư Nhĩ tự nhiên có thể động thủ đối với Triệu Lam Hình, hẳn nhất định phải dùng công kích nhanh chóng mãnh liệt ngăn chặn và tiêu hao huyết lượng của Hoắc Tư Nhĩ, như thế mới có hy vọng thắng.

Sau khi Đột Tiến đến gần Hoắc Tư Nhĩ, Hấp Huyết Quỷ Nha trên tay phải Tiêu Ngự hướng về Hoắc Tư Nhĩ nặng nề bổ xuống, không có thêm phòng thủ, mà là toàn lực tấn công.

Đình đình đình, trên không trung vang lên từng tiếng sắt thép va chạm, Tiêu Ngự và Hoắc Tư Nhĩ quần lấy nhau công kích , nhất thời cực kỳ khốc liệt , chỉ thấy 2 cái thân ảnh ở trên không trung không ngừng lóe lên.

Sụt , trên không trung 2 người tách ra, Tiêu Ngự lau một chút vết máu nơi khóe miệng, khóe miệng lộ ra 1 nụ cười lạnh, vài giọt máu tươi theo thân kiếm Hấp Huyết Quỷ Nha chậm rãi từng giọt rơi xuống.

Tiêu Ngự đã trúng của Hoắc Tư Nhĩ 6 kiếm, nếu như không có Triệu Lam Hình trị liệu chỉ sợ hẳn sớm đã bỏ mạng, sau khi đã nhận 6 kiếm, hẳn cuối cùng cũng trúng được 1 kiếm, đối với Hoắc Tư Nhĩ tạo thành hơn 10.000 giá trị thương tổn, mặc dù so sánh với 300.000 huyết lượng Hoắc Tư Nhĩ, hơn 10.000 này căn bản coi như không tính là gì cả .

Hoắc Tư Nhĩ vừa định nhắm về phía Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự lại nhắc chân, một cái Long Tường Thuật đá ra ngoài.

Hoắc Tư Nhĩ cũng đành chịu chỉ có thể chống đỡ, 2 người lại đánh nhau quần vào một chỗ .

Soẹt soẹt soẹt, Tiêu Ngự liên tục ăn phải 3 kiếm, huyết lượng trong nháy mắt chỉ còn lại có 39%. Sau khi trúng phải công kích, Tiêu Ngự cũng không thèm để ý, Hấp Huyết Quỷ Nha lần thứ 2 hướng về Hoắc Tư Nhĩ chém tới.

Ác mộng!

Sau khi Triệu Lam Hình ngâm xướng 10 giây đồng hồ, thi triển kỹ năng Ác Mộng, tinh thần lực mạnh mẽ quét ra ngoài, phạm vi 25m, là một cái khu vực tương đối rộng lớn.

Đang trong lúc cùng Tiêu Ngự đánh nhau kịch liệt , Hoắc Tư Nhĩ bị luồng tinh thần lực cường đại này công kích đến, rên lên một tiếng, trên mặt tái nhợt, lưng lay tựa như sắp đổ, khóe miệng tràn ra 1 ngụm máu tươi.

Trên đầu Hoắc Tư Nhĩ phiêu khởi một cái hơn 50.000 giá trị thương tổn.

Tiêu Ngự hơi ngậy người, tên Hoắc Tư Nhĩ này không ngờ lại sợ tinh thần công kích!

Đúng lúc này, Liệt Ngang Nạp Đa chợt phát hiện Tinh Thần Trói Buộc trên người được buông lỏng, thét dài một tiếng, tránh thoát Tinh Thần Trói Buộc của Hoắc Tư Nhĩ, giơ lên trường kiếm trong tay hướng về Hoắc Tư Nhĩ xông tới.

Tiêu Ngự vỗ trán, đầu óc mình thực sự ngốc a , bộ sáo trang bá tước trên người Triệu Lam Hình kia là từ trong bản đồ nhiệm vụ phụ bản này lùm được , cộng thêm kỹ năng trên sáo trang là một cái kỹ năng công kích tinh thần cực kỳ hiểm thấy , tự nhiên sẽ là mấu chốt của nhiệm vụ phụ bản , vừa rồi tại sao lại không nghĩ đến điều này a !

Liệt Ngang Nạp Đa thoát được ra, cùng Tiêu Ngự liếc mắt, 2 người ăn ý đánh về phía Hoắc Tư Nhĩ, thừa dịp hẳn suy yếu lấy mạng của hắn , Hoắc Tư Nhĩ vừa trúng phải tinh thần công kích, chính là khi dễ dàng đối phó nhất, cho dù bọn họ hiểu không có khả năng dễ dàng tiêu diệt Hoắc Tư Nhĩ như vậy, nhưng bây giờ có thể tiêu hao huyết lượng của Hoắc Tư Nhĩ cũng là quá tốt rồi.

Tiêu Ngự và Liệt Ngang Nạp Đa giáp công Hoắc Tư Nhĩ, lấy mắt thường không thể theo kịp 3 cái thân ảnh đang tốc chiến cùng một chỗ, quần lấy nhau ở trên không trung.

Nơi ngực lại truyền đến cảm giác đau đớn như bị xé rách, Tiêu Ngự biết, thân thể hẳn 1 lần nữa lại bị trường kiếm của Hoắc Tư Nhĩ đâm xuyên qua, nhưng vẫn không có dừng lại, hướng về Hoắc Tư Nhĩ 1 kiếm bổ tới.

Hoắc Tư Nhĩ nghiêng mình tránh thoát, sau lưng 1 đạo kiếm quang từ phía trên, bao phủ xuống, trường kiếm của Liệt Ngang Nạp Đa nặng nề chém vào bả vai của Hoắc Tư Nhĩ.

Liệt Ngang Nạp Đa đã ở vào trạng thái điên cuồng, mãnh liệt quát một tiếng, trường kiếm ép xuống, 2 người từ trên không trung rơi xuống mặt đất.

Ầm , Hoắc Tư Nhĩ rơi xuống mặt đất, cát bụi mù mịt, đột nhiên quay người, nhe răng cười dùng khủy tay 1 kích đánh lên bụng Liệt Ngang Nạp Đa , đem Liệt Ngang Nạp Đa đánh bay ra ngoài, thân thể lún sâu vào vách đá , đánh cho vách đá thành vụn mảnh bay khắp nơi .

Không biết từ khi nào, Tiêu Ngự đã xuất hiện ở sau lưng Hoắc Tư Nhĩ, Hấp Huyết Quỷ Nha mãnh liệt cắm vào lưng của Hoắc Tư Nhĩ, trường kiếm ngấp vào trong thân thể, mừng rỡ, mãnh liệt hướng ra phía ngoài rạch 1 nhát.

Dịch Cốt!

Tiêu Ngự đột nhiên phát hiện, trường kiếm này kéo như thế nào cũng không động, vừa ngẩng đầu, phát hiện trường kiếm trong tay đã bị Hoắc Tư Nhĩ dùng tay phải bắt lấy, Hoắc Tư Nhĩ huých một cái , đem Tiêu Ngự đung cho bay ra ngoài.

1 đạo Thủy Liệu Thuật dừng ở trên đầu Tiêu Ngự.

Nếu như không có trị liệu, Tiêu Ngự cũng không biết đã chết bao nhiêu lần .

Hoắc Tư Nhĩ chậm rãi đập cánh, trôi nổi trên không trung, trên người nơi nơi đều là vết thương và máu, còn có mấy cái lỗ thủng lớn , nhưng uy nghiêm vẫn không hề giảm, tựa như ma thần địa ngục vậy.

Huyết lượng của Hoắc Tư Nhĩ đã bị Tiêu Ngự và Liệt Ngang Nạp Đa xóa sạch quá nửa, lúc này còn lại hơn 100.000 huyết lượng.

Vết thương trên người Hoắc Tư Nhĩ đã ngừng chảy máu, vết thương đang chậm rãi khép lại, hẳn ánh mắt lạnh lùng âm u nhìn chăm chú vào Triệu Lam Hình phía xa, hẳn hiểu, tiêu diệt Triệu Lam Hình là việc cấp bách nhất hiện tại .

Tiêu Ngự chậm rãi bay lên, đem Triệu Lam Hình ngăn cản ở sau người, cầm Hấp Huyết Quỷ Nha, lạnh lùng nhìn vào Hoắc Tư Nhĩ.

341. Chương 343 Nha Khẩu Quan

“Đi chết đi.” Hoắc Tư Nhĩ hét lên một tiếng, từ trên cao lao xuống phía dưới hướng Tiêu Ngự đánh đến , tựa như 1 con chim ưng vỗ mồi.

Tiêu Ngự giơ Hấp Huyết Quỷ Nha lên nghênh đón, vung kiếm chém một cái, 1 đạo kiếm khí hình bán nguyệt chém ra ngoài, uy nghiêm kinh người.

Hoắc Tư Nhĩ đang vọt tới bên cạnh Tiêu Ngự đột nhiên thân ảnh thoáng cái lướt qua , làm cho Tiêu Ngự mất mục tiêu, công kích thất bại. Tiêu Ngự biết có chuyện không ổn , vừa quay đầu đã phát hiện Hoắc Tư Nhĩ đang nhắm phía Triệu Lam Hình tấn công đến .

Đình , 1 âm thanh thanh thúy vang lên, trường kiếm trong tay Triệu Lam Hình ngăn chặn công kích của Hoắc Tư Nhĩ lại . Hoắc Tư Nhĩ lạnh lùng cười, giương tay lên cao biến chiêu.

Sụt sụt, Triệu Lam Hình đã bị dính 2 kiếm, công kích của Hoắc Tư Nhĩ quá nhanh, liên miên không dứt. Tiêu Ngự khẩn trương quay người cứu viện Triệu Lam Hình.

Trường Không Trảm!

1 thân ảnh lướt như sao băng bắn tới hướng Hoắc Tư Nhĩ, là Liệt Ngang Nạp Đa, trường kiếm trong tay như cầu vồng xuyên qua không trung, hướng về Hoắc Tư Nhĩ đâm tới.

Ầm , Hoắc Tư Nhĩ và Liệt Ngang Nạp Đa đụng vào nhau, ánh đao hiện lên, 1 đạo máu bắn ra, 2 cái thân ảnh lần lượt bật ra sau.

Hoắc Tư Nhĩ không có bị thương, cánh của Liệt Ngang Nạp Đa lại bị gãy đoạn, tiên huyết chảy đầm đìa , mảnh cánh rơi trên mặt đất, run rẩy giật mình. Vai phải Liệt Ngang Nạp Đa máu chảy như nước , 1 lát sau máu tươi mới ngừng lại , 1 chiếc cánh mềm màu đỏ chậm rãi mọc ra.

“Người vẫn kém như xưa , không có chút tiến bộ .” Hoắc Tư Nhĩ lạnh nhạt nói.

“Giá trị ma pháp của ta hồi không kịp.” Triệu Lam Hình lo lắng đánh tiếng với Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự sững sốt. Nói: “Làm sao lại hao tổn nhanh như vậy?” Sau khi hoàn thành dẫn dắt của Hấp Huyết Quỷ. Các hạng mục thuộc tính của Triệu Lam Hình tăng lên rất nhiều. Giá trị ma pháp rất biến thái. Không nên hết nhanh như vậy mới đúng.

“Công kích của hắn có hiệu quả hút ma pháp.” Vừa rồi đã trúng phải 2 lần công kích. Ma pháp của Triệu Lam Hình đã bị hút ra gần tới đáy .

“ ... ”

Hiệu quả hút ma pháp này quả thực quá khó ứng phó . Nếu như ma pháp của Triệu Lam Hình bị tiêu hao hết . Tình huống của 3 người Tiêu Ngự chắc chắn có thể sẽ càng thêm khó khăn. Hoắc Tư Nhĩ còn sót lại không đến 100.000 huyết lượng. Trong lòng Tiêu Ngự đã có chút phân vân.

Ánh mắt âm u lạnh lẽo của Hoắc Tư Nhĩ liếc 1 vòng qua 3 người Tiêu Ngự. Quát lạnh một tiếng: “Hiện ra đi. Hồi đây tổ trung thành của ta . Phệ Hồn Thiên Lang hiện.”

1 con cự lang màu đen xuất hiện ở bên cạnh Hoắc Tư Nhĩ, toàn thân bao trùm bộ lông màu đen tuyền , trên lưng mọc ra 1 đôi cánh chim cường tráng , 1 đôi mắt màu xanh thăm thẳm tập trung lên người Liệt Ngang Nạp Đa.

“Không nghĩ tới đã tiến hóa thành Phệ Hồn Thiên Lang !” Liệt Ngang Nạp Đa không khỏi động dung.

” Kẻ phản bội khốn kiếp , chịu chết đi.” Hoắc Tư Nhĩ vỗ lưng Phệ Hồn Thiên Lang , Phệ Hồn Thiên Lang hướng về Liệt Ngang Nạp Đa đánh tới.

“Người và Liệt Ngang Nạp Đa đối phó con Thiên Lang kia, ta đối phó Hoắc Tư Nhĩ!” Tiêu Ngự quyết đoán nói.

“Ta không còn bao nhiêu ma pháp, không có cách nào cung cấp trị liệu, người đánh không lại hắn đâu.”

“Yên tâm, ta không sao, đừng quên ta còn có Phượng Hoàng Vũ!”

Triệu Lam Hình giật mình, nàng đã hiểu ý định của Tiêu Ngự , nếu như một chiêu kia có thể thành công, nói không chừng có thể làm hết Hoắc Tư Nhĩ.

Liệt Ngang Nạp Đa cùng Phệ Hồn Thiên Lang quấn lấy nhau, Phệ Hồn Thiên Lang gầm gừ một tiếng, cắn vào bụng Liệt Ngang Nạp Đa, cổ sức xé ra một khối thịt đem theo máu chảy đầm đìa . Liệt Ngang Nạp Đa cũng 1 kiếm đâm vào bụng Phệ Hồn Thiên Lang, ra sức xoắn.

Phệ Hồn Thiên Lang gầm lên một tiếng, hướng phía trước phóng đi , lôi theo Liệt Ngang Nạp Đa ra sức lao vào vách đá.

Thủy Liệu Thuật!

Triệu Lam Hình cho Liệt Ngang Nạp Đa một cái Thủy Liệu Thuật, đem huyết lượng Liệt Ngang Nạp Đa hồi phục lại.

Hoắc Tư Nhĩ ánh mắt tập trung lên Triệu Lam Hình, gầm nhẹ một tiếng, trường kiếm trong tay tiến nhanh trong không trung, hướng về nàng đâm thẳng tới.

Không thể lại tùy tiện xuất kích , Tiêu Ngự lùi về sau 1 khoảng, đem Triệu Lam Hình bảo hộ ở sau người, Hấp Huyết Quỷ Nha trong tay nghênh đón hướng Hoắc Tư Nhĩ.

Trường kiếm trong tay Hoắc Tư Nhĩ liên tục phát ra mấy cái Trọng Trảm , chém vào trên Hấp Huyết Quỷ Nha trong tay Tiêu Ngự.

Đinh đinh đinh, mỗi tiếng sau so với mỗi tiếng trước ngày càng nặng nề hơn , từ trên Hấp Huyết Quỷ Nha truyền đến lực lượng cuộn cuộn mãnh liệt làm cho Tiêu Ngự mấy lần suýt buông tay . Tiêu Ngự lộn vòng một cái , mới ổn định lại được thân hình tại không trung.

Hoắc Tư Nhĩ mãnh liệt đánh tới, đem Tiêu Ngự đánh bay ra ngoài, một cái Công Kích , lao đến bên cạnh Triệu Lam Hình, thêm mấy cái công kích xuất ra, nhanh chóng mãnh liệt vô cùng.

” Ma pháp cạn sạch rồi.” Triệu Lam Hình vội la lên, nàng lại bị Hoắc Tư Nhĩ công kích trúng vài lần, ma pháp bị rút rỗng cột .

Tiêu Ngự hướng Liệt Ngang Nạp Đa ở bên kia nhìn thoáng qua, Liệt Ngang Nạp Đa đang bị Phệ Hồn Thiên Lang áp đảo liên tục lùi về sau, ngày càng nguy hiểm, dĩ nhiên đã ốc không mang nổi mình ốc rồi .

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua, huyết lượng bản thân, còn lại 65%, cùng hoàn cảnh vừa nãy bất đồng, lần này hẳn đã không còn ai có thể trợ giúp . (bất đồng – tức là hok giống nhau , khác biệt ,khác nhau)

Ánh mắt Tiêu Ngự lướt qua kỹ năng, cuối cùng dừng ở kỹ năng tự bạo Thị Huyết Cốt Châu và kỹ năng Phượng Hoàng Niết Bàn của Phượng Hoàng Vũ, 2 cái kỹ năng này là sát chiêu cuối cùng của Tiêu Ngự, nếu như chính diện không có cách nào đánh bại Hoắc Tư Nhĩ, thì cũng chỉ có thể sử dụng đến chiêu này .

Tiêu Ngự nhắm phía lao đến Hoắc Tư Nhĩ, tựa như mãnh hổ hạ sơn, hoàn toàn dùng đầu pháp liều mạng.

Hoắc Tư Nhĩ tung kiếm chống đỡ công kích của Tiêu Ngự, tay vòng ra sau lưng , 1 kiếm đâm ra, chuẩn xác đâm vào thân thể Tiêu Ngự. Tiêu Ngự hoàn toàn không quan tâm đến tình trạng vết thương của bản thân, rống lên một tiếng dữ dội, tay trái bắt lấy trường kiếm của Hoắc Tư Nhĩ, tay phải hướng về Hoắc Tư Nhĩ vùng tay chém xuống.

Ngực bị đâm xuyên, tay trái bị trường kiếm cắt chảy máu , Tiêu Ngự lại không hề nhíu mày chút nào (chỉ nhìn mặt thôi) , 1 khí thế bi tráng , khiến ngay cả Hoắc Tư Nhĩ cũng phải cảm thấy một chút run sợ.

Hoắc Tư Nhĩ muốn rút ra trường kiếm, lại bị Tiêu Ngự gắt gao nắm chặt .

Hấp Huyết Quỷ Nha trong tay Tiêu Ngự khí thế mạnh mẽ sắc bén , 1 kiếm đem cánh tay trái của Hoắc Tư Nhĩ chém đứt.

Máu tươi phun ra, Hoắc Tư Nhĩ hét lên một tiếng bi thảm, vẻ mặt bởi vì đau đớn mà vặn vẹo dữ tợn.

Hoắc Tư Nhĩ mãnh liệt đem trường kiếm rút ra, lại thêm 1 kiếm đâm vào ngực Tiêu Ngự, Tiêu Ngự lúc này cũng không quan tâm, trường kiếm trong tay từng kiếm từng kiếm chém vào trên người Hoắc Tư Nhĩ.

“Đi tìm chết đi!” Tiêu Ngự lạnh lùng điên cuồng quát lên, Hấp Huyết Quỷ Nha đâm vào ngực Hoắc Tư Nhĩ, mãnh liệt ấn tới , từ sau lưng Hoắc Tư Nhĩ xuyên thấu ra, dùng trường kiếm đẩy Hoắc Tư Nhĩ, điên cuồng hướng vách đá lao đến .

Hoắc Tư Nhĩ thế nào cũng không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại có thể liều mạng như vậy, mặc dù không ngừng đánh trả, so sánh với khí thế của Tiêu Ngự , lại vẫn kém hơn rất nhiều, bị Tiêu Ngự đâm cho bay ngược về phía sau .

Ầm một tiếng , Tiêu Ngự đem Hoắc Tư Nhĩ đâm sầm vào vách đá.

Sụt sụt sụt , Hoắc Tư Nhĩ liên tục đâm kích đem ngực Tiêu Ngự đâm thành mấy cái lỗ thủng, số huyết lượng còn sót lại của Tiêu Ngự rốt cuộc cũng cạn hết .

“Ha ha, ranh con không biết lượng sức, đi tìm chết đi.” Hoắc Tư Nhĩ bị mùi máu tanh kích thích , điên cuồng cười lớn .

Ở 1 sát na huyết lượng tụt xuống đáy kia, khoe miệng Tiêu Ngự lộ ra nụ cười âm hiểm, khuôn mặt màu trắng trong nháy mắt bị khí huyết màu đỏ tràn ngập, trên người dính đầy máu làm cho hắn trông như 1 viên cổ ma thần đang mỉm cười vậy.

“Là tự bạo!” Hoắc Tư Nhĩ cảm giác được Tiêu Ngự có điểm khác thường, ngay lập tức sợ tới mức mặt không còn chút máu, muốn đem Tiêu Ngự đẩy ra.

Nhưng mà, đã không còn kịp nữa rồi.

Bùm, tiếng nổ vang lớn, Tiêu Ngự toàn thân nổ tung ra, 1 luồng khí lưu mạnh mẽ bộc phát.

Cả sơn động rung lên, nổ mạnh nảy sinh ra sóng xung kích đem Triệu Lam Hình hất tung ra ngoài, ngay cả Phệ Hồn Thiên Lang và Liệt Ngang Nạp Đa ở xa cũng không cách nào thoát khỏi, bị sóng xung kích tấn công ngã trái ngã phải.

Tận dụng thời cơ, khi ở sóng xung kích lan ra khắp nơi, Liệt Ngang Nạp Đa 1 kiếm đâm vào trong miệng Phệ Hồn Thiên Lang, ra sức rạch ra, đem Phệ Hồn Thiên Lang cắt thành 2 nửa, nứt nở một tiếng, từ trên không trung rơi xuống.

Đất rung núi chuyển, nổ dữ dội sinh ra uy nghiêm làm cho Liệt Ngang Nạp Đa không nén nổi xúc động trong lòng, gian nan hướng về trung tâm vụ nổ nhìn lại, ngoài 1 mảnh huyết quang màu đỏ, còn lại cái gì cũng nhìn không thấy nữa.

Vụ nổ sinh ra sóng xung kích đem vách đá gần đó nghiền ép thành muôn vàn mảnh vỡ, từng đạo quang hoa hoa nhanh chóng ở trên vách đá lan tràn ra, trên mặt đất có vô số tảng đá bị sóng xung kích hất tung lên, nặng nề nện lên trên thạch bích, hóa thành mảnh nhỏ.

Qua hồi lâu, vụ nổ dần dần lắng xuống, bụi khói tràn ngập.

“Thành công rồi sao?” Triệu Lam Hình có chút lo lắng trầm nghĩ, nàng biết trong tay Tiêu Ngự có Phượng Hoàng Vũ, cho dù bị chết cũng có thể sống lại được, nên nàng cũng không phải lo lắng về chuyện đó.

Hoắc Tư Nhĩ chết rồi?

Nhìn vào nơi tràn ngập khói bụi, giữa đôi lông mày Liệt Ngang Nạp Đa hơi co lại, trường kiếm trong tay chậm rãi nâng lên.

Hồi lâu, khói bụi dần dần lắng xuống, chậm rãi ổn định, 1 thân ảnh xuất hiện ở trong tầm mắt của Triệu Lam Hình và Liệt Ngang Nạp Đa.

Thấy rõ là bộ dáng của Hoắc Tư Nhĩ, Triệu Lam Hình không tự giác lui lại phía sau mấy bước.

Hoắc Tư Nhĩ trên người không còn một khối da nào nguyên vẹn, tất cả đều bị sóng xung kích xé thành mảnh nhỏ, trông mắt chỉ còn có 1 con người, trồng lên, 1 bên khác thì chỉ còn lại có hốc mắt thật sâu. Ngoài ra, tứ chi chỉ còn lại có một cái cánh tay, rất nhiều nơi huyết nhục đều bị phá hủy, lộ ra đầy đặc xương trắng hếu.

Hắn còn sống! Triệu Lam Hình kinh hãi, không nghĩ tới Tiêu Ngự đã dùng tới tự bạo mà vẫn không thể nào đem Hoắc Tư Nhĩ tiêu diệt.

Đôi mày thanh tú Triệu Lam Hình nhăn lại một chút, nhìn thoáng qua giá trị ma pháp, ma pháp đã phục hồi không ít, bắt đầu ngâm xương chú ngữ thật dài.

Ác Mộng!

Triệu Lam Hình thi triển kỹ năng Ác Mộng, 1 đạo năng lượng tinh thần hướng ra phía ngoài lan rộng ra.

Khắc khắc, khắc khắc.

“Ta là bất tử, khắc khắc!” Hoắc Tư Nhĩ phát ra tiếng cười sắc nhọn, một tiếng nổ nặng nề vang lên, năng lượng tinh thần của Triệu Lam Hình nặng nề va chạm ở ngực Hoắc Tư Nhĩ, tiếng cười sắc nhọn của Hoắc Tư Nhĩ như cắt kim loại bỗng dừng đột nhiên dừng lại, thân thể không ngừng run rẩy, ánh mắt dần dần rời rạc, hướng về mặt đất ngã xuống.

Bịch , Hoắc Tư Nhĩ nặng nề ngã lên mặt đất, bốc lên khói bụi đầy trời.

Nhìn thoáng qua Hệ Thống Nhắc Nhở, Hoắc Tư Nhĩ cuối cùng cũng bị tiêu diệt , phù , Triệu Lam Hình thở ra 1 hơi dài, cổ nén chán ghét trong lòng, hướng về phía dưới bay xuống, đem thứ Hoắc Tư Nhĩ rơi xuống Liệt Ngang Nạp Đa tâm thần đột nhiên buông lỏng, bay xuống, tựa người ở 1 trên tầng đá, nặng nề thở hổn hển, trên mặt lại là 1 vẻ giải thoát nhẹ nhàng thoải mái .

“Xin lỗi.” Liệt Ngang Nạp Đa nhìn về phía Triệu Lam Hình, xin lỗi nói, hẳn cho rằng Tiêu Ngự chết rồi .

Triệu Lam Hình lắc lắc đầu, nói: “Hắn còn sống.”

Liệt Ngang Nạp Đa nghi hoặc nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình, thấy được Triệu Lam Hình vẻ mặt bình tĩnh, gật đầu, không nói thêm nữa.

Nhiệm vụ cuối cùng cũng đã hoàn thành .

Triệu Lam Hình kiên nhẫn chờ đợi , trong lòng khó tránh khỏi có chút thấp thỏm, kỹ năng Phượng Hoàng Niết Bàn thật sự có thể dùng sao? Triệu Lam Hình rất sợ điều ngoài ý sảy ra .

5 phút, nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn.

Không trung bùng lên 1 chùm hỏa diễm màu đỏ.

Triệu Lam Hình bỗng nhiên đứng lên, có chút kích động nhìn lên không trung.

Liệt Ngang Nạp Đa lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Sau 1 lúc lâu, hỏa diễm trên không trung bốc cháy tụ lại càng ngày càng nhiều, hừng hực thiêu đốt , huyền hóa ra hình dáng 1 con Hỏa Phượng Hoàng , con Hỏa Phượng Hoàng này hót lên một tiếng thánh thót , ngựa đầu bay đi, rồi tiêu thất hẳn bóng dáng .

1 thân ảnh xuất hiện ở trên không trung, dần dần , trở nên rõ ràng, đó chính là Tiêu Ngự.

“Phượng hoàng niết bàn, không ngờ lại có thể là phượng hoàng niết bàn.” Liệt Ngang Nạp Đa kinh ngạc nói, hẳn hiểu rộng biết nhiều , đối với cái kỹ năng này tự nhiên là đã từng nghe thấy.

Tiêu Ngự từ trên không trung bay xuống, hướng về phía bên cạnh nhìn thoáng qua, xác chết Hoắc Tư Nhĩ đang lẳng lặng nằm trên mặt đất, mỉm cười, tổn thất 1 lần kỹ năng tái sinh, tuy nhiên có thể tiêu diệt Hoắc Tư Nhĩ, cũng coi như đáng giá.

“Ra 2 cái trang bị Sử Thi.” Triệu Lam Hình nói.

Tiêu Ngự gật đầu, hướng về Liệt Ngang Nạp Đa nhìn lại, nói: “Nhiệm vụ đã hoàn thành, chúng ta cũng tới lúc rời đi rồi .”

Liệt Ngang Nạp Đa cười nhạt, đem 2 bình dược hoàn vứt cho Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, nói: ” 2 bình dược hoàn này có thể cho các người biến đổi trở về thành nhân loại, các người đi đi .”

Liệt Ngang Nạp Đa hướng tầm mắt nhìn về phía vị trí để thạch quan (thạch quan ở đoạn này hok nhầm là quan tài bằng đá), phía dưới thạch quan vừa lúc lộ ra một cái thông đạo âm u.

Tiêu Ngự theo ánh mắt Liệt Ngang Nạp Đa nhìn đến , phát hiện cái cửa vào thông đạo kia.

“Theo nơi này đi tới , người sẽ có thể tìm được đường ra .”

Tiêu Ngự gật đầu, đối với Triệu Lam Hình nói: “Chúng ta đi ra ngoài thôi .”

“Ân.” Triệu Lam Hình lên tiếng.

Tiêu Ngự đang muốn rời đi, nhấn Phệ Hồn trên tay trái bỗng nhiên phát ra âm thanh sắc nhọn, hẳn nghi hoặc dừng bước.

Tiêu Ngự cảm giác được trên nhấn Phệ Hồn truyền đến hấp lực cường đại , 1 sợi hơi thở linh hồn màu đen , bị thu vào trong nhấn Phệ Hồn, nhấn Phệ Hồn biến ảo hào quang âm u kỳ dị .

Tiêu Ngự tra một chút thuộc tính của nhãn Phệ Hồn , thuộc tính nhãn Phệ Hồn đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Nhãn Phệ Hồn bị phong ấn: vật phẩm, cấp Truyền Thuyết. Huyết lượng +200, thể lực +100, tốc độ công kích +12, khi công kích thêm vào linh hồn hiệu ứng nguyên rửa suy yếu. Trạng thái bị phong ấn. Đã mở tầng phong ấn thứ nhất .

Thêm vào hiệu quả, thôn phệ linh hồn.

“Ồ, cái giới chỉ này có phần cổ quái a .” Liệt Ngang Nạp Đa ngạc nhiên nói.

“Đúng vậy.”

“Nếu như ta nhớ không lầm mà nói, đây là nhãn Phệ Hồn, có thể thu linh hồn để tăng lên thuộc tính. Cát kỹ cái giới chỉ này đi, sau này nó có thể sẽ cho người rất nhiều kinh ngạc và vui mừng hơn nữa .” Liệt Ngang Nạp Đa nói.

“Cảm ơn.” Tiêu Ngự chân thành nói, xem ra cái giới chỉ này quả thật không đơn giản, sau khi mở ra tầng phong ấn thứ nhất , thuộc tính đã vô cùng không tệ , sau này chắc chắn sẽ còn tiếp tục biến hóa , sau này để cho nhãn Phệ Hồn thu thêm một ít linh hồn cường đại, mở ra phong ấn trong đó, không biết hiệu quả sẽ còn phải như thế nào đây.

Sau khi cùng Liệt Ngang Nạp Đa cáo biệt, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình hướng tới cửa vào thông đạo kia đi đến, trước khi tiến vào thông đạo , hần nhìn thoáng qua Liệt Ngang Nạp Đa, Liệt Ngang Nạp Đa bộ dáng tươi cười mãn nguyện , ý nguyện xưa của hần đã hoàn thành .

Khe nứt trên vách động càng ngày càng lớn , nơi này rất nhanh đã muốn sụp xuống , Tiêu Ngự trong lòng trầm xuống, quay đầu lại nhìn thoáng qua Liệt Ngang Nạp Đa, nhưng cuối cùng vẫn dứt khoát tiến vào thông đạo.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình luồn lách ở trong thông đạo hắc ám, đi ra phía ngoài, phía sau truyền đến một tiếng vang lớn, mặt đất run rẩy dữ dội , Tiêu Ngự hiểu, Động Nhím đang sụp xuống, Liệt Ngang Nạp Đa hẳn chắc chắn phải chết, tuy nhiên đối với Liệt Ngang Nạp Đa mà nói, đây là kết cục tốt nhất đối với hần . Tiêu Ngự đã sớm nhìn ra, tâm chí của Liệt Ngang Nạp Đa đã chết từ lâu rồi .

U Linh Bửu Mông cũng dừng lại , trở về đây chuyển răng nanh của Tiêu Ngự, nhìn thoáng qua lever của U Linh Bửu Mông, trong khoảng thời gian Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đối phó với Hoắc Tư Nhĩ này, U Linh Bửu Mông không ngờ lại có thể đã lên tới lever 25, tốc độ này thật là siêu tốc a .

Cái này cũng khó trách, sau khi Tiêu Ngự biến thành Hấp Huyết Quỷ, thực lực của U Linh Bửu Mông gia tăng rất nhiều, đập những Dũng Sĩ Nhím tinh anh kia tựa như đập quái thường vậy , tốc độ thăng cấp tự nhiên là nhanh đến đỉnh điểm.

” 2 cái trang bị cấp Sử Thi kia là cái gì vậy ?” Tiêu Ngự hỏi, lever 30 siêu cấp tinh anh rơi ra trang bị cấp Sử Thi, thật đúng là có phần đáng mong đợi a .

Triệu Lam Hình đem 2 kiện giao dịch cho Tiêu Ngự. Tiêu Ngự tra một chút thuộc tính.

Vĩnh Hằng Ma Bình: vật phẩm, cấp Sử Thi. Sau khi sử dụng trực tiếp phục hồi 5.000 ma pháp, đóng băng 10 phút, không ảnh hưởng khi sử dụng với ma lực được hoàn .

Thứ tốt a , có Vĩnh Hằng Ma Bình, class Pháp sư mỗi 10 phút là có thể uống 1 lần ma pháp được hoàn, khôi phục tổng cộng cao tới 5.000, có thể sử dụng vô hạn lần, quả thực là vũ khí sắc bén để giết quái luyện cấp.

“Ma bình này người cầm đi.” Tiêu Ngự đem Vĩnh Hằng Ma Bình đưa cho Triệu Lam Hình, nói, tiếp tục xem tiếp .

Nha Đầu Quan Hoắc Tư Nhĩ (Mũ răng nanh của hoắc tư nhĩ): vật phẩm, cấp Sử Thi. Phòng ngự 128-130, huyết lượng +100, 3% hiệu quả hút máu, mỗi giây phục hồi 5 huyết lượng, kháng ma pháp +50, cộng thêm kỹ năng, Vĩnh Hằng Nguyên Thạch, tiến vào trạng thái biến thành đá, mỗi giây tiêu hao 1 năng lượng, trong lúc sử dụng miễn dịch với công kích ma pháp.

Hấp Huyết Quỷ Cường Nhiệt : sau khi sử dụng tốc độ công kích +25%, tốc độ di chuyển +25%, duy trì 10 giây, không tác dụng phụ, đóng băng 2 phút.

Hiệu Quả Đặc Thù : sinh vật triệu hồi độ trung thành +20, năng lực của sinh vật triệu hồi được tăng 10%, sủng vật mỗi lần thăng cấp sẽ có xác suất 1% biến dị thu được kỹ năng hiếm thấy.

Lại là một cái kỹ năng trạng thái luôn a, làm cho Tiêu Ngự kinh hỉ vạn phần, loại kỹ năng trạng thái này không tác dụng phụ (ám chỉ hiệu quả xấu í mà) , đối với Tiêu Ngự mà nói tự nhiên là càng nhiều càng tốt. Nhất là tốc độ di chuyển gia tăng 25%, chắc chắn sẽ kiến cho tốc độ của Tiêu Ngự lại gia tăng thêm không ít , giúp cho Tiêu Ngự đột kích (tấn công bất ngờ) càng thêm thần tốc, trung cấp Phong Tốc Được Hoàn + Tật Phong Bộ + Tật Phong Gia Tốc + Hấp Huyết Quỷ Cường Nhiệt, tốc độ di chuyển này so với ngựa xịn thì vẫn còn ngưu hơn không ít.

Đồng thời hiệu quả đặc biệt của Nha Đầu Quan Hoắc Tư Nhĩ cũng là rất không tệ, là nhằm vào sinh vật triệu hồi , Tiêu Ngự nghĩ tới khi Hoắc Tư Nhĩ triệu hồi ra con Phệ Hồn Thiên Lang kia , xem ra Hoắc Tư Nhĩ cũng là 1 tên gia hỏa triệu hồi cao cấp . Mấy thuộc tính này cũng đã đủ khiến cho giá trị của Nha Đầu Quan Hoắc Tư Nhĩ tăng lên gấp bội , nhất là 1% xác suất xảy ra biến dị thu được kỹ năng hiếm thấy, hạng mục thuộc tính này càng đáng giá hơn nữa .

Tiêu Ngự đem cái đầu quan (mũ) cấp Truyền Thuyết trên người không quan trọng kia thay xuống, thay Nha Đầu Quan Hoắc Tư Nhĩ lên , nhiệm vụ lần này thu hoạch cực kỳ phong phú, khiến cho Tiêu Ngự rất cao hứng.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình 1 bên nói chuyện phiếm, 1 bên tiếp tục qua lại trong thông đạo, sau 1 lát , Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình không ngờ lại đã đi tới chỗ mộ táng đàn (chắc là tể đàn dùng để mai táng .=.) , trung tâm mảng đất trống phủ kín chi chít thạch quan .

Hướng phía cuối mộ táng đàn nhìn lại, phía trước có 1 số bậc thang thông tới nơi này, xem ra nơi đó chính là cửa ra .

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đi qua 1 đám thạch quan , xung quanh khí tức âm u làm cho người ta có phần sởn tóc gáy, căn cứ theo ký ức của Liệt Ngang Nạp Đa , Tiêu Ngự hiểu , nơi này chính là cội nguồn của Hấp Huyết Quỷ , Hoắc Tư Nhĩ bị cha mẹ vứt bỏ, khổ cực lắm than chỉ có thể tránh ở chỗ này trong đám thi thể , lâu dài tiếp xúc với những âm u này, tâm lý khó tránh khỏi nảy sinh biến chuyển , hít thở thi độc mỗi ngày khiến cho thân thể Hoắc Tư Nhĩ đã xảy ra biến dị, sau khi bị 1 Biên Bức cản phải , Hoắc Tư Nhĩ cuối cùng đã biến thành Hấp Huyết Quỷ thứ nhất.

Vô số mạo hiểm giả tiến vào nơi này đều bị giết, cũng đã có người phát hiện ra sự tồn tại của Hoắc Tư Nhĩ , chỉ là bọn hắn không có cách nào tiêu diệt Hoắc Tư Nhĩ , chỉ có thể ở nơi này lập ra 1 tòa kết giới , chỉ có nhân loại mới có thể tùy ý đi lại, Hấp Huyết Quỷ thì sẽ không có cách nào đi ra ngoài được nữa .

Như vậy cũng chỉ có thể dựa vào 2 bình được hoàn thu được từ Liệt Ngang Nạp Đa, loại trừ chất độc trên người Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình để có thể biến đổi trở về thành nhân loại.

” Toàn thân thuộc tính này, thật đáng tiếc a.” Tiêu Ngự không nén nổi cảm thán nói, 1 thân thuộc tính này, nếu như có thể mang ra bên ngoài, tuyệt đối sẽ có thể tung hoành vô địch. Tuy nhiên đây là phụ bản nhiệm vụ dẫn đường, nhiệm vụ chấm dứt, lực lượng thu được tự nhiên cũng sẽ biến mất, nếu như có thể mang ra khỏi phụ bản, thì còn phải nghĩ sao ?

“Chỗ này có một cái rương nè.” Triệu Lam Hình nói.

Theo phương hướng Triệu Lam Hình chỉ tay nhìn lại, Tiêu Ngự phát hiện chính giữa thạch quan rách nát có một cái rương, bất ngờ gặp được một cái bảo rương, tự nhiên là muốn thử mở ra rồi.

Tiêu Ngự hướng về cái bảo rương kia đi đến, bảo rương này trông rất tầm thường khó mà chú ý tới , chỉ là do một ít ván gỗ rách nát tạo thành , quả thực không có điểm gì khác lạ cả , phỏng đoán chỉ là một ít vật bồi táng bình thường mà thôi .

Tiêu Ngự đang chuẩn bị đem bảo rương mở này mở ra.

Hệ Thống: bảo rương đã bị khóa , không có cách nào mở.

“Ồ.” Tiêu Ngự kinh ngạc không thôi, không ngờ lại có thể là bảo rương bị khóa, bảo rương bình thường đều là không khóa, mà đã khóa hẳn đều phải là cao cấp bảo rương, quả thực không nghĩ tới, cái bảo rương rách nát này không ngờ lại có thể là một cái bảo rương cao cấp.

Tiêu Ngự cho bảo rương một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, phát hiện bảo rương này không ngờ lại có thể là lever 3 bảo rương bị khóa, mặc dù không có cách nào cùng so sánh với cấp 5 bảo rương bị khóa, nhưng cũng đã coi như vô cùng không tệ .

Tiêu Ngự lấy ra Chìa Khóa Ẩn Nguyệt, bắt đầu mở bảo rương bị khóa.

Hệ Thống: đang mở khóa bảo rương, 23% , 36%...

Hệ Thống: bảo rương đã được mở.

Trong tích tắc bảo rương bị khóa khai mở, kim quang phóng ra vạn trượng , Tiêu Ngự khẩn trương nhắm mắt lại , qua hồi lâu, mắt mới thích ứng được , trong bảo rương bị khóa này vật phẩm ,kim tệ ngập rương , chính giữa còn có một ít thứ linh tinh khác .

Tiền tài đến quả thật bất ngờ a !

Tiêu Ngự bắt đầu thu dọn, đem tất cả kim tệ toàn bộ thu vào, nhìn thoáng qua hành trang, hơn 700 kim tệ. Tiêu Ngự thu lại sự xem thường, một cái rương đầy kim tệ này không ngờ là 700 kim tệ a . Tiêu Ngự đem 2 cái thứ còn lại cầm lên, là 2 trương phương pháp điều chế, theo thứ tự là cao cấp phương pháp điều chế thi độc và cao cấp phương pháp điều chế giải độc. Tiêu Ngự lông mi nháy động, hẳn bây giờ mặc dù bản thân là được sư cấp tông sư, nhưng trong tay lại không có cao cấp phương pháp điều chế nào cả , 2 cái thứ này chính là thứ hắn cần a .

Cao cấp phương pháp điều chế giải độc: vật phẩm, cấp coi bảo. Giải trừ hiệu quả độc tố trên người , Yêu cầu : được sư cao cấp.

Cao cấp thi độc: vật phẩm, cấp coi bảo. Tạo thành 20-70 hiệu quả trúng độc , đối với games thủ kháng độc thấp hơn 200 trở xuống sẽ tạo thành hiệu quả hôn mê nhất định. Yêu cầu : được sư cấp tông sư.

2 trương phương pháp điều chế được hoàn này Tiêu Ngự đều có thể học tập, sau khi nhìn một chút thuộc tính, Tiêu Ngự không chút do dự đem 2 trương phương pháp điều chế trực tiếp học hết.

342. Chương 344 Nhiệm Vụ Chuyển Chức

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tìm tòi một chút các mộ phần lân cận , không có phát hiện ra thứ gì khác nữa.

Đến bên cạnh kết giới, 1 tầng lá mỏng nhàn nhạt chặn đường ra của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình , Tiêu Ngự vừa chạm vào tới kết giới, 1 luồng lực lượng phản chấn mạnh mẽ đem Tiêu Ngự đẩy ngược ra ngoài.

Bị đẩy ra cách 5-6m, Tiêu Ngự thật vất vả mới đứng vững lại được, xem ra thực sự nhất định phải khôi phục lại hình dạng nhân loại mới có thể ra ngoài.

Tiêu Ngự đem 1 bình dược hoàn đưa cho Triệu Lam Hình, bản thân lấy ra 1 bình dược hoàn khác hốc vào, sau khi uống giải độc hoàn, đôi cánh phía sau người dần dần khô héo, biến đổi trở về bộ dáng nhân loại.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua thuộc tính, các hạng mục thuộc tính trạng thái đều khôi phục bình thường, hơn 100.000 huyết lượng lần nữa biến đổi trở về hơn 1.500 một chút.

1 chùm ánh mặt trời từ cầu thang phía trên chiếu rọi xuống, trên cầu thang phủ kín rêu xanh, thoạt nhìn lại thấy vô cùng tươi mát thoải mái trong người, từ trong huyết động âm u đi ra, bỗng có một loại cảm giác đã từng trải qua mấy kiếp vậy .

Ánh sáng mặt trời ấm áp chiếu lên trên mặt Tiêu Ngự, Tiêu Ngự khẽ thở phào nhẹ nhõm, nếu như cứ phải ở trong huyết động âm u kia ngày ngốc thêm vài ngày, không phải bị bộc phát bệnh cũng không xong, ngẩng đầu nhìn trời, mặt trời màu đỏ mới lên, 1 ngày mới đã tới.

“Trước tiên ăn cơm chiều, sau đó đi làm nhiệm vụ chuyển chức nha.” Tiêu Ngự nói, 2 người đọc hồi thành quyển trục, trở lại trong thành, đồng thời logout.

Tiêu Ngự bỏ mũ sắt xuống, từ lầu 3 đi xuống, đúng lúc thấy được Triệu Lam Hình từ trong phòng đi ra, trên người nàng mặc áo ngủ bằng tơ tằm, mơ hồ thấy rõ nội y bên trong, dáng người nàng càng thêm nổi bật ra những đường cong quyến rũ, ngực và cánh tay ngọc trần trụi, trắng nõn nà. Tiêu Ngự hít thở hơi bị nghẹn lại.

“Trông mắt sắp rớt xuống rồi kìa.” Triệu Lam Hình mắt liếc Tiêu Ngự, thản nhiên cười, bước chân nhẹ nhàng đi xuống lầu.

Tiêu Ngự không tự giác sờ sờ cái mũi, hơi cảm thấy xấu hổ, hẳn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Triệu Lam Hình ở nhà mặc áo ngủ gợi cảm như vậy, khó tránh khỏi có chút thất thố.

sau khi quan hệ giữa 2 người được xác định, Triệu Lam Hình không che dấu nét quyến rũ phong tình nữa, khiến cho Tiêu Ngự trong lòng rung động, Tiêu Ngự không thể không thừa nhận, mình quả thật đã bị thu hút mất rồi.

Tiêu Ngự đi đến cửa gian phòng Tiểu Vũ, đẩy cửa ra phát hiện Tiểu Vũ đang ở trước bàn đọc sách, lại lui đi ra, đem cửa nhẹ nhàng khép lại.

Tiêu Ngự từ thang lầu trên đi xuống, hướng về bên kia phòng bếp nhìn lại, Triệu Lam Hình trên người đeo 1 chiếc tạp dề, đang nấu cơm, nhìn vào bộ dáng Triệu Lam Hình bận rộn, trong lòng hẳn dâng lên 1 trận ấm áp, đây là một loại hương vị ấm áp của gia đình a.

Tiêu Ngự đi vào phòng bếp.

Cảm giác được Tiêu Ngự đến gần, Triệu Lam Hình hít thở bất tri bất giác trở nên có chút khó khăn, nàng vẫn là lần đầu tiên mặc loại quần áo lớn mật này, trong nhà này chỉ có Tiêu Ngự và Tiểu Vũ, ăn mặc gợi cảm như thế, tự nhiên là để dành cho Tiêu Ngự nhìn rồi, điều này có tính là một loại câu dẫn không? Nghĩ đến đây, Triệu Lam Hình không nén nổi có chút xấu hổ. Ở trước mặt người mình yêu nhất, cho dù là cô gái đoan trang nhất, cũng hận không thể thể hiện ra mặt hoàn mỹ nhất của mình.

Nhìn vào bóng lưng yếu điệu của Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự trong lòng nóng lên, hướng phía trước đi vài bước, đem Triệu Lam Hình ôm lại từ phía sau lưng.

“Đừng có lộn xộn, ta đang nấu cơm.” Triệu Lam Hình âm thanh bởi vì hoảng hốt mà có chút phát run, bất an vụn vụn một chút, cảm giác được ấm áp ôm ấp từ người phía sau, khó tránh khỏi có một chút ngọt ngào.

(hok biết là do tác giả hay bản convert toàn xưng ta với người thôi = = thi thoảng đoạn nào cao trào chắc mình phải sửa cách xưng hô quá, thể này mất đi rất nhiều tính thân mật trong đó a)

Cảm giác được thân thể mềm mại của Triệu Lam Hình vụn vụn một chút trong ngực, càng thêm kích thích Tiêu Ngự, một loại xao động khó kìm nén từ trong lòng Tiêu Ngự thăng lên, tay phải nhẹ nhàng vuốt ve vòng qua bụng Triệu Lam Hình, chậm rãi di chuyển lên.

Triệu Lam Hình cuống quýt lấy tay bắt lấy bàn tay không trung thực của Tiêu Ngự, lại cơ bản không có một chút sức lực, loại chống cự này càng thêm cổ vũ khí thế cho Tiêu Ngự xâm lấn, Tiêu Ngự cuối cùng cũng đã đạt được tâm nguyện chiếm lĩnh cao điểm, một loại cảm giác mềm mại trắng mịn làm cho đầu óc Tiêu Ngự nhất thời trống rỗng, nhận không được nhẹ nhàng vuốt ve.

“Ừm.” Triệu Lam Hình ưm một tiếng, 2 chân mềm nhũn, đã muốn đứng không vững, nàng không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại có thể to gan như vậy, muốn kháng cự, lại toàn thân mềm nhũn, kiếm không ra một chút sức lực để nói, dứt khoát nhắm mắt lại.

Triệu Lam Hình bộ dáng “ta cần ta cứ lấy” làm cho Tiêu Ngự càng thêm thú huyết sôi trào, ở trên thân thể mềm mại tuyệt vời của Triệu Lam Hình xoa nắn. Loại cảm giác này, làm cho Tiêu Ngự không nén nổi lâm vào trầm mê.

Phương hướng phòng khách truyền đến một ít tiếng bước chân, Triệu Lam Hình kinh hãi, khấn véo trương cái tay heo đang vuốt ve của Tiêu Ngự, đem Tiêu Ngự đẩy ra, phát hiện y phục trên người 1 mảnh bừa bộn, khăn trương sửa sang lại quần áo.

“Chị dâu, các người đang làm gì đấy?” Tiểu Vũ xuất hiện ở cửa phòng bếp, sững sờ một chút, phát hiện tình cảnh có chút mờ ám, Tiêu Ngự vẻ mặt ảo não trừng mắt nhìn mình, mà Triệu Lam Hình thì đang cúi đầu sửa sang lại quần áo, 2 má đỏ ửng muốn xuất cả ra nước. Tiểu Vũ bình tĩnh hiểu ra, kẻ ngu cũng biết 2 người bọn họ vừa rồi đang làm cái gì, hướng chỉ một người tinh quái như Tiểu Vũ. “Các người cứ tiếp tục, bài tập của ta còn đang viết dở.” Tiểu Vũ nhanh như chớp chạy mất, trước khi đi cấp cho Tiêu Ngự cái ánh mắt mờ ám, đưa ra ngón tay cái, lão ca thật là quá cường hãn, nhanh như vậy đã đem chị dâu bắt vào tay a.

Triệu Lam Hình ngượng ngùng trừng mắt liếc Tiêu Ngự, thầm oán nói: “Đều là tại người.” Thấy được Tiêu Ngự bộ dáng còn chưa hết ảo não, càng thêm xấu hổ giận dữ, khẽ nói: “Sớm muộn còn không phải toàn bộ đều là của người sao.”

Nghe được Triệu Lam Hình nói, Tiêu Ngự trong lòng dâng lên một tia cảm động, Triệu Lam Hình rõ ràng là rất yêu hắn, mới có thể dung túng hắn như vậy. Hắn không nhịn được lại đem Triệu Lam Hình ôm vào trong lòng.

Triệu Lam Hình cho rằng Tiêu Ngự còn muốn làm quái, tâm hồn thiếu nữ run lên, nhưng mà sau khi bị Tiêu Ngự ôm vào trong lòng, lại phát hiện Tiêu Ngự đột nhiên yên tĩnh, má nhẹ nhàng tựa lên mái tóc của nàng, cảm giác được yêu thương trong lòng Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình nhẹ nhàng tựa đầu dựa ở trên vai Tiêu Ngự, hưởng thụ khoảng khắc yên bình này.

Ném xong cơm chiều (ném có 7-8 bát ý mà ==), Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình lại tiến vào trò chơi lần nữa, xuất hiện ở trong quán trọ Minh Dạ Thành.

“Người 1 mình đi làm nhiệm vụ chuyển chức không có việc gì chứ?” Tiêu Ngự ân cần hỏi.

(đáng nhẽ phải gọi là nàng nó mới chuẩn == mà bản convert này chán thế or là thằng tác giả toàn xưng kiểu này không à, mình theo đúng bản convert nên anh em chịu khó mà tưởng tượng vậy, cứ anh anh em em um lên là đc í mà)

“Mỗi games thủ đều phải làm nhiệm vụ chuyển chức, loại nhiệm vụ phổ biến này tính khó khăn hẳn sẽ không cao đâu. Chắc sẽ không có vấn đề gì.” Triệu Lam Hình nói.

Tiêu Ngự nghĩ lại cũng đúng, quá quan tâm sẽ bị loạn a, hắn quên không có nghĩ tới điều này, là loại nhiệm vụ phổ biến, khó khăn cao mà nói, thì không thể đúng được, nhiều games thủ như vậy không có cách nào chuyển chức cũng có nghĩa là không có cách nào thăng cấp, dùng trang bị, nên hẳn sẽ không quá nghiêm khắc, với lại Triệu Lam Hình trên người toàn thân sáo trang cấp Truyền Thuyết, chỉ riêng bản về thực lực, toàn bộ Tà ác liên minh không có bao nhiêu games thủ có thể so sánh rồi, nếu như nàng mà cũng không thể thông qua nhiệm vụ chuyển chức, thì Tà ác liên minh có bao nhiêu người có thể hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức đây?

“Người cẩn thận một chút nha.” Tiêu Ngự chần chờ một chút rồi nói, đột nhiên phát hiện mình dường như có phần quá lễ mễ, nếu như đổi lại là trước kia, lấy tính cách của hắn, sợ rằng đã sớm ở đi mất dạng rồi.

“Ân, đi lẹ đi.” Triệu Lam Hình đứng phía sau lưng Tiêu Ngự, vừa cười vừa nói, trong lòng lại thật ra rất thích cảm giác được Tiêu Ngự quan tâm.

Tiêu Ngự mỉm cười, sau khi cùng Triệu Lam Hình nói lời từ biệt, hướng về Đạo tặc Công hội đi đến.

Nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự dần tan biến, Triệu Lam Hình trong con mắt tràn ngập nhu tình như nước, hồi lâu mới hướng phương hướng truyền tống trận của Minh Dạ Thành đi đến, nàng còn phải đi đô thành của Hải Tộc làm nhiệm vụ chuyển chức.

Tiến vào dong binh Công hội, Tiêu Ngự tìm được NPC phụ trách chuyển chức, là một lão đầu tóc hoa râm, mặc áo giáp da của Đạo tặc màu đen, xem ra không có chỗ nào đặc thù. Tiêu Ngự hiểu, nhất là loại NPC tướng mạo bình thường này thường mới là cường đại nhất.

“Lão tiên sinh, ta tới xin tiếp nhận nhiệm vụ chuyển chức.” Tiêu Ngự rất lễ phép nói.

Lão đầu nhìn lướt qua Tiêu Ngự, cũng không có cảm giác gì bất ngờ, buổi sáng đã có hơn 20 games thủ Đạo tặc tới nhận nhiệm vụ chuyển chức, có rất nhiều cũng sắp hoàn thành.

“Nếu là đã có huyết thống truyền thừa, thì đi dong binh Công hội lần 2 tìm Tra Lý Đức tiếp nhận chuyển chức.” Lão đầu nói.

“Ta không có huyết thống truyền thừa.” Tiêu Ngự trả lời, cảm thấy bất ngờ, nguyên lai người huyết thống truyền thừa nhiệm vụ chuyển chức cùng games thủ bình thường không giống nhau, hẳn nhiên không được hưởng về cầu thang lên lầu nhìn thoáng qua, không biết có bao nhiêu người đã thu được huyết thống truyền thừa.

“Đây là thẻ bài nhiệm vụ của người, cất cho tốt, ta sẽ đem người truyền tống đến bản đồ nhiệm vụ chuyển chức, ngoài chuyển chức ra, nếu như nhiệm vụ hoàn thành được, còn có khen thưởng cộng thêm nữa. Thời gian hoàn thành nhiệm vụ là 5 giờ.” Lão đầu mặt không chút thay đổi nói, đưa cho Tiêu Ngự một khối thẻ bài nhiệm vụ.

Hệ Thống: người phải chăng muốn tiếp nhận nhiệm vụ chuyển chức?

Phải!

Hệ Thống: nhiệm vụ chuyển chức bắt đầu.

Một cái vòng tròn giống ma pháp trận xuất hiện ở dưới chân Tiêu Ngự, vô số cảnh vật bay lướt qua trước mắt Tiêu Ngự, không ngờ lại có thể là ma pháp truyền tống.

Tiêu Ngự thấy hoa mắt, khi thấy rõ ràng lại, thì đã đi tới 1 bản đồ kỳ dị, cây cối cao vút chọc trời, trong rừng hoa dại khắp nơi, phía xa thỉnh thoảng truyền đến một ít âm thanh sóng biển gào thét.

Hệ Thống: người phát hiện bản đồ - Đảo Thất Lạc.

Nguyên lai là một hòn đảo, không biết nội dung nhiệm vụ là cái gì, Tiêu Ngự lấy ra thẻ bài nhiệm vụ, tra một chút.

Nhiệm vụ chuyển chức: săn tìm bảo rương. Trong Đảo Thất Lạc có 5 loại bảo rương A, B, C, D, E, ở trong vòng 5 giờ săn tìm 5 cái bảo rương thì được coi như là hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức, nếu không xong, nhiệm vụ chuyển chức sẽ thất bại.

Nhiệm vụ thứ vị a, nhiệm vụ chuyển chức lever 30 không ngờ lại có thể chỉ là tìm bảo rương a, tìm được 5 cái bảo rương sẽ hoàn thành chuyển chức, đây cũng không phải việc gì khó, tuy nhiên có 1 việc chuyển thứ vị là, thời gian nhiệm vụ là 5 giờ, nếu như kiếm được số bảo rương vượt quá số lượng quy định, phải chăng sẽ như lão già kia nói, căn cứ độ hoàn thành nhiệm vụ cao hay thấp, sẽ có khen thưởng thêm? Hoàn thành càng cao, khen thưởng càng cao sao? Nếu như tìm được số bảo rương tới một mức nào đó, Máy Chủ có thể hay không cho thêm khen thưởng cực kỳ phong phú?

Tiêu Ngự hướng về nơi sâu trong rừng cây đi đến, bắt đầu làm cái nhiệm vụ chuyển chức này, mới ở trong rừng tìm kiếm 1 lát, hắn đã phát hiện một cái bảo rương thứ nhất, là một cái bảo rương E cấp thấp nhất, do Đại Nhĩ Quái (quái vật tai to) lever từ 13 đến 30 thủ hộ.

Tiêu Ngự lợi dụng kỹ năng Tiềm Hành thoắt mái mà tiến vào vòng phòng ngự của Đại Nhĩ Quái, đem bảo rương mò đến trong tay, những Đại Nhĩ Quái kia vừa phát hiện ra Tiêu Ngự, Tiêu Ngự một chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài, mở ra Tật Phong Bộ chuẩn mất, những con Đại Nhĩ Quái kia đưa mắt nhìn nhau, chỉ có thể đứng ở tại chỗ giương mắt nhìn.

Nhẹ nhàng như vậy đã kiếm được một cái bảo rương E cấp, 5 giờ làm một cái nhiệm vụ chuyển chức quả thực là quá dư dả, giống theo như lời Triệu Lam Hình vậy, loại nhiệm vụ có tính phổ biến này khó khăn hẳn sẽ không cao, phỏng đoán tuyệt là đại bộ phận games thủ Đạo tặc đều có thể kiếm đủ 5 cái bảo rương E cấp.

343. Chương 345 Trúng Kế

Tiêu Ngự rất nhanh đã kiếm được 3 cái bảo rương E cấp, những Đại Nhĩ Quái kia làm sao có thể lưu lại được Tiêu Ngự, mặc dù Tiêu Ngự đi lên mạnh mẽ cướp bảo rương, tiêu diệt thêm 1 vài con quái lever 30 bình thường cũng không phải việc gì khó, chỉ là nhiệm vụ chỉ yêu cầu kiếm bảo rương, nên Tiêu Ngự cũng không cần thiết cùng những Đại Nhĩ Quái này hao tổn sức lực.

Dần dần thâm nhập rừng cây, Tiêu Ngự phát hiện một cái bảo rương màu xám trắng, là D cấp, do hơn 30 Đại Nhĩ Quái thủ hộ, bảo vệ nghiêm mật hơn rất nhiều, trong đó còn có 1 tên Đại Nhĩ Quái to lớn, Tiêu Ngự cho Đại Nhĩ Quái kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, phát hiện là một tên lever 30 quái đầu lĩnh, tuy nhiên loại phòng trận này cũng không làm khó được Tiêu Ngự.

Sau khi Tiêu Ngự chậm rãi Tiềm Hành đi qua, ở trong phần đông Đại Nhĩ Quái thủ hộ nhẹ nhàng thoải mái đi lại, trải qua thời gian dài đã có kinh nghiệm, tâm trí của hắn rất kiên định, loại tình cảnh này đối với Tiêu Ngự mà nói, quả thực đã không tính là cái gì, luận bàn về mức độ nguy hiểm, Tiêu Ngự gặp phải bất kể 1 lần nhiệm vụ nào đều so với bây giờ còn muốn nguy hiểm hơn rất nhiều, hắn còn sợ loại nguy hiểm mức độ này sao?

Ở trong đám Đại Nhĩ Quái đi qua đi lại, Tiêu Ngự vẫn thông dong luồn lách trong đó, sau mấy chục giây, Tiêu Ngự đã đến trung tâm đám Đại Nhĩ Quái, tay phải chụp tới, đem bảo rương bị khóa lụm vào trong tay, ném vào hành trang.

Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh gầm gừ khua chùy trong tay, hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự hệt như 1 cơn gió, từ sát bên người Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh mà lướt qua, hướng ra phía ngoài lướt đi như gió.

Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh một đòn vồ hụt, thân thể khựng lại, nhìn khắp xung quanh, nào còn có thấy tung tích của Tiêu Ngự?

Trong hành trang lại thêm một cái bảo rương D cấp, xem ra trong 5 loại bảo rương A, B, C, D, E này, E là cấp thấp nhất, theo thứ tự hướng về phía trước, A là cấp cao nhất, lever bảo rương càng thấp, lực lượng bảo vệ càng kém, càng dễ dàng đạt được.

Đã chỉ cần thu hoạch 5 cái bảo rương E cấp là có thể hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức, vì sao còn muốn dựng lên các loại bảo rương khác? Nhất định là Máy Chủ tận lực bố trí! Đã như vậy, có phải hay không, lever bảo rương càng cao càng khó thu hoạch, nếu như cầm được cao cấp bảo rương bị khóa, khen thưởng lại càng phong phú?

Tiêu Ngự trong lòng có chút lưỡng lự, Đạo tặc có kỹ thuật bình thường chỉ muốn cầu ổn định, chắc chắn cảm thấy cầm được 5 cái bảo rương E cấp là có thể chuyển chức rồi, không cần thiết bốc đồng mạo hiểm lấy bảo rương lever cao, mà Đạo tặc kỹ thuật tốt, tự nhiên sẽ muốn lấy khen thưởng tốt hơn.

Không thể không nói, khi Máy Chủ xây dựng quy tắc hạng mục này, đã tính toán rất chu toàn, đã chăm sóc đến tuyệt đại bộ phận games thủ, làm cho bọn họ đều có thể hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức, lại không lo làm trở ngại bộ phận nhỏ các games thủ theo đuổi sự hoàn mỹ.

Sau khi Tiêu Ngự nghĩ thông suốt, tiếp tục hướng phía sâu trong rừng thâm nhập, hắn phát hiện, càng vào sâu, sẽ càng nguy hiểm, thường thường có thể chui ra một 2 con quái vật, đồng thời xuất hiện bảo rương lever cũng càng cao.

Mới qua hơn 20 phút, Tiêu Ngự đã thu thập được 7 bảo rương E cấp, 3 cái bảo rương D cấp, một cái bảo rương C cấp, khi cầm bảo rương C cấp, Tiêu Ngự đã cảm giác được một ít khó khăn, bảo vệ bảo rương C cấp là hơn 30 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh lever 30, đồng thời còn phân phối một Đại Nhĩ Quái Thợ săn, Tiêu Ngự lại phải cường công ra tay đem Đại Nhĩ Quái Thợ săn kia tiêu diệt, cầm được bảo rương C cấp không dám lưu lại, nhanh chóng chạy mất dép.

Tiêu Ngự tìm nơi ẩn nấp, ở tại chỗ phục hồi huyết lượng, chờ đợi kỹ năng phục hồi. Bảo rương C cấp đã có lực lượng bảo vệ mạnh như vậy, không biết bảo rương B cấp và A cấp thì phải thế nào.

Vù, 1 thân ảnh từ rừng cây cách đó không xa xẹt qua, âm thanh khác thường này làm cho Tiêu Ngự lập tức trở nên cảnh giác.

Tiêu Ngự hướng về nguồn gốc âm thanh nhìn lại.

Hai mắt đối diện, Tiêu Ngự phát hiện đối phương là 1 Đạo tặc, Đạo tặc kia cũng đã phát hiện ra Tiêu Ngự.

Người kia cũng là games thủ Đạo tặc đang làm nhiệm vụ chuyển chức, Tiêu Ngự cảnh giác nhìn về phía người kia, không biết nhiệm vụ chuyển chức này đối với PK đặt ra quy tắc thế nào, Tiêu Ngự kéo ra tư liệu nhìn một chút, hơi biến sắc, nguyên lai ở nhiệm vụ chuyển chức trong không có quy định cấm PK, sự khác biệt duy nhất với bên ngoài là, PK tiêu diệt đối phương không có bất kỳ trừng phạt gì, ngoài rơi ra một cái trang bị của đối phương ở ra còn có thể cướp lấy tất cả bảo rương trên người đối phương! Đồng thời, còn có 1 hạng mục đặt ra, ở Đảo Thất Lạc, Đạo tặc có thể thấy được đối phương Tiềm Hành!

Máy Chủ rõ ràng là ở khích lệ games thủ PK!

Đặt ra quy tắc như thế, đặc biệt dành riêng cho games thủ làm nhiệm vụ chuyển chức, Tiêu Ngự đã không thể không phòng ngự, hắn không muốn giết người đoạt bảo, theo người kết thù kết oán, nhưng nếu như đối thủ hướng bản thân ra tay, hắn cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

“Đừng hiểu lầm, ta chỉ là trong vô ý đi qua nơi này. Ta gọi là Dịch Phong, là Địa Ngục Đạo tặc.” Đạo tặc kia đứng lại ở tại chỗ nói, mở ra 2 tay, tỏ vẻ không có dụng ý xấu.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua Đạo tặc tên là Dịch Phong kia, người này trên người trang bị không kém, tất cả đều là cấp Truyền Thuyết, phỏng đoán không có phát hiện được Tiêu Ngự ẩn nấp ở trong rừng cây, từ nơi này đi qua, mới bị Tiêu Ngự phát hiện.

Đạo tặc tên là Dịch Phong kia nhìn lướt qua trang bị trên người của Tiêu Ngự, ánh mắt xuất hiện vẻ tham lam nhìn qua. Không thể không nói, Tiêu Ngự này toàn thân trang bị quả thật rất bắt mắt, đầu năm nay kiếm được một cái trang bị cấp Sử Thi đã là vô cùng khó, mà Tiêu Ngự, làm cho con mắt Dịch Phong cơ hồ hồng mắt, người này trên người hình như tất cả đều là trang bị cấp Sử Thi a.

Sợi tinh quang trong ánh mắt của Dịch Phong một chút cũng không có thoát khỏi ánh mắt của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đôi mắt hờ hờ khép lại, trong lòng cười lạnh.

Dịch Phong đoán Tiêu Ngự thực lực tất nhiên không kém, thêm toàn thân trang bị cấp Sử Thi, hắn dù tham lam, nhưng nếu như tùy tiện ra tay công kích Tiêu Ngự, không cướp được trang bị và bảo rương, ngược lại bị người khác đánh rớt, thì chẳng phải quá oan sao?

“Ta vừa rồi ở trong rừng rậm thấy được một cái bảo rương B cấp, thiếu chút nữa cạn sạch máu, bảo rương B cấp bảo vệ quá mạnh mẽ, tầm trên trăm người level 30 tinh anh, còn có rất nhiều Đại Nhĩ Quái Thú sẵn. Chúng ta hợp tác thế nào, một người phụ trách đem quái vật dẫn dắt rồi đi, một người khác cướp bảo rương.” Dịch Phong nhìn vào Tiêu Ngự, đề nghị nói.

“Xấu hổ rồi, ta không có hứng thú.” Tiêu Ngự lạnh nhạt nói, quay đầu bước đi, cái tên này Dịch Phong chồn đến chút tết gà, không có hảo tâm, nói là hợp tác, trong lòng khẳng định có tâm tư bất hảo (không tốt), hắn không thể không đề phòng.

Nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự, Dịch Phong ánh mắt như đao, hừ lạnh một tiếng, người cho là người đơn giản như vậy là có thể rời khỏi sao?

Tiêu Ngự hướng phía trước đi đến, hắn vừa rồi hoàn toàn có thể xuất ra công kích Dịch Phong, tuy nhiên có đánh dừng đánh mặt tươi cười, hắn không có ra tay, nhưng hắn hiểu, người như Dịch Phong vậy, không có khả năng có thể dễ dàng vứt bỏ, không bằng tương kế tựu kế, chờ hắn theo kịp, sau đó tìm cơ hội ra tay.

Người này nói bảo rương B cấp do trên trăm tên level 30 tinh anh thủ hộ, không biết là có phải sự thực không, nếu như thật sự như hắn nói, vậy trái lại thật sự có chút khó khăn.

Tiêu Ngự đi về phía trước, 1 lát sau, vừa phát hiện một cái bảo rương C cấp, lực lượng bảo vệ và bảo rương C cấp vừa mới phát hiện kia giống nhau.

Tiêu Ngự ngừng lại ở xung quanh khu vực những Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh tập kia trung , ở xung quanh chân chữ hồi lâu.

Nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự, từ phía sau ngừng đi tiếp , Dịch Phong không nén nổi cười lạnh, nguyên lai người này là một tên gia hỏa miệng hùm gan sứa , gặp được một cái bảo rương C cấp cũng không dám động thủ, trên người trang bị tốt như vậy phỏng chừng không phải dùng nhân dân tệ mua , thì cũng là Công hội kiếm được , trách không được vừa rồi không dám tổ đội. Sau khi trong lòng Dịch Phong có cái ý nghĩ này, vô thức cho luôn rằng cái ý nghĩ này của mình là chuẩn xác , càng thêm nhận định Tiêu Ngự chỉ là một dúm bông.

Tiêu Ngự làm như hạ quyết tâm, tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về bảo rương C cấp ở giữa, động tác rất là trúc trắc, mặc dù không sơ hở chông chất giống games thủ bình thường, nhưng xem ra cũng không khá hơn bao nhiêu.

Động tác của Tiêu Ngự làm cho Dịch Phong càng thêm vững tin Tiêu Ngự không phải cái loại cao thủ gì cả , cười lạnh liên tục, đầu năm nay trang bị tốt đều bị những games thủ phé vật chơi bằng nhân dân tệ này chiếm đoạt , tiếp tục hướng về Tiêu Ngự bên kia lần mò đi lên.

Tiêu Ngự đột ngột xuất hiện, tránh thoát 2 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh, tiến vào trong vòng vây của vo số Đại Nhĩ Quái .

Dịch Phong cũng đi theo Tiềm Hành tới, trêu chọc đánh tiếng với Tiêu Ngự nói: “Ài, huynh đệ, có cần hỗ trợ hay không?” Nói xong, hướng về bảo rương C cấp kia Tiềm Hành đến , động tác lưu loát, hình như đang hướng tới Tiêu Ngự khoe khoang a.

Tiêu Ngự lạnh lùng nói: “Không cần.” Thấy được bộ dáng kiêu ngạo của tên kia, tên kia thực sự cho là mình là trái hồng mềm sao? (hồng màu đỏ hay bán ở chợ đó – rất mềm , bữa đôi ra mút 1 cái là hết , xung quanh hạt lại còn có lớp màng trong suốt rất là ngon nha , đại khái ý nó là hồng mềm thì có thể tùy tiện đùa giỡn , nắm bóp theo ý thích , tưởng nó là gà , yếu không có sức kháng cự .)

Dịch Phong cười lạnh liếc mắt nhìn Tiêu Ngự, mở ra Tật Phong Bộ đến phía sau người Đại Nhĩ Quái Thợ săn ở trung tâm kia , một cái Tấn Kích, đem Đại Nhĩ Quái Thợ săn kích hôn mê, tay phải duỗi một cái, đem bảo rương C cấp trên mặt đất lụm vào trong tay.

“Thật xấu hổ, ta lấy được mất rồi .” Dịch Phong khoe khoang giống như bảo rương C cấp chỉ là con muỗi , khinh bỉ nhìn thoáng qua Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự vẫn còn chậm chạp tránh né những Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh kia, trong con mắt tinh quang bắn ra, cười lạnh nói: “Không sao, lấy đi, đợi lát nữa thổ ra là được.”

Dịch Phong đang chuẩn bị rời đi, thân hình Tiêu Ngự đột nhiên dừng lại, giơ lên 1 cước, Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự tan biến, đột nhiên xuất hiện ở trước người Dịch Phong , một cái Long Tường Thuật đá quét ra ngoài.

Dịch Phong quá sợ hãi, tuy nhiên hấn dẫu sao cũng là games thủ từng trải , trên toàn thân đều là trang bị cấp Truyền Thuyết kiếm được khi hỗn chiến , trong tay cũng là có bản lĩnh nhất định , ở trong nháy mắt Tiêu Ngự công kích, thân hình hắn đã tan biến thoát khỏi Long Tường Thuật của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự ánh mắt lạnh lẽo nhìn lướt qua Dịch Phong, hoàn toàn không còn hình dáng uất ức vừa rồi kia nữa, vền vẹn chỉ là một lần nhìn lướt qua này, cũng đã đủ làm cho Dịch Phong khắp cả người phát lạnh, hấn lúc này mới phát hiện, Tiêu Ngự vừa rồi tất cả đều là giả bộ . Tỉ mỉ quan sát , hoàn toàn có thể tìm thấy được một ít manh mối, tuy nhiên vừa rồi đều bị hấn tận lực xem nhẹ . Mà bây giờ, hấn muốn hỏi hấn cũng không còn cơ hội .

“Người này muốn làm cái gì? Không phải là muốn ở nơi này PK chứ?” Dịch Phong không nén nổi thâm tâm phát sinh ra sợ hãi thâm nghĩ, nhìn lướt qua, hơn 30 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh đem hấn và Tiêu Ngự làm thành 1 vòng, ở dưới ánh mắt của hơn 30 tên Đại Nhĩ Quái mà PK, chẳng lẽ hấn không sợ ngọc nát đá tan sao? (ngọc đá cùng nát – lưỡng bại câu thương)

Dịch Phong luống cuống, bị hơn 30 Đại Nhĩ Quái vây quanh , muốn chạy trốn quả là vô cùng khó khăn, huống chi trước mắt còn có một người điên!

Tiêu Ngự muốn chính là loại hiệu quả này, cho dù bị vây đến thế nào, hắn như thường đều có thể đánh giết ra ngoài hết , nhưng Dịch Phong hắn sẽ không thể , hôm nay Dịch Phong nhất định phải nằm lại ở nơi này! Tất cả những thứ nuốt vào, cũng nhất định phải thổ ra hết. (nôn ra - nhổ ra – nhè ra hết)

Dịch Phong sau khi biến mất vừa mới chuẩn bị hướng ra phía ngoài đào tẩu , Tiêu Ngự giương tay lên cao một cái Tạc Kích hướng về phía Dịch Phong đâm xuống.

Tiêu Ngự công kích rất sắc bén làm cho Dịch Phong không dám coi khinh, thân thể hơi nghiêng một chút, một chiêu Phản Thủ Bối Thử vòng ra.

Ở trong nháy mắt Dịch Phong ra tay , Tiêu Ngự cũng một chiêu Phản Thủ Bối Thử vòng ngược lại .

344. Chương 346 Gieo Gió Gặp Cối Xay Gió

Nói vừa rồi Dịch Phong còn tồn tại một chút tâm lý may mắn, bây giờ thì Tiêu Ngự đã hoàn toàn biểu hiện ra quyết đoán sát phạt, đem hi vọng của Dịch Phong hoàn toàn đánh tan thành mây khói , hắn căn bản không có khả năng đánh bại Tiêu Ngự, huống chi còn có hơn 30 tên quái đầu lĩnh xung quanh , cho dù Tiêu Ngự không có cách nào tiêu diệt hắn, 30 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh kia cũng có thể đem hắn chặt thành thịt vụn.

Tiêu Ngự một đòn Phản Thủ Bối Thử cắm ngập vào lưng Dịch Phong .

Dịch Phong kinh hoàng lúng túng, không ngờ lại có thể là chém ngược. Chém ngược, cũng chính là cách gọi dùng Phản Thủ Bối Thử phá Phản Thủ Bối Thử , chỉ có số rất ít games thủ Đạo tặc mới có thể thi triển ra một chiêu này, chiêu tuyệt học này chỉ lưu truyền ở trong số ít cao tầng Đạo tặc. Bởi vì chiêu chém ngược này đối với Đạo tặc mà nói, quả là quá khó khăn , đối với nhân lực , phản ứng của Đạo tặc đều có yêu cầu rất nghiêm khắc, thời gian chém ngược không thể hơn kém mấy giây , nếu không kỹ năng sẽ mất đi hiệu lực, Đạo tặc có kỹ thuật bình thường căn bản không có cách nào hoàn thành một chiêu chém ngược này được . Ở trên mạng, một chiêu này đã được bàn tán sôi nổi , được gọi là chiêu số trong Truyền Thuyết, hôm nay dùng bản thân mình thử nghiệm , rung động trong lòng Dịch Phong khó mà nói hết được , buồn cười hắn vừa rồi lại đem Tiêu Ngự cho rằng một trái hồng mềm có thể mặc cho người xoa nắn , cho đến sau khi Tiêu Ngự động thủ, hắn mới phát hiện, người kia không ngờ biến thái như vậy.

Dịch Phong quay người đánh trả Tiêu Ngự, biết rõ hy vọng sống sót chỉ còn rất nhỏ, hắn không cam lòng bỏ tay chịu trời.

3 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh khua chùy trong tay hướng về Tiêu Ngự và Dịch Phong vọt lên, 3 thanh chùy gào thét đánh xuống.

Tiêu Ngự chột tách ra khỏi Dịch Phong, ở dưới bức bách của Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh , ung dung lùi về sau, tránh khỏi mấy cái công kích của Đại Nhĩ Quái , bước ổn định , không chút nào hỗn loạn. Lại nhìn Dịch Phong, bị Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh bức bách liên tục lùi về sau, thảm hại kinh khủng, tránh né Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh tấn công.

2 người đánh nhau, cao thấp đã định .

Bên ngoài 30 tên quái đầu lĩnh đem nơi này vây đến con kiến chui không lọt, lại không có xông lên, thấy được Tiêu Ngự và Dịch Phong bị 3 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh bức lui, cao giọng chùy trong tay lên , hưng phấn cổ vũ ầm ĩ.

Ầm , Dịch Phong bị một chùy đánh trúng , cúi người, tránh thoát một chùy đang đánh đến meth, nhìn thoáng qua huyết lượng bản thân, còn lại hơn 500, sợ tới mức hồn bay phách lạc.

“Huynh đệ, chúng ta không cừu không oán, không cần thiết vì điểm nhỏ ấy mà gây chiến, nếu như 2 người đều chết, thì quá không đáng a, không bằng chúng ta cùng lao ra đi thế nào?” Dịch Phong đem ánh mắt tập trung đến trên người Tiêu Ngự, hắn còn có kỹ năng thuấn di có thể dùng, nếu như Tiêu Ngự chịu đáp ứng, có lẽ còn có thể lao được. (thuấn di – dịch chuyển tức thời – di chuyển trong nháy mắt – thuộc dạng kỹ năng như Đào Thoát vậy đó)

Tiêu Ngự trong cười lạnh. Không cừu không oán? Nếu như hắn không đủ mạnh. Hắn còn có thể sống đến bây giờ? Sợ rằng đã sớm bị Dịch Phong đánh chết rồi ! Đến lúc này mới nghĩ đến giảng hòa với người khác. Vậy có được coi là giác ngộ chăng !

“Không cần quan tâm. Cho dù không có người. Ta cũng sẽ không bị chết tại đây đâu. Người trước hết nên nghĩ cách cứu chính mình đi.” Tiêu Ngự thờ ơ trả lời. Nghiêng mình né qua một tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh đang công kích tới.

Dịch Phong do dự không ngừng nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Tiêu Ngự nắm chắc có thể ở trong vô số công kích của Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh như vậy thoát ra ngoài sao ?

Lúc này Dịch Phong cũng không còn thời gian để mà suy nghĩ. Có 1 Đại Nhĩ Quái Thợ săn ở bên cạnh dòm ngó. Hắn tiến vào Tiềm Hành cũng không có tác dụng gì. Chắc là chạy không thoát được rồi. Xem ra Tiêu Ngự nhất định phải dồn hắn vào chỗ chết. Về mặt hắn thất vọng. Oán độc nhìn thoáng qua Tiêu Ngự.

So sánh với Dịch Phong. Tiêu Ngự thì có vẻ thông thả hơn nhiều. Né công kích của Đại Nhĩ Quái đến mức thành thạo luôn rồi.

Bịch bịch. Dịch Phong trên lưng đã trúng thêm 2 nhát. Gian khổ lắm mình thoát ra. 2 mắt trợn lên. Đánh về phía Tiêu Ngự: “Đi tìm chết đi.” Hắn hạ quyết tâm. Chết cũng muốn kéo thêm người đệm lưng !

Tiêu Ngự ánh mắt lạnh lẽo nhìn lướt qua Dịch Phong, thấy được Dịch Phong vọt lên, nhanh chóng lui về sau.

Chủ thủ trong tay Dịch Phong một cái Tạc Kích đâm xuống, từ trước người Tiêu Ngự đánh tới, sai 1 ly, lại không có đâm trúng Tiêu Ngự, Dịch Phong không cam lòng, chủ thủ trong tay biến đổi thành một chiêu Tấn Kích hướng về mặt của Tiêu Ngự đâm tới.

Ở dưới thế công mạnh mẽ của Dịch Phong bức bách, Tiêu Ngự vẫn như cũ bình tĩnh lui về sau, một chiêu Tật Phong Bộ né tránh khỏi Dịch Phong công kích.

Tật Phong Gia Tốc!

Tiêu Ngự giống như 1 cơn gió biến mất khỏi tầm công kích của Dịch Phong, hướng phía trước đảo vài bước, chủ thủ một chiêu Tấn Kích hướng về mặt Dịch Phong đâm tới.

Dịch Phong chỉ cảm thấy mắt hoa lên một cái, chủ thủ của Tiêu Ngự đã đâm tới trước mắt, khẩn trương lui lại phía sau, nhưng mà bên cạnh đều là Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh, hắn căn bản không có cách nào tránh né, hiện giờ đã cảm nhận được một loại cảm giác bị người nắm trong tay.

“Quá chậm!” Tiêu Ngự lạnh giọng nói, chủ thủ trong tay một đòn trúng đích, đem Dịch Phong kích hôn mê.

Người này gây tội thì phải chịu tội, Tiêu Ngự cũng sẽ không hạ thủ lưu tình, sau khi Tấn Kích đánh đích, mấy cái công kích cơ bản, sau đó một cái Dịch Cốt xuất ra, đem Dịch Phong giết chết.

Dịch Phong ngã xuống đất, vô số bảo rương rải rác ở trên mặt đất, các loại lever đều có, có hơn 20 cái liên a, người này so với hắn tiến vào bản đồ nhiệm vụ sớm hơn rất nhiều a, thu thập bảo rương so với Tiêu Ngự cũng hơn nhiều lắm.

Không nghĩ tới người này không ngờ lại có thể góp nhặt nhiều rương như vậy, làm cho Tiêu Ngự thoải mái lên không ít.

Mấy cái Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh thấy Dịch Phong đã chết, đầm đẫm bộ ngực, hưng phấn rống lên một tiếng, hướng về Tiêu Ngự xông tới.

Không đem những Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh này giết hết, Tiêu Ngự căn bản không có biện pháp thu thập toàn bộ số rương kia ! Tay phải Tiêu Ngự nâng lên , U Linh Bĩ Mông được triệu hồi ra.

Gấu gấu ! U Linh Bĩ Mông gầm gừ một tiếng, móng vuốt giương lên, một cái Bạo Phong Nhất Kích xuất ra, 7 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh trong có 5 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh bị trúng phải , ào ào bay ngược ra ngoài, trên đầu phiêu khởi từng cái hơn 200 giá trị thương tổn.

Tiêu Ngự một cái Đột Thứ, đánh trúng Đại Nhĩ Quái Thợ săn, đem Đại Nhĩ Quái Thợ săn kích hôn mê, dùng Cốt Long Nha ăn 5 cái nguyên rửa, sau đó một chiêu Phá Cốt Thuật liền tay thêm một chiêu Bối Thứ.

Sau khi Tiêu diệt Đại Nhĩ Quái Thợ săn, Tiêu Ngự giúp đỡ U Linh Bĩ Mông dọn sạch Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh lân cận . U Linh Bĩ Mông huyết lượng tuy nhiều, nhưng cũng không đỡ nổi nhiều công kích của Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh như vậy , chẳng qua có Tiêu Ngự ở bên cạnh nên sẽ khác rất nhiều , U Linh Bĩ Mông nhận phải áp lực cũng không lớn.

Tiêu Ngự một chiêu Thâu Tập đem một tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh kích hôn mê, U Linh Bĩ Mông 1 móng vuốt chụp được, đem chút hơi tàn của Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh đập thành thịt nát. Tiêu Ngự lại vòng đến sau lưng một tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh, một chiêu Muộn Côn đem gã hôn mê.

Tiêu Ngự huyết lượng mặc dù hơi MaBư còm (tức là ít máu í mà – 7vienngoctrai), nhưng dù sao trang bị thuộc tính trên người rất mạnh, nhất là hiệu quả hút máu, bình thường khi đánh giáp lá cà không có tác dụng gì quá lớn, nhưng sau khi tiến vào trạng thái giằng co, hiệu quả hút máu đã nổi bật hẳn lên , cho dù đã trúng rất nhiều lần công kích, nhưng đáng ngạc nhiên là máu Tiêu Ngự được liên tục phục hồi trở lại .

Tiêu Ngự uống xong 1 bình Cuồng Bạo Dược Hoàn, sau khi mở ra Huyết Chi Kích Phát và Thuộc Tính Cuồng Bạo (chắc là Hấp Huyết Quỷ Cuong Nhiệt ==), công kích gần như lật qua lần, liên tiếp xuất hiện hiệu quả công kích dữ dội, từng cái kỹ năng thương tổn rất nặng xuất ra, lại đem thêm 2 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh đánh gục xuống đất.

Còn sót lại dưới 20 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh, những Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh kia thấy tình thế không ổn, như ong vỡ tổ vọt lên.

Va Chạm!

U Linh Bĩ Mông liền xông ra ngoài, đem 5-6 Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh đụng ngã lăn, Tiêu Ngự một cái kỹ năng Bạo Liệt, đẩy năng lượng Bạo Liệt, một đòn tạo thành hơn 5.000 giá trị thương tổn, đem một tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh đẩy máu oanh chết.

Chiến đấu rất kịch liệt, lấy năng lực của Tiêu Ngự, tiêu diệt những Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh này cũng không phải quá khó khăn, ở dưới công kích phối hợp của Tiêu Ngự và U Linh Bĩ Mông , số lượng Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh nhanh chóng giảm xuống.

Tiêu Ngự kỹ năng đều đã dùng hết , tuy nhiên cho dù không có kỹ năng, năng lực chiến đấu của Tiêu Ngự vẫn như cũ không hề suy giảm , công kích hồi máu tương đối nhanh. Rất nhanh , xung quanh chỉ còn lại có 5-6 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh ở đau khổ chống đỡ.

Nếu như Dịch Phong còn không chết, sợ hẳn thế nào cũng không tin nổi, Tiêu Ngự không ngờ lại có thể nhờ vào sức bản thân thật luộc hết hơn 30 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh.

1 thân ảnh ở phía xa trong rừng cây xẹt qua, tránh ở phía sau cây.

Khả Nhạc là 1 Đạo tặc Ma Vực, nếu như là luận bản thực lực, ở toàn bộ Tà ác liên minh cho dù không đứng đầu, cũng có thể được xếp hạng nhất cấp độ (hẳn là tính trong Đạo tặc Ma Vực thôi). Games thủ thực lực đứng đầu thường tinh lực chưa hẳn đã đặt toàn bộ ở việc luyện cấp, cho nên hẳn kỹ thuật mặc dù không có đạt mức đứng đầu, nhưng lại là nhóm games thủ đầu tiên tiến vào bản đồ chuyển chức, hẳn từ nơi này đi qua, lại phát hiện một màn kinh người, trên mặt đất nằm hơn 20 xác chết Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh , 1 Đạo tặc thoải mái mà đem từng tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh tiêu diệt, bên cạnh còn theo 1 con sinh vật triệu hồi đáng người to lớn, nếu như hẳn không có hoa mắt, con sinh vật triệu hồi kia hẳn là 1 con U Linh Bĩ Mông a!

Tên quái thai , hẩn tránh ở phía sau cây, không dám thở mạnh, mặc dù phía trước khắp nơi đều có bảo rương, hẩn cũng không dám đi lên nhặt, nguyên nhân rất đơn giản , Đạo tặc phía trước kia làm sao có thể khoan dung để cho người khác tranh miếng ăn từ miệng hổ? Nếu như bị cái tên kia truy tung, hẩn có lẽ ngay cả cơ hội giữ mạng cũng không có. Rất khó tưởng tượng, người trước mắt này không ngờ lại có thể tiêu diệt hơn 30 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh, hẩn xem ra, Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh mặc dù thua kém những tên quái tinh anh kia, nhưng cũng là sinh vật cực kỳ khó chơi , huống chi số lượng nhiều như vậy, ít nhất cũng phải hơn 30 tên Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh.

Khả Nhạc nhìn Tiêu Ngự đem Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh giết chết còn lại, sát phạt dứt khoát lưu loát làm cho Khả Nhạc không nén nổi đáy lòng lạnh buốt , chỉ riêng nhìn động tác này, kỹ thuật người này một chút cũng không thể kém hơn lão đại Thứ Đạo được .

Tiêu Ngự đem Đại Nhĩ Quái đầu lĩnh tiêu diệt toàn bộ, 1 cước đá văng ra xác chết Dịch Phong, bắt đầu thu dọn bảo rương trên mặt đất, tất cả bảo rương đều đã thu xong, trong đó không ngờ lại có 3 cái bảo rương C cấp, một cái bảo rương B cấp.

Thu hoạch cũng không tệ lắm a , Tiêu Ngự đem bảo rương bị vào hành trang, ngoài bảo rương ra, còn có một cái trang bị cấp Truyền Thuyết vứt đi. Thu thập xong mọi thứ, Tiêu Ngự bỗng nhiên cảm giác được cái gì, hướng về bụi cây phía xa nhìn thoáng qua.

Khả Nhạc ẩn nấp ở trong bụi cây quá sợ hãi, hốc vào bình Gia Tộc Hoàn, mất mạng hướng ra bên ngoài chạy như điên, nếu như bị Tiêu Ngự đuổi theo, hẩn quá nửa không thoát được, bảo rương cũng sẽ bị lấy đi.

Tên kia chuồn mất rất nhanh, trong nháy mắt tan biến ở phía cuối rừng cây.

Thấy được 1 thân ảnh rất nhanh chạy mất tích , rất sợ bị đuổi theo, 1 lát cũng không dám dừng lại, Tiêu Ngự sờ sờ cái mũi, hẩn có đáng sợ như vậy sao? Đã đối phương chạy mất, Tiêu Ngự cũng không có hứng thú đuổi theo.

Nhìn thoáng qua huyết lượng U Linh Bĩ Mông , chỉ còn lại hơn 300, Tiêu Ngự mang U Linh Bĩ Mông ở trong rừng cây nghỉ ngơi 1 lát, chờ huyết lượng của U Linh Bĩ Mông phục hồi, các hạng mục kỹ năng của hẩn cũng đều đã tan băng , lúc này mới tiếp tục tiến lên.

345. Chương 347 Bảo Rương A Cấp

Trên dưới nửa giờ, Tiêu Ngự đã góp nhặt được không ít bảo rương C, D, E cấp , đã có hơn 50 cái, vừa lúc mới bắt đầu, Tiêu Ngự còn có thể gặp được một ít games thủ, tiêu diệt vài ba người có chủ ý xấu , theo dần dần thâm nhập vào sâu , games thủ đi lại càng ngày càng ít, quái vật cũng càng thêm cường hãn, xuất hiện một ít Lang Kỳ Binh lever 30 tinh anh, sức chiến đấu rất mạnh.

Ở nơi này giết quái là không có bất luận cái khen thưởng gì, không có cách nào thu được kinh nghiệm mà cũng lượm rương không được , Tiêu Ngự cũng không muốn cùng những quái vật này phiên toái , di chuyển xa ra một chút là được. Sau khi thâm nhập vào sâu trong rừng cây, Tiêu Ngự cuối cùng cũng phát hiện một cái bảo rương B cấp. Tên Đạo tặc Dịch Phong kia trái lại không có nói láo a , bảo rương B cấp do hơn 100 tên Đại Nhĩ Quái thủ hộ lever 30 tinh anh, còn có rất nhiều Đại Nhĩ Quái Thợ săn hỗn tạp trong đó, rất khó đối phó.

Lực lượng thủ hộ nghiêng ngả như vậy, cũng không biết tên Dịch Phong kia là rốt cuộc như thế nào đạt được bảo rương B cấp kia nữa , lấy thực lực của hẩn căn bản không có khả năng cầm được một cái bảo rương B cấp.

Tiêu Ngự không biết là, tên gia hỏa Dịch Phong kia vận mệnh rất tốt, vừa lúc gặp được 1 tên gia hỏa trộm lấy bảo rương B cấp, bị hàng loạt tinh anh Đại Nhĩ Quái truy đuổi chém mà chết, tên gia hỏa Dịch Phong kia sau khi mò lên bảo rương, chạy bán mạng , biết được thâm nhập sâu vào rừng cây quá nguy hiểm, lấy

thực lực của hắn căn bản không có cách nào mần thịt bảo rương B cấp, cho nên lui trở về, vừa lúc ở trên đường trở về gặp được Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự tra một chút địa hình lân cận, ở loại trong địa hình phức tạp này, nhờ vào địa hình chạy thoát trái lại không vấn đề gì, chính là ẩn thân đi vào đi trộm bảo rương thì lại quá khó khăn a , nơi nơi đều là Đại Nhĩ Quái Thợ săn, nếu như xung đột lên, 1 mình hắn như thế nào cũng không có khả năng chống được nhiều tinh anh như vậy công kích . (lừa gạt khứu giác đầu rồi gà --)

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua U Linh Bĩ Mông bên cạnh, có một cái ý nghĩ, để cho U Linh Bĩ Mông đem những sinh vật tinh anh kia dẫn đi, hắn không phải sẽ có cơ hội sao ?

U Linh Bĩ Mông nhận được mệnh lệnh của Tiêu Ngự, hướng phía trước đi đến.

U Linh Bĩ Mông thân hình to lớn lập tức hấp dẫn phần đông sinh vật tinh anh chú ý, phần đông tinh anh Đại Nhĩ Quái rầm rập 1 đồng lớn, tất cả hướng U Linh Bĩ Mông bao vây đi qua.

U Linh Bĩ Mông ở dưới sự chỉ huy của Tiêu Ngự, chạy vãi bừa vàng, tiến vào rừng cây.

U Linh Bĩ Mông ít nhất mang đi hơn 50 tinh anh Đại Nhĩ Quái, lực lượng bảo vệ bảo rương đã ít đi không ít, nhưng cũng vẫn không có thiếu tinh anh Đại Nhĩ Quái hoạt động bên ngoài bảo rương, trong đó còn có hàng đồng Đại Nhĩ Quái tinh anh.

Thấy được tình hình này. Chậm rãi mò qua mà nói. Khó khăn quá lớn. Chỉ có cường công mà cướp!

Quyết định biện pháp xong . Tiêu Ngự rút tiếp thêm một bình trung cấp Phong Tốc Dược Hoàn.

Tật Phong Bộ!

Tật Phong Gia Tốc!

Hấp Huyết Quỷ Cuồng Nhiệt!

Tiêu Ngự mở ra 3 cái kỹ năng. Tốc độ gia trì đến trạng thái đỉnh cao. 1 lát đã lướt ra rất xa. Lướt sát bên người toàn bộ tinh anh Đại Nhĩ Quái mà qua. Đánh về phía bảo rương B cấp ở trung tâm . Lấy thế sét đánh không kịp bưng tai đem bảo rương lấy vào trong tay.

Lúc này toàn bộ Đại Nhĩ Quái tinh anh hoạt động xung quanh hướng về Tiêu Ngự xông tới, Tiêu Ngự một chiêu Đào Thoát, sau đó 1 cú Long Tường Thuật tung ra, đá vào trên người một tên lever 30 tinh anh gần nhất, chạy vãi bừa vàng. (bừa vàng : thứ dính ở đũng quần của trẻ em a)

Sưu sưu sưu , theo gót chân Tiêu Ngự rời đi trên mặt đất cắm chỉ chút mũi tên, tuy nhiên dựa vào tốc độ siêu tuyệt, hắn đã lướt qua ra rất xa.

Tiêu Ngự chạy ra ngoài rất xa, phát hiện phía sau những tinh anh kia cũng không còn đuổi theo, thở ra 1 hơi.

Qua hồi lâu, Tiêu Ngự mới cùng U Linh Bĩ Mông tụ họp lại , U Linh Bĩ Mông so với Tiêu Ngự còn muốn bi thảm hơn nhiều , trên người nơi nơi đều là vết thương, huyết lượng chỉ còn lại có hơn 200.

Ngồi ở tại chỗ khôi phục một chút, sau khi có chiêu bài dất túi , Tiêu Ngự bắt đầu không kiêng nể gì tìm kiếm bảo rương B cấp, games thủ bình thường tìm kiếm bảo rương E cấp tốc độ cũng chưa chắc so được với Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự dựa vào tốc độ của bản thân cường đoạt không dưới 10 bảo rương B cấp, thời gian tiêu hao ước chừng 4 giờ, đã tiến vào tới khu vực thạch trận trung ương Đảo Thất Lạc, quái thạch cao lớn sừng sững, trung tâm là mảng đất trống lớn. (cường đoạt : nói chung là dùng sức mạnh để đi cướp của a)

Qua hồi lâu, Tiêu Ngự mới phát hiện được một cái bảo rương A cấp, bảo rương A cấp này toàn thân màu vàng, nhìn một chút đã biết không phải vật phàm, cứ như vậy đặt ở trong trận thạch (trận pháp xếp bằng đá), quái vật gì cũng không có.

Tiêu Ngự buồn bực không thôi, bảo rương A cấp này lân cận tại sao không có quái vật thủ hộ?

Trầm mặc 1 lát, Tiêu Ngự để cho U Linh Bĩ Mông hướng chỗ bảo rương A cấp kia đi đến, chậm rãi đến gần kia bảo rương A cấp, mới đến gần khoảng cách trên dưới 6m , ối cha mẹ ơi, chi chít nào là mũi tên từ 4 phương 8 hướng hướng về U Linh Bĩ Mông bắn tới, đem U Linh Bĩ Mông đâm thành con nhím, U Linh Bĩ Mông trầm thấp kêu thảm thiết một tiếng, hóa thành một làn bạch quang.

Tiêu Ngự cuối cùng cũng hiểu , vì sao lân cận bảo rương A cấp không có bất cứ sinh vật nào thủ hộ, nguyên lai bên cạnh có cạm bẫy lợi hại như vậy. Tiêu Ngự hướng trên mặt đất nhìn lại, tìm không được bất kỳ cái dấu vết cạm bẫy nào hết, nhất định là cạm bẫy cao cấp trở lên, lấy trung cấp kỹ năng Loại Trừ Cạm Bẫy của hắn hiện nay, căn bản không có cách nào loại trừ cạm bẫy xung quanh chỗ này .

Không dám đến gần bảo rương ở trung tâm , khoảng cách giữa hắn cùng bảo rương ít nhất có 1 đoạn trên dưới 5m phủ kín cao cấp cạm bẫy, vạn nhất giẫm phải , Tiêu Ngự tự nhiên có thể sẽ có kết quả như U Linh Bĩ Mông vậy, bị đâm thành con nhím.

Chần chờ hồi lâu, Tiêu Ngự hung ác tâm, hướng về giữa bảo rương A cấp phóng đi.

Hướng phía trước mặt nhảy vọt một khoảng rất dài, vút vút , vô số mũi tên hết như châu châu bay, hướng về Tiêu Ngự bao trùm xuống.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự dịch chuyển ra ngoài, cha mẹ ơi, trên mặt đất mũi tên cắm đầy chi chít , nhiều như lông trâu vậy .

Tim Tiêu Ngự không nhịn được đập liên hồi, loại hành động này là cực kỳ nguy hiểm .

1 lát sau, những mũi tên này chậm rãi bị Máy Chủ xóa hết, sau khi Tiêu Ngự chờ kỹ năng Đào Thoát tan băng xong , tiếp tục hướng về phía trước thăm dò, chậm rãi hướng về phía bảo rương A cấp liều mạng.

Qua gần hơn 20 liều mạng , lấy thân thăm dò bẫy, cuối cùng cũng đem cạm bẫy xung quanh bảo rương toàn bộ loại trừ xong xuôi.

Nhìn vào rương màu vàng gần ngay trước mắt , một loại cảm giác thành tựu nảy lên trong lòng, Tiêu Ngự đang muốn khom lưng thấp cái bảo rương này, một tiếng rỗng ngâm kinh người cuộn cuộn mà đến.

Tiêu Ngự ngay lập tức biến sắc, gần chỗ này chẳng lẽ còn có Long tộc sinh vật? Tiêu Ngự đem bảo rương bị khóa lụm vào trong tay, không dám lưu lại, quay đầu đã hướng ngoài thạch trận chạy như điên.

Rống! 1 con Cự Long to lớn màu vàng từ trung tâm thạch trận phi người bay lên.

” Nhân loại ti tiện tham lam, không ngờ lại dám cướp đoạt báu vật của Long tộc .” Hoàng Kim Cự Long gầm gừ , 1 ngụm hỏa diễm nóng rực hướng về vị trí bộc Tiêu Ngự phóng tới , phương thức công kích bá đạo của Cự Long, Long Túc!

Tiêu Ngự sợ tới mức hồn bay phách lạc, hắn không nghĩ tới lấy bảo rương A cấp không ngờ lại trêu chọc phải một con Cự Long, Máy Chủ cho khảo nghiệm cũng quá nghiêm khắc , Tiêu Ngự rút tiếp theo bình trung cấp Phong Tốc Dược Hoàn, mở ra Tật Phong Bộ ra bên ngoài lao vút đi.

Tật Phong Gia Tốc!

Hấp Huyết Quỷ Cuồng Nhiệt!

Mới vài giây thời gian, Tiêu Ngự đã lướt qua xa mấy chục mét , ầm một tiếng, phía sau người truyền đến nổ lớn đình tai nhức óc, thạch trận phía sau bị Hoàng Kim Cự Long dùng long tức (hơi thở của rồng) oanh đập nát.

Hoàng Kim Cự Long bay lên, gào thét hướng về Tiêu Ngự lao xuống.

Nếu biết rằng có con Cự Long cường hãn như thế này, đánh chết Tiêu Ngự cũng không dám mưu đoạt bảo rương A cấp này a ! (khổ thân thằng bé @@ nó mà phang chết thì rút hết rương nha)

Tiêu Ngự lấy tốc độ nhanh nhất hướng khu vực tập trung thạch trận điên cuồng lướt qua, đỉnh đầu 1 mảnh mây đen bao phủ xuống, Tiêu Ngự trong lòng kinh hãi, không nghĩ tới Hoàng Kim Cự Long tốc độ di chuyển lại nhanh như vậy, khẩn trương thi triển một chiêu Đào Thoát.

Oanh, nơi Tiêu Ngự vừa đứng thạch trận xung quanh bị Hoàng Kim Cự Long như đập nát như đậu phụ.

Một tảng đá lớn đỉnh bay qua đầu Tiêu Ngự, Tiêu Ngự suýt nữa ăn phải tảng đá này .

Con Hoàng Kim Cự Long này tốc độ di chuyển nhanh như vậy, công kích khủng bố như vậy, lấy thực lực hiện nay của Tiêu Ngự, căn bản chỉ trốn được nhất thời, cuối cùng chắc chắn cũng sẽ phải chết ở trong tay nó.

Làm thế nào đây ? Tiêu Ngự lòng nóng như lửa đốt, vẫn liên tục hướng ra phía ngoài chạy vội, một ít thanh âm của sóng biển từ đằng xa truyền đến, mắt Tiêu Ngự sáng lên, nếu có biển mà nói, có lẽ còn có hy vọng!

Tiêu Ngự không chút do dự hướng về nơi nguồn gốc phát ra âm thanh kia chạy vội.

Hoàng Kim Cự Long lần thứ 2 bay lên trên không, phát hiện ra Tiêu Ngự, lập tức hướng về Tiêu Ngự lao xuống.

Tiêu Ngự qua lại ở trong đồng loạn thạch, lấy tốc độ nhanh nhất chạy ra khỏi thạch trận ngắn ngủi , đến một chỗ trên bờ vực, hướng phía trước nhìn lại, phía xa là mặt biển mênh mông, dưới chân thì là vực cao trăm trượng , hướng về phía dưới nhìn xuống , làm cho người có một loại cảm giác đầu váng mắt hoa .

Tiêu Ngự quay đầu nhìn lại, cái con Hoàng Kim Cự Long kia đã lao xuống tới đây, nếu không nhảy có lẽ sẽ không còn cơ hội !

Tiêu Ngự quyết đoán hướng phía ngoài phóng đi, rơi xuống hết như thiên thạch, hướng mặt biển đâm xuống, độ cao nhanh chóng giảm xuống, tiếng gió vù vù thoảng qua bên tai, gian nan hướng phía sau người nhìn thoáng qua, một cái thân ảnh màu vàng đã càng ngày càng gần.

“Hy vọng vận số mình không quá xấu a!” Tiêu Ngự từ trong hành trang lấy ra 1 bình Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước, chui đầu vào trong nước.

Ừm, Tiêu Ngự chui người vào trong sóng biển, không hề làm tản ra một chút gợn sóng nào đã tan biến khỏi tầm mắt .

Hoàng Kim Cự Long ở trên không trung xoay quanh hồi lâu, cũng không có phát hiện sự tồn tại của Tiêu Ngự, nhưng nó vẫn chưa có bỏ qua , ở trên không trung bay lượn.

Rơi vào trong biển, 1 cỗ mạch nước ngầm mãnh liệt đem Tiêu Ngự cuốn đi, Tiêu Ngự gian nan di động, hẩn hể, nếu như trời trên mặt biển , hẩn sẽ tức khắc trở thành mục tiêu của Hoàng Kim Cự Long , may mắn có Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước, nếu không vấn đề đã thực sự nghiêm trọng rồi a .

Tiêu Ngự ở dưới đáy nước nhàn nhã nước chảy bèo trôi, sau khi khẳng định phương hướng, hướng tới bờ biển bơi tới gần, hẩn hể, muốn tiếp tục mần thịt bảo rương là không thể nào nữa , mục tiêu của hẩn bây giờ là sống sót, sống quá nửa giờ đồng hồ này, nhiệm vụ chuyển chức sẽ kết thúc.

Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước có thể duy trì 10 phút thời gian, Tiêu Ngự không thể ở nơi này lâu hơn nữa, nhất định phải tìm nơi để thở.

Qua trên dưới 7 phút đồng hồ, một khối đá ngầm nhô ra phía xa hấp dẫn chú ý của Tiêu Ngự , Tiêu Ngự chậm rãi bơi qua, ở phía dưới đá ngầm ẩn núp 2 phút, nổi lên mặt nước, tựa ở sau lưng tảng đá ngầm , nhìn về phía xa xa , cái con Hoàng Kim Cự Long kia vẫn cứ ở trên không trung bay múa , từng ngụm từng ngụm tạm hít thở , bây giờ có thể trốn càng lâu thì càng tốt, sống qua khoảng thời gian này là ổn .

“Một cái bảo rương bị khóa mà thôi, có cần phòng thủ nghiêm ngặt như vậy không !” Tiêu Ngự buồn bực thầm nghĩ, nếu như không phải mình kịp thời nhảy xuống bờ vực, dù nhiều kỹ năng đào tẩu thì cũng không có cách nào tránh né khỏi kim long đuổi giết. tuy nhiên lực lượng phòng thủ càng mạnh, chứng minh bảo rương càng quý giá, Tiêu Ngự đối với khen thưởng khi kết thúc nhiệm vụ tràn đầy mong đợi.

346. Chương 348 Vật Phẩm X

Tiêu Ngự nằm ngửa ở trong khe hở của tảng đá ngầm , cố gắng kéo dài thời gian , chỉ cần thêm một khoảng thời gian nữa , là hắn có thể an toàn rời khỏi bản đồ này.

Hoàng Kim Cự Long ở trên không trung bay múa, hồi lâu không thấy Tiêu Ngự nổi lên, phần nộ găm giữ, phụt ra từng đạo long tức, oanh kích ở trên mặt biển.

Oanh! Oanh! Oanh! Từng đạo long tức ở trên mặt biển nổ tung, nhắc lên sóng lớn ngập trời, tiếng nổ kinh thiên động địa làm cho Tiêu Ngự không nén nổi sinh ra chút hoảng sợ, nếu như bị long tức oanh kích trúng , không phải bị nổ tan xương nát thịt hắn cũng chắc có gì không tốt hơn.

Tiêu Ngự nhìn một chút thời gian còn lại , còn có 13 phút đồng hồ nữa thôi , lại trải qua thêm 3 phút, hắn lại hốc vào bình Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước, là có thể ở dưới đáy nước tránh thoát trong khoảng thời gian này .

Tiêu Ngự trong lòng đột nhiên mọc lên một loại dự cảm bất hảo, không kịp ngẫm nghĩ nữa, lập tức chui đầu vào trong nước, hướng phía dưới ẩn thân .

Một tiếng nổ mạnh từ phía sau truyền đến, tảng đá ngầm Tiêu Ngự vừa núp bị long tức đánh nổ tung, đá vụn bay loạn, từng khối cự thạch bay lên, rơi vào trong biển.

Tiêu Ngự tránh né khỏi từng khối cự thạch đang chìm xuống , hướng về phía trước bơi đi, mới 1 lát , dòng nước xiết trong lòng biển đã đem áp lực dồn nén lên lồng ngực của Tiêu Ngự , làm cho Tiêu Ngự có một loại cảm giác hít thở không thông. Tiêu Ngự nổi lên mặt nước, khẩn trương lấy ra 1 bình Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước, hốc vào, sau đó lại lặn vào trong lòng biển.

Tiêu Ngự vừa lặn xuống tầm 3m, trên mặt biển đã truyền đến một tiếng nổ vang, 1 cổ sóng xung kích mãnh liệt từ phía sau lưng đánh úp lại, hung hăng va chạm ở trên lưng Tiêu Ngự. Tiêu Ngự rên lên một tiếng, thổ ra 1 ngụm máu tươi, may mắn sau khi uống Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước có thể ở trong biển tự do hít thở, nếu không ở trong nước nhận phải va chạm mãnh liệt như vậy , kết quả có thể tưởng tượng được.

Tiêu Ngự lặn xuống hơn 10m, hướng về phía trên nhìn lại, từng đạo long tức nóng rực tiến vào trong nước, sau đó ầm ầm nổ tung, toàn bộ mặt biển tựa như nham thạch sôi trào.

Tiêu Ngự cũng không dám đi lên, xuống đến gần dải đá ngầm dưới đáy biển hướng về bờ biển tiếp tục bơi đi.

Qua lại ở trong dải đá ngầm phức tạp. Trên dải đá ngầm có một ít vật thể bạch ngân lóng lánh địa. Cũng không biết là cái thứ gì. Có thể là khoáng thạch a . Tiêu Ngự nghĩ thầm. Dem mấy thứ này thu vào hành trang. Ước chừng hơn 10 khối.

Thu dọn những thứ không biết tên này xong . Tiêu Ngự tiếp tục lặn. Sau khi qua gần 10 phút. Cuối cùng cũng đến gần bờ biển . Tiêu Ngự ở đá ngầm ven bờ ẩn thân . Hướng về không trung phía xa nhìn lại. Cái con Hoàng Kim Cự Long kia làm đi làm lại hồi lâu sau. Cuối cùng đã hơi mệt. Xoang mũi bộc phát 1 ngụm hơi lạnh. Cũng không có bộc phát long tức nữa.

Còn lại 3 phút. 2 phút. Cái con Hoàng Kim Cự Long kia cuối cùng đã phát hiện ra Tiêu Ngự xuất hiện ở gần bờ biển. Phát ra một tiếng long ngâm phần nộ. Hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Nhìn kim long găm giữ phía xa. Tiêu Ngự mỉm cười. Đã đến giờ ! một cái vòng tròn giống ma pháp trận xuất hiện ở dưới chân Tiêu Ngự. Ánh sáng hiện lên. Tiêu Ngự tan biến ở trên bờ biển.

Khi Lần thứ 2 mở mắt ra . Tiêu Ngự đã xuất hiện ở bên cạnh lão già kia.

Lão đầu thấy được Tiêu Ngự lần nữa xuất hiện. Mắt phóng ra 1 đạo tinh quang. Hơi cảm thấy kinh ngạc nhìn lướt qua Tiêu Ngự. Ở dưới sự nhìn chăm chú của lão đầu. Một loại cảm giác triệt để bị nhìn xuyên qua nảy lên trong lòng Tiêu Ngự.

Tinh quang thu liễm, lão đầu lại biến thành 1 bộ dáng bình thường, nói: “Người hoàn thành chuyển chức, đây là khen thưởng nhiệm vụ của người.”

Hệ Thống: người đã hoàn thành nhiệm vụ chuyển chức, đánh giá nhiệm vụ 998, thu được khen thưởng, thất bại thuộc tính tăng lên.

Tiêu Ngự tra một chút thuộc tính bản thân, phát hiện mình được thêm một cái danh hiệu, Hắc Âm Săn Bắt Giả, ngoài ra, các hạng mục thuộc tính đều có tăng lên phạm vi lớn, huyết lượng đã lên tới 2768 quả nhiên sau khi chuyển chức, biến hóa quá lớn a . Đồng thời sau này, mỗi khi tăng 1 lever thuộc tính gia tăng so với chưa chuyển chức thì lớn hơn nhiều.

“Những cái rương này...?” Tiêu Ngự nghi hoặc , cái lão già này vì sao không đem rương lấy đi.

“Chúng đều thuộc về ngươi .” Lão đầu nói, lúc này lại có 1 games thủ hoàn thành nhiệm vụ, bị truyền tống đi ra, lão đầu bỏ Tiêu Ngự lại , quay lại công việc của mình.

Mang một ít hoặc, Tiêu Ngự từ dong binh trong Công hội đi ra, về tới quán trọ u linh, nhìn vào trong hành trang hơn 70 bảo rương, chẳng lẽ nên mở từng cái ra xem?

Nghĩ tới đây, Tiêu Ngự lấy ra một cái bảo rương E cấp, đem bảo rương E cấp mở.

Hệ Thống: người mở ra bảo rương E cấp, thu được 5600 điểm kinh nghiệm.

Khen thưởng không tệ , một cái bảo rương E cấp không ngờ lại có thể khen thưởng tới 5600 kinh nghiệm, nếu như đi giết quái mà nói, ít nhất phải 20 phút mới có thể đạt được nhiều điểm kinh nghiệm như vậy. Bảo rương E cấp đã có nhiều kinh nghiệm khen thưởng như vậy, không biết lever bảo rương khác có cái khen thưởng gì nhỉ.

Tiêu Ngự hưng phấn đem tất cả bảo rương phóng ra trên bàn, 1 đồng cao cao , bắt đầu mở ra từng cái bảo rương.

Hệ Thống: người mở ra bảo rương E cấp, thu được 30 giá trị vinh quang.

Hệ Thống: người mở ra bảo rương E cấp, thu được 3890 điểm kinh nghiệm.

Nguyên lai bảo rương bị khóa cho khen thưởng là ngẫu nhiên , Tiêu Ngự mở từng cái bảo rương E cấp, cho rất nhiều thứ, có giá trị vinh quang, có công công lao cũng có kinh nghiệm, còn có bảo rương bị khóa cho 1 ít giá trị huyết lượng vĩnh cửu. (tăng cột máu lên)

1 âm thanh Hệ Thống Nhắc Nhở trong trẻo vang lên, điểm kinh nghiệm phong phú khiến cho Tiêu Ngự trực tiếp thăng 1 bậc, Tiêu Ngự quả thực bị kinh hãi.

Đem hơn 20 cái bảo rương E cấp toàn bộ mở ra hết, Tiêu Ngự bắt đầu mở ra bảo rương D cấp.

Hệ Thống: người mở ra bảo rương D cấp, thu được 120 giá trị vinh quang.

Hệ Thống: người mở ra bảo rương D cấp, thu được 23690 điểm kinh nghiệm.

Bảo rương D cấp so với bảo rương E cấp cho khen thưởng càng thêm phong phú, mỗi lần mở bảo rương, Tiêu Ngự đều có một loại cảm giác đặc biệt hưng phấn kích thích , mở ra xong toàn bộ bảo rương D cấp, thu được hàng loạt giá trị vinh quang và điểm kinh nghiệm.

Sau bảo rương D cấp là bảo rương C cấp, khen thưởng càng thêm phong phú, tuyệt đại bộ phận đều là giá trị vinh quang, làm cho Tiêu Ngự giá trị vinh quang tăng mãnh liệt như bão táp, rất nhanh sẽ tấn cấp Vạn phu trưởng.

Một games thủ người bình thường lever 30, có thể thu hoạch được hơn 10 bảo rương bị khóa đã coi như rất không tệ , được như Tiêu Ngự tới hơn 70 cái, có thể nói là có 1 không 2 a , huống chi trong đó còn có một cái bảo rương A cấp, ở toàn bộ nhiệm vụ chuyển chức trong bản đồ, tổng cộng chỉ có 5 cái bảo rương A cấp , ngoài cạm bẫy ra , còn có một con Cự Long thủ hộ, cho dù có người lấy bảo rương A cấp cũng khó có khả năng không bị Cự Long giết chết.

Sau khi đem C, D, E 3 loại bảo rương toàn bộ dùng hết, còn lại hơn 10 bảo rương B cấp còn có một cái bảo rương A cấp.

Tiêu Ngự tiếp tục mở ra bảo rương B cấp, mở ra tổng cộng hơn 50 cái rương, hàng loạt điểm kinh nghiệm khiến cho Tiêu Ngự thăng cấp như điên tới tận 3-4 lv, cũng không thiếu giá trị vinh quang và công trạng, khi Tiêu Ngự mở ra bảo rương B cấp, Hệ Thống Nhắc Nhở làm cho Tiêu Ngự sửng sốt một chút.

Hệ Thống: người thu được Áo Choàng Tàng Hình.

“Không ngờ lại có thể khai ra một cái trang bị, không biết là cái thứ gì.” Tiêu Ngự không nén nổi thán nghĩ, khẩn trương mở hành trang.

Áo Choàng Tàng Hình: vật phẩm, cấp Sử Thi. Phòng ngự 205-209, tốc độ di chuyển +12, né tránh +7%, huyết lượng (lỗi convert)

Kỹ năng đào tẩu +2, ẩn dấu thông tin tên họ cũng có thể thay đổi tướng mạo, không phải thuật dò xét cấp 15 không có cách nào dò xét ra. Cộng thêm kỹ năng, Ẩn Ảnh Bộ, tiến vào trạng thái tiềm hành, cần Tật Phong Bộ ủng hộ, tốc độ di chuyển thêm vào 35%, cao cấp hiệu quả tàng hình, không phải thị giác, khứu giác 7 cấp trở lên không có cách nào dò xét. Ẩn hình, tăng tốc độ hiệu quả cùng lever của Tật Phong Bộ có quan hệ.

Ẩn Trốn: tiến vào trạng thái tiềm hành, tốc độ di chuyển -90%, hiệu quả tàng hình thêm vào 8 thành, đỉnh cấp hiệu quả tàng hình, không phải lv 16 thị giác, khứu giác trở lên không có cách nào dò xét.

Đem áo choàng cầm ở trong tay, tay Tiêu Ngự nhin không được run rẩy một chút, thứ tốt, cái áo choàng này thuộc tính so với Áo Choàng Ẩn Ảnh trên người hắn còn muốn tốt hơn nhiều. 2 cái kỹ năng ẩn hình đều rất không tệ, đồng thời còn có thể ẩn tàng tư liệu bản thân thay đổi tướng mạo, quả thực là vật phẩm cần thiết để đi giết người cướp của, mở nhiều bảo rương như vậy, cuối cùng cũng nhân phẩm bạo phát 1 hồi.

Chờ Tiêu Ngự mở ra hết bảo rương B cấp, Tiêu Ngự lên tới lv 35, giá trị vinh quang tăng tới 25678, biến thành một Vạn phu trưởng, sau khi lên tới Vạn phu trưởng, Tiêu Ngự có thể ở dòng binh Công hội mua sắm 1 bộ cấp Truyền Thuyết, tuy nhiên sáo trang cấp Truyền Thuyết cũng không hẳn so với được với toàn thân trang bị trên người Tiêu Ngự này, Tiêu Ngự cũng sẽ không để ý tới.

Tiêu Ngự mở bảng xếp hạng lever, phát hiện tên của hắn bất ngờ đã ở vị trí đầu bảng, lv 35, ngoài ra, có rất nhiều games thủ dừng lại ở lever 34, lever 33, xem ra bọn họ cũng kiếm được không ít bảo rương.

“Người lên tới lv 35 ?” Phong Dã ở trong giọng nói có phần kinh ngạc hỏi.

“Àn, mở ra bảo rương tăng đến lv 35.” Tiêu Ngự hơi cảm giác buồn cười nói. Nhiệm vụ chuyển chức cho khen thưởng cực kỳ phong phú, mỗi games thủ đều có thể thăng lên 1 cấp hoặc thu được 1 vài thứ, tuy nhiên như Tiêu Ngự thăng ngay cả 5 cấp, quả thực là một cái trường hợp đặc biệt biến thái a.

“Người mở bao nhiêu cái bảo rương?” Phong Dã bị kinh hãi, mở ra bảo rương trực tiếp lên thành lv 35, thế này ít nhất phải cần bao nhiêu bảo rương đây ?

” Hơn 70.” Tiêu Ngự trả lời.

” Hơn 70!” Phong Dã thán nước miếng một cái, cái này thật là đáng sợ, nhiệm vụ khác class cơ bản đều giống nhau, nhiệm vụ của hắn là tìm túi nước, cũng chỉ thu được 30 cái túi nước mà thôi, tuyệt đại bộ phận là B, C, D, E cấp, giúp hắn lên tới lever 33.

Từ lever 33 thăng lever 34, lever 34 thăng lv 35, cái này phải cần bao nhiêu điểm kinh nghiệm cho đủ đây.

“Còn có một cái bảo rương A cấp chưa mở ra đấy.” Tiêu Ngự nói, trong bảo rương A cấp này rất cuộc có thứ gì, hắn không nén nổi càng thêm mong đợi.

“Ngay cả A cấp mà cũng có?” Phong Dã kinh ngạc, khi hắn thu thập túi nước, cũng chia A, B, C, D, E 5 loại, hắn chỉ lấy tập đến 2 cái B cấp, đã không có thời gian, nghe nói còn không ai gặp được qua A cấp, Tiêu Ngự không ngờ lại có thể thu thập đến một cái bảo rương A cấp, trái lại làm cho Phong Dã thật bất ngờ.“Mở xem.”

Tiêu Ngự đem bảo rương A cấp cầm ở trong tay, bảo rương A cấp ánh sáng vàng thoáng hiện, không biết bên trong rốt cuộc là cái gì, nếu như khen thưởng các loại như điểm kinh nghiệm hoặc là giá trị vinh quang, Tiêu Ngự thật là khóc không nổi, tốt nhất là có thể mở ra một cái trang bị là được rồi.

Tiêu Ngự không biết là bảo rương A cấp căn bản không ra các loại như điểm kinh nghiệm hay giá trị vinh quang , chỉ ngẫu nhiên lựa chọn một cái ở trong các loại đỉnh cấp vật liệu, đỉnh cấp vật phẩm, đỉnh cấp trang bị mà thôi .

Tiêu Ngự từ từ mở rương, 1 đạo kim quang tỏa ra .

Hệ Thống: người thu được Ma Long Bì Giáp. (bì giáp – giáp da)

“Là một cái trang bị a .” Tiêu Ngự mừng rỡ như điên nói, đem Ma Long Bì Giáp trong hành trang ra xem , một cái giáp da màu vàng lợt hiện ra ở trước mắt Tiêu Ngự, mặt trên phủ kín từng mảnh ô lân (vẩy rồng màu đen), hào quang lưu chuyển, thiết kế đại khí mà lại lộng lẫy, nhìn một chút đã biết không phải vật phàm.

Tiêu Ngự mở thuộc tính ra.

Hệ Thống: người thu được Ma Long Bì Giáp, phải chăng lựa chọn làm vật phẩm cố định ?

Tiêu Ngự nhìn lướt qua cái giáp da này, là cực phẩm cho Đạo tặc , so với giáp da trên người còn muốn tốt hơn rất nhiều, không chút do dự lựa chọn cố định .

Lựa chọn !

Hệ Thống: Ma Long Bì Giáp cố định thành công, người thu được Âm Ảnh Truyền Thừa.

“Là Vật Phẩm Huyết Thống!” Tiêu Ngự kích động nghĩ đến, sau khi cố định, dựa trên thuộc tính cơ sở ban đầu lại gia tăng thêm một số thuộc tính rồi , khiến cho thuộc tính cái giáp da này càng cường đại hơn. Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, hồi lâu mới đè nén được tâm tình kích động xuống.

Ma Long Bì Giáp: vật phẩm, cấp Truyền Thuyết, vật phẩm huyết thống truyền thừa. Phòng ngự 5557 (mie ơi hok biết có phải do bản covert sai không nữa Q_Q vãi lều thật ... cứ tạm coi là đúng vậy, có khi 557 cũng nên a = =) , lân giáp phòng ngự, lever phòng ngự +2, né tránh +10%, phụ trọng -50%, huyết lượng +10%, kháng ma pháp +10%. Kinh nghiệm nhận được thêm vào 30%. Khi bị công kích có xác suất phản đòn, 1 lần thả ra Cự Long thủ hộ, hấp thu 1000 thương tổn.

Cộng thêm kỹ năng: Ma Long Kháng, hiệu quả bị động, hấp thu ma pháp thương tổn.

Âm Ảnh Không Chế: Trong 30 giây miễn dịch hiệu quả không chế, các kỹ năng không chế của bản thân cũng mất đi hiệu quả , kỹ năng đóng băng 3 giờ đồng hồ.

Âm Ảnh Tàn Sát: trạng thái cuồng nhiệt, công kích tăng 80% , tốc độ công kích tăng 80%, tốc độ di chuyển tăng 80%, có thể sử dụng cùng Âm Ảnh Không Chế.

Âm Ảnh Khiêu Vũ, né tránh +20...

Có thể học tập tất cả kỹ năng của Âm Ảnh Đạo Tặc, không chiếm số lượng kỹ năng.

Một cái vật phẩm huyết thống truyền thừa cấp Truyền Thuyết không ngờ lại có thể cường hãn như thế, sau khi nghiên cứu một chút các thuộc tính của trang bị này, Tiêu Ngự đã hiểu sơ qua hiệu lực và tác dụng của Ma Long Bì Giáp.

Ở trong hệ thống Đạo tặc, tỉ mỉ chia làm mấy đường chính, một cái là chiến đấu Đạo tặc, một cái là không chế Đạo tặc, trong đó không chế Đạo tặc càng thêm cường thịnh, số lượng cũng nhiều nhất, đơn thuần chiến đấu Đạo tặc gần như không có, đều là tạp nham loại hình Đạo tặc hỗn hợp cùng một chỗ. Trong đó chiến đấu Đạo tặc đa phần là kỹ năng đánh giết, điều này cũng khiến cho chiến đấu Đạo tặc càng thêm suy thoái.

Mà trên thực tế, chiến đấu Đạo tặc thật sự lại vô cùng mạnh mẽ , chính là bởi vì tồn tại kỹ năng Âm Ảnh Không Chế ! Cái kỹ năng này được gọi là kỹ năng thần kì của chiến đấu Đạo tặc , 1 khi có cái kỹ năng này, chiến đấu Đạo tặc sẽ thực sự được coi trọng .

30 giây bên trong, đem đối thủ kéo vào đánh cận chiến, tất cả kỹ năng không chế không có hiệu quả, đơn thuần dựa vào đánh tay không, thông qua gia trì các loại trạng thái, gia tăng sức chiến đấu, thực sự đánh nhau, bọn họ có thể thoải mái nghiền ép class pháp hệ. Tuy nhiên không có kỹ năng không chế, ở khi đối mặt với Chiến sĩ, Đức lỗ y , đã hơi lộ ra yếu thế . Tuy nhiên điều này đối với Tiêu Ngự mà nói, cũng không

phải vấn đề gì, lấy kỹ thuật chiến đấu của Tiêu Ngự, thêm phòng ngự tăng lên phạm vi lớn, đối mặt 99% Chiến sĩ trở lên tuyệt đối sẽ không chịu thiệt.

Cận thân đánh tay không (không xài tuyệt chiêu), loại cảm giác này trái lại rất không tệ, Tiêu Ngự không nén nổi thâm nghĩ, cái Ma Long Bì Giáp này vẻn vẹn là chỉ một cái Vật Phẩm Huyết Thống cấp Truyền Thuyết, đã có thuộc tính cường hãn như vậy, Vật Phẩm Huyết Thống cấp Sử Thi kia thì còn phải cường hãn bao nhiêu đây?

Tiêu Ngự đem Ma Long Bì Giáp mặc lên người, sau đó đem trên người giáp da Thủ Hộ và Áo Choàng Áo Ảnh toàn bộ bỏ vào hành trang, 2 cái trang bị này hẳn có thể bán được không ít tiền.

“Thế nào, khai ra thứ gì đó?” Phong Dã hỏi. (khai – khai – mở)

Tiêu Ngự vừa rồi đắm chìm ở trong vui sướng thu được trang bị, vô tình đã quên mất tiêu Phong Dã.

“Một cái giáp da cấp Truyền Thuyết.” Tiêu Ngự nói, ngữ điệu bình thường, không gợn sóng.

“Phí thật.” Phong Dã có chút chán nản nói, vẻn vẹn là một cái giáp da cấp Truyền Thuyết, quả thực coi như không đáng giá, cùng tên tuổi bảo rương A cấp quả thực không tương xứng.” Trong Công hội ta có người mở ra bảo rương B cấp đều khai ra trang bị Sử Thi, vận số của người thực sự quá kém a.”

“Cũng không tính là phí lắm.” Tiêu Ngự mỉm cười nói, không trêu đùa Phong Dã nữa, đem thuộc tính của giáp da chia cho Phong Dã.

“Hơ, đây là giáp da cấp Truyền Thuyết? Quả thực so với trang bị cấp Sử Thi còn mạnh hơn! Nguyên lai là Vật Phẩm Huyết Thống, trách không được, Âm Ảnh Truyền Thừa, chiến đấu Đạo tặc, thuộc tính cũng không tệ, có cái giáp da này, có thể hoành hành không có kỵ, nói không chừng có thể khiêu chiến Lưỡi Lê ý chứ.” Thấy được Tiêu Ngự phát thuộc tính qua đây, Phong Dã kích động nói, nhất là thấy được thứ này cộng thêm 4 kỹ năng, 4 kỹ năng trang bị, đây là điều làm cho người ta vô cùng rung động.

Mà điều này cũng chưa hẳn chắc chắn, đã hẳn có thể lấy được một cái Vật Phẩm Huyết Thống, người khác cũng có thể, nói không chừng Lưỡi Lê cũng có sát chiêu cực kỳ lợi hại, chưa từng chiến đấu qua thì không thể nói trước được. Cái Ma Long Bì Giáp này có kỹ năng Âm Ảnh Khống Chế làm cho kỹ năng khống chế của 2 bên toàn bộ vô hiệu hết, đem 2 bên đặt ở một vị trí ngang nhau, giữa 2 Đạo tặc cận thân đánh tay không, vậy phải xem ý thức chiến đấu và thuộc tính mạnh yếu của 2 người vậy.

“Người vận mệnh không tệ a, ta như thế nào mà không được tốt số như vậy a.” Phong Dã vừa cười vừa nói, những games thủ thu được Vật Phẩm Huyết Thống kia, tất cả đều là làm nhiệm vụ khó khăn vô cùng cao, trải qua trăm cay nghìn đắng mới thu được, Tiêu Ngự lại từ trong một cái bảo rương mở ra được, chỉ có thể nói là Tiêu Ngự đi số phận *** chó (kiểu như ngáp phải ruồi ý mà). Hẳn là đã quên, bảo rương A cấp kia của Tiêu Ngự, cũng là trải qua thập tử nhất sinh mới có được.

Tiêu Ngự cười cười, nói: “Người không có khai ra cái gì tương đối đặc biệt sao?” Tiêu Ngự còn khai ra được 2 cái trang bị cơ mà.

“Vận mệnh hơi kém, tuy nhiên cũng khai ra được 1 chiếc cực phẩm Nanh Sói, trái lại cũng không tệ lắm, có thể cho thợ thủ công mỹ nghệ đi làm cái dây chuyền.” Phong Dã nói, tuy nhiên giá trị miếng Nanh Sói kia so với 2 cái trang bị trong tay Tiêu Ngự, còn kém hơn nhiều lắm.

“Đều làm nhiệm vụ chuyển chức xong cả rồi, cùng tổ đội giết quái luyện cấp đi.” Phong Dã nói, sau khi chuyển chức xong, mỗi games thủ chuyển chức thành công đa phần đều có thể học được kỹ năng công kích phạm vi (kỹ năng aoe – đánh lan- công kích nhiều mục tiêu cùng 1 lúc), khoảng thời gian tiếp theo, tốc độ lên lv của các games thủ có thể sẽ vô cùng nhanh chóng, nếu như không khẩn trương luyện cấp, lever rất nhanh sẽ bị rơi lại phía sau.

“Ừm, ta đi học kỹ năng lever 30 trước đã.” Tiêu Ngự đáp, lúc này Triệu Lam Hình hẳn cũng đã chuyển chức xong, cùng nàng đi thăng cấp, tốc độ tuyệt đối có thể nhanh hơn không ít, Triệu Lam Hình có Thủy Bộc Thuật, Ác Mộng hơn nữa còn thêm một vài cái kỹ năng phạm vi mới nữa, thương tổn so với games thủ bình thường còn muốn mạnh hơn nhiều. Thêm là nàng vừa thay toàn thân áo trang cấp Truyền Thuyết tốc độ phục hồi ma pháp kinh người, phóng ra ma pháp đánh lan đều không phải lo lắng tới vấn đề ma pháp tiêu hao.

“Tốt lắm, ta đi gọi người .” Phong Dã nói.

Tiêu Ngự sửa sang lại hành trang một chút, đem một ít trang bị phẩm chất kém ném vào NPC đấu giá, đem 2 cái trang bị cấp Truyền Thuyết bị thay thế bán đi , thu hoạch coi như không tệ. Từ NPC đấu giá đi ra, Tiêu Ngự đến Dong Bình Công hội, trước hết up một số kỹ năng, tốn hơn 6.000 kim tệ, sau đó học tập kỹ năng mới lever 30. Kỹ năng lever 30 gồm một cái kỹ năng đào tẩu là Tan Biến, một cái chung kết kỹ năng là Xé Rách, và một cái cao cấp kỹ năng Tuyệt Sát, còn có một cái kỹ năng bị động né tránh và một cái liên kích kỹ năng Công Kích Tà Ác.

Trong đó thì Công Kích Tà Ác trọng yếu nhất, đây là 1 kỹ năng công kích liên tục vô cùng đáng sợ , thời gian đóng băng cực ngắn , chỉ có 2 giây, thương tổn trụ cột kỹ năng 50 điểm, mặc dù không cao, nhưng lại là kỹ năng tích lũy điểm liên kích rất quan trọng. Phối hợp với chung kết kỹ năng Xé Rách, Mạt Hào và Phản Thủ Bối Thứ , tuyệt đối là vũ khí sắc bén dùng để giết địch, Mạt Hào x 3 hiệu quả công kích kèm theo hiệu quả tử vong, Phản Thủ Bối Thứ x 3 công kích kèm theo hiệu quả phá giáp, Xé Rách x 3 công kích mang vào xuất huyết thương tổn, nếu như dùng Công Kích Tà Ác liên tục duy trì tích lũy điểm liên kích, rồi lại do 3 cái kỹ năng bộc phát thương tổn này công kích, thì sẽ là phương thức chiến đấu tuyệt đối cường đại , nhất là khi chiến đấu đối kháng với Đạo tặc, phối hợp dùng Âm Ảnh Không Chế, như vậy có thể nói là tuyệt diệu đến đỉnh điểm.

Còn Tuyệt Sát thì cùng Trí Mệnh Bạo Phá, Bạo Liệt tương tự như nhau, thương tổn và năng lượng có quan hệ, đồng thời còn có 1 xác suất nhất định dẫn đến tử vong (đánh cái chết luôn), xác suất dẫn đến tử vong cùng thực lực của 2 bên có quan hệ. Địch nhân càng yếu, xác suất dẫn đến tử vong càng cao, nếu như địch nhân mạnh hơn bản thân, xác suất dẫn đến tử vong kia sẽ thấp tệ hại .

Nhiều kỹ năng như vậy, lại mới thay thêm 2 cái siêu cấp trang bị, năng lực chiến đấu của Tiêu Ngự đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, hẳn còn cần 1 khoảng thời gian đem những kỹ năng này diễn luyện thành thực , vừa lúc buổi chiều còn có 1 khoảng thời gian có thể làm quen với kỹ năng một chút, ngày mai còn có chuyện trọng yếu phải làm.

Phong Dã nơi đó đã tìm được người rồi, tổng cộng hơn 20 games thủ đã chuyển chức xong , trong đó hơn 10 là games thủ class pháp hệ vừa học ma pháp đánh lan , như vậy Đoàn đội giết quái này tính theo hiện nay mà nói, đã là có 1 không 2 rồi . Trước mắt toàn bộ Tà ác liên minh tổng số games thủ đã chuyển chức xong mới được tầm trăm người, mà cũng chỉ có Phong Dã mới có thể gọi đến nhiều người như vậy, các games thủ khác, đa số phân tán ở trong các Công hội còn lại.

” Tập hợp tại cửa vào Phong Ma Cốc.” Phong Dã truyền âm cho Tiêu Ngự nói.

Chỗ Phong Ma Cốc này rất đặc biệt, sản sinh ra quái hệ ác ma lever 25 đến lever 55 , quái hệ ác ma phòng ngự thấp, công kích mạnh , kinh nghiệm phong phú, là bảo địa cho games thủ pháp hệ luyện cấp , thâm nhập vào bên trong Phong Ma Cốc, có bãi cỏ lớn trải dài , sinh ra ác ma quái lever 30 đến lv 35 , mức độ tập trung quái vật vô cùng cao, hiện ở người chơi các vừa mới chuyển chức xong xuôi, lever đều đã hơn lever 30, qua bên đó giết quái là thích hợp nhất .

Tiêu Ngự là Đạo tặc, cư nhiên là phải đảm đương công tác dẫn quái , Phong Dã ý tứ rất rõ ràng, đa phần là lợi dụng ma pháp đánh lan, Tiêu Ngự chỉ là đi nhận kinh nghiệm mà thôi không phải chính thức ra tay a.

Sau khi Tiêu Ngự chuẩn bị một ít vật phẩm tiêu hao, cưỡi trên Hắc Long Cầu, hướng về bên kia chạy vội. (mệ nó bỏ quên mất em tiểu Lam rồi Q_Q)

“Toàn bộ Phong Ma Cốc đã bị ta bao hết , trong 2 tuần lễ kế tiếp đều sẽ có người túc trực ở đó giết quái luyện cấp, nếu như muốn tăng kinh nghiệm, cứ trực tiếp qua đó là được rồi .” Phong Dã cảm thấy tự hào nói, toàn bộ Tà ác liên minh, dám hạ thủ bao cả khối bản đồ lớn như vậy cũng không nhiều, cũng đã phải dùng đến cả 3 Công hội dưới tay hắn.

Bao hết? Tiêu Ngự hiểu bao hết có nghĩa là gì , cũng có nghĩa là tám bản đồ này do bọn họ hoàn toàn chiếm lĩnh , hề là người Công hội khác hoặc là các games thủ lang thang khác đến , đều sẽ bị khuyên rời đi, nếu có người ỷ mạnh tiến vào tám bản đồ kia, người dưới tay Phong Dã sẽ đối với những games thủ này tiến hành dùng vũ lực trục xuất. Đây là cũng là một loại phương thức thể hiện ra vũ lực và thực lực của Công hội.

Tiêu Ngự đối với loại chuyện này cũng không ghét, bởi vì rất nhiều Công hội cũng đều làm thế, cũng không phải chỉ có 1 mình Phong Dã làm vậy a . Trong trò chơi cơ bản chính là thể giới cá lớn nuốt cá bé, nắm tay ai lớn người đó chính là lão đại, cùng trên chiến trường như nhau, đã đánh cuộc thì phải biết chịu thua, nếu như không phục, vậy dụng quyền đầu nói chuyện, đây là đạo lý căn bản nhất.

Đi theo 1 đám Pháp sư có ma pháp đánh lan cùng luyện cấp, tốc độ thăng cấp nhất định sẽ nhanh như phi ngựa, thêm Ma Long Bì Giáp của Tiêu Ngự còn có hiệu quả tăng kinh nghiệm, tốc độ thăng cấp hẳn có thể đoán ra được .

347. Chương 349 Sát Quái

Tiêu Ngự đi tới Phong Ma Cốc khẩu, Phong Dã bọn họ cũng đã lục tục tới nơi , phía trước bao gồm Phong Nghịch, Tiểu , còn có cả Phong Lạc ở trên chiến trường từng tình cờ gặp qua , dẫn đầu Thiết Kỳ đánh bại Thiên sứ liên minh, đoạt được thành trấn kia.

Những người này đều là tinh anh dưới tay Phong Dã .

Phong Dã đem Tiêu Ngự nhập vào đội ngũ, Tiêu Ngự nhìn thoáng qua tư liệu games thủ trong tổ đội, tổng cộng 37 người, trong đó có 26 games thủ đều là lever 30 trở lên , có 11 games thủ là Pháp sư lever 29 .

“Bọn họ cũng là đến tăng điểm kinh nghiệm , điểm kinh nghiệm lên tới 99% rồi về .” Phong Dã nói.

Tiêu Ngự gật đầu, hẳn mình bạch được Phong Dã muốn làm cái gì, games thủ lever 30 trở lên mang đội đi giết quái thăng cấp, games thủ lever 30 trở xuống qua đây tăng điểm kinh nghiệm, rồi lại mang đám này ra chuyển chức , sau đó lại cho những games thủ vừa chuyển chức kia mang người mới đi kéo lv , như vậy sẽ có thể nhanh chóng tăng lv , chia đều lever games thủ trong Công hội .

Triệu Lam Hình cùng Phong Nghịch, Tiểu cùng một chỗ, không biết nói cái gì đó, thấy được Tiêu Ngự qua đây, vẫn ngại ngùng đỏ mặt, nhẹ nhàng đi đến bên cạnh Tiêu Ngự, nói: “Người đã đến rồi.”

“Àn.” Tiêu Ngự đáp, hướng về Phong Nghịch và Tiểu bên kia nhìn lại, Phong Nghịch đang nháy mắt với Tiêu Ngự.

Triệu Lam Hình bên cạnh càng thẹn muốn chui xuống đất, Tiêu Ngự mơ hồ đoán được Phong Nghịch cùng Tiểu vừa rồi đoán chừng là đang trêu ghẹo Triệu Lam Hình.

“Xuất phát đi.” Phong Dã nói, dẫn dắt Đoàn đội hướng phía trong Phong Ma Cốc đi đến.

Đám người Tiêu Ngự rút lại ở phía sau, thấy được đội ngũ xuất phát, thông thả kéo tay Triệu Lam Hình đi theo.

Triệu Lam Hình dựa vào Tiêu Ngự ở bên cạnh, cũng không dám nhìn lại đám người Nguyệt Dạ, Tiểu .

Nhìn Triệu Lam Hình bộ dáng ôn nhu, đám người Phong Nghịch tròn mắt muốn rút cả xuống.

Phong Nghịch nhìn thoáng qua Tiểu ở bên cạnh, ưỡn ngực, kiên trì cũng đến kéo tay Tiểu cùng đi.

“Tìm chết hả , muốn chết phải không.” Tiểu hung hãn trừng mắt liếc Phong Nghịch, nhéo tay Phong Nghịch , đập Phong Nghịch 1 cước. Sự thật chứng minh, xem ra cái cô gái Giang Nam dịu dàng ít nói này , cũng có mặt cứng cỏi a .

Mọi người hướng trong Phong Ma Cốc đi đến, trong cốc ven đường đều là quái hệ ác ma lever 25 trở lên, mỗi địa phương đều cấm chốt một đám games thủ luyện cấp, thấy được đám người Phong Dã đi vào, ào ào chào hỏi.

“Đoàn trưởng.”

“Đoàn trưởng.”

“Ừ , hảo hảo luyện cấp (luyện cấp cho tốt) , cố gắng nhanh max lever 29.” Phong Dã gật đầu nói, vẻ mặt trầm tĩnh trái lại có vài phần uy nghiêm, danh vọng của hắn ở trong cảm nhận của phần lớn các thành viên trong Công hội là rất cao.

“Dạ.”

Các games thủ kia Phong Dã sau khi tung hô tiếp tục bận rộn, Đạo tặc dẫn hơn 10 quái vật lại , Pháp sư và Cung tiễn thủ hết như thác đại bác, nhanh chóng bắn rụng hết quái.

Toàn bộ Phong Ma Cốc nơi nơi đều là games thủ của 3 Công hội dưới tay Phong Dã, xung quanh khu vực ác ma quái lever 25 đến lever 30 đều là người của Thiết Kỵ và Nanh Sói , sau khi tiến vào bên trong , địa điểm giết quái lever 30 đến lv 35 phần lớn là games thủ Lôi Thê, lever trang bị , so với games thủ Thiết Kỵ, Nanh Sói xung quanh còn muốn tốt hơn rất nhiều.

Tiêu Ngự nghe Phong Dã nói chuyện , hiện nay Thiết Kỵ ở trong Tà ác liên minh bài danh thứ nhất, Nanh Sói bài danh thứ 5, Lôi Thê bài danh thứ 7, trong đó Thiết Kỵ 800.000 người, Nanh Sói 500.000 người, Lôi Thê 60.000 người, 3 Công hội có thể xưng bá chủ cũng không sai biệt lắm , toàn bộ Tà ác liên minh cũng chỉ có Ma Vực, Thánh Điện Pháp Sư vài cái Công hội có thể uy hiếp được hắn.

Xuyên qua một con đường nhỏ trong rừng, đám người Tiêu Ngự cuối cùng cũng đi tới một thung lũng, nơi đây sản sinh ra hàng loạt Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh Lever 36, thân hình cao lớn, toàn thân áo giáp màu đỏ sậm, trong tay cầm theo một thanh đại kiếm màu đen, khắp nơi du dương.

“Dừng tại chỗ này giết quái đi.” Phong Dã nói, gần chỗ này là một cái khu vực cực phẩm, một tiểu khu vực có hơn 2.000 Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh, mức độ tập trung quái vật rất cao, mỗi giây ra hơn 30 Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh, bởi vì mức độ tập trung quá cao, Đoàn đội bình thường căn bản không dám ở chỗ này giết quái.

Phong Nghịch vung tay bên phải lên, gọi ra một khô lâu binh cao lớn, hướng về một tên Ác Ma Nhân trong đó mở đường đi đến, Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh phát hiện ra khô lâu binh, lập tức đánh tới, mấy cái công kích đến đi, đem khô lâu binh đánh cho dập nát.

“Công kích thật mạnh a , tuy nhiên huyết lượng lại không ngưu, quái lever 37 cũng chỉ có hơn 6.000 huyết lượng, cũng không biết điểm kinh nghiệm sẽ thế nào.” Phong Nghịch lú lười nói.

Phía sau , những games thủ class Pháp sư kia đã tập trung kết thành trận thế, 5 Đạo tặc đi ra gồm cả Tiêu Ngự ở bên trong.

“Chúng ta chia nhau dẫn quái nhé.” Nguyệt Dạ nói.

Sau khi Phong Dã bố trí tốt trận thế, chỉ vào 1 mảnh đất trống phía trước: “Dụ quái đến chỗ này đi.”

Những người này đều là games thủ đáng tin tưởng dưới tay Phong Dã, Tiêu Ngự đem U Linh Bĩ Mông triệu hồi ra, để cho U Linh Bĩ Mông ở lại bên cạnh Triệu Lam Hình, chuẩn bị cho nó hưởng chút điểm kinh nghiệm, thăng mấy cấp.

5 người Tiêu Ngự chia nhau đi dẫn quái .

Tiêu Ngự chui đầu vào khu vực tập trung đông đảo Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh, chạy như điên vút qua , 1 cú Long Tường Thuật đá ra, nhấp nhô mấy cái đã dẫn tới hơn 180 Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh, bắt đầu hướng vị trí dự định dẫn tới .

Những Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh kia tốc độ di chuyển căn bản theo không kịp Tiêu Ngự , chỉ cần không bị vây, thì sẽ không uy hiếp nổi Tiêu Ngự, cho dù bị vây, Tiêu Ngự có nhiều kỹ năng đào tẩu như vậy, cũng có thể thoải mái trốn thoát .

Tiêu Ngự 1 mình ở phía trước không nhanh không chậm chạy tới, phía sau người đem theo hơn 180 Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh.

“Đến , đến rồi.”

“Như thế nào lại nhiều vậy!”

Thấy được Tiêu Ngự không ngờ lại có thể đưa tới nhiều Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh như vậy, mọi người đều kinh hãi, bọn họ còn không biết uy lực của ma pháp đánh lan, cũng chưa có dùng ma pháp đánh lan luyện cấp qua, thấy được Tiêu Ngự 1 lần đưa tới nhiều Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh như vậy, không tránh được có chút hoang mang.

“Không cần khẩn cấp! Chờ bọn hắn đến gần thì phóng ma pháp!” Phong Dã bình tĩnh chỉ huy nói.

Tiêu Ngự đem Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh các dẫn tới vị trí chỉ định, thuận tiện điều chỉnh một chút tốc độ, đi chậm lại, cùng một ít Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh phía trước đánh giáp lá cà, để cho Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh phía sau đuổi kịp, càng thêm tập trung lại.

“Phóng!” (rầm)

Thủy Bộc Thuật!

Xích Lôi!

Tận Thế Lôi Bạo!

Trong lúc nhất thời ánh lửa ngút trời, sấm sét vang dội, mảng lớn ma pháp oanh kích lên trên người phần đông các Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh, chỉ chút giá trị thương tổn từ trên đầu trăm tên Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh kia bay lên, phần đông Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh phát ra tiếng kêu gào thảm thiết.

Tiêu Ngự sớm đã dùng Tật Phong Bộ tránh ra, quay đầu nhìn lại, ma pháp đánh lan tựa như nguyệt rọi (ánh trắng chiếu xuống) , óng ánh vô cùng, với lại ma pháp đánh lan thương tổn cực cao, từng mảnh tập trung hơn 2-300 giá trị thương tổn phiêu khởi lên, Tiêu Ngự nhìn hoa cả mắt.

Hơn 10 Pháp sư có ma pháp đánh lan, đồng thời thả ra ma pháp đánh lan, cảnh này quả thực quá đồ sộ.

Mới qua hơn 20 giây, từng mảnh Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh đổ như rạ ngã trên mặt đất.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua Hệ Thống Nhắc Nhở.

Hệ Thống: người thu được 608 kinh nghiệm.

Hệ Thống: người thu được 609 kinh nghiệm.

.....

Tập trung địa Hệ Thống Nhắc Nhở liên tục hiện lên, mặc dù bởi vì số người đông, kinh nghiệm chia mất đi không ít, nhưng nhiều lần tích lũy như vậy, lại là vô cùng phong phú, cột kinh nghiệm lấy tốc độ mất thường có thể thấy được liên tiếp tăng lên.

Từng đạo bạch quang từ phương trận games thủ bên kia sáng lên, có rất nhiều đội viên trực tiếp thăng 1 bậc, vài games thủ trẻ tuổi thấy được điểm kinh nghiệm tăng cao, hưng phấn oa oa la lên. Đương nhiên, Tiêu Ngự trong tất cả các games thủ được nhiều kinh nghiệm nhất, bởi vì Ma Long Bì Giáp của Tiêu Ngự có cộng thêm % kinh nghiệm.

“Quá nhanh.”

“Quá sướng khoái!”

“Ma pháp đánh lan, quả nhiên sướng khoái a.”

Mới sau 1 lúc, hơn 180 Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh đã ngã xuống quá nửa, trên sân thừa thớt chỉ còn lại có hơn 50 Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh.

Ác mộng!

Triệu Lam Hình lại thi triển một cái ma pháp đánh lan, quét ngã một mảng, chỉ còn lại có 5-6 Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh.

Phong Dã cho mấy cái games thủ class cận chiến xông tới, thật luộc số Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh còn lại, 1 bên thu dọn trang bị.

“23 cái Tử Trang lever 30, 2 khối bảo thạch vứt đi, 1 quyển sách kỹ năng quần công, cũng không tệ lắm, Ồ, đây là cái gì?” Phong Dã cầm lấy 1 bản vẽ, mặt trên rõ ràng là 1 loạt ký hiệu, trung cấp phương pháp điều chế Dược Hoàn Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt, tay run lên, phương pháp điều chế dược hoàn thiếu chút nữa rớt trên mặt đất, khẩn trương bắt lấy, “Cư nhiên là trung cấp phục hồi ma pháp, cuối cùng có trung cấp phương pháp điều chế phục hồi ma pháp !”

Toàn bộ Tà ác liên minh, trung cấp phương pháp điều chế phục hồi ma pháp dược hoàn số lượng tuyệt đối không vượt quá 5 quyển, ở dưới tình huống ma pháp dược hoàn thiếu hụt, phương pháp điều chế này là cực kỳ quý hiếm, ở trên thị trường giá tiền vô cùng cao, nhất là hiện nay các games thủ class pháp hệ dùng ma pháp đánh lan công kích, đối với ma pháp nhu cầu càng cao, trung cấp phương pháp điều chế phục hồi ma pháp giá trị tự nhiên là nước lên thì thuyền lên.

Nếu như bán ra Dược Hoàn Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt, thì sẽ như thế nào đây? Phong Dã tính toán một chút, trước mắt 1 bình Hạ cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt trên thị trường cần 10 kim tệ, hạ cấp dược hoàn phục hồi ma pháp 50 kim, mặc dù theo games thủ lever tăng lên, đánh ra kim tệ cũng trở nên dễ dàng hơn, giá kim tệ hạ xuống rất nhiều, khoảng chừng đã hạ còn 1/3, nhưng cái thứ này giá trị vẫn là vô cùng quý giá, dược hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt khan hiếm và tác dụng quan trọng nhất định giá cả sẽ luôn cao không thể thấp.

Nếu như mỗi Pháp sư quần công sử dụng Dược Hoàn Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt, mỗi khi tiêu diệt 1 đám Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh, sẽ tiêu hao vài trăm kim tệ, nhưng lại có thể thu hoạch 2-3.000 kim, tốc độ giết quái cũng có thể tăng lên không ít.

“Để cho Phong Thương toàn lực thu mua Dược Hoàn Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt và nguyên liệu trên thị trường, gia tăng sản xuất, tìm người qua đây, đem trang bị và vật phẩm kiếm được toàn bộ cầm bán đi.” Phong Dã truyền âm cho một thành viên Công hội nói, hẳn quyết định dùng loại phương thức tiêu hao này để tăng tốc độ giết quái lên, may mà bọn họ giết quái ra trang bị lever cao liên tục, trong các người chơi có nhu cầu rất lớn, có thể bán được không ít tiền, sau khi khấu trừ tiêu hao sẽ dư ra được 1 khoản nhất định.

“Phong Lưu, cầm cuốn sách kỹ năng này học đi !” Phong Dã đem sách kỹ năng ma pháp đánh lan mới rơi xuống vứt cho 1 Hoả Pháp sư, nói.

“Lại nữa rồi!”

“Nguyệt Dạ tỷ đang dẫn 1 đám qua đây!”

“Chuẩn bị công kích!”

Các games thủ sau khi chuyển chức ma pháp gia tăng rất nhiều, nhưng cũng chỉ có thể miễn cưỡng thi triển đợt ma pháp đánh lan thứ 2 mà thôi, qua 1 đám nữa, bọn họ sẽ không thể không ngồi xuống phục hồi ma pháp, tuy nhiên nếu như có thể dùng Dược Hoàn Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt, thì trái lại không cần lo lắng đến vấn đề ma pháp tiêu hao nữa, với lại bọn họ mỗi người không ngừng thay nhau dùng ma pháp đánh lan, nên có thể xem nhẹ hết các vấn đề liên quan đến thời gian đồng băng kỹ năng.

348. Chương 350 Vượt Cấp

Nguyệt Dạ dẫn tới tầm 130 tên Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh, qua 1 lần ma pháp phóng xuống như mưa, Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh đã bị cắt thành 1 mảng lớn, chỉ còn lại một ít Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh còn chút chút hơi tàn.

“Kinh nghiệm của ta đã max 99% rồi.”

“Ta cũng vậy.”

“Kinh nghiệm đến 99% phải đi chuyển chức, để cho nhóm thứ 2 qua đây.” Phong Dã nói, lần lượt có một ít games thủ mở ra hội thành quyền trực, đi chuyển chức .

1 lát sau, nhóm games thủ Lữ Thề Công hội lever 29 thứ 2 đã qua đây, số người ước chừng hơn 10 tên , Phong Dã đưa bọn họ nhập vào đội ngũ.

“Đừng tiếc tiền, uống hạ cấp Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt, tiếp tục giết quái đi !”

“Ân.”

” Băng Pháp sư chưa chuyển chức , phóng ra Băng Thiên Tuyết Địa!”

Một cảnh tượng phi thường náo nhiệt, tất cả chiêng trống rùm beng tiến hành công kích , thỉnh thoảng lại có games thủ Đạo tặc hấp dẫn hàng loạt Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh, sau đó những Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh này rất nhanh đã bị từng xẻo .

“Lão đại, hạ cấp Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt đã đưa đến , chỗ này là 130 bình.” Mấy Đạo tặc chạy tới, đem hạ cấp Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt giao dịch đến tay Phong Dã. Mấy Đạo tặc kia thấy được tốc độ giết quái của đám người Phong Dã , lú lờ không thôi, Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh ào ào ngã xuống đất chất thành đống , khiến cho thị giác người xem rung động mãnh liệt, có thể tưởng tượng được , đám người Phong Dã tốc độ lên lever khủng bố đến mức nào.

“Mấy thứ này cầm đưa cho Phong Thương bán đi. Nói cho hắn biết. Mau chóng bán hết . Qua 1 thời gian ngắn sẽ bị giảm giá trị .” Phong Dã đem trang bị thu hoạch được từ quái hơn lever 30 cùng với tạp phẩm khác toàn bộ giao cho những games thủ này mang đi. Tổng cộng hơn 200 cái Tử Trang cùng với hơn 50 khối các loại bảo thạch vứt shop (trong giới game hay xài câu “ phi shop” chỉ đồ zỏm chỉ đáng ném shop hoặc là đi bán đồ rác rưởi vào cửa hàng đó). Đối với đám người Phong Dã mà nói. Coi như là vô cùng đáng vứt shop . Nhưng đối với games thủ bình thường mà nói. Đều là thứ không tệ. Phong Dã bán đi mấy thứ này. Vừa lúc có thể đổi được hoàn phục hồi đang tiêu hao.

“Dạ.” Những Đạo tặc kia đem thứ Phong Dã giao cho toàn bộ mang đi.

1 lát sau. Nhóm games thủ lever 29 thứ 2 kinh nghiệm đã lên tới 99%.

“Ai max kinh nghiệm thì trở về thành. Để cho nhóm thứ 3 qua đây.” Phong Dã nói. Một tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở trong trẻo vang lên vang lên. Hắn đã lên tới lever 34. Thật nhanh a . Nhìn lại những games thủ cùng đi sát quái. Đa số đều thăng 1 bậc. Tiêu Ngự còn chưa có thăng cấp. Điểm kinh nghiệm mới đến 93% . Cái này cũng khó trách. lv 35 lên lv 36 cần lượng kinh nghiệm là vô cùng nhiều. Tổng lượng kinh nghiệm lv 30 lên tới lv 35 cũng không có bằng số kinh nghiệm lv 35 lên lv 36 yêu cầu.

Tốp thứ 16. Tốp thứ 17. Tốp thứ 18... Tiêu Ngự bây giờ cũng không biết là nhóm thứ bao nhiêu rồi nữa . Nhìn lại điểm kinh nghiệm. 1 giờ lên khoảng 57%. Tốc độ thăng cấp này đã coi như là vô cùng nhanh chóng . Chẳng mấy chốc đã thăng cấp . Bởi vì trang bị của Tiêu Ngự có cộng thêm điểm kinh nghiệm. Thăng cấp so với các games thủ khác còn phải nhanh một ít a . 1 bên U Linh Bì Mông cũng thăng cấp vô cùng nhanh chóng. Đột phá lever 28. Đang hướng về lever 29 tiến quân.

“Rớt ra cái hành trang 28 ô.”

“Rớt ra Hải Diễm của Hỏa Pháp sư!”

“Rớt ra cực phẩm bảo thạch cộng tinh thần lực .”

Tốc độ giết quái rất nhanh, các loại đồ tốt cũng rơi ra tầng tầng lớp lớp, đồ zỏm toàn bộ đem bán lấy tiền, trang bị tốt thì lưu lại cho các games thủ, Phong Dã 1 bên bận rộn chỉ đạo đánh quái, 1 bên chia đồ , bận đến sợ.

Bởi vì lân cận không có games thủ cướp quái, đám người Phong Dã tốc độ giết quái mặc dù rất nhanh, nhưng so sánh với khu vực lớn như vậy , tốc độ reset quái mà nói (quái hiện lại sau khi chết), lại vẫn không tính là cái gì, cho nên không phải lo lắng việc thiếu hụt quái để giết .

Tinh tinh 1 âm thanh trong trẻo của Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên, Tiêu Ngự cuối cùng cũng lên tới lv 36, ở trong toàn bộ Tà ác liên minh bài danh thứ nhất, thứ nhì là nhóm Phong Dã, lever 34, bởi vì đám người

Phong Dã, Tiêu Ngự chuyển chức khá sớm, là nhóm đầu tiên tổ chức sát quái, lever tự nhiên cũng sẽ cao hơn người khác một chút, đại bộ phận games thủ trên top đều là người của bọn họ.

Theo lever các games thủ tăng lên, thương tổn của các games thủ cũng cao lên không ít, tốc độ giết quái cũng nhanh lên rất nhiều.

Tiêu Ngự lắc mình mấy cái, đã dẫn về 1 đám ước chừng hơn 300 Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh, thấy được số lượng Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh khổng lồ như thế, các games thủ lại càng hoảng sợ, từng cái ma pháp đánh lan liên tục phóng ra.

“Mỗi lần Tiêu đại ca đưa quái tới đều nhiều kinh khủng, đánh thật đã tay a.” Tiêu diệt tốp hơn 300 Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh này, Phong Nghịch hưng phấn còn chưa hết nói.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua kinh nghiệm, đã lại tăng thêm 1 đoạn.

Mới 1 lát sau, một người Đạo tặc khác lại đưa tới 1 đám hơn 100 Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh.

“Vừa ra một ít bảo thạch, xem ra giá bảo thạch sắp hạ rồi.” Nguyệt Dạ lẩm nhẩm nói, Nguyệt Dạ đối với kinh tế vô cùng nhạy cảm rất nhanh đã ý thức được vấn đề này, đối với Phong Dã nói, “Để cho trong Công hội đem tất cả bảo thạch tàng trữ toàn bộ bán ra, phải nhanh lên đó.”

Phong Dã gật đầu, truyền đạt xuống lệnh cho Phong Thương bán ra bảo thạch.

Tiêu Ngự lao vút đi, tiếp tục dẫn quái, nhìn lướt qua, gần chỗ này Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh khá thưa thớt, làm cho Tiêu Ngự quả thực không có gì hứng thú, Tiêu Ngự thâm nhập khu vực sâu hơn, xuyên qua 1 đám thạch trận (nhiều tảng đá xếp ngổn ngang), thấy được một cảnh tượng làm cho Tiêu Ngự phải hít 1 hơi lạnh, phía trước chỉ chít toàn là Ác Ma Dẫn Giả cao lớn, đông đúc nhón nháo vô cùng, liếc mắt nhìn không thấy điểm cuối, ít nhất cũng hơn mấy vạn a, một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“” >, những Ác Ma Dẫn Giả này huyết lượng hơn 30.000, là sinh vật cấp đầu lĩnh, lv 40.

Nếu như ở khu vực này mà giết quái, căn bản không cần dẫn quái, chỉ cần hơi có một chút động tĩnh, sẽ có mấy ngàn Ác Ma Dẫn Giả cuộn trào mãnh liệt mà đến, dù là có 1 Đoàn đội mấy trăm người cũng đỡ không nổi nhiều Ác Ma Dẫn Giả như vậy bao vây tấn công.

Tiêu Ngự không dám thâm nhập, ở xung quanh quan sát 1 trận, phát hiện phía xa chân núi có một cái Ác Ma Thần Điện, mấy vạn Ác Ma Dẫn Giả tựa như đám kiến, chen lấn ở bên trong khu vực này, muốn đi qua là điều tưởng.

Không có 1 Đoàn đội mấy ngàn người, căn bản không có cách nào thông qua khu vực này, Tiêu Ngự đang chuẩn bị quay đầu vòng đi, ánh mắt lướt qua, phía xa có 1 mảnh thạch trận phức tạp, cái thạch trận tựa như một cái miệng bình.

Địa hình vô cùng quái lạ, Tiêu Ngự bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, mắt sáng lên, địa hình này là có thể lợi dụng được! Chỉ cần để cho class Chiến sĩ bảo vệ nơi miệng bình, như vậy Pháp sư sẽ có thể an tâm giết quái! Với lại miệng bình này rất nhỏ hẹp, chỉ cần 2 Chiến sĩ là có thể bảo vệ được, bên ngoài có nhiều Ác Ma Dẫn Giả như vậy, thậm chí không cần dẫn quái cũng sẽ có hàng loạt quái vật lao tới, ở nơi này thăng cấp, tốc độ thăng cấp nhất định có thể tăng lên không ít, với lại mỗi một tên Ác Ma Dẫn Giả đều là lv 40 quái đầu lĩnh, mỗi một tên Ác Ma Dẫn Giả điểm kinh nghiệm gấp Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh phải mấy lần a!

“Đem đội ngũ mang qua đây lệ đi, tọa độ 23950 23950 38593.” Tiêu Ngự truyền âm cho Phong Dã nói.

“Mang qua làm gì?” Phong Dã rất nghi hoặc nói, ở nơi này đang giết quái sướng, tại sao lại phải đem đội ngũ mang qua kia?

Tiêu Ngự đem tình hình bên này miêu tả qua một chút.

“Thực thế hả?” Phong Dã từng phái người dò xét qua toàn bộ Phong Ma Cốc, cũng biết vùng thung lũng kia theo như lời Tiêu Ngự, sau khi phái games thủ đi thăm dò tới đó, bởi vì số lượng quái vật quá nhiều, nên không có tiếp tục thâm nhập, còn địa hình miệng bình theo như lời Tiêu Ngự nói, hẳn cũng không biết rõ. Nếu như cùng lời Tiêu Ngự nói như nhau, nơi địa hình miệng bình kia quả thực là khu vực sát quái tuyệt hảo.

“Lập tức tới liền , Phong Thần vừa mới chuyển chức xong , rất nhanh cũng sẽ tới đây .” Phong Dã nói.

Loại địa phương này, rất cần Phong Thần loại lực phòng ngự cường đại của Chiến sĩ , chỉ cần Phong Thần đứng chắn miệng bình kia, quả thực là một giữ quan ải - vạn người không thể khai thông, mặc cho nhiều quái đến đâu cũng không qua được.

Tiêu Ngự hướng nơi địa hình miệng bình kia lao đi, dò xét một chút, chỗ này là một chỗ loạn thạch chất đống, nơi bụng bình có thể tiếp nhận trên dưới 60 người, phía sau có một cái khe hẹp dài cho phép một người thông qua đường nhỏ đó để rời đi, dễ thủ khó công, là một địa điểm oanh quái tuyệt hảo. Phương diện tiếp tế ,phòng thủ cũng không có vấn đề gì, chỉ là thu hoạch chiến lợi phẩm thì khó khăn một chút mà thôi.

Sau khi ở trong thạch trận tiêu diệt Ác Ma , nhất định phải lao ra ngoài mới có thể cầm được chiến lợi phẩm, đó là hành động vô cùng nguy hiểm , tuyệt đại bộ phận các thành viên dùng ma pháp đánh lan không thể tránh khỏi đánh lộn (Q_Q bộ pt rồi cũng ăn đòn của đồng đội à) , nói cách khác, khi cướp đoạt chiến lợi phẩm , games thủ nhất định phải đồng thời chống chọi với công kích của 2 bên. Nếu như chỉ giết quái nhanh mà không lấy được chiến lợi phẩm, vấn đề cũng sẽ rất nghiêm trọng a. Nhiều Pháp sư sát quái như vậy, hoàn toàn là đánh bằng tiền, mỗi phút tiêu hao mấy trăm thậm chí trên nghìn kim tệ, cho dù là 3 Công hội dưới tay Phong Dã có tài chính khổng lồ như vậy, cũng chịu không nổi tiêu hao này.

Như thế nào nhất chiến lợi phẩm, đây là 1 vấn đề khó khăn! Cho dù là Tiêu Ngự, cũng chỉ có thể nhờ vào phần đa kỹ năng bảo vệ sinh mệnh đoạt ra 1 lượng chiến lợi phẩm, hơn nữa còn là mạo hiểm tính mạng đi lấy , đổi lại những người khác, lại càng khó khăn hơn .

Tiêu Ngự đem lo lắng của mình nói cho Phong Dã.

Phong Dã do dự hồi lâu nói: “Nếu như vậy, trước hết đánh thử 1 bữa, nếu như quả thực không có lời, lại lui ra là được .”

Giả sử mỗi Pháp sư mỗi phút tiêu hao 1 bình hạ cấp phục hồi ma pháp trong nháy mắt, 20 Pháp sư thì phải là 20 bình, mỗi bình hạ cấp phục hồi ma pháp trong nháy mắt là 50 kim, như vậy mỗi phút phải tiêu hao 1.000 kim tệ, 1 giờ chính là 60.000 kim tệ, 10 giờ thì phải là 600.000 kim tệ! Khả năng kinh tế khổng lồ như Phong Dã, cũng không khỏi phải cẩn thận suy nghĩ.

Cái này chỉ là giả thuyết, thực tế tiêu hao khả năng còn lớn hơn nữa.

Phong Dã mang đội hướng về tọa độ theo như lời Tiêu Ngự đi đến, nghiền ngẫm một chút, truyền âm cho Phong Thương nói: “Đến cửa hàng NPC mua 5.000 bình trung cấp được hoàn phục hồi chậm đưa qua đây.”

“Ồ , cần nhiều như vậy à !” Phong Thương giật mình hỏi, trung cấp được hoàn phục hồi chậm là 1 trong số được hoàn giúp Pháp sư phục hồi ma pháp , sau khi uống xong mỗi giây phục hồi 10 điểm ma pháp, duy trì thời gian 2 phút, Nhưng sử dụng chongo, cũng có thể phục hồi lên tới 1.200 điểm, giá cả sẽ thành 60 kim tệ, hạ cấp phục hồi ma pháp trong nháy mắt phục hồi 1 giây là đầy , giá cả là 50 kim tệ, 2 thứ đều có thể phục hồi . Nhưng so sánh lại , các games thủ dĩ nhiên thích sử dụng hạ cấp phục hồi ma pháp trong nháy mắt hơn nhiều .

Tuy nhiên Phong Dã có 1 suy nghĩ khác, dù sao hạ cấp phục hồi trong nháy mắt trên thị trường số lượng cũng là có hạn, nếu như không kiêng nể gì mà thu mua, giá cả tự nhiên sẽ tăng mạnh, còn không bằng đến cửa hàng NPC mua sầm trung cấp được hoàn phục hồi chậm, dù sao được hoàn phục hồi chậm trong cửa hàng NPC cũng là vô hạn , mua bao nhiêu cũng sẽ không tăng giá cả.

5.000 bình, thì phải là 300.000 kim tệ, 1 lần dùng hết nhiều như vậy, cũng khó trách Phong Thương có thể giật mình, mặc dù giật mình, nhưng Phong Thương vẫn không chút do dự thực hiện mệnh lệnh của Phong Dã.

Dùng 300.000, chỉ là vì luyến mấy cái lever, không biết là có đáng không nữa ? Phong Dã cười khổ một chút thâm nghĩ, tuy nhiên cái ý nghĩ này chỉ là thoáng qua trong nháy mắt, bây giờ nếu như có thể đem lever các games thủ tăng lên, ý nghĩa cung rất quan trọng, nhất là, nếu như có thể cho Công hội gia tăng 1 đám games thủ chuyển chức, tổn lại nhiều kim tệ hơn cũng đáng .

1 lát sau, đám người Phong Dã đã tới nơi địa hình miệng bình, Phong Thần cũng đã cưỡi ngựa đến. Mọi người cẩn thận quan sát một chút địa hình lân cận, không thể không cảm thán, nơi này chứng thật là bảo địa để sẵn quái.

Mọi người từ khe nhỏ phía sau tiến vào chỗ địa hình này, Phong Thần trước tiên chiếm cứ nơi miệng bình, cùng một Thuần Chiến sĩ khác đem miệng bình gặt gao ngăn chặn.

Một ít Ác Ma Dẫn Giả phát hiện đám người Phong Thần, gầm gừ vọt tới, tiếng gào thét của chúng lại dẫn tới các Ác Ma Dẫn Giả bên cạnh chú ý, chỉ khoảng nửa khắc, đã hiện ra trăm tên Ác Ma Dẫn Giả hướng về đám người Phong Thần bao vây qua, ùn ùn như thủy triều tiến tới .

Đám người Phong Thần hơi biến sắc, nơi này quái thật nhiều a , căn bản không cần ra ngoài dẫn quái, tùy tiện động tĩnh một chút đã đưa tới mấy trăm tên.

“Pháp sư công kích lên !”

“Mục sư chú ý trị liệu cho Phong Thần!”

Những con quái vật kia tiến đến quá nhanh, các Pháp sư còn chưa tìm được vị trí cho mỗi người, liền vội vàng vàng bắt đầu phóng ra ma pháp đánh lan, may mắn mọi người đều đã tản ra , nơi này rất rộng rãi cũng rất an toàn, chỉ cần Ác Ma Dẫn Giả không từ nơi miệng bình vượt tới cũng sẽ không có vấn đề chi .

Thấy được phía trước chỉ chít Ác Ma Dẫn Giả xúm lại một chỗ, số lượng chừng hơn 5-600 , chen chúc nhau , mà lại không xông đến được, cả đám Pháp sư đều hưng phấn, như vậy không cần kiêng nể gì phóng ra ma pháp đánh lan , giết quái như thế mới là sướng khoái nhất a .

Tận Thế Lôi Bạo!

Hỏa Diễm Hải! (biển lửa màu đỏ)

Từng cái ma pháp đánh xuống, phía trước lớp bớp 1 trận nổ vang, chỉ chít, trùng trùng điệp điệp giá trị thương tổn từ trên đầu các Ác Ma Dẫn Giả bay lên.

Khi đánh Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh , Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh đứng tương đối rời rạc, các games thủ xài ma pháp đánh lan chỉ có thể công kích được 1 nhất gần trăm tên Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh, mà bây giờ, từng ma pháp đánh lan không ngờ lại có thể công kích được hơn 500 tên Ác Ma Dẫn Giả.

“Bọn nó máu trâu thật, hơn 30.000 a .”

“Tất cả đều là quái đầu lĩnh, quá sung sướng a !”

Từng games thủ chỉ có thể đối với Ác Ma Dẫn Giả tạo thành 6-70 thương tổn, nhưng bởi vì công kích chuẩn xác trùng trùng đối nhiều, tổng giá trị thương tổn so với khi oánh Ác Ma Nhân Thủ Lĩnh còn muốn cao hơn không ít.

Ác Mộng!

Triệu Lam Hình thi triển kỹ năng Ác Mộng, thứ này trong tất cả các ma pháp đánh lan xung quanh , là một cái kỹ năng có phạm vi công kích rộng rãi nhất , ít nhất tầm 3-4.000 cái hơn 100 giá trị thương tổn từ trên đầu các Ác Ma Dẫn Giả bay lên, công kích được cả Ác Ma Dẫn Giả ở phía rất xa , hàng loạt các Ác Ma Dẫn Giả phía xa cũng bị hấp dẫn qua đây, khiến cho xung quanh chỗ này Ác Ma Dẫn Giả càng thêm xúm xít .

Xích Lôi !

Bão Tuyết!

“Năng sử dụng công kích bằng ma pháp đánh lan có tính duy trì thương tổn !” Phong Dã trong kênh tổ đội hô to, dùng ma pháp đánh lan có tính duy trì thương tổn thời gian dài, tích lũy thương tổn càng cao, càng thêm giảm bớt tiêu hao ma pháp .

Từng đạo ma pháp bao trùm xuống, qua hơn 20 giây, cuối cùng cũng quét ngã nhóm đầu tiên ước chừng hơn 500 tên Ác Ma Dẫn Giả, bởi vì thời gian các Ác Ma Dẫn Giả bị chết đại khái như nhau , sau khi những

Ác Ma Dẫn Giả kia ngã xuống đất, từng đạo bạch quang ở trên đầu các người chói sáng lên, rất nhiều người cùng thăng cấp .

“Quá anh tuấn a .”

“Sảng khoái!”

Hệ Thống: người thu được 2780 điểm kinh nghiệm.

Hệ Thống: người thu được 2756 điểm kinh nghiệm.

Tiêu Ngự thấy được điểm kinh nghiệm liên tục nổi lên 1 mảng lớn, điểm kinh nghiệm của mỗi một tên Ác Ma Dẫn Giả so với Ác Ma Nhân còn muốn gấp hơn mấy lần .

“Phía trước rơi ra thật là nhiều đồ!”

“Đúng vậy!”

Tiêu Ngự hướng mặt đất phía trước nhìn lại, trên mặt đất sáng long lanh tất cả đều là thứ Ác Ma Dẫn Giả rớt xuống, nhiều thì nhiều , nhưng mà các games thủ cũng chỉ có thể giương mắt nhìn, lúc này mà ra ngoài nhặt đồ không phải là hành vi tự tìm chết sao.

“Đó là bảo thạch!”

“Đó là sách kỹ năng!”

“Nhìn hào quang kia, nhất định là trang bị cấp Truyền Thuyết!”

Các games thủ tròn mắt, Ác Ma Dẫn Giả này là quái đầu lĩnh, trang bị rơi xuống so với quái bình thường cao hơn mấy mức liền , xác suất rớt ra thứ tốt cũng càng cao hơn . Tuy nhiên mới qua 5-6 giây, lại 1 đám Ác Ma Dẫn Giả xông lên, đem những trang bị này toàn bộ dẫm nát dưới chân.

Các Pháp sư khẩn trương tiếp tục phóng ra công kích ma pháp đánh lan, tiếp tục giết quái, cứ trung bình hơn 30 giây là lại có thể tiêu diệt được 1 đám.

Tốp games thủ lever 29 thứ 18 theo một cái lối nhỏ phía sau tiến vào, mới qua vài phút, từng games thủ lại đọc Hồi Thành Quyển Trục về thành đi làm nhiệm vụ chuyển chức, Tốp games thủ lever 29 thứ 19 lại đi qua . Phong Dã kiểm lại một chút , ước chừng hơn 300 games thủ lever 29 đều đã được kéo lên lever 29 99%, chờ bọn hắn làm xong nhiệm vụ chuyển chức, trong Công hội đem từ hư không biến ra hơn 300 Pháp sư đã hoàn thành chuyển chức có thể dùng ma pháp đánh lan a!

Games thủ lever 29 không còn , lever 28 tiếp tục tiếp bước , đưa bọn họ từ lever 28 dẫn tới lever 29 99%.

Ác Ma Dẫn Giả người trước ngã xuống, người sau tiến lên, số lượng đông đảo, Pháp sư dùng ma pháp đánh lan liên tục không dừng, không tiếc hốc vùi bình trung cấp phục hồi ma pháp chậm, ma pháp nếu còn lên không kịp , vậy thì dùng đến hạ cấp phục hồi ma pháp trong nháy mắt tiếp tục oánh luôn , kim tệ tiêu hao như nước lũ, tiêu hao so với dự định còn muốn nhanh hơn vài lần.

Tiêu hao quá mức to lớn, Phong Dã cũng không thể cự được lâu , nếu như cứ liên tục 1 khoảng thời gian như vậy, toàn bộ Công hội đều có thể sẽ thành cái bang a , mỗi 10 phút đồng hồ phải dùng hết kim tệ tương đương với một cái trang bị cấp Truyền Thuyết a , lại còn không có thu lại được , phú ông có lớn mấy cũng phát mệt a .

Trong khoảng thời gian ngắn dù sao vẫn là chưa thành vấn đề , lần lượt có hàng loạt trung cấp phục hồi chậm và hạ cấp phục hồi trong nháy mắt bị đưa đến, bởi vì Ác Ma Dẫn Giả số lượng quá nhiều, tập trung xông lại, các games thủ Pháp sư căn bản không dừng tay nổi , 1 bình lại 1 bình rót vào mồm , các games thủ bình thường không nỡ dùng, dùng để được hoàn cứu mạng còn bị cho rằng lãng phí thể mà đây lại xài như phá mã , tiêu hao bây giờ hoàn toàn đã vượt qua dự tính của Phong Dã và Tiêu Ngự , đồng thời tốc độ giết quái cũng nhanh gấp mấy lần.

Sát quái số lượng lớn giúp các Pháp sư thăng cấp rất nhanh, bọn họ là chủ công (công kích chính), thương tổn càng lớn, thì điểm kinh nghiệm sẽ càng cao, rất nhanh đã đột phá lv 36, các games thủ khác cũng đều

lên tới lv 35, rất nhanh là có thể thăng cấp. Tiêu Ngự đã lên tới lever 37 15%, điểm kinh nghiệm vẫn còn liên tiếp tăng rất nhanh, chưa từng gián đoạn qua.

Tốc độ thăng cấp này, bình thường khó mà có thể tưởng tượng ra được.

Cùng lúc đám người Phong Dã ở nơi này giết quái , toàn bộ Tà ác liên minh đều chấn động , bởi vì bảng danh sách games thủ trên lv 30 thay đổi quá nhanh, vừa mới thăng 34, 1 lát đã 35, 1 lát nữa lại 36 , các games thủ nhìn không được chữm mắt một tiếng, cái tốc độ này còn là người sao !

“Đám người kia ăn phải xuân dược hay sao vậy ?” một games thủ lever 28 hơi ghen ghét nói, hắn ở lever 28 luyện hồi lâu, phát hiện ra những người hơn lever 30 kia thăng cấp so với hắn còn nhanh, trong lòng đương nhiên rất không thoải mái.

“Khẩn trương luyện cấp đi, chờ lên tới lever 30 học ma pháp đánh lan, người thăng cấp nhất định có thể lên nhanh như bọn họ.”

Thực sự có thể sao ?

Bọn họ không biết là, games thủ bình thường căn bản không có cách nào giết quái như đám người Phong Dã được , phải biết là đám người Phong Dã bây giờ căn bản là ở dùng cách đốt tiền để kiếm lever a !

“Bất cứ giá nào , Phong Thương, đến trên sàn giao dịch trên thu mua kim tệ, hễ là giá cả hợp lý , toàn bộ mua hết , mua 10.000 trung cấp phục hồi chậm qua đây!” Phong Dã cẩn thận nói, 3 Công hội dưới tay hắn mặc dù khổng lồ, khả năng kinh tế hùng hậu, bởi vì kim tệ thời gian này giảm giá, nên dự trữ kim tệ cũng không nhiều, mới chút thời gian như vậy đã dùng hết , dứt khoát bắt đầu cần quét ở trên sàn giao dịch , dù sao trong tay hắn nhân dân tệ cũng rất nhiều, Tiêu Ngự giúp hắn thăng được không ít mà.

Ma Vực tổng bộ Công hội.

“Phong Dã tiểu tử kia điên rồi sao!”

“Đáng chết, tên kia chắc chắn ăn thuốc trừ sâu DDVP .”

“Nghe nói Phong Dã đã có hơn 500 tên Pháp sư đi chuyển chức .”

“Làm sao có thể có nhiều như vậy được ! Tên kia là như thế nào luyện nhanh như vậy ! Các người còn ở nơi này làm gì, luyện cấp! Toàn bộ đi luyện cấp cho ta! Hôm nay mà còn không thể chuyển chức, ta đem các người toàn bộ từ trên toà tháp cao nhất của Minh Dạ Thành ném xuống!”

Phong Dã cũng đã đoán được phần nào trận náo động này, bọn họ dẫn đầu nhanh chóng mãnh liệt thăng cấp, người Công hội khác tự nhiên cũng sẽ không cam lạc hậu, thế là ảnh hưởng đến thi đua luyện cấp của toàn bộ Tà ác liên minh . Chính là bởi vì lần hiệu ứng sự kiện này, khiến cho các games thủ Tà ác liên minh lever sần sần , ở trong 1 khoảng thời gian dài, đều vượt xa khỏi Thiên sứ liên minh.

Toàn bộ Tà ác liên minh lever tăng nhanh như bão táp .

“Giá kim tệ trên sàn giao dịch đã tăng lên 3 thành!”

“Đây là một tin tức tốt a! Có muốn bán ra hay không ?”

“Chờ một chút, để xem có thể tiếp tục dâng lên hay không đã!”

Phong Thương cần quét khiến cho giá kim tệ trên sàn giao dịch đang thấp bỗng tăng lên vùn vụt , rất nhiều games thủ đều ở 1 bên xem xét tình thế , không chịu bán ra , Phong Thương lại ngừng thu mua, cầm số kim tệ thu mua được đi mua 1 đồng nguyên liệu và thành phẩm của hạ cấp Dược Hoàn Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt , còn lại tuyệt đại bộ phận đều hướng cửa hàng NPC mua sắm bình trung cấp phục ma pháp hồi chậm, kim tệ liên tục bị tiêu hao, lại khiến cho giá kim tệ trên sàn giao dịch lại rơi xuống ổn định, đây là chuyện làm cho người bất ngờ nhất .

Phong Dã bên kia đạt được tiếp tế duy trì giết quái , càng thêm điên cuồng luyện cấp, 1 đám Ác Ma Dẫn Giả ngã trên mặt đất, tuôn ra hàng loạt trang bị, nhưng đều bồi táng theo xác chết của các Ác Ma Dẫn Giả dần tan biến hết , làm cho Phong Dã đau lòng không thôi.

Tiêu Ngự thỉnh thoảng dựa vào một thân kỹ năng lao ra lùm đồ , mò lên 1 ít thứ, sau đó nhanh chóng chạy về, nhưng mấy thứ này so sánh với đồng khổng lồ kia , không khác gì như muối bỏ biển.

Phong Dã dường như là chuẩn bị làm một quả lớn , cho đội ngũ gia tăng 5 thêm Pháp sư có ma pháp đánh lan, tốc độ giết quái nhanh lên không ít, tiêu hao cũng lớn hơn nữa.

Tiêu Ngự thừa dịp sau khi các Pháp sư tiêu diệt 1 đám Ác Ma Dẫn Giả, liền xông ra ngoài, mò nổi lên 1 cuốn sách kỹ năng và một khối bảo thạch, nhanh chóng chạy trở về, mấy thứ này so sánh với các vật phẩm khác tương đối đáng giá hơn.

Tiêu Ngự mở sách kỹ năng, nhìn một chút, không ngờ lại có thể là 1 quyển sách kỹ năng đặc biệt, Cách Không Thủ Vật. (đọc xong câu này không nên nổi buồn cười , mệ nó quá là biến thái mà , có cái kỹ năng này thì còn gì để nghĩ nữa , thằng tác giả này hài phết nha)

Cách Không Thủ Vật: kỹ năng đặc biệt, Cách không thu lấy bất kỳ vật phẩm gì trong vòng 10m . Kỹ năng đóng băng 3 phút, hao tổn 6 điểm ma pháp. Yêu cầu : tinh thần lực cao hơn 600.

Không ngờ lại có thể là kỹ năng cướp bảo của Pháp sư a (cho em tiểu Lam đi >< đừng=" có=" ngu=" mà=" cho=" thắng=" kia=" đó="),=" quá=" khủng=" a=" ,=" cách=" 10m=" vẫn=" có=" thể=" cướp=" bảo,=" ai=" có=" thể=" qua=" mặt=" được=" hấn=" đây=" ,=" khả=" năng=" máy=" chủ=" cảm=" thấy=" bởi=" vì=" pháp=" sư=" là=" class=" công=" kích=" từ=" xa,=" năng=" lực=" cướp=" bảo=" lại=" từ=" đầu=" đến=" cuối=" thua=" kém=" class=" cận=" chiến,=" khi=" đánh=" quái,=" các=" pháp=" sư=" đánh=" rút=" trang=" bị=" cũng=" sẽ=" bị=" người=" khác=" cướp=" đi,=" mới=" thiết=" kế=" ra=" một=" cái=" kỹ=" năng=" như=" vậy=" dùng=" để=" đền=" >

Cuốn sách kỹ năng này tại sao cứ nhất định phải xuất hiện ở nơi này, điều này khiến Tiêu Ngự càng suy nghĩ sâu xa hơn . Xem ra là Máy Chủ chuyên môn vì cái địa hình này mà thiết kế ! Để cho các games thủ ở lợi dụng cái địa hình này giết quái nhanh hơn, mà vẫn có thể thu về 1 số trang bị.

“Cách Không Thủ Vật, thứ tốt a, tìm người học nó đi.” Tiêu Ngự nói, đem Cách Không Thủ Vật ném cho Phong Dã nói. Cái kỹ năng này cũng không phải kỹ năng chiến đấu, games thủ học ít đi 1-2 cái kỹ năng không sao cả, games thủ học tập nhiều kỹ năng mà nói, sẽ chiếm một chỗ trên bảng kỹ năng, quá không đáng giá . (móa thằng cầu tiêu đầu như cái niêu T-T đưa kon kia nó học hok phải sau này có người đi luyện cùng gặp quái lv cao cũng vẫn lùm được đồ à .)

Phong Dã để cho một người Hỏa pháp sư học, để cho hấn cách mỗi 3 phút lùm đồ 1 lần, đương nhiên,khi muốn lùm đồ cần chọn những đồ tốt thì mới lấy , thứ đáng khoảng 500 kim tệ trở xuống đều không đáng xấu hổ mà ra tay .

“Nếu có sách kỹ năng, nhất định phải lấy trước.” Phong Dã dặn dò nói, đã tuôn ra được 1 quyển sách kỹ năng Cách Không Thủ Vật, nói không chừng còn có thể tuôn ra cuốn thứ 2 , rơi ra được cuốn Cách Không Thủ Vật thứ 2 mà nói, sẽ tăng lên được thêm cơ hội thu nhặt trang bị .

Một buổi chiều đốt hơn 2.000.000 kim tệ, Phong Dã lúc này mới cảm giác được, tiền là tới đã không dễ , tiền đi lại lưu thủy hành vân . (tiền kiếm thì khó mà tiêu thì lẹ í mà)

Đến khi hoàng hôn , đã có hơn 700 games thủ từ nơi này xuất trận, đi làm nhiệm vụ chuyển chức .

“Mọi người lui ra ngoài, trước hết logout, 20 phút sau login lần nữa tiếp tục giết quái, buổi tối phang suốt đêm luôn .” Phong Dã nói, cái địa hình này cực kỳ vì an toàn, khi giết quái chỉ cần Phong Thần bảo vệ nơi miệng bình, các Pháp sư nhắm mắt lại phóng ra ma pháp cũng không có vấn đề gì cả , buổi tối giết quái cũng rất an toàn.

Thêm là đang dịp cuối tuần nghỉ ngơi, mọi người đều không có sự tình gì cả , tiếp tục giết quái cũng không sao .

“Nhìn đằng kia xem !” 1 Hoả Pháp sư kinh hô nói.

Theo phương hướng Hoả Pháp sư chỉ tay nhìn lại, đám người Tiêu Ngự phát hiện ở trong phần đông Ác Ma Dẫn Giả, có 3 tên Ác Ma Dẫn Giả so với Ác Ma Dẫn Giả bình thường còn cao hơn 2 cái đầu, toàn thân

khoác lân giáp màu vàng lợt, hẳn là tinh anh hoặc là boss.

Tiêu Ngự cho kia 3 tên Ác Ma Dẫn Giả một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Ác Ma Thủ Hộ Giả: lv 40 tinh anh boss, huyết lượng 200.000.

“Là boss!”

“Ngừng ma pháp đánh lan!” Phong Dã lúc này hạ lệnh nói, nếu như đem Ác Ma Dẫn Giả bình thường toàn bộ giết hết, để cho Ác ma các bảo vệ vọt tới bên cạnh, vấn đề sẽ rất nghiêm trọng , ” Bên trái thịt luộc 5 tên Ác Ma Dẫn Giả kia, phía trước thịt luộc hết 20 tên Ác Ma Dẫn Giả còn lại , dụ bọn nó chậm rãi đi đến.”

Ác Ma Thủ Hộ Giả chậm rãi đến gần, khoảng cách với đám người Phong Dã ước chừng trên dưới 10m, nhưng mà bởi vì lân cận Ác Ma Dẫn Giả số lượng quá nhiều, quá mức chen lấn, những Ác Ma Thủ Hộ Giả kia căn bản không có cách nào đến gần.

“Phong Thần, Phong Ngự, đứng vững, không cần công kích, những người khác dùng công kích đơn thể công kích Ác Ma Thủ Hộ Giả phía trước kia!” Phong Dã hạ lệnh nói.

“Được.” Phong Thần nói, hẳn làm việc rất thoải mái , bởi vì hàng loạt Ác Ma Dẫn Giả ngăn chặn Ác Ma Thủ Hộ Giả, Ác Ma Thủ Hộ Giả đi không tới được chỗ này , chỉ có mấy người Ác Ma Dẫn Giả có thể công kích được Phong Thần, những Ác Ma Dẫn Giả này công kích đối với Phong Thần mà nói, không khác gì gãi ngứa, hẳn căn bản không thêm quan tâm.

Các games thủ class pháp hệ bắt đầu công kích Ác Ma Thủ Hộ Giả, bị các games thủ class pháp hệ công kích đến, Ác Ma Thủ Hộ Giả huyết lượng duy trì đi xuống đấy , nó phần nộ gầm gừ, lại từ đầu đến cuối không đi qua được , công kích không đến đám người Phong Thần.

3 phút qua đi, Ác Ma Thủ Hộ Giả chỉ còn lại có 50% huyết lượng, Ác Ma Thủ Hộ Giả toàn thân đỏ thẫm, tiến vào trạng thái cuồng bạo, đại kiếm trong tay bùng lên hỏa diễm màu đỏ, nếu như bình thường, hẳn nhất định có thể tạo thành uy hiếp không nhỏ cho Phong Thần, nhưng mà bây giờ nó căn bản không có cách nào đến gần đám người Phong Thần cả .

“Công kích mục tiêu kế tiếp !” Phong Dã chỉ huy đầu vào đấy nói, 3 tên Ác Ma Thủ Hộ Giả này quả thực là Máy Chủ dùng để đưa kinh nghiệm đưa trang bị cho họ a .

Qua trên dưới 5 phút, Ác Ma Thủ Hộ Giả còn sót lại 50% huyết lượng kia hỏa diễm trên người dần dần tắt, từng ngụm từng ngụm thở hỗn hển ,làn da biến thành màu xám.

“Thịt hết Ác Ma Dẫn Giả phía trước , để Ác Ma Thủ Hộ Giả qua đây!” Phong Dã nói.

Theo phía trước Ác Ma Dẫn Giả chậm rãi bị làm thịt hết, Ác Ma Thủ Hộ Giả kia bị phần đông Ác Ma Dẫn Giả chen chúc xô đẩy lên phía trước, cuối cùng đã có thể công kích được Phong Thần .

“Công kích!”

Từng đạo ma pháp hướng về Ác Ma Thủ Hộ Giả này bắn tới như mưa, công kích lên trên người Ác Ma Thủ Hộ Giả , Ác Ma Thủ Hộ Giả huyết lượng duy trì đi xuống, bị Phong Thần 1 kiếm Tàn Sát chết.

Phong Thần tiến lên 1 bước, ngồi xuống bên cạnh Ác Ma Dẫn Giả, đem thứ Ác Ma Thủ Hộ Giả rơi xuống toàn bộ nhặt lên.

“Một kiện Sử Thi cho Hoả Pháp sư, 1 quyển sách kỹ năng ma pháp đánh lan cấp côi bảo của Hoả Pháp sư!” Phong Thần kinh ngạc vui mừng nói, đem thuộc tính cùng xem một chút, nói.

Thu hoạch không tệ a, 1 quyển kỹ năng này khá xịn a, coi như đền bù một ít tổn hao kim tệ .

Lợi dụng phương pháp như thế , đám người Phong Dã thuận lợi đem 3 tên Ác Ma Thủ Hộ Giả làm lông hết, ngoài hàng loạt kinh nghiệm ra, còn thu hoạch được không ít trang bị, mỗi tội đều là của Hoả Pháp sư .

“Thời gian không còn sớm , mọi người logout ăn cơm!”

Các games thủ chậm rãi từ phía sau đường nhỏ lui ra ngoài, từng người logout, chuẩn bị chờ buổi tối tiếp tục giết quái.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cũng đều lui đi ra.

Tiêu Ngự ra ngoài mua một ít sữa đậu nành , bánh quẩy và bánh bao, cùng Triệu Lam Hình, Tiểu Vũ ăn điểm tâm, Tiểu Vũ đến trường đi học . Sau gần 20 phút, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình lần nữa tiến vào trò chơi.

Chờ khi Tiêu Ngự và bọn người Phong Dã tiến vào trò chơi, nơi địa hình miệng bình kia đã bị Ác Ma Dẫn Giả chặn đầy , Phong Thần và Phong Ngự đem thuẫn ra tiến lên , đem những Ác Ma Dẫn Giả này toàn bộ thịt luộc hết, lần thứ 2 đứng chặn ở nơi miệng bình.

Sau khi đám người Phong Thần, Phong Ngự vào vị trí, đám người Phong Dã tiếp tục luyện cấp, luyện cấp buồn tẻ đơn điệu, nhưng nhờ số người khá đông, các games thủ người 1 câu ta 1 câu trò chuyện rôm rả, nên cũng rất náo nhiệt. Bởi vì các Hoả Pháp sư, Lôi Pháp Sư thỉnh thoảng lại phóng ra từng cái hỏa hệ, lôi hệ ma pháp, liên tục không dừng qua, đem xung quanh chiếu rọi sáng lên hẳn, nên cũng không có vẻ hắc ám lắm .

Từng đồng Ác Ma Dẫn Giả ngã trên mặt đất, Hoả Pháp sư học Cách Không Thủ Vật kia kiếm được không ít thứ tốt, trong đó đã có thêm 1 quyển sách kỹ năng Cách Không Thủ Vật, thêm 1 quyển sách kỹ năng Cách Không Thủ Vật tức là có thể kiếm thêm càng nhiều . Trơ mắt nhìn nhiều thứ tốt như vậy tan biến ở trước mắt của mình, muốn nói không đau lòng thì đó là giả , bây giờ kiếm được mấy thứ này, xem như là đã được an ủi a .

Được hoàn tiêu hao rất nhanh, hoàn hảo ở trước khi trời tối, Phong Dã đã cho mỗi người mang theo mấy chục ổ được hoàn, để xài 1 buổi tối hẳn không có bất cứ vấn đề gì.

“Ta thắng cấp .”

“Ta cũng thế hô hô .”

Tin chiến thắng liên tiếp báo về, khiến cho các games thủ ai cũng hứng thú bưng bưng, một chút cũng không có cảm giác mệt mỏi, càng thêm ra sức giết quái.

” Đám người Ma Vực kia cũng đang tổ chức giết quái , tuy nhiên bọn hắn giết quái nhanh như thế nào cũng vẫn thua kém chúng ta giết quái liên tục không gián đoạn như thế này a .” Phong Dã nhìn thoáng qua bảng lever, trên bảng games thủ hơn lever 36 đã đem các games thủ khác kéo ra khoảng cách rất lớn.

Vừa lúc mới bắt đầu, ở nơi này giết quái games thủ lever 36 trở lên đã so le không đồng đều với các game thủ khác , nhưng theo thời gian trôi qua, lever những games thủ này dần dần tăng lên , trong đó lấy Tiêu Ngự cao nhất là lv 38, ngoài ra có 6 Pháp sư cũng đã lv 38, mặc dù cùng 1 lever, nhưng bởi vì thắng cấp cần kinh nghiệm rất nhiều, lượng kinh nghiệm chênh lệch rất lớn, Tiêu Ngự lv 38 78%, 6 Pháp sư kia đa số đều là vừa thắng cấp, còn lại mọi người toàn bộ lever 37.

“Chúng ta ít nhất cũng đã tiêu diệt hơn 2-30.000 tên Ác Ma Dẫn Giả rồi .” Phong Dã tính toán một chút, cho ra một cái số liệu kinh người, nói, mỗi lần tiêu diệt hơn 500 tên Ác Ma Dẫn Giả, bọn họ ít nhất đã tiêu diệt 60 tốp. Cũng may mà Phong Dã có khả năng kinh tế hùng hậu, nếu như đổi lại một cái tiểu Công hội hoặc là một ít Đoàn đội, sợ rằng đã sớm bị tiêu hao khủng bố này làm cho sạt nghiệp , lever những games thủ này , đều dựa vào hàng loạt kim tệ mà tăng lên , bọn họ đã đem games thủ bài danh thứ 37 kia cho tụt lại phía sau 2 lever.

So sánh với các Pháp sư kia, Tiêu Ngự Phong Dã những games thủ class cận chiến này trái lại rất là rảnh, tại chỗ nghỉ ngơi ngồi ăn kinh nghiệm là được rồi , căn bản không cần phải bọn họ động thủ.

“Tiêu hao bao nhiêu kim tệ rồi ?” Tiêu Ngự nhìn về phía Phong Dã hỏi, không có việc gì mở sàn giao dịch xem , phát hiện giá kim tệ thấp đều bị biến mất nhanh chóng , giá kim tệ đã tăng lên rất nhiều, phát hiện ra hàng loạt đều là người dưới tay Phong Dã . Trên sàn giao dịch tổng số kim tệ cao tới mấy ức (mấy trăm triệu), đại đa số giá bán ra tương đối cao, mỗi ngày kim tệ giao dịch khoảng hơn 10.000.000 (1000 vạn), muốn ảnh hưởng đến giá cả kim tệ, ít nhất cũng phải mấy triệu kim tệ (mấy trăm vạn) giao dịch thành công mới được.

“Được hoàn ma pháp tiêu hao so với ta nghĩ dường như còn phải nhanh không ít , đã tiêu hao hơn 2.000.000 (2.000.000) kim tệ , một số trong đó là hướng cửa hàng NPC mua 30.000 trong bình trung cấp phục hồi

ma pháp.” Phong Dã cũng có chút không thể tưởng tượng nổi nói, uống nước cũng không thể uống như vậy chứ ,hơn nữa ma được (được hoàn tăng ma pháp) giá cả vốn đã tương đối đắt tiền, games thủ bình thường bình thường không gặp phải tình huống khẩn cấp, đều không nỡ uống, làm như Phong Dã thì chắc chỉ có 1 không 2. Tuy là Phong Dã có nhiều tiền,nhưng trong lòng cũng phải nhỏ máu, lúc này xem như là phá của a .

“Nhiều như vậy á .” Tiêu Ngự cũng bị kinh hãi, hẳn cho là tầm mấy ngàn bình là cao rồi , không nghĩ tới đến bây giờ mới biết đã tiêu hao nhiều như vậy.

“2.000.000 kim tệ, mới chỉ là tính tiêu hao lúc ban ngày thôi, may mắn bây giờ giá kim tệ đã thấp hơn trước, nếu như đổi lại trước kia khi giá kim tệ 1 đổi 50 mà nói , nếu như ai dám dùng như vậy, ta xem như là chịu phục hần .” Phong Dã nói, tiêu hao đều là nhân dân tệ, cùng đánh bạc bất đồng, đánh bạc nện xuống 10.000.000 thì không cảm giác, nhưng nếu như uống được 1 ngày uống hết 10.000.000 (1000 vạn), cảm giác này, lại bất đồng rất lớn a , đây cũng chính là một hành động vĩ đại a.

Chiếm cứ cái bảo địa như vậy, nếu như lại bảo Phong Dã đi địa phương khác luyện cấp, Phong Dã chắc chắn sẽ không bằng lòng, ở địa phương khác tốc độ luyện cấp thăng cấp chắc chắn sẽ theo không kịp, trước khi lên 45-46 cấp, Phong Dã sẽ không chuyển ỏ . một ngày uống hết 10.000.000, cả ngày lẫn đêm thì uống hết 20.000.000, nếu như thêm vài ngày nữa , Phong Dã chính là nhiều tiền nữa cũng đỡ không nổi.

Phong Dã mắt nhìn chăm chú vào Tiêu Ngự, thấy Tiêu Ngự thẳng sợ hãi, vỗ vỗ bả vai Tiêu Ngự, nói: “Kế tiếp người cần làm là đem lv của người tăng lên, khoảng thời gian tiếp theo người nếu không thăng cấp , Lưỡi Lê muốn đuổi theo cũng sẽ rất khó, trong quy tắc thi đấu của Đấu Trường Hắc Ám 2 bên lever chênh lệch không thể vượt quá 5, vượt qua 3 lever phải gia tăng tiền thể chấp, người có thể có 1 khoảng thời gian lớn để gia tăng thực lực, cùng Lưỡi Lê rút ngắn lever chênh lệch đến trong vòng 3 lv, rồi cùng hần thi đấu, đến lúc đó nếu như có thể thắng, số tiền tiêu hao kia cũng sẽ trở lại tay ta thôi.”

349. Chương 351 Tiêu Linh

Cũng chỉ có cái tên tính tình như Phong Dã mới nghĩ đến cái biện pháp này mà thôi , đối với Tiêu Ngự mà nói, thắng thua nơi Đấu Trường Hắc Ám căn bản liên quan trực tiếp đến bản thân , đương nhiên không có khả năng không để bụng. Bây giờ đem lever luyện lên cao , càng có nhiều thời giờ làm chuyện khác, với lại vài ngày kế tiếp hẳn đều phải ngụp lặn trong đồng nhiệm vụ , muốn luyện cấp cũng không thể rút ra thời gian được , đúng lúc thừa dịp bây giờ chịu khó thăng cấp một chút .

” Kháng nghị mãnh liệt, mấy tên cận chiến các người ham ăn biếng làm, ngồi ăn kinh nghiệm, để cho Pháp sư chúng ta mệt đứt hơi , số của chúng ta như thế nào lại khổ như vậy.” Một tên thanh niên Hoả Pháp sư hơn 20 tuổi oán giận nói.

“Thôi đi, bình thường còn không phải chúng ta cận chiến xung phong lên trước, cũng nên đến phiên người 1 hồi rồi a.”

“Mãnh liệt yêu cầu đoàn trưởng kéo thêm mấy mỹ nữ nhập bọn, nam nữ cùng luyện cấp , làm việc mới không thấy mệt .”

“Để cho Tiểu Nhã qua đây đi.” Nguyệt Dạ cười trêu ghẹo nói, Tiểu Nhã là một tiểu cô nương ưa ầm ĩ trong Lối Thẻ Công hội, mới 13 tuổi, mà đã khiến cho nhiều người nghe tới cái biệt danh ma nữ .

Pháp sư kia lập tức xụ mặt, cầu khẩn nói: “Chị dẫu ngài buông tha cho chúng ta đi.” Nhỏ giọng nói thầm, “Còn không bằng tìm mấy tên đực rựa nói chuyện cho rồi .”

“Người dám nói Tiểu Nhã không phải mỹ nữ?”

“Không dám, nếu như nói , bà cô kia không phải hủy ta đi , đem xương cốt ta băm nát mất .” Pháp sư thút thít ngậm miệng.

Pháp sư khác đều là 1 bình lại 1 bình uống ma pháp được hoàn, mà Triệu Lam Hinh thì chỉ thỉnh thoảng mới uống 1 cái , khoảng cách thời gian rất dài, nhưng số lần phóng ra ma pháp đánh lan so với games thủ bình thường còn phải nhanh hơn nhiều lắm, bởi vậy thương tổn phát ra của Triệu Lam Hinh vượt xa hẳn mọi người , còn nhiều gấp 2 lần thương tổn của tên xếp thứ 2 .

Phong Dã rất nhanh phát đã hiện Triệu Lam Hinh cùng các Pháp sư khác có điểm khác biệt, kinh ngạc hỏi: “Tiểu Lam có bao nhiêu giá trị ma pháp thế?”

“6.600.” Triệu Lam Hinh nói. Có bộ trang bị Truyền Thuyết kia. Ma pháp của nàng vốn đã là rất cao . Lại còn nhiệm vụ chuyển chức khen thưởng phong phú càng làm cho ma pháp của nàng tăng lên phạm vi lớn. Gần như biến thái . Càng thêm ít khi phải chờ phục hồi ma pháp.

“Nhiều như vậy sao !” Phong Dã bị kinh hãi. Mỗi games thủ class pháp hệ sau khi chuyển chức kết thúc cơ sở ma pháp sẽ tăng lên rất lớn . Như thế coi như bình thường đi . Nhưng những games thủ bình thường kia cũng chỉ có hơn 3.000 ma pháp. Triệu Lam Hinh lại có 6.600 ma pháp thì phải nói sao đây .” Tốc độ phục hồi ma pháp bao nhiêu?”

“165.” Triệu Lam Hinh nói.“Đều là sáo trang thêm vào.”

Ma pháp và tốc độ phục hồi ma pháp của Triệu Lam Hinh quả thực làm cho Phong Dã cực kỳ kinh hãi. Trách không được Triệu Lam Hinh không mấy khi cần dùng đến ma pháp được hoàn. Tốc độ phục hồi ma pháp cao như vậy. Trong một mức độ nhất định thì sẽ không cần lo lắng vấn đề tiêu hao hết . Hẳn biết Triệu Lam Hinh và Tiêu Ngự cùng đánh ra 1 bộ sáo trang cấp Truyền Thuyết. Nhưng không biết bộ sáo trang này thuộc tính thế nào.

“Để cho ta xem thuộc tính bộ sáo trang này chút.”

“Ừm.” Triệu Lam Hinh đem thuộc tính sáo trang mở ra chia nhau cho Phong Dã.

“Khó trách.” Phong Dã giật mình, bộ sáo trang cấp Truyền Thuyết này là 1 bộ gia tăng ma pháp và tốc độ phục hồi ma pháp cực phẩm, không nên nổi xúc động nói, “Nếu mà có 20 bộ như vậy, 2 ngày là có thể tiết kiệm được 3.000 vạn rồi .”

Sau khi Phong Dã buột miệng nói, sững sờ, vỗ cái trán nói: “Ta như thế nào đem cái chuyện này quên mất .” Phong Dã truyền âm cho Phong Thương, toàn lực thu mua trang bị và vật phẩm phục hồi ma pháp! Tiêu hao lớn như vậy, cần gì phải lo đi kiếm phục hồi được hoàn ? Thà đem tiền tiêu ở trên được hoàn, dùng để mua thêm một ít trang bị phục hồi ma pháp còn hơn , dù sao trong khoảng thời gian kế tiếp này đều phải cầm chốt ở chỗ này, có trang bị phục hồi ma pháp hẳn có thể giảm bớt xuống không ít tiền , với lại sau khi dùng xong còn có thể bán đi nữa , cũng sẽ thu lại được không ít tiền.

Lấy thực lực của Phong Dã, tìm 1 đám trang bị phục hồi ma pháp thuộc tính tốt đương nhiên là không vấn đề gì , chỉ là bây giờ còn là buổi tối, đám trang bị kia đến sáng sớm ngày mai mới có thể vận chuyển qua đây.

Trang bị phục hồi ma pháp chỉ có thể giảm bớt tiêu hao, hiệu quả có hạn, nhưng phụ trợ thêm được hoàn phục hồi , vậy sẽ giảm đi được không ít tổn thất .

Tiêu Ngự đứng ở bên cạnh Triệu Lam Hinh, dựa ở trên tảng đá bên cạnh nghỉ ngơi, lại một tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở, Tiêu Ngự lên tới lv 39, bởi vì nơi này quá mức nhỏ hẹp, không thể tiếp nhận U Linh Bĩ Mông, Tiêu Ngự không thể đem U Linh Bĩ Mông triệu hồi ra được, U Linh Bĩ Mông đến bây giờ mới có lever 29 thôi.

“Đến hừng đông hẳn có thể lên đến trên dưới lv 39 5%.” Tiêu Ngự phỏng đoán một chút tốc độ thăng cấp, bởi vì lv 39 lên lv 40 cần lượng kinh nghiệm quá khổng lồ, tốc độ thăng cấp chậm lại, với lại Tiêu Ngự cùng Ác Ma Dẫn Giả lever đã tương tự , giết quái hạ cấp cộng thêm điểm kinh nghiệm ít đi rất nhiều, cho dù như vậy, vẫn cứ so với luyện cấp ở địa phương khác nhanh gấp mấy lần thậm chí mấy chục lần cũng không ngừng a .

Qua mấy giờ đồng hồ sau, Phong Dã lại kiếm được vài cuốn Cách Không Thủ Vật kỹ năng, càng nhiều games thủ có thể Cách Không Thủ Vật , càng kiếm được không ít thứ tốt, làm cho Phong Dã bất ngờ là, những Ác Ma Dẫn Giả này rút ra trang bị cấp Truyền Thuyết quả thực không ít, cầm được từng cái trang bị

cấp Truyền Thuyết, tuyệt đại bộ phận trang bị cho một ít games thủ trong hàng ngũ, trang bị khác không dùng được đều thu lại, chuẩn bị giao do Công hội xử lý, thu hoạch dần dần biến đổi nhiều, có thể bù lại 1 bộ phận tiêu hao rồi .

Giữa lúc đám người Phong Dã đang điên cuồng tấn công , Ma Vực tổng bộ đã ồn ào bàn tán .

“Đám người này buổi tối vẫn còn luyện cấp, chẳng lẽ không sợ chết sao.” Ma Vực Công hội hội trưởng Thứ Vũ nhin không được chữ mắng nói, hần nhận được một tin không tốt là , Phong Dã giúp cho 700 Pháp sư tuyệt đại bộ phận đã hoàn thành chuyển chức trong buổi chiều , chỉ còn có vài tên vận mệnh tương đối thối không chuyển chức thành công. 700 Pháp sư đã qua chuyển chức! Nghĩ tới đây, Thứ Vũ không nén nổi có chút run sợ, 700 người có ma pháp đánh lan a , có thể mang theo bao nhiêu games thủ chuyển chức đây ? Rồi sẽ tạo thành hiệu ứng hồ điệp sao ? Tiếp tục như vậy, các games thủ thuộc 3 Công hội dưới tay Phong Dã toàn bộ lever trung bình đều đem Ma Vực bỏ lại rất xa, đến lúc đó Ma Vực càng vô lực tranh phong cùng Phong Dã .

Phong Dã nhất định là chiếm cứ địa điểm luyện cấp nào đó tương đối đặc biệt, mới có thể cả ngày lẫn đêm không ngừng luyện cấp, với lại cái địa điểm luyện cấp này hẳn là lv 40 hoặc là cao hơn một chút nữa , nếu không Phong Dã sẽ không có dừng lại ở nơi đó. Nếu như là như vậy, đám người Phong Dã này luyện xong, sẽ có nhóm người Lữ Thẻ thứ 2 tới đó tiếp tục luyện cấp, nhóm thứ 2 xong xuôi liền có thể có nhóm thứ 3, không được bao lâu thực lực của Ma Vực sẽ bị vượt xó.

“Ta tra được tin, người của Phong Dã xuất hiện ở Phong Ma Cốc, bọn họ đem toàn bộ Phong Ma Cốc đặt bao hết .” Thứ Nhận nói, nhìn về phía Thứ Vũ, hần đã ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Cho tới nay, thực lực Ma Vực đã bài danh thứ 2, đồng thời Ma Vực hiệp quản còn có một cái Thánh Vực Công hội, ở Tà ác liên minh bài danh thứ 9, 2 cái Công hội này số người so với 3 Công hội dưới tay Phong Dã thì kém hơn rất nhiều, nhưng thực lực thì lại có thể so bì được, với lại games thủ cao cấp rất nhiều, Lữ Lê, Ma Sát ... , đều rất có danh tiếng, trong đó lấy Lữ Lê là lớn nhất, được gọi là huyền thoại bất bại, làm Ma Vực gây dựng được không ít niềm tin của mọi người. Tổng thể trên mặt thực lực, Ma Vực không sánh bằng Thiết Kỳ, Nanh Sói, nhưng Ma Vực lại có không ít đồng minh, đền bù vào mặt thực lực không đủ, với lại Thiết Kỳ, Nanh Sói, Lữ Thẻ cao thủ có danh tiếng không nhiều lắm, đó cũng là vấn đề ụy hiếp tới Phong Dã.

Nếu như lần này, để cho Thiết Kỳ, Nanh Sói tổng thể thực lực vượt quá xa Ma Vực, vậy sẽ triệt để mất đi cơ hội cùng Thiết Kỳ, Nanh Sói tranh phong.

Còn khác Công hội, mặc dù cũng có một chút thực lực, nhưng phân biệt rõ ràng chia làm 2 phái, bộ phận nhỏ có khuynh hướng theo Phong Dã, bộ phận khác có khuynh hướng theo Ma Vực, 1 bộ phận trung lập kia, bởi vì thực lực yếu kém, trực tiếp bị xem nhẹ, làm cho cả Tà ác liên minh biến thành long hổ tranh đấu.

“Có nên đánh tới Phong Ma Cốc hay không ?” Thứ Nhận hỏi.

“Đánh hạ Phong Ma Cốc?” Thứ Vũ nheo mắt, đây là một quyết định vô cùng mạo hiểm, Ma Vực cùng 3 Công hội dưới tay Phong Dã mặc dù có chút xung đột nhỏ, nhưng chưa bao giờ có tranh đấu lớn, nếu như bọn họ tấn công Phong Ma Cốc, có nghĩa là đã cùng 3 Công hội dưới tay Phong Dã toàn diện khai chiến. Nếu như đánh nhau, Ma Vực chắc chắn không phải đối thủ của 3 Công hội dưới tay Phong Dã , đương nhiên, hần có thể kiếm thêm đồng minh, nhưng mà thời khắc mấu chốt, nhất là ở khi sinh tử tồn vong, đồng minh không hẳn sẽ có ích, dựa vào người không bằng dựa vào bản thân. Thứ Vũ lắc lắc đầu, nói: “Không thể đánh, nếu như thật sự khai chiến, chúng ta chiếm tiện nghi không được, có khi còn phải đem vốn ban đầu đáp trả .”

“Đánh thì không thể đánh, nhưng không thể để cho bọn họ an tâm phát triển như vậy, phái người quấy rối đi !” Thứ Nhận mắt sáng lên nói.

“Quấy rối trái lại là ý kiến hay a , phái 1 đám Đạo tặc đi, nếu như phát hiện ra bọn họ đang giết quái, hơi quấy nhiễu một chút sẽ có khả năng làm cho bọn họ toàn quân bị diệt a ! Liên tục quấy nhiễu mà nói, bọn họ căn bản không có biện pháp an ổn luyện cấp!” Thứ Vũ vỗ bàn đứng dựng lên, nói, “Tìm 100 Đạo tặc đi, đặc biệt dặn dò một chút, không cần ra tay đối với các games thủ bình thường trong Phong Ma Cốc , nhất

định phải tìm được Phong Dã, sau đó mới động thủ, tránh rút dây động rừng. Khi công kích không được để lộ ra thân phận.”

“Ta đi ngay đây , ngày mai Lăng Thần nhất định sẽ tìm được bọn họ.” Thứ Nhận nói, rồi đi tổng bộ Công hội.

“Đánh không lại hần, vậy phiền phức chết bọn hần he he .” Thứ Vũ khoe miệng mỉm cười.

Mọi người còn đang khần trương bận rộn , Tiêu Ngự đã nhận được nhắc nhở nhiệm vụ, buổi sáng 10h lúc ấy sẽ có 1 nhiệm vụ ám sát, đối tượng ám sát là một người Tuần thú sư lever 30 tinh anh phe Thiên sứ liên minh, này 10 vòng nhiệm vụ 1 vòng tiếp 1 vòng, đều là ám sát đơn điệu, 9 nhiệm vụ phía trước chỉ là cho đám người Tiêu Ngự làm nóng thân mà thôi , một cái nhiệm vụ cuối cùng mới là quan trọng nhất, 1 vòng nhiệm vụ ám sát Tuần thú sư tinh anh này xem ra khó khăn cũng không cao lắm.

10 giờ mới bắt đầu, còn có 1 khoảng thời gian dài có thể tiếp tục luyện cấp.

“Ra 1 quyển trung cấp Định Khí.” 1 Hoả Pháp sư kinh ngạc vui mừng nói.

Ma pháp Định Khí là 1 trong những kỹ năng quan trọng nhất của Hoả Pháp sư, thi triển kỹ năng Định Khí, có thể cho Hoả Pháp sư ở trong 1 khoảng thời gian tất cả thời gian đóng băng ma pháp trở về không, chính là bởi vì ma pháp này tồn tại, Hoả Pháp sư mới được ca ngợi là phát ra hỏa lực cường đại nhất. Hiện nay các Hoả Pháp sư chỉ có cấp thấp Định Khí, 1 khi mở ra Định Khí, Hoả Pháp sư có thể liên tục sử dụng 3 lượt công kích ma pháp kỹ năng cao nhất. Mà trung cấp Định Khí, thì có thể liên tục công kích 6 lần, là 1 trong những kỹ năng tự phân phối sau khi Hoả Pháp sư chuyển chức.

Lever 30 trở lên quái bình thường đều có xác suất nhất định rơi ra trung cấp Định Khí, tuy nhiên xác suất cực thấp, cho nên trung cấp Định Khí là kỹ năng mà các Hoả Pháp sư tương đối mong mỏi .

“Thưởng cho người .” Phong Dã vừa cười vừa nói, đánh quái thời gian dài như vậy, ra rất nhiều đồ, đều là thứ sau khi chuyển chức lever 30 rất cần , khiến cho thực lực các games thủ đi theo tăng lên không ít.

“Đa tạ lão đại.” Hoả Pháp sư vui sướng tỉ mỉ đem trung cấp Định Khí ra học .

Những Ác Ma Dẫn Giả lv 40 này là hỏa hệ sinh vật, thứ cho Hoả Pháp sư tỉ lệ rơi ra rất cao , ngoài mấy chục cuộn sách kỹ năng của Hoả Pháp sư ra, còn ra hơn 10 cái trang bị cấp Truyền Thuyết dành cho Hoả Pháp sư, thậm chí có ra mấy bộ sáo trang Tử Trang của Hoả Pháp sư, còn có rất nhiều bảo thạch gia tăng hỏa hệ thương tổn, mấy thứ này đủ khiến cho Phong Dã chế tạo ra 1 đội hỏa hệ Pháp sư tiểu ngạo tại Tà ác liên minh a .

1 buổi tối thời gian rất nhanh đã qua đi, phía xa tia nắng ban mai đã hé lộ ra, cùng Tiêu Ngự dự tính cũng gần chuẩn , điểm kinh nghiệm của hần đã lên tới lv 39 36%, Phong Dã cùng toàn bộ những người có liên quan cũng đã lên tới lv 38. Đem lever các games thủ kéo lên ít nhất 4 cấp , làm bọn hần quả thực cực kỳ hưng phấn.

Không trung nổi lên quang mang màu trắng bạc, màn đêm dần dần tan đi, sương sớm tràn ngập.

Các games thủ thuộc 3 Công hội dưới tay Phong Dã vẫn tiếp tục chiếm cứ Phong Ma Cốc đánh giết quái, ngày hôm qua đi ra hơn 700 games thủ pháp hệ đa số đã chuyển chức xong xuôi, đều có thể thi triển ma pháp đánh lan , sau khi bọn họ tiến vào Phong Ma Cốc, phân tán đến các Đoàn đội để luyện cấp, tốc độ luyện cấp của games thủ 3 Công hội được kéo lên cực đại.

1 đám class pháp hệ trên dưới lever 28 lại tới đây, Phong Dã đem bọn họ nhập vào đội ngũ, mới hơn phân nửa giờ đồng hồ, đã đem bọn họ mang lên tới lever 29 99%, 1 đám này đi rồi, nhóm thứ 2 lại tiếp tục .

“Cứ như vậy luyện tiếp, 3 ngày là có thể mang ra 6.000 Pháp sư chuyển chức a !” Phong Dã hưng phấn nói, hần đã chuẩn bị thời gian dài chiếm cứ cái địa điểm này, sau khi trong Công hội từ hư không xuất ra hàng loạt Pháp sư đã chuyển chức có ma pháp đánh lan, ảnh hưởng sẽ là vượt quá tưởng tượng , cứ như vậy, Thiết Kỳ, Nanh Sói và Lôi Thê 3 Công hội sẽ ổn định vào vị trí lão đại trong Tà ác liên minh, hỏi thiên hạ ai có thể cùng ta tranh phong? Ngay cả Ma Vực cũng phải sang bên mà đứng.

Tiêu Ngự nhàn nhả dạo chơi cùng Triệu Lam Hình trò chuyện rôm rả, Triệu Lam Hình ngoài máy móc thi triển từng cái ma pháp đánh lan ra, cũng không cần làm quá nhiều thao tác.

Hơn 100 tên Đạo tặc Ma Vực sau khi nhận được mật lệnh, ẩn thân tiến vào Phong Ma Cốc, vượt qua phần đông các games thủ Thiết Kỵ, Nanh Sói và Lôi Thề, rốt cuộc cũng tìm được đám người Phong Dã, khi bọn hắn thấy được tình huống trước mắt, choáng váng, trách không được Phong Dã cùng những người này lever thắng nhanh như vậy. Những Ác Ma Dẫn Giả kia bị dồn thành đồng thành đồng ngã xuống đất, 1 lần hơn 500 tên, cảnh tượng này quả thực quá đồ sộ, Ác Ma Dẫn Giả tốc độ reset cực nhanh (sống trở lại), ở dưới loại tốc độ giết quái này, số lượng một chút cũng không có dấu hiệu giảm bớt. Thêm tất cả Ác Ma Dẫn Giả đều là quái đầu lĩnh, điểm kinh nghiệm vô cùng phong phú a.

Nếu như ở nơi này giết quái 1 ngày, ít nhất phải thắng cấp 5 a!

“Trách không được bọn họ thắng cấp nhanh như vậy.”

“Lợi dụng địa hình để thắng cấp, quả đáng xấu hổ.” 1 Đạo tặc căm giận nói, tham lam nhìn thoáng qua cái địa hình này, nếu như cái địa hình này là bọn họ chiếm cứ, vậy sẽ quả là sung sướng a.

“Người nhìn những Pháp sư kia xem, uống được hoàn ừng ực !”

“Quá là giàu a.”

“Tài đại khí thô.” (đại khái là nhiều tiền a)

Bọn họ giờ mới hiểu được, đám người Phong Dã là ở đốt tiền luyện lv, uống được hoàn như vậy, 1 ngày phải ít cũng phải 10.000.000, lại không có nguồn thu vào. Những Đạo tặc này từng người đều thấy ghen ghét, người so với người, tức muốn chết a. Bình thường bọn họ ngay cả 1 bình hạ cấp phục hồi máu trong nháy mắt 10 kim tệ cũng không nỡ uống, một người trong hành trang chỉ có khoảng 5-6 bình, cất giấu còn hơn cả bảo bối, mà đám người Phong Dã, 1 bình hạ cấp phục hồi ma pháp trong nháy mắt 50 kim tệ nốc như nước lã a, nhìn thấy như vậy, những Đạo tặc này so với Phong Dã còn muốn đau lòng hơn.

Nhiệm vụ của bọn họ là quấy nhiễu đám người Phong Dã giết quái, nhưng mà chỉ có một cái lối nhỏ đi tới chỗ đám người Phong Dã đứng, này đường nhỏ chỉ vừa một người đi qua, dễ thủ khó công, đừng nói hơn 100 người, chính là 10.000 người cũng công không nổi. Nhiệm vụ này căn bản không có biện pháp hoàn thành, rơi vào đường cùng, những Đạo tặc này chỉ có thể đem tình huống báo cho Thứ Vũ.

Biết được tình huống bên này, Thứ Vũ ngạc nhiên, trách không được đám người Phong Dã thắng cấp nhanh như vậy, nếu như bọn họ chiếm cứ địa hình kia, không tiếc tiền mà nói, tốc độ thắng cấp cũng sẽ không chậm.

Làm thế nào đây? Chẳng lẽ thực sự để Phong Dã vượt mặt, đánh vào sao? Điều đó không có khả năng, 3 Công hội dưới tay Phong Dã ở Phong Ma Cốc mà phòng thủ, cho dù có gấp 2 quân số của Phong Dã, cũng không hẳn đánh vào trong được. Với lại 1 khi 2 đại Công hội khai chiến, so bình thường không chỉ đơn giản là thực lực, còn có khả năng kinh tế nữa, mỗi ngày đều cần tiêu hao vô số tiền tài, đây là điều Thứ Vũ vô sức chịu đựng, so sánh lại, khả năng kinh tế của Phong Dã so với hắn còn muốn hùng hậu hơn nhiều lắm, đó cũng là nguyên nhân Ma Vực luôn luôn khuất phục ở vị trí thứ 2. Nhưng nếu như không đánh, 3 Công hội dưới tay Phong Dã có thêm hàng loạt Pháp sư chuyển chức, thực lực sẽ tăng lên phạm vi lớn, lúc đó Ma Vực có lẽ muốn ngồi vững vàng tại vị trí thứ 2 cũng là không thể nào.

Đánh thì không thể đánh, Thứ Vũ quyết đoán phái hàng loạt Đạo tặc đi dò xét bản đồ mới, đã Phong Ma Cốc có địa hình như vậy, địa phương khác chắc chắn cũng có. Còn hơn 100 Đạo tặc kia, bọn họ ở chỗ Phong Dã cũng không có tác dụng gì, quấy rối không tới Phong Dã, vậy quấy rối thuộc hạ của Phong Dã, không cho Phong Dã đem hàng loạt chuyển chức Pháp sư đi chuyển chức!

“Trên đường cướp giết giết hết Pháp sư xung quanh! Sau khi tiêu diệt vài tốp lập tức trở về thành!” Thứ Vũ truyền đạt xuống mệnh lệnh cho hơn 100 Đạo tặc kia nói, điều này là điều duy nhất bọn họ có thể làm được, sau khi tiêu diệt vài tốp Pháp sư, bọn họ chắc chắn sẽ khiến Phong Dã chú ý, đối với bọn họ tiến hành bao vây tiêu trừ, không bằng lập tức thu quân.

1 đám hơn 20 Pháp sư Lôi Thề lever 28 tiến vào trong thung lũng, ở đường nhỏ trong rừng tiến lên, chuẩn bị nhập vào đội ngũ của Phong Dã, thắng lever.

Một ít bóng đen xuất hiện ở trong rừng cây, truy tung theo những Pháp sư này.

“Giết!”

Hơn 100 Đạo tặc liền xông ra ngoài.

“Có Đạo tặc!”

“Phản kích!”

Những Pháp sư kiamuốn đánh trả cũng đã không còn kịp nữa rồi, số người hơn kém quá xa , với lại Đạo tặc là khắc tinh với class Pháp sư nữa chứ , dưới tình huống số người chiếm ưu , trận tranh đấu này càng không còn gì để nói , hơn 20 Pháp sư bị 1 hơi tiêu diệt, trên mặt đất nằm hơn 20 cỗ thi thể.

Những Đạo tặc này thu dọn thứ các Pháp sư rơi xuống .

“Đi!”

Hơn 100 Đạo tặc lại tiến vào trạng thái tiềm hành, hư không tiêu thất.

1 đội ước chừng hơn 60 games thủ Lôi Thề đang giết quái ở trên 1 khu đất , sau khi trong hàng ngũ có thêm 5 Pháp sư đã qua chuyển chức, cuộc sống của bọn họ dễ chịu hơn rất nhiều, tốc độ giết quái so với bình thường nhanh gấp 5-6 lần luôn, nhìn vào từng mảng quái vật ngã xuống đất, những games thủ này đắm chìm ở trong vui sướng thăng cấp.

” Bưng trà đưa nước cho pháp các sư huynh đệ, các người vất vả nhiều rồi a .”

“Được rồi đừng đùa nữa, nhanh chóng đi thu dọn đồ đạc đi .”

“Tuân mệnh!” Mấy tên Chiến sĩ lao lên thu dọn chiến lợi phẩm.

“Lại 1 đám nữa kia , hơn 50 tên Ác Ma Nô Bộc.”

“Được đấy.” 1 Hoả Pháp sư không nén nổi xúc động nói, tốc độ thăng cấp này mặc dù đã rất nhanh , nhưng nghĩ tới đoạn thời gian cùng Phong Dã lão đại giết quái kia, Hoả Pháp sư không nén nổi hoài niệm vô cùng, bọn họ ở nơi này giết quái, 1 giờ nhiều nhất cũng chỉ có thể thăng 10-20%, khi cùng Phong Dã giết quái , bọn họ mới nửa giờ đã thăng hơn 1 bậc, tốc độ này quả thực là 1 trời 1 vực.

Tuy nhiên bọn hắn cũng coi như may mắn , dù sao Phong Dã cũng không có khả năng chăm sóc đến từng thành viên trong Công hội được , sau khi đưa bọn họ kéo lên lever 29 99%, còn lại cũng chỉ có thể do bọn họ tự lực cánh sinh mà thôi .

“Để cho các Đạo tặc dẫn về nhiều một chút đi , hơn 50 tên Ác Ma Nô Bộc, còn chưa đủ dất kẻ răng đâu .”

Các Chiến sĩ nghe được mấy Pháp sư oán giận, từng người nhìn nhau cười khổ, đây chính là hơn 50 tên Ác Ma Nô Bộc a, bình thường bọn họ nhiều nhất 1 lần cũng chỉ dẫn về 5-6 tên mà thôi . Chỉ là các Pháp sư đi theo Phong Dã sau nửa giờ sáng khoái, tốc độ thăng cấp như bây giờ, quả thực có phần chóng mặt.

“Nhớ năm đó, chúng ta đi theo Phong Dã lão đại mỗi 1 lần đánh ít nhất 500 tên Ác Ma Dẫn Giả, Ác Ma Dẫn Giả đó biết không, lv 40 quái đầu lĩnh, quái 1 ngã xuống liên tục 1 mảnh, xác chết chất thành đống như núi kia, trang bị cấp Truyền Thuyết, sách kỹ năng, bảo thạch rơi la liệt trên mặt đất, kim lỏng lánh kia . 1 phút là có thể tiêu diệt vài tốp đó .” 1 Hoả Pháp sư đắc ý khoe khoang nói.

“Làm sao có thể thế được.”

“Người không tin?”

“Tin cũng thế thôi , chúng ta có tin cũng không có được đi mà . Nhanh lên nhanh lên, quái vật xông tới kia .”

“Hoảng sợ cái gì, đã tới gần đâu , cái này gọi là lâm nguy bất loạn, hiểu không.”

Thấy được 1 đám Ác Ma Nô Bộc đến gần, mấy Pháp sư bắt đầu khẩn trương ngâm xướng ma pháp đánh lan.

Một ít thân ảnh xuất hiện ở phía sau những Pháp sư này, sục sục sục, tất cả đều bị Thâu Tập trúng người. (ơ thể bọn vừa này bị giết không kịp pm thông báo được cho công hội chắc , đoạn này hơi vô lý nha , làm gì có chuyện hơn 20 thằng kia bị chết mà hok ai biết)

“Có Đạo tặc!”

“Sao lại thế , bị móc lốp rồi , sát !”

Hơn 60 games thủ Lôi Thề bình thường bị hơn 100 tinh anh Đạo tặc của Ma Vực đánh lên , đồng thời còn bị hơn 50 tên Ác Ma Nô Bộc giáp công, kết quả có thể tưởng tượng được, trên mặt đất nằm hơn 60 cỗ thi thể, vật phẩm rớt ra cũng bị dọn sạch không còn một mống , hơn 100 Đạo tặc lần thứ 2 hư không tiêu thất.

“Cái gì, bị Thâu Tập , chết hơn 500 người rồi?” Phong Dã nghe được phía dưới báo cáo lên , ngay lập tức nổi giận, bọn gia hỏa kia dám xúc phạm uy phong của lão hổ, chán sống rồi mà . “Triệu tập 2.000 Thợ săn vào Phong Ma Cốc, đem bọn họ đuổi giết ra ngoài, phái 200 Thợ săn canh giữ ở cốc khẩu.” Phong Dã biết, muốn đem hơn 100 Đạo tặc toàn bộ mần thịt là quá khó khăn , triệu tập 2.000 Thợ săn tìm tòi 1 lần, cũng chỉ là chỉ có thể đem bọn họ đuổi đi mà thôi.

“Người cảm thấy là người nào làm ?” Tiêu Ngự hỏi.

“Ma Vực là hiềm nghi lớn nhất. Nhất định là muốn phá chúng ta , tuy nhiên nơi này địa hình quá đặc biệt, đừng nói 100 Đạo tặc, số người có nhiều hơn nữa cũng công không vào nổi , chỉ có thể vứt bỏ, quay ra phá rối thủ hạ của ta .” Phong Dã oán hận nói.

Phong Dã cũng không có tức đến nghẹn thở , ngược lại lộ ra vẻ mỉm cười, thấy được vẻ mặt của hắn, hiển nhiên là đã có biện pháp, Tiêu Ngự cũng sẽ không múa rìu qua mắt thợ .

“Lão hổ không phát uy, bọn họ dám coi ta là mèo bệnh a.” Phong Dã vừa cười lạnh vừa nói, bắt đầu bố trí công tác, “Tất cả thành viên Công hội toàn bộ tiến vào Phong Ma Cốc, tử thủ hẻm núi , chặn cửa rừng luyện cấp, phái 3.000 người bảo vệ cho cốc khẩu! Mỗi 3 giờ đồng hồ thay phiên nghỉ ngơi một tổ . Tất cả Đạo tặc, mỗi 1 tổ 100 người, chú ý ẩn núp, đến các bản đồ lever 25 đến lever 30, hễ gặp liền minh Ma Vực, quấy rối cho ta , không để cho chúng nó luyện cấp nữa .”

“Như vậy không phải sẽ lưỡng bại câu thương sao?” Tiêu Ngự hỏi, thấy được vẻ mặt Phong Dã như đã tính trước kỹ càng , hơi suy nghĩ một chút, đã hiểu ra Phong Dã dự định làm gì , Phong Dã không ngờ lại có thể chuẩn bị cùng Ma Vực toàn diện khai chiến , nhìn như hành động lỗ mãng, nhưng lùi một bước lại có sát chiêu, đem bản thân đưa vào thế bất bại, đồng thời thật lực làm suy yếu đối thủ trên phạm vi lớn. Nếu như là Tiêu Ngự, cũng không cách nào làm ra quyết định có tính quyết đoán như vậy.

Phong Dã đem tất cả games thủ điều vào 3 hẻm núi để thủ khó công để luyện cấp, bảo vệ cho cốc khẩu, cho dù có Công hội muốn quấy rối cũng không có khả năng làm đến nơi đến chốn, cho dù làm đến nơi đến chốn, Phong Dã cũng có thể lợi dụng có lợi địa hình phòng thủ vững vàng, games thủ trong cốc tự nhiên có thể an tâm luyện cấp. Đồng thời tất cả Đạo tặc lên đường, hoạt động quấy rối ở các bản đồ khác , sẽ ảnh hưởng cực lớn tới games thủ của Công hội đối địch luyện cấp, đem mục tiêu quấy rối định vị ở lever 25 đến lever 30, chính là để ngăn cản các games thủ kia chuyển chức. Đương nhiên, hành động quấy rối như vậy sẽ ảnh hưởng cực lớn tới tốc độ thăng cấp của các Đạo tặc dưới tay Phong Dã, nhưng mà Phong Dã cũng không cần lo lắng, sau khi hắn mang ra hàng loạt games thủ class pháp hệ kéo đủ lv chuyển chức, toàn bộ đã có ma pháp đánh lan, đến lúc đó lại mang các Đạo tặc này đi thăng cấp là được.

Đương nhiên người của Ma Vực cũng có phương pháp đáp trả, Ma Vực đã không có cách nào tấn công, thì cũng chỉ có thể áp dụng thủ thế, cũng như Phong Dã vậy, tìm một ít hẻm núi rồi co đầu rút cổ vào luyện cấp, 2 bên tạm thời đánh không chạm tới nhau , Phong Dã sẽ có thể an tâm lợi dụng địa hình Phong Ma Cốc tạo ra hàng loạt games thủ class Pháp sư đã qua chuyển chức, lại do games thủ Pháp sư đã qua chuyển chức mang đội đi thăng cấp, so sánh tốc độ luyện cấp, ai có thể so sánh được đây ? Các games thủ thuộc 3 Công hội dưới tay Phong Dã lever rất nhanh sẽ có thể đem người của Ma Vực bỏ lại phía sau .

Chờ Phong Dã an tâm làm cho lever của các thủ hạ tăng lên , đến lúc đó Phong Dã còn phải sợ ai nữa?

Phong Dã không cầu nhanh, nhưng phải cầu chắc, 1 bước này đi được vững vàng . Games thủ đã qua chuyển chức thực lực so sánh với games thủ chưa chuyển chức phải gấp 2 lần có thừa, nếu như Phong Dã mang ra

5-60.000 games thủ đã qua chuyển chức, mà Ma Vực lại chỉ có mấy ngàn games thủ đã chuyển chức, Phong Dã dồn toàn bộ lực lượng của Công hội, đánh một đòn sấm sét, đến lúc đó Ma Vực tự nhiên sẽ tan tác thôi.

Phong Dã hoàn toàn có thể lợi dụng cái dịp chuyển chức này, xưng bá Tà ác liên minh, đem các Công hội khác bỏ xa lại phía sau. Như vậy sau khi tính toán 1 lúc, Phong Dã đã quyết đoán khơi mào chiến tranh toàn diện. Chỉ cần không có chuyện gì bất ngờ xảy ra, dần dần từng bước, là có thể không hề lo lắng áp chế hoàn toàn Ma Vực.

Sau khi Tiêu Ngự tử tử suy nghĩ một chút, cũng đã hoàn toàn đồng ý với kế hoạch của Phong Dã, đối với Phong Dã mà nói, kế hoạch này không có chút nguy hiểm nào.

Tất cả Đạo tặc thuộc 3 Công hội dưới tay Phong Dã toàn bộ lên đường, đây là 1 luồng lực lượng rất vĩ đại, số người ít nhất cũng hơn 100.000, không có bất luận cái gì báo trước đối với tất cả games thủ của Ma Vực đang luyện cấp bên ngoài, tiến hành quấy rối, dưới tình huống không có sự đề phòng, Ma Vực tổn thất cực kỳ nặng nề, có ít nhất 170-180.000 người bị chết, ở dưới bố trí tận lực của Phong Dã, những Đạo tặc này đi “móc lỗ ấy” tất cả đều là Pháp sư, sau khi tiêu diệt Pháp sư lập tức tháo chạy, không cùng class cận chiến kiếm phiên toái làm gì cả. Các Đạo tặc dưới tay Phong Dã cũng tổn thất nặng nề, ngã xuống 6-70.000 người, 6-70.000 người này sau khi chết, liền đến kho trang bị bổ sung, rồi lại tiếp tục hành trình quấy rối. Bọn họ bây giờ mất một ít lever cũng không tính là gì cả, chờ lần sự kiện này qua đi, sẽ có hàng loạt Pháp sư có ma pháp đánh lan dẫn bọn hắn đi khu vực quái vật lever cao luyện cấp, lever của bọn họ sẽ rất nhanh là có thể tăng trở lại. Bên Ma Vực kia thì sẽ không được nhẹ nhàng như vậy.

Thứ Vũ thế nào cũng không nghĩ tới Phong Dã không ngờ lại có thể có thể không thêm kiêng nể phát động đại chiến toàn diện, phái hàng loạt games thủ trà trộn vào trong đám games thủ bình thường chỉ trích Phong Dã, làm ra dư luận, lại không thu được bất luận câu trả lời thuyết phục nào từ Phong Dã, sau khi phái người điều tra 1 chấp, phát hiện người của Phong Dã toàn bộ đã lui vào mấy cái hẻm núi, chỉ có Đạo tặc ở bên ngoài quấy rối mà thôi, nhiều Đạo tặc như vậy, qua lại tự nhiên, bao vây tiêu trừ cũng tiêu diệt không hết nổi, phương pháp duy nhất là để cho người dưới tay cũng toàn bộ lui vào cái sơn cốc nào đó luyện cấp. Nhưng mà Phong Dã vẫn không ngừng đưa ra hàng loạt games thủ đi chuyển chức, cho tới bây giờ đã có hơn 1.000 người, có games thủ đã chuyển chức dẫn dắt, tốc độ thăng cấp của 3 Công hội dưới tay Phong Dã sẽ tăng lên phạm vi lớn, mấy ngày nữa chờ hàng loạt games thủ của bọn hắn hoàn thành chuyển chức, đến lúc lại khơi lên chiến tranh toàn diện, Ma Vực căn bản sẽ đỡ không nổi. Công không được, thủ không xong, đây là hoàn cảnh xấu hổ của Ma Vực hiện nay.

Phong Dã đã chiếm cứ toàn bộ tiên cơ, cho Phong Dã 3 ngày nữa, Phong Dã sẽ có thể mang ra 6.000 games thủ đã qua chuyển chức, 6.000 games thủ đã qua chuyển chức này rải đến mỗi cái Đoàn đội luyện cấp, sẽ có thể ở trong khoảng thời gian ngắn tạo ra thêm mấy vạn games thủ hoàn thành chuyển chức. Mà Ma Vực Công hội, dựa theo tốc độ bình thường, trong vòng 3 ngày cũng chỉ có thể đưa ra 5-600 games thủ hoàn thành chuyển chức, trong 10 ngày cũng may ra mới có thể đưa ra 5-6.000 mà thôi, mà sau 10 ngày, Phong Dã ít nhất đã có hơn 100.000 games thủ hoàn thành chuyển chức.

Đợi qua 10 ngày nữa, thực lực của 2 bên so sánh sẽ xảy ra biến hóa khôn lường, lúc đó Phong Dã dẫn dắt 3 Công hội dưới tay phát động toàn diện tấn công, hay là ác hơn một chút, chờ qua 20 ngày mới phát động toàn diện tấn công, kết quả có thể tưởng tượng được a.

Biện pháp duy nhất chính là bây giờ thừa dịp thực lực còn chưa chênh lệch rõ ràng, phát động quyết chiến, nhưng mà Phong Dã đã co đầu rút cổ ở trong mai rùa, đánh cũng đánh không tới, tùy tiện triệu tập hàng loạt games thủ Công hội chiến, không luyện cấp, cũng là vô cùng nguy hiểm, rất có khả năng sẽ làm lever 2 bên chênh lệch càng càng lớn nữa, đây chính là điều Phong Dã cần còn không được.

Phong Dã đi 1 nước này thì đã đem bất cứ khả năng có thể xảy ra đều ngăn chặn toàn bộ, thực sự là thâm trầm, ngoan độc.

Thứ Vũ vắt hết sức suy nghĩ, cũng tìm không thấy phương pháp phá giải, đành chịu chỉ có thể để cho các games thủ dưới tay trước tiên co đầu rút cổ vào hẻm núi luyện cấp, cũng phái người ở tại miệng hẻm núi thiết lập phòng ngự.

“Thứ Vũ xem ra bây giờ đang rất đau đầu a, đánh cũng không được, không đánh cũng không xong.” Phong Dã hớn hờ cười nói, từ sau khi hắn dẫn dắt huynh đệ sáng lập ra Thiết Kỳ, Nanh Sói và Lôi Thê, phát triển

thực lực Công hội, bền vững chiếm cứ vị trí lão đại, nếu không phải ngược có khe rãnh (câu này h mới nghe thấy a – hẳn nghĩa bóng là ám chỉ bản thân có thực lực đó , còn nghĩa đen thì ... tự tưởng tượng), có thể làm được như vậy sao?

Tiêu Ngự cười cười, tranh đấu giữa những Công hội này, tuy cùng Tiêu Ngự không có quan hệ, nhưng Phong Dã lại hợp tác cùng hắn, được cùng được – mất cùng mất , Công hội của Phong Dã chiếm cứ ưu thế, đối với Tiêu Ngự cũng sẽ có lợi ích nhất định.

“Nhiều nhất 20 ngày, Ma Vực Công hội tất bại.” Phong Dã trong lòng tràn đầy khí phách nói, nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, “Ồ trước khi quyết chiến, ta sẽ an bài cho ngươi và Lưỡi Lê quyết đấu, Lưỡi Lê luôn luôn là biểu tượng tinh thần của Ma Vực Công hội, nếu như ngươi có thể chiến thắng, biểu tượng tinh thần là Lưỡi Lê này sẽ sụp đổ .”

Tiêu Ngự không thể không nói, Phong Dã quả thật tính toán rất được, cố ý ở trước khi quyết chiến bố trí cho Tiêu Ngự cùng Lưỡi Lê quyết đấu, đem ảnh hưởng của trận thi đấu này thi triển ra đến mức lớn nhất. Nếu như Tiêu Ngự thua , cũng không có sao cả , dù sao Tiêu Ngự cũng không danh tiếng mấy , các games thủ cũng có thể cho rằng Tiêu Ngự thua là chuyện dĩ nhiên . Còn nếu như Tiêu Ngự thắng, Lưỡi Lê kia thứ mà Ma Vực gọi là biểu tượng tinh thần cũng sẽ sụp đổ, đối với games thủ của Ma Vực ảnh hưởng thật là lớn .

Phong Dã đang lợi dụng Tiêu Ngự, Tiêu Ngự chẳng phải cũng đang lợi dụng Phong Dã sao? Không có Phong Dã, Tiêu Ngự căn bản không có cách nào tiến vào Đấu Trường Hắc Ám, cũng kiếm không được nhiều tiền như vậy. Nếu như Tiêu Ngự cùng Lưỡi Lê thi đấu mà chiến thắng, thành quả đoạt được của 1 hồi thi đấu , cũng đủ cho Tiêu Ngự dùng vài kiếp rồi , đến lúc cho dù dùng đánh Đấu Trường Hắc Ám, hắn cũng có thể thanh thoi thanh thoi trải qua cuộc sống gia đình yên ổn.

Không có bằng hữu vĩnh viễn , chỉ có lợi ích vĩnh viễn. May mắn là Tiêu Ngự cùng Phong Dã cũng không phải kẻ địch a . (lúc oánh nhau mang hết tài sản ra đặt cược cho nó máu a càng hok cần lo nghĩ tới cuộc sống sau này)

Một chiều này của Phong Dã xem như là đã đem Ma Vực bức bách tới tử đạo, sau này cục diện toàn bộ Tà ác liên minh rất có khả năng sẽ là Phong Dã 1 nhà độc chiếm , loại này cục diện này đối với Tiêu Ngự mà nói, trăm lợi mà không có hại .

Tiêu Ngự không gia nhập bất luận cái Công hội nào, kể cả 3 Công hội dưới tay Phong Dã, nhưng 3 Công hội dưới tay Phong Dã luôn luôn ủng hộ Tiêu Ngự , lợi ích qua lại giữa 2 người, khiến cho 2 bên mật thiết gắn chặt cùng một chỗ.

“Trời đã sáng rồi a .” Tiêu Ngự nói, 1 tia sáng mặt trời chiếu vào Phong Ma Cốc, qua vài giờ đồng hồ giết quái, hẳn sẽ phải đi làm nhiệm vụ , vị trí top lever bài danh thứ nhất này còn chưa có ngồi nóng chỗ, có lẽ rất nhanh sẽ chấp tay dâng cho người ta, tuy nhiên hư danh này đối với Tiêu Ngự mà nói, căn bản không coi ra gì.

Kế hoạch của Phong Dã đang tiến hành chiêng trống rùm beng, mới 1 lát đã kéo được hơn 100 games thủ class pháp hệ lên tới lever 29 99%, để cho bọn họ tự đi làm nhiệm vụ chuyển chức .

“Hể là ở trong bản đồ chuyển chức gặp phải Pháp sư Công hội đối địch, giết chết không cần luận tội!” những games thủ này trước khi đi, Phong Dã còn không quên dặn dò 1 câu, bởi vì người của bọn hắn chuyển chức tương đối nhiều, ở trong bản đồ nhiệm vụ chuyển chức có thể nói là người đông thể mạnh, gặp được games thủ đi chuyển chức của Công hội đối địch , sẽ không chút do dự giết hết , như vậy ở trong khoảng thời gian ngắn có thể phát ra tác dụng áp chế địch nhân .

Thứ Vũ của Ma Vực đối với điều này cũng không hề có biện pháp, bọn họ một chút cũng không dễ dàng mới gom góp đủ 5-60 games thủ class pháp hệ, đưa bọn họ đi chuyển chức, lại gặp phải hàng loạt người của Phong Dã, Phong Dã người đông thể mạnh, đối với bọn họ tiến hành cướp giạt tàn sát , kết quả 5-60 người chỉ có hơn 10 người chuyển chức thành công. Mặc dù bọn họ cũng tiêu diệt được không ít người của Công hội Phong Dã, chỉ là số lượng như vậy, đối với Phong Dã mà nói, trên cơ bản không có gì đáng kể. Phong Dã uy thế mạnh mẽ , khiến cho Ma Vực mới vùng vẫy một chút, đã hoàn toàn bị bóp chết ở trong nôi. (tương tự bóp chết từ trong trứng nước)

“Ta phải đi rồi , người tiếp tục ở trong đây thăng cấp nhé.” Tiêu Ngự đối với Triệu Lam Hình nói.

“Ân.” Triệu Lam Hình có chút không nỡ nói.

Tiêu Ngự nhìn một chút điểm kinh nghiệm, lv 39 66%, bây giờ là 9 giờ sáng, 10 giờ nhiệm vụ sẽ bắt đầu .

Tiêu Ngự ra khỏi đám người Phong Dã, mở ra hồi thành quyền trục, về tới trong thành.

“Chung Tang trấn, tọa độ 739 393 283, nửa giờ sau tập hợp, nhiệm vụ sắp bắt đầu rồi .” Tiêu Ngự truyền âm cho đám người Kẹo Sa Ngã.

“Ta nói lão đại người lever như thế nào thăng nhanh vậy , cũng quá đả kích người a.” Số Mệnh nói, trong khoảng thời gian này ở chung với nhau, sau khi quen thuộc, những đội viên này đều vô thức đem Tiêu Ngự cho thành người lãnh đạo, 10 Đạo tặc trong Đoàn đội, người duy nhất không phục Tiêu Ngự , cũng chỉ có Kẹo Sa Ngã . Lại nói tiếp, tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự cũng thật là quá nhanh mà, những người khác cũng đã toàn bộ hoàn thành chuyển chức, nhưng đều chỉ có trên dưới 33-34 lever, không ngờ tiêu ngự lại có thể vượt tới hơn 5-6 cấp.

Tiêu Ngự cười cười, không có giải thích.

Bọn người Số Mệnh cũng đoán được Tiêu Ngự hẳn là cùng 1 nhóm người đi sát quái, lever mới có thể thăng nhanh như vậy, nhưng cũng không biết tình huống cụ thể, thấy Tiêu Ngự không muốn nói, cũng sẽ không tiếp tục truy hỏi.

Tiêu Ngự đem 9 người khác toàn bộ nhập vào đội ngũ, đem Hắc Long Câu triệu hồi ra, phát hiện trong khoảng thời gian này Hắc Long Câu đã có biến hóa lớn, lông toàn thân tựa như ngọc trai đen, phát ra quang mang màu đen rạng rỡ.

Cho Hắc Long Câu ăn thêm một ít cỏ, vừa mới chuẩn bị lên ngựa, toàn thân Hắc Long Câu nổ rộ ra quang mang màu đen chói mắt, thân thể dần dần căng lớn, so với trước kia càng thêm cao lớn thần tuấn, phát ra tiếng tê mình (khó mà diễn tả được cái loại âm thanh đó a , chỉ tưởng tượng ra được thôi) , vậy đầu một cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, đi đến bên cạnh Tiêu Ngự, ngoan ngoan dùng đầu cọ xát vào tay Tiêu Ngự.

“Hắc Long Câu thăng cấp a.” Tiêu Ngự kinh ngạc vui mừng mở bảng thuộc tính của Hắc Long Câu, nhìn một chút thuộc tính của Hắc Long Câu.

Hắc Long Câu:

Loại hình: tọa kỵ.

Lever: 2 . Cần nuôi nấng.

Trí tuệ nhân tạo : 50 .

Năng lực học tập : 1.

Năng lực thiên phú : 1 .

Thể lực : 50 .

Sau khi cưỡi tốc độ di chuyển +80% (Lấy tốc độ di chuyển cơ bản làm chuẩn – cái này là của tác giả nói nha)

Sinh mệnh : 3.000 .

Sinh mệnh khôi phục mỗi giây 3%. Sau khi chết có thể triệu hồi ra lần nữa. Nhưng sẽ ở vào trạng thái suy yếu.

Kỹ năng: Phi Tốc, sau khi thi triển kỹ năng Phi Tốc, tốc độ di chuyển gia tăng 50%, thể lực tiêu hao gấp bội, duy trì thời gian nửa giờ đồng hồ, kỹ năng đóng băng 2 ngày.

Thuộc tính của Hắc Long Câu đã có biến hóa rõ ràng, trước kia gia tăng 30% tốc độ di chuyển, nhiều lắm chỉ có thể coi là thuộc tính của loại tọa kỵ trung bình, sau khi thăng cấp, tốc độ di chuyển nhanh hơn hẳn , xem như đã là tọa kỵ khá xịn , mặc dù thua kém những cực phẩm tọa kỵ vô giá tốc độ di chuyển gia tăng

200%, 300% kia, nhưng cũng chưa chắc đã là mãi mãi , vì Hắc Long Câu còn có thể tiếp tục thăng cấp. Với lại những cực phẩm tọa kỵ kia đều là vô cùng hiếm thấy , hiện nay còn chưa có games thủ nào có loại tọa kỵ này.

Sau khi thăng cấp, Hắc Long Câu càng thêm cao lớn, cường hãn phi thường, đôi mắt cũng càng thêm linh hoạt, cùng trí tuệ của nó tăng lên cũng không phải không có quan hệ.

Tiêu Ngự cỡi trên lưng Hắc Long Câu , thúc dục Hắc Long Câu, Hắc Long Câu giống như 1 đạo tên rời cung, phóng đi như gió , ở trên đường chỉ còn lưu lại 1 đạo thân ảnh màu đen. Trên đường đã có không ít games thủ cưỡi ngựa, nhưng mà gặp phải Hắc Long Câu, cũng phải nhận thua hết cả , rất nhanh đã bị rút xa lại phía sau, đuổi theo không kịp.

“Huynh đệ, chờ một chút.”

Tiêu Ngự đang cưỡi ngựa chạy như bay, một Kỵ Sĩ cưỡi chiến mã ở phía sau reo lên.

“Có chuyện gì?” Tiêu Ngự hăm Hắc Long Câu lại một chút, hỏi.

Kia Kỵ Sĩ ánh mắt tham lam liếc mắt nhìn Hắc Long Câu của Tiêu Ngự, hỏi: “Đem này con ngựa bán cho ta được chứ .”

Tiêu Ngự thấy sự tình không đâu , vỗ Hắc Long Câu thúc ngựa rời đi, nói: “Không bán.”

Thấy được bóng lưng Tiêu Ngự rời đi , Kỵ Sĩ khấn cấp , la lên: “Ta còn chưa ra giá mà , 1.000.000 kim tệ thế nào?” Thấy được Tiêu Ngự vẫn cứ không có dừng lại ý, nói: “2.000.000, 3.000.000 ”

“Bao nhiêu cũng không bán.” Tiêu Ngự lạnh nhạt nói, Hắc Long Câu lướt gió mà đi.

Nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự, hắn biết, lấy con ngựa dưới chân này, là tuyệt đối đuổi không kịp , chỉ có thể chán nản bỏ qua .

Sau khi chạy bằng bằng hơn 20 phút, Tiêu Ngự cuối cùng cũng tới được Chung Tang trấn, bởi vì 2 đại liên minh toàn diện khai chiến, Chung Tang trấn ở vào vùng biên , là trọng điểm tranh đoạt của 2 đại liên minh, hắn không thể không cẩn thận được.

Xa xa thấy được phương hướng Chung Tang trấn có rất nhiều người hoạt động, Tiêu Ngự không thể không khẩn trương xuống ngựa, trước tiên thăm dò tình huống rồi mới tính tiếp , nếu như bên kia đều là người của Thiên sứ liên minh, tùy tiện cưỡi ngựa đi qua , chỉ có thể làm cho bản mình thân đi vào hiểm cảnh.

Sau khi xuống ngựa, đem Hắc Long Câu thu vào, Tiêu Ngự hướng về phương hướng Chung Tang trấn Tiềm Hành tới.

Tên trấn này, nguyên do là trung tâm tiểu trấn có một cái tháp đồng hồ, gió thổi qua, sẽ vang lên từng đợt tiếng chuông xa xưa, mỗi khi lân cận có người chết, tháp đồng hồ không gió cũng tự mình vang lên âm thanh , cho nên lấy tên là Chung Tang trấn.

Tên này chỉ giới hạn ở trong Tà ác liên minh, bên Thiên sứ liên minh kia xưng hô đương nhiên sẽ có chỗ khác biệt.

Đây là một tiểu trấn lụi bại, chiến tranh lâu dài khiến cho công trình kiến trúc của tiểu trấn bị hỏng hóc rất nghiêm trọng , nhiệm vụ của Tiêu Ngự là lên vào tiểu trấn, tiêu diệt Tuần thú sư thuộc Thiên sứ liên minh, sau đó sẽ có quân đội Tà ác liên minh tiếp quản nơi này.

Căn cứ theo tư liệu nhiệm vụ mà phán đoán, hiện nay tòa tiểu trấn này là do Thiên sứ liên minh chiếm cứ .

“Nên xem trước một chút tình huống a.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, hướng phương hướng Chung Tang trấn Tiềm Hành.

Ngoài Chung Tang trấn là 1 mảnh rừng cây thưa thớt, cuồng phong thổi tới, cát vàng bay khắp nơi .

Qua lại ở trong 1 mảnh cây rừng thấp bé , games thủ Tà ác liên minh và games thủ Thiên sứ liên minh hoạt động xung quanh càng nhiều hơn, bọn họ đều là các games thủ giết quái ở lân cận chiến trường, nếu như gặp phải người phe Thiên sứ liên minh , Tiêu Ngự sẽ không chút do dự đem chém giết. Nếu như gặp phải

tổ đội games thủ phe Thiên sứ liên minh, thì Tiêu Ngự sẽ trực tiếp buông tha, dù sao hắn đến là để làm nhiệm vụ , không cần thiết cùng tổ đội games thủ lãng phí thời gian.

Tính toán thời gian, đám người Chanh hẳn cũng nên tới rồi .

Tiêu Ngự xuyên qua 1 mảnh loạn thạch chồng chất, 5 Đạo tặc đang khẽ trò chuyện bàn tán , 1 bên nhìn quanh, giống như đang thăm dò địa hình lân cận.

Nhìn lướt qua trang bị trên người mấy cái games thủ này, 5 người, đều không ngoại lệ, toàn bộ mặc trang bị cấp Truyền Thuyết, một ít từ động tác và thói quen của bọn họ, Tiêu Ngự đoán được những games thủ này thực lực không kém, ít nhất phải cùng một đẳng cấp với Số Mệnh và Ngưu Tử, 5 Đạo tặc tụ tập cùng một chỗ, chẳng lẽ bọn họ là đội ngũ Thiên sứ liên minh?

“Thiên Cuồng lão đại bọn họ lúc nào mới tới đây?”

“Không rõ lắm, nhưng đại bộ đội sẽ rất nhanh tới đây .”

Tiêu Ngự hơi sững sốt, đại bộ đội? Chẳng lẽ bọn họ có rất nhiều người muốn qua đây? Có thể hay không đối với nhiệm vụ của mình có cái gì ảnh hưởng? Những Đoàn đội Đạo tặc này thực lực hẳn không kém.

“Tiêu Linh lão đại bọn họ , giống như gặp phải phiền toái a.”

“Người yên tâm đi, sự tình gì có thể làm khó được Tiêu Linh lão đại? Ta đã chưa từng thấy ai mạnh hơn so với Tiêu Linh lão đại cả , muốn gặp phải phiền toái cũng khó ? Huống chi chị dâu cũng ở đó , chị dâu dù sao cũng là cao thủ một phương a .”

“Điều này cũng đúng.” một cái Đạo tặc khác gật đầu nói, hẳn xem ra, đây là việc đương nhiên .

Tiêu Linh? Không nghĩ tới không ngờ lại có thể gặp được một người cùng họ Tiêu với mình. Tiêu Ngự nhớ rõ khi hắn tự mình viếng mộ ông nội, trên bia mộ của ông nội có khắc gia phả các thế hệ , có 1 người tên là Tiêu Linh, là đứa bé hàng xóm , chỉ là 2 nhà đã lâu dài không có qua lại, mất đi liên hệ. Tiêu Ngự cũng không nghĩ ở trong bể người mệnh mông, tùy tiện lại gặp được một người chính là họ hàng thân thích.

Tiêu Ngự chỉ là do cái tên này sinh ra một ít hồi tưởng mà thôi, từ trong tâm tư hỗn loạn phục hồi lại tinh thần, từ những lời các Đạo tặc này nói mà có thể phân tích ra, cái tên Tiêu Linh này là người rất mạnh, cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua địch thủ, còn thực lực rốt cuộc như thế nào, Tiêu Ngự cũng không biết rõ , có thể bồi dưỡng ra một số games thủ mặc toàn thân trang bị cấp Truyền Thuyết thì hẳn phải là rất mạnh, cái tên này tuyệt đối sẽ không yếu a . Nhóm người này muốn tới Chung Tang trấn, cùng nhiệm vụ của mình có thể có cái liên hệ gì hay không ?

Chung Tang trấn bởi vì là chỗ giao giới giữa Cấp Mông Đại Tư và Dịch Nhã, vị trí địa lý phi thường trọng yếu, bởi vậy nhiệm vụ đặc biệt nhiều, games thủ 2 đại liên minh tới nơi này cũng rất nhiều, từ số lượng games thủ tập trung bên ngoài Chung Tang trấn là có thể đoán được.

Tiêu Ngự tỉ mỉ xem lại nhiệm vụ này, nghe nói Minh Dạ Thành có 1 nhóm lớn Vong linh quân đoàn đang hướng về bên này xuất phát, giống như là muốn đối với nơi này khai đao, xem ra chiến sự giữa 2 đại liên minh còn khuya mới chấm dứt, tuy nhiên nghe nói Tà ác liên minh đã chiếm cứ ưu thế nhất định, Vong linh đế quốc Dịch Nhã , người lãnh đạo cao nhất tức Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ đang triệu tập quân đội phạm vi lớn, chuẩn bị cùng Thiên sứ liên minh quyết 1 trận tử chiến, ngay cả Vong linh tộc lão tổ Khắc Văn Đồ Tư luôn luôn lãnh đời không ra cũng đã ở Minh Dạ Thành lộ diện .

Nếu như thật sự đánh nhau mà nói , tự nhiên sẽ là 1 hồi kinh thế hãi tục.

Đám người Tiêu Ngự, chỉ là một quân cờ nhỏ bé không đáng kể đến trong cái đại cục này mà thôi.

Nhiệm vụ Chung Tang trấn có một điểm quan trọng nhất, hẳn là tranh đoạt quyền khống chế Chung Tang trấn! Nói không chừng những người này chạy đến là cùng mục tiêu với mình , Tiêu Ngự không tránh được có chút lo lắng.

“Tiêu Linh lão đại còn cần hơn 20 phút mới có thể qua đây, Thiên Cuồng lão đại đã ở trên đường đến . Tiêu Linh lão đại và chị dâu đi 1 mạch, không phát sinh ra một chút trở ngại nào .” 1 Đạo tặc lẩm la lẩm lét nói.

4 Đạo tặc bên cạnh lộ ra giật mình ý cười, cô nam quả nữ cùng một chỗ, kéo dài thời gian cũng là bình thường .

“Chúng ta đừng ở chỗ này lãng phí thời gian , tiêu diệt một ít Tà ác liên minh kiếm điểm vinh quang và điểm kinh nghiệm cũng tốt a .”

“Về điểm này , điểm kinh nghiệm còn chưa đủ dắt kẻ rằng , còn giá trị vinh quang, chúng ta căn bản không cần thiết .”

Mặc dù nói như vậy, 5 Đạo tặc vẫn cùng rời đi, đi hẳn thật games thủ Tà ác liên minh a.

Từ ý tứ trong lời một ít games thủ Đạo tặc vừa rồi phỏng đoán, bọn họ cũng không phải là nhóm lể games thủ, mà là Đoàn đội games thủ, xem ra Đoàn đội kia rất nhanh sẽ đến đây , nếu như là đại Đoàn đội 50 người, tốt nhất vẫn là không nên tiếp xúc, lấy thực lực của 10 người Tiêu Ngự, có lẽ không có cách nào cùng Đoàn đội kia đối kháng, có thể tạo ra Đoàn đội trang bị cho đội viên bình thường trang bị cấp Truyền Thuyết , thực lực tất nhiên sẽ không kém.

Thấy được 5 games thủ kia rời đi, Tiêu Ngự hướng về phương hướng Chung Tang trấn Tiềm Hành đến , chuẩn bị tiến vào Chung Tang trấn xem tình huống.

“Ta đã đến , ở bên ngoài Chung Tang trấn.” Chanh truyền âm cho Tiêu Ngự nói.

“Đem những người khác tập hợp lại đi , ta vào xem trước.” Tiêu Ngự nói, loại chuyện tập hợp đội ngũ này giao cho Chanh làm là thích hợp nhất, đối với Kẹo Sa Ngã tương đối quái gở sẽ không đảm đương nổi vị trí lãnh đạo, những người khác cũng sẽ không phục, để cho hắn lãnh đạo các đội viên khác là việc không thể. Nhân vật quan trọng đứng thứ 3 trong đoàn đội chính là Chanh , Chanh là một mỹ nữ, chỉ huy những người khác thì sẽ không có vấn đề gì , đồng thời Kẹo Sa Ngã sẽ bởi vì nàng là con gái , nên cũng sẽ cấp cho nàng một ít mặt mũi. Khi Tiêu Ngự vắng mặt , cũng chỉ có nàng mới có thể huy động những người còn lại.

“Được.” Chanh đáp.

Tiêu Ngự hướng phía trước lướt đi như gió, đã tới tường bao bên ngoài Chung Tang trấn , tường bao chỉ cao ngang cỡ 2 người gộp lại , Tiêu Ngự đem chủy thủ găm vào trong tường , mượn lực , rất nhẹ nhàng bật qua tường vào bên trong Chung Tang trấn.

Bên trong Chung Tang trấn có rất nhiều games thủ Thiên sứ liên minh đi lại, số người ước chừng có 3-40 tên , đối phó với những games thủ bình thường này hẳn không có vấn đề gì lớn .

Những games thủ này ở bên trong Chung Tang trấn đi lại, căn bản không có phát hiện ra Tiêu Ngự đã đi vào.

Sau khi Tiêu Ngự quan sát một chút bố cục lân cận kiến trúc, ánh mắt cuối cùng dừng trên kiến trúc ở trung tâm Chung Tang trấn, quanh chỗ này kiến trúc quá lụi bại , chỉ có tòa kiến trúc trung tâm này coi như còn chưa có hỏng hóc qua , rất có khả năng chính là nơi mục tiêu của hắn ở .

350. Chương 352 Nhiệm Vụ Âm Sát

Tiêu Ngự lợi dụng các kỹ năng đến gần tòa kiến trúc trung tâm kia, lấy 1 nhà dân làm vật che chắn dần dần tiếp cận tòa kiến trúc Công hội ở trung tâm , 1 con báo săn từ trong kiến trúc Công hội đi ra.

Con báo săn này thân hình so với báo săn bình thường của Thợ săn to lớn hơn nhiều, toàn thân lông trắng như tuyết, khi đi lại cơ bắp trên người không ngừng cuộn cuộn, tràn đầy lực lượng bạo phát.

Con báo săn này dường như cảm giác được cái gì, hướng về Tiêu Ngự bên này nhìn qua, lộ ra răng nanh sắc bén, âm trầm gào lên một tiếng.

< lừa=“” gạt=“” khúu=“” giác=“”>!

Tiêu Ngự kinh hãi, khẩn trương thi triển một cái kỹ năng < lừa=“” gạt=“” khứ=“” giác=“”>.

Báo săn này phát hiện mùi đột nhiên biến mất, cẩn thận ngửi một chút, lúc này mới thay đổi tầm mắt, đi ra đất trống bên ngoài, mới 1 lát sau, 3 con Bạch Lang to lớn từ trong Công hội đi tới, kế tiếp lại có 2 con Bạch Hùng, những sinh vật này trên khu vực đất trống ở trước cửa kiến trúc Công hội nằm bò tùy tiện .

Tiêu Ngự cho những sinh vật này một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, tất cả đều là lever 30 tinh anh, lấy thực lực bọn họ 10 Đạo tặc đã qua chuyển chức, đối phó những sinh vật này trái lại không có gì khó khăn lắm.

Một người Tuần thú sư mặc pháp bào xanh nhạt từ trong Công hội đi ra, là một người trẻ tuổi bộ dáng mới hơn 20, người này sau khi đi ra, duỗi lưng một cái, ngáp dài .

“Để cho bọn họ leo tường vào đi , trước hết đem games thủ Thiên sứ liên minh trong Chung Tang trấn thật luộc sạch đi !” Tiêu Ngự phát đi truyền âm nói, tuyệt đại bộ phận games thủ trong Chung Tang trấn đều chưa về thành chuyển chức, thực lực rất yếu.

“Ân.” Chanh đáp, 9 cái thân ảnh từ các phương hướng xung quanh Chung Tang trấn leo tường nhảy xuống đất.

Góc phía đông nam Chung Tang trấn . Các games thủ tầm nhìn bị che khuất . Một Hoả Pháp sư của Thiên sứ liên minh đang từ bên mé tường đi qua.

Tập Trung! (tính để là Định Thân từ trước – mỗi cái nó trùng tên không ctr+f được)

Hoả Pháp sư kia đột nhiên phát hiện chân mình không có cách bước tiếp được . 1 đạo hàn quang từ trong góc tường ư ám hiện lên. Hoả Pháp sư hoảng sợ đang muốn cầu viện. Mở miệng giật mình. Lại không thể phát ra tiếng được . Chủy thủ sắc nhọn đã từ sau đầu hấn xuyên vào. Làm hắn trực tiếp hôn mê.

Một cái thân ảnh cao gầy xuất hiện ở phía sau người Hoả Pháp sư. Sau khi dùng kỹ năng Thâu Tập đem Hoả Pháp sư kích hôn mê. Mấy cái Công Kích Tà Ác đến đi. Một chiêu Phản Thủ Bối Thử liền đem Hoả Pháp sư kia tiêu diệt.

Hoả Pháp sư ngã bịch xuống đất. Lại không có dẫn tới bất kỳ kẻ nào chú ý. Cái thân ảnh kia đem xác chết Hoả Pháp sư kéo dài tới góc. Thân thể khựng lại. Lộ ra khuôn mặt lạnh lùng. Chính là Kẹo Sa Ngã. So sánh với trước kia. Động tác chiến đấu của hắn càng thêm quyết đoán lưu loát.

“Ồ. Người có cảm thấy số người có điểm thiếu thiếu không ?” 1 Chiến sĩ nghi hoặc nói. Vốn toàn bộ Chung Tang trấn ít nhất có hơn 30 người hoạt động. Bây giờ chỉ còn lại có hơn 20 người a .

“Đúng vậy, ta cũng cảm giác được .”

“Có thể là đi ra ngoài giết quái a .”

“Không có khả năng, nơi này chỉ một cửa ra khỏi tiểu trấn, ta như thế nào không gặp có thấy người nào ra ngoài?”

Rống! báo săn của Tuần thú sư phát ra tiếng gào thét nặng nề, hướng về góc tiểu trấn đánh đến .

“Có địch Thâu Tập!” Các games thủ Thiên sứ liên minh hơi biến sắc, phát hiện mấy cái thân ảnh của Đạo tặc xuất hiện ở trong tiểu trấn, những games thủ Thiên sứ liên minh kia bị hoảng hốt chiếm giữ muốn chạy trốn, bị mấy Đạo tặc này khống chế, trực tiếp tiêu diệt.

“Là Đạo tặc!”

“Tiêu diệt bọn họ!”

“Những Đạo tặc này thật quá mạnh!” Có mấy người games thủ Thiên sứ liên minh thấy tình thế không ổn, khẩn trương tập trung đến bên cạnh Tuần thú sư tinh anh , tìm kiếm che chở.

” Tà ác liên minh đáng chết, tiến lên , đem bọn họ xé thành mảnh nhỏ!” Tuần thú sư vung pháp trượng trong tay lên, chỉ hướng đám người phía xa, 3 con Bạch Lang lao ra ngoài, 2 con Bạch Hùng tập trung lại bên cạnh Tuần thú sư, đem Tuần thú sư bảo vệ.

“Số Mệnh, Ngưu Tử, dẫn 2 con gấu kia rời đi, Yêu Nghiệt, tiêu diệt 3 games thủ bên cạnh Tuần thú sư kia!” Tiêu Ngự truyền đạt xuống mệnh lệnh nói, mục tiêu của hắn là Tuần thú sư ở trung tâm, lấy tốc độ nhanh nhất giết Tuần thú sư để hoàn thành nhiệm vụ!

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về Tuần thú sư chậm rãi đến gần, mở ra kỹ năng Ấn Ảnh Bộ trên Áo Choàng Tàng Hình, dần dần đến gần Tuần thú sư kia. Ấn Ảnh Bộ có hiệu quả tàng hình rất mạnh, Tuần thú sư căn bản không nhận ra được Tiêu Ngự đang đến gần.

Số Mệnh và Ngưu Tử đột nhiên xuất hiện, phân biệt công kích 2 con Bạch Hùng, cùng Bạch Hùng đánh giáp lá cà, đem Bạch Hùng hướng về 2 bên dẫn đi.

Yêu Nghiệt đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh 1 Hoả Pháp sư, một chiêu Tạc Kích đem Hoả Pháp sư kích hôn mê, thêm mấy cái Công Kích Tà Ác, một chiêu Phản Thủ Bối Thử vòng ra, đem Hoả Pháp sư tiêu diệt. 2 Chiến sĩ bên cạnh thấy thế, lập tức đánh về phía Yêu Nghiệt.

Tuần thú sư chỉ huy 2 con Bạch Hùng công kích Số Mệnh và Yêu Nghiệt, hoàn hảo bắt giặc Tiêu Ngự xuất hiện ở sau lưng của hắn.

Thâu Tập!

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự hướng về cái ót của Tuần thú sư đâm xuống, động tác nhanh chóng mãnh liệt vô cùng, lại lặng yên không một tiếng động, ngay cả một chút phong thanh (tiếng gió) cũng không có, Tuần thú sư phản ứng nhanh mấy cũng không có khả năng tránh được.

Trong tích tắc chủ thủ trong tay Tiêu Ngự tiếp xúc đến cái ót của Tuần thú sư, 1 đạo bạch quang từ trên cổ Tuần thú sư phóng ra, nhanh chóng hình thành một cái quang màn bạch sắc (màn ánh sáng màu trắng) , đem Tuần thú sư bảo vệ lại, 1 cỗ lực lượng phản kháng đem Tiêu Ngự đẩy ra ngoài mấy bước.

“Là thủ hộ ma pháp!” Thấy được thân thể Tuần thú sư bao phủ ở trong 1 mảnh quang màn bạch sắc, Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, cái thủ hộ ma pháp này rất mạnh, đoán chừng là kỹ năng trên trang bị.

Tuần thú sư hoang mang quay người, một cái Áo Thuật hướng về Tiêu Ngự phóng ra.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự vượt qua Áo Thuật, 1 cú Long Tường Thuật đá vào trên màn ánh sáng bên ngoài thân thể Tuần thú sư, tầng thủ hộ màn ánh sáng kia chỉ hơi hơi uốn khúc một chút, liền khôi phục nguyên trạng.

” thủ hộ ma pháp hấp thu thương tổn 100% a !” Tiêu Ngự chân mày nhíu lại, loại thủ hộ ma pháp này cực kỳ hiếm thấy, bất luận cái kỹ năng không chế gì, kỹ năng công kích gì đều không có hiệu quả, trừ khi tạo thành đủ mức thương tổn, đánh vỡ cái thủ hộ ma pháp này.

Tiêu Ngự cho Tuần thú sư một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Tuần thú sư Lôi Đức Tư: lever 30 tinh anh, huyết lượng 30.000/30.000. Thần Thánh Thủ Hộ 59039/6.0000

Tuần thú sư hoang mang lùi về sau, muốn kéo sinh vật triệu hồi qua bảo vệ mình, nhưng số gấu, sói, báo này lại bị đám người Số Mệnh gắt gao cuốn lấy.

Người này so với trong tưởng tượng còn muốn khó chơi hơn một ít, nếu đổi lại trước đây chưa chuyển chức, Tiêu Ngự đối phó với hắn còn có một chút khó khăn, nhưng bây giờ, Thần Thánh Thủ Hộ này cũng không cần được Tiêu Ngự, Tiêu Ngự lấy ra 1 bình Cuồng Bạo Được Hoàn hốc vào, mở ra Huyết Chi Kích Phát, gia trì cho mình Hấp Huyết Quỷ Cuồng Nhiệt, Cuồng Bạo, Âm Ảnh Tàn Sát, trạng thái kỹ năng, các hạng mục thuộc tính trong nháy mắt tăng lên với một cái tốc độ vô cùng khủng bố.

Tiêu Ngự nhào tới, chủ thủ trong tay biến ảo thành vô vàn đạo bạch sắc, công kích lên quang màn bạch sắc trên người Tuần thú sư Lôi Đức Tư.

Bùng bùng bùng, chủ thủ huy vũ, Thần Thánh Thủ Hộ không ngừng uốn khúc, độ bền hạ xuống liên tục.

Yêu Nghiệt nhìn thoáng qua Tiêu Ngự bên cạnh, vẻ mặt ngơ ngác, Tiêu Ngự đang điên cuồng công kích Tuần thú sư Lôi Đức Tư, chủ thủ trong tay huyền hóa ra muôn vàn hư ảnh, cái này cũng không phải là cái kỹ năng gì, mà là tốc độ công kích quá nhanh tạo thành.

“Cái này còn là tốc độ của nhân loại sao!” Yêu Nghiệt đầu óc hơi bị đình trệ lại, một thanh trường kiếm hướng về hắn chém tới, hắn khẩn trương thu ánh mắt lại, một chiêu Phản Thủ Bối Thứ vòng ra.

Tiêu Ngự lúc này phát ra công kích, so với bất luận tên Pháp sư nào đều phải đáng sợ, thậm chí có thể so với Hoả Pháp sư khi mở ra Định Khí.

Tuần thú sư thấy được độ bền của Thần Thánh Thủ Hộ liên tiếp đi xuống, vẻ mặt khiếp sợ, liên tục lùi về sau. Tiêu Ngự lúc này ngoài tốc độ công kích ra, tốc độ di chuyển cũng vô cùng nhanh chóng, Tuần thú sư muốn chạy thoát trên cơ bản là không có khả năng.

Công Kích Tà Ác!

Công Kích Tà Ác!

Tiêu Ngự lợi dụng Công Kích Tà Ác nhanh chóng tích lũy điểm liên kích, hắn phát hiện nguyên lai điểm liên kích lại không thể tăng tiếp nữa, sau khi tích lũy tới 10 điểm, Tiêu Ngự một chiêu Phản Thủ Bối Thứ vòng ra.

Công Kích Tà Ác!

Công Kích Tà Ác!

Tiêu Ngự lại tiếp tục nhanh chóng tích lũy điểm liên kích, sau khi đến 10 điểm một cái Xé Rách xuất ra, mới hơn 20 giây, Thần Thánh Thủ Hộ đã bị Tiêu Ngự chơi mất nguyên nửa độ bền. Tốc độ công kích của Tiêu Ngự lúc này cũng nhanh đến đỉnh điểm, sau khi năng lượng tích lũy tới trình độ nhất định, một chiêu Bạo Liệt tuôn xuất ra.

Thần Thánh Thủ Hộ ở trong công kích như bão tố của Tiêu Ngự không ngừng uốn khúc, đã muốn vỡ tan.

Tuần thú sư cực kỳ hoảng hốt lùi về sau, cuối cùng cũng đem được 1 con Bạch Lang gọi trở về, Bạch Lang đánh về phía Tiêu Ngự. Tiêu Ngự giương tay lên cao một cái Tấn Kích xuất ra, công kích lên trên đầu Bạch Lang, Bạch Lang không có hôn mê, Tiêu Ngự lúc này mới nhớ tới đến, trong trạng thái Âm Ảnh Không Chế thì kỹ năng không chế không có hiệu quả.

Tuần thú sư quay người muốn chạy, lại bị Kẹo Sa Ngã ở bên cạnh ngăn chặn, không ngừng công kích Tuần thú sư, ánh mắt lại là hướng về Tiêu Ngự bên này liếc đến.

Công Kích Tà Ác!

Bối Thứ!

Công Kích Tà Ác!

Công kích của Tiêu Ngự phóng tới như mưa, sau khi tích lũy 10 điểm liên kích, lại thêm một cái Mạt Hài, lần thứ 2 tích góp đủ 100 điểm năng lượng, tung ra tuyệt chiêu Trí Mệnh Bạo Phá.

..., -568, -5638, -6379....

Từng cái giá trị thương tổn không hề gián đoạn từ trên đầu Bạch Lang bay lên, mới không đến 20 giây, Bạch Lang còn lại hơn 20.000 huyết lượng đã bị Tiêu Ngự mạnh mẽ dẫm dưới chân. Sau khi xong xuôi, Tiêu Ngự đánh về phía Tuần thú sư bên cạnh.

Kẹo Sa Ngã sắc mặt phức tạp nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, cho tới nay hắn đều đối với Tiêu Ngự không bao giờ chịu phục, trong khoảng thời gian này, hắn liều mạng tăng thực lực, cho rằng hắn có thể đuổi theo kịp Tiêu Ngự, sau khi gặp lại thì lại phát hiện, chênh lệch giữa hắn và Tiêu Ngự lại kéo ra khoảng cách càng lớn hơn, điều này khiến cho hắn vô cùng thất vọng. Nếu như là trước kia, hắn cùng Tiêu Ngự chiến đấu còn có trên dưới 4 thành chiến thắng, thì bây giờ, nếu như cùng Tiêu Ngự đánh 1 trận, phần thắng có lẽ chỉ còn lại có không đến 2 thành.

Thấy được Tiêu Ngự điên cuồng công kích, cùng với tốc độ công kích khủng bố, Kẹo Sa Ngã ý thức được, hắn căn bản không có cách nào ở dưới công kích như cuồng phong bạo vũ của Tiêu Ngự mà sống sót nổi, hơn nữa bây giờ lever Tiêu Ngự so với hắn còn cao hơn cả 5 cấp, trận PK này căn bản không đánh cũng biết được kết quả. Kẹo Sa Ngã tạm thời bỏ đi ý nghĩ PK cùng Tiêu Ngự.

Ở dưới công kích cuồng bạo của Tiêu Ngự , Thần Thánh Thủ Hộ kiên trì được không đến 10 giây, đã bị chia 5 xẻ 7, biến thành từng mảnh nhỏ.

Tuần thú sư thuần di một cái , nhảy ra ngoài 5-6m, Tiêu Ngự xông tới, một chiêu Đột Thử, chủ thủ trong tay hóa thành 1 đạo hồng nhạn, hướng về Tuần thú sư đâm thẳng đến.

Ở trong ánh mắt hoảng sợ của Tuần thú sư, chủ thủ của Tiêu Ngự một đòn đâm trúng ngực hần , máu tươi bắn tung tóe, Cốt Long Nha trên tay trái Tiêu Ngự chém lên người Tuần thú sư, tặng thêm cho Tuần thú sư 5 cái nguyên rửa kèm 2 loại chất độc, Tuần thú sư muốn chạy đã không còn khả năng nữa rồi .

Công Kích Tà Ác!

Công Kích Tà Ác!

Tiêu Ngự nhanh chóng tích lũy điểm liên kích, kỹ năng Phản Thủ Bối Thử sớm đã tan băng, lại một chiêu Phản Thủ Bối Thử vòng ra.

Sau khi Phản Thủ Bối Thử xong, gom góp đầy cột năng lượng, giương tay lên cao một cái Tuyệt Sát , một cái hơn 6.000 giá trị thương tổn từ trên đầu Tuần thú sư bay lên.

Công kích của Tiêu Ngự không hề ngừng lại , cũng không có gián đoạn qua , nhanh tới mức kinh người, sau khi mấy cái công kích xuất ra, lại tích lũy 10 điểm liên kích , cuối cùng một cái Mạt Hồn xuất ra, một cái hơn 3.000 giá trị thương tổn từ trên đầu Tuần thú sư bay lên, Tuần thú sư ngã trên mặt đất.

Lúc này nhóm người Yêu Nghiệt đã chiến đấu xong, đang ngơ ngác nhìn Tiêu Ngự, bọn họ có chút không tiếp nhận nổi, một người lever 30 tinh anh, bản thân 30.000 huyết lượng lại thêm Thần Thánh Thủ Hộ, mà rất nhanh đã bị Tiêu Ngự làm thịt a .

“Cái này là cái công kích gì vậy , tốc độ công kích là thế này sao !” Số Mệnh bên cạnh vừa tiêu diệt Bạch Hùng nhện không được lẩm nhẩm một tiếng.

Tiêu Ngự vẫn là lần đầu tiên buff toàn bộ trạng thái đánh 1 trận , loại cảm giác thoải mái đầm đìa này làm cho Tiêu Ngự nhện không được rên rỉ một tiếng, sáng khoái a .

Hệ Thống: người giết chết Tuần thú sư Lôi Đức Tư, thu được 565 giá trị vinh quang, đội trưởng được thưởng thêm 380 giá trị vinh quang, 395 công trạng.

Tiêu Ngự thu hồi chủ thủ trong tay, đem chủ thủ cắm vào bên hông, nhặt lên trang bị Tuần thú sư rơi xuống trên mặt đất, là 1 cây pháp trượng cấp Truyền Thuyết. Tiêu Ngự giơ giơ pháp trượng lên, nói: ” Cái pháp trượng này dùng đổi vinh quang nhé .” Mặc dù cây pháp trượng này thuộc tính rất tốt, nhưng Tiêu Ngự cũng không để vào trong mắt, thêm bọn họ không dùng được, không bằng đem đổi giá trị vinh quang a.

“Người đã đến lever Vạn phu trưởng ?” Chanh trong vô ý thấy được Quân hàm của Tiêu Ngự , kinh ngạc lắp bắp nói .

“Từ lâu rồi , khi mở bảo rương kiểm được không ít giá trị vinh quang.” Tiêu Ngự cười một chút nói, Kẹo Sa Ngã vừa mới đến Thiên phu trưởng, còn mấy người khác đều chần chờ ở Bách phu trưởng , tuy nhiên khoảng cách tới Thiên phu trưởng cũng không xa.

Mở bảo rương thành Vạn phu trưởng, người này phải mở bao nhiêu cái bảo rương vậy ta ? Chanh không nén nổi có chút muốn hôn mê, bảo rương khen thưởng vô cùng phong phú, nếu như khen thưởng vinh quang đã có thể làm cho hần thăng cấp thành Vạn phu trưởng, thì các khen thưởng khác kia cũng sẽ không ít.

Chanh dò xét một chút trang bị trên người Tiêu Ngự, có 2 cái trang bị là vừa đối lại , Tiêu Ngự nguyên lai trang bị cũng đã đủ cường hãn , bây giờ lại thay đổi 2 cái, đem 2 cái trang bị cấp Truyền Thuyết thuộc tính vô cùng tốt đều thay đổi cả , có thể biết được , trang bị trên người hần tốt bao nhiêu.

“Người đem 2 cái trang bị thay ra đi đâu rồi ?” Chanh hỏi.

“Bán rồi .” Tiêu Ngự không để ý chút nào nói, 2 cái trang bị kia thuộc tính mặc dù tốt , nhưng so với trang bị trên người lại kém hơn nhiều lắm, bán đi cũng không đau lòng.

“Bán rồi ?” Chanh cực kỳ giận dữ nhìn về phía Tiêu Ngự, “Vì sao không thể bán cho chúng ta?”

“Xin lỗi, ta quên mất.” Tiêu Ngự xấu hổ nói, lúc trước tiện tay đem kia 2 cái trang bị bán đi, căn bản không nghĩ tới chuyện này.

Bạch Hùng, Bạch Lang còn có báo sẵn trước sau bị đám người Tiêu Ngự thịt hết, trên mặt đất nằm 1 đồng xác chết.

” Vòng nhiệm vụ thứ 6 mục tiêu là thành trấn kế tiếp, thịt lược một Đức lỗ y lv 35 tinh anh. Tòa tiểu trấn kia đã ở gần chỗ này, trước tiên làm xong nhiệm vụ rồi mới về lĩnh thưởng. Chúng ta đi nhanh lên, nơi này rất nhanh sẽ có hàng loạt người của Thiên sứ liên minh qua đây.” Tiêu Ngự nói, hẩn nghĩ tới đoạn đối thoại của 5 Đạo tặc kia.

“Làm sao người biết?”

“Trước hết khoan để ý tới ta là làm sao biết. Tọa độ 390 506 209 tập hợp.” Tiêu Ngự nói, bay người qua tường rồi đi.

Chanh hằm hừ đem 1 games thủ Thiên sứ liên minh tiêu diệt, mặc dù đối với việc Tiêu Ngự tiện tay bán đi trang bị cấp Truyền Thuyết mà không bán cho nàng cảm thấy rất không cam lòng, nhưng mà đồ là của Tiêu Ngự, nàng cũng không có quyền yêu cầu cái gì cả. (> < có=“” nên=“” bắt=“” cá=“” 2=“” tay=“” hok=“” nhĩ=“”>

10 đội viên lần lượt rời đi Chung Tang trấn, trong tiểu trấn để lại 1 đồng xác chết, 1 mảnh tinh mạch.

Tiêu Ngự vượt qua tường bao của tiểu trấn, hướng về địa phương chỉ định lao đi, 10 người đi chung một chỗ sẽ là mục tiêu quá lớn, Chanh, Số Mệnh những người này kỹ thuật rất tốt, trên nửa đường gặp phải nguy hiểm cũng có thể dễ dàng tránh khỏi, Tiêu Ngự tự nhiên không cần vì bọn họ mà quan tâm, cho nên quyết định chia nhau hành động.

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, hướng phía trước chạy vội, một ít tiếng chửi mắng tiếng truyền vào trong lỗ tai của Tiêu Ngự, dừng bước lại, hướng về con đường nhỏ trong rừng cây nhìn lại, 1 Đoàn đội Tà ác liên minh xuất hiện ở tầm nhìn của hắn.

” lever 30 Tuần thú sư kia đã bị người ta tiêu diệt rồi.”

“Đáng chết, nhiệm vụ bị đoạt mất.” Trong hàng ngũ có một ít games thủ oán giận chửi mắng.

“Vòng nhiệm vụ thứ 2 bắt đầu.”

“Động tác nhanh lên, đừng lè mề nữa.”

” Khi làm nhiệm vụ phải coi chừng một chút, Ma Vực Công hội chúng ta đã cùng đám người Thiết Kỳ, Nanh Sói kia khai chiến, nói không chừng sẽ gặp phải Đạo tặc của Thiết Kỳ, Nanh Sói.”

“Phong Dã được lắm, một chút đạo đức và chính nghĩa cũng không nói.”

“Ra vậy.”

Nghe đến đó, Tiêu Ngự cười nhạt, giữa 2 đại Công hội sớm đã có hiềm khích, chỉ là mâu thuẫn giữa bên luôn luôn không có làm rõ thôi, Ma Vực Công hội không nghĩ tới Phong Dã không ngờ lại có thể tấn công bất thành linh như thế, mới bỗng chốc ăn phải quả đắng. Người thắng làm vua, đạo đức và chính nghĩa chỉ là dành cho những kẻ yếu tự dối mình dối người mà thôi. Phong Dã 1 khi nhận định là kẻ địch, không chút do dự sẽ đem đối thủ đoạt đi sinh mệnh, không thể để cho đối thủ có bất luận một con đường sống nào, đây mới là kiêu hùng a.

Làm cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ là, những games thủ Ma Vực này lại cùng hắn tiếp nhận một cái nhiệm vụ giống nhau, không biết nhiệm vụ sau của bọn họ phải chăng cũng như vậy, nếu như trùng hợp, nhất định phải giành trước những games thủ này thành nhiệm vụ mới được.

Tiêu Ngự hướng phía trước lao đi, vượt qua những games thủ Ma Vực này.

Chạy được một đoạn đường, Tật Phong Bộ đã hết thời gian, hiệu quả tàng hình tan biến, Tiêu Ngự ở trong rừng cây lao vút đi.

“Loạn Ảnh , có 1 games thủ Tà ác liên minh!”

“Tiêu diệt hắn!”

Trong rừng cây đột nhiên lao ra 2 Đạo tặc, đánh về phía Tiêu Ngự, 2 người kia có phần quen mặt, là 2 trong 5 Đạo tặc kia, trong đó trang bị tốt nhất, động tác nhanh nhất chính là tên Loạn Ảnh kia.

Lại 1 Đạo tặc đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Tiêu Ngự , giáp công Tiêu Ngự. Thấy được một thanh chủ thủ hướng về bản thân đâm đến, Tiêu Ngự ngừng bước chân, một chiêu Phản Thủ Bối Thử vòng ra.

Đón Đỡ!

Đinh một tiếng, tên Đạo tặc Loạn Ảnh kia khua chủ thủ lên , một cái Đón Đỡ, đem chủ thủ trong tay Tiêu Ngự cản lại .

Thừa dịp Loạn Ảnh làm phiền Tiêu Ngự, 2 thanh chủ thủ khác hướng về mặt Tiêu Ngự đâm qua đây, từ 3 phương diện cùng đánh Tiêu Ngự, nắm bắt thời cơ tuyệt diệu đến đỉnh điểm, phối hợp giữa 3 người ngay cả Tiêu Ngự cũng không nén nổi thán khen một tiếng. Nếu bàn về kỹ thuật, Tiêu Ngự mạnh hơn mỗi người bọn họ, nhưng luận bàn phối hợp, Tiêu Ngự và Chanh, Kẹo Sa Ngã cũng chỉ so ngang được với bọn hắn .

Xem ra Đoàn đội games thủ này, cũng không phải không có thực lực a !

Đào Thoát!

Tiêu Ngự một chiêu Đào Thoát né tránh khỏi vòng vây của 3 người, một chiêu Long Tường Thuật xuất ra, ầm một tiếng, Long Tường Thuật trúng người một Đạo tặc trong đó, Đạo tặc kia rên lên một tiếng, lui lại mấy bước.

Tiêu Ngự một đòn Tạc Kích hướng về Đạo tặc kia đâm xuống.

Đạo tặc Loạn Ảnh thấy đồng đội bị công kích, chủ thủ trong tay một chiêu Tấn Kích hướng về mặt Tiêu Ngự đâm qua đây, một người Đạo tặc khác thân hình hơi nghiêng một chút, chuẩn xác đợi ở phương hướng Tiêu Ngự lùi về sau .

Khá lắm, quả thật lợi hại! Ở dưới 3 người bọn họ giáp công, Tiêu Ngự không thể lui được .

Độn Hình!

Tiêu Ngự một cái Độn Hình ngăn cản rút một đòn của Loạn Ảnh , hướng về bên cạnh dịch chuyển đi.

Tiêu Ngự bị làm bánh mì kẹp thịt, chỉ có 1 phương hướng có thể chạy thoát, chủ thủ tay phải Loạn Ảnh hướng về phương hướng kia đâm đi, sột một tiếng, máu tươi bắn tung tóe, cắm ở trên cánh tay của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự chậm rãi hiện ra thân hình.

Tiêu Ngự giương tay lên cao một cái Tấn Kích đem Loạn Ảnh kích hôn mê, còn đang muốn công kích tới , 2 thanh chủ thủ đã hướng về hắn đâm qua đây, đem hắn liên tục bức lui.

Tiêu Ngự lùi về sau 1 khoảng cách, cảnh giác nhìn về 3 Đạo tặc phía trước, 3 Đạo tặc này cùng hắn tuổi ngang nhau, trong đó Loạn Ảnh lớn nhất, luận bàn kỹ thuật, Loạn Ảnh và Chanh tương đương , hắn so với Kẹo Sa Ngã thì còn kém một chút, 2 Đạo tặc khác cùng đám người Số Mệnh thực lực cũng tương đối, nhưng mà 3 người phối hợp, thực lực lại là không hề kém.

Sau khi 2 Đạo tặc kia đem Tiêu Ngự bức lui, không có tiếp tục truy kích, canh giữ ở bên cạnh Loạn Ảnh, 1 lát sau, Loạn Ảnh từ trong hôn mê tỉnh lại.

2 bên giằng co lẫn nhau, Tiêu Ngự trong lúc nhất thời nổi lên tâm lý hiếu thắng, không có rời đi, chuẩn bị cùng bọn họ vui đùa 1 lát, dù sao lấy tốc độ của Tiêu Ngự , để bọn họ đi trước 1 đoạn, hắn cũng có thể rất nhanh đuổi kịp .

Loạn Ảnh về mặt có chút chăm chú lại, 3 người bọn họ không ngờ lại có thể không bắt được một người đối phương, đây là chuyện trước kia chưa bao giờ có, không thể không nói, người này thực lực quả thật rất mạnh. Loạn Ảnh từng cho rằng, kỹ thuật của hắn cho dù ở Thiên sử liên minh không đứng đầu, cũng có thể được cho vàng hàng ngũ nhất lưu, nhưng mà người trước mắt này so với hắn còn muốn mạnh hơn nhiều,

nếu như là tình huống 1 chọi 1 , hẳn căn bản sớm đã thua trận . 3 vs 1, không ngờ lại có thể không có cách nào chiếm được ưu thế.

“Lại cùng các người đùa giỡn chút ! Thử xem cái hiệu quả kỹ năng Âm Ảnh Không Chế này rốt cuộc thế nào.” Tiêu Ngự khoe miệng hơi nhếch lên, mở ra Âm Ảnh Không Chế.

Âm Ảnh Tàn Sát! Hấp Huyết Quỷ Cuồng Nhiệt! Cuồng bạo! Huyết Chi Kích Phát!

Tiêu Ngự đem tất cả trạng thái kỹ năng mở ra, sau khi mở ra Âm Ảnh Không Chế, trong con người 1 tia âm ảnh màu đen hiện lên.

Loạn Ảnh nhìn vào mắt Tiêu Ngự, trong ánh mắt của Tiêu Ngự phản chiếu ra quang mang màu đen, làm cho Loạn Ảnh thân thể cứng đờ, trong lòng dâng lên một loại dự cảm bất hảo.

Tiêu Ngự quát khê một tiếng, đột nhiên tăng tốc độ, hướng về 3 người Loạn Ảnh đánh tới.

Đột Thứ!

Chủy thủ trong tay Tiêu Ngự biến ảo thành 1 đạo hồ quang.

Đón Đỡ!

Đạo tặc bên trái Loạn ảnh kia xông lên, một cái Đón Đỡ ngăn trở một đòn của Tiêu Ngự, bên cạnh một người Đạo tặc khác chủy thủ hướng về Tiêu Ngự đâm xuống.

Ở khi chiến đấu, này 3 Đạo tặc giống như là một thể , khiến cho sức chiến đấu của bọn họ tăng lên vài lần, chủy thủ không ngừng công kích, tinh tinh đình, chủy thủ va chạm vang lên âm thanh thanh thúy.

Động tác của Tiêu Ngự rất nhanh, cường thế bức bách 3 người bọn họ, 3 người Loạn Ảnh cũng không yếu thế chút nào, tổ chức cường lực phản kích.

Sụt sụt sụt, 4 người toàn thân máu tươi bắn tung tóe. Tiêu Ngự đã trúng mấy cái công kích, rút hơn 500 huyết lượng, 3 người Loạn Ảnh cũng bị thương rất nghiêm trọng, huyết lượng rút gần nửa, bởi vì phối hợp tốt, 3 người bị thương đại khái tương đồng .

Loạn ảnh phát hiện Tặc Kích rõ ràng đã trúng Tiêu Ngự, nhưng từ đầu đến cuối cũng không có đem được Tiêu Ngự kích hôn mê, Tiêu Ngự lại liên tục chưa từng dùng kỹ năng không chế , chỉ dùng Công Kích Tà Ác, Mạt Hồn, Bạo Liệt kỹ năng thương tổn cao.

“Là Âm Ảnh Không Chế!” Loạn ảnh nghĩ tới đây, hơi biến sắc, cái kỹ năng Âm Ảnh Không Chế này tên tuổi rất lớn, là kỹ năng cơ bản nhất của chiến đấu Đạo tặc đồng thời cũng là kỹ năng cường đại nhất, bình thường chiến đấu Đạo tặc trước khi học được cái kỹ năng này, sẽ vẫn là kẻ yếu mặc cho người xâm phạm , nhưng sau khi học tập cái kỹ năng này, đối ngược lại thành bộ dáng vô địch , nếu như đồng thời học xong các loại trạng thái kỹ năng, thì sẽ thật sự trở thành sát thủ cận chiến .

Sức chiến đấu của Tiêu Ngự giờ phút này , so với 3 người bọn họ tổng lại còn mạnh hơn không ít.

Tiêu Ngự vọt lên, trong chớp lát đã cùng Loạn Ảnh giao thủ qua mấy lần, bởi vì Tiêu Ngự tốc độ công kích quá nhanh, Loạn Ảnh chỉ có thể đỡ 1 bộ phận công kích, ở dưới cường lực công kích của Tiêu Ngự, huyết lượng của hắn giảm xuống rất nhanh.

2 Đạo tặc bên cạnh vừa định tiến lên hỗ trợ, Loạn Ảnh quát lạnh một tiếng: “Đi!”

Nghe được mệnh lệnh của Loạn Ảnh, 2 Đạo tặc ngừng bước chân, 3 người đồng thời mở ra Tật Phong Bộ tan biến ở trong tầm nhìn của Tiêu Ngự.

Thấy được 3 người Loạn Ảnh muốn chạy trốn , nếu như Tiêu Ngự đem U Linh Bì Mông triệu hồi ra đến, có lẽ có thể lưu lại 1-2 tên , nhưng bây giờ đã không có bất cứ ý nghĩa gì nữa , với lại tính toán thời gian, đại bộ đội của mấy người Loạn Ảnh khả năng đã ở lân cận, đuổi theo rất có khả năng sẽ gặp phải nguy hiểm.

“Quên đi.” Tiêu Ngự vứt bỏ truy kích, hướng về mục tiêu lướt đi như gió.

Mới được 1 khoảng, lại phát hiện mấy games thủ Thiên sứ liên minh đơn độc, Tiêu Ngự tiện tay đem tiêu diệt hết.

Xuyên qua rừng cây, 1 games thủ xuất hiện ở trong tầm nhìn của Tiêu Ngự. Games thủ kia mặc pháp bào Thuật sĩ màu xám trắng, tuổi cùng Tiêu Ngự tương đương,

Dựa vào pháp bào căn bản phân biệt không ra là cái class gì, bên cạnh đi theo một người, toàn thân do kim loại hiếm chế tạo thành trông rất kỳ dị, bao phủ ở trong 1 mảnh móng lung lộng lẫy, sau lưng có 1 đôi cánh kim loại, là hình tượng Thạch Tượng Quỷ trên nóc các nhà thờ.

Người này không ngờ lại có thể là class hiếm có Robot Luyện Kim Thuật sĩ a ! Ở đại lục này, từ Vong linh đế quốc Định Nhã liên tục đi về hướng nam, đi qua Cáp Mông Đại Tư, Ai Lạp Tây Á, là có thể tới một cái vương quốc tự do tên là Bồ Lạp Đạt , đó là quốc gia của những Thuật sĩ . Thuật sĩ, chính là một ít người cùng Ác ma ký kết khế ước, bọn họ thông qua cùng Ác ma ký kết khế ước thu được lực lượng. Ở thời đại đế quốc Ai Lạp Tây Á xa xưa, Ai Lạp Tây Á thống trị toàn bộ đại lục, Thuật sĩ cũng thuộc về hệ thống chức nghiệp của Ai Lạp Tây Á , bọn họ và Vong linh Vu sư như nhau, bị coi là biểu tượng của tà ác, bị đuổi ra khỏi Ai Lạp Tây Á. Những Thuật sĩ này trải qua không ngừng phản kháng , cuối cùng ở khi đế quốc Ai Lạp Tây Á tan vỡ , ở phái nam đại lục thành lập vương quốc tự do Bồ Lạp Đạt.

Khi đang cùng chống lại Ai Lạp Tây Á, có 1 bộ phận Thuật sĩ vứt bỏ lực lượng ác ma, quay trở lại tôn trọng lực lượng khoa học kỹ thuật, do đó hỗn hợp thành class Robot Luyện Kim Thuật sĩ. Mỗi một người Robot Luyện Kim Thuật sĩ đều tinh thông công trình sư, có thể lợi dụng trình độ chế tạo công trình để làm ra máy móc khôi lỗi (con rối) giúp cho chiến đấu. Trở thành trong những class chủ yếu nhất của vương quốc tự do Bồ Lạp Đạt.

Đến tận bây giờ , vương quốc tự do Bồ Lạp Đạt có 4 class chủ yếu, Ác Ma Thuật sĩ, Hủy Diệt Thuật sĩ, Khổ Tu Thuật sĩ cùng với Robot Luyện Kim Thuật sĩ tạo nên rường cột cho toàn bộ vương quốc. Trong đó class Robot Luyện Kim Thuật sĩ số lượng ít nhất.

Đế quốc Ai Lạp Tây Á tan vỡ, Ai Lạp Tây Á trưởng lão tiếp quản Ai Lạp Tây Á, đem Ai Lạp Tây Á sửa đổi rồi lên làm vua, chiếm cứ đồng bằng Ai Lạp Tây Á tại trung tâm đại lục, cũng thừa nhận độc lập cho vương quốc tự do Bồ Lạp Đạt. Về sau vương quốc tự do Bồ Lạp Đạt gia nhập Thiên sứ liên minh, trở thành 1 trong những quốc gia chủ yếu của Thiên sứ liên minh.

Đây là 1 đoạn ngắn lịch sử cùng vương quốc tự do, Robot Luyện Kim Thuật sĩ có quan hệ , còn sức chiến đấu của Robot Luyện Kim Thuật sĩ rất cuộc như thế nào, Tiêu Ngự cũng không rõ lắm . Robot Luyện Kim Thuật sĩ sức chiến đấu cùng máy móc khôi lỗi có liên quan mật thiết, bình thường Robot Luyện Kim Thuật sĩ dùng đều là một ít máy móc Tiểu Quỷ, robot Thạch Tượng Quỷ thuộc về máy móc khôi lỗi cấp bậc tương đối cao , với lại robot Thạch Tượng Quỷ còn rất khó điều khiển nữa.

Robot Luyện Kim Thuật sĩ kia ánh mắt lướt qua, cuối cùng tập trung ở trên người Tiêu Ngự vẫn còn trong trạng thái Tiềm Hành.

Robot Luyện Kim Thuật sĩ mắt lóe lên quang mang màu đen, tựa như đôi mắt Ác ma trong đêm tối, tràn đầy ma lực kỳ dị.

“Không ngờ lại có thể là Con Mắt Ác Ma a !” Tiêu Ngự biết, ẩn hình của hắn đã bị nhìn thấu, hắn nhớ rõ Con Mắt Ác Ma được coi là kỹ năng của Khổ Tu Thuật sĩ, chẳng lẽ Robot Luyện Kim Thuật sĩ cũng có thể học tập Con Mắt Ác Ma sao?

Tiêu Ngự cho Robot Luyện Kim Thuật sĩ kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, cái games thủ này chính là Tiêu Linh theo như lời trong miệng 5 Đạo tặc kia.

Chỉ chỉ, robot Thạch Tượng Quỷ rít to một tiếng, bay lên không trung, con mắt màu lam nhìn chăm chú vào Tiêu Ngự.

Tiêu Linh dừng bước, đem Tiêu Ngự đưa vào phạm vi công kích , bình tĩnh nhìn vào Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự có một loại cảm giác mãnh liệt rằng, cái tên Tiêu Linh trước mắt này có thể so với 1 trong mấy games thủ cực mạnh hắn đã từng gặp được, nhìn lướt qua bằng kỹ năng, tất cả kỹ năng đều đã tan băng!

Đối phương có Con Mắt Ác Ma, vậy có nghĩa là tất cả kỹ năng có hiệu quả tàng hình của Tiêu Ngự đều đã vô tác dụng , đối phương cũng nắm giữ phần chủ động nhất định , nếu như tấn công không được, sẽ có khả năng bị đối phương tiêu diệt.

Tiêu Ngự hồi tưởng lại câu 5 Đạo tặc kia đã nói kia: “Ta chưa từng thấy ai mạnh hơn so với Tiêu Linh lão đại.”

“Thực sự là thế sao ?” Tiêu Ngự ánh mắt lấp lánh, hướng Tiêu Linh phía trước nhìn lại, Tiêu Linh chậm chạp không có công kích.

Tiêu Ngự đột nhiên tăng tốc độ, hướng về Tiêu Linh nhào tới.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự vừa nhấc chân, một cái Long Tường Thuật hướng về Tiêu Linh đá đi qua.

Kháng Cự Quang Hoàn!

Tiêu Linh vung pháp trượng lên, 1 đạo quang sáng màu trắng quét ra ngoài, 1 cỗ lực lượng mạnh mẽ quét ngang qua, đem Tiêu Ngự đẩy ra khoảng cách mấy mét.

Tiêu Ngự tay phải chống xuống lộn một vòng , một cái lúc này mới đứng lại được , 1 đạo băng hoàn nhả từ trên không trung đánh xuống, Tiêu Ngự 1 cái Tan Biến ngăn cản rút đạo băng cầu này, quay người nhìn lướt qua, phát hiện robot Thạch Tượng Quỷ đã văng vẳng dừng ở phía sau của hắn, một cái Băng Hoàn Thuật quét ngang qua đây.

Tiêu Linh giương 1 tay lên, cho Tiêu Ngự thêm mấy cái nguyên rửa. Tiêu Ngự thân hình bị kiềm hãm, khẩn trương một chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài.

Đột Thứ!

Tiêu Ngự vừa mới rơi xuống đất, dùng ngay một cái Đột Thứ hướng về ngực Tiêu Linh đâm tới.

Vong Linh Ưc Chế!

Tiêu Ngự mở ra Vong Linh Ưc Chế, chuẩn bị ngăn cản ma pháp khổng lồ của Tiêu Linh , ngoài dự liệu là Tiêu Linh không ngờ lại có thể không có thi triển ma pháp, vãn người né tránh, chỉ huy robot Thạch Tượng Quỷ bên cạnh nhanh chóng đánh tới, đem Tiêu Ngự đẩy ra ngoài .

Mượn robot Thạch Tượng Quỷ chống đỡ , Tiêu Linh thuận lợi tránh thoát khỏi công kích của Tiêu Ngự.

Robot Thạch Tượng Quỷ khua nanh vuốt hướng về Tiêu Ngự vọt lên, Tiêu Ngự biết thứ này rất lợi hại, một khi bị quấn lại , tên này chắc chắn sẽ bằng sống bằng chết vây lấy đối thủ không ngừng cắn xé, Tiêu Ngự không dám lưu lại hướng về phía sau lui ra.

Robot Thạch Tượng Quỷ không có đuổi theo, vỗ cánh trôi nổi trên không trung, nhìn xuống Tiêu Ngự phía dưới.

Sau khi Tiêu Ngự đứng lại ở trên mặt đất, hít sâu 1 hơi, từ trong thăm dò vừa rồi, hắn phát hiện đối phương chứng thật là một cái đối thủ cực kỳ khó chơi a , vừa rồi cùng robot Thạch Tượng Quỷ phối hợp, không có một sai lầm nào chặt chẽ đến tuyệt diệu , Tiêu Ngự dùng mấy cái kỹ năng mà vẫn không có chiếm được chút tiện nghi nào, kỹ năng tiêu hao so với bản thân Tiêu Linh là pháp hệ còn nhanh hơn nữa .

Tiêu Linh nhìn vào ánh mắt Tiêu Ngự , vẻ mặt nổi lên một chút dự vọng chiến ý khác thường , Tiêu Ngự là 1 trong mấy games thủ cực mạnh mà cho đến nay hắn mới gặp được .

“Tiêu Ngự, đều họ Tiêu, không nghĩ tới chúng ta vẫn còn người trong tộc.” Tiêu Linh cười nhạt nói, pháp trượng trong tay lần thứ 2 cử lên.

Tiêu Ngự không xem trọng cười, Tiêu Linh nói 1 câu này, trong lúc hời hợt đã bỏ đi thái độ thù địch của 2 bên, mặc dù thân ở liên minh địch đối, 1 trận chiến này trái lại thành luận bàn bình thường thôi .

Tiêu Linh đối với robot Thạch Tượng Quỷ khổng lồ lưu loát vô cùng, robot Thạch Tượng Quỷ này giống như là 1 bộ phận thân thể của hắn vậy, đồng thời mấy móc khôi lồi là khổng lồ vật lý cơ bản , này cũng khiến cho Tiêu Ngự càng thêm không thể nào hạ thủ. Với lại robot Thạch Tượng Quỷ nhả ra băng tức ma pháp cũng rất mạnh, khoảng cách giữa mỗi lần công kích không đến 2 giây, ma pháp dường như không bao giờ hết vậy, Tiêu Ngự mặc dù có thể nhờ vào động tác linh hoạt tránh thoát, nhưng lâu dài cũng khó tránh khỏi có thể xảy ra vấn đề ngoài ý muốn .

Tiêu Linh đối với robot Thạch Tượng Quỷ không chế có thể nói là nhất tuyệt, tình huống trên sân là 2 so với 1, lại giống như là 1 so với 1 hơn a , Tiêu Ngự nếu như đem U Linh Bỉ Mông triệu hồi ra, tình huống có lẽ sẽ có biến đổi rất lớn, nhưng Tiêu Ngự lại không muốn triệu hồi ra U Linh Bỉ Mông.

“Chúng ta cùng một Tà ác liên minh Đoàn đội xảy ra xung đột, thiếu chút nữa bị tiêu diệt, hoàn hảo đều chạy thoát được . Người chừng nào thì đến đó ?” Tiêu Linh hít thở có chút dồn dập nói.

Đoàn đội của Tà ác liên minh? Tiêu Ngự nghĩ tới Đoàn đội của Tà ác liên minh vừa rồi kia, đoán chừng là bọn gia hỏa kia a .

Tiêu Ngự không có bao nhiêu thời gian để lãng phí , cùng Tiêu Linh đánh tiếp, ở trong 1 khoảng thời gian dài căn bản không phân ra thắng bại được , nhưng mà thật vất vả mới gặp được một đối thủ xứng tầm , phải buông tha, Tiêu Ngự cũng có chút không cam lòng.

“Một kích cuối cùng!” Tiêu Ngự vung chủy thủ trong tay lên, mở ra toàn bộ trạng thái Âm Ảnh Không Chế, tựa như mãnh hổ xuống núi, hướng về Tiêu Linh đánh tới.

Thấy được thân thể Tiêu Ngự đã xảy ra một ít biến hóa rõ rệt, Tiêu Linh biết, Tiêu Ngự chuẩn bị toàn lực đánh cược 1 lần , từng đạo Âm Ảnh Tiễn rời tay.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, tránh hết Âm Ảnh Tiễn , gia trì Tật Phong Gia Tốc, nháy mắt đã đến bên cạnh Tiêu Linh .

“Tốc độ thật nhanh!” Tiêu Linh bị kinh hãi không ít , bình tĩnh đảo bước, tránh khỏi công kích của Tiêu Ngự, robot Thạch Tượng Quỷ giương nanh múa vuốt hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Tinh tinh đình, Tiêu Ngự và robot Thạch Tượng Quỷ giao thủ qua mấy lần , xoá sạch non nửa huyết lượng của robot Thạch Tượng Quỷ, robot Thạch Tượng Quỷ lại cũng không hề yếu thế chút nào để lại trên người Tiêu Ngự vài đạo vết thương. Tiêu Linh cũng xuất ra từng đạo công kích ma pháp. Tiêu Ngự không ngừng né tránh, kinh ngạc phát hiện, người này không ngờ lại có thể có thể dùng tất cả kỹ năng của Hủy Diệt Thuật sĩ, Khổ Tu Thuật sĩ và Ác Ma Thuật sĩ !

“Là Vật Phẩm Huyết Thống!” ánh mắt Tiêu Ngự dừng ở một cái nhẫn trên tay trái Tiêu Linh, nhìn vào cái nhẫn kia, linh hồn dường như cũng muốn hút ra vậy, cái giới chỉ này tuyệt đối không phải thứ thông thường a .

Lại có Vật Phẩm Huyết Thống có thể cho games thủ đồng thời học tập tất cả kỹ năng của 4 hệ Thuật sĩ, Tiêu Ngự nhìn ra, Tiêu Linh ở thời điểm chiến đấu vẫn cứ có điểm giữ lại, cũng không có đem tất cả thực lực thể hiện ra.

Mượn robot Thạch Tượng Quỷ che dấu, Tiêu Linh phóng một cái Âm Ảnh Tiễn công kích lên trên người Tiêu Ngự.

-790, một cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên.

“Di , này cái ma pháp gì thương tổn ác vậy !” Tiêu Ngự bị kinh hãi, khi Pháp sư bình thường hay thậm chí Hoả Pháp sư công kích Tiêu Ngự, nhiều nhất cũng chỉ có thể tạo thành 3-400 thương tổn, cái tên Tiêu Linh trước mắt này thương tổn ma pháp so với class games thủ Pháp sư bình thường còn phải cao hơn gấp đôi! Hơn nữa có thể còn là kỹ năng Âm Ảnh Tiễn bình thường nhất!

Đã 2 bên đều có điểm giữ lại, trận chiến đấu này đã không còn thú vị .

Tiêu Ngự đột nhiên lắc mình , đến gần Tiêu Linh, chủy thủ trong tay mang theo vài đạo hàn quang tiến nhanh tới Tiêu Linh, Cốt Long Nha trên tay trái cho Tiêu Linh ăn 5 cái nguyên rửa.

Pháp trượng trong tay Tiêu Linh vung lên, robot Thạch Tượng Quỷ bên cạnh đã hướng về Tiêu Ngự vọt lên, nếu như Tiêu Ngự không tránh né mà nói, rất có khả năng sẽ bị robot Thạch Tượng Quỷ cắn xé đến chết .

Tiêu Ngự sau khi lật mình một cái né tránh ra ngoài, đã tiêu hao không ít thời gian, 2 người đều bị thương, không chiếm được bất kể cái tiện nghi gì. Đánh tiếp, thắng bại vẫn cứ khó mà đoán trước, Tiêu Ngự trầm mặc 1 lát, bỏ qua Tiêu Linh, hướng phía trước lao đi.

“Sau này lại tái kiến.” âm thanh của Tiêu Ngự nhàn nhã vọng tới.

“Bất cứ lúc nào cũng có thể tiếp kiến.” Tiêu Linh cười đáp, nhìn lại huyết lượng một chút, còn lại hơn 500, phỏng đoán Tiêu Ngự cũng thế. Người này quả thật rất mạnh, 2 bên cũng chưa đem hết toàn lực ra, nếu như thật sự liều mình ẩu đả, ai thua ai thắng thật đúng là không tiện nói.

Thân ảnh Tiêu Ngự tan biến ở phía cuối rừng cây.

Tiêu Linh tìm một chỗ phục hồi một chút huyết lượng, hướng phương hướng Đoàn đội chỗ đi đến.

“Có 1 Đoàn đội của Tà ác liên minh đang hướng về chỗ các người bên đi đến.” Tiêu Ngự truyền âm cho Tiêu Linh nói, Đoàn đội của Tà ác liên minh kia rất có khả năng sẽ là đối thủ cạnh tranh nhiệm vụ của Tiêu Ngự, với lại Tiêu Ngự đối với Đoàn đội của Tà ác liên minh kia không hề có thiện cảm, Ma Vực cũng được cho là một kẻ thù của Tiêu Ngự, còn không bằng mượn tay Tiêu Linh cho bọn hắn một chút phiền toái.

“Cám ơn.” Qua hồi lâu, Tiêu Linh truyền âm phản hồi nói, mặc dù nghi hoặc Tiêu Ngự tại sao phải cung cấp cái tin tức này, nhưng hắn vẫn lựa chọn tin tưởng Tiêu Ngự.

“Tùy ý mà thôi.” Tiêu Ngự trả lời, hướng về phương hướng chỉ định lao đi.

Tiếp qua vài phút, Đoàn đội của Tiêu Linh chắc chắn sẽ cùng Đoàn đội của Ma Vực kia tiếp xúc, đám người Tiêu Ngự sẽ có thể an tâm làm nhiệm vụ rồi.

Tiểu trấn Hắc Ám tọa lạc ở dưới chân ngọn A Nhĩ sơn, ánh mặt trời hàng năm vẫn không có cách nào chiếu rọi đến nơi đây, nơi này nguyên là khu vực tập trung của Vong linh tộc, nhưng mà theo chiến tranh của 2 đại liên minh thâm nhập tới, tiểu trấn Hắc Ám đã bị Thiên sứ liên minh chiếm cứ, trở thành một trong những cứ điểm của Thiên sứ liên minh.

Trên tháp canh cao vút, Địa Tinh linh Cung tiến thủ võ trang đầy đủ đang cảnh giới.

“Có bao nhiêu người?” Tiêu Ngự ở trong kênh tổ đội hỏi, ẩn nấp ở bên mé tường, tránh né tầm quan sát của tháp canh.

“Tổng cộng 12, 11 người là lever 30 tinh anh class Tinh Linh Cung tiến thủ, trên tháp canh gác có 5 người, công kích không đến, tên còn lại kia là Đức lỗ y lv 35.”

“Động thủ, Tiểu Quỷ, Số Mệnh, các người mang 6 người đối phó Tinh Linh Cung tiến thủ trên mặt đất. Cùng Ngưu Tử, dùng nổ bắn tên vào Tinh Linh Cung tiến thủ trên tháp, hấp dẫn thù hận là được.” Tiêu Ngự nói xong, nhìn thoáng qua Kẹo Sa Ngã.

Kẹo Sa Ngã nhún nhún vai: “Ta không ý kiến.” Tiêu Ngự mặc dù chưa nói rõ ràng, nhưng ý đã rất rõ, nhiệm vụ của hắn là phối hợp cùng Tiêu Ngự tiêu diệt Đức lỗ y lv 35 kia.

Sương mù nơi chân núi âm u lạnh lẽo ẩm ướt làm cho người ta cực kỳ khó chịu.

” Sương mù đáng ghét, không có ánh mặt trời, lạnh muốn chết, thời tiết như vậy có thể muốn làm người ta phát điên quá.” Một người NPC Tinh Linh Đức lỗ y mặc vân giáp màu xanh biếc ở trên mảnh đất trống nơi trung tâm tiểu trấn oán giận.

Chủy thủ hàn quang sáng như tuyết làm cho ánh mắt của Đức lỗ y thoáng qua một tia hoảng hốt.

“Địch tập kích! Có địch tập kích!” Đức lỗ y lớn tiếng kêu gào, gác chuông ở trung tâm tiểu trấn đương đương vang lên.

Đức lỗ y quỳ rạp trên mặt đất, biến thành bộ dáng 1 đầu cự hùng, phát ra tiếng gào thét chấn động cả 2 tai, 2 cái thân ảnh hướng về con cự hùng kia đánh tới.

Trọng Kích!

Hùng chưởng của Đức lỗ y hướng về Tiêu Ngự nặng nề võ xuống, Tiêu Ngự một chiêu Đào Thoát né tránh khỏi, cùng huyết lượng hùng hậu của Đức lỗ y liều mạng, là rất không nên, Tiêu Ngự mở ra tất cả trạng thái, sau khi gia trì Âm Ảnh Khống Chế, hướng về cự hùng nhào tới.

“150.000 huyết lượng, da hơi bị dày đấy.” Chủ thủ của Kẹo Sa Ngã đâm lên bụng cự hùng ra sức rạch mở 1 đạo vết thương.

Công Kích Tà Ác!

Công Kích Tà Ác!

Kẹo Sa Ngã công kích cũng rất sắc bén, mỗi một kích tạo cho cự hùng hơn 100 giá trị thương tổn, sau đó một cái Xé Rách xuất ra, một cái hơn 2.000 giá trị thương tổn từ trên đầu cự hùng bay lên.

Công kích của Tiêu Ngự tốc độ nhanh kinh người, trong nháy mắt đã công kích mấy chục lần, sau khi một cái Xé Rách xong xuôi lại một cái Tuyệt Sát. Giá trị thương tổn còn gấp hơn 2 lần so với Kẹo Sa Ngã. Công kích của bản thân Tiêu Ngự không hề so với Kẹo Sa Ngã cao hơn bao nhiêu, nhưng sau khi gia trì trạng thái, công kích của Tiêu Ngự đã so với Kẹo Sa Ngã cao hơn 1 mảng lớn.

Cự hùng bị đau gầm gừ, liên tục lùi về sau, bàn tay khổng lồ đánh về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự nhảy dịch sang bên, tránh né công kích của cự hùng.

Sau khi Đức lỗ y biến thân thành cự hùng, phòng ngự, huyết lượng đều đã tăng lên phạm vi lớn, nhưng là có 1 tai hại, đó là vấn đề về độ linh hoạt. Sau khi biến thân thành cự hùng thì quả thực quá ngốc, muốn công kích được Tiêu Ngự với tốc độ di chuyển đã gia tăng rất nhiều, quả thực có phần quá khó khăn.

Chanh và Ngưu Tử dùng nổ tên hấp dẫn lính gác trên tháp canh, tránh né công kích của lính gác, chỉ cần những lính gác này không công kích Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã, là nhiệm vụ của bọn họ đã hoàn thành.

6 Đạo tặc khác đều tự tìm cho mình một Tinh Linh Cung tiền thủ, sau khi chuyển chức, thực lực của bọn họ cũng tăng lên phạm vi lớn, đối phó với những tinh anh huyết lượng chỉ có hơn 20.000 này hẳn không có vấn đề gì.

Tiêu Ngự lui về sau một chút, tránh né hùng chưởng đang đánh ra, giơ chân lên, 1 cú Long Tường Thuật đá vào bụng của cự hùng.

Trên đầu Cự hùng phiêu khởi từng cái giá trị thương tổn, ít thì 2-300, nhiều thì 2-3.000, 5-6.000, còn có hàng loạt lần thương tổn tạo ra bạo kích, huyết lượng của cự hùng từng khúc đi xuống hết.

Bối Thứ!

Phá Cốt Thuật!

Tiêu Ngự cấp cho cự hùng thêm tất cả các kỹ năng xuất huyết, kể cả kỹ năng Xé Rách, toàn bộ mang vào sẽ sinh ra xuất huyết thương tổn nhất định, thêm Kẹo Sa Ngã tạo thành hiệu quả xuất huyết, mỗi giây hơn 300 điểm, duy trì thời gian dài, chính là máu trâu hơn nữa cũng không thể chịu được.

Lần thứ 2 tích lũy năng lượng, Tiêu Ngự đánh ra một cái Trí Mệnh Bạo Phá, năng lượng theo chủ thủ đâm xuống mà ra, trên người cự hùng, ồm một tiếng nổ vang, một cái hơn 600, một cái hơn 12.600 giá trị thương tổn từ trên đầu cự hùng bay lên.

“Ra bạo kích, còn có phá giáp a!” Tiêu Ngự bình thường dùng Trí Mệnh Bạo Phá nhiều lắm chỉ có thể tạo thành không đến 5.000 giá trị thương tổn, hiệu quả bạo kích 200%, hơn nữa lại cộng thêm hiệu quả phá giáp, mới tạo thành hơn 12.600 giá trị thương tổn, mấy cái con số này quả thực có phần khủng bố.

Lông cự hùng dần dần từ màu trắng đã xuất sang màu sắc đỏ rực.

“Nó muốn cuồng bạo rồi!”

Bạo Liệt!

Kẹo Sa Ngã một cái Bạo Liệt oanh kích lên trên lưng cự hùng, một cái hơn 6.000 giá trị thương tổn bay lên, người này cũng ra bạo kích a.

Bạo Liệt!

Tiêu Ngự cũng đầy cột năng lượng một cái Bạo Liệt đánh ra, ùm một tiếng, lại là một đòn bạo kích, một cái 11.000 giá trị thương tổn từ trên đầu cự hùng bay lên. Sau khi Tiêu Ngự mở ra trạng thái cuồng bạo, xác suất bạo kích gia tăng rất nhiều, đánh ra bạo kích cũng không phải cái chuyện gì bất ngờ cả.

Cự hùng khẽ nứt nở một tiếng, huyết lượng bị một đòn cuối cùng làm cạn kiệt, thất tha thất thểu hướng về bên cạnh gục xuống.

Tiêu Ngự khẩn trương rút lui trở ra.

Ầm, thân hình to lớn của cự hùng té trên mặt đất, bộ lông màu đỏ dần dần tan biến, biến thành trắng, thân thể dần dần nhỏ đi, cuối cùng biến thành một người hình dáng Tinh Linh đang cuộn mình.

Hệ Thống: người giết chết Tinh Linh Đức lỗ y , thu được 683 vinh quang, đội trưởng được cộng thêm 386 điểm vinh quang, thu được 395 công trạng.

“Xong.” Tiêu Ngự vỗ vỗ tay, từ lúc phát sinh chiến đấu đến bây giờ, tổng cộng cũng mới hơn 30 giây thời gian mà thôi , đem thứ Tinh Linh Đức lỗ y rơi xuống trên mặt đất nhặt lên, là một cây búa cấp Truyền Thuyết, giới hạn Đức lỗ y sử dụng, không nói 2 lời, cũng dùng để đổi giá trị vinh quang luôn .

Mấy đội viên khác vẫn còn đối phó Tinh Linh Cung tiễn thủ, Tiêu Ngự cùng Kẹo Sa Ngã xông lên, nhanh chóng giải quyết hết , bắt đầu hủy đi tháp canh gác.

Hệ Thống: người phá hủy 1 tòa tháp canh Tinh Linh, thu được giá trị vinh quang.

“Không nghĩ tới dỡ xuống 1 tòa tháp canh không ngờ lại có thể được nhiều giá trị vinh quang như vậy.”

Tháp canh đổ xuống, Tinh Linh Cung tiễn thủ nặng nề ngã xuống đất, Tiêu Ngự xông tới, qua mấy hiệp đã đem Tinh Linh Cung tiễn thủ tiêu diệt.

Đám người Chanh cũng đã bắt đầu phá tháp canh gác, vài toà tháp canh ầm ầm sụp đổ, mấy tên Tinh Linh Cung tiễn thủ trực tiếp bị tiêu diệt.

Một ít games thủ Thiên sứ liên minh lân cận sau khi nghe được tiếng chuông cảnh báo từ tiểu trấn Hắc Ám , đang luyện cấp từ mọi chỗ bên ngoài tràn vào.

“Là người của Tà ác liên minh!”

“Đức lỗ y đã bị tiêu diệt !”

“Tiêu diệt bọn họ!”

Các games thủ Thiên sứ liên minh bỗng chốc sôi trào , như thủy triều hướng đám người Tiêu Ngự lao đến.

Tiêu Ngự và đám người Kẹo Sa Ngã đưa mắt nhìn nhau, tiêu diệt 1 NPC tinh anh mà thôi, có cần phải oán niệm như vậy không? Đám người Tiêu Ngự không biết là, nơi này là một cái cứ điểm của Thiên sứ liên minh , cái tên Đức lỗ y này là Tinh Linh Tộc phái đến nơi đây , thường xuyên gia trì các loại tăng trạng thái cho các games thủ lân cận , khiến cho các games thủ Thiên sứ liên minh thăng cấp nhanh hơn không ít, liếc thấy Đức lỗ y bị tiêu diệt, mấy games thủ Thiên sứ liên minh đương nhiên vô cùng khó chịu rồi .

Tiêu Ngự giương tay lên cao một chiêu Tạc Kích, Công Kích Tà Ác, sau đó một chiêu Phản Thủ Bối Thử , đem 1 games thủ Thiên sứ liên minh tiêu diệt, còn chưa kịp thu dọn trang bị, 6-7 games thủ bên cạnh đã vọt lên.

“Người tới quá nhiều!”

“Mau lui lại!”

Đám người Tiêu Ngự khẩn trương rời đi, hướng phía sau tiểu trấn Hắc Ám lui lại, lướt qua trên rừng cây phía sau núi, tan biến ở trong rừng rậm.

“Sao lại thế được, để bọn họ chạy thoát rồi .”

“Không có Đức lỗ y, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

“Có thể làm thế nào nữa, khác tìm một chỗ khác thăng cấp chứ sao.”

Đám người Tiêu Ngự rút chạy vào trong rừng, hoàn hảo là nhiệm vụ cũng đã hoàn thành .

“Đi nhận khen thưởng trước hay vẫn tiếp tục làm nhiệm vụ?” Tiêu Ngự hỏi, xem một chút tư liệu nhiệm vụ sau, không nên nổi nhử mày một chút, vòng nhiệm vụ thứ 7 trái lại lại có chút phiền phức, không ngờ lại có thể là tiến vào một cái thành thị loại nhỏ, ám sát thành chủ, thành chủ kia tuy chỉ là lv 35 tinh anh, nhưng nhiệm vụ ghi rất rõ, phủ thành chủ có rất nhiều hộ vệ.

Vòng nhiệm vụ thứ 7 là ám sát thành chủ, thì vòng thứ 8, vòng thứ 9, vòng thứ 10 sẽ là cái dạng nhiệm vụ gì đây?

Tiêu Ngự miễn cảm ý thức được, liên hoàn nhiệm vụ này tuyệt đối không đơn giản như biểu hiện bên ngoài a, từ trên người bá tước tuyên bố nhiệm vụ kia đã thấy rõ được, trước khi chưa nhận được nhiệm vụ, Tiêu Ngự cũng không dám mạo muội kết luận.

” 2 vòng nhiệm vụ vừa rồi trải qua rất đơn giản , không khó khăn. Có nên tiếp tục làm 3 vòng thứ?” Số Mệnh nhìn về phía Tiêu Ngự hỏi, cùng tổ đội trước đây khác nhau rất lớn, bây giờ toàn bộ Đoàn đội trên cơ bản là lấy quyết định của Tiêu Ngự mà làm theo.

“Đi lĩnh khen thưởng trước vậy .” Tiêu Ngự nói, vòng nhiệm vụ thứ 7 không đơn giản giống 2 vòng vừa rồi , không thể quá sơ suất, nhìn thoáng qua Quân hàm của các games thủ, toàn bộ đã lên tới lever Thiên phụ trưởng.

Mấy người Tiêu Ngự đọc Hồi Thành Quyển Trục, về tới trong thành, hướng phương hướng dong binh Công hội đi đến.

Trước tiên đem trang bị đổi giá trị vinh quang, rồi theo thường lệ đến chỗ bá tước lĩnh khen thưởng, ngoài giá trị vinh quang ra, Tiêu Ngự cuối cùng cũng có được kỹ năng Định Thân đã tha thiết mong ước từ lâu, còn có 1 cuốn sách kỹ năng khác, Phá Ma Trảm, có thể đánh nát ma pháp.

“Người được cái khen thưởng gì thế ?”

“Cuối cùng cũng có được 1 cuốn sách kỹ năng, Phương Vũ Thuật, kỹ năng không tệ a , cộng thêm vào thuộc tính thương tổn công kích (tăng damage) . Còn có 1 thanh chủy thủ, ta đúng lúc thiếu một thanh chủy thủ sát thương cao.”

“Người thì sao?”

“Một cái trang bị cấp Truyền Thuyết , 1 cuốn sách kỹ năng, cái trang bị cấp Truyền Thuyết kia cũng mang theo kỹ năng a .”

Điểm kinh nghiệm của khen thưởng nhiệm vụ rất phong phú làm cho đám người Chanh đều thăng 1 bậc, theo nhiệm vụ càng về sau , khen thưởng càng ngày càng phong phú , chúng đội viên thực lực cũng đi theo tăng lên rất nhiều. Tuy nhiên những điểm kinh nghiệm còn con này chỉ khiến cho Tiêu Ngự thăng có 9%, bởi vì lv 39 lên lv 40 cần điểm kinh nghiệm quả thực nhiều lắm.

2 vòng nhiệm vụ này tại sao lại đơn giản như vậy? Tiêu Ngự suy đoán, đại khái 2 nhiệm vụ này là để làm trước khi chuyển chức, mà bây giờ các games thủ đều đã chuyển chức xong xuôi, làm 2 nhiệm vụ này tự nhiên cũng sẽ thoải mái hơn nhiều.

“Người cách Chuẩn tướng có còn xa lắm không?” 1 bên Chanh hỏi.

“Còn thiếu rất nhiều, ta mới hơn 30.000 giá trị vinh quang.” Tiêu Ngự nói, lever Chuẩn tướng cần 50.000 giá trị vinh quang, có nghĩa là hẳn ở trong 1 khoảng thời gian dài sẽ chưa thể đạt tới lever Chuẩn tướng.

Đám người Số Mệnh thực kinh bỉ , mới hơn 30.000, đây là cái cách dùng từ gì , giá trị vinh quang của bọn họ 10.000, mới lên Thiên phụ trưởng, khoảng cách Vạn phụ trưởng còn rất xa xôi, Tiêu Ngự đã chuẩn bị thăng lên Chuẩn tướng .

Khen thưởng của 2 nhiệm vụ này khiến cho thực lực của đám người Chanh tăng lên không ít, tuy nhiên đối với vòng nhiệm vụ thứ 8, Tiêu Ngự vẫn còn có chút thấp thỏm, không biết nhiệm vụ này tình huống cụ thể thế nào.

“Nhiệm vụ tiếp theo này khả năng có phần khó khăn , các người nên chuẩn bị tâm lý cho tốt.” Tiêu Ngự nhin không được nhắc nhở nói.

“Nhiều nhiệm vụ khó như vậy chúng ta không phải cũng đã vượt qua sao .” Số Mệnh cười cười nói, mang theo một loại tự tin, cái đội ngũ này có thể xem như là 1 trong những Đoàn đội đỉnh cao nhất trong toàn bộ Tà ác liên minh, nhiệm vụ mà bọn họ không làm được, thay người khác hẳn cũng sẽ bó tay .

“Đi thôi.” Tiêu Ngự gật đầu nói.

Đoàn người ra khỏi Minh Dạ Thành, vừa đi vừa trò chuyện .

“Nghe nói Thiết Kỳ, Nanh Sói và Ma Vực khai chiến.”

“Tình huống thế nào?”

”Ma Vực luôn luôn bị đè bên dưới , không có cách nào vùng lên , Thiết Kỳ, Nanh Sói đương nhiên là chiếm ưu thế.

“Điều này cũng chưa chắc , dù sao cái Công hội Ma Vực cũng lớn như vậy, không có khả năng không có hậu chiêu, không đến cuối cùng ai cũng không biết kết quả thế nào cả .”

“Điều này cũng đúng.”

Tranh đấu giữa Ma Vực cùng Thiết Kỳ, Nanh Sói, đã trở thành đề tài nóng hổi của toàn bộ Tà ác liên minh.

Có 1 số người đối với việc Thiết Kỳ, Nanh Sói tấn công bất thành linh cho là rất trơ trên, có người không cho là đúng, người thắng làm vua, người thua làm giặc, Công hội chiến tranh, người nào thắng chính là lão đại. Nếu như Ma Vực không phải chọc giận Thiết Kỳ, Nanh Sói trước thì bọn họ có thể tấn công bất thành linh như vậy sao?

Là nhân vật chính nhưng Phong Dã không có giải thích gì hết , trái lại cứ mặc người bình luận a.

Nghe được mấy người Số Mệnh nói chuyện phiếm, Tiêu Ngự cười cười, bản thân hẳn là người chứng kiến bên trong, Ma Vực còn có cơ hội đảo ngược ván cờ sao? Đây quả thật là chuyện không tiện nói, tuy nhiên chuyện này không phải Tiêu Ngự có thể khống chế . Tình huống trước mắt là, Phong Dã lợi dụng nơi địa hình kia đã mang ra hàng loạt games thủ class pháp hệ hoàn thành chuyển chức, thực lực nhanh chóng bành trướng, cho dù có tình huống ngoài ý muốn , Phong Dã hẳn cũng có thể đứng ở chỗ bất bại.

Nhìn thoáng qua bảng lever, đám người Phong Dã bây giờ đều đã lên tới lv 39, vẫn còn tiếp tục đánh tới lv 40, bởi vì Ác Ma Dẫn Giả là quái đầu lĩnh lv 40 , chờ Phong Dã bọn họ lên tới lv 40, lever cùng Ác Ma Dẫn Giả ngang hàng, tốc độ thăng cấp sẽ chậm lại .

“Tiêu đại ca cùng Phong Dã bọn họ rất quen thuộc phải không ?” Chanh nhìn về phía Tiêu Ngự nói.

Đám người Số Mệnh ánh mắt toàn bộ tập trung ở trên người Tiêu Ngự, bọn họ thiếu chút nữa đem chánh chủ bỏ quên, Tiêu Ngự cùng đám người Phong Dã lever tăng rất nhanh, người mù cũng có thể nhìn ra được, Tiêu Ngự và Phong Dã là giết quái luyện cấp cùng một chỗ.

Đây chính là hội trưởng đứng đầu đại Công hội a! Ở trong mắt games thủ bình thường, Phong Dã là một cái nhân vật trong Truyền Thuyết, 3 Công hội dưới tay danh tiếng hiển hách, với lại bản thân của hắn ở trong games thủ bình thường danh vọng cực cao.

“Nếu như các người muốn vào Lối Thề, ta có thể giới thiệu.” Tiêu Ngự nói, xem như là thừa nhận hẳn cùng Phong Dã rất quen thuộc.

“Thôi quên đi, chúng ta vẫn thích độc lai độc vãng hơn , chịu không được cái loại ràng buộc kia.” đám người Yêu Nghiệt lắc lắc đầu, nói.

“Đã không muốn vào, thì quan tâm nhiều như vậy làm gì?” Tiêu Ngự vừa cười vừa nói, tránh khỏi cái chủ đề này, triệu hồi ra Hắc Long Cầu.

Đám người Số Mệnh thấy được Tiêu Ngự không muốn nói, cũng không có hỏi tới.

9 người khác cũng đều mua tọa kỵ, tuy nhiên tọa kỵ của bọn hắn so với tọa kỵ của Tiêu Ngự còn muốn kém hơn nhiều lắm, ào ào triệu hồi ra tọa kỵ, cỡi lên.

1 nhóm 10 người hướng về phía xa điên cuồng mà phi đi.

10 người tới vùng giáp ranh của Thiên sứ liên minh và Tà ác liên minh, ào ào xuống ngựa, lên vào ranh giới Thiên sứ liên minh, tuy là bọn họ tài cao mật lớn, cũng không dám ở trong địa phận của Thiên sứ liên minh cỡi ngựa bôn ba. Những games thủ Thiên sứ liên minh kia hoàn hảo mà nói, bọn họ căn bản không cần sợ hãi, lo lắng nhất là gặp phải NPC Thiên sứ liên minh hoặc là quân đội của bọn họ, nếu như gặp phải sinh vật bậc cao, bọn họ sẽ rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm.

Trên biên giới Thiên sứ liên minh và Tà ác liên minh, nơi nơi đều là chiến trường của 2 đại liên minh đang hỗn chiến, đồng thời tập trung hàng loạt games thủ 2 đại liên minh, cho nên vùng biên giới là địa phương náo nhiệt nhất.

Sau khi tiến vào bên trong biên giới Ai Lạp Tây Á, hướng phía nam nhìn lại, là 1 mảnh thảo nguyên bao la bát ngát, so sánh với bọn họ, vẻn vẹn cách có 1 dãy núi phương hướng Địch Nhã lại là 1 mảnh sa mạc vô tận, trách không được Địch Nhã luôn luôn để ý đến vùng đất đai phì nhiêu này.

“Mọi người tản ra, đừng đi cùng nhau, chú ý không được để lộ tung tích!” Tiêu Ngự nhin không được dặn dò nói, vùng đồng bằng rộng lớn này không thích hợp cho ẩn nấp, với lại games thủ, NPC Thiên sứ liên minh đi lại rất nhiều, nếu như lộ ra ngoài mà nói, bọn họ sẽ rất nguy hiểm a.

Trên không trung 1 đội Sư Thử màu vàng bay qua (giống sư tử có cánh chẳng biết nó lai con gì nữa, thử ?), Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn lại, là 1 đội Sư Thử Kỵ Sĩ của Ai Lạp Tây Á, đội ngũ sắp xếp hoàn chỉnh, đoán chừng là lính tuần tra, đi dò xét phương hướng Địch Nhã xem có quân đoàn địch nhân hay không. Games thủ Tà ác liên minh rải rác như Tiêu Ngự hẳn không đáng cho bọn họ động thủ.

“Còn phải hơn 20 phút mới có thể tới nơi.” Tiêu Ngự tính toán một chút lộ trình nói, ngón tay cái khê rà qua lưỡi Thánh Ngôn Chủ Thủ, đi vào ranh giới Ai Lạp Tây Á, không biết có cơ hội đem dơ bản trên Thánh Ngôn Chủ Thủ tẩy trừ hết không. Cái chuỗi chủ thủ cấp Sử Thi này, trước giờ đều chỉ có thể sử dụng như chủ thủ cấp Truyền Thuyết, quả thực quá đáng tiếc.

Tiểu Quỷ bên kia truyền đến một ít động tĩnh, cách nhau rất xa, Tiêu Ngự nhìn không ra tình huống bên kia được.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Không có gì, tiêu diệt 3 người Thiên sứ liên minh thôi.” Tiểu Quỷ trả lời.

“Gặp phải tổ đội games thủ tốt nhất đừng ra tay, đừng đem đại đội games thủ Thiên sứ liên minh dẫn qua đây đó.” Tiêu Ngự nói, nếu như dẫn đại đội games thủ Thiên sứ liên minh qua đây, vấn đề sẽ nghiêm trọng a.

“Hiểu.”

Ầm, ầm, ầm, đại địa không ngừng run rẩy, không biết là cái giống gì a.

Tiêu Ngự hướng về nguồn gốc âm thanh nhìn lại, 1 con voi ma mút cao tới 5-6m toàn thân ánh vàng đi qua, mỗi 1 bước, âm thanh nặng nề truyền ra ngoài rất xa.

“Là sinh vật hoang dã trung lập!” Tiêu Ngự truyền âm kênh tổ đội nói, những voi ma mút này vô cùng thân mật, chỉ cần không công kích chúng, chúng cũng sẽ không phản kích lại.

Ai Lạp Tây Á quả nhiên so với Địch Nhã khác nhau rất lớn, thảo nguyên cảnh sắc mỹ lệ, làm cho người ta muốn quên cả lối về, trách không được các NPC Vong linh tộc nhớ mãi không quên muốn đánh tới đồng bằng Ai Lạp Tây Á, trở lại quê hương của mình.

Gió nhẹ man mát thổi qua, thảo nguyên phía xa tựa như sóng biển cao thấp nhấp nhô, có rất nhiều sinh vật không biết tên hoạt động ở trên thảo nguyên, gần chỗ này sinh ra quái vật lever không hề cao, đều là quái vật 10-20 cấp.

1 tòa thành trì xuất hiện ở phía cuối thảo nguyên, tường thành màu trắng cao vút tựa như bạch ngọc, khảm nạm ở giữa màu xanh biếc của thảo nguyên, cảnh như tranh vẽ.

“Chính là tòa thành trì kia sao?”

Tiêu Ngự tra bản đồ một chút, xác nhận tọa độ, gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

Ngay ban ngày, xâm phạm 1 tòa thành thị, điều này quả thực là có một chút khó khăn, hơn nữa đó còn là trung cấp thành thị, mà trong trung cấp thành thị chưa nói đến có bao nhiêu NPC bảo vệ, chỉ riêng là games thủ bên trong, đã đủ làm người ta đau đầu rồi.

Nhìn vào tường thành cao vút, đám người Số Mệnh lúc này mới có chút biến sắc, hiện ra ở trước mặt bọn họ, là một thành thị mấy trăm nghìn miệng người!

“Người khẳng định nhiệm vụ không có sai lầm gì chứ?” Số Mệnh không nén nổi hỏi.

Tiêu Ngự xác nhận một chút, trên tư liệu nhiệm vụ quả thật không có sai lầm, tọa độ cũng xác nhận qua.

“Chúng ta trước tiên đi xem tình huống, rồi mới quyết định, thời gian nhiệm vụ là 3 ngày.” Tiêu Ngự nói, nếu như nhiệm vụ này thực sự không thể làm, Máy Chủ cũng sẽ không tuyên bố nhiệm vụ như vậy.

Nhiệm vụ thiết yếu trước mắt của đám người Tiêu Ngự là làm thế nào tiến vào thành thị này, hơn nữa mức độ tập trung dân số của thành thị vùng biên giới thường hay so với thành thị khác còn muốn lớn hơn. Nếu như chỉ riêng là vào trong thành thị đi dạo 1 vòng, có lẽ may ra còn không có bất cứ vấn đề gì, nhưng mà nhiệm vụ của bọn họ lại là ám sát thành chủ, này có khả năng sao?

“Nhìn bên kia!” Chanh chỉ hướng không trung nói.

Đám người Tiêu Ngự hướng lên trời trên nhìn lại, trên không trung xẹt qua 1 con Cốt Điều to lớn.

“Là Cốt Điều bên Dịch Nhã phái qua đây điều tra!” Đến lúc này, Tiêu Ngự mới hiểu được nội dung chính thức của nhiệm vụ này.

351. Chương 353 Công Thành

Cốt Điều xuất hiện, hẳn biểu thị cho Tà ác liên minh sẽ có ý đối với tòa trung cấp thành thị này, đổi lại bình thường, đám người Tiêu Ngự căn bản không có cơ hội ẩn vào tòa thành thị dân số mấy trăm nghìn này ám sát thành chủ, nhưng nếu như Tà ác liên minh đánh tới, đám người Tiêu Ngự hẳn sẽ có cơ hội.

Cốt Điều do thám ở lân cận sau 1 lát chần chờ, hướng về phương hướng Dịch Nhã quay trở lại. Không biết quân đội của Dịch Nhã khi nào thì mới có thể tới, bọn họ hẳn còn phải đợi 1 khoảng thời gian nữa mới có cơ hội hạ thủ.

Sau khi hoàn thành qua vô số nhiệm vụ, Tiêu Ngự cũng đã hiểu rõ “phong cách hành sự” của Máy Chủ. Ở trong lúc 2 đại liên minh chiến tranh, Máy Chủ có thể đối với games thủ 2 đại liên minh phát ra hàng loạt nhiệm vụ, do tình huống games thủ 2 đại liên minh hoàn thành nhiệm vụ ra sao, sẽ quyết định phương hướng chiến tranh tiếp tục của Thiên sứ liên minh và Tà ác liên minh. Tất cả games thủ đều đang dần từng bước hoàn thành nhiệm vụ, tạo nên đại cục giữa 2 đại liên minh.

Mà đám người Tiêu Ngự nhận được nhiệm vụ này, rất có khả năng quan hệ đến thế cục thắng thua của chiến tranh, nếu thất bại có thể sẽ không đánh hạ được tòa thành thị này, thực hiện bước tiến quân tiếp theo nữa.

Hệ Thống: người phát hiện Tác La Thành.

Trên tường thành cao tới mấy chục mét phủ kín loang lổ dấu vết của chiến tranh, bởi vì cách vùng biên giới quá gần, tòa thành thị này thường xuyên bị cuốn vào khói lửa chiến tranh, chẳng mấy chốc lại đổi chủ một lần, Thiên sứ liên minh tăng trọng binh ở nơi này. Trên tường thành nơi nơi đều là các loại công thành

khí giới, phía sau tường thành có thể thấy được hàng loạt tháp tên cao vút , tòa trung cấp thành thị này thậm chí có thể xưng được với 1 tòa cứ điểm quân sự cỡ vừa a.

Tiêu Ngự hướng về phương hướng cổng thành nhìn lại, cổng thành có 1 đội ngũ số lượng hơn 100 vệ binh, có rất nhiều NPC Thợ săn, cổng thành mở rộng, games thủ Thiên sứ liên minh có thể tự do xuất nhập, nhưng đám người Tiêu Ngự muốn đi vào hẳn sẽ không đơn giản như vậy.

Đám người Tiêu Ngự đến dưới tường thành, ẩn nấp.

“Làm thế nào bây giờ , thành này có thể vào được sao .” Số Mệnh trưng cầu ý kiến nhìn về phía Tiêu Ngự, hỏi.

“Trước tiên ở nơi này đã , để ta xem tình huống rồi nói sau.” Tiêu Ngự nói, mở ra Ảnh Bộ, tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về phương hướng cổng thành lần mò đi qua, cho một vệ binh một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Tác La Thành vệ binh: lever 30 tinh anh. Thương sĩ.

Tiêu Ngự khẽ nhú mày. Mặc dù chỉ là lever 30 tinh anh. Nhưng cổng thành ước chừng hơn 100 người bảo vệ. Mạnh mẽ đột phá là không thể nào .

Trên không trung truyền đến một tiếng long ngâm khàn khàn . Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn lại. Có 5 con Cốt Long to lớn xuất hiện ở trên không trung.

“Có địch tập kích!”

Đương đương đương. Bên trong thành vang lên tiếng cảnh báo dồn dập.

5 con Cốt Long hướng về phía dưới lao xuống. Tiêu Ngự hết sức vui mừng. Máy Chủ hẳn là không thể nào cho games thủ làm một cái nhiệm vụ không có cách nào hoàn thành a . Chắc chắn sẽ vì games thủ mà sáng tạo điều kiện hoàn thành nhiệm vụ. 5 con Cốt Long này xuất hiện. Chính là thời cơ cho đám người Tiêu Ngự tiến vào Tác La Thành.

“Địch tập kích, là Cốt Long!”

“Cốt Long công thành !”

Bên trong Tác La Thành ngay lập tức rộ lên, tiếng các games thủ la hét liên tiếp vang lên .

Cỗ máy chiến tranh trên tường thành và tháp tên phía sau đều vận chuyển lên, vô số mũi tên hướng lên trên không trung bắn ra, thiên không tối sầm lại.

Tinh tinh đình, vô số mũi tên bắn lên trên người Cốt Long, Cốt Long trên đầu phiêu khởi từng cái giá trị thương tổn, nhưng mà những Cốt Long kia lại không hề dừng lại, từ không trung lao xuống.

Ầm, 1 con Cốt Long đánh sập 2 tòa tháp tên, chiếm cứ ở phía trên tường thành, đem hàng loạt công thành khí giới giẫm thành mảnh nhỏ.

5 con Cốt Long dừng ở phía trên tường thành, như là đi dạo vậy , từng con dứt khoát đung vào trên tháp tên, tháp tên yếu ớt nào có thể chống lại sức tàn phá như thế, dần dần nghiêng xuống, nện vào trong thành, dẫn tới 1 trận tiếng kinh hoàng hô hoán.

Mũi tên và ma pháp phóng ra như mưa oanh kích lên trên người Cốt Long, làm cho Cốt Long phần nộ gầm gừ.

“Có phần giống như quái vật công thành trong phim Ngày Tận Thế a .” Số Mệnh cười nói.

“Quả thật rất giống ^^ .”

Tiêu Ngự hướng về phương hướng cổng thành nhìn lại, hộ vệ cổng thành đều đã rút lui vào bên trong.

“Cơ hội tốt, chúng ta vào thành!” Tiêu Ngự nói, hướng về phương hướng cổng thành lao đi, đám người Kẹo Sa Ngã theo sát sau hẳn.

Tiêu Ngự đến trước cổng thành, lại phát hiện trên trăm tên thành vệ quân kia đang chậm rãi đem cổng thành đóng lại .

Đi vào mà nói, đám người Tiêu Ngự rất dễ dàng sẽ bị phát hiện, hẳn sẽ phải chết, không đi vào mà nói, cổng thành sẽ đóng lại hoàn toàn.

“Có vào hay không?” Số Mệnh sót ruột nhìn về phía Tiêu Ngự.

“Không vào!” Tiêu Ngự dùng giọng kiên quyết nói, núi xanh còn đó, lo gì không có củi đốt, bây giờ đi vào chắc chắn sẽ bị phát hiện, như thế là một loại hành vi chịu chết. Nói không chừng đợi lát nữa còn có cơ hội.

Rầm, thành cửa đóng lại, cổng thành đóng chặt làm cho chúng đội viên trong lòng có chút thấp thỏm, bọn họ còn có cơ hội đi vào sao?

Mới qua vài phút, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, cổng thành bay ngược ra ngoài, rơi vỡ ở trên mặt đất, chia 5 xẻ 7, 1 con Cốt Long vọt ra, cánh cổng thành này bị Cốt Long từ trong đánh bay ra ngoài.

Tận dụng thời cơ!

“Xông vào , chú ý ẩn thân , không được để lộ tung tích !” Tiêu Ngự quát, mở ra Ảnh Bộ hướng về phương hướng cổng thành lao vút đi, lao vào trong thành, hướng về bên trong thành nhìn lại, tình huống bên trong thành làm cho Tiêu Ngự quả thực bị kinh hãi không ít , 1 mảnh bừa bộn, gạch nát ngói vụn phủ kín nơi nơi.

3 con Cốt Long sừng sững chập vọt bay lên, phía trên đồng đồ nát nằm lại 2 Cốt Long đã chết.

Nhìn lên trên tháp ở trung tâm thành , một người trung niên ăn mặc lộng lẫy khua trường đao trong tay, chỉ hướng về Cốt Long phía trước, cao giọng gầm lên một tiếng: “Bắn!”

Vô số mũi tên bay lên không trung, đem 3 con Cốt Long bao trùm lại , 2 con Cốt Long nứt vỡ một tiếng, từ trên không trung rơi xuống, gục trên mặt đất.

Trên không trung còn lại 1 con Cốt Long , vẫy cánh chập vọt hướng về phương bắc bay đi.

Tiêu Ngự hướng về tháp Hi Vọng ở trung tâm Tác La Thành nhìn lại, khuôn mặt người trung niên này trong nháy mắt khắc sâu ở trong đầu Tiêu Ngự, trong đầu Tiêu Ngự hiện ra 4 chữ : nhân vật mục tiêu!

5 con Cốt Long này chỉ là quân tiên phong quấy rối tập kích , tổn thất rất nặng nề , 5 con Cốt Long chỉ có 1 con Cốt Long chạy thoát, tuy nhiên chúng cũng đối với Tác La Thành gây ra tổn thất rất lớn .

Hướng về trên đường cái nhìn lại, nơi nơi đều là gạch ngói đổ nát, giữa đồng còn có rất nhiều xác chết của NPC, games thủ đi qua cũng bị tiêu diệt rất nhiều, thây ở khắp nơi.

Tiêu Ngự hướng nhà dân đồ nát bên cạnh đường lướt đi như gió, tìm nơi ẩn nấp lên.

“Báo tọa độ đi !”

“309 302.”

Các đội viên trong kênh tổ đội phát ra báo cáo tọa độ từng người, Tiêu Ngự hướng về nhà dân lân cận nhìn thoáng qua, căn cứ tọa độ, hẳn có thể xác định có mấy người đội viên tiềm hành ở lân cận hẳn , tuy nhiên mọi người ẩn nấp phi thường tốt, hẳn nhìn không ra các đội viên khác. (lân cận : xung quanh – quanh đây – gần đó – quanh đó)

Đã trà trộn được vào, nhưng muốn tiêu diệt thành chủ, nhất định phải tìm cơ hội thích hợp ra tay mới được, tùy tiện tìm kiếm thành chủ, nói không chừng sẽ bị các games thủ ở trong thành phát hiện tiêu diệt.

“Hỡi con dân của Tác La Thành , Sư Thúc Kỵ Sĩ ở phía bắc Tác La Thành phát hiện hàng loạt quân đội của Tà ác liên minh, Tà ác liên minh hèn hạ đã muốn đánh tới , vì Ai Lạp Tây Á vinh quang, hãy cầm lấy vũ khí của các người đứng lên bảo vệ quê hương, các người mãi mãi là con dân của thần, chân thần Thái Nhĩ Ma Tư nguyện cùng các người cùng tồn tại!” trên tháp Hi Vọng, người trung niên quần áo hoa lệ kia khua tay huy vũ chiến đao, lớn tiếng nói.

Người trung niên quần áo hoa lệ nói làm kích thích ngàn tầng chiến ý, 1 bộ phận cư dân của Tác La Thành về mặt thấp thỏm lo âu, các thành vệ quân thì nhanh chóng tập hợp. Hàng loạt games thủ cũng tập trung trên đường phố, nhiệt liệt thảo luận, mơ hồ còn kèm theo nét mặt hưng phấn, chỉ sợ thiên hạ không loạn.

Tiêu Ngự khinh thường bĩu môi, động một cái đã dùng danh nghĩa của thần để nói, người này chắc chắn cũng là một lão thần côn. (đại khái là giả thần giả quỷ đi lừa đảo ý mà)

“Thành chủ muốn khai chiến .”

“Tà ác liên minh đánh tới thành sao!”

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh bàn luận, đều muốn ở trong chiến tranh kiếm một chân, nếu như tình thế không ổn, vậy thì khấn trương chạy trốn, nếu như Tà ác liên minh thất bại, vậy sẽ đánh rần giập đầu hùa theo luôn.

“Tránh ra, tránh ra nào!”

Mấy cái âm vang sang sảng lên.

“Là Độc Nhân cự nhân!”

Trong đường phố trung tâm, 6 cự nhân tráng kiện cao tới 5-6m xuất hiện ở trong tầm nhìn của Tiêu Ngự, những người kia mặc trang phục đơn sơ, ngoài quần áo che đầy hạ thân ra, bên trên lỏa thể, làn da màu đồng, thân thể rắn chắc mà tráng kiện, trên trán có 1 con mắt to lớn.

Các games thủ khấn trương tránh đường cho Độc Nhân cự nhân.

Độc Nhân cự nhân hướng về phương hướng cổng thành đi đến, đem đồ đồng đồ sắt, nham thạch, chắn ở cửa thành, 6 Độc Nhân cự nhân cùng nhau làm việc, mới 1 lát sau, cửa thành đã bị đồng đồ sắt và đất đá đắp kín lại.

“Trong lúc chiến tranh, trạm dịch, phi hành đều không cho phép sử dụng! Truyền tống trận chỉ cho phép theo 1 hướng duy nhất là tiến vào, nếu như có người tự tiện sử dụng, giết không tha!” Vị thành chủ kia thanh âm uy nghiêm từ không trung nhẹ nhàng vọng qua đây.

“Chiều này độc vải, chúng ta cho dù còn muốn chạy cũng không được nữa rồi.”

Các games thủ bùng nổ tung lên, cổng thành thì bị chắn, phi hành một chút cũng không thể dùng, ngay cả truyền tống trận đất tiền cũng chỉ có thể vào không thể ra, bọn họ chỉ có thể cùng thành vệ quân nơi này đồng sinh cộng tử.

“Đằng nào cũng phải chết, cùng lắm thì liều mạng a.”

Những games thủ này thấy đường rút lui đã bị cắt đứt, chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào thành vệ Tác La Thành mà thôi, nếu như không bảo vệ được thành, bọn họ tất cả đều sẽ chết.

Hàng loạt games thủ Pháp sư và Cung tiễn thủ trèo lên các tháp canh, tháp tên, các games thủ class cận chiến thì leo lên trên tường thành, các Mục sư thì trốn vào lũy chuyên môn xây dựng để phòng thủ, vừa có thể trị liệu đến các games thủ cận chiến, vừa không bị thiếu khuyết phòng hộ. Công thành chiến cổ xưa nhất đã muốn bắt đầu.

6 Độc Nhân cự nhân kia từ nơi nhà kho lân cận đem hàng loạt cự thạch dời đi, những cự thạch này mỗi một khối đều có kích thước ngang 1 cái phòng nhỏ, nếu như từ trên cao rơi xuống, bất kể games thủ hay NPC, đều sẽ bị đánh thành thịt nát.

Trên thực tế, với chiến lực kinh người của Độc Nhân cự nhân, ở trong chiến tranh quy mô lớn, tác dụng của bọn họ thậm chí không thua gì máy bắn đá, có thể dùng lực lượng mạnh mẽ ném ra tảng đá lớn để công kích đối thủ, cùng máy bắn đá đáng sợ như nhau.

Ngoài những cự thạch dự bị này ra, bên cạnh Độc Nhân cự nhân còn đem theo mấy thổ hệ Pháp sư nữa, chuẩn bị bất cứ lúc nào tạo ra đá tảng, bổ sung đạn dược cho các Độc Nhân cự nhân.

1 lát sau, trên mọi ngã đường của Tác La Thành tập kết hàng loạt kỵ binh mặc áo giáp, 1 khi cổng thành bị công phá, hoặc là có sinh vật Tà ác liên minh từ không trung tiến vào thành trì, bọn họ sẽ bắt đầu chiến đấu.

Toàn bộ Tác La Thành tiến vào trạng thái khẩn trương chuẩn bị chiến đấu.

Các games thủ Thiên sứ liên minh ở trên tường thành hướng về phương bắc nhìn lại, từng người trái lại hít 1 hơi lạnh, trên đồng bằng phía bắc, quân đoàn NPC Tà ác liên minh đông nghìn nghịt xuất hiện ở trong tầm nhìn của bọn họ, tựa như đàn con kiến, lúc nhúc kéo dài đến phía cuối chân trời, tất cả đều là khô lâu binh, trên không trung là Cốt Ưng, quạ đen kết bè kết đội, may mắn là không có quá nhiều sinh vật lever cao.

Đây là chiến thuật cốt hải (biển xương) Vong linh tộc hay dùng nhất.

Sau khi dần dần đến gần hơn, các games thủ phát hiện những khô lâu binh kia rất nhỏ, cùng lắm là một ít lever 30 quái bình thường mà thôi, dù sao cũng đang là lúc chiến tranh, phe Tà ác liên minh không có khả năng đem binh đoàn chủ lực phái đến, cho nên phái ra đều là tốt thí mà thôi, nhưng mà những vật hi sinh này quý ở số lượng nhiều, vô cùng vô tận như thủy triều vậy, cũng đã rất đủ cho người ta ăn không tiêu rồi.

Đại quân tiếp cận, Khô Lâu Quân Đoàn ở dừng lại cách tường thành 200m, đem toàn bộ Tác La Thành xung quanh bao vây lên, thân thể khựng lại, toàn bộ soàn soạt 1 mảnh, không hề nhúc nhích, các games thủ trên tường thành không nén nổi có chút áp lực.

Sau 1 lúc lâu, hơn 50 chiếc xa ném đá to lớn từ hậu phương chậm rãi chuyển qua đây. Xa ném đá năng lực ném đá so sánh máy bắn đá, thì năng lực phá hoại yếu nhược hơn rất nhiều, khoảng cách công kích cũng ngắn hơn, nhưng quý ở độ cơ động, Tà ác liên minh tập kích bất ngờ Tác La Thành, không kịp đem trọng hình máy bắn đá mang qua đây, chỉ có thể sử dụng xa ném đá hơi yếu hơn một chút phá hỏng tường thành.

Hơn 50 xe ném đá to lớn ngừng lại cách tường thành trên dưới 500m.

“Nếu như kịp chuyển chức, học ma pháp đánh lan, vậy sẽ sướng khoái rồi, những khô lâu binh này quả là nhiều a.” 1 Hoả Pháp sư tiếc rẻ nói, trước mắt những khô lâu binh này chỉ là 1 một ít Vong linh Vu sư bình thường triệu hồi ra, khô lâu lever 30, thật là dễ đối phó, một cái ma pháp đánh lan là có thể tiêu diệt 1 mảng lớn, nếu như có 1 đám Pháp sư có ma pháp đánh lan, nói không chừng là có thể ngăn trở phần lớn những khô lâu binh này.

“Đừng có nằm mộng.”

“Tránh ra, tránh ra, chúng ta là Thánh Điện Chi Hỏa.”

Trên tường thành games thủ toán loạn cả lên, ước chừng mấy trăm games thủ đeo trên người huân chương Công hội màu đỏ đi lên tường thành, các class đều có, cũng không có thiếu Pháp sư và Mục sư.

“Thánh Điện Chi Hỏa có gì đặc biệt hơn người chứ.” 1 games thủ nhin không được đô kiết 1 câu, nhưng thấy được bọn gia hỏa như lang như hổ này, vẫn còn sáng suốt lựa chọn thối lui, Thánh Điện Chi Hỏa bây giờ nghiêm nhiên đã là bá chủ của Thiên sứ liên minh, ngay cả Hỏa Diễm Long bài danh thứ 2 cũng so với Thánh Điện Chi Hỏa yếu nhược hơn nhiều.

“Pháp sư lên tường thành làm gì? Cần phải đi tháp tên chứ!”

“Người không phát hiện bọn Pháp sư kia là Pháp sư đã chuyển chức à?”

” Pháp sư đã qua chuyển chức vì sao phải lên tường thành?”

“Ma pháp đánh lan công kích khoảng cách cũng không có xa lắm, ở trên tháp tên không có biện pháp thả ra ma pháp đánh lan, đương nhiên chỉ có thể lên trên tường thành.”

“Trên tường thành rất nguy hiểm, nếu như chỉ riêng tính khô lâu binh hoàn hảo mà nói, trong khô lâu binh thường xuyên sẽ có hàng loạt khô lâu Cung tiễn thủ và khô lâu Pháp sư, nếu như cùng những Pháp sư này đối chiến, những Pháp sư này có lẽ sẽ bị tiêu diệt a.”

“Đó cũng là chuyện không có biện pháp.”

Những games thủ Thánh Điện Chi Hỏa kia đối với những tiếng nghị luận này nhắm mắt bịt tai (lơ đi không thèm để ý), hàng loạt Thuần Chiến sĩ vọt tới phía trước, đem Pháp sư bảo hộ ở phía sau, kết thành trận thế.

Tiêu Ngự trầm mặc 1 lát, không biết trận chiến tranh này khi nào mới đánh nhau, chiến tranh 1 khi bộc phát , nhiệm vụ của bọn họ hẳn cũng đến lúc bắt đầu .

“Chúng ta còn phải đợi bao lâu?”

“Nói không chính xác được, xem ra phải đợi quân đội Tà ác liên minh bên kia đã .”

Truyện âm kênh tổ đội trò chuyện qua lại .

Tác La Thành trải qua bối rối lúc đầu, đã yên tĩnh trở lại. Tiêu Ngự nhìn người trung niên quần áo hoa lệ đứng trên vọng tháp , tựa như 1 tòa núi cao sừng sững, phát ra từng cái mệnh lệnh, Tác La Thành dưới sự chỉ huy của hắn, ngay ngắn trật tự di chuyển .

Đám người Tiêu Ngự mượn nhà dân che dấu, dần dần đến gần tháp Hi Vọng.

Tháp Hi Vọng là 1 tòa kiến trúc vô cùng hùng vĩ, đứng sừng sững ở trung tâm Tác La Thành, cao tới 5-60m, là kiến trúc cao nhất trong Tác La Thành , trên đỉnh tháp là một người cái sân thượng, Tác La thành chủ đang đứng trên đỉnh ngọn tháp . Bên cạnh tháp Hi Vọng có 6-70 tòa tháp pháo ma pháp, đem tháp Hi Vọng tập trung bảo vệ ở chính giữa, đừng nói 5 con Cốt Long, chính là 500 con cũng không hẳn đánh tới được . Tà ác liên minh quân số dù nhiều cũng không có khả năng phá 500 con Cốt Long đối phó 1 tòa thành thị cỡ vừa được .

Càng là đến gần tháp Hi Vọng, bảo vệ càng nghiêm ngặt, lân cận tháp Hi Vọng này thỉnh thoảng có từng đội tuần tra đi qua.

Cách tháp Hi Vọng còn có trên trăm mét , phía dưới có 1 mảng lớn nhà dân hoàn hình , không có vật tạp nham, đường phố rất rộng, không rất dễ dàng ẩn nấp.

“Các người trước tiên ở lại chỗ này, ta qua đây trước xem sao !” Tiêu Ngự nói, lo lắng các đội viên ẩn nấp không tốt, bị thành vệ binh phát hiện, thì vấn đề sẽ rất nghiêm trọng .

Thấy đám người Số Mệnh không có dị nghị, Tiêu Ngự đang chuẩn bị mở ra Ẩn Ảnh Bộ, một người NPC Thiên sứ liên minh mặc trang phục bình dân hướng về nơi Tiêu Ngự ẩn núp trực tiếp đi tới.

Tiêu Ngự nắm chặt chủy thủ trong tay, gần chỗ này có hàng loạt thành vệ quân hoạt động, nếu như ở nơi này phát sinh ra chiến đấu, rất có khả năng sẽ đem thành vệ quân dẫn qua đây, khi đó sẽ rất nguy hiểm.

Tiêu Ngự cho kia bình dân kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Tác La Thành bình dân: lv 10, huyết lượng 500.

Tiêu Ngự thở ra 1 hơi, sợ bóng sợ gió 1 hồi, cái tên bình dân này chỉ có lv 10 , với 500 điểm huyết lượng.

“Tự trách người xui xẻo nha .” bình dân này nếu như đi qua bên cạnh, Tiêu Ngự chắc chắn sẽ thả hắn đi qua, nhưng hắn lại cố sống cố chết hướng về nơi hắn ẩn núp đi qua, Tiêu Ngự cũng không có biện pháp, giờ lên chủy thủ ở yết hầu cái tên bình dân này làm một đường .

Đồng tử bình dân kia dần dần tán đi , hướng về vị trí Tiêu Ngự ngã xuống, Tiêu Ngự lấy tay đỡ thân thể hắn, thấy được trên mặt đất rơi xuống thứ gì đó, thuận tay mò lên.

Tiêu Ngự lôi thân thể cái tên bình dân này, hướng góc khuất bên cạnh đi đến, đem cỗ thi thể này dấu đi.

“Xảy ra chuyện gì?” Chanh phát hiện tình trạng lạ của Tiêu Ngự, hỏi.

“Không có gì, tiêu diệt một người bình dân.” Tiêu Ngự trả lời nói, lấy ra thứ bình dân kia rơi xuống nhìn một chút.

Chứng thực thành dân của Tác La Thành: vật phẩm đặc thù. Sau khi sử dụng vật phẩm có thể nguy trang thành Tác La Thành thành dân, duy trì thời gian 30 giây. Duy nhất vật phẩm.

Không ngờ lại có thể là chứng thực thành dân, tháp Hi Vọng này không cho phép thành dân tiến vào, tạm thời không dùng được, nhưng mà khi thoát đi, món đồ chơi này sẽ có chỗ hữu dụng, có thể nguy trang thành thành dân để lẫn trốn, sau khi ám sát thành công tránh bị thành vệ quân tiêu diệt.

” Trong khoảng thời gian ta đi do thám này các người tiêu diệt một ít bình dân Tác La Thành đi, kiểm nhiều thứ này một chút.” Tiêu Ngự nói, đem thuộc tính chứng thực thành dân của Tác La Thành chia sẻ cho mọi người, “Nhớ kỹ, nghìn vạn lần đừng để bị phát hiện.”

“Hiểu.” Mọi người cũng đều là người thông minh, nếu không cũng luyện được đến lever cao như bây giờ, sau khi Tiêu Ngự chia sẻ thuộc tính của chứng thực thành dân, bọn họ đã hiểu nên làm như thế nào.

Tiêu Ngự mở ra Ấn Ảnh Bộ, hướng về phương hướng tháp Hi Vọng đi đến, đám người Chanh thì bắt đầu tìm bình dân bên trong thành.

1 đội trăm người thành vệ quân từ đằng trước tháp Hi Vọng đi qua, bên cạnh còn mang theo một ít báo săn. Tuy nhiên những con báo săn này cũng không có nhận ra được vị trí Tiêu Ngự, khứu giác của chúng nhiều lắm cũng chỉ có 7-8 cấp, Tiêu Ngự dùng Ấn Ảnh Bộ không phải 10 cấp thị giác, khứu giác trở lên sẽ không có cách nào dò xét được.

Đội thành vệ quân này rời đi.

Tiêu Ngự tiến vào tháp Hi Vọng, quan sát cửa tháp một lúc, hẳn đã tính ra được, thành vệ quân bên ngoài tháp Hi Vọng cách mỗi 2 phút sẽ đi qua 1 lần, thừa dịp này, đám người Chanh hẳn sẽ có cơ có thể thông qua.

Trong tháp Hi Vọng là từng đường cầu thang xoay tròn, xoay quanh hướng về phía trước, bên cạnh cầu thang còn có một cái hành lang cùng với dãy phòng.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua, tháp Hi Vọng cao như vậy, bò lên đến nơi cũng phải phí công phu rất lớn.

Tiêu Ngự theo cầu thang xoay quanh hướng về mái nhà leo lên.

1 đội vệ binh từ lầu trên đi xuống, một người vệ binh trong đó còn mang theo 1 con chó ngao to lớn, con chó ngao này cái đầu lớn như đầu sư tử lớn, xem ra vô cùng dọa người.

Tiêu Ngự nghiêng mình đi đến bên cạnh thang lầu, cố gắng nép chặt lại thân thể.

Đội thành vệ binh này từ bên cạnh Tiêu Ngự đi qua, đầu kia chó ngao khi đi qua bên cạnh Tiêu Ngự, đột nhiên ngừng lại, cái mũi dừng ở vị trí Tiêu Ngự không hít hít?

“Bị phát hiện?” Trái tim của Tiêu Ngự thiếu chút nữa nhảy ra khỏi lồng ngực, vì bảo đảm an toàn, khẩn trương mở ra < lừa=“” gạt=“” khứu=“” giác=“”>.

Chó ngao ngửi nửa ngày (theo cách nói dân dã thôi – ngửi 1 lúc chứ đâu ra nửa ngày), không có phát hiện được cái gì, ở dưới một người thành vệ binh lôi kéo, hướng về phía dưới đi tiếp.

Thấy được đội thành vệ binh này rời đi, Tiêu Ngự lúc này mới thở ra 1 hơi, tiếp tục hướng về phía trước, gặp phải 3 đội thành vệ binh nữa.

Khi Tiêu Ngự đi tới đỉnh tháp Hi Vọng hướng phía trước nhìn lại, trên sân thượng trống trải có 2 đội tổng cộng hơn 200 thành vệ binh, còn có vài đầu chó ngao to lớn. Người trung niên quần áo hoa lệ kia đang đứng ngay trước tầm mắt, hướng về phương hướng cổng thành nhìn quanh. (chẹp nếu mà là ta tí nữa chỉ cần áp sát đem nó ném xuống tháp có khi còn hoàn thành nhiệm vụ luôn cũng nên a)

Từ chân tháp Hi Vọng tới đỉnh tháp Hi Vọng cần trên dưới 3 phút, nhưng có nhiều thành vệ binh ở đây như vậy, đám người Tiêu Ngự căn bản không có biện pháp ra tay.

“Còn cần 1 cơ hội a.” Tiêu Ngự hiểu, Máy Chủ nhất định sẽ cung cấp một cái cơ hội để hành thích Tác La thành chủ, cơ hội đó sẽ trôi qua rất nhanh, nhất định phải nắm chặt cơ hội đó mới có thể hoàn thành nhiệm vụ, trước lúc đó, đám người Tiêu Ngự nhất định phải kiên nhẫn chờ đợi.

Tiêu Ngự có thể tới được đỉnh tháp Hi Vọng, cũng chỉ là nhờ có mấy cái kỹ năng ẩn hình hiệu quả vô cùng tốt thôi, đổi lại là đám người Chanh, có lẽ ngay cả đỉnh tháp Hi Vọng cũng đều không đến được í chứ.

Tiêu Ngự nhất định phải khẩn trương đi xuống, nếu không chờ kỹ năng ẩn hình dùng xong, hắn cũng sẽ bị phát hiện, trên đài Hi Vọng có 2 đội thành vệ binh, khu vực thang lầu có 3 đội thành vệ binh, nếu như lộ ra ngoài, có lẽ Tiêu Ngự cũng sẽ bị ngăn lại, căn bản không có cơ hội chạy trốn.

Tiêu Ngự theo đường cũ trở về, xuống chân tháp Hi Vọng.

“Thế nào, góp nhặt được bao nhiêu chứng thực thành dân rồi ?” Tiêu Ngự tìm nơi ẩn nấp xong, hỏi.

“Hơn 30 trương.” Nói.

“Ý , nhiều vậy?” Tiêu Ngự bị kinh hãi, nguyên tưởng rằng tầm hơn 10 trương, mỗi người vài trương là đủ rồi, không nghĩ tới bọn họ góp nhặt được nhiều trương như vậy: “Các người khẳng định không có bị lộ đó chứ ?” Tiêu Ngự biết, những NPC này trí tuệ cực cao, nếu có NPC bình dân phát hiện trong thành có nhiều người như vậy bị giết, nói không chừng có thể đem chuyện nói cho thành vệ quân. Càng là lúc này, càng không thể khinh suất , nếu không rất có khả năng có thể tạo thành hậu quả rất nghiêm trọng.

“Không có.”

“Vậy là tốt rồi.”

352. Chương 354 Ác Ma Chi Giác

Tiêu Ngự đối với đám người Chanh làm việc thì tương đối yên tâm , Chanh đã chứng minh bọn họ có thể xử lý sạch sẽ .

Tiêu Ngự từ trong tay Chanh cầm lấy 2 trương chứng thực thành dân, mỗi đội viên ít nhất đều được 3 trương, có cả đội viên lấy được 4 trương, 5 trương.

Trên thực tế 3 trương đã đủ rồi , nếu như lấy 3 trương chứng thực thành dân còn không xong , vậy chắc chắn không thể làm được cái gì cả.

Tiêu Ngự đem tình huống bên trong tháp Hi Vọng báo cho các đội viên.

“Phòng thủ kín đáo như vậy, chúng ta như thế nào đi vào đây ?” Số Mệnh nhú mày nói, giữa lực lượng bảo vệ đỉnh tháp Hi Vọng này chỉ sợ cũng chỉ có Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã là có thể vòng qua mà thôi , những người khác có lẽ đều sẽ khó mà lên được , nếu như bị phát hiện, chắc chắn chạy không thoát.

“Không cần phải gấp, sẽ có thể đi vào.” Tiêu Ngự khẳng định nói.

“Chúng ta bây giờ cần làm cái gì?”

“Đợi!” Tiêu Ngự nói, cái chữ này chính là mấu chốt , không thể nóng nảy xông vào, nhưng cũng không thể bỏ qua thời cơ chiến đấu, khi đó chờ thêm nữa, cũng sẽ không còn cơ hội .

Tiêu Ngự suy nghĩ, cái này có phải hay không là Máy Chủ đang khảo nghiệm tính nhẫn nại của bọn họ.

Nghe được Tiêu Ngự nói, các đội viên dường như cũng đã có suy tư.

Còn phải nghĩ sao . Tiêu Ngự là người lãnh đạo của bọn họ. Mỗi 1 lần Tiêu Ngự đều có thể dẫn dắt bọn họ bình yên vượt qua bất luận cái nguy cơ gì, giải quyết tất cả vấn đề khó khăn. Bọn họ đều đối với Tiêu Ngự nảy sinh tâm lý y lại nhất định. Tiêu Ngự nói đợi . Vậy nhất định phải đợi. Tiêu Ngự nói nên vào . Vậy cứ vào là được. Tuyệt đối không sai được.

Kẹo Sa Ngã từ trước đến nay vẫn không cho Tiêu Ngự là đúng . Nhưng trong phương diện nhạy cảm đối với nhiệm vụ này. Tiêu Ngự quả thật so với hắn còn muốn mạnh hơn nhiều. Nếu không trang bị của hắn cũng sẽ không so với Tiêu Ngự lạc hậu nhiều như vậy.

Ở trên tư liệu games thủ trong tổ đội. Rõ ràng đã biểu hiện 1 vài thứ chứng minh .

Tiêu Ngự. Độ hoàn thành nhiệm vụ 56/56. S cấp nhiệm vụ : 6 . SS cấp nhiệm vụ : 5 . SSS cấp nhiệm vụ : 3 .

Kẹo Sa Ngã. Độ hoàn thành nhiệm vụ 36/37. S cấp nhiệm vụ : 8 . SS cấp nhiệm vụ : 3 . SSS cấp nhiệm vụ : 1 .

Chanh . Độ hoàn thành nhiệm vụ 25/28. S cấp nhiệm vụ : 7 . SS cấp nhiệm vụ : 2 . SSS cấp nhiệm vụ : 0.

Độ hoàn thành nhiệm vụ này tính theo tất cả nhiệm vụ games thủ đã làm từ 0 cấp đến bây giờ , tất cả đều tính vào bên trong, là thông số quan trọng để các games thủ tìm kiếm tổ đội . Như Tiêu Ngự, Kẹo Sa Ngã, Chanh độ hoàn thành nhiệm vụ cao như vậy, games thủ đã hoàn thành qua S cấp nhiệm vụ trở lên, khi cần tìm tổ đội thì sẽ vô cùng được hoan nghênh . Số liệu của Tiêu Ngự rất nghịch thiên, làm cho Kẹo Sa Ngã cũng theo không kịp.

Nhất là SSS cấp nhiệm vụ yêu cầu cao độ, Kẹo Sa Ngã chính là ở khi làm SSS cấp nhiệm vụ , thất bại mất 1 lần, nếu không thành tựu của hắn sẽ còn phải tiến xa hơn bây giờ.

Những số liệu này ngoài làm căn cứ gia nhập tổ đội ra, cũng là căn cứ cho Máy Chủ tuyên bố nhiệm vụ. Số liệu càng tốt, càng dễ dàng nhận được nhiệm vụ hệ số khó khăn cao, nhiệm vụ hệ số khó khăn càng cao, càng dễ dàng nhận được khen thưởng to lớn . Đó cũng là 1 trong những nguyên nhân khi Tiêu Ngự làm nhiệm vụ , thường xuyên có thể gặp được nhiệm vụ yêu cầu cao độ .

Cho nên ở trong thâm thoát, Kẹo Sa Ngã cũng đã bắt đầu tiếp nhận sự lãnh đạo của Tiêu Ngự .

Tiêu Ngự nói nên tiếp tục chờ, vậy chứng minh rằng thời cơ chưa tới. Không có ai không tin cái kết luận này của Tiêu Ngự cả .

Đám người Tiêu Ngự im lặng ẩn nấp trong góc.

Không có ai chú ý tới nhóm Tiêu Ngự , toàn bộ sự chú ý của Tác La Thành đã tập trung trên quân đội của Tà ác liên minh ở ngoài thành.

Công thành chiến bắt đầu .

Quy tắc công thành: khi công thành , tất cả các games thủ, sinh vật chết đi , ngoài dùng kỹ năng đặc biệt tái sinh ra, không có cách nào sống lại, cũng không cách nào thoát ra , phải lấy hình thức xác chết tồn tại lưu lại, đến khi công thành chấm dứt.

Bên ngoài Tác La Thành linh hồn kèn hiệu thổi lên du dương hùng tráng , đây là hiệu lệnh cho Khô Lâu Quân Đoàn tấn công, vô số khô lâu binh hướng về Tác La Thành lao đến .

80m, 70m, các khô lâu binh đang lao đến dưới chân Tác La Thành.

“Công kích!”

Từng chùm quả cầu lửa hướng về các khô lâu binh phóng ra, mũi tên vô số , lôi điện đánh xuống như mưa, các khô lâu binh ngay lập tức bị quét ngã một mảng. Chiến tranh khai hỏa, trong nháy mắt hàng ngàn khô lâu binh đã bị ma pháp tiêu diệt, nhưng mà các khô lâu binh vẫn không hề lui bước, cuộn trào mãnh liệt vọt lên.

Giữa 100 khô lâu binh chỉ có 50 tên có thể vọt tới chân Tác La Thành, những khô lâu binh này đã từng từng đứng ở dưới thành, cầm kiếm không ngừng vung chém lên tường thành.

” Bọn khô lâu binh ngu si này, tường thành này cao 10m, độ dày cũng hơn 10m, nếu như cứ chém như vậy, chính là chém 1 tháng cũng không có biện pháp chém hết tường thành.”

“Còn tưởng rằng công thành có thể dữ dội thế nào , những khô lâu binh kia quả thực là bia sống a.”

Pháp sư và các Cung tiễn thủ dường như thấy được điểm kinh nghiệm sáng ngời ở ngay phía trước, liều chết thay nhau sử dụng công kích ma pháp.

Xích Lôi!

Hỏa Diễm Hải!

Các games thủ Pháp sư của Thánh Điện Chi Hỏa cũng không kiêng nể gì phóng ra ma pháp đánh lan, mang đi hàng đồng lớn sinh mệnh của khô lâu binh. Pháp sư và Cung tiễn thủ trên tháp cực kỳ hăm mộ nhìn vào những người này.

“Móa, chuyển chức chính là sướng khoái a . Ma pháp đánh lan oanh 1 nhất chính là 1 mảng lớn a .”

Sưu sưu sưu, từng đạo mũi tên và công kích ma pháp từ trên mặt đất bay lên , hàng loạt khô lâu Cung tiễn thủ và khô lâu Pháp sư tiến hành áp chế hỏa lực đối với các games thủ và NPC Thiên sứ liên minh trên tường thành.

Hàng loạt khô lâu binh vẫn cứ người trước ngã xuống, người sau tiến lên đi tới dưới tường thành, vẫn không ngừng vung chém lên tường thành, ở dưới ma pháp công kích sắc bén rất nhanh đã bị tiêu diệt, biến thành 1 đồng xương khô.

Các games thủ Thiên sứ liên minh rất buồn bực, vì sao khô lâu binh cứ liên tục làm những hành động vô ích như thế .

“Nhìn mặt dưới tường thành kìa !” 1 games thủ kinh hãi la lên.

Có vài games thủ lớn mật thò đầu ra, Sưu sưu sưu, vài đạo mũi tên kẻ lỗ tai bay qua, dù sao có Mục sư, bị công kích cũng không sợ, bọn họ vẫn đưa ra đầu ngó , thấy được tình cảnh dưới chân tường thành.

Toàn bộ khô lâu binh chất đống ở dưới tường thành, khô lâu binh phía sau giẫm lên khô lâu binh phía trước tiếp tục tiến lên , nếu như phía trước chết đi, vậy giẫm lên trên hài cốt đi tiếp, rất nhanh , những khô lâu binh này xếp thành 1 tòa núi nhỏ, đã cao ước chừng hơn 10m. Khô lâu binh phía dưới bị trọng lượng nặng nề ép sụp xuống , khô lâu binh phía sau cũng mặc kệ, cứ như vậy chồng người lên chậm rãi tiếp cận đỉnh của tường thành, dưới tường thành đã trở thành một tòa núi xương, tình cảnh này làm cho các games thủ sợ hãi không thôi.

Ở trong tất cả các loại quái vật, khô lâu binh trí tuệ được coi là thấp nhất , nhưng mà không có trí tuệ thì lại càng trở thành điều đáng sợ nhất . Hoàn toàn không quan tâm sinh tử, không có cảm giác đau đớn , chỉ cần huyết lượng không cạn , là cứ tiếp tục xông, chân gãy , chúng có thể dùng tay để bò , tay đứt , chúng có thể dùng răng để cắn, đầu rớt, còn có thể tiếp tục xử dụng kiếm chém lung tung (tả như phim ma í mệ nóa). Đây là chỗ đáng sợ của khô lâu binh. Một khô lâu binh thì bất luận games thủ nào cũng có thể dễ dàng tiêu diệt , nhưng khi vô số khô lâu binh như thủy triều liên miên không dứt , chúng thậm chí có thể làm thịt được cả Bỉ Mông Cự Thú vẫn được coi là Lục Chiến Chi Vương , khiến cho tất cả sinh vật bậc cao trên mặt đất khiếp sợ.

Hơn 50 chiếc xe ném đá to lớn của Phe Tà ác liên minh ném ra hàng loạt cự thạch, cự thạch bay qua tường thành, đánh vào bên trong, oanh kích lên tháp tên xung quanh , một ít tháp tên chịu không nổi công kích mãnh liệt như vậy, đổ sụp đổ xuống, liên lụy đến NPC và games thủ bên trong toàn bộ bị đè chết.

“Độc Nhân cự nhân chuẩn bị, bên trái tọa độ 395, phóng !” Tác La thành chủ trên tháp Hi Vọng chỉ huy Độc Nhân cự nhân phía dưới.

6 tảng đá to lớn hình tròn bị ném bay xa hơn trăm mét trên không trung, xen lẫn tiếng rít sắc nhọn hướng về mặt đất rơi xuống.

Ầm, cự thạch rơi trên mặt đất, đem mấy trăm khô lâu binh nghiền nát, cự thạch không có ngừng lại , vẫn cứ hướng phía trước lăn thêm 1 đoạn lớn, những khô lâu binh không kịp né tránh toàn bộ bị nghiền thành mảnh vỡ. 6 khối cự thạch trước sau oanh kích lên trên 1 chiếc xe ném đá , đem xe ném đá to lớn đánh cho ta tàn.

Ở dưới sự chỉ huy của Tác La thành chủ, tháp tên khắp nơi phát động phản kích dữ dội. Ầm ầm ầm, tháp đại bác ở trung tâm Tác La Thành bắt đầu mãnh liệt oanh kích quân đoàn Tà ác liên minh trên mặt đất.

Pháo là thành quả của công trình sư, lực sát thương rất mạnh, mỗi 1 viên đạn pháo đều có thể quét sạch mấy trăm khô lâu binh, đạn pháo như mưa bao trùm đi qua, làm cho mặt đất rung chuyển dữ dội .

Tác La Thành phản kích rất mãnh liệt mạnh, nhưng mà số lượng khô lâu binh quả thực quá nhiều, đầy khắp núi đồi ,vô cùng vô tận, chừng mấy chục triệu tên đều là khô lâu binh, điểm tổn thất ấy với tổng số

khô lâu binh mà nói, không đáng kể chút nào, dù sao những khô lâu binh này đều là vật hi sinh, Vong linh Vu sư phóng ra ma pháp là có thể gọi ra rất nhiều, căn bản không quan tâm có bao nhiêu tổn thất.

Trên không trung mấy triệu Cốt Ưng và quạ đen hướng về Tác La Thành bay tới, kết bè kết đội, hệt như 1 đám mây đen, đem không trung che lại, toàn bộ Tác La Thành bị bao phủ ở trong 1 mảng mây đen. Những con Cốt Ưng và quạ đen này bắt đầu hướng phía dưới lao xuống, công kích các NPC và games thủ trong thành, tựa như một biển chim ưng sẵn mồi, 1 đoàn lao xuống.

“Bắn!” Tác La thành chủ quyết đoán hạ lệnh, vô số đạo mũi tên bắn lên thiên không, quét ngang qua, xác chết của Cốt Ưng và quạ đen ngay lập tức rơi xuống như mưa rào, ầm ập mà đến.

Tiêu Ngự chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, 1 vài thứ nặng nề rơi lên trên người của hắn, đem hắn chôn xuống dưới.

Tiêu Ngự thật vất vả gạt những này xác chết sang , chui ra, quay đầu lại nhìn một chút, gần chỗ này đã bị xác chết của Cốt Ưng và quạ đen chất đầy, xác chết chất đống đem hàng loạt nhà dân ép sụp xuống.

Cay nghiệt , đây mới thực sự là chiến tranh a !

Tiêu Ngự hướng về phương hướng tháp Hi Vọng nhìn lại, Cốt Ưng và quạ đen đang công kích tháp Hi Vọng, xung quanh tháp Hi Vọng 6-70 tháp đại bác bộc phát từng đạo hỏa diễm vĩ đại, những diễm hỏa diễm này ở trên không trung lướt ngang qua, hễ là Cốt Ưng và Cốt Điều va chạm vào hỏa diễm thì toàn bộ đều thiêu đốt thành than.

Số lượng Cốt Ưng và quạ đen rất nhiều, nên có rất nhiều con vọt tới được đài Hi Vọng, cùng các vệ binh trên đài Hi Vọng đã xảy ra tranh đấu, tuy nhiên rất nhanh đã bị hội đồng mà chết .

Hàng loạt thành vệ binh dũng mãnh hướng về phía tháp Hi Vọng, toàn lực bảo vệ trên mặt đất .

Trên đài Hi Vọng thành vệ binh cũng tổn thất nặng nề, trên người Tác La thành chủ hiện lên một cái quang mang bảo vệ, đem hắn bảo vệ ở bên trong, trường đao vung chém, tiêu diệt mấy con Cốt Ưng và quạ đen đến gần hắn .

“Cơ hội đã tới !” Tiêu Ngự nhìn về phía tháp Hi Vọng, bên kia đã xảy ra chiến đấu dữ dội, toàn bộ các thành vệ binh cảnh giới đang chiến đấu chật vật , bọn họ đã có cơ hội tới đỉnh tháp Hi Vọng, thực hiện ám sát .

“Xông lên được chưa?” 9 đạo ánh mắt tập trung ở trên người Tiêu Ngự.

“Ta lên trước, các người chờ mệnh lệnh của ta.” Tiêu Ngự nói, hướng về tháp Hi Vọng lao đi, tiến vào tháp Hi Vọng.

Sau khi xe ném đá to lớn phá hủy rất nhiều tháp tên, cuối cùng cũng bị 6 Độc Nhân cự nhân phá hỏng hầu như không còn, 6 Độc Nhân cự nhân kia cũng có 1 bị cự thạch bay qua đây đánh trúng , gục trên mặt đất.

Sau khi chiến tranh duy trì suốt hơn 20 phút, các khô lâu binh giẫm qua núi xương cao vút bước trên tường thành, cùng các games thủ trên tường thành đã xảy ra đánh giáp lá cà, ở trên tường thành đánh thành 1 đám toán loạn.

Thuần Kích!

Hơn 10 Thuần Chiến sĩ toàn bộ quát một tiếng, Thuần Kích quét ngang qua, đem mấy chục khô lâu binh từ trên núi xương cạnh tường thành đẩy xuống.

Mấy chục khô lâu binh vây quanh 1 Chiến sĩ 1 trận chém lung tung, Chiến sĩ này đã hét thảm một tiếng, biến thành 1 bộ thi thể.

Sau khi các khô lâu binh xông lên tường thành, tiêu diệt không ít games thủ, giống như sóng thần tràn đến, càng ngày càng nhiều, chạy vào Tác La Thành.

“Tụ Quang tháp, bên phải tọa độ 239, công kích!” Tác La thành chủ vừa truyền đạt xuống thêm một cái mệnh lệnh, thì mũi nhọn toà tháp cao chưa từng công kích đột nhiên phát ra từng chùm ánh sáng to lớn, oanh kích lên nơi tập trung nhiều khô lâu binh ở trên tường thành. Những chùm tia sáng này đối với tường

thành không có bất luận cái tổn hại gì , cũng sẽ không giết chết games thủ, nhưng đối với khô lâu binh và tà ác sinh vật, lại có sức sát thương to lớn . Vô số khô lâu binh ở trong chùm sáng phát ra tiếng kêu thảm thiết, toàn bộ bốc thành mây khói , ngay cả xương cốt cặn bã cũng không còn , các games thủ Thiên sứ liên minh một lần nữa bị lại lỗ hổng, đem khô lâu binh đánh lùi trở về.

Các khô lâu binh vẫn tiếp tục công kích, liên miên không dứt, lại từ đầu đến cuối không có cách nào công vào bên trong thành, Cốt Điều và quạ đen trên không trung tuy nhiều, nhưng từ đầu đến cuối đột phá không được đâm thủng tên chi chít , cho dù Cốt Điều và quạ đen có thể đột phá thủng tên đi nữa , có thể tới tháp Hi Vọng ở trung tâm , số lượng cũng cực kì ít, chúng cũng chỉ miễn cưỡng có thể giết chết 1-2 tên thành vệ quân, còn đối với Tác La thành chủ trên đài không tạo thành được uy hiếp gì cả.

Chiến tranh rơi vào trạng thái giằng co, cần phải phát sinh ra tình huống đặc biệt mới có thể đánh vỡ thế cân bằng.

“Hỡi các con dân của Tác La, hãy cầm lấy vũ khí các người , chiến đấu đi, bảo vệ quốc gia của chúng ta, chân thần Thái Nhĩ Ma Tư sẽ ban cho người các dũng khí, đồng bằng rộng lớn của Ai Lạp Tây Á là quê hương nơi chúng ta lớn lên sinh tồn , hôm nay, chúng ta nên vì nó mà chiến đấu. Nhiều nhất 3 giờ, Sư Thử Kỵ Sĩ đoàn sẽ tới , Sư Thử Kỵ Sĩ đoàn là thiết sư (sư tử sắt) vô địch trên bầu trời, có thể đem những kẻ xâm lược này đuổi ra khỏi vùng lãnh thổ này, thắng lợi sẽ thuộc về chúng ta!” Tác La thành chủ khua trường đao trong tay, lớn tiếng tuyên bố, âm thanh vang vọng ở từng góc của Tác La Thành, giúp phần chấn tinh thần cho các NPC, phát động phản kích dữ dội.

Nghe được Tác La thành chủ nói, Tiêu Ngự tâm bỗng dưng nhảy dựng, trong lời nói của Tác La thành chủ để lộ ra một cái tin tức, thời gian còn lại của đám người Tiêu Ngự là không đến 3 giờ, có lẽ chỉ có 2 giờ thậm chí còn ít hơn nữa !

Đám người Tiêu Ngự nhất định phải mau chóng ám sát xong Tác La thành chủ, để toàn bộ Tác La Thành rơi vào trong 1 mảnh hỗn loạn, quân đội của Tà ác liên minh bên ngoài còn cần một khoảng thời gian nhất định mới chiếm lĩnh được toàn bộ Tác La Thành. Nếu như đến khi viện quân của phe Ai Lạp Tây Á qua đây còn chưa chiếm đóng Tác La Thành được , thì lúc đó khó mà yên thân .

Tiêu Ngự thuận lợi vọt tới đỉnh tháp Hi Vọng, tất cả thành vệ binh đều đã bị điều lên trên đài Hi Vọng, địa phương khác đã không có bất luận cái lực lượng bảo vệ gì.

Tiêu Ngự hướng về mặt trên tháp Hi Vọng nhìn lại, trên đài Hi Vọng 1 mảnh bừa bộn, nơi nơi đều là xác chết, tuyệt đại bộ phận là xác chết của quạ đen và Cốt Ứng , còn có chút ít thành vệ binh trong đó.

Trên đỉnh đầu Cốt Ứng, quạ đen thế công đã hơi hoãn lại, giúp cho các thành vệ quân có thời gian thở được 1 hơi, các thành vệ quân đem xác chết của Cốt Ứng và quạ đen nâng lên, hướng về dưới tháp Hi Vọng ném đi, hơi hơi thu dọn một chút, nhìn thi thể các thành vệ quân phía dưới, lộ ra biểu tình bi ai trầm trọng, đem từng cái xác của thành vệ quân đưa sang 1 bên.

Tiêu Ngự tra một chút, lân cận còn có hơn 200 thành vệ quân, số lượng vẫn còn khá nhiều.

“Các người lên đây đi.” Tiêu Ngự truyền âm cho mọi người nói.

Đám người Chanh sau khi nhận được mệnh lệnh của Tiêu Ngự, ẩn tàng đi vào tháp Hi Vọng, theo cầu thang xoay tròn hướng về phía trước leo lên.

“Báo cáo thành chủ đại nhân, được hoàn phục hồi sinh mệnh bị thiếu hụt !” một tên thành vệ quân đi đến bên cạnh thành chủ, nói.

“Phái 23 người đi bổ sung được hoàn!”

“Vâng!”

1 đội 23 tên thành vệ quân hướng về phương hướng thang lầu đi tới.

“Có 23 tên thành vệ quân chuẩn bị xuống lầu, tiêu diệt toàn bộ bọn họ!” Tiêu Ngự truyền âm kênh tổ đội nói, đem những thành vệ quân này tiêu diệt xong, lực lượng bảo vệ của Tác La thành chủ sẽ càng ít thêm một chút , khi đó càng dễ dàng hơn.

“Được .”

Tiêu Ngự tiến vào trạng tàng hình , nép kín ở bên cạnh thang lầu, 23 tên thành vệ quân từ sát bên người Tiêu Ngự đi qua, hướng về dưới lầu đi đến, dưới lầu có đám người Chanh chặn đường, mặt trên lại có Tiêu Ngự, những thành vệ quân này bị dồn ở đoạn thang lầu hẹp hòi , như thế nào cũng sẽ chạy không thoát .

Tiêu Ngự hướng về phương hướng tháp Hi Vọng nhìn lại, Cốt Ứng và quạ đen lại vừa phát động thêm 1 đợt công kích, vô số Cốt Ứng và quạ đen lao xuống, công kích các thành vệ quân trên đài Hi Vọng.

“Cơ hội tốt, động thủ!” Tiêu Ngự hạ lệnh nói.

Dưới lầu truyền đến vài tiếng kêu thảm thiết, nhóm Chanh đã động thủ , bởi vì trên đài Hi Vọng 2 bên đang chiến đấu kịch liệt, nên thành vệ quân trên đài Hi Vọng không có phát hiện tình trạng lạ của bên dưới thang lầu .

Một tên thành vệ quân hoang mang rối loạn trương trương từ dưới thang lầu chạy đi lên, đoán chừng là chuẩn bị hướng thành chủ báo cáo, có địch tập kích.

Thấy được thành vệ quân kia đến gần, Tiêu Ngự một chiêu Long Tường Thuật đá đi qua, công kích vào bụng tên thành vệ quân kia , giương tay lên cao một cái Tạc Kích xuất ra, đem thành vệ quân kích hôn mê.

Công Kích Tà Ác!

Công Kích Tà Ác!

Tiêu Ngự từng cái Công Kích Tà Ác xuất ra, nhanh chóng tích lũy 10 điểm liên kích, hướng về cái tên thành vệ quân này cấp cho một cái Mạt Hưu, một cái hơn 20.000 giá trị thương tổn từ trên đầu lever 30 tinh anh này bay lên.

Là 1 kích trí mạng a ! Cái tên thành vệ quân này trực tiếp ngã ngửa trên mặt đất.

Mới 1 lát sau, có 1 thành vệ quân khác lại vội vội vàng vàng chạy đi lên, thấy được Tiêu Ngự cùng với xác chết thành vệ quân trên mặt đất, sững sờ một chút.

“Lại một người đi chịu chết .” Tiêu Ngự hướng về thành vệ quân kia nhào tới, một chiêu Đột Thứ đánh trúng cái tên thành vệ quân này, Đột Thứ sinh ra hiệu quả đặc biệt làm cho cái tên thành vệ quân này rơi vào trạng thái tê liệt.

Tiêu Ngự thêm mấy cái công kích đánh ra, cấp cho cái tên thành vệ quân này tất cả các kỹ năng xuất huyết thương tổn, quay người đón nhận một người khác vừa chạy tới.

Tiêu Ngự mở ra Âm Ảnh Khổng Chế, lại mở tất cả trạng thái, công kích trong nháy mắt tăng lên đột ngột, 1 mạch giết xuống, những tinh anh hơn 30.000 huyết lượng này, như thế nào chống đỡ được công kích của Tiêu Ngự? Mới qua 1 lát, dưới chân Tiêu Ngự đã nằm 6 cỗ thi thể.

1 lát sau, Tiêu Ngự và đám người Chanh tụ tập.

“Toàn bộ đã thịt xong .” Chanh Nói.

Tiêu Ngự gật đầu, làm thịt hết tốp thành vệ quân này, thành vệ quân trên đài Hi Vọng sẽ càng ít .

Đám người Số Mệnh đem tất cả chiến lợi phẩm đều thu dọn lên.

Tiêu Ngự hướng về phương hướng tháp Hi Vọng nhìn lại, lại có một ít Cốt Ứng và quạ đen lao xuống đến, tiêu diệt không ít thành vệ quân, trên đài Hi Vọng còn lại hơn 100 thành vệ quân, Cốt Ứng và quạ đen 1 lần nữa bị đánh lui.

“Làm sao bây giờ?”

“Dem xác chết nơi này toàn bộ xử lý đã, nhớ rõ làm sạch sẽ một chút.” Tiêu Ngự trầm mặc sau 1 lát nói.

“Xử lý xác chết làm gì?” Số Mệnh ngăn người hỏi, đám người Chanh cũng khó hiểu nhìn về phía Tiêu Ngự.

“Đừng hỏi vì sao.” Tiêu Ngự nói, giải thích thì thật là phiền toái .

Mặc dù nghi hoặc, mọi người vẫn động thủ làm theo , xác chết những thành vệ quân này bị lôi lên, kéo xuống thang lầu.

“Thành chủ đại nhân, sinh mệnh được hoàn khuyết thiếu, gây ra tổn thất rất nặng nề.”

“Không phải phải người đi lấy rồi sao?” Tác La thành chủ nhíu mày nói.

“Bọn họ còn chưa có trở lại.”

” Bọn đáng chết này, nhất định là bọn họ sợ chết, cố ý kéo dài thời gian. Lại phải 30 người xuống, nếu có người cố ý kéo dài thời gian, giết không tha!” Tác La thành chủ nghiêm nghị nói.

“Vâng.”

30 tên thành vệ quân hướng về phương hướng thang lầu đi tới.

“Các người xuống trước, ta ở nơi này chặn bọn họ.” Tiêu Ngự nói với mọi người.

“Được .” Mọi người hướng về phía dưới thang lầu đi đến, bọn họ không thể không bái phục tài tiên tri của Tiêu Ngự, nếu như 30 tên thành vệ quân kia theo thang lầu đi xuống dưới, phát hiện thang lầu toàn xác chết, chắc chắn có thể sẽ trước tiên lui về báo cáo cho thành chủ, mà bây giờ, xác chết trên thang lầu đã bị dọn sạch sẽ , không có để lại chút dấu vết nào.

30 tên thành vệ quân đi xuống, 1 lần nữa rơi vào giữa đám người Tiêu Ngự giáp công, sau 1 lúc lâu, những thành vệ quân này lần thứ 2 bị đám người Tiêu Ngự dọn sạch .

“1 trận cuối cùng , chuẩn bị sẵn sàng!” Tiêu Ngự nói, hướng về phương hướng tháp Hi Vọng nhìn lại, trên đài Hi Vọng còn lại 6-70 tên thành vệ quân, Cốt Ứng và quạ đen thể công càng thêm mãnh liệt, thành vệ quân tổn thất nặng nề, đã sắp đến lúc có thể phát động một đòn kết thúc .

Tiêu Ngự đang chờ đợi kỹ năng Âm Ảnh Khống Chế tan băng , chỉ cần những kỹ năng này tan băng, là có thể phát động công kích .

Chiến tranh vẫn ở vào trạng thái giằng co, trên không trung Cốt Ứng và quạ đen tập trung công kích đến, số lượng nhanh chóng giảm bớt, nhưng khô lâu binh công thành vẫn không có dấu hiệu giảm bớt , càng hiện ra càng nhiều.

“Giết, Chanh, Kẹo Sa Ngã và ta cùng công kích vị thành chủ kia, đội viên khác đối phó các thành vệ quân còn lại!”

10 cái thân ảnh từ thang lầu lướt ra.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, gia trì Tật Phong Gia Tốc, xông qua 1 đám thành vệ quân, hướng về Tác La thành chủ đánh tới.

Tạc Kích!

Tiêu Ngự một chiêu Tạc Kích hướng về Tác La thành chủ công kích đi, ầm một tiếng, công kích lên trên màn ánh sáng bảo vệ trên người Tác La thành chủ .

Tác La thành chủ: lv 35 tinh anh. Huyết lượng 80.000, Thánh Quang Thủ Hộ 219859/250000

“Thủ hộ ma pháp thật mạnh.” Tiêu Ngự phát hiện ra , cái kỹ năng Thánh Quang Thủ Hộ này cũng là 100% hấp thu thương tổn , lập tức mở ra toàn bộ trạng thái, cùng Tác La thành chủ đánh quần lấy nhau.

Tác La thành chủ công kích không hề mạnh, nhưng phòng ngự lại cao dọa người, trên người mặc toàn bộ đều là cực phẩm trang bị.

Những thành vệ quân kiaphát hiện thành chủ bị công kích, lập tức hướng về bên này vây qua đây.

Sụt sụt sụt , từng đạo huyết quang bắn tung tóe lên, những thành vệ quân này bị đám người Số Mệnh móc lớp , bọn họ chọn những thành vệ quân còn chút hơi tàn, tiêu diệt trước.

Chanh và Kẹo Sa Ngã trước sau đánh về phía thành chủ, 3 người từ các phương hướng giáp công Tác La thành chủ, không ngừng công kích, độ bền của Thánh Quang Thủ Hộ trên người Tác La thành chủ không ngừng điên cuồng tụt xuống.

Bạo Liệt!

Kẹo Sa Ngã một cái đầy năng lượng Bạo Liệt đánh ra, oanh kích ở trên người Tác La thành chủ.

Trên đài Hi Vọng 1 mảnh hỗn loạn, đánh tứ tung, Cốt Ứng và quạ đen trên không trung thấy được tình huống trên đài Hi Vọng, lao xuống, giúp đám người Tiêu Ngự một tay.

Mấy chục con quạ đen bổ nhào vào trên người một tên thành vệ quân, thành vệ quân kia hét thảm một tiếng, huyết nhục mơ hồ ngã trên mặt đất. đám người Số Mệnh cũng đã tiêu diệt được không ít thành vệ quân.

“Giết những thành vệ quân này khen thưởng giá trị vinh quang thật đúng là nhiều a, giết chết một người đã được hơn 60.” Đám người Số Mệnh ra sức dọn sạch thành vệ quân, thấy được những đàn quạ đen và Cốt Ứng kia lao xuống công kích thành vệ quân, khẩn trương xông lên cướp đoạt vinh quang và kinh nghiệm.

Ở dưới công kích phối hợp của Tiêu Ngự, Chanh và Kẹo Sa Ngã, Tác La thành chủ không có nổi cơ hội chạy trốn, chỉ có thể miễn cưỡng vùng vao ngăn cản.

Trên đài Hi Vọng đã xảy ra kịch chiến, bên trong Tác La Thành mất đi chỉ huy, hàng loạt khô lâu binh cuối cùng cũng phá vỡ được tuyến phòng thủ, đem các games thủ đánh cho thất điên bát đảo, giết vào Tác La Thành, tựa như sóng thần tràn tới.

Sau khi chiếm lĩnh được tường thành, Tà ác liên minh gọi ra 2-30 con Thực Thi Quỷ to lớn ở dưới tầng bảo vệ của khô lâu binh, đi tới dưới chân Tác La Thành, những Thực Thi Quỷ này bắt đầu đào khoét đồng đất đá chắn ngang cổng thành, rất nhanh đã đem cổng thành khai mở, hàng loạt khô lâu binh chạy ào ạt vào Tác La Thành, tràn ngập mỗi cái góc ngách trong thành thị.

“Vị Kỵ Sĩ vinh quang!”

“Vị Ai Lạp Tây Á!”

Vô số Kỵ Sĩ cười chiến mã hướng về những khô lâu binh này phóng đi, tiếng “sát” chấn động không trung, 2 bên chạm trán cùng 1 chỗ. Mảng lớn khô lâu binh bị tàn sát, nhưng mà khô lâu binh thì nhiều lắm, bị tiêu diệt nhiều mấy đi nữa cũng có thể bất cứ lúc nào bổ sung qua đây, từng Kỵ Sĩ bị kéo xuống ngựa, chém thành mảnh nhỏ.

Các thành dân của Tác La Thành cũng cầm lấy vũ khí chống cự, nhưng mà sức chiến đấu của bọn họ thậm chí còn thua kém một tên khô lâu binh bình thường, rất nhanh đã bị tàn sát. Toàn bộ Tác La Thành biến thành biển xương trắng.

Những games thủ kia vẫn còn chống cự, bị các khô lâu binh chia cắt thành từng nhóm nhỏ, dần dần từng bước xâm chiếm. (h mới nhớ sao bọn nó không logout nhỉ == không lẽ logout nó phạt à, phạt còn hơn mất đồ - lv a)

Độc Nhân cự nhân khua tay dùng tảng đá công kích những khô lâu binh này, một ít khô lâu binh không ngừng vùng vao chém Đồi chân của Độc Nhân cự nhân, Độc Nhân cự nhân đứng không vững nữa liền quy xuống, nét mặt nặng nề ngã xuống đất, rất nhanh đã bị khô lâu binh bao phủ.

“Thua rồi.”

“Mau lui vào tháp tên!”

Hàng loạt games thủ lui vào tháp tên, tháp đại bác, tử thủ cửa vào tháp tên và tháp đại bác, cho dù thành thị bị công chiếm, những tháp tên và tháp đại bác này vẫn còn đang không ngừng bắn phá, từng đoàn mũi tên, ma pháp quét ngang qua, khô lâu binh trên mặt đất bị đánh dạt một mảng.

Hơn 10 con Thực Thi Quỷ bò đến bên cạnh tháp tên, ra sức đẩy mạnh tháp tên.

” Bắn nhanh lên!”

“Tiêu diệt chúng!”

Cả tháp tên tập trung công kích xuống, đem 3 quỹ bắn tóe lửa . Ở dưới sức độn mạnh mẽ của Thực Thi Quỷ , tháp tên chậm rãi nghiêng.

“Xong rồi!”

Các games thủ ở trong tháp tên kinh hô, tháp tên ầm ầm sụp đổ, biến thành 1 đồng đồ nát, có 1-2 cái games thủ may mắn sống sót, cũng bị các khô lâu binh vây đi lên tiêu diệt.

Các thành vệ quân trên đài Hi Vọng ở dưới công kích của đám người Số Mệnh, bị dọn sạch sẽ .

Tuyệt Sát!

Tiêu Ngự một cái kỹ năng Tuyệt Sát đầy năng lượng(tính để max hoặc full năng lượng mà sợ nhiều a e không hiểu ==) oanh kích lên trên người Tác La thành chủ, đem Thánh Quang Thủ Hộ trên người Tác La thành chủ đánh nát.

Tác La thành chủ nhìn thoáng qua tình cảnh phía dưới, thành đã bị công phá! Tác La thành chủ tức giận đến 2 mắt đỏ rực, nhưng cũng đành chịu, ở dưới giáp công của 3 người Tiêu Ngự, hắn căn bản không có cách nào chỉ huy, tay phải vung đao chém một cái, bức lui Tiêu Ngự.

“Xuất hiện đi , bằng hữu của ta !” Tác La thành chủ quát, 1 con Vương Sư Thứ màu vàng xuất hiện ở trước người của hắn, thân thể Vương Sư Thứ mạnh mẽ bật ra ngoài, đem Chanh và Kẹo Sa Ngã đánh lui lại.

Tác La thành chủ xoay người lên Vương Sư Thứ, chuẩn bị thoát đi.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự một cái Long Tường Thuật đá vào trên người Tác La thành chủ, đem Tác La thành chủ còn chưa ngồi vững vàng ở trên lưng Vương Sư Thứ 1 cước đá ngã lăn xuống.

Vương Sư Thứ nặng nề té rớt ở trên mặt đất, khăn trương bò lên.

Đám người Số Mệnh khăn trương đánh về phía Vương Sư Thứ, đem Vương Sư Thứ gắt gao vây quanh, Chanh và Kẹo Sa Ngã cũng khăn trương ngăn chặn Tác La thành chủ.

Ầm, Kẹo Sa Ngã một cái Tạc Kích đem Tác La thành chủ kích hôn mê, cuối cùng cũng thở được 1 hơi, thiếu chút nữa đã để người này chạy mất.

“Người này không ngờ lại có thể còn Vương Sư Thứ, thâm hiểm thật.”

Vương Sư Thứ thật là sinh vật bậc cao, Sư Thứ gần ngang hàng với Long tộc, mà Vương Sư Thứ thì thực lực cường đại nhất trong tất cả chủng quần Sư Thứ, số lượng cực kì ít. Ở Ai Lạp Tây Á, Vương Sư Thứ chỉ có hoàng gia Kỳ Sĩ đoàn của Ai Lạp Tây Á mới có được , hoặc là có 1-2 công thần lập công trạng nhất định mới có thể được ban thưởng 1 con Vương Sư Thứ.

Vương Sư Thứ phần nộ gầm gừ, thân thể mạnh mẽ độn ra ngoài, đem đám người Số Mệnh đánh bay, vẩy cánh bay lên.

“Tên này công kích mạnh thật.”

“Dĩ nhiên là lever 50 tinh anh mà.”

Đám người Ngưu Tử hơi hơi tránh ra một chút, lever 50 tinh anh bọn họ tạm thời còn chưa đối phó được.

“Trước tiên đem vị thành chủ kia tiêu diệt đã !” Tiêu Ngự quát, một chiêu Đột Tiến đến bên cạnh Tác La thành chủ, lại một chiêu Tấn Kích đâm xuống.

Vương Sư Thứ nhìn thấy chủ nhân bị công kích, hướng về đám người Tiêu Ngự lao xuống, chuẩn bị cứu viện Tác La thành chủ, đúng lúc này 1 đám quạ đen và Cốt Ưng nhào xuống, hàng loạt quạ đen và Cốt Ưng gắt gao vây quanh Vương Sư Thứ, không ngừng mổ lên Vương Sư Thứ, Vương Sư Thứ bị đau gào to, 2 móng ra sức đánh ra 1 trảo, đem vài con quạ đen và Cốt Ưng bóp thành mảnh nhỏ.

Bất kể Vương Sư Thử xua đuổi như thế nào, số lượng Cốt Ưng và quạ đen càng ngày càng nhiều lên , đem Vương Sư Thử gắt gao vây lại , nhất thời trên không trung chỉ còn lại có một đoàn hắc ám , Vương Sư Thử hoàn toàn bị quạ đen và Cốt Ưng bao vây, thậm chí nhìn không ra cơ thể của nó ở chỗ nào nữa , Vương Sư Thử bị đau gào lên thảm thiết, liên tục bị cấu xé .

Bị 3 người điên cuồng công kích đến, Tác La thành chủ huyết lượng cuối cùng chỉ còn lại có hơn 3.000, Tiêu Ngự một cái Bạo Liệt đánh xuống, đem Tác La Thành đánh nhẵn răng.

Hệ Thống: Đoàn đội của người giết chết Tác La thành chủ, thu được 1275 giá trị vinh quang, đội trưởng được cộng thêm 539 giá trị vinh quang, thu được 1028 điểm công trạng.

Hệ Thống: người vì đế quốc làm ra công hiến to lớn, Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ bệ hạ trao tặng người tước vị hầu tước.

“Tước vị thăng cấp .” Tiêu Ngự nhớ rõ sau khi thăng cấp hầu tước có thể đến đông binh Công hội lĩnh một chiếc huân chương thuộc tính không tệ, mang vào một cái kỹ năng vô cùng có ích, hoàn thành nhiệm vụ rồi sau này sẽ đi xem. Nhìn một chút tước vị các đội viên khác, đa số đều là tước vị bá tước, ở trong toàn bộ người chơi coi như đã là vô cùng cao .

Trên không trung truyền đến một tiếng rền rĩ thê lương, Vương Sư Thử cuối cùng không chịu nổi quá nhiều quạ đen, Cốt Ưng công kích, huyết lượng cạn kiệt, từ trên không trung hướng chân tháp Hi Vọng rơi xuống.

“Thu dọn chiến lợi phẩm thôi .”

“Tác La thành chủ tuôn ra thứ gì đó?”

“Để xem nào.” Tiêu Ngự nghi hoặc nói, đem 3 cái vật phẩm rút ra toàn bộ chia sẻ thuộc tính .

Tác La cất giữ - chiến đao bằng ngà voi: cấp Sử Thi. 1 tay, công kích 368-379, tăng tốc độ công kích 32%, 20% xác suất phát động công kích 3 lần (1 lần đánh biến thành 3 nhát = = không x 3 luôn cho rồi), cộng thêm kỹ năng Âm Sát, tạo thành x 5 hiệu quả thương tổn, tiêu hao 300 năng lượng. Yêu cầu class, Chiến sĩ.

Tác La cất giữ - Ác Ma Chi Giác: Tác La giết chết Ác ma thu được chiến lợi phẩm, vật phẩm đặc thù, Dùng để chế tạo không gian đạo cụ.

Tác La cất giữ - Truy Ma chủ thủ: cấp Truyền Thuyết, 1 tay, công kích 103-128, đón đỡ xác suất +5%, tăng tốc độ công kích 21%, 1 hiệu quả hút máu, cộng thêm kỹ năng, Sắc Bén, công kích tăng lên 2 thành. (2/10)

“Lần này không cần cầm tới đổi giá trị vinh quang nữa chứ?” Số Mệnh trưng cầu nhìn về phía Tiêu Ngự, bọn họ nhìn trúng thanh Truy Ma chủ thủ kia, còn 2 cái khác, chiến đao cấp Sử Thi dùng để đổi giá trị vinh quang cũng là quá lãng phí , Ác Ma Chi Giác thì không biết dùng làm cái gì, nhưng loại vật phẩm đặc thù này, đa số nên để dành lại , nói không chừng lúc nào đó lại có thể sử dụng được với.

“Mọi người đưa ra giá đi, giá ai cao hơn là được .” Chanh nói, đây là phương thức phân phối hợp lý nhất , đội viên nhìn trúng Truy Ma chủ thủ rất nhiều, chia là chia không nổi .

“Thứ khác ta không cần, Ác Ma Chi Giác ta lấy, ta ra giá 20.000 kim tệ.” Tiêu Ngự nói, thấy được Ác Ma Chi Giác, hẳn nghĩ tới truyền tống môn trên đảo phỉ thủy kia , lấy lv hiện tại của hắn, đã đến lúc có thể đi phụ bản kia .

Đám người Chanh ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, Tiêu Ngự không cần Truy Ma chủ thủ, bọn họ có thể lý giải, bởi vì Tiêu Ngự có chủ thủ rất tốt , không cần chiến đao, cũng có thể hiểu được. Không biết Tiêu Ngự lấy cái Ác Ma Chi Giác này có chỗ lợi gì mà ra giá cao như vậy, xem bộ dáng là nhất định phải có được. Nhiệm vụ này nếu như không có Tiêu Ngự, căn bản không có cách nào hoàn thành, Tiêu Ngự muốn lấy thứ nào, đám người Chanh cũng sẽ không xấu hổ cùng Tiêu Ngự tranh cướp, huống chi là một thứ căn bản không biết tác dụng là gì.

“Ta không có ý kiến.”

“Ta cũng không có ý kiến.”

Tiêu Ngự chỉ ra 20.000 kim tệ, cầm được Ác Ma Chi Giác. 2 cái thứ khác Tiêu Ngự tự động bỏ qua, sẽ do đội viên khác đưa ra giá, từng đội viên chỉ có thể ra 1 lần giá cả, với lại ai cũng không biết người khác có thể ra cái giá gì.

sau khi ra giá kết thúc, Truy Ma chủ thủ bị Số Mệnh dùng 13.000 kim tệ lấy đi, chiến đao bằng ngà voi bị Kẹo Sa Ngã dùng 70.000 kim tệ mua được.

Sau khi phân phối thu hoạch, Tiêu Ngự nhìn một chút Hệ Thống Nhắc Nhở, vòng nhiệm vụ này đã kết thúc, 1 vòng nhiệm vụ kế tiếp là trợ giúp quân đội của Tà ác liên minh đánh hạ tháp đại bác và tháp tên còn lại.

“Vẫn chưa thể nghỉ ngơi a, nhiệm vụ của chúng ta còn chưa có chấm dứt!” Tiêu Ngự nói.

“Đáng chết, còn có để cho người ta sống hay không.” Số Mệnh oán giận nói.

“Khen thưởng phong phú như vậy, một chút cũng là cần phải mà, người cần phải hô may mắn mới đúng.” Ngưu Tử so với Số Mệnh lạc quan nhiều, vỗ vỗ bả vai Số Mệnh, vừa cười vừa nói.

Quả thật, mấy cái nhiệm vụ này đều là nhiệm vụ quốc gia, ngoài khen thưởng phong phú trong nhiệm vụ ra, khi hoàn thành nhiệm vụ trở lại dòng binh Công hội còn có thể lại nhận được 1 phần khen thưởng nữa, quả thật là vô cùng phong phú, hoàn thành thêm mấy cái nhiệm vụ như vậy, đối với việc tăng thực lực mới có lợi.

Đám người Tiêu Ngự đem một ít vật phẩm thành vệ quân rơi xuống, cũng đều thu dọn một chút, xác nhận không có để sót thứ gì, hướng về dưới tháp Hi Vọng lao đi.

Tới chân tháp Hi Vọng, tình huống bên trong thành làm cho đám người Tiêu Ngự trái lại hít 1 hơi lạnh, toàn bộ Tác La Thành đều là khô lâu binh, trên đường, trong phòng, trên nóc nhà, đều bị khô lâu binh chắn đầy.

353. Chương 355 Bá Vương Ngạnh Thượng Cung

Đám người Tiêu Ngự từ trong tháp Hi Vọng đi ra, tất cả ánh mắt khô lâu binh đều tập trung ở trên người họ.

“Những người kia không phải muốn hướng chúng ta động thủ đấy chứ?” Số Mệnh nhỏ giọng thăm thì nói, nếu như bị những khô lâu binh này chém chết, vậy thì chết quá oan uổng rồi.

Những khô lâu binh này phát hiện ra đám người Tiêu Ngự là người cùng phe Tà ác liên minh, ánh mắt đều dời đi.

Đám người Ngưu Tử, Số Mệnh nhẹ nhõm thở ra một hơi.

“Chia nhau hành động, ta và Kẹo Sa Ngã mỗi người 1 tổ, những người khác 2 người 1 tổ, công kích tháp đại bác.” Tiêu Ngự nói, hướng về 1 tòa tháp đại bác lân cận lao đi.

” ba con sâu Ok.” Mấy người Số Mệnh đều tự tìm cho mình một đồng đội, hướng về tháp đại bác lân cận chạy đi.

” Cửa vào Tháp đại bác đã bị Chiến sĩ ngăn chặn, vào không được!” đám người Số Mệnh nói.

Kiến trúc của tháp đại bác so với tháp tên còn muốn hùng vĩ hơn, tường nhà càng thêm vững chắc, ở khi vô số tháp tên đồng thời bị đập đổ, tháp đại bác lại không hề hao tổn một chút nào, những games thủ Thiên sứ liên minh chạy nạn kia bị nguy hiểm liền tử thủ, phái một ít Chiến sĩ ngăn chặn cửa chính tháp đại bác, kết thành trận thế, phía sau có Mục sư trị liệu, đem những khô lâu binh kia toàn bộ ngăn chặn ngoài cửa, trong khoảng thời gian ngắn, các khô lâu binh căn bản không xông vào nổi.

Tiêu Ngự hơi suy nghĩ, nói: “Dùng chứng thực thành dân!”

Các đội viên mắt sáng lên, bọn họ như thế nào không nghĩ tới thứ này a!

Tiêu Ngự tìm một cái góc ẩn nấp a. Tránh ra khỏi tầm mắt của mấy cái Chiến sĩ Thiên sứ liên minh canh cửa kia. Sử dụng 1 trường chứng thực thành dân. Biến thành bộ dáng Tác La Thành thành dân.

Các khô lâu binh bên cạnh rất buồn bực. Cái tên games thủ Tà ác liên minh này như thế nào đột nhiên biến thành một tên Tác La Thành thành dân. Lấy trí tuệ thấp của chúng. Như thế nào cũng nghĩ không ra vấn đề này. Liền giơ lưỡi liềm trong tay hướng về Tiêu Ngự chém tới.

Tiêu Ngự giơ lên chủy thủ tiêu diệt một ít khô lâu binh. Hướng về phương hướng tháp đại bác phóng đi.

Tiêu Ngự rất nhanh tiến vào tầm nhìn của những Chiến sĩ Thiên sứ liên minh kia.

“Là một tên Tác La Thành thành dân.” (binh dân thành Tác La)

“Cái tên thành dân này rất ngu nha!”

Tiêu Ngự 1 mạch giết khá nhiều khô lâu binh, vọt tới tháp đại bác phía trước.

“Tránh ra để hắn đi vào!” mấy cái Chiến sĩ Thiên sứ liên minh kia lập tức tránh ra 1 con đường, cái tên thành dân trước mắt này là NPC Thiên sứ liên minh, căn cứ theo ý nghĩ thêm người sẽ thêm 1 phần lực lượng , các Chiến sĩ Thiên sứ liên minh đem Tiêu Ngự cho vào tháp đại bác.

Tiêu Ngự tiến vào tháp đại bác, phát hiện tháp đại bác tầng thứ nhất ước chừng có hơn 20 games thủ, quanh đây lấy class Chiến sĩ làm chủ, 5 Mục sư đang chú tâm trị liệu mấy cái Chiến sĩ chặn cửa, thay phiên nghỉ ngơi, như vậy mới không xuất hiện tình huống thiếu ma pháp.

1 con báo săn yếu ớt mất tập trung lên người Tiêu Ngự, phát ra tiếng gầm uy hiếp, lộ ra răng nanh sắc bén.

Tiêu Ngự thâm nghĩ không tốt , bị phát hiện rồi !

Lúc này Thợ săn bên cạnh nhìn về phía Tiêu Ngự, hắn không rõ, vì sao bản thân báo săn lại có thể đem cái tên Tác La Thành binh dân trước mắt này cho là kẻ địch.

Ám Ảnh Không Chế!

Tiêu Ngự mở Ám Ảnh Không Chế, cũng mở ra tất cả trạng thái kỹ năng.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự một cái Long Tường Thuật trúng một người Mục sư trong đó, một cái Công Kích Tà Ác đến đi, sau đó một cái Mạt Hồn, đem Mục sư kia giết chết, không có dấu hiệu dừng lại, lại một chiêu Đột Thử trúng một người Mục sư khác, một cái Phản Thủ Bối Thử - Bối Thử rời tay, sau đó một cái Dịch Cốt, lại tiêu diệt một người nữa.

Lúc này các games thủ Thiên sứ liên minh mới kịp phản ứng.

“Sao lại như thế được, người này là gian tế của Tà ác liên minh.”

“Tiêu diệt hắn!”

Vài đạo mũi tên hướng về Tiêu Ngự bắn thẳng đến, Tiêu Ngự một chiêu Đột Tiến thoát khỏi những công kích này, đến gần một người Mục sư khác, ở trong ánh mắt kinh hoàng của Mục sư, Tiêu Ngự một cái Tạc Kích đem Mục sư kích hôn mê.

Bạo Liệt!

Tiêu Ngự nhao cái trước sau đã tích góp được hơn 90 điểm năng lượng, một chiêu Bạo Liệt đánh xuống, đem Mục sư trực tiếp giết chết.

“Người này quá nhanh!”

Tốc độ của Tiêu Ngự làm cho những games thủ này giương mắt mà nhìn, bọn họ căn bản theo không kịp tốc độ của Tiêu Ngự.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự một chiêu Tật Phong Bộ đã đi tới bên cạnh một người Mục sư khác, một chiêu Tấn Kích đem Mục sư kích hôn mê, mấy cái Công Kích Tà Ác đến đi, một cái Xé Rách, lại tiêu diệt một người nữa.

“4 cháu rồi, còn lại một cháu a !”

Tiêu Ngự ánh mắt tập trung lên người 1 Mục sư cuối cùng, hướng về Mục sư kia vọt tới.

Mục sư hoảng hốt lo sợ lùi về sau.

Bùm , từng đạo ma pháp ở trên người Tiêu Ngự nổ tung, xoá sạch của Tiêu Ngự hơn 600 huyết lượng, Tiêu Ngự không thèm quan tâm, vọt tới bên cạnh Mục sư, một chiêu Phá Cốt Thuật, một cái Xé Rách, sau đó một cái Tuyệt Sát, 1 thoáng đã đem Mục sư giết chết.

Thịch thịch , 2 đạo mũi tên chuẩn xác trúng lưng Tiêu Ngự, một ít ma pháp hướng về Tiêu Ngự bao trùm xuống.

Tiêu Ngự một chiêu Tan Biến ngăn cản hết những công kích này, mở ra < lừa=“” gạt=“” khừu=“” giác=“”>, tạm thời Tiềm Hành, chờ đợi kỹ năng tan băng.

3 Chiến sĩ Thiên sứ liên minh canh giữ ở cửa , sau khi nghe được phía sau truyền đến tiếng đánh nhau, mãi không thấy trị liệu, nhìn lại, choáng váng, 5 Mục sư toàn bộ té trên mặt đất , Tác La Thành thành dân vừa rồi cho vào kia không ngờ lại có thể là gian tế của Tà ác liên minh! Nhưng mà bọn họ hối hận cũng đã muộn .

1 Chiến sĩ phát ra tiếng kêu thảm thiết, bị phần đông khô lâu binh tập trung ở bên ngoài dùng loạn đao chém chết, cửa vào ngay lập tức xuất hiện một cái lỗ hổng, các khô lâu binh như ong vỡ tổ tràn vào, nhằm vào các games thủ phía bên trong công kích đến .

3 Chiến sĩ Thiên sứ liên minh không một ai may mắn thoát khỏi, games thủ khác đang quay người muốn chạy trốn lên trên lầu , lại phát hiện 1 thân ảnh xuất hiện ở cửa thang lầu, tựa như một sát thần, dưới chân đã nằm 3 cỗ thi thể. Đó chính là Tiêu Ngự đang ẩn nấp ở bên cạnh, chiếm cứ thang lầu, chặn trên đường đi của bọn họ.

Chỉ khoảng nửa khắc, những games thủ này đã bị khô lâu binh bao vây, toàn bộ giết chết.

Tiêu Ngự lướt lên trên lầu 2, lầu 2 đều là một ít các Cung tiễn thủ , Pháp sư đủ loại , bọn họ đang ở cửa sổ bắn khô lâu binh trên mặt đất, không chút nào nhận ra Tiêu Ngự đang dần áp sát.

Sau khi Tiêu Ngự móc lớp kích hôn mê mấy cái games thủ, các khô lâu binh giống như thủy triều tràn đê, chen chúc xông lên lầu 2.

Ở dưới sự giúp đỡ của Tiêu Ngự, những khô lâu binh này rất nhanh đã chiếm cứ lầu 2, lầu 3, lầu 4, còn có tầng cao nhất lầu 5, cuối cùng công chiếm toàn bộ tháp đại bác.

Hệ Thống: tổ đội của người giúp đỡ khô lâu binh dẹp xong 1 tòa tháp đại bác, thu được 1305 điểm giá trị vinh quang, đội trưởng được cộng thêm 598 điểm giá trị vinh quang, thu được 198 điểm công trạng.

Tiêu Ngự thành công rút lui , đi xuống lầu, hướng về 1 tòa tháp đại bác khác tiến lên, ở trên đường chạy vội , khi đi qua 1 cửa hàng NPC , Tiêu Ngự thấy được trong cửa hàng bữa bọn rải rác đồ vật, đứng lại bước chân.

Tiêu Ngự tiến vào cửa hàng, khắp nơi tìm 1 lần, mò đến 1 trương bản đồ của Thiên sứ liên minh còn nguyên vẹn.

“Rốt cuộc cũng tìm được .” Tiêu Ngự lau đi tro bụi trên bản đồ, đem bản đồ bỏ vào hành trang.

Hệ Thống: tổ đội của người giúp đỡ khô lâu binh dẹp xong 1 tòa tháp đại bác, thu được 1205 điểm giá trị vinh quang, đội trưởng được cộng thêm 598 điểm giá trị vinh quang, thu được 198 điểm công trạng.

Nhóm của Chanh ở chỗ kia cũng thịt xong 1 tòa tháp đại bác, Ngay sau đó là Kẹo Sa Ngã.

Liên tục dẹp xong 8 tòa tháp đại bác, Hệ Thống truyền đến 1 âm thanh trong trẻo của Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên.

Hệ Thống: người thăng cấp lên Chuẩn tướng, thu được thêm vào 500 huyết lượng, thêm vào 100 điểm thể lực.

Không nghĩ tới sau khi thăng cấp Chuẩn tướng còn có thuộc tính cộng thêm, Tiêu Ngự nhìn một chút huyết lượng bản thân, đã tăng lên tới hơn 4.300 điểm, từ sau khi chuyển chức mỗi khi tăng 1 lever đều được cộng thêm một số huyết lượng nhất định, so với trước khi chuyển chức còn muốn ngưu hơn rất nhiều, hơn nữa trang bị còn cộng thêm nữa, huyết lượng của Tiêu Ngự đã ngang với 1 Chiến sĩ rồi a.

Giáp da là loại hộ giáp đối với phòng ngự công kích vật lý rất thấp, nhưng đối với phòng ngự công kích ma pháp vẫn còn rất cao, bình thường công kích của Pháp sư muốn uy hiếp được Tiêu Ngự là rất khó khăn, tuy nhiên những games thủ như Tiêu Linh, Vân Nghĩa này thương tổn ma pháp cực cao khác hẳn với những người chơi khác thì không tính trong đó.

Tiến vào lever Chuẩn tướng, kế tiếp nên tiến công lever Tướng quân, Tướng quân cần 200.000 giá trị vinh quang, số lượng này hơi bị nhiều a.

“Ta sắp lên Vạn phu trưởng rồi.”

“Ta cũng vậy.”

Chúng đội viên có chút kinh ngạc vui mừng la lên, giá trị vinh quang phong phú làm bọn hần quả thực rất vui sướng, càng thêm ra sức tấn công số tháp đại bác còn lại, dù sao các khô lâu binh cũng không đánh vào được, đám người Tiêu Ngự còn có rất nhiều thời gian.

“Người đã lên Chuẩn tướng?”

“Vừa mới lên.”

Nghe được Tiêu Ngự bình thản đáp, Chanh không nén nổi đô khiết một tiếng, Tiêu Ngự giá trị vinh quang tăng nhanh kinh khủng, nằng thật vất vả mới lên tới lever Vạn phu trưởng, đã rất cao húng, kết quả thấy được Tiêu Ngự lên tới Chuẩn tướng, lại bị đả kích cực kỳ.

Chỉ còn lại có hơn 20 tòa tháp đại bác, các địa phương khác tại Tác La Thành đều đã bị chiếm lĩnh, hơn 20 tòa tháp đại bác này cũng ở dưới công kích của đám người của Tiêu Ngự từng cái từng cái thất thủ hết.

Hệ Thống: người giúp đỡ quân đoàn 6 công chiếm Tác La Thành, thu được 100.000 điểm vinh quang, đội trưởng được cộng thêm 20.000 điểm vinh quang, thu được 3.000 điểm công trạng.

Thấy được Hệ Thống Nhắc Nhở, tất cả đội viên trong Đoàn đội đều bị dọa giật nảy người, trước kia khen thưởng giá trị vinh quang nhiều nhất cũng chỉ hơn 1.000, lúc này đột nhiên tới tận 100.000, cũng khó trách trái tim của bọn hần có phần chấp nhận không nổi.

“100.000 điểm” mọi người thất thanh kinh hô.

Chỉ có Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã là tương đối bình tĩnh, Tiêu Ngự đã nghe nói, giúp đỡ quân đội đánh hạ 1 tòa thôn xóm khen thưởng 5.000 điểm vinh quang, đánh hạ 1 tòa tiểu trấn khen thưởng 10.000 điểm vinh quang, đánh hạ 1 tòa thành thị loại nhỏ khen thưởng 30.000 điểm vinh quang, như vậy đánh hạ 1 tòa trung cấp thành thị khen thưởng 100.000 điểm vinh quang cũng không tính là quá mức. Khen thưởng vinh quang nhiều như vậy, khiến cho mọi người đều không ngoại lệ đều đạt tới lever Chuẩn tướng.

Tà ác liên minh thông báo: quân đoàn 6 công chiếm Tác La Thành.

Tà ác liên minh thông báo: quân đoàn 7 công chiếm Dạ Oanh thành.

Tà ác liên minh thông báo: quân đoàn 3 công chiếm Hi Tô thành.

Tà ác liên minh thông báo: Lạc Lạc thành bị Thiên sứ liên minh công chiếm.

Tà ác liên minh thông báo: La Tổ thành bị Thiên sứ liên minh công chiếm.

Xem ra chiến trường không có điểm dừng, 2 đại liên minh bắt đầu giằng co đánh chiếm thành, không biết 1 cuộc chiến tranh này rốt cuộc tạo nên bao nhiêu Chuẩn tướng, số lượng tuyệt đối sẽ không ít.

Nhìn bảng xếp hạng điểm giá trị vinh quang, Tiêu Ngự đang đứng đầu bảng, tên thứ 2 là 1 Bảng Pháp sư, trị số không biểu hiện, Tiêu Ngự cũng không biết những người khác rốt cuộc có bao nhiêu vinh quang.

“Long Lâm tiểu trấn, quân đội của Tà ác liên minh đã đánh tới đó ?” Thấy được Hệ Thống Nhắc Nhở, Chanh bị kinh hãi nói.

“Đó là nơi nào?”

“1 tòa tiểu trấn lân cận Thánh Quang Thành, ta đã làm 1 lần nhiệm vụ ở nơi đó.” Chanh nói.

Mới sau 1 lúc đã lại hiện ra một cái Hệ Thống Nhắc Nhở.

Tà ác liên minh thông báo: Long Lâm tiểu trấn bị Thiên sứ liên minh đánh chiếm.

“Lại bị đánh trở về .” Tiêu Ngự cười khổ nói, cái này cũng khó trách, Tà ác liên minh chiếm đóng tiểu trấn lân cận Thánh Quang Thành, chắc chắn sẽ khiến Thiên sứ liên minh phản công dữ dội, được một thành lại mất một thành , rất là bình thường , Vong linh đế quốc Địch Nhã, thú nhân đế quốc Thái Thập Lợi Á, địa ngục tộc Khắc Lỗ La Đức đều nhận phải công kích, rất nhiều thành trì cũng bị quét qua.

“Giúp đỡ quân đội chiếm đóng 1 tòa trung cấp thành thị đã khen thưởng 100.000 điểm vinh quang, không biết chiếm đóng đại thành thị hoặc là siêu cấp thành thị sẽ có thể khen thưởng bao nhiêu.” Số Mệnh nhin không được mơ mộng nói.

“Đừng có nằm mơ giữa ban ngày , nhiệm vụ công chiếm đại thành thị, siêu cấp thành thị còn tới phiên người sao ?” Tiêu Ngự cười nói, toàn bộ Ân Trạch Tư đại lục đại thành thị có 20 tòa, siêu cấp thành thị lại càng ít , chỉ có Thú Nhân Vương thành, Vong linh đế quốc vương thành Minh Dạ Thành, Ai Lạp Tây Á Thánh Quang Thành, Tinh Linh chủ thành Ai Phỉ Tư thành, Bồ Lạp Đạt vương thành Ngã Đinh Tư , 5 tòa thành thị này có thể xưng được với siêu cấp thành thị. 25 tòa thành thị kia mỗi 1 tòa đều có ý nghĩa chiến lược cực kỳ quan trọng, lực lượng bảo vệ cũng càng cường đại hơn, 20 tòa đại thành thị toàn bộ đều là siêu cấp cử điểm, 5 tòa siêu cấp thành thị càng là hiếm hoi hơn , là trung tâm chính trị, quân sự của mỗi một đế quốc , nếu như vương thành bị đánh hạ , tất cả games thủ trong nước thuộc tính giảm xuống 1 nửa. Chỉ riêng là một điều này, các games thủ cũng đã phải bán mạng thủ hộ vương thành, nếu như vương thành bị công kích, trong nháy mắt liền sẽ có trên trăm triệu games thủ trở lại vương thành để thủ thành, các thành phố lớn cũng đều có thể mở ra truyền tống phản hồi vương thành chỉ theo 1 hướng duy nhất. Kể từ đó, đánh hạ vương thành là việc khó khăn có thể đoán được. Trừ khi Tà ác liên minh mang toàn bộ liên minh dồn lực tấn công, nếu không căn bản đánh không hết , đến lúc đó, nào còn tiện nghi cho người chiếm công lao?

“Hắc hắc.” Số Mệnh xấu hổ cười.

Phương hướng công thành Tác La Thành, hàng loạt games thủ Tà ác liên minh và NPC tràn vào.

Đám người Tiêu Ngự nhìn nhau, Tiềm Hành tan biến ở trên đường cái, không có ai biết đám người Tiêu Ngự đã từng xuất hiện ở nơi này (có bọn NPC đó), Hệ Thống tuyên bố nhiệm vụ công cộng là bảo vệ cho Tác La Thành , hàng loạt games thủ lộ ra vào mọi chỗ tháp đại bác và tháp tên chưa có bị phá hỏng, một ít NPC thợ thủ công bắt đầu sửa chữa phục hồi tháp tên, NPC quân đội thì bắt đầu bố trí canh phòng toàn bộ Tác La Thành, hàng loạt khô lâu binh bị dời ra ngoài thành, những khô lâu binh này ở khi công thành có thể coi như vật hi sinh, nhưng thủ thành thì lại không có tác dụng gì , bị dời ra ngoài thành, vẫn như cũ chỉ có thể coi như vật hi sinh để tiêu hao quân số phe Thiên sứ liên minh.

Vô số khô lâu binh đem Tác La Thành vây ở trung tâm, bên trong Tác La Thành thì là games thủ và Tà ác liên minh NPC mới tới , kín đáo bố trí canh phòng.

“Chúng ta có tham gia nhiệm vụ này hay không ?” Số Mệnh hỏi.

“Vòng nhiệm vụ thứ 9 còn chưa có tuyên bố, thời gian là 5 ngày sau, nếu như các người đối với cái nhiệm vụ công cộng này có hứng thú mà nói, đã ở tại chỗ cung được, đến lúc đó đừng quên trở về thành lĩnh khen thưởng là được.” Tiêu Ngự nói.

“Vậy còn người?”

“Ta có an bài khác rồi.” Tiêu Ngự nói, vừa rồi hắn thu hoạch được 1 trương bản đồ của Thiên sứ liên minh, tra được vị trí thiên trì trên núi Ốc Thác Tư, hắn muốn tới đó tẩy trừ Thánh Ngôn Chủy Thủ, khôi phục thuộc tính của Thánh Ngôn Chủy Thủ. Thu thập được Ác Ma Chi Giác, Tiêu Ngự còn phải đi đảo Phỉ Thủy 1 chuyến nữa, đi thăm dò phụ bản Mộng Yểm Động kia. Đồng thời, trong Mộng Yểm Động tất cả đều là Ác ma hệ sinh vật, vừa lúc lại có thể dùng đến Thánh Ngôn Chủy Thủ.

Chanh giống như có thâm ý nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, hỏi: “Có cần chúng ta hỗ trợ hay không?”

Tiêu Ngự lắc lắc đầu, nói: “Một mình ta là được rồi.”

“Mọi người ở tại chỗ này tiếp tục làm cái nhiệm vụ công cộng này đi.” Chanh nói.

“Ta đối với nhiệm vụ công cộng không có hứng thú.” Kẹo Sa Ngã lạnh nhạt nói, mở hồi thành quyền trực, hóa thành 1 đạo bạch quang.

” Gia hỏa một chút ý thức Đoàn đội cũng không có.” Chanh thở hỗn hển lẩm nhẩm 1 câu.

Tiêu Ngự cười cười, nói: “Vậy ta đi trước.” Nói xong, Tiêu Ngự hướng về ngoài cửa thành lao vút đi.

“Người này còn đội trưởng không vậy, quá không xứng.” Chanh nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự, nhin không được oán giận 1 câu.

“Mỹ nữ đội phó, chúng ta nên làm như thế nào?” Số Mệnh hỏi, Chanh thực lực gần với Tiêu Ngự, Kẹo Sa Ngã, danh vọng gần với Tiêu Ngự, thường xuyên thay thế Tiêu Ngự chỉ huy chúng đội viên, tự nhiên vì vậy bị cho thành đội phó.

“Tại chỗ đợi lệnh.” Chanh nói.

Tiêu Ngự hướng về phía nam lao vút đi, ngẩng đầu hướng trên không trung nhìn lại, trên bầu trời phía nam xuất hiện vô số điểm đen, sau khi dần dần đến gần, hắn mới nhìn rõ, đó là 1 đội Sư Thử quân đoàn đạt tới mấy chục ngàn người, Sư Thử Kỵ Sĩ trên không trung chiến lực không kém, năng lực hợp tác rất mạnh, mấy chục Sư Thử Kỵ Sĩ thậm chí có thể làm thịt được 1 con Cốt Long, Ai Lạp Tây Á chính bởi vì nhờ có Sư Thử quân đoàn tồn tại, mới luôn luôn chiếm cứ ưu thế bầu trời. Đồng thời Sư Thử Kỵ Sĩ năng lực chiến đấu trên mặt đất cũng không kém, xem ra Tác La Thành gặp nguy hiểm rồi, không biết có thể thủ được hay không.

“Có 1 đội Sư Thử Kỵ Sĩ hướng về Tác La Thành đi tới, nếu như tình huống không ổn, thì kiếm chỗ trốn đi.” Tiêu Ngự truyền âm nói, đó cũng là một loại phương pháp đối đáp, nếu như Tác La Thành bị đánh chiếm, đám người Chanh trước tiên có thể kiếm chỗ trốn, chờ chiến tranh chấm dứt lại rình cơ hội đào thoát.

“Hiểu rồi.” Chanh đáp.

Tiêu Ngự liên tục đi về hướng nam, tiến vào nội địa Ai Lạp Tây Á, gặp phải games thủ Thiên sứ liên minh dần dần trở nên nhiều hơn, đi qua các địa điểm luyện cấp lớn thường xuyên có thể gặp phải chủ nhà, Tiêu Ngự không thể không thận trọng tránh ra, cố gắng không cùng bọn họ tiếp xúc, tốc độ tiến lên bởi vậy trở nên có chút chậm lại.

Khoảng cách tới Thánh Thủy Thiên Trì trên núi Ốc Thác Tư lộ trình còn khoảng trên dưới 3 giờ đồng hồ, Tiêu Ngự 1 mạch chọn nơi hẻo lánh chạy vãi “ấy”.

” Đoạn đường này cũng thật là xa a, đáng tiếc là không có biện pháp cưỡi ngựa.” Tiêu Ngự không nén nổi thầm nghĩ, cưỡi ngựa sẽ rất dễ dàng lộ ra tung tích, rất có khả năng sẽ khiến cho games thủ và NPC phe Thiên sứ liên minh đuổi giết, vì để an toàn, cứ chịu khó chậm một chút cũng không sao.

Nhìn lướt qua trên thảo nguyên vô tận có đủ các loại quái vật, một ít games thủ đang bận rộn thăng cấp, cũng không có cảm thấy được 1 Đạo tặc đi qua ở sát bên người họ.

Qua hơn 1 giờ, phía cuối thảo nguyên, 1 tòa thành trì màu trắng cao vút đứng sừng sững xuất hiện ở trong tầm nhìn của Tiêu Ngự, tường thành cao tới mấy trăm mét, chiếm một diện tích cực kỳ rộng rãi, Tiêu Ngự tra bản đồ một chút.

“Tòa thành thị kia chính là Thánh Quang Thành!” Tiêu Ngự nhìn vào tòa thành trì hùng vĩ xa xa phía chân trời kia, nhin không được thầm khen một tiếng, khí thế tòa thành trì này, ngay cả Minh Dạ Thành

của Địch Nhã cùng với vương thành của thú nhân đế quốc cũng không cách nào so sánh nổi. Thời gian quật khởi của Vong linh đế quốc cùng thú nhân đế quốc ngắn hơn nhiều, thi công đô thành tự nhiên sẽ thua kém tòa thành thị lịch sử lâu đời như Thánh Quang Thành này . Ở thời đại đế quốc Ai Lạp Tây Á, khi Ai Lạp Tây Á thống trị toàn bộ đại lục , từ khi người thống trị Ai Lạp Tây Á bắt đầu tiến hành xây dựng tòa thành thị này, trải qua hơn ngàn năm không ngừng xây dựng thêm, tự nhiên sẽ không phải chuyện đùa a . Về sau đế quốc Ai Lạp Tây Á tan thành mảnh nhỏ, nhưng còn lại cái tên vương quốc Ai Lạp Tây Á này lạc đà gầy còn to hơn ngựa, vẫn là đại quốc kinh tế đứng đầu, gần với cường quốc quân sự Vong linh đế quốc xếp thứ 2, chiếm cứ toàn bộ đất đai phì nhiêu nhất của Ấn Trạch Tư đại lục, ở dưới Ai Lạp Tây Á vương quốc thống trị, Thánh Quang Thành vẫn như cũ không ngừng xây dựng thêm, cuối cùng hình thành nên quy mô như hiện nay.

Mặc dù đã có thể nhìn thấy được Thánh Quang Thành , nhưng muốn từ nơi này đi đến Thánh Quang Thành, còn cần ít nhất hơn 1 giờ nữa . Mà mục tiêu của Tiêu Ngự cũng không phải là Thánh Quang Thành, mà hướng về nam thẳng tiến.

3 giờ sau, Tiêu Ngự cuối cùng cũng đi được tới chân núi Ốc Thác Tư, ngẩng đầu hướng về Ốc Thác Tư nhìn lại, đỉnh núi Ốc Thác Tư phủ kín tuyết đọng, băng tuyết trắng ngần, đường núi dốc ngược , nhìn không ra nơi tọa lạc của Thánh Thủy Thiên Trì. Căn cứ theo bản đồ biểu hiện, Thánh Thủy Thiên Trì ở vào giữa một khe núi , thung lũng 4 mùa ấm áp như xuân .

Tiêu Ngự tiến vào Ốc Thác Tư, chân núi là 1 mảnh phi lao , càng lên cao nhiệt độ không khí càng thấp, dần dần , quái vật gặp phải cũng trở nên nhiều hơn, thỉnh thoảng sẽ gặp phải một ít Tuyết Quái lv 45, may mà số lượng không nhiều lắm, hơn nữa là quái bình thường, Tiêu Ngự đối phó cũng không phải quá khó khăn, trong rừng sinh trưởng rất nhiều dược thảo hiếm thấy, Tiêu Ngự đem gặp được dược thảo nào hiếm thấy đều thu thập hết , thu thập thuật do từ trung cấp đã lên tới cao cấp, nên hiệu suất thu thập lại càng cao.

Ở Ốc Thác Tư qua lại trên đường nhỏ trong rừng cây, tiến vào chính giữa khe núi 2 ngọn núi, không khí xung quanh trở nên ấm áp hẳn lên , từng luồng hơi từ trong giòng suối nhỏ chảy xuống dưới tỏa ra. Nguyên lai con suối này cư nhiên là suối nước nóng , nước suối tỏa ra nhiệt lượng làm cho xung quanh chỗ này không hề có một chút hơi lạnh, ấm áp như xuân.

Tiêu Ngự lấy ra Thánh Ngôn Chủy Thủ, ở trong nước suối cọ rửa một chút , thuộc tính của Thánh Ngôn Chủy Thủ gia tăng hẳn lên , cũng trở nên sáng sủa lộng lẩy hơn rất nhiều, nhưng mà vẫn chưa khôi phục đầy đủ, xem ra vẫn cần phải tới Thánh Thủy Thiên Trì tẩy rửa Thánh Ngôn Chủy Thủ.

Tiêu Ngự hướng về phía trên nhìn lại, có một con đường lên núi thẳng tắp thông tới đỉnh núi, đường đi rất bằng phẳng, nơi này hẳn không có games thủ nào đi lại cả . Tiêu Ngự đem Hắc Long Câu triệu hồi ra, khu động Hắc Long Câu hướng lên núi chạy đi. Hắc Long Câu ở trên đường núi dốc như giẫm trên đất bằng, 1 mạch lướt đi như gió.

Hắc Long Câu chở Tiêu Ngự chạy lên một sườn núi dốc , Tiêu Ngự hướng về phía dưới nhìn lại, chính giữa khe núi là 1 hồ nước trong veo , tản ra một ít hơi nóng, 2 bên hồ nước cổ thụ mọc đầy, phong cảnh như họa, hoa dại khắp nơi, bướm bướm đủ mọi màu sắc bay bay, đẹp không sao tả xiết, tựa như bản thân lạc vào trong truyện cổ tích vậy.

“Nơi này lại ngay cả quái vật bình thường cũng không có a .” Tiêu Ngự cảm thấy bất ngờ, thúc ngựa tới bên hồ, nhảy xuống khỏi Hắc Long Câu, lấy ra Thánh Ngôn Chủy Thủ, đem Thánh Ngôn Chủy Thủ để vào trong hồ nước, trên lưỡi của Thánh Ngôn Chủy Thủ từng làn khí tức màu đen dần dần bị hút ra ngoài, chậm rãi khôi phục sáng bóng.

Hắc Long Câu ở lân cận đi lại, cúi đầu ăn cỏ xanh trên mặt đất, 1 con con bướm đậu ở trên lỗ mũi của Hắc Long Câu, Hắc Long Câu quấy đầu một cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, không ngừng lay động đầu. Con bướm mới chịu vỗ cánh bay đi .

Thấy được màn tình cảnh này, trong lòng Tiêu Ngự dâng lên một loại cảm giác yên bình, rất thoải mái . Đem Thánh Ngôn Chủy Thủ từ trong hồ nước lấy ra, cái gọi là Thánh Thủy này thật ra cũng không có gì khó kiếm lắm , sau khi trải qua thanh trừ, thuộc tính của thanh chủy thủ này cuối cùng cũng đã khôi phục .

Đúng lúc này, phía xa đột nhiên truyền đến một tiếng tuần mã tê rống. Hắc Long Câu bước chân dừng lại, nôn nóng bất an đi đi lại lại, nhanh chân hướng phía xa chạy như điên.

Ở trong lúc chạy như điên, thỉnh thoảng lại dừng một chút, dường như đang đợi Tiêu Ngự đuổi theo nó.

Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, bên kia không biết xảy ra chuyện gì, thứ có thể làm cho Hắc Long Câu không chịu nghe lời, dường như vẫn là lần đầu tiên gặp phải. Hắc Long Câu và tọa kỵ bình thường bất đồng, bình thường tọa kỵ trí tuệ cực thấp, mà Hắc Long Câu lại có gần 50 trí tuệ nhân tạo, mặc dù nó tuyệt đối trung thành, nhưng là vẫn có năng lực suy xét nhất định.

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ đuổi theo, Hắc Long Câu nhanh chân chạy như điên lao đi.

Qua 3 phút, 1 đội ước chừng hơn 30 games thủ Thiên sứ liên minh xuất hiện ở trong tầm nhìn của Tiêu Ngự, phía xa bên bờ sông, đội games thủ Thiên sứ liên minh kia đem 1 tuần mã màu trắng bao vây ở bên trong, dần dần thu chặt vòng vây, con tuần mã màu trắng kia hoảng sợ chậm rãi lùi về sau.

“Con ngựa trắng? Không, giống như không phải ngựa.” ánh mắt Tiêu Ngự dừng ở đầu con tuần mã màu trắng này, nơi đó có sừng nhọn thật dài, cư nhiên là 1 con Độc Giác Thú hiếm thấy.

Độc Giác Thú có được tính là một loại ngựa không? Cái điều này Tiêu Ngự cũng không rõ ràng lắm, tuy nhiên Độc Giác Thú xưa nay đều là tọa kỵ vô cùng cực phẩm, tốc độ di chuyển vô cùng nhanh chóng, NPC chợ đen trên thị trường bán ra với giá cực cao, mỗi con Độc Giác Thú đều phải bán được mấy trăm nghìn kim tệ. Mấy games thủ Thiên sứ liên minh đem con Độc Giác Thú kia bao vây, xem ra cũng không phải muốn giết hết Độc Giác Thú, mà là muốn đem con Độc Giác Thú này bắt thành tọa kỵ.

Hắc Long Câu dừng lại cách những games thủ kia hơn 50m, đi đi lại lại nôn nóng bất an. (ngựa mà cũng biết anh hùng cứu mỹ nhân a)

Nhìn vào Hắc Long Câu, Tiêu Ngự mỉm cười, tên này vẫn còn rất thông minh a, phải biết rằng nếu như xông lên mà nói, chắc chắn đánh không lại những games thủ Thiên sứ liên minh kia. Tiêu Ngự không rõ Hắc Long Câu muốn làm cái gì, chẳng lẽ nó muốn cứu kia con Độc Giác Thú? Có vẻ như Độc Giác Thú và Hắc Long Câu cũng không thuộc về cùng 1 chủng loại, cũng không quan hệ huyết thống gì mà. (ngựa cái nó mới thể chứ huyết thống gì thẳng này dần thế)

Mặc dù trong lòng rất nghi hoặc, nhưng Tiêu Ngự vẫn tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về những games thủ Thiên sứ liên minh kia ẩn nấp đi qua, ở nơi hoang dã tiêu diệt một ít games thủ Thiên sứ liên minh, đối với Tiêu Ngự mà nói, chỉ là sự tình bình thường, cũng không đáng để nói đến.

Tiêu Ngự cho những games thủ Thiên sứ liên minh kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, phát hiện hơn 30 games thủ Thiên sứ liên minh này tuyệt đại bộ phận đều là games thủ đã qua chuyển chức, lever đa số dừng ở 31-32 cấp.

“Bên kia lại có 1 con ngựa đen nữa kia.” 1 games thủ Thiên sứ liên minh chỉ Hắc Long Câu phía xa nói.

“Không cần quan tâm con ngựa đen kia, trước hết cứ tóm con Độc Giác Thú này lại rồi mới nói được.” một người Chiến sĩ mặc toàn thân trang bị cấp Truyền Thuyết nhìn Hắc Long Câu phía xa nói, xem ra, cái tên Chiến sĩ này là đầu lĩnh của những games thủ này.

“Cũng đúng a, 1 Độc Giác Thú là mấy trăm nghìn kim tệ đấy.”

“Con ngựa ô kia giống như so với Độc Giác Thú còn muốn thân tuần hơn a.” 1 Hoả Pháp sư nhện không được nhắc nhở nói.

Các games thủ Thiên sứ liên minh lúc này mới chú ý tới Hắc Long Câu phía xa so với ngựa bình thường rất bất đồng, con Độc Giác Thú trước mắt này so với ngựa bình thường đã muốn cao lớn hơn, nhưng con Hắc Long Câu phía xa kia so với con Độc Giác Thú này cao lớn thân tuần hơn gấp bội.

“Trước tiên bắt được con Độc Giác Thú này, rồi đối phó con ngựa ô kia. Chiến sĩ nhìn vào Hắc Long Câu phía xa, trong ánh mắt hiện lên một tia quang mang cuồng nhiệt, nhưng vẫn coi như tương đối bình tĩnh, hẳn hiểu cần phải làm cái gì trước tiên, tiếp tục hướng về Độc Giác Thú áp sát lại.

“Công kích, trước hết đánh nó tụt gần hết huyết lượng, bằng không sẽ bắt không được nó.”

Từng đạo công kích ma pháp dừng ở trên người Độc Giác Thú, Độc Giác Thú phát ra một tiếng tê mình, cúi đầu dùng đầu mũi nhọn hướng về Chiến sĩ đánh tới, Chiến sĩ khấn trương giữ thuấn đón đỡ.

Ầm một tiếng, mũi nhọn của Độc Giác Thú va chạm trên ở kiên thuấn, chỉ xoá được hơn 100 huyết lượng của Chiến sĩ, Độc Giác Thú chỉ là loại sinh vật tọa kỵ, công kích cực kỳ yếu nhược.

Chiến sĩ không ngừng Thuấn Kích, đánh ra ở trên người Độc Giác Thú, đem Độc Giác Thú đập liên tục lùi về sau, Độc Giác Thú quay người muốn lao ra khỏi vòng vây, lại bị Chiến sĩ bên cạnh cản lại.

Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, tiêu diệt hơn 30 games thủ trước mắt này trái lại có chút khó làm, đối thủ số lượng quá nhiều, với lại tuyệt đại bộ phận đều đã qua chuyển chức, điều này đối với Tiêu Ngự mà nói, càng là một lời khiêu chiến.

Tiêu Ngự dùng Áo Choàng Tàng Hình ẩn tàng tư liệu, cũng thay đổi tướng mạo, mở ra Ẩn Ảnh Bộ, Tiềm Hành đến bên cạnh đội ngũ Mục sư chủ lực, khoảng cách tới Mục sư Thiên sứ liên minh trước mắt vền vền chỉ có trên dưới 1m, Mục sư kia căn bản không có phát hiện ra Tiêu Ngự, đã ngay cả báo sẵn thông thường đều dò xét không đến Tiêu Ngự, chớ nói chi là cái tên Mục sư trước mắt này.

Ở dưới Độc Giác Thú liên tục không ngừng công kích đến, huyết lượng của Chiến sĩ từng chút từng chút đi xuống hết, chỉ còn lại hơn 1 nửa huyết lượng.

3 Mục sư đều có vẻ tương đối nhàn nhã, Mục sư chủ lực kia vung pháp trượng lên, tiện tay cho Chiến sĩ 1 đạo trị liệu.

Ở khi Mục sư chủ lực kia đang chuẩn bị trị liệu cho Chiến sĩ, Tiêu Ngự ra tay, chuyển thủ tay phải ở cái ốt Mục sư kia ra sức đâm xuống.

Mục sư đang lúc phóng ra trị liệu, nào ngờ tới có games thủ đối địch đột nhiên Thâu Tập? Chờ khi hắn cảm giác được có người đánh lên, đã không còn kịp nữa rồi.

Tiêu Ngự Thâu Tập chuẩn xác trúng Mục sư, đem Mục sư kích hôn mê, sau khi thêm mấy cái Công Kích Tà Ác, một cái Mạt Hồn, đem Mục sư kia giết chết.

“Có người móc lớp!” Mấy cái games thủ xung quanh phát hiện Tiêu Ngự, hốt hoảng la lên.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự một cái Long Tường Thuật đá vào trên người một Mục sư khác, một chiêu Phản Thủ Bối Thứ - Bối Thứ xuất ra (liên hoàn kỹ đó), sau đó tung ra một chiêu Dịch Cốt, tiêu diệt Mục sư kia. một người Mục sư khác thấy được Tiêu Ngự nháy mắt tiêu diệt 2 Mục sư, hiểu được mục tiêu của Tiêu Ngự tiếp tới là hắn, quay người muốn chạy trốn, Tiêu Ngự một cái Đột Thủ tránh hết ma pháp vừa bay tới, chuẩn xác trúng Mục sư kia, sau đó một chiêu Bạo Liệt đem Mục sư kia trực tiếp giết chết. (nổ chết)

Động tác của Tiêu Ngự không thể theo kịp, không chút nào dài dòng, sau khi đem những Mục sư này tiêu diệt toàn bộ, các games thủ bên cạnh mới kịp phản ứng, từng cái ma pháp rời tay, công kích tới Tiêu Ngự. Tiêu Ngự mở ra kỹ năng Ẩn Ảnh Không Chế, chống đỡ được mấy cái ma pháp, đánh về phía 1 Băng Pháp sư, trong nháy mắt xoá sạch quá nửa huyết lượng của Băng Pháp sư.

Thánh Quang Trị Liệu!

Thánh Kỵ Sĩ cho Băng Pháp sư một cái trị liệu, Băng Pháp sư bị Tiêu Ngự đánh cho chỉ còn chút hơi tàn huyết lượng trong nháy mắt phục hồi đầy trở lại.

“Sao có thể thế được, 3 Mục sư đều bị tiêu diệt cả!”

Đột nhiên gặp phải tập kích, cái đội ngũ này lập tức rối loạn, những Chiến sĩ kiaphát hiện tình huống nguy cấp phía sau, mở ra Xung Phong, hướng về Tiêu Ngự xông tới.

Độc Giác Thú đang bị vây tê mình một tiếng, mở ra 4 vó, hướng ra phía ngoài phóng đi, đem một ít games thủ đâm cho người ngã ngựa đổ, lao ra khỏi vòng vây, hướng về phía xa chạy như điên.

Những games thủ này dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, để Độc Giác Thú chạy thoát mất, trở mắt nhìn Độc Giác Thú cười gió mà đi, đã đuổi không kịp nữa rồi.

Mấy Chiến sĩ hướng về Tiêu Ngự vây qua đây, xông tới vị trí của Tiêu Ngự, khiến cho Tiêu Ngự không có cách nào đối với các Pháp sư xuất ra công kích .

“Đức lỗ y đâu , dùng hồi sinh đi !”

1 Đức lỗ y chạy tới, dùng ma pháp hồi sinh đem Mục sư hồi sinh lại, đem Mục sư vừa sống lại bảo hộ ở bên trong, cho Mục sư một cái trị liệu, đem huyết lượng của hồi phục lại đầy cột.

Mục sư, Đức lỗ y, Thánh Kỵ Sĩ đồng loạt trị liệu cho các games thủ bị công kích phía trước, Tiêu Ngự công kích có hạn, một người cũng gặm không được, một cái Tuyệt Sát đầy năng lượng, đem 1 Hoả Pháp sư giết chết.

“Độc Giác Thú chạy mất rồi!”

“Móa.”

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh chửi mắng , đem tất cả cơn tức đều dồn lên trên người Tiêu Ngự, thề muốn đem Tiêu Ngự tiêu diệt, 1 mảnh ma pháp ào ào ập đến.

Cái Đoàn đội games thủ Thiên sứ liên minh này mặc dù hỗn loạn, nhưng sức chiến đấu cũng không giảm, với lại Mục sư chủ lực vừa được hồi sinh , Tiêu Ngự muốn tiếp tục cùng cái đội ngũ hơn 30 người này đối kháng, quả thực là quá khó khăn .

Tiêu Ngự không cam lòng nhìn thoáng qua mấy games thủ Thiên sứ liên minh, mở ra Tật Phong Bộ, Tật Phong Gia Tộc, tan biến ở tầm nhìn của mấy games thủ Thiên sứ liên minh.

Tiêu Ngự hướng ra phía ngoài lao đi, lúc này mới ý thức được, Đoàn đội games thủ sau khi chuyển chức cùng Đoàn đội games thủ trước kia có khác biệt rất lớn . Trước kia Tiêu Ngự chỉ cần tiêu diệt Mục sư, là có thể chậm rãi đem những games thủ khác làm thịt hết, mà bây giờ, Đức lỗ y sau khi chuyển chức còn có thêm kỹ năng tái sinh, nói cách khác, Tiêu Ngự nhất định phải tiêu diệt tất cả Đức lỗ y và Mục sư trong Đoàn đội đối phương, mới có thể bảo đảm đối phương không còn kỹ năng tái sinh, với lại sau khi chuyển chức năng lực trị liệu của Thánh Kỵ Sĩ cũng gia tăng rất nhiều, cứ như vậy, một người PK một cái Đoàn đội là khó càng thêm khó. Tiêu Ngự bây giờ muốn tiêu diệt một cái Đoàn đội games thủ thực lực yếu kém thì còn có thể, nhưng tiêu diệt một cái Đoàn đội games thủ đã chuyển chức, như vậy đã có phần hữu tâm vô lực .

Tiêu Ngự quay người rời đi, các games thủ Thiên sứ liên minh phía sau giận muốn nổ tung , bởi vì tên Tiêu Ngự này xuất hiện, đã đem Độc Giác Thú mà bọn họ dày công vây bắt làm thất bại, Đức lỗ y và Thợ săn muốn đuổi theo, lại phát hiện đã mất đi tung tích của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự quay đầu, phát hiện không thấy Hắc Long Cầu đâu nữa , căn cứ tâm linh cảm ứng giữa chủ tớ, hướng về chỗ Hắc Long Cầu lao đi. (ngựa vì sắc quên chủ , chủ lại phải đi tìm ngựa a ... ngược đời vãi)

Hướng phía trước chạy tiếp ước chừng 2 phút, cuối cùng ở một chỗ cạnh bờ sông phát hiện ra Hắc Long Cầu, con Độc Giác Thú kia không ngờ lại có thể cũng ở đó , Tiêu Ngự lúc này mới có cơ hội dò xét con Độc Giác Thú trước mắt này, Độc Giác Thú toàn thân trắng như tuyết, trên đầu có chiếc sừng xanh biếc như bạch ngọc, thon dài rắn rỏi, trên cổ được 1 bộ lông trắng như tuyết bao trùm (chắc là bờm) , xem ra rất được, đáng người chỉ so với Hắc Long Cầu thấp nhỏ hơn một chút, nhưng cũng đã là vô cùng thần tuấn.

Độc Giác Thú cúi đầu nức nở, nghiêng người muốn chạy, Hắc Long Cầu thân thể mãnh liệt hơi nghiêng, va chạm ở trên người Độc Giác Thú, Độc Giác Thú bị đung cho lui lại mấy bước, vẫn còn muốn chạy, nhưng lập tức bị Hắc Long Cầu ngăn trở.

“Tên này muốn làm cái gì?” Tiêu Ngự không nén nổi thâm nghĩ, đầu Độc Giác Thú kia dường như là còn muốn chạy, Hắc Long Cầu lại ngăn trở, không cho nó đi. (nó tính cường ... à Q_Q theo ngôn từ trung quốc còn gọi là SM – dâm bao đó nha)

Độc Giác Thú nhát gan lui lại mấy bước, Hắc Long Cầu ở bên cạnh Độc Giác Thú diều võ dương oai đi qua đi lại . Thân thể Độc Giác Thú run rẩy không dám nhúc nhích.

Hắc Long Cầu đi đến bên cạnh người Độc Giác Thú, móng trước đột nhiên cao cao giơ lên, cưỡi đến trên người Độc Giác Thú. Độc Giác Thú ngay lập tức kinh hoàng như thổ, hướng phía trước chạy vội ra ngoài,

Hắc Long Câu móng trước rơi xuống đất, lập tức đuổi theo, đem Độc Giác Thú ngăn lại.

Thấy được động tác của Hắc Long Câu, Tiêu Ngự sắc mặt khê biến, buột miệng nói: “Cầm thú.” (ta nói ngay mà , ở đâu ra nó cứu miễn phí)

Tiêu Ngự giờ mới hiểu được, Hắc Long Câu là muốn đổi với Độc Giác Thú, Bá Vương Nganh Thượng Cung!

“Ta còn tưởng rằng tên kia tại sao phải nhiệt tình giải cứu Độc Giác Thú như vậy, nguyên lai là có nhu cầu sinh lý .” Tiêu Ngự sờ sờ cái mũi, dở khóc dở cười, con sắc ngựa này.

Độc Giác Thú bị Hắc Long Câu ngăn trở, hoảng sợ lui lại 2 bước.

Hắc Long Câu dần dần đến gần Độc Giác Thú, đem Độc Giác Thú bức bách đến cạnh gốc cây (giống người thế ><),=“” lần=“” thứ=“” 2=“” giờ=“” lên=“” móng=“” trước,=“” cười=“” lên=“” trên=“” lưng=“” độc=“” giác=“” thú=“” .=“” (=“” xxx=“” thú=“”>

Độc Giác Thú hoảng hốt lo sợ, nhưng phía trước mấy cây đại thụ chặn đường đi của nó, không có cách nào chạy đi, Ngay sau đó phát ra một tiếng bi thiết.

(Lời tác giả : vì sợ bị xxx quá , lược bỏ bớt 5.000 chữ.) (bố này lắm trò thật , tả được cả ngựa “dậm bao” à nha , dịch xong chương này nể thằng cha nay luôn – đọc bao nhiêu truyện rồi mà lần đầu tiên mới đọc được thể loại xxx “dã man” như thế a .)

Tiêu Ngự ở bên cạnh nghịch chủ thủ, nghe được Độc Giác Thú hí lên một tiếng, cười khở không thôi, chuyện xấu hổ như vậy, hẳn vẫn là lần đầu tiên gặp được.

354. Chương 356 Thành Thị Hải Tộc

“Gia hỏa này vẫn còn chưa xong sao.” Tiêu Ngự có phần phát hỏa. Đã hơn 20 phút trôi qua , nhìn chủ thủ sáng loáng trên tay. Thật sự muốn tiến lên cho Hắc Long Câu 1 đao. Xem như là thay trời hành đạo . Oán giận một chút. Cuối cùng chỉ có thể hít 1 hơi cố bình tĩnh lại . Không tình nguyện tiếp tục chờ đợi .

Ban ngày ban mặt. Cường gian dân nữ con nhà lành. Tên này thật không coi vương pháp ra gì . Chỉ là cùng Hắc Long Câu nói vương pháp. Có phần đàn gảy tai trâu a. Theo lý thuyết Độc Giác Thú cũng là sinh vật bậc cao. Thì công kích cũng phải rất mạnh mới đúng . Nhưng mà vì sao con Độc Giác Thú giống cái kia nhìn thấy Hắc Long Câu. Lại biểu hiện nhất gan như vậy. Một chút cũng không dám phản kháng ngược lại đã bị Hắc Long Câu cường gian ?

Có lẽ là bởi vì Hắc Long Câu cấp bậc rất cao . Nghĩ lại cũng đúng. Hắc Long Câu bản thân là tọa kỵ của Thú Nhân Tiên Tri . Tự nhiên cũng sẽ có điểm không tầm thường .

Qua hồi lâu. Hắc Long Câu phát ra một tiếng hí dài. (đúng là xxx như ngựa a =,=)

Tiêu Ngự sắc mặt cổ quái. Tên này cuối cùng cũng kết thúc. Thật sự muốn 1 đao chém nó. Lại làm hại bản thân phải ở chỗ này chờ lâu như vậy.

1 lát sau. Hắc Long Câu khí phách ngẩng đầu hướng về Tiêu Ngự bên này đi tới.

Tiêu Ngự đang chuẩn bị cốc Hắc Long Câu 1 nhát . Lại phát hiện con Độc Giác Thú kia nhu thuận đi theo ở phía sau người Hắc Long Câu. Trong con người còn ngấn lệ long lanh. Tựa như một tiểu tức phụ bị ủy khuất .

Hắc Long Câu dường như là cảm giác được sự phẫn nộ của Tiêu Ngự , dường như lấy lòng dùng đầu ở trên đùi Tiêu Ngự không ngừng kì kèo.

Ánh mắt Tiêu Ngự dừng ở trên người Độc Giác Thú. Độc Giác Thú bộ dáng nhu thuận. Làm hắn có chút giật mình. Không thể nào. Tên này đem đối phương “ hấp diêm “ trái lại . Kết quả lại đem con Độc Giác Thú này đem về theo ?

Nếu như thật sự là như vậy. Dù là khiến cho Tiêu Ngự chờ thêm 20 phút nữa cũng vui vẻ nguyện ý.

Con Độc Giác Thú này mặc dù so với Hắc Long Câu hơi nhỏ hơn một chút. Nhưng so sánh với ngựa bình thường. Lại là lớn hơn không ít. Cũng xem như là 1 tọa kỵ tốt. Với lại con Độc Giác Thú này toàn thân trắng như tuyết. Tựa như bạch ngọc. Không có một chút tạp chất. Nhìn vô cùng xinh đẹp. Không trách được Hắc Long Câu đối với nó “1 mảnh chung tình”.

Độc Giác Thú sợ hãi nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Cùng Tiêu Ngự vẫn duy trì 1 khoảng cách.

con Độc Giác Thú này thuộc tính tuyệt đối sẽ không quá kém, đúng lúc Triệu Lam Hình thiếu hụt 1 tọa kỵ. Nàng cười nó vẫn còn hơn dùng tọa kỵ bình thường mua từ cửa hàng NPC. Chỉ là không biết Hắc Long Câu đối với Độc Giác Thú có bao nhiêu lực khuất phục có thể khiến cho nó để nhân loại ngồi lên hay không.

Tiêu Ngự hướng về Độc Giác Thú đi đến. Độc Giác Thú khấn trương lui lại mấy bước. 1 bộ dáng e ngại.

Hắc Long Câu ngoảnh đầu phát ra tiếng phì phì trong mũi. Rất táo bạo tiêu sái.

Độc Giác Thú thấy thế ủy khuất đi tới bên cạnh Tiêu Ngự. Bộ dáng làm cho người ta thương xót.

Tiêu Ngự đưa mắt nhìn Hắc Long Câu bên cạnh. Khá lăm. Bản lĩnh không nhỏ a. Hắc Long Câu làm như biết Tiêu Ngự đang suy nghĩ gì đặc ý lắc lư cái đầu.

Tiêu Ngự đem Độc Giác Thú thu vào không gian tọa kỵ.

Hệ Thống: người thu phục Độc Giác Thú (Chưa nhận chủ).

Tiêu Ngự mở thuộc tính của Độc Giác Thú nhìn một chút.

Độc Giác Thú (giống cái) :

Loại hình: Tọa kỵ.

Phẩm chất : xxx. (Dịch Giả : = = lỗi convert)

Trí tuệ 35 (hoặc là 3 – do lỗi thông cảm)

Năng lực thiên phú: Độc Giác Công. Công kích 136-150.

Sau khi cưới tốc độ di chuyển +xx%(lấy tốc độ di chuyển cơ bản làm mốc)

Sinh mệnh giá trị xxxx (mệ đoạn này lỗi hết có gì anh em chịu khó đợi đoạn sau mà tìm hiểu thêm vậy =,.=)

Sinh mệnh khôi phục mỗi giây 5%. Sau khi chết có thể gọi về lần nữa. Nhưng sẽ ở vào trạng thái suy yếu.

Độc Giác Thú phẩm chất có chút vượt ra ngoài dự đoán của Tiêu Ngự. Tốc độ di chuyển thậm chí so với Hắc Long Câu còn phải nhanh hơn, mặc dù không giống Hắc Long Câu cổ thể thăng cấp, nhưng cũng đã là vô cùng không tệ rồi. (vớ vẩn sau này còn có siêu cấp ngựa con ý chứ)

Không thể không nói. Con Hắc Long Câu này thật là có chút vương khí không ngờ lại có thể thu phục được một sinh vật như Độc Giác Thú.

(Một bóng trong người đánh khắp thiên hạ)

Tiêu Ngự trong lúc vô ý đưa mắt nhìn thuộc tính của Hắc Long Câu. Phát hiện thuộc tính của Hắc Long Câu đã xảy ra biến hóa kinh người. Chẳng lẽ do “nam hài” biến thành ” đàn ông” nên được cộng thêm thuộc tính ? (2’ vãi lúa)

Hắc Long Câu:

Loại hình: tọa kỵ.

Lever: lever 3. Cần nuôi nắng.

Loại người trí xx (lại lỗi)

Năng lực học tập 10 .

Năng lực thiên phú 10 .

Thể lực 60

Sau khi cưới đi tốc độ di chuyển +xx% (lấy tốc độ di chuyển cơ bản làm mốc)

Sinh mệnh xxxx

Sinh mệnh khôi phục mỗi giây 5%. Sau khi chết có thể triệu hồi ra lần nữa. Nhưng sẽ rơi vào trạng thái suy yếu.

Kỹ năng: Phi Tốc . Sau khi thi triển kỹ năng Phi Tốc. Tốc độ di chuyển tăng 50%. Cần thể lực tiêu hao. Duy trì thời gian nửa giờ đồng hồ. Kỹ năng đóng băng 2 ngày.

Thiên phú thuộc tính: Long Uy (âm uy mới đúng =,=). Đối với tất cả sinh vật hệ dã thú nảy sinh hiệu quả uy hiếp nhất định.

Phi Thiên : Có thể trong khoảng thời gian ngắn bay vọt lên . Có thể bay xa 10m.

Ngoài sau khi thăng cấp thuộc tính được cộng thêm ra. Còn thêm 2 hạng mục kỹ năng đặc biệt. một cái là Long Uy. Đối với tất cả sinh vật hệ dã thú nảy sinh uy hiếp nhất định. Xem ra tên này chính là dùng hạng mục thiên phú này chế ngự Độc Giác Thú . Còn đến tột cùng là chế ngự như thế nào. Cái này không cần phải tìm hiểu kĩ . Khi Hắc Long Câu thăng cấp . Tiêu Ngự còn đang khấn trương PK. Không chú ý tới Hắc Long Câu thăng cấp khi nào .

Ngoài Long Uy ra. Còn có kỹ năng Phi Thiên. Đó là lúc Tiêu Ngự lần đầu thấy Hắc Long Câu . Nó là 1 con siêu cấp tinh anh. Có thể bay trên trời. Cho nên đối với việc sau khi Hắc Long Câu thăng cấp lấy được hạng mục kỹ năng thiên phú này. Tiêu Ngự thật không có cảm thấy bất ngờ lắm.

Hắc Long Câu. Tên như ý nghĩa. Tọa kỵ này đã có một ít thiên phú của rồng . Cũng đã có một ít thiên phú của ngựa. Mà Hắc Long Câu khi đối phó với Độc Giác Thú . Bộ phận thiên phú của rồng kia cuối cùng cũng thức tỉnh a. Sử dụng Long Uy mới đưa Độc Giác Thú chế ngự được . Đã ngay cả Tiêu Ngự cũng phải phục con sắc ngựa này. Bản thân nó thăng cấp không nói. Còn đưa tới thêm 1 cực phẩm tọa kỵ.

Cứ nghĩ đến bộ dáng nhu thuận của Độc Giác Thú. Tiêu Ngự lại cảm thấy buồn cười. Chuyện này quả thực quá kỳ diệu . Nhịn không được muốn cười to lên mấy tiếng .

“Tiểu Nhị. Đi thôi .” Tiêu Ngự ngồi trên lưng Hắc Long Câu . Vỗ lưng nó một cái . Hắc Long Câu giống như tên rời cung. Bắn ra ngoài như gió.

Tiêu Ngự cười Hắc Long Câu ở bên hồ chạy như bay.

“Là con ngựa ô vừa rồi!”

“Vây lấy nó!”

“Lập tức gọi người!”

“Là tiểu tử vừa rồi kia. Con ngựa ô này là của tiểu tử kia !”

1 đám các games thủ Thiên sứ liên minh thấy được Tiêu Ngự thúc ngựa xông đi .Ồn ào la lên. Tiêu Ngự phóng đi với tốc độ quá nhanh , mắt thấy Tiêu Ngự đã lao đến. Mấy Chiến sĩ phía trước 1 bên cử thủ. 1 bên liên tục lui về sau.

“Lúc này cũng biết sợ rồi hả .” Tiêu Ngự trêu ghẹo Hắc Long Câu nói. con sắc ngựa này vừa rồi còn công tác hơn 20 phút cơ mà .

Hắc Long Câu lắc đầu một cái phát ra tiếng phì phì trong mũi. Làm như bày tỏ thái độ không cam lòng. Nó có trí tuệ không thấp. Đã có thể nghe hiểu lời Tiêu Ngự nói. Nhìn thấy đã muốn dưng vào những games thủ kia . Chân sau đạp mạnh . Phi Thiên !.

Tiêu Ngự chỉ cảm thấy thân thể nhẹ bẫng . Hắc Long Câu bay lên giữa trời từ đỉnh đầu mấy games thủ Thiên sứ liên minh bay qua. Sau khi bay hơn 10m mới vũng vàng rơi xuống . Trong sơn đạo quanh co lướt gió mà đi.

Các games thủ Thiên sứ liên minh cũng nhìn vào phương hướng Tiêu Ngự tan biến . Từng người há to miệng về mặt khó tin.

“Cái loại ngựa gì vậy ?”

“Nhìn tốc độ di chuyển này. Ít nhất gia tăng 80% rồi. Còn bay được nữa .”

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh giữa lúc thất thần . Tiêu Ngự đã tan biến ở tầm nhìn của bọn họ.

Bởi vì khoảng cách tới Minh Dạ Thành quá xa Tiêu Ngự không có biện pháp sử dụng hồi thành quyền trực lại không dám ở ranh giới Thiên sứ liên minh thúc ngựa chạy như điên. Nên đem Hắc Long Câu thu vào. Dùng Tật Phong Bộ chạy trở về Minh Dạ Thành .Chờ Tiêu Ngự chạy trở về đến Minh Dạ Thành thì trời đã tối rồi.

“Các người bên kia thế nào rồi ?” Tiêu Ngự phát tin nhắn cho Chanh hỏi.

“Tác La Thành tạm thời vẫn còn bảo vệ được . Nhưng quân đội giữ thành cũng rất bị thảm còn phải cố gắng sống sót đến ngày mai chờ viện quân đến .” Chanh cảm phần nói. Sớm biết cái nhiệm vụ này lãng phí thời gian như vậy. Nàng cũng sẽ không làm .

” Trong Tác La Thành còn bao nhiêu games thủ sống sót?”

“Còn lại mấy trăm người .”

“Kiên trì tới cùng. Vị tất đã không được khen thưởng tốt .” Tiêu nói.

“Người đây không phải đang an ủi ta đấy chứ ?” Chanh sửng sốt. Hỏi.

“Người thấy ta đang an ủi sao ?” Tiêu Ngự buồn cười nói.

“Vậy thì tốt rồi.” Chanh tinh thần rung lên. Lấy sự miễn cảm của Tiêu Ngự đối với nhiệm vụ . Hắn nói có khen thưởng không tệ. Thì tuyệt đối sẽ không sai được.

Tiêu Ngự mở bảng xếp hạng lever. Trên bảng lever nhóm người Phong Dã đã lên tới lv 40 . Bọn họ vẫn còn ở bên kia thăng cấp. Hôm nay cũng đã muộn ,Tiêu Ngự vừa lúc có thể đi tăng điểm kinh nghiệm.

Hốc xong cơm sáng. Tiêu Ngự đến dong binh Công hội lĩnh khen thưởng nhiệm vụ. Ngoài điểm kinh nghiệm ,công trạng và giá trị vinh quang ra. Nhiệm vụ còn khen thưởng 2 cuốn sách kỹ năng.

Tiêu Ngự nhìn một chút 2 sách kỹ năng này.

Sách kỹ năng: không biết. kỹ năng cấp Truyền Thuyết. Yêu cầu lever 50.

Sách kỹ năng: không biết. kỹ năng cấp Truyền Thuyết. Cần lever 60.

Không biết rốt cuộc là cái kỹ năng gì. Bây giờ còn chưa dùng được. Tiêu Ngự chỉ có thể trước hết thu vào. Hướng Phong Ma Cốc lướt đi như gió. Lấy năng lực của hắn . Ban đêm tiến vào Phong Ma Cốc cũng không có bất cứ vấn đề gì.

“Ta đến Phong Ma Cốc rồi . 1 lát nữa sẽ tới chỗ các người.” Tiêu Ngự truyền âm cho Phong Dã nói.

“Nhiệm vụ làm xong rồi sao ?” Phong Dã hỏi

“Hoàn thành 2 vòng. Lấy được phần thưởng không tệ .” Tiêu Ngự nói.

“Cái khen thưởng gì thế?”

“100.000 vinh quang. Vừa thăng lên Chuẩn tướng. Sắp thăng cấp Tướng quân .” Tiêu nói.

“Di . Nhiệm vụ nào khen thưởng 100.000 vinh quang?” Phong Dã giật mình hỏi.

“Giúp đỡ Tà ác liên minh dẹp xong 1 tòa trung cấp thành thị.” Tiêu Ngự trả lời.

“Nguyên lai là nhiệm vụ công thành. Khó trách. Thăng cấp Chuẩn tướng có cái khen thưởng gì thêm vào không ?”

“500 huyết lượng. Còn có điểm giá trị thể lực. Coi như không tệ.”

Đang khi nói chuyện. Tiêu Ngự đã tiến vào nơi hình dáng như cái miệng bình kia. Các games thủ xung quanh vẫn còn đang tiếp tục giết quái.

Tiêu Ngự cùng đám người Phong Dã tổ đội . Ngồi ở trên tảng đá bên cạnh nghỉ ngơi.

”Ngươi hôm nay không đi làm sao ? Tiêu Ngự nhìn về phía Triệu Lam Hình. Hỏi.

“Trong bệnh viện vừa chuyển tới 2 bác sĩ. Rất chán ghét. Ta đã từ chức rồi . Sau này ta nhờ vào người nuôi đó .” Triệu Lam Hình cười mỉm nhìn về phía tiêu.

Triệu Lam Hình chỉ là nói đùa. Nếu như là luận bàn tiền tài. Tiền trong tay Triệu Lam Hình có lẽ nàng tiêu vài đời cũng xài không hết.

“Rất vinh hạnh . Bằng lòng vì Triệu nữ sĩ cống hiến sức lực.” Tiêu Ngự cười .

Triệu Lam Hình mỉm môi cười cười.

“Vừa kiếm được 1 tọa kỵ. Là con Độc Giác Thú. Phỏng đoán ngươi sẽ thích đó .” Tiêu Ngự đem Độc Giác Thú giao dịch cho Triệu Lam Hình.

Triệu Lam Hình điểm xác nhận giao dịch. Thấy được bộ dáng con Độc Giác Thú này. Mừng rỡ vô cùng. Hỏi: ” Độc Giác Thú này là như thế nào kiếm được thế ?”

Độc Giác Thú dáng người xinh đẹp lại thuộc tính cao. Triệu Lam Hình thích con Độc Giác Thú này cũng là hợp lẽ. Nghe được Triệu Lam Hình hỏi vấn đề này. Tiêu Ngự đầu đầy mồ hôi: “Cái ...này cái này... nói ra không tốt lắm.” Nét mặt có chút nóng lên. Cũng không thể đem chuyện Hắc Long Câu “hấp diêm” Độc Giác Thú nói cho Triệu Lam Hình nghe được.

“Cướp được ? Trộm được ?” Triệu Lam Hình nghi hoặc nhìn về phía Tiêu Ngự. Ở trong trò chơi những phương thức này cũng rất phổ biến . Vì sao Tiêu Ngự không chịu nói Độc Giác Thú này là từ đâu ra .

Tiêu Ngự vẻ mặt xấu hổ.

“Là bắt ở Ai Lạp Tây Á bên cạnh Thánh Thủy Thiên Trì.” Tiêu Ngự chần chờ một chút. Nói. Cái giải thích này xem như là tương đối gần với sự thật nhất.

Triệu Lam Hình nghi hoặc nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Trực giác của nàng cảm giác ra được Tiêu Ngự còn che giấu 1 thứ gì đó . Đã Tiêu Ngự không nói. Cũng sẽ không hỏi tới nữa.

“Ta rất thích.” Triệu Lam Hình nhìn vào Độc Giác Thú trong sủng vật không gian . Ngọt ngào cười nói.

Thấy Triệu Lam Hình không có hỏi tới nữa . Tiêu Ngự thầm thở ra 1 hơi nghĩ lại lại lịch Độc Giác Thú . Lại cảm thấy đến là buồn cười.

Các Pháp sư liên tục giết quái .1 lát sau. Tiêu Ngự cũng đã lên tới lv 40.

” Tìm 1 địa phương giết quái lever cao đi .” Tiêu Ngự đối với Phong Dã nói.

“Ta cũng rất muốn a. Tuy nhiên địa phương nào có quái vật nhiều như nơi này đây. Cho dù những con quái này cho kinh nghiệm so với quái lever cao ít hơn chút. Nhưng tốc độ thăng cấp vẫn so với địa phương khác nhanh hơn rất nhiều.” Phong Dã nói.

Điều này cũng đúng , xem ra không lên tới lever 43 trở lên. Phong Dã hẳn sẽ không ly khai . Cho dù Phong Dã có rời đi nơi này. Tìm được địa phương thăng cấp thì chỗ này cũng sẽ kín đáo bảo vệ lại cho các thành viên trong Công hội dùng để thăng cấp.

“Ta ngày mai còn phải đi làm nhiệm vụ. Ta mang tiểu Lam đi theo.” Tiêu Ngự nói.

“Được rồi . Nếu như ta cứ nhất định đem tiểu Lam lưu lại. Há không phải ngăn trở các ngươi sao?” Phong Dã cười nói ,Triệu Lam Hình công kích thương tổn còn nhiều hơn gấp 2 lần Pháp sư mạnh nhất tại đây.

Đồng thời tổn hao kim tệ cũng nhỏ nhất . Tiêu Ngự đem Triệu Lam Hình đi. Đã có nghĩa là tốc độ thăng cấp sẽ chậm đi không ít.

Sau khi cùng Phong Dã nói qua. Tiêu Ngự đi đến bên cạnh Triệu Lam Hình. Hỏi: “Người có thể hay không tìm được vị trí của đảo Phỉ Thủy?”

“Đảo Phỉ Thủy? Nằm ở ngay chỗ chủ thành của Hải Tộc chúng ta đó.” Triệu Lam Hình nói.

“Vậy ta có thể đi qua không ?” Tiêu Ngự hỏi. Chủ thành Hải Tộc ở chỗ sâu dưới đáy biển. Nếu như ở dưới nước dừng lại thời gian quá dài. Thì hẳn sẽ bị chết đuối . Hẳn không thể không suy nghĩ đến vấn đề này. Đồng thời Tiêu Ngự cũng chỉ có thể đi qua chủ thành của Hải Tộc tới đảo Phỉ Thủy. Đảo Phỉ Thủy chỉ có thuyền tàu duy nhất chỉ theo 1 hướng ra khỏi đảo . Muốn vào đảo Phỉ Thủy là quá khó khăn .

“Đến cửa hàng của Hải Tộc mua thêm vài bình cao cấp được hoàn hô hấp dưới nước. Mỗi 1 bình có thể ở dưới nước duy trì hít thở nửa giờ đồng hồ. Nếu như ngồi thuyền tổng trận. Trong nửa giờ đồng hồ là có thể tới chủ thành của Hải Tộc .” Triệu Lam Hình nói. Nàng đã từng ở cửa hàng của Hải Tộc xem qua một ít cao cấp được hoàn hô hấp dưới nước. Có rất nhiều games thủ chính là sau khi mua sắm loại được hoàn này. Mới vào thành thị của Hải Tộc được . Mỗi 1 bình được hoàn cần 50.000 kim tệ. Quý đến mức biến thái , tuy nhiên ở phương diện kim tệ. Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cũng không phải không đủ sức.

“Vậy là tốt rồi.” Tiêu Ngự đem truyền tống môn trên đảo phỉ thủy cùng với phụ bản miêu tả một chút. Hẳn chuẩn bị để cho Triệu Lam Hình cùng bản thân cùng tiến vào Mộng Yểm Động. Ở trong đó . Pháp hệ so với cận chiến còn có ưu thế hơn nữa. Cần cho nhiệm vụ xác xuất thành công cao lên rất nhiều. (còn có cái phụ bản khi tiêu ngự rơi xuống dưới đáy vực sâu mà tác giả quên từ lâu rồi a)

Sau khi lên kế hoạch một chút. Tiêu Ngự an tâm ăn kinh nghiệm. Đến khi hừng đông . Kinh nghiệm của hắn giá trị đã lên tới lv 40 35%. Tốc độ thăng cấp so sánh với trước kia quả nhiên chậm hơn rất nhiều. Nơi này thăng cấp mặc dù vẫn còn so với địa phương nhanh chóng hơn . Nhưng tiêu hao quá lớn. Đốt tiền quá nhanh. Có phần không có lời .

Chân trời dần dần chuyển sang màu trắng. Tiêu và Triệu Lam Hình rời khỏi trò chơi. Chuẩn bị ăn cơm tối xong đi làm nhiệm vụ tiếp. (hok cần ngủ chỉ chơi game không mà vẫn khỏe , sướng nhĩ =,=)

Triệu Lam Hình đi nấu cơm . Tiêu Ngự thì quét dọn một chút phòng khách. 1 lát sau. Tiểu Vũ đã về . Bộ dáng tức giận . Đem tút sách đặt ở trên bàn. Nặng nề ngồi ở trên sofa.

Tiêu Ngự có chút buồn cười nhéo nhéo cái mũi của Tiểu Vũ. Nói: “Sao vậy. Ai dám chọc giận Tiểu Vũ của chúng ta vậy?”

“Tức chết ta . Ta gặp được Yến Lâm . Còn mặt mũi hỏi chúng ta ở đâu. Còn hướng ta xin số điện thoại của người.” Tiểu Vũ không cam lòng trừng mắt liếc Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự hướng về phòng bếp nhìn thoáng qua. Lam Hình vẫn còn trong phòng bếp bận rộn. Dường như là không có nghe thấy. Mới thở dài 1 hơi. Tiêu Ngự xem ra. Hắn và Yến Lâm đã sớm kết thúc. Cảm tình còn sót lại trong lòng đều đã tiêu hao hết. Càng huống chi Tiêu Ngự bây giờ đã có Triệu Lam Hình. Càng không có thể quay đầu lại .

“Ca. Người sẽ không đối với Yến Lâm còn có cảm tình đấy chứ ? Nếu như người dám chân đạp 2 chiếc thuyền. Hừ hừ. Cẩn thận ta cắn người.” Tiểu Vũ oán hận nói.

Tiêu Ngự véo má tiểu Vũ nói: “Người nói cái gì đấy. Anh của người là loại người này sao?”

“Nhưng mà ai biết chính xác được.” Tiểu Vũ hì hì cười nói. Hơi yên tâm một ít. Nàng bây giờ chỉ sợ Tiêu Ngự còn lưu luyến tình cũ . Tiêu Ngự trong nóng ngoài lạnh. Là cái loại người rất nhớ ân tình bạn cũ . Nếu như Yến Lâm đòi sống đòi chết . Nói không chừng hắn sẽ mềm lòng cũng nên.

“Nha đầu chết tiệt. Xem ta thu thập người thế nào .” Tiêu Ngự ”Xấu hổ thành phần nộ đuổi theo Tiểu Vũ.

Triệu Lam Hình quay đầu lại. Nhìn Tiêu Ngự và Tiểu Vũ trêu đùa trong phòng khách. Mỉm cười. Ánh mắt thoáng qua một chút lo lắng.

Sau khi ăn cơm xong. Tiểu Vũ lên lầu học bài . Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình thì lần nữa tiến vào trò chơi.

Trời đã sáng choang. Đám người Phong Dã cũng đã đều login tiếp tục giết quái . (login – đăng nhập – đăng nhập vào game , logout – thoát ra ngoài – thoát khỏi game)

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình tạm biệt Phong Dã. Mở ra hồi thành quyền trục. Về tới Minh Dạ Thành.

“Trước tiên truyền tống đến Thú Nhân Vương thành đi.” Tiêu Ngự nói. Từ Minh Dạ Thành cưỡi ngựa đến Thú Nhân Vương thành. Ít nhất cũng gần 3 tiếng , có khi còn không bằng tốn một ít kim tệ ngồi truyền tống a . Ngồi truyền tống 1 lần tiêu hao trên vạn kim tệ. Có phần lãng phí nhưng tính toán một chút. 3 giờ. Lấy thực lực của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình hiện tại . Kiểm trở về mấy chục ngàn kim tệ cũng không phải việc khó.

2 người hướng về quảng trường Minh Dạ Thành đi đến.

Trên đường tiếng cười nói ồn ào từ cửa hàng 2 bên phi thường náo nhiệt.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình tận lực ẩn đi ánh sáng trên trang bị. Trang bị của bọn họ bề ngoài xem ra rất là không tệ. Nhưng tuyệt không thể phân biệt phẩm chất trang bị . Mếu như 2 người bọn họ một người mặc 1 đồng trang bị Sử Thi , một người khác mặc đủ bộ sáo trang cấp Truyền Thuyết ở trên đường cái đi lại quả thực có phần quá rêu rao .

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình theo con phố đi thẳng về phía trước. Phía trước vây quanh một ít games thủ. Rõ ràng nhốn nháo không biết đang làm cái gì.

“Thật là quá đáng giận mà” Một người Đạo tặc mặc giáp da màu bạch ngân phần nộ nói. Từ bên cạnh Tiêu Ngự đi qua.

“Huynh đệ phía trước đã xảy ra chuyện gì thế ?” Tiêu Ngự gọi lại Đạo tặc kia hỏi.

Đạo tặc kia dò xét một chút Tiêu Ngự. thấy Tiêu Ngự cũng là 1 Đạo tặc. Nói: “Phía trước có một người Chiến sĩ cấp Chuẩn tướng. Khiêu khích nói Đạo tặc đều là phé vật. Đứng ở tại chỗ để cho Đạo tặc công kích 30 giây. Có ai có khả năng hết hấn. Sẽ đưa cho người đó 50.000 kim tệ .” (thay đổi dung mạo mức luôn chứ còn sao nữa 50k chứ ít gì)

“Kết quả ra sao ?” Tiêu Ngự nổi lên hứng thú. Không nghĩ tới ở trên đường cái Minh Dạ Thành không ngờ lại có thể gặp được một người cao thủ lv Chuẩn tướng . Tuy nhiên người kia cũng quả thật quá Trương . Để cho người ta công kích 30 giây. Phải biết ở trong chiến đấu bình thường. Chỉ cần 10 giây đã có thể quyết định thắng bại . Dù là phòng ngự cao tới đâu. Có thể ở dưới công kích của Đạo tặc kiên trì 20 giây đã là rất không tệ.

Tiêu Ngự tiếp xúc với Đạo tặc cũng không nhiều. Nhưng tiếp xúc đều là cao thủ. Nảy sinh suy nghĩ theo quán tính nhất định . Trên thực tế games thủ Đạo tặc bình thường phát ra công kích cũng không phải rất mạnh. Có Đạo tặc thực lực yếu thậm chí ngay cả Phản Thủ Bối Thứ thì triển cũng không được. Ở trong Minh Dạ Thành dân số mấy chục triệu thậm chí trên trăm triệu . Cũng không có khả năng tùy tiện đã gặp được 1 cao thủ , nhất lại là một cao thủ lv Chuẩn tướng . Quả thật có tư cách kiêu ngạo .

“Kết quả? Có mấy người thử qua. Không ai có thể ở trong vòng 30 giây tiêu diệt Chiến sĩ lv Chuẩn tướng kia.” Đạo tặc kia mặt dày đỏ lên. Uể oải nói. Hấn trong đó cũng kể cả hấn.

“Hả?” Tiêu Ngự rất kinh ngạc . Xem ra kia Chiến sĩ kia phòng ngự quả thật rất cao . Tuy nhiên hấn cũng quá kiêu ngạo một chút a. Đứng ở trên đường cái mắng tất cả Đạo tặc là phé vật. Đừng nói. Thật đúng là có rất ít games thủ có loại khí phách này.

Triệu Lam Hình nhìn vào bộ dáng rục rịch của Tiêu Ngự. Cười khê nói: “Có phải cũng muốn tham gia một chút náo nhiệt phải không ?”

“Ha ha.” Tiêu Ngự xấu hổ cười cười. Rất kích động. Không biết gia hỏa kia có thể ở dưới công kích của mình kiên trì bao nhiêu thời gian.

Tiêu Ngự ngón tay khều một cái. Theo thói quen xoay tròn chủy thủ trên các ngón tay . Đối với Triệu Lam Hình nói: “Chúng ta đi xem một chút.”

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình hướng người kia đi đến.

Đạo tặc kia bị động tác xoay chuyển thủ trên tay của Tiêu Ngự làm cho lóa mắt . Sững sờ nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự. Trong đầu toát ra 1 ý nghĩ. Người này tuyệt đối là 1 cao thủ. Không ngờ lại có thể đem chuyển thủ vui đùa có thứ tự như vậy. Đạo tặc kia ma đưa lối quỷ dẫn đường thế nào lại đi theo sau mới chết chứ . Hắn bị Chiến sĩ kia đá kích quá sâu nên đối với Class Đạo tặc đã có phần không tin tưởng . Nhưng bây giờ. Trong lòng không hiểu sao lại có chút mong đợi.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình chen vào đám người. Giữa đám người đứng 1 Chiến sĩ còn có 1 Mục sư. Kia Chiến sĩ mặc 1 bộ áo trang Chuẩn tướng cấp Truyền Thuyết. Toàn thân trọng giáp bằng kim loại. Phản xạ ánh kim đen lộng lẫy. Trên đầu đeo mũ sắt kín đáo bảo vệ lại. Quả thực vũ trang đến tận răng. Mục sư kia toàn thân cao thấp cũng đều là trang bị cấp Truyền Thuyết.

“Như thế nào? Không ai dám lên sao? Ta đã nói rồi . Đạo tặc đều là đám vút đi. Lão tử ở trên chiến trường giết chết Đạo tặc không tới một ngàn thì cũng tới 800...” Chiến sĩ châm biếm nói.

Chiến sĩ kiêu ngạo nói lập tức dẫn tới các Đạo tặc quan sát ở xung quanh tròn mắt nhìn. 1 games thủ sau khi chơi một cái class thời gian lâu dài . Đối với class đó sẽ nảy sinh chuyên tâm với class đó. Đây là một loại cảm giác vinh dự chức nghiệp không dễ cho khiêu khích . Nghe được Chiến sĩ chửi bới class mình như vậy. Tất cả Đạo tặc đều nổi giận.

Trong ánh mắt của Tiêu Ngự hiện lên 1 đạo tình quang. Cho Chiến sĩ kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Tên Ngự: 35 sĩ. Huyết lượng 12.390.

” Huyết lượng thật cao . Không trách được người này hung hăng như vậy.” Tiêu Ngự cũng bị kinh hãi. Người này huyết lượng lại hơn chục ngàn liền . Sau khi chuyển chức. Chiến sĩ huyết lượng được cộng thêm có thể có tăng lên tới 7-8.000 cũng không phải chuyện gì lạ . Xem ra người này trên người còn có trang bị cộng thêm huyết lượng. Thêm Chiến sĩ bản thân phòng ngự đã cao sẵn . Lại mặc vào toàn thân trang bị chiến trường xem ra khó trách dám buông lời ngông cuồng như vậy . Không có bất luận cái Đạo tặc nào có thể ở bên trong 30 giây tiêu diệt hắn.

“Làm người không nên quá kiêu ngạo.” 1 Đạo tặc đi ra. Nói. (mặt rất là uy phong凛冽 – tí nó đánh cho cúp đuôi cho mà xem)

Tên Chiến sĩ bĩu môi không nói: “Muốn dạy bảo ta. Người còn chưa đủ tư cách.”

Đạo tặc kia sắc mặt rất khó coi ném cho Mục sư bên cạnh một ít kim tệ. Nói: “Đây là 300 kim tệ .”

Các games thủ ở xung quanh quan sát 2 games thủ này , tránh ra một khoảng trống . Nhỏ giọng thảo luận .

Tiêu Ngự bật cười khanh khách. Nguyên lai cái tên Tên Ngự Chiến sĩ này là đi ra kiếm thêm khoản thu nhập không trách được ngoài miệng nói lời độc như vậy. Làm nổi giận càng nhiều người. Hắn sẽ càng có thể kiếm được nhiều tiền.

Điều này cùng vinh quang của class dường như không có quan hệ gì. Có nên chơi đùa một chút hay không đây , Tiêu Ngự khóe miệng nhếch lên 1 chút ý cười như có như không , chuyển thủ trên các ngón tay nhẹ nhàng huy vũ.

Mục sư tiếp nhận tiền của Đạo tặc vào trong tay . Cười nhạt. Hướng về phía sau thối lui 1 khoảng , ánh mắt ở trong đám người đảo qua dừng ở trên người Tiêu Ngự . Hơi bị sững sờ cho Chiến sĩ Tên Ngự phát truyền âm nói: “Đánh xong trận này khẩn trương rút lui.”

“Vì sao?” Chiến sĩ Tên Ngự khó hiểu . Hắn trước sau tất cả mới kiếm được hơn 60.000 kim tệ . Như vậy đã chạy . Dường như có phần quá đáng tiếc .

“Có cao thủ đến .” Mục sư đánh tiếng nói.

“Cao thủ?” Chiến sĩ Tên Ngự ánh mắt nhìn quanh người. Cũng cùng Mục sư như nhau. Tập trung ở trên người Tiêu Ngự. Tiêu Ngự và games thủ Đạo tặc bình thường bên cạnh khí chất hoàn toàn bất đồng. Tại chiến trường đã lâu. Tên Ngự đối với điểm ấy vẫn phải có . Tuy nhiên cao thủ thì sao? Hắn có tận 12.000 huyết lượng. Cho dù gặp được cao thủ. Cũng có thể liên trụ vững ở trong 30 giây:“May mắn của chúng ta hắn sẽ không kém như vậy đâu . Làm sao gặp phải cao thủ tuyệt đỉnh được.”

Chiến sĩ tiếp nhận rồi Đạo tặc kia khiêu chiến.

Chiến sĩ Tê Ngưu 2 tay trống trơn. Nhưng mà vẫn đứng im tại chỗ.

Đạo tặc kia hướng về Chiến sĩ đi lên. Chủ tay phải một cái Tạc Kích kiên quyết chuẩn xác trúng Chiến sĩ. Sau đó tiếp một cái Phấn Thủ Bối Thứ.

“Cái tên Đạo tặc này so với người trước đó thì tốt hơn nhiều. Phấn Thủ Bối Thứ cũng xuất ra được rồi.”

“Ta nhìn hấn cũng không được.” Bên cạnh một người Đạo tặc nói.

“Vì sao?”

“Phấn Thủ Bối Thứ dùng xiêu xiêu vẹo vẹo . Cũng không phải cái cao thủ gì.”

Tiêu Ngự lắc lắc đầu. Cái tên Đạo tặc này độ hoàn thành kỹ năng Tạc Kích tuyệt đối sẽ không cao hơn 70%. Độ hoàn thành kỹ năng Phấn Thủ Bối Thứ tuyệt đối sẽ không cao hơn 60%. Công kích như vậy . Cho dù cho hấn 50 giây cũng không hấn có thể đem Chiến sĩ kia tiêu diệt.

Liên tục công kích 30 giây. Đạo tặc kia vật vã. Dùng hết tài cán mới đánh rút được hơn 6.000 huyết lượng của Chiến sĩ kia. Chiến sĩ Tê Ngưu phòng ngự quả thực quá mạnh mẽ . Đạo tặc mỗi 1 lần kích chỉ có thể đối Chiến sĩ Tê Ngưu tạo thành mấy chục thương tổn. Có khi thậm chí chỉ có hơn 10 điểm.

30 giây qua đi. Đạo tặc kia kỹ năng toàn bộ dùng hết. Vẫn không thể nào đem Chiến sĩ Tê Ngưu tiêu diệt. Chiến sĩ Tê Ngưu tỉnh lại. Khinh thường nhìn Đạo tặc kia nói: “30 giây đã hết .”

Chiến sĩ Tê Ngưu đột nhiên tăng tốc độ. 1 cái xông tới đánh vào trên người cái tên Đạo tặc này . Đại kiếm trong tay 1 kiếm hướng về Đạo tặc kia chém xuống. Một cái hơn 600 giá trị thương tổn từ trên đầu Đạo tặc kia bay lên.

Toàn Phong Trảm!

Đại kiếm trong tay Chiến sĩ huyền hóa ra từng đạo kiếm ảnh bao trùm Đạo tặc kia. Dem Đạo tặc chém bay ra ngoài.

Đạo tặc té rớt ở trên mặt đất . Trên đầu phiêu khởi một cái hơn 1.600 giá trị thương tổn. Trực tiếp bị mất mạng.

Chiến sĩ Tê Ngưu thu kiếm. Hướng về xác Đạo tặc kia phun 1 ngụm nước miếng : “Vứt đi.”

Nghe được Chiến sĩ Tê Ngưu nói. Games thủ Đạo tặc ở xung quanh quan sát xúc động phần nộ.

“Không cần khinh người quá đáng.”

Chiến sĩ Tê Ngưu khinh thường nhìn lướt qua các games thủ Đạo tặc xung quanh . Nói: “Còn có ai không phục?”

Những Đạo tặc kia âm thanh ngưng bắt . Về mặt đau buồn phần nộ. Nhưng mà tài nghệ không bằng người. đành chịu.

Mục sư kia hồi sinh Đạo tặc đã chết . Đạo tặc kia buông tay ủ rũ tiến vào trong dòng người.

Tiêu Ngự khẽ nhún mày. Cái tên này là Tê Ngưu này làm hơi quá rồi. Nếu như hấn chỉ là muốn kiếm một ít tiền. Tiêu Ngự sẽ không ra tay . Nhưng là hấn làm nhục người khác như vậy. Làm cho Tiêu Ngự có phần chướng nhiên mắt. Bỏ Tắt hấn còn có 3 phần tức giận hướng chỉ là người.

Tiêu Ngự hướng phía trước mặt đi đến.

“Lại có người đến .”

Ánh mắt Các Đạo tặc tụ tập ở trên người Tiêu Ngự .

“Không biết hấn có thể làm được gì hay không .” Tuy nhiên lúc này. Các Đạo tặc đã không còn ôm bất cứ hy vọng nào nữa.

Thấy được Tiêu Ngự vào sân. Chiến sĩ Tê Ngưu rùng mình. Thu hồi vẻ mặt kiêu ngạo vừa rồi. Hắn đã sớm chú ý tới Tiêu Ngự trong đám người . Nếu như là khác Đạo tặc. Hắn căn bản sẽ không coi trọng. Nhưng nếu như Tiêu Ngự vào sân. Hắn cũng không thể không đề phòng , dù sao cũng là ở trên chiến đấu mà đi ra . Nếu như là không có một chút suy nghĩ tinh tế tuyệt đối sẽ không đạt đến được thành tựu như bây giờ.

Tiêu Ngự hồ hững cười. Nói: “Chúng ta sửa chữa một chút quy tắc được chứ?”

” Sửa chữa như thế nào?” Chiến sĩ Tê Ngưu nhìn chăm chú Tiêu Ngự nói.

“30 giây quá ỨC HIẾP NGƯỜI RỒI . Người đứng im không động. Ta cá là ta trong vòng 10 giây có khả năng giết người. Nếu như ta thắng người cho ta 100.000 kim tệ. Nếu như ta thua . Ta cho người 20 kim tệ.” Tiêu Ngự mỉm cười rồi nói.

Nghe được Tiêu Ngự mà nói . Tiếng bàn tán xung quanh trong phút chốc biến đổi thành 1 mảnh yên tĩnh , những Đạo tặc kia có chút kinh dị nhìn vào Tiêu Ngự , từ trong miệng Đạo tặc vừa rồi thất bại . Bọn họ đã biết. Chiến sĩ Tê Ngưu có hơn 12.000 huyết lượng . 10 giây đồng hồ tiêu diệt Chiến sĩ Tê Ngưu? Có khả năng này sao !

sau khi im lặng 1 lát ,các Đạo tặc rối loạn cả lên. Thảo luận sôi nổi.

“Người kia là đang nói đùa sao?”

“Không giống là giả đâu , bộ dáng người này là cao thủ đấy .” một người Đạo tặc hơn 30 tuổi nhìn Tiêu Ngự trên sân nói . Trên người Tiêu Ngự có một loại khí chất lãnh đạm ung dung. Tiêu Ngự hẳn đã sớm tính trước kỹ càng . Nếu không sẽ không nói dạng lời ngông cuồng như vậy.

Chiến sĩ Tê Ngưu nhìn chăm chú vào mắt Tiêu Ngự. Muốn từ trong ánh mắt của Tiêu Ngự nhìn ra thứ gì đó. Nhưng mà hắn đã thất bại . Vẻ mặt Tiêu Ngự yên lặng. Tựa như đang nói một cái chuyện bình thường vậy. Cho dù là cao thủ tuyệt đỉnh . Bọn họ cũng không dám nói có thể ở bên trong 10 giây làm thịt được một người Chiến sĩ máu trâu phòng ngự cường hãn. Tiêu Ngự dựa vào cái gì để khoác loác như vậy?

“Ta tiếp nhận.” Chiến sĩ Tê Ngưu do dự hồi lâu nói.“Nếu như thua . Ta cũng sẽ không làm ra việc xấu hổ .”

Mục sư bên cạnh suy nghĩ so với Chiến sĩ Tê Ngưu còn muốn âm trầm hơn một ít. Mặc dù hắn hiểu Tiêu Ngự là có điểm nắm chắc mới dám nói khoác như vậy. Nhưng mà hắn vẫn cứ nhẫn nại , trong lòng tò mò không thôi . Muốn nhìn một chút Tiêu Ngự rốt cuộc là như thế nào ở trong vòng 10 giây làm thịt một người Chiến sĩ lv Chuẩn tướng phòng ngự + máu trâu.

Hệ Thống: người phải chăng tiếp nhận sĩ Tê Ngưu khiêu chiến.

Tiếp nhận!

Hệ Thống: người đã tiếp nhận Tê Ngưu khiêu chiến.

“Phía dưới có 10 giây đồng hồ. Khi mở tính thời gian qua 10 giây, sẽ kết thúc tỉ thí !” Mục sư nói.

Chiến sĩ Tê Ngưu trầm mặc 1 lát. Từ trong hành trang lấy ra 1 mặt thuẫn. Giữ ở trước ngực.

“Mẹ kiếp. Không biết xấu hổ. 10 giây đồng hồ không ngờ lại có thể còn chơi thuẫn.”

“Chính là quá hèn hạ a.”

Các Đạo tặc chửi ầm lên. Chiến sĩ Tê Ngưu vẫn cứ mặt không đổi sắc. Bình tĩnh nhìn vào Tiêu Ngự. Đôi khi. Mặt mũi thật sự không tính là gì cả .

Thuận thì sao ? Tiêu Ngự cũng không có quy định không thể cầm thuẫn mà !

Tiêu Ngự cười cười. Không xem trọng. Thông thả ở trên Cốt Long Nha bơi lên được hoàn thi độc cùng với được hoàn Cực Hiệu Ân Mòn.

Thấy Tiêu Ngự không phản đối. Những games thủ Đạo tặc này toàn bộ cũng đều im lặng xuống. Muốn nhìn xem Tiêu Ngự rốt cuộc là như thế nào ở bên trong 10 giây giết chết một người Thuấn Chiến sĩ .

“Đó là cái chất độc gì?”

“Không biết. Hiệu quả hẳn rất mạnh!”

Trên sân yên tĩnh trở lại. Chỉ còn tiếng người xem hít thở. Ngay cả 1 cây kim rơi xuống cũng đều có thể nghe thấy được. Tất cả games thủ dường như có thể nghe được tiếng tim đập của bản thân mình .thịch .thịch .thịch ...thịch . Từng người mở to 2 mắt nhìn. Rất sợ sẽ bỏ qua bất luận một cái chi tiết gì trong 10 giây này.

Tiêu Ngự mở ra thuộc tính Huyết Chi Kích Phát , Hấp Huyết Quỷ Cường Nhiệt ,Cường Bạo ...

” Bắt đầu tính thời gian!”

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự đột nhiên ở tại chỗ tan biến. 1 cước tới Chiến sĩ Tê Ngưu.

Mọi người 1 bên quan sát chiến đấu con người chợt phóng đại. Hành gia vừa xuất ra. Liền biết có tốt hay không. Tiêu Ngự một chiêu kỹ năng Long Tường Thuật này. Tấn công sắc bén. Nếu như ở gặp phải trong chiến đấu. Quả thực chẳng thể đề phòng.

” Tốc độ công kích quá nhanh!”

Động tác của Tiêu Ngự cực nhanh. Làm cho mọi người thấy không kịp động tác của hắn.

Công kích một cái bia thịt đứng ở tại chỗ không động . Tiêu Ngự trong nháy mắt bộc phát thương tổn công kích là cực kỳ khủng bố . Vượt qua tưởng tượng của những games thủ này .

Tiêu Ngự dùng Cốt Long Nha cho Chiến sĩ Tê Ngưu ăn 5 cái nguyên rửa. Một cái xuất huyết thi độc. Còn có một cái cực hiệu ăn mòn. Chiến sĩ Tê Ngưu chỉ cảm thấy thân thể hư thoát. Thuộc tính giảm xuống 1 mảng lớn. Trong lòng mọc lên một loại cảm giác bối rối. Lúc này. Hắn đã không còn nghi ngờ mình sẽ thua.

Tốc độ công kích của Tiêu Ngự cực nhanh. Mới dùng Cốt Long Nha cấp nguyên rửa hoàn toàn và chất độc. Tay phải đã một cái Tạc Kích chuẩn xác trúng Chiến sĩ Tê Ngưu.

Công Kích Tà Ác!

Hệ Thống: Công Kích Tà Ác độ hoàn thành kỹ năng 100%. Tạo thành 100% thương tổn kỹ năng. Lấy được 2 điểm điểm liên kích.

Công Kích Tà Ác xen lẫn kỹ năng nhanh chóng. Nhanh chóng tích lũy 10 điểm liên kích. Thân thể hơi nghiêng. một chiêu Phản Thủ Bối Thứ - Bối Thứ xuất ra. Sau đó một cái Phá Cốt Thuật oanh kích ở trên xương bả vai Chiến sĩ Tê Ngưu . Sau đó lại là liên tiếp Công Kích Tà Ác.

“Tỉ lệ bạo kích quá cao!”

“Cái thương tổn này là sao ta ? ”

10% hoàn thành

100% hoàn thành

Đối với cái bia thịt cố định . công kích của Tiêu Ngự tuyệt đối sẽ không nảy sinh bất luận cái độ lệch gì. Sau khi tích lũy 10 điểm liên kích. Tiêu Ngự lại một cái Mạt Hủ xuất ra.

-109-101. -250-139. -139

Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Chiến sĩ Tê Ngưu bay lên. Những giá trị thương tổn này làm cho Chiến sĩ Tê Ngưu sợ hãi không thôi. Chưa bao giờ 1 Đạo tặc có thể đối với hắn tạo thành thương tổn cao như vậy. Ngoài kỹ năng mạnh mẽ ra công kích cơ bản của Tiêu Ngự cũng không kém.

Mạt Hủ đối Chiến sĩ Tê Ngưu tạo thành 209 giá trị thương tổn. Cứ như vậy Tiêu Ngự đã xoá sạch của Chiến sĩ Tê Ngưu hơn 8.000 huyết lượng. Năng lượng đầy cột. Tiêu Ngự một cái Bạo Liệt xuất ra đem Chiến sĩ Tê Ngưu oanh bay ra ngoài.

Chiến sĩ Tê Ngưu trực tiếp bị mất mạng.

“Còn chưa đã nghiền a.” Tiêu Ngự bấu môi nói. Chiến sĩ Tê Ngưu này huyết lượng cao. Cũng không bằng một ít tinh anh Tiêu Ngự đã từng gặp phải ,mới luân phiên kỹ năng một chút mà Chiến sĩ Tê Ngưu đã chống đỡ không nổi . Tiêu Ngự không hề là cái loại người kiêu ngạo kia ,sở dĩ nói loại lời làm nhục này. Nguyên nhân chỉ có 1: Nhục nhân giả nhân hằng nhục chi . (chịu)

1 mảnh yên tĩnh. Chúng Đạo tặc cũng sờ nhìn vào Chiến sĩ Tê Ngưu. một Chiến sĩ siêu cấp máu trâu . Cao thủ lever Chuẩn tướng . Cứ như vậy đã bị đánh chết ?

“Có vượt quá 10 giây không ” Tiêu Ngự quay đầu hỏi Mục sư vẫn còn chờ đợi kia.

Hồi lâu. Mục sư kia mới kịp phản ứng. Lắc lắc đầu: “8,76 giây. Không đến 10 giây.”

Cùng với Tiêu Ngự dự tính cũng không hơn kém là bao .

Lúc này. Các games thủ quan sát xung quanh mới kịp phản ứng. Bộc phát 1 trận âm thanh tán thưởng.

“Quá xuất sắc ”

Khi Tiêu Ngự thi triển kỹ năng thì vô cùng lưu loát. Tất cả kỹ năng hoàn toàn nối liền cùng một chỗ. Chính giữa không có một chút trì trệ nào. Thêm vào Tiêu Ngự tốc độ công kích cực nhanh. Sát phạt sắc bén. Khiến cho Tiêu Ngự thi triển kỹ năng không chỉ có tính hiệu quả thực tế rất mạnh mà còn có tính thẩm mỹ rất không tệ . Rất nhiều games thủ còn đang đắm chìm ở trong động tác công kích vừa rồi của Tiêu Ngự. Không ngừng nghiền ngẫm. Muốn đem động tác của Tiêu Ngự khắc sâu vào trong đầu.

Tiêu Ngự cho các Đạo tặc rất nhiều chỉ dạy. Có một chút trong đó. Cũng đã đủ để làm bọn hán hưởng thụ cả đời .

Mục sư đem Chiến sĩ Tê Ngưu hồi sinh.

Chiến sĩ Tê Ngưu nhìn về phía Tiêu Ngự. Cúi đầu nói: “Ta thua . Tâm phục khẩu phục.”

Mục sư giao dịch cho Tiêu Ngự 100.000 kim tệ.

Tiêu Ngự đi đến bên cạnh Triệu Lam Hình. Nói: “Chúng ta đi thôi.”

các games thủ ở xung quanh tự mình tránh ra 1 con đường. Coi trọng Tiêu Ngự. Đối với Tiêu Ngự. Bọn họ lòng tràn đầy bái phục.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đi ra. Hướng về cuối ngã tư đường nhìn lại.

Mục sư cười cười. Vỗ vỗ bả vai Chiến sĩ Tê Ngưu . Nói: “Hôm nay xem như là công toi rồi. Chúng ta đi thôi.”

Chiến sĩ Tê Ngưu im lặng gật đầu. Cho tới nay. Hắn chưa từng gặp phải cái đối thủ nàp. Mặc dù chưa tới mức ngạo thị thiên hạ. Nhưng ít ra gặp phải tuyệt đại bộ phận games thủ cũng sẽ không bị thua. Tuyệt đối sẽ không bị bất luận kẻ nào chèn ép. Hôm nay hắn mới biết được. Thiên ngoại hữu thiên. Nhân ngoại hữu nhân a . Nếu như hắn và Tiêu Ngự PK. Thất bại vẫn sẽ là hắn. Cho nên hắn căn bản không có dũng khí hướng Tiêu Ngự đưa ra yêu cầu PK .

“Lúc này làm náo động quá đi.” Triệu Lam Hình cười nhìn về phía Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự cười cười. Hắn không hề muốn làm náo động. Vừa rồi chỉ là 1 khi máu nóng dâng lên. Vui đùa một thoáng mà thôi. Bất luận một class games thủ đều có danh dự . Tuyệt đối không cho phép người khác không kiêng nể chữ bối class mà mình lựa chọn. Đây là 1 trong những thứ hấp dẫn của trò chơi . Nếu như Tiêu Ngự ở nơi nơi chữ bối class khác. Chắc chắn cũng sẽ có 1 đám người xông lên cùng mình liều mạng.

Cũng giống như Thợ săn và Đạo tặc vì tranh làm vua nơi hoang dã. Thường xuyên ở nơi hoang dã đánh tới người chết ta sống. Không chết không thôi.

Các games thủ đưa mắt nhìn Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình rời đi. Hưng phấn thảo luận sôi nổi. Chiến sĩ Tê Ngưu và Mục sư kia không còn mặt mũi mà tiếp tục ở lại. Đầu lấy hồi thành phù ra đọc.

“Tiêu Ngự.”

Tiêu Ngự sau khi nghe được có người gọi hần. Quay người trở lại lại gặp được người quen. Người đến là Hầu Tử.

Hầu Tử và Tiêu Ngự đánh giá nhau . Đi tới.liếc mắt Triệu Lam Hình bên cạnh. Hỏi: “Vị này chính là?”

“Nữ nhân của ta.” Tiêu Ngự giới thiệu nói.

“Chị dâu ạ.” Hầu Tử và Triệu Lam Hình chào hỏi.

Xưng hô chị dâu làm Triệu Lam Hình ngại ngùng đỏ lên tới tận mang tai. Mắt liếc Tiêu Ngự. Lại không hề giải thích: “Chào người.”

Tiêu Ngự dò xét một chút Hầu Tử. Người này so với trước kia tinh thần tốt lên rất nhiều. Trên người không ngờ lại có thể mặc toàn thân trang bị cấp Truyền Thuyết. Nhìn một chút lever. Cũng đã lv 33 . Xem ra hần ở trong trò chơi đánh đấm cũng không tệ. Lever truy đuổi rất nhanh. Làm côn đồ ở trên đường lâu như vậy. Tính dẻo và nghị lực đều so với các games thủ có lẽ tốt hơn rất nhiều , Hầu Tử nếu như có thể chạm được đến bí quyết. Lever cùng thực lực có thể sẽ rất nhanh tăng lên như dự kiến.

“Toàn thân trang bị cấp Truyền Thuyết . Rất không tệ nha” Tiêu Ngự cười mỉm nói.

Hầu Tử cảm kích nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Nói: “Nhờ phúc của người cả.” Nếu như không phải Tiêu Ngự đem trò chơi tiến cử cho hần. Hần có lẽ vẫn còn đang lang thang ở đầu đường không có lý tưởng cuộc sống, mà bây giờ hần đã có thể dựa vào trò chơi nuôi mình và người trong nhà . Thêm ân cứu mạng trước kia. Hầu Tử cũng không biết làm cách nào để báo đáp được Tiêu Ngự nữa . Giữa đàn ông không nên nói quá nhiều lời cảm kích mà Hầu Tử sẽ luôn luôn đem phần ân tình này nhớ ở trong lòng. Hần luôn luôn đem Tiêu Ngự cho là bằng hữu có thể dùng cả sinh mệnh để đánh đổi.

“Đó là do chính người nỗ lực cần cù luyện cấp.” Tiêu Ngự nói.

“Được rồi . Các người chuẩn bị đi làm nhiệm vụ hử ” Hầu Tử hỏi.

“Đúng vậy có đi cùng không ?” Tiêu hỏi.

Hầu Tử cười cười. Nói: “Không quấy rầy thế giới của 2 người các người nữa, ta cũng đi làm nhiệm vụ đây.”

Hầu Tử đi . Hần và Tiêu Ngự như nhau. Không bao giờ nói lời dư thừa.

Nhìn bóng lưng Hầu Tử . Triệu Lam Hình nhìn về phía Tiêu Ngự. Hỏi: “Bằng hữu của người à?”

Hầu Tử có tính là bằng hữu của mình hay không ? Hần nên coi là thế . Tiêu Ngự gật đầu: “Àn.”

Nếu như Hầu Tử nghe được Tiêu Ngự trả lời. Không biết sẽ làm nên cái dạng gì nữa . Hần chờ những lời này đã lâu lắm rồi .

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đi tới truyền tống trận. Truyền tống đi Thú Nhân Vương thành. Sau khi ra khỏi Thú Nhân Vương thành. Triệu hỏi ra tọa kỵ của từng người. Hướng bờ biển phía tây phóng đi.

1 đen 1 trắng. 2 con tọa kỵ thần tuấn ở trên đường phóng như bay. Dẫn theo các games thủ trên đường ào ào liếc mắt.

Hắc Long Câu ở trên đường . Không ngừng chạm vành tai vào Độc Giác Thú. Độc Giác Thú bên cạnh lại không dám phản kháng. Vô cùng ngoan ngoãn . Làm 2 tọa kỵ tốc độ giảm xuống rõ rệt.

Tiêu Ngự then quá hóa giận vỗ Hắc Long Câu một nhát : ” Cái tên gia hỏa này tinh trùng lên não hử!”

Hắc Long Câu không vừa lòng quẫy đầu phát ra tiếng phì phì trong mũi.

Triệu Lam Hình che miệng cười khê.

“Con Độc Giác Thú này chính là tên gia hỏa kia kiếm trở về đó .” Tiêu Ngự giải thích nói.

“Ta cũng đoán được rồi .” Triệu Lam Hình thản nhiên cười nói.

Bởi vì Hắc Long Câu sau khi thăng cấp. Thuộc tính tăng lên rất nhiều. Cho dù không có di chuyển với tốc độ lớn nhất. Nhưng so với trước kia vẫn phải nhanh hơn nhiều.

2 người tới bờ biển phía tây . Phía xa là mặt biển vô tận. Trên bờ cát gió biển khẽ thổi qua . Xung quanh 1 mảnh an tĩnh .

2 người từ lập tức nhảy xuống. Hắc Long Câu và Độc Giác Thú cuối cùng cũng được giải phóng . Ở trên bờ cát tất hoan.

“Ở bên cạnh đáy biển có 1 thành thị của Hải Tộc. Ta đi mua một ít cao cấp Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước.” Triệu Lam Hình nói.

“Ân.” Tiêu Ngự đáp.

Phía xa truyền đến một ít tiếng động khác thường. Triệu Lam Hình cùng Tiêu Ngự xấu hổ đưa mắt nhìn nhau.

“Tên kia và người đều hư hỏng như nhau.” Triệu Lam Hình mặt ửng đỏ mắt liếc. Chui đầu vào trong nước.

Tiêu Ngự sờ sờ cái mũi. Bị Đứng là oan lớn bằng trời a . Quay đầu lại nhìn thoáng qua Hắc Long Câu phía xa. Thật sự muốn 1 chủy thủ cắt tuyệt đi cái tai họa của nó.

Qua hơn 10 phút. Triệu Lam Hình nổi lên mặt biển. Đưa cho Tiêu Ngự 3 bình dược hoàn màu lam. Nói: “Đây là cao cấp Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước đó .”

Tiêu Ngự tiếp nhận mấy bình dược hoàn kia. Đem dược hoàn bỏ vào hành trang. Hắc Long Câu bên cạnh vẫn còn chưa xong. Bọn họ vẫn chưa thể đi.

“Như thế nào vẫn chưa xong vậy .” Triệu Lam Hình xấu hổ tức giận nói.

“Chờ một chút vậy .” Tiêu Ngự buồn bực nói. Sau này kiên quyết không thể để cho Hắc Long Câu có cơ hội . Cái tên này đúng là không biết nể mặt ai mà .

2 người đều không nói lời nào. Bầu không khí trong lúc nhất thời biến đổi có phần hương diễm. Tiêu Ngự lôi kéo Triệu Lam Hình ngồi xuống trên bờ cát. Phía xa biển trời nối liền . 1 mảnh xanh thẳm. Làm cho người ta an bình thoải mái hẳn .

Qua 1 lúc lâu. Hắc Long Câu và Độc Giác Thú mới chạy qua.

Tiêu Ngự ở bên tai Triệu Lam Hình khẽ nói: “Ngày mai buổi tối ta đi qua phòng người.” (thú tính đã thú nuôi bị kích phát)

Triệu Lam Hình tét một cái lên bàn tay đang vuốt ve lộn xộn của Tiêu Ngự. Liếc mắt nhìn Tiêu Ngự. Khóe miệng hơi nhếch lên: “Đừng có tưởng bở.” Lấy tay chống lên bãi cát đứng lên.

Tiêu Ngự ha ha cười. Đứng lên. Đem Hắc Long Câu thu trở về. Triệu Lam Hình cũng thu về Độc Giác Thú.

Tiêu Ngự lấy ra 1 bình cao cấp Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước. Hốc vào.

2 người lặn vào trong màn nước. Hướng đáy biển bơi đi. Càng lúc càng tiến sâu. Đến khi cách mặt biển ước chừng trên dưới 200m. Một tòa thành thị loại nhỏ xuất hiện trong tầm nhìn của Tiêu Ngự.

Đây là 1 tòa thành thị dưới đáy biển. Kiến trúc ở chính giữa dãy san hô. Hoàn toàn do cự thạch màu vàng xây nên. Hùng vĩ đồ sộ , thành thị trên mặt đất không thể so sánh được . Các loại kiến trúc hình tháp lẫn lượt nhau hiện ra . Vô cùng kì quặc. Rất nhiều loại cá và các loại sinh vật đáy biển ở trong đó di động qua lại. Trong đó có rất nhiều mỹ nhân ngư cầm đỉnh ba. Đây là những Nhân Ngư Chiến sĩ trong truyền thuyết Hải Tộc a.

Tiêu Ngự tò mò dò xét 1 một Nhân Ngư Chiến sĩ. Nửa trên rất giống nhân loại . Nhưng lại có nửa dưới người là giống cá a .

“Vì sao không có Nhân Ngư Chiến sĩ nam nhi? ” Tiêu Ngự nhin không được hỏi. Những Nhân Ngư Chiến sĩ này đều không ngoại lệ. Tất cả đều là phái nữ. Tướng mạo cũng vô cùng mỹ lệ . Chỉ đeo một cái vỏ trai ngọc dùng để che ngực. Da thịt lộ ra một mảng trần trụi trắng như tuyết . Tựa bạch ngọc không tỳ vết. Mức độ gợi cảm có thể so sánh ngang bằng với Diệp nữ.

“Trông mắt không cho phép liếc loạn.” Thấy được Tiêu Ngự nhìn quanh khắp nơi . Triệu Lam Hình trong lòng nổi lên 1 trận ghen tuông. Nói.

“Tuân lệnh.” Tiêu Ngự cảm thấy buồn cười thu ánh mắt lại.

“Hải Tộc tất cả đều là phái nữ. Cũng không biết là nguyên nhân gì nữa.” Triệu Lam Hình nói.

Tất cả đều là phái nữ? Phỏng đoán cùng bộ tộc Diệp nữ như nhau. Tiêu Ngự gật gật đầu.

2 người tiếp tục lặn xuống . Tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên.

Hệ Thống: người phát hiện thành thị của Hải Tộc Da Lỗ Đức.

Tiêu Ngự đi theo Triệu Lam Hình. Bơi vào tòa thành thị này. Qua lại ở trong rất nhiều kiến trúc vô cùng kì quặc. Tiếp tục hướng về trung tâm bơi đi. Hướng tới truyền tống trận của Hải Tộc ở trong trung tâm thành.

Các loại sinh vật kỳ quái dưới đáy biển. Rất hấp dẫn ánh mắt của Tiêu Ngự. Hướng về 1 tòa trên kiến trúc nổi bật nhất ở trung tâm thành nhìn lại. Đỉnh tòa kiến trúc này có 1 con sinh vật to lớn chiếm cứ. Thân thể so với Long tộc còn muốn lớn hơn. Trên thân thể có 9 cái đầu rắn .

“Cửu Đầu Hải Xà?” Tiêu giật mình nói. Trong huyền thoại của Ân Trạch Tư. Đây chính là sinh vật cùng một cấp bậc với rồng a. Không nghĩ tới lại ở chỗ này mà thấy được nó.

“Đúng vậy. Hải Tộc Hộ Thần. Cửu Đầu Hải Xà.” Triệu Lam Hình gật đầu nói.

Sau khi tiến vào Da Lỗ Đức. Kiến trúc xung quanh có rất nhiều cửa hàng của Hải Tộc. Là do một ít mỹ nhân ngư mở ra . Bán ra các loại vật phẩm đặc biệt chỉ có ở Hải Tộc . Trong đó tuyệt đại bộ phận là vật phẩm gia tăng thuộc tính cho Thủy hệ Pháp sư. Rất không tệ. Đường nhiên giá cả cũng tương đối không thấp.

Sau khi ở tòa thành thị này bơi ước chừng hơn 10 phút. Truyền tống trận ở trung tâm cuối cùng cũng xa xa hiện lên trong tầm mắt.

355. Chương 357 Tinh Anh Khôi Lỗi

Một games thủ Hải Tộc từ bên cạnh Tiêu Ngự dạo chơi qua. Tò mò dò xét Tiêu Ngự. Những games thủ này đều không ngoại lệ. Đều là phái nữ. Thành thị của Hải Tộc chỉ có phái nữ. Liếc thấy có 1 games thủ nam giới xuất hiện ở thành thị của Hải Tộc. Tự nhiên sẽ rất là kinh ngạc.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đứng ở cạnh truyền tống trận. Xếp hàng phía sau người mấy games thủ Hải Tộc . Chuẩn bị cười truyền tống trận đi chủ thành của Hải Tộc.

“Này. Chàng đẹp trai. Có hứng thú hay không cùng ta đi luyện cấp?” Một người nữ games thủ Chiến sĩ Hải Tộc ăn mặc nóng bỏng bơi tới bên cạnh Tiêu Ngự. Đánh tiếng nói. Lại không thêm để ý chút nào tới Triệu Lam Hình đang bên cạnh Tiêu Ngự . Không kiêng nể gì dụ dỗ Tiêu Ngự.

Nữ Chiến sĩ Hải Tộc này trông vô cùng đầy đặn. Trước nhô sau vểnh. Lại còn mặc trang bị yếm và quần lót cơ bản nhất của games thủ phái nữ . Lộ ra mảng lớn da thịt trắng như tuyết. Vẫy tay bơi bơi . Bộ ngực sữa to mọng nhắc lên làn sóng kinh người. Làm cho người ta nhìn vào mà miệng khô lưỡi nóng. (miệng khô khốc – thú tính bùng lên)

Còn cần phải chờ 1 lát mới có thể ngồi truyền tống trận. Nữ games thủ Chiến sĩ Hải Tộc tranh thủ khiêu khích , hướng về Tiêu Ngự quăng tới mấy cái ánh mắt đẹp.

Tiêu Ngự vẫn là lần đầu tiên gặp phải tình huống như vậy. Bị 1 games thủ phái nữ đứng trước đám đông đùa giỡn. Hơn nữa còn là làm trước mặt Triệu Lam Hình . Để tránh Triệu Lam Hình hiểu lầm. Hắn thối lui vài bước. Xấu hổ nhìn về phía Triệu Lam Hình.

“Không biết xấu hổ.” Triệu Lam Hình bị cái nữ games thủ này làm tức giận không nhẹ. Liếc mắt nhìn Tiêu Ngự. Hầm hừ nói: “Giả bộ. Không chừng trong lòng vui thành cái dạng gì rồi đó.”

Tiêu Ngự sờ sờ cái mũi. Cười không thôi. Hắn khi nào thì chọc tới Triệu Lam Hình vậy . Đúng là oan lớn bằng trời a. Cái nữ games thủ Chiến sĩ Hải Tộc trước mắt này mặc dù thân hình nóng bỏng. Bề ngoài cũng coi như không tệ. Nhưng tướng mạo so với Triệu Lam Hình còn muốn kém rất xa. Mà mỗi lần giơ tay nhắc chân đều tỏa ra hương vị phong tao làm cho Tiêu Ngự rất là không vui. Hắn đối với cái games thủ phái nữ này không có bất luận cái suy nghĩ hương diễm gì hết .

Triệu Lam Hình không ghen thì mới là lạ. Tiêu Ngự đương nhiên sẽ không đem lời Triệu Lam Hình nói để ở trong lòng.

“Chàng đẹp trai. Suy nghĩ thế nào rồi ? Người nhìn lại bên cạnh người xem . Muốn ngực không có ngực. Muốn hông không có hông. Theo ta đi. Ta sẽ cho người sắm khoái đến tuột độ .” . Cô gái kia bên cạnh làm một cái tư thế mê người. Mị nhãn như tơ nhìn về phía Tiêu Ngự.

“Người” Triệu Lam Hình tức giận chỉ vào nữ game thủ kia. Lại nói không ra lời . Tức giận dậm chân: “Ta có chỗ nào so với người kém hơn.”

Nghe xong Triệu Lam Hình nói Tiêu Ngự nhin không nổi phì cười . Bộ dáng Triệu Lam Hình tức giận thật đúng là đáng yêu.

“Người người ... còn cười.” Triệu Lam Hình thấy Tiêu Ngự không giúp bản thân. Trong 2 mắt nổi lên một làn hơi nước. Ủy khuất quay đầu.

Tiêu Ngự thấy được Triệu Lam Hình bộ dáng như sắp khóc. Khẩn trương ngừng cười. Giữ chặt tay Triệu Lam Hình. Nhéo nhéo an ủi nàng nói: “Cần gì với người này chấp vặt chứ .” Thờ ơ nhìn lướt qua nữ games thủ kia: “Ta đối với người không có hứng thú. Cút lẹ đi .” Loại người tự cho là có vài phần sắc đẹp ở trong trò chơi dụ dỗ games thủ thì chỗ nào cũng có. Huống chi nàng lại còn dùng ngôn từ công kích Triệu Lam Hình. Tiêu Ngự càng là không thèm nể mặt mũi .

“Không có thẩm mỹ .” Nữ games thủ kia lẩm nhẩm mất hứng rồi đi. Liếc mắt qua Tiêu Ngự. Đem danh thiếp cho Tiêu Ngự. Nàng còn chưa chết tâm. Cho rằng Tiêu Ngự chỉ là ngại mặt mũi của Triệu Lam Hình. Mới khiến cho nàng rời đi như vậy .

Tiêu Ngự cười lạnh một tiếng. Đem tấm danh thiếp tư liệu này xóa bỏ .

Nữ games thủ kia thấy lén lút đưa cho hắn danh thiếp lại còn bị xóa hết tư liệu tức giận dậm chân.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đi vào trong trận.

Quay đầu lại nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình rời đi , nữ games thủ kia thở dài 1 hơi: “Đáng tiếc , thật vất vả mới thấy được một con rùa vàng lại là của người khác a .” Nàng đi dụ dỗ Tiêu Ngự. Nguyên nhân rất đơn giản. Tiêu Ngự không phải là games thủ Hải Tộc. Mà games thủ tiến vào đáy biển đều phải uống cao cấp Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước. 1 bình cao cấp Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước mới có thể ở trong nước duy trì nửa giờ đồng hồ. Giá cả lại cao tới mấy chục ngàn kim tệ. Games thủ có thể xuống dưới biển . Tự nhiên là trong cảm nhận của nàng hắn là kẻ có tiền rồi.

1 đạo bạch quang hiện lên. Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đã xuất hiện ở chủ thành của Hải Tộc. Chủ thành của Hải Tộc này so với tòa thành thị của Hải Tộc vừa rồi kia rộng lớn hơn hẳn . Kiến trúc càng thêm hùng vĩ. Tiêu Ngự lại không có rảnh để thưởng thức. 2 người hướng về phương hướng mặt biển bơi đi. Đảo Phi Thủy đã ở trước mặt.

Nửa giờ trôi qua. Tiêu Ngự lại hốc vào 1 bình Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước. Xuống nước thật sự là hành động đốt tiền a. Dùng Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước bình thường có thể duy trì được 10 phút. Với lại giá cả cũng tương đối tiện nghi . Mấy chục kim là có thể mua được rồi . Ngược lại tiến vào biển sâu. Không có loại cao cấp Dược Hoàn Hô Hấp Dưới Nước giá trị mấy chục ngàn kim tệ này. Trên cơ bản là tiến nửa bước cũng khó. 20 giây là có thể đã biến thành một con cá ngựa bụng lên rồi.

Triệu Lam Hình vẫn còn bộ dáng tức giận.

Tiêu Ngự cười lắc đầu. Không biết nàng khi nào thì mới có thể nguôi giận. (mồm đâu cái thẳng này ... nhiều lúc thiếu năng thể không biết)

2 người nổi lên trên mặt nước. Bơi tới nơi bãi biển. Xác nhận một chút. Là đảo Phỉ Thủy rồi . Tiêu Ngự quan sát một chút hoàn cảnh lân cận. Dem bản ghi chép tọa độ Mộng Yểm Động truyền tống môn* tra ra. Phát hiện truyền tống môn đó cách nơi này cũng không xa. (*cửa truyền tống)

Tiêu Ngự đem Hắc Long Cầu triệu hồi ra. Triệu Lam Hình đang chuẩn bị triệu hồi Độc Giác Thú. Thì bị Tiêu Ngự ngăn trở lại .

“Chúng ta ngồi cùng 1 con ngựa đi.” Tiêu Ngự nói. Không thể đem Hắc Long Cầu và Độc Giác Thú thả ra cùng một chỗ được .

“Đừng có mơ. Không cho chạm vào ta.”

“Vừa rồi ta sai. Ta xin nhận lỗi được chưa . Chỉ là lời người nói khi đó quả thật buồn cười ta nhin không được .” Tiêu Ngự giữ chặt Triệu Lam Hình. Vừa cười vừa nói. Thấy Triệu Lam Hình vẫn cứ bấu môi . Liền đem Triệu Lam Hình ôm lại. Triệu Lam Hình kinh hô một tiếng. Thân thể lại nhẹ bẫng đi . Bị bế lên trên lưng Hắc Long Cầu . Tiêu Ngự cũng ngồi xuống trên lưng ngựa. Vỗ Hắc Long Cầu. Hắc Long Cầu như gió lướt đi .

“Người không có thành ý.” Trên thực tế Triệu Lam Hình đã không còn tức giận nữa rồi . Nhớ lại vừa rồi. Hé miệng cười. Mình và loại người đó còn phải chấp nhặt sao ?

Tiêu Ngự đem Triệu Lam Hình ôm vào trong lòng. Tay phải di chuyển. Chiếm cứ bộ ngực sữa. Nhẹ nhàng vuốt ve. Trêu chọc nói: “Vừa rồi người nói không hề kém hơn nàng. Để ta xem thử . Rốt cuộc ai lớn hơn ai nha.”

“Ta biết ngay mà. Người toàn 1 bụng ý nghĩ xấu. Vừa rồi người nhất định là cố ý xem ta xấu mặt. Ưm ...” Triệu Lam Hình nhin không được phát ra âm thanh nỉ non qua mũi. Bàn tay Tiêu Ngự chạm đến mang theo xúc cảm kỳ dị . Làm toàn thân nàng như nhũn ra.

Tay của Tiêu Ngự tiến vào trong pháp bào của Triệu Lam Hình. Ở phần bụng Triệu Lam Hình. Dần dần di chuyển lên. Triệu Lam Hình làn da rất mịn . Mượt như tơ . Không có chút nào tỳ vết . Làm cho Tiêu Ngự lưu luyến không muốn buông tay . Dem ngọc thổ (ngực đó... ực) mềm mại nắm ở trong tay. Nhẹ nhàng đồn nén , đôi ngọc thổ ở trong tay Tiêu Ngự không ngừng biến hóa hình dạng. Cảm giác ấm áp non mềm trong lòng bàn tay kia làm cho Tiêu Ngự muốn phát sốt . Mặc dù không có hùng vĩ như nữ games thủ vừa rồi kia. Nhưng cao vút lên rất mềm mại co dãn .

Địa phương xấu hổ kia bị Tiêu Ngự tùy ý làm loạn khiến Triệu Lam Hình ngượng ngùng không thôi. Thân thể mềm mại run rẩy. Toàn thân không có một chút sức lực.

Tiêu Ngự dường như chiếm lĩnh còn chưa thỏa mãn. Tay trái tiếp tục tiến quân xuống phía dưới xâm phạm. Tiến nhanh trên bụng trơn bóng của Triệu Lam Hình. Luồn qua quần lót Lace. Hướng bên trong thăm dò đi vào.

Triệu Lam Hình khấn trương đè tay của Tiêu Ngự lại. Khấn trương nói: “Nơi này không được.”

Tay trái của Tiêu Ngự dừng lại ở trên đồn bộ trơn bóng của Triệu Lam Hình nhẹ nhàng vuốt ve. Hấn bắt đầu công chiếm sâu vào địa phương này .

Triệu Lam Hình uốn éo thân hình . Mị nhãn như tơ nhìn vào Tiêu Ngự. Ở trên bả vai Tiêu Ngự ra sức cắn một cái.

” Không được tiến thêm nữa. Địa phương nào cũng có thể. Trong đó thì không được.” Triệu Lam Hình đôi mắt kiều mỹ ướt át muốn xuất ra nước. Hai tay chặn tay trái của Tiêu Ngự.

Tay trái của Tiêu Ngự vài lần đã đụng chạm gần tới địa phương kia. Nhưng ở dưới Triệu Lam Hình kiên quyết phản kháng đành thu trở về . Nàng đã dung túng cho Tiêu Ngự tùy ý khinh bạc như vậy cũng đã chứng minh nàng quyết định đem bản thân giao cho hắn rồi . Lại cố gắng giữ lại 1 đạo phòng tuyến cuối cùng . Nàng làm như vậy tự nhiên có lí của nàng. Dù sao cũng đã yêu nàng rồi . Cần gì phải khẩn cấp chứ.

Tiêu Ngự cười cười. Vừa rồi là bản thân quá nóng vội .

“Người giận à?” Triệu Lam Hình có chút hoảng loạn nhìn Tiêu Ngự. Nói. Trong đôi mắt trong trẻo dâng đầy nước mắt.

“Làm sao có thể. Ta không phải cái loại người đó đâu.” Tiêu Ngự ôm chặt Lam Hình. Ở trên gương mặt mịn màng của nàng hôn an ủi một chút.

Triệu Lam Hình cúi đầu chôn ở trong lòng Tiêu Ngự nhẹ giọng nói: “Ngày mai người dọn đến phòng ta đi. Người đừng hiểu lầm. Không phải là cho phép làm chuyện kia đâu đó.”

Tiêu Ngự nghe xong Triệu Lam Hình nói hết sức vui mừng. Triệu Lam Hình nửa câu sau có phần tự gạt mình, có điểm bịt tai trộm chuông. Triệu Lam Hình cho phép Tiêu Ngự ngủ ở gian phòng của nàng. Lại không cho làm chuyện kia. Chỉ là ôm nàng ngủ. Mà lại không thể làm cái gì. Không phải cố ý muốn hại chết người ta sao.

“Không cho người cười.” Triệu Lam Hình xấu hổ khấn cấp đánh nhẹ Tiêu Ngự một cái.

“Ta có cười qua sao?” Tiêu Ngự nhin không được cười ra tiếng.

“Không để ý tới người nữa.” Triệu Lam Hình phụng phịu nói. Vừa rồi như thế nào nói ra được lời to gan như vậy.

Tay của Tiêu Ngự vẫn còn đặt ở trong pháp bào của Triệu Lam Hình. Tay phải nhéo nhéo. Cười mỉm nói: “Quả thật một chút cũng không nhỏ. Ai dám nói nàng “nhỏ”. Ta độ sức với hân.”

Nghe được Tiêu Ngự nói. Triệu Lam Hình càng thêm ngượng kinh khủng. Ở bên hông Tiêu Ngự ra sức vặn một cái.

Sau một lúc. Hắc Long Câu cuối cùng cũng đến được địa phương đó. Tiêu Ngự thấy được hơn 10 tòa truyền tống môn trên bãi cỏ phía trước. Lưu luyện rút tay từ trong pháp bào của Triệu Lam Hình ra. Từ trên người Hắc Long Câu nhảy xuống. Đem Triệu Lam Hình bế xuống.

“Nơi này, cái truyền tống môn nào là cái người muốn tìm?” Triệu Lam Hình vùng vẫy từ trong lòng Tiêu Ngự thoát ra. Sửa sang lại pháp bào và mái tóc còn chút bừa bộn. Trên mặt còn mang một chút ngượng ngùng rung động lòng người. Càng lộ ra vẻ xinh đẹp. Nghĩ tới tình cảnh vừa rồi. Tim vẫn cứ như hươu chạy.

Gần chỗ này rải rác hơn 10 truyền tống môn. Tạo hình gần như nhau. Nhất thời rất khó phân biệt.

Tiêu Ngự đem Hắc Long Câu thu vào. Dựa vào ký ức. Rất nhanh tìm ra tòa truyền tống môn cần tới. Tòa truyền tống môn này đã bỏ hoang. Ở trên cửa vào. Có một vết lõm nhỏ.

“Là cái này rồi.” Tiêu Ngự nói. Đem Ác Ma Chi Giác trong hành trang ra. Hướng về nơi vết lõm trên truyền tống môn chậm rãi ấn vào.

Quang mang lấp lánh bắn ra tứ phía. Tòa truyền tống môn cũ kỹ lụi bại này. Trong nháy mắt toả ra một loại ánh sáng lộng lẫy huyền ảo. 1 màn hào quang màu trắng lưu chuyển lên. Truyền tống môn lần nữa được mở ra.

“Ta vào xem trước. Người vào sau.” Tiêu Ngự nói. Bước vào truyền tống môn. Tình cảnh đột nhiên bị xé rách. Hiện ra ở trong hang động âm u.

3 con mộng yểm Tử Hỏa Biên Bức xuất hiện ở trước mắt Tiêu Ngự. Tiêu Ngự một chiêu Long Tường Thuật đá ra ngoài. Mấy cái công kích đến đi. Đem trong 1 con mộng yểm Tử Hỏa Biên Bức tiêu diệt.

Tiêu Ngự vừa mới chuẩn bị khởi lên công kích 2 mộng yểm Tử Hỏa Biên Bức còn lại. Sưu sưu sưu sưu sưu. Từng đạo Thủy Tiên Thuật. Bắn tới trên người 1 con mộng yểm Tử Hỏa Biên Bức. Tiêu diệt 1 con mộng yểm Tử Hỏa Biên Bức trong đó. Một chiêu Thủy Phược Thuật đem 1 con mộng yểm Tử Hỏa Biên Bức khác trối tại chỗ.

Tiêu Ngự hướng truyền tống môn bên kia nhìn thoáng qua. Triệu Lam Hình đã đi vào. Những ma pháp này chính là do nàng phóng ra.

Tiêu Ngự đem con mộng yểm Tử Hỏa Biên Bức còn lại kia cũng tiêu diệt nốt . Mò lên chiến lợi phẩm. Dùng mộng yểm Linh Vân Phù hồi sinh lại 3 con mộng yểm Tử Hỏa Biên Bức.

“Những thứ này là khôi lỗi?” Triệu Lam Hình nhìn vào mấy con khôi lỗi mộng yểm Tử Hỏa Biên Bức*. Ngạc nhiên nói . Những con khôi lỗi này và những Biên Bức vừa rồi không có bao nhiêu khác biệt . Chỉ là màu sắc hơi chút ảm đạm hơn thôi . (*khôi lỗi : con rối , *mộng yểm : ác mộng)

” Đều là dùng mộng yểm Linh Vân Phù này hồi sinh ra đó.” Tiêu Ngự nói. Đem công dụng mộng yểm Linh Vân Phù giải thích qua một chút.

Tiêu Ngự triệu hồi ra U Linh Bĩ Mông để cho U Linh Bĩ Mông xung phong.

Bây giờ lever đã cao . Tiêu Ngự đã chuẩn bị tâm lí hướng địa phương cao hơn trong bản đồ thăm dò đến . U Linh Bĩ Mông rất tích cực. Ở phía trước dẫn đường. 1 mạch liền chết. Tiêu Ngự đi theo ở phía sau. Hồi sinh lại hàng loạt Biên Bức. Hắn chỉ cần khống chế những Biên Bức khôi lỗi này công kích là được . Phía trước có U Linh Bĩ Mông làm khiên thịt. Bên cạnh còn có Triệu Lam Hình trị liệu 1 khi vạn nhất . Ngoài ra Triệu Lam Hình còn kiêm luôn chức khống chế một ít khôi lỗi.

Thâm nhập sâu dần vào trong bóng đêm . Hang động bắt đầu sinh ra quái lv 35 mộng yểm Lôi Hỏa Biên Bức. Tiêu Ngự cũng đem khôi lỗi mộng yểm Tử Hỏa Biên Bức toàn bộ thay bằng mộng yểm Lôi Hỏa Biên Bức. Số lượng cũng gia tăng lên nhiều . Đạt tới 36 con. Dù sao Tiêu Ngự cũng không cần làm gì . Chỉ cần tập trung tinh thần khống chế đàn dơi công kích là được . Với lại những con mộng yểm Lôi Hỏa Biên Bức này tất cả đều là công kích tầm xa. Khi gặp quái . Tiêu Ngự không cần phí nhiều công sức , để cho chúng phát động toàn bộ cùng bắn ra một lượt , là có thể tiêu diệt được 1 con quái vật rồi.

Ở trong động quật đi 1 đoạn ước chừng hơn 500m . Hang động bắt đầu dốc xuống . Phía dưới huyết động âm u tối đen 1 mảng. May mắn có U Linh Bĩ Mông ở đây . Tiêu Ngự có thể nhờ vào U Linh Bĩ Mông để nhìn trong bóng tối . Triệu Lam Hình là Hải Tộc. Hải Tộc tầm nhìn trong bóng tối so với các chủng tộc trên mặt đất có lẽ tốt rất nhiều. Dù sao dưới đáy biển sâu cũng không có nguồn sáng nào cả .

“Chúng ta cái này giống như là đang đi sâu dần xuống dưới a .” Lam Hình nói.

“Ấn. Cái phụ bản này quả thật rất quái lạ. Hang động này dường như luôn luôn đi xuống dưới.” Tiêu Ngự nói , tuy nhiên xông qua nhiều phụ bản như vậy , hắn cũng không có gì phải sợ cả . Làm nhiệm vụ cho tới tận bây giờ . Tự lực và dũng khí nhất định là không thể thiếu . Luôn luôn đi vào hoàn cảnh đầm rồng hang hổ. Cũng phải có một chút bản lĩnh mới thoát ra được chứ .

“Để cho ta khống chế cùng người thêm một ít Biên Bức đi. Dù sao cũng đều là sinh vật công kích tầm xa . Chỉ cần cho chúng duy trì công kích là được mà .” Triệu Lam Hình nói.

“Được rồi . Người không cần quá sức . Khống chế thêm một ít là được rồi .” Tiêu Ngự thu thêm một ít mộng yểm Linh Vân Phù. Chuẩn bị cho Triệu Lam Hình thêm mấy xác chết mộng yểm Lôi Hỏa Biên Bức . Triệu Lam Hình cũng triệu hồi lên 7 con khôi lỗi mộng yểm Lôi Hỏa Biên Bức.

2 người mang theo đội ngũ mệnh mông cuộn cuộn. Hướng chỗ sâu nhất tiến lên. Nếu như gặp phải một ít Biên Bức. Một lần toàn bộ công kích là có thể đem tiêu diệt luôn .

Theo 2 người dần dần thâm nhập. Trong huyết động sinh ra quái vật lever cũng cao lên rất nhiều. lv 40 mộng yểm Thanh Hỏa Biên Bức. lv 45 mộng yểm Bạch Hỏa Biên Bức.... Với lại số lượng quái vật cũng rất nhiều. Động cái là đã ra hơn mười con.

Khôi lỗi của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cũng không ngừng biến đổi. Từ Tử Hỏa Biên Bức biến thành Thanh Hỏa Biên Bức. Rồi lại biến đổi sang Bạch Hỏa Biên Bức. Tiêu Ngự dần dần thích ứng được cách khống chế những sinh vật này. Số lượng khôi lỗi cũng đang dần dần gia tăng.

Bởi vì có hơn 50 khôi lỗi công kích quái . Nên tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cũng đã bắt đầu tăng nhanh. Gặp được quái vật lever càng cao. Cho kinh nghiệm lại càng nhiều. Khi tới khu vực quái lv 45. Tốc độ thăng cấp đã không thua gì ở bên ngoài sát quái cả . Nhưng so sánh với ở Phong Ma Cốc kia thăng cấp . Thì vẫn còn kém hơn một chút.

U Linh Bửu Mông ở phía trước hùng hổ. Hấp dẫn rất nhiều sự chú ý của Biên Bức. Tiêu Ngự thì ở phía sau không chế 1 loạt khôỉ lổ, dùng hỏa diễm màu trắng oanh kích ra ngoài như mưa. 1 con lại 1 con Bạch Hỏa Biên Bức bị Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình chỉ huy khôỉ lổ tiêu diệt.

Hơn 30 con mộng yểm Bạch Hỏa Biên Bức bị quét sạch. Tiêu Ngự đi qua đem vật phẩm rớt xuống toàn bộ gộp nhặt lên. Trong đó có rất nhiều mộng yểm Linh Vân Phù.

Kítttt... . một tiếng rít sắc nhọn cắt ngang không trung. 1 con Biên Bức màu trắng dáng người to lớn xuất hiện ở trong tầm nhìn của Tiêu Ngự. Đánh về phía 1 con khôỉ lổ mộng yểm Bạch Hỏa Biên Bức trong đó. 1 vuốt đem con mộng yểm Bạch Hỏa Biên Bức kia xé thành mảnh nhỏ.

“Quái khủng a.” Tiêu Ngự kinh hãi. Cho con Biên Bức màu trắng kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức: lv 45 tinh anh. Huyết lượng xxxxxx.

(Tại sao xxx thì tự hiểu nhé = = bản convert nào cũng thế hết.)

“Là quái tinh anh.”

Con mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức kia lao tới U Linh Bửu Mông. Ở dưới không chế của Tiêu Ngự. U Linh Bửu Mông đột nhiên mãnh liệt phi ra. Va Chạm lên trên người mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Đem mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức đụng tới mức liên tục lùi về sau.

“Đáng thật.” Tiêu Ngự nói. 1 chiêu Long Tường Thuật đá vào trên người mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Đem mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức kích lui. Tay phải một chiêu Tạc Kích. Hướng về trên đầu mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức đâm đi.

Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức đột nhiên ở trước mắt Tiêu Ngự tan biến. Xuất hiện ở địa phương cách đó 6-7m. Đôi cánh vung lên. Từng mảng quả cầu lửa màu trắng hướng về khu vực Tiêu Ngự đánh xuống. Tựa như mưa rào ập xuống.

Tiêu Ngự một chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài, U Linh Bửu Mông né tránh không kịp, bị vài quả hỏa diễm màu trắng đánh trúng. Huyết lượng rớt quá nửa.

Triệu Lam Hình cho U Linh Bửu Mông 1 đạo trị liệu. Mới đưa được U Linh Bửu Mông hồi phục lại.

Quả cầu lửa màu trắng đánh trúng 5 con khôỉ lổ mộng yểm Bạch Hỏa Biên Bức, đem 5 con mộng yểm Bạch Hỏa Biên Bức kia thiêu thành tro tàn.

Tiêu Ngự một cái Đột Thử. Hướng về Bạch Hỏa Yêu Bức đánh tới. Sụt một đòn, trúng mộng yểm Bạch Hỏa Biên Bức. một cái hơn 60 giá trị thương tổn từ trên đầu mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức bay lên.

Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức rơi vào trạng thái tê liệt. Trạng thái này tức thì trôi qua. Hành động chỉ là hơi hơi bị ngưng lại một chút. Tiêu Ngự nắm bắt ngay cơ hội này lại một chiêu Tấn Kích xuống, cấp cho mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức thêm một cái hôn mê. Cốt Long Nha trên tay trái đã bôi sẵn cực hiệu ăn mòn và hủ thi độc, vung lên đâm vào thân thể mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức.

Tiêu Ngự tiếp tục mở ra tất cả trạng thái. Liên tục công kích mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Cho phần đông khôỉ lổ mệnh lệnh tự do công kích. Từng đạo hỏa diễm màu trắng công kích vào trên người mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Mặc dù mỗi con khôỉ lổ chỉ có thể tạo thành hơn 20 giá trị thương tổn. Nhưng mấy chục con khôỉ lổ thì thương tổn tích lũy lại. Sẽ là vô cùng đáng xem. Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức bay lên.

Triệu Lam Hình ngoài mệnh lệnh cho khôỉ lổ công kích. 1 bên còn dùng Thủy Tiên Thuật, các loại ma pháp để công kích mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức, tạo thành thương tổn công kích nhất định.

Mỗi cái kỹ năng không chế đối với mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức, có hiệu quả không chế cực kỳ có hạn, tất cả kỹ năng dồn lại cùng một chỗ mới không chế được mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức hơn 10 giây thời gian. Xoá của mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức hơn 25.000 huyết lượng.

Hiệu quả không chế kỹ năng của Tiêu Ngự vừa biến mất. Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức vỗ cánh bay đến không trung.

Tiêu Ngự lập tức lùi đến bên cạnh Triệu Lam Hình , tránh cho bởi vì Triệu Lam Hình thương tổn rất cao , hấp dẫn thù hận của mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức trên không trung bay múa. Phun từng đạo hỏa diễm màu trắng. Công kích tới Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình. Tiêu Ngự chỉ huy phần đông khôi lỗi tản ra. Phản kích mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Triệu Lam Hình ngoài chỉ huy khôi lỗi công kích ra. Công kích ma pháp cũng luôn luôn chưa từng dừng lại.

Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức mới vừa rồi bị Tiêu Ngự khống chế . 1 lần bị răn cản 10 năm vẫn còn sợ dây thừng không dám hạ xuống . Thế là trên sân biến thành 2 bên mặt đất đối chiến với bầu trời . Tiêu Ngự đem khôi lỗi phái lên thiên không. Miễn cho bị mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức giết chết.

Tiêu Ngự lấy ra mộng yểm Linh Vân Phù từng bước từng bước hồi sinh mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Để chúng gia nhập nhóm khôi lỗi . Trên sân , chiến lực phe Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình càng ngày càng mạnh.

Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức vỗ cánh một cái. Lại 1 đạo mưa hỏa diễm màu trắng tập trung hướng về phía dưới đánh xuống. Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình khẩn trương chạy đi.

Mưa hỏa diễm màu trắng không có đánh trúng Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình. Lại đem 6 con khôi lỗi đánh thành bụi.

Bạch Hỏa Yêu Bức ở 2 bên bị cộng kích liên tục, huyết lượng cũng đang dần dần đi xuống. Mặc dù giết chết được hơn 20 con khôi lỗi nhưng huyết lượng bản thân cũng tụt chỉ còn lại có hơn 5 phần.

Trên không trung từng đạo quả cầu lửa bay qua lại . Nếu như cứ như vậy đối nện xuống. Mặc dù có thể tổn hại rất nhiều khôi lỗi nhưng cứ duy trì như thế thì nhất định , sẽ có thể đem con mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức kia tiêu diệt. Khôi lỗi chết rồi có thể lại gọi thêm. Hết bao nhiêu Tiêu Ngự cũng sẽ không tiếc.

1 con lại 1 con khôi lỗi từ trên không trung rơi xuống. Nhưng công kích vẫn cứ không có ngừng.

mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức huyết lượng dần dần chỉ còn lại có hơn 20.000. Trên không trung , khôi lỗi Bạch Hỏa Yêu Bức cũng chỉ còn lại có thừa thớt hơn 20 con.

Ác mộng.

Triệu Lam Hình thi triển một cái kỹ năng. Đó là 1 công kích ma pháp đánh lan. Cực kỳ hao tổn ma pháp . Bởi vì giá trị ma pháp của Triệu Lam Hình rất nhiều. Cũng không cần lo lắng tiêu hao hết . Dễ dàng thuận tay thi triển một vài kỹ năng.

Bị trúng một đòn này. Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức trên đầu nổi lên một cái hơn 1.500 giá trị thương tổn. Lão đảo từ trên không trung rơi xuống.

Cái tinh thần ma pháp này không ngờ lại có thể ở nơi này tạo ra hiệu quả kì diệu như vậy . Làm cho Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình cảm thấy rất kinh ngạc.

Thấy được mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức rơi xuống . Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bằng kỹ năng. Tất cả kỹ năng đều đã tan băng. một cái Long Tường Thuật đã đi.

Long Tường Thuật của Tiêu Ngự đánh trúng mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Thêm một cái Tạc Kích chuẩn xác trúng đầu mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức .

Tiêu Ngự mở ra toàn bộ trạng thái. Không ngừng tấn công mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Chỉ huy 1 đám khôi lỗi phát ra thương tổn. Nhưng bởi vì khôi lỗi số lượng giảm bớt quá nhanh. Thương tổn phát ra so với trước kia đã ít hơn hẳn.

Một cái tiếp một cái kỹ năng khống chế xuất ra. Sau khi đầy cột năng lượng. Tiêu Ngự lại một cái Tuyệt Sát . Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức huyết lượng từng khúc từng khúc đi xuống.

Triệu Lam Hình cũng bộc phát thương tổn lớn nhất.

Hơn 10 giây qua đi. Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đã đối với mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức tạo thành hơn 18.000 giá trị thương tổn.

“Nhanh chóng tiêu diệt nó .” Tiêu Ngự nhìn huyết lượng mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức . Còn lại không đến 1.000.“Khống chế kết thúc mất rồi .”

Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức còn lại không đến 1.000 huyết lượng lão đảo bay lên. U Linh Bĩ Mông một cái xông tới đụng qua. Dem mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức hơi ngưng lại. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình lại đối với mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức tạo thành hơn 300 thương tổn mấy nữa.

Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức lão đảo hướng về phía xa bay đi.

“Nó muốn chạy.”

Tiêu Ngự chỉ huy 1 đám khôi lỗi vây quanh đi lên.

Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức uy nghiêm không giảm. Liên tục đem 5 con khôi lỗi xé thành mảnh nhỏ. Quay người thoát đi.

Triệu Lam Hình hướng về mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức đuổi theo. 1 bên truy đuổi 1 bên phóng ra công kích ma pháp. Ở dưới sự chỉ huy của Tiêu Ngự. Các khôi lỗi cũng không ngừng thi triển công kích ma pháp.

Sư. 1 đạo Thủy Tiên Thuật công kích ở trên người mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Tạo thành bạo kích hơn 200 điểm thương tổn. Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức kêu thảm một tiếng. Từ trên không trung rơi xuống.

“Cuối cùng cũng tiêu diệt được nó.” Tiêu Ngự thở ra 1 hơi. Tâm tình khẩn trương từ từ buông lỏng xuống. Nếu như vừa rồi chỉ còn một chút máu mà còn để nó chạy trốn thì cũng quá kém a. Tiêu diệt con tinh anh này. Kinh nghiệm tăng 1%.

Xác mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức rớt trên mặt.

Tiêu Ngự đi đến bên cạnh xác mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Tìm tòi một chút. Mò lên 2 cái thứ.

Ma Lực Cầu: vật phẩm đặc thù. ma pháp thương tổn công kích +20. thời gian ngâm xướng ma pháp -10%. Đặt ở trong hành trang có hiệu quả tức thì.

“Là vật của ngươi.” Tiêu Ngự nói. Dem, Ma Lực Cầu đưa cho Triệu Lam Hình. Lại nhìn một chút một cái thứ khác.

Mộng yểm Linh Vân Phù: vật phẩm. Tam phẩm. Có thể hồi sinh mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức làm khôi lỗi. Duy trì thời gian 5 giờ đồng hồ. Sau khi sống lại thuộc tính -30%.

Tiêu Ngự trước kia nhặt được mộng yểm Linh Vân Phù đều là không có cái loại này. Thứ này không ngờ lại có thể là 1 lá phù Tam phẩm mộng yểm Linh Vân Phù. Hồi sinh sinh vật lv 45 tinh anh. Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Mặc dù thuộc tính -30%. Nhưng vẫn là rất mạnh.

“Tam phẩm?” Tiêu Ngự nhíu mày một chút. Có phải hay không trên tam phẩm còn có nhị phẩm nhất phẩm? Cái nhiệm vụ phụ bản này rốt cuộc còn có bao nhiêu mốc?

“Đó là cái gì vậy?”

“1 trương mộng yểm Linh Vân Phù. Để hồi sinh Yêu Bức.” Tiêu Ngự nói. (nhắc cho ai hok nhớ: cái loại phù này mỗi lần dùng 1 tấm sẽ triệu hồi được ra 1 con khôi lỗi dùng được trong vòng mấy h đồng hồ)

Tiêu Ngự nói xong làm cho Triệu Lam Hình bị kinh hãi không ít, không ngờ lại có thể hồi sinh lv 45 tinh anh làm khôi lỗi.

” Những lá mộng yểm Linh Vân Phù này là thứ không thể thiếu trong nhiệm vụ kế tiếp a.” Tiêu Ngự nói. Triệu hồi khôi lỗi lv 45 tinh anh, có thể giúp cho thực lực của hắn và Triệu Lam Hình mạnh lên không ít. Ở trong chiến đấu kế tiếp. Hồi sinh con khôi lỗi này sẽ trở thành chiến đấu chủ lực của bọn họ.

Tiêu Ngự lấy ra tấm (trương) mộng yểm Linh Vân Phù kia. Bắt đầu hồi sinh mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. 1 lát sau. Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức đã hiện ra. Thân thể biến đổi thành màu xám trắng. Vỗ cánh bay lên.

Mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức so với Biên Bức bình thường, thân thể còn muốn lớn hơn một chút. Thuộc tính sau khi giảm 30%. Vẫn còn mạnh mẽ vô cùng. Thêm huyết lượng nhiều như vậy. Có thể xưng với thành lũy di động. So với mấy chục con khôi lỗi bình thường còn muốn ngưu hơn.

Trong tay Tiêu Ngự đã không còn mộng yểm Linh Vân Phù , nhưng mà hắn có Bạch Hỏa Yêu Bức . Hắn rất nhanh là sẽ có thể thu thập được nhiều phù hơn. Bổ sung thêm sức chiến đấu của mình.

Tiêu Ngự không thể chờ đợi được muốn thí nghiệm ngay thực lực của khôi lỗi mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức . Mang 1 đội khôi lỗi. Tiếp tục thịt luộc mộng yểm Bạch Hỏa Biên Bức gặp phải ven đường. Bổ sung cho đội ngũ khôi lỗi.

356. Chương 358 Hắc Âm Thạch Ma.

Tiêu Ngự triệu hồi ra mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức, tốc độ thăng cấp lập tức nhanh hơn rất nhiều, quái vật lân cận càng ngày càng đông, hướng về nóc hang động phía xa nhìn lại, từng con Biên Bức treo ngược tại đỉnh hang động, chỉ chút, khiến người xem kinh hồn bạt vía.

May mắn những Biên Bức này không có toàn bộ xông lên, nếu không Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình chắc chắn sẽ đỡ không được.

Lại 1 con mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức màu trắng xuất hiện ở trong tầm nhìn của Tiêu Ngự, trái tim của Tiêu Ngự nảy lên thành thạch, nếu có thể triệu hồi ra thêm khôi lỗi mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức, ở khu vực lever thấp, trên cơ bản có thể đi lại như chỗ không người .

Tiêu hao một ít khôi lỗi mộng yểm Bạch Hỏa Biên Bức, Tiêu Ngự như nguyện đã triệu hồi được ra con mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức thứ 2.

Con thứ 3, con thứ tư, con thứ 5, chiến lực trong tay Tiêu Ngự dần dần tăng cường, trước sau đã khống chế được 6 con mộng yểm Bạch Hỏa Yêu Bức. Tiêu Ngự phát hiện, quái vật nơi này phân bố cực kỳ có quy luật, mỗi khi tiêu diệt 1 đám Bạch Hỏa Biên Bức, phía sau đều xuất hiện 1 con tinh anh Bạch Hỏa Yêu Bức. Bởi vì có thêm nhiều tinh anh khôi lỗi, Tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình một lần nữa lại tăng lên rất nhiều.

Ác Mộng!

Triệu Lam Hình thi triển kỹ năng quần công tinh thần ma pháp, Biên Bức treo ngược trên nóc tựa như mưa, lớp lớp rơi xuống một đồng , Tiêu Ngự lập tức chỉ huy các khôi lỗi phía sau nhào tới, đem Biên Bức trên mặt đất thịt luộc sạch sẽ.

Theo tốc độ giết quái càng lúc càng nhanh, mộng yểm Linh Vân Phù rơi ra ít nhất cũng có thêm 3-400 trương nữa , Tiêu Ngự lúc này cũng mặc kệ , hồi sinh ra thêm hơn 100 khôi lỗi. Tiêu Ngự căn bản chỉ huy không hết, hễ là gặp được mục tiêu, liền cho ngay những con khôi lỗi này như ong vỡ tổ xông lên, cứ như vậy, Tiêu Ngự trái lại giảm bớt không ít chuyện, nhưng khôi lỗi thương tổn cũng tăng lên rất nhiều. May mắn có Triệu Lam Hình chuyên trị liệu ở cạnh , thỉnh thoảng lại bổ sung một cái Đại Thủy Liệu Thuật, giảm bớt được không ít thương vong.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình thẳng đường đi tới, dẫn theo mấy chục tên khôi lỗi, hùng hùng dũng dũng xuất phát đi qua mỗi nơi, giống như đại dịch châu chấu di cư, tất cả Biên Bức không một con nào may mắn thoát khỏi, toàn bộ đều biến thành xác chết trên mặt đất , hóa thành điểm kinh nghiệm cho Tiêu Ngự .

“Nơi này tốc độ thăng cấp đã so được với bọn họ ở bên ngoài thăng cấp .” Tiêu Ngự lẩm nhẩm nói, mang theo đại bộ đội, tốc độ thăng cấp cũng không chậm, hắn cũng không cần sốt ruột hoàn thành cái nhiệm vụ phụ bản này nữa.

Bên ngoài tạm thời ở vào thời kì sóng yên biển lặng. Toàn bộ games thủ Tà ác liên minh đều kìm nén thu mình lại . Liều mạng luyện cấp. Số lượng games thủ chuyển chức cũng theo đó bành trướng lên . Lever tổng thể cũng đang không ngừng tăng lên rất nhanh. Ma Vực Công hội cũng chiếm đoạt được rất nhiều địa điểm luyện cấp khá. Các games thủ trong công hội lever cũng nhanh chóng tăng lên. Mặc dù so với 3 Công hội dưới tay Phong Dã còn muốn chậm hơn một chút. Nhưng Ma Vực không cần có thể đuổi theo 3 Công

hội dưới tay Phong Dã . Chỉ cần không bị tụt lại khoảng cách quá xa là được . Vượt qua được thời kì ngày đông giá rét này. Cuộc sống bọn họ sẽ được dễ chịu hơn.

“Nếu như có thể ở trong phụ bản này thăng thêm mấy cấp. Hẳn cũng không tệ a .” Tiêu Ngự trong lòng thầm nghĩ. Đường hầm hắc ám này không biết thông tới nơi nào. Hẳn chỉ biết là. Hẳn bây giờ đang hướng trung tâm nơi sâu nhất mà đi . Phía xa xa . Lờ mờ có một chút ánh sáng màu đỏ.

Tiêu Ngự càng đi thêm càng là kinh hãi. Hẳn gặp phải số lượng quái vật ngày càng lớn. Lever quái vật cũng đang gia tăng theo . Xuất hiện hàng loạt mộng yểm Lam Hỏa Biên Bức lever 50. Đồng thời các loại tinh anh tăng tầng lớp lớp. Trong động mấy trăm con Biên Bức cùng vọt lên. Đồng nghìn nghịt thành 1 đoàn . Làm cho người ta nhìn không xuyên qua nổi.

Sau khi Tiêu Ngự đánh rớt 5 6 tốp tinh anh như vậy. Lại hồi sinh được thêm mấy chục con tinh anh Bạch Hỏa Yêu Bức. Còn có thêm 7 con lever 50 tinh anh Lam Hỏa Yêu Bức. Hỏa lực gia tăng rất nhiều.

Vừa mới bắt đầu. Tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự khoảng chừng mỗi giờ đồng hồ 3%. Về sau thì mỗi giờ đồng hồ 5%. 7%. 11% . Theo số lượng khôỉ lồi gia tăng. Tốc độ thăng cấp cũng càng lúc càng nhanh lên hẳn.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua bảng lever. Bọn người Phong Dã đã lever 41 . Mới qua hơn 1 giờ. Triệu Lam Hình cũng đã lên tới 41 lv . Lại qua thêm vài giờ đồng hồ. Tiêu Ngự cũng thăng cấp .

“Dựa theo tốc độ này, buổi tối là có thể lên tới lv 42 rồi .” Tiêu Ngự thầm nghĩ, nếu như quái vật trong trường (tầm,tờ) bản đồ phụ bản này luôn luôn có thể duy trì nhiều như vậy mà nói, tốc độ thăng cấp tuyệt đối sẽ không chậm a.

Triệu Lam Hình từ chức, cùng Tiêu Ngự là hai người rảnh rỗi như nhau (tưởng nó nói đùa hóa ra bỏ thật a , càng sướng cho cái thăng kia), ở trong huyết động , đêm tối và ban ngày không có gì khác biệt, bọn họ ban đêm cũng có thể tiếp tục thăng cấp.

Dần dần thâm nhập đến bộ phận trung tâm huyết động , Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình phát hiện chiếc cầu đá lơ lửng giữa trời , dài chừng hơn 10m, hướng về phía dưới nhìn xuống, là nham thạch nóng chảy chậm rãi di động , 1 cỗ sóng nhiệt ập vào mặt mà đến.

Hướng về phía dưới nhìn lại, nham thạch nóng chảy màu đỏ khiến cho người ta sợ hãi, nếu như lỡ chân rơi vào nham thạch nóng chảy, 1 lát hẳn có thể đem người ta bốc hơi lên thành khói, có huyết lượng nhiều mấy đi nữa cũng không có ích gì .

Từ trên cầu đá nhỏ hẹp đi qua, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình lại tiến vào một thông đạo hắc ám khác, nơi này quái vật so với địa phương khác càng thêm đông đảo.

Thông đạo hẹp dài tựa như vô cùng vô tận, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đã đi vài giờ đồng hồ mà còn chưa tìm được phần cuối nằm ở đâu.

“Ra thứ tốt nè, bảo thạch gia tăng 5% pháp thương (thương tổn ma pháp – hay còn gọi là sát thương ma pháp).” Tiêu Ngự đem bảo thạch màu đỏ vừa thu nhặt lên đưa cho Triệu Lam Hình, bọn họ gặp phải không ít quái tinh anh, đồng thời, bởi vì có rất nhiều khôỉ lồi, bọn họ căn bản không cần xuất thủ , đã có khả năng giết chết hàng loạt quái tinh anh, những con quái tinh anh này tuôn ra không ít thứ tốt, có vài món để bản thân dùng, còn lại lấy về đều đem bán, may mắn là không gian hành trang đủ lớn, cũng không cần lo lắng không gian hành trang bị đầy. (full thùng – câu nói quen thuộc từ game MU)

Đi qua một cái hành lang sâu thăm thẳm hẹp dài , thỉnh thoảng có một chút Biên Bức loại nhỏ rào rào bay ra, những con Biên Bức loại nhỏ này chỉ có lv 1, huyết lượng cực kì ít, giết chết rồi cũng không được kinh nghiệm, nhưng lại khiến cho bầu không khí nơi này càng tăng thêm một ít âm u khủng bố .

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình mang theo 1 đám khôỉ lồi, 1 mạch giết đi vào, chỗ sâu hang động truyền đến một tiếng rít sắc nhọn , nghe tới âm thanh này, thân thể Tiêu Ngự hơi đơ cả lại .

Tiêu Ngự khống chế U Linh Bĩ Mông Tiềm Hành thâm nhập, mượn tầm nhìn của U Linh Bĩ Mông, thấy được một cảnh tượng làm cho người ta giật mình, phía trước là một cái không gian trống trải, trên thạch bích bên cạnh, vẩy trời một cự nhân rất cao tầm 3m, toàn thân quần áo rách tung toé , trên người trải đầy

vết thương, trên cổ tay, mắt cá chân trên, trên cổ bị tinh cương vây khốn. Khác hẳn thân thể héo hon, cự nhân có 1 đôi mắt sáng ngời màu đen rất có thần.

Mấy con Biên Bức màu đen đang găm thân thể cự nhân (người khổng lồ) , cự nhân không có cách nào phản kháng, trên mặt vẫn là một bộ dáng hồ hững hờ tươi cười, chính là dưới loại tình huống này còn có thể tươi cười, càng thêm làm cho người ta rung động và lòng chua xót.

“Phát hiện một ít tình huống lạ , chúng ta đi qua đi.” Tiêu Ngự nói, hướng về bên kia đi đến, từ khoảng khắc nhìn thấy cự nhân kia lên, hắn đã biết, cái tên cự nhân này tự nhiên là 1 trong những manh mối của nhiệm vụ .

Mang 1 đám khôi lỗi đi về phía trước được 1 khoảng, Tiêu Ngự quay đầu hướng Triệu Lam Hình nói: “Người ở tại chỗ này, ta đi trước tìm hiểu tình huống.” Ở loại thời khắc này, Đạo tặc mới thể hiện ra giá trị tồn tại của bọn họ.

“Ân.”

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về phương hướng cự nhân kia lao đi, tiến vào vùng không gian trống trải kia, nhìn quanh một chút 4 phía, phạm vi hơn 30m là một khối đất bằng phẳng, chính giữa khắc một ít ma pháp trận, không biết là dùng làm cái gì , Tiêu Ngự không dám sơ suất đi lên thăm dò, mà cự nhân kia lại đang bị khốn ở trên vách nham thạch đối diện .

Tiêu Ngự vừa mới Tiềm Hành tiến vào nơi này, cự nhân kia lập tức hướng về Tiêu Ngự nhìn qua đây.

“Hắn có thể phá được ẩn hình!” Tiêu Ngự trong lòng bị kinh hãi, không biết cái tên này vì sao bị vây ở chỗ này, cho kia cự nhân một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc: lever 30 siêu cấp tinh anh.

“Không ngờ lại có thể là siêu cấp tinh anh.” Tiêu Ngự bước chân hơi dừng lại, siêu cấp tinh anh là loại tồn tại vô cùng nguy hiểm, lấy thực lực của bọn họ có thể dễ dàng tiêu diệt một games thủ bình thường, hắn không thể không cẩn thận.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc tò mò đánh giá Tiêu Ngự.

“Chào người.” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói, trong giọng nói không có bất luận cái gì thái độ thù địch.

Tiêu Ngự trầm mặc một chút, giải trừ trạng thái tiềm hành, gật đầu đáp: “Chào người.”

“Ta gọi là Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, phổ lạc tộc.” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc tự giới thiệu nói, giọng nói sâu lắng ôn hòa, làm cho lòng người ta sinh thiện cảm.

Tiêu Ngự điều ra một ít tư liệu, phổ lạc tộc, một chủng tộc cực kỳ hiếm thấy , sinh hoạt ở lãnh địa của cự nhân phổ lạc trên đỉnh núi cao, là chủng quần nhỏ nhất , chỉ có trên dưới 5-600 người, bọn họ thân hình cực cao, thuộc về cự nhân tộc. cự nhân tộc luôn luôn lấy lương thiện, thật thà chất phác, hàm hậu và trung thành làm gốc, bọn họ không có bất luận cái gì mưu tính, là một trong số ít người có thể tin cậy nhờ vả .

“Ta là một mạo hiểm giả đi ngang qua , Vong linh tộc. Xin hỏi người tại sao lại bị giam ở nơi này?” Tiêu Ngự hỏi, đứng đứng 2 tai lên, đáp án của vấn đề này rất có thể là mấu chốt của nhiệm vụ.

“Ta cũng là một mạo hiểm giả, đi theo chủ nhân của ta trong vô ý tiến vào một tòa thành dưới đất, hắn là một ma pháp sư vĩ đại, có ma pháp và năng lực trị liệu cường hãn , chỉ là năng lực ma pháp của hắn đã bị người ta phong ấn . Chúng ta gặp phải một ít Đạo Lạc Tinh Linh tập kích , bọn họ bắt được chúng ta. Về sau ta bị giam đến nơi này, mà chủ nhân của ta thì bị kẻ tinh anh đạo lạc (sa ngã) hèn hạ kia mang đi .” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói, trên mặt thoáng qua một tia lo lắng, chậm rãi giảng thuật (giảng giải thuật lại) chuyện xưa của hắn.

“Hắn là một Pháp sư thiện lương, thường xuyên cứu giúp những người khốn khổ . Khi ta ở ngoài lang bạt , ở trên đường ngã bệnh té xỉu, mấy tên trộm đáng ghét đã lấy đi tất cả kim tệ trên người ta, là hắn đã cứu ta một mạng.”

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc rơi vào hồi ức xa xưa .

” Pháp sư Cách Lý Áo tôn kính, xin cho ta làm người hầu thành kính của ngài.”

“Cậu bé thân ái , người thực sự muốn làm như vậy sao? Là một Pháp sư , ta nhất định phải đi đây đi đó, điều này là vô cùng nguy hiểm , ta hy vọng người vứt bỏ quyết định này đi.”

“Ta không sợ nguy hiểm, xin ngài thu nhận ta.”

“Được rồi, Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, hài tử của ta, sau này người chính là người hầu của ta .”

Cự nhân luôn thành kính tuân theo lời thề của bọn họ, thậm chí không tiếc trả giá bằng sinh mệnh bọn họ, 1 khi nhận định một người chủ nhân, sẽ đối với hắn vĩnh viễn trung thành. Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đi theo Pháp sư Cách Lý Áo, bước trên hành trình mạo hiểm.

“Ta có thể giúp người gì không?” Tiêu Ngự hỏi, ánh mắt hướng về bên cạnh nhìn lại, trên vách nham thạch có một cái đường hầm dài hẹp, chẳng lẽ đó chính là lối đi thông tới địa hạ thành (thành trì trong lòng đất) như trong lời Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc kia?

” Bá tước đại nhân tôn kính , ngài có thể cứu ta và chủ nhân của ta ra không ?” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc mong chờ nhìn về phía Tiêu Ngự, nói.

“Ta nên làm như thế nào mới có thể đem người cứu ra?” Tiêu Ngự hỏi, đây là một cái móc quan trọng của nhiệm vụ phụ bản , nhiệm vụ trước mắt là cứu ra Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, sau đó để cho Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc dẫn đi tìm chủ nhân của hắn.

Tiêu Ngự nhìn về ma pháp trận quái dị trên mặt đất phía trước, cái ma pháp trận này khẳng định có điểm cổ quái , chỉ có trước hết phá được cái ma pháp trận này, hắn mới có thể đến gần Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, thử mở cơ quan trên người Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc.

“Đây là 1 triệu hồi ma pháp trận, nếu có người va chạm vào cái ma pháp trận này, sẽ có thể xuất hiện 1 con ma thú lever 30 tinh anh + cường hóa, trước hết tiêu diệt con ma thú này, mới có thể mở được gông xiềng trên người ta .” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói, có chút kích động háo hức, thật vất vả mới thấy được một người, nếu như có thể thoát khỏi gông xiềng, là có thể đi tìm chủ nhân rồi.

Hệ Thống: người phải chăng tiếp nhận nhiệm vụ giải cứu Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc?

Vâng!

Hệ Thống: người đã tiếp nhận nhiệm vụ giải cứu Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc.

”Bên kia tình huống thế nào? Triệu Lam Hình phát nhắn tin hỏi.

“Nhận được một cái nhiệm vụ a , có thể qua đây rồi.” Tiêu Ngự nói, không biết con ma thú lever 30 tinh anh + cường hóa kia thực lực thế nào, trước đó nhất định phải chuẩn bị thật tốt mới được.

1 lát sau, Triệu Lam Hình qua đây , Tiêu Ngự đem toàn bộ khôỉ lõi Biên Bức kiadều lõi qua đây, bố trí quanh khoảng không gian trống trải này, cũng suy nghĩ chiến thuật, nếu như con hắc ám ma thú kia xuất hiện ở trung tâm mảnh đất, nên như thế nào đối phó. Không có Thuần Chiến sĩ, Triệu Lam Hình lại là Pháp sư, Tiêu Ngự chỉ có thể tự mình ra trận, cùng con hắc ám ma thú kia lôi thôi . Để Triệu Lam Hình và 1 đám khôỉ lõi có thể công kích từ xa đảm nhiệm công kích.

May mắn là Triệu Lam Hình ngoài phụ trách công kích ra, còn là 1 tay trị liệu không tệ , nếu như không có trị liệu, chống lại lever 30 tinh anh + cường hóa căn bản không có bất luận cái kế sách gì, cho dù là Thuần Chiến sĩ phòng ngự cực mạnh, cũng không chịu đựng được bao nhiêu thời gian cả.

Tiêu Ngự đem khôỉ lõi phân tán ra, tránh chen lấn cùng một chỗ, đồng thời trong tốp khôỉ lõi này, có 1 nhóm lớn là tinh anh, giá trị thương tổn, giá trị phòng ngự cũng đều không thấp.

“Phỏng đoán sẽ là 1 hồi chiến đấu ác liệt, cẩn thận một chút đó.” Tiêu Ngự nói, tình huống cụ thể thì tới khi đánh nhau mới biết được, hắn đối với thực lực của Triệu Lam Hình vẫn còn rất có tin tưởng , lấy kỹ thuật của nàng, lựa chọn class Hắc Vu, Âm Vu mà nói, làm trị liệu chủ lực cũng hẳn không có vấn đề gì, nếu như lựa chọn Hoả Pháp sư, Lôi Pháp Sư, làm công kích chủ lực cũng có thể không thành vấn đề a . Các hạng mục năng lực của Triệu Lam Hình rất đều.

“Ân.” Triệu Lam Hình sau khi chỉ huy mấy khôi lỗi vào đúng chỗ, giờ pháp trượng lên.

“Nguyên chân thần Thái Nhĩ Ma Tư chúc phúc cho các người.” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc lẩm nhẩm cầu nguyện, nếu như Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình thắng, hẳn là có thể đi ra rồi. Nếu như Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình thua, vật hẳn lại phải chờ tới 1 cơ hội khác, mà không biết phải đợi tới khi nào nữa.

Tiêu Ngự chậm rãi hướng về trung tâm ma pháp trận đến gần, căn cứ theo Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói, khi ma pháp trận này bị khởi động, cũng không có tính công kích, nhưng Tiêu Ngự vẫn còn biểu hiện ra tương đối thận trọng, tay trái cầm Đào Thoát chuyển thủ, nếu như phát sinh ra tình huống dị thường, chuẩn bị bất cứ lúc nào chạy thoát thân.

Tiêu Ngự chạm đến ma pháp trận, ma pháp trận chợt công kích ánh sáng chói mắt, 1 luồng lực lượng phản kháng mạnh mẽ đem Tiêu Ngự đẩy ra. Tiêu Ngự nhìn vào trung tâm ma pháp trận.

Ánh sáng rực rỡ 7 màu chói lọi, đường vân của ma pháp trận dần dần tan biến, một bóng người cao lớn màu đen xuất hiện ở trong tầm nhìn của Tiêu Ngự, dần dần ngưng tụ thành thực thể, hiện ra ở Tiêu Ngự trước mắt là một Thạch Cự Nhân vĩ đại, toàn thân màu đen, cao trên dưới 3m, xem ra vô cùng cao lớn, toàn thân phủ kín thạch giáp cứng chắc, gai dài sắc nhọn, tựa như một con nhím.

Tiêu Ngự cho cái tên Thạch Cự Nhân này một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma: lever 30 tinh anh + cường hóa, huyết lượng 200.000.

Người này phi thường khệnh khạng, nhìn một chút chính là giống cái loại công kích chậm chạp, nhưng phòng ngự cực cao kia a, đối với loại quái vật này, phương pháp đối phó hay nhất là đem bảo mòn đến chết.

“Ta đi không chế thù hận!” Tiêu Ngự nói, để cho U Linh Bĩ Mông thủ hộ ở bên cạnh Triệu Lam Hình, nhắc chân 1 chiêu Long Tường Thuật đá đi qua.

Tiêu Ngự 1 cước đá vào trên người Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma, Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma nhận phải 26 điểm thương tổn, trên đầu Tiêu Ngự cùng lúc cũng phiêu khởi một cái 26 điểm thương tổn.

Tiêu Ngự trong lòng kinh hãi, người này có thể phản đòn, với lại không ngờ lại có thể là phản hồi 100% a.

Tiêu Ngự tạo thành bao nhiêu giá trị thương tổn cho nó, nó sẽ trả lại cho Tiêu Ngự bấy nhiêu, thật may có Triệu Lam Hình có thể trị liệu, nếu không nhiệm vụ hẳn không có biện pháp làm.

Tiêu Ngự dùng Cốt Long Nha đâm vào thân thể Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma.

Hệ Thống: sinh vật miễn dịch nguyên rửa.

Nguyên rửa không ngờ lại có thể không có hiệu quả, làm cho trong lòng Tiêu Ngự trầm xuống, không có nguyên rửa phụ trợ quả thật là mệt.

Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma nhận phải công kích, nắm tay to lớn hướng về vị trí Tiêu Ngự nặng nề đánh xuống.

Tiêu Ngự xoay tròn một cái, né ra ngoài, vững vàng đứng lại, công kích Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma.

Ầm, trên mặt đất để lại một cái quyền ấn, Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma một đòn thất bại, quay người tiếp tục tấn công Tiêu Ngự. Ầm ầm ầm, Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma liên tục ở trên mặt đất xung quanh để lại rất nhiều quyền ấn (dấu vết của nắm tay đánh xuống đó), Tiêu Ngự trơn trượt tựa như một con cá trạch, tránh khỏi công kích của Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma, hết như suy đoán của Tiêu Ngự, Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma lực công kích và phòng ngự đều rất mạnh, nhưng tốc độ công kích lại thật là chậm a, chỉ cần né tránh nhanh, là có thể tránh hết.

Mạt Hàu, Bạo Liệt!

Từng cái kỹ năng thương tổn cao rời tay mà ra, Tiêu Ngự đối với Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma tạo thành giá trị thương tổn rất thấp, Mạt Hàu cũng chỉ có thể tạo thành hơn 800 giá trị thương tổn, Bạo Liệt cũng chỉ có hơn 900. Đồng thời Tiêu Ngự cũng bị nhận phải giá trị thương tổn như vậy.

Từng đạo ma pháp trị liệu dừng ở trên người Tiêu Ngự, đem huyết lượng của Tiêu Ngự phục hồi.

“Không biết Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma có thể công kích sinh vật trên không trung hay không.” Tiêu Ngự truyền đạt mệnh lệnh cho 1 con tinh anh khôi lỗi công kích , từng đạo hỏa diễm oanh kích ở trên người Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma.

Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma bay lên, giá trị thù hận của Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma đã xảy ra thay đổi, vung tay bên phải lên, trên không trung từ hư không xuất hiện rất nhiều mũi nhọn bằng nham thạch, hướng về con tinh anh khôi lỗi kia đâm tới.

Những mũi nham thạch này cực kỳ nhiều, con tinh anh khôi lỗi kia căn bản không có cách nào tránh né, công kích tiếng kêu thảm thiết, trên người cắm đầy mũi nham thạch, ở cùng lúc tinh anh khôi lỗi bị công kích , 1 đạo Thủy Liệu Thuật kịp thời dừng ở trên người tinh anh khôi lỗi kia, đem tinh anh khôi lỗi cứu trở về.

Trước hết thành lập thù hận mới được! Tiêu Ngự chỉ đành thành thành thật thật cùng Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma loanh quanh một chỗ , không ngừng ở sau lưng Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma công kích nó, Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma thể hình cường tráng, nhưng hành động lại chậm chạp, quay người cực kỳ khó khăn , Tiêu Ngự cứ thế duy trì luôn ở sau lưng Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma.

Nộ Khí Cuồng Bạo!

Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma trên người đột nhiên tuôn ra kinh khí mạnh mẽ, 1 cỗ lực lượng mạnh mẽ hung hăng va chạm lên bụng của Tiêu Ngự, đem Tiêu Ngự đánh bay ra ngoài.

Một cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên, Tiêu Ngự hoảng sợ, công kích của Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma thật mạnh.

Triệu Lam Hình thấy thế, kinh hãi, khẩn trương cho Tiêu Ngự 1 đạo Thủy Liệu Thuật.

Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma xoay người, đánh về phía Tiêu Ngự, nắm tay tựa như quả chùy sắt hướng về Tiêu Ngự đánh qua đây.

Bụng đau nhức làm cho thân thể Tiêu Ngự co lại như con tôm, mắt thấy nắm tay của Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma đánh qua đây, Tiêu Ngự thân thể đảo lệch, nắm tay của Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma sát mũi của Tiêu Ngự bay qua, kinh phong lướt qua má Tiêu Ngự sinh ra bóng rớt, khiến Tiêu Ngự kinh hãi toát mồ hôi lạnh.

Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma 1 quyền không trúng , tay phải mở ra, hướng Tiêu Ngự quét ngang qua, muốn đem Tiêu Ngự nắm ở trong tay.

Tiêu Ngự một chiêu Tật Phong Bộ trốn tránh ra ngoài, sát bên người Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma mà lướt qua, đến lưng Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma, nhảy lên cao, một cái Giáo Sát xuất ra.

Tiêu Ngự hoàn toàn lợi dụng thân thể linh hoạt, cùng Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma đánh du kích, tuyệt đối không ham chiến, Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma càng không ngừng chuyển động thân thể, lại từ đầu đến cuối không có cách nào công kích được Tiêu Ngự.

Nộ Khí Cuồng Bạo!

Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma lại thi triển một cái kỹ năng Nộ Khí Cuồng Bạo, tuy nhiên Tiêu Ngự đã có chuẩn bị, vừa thấy được thân thể Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma công kích một ít ánh sáng màu vàng nhàn nhạt, lập tức thi triển một cái kỹ năng Độn Hình, ngăn cản rất kỹ năng Nộ Khí Cuồng Bạo, sau khi làm tan rã công kích của Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma, lại tiếp tục công kích.

Thủy Liệu Thuật!

Thủy Liệu Thuật!

Triệu Lam Hình từng cái ma pháp rơi xuống trên người Tiêu Ngự, vẫn luôn duy trì huyết lượng cho Tiêu Ngự.

Đối đáp cùng Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma so với vừa rồi đã thuận thực rồi rất nhiều, Tiêu Ngự bắt đầu dùng xuất huyết thương tổn tích lũy giá trị thương tổn cùng với thù hận. Bởi vì Hắc Âm Thủ Hộ Thạch

Ma phòng ngự ma pháp cực cao, Tiêu Ngự đối với Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma tạo ra giá trị thương tổn cực kỳ có hạn, nhưng mà trị số xuất huyết thương tổn lại không có hề bị thay đổi.

Tiêu Ngự dùng Phá Cốt Thuật rạch tung ra thạch giáp trên lưng Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma , từng luồng chất lỏng dính dính tanh hôi màu đen từ miệng vết thương nơi này chảy ra.

Tiêu Ngự lại cho Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma thêm một chiêu Bối Thử, tất cả kỹ năng xuất huyết thương tổn từng cái đánh ra, bởi vì đã học thêm được một ít kỹ năng, như kỹ năng Xé Rách, đều mang vào xuất huyết thương tổn, Tiêu Ngự cho Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma ăn đủ toàn bộ kỹ năng xuất huyết thương tổn.

-180, -180

Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma bay lên, những thương tổn này giúp cho Tiêu Ngự nhanh chóng tích lũy giá trị thù hận. Mỗi cái xuất huyết thương tổn ít nhất duy trì 20 giây, 20 giây qua đi, Tiêu Ngự là có thể tạo thành hơn 3.600 giá trị thương tổn, thêm thương tổn công kích trong khoảng thời gian này , kiểu gì cũng sẽ được ít nhất 5.000 trở lên, như vậy thương tổn công kích hấp dẫn thù hận vậy là đủ rồi.

“Công kích!” Tiêu Ngự nói, chỉ huy 1 đám khôi lỗi bắt đầu oanh kích Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma.

Triệu Lam Hình cũng bắt đầu chỉ huy khôi lỗi của nàng công kích Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma, chỉ một thoáng, vô số đạo quả cầu lửa đủ các loại màu sắc ở trên không trung phóng thành từng đạo vòng cung, oanh kích lên trên người Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma.

Hơn 50 khôi lỗi, chia đều xuống từng cái công kích trên dưới 60 thương tổn , 1 vòng toàn bộ công kích là có thể tạo thành 3.000 thương tổn rồi , thương tổn công kích như vậy thì việc giết Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma hẳn không có vấn đề gì.

sau khi Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma bị công kích dữ dội, càng trở nên gấp gáp, công kích lại nhanh hơn, càng không ngừng công kích Tiêu Ngự, trái lại tạo thành cho Tiêu Ngự một chút phiền toái không nhỏ a.

1 phút, 2 phút, duy trì giá trị thương tổn xoá sạch quá nửa huyết lượng của Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma, Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma còn lại hơn 50.000 huyết lượng.

Thấy được huyết lượng của Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma dần dần giảm xuống , trái tim Tiêu Ngự càng đập nhanh thêm, tên này nếu như rơi vào trạng thái cuồng bạo, có thể sẽ đối với Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình tạo thành phiền toái rất lớn, nếu là có kỹ năng Tàn Sát của Chiến sĩ thì tốt rồi, Tiêu Ngự không nên nổi nghĩ thâm, kỹ năng Tàn Sát có thể giảm bớt cơ hội boss cuồng bạo a.

Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma huyết lượng còn lại 20%, đến gần giới tuyến, Tiêu Ngự con người bỗng nhiên co rút lại, tăng nhanh tần suất công kích, tất cả khôi lỗi đều duy trì công kích lớn nhất, U Linh Bĩ Mông một cái Xung Phong, va chạm lên trên người Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma, Triệu Lam Hình cho Tiêu Ngự và bản thân một cái thủy hệ thủ hộ, từng đạo công kích ma pháp cực mạnh xuất ra.

Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma chợt giận dữ rống lên một tiếng kinh thiên động địa, thân thể dần dần căng lớn, toàn thân nổi lên màu sắc đỏ tươi, gai nhọn trên người mọc lên càng dày đặc, toàn thân màu đỏ tươi lộng lẫy.

“Nó cuồng bạo a.” nhịp tim Tiêu Ngự đập nhanh hẳn lên, nếu như sống được qua thời gian nó cuồng bạo, bọn họ sẽ thắng, nếu như xui xẻo, hẳn và Triệu Lam Hình sẽ chết ở nơi này

357. Chương 359 Mạo Hiểm

Thân thể Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma không ngừng bành trướng. Tựa như khí cầu bơm căng vậy. Đột gai nhọn trên người hướng ra 4 phương 8 hướng bắn nhanh ra ngoài.

Tiêu Ngự thốt nhiên không đề phòng. Đã trúng ngay 2 đạo gai nhọn. Kịp thời kịp phản ứng. Thi triển kỹ năng Tiêu Thất. Ngăn cản hết 3 đạo gai nhọn khác.

Đạo gai nhọn thứ nhất đem thủ hộ ma pháp trên người Tiêu Ngự đâm sập đổ. Xuyên vào ngực Tiêu Ngự. Đạo gai nhọn thứ 2 cắm ở trên cánh tay của Tiêu Ngự.

-908 . -1359. 2 cái thương tổn làm cho Tiêu Ngự bị dọa giật nảy mình. Không nghĩ tới thương tổn của gốc gai nhọn lại cao như vậy. Vừa rồi chỉ kém 1, một chút. Nếu như thêm vài đạo gai nhọn nữa. Hẳn đã đi đời nhà ma rồi .

U Linh Bỉ Mông cũng không may mắn được như Tiêu Ngự. Bởi vì thể tích thân thể quá lớn. Bị hơn 10 gốc gai nhọn chuẩn xác cắm vào . Huyết lượng cạn kiệt. Hóa thành 1 đạo bạch quang.

Triệu Lam Hình nhờ có thân thể U Linh Bỉ Mông chắn phía trước người. Gai nhọn bay qua đây đều bị U Linh Bỉ Mông ngăn cản hết. Rất may mắn. Trên người một chút cũng không có bị sao cả . Không trung rơi xuống 5 Biên Bức khô lồi. Đều là bị gai nhọn trên người Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma bắn trúng . May mắn chết đi đều là khô lồi bình thường huyết lượng thấp.

Thánh Liệu Chi Vũ.

Triệu Lam Hình làm một cái quần thể Trị Liệu Thuật lever 30. Mưa phùn bay bay xuống. Một luồng lực lượng ấm áp bay thẳng vào phổi. Tinh thần Tiêu Ngự rung lên. Tiêu Ngự và phần đông khô lồi bị công kích trúng , huyết lượng toàn bộ phục hồi trở lại. Mưa phùn vẫn cứ không ngừng. Trong lúc này. Tiêu Ngự chợt phát hiện huyết lượng dâng đột ngột đến hơn 6.000. Tốc độ phục hồi huyết lượng cũng đạt đến hơn 300 mỗi giây. Nếu như công kích cường độ không đủ cao. Căn bản uy hiếp không đến Tiêu Ngự.

Gai nhọn trên người Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tăng trưởng của nó . Thánh Liệu Chi Vũ có thể duy trì 20 giây. Cần phải thừa dịp trong khoảng thời gian này. Dùng hết khả năng tạo thành thương tổn trọng đại đối với Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma.

Tiêu Ngự chỉ huy các khô lồi tăng cường công kích. Bản thân thì nhắm phía Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma. một cái Công Kích Tà Ác chui vào thân thể Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma. Sau khi dồn được một ít năng lượng. Lại xuất thêm một cái Trí Mệnh Bạo Phá.

Công kích của Tiêu Ngự dẫn tới Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma dữ dội phản đòn. Giá trị thù hận hoàn toàn tập trung ở trên người Tiêu Ngự.

Hắc Ám Lung. (lồng gian, nhà giam hắc ám, đen tối,bóng tối)

Xung quanh phạm vi trên dưới 5m mọc lên từng đạo cột màu đen bao thành một cái vòng tròn. Đem Tiêu Ngự và Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma vây cùng một chỗ. Tiêu Ngự thấy được Hắc Ám Lung này. Thầm nghĩ muốn ngắt a. Bởi vì Hắc Ám Lung tồn tại. Hẳn nếu như bị Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma truy kích. Sẽ không có cách nào trốn ra khỏi phạm vi nữa , bây giờ tựa như thành đầu trường người và thú a.

Quả nhiên không ngoài Tiêu Ngự dự liệu. Sau khi Hắc Ám Lung hình thành ,Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma bắt đầu điên cuồng tấn công Tiêu Ngự.

Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma sau khi cuồng bạo. Tốc độ di chuyển so với vừa rồi tăng lên rất nhiều. Thần tốc quay người. Một cái tát hướng về Tiêu Ngự vỗ xuống.

Tật Phong Bộ.

Gần chỗ này phạm vi quá nhỏ Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma lại công kích mãnh liệt. Căn bản không có biện pháp trốn . Chỉ có thể sử dụng kỹ năng đào tẩu để chống đỡ . Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma cũng không có nguyên nhân để buông tha cho Tiêu Ngự. Bàn tay bên trái hướng về Tiêu Ngự vỗ xuống. Tiêu Ngự lại một cái lộn vòng sang ngang. Tránh khỏi Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma công kích . Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma một đòn này không được. Bàn tay không lồ lại quét qua đây.

Đào thoát.

Hệ Thống: đào thoát không có cách nào sử dụng.

Ở trong Hắc Âm Lung này. Không có biện pháp sử dụng kỹ năng Đào Thoát. Chờ Tiêu Ngự kịp phản ứng. Đã không còn kịp nữa rồi. Rầm , 1 cỗ lực lượng mạnh mẽ từ bụng của Tiêu Ngự truyền đến. Tiêu Ngự bị một cái tát đánh bay ra. Đụng vào trên Hắc Âm Lung. Quả là đã đau còn bị đánh oan a , thân thể va lên lồng giam ngã xuống ném được không ít bùn vào miệng.

Tay phải Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma vỗ qua đây. Tiêu Ngự tại chỗ xoay người né tránh . Vừa tránh khỏi , Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma lại đánh ra trúng ngay sau lưng , 1 đạo lực lượng cường đại truyền đến. Lại bị hất bay ra ngoài .

Công kích của Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma liên miên không dứt. Tiêu Ngự chỉ có thể thăm hại dịch chuyển.

Triệu Lam Hình khẩn trương nhìn chăm chú Tiêu Ngự ở trung tâm. Thỉnh thoảng ném cho Tiêu Ngự vài đạo ma pháp trị liệu. Hết sức chăm chú. Rất sợ xuất hiện 1 một chút sai lầm. Cái trán đã thấy mồ hôi hột. Nhờ trị liệu kịp thời. Nàng đã vài lần đem Tiêu Ngự từ trong quỷ môn quan kéo lại.

Thấy được kỹ năng Độn Hình đã tan băng. Tiêu Ngự khẩn trương thi triển kỹ năng Độn Hình. Tránh khỏi một đòn của Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma .

Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma lần thứ 2 vọt lên. Không gian quá mức nhỏ hẹp. Tiêu Ngự dồn hết tâm sức trốn tránh. Hiệu quả cũng không ăn thua. Lấy phòng ngự của hắn bây giờ. Ngành kháng công kích của tinh anh + cường hóa . Quả thực có phần miễn cưỡng . Dù sao dưới tình huống bình thường. Có thể đứng vững dưới công kích của tinh anh + cường hóa. Cũng chỉ có số ít Thuần Chiến có phòng ngự cao. Giáp da của Đạo tặc phòng ngự so với phòng ngự bổ giáp của Pháp sư cao hơn không được bao nhiêu. Đi lên chống boss. Quả thực là tự tìm cái chết.

Ở dưới đông đảo khô lồi Yêu Bức công kích đến. Huyết lượng của Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma cuối cùng cũng xuống dưới 20.000.

Tiêu Ngự nhìn đứng thời cơ. Mở ra toàn bộ trạng thái. Hướng về Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma nhào tới. Chủy thủ tay phải một chiêu Tạc Kích hướng về Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma. Kỹ năng Tạc Kích công kích ở trên người Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma. Không có tạo thành bất luận cái gì hiệu quả khổng lồ. Lại một cái Công Kích Tà Ác xuất ra.

Dù sao cũng đều là bị đánh. Tiêu Ngự liền ngành kháng công kích với Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma. Tuy nhiên bởi vì Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma công kích rất ngứa . Tiêu Ngự cũng không dám liên tục đối chọi chính diện quá nhiều lần. 1 lát đã tích lũy được 10 điểm liên kích.

Xé Rách.

Tiêu Ngự dữ dội quát một tiếng. Chủy thủ trong tay đâm vào trên thạch giáp của Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma . Ra sức rách ra. trên lưng Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma máu đen chảy ra cuộn cuộn như suối .

Hệ Thống: chung kết kỹ năng Xé Rách độ hoàn thành 100%. Tạo thành 200% thương tổn kỹ năng. Tạo thành 100 điểm xuất huyết thương tổn. Duyệt trừ 20 giây.

10 điểm liên kích toàn bộ đánh ra. Không nghĩ tới đạt được 100% chung kết kỹ năng Xé Rách lại có thể tạo thành 10 điểm xuất huyết thương tổn. Quả thật rất kinh người. Bởi vì bình thường kỹ năng xuất huyết đều chỉ có thể tạo thành tầm 10-30 điểm xuất huyết thương tổn mà thôi. Kỹ năng Xé Rách 90 % độ hoàn thành trở xuống cũng chỉ có thể tạo thành hơn 30 điểm xuất huyết thương tổn. Kỹ năng Xé Rách 90-99% độ hoàn thành mới có thể tạo thành 50 điểm xuất huyết. Đây là lần đầu Tiêu Ngự tiên thi triển ra 100% độ hoàn thành Xé Rách.

Tiêu Ngự tính toán một chút. 100% xé rách đối với Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma tạo thành 230 thương tổn . Xuất huyết thương tổn là 100. Tổng lại có 330 thương tổn , chưa tính các giây tiếp theo . Không thể không nói là vô cùng có lời a . 100% năng lượng Bạo Liệt cũng chỉ có thể tạo thành hơn 1.000 thương tổn mà thôi.

Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma hẳn chắc chắn phải chết . Cứ đà này liều mạng là có thể được . Tiếp qua hơn 10 giây. Hắc Âm Thủ Hộ Thạch Ma nhất định sẽ chết.

Sau khi Xé Rách xong xuôi. Ngự cũng không ham chiến. Cũng đã trúng phải một nhát công kích,. Rất nhanh tránh ra.

Kỹ năng Tật Phong Bộ đã tan băng .

Kỹ năng Tiêu Thất đã tan băng .

Thấy được mấy cái kỹ năng này đều đã tan băng. Tiêu thâm thở dài 1 hơi. Có mấy cái kỹ năng này. Trốn hơn 10 giây hẳn là không có vấn đề gì nữa .

Từng đạo ma pháp từ 4 phương 8 hướng trên không trung bay qua đây. Oanh kích ở trên người Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma. Nhanh chóng tiêu hao số huyết lượng còn lại của Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma.

Thân thể Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma điên cuồng phình to. Còn muốn lớn hơn hồi nãy rất nhiều. Gai nhọn trên người so với vừa rồi còn nhiều hơn gấp đôi .

“Lại là một chiêu kia. Tiểu Lam cẩn thận một chút.” Tiêu Ngự khẩn trương nhìn chăm chú Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma. Bởi vì nơi này không gian nhỏ hẹp. Khả năng bị gai nhọn trên người Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma bắn ra đâm thành con nhím là không nhỏ . Nhất định phải dùng kỹ năng đào tẩu chính xác bảo vệ sinh mệnh.“Người rồi đi nhanh lên.”

Không giống tình huống vừa rồi. Vừa rồi có U Linh Bỉ Mông giúp Triệu Lam Hình đỡ tất cả gai nhọn. Mà bây giờ. U Linh Bỉ Mông đã chết . Nếu như Triệu Lam Hình chỉ cần trúng phải 2 châm. Nhất định sẽ chết chắc.

Triệu Lam Hình nhìn một chút thấy tình huống không ổn. Cho Tiêu Ngự một cái phòng hộ ma pháp. Nhanh chóng hướng về phía lao vút đi. Triệu hồi ra một Thủy Nguyên Tố ngăn cản trước người.

Thân hình Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma đột nhiên co rút lại. 1 phần 3 gai nhọn trên người hướng ra phía ngoài bắn ra. Cứ cách 1 khoảng thời gian. Lại co rút lại. Lại bắn ra 1 phần 3 gai nhọn. Sau đó cách hơn 1 giây nữa . Đem toàn bộ gai nhọn còn lại đều bắn ra.

Đây là một đòn sắp chết của Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma. Bây giờ mà chết dưới số gai nhọn này. Vậy thì quá oan uổng rồi a.

Tiêu Ngự chỉ cảm thấy gai nhọn như mưa hướng về bản thân bắn qua đây. Cự li gần như vậy. Với lại còn 3 lượt a . So với vừa rồi càng thêm khó trốn.

Tiêu Ngự nhanh chóng từ trong hành trang mò ra 1 trong bình Trung cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt. Nắm ở lòng bàn tay trong . Chỉ cảm giác tay không ngừng ngấm ra mồ hôi lạnh.

Sụt . 1 đạo gai nhọn chuẩn xác trúng Tiêu Ngự. Đem thủ hộ ma pháp bắn trên người hấn phá thành mảnh nhỏ. Cắm ở trên cánh tay của Tiêu Ngự. Xoá sạch hơn 1.000 huyết lượng của Tiêu Ngự .

Tan Biến.

1 trận tinh tinh đình đình loạn hưởng. Tiêu Ngự ngăn cản rút 3 đạo gai nhọn.

2 giây vô địch vừa qua khỏi. Lại là 1 đạo gai nhọn bắn thẳng ngực Tiêu Ngự. Đối với Tiêu Ngự tạo thành hơn 2.000 thương tổn. Tiêu Ngự lấy ra 1 bình Trung cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt uống vào. Tiêu Ngự khẩn trương mở ra Tật Phong Bộ. Tật Phong Bộ lại ngăn cản rút 2 đạo gai nhọn. Tật Phong Bộ 1 giây vô địch vừa chấm dứt. Lại có 2 đạo nhọn chuẩn xác trúng Tiêu Ngự. Tiêu Ngự khẩn trương mở ra Độn Hình.

Bởi vì Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma là từng nhóm bắn tới. này gai nhọn công kích còn chưa có chấm dứt. Thời gian vô địch của Độn Hình đã kết thúc. Lại có gai nhọn hướng về Tiêu Ngự mà đến.

“Xong rồi.” Tiêu Ngự trong lòng hiện lên một suy nghĩ. Máu của hắn lượng còn lại hơn 800. Bị gai nhọn đâm trúng. Thì xong hết. Quyết không thể chờ chết được ! . Tiêu Ngự một cái Đón Đỡ. Đem 1 đạo gai nhọn đánh bay ra ngoài.

Thủy Liệu Thuật.

Đã ở khoảng khắc chỉ mảnh treo chuông này. 1 đạo Thủy Liệu Thuật dừng ở trên đầu Tiêu Ngự. Đem huyết lượng của Tiêu Ngự phục hồi.

Sút . Gai nhọn còn lại kia xuyên vào ngực hấn . Một đạo Thủy Liệu Thuật này quá kịp thời . Nếu như muộn hơn một chút. Thì nhất đâm kia căn bản đã đem Tiêu Ngự tiêu diệt rồi.

Đến sớm không bằng đến đúng lúc a.

Sợ bóng sợ gió 1 hồi. Vừa rồi quả thực quá mạo hiểm . Nếu chậm một chút . Tiêu Ngự lại phải lãng phí 1 lần cơ hội hồi sinh rồi a.

Cuối cùng cũng kịp . Hữu kinh vô hiểm. Triệu Lam Hình phía xa lau mồ hôi trên trán . Trên cánh tay của nàng còn cắm một cây gai. Máu tươi vẫn còn tuôn ra. Khẩn trương cho mình 1 đạo trị liệu. Vừa rồi nàng cũng là hung hiểm vạn phần. Thiếu chút nữa đã chết. Thủy Nguyên Tố và thủ hộ ma pháp đều bị phá. May mắn kịp thời hồi phục lại. Vì cứu Tiêu Ngự mới trúng thêm một nhát.

Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma không thể đem Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tiêu diệt. Ở dưới công kích của đông đảo khôi lỗi. Huyết lượng cuối cùng cũng cạn kiệt. Rú lên một tiếng. Ngã xuống mặt đất . Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma đã chết . Hắc Ám Lung cũng sụp đổ theo

358. Chương 360 Công Hội Tranh Hùng

Tiêu Ngự khom lưng đem thứ Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma rơi xuống nhặt lên, ngoài 2 cái trang bị, còn có một cái vật phẩm nhiệm vụ.

1 tia hơi thở linh hồn (khí tức) từ trên người Hắc Ám Thủ Hộ Thạch Ma bốc lên, bị nhãn Phệ Hồn của Tiêu Ngự hấp thu mất, nhãn Phệ Hồn vẫn đang tiếp tục hấp thu linh hồn năng lượng.

Hấp thu xong xuôi, Tiêu Ngự nhìn một chút thuộc tính của 2 cái trang bị, trong đó một cái là trang bị của Chiến sĩ cấp Truyền Thuyết, một cái khác là trang bị Pháp sư Truyền Thuyết.

Tây Cách Lặc Ma Pháp Điều Trụy (hình như là cái kéo =,=): vật phẩm, cấp Truyền Thuyết. Công kích ma pháp +30, tốc độ ngâm xương ma pháp gia tăng 5%, thời gian ma pháp đóng băng -5%, tất cả lever kỹ năng công kích ma pháp +2, cộng thêm kỹ năng, Ma Pháp Áo Nghĩa (ma pháp có ý nghĩa thâm ảo), sau khi thi triển lập tức được bổ sung 30% ma pháp, kỹ năng đóng băng, 10 đồng hồ.

“Thứ tốt a.” Tiêu Ngự khâm phục nói, bởi vì kỹ năng Ma Pháp Áo Nghĩa tồn tại, giá trị cái thứ này đối với Pháp sư , thậm chí có thể so với được với trang bị cấp Sử Thi bình thường , ma pháp là sinh mạng thứ hai của Pháp sư, cho nên trang bị phục hồi ma pháp, trang bị gia tăng ma pháp giá cả luôn luôn cao ngất ngưỡng , bổ sung 30% ma pháp, mặc dù rất ít, nhưng ở thời khắc mấu chốt, lại là có thể cứu mạng a.

Cái trang bị Chiến sĩ kia thuộc tính cũng không tệ, tuy nhiên bọn hắn không dùng được, đem về bán cũng tốt a, Tiêu Ngự đem Chiến sĩ trang bị thu vào, đem thứ kia giao dịch cho Triệu Lam Hình.

Kim Mật Thước (chìa khóa): vật phẩm nhiệm vụ.

Tiêu Ngự hướng về chỗ Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đi đến, ở dưới chỉ đạo của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, dùng chìa khoá mở vòng xích trên người Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc.

“Bá tước đại nhân tôn kính, cảm tạ ngài đã vô tư trợ giúp (quên đề mớ à).” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói.

“Chẳng qua chỉ là nhấc tay thôi.” Tiêu Ngự nói. Loại thể thức biến hóa ngôn ngữ nhiệm vụ này. Thật đúng là chả có ý nghĩa gì.

“Ngài có nguyện ý hay không trợ giúp ta cứu ra chủ nhân của ta. Về chuyện thù lao . Ta bằng lòng đem báu vật của cự nhân bộ tộc - Đại Địa Chi Tâm giao phó cho ngài.” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc mong đợi nhìn về phía Tiêu Ngự nói.

Đại Địa Chi Tâm này không biết là cái thứ gì. Xem ra nhiệm vụ kế tiếp. chính là cứu ra chủ nhân của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc .

Hệ Thống: người có nguyện ý hay không tiếp nhận thỉnh cầu của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc?

Nguyện ý!

Hệ Thống: người đã tiếp nhận nhiệm vụ - thỉnh cầu của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc.

“Bá tước đại nhân nhân từ (vô môn ác quá), nguyện chân thần chúc phúc cho ngài.” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc cung kính nói, “Đường hầm phía trước sẽ thông tới địa hạ thành, mời ngài đi theo ta.”

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc hướng về phương hướng đường hầm đi đến.

“Chúng ta đi thôi.” Tiêu Ngự nói, rồi cùng Triệu Lam Hình đi theo, bóng lưng cao lớn của cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, như 1 tòa núi nhỏ, ngăn cản ở phía trước tầm mắt .

Có một ít Yêu Bức hơn lever 50 tinh anh vọt lên, cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc ngấm xương 1 đoạn chú ngữ, trong tay từ hư không xuất hiện một khối đá to lớn, dùng tảng đá đánh đi qua.

Tảng đá to lớn gào thét mà qua, đem 5-6 con tinh anh Yêu Bức đánh thành thịt nát hết, một đòn miểu sát, còn mấy chục con Yêu Bức cũng đều bị thương tổn nặng.

Thực lực của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc quả thật không vừa, một đòn đã giết chết được nhiều tinh anh như vậy, Tiêu Ngự nhìn hắn giải quyết xong mà xót không thôi, chỗ này đều là kinh nghiệm a, mất bao nhiêu rồi , khẩn trương khiến cho cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc dừng tay, chỉ huy 1 đám khôi lỗi xông tới, bắt đầu phang quái.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc rất là nghi hoặc, Tiêu Ngự vì sao không cho hắn động thủ, tuy nhiên Tiêu Ngự yêu cầu như vậy, hắn cũng không có biện pháp, đi đến phía sau người Tiêu Ngự, đi theo ở phía sau hắn.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình 1 mạch sát quái, thời gian từng chút trôi qua, đảo mắt đã gần hoàng hôn, Triệu Lam Hình lên tới lv 42, lại qua thêm gần 1 giờ nữa, Tiêu Ngự cũng lên tới lv 42.

“Người và tiểu Lam ở địa phương nào thăng cấp thế ? như thế nào tốc độ thăng cấp nhanh như vậy?” Phong Dã kinh ngạc hỏi, bọn họ ở Phong Ma Cốc thăng cấp không ngờ tốc độ thăng cấp lại có thể còn không nhanh bằng Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình lại so với bọn hắn thăng lv 42 trước, cũng khó trách hắn có thể giết mình như thế.

“Chúng ta ở trong phụ bản.” Tiêu Ngự nói.

“Trách không được thăng cấp nhanh như vậy.”

Quái vật trong phụ bản phổ biến thường ngu hơn so với quái vật bên ngoài, đồng thời kinh nghiệm cũng càng thêm phong phú, tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình so với bọn hắn nhanh hơn là cũng rất bình thường .

“Chúng ta đi ăn cơm trước chứ?” Tiêu Ngự đối với Triệu Lam Hình nói.

“Ân.” Triệu Lam Hình đáp.

“Bá tước đại nhân tôn kính, các người phải rời khỏi?” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc ngay lập tức khẩn cấp .

Nghe được Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc mà nói, Tiêu Ngự cười lắc lắc đầu, nói: “Chúng ta đều không phải là chuẩn bị rời đi, người trước tiên ở nơi này dừng lại , nhiều nhất nửa canh giờ, chúng ta sẽ trở về.”

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nhìn về phía Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, cuối cùng gật đầu: “Được rồi.”

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình nhìn nhau cười, trước sau logout. (logout – thoát game).

Qua nửa giờ đồng hồ, sau khi Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình ăn cơm xong, lần nữa login, Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đã hưng phấn đón chào, “Bá tước đại nhân, các người cuối cùng đã trở về , đây là không gian ma pháp sao? Quá thần kỳ .”

Không gian ma pháp? Tiêu Ngự ha ha cười, cũng không giải thích.

“Chúng ta khi nào thì mới có thể tới địa hạ thành?” Tiêu Ngự hỏi.

“Còn cần khoảng 1 ngày nữa.” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói.

“1 ngày?” Tiêu Ngự giật mình hỏi, không nghĩ tới cần thời gian dài như vậy, tính toán lại, nơi này tới địa hạ thành thực sự rất xa, đồng thời ven đường còn có hàng loạt quái vật, nhất định phải đem quái đánh hết, điều này càng không thể tránh né kéo dài thời gian lâu hơn nữa.

“Đúng vậy.” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói, “Nếu như dựa theo như tốc độ bây giờ, chúng ta cần tới hoàng hôn ngày mai mới có thể đến địa hạ thành.” Trong lòng không nén nổi nói thầm, nếu như do hấn mở đường, không dùng đến 3 giờ đã tới, Tiêu Ngự không cho hấn ra tay, nên cũng không có biện pháp.

“1 ngày thì 1 ngày đi.” Tiêu Ngự gật đầu, dù sao ở nơi này tốc độ thăng cấp cũng không chậm, cho dù tốc độ tiến lên tựa như ốc sên, nhưng tóm lại là vẫn đi về phía trước phải không nào? Hấn vừa lúc có thể lợi dụng khoảng thời gian này tăng thêm mấy cấp, dựa theo tốc độ thăng cấp như bây giờ, Tiêu Ngự suy đoán, đến buổi tối ngày mai, kiểu gì cũng phải lên tới lv 44.

Tiêu Ngự không nghĩ tới là, quái vật càng sau lever càng cao, kinh nghiệm cũng càng phong phú, tốc độ thăng cấp còn vượt xa dự tính của hấn.

“Tiêu Ngự bên kia thăng cấp cũng thật là nhanh a.” Phong cũng nhận không được khâm phục nói, hấn đến bây giờ mới lên tới lv 41 68% mà thôi, Tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình không ngờ lại so với bọn hấn nhanh hơn nhiều như vậy.

“Điều này có cái gì kì quái, thực ra từ sau khi chúng ta lên tới lv 40, ở nơi này thăng cấp cũng đã không có lời nữa rồi.” 1 bên Phong Nghịch nói, trong lòng đối với Tiêu Ngự có một loại sùng bái khó hiểu, cảm giác cái kỳ tích gì phát sinh ở trên người Tiêu Ngự, đều cũng có khả năng hết.

Phong Dã im lặng, hấn là nên tìm cái địa điểm luyện cấp mới rồi, quay đầu nghĩ lại, cùng hợp tác với Tiêu Ngự thật sự là làm cho người vui vẻ, có thể nói, hấn có thể thu được nhiều lợi nhuận như vậy, 3 Công hội dưới tay có thể phát triển trở thành quy mô như bây giờ, đều là nhờ phúc của Tiêu Ngự.

“Bên ngoài tình huống thế nào?” Phong Dã truyền âm cho Phong Ẩn hỏi.

Phong Ẩn cười hắc hắc, đặc ý nói: “Chúng ta vừa tìm được một nơi Ma Vực luyện cấp, làm thịt hơn 600 người của bọn họ, tất cả đều là Pháp sư, tổn thất hơn 100 người.”

Dùng 1 lv của 100 Đạo tặc, đổi lấy 600 Pháp sư mất 1 lv đồng thời tạm thời không có cách nào chuyển chức, thứ này là vô cùng có lời a, ở dưới quấy nhiễu của đông đảo Đạo tặc, Ma Vực Công hội có thể nói là tổn thất nặng nề a.

“Làm tốt lắm.” Phong Dã cười nói, ở dưới loại quấy nhiễu cường độ cao này, thực lực của Ma Vực Công hội tự nhiên sẽ suy yếu trên phạm vi lớn, hấn hơi hơi thống kê một chút, mấy ngày nay 3 Công hội dưới tay Phong Dã đã có gần 20.000 người hoàn thành chuyển chức, trong đó hơn 17.000 là class pháp hệ. Ngoài Đạo tặc còn thêm sự quấy rối trong bản đồ chuyển chức đối với games thủ Ma Vực, toàn bộ Ma Vực Công hội hoàn thành chuyển chức không vượt quá 2.000 người, 2.000 này trong đó có trên dưới 1.700 đều là class cận chiến, nguyên nhân rất đơn giản, những Pháp sư của Ma Vực kia ở dưới tay các Đạo tặc của Phong Dã rất vất vả mới ngoi lên được lever 29, ở trong bản đồ nhiệm vụ chuyển chức còn phải nhận sự ngăn chặn của thủ hạ Phong Dã, bởi vì người dưới tay Phong Dã hàng loạt tiến vào bản đồ nhiệm vụ chuyển chức, bản đồ nhiệm vụ chuyển chức cơ hồ bị người dưới tay Phong Dã chiếm đoạt hết, nhất là bản đồ nhiệm vụ chuyển chức pháp hệ, càng thêm rõ ràng.

Ở dưới loại quấy nhiễu mãnh liệt này, 2 bên chênh lệch càng ngày càng xa nhau, ưu thế của Phong Dã càng ngày càng rõ.

Bởi vì dưới tay Phong Dã số người rất đông, phái ra Đạo tặc đi quấy rối cũng sẽ nhiều hơn, đem Ma Vực ép tới không thở nổi, Ma Vực lại không dám phái quá nhiều Đạo tặc phản kích, nếu như Đạo tặc đều phái ra khỏi, lực lượng bảo vệ bên cạnh các Pháp sư kia sẽ mất đi rất nhiều. Thứ Vũ gấp đến độ lòng như lửa đốt, vài lần hướng Thánh Điện Pháp Sư và các Công hội thuộc liên minh cầu viện, trong những ngày này những Công hội từng lời thề son sắt nói có nạn cùng chịu đều không ngoại lệ tất cả duy trì trầm lặng, nếu như Phong Dã đem mục tiêu chuyển dời đến trên người bọn họ, mỗi ngày phái ra Đạo tặc quấy rối bọn họ, bọn họ cũng đừng mong sống yên ổn. Phong Dã dường như cũng không muốn gây thù hằn quá nhiều, mặc dù đã chuẩn bị rất tốt để cùng những Công hội này khai chiến, nhưng lại liên tục cũng không có举动 tới những Công hội này, 1 khi Công hội nào đó ra tay đối phó với người dưới tay Phong Dã, Phong Dã liền

có thể dành cho chúng một đòn sấm sét, tận lực phân hoá liên minh của bọn họ ngay , làm thịt Ma Vực xong , những Công hội này càng thêm không bằng lòng ra tay giúp Ma Vực .

Thánh Điện Pháp Sư là đại Công hội xếp thứ 3 tại Tà ác liên minh, bọn họ cùng Ma Vực đã kết thành quan hệ đồng minh, khi Ma Vực nhận phải công kích, sao có thể phần chấn được , Thánh Điện Pháp Sư không tránh được cũng cảm nhận được thổ chết cáo thương (đại khái là thổ chết hết cáo lấy gì mà ăn đó), bọn họ đang chuẩn bị viện trợ Ma Vực, hội trưởng Thánh Điện Pháp sư Công hội lại thu được 1 phong thư kết đồng minh là : Thiết Kỵ, Nanh Sói, Lôi Thê nguyện và Thánh Điện Pháp Sư kết thành đồng minh, không xâm phạm lẫn nhau, bên dưới là chi tiết hiệp định...

Lúc trước Thánh Điện Pháp Sư và Ma Vực đều mang ý xấu, cùng nhau kết thành đồng minh cũng chỉ là trên đầu lưỡi , mà Phong Dã phát qua đây phong thư không xâm phạm lẫn nhau này, lại là đi qua Máy Chủ công chứng . thực lực của Ma Vực đã suy yếu trên phạm vi lớn, nếu như Ma Vực sụp đổ , quan hệ mật thiết nhất là Thánh Điện Pháp Sư cũng chạy không được, mà bây giờ, 1 khi kết thành đồng minh, dù là Ma Vực sụp đổ hết, Thánh Điện Pháp Sư cũng có thể bảo toàn, đối với Thánh Điện Pháp Sư mà nói, hấp dẫn không nhỏ.

Nếu như đồng ý, vậy an toàn . Nếu như không đồng ý, Thánh Điện Pháp Sư cũng có khả năng ở dưới cường thế của Nanh Sói, Thiết Kỵ mà bị diệt. Là người thông minh đều có thể làm ra quyết định đúng đắn.

Thánh Điện Pháp Sư môi run cầm cập một chút, do dự hết lần này đến lần khác, cuối cùng cười khổ điểm vào khẳng định, đồng ý kết thành đồng minh.

“Tên Phong Dã này không đơn giản a.” Hội trưởng của Thánh Điện Pháp Sư lắc đầu thở dài, “Tuy nhiên phản kích của Ma Vực chỉ sợ cũng sắp bắt đầu rồi.”

359. Chương 361 Tranh Giành

Hội trưởng của Thánh Điện Pháp Sư tên là Phần Thiên, là Hoả Pháp sư, cũng xem như là có phần bản lĩnh hơn 7.300.000 games thủ (hok biết có sai không kê cứ đọc phứa đi biết nó kém hơn là đc) , ở mặt lực lượng tuy không sánh bằng Phong Dã và Ma Vực, nhưng cũng thực lực không thể khinh thường, được gọi là Công hội đứng thứ 3 Tà ác liên minh cũng không chỉ có hư danh .

Phần Thiên xem ra, lấy thực lực của Ma Vực, mặc dù bị ép tới mức rất bị thảm, nhưng cũng còn chưa đến mức không có một chút lực lượng phản kháng , chỉ là có điều lại rất rõ ràng rằng , Ma Vực kiểu gì cũng không có khả năng đánh bại Thiết Kỵ, Nanh Sói và Lôi Thê, 3 Công hội này tụ cùng một chỗ, thực lực quả thực quá mạnh mẽ , quả thực là một con quái vật khổng lồ của Tà ác liên minh, lúc trước cũng chính là sợ hãi bị Phong Dã chiếm đoạt hết, Thánh Điện Pháp Sư mới cùng Ma Vực đạt được hiệp ước đồng minh qua miệng , 1 khi chuyện có biến đổi, 2 bên sẽ kết thành đồng minh phản kháng .

Nhưng mà mà bây giờ, chuyện đã có chút biến hóa, Phần Thiên nghĩ tới Phong Dã không ngờ lại có thể trong khoảng thời gian ngắn đạt được ưu thế lớn như vậy, hoàn toàn áp chế Ma Vực, với lại còn tấn công bất thành lĩnh, lấy thế sấm sét đem Ma Vực bức bách đến một cái hoàn cảnh vô cùng nhục nhã .

Dã tâm của Phần Thiên so với Phong Dã và Thứ Vũ không lớn lắm, đứng bên cạnh 2 tòa núi lớn Phong Dã và Thứ Vũ, khiến cho Phần Thiên cảm thấy một chút sức lực cũng không có, vô tâm tranh hùng , chỉ có thể ở trong kẻ hở của 2 đại Công hội mà tồn tại, hơn nữa Phong Dã đột nhiên phát qua đây thư kết thành đồng minh, dưới cường bức cùng dụ dỗ, Phần Thiên cuối cùng đã nghiêng về Phong Dã, đồng ý liên minh.

Trong thư kết thành đồng minh của Phong Dã đều ước định rõ ràng, thành viên Công hội 2 bên không được công kích lẫn nhau, nếu không sẽ nhận phải hệ thống trừng phạt, cái điều này đã đem khả năng 2 bên khai chiến toàn bộ ngăn chặn, đồng thời còn quy định không được đơn phương giải trừ hiệp ước đồng minh, duy trì phạm vi thế lực 2 bên hiện có, tuy nhiên đối với bất kỳ bên nào khi bị công kích , sẽ không có nghĩa vụ viện trợ.

Lúc trước khi Thứ Vũ của Ma Vực và Phần Thiên nói tới chuyện kết thành đồng minh , chỉ là trên đầu lưỡi , có phần không thể tin, chứng minh trong lòng Thứ Vũ còn có ý nghĩ đem Thánh Điện Pháp Sư chiếm đoạt hết , không thể không nói, Phong Dã ở phương diện này, so với Thứ Vũ còn có quyết đoán hơn , đưa ra điều khoản dụ dỗ! chiến tranh giữa 2 thế lực lớn , nếu như có thể không cần dính vào, đối với Phần Thiên mà nói, đó là điều không thể tốt hơn nữa.

Hệ Thống: Nanh Sói Công hội cùng Thánh Điện Pháp Sư kết làm đồng minh.

Hệ Thống: Thiết Kỵ Công hội cùng Thánh Điện Pháp Sư kết làm đồng minh.

Hệ Thống: Lời Thề Công hội cùng Thánh Điện Pháp Sư kết làm đồng minh.

3 cái Hệ Thống Nhắc Nhở cùng bố, toàn bộ Tà ác liên minh đều xôn xao, thế này cũng quá làm cho người ta kinh ngạc , Thánh Điện Pháp Sư là 1 trong 3 ông trùm lớn, ở trong thời điểm 3 Công hội dưới tay Phong Dã cùng Ma Vực đánh đang náo nhiệt đột nhiên hướng Phong Dã kết minh, thanh thế của Ma Vực tụt xuống hàng loạt , các games thủ không nén nổi đều muốn hỏi, Ma Vực còn có cơ hội không?

Ở khoảng khắc hoàn thành kết đồng minh kia. Phong Dã đã lộ ra tia mỉm cười. Cục diện dựa theo kế hoạch của hắn đã tiến hành đầu vào đầy hết .

“Thứ Vũ. Ta biết ngươi đã kìm nén rất lâu . Có cái chiêu gì thì sử dụng ra đi.” Phong Dã lẩm nhẩm nói. Cùng Thánh Điện Pháp Sư kết thành đồng minh tức là đã đem Ma Vực triệt để bức bách lên tử lộ. Nếu như Thứ Vũ còn không hành động. Có lẽ Ma Vực ở toàn bộ Tà ác liên minh sẽ khó có ngày ngẩng đầu .

Ở dưới sự chỉ huy của Phong Dã. Nanh Sói, Thiết Kỵ và các games thủ Lời Thề đã bắt đầu công kích Ma Vực Công hội ở mọi nơi, cứ điểm, trụ sở . Máy Chủ xây dựng rất nhiều thành thị loại nhỏ, cứ điểm chiến tranh cùng với trụ sở. Do Công hội chiếm cứ. Thu thuế những chỗ này là nguồn tài chính chủ yếu của các Công hội. Nếu như Ma Vực bỏ qua những chỗ này. Ma Vực kia căn bản chính là triệt để bị động.

Thấy được Hệ Thống thông báo. Ma Vực tổng bộ : Thứ Vũ mặt âm trầm. Lúc trước hắn ở trên Thánh Điện Pháp Sư chôn một cái kíp nổ. Chuẩn bị liên hợp cùng Thánh Điện Pháp Sư làm thịt Phong Dã. Rồi lại chiếm đoạt luôn toàn bộ Thánh Điện Pháp Sư. Cho nên không có ký kết hiệp định đồng minh. Không nghĩ tới đã bị Phong Dã đoạt trước. Làm cho sách lược của hắn thất bại.

Hệ Thống: cứ điểm Áo Tư bị Nanh Sói Công hội công kích.

Hệ Thống: Tác Nhĩ thành bị Thiết Kỵ Công hội công kích.

Từng cái Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên, đem Thứ Vũ kéo về tới thực tế, vài tòa thành thị này ở bên bờ phạm vi thế lực của Ma Vực , xem ra Phong Dã đang chuẩn bị từng chút từng chút xâm chiếm địa bàn Ma Vực.

“Cuối cùng cũng chui đánh tới miệng sao, cẩn thận ngươi bị cắn 1 miếng đấy .” Thứ Vũ cười lạnh một tiếng, hắn bắt đầu hành động, phân phối games thủ phòng ngự những thành thị này, 1 bên làm ra phản kích.

Hệ Thống: cứ điểm Áo Nhĩ bị Địa Ngục Công hội công kích.

Hệ Thống: Lôi Đốn tiểu trấn bị Hồng Ngọc Công hội công kích.

Phong Dã cũng thu phải rất nhiều nơi bị Hệ Thống Nhắc Nhở công kích , hơi sững sốt, tên những Công hội này hắn chưa bao giờ đã nghe nói qua , hỏi Phong Ấn: “Công kích chúng ta là cái Công hội nào vậy?”

“Là 1 số mấy tiểu Công hội mới tầm 20.000 người , không ngờ lại có tới 6 cái , phỏng đoán đều là Ma Vực !” Phong Ấn nói, những Công hội này rất nhỏ, đa số con chiếm cứ 1 lượng tòa thành nhỏ hoặc là cứ điểm lợi nhuận không cao , bình thường đều không hấp dẫn sự chú ý, nhưng mà nhiều Công hội loại nhỏ như vậy tập trung lên, lại là 1 cỗ lực lượng không nhỏ.

“May mắn đã sớm biết tên Thứ Vũ kia còn chưa ra hết thực lực.” Phong Dã chửi mắng 1 câu, khẩn trương bố trí cho những tiểu trấn, thành thị này phòng ngự.

Phong Ấn trầm mặc hồi lâu, đề nghị nói: “Trước đừng có gấp 1 hơi đem Ma Vực nuốt vào, Thứ Vũ chắc chắn sẽ không bó tay chịu trời , hắn đây là đang cho chúng ta cảnh cáo, khả năng hắn còn có âm mưu

khác.”

Những tiểu Công hội này dốc toàn lực lên đường, phát động tập kích, thêm là Phong Dã đối với những Công hội này không có gì dễ phòng, nên đã bị đoạt 2 tòa tiểu trấn. Những Công hội công kích này, đều không ngoại lệ đều là vị trí địa lý phòng ngự ít nhưng lại là cứ điểm và tiểu trấn cực kỳ quan trọng, Phong Dã khẩn trương rút về phòng ngự, quân tiên phong trái lại đoạt được 1 tòa thành thị, bước đầu đánh nhau mặc dù không lớn, nhưng là cho Phong Dã hồi chuông cảnh báo, thực lực của Ma Vực, không đơn giản như biểu hiện ra ngoài.

“Các người cảm thấy chúng ta nên làm như thế nào?” Phong Dã ở trong đám thành viên cố vấn hỏi, đám thành viên cố vấn kể cả Phong Ân, Phong Thần, Phong Nghịch có hơn 10 người.

“Trước tiên đừng có gấp đi bước tiếp theo, chúng ta trước tiên phải điều tra rõ ràng Ma Vực rốt cuộc có bao nhiêu thực lực chưa thể hiện ra, nếu như ở thời điểm tiến công, sân sau cháy to thì phiền toái lắm.” Phong Thần thận trọng nói, hẩn phát hiện Ma Vực nổi lên 6 Công hội không có chỗ nào mà không phải là lân cận Công hội mình, nếu như Ma Vực ở phía sau bọn họ cũng sắp đặt vài cái dinh, chờ bọn họ phát động tấn công, thực lực phía sau đột nhiên hiện ra chiếm đóng vài tòa cứ điểm dễ thủ khó công, vậy bọn họ sẽ lỗ lớn, nhất là một ít thành thị và cứ điểm quan trọng, đó là căn cơ của bọn họ, là thứ tuyệt đối không thể rơi vào trong tay người khác, dù là 1 khắc cũng không được, nếu như bọn họ chiếm cứ những cứ điểm quan trọng kia, không kiêng nể phá hỏng, đám người Phong Dã tiến hành đoạt lại cũng đã uống phí, sẽ làm bị thương tới căn cơ của công hội.

“Ta vẫn suy nghĩ Ma Vực dựa vào cái gì để luôn luôn cùng chúng ta tranh đoạt vị trí thứ nhất đây, nguyên lai ngầm bên trong còn có nhiều thực lực như vậy, thực lực của hẩn chắc chắn sẽ không ngừng lại ở đây, chỉ bằng vào thực lực bên ngoài, Thứ Vũ căn bản không có khả năng theo chúng ta tranh đấu.” Phong Ân nhún mày nói, loại thực lực ngầm này, là khó phân biệt nhất, đương nhiên, bọn Phong Dã cũng có, tuy nhiên ít hơn mà thôi.

“Hẩn là đang cho chúng ta cảnh cáo, Ma Vực cũng không phải không có lực liều mạng, phỏng đoán hẩn cho tới nay đều đã có kế hoạch chiếm đoạt hết Công hội của chúng ta, hẩn sai lầm lớn nhất chính là để cho Thánh Điện Pháp Sư sang phe chúng ta. Nếu như Ma Vực trước đó đã biểu hiện thực lực, chỉ dựa vào quan hệ qua lại của Thánh Điện Pháp Sư cùng chúng ta hẩn không thể nào được, chưa chắc sẽ hướng chúng ta liên minh.” Phong Dã nói, không nhận được cũng toát mồ hôi lại, nếu như Thánh Điện Pháp Sư cùng Ma Vực đã hiệp ước đồng minh không gì phá nổi, hơn nữa Ma Vực ngầm ẩn núp hàng loạt thực lực, nếu như thực sự đánh nhau, thật đúng là thắng bại khó liệu.

Phong Dã mở bản đồ Tà ác liên minh, mặt trên đánh dấu rõ ràng tất cả phạm vi thế lực của Công hội. Phạm vi thế lực của Thiết Kỳ tập trung ở phía bắc Dịch Nhã, phạm vi thế lực của Nanh Sói tập trung ở Thái Thản Lợi Á, gần như chiếm cứ quá nửa Thái Thản Lợi Á, phạm vi thế lực của Lôi Thê Công hội tập trung ở bờ biển tây bộ, 3 Công hội chiếm cứ 167 tòa tiểu trấn, 63 tòa thành thị, 13 tòa cứ điểm, có 238 trụ sở. Các Công hội khác, Ma Vực trên thực lực bên ngoài là 1 tòa tiểu trấn, 311 tòa thành thị, 6 tòa cứ điểm. Thánh Điện Pháp Sư 98 tiểu trấn, 22 thành thị, 3 tòa cứ điểm, còn lại các Công hội khác chiếm cứ 702 tiểu trấn, 178 thành thị, 56 tòa cứ điểm còn lại.

Những chỗ này đan xen các loại thế lực rắc rối phức tạp, rất khó để ý rõ ràng, trong những thế lực rải rác kia, ai cũng không biết rốt cuộc có bao nhiêu là Ma Vực, Ma Vực rốt cuộc rải dinh ở nơi nào, trong đó có rất nhiều thế lực lớn cũng dễ chọc, vì tránh lại tạo thêm địch nhân, chỉ có thể cẩn thận đề phòng, lại không thể đem chiếm đoạt hết.

“Trước phải củng cố cho tốt phạm vi thế lực vốn có, rồi từng bước từng bước nuốt hết thế lực của Ma Vực, đóng vững đánh chắc, tiêu hao mới không quá lớn, dù sao thủ vững mới có ưu thế, cho hàng loạt thành phố phòng thủ, kèm theo cần phòng ngừa bọn họ dùng phương pháp thủ thành để tiêu hao thực lực của chúng ta.” Phong Thần nói, hẩn tương đối hướng theo phương án ổn định, điều này cùng tính cách của hẩn hẩn có liên quan.

Trên thực tế, đại chiến Công hội không thể dữ dội trình bằng chiến tranh giữa các quốc gia, nhất là khi công thành chiến, các loại máy móc chiến tranh cũng đều được trang bị hết, nhưng loại tình cảnh thâm chặt đầy đồng này, cũng có thể xuất hiện ở trong chiến tranh Công hội.

“Trước tiên cứ như vậy mà đánh , cho dù có tổn hao, cũng có thể bổ sung được .” Phong Dã cuối cùng vứt bỏ hân ý nghĩ tiến quân, cầu ổn định .

Hội cổ vấn của Phong Dã vẫn còn đang thảo luận dữ dội, xem nên dùng cái dạng sách lược gì, từng chút từng chút thịt đi địa bàn của Ma Vực, chỉ cần tiêu hóa xong Ma Vực, 3 Công hội dưới tay Phong Dã kia sẽ thực sự trở thành bá chủ vô địch của toàn bộ Tà ác liên minh .

Thấy được Hệ Thống thông báo Thánh Điện Pháp Sư cùng Thiết Kỳ, Nanh Sói, Lữ Thề kết thành đồng minh , Tiêu Ngự cảm thấy khá bất ngờ, Thánh Điện Pháp Sư không phải đồng minh của Ma Vực sao? như thế nào lại tự nhiên đổi sang ủng hộ Phong Dã?

Trên thế giới này không có bằng hữu vĩnh viễn , chỉ có lợi ích vĩnh viễn, những lời này quả nhiên không đơn giản a .

Vì tranh đoạt địa bàn, nên chiến tranh Công hội luôn luôn tồn tại, tuy nhiên phần lớn là tranh 1 được thành lại mất 1 thị , tuyệt đại bộ phận các Công hội đều duy trì tính kiềm chế nhất định , loại tuyên chiến giữa 2 siêu cấp Công hội này trái lại rất hiếm thấy a .

Quần hùng tranh giành, ai có thể ngồi lên ngôi báu .

Có vẻ như bây giờ Phong Dã đang chiếm cứ ưu thế nhất định , chỉ là Ma Vực hẳn sẽ không dễ dàng thua như vậy, Phong Dã muốn ăn được khối thịt mỡ này, chỉ sợ cũng không đơn giản a.

Tiêu Ngự ở trong Mộng Yểm Động thăng cấp , đồng thời lúc đó , Thiết Kỳ, Nanh Sói cùng Ma Vực tranh dành vài toà thành thị, cứ điểm cũng đã xảy ra , cuộc chiến tranh kinh động toàn bộ Tà ác liên minh , đây là chiến tranh thuộc về các games thủ! (ý là không phải NPC đánh nhau)

Đương nhiên, chiến tranh toàn diện còn chưa chính thức bắt đầu, cái này chỉ là tia sáng báo hiệu mà thôi.

Quá trình chiến tranh Công hội rốt cuộc sẽ như thế nào, Tiêu Ngự cũng không quan tâm, hắn chỉ là đang chờ đợi một cái kết quả mà thôi , ở trước khi chiến tranh toàn diện tiến đến, hắn và Lữ Lê còn có 1 trận chiến, khi mấy cái Công hội bắt đầu hỗn chiến , Tiêu Ngự dường như càng cảm giác được, trận chiến của hắn và Lữ Lê càng ngày càng gần hơn

360. Chương 362 Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa

Cả ngày, toàn bộ Tà ác liên minh loạn cả lên, Công hội của Phong Dã và Thứ Vũ cạnh chừng lẫn nhau, người cười trên nỗi đau của người khác cũng có , người có tâm lý thỏ chết cáo thương cũng có , Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình thì ngược lại, bình thần an nhàn giết quái thăng cấp, cái gì cũng không cần quản, trái lại rất an nhàn a , 1 mạch đi tới, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình lần lượt đã lên tới lv 43 rồi.

Đến lúc chạng vạng tối, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình cuối cùng cũng tiến vào 1 khoảng không gian rộng lớn dưới đất, hướng phía xa nhìn lại, mệnh mệnh, nhìn không thấy điểm cuối, dưới chân lại là 1 mảnh đất đai nứt nẻ , ở phía dưới vết rạn, mơ hồ có thể thấy được nham thạch nóng chảy màu đỏ chậm rãi di động, từng làn sương khói màu trắng hoặc là màu vàng lượn lờ bay lên, xen lẫn mùi gay mũi.

Trong màn sương khói lượn lờ, lơ mơ có thể thấy được 1 tòa thành trì hùng vĩ trên đỉnh núi cao phía xa.

Thấy được tòa thành trì kia, Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc kích động không thôi: “Chúng ta đến nơi rồi, chủ nhân đáng thương của ta , nguyện chân thần phù hộ ngài.”

Không có Biên Bức cản đường , Tiêu Ngự trái lại cảm thấy có chút đáng tiếc, trong thâm thoát, sau 1 ngày ở trong hang động giết quái, lever của Tiêu Ngự đã lên tới lv 43 76%. Tốc độ thăng cấp này, giúp cho Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đem ngay cả đám người Phong Dã cũng đều bỏ lại phía sau.

” Bọn hắc ám tinh linh hèn hạ kia , bọn họ ở một cái Thủy Ngân Thất, chúng ta trước tiên vào thành, thăm dò một chút, nhất định sẽ có thể tìm thấy bọn chúng .” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc lắc đầu nói , hướng về tòa thành thị kia đi đến.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đi theo, đi trong đám sương khói lượn lờ này, dưới chân truyền đến cuộn cuộn sóng nhiệt, phía dưới đều là nham thạch nóng chảy, nếu như một khi không may rơi vào trong cái khe trên mặt đất đó, ngã vào nham thạch nóng bỏng, thì 10 cái mạng cũng không đủ dùng a.

“Trong hành trang còn hơn 270 tấm mộng yểm Linh Vân Phù, xem ra là không có chỗ để xài rồi .” Tiêu Ngự thở dài, bỗng nhiên dừng lại, điều này cũng không hẳn a, đã là Máy Chủ thiết kế ra thứ này, tự nhiên là sẽ có tình huống phải dùng đến , nói không chừng còn có tác dụng khác.

Đi qua khu vực dung nham, tiến vào Hắc Sâm Lâm sâu thẳm , 3 người Tiêu Ngự mới vừa gia nhập Hắc Sâm Lâm (rừng đen), 1 đám quạ đen giạt mình bay lên.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc bắt đầu giảng giải quy tắc của địa hạ thành , trong thành dưới lòng đất , sinh sống rất nhiều chủng quần hắc ám sinh vật, trong đó số lượng nhiều nhất là Đọa Lạc Tinh Linh, Hỏa Diễm Tinh Quái và Huyết Động Nhân , lãnh chúa của địa hạ thành là một viêm ma mạnh mẽ , lv 100 siêu cấp tinh anh, hạ cấp Thần Cấp quái, cho nên lãnh chúa là thứ tuyệt đối không thể trêu chọc . Đồng thời trong thành dưới lòng đất các loại sinh vật mạnh mẽ có số lượng vô số kể, bát nháo tụ tập ở cùng một chỗ, nên bên trong thành không tránh khỏi PK, cho nên thường xuyên sẽ phát sinh ra tranh đấu, ở trong thành dù có giết chết thành dân cũng không có người quản tới .

Cướp đi chủ nhân của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc . Là 1 đám lever 30 Đọa Lạc Tinh Linh. Chúng ở ngoài thành mở một cái Thủy Ngân Thất. Dựa vào buôn bán thủy ngân mà sống. Có hơn 500 người lever 30 tinh anh. Trong đó không thiếu siêu cấp tinh anh.

Nghe xong Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc giải thích. Tiêu Ngự hiểu. Muốn làm nhiệm vụ này. Nhất định phải bàn bạc kỹ hơn. Tính chuẩn thời cơ ra tay. Nếu không một khi kinh động những Đọa Lạc Tinh Linh kia hẳn sẽ rất nguy hiểm.

Mới đi được 1 lát. Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đột nhiên ngừng lại. Khẩn trương tìm nơi ẩn nấp: “Phía trước phát hiện sào huyệt của Mỹ Đồ Toa!”

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình cũng ẩn nấp theo. Hướng phía trước nhìn lại. Trong rừng thì hải khắp nơi. Có một ít Mỹ Đồ Toa đang đi đi lại lại di động. Những bán nhân xà này công kích rất mạnh. Là quái lever 30 tinh anh.

“Có bao nhiêu?”

Tiêu Ngự hướng về phía sau nhìn lại. Phía sau người còn theo hơn 70 con khôi lỗi. Hơn 70 con khôi lỗi này chờ thời gian triệu hồi đi qua , rồi biến mất . Thà rằng kiếm thêm chút lời. Làm thật thêm một ít quái , kiếm một chút kinh nghiệm.

”Hơn 100, trong đó trung cấp Mỹ Đồ Toa 12 con, cao cấp Mỹ Đồ Toa một.

” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói, ánh mắt của hắn so với games thủ nhạy cảm hơn rất nhiều, hắn có thể thấy được thứ có kích thước chỉ bằng con muỗi từ cách xa mấy trăm mét, điều tra ra số lượng của Mỹ Đồ Toa tự nhiên cũng không lạ. Nói xong Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc cũng phải hít 1 hơi lạnh, trung cấp Mỹ Đồ Toa là tinh anh + cường hóa, cao cấp Mỹ Đồ Toa là siêu cấp tinh anh, thực lực như vậy, bọn họ tuyệt đối không thể trêu vào.

Nghe được Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc mà nói, Tiêu Ngự trầm mặc 1 lát, nhìn về phía Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc: “Chúng ta còn đường khác có thể đi qua không ?”

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc lắc đầu, nói: “Không có.”

Xem ra không có biện pháp khác rồi, chỉ có thể liều mạng, Tiêu Ngự đối với Triệu Lam Hình nói: “Để ta dụ quái .”

“Vẫn không cần ta ra tay sao?” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc hỏi Tiêu Ngự nói.

” Khi gặp phải tinh anh + cường hóa và siêu cấp tinh anh, người giúp đỡ một chút là được , các con Mỹ Đỗ Toa khác hẳn không cần người động thủ rồi .” Tiêu Ngự nói, lấy thực lực của bọn họ, đối phó tất cả quái hẳn có phần quá khó khăn .

Đem toàn bộ đám khô lõi bố trí mai phục xong , thấy tất cả bố trí thỏa đáng, Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về những tên Mỹ Đỗ Toa kia dần dần lần mò đi qua, chuẩn bị đem Mỹ Đỗ Toa toàn bộ thịt hết.

Tiêu Ngự dần dần đến gần phía trước sào huyệt của Mỹ Đỗ Toa, dần dần thăm dò hiểu rõ tình huống, ở dưới 1 gốc cây to , có một cái hang động hắc ám, nơi đó chính là hang động của Mỹ Đỗ Toa , trên mặt đất lân cận hang động phủ kín hài cốt các loại sinh vật , có một ít Mỹ Đỗ Toa ở đó tuần tra đi lại .

Tiêu Ngự ở bên ngoài tìm cơ hội, phát hiện 5 tên đi tới, nhắc chân một cái Long Tường Thuật đá qua.

Tiêu Ngự 1 cước chuẩn xác, 5 con Mỹ Đỗ Toa kia chi chi rít lên hướng về Tiêu Ngự vọt đến , đồng thời xung quanh hơn 10 con Mỹ Đỗ Toa cũng bị kinh động , trong đó có 2 con tinh anh + cường hóa.

Tiêu Ngự chạy vãi bùn vàng, hướng về nơi mai phục chạy tới như điên.

Tổng cộng 16 con Mỹ Đỗ Toa, chậm rãi tiến vào vòng vây do Tiêu Ngự bố trí , 1 tảng đá lớn hướng về 2 con tinh anh + cường hóa đánh ra ngoài, các con khô lõi Biên Bức xung quanh cũng triển khai công kích, từng đạo hỏa cầu ào ào ập đến.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đối phó 2 con tinh anh + cường hóa, khá thành thạo, cũng không biết hẳn có thể đối phó với Mỹ Đỗ Toa vương hậu siêu cấp tinh anh như thế hay không.

Thấy được 1 con tinh anh + cường hóa còn ít máu, Tiêu Ngự khẩn trương gọi Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc lại, một chiêu Đột Thử chui vào thân thể Mỹ Đỗ Toa kia.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc thấy cũng đã thành thói quen với hành động “ cướp quái “ của Tiêu Ngự , vứt bỏ Mỹ Đỗ Toa còn chút hơi tàn, bắt đầu công kích một tên khác.

Tiêu Ngự xuất ra giết chết con Mỹ Đỗ Toa kia, điểm kinh nghiệm tăng hẳn lên một đoạn, so với giết chết những con lever 30 tinh anh + cường hóa trước kia , kinh nghiệm còn muốn nhiều gấp mấy lần có thừa.

Thủy Bộc Thuật!

Ác Mộng!

Triệu Lam Hình xuất ra từng cái ma pháp đánh lan oanh kích xuống, kèm theo phụ trợ của các khô lõi, trên mặt đất nằm ngổn ngang xác chết của Mỹ Đỗ Toa. Ở dưới sự khống chế tận lực của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc , 2 con tinh anh + cường hóa đều thành tiện nghi cho Tiêu Ngự.

Một cái Bạo Liệt đem con tinh anh + cường hóa cuối cùng giết chết, 1 âm thanh trong trẻo của Hệ Thống Nhắc Nhở ngân vang truyền đến, Tiêu Ngự lại thăng 1 lv , ở trong phụ bản này thăng cấp quả nhiên rất là sướng a.

Tiêu Ngự thu dọn những thứ rơi vãi trên mặt đất, đưa cho Triệu Lam Hình 2 thứ, một cái là túi hành trang 28 ô , thứ khác là bảo thạch gia tăng thương tổn ma pháp (tổn thương ma pháp) . Những trang bị khác mặc dù cũng không tệ, có vài món cấp Truyền Thuyết , nhưng Tiêu Ngự cũng không dùng được, chuẩn bị đem về bán lấy tiền.

Tiêu Ngự đứng lên, đi dẫn nhóm quái thứ 2 tới , hẳn hiểu, sau khi thịt lược hết đám Mỹ Đỗ Toa này, thời gian triệu hồi của đám khô lõi cũng sẽ lần lượt tiêu tán , số lượng khô lõi có thể sẽ dần dần biến đổi ít đi , không có cách nào bổ sung rồi sau đó tan biến, thừa dịp bây giờ còn có thể duy trì thêm một khoảng thời gian nữa , thì cố kiếm chác thêm chút a.

2 con khô lõi từ trên không trung rơi xuống mặt đất, liền bị chia năm xẻ bảy, may mắn đó là 2 con khô lõi bình thường thời gian duy trì tương đối ngắn , cũng không phải tinh anh khô lõi a .

Tiêu Ngự lại lướt ra, tiếp tục dẫn nhóm Mỹ Đỗ Toa thứ 2 tới , đem đám Mỹ Đỗ Toa từng chút từng chút dẫn ra tiêu diệt, không thể không nói, tinh anh + cường hóa nơi này thật đúng là nhiều a. Tiêu Ngự hiểu, bất kể dẫn bao nhiêu tinh anh + cường hóa, Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đều có thể đối phó, nhưng nghìn vạn

lần dùng có đem siêu cấp tinh anh Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa dẫn ra , như vậy là rất nguy hiểm , Tiêu Ngự phải tương đối cẩn thận.

Trước tiên cứ phải tĩa hết lông cánh của nó, đem toàn bộ giết hết , đây mới là cách làm vững chắc nhất.

Hơn 10 con tinh anh + cường hóa, bị Tiêu Ngự dẫn ra từng nhát tiêu diệt, nhưng mà Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa kia lại từ đầu đến cuối vẫn cứ chiếm cứ ở trong huyết động , cho đến khi con Mỹ Đỗ Toa cuối cùng cũng đã chết hết, Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa cũng không chịu đi ra, cũng không biết là do cái nguyên nhân gì nữa .

Tiêu Ngự hướng về phía Mỹ Đỗ Toa trong huyết động , lén lút dò xét đi vào, trong huyết động ánh sáng có chút mờ tối, Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa có năng lực hẳn rất cường hãn , nếu như là Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa đột nhiên phản công , Tiêu Ngự chắc hẳn không thể chạy trốn, để cho chắc ăn, Tiêu Ngự mở ra năng lực ẩn hình cao nhất - Ẩn Ảnh Bộ.

Hướng về trong huyết động nhìn quanh, một con Mỹ Đỗ Toa so với Mỹ Đỗ Toa bình thường phải to lớn hơn mấy mét chiếm cứ ở trong huyết động , trong huyết động khắp nơi đều là hài cốt, Tiêu Ngự không ngờ lại có thể phát hiện 1 bộ xương của Hắc Long , bộ xương vẫn còn khá mới, mặt trên vẫn còn bám khá nhiều thịt vụn màu đỏ , 1 tấm da Hắc Long bị vứt bỏ ở trong góc, Hắc Long bị Mỹ Đỗ Toa tiêu diệt? Cái này có phần cũng thật bất khả tư nghị a, hay có lẽ là bởi vì nguyên nhân nào đó con Hắc Long này bị suy yếu , mới bị Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa thuận lợi bắt được.

Ánh mắt lướt qua toàn bộ hang động, Tiêu Ngự phát hiện phía sau hang động có một cái rương vàng lóng lánh , tìm đập tăng tốc độ hẳn lên, không ngờ lại có thể là bảo rương bị khóa! Không biết là bảo rương bị khóa lv mấy a. (mất sáng như bóng đèn rồi)

Chủ thủ của Tiêu Ngự nhẹ nhàng vũ động , dò xét một chút Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa, phát hiện trên người Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa có rất nhiều vết thương, những vết thương này phân bố loang lổ ở trên thân thể của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa, cũng có rất nhiều vết đã khép lại, và có một số vết cũng sâu tới xương , trong khoảng thời gian ngắn có lẽ cần bản chưa thể khỏi.

Tiêu Ngự cho Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa: lever 30 siêu cấp tinh anh, huyết lượng 113.859/300.000.

Xem ra Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa mới vừa chiến đấu, vẫn còn chưa kịp khôi phục đầy đủ, lông mi của Tiêu Ngự không tự giác chớp động một chút, tiện nghi này là có thể chiếm a, huyết lượng của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa còn sót lại không đến 1 nửa, lấy thực lực của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, tiêu diệt Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa dường như cũng không khó a.

Trong đầu Tiêu Ngự vận chuyển, trước hết phải nghĩ biện pháp đem Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa dẫn ra đã , dẫn tới khu đất phía bên ngoài để nó cùng Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc quyết đấu, bản thân đều là lever 30 siêu cấp tinh anh giống nhau, một người đang bị thương, một người tinh lực tràn trề, thêm Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình ở 1 bên giúp đỡ, nếu như vậy mà còn không thịt nổi Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa, thì Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc cũng chỉ có thể tìm bức tường húc đầu vào tự sát thôi .

361. Chương 363 Kháng Thế .

Khi Tiêu Ngự dò xét Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa , tầm mắt của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa cũng đã tụ tập trên người hắn, Tiêu Ngự trong lòng rung mình, loại cảm giác bị nhìn chăm chú này chính xác mách bảo cho Tiêu Ngự rằng, hắn đã bị truy tung.

“Tê tê.” Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa phun ra xà tín màu đỏ tươi, tay phải giương cung, 1 đạo mũi tên hướng về Tiêu Ngự bắn tới.

Thấy được mũi tên phá không mà đến, Tiêu Ngự vẫn rất bình tĩnh, vì khẳng định để có thể thu hút được Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa, nhất định phải thành lập chỉ số thù hận nhất định! Nếu không Nữ Vương Mỹ Đỗ

Toa đuổi theo , chạy đến chưa đến nửa đường sẽ lại lui về , chẳng phải là công toi sao? Tiêu Ngự lấy ra cơ nổ trong hành trang , 1 đạo mũi tên bắn ra ngoài.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ ngăn cản hết công kích của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa, hướng ra phía ngoài chạy như điên.

Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa đã trúng một mũi tên của Tiêu Ngự, mặc dù chỉ có vài điểm thương tổn, nhưng vẫn là triệt để chọc giận Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa rồi , Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa điên cuồng gào thét hướng về phía Tiêu Ngự truy kích, từng đạo mũi tên hướng về phía Tiêu Ngự bắn qua, chừng hơn 5-6 đạo.

Tật Phong Gia Tốc!

Tiêu Ngự mở ra mấy cái kỹ năng tăng tốc độ, lật nghiêng người một cái tránh thoát công kích của mũi tên , đúng lúc này, Tiêu Ngự cảm thấy sau lưng mát lạnh, 1 đạo mũi tên đâm xuyên qua lưng Tiêu Ngự, thân thể bị 1 luồng sức lực kinh khủng đánh bay ra ngoài.

Tiêu Ngự té lăn quay trên mặt đất, trên đầu phiêu khởi một cái 3787 giá trị thương tổn, làm cho Tiêu Ngự lại càng hoảng sợ, công kích này cũng quá biến thái rồi a?

Tiêu Ngự bây giờ mới phát hiện, công kích của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa là sắc bén như vậy, nếu ăn phải 2 mũi thì mạng hắc hắc phải xuống hoàng tuyền rồi, nếu như Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa bắn thêm ra 1 lần công kích dữ dội như thế nữa, vậy hắc hắc cũng phải bó tay rồi.

Tiêu Ngự khẩn trương đứng lên. Phát hiện trước mắt tối đen 1 mảnh. Loại tối đen này bất đồng với màu đen của đêm tối. Đêm tối ánh sáng mặc dù u ám . Nhưng Tiêu Ngự vẫn còn có thể thấy rõ mặt đất. Mà bây giờ. Đưa tay không thấy được 5 ngón. Không có một chút tầm nhìn. Loại cảm giác này làm cho người ta cực kỳ khủng hoảng.

Tiêu Ngự trong nháy mắt linh ngộ được . Trong công kích của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa có chứa hiệu quả gây mù! (rắn cũng bắn cross fire a – flash bom)

Cảm giác được phía sau có mũi tên xé gió bay tới. Ở trong tích tắc trước khi mũi tên chui vào thân thể. Tiêu Ngự kịp thời mở ra Tan Biến ngăn cản hết một đòn này. Kinh sợ tới mức toàn thân mồ hôi lạnh. Vừa rồi thiếu chút nữa đã bị đâm xuyên người. Nếu như trúng phải một đòn này. Hắc hắc phải chết không cần bàn cãi .

Sau khi ngăn cản được mũi tên này. Tiêu Ngự tâm tình đã bình tĩnh hơn rất nhiều. Mặc dù 2 mắt tối đen. Nhưng căn cứ theo ký ức vừa rồi tiến vào hang động. Hắc hắc hồ có thể phán đoán ra phương hướng chạy trốn. Hốt tiếp một bình Trung cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt. Liệu mạng hướng bên ngoài hang động chạy ra.

Đi vào dự quái mà lại bị tiêu diệt. Thì chết cũng quá oan uổng a . Tiêu Ngự xài một cái Động Hình ngăn cản rút thêm 1 đạo mũi tên. Mới chạy vài bước. Lại 1 đạo mũi tên bắn vào trên cánh tay của Tiêu Ngự. Máu tươi bắn tung tóe. Lại đối với Tiêu Ngự tạo thành hơn 3.900 thương tổn. Huyết lượng mới vừa khôi phục lại , giờ lại chỉ còn lại có non nửa cột.

Tiêu Ngự cũng mặc kệ những điều này . Liệu mạng chạy như điên. Hắc hắc cảm giác được Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa đã ở phía sau hắc hắc. 1 mũi tên nữa là có thể đoạt đi sinh mệnh của hắc hắc. Nhưng mà kỹ năng đào tẩu cũng chỉ còn lại có một cái Đào Thoát mà thôi .

Nhưng mà bây giờ có thể sử dụng Đào Thoát sao? Tiêu Ngự bây giờ ở vào trạng thái 2 mắt tối đen, căn cứ vào ký ức vừa rồi, hắc hắc còn có thể biết được đường đến , nhưng nếu như sử dụng một chiêu Đào Thoát, mặc dù có thể tránh được 1 lần công kích, nhưng sau khi tránh xong công kích không biết sẽ dừng lại ở cái địa phương nào , ngay cả đông tây nam bắc cũng đều chia không rõ , như ruồi không đầu bay loạn lung tung, như vậy chết còn nhanh hơn nữa!

Cảm giác được phía sau có mũi tên bắn thẳng đến , Tiêu Ngự hướng phía trước nhào ra, mũi tên từ đỉnh đầu hắc hắc bay qua, da đầu 1 trận tê dại .

Tiêu Ngự sau khi rơi xuống đất, vừa 1 đạo mũi tên lại hướng về hắn đâm xuống, muốn đem Tiêu Ngự đóng đinh trên mặt đất. Tiêu Ngự lật nghiêng mình, mũi tên kia dính một tiếng, cắm ngập vào trong khe đá trên mặt đất, vững chắc đâm vào, phần đuôi mũi tên vẫn còn đang run rẩy.

1 đạo Trị Liệu Thuật dừng ở trên người Tiêu Ngự, nguyên lai là Triệu Lam Hình nghe được tiếng động bên trong, lo lắng đi vào xem, đúng lúc phát hiện ra Tiêu Ngự bị Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa truy kích, kịp thời đem Tiêu Ngự trị liệu phục hồi.

Khi Tiêu Ngự xoay người lên lại trúng phải 1 mũi tên nữa, căn cứ vào ký ức, lướt qua ra rất xa, cuối cùng chạy ra khỏi hang động.

Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa đuổi theo Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình từ trong huyết động chạy ra, phát hiện Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đã lướt ra rất xa, nó cẩn thận vừa định lui về trong huyết động, lại phát hiện 1 thân ảnh cao lớn chắn ở chỗ cái miệng hang, đem đường lui của nó hoàn toàn đoạn tuyệt.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc triệu hồi ra 1 đạo cự thạch to lớn, dùng 2 tay giơ lên, ra sức nện lên trên người Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa, đem Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa đánh bay ra ngoài. (=,= nghe giang hồ đồn đại vòng 1 của mỹ nữ xà tộc là lắm nha, phí thật ... Ừc)

Cận chiến cũng không phải điểm mạnh của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa, Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa thối lui được 1 khoảng, từng đạo mũi tên bắn tới cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc không ngừng triệu hồi ra từng khối cự thạch, công kích Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa, lực lượng của hắn mạnh mẽ, công kích cận chiến, tầm xa đều được, mà theo thiên phú loài công kích tầm xa thì phòng ngự lại hơi thấp, từng cái từng cái cự thạch đánh đi qua, đối với Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa tạo thành thương tổn rất cao.

2 bên đều là công kích tầm xa, 2 người đánh tùm lum lẫn nhau, Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa lại đang ở vào hoàn cảnh xấu. Cho dù có là khi thực lực đang ở đỉnh cao, Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa cũng không hẳn có thể dễ dàng đối phó với Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc được, 2 bên bản thân là lever 30 siêu cấp tinh anh như nhau, đầy máu, liều mạng, thắng bại khó liệu, nhưng mà bây giờ, bởi vì Mỹ Đỗ Toa bản thân đã bị trọng thương sẵn, huyết lượng chỉ còn lại không đến một nửa nên thắng bại sẽ không còn khó đoán nữa.

Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa ở dưới công kích tới tấp của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, cuối cùng cũng có dấu hiệu chống đỡ không nổi, nó muốn chạy trốn trở về trong động, nhưng cái miệng hang lại là bị cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc chắn lại.

Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa hiểu tình thế không ổn, quay người muốn chạy trốn.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc dùng từng đạo cự thạch nện ở trên người Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa, Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa 1 bên chạy, 1 bên thăm hại tránh né cự thạch của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc ném qua đây.

Tiêu Ngự đem U Linh Bửu Mông triệu hồi ra, trùng phối hợp chắn ở trên đường Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa chạy trốn, một cái Xung Kích đụng đi qua, đem Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa liên tục đánh lui lại, mặc dù U Linh Bửu Mông năng lực công kích không hề cao, nhưng đáng người thì lại rất tốt, đem chắn đường lại vô cùng xứng đáng a.

Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa vừa mới chuẩn bị cử cung bắn U Linh Bửu Mông, phía sau 1 đạo cự thạch lại bay tới đem Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa đánh lật ra.

Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa vất vả thất tha thất thểu bò lên, huyết lượng còn sót lại có hơn 800.

"Ngừng công kích!" Tiêu Ngự khẩn trương bảo Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc ngưng lại, giơ chân lên 1 cước Long Tường Thuật đá vào trên người Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa.

Triệu Lam Hình lập tức hiểu ý của Tiêu Ngự, từng đạo công kích ma pháp của Thủy hệ Pháp sư hướng về Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa đánh tới.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc chiến ý còn chưa hết nhìn vào Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa, đối với hành động của Tiêu Ngự đột nhiên ngăn cản hắn rất là khó hiểu, nhưng cũng chỉ có thể đành chịu tiếp nhận mệnh lệnh của Tiêu Ngự thôi.

Xé Rách!

Tuyệt Sát!

Từng chiêu kỹ năng rời tay Tiêu Ngự đánh ra, những kỹ năng này đều chỉ có thể tạo thành mấy chục thương tổn, cao nhất cũng không được trên trăm, chỉ số thương tổn so với lượng máu kia cũng quá thấp a.

Ác Mộng!

Triệu Lam Hình một chiêu Ác Mộng xuất ra, một cái hơn 150 giá trị thương tổn từ trên đầu Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa bay lên, xem ra tinh thần công kích đối với Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa vô cùng có hiệu quả a. Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa huyết lượng chỉ còn lại hơn 500.

Chủ thủ của Tiêu Ngự chui vào thân thể của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa (:P chui vào từ chỗ nào... mới là vấn đề chui đúng chỗ ... đảm bảo nhất kích tất sát he he) , chỉ cảm thấy thân thể Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa rung lên, chiếc đuôi trắng kiện quét ngang qua, nặng nề va lên trên bụng Tiêu Ngự, đem Tiêu Ngự quét bay ra ngoài.

Tiêu Ngự rơi xuống đất, huyết lượng tụt quá nửa cột, còn lại 28%, trong lòng phát lạnh . Mất thấy đuôi của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa lần thứ 2 hướng về đỉnh đầu Tiêu Ngự trút xuống, 1 đạo ma pháp trị liệu dừng ở trên người Tiêu Ngự.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự một chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài.

Ầm một tiếng lớn, đuôi của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa nặng nề đánh lên mặt đất, trên mặt đất để lại 1 đạo hố sâu rộng trên dưới 2m .

Lúc này U Linh Bĩ Mông lại một cái Va Chạm, đánh vào trên người Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa , đem Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa đâm cho thối lui mấy bước, bàn tay khổng lồ hướng về Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa ra sức vỗ xuống, ở trên người Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa tạo thành 1 đạo vết thương, máu tươi của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa phun tứ tung lên trên người U Linh Bĩ Mông, đem bộ lông trắng như tuyết của U Linh Bĩ Mông nhuộm thành màu đỏ tươi.

Đột Thứ!

Tiêu Ngự lại một chiêu Đột Thứ chui vào thân thể Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa , Bối Thứ, Phá Cốt Thuật! Hề là kỹ năng xuất huyết thương tổn đều toàn bộ dùng hết , tuy nhiên xuất huyết thương tổn đánh tới trên người loại siêu lever tinh anh Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa này, xuất huyết thương tổn bị giảm đi rất nhiều.

Nê Chiếu Thuật!

Dưới thân thể Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa xuất hiện 1 vùng đầm lầy, tốc độ di chuyển hơi bị chậm lại.

Thắng bại chỉ ở trong khoảng khắc này, Triệu Lam Hình gia trì lên tất cả các kỹ năng trạng thái, từng đạo công kích ma pháp rời tay, bộc phát ra thương tổn công kích cao nhất của nàng.

Tiêu Ngự cũng mở ra tất cả trạng thái, tốc độ công kích đạt đến đỉnh điểm, từng cái Công Kích Tà Ác xuất ra, một cái Phản Thủ Bối Thứ , sau đó nhảy lên cao, Bạo Liệt!

Tiêu Ngự dồn năng lượng lên trên cánh tay , toàn bộ đổ ra, ở trong cơ thể của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa một tiếng nổ vang, trên đầu Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa phiêu khởi một cái 93 điểm giá trị thương tổn, cuối cùng mềm oặt gục xuống.

Vài tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở âm vang lên, Tiêu Ngự còn cho là mình thắng cấp , nhìn lại lever, điểm kinh nghiệm vẫn còn dừng lại ở lv 44 97% , chỉ thiếu chút nữa là thắng , mở Hệ Thống Nhắc Nhở, nguyên lai là U Linh Bĩ Mông thắng cấp , phát hiện U Linh Bĩ Mông không ngờ lại có thể thắng ngay lever 2, thêm kinh nghiệm trước đó luyện cấp thu được , bây giờ nó đã đạt tới lv 33.

Hệ Thống: U Linh Bĩ Mông thu được kỹ năng Mỹ Đỗ Toa Kháng Thể.

Mỹ Đỗ Toa Kháng Thể: kỹ năng bị động, miễn dịch với hiệu quả sợ hãi, kháng ma pháp gia tăng 30%.

Tiêu Ngự hướng về U Linh Bửu Mông bên kia nhìn lại, trên bộ lông trắng như tuyết của U Linh Bửu Mông còn nhuộm đầy máu tươi của Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa, màu đỏ yêu diễm, đặc biệt bắt mắt.

U Linh Bửu Mông thu được Mỹ Đỗ Toa Kháng Thể, có thể hay không cùng số máu tươi này có quan hệ? Chính bởi vì lấy dính số máu tươi này, mới thu được Mỹ Đỗ Toa Kháng Thể?

Tiêu Ngự rơi vào trầm tư, lấy cái cách suy luận này, chẳng lẽ U Linh Bửu Mông lĩnh ngộ kỹ năng, cùng quái vật bị giết chết là có liên quan mật thiết? Tiêu diệt 1 con quái vật cường hãn, sẽ có xác suất nhất định lĩnh ngộ kỹ năng đặc biệt có quan hệ với quái vật, Mỹ Đỗ Toa Kháng Thể này mặc dù chỉ là kỹ năng bị động, cũng coi như khá có ích rồi, có còn hơn không, có thể giúp cho U Linh Bửu Mông ở khi đối mặt Pháp sư, càng chịu đựng được lâu thêm.

362. Chương 364 Bảng Xếp Hạng

Tiêu Ngự đem trang bị Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa rơi xuống trên mặt đất nhặt lên, nhãn Phệ Hồn tự động đem linh hồn Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa thu vào.

“Là một cây pháp trượng.” Tiêu Ngự ngoài ý muốn nói, cây pháp trượng này mới xem qua rất bình thường không có gì kì quái, dùng gỗ lim bình thường chế tạo mà thành, có vẻ vô cùng cũ kỹ, tạo hình gồm các loại đường vân đơn giản, trái lại rất có ý vị a.

Trượng Mỹ Đỗ Toa: vật phẩm, cấp Sử Thi. Công kích 505-580, thương tổn ma pháp +5%, thời gian đóng băng ma pháp -10%, tốc độ thi triển ma pháp +12%, giá trị ma pháp +20%, cộng thêm kỹ năng:

Ánh Mắt Mỹ Đỗ Toa: làm cho đối thủ rơi vào trạng thái hóa đá (giống kiểu medusa a), duy trì thời gian 2-8s, đóng băng 30s, thời gian ngâm xương 2s.

Thương Tiếc Mỹ Đỗ Toa: thi triển một cái xiềng xích sinh mệnh, chia sẻ 50% thương tổn cho mục tiêu.

Mỹ Đỗ Toa thủ hộ: thi triển một cái ma pháp thuẫn, mỗi khi hấp thu thương tổn tương đương với ma pháp tiêu hao (đến khi hết mana mới thôi).

“Lần đầu tiên thấy được một cây pháp trượng tốt như vậy, hôm nay xem như là mở rộng tầm mắt a, mang vào được cộng thêm 3 cái kỹ năng thuộc tính cực phẩm.” Tiêu Ngự nhin không được nói, từng quái tinh anh đều có xác suất nhất định tuôn ra trang bị vượt quá cực phẩm, quái vật càng mạnh, xác suất càng cao. Xem ra bọn họ hôm nay vận khí không tệ a, không ngờ lại có thể đánh ra 1 cây pháp trượng tốt như vậy, chuyện này dù là chấm dứt ở ngay tại đây, cũng đáng. Cây pháp trượng này, dù là dùng đến 60-70 lv cũng không có vấn đề gì a.

“Cây pháp trượng này quả thật quá tốt, nhưng mà dùng cây pháp trượng này, sáo trang sẽ không thể dùng nữa.” Triệu Lam Hình nhíu mày nói.

” Bộ sáo trang cấp Truyền Thuyết kia mặc dù khá tốt, nhưng không thể dùng mãi được, trước tiên cứ cầm cây pháp trượng này, đợi khi tìm được trang bị tốt hơn thì thay đổi hết.” Tiêu Ngự nói, đem Trượng Mỹ Đỗ Toa giao dịch cho Triệu Lam Hình.

“Ân.” Triệu Lam Hình gật đầu đáp, cây Trượng Mỹ Đỗ Toa này thương tổn ma pháp rất cao, so với pháp trượng bình thường cao hơn 1 khoảng lớn, các thuộc tính khác cũng đều rất tốt, tuyệt đối là cực phẩm trong các trang bị Sử Thi, năng sau này một khoảng thời gian dài sẽ không cần đổi lại pháp trượng nữa.

“Bên trong còn có một cái bảo rương bị khóa.” Tiêu Ngự nói. Rơi Trượng Mỹ Đỗ Toa chỉ do vận may. Mà thứ bên trong bảo rương bị khóa lại là cố định. Trong bảo rương bị khóa thường xuyên có Đạo tặc trang bị. Lever 30 siêu cấp tinh anh thủ hộ địa bảo rương bị khóa. Vậy thứ bên trong hẳn sẽ không thể quá kém a. Với lại nơi này vẫn là thuộc khu vực phụ bản. Đồ trong khu vực phụ bản thường hay so với bên ngoài cao cấp hơn nhiều. (tự sướng vãi ...)

Trong lòng mong đợi hồi hộp. Tiêu Ngự lần nữa tiến vào hang động.

Cái bảo rương bị khóa kia vẫn cứ lẳng lặng nằm im ở trung tâm hang động. Ánh sáng hoàng kim tỏa ra lung linh.

“Bảo rương bị khóa lv 5.” Sau khi Tiêu Ngự cho bảo rương bị khóa một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>. Tim đập nhanh hẳn lên. Lấy ra Chìa Khóa Ẩn Nguyệt. Mở ra bảo rương bị khóa.

Hệ Thống: đang mở khóa bảo rương. 20%...63%...

Chờ đợi một lúc. Bảo rương bị khóa đã được mở. Tiêu Ngự đưa tay sờ vào trong. Một cái trang bị lại còn có 1 thanh chủ thủ. Vội vàng đem thử vừa mò được ra.

Áo giáp Đặc Tắt Chi Thủ Hộ: vật phẩm, cấp Sử Thi. Phòng ngự 702-789, phòng ngự cấp bậc +33 (==hok hiểu rõ lắm), lever kỹ năng phòng ngự +3, lever Thuần Kích +2, kháng vật lý +32, kháng ma pháp +32, huyết lượng +10%.

Cộng thêm kỹ năng, Đặc Tắt Chi Thủ Hộ: khi bị công kích có 3% xác suất thi triển ra Đặc Tắt Chi Thủ Hộ, lần bị công kích tiếp theo hấp thu 50% thương tổn.

Đặc Tắt Chi Đảo Ngôn: sau khi thi triển kỹ năng sẽ tự trị liệu 30% thương tổn của bản thân. Đóng băng 50s.

Thấy được thuộc tính cái trang bị này, Tiêu Ngự kích động không thôi, hẳn biết, từ khi mở rương lấy trang bị đến bây giờ, thì đây là một thứ đáng giá nhất hẳn lấy được, rốt cuộc trị giá bao nhiêu tiền, hẳn cũng không rõ nữa.

Mọi người đều biết, trang bị của Thuần Chiến sĩ là quý nhất, mà ở trong tất cả các loại trang bị của Thuần Chiến sĩ, trang bị phòng ngự cao giá trị là quý nhất, ở trong tất cả các loại trang bị phòng ngự cao, áo giáp và tấm chắn là quý nhất, giá của thuần cao hơn áo giáp một chút, nhưng cả 2 loại đều là loại trang bị dẫn lực thấp nhất (khi bị ăn đòn thì lực tác động lên người được giảm đi ít mà – như kiểu vật liệu dẫn điện vậy đó). Trang bị càng hiếm thì càng quý, bình thường một cái trang bị phòng ngự cao của Thuần Chiến sĩ đã có giá trên trời, huống chi là áo giáp và thuần? Mặc dù áo giáp không có giá cả biến thái như thuần, nhưng cũng là không kém bao nhiêu.

Tầm quan trọng của trang bị phòng ngự cao đối với Thuần Chiến sĩ hẳn không cần trình bày và phân tích lại nữa, Thuần Chiến sĩ là một mặt tiền của một cái Đoàn đội hoặc là Công hội, rất nhiều Công hội, Đoàn đội tiêu tốn mấy chục triệu chỉ để bồi dưỡng ra Thuần Chiến sĩ phòng ngự cao, đó cũng không phải chuyện gì hi hãn. Mà bây giờ, Tiêu Ngự lại có được một cái áo giáp của Thuần Chiến sĩ, thuộc tính chiếc áo giáp này, tuyệt đối có thể được cho là trang bị cuối* của Thuần Chiến sĩ, giá trị tự nhiên không cần nhiều lời, phỏng đoán cũng chỉ so với Long Thuần của Phong Thần kém hơn một ít mà thôi.

(*trang bị cuối – đại khái là loại trang bị cao nhất có thể đạt được hoặc biết đến của một dòng nhân vật a, như kiểu cánh cuối trong MU đó – khi đó là loại cánh cao cấp nhất có thể có được – hay còn gọi là cánh cấp II đó – mà hiện tại hok biết nó lên đến loại đồ gì rồi, ngày xưa còn hay truyền miệng cái bộ soul cuối – dark side thì phải a, khi đó là đồ def cao nhất của soul a chỉ mỗi cái là yêu cầu str cũng cao nhất, tuy là đồ cuối nhưng không bằng đồ cấp thấp hơn mà full dòng, ngày xưa toàn đi lụm đồ exp ép + 13 là khá rồi chứ bộ đó chưa có đồ full – kiểm đc 5-6 dòng là vãi rồi)

Tiêu Ngự trầm mặc 1 lát, nước phù sa không lưu chảy ruộng người ngoài, nếu như Phong Dã đưa ra giá mua nó, hẳn cũng không cần thiết phải bán cho người khác nữa.

“Có cái trang bị người xem một chút đi.” Tiêu Ngự đem thuộc tính của áo giáp chia Phong Dã.

“Đây là ... ? Ở trên tay người sao?” Phong Dã giọng nói rõ ràng đã có chút kích động, cái này cũng khó trách, Thuần Chiến sĩ ở khi đối phó với boss, tinh anh quả thực là rất quan trọng, trang bị của Thuần Chiến sĩ cũng luôn luôn là tiêu chí cho các đại Công hội so sánh, so với quân bị thi đua giữa các quốc gia còn muốn dữ dội hơn, thốt nhiên nhìn thấy được một cái áo giáp tốt như vậy, khó tránh khỏi có chút thất thố.

“Vừa mới kiếm được.” Tiêu Ngự nói.

“Ta muốn ha ha ha... (cười thay nó 1 tí = =), huynh đệ, tính toán tiền nong cứ thoải mái rõ ràng, ta cũng không bằng lòng chiếm tiện nghi của người , 10.000.000 ok .” Phong Dã sảng khoái nói, có thể tưởng tượng, nếu như Phong Thần cầm Long Thuần, mặc thêm cái áo giáp này nữa , phòng ngự sẽ có thể cao tới trình độ nào, có thể nói là hoàn toàn xứng đáng đứng ngôi đệ nhất ngự của Tà ác liên minh a . Phòng ngự như vậy , đối phó với lever 60 tinh anh cũng không có vấn đề gì , siêu cấp tinh anh cũng dám chiến thử một trận !

Trên sàn giao dịch lưu thông các loại trang bị cấp Truyền Thuyết,cấp Sử Thi có thể bán được mấy trăm nghìn đã là giá trên trời rồi a , các trang bị cực phẩm mà các đại Công hội cất kỹ nhiều nhất cũng chỉ đáng giá vài triệu mà thôi, dù sao tốc độ thay đổi trang bị cũng quá nhanh. Đối với cái trang bị này, Phong Dã vừa mở miệng đã là 10.000.000 a .

“Có quá ... nhiều hay không?” Tiêu Ngự hỏi, mặc dù cái trang bị này trong tương lai một khoảng thời gian dài, cũng sẽ không cần thay đổi , nhưng cái tên này định giá dường như hơi quá cao một chút a, Phong Dã không muốn chiếm tiện nghi của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự cũng không muốn chiếm tiện nghi của Phong Dã.

“Giá trị tuyệt đối đáng như vậy.” Phong Dã chắc chắn trả lời, “Chỉ riêng luận bàn giá trị trang bị, khả năng không nhiều như vậy, nhưng nó còn có những tiềm năng khác chưa được khai thác nữa.”

“Khai thác khả năng tiềm tàng?” Tiêu Ngự có phần không minh bạch hoàn toàn ý tứ của Phong Dã, “Ý của người là Thuần Chiến sĩ trang bị tốt hơn thì có thể kiếm được càng nhiều cực phẩm trang bị chứ gì?”

“Đây là thứ nhất, người không nhìn bảng xếp hạng riêng mục trang bị Phong Vân bảng* trong hệ thống sao ?” Phong Dã hỏi.

(*Phong Vân bảng : tên của bảng xếp hạng trang bị đó như kiểu Danh Vọng bảng vậy)

“Trang bị Phong Vân bảng? Thứ gì vậy?” Tiêu Ngự sững sờ một chút, mở trang bảng xếp hạng trong hệ thống , tìm quanh một chút, cuối cùng phát hiện quả thật có cái bảng như vậy, hẳn trước kia chưa từng chú ý tới .

“Bảng này tiến hành tổng hợp tất cả các trang bị đã từng xuất hiện, sau đó hoàn thành một cái bài danh, người cũng có thể thành lập 1 nhân vật, sau đó gửi lên tất cả thông tin trang bị, Máy Chủ có thể dựa vào thuộc tính trang bị trong nhân vật đó để tiến hành bình xét, sau đó tiến hành bài danh. Các cao thủ class khác đều thích ẩn núp thực lực của bản thân, cho nên bảng xếp hạng có vẻ có cũng được mà không có cũng không sao. Nhưng bảng xếp hạng của Thuần Chiến sĩ lại hoàn toàn bất đồng , các đại Công hội đều đem thuộc tính Thuần Chiến sĩ mạnh nhất trong Công hội công bố lên, cái bảng xếp hạng này đối với mỗi cái Công hội, có ảnh hưởng rất sâu sắc, có thể coi là mặt tiền của mỗi cái Công hội , nên bảng này cạnh tranh rất dữ dội a.” Phong Dã giải thích nói.

Sau khi Tiêu Ngự mở bảng xếp hạng riêng (riêng là từng class – chung là tính cả toàn bộ sever) , phát hiện bài danh thứ nhất Đạo tặc là một người Tinh Linh Đạo tặc tên là Quang Minh , toàn thân trang bị cấp Truyền Thuyết, tất cả thuộc tính trang bị cấp Truyền Thuyết cũng đều có thể thấy được, xem ra là rất oai phong , được coi là đứng đầu Đạo tặc, nhưng sự thật lại là có tiếng mà không có miếng, nếu như Tiêu Ngự đem thuộc tính trang bị trên người toàn bộ gửi lên, hẳn sẽ gặp trở ngại sau này , cao thủ chân chính là sẽ không đem thuộc tính trang bị của mình ra khoe khoang khắp nơi , vạn nhất gặp phải một đối thủ nào đó , đối thủ đó biết tất cả tư liệu của người, người sẽ như thế nào mà chơi tiếp được nữa ?

Mở ra trang xếp hạng Thuần Chiến sĩ, tương so sánh mà nói, so đấu giữa các Thuần Chiến sĩ chân thật hơn nhiều , đây là mặt tiền của mỗi Công hội, mỗi Công hội đều đem thuộc tính và trang bị của Thuần Chiến sĩ mạnh nhất bày lên, dù sao đối mặt với Thuần Chiến sĩ là boss, chứ không phải là games thủ, cũng không cần lo lắng bị người khác biết được tin tức, một games thủ khi lựa chọn Công hội hoặc là Đoàn đội , ngoài suy xét thanh danh mấy cái thứ này ra, thực tế nhất chính là suy tính Thuần Chiến sĩ của mỗi Công hội, Đoàn đội mạnh như thế nào , Thuần Chiến sĩ thực lực càng mạnh, là càng có thể khiêu chiến boss lever cao , thu được trang bị càng tốt, Công hội, Đoàn đội thực lực lại càng cường đại , sau khi tiến vào những Công hội, Đoàn đội này, càng dễ dàng kiếm được trang bị cực phẩm, nếu như Thuần Chiến sĩ thực lực không cao, thì hẳn thực lực cái Công hội, Đoàn đội này cũng sẽ rất kém. Cho nên cái bảng xếp hạng riêng này đã trở thành đại sảnh chiêu binh của phần đông các Công hội, Đoàn đội.

Mở bảng xếp hạng riêng, bài danh thứ nhất chính là Phong Thần thuộc Công hội của Phong Dã , tất cả tư liệu, trang bị đều được hiển thị rõ ràng.

Phong Thần: lever 43, phòng ngự 2395-2690, trọng hình hộ giáp, phòng ngự lever 11, tỉ lệ phòng ngự của thuẫn 52%, kháng ma pháp 37%, kháng vật lý 53% công kích 2395 .

Tay trái: kim long hộ thuẫn: vật phẩm, Sử Thi. Phòng ngự 1289-1390

Tay phải: xxxxx.....

Kỹ năng: Thuần Kích lever 9, tư thế phòng ngự lv 10

Phòng ngự lũy thừa: 6792, công kích lũy thừa 7299, tổng hợp lũy thừa 18390. (bó tay.com == bắt đồng ngôn ngữ rất là khổ a)

Công hội: Lôi Thề.

Nhìn một chút các hạng mục thuộc tính của Phong Thần, lại nhìn sang người khác , Thuần Chiến sĩ bài danh thứ 2 là thuộc Thánh Điện Chi Hỏa của Thiên sứ liên minh, tổng hợp lũy thừa 17596, chênh lệch với Phong Thần cũng không nhiều. Thuần Chiến sĩ của Ma Vực bài danh thứ 6, tổng hợp lũy thừa 15683.

Những Thuần Chiến sĩ này giữ vị trí rất chặt, cái bảng xếp hạng riêng này cạnh tranh cũng rất mạnh, cũng rất được chú ý, nên cũng khó trách các Công hội tranh nhau dốc hết sức bồi dưỡng cho Thuần Chiến sĩ, cái này căn bản không đơn giản là vấn đề trang bị , mà là vấn đề mặt mũi a!

“Trước kia bài danh đều là thứ 8, thứ 9, sau khi có Long Thuần, Phong Thần mới vươn lên được thứ nhất, ở lúc ấy thuộc tính của Long Thuần đã dẫn tới chấn động không nhỏ , tuy nhiên các games thủ phía sau cũng bám theo rất sát, nếu như bị Ma Vực đuổi kịp, vậy là rất mất thể diện rồi.” Thứ nhất và thứ 6 chênh lệch cũng không lớn, Phong Dã cảm thấy áp lực cũng là khó tránh khỏi .

Phong Dã có được cái áo giáp này, ngoài tăng cường thực lực cho Phong Thần , đi săn quái vật càng cường hân hơn ra, còn có thể gia tăng danh tiếng 3 Công hội dưới tay hắn , ngồi vững vàng vị trí lão đại . Nếu như Tiêu Ngự đưa lên trên sàn giao dịch, Phong Dã không mua, mấy cái hội trưởng Công hội khác cũng sẽ không bỏ qua .

“Nói đi cũng phải nói lại vẫn là ta chiếm tiện nghi a .” Phong Dã vừa cười vừa nói

363. Chương 365 Ô Phục Nặc Tư .

Tiêu Ngự cũng chẳng thèm truy cứu ai vấn đề chiếm tiện nghi , cái áo giáp này thà bị chiếm tiện nghi mà bán cho người mình còn hơn , còn giá tiền, cứ như vậy là ổn rồi.

“Tiền ta gửi vào tài khoản cho người rồi .”

“Ta vẫn còn đang trong phụ bản, cái trang bị kia khi nào ra ngoài ta gửi cho.” Tiêu Ngự nói.

“ok.”

“Những thứ này là vảy của Hắc Long thì phải ?” Triệu Lam Hình chỉ vào đồng vảy của Hắc Long chất đống trong góc, kinh hô nói.

” Có thể thu thập sao?” Tiêu Ngự hỏi, hắn lúc này mới nhớ đến, vảy của Hắc Long là cái thứ gì.

Vảy của Hắc Long, vật liệu cao cấp để rèn, có thể chế tạo trang bị cấp Truyền Thuyết , cấp Sử Thi, chế tạo được trang bị phòng ngự có tính năng không tệ, đồng thời còn có thuộc tính kháng ma pháp rất cao , ở trên thị trường có thể nói có giá trên trời , là thứ vô cùng hiếm thấy , chỉ có tiêu diệt một con Hắc Long, sau đó dùng thu thập thuật cấp tông sư mới có thể đạt được một ít vảy của Hắc Long. Mà tiêu diệt Hắc Long khó khăn tự nhiên không cần nhiều lời, games thủ có thu thập cấp tông sư cũng là rất khó tìm, cho nên không có mấy người có vảy của Hắc Long , loại vật liệu cao cấp này.

Triệu Lam Hình đếm số vảy trên mặt đất, tổng cộng 16 chiếc vảy của Hắc Long, đều vô cùng nguyên vẹn, rơi vãi trên mặt đất, vảy của Hắc Long bình thường đều phải dùng thu thập thuật* mới có thể sử dụng được, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đành chỉ có thể bỏ qua . (1 số truyện còn gọi là *thải thập thuật)

“16 phiến, cũng có thể làm thân áo giáp , chỉ là chúng ta tốn thời gian làm áo giáp mà nói, là quá không có lời.” Tiêu Ngự nhíu mày nói.

“Vậy phải xử lý như thế nào đây?”

“Trước cứ thu vào đi. Khi trở về thành bỏ vào trong kho hàng. Nói không chừng lúc nào đó có thể cần đến đó. Nếu như không dùng được thì cũng có thể đổi sang vài thứ mà .” Tiêu Ngự nói.

Vừa nói xong. Tiêu Ngự lúc này mới nhớ tới. Còn có 1 thanh chủy thủ a. Nhìn một chút thuộc tính của chủy thủ.

Tử Vong Chủy Thủ Ai Nhĩ Lý Á: vật phẩm. cấp Sử Thi. Công kích 502-538. Tất cả kỹ năng hiện có +33 (chắc + damage trụ cột kỹ năng = =). Huyết lượng +10%. 10% xác suất thi triển x2 thương tổn. Tốc độ công kích +20%. Giết quái thu được kinh nghiệm +50%. Có xác xuất nhất định trí mạng, tê liệt hoặc là dẫn đến tử vong (bị cái này là lập tức chết luôn) . Cộng thêm kỹ năng: Tử Vong Tuyệt Sát. Ở khi huyết lượng của kẻ địch thấp hơn 20%. Có xác xuất nhất định dẫn tới tuyệt sát (1 hit chết luôn đó – nhiều kỹ năng đặt tên lung tung một vãi). Dịch nhân huyết lượng không được cao hơn 10.000. Thương tổn trụ cột kỹ năng 100. Hiện nay kỹ năng lever 1. Độ thuần thực kỹ năng đầy tự động thăng cấp.

“Tuyệt sát (không phải kỹ năng Tuyệt Sát ở các chương trước đâu nhé = = đây là hiệu ứng tuyệt sát) ? Trái lại là cái kỹ năng không tệ a. Các thuộc tính khác cũng không kém .” Tiêu Ngự so sánh một chút với Thánh Ngôn Chủy Thủ trong tay. Phát hiện Tử Vong Chủy Thủ Ai Nhĩ Lý Á so với Thánh Ngôn Chủy Thủ còn muốn tốt hơn rất nhiều. Công kích cao hơn hẳn. Ở khi đối phó với bất tử hệ sinh vật, ác ma hệ sinh vật. Dùng Thánh Ngôn Chủy Thủ thì công kích hơi cao hơn một chút. Nhưng ở lúc đối phó với quái bình thường. Cái chủy thủ Tử Vong Chủy Thủ này so với Thánh Ngôn Chủy Thủ có lẽ tốt nhiều lắm. (được + 50% exp nữa còn gì)

Suy nghĩ 1 lúc. Tiêu Ngự đem Tử Vong Chủy Thủ trang bị sẵn vào bên tay tấn công chính . Chuẩn bị bất cứ lúc nào cũng có thể thay Thánh Ngôn Chủy Thủ. Bên tay trợ thủ (tay trái) thì không thay đổi. Dùng Âm Ảnh Chủy Thủ cùng với Đào Thoát Chủy Thủ. Như vậy trang bị mặc dù phiền toái thêm một chút. Nhưng lại là cách phân phối tốt nhất. Nếu như ai mà biết Tiêu Ngự đồng thời trang bị 2 thanh chủy thủ cấp Sử Thi, một thanh chủy thủ cấp Truyền Thuyết. Chắc chắn sẽ mắng to lãng phí.

Tìm tòi một chút lân cận. Không có phát hiện gì khác. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình lui đi ra. Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc vẫn còn đang ở bên ngoài hang động chờ đợi.

3 người Tiêu Ngự hướng về thành thị phía xa xuất phát, dọc trên đường đi cũng gặp phải không ít quái vật, tuy nhiên lever đều không cao, đều bị Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình thịt hết , Tiêu Ngự nhân cơ hội rèn luyện một chút cái kỹ năng Tử Vong Tuyệt Sát này , chỉ là độ thuần thực kỹ năng tăng lên rất chậm a .

Đi tới phía dưới thành trì, ngẩng đầu nhìn lại, Tiêu Ngự phát hiện tòa thành thị này quy mô lại một chút cũng đều không hề kém hơn so với thành thị trên mặt đất, đương nhiên, Minh Dạ Thành và Thú Nhân Vương thành , những siêu cấp thành thị này đem so sánh thì còn kém hơn một ít.

Tiến vào cổng thành, hướng trên đường phố nhìn lại, đủ loại sinh vật qua lại đi lại, hắc ám tinh linh, huyết động nhân, thú nhân trong lúc nhất thời giống như lạc vào vườn bách thú vậy, thứ duy nhất không giống là, trên đường đi đều là chủng tộc có trí tuệ.

“Ta đi trước điều tra 1 lần, các người trước hết đi dạo 1 vòng tòa thành thị này, 2 giờ đồng hồ sau, chạm mặt ở quán trọ hoa hồng tại trung tâm, không gặp không về.” cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói. (nghe tưởng nó hẹn đi nhậu a =,.=)

“Được.” Tiêu Ngự đáp.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đi vào 1 cửa hàng may, mua cái áo choàng màu đen, sau khi mặc vào, đi khuất vào một cái ngõ nhỏ .

Nhìn vào bóng lưng Phở Lạp Dịch Lạc Khắc, Tiêu Ngự có chút nhin cười không được, Phở Lạp Dịch Lạc Khắc dù có mặc trang phục như thế nào, người khác cũng đều biết hắn là một cự nhân cả .

“Phía trước dường như có một vài thứ thú vị a .” Tiêu Ngự nói, hướng phía trước mặt nhìn lại, 2 bên đường phố có rất nhiều NPC chủng tộc có trí tuệ mở quầy hàng đủ loại màu sắc , trên quầy có rất nhiều thứ.“Chúng ta đi xem chút đi.”

2 người kẻ vai đi về phía trước, mỗi khi đi tới trước một quầy hàng, đều dừng chân xem một chút, phát hiện mấy thứ tại những cửa hàng trên vỉa hè này thật đúng là không đơn giản, thứ gì cũng có, trang bị Truyền Thuyết, trang bị Sử Thi, bảo thạch, phù triệu hồi các loại, phương pháp điều chế..., cái gì cần có đều có, thậm chí ngay cả một ít món đồ chơi nhỏ của công trình sư cũng đều có thể mua được.

Làm cho Tiêu Ngự chán nản là, những NPC này dùng tiền tệ để giao dịch là một loại tinh thạch màu vàng, căn bản không đổi kim tệ, Tiêu Ngự chỉ có thể đi qua xem cho đỡ nhàm chán, lại không có biện pháp mua nổi 1 cái.

“Đó là phương pháp điều chế cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, còn có cao cấp Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt !” Triệu Lam Hình chỉ vào những thứ trên quầy hàng nói, 2 thứ này là đều là nhu yếu phẩm quan trọng , không nghĩ tới ở đây cũng có bán, phương pháp điều chế cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt giá cả là 100 tinh thạch, phương pháp điều chế cao cấp Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt giá cả là 300 tinh thạch, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình lại là không có biện pháp mua nổi.

Sau khi Tiêu Ngự nhìn lướt qua cái quầy hàng này, nhìn trúng mấy thứ, thứ nhất là 2 trương phương pháp điều chế vừa rồi kia, một thứ khác là Bình Máu Vĩnh Hằng.

Bình Máu Vĩnh Hằng: vật phẩm đặc thù, vật phẩm, cấp Sử Thi. Huyết lượng phục hồi 100%, vô hạn sử dụng. Đóng băng 5 phút (hoặc 5h để đọc đoạn sau sẽ bổ sung =.=) đồng hồ, không ảnh hưởng tới bình máu phục hồi trong nháy mắt.

Đồ chơi này là thứ tốt a, bên ngoài muốn tìm thấy loại này thật là vô cùng khó, nhưng mà Tiêu Ngự chỉ có thể nhìn với nghĩ mà thôi, Bình Máu Vĩnh Hằng này giá bán tận những 1.200 tinh thạch.

Tiêu Ngự đang suy nghĩ làm cách nào để có được Bình Máu Vĩnh Hằng a.

Ngoài 2 cái thứ này ra, nơi này có bán rất nhiều trang bị cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi, vật liệu, được hoàn ..., thứ gì cũng không ít, tuy nhiên đối với mấy thứ kia, Tiêu Ngự chỉ hứng thú vừa phải mà thôi.

Nhìn thoáng qua chủ nhân cửa hàng, là một lang nhân già nua , râu 1 bó to, mặc áo vải màu lam, 1 bộ dáng mỗi mệ .

“Xin hỏi nơi này có thể lấy vật đổi vật không ?” Tiêu Ngự hỏi.

“Không thể.” lang nhân già nua lắc lắc đầu nói.

Tiêu Ngự lộ ra vẻ mặt thất vọng, lén lút cho lang nhân một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Lang nhân trưởng lão Tư Mại : lever 50 siêu cấp tinh anh.

Tiêu Ngự hít một ngụm khí lạnh, nghe nói PK trong tòa thành thị này không có cấm đoán , hắn thật đúng là vừa rồi có một ít ý nghĩ không tốt, nhưng mà sau khi thấy được lever của lão lang nhân , đã triệt để hết hy vọng , không nghĩ tới lang nhân không đáng chú ý trước mắt này lever cao như vậy, hơn nữa còn là siêu cấp tinh anh, nếu như đoạt thứ của người này, chắc chắn sẽ rất bi thảm.

“Đi thôi.” Tiêu Ngự thở dài, mặc dù rất không nỡ bỏ qua những thứ kia.

“Người trẻ tuổi, nếu như các ngươi có cái gì, trước tiên có thể đi tới hiệu cầm đồ trước rồi quay lại .” lang nhân nói.

“Hiệu cầm đồ , xin hỏi ở nơi nào?” mắt Tiêu Ngự sáng lên, phỏng đoán đây cũng là do Máy Chủ xây dựng , cho games thủ một cái cơ hội mua sắm vật phẩm.

“Ở bên kia.”

Tiêu Ngự theo phương hướng lang nhân chỉ nhìn lại, nơi đó có 1 cửa hàng, chiều bài trên cửa hàng có 2 cái chữ phức tạp , có thể là 2 chữ cầm đồ a .

“Chúng ta đi xem xem .”

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình hướng cửa hàng kia đi đến, bên trong có một NPC mặc trang phục hoa lệ , nhìn vào cái tên NPC này, Tiêu Ngự còn tưởng rằng là 1 nhân loại, ánh mắt dừng ở trên đôi tai của NPC này , đôi tai dài , tỏ rõ thân phận của hắn, hắn là một Tinh Linh.

“Xin hỏi các người cần gì?” NPC hắc ám tinh linh đi tới hỏi.

“Chúng ta đến để cầm vật phẩm .” Tiêu Ngự nói, đối với cái tên NPC hắc ám tinh linh này không dám có bất luận cái gì bất kính, trong tòa thành thị này có rất nhiều sinh vật lever đều là cao không thể với tới .

“Đây là bằng giá.” NPC hắc ám tinh linh nói, đưa cho Tiêu Ngự 1 quyển sổ nhỏ, mặt trên ghi mấy vạn loại vật phẩm, cũng giải thích giá cầm đồ, may mắn đã qua phân loại, nên cũng không phải quá khó khăn.

Tiêu Ngự nhìn một chút, phát hiện mộng yểm Linh Vân Phù không ngờ lại có thể bán, mộng yểm Linh Vân Phù lever khác nhau cũng có thể, giá cả cũng khác nhau . Phỏng đoán đó cũng là do Máy Chủ xây dựng , tất cả Linh Vân Phù đạt được ở trong phụ bản , đều có thể bán cho NPC, nếu như ra khỏi phụ bản, mộng yểm Linh Vân Phù này sẽ không có bất luận cái tác dụng gì nữa. (nó hok để dành đánh boss à ==,= thăng nào phẳng)

“Những tấm mộng yểm Linh Vân Phù này có thể đổi được bao nhiêu tinh thạch, mời xem qua một chút.” Tiêu Ngự nói, đem 1 chồng mộng yểm Linh Vân Phù đưa cho cái tên NPC này, căn cứ bằng giá ghi rõ , những lá mộng yểm Linh Vân Phù này hắn có thể đổi được hơn 300 tinh thạch, mua 1 cuốn cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt là đủ rồi, muốn mua sắm Bình Máu Vĩnh Hằng còn thiếu rất xa, Bình Máu Vĩnh Hằng cần hơn 5.000 tinh thạch. (ơ mịe nó ở trên ghi 1.200 tinh thạch mà Q+Q thăng tác giả này!!!)

Tiêu Ngự đem tất cả trang bị thay thế cùng với số còn chưa kịp bán ra đều đổi thành tinh thạch, miễn cưỡng tiếp cận đủ 800 tinh thạch.

“Còn có cái gì có thể cầm không nhỉ ?” Tiêu Ngự nhíu mày một chút, chợt nhớ tới 16 phiến vảy của Hắc Long kia, không biết vảy của Hắc Long có thể bán được giá bao nhiêu a . Dừng vảy của Hắc Long chế tạo thành trang bị, không biết phải đợi tới khi nào, nếu như giá cả hợp lý, còn không bằng thay đổi tinh thạch còn có lời hơn a , nghĩ tới đây, Tiêu Ngự lấy ra vảy của Hắc Long, cũng ở trên bằng giá tìm giá cả, vảy của Hắc Long giá cả là 500 tinh thạch. Xứng đáng là Hắc Long Lân a, như vậy giá 1 mảnh nhỏ đã là 500 tinh thạch, 16 phiến chính là 8.000 tinh thạch a .

Có thể mua được Bình Máu Vĩnh Hằng kia rồi, Tiêu Ngự kích động không thôi.

“Đây là Hắc Long Lân?” NPC hắc ám tinh linh kinh ngạc nói, tiếp nhận vảy của Hắc Long trong tay Tiêu Ngự , “Chứng thật là Hắc Long Lân, với lại còn bảo tồn rất nguyên vẹn, giá thu mua Hắc Long Lân là 500 tinh thạch, người nơi đó có bao nhiêu?”

“16 phiến .” Tiêu Ngự đem tất cả Hắc Long Lân giao dịch cho NPC hắc ám tinh linh, kiếm được 8.000 tinh thạch, như vậy là coi như khá ngon rồi, trong tay hắn đã có 8.800 tinh thạch , chợt nhớ tới đến, mình còn có chút khoáng thạch lấy từ đáy biển chưa có bán đi, hắn đối với loại khoáng thạch này không biết rõ lắm, nghiền ngẫm một chút, lấy ra một khối khoáng thạch, đưa cho NPC hắc ám tinh linh, hỏi: “Xin hỏi cái này có thể đổi được bao nhiêu tinh thạch?”

“Nham Tinh Đáy Biển, dựa theo tỉ lệ, có thể đổi được 200 tinh thạch.” NPC hắc ám tinh linh kinh ngạc nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, không nghĩ tới người này thứ tốt thật đúng là không ít a.

Khoáng thạch trong trò chơi này đối với Tiêu Ngự mà nói, không có một chút tác dụng, còn không bằng đem đổi tinh thạch còn có lời hơn , Tiêu Ngự đem toàn bộ những vật lý kỳ cổ quái, không biết tên tích lũy trước kia ra, toàn bộ đổi thành tinh thạch, cuối cùng đổi được hơn 18.000 tinh thạch, làm hành trang rộng hẵn ra.

Từ hiệu cầm đồ đi ra, Tiêu Ngự hứng chí bưng bưng hướng phương hướng quầy hàng lang nhân đi đến, hơn 18.000 tinh thạch, ngoài 2 trương phương pháp điều chế, Bình Máu Vĩnh Hằng vừa rồi nhìn trúng ra, còn

có thể mua mấy thứ có giá xa xỉ khác a.

Trang bị trên người Tiêu Ngự đều là hàng nhất lưu , không có gì đáng mua cả, nhưng quay đầu lại nhìn một chút trang bị của Triệu Lam Hình, trang bị trên người Triệu Lam Hình cũng không tệ, tuy nhiên dù sao lv cũng đã tăng lên rất nhiều , có rất nhiều trang bị thuộc tính đã có thể coi là kém, còn chưa tìm được trang bị thích hợp để thay, nhất là nhẫn, 5 cái nhẫn trong chỉ có 2 chiếc có thể chấp nhận được , còn lại thuộc tính cũng không ổn cho lắm.

“Mua cho người một chiếc nhẫn nhé.” Tiêu Ngự nói.

Triệu Lam Hình khom mặt xinh đẹp đỏ rục , khẽ đáp: “Ân.”

Tiêu Ngự sững sốt, chợt nhớ tới, nhẫn , thứ này dường như có hàm ý khác nữa a , bật cười ha ha.

Đi đến trước quầy hàng, Tiêu Ngự tốn 5.800 tinh thạch mua về 2 trương phương pháp điều chế và Bình Máu Vĩnh Hằng kia, đem phương pháp điều chế và Bình Máu Vĩnh Hằng thu vào, Bình Máu Vĩnh Hằng đối với Tiêu Ngự mà nói, phi thường hữu dụng, còn lại 2 trương phương pháp điều chế, hắn cũng không muốn học hết, dù sao thời giờ của hắn quả thực quá ít , không có thời gian để chế tạo được hoàn, với lại thu thập vật liệu cũng rất tốn thời gian nữa , dứt khoát đem phương pháp điều chế cho Phong Dã, để cho người dưới tay hắn đi làm, đến lúc đó mình và Triệu Lam Hình dùng được hoàn có sẵn là được , như vậy sẽ tránh được rất nhiều phiền toái a.

Sau khi mua xong còn lại 13.000 tinh thạch, nhiều tinh thạch như vậy, hắn có thể mua được vài thứ không tệ .

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tiếp tục đi về phía trước, đến một quầy hàng khác , trên quầy hàng bày biện các loại nhẫn, đủ loại, nhìn một chút thuộc tính những chiếc nhẫn này , đều không tệ lắm, giá cả đa số đều ở trên dưới 1.000 tinh thạch, tuy nhiên ánh mắt của Tiêu Ngự rất nhanh bị một vài chiếc nhẫn trong đó hấp dẫn , chỉ thấy trên quầy hàng đặt song song 5 chiếc nhẫn, sắc sỡ hoa lệ vô cùng chói mắt.

Nhẫn Ngưng Thổ: vật phẩm, cấp Sử Thi. Thổ hệ ma thương tổn ma pháp tổn +50%.

Nhẫn Ngưng Hỏa: vật phẩm, cấp Sử Thi. Hỏa hệ ma thương tổn ma pháp tổn +50%.

Nhẫn Ngưng Thủy: vật phẩm, cấp Sử Thi. Thủy hệ ma thương tổn ma pháp tổn +50%.

Mặc dù chỉ có một thuộc tính, nhưng những chiếc nhẫn này quả thực có thể xưng là biến thái, một chút cũng đều xứng đáng với cái danh Sử Thi. Mỗi cái nhẫn bán ra đều là 6.000 tinh thạch, Tiêu Ngự quay đầu lại nhìn về phía Triệu Lam Hình, nói: “Chúng ta mua chiếc Nhẫn Ngưng Thủy kia nhé.”

Triệu Lam Hình nhìn một chút thuộc tính của chiếc nhẫn , gật nhẹ đầu.

Tiêu Ngự tốn hết 6.000 tinh thạch, đem Nhẫn Ngưng Thủy mua về , tính toán một chút, thương tổn ma pháp của Triệu Lam Hình không ngờ lại có thể so với Hoả Pháp sư bình thường cao hơn không ít, thêm mấy cái kỹ năng trên Trọng Mỹ Đồ Toa của Triệu Lam Hình, cùng Tiêu Ngự phối hợp chiến đấu , rất khó có games thủ nào địch nổi. (ngu thể đeo nhẫn cho nó tranh thủ ... T_T thắng này nhiều lúc hăm ghê , khẳng định thắng tác giả không thuộc về 2 thể giới a – hắn là thuộc về thể giới thứ 3 a =,=.)

Tiêu Ngự lại đi dạo 1 vòng, dùng 7.000 tinh thạch còn lại mua 2 khóa bảo thạch không tệ , chuẩn bị khảm nạm lên trên trang bị, cuối cùng cũng xài hết tất cả tinh thạch. 1 chuyến này thu hoạch coi như không tệ.

Ở trong thành dưới lòng đất nhân nhĩ, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đi tới quảng trường trong trung tâm thành, bất ngờ phát hiện, quảng trường trong trung tâm thành thị mọc lên chi chít những tòa truyền tống môn, bên cạnh những truyền tống này đều đứng một ít người hầu hắc ám tinh linh.

Tiêu Ngự nhìn vào những truyền tống nhân này, là nơi truyền tống tới mỗi cái địa điểm khác nhau.

Đảo Phỉ Thủy , rậm Lạp Lý Ngang , hẻm núi Sắc Chi Đô...

Có rất nhiều địa danh lạ lẫm, Tiêu Ngự cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy qua .

“Nhìn cái tên địa danh này nè!” Triệu Lam Hình kinh sợ nói.

Ánh mắt Tiêu Ngự chuyển dời đến chỗ truyền tống môn Triệu Lam Hình chỉ , cái truyền tống môn này là cái được xây dựng hoa lệ nhất trong tất cả các truyền tống môn, tên của truyền tống môn bắt ngờ viết , tinh cầu Ô Phục Nặc Tư.

Tiêu Ngự trong óc ông lên một tiếng, kinh ngạc nhìn vào tên cái truyền tống môn này, chẳng lẽ ngoài Ân Trạch Tư ra, còn tồn tại một cái vị diện khác? Cái này dường như quá không thể tưởng tượng nổi a.

* vị diện : có truyện là một mặt phẳng không gian khác , có truyện là một tinh cầu khác , mọi người tự sướng nha máy ta hok nói mạng nên lúc dịch hok search được đành dựa vào vốn hiểu biết nhờ đọc truyện thôi =,= .

“Xin hỏi tiến vào tinh cầu Ô Phục Nặc Tư cần bao nhiêu tinh thạch?” Tiêu Ngự nhìn về phía người hầu hắc ám tinh linh kia hỏi.

“16.000 tinh thạch.” người hầu hắc ám tinh linh ngẩng đầu liếc mắt nhìn Tiêu Ngự nói, tiếp tục cúi đầu, lẩm nhẩm cái gì đó .

Tiêu Ngự nghe được rõ ràng, người hầu hắc ám tinh linh kia nhắc tới , là một đoạn ngôn ngữ lộn xộn: ” Chúa tể hắc ám nhân từ, thần vương điện hạ diệt tuyền ngôn, ngày tận thế ở thế giới này...xxx (đoạn này ta cũng chịu vì nó lủng củng quá lại còn thiếu mất 1 dòng).

Đoạn đảo ngôn này trái lại có phần như là nhân sĩ tà giáo cầu nguyện, tuy nhiên Tiêu Ngự cũng từ đó khai thác được một ít tin tức kinh người, ở Ân Trạch Tư đại lục, tam đại chủ thần, minh thần, thú thần ... cũng giống như nhân loại, bọn họ đều chỉ có thể được coi là cấp chủ thần , mà ở trong tất cả các loại tư liệu, thì Sáng Thủy Thần Ốc Nhĩ Hi Đức* mới được coi là thần vương (vua của các vị thần) duy nhất, tuy nhiên bản thân hắn là quang minh, chứ không phải hắc ám. (thần lương thiện hok phải ác thần đó)

* hok biết có phải thằng thần Nhốt cầm đỉnh ba hok nhỉ .

Nghĩ tới đây, Tiêu Ngự đã sáng tỏ, đã có quang minh , tự nhiên sẽ có hắc ám, mà thần vương hắc ám kia, hẳn không ở tinh cầu này, vậy chính là ở tinh cầu Ô Phục Nặc Tư kia.

Xem ra, bối cảnh trong trò chơi, không đơn giản chỉ có Ân Trạch Tư, mà còn có một cái tinh cầu khác.

Tinh cầu kia ở Ân Trạch Tư thành lập truyền tống trận, hơn nữa địa điểm truyền tống đều chỉ có một ít người tạo ra và ở nơi này biết được, đây là biểu thị nên cái gì?

“Sau này nói không chừng có thể nhận được nhiệm vụ có quan hệ tới tinh cầu Ô Phục Nặc Tư .” Tiêu Ngự không nén nổi thầm nghĩ, hẳn trái lại đối với địa phương kia nảy sinh 1 một chút hiếu kì, có cơ hội mà nói nhất định sẽ đi qua thử một chút, tuy nhiên chi phí truyền tống là 16.000 tinh thạch , quả thực có chút quá mắc a.

Tiêu Ngự chợt phát hiện, cái phụ bản này cùng những phụ bản khác hoàn toàn bất đồng, các phụ bản khác đều là sau khi làm xong nhiệm vụ phụ bản, bản đồ nhiệm vụ phụ bản sẽ biến mất, hoặc là biến thành bản đồ bình thường, mà cái phụ bản này , lại là tồn tại vĩnh cửu . Tiêu Ngự dùng Ác Ma Chi Giác sửa chữa phục hồi truyền tống môn, truyền tống môn kia sẽ không tan biến, nói cách khác, sau khi làm xong nhiệm vụ này, có 1 ngày Tiêu Ngự sẽ có thể còn quay lại , vẫn như cũ có thể thông qua truyền tống môn trên đảo Phỉ Thủy để tới nơi này.

Nếu như qua 1 thời gian ngắn mà kiếm được 16.000 tinh thạch, Tiêu Ngự trái lại muốn vào thử cái tinh cầu Ô Phục Nặc Tư này xem, nơi đó rốt cuộc là cái dạng gì , hy vọng không làm cho người ta thất vọng, thực ra kiếm 16.000 tinh thạch cũng không phải là không thể, tốn kim tệ ra ngoài thị trường mua sắm hàng loạt vật phẩm cổ quái, rồi lại đến nơi đây đổi thành tinh thạch là được rồi . Tuy nhiên muốn đổi ra được 16.000 tinh thạch, không tốn hết mấy triệu kim tệ là không xong (phét... mua mất cái đồ bọn nó hok biết là gì thì có đắt gì đâu == ngu ghê thiếu tiền nó bán hết), hoàn hảo là , mấy triệu kim tệ đối với Tiêu Ngự mà nói, còn có thể chịu đựng được , đổi lại các games thủ bình thường, có lẽ đập nồi bán sắt vụn cũng kiếm không ra nhiều như vậy. (mua đồ mang đến đây đổi mấy cái trang bị với cái phương pháp mang ra ngoài bán có mà ổi tiền a Q_Q ... chẹp là ta thì giàu to rồi T+T chỉ hận IQ mình quá kao mà hok có chỗ dùng a)

Tinh cầu Ô Phục Nặc Tư, nhất định chỉ có số ít games thủ có thể đi tới được .

Tiêu Ngự 1 mặt vừa đi, 1 mặt cúi đầu suy nghĩ, đem tất cả manh mối đã biết liên hệ lại với nhau, tiến hành cân nhắc, suy nghĩ, tình cầu này tồn tại có ý nghĩa gì, nếu như chỉ có chút ít games thủ có thể đi tới tình cầu kia, như vậy tình cầu kia tồn tại chẳng phải là không có ý nghĩa sao? Hay là, sẽ phát sinh ra 1 sự kiện, khiến cho tất cả games thủ đều có thể tiến vào tình cầu kia?

Ân Trạch Tư và Ô Phục Nặc Tư tự nhiên sẽ không phải hữu nghị, chẳng lẽ, giữa 2 bên sẽ phát sinh ra 1 cuộc đại chiến?

Tiêu Ngự giật mình cười, cảm giác mình đã bắt được dụng ý của Máy Chủ. (nể cái thằng giỏi suy nghĩ theo đường vòng == - trong 1 game mà có 2 tình cầu hok giao tiếp liên minh - hok để 2 bên phang nhau thì còn để làm gì nữa mà cứ suy luận như thật ý - kiểu này mấy nữa cũng phải đi viết truyện --- kể mà bán được ra tiền thì viết liền a.)

Triệu Lam Hình im lặng đi theo bên cạnh Tiêu Ngự, không có quá nhiều tâm tư của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự quay đầu lại xin lỗi cười, nói: “Để người buồn rồi.”

Triệu Lam Hình mím môi lắc lắc đầu.

Sau khi nghĩ thông suốt, Tiêu Ngự bắt đầu lên kế hoạch bước tiếp theo cho bản thân nên làm gì, đã là nơi này xây dựng một cái điểm truyền tống như vậy, vậy chứng minh rằng, Máy Chủ có dụng ý là để cho games thủ tiến vào tình cầu Ô Phục Nặc Tư, sau đó gây ra móc nhiệm vụ tiếp theo, đã như vậy, bản thân làm gì mà còn không nhanh chóng tiến vào tình cầu Ô Phục Nặc Tư, trở thành người thứ nhất khai mở nhiệm vụ?

Games thủ khác cho đến bây giờ đều chưa phát hiện ra sự tồn tại của một cái tình cầu khác, là người đi đầu, nếu như có thể hoàn thành nhiệm vụ đó, như vậy phần thưởng đạt được hẳn sẽ là vô cùng kinh người. Cho dù là nơi hoang dã liên tục sinh ra boss, người thứ nhất giết chết boss so với người giết chết boss thứ 2 lợi nhuận đã cao hơn rất nhiều rồi huống chi nhiệm vụ như vậy.

Có thể trở thành người khai mở, cần gì phải đến khi games thủ khác có thể đi vào, ăn cơm thừa canh cặn người khác lưu lại?

Đồng thời, Tiêu Ngự trong lòng cũng có chút ngạo khí, luận bàn kỹ thuật, hẳn hề kém hơn so với các games thủ khác, đã là Máy Chủ xây dựng một cái tình cầu như vậy, còn có hàng loạt nhiệm vụ liên quan tới tình cầu kia, vậy người thứ nhất khai mở không phải hẳn thì còn ai nữa?

“Người đang suy nghĩ gì vậy?”

“Ta đang suy nghĩ, chờ làm cái nhiệm vụ phụ bản này xong, lại làm hết nhiệm vụ chiến trường của Máy Chủ, thời gian rảnh, sẽ cố kiếm 16.000 tinh thạch, cùng nhau đi tình cầu Ô Phục Nặc Tư.” Tiêu Ngự nói.

Triệu Lam Hình kinh ngạc nhìn về phía Tiêu Ngự, Tiêu Ngự nói rất chắc chắn, xem ra là đi qua suy nghĩ cặn kẽ mới nói ra quyết định, đã là như vậy, Triệu Lam Hình cũng không cần thiết phải biết nguyên do.

“Chúng ta đi quán trọ hoa hồng đi.” Tiêu Ngự nói, tính toán thời gian, đã gần đến lúc ước định.

Vòng quanh quảng trường nhìn một chút, xung quanh quảng trường đều là cửa hàng mọc lên như nấm, vô cùng phồn hoa, ở trong những cửa hàng này, có 1 ngôi nhà trước mặt tiền là 1 cái đồ án đá màu đỏ hoa hồng.

“Hẳn chính là chỗ đó, chúng ta đi thôi.”

2 người hướng về phương hướng quán trọ hoa hồng đi đến.

Bình thường tầng trệt của quán trọ đều là dành cho khách nói chuyện phiếm uống rượu, trên tầng 1 mới là chỗ để ở, tiến vào quán trọ hoa hồng, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tìm một bàn trong góc ngồi xuống, trong quán trọ từng dãy bàn bày biện chỉnh tề, có rất nhiều trí tuệ sinh vật (sinh vật có trí tuệ) đang uống rượu nói chuyện phiếm.

“Khách nhân tôn kính, xin hỏi ngài có cần gì không?”

Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn một chút, có chút kinh ngạc, cái tên bồi bàn quán rượu này lại là một nhân loại a, ở trong tòa thành dưới lòng đất này, nhân loại hiếm lạ tựa như gấu trúc vậy .

Cho bồi bàn kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

Bồi bàn Ốc Khắc: lever? ? , huyết lượng? ? ? .

Đầu ngón tay phải của Tiêu Ngự không tự giác gõ một chút lên mặt bàn, cái tên bồi bàn rất bình thường trong quán trọ hoa hồng này không ngờ lại có thể là cấp không xác định (hỏi chấm) , trái lại khiến cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ.

“2 chén nước hoa quả.” Tiêu Ngự nói.

“Được, xin ngài chờ chút.” bồi bàn Ốc Khắc đánh giá Tiêu Ngự một chút, rồi vội vã rời đi.

Tiểu Nô

364. Chương 366: Luyện Kim Tông Sư.

1 lát sau , bồi bàn Ốc Khắc cầm 2 chén nước hoa quả đi tới, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình vừa uống nước hoa quả, vừa trò chuyện .

” Quán rượu này dường như có phần cổ quái a .” Tiêu Ngự nói, hướng về bồi bàn Ốc Khắc nhìn lại, Ốc Khắc kia chỉ là một người hầu, mà lại có thể là một NPC cấp ??? , đây là một chuyện làm cho người ta rất khó hiểu.

Bồi bàn Ốc Khắc cầm rượu đi đi lại lại, lại là ngưng thần tĩnh khí nghe phần đông NPC đang nói chuyện phiếm trong quán rượu, NPC nơi này nói chuyện trên trời dưới đất, cái gì cũng đem ra nói được.

“chúa tể hắc ám* ở dưới lòng Thánh Quang Thành thi công 1 tòa cứ điểm.”

*chúa tể hắc ám : thực ra nguyên văn là “ hắc ám đứng đầu “ nhưng mà vô nghĩa quá mà khó dịch cho nó khớp với văn cảnh nên mình đổi tạm thành như vậy có gì sửa sau vậy .

Đây là một tin tức khiến cho người ta kinh sợ, tay bồi bàn Ốc Khắc run lên, chén rượu trong đĩa thiếu chút nữa rơi xuống, cố gắng bình tĩnh lại, trên mặt vẫn còn có một chút vẻ hoang mang.

Nghe được tin tức này, Tiêu Ngự cũng kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới khi Thiên sứ liên minh và Tà ác liên minh đang đánh nhau náo nhiệt , lại có thể lực thứ 3 đang ngấm ngấm đứng sau , không ngờ lại có thể ở dưới lòng Thánh Quang Thành thi công 1 tòa cứ điểm, đây là sự việc đáng sợ bao nhiêu?

Tiêu Ngự nhìn vào bồi bàn Ốc Khắc, bồi bàn Ốc Khắc mặt đã hơi có vẻ tái nhợt, Tiêu Ngự dường như có suy nghĩ, chẳng lẽ bồi bàn Ốc Khắc cũng không phải một người bồi bàn bình thường, hẳn còn có thân phận khác?

Nghĩ tới đây, mắt Tiêu Ngự sáng lên, có lẽ có thể từ trên người bồi bàn này khai thác tới một ít nhiệm vụ. Có thể có nhiệm vụ làm rồi, Tiêu Ngự đối với nhiệm vụ có khứu giác cực kỳ mẫn cảm (chó) , tuy nhiên Tiêu Ngự bây giờ không thể tùy tiện đi tới cầu lấy nhiệm vụ, bởi vì thân phận của bồi bàn Ốc Khắc là bí mật , nếu như vạch trần thân phận của hắn, sẽ gây ra phiền toái không cần thiết. Tiêu Ngự quyết định, ở trước khi tiến vào tinh cầu Ô Phục Nặc Tử, cần phải tới nơi này xem lại một lần.

Sau khi Tiêu Ngự khẳng định xong, mặc kệ xung quanh bắt đầu uống nước hoa quả. Còn vấn đề khác, chuyện chúa tể hắc ám ở dưới lòng Thánh Quang Thành thi công cứ điểm , tự nhiên sẽ có người xử lý, không liên quan đến Tiêu Ngự, dù sao Tiêu Ngự cũng chỉ là 1 games thủ , chỉ có thể ở trong nội dung kịch tình khổng lồ làm nước chảy bèo trôi mà thôi , muốn thay đổi thế cuộc đại lục , đối với Tiêu Ngự mà nói, là quá khó khăn a.

Luyện cấp, làm nhiệm vụ, dùng hết khả năng tăng lên thực lực, sau đó đánh thêm Đấu Trường Hắc Ám, kiếm thêm ít tiền, đối với Tiêu Ngự không còn là hy vọng xa vời nữa.

Trong quán trọ hoa hồng vẫn luôn ồn ào như thế . Những người này vẫn luôn lớn tiếng nói chuyện phiếm. Tuy nhiên cái loại chuyện bí mật kia cũng không nhiều.

Ở trong hoàn cảnh ồn ào ầm ĩ. Tiêu Ngự hồn nhiên không bị ảnh hưởng. Ý nghĩ tiếp tục xoay chuyển . Lại đạt được một cái suy luận thú vị. Tiêu Ngự trước đây là tiến vào phụ bản. Sau khi tiến vào phụ bản gặp được Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc. Nhờ Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc dẫn tới địa hạ thành. Sau đó Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đi thăm dò manh mối . Ước định ở quán trọ hoa hồng gặp mặt. Ngoài quán trọ hoa hồng thì các nơi khác trên quảng trường đầy truyền tông môn. Như thế xem ra. Chuyện Tiêu Ngự thấy được truyền tông môn Ô Phục Nặc Tư cũng không phải là trùng hợp. Tới quán trọ hoa hồng cũng không phải là trùng hợp. Gặp được bồi bàn Ốc Khắc cũng không phải trùng hợp. Nghe được tin tức vừa rồi cũng không phải trùng hợp. Hiển nhiên. Những điều này đều là do Máy Chủ tận lực bố trí !

Nếu như là một games thủ vô tri vô giác. Thấy được những điều này có lẽ căn bản sẽ không coi trọng. Cũng sẽ không giống như Tiêu Ngự. Đem những manh mối và nhiệm vụ này liên hệ lại . Nhưng Tiêu Ngự lại không phải bọn họ. Hắn nhạy cảm ngửi được mùi nhiệm trong đó. Có khi. Nhiệm vụ cũng sẽ không đưa tới cửa. Mà căn bản thân phải đi tìm a .

Đã gặp được bồi bàn Ốc Khắc. Thế nào mới có khả năng hấp dẫn sự chú ý của bồi bàn Ốc Khắc. Để cho hắn đem nhiệm vụ phát cho mình?

Tiêu Ngự lại tiếp tục suy nghĩ. Đáp án đã hiển hiện ra! Nếu Tiêu Ngự gom góp đủ 16.000 tinh thạch. Chuẩn bị tiến vào tinh cầu Ô Phục Nặc Tư. Cũng đem tin tức này tiết lộ cho bồi bàn Ốc Khắc. Bồi bàn Ốc Khắc sẽ có phản ứng gì ? có thể hay không khiến hắn đem nhiệm vụ phát cho mình?

Nhiệm vụ mấu chốt tất nhiên chính là ở chỗ này!

Nghĩ tới đây, Tiêu Ngự đã sáng tỏ, hướng về bồi bàn Ốc Khắc phía xa mỉm cười.

Bồi bàn Ốc Khắc thấy được Tiêu Ngự mỉm cười, hơi sửng sốt, bộ dáng tươi cười của Tiêu Ngự rất yên bình, dường như hết thảy đều đã rõ ràng vậy.

“Hy vọng chưa có người nào tiến vào tinh cầu Ô Phục Nặc Tư trước ta.” Tiêu Ngự trầm nghĩ.

Bồi bàn kia quay người rời đi, hướng phía sau quán trọ đi đến.

“Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc như thế nào còn chưa tới?” Triệu Lam Hình nhin không được nói, 2 giờ đã trôi qua rồi.

“Không phải đã tới rồi sao ^^ .” Tiêu Ngự hướng về cửa quán trọ liếc mắt nói.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc mặc áo choàng màu đen, đi đến bên cạnh Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, 3 người nhỏ giọng hàn huyên một chút, đứng lên, quay người ra khỏi quán trọ hoa hồng.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đã tra được địa điểm mục tiêu, 1 tòa Thủy Ngân Thất dưới mặt đất trong Hắc Sâm Lâm phía bên ngoài thành .

Khi bước ra khỏi quán trọ hoa hồng, Tiêu Ngự dường như cảm giác được 1 ánh mắt hướng về bên này nhìn theo, là bồi bàn Ốc Khắc , Tiêu Ngự mỉm cười, sẽ còn gặp lại .

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đi theo Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc ra khỏi địa hạ thành, hướng Hắc Sâm Lâm tại phía tây địa hạ thành đi đến, tiến sâu vào Hắc Sâm Lâm, xuyên thấu qua Hắc Sâm Lâm rậm rạp , 3 người Tiêu Ngự thấy được 1 tòa kiến trúc giữa rừng cây phía xa, cách nơi này mấy trăm mét, mờ mờ ảo ảo có một ít người đi đi lại lại.

“Chúng ta không thể trực tiếp đi qua, nơi này có hơn 10 chỗ lính gác ẩn núp .” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói.

Thủy Ngân Thất này có lực lượng phòng ngự rất mạnh, nếu như hành động thiếu suy nghĩ, rất có khả năng sẽ bị lộ tẩy, cho dù là Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, cũng không đối phó nổi lực lượng bảo vệ đông đảo như vậy.

“Để ta đi trước xem.” Tiêu Ngự nói, có nhiều kỹ năng ẩn hình như vậy, nói không chừng còn có thể tìm tới nơi chủ nhân của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, có mục tiêu hành động so với không mục tiêu xông loạn có lẽ sẽ tốt hơn .“Chủ nhân của người có cái bộ dáng gì?”

“Đây là bức họa chủ nhân của ta .” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc khấn trương lấy ra 1 bức họa, đưa cho Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự mở bức họa đang cuộn tròn ra, lập tức đã choáng váng, Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói chủ nhân nào là oai hùng, là một Pháp sư nhìn xa trông rộng thực lực mạnh mẽ , Tiêu Ngự vẫn cho là chủ nhân của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc là một người đẹp trai cao lớn, thanh niên Pháp sư tài năng hơn người hay là Lão Pháp sư lão luyện thành thực, khuôn mặt hòa nhã , nào ngờ tới người trên bức họa này chỉ là một lão đầu thấp bé đáng khinh , khỏe miệng còn mang theo ý cười gian xảo như có như không , cùng với miêu tả của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc chênh lệch quá lớn.

Tiêu Ngự quả thực có phần bó tay , không biết đem lão già kia cứu ra là sai là đúng nữa , tục ngữ nói khi yêu thì trong mắt nàng là Tây Thi, không nghĩ tới trong mắt Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc Lão Pháp sư đức cao vọng trọng không ngờ lại có thể là lão đầu đáng khinh như vậy .

Cự nhân bộ tộc thành thực giản dị , dễ tin nhất, bọn họ sẽ không nói dối, nếu không phải như vậy, Tiêu Ngự chắc chắn có thể cho rằng Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc có mưu đồ khác.

Nhìn vào bộ dáng Tiêu Ngự có chút không tình nguyện , Triệu Lam Hình che miệng cười khê: “Lão nhân này xem ra quả thật không giống như là người tốt.”

“Chủ nhân là một Pháp sư vĩ đại , luyện kim Thuật sĩ ... ” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc vẫn cứ thao thao bất tuyệt nói.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình nhìn nhau cười khổ, chẳng lẽ nhìn người không thể nhìn tướng mạo, cái lão đầu đáng khinh này thực sự là một người đức cao vọng trọng , pháp sư cường hãn ? Đã rất mạnh mẽ , lại có Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc thủ hộ tại bên người còn có thể bị 1 đám hắc ám tinh linh bắt đi sao ?

Bất kể cái lão già này nhân phẩm như thế nào, đem lão già kia cứu ra là có thể nhận được Đại Địa Chi Tâm rồi , Tiêu Ngự cũng không muốn truy cứu nhiều như vậy , sau khi đem bức họa của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc xem qua, Tiêu Ngự đã đem tướng mạo và đặc trưng của cái lão già này ghi vào trong đầu, nếu như đem bức họa cái lão già này mang ở trên người, hắc đi đường cũng sẽ không an ổn.

“Người không cần bức họa?” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc tiếp nhận bức họa, hỏi.

“Ta đã nhớ kỹ tướng mạo chủ nhân của ngươi .” Tiêu Ngự nói, tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về Thủy Ngân Thất bên kia lần mò đi qua.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc cùng Triệu Lam Hình ẩn nấp ở giữa rừng cây, bởi vì khoảng cách tới Thủy Ngân Thất khá xa, thêm Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc là level 30 siêu cấp tinh anh, nên vấn đề an toàn của bọn họ hẳn có thể bảo đảm .

Ở trong rừng cẩn thận lần mò đi qua, kẻ 1 thân cây đi tới , ánh mắt của Tiêu Ngự lướt qua rừng cây lân cận, giữa rừng cây bố trí hơn 10 nơi lính gác đứng ở vị trí kín đáo, nếu như tùy tiện đi vào, chắc chắn sẽ bị phát hiện.

” Trên cây phía bên trái có 1, trong bụi cây phía trước có 1.” Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, Tiềm Hành vượt qua những vị trí lính gác kín đáo ẩn nấp này, đi qua cạnh 1 gốc cây khô, vừa định hướng phía trước bước 1 bước, liền ngay lập tức thu trở về, hắn thấy được trên mặt đất lộ ra 1 mũi chân, vừa rồi thiếu chút nữa đã giẫm phải , nguyên lai phía sau cây còn ẩn nấp một người.

Ẩn Ảnh Bộ!

Tiêu Ngự và hắc ám tinh linh cạnh gốc cây cách xa nhau không tới 1m, từ sát bên người hắc ám tinh anh kia đi qua. Kia hắc ám tinh linh cũng không có phát hiện ra được Tiêu Ngự.

Tất cả hắc ám tinh linh đều có thân thể thích hợp cho việc ẩn nấp trời sinh , năng lực ẩn nấp của bọn họ rất mạnh, là Đạo tặc trời sinh , chỉ là năng lực dò xét thì có hạn .

Sau khi Tiêu Ngự xuyên qua vùng khu vực cảnh giới này, tiến vào khu vực cấm bẫy, cẩn thận tránh né cấm bẫy trên mặt đất, chạm phải cấm bẫy dẫn tới báo động mà nói, rất có khả năng sẽ đưa tới hàng loạt hắc ám tinh linh a .

Tiêu Ngự lẳng lẳng loại trừ đi một ít cạm bẫy, cẩn thận đi tới, Thủy Ngân Thất đã gần trong gang tấc .

Cửa chính của Thủy Ngân Thất có 2 hắc ám tinh linh bảo vệ, hành lang bên trong cũng có rất nhiều bóng người đi lại, xem ra lực lượng bảo vệ rất mạnh, Tiêu Ngự không thể không vạn phần cẩn thận, trước hết tìm một địa phương núp vào , chờ đợi kỹ năng Ẩn Ảnh Bộ tan băng mới chắc ăn hơn một chút .

Tiêu Ngự phát hiện ra một cái quy luật, khi đối mặt với tinh anh, dùng Tiềm Hành cũng đủ , với hắc ám tinh linh tinh anh + cường hóa, dùng Tan Biến và Động Hình cũng coi như là ổn, còn khi gặp phải siêu cấp tinh anh, thì nhất định phải sử dụng Ẩn Ảnh Bộ và Ảnh Động, mới có thể tránh thoát khỏi sự tra xét của siêu cấp tinh anh .

Ẩn Ảnh Bộ đã tan băng, Tiêu Ngự hướng về cửa Thủy Ngân Thất tàng hình đi vào, cho 2 người bảo vệ kia mỗi người một cái [Kỹ Năng Dò Xét], 2 tên bảo vệ này đều là tinh anh.

Tiêu Ngự đem tướng mạo tinh anh nhớ kỹ ở trong đầu, đợi lát nữa nếu như gặp phải tinh anh + cường hóa hoặc là siêu cấp tinh anh, lập tức sẽ có thể phân biệt được khác biệt giữa 3 loại , nếu không không may gặp phải siêu cấp tinh anh, tùy tiện thi triển dò xét đối với siêu cấp tinh anh là rất nguy hiểm , tựa như trước kia khi điều tra Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa vậy, rất có khả năng sẽ bị phát hiện. Bị Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa phát hiện còn may ra có thể trốn thoát , chứ nếu như ở nơi này bị một tên siêu cấp tinh anh phát hiện, lấy lực lượng của Thủy Ngân Thất này , Tiêu Ngự thế nào cũng đừng nghĩ đến việc chạy trốn nữa .

Từ sát bên người 2 hắc ám tinh linh bảo vệ mà qua, Tiêu Ngự tiến vào Thủy Ngân Thất, ở hành lang bên trong , tra xét một chút tình huống lân cận, Thủy Ngân Thất này khá rộng rãi , dọc có một cái hành lang, ngang có 2 cái, hành lang bên cạnh là 1 dãy phòng, có cửa mở, có cửa đóng.

Trên hành lang có từng đội vệ binh tuần tra qua lại, 23 người vệ binh xếp thành 1 đội, bước đi đều tăm tắp , những vệ binh này cùng 2 vệ binh canh cửa ăn mặc cơ bản giống nhau , chỉ có một vệ binh hắc ám tinh linh đi đầu bên ngực trái có đeo một chiếc huân chương màu trắng bạc .

Thấy được những vệ binh hắc ám tinh linh này đâm đầu đi tới, Tiêu Ngự mở ra Ảnh Động , phòng bị phát hiện, cho vệ binh đeo huân chương màu trắng bạc kia một cái [Kỹ Năng Dò Xét] .

Hắc Ám tinh linh đầu lĩnh: lever 30 tinh anh + cường hóa.

So với phán đoán của Tiêu Ngự gần giống nhau , có thể thông qua huân chương trên ngực hắc ám tinh linh để phân biệt đẳng cấp của những tinh anh này.

Từ sát bên người những hắc ám tinh linh này đi qua, Tiêu Ngự tiếp tục tiến về phía trước phương tìm kiếm, đi qua 1 gian phòng cửa mở, hướng bên trong nhìn một chút , gian phòng này bày biện có phần giống như một cái phòng thí nghiệm, 1 NPC nhân loại đang ở bên cạnh một đám chai lọ bừa bộn .

Tiêu Ngự cho tên NPC nhân loại này một cái [Kỹ Năng Dò Xét] .

Nhân loại nô lệ Lôi Á : cấp 5, luyện kim đại sư.

Không phải lão già Tiêu Ngự mà muốn tìm kia, nơi này ước chừng hơn 200 cái phòng, không biết phải tìm tới khi nào, Tiêu Ngự đành chịu chỉ có thể cẩn thận tìm tòi.

Hơn 200 phòng giam này đều là một ít nô lệ, chủng tộc nào cũng có , hắc ám tinh linh tộc, huyết động nhân... . Những nô lệ bị giam này đều là luyện kim đại sư, đang luyện chế thứ gì đó, trong những chiếc bình kia chứa một ít chất lỏng màu trắng bạc, hẳn là thủy ngân.

Thủy ngân là thứ có độc tính và phá ma thuộc tính rất mạnh (chắc kháng ma quỷ a) , giá cả cực kỳ đắt tiền.

Tìm tòi hồi lâu, điều tra qua rất nhiều phòng, nhưng Tiêu Ngự từ đầu đến cuối cũng không có tìm được chủ nhân của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, ước chừng hơn 20 phút , dò xét qua hơn 60 phòng, vẫn còn chưa có tra ra được chỗ của lão già kia.

“Người bên đó thế nào rồi ?” Triệu Lam Hình nhỏ giọng hỏi, Tiêu Ngự đi vào lâu như vậy cũng chưa có hồi âm, cũng khó trách nàng lo lắng.

“Ta còn chưa tìm ra được.” Tiêu Ngự trả lời.

Nghe được Tiêu Ngự trả lời, Triệu Lam Hình cũng an tâm hơn nhiều, ít nhất khẳng định là chưa có gặp phải nguy hiểm.

Lại 1 đội vệ binh hắc ám tinh linh hướng về Tiêu Ngự bên này đi tới, đi đầu là một vệ binh hắc ám tinh linh đeo trên người 1 chiếc huân chương màu vàng. Không đeo huân chương là tinh anh, đeo huân chương màu trắng là tinh anh + cường hóa, rất dễ dàng có thể suy luận ra được, vậy đeo huân chương màu vàng hẳn là siêu cấp tinh anh, trình độ miễn cảm của siêu cấp tinh anh so với tinh anh + cường hóa cao hơn rất nhiều.

Tiêu Ngự dần dần đến gần siêu cấp tinh anh kia, muốn thăm dò một chút phạm vi cảm giác của siêu cấp tinh anh kia, vừa mới đến gần, siêu cấp tinh anh nhạy cảm nhìn lướt qua 4 phía, tai rung rung, giống như muốn nghe cái gì đó.

Tiêu Ngự khẩn trương mở ra Ảnh Động, hắc ám tinh linh siêu cấp tinh anh này cảm giác so với trong tưởng tượng còn mạnh hơn hẳn, nếu như bị phát hiện, Tiêu Ngự sẽ mất mạng liền.

Sau khi Tiêu Ngự mở ra Ảnh Động, hắc ám tinh linh kia ngược lại vẫn hướng về Tiêu Ngự bên này đi tới, đi tới bên cạnh Tiêu Ngự.

Tim Tiêu Ngự gần như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, chỉ cần hắc ám tinh linh kia đi về phía trước thêm vài bước, là đụng trúng Tiêu Ngự rồi.

Hắc ám tinh linh kia tra xét xung quanh một chút, không có phát hiện ra Tiêu Ngự, liền mang đội ngũ vệ binh hắc ám tinh linh phía sau xếp hàng rời đi.

Tiêu Ngự thở phào nhẹ nhõm, quay đầu lại nhìn thoáng qua, đội vệ binh hắc ám tinh linh kia đã đi xa, Tiêu Ngự tiếp tục tìm tòi những căn phòng khác.

Đi đến cửa 1 gian phòng hơi lớn hơn một chút, hướng trong phòng nhìn quanh, phát hiện bên trong cánh cửa có 2 vệ binh hắc ám tinh linh, cạnh chiếc bàn trong phòng, có một người lão đầu thấp nhỏ ăn mặc lôi thôi đang bận rộn làm cái gì đó.

Tim Tiêu Ngự bỗng dưng nhảy lên, hẳn chính là hắn rồi! Cho lão già kia một cái [Kỹ Năng Dò Xét].

Nhân loại nô lệ Tác Đức: cấp 5, luyện kim tông sư.

Cái lão đầu thấp nhỏ tên là Tác Đức này đang dùng tay lay động bình thủy tinh, khi quay mặt sang, Tiêu Ngự thấy rõ được tướng mạo của hắn, bộ dáng đáng khinh cùng người trên bức họa y như nhau. Không nghĩ tới người này cũng có chút bản lĩnh, không ngờ lại có thể là một luyện kim tông sư, tuy nhiên lời Phổ Lạp Định Lạc Khắc nói cũng có chút không thực, người này nơi nào biểu hiện ra được là Pháp sư mạnh mẽ!

Làm thế nào cứu người này ra đây?

Tiêu Ngự nhìn một chút 2 vệ binh hắc ám tinh linh này, hẳn nắm chắc có thể trong vòng 20 giây tiêu diệt được 2 tên vệ binh hắc ám tinh linh này, cũng làm cho bọn họ không có cách nào phát ra âm thanh cảnh báo, nhưng mà sau khi tiêu diệt bọn họ, Tiêu Ngự cũng không cách nào đem lão đầu mang ra ngoài. Để cho Phổ Lạp Định Lạc Khắc đi vào giải cứu lão đầu cũng quá không thực tế, nơi này lực lượng phòng vệ mạnh như vậy, không phải Phổ Lạp Định Lạc Khắc có thể đi vào được.

Nhiệm vụ đến nơi này dường như rơi vào bế tắc a!

Có thể thông qua lực lượng phòng thủ của Thủy Ngân Thất đi tới nơi này, cũng chỉ có Đạo tặc mà thôi, có lẽ phải có phương pháp đặc biệt nào đó có thể đem lão đầu kia mang ra.

Nghĩ tới đây, Tiêu Ngự an tĩnh trở lại, trước tiên phải quan sát tình huống đã.

1 lát sau, lại 1 đội vệ binh hắc ám tinh linh đi qua trước cửa.

Liên tục quan sát đến khi nhóm vệ binh hắc ám tinh linh thứ 3 đi qua, Tiêu Ngự tính toán một chút, khoảng cách thời gian giữa 2 đội vệ binh tuần tra là 3 phút, cứ như vậy tiếp tục, Tiêu Ngự có đầy đủ thời gian đem đội vệ binh kia tiêu diệt.

Thấy được 1 đội vệ binh hắc ám tinh linh đi xa, Tiêu Ngự đột nhiên vùng lên, 1 cú Long Tường Thuật tung ra hướng về một tên vệ binh hắc ám tinh linh trong phòng đá qua.

Vệ binh hắc ám tinh linh trúng phải một đòn, rên lên một tiếng, cuộn mình lại như con tôm, 1 đạo chủ thủ hướng về trán của hắn đâm xuống.

Tiêu Ngự một chiêu Tạc Kích kích hôn mê tên đó, một tên hắc ám tinh linh khác còn chưa có kịp phản ứng, Tiêu Ngự đã một chiêu Đột Thứ, xông qua đây.

Tiêu Ngự một cái Đột Thứ chuẩn xác trúng tên vệ binh hắc ám tinh linh kia , khiến hắn rơi vào trạng thái tê liệt.

2 vệ binh hắc ám tinh linh thậm chí còn chưa kịp la lên , đã bị Tiêu Ngự khống chế , Tiêu Ngự vừa dùng kỹ năng thay phiên khống chế 2 vệ binh hắc ám tinh linh này, vừa công kích thương tổn.

Từng cái từng cái kỹ năng xuất ra, sau 20 giây, Tiêu Ngự đã đem 2 vệ binh hắc ám tinh linh toàn bộ giết chết.

Nhặt lên mấy thứ vệ binh hắc ám tinh linh rơi trên mặt đất, Tiêu Ngự ngẩng đầu, phát hiện lão đầu đáng khinh kia đang hoảng sợ nhìn hắn , tay cầm bình thủy tinh run cầm cập, buông lỏng tay, bình thủy tinh rớt xuống phía dưới.

Tiêu Ngự lộn mình tới phía trước, đem bình thủy tinh lუმ vào trong tay, trong lòng thở ra 1 hơi lạnh , may mắn không rơi xuống, càng thêm khẳng định ý nghĩ trong lòng rằng lão nhân này cũng quá tầm , Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc chắc chắn bị người này lừa bịp , mới đem hắn cho rằng cái gì Pháp sư đức cao vọng trọng . Tuy nhiên Tiêu Ngự cũng bất kể những điều này, hắn chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ này, lấy được khen thưởng là được rồi .

“Ta là do Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc gọi tới , người có biện pháp nào có thể thoát ra ngoài không ?” Tiêu Ngự thờ ơ nhìn lướt qua lão đầu hỏi.

Lão đầu bị dọa tới mức không ngừng run cầm cập nghe được Tiêu Ngự nói, hơi bình tĩnh lại một ít: “Anh...anh hùng, là Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nhờ người đến , hắn ở nơi nào?”

“Hắn còn ở bên ngoài.” Tiêu Ngự nói.

“Anh hùng, xin người dẫn ta ra ngoài, nếu như người chịu dẫn ta ra ngoài, ta bằng lòng trả thù lao .” Lão đầu khẩn cầu nhìn về phía Tiêu Ngự nói.

“Thù lao?” mắt Tiêu Ngự tỉ mỉ híp lên, 2 người khen thưởng, trái lại là chuyện không tệ a .“Người bằng lòng trả thù lao bao nhiêu?”

“1 trương phương pháp luyện kim cấp Truyền Thuyết, 2 bình được hoàn luyện kim cấp Truyền Thuyết, thế nào?” Lão đầu nhìn về phía Tiêu Ngự, hỏi.

“Ta muốn hỏi phương pháp luyện kim và luyện kim được hoàn* có ích lợi gì?” Tiêu Ngự bĩu môi nói.

*luyện kim được hoàn : được hoàn có được bằng phương pháp luyện kim.

“Đây chính là phương pháp luyện kim và được hoàn vô giá a!” Lão đầu râu mép run rẩy một chút, cắn răng một cái nói , “Hơn nữa còn kèm thêm hỏa thương, tác phẩm luyện kim cấp Truyền Thuyết.”

“Súng?” Tiêu Ngự do dự hồi lâu, không biết khẩu súng này thuộc tính thế nào, Đạo tặc bình thường ít nhất cũng nên chuẩn bị một thanh cung nỏ hoặc là súng, dùng để dẫn quái, nếu có súng cấp Truyền Thuyết, cũng không tệ a . Cùng lắm thì đem kỹ năng cung nỏ bỏ đi, dốc lòng học kỹ năng súng.

“Thuộc tính thế nào?”

Súng Phi Thường Cường Hãn (tên sên vãi): vật phẩm, cấp Truyền Thuyết. Công kích 230-260, tầm bắn lớn nhất 120m, tầm sát thương ổn định 80m, 20% xác suất tạo thành thương tổn kim phá giáp, tần suất bắn 20 mỗi phút, cộng thêm kỹ năng: Liên Xạ , liên tục bắn 5 phát, kỹ năng đóng băng 3 phút.

Đạn tiêu chuẩn A cấp.

Súng Phi Thường Cường Hãn này sát thương công kích coi như không tệ, 1 phút có thể bắn ra 20 phát, coi như không tệ, đạn thì ở trong cửa hàng cũng có thể mua được, thêm vào 5 phút liên kích, Tiêu Ngự coi trọng nhất vẫn là tầm bắn, cung nỏ bình thường tầm bắn lớn nhất là 90m, tầm sát thương ổn định là 60m, cùng so sánh với khẩu súng này, thì kém hơn rất nhiều. Tầm bắn càng xa, hiệu quả dẫn quái càng tốt.

“Thành giao, người có biện pháp nào ra ngoài không?” Tiêu Ngự hỏi, 1 lát nữa, các vệ binh hắc ám tinh linh sẽ qua đây, hắn không thể không chấm dứt cả giá, bây giờ phải suy nghĩ tới vấn đề làm thế nào chạy thoát a.

Lão đầu thần bí cười, từ trên quầy lấy ra 2 bình dược hoàn, đi đến phía trước xác chết 2 vệ binh hắc ám tinh linh, đem dược hoàn đổ vào trên người 2 vệ binh hắc ám tinh linh này.

2 vệ binh hắc ám tinh linh chậm rãi đứng lên, về mặt đỡ đỡ.

“Đây là tác phẩm luyện kim vĩ đại, khôi lỗi dược hoàn!” Lão đầu đắc ý cười.

1 đội vệ binh hắc ám tinh linh từ trước cửa đi qua, hướng về trong phòng nhìn quanh, trong phòng không có phát sinh ra bất kỳ biến hóa gì, 2 vệ binh hắc ám tinh linh vẫn đứng ở tại chỗ phòng vệ, lão đầu đang ở bên cạnh bàn bàn rón.

đội vệ binh hắc ám tinh linh này đi qua cửa gian phòng, thấy tất cả vẫn như thường, liền tầm tắp rời đi.

Tiêu Ngự hiện nguyên hình, lão nhân kia vẽ trên mặt đất một cái vòng tròn hình dáng luyện kim pháp trận, ở trung tâm bỏ vào 1 vài thứ, thúc dục luyện kim pháp trận, luyện kim pháp trận nhanh chóng vận chuyển, 1 lát sau, luyện kim pháp trận tan biến, một khôi lỗi tướng mạo giống lão đầu như đúc xuất hiện ở trước mắt Tiêu Ngự.

“Người này thật là cũng có chút môn đạo a.” Nhìn vào bộ dáng tên khôi lỗi kia, Tiêu Ngự thầm nghĩ.

Sau khi xong xuôi, lão đầu lấy ra 1 bình luyện kim dược hoàn, hốc vào, thân thể nhanh chóng thu nhỏ lại, thu thành kích thước chỉ bằng ngón cái, nói: “Dẫn ta đi ra ngoài đi, thời gian là 5 phút.”

Nếu như mang một người lớn ra ngoài, trái lại thực sự có một chút phiền toái, nhưng bây giờ lão đầu đã biến thành kích thước như ngón cái, cứ như vậy, Tiêu Ngự mang theo là vô cùng đơn giản, đặt ở trong túi áo, cũng sẽ không ảnh hưởng tới Tiêu Ngự khi thi triển kỹ năng tàng hình, 5 phút thời gian, đối với Tiêu Ngự mà nói vậy là đủ rồi.

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng ra bên ngoài Thủy Ngân Thất đi tới.

365. Chương 367: Đại Địa Chi Tâm.

Trong Hắc Sâm Lâm, Triệu Lam Hình nhận được tin tức của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự đang đi ra.

Triệu Lam Hình và Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đang ở bên ngoài nôn nóng hồi hộp chờ đợi.

Tiêu Ngự hướng về bên ngoài Thủy Ngân Thất lần mò ra, đi thoảng qua các vệ binh, khoảng cách tới cửa càng ngày càng gần, hắn cũng càng vô cùng hưng phấn, rất nhanh là có thể ra khỏi rồi, cũng có nghĩa là nhiệm vụ cũng sắp hoàn thành rồi, khen thưởng nhiệm vụ đã nằm trong tay.

1 đội vệ binh hắc ám tinh linh hướng về Tiêu Ngự bên này đi tới, trong đó đầu lĩnh là một siêu cấp tinh anh.

Hắc ám tinh linh này nhạy cảm ngửi được cái gì đó, hướng về bên Tiêu Ngự nhìn qua.

Tiêu Ngự khẽ trương mở ra Ánh Độn, hoàn toàn ẩn thân ở trong góc tối.

Hắc ám tinh linh kia cũng không có bởi vậy mà quay đầu đi, ánh mắt tập trung ở trên người Tiêu Ngự, trong con ngươi màu đen biến thành 1 đạo hình trăng lưỡi liềm, tập trung lên người Tiêu Ngự.

Bị phát hiện! Tiêu Ngự trong lòng kinh hãi, theo lý thuyết cho dù là siêu cấp tinh anh cũng không có cách nào thăm dò ra Ánh Độn của hắn, vậy trong đó tất nhiên là có điểm cổ quái, mấu chốt khả năng là ở trên người lão đầu!

Tiêu Ngự biết, lúc này không thể do dự, do dự 1 giây cũng có thể dẫn đến kết thúc sinh mệnh của hắn. Mở ra tất cả trạng thái tăng tốc độ, uống thêm bình trung cấp phong tốc được hoàn, mở ra Tật Phong Bộ hướng ra phía ngoài chạy vội.

“Nhân loại đáng chết, hắn đang mang Tác Đức đi!” hắc ám tinh linh gầm gừ nói, tay phải rút ra 1 mũi tên, ánh mắt hướng về phương hướng Tiêu Ngự chạy trốn truy tung theo.

Vấn đề quả nhiên là ở trên người Tác Đức. Hắc ám tinh linh hắn là lưu lại ở trên người Tác Đức thứ gì đó có thể truy tung được. Hắn muốn chạy trốn! Mà Tác Đức chính là sợ Tiêu Ngự biết có nguy hiểm. Không chịu dẫn hắn đi. Nên mới nhịn đau bằng lòng khen thưởng nhiều như vậy! Lại không chịu đối với Tiêu Ngự nói rõ ngọn nguồn!

Nếu như Tiêu Ngự đem Tác Đức theo ra ngoài. Như vậy hắn cũng chẳng làm sao. Nếu như Tiêu Ngự thất bại bị tiêu diệt. Với hắn mà nói. Lại không có bất luận cái tổn thất gì. Hắc ám tinh linh cũng sẽ không giết chết hắn. Bởi vì hắc ám tinh linh còn cần đến hắn.

Đương nhiên. Hắn sẽ không tùy tiện đem tiền đặt cược để ở trên người Tiêu Ngự, hắn là còn hậu chiêu. Bởi vì nếu như lần này không có cách nào chạy trốn. Hắc ám tinh linh kia có thể sẽ đem hắn trông giữ càng nghiêm ngặt hơn. Lần sau muốn chạy trốn mà nói. Sẽ là rất khó. Tiêu Ngự quyết đoán nhanh chóng tiêu diệt 2 tên hắc ám tinh linh tinh anh. Mới khiến cho Tác Đức nảy ra cái ý nghĩ này.

Tiêu Ngự thầm mắng một tiếng. Tác Đức nhất định là đã trốn 1 lần. Kết quả chạy không thoát. Nên mới có 2 vệ binh hắc ám tinh linh ở bên cạnh Tác Đức canh giữ như vậy.

Sau khi Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ. Tựa như một cơn gió. Hướng về cửa Thủy Ngân Thất điên cuồng lướt ra.

1 đạo mũi tên phá không mà đến. Tiêu Ngự nhào tới một cái. Mũi tên từ trên đỉnh đầu Tiêu Ngự bay qua. Mượn đà xông lên. 2 tay của hắn chống xuống. Lộn vòng. Đứng lên. Tốc độ không giảm.

Đã trải qua nhiều lần chiến đấu như vậy, Tiêu Ngự đối với thời cơ đã nắm càng ngày càng chuẩn xác, bởi vì thuộc tính lực lượng, nhanh nhẹn trong trò chơi được tăng lên, động tác của Tiêu Ngự nhanh nhẹn có thể so với kiếm khách trong tiểu thuyết võ hiệp rồi.

Sau khi thoát khỏi mũi tên kia, lại có mấy đạo mũi tên hướng về Tiêu Ngự ập đến.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự một chiêu Đào Thoát dịch chuyển ra ngoài, lại hướng phía trước tiếp tục chạy, thấy được phía trước có một tên hắc ám tinh linh đang đánh qua đây, Tiêu Ngự một chiêu Long Tường Thuật đá ra ngoài, đánh trúng bụng hắc ám tinh linh kia.

Hắc ám tinh linh kia ôm bụng, đau đớn co lại tựa con tôm.

Tiêu Ngự từ sát bên người tên hắc ám tinh linh này lướt qua, đem mấy hắc ám tinh linh đang đuổi theo bỏ xa lại phía sau.

Đột Tiến!

Tiêu Ngự biết được lợi thế của kỹ năng này, chỉ cần phía trước xuất hiện 1 2 tên hắc ám tinh linh, hắn sẽ có thể lập tức sử dụng kỹ năng Đột Tiến đến gần, tốc độ kỹ năng công kích so với tốc độ chạy trốn còn phải nhanh hơn nhiều, có thể trong nháy mắt đem quái vật truy kích phía sau kéo ra 1 khoảng cách, so với có một vài kỹ năng dùng để đào tẩu còn hoàn hảo hơn.

Đột Thứ!

Tiêu Ngự lại trong nháy mắt tiến xa thêm 3m, đánh trúng một tên hắc ám tinh linh, khiến hắn tê liệt. Sau đó lướt qua tên này, hướng phía trước mặt chạy trốn, hắc ám tinh linh siêu cấp tinh anh cấp phía sau kia cũng không có theo kịp bước chân Tiêu Ngự, bị Tiêu Ngự bỏ lại xa xa.

Sau khi 2 tên hắc ám tinh linh ở cửa Thủy Ngân Thất phát hiện ra Tiêu Ngự, hướng về Tiêu Ngự đánh tới, định ngăn chặn Tiêu Ngự.

Một tên hắc ám tinh linh trong đó là Pháp sư, 1 đạo hỏa cầu hướng về Tiêu Ngự ném tới.

Phá Ma Trảm! (chém hồng ma pháp)

Thấy được ma pháp bay qua đây, Tiêu Ngự mãi mới tìm được một cái cơ hội thi triển Phá Ma Trảm , chủ thủ tay phải hướng đoàn hỏa cầu kia chém đi .

Ầm , hỏa cầu bị chủ thủ 1 đao chém tan , tia lửa bay múa, lụi tắt tại không trung.

Tiêu Ngự lắc mình một cái, từ khe hở giữa 2 tên hắc ám tinh linh xuyên qua, chạy ra khỏi Thủy Ngân Thất.

May mắn là bị phát hiện muộn, nếu như bị hắc ám tinh linh bảo vệ ở bên trong phát hiện , Tiêu Ngự có nhiều kỹ năng đào tẩu mấy đi nữa cũng không đủ dùng, căn bản chạy không được.

Tiêu Ngự hướng về Hắc Sâm Lâm chạy như điên, phía sau còn có 1 đồng hắc ám tinh linh đuổi theo, số lượng chừng hơn 50-60 tên.

“Chạy!” Tiêu Ngự truyền âm cho Triệu Lam Hình nói.

Triệu Lam Hình quay đầu lại nhìn thoáng qua, Tiêu Ngự đang hướng về bên này chạy tới, phía sau người còn có 1 đồng lớn hắc ám tinh linh đang đuổi theo, khẩn trương hướng về sâu trong Hắc Sâm Lâm chạy như hấp, nếu như bị những tên hắc ám tinh linh này đuổi theo, Tiêu Ngự có lẽ còn có thể chạy trốn, nhưng mà nàng là Pháp sư , nên chắc chắn sẽ chạy không thoát .

Cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc ngâm xướng một đoạn chú ngữ, triệu hồi ra từng tảng đá to lớn hướng hắc ám tinh linh đi đầu ném tới, hỗ trợ cho Tiêu Ngự chạy trốn.

Tiêu Ngự rất nhanh đuổi kịp , cùng cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc chạy trốn, tốc độ hẳn chạy trốn so với Tiêu Ngự cũng không hề chậm hơn , tập trung chạy theo phía sau người Tiêu Ngự.

Nê Chiêu Thuật!

Thấy được Tiêu Ngự chạy tới, Triệu Lam Hình quay đầu lại cho một cái Nê Chiêu Thuật lên con đường hắc ám tinh linh truy kích nhất định phải qua.

3 cái thân ảnh tan biến ở phía cuối rừng cây.

“Chủ nhân của ta đâu ? Hẳn ở nơi nào?” cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc sốt ruột hỏi.

“Đi ra đi.” Tiêu Ngự lộn túi áo lên, đem Tác Đức đồ ra, Tác Đức từ trong túi áo của Tiêu Ngự ngã xuống, nặng nề rơi trên mặt đất, ai da một tiếng đau đớn.

Tiêu Ngự mới vừa rồi bị cái tên gia hỏa gian trá này bày lừa gạt, tự nhiên sẽ có sắc mặt không tốt rồi.

5 phút đã vừa hết , thân thể Tác Đức dần dần hóa lớn, vẫn cứ ngã sấp trên mặt đất, cuối cùng run run rẩy rẩy đứng lên.

“Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, hài tử của ta, ta ở nơi này.” Tác Đức “hòa nhã dễ gần“ nói, phối hợp với bộ dáng gian xảo của hắn kia , nhìn thế nào cũng không thấy vừa mắt.

Nghe được Tác Đức nói, Tiêu Ngự cười nhạo nhìn về phía Tác Đức.

Khuôn mặt già nua của Tác Đức đỏ lên, mà vẫn đang một bộ dáng đứng đắn.

“Chủ nhân” thấy được Tác Đức, Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc khóc không thành tiếng, cùng Tác Đức so sánh thì, Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc trái lại rất thực lòng , làm cho người ta có chút cảm động.

Bất kể thầy trò này như thế nào, Tiêu Ngự bây giờ chỉ quan tâm đến khen thưởng của hắn.

“Lão đầu, nên đem khen thưởng cho ta rồi đó .” Tiêu Ngự tức giận nói.

“Cảm tạ ngài, bá tước đại nhân tôn kính, cảm ơn ngài cứu ra chủ nhân của ta.” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nói xong, tay phải từ hư không xuất hiện 1 khối bảo thạch màu nâu , đưa cho Tiêu Ngự, “Xin ngài tiếp nhận , phổ lạc bộ tộc cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc chân thành tha thiết tỏ lòng biết ơn.”

”Đây là Đại Địa Chi Tâm !!! Tác Đức 2 mắt tỏa sáng nhìn vào trong tay Đại Địa Chi Tâm Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, chà xát tay, định đến gần khối Đại Địa Chi Tâm này.

Tiêu Ngự vũ động ngón tay một cái, chủy thủ sáng loáng lóe lên trước mặt Tác Đức . Tác Đức nhìn vào chủy thủ sắc nhọn , ngượng ngừng thối lui vài bước.

Lão nhân này để ý đến Đại Địa Chi Tâm như vậy, xem ra thứ này cũng không phải cái gì bình thường a, Tiêu Ngự tiếp nhận Đại Địa Chi Tâm từ trong tay Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, nhìn một chút thuộc tính.

Đại Địa Chi Tâm: vật phẩm, coi bảo cấp 5. Có thể dùng để khám nạm, gia công bảo thạch. Phòng ngự +80, mang vào kỹ năng Đại Địa Thủ Hộ. Kỹ năng, Đại Địa Thủ Hộ, hấp thu 80% thương tổn công kích, giảm hiệu quả khống chế, độ bền 2.000. Có thể thăng cấp, cấp tiếp theo yêu cầu 300.000 kinh nghiệm.

Độ bền 2.000, có nghĩa là có thể hấp thu 2.000 giá trị thương tổn, đây chỉ là một khối bảo thạch mà thôi, có thuộc tính như vậy xem như đã là rất biến thái rồi , khối bảo thạch này thậm chí so với tuyệt đại bộ phận trang bị cấp Sử Thi còn muốn trân quý hơn, giá trị của nó tự nhiên không cần nhiều lời, với lại ở trong chiến đấu, có thêm 1 khóa bảo thạch như vậy, tương đương với từ hư không có thêm 2.000 huyết lượng, nhất là sau khi mở ra Âm Ảnh Không Chế liều mạng chiến đấu , thì so đấu chính là nhờ vào huyết lượng và phòng ngự a .

Với lại khóa Đại Địa Chi Tâm này lại còn có thể thăng cấp . Tiêu Ngự nghĩ tới bản thân khóa Nguyệt Hùng Chi Châu trong tay kia, đồng dạng cũng là thứ có thể thăng cấp , khóa Nguyệt Hùng Chi Châu kia trải qua thời gian dài như vậy , mới lên tới cấp 5, đây đã là đỉnh cấp, khóa bảo thạch bình thường này thuộc tính được tăng lên đột ngột, đã không thua gì bảo thạch cấp Truyền Thuyết bình thường.

Nguyệt Hùng Chi Châu: cấp 5. Huyết lượng +200, lực lượng +100, nhanh nhẹn +100, né tránh +7%.

Bởi vậy mới thấy rõ được , bảo thạch có thể thăng cấp trân quý đến nhường nào , Đại Địa Chi Tâm này mới chỉ là lever 1, đã có thuộc tính mạnh như vậy , nếu như lại thăng cấp, chắc chắn sẽ còn khủng bố hơn nhiều , chỉ là yêu cầu thăng cấp của Đại Địa Chi Tâm so với Nguyệt Hùng Chi Châu còn muốn khó khăn hơn nhiều lắm, cần lượng kinh nghiệm lớn hơn rất nhiều , trong khoảng thời gian ngắn hẳn là chưa thăng được .

“Còn người cần trao khen thưởng đó ?” Tiêu Ngự nhìn về phía Tác Đức.

“Chúng ta bây giờ vẫn chưa hoàn toàn thoát khỏi nguy hiểm, chờ ra khỏi địa hạ thành, ta sẽ đem khen thưởng cho người.” Tác Đức nhìn vào bảo thạch trong tay Tiêu Ngự , lộ ra vẻ mặt luyến tiếc, hẳn đã mấy lần muốn đoạt Đại Địa Chi Tâm để bản thân dùng, nhưng đều không có cơ hội ra tay, không nghĩ tới bây giờ lại tiện nghi Tiêu Ngự.

Trong con mắt Tiêu Ngự hàn quang xuất hiện đột ngột, nhìn thoáng qua Tác Đức. Người này tuyệt đối là một tên ngoại tộc, tuy nhiên Tiêu Ngự cũng không sợ hắn sẽ thất tín.

Nếu như hắn không tuân thủ hứa hẹn, thần chưa trừng phạt xuống, Tiêu Ngự đã có thể giải quyết hắn trước rồi .

Tác Đức khiếp sợ lui lui lại mấy bước, nói: “Chờ ra khỏi địa hạ thành, ta nhất định sẽ hết lòng tuân thủ hứa hẹn .”

“Ta giúp chủ nhân làm chứng, hắn nhất định sẽ không làm trái ước định .” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc 1 bên trình trọng nói. (thăng não heo ==)

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc khi nói chuyện rất thành khẩn, Tiêu Ngự chỉ không tin Tác Đức mà thôi , Tác Đức nếu như phản ước, Máy Chủ sẽ cưỡng chế thực hiện, uy nghiêm của thần không thể xâm phạm, giữa bọn họ đã thành lập tín ước được thần công chứng, nếu như làm trái tín ước , chẳng khác nào xúc phạm thần , trừ khi Tác Đức có phương pháp đặc biệt tránh né chế tài của thần.

Nghĩ tới đây, Tiêu Ngự trầm mặc một chút, cảm thấy vẫn không thể dễ tin Tác Đức.

366. Chương 368: Không Gian Thần Khí.

“Đã như vậy. Ta đem người cứu ra . Ước định sẽ dừng ở đây.” Tiêu Ngự hồ hững nói. Hắn không phải người vì tham mà mất đi lí trí . Một ít luyện kim được hoàn và phương pháp luyện kim mà thôi. Duy nhất đáng tiếc là khẩu súng kia mà thôi. Nhưng mà mặc dù như vậy. Mấy thứ này cũng không đáng giá để Tiêu Ngự đi chết thay. Súng cũng không phải vũ khí chủ yếu của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự còn suy nghĩ được . Trên người Tác Đức có dấu hiệu của hắc ám tinh linh để lại . Đoạn đường tiếp theo này. Tự nhiên sẽ gặp phải hắc ám tinh linh đuổi giết. Nếu như thoát khỏi nhiệm vụ này. Bọn họ sẽ thể tránh thêm một ít mạo hiểm.

Thứ quan trọng nhất đã nằm trong lòng bàn tay. Nhiệm vụ lần này như vậy là đã đáng giá rồi . Còn lại . Chỉ là một ít lợi nhuận thêm vào mà thôi. Làm người không thể quá tham. Cần phải biến chuyển dựa theo tình huống.

Tiêu Ngự đối với Triệu Lam Hình nói: ” Nhiệm vụ không được khen thưởng. Chúng ta đi thôi.”

“Đợi một chút. Anh hùng. Chúng ta còn còn có thể lượng mà.” Tác Đức khẩn trương đi tới. xiềng ninh nói. Lúc này. Hắn mới hiểu được. Hoàn cảnh xấu của hắn. Tiêu Ngự chỉ cần muốn chạy là có thể rời đi.

Tiêu Ngự cười lạnh một tiếng. Chủy thủ ở đầu ngón tay đi đi lại lại xoay vòng . Ánh mắt mạnh mẽ sát phạt liếc nhìn Tác Đức. Quay người rời đi.

Triệu Lam Hình cũng rất là chán ghét cái lão đầu đáng khinh hèn hạ này. Nếu như chỉ cần hơi không phòng bị. Rất có khả năng sẽ bị dính ám chiêu của hắn. Không bằng quyết đoán rời đi. Nàng rất tán thành với quyết định của Tiêu Ngự .

Dù cho thế nào. Triệu Lam Hình cũng đều kiên định ủng hộ quyết định của Tiêu Ngự .

Tiêu Ngự đang định rời đi. Một cái bóng đen đột nhiên xuất hiện ở trước người hắn. Một thanh chủy thủ hướng về mặt của hắn đâm thẳng đến. Sau lưng cũng có một thanh chủy thủ đâm thẳng tới cái ót. Con người của Tiêu Ngự chợt co rút lại , làm một chút phản xạ có điều kiện thì triển Đào Thoát.

“Có người đánh lên !” Phổ Định khắc kinh hô nói.

Tiêu Ngự Đào Thoát né ra ngoài .

Có Đạo tặc!

Tiêu Ngự vừa chuyển đầu. Phát hiện Phổ Lạp Định Lạc Khắc đã chiến đấu cùng mấy tên hắc ám tinh linh Đạo tặc.

Bên cạnh Triệu Lam Hình cũng có 2 tên hắc ám tinh linh Đạo tặc. Nàng lóe lên một cái biến ra ngoài. Tránh thoát hắc ám tinh linh Đạo tặc đánh lên . 2 tên hắc ám tinh linh Đạo tặc kia hướng về phương hướng Triệu Lam Hình chạy trốn lao thẳng tới.

Tiêu Ngự đem U Linh Bỉ Mông triệu hồi ra. Mượn tầm nhìn của U Linh Bỉ Mông. Hắn cuối cùng cũng thấy rõ được tình huống trên sân , tổng cộng 13 người . Cùng chiến đấu với Phổ Lạp Định Lạc Khắc là 2 tên hắc ám tinh linh Đạo tặc tinh anh + cường hóa , còn cùng lại đều là tinh anh bình thường.

Hắc Ám tinh linh cuối cùng cũng đã truy tung đến đây .

Thấy được 2 tên hắc ám tinh linh Đạo tặc đánh về phía bản thân. Tác Đức hoảng hốt la lên . Hốt vào bình được hoàn thu nhỏ. Biến thành kích thước ngón tay cái trốn vào trong bụi cỏ toán loạn. 2 tên hắc ám tinh linh không thấy Tác Đức . Chỉ có thể lật bụi cỏ. Tìm tung tích của Tác Đức.

“Bắt được người rồi !” một tên hắc ám tinh linh Đạo tặc hắc hắc cười thành tiếng đem một người kích thước ngón tay cái bắt lên , không ngờ lại thấy tên tí hon kia vỡ vụn tan biến . Biến thành 1 đồng bùn .” Tên người đã môn đức hèn hạ giảo hoạt đây là khôi lỗi a.”

2 tên hắc ám tinh linh Đạo tặc tiếp tục vạch bụi cỏ tìm tung tích của Tác Đức.

Tiêu Ngự nghe được cái danh từ người dã môn đức này nhú mảy một chút. Nhanh chóng tìm tòi một chút tư liệu.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự một chiêu Long Tường Thuật đá ra ngoài đánh trúng một tên hắc ám tinh linh. Tay phải một đòn Tạc Kích đâm xuống.

Ở khi Tiêu Ngự công kích cái tên hắc ám tinh linh này. Bên cạnh có 1 đoàn lớn hắc ám tinh linh vọt tới. Tiêu Ngự nhìn lướt qua. Chừng 5 tên.

Bị 5 Đạo tặc bao vây tấn công. Nếu như tùy tiện dính phải 1 kỹ năng khống chế. Thì Tiêu Ngự nhất định sẽ phải chết!

Tiêu Ngự mở ra Ảnh Ảnh Không Chế. Gia trì tất cả trạng thái. Lực công kích và tốc độ công kích lập tức tăng lên cao nhất. Một chiêu Đột Thử hướng về một tên hắc ám tinh linh trong đó.

Cảnh tàn sát khốc liệt. Tiêu Ngự cùng tên hắc ám tinh linh Đạo tặc kia hỗn chiến. Nhờ vào tốc độ và công kích cường đại của bản thân. Không hề hạ phong.

Thịch thịch thịch thịch. 3 tên hắc ám tinh linh Đạo tặc bị đánh bay ra ngoài. Tiêu Ngự lau một chút máu tươi trên khóe miệng. Hắn còn lại hơn 300 huyết lượng. Triệu Lam Hình nơi đó cũng không có nhàn rỗi. Tiêu Ngự lấy ra 1 trong bình Trung cấp Dược Hoàn Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt đưa lên mồm.

Tiêu Ngự giương tay lên cao đánh ra thêm mấy cái Công Kích Tà Ác. Sau đó một chiêu Phản Thủ Bối Thử. Rồi lại một chiêu Bạo Liệt đem hắc ám tinh linh còn lại đánh bay ra ngoài.

Mới qua 2 phút. Toàn bộ 13 hắc ám tinh linh đã tử ọ. Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc tiêu diệt 6. Trong đó có 2 tên là tinh anh + cường hóa. Triệu Lam Hình tiêu diệt 2. Tiêu Ngự tiêu diệt 5.

Xung quanh nằm la liệt xác chết của hắc ám tinh linh Đạo tặc.

Tác Đức dần dần hóa lớn. Tê liệt ngồi dưới 1 cây đại thụ. Miệng hít thở hỗn hển. Thảm hại kinh khủng.

Tiêu Ngự đã tìm thấy được tư liệu của người dã môn đức. người dã môn đức. Một chủng tộc lấy class luyện kim làm chủ. Có lai lịch luyện kim từ xa xưa. Cùng chủng tộc địa tinh là họ hàng gần. 2 bên ai cũng có sở trường riêng. Bên kia sở trường về công trình học. Mà người dã môn đức am hiểu về luyện kim. Ở đế quốc Ai Lạp Tây Á thời đại hậu kỳ. Tộc người dã môn đức bị đế quốc Ai Lạp Tây Á bao vây tiêu trừ. Đến lúc chủng tộc diệt vong. Chỉ còn một chút người dã môn đức lẻ tẻ còn sống.

Nghe nói người dã môn đức sợ dĩ bị diệt tộc. Là bởi vì hoàng gia Ai Lạp Tây Á muốn có thượng cổ thần khí - Không Gian Hoán Chuyển ở trong tay bọn họ. Nhưng mà. Cho đến tận khi người dã môn đức bị diệt tộc. Không Gian Hoán Chuyển vẫn tựa như hư không tiêu thất. Lại vẫn không có thấy xuất hiện.

Nghe nói. Không Gian Hoán Chuyển là 1 vật phẩm bị nguyên rửa. Chính nó đã khiến cho tộc người dã môn đức đi đến diệt vong.

Sau khi người dã môn đức bị bao vây tiêu diệt. Những người dã môn đức trốn được cũng đều bị đuổi giết. Thương vong hầu như không còn. Chỉ có chút ít người dã môn đức cuối cùng may mắn còn sống sót. Chỉ có thể mai danh ẩn tích.

Sau khi Tiêu Ngự thấy được những tư liệu này. Lộ ra vẻ mặt trầm tư. Chủng tộc trên Ân Trạch Tư đại lục không có mấy vạn thì cũng phải tương đương như vậy. Từng chủng tộc đều có các đoạn bí mật cùng lịch sử khác nhau. Mà người dã môn đức. Lịch sử về chủng tộc của bọn họ đều là xoay quanh không gian thần khí - Không Gian Hoán Chuyển. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình trong lúc vô ý gặp được một người dã môn đức. Có phải hay không rằng. Đoạn lịch sử kia. Lại bắt đầu muốn viết tiếp từ nơi đây?

“Anh hùng. Ta có thể đem luyện kim phương pháp điều chế súng và dược hoàn đều cho các người trước. Xin các người giúp đỡ chúng ta rời khỏi nơi này.” Tác Đức khẩn cầu. Chuyện xảy ra vừa rồi đã làm hắn sợ muốn chết. May mắn là hắn tránh ở trong bụi cỏ. Không bị bắt được. Nếu không sinh mệnh của hắn cũng khó mà nắm giữ.

Tác Đức mặc dù tham tài. Nhưng hấn càng tiếc mạng. Từ trong hành trang. Hơn nửa ngày mới lấy ra được 1 vài thứ.

Tiêu Ngự cười lạnh một tiếng. Đi qua đem những khen thưởng này nhận lấy . Tuy nhiên mấy thứ này đã không còn đủ hấp dẫn với Tiêu Ngự nữa .

Từ sau khi biết Tác Đức là người dã môn đức. Tiêu Ngự đã không còn ý định rời đi nữa. Hấn muốn tiếp tục quan sát Tác Đức. Xem cái Không Gian Hoán Chuyển - không gian thần khí kia có thể xuất hiện hay không . Nếu như có thể đem vật kia thu vào tay. Vậy chuyển đi này quá ngon rồi. Đã được gọi là thần khí hấn sẽ có chỗ không tầm thường .

Tác Đức là 1 hậu duệ còn sót lại của tộc người dã môn đức. Không gian thần khí rất có khả năng ở trên người hấn a. Chỉ là muốn cho cái tên Tác Đức tham tiền này đưa ra. Thì khó khăn lắm a ! Thứ này chính là chí bảo của tộc dã môn đức a!

Tiêu Ngự tâm mang ý xấu. Đem khẩu súng cùng 1 trường phương pháp luyện kim được hoàn và 2 bình được hoàn cấp Truyền Thuyết nắm vào trong tay.

Phương pháp điều chế được hoàn Truyền Tống Ngẫu Nhiên: vật phẩm. cấp Truyền Thuyết. Sau khi sử dụng ngẫu nhiên dịch chuyển trong phạm vi 3.000m . Yêu cầu vật liệu. Nguyệt nha thảo , hỏa viêm thạch , thạch quặng hỏa tinh hoa. Yêu cầu: luyện kim cấp tông sư.

Phương pháp điều chế này khá hữu dụng a . Khi gặp phải nguy hiểm có thể truyền tống rời đi , chỉ là này rơi xuống một nơi ngẫu nhiên , vạn nhất rơi vào hang sói , miệng hổ thì cũng hơi mệt a . Cái này thông thường chỉ có luyện kim cấp tông sư mới có thể chế tạo ra được , vật liệu cũng không dễ dàng thu thập a .Đối với Tiêu Ngự mà nói. Có ý nghĩa vừa phải , có lẽ nên đưa cho Phong Dã. Để cho hấn sau khi chế được ra được hoàn rồi kiếm vài bình . Hoặc là đem bán kiếm thêm ít tiền cũng được .

Lại nhìn 2 bình được hoàn còn lại.

Được hoàn Sí Diễm Chi Cánh: vật phẩm. Cấp Truyền Thuyết . Khi sử dụng hình thành 1 đôi cánh lửa . Tốc độ di chuyển + 100%. Duy trì 2 phút.

Tổng cộng 2 bình Sí Diễm Chi Cánh. Có thể bay vọt qua chướng ngại và thoát khỏi nguy hiểm. Không có tác dụng khác. Nhưng thế đã là không tệ rồi . Cứ giữ lại chuẩn bị khi cần đến. Tiêu Ngự lấy 1 bình được hoàn. Còn giao dịch cho Triệu Lam Hình 1 bình. Tính ra. Nàng so với Tiêu Ngự càng dễ gặp phải nguy hiểm hơn . Thứ này đối với nàng mà nói. Càng hữu dụng.

“Chúng ta đi nhanh lên thôi. 1 lát nữa bọn chúng sẽ đuổi đến .” Tác Đức có chút hoảng loạn nói. Khẩn trương nhìn thoáng qua phía sau . Kéo Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc chạy đi. Kệ Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình rớt lại ở phía sau.

4 người cùng rời đi.

Dọc trên đường đi 4 người Tiêu Ngự đã mấy lần bị chặn đường. Tuy nhiên đều bình yên vô sự. Bởi vì hắc ám tinh linh truy kích theo có thực lực đều không mạnh. Thậm chí ngay cả siêu cấp tinh anh cũng không thấy. Mất thấy khoảng cách với địa hạ thành càng ngày càng xa . Về mặt kinh hoàng của Tác Đức đã hơi hơi yên ổn lại một ít.

“Cái tên này sợ chết nhất nhóm a.”

Trò hề của Tác Đức khiến cho Tiêu Ngự rất là khinh thường. Tiêu Ngự có thể tìm được một ít từ để hình dung ra Tác Đức. Thì phải là gian xảo , xảo trá ,tham tài , vô đức , nhát như thỏ đế vậy . Trong đó không có 1 từ nào là lời ca ngợi cả . Không hiểu vì sao cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc có thể đem Tác Đức nhận làm chủ nhân nữa ?

Cự nhân tộc thành thực thuần khiết. Bọn họ rất dễ bị lừa gạt. Nhưng mà Tác Đức đem những phẩm chất xấu xa này biểu hiện rõ ràng như vậy. Cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc lại vẫn cứ cam tâm tình nguyện để cho Tác Đức sai bảo . Thậm chí đối với nhiều trò hề của Tác Đức làm như không thấy. Cái này có phần không hợp với lẽ thường.

“Chủ nhân là một Pháp sư vĩ đại khiến cho người ta tôn kính” cự nhân Phổ Lạp Địch Lạc Khắc không ngừng lặp lại những lời này. Mỗi lần nghe được những lời này. Tiêu Ngự không biết là nên chế giễu hần ngốc ngếch hay không nữa . Nhưng mà. Tiêu Ngự lại cảm giác thấy có gì đó không đúng. Hần dường như từ trong lời nói của cự nhân Phổ Lạp Địch Lạc Khắc nhìn ra một điều gì đó khác thường. Nhưng vẫn không rõ đến tột cùng là cái gì .

Tiêu Ngự kiên nhẫn chờ đợi. Có lẽ kế tiếp sẽ phát sinh ra 1 vài chuyện. Khiến cho nhiệm vụ này sinh biến đổi.

“Cách hơn 2.000m có một con sông. Qua con sông đó chúng ta sẽ an.” Tác Đức chà xát tay. Lộ ra thần sắc hưng phấn.

Ở bên cạnh Tác Đức . Phổ Lạp Địch Lạc Khắc duy trì trầm lặng trước sau như 1 . Từ đầu đến cuối như 1 cận vệ ở bên cạnh Tác Đức .

Phổ Lạp Địch Lạc Khắc đột nhiên cảnh giác. Cảnh giác nhìn xung quanh . Trên mặt tràn đầy vẻ cẩn thận .

Phổ Lạp Địch Lạc Khắc ngừng bước chân.

3 người Tiêu Ngự cũng ngừng lại.

Tiêu Ngự nhìn về phía Phổ Lạp Địch Lạc Khắc bên cạnh lão đầu thấp bé kia. Chẳng lẽ hắn phát hiện ra cái gì? Qua mấy chục giây. Trong rừng truyền đến một ít động tĩnh. Vô số thân ảnh từ 4 phía trong rừng xuất hiện xung quanh đám người Tiêu Ngự . Đem 4 người Tiêu Ngự bao vây.

“Người này lỗ tai khá nhạy cảm a.” Tiêu Ngự nhìn lướt qua xung quanh. Trước bụi cây. Trong rừng cây. Thậm chí trên cành cây. Đứng đầy hắc ám tinh linh. Chừng hơn mấy trăm tên . Trong đó có 5 tên là siêu cấp tinh anh mang huân chương màu vàng.

“Kiểu này lành ít dữ nhiều rồi.” Tiêu Ngự trong lòng thầm tính toán. Nhiều hắc ám tinh linh như vậy. Không phải 4 người Tiêu Ngự có thể đối phó nổi . Nhất định phải nghĩ biện pháp chạy trốn . Mới có thể tránh được họa sát thân. Tiêu Ngự bỗng nhiên nghĩ đến 2 bình dược hoàn Sí Diễm Chi Cánh vừa rồi kia . 2 bình dược hoàn này đúng lúc có thể dùng đến ! Tiêu Ngự đánh tiếng cho Triệu Lam Hình nói: “Đợi lát nữa dùng dược hoàn Sí Diễm Chi Cánh nhé !”

“Ân.”

2 bình dược hoàn này là của Tác Đức . Tác Đức hắn cũng biết. Bọn họ 4 người chống cự rất có khả năng sẽ gặp phải nguy hiểm. Mới đưa cho Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình 2 bình dược hoàn Sí Diễm Chi Cánh. Thấy rõ Tác Đức cũng không có ý hy sinh Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình . Tiêu Ngự đối với Tác Đức hơi có chút hảo cảm hơn.

Trông mát lạnh lợi của Tác Đức vòng quanh . Vút cho Phổ Lạp Địch Lạc Khắc 1 bình dược hoàn. Quát: “Chúng ta đi ”

“Nhưng mà. Bá tước đại nhân” cự nhân Phổ Lạp Địch Lạc Khắc sốt ruột nói. Nhìn về phía Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình.

“Tự mình cầu phúc đi.” Lúc này Tác Đức đã uống 1 bình dược hoàn Sí Diễm Chi Cánh , phía sau mọc ra một đôi cánh hỏa diễm. Bay lên không , đem 3 người Phổ Lạp Địch Lạc Khắc bỏ xa lại phía sau.

Tiêu Ngự trong lòng đối với Tác Đức vừa nảy sinh được một chút thiện cảm cũng tiêu ma hầu như không còn. Tác Đức vẫn là tên gia hỏa gặp phải nguy hiểm sẽ đem đồng bọn vứt bỏ không thêm để ý.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình uống xong dược hoàn Sí Diễm Chi Cánh. Sau lưng dài ra một đôi cánh hỏa diễm. Vỗ cánh tạo thành khí lưu . 2 người bay thẳng lên không. Bay cao lên đến mấy mét . Phổ Lạp Địch Lạc Khắc cũng bay lên trời.

“Ngăn bọn họ!”

“Nhanh lên ngăn bọn họ lại!”

Từng đạo mũi tên bắn lên thiên không. Sau khi bay đến giữa trời không có bắn tới được đám người Tiêu Ngự, dư lực sút giảm. Cuối cùng rơi xuống.

3 người Tiêu Ngự đã vỗ cánh hướng về Tác Đức đuổi theo. Mục tiêu là bờ bên kia con sông.

Phía sau phần đông hắc ám tinh linh trợn trừng mắt nhìn vào bóng lưng đám người Tiêu Ngự rời đi. Vừa qua 1 lát, 5 cái thân ảnh khác cũng bay vút lên trời. Là 5 tên hắc ám tinh linh siêu cấp tinh anh kia. Không biết làm cách nào mà trên lưng bọn họ đã có thêm 1 đôi cánh chim màu đen. Hướng về đám người Tiêu Ngự đuổi tới. Tốc độ rất nhanh.

4 người Tiêu Ngự đang bay qua sông. Nhìn lại. 5 thân ảnh kia đã đuổi càng lúc càng gần.

Sau khi thấy đám hắc ám tinh linh sắp bắt kịp. Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc dường như đã làm ra một quyết định.

“Chủ nhân. Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc không thể thành tâm cống hiến sức lực cho người nữa. Bá tước đại nhân tôn kính. Xin mang chủ nhân của ta rời khỏi nơi này.” Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc ở bên cạnh Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình lẩm nhẩm nói. Đột nhiên chuyển hướng. Đánh về phía 5 tên hắc ám tinh linh siêu cấp tinh anh đang đuổi theo kia.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình nao nao. Quay đầu nhìn lại. Thân ảnh cao lớn của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc ngăn chặn 5 tên hắc ám tinh linh siêu cấp tinh anh kia.

“Trở về ngay. Cự nhân đáng chết. Ngu xuẩn.” Tác Đức quay đầu lại thấy được Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc làm như vậy. 2 mắt đỏ rực gào lên. “Người cho là người có thể đánh thắng được bọn họ sao?”

Tác Đức dừng lại nhìn Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đang chặn đường hắc ám tinh linh. Hồn hển tức giận quay đầu bay tới.

”Chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Triệu Lam Hình có chút sốt ruột nhìn về phía Tiêu Ngự.

Thấy được Tác Đức quay đầu trở về. Tiêu Ngự cũng sờ một chút. Trong trí nhớ của hắn Tác Đức dường như không có kinh khủng như vậy a.

“Xông lên nào. Cùng lắm là chết.” Tiêu Ngự nhìn bóng lưng Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc phía xa. Nói. Đôi khi. Rõ ràng biết là chuyện không thể làm. Mà vẫn muốn làm. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình hoàn toàn có thể nhân cơ hội chạy thoát. Tạm thời sống sót. Không cần thiết phải đi theo chịu chết. Nhưng mà Tiêu Ngự lại không thể không quay đầu lại. Không cần sống. Chỉ cần an lòng mà thôi. Tiêu Ngự không muốn thẹn với bất luận kẻ nào. Bao gồm cả NPC.

Nhìn vào vẻ mặt kiên định của Tiêu Ngự. Trong mắt của Triệu Lam Hình phôi xuất ra một tia thành tựu. Sự lựa chọn của nàng không có sai. Tiêu Ngự là người có can đảm là chỗ dựa vững chắc.

“Chúng ta có phải là quá ngốc hay không. Không có nỗi can đảm làm rùa đen rút đầu a.” Tiêu Ngự thần nhiên cười. Huy vũ đôi cánh. Đánh tới những hắc ám tinh linh kia.

Ánh đao tung hoành. 5 tên hắc ám tinh linh điên cuồng công kích Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc. Chẳng bao lâu. Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đã nhận phải vô số đạo vết thương nghiêm trọng. Máu tươi thấm đỏ áo choàng trên người.

”Nhân loại ngu xuẩn. Các người quay lại đây làm gì. Các người và Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đều ngu như nhau. Điên hết rồi. Nhanh ngừng hành vi ngu xuẩn của các người lại.” Tác Đức bay đến chỗ Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình. Ngăn Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình lại. Hồn hển gầm lên.

Tiêu Ngự khinh bỉ nhìn thoáng qua Tác Đức. Quát lạnh một tiếng: “Cút ngay. Đừng có ngăn cản ta.”

“Các người đây là đi tìm chết!” Tác Đức tức giận.

Tiêu Ngự vỗ cánh. Bức bách Tác Đức lùi lại. Vung tay. Đem Tác Đức đánh bay ra ngoài.

“Nhát gan. Lăn xa ra một chút. Bằng không ngay cả người ta cũng giết.” Tiêu Ngự liếc mắt nhìn Tác Đức. Lạnh giọng nói. Vỗ cánh. Hướng về phương hướng Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc phóng đi.

Đột nhiên. Đôi cánh của Tiêu Ngự giống như là bị lực lượng nào đó giữ lại. Không cách nào cử động nữa.

“Ta không hiểu sao động đây được nữa .” Triệu Lam Hình gắng sức nói. Nàng và Tiêu Ngự như nhau. Cánh không có cách nào vỗ được nữa . Cứ như vậy trôi nổi trên không trung.

Tiêu Ngự hướng về phía Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nhìn lại. Trên người Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nhuộm đầy máu tươi. Từ trên không trung rơi xuống. Thân hình cường tráng nặng nề rớt xuống đất . (chưa bay đến bờ sông a)

“Chủ nhân của ta là một Pháp sư vĩ đại khiến cho người ta tôn kính ”

“Bá tước đại nhân tôn kính. Xin mang chủ nhân rời khỏi nơi này.”

Lời nói chất phác của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc dường như vẫn còn vang vọng bên tai. Hắn chỉ là NPC. Nhưng cái hình ảnh này. Lại khắc sâu ở trong đầu Tiêu Ngự.

Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc làm việc nghĩa không hề chùn bước , quay đầu lại ngăn chặn 5 tên hắc ám tinh linh chỉ là để giúp cho chủ nhân Tác Đức của hắn có thể bình yên rời đi. Lòng trung thành của hắn khiến cho người ta kính nể.

“Cự nhân Ngu xuẩn hỗn đản. Cái đồ tự cho là đúng ” Tác Đức nhìn vào Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc. Phần nộ điên cuồng hét lên. Tiêu Ngự quay đầu lại muốn quát mắng Tác Đức. Khiến cho hắn câm miệng , nhưng lại phát hiện ra trong ánh mắt của Tác Đức tràn đầy tơ máu đỏ rực . Lời nói trong miệng lại nuốt trở vào. Tác Đức không ít lần lợi dụng Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc. Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc cũng không có một lời oán hận. Giữa bọn họ chẳng lẽ chỉ có quan hệ lợi dụng , chủ tớ thôi sao ?

1 cỗ khí thể mạnh mẽ từ trên người Tác Đức bạo phát ra. Nghiêng trời lệch đất . Ma pháp nguyên tố vô cùng vô tận bắt đầu điên cuồng hội tụ. Tiêu Ngự dường như cảm giác được cả nỗi đau buồn phần nộ trong lòng Tác Đức.

“Chủ nhân của ta là một Pháp sư vĩ đại khiến cho người ta tôn kính ”

Nếu như là đổi lại bình thường lời này của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc sẽ chỉ làm cho Tiêu Ngự cảm thấy buồn cười mà thôi . Nhưng mà bây giờ. Trên người Tác Đức bộc phát ra khí thể lại khiến cho trong lòng người ta sinh ra kính sợ.

Tiêu Ngự không có cách nào tưởng tượng được . Trong thân hình gầy gò của Tác Đức . Lại ẩn chứa một cỗ lực lượng khổng lồ như vậy.

Về mặt vốn đáng khinh gian xảo. Đã biến thành nghiêm nghị nghiêm trang.

5 tên hắc ám tinh linh siêu cấp tinh anh kia bay đến chỗ cách đám người Tiêu Ngự trên dưới 10m. Toàn bộ ngừng lại. Ngạc nhiên nghi ngờ nhìn vào Tác Đức. Bọn họ không có cách nào tưởng tượng được . Cái tên người dã môn đức vốn nhỏ yếu mặc cho người ăn hiếp này. Dùng một cái tự nhiên lại trở nên mạnh mẽ như vậy . Trên người Tác Đức có quá nhiều điểm đáng ngờ. Quá nhiều bí mật. Nguyên lai vẻ nhất gan gian trá tham lam. Tất cả đều là để ngụy trang vẻ ngoài của hắn.

Tác Đức vung tay bên phải lên. Một thứ màu đen lóe sáng hướng về chỗ Tiêu Ngự bắn thẳng đến. Tay phải Tiêu Ngự đưa ra bắt lấy. Trong lòng bàn tay đã nhiều thêm 1 thứ.

“Nó thuộc về ngươi .” Tác Đức nhìn thoáng qua Tiêu Ngự nói. Quay đầu đi. Trong tay từ hư không có thêm 1 cây pháp trượng. Từng chùm lửa ở quanh người hắn xoay tròn nhảy múa. Pháp bào toàn thân phần nộ căng phồng lên. Giống như một vị thần nghiêm nghị không thể xâm phạm. Không hề sợ hãi quay mặt đối diện với 5 tên hắc ám tinh linh.

Tiêu Ngự nắm chặt bàn tay. Nhìn vào ánh mắt kiên định của Tác Đức. Nơi nào đó ở trong tim có chút nhói lên .

“Chủ nhân của ta là một Pháp sư vĩ đại khiến cho người ta tôn kính ”

Nhìn vào bóng lưng Tác Đức. Tiêu Ngự lần đầu tiên đồng ý với những lời này của Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc . Tác Đức nhất gan nhu nhược tham tài Tất cả những điều đó . Tiêu Ngự lại không hề nhìn ra . Hiện tại đối với Tác Đức này sinh sự tôn kính từ tận đáy lòng .

” Tổ tiên tôn kính. Hậu duệ của ngài. Tác Đức. Được kế thừa ý chí của người đã môn đức . Dem thân hình, sinh mạng ti tiện dâng hiến cho thần linh. .Thiên Đốt.” Tác Đức giơ lên cao trượng. Trang trọng ngâm xướng chú ngữ.

Nghe xong đoạn ngâm xướng này. Tiêu Ngự đã ý thức được nguồn gốc lực lượng trên người Tác Đức. Chính là lấy sinh mệnh làm mồi . Đốt cháy sinh mệnh mà đạt được .

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình không có cách nào thoát khỏi trời buộc . Chỉ có thể nhìn vào tất cả sự việc phát sinh ra.

Tay phải Tiêu Ngự mở ra. Trong lòng bàn tay là 1 chiếc nhẫn màu bạc có phong cách cổ xưa.

Không gian thần khí. Không gian chuyển !

Tiêu Ngự nhìn vào chiếc nhẫn trong lòng bàn tay này. Không nghĩ tới Tác Đức lại đem Không Gian Hoán Chuyển đưa cho mình. Trong lúc nhất thời trong lòng có trăm mối cảm xúc phức tạp. Nếu như vừa rồi Tiêu Ngự chọn lựa sợ chết mà rời đi. Khả năng sẽ không có cách nào có được chiếc nhẫn này. Dứt khoát lựa chọn tử vong. Muốn đi chết mà lại không được . Cái thế gian này quả thực kỳ diệu. Có ai có thể hiểu rõ?

Chiếc nhẫn này chậm rãi bay lên. Trôi nổi ở trên không trung trong lòng bàn tay của Tiêu Ngự . Tỏa ra ánh sáng bạc. Hệt như 1 đạo thất luyện.(cái này thì hok rõ lắm) Chuyển động quay tròn . Rực rỡ chói mắt.

Tiêu Ngự nhìn một chút thuộc tính chiếc nhẫn này .

Phong Ấn Không Gian Hoán Chuyển: vật phẩm. cấp Truyền Thuyết. Có thể xác lập 5 điểm truyền tống tại địa phương bất kì . Có thể tùy ý truyền tống qua lại giữa mỗi điểm truyền tống. Có thể mang theo nhiều nhất là 2 người.

Không Gian Hoán Chuyển này là đã qua phong ấn . Sau khi bị phong ấn mà nó vẫn còn có thể là một cái trang bị cấp Truyền Thuyết. Cái kỹ năng truyền tống của trang bị này. Có thể giúp cho Tiêu Ngự ở Ân Trạch Tư đại lục đi lại tự nhiên. Chứng thật là một thứ tốt . Chỉ là không biết sau khi giải khai phong ấn. Thuộc tính sẽ còn phải như thế nào . Dù sao cũng là cấp thần khí. Tiêu cho tới bây giờ cũng chưa có từng thấy qua . Không có cách nào suy đoán thuộc tính của nó được .

367. Chương 369: Nội Dung Bút Ký.

” Đi tìm chết đi, phá toái !” Tác Đức vùng pháp trượng lên, từng đạo hỏa cầu hướng về những tinh linh kia bắn ra ngoài.

5 tên hắc ám tinh linh kia cũng vọt lên, từ 5 góc độ khác nhau cùng tấn công tới Tác Đức.

1 đạo hỏa cầu nổ tung ở trên người một tên hắc ám tinh linh trong đó , nảy sinh lực trùng kích đem hắc ám tinh linh kia đánh bay ra ngoài. 4 hắc ám tinh linh khác vẫn không có dừng lại, tiếp tục bổ nhào vào Tác Đức , chủ thủ tay phải hướng về Tác Đức ra sức đâm xuống.

6 cái thân ảnh ở trên không trung quần lại với nhau , nhanh tới mức khiến người ta nhìn không rõ, trên không trung hỏa diễm bốc cháy nóng rực, đem chân trời chiếu rọi 1 mảnh đỏ au.

Ánh Lửa Tận Trời!

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình không cách nào tham chiến, bọn họ đã ý thức được, Tác Đức nhất định sẽ chết, đây là số mệnh của hắn . Máy Chủ đối với mỗi một NPC đều đã bố trí sẵn 1 vận mệnh, bọn họ không có khả năng thoát khỏi.

Trong toàn bộ Ân Trạch Tư đại lục, đều là do Máy Chủ bố trí, không ngừng biến chuyển.

Tiêu Ngự đành hữu tâm vô lực.

Tác Đức vùng pháp trượng lên, triệu hồi ra mấy hỏa diễm cự nhân, đánh về phía những hắc ám tinh linh kia.

Những hỏa diễm cự nhân này đem đám hắc ám tinh linh bức lui ra ngoài.

Lôi Đình Chi Nộ!

1 chùm hỏa cầu to lớn từ trên trời giáng xuống. Đánh lên trên người một tên hắc ám tinh linh. Khiến hắc ám tinh linh lập tức bị đánh bay ra ngoài.

Tác Đức cao cao trôi nổi ở không trung. Hỏa cầu, mưa lửa. Tập trung hướng về những hắc ám tinh linh kia đánh xuống. Râu tóc phần nộ phùng lên . Uy nghiêm áp bức những hắc ám tinh linh này không thở nổi.

Các hắc Ám tinh linh dùng ngôn ngữ rắc rối nói với nhau cái gì đó. Rồi 5 người bay ra 5 góc. Mơ hồ đem Tác Đức bao vây ở bên trong. Trên người 5 người này đột nhiên phát tán ra khí thể mạnh mẽ. Hình thành một cái pháp trận hình ngũ giác. Từng đạo ánh sáng ở trên không trung lan rộng ra . Hình thành một cái tinh trận to lớn vô cùng.

“Chúa tể hắc ám vĩ đại , xin ngài dùng thần phạt phủ xuống những tội nhân này .”

1 luồng khí thể mạnh mẽ hướng về Tác Đức áp bức qua. Tác Đức nỗ lực ngăn cản . Trên mặt hiện ra nét thống khổ.

Tinh trận phát ra ánh sáng lung linh chói mắt, tựa như mặt trời mới mọc, ánh sáng muôn phương vạn trượng , phóng lên cao.

Hắc Ám Chế Tài!

1 chùm ánh sáng màu đen từ trên trời giáng xuống, oanh kích lên trên người Tác Đức , Tác Đức bị công kích kêu lên thảm thiết.

Chùm ánh sáng vĩ đại nổi lên trời đất, bất kỳ ai cũng có thể cảm giác được năng lượng khủng bố ẩn chứa trong chùm ánh sáng kia.

Tác Đức chết rồi?

Ở trong chùm ánh sáng hắc ám kia , mơ hồ có thể thấy được một cái thân ảnh thấp bé, ánh mắt của Tác Đức trở nên đỏ rực, gian nan giơ pháp trượng lên, trong miệng ngâm xướng một đoạn chú ngữ, chú ngữ cổ xưa ở trong không gian chậm rãi vang lên.

”Thần linh vĩ đại, tổ tiên của người dã môn đức, xin cho hậu duệ của ngài trở về nơi vĩnh hằng, nguyện dùng ngọn lửa sinh mệnh của mình đốt cháy hết tất cả hắc ám .

Không khí ngưng trệ .

5 tên hắc ám tinh linh lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

“Hắn muốn đồng quy vu tận !”

5 tên hắc ám tinh linh muốn chạy trốn, nhưng đã không còn kịp nữa rồi .

Một cái điểm sáng màu đỏ ở trên bụng của Tác Đức âm ỉ cháy, dần dần lớn lên , biến thành hỏa cầu nóng rực, dần dần bành trướng, trong chớp mắt liền hình thành một quang cầu kích thước tương đương một tòa núi nhỏ bao trùm xung quanh .

Cả thế giới dường như thời gian ngừng lại , Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình không có cách nào động đậy , chỉ có thể trơ mắt nhìn tất cả phát sinh ra.

Cùng Tiêu Ngự như nhau, 5 tên hắc ám tinh linh kia cũng hoảng sợ nhìn vào trung tâm quang cầu to lớn , quang cầu nhanh chóng lan tràn, dần dần đem bọn họ nuốt hết, bọn họ không có cách nào vùng vẫy, 2 tay, 2 chân , thân thể cùng với vị trí khác ở trong quang cầu chậm rãi tan biến.

Oanh, vang lên một tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa , tất cả mọi thứ xung quanh đều bị quang cầu này nuốt hết. Nổ mạnh sinh ra bạch quang chói sáng khiến cho Tiêu Ngự rơi vào trạng thái mù trong chớp lát.

Thế giới yên tĩnh không tiếng động, biến thành 1 thế giới màu trắng, tựa như bản thân đang ở một nơi hư không vô tận.

Tiêu Ngự có thể thấy được thân thể của mình, nhưng lại nhìn không thấy Triệu Lam Hình ở đâu, hé miệng muốn nói, lại phát hiện dây thanh quản không có cách nào phát ra âm thanh được .

Phía xa, một đoạn hình ảnh tại không trung như tái diễn lại xưa kia...

“Tác Đức, hài tử của ta, người là hi vọng cuối cùng của người dã môn đức, thủ hộ Không Gian Hoán Chuyển, vô số các tiền bối vì bảo vệ nó mà anh dũng dâng sinh mệnh bọn họ, đó là biểu tượng cuối cùng của người dã môn đức.”

“Nhưng mà nó đã bị nguyên rửa rồi .”

“Kẻ cần phải bị nguyên rửa là những tên sát nhân kia, mà không phải là Không Gian Hoán Chuyển. Hài tử , ta đi đây, ...đừng khóc, ...ta và tất cả tổ tiên của người dã môn đức sẽ luôn ở bên cạnh người, bất kể có xảy ra chuyện gì, người nhất định phải sống sót, tìm lại tộc nhân của chúng ta, vì chủng tộc mà sống , đem ngọn lửa sinh mệnh của chủng tộc chúng ta truyền thừa cho đời sau nối dõi , hài tử, tổ tiên mãi bảo hộ ở người...”

Lừa gạt, nịnh nọt, phản bội, tham lam, tham sống, ti tiện ... mới giúp Tác Đức sống sót đến bây giờ.

Tất cả...tất cả, chỉ là để có thể sống sót, không vẻ vang, nhưng vẫn ngoan cường , chỉ vì một cái tín ngưỡng, một lời hứa hẹn.

Hắn tìm tung tích của tộc nhân , nhưng mà tất cả nơi ở của tộc nhân đều đã bị tai họa ngập đầu, nhìn vào các trụ sở biến thành đồng đổ nát , Tác Đức trong lòng tràn đầy đau buồn phẫn nộ.

Người dã môn đức không có lực lượng phòng vệ của bản thân, cuối cùng cũng sẽ bị chôn vùi trong dòng nước lũ cuộn cuộn của lịch sử . Cho dù có phản kháng, cuối cùng cũng chỉ có thể khuất phục vận mệnh mà thôi.

Cuộc sống của Tác Đức , từ đó rơi vào trong bóng tối, lang bạc kỳ hồ, bảo vệ Không Gian Hoán Chuyển, năm tháng trôi qua dần dần già đi. Đối với Tác Đức mà nói, đã vì người dã môn đức mà kéo dài sinh mệnh là một loại hành hạ rất đau khổ .

Sinh mệnh của Tác Đức, đều đặt trên Không Gian Hoán Chuyển, cái thần khí này, là tất cả cuộc của hắn, cho đến khi hắn gặp được Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc, một cự nhân.

“Chủ nhân tôn kính, phổ lạc bộ tộc - cự nhân Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc nguyện nhận người làm chủ.”

“Chủ nhân tôn kính, cảm ơn người đã cứu mạng Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc.”

Từ đó, bất kể Tác Đức đi tới chỗ nào, Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc đều đối với Tác Đức bất ly bất tán.

“Chủ nhân của ta là một Pháp sư vĩ đại khiến cho người ta tôn kính.”

Có lẽ , chỉ có Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc mới thực sự nhìn thấu được vẻ ngoài ngụy trang của Tác Đức mà thôi .

Ảo giác tan biến, tất cả trở về yên lặng, Tác Đức và 5 tên hắc ám tinh linh kia toàn bộ tiêu thất . Phổ Lạp Dịch Lạc Khắc ngơ ngàng nhìn lên không trung, trong ánh mắt tràn đầy khổ đau, chậm rãi nhắm mắt, vĩnh viễn ngủ giấc ngủ cuối cùng.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình trầm mặc hồi lâu, đôi cánh trên người tan biến, từ trên không trung rơi xuống.

May mắn phía dưới chính là rừng cây rậm rạp, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình bị thương không nghiêm trọng lắm.

Tiêu Ngự ổn định tâm tình lại một chút, đối với Triệu Lam Hình nói: “Nơi này không còn sự tình gì nữa, chúng ta trở về đi.”

“Ân.” Triệu Lam Hình cũng có chút uể oải quay đầu lại nhìn thoáng qua bầu trời , đi theo Tiêu Ngự hướng ra ngoài .

Tiêu Ngự dùng Không Gian Hoán Chuyển ở nơi này định ra một điểm truyền tống, chờ khi trở lại Minh Dạ Thành đặt thêm một cái điểm truyền tống nữa, là có thể ở giữa 2 cái địa phương này tùy ý đi lại rồi.

Nhiệm vụ đã kết thúc, nếu như cứ tiếp tục đắm chìm trong thương cảm, thì quá không được rồi. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình ra khỏi phụ bản.

Minh Dạ Thành.

Căn phòng hoa như thế, trên đường vẫn là vô số NPC và games thủ đi lại tấp nập, trò chuyện rôm rả.

“Các người vừa từ trong bản đồ phụ bản đi ra hả?” Phong Dã truyền âm cho Tiêu Ngự hỏi.

“Nhiệm vụ vừa mới chấm dứt.”

“Kế tiếp có tính toán gì chưa?”

“Chưa.” Tiêu Ngự trả lời, nhiệm vụ ám sát còn phải sau 3 ngày mới có thể bắt đầu, trong khoảng thời gian này hẳn còn phải cố gắng tăng thêm mấy cấp, chờ sau khi nhiệm vụ ám sát chấm dứt sẽ đi Ô Phục Nặc Tư.

“Có hứng thú hay không cùng đi thử thần điện trong Phong Ma Cốc?” Phong Dã hỏi.

“Các người tìm được đường đi vào rồi sao?” Tiêu Ngự cuối cùng cũng nhớ đến Phong Ma Cốc quả thật còn có một nơi như vậy, chỉ là ở giữa đường đi cách trở nhiều Ác Ma Thủ Hộ Giả quá, muốn tiến vào thần điện có phần quá khó khăn.

“Bên cạnh có một cái đường nhỏ có thể vòng qua, tiến vào thần điện.” Phong Dã nói.

Tiêu Ngự nghiền ngẫm một chút, đi thần điện khai hoang một chút thật cũng không tệ a, nói không chừng còn có thể kiếm được một ít trang bị khá khá í chứ. Với lại sinh vật tinh anh đánh ra kinh nghiệm cũng tương đối cao, tốc độ thăng cấp hẳn sẽ không quá chậm.

Tiêu Ngự nghĩ ra, trong hành trang của hắn còn có 1 cuốn bút ký của hồn sư Áo Đặc Lan, vẫn chưa có thời gian tìm hiểu, bởi vì bút ký của Áo Đặc Lan quá dày, nội dung quá nhiều, muốn từ bên trong sàng chọn ra nội dung hiệu quả thì quả thực khá phiền toái, không biết rốt cuộc có chỗ lợi gì không, có khi cần phải tìm thời gian nghiên cứu một chút, nói không chừng lại có nhiệm vụ đặc biệt gì đó thì sao.

Khen thưởng của nhiệm vụ luôn luôn là phương thức chủ yếu để tăng trưởng thực lực của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình trở lại Minh Dạ Thành, hắn ở Minh Dạ Thành xây dựng một điểm truyền tống, đến dong binh Công hội lĩnh một cái huân chương tước vị và một cái huân chương quân hàm, bổ sung một chút được hoàn tiêu hao, sau đó rời Minh Dạ Thành, cùng Triệu Lam Hình cưỡi ngựa hướng về phương hướng Phong Ma Cốc chạy băng băng. (đám ra có 2 con ngựa coi như vớt đi 1 con cứ lòi 2 con ra cùng 1 nơi là nó lại xxx không đi được, thăng tác giả 2' thật a ^^)

Huân Chương Hầu Tước - Tiêu Ngự: huyết lượng +8%, cộng thêm kỹ năng, Chiến Tranh Cuồng Nhiệt, tất cả lever kỹ năng + 3, tốc độ tấn công +20%, công kích +20%, duy trì 2 phút đồng hồ. (é nhớ 2 chung = 2p' hay 2h nữa cơ, máy nhà éo nổi mạng bực ghê T+T)

Huân Chương Chuẩn Tướng - Tiêu Ngự: lực lượng +20%, cộng thêm kỹ năng, Chiến Tranh Thị Huyết *, mỗi đối với đối phương tạo thành xx thương tổn, gia tăng công kích của bản thân xx điểm, duy trì 2 phút đồng hồ.

* Thị huyết: thích nhìn thấy máu tươi đó.

2 cái thứ này có thể nói là cực phẩm đạo cụ để PK, mang vào được cộng thêm 2 cái kỹ năng, cũng giống như các kỹ năng trạng thái khác, sẽ giúp sức chiến đấu trong trạng thái Âm Ảnh Khống Chế của Tiêu Ngự thi triển đến lớn nhất. Quan trọng nhất là, 2 chiếc huân chương này chỉ cần đeo ở trên ngực là được, không bị chiếm chỗ trang bị, tương đương với từ hư không gia tăng thêm một đồng thuộc tính.

Ở trên lưng ngựa, Tiêu Ngự lấy ra bút ký của Áo Đặc Lan, lật qua lật lại.

...Khắc Văn Đồ Tư điện hạ cứu được bộ tộc hồn sư, thu được tín nhiệm của bộ tộc hồn sư, cùng bộ tộc hồn sư thành lập liên minh.”

...Khắc Văn Đồ Tư điện hạ ký thác với bộ tộc hồn sư, rời khỏi U Mộng sơn cốc.”

Bút ký của Áo Đặc Lan đại khái thuật lại sự việc Vong linh Vu sư cùng bộ tộc hồn sư kết thành đồng minh , chuẩn bị giúp đỡ bộ tộc Vong linh Vu sư, đánh trở về Ai Lạp Tây Á, kết quả sau khi Khắc Văn Đồ Tư rời đi, trụ sở của bộ tộc hồn sư gặp phải Ai Lạp Tây Á công kích , chỉ có thể đành di chuyển đến địa phương khác. Hồn sư Áo Đặc Lan mang thư tín của bộ tộc hồn sư , đi ra bên ngoài tìm Khắc Văn Đồ Tư, kết quả bất hạnh táng thân nơi đó . (máy chủ này cũng tài ,chết cái là nó lập bia cho luôn hok cần ai lập hộ)

“Thư tín?” Tiêu Ngự nhảy cảm phát giác ra được, cái này có thể là 1 nhiệm vụ quốc gia nha , loại khen thưởng nhiệm vụ này giá trị vinh quang đặc biệt nhiều, đúng lúc Tiêu Ngự còn thiếu mấy trăm nữa là tới quân hàm Tướng Quân , nếu như đúng là 1 nhiệm vụ quốc gia, đối với Tiêu Ngự sẽ là trợ giúp cực kỳ to lớn .

368. Chương 370: Câu Đồ.

Không biết bộ tộc hồn sư giao cho vụ yêu Khắc Văn Đồ Tư điện hạ thư tín như thế nào , cái nội dung trong đó đối với Vong linh đế quốc Địch Nhã hẳn là phi thường trọng yếu .

Trong Vong linh đế quốc Địch Nhã người cầm quyền là Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, biểu tượng tinh thần nhưng mà thật sự lại là vụ yêu Khắc Văn Đồ Tư, Khắc Văn Đồ Tư là đầu não quan trọng nhất của quốc gia này, phong thư này liên quan đến sự liên minh giữa Vong linh tộc và bộ tộc hồn sư , nội dung nhiệm vụ này hẳn tự nhiên cũng sẽ được nâng cao đến cấp quốc gia .

Phản ứng đầu tiên của Tiêu Ngự chính là tìm phong thư giấu ở bên trong cuộn bút ký của Áo Đặc Lan này, loại chuyện này Tiêu Ngự cũng đã từng gặp phải một lần. Tiêu Ngự đem bút ký của Áo Đặc Lan tỉ mỉ lật xem qua một lượt , tất cả kể cả bìa sách , đều tìm tòi qua một lần, lại vẫn không có phát hiện được cái lá thư này được giấu ở chỗ nào cả .

Đã có cái một phong thư như vậy tồn tại, hồn sư Áo Đặc Lan hẳn không có khả năng đem thư tín quăng đi, tự nhiên sẽ giấu kín ở địa phương nào, có lẽ sẽ lưu lại một ít manh mối ở trong bản bút ký này.

Sau khi đem tất cả các trang đều tỉ mỉ đọc qua 1 lần, Tiêu Ngự ở trong bút ký cuối cùng cũng phát hiện được một đoạn , nhìn lướt qua thì không có gì đáng nói nhưng đọc kỹ sẽ thấy được một chút kỳ quái.

”Khi hồng nguyệt mọc lên, vô số cô hồn ở trong cánh đồng bát ngát cúi đầu khóc than , ánh trăng trải xuống khắp nơi , hồn sư già yếu thì thảo cầu nguyên: Tác lập cách mông, la á đặc....

Phía sau là một đoạn lớn không đầu vào với đầu, giống như là chú ngữ gì đó , căn bản xem không hiểu rốt cuộc có ý nghĩa gì, Tiêu Ngự thấy như lọt vào phải sương mù , tuy nhiên Tiêu Ngự thoáng cái đã nhìn ra, đoạn lời thoại này rất có khả năng chính là ẩn ý vị trí của lá thư này, thậm chí nhắc nội dung đoạn lời thoại này.

“Vẫn chưa có manh mối sao?” Triệu Lam Hình ôn nhu hỏi nói.

“Ân.” Tiêu Ngự gật đầu, đem bút ký của Áo Đặc Lan bỏ vào trong hành trang, tâm tư hết lớp này đến lớp khác, khi hồng nguyệt mọc lên, chẳng lẽ chỉ có chờ đến khi hồng nguyệt mọc lên, mới có thể tìm thấy đáp án?

Trăng ở Ân Trạch Tư đại lục so với bình thường không có gì khác biệt cả , chỉ có đến khi giữa tháng , vầng trăng vốn trắng như tuyết mới biến thành màu đỏ yêu diễm tròn xoe mà thôi .

Nghe nói sở dĩ phát sinh ra hồng nguyệt. Là bởi vì u linh chú oán. Mỗi người chết mang theo oán niệm nguyên rủa đối với mặt trăng. Mỗi khi hồng nguyệt phủ xuống. Dưới ánh trăng màu đỏ có 1 số người chết đi sẽ biến thành u linh đáng sợ.

Còn những truyền thuyết này có đáng tin hay không. Thì còn phải chờ khảo chứng đã.

Nhưng có thể khẳng định một điều duy nhất là. Mỗi khi hồng nguyệt phủ xuống. Là khi đó u linh nơi hoang dã cực kỳ sôi động. Tất cả u linh đều có thể hoạt động tại nơi hoang dã . Cho nên được gọi là thủy triều u linh.

bộ tộc hồn sư này chính là số ít người có quan hệ thân cận u linh nhiều nhất . Tự nhiên không cần sợ hãi u linh.

“Còn có 2 ngày nữa chính là ngày có hồng nguyệt rồi .” Tiêu Ngự tính toán một chút thời gian. Đã như vậy. Vậy chờ 2 ngày sau rồi nói.

2 con ngựa ở trên đường nhỏ trong rừng chạy băng băng. Lướt nhanh như gió. Rất nhanh đã tới Phong Ma Cốc. (oh nó đi 2 con à =,.=)

Phong Ma Cốc được bảo vệ vô cùng nghiêm ngặt, 1 đội games thủ của Thiết Kỵ ở cốc khẩu cảnh giới, bọn họ nhận được thông báo của Phong Dã, phát hiện 1 con ngựa đen 1 con ngựa trắng chạy như bay qua đây, liền mở ra 1 con đường cho 2 người đi qua .

Chỉ là cốc khẩu của Phong Ma Cốc xây dựng 1 lối vào có chướng ngại vật cao 2m rất là vướng .

“Chúng ta trực tiếp đi qua đi.” Tiêu Ngự nói, xuống ngựa quá phiền toái , thúc vào bụng ngựa, Hắc Long Cầu đột nhiên điểm chân nhảy lên cao, tựa như đằng vân giá vũ (cười mây đạp gió) , từ bên trên chướng ngại bay lướt qua.

Ngay sau đó, Độc Giác Thú cũng nhảy lên cao, vượt qua chướng ngại, sức bật của nó không hề kém Hắc Long Cầu , vượt qua chướng ngại cao 2m là vô cùng đơn giản .

Sau khi 2 đạo thân ảnh một đen một trắng xẹt qua, các thành viên Thiết Kỵ Công hội đang bảo vệ ở cửa khẩu Phong Ma Cốc đều sững sờ nhìn vào bóng lưng hai người hồi lâu, đi ra chỗ chướng ngại vật sờ sờ đo đo một chút, đây chính là chướng ngại vật 2m rất cao a !

” 2 con ngựa kia là cái gì không biết , quá tiêu sái a.”

“Không biết, có 1 giống như là Độc Giác Thú.”

Trong lúc đó , Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đã rời đi mất tầm .

“Thật nhanh, quá nhanh , super nhanh a .”

Cho dù đã thấy rất nhiều loại ngựa cực phẩm , nhưng mà bọn họ không thể không thừa nhận, bất luận 1 con ngựa nào trước kia đã thấy qua , so với 2 con ngựa này đều phải kém hơn nhiều lắm.

Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình rất nhanh đã tới vị trí bọn Phong Dã.

“Không nghĩ tới các người đến nhanh như vậy, các người đã đến rồi, vậy chúng ta xuất phát thôi .” Phong Dã thấy được Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình xuống ngựa, chào đón nói.

Phong Dã đem nơi địa hình miệng bình kia cho thành viên khác trong Công hội tiếp quản, bắt đầu sửa sang lại đội ngũ.

Lần này cùng đi tính cả Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình ở bên trong thì vừa đủ 50 người, vừa vặn thành một cái đại Đoàn đội, trong đó Phong Thần là Thuần Chiến sĩ chủ lực, ngoài ra còn có 5 Thuần Chiến sĩ khác, trang bị ở trong Lôi Thê cũng được tính là số 1 số 2 , dù là tính ở trong toàn bộ Tà ác liên minh, cũng đều có hạng , ít nhất cũng ở trong vòng top 50. Class cận chiến tổng cộng 21 người , Vũ sư 6, class công kích ma pháp chủ lực khác là 23 người .

50 người này có thể nói là nhóm nhân vật đỉnh cao nhất trong 3 Công hội dưới tay Phong Dã , trang bị trên người cũng đều là tốt nhất , tùy tiện chọn 1 người trang bị đều là cấp Truyền Thuyết , trong đó có rất nhiều người mặc cả trang bị cấp Sử Thi. Không ai có thể hoài nghi sức chiến đấu mạnh mẽ của cái Đoàn đội này.

Trong nhóm cận chiến chỉ có Tiêu Ngự và Phong Ẩn là Đạo tặc, dựa theo ý của Phong Dã, loại chuyện thăm dò địa hình này, có Tiêu Ngự và Phong Ẩn như vậy là đủ rồi, số lượng Đạo tặc quá nhiều cũng không giúp thêm được gì cả . 2 người Tiêu Ngự và Phong Ẩn, đủ để so được với 10 Đạo tặc rồi.

50 người nghỉ ngơi chỉnh đốn một lượt , một ít Đạo tặc Thiết Kỵ từ Minh Dạ Thành vận chuyển 1 đồng lớn tiêu hao phẩm qua đây, bổ sung cho Đoàn đội một ít tiêu hao phẩm.

Tiêu Ngự không khỏi cảm khái, có Công hội làm hậu thuẫn chính là thế đấy , ngay cả mua sắm tiêu hao phẩm cũng không cần trở về thành, chỉ cần cho người dưới tay từ trong thành vận chuyển qua đây là được, không giống như Tiêu Ngự, mỗi 1 khi tiêu hao phẩm cạn kiệt , cũng chỉ có thể tự thân trở về thành bổ sung thôi .

50 người chuẩn bị sắp xếp xong , đội ngũ bắt đầu xuất phát , theo một con đường nhỏ hướng về nơi thần điện sâu nhất trong Phong Ma Cốc đến gần.

Tiêu Ngự xem qua số liệu thống kê của Đoàn đội , 6 Thuần Chiến sĩ cực mạnh, 5 Thuần Chiến sĩ kia chỉ so với Phong Thần kém hơn một chút mà thôi , nhưng vẫn không thể khinh thường, phòng ngự của họ đều vượt quá 2.000, nếu như ở vào Đoàn đội bình thường, tuyệt đối có thể đảm đương được vị trí Thuần Chiến sĩ chủ lực , nhiều cường lực Thuần Chiến sĩ như vậy tập trung cùng một chỗ, hẳn là 1 nhóm có lực lượng vô cùng mạnh mẽ a . Trong 6 Vu sư, một lần trị liệu trung bình vượt qua 2.000 huyết lượng , 3 người trị liệu được trên 2500 , một người trị liệu được trên 3.000 điểm, có thể nhìn ra được, trị liệu trên 3.000 kia rõ ràng chính là Vu sư chủ lực. Triệu Lam Hình trị liệu được ước chừng trên 2.000, là một Thủy hệ Pháp sư mà nói, đã coi như vô cùng không tệ , với lại giá trị ma pháp của Triệu Lam Hình so với Vu sư bình thường còn muốn cao hơn nhiều lắm.

Lại tính về mặt công kích, tổng cộng 23 Pháp sư, tất cả các Pháp sư sát thương cơ bản đều không thấp hơn 1500 , 11 người trên 2.000, 5 người trên 2500, trong đó thương tổn ma pháp của Triệu Lam Hình thì đã cao hơn 3.000 rồi . Cái đó cùng toàn thân cực phẩm trang bị của nàng có quan hệ rất lớn , với lại kỹ năng của Triệu Lam Hình cũng so với games thủ khác nhiều hơn rất nhiều . Là một Thủy hệ Pháp sư, thương tổn công kích lại có thể cao hơn cả Hỏa Pháp sư, cái này cũng thực sự quá biến thái a .

Hoàn hảo là cái này chỉ là tổ đội tạm thời, không có chính thức đăng kí Đoàn đội, nếu không Đoàn đội như vậy, thực lực 1 khi được công bố, chắc chắn sẽ minh tạo nên một cơn sóng gió động trời ở Tà ác liên, trong nháy mắt Đoàn đội bài danh thứ nhất của Tà ác liên minh sẽ bị đá xuống ngay.

Những người này đều là từ 3 Công hội dưới tay Phong Dã , kỹ thuật Đoàn đội tương đối cao , ý thức, phối hợp, trang bị đều tốt, chờ đánh chiếm thần điện kết thúc, bọn họ sẽ phải trở lại từng Đoàn đội của mỗi người, nếu không ít trụ cột của một số Đoàn đội sẽ có thể bị sụp đổ , rất có khả năng sẽ chìm xuống thành loại Đoàn đội hạng hai thậm chí hạng ba .

Đoàn đội 50 người cuối cùng cũng đi tới trước cửa thần điện, cửa sắt đóng chặt , cánh cửa sắt loang lổ phả ra 1 cỗ khí tức ngưng trọng.

Thần điện có tường viện cao trên dưới 8m, có thể thấy được cả kiến trúc phía sau tường viện cao vút nguy nga .

Tiêu Ngự và Phong Ẩn là quân tiên phong , dẫn đầu đội ngũ.

Tiêu Ngự đang muốn đẩy cửa sắt ra, tay phải vừa mới chạm đến cửa chính thần điện, còn chưa dùng sức, cửa chính của thần điện đã chậm rãi mở ra , kéo kẹt kéo kẹt chuyển động , Ầm một tiếng nặng nề vang lên, cửa chính hoàn toàn được khai mở.

Tìm mọi người đều theo đó nảy lên một chút, hướng phía trước mặt nhìn lại, phía trước là đại điện rộng rãi âm u .

Tiêu Ngự và Phong Ẩn tiến vào đại điện, bắt đầu ở trong đại điện tìm kiếm .

“Tọa độ 23852 9800 2389, phát hiện một tên lv 45 tinh anh + cường hóa.” Sau khi Tiêu Ngự phát hiện một người Đa La Ác Ma Thủ Hộ Giả cao lớn , báo cáo trở lại.

“Xung quanh không còn con quái nào khác sao?”

“Không có!”

Phong Dã nhanh chóng điều động Đoàn đội, hướng về phương hướng tọa độ Tiêu Ngự thông báo tiến lên, phát hiện Ác Ma Thủ Hộ Giả kia, nhanh chóng điều chỉnh Đoàn đội.

“Tiêu diệt nó!”

“Phong Thần lên trước, các Thuần Chiến sĩ khác theo sau !”

Phong Thần giữ thuần hướng về Ác Ma Thủ Hộ Giả kia phóng đi, nhờ có phòng ngự tương đối cao, thêm trong khoảng thời gian này giết quái tích lũy được kinh nghiệm phong phú, hẳn có vẻ so với trước kia bình tĩnh hơn rất nhiều.

Toàn thân trọng giáp của Phong Thần là bằng kim loại nặng , được vũ trang đến tận răng, tay trái cầm Long Thuần màu vàng, đem quá nửa thân thể che đậy ở trong Long Thuần, phòng ngự đủ các phương hướng như vậy , cho dù đối mặt với lv 45 tinh anh + cường hóa, cũng sẽ không có bất luận chút cảm giác gì gắng sức.

Phong Thần giữ thuần dần dần đến gần Ác Ma Thủ Hộ Giả, Ác Ma Thủ Hộ Giả kia sau khi phát hiện ra hắn , lập tức giương nanh múa vuốt vọt lên, đại kiếm rừng rực hỏa diễm màu đen trong tay hướng về Phong Thần bổ xuống.

Phong Thần giương thuần ngăn trở Ác Ma Thủ Hộ Giả chém tới, vững chắc hướng phía trước bước lên, một chiêu Thuần Kích quét lên trên người Ác Ma Thủ Hộ Giả .

Sau khi Phong Thần trúng phải một đòn, trên đầu phiêu khởi một cái hơn 2.000 giá trị thương tổn, nhưng mà Phong Thần ở trong khoảng thời gian gần đây được bổ sung hàng loạt trang bị, hơn nữa ở trên trang bị đều khắc nạm bảo thạch cực phẩm gia tăng sinh mệnh và phòng ngự , huyết lượng đã gần tới 10.000 , căn bản không đem thương tổn như vậy để vào trong mắt .

Trên sân xuất hiện 1 màn tình cảnh kì cục , Phong Thần cùng Ác Ma Thủ Hộ Giả cao tới 5m chiến đấu cùng một chỗ, 2 bên không ai nhường ai, Ác Ma Thủ Hộ Giả xuất hiện 1 lần bạo kích, thương tổn cao tới hơn 4.000, nhưng mà thương tổn như vậy đối với hắn mà nói, lại không coi là cái gì cả .

Từng đạo ma pháp trị liệu dừng ở trên người Phong Thần, Phong Thần ở trong công kích cuồng bạo đồ sộ của Ác Ma Thủ Hộ Giả không hề lay động, vẫn vững vàng đứng ở tại chỗ, kèm theo không ngừng phản kích, thành lập thù hận.

369. Chương 371: Cao Cấp Dã Tính Được Hoàn.

Chiến sĩ càng mạnh, càng có thể giúp cho toàn bộ Đoàn đội kiếm lợi nhanh hơn , chỉ cần Phong Thần thành lập xong thù hận, các Thuần Chiến sĩ khác vây lại một chút, giết con boss này trên cơ bản là không phải vấn đề lớn gì .

“Công kích mãnh liệt lên!”

“Buff trạng thái!”

“Trị liệu cẩn thận !”

Toàn bộ Đoàn đội phối hợp có trật tự , tựa như 1 cỗ máy móc vận chuyển liên mạch , mới qua 3 phút, tinh anh + cường hóa kia đã bị các đội viên giết chết.

Các Vu sư bắt đầu hồi sinh lại mấy games thủ chết trên mặt đất , bởi vì boss cuồng bạo mà bị tiêu diệt , các games thủ tùm 5 tùm 3 ngồi dưới đất, hút thuốc lào, ăn bánh công nông. (hồi phục hp , mp)

Phong Dã đi đến bên cạnh xác Ác Ma Thủ Hộ Giả, nhặt lên trang bị trên mặt đất, nhìn một chút: “Đồ của Ám Vu , cho người nè, còn có một cái là của Thuần Chiến sĩ .”

Phong Dã đem 2 cái trang bị vừa mới đánh ra được vứt cho games thủ cần dùng , những games thủ kia vui mừng dạ vâng liên tục.

“Phong Ân phát hiện một tinh anh + cường hóa, tọa độ 39592 3890 2395.”

“Khôi phục xong hết chưa?”

“Xong rồi.”

“Đội ngũ xuất phát!”

Các đội viên đang ngồi trên mặt đất đều đứng lên. Hướng phương hướng tọa độ theo như lời Phong Ấn tiến vào.

Hướng bên trong Thần Điện thâm nhập vào . Gặp được không ít sinh vật lv tinh anh + cường hóa. Phong Dĩ mang Đoàn đội 1 mạch quét sạch vào trong . Lợi nhuận coi như không tệ. Không ít games thủ đã có được đồ xịn . Đem trang bị trên người thay xuống. Đoàn đội trang bị rực rỡ hẳn lên. Nếu như ra đồ Đạo tặc. Thì đều ưu tiên thỏa mãn Tiêu Ngự trước tiên . Nếu như Tiêu Ngự không cần. Thì giao cho Phong Ấn. Nếu như Phong Ấn cũng không cần nốt . Thì thứ kia sẽ để lại cho những người khác trong Công hội. Bởi vì trang bị của Tiêu Ngự đã thuộc loại xịn hàng đầu. Thứ có thể thay thì cực kì ít. Với lại các hạng mục kỹ năng của Tiêu Ngự cũng đã dùng thành thói quen . Nếu như không phải gặp được trang bị cộng thêm kỹ năng vô cùng tốt. Tiêu Ngự cũng sẽ không đổi lại trang bị trên người.

Ngoài thu hoạch được trang bị ra . Thu hoạch kinh nghiệm cũng là tương đối đáng kể . Tiêu diệt liên tục quái vật đều là lv 45 tinh anh + cường hóa trở lên. Cho dù nhiều người như vậy phải chia nhỏ điểm kinh nghiệm. Những kinh nghiệm này sau khi chia đến mỗi người vẫn còn là vô cùng cao a . Sau 2 giờ. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đều thăng lên lv 46. Các games thủ khác đa số cũng đều thăng 1 lv .

” Hỏa Diễm Ác Ma Lever 50 tinh anh + cường hóa.”

Trong thần điện u ám , toàn thân ác ma hỏa diễm cháy hừng hực , cùng Thuần Chiến sĩ toàn thân áo giáp hoàng kim , tạo thành 1 bức tranh cảnh thần kỳ diễm lệ .

Ánh lửa bập bùng của cây đuốc không ngừng chiếu ra xung quanh .

Ma pháp ở trên không trung bắn vun vút thành từng đạo vòng cung kì lạ, dừng ở trên người ác ma, ở dưới hỏa lực tập trung oanh kích, huyết lượng của ác ma từng khúc từng khúc tụt xuống đáy.

Các đội viên di chuyển dẫu vào đây, đội ngũ không một chút lộn xộn , loại chiến đấu này, mới thể hiện rõ được kỹ xảo đoàn đội của các games thủ.

Những đội viên này cũng rất là hưng phấn, trước kia bọn họ tạo thành Đoàn đội nhiều nhất cũng chỉ có thể đánh trong vòng lever 50 tinh anh, cùng với trong vòng lv 40 tinh anh + cường hóa trở xuống , mà bây giờ, nhờ tập trung một chỗ đều là tinh anh trong đám games thủ, thêm cường lực Thuần Chiến sĩ như Phong Thần ở đây nữa , khiêu chiến những dạng boss này đều là loại trước kia bọn họ có muốn cũng không dám nghĩ tới .

Hỏa Diễm Ác Ma ngửa mặt lên trời rống lên giận dữ, hỏa diễm trên người chợt trở nên càng thêm hừng hực , trên không trung từng chùm hỏa diễm đánh xuống, đem khu vực trong phạm vi hơn 20m toàn bộ bao phủ bên trong . Những đóa hỏa diễm này thương tổn cực cao, hơn 30 games thủ trong Đoàn đội huyết lượng ngay lập tức rớt xuống quá nửa.

Đại Trị Liệu Thuật!

Thần Thánh Chi Vũ! (mưa thần thánh)

Các Vu sư cùng Triệu Lam Hình khẩn trương thi triển ma pháp trị liệu tập thể , nỗ lực chống lại , các hắc ám Đức lỗ y cũng khẩn trương mở ra Yên Tĩnh Chi Vũ . Cho dù là đang ở bước ngoặt nguy hiểm nhất , khi huyết lượng hết chỉ còn lại có không đến 1.000, phần đông các games thủ vẫn cứ công kích không như thường , bọn họ đem sinh mệnh của mình hoàn toàn phó thác cho class trị liệu.

Đây mới là một cái Đoàn đội, mỗi người đều cố gắng hoàn thành phần trách nhiệm của mình, đem mọi người trong Đoàn đội hoàn toàn kết hợp lại với nhau .

Tiêu Ngự và Phong Ấn dò xét xong địa hình lân cận trở về, im lặng đứng ở 1 bên, lúc này không phải việc của bọn họ, bởi vì Hỏa Diễm Ác Ma đã bị các Thuần Chiến sĩ hoàn toàn bao vây, bọn họ căn bản vào chiến không được. Tiêu Ngự thỉnh thoảng lại dùng súng bắn mấy phát (dùng súng nước mà bắn khéo lại miếu sát luôn í chứ :P), cũng là có thể tạo thêm một ít thương tổn , từ sau khi có được súng, Tiêu Ngự đã bỏ hẳn tên nổ, bắt đầu tập trung tinh thần luyện súng, thương tổn cao không nói, khoảng cách công kích cũng được xa hơn, còn thêm kỹ năng bắn 5 phát liên tục, so với nổ tên bình thường có lẽ tốt không biết bao nhiêu lần a . (cảm ra chiến trường rĩa mấy thằng còn ít máu thì cứ gọi là thôi rồi ><>

Thấy được Hỏa Diễm Ác Ma bộc phát cuồng bạo , Tiêu Ngự và Phong Ấn cảm thấy mồ hôi lạnh ngắt, đã có 3 pháp hệ, 3 cận chiến ngã trên mặt đất , Đoàn đội bất cứ lúc nào cũng có thể bị đoàn diệt.

Cự kiếm trong tay Hỏa Diễm Ác Ma bập bùng hỏa diễm , 1 kiếm chém xuống, đem 1 Thuần Chiến sĩ đánh bay, Thuần Chiến sĩ kia lao đảo ngã xuống đất, lập tức bị một đòn miểu sát. (chết không kịp hô khẩu hiệu)

Sau khi Thuần Chiến sĩ kia bị tiêu diệt, đã hình thành một cái khe hở, Tiêu Ngự nhận thức thời cơ, 1 cú Long Tường Thuật đá đi lên.

Bốp , một cái Long Tường Thuật chuẩn xác đánh trúng Hỏa Diễm Ác Ma, Tiêu Ngự thêm mấy cái Công Kích Tà Ác xuất ra, lại một cái Xé Rách.

Tiêu Ngự thể thân vị trí của 1 Thuần Chiến sĩ , phát ra công kích một chút cũng không hề thua kém Hỏa hệ Pháp sư, khiến cho người ta rất giật mình. Tuy nhiên Tiêu Ngự cường hãn đến mấy , cũng chỉ là 1 Đạo tặc, năng lực ngành kháng là không thể nào so được với Thuần Chiến sĩ , không có biện pháp nào khác , tuy nhiên Hỏa Diễm Ác Ma bị bao vây, trống ra một hai vị trí cũng không có vấn đề gì lớn lắm.

Xé Rách và Tàn Sát của Tiêu Ngự liên tục tạo thành mấy ngàn thương tổn, dẫn tới các games thủ class cận chiến ào ào liếc mắt sang.

“Chú ý không chế thù hận!”

“Cẩn thận thù hận!”

Các games thủ lo lắng kinh hô nói.

Tiêu Ngự trong lòng cũng hiểu rõ, sau khi công kích mấy cái, cũng không dám tiếp tục động thủ nữa , sợ thương tổn quá lớn, làm cho thù hận của Hỏa Diễm Ác Ma chuyển dời đến trên người mình, như vậy rất dễ dàng dẫn tới hỗn loạn thù hận, dẫn tới đoàn diệt.

Tàn Sát!

Tàn Sát!

Phát hiện huyết lượng của Hỏa Diễm Ác Ma đã tụt xuống thấp hơn 20.000, mấy Thuần Chiến sĩ hưng phấn hẳn lên , khua đại kiếm trong tay chém xuống.

Nhiều người thi triển kỹ năng Tàn Sát như vậy, liên tục như vậy kiểu gì sẽ có 1-2 người thành công.

-18793, một cái giá trị thương tổn từ trên đầu Hỏa Diễm Ác Ma bay lên, Hỏa Diễm Ác Ma thê lương gào thét bị thảm, cuối cùng ngã trên mặt đất, hỏa diễm trên người dần dần tắt, thân thể biến thành 1 đồng tro tàn.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua, trên mặt đất chết 8 người, những người này đánh lever 50 tinh anh + cường hóa đã thành ngựa qua miệng hổ, nếu như gặp phải tinh anh + cường hóa lever cao hơn, hẳn sẽ khó khăn đây . Lever của bọn họ còn chưa đủ cao, trang bị cũng chưa đủ tốt.

“Ra thứ gì đó?”

“1 trương phương pháp điều chế được hoàn và một cái pháp bào của Hoả Pháp sư.”

“Phương pháp điều chế được hoàn? Điều chế gì vậy ?” Tiêu Ngự hỏi.

“Người xem đi.” Phong Dĩ đem 1 trương phương pháp điều chế giao dịch cho Tiêu Ngự, nói.

Tiêu Ngự chợt nhớ tới, trong hành trang của bản thân còn có 2 trương phương pháp điều chế, theo thứ tự là cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt cùng với cao cấp Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt, 2 loại được hoàn này nếu như để mình tự chế lấy , vậy quá phiền toái rồi, dứt khoát cho Phong Dĩ, để cho Phong Dĩ cung ứng được hoàn thành phẩm, vậy còn thoải mái hơn .

Tiêu Ngự tiếp nhận phương pháp điều chế được hoàn trong tay Phong Dĩ, thuận tay đem cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt và cao cấp Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt giao dịch cho Phong Dĩ.

“Là cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt và cao cấp Phục Hồi Ma Pháp Trong Nháy Mắt a !” Phong Dã sau khi thấy được 2 trương phương pháp điều chế này, lộ vẻ xúc động nói, được hoàn phục hồi máu và phục hồi ma pháp đối với Đoàn đội mà nói, là phi thường trọng yếu, là tiêu hao phẩm cần thiết cho Đoàn đội, mặc dù bọn họ đã có trung cấp được hoàn, nhưng hiệu quả trị liệu của trung cấp được hoàn so với cao cấp được hoàn, còn kém rất xa. “Người từ nơi nào kiếm được món đồ chơi này thế?”

Tiêu Ngự đem quá trình mình ở trong bản đồ phụ bản kiếm được những phương pháp điều chế được hoàn này như thế nào tự thuật lại một lần cho Phong Dã.

“Người nói là, nếu như có thể kiếm đủ thứ đổi sang tinh thạch, còn có thể mua được những thứ như thế này ?”

“Đúng vậy.”

Phong Dã sau khi nghe xong, có chút động tâm, chỉ có 2 trương phương pháp điều chế được hoàn, cho dù có 2 được sư liên tục sản xuất những được hoàn này, cũng không cách nào cung ứng đủ cho Công hội, nhưng nếu như có thể đủ kiếm được đủ lượng phương pháp điều chế, thì nhu cầu được hoàn của tất cả Đoàn đội trong Công hội đều không thành vấn đề nữa.

“Khi trở lại ta sẽ chuẩn bị một ít vật liệu và trang bị, người đem giúp ta đổi sang một ít phương pháp điều chế cao cấp, còn người và tiểu Lam khi cần cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, được hoàn phục hồi ma pháp và chi phí truyền tống tiến vào Ô Phục Nặc Tư, ta sẽ chuẩn cho hết.” Phong Dã nói.

“Hảo hảo 500 một chảo.” Tiêu Ngự gật đầu, bởi vì nhờ có không gian thần khí Không Gian Hoán Chuyển, hẳn có thể bất cứ lúc nào truyền tống đến địa hạ thành, mua sắm mấy trương phương pháp điều chế cũng chỉ là tốn thêm vài phút mà thôi, cũng không mất bao nhiêu thời gian.

Tiêu Ngự nhìn một chút phương pháp điều chế được hoàn trên tay do Hỏa Diễm Ác Ma rút ra.

Cao cấp phương pháp điều chế đã tính được hoàn: vật phẩm, còi bảo lv 3. Khi sử dụng lực lượng +30%, nhanh nhẹn +30%, tốc độ di chuyển +30%, tốc độ công kích +50%, công kích +20%, duy trì 20 giây, 20 giây qua đi toàn bộ thuộc tính giảm xuống 50%, duy trì 30 giây. Yêu cầu: được sư, cấp đại tông sư.

cao cấp đã tính được hoàn này hiệu quả cũng không tệ, 20 giây, nếu như là cùng games thủ khác PK mà nói, gần đến lúc chiến đấu quyết liệt, đối phó boss cần bộc phát công kích kết thúc, cũng rất hữu dụng nha, chỉ là tác dụng phụ cũng hơi bị ngu, sử dụng được hoàn 20s qua đi, thì 30 giây sau thấy ai cũng phải chạy, nếu không một khi thuộc tính giảm xuống một nửa, để bị bắt lại thì cực kỳ nguy hiểm a.

Cấp độ kỹ năng được sư của Tiêu Ngự bây giờ mới tới cấp tông sư, khoảng cách tới cấp đại tông sư cũng không còn xa lắm.

“Đáng tiếc, thuốc này phải lên cấp đại tông sư mới có thể chế tạo ra được.”

“Bây giờ Công hội các người còn chưa có người thăng cấp đến cấp đại tông sư sao?” Tiêu Ngự kinh ngạc hỏi, theo lý thuyết thời gian dài như vậy, hẳn phải có người thăng cấp đến cấp đại tông sư rồi mới đúng.

“Đừng nói cấp đại tông sư, ngay cả cấp tông sư cũng còn đang rất ít kia, mới có 3 người, với lại đều là vừa mới thăng cấp thành công, là nhờ vô số vật liệu mới bồi dưỡng ra được, bọn họ chế tạo được hoàn xác xuất thành công thấp kinh người.” Phong Dã bó tay nói, so sánh qua lại, tinh lực của Tiêu Ngự luôn luôn đặt ở vấn đề luyện cấp, vậy mà kỹ năng được sư không ngờ lại có thể thăng cấp đến cấp tông sư, không thể không nói là một tên vô cùng biến thái.

Tiêu Ngự nghe xong Phong Dã nói, dường như có suy nghĩ gì đó, những được sư kia sợ là đã đi vào một cái ngõ cụt, thấy được cấp độ được sư lên chậm, bèn dùng vật liệu và thời gian để nâng lên, một nhọc chế tạo, tinh lực phân tán, xác suất chế được thành công tự nhiên cũng sẽ thấp đi, xác suất thành công thấp cũng sẽ làm cho độ thuần thực kỹ năng tăng lên chậm, cứ như thế lặp lại, cũng khó trách cấp độ kỹ năng được sư của bọn hắn tăng không nổi.

370. Chương 372: Quái Thai.

Tiêu Ngự hầu như không có thời gian tập trung tăng cấp độ kỹ năng được sư, nếu không lấy ngộ tính của Tiêu Ngự, lại thêm chút thời gian rèn luyện độ thuần thực kỹ năng, thì cấp độ kỹ năng được sư hẳn sợ rằng đã sớm tăng lên tới cấp đại tông sư.

Rất nhiều games thủ đều biết, tập trung tinh thần chế tạo được hoàn có thể tăng tốc độ thăng cấp được sư lên phạm vi lớn, nhưng mà ở trong quá trình lập đi lập lại đơn điệu này, có ai có thể cam đoan từ đầu đến cuối chuyên tâm như một?

Chuyên tâm là một người hướng đi tới thành công, ngoài ra không có con đường thứ 2, khi một người suy nghĩ đủ loại chuyện, hiệu suất tập trung sẽ thấp, người suy nghĩ càng đơn thuần, thì khi làm việc, càng dễ tập trung tinh thần hơn, ví dụ như Tiêu Ngự. Nhưng mà một người ở trong quá trình trưởng thành, gặp phải rất nhiều chuyện, rất nhiều điều ràng buộc, tự nhiên từ đó, nảy sinh rất nhiều ý nghĩ mông lung, ý nghĩ mông lung càng nhiều, càng không có cách nào chú tâm làm việc.

Khi một người cả ngày vì áo cơm mà bôn ba, tự nhiên sẽ không có nhiều suy nghĩ lung tung, suy nghĩ có khi lại càng đơn thuần hơn, đó cũng là nguyên nhân nuôi dưỡng thành loại tính cách đặc biệt như Tiêu Ngự. Áo cơm sung túc, sẽ nảy sinh rất nhiều tâm tư lệch lạc.

Mấu chốt tăng cấp được sư, chỉ một chữ, chính là ‘chuyên’! người dưới tay Phong Dã cũng đều biết, nhưng mà muốn làm được theo cái chữ này, cơ bản là rất khó a.

Tăng lên tới cấp đại tông sư mới có thể chế tạo cao cấp đã tính được hoàn, cao cấp đã tính được hoàn này hiệu quả mạnh như vậy, nếu như chờ những được sư cấp tông sư dưới tay Phong Dã kia tăng lên tới cấp đại tông sư, có lẽ lúc đó Tiêu Ngự cũng đã đắp chiếu nằm ở cái xó nào rồi. Tiêu Ngự đành chỉ có thể tự thân động thủ, có cao cấp đã tính được hoàn, lực chiến đấu của hắn sẽ có thể tăng lên 1 mảng lớn.

Tiêu Ngự có thể thông qua chế tạo cực hiệu ăn mòn, thần tốc tăng độ thuần thực kỹ năng lên, hơn nữa dùng Sâm Đức Nạp Ma được học điển tịch có thể gia tăng 5 độ thuần thực kỹ năng, lại còn có 1% xác suất sản xuất ra được hoàn vượt cấp. Vì vậy tốc độ rèn luyện độ thuần thực kỹ năng được sư của Tiêu Ngự, không phải games thủ bình thường có thể đạt được.

Khi 2 cao thủ quyết đấu, nếu như mặt ý thức và kỹ xảo bắt phân thắng bại, thì mặt thuộc tính và kỹ năng sẽ là áp chế vô cùng trí mạng, cho nên mỗi games thủ ngoài phải tăng ý thức và kỹ xảo của bản thân, thì đồng thời cũng cần phải kiểm kê, các loại cực phẩm trang bị, cực phẩm được hoàn....

Phân phối vật phẩm xong, Tiêu Ngự và Phong Ẩn tiếp tục thăm dò tình huống trong thần điện, trong thần điện phân bố từng cái hành lang gấp khúc, kết cấu kiến trúc rất là phức tạp, tìm không thấy trung tâm ở đâu. Tuy nhiên Tiêu Ngự và Phong Ẩn cũng không vội mà thăm dò cả tòa thần điện, lấy thực lực hiện nay của bọn họ, tiến vào bên trong thần điện là quá nguy hiểm, chỉ có thể tạm thời ở khu vực boss lv 45, lv 50 thôi.

“Tọa độ 33722 8392 2237 có 1 tên lever 55 tinh anh + cường hóa.”

” Đoàn đội chúng ta đánh với nó có nắm chắc hay không?” Phong Dã nhíu mày một chút. Hỏi.

“Không vượt quá 6 thành.” Tiêu Ngự nói.

“Vậy thôi quên đi. Hiện tại nên cố gắng tránh né lever 55 tinh anh + cường hóa.” Phong Dã nói. Bọn họ hiện nay còn có một ít người trang bị không theo kịp. Chỉ có ở khu vực boss lever 50. Đánh lever 50 tinh anh + cường hóa trở xuống. Đến lúc nắm chắc mới đi khiêu khích lever 55 tinh anh + cường hóa.

1 lát sau. Tiêu Ngự lại gửi đến một cái tọa độ lever 50 tinh anh + cường hóa.

Sau khi Phong Dã nhận được tin tức. Thấy được các đội viên đều đã phục hồi xong xuôi. Lập tức hạ lệnh cho đội ngũ xuất phát.

Cả ngày. Đoàn đội Phong Dã đều ở thần điện phưu lưu. Bởi vì là lần đầu tiên khai hoang. Số lượng quái vật trong thần điện vẫn còn rất nhiều. Tất cả đều là lever 50 tinh anh + cường hóa. Trang bị rơi xuống Phong Dã đều để cho các games thủ đi theo Đoàn đội đổi mới trang bị 1 lần. Nhất là Phong Thần. Gần

như tất cả trang bị của Thuần Chiến sĩ đều ưu tiên cho hấn chọn lựa. Vốn ngoài Long Thuần và áo giáp. Các trang bị khác Phong Thần đều kiếm mãi không ra . Mà bây giờ. Giống như là thay đổi 1 bộ hoàn toàn mới . Giày, mũ sắt, giáp tay Toàn bộ đổi mới một lượt . Phòng ngự đạt tới 3896. So với Thuần Chiến sĩ bài danh thứ 2 trong Đoàn đội cao hơn hẳn 1200 điểm phòng ngự.

Phòng ngự của Thuần Chiến sĩ là 1 bộ công thức tính toán cố định, cùng hệ số phòng ngự, lever phòng ngự , đều có quan hệ rất lớn, cao hơn hẳn 1200 điểm phòng ngự, có nghĩa là ở khi bị công kích , bị thương tổn ít hẳn 30% trở lên so với người kia. Phong Thần bây giờ đã có thể trụ vững dưới công kích của lever 60 tinh anh + cường hóa , mà các Thuần Chiến sĩ khác, mạnh nhất cũng chỉ có thể đứng vững dưới công kích của lever 50 tinh anh + cường hóa mà thôi.

Đánh xong đợt lever 50 tinh anh + cường hóa này, sau khi đổi mới hoàn toàn trang bị , Đoàn đội đã đến lúc có thể khiêu chiến lever 55 thậm chí là lever 60 tinh anh + cường hóa , thay nguyên bộ quái lever 55, lever 60 tinh anh + cường hóa trang bị rơi xuống, thuộc tính của đám người Phong Thần đã có thể đứng vào hàng ngũ nhất lưu rồi , sau này còn có thể tiếp tục khiêu chiến mục tiêu càng cao hơn .

Cho đến hoàng hôn, đám người Phong Dã đã đánh được 2 tên lever 55 tinh anh + cường hóa, cuối cùng cũng rơi ra một thứ làm cho Phong Dã cực kỳ hưng phấn .

Ma Lân - giáp đùi: vật phẩm, cấp Sử Thi. Phòng ngự 320-331, lever phòng ngự +11, phòng ngự +10%, tốc độ di chuyển +21, lực lượng +30%, cộng thêm kỹ năng, Cước Pháp , thương tổn trụ cột kỹ năng 120, hiệu quả đánh lui, hấp thu thù hận +200%. Class yêu cầu: Chiến sĩ.

Giáp đùi 320 phòng ngự a , thật đúng là hiếm thấy, hướng chi còn thêm vào 10% phòng ngự, cứ như vậy coi như, phòng ngự của cái giáp đùi này đã tới hơn 700, suýt bằng với áo giáp và đại thuần.

Phòng ngự cao như thế xuất hiện ở trên một cái giáp đùi, quả thật có phần biến thái , phòng ngự của giáp đùi trên người Phong Thần cũng chỉ mới được hơn 200 mà thôi. Mà hơn nữa cái giáp đùi này còn mang vào được cộng thêm kỹ năng cũng không tệ, đối với 1 Thuần Chiến sĩ mà nói, đây là một thứ cực kỳ có giá trị . Nếu như xuất hiện tình huống không khống chế được thù hận của boss, một cái chân kích là đã có thể đem đánh lui, kèm theo hấp dẫn ở thù hận trở lại , như vậy là quá lời rồi nha.

Ngoài vũ khí 2 tay ra , tất cả trang bị của Chiến sĩ , Thuần Chiến sĩ cũng đều có thể sử dụng, nhưng mà muốn tìm được trang bị phòng ngự cao thật sự thì lại rất khó khăn . Tiêu diệt một con boss có 7% xác suất xuất hiện trang bị Chiến sĩ, mà xác suất xuất hiện trang bị phòng ngự cao cũng không vượt quá 0,2%, nên phải trông vào vận khí thôi.

“Nghe nói Thiên sứ liên minh có một Thuần Chiến sĩ phòng ngự vượt quá 4.500 a .”

“Tên kia thật sự là biến thái.”

“Bất quá Phong Thần lão đại của chúng ta cũng không kém a, cũng gần tương đương rồi .”

“Điều này cũng đúng.”

Mấy đội viên cảm thấy tự hào bàn tán rôm rả , trên thực tế hơn kém mấy trăm phòng ngự, cũng chỉ là kém một cái trang bị mà thôi. Ngoài Phong Thần ra, 5 Thuần Chiến sĩ khác phòng ngự vốn thấp nhất cũng đã là 2367 rồi , sau khi thay đổi toàn thân trang bị đã tăng lên tới 2600 đến 3.000 trở lên . Mặc dù căn bản không có biện pháp đánh đồng với Phong Thần, nhưng ở trong toàn bộ Tà ác liên minh, cũng đã được coi là hạng nhất lưu rồi .

Buổi tối trong thần điện quá nguy hiểm, không có biện pháp giết quái, đám người Phong Dã từ trong thần điện lui trở ra.

“Ngày mai tiếp tục, buổi tối tự do hoạt động đi.”

1 đám các games thủ từng người từng người tán đi , hồi thành.

“Người buổi tối muốn thăng cấp độ kỹ năng được sư à?” Phong Dã hỏi.

“Ồ.” Tiêu Ngự đáp, hấn chuẩn bị bổ sung thêm một ít được hoàn, xem có thể hay không đem cao cấp đã tính được hoàn chế tạo , với lại chế được hoàn thuộc cấp đại tông sư, chứ tiếp tục dùng trung cấp phong

tốc được hoàn thì có vẻ bủn xỉn quá, các loại được hoàn khác cũng phải chế thêm một ít, kể cả độc được a .

“Vừa lúc cực hiệu ăn mòn dùng chỉ còn 3 bình , ta tìm thêm cho người ít phần vật liệu, coi như là rèn luyện độ thuần thực kỹ năng đi.” Phong Dã nói, ở khi giết chết tinh anh + cường hóa , cực hiệu ăn mòn có thể nói là góp công không nhỏ , dùng một bình cực hiệu ăn mòn, là đã có thể ăn mòn phòng ngự của quái vật , với lại còn có thể bỏ qua thuộc tính kháng độc a .

Được hoàn cực hiệu ăn mòn lever tương đối cao, độ thuần thực nhận được cũng tương đối nhiều, rất có lời a, Tiêu Ngự đang cầu mà không được đây .

“Người cách cấp đại tông sư còn thiếu bao nhiêu điểm độ thuần thực kỹ năng?”

“53 điểm.”

“Rèn luyện 53 điểm độ thuần thực kỹ năng cần khoảng bao nhiêu thời gian?” Phong Dã có chút tò mò hỏi.

“Khả năng khoảng trên dưới 2 giờ.” Tiêu Ngự cũng không chắc chắn lắm , hắn lo lắng bình cảnh của cấp đại tông sư không dễ đột phá a.

” Trên dưới 2 giờ?” Phong Dã ngoác cả mõm ra , có chút không thể tưởng tượng nổi, cuối cùng cũng cố gắng bình tĩnh lại được , tất cả sự việc phát sinh ở trên người Tiêu Ngự đều là có khả năng , phải biết rằng 3 được sư cấp tông sư dưới tay hắn , rèn luyện 2 giờ thì nhiều nhất cũng chỉ được 7-8 điểm độ thuần thực kỹ năng mà thôi, thậm chí có khi bận rộn mấy giờ đồng hồ, cũng không có được nổi một chút kết quả.

“Bây giờ còn chưa thể nói chính xác, không biết có thể đột phá bình cảnh hay không.”

“Nếu như người mà tập trung tinh thần làm một được sư, nói không chừng còn có thể phá vỡ hết các cấp bậc của được sư a .” Phong Dã hơi có chút nuối tiếc nói, Tiêu Ngự nếu như tập trung tinh thần làm một người được sư, dù cho chưa chắc có khả năng xuất sắc như bây giờ thì cũng phải gần được như vậy , vì dù sao làm một được sư cũng vô cùng vất vả và đơn điệu .

Tiêu Ngự cười nhạt, cơ duyên thế nào, ai biết trước được? Tiêu Ngự class chủ yếu là Đạo tặc, được sư chỉ là class phụ trợ, đây đã là thực tế rồi.

“Nửa đêm về sáng ta sẽ giúp người chuẩn bị vài trận Đấu Trường Hắc Ám làm nóng người, bọn họ đều là Đạo tặc, mấy ngày nữa còn chuẩn bị khiêu chiến Lưỡi Lê nữa đấy .” Phong Dã nói.

“Được, đến lúc đó nói cho ta biết là được .” Tiêu Ngự đáp, ngón tay cái ở trên lưỡi chủy thủ nhẹ nhàng mơn trớn, trong lòng bắt đầu bùng lên 1 cỗ chiến ý mãnh liệt, người hắn sắp khiêu chiến , là người giữ ngôi vua đứng trên đỉnh cao nhất của Đạo tặc .

Thua hay là thắng!

Trận thi đấu này đối với Tiêu Ngự mà nói,có quan hệ rất trọng yếu.

Vì trận thi đấu này, hắn đã chờ đợi rất lâu rồi .

Đối với trận thi đấu này, Tiêu Ngự không có chút cảm giác khẩn trương nào cả , trong lòng ngược lại rất bình lặng như thường . Tiêu Ngự xem như là một loại người tương đối đặc biệt, càng là nguy hiểm, hắn càng kích thích, càng làm chi hắn bình tĩnh hơn.

Không thể không thừa nhận, trên thế giới này luôn luôn có nhiều quái thai như vậy tồn tại. Tiêu Ngự chính là 1 trong số đó.

Phong Dã chuẩn bị bố trí cho Tiêu Ngự và Lưỡi Lê so đấu, xem ra hắn đã chuẩn bị ra tay đối với Ma Vực, không biết Ma Vực có bao nhiêu thế lực ngầm, nhưng có thể chắc chắn là, Ma Vực không hề đơn giản như biểu hiện bên ngoài của nó , đến lúc đó nhất định sẽ là 1 phen long tranh hổ đấu a .

Tiêu Ngự rút cuộc nắm chắc mấy phần có thể thắng dưới Lưỡi Lê ? Cái này rất khó nói, dù sao Tiêu Ngự cũng chưa có cùng Lưỡi Lê gặp qua, đối với Lưỡi Lê cũng chỉ so sánh bằng một ấn tượng mơ hồ , nhưng vẫn có một điều có thể chắc chắn là, Lưỡi Lê được gọi là huyền thoại bất bại, tuyệt đối không phải là không sát thực tế .

Tiêu Ngự mặc dù cũng chưa từng bại, nhưng hắn mới trải qua rất ít lượt thi đấu , căn bản không có biện pháp so sánh với Lưỡi Lê.

371. Chương 373: Nha Nhận.

Tiêu Ngự lấy vật liệu chế cực hiệu ăn mòn từ chỗ Phong Dã xong, tranh thủ thời gian rảnh cùng Tiểu Vũ ra ngoài phố dạo chơi. Tiểu Vũ không còn bị gánh nặng cuộc sống, đã có thể thoải mái nhàn nhã dạo chơi rồi.

Niềm vui lớn nhất của đời người là khi thông qua phần đấu, giúp cho người nhà cùng người mình yêu thương có được một cuộc sống hạnh phúc.

Đối với cuộc sống như hiện giờ, Tiêu Ngự đã rất thỏa mãn rồi.

Tiêu Ngự sửa sang lại hành trang một chút, bổ sung tiêu hao phẩm bình thường, trên người còn mấy trăm nghìn kim tệ, đều là lần trước bán trang bị khi ra mà thu được . Tiêu Ngự tùy tiện lấy ra 1 trang bị cấp Truyền Thuyết trở lên , đã có thể bán được nhiều kim tệ như vậy rồi , mặc dù giá kim tệ bây giờ so với khi vừa mở game thì đã thấp hơn rất nhiều , nhưng chỗ này vẫn được coi là một con số không nhỏ . (kim tệ nó mất giá thì bán đồ cũng đc nhiều kim tệ hơn mà , chủ yếu là ngày càng nhiều đồ xịn nên nó mới thế thôi)

Tiêu Ngự đến chỗ NPC đầu giá, chuẩn bị mua sắm một ít các loại phương pháp điều chế được hoàn , kéo bằng phương pháp điều chế được hoàn ra , xem lướt qua . Theo lever các games thủ tăng lên, vật phẩm tại NPC đầu giá đầu giá cũng càng ngày càng phong phú theo , chỉ riêng phương pháp điều chế đã muốn hình vạn chủng rồi chưa nói đến các loại vật phẩm khác . Tiêu Ngự xem đến mục cao cấp phương pháp điều chế, trên đó có rất nhiều cao cấp phương pháp điều chế được hoàn.

Cao cấp phương pháp điều chế được hoàn kháng băng: vật phẩm, loại bình thường lv 7 . Giải trừ hiệu quả băng hệ ma pháp trên người , kháng băng hệ ma pháp +50, kháng lạnh, duy trì 30 giây. Yêu cầu : lv kỹ năng được sư, cấp tông sư.

Loại được hoàn kháng tính này hiệu quả là vô cùng có hạn , nếu như trong khi bị băng hệ ma pháp, còn có thể ung dung uống xong được hoàn kháng băng giải trừ hiệu quả giảm tốc của băng hệ trên người sao , mà trong đó còn có các loại băng hệ ma pháp khống chế, thân thể bất động, thì như thế nào uống được được hoàn? (chắc nhờ đối nó cầm cho mà tu)

Gia tăng băng hệ kháng tính thì cũng còn có chút tác dụng , gặp phải Băng Pháp sư, bất kể có bị hiệu quả ma pháp hay không, cứ uống trước 1 bình được hoàn kháng băng là được. Đương nhiên, người nghèo là sẽ uống không nổi a .

Tiêu Ngự nhìn một chút giá cả cao cấp phương pháp điều chế được hoàn kháng băng này, những phương pháp điều chế này cũng không phải hiếm thấy gì , nên cũng chỉ hơn 3.000 kim tệ mà thôi, giá cả không đắt lắm, vật liệu điều chế một bình tốn cũng chỉ khoảng trên dưới 10 kim tệ mà thôi . Được sư cấp tông sư số lượng quả thực quá ít , mà phương pháp điều chế lại quá nhiều, thị trường cung cấp vượt quá nhu cầu, cho nên hàng loạt phương pháp điều chế dù đã bán với giá không cao mà cũng không có biện pháp bán nổi.

Giá rẻ như vậy, bất kể có ích hay không thì trước hết cứ mua rồi mới tính, chuẩn bị nhiều một chút thì tốt hơn . Cao cấp phương pháp điều chế được hoàn kháng băng, cao cấp phương pháp điều chế được hoàn kháng hỏa, cao cấp phương pháp điều chế được hoàn kháng lôi, cao cấp phương pháp điều chế giải độc hoàn... , những loại phương pháp điều chế này Tiêu Ngự đều mua hơn 10 trường mỗi loại , hể là cảm thấy có ích một chút thì đều mua hết tất cả . Cuối cùng khi lật qua đến cột Gia Tốc Hoàn.

Cao cấp phong tốc được hoàn: vật phẩm. Bình thường cấp 7 . Tốc độ di chuyển +35. Duy trì thời gian 50 giây. Đóng băng 3 phút.

Còn có nhiều được hoàn khác. Cũng là tăng tốc độ . Tiếc là được hoàn tăng tốc không có cách nào sử dụng chống tác dụng a .

Cao cấp phi phong được hoàn: vật phẩm. Bình thường thất giai. Tốc độ di chuyển +30%. Duy trì thời gian 30 giây. Đóng băng 3 phút.

Cao cấp cương quyết được hoàn: vật phẩm. Bình thường thất giai. Tốc độ di chuyển +25. Nhanh nhẹn +60. Duy trì thời gian 60 giây. Đóng băng 3 phút.

Tiêu Ngự cân nhắc qua lại. Cuối cùng quyết định mua sắm cao cấp phi phong được hoàn. Tốc độ di chuyển hiện tại của hắn là 127. 30% cũng chính là 38 điểm a. Nên sử dụng phi phong được hoàn hiển nhiên so với phong tốc được hoàn thì có lợi hơn hẳn. Còn thời gian duy trì. Hơi chút ngắn hơn một chút cũng không có việc gì. Trong vòng 30 giây còn có chuyện gì không thể làm? Chỉ cần trong thời gian ngắn bộc phát tốc độ được tới mức nhanh nhất là được rồi. (50s để chạy trốn thì ổn hơn chứ - - thắng hãm hơn có 3 điểm tốc độ mà nó đem đổi với 20s a, hết 30s mà ế thoát tốc độ giảm chả vỡ mồm ra í chứ)

Trương phương pháp điều chế được hoàn này tốn của Tiêu Ngự tận 20.000 kim tệ. Các loại gia tốc hoàn này bởi vì được sử dụng phổ biến. Cho nên phương pháp điều chế có giá cả cũng tương đối đắt tiền.

Sau khi Tiêu Ngự lại thu mua thêm hàng loạt vật liệu, trở lại được sư Công hội, bắt đầu chú tâm chế tạo các loại được hoàn, còn vật liệu chế được hoàn cực hiệu ăn mòn, thì là dùng để dành đột phá bình cảnh* tấn cấp đại tông sư.

*bình cảnh : trong một số game khi chế đồ đến một mức nhất định ví dụ 990/1000 chẳng hạn, khi đó 10 điểm cuối cùng nếu chế như bình thường thì có khi cả năm mới lên được một điểm vì khi đó là hên xui hoặc có game là không có cả hên xui – không tăng 1 điểm nào luôn, khi đó chỉ có may mắn chế ra được hoàn vượt cấp hoặc là dùng công thức chế đồ xịn hơn công thức vẫn dùng mới có khả năng vượt qua bình cảnh đó. Còn trong truyện kiếm hiệp, tiên hiệp hay có cái kiểu võ công cảm thấy sắp tới mức đột phá thì rơi vào bình cảnh, khi đó cần có nhân tố ngẫu nhiên hoặc linh ngộ mới vượt qua được đó.

Chế tạo thành công 1 bình cao cấp được hoàn bình thường chỉ có thể thu được một điểm độ thuần thực kỹ năng, đôi khi thậm chí còn không nhận được độ thuần thực kỹ năng, nếu như xuất hiện 1 bình được hoàn vượt cấp, thì mới được nhận 3-4 điểm độ thuần thực kỹ năng. Games thủ bình thường chế tạo 1 bình được hoàn cần chừng 10 phút đồng hồ, Tiêu Ngự so với games thủ bình thường thì phải nhanh hơn nhiều lắm, chỉ cần trên dưới 5 phút đã chế tạo hoàn thành.

Hệ Thống: người chế tạo thành công 1 bình “chuyên gia cấp” phi phong được hoàn, “chuyên gia cấp” phi phong được hoàn, tốc độ di chuyển +50%, duy trì thời gian 30 giây, đóng băng 3 phút. Thu được độ thuần thực kỹ năng 6 điểm.

Thấy được Hệ Thống Nhắc Nhở, Tiêu Ngự hơi kinh hãi, lại ra cường hóa được hoàn.

Sau khi đem mỗi loại được hoàn đều chế vài bình, độ thuần thực kỹ năng của Tiêu Ngự cách cấp đại tông sư chỉ có 16 điểm mà thôi, còn có 5 phần nguyên liệu được hoàn cực hiệu ăn mòn chưa chế, phương pháp điều chế cực hiệu ăn mòn là loại tương đối vip, thuộc về loại phương pháp điều chế được hoàn cực hiếm, thưởng độ thuần thực kỹ năng cũng tương đối nhiều, dùng để tấn công bình cảnh hẳn không còn gì tốt hơn nữa a.

Bình được hoàn cực hiệu ăn mòn thứ nhất hoàn thành, Tiêu Ngự thu được 5 điểm độ thuần thực kỹ năng. Bình thứ 2 hoàn thành, thưởng 5 điểm, bình thứ 3 thành công, cũng là 5 điểm, cứ như vậy, khoảng cách tới cấp đại tông sư chỉ còn 1 điểm độ thuần thực kỹ năng mà thôi.

Thứ tư bình cuối cùng cũng chế tạo thành công, bất ngờ là, không có thu được độ thuần thực kỹ năng a, không thăng cấp được được sư mới đến, Tiêu Ngự hiểu, hắn đã tới bình cảnh rồi.

Bởi vì Tiêu Ngự kiếm được không ít cực phẩm phương pháp điều chế, cho nên khi thăng cấp độ kỹ năng được sư, trước giờ chưa bao giờ gặp bình cảnh. Trên thực tế có rất nhiều games thủ ở lúc lên cao cấp được sư, cấp tông sư, đều từng gặp phải bình cảnh, ở khi bình cảnh, luyện chế vô số được hoàn cũng chưa chắc có thể phá vỡ được, nên đó cũng chính là điều hạn chế rất nhiều người muốn tấn cấp.

Bình cực hiệu ăn mòn thứ 5 sau khi chế tạo thành công, cấp độ kỹ năng được sư cũng vẫn không vọt tới cấp đại tông sư.

“Thế nào, lên cấp đại tông sư chưa?” Phong Dã hỏi.

“Còn chưa, hết vật liệu rồi, kiếm vài phần vật liệu cực hiệu ăn mòn gửi qua đây cho ta đi.” Tiêu Ngự nói.

“Ồ.” Dù sao cực hiệu ăn mòn là được hoàn cần thiết, sớm muộn cũng sẽ dùng tới , nên Phong Dã cũng sẽ không có ý kiến gì với việc Tiêu Ngự làm thêm vài bình .

Tiêu Ngự ngừng tay, hơi bình tâm lại một chút.

Có rất nhiều được sư đều vì nóng lòng muốn phá vỡ bình cảnh, nên không ngừng dùng nguyên liệu luyện liên tục , kết quả lại không được như mong muốn a , vì càng là nóng vội, xác suất thành công sẽ càng thấp đi , xác suất thành công càng thấp, lại càng nóng vội hơn , rơi vào một cái vòng tuần hoàn như vậy , sẽ càng ảnh hưởng tới đột phá, từ đầu đến cuối loay hoay ở trong bình cảnh đó không thoát ra nổi , thật tình lại không biết nguyên nhân chính lại nằm trên người bọn họ a . Bỗng nhiên có 1 ngày tâm tình yên tĩnh , tùy tiện chế tạo 1 bình được hoàn, bình cảnh ngược lại lại đột phá cũng nên .

Tiêu Ngự hiểu, lúc này nhất định phải duy trì bình tĩnh.

1 lát sau, Phong Dã phái người vừa đưa tới 7 phần vật liệu.

Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, tiếp tục chế tạo cực hiệu ăn mòn, 1 bình lại 1 bình cực hiệu ăn mòn chế tạo thành công, ở khi chế tạo thành công bình được hoàn thứ 5, 2 tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên.

Hệ Thống: người chế tạo thành công cường hóa được hoàn* cực hiệu ăn mòn, thu được 1 điểm độ thuần thực kỹ năng.

*cường hóa được hoàn : trong 1 số chương là vượt cấp được hoàn .

Hệ Thống: cấp độ kỹ năng được sư của người tấn cấp đại tông sư.

Tiêu Ngự thở ra 1 hơi, tươi cười thoải mái, cuối cùng cũng lên tới cấp đại tông sư .

Tiêu Ngự đem 2 phần nguyên liệu được hoàn cực hiệu ăn mòn còn lại cũng chế tạo ra nốt, sau đó đem cao cấp đã tính được hoàn học vô.

Chế tạo vài bình cao cấp đã tính được hoàn bỏ vào trong hành trang, sau đó đưa cho Phong Dã cực hiệu ăn mòn mang về.

Sau khi chuẩn bị tốt được hoàn, Tiêu Ngự không có tiếp tục rèn luyện lever được sư nữa , dù sao đây cũng không phải chức nghiệp chính của hắn , được sư lên tới cấp đại tông sư đã là quá đủ rồi , để khi cần mới chế tạo được hoàn thôi .

“Được hoàn đã chuẩn bị xong , thì đấu chừng nào thì bắt đầu?” Tiêu Ngự hỏi.

“Ta bây giờ bố trí, người đi tới trụ sở của Lôi Thề trước đi.” Phong Dã nói, hắn không khỏi cảm khái về tốc độ tấn cấp được sư của Tiêu Ngự, mới nửa giờ đồng hồ đã vượt qua bình cảnh, mà phải biết là 2 người được sư dưới tay hắn khi gặp phải bình cảnh, nhanh nhất cũng phải 3 ngày mới tấn cấp thành công, người xui xẻo nhất còn cần tới tận 1 tuần cơ . So sánh với nửa giờ đồng hồ của Tiêu Ngự thì quả thực là gấp phải siêu thần tốc a.

Tiêu Ngự hướng về phương hướng trụ sở Lôi Thề Công hội đi đến.

“Ta giúp người hẹn với 3 người , đều là Đạo tặc cả , tiền đặt cược cũng không nhiều, tùy tiện đùa giỡn là được rồi .” Phong Dã nói.

Tiêu Ngự hiểu, cái này chỉ là làm nóng thân thể, mục tiêu cuối cùng của hắn chính là Lưỡi Lôi!

1 lát sau, Tiêu Ngự đến trụ sở Lôi Thề, đây là 1 khu kiến trúc cực kì rộng rãi , do tường bao cao vút vây quanh, ở cửa có một ít games thủ cảnh giới, nơi này tương đương với một tiểu quốc trong thành thị, NPC là vô kể , các Công hội khác bất cứ lúc nào cũng có thể đánh giết vào, cho nên lực lượng cảnh vệ là không thể thiếu .

Sau khi tiến vào trụ sở, 2 bên đều là kiến trúc thành lũy, là chuyên môn vì Pháp sư và Cung tiễn thủ mà thiết kế , các Công hội khác muốn đánh vào trụ sở ít nhất trả giá gấp mấy chục lần mới có khả năng vượt qua , với lại 1 khi trụ sở bị tấn công, lập tức sẽ có hàng loạt games thủ thông qua truyền tống trận, hồi thành ngay tại bên trong trụ sở bên, bởi vì bọn họ đều đặt điểm hồi thành ở chính giữa trụ sở.

1 lát sau, Tiêu Ngự đi vào sâu trong trụ sở, bên kia có 1 đấu trường trống trải .

Phong Dã đã ở bên kia đợi sẵn .

“Hắn chính là đối thủ của ta?” Một Đạo tặc mặc toàn thân giáp da cấp Sử Thi liếc mắt nhìn Tiêu Ngự hỏi.

Đạo tặc kia là một thanh niên tầm hơn 20 tuổi, làn da trắng nõn, tướng mạo trái lại rất đẹp trai , nhìn qua chính là loại người sống an nhàn sung sướng đó. Hắn ngạo mạn dò xét qua Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự từ sau khi thu được Áo Choàng Tàng Hình, đã đem tất cả tư liệu và trang bị của bản thân đều ẩn dấu hết rồi, trang bị trên người trông đã không thể bình thường hơn được nữa .

Tiêu Ngự điềm tĩnh như nước, người tuổi trẻ kia nhưu mày, hắn mặc dù nhìn không ra trang bị của Tiêu Ngự, nhưng cũng có thể cảm giác được, Tiêu Ngự cũng không phải loại dễ trêu chọc.

Tiêu Ngự cho người tuổi trẻ kia một cái [Kỹ Năng Dò Xét].

Dương (...vật ><)=“” :=“” lv=“”>

Lever trái lại rất cao nha.

” Đại công tử của công ty cổ phần Sông Hằng , một nhà giàu mới nổi, dùng tiền mua toàn thân cực phẩm trang bị tự cho mình là thiên hạ vô địch , kỹ thuật không được tốt lắm. Vốn không muốn mời hắn, nhưng mà hắn cứ sống chết đòi đến, tùy tiện dạy bảo một chút là được , tiền đặt cược có 5.000 vạn, tương đương với cho không í mà .” Phong Dã vừa cười cùng Dương hàn huyền, vừa truyền âm cho Tiêu Ngự nói.

Nguyên lai là người chơi nhân dân tệ* a , người chơi nhân dân tệ mặc dù có trang bị tốt , nhưng kỹ thuật và ý thức đa phần đều yếu kém. Dương nhiên, không thể phủ nhận, cũng có người chơi nhân dân tệ rất mạnh , chỉ là ít thấy hơn mà thôi, Tiêu Ngự sẽ không khinh thường bất luận một đối thủ nào cả , đây đã thành thói quen khi chiến rồi .

* người chơi nhân dân tệ: dùng tiền để mua mọi thứ , chơi = tiền chứ không cần bỏ công sức ra để luyện nhân vật . Cái tình trạng này việt nam cũng có nhiều “ đại gia “ như vậy a . Ý kiến thì luôn có 2 chiều có người ủng hộ có người không , nhưng mà nhiều game cho dùng tiền mua đồ cash shop thái quá làm hỏng hết mịe game -> game hay mà chết yếu chán ghê...

Dương vừa cùng Phong Dã nói chuyện, vừa đánh giá Tiêu Ngự. Bởi vì Phong Dã đã tận lực phong tỏa tin tức, Tiêu Ngự ở Đấu Trường Hắc Ám vẫn là một tên vô danh, nhưng hắn đã được coi là vũ khí bí mật của Phong Dã, tự tự nhiên không thể khinh thường.

“5.000 vạn, đối với Dương đại công tử mà nói, tự nhiên không tính cái gì rồi , coi như là phẩy tay mà thôi .” Phong Dã cười nói.

Dương sau khi nghe xong, đỏ mặt lên, hắn cũng không giống như Phong Dã, dưới tay có sản nghiệp của bản thân, có nguồn thu vào rất lớn, hắn chỉ là một tên “nhị thế tử” chỉ biết chơi trò chơi mà thôi , 5.000 vạn là số tiền đặt cược lớn nhất hắn có thể chịu được rồi.

“Một chút thôi mà .” Dương ra vẻ thoải mái mà nói.

Bên cạnh Dương còn đứng một nữ nhân yêu diễm, mặc toàn thân trang phục hở hang , ngực lớn mông to, xem ra có vài phần sắc đẹp, cái này tự nhiên là bình hoa tên Dương này đem tới bày biện rồi .

Dương liếc mắt nhìn con nữ nhân bên cạnh, phát hiện ra nàng đang liếc trộm về phía Tiêu Ngự, trong lòng bốc lên một ít tức giận.

Cô gái kia phát hiện Dương có dấu hiệu tức giận , nhanh nhẩu cười thản nhiên ở bên tai Dương nói gì đó, nhưng trong lòng không khỏi thầm nói ngược lại , Tiêu Ngự và Dương rõ ràng là 2 loại người bất đồng tính cách, so sánh qua lại , trên người Tiêu Ngự lộ ra khí chất cương nghị, so với dáng tiểu thư sinh như Dương, có một loại hương vị khác hẳn , càng hấp dẫn người ta hơn .

“Chúc Dương đại công tử đánh thắng ngay từ trận đầu.” Nữ nhân kia dùng bộ ngực đầy đặn ở trên cánh tay Dương cọ xát một chút, lại thừa dịp quăng một ánh mắt quyến rũ cho Tiêu Ngự.

Tuy nhiên mị nhãn của nàng đã bị Tiêu Ngự trực tiếp bỏ qua , Tiêu Ngự đối với loại nữ nhân này, một chút cũng không có hứng thú.

Dương xoay người phi thân lên đầu trường bằng một cái động tác cực kỳ tiêu, xem ra cũng có chút ý tứ a.

Tiêu Ngự cũng lên đầu trường, động tác vô cùng đơn giản, một chút hoa lệ cũng không.

Bên cạnh có rất nhiều games thủ Lôi Thề đi qua, dừng chân ở xung quanh quan sát. Có thể đi vào nơi này, đều là những thành viên chính thức của Lôi Thề, Phong Dã đã yêu cầu cho bọn họ nghiêm khắc giữ bí mật, với lại bọn họ cũng đều biết sự tồn tại của Tiêu Ngự, bọn họ hẳn là sẽ không ở khắp nơi rêu rao.

“Người kia hình như là Tiêu Ngự lão đại a.”

“Đúng vậy, ngày đó ở Phong Ma Cốc ta đã thấy hắn.”

“Tên kia cũng không biết là từ đâu tới, cùng Tiêu Ngự lão đại PK, quả thực là tự tìm chết mà.”

Tiêu Ngự đối với 3 Công hội Lôi Thề, Thiết Kỵ, Nanh Sói, là một cái tồn tại cực kỳ thần bí, hẳn mặc dù không phải thành viên thuộc 3 Công hội, nhưng ở trong mắt những thành viên này, Tiêu Ngự đã là 1 trong những thành viên cao cấp hàng đầu của Công hội. Kỹ thuật của Tiêu Ngự, luôn luôn được bọn họ tôn sùng, được Đạo tặc trong Công hội coi là sự tồn tại của thần. Đương nhiên, danh tiếng Tiêu Ngự cũng chỉ ở truyền bá trong các thành viên thuộc Công hội mà thôi, mà 3 Công hội chỉ có rất ít games thủ đã thấy qua Tiêu Ngự lúc sát quái.

Dương và Tiêu Ngự đứng đối diện, nhìn nhau từ xa.

“Bắt đầu đi.”

Cuộc chiến bắt đầu.

Dương vung chủy thủ lên, mở ra Tật Phong Bộ, tựa như một cơn gió, hướng về Tiêu Ngự đánh tới.

Tiêu Ngự cười nhẹ, ngay từ đầu đã dùng Tật Phong Bộ, chiến thuật như vậy hắn cũng chưa từng thấy qua.

Tốc độ của Dương cũng khá nhanh, đảo mắt đã bổ nhào tới bên cạnh Tiêu Ngự, làm như chuẩn bị lợi dụng tốc độ cao đem Tiêu Ngự đánh cho trở tay không kịp.

Tạc Kịch!

Dương một cái Tạc Kịch hướng về Tiêu Ngự đâm xuống.

Tiêu Ngự thân thể hơi nghiêng, chủy thủ của Dương sát chớp mũi Tiêu Ngự mà qua, một đòn thất bại.

Tên Dương kia hơi sững sờ, từ trước đến nay hắn chưa thấy ai có thể nhẹ nhàng tránh thoát công kích của hắn như vậy. Hắn đối với kỹ thuật của bản thân vẫn luôn rất tin tưởng rằng, đối phó với Đạo tặc bình thường rất dễ dàng, Đạo tặc hàng nhất lưu cũng không thành vấn đề, gặp phải Đạo tặc đứng đầu cũng có thể đánh 1 trận, ít nhất cũng không bị thua, trừ gặp phải dạng cao thủ như Lưỡi Lê hắn mới ngại, cho nên hắn thế nào cũng chưa từng nghĩ tới việc khiêu chiến với loại cao thủ như Lưỡi Lê.

Cao thủ mức Lưỡi Lê dễ mà có thể tùy tiện tiện mà gặp được sao?

Nhưng mà bây giờ lại đụng phải một người như vậy.

Tiêu Ngự ung dung bình tĩnh né tránh công kích của hắn, khiến cho hắn cảm giác được khí phách cao thủ là như thế nào, chỉ có cao thủ chân chính mới có thể né tránh ung dung như vậy.

Dương đương nhiên không có khả năng cứ như vậy nhận thua, thừa dịp tốc độ còn chưa chậm lại, chủy thủ lại một cái Tấn Kịch, hướng về mặt của Tiêu Ngự đâm thẳng tới.

Tiêu Ngự thân thể hơi hơi né tránh, hơi nghiêng đầu, lần thứ 2 tránh né công kích của hắn.

Trong nháy mắt cùng Dương đánh nhau, Tiêu Ngự đối với hắn đã có thể đánh giá khách quan, thực lực của hắn so sánh với Tiểu Dao cũng còn kém hơn rất nhiều, nếu như ra tay, Tiêu Ngự có thể bảo đảm ở trong vòng 10 giây tiêu diệt hắn.

Dương 2 chiêu thất thủ, có vẻ đã có chút nóng lòng, khi Phong Dã nói Tiêu Ngự là cao thủ, Dương còn rất không cho là đúng, nếu như là cao thủ chân chính, sợ rằng đã sớm nổi danh rồi, không có khả năng giấu được đến nay, cho nên kiên trì muốn khiêu chiến thử. Cho đến khi thật sự đánh nhau, Dương mới

hiếu được, lời Phong Dã nói không phải là giả, Tiêu Ngự chứng thật là cao thủ, hơn nữa thật sự còn là một cao thủ đỉnh cấp, chỉ riêng phần khí phách ung dung này, trong toàn bộ Tà ác liên minh chỉ sợ cũng chỉ có Lười Lê mới có thể làm được.

“Tên kia thực sự là tìm chết mà, không ngờ lại dám khiêu chiến Tiêu Ngự lão đại.”

“Thắng bại cũng quá rõ ràng rồi, ta chỉ thấy tựa như mèo vờn chuột a.”

Dương càng không ngừng công kích, không có một chút dừng lại, tựa như bão tố, so sánh qua, Tiêu Ngự kia lại có vẻ mây thừa gió nhẹ, 1 bộ dáng thoải mái, ung dung né tránh.

Dương gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, không ngờ lại ngay cả góc áo của Tiêu Ngự cũng chưa từng chạm tới được.

Trong khoảng thời gian này, thực lực của Tiêu Ngự đã tăng trưởng vô cùng kinh người, đối với năm bắt thời cơ chiến đấu đã càng thêm chuẩn xác, rốt cuộc phát triển tới trình độ nào, cũng không thể đoán được nữa, dù sao thời gian rất lâu cũng chưa có cùng Đạo tặc bằng lv PK qua. Nếu như là bây giờ gặp phải đám người Ảnh Sa, Tiểu Dao, Tiêu Ngự hẳn sẽ không còn một mối như trước kia nữa, cũng không biết những người đó đã phát triển đến cái trình độ gì rồi.

Tiêu Ngự cười nhẹ, nói: “Chắc cũng đùa đủ rồi đó.”

Tiêu Ngự giơ tay lên cao một cái Tạc Kích hướng về phía Dương đâm xuống.

Dương liên tục đề phòng công kích của Tiêu Ngự, lập tức không dám qua loa, một cái Độn Hình ngăn cản hết công kích của Tiêu Ngự, nhân cơ hội kéo ra 1 khoảng cách.

Tiêu Ngự nhắc chân một cái Long Tường Thuật, xuất hiện ở trước người Dương.

Ánh mắt Dương thoáng qua, sau khi phát hiện Tiêu Ngự, cảm giác được nguy cơ, cúi người một cái rút lui, muốn hướng về phía sau vọt đi.

Định Thân (định thân)

Tiêu Ngự đột nhiên Tập Trung Dương, thân hình Dương bị kiềm hãm, Tiêu Ngự một cái Long Tường Thuật chuẩn xác đánh trúng hân.

Bụng Dương đã trúng phải một đòn nghiêm trọng, co lại như con tôm, Tiêu Ngự một cái Tấn Kích đánh trúng trán hân, đem hân kích hôn mê, một chiêu Tật Phong Bộ đến dương phía sau người, một cái Giáo Sát, sau khi bồi thêm một cái trí mạng độc lại một chiêu Phá Cốt Thuật, và một chiêu Bối Thứ.

Dương có 3.600 huyết lượng, xem như đã là rất nhiều, bị Tiêu Ngự xóa sạch 1.800, lại thêm xuất huyết thương tổn, xuất huyết thương tổn là 130 điểm, duy trì 20 giây không đợi đến 30 giây, Dương hẳn sẽ phải chết không cần nghi ngờ gì nữa.

“Kết thúc.” Tiêu Ngự cầm chủy thủ vào bên hông, hướng về mép sàn đấu đi đến.

Dương bị tỉnh mộng, vừa mới từ hôn mê tỉnh lại, phát hiện huyết lượng còn sót lại hơn 1 nửa, quay đầu nhìn lại, Tiêu Ngự đã đi ra tới mép đấu trường.

Lại qua vài giây nữa, Dương trở mắt nhìn huyết lượng cạn kiệt, 2 mắt tối sầm ngả trên mặt đất.

Đúng lúc này, Tiêu Ngự vượt qua lan can, 2 chân vừa vịn chạm xuống đất, gần như cùng lúc tên Dương kia ngã xuống.

Games thủ Lười Thề ở xung quanh quan sát sau hồi lâu sững sốt, bộc phát ra một trận tung hô náo nhiệt, bọn họ ở trong hàng ngũ games thủ bình thường, cũng đã được coi là cao thủ rồi, nhưng Tiêu Ngự đối với thời gian tính chuẩn nắm chắc quả thực quá siêu việt, khiến bọn họ triệt để bị chấn động, nảy sinh bất phục từ đáy lòng.

“Tiêu Ngự lão đại quá tiêu sái.”

“Người kia quả thực tìm chết a.”

“Lãnh khốc, cực kỳ lãnh khốc a.”

Có mấy games thủ Lười Thề còn huyết sáo tung hô , Tiêu Ngự cười cười đi qua , bọn họ cũng chỉ là một ít người trẻ tuổi hiểu động thôi, còn cái từ “lão đại” này, Tiêu Ngự về mặt tâm lý vẫn còn khó tiếp thụ nổi.

Trong con mắt nữ nhân đi cùng tên Dương kia xuất ra tia sáng kì dị lấp lánh , quăng cho Tiêu Ngự mấy cái ánh mắt kiêu mị.

Tiêu Ngự không thèm chú ý trực tiếp đi qua.

Dương được hồi sinh lại , từ trên sàn đấu trường đầy bụi đất đứng lên , sau khi xem qua clip thi đấu giao hữu, hẳn mới hiểu được, giữa mình và Tiêu Ngự chênh lệch đến nhường nào , 2 người hoàn toàn không thể đem so sánh.

Dương cũng không tính là quá ngốc, Ma Vực có Lười Lê, mà bây giờ Lười Thề xuất hiện Tiêu Ngự, tùy tiện nghĩ cũng đều có thể đoán được Phong Dã muốn làm cái gì, mục tiêu của Tiêu Ngự hiển nhiên chắc chắn là Lười Lê, người ta cùng mình chơi, chỉ là luyện tập thôi. Tựa như quân sĩ cổ đại trước khi ra đánh trận, sẽ tìm mấy con chim trĩ thả hoang luyện luyện tập vậy . Mà hẳn, cùng những con chim trĩ thả hoang kia cũng tựa như nhau mà thôi .

Dương ngoan ngoãn thanh toán tiền đánh cược, thể lực của Phong Dã không kém hẳn, cho dù có chút sốt ruột, nhưng cũng không có biện pháp nào hết .

“Các người tiếp theo còn vài trận thi đấu hả ?” Dương nhìn về phía Phong Dã nói.

“Đúng vậy.” Phong Dã gật đầu.

“Ta có thể hay không ở nơi này xem cuộc chiến?” Dương hỏi.

“Chỉ cần không đem clip truyền ra ngoài là có thể.” Phong Dã nói.

“Đối với ta người còn không tin được sao ?” Dương cười đâm vào ngực Phong Dã một cái , nói. Người ngoài nhìn vào , biểu hiện của Dương trông giống như là bạn tốt của Phong Dã, nhưng trên thực tế biết mặt không biết lòng, Dương là muốn nịnh bợ Phong Dã mà thôi , tuy nhiên Phong Dã đối với người cả ngày chỉ biết phóng túng ăn chơi trác táng như vậy không có gì hứng thú, vẫn duy trì khoảng cách nhất định. Cho nên nói là kết giao thực ra cũng chỉ là Dương một bên tình nguyện mà thôi .

Phong Dã cười cười, cũng không vạch trần , nói: “Kế tiếp là vài người có chút danh tiếng, Nha Nhận, Quýt (hok biết hán việt nó là cái gì nữa =,=) và Diệp Thịnh hẳn sẽ tới . Phỏng đoán có thể sẽ rất đặc sắc đấy .”

Phong Dã nói như vậy phải chăng trong đó có 1 tầng ý tứ , trận chiến đấu mới vừa rồi quả thực được coi là đặc sắc sao? Dương chỉ có thể xấu hổ cười, đứng ở một bên, hướng Tiêu Ngự bên kia nhìn vài lần, mấy người Phong Dã nói kia hẳn đều biết, ở trong bộ Tà ác liên minh đều có danh tiếng lừng lẫy, bài danh ở trong top 10, so với hẳn thì cường hãn hơn không biết bao nhiêu lần , không biết Tiêu Ngự cùng bọn họ rốt cuộc ai lợi hại hơn, hẳn mơ hồ có chút mong đợi.

“Nha Nhận đến .”

Dương hướng về phương hướng cửa chính trụ sở nhìn lại, thấy 1 người trong nhóm 6 người , thân ảnh hiện lên trong mắt, Đạo tặc đi phía bên phải hàng kia chính là Nha Nhận, Dương vẫn còn nhớ rất rõ , lúc trước hẳn đã từng khiêu chiến qua Nha Nhận, kết quả rất rõ ràng, hẳn thất bại, bởi vì đối thủ là Nha Nhận, hẳn bị bại không có tâm lý gánh nặng gì, danh tiếng của Nha Nhận ở trước kia đã vang xa rồi , trước khi Dương bại còn miễn cưỡng chống cự được một chút, xem như là kiếm trở về chút mặt mũi , không giống hôm nay, mới 2-3 cái đã bị làm thịt , ủy khuất trong lòng khó mà nói hết được , trong tiềm thức cũng hy vọng Nha Nhận có thể thắng để tìm về cho mình một chút như vậy , tuy nhiên hẳn hiểu, hy vọng đó rất mù mịt, Tiêu Ngự so với Nha Nhận còn muốn khó chơi hơn nhiều lắm.

372. Chương 374: Song Hùng Tranh Chấp.

Qua một phen cùng giao tranh, Tiêu Ngự chỉ mới xử dụng ra vài cái kỹ năng, khiến Dương rất tò mò . Hẳn không nén nổi muốn hỏi, Tiêu Ngự rút cuộc mạnh tới mức nào, phải chăng tới cái loại đẳng cấp như Lười

Lê kia?

Nếu như Tiêu Ngự có thể đánh bại đám người Nha Nhận, vậy thực lực của hắn đã đủ để khiêu chiến Lưỡi Lê . Dương rất muốn biết kết quả.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua người vừa đến, Nha Nhận bộ dáng hơn 30 tuổi , trên gương mặt có một vết sẹo tựa như con rắn bám lên , trông tăng thêm một phần dữ tợn và khủng bố. Hiện tại kỹ thuật thẩm mỹ đã rất hiện đại, tùy tiện tốn chút tiền là có thể đem vết sẹo trên mặt bỏ đi, Nha Nhận lại không thêm bỏ , có thể là hắn đối với vết sẹo này đã rất quen thuộc không muốn bỏ đi.

“Lại gặp mặt , lão bằng hữu.” Phong Dã và một games thủ hơn 30 tuổi dáng người có chút phúc hậu chào hỏi nói, hắn là gia chủ của Nha Nhận .

Phong Dã và người kia hàn huyên một hồi.

Không cần Phong Dã giới thiệu, Tiêu Ngự cũng có thể biết, người này cũng ít nhất là đẳng cấp đại lão, trong tay nếu như không có ít nhất mấy trăm triệu , hắn cũng không muốn xấu hổ mà vào cá cược Đấu Trường Hắc Ám kia.

Những phú hào có thể gia nhập vào Đấu Trường Hắc Ám , đều là người có thân phận có địa vị , người ngoài căn bản không có biện pháp tiến vào cái nơi này. Những phú hào này là cùng đặt ra quy tắc của Đấu Trường Hắc Ám, tất cả mọi người đều dựa theo quy tắc này mà tham gia. Mà những người thi đấu kia, ví dụ như Lưỡi Lê, Nha Nhận, Tiêu Ngự.... , muốn trở thành tuyển thủ , cũng là một cái không sự tình đơn giản. Tuyển thủ thi đấu trận đầu tiên sẽ phải tự chịu trách nhiệm lời lỗ, trường thi đấu tiếp theo mà thắng còn cần giao nộp 1 khoản tiền bảo đảm cho gia chủ , mới coi như thật sự được tiến vào cái nơi này. Đồng thời khi thi đấu là tuyệt đối không thể thừa nhận hành vi làm càn , nếu như gia chủ cảm thấy người dưới tay không có cố gắng thi đấu, có quyền tịch thu tiền bảo đảm, cũng có thể đem hắn vĩnh viễn trục xuất khỏi Đấu Trường Hắc Ám luôn . Với lại 1 khi trở thành tuyển thủ dưới tay người nào đó, bên trong Đấu Trường Hắc Ám sẽ có danh sách của hắn, sau khi tuyển thủ đã bắt đầu thi đấu thì tuyệt đối không thể thay người khác vào , cũng không có thể vượt qua gia chủ tự động vào đấu trường thi đấu.

Tiêu Ngự xem như là một cái trường hợp đặc biệt, Phong Dã xuất phát từ tín nhiệm đối với Tiêu Ngự, bỏ qua mấy cái quy tắc kia . Bởi vậy Tiêu Ngự mới được thuận lợi tiến vào Đấu Trường Hắc Ám.

Lần trước Triệu Lam Hình cũng đặt cược cũng là không phù hợp quy củ , tuy nhiên cũng là Phong Dã không truy cứu mà thôi.

Vì 2 chuyện trên, Tiêu Ngự xem như là đã thiếu Phong Dã một cái nhân tình, tuy nhiên hắn giúp Phong Dã thắng nhiều tiền như vậy, phần nhân tình này coi như cũng đã trả đủ . Nếu như có thể luôn luôn chiến thắng, vậy 2 người đều cùng có lợi, tự nhiên là đều vui mừng lớn.

Tên Đạo tặc Nha Nhận kia ánh mắt nhìn lướt qua Tiêu Ngự. Tiêu Ngự vô thức sờ tay vào chủy thủ bên hông. Chỉ mới bị hắn nhìn lướt qua như vậy. Đã giống như là bị chim ưng rình mồi vậy . Làm cho người ta cảm thấy rất không thoải mái.

“Người chính là đối thủ của ta?” Nha Nhận hỏi. Âm thanh có chút khàn khàn, trầm thấp.

“Phải.” Tiêu Ngự vẫn tự nhiên ánh mắt nhìn vào Nha Nhận. Hờ hững nói.

“Rất tốt. Lên đây đi.” Nha Nhận nhảy lên đấu trường. Nói.

Games thủ kia đang cùng Phong Dã nói chuyện phiếm có chút tò mò nhìn thoáng qua Nha Nhận. Khó có khi thấy được Nha Nhận hưng phấn như vậy .

Những dạng cao thủ này phần lớn là tính cách quái gở, là loại người âm thầm làm việc. Không thích nói nhảm quá nhiều. Người hay nói nhảm thường hay là cái loại thùng rỗng kêu to mà thôi . Dạng đó chỉ luôn tự cho mình là nhất.

Phương pháp cụ thể nhất vẫn là dùng kết quả thi đấu để nói chuyện.

Tiêu Ngự cũng xoay người lên đấu trường.

“Nha Nhận và Lưỡi Lê mới đấu lại lần thứ hai à?” Phong Dã làm bộ không chú ý nhìn về phía games thủ kia nói.

“Ừ.”

“Kết quả thế nào?”

“Thua.” Games thủ kia cười khỏ một chút nói, cái này dường như là không cần phải suy nghĩ nhiều.

“Lưỡi Lê đã ra kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ chưa?”

“Ra rồi .”

Phong Dã rõ ràng gật đầu, kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ của Lưỡi Lê quả thật rất mạnh, rất nhiều cao thủ đều có khi chỉ thua ở một cái kia kỹ năng mà thôi , Tiêu Ngự nếu như có thể ở dưới tình huống không triệu hồi U Linh Bể Mông mà tiêu diệt được Nha Nhận, vậy có lẽ sẽ có thể cùng Lưỡi Lê liều mạng một lần , nếu như làm không được, vậy sẽ rất khó . Mà dù có U Linh Bể Mông thì Tiêu Ngự cũng không chắc có thể liều mạng thắng được Ảnh Chiến sĩ của Lưỡi Lê.

“Bắt đầu đi.” Tiêu Ngự nói, tăng tốc độ hướng về Nha Nhận nhào tới, chủy thủ tay phải hướng về mặt Nha Nhận ra sức đâm xuống.

Nha Nhận thân thể hơi nghiêng một chút, chủy thủ đâm vòng ra.

Đinh 1 âm thanh thanh thúy vang lên, 2 thanh chủy thủ va chạm cùng một chỗ.

Thân ảnh liên tục hoán đổi, trong nháy mắt 2 người đã đánh nhau được mấy lần, hai thân ảnh chợt tách ra. 2 người không dùng kỹ năng đã đánh nhau mấy hiệp, càng là cao thủ đối chiến thì càng ít phung phí sử dụng kỹ năng. Ai cũng không chiếm được tiện nghi, cái này chỉ là giai đoạn thăm dò mà thôi , 2 người đều vẫn còn đang bảo lưu thực lực .

Nhìn vào Tiêu Ngự, Nha Nhận hơi hoảng hốt, thời điểm giao thủ vừa rồi, hấn gần như đã coi đối thủ trước mắt chính là Lưỡi Lê, loại cảm giác này quá giống! Chỉ có một chút khác biệt là , Lưỡi Lê công kích ngoan độc xảo quyết hơn , vừa ra tay liền dùng ngay chiêu số trí mạng, gần như muốn lưỡng bại câu thương, khiến cho người ta phát lạnh, mà Tiêu Ngự công kích lại chú ý tiến lui có căn cứ, lưu lại cho mình đường rút lui, tăng cường phòng ngự thì tính công kích sẽ giảm đi không ít. Có thể nhìn ra được, động tác của Tiêu Ngự có điểm khá giống động tác của Lưỡi Lê.

Ngoài lần gặp phải Lưỡi Lê kia, Phong Dã cũng đã gửi cho Tiêu Ngự không ít clip Lưỡi Lê đối chiến, để cho Tiêu Ngự nghiên cứu, Tiêu Ngự cũng thừa nhận, hấn có rất nhiều động tác học theo Lưỡi Lê, Lưỡi Lê thân kinh bách chiến, năng lực chiến đấu quả thật không tầm thường, nhất là cái loại tấn công ào ạt kia. Khi xem clip , tổng kết tinh hoa từ nó giúp cho Tiêu Ngự tiến bộ rất nhiều.

Năng lực học tập của Tiêu Ngự cũng rất kinh người , phải biết rằng rất nhiều người muốn mà cũng học theo không được kỹ thuật của Lưỡi Lê , tính cả Nha Nhận ở trong đó, games thủ bình thường bắt chước chỉ là học theo ngựa chạy như con lừa, căn bản không đạt được cái loại hiệu quả kia. Tiêu Ngự lại học được phải đến 8 phần. Nha Nhận kinh hãi không đơn giản chỉ có cái này, Tiêu Ngự ngoài bắt chước được rất nhiều động tác kinh điển của Lưỡi Lê ra , còn tự tạo ra một phong cách chiến đấu đặc biệt cho riêng bản thân .

2 người thu liễm tâm thần, kế tiếp là sử dụng kỹ năng khốc chiến , mới là phần chính thức.

Bên ngoài , Dương há to miệng đứng xem , nhìn vào Tiêu Ngự và Nha Nhận trên sân , hấn không rõ, Nha Nhận từ khi nào đã trở nên mạnh như vậy, hơi nghiêng ngả một chút, liền suy nghĩ cẩn thận lại , khi Nha Nhận cùng hấn PK , hấn căn bản là không thi triển ra toàn lực! Mấy trận thi đấu kia đều là Nha Nhận tận lực khống chế kết quả thi đấu, mà buồn cười hấn lại cho rằng mình có thể cùng Nha Nhận liều mạng một trận , đánh thêm mất mấy trận, thua không ít tiền. Mà bây giờ, chống lại Tiêu Ngự, Nha Nhận tự nhiên là phải thi triển ra toàn lực.

“Đáng chết vô lại, lừa đảo.” Dương nhện không được chửi mắng một trận, nếu như Nha Nhận làm giống Lưỡi Lê, quyết đoán dứt khoát tiêu diệt hấn, hấn cũng không sẽ không bị thua nhiều tiền như vậy. Nghĩ đến Nha Nhận đem mình vui đùa . hấn tức giận đến xanh mặt , nhưng cũng đành chịu, là chính hấn tự lao đầu vào cạm bẫy của người khác thì còn trách ai đây.

Tiêu Ngự chân phải hơi hơi lui về sau, bày ra một cái tư thế gia tốc, chuẩn bị bất cứ lúc nào công kích.

“Người là một trong số ít người rất mạnh mà ta đã thấy qua ngoài Lưỡi Lê.” Nha Nhận trình trọng nói, Tiêu Ngự dùng kỹ thuật dành được sự tôn kính của hắn, đối thủ như vậy là đáng tôn kính .

“Ta chưa từng cùng Lưỡi Lê đánh qua, người cũng là 1 trong vài Đạo tặc rất mạnh mà ta từng gặp được.” Tiêu Ngự nói, hắn nghĩ tới Ảnh Sa, Ốc Sên...những người này, Nha Nhận là cùng một đẳng cấp với bọn họ.

Cường giả dùng thắng bại nói chuyện.

Tiêu Ngự tích góp lực lượng, chuẩn bị động thủ .

“Đến đây đi, để cho ta kiến thức thực lực chân chính của người.” Nha Nhận hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Tiêu Ngự tăng tốc độ xông tới.

Tạc Kịch!

Nha Nhận dùng chủ thủ hướng về trán của Tiêu Ngự đâm xuống, chủ thủ phá không mà đến.

Tiêu Ngự một cái Đón Đỡ, đem công kích của Nha Nhận cản lại , thân thể hơi nghiêng một chút, chủ thủ tay phải một cái Tấn Kịch đâm tới mặt Nha Nhận .

Phản Thủ Bối Thứ !

Nha Nhận một cái Phản Thủ Bối Thứ tránh hết công kích của Tiêu Ngự, hướng về lưng Tiêu Ngự đâm tới, động tác cùng Lưỡi Lê như nhau, động tác có góc độ rất nhỏ, rất nhanh.

Tiêu Ngự muốn thi triển Phản Thủ Bối Thứ đã không còn kịp nữa rồi, một cái Độn Hình ngăn cản Phản Thủ Bối Thứ của Nha Nhận.

Tiêu Ngự giương tay lên cao một chiêu Tạc Kịch hướng về Nha Nhận đâm xuống, Nha Nhận thân thể hơi nghiêng, chủ thủ tay phải một cái Tấn Kịch hướng về mặt của Tiêu Ngự đâm tới. Loại kỹ năng khổng chế dùng lúc này là rất liều mạng, rất dễ tạo thành lưỡng bại câu thương, 2 người đồng thời rơi vào hôn mê, ai cũng kiếm không được chỗ tốt, nhưng Tiêu Ngự cũng không dám cùng hắn liều mạng, chỉ sợ trong đó có hư chiêu , bởi vì kỹ năng rất nhiều, các games thủ có một vài kỹ năng đã trải qua cường hóa , nếu như Nha Nhận cùng kỹ năng của hắn đồng thời chuẩn xác đánh trúng đối thủ, Tạc Kịch của hắn hôn mê 2 giây, Tấn Kịch của Nha Nhận bắt ngờ lại hôn mê 3 giây, đây chẳng phải là bị chết rất oan uổng sao.

Đã Nha Nhận muốn lưỡng bại câu thương, thì bản thân tránh ra là được, thân thể hơi nghiêng, một chiêu Phản Thủ Bối Thứ vòng ra sau, cùng Nha Nhận như nhau, động tác nhanh chóng như sấm vang chớp giật , thân hình uốn lượn đánh tới .

Nha Nhận cũng dùng Độn Hình tránh thoát kỹ năng của Tiêu Ngự, thừa dịp thời gian vô địch tránh ra vài bước.

Tiêu Ngự cũng không có buông tha Nha Nhận, một chiêu Đột Thứ, chủ thủ tay phải hướng về lưng Nha Nhận đâm tới.

Chủ thủ Tiêu Ngự giống như giò bám vào xương, bám sát theo, Nha Nhận cảm thấy không ổn, quay người một cái Chống Đỡ, đón đỡ công kích của Tiêu Ngự, bỗng thấy chủ thủ Tiêu Ngự đột nhiên biến đổi hướng, 1 đạo vật thể hình dáng gai nhọn màu trắng từ giữa phòng tuyến chủ thủ của Nha Nhận xuyên qua, hướng về hắn bắn tới.

Ma pháp? Chiến đấu kỹ năng? Đạo tặc làm sao có thể có thứ này a!

Đây là kỹ năng Năng Lượng Nha Thứ của Tiêu Ngự, dùng với khoảng cách ngắn có hiệu quả vô cùng tốt , khi cận chiến đánh bất ngờ, chỉ cần trúng mục tiêu liền có thể khổng chế đối thủ.

Một cái Năng Lượng Nha Thứ này của Tiêu Ngự rất là âm hiểm , dùng động tác tứ chi là tuyệt đối ngăn cản không được , games thủ bình thường dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, gặp phải kỹ năng đặc biệt đến như vậy, quá nửa có thể sẽ bởi vì phản ứng không kịp mà toi mạng.

Nha Nhận đã không còn kịp suy xét nữa , thấy được Năng Lượng Nha Thứ gần ngay trước mắt, bản năng cảm giác được nguy hiểm, phản xạ có điều kiện thi triển kỹ năng Tật Phong Bộ.

Đinh một tiếng, Tật Phong Bộ vừa chuẩn xác ngăn cản được Năng Lượng Nha Thứ, nếu như chỉ cần muộn 1 bước, phản ứng chậm hơn chút như vậy Nha Nhận đã mất mạng rồi .

Sau đó Nha Nhận mới cảm giác được tình huống vừa rồi là hung hiểm đến dường nào, kinh hồn bất định thở ra 1 hơi.

Thấy được Nha Nhận ngăn cản hết Năng Lượng Nha Thứ, Tiêu Ngự thầm nghĩ đáng tiếc, một chiêu này chỉ còn thiếu chút nữa đã tiếp cận được . Bây giờ không phải lúc để nghiên cứu vấn đề này, hấn hiểu, công kích nhẹ nhàng là không thắng được , chỉ có như cuồng phong bạo vũ mới có thể tiêu diệt đối thủ. Công kích vẫn không có dấu hiệu dừng lại, Tiêu Ngự hướng về Nha Nhận nhào tới.

Nha Nhận vừa ngẩng đầu, đã phát hiện Tiêu Ngự vọt tới , thế như mãnh hổ xuống núi, cắn răng một cái, lao ra nghênh đón, không thể buông bỏ hi vọng được.

373. Chương 375: Đảo Ngược?

Loại cận chiến này, chính là dùng năng lực phản ứng của 2 bên để liều mạng , nếu như hấn phản ứng hơi chút chậm hơn một chút, vấn đề sẽ vô cùng nghiêm trọng .

2 bên cùng liều mạng, không thể có nửa phần sơ sẩy, Tiêu Ngự biết đạo lý này, Nha Nhận cũng biết.

2 người hết sức chăm chú chú ý động tác của đối phương, để có thể phản ứng bất cứ lúc nào.

Tăng tốc độ, Ảnh Thứ!

Nha Nhận chủ thủ trong tay huyền hóa ra 3 đạo hư ảnh, hướng về Tiêu Ngự đâm qua đây, thế như sấm đánh không kịp bưng tai.

Tiêu Ngự vốn là muốn cùng Nha Nhận liều mạng , không nghĩ tới Nha Nhận thi triển một cái kỹ năng hấn không quen thuộc , hiệu quả của cái kỹ năng này Tiêu Ngự tạm thời không có cách nào đoán được , không dám cùng Nha Nhận đánh bừa, một cái Tan Biến chống đỡ.

Tình tình, 2 tiếng thanh thúy vang lên, Tiêu Ngự ngăn cản hết 2 đạo công kích của Nha Nhận .

1 giây, 2 giây, giữa lúc khi Tiêu Ngự cho là mình đã an toàn , 1 thanh chủ thủ sắc lạnh hoa lên trước mắt Tiêu Ngự.

“Không tốt!” Tình huống nguy cấp, Tiêu Ngự bất chấp cái gì , một chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài.

Nha Nhận một đòn thất bại, hơi hơi khựng lại.

“Dĩ nhiên là kỹ năng tam liên kích.” Tiêu Ngự thầm nghĩ nguy hiểm thật. May mắn là bản thân phản ứng nhanh. Nếu không cho dù dùng Tan Biến ngăn cản hết được 2 đạo công kích phía trước mà vẫn dính phải đạo công kích thứ 3 . Chỉ sợ cũng phải nguy hiểm tới sinh mệnh.

Sau khi Tiêu Ngự dùng Đào Thoát né tránh ra ngoài. Cũng không có nghĩa là chiến đấu đã kết thúc. Chỉ có thể tạm thời tiêu hao kỹ năng của Nha Nhận rồi tính kế mới được . Nếu không lấy ý thức chiến đấu của 2 người. Dùng kỹ năng liều mạng. trong một khoảng thời gian dài cũng chưa chắc có khả năng phân ra thắng bại.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự nhắc chân một cái Long Tường Thuật đá ra ngoài.

Nha Nhận thi triển một cái kỹ năng khác . Lui về sau khoảng 3m. Khiến cho Tiêu Ngự dùng Long Tường Thuật thất bại. Tiêu Ngự lại một chiêu Đột Thứ vọt lên.

Tiêu Ngự và Nha Nhận chỉ mới khoảng nửa khắc đã giao thủ hơn 10 lần. Các loại kỹ năng người tới ta đi. Mọi người dưới đài chỉ biết giương mắt mà nhìn. Bởi vì bọn hấn đánh nhau quá nhanh. Làm cho người ta

hoa cả mắt. Không biết tình hình chiến đấu như thế nào. Rốt cuộc ai chiếm lợi thế. Mỗi người vã mồ hôi lạnh.

Dương trợn tròn mắt , đây là thực lực chân chính của 2 người sao, thật là đáng sợ , những động tác kia là thứ con người có thể làm ra được sao?

Tiêu Ngự và Nha Nhận chiến đấu tạm thời rơi vào trạng thái giằng co.

Lúc này, bên nào còn ám chiêu nhiều hơn , thì bên đó sẽ có xác suất thắng lớn hơn.

Long Tường Thuật, Đột Thứ, Đột Tiến, Tiêu Ngự công kích tựa như dùi núi lấp biển khiến cho Nha Nhận có chút không thở nổi, mặc dù đều nhờ ý thức cao siêu chống đỡ , nhưng ở trong quá trình phòng thủ, Nha Nhận bước chân lại có vẻ đã có chút lộn xộn , Tiêu Ngự công kích tới khiến hắn có chút cảm giác đáp ứng không xuể .

Nha Nhận hơi hơi ổn định lại bước chân, lúc này so đấu chính là tố chất tâm lý của 2 bên , nếu như lúc này tiến lui mất căn cứ, thì sẽ không còn cơ hội phản kích , ánh mắt lợi hại của hắnnhìn chăm chú mỗi một động tác của Tiêu Ngự, định tìm sơ hở trong đó, hắn muốn tìm 1 cơ hội để phản kích.

Định Thân!

Tiêu Ngự dùng một cái Định Thân định lại thân hình Nha Nhận, chủy thủ tay phải hướng về trán của Nha Nhận đâm xuống, tay trái Cốt Long Nha tựa như một con rắn độc, chuẩn bị bất cứ lúc nào phát ra công kích.

Nha Nhận dùng một cái Chống Đỡ ngăn cản rốt công kích của Tiêu Ngự, bụng co rụt lại, Cốt Long Nha của Tiêu Ngự công kích thất bại.

Không nghĩ tới như vậy còn có thể tránh thoát.

Phượng Vũ!

Nha Nhận hướng về chủy thủ Tiêu Ngự chém xuống, chủy thủ trong tay biến ảo thành một cái hư ảnh Hỏa Phượng Hoàng nho nhỏ, hướng về Tiêu Ngự chém xuống.

Trong 10 Đoàn đội Đạo tặc may ra mới có một người có thể thi triển ra Phượng Vũ , Tiêu Ngự cũng đã nghiên cứu qua kỹ năng Phượng Vũ, cái kỹ năng này mạnh mẽ tự nhiên không cần nhiều lời, khi nhưng phân chia điểm thuộc tính, lại phải đem kỹ năng này xếp vào loại bán ma pháp, phượng múa thuộc về nửa ma pháp thương tổn kèm một nửa vật lý thương tổn.

Phá Ma Trảm!

Tiêu Ngự một cái Phá Ma Trảm xuất ra, chủy thủ trong tay đem Hỏa Phượng Hoàng chém thành mảnh nhỏ, nhưng mà Phượng Vũ cũng tạo thành lực trùng kích mạnh mẽ khiến cho Tiêu Ngự phải lui lại mấy bước, 1 cái hơn 100 giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên, không thể không nói, cái kỹ năng này thương tổn quả thật không tầm thường.

Kỹ năng Tạc Kích đã tan băng.

Kỹ năng Tấn Kích đã tan băng.

Trong thắm thoát, 2 người đã đi đi lại lại đánh nhau hơn 30 giây, thấy được Tiêu Ngự lùi về sau, Nha Nhận hiểu, cơ hội đã tới .

Lúc đầu liên tục bị Tiêu Ngự áp chế, Nha Nhận không thể không thừa nhận, mấy cái kỹ năng tấn công bất ngờ của Tiêu Ngự quả thật không tầm thường, hắn cũng chỉ có thể dùng một ít kỹ năng đặc biệt để ngăn cản công kích của Tiêu Ngự, thật vất vả mới có cơ hội phản kích , Nha Nhận tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy.

Nha Nhận một chiêu Tật Phong Bộ nhào tới.

Định Thân! (1 số chỗ là Tập Trung quên chưa sửa)

Thấy được Nha Nhận vọt lên, Tiêu Ngự cũng chuẩn bị nghênh đón, dùng kỹ năng chuẩn bị liều mạng, bỗng thân thể bị kiểm hãm, đứng im tại chỗ, trong lòng rung mình, là Định Thân! Tiêu Ngự cũng có kỹ năng Định Thân, tự nhiên hiểu được kỹ năng Định Thân có hiệu lực và tác dụng gì, lập tức không dám coi thường, mở ra Âm Ảnh Khống Chế.

Ừm, Nha Nhận một cái Tạc Kích cắm ở trên đầu Tiêu Ngự.

“Thành công.” Nha Nhận trong lòng mừng như điên, thực lực của Tiêu Ngự quả thật rất mạnh, công kích rất nhanh chóng mãnh liệt, nhưng mà quá dễ kích động, phải biết rằng giữa 2 người cao thủ class Đạo tặc, cũng không đơn giản chỉ dựa vào kỹ năng là có thể áp chế đối thủ, đối với nắm chắc thời cơ mới là mấu chốt khi chiến đấu. Một người bình thường nếu như đã dính phải kỹ năng hôn mê thì có kỹ năng nhiều mấy đi nữa cũng chịu chết.

Nha Nhận đang chuẩn bị bộc phát công kích đem Tiêu Ngự tiêu diệt, lại phát hiện, Tiêu Ngự vẫn có thể hoạt động.

Hắn không bị khống chế! Nha Nhận quá sợ hãi, tuy nhiên cho dù là vậy hắn vẫn quyết đoán lui về sau, đề phòng công kích của Tiêu Ngự, chủ tay phải một cái Tấn Kích đâm ra ngoài.

Lúc này, Tiêu Ngự đã gia trì tất cả trạng thái kỹ năng, thuộc tính trong nháy mắt gia trì đến lớn nhất.

Tiêu Ngự đón Tấn Kích của Nha Nhận đang đánh tới, chủ tay phải một cái Công Kích Tà Ác hướng về Nha Nhận đâm tới, hoàn toàn là đấu pháp mạng đối mạng.

Tiêu Ngự dùng Công Kích Tà Ác đánh với Tấn Kích, điều này làm cho Nha Nhận có chút bất ngờ, cái này quả không hợp với lẽ thường.

Tiêu Ngự nên hắn sẽ không phạm phải sai lầm như vậy, chỉ có một khả năng duy nhất, chính là Tạc Kích mất đi hiệu lực với hắn, chỉ tính riêng thương tổn công kích thì Công Kích Tà Ác so với Tạc Kích, Tấn Kích có lẽ đã cao hơn nhiều rồi, với lại kỹ năng Công Kích Tà Ác tan băng rất nhanh, tích lũy điểm liên kích cũng nhanh chóng.

Trong đầu Nha Nhận hiện lên một cái kỹ năng, chính là Âm Ảnh Khống Chế, kỹ năng thần kì của chiến đấu Đạo tặc, cho dù cái kỹ năng này rất hiếm thấy, nhưng cũng không phải không có, hắn cũng đã từng thấy mấy games thủ thi triển ra Âm Ảnh Khống Chế. Tuy nhiên uy danh của chiến đấu Đạo tặc, lại kém rất xa khống chế Đạo tặc, nguyên nhân chính là mấy cái games thủ có Âm Ảnh Khống Chế kia không hề mạnh, bởi vì bọn họ căn bản không lĩnh ngộ được tinh túy của chiến đấu Đạo tặc, hoặc là thực lực bản thân quá kém.

Chiến đấu Đạo tặc có sức bật và tốc độ công kích cực nhanh, là thứ mà các class khác không có cách nào đạt được. 1 khi mở ra kỹ năng Âm Ảnh Khống Chế, Tiêu Ngự sẽ miễn dịch với bất luận cái kỹ năng không chế gì, thả tay đánh cược 1 lần là được. Trừ khi thương tổn công kích và huyết lượng của Nha Nhận so với hắn cao hơn, tốc độ công kích so với hắn nhanh hơn, nếu không 2 bên so đấu hao tổn, hắn sẽ không thể nào chống lại được Tiêu Ngự.

Nha Nhận cũng hiểu, lúc này chạy trốn là không còn có thể nữa, hắn dù có chạy thì cũng sẽ bị đuổi theo chậm rãi mài chết mà thôi, phương pháp duy nhất, chính là liều chiến, hắn cũng gia trì tất cả trạng thái chiến đấu.

Tựa như Chiến sĩ giao chiến trên chiến trường, không phải người chết, chính là ta vong.

Cho dù gia trì tất cả trạng thái, Nha Nhận cũng không bằng được thuộc tính của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự một cái Công Kích Tà Ác đánh ra, sau khi chuẩn xác đánh trúng Nha Nhận, lấy Cốt Long Nha trong tay cho Nha Nhận ăn 5 cái nguyên rửa trạng thái.

Vất vả lắm mới tăng lên được ít thuộc tính trạng thái, bởi vì bị nguyên rửa lại lập tức rút xuống 1 mảng lớn, Nha Nhận không nén nổi thâm kêu khổ.

Tiêu Ngự tự nhiên sẽ không bỏ qua cái cơ hội tốt này, công kích từng đợt từng đợt ngày càng mãnh liệt hơn.

2 bên so đấu thương tổn, không ngừng có giá trị thương tổn từ trên đầu 2 người bay lên, Đạo tặc bình thường khi PK phần lớn là so đấu kỹ năng khống chế và kỹ xảo, ý thức cùng với đầu óc, mà bây giờ, đang

liên tục so đấu công kích kỹ xảo càng ngày càng nhiều hơn , 2 bên trong vòng vài giây rất có khả năng phân ra thắng bại.

Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự và Nha Nhận bay lên, huyết lượng của 2 người từng khúc từng khúc đi xuống, nhưng mà rất rõ ràng có thể nhìn ra được, huyết lượng của Nha Nhận so với Tiêu Ngự tụt nhanh hơn nhiều .

Tiêu Ngự một chiêu Công Kích Tà Ác có thể tạo thành tối đa hơn 100 thương tổn, mà Nha Nhận công kích lại chỉ có thể đối với Tiêu Ngự tạo thành hơn 70 điểm thương tổn.

2 bên công kích đều rất mãnh liệt mạnh, Tất Phong Bộ, Tan Biến, Độn Hình những kỹ năng này không đến vạn bất đắc dĩ, đều là sẽ không sử dụng , mà là chuyên môn dùng chung kết kỹ năng và năng lượng kỹ năng để ngăn cản những chiêu thương tổn nặng, khiến cho giá trị thương tổn của 2 bên luôn luôn duy trì ở một cái mức độ sàn sàn không cao lắm.

Phá Cốt Thuật!

Giảo Sát!

Ngoài mấy cái kỹ năng này ra, kỹ năng xuất huyết thương tổn của Tiêu Ngự cũng là vô cùng đáng nhắc đến .

Dần dần , Nha Nhận chỉ còn lại có không đến 1.000 huyết lượng, Tiêu Ngự lại còn những hơn 3.600, đã đạt được ưu thế tuyệt đối , chỉ cần không phạm phải sai lầm lớn, hẳn sẽ không có bất cứ vấn đề gì .

Đám người Phong Dã đã coi như, thắng bại đã định, Phong Dã tươi cười thoải mái, từ hành động Tiêu Ngự cùng Nha Nhận liều mạng, đã có thể nhìn ra được, thực lực của Tiêu Ngự so sánh Nha Nhận cao hơn rồi, Nha Nhận khi cùng Lưỡi Lê đối chiến , cũng đã có thể đem Lưỡi Lê đẩy vào hiểm cảnh, nói cách khác, Tiêu Ngự đã có đủ thực lực cùng Lưỡi Lê đánh một trận rồi .

Từng người cái xuất huyết thương tổn từ trên đầu Nha Nhận bay lên, làm cho Nha Nhận có một loại cảm giác hoảng hốt .

Nha Nhận đột nhiên làm ra một hành động ngoài dự đoán của mọi người , nhanh chóng thối lui, trong miệng thì thào gì đó.

U Ảnh Huyết Tế!

Tiêu Ngự trong lòng rung mình, là triệu hồi kỹ năng, chẳng lẽ Nha Nhận cũng có thể triệu hồi sinh vật khế ước nào đó?

Kinh hãi không chỉ có Tiêu Ngự, mà cả đám người Phong Dã cũng rất là giật mình, Phong Dã đã góp nhặt rất nhiều tư liệu liên quan đến Nha Nhận, đưa cho Tiêu Ngự, nhưng không nghĩ tới vẫn còn để sót một ít, hẳn trước kia chưa từng thấy Nha Nhận thi triển ra kỹ năng triệu hồi, xem ra Nha Nhận là đang chuẩn bị đem mọi thứ trong đáy ruộng vết sạch.

Cái kỹ năng này cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện, Tiêu Ngự chỉ có thể cẩn thận đề phòng, 1 cỗ hơi thở âm u lạnh lẽo từ phía sau lưng thấu qua đây, hẳn vừa kịp cảm ứng thấy có điểm lạ, đã phát hiện ra thân thể không có cách nào động đậy .

“Đây là thứ gì?” Tiêu Ngự tự nhiên phát sinh ra một loại cảm giác sợ hãi, thứ không biết mới là thứ đáng sợ nhất .

Một cái bóng ma màu đen xuất hiện ở phía sau người Tiêu Ngự, 5 đạo bóng ma màu đen đem tứ chi và cổ của Tiêu Ngự trói chặt lại.

Bóng ma màu đen kia cuối cùng cũng lộ ra gương mặt dữ tợn của nó , nhìn hình dạng như vậy, hẳn là sinh vật triệu hồi u linh hệ.

Mọi người dưới đài cảm xúc cũng biến hóa theo ghen lại, chẳng lẽ tình hình chiến sự này có thể nảy sinh cái biến hóa gì đó không tưởng?

374. Chương 376: Quýt

Âm ảnh trói chặt Tiêu Ngự, làm cho Tiêu Ngự không có cách nào động dậy.

Sinh vật triệu hồi dù có cường thịnh đến mấy, cũng không có khả năng mạnh mẽ đến nghịch thiên như thế, hoàn toàn nghiền ép đối thủ. Ví dụ như U Linh Bửu Mông của Tiêu Ngự, U Linh Bửu Mông ở trước khi bị triệu hồi, là 1 con tinh anh + cường hóa mạnh mẽ, nhưng sau khi biến thành sinh vật triệu hồi, thực lực bị suy yếu trên phạm vi lớn, thuộc tính còn không mạnh bằng 1 games thủ, ở khi PK chỉ có thể tạo thành tác dụng phụ trợ, không thể quyết định tình hình chiến sự. Đó chính là một thủ đoạn duy trì cân bằng trong một trò chơi khiến nó không bị mất đi hứng thú, thứ quá biến thái là không thể tồn tại.

Tiêu Ngự bị trói buộc tại chỗ, không có cách nào động dậy, lại nhìn Nha Nhận, hắn cũng bị như vậy.

-60, -60, từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên, âm hồn này cư nhiên là loại hình hút máu hiểm thấy, Tiêu Ngự mỗi khi mất 100 huyết lượng, Nha Nhận lại có thể phục hồi 50 huyết lượng.

Hiệu quả của âm hồn đã dần dần hiện rõ.

Tiêu Ngự bị trói buộc trong 10 giây, thân thể cuối cùng đã có thể cử động, huyết lượng lấy tốc độ mỗi giây tụt xuống 60 điểm, mà Nha Nhận thì lại mỗi giây phục hồi 30 điểm huyết lượng.

Tiêu Ngự nhìn một chút huyết lượng, còn lại 2.600 điểm, lại nhìn Nha Nhận, còn có 1.200 điểm, nói tóm lại, Tiêu Ngự cũng không có bởi vậy mà rơi vào hoàn cảnh xấu.

Trên thực tế, Nha Nhận so với Tiêu Ngự còn buồn bực hơn, âm hồn này khi triệu hồi cần thỏa mãn điều kiện ngặt nghèo, chỉ có thể ở khi huyết lượng của hắn thấp hơn 2.000 mới có thể triệu hồi, nếu như huyết lượng của Tiêu Ngự còn sót lại thấp hơn 1.000, Nha Nhận hẳn là đã có thể dùng âm hồn đem Tiêu Ngự tiêu diệt, bây giờ loại tình huống này mà đã phải sử dụng đến âm hồn, quả thực là không thỏa đáng, không có cách nào đối với Tiêu Ngự tạo thành thương tổn trí mạng.

Tiêu Ngự sau khi có thể hoạt động, lập tức đánh về phía Nha Nhận, trên sân thi đấu lần thứ 2 biến thành 1 hồi truy đuổi.

Tiêu Ngự vẫn đang bị âm hồn phụ thân, mỗi giây đều mất 60 điểm huyết lượng, không biết thương tổn kia sẽ kéo dài bao nhiêu thời gian, nếu như cứ liên tục tiếp diễn như vậy, rất có khả năng sẽ bị Nha Nhận đảo ngược thế cờ. Tiêu Ngự cấp bách tìm cách quyết chiến, mà Nha Nhận lại liên tục trốn chạy, thời gian càng dài, đối với Nha Nhận lại càng có lợi, huyết lượng của Tiêu Ngự đang dần dần đi xuống, cuối cùng cũng sẽ đến lúc huyết lượng hao hết.

Với lại âm hồn có 1 hiệu quả. Nếu như Nha Nhận có thể tránh thoát Tiêu Ngự công kích. Tiêu Ngự sẽ vẫn liên tục hết máu. Chỉ cần một khi Tiêu Ngự đối với Nha Nhận tích lũy thương tổn vượt quá 500 điểm. Âm hồn kia mới tử vong.

Kỹ năng triệu hồi âm hồn này tương đối kì quái rất khó phòng. Dù thương tổn rất có hạn. Thậm chí còn không bằng U Linh Bửu Mông của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự mở ra tất cả trạng thái tăng tốc độ. Cùng Nha Nhận ở trên đấu trường triển khai đuổi giết.

Nha Nhận vô tâm ham chiến. Luôn luôn dùng các loại kỹ năng tránh né. 2 người chạy tứ tung.

Kỹ năng Long Tường Thuật đã tan băng.

Kỹ năng Đột Thử đã tan băng.

Sau khi những kỹ năng này tan băng, Tiêu Ngự lập tức thi triển, cho tạo thành hiệu quả thương tổn cho Nha Nhận. Âm hồn trên người Tiêu Ngự kêu thảm thiết một tiếng, tan thành mây khói.

Áp lực với Tiêu Ngự đã được giảm xuống.

2 người đều dốc sức, Nha Nhận bị Tiêu Ngự ép tới mức không thở nổi, lúc này, hắn đã không thể không thừa nhận, khi hắn cùng Tiêu Ngự đối chiến nhận phải áp lực cũng không kém hơn so với cùng Lưỡi Lê đối chiến là bao, Tiêu Ngự đã có tư cách cùng Lưỡi Lê đối chiến.

“Người này rất mạnh, mục tiêu của hắn hẳn là Lưỡi Lê.” Liên hệ với mâu thuẫn giữa Ma Vực và Phong Dã, lại nghĩ đến Phong Dã lúc này đem Tiêu Ngự bày ra, vấn đề đã rất rõ ràng , Phong Dã nhất định là muốn cho Tiêu Ngự đi khiêu chiến Lưỡi Lê! Không biết vì sao, Nha Nhận lơ mơ cảm nhận được , Tiêu Ngự vẫn còn lưu lại hậu chiêu, cũng không có xuất ra tất cả thực lực, loại cảm giác này làm cho Nha Nhận rất là uể oải.

Phát hiện Nha Nhận dùng âm hồn cũng không cách nào đảo ngược thế trận , Phong Dã cuối cùng cũng thở ra một hơi, Tiêu Ngự quả nhiên không khiến cho hắn thất vọng.

Nha Nhận huyết lượng chỉ còn lại có hơn 500, nhưng mà chết như vậy hắn không cam lòng, thấy được năng lượng đầy cột, hắn tránh thoát thêm vài lần công kích của Tiêu Ngự , nhìn chuẩn xác thời cơ , chủ thủ hóa thành 1 đạo cầu vòng đánh tới .

Liều Mạng Nhất Kích!

Nếu như có thể đánh trúng, nói không chừng có thể đem Tiêu Ngự giết chết cũng nên .

Thấy được Nha Nhận đánh tới, Tiêu Ngự một chiêu Tật Phong Bộ né tránh công kích của Nha Nhận , một chiêu Tật Phong Bộ đến sau lưng Nha Nhận , chủ thủ tay phải hướng cái ót của Nha Nhận đâm đi.

Phát hiện Tiêu Ngự đột nhiên tan biến, thân thể Nha Nhận ngưng lại, quay người chống đỡ.

Phản Thủ Bối Thứ !

Tiêu Ngự một chiêu Phản Thủ Bối Thứ từ át bên người Nha Nhận vòng qua, một chiêu Phản Thủ Bối Thứ chuẩn xác đánh trúng lưng Nha Nhận. Tiêu Ngự dùng hư chiêu biến đổi không nhanh hơn cả suy nghĩ , khiến cho Nha Nhận trở tay không kịp.

10 điểm liên kích cộng thêm kỹ năng Phản Thủ Bối Thứ, đem huyết lượng của Nha Nhận trước sau như một xóa sạch , Nha Nhận rên lên một tiếng ngã xuống đất.

Tất cả games thủ xung quanh đều đã suy đoán được kết quả này, chỉ cảm thấy kinh ngạc là, Tiêu Ngự không hề có danh tiếng , không ngờ lại có thể đánh bại Nha Nhận, với lại chiến thắng cũng không quá gian khổ, bất tri bất giác , mọi người dưới trường đều đem Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đặt ở cùng một đẳng cấp . Trong lòng bọn họ đều nảy sinh một nghi vấn, liệu Tiêu Ngự có thể đem Lưỡi Lê đá khỏi ngai vàng hay không ?

Tiêu Ngự từ trên đấu trường xoay người đi xuống, thở nhẹ ra một hơi, mặc dù đã thắng, nhưng Nha Nhận cũng đã tạo thành cho Tiêu Ngự áp lực không nhỏ.

Dưới đài 1 mảnh náo nhiệt , tiếng trầm trồ khen ngợi vang lên không dứt, Dương nhìn vào Tiêu Ngự, vẻ mặt đắm chiêu.

Vẻ mặt của Tiêu Ngự thì lại rất bình lặng.

“Good job (làm tốt lắm).” Phong Dã vỗ vỗ bả vai Tiêu Ngự nói, Tiêu Ngự đã tạo cho hắn rất nhiều vui mừng kinh ngạc và sự tin tưởng.

1 lát sau, Nha Nhận được hồi sinh.

Từ trên sân PK xuống , Nha Nhận đối với Tiêu Ngự thân mật cười, Tiêu Ngự hơi sững sờ, cũng mỉm cười đáp trả .

“Khi nào thì khiêu chiến Lưỡi Lê?” Nha Nhận hỏi.

“Còn chưa biết.”

“Người còn có hậu chiêu chưa dùng đến phải không?” Nha Nhận nhìn về phía Tiêu Ngự, nói, cho dù 2 bên nhìn như đã đem hết toàn lực ra, nhưng trực giác của Nha Nhận cho hắn biết rằng Tiêu Ngự còn bảo lưu thực lực, sự thật chứng minh, cảm giác của Nha Nhận là vô cùng chính xác .

Tiêu Ngự cười cười, xem như là đồng ý đi.

Nha Nhận đáy lòng thở nhẹ 1 hơi, xem ra hắn thua không hề oan uổng.

Tiêu Ngự đang cùng Nha Nhận trò chuyện , một cô gái mặc giáp da màu đỏ hướng về Tiêu Ngự và Nha Nhận đi tới.

Thấy được cô bé này xuất hiện, người xem xung quanh rối loạn cả lên.

“Là Quýt!” (em họ của Bưởi a , chẳng biết sửa tên sao cho hay nữa =.= đành để vậy . Nguyên văn là “ Cây Quýt “ nghe hơi sến).

“Là nàng!”

Tất cả ánh mắt games thủ trên sân đều tập trung ở trên người cô bé này.

Tiêu Ngự dò xét một chút cô bé trước mắt này (xem có xinh không là đủ rồi), nàng mặc toàn thân giáp da màu đỏ, đem dáng người nổi bật lên những điểm lồi lõm lung linh, gợi cảm mê hoặc, 1 khuôn mặt thanh xuân trang điểm nhẹ trông e lệ lại có chút ngây thơ , rất động lòng người, khuôn mặt này làm cho Tiêu Ngự nảy sinh một ít cảm giác quen thuộc.

Quýt thấy được Tiêu Ngự đang nhìn nàng, mắt to chớp chớp sáng ngời rất có thần , lộ ra bộ dáng tươi cười tinh nghịch .

“Người là Tiêu Ngự?” Quýt vừa đi đến bên cạnh Tiêu Ngự vừa hỏi.

“Người biết ta sao ?” Tiêu Ngự hơi sững sờ, hắn cũng chưa từng gặp Quýt.

“Chanh là muội muội của ta.” Quýt nói.

Tiêu Ngự giật mình, trách không được hắn cảm thấy cái cô gái tên là Quýt này cùng Chanh có vài phần tương tự, nguyên lai là tỷ muội.

“Các người quen nhau à ?” Phong Dã buồn bực hỏi.

Tiêu Ngự suy nghĩ, gật đầu nói: “Xem như là quen biết đi.”

“Trận thi đấu này còn muốn tiếp tục sao?” Phong Dã hỏi.

Tiêu Ngự nhìn về phía Quýt, sẽ do chính cô ta quyết định đi.

“Thôi hok đánh nữa .” Quýt cười lắc lắc đầu, Chanh đã cho nàng xem rất nhiều clip của Tiêu Ngự , nàng đối với thực lực của Tiêu Ngự đã có ấn tượng đại khái, hơn nữa Tiêu Ngự thoải mái đánh bại Nha Nhận, làm cho nàng hiểu , nếu để cho nàng cùng Tiêu Ngự quyết đấu, quá nửa vẫn sẽ là thua mà thôi . Trước kia nàng luôn luôn rất kỳ quái, cao thủ như Tiêu Ngự vì sao không đi đánh Đấu Trường Hắc Ám, vì sao không có danh tiếng gì. Gặp được Tiêu Ngự, thấy được Tiêu Ngự chiến thắng Nha Nhận, nàng mới hiểu, Tiêu Ngự rất nhanh sẽ danh tiếng vang xa, bởi vì Tiêu Ngự có đủ thực lực này!

Mấy Đạo tặc Phong Dã mời đi theo thấy được Tiêu Ngự và Quýt đang nói chuyện sôi nổi , đều lộ ra ánh mắt ghen ghét. Nếu nói Lưỡi Lê là huyền thoại bất bại trong cảm nhận của tất cả các Đạo tặc, thì Quýt kia chính là nữ thần trong cảm nhận của tất cả Đạo tặc, nàng có khí chất và thân thể rung động lòng người , hơn nữa kỹ xảo và ý thức cao siêu, cho dù ở trong top Đạo tặc chỉ có thể bài danh trên 5, nhưng danh khí cũng không hề có chút nào thua kém Lưỡi Lê, người theo đuổi Quýt tự nhiên cũng không ít, tuy nhiên nam giới cùng Quýt thân mật qua lại một người cũng không có, cái này cũng khiến cho nàng được coi trọng nhất trong lòng chúng các games thủ Đạo tặc. Có rất nhiều người còn đem Quýt liệt vào danh sách cô gái xinh đẹp nhất trong class Đạo tặc. Bây giờ thấy Quýt ở bên cạnh Tiêu Ngự nhí nhảnh tươi cười, khó tránh khỏi ghen ghét phần nộ.

“Tiếp tục thi đấu đi, hôm nay người một trận thành danh rồi , xem như là vì khiêu chiến Lưỡi Lê mà tạo thế đi.” Phong Dã nói, bắt đầu bố trí trường thi đấu tiếp theo, gần như tất cả Đạo tặc bài danh phía trên đều nhận được thiệp mời , vốn những người đó đối với Tiêu Ngự không có danh khí một chút cũng không có hứng thú, nhưng mà nhận được tin tức Tiêu Ngự đánh bại Nha Nhận , đều đã ngồi không yên, đang lần lượt vội vàng tới, số người so với Phong Dã đoán trước còn nhiều hơn.

Tiêu Ngự trái lại không sao cả, có bao nhiêu người đến, đánh bấy nhiêu trận thi đấu là được.

Thấy được xung quanh đầy ánh mắt căm thù , hơn phân nửa là nguyên nhân từ Quýt mà đến , Tiêu Ngự trong lòng cười khổ, xem ra nữ nhâm mới là phiền toái lớn nhất a (kua luôn QoQ), mặc dù trong lòng hẳn không có quỷ, nhưng những games thủ Đạo tặc kia lại đem Tiêu Ngự xem thành người theo đuổi Quýt .

“Sắp bắt đầu rồi , cẩn thận lật thuyền trong mương nha .” Quýt ở bên tai Tiêu Ngự, dùng giọng mập mờ nói, nói xong mỉm cười quyến rũ, khoảng khắc rung động lòng người phong tình vạn chủng kia làm cho games thủ xung quanh một trận mất hồn.

Nhìn vào khoe miệng Quýt đang mỉm cười giảo hoạt của, Tiêu Ngự ngay lập tức hiểu , nàng là cố ý ! Lại nghĩ lại, xem ra 2 tỷ muội này đều là Ma Nữ chuyên hút hại người ta a.

Tiêu Ngự vĩnh viễn cũng không thể tưởng tượng được , Quýt ở trong lòng của các Đạo tặc rất được yêu thích.

Mấy Đạo tặc cũng có chút danh tiếng gần như toàn bộ soạn soạn rút dao, như là muốn cho Tiêu Ngự một ít dạy bảo, làm một trận Đấu Trường Hắc Ám, tính chất lại xảy ra một ít thay đổi, cứ như là quyết đấu tranh đoạt tình nhân vậy .

“Yên tâm, ta còn chưa từng thua qua, sau này cũng sẽ không thua đâu ^^.” Tiêu Ngự thoải mái mà nói, quay đầu hướng về trên sân thi đấu đi đến.

Nghe được Tiêu Ngự nói, Quýt nụ cười hơi bị khựng lại, tức giận nghiêng răng thầm nói : “Cùng Chanh nói y như nhau, người này quả nhiên rất kiêu ngạo.” Thường hay nói chuyện phiếm , Quýt biết Chanh đối với Tiêu Ngự rất là sùng bái, trong lòng cảm thấy không phục, cho nên biết được người đánh Đấu Trường Hắc Ám là Tiêu Ngự, hùng hổ chạy qua đây, muốn cho Tiêu Ngự một ít dạy bảo, ở khi vội vàng tới , lại thấy được Tiêu Ngự đem Nha Nhận chém ngã dưới chân , nàng mới hiểu được, thực lực của nàng và Tiêu Ngự chênh lệch nhiều lắm, nên cùng Tiêu Ngự đối chiến cũng sẽ không có ý nghĩa nữa , tuy nhiên nàng vẫn muốn cho tạo cho Tiêu Ngự một chút phiền toái a.

375. Chương 377: Ngạo Mạn Quân Hùng

Tiêu Ngự đứng tại chỗ, hướng về phía dưới nhìn thoáng qua, lần lượt đến dự thi đấu có hơn 10 Đạo tặc, số khác thì là bởi vì Tiêu Ngự chiến thắng Nha Nhận, nên đến xem cuộc chiến .

1 Đạo tặc bật người lên sân PK.

Tiêu Ngự dò xét một chút cái tên Đạo tặc này, bộ dáng 25-26 tuổi, đúng độ tuổi khí huyết phương cương, Đạo tặc kia khi vào sân vẫn còn tận lực nhìn thoáng qua Quýt ở phía xa .

Tiêu Ngự cười khổ không thôi, cho dù bị hiểu lầm, nhưng Tiêu Ngự cũng không có tâm tình giải thích, cho hẳn một cái [Kỹ Năng Dò Xét], hẳn tên là Tử Dao, là một Đạo tặc lv 42 . Hơi hơi xen một chút tư liệu của người này, ở trong Đấu Trường Hắc Ám bài danh thứ 7, cũng không tính là hạng vô danh.

“Đánh nhanh thắng nhanh.” Nếu như nhiều Đạo tặc như vậy đều đấu hết , không phải muốn đem Tiêu Ngự phiền phức chết sao , mau chóng đánh xong thi đấu, Tiêu Ngự còn phải đi làm chuyện khác.

“Thi đấu bắt đầu!”

Tiêu Ngự lập tức mở ra tất cả trạng thái, 1 cú Long Tường Thuật tung ra hướng về người tên là Tử Dao kia phóng đi.

Tật Phong Bộ!

Tử Dao một chiêu Tật Phong Bộ tránh ra, từ sát bên người Tiêu Ngự đi qua, đến sau lưng Tiêu Ngự, một cái Ám Sát, Tiêu Ngự xoay người một chiêu Phản Thủ Bối Thứ.

Phản Thủ Bối Thứ !

Tử Dao dùng một chiêu Phản Thủ Bối Thứ phá Phản Thủ Bối Thứ. Chiêu này trông vô cùng tiêu sái a. Thật hấp dẫn trông mắt người xem. Ở trong phần đông Đạo tặc. Chỉ có rất ít người có thể thi triển được

ra. Giữa lúc hấn cho rằng có thể phá được Phản Thủ Bối Thứ của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự chuẩn xác đánh trúng lưng hấn.

Hấn chỉ so với Tiêu Ngự chậm hơn 1 bước. Một chiêu Phản Thủ Bối Thứ phá Phản Thủ Bối Thứ này liền chết từ trong trứng. Một cái hơn 200 giá trị thương tổn từ trên đầu hấn bay lên.

Động tác Tiêu Ngự rất nhanh. Kỹ năng Phản Thủ Bối Thứ độ hoàn thành 70%. Nhưng lại rất hữu hiệu. Động tác của hấn làm cho các games thủ Đạo tặc xung quanh sáng mắt lên. Bọn họ vẫn cho rằng Phản Thủ Bối Thứ phá Phản Thủ Bối Thứ là rất khó giải. Trừ khi dùng kỹ năng đào tẩu. Mà Tiêu Ngự lại khai mở cho bọn hấn một cái ý nghĩ khác là. Hy sinh độ hoàn thành Phản Thủ Bối Thứ. Tăng nhanh tốc độ thi triển kỹ năng. Có thể khiến cho chiêu dùng Phản Thủ Bối Thứ phá Phản Thủ Bối Thứ của đối phương mất đi hiệu lực.

1 cao thủ trong lúc vô thức làm ra biện pháp hay. Có thể dẫn tới 1 đồng lớn người noi theo. Nhưng mà cũng không phải cứ 1 mực noi theo. Là có thể trở thành 1 cao thủ. Còn phải do bản thân tiếp thu và giải thích được đến đâu. Thậm chí sáng tạo tuyệt chiêu thuộc về riêng mình.

Sau khi Tử Dao bị đánh trúng. Chũy thủ trong tay tựa như rắn độc. Một cái Tấn Kích thẳng đến mặt Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự mở ra Âm Ảnh Khống Chế. Chống một cái Tấn Kích này. Tay trái Cốt Long Nha chuẩn xác đánh trúng bụng Tử Dao. Cho Tử Dao ăn 5 cái nguyên rửa cùng với 2 loại chất độc.

Tử Dao không nghĩ tới Tiêu Ngự không ngờ lại có thể lấy loại phương thức lưỡng bại câu thương này để liều mạng, sau khi dính nguyên rửa tốc độ bị chậm lại, Tiêu Ngự theo sát ở bên cạnh Tử Dao, trong nháy mắt bộc phát công kích mạnh mẽ.

Tử Dao một bên chạy trốn một bên ngăn cản công kích của Tiêu Ngự, nhưng mà hấn đã ăn 5 cái nguyên rửa, tốc độ đã giảm xuống không ít, làm sao có thể so được với Tiêu Ngự full trạng thái đây?

Chũy thủ của 2 người liên tục không ngừng tạo thành thương tổn đối với đối thủ, từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự và Tử Dao bay lên, ở trong quá trình hao tổn lẫn nhau, của thương tổn công kích Tiêu Ngự so với Tử Dao cao hơn hấn 3 thành ($\frac{3}{10}$), chỉ qua 1 lát huyết lượng của Tử Dao đã bị Tiêu Ngự xoá sạch quá 1 nửa, chỉ còn lại hơn 1.300.

Năng lượng đã đầy cột!

Chũy thủ trong tay Tiêu Ngự một cái Tạc Kích hướng về Tử Dao chém xuống, Tử Dao một cái Độn Hình, vừa tránh khỏi một đòn của Tiêu Ngự, đã thấy Tiêu Ngự một chiêu Đột Tiến đến bên cạnh hấn, chũy thủ tay phải một cái Bạo Liệt đâm xuống.

Tử Dao nhìn lướt qua bằng kỹ năng, tất cả kỹ năng đều đã đóng băng, Tiêu Ngự vừa rồi dùng một cái Tạc Kích kia, cũng không phải công kích chủ yếu mà chỉ là thủ đoạn, vền vền là để lừa gạt hết kỹ năng của hấn mà thôi, một cái Bạo Liệt này mới là mấu chốt, Tiêu Ngự công kích quá nhanh, hấn đã không có năng lực né tránh nữa.

Bạo Liệt của Tiêu Ngự chuẩn xác đánh trúng người Tử Dao, đem Tử Dao đánh bay ra ngoài.

-1329, một cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tử Dao bay lên, Tử Dao lão đảo ngã xuống đất.

Tiêu Ngự quyết đoán lưu loát chém giết Tử Dao, Tử Dao trong lòng cảm thấy rất là oan, hấn còn có rất nhiều kỹ năng chưa kịp thi triển ra (hết kỹ năng đào tẩu chứ hok phải công kích nha), nhưng mà ở dưới công kích như cuồng phong bạo vũ của Tiêu Ngự phóng tới, hấn căn bản chưa có cơ hội thi triển ra những kỹ năng này đã bị tiêu diệt.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua mấy Đạo tặc phía dưới, vừa rồi mấy Đạo tặc nóng lòng muốn thử kia đều đang lộ ra vẻ lưỡng lự, bọn họ tới tương đối trẻ, không có thấy được Tiêu Ngự chém giết Nha Nhận, thấy được Tiêu Ngự và Quýt quan hệ hình như rất thân mật, cả đám đều đỏ mắt, muốn muốn dạy bảo Tiêu Ngự một chút, nhưng mà bọn họ không nghĩ tới là, Tử Dao không ngờ lại có thể dễ dàng bị tiêu diệt như vậy, mặc dù tại đây không thiếu người có chiến tích cao hơn so với Tử Dao, nhưng bọn hấn cũng không có nắm chắc quá lớn.

Tử Dao chán nản từ trên đấu trường đi xuống, Tiêu Ngự ngạo nghễ đứng ở trên đấu trường, rất có phần mang chút mùi vị thiên hạ dẫm dưới chân ta.

Có mấy Đạo tặc không phục, nhưng đều bị đánh xuống từng tên một, mới vừa rồi mấy Đạo tặc còn kêu gào đòi dạy bảo Tiêu Ngự, bây giờ cả đám đều nín thinh.

Tiêu Ngự nhìn 4 phía xung quanh, những Đạo tặc kia gặp được ánh mắt của Tiêu Ngự, đều lảng tránh nhìn ra hướng khác. Mơ hồ, bọn họ đều nghĩ tới Lưỡi Lê, khi Lưỡi Lê quật khởi, cũng tham gia một cái loi đài như vậy, tất cả đối thủ đều bị đánh bại, Lưỡi Lê đứng trên cao hỏi: “Còn có người nào không?” Dưới đài không hề có ai lên tiếng, đây là hào khí cỡ nào a.

Tiêu Ngự thật không có kiêu ngạo như Lưỡi Lê, chỉ là, tình huống hiện tại, lại làm cho người không thể không nghĩ tới Lưỡi Lê.

Nếu như Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đụng mặt, 2 người ai sẽ thắng ai?

Không, bất kể là Tiêu Ngự hay Lưỡi Lê, 2 người bọn họ đều là huyền thoại mà người khác không có cách nào đạt được.

Những Đạo tặc kia lần lượt rời đi, bắt đầu từ hôm nay, cái tên Tiêu Ngự sẽ được lưu truyền ở trên toàn bộ Đấu Trường Hắc Ám.

Ma Vực tổng bộ.

Đám người Lưỡi Lê và Thứ Vũ đang uống trà nói chuyện phiếm, ban đêm vẫn là tương đối an nhàn, khó có được 1 ngày nhàn rỗi như vậy.

“Tên Phong Dã này quá khó đối phó, địa bàn của chúng ta vẫn đang bị từng bước xâm chiếm, có lẽ sau 1 tuần lễ nữa sẽ thực sự chống đỡ không nổi nữa.” Thứ Vũ thở dài nói.

Lưỡi Lê trái lại không hề xem trọng, cười nhạt nói: “Giải tán thì giải tán, một cái Công hội thôi mà.” Thứ Vũ đem Công hội quá coi trọng, mà Lưỡi Lê thì là đơn thuần lấy trò chơi để đùa nghịch, niềm vui của hắn chính là nhiệm vụ, trang bị và PK, Công hội tồn tại hay không đối với hắn mà nói cũng không trọng yếu.

“Người không hiểu được, dù sao ta cũng đã tốn nhiều tâm huyết như vậy, nếu như thực sự giải tán, trong lòng thật là có một chút không nỡ.” Thứ Vũ thở ra một hơi nói.

Lưỡi Lê cười nói: “Không phải không nỡ, mà là không phục đi.”

Thứ Vũ muốn phản bác, mở miệng mà không thốt ra nổi, sa sút tinh thần nói: “Cho là thế đi.” Vốn hắn chôn rất nhiều thế lực ngầm, chuẩn bị đánh 3 Công hội dưới tay Phong Dã, lại không nghĩ rằng ở khi chuyển chức lại xảy ra bất ngờ, 3 Công hội dưới tay Phong Dã chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, đem Ma Vực triệt để đè ép xuống.

Có giọng nói vang lên, Thứ Vũ nhìn một chút tin tức vừa thu được, hơi biến sắc.

“Xảy ra chuyện gì?” Lưỡi Lê hỏi.

“Tự ngươi xem clip đi.” Thứ Vũ đem clip gửi cho Lưỡi Lê nói.

Lưỡi Lê mở clip, trầm mặc 1 hồi, mỉm cười, nói: “Có chút ý tứ a.”

“Người không ngờ lại còn có thể cười.”

“Đời người khó có được 1 cái đối thủ, đây là chuyện đáng ăn mừng, không phải sao?” Lưỡi Lê nói.

Thứ Vũ nhìn vào Lưỡi Lê, hồi lâu, thở dài nói: “Được rồi.”

“Khi nào thì thi đấu?” Lưỡi Lê nhìn về phía Thứ Vũ, hỏi, đã Tiêu Ngự là do Phong Dã đưa ra, mục tiêu nhất định là hắn rồi, giữa hắn và Tiêu Ngự, tự nhiên sẽ có 1 trận chiến.

“Buổi tối một ngày đây.” Thứ Vũ nói, từ trên clip nhìn ra được, kỹ thuật của Tiêu Ngự không hề so với Lưỡi Lê kém hơn bao nhiêu, vì sao Lưỡi Lê một chút cũng không khẩn trương, ngược lại còn rất có hứng thú a?

“Địa điểm.”

“Đấu trường quốc gia.”

“Khá lắm, Phong Dã tính toán khá lắm.” Lưỡi Lê nói, thi đấu ở đấu trường quốc gia, các games thủ sẽ phải ký một cái hiệp nghị chính thức trước, trong sân đấu trường quốc gia tất cả các trận thi đấu Máy Chủ đều có quyền tiến hành tiếp sóng và thu phát, clip thi đấu có thể sẽ được công bố lên mạng, kết quả trận thi đấu này mọi người đều có thể biết ngay khi kết thúc trận đấu. Lưỡi Lê có tên tuổi quá lớn, nếu như hắn thắng, các games thủ có thể cho rằng đây là đương nhiên, nếu như Lưỡi Lê thua, Ma Vực kia sẽ lọt vào trận đả kích rất nặng nề.

Cho dù hiểu đây là Phong Dã tận lực bố trí, nhưng Lưỡi Lê nhất định vẫn phải ứng chiến, nếu không Phong Dã nơi nơi rêu rao, các games thủ liền sẽ cho rằng Lưỡi Lê sợ, không dám ứng chiến, đến lúc đó ngay cả có 10 cái mồm cũng đều nói không rõ được.

Tin tức Tiêu Ngự khiêu chiến Lưỡi Lê rất nhanh đã truyền bá ra ngoài, bàn tán ồn ào huyên náo, gần như tất cả games thủ đều biết Lưỡi Lê vào buổi tối ngày mai ở trên sân đấu trường quốc gia sẽ tiếp nhận khiêu chiến của Tiêu Ngự, không cần phải nói, đây nhất định là Phong Dã giở trò quỷ. Lưỡi Lê là ai? Đạo tặc có huyền thoại bất bại, gần như không có địch thủ, clip Lưỡi Lê PK ở trong cộng đồng người chơi được truyền bá rất rộng rãi, là thần tượng của rất nhiều người, Lưỡi Lê thi đấu tự nhiên cũng sẽ nhận được rất nhiều sự chú ý.

Nếu như Tiêu Ngự là một tên vô danh tiểu tốt, chắc chắn sẽ không có cách nào dẫn tới như sự náo động vậy lớn, nhưng từ một trường chiến đấu buổi tối qua, Tiêu Ngự một trận thành danh, trở thành con hắc mã nhận được chú ý nhiều nhất, sau khi Tiêu Ngự đánh bại nhiều Đạo tặc như vậy, rồi lại ngay sau đó khiêu chiến ngai vàng của Đạo tặc, muốn không bị người khác chú ý cũng khó, huống chi địa điểm chiến đấu được chọn ở đấu trường quốc gia, loại địa điểm này là nơi trăm vạn người nhìn vào.

Từ chối đã là không thể rồi, binh đến tướng ngăn, nước đến đất cản, Lưỡi Lê chỉ cần chuẩn bị nghênh chiến là được.

Tiêu Ngự sắp xếp một chút thời gian, buổi tối ngày mai lại là khi hồng nguyệt lên cao rồi, nói không chừng còn có thể nhận được một cái nhiệm vụ, buổi tối ngày sau là lúc cùng Lưỡi Lê thi đấu, thi đấu xong, Tiêu Ngự còn phải tiếp tục làm nhiệm vụ ám sát, làm xong nhiệm vụ ám sát, hắn lại đến điều tra tình cầu Ô Phục Nặc Tư, sắp xếp hành trình tràn ngập cả rồi.

“Người này quả thật có phần bản lĩnh.” Thấy được Tiêu Ngự từ trên sân xuống, Quýt oán hận thầm nghĩ, rồi lại đành chịu, ban đầu trong lòng còn có một chút không phục, muốn cho Tiêu Ngự thêm chút phiền toái, nhưng bây giờ, nàng đã không thể không thừa nhận, Tiêu Ngự quả thật rất mạnh.

Các games thủ đứng xem chậm rãi tản đi, bọn họ hứng thú bưng bưng thảo luận về trận thi đấu giữa Tiêu Ngự và Lưỡi Lê sắp tới, ai thắng ai thua cũng đã được đem trở thành chủ đề tranh luận, tuy nhiên bọn hắn phần lớn cũng không xem trọng Tiêu Ngự, Lưỡi Lê thành danh đã lâu, cũng không phải không có đạo lý, với lại ở trên đấu trường, cũng không phải cứ ai kỹ năng nhiều, trang bị tốt là có thể thắng, còn phải cần tố chất tâm lý của games thủ.

Lưỡi Lê cũng không phải không có trận điển hình lấy yếu thắng mạnh, nhưng mà hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng thất bại, cái này cũng đủ để nói rõ rất nhiều vấn đề rồi.

376. Chương 378: Thăm Dò

Kết thúc thi đấu, Tiêu Ngự trái lại kiếm được không ít hoa hồng, số tiền này Phong Dã đều trực tiếp gửi vào tài khoản. Trong khoảng thời gian này Tiêu Ngự đánh Đấu Trường Hắc Ám đã thu được không ít, nếu như dùng tiết kiệm một chút, tiêu cả đời cũng không có vấn đề gì, kinh tế dư dả, tâm tình cũng đi theo thoải mái hơn không ít.

Sau khi vội vàng kết thúc những chuyện này, Tiêu Ngự logout, bây giờ đã là hơn 3 giờ chiều, Triệu Lam Hình và Tiểu Vũ đều còn chưa có trở lại.

Tiêu Ngự từ trên thang lầu đi xuống , mới đi tới 1 nửa, bước chân dừng một chút, đứng cạnh cửa sổ phòng khách có 1 ông già, thân hình cao lớn, mặc toàn thân trang phục bình thường , eo lưng thẳng tắp, chỉ riêng nhìn từ bóng lưng, tự nhiên đã có thể cảm nhận được 1 cỗ khí thế uy nghiêm.

Hắn là ai? Làm sao lại xuất hiện ở nơi này?

Tiêu Ngự trong lòng không tránh được có chút nghi vấn.

Chần chờ một chút, Tiêu Ngự từ trên thang lầu đi xuống, ông già kia sau khi nghe được mặt tiếng bước chân, quay đầu lại, cùng Tiêu Ngự hai mắt đối diện, dò xét Tiêu Ngự một chút.

“Chào ngài.” Tiêu Ngự muốn hỏi hắn là ai, nhưng mà nghĩ lại, Triệu Lam Hình không có ở nhà , lão già có thể đi vào đến nơi đây, lại không có mục đích ‘đặc biệt’ nào khác, tự nhiên là người tương đối thân thiết với Triệu Lam Hình rồi . Phụ thân của Triệu Lam Hình là cao cấp quân đội, lại liên tưởng đến trên người lão già này trong vô ý để lộ ra khí chất quân nhân, như vậy đã miêu tả sinh động thân phận của lão rồi , hắn rất có thể là phụ thân Triệu Lam Hình.

Trong lúc nhất thời, Tiêu Ngự cũng không biết nên nói cái gì , không tránh được có chút xấu hổ, quan hệ của hắn và Triệu Lam Hình còn chưa có rõ ràng, mà đã ở lại trong nhà của Triệu Lam Hình , loại chuyện này căn bản giải thích không nổi.

“Tiểu Lam đâu rồi?” Lão già hỏi, đối với sự xuất hiện của Tiêu Ngự , dường như cũng không cảm thấy bất ngờ.

Tiêu Ngự nghiêng ngẫm một chút, cũng bình thường trở lại, lão già cho dù không có cùng Triệu Lam Hình sinh hoạt chung một chỗ, nhưng không có khả năng đối với cuộc sống của Triệu Lam Hình một chút cũng không quan tâm, Tiêu Ngự và Tiểu Vũ tiến vào trong nhà này, hẳn chắc chắn cũng đã biết, thậm chí ngẫm đồng ý , nghĩ tới đây, Tiêu Ngự trong lòng có phần căng thẳng đã hơi hơi buông lỏng hơn một ít .

“Nàng ra ngoài đi dạo phố . Để Ta gọi điện thoại cho nàng về.” Tiêu Ngự nói. Không kiềm chế được đứng thẳng lưng lên một ít. Cùng lão già như nhau. Rất có tiêu chuẩn quân nhân. Trên người lão già để lộ ra khí thế vô hình. Làm cho Tiêu Ngự cảm thấy áp lực bức nhân.

“Cứ thông thả. Lần này ta là tới tìm ngươi .” Lão già lắc đầu nói.

“Tìm ta?” Tiêu Ngự hơi sững sờ. Hắn mơ hồ cảm thấy lão già muốn đối với bản thân nói cái gì đó . Chỉ có thể cung kính nghe .

“Đúng vậy. Cùng ngươi nói một chút về chuyện tiểu Lam.” Lão già gật đầu. Quay đầu nhìn ra phía ngoài cửa sổ. Trong vườn hoa bên ngoài có nhiều loại hoa tựa như cẩm thạch . Lão già giống như ở nhớ lại cái gì. Thì thào nói:“Lúc trước , sau khi ta và mẫu thân của tiểu Lam kết hôn. Ta phải đi bộ đội tham gia quân ngũ . Luôn luôn không có cơ hội chăm sóc các nàng. Tiểu Lam sau này trưởng thành. Khó tránh khỏi cùng ta có một chút cảm giác xa lạ . Giữ cha và con chúng ta căn bản không có kỷ niệm gì nhiều. Thời gian ở chung với nhau cũng rất ngắn. Rất là thiếu hụt cho nó.”

Nghe được lão già nói tới Triệu Lam Hình. Tiêu Ngự im lặng nghe .

“Về sau mẫu thân của nó qua đời. Ta cũng không có thời gian trở về. Về sau nàng tiến vào quân đội làm quân y. Vượt ra ngoài dự đoán của ta. Nó không có thù hận ta. Ta đã rất thỏa mãn rồi. Ta ban đầu vốn có thể dùng quan hệ. Để cho nó ở trong quân đội dễ dàng hơn một ít. Nhưng mà xuất phát từ một số nguyên nhân. Ta không thể công bố nó là con gái ta ra ngoài. Kết quả là mấy tên ăn chơi trác táng bám theo nó . Theo đuổi không được lại động thủ muốn dùng sức mạnh. Bị tiểu Lam ra tay đánh thành tàn phế.” Lão già than thở nói.” Mấy cái thằng nhãi con kia ỷ vào trong nhà có chút thế lực. Nhân cơ hội trả thù. Đem nó khai trừ ra khỏi quân đội. Nó bởi vậy mà nản chí ngã lòng. Ta là về sau mới biết được tin tức này . Mấy cái thằng nhãi con kia còn muốn ra tay đối phó tiểu Lam. Ta dưới cơn nóng giận phẩy đi mấy thằng nhãi con kia. Nhưng mà tiểu Lam rốt cuộc cũng không muốn trở về quân đội nữa . Ở lại bệnh viện từ thiện này làm một người cái thầy thuốc.”

Tiêu Ngự không nghĩ tới Triệu Lam Hình còn có đoạn quá khứ như vậy, thân thủ của Triệu Lam Hình tốt như vậy, gặp ai cũng không bị thiệt thòi , chỉ hận mấy thằng kia không có mắt, không ngờ lại có thể muốn động thủ với Triệu Lam Hình, đánh không lại không nói, phụ thân Triệu Lam Hình vẫn còn trong quân đội

cao cấp, với lại lão già cực kỳ bảo hộ nàng, đối với nữ nhi duy nhất này càng là cầu được ước thấy, Tiêu Ngự thậm chí có thể tưởng tượng, lão già nổi cơn thịnh nộ, và kết cục của mấy thằng ăn chơi trác táng kia.

Tiêu Ngự nghĩ tới mấy tên tiểu lưu manh kia tìm Triệu Lam Hình gây phiền toái, về sau Tiêu Ngự còn cố ý lưu ý qua, lại phát hiện mấy người kia sớm đã thành không biết tung tích, chuyện này rất dễ dàng làm cho người ta nảy sinh liên tưởng, mấy cái tên tiểu lưu manh kia chỉ sợ cũng đã lành ít dữ nhiều. Đối với quyền thế của lão, Tiêu Ngự trong lòng khá thất kinh.

“Người già, nói đã hơi nhiều. Lần này đến, ta là chuẩn bị mang tiểu Lam đi tân tỉnh, nàng đã xin nghỉ công tác, vừa vặn đi qua.” Lão già nói, giọng nói của hắn có một loại hương vị không để cho phản đối, có lẽ đây là khí thế của người đứng trên cao đi.

Nghe xong lão già nói, tâm Tiêu Ngự đột nhiên rối loạn, Triệu Lam Hình phải đi? Chẳng lẽ nàng từ bỏ công tác chính là vì nguyên nhân này? Vì sao nàng không nói? Có lẽ, nàng là chuẩn bị chờ lúc khác rồi nói sau.

Tiêu Ngự im lặng, những hình ảnh trước kia, từng cái hiện lên ở trong đầu, tim không kiềm chế được cảm thấy nhói đau, giữa hắn và Triệu Lam Hình, luôn luôn có một cái ngăn cách như vậy, lại nói tiếp, Tiêu Ngự chỉ là từ trong lớn xóm nghèo lên, một tiểu tử hoang dã mà thôi.

Bộ dáng Lão già và Tiêu Ngự khá giống nhau, nhưng mà, không biết vì sao, Tiêu Ngự lại muốn ngưỡng mộ nhìn vào hắn. Có thể là lão già tạo thành loại cảm giác áp bách từ trên cao nhìn xuống a.

Lão già nhìn vào Tiêu Ngự, lạnh nhạt nói: “Ta biết ngươi và tiểu Lam ở chung với nhau không tệ, nhưng cần phải hiểu chênh lệch giữa 2 người các ngươi. Có chuyện cũng không cần phải nói rõ ra nữa.”

Lão già giọng nói rất bình thường, những lời này ở lúc Tiêu Ngự nghe tới, lại là vô cùng chói tai. Nhưng mà, lấy quyền thế của lão, hơi động một chút tay chân, Tiêu Ngự liền là trọn đời không thể trở mình, lần đầu tiên cảm thấy được cảm giác vô lực.

Tiêu Ngự trong lòng nổi sóng, kết quả như thế là Tiêu Ngự không thể tiếp nhận.

“Ngươi nghĩ lại cho tốt đi. Tiểu Lam cần phải cùng một người có địa vị ngang hàng kết hôn, như vậy mới có thể đạt được hạnh phúc.” Lão già dùng lạnh nhạt giọng nói.

Hạnh phúc? Chẳng lẽ như vậy Lam Hình là có thể hạnh phúc sao? Tiêu Ngự bỗng nhiên bừng tỉnh, đầu vốn rũ xuống lại là ngẩng lên, nhìn lão già, hỏi: “Xin hỏi đây là tiểu Lam ý nguyện sao?”

“Ta quyết định, thế này còn chưa đủ sao?” Lão già trầm giọng nói.

Tiêu Ngự lắc lắc đầu, nói: “Ngài là phụ thân của tiểu Lam, cho nên ta tôn kính ngài, nhưng mà, nếu như ngài thực sự cố chấp cho rằng như vậy, ngài làm thế là không công bằng đối với nàng, ta không có cách nào chấp nhận. Ta nghĩ tiểu Lam cũng sẽ không đồng ý. Nếu như tiểu Lam muốn rời khỏi, ta sẽ đồng ý. Nhưng nếu như nàng không bằng lòng rời đi, xin thứ cho ta không thể để cho người đem nàng mang đi.” Khi Tiêu Ngự nói lời này, cũng là toàn thân mồ hôi lạnh, 1 câu của lão rất có khả năng sẽ làm Tiêu Ngự vạn kiếp bất phục, nếu như Tiêu Ngự là một thân một mình, trái lại không có gì có thể sợ hãi, nhưng mà hắn còn có một người em gái.

“Nàng là con gái của ta, tự nhiên phải nghe theo sắp xếp của ta.” Lão già giận dữ nói, thân hắn ở địa vị cao, khi tức giận đều có thể toát ra 1 loại khí thế uy nghiêm.

Tiêu Ngự lại không một chút sợ hãi nhìn vào lão.

“Nàng là nữ nhân của ta.” Tiêu Ngự yên lặng nói, tay phải nắm thành nắm tay, nếu như không là bởi vì người trước mắt này là phụ thân Triệu Lam Hình, hắn chắc chắn có thể xông lên ra sức đánh hắn.

“Ngươi muốn cái gì ta cũng có thể cho ngươi.” Lão già làm như chịu thua nói.

“Xin lỗi, ta không cần. Ngài nói như vậy là ở làm nhục tiểu Lam, nếu như ngài không phải phụ thân của tiểu Lam, ta nghĩ ta sẽ ‘mời’ ngài rời đi rồi.” Tiêu Ngự nhìn chăm chăm vào lão già nói, Tiêu Ngự lúc này, đã bất kể có thất lễ hay không. Phụ thân Triệu Lam Hình không ngờ lại có thể là cái dạng này, làm cho Tiêu Ngự vô cùng thất vọng, đồng thời Tiêu Ngự trong lòng có chút lo được lo mất, nếu như thật sự khiến cho Triệu Lam Hình làm ra lựa chọn, Triệu Lam Hình sẽ chọn ai?

Lão già nhìn chăm chú ánh mắt của Tiêu Ngự, hồi lâu, bỗng nhiên cười to một tiếng: “Người trái lại có phần giống với tính tình của ta, ta phát hiện được ta có phần thích người nha.”

Tiêu Ngự ngây người một chút, bỗng chốc thay đổi nhanh thế.

“Người trẻ tuổi, có khí thế a.” Lão già vỗ vỗ bả vai Tiêu Ngự, như là một người trưởng giả hiền lành , cười nói, “Ta cũng quản không được tiểu Lam, nha đầu kia từ nhỏ đã thế . Nếu như ta muốn mang nàng đi, nàng không đem xương cốt ta đây đi hủy đã là tạ thiên tạ địa rồi.”

Tiêu Ngự cuối cùng cũng có phản ứng, vừa rồi chỉ là lão già đang thăm dò hần thôi, là một người phụ thân, tóm lại sẽ không có khả năng đem con gái dễ dàng giao cho một người xa lạ.

Tiêu Ngự thẳng eo, trên mặt nhiều một chút cung kính.

“Tiểu Lam quả là có một người cha tốt.” Tiêu Ngự trịnh trọng nói.

Lão già ha ha cười, nói: “Người bây giờ còn vỗ mông ngựa ta à.”

Tiêu Ngự không xem trọng cười cười, cảm tưởng đối với lão đã thay đổi rất khác , hần là 1 vị phụ thân hiền lành .

“Cũng không còn sớm nữa, ta cũng nên đi rồi.” Lão già nhìn thời gian một chút, nói.

“Ngài không đợi tiểu Lam trở về sao?” Tiêu Ngự hỏi.

“Không đợi.” Lão già lắc lắc đầu, nói.

“Ta đưa tiễn ngài.” Tiêu Ngự nói.

2 người đi tới cửa, cửa biệt thự ngừng vài chiếc xe có rèm che màu đen.

Lão già đối với Tiêu Ngự nói: “Chăm sóc tiểu Lam cho tốt nhé.”

Tiêu Ngự gật đầu, nói: “Ta sẽ.” (tính tự thay vài ngôi đối thoại Ta -> Cháu -> Anh -> Em ->.... mà thôi để nguyên theo bản conver cho nó lành = = thay nhiều càng loạn , như truyện khác ngôi rất chuẩn mà truyện này conver chán ghê .)

Lão già đi về phía trước 1 bước, đã muộn một chút, mở miệng nói: ” Việc ta nói trước kia người cứ suy nghĩ một chút, hoàn cảnh tâm tình so với mẫu tình có lẽ tốt hơn rất nhiều, nếu như các người bằng lòng mà nói, có thể cùng đi qua.”

Lão già nói xong, dường như không muốn nói thêm cái gì nữa, ngồi vào trong xe có rèm che.

Nhìn vào vẻ mặt của lão, Tiêu Ngự dường như đã hiểu ra cái gì, giữa lão già và tiểu Lam, chắc chắn có một ít không được tự nhiên, lão rất muốn đem Triệu Lam Hình đến tâm tình, lại không thể bỏ mặt mũi cùng Triệu Lam Hình nói chuyện , thế là đã đẩy sang cho Tiêu Ngự, nếu như Tiêu Ngự đi nói, xác suất thành công có thể tương đối cao một chút.

“Tiểu Lam trở về ta sẽ cùng nàng thương lượng.” Tiêu Ngự nói.

Lão già thân hình hơi sững lại một chút, nhìn vào bóng lưng lão , Tiêu Ngự càng thêm xác nhận phán đoán vừa rồi .

Cửa xe đóng lại, mấy chiếc màu đen xe thành một cái hàng thẳng tắp chạy như bay mà đi.

Nghĩ lại sự tình hôm nay, Tiêu Ngự cũng không nén nổi cảm thấy may mắn, phụ thân của Triệu Lam Hình cũng không phải khó mà giao tiếp, nếu như thực sự đụng với một người không chịu nói đạo lý , Triệu Lam Hình có phụ thân quyền thế như vậy , chỉ cần hơi chút chèn ép Tiêu Ngự, Tiêu Ngự cả đời này cũng đừng nghĩ ngẩng đầu lên được.

Thứ Tiêu Ngự theo đuổi , chỉ là một cuộc sống an bình , còn quyền thế, hần cũng không hy vọng xa vời đạt được, cũng không muốn bị quyền thế trói buộc.

Tiêu Ngự thở ra một hơi, hoàn hảo kết quả cũng không phải quá xấu.

“Tiêu đại ca.”

Tiêu Ngự đang chuẩn bị quay đầu đi vào, một tiếng gọi quen thuộc khiến hắn dừng bước.

377. Chương 379: Toàn Diện Khai Chiến

Tiêu Ngự quay đầu lại, thấy được khuôn mặt quen thuộc kia, không nhịn được nổi lên một tia đau khổ không nghĩ tới lại ở nơi này gặp gỡ nàng, cũng có khả năng là nàng đặc biệt đến tìm mình .

Yến Lâm mặc một cái bộ váy màu trắng , hiển nhiên là trải qua thời gian , khuôn mặt thanh lệ 2 má hơi có vẻ gầy yếu và tiều tụy.

Mơ hồ trong khoảng khắc , Tiêu Ngự dường như thấy được lại cô gái nhỏ mặc bộ váy màu trắng kia suốt ngày đi theo ở phía sau mình , nhưng mà, những ngày tháng đó , dù sao cũng đã không thể quay đầu lại .

Yến Lâm cắn cắn môi, do dự một chút, đi tới, hỏi: “Ta điện thoại cho ngươi vì sao đều không tiếp?”

Tiêu Ngự hơi sững sờ, Yến Lâm có cho mình đã gọi điện thoại sao? Tiêu Ngự nghĩ tới điều gì, Yến Lâm có số điện thoại là từ Tiểu Vũ mà có được , nha đầu kia chắc chắn đã động tay động chân , nói không chừng đã cho sai số. Tiêu Ngự chỉ có thể xấu hổ cười.

Yến Lâm ngẩng đầu nhìn khuôn mặt của Tiêu Ngự, trong khoảng thời gian này, Tiêu Ngự thực sự đã thay đổi, làm cho nàng có phần không biết nên làm sao. Nàng chỉ là một nữ nhân hơi chút có phần ích kỷ , theo đuổi cuộc sống tốt đẹp trong ảo tưởng, dần dần xa lánh Tiêu Ngự, nàng cho rằng, nếu có 1 ngày nàng quay đầu lại, Tiêu Ngự sẽ vẫn đứng ở tại chỗ chờ nàng, nhưng mà bỗng nhiên quay đầu lại, lại phát hiện Tiêu Ngự đã rời xa nàng, cái loại bàng hoàng và mất mát kia, gần như muốn đem lòng của nàng tan nát. (chep.... P3 đi =,= ngọt mồm 1 tí , cổ lên là được – đọc nhiều truyện quá giờ nhiễm tính hoa tâm mới đều , may mà hok phải vô tâm a)

Tiêu Ngự bây giờ, nàng chỗ không có cách nào chạm tới được . Tính cách của Tiêu Ngự cũng đã chuyển biến rất lớn, trước kia Tiêu Ngự luôn luôn trầm lặng, gặp chuyện có sẽ cố gắng tránh xa , loại tính cách này nguồn gốc chính là tự ti ở trong lòng , bất kể thế nào, Tiêu Ngự đối với nàng vẫn luôn gần như là sủng ái. Mà bây giờ, loại khí chất của Tiêu Ngự trong mỗi cái giờ tay nhắc chân hờ hững kia , lại tràn đầy tự tin mãnh liệt, càng thêm hấp dẫn người khác.

Bất tri bất giác , ánh mắt của Yến Lâm đối với Tiêu Ngự càng thêm ân cần ngưỡng mộ , loại chuyển biến về mặt tâm lý này là khá là kín đáo , nhưng mà nàng không ngờ lại có thể cảm giác được rõ ràng.

“Ngươi (Anh) bây giờ ở chỗ này à ?” Yến Lâm ngẩng đầu nhìn thoáng qua biệt thự phía sau người Tiêu Ngự , nàng đi làm và về nhà đều phải đi qua khu biệt thự này, hôm nay vừa lúc gặp gỡ Tiêu Ngự.

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự có chút không yên lòng đáp, trong lòng lại là có chút nôn nóng, nếu như Triệu Lam Hình trở về thấy được Yến Lâm, tự nhiên sẽ có thể hiểu lầm.

“Àn.” Yến Lâm nhìn thoáng qua Tiêu Ngự. Trong ánh mắt tràn đầy ý nghĩa phức tạp. Hỏi: “Như thế nào không nhìn thấy Tiểu Vũ?”

“Nàng và bạn gái của ta cùng đi dạo phố rồi.” Tiêu Ngự dứt khoát thẳng thắn nói. Trong lời của hắn ý đã rất rõ ràng .

Thốt nhiên nghe được Tiêu Ngự nói mình có bạn gái . Tim Yến Lâm bỗng dưng nhói lên đau đớn. Quả thật. Lấy điều kiện của Tiêu Ngự bây giờ. Tìm một người bạn gái hẳn cũng không khó. Tiêu Ngự cũng sẽ không cần phải lừa gạt nàng . Chuyện này hơn phân nửa đã là thực sự .

Cuối cùng đã mất đi. Nước mắt nàng theo 2 má thanh lệ lăn xuống. Khản trương lấy tay đi mặt. Chỉ là gạt đi không hết.

Yến Lâm câm lặng khóc. Lại khiến Tiêu Ngự hơi hoảng hốt. Dù sao cũng là bản thân từng thích che chở cho nàng. Cho dù không có khả năng trở thành người yêu. Tiêu Ngự cũng vẫn hy vọng nàng có thể sống tốt một chút. Suy nghĩ rất lâu. Vẫn còn quyết định nói rõ ràng.

Yến Lâm bước về phía trước 1 bước. Gắt gáp ôm lấy Tiêu Ngự: “Tiêu đại ca. Chúng ta trở lại lúc trước được không. Mỗi lần khi ta bị người khác khi dễ. Ngươi đều có thể giúp ta. Mỗi lần ta đến trường trở về.

Người đầu có thể ở giao lộ chờ ta. Giống như trước như vậy. Vĩnh viễn sống chung một chỗ. Không bao giờ....chia lìa.”

Yến Lâm thút thít khóc, làm cho lòng hắn 1 trận quặn đau. Nhưng mà, có nhiều thứ một khi đã mất đi sẽ không còn lấy lại được, Triệu Lam Hình đối với Tiêu Ngự tình sâu ý nặng, Tiêu Ngự cũng không có khả năng phản bội nàng, cho nên giữa Tiêu Ngự và Yến Lâm là tuyệt đối không có khả năng quay lại nữa, đau dài không bằng đau ngắn, cho dù Tiêu Ngự cảm giác mình rất nhẫn tâm.

“Xin lỗi.” Tiêu Ngự đem Yến Lâm 2 tay bài mở ra, trầm nói.

Yến Lâm trong ánh mắt hoảng hốt và ngỡ ngàng hoàn toàn chiếm giữ, nàng cảm giác được Tiêu Ngự đã dứt khoát, khóc không thành tiếng.

Tiêu Ngự tâm tình có chút nặng nề, nhưng mà, hắn là sẽ không thay đổi ý định.

Hồi lâu, Tiêu Ngự thở ra một hơi nói: “Trở về đi, thím có thể sẽ lo lắng.”

Yến Lâm hiểu, hết thấy đều đã không có cách nào vấn hồi rồi.

Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, quay đầu hướng về trong biệt thự đi đến.

Nhìn vào bóng lưng Tiêu Ngự, Yến Lâm khóc đi ra.

Đến cơm chiều thời gian, Tiêu Ngự vừa mới vào trong biệt thự, Tiểu Vũ và Triệu Lam Hình đã về, Tiểu Vũ còn đang thở hổn hển.

“Các người đã về?” Tiêu Ngự chào hỏi nói.

Tiểu Vũ đi đến bên cạnh Tiêu Ngự, đem hành trang nặng nề trên người vứt lên trên người Tiêu Ngự, muốn nói gì đó, rồi lại không thôi, oán hận dậm chân, quay đầu liền đi.

“Nàng làm sao vậy?” Thấy được Tiểu Vũ phát cáu, Tiêu Ngự rất là không hiểu, nhìn về phía Triệu Lam Hình.

Triệu Lam Hình hốc mắt đỏ lên, tiến lên 1 bước, ôm Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự dừng một chút, đem Triệu Lam Hình ôm vào trong lòng, hắn đoán được cái gì, chuyện vừa rồi, Triệu Lam Hình và Tiểu Vũ đều thấy được, hắn muốn giải thích một chút, nghĩ lại, lại phát hiện không cần thiết, Triệu Lam Hình có thể hiểu.

“Vừa rồi phụ thân người đã tới.” Thấy Triệu Lam Hình tâm tình bình phục một ít, Tiêu Ngự nói.

Triệu Lam Hình thân thể mềm mại run lên, hỏi: “Hắn nói cái gì?”

“Hắn muốn đem chúng ta đến tân tinh.” Tiêu Ngự nói.

Triệu Lam Hình thở ra một hơi, như vậy xem ra, phụ thân xem như là thừa nhận tồn tại của Tiêu Ngự, lo lắng trong lòng cuối cùng cũng đã được bỏ xuống.

“Người là nghĩ như thế nào?” Triệu Lam Hình hỏi, nàng 1 lòng đều đặt ở trên người Tiêu Ngự, tự nhiên rất để ý ý kiến của hắn.

“Người đã xin nghỉ công tác, nơi này cũng không còn sự tình gì, đợi lão nhân gia hoàn thành nốt một số sự tình, qua một thời gian ngắn chúng ta sẽ cùng đi qua.” Tiêu Ngự nói, hoàn cảnh tân tinh so với mẫu tinh còn muốn tốt hơn rất nhiều, với lại mẫu tinh quá mức hỗn loạn, không thích hợp ở lại.

Triệu Lam Hình gật đầu, trong lòng mừng rỡ, Tiêu Ngự mặc dù từ chối Yến Lâm, nhưng nàng tóm lại vẫn có chút lo lắng, Tiêu Ngự bằng lòng cùng nàng đi tân tinh, nàng đương nhiên thật cao hứng.

Trước khi đi tân tinh, tất cả sự tình nơi này phải xử lý nốt, cho nên còn cần một thêm khoảng thời gian.

“Ta đi nấu cơm.” Triệu Lam Hình nói.

Thấy Triệu Lam Hình không tức giận, Tiểu Vũ cũng đã nguôi giận, nàng là kiên quyết không đồng ý cho Tiêu Ngự và Yến Lâm giao hảo, nếu như Tiêu Ngự dám chân đạp 2 chiếc thuyền, nàng sẽ cùng Tiêu Ngự liều mạng. Hoàn hảo, Tiêu Ngự đã từ chối, Yến Lâm chỉ là một bên tình nguyện mà thôi.

3 người ăn cơm xong, Tiểu Vũ đi lên làm bài tập , Triệu Lam Hình đã tắm rửa, đi lên lầu . Tiêu Ngự cũng tắm rửa một cái, từ trong phòng tắm đi ra, chợt nhớ tới 1 sự kiện, trong lòng lửa nóng lên, Triệu Lam Hình đồng ý Tiêu Ngự ngủ ở nàng trong phòng .

Tiêu Ngự rón ra rón rén đi tới Triệu Lam Hình trước cửa, hướng về Tiểu Vũ trong phòng nhìn thoáng qua, cửa phòng Tiểu Vũ đang mở , nàng đang ở cạnh bàn học làm bài tập.

Tiêu Ngự gõ cửa.

1 lát sau, Triệu Lam Hình mở cửa phòng, đang muốn hỏi Tiêu Ngự có chuyện gì, Tiêu Ngự nhanh như chớp chuồn vào trong.

Nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình cửa phòng đã đóng, Tiểu Vũ không khỏi lè lưỡi, “Ca ca xấu.” Nàng đối với chuyện giữa Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, rất mong hấn thành công , ước gì Tiêu Ngự bây giờ làm sao cho Triệu Lam Hình biến thành chị dâu của mình, hiện tại xem ra, lão ca đã đem Lam Hình tỷ làm thịt rồi. (chắc sẽ thành chị dâu trong vài tiếng đồng hồ nữa)

Tiểu Vũ đóng cửa phòng.

Đèn tường màu đỏ chiếu xuống, Triệu Lam Hình mặc một chiếc áo ngủ màu trắng, vải của áo ngủ mỏng gần như trong suốt, da thịt trắng như tuyết như ẩn như hiện, ngọn đèn màu đỏ càng làm nổi bật gương mặt xinh đẹp của Triệu Lam Hình thêm , có chút ôn nhu dễ thương.

Triệu Lam Hình cũng nghĩ tới, nàng đã từng đáp ứng với Tiêu Ngự ở tại trong phòng nàng, nhìn vào nhiệt hỏa trong ánh mắt của Tiêu Ngự, tâm hồn thiếu nữ của nàng không nén nổi có chút run lên, e lệ lui vào chăn.

(há há đoạn tiếp theo chắc chắn 16-18+ đề nghị các cháu nhỏ bỏ qua , hoặc là.... Đọc lên cũng được , dịch cái truyện này gần như mình viết truyện mịe nó luôn rồi , = = từ 4 chữ phải viết thành 6-8 chữ cho nó hợp văn cảnh a)

Tiêu Ngự chui vào trong chăn, đem Triệu Lam Hình ôm vào lòng, tay phải ở trên bụng bằng phẳng láng mịn của Triệu Lam Hình vuốt ve qua lại.

Triệu Lam Hình ưm một tiếng, xoay người, nhìn vào mắt Tiêu Ngự, 2 má đỏ rực cực kỳ mê hoặc nói : “Người lại giả trò xấu.”

Tiêu Ngự rờ một tay cũng chưa đã nghiền , 1 tay nắm lấy nụ hoa trên đôi thỏ của Triệu Lam Hình, nhẹ nhàng xoa nắn .

” Khi đến tân tinh, chúng ta kết hôn đi.” Tiêu Ngự nói, hấn khẳng định, đây không phải là nhất thời nhiệt huyết dâng trào, hấn là đã trải qua suy nghĩ cặn kẽ mới quyết định như vậy. (giai đoạn rớt mật vào tai ;P)

“Thực sao?” Triệu Lam Hình kinh hỉ nhìn vào Tiêu Ngự, sau khi được Tiêu Ngự chính thức xác nhận, hạnh phúc rúc vào trong lòng Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cười, thở nhẹ bên tai của Triệu Lam Hình, khẽ nói: “Bằng không sờ được lại không ăn được, ta sẽ điên mất.”

Triệu Lam Hình 2 má nóng bừng, lấy can đảm hồi lâu mới dùng âm thanh gần như không thể nghe thấy thốt ra được : “Nếu như ngươi muốn mà nói, bây giờ cũng có thể...”

Tiêu Ngự lại là lắc lắc đầu, đem Triệu Lam Hình ôm vào trong lòng, hấn cũng không phải cái loại người háo sắc kia , tình yêu phải tôn trọng lẫn nhau mới có thể gắn bó.Yêu thực lòng , mới có thể không gấp theo đuổi dục vọng. (bí kíp tán gái “ dục cầm cổ tủng “ thẳng này cao tay nha)

Ôm chặt Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự cảm thấy một loại ấm áp thôn thức trong lòng , đây là một loại cảm giác gia đình thật sự . (= = thể là hok xxx rồi)

1 lát sau, dự đoán trong trò chơi trời đã sáng, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đều đội mũ sắt.

Tiến vào trò chơi, 1 ngày mới lại bắt đầu , trong Minh Dạ Thành games thủ và NPC vẫn rộn ràng như thường lệ.

Tiêu Ngự chuẩn bị một chút tiêu hao phẩm, chuẩn bị cùng Triệu Lam Hình đi luyện cấp, trên đường tiến về quảng trường trong trung tâm thành, có một sự kiện làm cả Tà ác liên minh sôi trào .

Ở trên đài Hi Vọng cao nhất trung tâm Minh Dạ Thành, 1 thân ảnh cao lớn xuất hiện ở tầm nhìn trong của tất cả các games thủ.

” Quân đội đế quốc đã đánh hạ Ai Nhĩ , tòa thành này thông tới đồng bằng Ai Lạp Tây Á cứ điểm này đã trở thành lãnh địa của chúng ta, cửa chính của Ai Lạp Tây Á đã bị chúng ta khai mở. Đây là 1 thắng lợi huy hoàng, đem quân đội đế quốc rong ruổi ở trên đồng bằng Ai Lạp Tây Á mệnh mông. Các hậu duệ của tổ tiên Khắc Văn Đồ Tư , hãy cầm lấy đao kiếm trong tay các ngươi , vì Địch Nhã đế quốc, vì vinh quang tổ tiên, đánh giết trở về Ai Lạp Tây Á đi! Đem những kẻ xâm chiếm đất đai của chúng ta kia vĩnh viễn đuổi ra khỏi Ai Lạp Tây Á!”

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ âm thanh cao vút ở trong Minh Dạ Thành cổ kính vang vọng lan xa, mấy con Cốt Long bay lên trời, không trung vang lên tiếng kèn cổ xưa.

Làm cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ là, lần chiến tranh này các games thủ đều có thể tham gia, Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ thống nhất điều hành các games thủ tham dự , đại chiến ngày mai sẽ bắt đầu, tất cả tranh đấu Công hội trước hết phải gác lại một bên.

Nghe được tin tức này, người của Ma Vực trái lại thở ra một hơi, bọn họ bị 3 Công hội dưới tay Phong Dã dồn ép đã đánh mất rất nhiều địa bàn , lần đại chiến giữa 2 đại liên minh này đã sáng tạo cho bọn hắn một cái cơ hội nghỉ lấy sức.

378. Chương 380: Giảo Sát Chiến

Mấy ngày nữa 2 đại liên minh sẽ khai chiến , Tiêu Ngự còn mấy nhiệm vụ muốn làm . Tà ác liên minh hiện tại ở thời kì đánh giằng co ban đầu đã đạt được ưu thế, bắt đầu hướng Ai Lạp Tây Á tấn công sâu vào.

Bởi vì thế lực thứ 3 - chúa tể hắc ám tồn tại, nên chiến tranh giữa 2 đại liên minh hẳn là không có kết quả , nên điều Tiêu Ngự có thể làm , cũng chính là đánh quái luyện cấp và làm nhiệm vụ mà thôi, cứ đứng một bên xem kịch bản trò chơi phát triển.

“Hôm nay ngươi có nhiệm vụ không?” Phong Dã hỏi.

“Không có.” Tiêu Ngự trả lời, “Có chuyện gì không?”

“Công hội nhận được một cái nhiệm vụ, công chiếm Tác Phỉ Á thành. Thủ thành là Thánh Điện Chi Hỏa.” Phong Dã nói, Thánh Điện Chi Hỏa là Công hội lớn nhất Thiên sứ liên minh, đến thực lực mạnh mẽ như Hỏa Diễm Long cũng chỉ có thể bài danh thứ 2 mà thôi . Mà Tác Phỉ Á thành, sắp là chiến trường mà 2 đại Công hội đối chiến , Phong Dã đã cùng Hỏa Diễm Long đạt được sinh ý , cấp cho Thánh Điện Chi Hỏa một cái thương tổn trí mạng, Hỏa Diễm Long thì hỗ trợ kiềm chế Ma Vực. Ở trong loại thủ thành chiến này, quan trọng là cao thủ chứ không cần đến trí tuệ mấy.

Ý của Phong Dã là để cho Tiêu Ngự đi hỗ trợ, Tiêu Ngự nghiêng ngẫm một chút, nói: “Chỉ có hôm nay là có thời gian thôi , ngày mai và ngày sau đều có nhiệm vụ rồi .”

“1 ngày thời gian là đủ rồi.” Phong Dã nói.

“Vậy ta và tiểu Lam sẽ đi thử xem.” Tiêu Ngự nói, hắn còn từ chưa từng thấy chiến tranh Công hội thật sự , mấy chục triệu games thủ thuộc Công hội khai chiến, cần phải náo nhiệt đến mức nào a.

Thiết Ky, Nanh Sói và Lôi Thê đã xuất phát , Thiết Ky xuyên thẳng vào Tác Phỉ Á thành, Nanh Sói ở xung quanh dọn sạch games thủ viện quân và tạp vụ của Thánh Điện Chi Hỏa,Thiên sứ liên minh, games thủ Lôi Thê thì phân tán đến trung tâm Thiết Ky, đột phá những mốc quan trọng.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đi theo 1 Đoàn đội games thủ Lôi Thê hơn trăm người hướng về Tác Phỉ Á xuất phát, 1 nhóm hơn trăm người cưỡi ngựa , hướng về phía nam 1 mạch lao đi .

Vô số games thủ tựa như các nhánh sông. Hướng Tác Phỉ Á thành hội tụ. Số người chừng hơn mấy chục triệu. Mặc dù trong đó có rất nhiều games thủ đều là do Phong Dã mới tuyển nhận . Lever không cao.

Trang bị cũng không phải tốt lắm . Nhưng mà nhiều games thủ như vậy hội tụ lại . Cũng là 1 cỗ lực lượng mạnh mẽ cực kỳ.

Có rất nhiều games thủ Lờ Thề biết Tiêu Ngự. Sau khi thấy được Tiêu Ngự. Đầu hướng Tiêu Ngự chào.

Mỗi một games thủ có thể đi vào Lờ Thề. Đầu là đã được tuyển chọn thử thách. Hoặc là thuộc đẳng cấp lãnh đạo bên trong Đoàn đội nào đó. Nhiều người như vậy đều hướng Tiêu Ngự chào hỏi . Các games thủ bên cạnh rất tự nhiên sẽ đem Tiêu Ngự cho là thành viên cao cấp trong 3 đại Công hội.

games thủ 3 đại Công hội càng ngày càng nhiều. Khắp trên thảo nguyên đều là đầu người lóp ngóp . Tiêu Ngự cuối cùng cũng đối với 3 Công hội dưới tay Phong Dã biểu hiện ra một chút ấn tượng trực quan.

Hệ Thống: người đã tiến vào trong khu vực Ai Lạp Tây Á.

Quả nhiên. Khói lửa chiến tranh của tà ác liên minh đã cháy đến khu vực Ai Lạp Tây Á. Ở trong chiến đấu giai đoạn trước Tà ác liên minh đã đạt được ưu thế tuyệt đối.

Tiêu Ngự thấy được hàng loạt Lang Kỵ từ phía tây hướng sang phía đông xuất phát, trên không trung cũng thỉnh thoảng có Cốt Long và Ác ma... bay qua.

Không đơn giản chỉ có games thủ, thú nhân đế quốc, địa ngục tộc và thủ đô vong linh đế quốc đầu nhập vào hàng loạt quân số, công chiếm địa bàn Ai Lạp Tây Á .

Khi những games thủ này nhằm phía Tác Phỉ Á thành tiến đến , một vài games thủ Thiên sứ liên minh đang luyện cấp xung quanh vừa phát hiện ra đội ngũ Tà ác liên minh tiến đến , rất nhanh đã bị hàng loạt games thủ Tà ác liên minh nuốt gọn , ở nơi nào quân đoàn mệnh mông như đại dương này đi qua thì games thủ Thiên sứ liên minh đều không còn lại nổi một móng.

Trận tuyến của games thủ Tà ác liên minh lan nhanh tựa như ôn dịch, một ít thành nhỏ, một ít games thủ trên đường gặp phải đều bị bao vây lại , sau đó bắt đầu công thành, có một ít thôn xóm và tiểu trấn thì càng thoải mái mà đánh hạ hơn , bị các games thủ Tà ác liên minh nuốt sạch , vùng biên giới của Ai Lạp Tây Á không ngừng co rút lại.

1 tòa thành thị cao vút xuất hiện trong tầm nhìn của đám người Tiêu Ngự, đây là 1 tòa thành có kiến trúc theo kiểu dáng Tây Âu, tường thành cao chừng hơn 20m.

Trên tường thành cắm đầy cờ của Thánh Điện Chi Hỏa, nơi này chính là nơi đóng quân của Công hội Thánh Điện Chi Hỏa phe Thiên sứ liên minh.

Ở trên đại thảo nguyên, 10 cỗ máy bắn đá to lớn đang chậm chạp kéo tới , những cỗ máy bắn đá này đều là do Phong Dã hướng NPC chiến trường mua về, mỗi 1 cỗ ít nhất cũng phải tốn hết mấy chục triệu kim tệ. Hoàn hảo là , lấy khả năng kinh tế của Phong Dã, bao dưỡng 10 cỗ máy bắn đá vẫn là không có vấn đề gì .

Ở trên tường thành Tác Phỉ Á thành, khi thấy được 10 cỗ máy bắn đá này, Thiên Long chỉ huy các games thủ bố Thánh Điện Chi Hỏa canh phòng nhện không được chửi mắng một trận: ” Tên Phong Dã kia thật là nhiều tiền quá không có chỗ tiêu à mk .” Thiên Long nhìn thoáng qua tường thành 4 phía, hắn đặt ở trên tường thành lân cận mấy chục cái xe bắn tên, lòng tràn đầy tin tưởng cho rằng những cơ sở này dùng để thủ thành đã là quá dư dả rồi , không nghĩ tới máy bắn đá xuất hiện đã triệt để hủy diệt cái ý nghĩ này của hắn rồi.

Cự ly công kích của máy bắn đá so với cơ sở xa hơn rất nhiều, với lại tác dụng lớn nhất của máy bắn đá chính là phá hỏng tường thành và phá mở cổng thành, nếu như tường thành bị phá hỏng , chẳng khác nào đã thả thông đường tiến vào Tác Phỉ Á thành .

“Đội ngũ Kỵ Sĩ, ra khỏi thành, bên trái tọa độ 375, công kích!”

Đây là phương thức mệnh lệnh các hội trưởng Công hội quen dùng, bên trái đại biểu phương hướng, tọa độ 375 đại biểu vị trí. (nghe như bắn máy bay í nhỉ)

Cổng thành của Tác Phỉ Á thành từ từ mở ra, từng đám từng đám Kỵ Sĩ vọt ra, số người lên đến mấy chục ngàn , từ sau lever 30 các Kỵ Sĩ đều có thể triệu hồi ngựa, khung cảnh vạn con ngựa lao ra trận chiến đồ sộ vô cùng.

Nếu như thủ ở trong thành, lực công kích của Kỵ Sĩ sẽ tương đối có hạn, chỉ cần để cho các Kỵ Sĩ lao ra ngoài , ở trên thảo nguyên đối chiến với địch nhân , thì thương tổn tạo thành sẽ lớn hơn hẳn .

Cho nên, Kỵ Sĩ cũng chính là cái người ta hay gọi là vật hi sinh.

Mấy vạn con ngựa điên cuồng lao tới, đại địa chấn động.

Không nghĩ tới Thiên Long quyết đoán xuất kích như vậy, mấy bắn đá còn chưa có kịp khởi động , không thể để cho những kỵ sĩ kia phá đi mấy bắn đá đất tiền như thế được!

“Đội ngũ Tử Vong Kỵ Sĩ, xung phong!”

Ước chừng trên vạn games thủ class hướng Tử Vong Kỵ Sĩ hướng về Kỵ Sĩ nhân loại phát động phản kích, cảnh này, làm cho người ta không tự giác được nghĩ tới chiến tranh giữa những bộ lạc cổ đại trên thảo nguyên xa xưa.

2 bên cùng xông tới, vạn ngựa hí vang , tựa như 2 cỗ máy xay thịt, những games thủ Kỵ Sĩ và Tử Vong Kỵ Sĩ phía trước nhanh chóng bị băm nát , trời đất mù mịt , chỉ là trong nháy mắt đã có mấy ngàn games thủ của 2 đại liên minh bị tiêu diệt.

Class Tử Vong Kỵ Sĩ dùng vũ khí là trường đao, bọn họ ở thời điểm chiến đấu có tỉ lệ bạo kích rất cao, nhưng mà so sánh về mặt xung phong, lại là kém xa Kỵ Sĩ nhân loại, Kỵ Sĩ nhân loại có thiên phú xung phong trời ban , tốc độ phi ngựa được cộng thêm 10 điểm, công kích cộng thêm 20%, tăng tốc độ khi tấn công , một người Kỵ Sĩ sau khi chuyển chức , khi tốc độ xung phong đạt tới mức nhanh nhất, công kích có thể được tăng lên 200% trở lên, lực công kích khi đó sẽ là cực kỳ uy mãnh.

Hàng ngũ Tử Vong Kỵ Sĩ nhanh chóng bị vạch ra 1 đạo lỗ hổng, các Kỵ Sĩ nhân loại tựa như từng thanh mâu nhọn, xung phong liều chết xuyên vào, Tử Vong Kỵ Sĩ bị thương vong gấp 3 lần Kỵ Sĩ nhân loại , hàng chục nghìn Tử Vong Kỵ Sĩ lập tức bị nghiền nát hầu như không còn.

Phong Dã thấy thế, vẫn thoải mái tươi cười, những Tử Vong Kỵ Sĩ này vốn là dùng để làm vật hi sinh , để giúp games thủ phía sau tranh thủ thời gian, nhiệm vụ của bọn họ như vậy là đã hoàn thành rồi.

Mấy chục nghìn Kỵ Sĩ đem toàn bộ Tử Vong Kỵ Sĩ thôn phệ hầu như không còn, khoảng cách từ bọn họ tới mấy bắn đá chỉ còn có hơn 200m , phía trước chỉ còn lại bãi cỏ phẳng lì xanh mượt, không có bất luận cái gì cách trở.

Thiên Long trên tường thành không tìm được xiết chặt nắm tay, chỉ cần có thể phá những chiếc máy bắn đá kia , thì áp lực cho tường thành sẽ được giảm nhẹ đi rất nhiều.

Nhưng mà, hơn 200m thảm cỏ này đã trở thành nghĩa địa của các Kỵ Sĩ.

Ầm ầm ầm!

Từng đợt sấm rền vang lên, hơn 200m đất trống này phủ đầy cạm bẫy lợi bạo do Thợ săn đặt trước , cạm bẫy lợi bạo là kỹ năng có được sau khi chuyển chức , uy lực bạo phá cực kỳ cường hãn, hơn nữa là vùng thương tổn rất rộng , nếu như giẫm phải cạm bẫy , lợi bạo sẽ có thể trong nháy mắt tiêu diệt gần 1 nửa huyết lượng của Kỵ Sĩ, Kỵ Sĩ lân cận trong phạm vi 5m cũng sẽ mất tới 1 phần tư huyết lượng.

Bên trong khu vực này bị sắp đặt cũng không ít cạm bẫy lợi bạo, sau khi những kỵ sĩ này giẫm đi lên, hiệu quả nảy sinh có thể nghĩ, trong lúc nhất thời, ở trong vô số tiếng nổ mạnh, Kỵ Sĩ hàng đàn người ngã ngựa đổ.

Những kỵ sĩ này giống như là rơm rạ bị dày xéo, mới tiến lên hơn 100m, số Kỵ Sĩ gục xuống trên mặt đất đã lên tới hàng chục nghìn.

Đây chính là binh chủng tương khắc trong thế giới trò chơi !

“Trận hình mũi nhọn , kéo dài khoảng cách, tấn công!” Thiên Long quyết định thật nhanh, thay đổi chiến thuật.

Những kỵ sĩ này hơi hơi dân ra một chút, một hàng Kỵ Sĩ xông tới, các games thủ Kỵ Sĩ phía sau dân ra 1 khoảng cách rồi lại đuổi theo, tiếp tục tấn công.

Ở trong trò chơi cái chết cũng không quá đáng sợ , bởi vì games thủ trong trò chơi đều có thể sống lại , với lại chiến tích đều được Công hội ghi chép đầy đủ , khi thu được chiến tích nhất định, Công hội sẽ dùng những chiến tích này để quyết định phân phát trang bị tốt hay không , tích càng nhiều, sẽ thu được trang bị càng tốt, nếu như hy sinh , cùng lắm là mất 1 lever mà thôi, cho nên bọn họ không có gì phải sợ hãi e dè cả.

Kỵ Sĩ tấn công ở phía trước , chính là đã xác định làm vật hi sinh , bọn họ lấy thân thí nghiệm cạm bẫy, hướng phía phương hướng máy bắn đá vọt tới.

Ầm ầm ầm!

Từng cái cạm bẫy lợi bạo bị kích hoạt, khu vực đã nổ qua sẽ chính là khu vực an toàn , người đi sau sẽ đạp lên sinh mệnh người đi trước để lấy đường xông tới.

Còn có hơn 20.000 Kỵ Sĩ, lực trùng kích vẫn là vô cùng mạnh mẽ.

Xông lên!

Mở tường thuẫn ra!

Vô số Thuần Chiến sĩ chắn ở trước 10 cỗ máy bắn đá, phía sau Thuần Chiến sĩ là các hệ Pháp sư hỗn tạp.

Nê Chiêu Thuật!

Băng Thiên Tuyệt Địa!

Từng cái phạm vi ma pháp giảm tốc trải rộng ra ở khu vực lớn phía trước, hễ là Kỵ Sĩ nào tiến vào khu vực này, tốc độ đều sẽ giảm xuống phạm vi lớn, 1 khi tốc độ bị hạ xuống, Kỵ Sĩ sẽ không còn gì đáng sợ nữa.

Thổ Tường Thuật!

Từng đạo tường đất mọc lên, tựa như đối phó với kỵ binh cổ đại vậy, chắn ở trước trận hình , trừ Thuần Chiến sĩ ra các Chiến sĩ khác cũng thay vũ khí dài, ví dụ như trường mâu, búa, thương..., dùng để đối phó Kỵ Sĩ đang xông tới.

Trường thương nhọn hoắt, dựng lên chi chít.

Cho dù phòng ngự đã kín không kẽ hở, vẫn có vô số Kỵ Sĩ đột phá vào được trong trận tuyến, 2 bên lập tức giằng co tàn sát cùng một chỗ.

Tận Thế Lôi Bạo!

Bão Tuyệt!

Vô số ma pháp đánh lan hướng về phương hướng hàng ngũ Kỵ Sĩ đổ phủ xuống, vô số ma pháp đan xen cùng một chỗ, sấm sét vang dội, băng ngưng hỏa vũ, trong nháy mắt tiêu diệt đi mấy ngàn games thủ Kỵ Sĩ.

Một trận giao chiến dữ dội như vậy, hấp dẫn không ít tầm mắt của các games thủ , nhìn phía dưới chiến đấu dữ dội, Thiên Long hiểu, những kỵ sĩ này là tuyệt đối không có cách nào đột phá phòng ngự lao vào trong phá đi máy bắn đá , tuy nhiên hẳn vẫn còn có hậu chiêu!

379. Chương 381 Chiếm Đóng.

Nhìn vào mấy vạn Kỵ Sĩ nhân loại này bị cạm bẫy lợi bạo của Thợ săn và đạo phòng tuyến thứ nhất ngăn chặn . Phong Dã đã buông lỏng tâm tình hơn một chút, nhưng mà rất nhanh, 1 tin tức khác được gửi đến làm cho hắn cảm giác được nguy cơ.

Nanh Sói bên kia truyền đến tin tức, xung quanh xuất hiện mấy chục Đạo tặc của Thánh Điện Chi Hỏa , đã bị bọn họ chặn lại.

Chuyện này xem ra không có gì kỳ quái , nhưng ngẫm nghĩ 1 chút , rất có khả năng biểu thị rằng , có hàng loạt Đạo tặc đang tiếp cận phương hướng này, mấy chục Đạo tặc đó chỉ là một số ít người vận khí không tốt lắm bị người của Nanh Sói ngăn chặn mà thôi .

Phong Dã vừa định chuẩn bị bố trí phòng ngự, bên máy bắn đá kia đã xảy ra 1 trận rối loạn.

“Có địch Thâu Tập.”

“Là Đạo tặc!”

“Số người có bao nhiêu?” Phong Dã tâm bỗng dưng căng lên, hỏi.

“Trên dưới 5.000.” (vãi lều)

Phong cũng nhin không được mắng một tiếng: ” Đám người Nanh Sói kia là làm ăn cái kiểu gì không biết , trà trộn vào đến hơn 5.000 mới phát hiện ra mấy chục tên !” Tuy nhiên Phong Dã lúc này cũng không có thời gian để truy cứu vấn đề này nữa , khẩn trương chỉ huy 1 đám Thợ săn và Đức lỗ y bảo vệ máy bắn đá.

” 1 cỗ máy bắn đá đã bị phá hủy!”

các games thủ lần cận máy bắn đá đã bắt đầu ngăn chặn những Đạo tặc kia. Lại là 1 hồi hỗn chiến. 2 bên không ngừng có games thủ chết đi.

“Lại bị phá hư thêm 1 cỗ.”

Phong Dã nghe được tin tức bên kia truyền đến. Trở nên có chút lo âu. Tổ chức hàng loạt Thợ săn và Đức lỗ y vọt tới. Cùng bên kia đã đánh thành một đoàn .

Class Đạo tặc ở trên cánh đồng bát ngát vô tận có thể thi triển ra chiến lực rất mạnh mẽ. Nhưng ở trong loại chiến đấu tập thể này. Lực sát thương cũng có vẻ cực kỳ có hạn . Tuy nhiên bọn hắn cũng đã tạo thành thương tổn không nhỏ. Phá hủy 2 cỗ máy bắn đá. Thương tổn nặng 3 cỗ. Trên mặt đất để lại hơn 13.000 cỗ thi thể.

Đối với tổn thất to lớn như vậy. Phong Dã cực kỳ đau lòng. Những cỗ máy bắn đá này mỗi 1 cỗ đều giá trị mấy chục triệu kim tệ. Nhiều tiền như vậy. Đã thành nước đổ xuống ao.

Phong Dã khẩn trương để cho bộ đội Nanh Sói thắt chặt phòng tuyến. games thủ Thiết Kỵ tăng cường phòng ngự xung quanh máy bắn đá.

Thiên Long ở trên tường thành thở dài hơi , chỉ phá hủy được 2 cỗ máy bắn đá, cũng không có chiếm được cái tiện nghi gì, Phong Dã bây giờ đã tăng cường phòng ngự xung quanh máy bắn đá, nếu muốn tiếp tục tấn công máy bắn đá nữa quả là rất khó khăn, bọn họ đành chỉ có thể tìm phương pháp đặc biệt khác thôi.

1 lát sau, 5 cỗ máy bắn đá hoàn hảo đã khởi động xong xuôi, 3 cỗ máy bắn đá khác bị thương tổn nặng cũng đang được sửa chữa.

5 khối cự thạch được bắn đi, gào thét hướng về phương hướng tường thành bay đi.

Rầm, rầm, rầm! Từng khối cự thạch đánh lên tường thành, ở trên tường thành ầm ầm nổ tung, đá vụn bắn tung tóe, đem games thủ Thánh Điện Chi Hỏa quét ngã một mảng.

1 tảng đá lớn đánh vào giữa tường thành , trên tường xuất hiện loang lổ vết rạn, nếu như lại trúng thêm mấy nhát như vậy nữa, bộ phận tường thành này phỏng đoán sẽ sụp đổ hẳn.

Cơ nổ trên tường thành cũng đã bắt đầu phản kích, từng mảnh mưa tên tập trung bao trùm, đem mấy ngàn games thủ đóng lên trên mặt đất, nghìn nghịt mũi tên cắm lên trên mặt đất.

Đạn được của máy bắn đá cũng rất là có hạn, có thể ở trên tường thành đánh mở ra vài đạo lỗ hổng cũng đã rất không tệ rồi.

Ầm, một tiếng vang thật lớn, tường thành bị đánh sụp 1 góc.

Máy bắn đá vẫn còn đang tiếp tục bắn tới.

Phong Dã nháy mắt ra dấu cho Tiêu Ngự, Tiêu Ngự hiểu, đã đến phiên hấn vào sân .

1 nhóm hơn 100 người chia thành tốp nhỏ, hướng về nơi tường thành bị sụp đổ lao đi, hơn 100 người này đều là được tuyển chọn từ số games thủ cực mạnh trong Lôi Thề đi ra , nhiệm vụ của bọn họ là mượn đạo lỗ hồng kia, xông qua đồng đồ nát, bảo vệ cho lỗ hồng, để cho người của Công hội Phong Dã sẽ có cơ hội cuộn cuộn không ngừng tiến vào.

“Thiên Long lão đại, tường thành đã bị mở ra !”

“Để cho bọn Cuồng Long đi bảo vệ tường thành!”

“Vâng.”

Một ít games thủ rời đi .

Cuồng Long dẫn đầu hơn 50 người được coi là Đoàn đội đứng đầu Thiên sứ liên minh, bất kể là trang bị hay thực lực, đều là cường hãn bậc nhất Thiên sứ liên minh, bọn họ bảo vệ cho lỗ hồng hấn sẽ không có vấn đề gì, nghĩ tới đây, Thiên Long đã yên tâm hơn không ít.

Thiên Long khẩn cấp bố trí canh phòng bên trong thành, hấn hiểu, chờ khi bị oanh mở ra mấy lỗ hồng, bộ đội Tà ác liên minh sẽ đánh giết vào đây, khi đó sẽ là 2 bên đánh giáp lá cà, có thể thủ đến cuối cùng, mới là thắng lợi thật sự .

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình cười trên 2 con tuấn mã hướng về bên kia chạy như điên.

Trên đầu là mưa bom bão đạn (giống chiến tranh việt nam thế), Tiêu Ngự phóng ngựa chạy như bay phía dưới , tránh thoát vô số mưa tên, đi tới được dưới chân tường thành.

“Tổn thất bao nhiêu người?”

“7!”

“Chúng ta giết vào thôi!”

Tiêu Ngự nói, giẫm lên tường thành đồ nát hướng về phía trước phóng lên, một ít games thủ class cận chiến cũng đã đuổi kịp.

Phát hiện đám người Tiêu Ngự hướng về nơi lỗ hồng vọt tới, 1 đám games thủ Thánh Điện Chi Hỏa từ nơi lỗ hồng lao ra, 2 bên đánh giáp lá cà.

Tiêu Ngự nhắc chân, 1 cú Long Tường Thuật đá vào bụng của 1 games thủ, chủ thủ một cái Tạc Kích, thêm mấy cái Công Kích Tà Ác đến đi, một chiêu Phản Thủ Bối Thủ chém chết hấn .

Chúng games thủ Lôi Thề phía sau thấy Tiêu Ngự dứt khoát lưu loát chém giết một games thủ Thánh Điện Chi Hỏa như vậy, đều hơi sững sờ, bọn họ không nghĩ tới Tiêu Ngự cường hãn tới mức như vậy, ngay sau đó, sĩ khí tăng mạnh, đi theo ở phía sau Tiêu Ngự đánh giết đi vào.

Tiêu Ngự giống như hổ lạc bầy dê, thoáng chốc đã chém chết 7 games thủ Thánh Điện Chi Hỏa, Triệu Lam Hình chăm chú đi theo ở sau lưng Tiêu Ngự, nhiệm vụ của nàng cũng rất đơn giản, chỉ cần chú ý trị liệu cho Tiêu Ngự, một bên cung cấp hỏa lực ủng hộ cho Tiêu Ngự như vậy là đủ rồi.

Tiêu Ngự sắc bén giết vào làm cho hơn 100 games thủ Thánh Điện Chi Hỏa bảo vệ lỗ hồng trong nháy mắt đã bị tách ra.

Thấy được năng lượng đầy cột, Tiêu Ngự hướng tới 1 Chiến sĩ, chủ thủ trong tay một cái Bạo Liệt hướng về hấn nặng nề đánh xuống , ầm vang một tiếng, Chiến sĩ bị đánh bay ra ngoài, trên đầu phiêu khởi một cái hơn 9.000 giá trị thương tổn.

Tất cả games thủ xung quanh đều ngẩn người, bọn họ chưa từng gặp một Đạo tặc nào có thể miêu sát Chiến sĩ như vậy , Tiêu Ngự làm cho bọn họ quả thực cực kỳ kinh hãi.

Sau khi thấy được cái giá trị thương tổn này, Tiêu Ngự cũng hơi sững sờ, đoán chừng là đánh ra hiệu quả phá giáp và bạo kích , nếu không cũng không có khả năng tạo thành thương tổn cao như vậy. (tưởng j' hóa ra chó ngáp phải tàu ngầm a)

Tiêu Ngự quá trâu bò khiến cho tâm thần những games thủ Thánh Điện Chi Hỏa này hoảng hốt.

1 đám các games thủ Lôi Thề đã chiếm cứ được đạo lỗ hồng này.

“Dùng ma pháp đánh lan đi !” Tiêu Ngự khẽ nói, canh giữ ở bên cạnh Triệu Lam Hình, cảnh giới cho nàng.

Triệu Lam Hình ngâm xương chú ngữ, ma pháp nguyên tố cuộn cuộn không ngừng.

“Có người thả ma pháp đánh lan!”

“Nhanh lên ngăn cản nàng lại !”

Mấy cái Đạo tặc hướng về Tiêu Ngự bên này vọt lên, Tiêu Ngự mở ra Âm Ảnh Khống Chế, gia trì tất cả trạng thái, đón đầu 3 Đạo tặc của Thánh Điện Chi Hỏa đang xông tới kia.

Mấy cái Công Kích Tà Ác xuất ra, một cái Xé Rách.

“1 người, 2 người, 3 người!”

Tiêu Ngự gạt gao thủ tại vị trí, cùng 3 Đạo tặc cứng chọi cứng, bất ngờ là đem 3 Đạo tặc toàn bộ đều bị giết chết tại chỗ.

Lúc này ma pháp của Triệu Lam Hình cũng đã phóng ra, một chiêu Thủy Bộc Thuật, dòng nước xiết đem hàng loạt games thủ Thánh Điện Chi Hỏa từ nơi lỗ hồng cuốn đi .

Ác Mộng!

Lại một cái ma pháp đánh lan thuộc tinh thần công kích xuất ra, mỗi giây làm rớt hơn 30 người.

2 ma pháp đánh lan này đã đem những games thủ Thánh Điện Chi Hỏa đánh lui vào trong, đám người Tiêu Ngự vững vàng bảo vệ cho lỗ hồng.

Hệ Thống: vinh dự sát phạt, Bách phu trưởng, số lượng 1, thu được 12 điểm giá trị vinh quang .

Hệ Thống: vinh dự sát phạt, Thiên phu trưởng, số lượng 1, thu được 25 điểm giá trị vinh quang.

.....

Những games thủ này phần lớn đều là Bách phu trưởng,Thiên phu trưởng , số lượng rất nhiều, nên sau khi giết chết được thưởng giá trị vinh quang rất cao.

Cuồng Long lĩnh 1 đội games thủ đến nơi lỗ hồng trên tường thành, phát hiện xung quanh lỗ hồng tường thành có 1 đám games thủ đang hô loạn .

“Nơi này xảy ra chuyện gì?” Cuồng Long túm một games thủ Thánh Điện Chi Hỏa hỏi.

“Người của Lôi Thề tấn công vào đây rồi .” Thấy được Cuồng Long, games thủ kia sợ hãi nói.

“Đáng chết, vẫn còn tới chậm một bước .” Cuồng Long trầm mặc 1 lát, đối với Đoàn đội games thủ phía sau nói, “Đi, chúng ta đánh tới lỗ hồng !”

Cuồng Long giẫm lên đồng đồ nát, xông đi lên, mấy Thuần Chiến sĩ cùng các games thủ class cận chiến khác đi theo Cuồng Long xông tới.

“Có người đến ! Chú ý phòng thủ!” Tiêu Ngự lập tức phối hợp một ít Thuần Chiến sĩ lập tuyến phòng ngự , nói thật, hắn độc hành đã quen , Phong Dã đem hơn 100 người này giao cho hắn chỉ huy , hắn quả thật là có chút không quen, tuy nhiên chưa ăn qua thịt heo, thì cũng đã thấy heo chạy, Tiêu Ngự chỉ huy trái lại rất có hình có dáng, thêm thân phận địa vị của Tiêu Ngự ở trong Lôi Thề rất cao, nên những games thủ này đối với mệnh lệnh của Tiêu Ngự đều vô cùng phối hợp.

Tiêu Ngự hướng về games thủ phía dưới nhìn lại, không ngờ lại phát hiện ra vài người quen, người đi đầu chính là Cuồng Long, hắn và Cuồng Long đã từng ở chiến trường trải qua không ít sự việc .

“Lại là hần!” Cuồng Long thấy được Tiêu Ngự, có chút rùng mình, trách không được những games thủ Lời Thề này có thể nhanh như vậy đã tấn công vào được , đối với thực lực của Tiêu Ngự, hần cũng đã có chút hiểu rõ , dù sao cả 2 lần chịu thiệt đều là ở trên tay Tiêu Ngự, hần không thể không cẩn thận hơn.

“Pháp sư, toàn lực công kích!” Tiêu Ngự quát, theo mệnh lệnh của hần, các games thủ class pháp hệ bộ phát công kích, một mảng lớn ma pháp bao trùm xuống dưới.

Thần Thánh Gia Trì !

Thân thể Cuồng Long trong nháy mắt đột ngột biếm to lên, toàn thân bao trùm thạch giáp dày đặc , kháng ma pháp, kháng vật lý đạt đến đỉnh điểm, vững chắc hướng về phía trên xông lên. (lỗ hổng nằm ở tầm giữa tường thành)

Thêm đám Thuần Chiến sĩ đi theo ở phía sau hần, khiến cho người ta cảm thấy một loại áp lực bức nhân.

Từng chùm ma pháp đánh lên trên người bọn họ nổ tung, nhưng mà Cuồng Long lại cũng không thêm để ý đến loại thương tổn này, Mục sư ở phía sau sẽ có trách nhiệm trị liệu , bọn hần đang toàn lực ngành kháng xông lên.

Cuồng Long được coi là Chiến sĩ đứng đầu Thiên sứ liên minh , uy danh này không phải những games thủ bình thường của Lời Thề có thể chống lại được.

Xông lên....!

Cuồng Long hướng về những Thuần Chiến sĩ của Lời Thề kia vọt mạnh tới .

Toàn Phong Trảm!

Cuồng Long vung một đao bổ tới, đem mấy Thuần Chiến sĩ đánh bật ra, ở trong hàng ngũ Thuần Chiến sĩ vạch ra 1 đạo lỗ hổng.

Thịch thịch, đại thuấn trong tay mấy Thuần Chiến sĩ va chạm lên trên người Cuồng Long, vài tiếng va chạm dữ dội vang lên, lại chỉ có thể làm thân thể của Cuồng Long lắc lư mà thôi .

Mấy Thuần Chiến sĩ phía sau người Cuồng Long vọt lên, mấy chục mặt đại thuấn mãnh liệt va chạm vào nhau, những Thuần Chiến sĩ này đều toàn lực triển khai đấu sức, trang bị 2 bên chênh lệch cũng không lớn, loại ngành kháng này trong nhất thời không có cách nào phân ra thắng bại.

Cuồng Long bên kia đánh bay mấy games thủ Thuần Chiến sĩ, chuẩn bị lao vào trong đội ngũ Pháp sư, 1 khi xông tới được , thì vấn đề sẽ cực kỳ nghiêm trọng , lấy thực lực của Cuồng Long , vọt được vào trong hàng ngũ Pháp sư thì chắc chắn sẽ sắp là một cuộc tàn sát nghiêng về một bên , bổ giáp yếu ớt của các Pháp sư không thể chống lại nổi Cuồng Long chém giết được.

Tiêu Ngự dù cường hần cũng chỉ giới hạn ở khoảnh khắc giết được một số class áo vải yếu ớt mà thôi, loại va chạm mãnh liệt này, cũng không phải điểm mạnh của Đạo tặc, nhưng mà nếu như không có cách nào chặn lại cái lỗ hổng này, hậu quả sẽ là vô cùng nghiêm trọng , nhìn thoáng qua bằng kỹ năng, Long Tường Thuật đã tan băng, Tiêu Ngự nhắc chân, 1 cú Long Tường Thuật đá ra.

380. Chương 382 Chiến Tranh Thị Huyết.

Cuồng Long trúng phải một cước của Tiêu Ngự, bị đẩy lui lại mấy bước, lỗ hổng này xem như là đã bị Tiêu Ngự chặn lại tạm thời , nhưng Tiêu Ngự thân là Đạo tặc nên không thể cùng Chiến sĩ ngành kháng mãi được.

Tiêu Ngự lui về sau vài bước, chủ thủ vận sức chuẩn bị phát động, 2 Thuần Chiến sĩ khản trương đi lên chặn lại lỗ hổng , che ở trước người Tiêu Ngự.

“Không nghĩ tới chúng ta lại gặp mặt .” Cuồng Long giương đao nói, 2 người bọn họ thật đúng là oan gia đối đầu . Chỉ là trước đó mỗi lần gặp phải, chịu thiệt đều là Cuồng Long, điều này làm cho Cuồng Long có chút không cam lòng.

Tiêu Ngự cười nhẹ, không có đáp lời , bây giờ không phải lúc nói chuyện phiếm .

Trong ánh mắt của Cuồng Long tình mang lóe lên, nhìn trúng một điểm, một cái Xung Kích, đem 2 Thuần Chiến sĩ đánh tung ra, hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Tạc Kích!

Tiêu Ngự cầm chủy thủ hướng về trán Cuồng Long đâm đi.

Cuồng Long không thềm để ý đến, một cái Cuồng Đao Trảm hướng về Tiêu Ngự chém xuống.

Cuồng Long không quan tâm đến kỹ năng khống chế của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đã mơ hồ đoán ra được, Cuồng Long sau khi được Thần Thánh Gia Trì, không sợ những kỹ năng khống chế như Tạc Kích nữa, Tiêu Ngự Tạc Kích chuẩn xác đánh trúng trán Cuồng Long , chỉ đối với Cuồng Long tạo thành hơn 50 giá trị thương tổn.

Quả nhiên, Cuồng Long cũng không có bị khống chế, đại kiếm trong tay chém lên trên người Tiêu Ngự, đối với Tiêu Ngự tạo thành hơn 230 điểm thương tổn.

Cuồng Long sau khi chém một chiêu Cuồng Đao Trảm chuẩn xác. Một chiêu Lôi Trảm tiếp tục đánh ra . Kiếm quang đầy trời hướng về Tiêu Ngự bao trùm xuống.

Cùng Cuồng Long ngạnh kháng như vậy là rất nguy hiểm. Tiêu Ngự một chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài. 2 Thuần Chiến sĩ lao đến va chạm với Cuồng Long. Cuồng Long cùng 2 Thuần Chiến sĩ kia ngạnh kháng đánh bật ra . Xong đi vào.

Cuồng Long cứ như vậy 1 mạch chạy vào phía trong. Nhắm về phía đội ngũ Pháp sư xông tới . Mục tiêu là 1 đám Vu sư!

“Nhanh ngăn hãm lại!”

Một Đức lỗ y hóa gấu lao lên chặn lại. Cùng Cuồng Long va chạm với nhau.

Thực lực của Cuồng Long không phải Đức lỗ y kia có thể so sánh được. Hắn đem Đức lỗ y đụng hôn mê bất tỉnh. Thẳng tắp hướng về các Vu sư phóng đi. (mệ chả nhẽ bọn Chiến sĩ kia không biết xài Xung Kích à , sến thật)

Không thể để cho Cuồng Long không kiêng nể gì tàn sát games thủ class Vu sư như vậy, nếu không hậu quả sẽ không thể bù đắp nổi .

Tiêu Ngự mở ra Âm Ảnh Khống Chế, sau đó gia trì tất cả trạng thái kỹ năng, hướng về Cuồng Long nhào tới.

Tiêu Ngự huyết lượng đã hơn 6.000, Cuồng Long thì huyết lượng hơn 11.000, luận bàn phòng ngự thì Tiêu Ngự cũng kém xa Cuồng Long. Tiêu Ngự là class giáp da, phòng ngự đối với công kích vật lý rất ít, mà Cuồng Long lại là class trọng giáp, hơn nữa Cuồng Long có thêm hiệu quả Thần Thánh Gia Trì , công kích của Tiêu Ngự đối với Cuồng Long tạo ra thương tổn cực kỳ có hạn.

Tuy nhiên, xung quanh cũng không phải chỉ có mình Tiêu Ngự.

Các Pháp sư hướng về Cuồng Long liên tục đánh tới.

Một cái ma pháp trị liệu dừng ở trên người Cuồng Long, Tiêu Ngự nhìn lướt qua phía xa, trong đội Cuồng Long có 1 Mục sư chiếm cứ đồng đồ nát trên tường thành, liên tục duy trì trị liệu đối với Cuồng Long.

“2 Đạo tặc xông lên, đem hắn đánh hạ đi !” Tiêu Ngự nói, 2 Đạo tặc tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về Mục sư kia đi đến.

Tiêu Ngự thêm mấy cái Công Kích Tà Ác công kích lên trên người Cuồng Long, một chiêu Phẫn Thủ Bối Thử chuẩn xác đánh trúng lưng Cuồng Long, đối với Cuồng Long tạo thành hơn 600 giá trị thương tổn.

Cuồng Long công kích rất mạnh, thương tổn công kích so với Tiêu Ngự cũng cao hơn nhiều, vốn hắn còn muốn vượt qua Tiêu Ngự, công kích đám Vu sư phía sau người Tiêu Ngự, lại không nghĩ rằng, Tiêu Ngự dường như muốn liều mạng công kích điên cuồng, làm hắn không thể không vung kiếm ngăn cản.

2 Đạo tặc kia đã đến bên cạnh Mục sư, khống chế được hắn, mấy cái công kích đến đi, đem Mục sư giết chết, Cuồng Long mất đi trị liệu hỗ trợ.

Cuồng Long thân thể hơi nghiêng, đánh bật Tiêu Ngự, tiếp tục lao về phía các Âm Vu.

Bạo Liệt!

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự oanh kích lên trên người Cuồng Long, đem Cuồng Long đánh lui vài bước.

Đột Thử!

Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự hóa thành 1 đạo cầu vồng, hướng về Cuồng Long đâm đi.

Cho dù Đạo tặc không có cách nào cùng Chiến sĩ ngành kháng, nhưng phía sau người Tiêu Ngự có trị liệu, Cuồng Long lại không có, cái này cũng đủ để triệt tiêu hoàn cảnh xấu của Tiêu Ngự rồi.

Công kích của Tiêu Ngự giống như cuồng phong bạo vũ, Cuồng Long chỉ có thể nghiêng chiến, không thể rảnh tay công kích đám Vu sư. Không chỉ Tiêu Ngự và Cuồng Long bên này, 1 đám games thủ Lôi Thề và games thủ Đoàn đội Cuồng Long cũng đang chiến đấu rất kịch liệt, kỹ thuật bản thân bọn họ đều coi như không tệ, trừ loại games thủ đẳng cấp biến thái như Cuồng Long, Tiêu Ngự...ra, còn lại chính là những người này, kinh nghiệm chiến đấu của bọn họ cũng cực kỳ phong phú, 2 bên đều liên tục thương vong.

Lôi Thề căn cứ hiểm địa mà thủ, Đoàn đội Cuồng Long nhất thời hồi lâu cũng công không có phá nổi.

“Mấy Đức lỗ y xông lên !” Tiêu Ngự quát.

Mấy Đức lỗ y từ bên cạnh vọt lên, đem Cuồng Long gắt gao vây quanh.

Cuồng Long hướng về phía xa nhìn thoáng qua, một người Mục sư duy nhất có thể trị liệu đến hắn đã bị tiêu diệt, tuy là hơn 10.000 huyết lượng hơn nữa phòng ngự toàn thân đã tới đỉnh điểm, hắn cũng đỡ không nổi nhiều người như vậy bao vây tấn công.Đành phải lao ra ngoài trước thôi.

Cuồng Long một cái Xung Phong, hướng về 1 Thuần Chiến sĩ bên bờ phòng tuyến phóng đi.

Mấy cái Đức lỗ y bị Cuồng Long hất ra, những Đức lỗ y này chỉ bị đẩy lui lại mấy bước, lại tiếp tục vọt lên, Đức lỗ y sau khi hóa gấu, mặc dù thua kém siêu cấp xe tăng như Cuồng Long, nhưng cũng không phải có thể bị tùy tiện xem nhẹ.

Tiêu Ngự một chiêu Đột Tiến, đến gần Cuồng Long, chắn trước người Cuồng Long.

Cuồng Long lúc này chỉ còn lại có hơn 5.000 huyết lượng, Tiêu Ngự kiên quyết không thể nào để cho hắn chạy trốn được.

Trọng Kích!

Một Đức lỗ y sau khi hóa gấu 1 chưởng nặng nề đánh lên trên người Cuồng Long, đem Cuồng Long đập lui lại.

“Nguyên rửa!”Tiêu Ngự ra lệnh.

Tất cả games thủ class Vu sư tập trung cấp cho Cuồng Long liên tiếp nguyên rửa, thuộc tính của Cuồng Long nhất thời hạ một đoạn. Dù Thần Thánh Gia Trì của Cuồng Long chứng thật là một cái kỹ năng vô cùng mạnh mẽ, nhưng mà tác dụng của Thần Thánh Gia Trì dù sao cũng có hạn, chỉ có thể ngăn cản 1 bộ phận thương tổn và nguyên rửa mà thôi. Nhiều người như vậy nguyên rửa lên trên một người, cho dù 1 bộ phận bị triệt tiêu, hiệu quả nguyên rửa cũng vẫn còn cực kỳ rõ ràng.

1 đám Đức lỗ y không ngừng tấn công Cuồng Long, huyết lượng của Cuồng Long tụt xuống liên tục.

Tiêu Ngự duy trì công kích liên tục, hiệu quả Chiến Tranh Thị Huyết trên Huân Chương Chuẩn Tướng, giúp cho Tiêu Ngự mỗi khi đối với Cuồng Long tạo thành thương tổn, công kích sẽ được đề cao thêm, công

kích càng ngày càng mạnh , thêm thương tổn công kích của 1 đám Đức lỗ y , huyết lượng của Cuồng Long đã giảm xuống còn hơn 2.000.

“Trị liệu!”

Từ Đoàn đội phe Cuồng Long, 1 đạo ánh sáng màu trắng phóng lên cao trải rộng ra , mấy chục đạo bạch sắc quang trụ dừng ở trên người các games thủ Đoàn đội Cuồng Long.

“Là ma pháp trị liệu quần thể!”

Tiêu Ngự nhìn lại huyết lượng của Cuồng Long, đã phục hồi đầy, Mục sư kia mức độ trị liệu thật đúng là đáng sợ.

Phe bên này , một Âm Vu cũng thi triển một cái trị liệu quần thể, 2 bên vẫn cứ ở vào trạng thái giằng co.

Cuồng Long ở dưới bao vây của 1 đám Đức lỗ y và Tiêu Ngự , muốn muốn thoát khốn cũng khá là khó khăn.

“Cố kiên trì thêm 20 phút!” Tiêu Ngự truyền âm kênh tổ đội nói , chỉ cần bảo vệ cho lỗ hồng 20 phút, games thủ Lữ Thề phía sau sẽ đuổi kịp , cuộn cuộn không ngừng tràn vào trong thành, nhiệm vụ của bọn họ cũng sẽ hoàn thành .

Phá Cốt Thuật!

Tiêu Ngự cấp cho Cuồng Long tất cả các kỹ năng có hiệu quả xuất huyết thương tổn.

Cuồng Long có một cái cảm giác rất rõ ràng là, công kích của Tiêu Ngự thương tổn càng ngày càng cao, khiến hắn bị áp lực càng lúc càng lớn.

Tiêu Ngự mỗi khi đối với Cuồng Long tạo thành 100 thương tổn, công kích sẽ gia tăng 1 điểm, cứ thế tích lũy, giá trị thương tổn của hắn đối với Cuồng Long đã vượt qua hơn 3.000, cũng chính là từ hư không được tăng thêm 300 điểm công kích.

Trí Mệnh Bạo Phá!

Tiêu Ngự một cái Bạo Liệt oanh kích lên trên người Cuồng Long, đem Cuồng Long đánh lui.

-2021, lại là một cái thương tổn siêu cao, Cuồng Long hơi sững sờ, hắn mở ra trạng thái Thần Thánh Gia Trì , còn chưa bao giờ có 1 games thủ nào có thể đối với hắn tạo thành thương tổn cao như vậy. Đồng dạng là kỹ năng năng lượng, Tiêu Ngự vừa rồi dùng Bạo Liệt còn đối với Cuồng Long tạo thành hơn 900 thương tổn, mà bây giờ lại đã biến thành tận hơn 2.000.

Nghĩ tới đây, Cuồng Long nghĩ tới một loại vật phẩm, chính là huân chương vinh quang của mang vào được cộng thêm kỹ năng Chiến Tranh Thị Huyết, chiến đấu càng lâu, công kích của Đạo tặc lại càng cao, chỉ là miếng huân chương này cần games thủ cấp Chuẩn tướng trở lên mới có thể đeo trên người.

Tiêu Ngự không ngờ lại có thể là một Chuẩn tướng! Điều này quả thực làm cho Cuồng Long khá bất ngờ.

Tiêu Ngự sau khi đối với Cuồng Long tạo thành hơn 2.000 thương tổn, công kích lại từ hư không gia tăng thêm hơn 200 điểm, thương tổn của hắn làm cho Cuồng Long càng cảm thấy kinh sợ.

Không thể cùng Tiêu Ngự tiếp tục đánh lộn được , nếu không công kích của Tiêu Ngự sẽ càng ngày càng cao, hắn căn bản sẽ chống đỡ không nổi , Cuồng Long một cái Xung Kích, đem Tiêu Ngự đánh bật ra, chuẩn bị lao ra đi.

Tiêu Ngự đã đánh đến tận bây giờ , làm sao có thể để cho hắn chạy trốn?

“Đức lỗ y, ngăn trở hắn!”

Mấy games thủ Đức lỗ y hóa gấu chắn trước mặt Cuồng Long, hợp thành 1 đạo phòng tuyến vững chắc , đem Cuồng Long gắt gao chắn ở trong.

Trị Liệu Thuật!

1 Mục sư cách Cuồng Long gần nhất cho Cuồng Long 1 đạo trị liệu, đem huyết lượng của Cuồng Long tiếp tục phục hồi lại.

Cho dù ở vào trạng thái đầy máu, Cuồng Long cũng không dám cùng Tiêu Ngự chính diện đối chiến , phải biết rằng công kích của Tiêu Ngự đã được nâng cao tới hơn 1.000, cần phải biết rằng một người bình thường công kích cơ bản mạnh lắm cũng chỉ có thể đối với Cuồng Long tạo thành hơn 300 thương tổn, càng không cần phải nói tới năng lượng kỹ năng và chung kết kỹ năng.

Kỹ năng Chiến Tranh Thị Huyết này quả thực quá khủng bố .

Chiến Tranh Thị Huyết cũng có tính giới hạn nhất định , Chiến Tranh Thị Huyết không phải vĩnh cửu , với lại chỉ có hiệu quả đối với 1 mục tiêu, nên sau khi đem mục tiêu giết chết, trạng thái Chiến Tranh Thị Huyết sẽ tan biến, mà trong thời gian trạng thái lại còn không được thay đổi mục tiêu công kích nữa.

Kỹ năng này chỉ có ích ở khi cùng cường địch đơn độc chiến đấu mà thôi , mà chính là cái kỹ năng này lại thành bùa đòi mạng của Cuồng Long .

Nếu như không phải những Đức lỗ y này chặn đường, Cuồng Long dù không giết được Tiêu Ngự, cũng có thể ung dung lui ra ngoài, nhưng mà bây giờ, Cuồng Long bị ép buộc không thể không kiên trì cùng Tiêu Ngự đánh tiếp.

Công kích của Tiêu Ngự quá khủng bố, Cuồng Long căn bản chịu không nổi thương tổn của Tiêu Ngự .

Nguyệt Hoa - Lôi Trảm!

Chiến sĩ khi chiến đấu, kỹ xảo là thứ yếu , 1 khi đánh nhau, chính là bộ dáng chiến đấu quyết tử, dùng khí thế áp đảo đối thủ, đem đối phương ép tới vô lực đánh trả, ở dưới uy hiếp của Tiêu Ngự, Cuồng Long đành phải vét nôi thi triển ra liên kích kỹ năng , đại kiếm trong tay huyền hóa ra từng đạo kiếm quang, hướng về Tiêu Ngự bao trùm qua.

Chiêu này ngay cả Chiến sĩ gặp phải cũng phải kiêng dè, nếu như bị ăn phải , rất có khả năng sẽ bị chém tới chết, Tiêu Ngự một chiêu Tật Phong Bộ, tránh khỏi tấn công của Cuồng Long , cùng đại kiếm của Cuồng Long lướt sát bên người mà qua, đến phía sau người Cuồng Long , một cái Giảo Sát đánh xuống.

Toàn Phong Trảm!

Đại kiếm của Cuồng Long quét ngang qua.

Tiêu Ngự cắn răng đón đỡ một cái công kích này, Giảo Sát chuẩn xác đánh trúng lưng Cuồng Long. Đại kiếm của Cuồng Long đem Tiêu Ngự quét bay ra ngoài, đối với Tiêu Ngự tạo thành hơn 300 giá trị thương tổn.

Cuồng Long không có dừng lại, tiếp tục đánh về phía Tiêu Ngự.

381. Chương 383 Gặp Lại.

Cuồng Long là trái tim của Đoàn đội Cuồng Long , toàn bộ Đoàn đội là lấy hắn làm đầu não, do hắn chỉ huy điều động , sau khi hắn bị Tiêu Ngự khiên chế trụ, loại tác dụng của đầu não này không còn sót lại chút nào, bố trí của Đoàn đội Cuồng Long cũng đã rối loạn. Mà Tiêu Ngự, thói quen độc hành, cũng không am hiểu chỉ huy, đem quyền chỉ huy giao cho một games thủ trong đó, những games thủ Lôi Thề này không cần Tiêu Ngự chỉ huy, cũng có thể làm tốt trách nhiệm của từng người.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Tiêu Ngự và Cuồng Long vẫn liên tục hỗn chiến , công kích cơ bản của Cuồng Long thương tổn vẫn chỉ có hơn 300, thương tổn kỹ năng, hiệu quả bạo kích..., cũng không vượt quá 1.000, mà Tiêu Ngự đối với Cuồng Long tích lũy thương tổn càng ngày càng nhiều, công kích cơ bản của Tiêu Ngự đã được đến giá trị kinh người là hơn 600, nếu như một cái Bạo Liệt thuận lợi, thậm chí có thể đem Cuồng Long cái tên Chiến sĩ hơn 10.000 máu này miểu sát.

Tiêu Ngự càng đánh càng hăng, tình huống giữa 2 người đã hoàn toàn thay đổi , lúc này Tiêu Ngự càng giống 1 Chiến sĩ hơn , công kích kinh khủng kia , đủ để làm cho Cuồng Long đứng đầu trong hàng ngũ Chiến sĩ khổ nói không hết.

Cuồng Long rơi vào hạ phong, mặc dù cũng đối với Tiêu Ngự tạo thành thương tổn khá cao, nhưng phía sau Tiêu Ngự cũng có Vu sư trị liệu, hẳn đối với Tiêu Ngự cũng không có biện pháp.

Đánh đến bây giờ, Cuồng Long không thể không cẩn thận , bởi vì công kích của Tiêu Ngự bây giờ thật là đáng sợ , một khi Tiêu Ngự bộc phát đánh trúng 1 năng lượng kỹ năng, hẳn chắc chắn sẽ phải chết.

1 đạo bạch quang dừng ở trên người Cuồng Long, đem huyết lượng của Cuồng Long hồi phục lại, nhưng mà trong lòng Cuồng Long lại càng khổ không biết làm sao , công kích của Tiêu Ngự quá mạnh mẽ, cho dù có 11.000 huyết lượng, cũng căn bản không đủ dùng. Bình thường chiến đấu duy trì mấy chục giây là xong rồi, nhưng 2 bên đều là cao thủ, thêm phía sau đều có trị liệu, lâu như vậy cũng không thể phân ra thắng bại, lại càng khiến đem công kích của Tiêu Ngự chậm rãi nuôi dưỡng tăng lên.

Trạng thái Âm Ảnh Không Chế của Tiêu Ngự đã biến mất, các hạng mục trạng thái kỹ năng cũng đã gần kết thúc, nhưng công kích vẫn là có tăng không giảm.

“Nhất định phải mau chóng tiêu diệt hắn. ” Tiêu Ngự nhìn lướt qua games thủ Lữ Thề xung quanh , bởi vì Đoàn đội Cuồng Long tấn công rất mãnh liệt. Một số games thủ Lữ Thề không thể không tập trung tinh thần phản kháng , nên không thể toàn lực giúp đỡ Tiêu Ngự đối phó Cuồng Long, với lại bọn họ đối với Tiêu Ngự, có một loại tín nhiệm gần như mù quáng, đem Tiêu Ngự cho là tồn tại của Thần trong, nhất là thấy được Tiêu Ngự có thể vững vàng nghênh chiến với Cuồng Long, càng là yên tâm để cho mình Tiêu Ngự đối phó với hắn.

Để cho 1 Đạo tặc ngành kháng với một Chiến sĩ cường hãn , bình thường loại tình huống này dù nghĩ cũng không dám nghĩ đến, nhưng Tiêu Ngự không ngờ lại có thể ngăn chặn Cuồng Long, lại còn vững vàng chiếm cứ lợi thế, đó là một chuyện trước đây không ai có thể nghĩ ra nổi.

Năng lượng đã đầy cột.

“Đức lỗ y. Phối hợp với ta!”

Tiêu Ngự vừa dứt lời. 2 Đức lỗ y hướng Cuồng Long vọt lên . Cuồng Long đang đối chiến với Tiêu Ngự. Bất ngờ không kịp đề phòng 2 Đức lỗ y từ bên cạnh nhảy ra. Vung lên đại kiếm chống cự.

Toàn Phong Trảm!

Thịch thịch 2 tiếng , Đức lỗ y bị Cuồng Long dùng Toàn Phong Trảm đánh lui ra ngoài.

Toàn Phong Trảm chấm dứt. Thân thể Cuồng Long hơi hãm lại một chút . Đã cảm thấy đau đớn trên lưng. Tiêu Ngự một chiêu Long Tường Thuật chuẩn xác đánh trúng Cuồng Long đem Cuồng Long đá lui lại.

Cuồng Long dù có vào lúc mạnh mẽ nhất, cũng không thể chống nổi ‘song quyền nan địch tứ thủ’, ở dưới giáp công của 3 người Tiêu Ngự, đã có vẻ như trứng chọi đá, với lại hắn không thể không đem tất cả tinh lực đặt ở trên người Tiêu Ngự, công kích của Tiêu Ngự quá là đáng sợ , chỉ riêng vừa rồi một cái Long Tường Thuật kia đã tiêu diệt đến gần 3.000 huyết lượng của hắn.

“Mẹ nó, cái kiểu công kích gì thế này!” Cuồng Long nhin không được chửi mắng một trận.

Vừa mới thối lui 2 bước thì 2 Đức lỗ y đã lại vọt tới , vừa đứng ở vị trí của Cuồng Long.

Đúng lúc ở lúc này Tiêu Ngự đã nhảy lên cao, một cái Bạo Liệt hướng về Cuồng Long ra sức đâm tới.

Thấy được chủ thủ Tiêu Ngự ẩn ẩn năng lượng ánh sáng Cuồng Long hơi biến sắc, hướng bên trái lui sang mấy bước, nhưng bên trái có 1 Đức lỗ y dùng thân thể gắt gao chặn lại , lui sang bên phải, cũng không được, bên phải cũng có 1 Đức lỗ y.

Trốn không xong rồi! Cuồng Long đành chịu cười khổ, lúc này cho dù có Mục sư trị liệu cũng không cứu nổi , bởi vì hắn căn bản chịu không nổi một đòn của Tiêu Ngự!

Xong tới!

Chạy là không có cơ hội rồi, vì vậy Cuồng Long cũng bất chấp tất cả, một cái Xung Kích hướng về Tiêu Ngự lao đi.

Ầm, Tiêu Ngự bị đánh bay ra ngoài, chủ thủ tay phải cũng chuẩn xác đánh trúng Cuồng Long, năng lượng trong tay ào ạt đổ xuống, ở trên người Cuồng Long phát sinh ra một tiếng nổ vang.

Hệ Thống: Báo Liệt độ hoàn thành kỹ năng 72%, tạo thành 72% thương tổn kỹ năng.

Mặc dù chỉ có hoàn thành 72%, nhưng đối với Cuồng Long cũng đã tạo thành hơn 7.000 giá trị thương tổn, cuối cùng cũng đem huyết lượng của Cuồng Long xóa sạch.

Cuồng Long ngã xuống đất, 1 đạo bạch quang dừng ở trên người Cuồng Long, ma pháp trị liệu lúc này mà nói cũng là vô ích rồi, không thể đem Cuồng Long cứu trở về được.

Tiêu Ngự thở ra 1 hơi, cuối cùng cũng xong.

Hệ Thống: vinh dự sát phạt, Vạn phu trưởng, số lượng 1, thu được 123 điểm giá trị vinh quang.

1 âm thanh Hệ Thống Nhắc Nhở trong trẻo vang lên, quân hàm của Tiêu Ngự tăng lên tới lever Tướng quân.

Sau khi quân hàm thăng cấp, ngoài mua sắm được sáo trang Tướng quân ra, cách mỗi 3 ngày còn có thể đến Dong Bình Công hội lĩnh kim tệ khen thưởng nhất định, xem như là thêm vào 1 khoản lợi nhuận đi.

Sau khi thăng cấp quân hàm, Tiêu Ngự còn thu được thuộc tính cực xịn, huyết lượng được gia tăng 23%, đạt tới hơn 8.000, các thuộc tính khác cũng được tăng lên.

Quân hàm cao như vậy, đối với các games thủ mà nói, là một mục tiêu không có cách nào đạt được.

Sau khi tiêu diệt Cuồng Long, Đoàn đội Cuồng Long cũng đã toán loạn, dần dần bị đánh lui trở về. Ở trong lòng bọn họ, Cuồng Long là trụ cột của Đoàn đội, toàn bộ Đoàn đội đều vận chuyển xung quanh dựa vào hắn, Cuồng Long chết, toàn bộ Đoàn đội tựa như mất đầu. Cuồng Long vì để tăng cường độ khống chế đối với Đoàn đội, nên không có xây dựng đội phó, khi hắn chết, chỉ huy tạm thời sẽ rơi vào hỗn loạn.

Tiêu Ngự và 1 đám các games thủ Lời Thề phòng thủ vững chắc, Ngay sau đó, phía sau có hàng loạt games thủ của Lời Thề và Thiết Kỵ thông qua lỗ hổng do đám người Tiêu Ngự chiếm cứ, cuộn cuộn không ngừng tràn vào tòa thành thị này, trong thành thị đầu đường cuối ngõ đều tràn ngập hỗn chiến.

“Tổ đội thứ 2 đã chiếm cứ đỉnh tháp.”

“Tổ đội thứ nhất đã chiếm cứ đỉnh tháp.”

Tin chiến thắng từ 4 phương 8 hướng trong thành truyền tới, ở dưới ngăn chặn của Thánh Điện Chi Hỏa, Lời Thề và Thiết Kỵ Công hội tổn thất cũng không ít. Bên trong thành đánh túi bụi, đồng thời ngoài thành Nanh Sói đã hoàn thành vòng vây đối với Tác Phi Á Thành.

Phong Dã bận rộn chỉ huy các games thủ chiếm cứ mọi cứ điểm quan trọng, không rảnh giao nhiệm vụ cho Tiêu Ngự.

Nhìn vào cảnh náo nhiệt trong thành, tiêu đối với Triệu Lam Hình cười: “Thôi được rồi, chúng ta giúp Phong Dã đánh thêm một lúc đi.”

Tiêu Ngự vừa lúc có thể dùng cơ hội này kiếm thêm một ít giá trị vinh quang.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tổ đội 2 người, hướng về bên trong thành đi đến, từ đó trong thành Tác Phi Á xuất hiện thêm một cái tổ đội 2 người cực kỳ đáng sợ, đây là cơn ác mộng của tất cả games thủ Thánh Điện Chi Hỏa.

Ma pháp đánh lan của Triệu Lam Hình có thương tổn rất mạnh, trong nháy mắt có thể quét ngã một mảng, Tiêu Ngự thì phụ trách xử lý những games thủ vọt tới bên cạnh.

Hệ Thống: vinh dự sát phạt, Thiên phu trưởng, số lượng 1, 38 điểm giá trị vinh quang.

Từng cái Hệ Thống Nhắc Nhở liên tục vang lên, games thủ của Thiết Kỵ, Lời Thề thấy được Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình công kích, đều chép miệng không thôi, 2 người bọn họ quả thật quá mạnh mẽ, vượt quá tưởng tượng của bọn họ.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình 1 mạch tàn sát, không người nào có thể địch lại, 1 mạch đi tới, trên mặt đất nơi nơi đều là trang bị.

“2 người các ngươi, qua đây.” Tiêu Ngự chỉ vào 2 Đạo tặc bên cạnh nói.

“Là bảo chúng ta sao?” 2 Đạo tặc Thiết Kỵ kích động hỏi, giống nhau bản thân cũng là Đạo tặc, Tiêu Ngự là thần tượng của bọn họ, đột nhiên nghe được thần tượng gọi mình, làm sao có thể không kích động được đây, trở về lại còn có thể khoe khoang nữa chứ.

“Là 2 người các ngươi đó , cho các ngươi nhiệm vụ nè , đi theo phía sau chúng ta đem trang bị nhặt hết nhé .” Tiêu Ngự nói.

“Chúng ta nhất định hoàn thành nhiệm vụ.” 2 Đạo tặc kích động nói, mặc dù chỉ là nhặt trang bị, nhưng có thể ở cự ly gần quan sát Tiêu Ngự PK, cũng là một cái chuyện khó mà có được.

“Nếu có thứ gì các ngươi dùng được thì các ngươi cứ cầm luôn cũng được.” Tiêu Ngự nói, để cho người khác hỗ trợ, dù sao cũng phải cho bọn hắn một chút lợi ích, Tiêu Ngự không phải là người keo kiệt.

Nghe được Tiêu Ngự nói, 2 Đạo tặc hưng phấn không nói nên lời, tốc độ tàn sát của Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình quá nhanh, dọc trên đường đi gần như không có địch thủ, tuôn ra trang bị ít nhất cũng phải mấy trăm cái, tự nhiên sẽ có rất nhiều đồ cực phẩm của Đạo tặc, nếu có thể cầm được 1 cái cũng là quá đủ rồi , Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình chính là để cho bọn họ nhặt trang bị cả ngày cũng nguyện ý.

Phương hướng chợ trung tâm của Tác Phỉ Á truyền đến ầm ầm pháo tiếng , để hoàn thiện tòa thành thị Tác Phỉ Á này, Thánh Điện Chi Hỏa cũng đã không hề keo kiệt, ở trung tâm chợ thi công hệ thống phòng ngự không tệ , trong đó thậm chí còn có 1 đoàn pháo uy lực mạnh mẽ , người của Phong Dã muốn đem tòa thành thị này đánh hạ, quả thật là cũng không đơn giản.

Dù thực lực của Tiêu Ngự ở vào khi mạnh mẽ nhất , chống lại loại vũ khí này, cũng là hữu tâm vô lực , chỉ có thể ở trên đường phố này trên thịt luộc một ít games thủ bình thường mà thôi.

Mới qua một lát, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đã thu hoạch được không ít giá trị vinh quang và trang bị.

Tiêu Ngự một cái Long Tường Thuật, đem 1 games thủ Đạo tặc của Thánh Điện Chi Hỏa giết chết, đột nhiên có một loại dự cảm bất hảo. Bởi vì thường xuyên ở trên chiến trường lẫn lộn, Tiêu Ngự có cảm giác vô cùng nhạy cảm , loại cảm giác bị người khác nhìn vào này lập tức khiến Tiêu Ngự dừng bước .

Ánh mắt Tiêu Ngự ở bên đường tìm tòi một chút, định tìm phương hướng gây ra loại cảm giác này .

“Làm sao vậy?” Triệu Lam Hình hỏi.

Tiêu Ngự lắc lắc đầu, chẳng lẽ là hắn bị ảo giác?

“Không biết, chúng ta khả năng đang bị người theo dõi.” Tiêu Ngự nói, ánh mắt ở xung quanh tìm tòi một chút, loại cảm giác này có chút quen thuộc, đảo qua nhà dân bên đường, đối diện với 1 ánh mắt.

Là hắn!

Người kia hướng về Tiêu Ngự cười, bộ dáng tươi cười làm cho người ta không rét mà run, lập tức tiến vào trạng thái tiềm hành, tan biến ở trong tầm nhìn của Tiêu Ngự.

Lại đụng phải tên gia hỏa này, người kia là Ảnh Sa, chính là tên lần trước đã thua dưới tay mình.

Chính là bởi vì đã từng giao thủ qua , nên biết được đối thủ rất lợi hại, Tiêu Ngự không thể không càng thêm thận trọng, mặc dù hắn cũng không còn là chim non trước kia nữa. (giờ là chim trưởng thành rồi)

Trong góc, ánh mắt của Ảnh Sa tập trung lên Tiêu Ngự, truyền âm cho tổ đội: “Gặp được một món đồ chơi thú vị , các ngươi có hứng thú hay không?” Nhìn thấy trang bị của Tiêu Ngự, Ảnh Sa hiểu được chênh lệch giữa hắn và Tiêu Ngự , cho nên không có phô trương thanh thế, mà là chuẩn bị đem đồng đội kéo qua.

~~ đi ra bóc lên người cái tấm(bọt), thân thể rất khó chịu, toàn thân cơ bắp đau nhức, căn bản không có biện pháp số chữ. Chờ ~ ngứa khỏi bệnh rồi sao có thể lập tức khôi phục đổi mới . Hy vọng có thể không có việc gì, ta bây giờ đều sợ hãi đưa tới kia chữ .

382. Chương 384 Dụ Định.

“Như thế nào, người cũng không có biện pháp thịt nổi hấn sao ?” Ảnh Yêu hơi trêu chọc nói, bọn họ có 6 , người bình thường ai cũng không phục ai, thực lực của Ảnh Yêu cũng rất mạnh.

Ảnh Yêu nói một câu khiến Ảnh Sa đỏ cả mặt, ngang ngạnh nói: “Ai nói ta không có biện pháp?” Nhưng mà trong lòng Ảnh Sa cũng không tránh được có chút thấp thỏm, lúc trước hấn chính là thua ở dưới tay Tiêu Ngự, so với hiện nay mà nói, trang bị của Tiêu Ngự so với hấn có lẽ càng tốt hơn nhiều, hấn càng không có nắm chắc .

“Vị trí, tọa độ.” Nghe được Ảnh Sa trả lời, Ảnh Yêu càng khẳng định ý nghĩ trong lòng, cảm thấy rất hứng thú nói, một người có thể làm cho Ảnh Sa đánh mất dũng khí, phỏng đoán sẽ là một đối thủ không tệ.

“2385 2985.” Ảnh Sa có chút ử rữ nói, hấn không thể không chán nản thừa nhận, lúc này hấn quả thật không có dũng khí cùng Tiêu Ngự quyết chiến sinh tử một trận.

Sau khi được Ảnh Sa báo cáo tọa độ, 5 người Ảnh Yêu hướng về phương hướng Tiêu Ngự đi qua.

Đám Ảnh Yêu ở trong hiện thực là một đội lính đánh thuê, nếu có người cần thuê giết người, chỉ cần đưa cho bọn họ tiền, bọn họ sẽ luôn luôn làm cho những khách hàng của họ vừa lòng, rất coi trọng chữ tín và danh dự.

Những người này khi gia nhập tổ chức, không có ai mà không phải là người có tâm lý bất bình thường , giết người đối với bọn họ mà nói, chỉ là một loại phương thức tìm kiếm kích thích mà thôi . Mà khi rảnh rỗi , vào chơi trò chơi tiêu khiển cũng là một loại phương thức không tệ, tổ chức ở trong trò chơi cũng thu được không ít lợi nhuận,khi không có người thuê ám sát thì bọn họ sẽ ở trong trò chơi phát triển.

“Bọn họ đi về phương hướng trung tâm thành .”

“Trông chừng hấn, đừng để cho hấn chạy.” Ảnh Yêu nói, thật vất vả mới gặp được một con mồi khiến cho hấn cảm thấy hứng thú , hấn còn muốn từ từ đùa giỡn.

Ở dưới sự theo dõi của Ảnh Sa. Tiêu vẫn cứ không sợ hãi chém chết games thủ Thánh Điện Chi Hỏa làm cho Ảnh Sa cảm giác thấy vô cùng phần nộ. Loại cảm giác bị người ta khinh thường này đã kích mãnh liệt lòng tự tôn của hấn.

Ảnh Sa âm trầm. Tiềm hành lại gần Tiêu Ngự. Quyết định ra tay. Cho dù không có cách nào đánh bại được Tiêu Ngự. Cũng muốn cho hấn một chút dạy bảo.

Trên thực tế. Tiêu Ngự cũng không hề khinh thường Ảnh Sa. Sự khác biệt là . Mọi thời khắc hấn đều chú ý gió thổi cỏ lay xung quanh. Bị 1 cao thủ Đạo tặc truy tung chỉ cần không cẩn thận là có thể sẽ bị trúng chiêu ngay.

Tiêu Ngự có chút ngoài ý muốn. Ảnh Sa chậm chạp vẫn không có phát động công kích. Điều này làm cho Tiêu Ngự nghĩ thấy một chút mùi không bình thường. Ảnh Sa đang đợi cái gì.

Ảnh Sa rất có khả năng đang đợi 5 đồng đội của hấn tập trung !

Nếu như chỉ có một mình Ảnh Sa. Tiêu Ngự còn có tự tin đối phó. Nhưng nếu như xuất hiện 6 cao thủ cùng loại đẳng cấp này. Tiêu Ngự sẽ nguy hiểm lớn.

Tiêu Ngự làm ra một quyết định, dùng phương thức này để khiêu khích Ảnh Sa, đem Ảnh Sa dẫn ra tiêu diệt trước!

Gia hỏa tâm cao khí ngạo như Ảnh Sa bị Tiêu Ngự lấy phương thức này khiêu khích, còn có thể trầm tĩnh được thì mới là kỳ quái.

Ở khi Ảnh Sa tưởng rằng, hắn bị Tiêu Ngự không thèm để ý, loại hành vi này của Tiêu Ngự làm hắn tức giận không thể kiềm được. Cho tới bây giờ đều là hắn không chú ý tới người khác, chứ hắn chưa bao giờ từng bị người khác khinh thị như vậy.

Chiến đấu trong Tác Phỉ Á thành còn đang ở vào trạng thái giằng co.

Tiêu Ngự một cái Tạc Kích chuẩn xác đánh trúng một Hủy Diệt Thuật sĩ của Thánh Điện Chi Hỏa, mấy cái công kích đến đi, đem kia Hủy Diệt Thuật sĩ tiêu diệt.

1 đội games thủ Lời Thề từ bên cạnh Tiêu Ngự đi qua, nhằm hướng các games thủ Thánh Điện Chi Hỏa đối diện .

Mấy cái Chiến sĩ ở phía trước hình thành 1 đạo phòng tuyến, một Băng Pháp sư Lời Thề đứng ở phía sau, 2 tay ngưng tụ ra 2 luồng quang trụ chói mắt .

Sương Giá Tân Tinh!

Sau khi ngâm xướng mấy chục giây Băng Pháp sư kia đánh ra một đạo ma pháp.

Lách cách 1 chuỗi âm thanh thanh thúy vang lên, 1 chùm băng bắn tỏa ra, trên người mấy chục games thủ Thánh Điện Chi Hỏa phía trước bị hàn băng bao trùm dày đặc , hoàn toàn đông thành băng.

“Đây là cái kỹ năng gì vậy nhỉ?” Triệu Lam Hình giật mình nói, kỹ năng khổng chế công kích tầm xa là tương đối hiếm.

“Hình như là kỹ năng cấp Sử Thi - Sương Giá Tân Tinh.” Tiêu Ngự nói, loại kỹ năng này quả thật rất mạnh , chỉ là thời gian ngâm xướng quả thực quá dài , ở khi quần chiến nếu như đồng đội phía trước có thể đứng vững sẽ là một cái kỹ năng không tệ, nhưng nếu như đồng đội phía trước chống đỡ không nổi , vậy sẽ thành quả zỏm rồi, ở khi ngâm xướng rất dễ bị người khác cắt ngang.

May mà cái kỹ năng này thi triển thành công , thấy được các games thủ phía trước của Thánh Điện Chi Hỏa bị khổng chế , 1 đám games thủ Lời Thề lập tức xông tới, triển khai tàn sát, trong nháy mắt đã tiêu diệt hơn 10 người.

Tiêu Ngự giờ lên chủ thủ lại tiêu diệt được thêm một games thủ Chiến sĩ nhân loại trang bị không tệ .

Hệ Thống: vinh dự sát phạt, số lượng 1, Thiên phú trưởng, thu được 67 điểm giá trị vinh quang.

2 Đạo tặc Lời Thề đi theo ở phía sau Tiêu Ngự kia lại bắt đầu thu dọn trang bị rơi xuống trên mặt đất.

Tiêu Ngự đang chuẩn bị tiếp tục tiến lên, một cái bóng đen hướng về phương hướng Triệu Lam Hình đánh tới.

Ở trong mắt Ảnh Sa, Triệu Lam Hình cùng Tiêu Ngự có quan hệ, hơn nữa là chuyên để trị liệu, bình thường class trị liệu có kỹ xảo PK đều không cao, là một đối tượng tương đối dễ găm . Lấy thực lực của Tiêu Ngự, Ảnh Sa cho dù thừa dịp hắn không đề phòng mà đánh lén, cũng không hẳn có thể chiếm được lợi ích, đánh lén Tiêu Ngự là không sáng suốt , cho dù đánh lén thành công, bên cạnh Tiêu Ngự còn có Triệu Lam Hình chuyên trị liệu , Ảnh Sa cũng không có biện pháp đem Tiêu Ngự tiêu diệt.

Cho nên Ảnh Sa đem mục tiêu công kích dời lên trên người Triệu Lam Hình.

Ảnh Sa nghĩ rằng, Triệu Lam Hình là phái nữ , bề ngoài rất được, đoán chừng là Tiêu Ngự tìm một cái bình hoa mà thôi, bình thường làm trị liệu còn có thể, nếu như PK, hắn có thể dễ dàng xử lí.

Nhưng mà hắn đã quá xem thường Triệu Lam Hình, Triệu Lam Hình là Thủy hệ Pháp sư (quân y trong quân đội nữa chứ), năng lực trị liệu, công kích, năng lực khổng chế... của Thủy hệ Pháp sư , đều được chia rất đều, coi như không có cái nào quá nổi bật, nhưng bởi vì Tiêu Ngự cho Triệu Lam Hình chơi nguyên bộ cực phẩm trang bị, class pháp hệ ý lại đối với trang bị rất nặng, trang bị quyết định mức độ mạnh yếu của games thủ class pháp hệ rất lớn , hơn nữa Triệu Lam Hình tinh thông môn đánh vật, năng lực phản ứng cũng không tệ, kỹ thuật PK cũng không hề yếu chút nào.

Triệu Lam Hình khi phát hiện Ảnh Sa công kích đến, vung tay bên phải lên, một chiêu Lóa Sáng đào thoát ra ngoài.

Ảnh Sa không nghĩ tới Triệu Lam Hình phản ứng nhanh như vậy, một đòn thất bại, nhưng là tuyệt đối không thể cứ như vậy vứt bỏ, vung tay bên phải lên, tiếp tục đánh về phía Triệu Lam Hình.

Sau khi Triệu Lam Hình tránh thoát đòn thứ nhất, Tiêu Ngự đã kịp phản ứng lao qua, nhắc chân một cái Long Tường Thuật hướng về Ảnh Sa đã đi.

Triệu Lam Hình và Tiêu Ngự dù sao cũng đã phối hợp khá lâu, sau khi tránh thoát đòn thứ nhất của Ảnh Sa, nàng đã biết được, nàng đã an toàn, Tiêu Ngự sẽ không để cho Ảnh Sa tiếp tục công kích nàng, tay phải vung pháp trượng lên, bắt đầu ngâm xướng ma pháp, hơn nữa còn là một cái ma pháp đánh lan không lồ.

Tiếng ngâm xướng chú ngữ trong miệng Triệu Lam Hình như có như không truyền vào trong lỗ tai Ảnh Sa, làm hấn kinh hãi không thôi, vừa nghe chú ngữ này đã biết ngay là kỹ năng ma pháp có tính thương tổn mạnh phi thường. Có thể ở dưới loại tình huống khẩn trương này ngâm xướng loại kỹ năng phạm vi công kích, không phải người ngu thì chính là cao thủ chân chính. Hoặc là dưới tình huống vội vàng tùy ý phóng ra cái kỹ năng này, hoặc là đối với đồng đội tuyệt đối tín nhiệm, Triệu Lam Hình hiển nhiên là thuộc vào tình huống sau.

Ảnh Sa trong lúc bất ngờ không đề phòng đã trúng một cái Long Tường Thuật của Tiêu Ngự, nhưng lại không bị Long Tường Thuật ảnh hưởng, chủ thủ hướng về trán của Tiêu Ngự đâm xuống.

Ảnh Sa hấn cũng dùng kỹ năng tương tự Vong Linh Ưc Chế, hấn lần trước chính là thua ở Vong Linh Ưc Chế của Tiêu Ngự, đối với cái kỹ năng này tự nhiên là khắc sâu ấn tượng.

Tiêu Ngự 1 cái Đón Đỡ ngăn cản kỹ năng của Ảnh Sa, một chiêu Đột Thứ, hướng về ngực Ảnh Sa đâm tới.

Nếu như vẹn vẹn chỉ là cận chiến, Ảnh Sa cho dù không có nắm chắc thắng được Tiêu Ngự, nhưng chống đỡ 1 ít phút vẫn là có thể, nhưng mà Triệu Lam Hình lại ở bên cạnh ngâm xướng chú ngữ, cái này khiến cho Ảnh Sa chịu áp lực tâm lý tới mức cực đại, nàng rốt cuộc đang ngâm xướng cái kỹ năng gì?

Ảnh Sa cảm thấy bất an mãnh liệt, nhưng mà Tiêu Ngự đang cận chiến khiến cho hấn căn bản không có cách nào thoát khỏi, hấn căn bản không có cơ hội đi tới cắt đứt ma pháp của Triệu Lam Hình.

Khi Tiêu Ngự một cái Đột Thứ đâm tới, khóe mắt Ảnh Sa phát hiện thấy Triệu Lam Hình đã chuẩn bị vung pháp trượng, trong lòng đột nhiên nảy lên, một cái Độn Hình tan biến ở trong tầm mắt của Tiêu Ngự.

1 giây, 2 giây

Ác Mộng!

Triệu Lam Hình thi triển một cái phạm vi kỹ năng Ác Mộng.

Ác mộng, cái kỹ năng phạm vi công kích này là một trong những kỹ năng có phạm vi công kích rộng nhất trong số các kỹ năng phạm vi, trong phạm vi 25m tất cả sinh vật có thái độ thù địch đối với Triệu Lam Hình đều bị công kích.

Ảnh Sa vừa tiến vào trạng thái ẩn tàng, khi hiệu quả vô địch vừa biến mất, cảm giác như lồng ngực bị đụng mạnh một chùy, rên lên một tiếng, trên đầu phiêu khởi 1 cái hơn 100 giá trị thương tổn.

Ảnh Sa bị ác mộng đánh trúng, chậm rãi từ trong trạng thái ẩn tàng hiện ra.

Hắn giờ mới hiểu được Triệu Lam Hình ngâm xướng là cái dạng kỹ năng gì, kỹ năng này là để phòng ngừa Ảnh Sa thi triển kỹ năng đào tẩu chạy trốn mà thi triển ra, thời gian nắm chắc rất chuẩn.

Ở 1 sát na khi thân hình Ảnh Sa hiện ra kia, Tiêu Ngự một chiêu Đột Tiến đến gần Ảnh Sa.

Định Thân!

Tiêu Ngự Định Thân Ảnh Sa, chủ thủ tay phải một cái Tạc Kích hướng về Ảnh Sa đâm xuống.

Đón Đỡ!

Ảnh Sa phản ứng rất nhanh, giờ lên chủy thủ, đỉnh 1 âm thanh thanh thúy vang lên, chủy thủ của hắn cùng chủy thủ của Tiêu Ngự va chạm nhau.

Hiệu quả của kỹ năng Định Thân có thời gian rất ngắn , sau khi Ảnh Sa đỡ được một đòn của Tiêu Ngự, đang chuẩn bị chạy trốn, 1 đạo cột nước từ dưới đất mọc lên, đem Ảnh Sa trói chặt, Ảnh Sa quấy người một cái, nhưng không cách nào giãy ra được.

Thấy được Ảnh Sa bị Thủy Phục Thuật của Triệu Lam Hình vây khốn, Tiêu Ngự tươi cười, hắn và Triệu Lam Hình phối hợp nếu như còn để Ảnh Sa chạy trốn, chẳng phải là truyện đáng cười sao.

Từ lúc đầu dùng Long Tường Thuật, Đột Thử đến Ác Mộng, rồi lại đến Định Thân, Thủy Phục Thuật, sự phối hợp giữa Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình không thể ăn ý hơn được nữa, ở dưới loại ưu thế tuyệt đối này, Ảnh Sa hẳn phải chết không cần bàn cãi nữa.

“Toi em rồi!”, sau khi bị Thủy Phục Thuật vây khốn, Ảnh Sa trong đầu hiện lên 1 ý nghĩ, trong mắt cuối cùng cũng lộ ra một tia tuyệt vọng .

Ảnh Yêu phát cho Ảnh Sa 1 cái tin tức, Hệ Thống lập tức phản hồi lại tin tức, games thủ bạn pm đã bỏ mình.

“Ảnh Sa chết?” Ảnh Yêu nhìn sang nhắc nhở đội ngũ, hơi sững sờ hỏi, hắn nghĩ rằng, chuyện như vậy là vô cùng không thể tưởng tượng nổi , hắn vừa cùng Ảnh Sa nói chuyện, chỉ qua không đến 1 phút Ảnh Sa đã bị tiêu diệt , thực lực của Ảnh Sa nếu như đi một mình , cũng không đến nỗi bị bại nhanh như vậy chứ.

“Ngu xuẩn.” Ảnh Yêu chữm mắng một trận, đối với Tiêu Ngự trong miệng Ảnh Sa kia đã cảnh giác hơn một chút.

383. Chương 385 5 Ku Áo Vải.

Ảnh Yêu chỉ là bảo Ảnh Sa trông chừng Tiêu Ngự mà thôi, không nghĩ tới Ảnh Sa lại tùy tiện xông lên, kết quả mất mạng, cũng trách không được người khác.

Hệ Thống: vinh dự sát phạt, Vạn phu trưởng, số lượng 1, thu được 156 điểm giá trị vinh quang.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình nhìn nhau cười, loại ăn ý phối hợp như thần giao cách cảm này, làm cho hai người cảm nhận được sự thông linh rất thoải mái.

Tiêu Ngự đem trang bị Ảnh Sa rơi xuống nhặt lên, là giáp da cấp Sử Thi , so với giáp da trên người Tiêu Ngự còn kém hơn một ít, dù sao cũng được coi là một thứ không tệ rồi, có thể cầm bán lấy tiền hoặc là đổi lại vài thứ.

“Chúng ta đi thôi, coi chừng một chút, bọn họ rất nhanh sẽ tới.”

Tiêu Ngự hiểu, sau khi tiêu diệt Ảnh Sa, những đồng đội của hắn kia sẽ là càng không từ bỏ ý đồ , bọn họ không thể không cẩn thận đối phó. Hoàn hảo là , đối phương đã không còn Đạo tặc , cho dù gặp phẩu cũng là chính diện giao chiến.

Tiêu Ngự đem U Linh Bĩ Mông triệu hồi ra, khiến cho U Linh Bĩ Mông tiến vào trạng thái tiềm hành.

“Vừa rồi ngươi có nhìn thấy gì không, giống như có 1 thứ gì to lớn xuất hiện đột ngột rồi biến mất thì phải.”

“Ngươi bị hoa mắt à?”

Nghe được 2 Đạo tặc phía sau người bàn tán , Tiêu Ngự cười, đợi lát nữa là bọn họ sẽ có thể nhìn thấy U Linh Bĩ Mông .

Có 5 cao thủ cùng đẳng cấp với Ảnh Sa. Tiêu Ngự không dám lơ đãng. Games thủ Lữ Thề bình thường không thể giúp được gì. Tiêu Ngự chỉ có thể tự thân nghĩ biện pháp.

Khi đi tới gò đất trên đường phố. 2 Đạo tặc đi theo ở phía sau Tiêu Ngự đã không thể nhặt thêm trang bị. Hành trang đều đã chứa đầy. Chỉ có thể vứt bỏ một ít trang bị không đáng giá.

“Hắn thật mạnh.” Đạo tặc nhìn không được xúc động nói. Đồng dạng là Đạo tặc. Chênh lệch giữa bọn họ và Tiêu Ngự quả thực quá lớn. 10 người bao vây tấn công cũng không hẳn có khả năng làm thịt một mình Tiêu Ngự.

Một Đạo tặc khác cũng cười khổ không thôi. Cùng Tiêu Ngự 1 mạch đi tới. Nhìn Tiêu Ngự PK khiến cho bọn họ học thêm được rất nhiều thứ. Đủ để cho bọn họ hưởng thụ cả đời. Đồng thời cũng làm cho bọn họ vô cùng uể oải. Vì nhận thấy được rằng bất kể có tập luyện như thế nào. Cũng không cách nào đạt tới trình độ như Tiêu Ngự.

Cảm giác được 1 đạo ánh mắt hướng qua đây. Tiêu Ngự hướng về bên đường nhìn lại. Một games thủ class Thuật sĩ chậm rãi đi tới.

Nhìn vào vết sẹo hình con rết trên mặt games thủ kia. Tiêu Ngự nhận thức được hẳn chính là một đồng đội của Ảnh Sa.

1 lát sau, lại thêm 4 người hướng về bên này đi tới.

Tiêu Ngự cảm giác được thái độ thù địch trong ánh mắt bọn họ, những người này đều là vì Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình mà đến.

“Khổ Tu Thuật sĩ, Vu Sư, Băng Pháp sư, Hỏa Pháp sư, Lôi Pháp Sư.” Tiêu Ngự nhìn lướt qua, cái đội ngũ này trái lại rất kỳ quái, 5 pháp hệ cộng thêm 1 Đạo tặc, đơn độc luận bàn về công kích có thể coi là rất khủng bố, mà Khổ Tu Thuật sĩ và Vu Sư đều là class tinh thông nguyên rủa, chỉ là đội ngũ như vậy cũng có tính hạn chế nhất định, sau khi bị người khác đến gần có thể sẽ rất phiền toái. (1-2 đứa nó xài kỹ năng khống chế phạm vi rộng thì sợ đêk j nữa)

“Cái tên Đạo tặc này chính là tên 2 lần tiêu diệt Ảnh Sa ?”

“Hắn là hắn.”

Ánh mắt Ảnh Yêu dò xét một chút trang bị trên người Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cho 5 cái games thủ này đã mấy cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, trang bị trên người bọn họ đều là cấp Truyền Thuyết trở lên xem ra cũng không dễ đối phó.

Tiêu Ngự làm dấu hiệu cho Triệu Lam Hình, tiến vào trạng thái tiềm hành.

“Tiêu Ngự?” Ảnh Yêu nhớ ra cái gì đó, nhíu mày, “Có phải hay không là tên mà Thánh Điện Chi Hỏa phát lệnh truy nã nhỉ ?”

“Hình như là vậy.” Khổ Tu Thuật sĩ trên mặt có vết sẹo dài hình con rết nói.

Ảnh Yêu trong lòng hơi động, có thể khiến cho Thánh Điện Chi Hỏa phát lệnh truy nã, giải thưởng khi giết được cao tới tận 1.000.000 kim tệ, thì gia hỏa này chắc chắn cũng phải có chút thực lực, xem ra Tiêu Ngự Ảnh Sa cũng không phải chỉ là may mắn.

Tiêu Ngự cũng không biết là, Thánh Điện Chi Hỏa đã tuyên bố lệnh truy nã hắn, chỉ cần có người tiêu diệt hắn 1 lần, cầm clip giết được hắn đến là có thể đổi được 1.000.000 kim tệ. Tiêu Ngự mà thấy được lệnh truy nã này, có khi chết cười mất, hắn cũng đã vô tình phá hoại sự tình của Thánh Điện Chi Hỏa không ít hơn hai lần rồi. Tuy nhiên có vẻ như cho tới bây giờ cũng chưa thấy người nào có thể lấy được khoản khen thưởng này.

Thấy được Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, Ảnh Yêu nhìn thoáng qua Khổ Tu Thuật sĩ bên cạnh gật đầu, những đường gân xanh xung quanh mắt Khổ Tu Thuật sĩ dần dần biến thành màu đỏ.

Con Mắt Ác Ma!

Cái kỹ năng Con Mắt Ác Ma này mặc dù rất hiếm thấy, nhưng là một Khổ Tu Thuật sĩ xịn thì không thể thiếu cái kỹ năng này, chỉ cần trả đủ kim tệ, cũng sẽ có thể mua được ở trên thị trường.

Khổ Tu Thuật sĩ vừa mới mở ra Con Mắt Ác Ma, 1 thân ảnh to lớn đã xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Va Chạm!

U Linh Bĩ Mông Tiềm Hành tới gần , một cái Xung Kích hướng về Khổ Tu Thuật sĩ đụng đi qua.

“Là sinh vật triệu hồi!”

U Linh Bĩ Mông thân thể như một tòa núi nhỏ nhào qua đây, Khổ Tu Thuật sĩ muốn trốn cũng không kịp nữa.Ầm vang một tiếng, Khổ Tu Thuật sĩ cảm giác tựa như đụng phải một bức tường sắt vậy , lập tức bị đẩy lùi ra ngoài.

Khổ Tu Thuật sĩ ở hôn mê tại chỗ, trên đầu phiêu khởi một cái hơn 120 giá trị thương tổn, Ngay sau đó 1 đạo tiểu ma pháp trị liệu dừng ở trên đầu Khổ Tu Thuật sĩ , là ma pháp trị liệu của Ảnh Yêu . Năng lực trị liệu của Vu Sư không hề kém.

U Linh Bĩ Mông chậm rãi hiện hình.

“Là sinh vật triệu hồi!”

Những Pháp sư kia phát hiện ra U Linh Bĩ Mông, ào ào đánh trả.

Băng Phong!

Lôi Thuật!

Viêm Bạo Thuật!

3 đạo ma pháp gần như cùng lúc phóng ra.

“Là Bĩ Mông!”

“Không, là U Linh Bĩ Mông!”

2 Đạo tặc này giờ đi theo phía sau người Tiêu Ngự kinh sợ nói, bọn họ cuối cùng cũng thấy rõ được sinh vật to lớn này , làm cho bọn hắn kinh hãi là, Tiêu Ngự không ngờ lại còn có sinh vật triệu hồi cường hãn như vậy.

Thừa dịp U Linh Bĩ Mông Va Chạm chuẩn xác, Khổ Tu Thuật sĩ kia còn ở vào trạng thái hôn mê, Tiêu Ngự một chiêu Long Tường Thuật đá trúng Khổ Tu Thuật sĩ kia, chủy thủ tay phải một cái Tạc Kích hướng về trán Khổ Tu Thuật sĩ đâm xuống.

Nếu bình thường, Tiêu Ngự muốn thịt được cái tên Khổ Tu Thuật sĩ này, hẳn là một chuyện không dễ , nhưng có U Linh Bĩ Mông giúp đỡ, lại là dễ như trở bàn tay .

Tiêu Ngự Tạc Kích chuẩn xác đánh trúng Khổ Tu Thuật sĩ, lại một cái Công Kích Tà Ác, tích lũy điểm liên kích.

3 đạo ma pháp đánh trúng U Linh Bĩ Mông, sau khi bị khống chế, phải ngạnh kháng liên tục công kích của 3 Pháp sư , từng đạo ma pháp trị liệu của Triệu Lam Hình dừng ở trên người U Linh Bĩ Mông, U Linh Bĩ Mông trái lại cũng không có gì nguy hiểm.

Tiêu Ngự vẫn không ngừng công kích Khổ Tu Thuật sĩ, một người class pháp hệ bị Đạo tặc áp sát là một cái chuyện vô cùng đáng sợ, bởi vì sức bộc phát của Đạo tặc quả thực quá khủng bố.

Vu Sư năng tay cấp cho Tiêu Ngự thêm mấy cái nguyên rủa, các hạng mục thuộc tính của Tiêu Ngự lập tức giảm xuống 1 mảng lớn, thương tổn công kích cũng giảm đi rất nhiều.

“Trước hết phải tiêu diệt hắn!” Tiêu Ngự quyết định biện pháp, đối phương có 5 người, nếu như cứ tiếp tục kéo dài thì tình huống đối với hắn và Triệu Lam Hình sẽ cực kỳ bất lợi, thừa dịp bây giờ trước hết tiêu diệt một người, như vậy bọn họ sẽ có thể bớt đi không ít phiền toái.

Tiêu Ngự mở ra tất cả trạng thái kỹ năng, các hạng mục thuộc tính đạt đến trạng thái đỉnh cao.

“Băng Pháp sư, Lôi Pháp Sư, nhanh chóng cứu trợ !” Ảnh Yêu phát hiện ý đồ của Tiêu Ngự, khẩn trương quát.

Trên không trung 1 đạo Lôi Thuật đánh tới Tiêu Ngự, bị Lôi Thuật đánh trúng sẽ tạo thành hiệu quả hôn mê nhất định, Tiêu Ngự không dám đón đỡ, chủ tay phải một cái Phá Ma Trảm, đem Lôi Thuật đánh nát, chuẩn bị tiếp tục công kích Khổ Tu Thuật sĩ, đột nhiên địa phát hiện, Băng Pháp sư kia đã đến bên cạnh hắn.

Băng Hoàn Thuật!

1 đạo Băng Hoàn Thuật quét qua đây.

Tiêu Ngự không cam lòng nhìn thoáng qua Khổ Tu Thuật sĩ trước mắt, mấy Pháp sư khổng lồ cực mạnh ở xung quanh, hắn muốn tiêu diệt Khổ Tu Thuật sĩ thật đúng là có chút khó khăn, huống chi còn có 1 Vu Sư trị liệu, mặc dù mở ra Âm Ảnh Không Chế cần phải có thể cường hành giết chết Khổ Tu Thuật sĩ, nhưng bây giờ cũng không phải thời cơ thỏa đáng nhất để mở ra Âm Ảnh Không Chế. Âm Ảnh Không Chế duy trì thời gian rất có hạn, chỉ có 1 phút, đối thủ có số lượng quá nhiều, cho nên Âm Ảnh Không Chế cần phải sử dụng ở thời khắc mấu chốt nhất, trước hết cứ lừa cho đối thủ dùng hết 1 bộ phận kỹ năng bảo vệ sinh mệnh, sau đó lại dùng Âm Ảnh Không Chế làm 1 kích trí mạng, bây giờ mà dùng ngay thì có phần không thỏa đáng.

Tiêu Ngự một cái Độn Hình đánh rớt Băng Hoàn Thuật của Băng Pháp sư, vứt bỏ Khổ Tu Thuật sĩ, lui trở ra.

Sự mạnh mẽ của Tiêu Ngự tạo cho mấy Pháp sư kia áp lực rất lớn, thấy được Khổ Tu Thuật sĩ đã được giải cứu, mấy Pháp sư này thở ra một hơi.

“Tiêu diệt hắn, đừng để cho hắn chạy!”

Mấy Pháp sư vừa định công kích Tiêu Ngự, U Linh Bĩ Mông đã vọt lên.

Bạo Phong Nhất Kích!

Móng vuốt to lớn của U Linh Bĩ Mông với khí thế mạnh mẽ quét ngang qua.

Lóe Sáng!

Ý Môn! (kiểu như dịch chuyển tức thời ý mà)

U Linh Bĩ Mông công kích làm cho mấy Pháp sư không nhận được phải thi triển ra kỹ năng đào tẩu, bị U Linh Bĩ Mông liên tục bức lui.

U Linh Bĩ Mông quá cường hãn khiến cho mấy games thủ này rất kiêng kị, không nghĩ tới 1 con sinh vật triệu hồi lại có thực lực mạnh mẽ tới như vậy. Trên thực tế U Linh Bĩ Mông ở khi đối mặt với Chiến sĩ, còn có thể thi triển ra tác dụng lớn hơn nữa, bởi vì đối thủ đều là Pháp sư, một ít chiến thuật Tiêu Ngự nghiên cứu đều không dùng được, tuy nhiên cho dù như vậy, cùng U Linh Bĩ Mông thi triển chiến thuật khác tác dụng cũng là không thể khinh thường. Những Pháp sư kia ở khi đối phó với Tiêu Ngự, không thể không để ý đến U Linh Bĩ Mông.

Khổ Tu Thuật sĩ tỉnh lại, sự tình phát sinh vừa rồi khiến hắn cho tới bây giờ vẫn còn kinh hãi, chỉ thiếu chút nữa là hắn đã bị tiêu diệt.

Ảnh Yêu định cho Khổ Tu Thuật sĩ 1 đạo trị liệu, vừa vung pháp trượng, 1 thân ảnh đã hướng về hắn đánh tới, lại là Tiêu Ngự!

“Tấn công quá nhanh.” Ảnh Yêu trong lòng run lên.

Ảnh Yêu chắc chắn là trụ cột của cái đội ngũ này, nếu như không thết được cái tên Ảnh Yêu này, Tiêu Ngự muốn tiêu diệt các đội viên khác cũng sẽ vô cùng khó khăn, sau khi xác nhận rõ điều này, Tiêu Ngự không chút lưỡng lự, đánh về phía Ảnh Yêu, đem Ảnh Yêu làm mục tiêu công kích trọng điểm.

Thủy Phục Thuật!

Lôi Pháp Sư vừa mới chuẩn bị thi triển lôi hệ ma pháp cứu viện Ảnh Yêu, lại bị 1 đạo cột nước trối buộc ở tại chỗ, là Triệu Lam Hình kịp thời thi triển một chiêu Thủy Phục Thuật.

Triệu Lam Hình không đơn giản chỉ là class trị liệu, hơn nữa còn là một nửa class khổng chế! Ở trong chiến đấu cũng là không thể xem nhẹ .

Trên sân quần chiến khốc liệt , khiến người xem hoa cả mắt, Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình hơn nữa còn có sinh vật triệu hồi là U Linh Bĩ Mông, không hề yếu thế trước 5 games thủ, mặc dù không chiếm được tiện nghi, nhưng cũng không hề bị rơi vào tình huống hung hiểm.

Đối phương là đội ngũ 5 người class pháp hệ , thương tổn công kích mặc dù rất cao, nhưng đội ngũ như vậy lại có 1 nhược điểm trí mạng là không thể để địch thủ đến gần, một khi bị người khác đến gần, sẽ rất dễ bị loạn trận tuyến, Tiêu Ngự có thêm U Linh Bĩ Mông rình mò, bọn họ căn bản không có biện pháp thi triển ra 100% sức chiến đấu.

Nhìn vào bộ dáng Tiêu Ngự muốn liều mạng , Ảnh Yêu lạnh lùng cười, trong lòng có chút lưỡng lự.

384. Chương 386 Chuồn Chuồn.

Nguyễn Rửa Suy Yếu!

Nguyễn Rửa Ác Mộng!

Từng cái nguyên rửa phủ lên trên người Tiêu Ngự, cùng kỹ năng trạng thái trên trên người Tiêu Ngự bù trừ lẫn nhau, thuộc tính gia tăng gần như còn lại không đáng bao nhiêu .

“Tiêu diệt nữ nhân kia!” Ảnh Yêu truyền âm kênh tổ đội nói, không có gì thay đổi thì ngoài Ảnh Yêu ra, 4 người khác đều hướng về phương hướng Triệu Lam Hình đánh đi qua.

Tiêu Ngự nhú mào, chỉ huy U Linh Bĩ Mông hướng về Lôi Pháp Sư nhào tới, giảm bớt áp lực cho Triệu Lam Hình .

Triệu Lam Hình và kia 4 games thủ triển khai vừa đánh vừa tránh né , may mắn có U Linh Bĩ Mông có thể giúp nâng đỡ 1 bộ phận công kích, nếu không thực lực của Triệu Lam Hình có ở lúc đỉnh cao cũng không có khả năng đồng thời đối mặt 4 cao thủ pháp hệ thuộc loại đẳng cấp này .

Tiêu Ngự thu liễm tâm tình từ bên kia lại, phía trước chỉ còn có Ảnh Yêu, Ảnh Yêu rõ ràng là muốn ngăn chặn Tiêu Ngự, để cho 4 đồng đội tiêu diệt Triệu Lam Hình, rồi cùng quay đầu lại đối phó Tiêu Ngự. Thời gian kéo càng lâu, áp lực của Triệu Lam Hình lại càng lớn.

“Nhất định phải dốc hết sức tiêu diệt hắn!” Tiêu Ngự dùng Ân Ảnh Bộ, hướng về Ảnh Yêu chậm rãi đến gần.

“Hắn đâu rồi ?” Ảnh Yêu thăm hỏi, Tiêu Ngự đã hoàn toàn tan biến tung tích, nhìn không ra vị trí của Tiêu Ngự, Ảnh Yêu cũng không tránh được nảy sinh một ít cảm giác khẩn trương.

“Ta nhìn không ra hắn!” Khổ Tu Thuật sĩ kinh sợ nói, hắn cũng chưa từng gặp phải loại tình huống này, dùng Con Mắt Ác Ma không ngờ lại cũng không cách nào phát hiện ra ẩn hình của Tiêu Ngự.

Khổ Tu Thuật sĩ trả lời làm cho Ảnh Yêu càng kinh hãi.

Ân Ảnh Bộ của Tiêu Ngự không phải kỹ năng thăm dò ẩn hình lever 10 trở lên thì không có cách nào điều tra ra được . Muốn đem Con Mắt Ác Ma thăng cấp đến cấp 10 trở lên thì quá khó khăn! Con Mắt Ác Ma của Khổ Tu Thuật sĩ cũng chỉ mới lv 6 mà thôi tự nhiên sẽ không có cách nào phát hiện được Tiêu Ngự.

Không biết mới là điều kinh khủng nhất , Ảnh Yêu không biết cái kỹ năng ẩn hình này của Tiêu Ngự rốt cuộc có cái hiệu quả gì. Lại lo lắng có thể đột nhiên nhận phải công kích. Chỉ có thể không ngừng di động. Để bảo đảm an toàn bản thân.

Cái này là phản ứng bình thường của nhân loại mà thôi . Thứ không hiểu , không nhìn thấy sẽ dẫn tới có thể nảy sinh một loại sợ hãi tâm lý. Trên thực tế. Ân Ảnh Bộ của Tiêu Ngự cùng kỹ năng ẩn thân bình

thường cũng không có khác biệt gì quá lớn. Nếu như Tiêu Ngự phát động công kích cũng sẽ bị Ảnh Yêu cảm giác ra được mà thôi.

Tiêu Ngự bình tĩnh không có công kích Ảnh Yêu. Ảnh Yêu không biết được cái hiệu quả của kỹ năng này. Đây là hi vọng lớn nhất Tiêu Ngự trông cậy vào.

Gặp phải loại tình huống này. Cách làm sáng suốt nhất hẳn phải là đứng ở tại chỗ không động. Nhưng bởi vì Khổ Tu Thuật sĩ không có cách nào phát hiện ra Tiêu Ngự. Ảnh Yêu không biết Ảnh Bộ cụ thể có hiệu quả gì đành chỉ có thể không ngừng di động mới có thể khiến cho hắn nảy sinh cảm giác an toàn.

Lôi Thuật!

Triệu Lam Hình bên kia, 4 games thủ class pháp hệ liên tiếp áp sát, Triệu Lam Hình đã có chút chống đỡ không nổi .

Thấy được 1 đạo tia chớp từ trên trời giáng xuống, Triệu Lam Hình một chiêu Lóa Sáng biến ra ngoài.

Xông tới!

U Linh Bĩ Mông một cái Xung Kích hướng về Băng Pháp sư vọt tới.

Băng Hoàn Thuật!

1 đạo Băng Hoàn Thuật đem U Linh Bĩ Mông đóng băng ở tại chỗ, vốn 4 Pháp sư liên tục đối phó Triệu Lam Hình đột nhiên thay đổi mục tiêu sang U Linh Bĩ Mông, ngâm xương hội tụ ma pháp.

Không tốt, Triệu Lam Hình xem tình hình có điểm không đúng lập tức ngâm xương ma pháp trị liệu.

Lôi Bạo Thuật!

Băng Phong Bạo!

Khí Định Viêm Bạo!

Linh Hồn Thôn Phệ!

4 games thủ pháp hệ gần như đồng thời phóng ra công kích ma pháp cực mạnh , hướng về U Linh Bĩ Mông bao trùm qua.

Thịnh thịnh..., ma pháp bao trùm lên trên người U Linh Bĩ Mông nổ tung .

-1885,-1902...

4 cái giá trị thương tổn gần 2.000 gần như đồng thời, từ trên đầu U Linh Bĩ Mông bay lên, huyết lượng của U Linh Bĩ Mông trong nháy mắt cạn kiệt, Ngay sau đó 1 đạo Trị Liệu Thuật của Triệu Lam Hình dừng ở trên người U Linh Bĩ Mông , chỉ là, năng ma pháp trị liệu lại vẫn muộn 1 bước. U Linh Bĩ Mông bị 4 Pháp sư kia miểu sát .

Thế cuộc đang phát triển theo chiều hướng bất lợi, Tiêu Ngự canh trước ở phương hướng Ảnh Yêu có khả năng di động đến, vẫn không có phát động bất luận công kích động tác nào.

Khi thấy được U Linh Bĩ Mông bị giết, Tiêu Ngự lại vẫn không có xuất hiện, Ảnh Yêu càng thêm khẳng định hẳn di động là đúng , cái kỹ năng ẩn hình này của Tiêu Ngự rất có khả năng tương tự Động Hình, hiệu quả tàng hình mặc dù rất tốt, nhưng tốc độ di chuyển chắc chắn sẽ không nhanh.

Thấy được Ảnh Yêu đã hướng về bản thân chậm chạp đến gần, Tiêu Ngự tâm tĩnh như nước.

“Đến đây!” Tiêu Ngự nắm chặt chủy thủ.

3m, 2m, 1m.

Mắt thấy Ảnh Yêu sắp đi qua sát bên người, Tiêu Ngự đột nhiên hành động . Yên tĩnh như nước, khi động lại như hổ chạy, tốc độ của Tiêu Ngự rất nhanh, không cho Ảnh Yêu bất luận chút thời gian phản ứng nào.

Định Thân!

Tiêu Ngự Định Thân Ảnh Yêu, chủy thủ tay phải một cái Tạc Kích hướng về trán Ảnh Yêu đâm xuống.

Ảnh Yêu vừa định di động bước chân, lại phát hiện thân thể không có cách nào động đây, một loại dự cảm bất hảo dâng lên.

“Đi tìm chết đi!” Tiêu Ngự một cái Tạc Kích chuẩn xác đánh trúng Ảnh Yêu, đem Ảnh Yêu kích hôn mê, một cái Công Kích Tà Ác đến đi, sau đó một chiêu Phản Thủ Bối Thứ.

Tiêu Ngự vừa rồi đã tích góp được không ít năng lượng, bây giờ đã giảm xuống chỉ còn lại nửa cột, giờ lại động thủ, tích góp đến đầy cột, nhảy lên cao, một cái Bạo Liệt xuất ra.

Bùm một tiếng, Ảnh Yêu bị đánh bay ra ngoài, ngã trên mặt đất.

Dùng U Linh Bĩ Mông thay cho Ảnh Yêu, cũng không tính là quá lỗ. Tiêu Ngự nhìn thoáng qua phương hướng Triệu Lam Hình, nàng đang đối phó với 4 games thủ vậy công.

Có vẻ đã là lấy trứng chọi đá rồi, hoàn hảo là khả năng trị liệu của nàng cũng tương đối mạnh, ma pháp bất cứ lúc nào cũng có thể chuyển hóa thành huyết lượng. Tuy nhiên ma pháp của Triệu Lam Hình cũng đã hao tổn quá nửa cột.

“Ảnh Yêu chết rồi, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

“Nhanh chóng giết chết nàng ta!”

4 games thủ pháp hệ kia tăng cường công kích.

Băng Pháp sư bắt đầu ngâm xướng ma pháp Băng Phong, chỉ cần có thể đem Triệu Lam Hình khống chế, là bọn họ có thể ở trong vòng vài giây tiêu diệt Triệu Lam Hình, như vậy còn có thể lấy lại một ít mặt mũi.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bảng kỹ năng, Long Tường Thuật đã tan băng!

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự nhắm Băng Pháp sư kia đá đi lên, chuẩn xác đánh trúng bụng Băng Pháp sư.

Băng Pháp sư đang ngâm xướng Băng Phong thì bị cắt ngang, Tiêu Ngự một cái Tấn Kích hướng về trán Băng Pháp sư đâm đi, đem Băng Pháp sư kích hôn mê.

Mấy cái công kích đến đi, Băng Pháp sư bị rút quá nửa cột huyết lượng.

Mắt thấy đồng đội từng bước từng bước bị làm thịt, Khổ Tu Thuật sĩ đã hiểu, có đánh tiếp đối với bọn họ cũng rất bất lợi, quay đầu hướng Hỏa Pháp sư và Lôi Pháp Sư nói: “Chúng ta đi!”

Khổ Tu Thuật sĩ, Hỏa Pháp sư và Lôi Pháp Sư hướng về đường hầm cạnh dãy phố chạy tới, bọn họ khi chạy trốn thì rất quyết đoán, Tiêu Ngự sau khi tiêu diệt xong Băng Pháp sư, 3 games thủ kia đã chạy mất tích. Nếu như 3 games thủ kia chạy chậm hơn một chút, Tiêu Ngự khả năng còn có thể lưu lại thêm một tên nữa.

Tiêu diệt 2 tên, chạy trốn 3 tên, trận chiến này cũng được xem như là đã thắng lợi, Tiêu Ngự nhìn một chút huyết lượng của Triệu Lam Hình, còn lại hơn 1.000, ma pháp cũng chỉ còn lại không đến 1.000, tình huống vừa rồi có thể nói là cực kỳ hung hiểm, nếu như Tiêu Ngự chậm hơn 1 chút, Triệu Lam Hình rất có khả năng đã chết rồi.

Triệu Lam Hình ngồi dưới đất phục hồi ma pháp và huyết lượng, nàng tổn hao rất lớn.

Tiêu Ngự đem trang bị Vu Sư và Băng Pháp sư rơi xuống nhặt lên.

“Vu Sư kia trang bị cũng không tệ lắm.” Tiêu Ngự đem cái trang bị này giao dịch cho Triệu Lam Hình nói.

Đai lưng - Thánh Giả : cấp Sử Thi. Tất cả ma pháp trị liệu + 2 cấp, giá trị ma pháp +500, tốc độ phục hồi ma pháp +32, năng lực trị liệu cơ bản +100, cộng thêm kỹ năng, Thánh Giả Chúc Phúc, hiệu quả của ma pháp trị liệu +50%, duy trì 3 phút đồng hồ, ma pháp tiêu hao +80%. Kỹ năng đóng băng 1 giờ.

Đai lưng - Thánh Giả này là trang bị cực phẩm cho class trị liệu, nhất là ở khi đối phó với sinh vật cấp BOSS, dưới tình huống dung lượng trị liệu không đủ, dùng Thánh Giả Chúc Phúc trái lại rất không tệ, mặc dù gia tăng tiêu hao, nhưng ma pháp của Triệu Lam Hình so với tuyệt đại bộ phận games thủ còn muốn cao hơn nhiều lắm, hẳn không có vấn đề gì.

2 Đạo tặc đi theo ở phía sau Tiêu Ngự kia ngơ ngác nhìn nhau, loại chiến đấu đẳng cấp này không phải là bọn họ có thể tham dự, vừa rồi những Pháp sư kia, tùy tiện lôi ra một người, sát thương cơ bản đều vượt quá hơn 1.000, tùy tiện cho 2 người bọn hắn một cái một cái ma pháp xuất hiện bạo kích, là có thể đem bọn họ tiêu diệt. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình 2 đấu 5, không ngờ lại có thể khiến cho đối thủ 2 bị chết 3 bỏ chạy, cái này cũng quá làm cho người ta giật mình đi. Hôm nay được thấy tận mắt các cao thủ chiến đấu, xem như là chuyến đi này không uổng rồi.

Bằng Pháp sư là cao thủ lever Vạn phu trưởng, giúp cho Tiêu Ngự thu được 156 điểm giá trị vinh quang, Vu Sư kia không ngờ lại có thể là Chuẩn tướng, tiêu diệt một Chuẩn tướng được tận 500 điểm giá trị vinh quang, thu hoạch tương đối phong phú.

3 games thủ kia chạy vào một ngõ hẻm, thấy phía sau người không có truy binh, lúc này mới thở ra 1 hơi.

3 người nhìn nhau cười khở, 5 người đối phó với 3 người không ngờ lại có thể bị đánh bại, đây là chuyện trước đó chưa từng có, làm bọn hắn rất là uể oải, lúc trước nghe nói Ảnh Sa bị Tiêu Ngự tiêu diệt, bọn họ trong lòng rất không cho là đúng, nhưng mà bây giờ, bọn họ là triệt để chịu phục rồi.

“Ta không giờ muốn gặp lại tên kia nữa.” Hoả Pháp sư buồn bực nói, đối với hắn mà nói, ở trong trò chơi chiến bại cũng không phải cái chuyện gì không thể tiếp nhận, cho dù là ở trong hiện thực, là một lính đánh thuê, bọn họ không thừa nhận cũng không được, có rất nhiều người so với bọn hắn mạnh hơn nhiều, bọn họ cũng không có khả năng đánh bại tất cả.

“Quên đi, đi thôi.” Khổ Tu Thuật sĩ nói, hắn cũng không phải 1 người cố chấp, té ngã 1 lần như vậy là đủ rồi, còn tiếp tục tìm Tiêu Ngự gây phiền toái mà nói, rất có khả năng chỉ tiếp tục đưa giá trị vinh quang và kinh nghiệm cho Tiêu Ngự mà thôi.

“Ảnh Yêu và Ảnh Ma đã hồi thành, chúng ta cũng trở về đi.”

3 games thủ mở hội thành quyển trục, rời đi Tác Phi Á thành.

Tác Phi Á thành còn đang vô cùng hỗn loạn, chiến đấu nhất thời còn chưa thể kết thúc, đây là chiến trường giao chiến của 2 Công hội lớn nhất 2 đại liên minh, tập trung vô số games thủ tinh anh, rất nhiều games thủ đều là dân lăn lộn nơi chiến trường, Tiêu Ngự không cần làm cái chuyện gì đặc biệt nữa, chỉ cần ở nơi này giết chết games thủ liên minh đối phương là đã có thể thu được không ít giá trị vinh quang rồi.

“Đã được hơn 300.000 vinh quang rồi, chỉ cần giết thêm hơn 100.000 nữa là có thể đến lever Chuẩn Soái rồi.” Tiêu Ngự nhìn điểm giá trị vinh quang, ở trong toàn bộ Ân Trạch Tư đại lục, người có thể tới được loại lever này có thể nói là rất ít. Trên cả Chuẩn Soái là Nguyên Soái, sau đó là Đại Nguyên Soái. Trang bị của cấp Chuẩn Soái, Nguyên Soái là sáo trang cấp Sử Thi, hắn có thể so với trang bị trên người của Tiêu Ngự còn muốn tốt một chút, còn sáo trang Đại Nguyên Soái thì là 1 bộ trang bị á thần khí cấp, nếu như có thể có được 1 bộ sáo trang cấp Đại Nguyên Soái, gần như có thể nói là tiểu ngạo quần hùng rồi.

385. Chương 387 Nhiệm Vụ Của Hồn Sư.

Hệ Thống liên tục tuyên bố tình hình chiến đấu, Tiêu Ngự đối với tình huống của 2 đại liên minh xem như là cơ bản đã hiểu rõ, quân đội Tà ác liên minh chia 3 đạo quân đối với Thiên sư liên minh phát động chiến tranh toàn diện, Thiên sư liên minh không thể không bị động phòng thủ. Toàn bộ đồng bằng Ai Lạp Tây Á nơi nơi đều là cảnh chém giết, thân chất đầy đồng, máu tươi nhuộm đỏ, cho dù là chiến tranh nhân loại trong hiện thực, cũng không có cách nào đạt tới được quy mô như thế này.

Không thể không nói, Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ là một thống soái anh minh sáng suốt, hắn dẫn theo hàng loạt quân đoàn vòng qua phòng tuyến Hi Nhĩ Ngõa Nạp của Ai Lạp Tây Á, đến dưới Thánh Quang Thành, ở trên đồng bằng ngoài thành thi công 1 tòa cứ điểm tạm thời, cùng lúc đó sử dụng hàng loạt hải cốt bắt đầu chế tạo Màn Trời Tử Vong.

Màn Trời Tử Vong chính là do các Vong linh Vu sư dùng xương khô thiêu đốt chế tạo thành màn khói, màn khói mịn mù có thể đem cả mặt trời che lại, ở dưới Màn Trời Tử Vong bao phủ, tất cả các hạng mục thuộc tính của Vong linh sinh vật sẽ được tăng lên phạm vi lớn, 1 khi Màn Trời Tử Vong hình thành, đem Thánh Quang Thành bao trùm, quân coi giữ Thánh Quang Thành sẽ đánh mất hết ưu thế sân nhà của bọn họ, đến lúc đó đánh hạ Thánh Quang Thành cũng không phải là một chuyện gì khó khăn.

Quân đội của Thánh Quang Thành không ngừng bao vây tấn công cứ điểm tạm thời đang được xây dựng của Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, nhưng bộ đội phe Tà ác liên minh đóng ở cứ điểm đều là hàng ngũ tinh nhuệ nhất, với lại thực lực phe Thiên sứ liên minh lại đang rơi vào thế hạ phong, nhất thời căn bản công không nổi tòa cứ điểm này.

Nơi nơi đều là hỗn chiến, thế cuộc như vậy đối với các games thủ mà nói, lại là một cái chuyện không tệ, ít nhất là không cần lo lắng thiếu chỗ PK.

Tiêu Ngự trong lúc vô ý lật qua chuyên mục clip trên diễn đàn, hiện nay trên mục clip của diễn đàn rất sôi nổi. Có clip cao thủ Sơn Đức Lỗ đang cùng Thánh Pháp sư hạ cấp Thần Cấp An Đông Ni Khắc của Ai Lạp Tây Á chiến đấu, mở clip ra coi, thấy được một Thánh Pháp sư mặc pháp bào màu trắng cao quý trôi nổi ở giữa không trung, đối diện là một Vong linh Vu sư mặc pháp bào màu xám. aa

Hướng về trên mặt đất nhìn xuống, có vô số điểm đen phân bố dày đặc trên toàn bộ đại thảo nguyên Ai Lạp Tây Á. 2 người ở trên không trung khai chiến, các loại ma pháp rực rỡ, nguyên rủa, thậm chí cả phạm vi kỹ năng ở trên không trung nổ rộ, có thể nói là cực kỳ đồ sộ.

Tọa kỵ của Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc là 1 đầu hạ cấp Thần Cấp Thánh Long, tọa kỵ của Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ là 1 đầu (con) Huyết Long hạ cấp Thần Cấp, 2 con sinh vật thuộc Long tộc thân hình to lớn ở trên không trung quần chiến.

2 người đánh tới chỗ nào trời đất chỗ đó liền mù mịt, vạn mã hý vang, ma pháp ngập trời, thi hài bay loạn, mặt đất khu vực mấy trăm mét bị san thành bình địa. Tiêu Ngự cùng các games thủ đối với thực lực của hạ cấp Thần Cấp xem như là đại khái đều hiểu rõ, đây là loại tồn tại mà người phàm không cách nào chống cự nổi. Đương nhiên, games thủ là sẽ không ngu ngốc đến độ đi tham dự loại chiến đấu đẳng cấp này, trừ khi có *nhiệm vụ dẫn đường đặc biệt mà thôi.

*Nhiệm vụ dẫn đường: là loại nv thường được nó tặng cho 1 nguồn sức mạnh to lớn trong khoảng thời gian tham gia nhiệm vụ để tham gia chiến với boss trâu.)

So sánh một ít hạ cấp Thần Cấp với tinh anh + cường hóa, siêu cấp tinh anh 50-60 lv trước kia Tiêu Ngự gặp được thì không đáng kể chút nào, 2 loại căn bản không phải cùng một đẳng cấp.

Ngũng người này đều là vũ lực trụ cột của quốc gia, bọn họ mà thất bại thì tiếp theo chính là diệt quốc không cần bàn cãi. Chỉ cần bọn họ còn sống ngày nào. Thì ngầu đó quốc gia sẽ vẫn còn tồn tại.

Trong lúc đó, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hinh đã mần thật thêm được không ít games thủ Thánh Điện Chi Hỏa, kèm theo đó còn giúp games thủ Lôi Thẻ đánh hạ không ít tháp tên. Các games thủ Lôi Thẻ chậm rãi cố gắng khống chế toàn bộ cục diện. Tuy nhiên trong khoảng thời gian ngắn hẵn là vẫn chưa thể chấm dứt trận đánh này. Thánh Điện Chi Hỏa dấu sao cũng là một cái đại Công hội. Không thể bị thua nhanh như thế được. Trạng thái giằng co giữa 2 bên hẵn sẽ còn phải kéo dài một khoảng thời gian dài nữa.

Tiêu Ngự cũng thi triển ra tác dụng không nhỏ. Có một số các kiến trúc và tháp tên không dễ đánh hạ. Đều do Tiêu Ngự dẫn đầu. Dọn sạch chướng ngại tạo ra 1 con đường cho bọn họ. Nhờ vậy games thủ Lôi Thẻ đã thoải mái đánh chiếm hơn rất nhiều.

Tới gần hoàng hôn. Dường như ánh mặt trời lặn hôm nay không giống bình thường. Trên không trung, vùng sương mù có màu đỏ yêu dị lại không hề tiêu tan. Gió lạnh gào thét thổi qua. Mơ hồ xen lẫn trong đó tiếng kêu gào thê lương thảm thiết.

” Khi hồng nguyệt mọc lên, vô số cô hồn ở trong cánh đồng bát ngát cúi đầu khóc than, ánh trăng trải xuống khắp nơi, hồn sư già yếu thì thảo cầu nguyên: Tác lạc cách mông, la á đặc....

Tiêu Ngự nghĩ tới đoạn lời này trên bút ký của Áo Đặc Lan. Hôm nay chính là đêm có hồng nguyệt. (ánh trăng màu đỏ a, trăng máu)

“Buổi tối còn có nhiệm vụ, ta đi trước đây.” Tiêu Ngự truyền âm cho Phong Dã nói.

“Ừ.”

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình thúc ngựa hướng Minh Dạ Thành phi tới.

“Là nhiệm vụ trên bản bút ký kia à?” Triệu Lam Hình hỏi.

“Ừm.” Tiêu Ngự đáp, hướng về trên không trung nhìn lại, bầu trời đỏ như máu, hồng nguyệt hiện tại vẫn còn chưa mọc lên.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình về tới Minh Dạ Thành, trước tiên logout ăn cơm, rồi vào game cùng Triệu Lam Hình chuẩn bị một chút, bổ sung các loại tiêu hao phẩm.

Tiêu Ngự đem hàng loạt trang bị lần này thu hoạch được ném vào NPC đấu giá, 2 Đạo tặc giúp kia Tiêu Ngự thu thập được không ít trang bị, đương nhiên, 2 Đạo tặc kia cũng nhận được không ít lợi ích, kiếm được mấy món trang bị Đạo tặc cấp Truyền Thuyết trở lên, chỗ đó cũng đủ để cho bọn hắn hưng phấn vài ngày rồi.

2 người phân biệt đi đạo sư của từng người thăng cấp lever các kỹ năng, lúc này trời cũng đã dần khoác áo màu đen.

Buổi tối hôm nay chính là ngày có hồng nguyệt trong tháng, trên các bản đồ ở trong toàn bộ Ân Trạch Tư đại lục đều sinh ra hàng loạt u linh, ở trên các khu vực trong đại lục này du đăng khắp nơi.

Trong Minh Dạ Thành có quá nhiều kiến trúc, khó mà nhìn ra hồng nguyệt được.

“Chúng ta đi ra ngoài thành đi.”

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình từ trong Minh Dạ Thành đi ra, đến cánh đồng bát ngát bên ngoài Minh Dạ Thành, sương mù màu đỏ trên không trung dần dần trải rộng, ban đêm yên tĩnh, gió lạnh quẩn quanh.

Tiêu Ngự đem kia cuộn bút ký của Áo Đặc Lan ra, bỗng nhiên 1 trận gió lạnh thổi qua, làm cho Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình hơi lạnh lạnh rùng mình một chút, lúc này bút ký của Áo Đặc Lan cùng lúc bình thường lại có một chút khác biệt, ở trong đêm khuya tản ra cỗ hơi thở lạnh như băng.

Tiêu Ngự thì thào lại câu nói kia, “ Khi hồng nguyệt mọc lên, vô số cô hồn ở trong cánh đồng bát ngát cúi đầu khóc than, ánh trăng trải xuống khắp nơi, hồn sư già yếu thì thào cầu nguyện: Tác lập cách mông, la á đặc....

Chẳng lẽ là phải đợi hồng nguyệt mọc lên trên bầu trời, đáp án mới có thể vạch trần?

Tiếp tục chờ đợi, Tiêu Ngự trầm nghĩ, nhìn về phía tây, chân trời phía tây đã trở thành 1 mảng màu đỏ tươi, hồng nguyệt rất nhanh sẽ mọc lên.

Dần dần, Tiêu Ngự cảm thấy bầu không khí xung quanh đã có điểm gì đó khác lạ, vô số cây cối trên cánh đồng bát ngát vô tận tựa như những thân ảnh trong bóng đêm chập chờn, có một loại cảm giác cực kỳ âm lạnh. Gió lạnh gào khóc, ánh âm xen lẫn than khóc cùng tiếng gào thét bi thảm.

Loại cảnh tượng lạnh lẽo âm u này làm cho sắc mặt Triệu Lam Hình đã có chút chuyển sang trắng bệch, không tự giác xích lại gần Tiêu Ngự hơn một ít.

Luồng ánh trăng màu đỏ đầu tiên trải lên phía trên cánh đồng bát ngát, hệt như một chiếc thảm hồng, hướng ra phía ngoài trải rộng ra, cánh đồng bát ngát trong phút chốc đột nhiên hiện ra rất nhiều âm ảnh, khắp nơi du đăng, số lượng rất nhiều, những sinh vật thường ngày hoạt động vào ban đêm ở trên cánh đồng đều ẩn núp im lìm trong hang ổ, ẩn nấp ở trong góc quan sát động tĩnh bên ngoài.

Dường như là cảm giác được Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình tồn tại, những du hồn này ào ào hướng về vị trí Tiêu Ngự bao vây qua đây.

Tiêu Ngự liếc mắt nhìn quyển bút ký của Áo Đặc Lan trong tay, bản bút ký này vẫn không có bất luận phản ứng gì cả.

Các loại u linh sinh vật tụ lại càng ngày càng nhiều, tựa như trăm sông đổ về biển, nơi nơi đều là u linh, những u linh này chậm rãi đến gần, Tiêu Ngự cuối cùng thấy rõ ràng được mặt mũi của chúng, sắc mặt bọn chúng trắng bệch, tựa như trát lên 1 tầng dày phấn sáp, trong mắt không có con người, trông vô cùng khủng bố.

Triệu Lam Hình trong tay cầm sẵn 1 trường hồi thành quyển trục, 1 khi phát hiện tình huống không đúng, Tiêu Ngự bất cứ lúc nào đều sẽ có thể che chở cho Triệu Lam Hình hồi thành, sau đó bản thân sẽ chạy trốn.

Những u linh này đến gần cách Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình còn trên dưới 5m, có chút sợ hãi ngừng lại, vây ở bên ngoài, cúi thấp đầu gập gập bộ dáng cổ quái, tựa như tiếng chủ thủ cắt thủy tinh tạo ra âm thanh vô cùng chói tai bén nhọn.

Tiêu Ngự cho những này u linh mấy cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, phát hiện chúng đều là tinh anh lever trên dưới 30, nếu như nhiều như vậy u linh đồng thời bao vây tấn công 2 người bọn họ, bọn họ thật đúng là khó sống a.

Bút ký của Áo Đặc Lan trong tay đột nhiên rung lên, phẳng phất như có 1 âm thanh đang kêu gọi bản thân, Tiêu Ngự đem bút ký của Áo Đặc Lan mang lên, hướng về dãy núi phía xa nhìn lại, 1 vòng hồng nguyệt dừng ở phía trên không trung.

U linh xung quanh giống như nhận phải kích thích, thối lui vài bước, thành kính nhìn vào bút ký ở trung tâm trên tay Tiêu Ngự, chậm rãi quỳ sát xuống, trên cánh đồng bát ngát có vô số u linh quỳ rạp, loại tình cảnh này trông càng thêm quỷ dị.

Dường như nhận được chỉ thị nào đó, Tiêu Ngự vô thức đem bút ký của Áo Đặc Lan cầm lên, chậm rãi mở ra, 1 chùm ánh sáng màu đỏ từ trên không trung hội tụ xuống, tập trung vào trên bút ký trong tay Tiêu Ngự.

Trong nháy mắt, cuộn bút ký cổ xưa này đột nhiên như có sinh mệnh, phát ra ánh sáng màu đỏ lấp lánh, ánh sáng đỏ ôn hòa lại không hề có một chút nhiệt độ nóng nực, đem cả khu vực cánh đồng rộng lớn này hoàn toàn chiếu sáng.

1 bóng đen từ trong bút ký chậm rãi tuôn ra, đọng trên mặt đất, bóng đen chậm rãi ngưng tụ thành hình, cuối cùng biến thành bộ dáng một người.

Tiêu Ngự đánh giá sinh vật không rõ trước mắt, cái bóng đen này sau khi tuôn ra, ánh sáng màu đỏ trên bút ký cũng dần dần ảm đạm, biến đổi trở về bộ dáng nguyên lai.

“Người trẻ tuổi, chào người.”

Một giọng nói già nua truyền vào trong tai Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cuối cùng cũng thấy rõ ràng tướng mạo của người trước mắt này, đây là một lão già chống quải trượng, tướng mạo rất ôn hòa, lão giả này là dạng du hồn.

“Chào ngài.”

Tiêu Ngự rất là cung kính, giờ phút này hắn cũng đang suy đoán phần tiếp theo của nhiệm vụ, lão giả này hiển nhiên là nhân vật mấu chốt của nhiệm vụ rồi.

“Ta gọi là Áo Đặc Lan, thuộc về Hồn sư tộc.” Lão già tự giới thiệu nói.

Tiêu Ngự hơi sững sờ, không nghĩ tới lão giả trước mắt này không ngờ lại có thể chính là hồn sư Áo Đặc Lan, cái này trái lại làm cho Tiêu Ngự có chút bất ngờ a.

Cùng lão già hàn huyên một chút, Tiêu Ngự mới biết được, hồn sư Áo Đặc Lan sau khi chết, không cam lòng rời đi, lợi dụng trạng thái linh hồn sống nhờ vào trong bút ký.

“Ta gọi là Tiêu Ngự, thuộc về Vong linh tộc.” Tiêu Ngự nói, Vong linh tộc và Hồn sư tộc là đồng minh, nếu như muốn hồn sư Áo Đặc Lan tuyên bố nhiệm vụ, Tiêu Ngự hẳn cũng nên chứng tỏ thân phận của bản thân đó mới là hành động sáng suốt.

“Vong linh tộc.” Hồn sư Áo Đặc Lan nghe được Tiêu Ngự nói, vẻ mặt kích động, hỏi, “Xin hỏi Khắc Văn Đồ Tư điện hạ có còn tại thế không ? Ồi, đây đúng là một câu hỏi ngu xuẩn , xin chân thần phù hộ cho Khắc Văn Đồ Tư điện hạ .”

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự cười nói, có thể là do quá kích động, khi hồn sư Áo Đặc Lan nói chuyện có phần nói năng lộn xộn.

“Người trẻ tuổi, người có thể dẫn ta đi tìm Khắc Văn Đồ Tư điện hạ được không?” Hồn sư Áo Đặc Lan hỏi.

Tiêu Ngự trong lòng động một chút, đây là nội dung của nhiệm vụ sao, mang hồn sư Áo Đặc Lan đi tìm thủy tổ của Vong linh tộc - vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư.

386. Chương 388 Vu Yêu Vương Khắc Văn Đồ Tư

Là loại nội dung tình tiết nhiệm vụ liên quan đến quốc gia thì khen thưởng công trạng quốc gia và vinh quang đều sẽ vô cùng phong phú, đủ để làm cho tuyệt đại bộ phận games thủ đổ mắt, nếu như nội dung nhiệm vụ này vốn chỉ là mang Áo Đặc Lan đi tìm được vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư, thì dường như cũng không khó. Tiêu Ngự biết một chỗ có thể tìm thấy Khắc Văn Đồ Tư, chính là hội trưởng lão của Minh Dạ Thành. Khắc Văn Đồ Tư sinh mệnh đã trải qua mấy ngàn năm dài đằng đặc , hắc đã già , nên mới không tham dự vào chiến tranh nữa, nhưng từng là một thủ lĩnh của Vong linh quốc - Địch Nhã , hắc còn phải ở trưởng lão hội điều khiển chỉ huy cuộc chiến tranh này.

“Nguyện ý vì ngài cống hiến sức lực.” Tiêu Ngự nói.

Hệ Thống: người đã tiếp nhận nhiệm vụ - ủy thác của Áo Đặc Lan.

Nhiệm vụ này xem ra cũng không hề khó khăn, nhưng cũng không thể khẳng định tiếp theo không có chướng ngại , nói không chừng sau khi tìm được vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư, thì mới là lúc bắt đầu nhiệm vụ.

Kéc kéc..., trên không trung truyền đến một tiếng chim hót sắc nhọn, ở trên bầu trời và đại địa mệnh mệnh chậm rãi vang vọng đi xa.

Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn lên, trên không trung có một cái bóng đen vĩ đại xẹt qua, ở dưới ánh hồng nguyệt chiếu rọi xuống, hắc thấy rõ được cái bóng đen kia, nguyên lai là 1 con Cốt Điều to lớn chuyên dùng để do thám.

Cốt Điều do thám là do các quý tộc và người lãnh đạo quân đội của Địch Nhã mới có khả năng nuôi và huấn luyện , tốc độ phi hành nhanh hiếm thấy, chuyên môn dùng cho để do thám tình hình quân địch, mỗi ngày đều có thể nhìn thấy chúng phi hành trên không trung Địch Nhã. Xem ra động tĩnh nơi này của Tiêu Ngự đã kinh động tới một số người có quyền quý trong Minh Dạ Thành .

Cốt Điều do thám trên không trung chần chờ hồi lâu, rồi hướng về phương hướng Minh Dạ Thành lao đi, tan biến ở chân trời phía xa.

Đào Thoát Chủ Thủ bên tay trái của Tiêu Ngự bỗng dưng rung lên, tựa như từ nơi sâu thẳm trong nội tâm có một âm thanh nào đó đang kêu gọi hắc.

Tiêu Ngự nhìn Đào Thoát Chủ Thủ, hắc hiểu được, cái thanh chủ thủ này bắt đầu từ nơi Khắc Văn Đồ Tư kiếm được , loại cảm ứng này rất có khả năng cùng Khắc Văn Đồ Tư có quan hệ.

Đào Thoát Chủ Thủ tỏa ra 1 đạo ánh sáng màu lam lập lờ. Tựa như đang gửi tới thông điệp nào đó.

“Bằng hữu của ta. Hoan nghênh người tới Minh Dạ thành.” Một thanh âm trầm lắng vang vọng trên không trung.

“Khắc Văn Đồ Tư điện hạ là ngài sao?” một bên Áo Đặc Lan lộ ra vẻ mặt kích động.

Lại không cần Tiêu Ngự tìm vụ yêu vương Khắc Văn Đồ Tư. Khắc Văn Đồ Tư không ngờ lại có thể tự động tìm tới cửa. Xem ra chỉ cần Áo Đặc Lan đến gần Khắc Văn Đồ Tư trong một phạm vi nhất định. Khắc Văn Đồ Tư sẽ có thể cảm ứng được Áo Đặc Lan tồn tại.

“Đúng vậy. Bằng hữu của ta. Áo Đặc Lan. Tộc nhân các người bây giờ thế nào rồi?” Âm thanh kia trả lời.

Các du hồn ở xung quanh rối loạn cả lên, hướng về 4 phía tản ra, mở ra 1 con đường rộng trên đồng bằng, một người Vong linh Vu sư mặc pháp bào màu đen nhắm mắt đi tới trông có vẻ vô cùng chậm chạp, nhưng lại trong nháy mắt đã đến trước người Tiêu Ngự.

Là ông già mà Tiêu Ngự gặp được ở trong tòa mộ cổ kia.

“Chào ngài, Khắc Văn Đồ Tư bệ hạ.” Tiêu Ngự cung kính nói, cái tên gia hỏa trước mắt này nhìn như bình thường lại chính là người cường đại nhất Vong linh tộc, một loại tồn tại từ xa xưa, ở trước mặt những NPC mạnh mẽ này Tiêu Ngự không thể không biểu hiện ra bộ dáng cung kính.

Hệ Thống: Người đã hoàn thành ủy thác của Áo Đặc Lan, thu được 329.000 điểm kinh nghiệm.

2 âm thanh trong trẻo của Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên, Tiêu Ngự đã lên tới lever 50, nhiệm vụ này hoàn thành cũng quá dễ dàng a.

“Người trẻ tuổi, người mang theo Áo Đặc Lan trở về, cũng tức là đã mang về sự hữu nghị của Hồn sư tộc, ta nên thưởng cho người như thế nào đây?” Khắc Văn Đồ Tư nói.

Không nghĩ được nhanh chóng như vậy đã hoàn thành nhiệm vụ này, Tiêu Ngự lúc này đang suy đoán Khắc Văn Đồ Tư sẽ khen thưởng cái gì, chỉ là trên vẻ mặt cũng không có biểu lộ ra bất luận cái gì kích động.

” Khắc Văn Đồ Tư điện hạ tôn kính, tộc nhân của ta nghe theo mệnh lệnh của ngài bảo vệ nơi vực sâu hắc ám xa xôi, ta tới nơi này chính là muốn báo cho ngài khe hở không gian tại vực sâu hắc ám đã rạn nứt, chúa tể hắc ám đang đưa xúc tu của hắn hướng thế giới này. Ma lực hắc ám thánh đang chậm rãi lan tràn tại mỗi một ngõ ngách, thời gian của chúng ta cũng không còn lại bao nhiêu. Nếu như ngài cần, các tộc nhân của ta bất cứ lúc nào cũng có thể nghe theo ngài chiêu mộ.”

Đối thoại giữa các NPC, đối với games thủ mà nói, đại biểu cho manh mối nhiệm vụ. Tên chúa tể hắc ám này Tiêu Ngự ở tòa thành dưới lòng đất cũng đã được nghe qua, xem ra giữa 2 điều này cũng có chút liên hệ. Phỏng đoán là đầu mối chính của nhiệm vụ cùng nội dung kịch tính sẽ có quan hệ rất lớn tới hướng phát triển của đại lục này.

Khắc Văn Đồ Tư và Áo Đặc Lan vẫn không ngừng đối thoại, Tiêu Ngự chăm chỉ đứng một bên nghe, cố gắng tìm manh mối nhiệm vụ trong những lời này. Cùng với suy đoán của Tiêu Ngự như nhau, chúa tể hắc ám này không có gì khác ngoài thể lực thứ 3, kẻ thù của Thiên sứ liên minh và Tà ác liên minh, cùng 2 đại liên minh bất đồng, chiến tranh giữa 2 đại liên minh là vì tranh đoạt đất đai, mà chúa tể hắc ám muốn làm lại là hủy diệt thế giới, ở hàng ngàn năm trước, 2 đại liên minh cũng đã từng đẩy lùi cuộc tấn công của bọn họ, từ đó về sau 2 đại liên minh tiến vào giai đoạn hòa bình ngắn ngủi, sau khi địch nhân chung của bọn hắn rời khỏi đại lục này, 2 đại liên minh lại bắt đầu cuộc chiến tranh hơn ngàn năm tiếp diễn.

Tiêu Ngự đem những manh mối của nhiệm vụ này sửa sang lại một chút, lại thông qua đoạn đối thoại giữa Khắc Văn Đồ Tư và hồn sư Áo Đặc Lan, cuối cùng đối với cái thể lực thứ 3 này đã hiểu rõ cơ bản.

Cùng Tiêu Ngự suy đoán như nhau, căn cứ của thể lực thứ 3 này không hề nằm ở đại lục này, mà là ở một trên tinh cầu tên là Ô Phục Nặc Tư, chúng có tướng mạo xấu xí, vô cùng hung ác, tựa như 1 đồng châu châu, có thể đem tất cả sinh vật nơi chúng đi qua thôn phệ hầu như không còn, ở trong từ điển của chúng chỉ có hủy diệt mà thôi.

“Áo Đặc Lan, đó là tất cả tin tức mà các người biết được sao?”

“Đúng vậy, Khắc Văn Đồ Tư điện hạ.”

Áo Đặc Lan kể ra những manh mối này, dường như cũng không bao gồm những tin tức Tiêu Ngự biết được.

“Khắc Văn Đồ Tư điện hạ.” Tiêu Ngự cắt ngang cuộc đối thoại giữa Áo Đặc Lan và Khắc Văn Đồ Tư.

“Người trẻ tuổi, có chuyện gì không?”

“Đúng vậy. Ta cũng biết rõ một ít tình huống có quan hệ với Ô Phục Nặc Tư.”

“Ồ, nói thử đi.” Khắc Văn Đồ Tư tỏ ra hứng thú.

Tiêu Ngự đem những tình huống kia nói lại một chút, kể cả việc chúa tể hắc ám thi công 1 tòa cứ điểm ở dưới lòng đất của Thánh Quang Thành.

Nghe được Tiêu Ngự nói xong, Khắc Văn Đồ Tư lộ ra vẻ mặt kinh ngạc tựa như gặp phải quái vật, bất kể ai nghe được tin tức này đều sẽ cảm thấy kinh ngạc.

” Tộc nhân Tiêu Ngự , tin tức này của người đối với chúng ta mà nói là vô cùng có ích.” Khắc Văn Đồ Tư nói.

Hệ Thống: vụ yêu vương Khắc Văn Đồ Tư tưởng thưởng cho người, người thu được 20.000 điểm giá trị vinh quang, 8.000 điểm công trạng.

Vui mừng tới bất chợt làm cho Tiêu Ngự kinh ngạc không thôi, lập tức suy luận tiếp, hẳn là tất cả manh mối có quan hệ cùng Ô Phục Nặc Tư, căn cứ theo tầm quan trọng của manh mối có thể ở nơi vụ yêu vương Khắc Văn Đồ Tư này đổi lấy khen thưởng nhất định, điều này cũng xem như là một ít tiền của bất chính phát hiện ngoài ý muốn đi. Nhìn một chút giá trị vinh quang của bản thân, đã lên tới hơn 400.000, khoảng cách tới Chuẩn Soái đã không còn xa.

Khắc Văn Đồ Tư lộ ra vẻ mặt ngờ ngàng cùng phiền não, nói: “Chẳng lẽ chúng ta phát động chiến tranh đối với Thiên sứ liên minh , là sai lầm hay sao?” Khắc Văn Đồ Tư phát động chiến tranh, chỉ là để mong có thể trở lại đồng bằng Ai Lạp Tây Á mà thôi, chiến tranh đánh đến bây giờ, cũng không phải nói dừng là có thể dừng , nhưng mà trận chiến tranh này rất có khả năng sẽ tạo thành hậu quả rất nghiêm trọng , làm suy yếu thực lực của 2 đại liên minh.

“Khắc Văn Đồ Tư điện hạ, ngài không cần tự trách mình.” Áo Đặc Lan an ủi nói.

“Không cần an ủi ta, Áo Đặc Lan, ta hiểu ta nên làm những gì rồi.” Khắc Văn Đồ Tư cười khổ nói, quay đầu nhìn về phía Tiêu Ngự, “Người trẻ tuổi, người có nguyện ý hay không giúp ta làm 1 việc.”

Tiêu Ngự tâm thoảng động, nhiệm vụ đã đến, tất cả trước đó chỉ giống như là màn giới thiệu thoáng qua mà thôi , kế tiếp điều Khắc Văn Đồ Tư muốn nói, mới là mấu chốt nhiệm vụ .

“Khắc Văn Đồ Tư điện hạ tôn kính , ta nguyện ý vì ngài cống hiến sức lực.” Tiêu Ngự nói.

Khắc Văn Đồ Tư mở tay phải ra, trong tay từ hư không biến ra 1 hạt châu màu lam, phát ra ánh sáng màu lam óng ánh, kích thích mắt Tiêu Ngự nheo lại một chút.

“Hạt châu này tên là Hải Lam Chi Tâm, nó là 1 loại ký ức bảo thạch, người chỉ cần mang theo nó, nó sẽ có thể ghi chép lại tất cả những thứ người đã thấy qua, sau đó truyền đến nơi này cho ta.”

Khắc Văn Đồ Tư đem miếng hạt châu này đưa cho Tiêu Ngự, Tiêu Ngự nhận lấy, trong lòng đang suy đoán Khắc Văn Đồ Tư rốt cuộc sẽ tuyên bố cái dạng nhiệm vụ gì.

“Người đã tìm được truyền tống môn tiến vào tinh cầu Ô Phục Nặc Tư , người hãy mang nó, tiến vào Ô Phục Nặc Tư.” Khắc Văn Đồ Tư nói.

Tiêu Ngự đã hiểu nội dung của nhiệm vụ này, cùng lúc chính là một dạng nhiệm vụ thăm dò bản đồ, cùng dĩ vãng có điều bất đồng là, nơi địa phương hẳn cần thăm dò này lại thuộc vào tinh hệ xa xôi , không hề nằm trên tinh cầu này.

“Người mỗi khi ở trên Ô Phục Nặc Tư thăm dò ra khu vực phạm vi 1 km, trưởng lão hội sẽ thưởng cho người 200 điểm giá trị vinh quang. Mỗi khi giết chết một sinh vật tà ác, sẽ còn được khen thưởng thêm nữa.”

Điều kiện của Khắc Văn Đồ Tư khiến cho Tiêu Ngự rất động tâm, khen thưởng này chứng thật là rất phong phú , so với đánh loạn tại chiến trường có lời hơn nhiều lắm , chỉ cần có thể thăm dò ra 1 mảnh khu vực lớn, là có thể đổi lấy hàng loạt giá trị vinh quang rồi , nói không chừng có thể mượn dịp này mà tấn cấp Đại Nguyên Soái.

Tiêu Ngự đối với giá trị vinh quang vẫn còn rất có hứng thú, có 1 cơ hội như vậy tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Là 1 Đạo tặc, thăm dò bản đồ mới có khó khăn gì sao? Cái này không phải là nghề của Đạo tặc hay sao?

Huống chi Tiêu Ngự đã sớm chuẩn bị đến xem Ô Phục Nặc Tư, nhiệm vụ này của vụ yêu vương Khắc Văn Đồ Tư và hành trình kế tiếp của Tiêu Ngự lại tình cờ trùng hợp, Tiêu Ngự đang cầu mà không được a.

“Ta nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ.” Tiêu Ngự gật đầu đáp.

Hệ Thống: người đã tiếp nhận ủy thác của vụ yêu vương Khắc Văn Đồ Tư.

Trước hoàn thành ủy thác của Áo Đặc Lan giúp cho Tiêu Ngự trực tiếp lên tới lever 50, đã coi như không tệ rồi, không biết hoàn thành cái ủy thác này có thể được tới cái dạng khen thưởng gì đây.

“Người là một được sư, ta đưa cho người thứ này, hy vọng đối với người sẽ có trợ giúp.” Khắc Văn Đồ Tư nói xong, đưa cho Tiêu Ngự 1 trương phương pháp điều chế được hoàn.

Hệ Thống: người thu được phương pháp điều chế được hoàn Cực Hiệu Hư Vô.

Được hoàn Cực Hiệu Hư Vô: người sử dụng hiểu sẽ tiến vào trạng thái hư vô, tốc độ di chuyển (không biết là tăng hay giảm a), miễn dịch với tất cả các công kích ma pháp, vật lý. Khi ở vào trạng thái hư vô sẽ không có cách nào công kích các mục tiêu khác. Duy trì thời gian 2 phút đồng hồ, đóng băng 30 phút đồng hồ.

(Nãy mới tra ra mấy cái chỗ ‘2 chung đồng hồ’ chính là ‘2 phân chung’ = 2 phút, cover bị lỗi thi thoảng lại mất chữ, mệ nó làm mình cứ thắc mắc 2 phân thì = 2 phút thế thì chỗ ghi là 2 chung thì = bao nhiêu T_T các chương trước có chỗ nào ghi là ‘3 chung = 3 giờ hoặc 3 phút’ thì anh em bỏ quá nhé)

Cái được hoàn Cực Hiệu Hư Vô này là một loại được hoàn dùng để đào tẩu so với ẩn hình bình thường còn hữu dụng hơn, nếu như gặp phải một ít quái vật thực lực mạnh mẽ có thể nhìn thấu ẩn hình, thì được hoàn Cực Hiệu Hư Vô này còn không là các dùng tốt nhất sao, bất kể gặp phải ai cũng có thể đào thoát được.

Vật liệu để chế tạo được hoàn Cực Hiệu Hư Vô vô cùng đắt tiền, chế tạo mỗi 1 bình được hoàn ước chừng cần 6 ngàn kim tệ, may mà 6 nghìn kim tệ đối với Tiêu Ngự mà nói, bây giờ đã không còn tính cái gì nữa.

387. Chương 389 Màn Trời Tử Vong

Người trẻ tuổi, nhiệm vụ thăm dò Ô Phục Nặc Tư đã giao cho người, hy vọng có thể thu được tin tức tốt.” Khắc Văn Đồ Tư nói xong, quay đầu hướng Áo Đặc Lan nói: “Áo Đặc Lan, bằng hữu của ta, đi theo ta, đi xem đô thành của chúng ta, tác phẩm kinh điển vĩ đại nhất của Vong linh tộc chúng ta.” Khắc Văn Đồ Tư cúi người hướng về Minh Dạ Thành phương hướng đi đến.

Áo Đặc Lan đi theo ở phía sau người Khắc Văn Đồ Tư.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hinh cũng không có đi theo, nhìn vào bóng lưng của Áo Đặc Lan và Khắc Văn Đồ Tư chậm rãi tan biến ở phía cuối cánh đồng, bút ký của Áo Đặc Lan ở trong tay Tiêu Ngự dường như đột nhiên bị trải qua mấy ngàn năm vậy, nhanh chóng mục nát, bị gió thổi qua, tung bay tiêu tán.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, cái vật phẩm nhiệm vụ này cũng bị tiêu hủy theo luôn.

Nhiệm vụ đã nhận được, Tiêu Ngự kế tiếp có 2 chuyện chính muốn làm là hoàn thành 10 vòng nhiệm vụ ám sát kia, cùng với thăm dò Ô Phục Nặc Tư.

Nhiệm vụ ám sát ngày mai cũng sẽ bắt đầu rồi, sự tình có cái có thể thông thả và cũng có cái cấp bách, thăm dò Ô Phục Nặc Tư tự nhiên là để lại làm sau rồi, không cần nóng lòng quá mức.

“Chúng ta về Minh Dạ Thành trước, chế tạo một ít hư vô được hoàn.” Tiêu Ngự nói, trước khi tiến vào Ô Phục Nặc Tư, rất nhiều loại được hoàn đều cần thiết, không đơn giản chỉ có được hoàn Cực Hiệu Hư Vô, cho nên nên bắt đầu chuẩn bị sẵn từ bây giờ.

Dùng trở hồi thành quyền trực trở lại Minh Dạ Thành, tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên, Tiêu Ngự mở chuyên mục Hệ Thống Nhắc Nhở.

Hệ Thống: nhiệm vụ ám sát - An Đông Ni Khắc, độ khó nhiệm vụ cấp SSS, nhiệm vụ bắt đầu lúc 6 giờ ngày 15 . Loại hình nhiệm vụ : nhiệm vụ dẫn đường.

Nhiệm vụ ám sát sẽ bắt đầu vào sáng ngày mai, vòng nhiệm vụ thứ 9 này là ám sát An Đông Ni Khắc, Tiêu Ngự dừng lại sững sờ hồi lâu, An Đông Ni Khắc là 1 Thánh Pháp sư hạ cấp Thần Cấp, thấy được loại hình nhiệm vụ Tiêu Ngự mới thở ra một hơi, hoàn hảo là một cái nhiệm vụ dẫn đường, nếu không lấy thực lực của đám người Tiêu Ngự, căn bản không có khả năng đối với An Đông Ni Khắc tạo thành bất cứ uy hiếp gì, 2 bên căn bản không phải cùng một đẳng cấp.

Nhiệm vụ dẫn dắt và nhiệm vụ bình thường bất đồng ở chỗ. Ở trong nhiệm vụ dẫn đường. Nếu như thuộc tính của games thủ không đạt được chỉ số nhiệm vụ yêu cầu , thì nhiệm vụ sẽ có thể tiến hành dẫn dắt đối với games thủ. Giúp cho games thủ có đầy đủ năng lực đi hoàn thành nhiệm vụ. Tựa như Tiêu Ngự lúc trước làm nhiệm vụ Hấp Huyết Quỷ vậy.

Cho dù như vậy nhưng Tiêu Ngự cũng không tránh khỏi có chút thấp thỏm. Dù sao cũng phải ám sát đối tượng đẳng cấp rất cao . Độ khó nhiệm vụ cũng rất cao a.

Tiêu Ngự không nén nổi suy nghĩ. Nếu như nhiệm vụ thất bại. Sẽ có trừng phạt như thế nào đây?

“Tiêu lão đại. Máy Chủ không có tính sai chứ . Vòng nhiệm vụ này không ngờ lại có thể là đi ám sát An Đông Ni Khắc.” Tiểu Quỷ bọn họ cũng đã nhận được nhắc nhở nhiệm vụ của Hệ Thống , có phần không vững tin nói.

“Đừng quên loại hình nhiệm vụ là nhiệm vụ dẫn đường. Tóm lại là có vẫn thể làm được.” Kẹo Sa Ngã trái lại có vẻ rất bình tĩnh. Hắn cũng đã làm cái nhiệm vụ dẫn đường tương tự rồi. Nên cũng không kỳ quái .

10 người ở chung với nhau lâu như vậy. Mọi người đều đã quen thuộc tính cách của nhau. Kẹo Sa Ngã lại không hề giống như trước nữa. Thỉnh thoảng cũng đã nói đôi lời.

Kẹo Sa Ngã nói không sai, nhiệm vụ vẫn có thể làm được. Chỉ là cho dù là nhiệm vụ dẫn đường nhưng lại là siêu cấp nhiệm vụ cấp SSS, có thể làm nhưng độ khó khăn tuyệt đối sẽ không nhỏ.

“Người xem qua diễn đàn chưa?” Chanh hỏi.

“Có cái gì thú vị sao?” Tiêu Ngự hỏi, Chanh tại sao lại đột nhiên nói lên diễn đàn xem.

“Thiên sứ liên minh mới có người tiếp nhận nhiệm vụ ám sát Sơn Đức Lỗ , có người đem tin tức này phát tán ở trên diễn đàn của Thiên sứ liên minh.”

“Bọn họ sẽ ám sát Sơn Đức Lỗ khi nào?”

“Không biết trên diễn đàn không có công bố.” Chanh nói, gia hỏa Thiên sứ liên minh kia cũng biết suy tính a , quả nhiên không tuyên bố thời gian ám sát ra ngoài , ở khi làm nhiệm vụ đột nhiên có người quấy nhiễu thì đây chẳng phải là tự tìm phiền não sao?

“Bọn họ tại sao phải đem tin tức này công bố lên?” Tiêu Ngự rất khó hiểu, đám người Tiêu Ngự sau khi nhận được nhiệm vụ còn đang sợ giữ bí mật không tốt, không nghĩ tới đối phương lại là cố ý đem tin tức phát tán ra ngoài.

“Một ít người nhàm chán í mà.” Kẹo Sa Ngã cười lạnh nói, những người đó sợ dĩ công bố ra tin tức muốn ám sát Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ , chẳng qua là theo đuổi thanh danh, chuyện nhận được loại này nhiệm vụ đương nhiên là một loại đáng khoe khoang rồi, cho nên chưa suy tính kỹ đã công bố ra mà thôi.

Thiên sứ liên minh cũng có người nhận được nhiệm vụ dẫn đường tương tự , ý tứ của Máy Chủ là kết cục của chiến tranh vẫn sẽ do games thủ quyết định .

Kết quả của 2 nhiệm vụ này sẽ quyết định thành bại trận chiến giữa 2 đại liên minh.

“Còn có một cái clip, là về Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc .” Chanh đem một đoạn clip chia cho Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự mở clip, đây là tiền tuyến chiến trường tại Thánh Quang Thành, Sơn Đức Lỗ dẫn đầu quân đội xây dựng 1 tòa cứ điểm vĩ đại , toát ra khói đen cuộn cuộn, khắp không trung bao phủ ở trong 1 mảnh sương khói màu đen đỏ.

Tám Màn Trời Tử Vong đem Thánh Quang Thành dần dần bao phủ, mấy chục triệu quân Tà ác liên minh bắt đầu công thành chiến, đem Thánh Quang Thành vây tới con kiến chui không lọt, tựa như thủy triều tràn tới hướng Thánh Quang Thành.

Trên Thánh Quang thành, một người Pháp sư mặc pháp bào màu trắng trôi nổi giữa không trung, lớn tiếng ngâm xướng chú ngữ, hỏa hệ ma pháp nguyên tố hội tụ ở trên bầu trời của Thánh Quang thành, mây đỏ cuộn cuộn xen lẫn ánh lửa lập lòe, phát ra âm thanh sắc nhọn dữ dội, Ngay sau đó, từng chùm thiên thạch mang hỏa diễm màu đỏ vĩ đại từ trên không trung tập trung rơi xuống, tựa như mưa sa bão táp.

Mưa lửa điên cuồng mãnh liệt đem đồng bằng thiêu tới một mảnh tan hoang.

Quân đội Tà Ác liên minh bị quét ngã một mảng, trên đồng bằng phía trước Thánh Quang Thành đã biến thành địa ngục, vô số sinh vật của Tà ác liên minh phát ra tiếng kêu thảm thiết, một cái ma pháp đánh lan này trong nháy mắt đã tiêu diệt mấy trăm nghìn quân Tà ác liên minh.

Thương vong nặng nề, Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ rơi vào đường cùng, đành tạm thời thu binh, quân đội của Tà ác liên minh lui trở về.

Nếu như mặc kệ hết thấy đánh cùng cái tên Thánh Pháp sư đáng sợ này, quân đội của Tà ác liên minh căn bản cũng không có khả năng công vào Thánh Quang Thành được.

“Người khẳng định mục tiêu của chúng ta là hắn?” Xem hết clip, Ngưu Tử buồn bực hỏi, cái tên Thánh Pháp sư này dùng một cái ma pháp đánh lan đã tiêu diệt mấy trăm nghìn quân, nếu như thực sự cùng hắn đánh nhau, Thánh Pháp sư hạ cấp Thần Cấp có thể công kích bằng tất cả ma pháp cao cấp cùng ma pháp cấm chú, chỉ riêng là tầng tầng lớp lớp đơn thể ma pháp kia, bất kể có bao nhiêu sinh vật tinh anh cũng đã không thể áp sát rồi, bọn họ như thế nào đánh đây.

“Hắn không còn ai khác rồi.” Tiểu Quỷ cười khổ nói, muốn đối phó với một tên gia hỏa đáng sợ như vậy , trong lòng mọi người cũng cảm thấy có chút bất lực.

“Trước hết khoan để ý tới những thứ này, đợi tới lúc làm nhiệm vụ rồi nói sau.” Tiêu Ngự nói, nhiệm vụ còn chưa có nảy sinh đã có tâm lý sợ hãi, hiển nhiên là không rất không ổn rồi , bọn họ vẫn còn chưa rõ tình huống cụ thể mà.

Đám người lại hàn huyên thêm một ít chuyện, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đã đi đến được sự Công hội. Tiêu Ngự chế tạo được hoàn Cực Hiệu Hư Vô, Triệu Lam Hình thì ở một bên xem Tiêu Ngự. Còn nguyên liệu, để cho người của Phong Dã đưa qua đây là được rồi , có Công hội chống đỡ chính là lợi thế , ngay cả nguyên liệu cũng không cần bản thân đi thu thập.

Trong 1 buổi tối, Tiêu Ngự đã chế tạo được hơn 30 bình cực hiệu hư vô, đến tinh cầu Ô Phục Nặc Tư không biết cần ở lại bao nhiêu ngày, Tiêu Ngự không thể không chuẩn bị nhiều một chút , lo trước vẫn tốt hơn.

Bối cảnh toàn bộ trò chơi đại khái đã hiển hiện rõ, không biết nội dung kịch tình kế tiếp sẽ như thế nào, Tiêu Ngự chỉ có thể kiên nhẫn chờ đợi, nhất cử nhất động trong nhiệm vụ của hắn, cũng sẽ ảnh hưởng đến hướng đi của đại lục .

.....

“Vé phi thuyền đi đi tân tinh làm sao mua được vậy?”

“Ta nhờ bằng hữu đặt trước .” Triệu Lam Hình nói.

“Khi nào thì đi?” Tiêu Ngự hỏi, trên tân tinh cũng trụ sở của trò chơi trên mẫu tinh, hắn không cần lo lắng sẽ ảnh hưởng tới tiến trình trò chơi.

“19 này.”

“Còn có 5 ngày à?” Tiêu Ngự tính qua thời gian, trước khi đi mẫu tinh dù sao cũng nên cùng bác gái Ngô bọn họ nói qua một tiếng, hoàn hảo là hành lý cũng không nhiều không cần thu dọn mấy, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất phát.

“Ân.” Triệu Lam Hình đáp.

Tiêu Ngự gật đầu.

Logout ném qua cơm sáng, Tiêu Ngự lần nữa login, Tiểu Quỷ bọn họ phát đến tin tức, bọn họ đã lên đường.

Ở trước khi ám sát, đám người Tiêu Ngự phải tới cứ điểm tạm thời ngoài Thánh Quang thành, gặp Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ sẽ là NPC tuyên bố cái nhiệm vụ dẫn đường này.

Triệu Lam Hình 1 mình đi luyện cấp, nàng kém Tiêu Ngự lever 2, vừa mới đến lever 48, hoàn hảo là nàng có không ít kỹ năng ma pháp công kích quần thể, bởi vậy cho dù là 1 mình luyện cấp, tốc độ thăng cấp cũng sẽ khá nhanh.

Tiêu Ngự cười trên Hắc Long Cầu, hướng phương hướng Thánh Quang thành chạy băng băng.

Tinh quang khắp nơi, trên đường đi Thánh Quang Thành phải đi qua không ít khu vực có quái vật, hoàn hảo là, Hắc Long Cầu có tốc độ rất nhanh, đem quái vật gặp phải đều bỏ lại phía sau hết, tránh được không ít phiền toái.

Nghĩ đến nhiệm vụ rất có khả năng có thể thay đổi hướng đi của đại lục, Tiêu Ngự cũng không tránh được có chút kích động, nếu như hoàn thành nhiệm vụ này, dù là hắn có tận lực che giấu, thì tên của hắn cũng sẽ truyền khắp toàn bộ đại lục, đi vào sử sách của Ân Trạch Tư đại lục. các games thủ Thiên sứ liên minh nhận được nhiệm vụ ám sát Sơn Đức Lỗ kia, chỉ sợ cũng có tâm tình tương tự. Cho nên mới có thể nhẫn nại không được, đem tin tức này phát tán cho những người khác xem.

Nếu như đám người Tiêu Ngự thất bại, mà đám người kia thành công, thì Thiên sứ liên minh sẽ phát động phản kích đối với Tà ác liên minh, thậm chí đánh tới tận quê hương Dịch Nhã. Nếu như đám người Tiêu Ngự thành công, mà đám người kia thất bại, kết quả kia cũng rất dễ đoán rồi, Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ sẽ dẫn đầu quân đội đánh vào Thánh Quang Thành, chiếm cứ đô thành tòa cổ xưa này, thực hiện giấc mộng của Vong linh tộc trăm ngàn năm qua. (còn thế lực thứ 3 nó vút đi đâu nhỉ == nhiều lúc đầu óc thăng tác giả nó làm sao í, làm cho thăng Cầu Tiêu IQ lúc cao lúc thấp a)

Thắng bại ở trong 1 lần hành động này!

Ở trên thảo nguyên trống trải chạy băng băng, mấy giờ đồng hồ sau, Tiêu Ngự đã thấy được Màn Trời Tử Vong phía xa, tựa như 1 đám mây hình nấm vĩ đại (bộ bom nguyên tử à = =), bao phủ cả vùng đại địa này.

Đây là vũ khí cường đại nhất của Vong linh tộc, cho dù cường hãn như Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc, cũng không cách nào xua tan được khói đen tràn đầy bệnh tật và ôn dịch khỏi bao phủ ở trên Thánh Quang thành.

“Quá hoành tráng a.” Ngưu Tử nhện không được khâm phục nói, hắn cũng đã nhìn thấy bộ dáng của Màn Trời Tử Vong kia.

Cứ điểm tạm thời vẫn đang không ngừng tạo ra Màn Trời Tử Vong, khu vực khói đen bao phủ đã càng ngày càng rộng rãi, tựa như 1 con cự thú khổng lồ, từng chút từng chút thôn phệ đồng bằng Ai Lạp Tây Á.

Trong Màn Trời Tử Vong, tất cả sinh vật tiếp xúc phải khói đen đều sẽ bị héo rũ, cỏ cây sinh trưởng trên mặt đất cũng sẽ biến thành cát bụi.

Thánh Quang Thành tại trung tâm thảo nguyên phóng xạ ra bạch quang mờ ảo, hình thành 1 màn ánh sáng vĩ đại, bảo vệ tòa thành thị này không bị Màn Trời Tử Vong xâm hại.

Mọi người trong Thánh Quang thành tựa như rùa chui vào trong vỏ, người khác thương tổn không đến nó, nó cũng ra không được.

“Tọa độ 385 tại gần Thánh Quang Thành, tập hợp.” Tiêu Ngự phát đi tin tức cho các đội viên.

Sau khi nhận được tin tức của Tiêu Ngự, các đội viên ngựa không dừng vó chạy qua đây

388. Chương 390 Kịch Phát Cạm Bẫy

Tiêu Ngự đứng yên tại chỗ đợi trong chốc lát, nhóm Chanh đều đã tụ tập qua đây , 10 người tiếp tục nhiệm vụ.

“Đi thôi, tới cứ điểm.” Thấy được người đã tới đủ cả , Tiêu Ngự nói.

10 người cưỡi ngựa, hướng phương hướng cứ điểm chạy băng băng. Dọc trên đường đi gặp phải không ít games thủ Tà ác liên minh đơn lẻ, bọn họ đều là hưởng ứng lệnh triệu tập tham gia công thành chiến tại Thánh Quang Thành, bởi vì công thành chiến đã tạm thời ngừng lại, bọn họ không có sự tình gì đáng làm, đang ở lân cận oán quá. Tại lân cận cứ điểm bất kể là khu vực có quái lv mấy, tựa như đều bị đại dịch châu châu cần quét qua, rất khó gặp được quái vật .

1 nhóm 10 người cưỡi ngựa từ Minh Dạ Thành hướng qua đây, dẫn tới chú ý của NPC Tà ác liên minh phụ trách cảnh giới xung quanh cứ điểm, đám người Tiêu Ngự bị ngăn lại, xuống ngựa kiểm tra 1 lần, xác nhận không phải người của Thiên sứ liên minh , mới được cho vào cứ điểm.

Tiến vào cứ điểm, cảnh tượng bên trong cứ điểm khiến cho đám người Tiêu Ngự tròn cả mắt, vô số khô lâu binh có xếp hàng qua lại , xương trắng chất đống, chúng ở dưới sự khống chế của một ít Vong linh Vu sư, xây dựng tường thành. Những khô lâu binh này công tác các không biết mệt mỏi, bọn họ hiển nhiên so với nhân loại làm việc có hiệu suất hơn nhiều.

Trong tòa cứ điểm này nơi nơi đều là công trình phòng ngự, 1 loạt tháp tên, thành lũy ở 2 bên đường phố , trên những kiến trúc này khắc đầy những ký hiệu kỳ dị loang lổ, có ký hiệu kháng ma, ký hiệu gia cố..., đều là dùng để gia tăng hiệu quả phòng ngự , muốn công vào 1 tòa cứ điểm phòng ngự kín đáo như vậy, khó khăn có thể đoán được.

Ở trên quảng trường trung tâm cứ điểm, 2 luồng hỏa diễm cháy ngùn ngụt , liệt hỏa hùng hực, hàng loạt hài cốt bị quăng vào trong hỏa diễm đang cháy rực , khói đen cuộn cuộn bốc lên cao, hướng 4 phía lan tỏa. (như đốt lớp cao su a – bọn này định rải nhựa đường tiến vào chiếm thành đó mà)

Một người Vong linh Vu sư mặc pháp bào màu đen đi tới, đến bên cạnh mấy người Tiêu Ngự.

“Các người đã đến , Sơn Đức Lỗ điện hạ đang chờ các người.” Vong linh Vu sư nói, âm thanh trước sau như 1 giọng trầm khàn, Vong linh Vu sư tu luyện Vong linh ma pháp đều phát ra các âm thanh khó nghe.

Ở vong linh đế quốc Dịch Nhã, địa vị của tất cả NPC Vong linh Vu sư đều là vô cùng cao , bởi vì bọn họ đều là lực lượng trụ cột của đế quốc , hễ là NPC có thể trở thành Vong linh Vu sư , đều là gia hỏa cực kỳ cường hãn .

Đám người Tiêu Ngự không dám biểu hiện chút vô lễ nào.

“Theo ta đến đây đi.” Vong linh Vu sư nói xong. Hướng về 1 tòa phòng ngự vững chắc nhất bên bờ quảng trường đi đến.

Đám người Tiêu Ngự đi theo ở phía sau người Vong linh Vu sư. Tò mò nhìn quanh.

Xuyên qua thông đạo hẹp dài. Tiêu Ngự cẩn thận quan sát bố trí xung quanh.

Cẩn cứ theo Tiêu Ngự quan sát. Tập trung bên trong thông đạo phức tạp này được mai phục mấy chục Đạo tặc thực lực mạnh không đơn giản. 2 bên lô-cốt cũng có rất nhiều class công kích tầm xa bảo vệ. Muốn cường công tiến vào là tuyệt đối không có khả năng . Chỉ có thể lén lút ẩn nấp đi vào mà thôi.

Tiêu Ngự rất muốn biết. Đám người Thiên sứ liên minh kia sẽ dùng cái dạng phương pháp gì đi thông qua được nơi này tìm tới nơi Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ. Ám sát Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ.

Đồng thời, nếu như những games thủ Thiên sứ liên minh kia kinh động tới lực lượng bảo vệ nơi này , thì rất nhanh liền sẽ có hàng loạt quân đội Vong linh tộc xông qua đây hộ giá Sơn Đức Lỗ, đem tất cả nguy hiểm bóp chết từ trong trứng. (bọn nó có skill - thuốc tránh ...ai a)

Ám sát An Đông Ni Khắc và ám sát Sơn Đức Lỗ, 2 nhiệm vụ này khó khăn hẳn là ngang nhau , nói cách khác Tiêu Ngự muốn ám sát An Đông Ni Khắc, cũng không hề dễ hơn so với games thủ Thiên sứ liên minh đi ám sát Sơn Đức Lỗ. 2 nhiệm vụ này hẳn có thể tham chiếu lẫn nhau.

Tiêu Ngự suy nghĩ, phải chăng nên đem tin tức Thiên sứ liên minh sắp đi ám sát hẳn nói Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, nhưng rất nhanh đã phủ quyết cái ý nghĩ này, bởi vì ở khi Máy Chủ thiết kế trò chơi , có 1 tiêu chuẩn là duy trì công bằng trong trò chơi , đem tất cả nhân tố ảnh hưởng tới đối với trò chơi từ bên ngoài hạ xuống thấp nhất. Tin tức Thiên sứ liên minh sắp ám sát Sơn Đức Lỗ là Tiêu Ngự từ bên ngoài trò chơi đạt được , nếu như Tiêu Ngự đem tin tức này báo cho Sơn Đức Lỗ khiến cho nhiệm vụ ám sát Sơn Đức Lỗ của games thủ Thiên sứ liên minh sẽ bị gia tăng khó khăn rất lớn , mà do trò chơi muốn duy trì tính công bằng thì hẳn cũng sẽ gia tăng hệ số khó khăn khi đám người Tiêu Ngự ám sát An Đông Ni Khắc.

Nếu đã là công bằng cạnh tranh, Tiêu Ngự cũng khinh thường dùng mấy loại tiểu xảo này để chiếm tiện nghi của người khác. (bừa bãi quá – nó mà hok duy trì tính công bằng thì đảm bảo thắng này nó làm phản từ lâu rồi =,= lại mở mồm kêu hok thêm dùng tiểu xảo mới vãi)

“Người thực sự quyết định không nói?” Ngưu Tử hỏi, hẳn rất buồn bực, Tiêu Ngự tại sao phải làm ra quyết định như vậy .

Tiêu Ngự đem suy tính của bản thân nói cho đám người Chanh , Ngưu Tử nói một chút.

“Người khẳng định?” Ngưu Tử hỏi, nếu như thật sự như theo như lời Tiêu Ngự nói như vậy, thì tốt nhất không nên làm những tiểu âm mưu này.

Đám người Ngưu Tử cùng nhìn sang Kẹo Sa Ngã, ánh mắt của Kẹo Sa Ngã cũng vô cùng nhạy cảm , nếu như Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã đều đồng ý cái cách nhìn này, thì cái kia chắc chắn chính là không nên làm thế.

“Ta đồng ý quan điểm của hẳn.” Kẹo Sa Ngã gật đầu nói.

“Các người đã chắc chắn như vậy, chúng ta cũng không ý kiến.” Ngưu Tử gật đầu.

Nếu như 2 bên đều ám sát thành công, hay là cả 2 bên đều ám sát thất bại, vậy kết quả sẽ là thế nào? (thế lực thứ 3 khó nổi dậy chứ sao = =)

Đến lúc đó rồi nói sau, Tiêu Ngự nghĩ thầm.

“Các người chú ý dưới chân, ta dẫn chỗ nào, các người dẫn theo chỗ đó.” Đi đến trước 1 mảnh đất trống, Vong linh Vu sư kia quay đầu hướng đám người Tiêu Ngự nói.

Nhìn vùng đất quang đãng trước mắt này , Tiêu Ngự cẩn thận đi theo ở phía sau người Vong linh Vu sư , dẫn lại lên từng điểm dừng chân của hẳn.

Quanh chỗ này hẳn đầy cạm bẫy, nếu không Vong linh Vu sư cũng không cần cẩn thận như vậy. Nhìn quét qua một vòng , mặt không có bất cứ điểm dị thường nào, nơi này bố trí cạm bẫy hiển nhiên so với những cạm bẫy trong dĩ vãng Tiêu Ngự thấy được thì tinh tú hơn rất nhiều, mắt thường nhìn không ra bất luận cái manh mối gì.

Nếu như tốp Đạo tặc kia đi vào khu vực này, sẽ là cái dạng kết quả gì đây?

Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc nơi đó, có thể hay không cũng có bố trí giống nhau?

“Để ý một chút.” Vong linh Vu sư nhắc nhở nói.

Tiêu Ngự vội vàng đem chân thu trở về, vừa rồi mãi suy nghĩ có phần thất thần, thiếu chút nữa đạp sai 1 cước.

“Ngại quá, vừa rồi có chút thất thần” Tiêu Ngự cười cười nói, nếu như là ở khi làm nhiệm vụ cần yêu cầu cao độ , hẳn là tuyệt đối sẽ không phạm phải sai lầm hạ thấp như thế này, bởi vì đây đang là thuốc ranh

giới của Tà ác liên minh , cho dù giẫm sai cũng sẽ không có bất luận cái gì nguy hiểm, dù là bị cạm bẫy tiêu diệt cũng sẽ có người hồi sinh giúp, Tiêu Ngự trái lại rất muốn đạp sai 1 cước, xem có thể tạo ra phản ứng dây chuyền như thế nào. (nói cho nó đỡ thẹn í mà)

Các đội viên khác có chút ngoài ý muốn nhìn Tiêu Ngự, ở trong ấn tượng của bọn họ , Tiêu Ngự cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện sai lầm hạ thấp như vậy. Tiêu Ngự suy xét so với bọn hắn còn tinh tế hơn nhiều, vừa rồi thất thần hiển nhiên là đang suy nghĩ cái gì đó , bất kể thế nào, do Tiêu Ngự dẫn đầu bọn họ vẫn rất yên tâm.

Tiêu Ngự mang bọn hắn hoàn thành từng cái từng cái nhiệm vụ yêu cầu cao độ , từng đội viên đối với Tiêu Ngự đều có một loại tín nhiệm gần như cố chấp.

“Có cái gì phát hiện sao?” Thấy được Tiêu Ngự có chút mất tập trung, Chanh hỏi.

“Ngưu Tử, người ở phía sau thử nhắm cạm bẫy trên mặt đất xem .” Tiêu Ngự truyền âm kênh tổ đội nói.

Ngưu Tử đi phía sau cùng của đội ngũ nghe xong Tiêu Ngự nói, dần dần đi chậm lại.

Tiêu Ngự chờ 9 người đi theo ở phía sau Vong linh Vu sư , Ngưu Tử ở lại phía sau cùng cách đám người Tiêu Ngự đã rất xa.

Vong linh Vu sư quay đầu lại, mở miệng đang chuẩn bị răn dạy Ngưu Tử.

“Giẫm!” Tiêu Ngự trong kênh tổ đội quát lên một tiếng.

Ngưu Tử cố ý đi nhầm 1 bước, 1 cước giẫm xuống.

Tiêu Ngự dường như thấy được vẻ mặt kinh sợ dưới pháp bào của Vong linh Vu sư . (gặp mấy thằng nghịch ngu là rất khổ nhiều thằng chết oan với nó a , nể mấy thằng này quá trò ngu như thế cũng nghĩ ra được – thừa cơm đi tìm chết mà)

Ma pháp nguyên tố xung quanh đột nhiên gào rít lên, Ngay sau đó, từng đạo mũi tên hỏa diễm bùng bùng từ 4 phương 8 hướng hướng về Ngưu Tử bao trùm đi qua.

“Chuồn lệ!”

Tật Phong Bộ!

Ngưu Tử một chiêu Tật Phong Bộ hướng phía trước lao vút đi, nhưng mà ùn ùn kéo đến khắp nơi đều là mưa tên, hắn nên đi địa phương nào để trốn? kỹ năng đào tẩu có mạnh hơn nữa, cũng không cách nào thoát khỏi hết vô vàn mưa tên như vậy.

Xoẹt một tiếng, 1 đoàn sóng màu trắng từ trên mặt đất như một cái vòng tròn hướng 4 phía lan rộng, đây là 1 cái Băng Hoàn Thuật to lớn vô cùng .

Trên có hỏa diễm mưa tên, dưới có Băng Hoàn Thuật, có thể nói là băng lửa 2 tầng trời, cạm bẫy phạm vi lớn như vậy, ai có thể thoát được đây?

Tiêu Ngự chờ mọi người đã ra khỏi mảnh đất trống này, bọn họ là an toàn , Ngưu Tử phía sau mới liều chết. Nhưng Tiêu Ngự cũng khẳng định được, cái nhiệm vụ ám sát này chỉ có 10 người tới đủ cả mới có thể tiếp nhận , ít đi một người cũng không được. Nếu như Ngưu Tử ở nơi này chết mất xác , Vong linh Vu sư cũng sẽ tìm Âm Vu đem hắn hồi sinh.

Băng hoàn đánh trúng Ngưu Tử, trên chân Ngưu Tử kết một tầng băng trong suốt, không có cách nào động đậy, mắt thấy đã sắp bị mưa tên trên không trung biến thành nhím.

Cốt Lao! (lồng giam bằng xương)

Từng gổ gai xương sắc nhọn trắng như tuyết hư không từ trên mặt đất mọc lên, hình thành một cái lồng giam to lớn , đem Ngưu Tử hoàn toàn bao bọc ở bên trong, tựa như 1 con con nhím màu trắng vĩ đại.

Mưa tên hỏa diễm chỉ chút đánh vào trên Cốt Lao, công kích tinh tinh đinh đinh vang lên liên tục , nhưng cũng không thể công phá Cốt Lao, tất cả mũi tên đều bị chặn bên ngoài hết.

Hồi lâu sau , phong ba Ngưu Tử tạo ra đã dần ngừng lại, hỏa diễm dần dần tắt, Cốt Lao bị hỏa diễm bắn tới mức nóng bỏng đỏ rực, xuất hiện vài cái vết rạn loang lổ , ầm ầm sụp đổ.

Mặt đất lân cận bị lửa đốt 1 mảnh cháy đen, cảm đầy mùi tên , chỉ có vùng mặt đất dưới sự bảo vệ của Cốt Lao kia là còn nguyên vẹn mà thôi.

“Bảo bằng hữu của người qua đây đi, không được đi loạn.” Vong linh Vu sư có chút không vui nói, cạm bẫy nơi này lại phải bố trí lại một lần nữa. (bọn này chắc là nó test uy lực của cạm bẫy để so sánh 2 nhiệm vụ a)

Dưới hỏa diễm mưa tên vừa rồi, Tiêu Ngự cảm giác được, trong mưa tên ẩn chứa năng lượng cuồng bạo, Vong linh Vu sư không ngờ lại có thể nhẹ nhàng như vậy đã chống đỡ được, thực lực khiến cho người ta kính phục, hẳn hẳn là nhân vật tương đối quan trọng bên cạnh Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ a.

“Sang đây đi.” Tiêu Ngự truyền âm cho Ngưu Tử nói.

Ngưu Tử cẩn thận đi tới, vẻ mặt vẫn còn nét sợ hãi , truyền âm kênh tổ đội nói: “Tiêu lão đại, nếu có lần sau thì đừng bảo ta làm chuyện nguy hiểm như vậy nữa nha, vừa rồi thiếu chút nữa khiến ta sợ tới mức chết khiếp.” Hồi tưởng lại tình cảnh vừa rồi, nếu như không có Vong linh Vu sư kia dùng Cốt Lao bảo vệ, Ngưu Tử nhất định sẽ chết thẳng cẳng, nhìn trên mặt đất cảm chỉ chút một đồng mũi tên, chỗ đó mà cảm ở trên người hắn, thì hẳn nhất định được là một con nhím ngay tức khắc.

Tiêu Ngự cười nhẹ, nói: “Mặc dù là thế, nhưng cũng có thu hoạch đó.”

Không biết thu hoạch theo như lời Tiêu Ngự là chỉ cái gì , chỉ cần đối nhiệm vụ có ích là được, Ngưu Tử vẫn còn không ngại ném thử một chút . Bởi vì hắn tin tưởng, Tiêu Ngự sẽ không bỏ lại hắn , chuyện không có nắm chắc Tiêu Ngự sẽ không để cho hắn đi làm, vừa rồi nhìn như nguy hiểm, thực ra chỉ là hữu kinh vô hiểm mà thôi.

389. Chương 391 Vòng Nhiệm Vụ Thứ 9 Cùng Thứ 10

Tiêu Ngự để cho Ngưu Tử đi thử cạm bẫy là có mục đích , chủ yếu là để thử một chút xem cạm bẫy lợi hại đến mức nào , để khi ám sát An Đông Ni Khắc nếu gặp phải tình huống tương tự, bọn họ còn có thể chuẩn bị trước.

Ngưu Tử mặc dù oán giận vài câu như vậy, nhưng cũng không có tức giận.

Tiêu Ngự cười nhẹ, Ngưu Tử cùng những người này mặc dù cá tính bất đồng, nhưng vẫn coi như tương đối hiền hoà, cho nên khi mọi người đi chung với nhau , cũng không có chuyện tình không vui gì phát sinh ra cả, bọn họ vẫn rất hòa thuận.

Tiêu Ngự không hề giải thích, chỉ chăm chú đi theo.

Xuyên qua từng cái hành lang hẹp dài, đám người Tiêu Ngự đi tới chỗ một căn phòng tiếp khách trống trải, phía trước phòng khách là 1 chiếc cầu thang, ngẩng đầu hướng về phía cuối cầu thang nhìn lại, ở phần cuối cầu thang , có 1 tòa hoàng tọa do bụi kim loại đen chế tạo mà thành , trên hoàng tọa tạo hình có rất nhiều loại đồ đẳng Tiêu Ngự hiểu rõ , những đồ đẳng này là gia huy của các gia tộc cổ xưa tại vong linh đế quốc, chúng ở vong linh đế quốc Định Nhã chính là đại biểu cho quyền lực vô thượng.

Một Vong linh Vu sư mặc pháp bào xám trắng, cầm trong tay quyền trượng màu vàng đi ra, ngồi ở phía trên hoàng tọa.

Mặc dù pháp bào che dấu đi tướng mạo của Vu sư kia, nhưng thân phận của Vong linh Vu sư đã được miêu tả sinh động qua vị trí ngồi, thêm đám người Tiêu Ngự đã sớm từng thấy hắn qua clip, đối với cái hình dáng này tự nhiên là vô cùng hiểu rõ, hẳn chắc chắn chính là Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ!

“Các tộc nhân của ta, hoan nghênh các người đã tới đây. Chắc hẳn các người cũng đã biết ta gọi các người đến đây với mục đích gì, hành động hôm nay của các người sẽ được đi vào sử sách.” Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ hiền hòa nói, giọng nói cực kỳ hòa nhã, không có một chút uy hiếp của cường giả trên cao.

Vong linh sư Sơn Đức Lỗ nâng nón pháp bào lên, khiến cho đám người Tiêu Ngự bất ngờ là, tướng mạo của Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ không hề xấu xí như những Vong linh Vu sư khác, mà là râu tóc bạc trắng, tựa như một lão già hiền lành.

“Sơn Đức Lỗ diện hạ tôn kính. Dù vậy nhưng lấy thực lực của chúng ta. Căn bản không có cách nào ám sát Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc được.”

Kẹo Sa Ngã không nén nổi liếc Tiêu Ngự một cái, games thủ bình thường rất có khả năng sẽ xem nhẹ hết những lời này của Tiêu Ngự. Bởi vì Tiêu Ngự nói những này giống như là đang nói chuyện bình thường vậy. Nhưng sau khi cẩn thận suy xét. Sẽ phát hiện. Tiêu Ngự nói rất là có kỹ xảo. Tiêu Ngự không có nói trắng ra làm cách nào có thể hoàn thành nhiệm vụ. Cũng không hỏi quá trình cụ thể của nhiệm vụ. Chỉ là nhẹ nhàng điểm một cái. Chúng ta không có thực lực là đủ rồi. Khéo léo đem chủ đề tiếp dẫn. Để cho bản thân Sơn Đức Lỗ tự đem nội dung nhiệm vụ nói ra.

Câu nói như vậy sẽ đem nhiệm vụ tự nhiên hòa hợp vào trong cuộc đối thoại bình thường, rồi từ trong cuộc đối thoại mà tìm manh mối nhiệm vụ. Đó cũng là một trong những nguyên nhân Tiêu Ngự có thể vững vàng đi tới hôm nay.

Theo Tiêu Ngự tiếp xúc lâu thái độ của Kẹo Sa Ngã càng đối với Tiêu Ngự nảy sinh chuyển biến tế nhị (kín đáo – khó thấy). Từ ban đầu là thái độ thù địch. Chuyển biến tới kính nể như bây giờ. Trên người Tiêu Ngự. Quả thật có rất nhiều điều đáng cho hắn học tập. Hắn chỉ bái phục có người năng lực mà thôi.

Tiêu Ngự ôn hòa nói chuyện, giọng nói không chút hèn kém, không nịnh nọt. Rất dễ dàng dẫn tới thiện cảm cho NPC.

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ nở nụ cười nói: “Ở trước khi các người đi Thánh Quang Thành ta sẽ cử hành nghi thức giúp các người. Các người sẽ có thể từ nơi Minh Thần đạt được lực lượng mạnh mẽ. Nhưng các người phải nhớ kỹ. Lực lượng của nghi thức chỉ có thể duy trì trong 3 giờ. Cho nên các người chỉ có 3 giờ thời gian. Vượt qua 3 giờ An Đông Ni Khắc mà còn sống. Nhiệm vụ các người sẽ thất bại.”

Nghi thức trong miệng của Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ hẳn chính là quá trình dẫn dắt như lúc trước Tiêu Ngự bị con Hấp Huyết Biên Bức kia cản, sau đó phát sinh những biến đổi kì dị. Nội dung kịch tình của những nhiệm vụ này mặc dù bất đồng, nhưng đại khái hẳn vẫn có không ít chỗ tương tự.

Thời gian nhiệm vụ chỉ có 3 giờ đồng hồ tính ra có chút hơi ngắn, tiến vào Thánh Quang Thành tìm được Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc cũng đã là một cái chuyện vô cùng phiền phức rồi, ba giờ đồng hồ có lẽ còn chưa đủ a, Tiêu Ngự không nén nổi thầm nghĩ.

Làm như thấy rõ được ý nghĩ của Tiêu Ngự, Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ nói: “Không nên gấp gáp, ở trước đó ta sẽ cho các người 1 vài thứ, kể cả bản đồ của Thánh Quang Thành và những thứ khác nữa.”

Nếu như bản đồ rõ ràng, vậy sẽ có thể rút ngắn không ít thời gian tìm Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc rồi.

Nhiệm vụ hẳn sẽ tạo điều kiện đầy đủ chắc hẳn không cần phải bổ sung thêm gì.

“Sau khi nhiệm vụ kết thúc, các người còn có 1 hạng mục công tác, cũng chính là vòng nhiệm vụ thứ 10, vòng nhiệm vụ thứ 10 là bổ sung của vòng nhiệm vụ thứ 9. Đến lúc đó ta sẽ gửi tin tức cho các người. Tất cả những ai có gan dám tới ám sát ta, đều phải chết.” Mắt Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ chột nheo lại, bắn ra 1 đạo tinh quang.

Tiêu Ngự và Kẹo Sa Ngã liếc nhau, bọn họ mới vừa rồi còn đang lo lắng có nên hay không đem tin tức games thủ Thiên sứ liên minh sắp ám sát Sơn Đức Lỗ tiết lộ cho hắn, không nghĩ tới Sơn Đức Lỗ cũng đã sớm biết tin rồi.

“An Đông Ni Khắc, 2.000 năm, qua 2.000 năm chúng ta đánh vô số lần, lần này cuối cùng ai sẽ thắng?” Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ thì thào, quay đầu hướng về đám người Tiêu Ngự nói, “Ở trước khi các người

tới nơi này, ta và An Đông Ni Khắc đã đánh 1 trận , kết quả không có phân ra thắng bại, ta cho hấn ăn phải cấm chế, hấn cũng ám nguyên rửa lên người ta, thực lực của chúng ta hiện tại chỉ còn lại có không đến 1 thành lúc bình thường, vì vậy ta và hấn đã đánh cuộc, mỗi bên phái ra 10 người đi ám sát đối phương, đồng thời bảo vệ bên cạnh không được hơn 30 người, ai có thể sống sót, người đó sẽ có thể đứng trên đỉnh cao của chiến tranh. Cho nên, tất cả phải xem ở các người đó . Các người là nhóm người ưu tú nhất tuyển ra từ trong mấy chục nghìn người, ta tin tưởng vào năng lực của các người .

Tiêu Ngự giờ mới hiểu được, bọn họ tiếp 1 vòng nhiệm vụ ám sát này không ngờ lại có thể chính là 1 hồi cá cược giữa Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ và Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc , thành bại trận cá cược này, cũng là trực tiếp quyết định hướng đi sau này của đại cục.

Đám người Tiêu Ngự có thể nhận được nhiệm vụ này, đều không phải là vận mệnh, mà là thực lực, là từ trong mấy vạn games thủ trở hết tài năng trải qua xem xét mới được chọn tới .

Bất ngờ nhất là vòng nhiệm vụ thứ 10, đối tượng ám sát không phải bất luận cái NPC gì, mà lại chính là giết 10 Đạo tặc được cử đi ám sát Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ kia!

Tiêu Ngự suy nghĩ ngược lại một chút, 10 người bọn họ có thể hay không cũng chính là vòng nhiệm vụ thứ 10 của 10 Đạo tặc kia?

Cái nhiệm vụ này rất thú vị a.

Đối với nhiệm vụ, Tiêu Ngự không còn bất luận cái gì muốn hỏi, kế tiếp hấn là vấn đề trình tự làm nhiệm vụ.

Tiêu Ngự bỗng nhiên nhớ tới 1 việc, đối với Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ nói: “Trước khi ta tới nơi này đã từng gặp qua Khắc Văn Đồ Tư diện hạ rồi.”

“Sao? Khắc Văn Đồ Tư diện hạ có nói tới chuyện gì không?” Sơn Đức Lỗ là người đứng đầu tại Vong linh tộc hiện nay , những cũng không dám đối với vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư tỏ ra bất kỳ chút nào bất kính, bởi vì Khắc Văn Đồ Tư là thủy tổ của toàn bộ Vong linh tộc , địa vị của hấn so với Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ còn muốn cao hơn rất nhiều, đồng thời thực lực của vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư cũng không phải hấn có khả năng hi vọng đạt được .

Đoạn đối thoại của Tiêu Ngự và Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ lập tức dẫn tới sự chú ý của Kẹo Sa Ngã, Chanh và mọi người xung quanh, mọi người khó mà hình dung nổi rung động trong lòng lúc này . Vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư là ai? Đó là thủy tổ của toàn bộ Vong linh tộc, người từ hai tay trắng làm nên sự nghiệp sáng tạo ra vong linh đế quốc , địa vị so với Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ còn muốn cao hơn nhiều.

Tiêu Ngự không ngờ lại có thể đã gặp qua Khắc Văn Đồ Tư, cái này rất dễ dàng làm cho người ta nảy sinh liên tưởng, Tiêu Ngự rất có khả năng đã từ nơi Khắc Văn Đồ Tư nhận được nhiệm vụ, nhiệm vụ của thủy tổ Vong linh tộc, chỉ riêng cái này, cũng đã đủ để làm cho tuyệt đại bộ phận games thủ động tâm rồi.

Mỗi người đều có cơ duyên của bản thân, đám người Ngưu Tử mặc dù âm mưu, nhưng cũng không ghen ghét , chỉ là mỗi người đều rất là hiếu kỳ , rất muốn biết Tiêu Ngự sẽ cùng Sơn Đức Lỗ nói cái gì.

“Không có, Khắc Văn Đồ Tư diện hạ gần đây đang điều tra 1 sự kiện, thể lực của chúa tể hắc ám đang xâm nhập vào thế giới này, rất nhanh sẽ có chuyện phát sinh ra.”

“Chúa tể hắc ám.” Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ sau khi nghe được tin tức này, không nén nổi lộ vẻ xúc động, sắc mặt biến đổi một chút, lập tức khôi phục bình thường, yên lặng nói, “Ta biết , các người đi xuống đi, chuẩn bị một chút, 30 phút sau ta sẽ cử hành nghi thức cho các người.”

Tiêu Ngự và đám người Chanh lui xuống.

Tiêu Ngự không thể không thừa nhận, Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ là một người thủ lĩnh vô cùng xuất sắc, nếu như lúc này mà hấn hoảng hốt lo sợ, thì toàn bộ quân đội của Tà ác liên minh kia đều sẽ rơi vào trong hỗn loạn. Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ cũng không còn lựa chọn nào khác , chỉ có thể đem trận chiến tranh này tiếp tục mà thôi , bọn họ bây giờ là 1 minh chiến đấu anh dũng, xung quanh đều là quân đội Tà ác liên minh , chỉ có dựa vào cứ điểm mới có thể bảo chứng quân đội không thất thế, vừa ra khỏi cứ điểm, liền sẽ có thể trở thành mục tiêu sống cho Thiên sứ liên minh, bị quân đội Thiên sứ liên minh các nơi tiêu diệt.

Chỉ có đánh hạ Thánh Quang Thành, sau đó Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ mang quân đội thoát ra mới có thể bảo tồn được, cái này cơ bản chính là hành động còn nước còn tát, chuyện về chúa tể hắc ám cũng chỉ có thể chờ sau này tính tiếp thôi.

Đánh hạ Thánh Quang Thành, thuộc tính của toàn bộ games thủ và NPC thuộc Ai Lạp Tây Á đều sẽ bị giảm xuống, đến lúc Tà ác liên minh sẽ có thể vào chiếm cứ đồng bằng Ai Lạp Tây Á, lui cũng có thể cùng Thiên sứ liên minh có điều kiện để hòa bình.

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ không có lựa chọn nào khác.

“Người mới vừa nói những lời này rốt cuộc là có ý gì?” Sau khi từ chỗ Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ đi ra, Chanh nhịn không được tò mò hỏi.

“Đúng vậy, chúa tể hắc ám là ai?” Ngay cả Kẹo Sa Ngã thời gian qua luôn trầm lặng cũng nhịn không được nữa, nghe Tiêu Ngự nói như vậy, lại liên tưởng về mặt sợ hãi của Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, Kẹo Sa Ngã đã rất dễ dàng đoán được, chúa tể hắc ám là boss so với Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ càng cường đại hơn, một con boss lớn mạnh như vậy tồn tại, mà hắn lại hoàn toàn không biết gì, cũng khó trách hắn có thể gấp gáp như vậy.

Loại chuyện này dường như không có gì đáng để giấu diếm, với lại mọi người cũng không phải loại miệng rộng đem bí mật này ra bàn tán khắp nơi, nên Tiêu Ngự liền đem một ít việc liên quan đến chúa tể hắc ám nói qua 1 lần.

Tất cả đội viên đều dùng ánh mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Tiêu Ngự, việc Tiêu Ngự nói rất là kinh thiên động địa, 1 nhóm thế lực lớn mạnh như vậy ẩn núp ở trong bóng tối, bọn họ lại hoàn toàn không biết gì, không thể không nói, đây là một cái chuyện vô cùng đáng sợ.

Nghe tới Tiêu Ngự nói chúa tể hắc ám ở dưới Thánh Quang Thành thành lập 1 tòa siêu cấp cứ điểm, đám người Chanh từng người trợn tròn mắt mà nhìn, tin tức này quá làm cho người kinh ngạc đi, bọn họ hồi lâu cũng không tiêu hóa hết được cái tin tức này.

Bất kể là cuộc chiến của 2 đại liên minh hiện nay vẫn còn đang tiếp diễn, rồi kế tiếp đến chiến tranh cùng chúa tể hắc ám, mà bất kể kết quả thế nào, quá trình nhất định sẽ rất náo nhiệt.

Dưới lòng đất Thánh Quang Thành, đây chẳng phải là nói, giờ phút này tất cả mọi người bọn họ đang đứng ở phía trên tòa cứ điểm dưới lòng đất đó hay sao? Nếu như chúa tể hắc ám đột nhiên triển khai chiến dịch bùng nổ, nội dung kịch tính của nhiệm vụ sẽ phát sinh ra chuyển biến đến mức nào đây?

390. Chương 392 Nghi Thức.

Trước hết khoan chưa để ý tới những điều này, cứ làm tốt nhiệm vụ của chúng ta đi đã.” Tiêu Ngự kéo các đội viên từ trong thất thần trở về tới thực tế, quả thật, bây giờ muốn nói tới những điều này vẫn còn quá sớm, chúa tể hắc ám tồn tại là một cái sự thật không thể thay đổi, sau này rất nhanh sẽ có hàng loạt nhiệm vụ có quan hệ tới chúa tể hắc ám. Mà bây giờ, làm tốt thứ bản thân phải làm, mới là điều quan trọng nhất.

Chanh khẽ thở phào nhẹ nhõm, thần kinh của nàng khá tốt, nên là người đầu tiên khôi phục yên lặng, kế tiếp là Kẹo Sa Ngã.

Tiêu Ngự nói rất đúng, các đội viên cũng không cần nhắc tới vấn đề kia nữa, cái gì nên đến sẽ đến.

“Sơn Đức Lỗ điện hạ đang chờ các người, đi theo ta.” Vẫn là Vong linh Vu sư vừa rồi kia, không biết từ khi nào đã xuất hiện ở bên cạnh đám người Tiêu Ngự, tựa như hồn ma, dọa cho đám người Tiêu Ngự giật thót cả tim.

“Chúng ta đi thôi.”

Đám người Tiêu Ngự theo đi, Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ muốn giúp bọn họ cử hành nghi thức, nghi thức xong xuôi cũng có nghĩa chính là lúc nhiệm vụ bắt đầu, bọn họ cũng sẽ phải vùi đầu vào trong nhiệm vụ khẩn trương hoàn tất, nhiệm vụ ngay từ những giây đầu tiên cũng đều phải tranh thủ từng giây từng phút đi ám sát.

Đi theo ở phía sau Vong linh Vu sư, 10 người tới trước 1 bãi đất rộng, trên mặt đất được bố trí một cái trận pháp vĩ đại dùng bột phấn của hài cốt tạo thành.

Ở dưới bố trí của Vong linh vu, đám người Tiêu Ngự đứng ở 10 góc phân biệt, một loại cảm giác kì dị khác thường từ đáy lòng đám người Tiêu Ngự bốc lên, từng bức họa xẹt qua trước mắt bọn họ, đây là 1 mảnh đại địa hoang tàn, hoang mạc vô tận , khắp nơi đều có hài cốt, trên không trung có 1 mặt trời màu đen trông thê lương, cô độc, mãi mãi không chuyển dời.

“Đây là nơi nào?”

“Thế giới này là nơi cổ xưa lâu đời nhất, minh giới.” Vong linh Vu sư rất bình lặng nói.

Không nghĩ tới minh giới dĩ nhiên lại là như vậy. Tiêu Ngự không ngờ tòa trận pháp này. Có thể nối liền thông tới nhân gian và minh giới.

Vong linh tộc. chính là được chủ nhân của minh giới tức Minh Thần cho phép 1 chủng tộc của nhân loại. Tức Vong linh tộc nhân có thể làm bạn với tử thi và điều khiển khô lâu làm việc. Đây chính là lực lượng mà Minh Thần ban tặng. Loại pháp môn nối liền với minh giới này. Đối với Vong linh tộc mà nói chỉ là 1 một thứ rất quen thuộc mà thôi .

Đám người Tiêu Ngự tầm mắt lướt qua bầu trời mênh mông , ranh giới đại lục. Tâm thần hơi hoảng hốt. Cảnh tượng trước mắt đã dần dần mơ hồ.

Bọn họ thoáng cái đã xuất hiện ở trong 1 tòa cung điện. Một ít âm thanh như có như không truyền đến.

“Minh Thần vĩ đại. Nếu như ngài nghe được ta cầu nguyện . Xin hoàn thành thỉnh cầu của ta. Nguyên đem vinh quang của ngài truyền bá tới khắp nơi trên đại lục.”

Mơ hồ dường như là Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ đang cầu nguyện.

“Thánh chủ điện hạ vĩ đại , tín đồ thành kính của ngài đang kêu gọi ngài.”

“Xin ban cho bọn họ lực lượng.”

Những câu nói này tựa như một loại phù chú thôi miên, đám người Tiêu Ngự luôn luôn ở vào trong trạng thái mơ mơ màng màng, nhận thức đối với chuyện đang xảy ra xung quanh đều mơ hồ cả , mơ hồ nghe được Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ đang khẩn cầu thứ gì đó, ngoài Thần, Ma, thì còn có ai có thể khiến cho Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ thành kính cúi đầu đến như thế?

Tiêu Ngự ý chí cũng coi như rất kiên định, miễn cưỡng thấy rõ được khuôn mặt của Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ , 9 người khác đều ngã đã ngồi ở trên mặt đất miệng lẩm bẩm không ngừng, loại tình huống này, cùng với chống lại ma pháp tinh thần công kích cũng tương tự.

“Các người ở xảy ra chuyện gì thế?”

Tiêu Ngự nhận không được hỏi mấy đội viên khác, nhưng mà mọi người hiện tại đã vô lực trả lời .

Tiêu Ngự dần dần cảm giác được áp lực mạnh mẽ, đủ loại ảo giác xuất hiện ở trong đầu Tiêu Ngự.

“Đó là cái gì?” Tiêu Ngự tò mò muốn xem thử, tâm thần dần dần Trầm Luân.

Ngay sau đó một cổ đau đớn mãnh liệt tràn ngập trong tất cả mọi nơi trên thân thể Tiêu Ngự, cúi đầu nhìn lại, từng chùm hỏa diễm bốc cháy , đem Tiêu Ngự hoàn toàn bao phủ ở bên trong, trong hỏa diễm có vô số khô lâu gào thét , hỏa diễm nóng rực đang quấn quanh Tiêu Ngự.

“Đây là ảo giác hay thực tế nhỉ?” Tiêu Ngự nhận không được trầm nghĩ, nếu như là ảo giác tại sao lại có thể cảm giác được đau đớn bỏng rát này. Đúng rồi, chính là tinh thần công kích!

Tiêu Ngự tâm thần rơi run lên thu liễm lại, tựa như lão tăng nhập định thông thường ngồi trong biển lửa , trong tâm thần mãnh liệt không, đau đớn trên người cũng dần dần giảm bớt , đến lúc tan biến mất tăm thì toàn bộ ảo giác trước mắt đều cũng tan biến theo hết.

Tiêu Ngự tựa như bị hư thoát, miễn cưỡng cố không ngã xuống trên mặt đất, thở hổn hển.

“Ồ.” Ở phía cuối tại nơi thế giới xa xôi, một cái âm thanh cổ xưa truyền tới, trong giọng nói còn mang theo một chút kinh ngạc.

“Tinh thần công kích thật là vĩ đại !” Tiêu Ngự nhin không được thở dài, chắc hẳn vừa rồi đám người Kẹo Sa Ngã cũng cùng Tiêu Ngự gặp phải ảo giác như nhau .

“Ca tụng ngài, Minh Thần đại nhân.” Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ cung kính mà vừa vui vừa sợ nói.

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ vừa dứt lời, trận pháp này đột nhiên lại vận chuyển, 1 đạo ánh sáng trắng kiêu từ trên trời giáng xuống, bạch quang theo đường vân của trận pháp xoay vòng, sau 1 lát, cả cái trận pháp biến thành một cái quang sáng to lớn vô cùng , ở trên không trung xoay tròn, trôi nổi lên, không ngừng biến đổi.

Từng đạo năng lượng mang theo khí tức mạnh mẽ từ 4 phương 8 hướng hướng về thân thể đám người Tiêu Ngự loạn chui vào trong, năng lượng mạnh mẽ dồn nén lên thân thể mà Tiêu Ngự cũng không thể động đậy mấy may, Tiêu Ngự trong vô ý nhìn lướt qua cột thuộc tính, phát hiện các hạng mục thuộc tính trong cột thuộc tính đang điên cuồng tăng lên.

Một loại cảm giác toàn thân tràn đầy lực lượng thoải mái vô cùng, đám người Tiêu Ngự vừa rồi trải qua một hồi chống lại tinh thần công kích bộ dáng mệt mỏi hiện tại đã trông mạnh như hổ như rồng.

Tòa đại trận kia không ngừng vận chuyển năng lượng cho đám người Tiêu Ngự, dần dần ảm đạm, sau đó hư không tiêu thất.

Năng lượng vận chuyển xong xuôi, nghi thức cũng đã hoàn thành .

“Nhiệm vụ dẫn đường quả là biến thái.” Mấy đội viên nhin không được thở dài, các hạng mục thuộc tính của bọn họ tăng lên hơn cả 10 lần, có thể dễ dàng miêu sát một người games thủ bình thường rồi a.

“Chúng ta chỉ có 3 giờ, nắm chặt thời gian một chút.” Tiêu Ngự nói.

“Đây là bản đồ của Thánh Quang Thành, còn có một ít đạo cụ, các người thu vào đi, các dũng sĩ, chúc các người may mắn.” Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ giao dịch cho Tiêu Ngự 1 số thứ rồi nói.

Tiêu Ngự tiếp nhận đạo cụ rồi quay đầu hướng 9 đội viên nói: “Chúng ta đi thôi.”

Tạm biệt Vong linh sư Sơn Đức Lỗ xong, đám người Tiêu Ngự hướng Thánh Quang thành lướt đi như gió.

Tốc độ chạy của Tiêu Ngự so với các thành viên khác còn phải nhanh hơn rất nhiều, một bên chạy, một bên lấy ra đạo cụ Sơn Đức Lỗ giao cho bọn họ xem qua một chút.

Bảo Thạch Lừa Gạt: vật phẩm nhiệm vụ, đặt ở trong hành trang lập tức có hiệu lực. Cộng thêm kỹ năng : Ngụy Trang, sau khi sử dụng có thể ngụy trang cả ngày khiến cho games thủ liên minh không phát hiện ra thân phận thật.

Số lượng x 10.

Thứ tốt a , có thứ này, đám người Tiêu Ngự sẽ có thể thoải mái mà lẩn vào Thánh Quang Thành , hẳn đem 10 miếng Bảo Thạch Lừa Gạt này phân phát cho đám người Chanh, rồi lại xem đạo cụ còn lại .

Vây Thúc Kết Giới: sau khi sử dụng sẽ tạo ra một cái kết giới có phạm vi 10m , kết giới ngăn cách với bên ngoài , không có cách nào đánh bại, duy trì thời gian 10 phút.

Vây Thúc Kết Giới này có phần trông như một cái quả cầu kim loại a, mặt ngoài là kim loại lỏng lảy, nhưng lại rất mềm mại, sau khi bóp nát sẽ hình thành kết giới.

Thứ này là để phòng ngừa tránh cho An Đông Ni Khắc chạy trốn mà xây dựng , lấy năng lực của An Đông Ni Khắc , cố ý muốn chạy trốn mà nói, thật đúng là không có bao nhiêu người có thể vây lại được a, đám người Tiêu Ngự chỉ có thể nhờ vào đạo cụ Sơn Đúc Lỗ hỗ trợ cho bọn hắn mà thôi.

Ngoài những đạo cụ này ra, Sơn Đúc Lỗ còn cho đám người Tiêu Ngự 1 tổ 20 bình Chuyên Gia cấp* Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, Chuyên Gia cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt là được hoàn có hiệu quả phục hồi cực mạnh, có thể lập tức phục hồi 100% huyết lượng, trên thị trường còn chưa có xuất hiện loại được hoàn này. (bình thường chỉ là lập tức phục hồi 750 máu hay 2000 máu mà thôi , chứ hok có phục hồi full máu)

*Chuyên gia cấp : tựa như hạ cấp – trung cấp – cấp coi bảo – cực hiệu vậy đó , cũng là một loại cấp độ của được hoàn a.

Tiêu Ngự đem những được hoàn này phân phát cho chúng đội viên, mỗi người 2 bình, để chuẩn bị khi cần đến.

Chạy thêm vài phút, mấy người Tiêu Ngự đã thấy cửa chính của Thánh Quang Thành ở phía xa xa, bởi vì đang ở vào trạng thái chiến tranh, nên cổng Thánh Quang Thành đóng rất chặt, chỉ có 1 cửa nhỏ là mở để tiếp nhận games thủ Thiên sứ liên minh và NPC từ các nơi vội vàng tới mà thôi, nếu như gặp phải tình huống bất lợi, sẽ có thể bất cứ lúc nào đóng cửa này.

Đám người Tiêu Ngự liếc mắt nhìn nhau, sử dụng Bảo Thạch Lừa Gạt, mấy người biến hóa nhanh chóng, biến thành mấy games thủ Thiên sứ liên minh, sau khi khẳng định trên người không còn chỗ nào sơ hở, 10 người hướng về phương hướng cửa nhỏ đi vào.

Phòng ngự xung quanh cực kỳ kín đáo, còn có rất nhiều trinh sát hoạt động, quan sát hướng quân đội của Tà ác liên minh.

1 đám vệ binh ánh mắt nghiêm nghị dừng ở trên thân thể Tiêu Ngự quét qua , các đội viên cũng không nén nổi có chút khấn trương, nếu như bị phát hiện, bọn họ sẽ nguy lớn . May mà các hạng mục thuộc tính tăng lên phạm vi lớn, cho dù cùng những này vệ binh khai chiến, muốn chạy hẩn cũng không vấn đề gì , bọn họ chỉ hơi hồi hộp mà thôi , từng người ưỡn ngực hết cỡ (Chanh cũng ưỡn kìa... QoQ), cố gắng khiến cho vẻ mặt trông tự nhiên hơn.

Đám người Tiêu Ngự nối đuôi nhau mà vào.

“Chờ một chút!” một thị vệ toàn thân áo giáp sắt gọi đám người Tiêu Ngự lại.

Thấy được thị vệ kia hướng về bản thân đi tới, tay của đám người Tiêu Ngự lảng lảng đặt ở trên chủ thủ bên hông , nếu như thị vệ kia có bất cứ phản ứng dị thường nào khác, đám người Tiêu Ngự sẽ đem hẩn chế trụ trước tiên, mạnh mẽ chạy vào Thánh Quang Thành.

“Đây là cái gì?” Thị vệ kia chỉ vào dây chuyền trên cổ Tiêu Ngự hỏi, hẩn từ trên cái dây chuyền này cảm giác được hắc ám lực lượng rất mạnh mẽ.

Ở trước khi đi vào, đám người Tiêu Ngự đều đã tính toán qua, nếu như trên trang bị xuất hiện bất cứ vấn đề gì, bị hoài nghi, sẽ nói là vật phẩm kiếm được.

“Một cái dây chuyền triệu hồi, là chiến lợi phẩm ta thu được , cần kiểm tra sao?” Tiêu Ngự hỏi ngược lại.

Thị vệ nhìn chằm chằm vào mắt Tiêu Ngự , chỉ cần Tiêu Ngự để lộ ra một tia chột dạ, hẩn cũng có thể thấy được manh mối, nhưng mà, Tiêu Ngự vẫn như cũ rất là bình tĩnh. Hồi lâu, thị vệ hơi hơi khom lưng, cung kính nói: “Không cần nữa , thưa dũng sĩ tôn kính.” Hẩn cảm giác được khí thế trên người Tiêu Ngự mạnh mẽ, ở thế giới này, cường giả cần phải nhận được sự tôn kính, huống chi Tiêu Ngự nói cái dây chuyền kia là chiến lợi phẩm thu được, đối với 1 Chiến sĩ mà nói, chiến lợi phẩm thu được là vinh quang của bọn họ , là điều được pháp luật của Ai Lạp Tây Á bảo vệ .

“Các người có thể đi .” Thị vệ nói.

Nghe được thị vệ nói, đám người Tiêu Ngự thầm thở ra một hơi, yên lặng đi vào Thánh Quang Thành, sau khi tiến vào cửa nhỏ, vẫn còn 1 khu vực cảnh giới nữa, xung quanh bố trí các loại cơ quan, xung quanh đều

là vô số hầm hố , lộ ra tên nhọn um tùm, nếu có kẻ địch tiến vào nơi này, tuyệt đối sẽ đem bắn thành con nhím.

Đám người Tiêu Ngự không nén nổi thầm hô may mắn, nếu như vừa rồi bất chấp xông tới, sẽ là vô cùng nguy hiểm , bọn họ căn bản không có khả năng thông qua khu vực nguy hiểm này.

391. Chương 393 Phủ Đệ Của An Đông Ni Khắc

Tiêu Ngự cũng chưa bao giờ tới Thánh Quang Thành, nhưng theo lý thuyết, Thánh Quang Thành hẳn cũng phải có quán ăn đêm mọc lên như nấm tại Minh Dạ thành rồi, hẳn phải rất phồn hoa náo nhiệt, nhưng sau khi tiến vào Thánh Quang Thành, Tiêu Ngự mới phát hiện Thánh Quang Thành này với Thánh Quang Thành trong tưởng tượng của hắn khác nhau rất lớn.

Các loại kiến trúc trong Thánh Quang thành so với Minh Dạ Thành càng hùng vĩ hơn , cửa hàng cũng nhan nhản, dù sao nội tình của Thánh Quang Thành mấy ngàn năm không phải Minh Dạ Thành có thể so sánh được , nhưng mà lúc này trên đường phố lại vắng vẻ thê lương, còn xây dựng không ít công sự, nếu như Tà ác liên minh thực sự đánh vào Thánh Quang Thành, mọi người trong Thánh Quang Thành liền lập tức có thể cùng Tà ác liên minh triển khai toàn diện chiến đấu trên đường phố.

Trong lúc chiến tranh, ngoài cửa hàng bán vật tư chiến tranh ra, các cửa hàng đều khác đều đóng cửa không tiếp tục kinh doanh nữa.

Tiêu Ngự tra một chút bản đồ của Thánh Quang Thành, Thánh Quang Thành chiếm diện tích so với Minh Dạ Thành còn muốn lớn hơn, trung tâm thành thị có 1 tòa nội thành, chiếm diện tích ước chừng 1 phần 20 của Thánh Quang Thành , đó chính là Thánh Điện nổi tiếng nhất Thánh Quang Thành, tuyệt đại bộ phận chức nghiệp người chơi trên toàn bộ Ai Lạp Tây Á đều là 1 phần của Thánh Điện , Thánh Điện là một tổ chức tôn giáo, tôn thờ chủ thần Thái Nhĩ Ma Tư, là quốc giáo của Ai Lạp Tây Á.

Mục tiêu của đám người Tiêu Ngự đang ở gần Thánh Điện, 1 tòa phủ đệ cực kỳ xa hoa , nơi đó là nơi Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc ở.

1 nhóm 10 người ở giữa những ngõ tắt nhỏ qua lại, cùng rất nhiều các games thủ Thiên sứ liên minh gặp thoáng qua. Bây giờ mặc dù là ban ngày, nhưng bởi vì trong Thánh Quang thành bị Màn Trời Tử Vong hoàn toàn bao trùm, ánh mặt trời bị che khuất, sắc trời cùng đêm tối không có gì khác biệt, các games thủ Thiên sứ liên minh kia căn bản cũng không chú ý tới đám người Tiêu Ngự. Ánh mắt của các games thủ so với một số NPC còn lợi hại hơn rất nhiều, hoàn cảnh đêm tối vừa lúc tạo cho đám người Tiêu Ngự không ít thuận lợi.

Bởi vì thời gian tương đối cấp bách nên mọi người cũng không rảnh mà trò chuyện, chỉ tập trung hướng về phía xa lao đi.

Qua hơn 10 phút, đám người Tiêu Ngự căn cứ theo bản đồ chỉ dẫn, đã đến trước phủ đệ của An Đông Ni Khắc, qua lại trong các ngõ nhỏ ở xung quanh phủ đệ của An Đông Ni Khắc, đánh giá địa hình lân cận, tìm cơ hội tiến vào phủ đệ.

“Cái phủ đệ này thật là rộng a.” Ngự Tử leo lên trên 1 tòa nhà dân lân cận , hướng về phương hướng phủ đệ của An Đông Ni Khắc nhìn sang, bên trong mái hiên nhấp nhô vô số, các loại kiến trúc to lớn đồ sộ chiếm cứ một khu đất rất rộng.

Trước tiên phải lên kế hoạch tìm phương án ám sát tốt nhất mới được, tùy tiện tiến vào thì chỉ có làm bia thịt mà thôi.

Lúc này trên thảo nguyên bên ngoài Thánh Quang thành. 1 nhóm 10 Đạo tặc Thiên sứ liên minh cũng đang hướng tới phương hướng cứ điểm tạm thời chạy tới.

“Lão đại sự việc hạn định thời gian chỉ có 3 giờ đồng hồ. Chúng ta có thể làm kịp không?” 1 nhân loại Đạo tặc hỏi.

“Đúng vậy đây là Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ nha.” Một Đạo tặc khác có chút thấp thỏm nói. Uy phong của Sơn Đức Lỗ bọn họ cũng đã từng được thấy. Khi cùng Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc quyết đấu không hề yếu thế hơn chút nào. Thậm chí còn có vài lần đem Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc bức lui đến mức không thể lui hơn được nữa. Nếu không phải Thánh Pháp sư định liều mạng ngọc đá cùng tan. Thì Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ có khi đã tiêu diệt được An Đông Ni Khắc rồi. Nếu không thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc cũng chưa chắc cầm cự được trước Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ đến bây giờ.

Ở lúc solo (đánh nhau 1 và 1) . Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ biểu hiện ra cực kì cường hãn còn có thể triệu hồi ra kẻ ước sinh vật để hỗ trợ chiến đấu. Kỹ năng của hắn đa phần đều là công kích đơn thể. Mà Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc mặc dù solo không lại. Nhưng thương tổn lại là vượt xa Vong linh Vu sư. Tùy tiện phóng ra một cái ma pháp cấm chú là có thể tiêu diệt mấy trăm nghìn bộ đội của Tà ác liên minh. Nếu phát sinh ra chiến tranh. Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc liền có thể thi triển ra tác dụng cực đại. Mà Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ cũng không có biện pháp vượt qua được hắn ở mặt đó.

“Sợ cái gì. Chúng ta chỉ cần hoàn thành ám sát là được rồi. Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ thuộc tính chỉ còn lại có 1 phần 10. Với lại chúng ta còn được tiếp nhận dẫn dắt. Tóm lại là có cơ hội.” Trả lời là một Tinh Linh Đạo tặc. Qua cách nói chuyện hắn chính là nhân vật đứng đầu đội ngũ này.

Hơn 10 NPC Tà ác liên minh phụ trách tuần tra đi qua. 10 Đạo tặc kia nhanh chóng ẩn nấp lên.

Những NPC Tà ác liên minh kia cũng không có phát hiện ra được cái gì, xếp thành hàng rời đi.

“Mọi người, lên.”

Sưu sưu sưu vài tiếng, 10 bóng đen lướt qua tường thành đi vào cứ điểm.

Không biết 10 Đạo tặc này ám sát Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ sẽ có kết quả như thế nào, có thể thành công hay không.

Còn đám người Tiêu Ngự bên này, sau khi thăm dò qua thực địa, Tiêu Ngự rút cuộc cũng tìm được một cái điểm thích hợp để lên vào, chính là tường bao của hậu viên trong phủ đệ của An Đông Ni Khắc, bên kia tường bao vừa chuẩn có rất nhiều hòn giả sơn, đá tảng, có thể trốn tránh hết tầm mắt của tháp tên và tháp đại bác phía xa.

“Lên.” Tiêu Ngự ra hiệu, mấy cái thân ảnh dùng thân thủ cực kỳ nhanh nhẹn nhảy lên trên tường bao, nhanh chóng ẩn nấp vào trong đám giả sơn loạn thạch.

Sau khi thấy tất cả mọi người đã xông lên (mồm hô xông lên còn mình thì lại nhảy lên...tại chỗ), Tiêu Ngự cũng xoay người bật lên trên tường bao, ẩn nấp ở trong bụi cỏ, bình tĩnh quan sát tình huống xung quanh.

Hậu viên này cũng là nơi cực kỳ rộng lớn, giả sơn, hồ nước, đất rừng, chim chóc..., bố trí xung quanh có thể nói là cực kỳ tinh xảo và xa hoa.

Lân cận không có gì bảo vệ, trái lại rất im lặng.

“Chia nhau hành động, Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc các người đều đã nhận biết rồi chứ?”

“Đã rồi!” 9 đội viên trước sau cùng đáp.

“Tìm hắn, khi phát hiện được hắn thì không nên lộn xộn, báo cáo tọa độ, chờ những người khác sẽ đến sau.” Tiêu Ngự nói, như vậy chắc chắn có thể rút ngắn được thời gian tìm tòi.

10 đội viên phân biệt tản đi, bắt đầu tìm Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc.

10 người phân tán đến mọi nơi của trang viên, triển khai tìm tòi theo hình thức trải thảm, Tiêu Ngự cũng đang qua lại trong các trong sương phòng, tìm tung tích của Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc.

Một vệ binh từ cuối hành lang đi tới, đi tuần tra theo thông lệ, Tiêu Ngự chậm rãi thoái lui, tiềm ẩn vào phía sau cột đá, chuẩn bị bất kỳ lúc nào cũng có thể đem đối phương diệt gọn.

Vệ binh kia nhìn 4 phía xung quanh, tra khắp nơi một chút, không có phát hiện bất luận cái gì khác thường, quay người rời đi.

Tiêu Ngự từ nơi ẩn nấp chui ra, tiếp tục Tiềm Hành, phủ đệ này như vậy lớn, muốn tìm được một người, sao mà khó khăn quá!

Đi đến 1 gian sương phòng trước, cửa phòng vẫn đang khép chặt, trước cửa phòng có đứng một người vệ binh mặc áo giáp sắt, trong phòng mơ hồ có một chút tiếng vang truyền đến, Tiêu Ngự do dự 1 lát, mở ra Ẩn Ảnh Bộ, hướng về vệ binh mặc áo giáp sắt kia tiềm hành tới, chỉ có tiêu diệt vệ binh kia, hắn mới có cơ hội điều tra gian phòng này. Vạn nhất An Đông Ni Khắc lại ở trong gian phòng đó, Tiêu Ngự chẳng phải đã bỏ lỡ hay sao?

Tiêu Ngự cho kia áo giáp sắt vệ binh một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, vệ binh nho nhỏ này không ngờ lại có thể là một siêu cấp tinh anh lever 60 nha. lấy thực lực ban đầu của Tiêu Ngự, tiêu diệt cái tên vệ binh này là tuyệt đối không có khả năng, nhưng sau khi tiếp nhận dẫn dắt, thực lực của Tiêu Ngự tăng lên đột ngột, tiêu diệt một người lever 60 siêu cấp tinh anh đã có thể nói là đơn giản đến cực điểm rồi, dù sao mục tiêu chính của Tiêu Ngự cũng là hạ cấp Thần Cấp Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc cơ mà.

392. Chương 394 Sắc Quỷ An Đông Ni Khắc.

Đám người Chanh đã tìm qua rất nhiều nơi, cũng chưa có phát hiện được An Đông Ni Khắc. Tiêu Ngự lần mò đi qua, vài tiếng cười đùa như chuông bạc truyền đến, dường như là âm thanh của nữ nhân.

Trong gian phòng kia hình như có nữ nhân a, không biết là người nào.

Tiếng cười đùa càng ngày càng gần, cửa phòng được mở ra, Tiêu Ngự khẩn trương lui trở về, ẩn nấp ở trong bụi cỏ cạnh hành lang.

Cửa phòng sau khi được mở ra, từ bên trong đi ra 2 cô gái có tướng mạo quyến rũ, cách ăn mặc cực kỳ yêu kiều, toàn thân mặc váy phấn hồng sắc, quần áo hơi lộn xộn, thân thể có chút ousel, từng đường cong lộ rõ, cúc áo nơi cổ còn chưa có cài lại, mơ hồ thấy rõ được làn da trắng nõn phía trên bộ ngực, nội y lộ cả ra ngoài, khi đi bộ ngực cực lớn gợn sóng cuộn trào mãnh liệt, xinh đẹp rung động lòng người.

Thấy 2 nữ tử đi ra, vệ binh thân áo giáp sắt kia nhìn không chớp mắt, mà vẻ mặt lại trông rất nghiêm nghị a.

“An Đông Ni Khắc đại nhân” Một cô gái gọi to một tiếng, nghe tới cái tên cô gái này gọi, Tiêu Ngự tâm bỗng nảy lên, tìm hoài không thấy đến lúc tìm được lại chẳng tốn chút công phu a, An Đông Ni Khắc không ngờ lại có thể đang ở trong sương phòng này.

Nghe được nàng kia gọi, sau một lát, một lão đầu mặc pháp bào màu trắng, râu tóc bạc trắng từ trong phòng đi ra, bộ dáng rất là tiên phong đạo cốt, tinh thần quắc thước, xem ra cũng có một ít khí chất Thánh Pháp sư a.

An Đông Ni Khắc ôm 2 nữ tử, ở bên tai các nàng cúi đầu trêu chọc, 2 tay kia ở trên bộ ngực sữa đầy đặn vờn cao ra sức bóp nhẹ một cái, 2 nữ tử uốn éo thân thể đầy đặn, khúc khích cười yêu mị, dùng bộ ngực cọ xát lên trên người An Đông Ni Khắc. (T-T em tình nguyện đóng vai xấu nè, để e đóng cho)

Tiêu Ngự trợn mắt há hốc mồm, động tác hạ lưu của An Đông Ni Khắc hình thành cực đại tương phản với mặt mũi tướng mạo hiền lành, cái tên Thánh Pháp sư trông như vô cùng cao quý này không ngờ lại có thể là một lão sắc lang! Tiêu Ngự không thể không cảm thán, trên thế giới này ngụy quân tử quả thực nhiều lắm, An Đông Ni Khắc trước mặt người khác cực kỳ chính trực, nhưng phẩm tính chân thật lại là hoàn toàn trái ngược a, loại sinh hoạt như vậy không thể tự kiểm chế a.

An Đông Ni Khắc không chú ý tới kim giáp thị vệ bên cạnh . Chỉ mãi ở trên người 2 nữ tử giả trò chiếm tiện nghi , bàn tay thò vào trong nội y một cô gái trong đó . Tùy ý nắn bóp. Vừa hưởng phương hưởng vườn hoa trong hậu viện đi đến.

2 nữ tử bị An Đông Ni Khắc sờ mó tới mức 2 má nóng lên. Phát ra tiếng thở gấp tiếng dụ hoặc mê người.

Nhìn hình ảnh trước mắt này Tiêu Ngự trong lòng không tránh khỏi có chút xao động. Nghĩ tới Triệu Lam Hinh. (hok nghĩ bậy hok phải đàn ông a!)

Tiêu Ngự quan sát một chút tình huống lân cận. Cửa gian phòng có 1 siêu cấp tinh anh lever 60 bảo vệ cách một khoảng thời gian còn có tuần tra quanh đây. Bây giờ hiển nhiên không phải lúc thích hợp để ám sát An Đông Ni Khắc.

Tiêu Ngự không nén thàm so sánh. Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc đã như thế. Bản thân Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ là thủ lĩnh của Tà ác liên minh. Sẽ là cái dạng phẩm tính gì nữa đây?

“Tác Cáp Đa Nhân bảo chúng ta qua xem đó.” Một cô gái trong đó nói .

“Có chuyện gì vậy ?” 2 nữ tử động tác dụ người đốt lên dục hỏa của An Đông Ni Khắc, An Đông Ni Khắc lộ ra bản tính sắc lang, 2 tay vẫn cứ hành động không ngừng.

Tiêu Ngự trái lại có vài phần hâm mộ diễm phúc của Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc , lão gia hỏa này thực sự biết hưởng thụ a.

“Tác Cáp Đa Nhân đang chuẩn nghi thức hồi sinh , mấy ngày nữa là có thể hồi sinh được Da La đại nhân rồi , khi đó bước chân của chúng ta sẽ chinh phục toàn bộ Ấn Trạch Tư đại lục.”

Tiêu Ngự hơi sững sờ, Tác Cáp Đa Nhân, Da La đại nhân này là ai? Nghiền ngẫm một chút, đoán chừng có thể là phe chúa tể hắc ám a , về phần nhiệm vụ chúa tể hắc ám vẫn cứ tạm gác lại đã, đem nhiệm vụ trước mắt làm xong rồi mới tính.

“Vậy chúng ta cùng đi 1 chuyến xuống Thánh Điện dưới lòng đất đi.” An Đông Ni Khắc nói.

Thánh Điện dưới lòng đất? Chẳng lẽ là cứ điểm của chúa tể hắc ám? giữa Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc và chúa tể hắc ám đã cấu kết lại rồi sao? Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc cùng phe với chúa tể hắc ám?

An Đông Ni Khắc và 2 nữ tử hướng về phương hướng hậu viện đi đến.

Tiêu Ngự cho 2 nữ tử kia một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>, phát hiện các nàng đều là chức nghiệp bình thường lever 30 . Không có bất cứ uy hiếp gì với Tiêu Ngự, cho An Đông Ni Khắc một cái < kỹ=“” năng=“” dò=“” xét=“”>.

An Đông Ni Khắc: tinh anh hạ cấp Thần Cấp.

Vừa điều tra xong, An Đông Ni Khắc đột nhiên cảnh giác hướng về nơi bồn hoa Tiêu Ngự đang ẩn mình nhìn qua.

Ảnh Độn!

Cảm giác được ánh mắt lợi hại của An Đông Ni Khắc hướng về nơi mình nhìn qua, Tiêu Ngự khẩn trương mở ra Ảnh Độn, không dám nhúc nhích nữa.

Lúc này các đội viên còn chưa có chạy tới , mà bên cạnh An Đông Ni Khắc còn có mấy người trợ thủ, nếu như đánh nhau sẽ có thể đưa tới các thị vệ khác nữa lúc đó Tiêu Ngự sẽ cực kỳ bất lợi, hiển nhiên sẽ ám sát không thành.

Ánh mắt của An Đông Ni Khắc khiến cho Tiêu Ngự cũng không tránh khỏi có chút thấp thỏm sợ sẽ bị hấn phát hiện.

An Đông Ni Khắc không có phát hiện ra Tiêu Ngự, lại khôi phục về bình thường.

“Chúng ta đi thôi.” An Đông Ni Khắc quay đầu nói.

An Đông Ni Khắc và 2 nữ tử kia đi vào một chỗ giả sơn bên cạnh hậu viên rồi ngừng lại, tựa như đã khởi động một cái cơ quan gì đó, hòn giả sơn chậm rãi di động, lộ ra một cái cửa vào tối đen.

An Đông Ni Khắc cất bước đi vào, 2 nữ tử kia cũng đi vào theo.

Cái miệng hang chậm rãi khép lại, vừa biến thành một hòn giả sơn bình thường .

Thấy được An Đông Ni Khắc đi vào, Tiêu Ngự suy nghĩ hồi lâu, ẩn nấp đến lân cận nơi hòn giả sơn kia, tìm cơ quan khởi động , nhưng lại không có tìm thấy được.

Quả nhiên nếu An Đông Ni Khắc cứ ở lại bên trong không ra, đám người Tiêu Ngự không phải sẽ thất bại rồi sao?

Máy Chủ chắc chắn sẽ còn cung cấp cơ hội cho đám người Tiêu Ngự ám sát An Đông Ni Khắc, nghĩ tới đây, Tiêu Ngự truyền âm kênh tổ đội nói: “Bắt đầu quét sạch tất cả vệ binh trong hậu viên, hành động nhẹ nhàng một chút, nhớ kỹ không được đem vệ binh bên ngoài dẫn qua đây.”

Trước tiên đem vệ binh hậu viên dọn dẹp sạch sẽ, chỉ cần An Đông Ni Khắc đi ra, là bọn họ có thể trực tiếp thực hiện kế hoạch ám sát rồi.

Nói xong, Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về kim giáp thị vệ vừa rồi kia ẩn thân đi tới, lợi dụng Ảnh Ảnh Bộ đến bên cạnh kim giáp thị vệ kia.

Kim giáp thị vệ kia vẫn cứ hoàn toàn không biết gì cả đứng im tại chỗ , không có cảm giác được Tiêu Ngự đã đến phía sau người, sau khi tiếp nhận dẫn dắt, năng lực ẩn hình của Tiêu Ngự lại càng được tăng cường hơn , khi tiềm ẩn không hề có một tiếng động, nếu không vừa rồi cũng không có khả năng giấu được Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc.

Thâu Tập!

Tiêu Ngự nhanh như hổ đói vồ mồi, kim giáp thị vệ căn bản không kịp phản ứng đã bị Thâu Tập chuẩn xác đánh trúng, rơi vào trạng thái hôn mê.

Thành công , Tiêu Ngự không nghĩ tới không ngờ lại có thể dễ dàng như thế, nhìn một chút huyết lượng của kim giáp thị vệ, hơn 800.000, nhưng lúc này công kích của Tiêu Ngự lúc bình thường sao có thể bằng được , một lần công kích cơ bản đều có thể tạo được số thương tổn tròn ngàn.

Tiêu Ngự bộc phát thương tổn rất cao, mấy cái Công Kích Tà Ác, tích lũy 10 điểm liên kích, một cái Mạt Hào xuất ra, một cái hơn 30.000 giá trị thương tổn từ trên đầu kim giáp thị vệ bay lên, thấy được năng lượng đầy cột, lại một cái Bạo Liệt xuất ra.

Tiêu Ngự liên tục cẩn thận khống chế, kim giáp thị vệ luôn luôn ở vào trạng thái hôn mê, chỉ cần Tiêu Ngự không xuất hiện sai lầm, hẳn cũng sẽ không còn cơ hội tỉnh lại.

Huyết lượng tên thị vệ từng đoạn từng đoạn rút xuống, sinh vật tinh anh bậc cao như vậy, cho dù một cái Đoàn đội 50 người cũng chưa chắc đối phó nổi, sau khi tiếp nhận dẫn dắt, quả nhiên không phải tầm thường a.

Đám người Chanh cũng không dám 1 mình đấu một thị vệ, cứ 2 người 1 tổ, hợp tác công kích một kim giáp thị vệ, Kẹo Sa Ngã theo thường lệ cũng hoạt động một mình.

1 lát sau, kim giáp thị vệ kia huyết lượng cạn kiệt, ngã trên mặt đất.

Hệ Thống: người đã giết được một Thánh Điện Hộ Vệ, thu được 501 điểm giá trị vinh quang, 128 điểm công trạng.

Nguyên lai những kim giáp thị vệ này còn có một cái danh hiệu oai phong như vậy, là Thánh Điện Hộ Vệ nha, khen thưởng giá trị vinh quang quả nhiên cũng rất phong phú, ngoài ra, điểm kinh nghiệm của Tiêu Ngự cũng được tăng lên mảng lớn.

Tiêu Ngự khom lưng đem thứ kim giáp thị vệ rơi xuống nhặt lên, đây là một cái giáp đùi.

Giáp dùi - Thánh Ngự: vật phẩm, cấp Sử Thi. Phòng ngự 229-289, phòng ngự +11 lever *, tốc độ di chuyển +21, cường hóa kỹ năng đào tẩu +3, huyết lượng +12%, cộng thêm kỹ năng, Thuần Chuyển, tốc độ di chuyển +500%, duy trì 3 giây, kỹ năng đóng băng 5 giờ đồng hồ.

(cái phòng ngự +11 lever * này : trước toàn để là lever phòng ngự + xx , làm chính mình cũng ế hiểu tác dụng của nó nhưng mà bây giờ thì hiểu rồi , phòng ngự được cộng thêm tương đương với được up thêm 11 lv nữa vậy – như kiểu lv50 mặc vào có phòng ngự = phòng ngự bản thân + , như kiểu mỗi khi lên 1 lever được tăng thêm 50 máu vậy thì cái này là tăng thêm điểm phòng ngự mà thôi)

Cái giáp dùi này so với giáp dùi trên người Tiêu Ngự có lẽ còn tốt hơn một ít, các hạng mục thuộc tính của giáp dùi trên người Tiêu Ngự cũng không tệ lắm, cộng thêm kỹ năng là Cước Thích tăng lên lever 9, Cước Thích tăng lên lever 9 này vào trước kia mà nói, xem như là tương đối hiếm, nhưng theo thời gian trôi qua, kỹ năng Cước Thích của bản thân Tiêu Ngự cũng đã dần dần tăng lên, đã đến bát cấp, cho nên dòng cộng thêm kỹ năng này cũng đã có vẻ không còn tốt nữa. Mà cái giáp dùi - Thánh Ngự phòng ngự lại rất cao, mang vào cộng thêm kỹ năng Thuần Chuyển ở thời khắc máu chốt thường sẽ có thể thu được hiệu quả bất ngờ, mặc dù thời gian duy trì chỉ có 3 giây, nhưng cũng là rất không tệ rồi.

Tiêu Ngự đem giáp dùi trên người thay xuống, thay giáp dùi - Thánh Ngự lên.

Nhìn thoáng qua giáp dùi bị thay thế trên tay, Tiêu Ngự chợt nhớ tới đến, lần trước hắn đem trang bị thay ra bán ra cho người khác, khiến cho Chanh rất là tức giận, vậy cái trang bị này bán cho nàng đi.

“Có cái trang bị nè, người có muốn hay không?” Tiêu Ngự phát tin tức cho Chanh hỏi.

“Đem thuộc tính gửi qua đây đi.” Chanh nói, Tiêu Ngự cuối cùng cũng biết có trang bị là nên bán cho người mình nha.

Tiêu Ngự đem thuộc tính trang bị gửi qua.

“Ta muốn , 20.000 kim tệ.” Chanh kinh hỉ nói, cái trang bị này của Tiêu Ngự so với trang bị trên người nàng còn tốt hơn rất nhiều.

Cái giá này của Chanh đã coi như rất không tệ , cái trang bị này cầm bán ra thị trường cũng chỉ có thể bán được tới cái giá này mà thôi, Tiêu Ngự cười nhẹ, nói: “Thành giao, đợi lát nữa ta sẽ giao dịch với người.”
Đều là người quen, Tiêu Ngự cũng không mặc cả .

Tiêu Ngự đem xác chết của kim giáp thị vệ kéo vào trong bụi cỏ, lần thứ 2 tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng về 2 kim giáp thị vệ phía xa mò đến, thật luck những kim giáp thị vệ này khiến cho Tiêu Ngự được rất nhiều ích lợi, sau khi đem kim giáp thị vệ toàn bộ thật luck hết, bọn họ sẽ có thể phục kích An Đông Ni Khắc rồi.

Đám người Chanh nơi đó hành động cũng rất thuận lợi, không có xuất hiện cái gì bất ngờ, bọn họ tương đối cẩn thận, bây giờ là thời khắc máu chốt, xuất hiện bất luận cái gì bất ngờ cũng sẽ đều là trí mạng .

Vòng qua giả sơn, Tiêu Ngự phát hiện trên đường phía trước có 3 kim giáp thị vệ, bước chân hơi ngừng lại một chút, hắn tiêu diệt 3 kim giáp thị vệ cũng không thành vấn đề, nhưng muốn đạt đến mức lặng yên không một tiếng động thì quả là cũng có chút khó khăn .

Nhìn lướt qua bụi cỏ bên cạnh , Chanh, Ngưu Tử, Kẹo Sa Ngã đã xuất hiện ở trong tầm nhìn của hắn, Tiêu Ngự đối với bọn họ làm ra vài cái động tác tay, Đoàn đội bồi dưỡng lâu nay đã vô cùng ăn ý , bọn hắn hiểu rất rõ động tác của Tiêu Ngự là có ý gì , hướng về 3 kim giáp thị vệ kia mò tới.

393. Chương 395 Âm Sát.

Tiêu Ngự cũng tiến vào trạng thái tiềm hành.

“An Đông Ni Khắc đại nhân đã dặn dò, trong khoảng thời gian này cần tăng cường cảnh giới, không cho phép lười biếng.”

3 tên thị vệ giữ vững tinh thần, nhìn quét xung quanh, 1 khi có gió thổi cỏ lay liền sẽ lập tức cảnh báo, bọn họ đều là thân tín của An Đông Ni Khắc, mới được bố trí ở trong hậu viên này, người thường là sẽ không được vào hậu viên, người tự ý vào sẽ phải chết. (hậu viên – vườn phía sau , ở trong đây là vườn hoa nha)

Phía bụi cỏ truyền đến âm thanh loạt soạt, 3 thị vệ kia lập tức cảnh giác hẳn lên, cầm trường đao trong tay, chậm rãi hướng về bên kia tiến đến.

“Động thủ!” Tiêu Ngự truyền âm kênh tổ đội nói, 2 cái thân ảnh đánh về phía 2 thị vệ trong đó, là Chanh và Kẹo Sa Ngã.

Chanh một cái Thâu Tập vào một tên thị vệ, Kẹo Sa Ngã cho tên thị vệ trước mắt một chiêu Tạc Kích, 2 người trước sau chế ngự cả hai tên thị vệ.

Thị vệ còn lại đang bối rối muốn kêu gào, Tiêu Ngự đã nhắc chân, một cái Long Tường Thuật đá ra ngoài, bốp một tiếng, đá trúng tên thị vệ còn lại kia, sau đó một cái Tạc Kích chuẩn xác đánh trúng mõm hắn .

3 thị vệ này đều đã bị khống chế, 3 người Tiêu Ngự bộc phát công kích mạnh mẽ nhất của từng người, từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu đám thị vệ này bay lên.

Bởi vì 10 người đều là Đạo tặc, phân phối khó tránh khỏi có chút hơi mất cân bằng, nhiệm vụ lần này đám người Tiêu Ngự chọn dùng phương thức phân phối mới , tất cả chiến lợi phẩm bản thân ai đánh được thì sẽ thuộc về người đó , còn nếu hợp sức thu hoạch được thứ gì , thì giá ai cao hơn là của người đó, cho nên các đội viên chém giết quả nhiệt tình hơn nhiều so với lúc bình thường.

Đám người Tiêu Ngự giết chết 3 giáp thị vệ này, kiếm được mấy món trang bị coi như không tệ, Tiêu Ngự kiếm được một cái giáp da , chỉ là so với trang bị trên người còn kém hơn một ít, nên bán cho Ngự Tử.

Trang bị trên người Tiêu Ngự cũng đã là thuộc loại đứng đầu rồi. Muốn tìm được trang bị tốt hơn cũng là khá khó. Trang bị bình thường hẳn tự nhiên là sẽ thấy chướng mắt rồi.

Tuy nhiên thu hoạch cũng rất phong phú. Tiêu Ngự tự tay tiêu diệt một kim giáp thị vệ đều có thể thu được hơn 500 điểm giá trị vinh quang. Đội viên khác tiêu diệt một tên hắc cũng có thể được chia đến hơn 200. Còn có hàng loạt điểm kinh nghiệm. Làm cho Tiêu Ngự lại thăng được thêm 1 cấp. Đến lv 51 rồi . Các đội viên khác cũng đều thăng cấp.

Tổn trên dưới 1 giờ đám người Tiêu Ngự cuối cùng cũng đem được 30 kim giáp thị vệ trong hậu viên toàn bộ dọn sạch , xác chết cũng đều đã dấu kĩ rồi. Trong hậu viên 1 mảnh yên tĩnh.

Đám người Tiêu Ngự ở trong vườn hoa tìm nơi ẩn nấp. Chờ đợi thời cơ.

Tiêu Ngự ở trên hòn giả sơn tìm cơ quan. Lại không có bất luận cái gì phát hiện gì cả nên đành chỉ có thể bỏ qua . Ẩn nấp chờ đợi.

Bọn họ chỉ có thể chờ đợi. Chờ An Đông Ni Khắc đi ra.

Tiêu Ngự vẫn không nhúc nhích im lặng ẩn nấp chờ đợi.

“Hy vọng làm như vậy là đúng.” Tiêu Ngự không nén nổi nghĩ thầm, thời gian của bọn họ cũng không còn nhiều, Nhưng trực giác cho hắn biết rằng Đông Ni Khắc nhất định sẽ đi ra .

Lại trải qua một quãng thời gian nữa, tảng đá trên giả sơn chậm rãi di động, cuối cùng mở ra, một Pháp sư mặc áo bào trắng từ trong đó chui ra, còn có 2 nữ nhân kia nữa.

Tiểu Quỷ và Tiêu Ngự ẩn nấp cùng một chỗ lộ ra vẻ mặt kinh hãi , chánh chủ cuối cùng cũng xuất hiện rồi.

Tiêu Ngự bỗng có cảm giác liên hướng về bên phía bờ tường phía xa nhìn thoáng qua , không có gì cả.

“Có cái gì à?” Tiểu Quỷ thấy được vẻ mặt Tiêu Ngự có chút cổ quái, nghi hoặc hỏi.

Tiêu Ngự lắc đầu nói: “Không có gì.” Tiêu Ngự đem cái loại cảm giác cổ quái kia trực xuất ra đầu óc, đem ánh mắt đặt lên trên mục tiêu trước mắt .

Nhiệm vụ ám sát bắt đầu ! Người trước mắt này là 1 NPC Hạ cấp Thần Cấp a!

“Tiểu yêu tinh xem ta như thế nào thu phục ngươi.” An Đông Ni Khắc đem một người phụ nữ trong đó kéo đến trước người, một cái tết võ vào bờ móng to mọng của nàng lộ ra nụ cười đậm đẽ.

Cô gái kia quay đầu lại kiêu mỵ nhìn thoáng qua An Đông Ni Khắc, mị nhãn như tơ, 2 má quầng rừ xinh đẹp muốn nhỏ ra nước.

An Đông Ni Khắc đang muốn đưa ‘thương’ ra trận (), đột nhiên cảm giác có gì đó không tốt, nhìn lướt qua hậu viên, trong hậu viên 1 mảnh yên tĩnh, ngay cả kim giáp thị vệ phụ trách cảnh giới cũng đều không thấy đâu.

“Đáng chết, có mai phục!” An Đông Ni Khắc chửi mắng một trận, giơ lên pháp trượng trong tay, nhìn về phía bụi cỏ bên cạnh, nghiêm túc quát một tiếng, “Người nào!”

“Động thủ!” Tiêu Ngự quát, nhắc chân một cái Long Tường Thuật đá ra ngoài.

Chanh và Kẹo Sa Ngã từ một bên khác hướng về An Đông Ni Khắc nhào tới, giúp đỡ Tiêu Ngự công kích, những người khác thì chuẩn bị bất cứ lúc nào tiếp ứng đám người Tiêu Ngự.

“Mấy tên Tà ác liên minh nhãi nhép.” An Đông Ni Khắc khinh thường hừ lạnh một tiếng, vung tay bên phải lên, 1 màn ánh sáng màu đỏ đem An Đông Ni Khắc bảo vệ bên trong.

Tiêu Ngự Long Tường Thuật chuẩn xác đánh trúng màn ánh sáng màu đỏ này, màn ánh sáng màu đỏ chỉ hơi rung động nhẹ, rồi lại khôi phục như lúc ban đầu.

Tạc Kịch!

Tiêu Ngự một cái Tạc Kịch hướng về An Đông Ni Khắc đâm xuống.

Bất ngờ xảy ra biến cố khiến 2 nữ nhân bên cạnh An Đông Ni Khắc kia sợ hãi, hướng về 2 bên chạy trốn. (ớ giết xong hấp , hấp xong lại giết kia – để nó chạy mất thì hỏng à , khéo 2 con đó nó chính là gián điệp chủ động câu dẫn thằng pháp sư kia mất lí trí thì sao a , chưa kể nó còn gọi vệ binh a , sai lầm vớ vẩn vãi ra – bắt nó lại cho ta ...)

An Đông Ni Khắc pháp trượng vung lên, 1 đạo hỏa cầu bắn về phía Tiêu Ngự.

Mặc dù hỏa cầu này trông rất nhỏ, tựa như không có gì uy lực, nhưng dù sao cũng là hạ cấp Thần Cấp Pháp sư thả ra , Tiêu Ngự không dám khinh thường, một chiêu Tật Phong Bộ ngăn cản hết công kích của An Đông Ni Khắc, một chiêu Tật Phong Gia Tốc, vòng qua An Đông Ni Khắc, đến sau lưng hắn, chủy thủ tay phải hướng về cái ót của An Đông Ni Khắc đâm đi.

Lúc này Chanh và Kẹo Sa Ngã cũng từ 2 cái phương hướng khác đánh tới, cùng Tiêu Ngự hình thành thế giáp công, đem An Đông Ni Khắc kẹp ở giữa, đem toàn bộ lối thoát của hắn phong kín lại.

Mắt thấy chủy thủ trong tay sắp đâm xuống , trước mắt Tiêu Ngự bỗng hoa lên , An Đông Ni Khắc đột nhiên tan biến, chủy thủ Tiêu Ngự đâm vào hư không.

An Đông Ni Khắc dùng dịch chuyển tức thời thoát khỏi vòng vây của đám người Tiêu Ngự.

An Đông Ni Khắc vừa thoát ly vòng vây , thì lại có 5 thân ảnh từ các phương hướng đánh về phía An Đông Ni Khắc, là đám người Tiểu, Quỷ Ngự Tử.

An Đông Ni Khắc hừ lạnh một tiếng, vung tay bên phải lên, 1 đạo Kháng Cự Quang Hoàn hướng ra phía ngoài chậm rãi lan rộng, mấy cái đội viên lập tức bị đẩy ra ngoài.

Lưu Tinh Hỏa Vũ!

Trên không trung nhanh chóng ngưng tụ lên 1 đoàn mây đỏ màu đỏ , vô số hỏa cầu tựa như mưa rào đổ ập xuống.

Đồng dạng là kỹ năng Lưu Tinh Hỏa Vũ, nhưng An Đông Ni Khắc thì triển ra so với games thủ bình thường càng có uy hiếp hơn nhiều , với lại, An Đông Ni Khắc ở khi thi triển cái cao cấp ma pháp đánh lan này, không ngờ lại có thể công kích ngay lập tức như vậy, đây mới là chỗ đáng sợ của 1 Pháp sư Hạ cấp Thần

Cấp a , trừ cấm chú ra, tất cả ma pháp, kể cả ma pháp đánh lan đều có thể phóng ra lập tức mà không cần niệm chú ngữ dài dòng.

Ở dưới bức bách của chúng đội viên vây quanh , An Đông Ni Khắc vẫn có thể thoải mái, từng cái ma pháp rời tay, 1 lát sau, phòng hộ che phủ trên người lúc này mới tan biến.

Trên không trung mưa lửa rót xuống, bao trùm phạm vi khu vực hơn 20m xung quanh, đám người Tiêu Ngự không thể không mất công tránh né.

Từng chùm hỏa cầu rơi xuống, cỏ cây, nham thạch trên mặt đất lập tức bị vỡ tan, bị đánh thành mảnh vụn.
Đột Tiến!

Tiêu Ngự lại thi triển một cái kỹ năng, định đối với An Đông Ni Khắc tạo thành quấy nhiễu nhất định , nhưng mà Tiêu Ngự đã sử dụng ra toàn thân võ công mà vẫn không thể đối với An Đông Ni Khắc tạo thành bất luận cái áp lực gì .

Kỹ năng Đột Tiến, Đột Thứ... đều đã mất đi hiệu lực , vẫn không thể nào chạm tới An Đông Ni Khắc, An Đông Ni Khắc quá nhanh.

“1 đám vứt đi.” An Đông Ni Khắc cười lạnh vừa nói vừa vung tay lên, một cái quần thể ma pháp đóng băng quét ra ngoài.

Tật Phong Bộ!

Đào Thoát!

Đám người Tiêu Ngự chạy té rầm, ào ào tránh né ma pháp của An Đông Ni Khắc.

Ma pháp của An Đông Ni Khắc là ma pháp phạm vi có hiệu quả rất mạnh, thêm lực công kích của hạ cấp Thần Cấp Pháp sư, bọn người Tiêu Ngự cũng không dám đón đỡ.

An Đông Ni Khắc từng cái ma pháp đánh ra, giá trị ma pháp không có chút dấu hiệu nào là bị thiếu hụt, tất cả ma pháp đều là công kích ngay tức khắc, kể cả một ít kỹ năng khống chế kèm theo . Mà An Đông Ni Khắc không đơn giản chỉ có hỏa hệ ma pháp, mà còn tinh thông khác các hệ ma pháp khác , thực lực tuyệt đối không thể khinh thường.

10 người Tiêu Ngự bị buộc liên tiếp tháo chạy, hấn vẫn là lần đầu tiên gặp phải đối thủ cường hãn như thế.

Lôi Điện Rít Gào!

Vô số đạo điện mưa hướng về Tiêu Ngự quét đến , Tiêu Ngự một người Ẩn Ảnh Bộ né ra ngoài, mở ra hiệu quả kỹ năng cuồng nhiệt hướng phía sau người An Đông Ni Khắc, chủ tay phải hướng về cái ót của An Đông Ni Khắc đâm đi.

Lôi Điện Rít Gào kia là phạm vi ma, tốc độ di chuyển của đám người Ngưu Tử lại không có nhanh được như Tiêu Ngự, bị Lôi Điện Rít Gào chuẩn xác đánh trúng, lôi điện kia ngoài hiệu quả hôn mê ra, còn xóa sạch của đám người Ngưu Tử hơn 10.000 huyết lượng.

An Đông Ni Khắc đang định thừa thắng xông lên, Tiêu Ngự thấy tình thế không ổn, có 5 đội viên đã bị khống chế , nếu để cho An Đông Ni Khắc yên tâm công kích đồng đội mà nói, đám người Ngưu Tử kia đã lãnh ít dữ nhiều rồi.

“Sát!”

Tiêu Ngự mở tất cả kỹ năng tăng trạng thái, phấn đấu quên mình (=,=') nhằm phía An Đông Ni Khắc, chuẩn bị ngăn chặn An Đông Ni Khắc, vì mấy cái đội viên kia mà sáng tạo cơ hội giúp cho bọn họ lui lại an toàn.

An Đông Ni Khắc rất ít khi thấy qua games thủ liều mạng như vậy, thấy được Tiêu Ngự đánh qua đây, vung tay bên phải lên, lại là 1 đạo hỏa cầu xuất ra.

Phá Ma Trảm!

Thấy được hỏa cầu hướng về mặt bản thân ập tới, Tiêu Ngự vung lên chủy thủ, một cái Phá Ma Trảm chém rớt ma pháp này.

Chủy thủ Tiêu Ngự chém lên trên hỏa cầu, hỏa cầu tựa như trứng gà đụng phải mặt đất , tan nát, nổ thành mảnh nhỏ.

Tiêu Ngự không nhịn được thầm kêu khổ, tên An Đông Ni Khắc này quả nhiên không phải dễ đối phó , bọn họ 10 người mà vẫn không chiếm được lợi thế, An Đông Ni Khắc vẫn có thể ung dung đối đáp, Tiêu Ngự tới giờ vẫn chưa có phương pháp gì có thể giành được thắng lợi.

Nhìn thoáng qua huyết lượng, sau khi tiếp nhận dẫn dắt, huyết lượng của Tiêu Ngự đã cao tới hơn 300.000, Trải qua một hồi đánh nhau, huyết lượng chỉ còn lại có hơn 200.000 , ma pháp của An Đông Ni Khắc tầng tầng lớp lớp, làm cho đám người Tiêu Ngự chỉ có thể vật vờ đối phó mà thôi không có cách nào phản kích.

Tiêu Ngự một cái Độn Hình, sau khi tránh thoát Viêm Bạo Thuật của An Đông Ni Khắc , hơi hơi ngưng lại một chút, một cái ý nghĩ bỗng chợt phát sinh ra.

Tiêu Ngự khi nảy sinh cái ý nghĩ này, liền không chút do dự thay đổi phương thức hành động, tăng cường công kích đối với An Đông Ni Khắc. Dù là đã có thêm 9 người khác, nhưng mà hiệu quả thu được lại cũng chẳng được bao nhiêu, bởi vì các loại kỹ năng đào tẩu của An Đông Ni Khắc tầng tầng lớp lớp, bất kể đám người Tiêu Ngự bao vây tấn công đến như thế nào, hắn cũng có thể ung dung tránh khỏi.

Tiêu Ngự cho đám người Chanh vài cái ánh mắt, đám người Chanh liền hiểu ý ngay , cùng nhau hướng về An Đông Ni Khắc nhào tới, đem tất cả phương hướng có thể chạy trốn của An Đông Ni Khắc toàn bộ phong kín, An Đông Ni Khắc kỹ năng tuy nhiều, nhưng các loại kỹ năng dịch chuyển tức thời (thuần di) cũng là không nhiều lắm, đã dùng gần hết rồi .

Thuần Chuyển!

Tiêu Ngự lúc này đã gia trì trạng thái đặc biệt, tốc độ bạo tăng đến một cái trình độ cực kỳ đáng sợ , vừa nhắc chân, một cái Long Tường Thuật đá ra ngoài.

Tiêu Ngự một đòn sấm sét, chỉ hận không thể mạnh hơn lúc này, tốc độ công kích nhanh đến đỉnh điểm.

An Đông Ni Khắc kia đang tránh né đám người Chanh, bất ngờ không kịp đề phòng Tiêu Ngự từ bên cạnh chui ra, vừa nhìn thấy đã trúng phải 1 cước.

Bụp một tiếng, bụng An Đông Ni Khắc bị Tiêu Ngự cho ăn phải một đòn này, lão đảo lùi về sau mấy bước, hiệu quả của Cước Thích trong Long Tường Thuật có thể làm cho An Đông Ni Khắc tạm thời không có cách nào thi triển ma pháp kỹ năng, mà Pháp sư đã không thể thi triển ma pháp kỹ năng , so với 1 con dê non đợi làm thịt cũng không khác là bao nhiêu nữa.

Tiêu Ngự thấy móc dít thuận lợi, động tác không có chút nào ngưng lại, chủy thủ tay phải một cái Tạc Kích chuẩn xác đánh trúng An Đông Ni Khắc, đem An Đông Ni Khắc khổng chế luôn.

Thấy được An Đông Ni Khắc rơi vào trạng thái hôn mê, Tiêu Ngự thở ra một hơi, An Đông Ni Khắc lúc này còn hơn 2.600.000 huyết lượng, nếu như 10 người có thể liên tục duy trì khổng chế, hơn 2.600.000 huyết lượng cũng chẳng tính là cái gì? Vài phút là có thể làm thịt xong.

Tiêu Ngự trong nháy mắt bộc phát công kích cực đại, Chanh và đám người Kẹo Sa Ngã cũng không hề lạc hậu, từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu An Đông Ni Khắc bay lên.

Xem ra, sau khi bị khổng chế, An Đông Ni Khắc dường như đã hẵn phải chết không cần bàn cãi nữa rồi.

Tuy nhiên Tiêu Ngự cũng không dám quá mức khinh mạn, An Đông Ni Khắc nói không chừng còn có cái chiêu số gì chưa sử dụng, Tiêu Ngự cảm thấy tất cả quá dễ dàng, nhẹ nhàng như vậy đã khổng chế được An Đông Ni Khắc, ngược lại lại khiến cho Tiêu Ngự có một loại cảm giác bất an.

Trong lòng mặc dù bất an, nhưng công kích trên tay vẫn không hề dừng lại, sau khi mấy cái Công Kích Tà Ác, một cái Mật Hầu xuất ra, lại một chiêu Bạo Liệt, đối với An Đông Ni Khắc tạo thành hơn vạn thương tổn (hơn chục ngàn), ít thì cũng được mấy ngàn giá trị thương tổn.

Huyết lượng của An Đông Ni Khắc duy trì đi xuống đáy, mắt thấy đã rớt trên dưới 1 phần 5.

“Không chế cho tốt, chú ý trao đổi quyền không chế!”

Những người này đều đã có thừa kinh nghiệm chiến trường , tự nhiên sẽ không phạm cái loại sai lầm hạ thấp kia, liên tiếp không chế An Đông Ni Khắc. (thằng tác giả vớ vẩn kinh – 2 kon kia chạy mất , may nó còn chưa gọi viện quân đến mà bảo hok phạm phải sai lầm vớ vẩn , Sh!t thật =.= rất là thối.)

Mọi người mơ hồ đã có chút kích động, chẳng lẽ hạ cấp Thần Cấp An Đông Ni Khắc dễ dàng tiêu diệt như vậy sao? Rồi lại có phần bất an và nghi vấn.

Chanh đang chuẩn bị đem quyền không chế An Đông Ni Khắc giao cho Kẹo Sa Ngã, vừa mới chuẩn bị thì triển một cái kỹ năng không chế cuối cùng, Huyền Kích, thì dị biến nảy sinh, trên người An Đông Ni Khắc đột nhiên bắn ra 1 đạo bạch quang chói mắt.

“Không tốt.” Thấy được tình cảnh này, Tiêu Ngự trong lòng đã biết không ổn, nhào tới.

Đạo bạch quang kia từ trên người An Đông Ni Khắc sáng lên, dần dần bành trướng, hình thành 1 màn bạch sắc quang mang , đem An Đông Ni Khắc hoàn toàn bảo vệ ở bên trong.

“Là ma pháp bị động!”

Chanh ở khi công kích An Đông Ni Khắc , đã dẫn phát hiệu quả Thánh Quang Thủ Hộ bị động trên người An Đông Ni Khắc.

Thánh Quang Thủ Hộ của An Đông Ni Khắc bảo vệ hắn trong 6 giây, giúp cho An Đông Ni Khắc thoát ly không chế, Thánh Quang Thủ Hộ rất nhanh ở dưới công kích của đám người Tiêu Ngự bị tan nát.

“Lũ Tà ác liên minh nhãi nhép đáng chết!” An Đông Ni Khắc nhin không được chữ mắng, mặc dù đám người Tiêu Ngự đang là trạng thái Thiên sứ liên minh, nhưng An Đông Ni Khắc rất dễ dàng nhìn ra lớp nguy trang của bọn họ, lúc này tiến đến ám sát An Đông Ni Khắc, không phải người của Tà ác liên minh thì còn ai nữa?

An Đông Ni Khắc thoát ly vòng phòng ngự, 10 người Tiêu Ngự lập tức tăng cường thể công, bức bách An Đông Ni Khắc vô lực đánh trả, tránh An Đông Ni Khắc lại nắm được cục diện.

Mắt An Đông Ni Khắc trở nên đỏ rực, tơ máu phủ kín, nhìn chăm chăm Tiêu Ngự, làm cho đám người Tiêu Ngự cảm nhận được một loại hơi thở tựa như dã thú. Thấy được bộ dáng này của An Đông Ni Khắc, Tiêu Ngự hơi hơi ngưng lại, thầm đề phòng

394. Chương 396 Tự Bạo.

Ma pháp nguyên tố quanh người An Đông Ni Khắc bắt đầu ùn ùn hội tụ , râu tóc không gió tự bay, pháp trượng vung lên, tự cấp cho mình một cái hộ thuẫn màu trắng.

Tốc độ phục hồi huyết lượng của hắn cực nhanh, Tiêu Ngự muốn tiêu diệt An Đông Ni Khắc mà nói, nhất định sẽ phải duy trì công kích liên tục cường độ cao, đang một chút ngưng thì không có tác dụng gì nữa. Lại 1 lần tăng tốc độ nhào tới.

Ở dưới sự bao vây tấn công của đám người Tiêu Ngự, An Đông Ni Khắc lợi dụng các loại kỹ năng đào tẩu không ngừng tránh né, thì triển từng cái ma pháp công kích, phần lớn đều là ma pháp tương đối quen thuộc, nhưng những ma pháp này phối hợp lại thì vẫn có thể tạo cho đám Tiêu Ngự phiền toái không nhỏ, xứng đáng là hạ cấp Thần Cấp Thánh Pháp sư, đối với vận dụng ma pháp đã đạt tới loại trình độ phản phác quy chân, ma pháp cấp thấp phối hợp lại, thương tổn cũng là rất khinh thường.

Hỏa Thần Chi Diễm!

An Đông Ni Khắc đột nhiên bộc phát, 1 đạo hỏa diễm hình quạt bộc phát ra ngoài, đạo ma pháp này là một cái công kích ma pháp đánh lan, phạm vi công kích cực lớn, Tiêu Ngự không có cách nào trốn tránh

, đành chỉ có thể cứng đối cứng mà thôi. Đạo hỏa diễm hình quạt này đồng thời chuẩn xác đánh trúng 5 người Tiêu Ngự, Chanh..., đem đám người Tiêu Ngự đánh bay ra ngoài.

Tiêu Ngự rên lên một tiếng, nặng nề ngã ở trên mặt đất.

Nhìn một chút huyết lượng, còn lại 65%, công kích ma pháp của An Đông Ni Khắc khiến cho người ta kinh sợ .

Tiêu Ngự vừa đứng lên, đang muốn đánh về phía An Đông Ni Khắc, An Đông Ni Khắc đã vung pháp trượng, trên mặt đất mọc lên biển lửa, hỏa diễm hùng hục đem đám người Tiêu Ngự nuốt hết.

Vùng hỏa diễm này đem đám người Tiêu Ngự toàn bộ bao phủ vào trong, trong biển lửa, huyết lượng của đám người Tiêu Ngự mỗi giây tụt xuống hơn 10.000 .

53%, 37%, 20%, 3% ...

Mắt thấy huyết lượng sắp cạn kiệt. Tiêu Ngự khấn hốc vào 1 bình chuyên gia cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt. Nhìn thoáng qua đám người Chanh. Bọn họ cũng đều dùng mất 1 bình.

Không thể chịu đựng tiêu hao mãi như vậy được. Tiêu Ngự liếc mắt ra hiệu cho Chanh.

Chanh nhận được chỉ thị của Tiêu Ngự không chút do dự đánh về phía An Đông Ni Khắc nhảy lên cao. Chủy thủ tay phải một cái Tạc Kích hướng về An Đông Ni Khắc đâm tới.

Thừa dịp Chanh hấp dẫn An Đông Ni Khắc chú ý. Tiêu Ngự lặng yên không một tiếng động vòng đến phía sau người An Đông Ni Khắc.

An Đông Ni Khắc thân thể nhoáng lên. Tránh thoát công kích của Chanh. Pháp trượng vung lên giáng một đòn nghiêm trọng lên trên lưng Chanh. Đem Chanh đánh bay ra ngoài. (giáng lên ngực thì đỡ đau hơn rồi ><>

Đám người Tiêu Ngự hơi sững sờ , gia hỏa kia không ngờ lại có thể còn kỹ xảo cận chiến tốt như vậy ! Thừa dịp Chanh sáng tạo cơ hội. Tiêu Ngự một cái Đột Thử. Chủy thủ tay phải chui vào ngực An Đông Ni Khắc.

Đinh một tiếng, công kích của Tiêu Ngự không thể phá hết phòng ngự của An Đông Ni Khắc chỉ khiến cho hộ thuẫn trên người An Đông Ni Khắc gọn sóng một chút mà thôi.

Băng Phược Thuật!

An Đông Ni Khắc vung pháp trượng lên, 1 đạo băng trụ đột ngột từ trên mặt đất mọc lên, đem cẳng chân của Tiêu Ngự đóng băng tại chỗ.

Không tốt, Tiêu Ngự quấy người một cái, lại không có thể giãy thoát khỏi ma pháp của An Đông Ni Khắc.

Thấy được An Đông Ni Khắc đã gần trong gang tấc, Tiêu Ngự biết lúc này hắn đang đứng ở trên bờ nguy hiểm rồi , Đông Ni Khắc chỉ cần thi triển vài lượt ma pháp xong sẽ khó mà sống được, hắn chỉ còn cơ hội dùng chủy thủ cùng An Đông Ni Khắc chính diện giao phong mà thôi.

An Đông Ni Khắc không nghĩ tới Tiêu Ngự lại phản kích nhanh như vậy, hộ thuẫn trên người lại trúng thêm một cái công kích lập tức tan biến. Ma pháp hộ thuẫn hấp thu thương tổn cực kỳ có hạn, hiệu quả chịu được 2 cái công kích đã là không tệ rồi.

Đám người Chanh phát hiện Tiêu Ngự bị nguy hiểm, Tiêu Ngự là linh hồn của đội ngũ, nếu như Tiêu Ngự xảy ra chuyện gì, toàn bộ đội ngũ kia sẽ mất chỉ huy, đồng thời cũng mất đi công kích chủ lực, giết chết An Đông Ni Khắc sẽ càng thêm mù mịt rồi.

Đám người Chanh không để ý nguy hiểm bản thân đều vọt lên, ngăn chặn An Đông Ni Khắc, sáng tạo cơ hội cho Tiêu Ngự thoát đi , trong lúc nhất thời An Đông Ni Khắc đối phó có chút vất vả , dù sao đám người này cũng đã được tiếp nhận dẫn dắt, thực lực đã vượt quá phạm trù games thủ bình thường rồi, cũng không phải dễ dàng mà đánh lui được.

Lôi Bạo Thuật!

An Đông Ni Khắc cắn răng đánh trả, cho Ngưu Tử đón một cái Lôi Bạo Thuật.

Nhìn vào hắc ám quang cầu đáng sợ lao đến trước mắt kia, Ngưu Tử cách An Đông Ni Khắc gần như vậy, đã là trốn không xong rồi, kỹ năng đào tẩu của hắn đều đã ở trong chiến đấu vừa rồi dùng hết, thấy được Lôi Bạo Thuật đã tới trước mắt, chỉ có thể giương mắt mà nhìn.

Ầm một tiếng, một tiếng vang thật lớn, Lôi Bạo Thuật ở trên ngực Ngưu Tử nổ tung, sóng xung kích đem Ngưu Tử đánh bay ra ngoài, nặng nề té rớt ở trên mặt đất.

Một con số làm cho người ta ngơ ngác từ trên đầu Ngưu Tử bay lên, huyết lượng còn sót lại của Ngưu Tử cũng bị tiêu hao không còn, ngã trên mặt đất.

“Ngưu Tử chết rồi.”

Tất cả đội viên đều rơi vào trạng thái tình cảnh bi thương, chủ lực bị nhốt, đội viên bỏ mình, cái này dường như là một cái dấu hiệu rất xấu rồi, chẳng lẽ nhiệm vụ sẽ thất bại sao?

An Đông Ni Khắc liên tục tránh né công kích của các đội viên bên cạnh, Tiêu Ngự đã có thể hoạt động, chủ thủ trong tay lấy một cái tư thế cực kỳ quái dị, đột nhiên tăng tốc độ, hướng về An Đông Ni Khắc đâm tới.

Thật vất vả mới có 1 lần cơ hội phản kích, Tiêu Ngự tự nhiên sẽ không bỏ qua, công kích nhanh chóng mãnh liệt, thẳng đến cái ót của An Đông Ni Khắc.

An Đông Ni Khắc đang chống đỡ đám người Chanh công kích, đột nhiên cảm giác được sau đầu truyền đến cảm giác mát lạnh, một chiêu Lóa Sáng né tránh ra ngoài.

Ám Ảnh Không Chế!

Nếu như không liều mạng mà nói, sẽ không còn cơ hội nữa, Tiêu Ngự mở ra Ám Ảnh Không Chế, sau đó gia trì các trạng thái cho mình, đột nhiên chém ra một đao, huyền băng dưới chân ngay lập tức tan tành mây khói, cùng An Đông Ni Khắc liều mạng đến cùng.

An Đông Ni Khắc quay đầu đánh tới Tiêu Ngự, từng đạo ma pháp rời tay mà ra.

Tiêu Ngự ngạnh kháng công kích của An Đông Ni Khắc, không ngừng công kích An Đông Ni Khắc.

Huyết lượng của Tiêu Ngự cũng không ngừng giảm bớt, từng cái giá trị thương tổn từ đầu trên bay lên, đảo mắt chỉ còn lại có 12%, lại nhìn huyết lượng của An Đông Ni Khắc, bọn họ thật vất vả mới đưa huyết lượng của An Đông Ni Khắc tiêu hao về tới hơn 1.000.000.

“Sau khi ta chết các người cứ tiếp tục công kích, ta sẽ hồi sinh!” Tiêu Ngự truyền âm kênh tổ đội nói.

Tiêu Ngự có kỹ năng hồi sinh?

Cho dù rất nghi hoặc, hồi sinh Tiêu Ngự sẽ là từ đâu đến, nhưng bây giờ cũng không còn thời gian nghiên cứu vấn đề này.

Đánh đến bây giờ, huyết lượng của các thành viên đã chẳng còn bao nhiêu rồi, từng người chỉ còn lại có chút hơi tàn, cũng đều dùng mất 1 bình phục hồi máu rồi, mãi mới khiến An Đông Ni Khắc hao tổn hơn nửa huyết lượng, tiếp tục đánh tiếp, nhiệm vụ rất có khả năng sẽ thất bại. Tiêu Ngự nghĩ đã đến lúc phải dùng tới tuyệt chiêu cuối cùng của hắn, Tụ Bạo!

Tụ Bạo chính là sát chiêu cuối cùng, thương tổn bộc phát có quan hệ khá lớn với tổng lượng máu của hắn khi đây, hơn 200.000 huyết lượng sau khi tụ bạo sẽ có thể nảy sinh ra cỡ năng lượng lớn đến mức nào? Tiêu Ngự cũng không thể tưởng tượng ra nổi.

Liều mạng dùng một lần cơ hội hồi sinh này, chỉ cần có thể hoàn thành nhiệm vụ, cũng là đáng, Tiêu Ngự ép sát đi lên, một bên trong kênh tổ đội dặn dò đám người Chanh công kích, sự tình sau khi mình Tụ Bạo cũng chỉ có thể dựa vào các nàng, bởi vì Tụ Bạo sẽ sinh ra hiệu quả nổ tung sẽ kinh động tới bảo vệ trong thành, nếu như An Đông Ni Khắc lúc đó bị chết, vậy sẽ giảm bớt rất nhiều phiền toái rồi, còn nếu như An Đông Ni Khắc vẫn chưa chết, công việc còn lại đương nhiên sẽ để bọn họ làm rồi.

Tiêu Ngự liều chiến, mượn Ám Ảnh Không Chế dùng ưu thế tốc độ, không ngừng đến gần An Đông Ni Khắc, phát động công kích.

An Đông Ni Khắc hừ một tiếng, pháp trượng vung lên, từng đạo hỏa diễm ma pháp rời tay mà ra, hướng về Tiêu Ngự đánh tới.

Cho dù đã quyết định tự bạo, nhưng trước khi Tự bạo, vẫn nên cố gắng tạo thêm một ít thương tổn nữa mới được , Tiêu Ngự một chiêu Tan Biến tránh hết công kích của An Đông Ni Khắc, hiệu quả vô địch của Tan Biến vừa chấm dứt, liền phần đầu quên mình (mong được thăng chức) nhằm phía An Đông Ni Khắc nhào tới.

Đã quyết định dùng biện pháp Tự Bạo, thì nhất định phải duy trì khoảng cách tối thiểu cùng An Đông Ni Khắc, cho nên Tiêu Ngự sẽ không ngại dùng bất cứ giá nào để đến gần An Đông Ni Khắc.

Tiêu Ngự không ngừng đến gần, làm cho An Đông Ni Khắc rất là buồn bực, nhưng không cách nào tránh khỏi Tiêu Ngự làm phiền được.

Mưa Thiên Thạch!

An Đông Ni Khắc vung pháp trượng lên, lại phóng ra một cái ma pháp đánh lan, dưới mảng lớn thiên thạch cuộn cuộn oanh kích ở xuống, An Đông Ni Khắc xem ra, huyết lượng còn sót lại hơn 10.000 của Tiêu Ngự, sẽ là tuyệt đối không có khả năng tránh thoát khỏi công kích của hắn , 1 đợt công kích này Tiêu Ngự hẳn chắc chắn sẽ phải chết.

Nhìn về phía mưa thiên thạch ập đến, Tiêu Ngự không lùi mà tiến tới, đánh về phía An Đông Ni Khắc, cùng An Đông Ni Khắc luôn luôn duy trì cự ly gần nhất.

Lại phải dùng 1 lần kỹ năng tái sinh, sau khi dùng hết lần này sẽ chỉ còn 1 lần cơ hội hồi sinh cuối cùng, Tiêu Ngự nhin không được nghĩ thâm, bất kể có đáng giá hay không, hắn cũng đã không có lựa chọn nào khác ,

1 chùm thiên thạch đánh xuống, vừa mới chuẩn xác đánh trúng Tiêu Ngự, một cái hơn 10.000 giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên, huyết lượng của Tiêu Ngự cạn kiệt.

An Đông Ni Khắc cười lạnh một tiếng, cuối cùng cũng đem được cái tên gia hỏa khó chơi này tiêu diệt , đột nhiên cảm giác được 1 cỗ năng lượng hào hùng, bỗng rùng mình, phát hiện thân thể của Tiêu Ngự nảy sinh một ít biến hóa kì lạ.

Một cái ý nghĩ không ổn hiện lên trong đầu An Đông Ni Khắc, con người của An Đông Ni Khắc bỗng nhiên co rút lại, là tự bạo!

An Đông Ni Khắc đang chuẩn bị thoát đi, nhưng đã không còn kịp nữa, vung tay bên phải lên tự cấp cho mình một cái hộ thuẫn.

Bùm, một tiếng nổ kinh thiên, Tiêu Ngự tự bạo nảy sinh lực trùng kích cường đại đem An Đông Ni Khắc cắn nuốt vào trong, rồi đánh bay ra ngoài.

Trong nháy mắt tiếp xúc cùng với sóng xung kích , hộ thuẫn trên người An Đông Ni Khắc bởi vì chịu không được sức ép mãnh liệt nên đã bị nghiền nát tan tành, hắn trúng phải một đòn trọng kích, trên không trung điên cuồng phun ra 1 ngụm máu tươi, nặng nề ngã xuống đất.

Biến cố đột nhiên khiến cho đám Chanh cũng ngây dại, sóng xung kích nảy sinh khí lưu quá mạnh mẽ thổi qua khiến cho 2 má bọn họ sinh ra đau rát.

Đây là Tự Bạo? Bọn họ còn tưởng rằng , chỉ có một số boss mới có kỹ năng Tự Bạo! Không biết Tiêu Ngự từ nơi nào tìm được cái kỹ năng này .

Kẹo Sa Ngã là người đầu tiên từ trong kinh ngạc khôi phục lại, nhìn thoáng qua An Đông Ni Khắc phía xa , lúc này An Đông Ni Khắc nào còn có phong độ của Thánh Pháp sư , pháp bào trên người đã bị sóng xung kích kéo rách nát, 1 mảnh bừa bộn, huyết lượng thì bị làm rớt hơn 900.000, còn sót lại không đến 200.000.

Tiêu Ngự nói hắn còn có thể sống lại, nhưng sống lại là cần có thời gian , thành vệ binh rất nhanh sẽ tới, thời gian còn lại của bọn hắn cũng không nhiều, chuyện kể tiếp đều giao cho bọn họ .

“Nhanh lên động thủ, không động nhanh thủ thành vệ binh sẽ đến mất!” Kẹo Sa Ngã quát lạnh nói, lời còn chưa dứt, đã là hướng về An Đông Ni Khắc đánh tới.

An Đông Ni Khắc thăm hại đến cực điểm, phát hiện những người khác vẫn cứ đuổi theo không bỏ, chỉ có thể khua pháp trượng lên nghênh chiến.

395. Chương 397 Kết Cục Bất Đồng .

10 người trước đó muốn tiêu diệt An Đông Ni Khắc, rất có khả năng sẽ thất bại, nhưng nhờ Tiêu Ngự Tự Bạo làm rối của An Đông Ni Khắc gần 900.000 huyết lượng, đã khiến cho mọi người đột nhiên lại thấy hy vọng rồi.

“Còn có 200.000 huyết lượng, tốc độ phải thật nhanh!” Kẹo Sa Ngã quát, hấn lần đầu tiên nhiệt tình như vậy, dù sao đối tượng ám sát của bọn họ cùng là siêu cấp boss An Đông Ni Khắc, hành động to lớn này cũng đã đủ để ghi vào sử sách rồi, muốn nói một chút cũng không thềm để ý thì không có khả năng .

Số Mệnh đột nhiên xuất hiện ở phía sau người An Đông Ni Khắc , chủ tay phải hướng về cái ót của An Đông Ni Khắc đâm đi.

Kẹo Sa Ngã và Chanh cất bước tiến lên, từ 2 phương hướng chặn đường An Đông Ni Khắc.

An Đông Ni Khắc liên tiếp vung pháp trượng, một cái lại một cái ma pháp rời tay.

Lôi Điện Chớp Nhoáng!

Đầu pháp trượng của An Đông Ni Khắc đột nhiên hiện ra 1 đoàn lôi điện màu trắng bạc , oanh kích lên bụng Số Mệnh , phát ra một tiếng nổ nặng nề , Số Mệnh tựa như điều đứt dây, bị thổi bay ra ngoài.

Số Mệnh rên lên một tiếng, ngã xuống mặt đất, bị một đòn miểu sát.

Bởi vì Số Mệnh đã thu hút được sự chú ý của An Đông Ni Khắc, Kẹo Sa Ngã và Chanh đã có thể thuận lợi tới gần, chủ tay trong tay chui vào ngực An Đông Ni Khắc , An Đông Ni Khắc đã bị thương tổn nặng, khó khăn lắm mới ổn định lại được , sau khi Chanh và Kẹo Sa Ngã một đòn thuận lợi, lại tiếp tục vọt lên, liên hợp giáp công An Đông Ni Khắc, còn lại đám người Yêu Nghiệt cũng từ phía sau giáp công qua đây.

An Đông Ni Khắc huyết lượng bị tiêu hao từng chút một, chỉ còn sót lại hơn 100.000, mặc dù chỉ còn lại chút hơi tàn, nhưng công kích của hắn vẫn như cũ mạnh mẽ vô cùng.

Lúc đó trên không trung bốc cháy lên từng đoàn hỏa diễm. Dàn ngưng tụ lại. Biến ảo thành 1 con Hỏa Phượng Hoàng. Phóng lên cao.

Tiêu Ngự được hồi sinh lại. Dựa ở trên giả sơn miệng thở hổn hển. Hơi hơi nghỉ ngơi một chút. Nhìn thoáng qua thuộc tính. Thuộc tính đã tăng lên 50%. Lúc này Tiêu Ngự lại càng cường đại hơn. Đây là hiệu quả phụ gia của kỹ năng Phượng Hoàng Niết Bàn a.

Lúc này cửa vào đã 1 trận rối loạn. Hàng loạt thành vệ binh chạy qua đây.

“Ta ngăn chặn cửa. Các người tăng tốc độ lên một chút.” Tiêu Ngự nói. Vung tay bên phải lên. Dem U Linh Bỉ Mông triệu hồi ra , bây giờ không thể ẩn dấu thực lực được nữa. Tiêu Ngự sau khi tiếp nhận dẫn dắt. U Linh Bỉ Mông thực lực cũng đã tăng lên rất nhiều.

Tiêu Ngự và U Linh Bỉ Mông hướng phía cửa vào lao đi.

Va Chạm!

U Linh Bỉ Mông vọt tới, thân hình to lớn gắt gao chặn cửa, giơ lên bàn tay khổng lồ.

Bạo Phong Nhất Kích!

U Linh Bỉ Mông một cái Bạo Phong Nhất Kích đem mấy tên thành vệ binh quét ra ngoài, Tiêu Ngự lại nhắc chân 1 cú Long Tường Thuật tung ra, đem một tên thành vệ binh vừa chen chúc được vào trong đá ra ngoài.

Một người một thú chặn ở cửa vào, khiến cho những thành vệ binh kia không thể chen vào nổi, nhưng mà cũng chỉ có thể đứng vững nhất thời mà thôi, những thành vệ binh này người trước ngã xuống, người sau tiến lên, ở dưới loại tấn công cường độ cao này Tiêu Ngự cũng chống không được bao lâu nữa.

“Động tác nhanh lên!”

Tất cả đội viên đều gia tăng hết mức tốc độ công kích, An Đông Ni Khắc thấy viện quân đến nơi chiến đấu càng hăng.

Yêu Nghiệt một chiêu Phản Thủ Bối Thứ chuẩn xác đánh trúng lưng An Đông Ni Khắc, nhưng An Đông Ni Khắc lại không tránh không né pháp trượng vung lên, 1 đạo cột lửa từ trên trời giáng xuống oanh kích lên trên người Yêu Nghiệt, đem Yêu Nghiệt thiêu tới 1 mảnh cháy đen.

Nhìn một chút huyết lượng, còn sót lại dưới 7%, Yêu Nghiệt khẩn trương lấy ra chuyên gia cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, nhưng mà chưa kịp sử dụng, 1 đạo hỏa diễm đã lại oanh kích lên bụng Yêu Nghiệt, đem Yêu Nghiệt giết luôn.

Yêu Nghiệt gục trên mặt đất.

An Đông Ni Khắc lại trúng phải công kích của Kẹo Sa Ngã, nổi điên lên, một icái Băng Phong xuất ra đánh úp về phía Kẹo Sa Ngã.

Kẹo Sa Ngã thầm kêu khổ, bởi vì giao chiến tần suất rất cao, kỹ năng của hắn đào tẩu đều đã dùng hết, trốn tránh đã không kịp, bị Băng Phong đánh trúng, đông cứng tại chỗ.

Thấy Kẹo Sa Ngã bị đóng băng, An Đông Ni Khắc đang muốn đối phó với Kẹo Sa Ngã, bọn người Chanh ở một bên đã vọt lên, đem An Đông Ni Khắc bức lui.

An Đông Ni Khắc đành chỉ có thể bỏ qua, hắn bây giờ không rảnh đối phó với Kẹo Sa Ngã.

Ở dưới cố gắng của đám người Chanh, huyết lượng của An Đông Ni Khắc bị chậm rãi tiêu hao, chỉ còn lại có hơn 50.000, rất nhanh sẽ đại công cáo thành.

Những người đi trên đường cái Thánh Quang Thành ào ào dừng chân, trong phủ đệ của An Đông Ni Khắc đánh nhau không thể hoành tráng hơn được nữa, nào là nổ tung, rồi lại có Hỏa phượng hoàng phóng lên trời, các games thủ ào ào dừng chân quan sát.

“Bên kia xảy ra chuyện gì?”

“Không biết.”

“Hình như là phủ đệ của Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc.”

Các games thủ thảo luận sôi nổi, xung quanh đã bị thành vệ binh phong tỏa, rất nhiều thành vệ binh đang hướng bên kia xông tới, có ít games thủ tò mò hướng về phủ đệ An Đông Ni Khắc tiềm hành qua, muốn nhìn rốt cuộc là chuyện gì.

Ngư Tử, Số Mệnh, Yêu Nghiệt...liên tục đã có 6 người gục xuống, trên sân chỉ còn lại có Tiêu Ngự, Chanh, Kẹo Sa Ngã còn có Tiểu Quỷ, trong đó Kẹo Sa Ngã đã bị đóng băng.

Huyết lượng của An Đông Ni Khắc chỉ còn lại có hơn 16.000, đây là kết quả mà các đội viên cố gắng vô cùng gian khổ mới có được.

Long Tường Thuật đã tan băng!

Tiêu Ngự nhìn lướt qua bằng kỹ năng, liền hướng về An Đông Ni Khắc nhìn lại, vận sức chờ phát động.

An Đông Ni Khắc vẫn đang không ngừng chống đỡ đám người Chanh công kích, thấy được Chanh vọt lên, nhảy về phía sau, một cái Băng Hoàn Thuật xuất ra.

Lách cách 1 âm thanh thanh thúy vang lên, Chanh bị đóng băng tại chỗ, hiệu quả Băng Phong trên người Kẹo Sa Ngã cũng vừa lúc hết, còn chưa kịp phản ứng, đã lại bị đóng băng nguyên si.

Trên sân chỉ còn lại có Tiêu Ngự và Tiểu Quỷ 2 người.

Tiểu Quỷ dùng Tật Phong Bộ tăng tốc độ đến bên cạnh An Đông Ni Khắc , chủ tay phải một chiêu Tạc Kích hướng về phía trán An Đông Ni Khắc đâm xuống.

An Đông Ni Khắc thân hình hơi nghiêng, tránh thoát một đòn của Tiểu Quỷ , pháp trượng vung lên, vừa định phóng ra ma pháp.

Long Tường Thuật!

Nhìn đúng cái thời khắc này, Tiêu Ngự một cái Long Tường Thuật đá trúng bụng An Đông Ni Khắc .

An Đông Ni Khắc trúng phải một cước mạnh mẽ , lảo đảo về phía sau lui lại mấy bước, sau khi dính phải Long Tường Thuật trong khoảng thời gian ngắn hẳn sẽ không có cách nào phóng ra ma pháp.

An Đông Ni Khắc ăn phải 1 đá, thân hình còn chưa có đứng vững, Tiểu Quỷ đã tăng tốc độ xông tới, chủ tay phải hướng về An Đông Ni Khắc ngực ra sức chém xuống.

Phượng Vũ!

Ở trong các loại kỹ năng của Đạo tặc có một số kỹ năng có danh khí khá lớn, đồng thời cũng là kỹ năng rất hiếm thấy , ví dụ như Âm Ảnh Khổng Chế, còn có Long Tường Thuật , Phượng Vũ Long Tường Thuật , Phượng Vũ đại biểu 2 loại kỹ năng, khó có thể phân định hơn kém . Long Tường Thuật là một cái kỹ năng ám sát, công kích nhanh chóng mãnh liệt, Phượng Vũ thì công kích lại rất mạnh, là thứ dùng để phối hợp với Long Tường Thuật rất ổn . Kể cả cho dù có tách ra, 2 cái kỹ năng này cũng đều được coi là mạnh mẽ cả.

Phượng là ở kỹ năng công kích cơ bản , mang thêm vào các loại thương tổn, nghiêm khắc mà nói, nó cũng là một cái kỹ năng bán ma pháp, công kích đơn giản, nhưng thương tổn cực cao. (loanh quanh dài dòng quá nói luôn là nó trâu đi , một với bố TG ghê =”=)

-12958, một cái thương tổn mấy từ trên đầu An Đông Ni Khắc bay lên, một đòn này của Tiểu Quỷ , trở thành một chiêu tuyệt sát tiêu diệt An Đông Ni Khắc.

Hệ Thống: đội ngũ người giết chết Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc, thu được 80.000 điểm giá trị vinh quang, 12.000 điểm công trạng.

An Đông Ni Khắc mang theo ánh mắt không cam lòng, ngã trên mặt đất.

Thành công !

Đám người Tiêu Ngự không nén nổi vui mừng lộ rõ trên nét mặt, Tiêu Ngự khom lưng đem thứ An Đông Ni Khắc rơi xuống nhặt lên.

Tiêu Ngự còn chưa kịp nhìn trang bị, phương hướng cửa sân đã truyền đến 1 trận rối loạn, Tiêu Ngự quay đầu hướng đám người Chanh quát: “Bọn họ sắp xông tới , chúng ta đi thôi.”

Băng Hoàn Thuật trên người Chanh và Kẹo Sa Ngã cũng đã biến mất, 4 người lướt qua tường thành.

U Linh Bí Mông vẫn còn đang khổ cực ngăn cản thành vệ binh sắp xông tới , trên người nó cũng đã loang lổ vết máu, huyết lượng cũng sắp cạn kiệt .

Gấu , U Linh Bí Mông rống một tiếng dữ dội chuẩn bị nhất công kích cuối cùng, hướng về các thành vệ binh nhào tới.

U Linh Bí Mông sáng tạo điều kiện cho đám người Tiêu Ngự chạy trốn, đám người Chanh xoay người nhảy xuống tường thành, Tiêu Ngự vừa mới nhảy lên tường thành bỗng ngừng lại một chút, quay đầu lại hướng về nơi giả sơn nhìn lại, phát hiện nơi giả sơn đã được mở ra, thân ảnh 1 games thủ đang hướng về phía trong đi tới.

Nhìn bóng lưng này, lại có vài phần quen thuộc, Tiêu Ngự đã nghĩ được, người này chính là Tiêu Linh mà Tiêu Ngự đã từng gặp mặt 1 lần.

Trách không được vừa rồi khi Tiêu Ngự ám sát An Đông Ni Khắc, cảm giác xung quanh có người ở nhìn mình chằm chằm, phỏng đoán người kia chính là Tiêu Linh.

“Hắn làm sao lại có thể xuất hiện ở nơi này.” Tiêu Ngự hơi sững sờ, phỏng đoán Tiêu Linh tiếp nhận nhiệm vụ nào đó, cùng cứ điểm dưới lòng đất có quan hệ. Tiêu Ngự còn có nhiệm vụ muốn làm, không có cách nào vào xem xét, mà hôm nay đi ra khỏi phủ đệ này, Tiêu Ngự cũng không có khả năng trở lại nữa, phỏng đoán lộ trình nhiệm vụ cũng sẽ bị Tiêu Linh chặn đứt tại đây.

Mỗi người đều có cơ duyên của mình, Tiêu Ngự cũng có, hắn còn có rất nhiều chuyện muốn đi làm, không thể ở lại đây mãi được, xoay người nhảy xuống khỏi tường thành.

4 Đạo tặc tiến vào trạng thái tiềm hành, biến mất ở trong bóng đêm.

Những thành vệ binh kia cuối cùng cũng giết chết được U Linh Bửu Mông, tiến vào hậu viện, hậu viện đã là 1 mảnh bừa bộn, trên mặt đất nằm rất nhiều cỗ thi thể, một thành vệ binh đem những này xác chết từng cái xem qua 1 lần, ngờ ngác phát hiện, trong đó một khối dĩ nhiên là trụ cột của Thiên sứ liên minh, Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc.

Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc điện hạ đã bị ám sát ! Tin tức này trong khoảng thời gian ngắn tản ra, nhanh chóng lan tràn.

Thiên sứ liên minh hết rồi, đây là phản ứng đầu tiên nảy sinh sau khi các games thủ nghe được tin tức này.

Ở bên ngoài Thánh Quang thành nơi cứ điểm tạm thời của Tà ác liên minh, mấy Đạo tặc Thiên sứ liên minh tránh né vệ binh đuổi bắt, từ cứ điểm tạm thời liều mạng chạy ra, về mặt phần uất, bọn họ ám sát Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ đã thất bại, 10 người bị tiêu diệt 5 người, chỉ còn lại 5 người sống sót chạy ra.

“Nói cho các người biết một cái tin tức xấu, Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc đã bị ám sát.” Một Đạo tặc trong đó cười khổ nói.

Tinh Linh Đạo tặc đầu lĩnh trầm mặc 1 lát, nói: “Mọi người tản ra đi.”

Không thể không nói, bọn họ quả thật đã mất hết thể diện, ở trước khi ám sát Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, đã gây ra ồn ào rất lớn, chỉ sợ người khác không biết bọn họ tiếp nhận được một cái nhiệm vụ cấp cao như vậy, kết quả nhiệm vụ lại là thất bại, vốn đáng lẽ cũng không có mặt mặt tới mức như vậy, bởi vì cái nhiệm vụ này quá khó khăn, thất bại cũng sẽ không quá thật mất mặt. Nhưng bây giờ lại truyền đến tin tức người khác thành công ám sát Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc, này tương đương với ra sức cho bọn họ 1 cái bạt tai rồi, làm cho mặt mũi bọn họ đều mất hết, bọn họ còn có mặt mũi ra gặp người sao?

Tinh Linh Đạo tặc rốt cuộc cũng hiểu ra được một đạo lý, ở trước khi làm 1 việc, đã sợ toàn bộ thể giới không biết mình làm, người như vậy thường hay sự tình gì cũng đều làm không được.

396. Chương 398 Hạ Vị Thần Khí

Đám người Tiêu Ngự sử dụng kỹ năng trên Bảo Thạch Lừa Gạt, đã tránh thoát được cuộc vây bắt của Thiên sứ liên minh thoát khỏi Thánh Quang Thành.

4 người kích động hưng phấn đồng thời cũng khó tránh khỏi có chút đau buồn, nhiệm vụ lần này 10 người cùng đi, kết quả chỉ có 4 người trở về, không biết những người khác linh hồn đang ở đâu nữa, bọn hắn đã phát tin tức mà bọn họ vẫn không tiếp.

4 người Tiêu Ngự ra khỏi Thánh Quang Thành, hướng phương hướng cứ điểm tạm thời của Tà ác liên minh tiến đến.

Biết được tin tức An Đông Ni Khắc đã bị ám sát, toàn bộ cứ điểm trên dưới đã 1 mảnh vui mừng, bọn họ đã nắm chắc quyền chủ động chiến tranh, ở trong chiến tranh đối với Thiên sứ liên minh, đã đứng ở thế bất bại.

“Dũng sĩ tôn kính, xin đi theo ta.” Biết được đám người Tiêu Ngự là dũng sĩ ám sát An Đông Ni Khắc trở về, Vong linh các tộc nhân bên trong thành lập tức vẻ mặt cung kính, đem đám người Tiêu Ngự dẫn vào cứ điểm.

Xuyên qua từng con phố, cung điện của Sơn Đức Lỗ đã xa xa trong tầm mắt.

“Sơn Đức Lỗ đại nhân ở trong cung điện gặp phải một ít thích khách, tuy nhiên những thích khách kia đều đã bị Sơn Đức Lỗ đại nhân đánh bại.” Vong linh tộc nhân dẫn đường trong lúc vô ý lộ ra một cái tin tức như vậy.

Trên thực tế những người đó của Thiên sứ liên minh làm nhiệm vụ thất bại cũng là có thể lý giải, dù sao nhiệm vụ này cũng là sss cấp siêu cấp nhiệm vụ. Đám người Tiêu Ngự có thể ám sát thành công, trong đó bao gồm cũng có một phần may mắn. Ở trong nhiệm vụ, vận khí và thực lực đều là không thể thiếu. Ở xung quanh phủ đệ của An Đông Ni Khắc, chắc chắn cũng bố trí rất nhiều các loại cạm bẫy, nhưng đám người Tiêu Ngự trực tiếp leo tường tiến vào hậu viên, vượt qua những cạm bẫy kia, ở trong khoảng thời gian ngắn tìm tới Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc, chỉ có thể nói là đám người Tiêu Ngự vận khí tương đối khá, và đồng thời có thể giết chết được An Đông Ni Khắc cũng là nhờ Tiêu Ngự có kỹ năng tự bạo mà thôi.

Nếu vận khí chỉ cần kém hơn một chút, thực lực có vào lúc đỉnh cao nhất cũng không vượt qua nổi. Mà đôi khi, vận khí tốt một chút, thực lực dù hơi kém nhưng cũng có thể dễ dàng vượt qua. Thế giới này, chính là huyền ảo như vậy đấy.

Tiêu đi qua 1 bãi đất bằng phẳng thì hài khắp nơi, phía trung tâm có thi công 1 tế đài, trên tế đài có mấy Vong linh Vu sư đang hoạt động, thì thảo cử hành nghi thức gì đó.

“Bọn họ đang làm cái gì vậy?” Tiêu Ngự không nén nổi hỏi.

“Bọn họ đang làm nghi thức triệu hồi những linh hồn đã chết đi.” 1 Vong linh Vu sư giải thích nói.

Tiêu Ngự đột nhiên tâm vừa động liền hỏi: “Là đang hồi sinh lại những dũng sĩ đã bỏ mình sao?”

“Đúng vậy.” Vong linh Vu sư trả lời.

Tiêu Ngự khoe miệng tươi cười. Đối với đám người Chanh nói: “Chúng ta ở nơi này chờ một chút chứ, Ngưu tử, Số Mệnh bọn họ rất nhanh sẽ ra đây.”

“Ân.” Chanh đáp, nhưng có chút không rõ nguyên nhân, đã Tiêu Ngự nói như vậy, nhất định là có đạo lý. (= = phét)

Tiêu Ngự cũng đã nắm chắc trong lòng, tế đài này có thể hồi sinh đám người Ngưu Tử, cho nên Máy Chủ mới cố ý bố trí Vong linh Vu sư dẫn đám người Tiêu Ngự đi qua nơi này.

Trên đền thờ mấy Vong linh Vu sư vẫn không ngừng bận rộn, 1 lát sau, một người được xuất hiện ở trung tâm đền thờ.

Mặc dù cách nhau khá xa, nhưng đám người Tiêu Ngự liếc mắt đã nhận ra, người kia là Ngưu Tử.

Ngưu Tử sau khi được hồi sinh cũng phát hiện ra đám người Tiêu Ngự, lập tức chạy vội tới.

“Ám sát An Đông Ni Khắc thế nào rồi?” Ngưu Tử có chút mong đợi cùng kích động nhìn về phía đám người Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cười nhẹ, nói: “Bản thân nhìn Hệ Thống Nhắc Nhở đi.”

Thấy được vẻ mặt của đám người Tiêu Ngự, Ngưu Tử trong lòng yên ổn hơn rất nhiều, nhìn thoáng qua mấy cái Hệ Thống Nhắc Nhở mới nhất, hẳn thu được khen thưởng hơn 60.000 giá trị vinh quang còn có hàng loạt công trạng, và điểm kinh nghiệm.

Một loại cảm giác sáng khoái cực kỳ khiến cho Ngưu Tử từ đầu đến chân không một lỗ chân lông nào không thấy sưng, mặc dù giữa đường bỏ mình, nhưng sau khi được hồi sinh, hẳn một chút điểm kinh nghiệm cũng không có bị tổn hao.

“Mau đưa clip chiến đấu chia cho ta đi.” Ngưu Tử đi đến bên cạnh Tiểu Quỷ, muốn xem clip.

một bên Chanh và Kẹo Sa Ngã đều dùng ánh mắt bá phúc nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, sau khi Tiêu Ngự thấy được tể đài kia có thể hồi sinh, trước tiên đã nghĩ ngay tới là dùng để hồi sinh đám người Ngưu Tử, người khác suy nghĩ nào có nhanh chóng như Tiêu Ngự? (-"- ta chưa đọc xong câu thắng vụ sư nói đã nghĩ ra rồi có mỗi TG ngu ngu nghĩ ai cũng ngu như mình thôi =.=)

Tiêu Ngự có thể mang bọn họ hoàn thành từng cái từng cái nhiệm vụ là không phải không có nguyên nhân, Tiêu Ngự suy nghĩ kín kẽ và trình độ mẫn cảm đối với nhiệm vụ khiến bọn họ đều theo không kịp, nếu như đổi lại là bọn họ dẫn dắt đội, căn bản không có cách nào hoàn thành những nhiệm vụ này, hôm nay giết chết An Đông Ni Khắc thì công lao hơn phân nửa là nhờ Tiêu Ngự, nếu như không phải Tiêu Ngự Tự Bạo làm rút gần 900.000 huyết lượng của An Đông Ni Khắc, nhiệm vụ của bọn họ căn bản sẽ không có khả năng thành công, Chanh và Kẹo Sa Ngã đều đã thầm làm ra một cái quyết định.

“Giết chết An Đông Ni Khắc thu được trang bị gì thế, nhanh mang cho ta xem với.” Ngưu Tử nói, phải biết đây chính là thứ mà Thiên sư liên minh hạ cấp Thần Cấp Thánh Pháp sư rơi ra nha, nếu như không ra 1 thứ vượt quá cực phẩm, như thế quá làm mất mặt cái danh hiệu An Đông Ni Khắc rồi.

Tiêu Ngự cười cười, đem 2 cái trang bị rơi xuống cùng chia sẻ thuộc tính.

Thần Ngôn Pháp Trượng: trợ thủ pháp trượng, vật phẩm, Hạ Vị Thần Khí. Công kích 1580, thương tổn ma pháp +20%, thời gian đóng băng ma pháp -30%, tốc độ thi triển ma pháp +32%, giá trị ma pháp +50%, cộng thêm kỹ năng: Thần Ngôn Thẩm Phán, kỹ năng công kích đơn thể, tạo thành 3 công kích thương tổn liên tiếp, đối với sinh vật tà ác thương tổn thêm vào 200%, kỹ năng đóng băng 2p (mệ nó lỗi conver hok biết 2 hay 20 nữa). Thời gian ngâm xướng 2s.

Thần Ngôn Ban Ân: tất cả thuộc tính của mục tiêu được chọn +10%, duy trì thời gian 20 phút.

Thần Ngôn Thủ Hộ: gia trì cho mục tiêu một cái ma pháp hộ thuẫn, hấp thu thương tổn, độ bền 20.000.

Thấy được thuộc tính của Thần Ngôn Pháp Trượng, Ngưu Tử hít 1 hơi lạnh, cái thứ này không ngờ lại có thể là một cái Hạ Vị Thần Khí, công kích, các hạng mục thuộc tính đều không cần nhiều lời, so với trang bị Sử Thi bình thường đều cao hơn không ít, tuyệt đối là một thứ trên cả cực phẩm, cái đáng giá nhất là, cái cây pháp trượng này là một thanh trợ thủ pháp trượng. Vật phẩm trợ thủ của Pháp sư rất nhiều, tuyệt đại bộ phận Pháp sư đều có thể cầm 1 quyển sách ma pháp để gia tăng năng lực dùng làm trợ thủ vật phẩm, trợ thủ pháp trượng là cực kỳ hiếm thấy, nói cách khác, có cây pháp trượng này, games thủ sẽ có thể cầm 2 cây pháp trượng!

Bình thường Pháp sư cầm trên tay trợ thủ vật phẩm, đa số chỉ là tăng thêm một ít năng lực, một chút thuộc tính hơi tốt, tăng tốc độ phục hồi ma pháp phục hồi, giá trị ma pháp..., cũng đã rất không tệ rồi. Mà cầm được cây Thần Ngôn Pháp Trượng này, đã có nghĩa là từ hư không có thêm hơn 1.000 điểm công kích. Pháp sư là class cực kỳ ỷ lại trang bị, có thêm cây pháp trượng này, đủ để cho một Pháp sư hạng ba trực tiếp thăng cấp lên Pháp sư hạng nhất, càng không cần phải nói, hạng nhất Pháp sư cầm cây pháp trượng này sẽ ra sao.

Lại nhìn một cái trang bị khác.

Thần Ngôn Chủy Thủ, vật phẩm, Hạ Vị Thần Khí. Kích 558-701, tốc độ công kích +20, mang vào hiệu quả hút máu, huyết lượng +1%, 5% phá giáp thuộc tính, tỉ lệ bạo kích +77%, tất cả thương tổn kỹ năng được cộng thêm 50%. Khi công kích hắc ám sinh vật thương tổn công kích +300%.

(vãi lều Q_Q)

Năng Lượng Trọng Kích: điều kiện yêu cầu, giá trị năng lượng cao hơn 95 điểm, thương tổn trụ cột kỹ năng 500, 60% xác suất thi triển x3 lần hiệu quả thương tổn, 20% xác suất thi triển x6 lần hiệu quả thương tổn, 10% xác suất thi triển x9 lần thương tổn. (hok biết có phải x9 hok toàn lỗi mất chữ)

Giá trị của Thần Ngôn Chủy Thủ so với Thần Ngôn Pháp Trượng thì hơi thấp hơn chút, nhưng đối với 1 Đạo tặc mà nói, Thần Ngôn Chủy Thủ hấp dẫn còn lớn hơn nhiều.

Nhìn Thần Ngôn Chủy Thủ, con mắt Ngưu Tử sáng ngời, nhưng cũng lập tức ảm đạm xuống, vẻ mặt vùng vẫy hồi lâu, lập tức giãn ra, thở ra một hơi, thoải mái cười. Chắc là, cái thanh Thần Ngôn Chủy Thủ này đối với hắn có sức hấp dẫn là vô cùng lớn, nhưng mà hắn không thể không thừa nhận 1 sự thực, nhiệm vụ

này không có Tiêu Ngự căn bản không có khả năng thành công, hẳn đã nhận được không ít lợi ích, như thế nào còn không biết xấu hổ cùng Tiêu Ngự cướp cái trang bị này.

Ngưu Tử quay tròn ánh mắt lên 2 thanh chủ thủ Tiêu Ngự đang dùng ,quét tới quét lui, Tiêu Ngự cầm Thần Ngôn Chủ Thủ, tự nhiên sẽ thay thế một thanh chủ thủ, đợi lát nữa nhất định phải yêu cầu Tiêu Ngự đem chủ thủ bị thay thế nhả ra, Ngưu Tử thầm nghĩ.

“Trang bị chờ bọn hần sống lại cả rồi phân phối.” Tiêu Ngự nói.

1 lát sau, đám người Yêu Nghiệt, Số Mệnh lần lượt sống lại, từ phương hướng đền thờ chạy vội tới.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua chúng đội viên, 10 người cũng đã tập trung đông đủ .

“Chúng ta đi lĩnh khen thưởng nhiệm vụ đi.” Tiêu Ngự nói, dẫn các đội viên hướng về phủ đệ của Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ đi đến.

(trong lòng muốn nuốt cả 2 lăm nhưng mà đang giả đồ a)

1 đám các đội viên vui vẻ trò chuyện, vừa hoàn thành một cái nhiệm vụ cao cấp như vậy , cũng khó trách bọn hần hưng phấn đến thế.

” 2 cái trang bị này, dựa theo phương pháp cũ đi, giá ai cao hơn thì người đó lấy.” Tiêu Ngự nói, trang bị chỉ có 2 cái, mà lại có 10 Đạo tặc, dùng phương pháp khác khó tránh khỏi phân phối không công bằng.

“Ta rời khỏi.” Chanh nói.

“Ta cũng rời khỏi.” Kẹo Sa Ngã nói.

Chanh và Kẹo Sa Ngã trước sau lên tiếng , các đội viên khác nhìn nhau, cũng đều ào ào rời khỏi, tựa như sự tình đã thương lượng từ trước vậy.

“Cái trang bị này nên thuộc về người, chúng ta cũng không thể không biết xấu hổ cùng người tranh đoạt được.” Kẹo Sa Ngã nói, lại nói tiếp hẳn trái lại cũng có phần đổ kị Tiêu Ngự, danh vọng ở trong những đội viên này cao như vậy, nếu như đổi lại là Đoàn đội khác, ra một cái trang bị như vậy, không tranh tới người chết ta sống mới là lạ a.

Đôi khi, người giữa với người, không đơn giản chỉ có lợi ích, còn có hữu nghị.

Tiêu Ngự trầm mặc một chút, hơi có chút cảm động, nói: “Ta ra 600.000 kim tệ được chứ .” Giá trị của cái trang bị này ước chừng chỉ ở trên dưới 500.000 kim tệ mà thôi, xem như là Tiêu Ngự đã trả khá cao rồi .

“Người ra 500.000 kim là đủ rồi.” Ngưu Tử đề nghị, ánh mắt ở trên tay Tiêu Ngự dừng lại một chút, nói, “Người cầm cái thanh chủ thủ này, một thanh bị thay thế kia kiểu gì cũng phải bán cho chúng ta.”

Tiêu Ngự cười cười, đem Thánh Ngôn Chủ Thủ gỡ xuống, nói: “Bản thân các người tự xem.” Hẳn có Thần Ngôn Chủ Thủ, thì Thánh Ngôn Chủ Thủ tự nhiên thuộc sẽ được loại bỏ rồi , thuộc tính của Thánh Ngôn Chủ Thủ so với Thần Ngôn Chủ Thủ, kém hơn rất nhiều.

Tiêu Ngự đem Thần Ngôn Chủ Thủ trang bị lên.

Thuộc tính của Thánh Ngôn Chủ Thủ làm cho các đội viên 1 trận rối loạn, bọn họ cũng biết trang bị của Tiêu Ngự rất tốt, nhưng Tiêu Ngự không có công khai trang bị, bọn họ không biết cụ thể tốt tới trình độ nào, bây giờ từ nơi này đem Thánh Ngôn Chủ Thủ bỏ ra, Thánh Ngôn Chủ Thủ không ngờ lại có thể chỉ là một cái vật phẩm loại bỏ, nói cách khác, Tiêu Ngự ít nhất còn có 2 thanh chủ thủ có thuộc tính so với Thánh Ngôn Chủ Thủ có lẽ còn tốt hơn nữa!

Người so với người mà sao chênh lệch dữ thế, giận điên người a! Phải biết trên tay bọn họ, trang bị tốt so với Thánh Ngôn Chủ Thủ gần như không có, cùng 1 cấp bậc trang bị cũng chỉ có trên người Kẹo Sa Ngã có một cái mà thôi.

397. Chương 399 Ôn Lại

Vẫn dựa theo phương thức cũ, mọi người tùy ý ra giá đi.” Nhìn một chút, nói.

Trong Đoàn đội 10 người này, người có tiền nhất hẳn là Tiêu Ngự, Chanh, Kẹo Sa Ngã, đem Tiêu Ngự loại trừ ra, Chanh và Kẹo Sa Ngã là nhiều tiền nhất, tuy vậy cũng đã trải qua rất nhiều lần giết quái, đánh boss, đội viên khác cũng tích lũy được không ít của cải, mua sắm một thanh chủy thủ cấp Sử Thi vẫn còn đủ xài.

“60.000 kim.” Số Mệnh nghiêng ngả một chút mở miệng nói.

“80.000 kim.”

“90.000 kim.”

“120.000 kim” Kẹo Sa Ngã quả nhiên ra giá rất cao, đã vượt qua hẳn giá thị trường, hẳn đối với cái thanh chủy thủ này cảm thấy rất hứng thú, nhất là đối phó bất tử, ác ma hệ sinh vật thì triển ra hiệu quả gấp 3 lần này.

Đội viên khác nhìn nhau cười khở, không có người tăng giá tiếp nữa, cái thanh chủy thủ này thuộc về Kẹo Sa Ngã.

Đội viên khác thu vào cũng tương đối phong phú, đấu giá tổng cộng đạt được 620.000 kim tệ, Tiêu Ngự không tính, bọn họ 9 người mỗi người cũng có thể chia đến gần 70.000 kim tệ, đây là 1 khoản của cải tương đối lớn rồi.

“Còn lại Thần Ngôn Pháp Trọng thì làm thế nào? Là do Đoàn đội tiêu thụ hay bán cho người khác?” Chanh hỏi.

“Ta nghĩ ta sẽ mua nó. Bạn gái của ta là Pháp sư.” Tiêu Ngự nói. Nếu để cho Triệu Lam Hình cầm cây pháp trọng này sẽ không khác nào như hổ mọc thêm cánh. Bọn họ đi Ô Phục Nặc Tư cũng có thể có bảo đảm hơn rất nhiều.

“Nói cái giá đi. Nếu thấp cũng đừng trách chúng ta tập thể khinh thường người.” Chanh cười đùa nói. Tiêu Ngự vừa mới tốn rất nhiều kim tệ như vậy. Nàng quả thực rất khó tưởng tượng. Tiêu Ngự còn có thể lấy ra bao nhiêu kim tệ, chẳng qua là mọi người đều không dùng được cây pháp trọng này. Tiêu Ngự dù là ra giá thấp hơn một chút. Bọn họ cũng sẽ không có bất luận cái dị nghị gì.

Cây Thần Ngôn Pháp Trọng này quá xa xỉ. Giá thị trường hẳn phải cao hơn cả Thần Ngôn Chủy Thủ. Nếu như ra giá quá thấp. Tiêu Ngự cũng xấu hổ không dám cầm. Mặc dù không có quá nhiều kim tệ. Nhưng Tiêu Ngự cũng có thể vay Phong Dã trước một chút mà.

“2.300.000 kim tệ thế nào?” Tiêu Ngự nói. Trang bị đứng đầu hiện nay cũng chỉ có thể có giá như vậy mà thôi.

“Không có ý kiến gì.”

“Cứ như vậy đi.”

Tiêu Ngự nói ra giá cả như vậy đã coi như cực kỳ hợp lý rồi, thấy bọn họ đều đáp ứng Tiêu Ngự truyền âm cho Phong Dã, nhờ Phong Dã ứng trước một chút, phân biệt gửi cho đám người Chanh mỗi người gần 240.000 kim tệ.

Số kim tệ lớn như thế, trái lại dẫn tới Phong Dã cũng có chút tò mò, cái trang bị gì đáng giá tới như vậy?

“Mua được trang bị tốt à?” Phong Dã dò hỏi.

“Ồ.” Tiêu Ngự đáp.

“Cái gì trang bị, ta xem nào.” Phong Dã có chút tò mò, mỗi người được 240.000 kim tệ, 9 người chính là hơn 2.000.000! Bất luận cái trang bị cấp Sử Thi nào cũng đều bán không đến cái giá tiền này a!

Tiêu Ngự đem thuộc tính trang bị chia cho Phong Dã.

Thấy được thuộc tính 2 cái trang bị này, Phong Dã không nén nổi lộ vẻ xúc động, phải thừa nhận là hắn đã bị 2 cái trang bị này làm cho cực kì rung động, hồi lâu mới lên tiếng: “Thứ tốt a, khi có trang bị tốt kể cả chục triệu kim tệ cũng không cần tiết kiệm, cần bao nhiêu kim tệ cứ nói với ta một tiếng, kể cả có nhiều kim tệ hơn ta cũng kiếm được.”

“Yên tâm, ta hiểu.” Tiêu Ngự đáp, phải biết rằng hắn đánh thắng 1 hồi Đấu Trường Hắc Ám là đã có thể kiếm được mấy triệu thậm chí mấy chục triệu rồi, nên ở phương diện trang bị hắn tự nhiên sẽ không keo kiệt, tuy rằng Đạo tặc không phải hoàn toàn dựa vào trang bị để kiếm cơm, nhưng khi PK thì trang bị cũng là rất quan trọng.

Tiêu Ngự mua được Thần Ngôn Pháp Trọng, bỏ vào trong hành trang.

Mọi người sau khi phân phối chiến lợi phẩm, đi vào ung diện của Sơn Đức Lỗ.

“Dũng sĩ tôn kính, cảm tạ các người đã vì đế quốc mà cống hiến, đế quốc sẽ vĩnh viễn ghi nhớ công trạng của các người, nguyện tổ tiên phù hộ các người.” Sơn Đức Lỗ đi ra, diệt trừ được đối thủ An Đông Ni Khắc, trong lòng hắn đang rất vui sướng, đánh hạ Thánh Quang Thành đã là một cái chuyện dễ dàng, hắn sẽ thúc đẩy bộ đội tiến công nhanh chóng.

“Đáng tiếc không lấy được xác của An Đông Ni Khắc, nếu có thể lấy được thi thể của hắn, nhất định sẽ là một khối đỉnh lô tuyệt diệu không chừng có thể tạo ra một khô lâu Pháp sư cường đại nhất.” Sơn Đức Lỗ thì thảo nói, vừa nghĩ tới Thánh Quang Thành đã mất đi lực ngăn cản Sơn Đức Lỗ không nén nổi vui mừng biểu hiện ra mặt, chuyện này cũng không phải là không có khả năng.

“Để khen thưởng cho sự dũng cảm của các người, đây là một chút thành ý của đế quốc dành cho các người.” Sơn Đức Lỗ vung tay bên phải lên, từng cái Hệ Thống Nhắc Nhở từ bảng Hệ Thống của đám người Tiêu Ngự vang lên.

Hệ Thống: người đã hoàn thành nhiệm vụ - ám sát An Đông Ni Khắc, thu được 200.000 điểm giá trị vinh quang, 30.000 điểm công trạng, 2.000.000 điểm kinh nghiệm.

Hệ Thống: người đã thu được Thần Ban Ân, huyết lượng +xxx.(lỗi = =)

Từng cái Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên, nhiệm vụ ban khen thưởng cực kỳ phong phú, xứng đáng là sss cấp nhiệm vụ, đám người Tiêu Ngự mạo nguy hiểm sinh mệnh hoàn thành nhiệm vụ này là rất đáng. 200.000 điểm giá trị vinh quang làm cho Khoảng cách giữa Tiêu Ngự tới lv Nguyên Soái đã gần thêm 1 bước, thu được điểm kinh nghiệm cũng làm cho Tiêu Ngự thăng ngay cả 2 lever, đạt tới lever 53.

Các đội viên khác cũng đều mặt mày hớn hở, khen thưởng nhiệm vụ phong phú khiến cho bọn họ thiếu chút nữa kinh hô cả lên, 200.000 điểm giá trị vinh quang càng làm cho bọn họ kích động không thôi, Kẹo Sa Ngã và Chanh có số điểm giá trị vinh quang tương đối cao trực tiếp thăng cấp Chuẩn Soái, đã cùng cấp huân chương với Tiêu Ngự. Tuy nhiên giống nhau bản thân là Chuẩn Soái, nhưng giá trị vinh quang của Tiêu Ngự so với bọn hắn nhiều hơn ít nhất 300.000.

Trừ số đó ra, đám người Tiêu Ngự mỗi người còn thu được một cái trang bị cấp Sử Thi. Tiêu Ngự cầm một cái áo choàng cấp Sử Thi, so với Áo Choàng Tăng Hình trên người vẫn kém hơn một chút, chỉ có thể thuận tay bán cho đội viên.

Số Mệnh tổn 300.000 kim tệ chụp được cái áo choàng này của Tiêu Ngự.

” Các dũng sĩ trẻ, các người có nguyện ý hay không sẽ giúp ta thêm 1 lần, ta sẽ đưa thêm cho các người mỗi người một cái trang bị làm thù lao, đương nhiên, các người cũng có thể từ chối.” Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ nói.

Tiêu Ngự hiểu, đây là cái nhiệm vụ thứ 10, tiêu diệt những games thủ ám sát Sơn Đức Lỗ kia, so sánh qua loại, những games thủ kia so với An Đông Ni Khắc thì dễ đối phó hơn nhiều lắm, như là cho không vậy.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua chúng đội viên, hoàn thành xong vòng nhiệm vụ thứ 10, bọn họ sẽ hoàn thành sứ mạng của bọn họ, rồi mỗi người sẽ đi 1 ngã.

“Nguyện ý vì ngài cống hiến sức lực.” Tiêu Ngự đáp.

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ vung tay lên, nói: “Đây là tọa độ của bọn họ.”

Trong bảng Hệ Thống của Tiêu Ngự hiện lên tọa độ của 10 Đạo tặc kia, 10 tọa độ vẫn không ngừng biến đổi, biểu hiện 10 Đạo tặc kia đang di động, tuy nhiên 10 người lại không có tụ tập cùng một chỗ.

“Sơn Đức Lỗ điện hạ tôn kính, ở khi ám sát An Đông Ni Khắc, ta còn phát hiện một cái tin tức trọng yếu.” Tiêu Ngự nói.

“Tin tức gì thế?” Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ nghiêng tai về mặt nghiêm nghị lắng nghe.

“Đường đi đi thông xuống dưới lòng đất ở trên hòn giả sơn tại hậu viên của An Đông Ni Khắc, An Đông Ni Khắc là người của chúa tể hắc ám.” Tiêu Ngự tổng kết một chút nói.

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ cau mày một chút, hình như đang lặng im suy nghĩ cái gì, hồi lâu mới nói: “Tin tức của người đối với chúng ta mà nói rất quan trọng, chúng ta sẽ có chuẩn bị.” Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ vung tay bên phải lên.

Hệ Thống: người thu được 20.000 điểm giá trị vinh quang.

Từng đội viên đều thu được lợi nhuận thêm vào này, bọn họ đều nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, thầm bái phục, Tiêu Ngự chỉ là nói mấy câu đã giúp bọn hắn kiếm được không ít giá trị vinh quang, nếu như là đổi lại bọn họ, có lẽ đã quăng đi cơ hội này rồi. (TG dạy cho chúng ta rằng - hóng hớt cũng là một đức tính tốt nha)

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ đứng lên, đối với các Vong linh Vu sư đứng hầu bên cạnh nói: “Trở về triệu tập quân đội của các người, tùy thời cùng ta san bằng Thánh Quang Thành!”

“Nguyện ý cống hiến sức lực vì ngài, Sơn Đức Lỗ điện hạ.” 1 đám Vong linh Vu sư các cùng tiến lên đáp.

Đám người Tiêu Ngự tạm biệt Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, từ trong điện đi ra.

Tiêu Ngự nói: “Một cái nhiệm vụ cuối cùng, đi thôi, thuận tiện ở lân cận Thánh Quang Thành xem qua một chút.”

Khi đám người Tiêu Ngự đi ra, toàn bộ binh mã tại cứ điểm đã được điều động lên, phần lớn là Vong linh sinh vật. Trên thực tế, kiến trúc phòng ngự của vong linh đế quốc cũng không nhiều, Vong linh Vu sư mạnh mẽ cũng không vượt qua 10.000, nhưng 10.000 Vong linh Vu sư này lại là chủ lực của vong linh đế quốc, mỗi Vong linh Vu sư có thể triệu hồi tới hơn 10.000 khô lâu binh, còn có thêm một ít Vong linh sinh vật cường hãn nữa, như vậy lực lượng khổng lồ tụ hợp lại, cũng đã đủ để tạo lập một cái đế quốc rồi. Đồng thời Vong linh so với nhân loại, có 1 ưu thế, đó chính là bọn chúng căn bản không sợ hãi tử vong, Vong linh Vu sư lệnh cho bọn hắn làm cái gì, bọn họ sẽ không chút do dự đi làm cái đó.

Những khô lâu binh này xếp thành từng cái hàng ngũ, hướng phương hướng Thánh Quang Thành xuất phát.

Thánh Quang Thành nhất thời hẳn là cũng sẽ chưa bị chiếm đóng ngay, Tiêu Ngự nhìn một chút tọa độ của 10 Đạo tặc kia, có 5 người ở nơi hoang dã, còn lại 5 người ở trong thành, đối phó 10 games thủ này, không cần thiết theo chân bọn họ 1 chọi 1, áp dụng phương pháp tiêu diệt từng bộ phận là thỏa đáng nhất, đồng thời Đạo tặc cũng tương đối khó chơi, có thể dùng các loại kỹ năng đào tẩu đi lại tự nhiên, nếu như bọn họ lựa chọn chạy trốn, đám người Tiêu Ngự quá nửa là sẽ lưu lại không được, nhất định phải đột kích một đòn trúng đích.

“Chia 6 tổ đội, ta và Kẹo Sa Ngã mỗi người 1 đội, những người khác 2 người 1 đội, trước tiên mần thịt 5 người ngoài thành, bắt đầu động thủ!” Tiêu Ngự nói, 5 cái games thủ này không cùng một chỗ, 10 người bao vây tấn công một người quả thực có phần chuyện bé xé ra to a, còn không bằng phân đội ra để hành động.

Tiêu Ngự phân phối mục tiêu cho bọn hắn, các đội viên từng người tản đi, chính hắn trái lại nhàn rỗi, hẳn chuẩn bị ở ngoài Thánh Quang thành dạo chơi một chút, lân cận Thánh Quang Thành nơi nơi đều là chiến trường của games thủ 2 đại liên minh, Tiêu Ngự vừa lúc có thể kiếm thêm ít giá trị vinh quang nữa.

Bầu trời càng ngày càng âm u, Màn Trời Tử Vong càng thêm bành trướng lan tràn, đem Thánh Quang Thành hoàn toàn bao phủ lại, tựa như 1 con thú to lớn dữ tợn, như muốn đem Thánh Quang Thành nuốt

hết vậy.

Phía xa trên không trung 1 đội Cốt Long đang hướng Thánh Quang thành lao xuống, một đội ngũ Sư Thứ Kỵ Sĩ cũng từ trong Thánh Quang Thành bay lên, gào thét lao tới Cốt Long phía trên không trung , 2 bên ở trên không trung giằng co, đánh cho trời đất mù mịt.

Tiêu Ngự ở trên thăm cở nhìn quanh 1 lát, tiếp tục đi về phía trước, phía trước chính là nơi games thủ 2 đại liên minh giao chiến kịch liệt nhất, hướng về phía dưới sườn núi nhìn lại, trên đồng bằng có vô số games thủ bị chia cắt thành từng cái chiến đoàn, ít thì có mấy trăm người, nhiều thì đạt tới mấy chục nghìn người lặn. Những games thủ này có thể là một người 1 ngựa, có thể là tổ đội phối hợp, 2 bên đang chém giết dữ dội.

Thấy được cảnh này, dòng máu nóng ắn sâu trong cơ thể Tiêu Ngự lại bắt đầu sôi trào lên, từng cái tình cảnh xông pha chiến trường trước kia hiện lên ở trong đầu, nhưng bây giờ, Tiêu Ngự đã không phải ngày xưa ngây ngô nữa , hắn đã đứng ở trong hàng ngũ đỉnh cao của tất cả các games thủ rồi, games thủ bình thường đối với Tiêu Ngự căn bản không tạo ra nổi bất cứ hứng thú gì với hắn.

“Đánh chơi vài trận vậy.” Tiêu Ngự khoe miệng mỉm cười, thảnh thơi.

398. Chương 400 Kinh Hải.

Tiêu Ngự đối với thực lực của đám người Kẹo Sa Ngã là rất tin tưởng, Tiêu Ngự cũng không lo lắng bọn hắn không thành nhiệm vụ. Cho nên mới có thể cực kỳ nhàn nhã dạo chơi. Nếu như đám người Kẹo Sa Ngã không có cách nào hoàn thành. Thì đến lượt hắn ra tay cũng không muộn. Làm đội trưởng chính là tốt như vậy đấy.

Tiêu Ngự đến khu vực hỗn chiến. Phát hiện ra 1 games thủ Thiên sứ liên minh. Liên xông tới.

Tiêu Ngự một chiêu Đột Tiến đến gần. Một chiêu Tạc Kích hướng về trán của Pháp sư kia đâm xuống. Đem đối thủ kích hôn mê. 2 cái Công Kích Tà Ác. Sau đó một cái Bối Thứ.

-5673. 1 cái giá trị thương tổn cực cao từ trên đầu Pháp sư bốc lên. Rên lên một tiếng ngã vật. Từ sau khi thay Thần Ngôn Chủy Thủ. công kích của Tiêu Ngự cũng được gia tăng lên rất nhiều. Đồng thời càng dễ xuất hiện bạo kích và liên kích hơn . Thương tổn công kích càng ngày càng cao.

Hệ Thống: vinh dự sát phạt. Vạn phu trưởng. Số lượng 1. Lấy được 138 giá trị vinh quang.

Trên chiến trường này. Tùy tiện lôi ra một người. Ít nhất cũng phải là lever Thiên phu trưởng, Vạn phu trưởng . Bây giờ loại games thủ đẳng cấp này cũng đã có không ít. Thực lực cũng không phải mạnh cho lắm. Tiêu Ngự có thể thoải mái mà xơi hàng.

Những người chơi bình thường này. Làm sao có thể cùng loại cao thủ đẳng cấp như Tiêu Ngự đối kháng? Ngắn ngủi hơn 20 phút. Đã có liên tục 16 người chết ở trong tay Tiêu Ngự. Những người này ít nhất cũng là lever Thiên phu trưởng a. Lever chiến trường của đối thủ mà quá thấp khen thưởng giá trị vinh quang cũng chẳng đáng bao nhiêu. Tiêu Ngự khinh thường cũng chẳng muốn đối phó với những người đó.

“Người thứ 17.” Tiêu Ngự một cái Bạo Liệt. Đem 1 games thủ Thiên Sứ liên minh đánh nổ bay ra ngoài.

Mới đầu. Tiêu Ngự gia nhập cũng không hề khiến người ta chú ý. Nhưng theo số games thủ chết ở trên tay Tiêu Ngự càng ngày càng nhiều. Với lại gần như đi chưa tới mấy chiêu đã chết . Những người chơi này đã cảm giác được có chỗ khác lạ . Phe Tà ác liên minh thì còn cảm thấy tốt hơn một ít. Phát hiện có thêm trợ giúp cường đại. Thế như cầu vòng. Thiên sứ liên minh mới có ít games thủ phát hiện ra Tiêu Ngự xông lên với khí thế không thể chống đỡ. Áo ào tránh lui. Tránh lui không kịp. Là sẽ thành vong hồn dưới đao Tiêu Ngự .

“Đó là Huân Chương Chuẩn Tướng.”

“Người này là Chuẩn tướng a.”

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh có nghiên cứu đối với huân chương la lên. Bọn họ từ huân chương trên ngực Tiêu Ngự nhận biết được lever quân công của Tiêu Ngự. Lever Chuẩn tướng không hề coi là cao lắm nhưng đối với games thủ bình thường mà nói. Lại là rất ghê gớm rồi. Nếu như bọn họ biết Tiêu Ngự đã ở lever Chuẩn tướng cách lv Nguyên Soái chỉ còn 1 bước , chỉ là chưa có thời gian đi đổi quân hàm trên cấp Chuẩn tướng mà thôi . Thì không biết bọn họ sẽ có cảm tưởng như thế nào. (nó bây giờ phải là cấp Đại Tướng quân rồi)

“Lão Ngũ. Lão Lục. Cùng lên đi.” Một người Cuồng Chiến sĩ toàn thân áo giáp bạch ngân quất. Khua đại kiếm trong tay hướng Tiêu Ngự vọt lên. Cuồng Chiến sĩ vóc dáng cao lớn cơ bắp cường tráng . Hệt như 1 đầu cự thú (con thú to lớn ,khổng lồ) tràn đầy lực lượng tưởng như không có gì chống lại nổi.

1 Đức lỗ y và một Thợ săn thấy thế. Cũng lao lên.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua 3 người này. Cũng có 2 người Chuẩn tướng. Thực lực không kém a. Đương nhiên thực lực cụ thể không thể dùng quân hàm mà nói được. Bọn họ ý thức được thực lực của Tiêu Ngự rất mạnh. Muốn dùng số lượng để áp chế Tiêu Ngự a.

Ánh Nguyệt Trảm!

Người Cuồng Chiến sĩ đôi chân vừa đạp. Đột nhiên tăng tốc độ. Đại kiếm trong tay bắn ra ánh sáng bạc. Hướng về Tiêu Ngự chém xuống. Tựa như ánh trăng cuộn cuộn như nước.

Tiêu Ngự cũng được coi như là thân kinh bách chiến. Mặc dù đã nhân Cuồng Chiến sĩ tốc độ đột kích tương đối nhanh nhưng hắn vẫn có thể ung dung nghiêng người tránh né. Tránh khỏi một kiếm này của Cuồng Chiến sĩ .

Tiêu Ngự vừa mới chuẩn bị động thủ. Cuồng Chiến sĩ làm như hiểu được ý đồ của Tiêu Ngự. Không để cho Tiêu Ngự cơ hội thi triển. Một cái Phong Trảm. Đại kiếm trong tay vẽ ra từng đạo ánh sáng bạc lóe lên.

Tiêu Ngự sau khi lui lại mấy bước tránh hết công kích của Cuồng Chiến sĩ. Cuồng Chiến sĩ lại cũng chưa có dừng lại mà từng bước ép sát. Lại một cái Cuồng Phong Bạo Lôi Trảm xuất ra. Thi triển chiêu số liên tục.

Tiêu Ngự khỏe mắt quét qua. Phát hiện Đức lỗ y kia đã canh giữ tại đường lui của Tiêu Ngự. Cuồng Chiến sĩ tấn công nhìn thì rất hung mãnh. Nhưng mà linh hoạt lại không đủ.

Các games thủ ở bên cạnh quan sát nhìn về phía đám người Tiêu Ngự. Cuồng Chiến sĩ công kích bằng Cuồng Phong Bạo Lôi Trảm với thanh thế cực đại. Hấp dẫn sự chú ý của bọn họ. Đám người Tiêu Ngự trở thành tiêu điểm của toàn trường.

Tiêu Ngự thân thể hơi nghiêng. Đại kiếm trong tay Cuồng Chiến sĩ từ trước mặt Tiêu Ngự vọt qua. Cùng chớp mũi Tiêu Ngự chỉ kém vài centimet khoảng cách. Tiêu Ngự 1 chiêu Tật Phong Bộ , mở ra kỹ năng Tật Phong Gia Tốc. Chớp mắt một cái. Đã đến sau lưng Cuồng Chiến sĩ .

Thâu Tập!

Chủy thủ trong tay Tiêu Ngự hướng về cái ót của Cuồng Chiến sĩ đâm tới.

Cuồng Chiến sĩ một đòn thất bại. Trong lòng đã biết không ổn. Một cái Xung Phong hướng phía trước mặt phóng đi.

Tiêu Ngự Thâu Tập một đòn thất bại. Lại nhấc chân hướng về lưng Cuồng Chiến sĩ đá 1 cước.

Bóp một tiếng Long Tường Thuật của Tiêu Ngự trúng lưng Cuồng Chiến sĩ. Phản lực mạnh mẽ cũng khiến Tiêu Ngự lui lại vài bước , lúc này Cuồng Chiến sĩ kia bị Tiêu Ngự đá trúng. Các hạng mục kỹ năng còn chưa có kịp khôi phục.

Tiêu Ngự tay trái một cái Cốt Long Nha. Chui vào lưng Cuồng Chiến sĩ. Thuộc tính của Cuồng Chiến sĩ ngay lập tức giảm xuống 1 mảng lớn.

“Không tốt.” Thấy được Cuồng Chiến sĩ tình hình có phần không đúng. Đức lỗ y hóa thành báo săn hướng về Tiêu Ngự bên này vọt lên.

Tiêu Ngự một cái Bối Thứ. Một cái Mạt Hầu. Chủy thủ tay phải ở trên cổ Cuồng Chiến sĩ ra sức lướt qua . Một cái hơn 5.000 giá trị thương tổn từ đỉnh đầu Cuồng Chiến sĩ bay lên.

Tiêu Ngự lắc mình một cái. Vòng đến trước người Cuồng Chiến sĩ. Mấy cái Công Kích Tà Ác xuất ra. Cuồng Chiến sĩ tuy có hơn vạn huyết lượng. Nhưng cũng nhịn không được Tiêu Ngự thương tổn cao như vậy. Huyết lượng chỉ còn lại có hơn 3.000.

Đức lỗ y kia hóa thành sẵn vọt tới. Mắt thấy chân trước sắp đánh trúng Tiêu Ngự. Thân thể Tiêu Ngự đột nhiên hoa lên.

Tiêu Ngự một chiêu Phản Thủ Bối Thứ. Thoải mái tránh né rút công kích của Đức lỗ y. Thương tổn công kích vẫn chưa có ngừng lại. Dem huyết lượng của Cuồng Chiến sĩ trước sau như 1 rút cuộc cạn kiệt. Trục tiếp tử vong.

Đức lỗ y rơi xuống đất. Hơi sững sờ.

Tiêu Ngự một cái Đột Thứ thẳng lưng Đức lỗ y mà đến. Đức lỗ y còn chưa đứng vững. Tiêu Ngự đã chuẩn xác đánh trúng lưng của Đức lỗ y. Làm cho Đức lỗ y rơi vào trạng thái tê liệt. Tay trái lại cho Đức lỗ y ăn 5 cái nguyên rửa.

Động tác của Tiêu Ngự nhanh đến đỉnh điểm. Sau khi chuẩn xác đánh trúng Đức lỗ y. Liền đem Đức lỗ y khổng chế. Năng lượng đã đầy cột. Chủy thủ trong tay một cái Bạo Liệt hóa thành 1 đạo vòng cung màu đỏ. Hướng về Đức lỗ y ra sức đâm xuống.

Bùm một tiếng. Kỹ năng Bạo Liệt trực tiếp đem Đức lỗ y đánh bay.

-12300. 1 con số từ trên đầu Đức lỗ y bay lên khiến cho người ta sợ hãi . Chính là hiệu quả liên kích trên Thần Ngôn Chủy Thủ tạo ra. Dem Đức lỗ y một đòn bức tử.

Thốt nhiên có biến cố này khiến cho Thợ săn bên cạnh sững cả người. Trước mắt thoáng qua một thân ảnh. Tiêu Ngự đã hướng về hần vọt lên. Hần khẩn trương chỉ huy báo sẵn nhào tới. Quay người muốn chạy trốn.

Định Thân!

Tiêu Ngự mở ra Định Thân. Khoảnh khắc đó thân hình Thợ săn tựa như bị ngưng lại. Không có cách nào di động.

Sau khi đem mục tiêu Định Thân. Tiêu Ngự một chiêu Đột Tiến vượt qua báo sẵn của Thợ săn. Đến trước người Thợ săn. Chủy thủ tay phải một cái Tạc Kích hướng về trán của hần đâm xuống.

Nhìn vào ánh mắt của Tiêu Ngự nghiêm nghị không chút thay đổi. Đáy lòng hần mọc lên một loại cảm giác hồi hận không thể tưởng tượng được. Nhưng mà bây giờ nói cái gì cũng đã muộn rồi.

“Chết đi.” Tiêu Ngự lạnh giọng nói. Tạc Kích chuẩn xác đánh trúng trán Thợ săn. Một chiêu Phá Cốt Thuật xuất ra. Lại dùng tay trái cho Thợ săn ăn 5 cái nguyên rửa. Mấy cái Công Kích Tà Ác. Sau đó 1 chiêu Xé Rách.

Tuyệt Sát !

Thấy được năng lượng đã đầy cột. Thân ảnh Tiêu Ngự nhoáng lên. Xuất hiện ở sau lưng Thợ săn. Một cái Tuyệt Sát đánh xuống. Dem Thợ săn trực tiếp lên nóc tủ ăn chuối luôn .

Vừa mới rơi xuống . Tiêu Ngự đã thi triển kỹ năng Độn Hình. Tan biến ở trong tầm nhìn của tất cả games thủ xung quanh.

Tất cả phát sinh ra quá nhanh. Nhanh quá khiến cho người ta vô pháp tưởng tượng. Trên sân tất cả games thủ đang chú ý qua bên này toàn bộ ngây dại. Bọn họ qua một hồi lâu vẫn chưa thừa nhận nổi. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Tất cả những thứ này. Quá không thể tưởng tượng nổi a. Tất cả games thủ đều kinh sợ nhìn chăm chăm. Thậm chí cũng không rõ đã xảy ra chuyện gì nữa. 3 games thủ Thiên sứ liên minh trước sau gục xuống chỉ mới qua vài cái chớp mắt. Khoảnh khắc đó Tiêu Ngự chính là vương giả.

Chiến đấu từ lúc mới bắt đầu. 1 Tướng quân cùng 2 Chuẩn tướng tiếp xúc với Tiêu Ngự lever Chuẩn tướng . Bọn họ vốn tưởng rằng. Tiêu Ngự nhất định sẽ không qua nổi. Tiêu Ngự bị 1 địch 3. Với lại đối phương

3 người đều là cao thủ. Nhưng mà tình huống lại hoàn toàn trái ngược. Mới qua hơn 10 giây đồng hồ. 3 người kia đã toàn bộ ngã xuống. Sau khi tiêu diệt 3 games thủ kia. Tiêu Ngự trực tiếp đi mất. Trên mặt đất chỉ còn lại 3 cỗ thi thể mà thôi. Quả là quá chói mắt a. Làm cho người ta khó có thể tin nổi. Rồi lại không thể tiếp nhận nỗi sợ thật trước mắt.

Có games thủ đi tới tìm tòi một chút 3 cỗ thi thể này. Phát hiện chiến lợi phẩm đều đã bị Tiêu Ngự lấy đi.

Cao thủ. Đạo tặc lv Chuẩn tướng kia mới là cao thủ chân chính. Đây là ý nghĩ hiện lên trong đầu tất cả các games thủ trên sân. Muôn người cùng một ý nghĩ. Đã ngay cả những games thủ kia thời gian qua thường để mắt cao hơn cả đầu. Cũng không thể không thừa nhận Tiêu Ngự quá cường hãn. Kỹ thuật của Tiêu Ngự chinh phục được tất cả mọi người.

Hỗn chiến trên sân bởi vì Tiêu Ngự mà đình trệ mất một lát. Các games thủ lúc này mới kịp phản ứng. Đây là đang trên chiến trường nha. Khẩn trương tập trung tinh thần đối phó với đối thủ.

Tiêu Ngự đem thuộc tính của Đạo tặc - đến đi như gió thì triển đến trình độ cao nhất. Trong chớp mắt chỉ còn lại 3 cỗ thi thể. Tiêu thất rồi đi. Ai cũng không biết Tiêu Ngự rốt cuộc đã đi nơi nào.

Tiêu Ngự đã rời khỏi chiến trường kia. Tiến về phía trước đi tới khu vực tiếp theo. Nhìn thoáng qua Hệ Thống Nhắc Nhở.

Hệ Thống: vinh dự sát phạt. Tướng quân. Số lượng 1. Lấy được 892 điểm giá trị vinh quang

Hệ Thống: vinh dự sát phạt. Chuẩn tướng. Số lượng 1. Lấy được 389, điểm giá trị vinh quang.

Khen thưởng coi như không tệ a. Cao thủ lv Tướng quân, lv Chuẩn tướng là cực kỳ hiếm thấy. Nhưng khi đối mặt Tiêu Ngự cũng vẫn không chịu nổi một đòn.

Khi đã đứng trên đỉnh cao mới có cảm giác nhìn xuống dưới. Phỏng đoán Lưỡi Lê cũng có cảm giác giống như vậy. Ở trong vô số games thủ tìm ra được một đối thủ xứng tầm thật quá khó khăn.

Tiêu Ngự cảm nhận được loại cảm giác trước đó chưa từng có. Phát hiện được rằng khi hắn thi triển bất luận cái kỹ năng gì đều cũng vô cùng trót lọt. Đôi khi. PK không đơn giản là chỉ dựa vào kỹ thuật và ý thức. Cũng phải có cảm giác mới được (cảm thấy hưng phấn đó). Đánh sẽ cảm thấy lưu loát sáng khoái hơn nhiều.

399. Chương 401: Nguyệt Sắc

Kỹ thuật càng tiến bộ, tâm tính của Tiêu Ngự cũng càng thành thục hơn hơn, nhờ đó có thể giúp cho Tiêu Ngự ở khi đối địch bình tĩnh hơn rất nhiều, thi triển ra gấp mấy lần sức chiến đấu.

Tiêu Ngự thản nhiên đi dạo xung quanh, sẵn giết games thủ Thiên sứ liên minh, thu hoạch không giá trị vinh quang không ít, trang bị cũng đã muốn đầy hành trang, may là hành trang của hắn dung lượng khá lớn, tạm thời còn chưa có tới mức full.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua bảng lever, trên bảng lever bài danh cao nhất là Tiêu Ngự, lever 53, thứ 2 là Triệu Lam Hình. Triệu Lam Hình thăng cấp cũng rất nhanh, cũng đã tới lever 52 rồi, người thứ 3 là lever 50, tổng cộng hơn 10 người, các games thủ bài danh phía sau cũng đang truy đuổi rất quyết liệt.

Tiêu Ngự đang tìm trên bảng lever một người quen, Lưỡi Lê bài danh thứ 13, lever 50, tốc độ thăng cấp của hắn cũng không chậm.

“Người đang ở đâu thăng cấp đó?” Tiêu Ngự hỏi, tốc độ thăng cấp của Triệu Lam Hình nhanh vượt quá mức tưởng tượng, hắn hoàn thành nhiệm vụ ám sát An Đông Ni Khắc mới được khen thưởng nhiều kinh nghiệm như vậy, không ngờ lại có thể còn kém hơn tốc độ thăng cấp của Triệu Lam Hình, cho nên Tiêu Ngự có phần tò mò.

“Ta ở dưới đáy biển.” Triệu Lam Hình nói.

Hải Tộc Thủy hệ Pháp sư ở dưới đáy biển thăng cấp so với ở trên lục địa nhanh chóng hơn nhiều, nhưng cũng không thể nhanh đến loại trình độ này được.

“Ta phát hiện ra 1 phương pháp có tốc độ thăng cấp rất nhanh.” Triệu Lam Hình đem phương pháp bản thân thăng cấp nói cho Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự lúc này mới bình tĩnh hiểu ra, nguyên lai tốc độ thăng cấp của Triệu Lam Hình sở dĩ nhanh chóng như vậy, bí quyết là nằm ở kỹ năng Ác Mộng!

Kỹ năng Ác Mộng là một cái ma pháp quần công, thương tổn cũng rất cao, nếu như ở trên đất bằng, phạm vi công kích của kỹ năng Ác Mộng chỉ là một cái vòng tròn trong khu vực 25m mà thôi, mặc dù so với rất nhiều ma pháp công kích phạm vi còn lớn hơn, nhưng cũng vẫn là có hạn, ở trong biển lại bất đồng, bởi vì ở trong biển phạm vi công kích của kỹ năng Ác Mộng lại là một cái khu vực hình cầu! Trên dưới trái phải trước sau đều có thể công kích được, Triệu Lam Hình trước tiên là tìm nơi quái vật sinh ra với tốc độ cực nhanh, sau đó núp ở trong dãy đá ngầm giết quái, trang bị của nàng rất tốt, giảm thời gian đóng băng của kỹ năng Ác Mộng rất nhiều, chỉ dùng nguyên một cái kỹ năng Ác Mộng này giết quái, tốc độ thăng cấp cũng đã nhanh chóng kinh người rồi. (Tức là trên mặt đất thì Ác Mộng chỉ có tác dụng trong phạm vi hình tròn, vì bên dưới chân và trên đầu không có quái vật, còn dưới nước thì cứ bơi lơ lửng ở giữa đám quái vật, xung quanh trên dưới trái phải đều dính Ác Mộng hết, vì thế nên nó mới nói là luyện cấp nhanh hơn)

Dùng phương pháp này. Tốc độ giết quái của Triệu Lam Hình so với bình thường nhanh hơn ít nhất 5-6 lần. Cửa điểm kinh nghiệm sinh vật biển so với sinh vật trên lục địa đã cao hơn 30-50% trở lên rồi. Thêm là chỉ có 1 mình nàng hưởng toàn bộ kinh nghiệm không phải chia sẻ. Coi như tốc độ thăng cấp đã là gấp 10 lần bình thường rồi ! Cho nên lên lever nhanh cũng không phải chuyện gì khó hiểu.

Tiêu Ngự cũng không khỏi bội phục Triệu Lam Hình huệ chất lan tâm*. Không ngờ lại có thể nghĩ ra một cái phương pháp thăng cấp như vậy.

(oh chắc là xinh đẹp lại còn thông minh a – 1 số truyện còn có câu là ‘băng tuyết thông minh’ hay sao đó)

“Người trước hết cứ ở bên đó thăng cấp đi. Nhiệm vụ của ta vẫn còn đang tiếp tục.” Tiêu Ngự nói.

“Àn.” Triệu Lam Hình đáp không chùng chờ Tiêu Ngự làm xong nhiệm vụ. Lever của nàng khéo cũng muốn vượt qua Tiêu Ngự rồi. Dù sao cũng đều là người trong nhà. Tiêu Ngự sẽ không để ý tới việc lv Triệu Lam Hình cao hơn mình. Lv càng cao thì bọn họ xông vào Ô Phục Nặc Tư cũng càng chắc chắn.

“Ta chuẩn bị cho người 1 cây pháp trượng. Buổi tối về sẽ tặng cho người.” Tiêu Ngự nói. Phỏng đoán buổi tối nay sẽ có thể cho Triệu Lam Hình 1 cái vui mừng kinh ngạc thật lớn.

Tiêu Ngự cúi đầu nhìn thoáng qua độ hoàn thành 3/10 nhiệm vụ. Bọn Chanh đã tiêu diệt được 3 người. Chờ một chút nữa nói không chừng cũng không cần hấn phải ra tay a.

Đúng lúc này, 2 cái Hệ Thống Nhắc Nhở làm cho Tiêu Ngự hơi sững sờ.

Hệ Thống: đồng đội Số Mệnh của người đã bỏ mình.

Hệ Thống: đồng đội Yêu Nghiệt của người đã bỏ mình.

Số Mệnh và Yêu Nghiệt là 1 tổ, 2 người bọn họ đi ám sát 1 Đạo tặc mà lại lần lượt bỏ mình, đây là một cái chuyện quá không hợp lẽ thường a, Tiêu Ngự không nén nổi nhủ mày một chút.

“Xảy ra chuyện gì vậy?” Tiêu Ngự hỏi.

“Yêu Nghiệt ở trước khi chết còn phát cho ta tin tức là bọn hấn gặp phải cao thủ.” Tiểu Quỷ nói, trước khi họ PK, hấn và Yêu Nghiệt đang nói chuyện phiếm đến sau khi Yêu Nghiệt gặp phải đối thủ thông qua kênh nói chuyện phiếm, tình huống Yêu Nghiệt bên kia xảy ra chuyện gì hấn đều biết hết.

Kỹ thuật của Yêu Nghiệt và Số Mệnh bọn họ là đều hiểu khá rõ, 2 người đánh 1 không ngờ lại có thể còn chết như vậy, điều đó chứng tỏ rằng đối thủ của họ quả thật không phải hạng vừa, Tiêu Ngự không thể không thận trọng xử lý.

Tiêu Ngự nhìn một chút cột nhiệm vụ, Yêu Nghiệt và Số Mệnh đuổi giết games thủ tên là Nguyệt Sắc, là Tinh Linh Đạo tặc.

“Ta đi gặp hấn vậy.” Tiêu Ngự nói.

“Người cẩn thận một chút, đừng để lật thuyền trong mương.” Chanh thảo luận trong kênh tổ đội nói.

“Chỗ này ta cũng đã giải quyết xong, có cần ta hỗ trợ không?” Kẹo Sa Ngã hỏi.

“Không cần, một mình ta là đủ rồi, các người giải quyết những người còn lại đi.” Tiêu Ngự nói, hướng về phương hướng tên Đạo tặc Nguyệt Sắc kia lao đi.

“Đồ gia hỏa tự cho mình là đúng.” Kẹo Sa Ngã bĩu môi, tìm mục tiêu kế tiếp.

Nghe được Kẹo Sa Ngã nói, toàn bộ các đội viên im hẳn, thực ra Kẹo Sa Ngã và Tiêu Ngự 2 người đều là 8 lạng đối với nửa cân.

Tiêu Ngự cười nhẹ, ngẩng ngửa chủ thủ trong tay, nếu như 1 vs 1 mà còn thất bại, hẳn dứt khoát nghĩ đi ra chiến trường pk luôn, trận đối chiến vào buổi tối giữa hắn và Lưỡi Lê cũng khỏi phải đánh, nếu không quả thực là cứng tiền cho người ta a. Tiêu Ngự tự tin sẽ không thua kém bất luận kẻ nào, mà hơn nữa đối phương lại còn là 1 Đạo tặc nữa chứ.

Tại một bãi cỏ đại sum xuê trên sườn núi, một Tinh Linh Đạo tặc mặc vân giáp màu nâu bụi đang khom lưng đem trang bị 2 Đạo tặc rơi xuống trên mặt đất nhặt lên.

“Một cái Truyền Thuyết, Một cái Sử Thi, 2 người kia cũng không tệ a.” Tinh Linh Đạo tặc thì thảo nói, vừa rồi sau khi nhiệm vụ thất bại, bọn họ cũng không có giải tán đội ngũ mà chỉ tản ra, trong đội ngũ liên tiếp truyền đến tin tức đội viên bị tiêu diệt làm cho hắn cảnh giác, tựa như có người đang nhắm vào bọn họ, quả nhiên, hắn cũng gặp phải 2 tên Đạo tặc đuổi giết, 2 Đạo tặc này kỹ thuật cũng không tệ, hắn có chút may mắn mới tiêu diệt được Số Mệnh và Yêu Nghiệt, không biết có nhóm thứ 2 đến nữa hay không.

Dã Thú và Điều Nhân là đồng thời bị giết, nói cách khác chính là đối phương không chỉ có 1 nhóm người, Nguyệt Sắc hiểu, hắn nhất định phải chuẩn bị tốt để chiến đấu bất cứ lúc nào.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua tọa độ, đã đến gần mục tiêu, lại có 2 tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở truyền đến, dám người Chanh vừa tiêu diệt thêm 2 người nữa, độ hoàn thành nhiệm vụ đã đạt tới 6/10, người khác hẳn cũng không khó đối phó, người Tiêu Ngự sắp đối mặt kia hẳn là tên khó ứng phó nhất trong đội ngũ đối phương.

Ở trên thảm cỏ lao vút đi, thấy khoảng cách tới tọa độ không còn xa, Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, chậm rãi lần mò đi qua.

Đi tới tọa độ kia, Tiêu Ngự nhìn quanh một lượt, không có phát hiện ra đối phương, chẳng lẽ Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ cho sai tọa độ?

Hắn là không tồn tại khả năng này, nghiền ngẫm một chút, rất có thể là đối phương biết đám người Tiêu Ngự muốn đuổi giết hắn, cho nên sớm đã dùng kỹ năng ẩn hình núp đi, hơn nữa đã trốn ở lân cận!

Tiêu Ngự lướt xa ra 1 khoảng, đem U Linh Bĩ Mông triệu hồi ra, khoe miệng cười, người có Trương Lương kế, ta có quá Tường Thê. (= = nghe giải thích ở đầu đó hình như là 1 cái điển tích của trung quốc, nói chung nghĩa đại khái là dùng kế trong kế a)

Tiêu Ngự để cho U Linh Bĩ Mông cũng tiến vào trạng thái tiềm hành, cùng U Linh Bĩ Mông quay người hướng về gần nơi tên Tinh Linh Đạo tặc tên là Nguyệt Sắc kia ẩn núp tiềm hành qua.

Tiêu Ngự có thể cùng hưởng tầm nhìn của U Linh Bĩ Mông, U Linh Bĩ Mông có thể thăm dò ẩn hình, sau khi đem U Linh Bĩ Mông triệu hồi ra, tương đương với Tiêu Ngự có năng lực thăm dò ẩn hình rồi, mà Nguyệt Sắc lại không có! Tiêu Ngự có thể chiếm cứ tiên cơ này, lại còn có U Linh Bĩ Mông có thể tấn công trợ giúp nữa chứ, cứ để cho U Linh Bĩ Mông luôn luôn Tiềm Hành cũng ổn rồi.

Thử nghĩ một chút, 2 Đạo tặc quyết đấu, hai phương đều có kỹ năng ẩn hình, nhưng một bên có thể phá ẩn hình của đối phương, mà bên còn lại lại không thể, Đạo tặc có thể phá ẩn hình kia đã chiếm cứ ưu thế tuyệt đối rồi.

Tiêu Ngự lúc ra tay mà nói, có thể tiến lùi tự nhiên, mà Nguyệt Sắc thì lại là đừng có nghĩ tới việc chạy trốn được!

Quả nhiên, mượn tầm nhìn của U Linh Bĩ Mông, Tiêu Ngự đã tìm được chỗ Nguyệt Sắc, Nguyệt Sắc đang thu mình, ẩn nấp ở bên cạnh một thân cây, hết sức chăm chú chú ý nhất cử nhất động xung quanh, hiển

nhiên là muốn mai phục người truy kích hắn, tuy nhiên tính toán của hắn lại là tính lộn số rồi. Tiêu Ngự so với hắn còn muốn giao hoạt hơn.

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, từ phía sau người Nguyệt Sắc, hướng về Nguyệt Sắc chậm rãi lần mò đi qua.

Tiêu Ngự dần dần đến gần Nguyệt Sắc, Nguyệt Sắc đột nhiên quay đầu, hướng về chỗ Tiêu Ngự nhìn quét qua hồi lâu, đôi mắt hắn trông tựa như chim ưng, làm cho tim của Tiêu Ngự không tự giác đập nhanh hơn chút.

Bị phát hiện sao? Tiêu Ngự thầm kinh hãi, Nguyệt Sắc muốn phát hiện ra Tiêu Ngự, trừ khi hắn có kỹ năng, trang bị đặc biệt để thăm dò ẩn hình, hoặc là cùng phương thức với Tiêu Ngự, có 1 con sủng vật có thể thăm dò ẩn hình.

1 lát sau, Nguyệt Sắc không có phát hiện được cái gì, quay đầu lại.

Thấy được Nguyệt Sắc quay đầu, Tiêu Ngự thở ra một hơi, hoàn hảo là không bị phát hiện, tuy nhiên hắn không thể không cẩn thận hơn, Nguyệt Sắc cho dù không phát hiện ra hắn, cũng đã dự cảm được cái gì đó rồi, tự nhiên sẽ trở nên cực kỳ cảnh giác, Tiêu Ngự muốn Thâu Tập thành công thật đúng là không phải một cái sự tình đơn giản.

Nhưng lúc này mà gián đoạn còn không bằng tiếp tục tiếp, Tiêu Ngự hướng phía trước đi vài bước, đến phía sau người Nguyệt Sắc.

Khoảng cách Tiêu Ngự tới Nguyệt Sắc chỉ còn hơn 2 bước, nếu như đến quá gần, Nguyệt Sắc có thể sẽ nhận ra. Thành công hay không nằm ở 1 lần hành động này, Tiêu Ngự vung tay bên phải lên, đột nhiên dữ dội lao tới, chủ thủ trong tay hướng về cái ót Nguyệt Sắc đâm xuống. (ngu nhĩ cho u linh bĩ mông ra phía trước hiện hình cho nó mất cảnh giác cũng đc mà, không thì người với thú mỗi đứa rình 1 bên)

Tật Phong Bộ!

Nguyệt Sắc sớm đã có chuẩn bị, một chiêu Tật Phong Bộ tránh thoát công kích của Tiêu Ngự, sau khi lui lại mấy bước, hướng về Tiêu Ngự phản công đi.

Quả nhiên đã bị đối phương phát hiện, Tiêu Ngự cũng không trông chờ có thể một đòn đã khống chế được Nguyệt Sắc đem hắn giết chết, thấy được Nguyệt Sắc vọt lên, lập tức giơ chủ thủ lên nghênh chiến.

Đinh 1 âm thanh thanh thúy vang lên, 2 thanh chủ thủ va chạm cùng một chỗ, Tiêu Ngự dùng kỹ năng Đón Đỡ đỡ một đòn này của Nguyệt Sắc.

2 cái thân ảnh chợt tách ra, Nguyệt Sắc ổn định thân hình dò xét một chút Tiêu Ngự, phát hiện người đánh lên là 1 Đạo tặc, trang bị trên người coi như không tệ, làm cho Nguyệt Sắc có chút buồn bực là, Tiêu Ngự là như thế nào phát hiện được hắn, dù sao hắn cũng đã mở ra trạng thái ẩn tàng đứng ở tại chỗ không động, chẳng lẽ Tiêu Ngự có kỹ năng hoặc là trang bị thăm dò ẩn hình? Nguyệt Sắc không thể không cẩn thận đề phòng.

Tiêu Ngự dò xét một chút tên games thủ trước mắt này, bộ dáng ước chừng 23-24 tuổi, 2 má tái nhợt không có 1 tia huyết sắc, tướng mạo trái lại cũng đã từng thấy qua, tai nhọn hắn là tiêu chuẩn đặc trưng của Tinh Linh. Tiêu Ngự và Tinh Linh Đạo tặc cũng không phải là lần đầu tiên tiếp xúc, Tinh Linh Đạo tặc chết ở trên tay Tiêu Ngự không có mấy trăm, cũng có mấy chục rồi.

Tiêu Ngự cho đối phương một cái [Kỹ Năng Dò Xét].

Nguyệt Sắc, lv 51, Đạo tặc, quân hàm, Tướng quân.

Là 1 cao thủ cấp Tướng quân a, lại liên hệ tới việc Số Mệnh và Yêu Nghiệt chết ở trên tay hắn, người này tuyệt đối không phải dạng hiền lành gì.

Ở trước khi tấn công, Tiêu Ngự không thể không thận trọng.

400. Chương 402: Kinh Dịch

Nguyệt Sắc phát hiện ra từng thành viên trong đội ngũ dần bị giết . Phát hiện chuyện không ổn. Muốn tổ chức phản công cũng đã không còn kịp nữa rồi. Muốn dùng Hồi Thành Quyển Trục. Lại phát hiện hồi thành quyển trục mất đi hiệu lực. Hắn lúc này mới biết. Bọn họ bị Máy chủ bố trí thành con mồi cho đám người Tiêu Ngự rồi.

Nghĩ đến nhiệm vụ ám sát Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ mất không ngờ lại tạo thành ảnh hưởng nghiêm trọng đến như vậy. Nguyệt Sắc không nén nổi thở than. Dù có toàn thân tài nghệ tuyệt đỉnh. Cũng không thể xoay chuyển nhật nguyệt a. Không biết tại sao lại rơi vào loại hoàn cảnh xấu hổ này. Bất lợi nhưng lại không thể trốn tránh. Hắn chỉ còn có 1 cơ hội sống duy nhất. Chính là đem tất cả những người đuổi giết hắn từng người diệt đi. Nhưng đối phương có thể ám sát An Đông Ni Khắc thành công. Tự nhiên hắn cũng không cho rằng đối phương là một cái bị thịt. Nhưng có hi vọng so với không chút hy vọng thì vẫn tốt hơn.

Đánh đánh cược 1 lần. Tìm đường sinh trong tuyệt địa. Nguyệt Sắc đã quyết định đem hết toàn lực ra liều mạng. Ít nhất cũng phải từng liều mạng qua. Mối không phải hối hận khi chết.

Nguyệt Sắc cho là mình giết 2 người đối phương. Bọn họ nhất định sẽ đối với bản thân sinh ra cảnh giác. Ít nhất sẽ cử tới vài games thủ trở lên đến để đối phó hắn.

Nguyệt Sắc cảnh giác lui lại mấy bước. Liếc mắt 1 vòng lân cận. Không có phát hiện bất luận cái động tĩnh gì. Hắn có 1 kỹ năng đặc biệt là Nhảy Cắm. Có thể cảm ứng được sinh vật xung quanh đến gần hắn . Đã không phát hiện người thứ 2 đến gần. Vậy có nghĩa là chỉ có mình Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự đã dám đến 1 mình. Thực ra lực tự nhiên cũng sẽ không yếu. Nếu không cũng sẽ không tới đây đi tìm chết. Xem ra Tiêu Ngự nhất định là 1 đội viên cực mạnh trong đội ngũ Tà ác liên minh kia. Nguyệt Sắc dò xét một chút Tiêu Ngự , Tiêu Ngự khí thế uy nghiêm. Giống như một thanh lợi khí chuẩn bị bất cứ lúc nào rút ra khỏi vỏ. Nguyệt Sắc càng thêm khẳng định suy đoán trong lòng.

Ở trên chiến trường lẩn lộn lâu như vậy. Hắn đã hoàn thành không ít nhiệm vụ khó khăn cực cao. Trong hàng ngũ tất cả các games thủ cũng không kiếm được mấy người. Thậm chí còn đủ điều kiện tiếp nhận nhiệm vụ ám sát Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ . Nguyệt Sắc tự nhiên hiểu rõ một cái đạo lý rằng. 1 cao thủ so với 5 games thủ bình thường còn khó đối phó hơn.

2 người cũng không nóng vội giương cung bạt kiếm. Tiêu Ngự để cho u linh so với ẩn thân ở phía xa. Phòng ngừa Nguyệt Sắc chạy trốn , tùy chuẩn bị cho lên bàn thờ ngồi.

“Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc là do người tiêu diệt ?” Nguyệt Sắc nhìn chăm chú mắt Tiêu Ngự. Hỏi.

Tiêu Ngự không có phủ nhận. Thần tình lạnh nhạt. (bựa – nhận hết công lao về mình a – hok nhận mà còn hơn cả nhận – ng ta hay nói là thăng này khiêm tốn = 4 lần tự kiêu đó)

Tiêu Ngự không nói xem như đã là thừa nhận. Nguyệt Sắc trong lòng cũng tiếc nuối không thôi , nếu không phải có 2 người đội viên trong Đoàn đội yếu kém . Nói không chừng bọn họ cũng có thể thành công ám sát Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ rồi . Cũng không đến nỗi rơi xuống tới bước đường cùng như bây giờ. Thanh danh của bọn họ xem như đã là triệt để mất hết rồi . Nhưng bây giờ có nói cái gì cũng đã muộn rồi .

Nguyệt Sắc huy vũ chủy thủ trong tay. Mắt nhìn chăm chú Tiêu Ngự nói: “Vậy hãy để cho ta lĩnh giáo một chút kỹ thuật của người đi. Không cần nương tay.”

“Yên tâm. Ta cũng sẽ không nương tay .” Tiêu Ngự nói. Hắn không thể không thừa nhận ,Nguyệt Sắc xứng đáng là một trong số kinh địch mà hắn từng gặp phải.

2 người đột ngột hành động. Tiêu Ngự một chiêu Đột Tiến hướng về phía Nguyệt Sắc đánh tới.

Tạc Kịch!

Tiêu Ngự chủy thủ tay phải hướng mõm Nguyệt Sắc đâm xuống. Nguyệt Sắc đảo người một cái. Thân hình hoa lên. Từ sát bên người Tiêu Ngự lướt qua. Đến phía sau người Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự một đòn thất bại không hề dừng lại bước chân. Một chiêu Phản Thủ Bối Thứ vòng ra sau.

Nguyệt Sắc vừa định công kích Tiêu Ngự thì mục tiêu đột nhiên tan biến. Phát hiện là Phản Thủ Bối Thứ. Lập tức một chiêu Phản Thủ Bối Thứ đâm vòng ra sau.

Một chiêu Phản Thủ Bối Thứ phá Phản Thủ Bối Thứ này đã là chiêu số hần không thể quen thuộc hơn. Gần như mỗi cao thủ đều dùng nó. Đến nay vẫn là cực kỳ hiệu quả, nhưng mà Nguyệt Sắc vừa mới thi triển được 1 nửa. Sau lưng đã cảm thấy đau xót. Chủy thủ Tiêu Ngự đã đâm thẳng vào thân thể hần.

Nguyệt Sắc khấn tương thi triển Độn Hình tránh hết. Chạy ra 1 khoảng. Tránh né công kích tiếp theo của Tiêu Ngự.

“Khá lắm.” Nguyệt Sắc không nghĩ tới động tác của Tiêu Ngự không ngờ lại có thể nhanh như vậy. Vừa rồi đã ăn phải một cái công kích.

Phản Thủ Bối Thứ phá Phản Thủ Bối Thứ này quá phổ biến. Đều đã bị người dùng tã ra rồi. Tiêu Ngự sớm đã nghĩ ra phương pháp phá giải. Chính là tăng tốc độ công kích. Dùng tốc độ để phá chiêu. Bất kể là lưu manh đầu đường xó chợ đánh nhau. Hay là cao thủ quyết đấu. Cái pháp tắc này đều là vô cùng thực dụng a.

“Một chiêu số. Dùng đi dùng lại quá nhiều lần thì sẽ không còn mấy hữu dụng nữa.” Tiêu Ngự nói. Chính bản thân hần đã hiểu ra được. Khi một chiêu số trở nên phổ biến. Sớm muộn cũng sẽ có người tìm được phương pháp phá giải nó mà thôi. Cho nên ở khi dùng chiêu số phổ thông để đối phó với người khác. Nhất định phải càng thêm cẩn thận hơn. Nói không chừng sẽ bị đối phương tìm được sơ hở rồi chém mình một nhát.

Thấy được Nguyệt Sắc muốn chạy trốn. Tiêu Ngự không chút do dự nhào tới. Ý nghĩ của hần rất đơn giản. Không thể cho Nguyệt Sắc bất luận cái cơ hội nghỉ ngơi nào. Nhất thời mà để hần thoát bị tiêu diệt rất có thể là bản thân.

Tiêu Ngự một cái Đột Thứ hướng về lưng Nguyệt Sắc đâm thẳng đến.

Thấy được Tiêu Ngự đâm thẳng đến. Nguyệt Sắc khẳng định Tiêu Ngự có thể phá được ẩn hình. Không dám khinh thường. Quay người nghênh chiến.

Đón Đỡ.

Đinh 1 âm thanh thanh thúy vang lên. Chủy thủ của Nguyệt Sắc đem Đột Thứ của Tiêu Ngự cản lại. Nhưng trên chủy thủ Tiêu Ngự vẫn còn truyền đến xung lực làm hần vẫn phải lui vài bước.

Năng Lượng Nha Thứ.

Ở trong tích tắc Nguyệt Sắc đón đỡ. 1 đạo năng lượng bén nhọn từ phía dưới hướng về cầm xanh nhạt Nguyệt Sắc lao đến. Nguyệt Sắc tâm căng thẳng lên. Không nghĩ tới công kích của Tiêu Ngự sắc bén xảo quyết như thế. Làm hần cảm giác được áp lực thực lớn. Lại là một cái kỹ năng đào thoát. Thoát khỏi Năng Lượng Nha Thứ đánh tới.

Thấy được Nguyệt Sắc thi triển đào tẩu. Tiêu Ngự tự nhiên sẽ không cho Nguyệt Sắc cơ hội lấy hơi rồi. Ở trong lòng tính toán thời gian. 1 giây. 2 giây. Thời gian vô địch vừa mới chấm dứt. 1 thanh chủy thủ sắc lạnh đã hướng về ngực Nguyệt Sắc mà đến.

Xem ra cái tên trước mắt này có thể tiêu diệt An Đông Ni Khắc. Không phải chỉ là nhờ vận khí không thời. Nguyệt Sắc xiết chặt trong lòng. Lại 1 chiêu đem công kích của Tiêu Ngự cản xuống. Trong khoảng thời gian ngắn. các loại kỹ năng phòng ngự đã dùng hết. Nếu như cứ tiếp tục bị động phòng thủ như vậy. Hần không bị Tiêu Ngự tiêu diệt mới là lạ. Không thể rút lui. Tấn công mới là các phòng thủ tốt nhất. Nguyệt Sắc không để ý đến chủy thủ Tiêu Ngự. Quay người hướng Tiêu Ngự nhào tới. Chủy thủ tay phải một chiêu Tấn Kích. Thẳng đến mặt của Tiêu Ngự. Nắm bắt thời cơ.

Tiêu Ngự trong lòng rung mình. Người này cũng có phần môn đạo. Sợ là đám người Chanh. Ở dưới xuất kích cường thế của Tiêu Ngự như vậy. Phỏng đoán cũng chỉ có thể bị động phòng thủ mà thôi. Người trước mắt này không ngờ lại có thể đoạt lại vị trí công kích. May là Tiêu Ngự vẫn luôn biến đổi chiêu thức rất nhanh. Nếu như đối lại là người khác. Đột nhiên bị làm gián đoạn tiết tấu công kích. Nói không chừng còn có thể luống cuống tay chân, mà Tiêu Ngự lại đặc biệt bình tĩnh.

Tấn Kịch!

Đón hướng chủ thủ của Nguyệt Sắc. Tiêu Ngự cũng không có trốn tránh. Cũng là một cái Tấn Kịch đánh thẳng tới mặt Nguyệt Sắc.

Roẹt roẹt . Tiêu Ngự và Nguyệt Sắc chủ thủ đồng thời cùng chém lên đối thủ. 2 người cũng không có rơi vào trạng thái hôn mê. Tiêu Ngự dùng Vong Linh Ưc Chế. Nguyệt Sắc cũng dùng Tinh Linh Cầu Nguyên. 2 kỹ năng này có hiệu quả tương đương.

2 người cũng không hề dừng lại. Vừa rơi xuống đất. Lại tiếp tục đánh về phía đối thủ.

Nếu như lúc này có người quan sát. Chắc chắn sẽ cực kỳ kinh ngạc a. 2 người động tác nhanh tới mức kinh dị. Ánh sáng màu bạc đan xen. Cũng không biết ai chiếm thượng phong. Ai ở vào hoàn cảnh xấu nữa. Người bên ngoài cũng không thể nhìn rõ tình huống 2 người đánh nhau được . Dù sao động tác thi triển kỹ năng và công kích cơ bản của Đạo tặc. Chỉ có khác biệt rất nhỏ. Không có nhãn lực nhất định là nhìn không ra .

2 người đánh tới thiên hôn địa ám. Mà cũng chỉ có 2 bên tự mình biết tình huống của mình mà thôi . Nguyệt Sắc không nén nổi thâm kêu khổ. Hắn giờ mới hiểu được muốn rảnh tay là khó đến mức nào. Tên trước mắt này quá mạnh mẽ . Kỹ thuật , ý thức. Bất kể 1 phương diện nào đều không hề kém hơn hắn. Thêm trang bị của đối phương quả thực quá tốt. Kỹ năng tầng tầng lớp lớp. Khiến cho hắn đối phó rất là hao sức.

Định Thân!

Nguyệt Sắc vừa tránh thoát công kích của Tiêu Ngự. Ở khi Tiêu Ngự một đòn thất bại dư lực còn chưa tiêu tan hết . Đột nhiên dùng một cái Định Thân. Đem Tiêu Ngự trói lại. Chủ thủ một cái Tạc Kịch hướng về trán của Tiêu Ngự đâm đi.

Trong con mắt Tiêu Ngự hiện lên một tia sáng kỳ dị. Mắt thấy chủ thủ Nguyệt Sắc đâm thẳng đến trán của hắn. Lại không có một chút bối rối. Ở trong tích tắc chủ thủ Nguyệt Sắc sắp đâm vào cái trán.

Định Thân!

Thân hình Nguyệt Sắc lập tức bị kiềm hãm. Chủ thủ hơi bị ngưng lại. Thân hình Tiêu Ngự hơi nghiêng đi. Tránh được một đòn của Nguyệt Sắc. Từ sát bên người Nguyệt Sắc lướt qua. Cốt Long Nha trên tay trái làm một cái tiểu xảo. Chủ thủ tay phải hướng về cái ót Nguyệt Sắc đâm đi.

Nguyệt Sắc như thế nào cũng không nghĩ tới. Mắt thấy đã sắp nắm trong tay. Tình thế lại thay đổi đột ngột. Hắn đã xem nhẹ 1 vấn đề. Đạo tặc sau khi bị kẻ địch Định Thân. Vẫn có thể thi triển kỹ năng Định Thân người khác.

Định Thân có thời gian cố định. Tiêu Ngự dùng Định Thân so với Nguyệt Sắc thì muộn một ít. Điều này cũng có nghĩa là Nguyệt Sắc sẽ bị trói lâu hơn 1 chút thời gian.

Lấy Phản Thủ Bối Thứ phá Phản Thủ Bối Thứ. Lấy tập trung phá tập trung. Những chiêu số này. Chỉ riêng có kỹ thuật cao siêu thì không đủ . Còn phải có phản ứng cực nhanh và một chút kỳ tư diệu tưởng mới được.

Ở cái phương diện này. Tiêu Ngự so với các games thủ khác thì tốt hơn nhiều.

Nguyệt Sắc cảm giác được cánh tay bị lướt qua một chút. Sức lực nhanh chóng trôi đi. Khóe mắt nhìn lướt qua bằng trạng thái. Mới phát hiện các hạng mục thuộc tính đã rút 1 mảng lớn. Được tặng những 5 cái nguyên rửa. Cái ót đã cảm giác được chủ thủ mát lạnh. Cảm nhận được nguy hiểm tới cực điểm.

Loại tình cảnh nguy hiểm này. Muốn nói không khẩn trương thì không có khả năng . Nhưng Nguyệt Sắc và Tiêu Ngự đều cùng thuộc một loại người. Càng là khẩn trương. Đầu óc lại càng bình tĩnh. Mới vừa rồi còn toàn thân cứng nhắc thì khi thân thể vừa được giải thoát. Hắn không hề dừng lại. Một chiêu Tật Phong Bộ té liền.

Đinh 1 âm thanh thanh thúy vang lên. Công kích của Tiêu Ngự bị Nguyệt Sắc dùng Tật Phong Bộ ngăn cản rất.

“Thời gian vẫn còn chưa đủ.” Tiêu Ngự nhin không được thở ra một hơi. Dù sao thời gian trôi buộc cũng quá ngắn . Tránh khỏi công kích của Nguyệt Sắc. Chuyển tới phía sau người Nguyệt Sắc đã quá 1 giây. Tuy nhiên sự tình này Tiêu Ngự cũng đã đoán trước được nên đã làm thêm tiểu xảo.

Sau khi Nguyệt Sắc dùng Tật Phong Bộ chạy trốn. Tâm thần xiết chặt mãnh liệt đã được buông lỏng một chút. Thở hổn hển từng ngụm hít vào. Lợi dụng tốc độ của Tật Phong Bộ điên cuồng lướt đi.

“Muốn chạy. Cũng không dễ dàng như vậy đâu.” Đã đánh đến tận bây giờ. Tiêu Ngự sao có thể để cho Nguyệt Sắc chạy trốn. Mở ra Tật Phong Bộ tăng tốc độ đuổi theo. 2 cái thân ảnh ở trong rừng rậm lướt đi.

401. Chương 403: Thân Ảnh

Nguyệt Sắc và Tiêu Ngự 1 đuổi 1 chạy. Ở trong rừng mở ra cuộc chiến sấn lùg.

Đám người Tiêu Ngự có thể tìm tới đây. Nhất định là Máy Chủ đã hướng bọn họ cung cấp tọa độ. Nguyệt Sắc tự biết là không có cách nào chạy thoát. Cho nên dùng Tật Phong Bộ chạy trốn cũng chỉ là kiếm cơ hội tạm nghỉ mà thôi. Chờ kỹ năng tan băng mới có thể đánh tiếp . Rình cơ hội tìm cơ hội đem Tiêu Ngự tiêu diệt.

Tật Phong Gia Tốc!

Tiêu Ngự gia trì cho mình kỹ năng Tật Phong Gia Tốc. Tốc độ so với Nguyệt Sắc còn nhanh hơn rất nhiều . Rất nhanh đã truy đuổi tới gần.

Phát hiện Tiêu Ngự đã đến bên cạnh. Nguyệt Sắc cắn răng một cái. Gia trì cho mình tất cả trạng thái. Tốc độ trở nên nhanh hơn. Tiêu Ngự phát hiện Nguyệt Sắc lần thứ 2 đem hắn bỏ lại. Cũng gia trì tất cả trạng thái của bản thân. Tốc độ lại 1 lần gia tăng tiếp.

Kỹ năng trạng thái của Nguyệt Sắc so với Tiêu Ngự muốn ít hơn rất nhiều. Tiêu Ngự chả mấy chốc sẽ đuổi kịp Nguyệt Sắc.

Nhờ Tiêu Ngự tận lực ngăn trở chính lại phương hướng. Nguyệt Sắc đã hướng về địa phương U Linh Bể Mông mai phục lao đi. Khoảng cách tới U Linh Bể Mông càng ngày càng gần.

Khóe miệng Tiêu Ngự lộ ra ý cười nhất mưu kế sính.

Nguyệt Sắc trong lòng chán nản. Các hạng mục thuộc tính của hắn so với Tiêu Ngự đều kém hơn rất nhiều. Ở trước khi ám sát Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ. Trang bị thuộc tính của Nguyệt Sắc so sánh với Tiêu Ngự. Tuyệt đối sẽ không có quá nhiều chênh lệch như vậy. Nhưng ám sát Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ thất bại. Nhiệm vụ thất bại đã trừng phạt khiến Nguyệt Sắc không thở nổi. Đồng thời sau khi Tiêu Ngự tiêu diệt An Đông Ni Khác. Lại lấy được một thân binh như Thần Ngôn Chủy Thủ. Vì vậy chênh lệch 2 bên mới lớn tới mức này (còn chưa nói đến ăn 5 cái nguyên rửa nha). Bây giờ Nguyệt Sắc đã kém rất xa Tiêu Ngự.

Nguyệt Sắc nhìn lướt qua bảng kỹ năng. Ánh mắt dừng ở trên một cái kỹ năng cuối cùng. Xem ra chỉ có thể dùng sát chiêu cuối cùng mà thôi. Không thành công thì sẽ mất mạng.

Nguyệt Sắc lướt tới trước 2 bước. Đột nhiên cảm giác có gì đó không thích hợp. Không trung tự nhiên tối sầm lại. 1 con bàn tay khổng lồ từ trên không trung đánh xuống. Cảm giác được 1 con sinh vật to lớn ở trước mặt. Ở thời khắc cuối cùng. Nguyệt Sắc quay người một dùng tới kỹ năng đào thoát. Biến ra nơi cách đó mấy mét.

Ầm. bàn tay khổng lồ của U Linh Bể Mông đánh lên vị trí vừa xong của Nguyệt Sắc , trên mặt đất tạo thành một cái hố to.

Nguyệt Sắc toàn thân mồ hôi lạnh. Mới vừa rồi quả thực quá nguy hiểm . Nếu không phải hắn phản ứng nhanh. Kỹ năng Nhảy Cảm trước đó đã cảm giác ra U Linh Bể Mông tồn tại. Mới có thể bình yên vô sự. Nếu không đã bị U Linh Bể Mông 1 chưởng đập thành bánh thịt rồi.

Quay đầu nhìn lại. Càng rung động hơn. Tiêu Ngự không ngờ lại có 1 sinh vật triệu hồi. Với lại con sinh vật triệu hồi này cư nhiên lại là U Linh Bể Mông có thực lực vô cùng cường hãn.

Sắc mặt Nguyệt Sắc có chút chuyển sang trắng. Lần này nếu chết ở nơi đây hẳn thật rất không cam lòng . Nhiệm vụ ám sát thất bại đã trừng phạt khiến cho hắn phải chịu đựng không ít đau khổ rồi . Nếu như lại chết rồi thêm 1 cấp . Rơi thêm một cái trang bị nữa. Hắn sẽ triệt để rời khỏi hàng ngũ cao thủ đứng đầu a. Cẩn rằng một cái. Liệu mạng thôi. Biết rõ hy vọng thắng không lớn nhưng vẫn phải đánh a. U Linh Bĩ Mông một đòn không được , một cái Xung Kích hướng về Nguyệt Sắc đụng đi qua.

Nguyệt Sắc chạy vãi bùn vàng. Tiêu Ngự sao có thể để cho hắn thoải mái chạy trốn được. Đem đường thoát của Nguyệt Sắc phong kín. 1 cú Long Tường Thuật đá đi qua.

Nguyệt Sắc trốn cũng đã không thể trốn nữa rồi.

Một cái chiêu số Vô cùng đơn giản do U Linh Bĩ Mông phối hợp Tiêu Ngự thi triển ra. Tính uy hiếp sẽ được tăng lên gấp mấy lần. Nếu như cùng Tiêu Ngự 1 chọi 1 . Nguyệt Sắc còn có thể lui về phía sau. Nhưng U Linh Bĩ Mông đang ở sau người cản lại như vậy. Hoàn cảnh của hắn đã vô cùng xấu rơi vào bước đường cùng rồi. Trước có sói sau có hổ. Đều là muốn lấy mạng người mà.

Bởi vì vừa rồi có Tật Phong Bộ kéo dài được một khoảng thời gian. Kỹ năng Độn Hình của hắn đã kịp tan băng. Tránh nặng tìm nhẹ. Một cái Độn Hình ngăn cản rút Long Tường Thuật của Tiêu Ngự , hiệu quả vô địch vừa vừa biến mất lưng Nguyệt Sắc đã trúng một đòn của U Linh Bĩ Mông. bay ra ngoài.

-590. 1 cái giá trị thương tổn từ trên đầu Nguyệt Sắc bay lên. May mà thương tổn công kích của U Linh Bĩ Mông cũng không cao lắm.

Tiêu Ngự sao có thể bỏ qua cơ hội này , lại tiếp tục xông lên.

Nguyệt Sắc lảo đảo vài bước. Vừa đứng vững bước chân lập tức thi triển một cái kỹ năng.

Thân Ảnh Chiến Sĩ!

Thân thể Nguyệt Sắc 1 phân thành 2. Xuất hiện 2 tên giống y như đúc , thấy được Tiêu Ngự đánh tới. Liền lao lên đồng thời giáp công Tiêu Ngự.

Đón đỡ!

Tiêu Ngự một chiêu Đón Đỡ ngăn trở một tên công kích. Lại phát hiện một tên Nguyệt Sắc khác dùng một chiêu Tạc Kích hướng về trán của mình đâm xuống.

Tiêu Ngự ngay lập tức có cảm giác song quyền nan địch tứ thủ. Một chiêu Đào Thoát dịch chuyển tránh thoát công kích.

Tiêu Ngự ở phía xa đứng lại. Ngạc nhiên nhìn 2 tên Nguyệt Sắc giống như đúc trước mắt. Lập tức nghĩ tới cái kỹ năng kia. Thân Ảnh Chiến Sĩ! Cái kỹ năng này là chiêu bài của Lưỡi Lê. Nhưng Ân Trạch Tư có nhiều người như vậy. Tự nhiên sẽ không chỉ có Lưỡi Lê học được cái kỹ năng này. Không nghĩ tới ở nơi này lại gặp được một người như thế.

Tiêu Ngự bỗng nhiên nảy sinh ý nghĩ muốn lĩnh giáo kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ . Bây giờ có thêm chút kinh nghiệm. Buổi tối hôm quyết chiến với Lưỡi Lê cũng sẽ càng có thể nắm chắc hơn.

2 cái tên này giống nhau như đúc . Không biết ai là chân thân ai là thân ảnh đây. Tiêu Ngự tìm không thấy điểm khác nhau giữa chúng. Không tự giác xoay tròn chủ tay trên tay. Chỉ có đánh qua. Mới có thể tìm được nhược điểm của hắn .

2 Nguyệt Sắc nhìn chằm chằm như hổ đói vào Tiêu Ngự. Một người trong đó tiến vào trạng thái ẩn tàng. Tiêu Ngự phát hiện ra hắn lại không có cách nào tìm thấy tên Nguyệt Sắc đó.

Để đối phó với Tiêu Ngự. Nguyệt Sắc xem như là đã vét cạn đáy hòm , tất cả kỹ năng đều đã dùng tới . Kỹ năng này có hiệu quả tàng hình cực mạnh , có thể đem hơi thở hoàn toàn hòa nhập vào thiên nhiên. Ẩn hình hiệu quả cực kỳ. Cấp 5 kỹ năng thăm dò ẩn hình trở xuống không có cách nào thăm dò. Nhưng vẫn có chút thấp thỏm. Không biết Tiêu Ngự có thể phát hiện ra hắn hay không . Đi lại vài bước. Chú ý ánh mắt Tiêu Ngự. Cuối cùng cũng khẳng định được . Tiêu Ngự không có cách nào nhìn ra ẩn hình của hắn. Tâm tình bất an cuối cùng cũng yên tĩnh trở lại.

Một người chính diện đánh nhau. Một người khác ẩn nấp Thâu Tập. 1 sáng một tối sầm. Loại chiến thuật này có phần khó chơi a. Thử nghĩ một chút. Nếu như gia hỏa ở chỗ sáng đang đánh với hắn. Tên núp trong bóng tối kia đột nhiên cho mình một đòn. Tính nguy hiểm sẽ là rất cao a. Kỹ năng Định Thân của Nguyệt Sắc chẳng mấy chốc sẽ tan băng. Tiêu Ngự nếu như không cẩn thận. Vậy sẽ rất nguy hiểm.

Như Tiêu Ngự triệu hồi ra U Linh Bĩ Mông. Là có thể tạo thành mạnh mẽ áp lực. Nhưng Nguyệt Sắc triệu hồi ra Thân Ảnh Chiến Sĩ. Vậy uy hiếp đối với Tiêu Ngự cũng không đơn giản chỉ là 1 cộng 1 thôi đâu.

Thực lực của Nguyệt Sắc hẳn là không mạnh bằng Lưỡi Lê. Nếu như ngay cả Nguyệt Sắc cũng đánh không lại. Còn như thế nào đối phó Lưỡi Lê?

U Linh Bĩ Mông chậm rãi vòng đến bên cạnh Nguyệt Sắc. Chuẩn bị phối hợp với Tiêu Ngự công kích. 1 sáng 1 tối. Không biết ai mới là chân thân đây. Dựa theo tâm lý của con người. Chắc chắn sẽ đem bản thân đặt ở địa phương an toàn nhất. Khả năng bản thể của hắn ở chỗ tối sẽ lớn hơn một ít. Nhưng cái khó là Nguyệt Sắc cũng sẽ nghĩ tới điều này. Tận lực đem bản thể để ở ngoài sáng thì sao.

Ám Ảnh Không Chế!

Nghiền ngẫm một chút. Để cho chắc ăn Tiêu mở ra trạng thái Ám Ảnh Không Chế. Ám Ảnh Không Chế miễn dịch với các kỹ năng không chế. Đối phó với loại chiến thuật dùng Thân Ảnh Chiến Sĩ này vẫn rất hữu hiệu a.

Tiêu Ngự suy nghĩ thấu đáo. Đối phương có 2 người. Tiêu Ngự sợ nhất là ăn phải kỹ năng không chế của đối phương. Nếu như có thể ở trong thời gian Ám Ảnh Không Chế tiêu diệt 1 tên. Thì chiến thuật kia tự nhiên sẽ bị phá.

Nhìn thoáng qua U Linh Bĩ Mông phía xa. Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành. U Linh Bĩ Mông thì không kiêng nể gì vọt tới.

Nguyệt Sắc nhíu mày. Không thể không nghênh đón U Linh Bĩ Mông công kích. Hắn cũng đã biết sức chiến đấu cường hãn của U Linh Bĩ Mông. Huống chi trong tối còn có một tên Tiêu Ngự nhìn trộm.

Tiêu Ngự là một tên cực mạnh trong số người mà hắn gặp được từ trước đến nay. Kể cả có ở vào thời kỳ đỉnh cao nhất. Nguyệt Sắc cũng phải thừa nhận không hẳn có thể thắng được Tiêu Ngự. Thua ở trong tay Tiêu Ngự. Cũng không tính là quá oan uổng a. Nghĩ tới đây. Nguyệt Sắc tâm tình đã ổn định hơn. Tại nơi người sống ta chết này. Tài nghệ không bằng người tự nhiên là không còn gì để nói.

U Linh Bĩ Mông hướng về Nguyệt Sắc lao trên. Bàn tay khổng lồ công kích liên tục. Va Chạm, Bạo Phong Nhất Kích... liên tục dùng ra. Với uy thế không thể chống đỡ nổi. Nguyệt Sắc cẩn thận ứng chiến. Không ngừng công kích đối với U Linh Bĩ Mông. Phát hiện ra U Linh Bĩ Mông chỉ có hơn 6.000 máu. Phòng ngự, thuộc tính cũng không cao lắm. Mỗi lần công kích đều có thể tạo thành hơn 300 thương tổn. Lúc này mới có một chút lòng tin.

Tiêu Ngự thu lại hơi thở. Hướng Nguyệt Sắc chậm rãi lần mò đi qua. Không biết phân thân kia ẩn nấp ở cái nơi nào. Dù sao cũng đều ở vào trạng thái ẩn tàng. Ai cũng không sợ ai.

U Linh Bĩ Mông 1 chương đánh lên trên người Nguyệt Sắc. Đem huyết lượng của hắn xoá sạch hơn 500. Lại một cái Va Chạm xông tới. Kỹ năng Va Chạm của U Linh Bĩ Mông thời gian đóng băng cực ngắn. Thêm trong đó có chứa hiệu quả hôn mê. Là một cái kỹ năng rất có uy hiếp tính.

U Linh Bĩ Mông đấu đá lung tung. Tạo cho Nguyệt Sắc uy hiếp không nhỏ.

Đột Thứ!

Thấy được Nguyệt Sắc bị U Linh Bĩ Mông bức lui. Tiêu Ngự một cái Đột Thứ xuất ra. Đâm thẳng tới lưng Nguyệt Sắc.

1 thân ảnh khác cũng đánh về phía Tiêu Ngự. Gia hỏa kia ẩn núp trong bóng tối cuối cùng cũng đã động.

Tiêu Ngự Đột Thứ chuẩn xác đánh trúng Nguyệt Sắc đang đối chiến cùng U Linh Bĩ Mông. Trong bóng tối một tên Nguyệt Sắc khác đang hướng về Tiêu Ngự vọt lên. Một cái Định Thân đem Tiêu Ngự trời buộc.

Chủ thủ tay phải đánh ra Tạc Kích chui vào trán của Tiêu Ngự. Thời cơ có thể nói là vô cùng chuẩn xác . Chủ thủ của Tiêu Ngự thậm chí còn chưa kịp rút về.

Nếu như không chế được Tiêu Ngự mà nói. Lấy công kích của hắn và Thân Ảnh Chiến Sĩ. Mấy chục giây đồng hồ là có thể tiêu diệt Tiêu Ngự rồi. U Linh Bĩ Mông có khỏe hơn nữa cũng không cứu được Tiêu Ngự. Mắt thấy Tiêu Ngự bị Tạc Kích chuẩn xác đánh trúng. Nguyệt Sắc nào có thể không kích động. Nhưng mơ hồ cảm giác được có điểm kì quái. Lấy thực lực của Tiêu Ngự. Tuyệt đối không thể để cho hắn nắm vào trong tay nhẹ nhàng như vậy. Một loại dự cảm bất hảo dâng lên.

Quả nhiên. Tiêu Ngự vẫn cử động được. Hướng về Nguyệt Sắc vọt lên.

Thật thật giả giả. Tiêu Ngự suy đoán tên đang âm thầm giấu mình kia mới là chân thân. Cho nên đã nhận định mục tiêu từ trước. Nhào tới tức thì.

Chủ thủ Tiêu Ngự liên tục chém trúng Nguyệt Sắc. Nguyệt Sắc đã trúng mấy cái công kích. Cho là mình chết chắc rồi. Nếu như bị không chế. Thân tiên cũng hết cách xoay chuyển tình thế. Lại đột nhiên phát hiện. Ngoài mất máu ra. Hắn không có bị bất luận cái kỹ năng gì không chế.

Đầu óc Nguyệt Sắc cũng coi như khá linh hoạt. Trước tiên đã nghĩ tới ngay kỹ năng Âm Ảnh Không Chế của Đạo tặc. Nhưng khi hắn nghĩ ra được điều này. Huyết lượng cũng đã mất gần nửa. Thương tổn công kích của Tiêu Ngự quả thực rất cao . Mỗi lần chém bình thường đều hơn 500 thương tổn. Mà phòng ngự của Tiêu Ngự cũng rất cao. Hắn chém Tiêu Ngự bình thường cũng chỉ được có hơn 300.

2 Nguyệt Sắc đều đánh về phía Tiêu Ngự. 2 tên giống y như đúc .Làm cho Tiêu Ngự có chút hoa mắt. Nhưng Tiêu Ngự đã nhận thức tập trung vào một tên. Nên vẫn không chút nào buông lỏng.

Nguyệt Sắc thầm kêu khổ. Bởi vì người Tiêu Ngự công kích kia. chính là chân thân của hắn!

402. Chương 404: Đệ Nhất Nhân Trò Chơi

Sau khi Tiêu Ngự nhận thức được chân thân đích thực của Nguyệt Sắc đích thực thân, công kích tựa như cuồng phong bạo vũ, Nguyệt Sắc vẫn không ngừng né tránh, đánh trả, huyết lượng của 2 người liên tiếp đi xuống đáy, Tiêu Ngự còn lại trên dưới 57%, Nguyệt Sắc cũng chỉ còn lại có 23% .

Ở dưới U Linh Bĩ Mông ngăn cản, Tiêu Ngự không cần đồng thời đối mặt với 2 tên Nguyệt Sắc, chỉ cần tập trung tinh thần đối phó một người là được. Tiêu Ngự nhìn ra được, Nguyệt Sắc là vừa mới có được cái kỹ năng Thân Ảnh Chiến Sĩ này không bao lâu, không chế đối với thân ảnh hơi có vẻ gượng gạo, không thể nào phối hợp được nhuần nhuyễn với thân ảnh, nếu không tuyệt đối sẽ không mất sức đến như vậy.

Nguyệt Sắc thực ra có rất nhiều cơ hội tạo cho Tiêu Ngự thương tổn nặng , nhưng cũng không có chớp được thời cơ chiến đấu, ở dưới áp lực mạnh mẽ của Tiêu Ngự , có vẻ như có phần luống cuống tay chân. Tuy nhiên cung thân ảnh (phân thân của nó đó) phối hợp, Nguyệt Sắc cũng tạo thành đối với Tiêu Ngự thương tổn không nhỏ.

Tiêu Ngự thầm cảnh giác, đối với kỹ thuật sử dụng kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ Nguyệt Sắc chỉ có thể coi là người thường, Lưỡi Lê lại hoàn toàn bất đồng, Lưỡi Lê nhờ kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ mà nổi danh, đối với điều khiển Thân Ảnh Chiến Sĩ, cũng không phải Nguyệt Sắc có thể sánh bằng, trong quá trình cùng Nguyệt Sắc giao chiến, Tiêu Ngự xem như là đã hiểu được đại khái uy lực của cái kỹ năng này, hoàn hảo là, kỹ năng Âm Ảnh Không Chế của hắn có thể miễn dịch hiệu quả không chế, ở trên một mức độ nhất định có thể kiềm chế được kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ này.

Ở dưới công kích như cuồng phong bạo vũ của Tiêu Ngự, huyết lượng của Nguyệt Sắc từng đoạn từng đoạn rơi xuống, lấy ra 1 bình cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt uống vào, định đánh cược 1 lần cuối cùng.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua giá trị năng lượng, năng lượng đã ở vào trạng thái đầy cột.

Va Chạm!

U Linh Bĩ Mông đột nhiên bỏ qua thân ảnh kia, hướng về bên này xông qua đây.

Nguyệt Sắc không nghĩ tới tự dưng phát sinh ra biến cố như vậy, khó khăn tránh khỏi công kích của U Linh Bửu Mông, nhưng bởi vì tránh né vội vã, bước chân có phần loạn đảo mất vài bước, Tiêu Ngự nhìn đứng thời cơ, một chiêu Đột Tiến, đến gần Nguyệt Sắc, chủ thủ tay phải một chiêu Tạc Kích hướng về trán Nguyệt Sắc đâm xuống.

Nguyệt Sắc một cái Áo Ảnh Bộ né tránh, chủ thủ Tiêu Ngự lướt sát người hấn mà qua.

Bàn tay khổng lồ của U Linh Bửu Mông cũng vừa lúc quét qua đây.

Nguyệt Sắc phân thân vừa tới bên cạnh U Linh Bửu Mông. Đã bị U Linh Bửu Mông 1 chưởng đập bay ra ngoài, Nguyệt Sắc chân thân cũng bị U Linh Bửu Mông quét trúng.

Nguyệt Sắc chỉ cảm thấy 2 mắt tối sầm. Mất đi tầm nhìn khiến cho Nguyệt Sắc cảm giác không ổn. Đang định chạy trốn. Chủ thủ đã cảm ngập vào cơ thể hấn. Lòng ngực truyền cảm giác đau đớn do bị chủ thủ xé rách.

Tiêu Ngự một cái Bạo Liệt xuất ra. Bạo Liệt ở ngực Nguyệt Sắc nổ tung đánh bay Nguyệt Sắc ra ngoài.

Trên đầu Nguyệt Sắc phiêu khởi một cái hơn 8.000 giá trị thương tổn. Trực tiếp ngã xuống đất tử vong.

Từ sau khi Tiêu Ngự có Thần Ngôn Chủ Thủ, công kích càng ngày càng vãi lúa. Với lại hơi 1 tí là đánh ra bạo kích và liên kích. Đương nhiên. Một đòn cuối cùng này sở dĩ có thể thành công. Công của U Linh Bửu Mông không thể bỏ qua được. U Linh Bửu Mông công kích gây ra hiệu quả Trí Mạnh (mù). Nguyệt Sắc đột nhiên bị mù nên khó tránh khỏi xuất hiện sai lầm. Giúp cho Tiêu Ngự thừa cơ giết chết Nguyệt Sắc.

Hệ Thống: vinh dự sát phạt, Tướng quân. Số lượng 1. Khen thưởng 1389 điểm giá trị vinh quang.

Thấy được Nguyệt Sắc đã chết Tiêu Ngự thở ra một hơi, đem trang bị Nguyệt Sắc rơi xuống nhặt lên, là một thanh chủ thủ cấp Sử Thi, thuộc tính không tệ, nhưng mà so với 2 thanh trên tay Tiêu Ngự vẫn kém hơn khá nhiều.

“Tiêu Ngự lão đại, người làm hả?” Ngưu Tử hỏi, bọn họ nhận được Hệ Thống Nhắc Nhở.

“Ừ.” Tiêu Ngự đáp.

Các đội viên trái lại không cảm thấy bất ngờ, thậm chí cảm thấy đây là đương nhiên, nếu có người có khả năng hết Tiêu Ngự, thì đó mới là chuyện lạ đấy.

“Có kiếm được cái thứ gì tốt không?” Đám người Ngưu Tử đối với chiến lợi phẩm của Tiêu Ngự cực kỳ chú ý, bởi vì games thủ Tiêu Ngự vừa mới tiêu diệt kia cũng là một tên thực lực không kém.

Tiêu Ngự đem thuộc tính của thanh chủ thủ kia chia sẻ, nói: “Dành cho người trong tổ đội tiêu thụ, bản thân các người tự xử lý đi.”

Không thể nghi ngờ, lại một cuộc đấu giá dữ dội bắt đầu.

Tiêu Ngự nhìn một chút độ hoàn thành nhiệm vụ, hiện tại độ hoàn thành nhiệm vụ đã là 9/10, còn có một tên chưa chịu chết, Kẹo Sa Ngã và 2 người cái đội viên đã đi qua, tên kia hẳn phải chết không cần nghi ngờ.

Tiêu Ngự mới đầu thấy rất quái, vì sao những games thủ kia không vào trong thành trốn đi, về sau mới biết được, cũng không phải là bọn họ không muốn vào trong thành trốn, mà là bởi vì nhiệm vụ của bọn họ thất bại, bị Thiên sứ liên minh đuổi ra khỏi Thánh Quang Thành, hơn nữa còn từ chối cho bọn họ đi vào, sau khi bị đám người Tiêu Ngự đuổi giết, chỉ có thể ngoan ngoãn ứng chiến mà thôi. Tiêu Ngự thâm hô may mắn, nếu như bọn họ làm nhiệm vụ thất bại, mà đám người Nguyệt Sắc ám sát An Đông Ni Khắc thành công, thì đám người bị đuổi giết kia sẽ chính là bọn họ.

Tên kia đã biết rõ là đám người Tiêu Ngự đang truy sát, nên đang cùng đám Tiêu Ngự chơi trò ú tim, cỡi ngựa một mạch hướng hướng nam mà chạy, định tránh né khỏi đám người Tiêu Ngự đuổi giết, nhưng mà dù sao cái tên kia cũng đã không có cách nào trở về giao nhiệm vụ, đám người Tiêu Ngự làm sao có thể buông tha cho hắn đây?

Hắn đã rơi vào đường cùng, Tiêu Ngự để cho Kẹo Sa Ngã 3 người cùng cỡi ngựa, hướng về phía nam truy đuổi, nhất thiết phải hoàn thành nhiệm vụ.

Tiêu Ngự lại tiêu diệt mấy games thủ Thiên sứ liên minh du đang ở xung quanh, sau đó hướng lên cận khu vực hỗn chiến đi đến.

Ở lân cận chiến trường đánh suốt một cái buổi chiều, ánh nắng chiều đã ngã về phía tây, lúc đó Kẹo Sa Ngã mới phát đến tin tức, bọn họ đã đuổi được games thủ kia, bao vây thật luộc đối phương, đang ở trên đường trở về.

Tiêu Ngự loanh quanh mãi mà vẫn không gặp được cái đối thủ nào đáng được coi trọng cả, Tiêu Ngự cảm thấy nhàm chán đành bật tab diễn đàn lên xem, không ngờ lại phát hiện ra một cái khu vực rất thú vị.

Tên cái khu vực này là Ai Là Đệ Nhất Nhân Trong Trò Chơi, trong đó có rất nhiều người đi dạo.

Với khoa học kỹ thuật không ngừng phát triển, kỹ thuật thủ đoạn chống nạn sách lậu, chống lại xâm lấn bản quyền, bảo vệ an ninh mạng cũng thay đổi từng ngày, nhưng mà trang web phi pháp làm ra thủ đoạn cũng càng ngày càng mạnh, một ít trang web phi pháp vẫn còn đang sinh tồn, tuy nhiên phần lớn là không phải mưu cầu lợi nhuận, trang web phi pháp mưu cầu lợi nhuận 1 khi mở, vài giờ đồng hồ là đã có thể bị điều tra ra rồi.

Tiêu Ngự vào cái khu vực này, bên trong đăng rất nhiều clip, đều là bản thân người trong clip chưa đồng ý đã được đăng lên. Quy định về xâm lấn bản quyền ở trên mạng là, không được phép công bố clip khi người có quan hệ trong clip chưa đồng ý, tùy vào tính nghiêm trọng của tình tiết, đối với hành vi tự tiện tuyên bố sẽ bị giam cầm 1 tháng đến 2 năm, nếu như có mục đích mưu cầu lợi nhuận sẽ bị phạt 2 năm đến 6 năm giam cầm, phạt tiền từ 20.000 đến 60.000 nhân dân tệ, kèm theo phải bồi thường tổn thất cho người bị hại, điều khoản pháp luật được áp dụng cả cho nhân vật trong trò chơi Ấn Thạch Tư trong đại lục.

Tiêu Ngự sau khi mở ra cái trang web này, xem lướt qua một chút, phát hiện đều là clip các games thủ PK, hẳn phát hiện được rất nhiều người quen, thậm chí tìm được cả clip PK của bản thân nữa.

Phe Thiên sứ liên minh có: Tiêu Linh, Vân Thiên, Vân Nghĩa, Cuồng Long, Thiên Long..., Tà ác liên minh có: Lưỡi Lê, Tiêu Ngự, Thư Sinh ..., ngay cả Triệu Lam Hình cũng có mặt ở đó.

Cái trang web này làm một cái hoạt động rất có ý tứ, sau khi đăng kí một cái ID, mỗi tháng đều có thể thu được 1 phiếu bình chọn, khiến cho các games thủ rất kính nể, đó là có thể bình chọn Đệ Nhất Nhân trong trò chơi.

Tiêu Ngự xem thoáng qua clip của mấy games thủ, tiện tay đăng kí một cái ID, ném cho Ốc Sên 1 phiếu bình chọn. Tiêu Ngự đánh đến bây giờ, Đạo tặc thật sự có thể uy hiếp được tới Tiêu Ngự, chỉ có Ốc Sên và rất ít người mà thôi, Tiêu Ngự có thể chiến thắng Ốc Sên, chỉ do vận khí, Ốc Sên cũng là người giúp hắn mở mang kiến thức kỹ thuật nhiều nhất, là 1 trong vài người mà Tiêu Ngự bội phục nhất.

Bình chọn xong, quét mắt nhìn số phiếu của mỗi cái games thủ, phe Tà ác liên minh lấy Lưỡi Lê đứng đầu, có 2385 vé, Tiêu Ngự còn đang bài danh tận thứ 13. Thiên sứ liên minh phương Tiêu Linh cao nhất, có 5790 vé. Dù sao cũng là trang web phi pháp, cũng không có nhiều người đăng ký, cho nên phiếu bình chọn cũng chả có bao nhiêu.

Không nghĩ tới Tiêu Linh danh tiếng lớn như vậy, Tiêu Ngự nghĩ tới lần cùng Tiêu Linh tiếp xúc kia, bọn họ ai cũng không thể làm gì được ai, nhưng có thể cảm giác ra được, Tiêu Linh thực lực rất mạnh, nếu như đánh tiếp, cũng vẫn rất khó phân ra thắng bại. Tiêu Ngự đối với Tiêu Linh nảy sinh 1 một chút hiếu kì.

Tiêu Ngự mở ra một clip, clip này là lấy góc nhìn thứ 3, người quay trốn ở phía sau 1 tảng đá lớn, hình ảnh dần dần được phóng to tới phía xa, là Tiêu Linh 1 mình đối mặt 1 con địa long vĩ đại, địa long dù thuộc về hạ đẳng Long tộc, nhưng dù sao có huyết mạch của rồng, đẳng cấp tuyệt đối sẽ không thấp, ở nơi hoang dã, các games thủ ít nhất phải tổ chức Đoàn đội trên 30 người mới dám khiêu chiến 1 con địa long.

Sự thật, Tiêu Linh cũng không hề là một đấu một, bên cạnh hắn đứng một tên kim loại cự nhân, một Thạch Tượng Quỷ, bên chân còn có một con rắn đen. Nhìn chú thích phía dưới Tiêu Ngự mới biết được, Tiêu Linh kia là Tứ Hệ Thuật sĩ: Robot Luyện Kim Thuật sĩ, Hủy Diệt Thuật sĩ, Khổ Tu Thuật sĩ và Ác Ma Thuật sĩ, những sinh vật triệu hồi kia đều là máy móc khô lồi của hắn, theo thứ tự là Thái Thân cự nhân, robot Thạch Tượng Quỷ và máy móc rắn khô lồi, trong đó Thái Thân cự nhân là thứ chỉ tồn tại trong Truyền

Thuyết, về sau Tiêu Linh còn triệu hồi ra 1 con Ác ma sinh vật, mức độ quý hiếm của mấy thứ này, so với Hạ Vị Thần Khí trên người Tiêu Ngự cũng không kém là bao.

Tiêu Ngự thế mới biết, nguyên lai lần trước: khi bản thân và Tiêu Linh tiếp xúc, Tiêu Linh vẫn còn ẩn dấu nhiều thực lực như vậy, nếu không phải có clip này, Tiêu Ngự còn đang mơ mộng đến mức nào. Nếu như là lại đánh 1 hồi, Tiêu Linh triệu hồi ra tất cả khôi lỗi ứng chiến, phần thắng của Tiêu Ngự có lẽ chỉ có 3 thành.

Tiêu Ngự nghĩ tới lúc cuối cùng khi hấn rời khỏi phủ đệ của An Đông Ni Khắc khi nhìn thoáng qua, Tiêu Linh đang từ cửa thông đạo tiến vào điểm dưới lòng đất của Thánh Quang thành, đoán chừng là đi xuống cứ điểm dưới lòng đất làm nhiệm vụ nào đó, không biết là kết quả thế nào a.

Tiêu Ngự trong lòng đã cẩn thận hơn vài phần, trên Ân Trạch Tư đại lục cao thủ quả thực nhiều lắm, có rất nhiều người đều là loại cao thủ thâm tàng bất lộ như Tiêu Linh này, cũng không thể bởi vì vài trường thắng lợi đã coi khinh anh hùng thiên hạ.

Tiêu Ngự tùy tiện xem lướt qua một chút.

“Không biết đến lúc đó có thể chạm mặt tên Tiêu Linh kia không.” Tiêu Ngự không nén nổi trầm nghĩ.

Bất tri bất giác đi tới khu vực hỗn chiến, vì để an toàn, Tiêu Ngự tắt đi tab diễn đàn đang xem dở, tiếp tục màn thịt games thủ phe Thiên sứ liên minh phương.

Phía xa truyền đến một ít âm thanh rối loạn, Ngay sau đó 1 mảng lớn mây đỏ tập trung ở trên đầu một đội ngũ của Tà ác liên minh, mảng lớn thiên thạch từ trên không trung đánh xuống, đây là 1 ma pháp đánh lan.

Ngay sau đó, từng đạo ma pháp bay về phía đội ngũ games thủ Tà ác liên minh.

Ở giữa tiếng kêu gào thê thảm của các games thủ Tà ác liên minh, trên đầu những games thủ kia phiêu khởi từng cái hơn 2.000 giá trị thương tổn, có cái thậm chí bạo kích hơn 5.000, các games thủ Tà ác liên minh chết không ít. Ít nhất cũng có hơn 20 games thủ Tà ác liên minh bị ma pháp đánh lan tiêu diệt, lại có thêm 5-6 games thủ bị ma pháp công kích đơn thể giết chết.

Tiêu Ngự hơi biến sắc, người này thương tổn ma pháp thật là vãi, phải biết rằng Triệu Lam Hình toàn thân cực phẩm trang bị ở khi công kích games thủ cũng chỉ có thể tạo thành tầm 1.600 thương tổn ma pháp mà thôi.

Trầm mặc 1 lát, Tiêu Ngự quyết định qua đó xem.

403. Chương 405: Sợ Hãi Thét Gào

Tiêu Ngự hướng về bên kia lao vút qua, sau đó tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng nói đó đến gần, phe Tà ác liên minh đang bị đánh rất bi thảm, đội hình chia năm xẻ bảy, bị người của Thiên sứ liên minh truy đuổi chạy như gà, đang ở vào trạng thái tán loạn.

Tiêu Ngự liếc mắt 1 vòng qua các games thủ phe Thiên sứ liên minh, phát hiện 1 thân ảnh rất quen thuộc, không ngờ lại có thể là Tiêu Linh, đời quả là khó lường, Tiêu Ngự không thể không cảm thán, thế giới này quá nhỏ mà. Không nghĩ tới Tiêu Linh nhanh như vậy đã từ cứ điểm dưới lòng đất đi ra, tính toán thời gian, khoảng cách với thời gian Tiêu Linh vào cứ điểm trong lòng đất mới chỉ có trên dưới 3 giờ, một cái nhiệm vụ nhanh như vậy đã làm xong rồi sao?

Nhìn nhìn Tiêu Linh trang bị trên người, toàn thân cấp Sử Thi, Tiêu Ngự liếc mắt đã nhìn ra, nhẫn, pháp trượng trên tay Tiêu Linh cũng không phải vật phàm, mà cái nhẫn kia, xem ra rất bình thường, nhưng tuyệt đối là một cái Vật Phẩm Huyết Thống.

Tiêu Ngự nhìn thời gian một chút, đám người Kẹo Sa Ngã khoảng hơn 20 phút sau sẽ trở về, bọn họ rất nhanh sẽ phải đi giao nhiệm vụ.

“Đi chạm mặt hấn một tí a.” Tiêu Ngự trầm nghĩ, 1 cú Long Tường Thuật tung ra, đá lên trên người 1 games thủ Thiên sứ liên minh bên cạnh, tay phải một chiêu Tạc Kích, sau đó một chiêu Phản Thủ Bối Thứ.

Games thủ bình thường máu nhiều nhất cũng chỉ có 6-7.000 mà thôi, còn chưa thấy rõ Tiêu Ngự động thủ như thế nào, games thủ kia đã bị giết chết.

Tiêu Ngự 1 mạch giết tới, gặp được games thủ Thiên sứ liên minh đều trực tiếp chém luôn vào mõm, thấy được Tiêu Ngự đặc biệt cường hãn điên cuồng, 1 đám các games thủ Thiên sứ liên minh ào ào tránh lui, không biết cái tên sát thần này từ đâu chui ra nữa.

Tiêu Linh mấy cái ma pháp đánh xuống, games thủ Tà ác liên minh toán loạn cả lên, người của Thiên sứ liên minh đang chiếm cứ lợi thế rất lớn, bọn họ truy kích ra ngoài, đánh cho Tà ác liên minh ào ào tháo chạy.

Tiêu Linh nhìn lướt qua, tà ác liên phương đều đã bị đánh tan, bị truy đuổi tới mức gà bay chó sủa không có 1 cao thủ nào nhảy ra, hẳn biết cứ vậy cũng chẳng thú vị, chuẩn bị rút đi, thì các games thủ Thiên sứ liên minh phía tây đột nhiên ào ào thối lui.

Những games thủ kia tránh đi tạo thành 1 con đường cho Tiêu Ngự từ bên kia xung phong liều chết qua đây.

Thấy được Tiêu Ngự. Tiêu Linh mắt sáng lên. Đụng người quen rồi.

“Lâu không gặp rồi.” Tiêu Linh truyền âm cho Tiêu Ngự nói. Trả lời đáp lại là một emo hình mặt cười. Cho dù là bất đồng liên minh, nhưng Tiêu Linh vẫn đem Tiêu Ngự coi như một bằng hữu đáng kết giao.

Tiêu Ngự mỉm cười. Đã lâu sao? Hẳn chỉ mới vừa thấy Tiêu Linh mà thôi. (thằng Tiêu Linh nó cũng gặp khi Tiêu Ngự đi làm nv ám sát mà)

“Không nghĩ tới lại chạm mặt.” Tiêu Ngự cười nghịch chửi thủ trong tay. Nói: “Lần trước còn chưa phân ra thắng bại đâu đấy.”

Tiêu Ngự cứ đứng như vậy. Lại không có 1 games thủ Thiên sứ liên minh nào dám đến gần. Đối với bọn họ mà nói. Tiêu Ngự quá mạnh mẽ. 1 khi đến gần chỉ có chết oan chết uổng.

“Không sao cả còn có cơ hội mà.” Tiêu Linh cười nói.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua các games thủ xung quanh, hỏi: “Bây giờ làm một hồi không?” Dưới tình huống như vậy, mặc dù đánh 1 hồi thì Tiêu Ngự và Tiêu Linh đều không có khả năng dùng hết toàn lực, Tiêu Ngự sẽ không triệu hồi ra U Linh Bể Mông mà Tiêu Linh hẳn cũng không thể đem Thái Thần cự nhân ra được, bây giờ mà bày hết ra thì có vẻ chơi mất quá a.

Bên cạnh Tiêu Linh chỉ có robot Thạch Tượng Quỷ, không triệu hồi ra Thái Thần cự nhân, khôi lỗi Rắn Máu, Bụi Gai Thứ Ma...được, hiển nhiên Tiêu Linh sẽ phải chịu một chút thiệt thòi rồi.

“Tùy tiện luận bàn một chút thôi, ta còn có nhiệm vụ.” Tiêu Linh nói, gặp được cao thủ như Tiêu Ngự làm hắn ngứa ngáy không chịu nổi, nhưng mà dưới loại tình huống này, lại không thể đem hết toàn lực ra đánh 1 trận, thì cũng không có ý nghĩa gì rồi, “sau này chúng ta lại tìm cơ hội.”

“Ok.” Tiêu Ngự đáp, tiến vào trạng thái tiềm hành.

Đôi mắt màu đen của Tiêu Linh càng trở nên sâu thẳm, dường như tất cả mọi loại ẩn hình đều không thể thoát khỏi đôi mắt của hắn.

Là Con Mất Ác Ma! Tiêu Ngự thâm kinh hãi, Con Mất Ác Ma của Tiêu Linh và Con Mất Ác Ma của games thủ bình thường có khác biệt rất lớn, xem ra cao cấp hơn không ít.

Tiềm Hành không có hiệu quả, Tiêu Ngự dần dần đến gần Tiêu Linh.

Ma Long Chi Diễm!

Tiêu Linh biến ảo ra 1 đoàn hỏa diễm tựa như một con rồng lửa màu đen, 1 con rồng lửa gào thét hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự tránh khỏi một cái Ma Long Chi Diễm này, hướng về Tiêu Linh đá đi qua.

Tiêu Linh một cái Kháng Cự Quang Hoàn, 1 đạo quang sáng màu trắng ở quanh người hắn lan rộng.

Một cổ lực lượng phản chấn đem Tiêu Ngự đẩy ra ngoài, Tiêu Ngự đến gần Tiêu Linh khoảng cách ước chừng còn vài centimet, lại phải lảo đảo lui lại mấy bước, sau khi rơi xuống đất, chủ thủ tay phải hướng về trán Tiêu Linh đâm xuống.

Khí Bạo Thuật!

Tiêu Linh đơn giản thi triển một cái kỹ năng, lại là một cái phạm vi kỹ năng cận thân, phạm vi công kích ước chừng trên dưới 5m.

Tiêu Ngự cũng biết thương tổn ma pháp của Tiêu Linh quả thực rất mạnh mẽ, hắn không dám đón đỡ, một chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài.

Sau khi rơi xuống đất lại là một chiêu Đột Thử, Tiêu Ngự không tin Tiêu Linh có nhiều kỹ năng công kích cận thân như vậy, kỹ năng cận thân có nhiều hơn cũng sẽ bị dùng hết mà thôi.

Nguyên rửa đau khổ!

Ăn mòn thuật!

Tiêu Linh tốc độ cực nhanh, ở trong nháy mắt Tiêu Ngự né tránh rơi xuống đất, cấp luôn cho Tiêu Ngự 2 cái nguyên rửa.

Tiêu Ngự cảm giác lực lượng toàn thân nhanh chóng giảm sút, nhưng công kích cũng không dừng lại chút nào, thuận tay cũng gia trì cho mình mấy cái trạng thái, triệt tiêu hiệu quả nguyên rửa.

Khoảng cách tới Tiêu Linh đã càng ngày càng gần, trước mắt Tiêu Ngự bỗng hoa lên.

Kết Kết! robot Thạch Tượng Quỷ của Tiêu Linh chắn trước người Tiêu Ngự, làn da toàn thân lóe ra ánh hắc kim lộng lẫy.

Đinh một tiếng, chủ thủ Tiêu Ngự chuẩn xác đánh trúng robot Thạch Tượng Quỷ, chỉ tạo thành cho Thạch Tượng Quỷ hơn 600 giá trị thương tổn mà thôi, robot Thạch Tượng Quỷ giờ nanh múa vuốt vọt lên, máy móc là thứ miễn dịch với kỹ năng khống chế vật lý!

Tiêu Ngự một cái Độn Hình ngăn cản hết công kích của robot Thạch Tượng Quỷ, hướng về Tiêu Linh đánh tới.

Tiêu Linh là class pháp hệ, tuyệt đại bộ phận thương tổn của class pháp hệ đều là dựa vào kỹ năng, là một Thuật sĩ, Tiêu Linh còn có rất nhiều kỹ năng nguyên rửa, nhưng kỹ năng khống chế cũng không nhiều, chỉ có mấy cái kỹ năng Kháng Cự Quang Hoàn, Khí Bạo Thuật, Sợ Hãi Thét Gào..., duy nhất có thể cạy vào chính là sự linh hoạt trời ban của robot Thạch Tượng Quỷ, robot Thạch Tượng Quỷ không bị khống chế vật lý, hắn là pháp bảo chuyên để đối phó với class cận chiến.

Băng Hoàn Thuật!

Ở trong tích tắc Tiêu Ngự lướt sát qua người robot Thạch Tượng Quỷ, robot Thạch Tượng Quỷ thi triển một cái Băng Hoàn Thuật. Kỹ năng Băng Hoàn Thuật này là kỹ năng khống chế duy nhất của robot Thạch Tượng Quỷ, ở thời điểm đối địch có thể thu được hiệu quả bất ngờ.

Tiêu Ngự và Tiêu Linh đã từng giao thủ qua 1 lần, đối với Băng Hoàn Thuật của robot Thạch Tượng Quỷ đã sớm có đề phòng, một chiêu Đột Tiến tránh hết Băng Hoàn Thuật của robot Thạch Tượng Quỷ, đến gần Tiêu Linh, chủ thủ tay phải một cái Tấn Kích, đâm tới đầu Tiêu Linh.

Lóe Sáng!

Tiêu Linh một chiêu Lóe Sáng đào thoát ra, tránh hết công kích của Tiêu Ngự, lại cấp cho Tiêu Ngự một cái ma pháp thương tổn.

Từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên, Tiêu Ngự đang định hướng phía trước tiếp tục công kích Tiêu Linh, robot Thạch Tượng Quỷ đã nhả ra Băng Túc phun qua đây.

Tiêu Ngự không dám đón đỡ đón cái kỹ năng Băng Túc này, bởi vì Băng Túc có hiệu quả giảm tốc rất mạnh, chỉ cần dính một chút là sẽ tổn thất 90% tốc độ di chuyển, đành phải dùng một chiêu Tan biến, ngăn cản hết công kích của robot Thạch Tượng Quỷ.

Tiêu Linh một bên chạy, một bên thì thoải mái phóng ra vài đạo công kích ma pháp, thuận tiện lại cấp cho Tiêu Ngự mấy cái nguyên rửa.

Loại này chiến thuật hit&run; (cắn xong chạy, chạy xong lại cắn) này là uy hiếp cực đại đối với class cận chiến, hướng chi bên cạnh Tiêu Ngự còn có robot Thạch Tượng Quỷ, 1 khi Tiêu Ngự muốn đến gần Tiêu Linh, robot Thạch Tượng Quỷ sẽ tạo cơ hội cho Tiêu Linh chạy thoát, làm cho Tiêu Ngự không có cách nào thành công.

Nếu như muốn tạo thành thương tổn đối với Tiêu Linh mà nói, trước hết phải qua được robot Thạch Tượng Quỷ!

Bên cạnh Tiêu Linh chỉ có 1 robot Thạch Tượng Quỷ cũng đã khó đối phó như vậy, nếu như đem cả Thái Thân cự nhân, khôi lỗi Rắn Máy... triệu hồi ra hết, Tiêu Ngự sẽ lại càng không có cơ hội !

Bốp một tiếng nổ vang, Âm Ảnh Tiễn của Tiêu Linh đã đánh trúng Tiêu Ngự, đối với Tiêu Ngự tạo thành hơn 3.000 giá trị thương tổn.

Nhìn một chút huyết lượng bản thân, còn lại 62%, Tiêu Ngự có trên vạn huyết lượng đã bị Tiêu Linh hao tổn rồi hơn 5.000 rồi.

Tiêu Ngự một chiêu Tật Phong Bộ ngăn cản rồi mấy cái ma pháp của Tiêu Linh, mở ra Tật Phong Gia Tốc, các trạng thái kỹ năng, hướng về Tiêu Linh nhào tới.

Kết Kết, robot Thạch Tượng Quỷ đã chắn trước người Tiêu Ngự, Tiêu Ngự trong đầu đột nhiên hiện lên một đạo linh quang, máy móc miễn dịch với vật lý khổng lồ, nhưng cũng không có nghĩa là miễn dịch cả ma pháp khổng lồ a!

Nghĩ tới đây, Tiêu Ngự nhìn lướt qua cột năng lượng, cột năng lượng mới có hơn 10 điểm năng lượng, đều là vừa rồi dành dụm được , bởi vì mãi không có đối với Tiêu Linh tạo thành thương tổn công kích, năng lượng đã suy giảm còn lại không đáng bao nhiêu .

Tiêu Ngự nhanh chóng đến gần robot Thạch Tượng Quỷ, robot Thạch Tượng Quỷ giương nanh múa vuốt hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Mắt thấy sắp cùng robot Thạch Tượng Quỷ tiếp xúc , chủ tay phải Tiêu Ngự đột nhiên tuôn ra 1 đạo năng lượng tên.

Năng Lượng Nha Thử!

Năng Lượng Nha Thử hướng thẳng cầm robot Thạch Tượng Quỷ đánh tới , dưới tình huống tiếp xúc gần như vậy, thêm lại là góc độ âm hiểm nữa, chờ Tiêu Linh phát hiện ra ý đồ của Tiêu Ngự, robot Thạch Tượng Quỷ đã tránh né không kịp rồi.

Năng Lượng Nha Thử của Tiêu Ngự chuẩn xác đánh trúng robot Thạch Tượng Quỷ, thân thể robot Thạch Tượng Quỷ ngưng lại.

Tiêu Ngự hiểu, Năng Lượng Nha Thử đối với robot Thạch Tượng Quỷ tạo thành hiệu quả khổng lồ rất ngắn, nhưng mà dù là chỉ có 1 giây vậy cũng là đủ rồi, Tiêu Ngự nghiêng người một cái, lướt sát qua người robot Thạch Tượng Quỷ, tốc độ hề giảm xuống, hướng về Tiêu Linh nhào tới.

Class pháp hệ mà bị games thủ class cận chiến đến gần thì rất là không ổn , Tiêu Linh nhanh chóng lùi về sau, 2 cái ma pháp rời tay.

Tiêu Ngự một chiêu Phá Ma Trảm đánh tan một cái ma pháp, một cái ma pháp khác đã đến trước mặt, Tiêu Ngự tránh cũng không thể tránh, để phòng trong ma pháp có chứa hiệu quả khổng lồ, liền mở ra Vong Linh Ưc Chế, ngành kháng lao lên, đạo ma pháp kia ở trên người Tiêu Ngự nổ vang, xoá sạch hơn 3.000 huyết lượng của Tiêu Ngự, lại dính thêm 2 cái ma pháp nữa, Tiêu Ngự muốn sống e cũng khó a.

Tiêu Linh hiển nhiên không ngờ tới, Tiêu Ngự vì đến gần hấn, lại cam nguyện chịu một cái công kích a, trong nháy mắt Tiêu Ngự đã bổ nhào vào tới bên cạnh.

Tiêu Linh nhanh chóng lui về sau, nhưng mà tốc độ di chuyển của Pháp sư vốn là cực chênh lệch so với Đạo tặc, trang bị trên thân thể 2 người đều là cùng một cái đẳng cấp, nhưng trang bị của Đạo tặc cộng thêm tốc độ di chuyển rất nhiều, tốc độ di chuyển của Tiêu Ngự so với Tiêu Linh nhanh hơn hẳn.

Công kích của Tiêu Ngự quá mức sắc bén lại nhanh chóng mãnh liệt, làm cho người ta cảm thấy áp lực mạnh mẽ vô cùng.

Mắt thấy Tiêu Ngự đã đến bên cạnh, chủ thủ hướng về trán hắn đâm thẳng đến, Tiêu Linh giờ pháp trường lên.

Sợ hãi Gào Thét! (sợ quá gào lên mà cũng ra chữ a – sư tử hồng chẳng =.=)

Tiếng gào thét sắc nhọn nhanh chóng lan rộng ra, khiến cho người nghe cũng phải run rẩy. Sự Hãi Gào Thét là kỹ năng chỉ Thuật sĩ mới có, công kích bằng sóng âm rất đáng sợ, kỹ năng không chế, có thể khiến cho thân thể người ta mất đi không chế, là sát chiêu của Thuật sĩ.

404. Chương 406: Giải Tán

Tiêu Ngự phát hiện Tiêu Linh thi triển Sự Hãi Gào Thét, bị dọa giật nảy người, nghĩ thầm lúc kết thúc hồi gào thét này hiệu quả không chế sẽ hiển hiện, kỹ năng Vong Linh Ưc Chế của hắn đã dùng rồi, dùng Âm Ảnh Không Chế mà nói, mặc dù có thể ngăn cản nhất thời, nhưng Tiêu Linh cũng có thời gian chậm rãi làm thịt Tiêu Ngự, trong đầu 1 ý nghĩ hiện lên, trong hành trang còn có 5 viên Đá Năng Lượng.

Viên Đá Năng Lượng là do một luyện kim đại tông sư trong Công hội Phong Dã chế tạo ra, sau khi dùng sẽ cung cấp cho games thủ 100 điểm năng lượng, thứ này giá cả trái lại rất tiện nghi, chỉ là hạn định mỗi ngày chỉ có thể dùng 1 chiếc mà thôi.

Tiêu Ngự tấn công vẫn không chút lưỡng lự, tay trái đem 1 viên Đá Năng Lượng nắm chặt, 1 cổ năng lượng mạnh mẽ từ trong lòng bàn tay trái rót vào thân thể. Mắt Tiêu Ngự hết sức chăm chú nhìn trán Tiêu Linh, năng lượng trong cơ thể đổ xuống tay phải.

Bạo Liệt!

Kỹ năng Bạo Liệt của Tiêu Ngự oanh kích lên trên người Tiêu Linh, đem Tiêu Linh đánh bay ra ngoài.

Hệ Thống: kỹ năng Bạo Liệt độ hoàn thành 100%, tạo thành 100% thương tổn kỹ năng, hoàn thành 100% Khí Bạo, tạo thành 200% thương tổn bùng nổ, thêm vào hiệu quả tê liệt 7 giây, duy trì xuất huyết 30 điểm, đến lúc tử vong.

Thành công rồi mọi nó, trong đầu Tiêu Ngự vừa hiện lên một cái ý nghĩ, lập tức hiệu quả Sự Hãi Gào Thét cũng phát huy, thân thể bị không chế lại.

Một cái kỹ năng Bạo Liệt này của Tiêu Ngự xóa sạch hơn 9.000 huyết lượng của Tiêu Linh, Tiêu Linh còn lại hơn 3.000 máu.

Sự Hãi Gào Thét thời gian không chế là 3 giây, hiệu quả không chế của kỹ năng Bạo Liệt lại dài đến 7 giây. Tuy nhiên robot Thạch Tượng Quỷ của Tiêu Linh vẫn còn có thể hoạt động, may mà robot Thạch Tượng Quỷ cũng không còn kỹ năng không chế.

Thời gian trôi qua. Ở 3 giây này robot Thạch Tượng Quỷ ra sức cấp cho Tiêu Ngự một cái Băng Túc. Xóa sạch hơn 1.000 huyết lượng của Tiêu Ngự. 3 giây qua đi. Tiêu Ngự khôi phục năng lực hành động. Trận thi đấu này nếu đánh tiếp Tiêu Ngự sẽ thắng. Nhưng Tiêu Ngự lại không có động thủ vì đây chỉ là luận bàn. Không cần thiết phải khiến cho Tiêu Linh rơi vào trạng bị tụt kinh nghiệm.

Tiêu Linh cũng đã cho robot Thạch Tượng Quỷ ngừng công kích.

7 giây qua đi. Tiêu Linh phục hoạt động năng lực. Nói: “Người thắng.”

Tiêu Ngự lắc lắc đầu. Nói: “Lần này không tính. Lần sau chúng ta lại đánh tiếp.” Tiêu Ngự biết Tiêu Linh có rất nhiều máy móc khôi lỗi các loại. Nếu như dùng hết tất cả những thứ này. Ai thắng ai thua cũng còn

chưa biết nữa. Cho nên lần này thắng thua không tính. Với lại Tiêu Ngự thắng được cũng là nhờ có chút may mắn mà thôi , ít nhiều cũng do viên Đá Năng Lượng kia cả .

Tiêu Linh cười cười. Xem như là đồng ý . Nói: “Hẹn gặp lại lần sau.” Tiêu Linh vẫn rất nguyện ý giao thủ với người bằng hữu Tiêu Ngự này.

Tiêu Ngự gật đầu. Nói: “Ta đi trước . Còn có một cái nhiệm vụ phải trả.”

“Sau này sẽ còn gặp lại.” Tiêu Linh nói.

Tiêu Ngự triệu hồi ra Hắc Long Cầu, cỡi Hắc Long Cầu hướng về phương hướng cứ điểm tạm thời của Tà ác liên minh phóng đi.

.....

Trong trung tâm đại điện tại cứ điểm tạm thời.

“Sơn Đức Lỗ điện hạ tôn kính, chúng ta đã hoàn thành nhiệm vụ ngài giao.”

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ phát ra tiếng cười sang sảng nói: “Các dũng sĩ, đây là khen thưởng của các người, ngày mai đế quốc sẽ phát động tấn công đối với Thánh Quang Thành, không có Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc, Thánh Quang Thành đã là vật nằm trong bàn tay của đế quốc chúng ta rồi, tên của các người cũng sẽ vĩnh viễn được lưu lại trong sử sách của đế quốc .”

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ vung tay bên phải lên, trong hành trang của đám người Tiêu Ngự đều có thêm một cái trang bị cấp Sử Thi. Tiêu Ngự tra một chút thuộc tính cái trang bị Sử Thi này, là một cái giáp da, thuộc tính so với giáp da trên người Tiêu Ngự còn kém hơn một ít, cái trang bị này tốt nhất vẫn cứ giao cho đám Chanh tiêu thụ đi.

Hệ Thống: người hoàn thành nhiệm vụ - Truy Sát Thích Khách . Nhận được 60.000 điểm giá trị vinh quang, 3.000 điểm công trạng, 120.000 điểm kinh nghiệm.

“Trở về Minh Dạ Thành.” Tiêu Ngự truyền âm kênh tổ đội nói.

1 đám các đội viên quay qua từ biệt Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ , từ trong cứ điểm tạm thời đi ra, triệu hồi ra ngựa của từng người hướng phương hướng Minh Dạ Thành chạy đi.

Các đội viên đặc biệt trầm lặng, không biết vì sao trong lòng mọi người mơ hồ đều có một loại cảm giác không ổn, dù sao cũng đã cùng sát cánh lâu như vậy, nói một chút cảm tình cũng không có thì đó là giả . Đương nhiên, cảm tình giữa bọn họ cũng không đến mức khóc chết đi sống lại a.

Đoàn người dọc trên đường đi đều có phần trầm lặng, trái lại Chanh vẫn nói một ít chuyện vui cười, cũng giảm bớt được phần nào bầu không khí nặng nề.

Đám người Tiêu Ngự đến Dong Binh Công hội tại Minh Dạ Thành .

Tiêu Ngự tìm đến quản lý thành viên của Dong Binh Công hội, NPC trong Dong Binh Công hội đối với đám người Tiêu Ngự đặc biệt cung kính, trái lại khiến cho đám người Tiêu Ngự có chút không quen.

Tiêu Ngự dùng trang bị, đổi ra hàng loạt giá trị vinh quang và điểm kinh nghiệm, đình một tiếng Hệ Thống Nhắc Nhở vang lên, quân hàm của Tiêu Ngự đã tăng lên tới lv Nguyên Soái, khen thưởng điểm kinh nghiệm cũng khiến cho Tiêu Ngự tăng 1 lv , lên lv 54.

Lại đi vào nội sảnh của Dong Binh Công hội trả nhiệm vụ.

Hệ Thống: người đã hoàn thành 10 nhiệm vụ liên hoàn, thu được 500.000 điểm vinh quang, đội trưởng được cộng thêm 150.000 giá trị vinh quang, thu được 80.000 điểm công trạng, 3.000.000 một chút điểm kinh nghiệm, danh vọng tại Tà ác liên minh được sùng bái kính trọng.

(mệ nó đoạn trên lỗi convert ta đành phải tính toán ước lượng phía ra con số điểm vinh quang với công trạng =.= , ghét dịch cái truyện này lỗi nhiều vãi , các truyện khác thì thoảng mới bị a , mà nó không cần chi tiết như truyện này nên có lỗi cũng éo quan trọng , văn tả cảnh đem so với bài tập đại số thì sao mà so được.)

Hoàn thành 10 nhiệm vụ liên hoàn khen thưởng lại là cực kỳ phong phú, lại là lên hân 1 lv ,lên đến lv 55, đám người Chanh càng không cần phải nói , phần thưởng khổng lồ như vậy cũng đủ để cho bọn họ mỗi người thăng lên 2-3 lever rồi.

Ngoài ra, Máy Chủ còn khen thưởng một ít trang bị, Tiêu Ngự kiếm được một miếng lót vai cấp Sử Thi, so với đồ trên người còn muốn tốt một chút.

Miếng lót vai - Tuyết Hùng Dã Tính (gấu tuyết bướng bỉnh): vật phẩm, cấp Sử Thi. Phòng ngự 329-367, đón đỡ +112%, huyết lượng +500, né tránh +29, nhanh nhẹn +20%, lực lượng +10, cộng thêm kỹ năng : Dã Tính Cuồng Nộ, trong vòng 2 giây miễn dịch với các loại công kích , phát động kèm theo Dã Tính Xung Phong, tốc độ di chuyển +200%, kỹ năng đóng băng 3 phút.

Thương Tổn Nặng: gây cho đối thủ một đòn nghiêm trọng, tạo thành xuất huyết thương tổn, hiệu quả xuất huyết bằng 10% thương tổn công kích.

Miếng lót vai trên người Tiêu Ngự cũng là cấp Sử Thi .

Miếng lót vai - Phát Lan Đức Biệt Tích: vật phẩm, cấp Sử Thi. Phòng ngự 102-107, phòng ngự cường hóa +2, huyết lượng +100, tất cả kỹ năng Tiềm Hành +2 lever, hiệu quả Tiềm Hành +10%, cộng thêm kỹ năng, Biệt Tung, hiệu quả tàng hình tăng cường 50%, thu liễm hơi thở.

Phá Cốt Thuật: kỹ năng công kích, thương tổn trụ cột xxx, tạo thành 20 điểm xuất huyết thương tổn.

Đã nam bảo thạch, 3 miếng. Huyết lượng +50, huyết lượng +50, huyết lượng +50.

Đem 2 thứ so sánh một chút, Tiêu Ngự phát hiện miếng lót vai Tuyết Hùng Dã Tính so với miếng lót vai Biệt Tích càng thực dụng hơn, đồng thời điểm thuộc tính phòng ngự cao hơn 1 mẩu lớn, mặc dù kỹ năng Biệt Tung tương đối hữu dụng, nhưng vẫn là thua kém cái kỹ năng Dã Tính Cuồng Nộ này, cá và tay gấu không thể có cả hai, Tiêu Ngự đem miếng lót vai Biệt Tích thay đổi xuống, thay miếng lót vai Tuyết Hùng Dã Tính lên.

“Cái miếng lót vai này các người tiêu thụ đi.” Ngự nói, đem thuộc tính miếng lót vai Biệt Tích chia cho mọi người.

Trang bị của Tiêu Ngự thật là quá tốt, Tiêu Ngự liên tiếp thay thế trang bị mà vẫn vô cùng xịn a.

Đám người Chanh sau khi đấu giá, Chanh dùng 300.000 kim tệ mua về miếng lót vai Biệt Tích này.

Linh hết khen thưởng xong, các đội viên tâm tình vui sướng đã phai bớt đi phần nào cảm xúc bùi ngùi lúc chia tay.

Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, nhìn lướt qua đám người Chanh, nói: “Nhiệm vụ hoàn thành , đã đến lúc giải tán, sau này chăm liên hệ một chút, nếu là có khó khăn gì, chỉ cần nói một tiếng là được , giải tán đi.”

“Tiêu lão đại hẹn gặp lại.”

“Tiêu lão đại hẹn gặp lại.” 1 đám các đội viên ào ào đi lên hướng Tiêu Ngự nói lời từ biệt, vẻ mặt cung kính, ở trong cái Đoàn đội này, Tiêu Ngự rất được yêu quý.

Sau khi chúng đội viên và Tiêu Ngự nói lời từ biệt, cũng từng người nói lời từ biệt, ôm tạm biệt lẫn nhau. (úi QoQ)

Chanh đi đến trước người Tiêu Ngự, lẳng lặng nhìn vào Tiêu Ngự, tâm tình háo hức đã có chút sa sút.

“Đừng có buồn, sau này nếu như nhớ đến Tiêu đại ca chỉ cần đánh tin cho Tiêu đại ca là được, Tiêu đại ca sẽ mang người cùng đi luyện cấp.” Tiêu Ngự sờ sờ đầu Chanh, nói, hân luôn luôn đem Chanh coi như tiểu muội muội của mình , tính cách tình quái rất được người ta yêu thích.

Chanh vọt lên, ôm lấy cổ Tiêu Ngự, ở trên mặt Tiêu Ngự hôn một cái, khẽ nói: “Tiêu đại ca, ta sẽ nhớ người .”

Tiêu Ngự đột nhiên gặp phải tập kích, lập tức bối rối đỏ cả mặt, vô cùng xấu hổ.

Chanh thấy được bộ dáng xấu hổ của Tiêu Ngự, khanh khách cười ra tiếng.

Các đội viên cũng đều cười ha ha lên.

“Tiểu nha đầu, dám đùa ta, xem ta thu thập người đây.”

Chanh hi hi ha ha cười chạy mất.

Ngưu Tử cười đối với Tiểu Quỷ nói: “Có thích hay không chúng ta cũng làm một cái hôn tiêu chuẩn.”

Thấy được ánh mắt mập mờ kia của Ngưu Tử, Tiểu Quỷ rung mình một cái: “Người đi chết đi.” (oẹ)

Các đội viên tùm năm tùm ba tản đi, thấy được các đội viên từng người rời khỏi Dong Binh Công hội, Tiêu Ngự xúc động vạn phần.

Kẹo Sa Ngã cũng không thêm chào hỏi, đi được một khoảng, nhìn thoáng qua Tiêu Ngự, cười nhạt, rời đi .

“Tên này, bây giờ mà hần còn ra vẻ lãnh khốc sao.” Tiêu Ngự cười mắng.

Sau này hần sẽ có cơ hội gặp lại, Tiêu Ngự trầm nghĩ, hướng bên ngoài Dong Binh Công hội đi ra.

“Người thăng cấp như thế nào mà nhanh vậy?” Triệu Lam Hình phát tin tức hỏi, nàng dùng phương pháp thăng cấp kia đã gần như BUG rồi, lever cũng đã vượt qua Tiêu Ngự, không nghĩ tới Tiêu Ngự đột nhiên thăng ngay cả 2 lv , làm cho nàng kinh ngạc không thôi a.

“Làm 2 nhiệm vụ, vừa trả hết nhiệm vụ lĩnh khen thưởng í mà.” Tiêu Ngự trả lời.

“Trách không được.”

Nhiệm vụ làm xong , mục tiêu kế tiếp chính là Ô Phục Nặc Tư, Tiêu Ngự còn phải chuẩn bị một ít tiêu hao phẩm, nhìn thoáng qua hành trang, sau khi vay tiền Phong Dã rồi lại kiếm thêm, hành trang đang có ước chừng hơn 3.000.000 kim tệ.

Nghiền ngẫm một chút, Tiêu Ngự quyết định đi NPC đấu giá xem qua, mua vài thứ để chuẩn bị khi cần đến.

Thật lâu chưa có đi qua NPC đấu giá , trong người có 3.000.000 kim tệ, Tiêu Ngự cũng coi như một tên tiểu phú hộ rồi.

Trong NPC đấu giá so với trước kia lạnh lẽo buồn tẻ hơn rất nhiều, cũng khó trách, bởi vì chiến tranh khai hỏa, rất nhiều games thủ hưởng ứng kêu gọi của hội trưởng lão, đi đến chiến trường, games thủ trong Minh Dạ Thành đã giảm đi 5-6 phần, các NPC đấu giá tự nhiên cũng sẽ lạnh lẽo buồn tẻ đi không ít, nhưng NPC đấu giá buôn bán cũng là vĩnh viễn cũng, những games thủ kia ở trên chiến trường thu được chiến lợi phẩm, cũng đều bán ở trong NPC đấu giá a.

Tiêu Ngự tùy ý lật xem vật phẩm trong NPC đấu giá, lựa vài thứ vừa ý , mở ra hạng mục hành trang, Tiêu Ngự bất ngờ phát hiện ra một ít túi hành trang 60 ô, với lại giá cả cũng không đắt, chỉ có hơn 8.000 kim tệ.

405. Chương 407: Tiền Đặt Cước

Tiêu Ngự hỏi một vài 1 games thủ bên cạnh mới biết được, 5 ngày trước hành trang bán ra, xuất hiện rất nhiều túi hành trang 60 ô, nguyên nhân cũng không có gì kì lạ lắm , có rất nhiều thợ may lên tới cấp đại tông sư, đồng thời giá cả nguyên vật liệu để chế tạo túi hành trang 60 ô cũng tương đối thấp.

8 nghìn kim tệ đối với games thủ bình thường mà nói, xem như là một cái số lượng không nhỏ , dùng số tiền đó để mua túi hành trang có phần hơi tiếc, nên có thể giảm bớt chi phí mua cái gì đều giảm hết công suất , nhưng đối với Tiêu Ngự mà nói, lại không đáng kể chút nào, thậm chí còn cảm thấy rất rẻ, tiện tay là mua được túi hành trang 60 ô, chuẩn bị đem túi hành trang trên người mình và Triệu Lam Hình triệt để thay đổi hết.

5 túi hành trang 60 ô, chính là khoảng trống 300 ô, đã là khá nhiều rồi, đến Ô Phục Nặc Tư 5-6 ngày cũng không cần lo lắng vấn đề không gian hành trang bị quá tải.

Ngoài túi hành trang 60 ô ra, sơ cấp, trung cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt trên thị trường cũng đã có rất nhiều, giá cả giảm xuống rất nhanh, trái lại cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, vẫn còn rất ít.

Tuy nhiên loại cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt này , Tiêu Ngự đã để cho Phong Dã hỗ trợ chuẩn bị . Các loại cao cấp được hoàn khác, Tiêu Ngự cũng mua vào một ít thứ hữu dụng.

Còn lại trang bị, trái lại không có gì đáng mua , trang bị trên người của Tiêu Ngự đã là tốt nhất hiện tại rồi, trong NPC đấu giá không có 1 trang bị nào có thể vượt qua trang bị trên người Tiêu Ngự cả.

“Tiêu lão đại, xin hỏi người nơi nào?”

“NPC đấu giá, tọa độ 385.295.2811.” Tiêu Ngự nhìn tên người này, là người của Phong Dã.

“Ta sẽ lập tức qua đó.”

1 lát sau, một games thủ Lười Thề mặc pháp bào được sư vội vàng vàng đi tới.

“Tiêu lão đại.” Games thủ Lười Thề kia hướng Tiêu Ngự cung kính nói.

“Có chuyện gì vậy?”

“Phong Dã lão đại để cho tại hạ đến đưa được hoàn. Được hoàn ngài cần ta đều đã mang đến .” Games thủ kia nói. Mở bảng giao dịch ra.”Đây là cao cấp kháng băng được hoàn, cao cấp giải độc hoàn...

Tiêu Ngự nhìn một chút các loại được hoàn. Có hơn mấy chục loại. Cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt có 10 tổ. Mỗi loại khác đều là 1 tổ được hoàn 20 bình . Chỉ chiếm 1 ô trong không gian hành trang.

(1 tổ được hoàn = 20 bình được hoàn xếp chồng – chiếm diện tích 1 ô hành trang)

“Còn viên Đá Năng Lượng không?” Tiêu Ngự hỏi. Hẳn phát hiện loại viên Đá Năng Lượng này rất hữu dụng . Cho nên muốn chuẩn bị thêm một ít.

“Có 1 tổ.” Được sư kia bỏ lên bảng giao dịch 1 tổ viên Đá Năng Lượng.

“Vậy là đủ rồi.” Viên Đá Năng Lượng này mỗi ngày chỉ có thể dùng 1 lần. Hơn 20 viên Đá Năng Lượng đã đủ dùng hơn 20 ngày rồi.

Tiêu hao phẩm linh tinh khác, Phong Dã cũng đều cho người chuẩn bị đủ cả, đều là những thứ tốt nhất hiện tại, games thủ bình thường căn bản kiếm không nổi, Tiêu Ngự không nén nổi cảm thán, có Công hội làm hậu thuẫn chính là sướng như vậy a.

Tiêu Ngự nhận lấy mấy thứ này, quyết định ngày mai sẽ khởi hành đi Ô Phục Nặc Tư, buổi tối hôm nay Tiêu Ngự còn có một cái chuyện phi thường trọng yếu muốn làm đó chính là PK Lười Lê !

Triệu Lam Hình sau khi lên tới lv 54, đã về Minh Dạ Thành.

“Buổi tối hôm nay còn phải đánh Đấu Trường Hắc Ám hả?” Triệu Lam Hình hỏi.

“Ân, cùng Lười Lê.” Tiêu Ngự cầm tay Triệu Lam Hình, nói.

“Cố gắng lên nhé.” Triệu Lam Hình cười rạng rỡ, đối thủ là Lười Lê, trong lòng nàng tuy có chút lo lắng nhưng vẫn cố gắng khích lệ Tiêu Ngự.

“Không được thưởng một chút gì sao?” Tiêu Ngự trơ mắt ra nói.

Triệu Lam Hình Hà ửng hồng đôi má lúm đồng tiền, mắt liếc Tiêu Ngự, thẹn thùng ở trên mặt Tiêu Ngự hôn một cái trợ lực cho Tiêu Ngự nói: “Nhanh lên đi thôi.”

Nhìn vào Triệu Lam Hình vẻ mặt ngượng ngùng, Tiêu Ngự ha ha cười, kéo Triệu Lam Hình hướng đấu trường quốc gia đi đến.

“Nghe nói buổi tối hôm nay có một người muốn khiêu chiến Lười Lê.” 1 Đạo tặc đối với 1 games thủ bên cạnh nói , là 1 Đạo tặc, đối với động tĩnh của Lười Lê tự nhiên sẽ là cực kỳ chú ý.

“Ở đâu?” Games thủ bên cạnh vội vàng hỏi.

“Đấu trường quốc gia.”

“Đấu trường quốc gia a, vào trường phải giao 300 kim tệ đấy.” Games thủ kia thất vọng nói, theo giá trị kim tệ giảm xuống, vé vào cửa của đấu trường quốc gia càng ngày càng cao lên , trước kia là 10 kim tệ cho tới bây giờ đã tăng lên tới 300 kim tệ rồi.

“Người không hiểu rồi, đấu trường quốc gia có mở cá cược đó , tốn một ít tiền đặt cửa Lưỡi Lê, sợ gì không khiến lại được?”

“Cái này cũng đúng a.” Games thủ kia suy nghĩ , hể là ai đặt Lưỡi Lê thắng, đều được lời không ít tiền “Lần này tỉ lệ cược là bao nhiêu?”

“Lưỡi Lê tỉ lệ cược là 1: 1 (đặt 1 ăn 1) , còn người tên là Tiêu Ngự kia thì tỉ lệ là 1: 15 (đặt 1 ăn gấp 15 lần) ”

“Di, người kia tỉ lệ cược sao lại cao như vậy?” cái này cũng khó trách, Tiêu Ngự không có danh tiếng gì, thêm Lưỡi Lê đã là huyền thoại bất bại, nếu như tỉ lệ cược không để cao một chút, căn bản không ai đặt cửa Tiêu Ngự a.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình nhìn nhau cười, hướng đấu trường quốc gia đi đến, mặc dù tỉ lệ cược rất cao, nhưng các games thủ cũng không coi trọng Tiêu Ngự, mà Tiêu Ngự cũng không có để ý.

“Chúng ta cũng đi đặt cược đi.” Tiêu Ngự nói, 2 người hướng phương hướng đấu trường quốc gia đi đến.

Ở trong phòng kinh doanh của đấu trường quốc gia , các games thủ đang rộn ràng nhốn nháo, đem toàn bộ phòng kinh doanh chen chúc chật ních , đầu người đông nghịt.

“Ta đặt Lưỡi Lê, 500 kim tệ.”

“Xin lỗi, chúng ta nơi này tiếp nhận tiền đặt cược ít nhất là 2.000 kim tệ.”

“Ta đặt Lưỡi Lê, 3.000 kim tệ.”

“Ta đặt Lưỡi Lê, 10.000 kim tệ.”

Những âm thanh như vậy ở trong phòng kinh doanh liên tiếp vang lên, liên tiếp không ngừng, phi thường náo nhiệt.

Tiêu Ngự nhìn

Trên màn hình lớn trong phòng , đặt Lưỡi Lê thắng đã đạt tới 55 ức 6000 vạn (5 tỉ 560 triệu) , đặt Tiêu Ngự thắng chỉ có hơn 7.000 vạn mà thôi. (70.000.000)

“Ta đặt Tiêu Ngự, 2.000.000 kim tệ.”

1 âm thanh đột ngột ở trong phòng kinh doanh vang lên, các games thủ ngay lập tức lặng ngắt như tờ, mọi người ánh mắt nhìn vào games thủ tựa như nhìn một tên điên độn vậy . Bọn họ xem ra, hẳn quả thực là đem 2.000.000 kim tệ này vứt đi rồi.

“Ngu ngốc.”

“Xin lỗi, tiền đặt cược không được vượt quá 1.000.000 kim tệ , xin mời tới khu vực khách quý để đặt cược.”

Games thủ kia lui ra, la lên một tiếng: “Cũng không biết ai là ngu a, Tiêu Ngự đã dám khiêu chiến Lưỡi Lê, thực lực còn có thể kém sao.” Tỉ lệ cược 1: 15, đặt 1 kim tệ, nếu như Tiêu Ngự thắng, là có thể kiếm được 15 kim tệ rồi , đây là cái hấp dẫn cỡ nào ? Không có một chút nguy hiểm làm sao mà giàu được?

Tiêu Ngự quay đầu đối với Triệu Lam Hình nói: “Chúng ta đi khu vực khách quý đi.”

2 người đi theo games thủ kia hướng phòng khách quý đi đến.

“Gió Lốc, người mua bao nhiêu?”

“1.000.000 kim tệ, Tiêu lão đại , ta tin Tiêu lão đại sẽ thắng .”

Nghe thấy 2 thanh âm này, Tiêu Ngự quay đầu nhìn lại, lại tìm không thấy 2 người kia ở đâu, phỏng đoán là đã đi ra ngoài, Gió Lốc và Giai Diệu là 2 người Tiêu Ngự đã từng cứu.

“Làm sao vậy?” Triệu Lam Hình hoặc hỏi.

“Không có gì, gặp được người quen ý mà.” Tiêu Ngự nói, ánh mắt tìm tòi một chút, không tìm được 2 người Gió Lốc và Giai Diệu, quay đầu đối với Triệu Lam Hình nói, “Chúng ta đi thôi.”

Đến phòng dành cho khách quý, phòng dành cho khách quý so với phòng kinh doanh bên ngoài heo hút hơn rất nhiều, chỉ có hơn 20 người, có 10 mấy người đang ngồi ở trên sô pha nhàn nhã thưởng trà.

Mấy chục games thủ trong phòng khách quý thấy được Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đi vào, mắt sáng lên, nhin không được thắm khen một tiếng, một đôi cực phẩm ngọc bích a, Tiêu Ngự cao lớn đẹp trai, Triệu Lam Hình mỹ lệ rung động lòng người, có thể xưng được với Kim Đồng Ngọc Nữ, hấp dẫn tuyệt đại đa số ánh mắt của mọi người.

Mấy cái games thủ ở bên cạnh NPC giúp việc thấy không được chú ý, âm thanh nhin không được cao vút hẳn lên.

“Ta đặt Lưỡi Lê, 5.000.000 kim tệ.”

“Ta đặt Lưỡi Lê, 7.000.000 kim tệ.”

Sau khi mấy người đó đặt xong, khóe mắt trộm ngấm Triệu Lam Hình một chút, làm ra vẻ nghiêm trang.

“Các người đến phòng dành cho khách quý rồi à?” Phong Dã hỏi.

“Ừ.” Tiêu Ngự đáp.

“Đợi 1 lát ta sẽ đi ra.”

Triệu Lam Hình đi tới 1 bên cạnh NPC giúp việc phái nữ.

Tiêu Ngự ngồi ở trên ghế sô pha, mở diễn đàn ra xem một chút, diễn đàn đối với trận quyết đấu giữa Tiêu Ngự VS Lưỡi Lê đang bàn tán rất sôi nổi, hiện tại đã hấp dẫn mấy chục triệu người chú ý tới trận thi đấu giao hữu này, xem như là một việc trọng đại khó mà gặp được của Tà ác liên minh.

Còn có 3 tiếng nữa, thi đấu giao hữu sẽ bắt đầu, ở trước khi thi đấu giao hữu bắt đầu, phải tập trung tại đấu trường quốc gia a.

“Ta đặt Tiêu Ngự, 100.000.000 kim tệ.” Triệu Lam Hình đối với NPC phái nữ kia nói.

“Xin hỏi ngài phải chăng xác nhận đặt cược, Tiêu Ngự, số lượng là 1 ức kim tệ.”

“Vâng.”

“Đã đặt cược thành công.”

Triệu Lam Hình đặt cược xong, khiến 1 đám người xung quanh choáng váng, bọn họ nhiều lắm cũng chỉ dám đặt cược mấy triệu, hơn 10 triệu đã coi như rất nhiều rồi, Triệu Lam Hình lại đặt cược một lần tới 100 triệu kim tệ, đây là 1 con số khiến cho người ta muốn hôn mê a. Sự mỹ lệ của Triệu Lam Hình, đã làm cho bọn họ thấy rất rung động, vốn còn muốn dùng tiền để hấp dẫn sự chú ý của nàng, bây giờ lại thành 1 truyện cười a, mấy cái games thủ định đi đến gần vội vàng vàng chuồn mất.

Games thủ tham dự thi đấu giao hữu là không cho phép tự đặt cược, tiền của Tiêu Ngự cũng đều đưa hết cho Triệu Lam Hình, để cho Triệu Lam Hình toàn bộ đặt cho mình.

“Đặt xong rồi hả?” Thấy được Triệu Lam Hình qua đây, Tiêu Ngự hỏi.

“Àn.”

“Đặt bao nhiêu vậy?”

“100 triệu kim tệ.” Triệu Lam Hình nói.

Trong 100 triệu kim tệ này, Tiêu Ngự cũng chiếm khoảng 5 phần. Tiêu Ngự trêu ghẹo nói: “Bây giờ tiên nuôi gia đình đã toàn bộ đặt cược hết, nếu bị thua, ta đã biến thành kẻ nghèo hèn, người cùng với ta sẽ cùng nhau ăn không khí a.”

“Dù như thế nào cũng nguyện ý.” Triệu Lam Hình ôn nhu nói.

Tiêu Ngự trong lòng dâng lên một tia ấm áp, hẳn tuột cùng đã làm được điều tốt gì, mới có thể lọt vào được mắt xanh của Triệu Lam Hình, hẳn chính là câu nói kia, ‘ngốc nhân có ngốc phúc’ a.

1 lát sau, Phong Dã vội vội vàng vàng chạy qua đây.

“Các người đã đặt cược chưa?” Phong Dã thấy được Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình, liền đi tới hỏi.

“Rồi.”

“Đặt bao nhiêu?”

“100 triệu kim tệ.”

“Ta chuẩn bị đặt 2 tỷ kim tệ (20 ức), tuy nhiên phải chờ tới khi thời gian đặt cược sắp chấm dứt mới được.” Phong Dã nói, đột nhiên rút vào 1 khoản tài chính lớn, sẽ khiến cho các games thủ đoán ra được, nên hẳn không thể không cẩn thận.

“Nhiều như vậy sao.” Tiêu Ngự bị kinh hãi.

Phong Dã vỗ vỗ bả vai Tiêu Ngự, cười nói: “Ta tin tưởng người, lần này ta đem vốn liếng đều đặt lên hết.” Đương nhiên, hẳn chỉ là nói đùa, lấy khả năng kinh tế của hẳn, tổn thất 2 tỷ vẫn còn có thể chịu đựng được, hơi xót một chút mà thôi, nếu như thắng, chính là 30 tỷ a, đây là đánh bạc, bằng lòng đánh cược thì phải bằng lòng chịu thua thôi, cho dù thua, hẳn cũng sẽ không trách Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cao giọng cười, nói: “Xem ra ta thực sự không thể không liều mạng rồi.” Không nghĩ tới Phong Dã đặt nhiều như vậy, đây là một loại tín nhiệm, cũng là một loại áp lực a.

406. Chương 408: Lưỡi Lê

Trước tiên ở nơi này trò chuyện 1 lát, đợi lát nữa thi đấu gần bắt đầu, ta sẽ đặt cược, rồi chúng ta sẽ đi.” Phong Dã nói.

“Ok.”

Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình, Phong Dã ngồi ở trên sofa lân cận hàn huyên.

Tiêu Ngự trong vô ý nhìn thoáng qua phương hướng màn hình lớn trong phòng dành cho khách quý, bị kinh hãi một trận, trên màn hình lớn trong phòng dành cho khách quý hiện lên hàng loạt con số, mới qua hơn 20 phút, đặt cược Lưỡi Lê thắng đã đạt hơn 13 tỷ rồi (130 ức), mà đặt Tiêu Ngự thắng, vốn vịn chỉ có 600 triệu, qua đó cũng thấy rõ được danh vọng của Lưỡi Lê lớn đến mức nào.

“Áp lực rất lớn a.” Nhìn thoáng qua con số chênh lệch rất xa nhau kia, Phong Dã cười nói.

Tiêu Ngự gật đầu, hẳn tuy cảm thấy áp lực rất lớn, nhưng lại cũng không có khản trương, ngược lại mơ hồ có chút hưng phấn, đó cũng là do Tiêu Ngự tương đối khác người đi.

“Ta phỏng đoán lần này tổng số đặt cược tuyệt đối sẽ vượt qua 60 tỷ, khả năng còn có thể nhiều nữa, bây giờ mới là vừa bắt đầu thu nhận tiền đặt cược mà thôi.” Phong Dã nói, lần thi đấu này có mức độ chú ý rất cao, những Đại lão bản của Đấu Trường Hắc Ám kia trên cơ bản đều sẽ đặt cược, các games thủ có tiền mỗi người ít nhất cũng phải đặt trên 2 triệu kim tệ, khoản đặt cược khổng lồ như thế, cũng không phải cái gì khó đoán trước.

1 lát sau, một người từ cửa phòng dành cho khách quý đi đến, thấy được Tiêu Ngự, mắt sáng lên, đi tới.

“Tiêu Ngự đại ca.” Hẳn đến chào Tiêu Ngự, hướng về Triệu Lam Hình hơi hơi cúi đầu, nói, “Chị dâu vẫn tốt ah.”

Tiêu Ngự quay đầu lại. Phát hiện không ngờ lại có thể là Hầu Tử.

Một tiếng chị dâu này của Hầu Tử khiến Triệu Lam Hình bối rối đỏ cả mặt. Nhưng vẫn là lễ phép đáp lại: “Chào người.”

“Ngồi đi.” Tiêu Ngự nhích sang bên cạnh ghế sofa. Dò xét trên dưới Hầu Tử một chút. Phát hiện Hầu Tử đã lever 50 . Đuổi cấp thật nhanh a. Cười nói: “Tiểu tử ngươi rất khá nha. Bây giờ đã có thể đến phòng dành cho khách quý rồi .”

Phải biết rằng ở phòng dành cho khách quý thì ít nhất cũng phải đặt cược 2.000.000 kim tệ. Trong thời gian ngắn ngủi. Hầu Tử không ngờ lại có thể kiếm đủ tiền đi được tới nơi này , mà trang bị trên người cũng đều là cấp Truyền Thuyết trở lên cả . Không có năng lực nhất định . Là sẽ làm không được như vậy a. Tiêu Ngự phát hiện. Thần sắc của Hầu Tử so với trước kia đã khá hơn rất nhiều , phỏng đoán là cuộc sống đã có thay đổi rất lớn. Thấy được Hầu Tử có chuyển biến như vậy. Tiêu Ngự cũng rất vui mừng.

Hầu Tử cảm kích cười. Nếu không có lời khuyên của Tiêu Ngự , sợ rằng lúc này hắn vẫn chỉ là một tên lưu manh ở đầu đường xó chợ mà thôi. Ân tình của Tiêu Ngự đối với hắn. Không thua gì ân cứu mạng!

“Đều nhờ phúc của ngươi cả.”

Hầu Tử tỉ mỉ thuật lại quá trình phấn đấu trong khoảng thời gian qua. Hắn cũng rất có thiên phú chơi game. Làm được không ít nhiệm vụ yêu cầu cao độ. Sau đó thông qua bán ra trang bị để thu hoạch kim tệ và đổi sang nhân dân tệ. Ngày hôm qua vừa bán được 2 cái trang bị. Kiếm được gần 200.000 kim tệ , thêm trước kia tích góp được một ít kim tệ nữa . Đã tiếp cận đủ 2.000.000 kim tệ rồi. Chuẩn bị đặt cược Tiêu Ngự thắng.

“Ngươi đem toàn bộ vốn ban đầu đều đặt cả , vạn nhất ta thua , ngươi chẳng phải sẽ trở về cuộc sống nghèo trước kia sao.” Tiêu Ngự nhện không được nhắc nhở nói.

“Ta sẽ có chừng mực.” Hầu Tử gật đầu nói.

Đã nhắc nhở qua Hầu Tử, Tiêu Ngự cũng sẽ không nói cái gì nữa .

Hầu Tử đem 2.000.000 kim tệ đều đặt hết lên trên người Tiêu Ngự, 4 người lại hàn huyên thêm 1 lát, Tiêu Ngự đem Hầu Tử giới thiệu cho Phong Dã , hắn nghe nói Hầu Tử còn chưa có Công hội, liền đưa ra mời, Hầu Tử cũng sẵn khoái đáp ứng luôn, có Công hội cũng tương đương với có thêm sự ủng hộ rồi , hắn cũng rất thích. Lần lượt Tiêu Ngự lại gặp được thêm vài người quen nữa, Kẹo Sa Ngã cũng đến nơi này.

“Tiêu đại ca tại sao lại ở chỗ này, ngươi không phải còn phải thi đấu sao?” Chanh là và Quýt cùng đi , thấy được Tiêu Ngự, vui vẻ hỏi thăm.

“Thời gian còn sớm mà.” Tiêu Ngự nói.

“Đây là chị dâu của ta hả, rất là xinh đẹp nha.” Chanh đem Tiêu Ngự đẩy ra, kéo tay Triệu Lam Hình cùng ngồi xuống.

Nha đầu này tự nhiên như ruồi lao vào ngồi tán chuyện ,đem Tiêu Ngự lập tức bỏ sang một bên, hắn chỉ có thể đành chịu ngồi ở một bên mà nghe chuyện.

“Trách không được ngươi không muốn ta.” Chanh ra vẻ ai oán nhìn vào Tiêu Ngự, đôi mắt giảo hoạt chớp chớp.

Tiêu Ngự ngay lập tức nhúc nhích đầu, nha đầu này lại muốn giở trò xấu a, về mặt đau khổ nhìn về phía Triệu Lam Hình.

Thấy Triệu Lam Hình thản nhiên cười, cũng không có tức giận, Tiêu Ngự lúc này mới an tâm .

Nhìn vào vẻ mặt cau có của Tiêu Ngự, Chanh khanh khách cười ra tiếng, rung cánh tay Triệu Lam Hình một chút, dùng giọng hờn dỗi của tiểu cô nương nói: “Ta chỉ là nói đùa một chút thôi, chị dâu cũng đừng tức giận nha.”

Tính tình của Chanh và Tiểu Vũ trái lại có vài phần giống nhau, 2 tiểu cô nương tinh quái, Triệu Lam Hình ôn hòa cười.

“Hắc, ngươi đã đến rồi?” Tiêu Ngự hướng Kẹo Sa Ngã phía xa chào hỏi, nói.

Kẹo Sa Ngã vẻ mặt vẫn thế, làm bộ không thèm chú ý, nói: “Yên tâm, ta sẽ không đặt cược ngươi thắng .” Nói xong hướng NPC trong phòng dành cho khách quý đi đến.

“Cái tên này” Tiêu Ngự lắc lắc đầu, cười nói.

Kẹo Sa Ngã đi đến bên cạnh 1 NPC phái nữ.

“Tiên sinh, xin hỏi ngài cần phục vụ gì ?” NPC phái nữ kia lễ phép hỏi.

“Ta đặt...” Kẹo Sa Ngã hướng về Tiêu Ngự bên kia nhìn thoáng qua, phát hiện đám người Tiêu Ngự cũng không có chú ý tới hắn, đáy lòng thầm thở ra một hơi, khẽ nói, “Ta đặt Tiêu Ngự, 5.000.000 kim tệ.”

“Tiên sinh đặt cược, Tiêu Ngự, 5.000.000 kim tệ, người phải chăng xác nhận?”

“Đúng vậy.”

” Đã đặt cược xong.”

Kẹo Sa Ngã trừ trừ một chút, ở trên sô pha bên cạnh đám người Tiêu Ngự ngồi xuống, nghe bọn hắn nói chuyện phiếm.

“Người không phải nói sẽ không đặt ta thắng sao?” Tiêu Ngự nháy mắt đối với Kẹo Sa Ngã nói.

Kẹo Sa Ngã mặt biến thành màu đỏ tái, lại muốn biện bạch mà không biết phải nói sao.

Tiêu Ngự lắc lắc đầu, thầm nói một tiếng: “Đúng là chết vì sĩ diện.” Thấy được vẻ mặt của Kẹo Sa Ngã, đáy lòng cười thầm, trêu đùa Kẹo Sa Ngã cũng rất thú vị nha.

Trong phòng dành cho khách quý người đến người đi, có rất nhiều người đều biết Tiêu Ngự và Phong Dã, ào ào qua đây chào hỏi, trong số người đến, đa phần đều đặt Lưỡi Lê, tổng số tiền rất nhanh đã đột phá 30 tỷ, đặt Tiêu Ngự thì lại hơi ít, đều là những người quen thuộc cùng Tiêu Ngự mà thôi, hoặc là người của Công hội Lời Thề, có mấy ông chủ có thủ hạ đã từng cùng Tiêu Ngự đánh qua Đấu Trường Hắc Ám cũng tương đối xem trọng Tiêu Ngự, hoặc nhiều hoặc ít đều đặt một chút.

“Xem ra tổng số tiền tuyệt đối không chỉ 60 tỷ a.” Phong Dã nói, tiền đặt cược tăng lên với tốc độ quả thực nhanh tới mức chóng mặt , vượt ra ngoài dự liệu của hắn.

Hàn huyền 1 lát, Tiêu Ngự đột nhiên nghĩ tới, sau khi hắn thắng cấp đến lv Nguyên Soái, còn có thể đi Dong Binh Công hội nhận một chiếc huân chương, thay cho Huân Chương Chuẩn Tướng trên người .

“Xin lỗi mọi người , ta ra đây một chút đã .” Tiêu Ngự đến Dong Binh Công hội nhận huân chương, cùng huân chương trên người so sánh một chút. (thể còn huân chương bá tước thì sao nhỉ = = hok thấy nhắc đến)

Tiêu Ngự - Huân Chương Chuẩn Tướng: lực lượng +20%, cộng thêm kỹ năng, Chiến Tranh Thị Huyết, mỗi khi đối với đối phương tạo thành 10 điểm thương tổn, công kích của bản thân sẽ gia tăng 1 điểm, sau khi thay đổi mục tiêu sẽ mất tác dụng.

Tiêu Ngự - Huân Chương Nguyên Soái: lực lượng +30%, cộng thêm kỹ năng, Chiến Tranh Thị Huyết, mỗi khi đối với đối phương tạo thành 10 điểm thương tổn, công kích của bản thân sẽ gia tăng 2 điểm, sau khi thay đổi mục tiêu sẽ mất tác dụng.

Đem 2 chiếc huân chương so sánh một chút, chiếc huân chương phía sau tốt hơn một chút a, nhưng cái kỹ năng Chiến Tranh Thị Huyết này, khi đối phó dạng sinh vật như BOSS còn có một chút tác dụng, chứ ở khi PK, lại chẳng có tác dụng bao nhiêu. (vì lượng máu của games thủ bình thường không nhiều nên đòn damage cũng không đáng kể cho lắm)

Có thêm ít còn hơn không được tí nào, Tiêu Ngự nghĩ thầm.

Nhận xong huân chương, lại hàn huyền 1 lát, Tiêu Ngự tiến vào đấu trường .

“Xin hỏi người là Tiêu Ngự tiên sinh sao?” 1 NPC đi tới, hỏi Tiêu Ngự.

“Đúng vậy.”

“Ta là người chỉ dẫn tại đấu trường quốc gia , mời ngài đi theo ta.” NPC kia nói.

Tiêu Ngự nói lời từ biệt với đám người Phong Dã.

“Tiêu đại ca, người nhất định phải thắng nha, ta và tỷ tỷ cược những 8 triệu kim tệ đấy (800 vạn), đây chính là của hồi môn của chúng ta, nếu như người thua , chúng ta sẽ phải nhờ vả người cả đời đấy.” Chanh lộn chết không sợ nước sôi nói.

“Nha đầu chết tiệt, nói cái gì đó.” Quýt xấu hổ khấn cấp đe dọa, da mặt nàng cũng không có dày được như vậy.

Tiêu Ngự ha ha cười, tự nhiên cũng sẽ không đem lời vui đùa này cho là thật, cùng đám người Phong Dã nói lời từ biệt, hướng về Triệu Lam Hình nhìn sang, Triệu Lam Hình ôn nhu nhìn mình.

Lúc này thiên ngôn vạn ngữ muốn nói , chỉ cần im lặng cũng đã hiểu lòng nhau rồi, Tiêu Ngự mỉm cười, đi theo NPC hướng về bên trong đấu trường đi đến.

“Đi thôi, chị dâu, chúng ta đi xem thi đấu nào.” Chanh lôi kéo Triệu Lam Hình, hướng phương hướng đài quan sát của đấu trường quốc gia đi đến, bọn họ cũng đã mua phiếu sẵn rồi.

Đấu trường quốc gia.

Bất kể Thiên sứ liên minh hay Tà ác liên minh, bất kể là Định Nhã hay Ai Lạp Tây Á, thú nhân đế quốc hay vương quốc tự do, cũng không thể thiếu hụt kiến trúc như vậy, đây là nơi quốc gia trình diễn vũ lực, diễn binh, đấu võ..., đều ở nơi này tiến hành cả, thỉnh thoảng cũng có thể cho games thủ thuê dùng như một cái đấu trường.

Đấu trường quốc gia chiếm diện tích cực rộng lớn, tựa như một chậu rửa mặt hình tròn vĩ đại (bổ nào ví hay thế), trung tâm là sân bãi phạm vi mấy trăm mét, xung quanh là đài quan sát (khán đài), có thể tiếp nhận hơn 300.000 người đồng thời xem thi đấu.

Thi đấu giao hữu đã sắp bắt đầu , các games thủ dùng vé tiến vào ngồi, mới ngồi thừa thớt hơn 100.000 người, bởi vì đấu trường quốc gia bán vé vào cửa quá mắc, tuyệt đại bộ phận games thủ đều lựa chọn xem truyền hình trực tiếp trên trang chủ, có thể có hơn 100.000 người vào xem trực tiếp, đã là rất không tệ rồi, phải biết rằng chưa từng có trường quyết đấu nào có thể nhận được sự chú ý như vậy. Đương nhiên, Lưỡi Lê danh tiếng quá lớn cũng là nguyên nhân chủ yếu nhất.

Tiêu Ngự mặc dù cũng có một chút danh tiếng, nhưng thời gian xuất hiện ở trước mắt quần chúng cũng không nhiều, các games thủ đều biết Tiêu Ngự cũng rất mạnh, nhưng rốt cuộc mạnh tới trình độ nào, lại là hoàn toàn không biết gì cả, điều này đã tạo thêm cho Tiêu Ngự một ít sắc thái thần bí, bọn họ rất muốn biết, Tiêu Ngự có thể tiêu diệt Lưỡi Lê hay không, đồng thời bọn họ cũng lại cảm thấy hy vọng rất nhỏ, dù sao Lưỡi Lê cũng đã đánh gần trăm trường thi đấu, bất kể 1 trường thi đấu nào đều là pk cùng cao thủ có danh tiếng, được gọi là huyền thoại bất bại, huyền thoại này làm sao có thể dễ dàng bị đánh đổ đây?

Đấu trường mặc dù chưa kín mít, nhưng cũng có hơn 100.000 người, đầu người nghìn nghịt, cũng đã là vô cùng đồ sộ rồi.

Lưỡi Lê từ dưới trường chậm rãi đi tới, trong phút chốc, trên đấu trường vang lên 1 trận tung hô cuồng nhiệt.

“Lưỡi Lê!” (Lưỡi Heo)

“Lưỡi Lê!” (Lưỡi Heo)

“Huyền thoại bất bại!”

Âm thanh reo hò tựa như núi rung biển động, tựa như muốn đem toàn bộ đấu trường nuốt vào bên trong.

Tiêu Ngự cũng đi tới, khoảng cách tới Lưỡi Lê ước chừng 30m, các games thủ tại đấu trường ào ào đánh giá, bọn họ rất muốn biết cái tên có can đảm khiêu chiến Lưỡi Lê này rốt cuộc trông nông sâu đến mức nào.

Màn hình lớn ở phía trên đấu trường được bật lên, khuôn mặt của Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đồng thời được chiếu lên trên màn hình lớn, đặc biệt rõ ràng, trang bị 2 bên dù một chút chênh lệch cũng có thể thấy rõ ràng, một ít các games thủ có nghiên cứu đối với trang bị lập tức bàn tán thảo luận, có lẽ trang bị của Lưỡi Lê và Tiêu Ngự quả này sẽ gây ra hậu quả không nhỏ rồi.

407. Chương 409: Thích Khách

“Chào.” Lưỡi Lê hướng Tiêu Ngự chào hỏi nói, vẻ mặt vẫn lạnh như cũ, đang đánh giá trang bị trên người Tiêu Ngự, ước định thực lực của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự gật đầu, xem như là đã trả lời, trong đầu cũng đang phân tích các hạng mục số liệu Lưỡi Lê.

“bao cổ tay đã thay đổi, chủ thủ đã thay đổi...” Tiêu Ngự cẩn thận quan sát trang bị của Lưỡi Lê, cùng tư liệu Phong Dã cung cấp có rất nhiều chỗ bất đồng, bởi vì hệ thống trang bị của Ân Trạch Tư đại lục quá mức đa dạng, rất khó từ trên trang bị của games thủ mà suy ra được số liệu cụ thể, chỉ có thể làm một cái ước lượng đại khái mà thôi.

Trang bị trên người Lưỡi Lê, tất cả đều là cấp Sử Thi, hoàn hảo là, hẳn không có đồ cấp Hạ Vị Thần Khí. Dù sao SSS cấp nhiệm vụ như ám sát An Đông Ni Khắc, cũng không có nhiều lắm, Tiêu Ngự cũng chỉ kiếm được một thanh chủ thủ cấp Hạ Vị Thần Khí mà thôi. Nhưng mà, Tiêu Ngự cũng ở trên người Lưỡi Lê phát hiện một cái Vật Phẩm Huyết Thống, bao cổ tay của Lưỡi Lê rất đặc biệt, toàn thân đen sẫm, từng đạo quang sáng màu xanh chậm rãi di động, giống như là máu chảy trong mạch vậy.

Vật Phẩm Huyết Thống thường hay có tác dụng cực kỳ đặc biệt, ví dụ như Ma Long Bì Giáp của Tiêu Ngự, giúp cho Tiêu Ngự có kỹ năng Âm Ảnh Khống Chế, cũng có thể tự do học tập tất cả kỹ năng của chiến đấu Đạo tặc. Ví dụ như một ít Vật Phẩm Huyết Thống của Pháp sư, có thể cho games thủ có kỹ năng Nhị hệ thậm chí Tam hệ Pháp sư. Ví dụ như cái nhẫn kia của Tiêu Linh, có thể khiến cho Tiêu Ngự trở thành một Tứ hệ Thuật sĩ cường đại.

Phát hiện Lưỡi Lê có Vật Phẩm Huyết Thống, Tiêu Ngự không thể không càng thêm cẩn thận.

Trang bị của 2 bên đại biểu cho nhưng thứ cao cấp nhất của Đạo tặc trong toàn bộ tà liên minh, các games thủ cẩn thận nghiên cứu trang bị của Tiêu Ngự và Lưỡi Lê, rất là mê mẩn.

“Kia là hạ cấp thần khí, tuyệt đối không sai!” một games thủ có nghiên cứu chuyên sâu đối với trang bị kích động nói, “Thanh chủ thủ trên tay Tiêu Ngự kia kia! Cuối cùng cũng được nhìn thấy thần khí a!”

“Cái giáp da kia hình như là Vật Phẩm Huyết Thống a!”

Vật Phẩm Huyết Thống, Hạ Vị Thần Khí, những thứ này bình thường rất khó mà nhìn thấy nha.

Tin tức Tiêu Ngự có một thanh chủ thủ cấp Hạ Vị Thần Khí và một cái Vật Phẩm Huyết Thống nhanh chóng truyền ra. Ở trong miệng của các người chơi truyền nhanh hơn bão.

Tên tuổi của Lưỡi Lê quá lớn nên các games thủ vẫn luôn xem nhẹ Tiêu Ngự. Cho đến lúc này. Các games thủ mới giật mình phát hiện được Tiêu Ngự cũng không đơn giản a. Có người đã bắt đầu quyết tâm thu thập tư liệu có quan hệ với Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự tuổi tầm 21 ~ 23. Bảng xếp hạng lever bài danh thứ nhất. Lever quân công rất vãi lều....

Các hạng mục tư liệu của Tiêu Ngự bị nào đó games thủ sau khi đã sửa sang lại tỉ mỉ đưa ra. Nhanh chóng truyền bá rộng khắp. Sau khi mấy thứ này được tập trung lại. Ấn tượng đối với Tiêu Ngự ở trong đầu các người chơi đã càng ngày càng rõ ràng.

Các games thủ không nén nổi nghi vấn. Có một Đạo tặc cường đại như vậy tồn tại. Mà trước kia như thế nào không phát hiện ra được?

Càng ngày càng nhiều tư liệu tuyệt mật có quan hệ với Tiêu Ngự bị lộ ra ngoài. Thậm chí việc Tiêu Ngự lãnh đạo Đoàn đội 10 Đạo tặc làm nhiệm vụ, trước sau thời điểm An Đông Ni Khắc bị ám sát đám người Tiêu Ngự có xuất hiện ở cứ điểm tạm thời của Tà ác liên minh, cùng Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ có tiếp xúc qua. Sau thời gian An Đông Ni Khắc bị ám sát. Có manh mối cho thấy rằng đám Tiêu Ngự truy sát thích khách cũng đều bị công bố ra.

Không thể không nói sức tưởng tượng của các games thủ là cực kỳ phong phú, các games thủ cuối cùng cho ra một cái kết luận kinh người, có 90% khả năng là Tiêu Ngự cùng 9 Đạo tặc khác là người ám sát An Đông Ni Khắc.

Đồng thời Tiêu Ngự cùng Công hội Phong Dã có quan hệ vô cùng mật thiết , mà Phong Dã lại là một ông chủ phía sau màn của Đấu Trường Hắc Ám, Tiêu Ngự từng đánh bại Tiểu Dao và hơn 10 nổi tiếng Đạo tặc cũng bị lộ ra.

Có người còn từ Thiên sứ liên minh bên kia thu thập đến không ít tư liệu , mới biết được rằng cao thủ thua ở trên tay Tiêu Ngự cũng đếm không hết.

Ảnh Sa, xanh nhạt... không ai không phải là một nhân vật đứng đầu một phương , thậm chí còn khiến cho đại Công hội bài danh thứ nhất tại Thiên sứ liên minh, thủ lãnh Thiên Long và Cuồng Long cũng đã mấy lần chịu thiệt ở trên tay Tiêu Ngự.

Vốn thực lực của Tiêu Ngự chỉ mới lộ ra 1 góc của núi băng ngầm, giờ có người quyết tâm khai quật xuống, thì không thể che dấu nổi nữa . Những sự tích của Tiêu Ngự trước kia từng cái bị phơi bày ra, các games thủ cũng không nên nổi kinh ngạc. Nguyên lai cao thủ bình thường đều là thâm tàng bất lộ như vậy a.

Những tư liệu này rốt cuộc là ở đâu ra, cái này có phần ý tứ sâu xa a.

Các games thủ khai thác ra hàng loạt tư liệu, còn chưa có cam lòng, thế là rất nhiều tin tức lung tung truyền ra, vừa đúng lúc thỏa mãn tâm lý chém bão của các games thủ.

Nghe nói Tiêu Ngự còn có 1 hồng nhan tri kỷ rất được , trên diễn đàn chính có người đăng lên rất nhiều clip của Triệu Lam Hình, Triệu Lam Hình lập tức bị các games thủ bầu thành đệ nhất mỹ nữ của Tà ác liên minh luôn.

Một nữ Hải Tộc còn lộ ra tin, nàng từng cùng Tiêu Ngự có chung 1 chân (chân thứ 3 của đàn ông đó) , công phu trên giường của Tiêu Ngự rất tốt, khiến cho nàng sáng khoái đến dục tiên dục tử, rất muốn cùng Tiêu Ngự lại thêm 1 lần a. (vài đoạn thể này mới là chém gió chứ)

Một tiểu muội muội xinh đẹp còn khóc lóc kể lể bị Tiêu Ngự đùa bỡn, cuối cùng bị Tiêu Ngự có mới nói cũ vứt bỏ đi, làm cho các games thủ lòng đầy căm phẫn, cái tiểu muội muội xinh đẹp này tên là Chanh a.

Tin tức về hắn ngày càng tứ lung tung rùm beng cả lên.

Người sợ nổi danh heo sợ hùng tráng, có lẽ chính là đạo lý này a! ^^

Tuy nhiên những tin tức chém gió này trái lại lại khiến các games thủ rất là thích thú.

Thời gian đặt cược cuối cùng cũng kết thúc , đã có số liệu thống kê chính thức, đặt cược cho Lưỡi Lê được hơn 127 tỷ 300 triệu (1.273 ức), đặt cược cho Tiêu Ngự thì vừa tròn 11 tỷ 300 triệu, con số khổng lồ như vậy, làm cho tất cả các games thủ đều bất ngờ.

Sau khi đặt cược đã chấm dứt, một ít games thủ đặt cược cho Lưỡi Lê đã bắt đầu có chút thấp thỏm, thực lực của Tiêu Ngự mạnh như vậy,hắn thực sự có khả năng hay không?

Hối hận đã không còn kịp nữa rồi, bọn họ chỉ có thể hy vọng ở Lưỡi Lê, hy vọng Lưỡi Lê có thể trước sau như 1 kéo dài huyền thoại bất bại của hắn.

Một người mặc NPC pháp bào màu đen hoa lệ đi tới, đây là trọng tài do Máy Chủ phái qua đây.

“Thưa các vị khán thính giả, trận quyết đấu giữa hầu tước Lưỡi Lê và hầu tước Tiêu Ngự , sẽ bắt đầu ngay sau đây”.Trọng tài cao giọng nói .

Các games thủ lần thứ 2 thảo luận sôi nổi, nguyên lai Lưỡi Lê và Tiêu Ngự đều là tước vị hầu tước, tước vị của 2 người là thứ ở rất xa mà các games thủ không thể đạt tới, dựa vào tước vị này, Lưỡi Lê và Tiêu Ngự ở trong Minh Dạ Thành sẽ có thể được hưởng thụ rất nhiều ưu đãi, các games thủ không nên nổi hâm mộ không thôi, chỉ riêng tước vị này, ít nhất cũng đã có giá trị mấy chục triệu kim tệ trở lên rồi.

“Trong khi thi đấu giao hữu không được sử dụng được hoàn, đạo cụ đặc biệt,...” trọng tài đọc xong quy tắc thi đấu giao hữu, vung tay phải lên, nói:

“Thi đấu chính thức bắt đầu!”

Nói xong, trọng tài lui ra ngoài.

Lưỡi Lê đứng vô cùng đơn giản, toàn thân phát ra khí chất quân nhân mạnh mẽ, khiến cho người ta cảm giác được một loại áp lực dồn nén.

Tiêu Ngự cũng không yếu thế, chân phải hơi lui về sau, chuẩn bị bất cứ lúc nào công kích.

“Bắt đầu đi.” Lưỡi Lê nói.

Lưỡi Lê vừa dứt lời, Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đột nhiên bạo phát, hướng về đối phương lao đi, hệt như 2 đạo tia chớp.

Đấu trường lập tức im lặng xuống, lặng thình không một tiếng động, các games thủ nhìn chăm chú không chớp mắt lên màn hình lớn, hoặc là nhìn chăm chú lên sân, không dám thở mạnh, sợ sẽ bị bỏ lỡ bất kỳ chi tiết nào. Thấy được Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đồng thời động thủ, trong lòng khán giả sợ hãi không thôi, tốc độ thật vãi!

Đột Thứ!

Chủy thủ trong tay Lưỡi Lê hướng về ngực Tiêu Ngự xiên thẳng đến, phát hiện cái kỹ năng này và cách sử dụng kỹ năng Đột Thứ của bản thân y hệt, Tiêu Ngự kinh hãi không thôi, xem ra những kỹ năng này cũng không phải là độc quyền của 1 mình hắn. Tiêu Ngự vung tay bên phải lên, một cái Đón Đỡ, đem Đột Thứ của Lưỡi Lê đỡ lại.

Đinh 1 âm thanh thanh thúy vang lên, 2 thanh chủy thủ cùng va chạm, tiếng vang trong trẻo truyền đi rất xa, ở trong cả đấu trường quốc gia chậm rãi vang vọng.

Phản Thủ Bối Thứ!

Đột Thứ của Lưỡi Lê bị Tiêu Ngự đỡ được, vừa chạm chân xuống đất, lại một cái công kích xuất ra, có thể nói là nhanh đến đỉnh điểm.

Động tác của Lưỡi Lê trông rất đơn giản nhưng cũng rất rất quái dị, động tác của hắn đều là đã trải qua nghiên cứu tỉ mỉ mới tạo ra được, khi công kích lấy lộ tuyến ngắn nhất, tốc độ bộc phát nhanh nhất, nếu như là games thủ bình thường, gặp phải tốc độ công kích nhanh chóng như vậy, chắc chắn sẽ cảm thấy áp lực mạnh mẽ, động tác có thể sẽ trở nên cứng nhắc, khi đối chiến cũng sẽ có thể luống cuống tay chân.

Tiêu Ngự cũng là chủ theo đường tinh thông tốc độ, phản ứng cũng rất nhanh, cũng không dùng Phản Thủ Bối Thứ đối với Phản Thủ Bối Thứ theo lẽ thường, thân thể hơi nghiêng, chủy thủ tay phải một cái Tấn Kích đâm thẳng tới trán Lưỡi Lê.

Lấy Phản Thủ Bối Thứ đối chọi với Tấn Kích, nhất định là sẽ không có lời, Phản Thủ Bối Thứ không phải kỹ năng khống chế, mà Tấn Kích lại có hiệu quả khống chế.

Lưỡi Lê xứng đáng là Lưỡi Lê, kỹ năng Phản Thủ Bối Thứ thi triển mới đến 1 nửa, đã lập tức ngắt đoạn, chủy thủ tay phải một cái Đón Đỡ, đem Tấn Kích của Tiêu Ngự cản lại.

Phản Thủ Bối Thứ!

Tiêu Ngự một chiêu Phản Thủ Bối Thứ vòng ra sau, động tác so sánh với Lưỡi Lê không hề chậm hơn chút nào, cũng là nhanh chóng mãnh liệt vô cùng.

Lưỡi Lê nâng chủy thủ tay phải lên, một cái Tạc Kích, đâm thẳng tới Tiêu Ngự.

2 bên người tới ta đi, đánh tui bụi, trong 1 cái chớp mắt đã giao thủ qua mấy lần, khiến người xem hoa cả mắt.

Trên khán đài 1 đám games thủ gào thét cho đã nghiền, bọn họ còn từ chưa từng thấy đánh nhau dữ dội như vậy, 2 bên giằng co hồi lâu, lại không thể phân ra thắng bại, một cái kỹ năng lại một cái kỹ năng, lại không có chút nào gián đoạn.

Đây mới là cao thủ chân chính!

Ở trong tất cả các trận PK, PK giữa Đạo tặc và Đạo tặc rất chú ý đến kỹ thuật, ý thức. Cảnh chiến đấu tàn sát khốc liệt hoa mỹ, thêm lại là cận thân chiến đấu, người tới ta đi, tốc độ công kích cực nhanh, so với Pháp sư đấu ma pháp còn muốn dữ dội hơn nhiều lắm.

Tiêu Ngự và Lưỡi Lê chợt tách ra, 2 bên đều đã dùng hơn 10 kỹ năng, ai cũng không chiếm được tiện nghi gì cả, tuy nhiên lúc này 2 bên vẫn chỉ mới là thăm dò lẫn nhau, cũng chưa dùng hết bao nhiêu phần thực lực, tận lực ẩn dấu thực lực của bản thân.

Tiêu Ngự dần dần phát hiện được điểm khác nhau giữa Lưỡi Lê với mình, Lưỡi Lê vứt bỏ Bạo Liệt, Trí Mệnh Bạo Phá... những cao cấp kỹ năng thương tổn cực, đa phần chỉ dùng những kỹ năng thương tổn thấp nhưng lại có tốc độ cao, đương nhiên 2 người ai cũng có sở trường riêng, không thể tính hơn kém được, nhưng từ việc thi triển kỹ năng Lưỡi Lê đã dẫn tới cảnh giác của Tiêu Ngự, ví dụ như Âm Sát, Đột Phá..., đều là kỹ năng của thích khách.

Mà những kỹ năng đột kích như Đột Tiến, Đột Thử. Tiêu Ngự có, Lưỡi Lê cũng đều có cả.

“Người này là thích khách chăng!” Tiêu Ngự nghĩ đến cái Vật Phẩm Huyết Thống bao cổ tay của Lưỡi Lê kia, cùng cái suy đoán này phỏng chừng không thể sai lệch.

Long Tường Thuật!

Lưỡi Lê 1 cú Long Tường Thuật đá qua đây, đá thẳng tới bụng của Tiêu Ngự.

Độn Hình!

Tiêu Ngự một cái Độn Hình ngăn cản rút Long Tường Thuật của Lưỡi Lê, trong tích tắc lướt sát qua người Lưỡi Lê, một cái Năng Lượng Nha Thử xuất ra, đánh úp về phía cằm của Lưỡi Lê.

Lưỡi Lê vừa cảm giác không ổn (bất hảo – không tốt), lập tức một chiêu Tật Phong Bộ ngăn cản hết Năng Lượng Nha Thử của Tiêu Ngự.

Long Tường Thuật!

Ở khoảng khắc thời gian vô địch của Lưỡi Lê tan biến, Tiêu Ngự một chiêu Long Tường Thuật hướng về lưng Lưỡi Lê đá thẳng tới.

408. Chương 410: Thân Ảnh Chiến Thân

Trong tích tắc Long Tường Thuật của Tiêu Ngự chạm đến phía sau lưng, Lưỡi Lê đã mở ra Tan Biến, tránh thoát công kích của Tiêu Ngự.

Một đòn không trúng, Tiêu Ngự lại đuổi theo.

Chủ thủ va chạm đỉnh đỉnh liên tục, từng động tác công kích, phòng ngự rất nhỏ của Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đều một chút cũng không lọt khỏi, hiện lên trên màn hình lớn. Khả năng thấu hiểu kỹ năng, cách xử trí đối với từng điểm nhỏ nhất, chính là khác biệt giữa cao thủ và games thủ bình thường.

Ở khi Tiêu Ngự thi triển Công Kích Tà Ác, Lưỡi Lê chỉ di chuyển lệch đi 1 bước, chủ thủ của Tiêu Ngự chỉ có thể lướt sát qua người Lưỡi Lê, một đòn thất bại, Lưỡi Lê một chiêu Bối Thử phản kích.

Khi Lưỡi Lê thi triển Bối Thử, Tiêu Ngự lại lật mình ra sau một cái, 1 tay chống xuống đất, lộn ra ngoài mấy bước, lợi dụng động tác tứ chi tránh thoát công kích của Lưỡi Lê.

Trên khán đài bất kể là ủng hộ Tiêu Ngự hay Lưỡi Lê, đồng thời đều quát một tiếng ‘Quá Tuyệt’, bất kể là Tiêu Ngự hay Lưỡi Lê, biểu hiện qua khoảng khắc vừa rồi đều vô cùng xuất sắc, làm cho các games thủ thấy như mê như say.

Có vài Đạo tặc thậm chí còn dự định đem trận PK giữa Tiêu Ngự và Lưỡi Lê này soạn thành giáo trình để sử dụng, trận thi đấu này sẽ trở thành điển tịch a.

Ở dưới đối kháng cường độ cao, Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đều đã dùng rất không ít kỹ năng, thực lực của 2 bên lộ ra ngoài càng ngày càng nhiều.

Tiêu Ngự huy động chủ thủ, đem công kích của Lưỡi Lê cản xuống, lui lại mấy bước, 2 người đã tạm thời dừng lại.

Lưỡi Lê đứng lại, khoe miệng hơi nhếch lên, đã lâu không được đánh một trận sảng khoái như vậy , tâm tình vốn trầm lắng dần dần được đốt cháy lên, đây là cổ cảm xúc mãnh liệt đã lâu không có được. Nếu như không còn đối thủ, còn có thú vị nữa sao?

Lưỡi Lê hơi hơi lui về sau hít một hơi.

Tạm nghỉ một chút. 2 bên thăm dò nhau xem như là đã kết thúc. Kế tiếp. Sẽ là thời khắc quyết định thắng bại. Chiến đấu sẽ càng thêm dữ dội. Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đều điều chỉnh lại tâm tình một chút.

Đối phương rốt cuộc có bao nhiêu kỹ năng còn ẩn dấu. Tiêu Ngự và Lưỡi Lê cũng không biết mà cũng không dám đánh giá thấp đối thủ chút nào. Chuẩn bị liều mạng đem hết toàn lực ra đối chiến.

“2 người ai sẽ thắng a?”

“Ai biết được đây.”

Các games thủ thảo luận sôi nổi. Không ai chịu nghe ai. Nhưng hướng gió (gió trong Chém Gió ><)=“” cũng=“” đã=“” có=“” chút=“” chuyển=“” biến.=“” đổi=“” lại=“” là=“” trước=“” kia.=“” nếu=“” có=“” người=“” nói=“” tiêu=“” ngự=“” có=“” thể=“” đánh=“” bại=“” lưỡi=“” lê.=“” rất=“” nhiều=“” games=“” thủ=“” sẽ=“” đều=“” cười=“” nhạt.=“” nhưng=“” bây=“” giờ.=“” chỉ=“” sợ=“” bọn=“” họ=“” cũng=“” không=“” dám=“” phán=“” đoán=“” chuẩn=“” xác=“” .=“” từ=“” biểu=“” hiện=“” vừa=“” rồi=“” xem=“” ra.=“” tiêu=“” ngự=“” quả=“” thật=“” có=“” khả=“” năng=“” đánh=“” bại=“” lưỡi=“” lê=“”>

Thắng thua thực sự rất khó đoán , một ít người đặt Lưỡi Lê thắng cũng đã vã mồ hôi lạnh, Lưỡi Lê là huyền thoại bất bại , lúc này cũng không quá đáng tin cậy nữa.

Các games thủ sốt ruột chờ đợi kết quả.

So sánh với những games thủ đang nôn nóng này, trên sân Tiêu Ngự và Lưỡi Lê trái lại cực kỳ bình tĩnh, bọn họ từng người lui lại phía sau vài bước, chậm rãi chờ kỹ năng khôi phục, chuẩn bị bước vào cuộc chiến thật sự , không giữ lại thực lực toàn bộ đem ra đánh 1 trận.

Tiêu Ngự đối với cái class Thích khách này cũng có điểm quen thuộc, đó là một cái class lấy tăng trưởng tốc độ làm chính, tinh thông ám sát . Lưỡi Lê vừa rồi chắc chắn còn chưa có thả ra toàn bộ năng lượng của cái class Thích khách này.

Bầu không khí trên sân đã có chút ngưng trệ, các games thủ nhìn chăm chăm lên màn hình lớn, không dám thở mạnh.

Tất cả kỹ năng đều đã tan băng.

Đột nhiên, 2 người đều đã động , 2 đạo ánh sáng bạc đồng thời xuất ra.

Đột Thứ!

Lưỡi Lê so với Tiêu Ngự còn nhanh hơn một chút, đó chính là năng lực của class Thích khách, Tiêu Ngự lùi về sau vài bước, chủ tay phải một cái Đón Đỡ, đem công kích của Lưỡi Lê cản xuống.

Thâu Tập! Ám Sát!

Lưỡi Lê không có bất luận cái gì đình trệ, công kích tới lui như cuồng phong bạo vũ, đánh tới mức liều mạng, Tiêu Ngự một bên lùi về sau chống đỡ, tránh né, cũng thừa dịp phản kích liên hồi, không yếu thế chút nào.

Đặc tính tốc độ cao của class Thích khách dần dần được lộ rõ ra , công kích nhanh đến vô cùng , Tiêu Ngự phản ứng mặc dù cũng rất nhanh chóng, nhưng lại cũng đã có chút cảm giác đáp ứng không xuể.

Độn Hình! Tan Biến!

Bất đắc dĩ, Tiêu Ngự chỉ có thể dùng những kỹ năng đào tẩu này ngăn cản công kích của Lưỡi Lê, hấn hiểu dự định của Lưỡi Lê, Lưỡi Lê đây là muốn đem toàn bộ kỹ năng phòng ngự của Tiêu Ngự lấy ra hết, khiến cho Tiêu Ngự không còn kỹ năng để dùng.

Cứ như vậy mà đánh tiếp, sẽ luôn luôn rơi vào trạng thái bị động, nhìn trúng một cái sơ hở, Tiêu Ngự một cái Đột Thử xuất ra.

Lưỡi Lê vừa mới chuẩn bị công kích, phát hiện chủ thủ của Tiêu Ngự đã đâm thẳng đến, khẩn trương một cái Đón Đỡ đỡ công kích của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự vừa định phản kích, Lưỡi Lê lại một chiêu Đột Tiến đến gần Tiêu Ngự, chủ thủ tay phải hướng về trán của Tiêu Ngự đâm xuống, Tiêu Ngự không thể không lùi về sau vài bước, một cái Tấn Kích phản kích trở lại.

Sút, Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đồng thời chuẩn xác đánh trúng đối thủ, Tiêu Ngự dùng Vong Linh Ưc Chế ngăn cản rất hiệu quả không chế, Lưỡi Lê cũng không biết dùng cái gì kỹ năng, phỏng đoán cũng là tương tự như Vong Linh Ưc Chế.

Sau khi 2 bên chuẩn xác đánh trúng đối thủ vẫn tiếp tục giằng co dữ dội.

“Vừa rồi sao lại thế nhỉ?”

“Tạc Kích không phải đã đánh trúng sao?”

“Tấn Kích cũng chuẩn xác đánh trúng a!”

Các games thủ ào ào bày tỏ nghi hoặc của bản thân, bọn họ không nghĩ tới lại có thể xuất hiện tình huống như vậy, không chế của 2 bên đều không có hiệu quả.

“Vậy thì sao, đừng quên Vong linh Đạo tặc đều có Vong Linh Ưc Chế, ngoài Vong Linh Ưc Chế, các kỹ năng khác miễn dịch hiệu quả không chế cũng rất nhiều.” 1 games thủ không cho là đúng nói.

các games thủ xung quanh lúc này mới bừng tỉnh hiểu ra, trong lòng thầm khâm phục, loại kỹ năng Vong Linh Ưc Chế này duy trì chỉ có 1 giây thời gian, bọn họ bình thường là tuyệt đối không dám dùng như vậy, cao thủ với cao thủ quả nhiên không phải tầm thường.

Trong nháy mắt, Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đều đã dùng hết hơn 10 kỹ năng, công kích của Lưỡi Lê mặc dù rất nhanh chóng mãnh liệt, đem các hạng mục kỹ năng của thích khách thi triển đến tinh diệu, tuy nhiên ở dưới phòng ngự kín đáo của Tiêu Ngự, ngoài xoá được hơn 3.000 huyết lượng của Tiêu Ngự ra, cái gì hiệu quả gì cũng không có. (thể mà còn ít - -, lúc quyết định 100 máu cũng là to a)

Tiêu Ngự mặc toàn thân trang bị, đem lượng máu của hắn đã tăng đến hơn 13.000, khấu trừ hết 3.000 huyết lượng cũng không có gì to tát lắm.

Huyết lượng của Lưỡi Lê so với Tiêu Ngự thì thấp hơn một ít, tổng cộng hơn 11.000, cũng đã bị xoá gần 2.000 máu.

Chủ thủ 2 bên đều đã nhuốm máu, dường như là có máu tươi kích thích, 2 người không tự giác tăng nhanh tiết tấu công kích lên rất nhiều.

Giao chiến dữ dội khiến cho Lưỡi Lê cũng cảm giác được áp lực không nhỏ, Tiêu Ngự so với bất luận 1 cái games thủ nào trước kia hắn gặp được đều phải cường hãn hơn, hắn không thể không đem ra toàn bộ tinh lực.

Nhìn trúng một cái khe hở, Tiêu Ngự lại một chiêu Long Tường Thuật đá ra ngoài, mắt thấy đã muốn trúng Lưỡi Lê, Lưỡi Lê một chiêu Tật Phong Bộ tránh hết công kích của Tiêu Ngự, lướt qua ra ngoài khoảng cách trên dưới 2m.

Tiêu Ngự con người bỗng nhiên co rút lại, một chiêu Tật Phong Bộ khẩn cấp đuổi theo, mở ra toàn bộ trạng thái tăng tốc độ.

Tiêu Ngự tốc độ cơ bản vốn đã là 289, sau khi mở ra những trạng thái này, tốc độ dâng đột ngột đến 389.

Thuấn Chuyển!

Tốc độ của Tiêu Ngự bạo tăng đến hơn 800 (300% thì phải là hơn 1.000 chứ nhỉ = = hay là tăng 300% dựa theo tốc độ cơ bản a), đến trước người Lưỡi Lê, chủ thủ tay phải hướng về trán Lưỡi Lê đâm xuống.

Tiêu Ngự nhanh như xe máy =.=', thân ảnh nhoáng lên đi tới trước mắt Lưỡi Lê , Lưỡi Lê cảm giác được chủ thủ sắc bén ngay trước trán, khẩn trương một chiêu Tan biến, ngăn cản rút công kích của Tiêu Ngự, toàn thân mồ hôi lạnh, trong lòng vẫn còn sợ hãi, vừa rồi nếu như chỉ cần chậm hơn một chút, hắn đã bị tiêu diệt rồi.

Triệu hồi Thân Ảnh Chiến Thần!

Lưỡi Lê biến ảo ra một cái phân thân giống như đúc.

Tiêu Ngự mỉm cười, Lưỡi Lê cuối cùng cũng đã dùng ra cái kỹ năng này , hắn cũng mở ra Âm Ảnh Không Ché, hướng về một cái phân thân của Lưỡi Lê nhào tới.

“Là Thân Ảnh Chiến Sĩ!”

“Cuối cùng cũng triệu hồi Thân Ảnh Chiến Sĩ rồi.”

Tất cả games thủ đặt cho Lưỡi Lê thắng đều đã cảm thấy ổn định trong lòng hơn rất nhiều , Lưỡi Lê là từ kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ nà nổi danh , cao thủ thua ở trên cái kỹ năng này của Lưỡi Lê đếm không hết, các games thủ vô ý thức đều cho rằng, sau khi Lưỡi Lê triệu hồi ra Thân Ảnh Chiến Sĩ sẽ là vô địch rồi, đây là lúc Lưỡi Lê bắt đầu đánh bại Tiêu Ngự.

Trên thực tế, Lưỡi Lê triệu hồi ra cũng không phải là Thân Ảnh Chiến Sĩ, mà là Thân Ảnh Chiến Thần, trải qua khoảng thời gian dài như vậy, kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ của Lưỡi Lê đã sớm thăng cấp rồi. Lại nói tiếp, kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ và kỹ năng Thân Ảnh Chiến Thần trái lại cũng không có khác biệt gì quá lớn, thực lực của Thân Ảnh Chiến Sĩ căn cứ theo cấp độ kỹ năng mà có mạnh yếu khác nhau, chỉ bằng 20% - 100% thực lực bản thân games thủ sở hữu, khi thực lực của Thân Ảnh Chiến Sĩ vượt qua bản thân games thủ, sẽ trở thành Thân Ảnh Chiến Thần. Thân Ảnh Chiến Thần thực lực cũng căn cứ theo cấp độ của kỹ năng mà quyết định mạnh hay yếu, nó tương đương từ 100% - 200% thực lực của games thủ, duy trì thời gian cũng lâu hơn so với Thân Ảnh Chiến Sĩ.

Những điểm khác biệt này, các games thủ đương nhiên nhìn không ra. Kể cả Tiêu Ngự cũng thế.

Thấy được Lưỡi Lê triệu hồi ra Thân Ảnh Chiến Sĩ, Tiêu Ngự biết, lúc này không thể ẩn dấu thực lực nữa rồi.

Triệu hồi U Linh Bĩ Mông!

Tiêu Ngự đem U Linh Bĩ Mông triệu hồi ra, U Linh Bĩ Mông thân hình to lớn xuất hiện ở trung tâm đấu trường, toàn thân lông trắng như tuyết phủ kín toàn thân, thân hình to lớn tràn đầy lực lượng , tựa như một hòn núi nhỏ thông thường.

Meo...^^' U Linh Bĩ Mông gầm gừ một tiếng, âm thanh vang vọng cả đấu trường quốc gia, vang vọng rất lâu.

U Linh Bĩ Mông khí thế uy mãnh cường đại đem tất cả games thủ trong đấu trường toàn bộ trấn áp.

“Đó là cái gì!”

Các games thủ trên khán đài hít 1 hơi lạnh, ánh mắt của mọi người đều tập trung ở trên người con cự thú này.

“Là Bĩ Mông, không, là U Linh Bĩ Mông!”

“Wow, thuộc tính, thuộc tính, có ai nhìn ra thuộc tính của U Linh Bĩ Mông không?”

Trong đấu trường nhiều games thủ như vậy, có kỹ năng đặc biệt thật đúng là không ít, trong đó có cả dò xét games thủ, thuộc tính kỹ năng của sinh vật triệu hồi, thuộc tính của U Linh Bĩ Mông bị phơi bày ra hết.

“Hảo, sinh vật triệu hồi biến thái .”

“Thường thôi, không biến thái lắm, chỉ hơn sủng vật Viêm Ma...của Thuật sĩ, Long tộc mà Thợ săn và Tuân thú sư có thể triệu hồi được một chút mà thôi, con sủng vật này cũng không phải không thể kiếm được.” 1 games thủ không cho là đúng nói.

“Vậy người đã thấy Thợ săn hoặc là Tuần thú sư nào triệu hồi được Long tộc chưa?” Games thủ bên cạnh liếc mắt nhìn cái tên gia hỏa to mồm này, nói.

Games thủ kia nghen lời, quả thật, bọn họ còn chưa từng thấy được Thợ săn hoặc là Tuần thú sư triệu hồi Long tộc , muốn thu được 1 con sủng vật như Bỉ Mông hoặc là Long tộc các loại , khó khăn là vô cùng cao , ngoài kỹ thuật đủ cao , còn cần có số *** chớ đủ biến thái mới được, không phải cứ muốn bắt là bắt được.

Tiêu Ngự lúc trước bắt được con U Linh Bỉ Mông này cũng đã phải tốn không ít công sức, nếu như không có Phong Dã tổ chức đoàn thể phối hợp, Tiêu Ngự căn bản cũng không có cơ hội bắt nổi.

Các games thủ trên khán đài ban đầu còn tưởng rằng cục diện đã định , không nghĩ tới Tiêu Ngự cũng đã dùng ra tuyệt chiêu, triệu hồi ra 1 con U Linh Bỉ Mông, tình huống trên sân lại trở nên khó bề phân biệt .

Lưỡi Lê triệu hồi ra Thân Ảnh Chiến Thần và Tiêu Ngự triệu hồi ra U Linh Bỉ Mông , rốt cuộc bên nào cường đại hơn đây?

409. Chương 411: Trận Quyết Đấu Đỉnh Cao

Thuộc tính của Thân Ảnh Chiến Thần đã bằng 130% bản thân , tất cả kỹ năng của Lưỡi Lê đều dồn hết cho một trận này. Từ biểu hiện bên ngoài nhìn không ra thân ảnh và bản thể của Lưỡi Lê có chỗ nào khác biệt, sức chiến đấu tương đối cường hãn, khi cùng bản thể phối hợp, càng là có uy hiếp cực đại.

U Linh Bỉ Mông được Tiêu Ngự mang theo lâu như vậy, cũng đã lên tới lv 42, huyết lượng 15.000, phòng ngự và các thuộc tính cũng đã cao lên không ít, thêm vào thu được 2 cái kỹ năng bị động, một cái gia tăng phòng ngự , một cái lúc công kích mang vào hiệu quả giảm tốc, thực lực so sánh với trước kia cường hãn hơn rất nhiều. Tuy nhiên bởi vì U Linh Bỉ Mông thân hình khá lớn, cao chừng 2m, rất giống 1 đầu cự hùng (1 con gấu lớn), tính linh hoạt cũng trở thành vấn đề rất lớn.

Thứ Vũ đang xem cuộc chiến ở trên khán đài , mắt nhìn sang Phong Dã phía xa, mơ hồ có chút không có thiện cảm.

“Những tên kia quả nhiên đã có chuẩn bị.” Thứ Vũ trong lòng thầm cầu nguyện , nghìn vạn lần không được xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn , nếu như Lưỡi Lê thua, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng. Thứ nhất, các games thủ xuất phát từ tín nhiệm đối với Lưỡi Lê, đem tiền toàn bộ đặt cược lên trên người Lưỡi Lê, nếu Lưỡi Lê thua , phỏng đoán sẽ có rất nhiều người tán gia bại sản. Bọn họ cũng mặc kệ Lưỡi Lê đã cố gắng bao nhiêu, bọn họ có thể đem Lưỡi Lê đưa lên mây, cũng có thể đem Lưỡi Lê từ trên đám mây kéo xuống, Lưỡi Lê thanh danh mà sẽ bị hủy hoại .Thứ hai , Lưỡi Lê là người của Ma Vực, một khi mà Lưỡi Lê thua , Ma Vực sẽ bị liên lụy, sẽ bị hủy hoại thanh danh theo, Phong Dã chắc chắn sẽ thừa cơ khởi nghĩa, từng chút từng chút nuốt hết địa bàn của Ma Vực, Ma Vực sẽ vĩnh không có ngày ngóc đầu lên nữa.

Phong Dã cùng 1 đám đang xem cuộc chiến . Các games thủ Lưỡi Lê mặc dù hy vọng Tiêu Ngự thắng, nhưng cũng không quá mức khẩn trương, nếu như Tiêu Ngự thua , đối với bọn họ cũng không có bất luận cái gì ảnh hưởng, Tiêu Ngự có thể đánh đến mức này cũng đã được tất cả games thủ tôn kính rồi, cho dù thua cũng sẽ không mất mặt, các games thủ đều tâm niệm hãn là như thế. Nếu như thắng, Tiêu Ngự sẽ thực sự dương danh , 3 Công hội dưới tay Phong Dã cũng sẽ được thơm lây phong quang vô hạn, hãnh diện với đời. Bọn họ thoải mái mà trò chuyện, cái gọi là ‘vua cũng thua thằng liêu’ , bọn họ bây giờ chính là loại tâm lý này a . . =.’

2 cái phân thân giống như đúc, rất khó phân biệt được, Tiêu Ngự trong lòng đem 2 cái phân thân đánh số để phân biệt từng tên.

Tiêu Ngự hướng về phân thân số 1 nhào tới, sau khi tăng tất cả trạng thái, tốc độ di chuyển của hắn đã cao tới hơn 600, nhanh như xe kút kít.

Phân thân số 1 của Lưỡi Lê nhanh chóng lui về sau, chống đỡ công kích của Tiêu Ngự, cùng Tiêu Ngự đánh tui bùi, chửi thủ va chạm đỉnh đỉnh, Tiêu Ngự thế như mãnh hổ xuống núi, không thể chống đỡ, phân thân số 1 của Lưỡi Lê đang lướt trên không, bị chửi thủ Tiêu Ngự chuẩn xác đánh trúng một cái, Tiêu Ngự sau khi thuận lợi đánh trúng liền tiếp tục lao lên. U Linh Bỉ Mông hướng về phân thân số 2 xông tới, chuẩn bị

quần áo với phân thân số 2, phân thân số 2 dùng 1 cú Long Tường Thuật tung ra, hướng về Tiêu Ngự đã qua đây.

Tiêu Ngự vừa định lui về sau, tránh né Long Tường Thuật.

Định Thân!

Phân thân số 1 đem Tiêu Ngự Định Thân tại chỗ, mới dừng lại một chút, bóp một tiếng, phân thân số 2 đã dùng Long Tường Thuật đá trúng Tiêu Ngự.

Thời gian chuẩn xác đến vô cùng, không hơn không kém, 2 cái phân thân này phối hợp rất ăn ý, không có 1 games thủ nào có thể trốn tránh nổi! Trách không được nhiều cao thủ như vậy đều thua ở trên tay Lưỡi Lê.

Sau khi Tiêu Ngự bị trúng Long Tường Thuật, hiệu quả Định Thân của phân thân số 1 cuối cùng cũng biến mất, Tiêu Ngự thân thể vừa động được một cái.

Định Thân! (vậy là 2 phân thân đều có bằng kỹ năng riêng a)

Phân thân số 2 lại Định Thân Tiêu Ngự, phân thân số 1 lại là một chiêu Tạc Kích đánh xuống.

Độn Hình!

Tiêu Ngự thi triển kỹ năng Độn Hình ngăn cản hết Tạc Kích của phân thân số 1, kỹ năng Tạc Kích của phân thân số 2 chuẩn xác đánh trúng đầu Tiêu Ngự.

“Làm sao có thể, vừa rồi rõ ràng đã Định Thân, hắn như thế nào còn có thể thi triển Độn Hình?” Lưỡi Lê trong lòng xẹt qua một chút nghi hoặc.

“Kết thúc rồi...”

“Kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ của Lưỡi Lê quả nhiên không người nào có thể kháng cự.”

Các games thủ trên khán đài xôn xao cả lên, đang xác nhận kết quả.

Thứ Vũ nhin không được mừng rỡ như điên, hướng về phương hướng Phong Dã nhìn lại, lại đụng phải ánh mắt của Phong Dã, Phong Dã mỉm cười thâm ý.

Thấy được Phong Dã mỉm cười vô tự, tâm tình Thứ Vũ trầm xuống, chẳng lẽ người kia còn có hậu chiêu?

Quả nhiên, U Linh Bĩ Mông và Tiêu Ngự trên sân đều động, Tiêu Ngự hướng về phân thân số 1 nhào tới, U Linh Bĩ Mông thì một cái Xung Kích hướng về phân thân số 2 đánh tới, bàn tay khổng lồ ra sức chụp xuống.

“Hắn như thế nào còn có khả năng hoạt động!”

“Không có khả năng! Đây là có chuyện gì! Hắn rõ ràng đã trúng Tạc Kích!”

Tiêu Ngự không có khả năng là dùng kỹ năng Vong Linh Ưc Chế, bởi vì kỹ năng Vong Linh Ưc Chế của Tiêu Ngự vừa rồi đã dùng rồi, vậy lúc này là cái kỹ năng gì!

Vừa rồi ở trong công kích như cuồng phong bạo vũ của Lưỡi Lê, Tiêu Ngự quả thật có chút vất vả, ở dưới 2 luồng tấn công, ngay cả kỹ năng tấn công gì cũng đều dùng không được, đã trúng mấy lần công kích, may mắn là năng lực chịu đựng tâm lý của hắn rất mạnh, công kích của Lưỡi Lê vừa qua, liền đã bật người phản kích.

Lưỡi Lê có chút mơ hồ, rõ ràng Tạc Kích đã đánh trúng Tiêu Ngự, như thế nào Tiêu Ngự còn có khả năng hoạt động.

“Ám Ảnh Khống Chế, là kỹ năng Ám Ảnh Khống Chế!” Lưỡi Lê trong lòng chấn động mãnh liệt, hắn đã đoán ra được, trên người Tiêu Ngự còn có một cái Vật Phẩm Huyền Thống.

“Là Ám Ảnh Khống Chế! Chiến đấu Đạo tặc!” Trên khán đài có một ít games thủ chút có nhãn lực đã nhìn ra.

Trên khán đài bỗng chốc sôi trào, các games thủ bàn tán xôn xao, khẳng định rằng Ám Ảnh Khống Chế là kỹ năng tuyệt hảo để đối phó với Thân Ảnh Chiến Sĩ, trận chiến đấu này thật đúng là biến đổi vô thường,

các games thủ đang cho rằng Lưỡi Lê nhất định sẽ thắng, Tiêu Ngự lại đột nhiên dùng ra Âm Ảnh Không Chế, kết quả của trận chiến đấu lại bị 1 màn sương mù bao phủ.

Chiến đấu Đạo tặc VS thích khách, 2 cái class hiếm thấy, 2 games thủ Đạo tặc đứng ở đỉnh cao, 1 hồi quyết đấu đỉnh cao chưa từng có trong lịch sử !

Vốn số games thủ chú ý tới trận thi đấu này chỉ có mấy chục triệu, theo chiến đấu duy trì, vô số người đã mở diễn đàn ra xem, tình cảm ở hiện trường đã được truyền hình thu phí trực tiếp trên trang chủ , kích dẫn số người xem đã đạt tới hơn mấy trăm triệu người, nhân khí bùng bùng, chỉ riêng phí xem clip truyền hình trực tiếp thu vào đã ước chừng đạt hơn 5 tỷ rồi, còn chưa tính thu phí quảng cáo và các loại thu vào khác.

Điểm mạnh của kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ của Lưỡi Lê là ở chỗ 2 cái phân thân cùng phối hợp, làm cho đối phương đáp ứng không xuể, không chế đối phương, sau đó giải quyết chiến đấu, mà Tiêu Ngự lại dùng ra kỹ năng Âm Ảnh Không Chế, khiến cho chiến thuật này đã hoàn toàn phá sản, tất cả kỹ năng không chế của 2 bên đều mất đi hiệu quả không chế, Tiêu Ngự đem Lưỡi Lê kéo vào tạo thành cuộc triển trường kì.

Kế tiếp, 2 bên bắt đầu so đấu công kích!

Nhưng mà kỹ năng chủ yếu của Lưỡi Lê đều là đa phần mang theo một ít hiệu quả không chế, lực công kích không cao, không giống như Tiêu Ngự, Trí Mệnh Bạo Phá, Mạt Hồn ,các loại năng lượng kỹ năng, chung kết kỹ năng đã học một đồng lớn, chỉ riêng năng lượng kỹ năng đã có 3 cái. Thêm xác suất liên kích và hiệu quả bạo kích cực cao, nếu như là so đấu công kích, Lưỡi Lê đã hoàn toàn ở vào thế yếu rồi.

Hướng gió cuối cùng cũng thay đổi, các games thủ bình thường không có phát giác được, rên mặt Thử Vũ ở trên khán đài đối với Lưỡi Lê đã vô cùng sốt ruột, hẳn đã cảm thấy không ổn, Lưỡi Lê đây là đang lấy mặt yếu kém của mình để cùng với Tiêu Ngự PK. Mà công kích lại chính là điểm mạnh của Tiêu Ngự!

Phân thân số 2 một chiêu Tật Phong Bộ tránh thoát công kích của U Linh Bĩ Mông, U Linh Bĩ Mông tại chỗ đầu đá um tùm, khiến cho phân thân số 2 của Lưỡi Lê bị phiền toái không nhỏ.

Tiêu Ngự hướng về phân thân số 1 xông tới, công kích cuồng bạo khiến cho phân thân số 1 phải liên tiếp thoái lui, phân thân số 1 ngay lập tức luống cuống hết cả tay chân.

U Linh Bĩ Mông một cái Bạo Phong Nhất Kích, đem phân thân số 2 bức lui ra ngoài, vì công kích của U Linh Bĩ Mông có diện tích quá lớn, phân thân số 2 có phần tránh né không kịp, bị chân trước của U Linh Bĩ Mông đập cho vêu mồm.

Tốc độ di chuyển của phân thân số 2 ngay lập tức chậm lại, giảm xuống mẩu lớn, Lưỡi Lê càng cảm thấy bất hảo.

Quả nhiên, U Linh Bĩ Mông không có tiếp tục truy kích phân thân số 2, mà là một cái Va Chạm, hướng về phân thân số 1 nhào tới.

Phân thân số 1 đang đối phó với công kích của Tiêu Ngự, U Linh Bĩ Mông đột nhiên từ bên cạnh lao tới, làm hắn luống cuống tay chân, mở ra Tật Phong Bộ, hướng ra phía ngoài lao vút đi.

Tiêu Ngự và U Linh Bĩ Mông cùng xông tới.

Đột Thử!

Phân thân số 1 , trạng thái vô địch của Tật Phong Bộ vừa biến mất, Tiêu Ngự đã một cái Đột Thử đâm thẳng tới lưng phân thân số 1.

Phân thân số 1 lại một cái Độn Hình, ngăn cản rút một đòn Đột Thử này của Tiêu Ngự.

Kỹ năng Độn Hình vừa biến mất, bàn tay khổng lồ của U Linh Bĩ Mông đã vỗ xuống, tay trái của Tiêu Ngự đã chuẩn bị làm một cái hành động mờ ám mà tất cả mọi người không ai chú ý đến.

Phân thân số 2 mở ra tất cả trạng thái, triệt tiêu hiệu quả giảm tốc của U Linh Bĩ Mông , phát hiện ra phân thân số 1 đã ở vào hiểm cảnh, lập tức một chiêu Đột Tiến lao thẳng tới Tiêu Ngự, chuẩn bị cứu viện phân thân số 1.

Bàn tay khổng lồ của U Linh Bửu Mông đột nhiên thay đổi phương hướng, một đòn nghiêm trọng quét ra ngoài.

Phân thân số 2 vừa mới đến gần Tiêu Ngự, đã thấy một người cái bàn tay khổng lồ tựa như 1 đồng shì to lớn (), hướng về lồng ngực của hắn vỗ qua đây, lúc này Đột Tiến của hắn còn chưa có chấm dứt, chân vẫn chưa chạm đất, muốn tránh đã là không thể nào rồi.

Ầm một tiếng, đòn nghiêm trọng của U Linh Bửu Mông đem phân thân số 2 đánh bay ra ngoài. (hok nhớ nó có kỹ năng Trọng Kích hok mà dịch sang nữa)

Tiêu Ngự huy vũ Cốt Long Nha trên tay trái chuẩn xác đánh trúng phân thân số 1 của Lưỡi Lê, thuộc tính của phân thân số 1 lập tức giảm xuống 1 mảng lớn.

Phân thân số 1 còn chưa kịp phản ứng, U Linh Bửu Mông đã lại một cái Va Chạm tới nơi, làm cho phân thân số 1 rơi vào trạng thái hôn mê.

Tiêu Ngự mấy cái Công Kích Tà Ác xuất ra, công kích ở trên người phân thân số 1 , đối với phân thân số 1 tạo thành thương tổn cực cao.

U Linh Bửu Mông cũng không ngừng công kích phân thân số 1, phân thân số 1 vừa mới từ trong hôn mê tỉnh lại, lại phát hiện 2 mắt đã tối sầm, ‘yêu trong mù lòa’, là bom mù của U Linh Bửu Mông! (flash bom - thực ra là hiệu quả Trí Mạnh ^^)

Phân thân số 1 đã toi cơm, phân thân số 2 một chiêu Đột Thứ, hướng về U Linh Bửu Mông nhào tới, đánh trúng U Linh Bửu Mông, làm cho U Linh Bửu Mông rơi vào trạng thái tê liệt.

“Đột Thứ có hiệu quả!” Phân thân số 2 càng không ngừng công kích U Linh Bửu Mông, đối với U Linh Bửu Mông tạo thành thương tổn không nhỏ.

Ảm Ảnh Không Chế của Tiêu Ngự chỉ có hiệu quả đối với bản thân, nhưng lại không có hiệu quả với U Linh Bửu Mông. (chứ không làm sao nó hôn mê được cái nhất Va Chạm kia)

Tiêu Ngự mấy cái Công Kích Tà Ác đến đi, thấy được điểm liên kích đã full, chủ tay phải một cái Mặt Hầu, đến tận bây giờ mới xóa được hơn 6.000 huyết lượng của phân thân số 1.

Tiêu Ngự ở thời điểm công kích phân thân số 1 , phát hiện phân thân số 2 không có tới cứu viện, ngược lại lại muốn giết chết U Linh Bửu Mông, đã đoán được phân thân số 1 trước mắt hơn phân nửa là giả , cho dù là giả , Tiêu Ngự cũng muốn trước tiên tiêu diệt cái uy hiếp này đã.

Năng lượng đã đủ, chủ tay phải của Tiêu Ngự một chiêu Bạo Liệt hướng về phân thân số 1 đánh xuống, ầm vang một tiếng, phân thân số 1 bị đánh bay ra ngoài, ngã trên mặt đất, trên đầu phiêu khởi một cái hơn 5.000 giá trị thương tổn.

“Làm sao có thể nhanh như thế được.” Thấy được phân thân số 1 nhanh như vậy đã bị tiêu diệt , phân thân số 2 ngăn người, phân thân số 2 còn lại chính là bản thể của Lưỡi Lê rồi !

Các games thủ trên khán đài cũng là cực kỳ kinh hãi, Tiêu Ngự công kích quá nhanh, quá mãnh liệt , bọn họ còn chưa thấy rõ ràng thì một cái phân thân của Lưỡi Lê đã bị tiêu diệt , phải biết rằng phân thân kia ít nhất cũng có hơn 10.000 huyết lượng a!

410. Chương 412: Đi Tới Thần Đàn

Khi Tiêu Ngự công kích phân thân của Lưỡi Lê, Lưỡi Lê cũng xóa được của U Linh Bửu Mông một số huyết lượng khá lớn, hắn ngay cả một cái cao cấp kỹ năng cũng chưa từng học (sợ full bằng kỹ năng í mà – cũng như sợ full hòm đồ vậy – phải để dành chỗ để học kỹ năng cần thiết), công kích U Linh Bửu Mông tự nhiên sẽ so với Tiêu Ngự giết phân thân chậm hơn không ít, nhưng chính là chỉ 1 một chút đỉnh thời gian như vậy, đối với cao thủ mà nói, lại đã là trí mạng rồi.

Tiêu Ngự giết chết phân thân của Lưỡi Lê, một chiêu Đột Tiến đến gần Lưỡi Lê.

Thấy được Tiêu Ngự xông lại, Lưỡi Lê không thể không dừng tay, xoay người ứng chiến.

Không thật được U Linh Bĩ Mông, cũng có nghĩa là Lưỡi Lê sẽ phải đồng thời đối mặt với Tiêu Ngự và U Linh Bĩ Mông giáp công, trận thi đấu đánh đến lúc này, games thủ chỉ cần có vài phần nhân lực cũng đã thấy rõ kết quả rồi, Lưỡi Lê đã hoàn toàn rơi vào thế yếu.

Xong....rồi..., số người cực Lưỡi Lê thắng tâm đã như tro tàn, trong những người này có rất nhiều người là tới giúp vui và đặt cược, vinh quang cùng bọn họ không có quan hệ, bọn họ chỉ biết là, bọn họ đã bị mất tiền rồi.

Toàn trường đã tràn ngập tiếng thở dài.

Lưỡi Lê đã biểu hiện ra mức độ cao nhất, thắng bại là chuyện thường của nhà binh, những cao thủ cũng sẽ không vì thế mà đánh giá thấp Lưỡi Lê. Nhưng mà, có tố chất thấp trong đấu trường người cũng không ít, bọn họ cũng không phải games thủ chân chính, mà là dân cờ bạc, bọn họ cũng mặc kệ những điều này, trong mắt bọn họ chỉ có tiền.

Trên khán đài bàn tán cũng không có ảnh hưởng đến trong 2 người chiến trường, Tiêu Ngự không ngừng bức bách Lưỡi Lê, quần lấy công kích Lưỡi Lê, cho U Linh Bĩ Mông cơ hội tạm nghỉ, chỉ cần đem U Linh Bĩ Mông giải thoát ra, hẳn đã có 1 trợ lực mạnh mẽ.

Cho dù đã rơi vào thế yếu, Lưỡi Lê cũng không có vứt bỏ, như một con báo săn, tìm kiếm bất luận cái khả năng, cơ hội gì để lật ngược tình huống.

“Sao, không, còn không có.” Trong con mắt Lưỡi Lê hiện lên một tia sát ý khiến cho người ta run sợ, một cái Đột Phá, đem Tiêu Ngự đánh bật ra, chủ tay phải lại một cái Tấn Kích, đâm thẳng tới đầu U Linh Bĩ Mông.

U Linh Bĩ Mông vừa mới tỉnh lại. Lần thứ 2 bị Lưỡi Lê khống chế.

Không thể lại để cho Lưỡi Lê công kích U Linh Bĩ Mông. Nếu không U Linh Bĩ Mông rất nhanh sẽ phải chết. Tiêu Ngự hướng về Lưỡi Lê nhào tới.

Phản Thủ Bối Thứ!

Lưỡi Lê một cái Phản Thủ Bối Thứ tránh khỏi Tiêu Ngự công kích. Lần thứ 2 chuẩn xác đánh trúng U Linh Bĩ Mông.

U Linh Bĩ Mông huyết lượng chỉ còn lại hơn 3.000. Cũng không còn chịu được bao nhiêu lần công kích.

Ở khi Lưỡi Lê dùng Phản Thủ Bối Thứ chuẩn xác đánh trúng U Linh Bĩ Mông. Tiêu Ngự một chiêu Công Kích Tà Ác chuẩn xác đánh trúng Lưỡi Lê sau đó lại là một chiêu Bối Thứ. (hok hủy được trạng thái Âm Ảnh Không Chế à - =”= hủy được thì cho nó 1 hit hôn mê là xong)

Lưỡi Lê đối với công kích của Tiêu Ngự không quan tâm, chủ tay phải mãnh liệt kích trúng U Linh Bĩ Mông, từng cái giá trị thương tổn từ trên đầu U Linh Bĩ Mông bay lên.

Xé Rách!

Chủ tay của Lưỡi Lê ở trên bụng U Linh Bĩ Mông vạch ra 1 đạo lỗ hổng lớn đem U Linh Bĩ Mông giết chết.

Điểm tích lũy liên kích của Tiêu Ngự đã đến 10 điểm, một cái Mạt Hưu xuất ra.

Chủ tay Tiêu Ngự khoảng cách yết hầu Lưỡi Lê chỉ còn vài centimet, Lưỡi Lê một cái Độn Hình, ngăn cản rút một cái Mạt Hưu này của Tiêu Ngự, nhanh chóng né ra, cùng Tiêu Ngự mở ra khoảng cách ước chừng 3m, nhìn chăm chăm vào Tiêu Ngự, vận sức chờ phát động.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua xác U Linh Bĩ Mông trên mặt đất, không nghĩ tới Lưỡi Lê không ngờ lại có thể ngạnh kháng công kích của mình đem U Linh Bĩ Mông tiêu diệt, nhưng Tiêu Ngự vẫn còn đang chiếm cứ ưu thế rất nhiều, máu của hắn còn những hơn 8.000, Lưỡi Lê vừa rồi đã trúng nhiều lần công kích của Tiêu Ngự như vậy, huyết lượng chỉ còn có hơn 3.000.

Nếu như U Linh Bĩ Mông kịp thời thức tỉnh, Tiêu Ngự và U Linh Bĩ Mông phối hợp, 2 đối với 1, Lưỡi Lê căn bản không còn đường sống a, mà Lưỡi Lê lại liều chết rút gần 5.000 huyết lượng, đem U Linh Bĩ Mông giết chết.

Nếu như đem Tiêu Ngự đổi lại vị trí của Lưỡi Lê, hẳn cũng rất khó như Lưỡi Lê quả quyết như vậy, quyết định dùng 5.000 huyết lượng đổi lại giết được U Linh Bĩ Mông. Nhưng Lưỡi Lê làm như vậy cũng chính là tự tạo 1 con đường mang cơ hội sống cho hắn rồi.

Đây mới là tố chất của cao thủ, khi rơi vào tuyệt cảnh cũng tuyệt đối không nhận thua, mà sẽ dùng bất cứ giá nào để tìm ra cơ hội sống sót.

Vốn đang tranh cãi âm ỉ, cả đấu trường lại yên tĩnh trở lại, các games thủ vừa rồi bởi vì Lưỡi Lê sắp thua mà phát ra tiếng chửi mắng không nhin được cũng có chút xấu hổ.

Lưỡi Lê từ đầu tới cuối cũng chưa có từng vứt bỏ cố gắng, lại đổi lấy bị những người này giễu cợt chửi mắng a, đây là một cái chuyện khiến người ta rất khổ tâm!

Tiêu Ngự mặc dù chiếm cứ ưu thế, nhưng Lưỡi Lê còn có 1 cơ hội độ sức, những games thủ này đã yên tĩnh trở lại, chờ đợi kết quả của trận thi đấu.

Đây là đối thủ 1 khiến cho người ta kính trọng, nhìn vào con mắt lạnh lẽo của Lưỡi Lê, Tiêu Ngự đối với Lưỡi Lê nảy sinh sự tôn trọng tự đáy lòng, tuy nhiên hắn cũng sẽ không làm bất luận cái gì nhượng bộ.

“Đến đây đi, xem xem ai có thể mình cười phút cuối!” Tiêu Ngự dồn lực, 2 chân đột nhiên bắn đi.

Ở 1 sát na Tiêu Ngự hành động kia, Lưỡi Lê cũng động.

Tựa như 2 khối lưu tinh va chạm cùng một chỗ, Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đều dùng hết toàn lực.

Tạc Kịch

Long Tường Thuật!

Ám sát!

Từng cái ngắn gọn lưu loát, không có chút kỹ năng nào lờ lợt, rất giản đơn nhưng cũng rất nhanh chóng mãnh liệt, trí mạng.

Sụt sịt, 2 tiếng cộng hưởng, Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đồng thời chuẩn xác đánh trúng đối thủ, Âm Ảnh Không Chế còn chưa có chấm dứt, tất cả kỹ năng không chế không có hiệu quả, Tiêu Ngự và Lưỡi Lê chỉ có thể đánh giáp lá cà so đầu tiêu hao mà thôi.

Thương Tổn Nặng! (hết tên để đặt rồi ==’ đặt lung tung nó trùng nhau thì khổ - cứ nguyên văn bê vào thôi)

Tiêu Ngự một cái Thương Tổn Nặng chuẩn xác đánh trúng Lưỡi Lê, đối với Lưỡi Lê tạo thành 800 điểm thương tổn, cùng với 80 điểm xuất huyết hiệu quả.

Một cái kỹ năng công kích này làm cho Lưỡi Lê hoàn toàn rơi vào bị động, huyết lượng từng chút từng chút tụt xuống, huyết lượng của Lưỡi Lê chỉ còn lại có 1.300, mà Tiêu Ngự vẫn còn hơn 6.000 huyết lượng.

Hỏa Diễm Bạo Kịch!

Lưỡi Lê chủ thủ hóa thành 1 chùm hỏa diễm nóng rực, oanh kích lên trên người Tiêu Ngự, đem Tiêu Ngự đánh bay ra ngoài.

“Có cả hiệu quả đánh bay, thương tổn công kích thật cao a!” Tiêu Ngự ngực 1 trận nóng rực đau đớn, một cái Hỏa Diễm Bạo Kịch này già rút 2.000 lượng của Tiêu Ngự.

Thâu Tập!

Chủ thủ của Lưỡi Lê hóa thành 1 đạo vòng cung, hướng về Tiêu Ngự cầm thẳng đến.

Tiêu Ngự đang bay ngược ở giữa không trung, căn bản không có biện pháp trốn tránh, một cái Thâu Tập này trực tiếp đánh trúng Tiêu Ngự, đối với Tiêu Ngự tạo thành hơn 1.500 thương tổn.

Giờ khắc này, toàn bộ đấu trường hoàn toàn rơi vào yên tĩnh, tất cả games thủ đều ngừng hít thở, thắng bại sắp phân, rốt cuộc ai có thể mỉm cười cuối cùng? Đường như rất khó đoán trước!

Ở loại công kích cường độ cao này, kỹ năng của Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đều đã dùng gần hết .

Cuối cùng ,quyết chiến biến thành ý nghĩa đánh nhau thật sự.

Đây chính là điểm mạnh của Lưỡi Lê, một cái công kích lại tiếp tục một cái công kích, liên miên không dứt, quyết đoán sát phạt, ép tới khiến Tiêu Ngự không thở nổi.

“Vũ kỹ!”

“Hào hảo 1200đ !” Trên khán đài một ít games thủ đối với vũ kỹ có phần hiểu rõ không nén nổi phát ra tiếng kinh hô, kỹ xảo đánh nhau của Lưỡi Lê có chút ngoài sức tưởng tượng, hiển nhiên là từ trong quân đội truyền tới, cùng những động tác võ thuật đẹp mắt trông được xài không được kia là hoàn toàn bất đồng .

Trái lại Tiêu Ngự, vũ kỹ của Tiêu Ngự không có bất luận cái gì mang tính võ thuật, hẳn mượn chính là tốc độ phản ứng kinh người kia, bình đến tương ngăn, thấy chiêu hủy chiêu.

Lưỡi Lê lên một gối, chuẩn xác đánh trúng bụng của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự cũng không yếu thế, đánh trúng vai phải Lưỡi Lê .

Nếu như là ở trong hiện thực, Tiêu Ngự và Lưỡi Lê cận thân đánh loạn như thế, 10 cái mạng cũng không đủ dùng rồi, nhưng mà đây là trò chơi, và thực tế rất bất đồng, ở trong trò chơi cho dù bị công kích phải nơi yếu hại , chỉ cần huyết lượng không xuống đáy, sẽ không phải chết, Tiêu Ngự mới có thể ở dưới tình huống bị đánh trúng mà vẫn còn có thể đánh trả.

Lưỡi Lê đang muốn tiếp tục công kích, cánh tay trái đã bị cái vật thể sắc nhọn gì đó cửa phải, thuộc tính lập tức giảm xuống 1 mảng lớn.

“Không tốt, là chất độc.”

Đối với 1 Đạo tặc mà nói, chất độc cũng là một bộ phận thực lực của Đạo tặc, Đạo tặc mà thiếu hụt chất độc thì không thể xưng là Đạo tặc được. Chất độc của Lưỡi Lê toàn bộ đã dùng lên trên người U Linh Bỉ Mông rồi, Tiêu Ngự lại vẫn còn có Cốt Long Nha! (hok cho xài được hoàn nên cái này chắc là phải bồi từ trước a)

Cốt Long Nha mang vào chất độc và hiệu quả nguyên rửa.

Sau khi dính nguyên rửa và chất độc, động tác của Lưỡi Lê hơi bị kiềm hãm.

Dã Tính Cuồng Nộ!

Trong vòng 2 giây miễn dịch công kích, phát động Dã Tính Xung Phong, tốc độ di chuyển +200%, đây là một cái kỹ năng trạng thái Tiêu Ngự lưu lại cuối cùng, tốc độ của Tiêu Ngự đột ngột tăng gấp 2, hướng về Lưỡi Lê nhào tới.

Xé Rách!

Tiêu Ngự chủ tay phải hướng về bụng Lưỡi Lê oanh kích xuống, ra sức xé mở.

Lưỡi Lê bị đánh bay ra ngoài, một cái giá trị thương tổn từ trên đầu Lưỡi Lê bay lên.

Lưỡi Lê 2 mắt tối sầm, thân thể mất đi chống đỡ, gục xuống.

“Kết thúc rồi, đã cố gắng hết mức, nhưng vẫn là thua a.” Ở khoảng khắc kia, Lưỡi Lê đột nhiên có một loại cảm giác được giải thoát vô cùng thanh thản, huyền thoại bất bại, đây là một loại kiêu hãnh, nhưng cũng không phải là một cái trách nhiệm nặng nề sao?

Toàn bộ đấu trường yên tĩnh hồi lâu, ở khoảng khắc kia, 1 huyền thoại đã hoàn toàn sụp đổ, các games thủ dâng lên một loại cảm xúc phức tạp, là nghi hoặc, hay là mơ màng? Bọn họ dường như không có cách nào tiếp nhận nổi kết quả như thế.

Sau khi im lặng hồi lâu, toàn bộ đấu trường sôi trào, có tiếng hoan hô, có tiếng chửi mắng, núi rung biển động, đứng ở tại nơi đấu trường có thể cảm nhận được chấn động đại địa.

Tiêu Ngự nhìn một chút huyết lượng của bản thân , chỉ còn lại hơn 3.000, nói cách khác Lưỡi Lê dùng 3.000 huyết lượng cuối cùng hao tổn rất gần 5.000 huyết lượng của Tiêu Ngự.

“Người là một đối thủ đáng tôn trọng, dù bại vẫn vinh!” Tiêu Ngự nhìn vào xác Lưỡi Lê khẽ nói 1 câu, quay người hướng về bên ngoài đấu trường đi đến, trận thi đấu này cuối cùng cũng kết thúc , cho dù đã phải trải qua rất nhiều khó khăn, cuối cùng cũng vẫn có thể thắng thảm, nhưng dù sao cũng là thắng, Tiêu Ngự như trút được gánh nặng, cuối cùng cũng không có phụ lòng mong đợi của bọn Phong Dã.

Đấu trường vốn âm ỉ đã yên tĩnh trở lại, những lời này của Tiêu Ngự khiến cho những games thủ chửi mắng Lưỡi Lê kia triệt để ngậm miệng lại, Tiêu Ngự bản thân là đối thủ của Lưỡi Lê, còn không nói gì, người còn có tư cách sao?

Đấu trường trong vang lên một trận vỗ tay vang dội, vô cùng đột ngột, Tiêu Ngự ngẩng đầu hướng về đài quan sát nhìn lại, là Phong Dã!

Phong Dã mỉm cười vỗ tay, làm một cái động tác tay mà chỉ có hắn và Tiêu Ngự có thể thấu hiểu. (giờ ngón giữa chứ có gì mà bí mật)

“Làm tốt lắm!”

Thấy được Phong Dã nhắn tin đến, Tiêu Ngự mỉm cười, ánh mắt ở trên khán đài tìm tòi một chút, thấy được Triệu Lam Hình. 2 người ăn ý mỉm cười.

So sánh với bên kia, Thứ Vũ trên khán đài lại là vẻ mặt hiu quạnh, Lưỡi Lê không ngờ lại có thể thua , điều này đối với hắn là 1 đả kích trầm trọng.

“Tiêu đại ca vạn tuế!” Chanh Reo hò nhảy nhót.

Ngay sau đó, toàn đấu trường vang lên tiếng vỗ tay như sấm, tựa như muốn đem nóc đấu trường quốc gia hất tung lên vậy.

“Quá xuất sắc!”

“Chuyến này đi không uổng rồi!”

“Tiêu Ngự thật mạnh.”

“Lưỡi Lê cũng không tệ a!”

Ở tòa đấu trường này, bọn họ đã được chứng kiến 1 huyền thoại chấm dứt, Tiêu Ngự từ nay sẽ đi vào thần đàn Đạo tặc.

Các games thủ trên khán đài ra sức vỗ tay, đưa mắt nhìn bóng lưng Tiêu Ngự tan biến ở hành lang đấu trường .

Tiếng vỗ tay thật lâu vẫn không có dừng, tiếng vỗ tay này dành cho Tiêu Ngự , cũng là dành cho Lưỡi Lê , cho dù Lưỡi Lê từ ngôi vua của Đạo tặc đi xuống, nhưng một chút cũng không có mất thể diện, Tiêu Ngự cũng nhận được vinh hạnh thuộc về hắn.

411. Chương 413: Một Khi Thành Danh Thiên Hạ Biết

Trong đấu trường các games thủ đã dần dần tản đi, tuy nhiên ở trong một khoảng thời gian dài tiếp theo , trận thi đấu giao hữu này sẽ trở thành chủ đề cho bọn họ thảo luận.

Sau này bất kể là Đạo tặc của Thiên sứ liên minh hay Đạo tặc Tà ác liên minh, ở khi đi thám hiểm hoặc là PK, đều sẽ thường thường nghĩ đến trận thi đấu này, Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đối với các Đạo tặc có ảnh hưởng không hề nhỏ.

Về sau các Đạo tặc còn tổ chức một cái câu lạc bộ, đem phong cách chiến đấu của Lưỡi Lê và Tiêu Ngự làm tổng kết, bồi dưỡng được 1 nhóm lớn Đạo tặc có kỹ thuật cao siêu, cũng mời đám người Tiêu Ngự, Lưỡi Lê làm chủ tịch danh dự, đây là việc để sau này rồi nói tiếp.

Thi đấu chấm dứt, đám người Phong Dã đặt cược Tiêu Ngự cũng đã được báo đáp, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đặt 100 triệu kim tệ, thắng được gần 1 tỷ 500 triệu kim tệ, dựa theo thường lệ của sông bạc rút ra 2% nộp thuế, cũng còn tận 98% lợi nhuận. Tiêu Ngự đã rất thỏa mãn rồi, số tiền này tiêu pha tiếm kiếm một chút cũng đủ vài đời rồi.

Trong bộ phận games thủ đặt cược cho Tiêu Ngự thắng kia, trúng đậm nhất phải kể tới Phong Dã, đặt tròn 2 tỷ, lời 19 tỷ 600 triệu, dựa theo giá quy đổi % nhân dân tệ và kim tệ bây giờ là 1 - 1, toàn bộ đổi thành nhân dân tệ, đủ để làm cho mọi người đỏ mắt a.

Đương nhiên, thắng lớn nhất ở đây không phải là Phong Dã, mà là công ty Thiên Hạ, từ thuê đấu trường quốc gia, đến mở cá cược, đến thu vào phí vào xem, lại còn thu phí clip các loại nữa, tất cả đều là công ty Thiên Hạ 1 mình ôm hết. Trong đó chỉ riêng thu tiền truyền bá clip, phí vào xem...đã thu vào vượt quá 8 tỷ. Quyền tác giả của những clip này của Tiêu Ngự và Lưỡi Lê khi sử dụng đấu trường quốc gia, đều đã phải kí qua hiệp định trao quyền tác giả của clip cho công ty Thiên Hạ cả rồi, cái này cũng đành chịu a.

Sau khi một số games thủ xem clip Lưỡi Lê và Tiêu Ngự, cảm thấy có ý nghĩa muốn cất giữ clip mà nói lại càng phải trả thêm càng nhiều kim tệ. Kỹ thuật chống hàng lậu đã tương đối phát triển, công chúng cũng đều đã có ý thức về quyền tác giả, có rất nhiều người nộp phí lưu giữ clip. Chỉ riêng bán ra đoạn clip hạng nhất này, công ty Thiên Hạ đã lời gần 20 tỷ a. Nhận đăng quảng cáo cũng thu vào được một đồng giá trị trên dưới 10 tỷ.

Nghe công ty Thiên Hạ còn đang định hợp tác chuẩn bị có ý làm tác phẩm điện ảnh và truyền hình liên quan tới Ân Trạch Tư, đang rất được quan tâm, tựa như Thế Giới Ma Thú, Thiên Vực...năm đó, đều có rất nhiều tác phẩm điện ảnh và truyền hình liên quan. Còn có Ta Là MT, các loại phim hành động khôi hài, cũng rất được các games thủ yêu thích truyền bá rộng rãi.

Có công ty điện ảnh và truyền hình đã chuẩn bị liên hệ với Tiêu Ngự bàn bạc thảo luận, muốn đem Tiêu Ngự làm nhân vật chính. Bởi vì sau trận PK tại đấu trường quốc gia này, tên của Tiêu Ngự đã được các games thủ nghe tới mức thuộc lòng, thêm Tiêu Ngự có vẻ ngoài tuấn lãng, nghiêm nhiên trở thành tình nhân chung trong mắt các games thủ phái nữ rồi.

Tiêu Ngự bằng lòng trao quyền mà nói có thể kiếm được ước chừng 1 tỷ, với lại hẳn không cần phải tham gia diễn xuất, ở trình độ kỹ thuật hiện tại, giả lập ra một nhân vật có tướng mạo cùng Tiêu Ngự giống y như đúc là không có bất cứ khó khăn gì rồi. Ký xong hiệp nghị sau này, Tiêu Ngự sau này còn có thể đóng quảng cáo, quá trình ghi hình cũng không cần Tiêu Ngự tham gia nữa, Tiêu Ngự ngồi chờ lấy tiền là được rồi.

Ký cái là kiếm được 1 tỷ cơ sao mà không làm. Chỉ cần công ty Thiên Hạ không có tận lực bóp méo hình tượng của hắn. Tiêu Ngự cũng sẽ rất vui lòng a.

Công ty Thiên Hạ nhờ tác phẩm điện ảnh và truyền hình thu được ước chừng trên sổ sách là dưới 30 tỷ (ngoài sổ là chưa nói đến). 1 loạt thành công kéo theo biến động thị trường chứng khoán tăng lên không ít điểm. Mượn nhiệt lượng từ cuộc thi đấu giao hữu thi giữa Tiêu Ngự và Lưỡi Lê công ty Thiên Hạ đang chuẩn bị một cái kế hoạch khổng lồ khẩn trương xúc tiến.

“Hôm nay ăn trực. Người mời khách đê.” Tiêu Ngự nhìn về phía Phong Dã vừa cười vừa nói, gia hỏa này bây giờ tiền tài dim chết người rồi. Không tàn nhẫn làm thịt thì rất có lỗi với nhân dân.

“Chút lòng thành thôi mà he he. Tùy tiện đi nơi nào đi. Ta mời khách.” Phong Dã thoải mái cười nói. Trong tay có một món tiền lớn. Khiến hắn cũng hưng phấn run cả chân. Cho Tiêu Ngự đớp thả cửa cũng tốn vài tỷ là cùng.

Thi đấu vừa kết thúc. Có người vui mừng, có người ưu lo. Có người cả đêm mất ngủ. Có người hối hận nhảy lầu. Đây là đánh bạc. Đã là. Bằng lòng đánh cuộc thì phải bằng lòng chịu thua thôi.

Lưỡi Lê thất bại chẳng khác nào Ma Vực Công hội cũng thất bại. Phong Dã sẽ từng chút từng chút chiếm đoạt hết địa bàn của Ma Vực. Số lợi ích đó khiến cho bao nhiêu người phải thêm thù oán a. Các games thủ cũng không cách nào thống kê hết được. Phong Dã đã từng thống kê qua. Mỗi cứ điểm có thể giúp cho Công hội kiếm được gần 20 tỷ. Đương nhiên. 20 tỷ này cũng không phải thuộc về một mình Phong Dã.

Tuyệt đại bộ phận sẽ chia cho bang chúng . Chỉ có trên dưới 100 triệu rơi vào túi Phong Dã mà thôi. Có điều nhiều thành thị, cứ điểm như vậy. Tích lũy lại. Khoản thu này cũng tương đối đáng kể a.

Ma Vực thất bại và diệt vong, là đối thủ của Ma Vực Phong thì Dã tự nhiên là bên có lợi rồi.

“Đây là hoa hồng của người, xem như là một chút thành ý của ta đi.” Phong Dã nói.

Tiêu Ngự tra một chút tài khoản, trên tài khoản đã có thêm 1 tỷ , hơn nữa hiệp nghị điện ảnh và truyền hình cũng có thu thêm, tổng cộng gần 3 tỷ , nhìn vào cái dãy số khổng lồ này, Tiêu Ngự giật mình , có một loại cảm giác như đang mơ vậy, trước khi trò chơi mở ra, hắn còn đang là một tên “Văn Bất Danh” , một tên tiểu tử nghèo mà thôi.

Đánh xong trận thi đấu này, Tiêu Ngự cảm giác được nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành , những danh tiếng hiển hách kia, đều đã coi là mây khói, kế tiếp chỉ cần nhân nhả dạo chơi , hưởng thụ trò chơi này chẳng phải rất tốt sao?

Đám người Chanh cũng lời không ít, bọn họ đều đặt cho Tiêu Ngự, tiền đặt cược mặc dù cũng không phải rất cao, nhưng lợi nhuận cũng không tệ lắm , tỉ lệ cược là 1 ăn gấp 15 lần , đặt 1.000.000, là thắng được 15.000.000 rồi , hể là đặt Tiêu Ngự thắng , đều sẽ lời không ít a.

“Phong Dã lão đệ, quả này phát rồi nha.” Một games thủ đáng người hơi có vẻ mập mạp vỗ vỗ bả vai Phong Dã, cười híp mắt nói.

“Nguyên lai là Mã lão bản, người cũng không kém a.” Phong Dã quay đầu lại, cười trả lời.

Một số games thủ vừa hàn huyên vừa đi qua đây, đều là những người trước kia đã có tiếp xúc qua với Tiêu Ngự , bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều đặt một ít, vốn bọn họ đối với thắng lợi không hề ôm quá nhiều hi vọng, chỉ là cảm thấy Tiêu Ngự có cơ hội thôi, thêm tỉ lệ cược cao như vậy, đánh cuộc một chút cũng không sao cả, kết quả Tiêu Ngự thắng ngoài ý muốn, cho bọn họ được báo đáp cực kỳ phong phú , những người không có đặt Tiêu Ngự thì lại phải hối hận vô cùng.

Người quả thực nhiều lắm, Phong Dã có chút đáp ứng không xuể, có rất nhiều người báo danh muốn gặp Tiêu Ngự,nên biết buổi tối hôm nay Tiêu Ngự là nhân vật chính sáng tạo huyền thoại trên toàn bộ Ấn Trạch Tư đại lục nha.

Phong Dã nhìn lướt qua xung quanh, nào còn có thân ảnh Tiêu Ngự? Tiêu Ngự đã sớm lôi kéo Triệu Lam Hình chuẩn mất rồi.

Danh lợi đều đã thu, trong tay đã có 3 tỷ, làm gì mà còn muốn đi đổi phó những tên gia hỏa toàn thân mùi tiền kia nữa, nhân nhả tiêu dao há không phải vui sướng biết bao sao?

Các games thủ trong đấu trường đã dần dần tán đi , ngoài một ít người quen thuộc với 2 nhân vật chủ yếu Lưỡi Lê và Tiêu Ngự này, các ánh mắt games thủ khác ngược lại đã tập trung ở Thánh Quang Thành. Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc bị ám sát, Thiên sư liên minh thực lực giảm mạnh, Thánh Quang Thành bị chiếm đóng là chuyện sớm hay muộn, kế tiếp nội dung kịch tình sẽ phát triển như thế nào đây?

Thi đấu giao hữu mới chấm dứt, tin tức Lưỡi Lê rời khỏi Ma Vực đã được truyền ra, vì sợ bị liên lụy, Ma Vực Công hội đành phải chuẩn bị đem Lưỡi Lê ẩn dấu đi một khoảng thời gian.

Tin tức này lúc mới truyền ra không nhiều người biết, nhưng càng đồn càng vang xa. Nói là các thủ lĩnh của Ma Vực bởi vì Lưỡi Lê thất bại, đối với Lưỡi Lê hết sức không vừa lòng, đem Lưỡi Lê trục xuất khỏi Công hội, nói các thủ lĩnh của Ma Vực Công hội qua cầu rút ván, không chịu cùng phú cùng quý. Không cần nghĩ cũng biết, đây nhất định là tác phẩm kinh điển của Phong Dã rồi , bởi vì Lưỡi Lê rời đi là thật , thủ lĩnh của Ma Vực cho dù có 10 cái mồm cũng giải thích không nổi. Về sau lại truyền tới tin, Phong Dã bỏ qua hiềm khích lúc trước, thịnh tình mời Lưỡi Lê gia nhập, nói là cánh cửa của Lưỡi Lê vĩnh viễn hướng Lưỡi Lê mở rộng . Mặc dù Lưỡi Lê không gia nhập Lưỡi Lê, nhưng Phong Dã làm như vậy, danh vọng của hắn đã đạt được đến mức trước đó chưa từng có, thêm Phong Dã tuyên bố, Tiêu Ngự là trưởng lão danh dự của 3 Công hội dưới tay Phong Dã, Thiết Kỵ, Nanh Sói và Lưỡi Lê nhất thời danh tiếng không phai.

Các người chơi vì thế mà ào ào gia nhập Thiết Kỵ, Nanh Sói . Có thực lực cao thì được chọn vào Lưỡi Lê, có một ít thành viên của Ma Vực Công hội đã lần lượt rời đi, không những thế còn gia nhập Thiết Kỵ, Nanh

Sói, bất kể là thành tâm gia nhập hay thấy gió đổi chiều mà lái sang cũng được . Thực lực của Thiết Kỳ và Nanh Sói đều nhanh chóng được tăng lên, cả Lôi Thê Công hội cũng bành trướng theo, Ma Vực thì càng rơi vào hạ phong.

Thiết Kỳ, Nanh Sói, Lôi Thê thừa dịp ban đêm phát động toàn diện tấn công, chi nhánh của Công hội Ma Vực chỉ có thể dần dần co rút lại, cuối cùng co đầu rút cổ vào trong mấy cái cứ điểm. Thế bại đã thành, Ma Vực đã bắt đầu tìm kiếm Phong Dã hòa giải, xong kết quả đàm phán thì còn phải nhìn thành ý của 2 bên.

Điều kiện của Phong Dã là, Ma Vực đầu nhập vào Thiết Kỳ, trở thành một cái Công hội chi nhánh, nếu như điều kiện này được thành lập, như vậy 3 Công hội dưới tay Phong Dã sẽ trở thành bá chủ vô địch của Tà ác liên minh rồi.

Những việc này cũng không quan hệ với Tiêu Ngự , với lại Tiêu Ngự cũng không cần đánh Đấu Trường Hắc Ám nữa, Tiêu Ngự ngay cả Lưỡi Lê đều đã đánh bại, còn có tuyển thủ nào của Đấu Trường Hắc Ám dám vượt râu hùm đây? Trừ khi bọn họ có tự tin đánh bại Lưỡi Lê, nếu không cũng không dám khiêu chiến Tiêu Ngự.

Một huyền thoại bất bại đã trở thành hư vô, và cũng từ đó sẽ tạo nên một cái huyền thoại bất bại khác, từng tình cảnh thi đấu của Tiêu Ngự đều được công bố ra. Bí mật Tiêu Ngự trước giờ từng đánh qua mấy chục trận Đấu Trường Hắc Ám chưa từng 1 bại cũng không ngoại lệ!

Các games thủ lúc này mới bừng tỉnh hiểu ra, trách không được Tiêu Ngự trước không có danh tiếng gì, nguyên lai là bị Phong Dã tận lực ẩn dấu, chính là vì hôm nay, 1 lần thành danh vang cả thiên hạ.

Tiêu Ngự không cần đánh Đấu Trường Hắc Ám kiếm tiền nữa, đối với công thành chiến - Thánh Quang Thành cũng không có gì hứng thú, trái lại rất muốn đi Ô Phục Nặc Tư xem qua, một cái tinh cầu khác, 1 trường bản đồ hoàn toàn mới xem là cái bộ dáng gì.

“Ngày mai đi đâu?” Triệu Lam Hình hỏi.

“Ô Phục Nặc Tư, tùy tiện vui đùa đi, mấy ngày nữa sẽ đi tân tinh chứ?” Tiêu Ngự hỏi.

“Àn.” Triệu Lam Hình gật đầu.

“Trong khoảng thời gian này sửa soạn lại một chút, chuẩn bị kỹ một chút.” Tiêu Ngự nói, buổi tối sẽ dạo chơi Ô Phục Nặc Tư, ban ngày phải sửa sang lại hành trang đã . Cũng phải đi ra ngoài 1 lát, thuận tiện thăm bác gái và đại thúc nói một tiếng từ biệt.

Ngày mai, đối với rất nhiều games thủ mà nói, là 1 ngày đặc biệt , có ước chừng 20 tỷ games thủ sẽ tập trung ở Thánh Quang Thành, 1 hồi đại chiến chưa từng có trong lịch sử sắp bắt đầu, sẽ quyết định thắng bại của 2 đại liên minh . Một trận cũng đã đủ để làm cho tuyệt đại bộ phận games thủ điên cuồng rồi, nhưng đối với Tiêu Ngự mà nói, lại so với ngày thường không có gì khác biệt . Đi Ô Phục Nặc Tư thăm dò bản đồ mới, thỉnh thoảng chú ý một chút clip công thành chiến , đây là một cái chuyện thoải mái bao nhiêu a. Dù sao một người thực lực có cao đến mấy, nhưng ở trong cái loại đại chiến kia, cũng sẽ chỉ là một nhánh phù du trong đại dương mệnh mông mà thôi, Tiêu Ngự cũng không muốn đi làm vật hi sinh như vậy.

Cuộc chiến tại Thánh Quang Thành của 2 đại liên minh lúc kết thúc, cũng chỉ có Tiêu Ngự, Tiêu Linh và một bộ phận nhỏ người biết, đây mới là bắt đầu mà thôi, thế lực thứ 3 đang tìm thời cơ thỏa đáng để xuất hiện, 1 hồi sau này sẽ càng thêm dữ dội, có thể lan tràn trên toàn bộ Ân Trạch Tư a. Vì để chống lại thế lực thứ 3, thì 2 đại liên minh có lẽ sẽ phải đi tới hòa giải.

Tất cả điều này, thật đúng là làm cho người ta mong đợi.

412. Chương 414: Tái Ngộ Ốc Khắc

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình logout ăn cơm chiều, 3 người rất hoà thuận vui vẻ, Triệu Lam Hình đã được trực tiếp lên chức chị dâu rồi , bây giờ Tiểu Vũ đối với Triệu Lam Hình so với Tiêu Ngự còn thân thiết hơn, Tiêu Ngự chỉ đành không cam lòng bị gạt ra một bên mà thôi.

Tiểu Vũ biết tin sắp di dân đến tân tỉnh, tâm tình đang háo hức cũng sa sút xuống một chút, dù sao bằng hữu và bạn học của nàng đều ở nơi này, thốt nhiên đi một nơi lạ lẫm, khó tránh khỏi có chút cảm giác mất mát, nhưng nàng cũng biết, điều kiện cuộc sống của tân tỉnh tốt hơn nơi đây rất nhiều, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đi tân tỉnh, nàng cũng không có khả năng một mình ở lại nơi này.

Đi một nơi mới, tự nhiên sẽ có bằng hữu mới, Tiểu Vũ thu liễm lại một chút tâm tình, chuẩn bị cùng các bạn học của nàng tạm biệt.

Tiêu Ngự mang Tiểu Vũ, Triệu Lam Hình đi gặp mấy bác gái, đại thúc, cùng bọn họ từ biệt, còn tòa biệt thự kia của Triệu Lam Hình, thì tạm thời cứ do bác gái Ngô hỗ trợ coi giúp, dù sao nơi này vẫn còn có một ít người thân, nói không chừng khi nào đó còn có thể quay lại. Dù sao tiền trong tay cũng khá dư dả, cũng không vội mà đem biệt thự bán đi.

Tiêu Ngự cho bác gái Ngô 1 quyển sổ tiết kiệm 2.000.000, cũng xem như là một chút tâm ý đi, không có nàng, Tiêu Ngự và Tiểu Vũ căn bản không sống được đến bây giờ, Tiêu Ngự cũng sẽ không gặp được Triệu Lam Hình.

Tiêu Ngự để cho Tiểu Vũ hướng Yến Lâm tạm biệt, trong lòng hần hiếu, gặp gỡ không bằng không gặp, cho dù thấy, cũng là không có lời nào để nói, chỉ tăng thương cảm mà thôi.

Từ xóm nghèo bên kia trở về, trong trò chơi trời cũng đã sắp sáng rồi.

Triệu Lam Hình tắm xong, về phòng trước.

“Lão ca, người mấy buổi tối có phải là toàn ngủ trong phòng chị dâu phải không?” Tiểu Vũ như cười như không đi đi lại lại ánh mắt dò xét trên người Tiêu Ngự.

“Làm sao người biết?” Tiêu Ngự bị Tiểu Vũ nhìn chăm chăm mà chột dạ.

“Phì. Kể ngược mới không biết.” Tiểu Vũ tiến đến gần Tiêu Ngự. Cười hi hi hỏi: “Mỗi lần là người chủ động. Hay là chị dâu chủ động?”

“Nha đầu chết tiệt.” Tiêu Ngự trừng mắt Tiểu Vũ một cái mắng yêu: “Trong đầu suốt ngày toàn những thứ gì không. Lại dám đùa giỡn cả anh của người hả.”

“Lão đừng gõ đầu ta. Đầu ta đều bị người đánh hỏng cả rồi.” Tiểu Vũ làm mặt quỷ hết sức vui vẻ hướng về trong phòng chạy đi.

Nhìn vào biểu tình cổ quái của Tiểu Vũ. Tiêu Ngự cũng buồn cười nhìn Tiểu Vũ chạy trở về phòng. Rồi qua phòng tắm tắm rửa một cái. Sau đó chuẩn em vào phòng Triệu Lam Hình.

Tiêu Ngự đem Triệu Lam Hình ôm vào trong lòng. Trong lòng 1 mảng lửa nóng.

“Tay đừng có loạn động.” Triệu Lam Hình khẽ nỉ non nói. Cảm giác được bàn tay nóng rực của Tiêu Ngự ở trên người đi đi lại lại vuốt ve thân hình mình. Nhũn hết cả người không còn sức mà phản kháng.

Tiêu Ngự luồn tay tiến vào trong vạt áo ngủ của Triệu Lam Hình, ở trên đùi nhấn bóng của Triệu Lam Hình vuốt ve, xúc cảm tình diệu làm cho Tiêu Ngự lưu luyến không muốn rời tay, chậm rãi vòng qua phía sau lưng trơn bóng, dừng tại trên bộ ngực vểnh cao của Triệu Lam Hình nhẹ nhàng vuốt ve.

Triệu Lam Hình nhịn không được phải rên rỉ thành tiếng, âm thanh này tựa như 1 đoàn hỏa diễm, đem Tiêu Ngự triệt để thiêu đốt, không kiềm chế được càng đem Triệu Lam Hình ôm chặt hơn, giống như muốn đem nàng tan chảy hòa nhập lại vậy.

Triệu Lam Hình cảm giác được cái vật gì đó cứng ngắc đang chống ở giữa 2 mông cũng hiểu được đây là vật gì, ngay lập tức có chút tâm hoảng ý loạn.

Tiêu Ngự cúi đầu nhìn lại, Triệu Lam Hình đang dùng ánh mắt khẩn cầu, ôn nhu nhìn mình. Tiêu Ngự hiểu, nàng không có biện pháp mở miệng từ chối mình, nếu mình cứ mạnh mẽ làm tới mà nói, sẽ không thể kiềm chế được lửa dục vọng, lúc này Tiêu Ngự đã bình tĩnh lại, đem Triệu Lam Hình ôm vào trong lòng.

Triệu Lam Hình 2 gò má đỏ rực, tựa như một đóa hoa hồng kiều diễm ướt át, 2 tròng mắt lung linh bối rối thẹn thùng nhìn vào Tiêu Ngự.

“Rất khó chịu sao?” Triệu Lam Hình run giọng hỏi, vùi vào trong lòng Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự gật đầu, hôn nhẹ vành tai của Triệu Lam Hình, tay phải nắm bầu ngực sữa của Triệu Lam Hình hơi hơi gia tăng một ít lực.

Triệu Lam Hình ưm một tiếng, răng ngọc khẽ cắn nhẹ bờ môi, tựa như đã làm ra một cái quyết định.

“Ừm.” Tiêu Ngự trong cổ họng phát ra một tiếng rên sáng khoái, Triệu Lam Hình duỗi tay đến chỗ kín của Tiêu Ngự, bàn tay nhỏ bé trắng nõn như ngọc nhẹ nhàng nắm lấy đưa lên xuống, chôn mặt vào trong lòng Tiêu Ngự, gáy ngọc đã ửng đỏ 1 mảnh rồi.

Triệu Lam Hình là một nữ nhân tương đối truyền thống , thế cho nên đến bây giờ cũng chưa chịu để cho Tiêu Ngự đi đến 1 bước cuối cùng, bây giờ lại làm ra động tác to gan như vậy, làm cho Tiêu Ngự cũng có chút bất ngờ.

Qua hồi lâu, Tiêu Ngự phát ra một âm thanh nặng nề , làm Triệu Lam Hình đỏ ửng cả mặt.

“Ta đi rửa tay.” Triệu Lam Hình từ trên giường đứng lên, vội vàng hướng toilet chạy tới, 2 chân như nhún cả ra, thiếu chút nữa ngã ra đó.

Nhìn vào bóng lưng Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự ha ha cười, đi thay đổi 1 bộ quần áo.

Hồi lâu, Triệu Lam Hình mới rửa tay xong trở ra, chui lại vào trong chăn trong.

Tiêu Ngự yêu thương đem Triệu Lam Hình kéo sát lại gần, thân thể Triệu Lam Hình cứng đờ cả lại.

“Người sẽ không còn muốn làm nữa chứ?” Triệu Lam Hình âm thanh có chút run rẩy, vừa rồi làm những chuyện kia, đã khiến cho nàng rất xấu hổ rồi, nếu như Tiêu Ngự còn đưa ra một ít yêu cầu quá đáng, vậy nàng sẽ phải làm thế nào đây?

Nhìn vào Triệu Lam Hình bộ dáng khấn trương, Tiêu Ngự không nén nổi mỉm cười, đem gối đầu đặt phía dưới đầu nàng.

“Vào trò chơi đi, trong trò chơi trời đã sáng rồi.” Tiêu Ngự nói.

Nghe được Tiêu Ngự nói, Triệu Lam Hình nhẹ nhàng thở ra 1 hơi.

2 người đội mũ sắt tiếp tục cuộc hành trình.

Tiêu Ngự hít sâu 1 hơi, không khí trong trò chơi so với trong thực tế còn muốn tươi mát hơn nhiều, đương nhiên cái này chỉ là ảo giác thôi . Hướng về phía xa nhìn lại, 1 vầng mặt trời màu đỏ đang ở dưới chân trời phía đông chậm rãi mọc lên, ánh sáng chiếu sáng khắp nơi trên đại địa, đem toàn bộ Minh Dạ Thành nhuộm lên màu đỏ diễm lệ.

“Đây là túi hành trang 60 ô, tổng cộng 5 cái, đem túi hành trang trên người người toàn bộ thay thế đi.” Tiêu Ngự nói, để cho Triệu Lam Hình đổi lại hết túi hành trang trên người , túi hành trang bị thay thế không sử dụng nữa, trực tiếp ném cho NPC, sau đó chia 1 bộ phận được hoàn cho Triệu Lam Hình, hẳn cũng đã chuẩn bị cho nàng hàng loạt Ấn Hình Được Hoàn và Hư Vô được hoàn, để dành khi cần đến.

“Đây là Nguyệt Dạ tỷ cho ta , chúng ta mỗi người một cái.” Triệu Lam Hình từ trong hành trang lấy ra một loại máy móc tinh xảo.

“Đây là cái gì?” Tiêu Ngự nhận lấy, hỏi.

“Địa Tinh Khởi Bác Khí, Nguyệt Dạ tỷ tìm được 1 trương bản đồ của công trình sư Địa Tinh, để cho luyện kim đại sư trong Công hội Lỗi Thẻ chế tạo được.” Triệu Lam Hình nói.

Tiêu Ngự dò xét một chút cái thứ đồ chơi cổ quái tên là Địa Tinh Khởi Bác Khí này, Địa Tinh Khởi Bác Khí này chỉ có kích thước bằng bàn tay, mặt trên có mấy cực kỳ tinh vi, nhìn một chút thuộc tính.

Lôi Ngươi - Địa Tinh Khởi Bác Khí: vật phẩm đặc thù. Sau khi chết 30 phút sẽ được hồi sinh tại chỗ, kỹ năng đóng băng thời gian : 1 ngày.

Tiêu Ngự mắt sáng ngời, không ngờ còn có cả vật như vậy, thứ dùng để hồi sinh games thủ là rất khó tìm , giá trị của nó tất nhiên là rất xa xỉ rồi, dưới tình huống bình thường, thứ này chỉ được dùng để phân phối

cho đội ngũ Âm Vu, Nguyệt Dạ lại đem cho Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình mỗi người một cái, phần ân tình này đương nhiên là coi như cũng tính lên đầu Phong Dĩ rồi.

Tiêu Ngự đem Địa Tinh Khởi Bức Khí trang bị lên, càng nhiều thứ thì càng bảo đảm an toàn hơn, Tiêu Ngự đem Phượng Hoàng Vũ tạm thời tắt chức năng, không đến vạn bất đắc dĩ, Tiêu Ngự sẽ không sử dụng một cơ hội hồi sinh cuối cùng của Phượng Hoàng Vũ.

“Đi nào.” Tiêu Ngự nói, nắm chặt tay Triệu Lam Hình, mở ra truyền tống kỹ năng của Không Gian Hoán Chuyển.

Ánh sáng lóe lên, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đã xuất hiện ở trong khu rừng rậm ngoài một tòa thành.

“Thánh Quang Thành - công thành chiến đã bắt đầu.” Tiêu Ngự nhìn qua diễn đàn, trên clip chiếu hiện trường trực tiếp, lần công thành chiến này so với tưởng tượng của Tiêu Ngự quy mô còn muốn lớn hơn rất nhiều.

Ở trên thảo nguyên phía trước Thánh Quang Thành, 1 cảnh tượng bạt ngàn khắp nơi đều là games thủ và NPC, xen lẫn trong đám NPC là games thủ hai bên, từng đội Lang Kỳ, Hắc Âm Kỳ Sĩ, Địa Ngục Kỳ Sĩ ở trên thảo nguyên xếp thành từng cái phương trận hoàn chỉnh, mấy vạn cái máy bắn đá được xếp ở giữa những games thủ và NPC này, quảng lên từng khối nam thạch to lớn.

Trên mặt đất, games thủ và NPC tựa như đại dương mênh mông, trên không trung có vô số các loại phi hành sinh vật cũng đã che khuất bầu trời. Phỏng đoán là khi đại chiến chấm dứt, xác chết sẽ có thể đem Thánh Quang Thành chôn ngập bên trong mất.

Trong Thánh Quang thành cũng là cảnh vội vàng hốt hải, trên tường thành chi chít đều là đầu người, tháp tên trùng điệp, tựa như 1 con nhím.

1 con Huyết Long to lớn trôi nổi ở phía trên bầu trời, trên đầu nó có đứng một Vong linh Vu sư, pháp bào đón gió bay phấp phật sau lưng, mắt nhìn xuống Thánh Quang Thành, rất có một loại khí thế đứng trên đầu thiên hạ, người kia chính là nhân vật đứng đầu của Tà ác liên minh, Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, hắn là trụ cột, suối nguồn lực lượng của toàn bộ Tà ác liên minh, chính bởi nhờ có hắn ở đây, mà toàn bộ Tà ác liên minh khí thế như tăng vọt.

Phe Tà ác liên minh không hề nóng vội, mấy bắn đá điên cuồng phóng cự thạch lên trời, mấy trăm khối đá tảng to lớn gào thét bay lên thiên không, một lát sau rơi xuống, oanh kích lên trên tường thành, trong phút chốc, đá vụn bắn tung tóe, từng chút từng chút phá hỏng tường thành.

“Các dũng sĩ, vì vinh quang của chúng ta, hãy xông vào Thánh Quang Thành, đoạt lại tòa thành vốn thuộc về chúng ta đi. Xông lên!”

Tà ác liên minh tất cả trận doanh đều đã động, lao tới Thánh Quang thành mạnh mẽ xông vô, khiến cho đại địa chấn động.

Chỉ riêng xem qua clip đã làm cho người ta máu nóng sôi trào, nếu như mà lạc vào trong cảnh tượng này thì sẽ còn phải rung động bao nhiêu.

Trận chiến tranh này không biết khi nào thì mới có thể chấm dứt, bọn họ chỉ cần chờ đợi kết quả là ổn rồi, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cũng không có dừng lại, hướng về địa hạ thành đi đến.

Địa hạ thành vẫn phồn hoa vẫn như vậy, các loại sinh vật dưới lòng đất quạ lại rất nhiều, phát hiện Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình 2 nhân loại đi vào, cũng chỉ là nhìn thoáng qua một cái rồi thôi.

Tiêu Ngự lấy ra một ít trang bị dư thừa, đến hiệu cầm đồ đổi 200.000 tinh thạch, tại tòa thành dưới lòng đất này, những khóa tinh thạch này mới là tiền tệ thông dụng, mua thêm một ít đồ dự phòng cũng không thừa đi đâu. Với lại Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tiến vào Ô Phục Nặc Tư, chi phí truyền tống cũng đã cần 30.000 khóa tinh thạch rồi.

“Chúng ta đi tới quán trọ Hoa Hồng trước.” Tiêu Ngự nói, hắn còn chưa quên bồi bàn Ốc Khắc thân phận không rõ ràng trong quán trọ Hoa Hồng kia.

Tiêu Ngự muốn đi quá đó xem trước trước khi tiến vào Ô Phục Nặc Tư, nói không chừng có thể từ bồi bàn Ốc Khắc kiếm được một ít sự tình nhiệm vụ a.

Quán trọ Hoa Hồng không có người nào, trong quán rượu to như vậy mà hiện tại chỉ có 3 người ngồi.

“Chào ngài, hoan nghênh tới quán trọ Hoa Hồng, xin hỏi ngài cần gì không?” Thấy được Tiêu Ngự đi vào, ánh mắt của Ốc Khắc lóe lên một tia sáng kì dị.

Về mặt biến hóa rất nhỏ của Ốc Khắc cũng không thoát khỏi mắt Tiêu Ngự, nhiệm vụ này có triển vọng a!

“2 chén nước hoa quả.” Tiêu Ngự nói, mặt không biến sắc, suy nghĩ xoay chuyển, thế nào mới có thể gọi ra nhiệm vụ này đây.

Ánh mắt của Ốc Khắc ở trên người Tiêu Ngự đánh giá một chút, dừng ở 2 chiếc huân chương trên ngực Tiêu Ngự, 1 chiếc Huân Chương Nguyên Soái, 1 chiếc Huân Chương Hầu Tước, đây là biểu tượng cho vinh quang Tiêu Ngự đã đạt được a!

Ốc Khắc đi vào gian trong của quán rượu, một hồi lâu vẫn chưa đi ra, 1 lát sau, bưng ra 2 chén nước hoa quả đi tới bên cạnh Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình nhìn nhau, cúi đầu lặng im uống nước hoa quả.

413. Chương 415: Thần Tộc

Quả nhiên là nhiệm vụ không cần chủ động kích hoạt, Ốc Khắc tự tìm Tiêu Ngự nói chuyện, thì Tiêu Ngự sẽ dùng vài lời nói dẫn dắt khởi động nhiệm vụ một chút. Còn nếu như Ốc Khắc không có chủ động nói chuyện, thì sẽ nghiền cứu như thế nào để kích hoạt nhiệm vụ cũng không muộn.

Trong quán trọ Hoa Hồng có chút vắng vẻ, thế cho nên âm thanh nói chuyện của Tiêu Ngự và bồi bàn Ốc Khắc rõ ràng vẫn có thể nghe ra được.

“Xin hỏi 2 vị đây là chuẩn bị tiếp theo đến nơi nào?” bồi bàn Ốc Khắc mặt không biến sắc dò hỏi.

“Ô Phục Nặc Tư.” Tiêu Ngự trả lời, trong lòng đã động một chút, nhạy cảm cảm nhận ra được, có thể mấy câu đối thoại này chính là phát ngôn nhiệm vụ a.

Bồi bàn Ốc Khắc đôi mắt lóe lên, ánh mắt nhìn lướt qua mấy cái khách hàng trong quán rượu, nói: “Có một người muốn gặp các người.”

Tiêu Ngự hướng nội đường phía sau quán rượu nhìn qua, chẳng lẽ trong quán rượu này còn có một NPC so với bồi bàn Ốc Khắc còn quan trọng hơn, bồi bàn Ốc Khắc chỉ là tiếp dẫn?

Nghĩ tới đây, Tiêu Ngự không nén nổi càng thêm hiếu kì.

“Mời.” Bồi bàn Ốc Khắc khẽ nói, hướng về nội đường đi đến.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đứng lên, đi theo ở phía sau người hầu Ốc Khắc.

Đi qua mấy cái hành lang thật dài, vào bên trong nội đường của quán rượu, đi vào 1 gian phòng trọ.

Tại chiếc ghế cạnh bàn có ngồi một NPC phái nữ ước chừng hơn 30 tuổi. Da trắng như tuyết. Mặc toàn thân pháp bào trắng nõn. Cao quý thanh nhã. Cầm trong tay 1 cây pháp trượng khảm nam ngọc bích. Càng thêm đặc biệt là. Nữ NPC này trên trán có 1 tinh thể hình trăng lưỡi liềm màu ngọc bích.

“Là thần tộc! Tinh thể hình trăng lưỡi liềm kia là dấu hiệu của thần tộc.” Triệu Lam Hình khẽ nói.

Tiêu Ngự sửng sốt. Thần tộc là 1 chủng tộc có địa vị cực cao tại Ân Trạch Tư. Bọn họ sống ở một nơi tên là Thần Chi Cảnh. Là nơi mà tất cả các NPC hướng về. Nhân loại, Vong linh tộc, Thú nhân tộc.v.v.v. Mỗi thần linh mọi người thờ phụng cũng đều là xuất thân từ thần tộc. Ví dụ như Thái Nhĩ Hi Đức, Thái Nhĩ Ma Tư, Minh Thần.v.v.v. kể cả Sáng Thủy Thần Ốc Nhĩ Hi Đức.

Sinh vật cao cấp nhất trên đại lục Ân Trạch Tư. Long tộc, Ác Ma..... Sức chiến đấu đều là tương đương với Thiên sứ. Mà Thiên sứ. Ở Thần Chi Cảnh chỉ là sinh vật cấp thấp nhất mà thôi.

Có thể nói. Tất cả Ân Trạch Tư đại lục đều là dựa theo ý của thần tộc mà vận chuyển.

Một NPC thần tộc xuất hiện ở nơi này. Có nghĩa là nhiệm vụ lại có biến hóa mới.

“Tiêu Ngự, class Đạo tặc, tước vị công tước của Tà ác liên minh, quân hàm Nguyên Soái. Ta gọi là Ngã Phỉ Nhĩ, Quang Minh Thần tộc, trung vị Thần, trước khi ngươi đến nơi đây, ta và Sơn Đức Lỗ, Khắc Văn Đồ Tư cũng đã trao đổi qua.” Ngã Phỉ Nhĩ nói, âm điệu không nhanh không chậm, tựa như những nốt nhạc trong trẻo từng nốt từng nốt vang lên, lại tựa như dòng suối âm áp ôn nhuận thấm cả vào trong lòng người, âm thanh tràn đầy ma lực kỳ dị, làm cho không ai có thể nảy sinh một chút ý khinh nhờn.

“Chào ngài, Ngã Phỉ Nhĩ diện hạ.” Tiêu Ngự cung kính nói, nữ NPC trước mắt này có thần vị so với Sơn Đức Lỗ còn cao hơn một bậc, hẳn không dám biểu hiện ra một chút vô lễ.

“Ngươi muốn tiến về phía Ô Phục Nặc Tư, ta hy vọng ngươi giúp ta làm 1 việc.” Ngã Phỉ Nhĩ nói, giọng nói lại là dường như không thể từ chối.

“Xin hỏi ngài cần ta làm cái gì?” Tiêu Ngự hỏi, đã đi tới đây, hẳn đã không còn đường lui nữa rồi.

Một khi Tiêu Ngự từ chối, hẳn sẽ phải chết không cần nghi ngờ, bởi vì trung vị Thần Ngã Phỉ Nhĩ ở đây, Tiêu Ngự từ chối dù đã biết không ít bí mật, thì Ngã Phỉ Nhĩ dĩ nhiên chính là giết người diệt khẩu rồi. Cho dù Tiêu Ngự có thể hồi sinh cũng sẽ có biện pháp khiến cho hắn câm miệng.

” Sau khi ngươi tiến vào Ô Phục Nặc Tư, ta cần ngươi giúp ta tìm Hoang Mạc Thần Điện của Hắc Ám Thần tộc.” Ngã Phỉ Nhĩ nói.

“Quang Minh Thần tộc, Hắc Ám Thần tộc?” Tiêu Ngự thì thào, hẳn đối với những thần tộc này không chỉ lạ lẫm, thậm chí còn không biết Hắc Ám Thần tộc rốt cuộc là cái dạng gì nữa cơ.

Làm như biết hoang mang trong lòng Tiêu Ngự, Ngã Phỉ Nhĩ chậm rãi giảng giải nói: “Ở thời viễn cổ, khi thế giới vẫn còn 1 mảnh hỗn độn, có 2 vị thần linh cường đại được sinh ra, chính là thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức và thần vương Ốc Đốn, Ốc Nhĩ Hi Đức đã sáng tạo ra Ân Trạch Tư, mang ý nghĩa bình yên vui vẻ, cũng khai mở ra Thần Chi Cảnh, Ân Trạch Tư vận chuyển xung quanh, sau đó lại sáng tạo ra Quang Minh Thần tộc và các loại sinh vật, mọi thứ ở trên vùng đại địa này sinh sôi nảy nở. Thần vương Ốc Đốn thì sáng tạo ra Ô Phục Nặc Tư, mang ý nghĩa của sự hủy diệt, cũng sáng tạo ra Hắc Ám Thần tộc. 2 cái tinh cầu này là 1 đôi Song Tử Tinh, xoay tròn xung quanh lẫn nhau. Đó cũng chính là nơi Quang Minh Thần tộc và Hắc Ám Thần tộc tồn tại.”

Nghe xong Ngã Phỉ Nhĩ giảng giải xong, Tiêu Ngự đối với bối cảnh trò chơi cuối cùng cũng đã hiểu rõ, Quang Minh Thần tộc và Hắc Ám Thần tộc này là kẻ thù truyền kiếp, tựa như Thiên sứ liên minh và Tà ác liên minh vậy, tuy nhiên có chút bất đồng là, Thiên sứ liên minh và Tà ác liên minh đều quy phụ thần tộc thống trị, nếu như thần tộc lệnh cho bọn hắn dừng tranh đấu, bọn họ cũng không thể không vâng theo.

” Bất cứ người nào trong Quang Minh Thần tộc tiến vào Ô Phục Nặc Tư đều sẽ bị Hắc Ám Thần tộc cảm ứng được, cho nên chúng ta chỉ có thể phái một nhân loại có thể tin cậy được, tiến đến thăm dò Ô Phục Nặc Tư. Xin nhớ kỹ, nhiệm vụ này đối với Quang Minh Thần tộc, thậm chí đối với toàn bộ Ân Trạch Tư đều rất quan trọng.” Ngã Phỉ Nhĩ nói.

Không ngờ mình thật đúng là lang thang đi vớ đi vẩn luyện cấp, lại tìm được đầu mối, nhận được nhiệm vụ quan trọng đến mức này a.

Hệ Thống: ngươi phải chăng tiếp nhận nhiệm vụ của trung vị Thần Ngã Phỉ Nhĩ.

“Đúng vậy”

Hệ Thống: ngươi đã tiếp nhận ủy thác của trung vị Thần Ngã Phỉ Nhĩ - tìm kiếm Hoang Mạc Thần Điện.

“Chúng Thần sẽ luôn cùng ngươi cùng tồn tại, chúc ngươi may mắn, ta không thể cho ngươi bất luận cái chúc phúc gì, bởi vì Hắc Ám Thần tộc có thể nhận ra được.” Ngã Phỉ Nhĩ nói.

Tiêu Ngự không nên nổi có chút tiếc rẻ, chỉ cần trung vị Thần tùy tiện ném một cái chúc phúc, cũng có thể làm cho thực lực của hắn tăng lên mấy lần, đi Ô Phục Nặc Tư cũng có thể dễ dàng hơn không ít.

“Chúng ta sẽ cố gắng.” Tiêu Ngự nói, dù sao nhiệm vụ này và nhiệm vụ của vụ yêu vương Khắc Văn Đồ Tư đều là nhiệm vụ thăm dò, có thể cùng làm a.

“Đây là bản đồ Ô Phục Nặc Tư, là thứ mà chúng ta thương vong mấy trăm người mới có được, cũng chưa được toàn vẹn, nhưng có thêm được bao nhiêu đây cũng tốt rồi.” Ngã Phỉ Nhĩ nói, đưa cho Tiêu Ngự 1 trương bản đồ.

Tiêu Ngự lấy trương bản đồ này ra nhìn một chút, bản đồ cũng không phải toàn bộ, có một mảng lớn là khu vực trống không chưa được xác định, chứng tỏ Hoang Mạc Thần Điện đại khái có khả năng nằm ở khu vực này, nhưng mà khu vực này phạm vi rất lớn, phải tìm ra Hoang Mạc Thần Điện cũng rất khó khăn a.

Không biết trong Hoang Mạc Thần Điện này có vật gì quan trọng, mà khiến cho Quang Minh Thần tộc coi trọng như vậy, Ngã Phỉ Nhĩ đối với vấn đề này giữ rất kín đáo.

“1 khi tiến vào Ô Phục Nặc Tư, các người có khả năng sẽ phải ở lại bên trong một khoảng thời gian dài, cái thứ này đối với các người hẳn sẽ có ích.” Ngã Phỉ Nhĩ nói, đưa cho Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình một cặp đai lưng.

Đai lưng được làm cực kỳ tinh xảo, một chiếc màu lam thẫm, một chiếc màu phấn hồng.

Tiêu Ngự xem một chút thuộc tính.

Đai lưng - Thần Quyển: vật phẩm, hạ vị Thần. Phòng ngự 278-298, khi bị công kích sẽ có 20% xác suất tạo ra Thần Thánh Hộ Thuần cấp 12, khi đeo lên sẽ được cộng thêm 50 ô hành trang.

Tạo ra Thần Thánh Hộ Thuần? Tiêu Ngự kinh hãi không thôi, ở trong tất cả các loại ma pháp hộ thuẫn, Thần Thánh Hộ Thuần là loại hộ thuẫn kiên cố nhất, độ bền cao nhất, 12 cấp hộ thuẫn bền cao tới hơn 20.000, hấp thu 90% thương tổn công kích, tương đương với từ hư không được thêm hơn 20.000 huyết lượng rồi. Với lại đai lưng mang vào sẽ được cộng thêm 50 ô không gian hành trang, tác dụng rất lớn nha.

Mở không gian đai lưng nhìn một chút, bên trong có tận 3 tổ chuyên gia cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt (3 tổ = 3 x 20 bình - xếp chồng lên nhau chiếm vị trí 3 ô hành trang), ở Ấn Trạch Tư, chuyên gia cấp - Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt là vô cùng hiếm thấy, ngay cả đối với những NPC hàng đầu như Vu sư Sơn Đức Lỗ, cũng không kiếm ra được bao nhiêu.

2 cái Đai lưng - Thần Quyển, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình mỗi người một cái, mỗi người 3 tổ chuyên gia cấp - Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, dùng tiếc kiem một chút, sẽ có thể dùng được một khoảng thời gian dài.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tiếp nhận nhiệm vụ xong, từ trong quán trọ Hoa Hồng đi ra, nhìn lại Thánh Quang Thành - công thành chiến, tâm lý lại nảy sinh một ít biến hóa nhỏ. Đã Quang Minh Thần tộc đang âm thầm điều khiển Ấn Trạch Tư, và quyết định nhờ vào các chủng tộc của Ấn Trạch Tư đối phó với Hắc Ám Thần tộc, vì sao còn để mặc 2 đại liên minh không ngừng chinh chiến với nhau?

Suy nghĩ một chút, 1 ý nghĩ từ trong đầu Tiêu Ngự đột ngột lóe lên, có lẽ đối với Quang Minh Thần tộc mà nói, 2 đại liên minh giống như là luyện dã thú trong lồng, chỉ không ngừng để chúng cắn xé lẫn nhau, mới có thể trở nên càng ngày càng cường đại, đồng thời bọn họ cũng sẽ không để cho 1 phương trong đó thật sự chết đi, 1 lão hổ bị giam ở trong lồng lâu, không có đối thủ, rất nhanh sẽ tiêu tán hết nhục khí trong lồng.

Tại chân Thánh Quang thành thì hải khắp nơi, chiến pháp kinh điển nhất của Vong Linh đế quốc đã lại tái hiện, vô số khô lâu binh được xua đến dưới Thánh Quang thành, chậm rãi tích lũy dần dần, độ cao tường thành cũng đang từng chút từng chút bị san bằng, trên tường thành các Mục sư vẫn phải không ngừng tinh hóa hải cốt.

Từng cái thang mây bị đẩy đến chân tường thành, các games thủ, NPC Tà ác liên minh đông như kiến bò lên trên tường thành, ở trên tường thành cùng các games thủ, NPC Thánh Quang Thành đánh giáp lá cà. Các tháp tên cạnh tường thành cũng đang triển khai phản kích mãnh liệt, tên như mưa ập xuống.

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ vung tay bên phải lên, triệu hồi ra hơn 50 con Cốt Long vĩ đại và 1 con Huyết Long, toàn bộ Cốt Long và Huyết Long gào thét lao xuống, đánh về phía tường thành của Thánh Quang Thành.

Xem cảnh cuộc chiến này Tiêu Ngự máu nóng cũng sôi trào, mà bên cạnh Triệu Lam Hình thì vẫn khá tương đối bình tĩnh, cùng Tiêu Ngự bất đồng, nàng đã từng tham gia chiến tranh thật sự, mặc dù chỉ là thầy thuốc, nhưng cũng đã quen nhìn khói lửa chiến tranh bay tán loạn rồi.

Mọi người tại mẫu tinh đều nhìn không khí thanh tân và hoàn cảnh tươi đẹp của tân tinh mà hướng đến, nhưng lại không mấy ai biết rằng, sự phát triển hiện tại của tân tinh là đều đã phải trải qua một trang sử thấm đầy huyết lệ, vì nhân loại mở rộng không gian sống, mà chủng tộc có trí tuệ trên tân tinh đã toàn bộ bị diệt vong rồi.

Tiêu Ngự dự đoán, bất kể kết quả của trận Thánh Quang Thành - công thành chiến này như thế nào, 1 khi Tà ác liên minh muốn diệt vong Thiên sứ liên minh, sẽ xúc phạm đến lợi ích của Quang Minh Thần tộc, Quang Minh Thần tộc chắc chắn sẽ đi ra can thiệp, có lẽ ở dưới sự hòa giải của Quang Minh Thần tộc, 2 đại liên minh cuối cùng sẽ đi đến hòa bình.

Ý của thần là không thể làm trái, ở trên giáo điển của Thánh Điện đã có 1 câu như vậy. Nhân loại nhất định phải thờ phụng thần linh, sùng bái thần linh, bất luận hành vi gì xúc phạm tới đều sẽ phải chịu trừng phạt.

Lực lượng của thần quá mạnh mẽ, động một cái có thể hủy diệt 1 tòa thành thị, 1 quốc gia, chính bởi vì loại lực lượng có tính uy hiếp cường đại này tồn tại, các chủng tộc tại Ân Trạch Tư đại lục mới không dám khiêu quyền uy của thần, phải sinh tồn trong quy tắc mà thần lập ra.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đi đến quảng trường, những toà truyền tống môn kia vẫn cứ đứng sừng sững tại giữa quảng trường, vô vàn thông đạo không biết thông tới phương nào nữa.

414. Chương 416: Thần Lăn Long Nham

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đi tới trước cửa truyền tống của Ô Phục Nặc Tư.

Hắc ám tinh linh bảo vệ truyền tống môn nhìn thoáng qua Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đều mặc áo choàng chum kín, thấy không rõ tướng mạo. Với lại người tiến đến Ô Phục Nặc Tư cũng rất tạp nham, các loại sinh vật đều có, xuất hiện 1-2 nhân loại cũng không tính kỳ quái gì, hắc ám tinh linh bảo vệ truyền tống môn trái lại cũng không có hoài nghi gì cả.

“Xin đưa ra 32.000 nghìn tinh thạch.” Hắc ám tinh linh bảo vệ truyền tống môn nói.

Tiêu Ngự đem 32.000 tinh thạch giao dịch cho hắc ám tinh linh kia mà cảm thấy lòng đau như cắt, nhiều tinh tẻ như vậy, thậm chí có thể mua được 1 cái trang bị cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi a. Mà giờ vền vền chỉ có thể đổi 2 tấm vé vào cửa mà thôi, Ô Phục Nặc Tư đến tốt cùng là cái dạng gì đây, mong là vào bên trong đừng có quá tệ là được.

Giao những chi phí này xong, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình hướng về hướng về truyền tống môn tiến vào trong.

Cảnh sắc xung quanh đột ngột thay đổi, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình mở to mắt, hướng 4 phía nhìn một chút, xung quanh là một vùng đất bát ngát vô tận, 1 mảnh hoang vu, không có bất cứ sinh vật nào sinh trưởng, sắc trời âm u tựa như ban đêm, ngẩng đầu nhìn lại, trên không trung lơ lửng một mặt trời màu đen, nguyên lai đây là ban ngày, mà không phải đêm tối a.

Hệ Thống: người đã phát hiện ra tinh cầu Ô Phục Nặc Tư.

Nơi này khiến cho người ta có cảm giác bị đè nén nặng nề, trái tim bị dồn nén mãnh liệt, khiến cho người ta hít thở cũng có chút khó khăn, nếu như ở nơi này ngày ngốc vài ngày, có thể sẽ bức phát điên cũng nên a.

Hoàn hảo là, Tiêu Ngự có không gian thần khí - Không Gian Hoán Chuyển, có thể tự do đi lại, ở lân cận dựng điểm truyền tống là ổn.

Sau khi dừng xong xuôi, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình hướng về trung tâm vùng đất rộng lớn đi đến.

Nhìn thoáng qua bản đồ. Phụ cận là vùng loạn thạch. Quả đúng là kỳ danh a. Trên mặt đất phủ kín đá vụn. Không có bất kỳ thực vật nào. Liên tục kéo dài tới phía xa. Nhìn không ra điểm kết thúc. Đường như mãi mãi đều là như thế vậy.

Tê tê.một ít thanh âm như có như không truyền tới. Tiêu Ngự cảnh giác hẳn lên.

“Cẩn thận một chút. Có động tĩnh.” Tiêu Ngự cảnh giác nhìn quét xung quanh nhắc nhở nói. Ánh mắt tìm kiếm quái vật ở khu vực xung quanh. Lại không có phát hiện bất luận cái tung tích gì của quái vật. Xung quanh là 1 mảnh đất bằng phẳng. Căn bản không có bất luận nơi nào có thể ẩn nấp.

Triệu Lam Hình đi chậm lại. Đi ở phía sau Tiêu Ngự . Nàng là Thủy hệ Pháp sư. Bồ giáp quá mức yếu ớt . Chỉ có thể để Tiêu Ngự đi trước dò đường. Nếu như Tiêu Ngự gặp phải nguy hiểm. Nàng bất cứ lúc nào cũng có thể cung cấp trợ lực cho Tiêu Ngự. Đồng thời sẽ có thể ứng dụng lùi về sau.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình giữ khoảng cách ước chừng trên dưới 5m , khoảng cách như vậy cũng đủ để kịp phản ứng rồi.

Mặt đất rung lên, Tiêu Ngự đột nhiên dừng bước chân , chỉ thấy mặt đất phía trước nhanh chóng gồ lên, nhanh chóng căng lớn, biến thành một tòa núi nhỏ, đá vụn ào ào rơi xuống, 1 con sinh vật to lớn xuất hiện ở trước mặt Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình .

“Nguy hiểm!” Tiêu Ngự một chiêu Đào Thoát lách ra ngoài, nơi mặt đất vừa đứng ầm ầm nổ tung, bị 1 chùm hỏa diễm nổ thành một cái hố sâu.

Tiêu Ngự lúc này mới nhìn rõ tướng mạo của thứ này, đây là 1 con sinh vật to lớn có chút tương tự với thần lân , toàn thân bao trùm nham thạch màu xám , nếu như là nằm bò phục trên mặt đất, màu da của nó sẽ là thứ nguy trang tốt vô cùng .

Tiêu Ngự cho thứ này một cái [Kỹ Năng Dò Xét].

Thần Lân Long Nham: 80 cấp tinh anh , huyết lượng, 600.000.

May mắn chỉ là tinh anh, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình hẳn vẫn còn có thể đối phó.

“Người lui ra xa một chút để lên trước chặn nó lại !” Tiêu Ngự nói, triệu hồi ra U Linh Bửu Mông, cùng U Linh Bửu Mông cùng hướng về Thần Lân Long Nham nhào tới, một cái Va Chạm đem đối thủ kích hôn mê, chủ thủ tay phải hướng về bụng của Thần Lân Long Nham đâm xuống, nham thạch bao phủ trên người Thần Lân Long Nham tựa như 1 tầng giáp trụ cứng rắn, Tiêu Ngự công kích lên, không có bất luận hiệu quả gì hết , chỉ có thể chọn lựa nơi tương đối mềm mại trên người Thần Lân Long Nham để công kích thôi.

Từng cái 1.000 hơn 600 giá trị thương tổn từ trên đầu Thần Lân Long Nham bay lên, đây đều là Công Kích Tà Ác của Tiêu Ngự tạo thành thương tổn, thỉnh thoảng còn xuất hiện mấy cái bạo kích hoặc là liên kích.

Xé Rách!

Chủ thủ Tiêu Ngự ở bụng của Thần Lân Long Nham vạch ra 1 đạo lỗ hổng lớn, máu tươi phun tứ tung.

Thần Lân Long Nham gào lên đau đớn, càng không ngừng tấn công Tiêu Ngự, chiếc đuôi trắng kiện quét qua đây.

Ầm ! chiếc đuôi to lớn của Thần Lân Long Nham đánh lên mặt đất, phát ra một tiếng nổ vang nặng nề , đá vụn bắn tung tóe.

May mắn Tiêu Ngự có phản ứng rất nhanh , 1 cú Long Tường Thuật tung ra tránh thoát công kích của Thần Lân Long Nham, đá vào bụng của Thần Lân Long Nham, chủ thủ tay phải một chiêu Bạo Liệt chui vào bụng của Thần Lân Long Nham, đối với Thần Lân Long Nham tạo thành hơn 28.000 giá trị thương tổn, bạo kích a.

Thần Lân Long Nham phần nộ gầm gừ, nhưng mà động tác của nó quá mức ngốc nghếch , đều bị hành động linh hoạt của Tiêu Ngự tránh né hết.

Dù sao cũng chỉ là sinh vật tinh anh, trí tuệ không cao lắm, chỉ 1 mực truy kích Tiêu Ngự, bị Tiêu Ngự liên tục tạo thành hơn 60.000 giá trị thương tổn.

“Bắt đầu đi.” Tiêu Ngự truyền âm cho Triệu Lam Hình, nói.

Triệu Lam Hình giờ pháp tượng lên bắt đầu ngâm xướng ma pháp, Tiêu Ngự đem đã thu hút thù hận, năng chỉ cần thi thoảng chú ý không chế thù hận, cũng sẽ không xảy ra bất luận cái gì nguy hiểm.

1 chùm ma pháp nguyên tố màu xanh nhạt ngưng tụ thành một cái Thủy Tiên Thuật xuất ra, dừng ở trên người Thần Lân Long Nham, mở ra, trên đầu Thần Lân Long Nham phiêu khởi một cái hơn 6.500 giá trị thương tổn, cái này vền vẹn mới chỉ là thương tổn bình thường mà thôi.

Từ sau khi Triệu Lam Hình cầm được pháp tượng Hạ vị Thần khí, thương tổn ma pháp của nàng đã tăng lên phạm vi lớn, đạt tới mức kiến cho người ta kinh sợ.

Triệu Lam Hình liên tục từng đạo ma pháp rời tay, công kích Thần Lân Long Nham, 2 người công kích đều không nhẹ, Thần Lân Long Nham huyết lượng dù nhiều cũng đỡ không nổi từng khúc đi xuống đáy, dần ít thành nhiều, Thần Lân Long Nham đã rút gần nửa huyết lượng. Mà Triệu Lam Hình bản thân lại kiêm class trị liệu, có Triệu Lam Hình đi cùng, tương đương với mang theo một class công kích và một cái trị liệu, với lại class công kích và trị liệu này đều không kém a.

Tiêu Ngự công kích Thần Lân Long Nham không ngừng, thậm chí còn phát hiện Thần Lân Long Nham có một cái nhược điểm, đó là nếu như sau lưng chúng bị công kích, sẽ quay người lại công kích rất hăng, nhưng chỉ cần tận lực liên tục vòng ra phía sau công kích nó, là có thể đem Thần Lân Long Nham vui đùa rồi.

Ầm một tiếng, Triệu Lam Hình đánh ra một cái bạo kích, tạo thành hơn 32.000 giá trị thương tổn.

Rồi lại một cái bạo kích, tạo ra hơn 26.000 giá trị thương tổn.

Làm cho Triệu Lam Hình bất ngờ là, nhất thứ 3 kích vẫn là bạo kích a, 3 cái ma pháp liên tục xuất hiện bạo kích, xác suất so với mua xổ số trúng giải đặc biệt cũng gần tương đương a, cơ hội gặp phải có thể nói là cực kì hi hữu, nhưng không ngờ vẫn là gặp được a.

“Không ổn rồi, điểm thù hận!” Nhìn một chút huyết lượng của Thần Lân Long Nham, còn lại hơn 200.000 huyết lượng, Tiêu Ngự cắn răng một cái, lao lên.

Thần Lân Long Nham vừa định vứt bỏ Tiêu Ngự, công kích Triệu Lam Hình, 1 thân ảnh to lớn từ bên cạnh vọt ra, va chạm lên người Thần Lân Long Nham, đem Thần Lân Long Nham đung bay ra ngoài.

“Khẩn trương công kích!” Tiêu Ngự khẩn trương quát.

Nghe được Tiêu Ngự nói, Lam Hình phóng ra công kích ma pháp càng quyết liệt hơn, từng đạo ma pháp oanh kích trúng trên người Thần Lân Long Nham.

Thần Lân Long Nham lại bị U Linh Bỉ Mông chặn lại.

Mất thấy Thần Lân Long Nham còn lại hơn 90.000 huyết lượng, Tiêu Ngự cũng tăng nhanh công kích, chủ tay phải một cái Trí Mệnh Bạo Phá đánh ra ngoài.

xxxxx, ra hiệu quả liên kích a! Cũng không biết là liên kích x mấy nữa, thấy được cái giá trị thương tổn này, Tiêu Ngự cũng có chút ngẩn cả ra, không nghĩ tới một đòn này không ngờ lại có thể đánh ra giá trị thương tổn cao như vậy.

Thủy Tiên Thuật!

Thủy Long Thuật!

Từng cái ma pháp rời tay mà ra, huyết lượng Thần Lân Long Nham cuối cùng cũng cạn kiệt, phát ra một tiếng gào rít sắc nhọn, chậm rãi gục xuống, thân hình nhuyển ra nằm trên mặt đất.

Xong rồi, Tiêu Ngự nghĩ thầm, may mắn chỉ là 80 cấp tinh anh, thực lực không phải quá mạnh mẽ, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình miễn cưỡng còn có thể đối phó.

Hệ Thống: người giết chết Thần Lân Long Nham, thu được 52500 điểm kinh nghiệm.

Hệ Thống: người giết chết Ác ma sinh vật, thu được 12 điểm giá trị vinh quang.

Giết chết quái vật trên Ô Phục Nặc Tư còn có thưởng điểm vinh quang? Tiêu Ngự dường như phát hiện ra 1 tòa kho báu, ở nơi này giết quái vài ngày kiếm điểm giá trị vinh quang, nói không chừng còn có thể tấn cấp Đại Nguyên Soái nha.

Tiêu Ngự giết Thần Lân Long Nham xong, đem thứ Thần Lân Long Nham rơi xuống nhặt lên, là một món cấp Truyền Thuyết, thuộc tính coi như không tệ, phỏng chừng có thể bán được không ít kim tệ.

Quái vật trên Ô Phục Nặc Tư quả nhiên lever đều tương đối cao, không ngờ lại có thể là 80 cấp, nếu như đến thêm mấy con, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình thật đúng là không cách nào đối phó được. Dù sao lever cũng chênh lệch quá lớn, có thể nảy sinh hiệu ứng nhất định do chênh lệch lever, nếu có thể tìm nơi kha khá quái lever thấp là được rồi, ở nơi này, Tiêu Ngự mới lần nữa ý thức được tầm quan trọng của lever.

Tiêu Ngự đang suy nghĩ, từng đợt tiếng bước chân nặng nề đã truyền đến, hướng về lân cận nhìn lại, chừng hơn 10 con Thần Lân Long Nham, đang đem Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình vây vào bên trong, đoán chừng là bị tiếng kêu thảm thiết vừa rồi của Thần Lân Long Nham dẫn tới.

Tiêu Ngự nhìn một chút trận thế này, cảm thấy không ổn chút nào, mấy chục con Thần Lân Long Nham này đã đem Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình coi là mục tiêu săn bắt. “Chạy!” Tiêu Ngự quát lạnh nói.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình hướng ra phía ngoài phóng đi, cấp tốc lao ra khỏi vòng vây.

hơn 10 con Thần Lân Long Nham kia, ngừng ngừng con Thần Lân Long Nham mới vừa rồi bị Tiêu Ngự tiêu diệt, sau đó hướng về Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đuổi theo.

Những con Thần Lân Long Nham này chạy không hề chậm, mặc dù so với Tiêu Ngự còn kém hơn một ít, nhưng so với Triệu Lam Hình lại là nhanh hơn rất nhiều, hướng chỉ hơn 10 con Thần Lân Long Nham tạo thành vòng vây Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình.

Không nghĩ tới đột nhiên dẫn tới nhiều Thần Lân Long Nham như vậy, mạng nhỏ quan trọng hơn, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình nhanh chóng chạy trốn, nếu như bị những con Thần Lân Long Nham này vây quanh, thì sẽ phải chết rất khó coi, không nghĩ tới vừa vào Ô Phục Nặc Tư đã xảy ra chuyện như vậy, bị một đám Thần Lân Long Nham truy đuổi mà phải chạy như điên.

Tiêu Ngự một bên chạy, một bên ở trên bản đồ viết xuống vài dòng: đá vụn quặng đã, có sinh vật Thần Lân Long Nham, 80 cấp tinh anh.

Tiêu Ngự ghi chép một chút, không có bất luận cái gì lừa dối, hẳn muốn đem phần bản đồ này bổ sung nguyên vẹn, cho người hay cho mình thì cũng đều mới có lợi. Đối với Tiêu Ngự mà nói, đây mới là quá trình thăm dò bước đầu tiên mà thôi, tất cả đều là mới bắt đầu, không chừng phía sau có thể gặp phải cái gì đó.

415. Chương 417: Cấp 60

“Ta sẽ đem bọn chúng dụ đi chỗ khác.” Tiêu Ngự vừa nói, 1 cú Long Tường Thuật đá ra đánh trúng một con thần lân, hấp dẫn 1 đám Thần Lân Long Nham chú ý, đem Thần Lân Long Nham hướng phương hướng khác dẫn đi.

Thấy Tiêu Ngự đem 1 đám Thần Lân Long Nham dẫn rời đi, Triệu Lam Hình hướng phía xa chạy vội, đi tìm địa hình giết quái thích hợp, nếu như quả thực tìm không thấy, Tiêu Ngự cũng chỉ có thể đành tìm cơ hội thoát thân, bỏ qua hết những con Thần Lân Long Nham kia.

“16 con!” Tiêu Ngự kiểm qua một chút, hẳn và Triệu Lam Hình không có biện pháp đồng thời đối phó nhiều Thần Lân Long Nham như vậy, chỉ có thể trước hết kéo dài thời gian.

Nhìn một chút bản đồ, phía nam có rất nhiều loạn thạch, Triệu Lam Hình hướng bên đó tìm qua.

Triệu Lam Hình đã tìm được một chỗ, nơi này cự thạch mọc lên như rừng, có rất nhiều chướng ngại, giữa những cự thạch khoảng cách có thể cho phép 1-2 người thông qua, là một người địa điểm giết quái không tệ, khẩn trương phát tin tức cho Tiêu Ngự.

Triệu Lam Hình tiến vào thạch trận, tìm vị trí thích hợp, giữa đám loạn thạch đã tìm được nơi khá lầy lội ẩm ướt.

Grừừ , 1 sinh vật xuất hiện ở tầm mắt của Lam Hình , kích thước tương đương với chó săn thông thường, toàn thân xanh biếc, trên đỉnh đầu có một cái vòng tròn hình huyết bao, dịch thể màu xanh biếc chậm rãi di động, tướng mạo trông cực kỳ đáng sợ.

Con Thiềm Thừ này làm Lam Hình bị dọa giật nảy người, pháp trượng vung lên, một chiêu Thủy Phược Thuật đem sinh vật kia trói buộc lại, 1 đạo Thủy Tiên Thuật xuất ra.

Con Thiềm Thừ kia gừ lên một tiếng, huyết bao trên đầu nhanh chóng căng lớn, bùng một tiếng nổ tung, tựa như 1 quả bom loại nhỏ, chất dịch gỉ ra phủ kín phạm vi xung quanh Thiềm Thừ , khắp nơi đều có chất dịch màu xanh.

Bởi vì khoảng cách khá xa, nên Triệu Lam Hình chỉ bị sóng xung kích đánh phải , kèm theo đó cũng có một chút dịch thể bắn lên trên người Triệu Lam Hình , dịch thể chạm đến da ngay lập tức khiến nàng cảm giác được nóng bỏng đau đớn, một cái miệng vết thương lan rộng ra. Làn da của Triệu Lam Hình chậm rãi biến đổi thành màu lục.

Trúng độc ! Từng cái hơn 500 giá trị thương tổn từ trên đầu Triệu Lam Hình bay lên. Độc tố thật mạnh!

Triệu Lam Hình khẩn trương lấy ra 1 bình giải độc hoàn hốc vào , hiệu quả cuối cùng cũng biến mất.

“Tìm được nơi rồi!” Triệu Lam Hình truyền âm cho Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự nhận được tin tức Triệu Lam Hình phát qua đây. Dem những con Thần Lân Long Nham này hướng tọa độ Triệu Lam Hình gửi tới dẫn đi qua.

Tiêu Ngự dẫn những con Thần Lân Long Nham này đến nơi. Tra một chút. Lân cận nơi nơi đều là loạn thạch. Trái lại là một cái địa điểm không tệ để giết quái a.

Tiêu Ngự tiến vào trong đám loạn thạch. Những con Thần Lân Long Nham này kích cỡ quá to không có cách nào tiến vào loạn thạch trận . Chỉ có thể ở bên ngoài loanh quanh.

Ác Mộng!

Triệu Lam Hình phóng ra kỹ năng Ác Mộng, 1 đồng giá trị thương tổn từ trên đầu đám Thần Lân Long Nham bay lên, mỗi cái đều cao tới hơn 10.000 giá trị thương tổn , có một số còn xuất hiện bạo kích khiến thương tổn cao tới hơn 30.000.

“Cẩn thận một chút, bên trong loạn thạch trận này có rất nhiều sinh vật có thể tự bạo !” Triệu Lam Hình nhắc nhở nói.

Còn đang nói, 1 sinh vật đã hướng về Tiêu Ngự vọt lên, Tiêu Ngự một cái Đột Thử chuẩn xác đánh trúng con chó kia, phát hiện ra đầu nó đang nhanh chóng bành trướng , một chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài.

Bùng một tiếng , con chó kia đã tự bạo, tay chân gãy bay loạn, huyết thanh màu xanh biếc bắn ra xung quanh.

Tiêu Ngự cẩn thận đề phòng những sinh vật tự bạo còn Lam Hình thì không ngừng công kích Thần Lân Long Nham bên ngoài, từng cái ma pháp đánh lan rời tay. Triệu Lam Hình có thương tổn ma pháp cao , tốc độ công kích cũng rất nhanh, thương tổn công kích cao kinh người liên tục đánh ra như vậy , dù cho Thần Lân Long Nham là 80 cấp tinh anh, huyết lượng cũng tụt vô cùng nhanh chóng.

Sau 30 giây, con Thần Lân Long Nham thứ nhất bị tiêu diệt, ngay sau đó, 1 đám Thần Lân Long Nham cũng ào ào ngã xuống đất.

16 con Thần Lân Long Nham đều đã bị tiêu diệt triệt để, kinh nghiệm tăng lên vài chấy , điểm kinh nghiệm của Tiêu Ngự tăng lên tới tận 8%, cứ như vậy thì tốc độ lên cấp rất không tệ a.

“Ta đi dẫn quái, chúng ta trước tiên cứ ở nơi này thăng cấp một thời gian rồi mới tính tiếp.” Tiêu Ngự nói . Vì nhiệm vụ không quy định thời gian, lever tăng cao hơn chút rồi mới thăm dò tiếp Ô Phục Nặc Tư , như vậy càng nắm chắc hơn một ít.

Tiêu Ngự bắt đầu hấp dẫn quái vật khắp nơi , sau khi đi về phía tây một lát , hắn phát hiện ra một cái hang ngầm, trong hang động cực kỳ rộng lớn, trên đỉnh động từng gốc thạch nhũ nhấp nhô, quả là một cái hang động đá vôi vĩ đại.

Hệ Thống: ngươi đã phát hiện ra sào huyệt của Thần Lân Long Nham.

Tiêu Ngự đi vào, mới vào đã phát hiện bên trong nơi nơi đều là Thần Lân Long Nham , chỉ mới tạo ra một chút động tĩnh , vô số đôi màu xanh biếc đã đồng thời tập trung lên trên người Tiêu Ngự.

Vãi ! Tiêu Ngự nhìn không được thâm nghĩ, đối với Tiêu Ngự xem ra, những con Thần Lân Long Nham này đã là 1 đồng đồng điểm kinh nghiệm và vinh quang rồi a!

Tiêu Ngự đem những con Thần Lân Long Nham này hướng về chỗ Triệu Lam Hình dẫn đi qua, quay đầu lại nhìn một chút, ước chừng có hơn 30 con, mặc dù khoảng cách có phần hơi xa, nhưng đối với Tiêu Ngự mà nói, lại không tính là gì, cẩn thận hấp dẫn thù hận của những con Thần Lân Long Nham này , đồng thời không để chúng bao vây tấn công là được.

Công việc dẫn quái này nhìn như đơn giản, kì thực nguy hiểm lại tiềm ẩn khắp nơi, không có kỹ thuật cao siêu và đầu óc tuyệt đối bình tĩnh, sẽ không thể làm được công việc như thế này. Chỉ cần có 3 con Thần Lân Long Nham đồng thời đánh trúng Tiêu Ngự, Tiêu Ngự sẽ hẳn phải chết không cần nghi ngờ.

Tốn gần 2 phút, Tiêu Ngự mới đem được những con Thần Lân Long Nham này dẫn đến bên cạnh loạn thạch trận, sau đó chui đầu vào loạn thạch trận.

Nê Chiêu Thuật!

Ác Mộng!

Thủy Bộc Thuật!

Triệu Lam Hình từng cái ma pháp đánh lan xuất ra, công kích đám Thần Lân Long Nham kia.

Những con Thần Lân Long Nham kia ở thạch ngoài trận gầm gừ không dứt, chiếc đuôi khổng lồ không ngừng oanh kích lên những tảng đá lớn xung quanh, đem từng tảng đá không ngừng đập bể , lại từ đầu đến cuối cũng chưa nổi tới Triệu Lam Hình và Tiêu Ngự.

Triệu Lam Hình một bên lui sâu vào thạch trận, một bên duy trì công kích.

Những con Thần Lân Long Nham kia lần lượt ngã xuống đất, đầu tiên là Triệu Lam Hình, thăng 1 cấp lên lever 55, ngay sau đó Tiêu Ngự cũng thăng 1 cấp, đến lv 57.

“lever 60 là có thể chuyển chức lần 2, không biết nhiệm vụ chuyển chức sẽ là cái gì a.” Tiêu Ngự không nén nổi thâm nghĩ, trước tiên cứ lên tới lever 60 lại nói.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình bắt đầu quá trình thăng cấp đơn điệu, 1 đám lại 1 đám Thần Lân Long Nham ngã xuống đất, ở nơi này thăng cấp so với ở bên ngoài phải nhanh hơn rất nhiều a, dù sao cũng là quái tinh anh 80 cấp , vượt cấp giết quái sẽ nhận được điểm kinh nghiệm rất phong phú , với lại điểm kinh nghiệm của sinh vật trên Ô Phục Nặc Tư so với sinh vật cùng lever tại Ân Trạch Tư đại lục còn phải cao hơn gấp 2-3 lần.

Thời gian chậm rãi trôi đi, điểm kinh nghiệm của Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình cũng tăng lên liên tục, ngoài ra, cũng thu hoạch được không ít trang bị cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi. Đồng thời giá trị vinh quang cũng không ít. Ở nơi này thăng cấp vẫn là vô cùng có lời a.

Đám người Phong Dã, Tiêu Ngự mở kênh tán gẫu chung, có nhiều người cùng nói chuyện phiếm, nên cũng không bị nhầm chán a.

“Thánh Quang Thành - công thành chiến thế nào rồi ?” Tiêu Ngự hỏi, 3 Công hội dưới tay Phong Dã đều tham gia công thành chiến.

“Vong linh sư Sơn Đức Lỗ triệu hồi Cốt Long gỗ sập cổng Thánh Quang Thành rồi , bây giờ đang ở trong Thánh Quang thành chiến đấu trên đường phố.” Phong Dã nói, là nhân vật lãnh đạo của 3 Công hội , bây

muờn tính kế, giúp bộ hạ của hắn cũng đánh hạ được không ít tháp tên, tháp đại bác, giúp bọn hắn thu hoạch được không ít.

Công thành chiến so với trong tưởng tượng của Tiêu Ngự thuận lợi hơn nhiều lắm, Tiêu Ngự cho rằng ít nhất phải cần vài ngày mới có thể đánh xong, không nghĩ được nhanh chóng như vậy, Ai Lạp Tây Á không có lực lượng có tính uy hiếp như Thánh Pháp sư An Đông Ni Khắc, hoàn cảnh quá xấu, thế cho nên toàn diện rơi vào thế bại.

Mà lại còn là chiến đấu trên đường phố, Tà ác liên minh lại càng có ưu thế lớn hơn nữa, bởi vì Tà ác liên minh không sợ nhất chính là chiến đấu trên đường phố, khô lâu binh của Tà ác liên minh chết bao nhiêu cũng không có việc gì cả, mà Thiên sứ liên minh chết một người là mất một người, thực lực sẽ giảm đi thêm 1 phần.

Thánh Quang Thành đã bắt đầu sơ tán dân chúng, ở Thánh Điện của Thánh Quang Thành có 1 tòa truyền tống môn vĩ đại, có thể vận chuyển hàng loạt binh dân rời đi.

Đối với Thiên sứ liên minh mà nói, chiến lược lui lại cũng là một cái lựa chọn không tệ, Thánh Quang Thành bị đánh chiếm, chỉ cần đem thực lực bảo tồn lại, bọn họ sẽ còn có thể đánh trở lại đây.

Chỉ là Thánh Quang Thành thất thủ sẽ ảnh hưởng cực đại đối với Ai Lạp Tây Á, tất cả các games thủ và NPC của Ai Lạp Tây Á thuộc tính sẽ bị giảm xuống 30%. Khiến hoàn cảnh của Ai Lạp Tây Á lại càng xấu hơn, phục quốc sẽ là nhiệm vụ khó khăn gian khổ hạng nhất.

Tuy nhiên tiến trình của trò chơi sẽ có vô số khả năng có thể xảy ra, ai cũng không biết sau này sẽ diễn biến tiếp như thế nào.

“Các người ở tỉnh cầu kia thế nào?” Phong Dã hỏi, lúc trước khi Tiêu Ngự nói cho hắn biết Ô Phục Nặc Tư tồn tại, hắn quả thực đã bị kinh hãi, nghe xong phân tích của Tiêu Ngự đối với tiến trình trò chơi, hắn hiểu, thế lực thứ 3 này tồn tại có nghĩa là có sẽ rất nhiều nhiệm vụ đang chờ đợi games thủ kích hoạt, một cái tư liệu về vùng đất hoàn toàn mới sẽ được mở ra, chỉ cần nắm chặt cơ hội này, 3 Công hội dưới tay hắn sẽ chiếm cứ được tiên cơ, thực lực sẽ tiến thêm 1 bước lớn. Cho nên sự chú ý của hắn đối với thế lực thứ 3 lớn hơn hẳn đối với Thánh Quang Thành - công thành chiến.

“Vẫn còn đang giết quái luyện cấp.” Tiêu Ngự nói.

“Ta suy nghĩ, Quang Minh Thần tộc kia dặn dò giao cho các người nhiệm vụ, khả năng sẽ có thể gây ra biến đổi lớn, người nên chuẩn bị tâm lý thật tốt, đã không quy định thời gian, các người chậm một chút cũng có lợi hơn, có thể cứ thên một ít thời gian chuẩn bị.” Phong Dã nói.

Cách nhìn này Phong Dã và Tiêu Ngự đặc biệt thống nhất, cho nên Tiêu Ngự mới lưu lại ở vùng đất này, tăng thêm mấy cấp rồi mới đi tiếp.

Tới khi hoàng hôn, trên không trung mặt trời màu đen đã dần dần lặn khuất, màn đêm buông xuống, toàn bộ Ô Phục Nặc Tư càng trở nên hắc ám.

Đánh Thần Lân Long Nham thắng cấp rất nhanh, trước khi logout, Tiêu Ngự đã lên tới lv 58 3%, Triệu Lam Hình lên tới lv 56 65%.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình logout đi ăn cơm, buổi tối dừng lại ở Ô Phục Nặc Tư là 1 việc rất nguy hiểm, bọn họ không dám sơ suất.

Ăn xong cơm sáng, Tiêu Ngự theo Triệu Lam Hình và Tiểu Vũ đi dạo phố đi.

Tiểu Vũ và các bạn học từ biệt nhau, tạm thời nghỉ học, thủ tục chuyển trường cũng đã xong xuôi, hành lý cũng rất ít, bọn họ bất cứ lúc nào cũng có thể khởi hành.

Kể tiếp suốt 2 ngày thời gian, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đều ở lại nơi đó không di chuyển nơi. Tiêu Ngự lên tới lever 60, kinh nghiệm cũng không thể tăng lên được nữa, cũng không thấy hệ thống nhắc nhở Tiêu Ngự đi làm nhiệm vụ chuyển chức. Triệu Lam Hình lên tới lv 59, ở nơi này tiếp tục cũng không còn ý nghĩa gì, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình lúc này mới chuẩn bị khởi hành.

Trải qua hai ngày thời gian công thành, Thánh Quang Thành cuối cùng cũng đã bị chiếm đóng , Vong linh Vu sư ngạo nghễ đứng ở nơi cao nhất trên Thánh Điện , 1 cước rửa sạch sỉ nhục trước kia, đem điều để quốc cổ xưa kiêu hãnh này triệt để dẫm nát dưới chân.

Các Games thủ Tà ác liên minh, NPC đều đã tiến vào chiếm giữ Thánh Quang Thành, chỉnh trang quân ngũ chuẩn bị chiến tranh tiếp, chuẩn bị nghênh đón một hồi chiến đấu càng gian khổ hơn. Tà ác liên minh chiếm cứ Thánh Quang Thành, tự nhiên sẽ khiến toàn bộ Ai Lạp Tây Á dữ dội công kích.

416. Chương 418: Quang Âm Chi Môn

Mấy ngày tiếp theo, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình chậm rãi đem bản đồ tiếp tục mở rộng, khen thưởng nhận được cũng rất phong phú, mỗi khi mở rộng thêm 1 phần, hẳn sẽ có thể từ Khắc Văn Đồ Tư thu được khen thưởng xa xỉ.

Sau khi Tà ác liên minh chiếm cứ Thánh Quang Thành, dù ngăn cản được mấy lần tấn công của Thiên sứ liên minh, nhưng mà tổn thất cũng cực kỳ nặng nề.

Đến ngày thứ 6, thế cuộc đã xảy ra một ít biến hóa nhỏ, chiến đấu ngoài Thánh Quang thành đột nhiên ngừng lại, 2 bên chỉnh đốn quân đội. Ngay sau đó, trên mạng tuyên bố một đoạn clip, diễn giải là Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ cùng vua A Lan Đức đứng đầu vương quốc tự do Bồ Lạp Đạt gặp gỡ, vương quốc tự do Bồ Lạp Đạt xa xôi , từ sau khi Ai Lạp Tây Á bị thương tổn nặng, cái vương quốc này đã là quốc gia cường đại nhất Thiên sứ liên minh.

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ và vua A Lan Đức đạt được thỏa thuận chung, vứt bỏ thù hận hai bên, chung sức chống lại thế lực thứ 3, quân đội của Tà ác liên minh rút khỏi Thánh Quang Thành.

Ở các người chơi xem ra, đây là Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ sợ hãi thực lực của vua A Lan Đức , đành phải thỏa hiệp, bởi vì vua A Lan Đức cùng Khắc Văn Đồ Tư là người cùng một thời đại, cùng Khắc Văn Đồ Tư có thực lực trung vị Thần như nhau, hẳn luôn luôn bẽ mặt không ra, bây giờ lại đột nhiên xuất hiện, có nghĩa là cục diện sẽ có thể nảy sinh một ít xoay chuyển. Nhưng Tiêu Ngự lại hiểu rõ ràng, cái liên minh này là do thần tộc đứng trong bóng tối khống chế , Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ không thể không khuất phục làm theo ý của thần .

Ngay sau đó, quân đội tà ác liên chậm rãi rời khỏi Thánh Quang Thành, nguyên nhân Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ đồng ý rời đi còn do một điều nữa là , bên dưới Thánh Quang Thành còn có 1 tòa cứ điểm thuộc về chúa tể hắc ám , tựa như một quả bom hẹn giờ, ai cũng không biết là lúc nào nó sẽ phát nổ , không bằng đem cái quả bom hẹn giờ này ném cho Thiên sứ liên minh cho rồi.

Tất cả các games thủ tham gia chiến tranh đa phần đều thu được khen thưởng cực kỳ phong phú. Những đại Công hội có cống hiến trọng đại cũng nhận được không ít lợi ích.

Khi Tà ác liên minh rời khỏi Ai Lạp Tây Á, Hệ Thống đột nhiên tuyên bố một cái tin tức.

Hệ Thống: 3 ngày sau sẽ mở ra đầy đủ danh mục thi đấu giao hữu, ở đấu trường quốc gia Dịch Nhã, đấu trường quốc gia Ai Lạp Tây Á.

Phía dưới còn có rất nhiều thể lệ thi đấu giao hữu , quy cách thi đấu giao hữu chia làm 1V1 2V2 3V3 4v4 5V5 còn có Đoàn chiến 50 người , games thủ chỉ có thể báo danh tham gia cùng lúc 2 loại quy cách thi đấu, mỗi một loại quy cách thi đấu khi kết thúc sẽ có khen thưởng là trang bị thần khí.

Hệ Thống vừa công bố tin tức. Toàn bộ Ân Trạch Tư đều sôi trào , đây là 1 hồi quy tụ long trọng! Thêm người đứng thứ nhất sẽ được khen thưởng là thần khí. Làm cho các games thủ đỏ mắt không thôi. 10 người đứng đầu cũng sẽ được khen thưởng hậu hĩnh .Chỉ cần có tự tin với năng lực PK của bản thân. Thì tham gia 5 chủng loại hình thi đấu phía trước . Không tin tưởng thì chuẩn bị tổ chức thành đoàn đội tham gia Đoàn đội chiến.

“Thấy được tin tức không?” Phong Dã truyền âm cho Tiêu Ngự hỏi.

“Thấy được.”

“Người chuẩn bị tham gia 2 hạng mục thi đấu nào?” Phong Dã hỏi . Tiêu Ngự có năng lực 1V1 cực mạnh. Tiêu Ngự tham gia hai hạng mục nào. Phong Dã sẽ để cho thủ hạ cố gắng tránh né hai hạng mục đó.

Tiêu Ngự nghiền ngẫm một chút. Nói: “1V1 và 2V2.” 1V1 là nhất định phải tham gia rồi , còn 2V2 thì Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình phối hợp tương đối ăn ý. Nói không chừng cũng có cơ hội tranh đoạt quán quân.

“Tiểu Lam hạng mục thứ 2 sẽ tham gia cái gì?”

“Nàng còn chưa quyết định được .”

“Khiến cho tiểu Lam và chúng ta cùng tham gia Đoàn đội chiến đi.” Phong Dã nói, Triệu Lam Hình có khả năng công kích, năng lực trị liệu đều không kém, ở trong Đoàn đội chiến có tác dụng rất lớn.

Tiêu Ngự nhìn về phía Triệu Lam Hình, trưng cầu ý kiến của nàng. Triệu Lam Hình gật đầu.

“Nàng đồng ý .”

“Được ta sẽ đi chuẩn bị .” Phong Dã hưng phấn nói.

Thi đấu giao hữu toàn bộ hai đại liên minh, trái lại cũng có phần ý tứ a. Không biết trong toàn bộ Tà ác liên minh có bao nhiêu cao thủ ẩn núp , khen thưởng này đủ để đem bọn họ toàn bộ đều câu đi ra a.

Công ty Thiên Hạ thật là giảo hoạt , nhiệt huyết do trận đấu của Tiêu Ngự và Lưỡi Lê giúp công ty Thiên Hạ kiếm được lợi nhuận kék xù còn chưa tiêu tan, công ty Thiên Hạ đã đưa ra sự kiện thi đấu giao hữu toàn sever, cùng sử dụng thần khí làm mồi nhử, làm cho các games thủ gia tăng nhiệt huyết, lần tụ hội long trọng này muốn không nóng bỏng cũng không được a, không biết bây giờ bọn họ sẽ kiếm thêm được bao nhiêu tiền nữa đây.

Khẳng định hạng mục thi đấu xong, Tiêu Ngự lúc này mới có phần sốt ruột , nếu như bọn họ có thể ở trong vòng 3 ngày đem nhiệm vụ này làm xong, là sẽ có thể từ nơi Khắc Văn Đồ Tự, Ngã Phỉ Nhi lĩnh được khen thưởng, 2 NPC này cho khen thưởng tuyệt đối sẽ không kém a, cảm khen thưởng lại tham gia thi đấu giao hữu nữa thì chắc chắn càng thêm nắm chắc.

“Chúng ta cố gắng ở trong vòng 3 ngày đem nhiệm vụ hoàn thành thôi.” Tiêu Ngự nói.

“Người đi làm nhiệm vụ đi, không cần lo cho ta .” Triệu Lam Hình nghiền ngẫm một chút nói, nhiệm vụ này là nhiệm vụ thăm dò, do Đạo tặc 1 mình đi làm sẽ càng đơn giản hơn, đi lại tự nhiên, dùng Tật Phong Bộ chạy như điên là được rồi , nàng đi theo cũng chỉ liên lụy Tiêu Ngự thôi.

“Vậy còn người?” Tiêu Ngự hỏi.

“Ta trở về tìm một chỗ thẳng cấp, đem lever vọt tới lever 60.”

“Tốt lắm, nếu như có chuyện gì lập tức truyền âm cho ta nhé.” Tiêu Ngự nói, dù sao có Không Gian Hoán Chuyển, hấn bất cứ lúc nào cũng có thể trở về.

Tiêu Ngự đem Triệu Lam Hình đá về Ân Trạch Tự ^^, rồi quay trở lại Ô Phục Nặc Tự.

Mở bản đồ, mấy ngày nay Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đã thăm dò được 1 khu vực rất lớn , tương đương với kích thước của vương quốc Dịch Nhã rồi, hấn còn phải tiếp tục mở rộng ra thêm nữa.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, hướng về bản đồ chưa biết tên chạy như điên, hấn không dám đem ngựa triệu hồi ra, bởi vì ngựa sẽ là mục tiêu quá lớn, bất cứ lúc nào cũng có khả năng đưa tới quái vật, còn có khả năng trở thành mục tiêu cho quái vật đi săn mỗi phi hành trên không trung.

Tốc độ Tiêu Ngự thăm dò bản đồ có thể dùng từ điên cuồng để diễn tả.

Toàn bộ trạng thái tăng tốc độ đều đồng thời mở ra, thỉnh thoảng còn dùng vài loại kỹ năng thuần di* nữa, tựa như sao băng xẹt qua bầu trời , từng mảnh bản đồ nhanh chóng bị mở rộng, bị ký ức bảo thạch bản ghi chép toàn bộ.

*thuần di : dịch chuyển trong nháy mắt , giống kiểu skill Đào Thoát đó .

Càng là hướng ra phía ngoài mở rộng, Tiêu Ngự càng kinh hãi, sinh vật trên Ô Phục Nặc Tư từ lever 60 đến 100 cấp đều có cả, thấp nhất cũng phải là tinh anh, thậm chí còn gặp phải mấy con tinh anh + cường hóa, Tiêu Ngự đều tránh xa chúng, nếu như gặp phải tinh anh + cường hóa tập kích, sẽ là một chuyện rất nguy hiểm.

Càng đối với Ô Phục Nặc Tư hiểu rõ hơn, Tiêu Ngự càng phát hiện nơi này và Ân Trạch Tư tương tự, từ bờ Đông hải luôn luôn hướng vùng đất bên trong chạy như điên, tiến vào giải đất trung tâm của Ô Phục Nặc Tư, hướng về đường chân trời phía xa nhìn lại, toàn bộ đều là hoang mạc trải dài theo tầm mắt.

Ngã Phỉ Nhĩ bảo mình tìm Hoang Mạc Thần Điện, ở chỗ này đến Hoang Mạc Thần Điện hẳn cũng không còn bao xa rồi.

Chân trời phía xa phát ra một ít hào quang le lói, ở trên không trung hắc ám có vẻ khác thường nên rất dễ dàng thấy được, Tiêu Ngự hướng về bên kia lướt đi như gió.

Hướng phía trước lao vút đi 1 khoảng cách, Tiêu Ngự bị cảnh tượng trước mắt làm sợ ngây người, trên không trung trôi nổi một cái cửa to vĩ, từng bậc cầu thang nổi thông tới giữa trời, có vẻ cực kỳ huyền ảo a, những kiến trúc này không biết là do cái kim loại gì chế tạo mà thành, ánh sáng bắn ra 4 phía. Cửa chia làm 2 mặt, 1 mặt màu trắng 1 phía khác thì là màu vàng lợt.

Hệ Thống: người đã phát hiện ra Quang Âm Chi Môn.

May mắn là Tiêu Ngự từ Ngã Phỉ Nhĩ cũng đã lấy được một ít thông tin có quan hệ cùng Quang Âm Chi Môn.

“Tìm được rồi.” Tiêu Ngự mở ra những tư liệu này, lật qua nhìn một chút, một ít thông tin thuật lại rằng Quang Âm Chi Môn là cánh cửa giao nhau giữa Ân Trạch Tư và Ô Phục Nặc Tư, là 1 tòa kiến trúc cực kỳ thần bí, nó nối tiếp Thần Chi Cảnh và Hư Không Thần Điện. Hư Không Thần Điện là nơi ở của Hắc Ám Thần tộc.

Tiêu Ngự nhảy cảm cảm giác được, nơi này sau này nhất định có thể sẽ phải sử dụng đến.

Phía dưới cầu thang có 2 cự nhân bảo hộ, nếu như muốn tiến vào Quang Âm Chi Môn, nhất định phải vòng qua 2 cự nhân này.

2 cự nhân kia toàn thân cơ bắp cuộn cuộn, phát ra ánh vàng lộng lẫy, tựa như một cự nhân bằng vàng, trong tay cầm cây chùy sắt to vật, xem ra không dễ đối phó a.

Tiêu Ngự chậm rãi đến gần 2 cự nhân kia, cho kia 2 cự nhân một cái [Kỹ Năng Dò Xét].

Hắc Ám Chấn Kim: lever 80 siêu cấp tinh anh.

Tiêu Ngự trong lòng căng thẳng hẳn lên, không ngờ lại có thể là siêu cấp tinh anh cấp a, siêu cấp tinh anh không phải là thứ mà hắn có thể đối phó, hắn đang chuẩn bị lặn lẽ trốn đi thì ánh mắt 2 tên Hắc Ám Chấn Kim kia hướng về Tiêu Ngự bên này nhìn qua, Tiêu Ngự đã cảm giác được không ổn, bị truy tung rồi!

roẹt!

1 đạo lôi điện màu vàng lợt hướng về vị trí Tiêu Ngự oanh kích xuống.

Độn Hình!

Tiêu Ngự một cái Độn Hình ngăn cản rồi một cái lôi điện màu vàng lợt này, tia lôi điện màu vàng lợt kia bị Tiêu Ngự ngăn cản hết, ở dưới chân Tiêu Ngự âm âm nổ tung, ngay lập tức tạo ra một đám rắn điện màu đen hướng về 4 phía tán loạn.

Thời gian vô địch của Độn Hình tan biến, 1 con điện xà đánh trúng Tiêu Ngự, một cái hơn 9.000 giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên.

Công kích vĩ thật!

Tiêu Ngự trong lòng thất kinh, 2 tên Hắc Ám Chấn Kim kia hướng về Tiêu Ngự vọt lên, mỗi bước đều làm mặt đất run rẩy dữ dội.

Ầm, ầm, ầm!

Từng đạo lôi điện oanh kích xuống, đem vị trí xung quanh Tiêu Ngự bao trùm.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự một chiêu Đào Thoát né tránh ra ngoài.

2 tên Hắc Ám Chấp Kim kia cũng không có buông tha Tiêu Ngự, một Hắc Ám Chấp Kim trong đó dùng chùy sắt trong tay hướng về Tiêu Ngự đánh xuống.

Tan Biến!

Tiêu Ngự không dám buông lỏng, khẩn trương một cái kỹ năng Tiêu Thất ngăn cản hết một đòn này.

Rầm một tiếng vang lớn, chùy sắt trong tay Hắc Ám Chấp Kim đánh lên trên mặt đất, đem mặt đất dập nát tươm, bay loạn xạ ngẫu, bắn lên cả trên người Tiêu Ngự, thời gian vô địch của Tan Biến vừa biến mất, đã bị trúng đòn, hiệu quả tàng hình của Tan Biến cũng tan theo, may mắn chỉ là đá vụn, công kích không cao, nhưng cũng tạo ra hiệu quả Thần Thánh Thủ Hộ, trên người Tiêu Ngự xuất hiện 1 đạo hộ thuẫn màu trắng.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua bảng kỹ năng, đợi kỹ năng Tật Phong Bộ tan bằng, dùng Tật Phong Bộ hẳn có thể chạy trốn.

Tiêu Ngự chạy trốn rất khổ cực, 2 người này thật là đáng sợ, đã có thể công kích tầm xa lại còn có thể cận chiến, công kích lại cao tới mức biến thái, không khẩn trương chạy trốn có lẽ chạy không thoát a.

Chấp Kim Thứ!

Chùy sắt trong tay một tên Hắc Ám Chấp Kim đột nhiên đánh lên mặt đất, mặt đất phạm vi mấy trăm mét xung quanh đột nhiên mọc lên 1 đồng gai nhọn, chi chít, bao trùm khắp nơi.

2 cây gai đồng thời đâm trúng Tiêu Ngự, Thần Thánh Thủ Hộ trên người Tiêu Ngự gợn sóng, trong nháy mắt chia năm xẻ bảy, tan thành mây khói.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua huyết lượng, còn lại 12%.

Mệ ơi! kỹ năng công kích phạm vi vãi đạn!

Chấp Kim Thứ!

Một Hắc Ám Chấp Kim khác cũng thi triển ra một cái kỹ năng tương tự!

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, gia trì thêm kỹ năng Tật Phong Gia Tốc, hướng ra phía ngoài chạy như điên.

Thuần Chuyển!

Tốc độ Tiêu Ngự tăng lên đột ngột, hướng ra phía ngoài bắn đi, đồng thời khẩn trương lấy ra 1 bình chuyên gia cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt uống vào.

417. Chương 419 : Bán Thần Hiến Tế

Tiêu Ngự liều mạng chạy ra bên ngoài, 2 tên Hắc Ám Chấp Kim kia đuổi theo 1 khoảng, càng ngày càng xa. Tiêu Ngự đem Hắc Ám Chấp Kim kéo ra hơn 50m, mới cho là mình an toàn, không nghĩ tới chuyện đột nhiên đã xảy ra biến cố.

Lồng Giam Tia Chớp!

Một cái cái lồng màu đen hoàn toàn do tia chớp tạo thành đem Tiêu Ngự vây lại.

Tiêu Ngự không có kịp dừng lại, tay phải chạm phải lồng giam , 1 cổ lực phản chấn to lớn đem Tiêu Ngự đánh bay ngược lại.

Tiêu Ngự lao đảo ngã xuống đất, vẫn không thể nào chạy thoát, nhìn vào hàng rào điện chi chít xung quanh , muốn chạy trốn đã là không thể nữa rồi , đành cười khổ, lúc này chỉ còn như là cá nằm trên thớt đợi người thịt nữa mà thôi.

2 tên Hắc Ám Chấp Kim kia đi tới, phân ra 2 bên.

Một Hắc Ám Chấp Kim trong đó thì thảo ngâm xướng một đoạn chú ngữ, Lồng Giam Tia Chớp đã bị giải trừ hết. Vừa giải trừ xong xuôi, 1 đạo lôi trụ to vật oanh kích xuống.

Tiêu Ngự có bao nhiêu kỹ năng đào tẩu đều đã dùng hết , không nghĩ tới vẫn còn không chạy trốn nổi, thấy được đạo lôi trụ oanh kích xuống, Tiêu Ngự một chiêu Long Tường Thuật đá vào trên người một tên Hắc Ám Chấp Kim trong đó, lợi dụng Long Tường Thuật tránh thoát một đòn của Hắc Ám Chấp Kim .

Roẹt!

Lại là 1 đạo trụ hướng về Tiêu Ngự chuẩn bị oanh kích xuống, Tiêu Ngự vội vàng từ trong đai lưng lấy ra 1 bình Hư Vô Dược Hoàn hốt vào.

Đạo lôi trụ kia oanh kích lên mặt đất. Đem khu vực Tiêu Ngự đang đứng oanh kích nát bấy. May mắn là kịp thời uống xong Hư Vô Dược Hoàn. Mới tránh thoát được 1 kiếp. 2 tên Hắc Ám Chấp Kim ở tại chỗ chần chừ hồi lâu. Tiêu Ngự giống như đột nhiên tiêu thất như chưa từng tồn tại vậy. Chúng tìm không thấy Tiêu Ngự. Chậm rãi hướng về phương hướng Quang Âm Chi Môn trở về.

Tiêu Ngự chậm rãi di động cách ra khỏi 2 tên Hắc Ám Chấp Kim càng ngày càng xa. Cuối cùng cũng an toàn . Lúc này mới thở ra 1 hơi.

một lát sau. Hiệu quả của Hư Vô Dược Hoàn chậm rãi tan biến. Tiêu Ngự tìm một nơi ẩn nấp tạm nghỉ một chút. Sau khi sử dụng Hư Vô Dược Hoàn kết thúc thì sẽ bị vài phút thời gian rơi vào trạng thái suy yếu , dù bất luận cái lực công kích gì ngay cả quái bằng cấp bình thường cũng đỡ không nổi. Chỉ có thể chờ trạng thái suy yếu qua đi. Mới có thể tiếp tục hành động.

Tiêu Ngự đem nơi này đặt tọa độ cho Không Gian Hoán Chuyển. Sau này vạn nhất gặp phải nhiệm vụ có quan hệ với Quang Âm Chi Môn. Hẳn bất cứ lúc nào cũng có thể qua đây không cần tốn sức.

Tiêu Ngự đang chuẩn bị rời đi. Trong lòng đột nhiên mọc lên 1 ý nghĩ. Quang Âm Chi Môn ở nơi này. Có thể hay không Hoang Mạc Thần Điện mà Ngã Phỉ Nhi nhờ mình tìm kiếm cũng ở lân cận?

Tiêu Ngự đối với khu vực này triển khai tìm kiếm theo phương thức trải thảm. Xung quanh nơi này sự việc hấp dẫn Tiêu Ngự chú ý nhất là 1 cây cột đá. Sau khi bị phong hóa (gió bào mòn) để lại dấu vết loang lổ. Cắm nghiêng ở cát trong. Đỉnh cột đá có điêu khắc thần thú. Cũng đã có chút bị bào mòn . Nhưng cũng còn mơ hồ thấy được 5 hình dáng.

Ở trong hoang mạc mênh mông này, làm sao có thể tự nhiên xuất hiện một thứ như vậy chứ?

Tiêu Ngự tra một chút vị trí cây cột đá này, khoảng cách tới Quang Âm Chi Môn vắn vắn chỉ có hơn 100m với lại còn đối diện với Quang Âm Chi Môn, cây cột đá này có thể hay không có cái gì khác lạ?

Hắn nhìn ra được, cây cột đá này hẳn là trụ của tòa kiến trúc nào đó, chỉ là vì sao lại rớt xuống nơi này?

Chẳng lẽ nơi này từng có 1 tòa kiến trúc? Nhìn vào mặt cát xung quanh, không lẽ tòa kiến trúc kia đã bị vùi lấp ở phía dưới!

Tiêu Ngự đi xung quanh cột đá, vận chuyển suy nghĩ, nên hay không đem tòa kiến trúc này đào ra.

Đang nghĩ ngợi, dưới chân Tiêu Ngự đột nhiên trống rỗng, rớt xuống.

Thân thể Tiêu Ngự nhanh chóng tụt xuống, Tiêu Ngự cảm giác được bùn cát đem bản thân chôn xuống liền khẩn trương nín thở, thụt xuống khoảng trên dưới 10m, Tiêu Ngự điều chỉnh một chút tư thế thân thể , vững vàng rơi xuống đất.

Sau khi đứng vững, Tiêu Ngự dò xét một chút hoàn cảnh lân cận , xung quanh là 1 tòa kiến trúc bị chôn sâu trong sa mạc , nhìn vào phong cách kiến trúc này Tiêu Ngự phán đoán, nơi này hẳn là một lăng mộ a.

Đi về phía trước, trên mặt đất nơi có khắc hình dã thú cổ quái , dữ tợn tới mức đáng sợ, dường như muốn nhảy chồm tới, tìm người mà cắn xé.

Tiêu Ngự chậm rãi đi về phía trước đi, mỗi bước đi đều cực kỳ thận trọng, căn cứ theo kinh nghiệm của Tiêu Ngự, trong tất cả những loại kiến trúc, loại kiến trúc lăng mộ là nhiều cạm bẫy nhất , tất cả đều muốn dẫn người ta vào chỗ chết, hẳn không thể không cẩn thận.

Bất ngờ là, Tiêu Ngự đi hồi lâu cũng không có gặp cạm bẫy.

“Khả năng chỗ này vẫn mới chỉ là bên ngoài nơi chôn cất.” Tiêu Ngự nhin không được thăm nghĩ.

Chi chi, chi chi, từng âm thanh cổ quái vang từ chỗ sâu trong khu mộ truyền đến, ở sâu trong khu mộ chậm rãi trôi giạt, có vẻ cực kỳ quỷ dị.

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, hướng phía trước mặt chậm rãi tiềm hành tới, 1 thứ lông lá xôm xàm đen tuyền xuất hiện ở trong tầm nhìn của Tiêu Ngự, ước chừng kích thước to bằng 1 con heo.

Đến gần một chút, Tiêu Ngự mới nhìn rõ bộ dáng thứ kia, không ngờ lại có thể là 1 con con chuột khổng lồ.

Tiêu Ngự cho con chuột này một cái [Kỹ Năng Dò Xét].

Chuột Biến Dị: lever 60 tinh anh + cường hóa.

Tiêu Ngự đối phó với lever 60 tinh anh + cường hóa vẫn còn rất khó khăn, với lại trong khu mộ này không chừng còn có thứ gì đó, nếu như tiếng đánh nhau đem quái vật khác đưa tới, Tiêu Ngự cũng sẽ lành ít dữ nhiều a, vòng qua con Chuột Biến Dị này, hướng vào bên trong lần mò đi qua.

Lại có thêm mấy con Chuột Biến Dị xuất hiện ở trong tầm nhìn của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự không thể không cẩn thận lên, nếu như kinh động những con Chuột Biến Dị này, chúng đối với Tiêu Ngự đánh hội đồng, Tiêu Ngự thật rất khó mà sống được, bị chuột cắn chết thật sự là một cái kiểu chết không vui vẻ chút nào a.

Tiêu Ngự hít sâu một hơi , mở ra Ấn Ảnh Bộ nép sát bên mép tường chậm rãi lần mò đi qua.

Chi chi, 1 con Chuột Biến Dị đứng lên, nghiêng lỗ tai lắng nghe cái gì đó.

Tiêu Ngự mới nhớ tới, lỗ tai của chuột cực kỳ nhạy cảm, khản trương ngừng bước chân.

Con Chuột Biến Dị kia không có nghe thấy động tĩnh gì, lại nằm xuống.

Tiêu Ngự đi chậm lại, chậm rãi từ bên cạnh một ít Chuột Biến Dị đi qua.

Hoàn cảnh lúc này của Tiêu Ngự cực kỳ nguy hiểm, ở trong loại đường hầm hẹp này, hơi không để ý là sẽ bị Chuột Biến Dị phát hiện, với lại hẳn phát hiện một cái chuyện rất nghiêm trọng , tấm bản đồ này là bản đồ khép kín, hẳn sẽ không phải tiến vào phụ bản chứ? (phí exp nhĩ - hok về kiếm cách mà chuyển chức đi)

Hắn bây giờ cũng không muốn kiếm phụ bản, chỉ muốn tìm Hoang Mạc Thần Điện cho xong việc mà thôi.

Hướng phía trước đi 1 khoảng, Tiêu Ngự phát hiện ra một cái cửa đá đóng chặt, cửa đá rất nặng đem Tiêu Ngự ngăn trở ở bên ngoài, bất kể dùng phương pháp gì cũng không tiến thêm được nữa.

Tiêu Ngự dò xét xung quanh cửa đá, trên cửa đá phủ kín các hoa văn lạ lùng , quỷ dị , lại đặc biệt có một loại cảm giác rất lộn xộn .

Nhìn vào đồ án trên cửa đá, Tiêu Ngự tinh thần hơi hoảng hốt, cảm giác những đường nét quỷ dị này đang di động, tập trung nhìn kĩ, lại phát hiện cửa đá y nguyên như ban đầu, không có khác nhau chút nào.

Tiêu Ngự khá giật mình, đây là hiệu quả ảo giác sao!

Có lẽ đáp án nằm ở đó!

Tiêu Ngự hít sâu một hơi, lần thứ 2 đem tầm mắt phóng tới trên đồ án của cửa đá, nhìn chăm chú một lát, đường nét trên cửa đá bắt đầu chậm chậm di động, hình vẽ bắt đầu uốn khúc.

Những đường nét này thay đổi lộn xộn làm cho mắt Tiêu Ngự rất mỏi, Tiêu Ngự cố gắng nén lại không dời đi tầm mắt, cuối cùng, sau khi trải qua vô số lần biến hóa, những đường nét triệt để biến mất, ở trung tâm hình thành một cái vàng sáng hình tròn.

Tiêu Ngự giơ tay lên, ngón tay hướng về chính giữa vàng sáng hình tròn ẩn xuống.

Vàng sáng hình tròn trong phút chốc ánh sáng bắn ra 4 phía, làm cho mắt Tiêu Ngự bị 1 trận như kim châm, thị giác một mảng mơ hồ.

Tiêu Ngự khấn trương che mắt, chờ cảm giác kim châm trong mắt chậm rãi tan biến.

Kéo kẹt, kéo kẹt, bên tai Tiêu Ngự vang lên âm thanh cửa đá chậm rãi chuyển động, hẳn biết, cửa đá đã mở, nhưng mà mắt của hắn vẫn còn phải cần một lát mới có thể khôi phục lại.

Bên trong cửa đá truyền đến một ít âm thanh kỳ quái, Tiêu Ngự khấn trương lùi sang một bên, tiến vào trạng thái tiềm hành.

Sau 1 phút, thị giác của Tiêu Ngự cuối cùng cũng khôi phục bình thường, 1 con cự thú màu đen trên người mọc ra gai sắc nhọn từ bên cạnh Tiêu Ngự đi qua, may mắn là bản thân vừa rồi phản ứng nhanh chóng, con cự thú này không có phát hiện ra hắn.

Tiêu Ngự cho con cự thú một cái [Kỹ Năng Dò Xét].

Hắc Nhận Thứ Thứ: 70 cấp tinh anh.

Nhìn vào Hắc Nhận Thứ Thứ tan biến ở phía sau cửa đá, Tiêu Ngự hướng bên trong cửa đá đi vào.

Hệ Thống: người đã phát hiện ra Hoang Mạc Thần Điện.

Điều kinh hãi tới quá bất ngờ khiến cho Tiêu Ngự sững sờ mất một lúc, ngẩng đầu nhìn lại, bên trong cửa đá này không phải khu mộ gì cả, rõ ràng là 1 tòa cung điện xanh vàng rực rỡ a!

Tòa cung điện này cực kỳ rộng rãi, bố trí bên trong cũng cực kỳ lộng lẫy, mấy tể tự mặc pháp bào màu đen đang ở quỳ gối ở trung tâm cung điện thì thảo cầu nguyện. Trước mặt có 1 tòa tượng thần vĩ đại đứng sừng sững, tướng mạo dữ tợn, không biết đây là thần linh nào.

Tiêu Ngự cho một người tể tự trong đó một cái [Kỹ Năng Dò Xét].

Bán Thần Tế Tự: 90 cấp tinh anh.

“Những quái vật này lever càng ngày càng cao.” Tiêu Ngự không nén nổi thâm nghĩ, nếu như kinh động những Bán Thần Tế Tự này thì khó mà toàn mạng, hắn cũng không muốn tự tìm cái chết, càng là thâm nhập sâu vào cung điện lại càng là nguy hiểm, nhiệm vụ đã hoàn thành, điều hắn muốn bây giờ không phải là tiếp tục thăm dò cung điện, mà là muốn tìm phương pháp rời khỏi nơi này.

Tòa cung điện này được xây dựng màn chắn không gian, muốn dùng không gian truyền tống là không thể rồi. Theo đường cũ trở về cũng không được, bởi vì nơi đó chỉ được phép vào không cho phép ra. (chỗ cát lún đó)

Tiêu Ngự đi vào địa phương này là từ cửa bên của cung điện, vậy cửa chính của cung điện ở đâu, tóm lại là phải tìm ra nó.

Tiêu Ngự ở góc tường chậm chạp di động, tránh kinh động những Bán Thần Tế Tự này, lò dò tìm cửa vào của cung điện.

Một người Bán Thần Tế Tự mặc pháp bào màu đen từ phương hướng cửa vào đi tới, tay phải cầm quyền trượng hoàng kim (vàng), địa vị dường như so với những Bán Thần Tế Tự quỳ trên mặt đất còn muốn cao hơn một chút, Tiêu Ngự chỉ mới liếc mắt qua Bán Thần Tế Tự kia, thiếu chút nữa thổ ra cả sh!t từ mồm.

Năng lực chịu đựng tâm lý của Tiêu Ngự xem như là tương đối mạnh, nhưng bộ dáng của Bán Thần Tế Tự này vẫn làm Tiêu Ngự giật thót cả mình, nó lộ ra một nửa bên mặt, mặt giống như là bị mổ hàn xì qua vậy, chỉ lưu lại một chút máu thịt, trông cực kỳ đáng sợ. Tướng mạo này, quả thực có thể so với ma quỷ trong phim ảnh.

Những Bán Thần Tế Tự bình thường đều là 90 cấp tinh anh , lever tên này đầu lĩnh kia ít nhất cũng phải 90 cấp tinh anh + cường hóa. Tiêu Ngự không dám đối với cái tên đầu lĩnh Bán Thần Tế Tự này sử dụng thuật dò xét, chỉ sợ 1 khi sử dụng thuật dò xét sẽ bị đầu lĩnh Bán Thần Tế Tự phát hiện ra.

Tiêu Ngự nép sát người vào mép tường hơn, làm cho mình càng thêm an toàn hơn một ít.

Đến khi đầu lĩnh Bán Thần Tế Tự kia đến gần, Tiêu Ngự lúc này mới phát hiện ra, tay trái của hắn nâng một cái rương hình vuông màu vàng lợt, bên trong không biết là cái thứ gì, trang trí bên ngoài trái lại cực kỳ lộng lẫy.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua, nhưng cũng không có để trong lòng.

418. Chương 420 : Gặp Nạn.

Người đầu lĩnh Bán Thần Tế Tự đi tới chính giữa đám Bán Thần Tế Tự, quỳ rạp cung kính đem chiếc hộp kia đặt ở trên điện thờ, lui lại, sau đó thành kính bái lạy.

Xem ra cái hộp này có ý nghĩa rất quan trọng a, nếu không những Bán Thần Tế Tự này cũng sẽ không đem chiếc hộp này thận trọng cung phụng lên như vậy.

Những Bán Thần Tế Tự kia thành kính quỳ rạp trên mặt đất, trong miệng thì thảo ngâm tụng, một số âm thanh đứt quãng truyền vào trong lỗ tai của Tiêu Ngự.

Trong những ngôn từ này có một đoạn ngắn làm cho Tiêu Ngự kinh ngạc vạn phần, trong đó có một ít từ ngữ Tiêu Ngự nghe được rất rõ , kể cả “ chúa tể hắc ám” hay “thần vương vĩ đại”....

Tiêu Ngự hướng về pho tượng to lớn tại trung ương cung điện kia nhìn kĩ, nguyên lai những này Bán Thần Tế Tự này bái lạy chín là thần vương Ốc Đốn.

Đây là 1 tin tức rất quan trọng, có cũng có có liên quan đến nhiệm vụ a, tuy nhiên Tiêu Ngự bây giờ không có gì suy nghĩ muốn kích hoạt nhiệm vụ, cho dù kích hoạt được nhiệm vụ, Tiêu Ngự cũng không làm được , bởi vì nơi này quái vật lever rất cao , không phải thứ Tiêu Ngự có thể làm . Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bảng kỹ năng, trong bảng kỹ năng , kỹ năng Ấn Ảnh Bộ đã tan băng, không thể ở lại nơi này lâu hơn nữa, ở nơi này tùy tiện xảy ra một chút cái gì bất ngờ đều có thể làm cho Tiêu Ngự vạn kiếp bất phục.

Tiêu Ngự mở ra kỹ năng Ấn Ảnh Bộ, hướng về phương hướng cửa vào chậm rãi di động.

Ở ngã rẽ hành lang, 2 Bán Thần Tế Tự cũng đang từ bên ngoài đi vào, c đi thoáng qua Tiêu Ngự, khiến Tiêu Ngự thót cả tim.

Lối vào có rất Bán Thần Tế Tự đi lại, Tiêu Ngự tránh trái tránh phải, tránh chạm đến những Bán Thần Tế Tự này, xuyên qua từng cái hành lang hẹp dài, đi đủ hơn 20 phút, có mấy lần thiếu chút nữa bị phát hiện mới thấy cửa ra của Hoang Mạc Thần Điện.

Hướng về phương hướng cửa ra nhìn lại, bên ngoài là 1 mảnh sa mạc mênh mông, hai bên phía hành lang phân ra hơn 20 hộ vệ Bán Thần Tế Tự, những gia hỏa mặc pháp bào màu đen này đem đường ra của Tiêu Ngự chặn lại , muốn vòng qua bọn họ đã là không thể nào.

Chỉ có thể xông qua. Không có lựa chọn nào khác! (xài được hoàn thì hok xài - -)

Tiêu Ngự tránh ở trong góc. Yên lặng chờ đợi ,thời gian từng chút từng chút trôi qua. một lát sau. Tất cả kỹ năng đều đã tan băng.

Liều thôi . Tiêu Ngự chuẩn bị được ăn cả ngã về không , tìm cửa sinh trong cửa tử.

Tiêu Ngự chậm rãi ẩn nấp đi qua. Khoảng cách cửa chính càng ngày càng gần. Cùng những này Bán Thần Tế Tự khoảng cách ước chừng trên dưới 5m. Gần chút nữa mà nói. Hắn sẽ bị hộ vệ Bán Thần Tế Tự phát hiện . Tiêu Ngự hốc vào bình Gia Tốc Hoàn rồi hướng cửa ra chạy như điên.

“Có người xâm phạm!”

“Giết hắn!”

1 đám Bán Thần Tế Tự phát hiện ra Tiêu Ngự, toàn bộ hướng về Tiêu Ngự xông qua, chùm bạch quang trên tay đám Bán Thần Tế Tự sáng lên, từng đạo ma pháp hướng về Tiêu Ngự bắn nhanh tới.

Trong lúc nhất thời, hành lang hẹp bị những Bán Thần Tế Tự này nút chặt.

Tật Phong Bộ!

Tiêu Ngự mở ra Tật Phong Bộ, lại gia trì thêm Tật Phong Gia Tốc và kỹ năng trạng thái tăng tốc độ, nhanh chóng lướt ra, đến gần những Bán Thần Tế Tự này.

Nguyên rửa đau đớn!

Nguyên rửa già yếu!

Những Bán Thần Tế Tự này cấp cho Tiêu Ngự rất nhiều nguyên rửa, các hạng mục thuộc tính kể cả tốc độ di chuyển của Tiêu Ngự, đều rút một mảng lớn.

Thuần Chuyển!

Tiêu Ngự mở ra trạng thái thuần di lướt qua 3 Bán Thần Tế Tự.

Hắc Âm Quang Đạn!

Hắc Âm Tài Quyết!

Những Bán Thần Tế Tự này đánh ra từng đạo ma pháp hướng về Tiêu Ngự lao tới, chừng hơn 7-8 cái, nếu như bị đánh trúng, Tiêu Ngự có lẽ ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có, sẽ bị trực tiếp miểu sát.

Hơn 10 Bán Thần Tế Tự đem đường đi của Tiêu Ngự hoàn toàn chặn lại, ngay cả một chút khe hở cũng không lưu lại.

Dã Tính Cuồng Nộ!

Tiêu Ngự phát động kỹ năng trên miếng lót vai Tuyết Hùng Dã Tính, hiệu ứng Dã Tính Xung Phong, phá tung mấy Bán Thần Tế Tự ngăn cản ở phía trước. Dã Tính Cuồng Nộ có 2 giây miễn dịch với công kích, Tiêu Ngự dùng hiệu quả vô địch này ngăn cản rất được không ít công kích, nhưng vẫn là ăn phải 2 nhất khiến huyết lượng rút quá 1 nửa.

Tính toán khoảng cách tới cửa ra, bây giờ dùng Hư Vô Dược Hoàn còn quá sớm (à thì ra thế), Tiêu Ngự hộc vào bình chuyên gia cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, lại một chiêu Tan Biến ngăn cản rất mấy cái kỹ năng, hướng phía trước mặt chạy vãi rầm.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự 1 cước đá vào một tên Bán Thần Tế Tự ở phía trước, hướng phía trước mặt lướt thêm được mấy mét.

Đột Thứ, Đột Tiến!

Tiêu Ngự liên tục sử dụng kỹ năng không có một phút giây nào dừng lại, nếu như chỉ cần hơi dừng lại một chút, thì mức nguy hiểm không cần phải nghĩ nữa.

Mấy chục tên chen lấn ở trong hành lang nhỏ hẹp, khung cảnh cực kỳ hỗn loạn, ma pháp bay tán loạn, may mắn là Tiêu Ngự trốn tránh rất nhanh, chỉ có vài đạo ma pháp đánh trúng Tiêu Ngự, nhưng mà những ma pháp này thương tổn công kích cũng là vô cùng cao a.

Những ma pháp này công kích trúng Tiêu Ngự cũng kích hoạt luôn Thần Thánh Thủ Hộ trên người Tiêu Ngự, nhưng Thần Thánh Thủ Hộ rất nhanh bị đánh nát.

Tan Biến!

Tiêu Ngự một chiêu Tan Biến, ngăn cản rất mấy cái ma pháp.

Hắc Âm Thẩm Phán!

1 trụ ánh sáng to vật màu đen từ trên không trung đánh xuống, ma pháp này là do mấy Bán Thần Tế Tự hợp tác phóng ra , uy lực kinh người, hơn nữa còn là kỹ năng công kích phạm vi nữa chứ.

Lúc này Tiêu Ngự cũng đã lấy ra 1 bình Hư Vô Được Hoàn hốc vào.

Trụ ánh sáng màu đen kia đâm xuyên qua Tiêu Ngự, Tiêu Ngự thậm chí còn có thể cảm giác được trong đạo ma pháp này bao hàm năng lượng rất điên cuồng mạnh mẽ . Hoàn hảo là, Tiêu Ngự đã kịp uống xong Hư Vô Được Hoàn giúp cho hắn tiến vào trạng thái hư vô, bất luận cái công kích ma pháp và vật lý nào đều không có hiệu quả lên hắn.

Tiêu Ngự gian nan hướng về cửa ra lao đi, sau khi biến thành trạng thái hư vô, tốc độ di chuyển chậm kinh người.

Một lúc mới di động được trên dưới 100m , khoảng cách tới cửa chính cũng không còn bao xa, Tiêu Ngự cũng mặc kệ dù đã ở vào trạng thái suy yếu, nhanh chân hướng ra ngoài cửa chạy như điên.

Sau khi Tiêu Ngự biến mất, những Bán Thần Tế Tự kia tìm kiếm một lát, rồi cũng buông tha , đứng về tới vị trí nguyên lai, đột nhiên phát hiện ra Tiêu Ngự lần thứ 2 xuất hiện, lập tức la om xòm vọt lên.

Tiêu Ngự 1 chân bước ra khỏi Hoang Mạc Thần Điện, đa ra tới sa mạc bên ngoài , quay đầu lại nhìn thoáng qua, phát hiện Bán Thần Tế Tự phía sau vẫn như cũ không có dừng lại tiếp tục vọt lên, không dám dừng lại thêm, hướng ra phía ngoài chạy như điên, chạy càng xa càng tốt.

Hắc Ám Tài Quyết!

1 đạo quang mang màu trắng ở trên không trung lướt nhanh thành 1 đạo vòng cung, hướng về Tiêu Ngự bắn qua đây, Tiêu Ngự khẩn trương mở ra một cái kỹ năng đào tẩu cuối cùng ,Độn Hình, đem Hắc Ám Tài Quyết ngăn cản hết, 1 giây thời gian vô địch vừa biến mất, lại một đạo ma pháp hướng về Tiêu Ngự bắn tới.

Xong em rồi, Tiêu Ngự trong đầu hiện lên 1 ý niệm, đạo ma pháp kia oanh kích lên trên người Tiêu Ngự, đem Tiêu Ngự đánh bay ra ngoài.

Tiêu Ngự 2 mắt nặng dần, ngã trên mặt đất, ở vào trạng thái suy yếu Tiêu Ngự dù thế nào cũng không có khả năng chịu được một đòn của Bán Thần Tế Tự 90 cấp tinh anh .

Những Bán Thần Tế Tự kia thấy Tiêu Ngự đã chết, lúc này mới lui về Hoang Mạc Thần Điện.

Tiêu Ngự vẫn không chịu thả linh hồn ra, trong hành trang còn có Địa Tinh Khởi Bức Khí, sau nửa giờ có thể giúp hắn tự động sống lại.

Không biết quá bao lâu, thình thịch, thình thịch, Tiêu Ngự dường như nghe được trái tim mạnh mẽ gia tăng nhịp đập, lực lượng lại lần nữa trở về, mắt mở, phát hiện ra bản thân còn nằm ở trong sa mạc, những Bán Thần Tế Tự kia đã rời khỏi .

Tiêu Ngự đứng lên.

Địa Tinh Khởi Bức Khí thật là hữu dụng a, tuy nhiên có 1 khuyết điểm, chính là Địa Tinh Khởi Bức Khí chỉ có thể giúp cho games thủ hồi sinh tại chỗ, nếu như Tiêu Ngự chết ở trong đồng quái, dù là qua nửa giờ sống lại tại chỗ, hắn cũng chỉ có đợi làm thịt mà thôi, cho nên hắn mới phải liều chết lao ra ngoài . Chỉ cần lao ra được, dù là chết hết cũng không sao cả.

Hoang Mạc Thần Điện đã tìm ra, Tiêu Ngự thở ra một hơi, lại thăm dò thêm một ít bản đồ, đã gần đến lúc trở về rồi, tâm tình đã thoải mái hơn rất nhiều.

“Người bây giờ đang ở vị trí nào vậy ?” Tiêu Ngự phát tin tức cho Triệu Lam Hình hỏi.

“Hẻm Núi Du Lạc.” Triệu Lam Hình trả lời.

Tiêu Ngự nhớ rõ Hẻm Núi Du Lạc là bản đồ sát quái lever tương đối cao, ở nơi giáp ranh của Thiên sứ liên minh và Tà ác liên minh , bình thường ít có games thủ đi tới chỗ đó, bởi vì games thủ có thực lực vào tầm bản đồ này giết quái cũng không nhiều.

“Cẩn thận một chút, đó là vùng biên giới đó !” Tiêu Ngự nói, ở vùng biên giới rất hay gặp phải người của Thiên sứ liên minh.

“Ta sẽ cẩn thận.” Triệu Lam Hình đáp.

Đã điều tra ra vị trí của Hoang Mạc Thần Điện , nhiệm vụ thăm dò kế tiếp đã đơn giản hơn rất nhiều, chỉ cần mở ra Tật Phong Bộ chạy như điên là được, từng mảnh bản đồ còn thiếu bị Tiêu Ngự dần dần mở ra.

Tiêu Ngự suy đoán, Máy Chủ để cho hắn dò xét vùng bản đồ này hẳn là có mục đích , nói không chừng bản đồ Ô Phục Nặc Tư rất nhanh sẽ được mở ra, đến lúc sẽ có hàng loạt Đoàn đội games thủ bước vào bản đồ lạ lẫm này. Hiện thực lực của người chơi còn chưa đủ, ít nhất đến khi bọn họ lever 60 mới có thể đến nơi đây được.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua bản đồ trong tay, hắn đã thăm dò ra khu vực có kích thước tương đương với 3 nước Địch Nhã rồi.

“Ta gặp phải người của Thiên sứ liên minh, có 1 Tinh Linh Đức lỗ y dùng Tinh Linh Truy Tung đang đuổi theo ta.” Triệu Lam Hình gấp giọng nói, còn chưa kịp nói rõ tình huống, giọng nói đã ngắt đoạn.

Tiêu Ngự nghe ra sự gấp gáp trong giọng nói của Triệu Lam Hình , nếu như không phải gặp phải tình huống khẩn cấp, nàng cũng sẽ không bối rối như vậy. Tinh Linh Truy Tung là một kỹ năng vô cùng tàn nhẫn , games thủ bị dính Tinh Linh Truy Tung sẽ không có cách nào sử dụng hồi thành quyền trực, Tinh Linh Đức lỗ y có thể lợi dụng cái kỹ năng này để đem đối thủ truy kích đến chết. Triệu Lam Hình lại không có nhiều kỹ năng đào tẩu, nếu như bị loại class Đức lỗ y này theo dõi, sẽ là 1 việc rất nguy hiểm .

Nếu là đối thủ chỉ có 1 người, Triệu Lam Hình chắc chắn có thể thoải mái đối phó, số người của đối phương hẳn là không ít, nếu không Triệu Lam Hình cũng sẽ không bị tới mức ngay cả nói chuyện thời gian cũng không có.

Triệu Lam Hình vừa mới tới lever 60, nếu như bị chết, tổn thất sẽ vô cùng lớn, hơn nữa trang bị trên người Triệu Lam Hình đều thật là cực cực phẩm, rút 1 cái mà nói, đối với thực lực của nàng sẽ ảnh hưởng không nhỏ.

“Cố gắng cầm cự, ta sẽ tới ngay!” Tiêu Ngự nói, quyết đoán mở Không Gian Hoán Chuyển, truyền tống đến Minh Dạ Thành, hướng phương hướng cửa chính Minh Dạ Thành chạy như điên.

Tật Phong Bộ, Tật Phong Gia Tộc, Thuấn Chuyển!

(Anh hùng cứu mỹ nhân hú ú ú)

Tiêu Ngự dùng rốt từng cái kỹ năng tăng tốc độ, tốc độ tăng lên cực độ, ở trên đường cái chạy như điên, trong nháy mắt đã lướt ra ngoài rất xa, tốc độ nhanh tới mức các games thủ lân cận hoa cả mắt.

“Đó là người à?”

“Tốc độ nhanh vãi lều a!”

Các games thủ trên đường cái chỉ nhìn thấy 1 thân ảnh xuất hiện đột ngột, sau một chút đã thấy bóng lưng Tiêu Ngự tan biến ở cuối ngã tư đường, tốc độ này làm cho người ta lú lười không thôi, cái tên này tốc độ di chuyển ít nhất cũng phải vượt quá 500 a.

Tiêu Ngự mới dùng hơn 20 giây đã chạy ra khỏi Minh Dạ Thành, đến cửa Minh Dạ Thành, cỡi Hắc Long Cầu, khu động Hắc Long Cầu hướng về phương hướng Hẻm Núi Du Lạc chạy như điên, hy vọng Triệu Lam Hình có thể kiên trì tới khi hắn đến.

419. Chương 421 : Phần Nộ.

Lạc hẻm núi.

Nếu như vắn vắn chỉ có 1-2 games thủ Thiên sứ liên minh, Triệu Lam Hình cũng sẽ không để trong lòng, nhưng mà kẻ địch lại nhiều lắm. Nguyên nhân gây ra chuyện này là 1 Đạo tặc Thiên sứ liên minh truy tung theo Triệu Lam Hình, nàng qua mấy chiêu đã giết được Đạo tặc đó.

Chuyện như vậy, ở lúc bình thường căn bản cũng không tính là cái gì, ai biết Đạo tặc kia sau khi chết không cam lòng, tìm 1 đám người vây bắt Triệu Lam Hình.

Nếu như chỉ là 1 đám ô hợp, thì cũng thôi, nhưng đối thủ lại là một Đoàn đội rất có danh tiếng của Thiên sứ liên minh, tất cả đội viên đều đã hơn lever 50, trang bị cũng không tệ.

Triệu Lam Hình bỏ qua những tên đó, hướng vào trong rừng chạy đi, lân cận ít nhất có hơn 30 người đang truy đuổi nàng, thêm lại bị Tinh Linh Đức lỗ y dùng chiêu Tinh Linh Truy Tung, Triệu Lam Hình càng ít khả năng có thể chạy thoát.

2 Đạo tặc tốc độ rất nhanh, từ trong rừng nhảy đi ra, hướng về Triệu Lam Hình vọt lên.

“Nàng này thật là xinh đẹp a.”

“Mẹ nó ! Có thể chơi đùa 1 ngày, có bảo ta chết cũng được.”

“Cùng nàng so sánh thì, mẹ con nhà ta đúng là như heo nái trong chuồng a. Con gái xinh đẹp như vậy thật là có một chút không nở xuất thủ!”

Tốc độ di chuyển của 2 Đạo tặc so với Triệu Lam Hình nhanh hơn rất nhiều, nháy mắt đã đuổi tới bên cạnh Triệu Lam Hình.

Thủy Phục Thuật!

Triệu Lam Hình vung pháp trượng lên. Một cái Thủy Phục Thuật đem 1 Đạo tặc trong đó vây khốn. Lại 1 đạo Thủy Tiên Thuật xuất ra đánh úp về phía một Đạo tặc khác.

“Cẩn thận một chút. Con đàn bà này không đơn giản đâu!” Đạo tặc bị Thủy Phục Thuật vây khốn kia la lên. Vừa rồi hẳn hoàn toàn có cơ hội tránh thoát. Chỉ là bởi vì mãi nói chuyện phiếm có chút thất thần. Mới bị Triệu Lam Hình dễ dàng chế trụ.

Thủy Tiên Thuật của Triệu Lam Hình chuẩn xác đánh trúng Đạo tặc còn lại. Xoá sạch hơn 3.000 huyết lượng của Đạo tặc kia.

Thương tổn cao như vậy khiến cho Đạo tặc kia sững cả người. Quá là khủng bố. Phải biết rằng. Đây mới là ma pháp công kích sơ cấp nhất của Thủy hệ Pháp sư - Thủy Tiên Thuật. Nếu như Triệu Lam Hình đánh ra bạo kích thì cũng phải hơn 6.000 huyết lượng a. Chẳng phải là bị nàng một đòn miểu sát sao?

Phía sau 1 nhân loại Đức lỗ y đuổi tới. Thấy được Đạo tặc đang ngơ ngẩn.

“Sững sờ cái gì. Mau đuổi theo a!” Nhân loại Đức lỗ y mắng.

Đạo tặc lúc này mới tỉnh táo, trong lúc đuổi theo nói: ” Nàng ta công kích cực mạnh! Cẩn thận một chút.”

Triệu Lam Hình dù sao cũng là một Pháp sư, tốc độ chạy trốn như thế nào cũng không có khả năng nhanh bằng Đạo tặc và Đức lỗ y, rất nhanh đã bị đuổi kịp.

Bên trái 2 người, bên phải 3 người, phía trước một người .Tổng cộng 6 người chặn đường đi của Triệu Lam Hình.

Lấy tính cách của Triệu Lam Hình, là dù thế nào cũng sẽ không buông xuôi, một cái Thủy Long Thuật đánh ra ngoài, một con rồng bằng ma pháp giương nanh múa vuốt hướng về một Đức lỗ y trong đó oanh kích.

Đức lỗ y hơi hơi lùi về sau, ngạnh kháng cái ma pháp này rồi vọt lên.

Làm cho Đức lỗ y giật mình là, một cái Thủy Long Thuật này của Triệu Lam Hình đã xoá sạch hơn 7.000 huyết lượng của hắn, may mà sau khi hắn hóa gấu thì đã tăng lên hơn 13.000 máu, nếu như ở vào trạng thái hình người, rất có khả năng sẽ bị Triệu Lam Hình miểu sát!

Thủy Bạo Thuật!

Triệu Lam Hình một chiêu Thủy Bạo Thuật rời tay, oanh kích lên đầu Đức lỗ y, đem Đức lỗ y đánh bay ra ngoài, tốc độ thi triển ma pháp của nàng như mây bay nước chảy, lưu loát nhanh chóng tới mức Đức lỗ y căn bản không kịp phản ứng.

Ở cùng lúc Đức lỗ y kia bị giết chết, 1 Đức lỗ y khác cùng một Thánh Kỵ Sĩ, 1 Đạo tặc hướng về Triệu Lam Hình vọt lên.

Thịch thịch , Đức lỗ y và công kích của Thánh Kỵ Sĩ đồng thời đánh trúng Triệu Lam Hình, kích hoạt Thần Thánh Thủ Hộ trên người nàng.

Thình thình thình thình , Triệu Lam Hình ngạnh kháng công kích của Đức lỗ y và Thánh Kỵ Sĩ, 2 đạo ma pháp rời tay khiến Đức lỗ y không kịp kêu một tiếng, trực tiếp bị tiêu diệt. Đạo tặc bên cạnh Tiềm Hành đến chỗ Triệu Lam Hình, một chiêu Thâu Tập, công kích Triệu Lam Hình.

Lóe Sáng!

Triệu Lam Hình trốn ra khoảng cách hơn 3m, quay người lại một cái Nê Chiểu Thuật xuất ra.

Nê Chiểu Thuật có phạm vi cực rộng, lập tức có 3 games thủ rơi vào trong vũng bùn.

Tổng cộng 6 người, đầu tiên đã bị Triệu Lam Hình tiêu diệt 2 người, 3 người khác bị khống chế, đối với bọn họ mà nói, đây là chuyện trước đó chưa từng có. Ở trong mắt bọn họ, Triệu Lam Hình đã thành thần, tất cả điều này là như thế nào mà làm được, thật bất khả tư nghị .

Ánh Mất Mỹ Đồ Toa!

Thánh Kỵ Sĩ còn lại đang đánh về phía Triệu Lam Hình, đột nhiên toàn thân cứng nhắc, rơi vào trạng thái hóa đá, biến thành đá 3 giây.

Ác Mộng!

Trong thời gian khống chế ngắn ngủi này, cũng đã đủ cho Triệu Lam Hình ngâm xương ma pháp, 1 cơn ác mộng lan tràn ra, mấy chục cái giá trị thương tổn từ trong rừng bay lên.

Nguyên lai các games thủ Thiên sứ liên minh phía sau đang đuổi theo, trúng phải một cái ác mộng, thấy được tình cảnh trước mắt , trong lòng chấn động không thôi , cô gái này, thật mạnh! 1 địch 6 mà lại đánh thành cái cảnh này, nếu như bọn họ không được hỗ trợ, có lẽ cả 6 người này đều sẽ chết hết.

Trị liệu quần thể!

Mục sư chủ lực của Đoàn đội khẩn trương thi triển một cái ma pháp trị liệu quần thể, đem huyết lượng của những games thủ này hồi phục lại.

Triệu Lam Hình nhìn một chút phía sau người, đành thở ra một hơi , chỉ cần cho nàng thêm 3 giây, nàng đã có thể đem 4 tên còn lại tiêu diệt nốt rồi, Mục sư của đối phương so với nàng đã nhanh hơn 1 bước, Triệu Lam Hình cũng không ham chiến, lập tức rời đi. (= = thắng mục sư ăn chiêu ác mộng mà hok chết luôn nhĩ , hok lẽ đồ nó tăng full máu)

“Truy đuổi!”

“Lưu lại 1 Mục sư, đem bọn họ hồi sinh!”

“Sao, nhiều người như vậy lại đánh không lại một người , các ngươi thật là mất hết cả thể diện rồi.” Games thủ kia nhin không được mắng 1 câu, một cái Xung Phong, hướng về Triệu Lam Hình xông tới.

Triệu Lam Hình chạy được 1 khoảng, rồi lại phải dừng lại, bởi vì đường đi phía trước đã bị phong kín , 6-7 Chiến sĩ, Đức lỗ y đang tiến qua đây, phía sau lại còn có Pháp sư . Nàng không có các loại kỹ năng Xung Phong như Chiến sĩ, chỉ có thể nhờ vào kỹ năng khống chế kẻ địch mà thôi, nhưng kỹ năng khống chế đã dùng hết rồi, không có kỹ năng khống chế có thể dùng , chỉ có mấy kỹ năng công kích cơ bản nhất, nàng đã đến đường cùng rồi.

“Nếu như nàng là người của Thiên sứ liên minh , thật sự muốn đem nàng chiêu nạp vào Đoàn đội.” Chiến sĩ Đầu lĩnh nhin không được thâm nghĩ.

“Các trang bị trên người nàng ta thật quá biến thái!”

“Phỏng đoán nàng cũng thuộc hàng ngũ cao thủ trong Tà ác liên minh a ! Chỉ là cái tên này như thế nào chưa từng nghe?” Triệu Lam Hình mặc dù trang bị vô cùng tốt, kỹ thuật cũng không tệ, nhưng ngoài bảng

lever ra, ở các địa phương khác căn bản chưa từng xuất hiện, cho nên những games thủ này đa phần đều chưa từng nghe thấy tên Triệu Lam Hinh.

Nhớ lại vừa rồi, kỹ thuật của Triệu Lam Hinh quả thật đã khiến bọn họ nể phục, lấy 1 địch 6 mà còn vững vàng chiếm thượng phong, thật sự là quá biến thái mà. Phải biết rằng, Đoàn đội của bọn họ bài danh thứ 7 tại Thiên sứ liên minh, tổ chức của đội viên trong Đoàn đội cũng không phải dạng vừa.

Đám Chiến sĩ này cũng có chút nóng mặt, nhiều người như vậy lại bao vây tấn công một nữ games thủ, nếu như nói ra ngoài, thì mặt mũi sẽ bị mất hết.

Tuy vậy cũng không thể để đồng đội chết vô ích được.

“Xung Phong!” Chiến sĩ trông kiêu ngạo thầm nghĩ giải quyết nhanh một chút, một cái Xung Phong hướng về Triệu Lam Hinh xông tới.

1 đám games thủ class cận chiến xung quanh cũng đều xông đến, song quyền nan địch tứ thủ (2 nắm đấm khó địch 4 cánh tay), Triệu Lam Hinh đã trúng một cái Tạc Kích, bị kích hôn mê. Vô số skill bắn qua đây như bão tố, đánh xuống trên người Triệu Lam Hinh, giá trị thương tổn liên tiếp từ trên đầu Triệu Lam Hinh bay lên.

Cuối cùng huyết lượng Triệu Lam Hinh cũng phải cạn kiệt, ngã xuống mặt đất.

“Cuối cùng cũng giải quyết xong.”

“Tuôn ra thứ gì đó?”

“Một cái dây chuyền.”

“Thứ tốt a, nhưng mà trang bị trên người cô ta hẳn phải xin hơn cái loại này mới đúng!”

“Thực khốn nạn mà, tuôn ra một cái món rách nát nhất.” Tên đội trưởng nhìn không được mắt, tùy tiện lấy ra một cái trang bị trên người Triệu Lam Hinh, phỏng đoán đều so với cái dây chuyền này tốt hơn rất nhiều.

Trên thực tế Triệu Lam Hinh thật lâu trước kia đã có thể thay một cái dây chuyền cực phẩm, nhưng nàng vẫn luôn giữ lại chiếc dây chuyền này, bởi vì dây chuyền này đối với Triệu Lam Hinh mà nói, có ý nghĩa rất quan trọng, đây là món quà đầu tiên mà Tiêu Ngự tặng cho nàng, dây chuyền này có tên là Ai Thác Tư Cách quyền luyện, là từ nơi lang nhân mà thu được.

Dây chuyền này thuộc tính cũng xem như là khá, đối với những games thủ này mà nói, xem như là một món không tệ, nhưng cũng không phải là cực phẩm.

“Đi thôi.” Chiến sĩ Ngông Nghênh nói, đem chiếc dây chuyền tiện tay ném cho một Mục sư muội muội tên là Lam Nguyệt, “Cho người.”

“Cám ơn Ngông Nghênh đại ca.” Mục sư Lam Nguyệt kinh hỉ tiếp nhận dây chuyền tốc ngữ này (tăng tốc độ ngâm xương ma pháp), nhìn vào chữ dây chuyền tốc ngữ trên, thân hình hơi sững lại, trong ánh mắt dâng lên một tia phức tạp, nhìn về phía Triệu Lam Hinh.

“Đây là trang bị kém cõi nhất trên người nàng sao?” Mục sư Lam Nguyệt khê thì thào nói.

“Đoán chừng là thế, cái tên Thủy pháp sư này rất mạnh, mỗi một cái trang bị trên người nàng hẳn đều so với dây chuyền này tốt hơn rất nhiều.” 1 Đức lỗ y bên cạnh cực kỳ hâm mộ nói.

“Phải không?” Mục sư Lam Nguyệt có vẻ có chút không yên lòng, “Nói không chừng đây là một cái trang bị quý nhất trên người nàng đấy, thật đúng là có chút ghen ghét với vị tỷ tỷ xinh đẹp kia.” Lam Nguyệt chán nản nói, luận bàn về tướng mạo, nàng coi như không tệ, nhưng cũng không được đến mức như Triệu Lam Hinh, khó tránh khỏi có một loại cảm giác tự ti mặc cảm.

“Người nói cái gì?” Đức lỗ y bên cạnh không có nghe rõ.

“A? Không có gì.” Mục sư Lam Nguyệt khấn trương nói.

“Nhanh lên đi lẹ đi.”

Có một tên Chiến sĩ trông còn trẻ , ước chừng trên dưới 23 nhìn vào dung mạo của Triệu Lam Hình , có vẻ có chút si ngốc.

“Chưa từng thấy mỹ nữ à?” 1 Đức lỗ y bên cạnh mắng, “Nhanh đi theo.”

“Đã thấy, nhưng mà chưa từng thấy đẹp như vậy.” Chiến sĩ ngồi xổm xuống, si ngốc nhìn vào Triệu Lam Hình, tuy nhiên hắn cũng không dám đụng vào Triệu Lam Hình, tội quấy rối sẽ phải chịu thần phạt.

Tiêu Ngự nhìn tên của Triệu Lam Hình trong bảng tổ đội đã biến thành màu tối, trong lòng bỗng dưng nhói đau, hướng về tọa độ của Triệu Lam Hình chạy không cần mạng, nhìn bóng dáng Triệu Lam Hình , lại vừa lúc thấy 1 màn này, sắc mặt trở nên xanh xám.

Triệu Lam Hình chết khiến cho hắn tự sỉ vả thật sâu, hắn tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào thương tổn tới nàng, hành động của bọn họ đã khiến cho Tiêu Ngự triệt để phẫn nộ.

“Có người!”

“Là Đạo tặc Tà ác liên minh!”

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh lập tức cảnh giác, vừa mới tiêu diệt một người, không nghĩ lại tới một người nữa.

“Là đồng bọn của nữ nhân kia!”

Thực lực của Triệu Lam Hình đã khiến cho những games thủ này cực kỳ sợ hãi, người vừa tới trông có quan hệ với nàng này, bọn họ cũng tuyệt đối không dám xem nhẹ.

Chiến sĩ Ngạo Thiên nhìn Tiêu Ngự , thấy trong mắt Tiêu Ngự tràn ngập căm phẫn giống như muốn đem tất cả nuốt gọn vào trong, làm cho trong lòng hắn mọc lên 1 cổ ớn lạnh triệt để . Sợ cái gì, hắn chỉ có một người mà thôi, chẳng lẽ mình Đoàn đội 50 người, còn phải sợ 1 mình hắn hay sao? Chiến sĩ Ngạo Thiên trong lòng mắng thầm một trận, giống như muốn xua tan hết sợ hãi trong lòng , trong lòng nhờ vậy mới hơi hơi yên ổn một ít.

“Các người, đều phải CHẾT !” Tiêu Ngự liếc mắt 1 vòng qua đám người, lạnh giọng nói, dường như là đang tuyên bố mệnh lệnh , không thể phản kháng, giọng nói tựa như lạnh như băng tuyết nơi địa cực .

420. Chương 422 : Hồ Lạc Bầy Dê .

Lam Nguyệt nhìn vào dây chuyền tóc ngũ trên tay , nàng đột nhiên hiểu ra rằng. Một ít chữ khắc trên dây chuyền : ta yêu người. Dịch Na. Xin trân trọng tình yêu của ta . Lại liên hệ việc xuất hiện của Tiêu Ngự . Lam Nguyệt càng thêm khẳng định. Tiêu Ngự hẳn chính là người yêu của Triệu Lam Hình. Mà cái dây chuyền này cũng chính là do Tiêu Ngự tặng cho vị tỷ tỷ kia. Cho nên tỷ tỷ kia mới một lòng không đem dây chuyền này thay đổi.

Lam Nguyệt trong lòng mọc lên một loại cảm xúc phức tạp. Cũng không rõ là hâm mộ hay ghen ghét. Hay là bao gồm tất cả. Nếu như có một người có thể vì mình hướng 50 người khiêu chiến . Nàng không biết sẽ cảm động đến mức nào.

“Thằng này điên rồi.”

“Điên có thâm niên a.”

“Chuối. Hắn thực sự cho là hắn là thần sao?”

Thêm số đội viên vừa mới đuổi tới. Bọn họ đã đủ 50 người. Mà Tiêu Ngự 1 mình đối mặt 50 người nói các người đều phải chết. Dù cho ai nghe được những lời này. Đều sẽ cảm thấy hoang đường cả. Những đội viên này đối với Tiêu Ngự đều hết sức châm biếm.

Bọn họ đều ha ha cười lớn. Duy nhất chỉ có Tiêu Ngự không cười. Vẻ mặt như cười như không bày tỏ rõ hắn cũng không cho là mình đang nói đùa.

Đoàn đội Ngông Nghênh kia cười nói được 1 nửa. Dần dần thu lại bộ dáng tươi cười. Nhìn vào Tiêu Ngự . Lại là cảm thấy 1 trận chột dạ.

“Đây là cuồng vọng sao? Cứ thử qua rồi nói tiếp.” Tiêu Ngự tiến vào trạng thái Tiềm Hành. Biến mất ở trước mắt những games thủ này .

Thấy được Tiêu Ngự tiến vào trạng thái Tiềm Hành , trong 1 khoảng khắc đó trong con người hiện lên một tia sắc bén. Trái tim Ngông Nghênh chột co rút lại. Ánh mắt Tiêu Ngự giống như 1 lưỡi dao. Thăng hướng trái tim hắn mà xuyên thấu.

“Ngưng cười hết cho ta. Toàn bộ xóc lại tinh thần. Mẹ kiếp.” Đội trưởng Ngông Nghênh trở nên cực kỳ hấp tấp. Khẩn trương tổ chức phòng thủ , hắn mơ hồ có một loại cảm giác rất xấu.

Các đội viên vẫn còn chưa rõ. Như thế nào dài đột nhiên lại thận trọng như vậy. Phải biết rằng bọn họ có 50 người a. Cho dù thả cho đối phương một lúc thì sao. Chẳng lẽ Đạo tặc kia có thể đem toàn bộ bọn hắn tàn sát hay sao?

“Hắn ở nơi nào? Đức lỗ y. Làm ăn cái kiểu gì không biết . Báo cáo vị trí nhanh.”

“Tìm không thấy.”

“Thuật sĩ mở con mắt ra.” Nghe Đức lỗ y hồi báo trong lòng Ngông Nghênh càng căng thẳng. Quát lên.

Tiêu Ngự dùng [Lừa Gạt Khứu Giác] vượt qua sự điều tra của Đức lỗ y . Chợt xuất hiện ở phía sau người 1 Đức lỗ y . Chạy thủ đến gần cái ót của Đức lỗ y . Khoảng cách tới cái ót của Đức lỗ y chỉ còn vài centimet. Chợt tăng tốc. Một chiêu Thâu Tập. Làm Đức lỗ y kia hôn mê. Ánh mắt của Đức lỗ y kia dần dần rời rạc. Không nghĩ tới công kích của Tiêu Ngự lại nhanh như vậy.

Công Kích Tà Ác!

Mạt Hào!

Tiêu Ngự mấy cái công kích liên tiếp xuất ra. Đem Đức lỗ y đánh bay đi. Công kích của bản thân Tiêu Ngự đã vô cùng khủng bố thêm Thần Ngôn Chử Thủ nhân lên số lần thương tổn. Đức lỗ y sau khi hóa gấu có trên vạn huyết lượng . Ở trên tay Tiêu Ngự lại không sống nổi quá 3 giây. Mục sư cũng trị liệu không kịp.

“Ngăn chặn hắn.”

1 đám Chiến sĩ mở ra Xung Phong hướng về Tiêu Ngự vọt lên.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự một cái Long Tường Thuật xuất ra. Vượt qua những Chiến sĩ này. Đánh trúng một Đức lỗ y khác.

-1067.... Hàng loạt giá trị thương tổn từ trên đầu Đức lỗ y kia bay lên. Đức lỗ y bị kia Tiêu Ngự liên tục miểu sát. Một cái Long Tường Thuật này đã tạo ra hiệu quả liên kích x6. (1 lần đánh biến thành 6 lần hok cần delay đó , coi như x6 damage)

“2 cháu.” Tiêu Ngự âm thanh lạnh tựa ác quỷ đến từ địa ngục. Hắn sờ dĩ tìm Đức lỗ y mà ra tay là có mục đích . Đức y ở khi chiến đấu đều có 1 lần cơ hội sử dụng kỹ năng tái sinh để hồi sinh đồng đội , thêm Đức lỗ y đối với Đạo tặc còn có hiệu quả truy tung , tiêu diệt tất cả Đức lỗ y trước hiển nhiên sẽ cực kỳ có lợi.

Công kích của Tiêu Ngự như sấm vang chớp giật. Làm bọn hắn chấn động mãnh liệt trong lòng. Trước kia bọn họ cũng đã từng gặp được một số người cao tay. Nhưng có ai có thể một đòn miểu sát Đức lỗ y đã hóa gấu đây?

Trước đây. Bọn họ căn bản sẽ không tin có người có thể miểu sát Đức lỗ y đã hóa gấu . Nhưng mà bây giờ. Sự thật đã xảy ra trước mắt.

Từng đạo ma pháp hướng về Tiêu Ngự bao trùm xuống , hỏa băng lôi bắn tới như mưa. Giống như muốn đem Tiêu Ngự nuốt gọn luôn vậy.

Đột Thứ!

Ở trong nháy mắt những games thủ này ngậy người Tiêu Ngự một cái Đột Thứ vượt qua vòng vây của chúng Chiến sĩ . Chuẩn xác đánh trúng Đức lỗ y.

Đức lỗ y này so với Đức lỗ y khác khá hơn một ít. Cũng kịp phản ứng định chống lại Tiêu Ngự. Nhưng vẫn là bị Tiêu Ngự dùng Đột Thứ không chế được.

Tiêu Ngự giết chết Đức lỗ y thứ nhất chỉ tốn có 3 giây. Tốc độ quá nhanh. 1 đám Mục sư căn bản không kịp phản ứng. Khi giết chết Đức lỗ y thứ 2 . Tiêu Ngự chỉ dùng một đòn đã kết thúc chiến đấu. Các Mục sư cũng không có cơ hội trị liệu. Đến khi Tiêu Ngự công kích Đức lỗ y thứ 3. 1 đám các Mục sư khẩn trương ném cho Đức lỗ y trị liệu. Không dám có một chút trì hoãn.

Tiêu Ngự vừa một cái Công Kích Tà Ác xuất ra. 1 đạo Trị Liệu Thuật đã dừng ở trên người Đức lỗ y . Đem huyết lượng Đức lỗ y toàn bộ hồi phục lại.

Trên thực tế. Năng lực PK của games thủ trong Đoàn đội cũng không phải rất mạnh. Ngay cả những nổi tiếng Đoàn đội kia cũng thế. Nhưng bọn hắn có thể phối hợp. Mục sư trị liệu kịp thời , Chiến sĩ phòng ngự phối hợp với các class khác thì lại mạnh vô cùng. Chứ nếu chỉ riêng từng cá nhân so với loại games thủ độc hành lẩn lộn ở trên chiến trường như Tiêu Ngự. Thì kém hơn không biết bao nhiêu lần.

Bởi vì có Mục sư trị liệu. Tiêu Ngự công kích mấy lần vẫn không thể tiêu diệt được Đức lỗ y. Thấy năng lượng đã đầy cột. Chũy thủ một chiêu Bạo Liệt. Đem Đức lỗ y đó trực tiếp giết chết.

“3 cháu.” Âm thanh của Tiêu Ngự hết như tử thần đòi mạng. Thấy được từng đạo ma pháp hướng bản thân ập đến. Tật Phong Bộ! Tiêu Ngự một chiêu Tật Phong Bộ tránh khỏi những ma pháp này. Mở ra Tật Phong Gia Tốc và Thuấn Chuyển. Nháy mắt đã biến mất tung tích.

“Cẩn thận. Hắn mất tầm rồi”

“Tốc độ nhanh quá.”

Những Thuật sĩ kia tốc độ tìm kiếm hiển nhiên quá chậm. Thân ảnh của Tiêu Ngự đột nhiên xuất hiện ở sau lưng Mục sư chủ lực của Đoàn đội . Một chiêu Tạc Kích xuất ra.

Mục sư kia choáng váng. Hắn mới vừa thấy Tiêu Ngự ở phía xa cách hơn 30m. Đem 1 Đức lỗ y còn sót lại trong Đoàn đội giết chết. Sau 1 khắc đã xuất hiện ở trước mặt của mình. Ánh chũy thủ sáng như tuyết lạnh như băng hướng về mặt hắn lao thẳng mà đến. Loại tình huống đột ngột này tạo thành đả kích tâm lý vô cùng lớn đối với hắn. Trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào đánh trả.

Sụt. Máu bắn tung tóe. Mục sư kia cũng chưa kịp có bất kỳ động tác gì. Tiêu Ngự một chiêu Tạc Kích chuẩn xác đâm trúng hắn.

Mọi người chợt phát hiện ra Tiêu Ngự xuất hiện ở phía sau bọn họ. Trong lòng kinh hãi. Nhưng mà không đợi họ kịp phản ứng. Mục sư kia đã nằm trên vũng máu rồi.

“4 cháu.” Tiêu lạnh lùng nói. Nhìn lướt qua đám games thủ. Mắt thấy 1 đồng lớn ma pháp bay qua đây. Một chiêu Đào Thoát lánh ra ngoài. Tiến vào trạng thái tiềm hành. Tan biến ở tầm nhìn của những games thủ này.

“Đây còn là người sao?”

“Thật nhanh.”

“Hắn ở bên kia.”

“Mau đuổi theo.”

Tiêu Ngự nhanh chóng tan biến ở trong rừng.

Mấy Thợ săn chỉ huy báo săn đuổi theo. Không có Đức lỗ y . Chỉ còn bọn họ có thể gánh vác cái gánh nặng này.

“Đều trở lại cho ta. Không muốn sống nữa à?” Ngông Nghênh chữm mắng nói. Tiêu Ngự mặc dù cùng mất máu. Nhưng Bọn họ cũng không tạo nổi cho Tiêu Ngự một chút thương tổn trí mạng nào. Chỉ xoá được của Tiêu Ngự hơn 3.000 huyết lượng mà thôi. Ngay cả 1 nửa cũng chưa tới. Tiêu Ngự đây là đang chờ đợi

cơ hội xuất thủ. Không phải tháo chạy. Nếu như mấy cái tên Thợ săn này đuổi theo. Quá nửa chỉ là chịu chết.

Mấy Thợ săn kia nghe Ngông Nghênh nói xong. Cầm gươm lui trở về. Bọn họ cứ như là bị Tiêu Ngự đùa bỡn. Tiêu Ngự để lại 4 cỗ thi thể rồi cứ thế rời đi. Bọn họ cái gì cũng không có biện pháp.

Ngông Nghênh hít sâu một hơi. Hắn lúc này mới biết. Thực sự gặp phải cao thủ rồi. Triệu Lam Hình tuy rất mạnh. Nhưng dù sao cũng chỉ là Thủy pháp sư. Bọn họ lấy nhiều thắng ít tóm lại cũng sẽ có thể hao tổn rồi giết chết Triệu Lam Hình. Nhưng Tiêu Ngự lại bất đồng. Tiêu Ngự là Đạo tặc. Tiến lùi tự nhiên. Đánh xong lại ẩn nấp. Chỉ có thể tìm phương pháp đem Tiêu Ngự lưu lại. Mới có thể đánh bại hắn.

Ngông Nghênh nghĩ tới vẻ mặt lạnh lùng vừa rồi của Tiêu Ngự. Bất an trong lòng ngày càng tăng thêm. Hắn thế mới biết. Tiêu Ngự không phải là nói đùa. Thoáng chốc đã nằm xuống 4 cỗ thi thể. Mà bọn họ lại còn có nhiều người như vậy. Nếu như hắn hạ lệnh mọi người bỏ lại những đội viên này để rời đi mà nói. Cái Đoàn đội này chắc chắn cũng nên giải tán rồi. Cho dù trở lại được trong thành. Hắn cũng không có mặt mũi nào nhìn 4 games thủ kia nữa.

Tiêu Ngự cứ như vậy chắc chắn sẽ tiêu diệt toàn bộ bọn họ!

“Ta không tin tà dị như vậy. Chẳng lẽ chúng ta nhiều người như vậy còn giết không nổi một người.” Ngông Nghênh trong lòng thầm mắng một tiếng. Nhanh chóng điều đội hình. Đứng tụ lại. Để cho class cận chiến đem class pháp hệ bảo vệ ở bên trong.

Sau khi Tiêu Ngự lui vào rừng cây. Triệu hồi ra U Linh Bể Mông. Để cho U Linh Bể Mông tiến vào trạng thái tiềm hành.

“Một tên cũng đừng nghĩ đến chạy thoát.” Tiêu Ngự đã nổi lên sát ý, muốn tiêu diệt toàn bộ đám người này. Không buông tha cho một ai cả.

Sau khi triệu hồi ra U Linh Bể Mông. Tiêu Ngự mở ra Ấn Ảnh Bộ. Hướng về những games thủ Thiên sứ liên minh kia lần mò đi qua. Thấy được bọn họ không ngờ lại có thể kết thành một cái trận hình. Bộ dáng như gặp đại địch. Bất cười khanh khách.

Mấy đội viên trẻ có chút thực lực rất bất mãn với cách làm của Ngông Nghênh. Bọn họ nhiều người như thế. Cho dù bị Tiêu Ngự tiêu diệt mấy người. Nhưng cũng đến mức yếu thế như vậy sao?

1 Chiến sĩ đậm chân. Muốn rời khỏi phòng trận.

“Lão tử cũng không tin. Chúng ta nhiều người như vậy lại bị 1 tên Đạo tặc dọa cho sợ thành như vậy.”

“Mau trở về vị trí cho ta.” Ngông Nghênh mắng. Hắn hiển nhiên là đã qua tuổi tràn đầy nhiệt huyết. Phương pháp xử lý như bây giờ chắc chắn là là thỏa đáng nhất.

Nếu như đối thủ vền vẹn chỉ là một Đạo tặc bình thường thì có thể như vậy sao. Tiêu Ngự mới ra tay đã đem Ngông Nghênh dọa sợ. Tiêu Ngự vừa rồi có thể nói là như đi vào chỗ không người. Thoải mái chém giết 4 người. Thông thả rời đi. Lại không ai có thể lưu hắn lại. Công kích của Tiêu Ngự cực nhanh kèm thương tổn rất cao. Các Mục sư trị liệu đều theo không kịp. Đạo tặc như vậy còn chưa đủ đáng sợ chưa đủ cho hắn coi trọng sao?

‘Hổ lạc bầy dê’. Ngông Nghênh đột nghĩ tới câu thành ngữ này. Tiêu Ngự kia chính là con mãnh hổ giương nanh múa vuốt. Mà bọn họ thì càng giống 1 đám dê non bị tàn sát hơn.

Ngông Nghênh thà rằng lúc này bỏ chạy. Cũng không bằng lòng đối mặt với cái tên tử thần Tiêu Ngự này. Nhưng mà. Hắn thân bất do kỷ nếu như cứ như vậy rút lui. Toàn bộ Đoàn đội liền sẽ mất sạch danh tiếng. Các đội viên cũng sẽ bởi vì thế mà rời khỏi tập thể. Chỉ có thể đánh cược 1 lần. Không còn đường lui. Tiêu Ngự dùng Ấn Ảnh Bộ đi tới. Đến gần 1 Băng Pháp sư. Chúi tay phải một cái Tấn Kích thẳng đến trán của Băng Pháp sư. Ở dưới tình huống Băng Pháp sư kia còn chưa kịp phản ứng đã đem Băng Pháp sư đó kích hôn mê.

Hắn xuất hiện rồi!

Toàn bộ Đoàn đội tựa như 1 cỗ máy khởi động. Nhanh chóng vận chuyển. Mục sư trị liệu Băng Pháp sư. 1 đám Chiến sĩ mở ra Xung Phong vọt lên. 2 Băng Pháp sư bên cạnh đánh ra Băng Hoàn Thuật. Lôi Pháp Sư dùng từng đạo Lôi Thuật nhắm tới Tiêu Ngự. Động tác của những đội viên này không chút nào chậm chạp.

421. Chương 423 : Lưỡi Hái Tử Thần.

Lúc này Đoàn đội Thiên sứ liên minh này mới biểu hiện ra tổ chất của bọn họ, bọn họ cũng không phải là hạng vô danh, mặc dù từng đội viên thực lực có chút kém cỏi, không có trình độ PK gì cao lắm, nhưng khi gặp phải tình huống nguy hiểm tính cơ động, phối hợp, lại là một chút cũng không kém.

Phát hiện 1 đạo Băng Hoàn Thuật hướng về bản thân quét qua đây, Tiêu Ngự một chiêu Tan Biến ngăn cản rồi Băng Hoàn Thuật, né khỏi ma pháp như mưa đánh xuống, hướng về Băng Pháp sư đánh ra một cái Công Kích Tà Ác.

Hiệu quả vô địch của Tan biến vừa biến mất, vài đạo ma pháp đã đánh lên trên người Tiêu Ngự, trên người Tiêu Ngự phiêu khởi vài cái giá trị thương tổn. Ở trước khi ma pháp đánh trúng bản thân, Tiêu Ngự đã mở ra Âm Ảnh Không Chế, đối với những ma pháp này cũng không thêm bận tâm, tiếp tục công kích Băng Pháp sư.

Từng đạo Trị Liệu Thuật dừng ở trên người Băng Pháp sư, dồn dập mà lại chặt chẽ, luôn duy trì huyết lượng Băng Pháp sư không đi xuống đáy. Thương tổn của Tiêu Ngự vẫn không thể nào đem Băng Pháp sư 1 lần giết chết.

Ma pháp công kích lên trên người Tiêu Ngự gây ra Thần Thánh Thủ Hộ, sau khi Tiêu Ngự có Thần Thánh Thủ Hộ lại càng thêm không kiêng nể gì, một chiêu Phản Thủ Bối Thủ vòng ra sau, tạo thành hiệu ứng phá giáp và bạo kích, đem Băng Pháp sư giết chết.

Băng Pháp sư tổng cộng 8.000 lượng, mà phòng ngự của bố giáp yếu ớt muốn chết, Tiêu Ngự full điểm liên kích kèm Phản Thủ Bối Thủ, một đòn cũng đủ để Mục sư trị liệu không kịp rồi.

“5 cháu!”

Năng lượng đã đầy cột, Tiêu Ngự 1 Đột Tiến đến gần 1 Mục sư, hướng về Mục sư nhào tới, lại là một cái Tuyệt Sát, đem Mục sư kia đánh chết.

Tổng cộng 6 tên, thoáng cái đã thêm 2 người.

“Tên thứ 6!”

Thanh âm lạnh lùng đánh sâu vào tâm trạng của từng games thủ Thiên sứ liên minh. Làm cho lòng người ớn lạnh. Tạo cho người ta áp lực to lớn.

Rắc rắc. Sau khi Tiêu Ngự đã trúng hơn 10 ma pháp. Thần Thánh Thủ Hộ trên người cũng vỡ tan.

Đại Địa Thủ Hộ!

Tiêu Ngự mở ra kỹ năng Đại Địa Thủ Hộ. Hướng về Lôi Pháp Sư nhào tới. Muốn trước khi kỹ năng biến mất thịt thêm một tên nữa. Mới công kích mấy cái. 2 Chiến sĩ đã vọt lên lao tới Tiêu Ngự. Vài đạo ma pháp oanh kích lên trên người Tiêu Ngự. Đại Địa Thủ Hộ cũng vỡ tan theo. Một đạo ma pháp trị liệu dừng ở trên người Lôi Pháp Sư. Dem Lôi Pháp Sư trị hồi phục lại như ban đầu.

Tiêu Ngự chỉ còn sót lại dưới 5.000 huyết lượng.

“Lưu lại hân. Đừng để cho hân chạy!”

1 đám các games thủ class cận chiến bao vây Tiêu Ngự, muốn đem Tiêu Ngự ngăn chặn.

“Muốn lưu lại ta, các người có bản lĩnh đó sao?” Tiêu Ngự hốc vào bình cao cấp Phục Hồi Máu Trong Nháy Mắt, phục hồi một ít huyết lượng, trong nháy mắt đem tốc độ gia trì đến lớn nhất, một cái Dã Tính Cuồng Nộ hướng ra phía ngoài phóng đi.

Tiêu Ngự phá tung vòng vây đẩy bật 1 Chiến sĩ và 1 Thánh Kỵ Sĩ hướng rừng cây diên cuồng lướt đi. . Cả một đám bao vây mà cũng cản không được 1 Đạo tặc!

“Truy đuổi!” Ngông Nghênh quát, vừa này hấn sở dĩ không cho các Thợ săn truy kích Tiêu Ngự, là bởi vì thực lực của Tiêu Ngự hao tổn không đáng kể, các Thợ săn vào trong rừng cây cần bản không phải đối thủ của Tiêu Ngự, nhưng bây giờ lại khác, Tiêu Ngự bị đánh cho chỉ còn sót lại hơn 6.000 huyết lượng, bây giờ không truy đuổi, chẳng lẽ còn chờ huyết lượng Tiêu Ngự phục hồi, kỹ năng toàn bộ tan băng tiếp tục mất thịt bọn họ sao? Thà đánh cược được ăn cả ngã về không!

Ngông Nghênh đã xem nhẹ 1 vấn đề, Tiêu Ngự nếu như muốn chạy có ai có thể truy đuổi được hấn sao?

Tiêu Ngự tiến vào trong rừng, phía sau tất cả các games thủ Thiên sứ liên minh đều đuổi theo, Thợ săn ở phía trước truy tung, các đội viên khác cũng đang đuổi tới. Đầu óc Ngông Nghênh coi như khá bình tĩnh, hấn hiểu nếu như chỉ để cho các Thợ săn truy kích Tiêu Ngự, vẫn sẽ rất nguy hiểm, nói không chừng có thể đem các Thợ săn đưa vào chỗ chết, còn không bằng toàn bộ Đoàn đội cùng truy kích Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự ở trong rừng lao vút đi, đem Thợ săn kéo ra 1 khoảng cách, tìm cái địa phương bắt đầu ăn ‘bánh công nông’ phục hồi huyết lượng.

“Hấn đã ở lân cận nhà cẩn thận một chút!”

Mấy con báo săn của Thợ săn đã dần dần đến gần Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đứng lên tránh khỏi những Thợ săn này, hướng phía sau Đoàn đội bọn họ lao vút đi.

Ở dưới sự chỉ huy tận lực của Tiêu Ngự, U Linh Bì Mông vẫn liên tục án binh bất động ở trong rừng, không làm kinh động địch nhân, bây giờ còn chưa phải thời cơ tốt nhất cho U Linh Bì Mông vào sân.

“Cẩn thận một chút hấn di động ở hướng bên kia!”

Thợ săn phát hiện hành tung của Tiêu Ngự, khẩn trương quay người chạy trở về.

Bị Thợ săn phát hiện ngăn cản, Tiêu Ngự lại lướt đi mở ra 1 khoảng cách kiểm địa phương tiếp tục ăn bánh công nông, phục hồi huyết lượng.

Cứ như vậy ở trong rừng ú tim với những tên này, mà bọn hấn đối với Tiêu Ngự cũng không có biện pháp nào cả, tốc độ di chuyển của Tiêu Ngự quá nhanh, sau khi cùng bọn họ kéo dài khoảng cách còn có thời gian phục hồi huyết lượng nữa chứ, cứ liên tục chạy đi chạy lại không ngừng, muốn tức chết bọn họ mà, bọn họ rơi vào đường cùng, cũng chỉ có thể tiếp tục truy kích.

Tiêu Ngự đang chờ cơ hội! Nhìn thoáng qua bảng kỹ năng, có một số kỹ năng đã bắt đầu lần lượt đã tan băng.

Có 3 Thợ săn đuổi theo! Những Thợ săn này và Mục sư đã cách 1 khoảng, Tiêu Ngự đã có cơ hội ra tay.

Tiêu Ngự khoe miệng mỉm cười, cố ý để lộ hành tung.

“Hấn ở nơi đó!” Một Thợ săn la lên, đột nhiên phát hiện hành tung của Tiêu Ngự, cũng khó trách hấn hưng phấn như vậy, ở trong mắt hấn xem ra, Tiêu Ngự đã bị coi là tàn phế rồi, tựa như lão hổ không răng, không có gì đáng sợ nữa cả!

Ở khi truy kích Tiêu Ngự, Ngông Nghênh đã ngàn dặn vạ dò, bảo bọn họ nhất định phải bình tĩnh, cho dù phát hiện Tiêu Ngự cũng không được tùy tiện xuất kích, chờ đại bộ đội đuổi kịp, nhưng bây giờ, bọn họ cũng đã đem lời Ngông Nghênh nói quảng ra sau đầu rồi, lúc này không xuất kích, chẳng lẽ phải đợi Tiêu Ngự chạy trốn tiếp sao?

Thấy được 3 Thợ săn đuổi theo, Tiêu Ngự từ trên một thân cây nhảy xuống, hướng về một người Thợ săn trong đó vỗ tới.

Báo săn của Thợ săn phát hiện Tiêu Ngự trước 1 bước, vọt lên.

Tiêu Ngự nghiêng mình tránh khỏi báo săn, chủ thủ một cái Năng Lượng Nha Thứ xuất ra, năng Lượng Nha Thứ lấy một cái góc độ vô cùng âm hiểm, nghiêng nghiêng hướng về phía trước mặt Thợ săn thẳng kích.

Thợ săn kia phát hiện Tiêu Ngự, vừa xoay người lại nhìn , đã bị Năng Lượng Nha Thử đánh trúng, rơi vào trạng thái hôn mê.

Tiêu Ngự cps kinh nghiệm PK phong phú, giúp cho hắn mỗi một lần công kích đều có lực sát thương vô cùng, Thợ săn kia chưa từng cùng loại cao thủ như Tiêu Ngự PK qua, kỹ thuật PK thậm chí còn chưa bằng với lever của hắn, tự nhiên là tránh không thoát công kích của Tiêu Ngự rồi.

Huyết hoa tung bay, mới mấy giây thời gian, Thợ săn đã bị Tiêu Ngự giết chết.

2 Thợ săn bên cạnh chỉ huy báo săn đi lên cứu viện đã không kịp rồi, thấy được đồng đội bị giết, bọn họ cũng đã luống cuống cả tay chân, phía sau người truyền đến một ít tiếng bước chân . Nhìn qua , nhóm Ngông Nghênh đã đuổi tới, lúc đến nơi Tiêu Ngự đã không thấy tung tích nữa rồi, trên mặt đất chỉ còn lại 1 bộ thi thể 2 người bàng hoàng, và 3 con báo săn vẫn còn đuổi theo hắn.

2 Thợ săn khẩn trương huyết sáo, lại không thấy báo săn của bọn họ trở về. 2 Thợ săn mặt biến sắc, không ngờ báo săn đã bị Tiêu Ngự tiêu diệt rồi.

“Đáng chết.” Ngông Nghênh nhin không được chửi rửa một trận, 2 tên Thợ săn này cũng tương đương với bị phê đi rồi, mới chút thời gian như vậy, đã thiệt hại 3 Thợ săn.

Hắn rút cuộc là ai? Ngông Nghênh trong lòng nảy sinh một cỗ sợ hãi không tên, đối mặt với 1 Đạo tặc như vậy, hắn đã cảm thấy vô lực.

“Bây giờ chúng ta phải làm thế nào đây?” 2 Thợ săn chột dạ hỏi, vừa rồi bọn họ thật không nên truy đuổi nhanh như vậy , nhưng mà mà bây giờ, nói cái gì cũng muộn rồi.

Bụi cỏ lân cận bị gió thổi lay động, 2 Thợ săn khẩn trương nhìn ngó xung quanh, không phát hiện ra tung tích Tiêu Ngự . Bọn họ lúc này mới cảm nhận được cái gì gọi là thần hồn nát thần tính, tâm chí của bọn họ đã bị Tiêu Ngự ám ảnh, rốt cuộc cũng sinh không nổi ra suy nghĩ đối kháng với Tiêu Ngự nữa . Có một chút gió thổi cỏ lay như vậy đã làm cho bọn họ cảm thấy vô cùng khẩn trương. Bọn họ dường như cảm giác được, trong bóng tối có đôi mắt đang nhìn mình chăm chăm, nói không chừng có thể bất thành linh xuất hiện .

Vô thức ở trên cổ của mình sờ qua một chút, chỉ cảm thấy trên cổ lạnh lẽo vô cùng.

“Còn làm thế nào nữa ! Trước tiên lui về!” Ngông Nghênh mắng, giờ phút này hắn có thể hành động như vậy cũng là đã vô cùng trấn tĩnh rồi, 3 Thợ săn 3 Đức lỗ y, 4 chết 2 phê, hành động của Tiêu Ngự đã càng thêm tự do rồi.

Phía sau Đội ngũ truyền đến 1 trận nhốn nháo.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Chúng ta bị Thâu Tập , đã chết 2 người!”

“Rời khỏi rừng cây!” Ngông Nghênh lúc này hạ lệnh nói, không có Thợ săn kiềm chế Tiêu Ngự, ở trong rừng cây này, Tiêu Ngự chính là vương giả toàn năng, chúa tể nắm giữ sinh tử của bọn hắn.

“Lại đã chết thêm 2 người!”

“Sao có thể , như thế nào lại thế!” Ngông Nghênh hoàn toàn mất đi bình tĩnh, lớn tiếng chửi mắng, “Đều đứng sát lại cho ta, giám sát chặt chẽ đồng đội bên cạnh!”

Ngông Nghênh bắt đầu dẫn dắt các games thủ này lui lại phía sau, nhưng mà dọc trên đường đi, Tiêu Ngự dường như không để cho dân Ngông Nghênh cơ hội nghỉ ngơi, kỹ thuật ẩn nấp và móc lỗ ấy vô cùng tinh tế, dưới tay đã nằm xuống không ít người. Chỉ cần có người hơi đi lệch ra hoặc là rời khỏi tầm mắt của Mục sư , thì đều phải chết.

6 Mục sư đã bị Tiêu Ngự tiêu diệt 5, Mục sư còn lại cũng không có cách nào chăm sóc đến nhiều người như vậy, lần lượt có games thủ bị Tiêu Ngự chém chết, xác chết rải thành hàng.

Tiêu Ngự tựa hồ đối với 1 Mục sư cuối cùng có ưu đãi đặc biệt, chậm chạp không có ra tay với hắn, mà là từng bước từng bước làm thiet hết các games thủ class khác. Tiêu Ngự suy nghĩ cũng khá thâm hiểm, nếu

như Tiêu Ngự đem Mục sư của bọn họ toàn bộ giết sạch, bọn họ sẽ không còn cơ hội hồi sinh đồng đội , chỉ có thể toàn bộ mở ra hồi thành quyền trục trở về, Tiêu Ngự không có khả năng đem toàn bộ hồi thành quyền trục của mọi người cắt ngang hết, chỉ có thể đứng nhìn 1 số người trong đó rời đi. Nhưng nếu như lưu lại 1 Mục sư cho bọn hắn, giúp cho bọn họ lưu lại một chút hi vọng, bọn họ hẳn là sẽ không buông tha . Đến khi Tiêu Ngự quyết định động thủ đối phó Mục sư cuối cùng kia, cũng sẽ không lưu lại cho bọn hắn cơ hội chạy thoát .

Ngông Nghênh chẳng phải là không nhìn ra ý đồ của Tiêu Ngự, nhưng mà một chút hi vọng này lại làm hắn muốn bỏ mà không được. Bởi vì nếu như bọn họ vứt bỏ 1 cơ hội này, sau khi trở về thành cũng chỉ có nước giải tán Đoàn đội, còn không bằng dùng một chút hi vọng này mà cố gắng, hy vọng Tiêu Ngự xuất hiện 1 lần sai lầm, hoặc là đột nhiên có điều bất ngờ, phát động cường công (tấn công mạnh mẽ), dù sao bọn họ cũng còn khá nhiều người.

1 hồi ác mộng chân thật ! Nguyên vọng duy nhất của Ngông Nghênh lúc này cũng chính là hy vọng cơn ác mộng này nhanh chấm dứt. Như bây giờ, cách mỗi vài giây lại phát hiện có đồng đội bị chết, đối với hắn mà nói, quả thực đã là một loại dày vò vô cùng thống khổ rồi.

“Người thứ 23!” Âm thanh của Tiêu Ngự lạnh lùng vang lên, làm cho những đội viên này gần như tuyệt vọng, lòng hăng hái ban đầu đã triệt để không còn dấu tích, trong lòng chỉ còn lại vô vàn sợ hãi và bất lực mà thôi , tự nhận ra một điều rằng , nguyên lai mình ở trên tay Tiêu Ngự, căn bản không chịu nổi một đòn.

50 người, đã chết hết 1 nửa ! Đối thủ, từ đầu đến cuối đều chỉ có một người! Câu nói “Các người, đều phải chết!” của Tiêu Ngự vẫn như mới đây, vẫn như cũ vang vọng ở bên tai, tựa như một câu nguyên rửa vô cùng linh nghiệm , đang dần dần ứng nghiệm.

Cũng lại không có người chế giễu Tiêu Ngự không biết tự lượng sức mình, Tiêu Ngự tựa như một cơn ác mộng đáng sợ, bao phủ ở trong lòng mọi người , hắn không phải là người, là một tên Ác ma! Dưới lưỡi dao tử thần, tuyệt không còn người sống.

422. Chương 424 : Vật Hoàn Chủ.

Tiêu Ngự ở trong góc lạnh lùng nhìn chăm chú vào những games thủ này hoảng hốt lo sợ này.

Trong hàng ngũ thì Đức lỗ y, Thợ săn đều đã bỏ mình, chỉ còn lại Thuật sĩ có thể phá được ẩn hình của Tiêu Ngự , nhưng mà ở trong rừng cây rậm rạp như thế này , tầm nhìn rất nhỏ, mấy Thuật sĩ cũng căn bản không phát huy được bao nhiêu tác dụng.

Tiêu Ngự cẩn thận tránh né tầm mắt của Thuật sĩ, ở góc khuất tầm nhìn của Thuật sĩ tiêu diệt từng người một, đánh đâu thắng đó.

Một người lại 1 người Thiên sứ liên minh mất mạng, đến khi đám người Ngông Nghênh rời khỏi rừng cây, kiểm tra lại số người, phát hiện bọn họ đã chỉ còn lại có 21 người , 29 người đã nằm lại trong rừng.

Ngông Nghênh hít một ngụm khí lạnh, mới trải qua thời gian ngắn như vậy, bọn họ đã tổn thất 29 người, cái tên Đạo tặc này có phần cũng thật là quá khủng khiếp rồi.

“Người này tên gọi là gì?”

“Tên là Tiêu Ngự!” Một người có dò xét thuật trả lời.

“Tiêu Ngự?” Ngông Nghênh giọng nói run lên, “Chính là Đạo tặc đứng đầu Tà ác liên minh kia? Người đã đánh bại Lưỡi Lê?”

Sau trận thi đấu giao hữu với Lưỡi Lê, danh tiếng Tiêu Ngự đã lan xa, ở Thiên sứ liên minh cũng có danh tiếng không nhỏ.

“Hình... hình như thế.”

Ngông Nghênh cười khổ. Nhiều người chơi như vậy. Như thế nào cứ nhằm tên sát thần mà chọc a! Bọn họ ăn đủ xui xẻo rồi. Tự đứng ở nơi hoang dã lại gặp phải một tên Đạo tặc đáng sợ như thế. Mà đối thủ lại còn là một tên Đạo tặc siêu biến thái nữa chứ.

Đạo tặc được coi là Vua Dã Ngoại (nơi hoang dã bên ngoài thành). Cũng không phải chỉ là cái tên a.

Bây giờ bọn họ phải làm thế nào đây? Vứt bỏ đồng đội đã chết trở về thành sao. Quá muộn rồi. Nhưng không bỏ. Sớm muộn rồi cũng bị Tiêu Ngự từng bước từng bước 'làm' sạch. Bọn họ 50 người cũng không có khả năng thịt nổi Tiêu Ngự. Huống chi bây giờ chỉ còn lại có 21 người. Càng vô vọng a!

Ngông Nghênh đã xem qua clip PK Tiêu Ngự. Tiêu Ngự còn có một cái sát chiêu lớn nhất chưa dùng đến. Chính là kỹ năng triệu hồi U Linh Bĩ Mông. Chẳng lẽ chiến đấu đến bây giờ. Tiêu Ngự còn có điều ẩn dấu sao? Hay hoặc giả là Tiêu Ngự cảm thấy bọn họ không đủ tư cách khiến cho hắn phải triệu hồi U Linh Bĩ Mông chẳng?

Những ý nghĩ này đã làm cho Ngông Nghênh cảm nhận được sâu sắc cảm giác bị thất bại.

Lúc trước hắn dẫn đầu cả Đoàn đội giết từng con từng con boss, mặc dù không phải siêu cấp boss gì, nhưng cũng khiến cho hắn hăng hái rồi, nhưng bây giờ, trải qua 1 trận chiến đấu này, Ngông Nghênh rốt cuộc cũng đã không còn nhiệt huyết làm đội trưởng nữa, bởi vì lòng tin của hắn đã hoàn toàn bị xoá sạch rồi.

Có ít người được sinh ra là để làm nhân vật chính, hưởng thụ hương hoa vờn quanh. Và cũng có một số người, thì đã được định sẵn là đá kê chân cho người khác bước tới chỉ có thể làm nền rồi. Ngông Nghênh ban đầu cho rằng là mình là nhân vật chính, nhưng bây giờ cũng đã phát hiện được mình chỉ là một nhân vật phụ trợ người khác mà thôi.

1 thân ảnh chậm rãi xuất hiện ở bên mé rừng cây, không phải Tiêu Ngự thì còn là ai?

Tiêu Ngự lạnh lùng liếc mắt 1 vòng 21 games thủ hoảng sợ như chó nhà có tang, lạnh lùng cười.

Ánh mắt của Tiêu Ngự tựa như ác ma vậy, những games thủ này từ đầu tới cuối có từng uy hiếp được tới Tiêu Ngự sao? Tất cả bị Tiêu Ngự đùa bỡn trong cơn ác mộng kinh hoàng.

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua bảng kỹ năng, các kỹ năng đều đã dùng hết, chỉ còn lại 2 cái kỹ năng. 2 cái kỹ năng này đều là kỹ năng Tiêu Ngự vét đáy thùng, từ xưa đến giờ cũng chưa dùng qua, cho dù là khi cùng Lưỡi Lê PK, hắn cũng chưa dùng qua nữa.

Tiêu Ngự dừng lại một lát ở trên 2 cái kỹ năng cuối cùng trong bảng. Lever 50 kỹ năng cấp Truyền Thuyết - Thịnh Yển Tàn Sát, lever 60 kỹ năng cấp Truyền Thuyết - Huyết Tinh Tàn Sát. (lúc đánh lưỡi lê đã lv 60 éo đấu mà chả chưa dùng =,= bố khí - ờ mà hình như bí kíp học được kỹ năng lv cao hơn sao í)

Đây là khen thưởng của Tiêu Ngự ở trong nhiệm vụ liên hoàn - ám sát Tác La thành chủ thu được, bây giờ dùng 2 cái kỹ năng cấp Truyền Thuyết này sao? Tiêu Ngự lắc lắc đầu, 2 cái kỹ năng này Tiêu Ngự sẽ cố gắng luôn luôn bảo tồn không thể dễ dàng lộ ra ngoài, nếu có 1 ngày gặp phải kẻ địch không có cách nào đánh bại, 2 cái kỹ năng này sẽ là tuyệt kỹ cứu mạng hắn. Còn nếu như không gặp tới dạng đối thủ như vậy, 2 cái kỹ năng này cũng sẽ vĩnh viễn không xuất hiện trong mắt người khác.

Bất kể khi nào cũng nên lưu lại cho mình một con át chủ bài!

Mấy games thủ Thiên sứ liên minh này còn chưa có đủ tư cách khiến Tiêu Ngự phải sử dụng tới 2 cái kỹ năng cấp Truyền Thuyết này!

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành, kì kèo một khoảng thời gian, mỗi cái kỹ năng đều đã tan băng.

Cục diện bây giờ, hắn đã hoàn toàn nắm chắc quyền chủ động.

Ngông Nghênh suy nghĩ hồi lâu, nặng nề than thở một tiếng, nói: "Mọi người mở ra hội thành quyền trực, trở về đi." Khi nói những lời này, tim Ngông Nghênh cảm giác như kim châm vậy, quyết định này của hắn tức là trực tiếp buông bỏ những cố gắng trước kia rồi.

"Đoàn trưởng, không thể." Cứ như vậy bỏ lại những đồng đội đã chết để trở về sao, bọn ta còn mặt mũi nào trở về gặp những đồng đội kia?

"Quên đi, lưu lại cũng vô dụng, chẳng lẽ các ngươi đều muốn chết ở nơi này sao?" Ngông Nghênh nhìn lướt qua 1 đám games thủ, vô lực nói.

Các đội viên im lặng không nói. Nếu như lưu lại, bọn họ có thể đánh bại Tiêu Ngự sao? Vừa rồi khi đủ 50 người còn không có làm được, bây giờ càng không có khả năng làm được!

“Sao có thể thế được, chết là cùng, cùng lắm cũng mất 1 cấp mà thôi!” 1 games thủ nhịn không được mắng nói.

Đương nhiên, đội viên có khí huyết phương cương như vậy chỉ là số ít, tuyệt đại bộ phận games thủ đều vẫn còn rất lý trí, cứ như vậy bị Tiêu Ngự từng bước từng bước giết chết có ý nghĩa sao? Vẽ vện chỉ là tăng thêm uy danh cho Tiêu Ngự mà thôi.

“Đừng nói nữa, tất cả mọi người xài Hồi Thành Quyển Trục!” Ngông Nghênh quát, 1 đám các games thủ lục tục lấy ra hồi thành quyển trục, trong lòng trăm mùi vị phức tạp, không cam, khúat nhục, phần nộ, đủ loại tâm tình.

Tiêu Ngự một cái Đột Thử chuẩn xác đánh trúng một Lôi Pháp Sư, phá giáp thêm bạo kích, đem Lôi Pháp Sư yếu ớt kia trực tiếp giết chết.

Vừa mới rơi xuống đất, Tiêu Ngự lại đánh về phía một người khác.

Tổng cộng 6 Mục sư, bị chết gần hết hiện tại đã chỉ còn lại một mình Lam Nguyệt, 1 mặt là bởi vì Tiêu Ngự muốn để đối phương lưu lại, về mặt là khác bởi vì Lam Nguyệt là nữ nhân, cho nên Lam Nguyệt được lưu lại đến cuối cùng, còn chưa bị Tiêu Ngự tiêu diệt.

Lam Nguyệt nhìn vào Tiêu Ngự giống như một sát thần, chém giết từng nhát từng nhát, lại không có cảm thấy phần nộ, mà đối với Tiêu Ngự lại tràn đầy ngưỡng mộ. Phong thái Tiêu Ngự xông lên giận dữ vì hồng nhan mà 1 mình đối địch, đã để lại trong lòng của nàng dấu ấn khó phai mờ, nhìn vào khuôn mặt kiên nghị của Tiêu Ngự, tay phải nắm dây chuyền tốc ngữ, nàng bỗng nhiên làm ra một cái quyết định, có cơ hội mà nói, nhất định phải đem dây chuyền này đưa lại cho vị tỷ tỷ kia.

1 đám Thiên sứ liên minh mở hồi thành quyển trục, đọc Hồi Thành Quyển Trục chuẩn bị trở về thành.

“Muốn chạy, không dễ dàng như vậy đâu! một người cũng đừng hòng!” Tiêu Ngự một chiêu Long Tường Thuật, lại một chiêu Tấn Kích, cắt ngang 2 games thủ đang đọc Hồi Thành Quyển Trục.

Xông tới!

U Linh Bỉ Mông đột xuất hiện ở tầm mắt của những games thủ này, một cái Xung Kích đem 6 7 games thủ đánh bay ra ngoài, lại một cái Bạo Phong Nhất Kích, cắt ngang 5 games thủ đọc Hồi Thành Quyển Trục.

Bạo Phong Nhất Kích vừa chấm dứt, U Linh Bỉ Mông lại một cái Va Chạm vọt tới trước, thân hình đụng lên trên người 6-7 games thủ, đem những games thủ này cắt ngang quá trình hồi thành.

“Một tên cũng không thoát!” Tiêu Ngự nhìn lướt qua xung quanh, lạnh lùng cười, trong nháy mắt lại có 3 games thủ chết ở trên tay Tiêu Ngự.

U Linh Bỉ Mông xông tới, quần lấy đội ngũ những games thủ này, một cái Trọng Kích (đòn nghiêm trọng) đem 1 games thủ đánh bay ra ngoài.

Ngay cả chạy trốn cũng không cho sao, trong con mắt Ngông Nghênh để lộ ra một tia tuyệt vọng, nguyên lai Tiêu Ngự ngay từ đầu đã không dự định để cho bọn họ chạy trốn một ai rồi.

Vừa rồi nếu như bọn họ có thể phân tán ra rồi đọc Hồi Thành Quyển Trục, có lẽ còn có thể chạy thoát một ít, nhưng khi đó sao có thể nghĩ được nhiều như vậy chứ?

Hiện tại nói cái gì cũng đều đã muộn !

Xung Phong!

Thở khản cấp cũng có thể cắn người, Ngông Nghênh biết rõ đánh không lại, nhưng bây giờ cũng đã không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể cùng Tiêu Ngự liều mạng.

Cuồng Dao Trảm!

Đại kiếm trong tay Ngông Nghênh biến ảo thành 1 đạo kiếm khí khổng lồ hướng về Tiêu Ngự chém xuống.

Tiêu Ngự một chiêu Tật Phong Bộ tránh hết công kích của Ngông Nghênh, thân thể cùng Ngông Nghênh gặp thoáng qua, lướt qua ra phía ngoài thật xa, lại công kích một Lôi Pháp Sư, mới chỉ khoảng nửa khắc, Lôi Pháp Sư đã bị giết chết, Tiêu Ngự lại lần nữa biến mất.

“Muốn chạy trốn sao? Không có cửa đâu! Muốn liều mạng sao? Xin lỗi, ta sẽ không cho ngươi cơ hội!” Đây là ý nghĩ của Tiêu Ngự, chiêu số của Tiêu Ngự khiến cho Ngông Nghênh triệt để bó tay. Hắn là 1 Chiến sĩ, cho dù muốn cùng Tiêu Ngự liều mạng cũng không có cơ hội a!

Bạo Phong Nhất Kích!

Lợi trào của U Linh Bĩ Mông quét ra ngoài, lại một đòn, đem 1 Băng Pháp sư cấp cho một cái hiệu ứng Trí Manh. (mù lòa)

U Linh Bĩ Mông sau khi bức lui bọn họ, lại tiến vào trạng thái tiềm hành.

Còn lại một người Khổ Tu Thuật sĩ cuối cùng đang muốn báo cáo vị trí của U Linh Bĩ Mông, Tiêu Ngự đã lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở sau lưng của hắn, đem hắn kích hôn mê, mấy cái công kích đến đi, Lam Nguyệt còn chưa kịp trị liệu, người kia đã bị tiêu diệt .

Nhìn một chút, bọn họ chỉ còn lại 12, muốn chạy cũng đã chạy không thoát, đã biến thành dê non mặc cho người chăn dắt rồi.

Từ đầu tới cuối, dường như cũng chỉ là Tiêu Ngự 1 mình biểu diễn, đủ loại thủ đoạn công kích của Đạo tặc đã được Tiêu Ngự thi triển đến trình độ cao nhất, tựa như một điệu múa lộng lẫy, cuối cùng cũng đến phần kết thúc.

U Linh Bĩ Mông lại một cái Xung Kích, đem mấy cái games thủ đụng hôn mê, một cái Bạo Phong Nhất Kích. Tiêu Ngự lập tức phối hợp U Linh Bĩ Mông, lại tiêu diệt thêm 3 đội viên.

Từ lúc đầu đại Đoàn đội 50 người, đến bây giờ chỉ có 9, cái Đoàn đội này đã triệt để xong xuôi rồi, toàn bộ sẽ phải bỏ mạng ở đây, những đội viên còn lại tâm thần đều u ám.

Cuối cùng chỉ còn lại một mình Ngông Nghênh nhìn về phía Tiêu Ngự, yếu ớt thở ra một hơi, nhắm mắt chờ chết, hắn đã nhận thức rõ được thực tế, không còn mang ảo tưởng nữa.

Sột một tiếng, Ngông Nghênh đã trúng một cái đòn nghiêm trọng, bị đánh bay ra ngoài, ngã trên mặt đất.

“Thứ 50!” Tiêu Ngự vỗ vỗ tay, đem trang bị đám người Ngông Nghênh tuôn ra trên mặt đất toàn bộ nhặt lên, đi đến bên cạnh nữ Mục sư kia, nữ Mục sư kia lại tuôn ra 2 cái trang bị, trong đó một cái rõ ràng là dây chuyền tốc ngữ.

Cái trang bị này là trang bị kém cõi nhất của Triệu Lam Hình, nhưng Triệu Lam Hình luôn luôn giữ gìn, và rất coi trọng, nếu như mất đi mà nói, Triệu Lam Hình sẽ rất thương tâm , bây giờ mất lại tìm lại được , cũng xem như là một việc rất mừng rồi.

Nhìn thoáng qua dây chuyền trong tay , Tiêu Ngự hiểu được , dây chuyền này hơn phân nửa là Mục sư Lam Nguyệt cố tình đưa trở lại. Đem dây chuyền tốc ngữ bỏ vào trong hành trang, chuẩn bị chờ Triệu Lam Hình hồi sinh trả lại cho nàng.

May mắn là trên người Triệu Lam Hình có Địa Tinh Khởi Bác Khí, nếu không tránh không được bị mất 1 cấp rồi , thêm trang bị cũng đã lấy được trở lại, kết quả cũng không tính là quá tệ. Tiêu Ngự truyền âm cho Phong Dã, khiến cho Phong Dã lợi dụng người trong Thiên sứ liên minh tặng cho Mục sư Lam Nguyệt vài món trang bị, xem như là cảm ơn nàng trả lại dây chuyền tốc ngữ đi.

423. Chương 425 : Hạ Vị Thần Khí .

Tiêu Ngự đi đến bên cạnh xác Triệu Lam Hình, tìm một chỗ ngồi xuống, yên tĩnh đợi nàng hồi sinh, nghĩ tới chuyện vừa rồi, không nén nổi bật cười, sự phẫn nộ của hắn dường như có phần quá mức , dù sao ở trên chiến trường, bị chết cũng là một cái chuyện rất bình thường. Sau khi tỉnh tâm lại, Tiêu Ngự mới phát hiện, nguồn gốc hắn tức giận quá nửa là do vừa rồi có games thủ có ý đồ khinh nhờn Triệu Lam Hình, chạm tới vẫy ngược của hắn, rút cuộc cũng tổng kết được 1 câu, đàn ông ghen cũng là rất đáng sợ a.

Thánh Quang Thành.

Ngô Nghênh nhìn lướt qua các games thủ, nói: “Mọi người giải tán đi, ta quyết định giải tán Đoàn đội.” Hôm nay hắn đã cảm nhận được áp bức và nhục nhã, nguyên lai thời gian qua bọn họ tự cao tự đại như thế, nhưng đến hôm nay lại là không chịu nổi một đòn.

“Đoàn trưởng” Mấy games thủ tụ tập ở bên cạnh Ngô Nghênh, vẻ mặt đau khổ, bọn họ không nghĩ tới Ngô Nghênh sẽ giải tán Đoàn đội, Đoàn đội giải tán sau khi, bọn họ sẽ đi đâu?

Ngô Nghênh khoát khoát tay, nói: “Ta đã quyết định, các người đừng nữa khuyên ta.” Ngô Nghênh vẻ mặt phong sương, mang vẻ nản chí ngã lòng, rời khỏi Đoàn đội.

Đoàn trưởng Ngô Nghênh ra đi, khiến cho Đoàn đội mất đi lực ngưng tụ, các đội viên đành chịu, từng người tản đi.

Cái Đoàn đội này ở Thiên sứ liên minh thành từ nay đã tan thành mây khói.

Dù sao cũng là một Đoàn đội nổi tiếng, 1 khi giải tán cũng sẽ dẫn tới rất nhiều games thủ chú ý, bọn họ thật không ngờ, một cái Đoàn đội đang êm đẹp, như thế nào đột nhiên giải tán. Một ít Đoàn đội bài danh ở phía sau thì cười khẩy không thôi, bỗng dừng lại tự nhiên được lên hạng.

Về sau mới truyền ra tin, cái Đoàn đội này bị 1 mình Tiêu Ngự thuộc Tà ác liên minh tàn sát khiến đoàn trưởng nản chí ngã lòng, lựa chọn quy ẩn, Đoàn đội cũng đã giải tán.

Các games thủ Thiên sứ liên minh đều phải hít một hơi lạnh. Một người? Tàn sát hết Đoàn đội 50 người? Các games thủ nghe nói tin tức này đều kinh ngạc không thôi, cho rằng đây là có người ở bịa đặt, làm sao có thể sinh ra loại sự tình này! Về sau clip Tiêu Ngự 1 mình tiêu diệt một cái Đoàn đội không biết từ ai truyền bá ra, lúc này mới chứng thật tất cả điều này đều không phải là lời đồn.

“Đạo tặc trâu bò a! Trách sao được hắn có thể đánh thắng Lưỡi Lê.”

“Ta phỏng đoán người này quân hàm ít nhất cũng phải tới cấp Đại Nguyên Soái rồi. Người nhìn Huân Chương trên ngực hắn coi.”

“Nói không chừng là cấp Nguyên Soái. Không phải Đại Nguyên Soái đâu. Mặc dù 2 loại huân chương hình thức khá giống nhau.”

“Nhất định là Đại Nguyên Soái!”

Các games thủ còn bàn tán tranh luận cả điều này. Có người còn tìm bằng chứng xác nhận Tiêu Ngự chứng thật là Đại Nguyên Soái.

Đến tận bây giờ. Tiêu Ngự đã trở thành một cái truyền kỳ.

Qua hồi lâu, Triệu Lam Hình tỉnh lại.

“Người đã tỉnh.” Tiêu Ngự đưa tay đem Triệu Lam Hình nâng lên.

“Hình như ta bị rút dây chuyền tốc ngữ.” Triệu Lam Hình sốt ruột nói.

Thấy được Triệu Lam Hình bộ dáng gấp gáp, Tiêu Ngự trong lòng ảm áp, đem dây chuyền tốc ngữ lấy ra, đưa cho Triệu Lam Hình nói: “Ở chỗ này nè.”

“Tìm lại được rồi sao?” Triệu Lam Hình cảm thấy kinh ngạc, dưới tình hình trạng bị rút mất như vậy rất khó mà tìm lại được, trừ khi sau khi đối phương nhặt được trạng bị lập tức đeo lên, sau đó phải giết chết đối phương rồi lại rơi ra vừa đúng thứ đó, cái xác suất này là vô cùng nhỏ.

“Là người khác trả về.” Tiêu Ngự nói, đem chuyện vừa rồi nói một chút.

Triệu Lam Hình rất khó hiểu, Mục sư tên là Lam Nguyệt kia vì sao đem dây chuyền trả lại, nhưng dù gì nàng cũng rất là cao hứng.

“Chúng ta có lẽ nên cảm tạ nàng.” Triệu Lam Hình nói.

“Ta cũng đã cùng Phong Dã nói chuyện, chuyện này để cho hấn làm là ổn rồi.” Tiêu Ngự nói.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đều lever 60, không biết nhiệm vụ chuyển chức là cái gì mà Máy Chủ chưa có nhắc nhở nhiệm vụ chuyển chức, phỏng đoán tư liệu vùng chuyển chức lever 60 còn chưa có khai thông, bọn họ căn bản không biết làm như thế nào để chuyển chức.

2 nhiệm vụ của Vu yêu vương Khắc Văn Đồ Tư và trung vị Thần Ngã Phỉ Nhĩ cũng đã có thể giao trả rồi.

“Chúng ta đi trước địa hạ thành giao nhiệm vụ đi.” Tiêu Ngự nói.

“Ân.”

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình truyền tống trở về địa hạ thành, hướng về quán trọ Hoa Hồng đi đến.

“Quý khách, xin mời.” Thấy được là Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình, hầu bàn Ốc Khắc vội vàng đem 2 người bọn họ tới hậu đường.

“Chào ngài, Ngã Phỉ Nhĩ điện hạ.” Tiêu Ngự cúi đầu nói.

Thấy được Tiêu Ngự, Ngã Phỉ Nhĩ cảm thấy kinh ngạc hỏi: “Các người đã hoàn thành nhiệm vụ?”

“Đúng vậy.”

“Ôh? Đem bản đồ cho ta coi.” Ngã Phỉ Nhĩ có chút kinh hỉ nói.

Tiêu Ngự đem bản đồ hoàn thiện giao dịch cho Ngã Phỉ Nhĩ, Ngã Phỉ Nhĩ tra bản đồ một chút, bản đồ này so với nàng yêu cầu còn muốn đầy đủ hơn, chỉ cần lộ tuyến tiến vào Hoang Mạc Thần Điện là được rồi, Tiêu Ngự không ngờ lại còn có thể đem cả bên trong Hoang Mạc Thần Điện thăm dò tra ra 1 bộ phận.

“Rất tốt.” Ngã Phỉ Nhĩ gật đầu, vừa lòng nói “Đây là khen thưởng của các người.”

Hệ Thống: người hoàn thành nhiệm vụ, ủy thác của Ngã Phỉ Nhĩ - tìm Hoang Mạc Thần Điện. Thần ban ân, huyết lượng +1.000, tất cả các kỹ năng +1. (+1, có bản convert thì ghi là +11 ==)

Hệ Thống: người thu được hạ vị Thần Khí - Nhãn Thiên Sứ.

Hệ Thống: người thu được hạ vị Thần Khí - Ngã Phỉ Nhĩ thần giới.

Ngoài những khen thưởng này ra, Tiêu Ngự còn có thể đi đến Dong Binh Công hội lĩnh giá trị vinh quang do thần ban, chuyển đổi thành vinh quang bình thường mà nói, số lượng cực đại a.

Tiêu Ngự nhìn một chút 2 cái trang bị vừa mới đạt được.

Nhãn Thiên Sứ: vật phẩm, hạ vị Thần Khí. Kháng tất cả ma pháp +21 (21 - ô vuông có khi là 1 có khi là lỗi font nên rất khó dịch, mệ nó), hiệu quả tất cả ma pháp trị liệu +20%, cộng thêm kỹ năng: Thiên Sứ Chi Ca, công kích của tất cả đội viên trong Đoàn đội +50%, phòng ngự +20%, tốc độ phục hồi sinh lực +10%. Kỹ năng đóng băng 1 ngày. (hok biết có tác dụng bao lâu nữa hok thấy ghi)

Triệu Hồi Thiên Sứ: triệu hồi ra một Thiên sứ, huyết lượng xxxxxx, sức chiến đấu có quan hệ cùng tinh thần người triệu hồi ra. Kỹ năng đóng băng 1 ngày.

Rất khó có được một cái vật phẩm thêm vào kỹ năng triệu hồi, hơn nữa còn là một cái nhãn, nhãn cộng thêm kỹ năng là rất khó tìm, cái thứ này cho Triệu Lam Hình dùng là rất tốt, dù sao Triệu Lam Hình cũng kèm class phụ trợ mà.

Ngã Phỉ Nhĩ Thần Giới: vật phẩm, hạ vị Thần Khí. Tất cả kháng ma pháp +21, tốc độ công kích +20, thêm vào 20% hiệu quả hút máu, cộng thêm kỹ năng: Ngã Phỉ Nhĩ - Chúc Phúc, huyết lượng đầy trong nháy mắt. Kỹ năng đóng băng 1 ngày.

Ngã Phỉ Nhĩ - Tức Giận: +200% công kích khi tấn công các loại hắc ám sinh vật, duy trì thời gian 3 phút, kỹ năng đóng băng 3 giờ đồng hồ.

Cũng là một cái nhãn a, chiếc nhãn này lại khá thích hợp cho Tiêu Ngự, 2 cái kỹ năng cũng không tệ, nhất là huyết lượng phục hồi trong nháy mắt, giúp cho Tiêu Ngự có duy trì năng lực chiến đấu lâu hơn rất nhiều, Tiêu Ngự thay vào một cái nhãn, đem chiếc nhãn Ngã Phỉ Nhĩ này đeo lên.

Cầm được khen thưởng như vậy, Tiêu Ngự đã cảm thấy mỹ mãn rồi.

“Xin hỏi Ngã Phỉ Nhĩ đại nhân vì sao phải tìm vị trí của Hoang Mạc Thần Điện vậy?” Tiêu Ngự hỏi, cái này rất có khả năng cũng là một cách khơi mào nhiệm vụ, nếu như Ngã Phỉ Nhĩ tiếp tục giải thích sâu hơn, nói không chừng lại đưa thêm cho Tiêu Ngự 1 cái nhiệm vụ a.

Ngã Phỉ Nhĩ nhìn thoáng qua bản đồ, nói: “ Khi đang tìm Hoang Mạc Thần Điện, người có phát hiện Quang Âm Chi Môn?”

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự đáp.

“Quang Âm Chi Môn chính là trạm trung chuyển, chỉ có mở Quang Âm Chi Môn, chúng ta mới có thể đến Hư Không Thần Điện tiêu diệt thần vương Ốc Đốn, trên thực tế, cái này còn chưa đủ tiêu diệt hắn, vèn vèn chỉ giết thần vương Ốc Đốn thôi thì cũng không được, thần vương Ốc Đốn còn có thể lợi dụng bốn mạng khô lâu của hắn để sống lại, căn cứ theo chúng ta điều tra, bốn mạng khô lâu của hắn hẳn là ở Hoang Mạc Thần Điện, đó cũng là nguyên nhân tại sao chúng ta phải tìm Hoang Mạc Thần Điện. Ở sau khi giết chết thần vương Ốc Đốn, chúng ta nhất định phải phái người hủy diệt bốn mạng khô lâu của thần vương Ốc Đốn, trận chiến tranh này mới coi như kết thúc.” Ngã Phỉ Nhĩ giải thích nói.

Tiêu Ngự giật mình, xem ra nhiệm vụ kế tiếp và thần vương Ốc Đốn hẳn có quan hệ, không biết mình có thể hay không tiếp nhận nhiệm vụ này.

“Nhiệm vụ này chỉ có mấy người là không có cách nào hoàn thành, chúng ta chuẩn bị ở trong nhân loại chọn lựa những sứ đồ mạnh nhất, đi hoàn thành nhiệm vụ gian khổ này. Thiên sứ liên minh và Tà ác liên minh rất nhanh sẽ tổ chức thi đấu giao hữu, chúng ta sẽ dùng phương thức này để chọn lựa. Người trẻ tuổi, chúc người may mắn, nếu như người có thể thắng được thi đấu giao hữu, thì sẽ có thể tham gia nhiệm vụ lần này.” Ngã Phỉ Nhĩ nói.

Nghe xong Ngã Phỉ Nhĩ mà nói, Tiêu Ngự hơi sững sờ, nguyên lai nhiệm vụ này cũng không phải do người kích hoạt nhiệm vụ, ý định kích hoạt nhiệm vụ của hắn thất bại rồi, nhưng dù sao cũng nhận được tin tức quan trọng, phải thắng được thi đấu giao hữu mới có thể tham dự nhiệm vụ này!

Tiêu Ngự giật mình, nguyên lai phía sau thi đấu giao hữu còn có nhiều cách cách thức thức như vậy, xem ra Máy Chủ ở khi thiết kế nội dung kịch tình, vẫn cực kỳ chặt chẽ cẩn thận, sẽ không xuất hiện một cái sự kiện quá đột ngột vô nghĩa nào.

Trước đó Tiêu Ngự thăm dò Ô Phục Nặc Tư, tìm Hoang Mạc Thần Điện..., vèn vèn chỉ là làm một cái bước đệm mà thôi. Tiêu Ngự tìm được Hoang Mạc Thần Điện trước, thì nhiệm vụ tiếp theo mới có thể tiếp tục tiến hành, sau khi thi đấu giao hữu kết thúc các games thủ mới có thể đến Hoang Mạc Thần Điện làm nhiệm vụ.

“Bốn mạng khô lâu?” Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, hắn chợt nhớ tới 1 sự kiện, lúc trước khi tiến vào Hoang Mạc Thần Điện, hắn thấy được những Bán Thần Tế Tự kia cung kính cung phụng chiếc rương kia, chiếc rương kia có thể hay không và bốn mạng khô lâu của thần vương Ốc Đốn có quan hệ, có thể bốn mạng khô lâu của thần vương Ốc Đốn nằm ở bên trong hay không? Tiêu Ngự lại cảm thấy có gì đó không đúng, những Bán Thần Tế Tự kia mới là 90 cấp tinh anh, không có khả năng bảo quản thứ quan trọng như vậy, có lẽ có gì đó kỳ lạ.

Không nghĩ ra cũng không cần nghĩ nữa, đã không có biện pháp tiếp nhận nhiệm vụ, vậy thanh thần an ổn chuẩn bị thi đấu giao hữu a, Tiêu Ngự trầm nghĩ.

Ở bên trong hàng ngũ Đạo tặc, Tiêu Ngự quả thật đã có thể coi là vô địch, nhưng mà dù sao thi đấu 1V1 cũng không đơn giản chỉ có Đạo tặc tham gia, còn có rất nhiều games thủ class khác, Tiêu Ngự cũng không dám cam đoan mình nhất định có thể thắng, tự nhiên là nên thận trọng rồi, đương nhiên có thể thắng là tốt nhất, không thể thắng mà nói, cũng không cần cảm thấy uể oải, ít nhất 10 người bài danh đứng đầu thi đấu giao hữu đều có khen thưởng nhất định.

2 người trả xong nhiệm vụ, từ trong quán trọ Hoa Hồng đi ra.

“Còn có một cái nhiệm vụ chưa có giao.” Tiêu Ngự nói, Khắc Văn Đồ Tư giao cho hắn nhiệm vụ thăm dò Ô Phục Nặc Tư, nhiệm vụ này có phải hay không là biểu thị tầm bản đồ Ô Phục Nặc Tư kia rất nhanh sẽ hướng các games thủ mở ra ? Tiêu Ngự mới thăm dò ra 1 nửa, trong khoảng thời gian này cần tiếp tục đi thăm dò bản đồ, đến khi thi đấu giao hữu thi đấu trước lại giao nhiệm vụ cũng không muộn, nói: “Vẫn là để sau này lại trả đi.”

Cái nhiệm vụ thăm dò này có khen thưởng cực kỳ phong phú, nói không chừng sau khi giao nhiệm vụ này, quân hàm của Tiêu Ngự là sẽ có thể vượt cấp Đại Nguyên Soái rồi.

424. Chương 426 : Sáo Trang Đại Nguyên Soái.

Tiêu Ngự đi tới Dong Bình Công hội - Minh Dạ Thành lĩnh giá trị vinh quang, tổng cộng 300.000 điểm vinh quang, hưng phần không thôi, hiện nay hắn đã có 1.650.000 điểm vinh quang, còn thiếu 350.000 điểm nữa là có thể thăng cấp Đại Nguyên Soái.

Tiêu Ngự vẫn tiếp tục thăm dò bản đồ Ô Phục Nặc Tư, theo hội thi đấu giao hữu ngày càng tới gần, bầu không khí toàn bộ Ân Trạch Tư càng trở nên đặc biệt náo nhiệt, nơi nơi đều là Đoàn đội giết quái , để khi tham gia thi đấu càng có thêm 1 phần thực lực, các games thủ liều mạng thăng cấp, kiếm trang bị, NPC đấu giá và trên sàn giao dịch cũng theo đó mà sôi động tới mức chưa từng có.

Một cái trang bị cấp Truyền Thuyết, giá cả trước kia ước chừng trên dưới 30.000 kim tệ, bây giờ đã tăng dữ dội gấp 2 lần thành trên dưới 60.000. Vật phẩm trang bị càng cao thì giá lại càng tăng nhanh.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình thông qua bán ra trang bị tồn trữ cũng kiếm được không ít lời, bọn họ đều đem kim tệ trực tiếp đổi thành nhân dân tệ , chỉ lưu lại 1 bộ phận rất ít kim tệ , kim tệ đối với bọn họ mà nói, đã không còn hữu dụng mấy nữa rồi.

Trong khoảng thời gian này lever của các games thủ tăng lên vô cùng nhanh chóng, có 2 Hoả Pháp sư đã lên tới lever 60, các games thủ khác lên tới lv 59, lv 58 cũng rất nhiều, ưu thế lever của Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đã bị tiêu hao hầu như không còn, may mà ở phương diện trang bị, thì các games thủ khác nhất thời vẫn không thể theo kịp.

Phong Dã trong khoảng thời gian này cũng làm ra không ít hành động, toàn bộ tâm tư đều đặt vào giải thi đấu, hắn đặc biệt từ trong 3 Công hội chọn lựa 45 người mạnh nhất, sau đó còn mời thêm Triệu Lam Hình và một ít người bên ngoài, tạo thành đội hình Đoàn đội khủng bố chưa từng có, sau đó dùng khả năng kinh tế mạnh mẽ đem toàn bộ trang bị của Đoàn đội đổi thành trang bị tốt nhất, xem ra hắn đối với giải quán quân đoàn đội là vô cùng chú ý.

Phong Dã tập hợp Thuần Chiến sĩ tốt nhất, Thủy pháp sư tốt nhất, class trị liệu tốt nhất, những trang bị cực phẩm nhất, có thể xưng hùng ở đỉnh cao thực lực để tham gia thi đấu. Khó trách hắn lại tự tin như vậy. Ngoài Đoàn đội 50 người ra còn thành lập không ít đội 5 người, 3 người đội, còn 2 người và 1 người có lực cạnh tranh vô cùng mạnh mẽ để thi đấu giao hữu .Phong Dã không trông chờ toàn bộ bọn họ có thể lấy chức quán quân nhưng ít nhất cũng phải được xếp hạng trên bảng top 10.

Ma Vực đã đồng ý làm thủ hạ của Phong Dã, trở thành một cái chi nhánh Công hội dưới tay Phong Dã , khiến cho thực lực của Phong Dã tăng nhanh tới mức không tưởng, bây giờ hắn đã có trên 90% cứ điểm , thành thị của Thiên sứ liên minh. Lần này Ma Vực cũng phái người tham gia thi đấu giao hữu, có đoàn thể, cũng có đơn đấu, bất ngờ là, Lưỡi Lê không có tham gia quyết đấu 1V1 mà chỉ quyết định tham gia đoàn thể thi đấu giao hữu, khả năng là hắn cảm thấy hắn không nắm chắc thắng được Tiêu Ngự.

Mấy ngày nay , các đấu trường lớn của Minh Dạ Thành cũng đặc biệt náo nhiệt, mỗi ngày đều có hàng loạt games thủ vào trong thi đấu, xem như là làm nóng thân thể.

Bởi vì Lưỡi Lê, Tiêu Ngự xuất thân từ Đấu Trường Hắc Ám, nên top Đấu Trường Hắc Ám cũng nhận được rất nhiều sự chú ý của các games thủ, các thành viên câu lạc bộ Đấu Trường Hắc Ám bàn bạc, quyết định đem Đấu Trường Hắc Ám phát triển theo hướng quần chúng , chuyên môn xây dựng Đấu Trường Hắc Ám đấu trường, hùn vốn mở ra sàn cá cược, Đấu Trường Hắc Ám thần bí thời gian qua đã bắt đầu xuất hiện

trong tầm nhìn của quần chúng, Tiêu Ngự và Lưỡi Lê đã trở thành hình tượng phát ngôn của Đấu Trường Hắc Ám , mà cá cược cũng càng trở nên nóng bỏng hơn.

Trong cộng đồng games thủ đã bốc lên ngọn lửa thi đấu giao hữu cuốn nhiệt. Theo làn sóng này các nghiên cứu về chiến thuật dành cho các loại class cũng càng thâm nhập vào sâu hơn. Trình độ thi đấu cũng được đề cao phạm vi lớn. Tất cả những điều này đa phần đều do công ty Thiên Hạ đứng phía sau màn đẩy mạnh. Và tất nhiên người được lợi lớn nhất cũng là công ty Thiên Hạ rồi. (mở ra trò chơi , buôn bán kinh doanh những thứ liên quan lắm rồi)

“Ngày mai thi đấu giao hữu thi đấu sẽ mở màn.”

“Các người đã chuẩn bị đến đâu rồi?” Tiêu Ngự hỏi han nói. Trong khoảng thời gian này Triệu Lam Hình đã đi theo đám người Phong Dã. Huấn luyện Đoàn đội phối hợp để chuẩn bị tham gia thi đấu.

“Khá ổn rồi. Trong khoảng thời gian này chúng ta cũng đã hạ được một ít boss 90 cấp - 100 cấp tinh anh + cường hóa rồi.” Triệu Lam Hình nói.

Phong Dã cũng thật là lớn gan , thời điểm mấu chốt này không ngờ lại còn dám mò tới quái vật lever cao như vậy. Vạn nhất đoàn diệt thì bọn họ ăn đủ a. Tuy nhiên cẩn thận nghĩ lại thì trang bị của đoàn đội cũng rất xịn . Chỉ cần không xảy ra cái gì bất ngờ. Cũng sẽ không đoàn diệt. Thêm bọn họ đều được phân phối Địa Tinh Khởi Bức Khí. Nên cũng sẽ không xuất hiện vấn đề gì. Giết nhiều boss cao cấp như vậy. Thực lực của Đoàn đội bọn họ hẳn cũng tăng lên không ít.

“Nhiệm vụ của người đã làm xong chưa?” Triệu Lam Hình hỏi.

“Ta chuẩn bị bây giờ đi giao nhiệm vụ.” Tiêu Ngự nói, khu vực hẳn thăm dò tra ra tương đương với 5 cái vương quốc Dịch Nhã rồi, mặc dù chưa có thăm dò ra toàn bộ bản đồ, nhưng cũng đã là rất không tệ rồi, dự đoán hẳn có thể đổi được ít nhất 350.000 điểm vinh quang a, và danh hiệu Đại Nguyên Soái hẳn đã là vật nắm trong tay của Tiêu Ngự rồi.

“Người sẽ trở về Minh Dạ Thành?” Triệu Lam Hình mừng rỡ hỏi.

“Àn.” Tiêu Ngự đáp.

“Đợi một chút, người ở nơi nào, ta bây giờ qua đó.” Triệu Lam Hình nói.

” Cửa Dong Binh Công hội.” Tiêu Ngự nói, ở tại chỗ đợi một lát.

“Ta ở sau lưng người.”

Tiêu Ngự nghe được âm thanh của Triệu Lam Hình , quay đầu lại , chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời, Triệu Lam Hình đã thay đổi trang bị, pháp bào màu lam tràn đầy một loại hơi thở cổ điển nhẹ nhàng, càng đặc biệt làm nổi bật ra vẻ mỹ lệ của Triệu Lam Hình.

“Thế nào?” Triệu Lam Hình ở tại chỗ xoay một chút, tựa như 1 chú bướm đập chồn .

“Đổi lại trang bị rồi hả?” Tiêu Ngự cười mỉm hỏi, dò xét trên dưới Triệu Lam Hình một chút.

“Àn, vừa giết chết 1 con cá voi, từ trên người con cá voi tuôn ra đó.” Triệu Lam Hình nói, với lại cái cái pháp bào này lại càng thêm thích hợp cho Thủy pháp sư , là trang bị cực phẩm cho Thủy pháp sư a.

“Xem ra ta lại phải cùng người tập luyện hợp nhất lần nữa rồi.” Tiêu Ngự nói, Triệu Lam Hình thay đổi 3 cái trang bị, thay đi bộ sáo trang trước kia, kỹ năng đã có nhiều chỗ thay đổi , Tiêu Ngự nhất định phải thích ứng lại một chút rồi.

Thi đấu 1V1, 2V2, 3V3, 5V5 là đa dạng nhất, ngoài cần có thực lực tốt ra, còn phải có phối hợp cực kỳ ăn ý mới được, ngoài ra, tính bù trừ class cũng là rất quan trọng , với lại khi đối mặt với kẻ địch khác nhau, còn phải có năng lực ứng biến vô cùng tốt nữa.

“Đi thôi, đi vào lĩnh khen thưởng trước đã.” Tiêu Ngự nắm tay Triệu Lam Hình nói, hướng vào bên trong Dong Binh Công hội đi vô.

“Hầu tước Tiêu Ngự tôn kính, xin mời ngài.” 1 NPC phái nữ đem Tiêu Ngự dẫn đến gian phòng khách bên trong Dong Binh Công hội, tìm được Khắc Văn Đồ Tư.

“điện hạ Khắc Văn Đồ Tư tôn kính , ta đã trở về.” Tiêu Ngự cúi đầu nói.

“Hầu tước Tiêu Ngự, ta và Phỉ Nhĩ điện hạ đã liên lạc qua, cảm tạ người đã vì đế quốc mà cống hiến.” Khắc Văn Đồ Tư rất khách sáo nói.

Tiêu Ngự hướng Khắc Văn Đồ Tư trả nhiệm vụ, thấy được vẻ mặt Khắc Văn Đồ Tư rất vừa lòng , hẳn hiểu , nhiệm vụ lần này đã hoàn thành không tệ.

Hệ Thống: người đã hoàn thành ủy thác của Khắc Văn Đồ Tư - thăm dò Ô Phục Nặc Tư, thu được xxx điểm công trạng, 370.000 giá trị vinh quang.

Hệ Thống: người đã thăng cấp tước vị lên công tước.

Hệ Thống: người đã thăng cấp quân hàm lên Đại Nguyên Soái.

Thăng cấp Đại Nguyên Soái đồng thời, tước vị cũng thăng cấp luôn . Tiêu Ngự mừng rỡ như điên a, nghĩ đến sắp nắm trong tay Huân Chương Công Tước và sáo trang Đại Nguyên Soái, Tiêu Ngự không nén nổi nhiệt huyết trong lòng. Không biết thuộc tính sáo trang Đại Nguyên Soái sẽ như thế nào, ít nhất cũng không thể kém hơn so với trang bị trên người a!

“Tin rằng Ngã Phỉ Nhĩ đại nhân đã cùng người nói về mục đích lần thi đấu giao hữu này, người trẻ tuổi, hy vọng sắp tới người sẽ đạt được thành tích tốt trong thi đấu giao hữu.” Khắc Văn Đồ Tư nói.

“Cám ơn ngài đã chúc phúc, điện hạ Khắc Văn Đồ Tư tôn kính.” Tiêu Ngự bái một cái nói.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tạm biệt Khắc Văn Đồ Tư, từ nơi Khắc Văn Đồ Tư đi ra, vẫn rất kích động hướng NPC thương nhân chạy tới.

“Còn 3.000.000 kim tệ, hẳn cũng đủ rồi.” Tiêu Ngự thầm nghĩ, mua sắm sáo trang vinh dự thông thường cũng tốn không đáng bao nhiêu tiền.

“Xin hỏi ngài cần gì?” NPC phụ trách bán sáo trang vinh dự hỏi.

Tiêu Ngự kéo ra bảng danh sách trang bị, nhìn một chút các loại trang bị, muôn màu muôn vẻ, khiến Tiêu Ngự hoa cả mắt, nhanh chóng lật qua đến 1 trang cuối cùng, rốt cuộc cũng tìm được trang bị cấp Đại Nguyên Soái và Huân Chương Công Tước.

Tiêu Ngự tốn 20.000 kim tệ mua một cái Huân Chương Công Tước và một cái Huân Chương Đại Nguyên Soái, 2 thứ tự động cố định vào trong hành trang. (không giao dịch , không rút được)

Tiêu Ngự - Huân Chương Công Tước: huyết lượng +10% .Cộng thêm kỹ năng : Chiến Tranh Cuồng Nhiệt, tất cả lever kỹ năng +3, tốc độ công kích +30%, công kích +30%, duy trì 3 phút.

Tiêu Ngự - Huân Chương Đại Nguyên Soái: lực lượng +50% . Cộng thêm kỹ năng : Chiến Tranh Thị Huyết, mỗi khi đối với đối phương tạo thành 10 thương tổn, công kích của bản thân sẽ được gia tăng 3 điểm, thay đổi mục tiêu sẽ mất đi hiệu quả.

2 cái thứ này so với Huân Chương Hầu Tước và Huân Chương Nguyên Soái trước kia còn muốn xịn hơn gấp rưỡi, lại nhìn sáo trang Đại Nguyên Soái.

Sáo trang Đại Nguyên Soái có tổng cộng 5 cái, phân biệt là giáp ngực - Đại Nguyên Soái, giáp tay - Đại Nguyên Soái, chủy thủ - Đại Nguyên Soái,giày chiến - Đại Nguyên Soái, mũ - Đại Nguyên Soái, mỗi một cái đều là vật phẩm cấp hạ vị Thần Khí , thuộc tính cực mạnh. Cùng với trang bị trên người Tiêu Ngự bắt đầu là, sáo trang Đại Nguyên Soái có thuộc tính trung bình rất cao, ví dụ như phòng ngự cao khá bằng nhau, công kích cao khá ngang nhau... tức là các thuộc tính gần như ngang bằng không có cái nào cao quá hoặc thấp quá, ở khi đối mặt với kẻ địch hoặc là đối thủ rất chiếm ưu thế, nhưng khi đối phó với boss thì lại không có tác dụng bao nhiêu. Cho nên sáo trang Đại Nguyên Soái chỉ có thể hữu dụng ở khi PK mà thôi.

Ngoài thuộc tính bản thân ra, sáo trang Đại Nguyên Soái còn có ‘thuộc tính sáo trang’ rất mạnh . Đơn độc một cái trang bị Đại Nguyên Soái thì sẽ không được cộng thêm kỹ năng, nhưng gộp lại thì lại có ‘kỹ năng sáo trang’ rất mạnh .

Chiến Tranh Cuồng Nộ: trong vòng 2 phút miễn dịch với kỹ năng không chế, tất cả kỹ năng khống chế của bản thân cũng mất đi hiệu quả. Kỹ năng đóng băng 30 phút.

Chiến Tranh Hồi Huyết: trong vòng 20 giây tốc độ phục hồi huyết lượng gia tăng 100 điểm, kỹ năng đóng băng 10 phút.

Chiến Tranh Gào Thét: phóng ra tất cả năng lượng, đối với địch nhân trong phạm vi 5m lân cận tạo thành thương tổn công kích, công thức tính toán thương tổn là = thương tổn của bản thân kỹ năng + công kích cơ bản $\times$ giá trị năng lượng), kỹ năng đóng băng 2 phút.

Chiến Tranh Xung Phong: trong vòng 3 giây, tốc độ +300%, khi công kích sẽ có thêm hiệu quả xuất huyết thương tổn. (xuất huyết bao nhiêu điểm thì hok thấy ghi - = = ghét nhất là khi dịch mấy cái đoạn này, số trong bản convert này toàn lỗi, có khi còn mất luôn cả dòng)

Triệu hồi Thân Ảnh Chiến Sĩ: năng lực của Thân Ảnh Chiến Sĩ có quan hệ với cấp độ của kỹ năng, kỹ năng tự động tăng cấp.

Mặc vào sáo trang Đại Nguyên Soái, toàn bộ thuộc tính của Tiêu Ngự tăng lên hơn 30%, nhìn thoáng qua huyết lượng, 27.000 máu, đã gần tới mức 30.000 rồi, các hạng mục phòng ngự cũng cao đến biến thái. Xứng đáng là sáo trang Đại Nguyên Soái a! Sáo trang Đại Nguyên Soái mang vào được cộng thêm kỹ năng sáo trang cũng khiến cho Tiêu Ngự cảm thấy rất đã, Chiến Tranh Cuồng Nộ so với Âm Ảnh Khống Chế còn mạnh hơn một ít, thời gian duy trì lâu hơn, đóng băng ngắn hơn, ở khi PK rất hữu dụng. Chiến Tranh Gào Thét là kỹ năng công kích phạm vi, là một cái kỹ năng năng lượng thương tổn rất cao a. Dùng công thức tính toán kia, đồng dạng là 100 năng lượng, công kích bằng Chiến Tranh Gào Thét chỉ so với Bạo Liệt thấp hơn một chút mà thôi, nhưng Chiến Tranh Gào Thét là kỹ năng phạm vi nha (khác kỹ năng đánh lan ở chỗ là không bị giới hạn số lượng mục tiêu). Còn có Thân Ảnh Chiến Sĩ, Tiêu Ngự đối với cái kỹ năng này thêm muốn đã lâu, lúc trước hẳn chính là bị Lưỡi Lê và Nguyệt Sắc dùng cái kỹ năng này đánh cho không dễ chịu gì, bây giờ hẳn cũng có cái kỹ năng này, tự nhiên là cực kỳ hưng phấn rồi.

425. Chương 427 : Giả Heo Ăn Thịt Cọp.

Toàn thân trang bị như vậy, ở khi PK, ít nhất cũng sẽ không kém hơn người có sáo trang Đại Nguyên Soái class khác, ví dụ như Băng Pháp sư, Lôi Pháp Sư, 2 cái class Pháp sư hệ khống chế này ở trên chiến trường dễ lên cấp Đại Nguyên Soái nhất. Chiến sĩ, Kỵ Sĩ thì cũng hay nhận được nhiệm vụ chiến trường, nên hẳn cũng đã có người kiếm được sáo trang Đại Nguyên Soái.

Cho dù là như vậy, games thủ cấp Đại Nguyên Soái cũng vẫn còn rất ít, toàn bộ Tà ác liên minh tuyệt đối không vượt quá 5 người, ở trong hơn 1 tỉ games thủ, xuất hiện mấy cao thủ loại này cũng là dĩ nhiên a.

Tiêu Ngự có thể tưởng tượng được, ở trận chung kết của giải thi đấu 1V1 và 2V2, cao thủ tuyệt đối sẽ không ít, với lại hẳn nhất định sẽ phải đối mặt với các loại cao thủ class khác, việc gặp phải Chiến sĩ là khắc tinh của Đạo tặc, cũng không phải là chuyện khó.

“Chúng ta tới sân huấn luyện đi!” Tiêu Ngự nói, hẳn vừa thay sáo trang Đại Nguyên Soái, Triệu Lam Hình cũng đã thay đổi vài món trang bị, kỹ năng so với trước đó đã khác nhau rất lớn, bọn họ cần phải tập giao hợp, mới có thể bảo đảm ở trên sân thi đấu phối hợp ăn ý. Cho nên để cho Phong Dã giúp bọn hắn tìm một ít đối thủ huấn luyện một chút cũng là không tệ.

“Phải ăn cơm đã!” Triệu Lam Hình giận nói, Tiêu Ngự chơi trò chơi, thật đúng là quên ăn quên ngủ.

“Ha ha, thiếu chút nữa đã quên.” Ngự cười cười nói, mới phát hiện ra là đến lúc ăn cơm.

“Hay người lấy trò chơi làm vợ đi.” Triệu Lam Hình liếc xéo Tiêu Ngự.

“Người không phải ăn giấm đấy chứ?” Tiêu Ngự hì hì cười nói.

“Ta đúng lúc cũng có thể đổi lại nam nhân khác.”

“Hiện tại đã quá muộn rồi, ta đã quán lấy người rồi.”

2 người thoát khỏi trò chơi. Lam Hình đi nấu cơm.

“Ca. Muội muội của ngươi bị ức hiếp. Ngươi có giúp không?” Tiểu Vũ làm ra bộ đáng tội nghiệp nhìn Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự ngay lập tức cảnh giác. Tiểu Vũ hẳn sẽ không phải lại muốn làm ra cái trò quỷ gì đấy chứ.

“Chuyện gì?” Tiêu Ngự cảnh giác hỏi.

“Có 1 bạn học nam suốt ngày ở bên tai ta khoe khoang là hẳn rất lợi hại. Khiến ta phiền phức muốn chết. Ngươi đi giúp ta dạy bảo hẳn được không.” Tiểu Vũ nhìn vào Tiêu Ngự nói “Ca. Ngươi sẽ không ngại cả một chút việc nhỏ như vậy cũng không giúp đấy chứ. Ta là thân muội muội của ngươi mà.” Tiểu Vũ trừng mắt nhìn Tiêu Ngự rồi lại còn đánh đánh mắt sang phía phòng bếp đe dọa nữa chứ.

Nếu như Tiêu Ngự không đồng ý. Nàng không chừng sẽ có thể làm ra cái chuyện gì nha.

“Khi nào thì đi?”

“Ngươi đồng ý rồi hả? Vậy buổi tối hôm nay đi!” Tiểu Vũ hưng phấn nhảy dựng lên.

Cùng Tiểu Vũ nói chuyện phiếm mới biết được, Tiểu Vũ ở trong trường học có rất nhiều bằng hữu tốt, biết Tiểu Vũ muốn chuyển trường, thế là bọn họ trao đổi phương thức liên lạc và ước định cùng lập tổ đội chơi trò chơi. Trong hàng ngũ trước đây thì chỉ có Tiểu Vũ và mấy tỷ muội tốt của nàng mà thôi, về sau mới có một ít bạn học gia nhập, trong đó có 1 bạn học nam, liên tục theo đuổi Tiểu Vũ, nhưng Tiểu Vũ không đáp ứng. Trước kia khi Tiêu Ngự không có tiền, hẳn còn có thể sử dụng tiền bạc để tấn công, nhưng bây giờ Tiêu Ngự đã kiếm được rất nhiều tiền, bạn học nam kia khoe khoang gia cảnh cũng chỉ làm trò cười mà thôi. Về sau biết Tiểu Vũ cũng chơi trò chơi, nên hẳn dùng thực lực và cấp độ ở trong trò chơi để khoe khoang. Loại người này tự nhiên là khiến cho Tiểu Vũ cảm thấy cực kỳ chán ghét rồi, bởi vì là bạn học, nên không thể thẳng thừng đuổi hẳn đi, thế là liền nói nếu như đánh thắng được ca ca của nàng, nàng sẽ làm bạn gái trong trò chơi của hẳn, còn nếu như đánh không thắng, thì phải tự động biến đi, mà tên kia lại lập tức đáp luôn nên mới thành như vậy.

Việc Tiểu Vũ chơi trò chơi cũng đã diễn ra được một thời gian rồi, khi nàng vào trò chơi Tiêu Ngự liền cung cấp cho nàng không ít trang bị cực phẩm. Mà mấy hôm nay Tiêu Ngự bận làm nhiệm vụ, cũng không có thời gian quản, không nghĩ tới Tiểu Vũ đã lên tới lever 25.

“Người kia cấp mấy?”

“Lever 50 pháp sư, nghe nói lại còn là cái gì Tướng quân sao đó, kiêu ngạo không ai bì nổi.” Nói đến người kia, Tiểu Vũ lộ ra vẻ mặt chán ghét, xem ra hẳn quả thật không được lòng Tiểu Vũ rồi.

“Lần này đi, ca ca ngươi không may mà thua, ngươi cũng đừng trách ta nha.” Tiêu Ngự ra vẻ chần chờ nói, trong lòng lại là vui như hoa, thật vất vả mới tìm được một cái cơ hội để trêu Tiểu Vũ a.

Tiểu Vũ sững sờ nhìn vào Tiêu Ngự: “Không thể nào, Lam Hình tỷ không phải nói ngươi rất mạnh sao? Đem cả gia hỏa được gọi là huyền thoại bất bại đánh cho bại đó sao?”

“Ta sẽ đi thử xem, nếu như bạn học nam kia là cao thủ, đành phải để ngươi làm bạn gái của hẳn thôi.” Tiêu Ngự làm bộ đành chịu nói.

“Ngươi mà thua, ta chết cho ngươi xem!” Tiểu Vũ mắt rưng rưng nước nhìn Tiêu Ngự, ngồi ở trên sofa khóc nhè, “Hu huu, làm sao bây giờ?”

Tiêu Ngự cũng không nhịn được nữa, cười to thành tiếng.

“Ngươi nhất định có thể thắng, vừa rồi là ngươi trêu ta đúng không!” Tiểu Vũ sững sốt, chuyển buồn sang vui, cười ra tiếng, đánh về phía Tiêu Ngự, “Tức chết ta mà, ta cắn chết ngươi, ngươi...tên vô lại này.”

Tiêu Ngự không nén nổi vì nam học sinh kia mà mặc niệm, người thích ai không thích, lại cứ lao vào yêu mến cái tên tiểu ma nữ Tiểu Vũ này. Thích Tiểu Vũ còn chưa tính, không ngờ lại còn không thèm suy nghĩ muốn cùng mình PK a. 1 tướng quân, hơn lever 50, Tiêu Ngự đại khái có thể ước định ra thực lực của hẳn, người kia bình thường được coi là cao thủ hạng nhất, nhưng ở trong mắt Tiêu Ngự, lại căn bản là không đáng nhắc đến, 2 người hoàn toàn không phải cùng một đẳng cấp a.

“Còn có, ta muốn rất nhiều rất nhiều trang bị cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi, kể cả cấp độ cao hơn nữa.”

“Làm chi?”

“Ta thích cái trò chơi này, quyết định sẽ làm đệ nhất cao thủ tại Tà ác liên minh.” (hùng hồn ghê =.,=)

Tiêu Ngự sờ sờ trán Tiểu Vũ .

“Làm cái gì đó” Tiểu Vũ đẩy tay của Tiêu Ngự ra.

“Ân, hình như ngươi bị sốt , phải đưa đi bệnh viện gấp . À, không cần, để chị dâu ngươi qua đây trị cho ngươi là được rồi.”

Tiểu Vũ giờ mới hiểu được Tiêu Ngự lại đang trêu nàng.

“Đồ vô lại, đi chết đi, ta đại biểu cho công lí trừng phạt ngươi.” Tiểu Vũ giương nanh múa vuốt hướng về Tiêu Ngự nhào tới.

“Ngươi cho ngươi là Nữ Chiến sĩ xinh đẹp à?”

Nhìn vào phòng khách thấy 2 huynh muội đang chí chóe, Triệu Lam Hình mỉm cười, loại cảm giác này thực là âm ập.

Buổi tối ngoài huấn luyện ra thì còn 1 việc nữa, chính là giúp Tiểu Vũ dạy bảo cái đuôi không biết trời cao đất rộng kia, vì Tiểu Vũ mà đuổi ruồi đuổi bọ thì Tiêu Ngự cũng đã làm rất nhiều lần , chỉ riêng chuyện đi đến trường học đóng giả bạn trai của Tiểu Vũ cũng đã có hơn mấy lần rồi. Bây giờ có thể nói là ‘ngựa quen đường cũ’ a.

Tiểu Vũ đã sắp chuyển đi , việc đóng giả bạn trai cũng không cần phải làm nữa rồi, nhưng ruồi bọ thì vẫn còn phải tiếp tục đuổi, ai kêu hần là ca ca của nàng a.

Tiêu Ngự cũng không phản đối chuyện Tiểu Vũ yêu đương, nhưng bạn trai Tiểu Vũ thì nhất định phải vượt qua mắt thần của Tiêu Ngự mới được, đã giúp người là phải làm đến nơi đến chốn, nếu như bạn học nam kia thực sự không dùng tấm lòng để theo đuổi Tiểu Vũ, Tiểu Vũ không đuổi hần, Tiêu Ngự cũng sẽ làm cho hần cút đi, muốn bắt cóc muội muội của ta, không có cửa đâu.

3 người Tiêu Ngự ăn cơm xong, tiến vào trò chơi.

Tiêu Ngự lúc trước đã mua mũ sắt (đầu khô để đăng nhập trò chơi – gọi tạm vậy) cho Tiểu Vũ, chỉ là để cho nàng lúc nhận hạ giải sầu giết thời gian thôi, không nghĩ tới cô bé này thắng cấp lại nhanh vậy, đương nhiên cái đó và trang bị Tiêu Ngự cung cấp cũng không phải không có quan hệ a, thứ hần cho Tiểu Vũ dùng đều là hàng cực phẩm, Tiểu Vũ có thể dễ dàng vượt cấp giết quái, thắng cấp đương nhiên sẽ rất nhanh rồi . Đã Tiểu Vũ còn muốn chơi nữa, thì cung cấp thêm một ít trang bị cấp Truyền Thuyết, cấp Sử Thi cho nàng cũng không có khó gì, Tiêu Ngự nhờ Phong Dã hỗ trợ, rất nhanh đã kiếm được mấy bộ, đều là theo yêu cầu của Tiểu Vũ , ngoài 1 bộ cho chính cô nàng ra, mấy bộ khác thì nàng cho các tỷ muội nữa.

Nghe Tiểu Vũ nói, Tiểu Vũ ở trong trường học đã từng được không ít tỷ muội chăm sóc giúp đỡ, nhất là lúc trước khi gia cảnh bần hàn .Có ân một giọt nước, báo đáp cả suối nguồn a, Tiêu Ngự làm ca ca , cũng phải biết điều đó rồi.

Trên đường phố Minh Dạ Thành, 11 games thủ, 6 nữ 5 nam đang đứng đợi.

“Tiểu Vũ, ca ca ngươi có đến không?”. Một thiếu nữ tuổi 17-18 trên mặt còn có chút tàn nhang hỏi.

“Hần đang tới.” Tiểu Vũ nói.

“Anh của ngươi thực sự rất lợi hại sao?”

“Hần bề ngoài có anh tuấn không?” Một thiếu nữ cười hi hi hỏi.

Mấy thiếu nữ đứng ở bên cạnh Tiểu Vũ ngươi 1 câu, ta 1 câu, riu rít nói không ngừng, thiếu nữ mơn mớn, sức sống luôn luôn không dứt a .

“Đó là đương nhiên!” Nói đến Tiêu Ngự, vẻ mặt Tiểu Vũ rất tự hào.

Đứng gần Tiểu Vũ có một Băng Pháp sư thân hình cao lớn , tướng mạo trái lại coi như cũng được a, toàn thân trang bị cấp Truyền Thuyết trở lên.

“Thực ra ta cũng không phải muốn cùng anh của người PK a.” Băng Pháp sư nói, trong lòng hấn xốc lại băng cửu chương, hấn muốn cùng Tiểu Vũ quan hệ qua lại, nhất định phải qua được cửa Tiêu Ngự kia, nếu như đem Tiêu Ngự đánh bại , chẳng phải là làm mất hết mặt mũi của Tiêu Ngự sao.

“Người không phải sợ đây chứ?” Tiểu Vũ nói khích.

“Ai nói ta sợ, ta cùng người khác PK cho tới bây giờ còn chưa biết bại là gì a, ta là lo lắng anh của người thất bại thôi.” Băng Pháp sư vênh mặt kiêu ngạo nói, “Lúc trước ta một mình chiến đấu với 5 người phe Thiên sứ liên minh, còn đem bọn họ giết hết kia.”

“Xin stop cho ta nhờ, bạn học, những lời này người đã nói mấy chục lần rồi.” Tiểu Vũ cười khổ nói.

“Ta...” Băng Pháp sư mặt đỏ cả lên, “Dù sao thì ta cũng chắc chắn so với anh của người mạnh hơn nhiều.”

“Cái đó phải so qua mới biết được.” Tiểu Vũ khinh thường nói, năng tín nhiệm Tiêu Ngự là sẽ không dễ dàng bị dao động , Tiêu Ngự nói có thể, vậy tuyệt đối sẽ không thành vấn đề.

Mấy bạn học nam kia trái lại lại ôm tư tưởng xem kịch vui , ở một bên không nói gì, bọn họ rất hy vọng ca ca của Tiểu Vũ có thể đánh bại Băng Pháp sư, nhưng đồng thời lại cảm thấy, hy vọng không lớn, dù sao hấn cũng quá mạnh đi, chỉ riêng trang bị trên người hấn, đã tốn hơn 3.000.000 kim tệ rồi, toàn bộ là dùng nhân dân tệ mua được a. Tiêu Ngự ca ca thật có thể đánh bại hấn sao?

“Anh của người đâu rồi? Như thế nào còn chưa tới? Không phải là sợ rồi chứ?” Băng Pháp sư đắc ý dào dạt nói.

“Ca.” Tiểu Vũ thấy được Tiêu Ngự chậm rì rì đi tới, hưng phấn tới đón, thấy được trang bị trên người của Tiêu Ngự, Tiểu Vũ nhíu mày, bởi vì trên người Tiêu Ngự mặc 1 bộ trang bị hơn lever 20 vô cùng bình thường, tay phải cầm một thanh chủy thủ ngay cả ném ra đồng rác cũng chưa chắc có người muốn nhặt.

“Nhìn ta mặc bộ áo liền quần thấy thế nào!” Tiêu Ngự bày ra cái áo POSE nói, đây là thứ hấn đắc ý nhất trên người a.

Tiểu Vũ chìa miệng ra, rất là bất mãn.

“Cái này gọi là giả heo ăn thịt hổ, hiểu không! Yên tâm đi, anh của người mặc toàn thân trang bị vút đi cũng có thể đánh thắng hấn.” Tiêu Ngự cười ha ha nói, chủy thủ ở trên tay xoay tròn, giọng nói lại rất tự tin mãnh liệt.

Tiểu Vũ lúc này mới chuyển buồn sang vui, nói: “Còn giả heo ăn thịt hổ nữa , thực ra người không cần phải giả trang cũng rất giống heo rồi.”

“Nha đầu thối, muốn chết sao?”

Tiểu Vũ làm mặt quỷ cười hi hi, ôm lấy cánh tay Tiêu Ngự, Tiêu Ngự làm ra bộ dáng uy nghiêm hiển nhiên không có một chút hiệu quả nào roài.

426. Chương 428 : Giết Gà Dùng Dao Mổ Trâu.

Thấy được Tiêu Ngự mặc toàn thân đồ phế thải, mấy tên bạn học nam trông mắt muốn rớt ra. Không thể nào? Tiểu Vũ không phải nói hấn ca là cao thủ sao. Đây cũng quá biến thái mà.

Mấy người cúi đầu nhìn trang bị trên người mình . Như vậy. Bọn hấn cũng là cao thủ sao?

Vài người cảm thấy buồn cười. Lại kèm theo chút buồn bực. Ca ca của Tiểu Vũ không có biện pháp diệt oai phong của tên kia. Chẳng lẽ muốn Tiểu Vũ làm bạn gái cho hấn sao? Bọn họ trong lòng cũng có một loại cảm giác rất không cam lòng. Tiểu Vũ hoàn toàn xứng đáng là hoa khôi trong lớp bọn họ. Kể cả hoa hậu giảng đường cũng còn kém năng a. Với lại Tiểu Vũ hoạt bát thanh thuần. Loại khí chất này trên người con gái trong thành thị thật là khó kiếm. Bởi vậy người thầm mến Tiểu Vũ cũng rất nhiều. Tuy nhiên bọn hấn cũng đều chỉ có thể đem loại thiện cảm này để ở trong lòng mà thôi.

Nhìn chăm chăm Tiêu Ngự một lúc. Một bạn học nam thì thào nói: “Người này rất quen mắt a.”

“Người biết à?” Một người khác hỏi.

“Giống như đã thấy ở đâu đó. Mà nghĩ không ra ”

“Coi như xong rồi. Mặc toàn trang bị vứt đi . Như thế nào đánh nổi tên Lạc Thành kia đây.”

Những học sinh nam kia cũng chẳng thèm nhìn Tiêu Ngự nữa. Trái lại các bạn học nữ. Vừa thấy Tiêu Ngự 2 mắt đã phát quang. Xông tới. Ở bên cạnh Tiêu Ngự và Tiểu Vũ ríu rít hỏi han không thôi.

“Tiểu Vũ người quá không trọng nghĩa. Có ca ca anh tuần như vậy không ngờ lại có thể không chia cho chúng ta hưởng a.”

Ặc cái gì vậy. Tiêu Ngự trên trán đổ mồ hôi.

“Cơ bắp mạnh mẽ , khuôn mặt điển trai. Chết ta rồi.”

“Thân hình siêu gợi cảm a.”

“Ca ca. Người có bạn gái chưa?”

Mồ hôi lạnh trên trán Tiêu Ngự liên tục ứa ra. Mấy cái tiểu cô nương này quá nhiệt tình rồi , đem Tiêu Ngự dọa chết khiếp a.

Tiểu Vũ vùng người che ở trước mặt Tiêu Ngự. Tựa như gà mẹ che chở con gà con, cản bước tiến của tiểu cô nương kia. Hung dữ nói: “Ta nói mấy người các người đừng có mà mê zai quá nha . Anh của ta có bạn gái rồi.”

“Xí. Keo kiệt.”

“Có bạn gái cũng không sao.”

“Chính là. Còn chưa có kết a.”

“Kết hôn rồi cũng không sao. Ly hôn là được rồi.”

Mấy bạn học nữ kia dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Tiểu Vũ. Khi 2 mắt nhìn về phía Tiêu Ngự lại sáng lên như sao.

Tiêu Ngự mồ hôi đầm đìa. Mấy tiểu cô nương bây giờ cũng quá cường hãn rồi.

Tiêu Ngự khấn trương bỏ chủ đề đó qua một bên. Nhìn về phía Lạc Thành trong miệng Tiểu Vũ kia. Tên kia cũng dò xét trên dưới Tiêu Ngự một chút lộ ra vẻ mặt khinh thường , nghĩ thầm trong lòng , cao thủ chính là cái thứ như vậy sao? Thấy được Tiêu Ngự hướng về bên này nhìn qua lập tức biến đổi thành lễ độ cung kính. Hướng về Tiêu Ngự cười.

Tiêu Ngự trong lòng cười lạnh một tiếng. Thấy được bộ mặt lấy lòng của tên gia hỏa trong ngoài không đồng nhất kia cũng hiểu được. Hơn phân nửa là bởi vì hắn là ca ca của Tiểu Vũ mà thôi.

Tiêu Ngự hướng về Lạc Thành đi tới.

“Người chính là tiểu tử muốn theo đuổi em gái ta?” Tiêu Ngự ra vẻ lên mặt dọa nạt người nói. Mục đích của hắn là đem tên gia hỏa này đuổi đi. Đỡ phải ra tay đối với tên Lạc Thành này.

“Chào Tiêu đại ca ạ.” Lạc Thành vẻ mặt ôn hòa. Trong con ngươi lại hiện lên 1 đạo tinh quang. Thầm nghĩ nếu không phải ta đang theo đuổi muội muội của người. Sớm ta đã đem người vứt đi rồi , còn để người ở trước mặt ta khoa tay múa chân sao.

Tiêu Ngự bộ dáng đứng trên cao nhìn xuống dò xét Lạc Thành một chút hơi giễu cợt nói :

“Người còn không mau lăn đi, còn muốn làm bạn trai của em gái ta sao?”

“Người” Lạc Thành bị Tiêu Ngự nói đểu. Tức giận đỏ bừng mặt. Trong con mắt hiện lên một tia oán độc:“Dựa vào cái gì. Ta có chỗ nào không xứng với Tiểu Vũ?” Âm thanh của Lạc Thành đã có chút run rẩy. Hiển nhiên là đã vô cùng tức giận .

“Không vì sao cả. Sau hôm nay. Hy vọng người tuân thủ hứa hẹn. Tránh xa muội muội của ta ra một chút.” Tiêu Ngự thần nhiên nói.

“Muốn thế trước hết đánh bại được ta hãy nói.” Lạc Thành lộ ra vẻ mặt dữ tợn. Hắn đã bị phần nộ làm mất đi lí trí. Hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Ngự mặc toàn thân trang bị vứt đi dám ứng chiến đến tột cùng là vì sao.

Ở trước khi nhìn thấy Lạc Thành. Ngự còn có chút không rõ. Có thể là Tiểu Vũ có cái thành kiến gì đó đối với Lạc Thành. Mới khiến nàng ghét hắn như vậy. Nhưng chỉ qua tiếp xúc một lát. Tiêu Ngự đã khẳng định được Tiểu Vũ nhìn người không sai a. Người trước mắt này nhân phẩm quả thật không ổn. Tục ngữ nói. Trữ tội quân tử - Mạc tội tiểu nhân*.Tuy nhiên cho dù bị hắn oán hận thậm chí ghi hận trả thù. Tiêu Ngự cũng phải đem hắn đuổi đi. Không thể để cho loại người này quấy rối lấy Tiểu Vũ.

*có đắc tội thì đắc tội với người quân tử đừng có đắc tội với kẻ tiểu nhân.

Tiêu Ngự ngắm nghía một chút chủy thủ trên tay. Chủy thủ ở trên đầu ngón tay múa lượn tạo thành các đường một cong tuyệt vời. Giống như là đang khêu vũ ở trên đầu các ngón tay vậy. Sau đó vung văng rơi xuống lòng bàn tay. Chỉ vào Lạc Thành nói: “Ta thắng người. Có lẽ người sẽ không phục. Trận thi đấu này chỉ cần ta bị người đánh trúng. Ta sẽ nhận thua. Qua đây đi. Hi vọng người có thể chơi với ta lâu một chút.”

Khi Tiêu Ngự nói lời này. Có một loại khí thế uy nghiêm tiêu sái phát ra xung quanh.

Tất cả mọi người đều sững cả lại. Mấy bạn học nam đưa mắt nhìn nhau. Tiêu Ngự không phải là bị trúng gió đấy chứ. Dám ba hoa khoác lác như vậy cũng rất đáng khen ngợi a.“Ca” Tiểu Vũ ở một bên khần cập dậm chân. Tiêu Ngự cấp cho Tiểu Vũ một nụ cười tự tin. Tiểu Vũ lúc này mới yên ổn xuống. Nghĩ lại một chút. Lão ca nhất định là nắm chắc mới dám làm như vậy .

“Chẳng lẽ hắn đang nói thật sao?” Một bạn học nam khẽ nói.

“Người không phát hiện ra gì sao?”

Động tác vui đùa chủy thủ vừa rồi của Tiêu Ngự kia quả thật đã khiến bọn họ vô cùng rung động.

”Các người có hay không cảm giác hắn giống một người? Một học sinh nam thở dài nói.

3 bạn học nam khác thân thể run lên. Lộ ra bộ dáng ngơ ngác và kích động . Hạ giọng. Đồng thanh run giọng nói: “Chẳng lẽ là hắn?”

“Đợi xem kịch vui đi.”

“Anh của người đẹp trai chết người. Ta không thể cầm lòng nổi. Tiểu Vũ. Ca ca người hắn thật sự có bạn gái rồi sao?” Một bạn nữ đỏ mắt chờ mong nhìn vào Tiểu Vũ.

“Đương nhiên. Người muốn làm gì?” Tiểu Vũ cảnh giác hỏi.

“Để cho ta làm chị dâu người không tốt sao?”

“Đừng có mơ mộng nữa nha.”

“Vậy ta thì thế nào?” (bé khác)

“Không có cửa đâu.” Tiểu Vũ quả quyết từ chối.

“Anh của người hắn thích ăn những gì?”

“Anh của người số điện thoại là gì?”

“Tiểu Vũ...” Một cái âm thanh cao vút khiến cho mọi người xung quanh nổi gai ốc.

“Không được. Người lại càng không được.” Tiểu Vũ vẻ mặt quả quyết.

Mấy nàng kia oán giận nhìn vào Tiểu Vũ. Nhìn tới mức Tiểu Vũ toàn thân phát lạnh.

“Người không nói thì bản thân chúng ta không biết hỏi sao?”

“Nếu như anh của ta dám cho các người. Ta và anh của ta đoạn tuyệt quan hệ.”

“Người đây là đang dùng bồng đánh uyên ương a.”

“Đúng là vạn ác chủ mà.”

“...”

Lạc Thành ác độc nhìn chằm chằm Tiêu Ngự. Hơi lấy lại bình tĩnh. Hẳn dù sao cũng còn có chút đầu óc. Tiêu Ngự không giống như là dạng ngu xuẩn chỉ biết thổi phồng. Dám nói lời kiêu ngạo như vậy mà nói. Tất nhiên là có điểm để dựa vào rồi. Thấy được trang bị trên người Tiêu Ngự.

Lạc Thành vẫn không cho là mình ngay cả chưa chạm được đến Tiêu Ngự đã bị tiêu diệt.

Thấy được Lạc Thành vẻ mặt thận trọng. Tiêu Ngự cười nhẹ. Người này còn chưa tới mức ngu xuẩn hết thuốc chữa. Trang bị có quan trọng sao? Đó là nhất định rồi. Giữa cao thủ so đấu. Một chút chênh lệch cũng có thể quyết định thắng bại a. Nhưng khi kỹ thuật 2 bên chênh lệch tới mức độ nhất định. Trang bị đã hoàn toàn có thể xem nhẹ. Lạc Thành và Tiêu Ngự căn bản không phải cùng một đẳng cấp mà.

“Tiểu tử. Bắt đầu đi. Ta chỉ cho người 10 giây đồng hồ thôi.” Tiêu Ngự nói.

Băng Đạn!

“Đi tìm chết đi.” Lạc Thành bực tức quát. Một cái ma pháp xuất ra. 1 đạo quang cầu màu trắng hướng về Tiêu Ngự bắn nhanh đến. Kèm theo đó còn liên tục di chuyển. Tìm điểm công kích thích hợp tiếp theo. Xem như là chiến thuật run&hit; cũng tương đối trong quy củ a. (cẩn xong té)

Tiêu Ngự khòe miệng hơi nhếch. Một chiêu Tật Phong Bộ tránh thoát băng đạn công kích. Gia trì mấy cái trạng thái. Hướng về Lạc Thành nhào tới. Lạc Thành vừa thi triển ma pháp xong. Đã thấy Tiêu Ngự ở trước mắt đột nhiên tan biến. Đang chuẩn bị động tác tiếp theo. Phía sau đã có một luồng gió lạnh ập đến.

Thật nhanh. Tâm tư Lạc Thành rung động mãnh liệt. Pháp trượng vung lên. 1 đạo Băng Hoàn Thuật xuất ra. “Cũng không tệ lắm. Không ngờ lại còn có thể kịp phản ứng dùng Băng Hoàn Thuật.” Tiêu Ngự thoải mái cười. Một cái Độn Hình ngăn cản hết Băng Hoàn Thuật của Lạc Thành. Chủy thủ đánh ra một chiêu Đột Thứ.

Sụt. Chủy thủ Tiêu Ngự cắm lên lưng Lạc Thành. Máu bắn tung tóe ra xung quanh, nhuộm đỏ chủy thủ.

Vong Linh Ưc Chế!

Hiệu quả vô địch của Độn Hình vừa biến mất. Tiêu Ngự mở ra trạng thái Vong Linh Ưc Chế. Một cái Công Kích Tà Ác. Sau đó một chiêu Phản Thủ Bối Thứ. Ngạnh kháng hiệu quả đóng băng của Băng Hoàn Thuật để công kích Lạc Thành. Một chiêu Tan Biến. Lợi dụng thời gian vô địch lại bồi thêm một chiêu trọng kích. Đem Lạc Thành đánh bay ra ngoài.

Tiêu Ngự ung dung lui trở ra. Vừa lúc Lạc Thành cũng ngã xuống.

“8 giây. Xem ra ta đánh giá người hơi cao rồi.” Tiêu Ngự nhìn thời gian một chút. Nhìn lướt qua xác Lạc Thành. Ung dung nói.

Tất cả phát sinh quá nhanh. Vài người quan sát ở xung quanh còn chưa kịp phản ứng. Sững sờ nhìn vào Tiêu Ngự ở trung tâm. Đã kết thúc rồi sao?

Y như theo như lời Tiêu Ngự. Lạc Thành cũng không đụng nổi tới cái góc áo của Tiêu Ngự. Đã chết ở trên. lấy tốc độ của Tiêu Ngự. Thay đổi bọn họ chính giữa bất luận kẻ nào trên. Sự kết quả đều gần đến lúc.

8 giây. Khoảng khắc này chỉ hơn một cái chớp mắt. Nhưng Tiêu Ngự lại đã dùng đến 6-7 kỹ năng. Tốc độ và phản ứng này. Quả thực đã chấn nhiếp toàn bộ người xem.

Đây chính là chênh lệch giữa games thủ bình thường và cao thủ hàng đầu a. Mấy cái bạn học nam của Tiểu Vũ trong lòng lạnh. Đây là phong thái của Đạo tặc đứng đầu Tà ác liên minh sao?

Trước kia bọn họ chỉ được xem Tiêu Ngự và Lưỡi Lê PK qua clip. Clip truyền hình mặc dù cũng rất xuất sắc rõ nét. Nhưng cũng không bằng nhìn tận mắt rõ ràng. Lạc Thành kia toàn thân trang bị ở trong đám

bạn học đã là cực mạnh rồi. Bình thường khoe khoang mình là cao thủ. Nhưng đến trước mặt cao thủ chân chính như Tiêu Ngự. Lại như là chịu không nổi một đòn. Khiến bọn họ hoảng hốt không thôi , loạn hết cả suy nghĩ.

Trái lại Tiểu Vũ từ kinh sợ tỉnh lại trước tiên. Phát ra một tiếng hoan hô. Xong tới. Tựa như yến non về tổ lao vào lòng Tiêu Ngự. Ở trên mặt Tiêu Ngự hôn một cái. (=,= gặp mấy thằng tác giả viết sắc hiệp or thâm hiệp là vợ vẫn nó cho loạn luân luôn rồi)

“Lão ca. Ta yêu người chết mất.” Tiểu Vũ nhảy tung tung.

Tiêu Ngự vuốt vuốt tóc mình vênh mặt. Có chút tự sướng nói: “Không xem lại anh của người là ai à. Đạo tặc đứng đầu Tà ác liên minh đó nha.” Nói xong nhìn chũm thủ trong tay. Tiếc hận nói: “Giết gà lại phải dùng dao mổ trâu a. Thật phí phạm cho bộ lực trang lever 20 ta mang theo.”

“Phi.” Tiểu Vũ bị Tiêu Ngự làm cho nhin cười không được. Dựa theo giá thị trường hiện tại. Chũm thủ lever 20. Phỏng đoán ném ra ngoài đường cái Minh Dạ Thành cũng không có người lụm.

Nhưng dù chỉ là 1 thanh chũm thủ bình thường . Đến tay cao thủ . Cũng có thể trở thành thần khí giết người sát địch.

427. Chương 429 : Xe Tăng Đứng Đầu Tà Ác Liên Minh.

Tiêu Ngự đến đi , rất nhẹ nhàng tiêu diệt Lạc Thành , hành động vô cùng tiêu sái nhàn nhã. Từ đầu đến cuối biểu hiện của Tiêu Ngự gần như hoàn mỹ. Mấy thiếu nữ 2 mắt phát sáng liên hồi. Lạc Thành được hồi sinh. 1 bộ dáng ảo não và ủ rũ . Hắn thậm chí đến lúc chết cũng chưa kịp hiểu. Minh tại sao đột nhiên ngã xuống. Không hề có dấu hiệu báo trước. Dù sao hắn cũng có hơn 6.000 huyết lượng cơ mà.

“Vị huynh đệ này. Xin cứ tự nhiên.” Tiêu Ngự nho nhã làm động tác mời rất có phong độ thân sĩ. Nói.

Lạc Thành nhìn chằm chằm Tiêu Ngự. Ánh mắt biến đổi không chừng. Khẳng định nhìn vào Tiêu Ngự. Nói: “Người là Tiêu Ngự?” Vừa rồi tất cả phát sinh ra . Nếu mà hắn còn đoán không ra thân phận của Tiêu Ngự. Vậy thật sự là ngu hết thuốc chữa rồi .

“Không sai.” Tiêu Ngự không chút e dè thừa nhận.

Lạc Thành giờ mới hiểu được. Bản thân làm ra một cái quyết định ngu xuẩn bao nhiêu. Ca ca của Tiểu Vũ chính là Tiêu Ngự. Nếu như biết trước quan hệ của 2 người bọn họ. Chính là cho Lạc Thành thêm 10 gan. Hắn cũng không dám cùng PK với Tiêu Ngự. Chỉ riêng tên tuổi của Tiêu Ngự. Cũng đã đủ làm cho rất nhiều người chùn bước rồi.

“Ta nên sớm đoán được mới phải.” Lạc Thành uể oải nói. Sự kiêu hãnh của hắn bị Tiêu Ngự đã kích trầm trọng. Bình thường vẫn luôn khoe khoang thực lực của bản thân vô cùng mạnh mẽ. Bây giờ xem ra đã chẳng khác gì làm trò cười rồi. Hắn cũng không còn mặt mũi nào ở lại chỗ này nữa rồi. Cẩn rằng oán hận nói: “Ta sẽ nhớ kỹ người .”

Lạc Thành, nhìn Tiểu Vũ thật sâu .

Tiểu Vũ hằm hừ quay đầu đi. Biểu hiện bây giờ của Lạc thành càng làm cho nàng thêm phản cảm.

“Cám ơn.” Tiêu Ngự cười nói: “Có cừu báo cừu. Có oán báo oán. Muốn trả thù thì cứ hướng về phía ta mà tới. Ta bất cứ lúc nào cũng có thể bồi tiếp. Đừng trách ta không nhắc nhở người. Nếu như ta còn phát hiện người quẩn lầy Tiểu Vũ , ta sẽ khiến cho người có biết hậu quả là thế nào.”

Lạc Thành hừ lạnh một tiếng. Quay người rời đi. Hắn cũng chỉ có làm bộ mà thôi. Trên thực tế hắn cũng lo lắng không thôi. Tiêu Ngự là người hắn có thể động sao. Bất kể trò chơi hay thực tế. Từ bạn thân của Tiểu Vũ hắn biết được. Ở phương diện kinh tế. Phụ thân hắn cũng kém xa Tiêu Ngự, hắn chỉ là một tên ‘nhị thế tử’ mà thôi. Bình thường từ trong nhà lấy ra một chút tiền tiêu tiêu còn được. Chứ phụ thân hắn sao có thể dung túng cho hắn gây chuyện thị phi đây?

Nhìn Lạc Thành rời đi. Tiêu Ngự cùng Tiểu Vũ đánh tay ăn mừng chiến thắng.

Cuối cùng cũng thoát được tên gia hỏa này. Tiểu Vũ vô cùng thoải mái.

“Mấy bữa tới bát đũa toàn bộ sẽ do người rửa. Còn có. Đừng có quên nấu cơm nữa đấy.” Tiêu Ngự nói. Cố ý vô tình tạt cho Tiểu Vũ 1 gáo nước lạnh.

“Được lắm cái đồ thấy sắc quên muối muối.” Tiểu Vũ bĩu môi.

“Đây là trang bị ta mới lấy được. Mấy bộ cấp Truyền Thuyết và Sử Thi. Tự người xử lý đi. Không đủ thì liên hệ tiếp cho ta, ta sẽ cho người đưa thêm tới.” Tiêu Ngự nói. Đem 1 đồng trang bị giao dịch cho Tiểu Vũ. Tiểu Vũ có những trang bị này, cộng thêm mấy bằng hữu lever cao mang theo thăng cấp tuyệt đối sẽ không chậm a.

“Tiêu Ngự ca ca.” một thiếu nữ đi tới. Chấn trước người Tiểu Vũ. Quảng cho Tiêu Ngự một cái ánh mắt cầu hôn.

“Có chuyện gì sao?” Tiêu Ngự sau khi lui lại mấy bước hỏi. Ánh mắt của nàng khiến cho Tiêu Ngự có phần sờn tóc gáy.

“Số điện thoại của người là gì?”

1 thiếu nữ khác giữ chặt cánh tay của Tiêu Ngự nói: “Ta làm bạn gái của người được chứ?”

Tiêu Ngự thiếu chút nữa hộc máu. Hắn và này mấy cô nhóc này vừa mới gặp mặt mà thôi. Không cần phải quá trực tiếp như vậy chứ.

“Tiểu Vũ. Ta đi trước chị dâu người vẫn còn đang chờ ta a.” Tiêu Ngự né khỏi mấy cái thiếu nữ, hướng Tiểu Vũ nói.

“Chết chưa.” Thấy được Tiêu Ngự bộ dáng thảm hại. Cái tên muối muối vô lương tâm này không thêm để ý đến hình tượng ôm bụng cười cười vang cả phố.

Tiêu Ngự khẩn trương chuồn mất mở ra Tật Phong Bộ lao đi.

“Ca ca người cũng quá không lễ phép a. Ngay cả số điện thoại cũng không lưu lại.” “Thực sự đúng là. Chạy nhanh như vậy làm gì. Chúng ta có ‘ăn’ hẳn đâu.”

“Không mới là lạ.” Tiểu Vũ vĩnh mặt xem thường. Nếu như Tiêu Ngự chạy chậm vài bước. Nói không chừng đã ngay cả xương cốt cận bã cũng không còn a. “Hang ổ bàn ti động của các người mà đem người thu vào không biết còn mà trở ra không nữa.”

“Tiểu Vũ chết tiệt. Lại dám mắng chúng ta là yêu tinh. Xem chúng ta thu thập người thế nào đây.”

“Ta cũng không có nói thế mà.” Tiểu Vũ cười hi hi.

Tiêu Ngự kia chạy thoát được cũng là do Tiểu Vũ mở đường cả. Mấy thiếu nữ quay sang nhìn chằm chằm vào Tiểu Vũ.

“Các người muốn làm cái gì?” Thấy được ánh mắt của các thiếu nữ. Tiểu Vũ 2 tay ôm ngực. Lộ ra ánh mắt hoảng sợ. “Đừng có đến đây.”

“Các tỷ muối. Xông lên.”

Tiếng kêu thảm thiết của Tiểu Vũ cắt ngang bầu trời.

Tiêu Ngự lau mồ hôi lạnh. Vừa rồi thật là nguy hiểm.

Tiêu Ngự đem toàn thân trang bị kia hay xuống. Đổi lại trở về trang bị ban đầu. Đến trụ sở Lôi Thê Công hội. Phát hiện ra bên trong Lôi Thê Công hội thật đúng là không náo nhiệt bình thường. Đoạn thời gian này. Phong Dã đối với trụ sở Lôi Thê Công hội đã tiến hành thăng cấp. Ở trong quảng trường chia ra thành rất nhiều sân thi đấu. Cung cấp cho các games thủ của Lôi Thê Công hội sử dụng. Trong quảng trường người đông nghìn nghịt. Vô cùng náo nhiệt. Cho dù người rất đông. Nhưng Tiêu Ngự toàn thân sáo trang Đại Nguyên Soái cũng vẫn vô cùng chói mắt. Đi đến chỗ nào cũng đều bị chú ý đến.

“Tiêu lão đại a.”

“Tiêu lão đại hảo a.”

Các games thủ Lữ Thê đi ngang qua ào ào hướng Tiêu Ngự chào hỏi. Tiêu Ngự cười hướng bọn họ đáp lại. 50 cái đấu trường. Đều đã được các games thủ sử dụng. Trên sân PK các games thủ đang rất sôi nổi. Xung quanh đấu trường thường thường vang lên trận trận tiếng hoan hô cổ vũ.

“Sao kém thế.”

“Lão thất. Người đem qua cùng nữ nhân ‘làm’ nhiều quá đến mức 2 cẳng chân run cả lên rồi à”

Các games thủ xung quanh đài pk 1 trận cười vang.

“Người tới rồi à.” “Ồ chỗ này.” Phong Dã thấy được Tiêu Ngự. Liền gọi Tiêu Ngự qua đây.

Tiêu Ngự hướng về đám người Phong Dã đi đến. Triệu Lam Hình cũng ở trong đám người này. Trường đấu chỗ này đang là 1V1. Trên sân Phong Thần giao đấu với Phong Ấn.

” Bên Tiểu Vũ đã giải quyết xong chưa?” Triệu Lam Hình hỏi.

“Ân xong rồi.” Tiêu Ngự đáp. Đem Triệu Lam Hình kéo lại gần. Nói đến chuyện vừa rồi. Trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Một bên trò chuyện. Tiêu Ngự thỉnh thoảng cũng nhìn tình hình chiến đấu trên sân.

“Phong Ấn đã thay đổi cả bộ?” Tiêu tò mò hỏi Phong Dã. Phong cách chiến đấu của Phong Ấn so với trước kia đã khác đi khá nhiều.

“Ừ. Hẳn ban đầu toàn thân trang bị chủ yếu để dùng dò đường. Hiện tại ta kiểm cho hẳn 1 bộ trang bị PK rồi. Người thấy thế nào?” Phong Dã hỏi. Trong đám người Phong Ấn, Phong Thần thì Phong Dã là chỉ trưởng. Để tăng thực lực cho bọn họ. Phong Dã đã dốc hết sức rồi.

“Không tệ. Tuy nhiên phỏng đoán có thể sẽ bại dưới tay Phong Thần.” Tiêu Ngự nói.

“Đó là chắc chắn rồi. Phong Thần là Thuần Chiến sĩ mà. Nếu như người chống lại Phong Thần. Có hay không nắm chắc tất thắng?” Phong Dã cười hỏi.

Nhờ Phong Dã tỉ mỉ bồi dưỡng. Phòng ngự của Phong Thần đã cao tới cực điểm. Trang bị Chiến sĩ có phòng ngự tốt nhất trong 3 đại Công hội đều đã được tập trung lên trên người Phong Thần. Phong Thần phòng ngự cao tới mức biến thái. Được coi là cỗ xe tăng trâu bò nhất Tà ác liên minh rồi. Chiến sĩ theo đường phòng ngự đối phó với pháp hệ còn hơi khó. Nhưng mà đối phó với Đạo tặc lại là đúng chuẩn rồi.

“Ta có thể thắng.” Tiêu Ngự nói. “Ta có chiến thuật rồi.” Tiêu Ngự nói xong. Mỉm cười. Thứ tương khắc chức nghiệp này quả thật luôn tồn tại. Ở khi PK không thể xem nhẹ, nhưng mà chỉ cần thực lực đạt tới trình độ nhất định. Áp dụng chiến thuật thích hợp. Là có thể san bằng loại chênh lệch này rồi. Tiêu Ngự tất nhiên là không sợ.

“Lữ Lê không có tham gia 1V1. Ta đang giúp người góp nhặt một ít tin tình báo. Đối thủ của người chủ yếu là 2 người cấp Đại Nguyên Soái. Một người là Thú nhân Chiến sĩ. Một người là băng lôi song pháp.” Phong Dã nói. “Đương nhiên. Nói không chừng còn có các cao thủ khác ẩn núp chưa xuất hiện.”

Trong thi đấu giao hữu thì hạng mục 1V1 và thi đấu Đoàn đội là nhận được sự chú ý nhiều nhất. Cũng là loại PK có khen thưởng cao nhất. Cạnh tranh cũng kịch liệt nhất. Các hạng mục khác thì cũng chỉ kém hơn một ít mà thôi.

“Thú nhân Chiến sĩ. Băng lôi song pháp?” Tiêu Ngự khê nhú mày. Xem ra đối thủ của Tiêu Ngự không hề dễ đối phó.

“Nghe nói còn có khả năng xuất hiện class ẩn.”

“Ta sẽ chú ý.” Tiêu Ngự gật đầu nói.

“Người nói còn có thể xuất hiện một ít class anh hùng. Là xảy ra chuyện gì?”

“Yên tâm. Class anh hùng thông thường sẽ không tham gia PK 1V1. Tong đội ta đã có 1 người chuyển chức thành class anh hùng. Nói đơn giản là. Class anh hùng chính là người lấy được truyền thừa cấp Truyền Thuyết cấp Sử Thi í mà . Trên người bọn họ có quang sáng phụ trợ rất mạnh. Điều có hiệu quả đối với đồng đội xung quanh. Nhưng đối với bản thân lại không có hiệu quả gì. Năng lực bản thân không tăng lên chút nào. Nhưng đối với Đoàn đội mà nói. Lại là bảo bối.” Phong Dĩ giải thích nói.

“Thì ra là thế.” Tiêu Ngự gật đầu. Hắn lúc đầu nghe được có người lấy được class anh hùng. Còn tưởng rằng class anh hùng là class ẩn cực kì mạnh. Nghe được Phong Dĩ giải thích mới hiểu ra. Class anh hùng nguyên lai có tác dụng phụ trợ.

Trên đài Phong Ẩn hồi lâu vẫn đánh không được Phong Thần. Công kích của hắn đối với Phong Thần mà nói. Quá yếu . Dần dần . Ưu khuyết điểm của 2 cái class được thể hiện rõ. Đạo tặc có sức bộc phát , độ nhanh nhạy cao. Nhưng năng lực duy trì chiến đấu có chút yếu nhược. Sau khi dùng hết kỹ năng. Đạo tặc và một người bình thường không khác là mấy. Nhưng Chiến sĩ lại bất đồng. Thuần Chiến sĩ có năng lực duy trì là cực mạnh . Huyết lượng cũng rất trâu bò. Cho nên Phong Thần rất nhanh đã chiếm được ưu thế.

Tiêu Ngự cho Phong Thần một cái [Kỹ Năng Dò Xét]. Hít 1 hơi lạnh. Nói: “Phong Thần máu đã tới 3 vạn?”

“Hắn vừa thay đổi toàn thân trang bị.” Phong Dĩ nói.

Cái tên này huyết lượng thật là đủ khủng bố mà. Sau khi mặc vào áo giáp Đại Nguyên Soái. Huyết lượng của Tiêu Ngự có 27.000. Nhưng mà huyết lượng của Đạo tặc so với huyết lượng của Thuần Chiến sĩ lại rất khác nhau khác.

Đồng dạng là 30.000 huyết lượng. Luận bản độ dai sức mà nói. 6 tên Tiêu Ngự có khi mới bằng một tên Phong Thần. Bởi vậy mới thấy rõ được. Phong Thần kể cả là đứng ở đó để cho Phong Ẩn công kích. Phong Ẩn bộc phát công kích cao nhất. Muốn tiêu diệt Phong Thần cũng phải tốn nửa phút đồng hồ trở lên a. Xứng đáng là cỗ xe tăng của Tà ác liên minh a.

Xung Phong!

Phong Thần cuối cùng cũng phản kích . Một cái Xung Phong hướng về Phong Ẩn nhào tới.

Phong Ẩn mở ra Tật Phong Bộ chạy thoát.

Đại Phẫn Nộ!

Phong Thần rống lên một tiếng dữ dội. 1 đạo kiếm khí khổng lồ từ trên không trung chém xuống. Chấn động lớn. Trụ ánh sáng màu đỏ phóng lên cao. Phong Ẩn bất hạnh bị nhét vào phạm vi công kích của Đại Phẫn Nộ. Lực trùng kích mạnh mẽ đem Phong Ẩn đánh bay ra. Loại bỏ Tật Phong Bộ của Phong Ẩn .“Là kỹ năng phạm vi.” Tiêu Ngự không nén nổi động dung. Vừa học xong một cái kỹ năng phạm vi. Tiêu Ngự hiểu kỹ năng phạm vi đối với class cận chiến và Đạo tặc mà nói có ý nghĩa như thế nào. Đã Phong Thần có thể học được loại kỹ năng này. Khó mà bảo đảm những games thủ khác tham gia thi đấu giao hữu không học được kỹ năng tương tự. Xem ra hắn không thể không cẩn thận a. Nếu như ở trên đấu trường gặp phải. Cũng biết đường chuẩn bị tâm lý trước.

428. Chương 430 : Song Luyện.

Phong Thần loại bỏ xong kỹ năng ẩn hình của Phong Ẩn, không chút lưỡng lự thi triển Xung Kích, một chiêu Cuồng Đạo Trảm hướng về Phong Ẩn vùng bổ tới.

Phong Ẩn chân còn chưa vững, không có biện pháp thi triển bất luận cái kỹ năng đào tẩu gì, đã bị kiếm quang của Phong Thần bao trùm lại.

Trong phút chốc, kiếm khí bay loạn, đại kiếm mang theo khí lưu chém ra tung tóe khắp nơi.

Trên đầu Phong Ẩn phiêu khởi từng cái giá trị thương tổn, bay ngược ra ngoài, té trên mặt đất.

Thi đấu giao hữu chấm dứt, Phong Thần thắng.

Kết quả này đa phần đã nằm trong dự kiến, Đạo tặc muốn cùng Thuần Chiến sĩ đánh một trận thì quả là quá khó khăn , phần thắng cực thấp.

Phong Thần và Phong Ân đánh xong, ngay sau đó lại đến trận Phong Cường đối phó Phong Lôi.

Tiêu Ngự cũng không có nhiều hứng thú xem bọn hắn thi đấu.

“Để ta giúp cho các người tìm mấy cái tổ đội 2 người cùng luyện, thực lực cũng rất khá, nhưng muốn tìm đội ngũ cao cấp phù hợp với yêu cầu của các người là rất khó khăn a.” Phong Dĩ cười khổ nói, độ biến thái của cái tên Tiêu Ngự này cũng không cần nói nhiều nữa rồi, Triệu Lam Hình cũng không phải tay mơ, 2 người phối hợp, mặc dù không chắc chắn là thiên hạ vô địch , nhưng muốn tìm đội có thể tương đương với 2 người bọn họ, là vô cùng khó khăn a . Tìm cho Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đối thủ cũng là một cái sự tình khổ sai a, nếu như tìm đối thủ quá yếu, có lẽ căn bản cũng chưa kịp làm ra động tác gì , thì đã bị Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình thịt sống rồi . Người phù hợp yêu cầu trong 3 đại Công hội cũng không có nhiều a.

“Không có việc gì, ta và Triệu Lam Hình chủ yếu luyện tập cho ăn ý thôi.Ta và tiểu Lam ở khi thi đấu sẽ không dùng kỹ năng trạng thái. Cho bọn hắn dùng đầy đủ kỹ năng trạng thái vào sân. Như vậy hắn có thể san đi một ít chênh lệch.” Tiêu Ngự đề nghị nói.

“Ý kiến này khá hay nha!” Phong Dĩ gật đầu nói.

Sau khi quyết định biện pháp. Phong Dĩ để cho thủ hạ cùng Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình lên trường đấu 2V2. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình leo lên đấu trường.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình vừa bước lên trường. Lập tức nhận được sự chú ý của các games thủ. Tiêu Ngự là ai cơ chứ ! Là người đã lật đổ được huyền thoại Lưỡi Lê kim thân bất bại nha. Được gọi là Đạo tặc số một của Tà ác liên minh! Chỉ riêng cái tên tuổi này. Đã đủ để dẫn tới sự tò mò của tất cả các games thủ quanh đó rồi. Triệu Lam Hình bởi vì luôn luôn đi theo ở bên cạnh Tiêu Ngự , mấy lần trước cũng đã ở trước Đoàn đội mà ra tay. Ở trong hàng ngũ các games thủ Lưỡi Thẻ cũng đã có danh tiếng không nhỏ.

Các games thủ Lưỡi Thẻ đều đã ngẫm rĩ tai nhau. Trong Lưỡi Thẻ Công hội có 1 đôi Kim Đồng Ngọc Nữ là Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình , tất cả chiến tích, chuyện xưa của 2 người cũng không ít người biết. Ở dưới sự truyền bá cực đại của các games thủ Lưỡi Thẻ Công hội. Tiêu Ngự nghiêm nhiên đã trở thành một cái biểu tượng của Lưỡi Thẻ Công hội rồi.

“Biết Tiêu Ngự không. Đạo tặc đã bại Lưỡi Lê được mệnh danh là cao thủ Đạo tặc đứng đầu Tà ác liên minh đó ! Ta và Tiêu lão đại còn từng tổ đội với nhau đấy!” Các games thủ Lưỡi Thẻ liên tục hướng đồng bọn khoe khoang. Mỗi khi thấy đồng bọn nhìn mình với ánh mắt sùng bái. Đều cảm thấy có mặt mũi rất nhiều (vinh dự). Tiêu Ngự ở trong Lưỡi Thẻ Công hội có danh vọng cực cao , gần như là ngang với hội trưởng Công hội Phong Dĩ.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình muốn PK, tin tức này sau khi truyền ra, lập tức dẫn tới sự chú ý của tất cả games thủ Lưỡi Thẻ xung quanh, ở ngoài trường PK của Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình 2 người vây tầng tầng lớp lớp người xem, một số người bị chen chúc không xem được thi đấu gấp đến độ chạy vòng quanh.

“Tiêu lão đại sắp ra tay!”

“Ở nơi nào?”

“Ở bên kia!”

“Nhanh qua đây xem không thì hết chỗ mất.”

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình còn chưa bắt đầu thi đấu, xung quanh đấu trường đã kín mít người rồi , từ điểm này thấy rõ được , 2 người rất được hoan nghênh tại nơi này.

Tiêu Ngự toàn thân sáo trang Đại Nguyên Soái, mặc dù đều là giáp da nên màu sắc và độ lộng lẫy không thể bằng kim loại, biểu tượng màu đen hình giọt nước, mỗi cái chi tiết đều vô cùng tỉ mỉ, có thể khiến cho người ta chỉ cần liếc mắt đã phân biệt được ra, đây là sáo trang Đại Nguyên Soái trong truyền thuyết đó! Một thanh chủy thủ 3 màu long lanh đỏ lục tím cấp hạ vị Thần Khí, không ngừng biến đổi, quang sáng xoay

vòng, khiến cho người ta nhìn lướt qua đã thấy được sự siêu phàm của nó. 2 chiếc huân chương trước ngực vô cùng tinh xảo, màu vàng lợt, tạo hình là mấy cái khô lâu, mỗi một cái hoa văn đều được tạo hình vô cùng chau chuốt.

“Một cái khô lâu, 2 cái khô lâu, 3 cái khô lâu. 2 cái xương chéo. Là Đại Nguyên Soái a!”

“Tiêu lão đại hình như vừa mới thay bộ trang bị này không bao lâu!”

“Đại Nguyên Soái a!” Một games thủ Lười Thề ngay cả nước bọt cũng đều chảy ra ướt cả áo.

Trang bị của Tiêu Ngự đã trở thành chủ đề thảo luận cho các games thủ, màu sắc trang bị có thể biến đổi đó chính là thần khí nha, 3 màu, đoán chừng là hạ vị Thần Khí. Người có chút nhãn quang rất nhanh đã phát hiện ra, chủ tử và nhãn của Tiêu Ngự đều là hạ vị Thần Khí.

2 cái hạ vị Thần Khí, nguyên bộ sáo trang Đại Nguyên Soái, trời ơi, số trang bị này, còn muốn cho người ta sống nữa không?

Một bên Triệu Lam Hình trang bị cũng là rất không tầm thường, pháp bào màu lam phụ trợ hoàn mỹ cho thân hình Triệu Lam Hình, màu sắc pháp bào khiến mặt của nàng càng lộ ra thêm vẻ trắng nõn, tựa như tiên tử rớt xuống nhân gian, 2 cây pháp trượng cầm trong tay, hào quang bất đồng hoà lẫn với nhau, càng tôn thêm cho Triệu Lam Hình khí chất cao quý cùng thanh nhã. Pháp trượng trợ thủ vốn đã là vô cùng hiếm thấy, huống chi pháp trượng trợ thủ của Triệu Lam Hình không ngờ lại còn có thể là 1 cây thần trượng, muốn không hấp dẫn sự chú ý là rất khó, ánh sáng của pháp trượng trợ thủ bao trùm đi ánh sáng của Nhãn Thiên Sứ trên tay Triệu Lam Hình, khiến cho các games thủ không có chú ý tới chiếc nhẫn hạ vị Thần Khí này.

“Trợ thủ thần trượng, ông trời của ta ơi, cái này phải trị giá bao nhiêu tiền a!”

Vũ khí chính của Pháp sư thường thay đổi rất nhanh sau một thời gian sử dụng, số lượng cũng nhiều, giá cả pháp trượng bình thường cũng không đến mức quý lắm, nhưng pháp trượng trợ thủ thì lại bất đồng, vật lấy hiếm làm quý, một món đồ trợ thủ (cần tay trái chop s) bình thường đều có thể bán với giá cực cao, nếu như Triệu Lam Hình đem trợ thủ pháp trượng lấy ra đấu giá, mức giá này, chắc chắn sẽ cao đến biến thái a, so với 3 cái pháp trượng hạ vị Thần Khí đồng loại còn cao hơn nữa, có thể so được với tổng tất cả trang bị giá trị trên người Tiêu Ngự a!

“Không biết thuộc tính thế nào a!”

Các games thủ Lười Thề ào ào suy đoán cái thuộc tính trợ thủ thần trượng này, cấp hạ vị Thần Khí, thuộc tính tuyệt đối sẽ không kém nha.

Với bất kỳ games thủ Lười Thề nào đó mà nói, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tùy tiện lấy ra một cái trang bị, đều có thể làm cho bọn họ phát tài lớn rồi.

Phong Dã cho Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình chọn 6 đội, theo thứ tự là Đạo tặc - Băng Pháp sư, Đạo tặc - Đức lỗ y, Tử Vong Kỵ Sĩ - Lôi Pháp Sư, Thú nhân Chiến sĩ - Đức lỗ y, Thú nhân Chiến sĩ - Vu sư, Băng Pháp sư - Lôi Pháp Sư, 6 loại tổ hợp.

“Thế nào, chọn đội nào trước?” Phong Dã nhìn về phía Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình, hỏi.

“Đạo tặc - Băng Pháp sư đi.” Tiêu Ngự nói.

“Ê ku, chuẩn bị thế nào rồi?” Băng Pháp sư cười ha ha hỏi.

“Quả này có lẽ sẽ rất ác liệt a.” Đạo tặc kia cười trả lời, bọn họ thực lực không kém, rất ít khi gặp được đối thủ, nhưng mà gặp được Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình cái loại đẳng cấp này, trong lòng bọn họ càng không dám buông lỏng.

“Người không khăn trương sao?”

“Khăn trương cái chym, dù sao cũng đều sẽ bị thịt, khăn trương làm cái rắm à.”

“Ta cũng cũng không có khăn trương, mà còn có chút kích động, không nghĩ tới được cùng thần tượng PK a.” Băng Pháp sư hưng phấn nói.

Ý nghĩ của hắn và ‘Tặc 6’ đều không khác nhau là mấy. Nếu như là luận bàn thực lực một người, hắn và ‘Tặc 6’ không có bất luận cái điểm nào đáng khen cả, ở trước kia chưa có tổ đội, 2 người bọn họ thường xuyên bị người ta bắt nạt, về sau cơ duyên trùng hợp gặp nhau, 2 gia hỏa thực lực cực kỳ bình thường mới bắt đầu hợp tác, ngoài ý muốn lại thật được một cái đội 5 người của Thiên sứ liên minh, từ đó lòng tự tin cũng nhanh chóng bành trướng lên. 2 người phối hợp cực kỳ ăn ý, dần dần tạo dựng tiếng tăm, gia nhập Thiết Kỵ quân đoàn, được cất nhắc đến Lữ Thê Công hội.

2 người bọn họ có 1 quái bệnh là, đơn độc một người khi PK thì yếu muốn chết, tùy tiện một games thủ ngang cấp cũng có thể đánh bại bọn họ. Nhưng khi tổ đội, 2 người bọn họ có thể đánh thắng được đối thủ cực mạnh, nhưng mà khi trong đội ngũ gia nhập thêm một người nữa, thực lực lại lập tức giảm xuống một mảng lớn. Bọn họ khi PK dùng một loại tiết tấu đặc biệt, khi chỉ có một người, đầu óc sẽ tương đối loạn, không biết nên như thế nào ra tay, 2 người với nhau thì lại hình thành rất ăn ý, đốc thúc lẫn nhau khiến có thể bộc phát ra gấp vài lần sức chiến đấu của bản thân, khi người thứ 3 gia nhập, tiết tấu này sẽ hoàn toàn bị quấy rối, bọn họ sẽ tìm không thấy cái loại cảm xúc kia nữa.

Cho nên Phong Dã luôn luôn để cho 2 người bọn hắn không gia tăng thêm đồng đội, cũng không đem bọn họ tách ra.

Tặc 6 và Băng 7 (danh hiệu của 2 thằng) , 2 cái tên cực kỳ cổ quái, ở trong Lữ Thê lại cũng có danh tiếng không nhỏ a.

“Phong Dã lão đại chúng ta lên đài nhé!” Băng 7 quay đầu nhìn thoáng qua Tặc 6, cười khổ nói, không nghĩ được nhanh như vậy đã được gọi lên.

“Lên đi, dù là thua trận, cũng không được để thần tượng của chúng ta coi thường.” Tặc 6 vung lên chủ thủ nói.

Tặc 6 không có một chút khẩn trương và sợ hãi, trong ánh mắt còn mơ hồ lộ ra hưng phấn, loại háo hức này rất nhanh đã lây sang Băng 7.

“Xông lên, có gì đáng sợ!” 1 âm thanh mơ hồ từ trong đáy lòng vang lên.

2 người nhìn nhau, hướng về đấu trường đi lên.

2 người vừa xuất hiện ở tầm nhìn các games thủ Lữ Thê, chúng games thủ Lữ Thê ào ào cùng Tặc 6, Băng 7 chào hỏi.

“Hắc, lão lục, lão thất, đừng để quá bi thảm nha!”

“Nếu bị thua lão lục lão thất phải mời cơm nha!” Cũng không biết ai nói 1 câu như vậy, các games thủ bộ dáng gian gian cười.

Tặc 6 và Băng 7 vẻ mặt đau khổ, bọn chết tiệt này đã không động viên thì thôi, không ngờ lại có thể bỏ đá xuống giếng.

“Lê Vũ người đứng lại cho ta, chúng ta muốn cùng người quyết đấu 2V2, xem chúng ta có đánh bại người không!”

“Nha! Có khí phách đấu 1 người dê!”

“Được, chúng ta 2 người đánh mình người!”

“....”

Thấy được người xem phía dưới cười đùa, Tiêu Ngự khóe miệng tươi cười, nhìn loại vui đùa giữa các games thủ này, còn không phải 1 niềm vui trong trò chơi sao?

Tặc 6 và Băng 7 đi lên đấu trường, vẻ mặt của bọn họ cũng có chút kích động kèm theo chút kính cẩn.

Tiêu Ngự khoát khoát tay nói: “Đều là huynh đệ một nhà, mọi người tùy tiện vui đùa thôi, các người không cần quá căng thẳng.”

“Dạ.”

4 người đứng tại vị trí, Tiêu Ngự và Tặc 6 bước 1 bước về phía trước, đem đồng đội bảo vệ ở phía sau.

“Bắt đầu đi.” Tiêu Ngự nói.

Thi đấu giao hữu bắt đầu, các games thủ Lờ Thẻ xung quanh đấu trường đều ngừng cười đùa lại.

Tiêu Ngự vừa dứt lời, hắn và Tặc 6 đồng thời hướng về đối phương lao đi.

Khi thi đấu 2V2, dưới tình huống 2 bên đều có Đạo tặc, chỉ có thể trực tiếp đối mặt, hoặc cũng có thể ẩn thân đợi cơ hội, bọn họ bây giờ đánh chính là hình thức đối mặt, ẩn hình của Đạo tặc trong tình huống hiện tại đã không còn bao nhiêu hiệu quả.

Đinh. 1 âm thanh thanh thúy vang lên, chủ thủ của Tiêu Ngự và Tặc 6 chạm nhau.

“Hào!” Tiêu Ngự thầm khen một tiếng, tốc độ và phản ứng của Tặc 6 không chậm, hoàn toàn đã đạt đến tiêu chuẩn hạng nhất, Phong Dã tìm được người có tố chất khá cao rồi.

429. Chương 431 : Chỉ Giáo.

Trước khi thi đấu Phong Dã đã cho Vu sư gia trì cho Tặc 6 và Băng 7. Các hạng mục thuộc tính của 2 người bọn họ đã tăng lên một mảng lớn. Nhưng dù là như vậy. Tặc 6 vẫn còn chưa sánh bằng Tiêu Ngự. Tốc độ di chuyển và tốc độ công kích của Tiêu Ngự. Đồng so với Tặc 6 nhanh khá nhiều.

Tiêu Ngự tấn công càng ngày càng nhanh. Tặc 6 không ngừng khua chủ thủ chống đỡ. Công kích cơ bản là có thể sử dụng chủ thủ đỡ được. Nhưng Tiêu Ngự tấn công quá sắc bén. Ép hắn có chút không thở nổi rồi. Cảm thấy đáp ứng không xuể.

Có lẽ games thủ bên ngoài không có cảm giác ra cái gì. Công kích của Tiêu Ngự nhanh hơn nữa đại khái cũng có thể thấy rõ. Nhưng Tặc 6 có đau khổ tự biết. Công kích của Tiêu Ngự giống như cuồng phong bạo vũ. Với lại rất sắc bén. Vị trí công kích cực kỳ xảo diệu. Đón đỡ vô cùng khó khăn.

Triệu Lam Hình và Băng 7 đánh ra từng cái ma pháp. Tiêu Ngự và Tặc 6 đồng thời cảm nhận được áp lực của class pháp hệ đối phương mang đến.

2V2 càng phải chú ý kỹ hơn. Bởi vì chỉ cần trong tích tắc. Người sẽ có khả năng đánh mất một người đồng đội rồi. 2 người tập trung hỏa lực đánh lên bản thân, như thế nào cũng so với 1V1 công kích muốn một hơn nhiều.

Tặc Kịch!

Tiêu Ngự một chiêu Tặc Kịch đâm xuống đầu Tặc 6. Tặc 6 một chiêu Tật Phong Bộ ngăn cản hết. Đến phía sau người Tiêu Ngự tung ra một chiêu Giáo Sát. Cùng lúc 1 đạo băng hoàn quét qua đây.

Thời cơ có thể nói là rất chuẩn xác. Nếu như Băng Hoàn Thuật có thể khống chế được Tiêu Ngự. Giáo Sát của Tặc 6 lập tức liền có thể tiếp cận mục tiêu hiệu quả. Phối hợp của bọn họ coi như không tệ. Tiêu mở ra Chiến Tranh Cuồng Nộ. Cái kỹ năng này có hiệu quả tương đương Âm Ảnh Không Chế. Không cần để ý tới hiệu quả khống chế của Băng Hoàn Thuật. Quay người một cái Phản Thủ Bối Thử rời tay.

Tặc 6 Giáo Sát thất bại. Một cái Phản Thủ Bối Thử tránh khỏi công kích. Chủ thủ tay phải một chiêu Tấn Kịch đâm thẳng mặt của Tiêu Ngự

Chủ thủ Tiêu Ngự nhoáng lên. Đâm tới ngực Tặc 6.

Sụt sịt .2 người đồng thời đâm trúng đối thủ. Tiêu Ngự hoàn toàn là dùng đầu pháp liệu mạng. Cùng Tặc 6 so huyết lượng.

Tặc 6 không chỉ phải tránh Triệu Lam Hình công kích bằng ma pháp. Còn phải tránh công kích của Tiêu Ngự. Liên tục bị Tiêu Ngự đánh trúng. Mà Tiêu Ngự đối với công kích của Băng 6 và Tặc 6 lại là không thêm quan tâm. Như vậy Tặc 6 sao có thể trốn đây?

Từng đạo ma pháp và công kích dừng ở trên người Tiêu Ngự. Quả thật là rất ngắn máu. Nhưng mà 1 đạo Trị Liệu Thuật sẽ lại lập tức dừng ở trên đầu Tiêu Ngự. Triệu Lam Hình là Thủy hệ Pháp sư. Tiêu Ngự

chặn đường Tặc 6. Tặc 6 cũng không có khả năng đi công kích Triệu Lam Hình. Băng 7 quả thật có thể công kích Triệu Lam Hình. Nhưng mấy cái kỹ năng khống chế đều bị Triệu Lam Hình dùng mấy cái kỹ năng dịch chuyển để tránh thoát , Băng 7 cũng không chiếm nổi một chút tiên nghi. Dù có đánh rớt được huyết lượng của Triệu Lam Hình thì Triệu Lam Hình cũng có thể tự trị liệu nữa cơ mà.

Thủy Phục Thuật.

Triệu Lam Hình một chiêu Thủy Phục Thuật đem Tặc 6 trôi lại. Chủ thủ trong tay Tiêu Ngự một chiêu Bạo Liệt hướng về Tặc 6 oanh kích xuống. Tiêu Ngự không có ma pháp khống chế. Nhưng Lam Hình có. Triệu Lam Hình khống chế cho Tiêu Ngự Bạo Liệt đã biến thành một cái rất sát chiêu khó tránh rồi.

Tất cả các games thủ xung quanh đều biến sắc. Chiến thuật tốt như vậy. Thủy Phục Thuật + Bạo Liệt đều là kỹ năng phổ thông, hiệu quả khống chế của kỹ năng Thủy Phục Thuật không hề mạnh. Duy trì thời gian rất ngắn. Nhưng khi bị Thủy Phục Thuật khống chế. Các kỹ năng khác cũng sẽ bị cắt ngang. Hơn nữa cái kỹ năng công kích Bạo Liệt này lại rất trâu vật. 2 người phối hợp lại. Tính uy hiếp sẽ lập tức tăng lên gấp bội lần.

Cao thủ chân chính thường hay có những biến hóa thần kỳ từ những chiêu mực nát. Khiến tất cả các games thủ xung quanh càng tăng thêm kiến thức hơn.

Triệu hồi Tiểu Băng Thuần! (Tiểu : loại nhỏ. có cánh – dùng vào ban đêm...Q_Q)

Một khối tầm chắn bằng băng chắn phía trước chủ thủ Tiêu Ngự , đình 1 tiếng . Thuần bằng băng trong phút chốc chia năm xẻ bảy. Băng vụn vỡ tan bắn tung tóe khắp nơi.

Tặc 6 lập tức thoát thân. Tránh ra xa.

Tiêu Ngự bị khối băng phản chấn lui lại mấy bước. Băng 7 này dùng ma pháp không tệ a . Chuẩn xác giải vây cho Tặc 6.

Tặc 6 còn lại hơn 6.000 huyết lượng. Băng 7 còn 9.300. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đều full máu.

Sức chiến đấu của Tặc 6 và Băng 7 quả thật không tệ. Phối hợp cũng rất tốt. Nhưng mà thực lực của bọn họ cùng Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình vẫn còn kém quá xa. Căn bản không có khả năng thắng.

Tiêu Ngự phát hiện. Chiến thuật bọn họ đang sử dụng đối phó với đội ngũ 1 cận chiến 1 công kích tầm xa có hiệu quả rất tốt. Tiêu Ngự mở ra Chiến Tranh Cuồng Nộ. Ngăn chặn games thủ cận chiến. Có thể yên tâm cùng đối phương liều mạng tiêu hao. Có Triệu Lam Hình trị liệu. Tiêu Ngự cho dù gặp phải Chiến sĩ máu trâu cũng không cần sợ hãi. Triệu Lam Hình cũng chỉ cần chú ý tránh né ma pháp khống chế là được. Cứ thế hỗ trợ Tiêu Ngự. Là có thể ở trong khoảng thời gian ngắn tiêu diệt một người. Sau đó lại đối phó class công kích tầm xa còn lại . Cái chiến thuật này khá hữu dụng. Trên cơ bản không có biện pháp phá giải. (rất nhiều chữ bộ =,=)

Còn gặp phải một đôi công kích tầm xa. Tiêu Ngự dùng Long Tường Thuật xông lên ngăn chặn một người là ổn . Khi đối phó với pháp hệ Tiêu Ngự cũng không sợ ma pháp khống chế nên chỉ cần tốc độ nhanh chóng là được. Gặp được một đôi cận chiến thì cũng có chút phiền phức. Tiêu Ngự chỉ có thể ngăn chặn một người. Một người khác sẽ uy hiếp được Triệu Lam Hình. Mở ra Chiến Tranh Cuồng Nộ cũng không thích hợp. Vẫn phải nghĩ biện pháp trước tiên khống chế một người thì mới hiệu quả được. Tuy nhiên Triệu Lam Hình có thể triệu hồi một Thiên sứ. Hắn cũng có thể ngăn cản được một lát.

Nếu như gặp phải Thợ săn và Tuần thú sư loại hình class triệu hồi này. Tình huống sẽ lại khác. Đối phương triệu hồi sinh vật gì thì sẽ tương ứng từ đó mà điều chỉnh chiến thuật.

Tặc 6 và Băng 7 nhìn nhau cười khổ. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình ưu thế tuyệt đối áp đảo. Bọn họ căn bản không có hy vọng thắng. Không trách được bọn họ chỉ là dùng để luyện tập.

Tiêu Ngự có chút thất thần. Hắn không có đem trận thi đấu này cho rằng thi đấu chính thức. Chỉ là cùng Triệu Lam Hình luyện tập ын ý mà thôi. Thuận tiện còn có thể tạo thêm ít chiến thuật.

Tiêu Ngự không có công kích Tặc 6. Thời gian ngắn ngủi này giúp cho Tặc 6 và Băng 7 hít thở được một chút.

Băng 7 và Tặc 6 nhìn nhau. 2 người đồng thời hành động. Đạo tặc hướng Triệu Lam Hình lao tới. Băng 7 thì mục tiêu công kích cũng là Triệu Lam Hình.

Long Tường Thuật!

Ở trong tích tắc Tặc 6 ra tay. Tiêu Ngự phục hồi lại tinh thần. 1 cú Long Tường Thuật đá ra.

Huyền Ảnh!

Tặc 6 đột nhiên phân thân. Cùng Tiêu Ngự lướt sát người mà qua. Kịp thời tránh thoát Long Tường Thuật của Tiêu Ngự. Rồi lại tụ thành một người. Một chiêu Đột Tiến nhanh chóng đến gần Triệu Lam Hình. Chủ tay phải một chiêu Tạc Kích xuất ra.

Tốc Băng Kết!

Băng 7 một cái ma pháp Tốc Băng Kết nhanh chóng đánh ra. Tốc Băng Kết tiến nhanh tạo thành 1 đạo vòng cung. Hướng về Triệu Lam Hình bắn tới. Góc độ cực kỳ âm hiểm. Vừa chuẩn bổ trợ cho Tặc 6 công kích. 2 hướng giáp công trên dưới. Chặn đường thoát của Triệu Lam Hình.

Đột Tiến!

Tiêu Ngự một chiêu Đột Tiến nhanh chóng đến gần. Chủ tay phải một cái Công Kích Tà Ác xuất ra.

Tiêu Ngự biết rõ. 1-2 lần công kích tuyệt đối không thể làm khó được Triệu Lam Hình. Nếu như Tặc 6 và Băng 7 liên tục công kích Triệu Lam Hình. Nhưng 2 người phối hợp lẫn nhau liên tiếp vài lần công kích như vậy. Triệu Lam Hình nói không chừng cũng chống đỡ không nổi. Dù sao Tặc 6 và Băng 7 hai người phối hợp công kích. Không phải cao thủ đỉnh cấp thì cũng khó mà chống cự được lâu.

Triệu Lam Hình một chiêu Thủy Chi Vũ. Tránh thoát công kích của Đạo tặc và Băng 7. Tay phải một cái Thủy Long Thuật đánh ra. Đem Tặc 6 vậy khốn.

Tặc 6 Tạc Kích còn chưa thi triển xong. Thủy Long Thuật của Triệu Lam Hình đã đánh tới. Hấn căn bản không có thời gian tránh khỏi.

2 cái kỹ năng này đều là kỹ năng trên pháp bào của Triệu Lam Hình. Trước kia Tiêu Ngự cũng chưa từng thấy. Triệu Lam Hình ngoài đem dùng để PK ra. Còn có 1 tầng ý tứ khác. Chính là đem hiệu quả của những kỹ năng này hoàn toàn bày ra ở trước mắt Tiêu Ngự. Giúp cho Tiêu Ngự đối với những kỹ năng của nàng càng hiểu rõ hơn.

Tặc 6 vừa mới phá được Thủy Long Thuật. Tiêu Ngự đã vọt lên. 2 người lần thứ 2 quần lấy nhau. Tặc 6 lại bị tiếp tục hao tổn huyết lượng.

Băng 7 muốn công kích Triệu Lam Hình. Lại phát hiện ra Triệu Lam Hình cùng hấn chơi trò ú tim. Chạy vòng quanh Tiêu Ngự (ọc). Bởi vì Tiêu Ngự và Tặc 6 ngăn cách ở giữa. Băng 7 căn bản công kích không nổi Triệu Lam Hình. Chỉ có thể công kích tiếp Tiêu Ngự.

Thủy Long Thuật!

Triệu Lam Hình một cái Thủy Long Thuật bắn nhanh ra ngoài.

Tặc 6 đang muốn chạy trốn. Còn chưa kịp thi triển ra kỹ năng đào tẩu. 2 chân đột nhiên không có cách nào bước ra nửa bước.

Định Thân!

Tiêu Ngự 1 cái Định Thân đem chân Tặc 6 khóa lại. Bùm một tiếng. Thủy Long Thuật của Triệu Lam Hình đem Tặc 6 đánh bay ra ngoài.

Tặc 6 ngổm củ tỏi. Băng 7 con đang giơ pháp trượng chết lặng ở giữa không trung. Cười khổ một tiếng. Buông tay. Tặc 6 chết. Trên sân còn lại hấn và Tiêu Ngự Triệu Lam Hình 3 người. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình còn chưa tổn hại một chút máu. Kế tiếp cũng không cần thiết đánh tiếp nữa rồi.

Băng 7 có chút uể oải. Rồi cũng lập tức bình thường trở lại. Vì đối thủ là Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình nên thất bại cũng dễ chịu hơn một chút a.

Tiêu Ngự cười cười. Đi đến bên cạnh Băng 7. Vỗ vỗ bả vai Băng 7. Nói: “Cũng không tệ nha. Chính là còn thiếu một chút. Ma pháp của ngươi và khống chế của hắc. Hoặc là công kích của hắc và khống chế của ngươi. Thời gian còn thiếu chút chuẩn xác. Cùng người bình thường chiến đấu có lẽ không nhìn ra. Nhưng mà khi đối phó với các cao thủ. Loại khuyết điểm rất nhỏ này lại chính là trí mạng đấy. Với lại kỹ năng dịch chuyển tức thời và khống chế của các ngươi quá ít. Nhưng kỹ năng thời gian khống chế ngắn nhìn như không có gì hiệu quả. Nhưng ở khi phối hợp lại rất hữu dụng. Nên gia tăng thêm mấy cái.”

Băng 7 và Tặc 6 tổ hợp vẫn còn có rất nhiều khả năng tiềm tàng. Nếu là người của Phong Dã. Tiêu Ngự cũng không có keo kiệt đem nhận thức của mình bảo cho 2 người bọn họ. Mỗi tổ hợp đều có thể có một số khuyết điểm. Nếu như Tặc 6 và Băng 7 có thể cải tiến khuyết điểm. Tuyệt đối có thể trăm thước can đầu (chịu). Tiến thêm 1 bước.

Băng 7 mắt sáng lên. Đây là những lời sâu sắc của Tiêu Ngự nói ra. Nhất định là có đạo lý. Tỉ mỉ suy xét 1 lần. Quả đúng như thế. Vài câu nói rất đơn giản này. Lại bao hàm rất nhiều nội dung trong đó. Chỉ thẳng ra khuyết điểm của Băng 7 và Tặc 6. Băng 7 đã cảm giác trước mắt sáng ngời tương lai rộng mở a.

Mỗi người mỗi tổ đội đều có một vài khuyết điểm. Bản thân muốn tìm ra khuyết điểm. Tựa như người mù qua sông. Cần thời gian rất lâu để tìm kiếm đỉnh chính. Phương pháp nhanh nhất đó là có thể nhờ cao thủ chỉ bảo. Thực lực càng cao. Ánh mắt càng sắc bén. Nhìn càng chuẩn. Nhưng mà cao thủ cũng lại không phải ai cũng chịu giúp người. Bọn họ dựa vào cái gì mà đem kinh nghiệm bản thân hao hết tâm huyết đúc kết ra dạy cho người a?

Kỹ thuật của Tặc 6 và Băng 7 đã lâu chưa thể tiến thêm bước nữa. Gặp được Tiêu Ngự. Được Tiêu Ngự chỉ bảo. Đối với Tặc 6 và Băng 7 nói. Vô tình là một cái cơ hội. Tìm được khuyết điểm của bản thân. Lại chỉnh sửa lại một chút. Hiệu quả thật là rõ rệt a.

“Cám ơn Tiêu lão đại.” Băng 7 nói. Trước kia đối với Tiêu Ngự chỉ là sùng bái. Nhưng bây giờ. Càng thêm tôn kính nhiều hơn.

Tặc 6 được hồi sinh. Đi theo Băng 7 cùng xuống đài. Đội ngũ khác thấy Băng 7 và Tặc 6 được chỉ bảo. Người người kích động không thôi. Nóng lòng muốn thử sức. Tiêu Ngự chỉ cần nói vài câu. Là có thể giúp cho bọn họ hưởng thụ cả đời rồi. Ai cũng nhìn ra. Khi cùng Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình luyện tập cũng không phải cái sự tình khổ sai gì.

430. Chương 432 : Âm Mưu.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đánh hạ cả 6 đội ngũ. Kỹ xảo điều luyện phối hợp cùng ăn ý khiến cho người của Lôi Thẻ Công hội mở rộng tầm mắt.

Ở trong lúc chiến đấu, Tiêu Ngự còn chưa có triệu hồi U Linh Bỉ Mông, Triệu Lam Hình cũng không triệu Hồi Thiên Sư, cho dù như vậy. Cũng không phải những games thủ này có thể ngăn cản.

Tại đây tất cả games thủ đều đối với Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình vô cùng tâm phục khẩu phục.

“Tiêu lão đại, Thiên sư liên minh bên kia truyền tới clip, người vì chị dâu một mình đánh giết hết một đại Đoàn đội 50 người, có phải thật vậy hay không?”

“Có sự tình này sao?”

“Thiên sư liên minh bên kia sớm đã loan truyền sôi sục rồi.”

Các games thủ đối với loại chuyện náo nhiệt này đặc biệt cảm thấy hứng thú.

Triệu Lam Hình nhìn thoáng qua Tiêu Ngự bên cạnh, mỉm cười hạnh phúc.

Tiêu Ngự cười cười, không nói gì, xem như là đồng ý.

“Độc Chiến Giận Dữ Vì Hồng Nhan (tiêu đề clip), Tiêu lão đại, khi nào có thể uống rượu mừng của người và chị dâu a?”

Các games thủ Lôi Thẻ dưới đài reo hò cả lên.

Tiểu Vũ cười hắc hắc, nhìn thoáng qua Triệu Lam Hình bên cạnh, Triệu Lam Hình khuôn mặt đỏ hừng đông. Nói không nên lời, dung nhan kiều diễm rung động lòng người.

“Các người chậm rãi chờ đó, đến lúc đó sẽ thông báo cho các người, đừng quên mang phong bì đó nha.” Tiêu Ngự vừa cười vừa nói.

“...” Các games thủ dưới trường tất tiếng luôn.

“Mọi người khiến cho Tiêu lão đại cho biểu diễn vừa ra khều một cái 50 được không?” Dưới đài Tặc 6 đỏ mặt tía tai hô, từ nãy đến bây giờ, tên này là huyền náo hăng hái nhất.

“Tiêu lão đại, tới một người!”

Các games thủ nghe tới cái đề nghị này, 2 mắt tỏa sáng, hưng phấn gào to.

Tiêu Ngự cười lắc lắc đầu, nói: “Các người cho rằng giết một cái tổ đội 50 người đơn giản như vậy à, lần kia là bất đồng, ở trong rừng, địa hình phức tạp, thiên thời địa lợi. Với lại đám người kia đều là Đoàn đội hỗn tạp, kỹ thuật PK kém, ta mới có thể thuận lợi vậy.”

Các games thủ xung quanh trầm mặc xuống, quả thật, bình thường trừ khi lever chênh lệch quá lớn, thực lực sai biệt quá lớn, bọn họ một đấu 2, một đấu 3 đã là biến thái rồi. Cho dù là cao thủ như Tiêu Ngự, một đấu 5 cũng đã không tệ rồi, ở trên đấu trường để cho Tiêu Ngự một đấu 50, quả thật có phần quá sức.

Tiêu Ngự nhìn qua một chút những games thủ phía dưới này. Nơi này tập trung gần như toàn bộ tinh anh của Lữ Thê Công hội, bọn họ đều là được chọn lựa ra chuẩn bị tham gia thi đấu, kỹ thuật PK của mỗi người đều không kém, không phải Đoàn đội games thủ Thiên sứ liên minh Tiêu Ngự gặp trước kia có thể sánh bằng. Tiêu Ngự dự đoán, để cho hắn một đánh 5 đã là cực hạn rồi.

Tiêu Ngự nói rất đúng sự thật, các games thủ ngay lập tức cảm thấy hơi oải.

“Một đánh 50 không được, thì một đánh 10 phỏng đoán cũng được a!” Tặc 6 reo lên.

Các games thủ mắt sáng lên, chính là thế đi, một đánh 10 cũng là đáng xem a!

“Tiểu tử người, người tên là tên hăng hái, đi lên, có phải là ngựa người rồi hay không?” Tiêu Ngự chỉ vào Tặc 6 cười mắng.

Tặc 6 sờ sờ đầu, hắc hắc cười gượng. Hắn cũng không phải sợ Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đối xử với các games thủ Lữ Thê không có gì câu nệ cả, tạo cho bọn họ rất thân thiết.

“Mọi người nói, để cho Tiêu lão đại biểu diễn 1 hồi một đánh 10 cho chúng ta xem có được không?” Cũng không biết ai phóng ra 1 câu, tên kia trốn ở trong đám người, quá giảo hoạt, Tiêu Ngự cũng sờ tìm không ra.

“Hảo!” (Hay,Được,Tốt – để Hảo cho nó nuốt miệng)

Cả đám người bộc phát 1 trận hoan hô.

“Lên nào, đánh 10 đi!”

“Hắc hắc, chơi thế mới vui chứ, như vậy ta mới có phần chứ!” Phong Thần xoay người lúi lên trên trường.

“Di...người, tên tiểu tử nhà người cũng không biết xấu hổ mà vào sân sao!” Tiêu Ngự hận không thể đá chết cái tên gia hỏa không biết xấu hổ này. Thuần Chiến sĩ bản thân đã là khắc tinh của Đạo tặc. Tiêu Ngự liều mạng đối với Phong Thần, thắng là có thể thắng, nhưng cũng sẽ không thoải mái a, hơn nữa còn thêm người khác nữa, Tiêu Ngự như thế nào đánh đây?

“Ta như thế nào lại xấu hổ khi vào sân chứ?” Phong Thần cười hì hì nói, chỉ vào dưới đài mọi người “Người, người, người, người nữa, còn thiếu Âm Vu nữa, đôi mắt của Âm Vu là không thể thiếu a!”

“Phong Thần lão đại, ta!”

“Còn có ta!” Dưới đài mọi người nhao nhao hăng hái giơ tay.

Có Phong Thần lão đại làm bia, 10 người kiêu gì cũng có thể đánh cho Tiêu Ngự một trận, sau này ra ngoài cũng có tiền vốn để mà khoe khoang a, người có biết lão tử từng tiêu diệt qua ai chưa? Tiêu lão đại đó! Mặc dù là 10 đánh 1 mới thắng được .

Đương nhiên, mọi người đều ôm tâm lý vui là chính, không có tính kết quả lần thi đấu này, dù sao cũng là 10 đánh 1 mà.

“Các người đều không được, để cho Phong Dịch qua đây!” Phong Thần đắc ý nói, “Ta không tin Tiêu Ngự còn có thể đảo ngược tình huống.”

Nghe được Phong Thần nói, Tiêu Ngự thiếu chút nữa hộc máu, tên Phong Thần quá độc ác mà, 10 đánh 1 không ngờ lại còn vẫn chưa yên tâm, nhất định phải đem Vu sư chuyên nghiệp vô nữa.

Nhìn Phong Thần và vài người bên cạnh, Tiêu Ngự 2 mắt trắng dã, thế này còn có thể đánh sao?

Cỗ xe tăng trâu nhất Lôi Thề – Phong Thần, Vu sư đứng đầu – Phong Dịch, Đức lỗ y đứng đầu – Phong Nha đều ở trong đó, đám người Phong Ấn cũng không kém phần. Tổng cộng 10 người, 1 Đạo tặc, 2 Đức lỗ y, 1 Thợ săn, 1 Thuần chiến sĩ, 1 Thú nhân Chiến sĩ, 1 Âm Vu, 1 Vu sư, 1 Băng Pháp sư, 1 Lôi Pháp Sư. Có thể có thể xưng là đội hình bên thái nhất Lôi Thề rồi còn gì.

“Phong Ấn, người xuống dưới đi, ở nơi này tính làm loạn à?” Phong Thần bĩu môi, không hài lòng nói.

“Ta như thế nào lại không được?” Phong Ấn tức giận mặt đỏ lan xuống cả cổ.

“Người là Đạo tặc mạnh nhất Lôi Thề sao?”

“Ta không phải, Tiêu lão đại mới phải!”

“Vậy người cũng không thể xếp cao hơn hạng 2, để cho Phong ㄨ (éo biết là gì – chắc là phong sao tức Phong Tinh a) lên đi!” Phong Thần nói.

“Người. . .” Phong Ấn ủ rũ, rồi lại làm ra bộ dáng quỵến rũ tươi cười, “Phong Thần, để cho ta một vé đi. Khó có được một cơ hội thịt lược Tiêu lão đại a.”

“Hôm nay, è hèm ...cơm chiều. . .” Phong Thần ra vẻ chần chờ nhìn nhìn Phong Ấn. (khôn vãi)

“Ta bao .” Phong Ấn sót ruột hô lên.

Nhận ra đám người này ngay từ đầu đã nghĩ mưu tính kế chơi mình! Tiêu Ngự thực sự muốn đi lên bóp chết 2 tên đó.

“Tốt lắm, đội ngũ như vậy miễn cưỡng coi như hợp lệ đi, nếu có thể phối hợp huấn luyện vài ngày thì lại càng tốt hơn nữa!” Phong Dã rất bộ dằn còn chưa hoàn toàn vừa lòng nói.

“Ta không chơi nữa, ức hiếp người quá đáng mà.” Tiêu Ngự nhìn lướt qua đám người dưới đài, Phong Dã bộ mặt đang cười trên nỗi đau của người khác, chuyện này hơn phân nửa là do hắn khuyến khích a.

“Người. . . Người vô lại, người mới ức hiếp người, vừa rồi đã nói một đấu 10 mà còn đòi thay đổi.” Phong Thần lòng đầy căm phẫn nói, nhìn vào Tiêu Ngự, Tiêu Ngự choáng váng, hắn vừa rồi đã đáp ứng sao?

“Tiêu lão đại xấu lắm, người nhìn chị dâu đang ở bên cạnh nhìn vào người đấy!”

Tiêu Ngự vô tội hướng về Triệu Lam Hình nhìn lại, Triệu Lam Hình che miệng cười hi hi không ngừng.

Phong Dã vẻ mặt trịnh trọng đối với Tiêu Ngự nói: “È hèm.. È hèm, đây là người không đúng rồi. Tiểu Lam ở trường y khoa vốn là nữ thần trong lòng của biết bao nhiêu người, số người theo đuổi tiểu Lam nguyện hái trăng sao cho nàng đếm không xuể. Sau khi vào Lôi Thề Công hội, tiểu Lam cũng là đối tượng được Lôi Thề chúng ta vô cùng yêu mến, cũng không biết bị tiểu tử ngươi rút cái lời đường mật gì mà cửa đồ mắt. Vì thế hôm nay chúng ta đại diện cho sự phẫn nộ của dân chúng, Trừng Trị Người. Chúng Ta Muốn Tạo Phẫn!” (ẹc)

Nghe được Phong Dã nói, 1 đồng lớn games thủ hô theo theo.

Tiêu Ngự lúc này mới suy nghĩ cẩn thận, đây là âm mưu của bọn Phong Dã, hẳn ngay từ lúc đầu đã bị tính kế, chỉ đành cười khổ không thôi. Tựa như chú rể kết hôn bị người rót rượu, dù là lại không bằng lòng, cũng phải nhận phạt.

Nhưng mà Tiêu Ngự cho dù là sử dụng ra toàn thân võ kỹ. Cũng không có khả năng thắng được 10 người bọn họ a.

“Đề nghị cho ta tuyển thêm một người.” Tiêu Ngự nói, đây là hắn đã tranh thủ tới mức ưu đãi lớn nhất rồi.

Phong Thần do dự 1 lúc lâu, mới ra vẻ không tình nguyện nói: “VẬY CHÚNG TA ĐANH CHỊU THIẾT MỘT CHÚT, CHO NGƯỜI LẠI MANG THÊM MỘT NGƯỜI.” Thực ra tùy tiện ai cũng có thể hiểu, bất kể Tiêu Ngự mang theo ai, 10 đối với 2, Tiêu Ngự vẫn chỉ có nước thua mà thôi.

Tiêu Ngự thật sự muốn 1 đao đâm chết hắn, 10 đối với 2 còn nói mình chịu thiệt.

“Tiểu Lam, cứu ta.” Tiêu Ngự đỏ mắt chờ mong nhìn vào Triệu Lam Hình.

“Tiêu lão đại quá gian trá狡 hoạt, lại muốn đem chị dâu theo, khiến cho mọi người không đành lòng rat ay à. Mọi người nghìn vạn lần đừng để bị lừa a!” Phong Thần vừa cười vừa nói.

Tiêu Ngự hiểu, nếu là hắn không thua 1 trận, phỏng đoán đừng nghĩ tới sống sót rồi đi, vậy đánh 1 hồi đi. Thỏa mãn yêu cầu cho đám người vô sỉ này, trước kia còn chưa từng thử qua hoàn cảnh thi đấu dưới tình huống tuyệt đối tệ hại này, coi như là 1 lần huấn luyện đi, mình và Triệu Lam Hình đúng lúc có thể luyện tập phối hợp. Nếu như sau này đột nhiên gặp phải đối thủ quá mạnh mẽ, cũng không đến nỗi chân tay luống cuống a.

Trận thi đấu này, đối với Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình mà nói, không phải là một loại khảo nghiệm sao?

10 đội viên kia hưng phấn không thôi, từng người xoa tay, nóng lòng muốn thử.

Tiêu Ngự biết, mấy tên này trong lòng không có chút ý nghĩ tốt đẹp nào. Thật vất vả có cơ hội khiến mình bị thăm, bọn họ chắc chắn sẽ không buông tha, muốn hưởng thụ sung sướng 1 lần. Đáng thương cho huyền thoại bất bại của bản thân a, đã sắp thua ở trong tay bọn tiểu nhân này rồi, bài ca bi tráng a!

Tiêu Ngự nhìn lướt qua trên sân, 2 Đức lỗ y và 1 Âm Vu là uy hiếp rất lớn, phải tiêu diệt 3 người bọn hắn mới có cơ hội thắng. Tiêu Ngự ra tay đối phó Đức lỗ y, Triệu Lam Hình đối phó Âm Vu, bởi vì đối thủ tương đối nhiều người, phần lớn là class cận chiến, cho nên nhất định phải để tâm trợ giúp nòng bất cứ lúc nào, tránh để nòng bị vây giết dù là hy sinh huyết lượng bản thân, chỉ cần Triệu Lam Hình còn ma pháp, nòng chính là kho máu vô hạn rồi.

“Đi(chứ) trên sân mất quan .” Phong Thần đối với games thủ bên cạnh nói.

Phong Thần cuối cùng cũng còn có chút lương tâm, nếu như mở ra suy nghĩ con người đánh, ở nhiều class cận chiến như vậy truy đuổi vây đánh, thì Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình một chút sức đánh trả cũng không có, lần thi đấu này căn bản không đánh a.

Phong Thần ở trên đấu trường tiến vài bước, đối với games thủ Lôi Thề phía dưới nói: “Đấu trường này quá nhỏ a, ít nhất cũng phải mở rộng gấp 3 mới được!”

Phong Dã nghĩ lại cũng đúng, trên sân số người quá nhiều, tổng cộng 12 người, dùng đấu trường cho 1V1 quả thật quá nhỏ, trận thi đấu này đối với Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình cũng đã rất không công bằng rồi, nếu như trường thi đấu quá nhỏ, Phong Thần vài người ép đi qua, là có thể vững vàng ngăn chặn Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình rồi. Trận thi đấu này nghiêng hẳn về một bên a.

Phong Dã chỉ huy các games thủ Lôi Thề bên cạnh triệt bỏ mấy cái đấu trường, đem đấu trường chỗ đám người Tiêu Ngự mở rộng thêm 5 lần có thừa, đấu trường bỗng chốc trở nên trống trải hơn rất nhiều, mọi người trong trường cũng đã có đủ không gian hoạt động.

Các games thủ Lôi Thề phía xa thấy động tĩnh bên này lớn như vậy, đã sớm ngừng đánh rồi, nghe nói Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình chọn 6 đội games thủ cùng tập luyện, đều đã muốn đi qua xem, nhưng mà chen chúc không nổi vào bên trong, chỉ có thể đứng suông, cái đấu trường này mở rộng, tất cả games thủ bây giờ đã có thể thấy được thi đấu rồi, cả đám đều hân hoan không thôi.

431. Chương 433 : Vu Sư.

Các games thủ Lờ Thẻ vừa từ đằng xa đến còn chưa hiểu rõ tình hình , nhìn thấy trận thế này, đều choáng váng không thôi, đây là cái chuyện gì a, chẳng lẽ Tiêu lão đại và Triệu Lam Hình muốn 2 oánh 10? Đây cũng quá không thể tưởng tượng đi! Nếu như khiêu chiến với games thủ bình thường thì cũng thôi, nhưng nhìn 10 người trên sân coi!

Phong Thần là ai? Xe tăng hạng nhất của Lờ Thẻ Công hội a! Toàn bộ tinh hoa Lờ Thẻ Công hội đều được tập trung ở trên mình hắn. Lại nhìn mấy người khác, Đức lỗ y đứng đầu, Âm Vu đứng đầu, Băng Pháp sư đứng đầu, Lôi Pháp Sư đứng đầu, gần như toàn bộ class hàng đầu đều ở trong đó a. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình 2 người như thế nào lại chọn nhiều cao thủ như thế?

“Tiêu lão đại và chị dâu muốn 2 đánh 10 sao?” 1 games thủ nhin không được hỏi, cho dù tận mắt nhìn thấy. Hắn cũng vẫn không thể tin, cái này có phải hay không là ta nhìn lầm rồi?

“Người không phải trông thấy rồi sao?”

“Cái này. . .”

“Cái này cái gì, đứng im mà xem là được rồi. . .”

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tuyệt đối không thắng được, nhưng mà chính bởi vì không thắng được, cho nên mới xuất sắc, ai cũng không biết Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình có thể dưới tình huống như vậy bộc phát ra bao nhiêu sức chiến đấu a.

các games thủ dưới trường đều nín thở, từng người đều mở to mắt, chỉ sợ lát nữa lại nhìn sót chút gì.

12 người trên sân cuối cùng cũng hành động.

2 Đức lỗ y biến hóa thành gấu. Thợ săn cũng triệu hồi ra sủng vật của hắn, Tiêu Ngự thấy rõ ràng, Thợ săn triệu hồi ra đúng là 1 con hổ trắng to lớn a.

Tiêu Ngự cười khổ không thôi, 10 người chỗ này , mỗi một người đều không thể xem nhẹ, phải biết rằng, nơi này chính là tập trung tất cả tinh anh của Lờ Thẻ rồi, không có ai là người bình thường. Thực lực của mỗi người bọn họ cũng chỉ so với Tiêu Ngự kém hơn một chút mà thôi, chênh lệch không quá lớn.

Vu sư (tát măn) bắt đầu bố trí đồ đạc trên mặt đất, mỗi một cái đồ đạc (coi như là trận pháp, hình vẽ đi) đều đối với đồng đội có tác dụng phụ trợ rất mạnh. Làm cho thuộc tính gia của các đội viên tăng rất nhiều.

nhóm 10 người đã bày ra trận hình, mặc dù biết rõ nhất định sẽ thắng, nhưng đối diện là Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình loại cao thủ đẳng cấp này, bọn họ một chút cũng đều không dám khinh thường. Như thế này còn dễ bị lật thuyền trong mương thì còn mặt mũi nào mà nhìn người khác a. Phỏng đoán sẽ bị các games thủ Lờ Thẻ cười chết a. 10 đánh 2 còn bị Tiêu lão đại thịt luộc thì xấu hổ chết.

Tiêu Ngự đem U Linh Bửu Mông triệu hồi ra, ở trước mặt các games thủ Lờ Thẻ này cũng không cần dấu diếm. Dù sao U Linh Bửu Mông cũng không phải cái bí mật gì nữa rồi.

“Chúng ta có nên triệu hồi Thiên Sứ hay không?” Triệu Lam Hình hỏi, Thiên Sứ sớm muộn rồi cũng sẽ phải xuất hiện ở trong tầm mắt của các người chơi, bây giờ bại lộ có gì bất lợi hay không?

Tiêu Ngự nhìn về phía Phong Dã.

Phong Dã thấy sắc mặt của Tiêu Ngự, hiểu ý của Tiêu Ngự, trầm giọng đối với các games thủ Lờ Thẻ xung quanh nói: “Mọi người đều đóng kín miệng một chút, ai cũng không được đem sự tình hôm nay loạn truyền rõ chưa!”

“Rõ!” Chúng các games thủ Lờ Thẻ âm âm xác nhận.

Tiêu Ngự hướng về Triệu Lam Hình gật đầu, người nơi này đều là thân tín của Phong Dã, Phong Dã đã dặn dò qua, hắn cũng sẽ không có vấn đề gì nữa, 2 đối với 10, Tiêu Ngự cũng muốn biết hắn và Triệu Lam Hình dưới tình huống đem hết toàn lực ra có thể đánh tới trình độ nào.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua 2 cái kỹ năng cuối cùng trên bảng kỹ năng, đúng lúc có thể lợi dụng cơ hội lần này thí nghiệm một chút uy lực của 2 cái kỹ năng này .

“Bắt đầu đi!” Tiêu Ngự nói.

Giờ khắc này, tất cả mọi người dưới trường đều nín thở.

Vừa dứt lời, 12 người trên sân đều động .

Cho dù số người đông hơn, nhưng đây đã là thi đấu, đám người Phong Thần cũng sẽ không khiêm nhường, Tiêu Ngự lại càng không cần phải nói, 12 người mỗi người đều dùng hết toàn lực, không hề giữ lại.

5 người class cận chiến cùng 1 đầu bạch hổ vọt lên, Phong Thần một cái Xung Phong tấn công Triệu Lam Hinh, Phong Ấn và bạch hổ theo sát sau hần, còn lại 2 Đức lỗ y và 1 Thú nhân Chiến sĩ thì vây giết Tiêu Ngự.

Lôi Thuật!

1 đạo Lôi Thuật từ trên trời giáng xuống, oanh kích Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự một chiêu Long Tường Thuật đá ra ngoài, bịch một tiếng, Đức lỗ y bị Tiêu Ngự công kích trúng một đòn, nhưng không yếu thế chút nào, huy chương hướng về Tiêu Ngự vỡ xuống. Đức lỗ y sau khi biến đổi thành gấu da dày thịt béo, phía sau có còn có đồng đội hỗ trợ mà nói, có thể ở trong một mức độ nhất định không cần chú ý tới công kích của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự 1 cái Phản Thủ Bối Thứ xuất ra.

Đức lỗ y ngay tại chỗ lần 1 vòng, làm cho công kích của Tiêu Ngự trật đi một chút, thối lui mấy bước, lần thứ 2 vọt lên. Một Đức lỗ y khác từ bên cạnh giáp công theo.

Cuồng Bạo Tư Thái!

Xung Phong!

Loạn Vũ!

Thú nhân Chiến sĩ gầm gừ một tiếng, khua đại kiếm trong tay hướng về Tiêu Ngự vung kiếm chém qua đây.

Bọn họ từ 3 phương hướng giáp công Tiêu Ngự, phối hợp lưu loát, không có một chút chần chừ, bọn họ mỗi người đều không phải dạng mặc cho người khinh bạc, Tiêu Ngự muốn dùng cái loại chiêu số đối phó với games thủ bình thường kia để đối phó bọn họ, là không thể thực hiện được rồi.

Tiêu Ngự một cái Độn Hình ngăn cản hết công kích của Thú nhân Chiến sĩ. Cốt Long Nha bên tay trái cấp cho cánh tay Thú nhân Chiến sĩ một đường rạch, Tiêu Ngự từ sát bên người Thú nhân Chiến sĩ lướt mình đi qua.

Thú nhân Chiến sĩ cảm giác được tay phải bị 1 trận như kim châm. Chính là đã bị rạch ra 1 đạo vết thương, trên người đã dính 5 cái nguyên rửa.

“Là nguyên rửa, trạng thái xấu thật mạnh a!” Thú nhân Chiến sĩ thầm giật mình.

Giải Trừ Nguyên Rửa!

Ám Vu vẫn đang chú ý huyết lượng của class cận chiến phía trước, đột nhiên phát hiện trạng thái Thú nhân Chiến sĩ có chút đặc biệt. Khẩn trương giúp Thú nhân Chiến sĩ giải nguyên rửa.

Tiêu Ngự và Đức lỗ y giao thủ, mấy cái Công Kích Tà Ác chuẩn xác đánh trúng Đức lỗ y, bản thân cũng đã trúng mấy cái công kích, huyết lượng rút khá nhiều. Thấy được huyết lượng của Tiêu Ngự, những games thủ này đều có chút giật mình, 27.000 huyết lượng , đây còn là Đạo tặc sao? Quá cường hãn mà. Máu so với Đức lỗ y hóa gấu còn cao hơn một ít a!

Phong Thần ,Phong Ấn giáp công Triệu Lam Hinh, Triệu Lam Hinh triển khai chiến thuật ‘đánh xong té’, nàng cũng có khá nhiều kỹ năng giảm tốc. Thêm U Linh Bĩ Mông cái tên to con này che chắn. Đối phó Phong Thần vẫn là còn có thể a, chỉ có Phong Ấn sau khi Tiềm Hành đối với nàng mới tạo thành uy hiếp

to lớn, nhưng may mà Tiêu Ngự vẫn luôn có thể truyền âm chỉ ra vị trí của Phong Ấn, giảm bớt áp lực cho Triệu Lam Hình.

1 đánh 3 còn có thể luôn luôn chú ý đến tình huống của Triệu Lam Hình, cũng chỉ có Tiêu Ngự mới có bản lĩnh này. Chỉ là, giờ phút này Tiêu Ngự cũng không hề thoải mái.

Vài đạo ma pháp đồng thời đánh trúng Tiêu Ngự, xoá sạch hơn huyết lượng 3.000 của Tiêu Ngự, đối phó với công kích ma pháp của Băng Pháp sư và Lôi Pháp Sư, Tiêu Ngự không thể tránh hết toàn bộ, gặp phải ma pháp khổng chế mới cố tránh, ma pháp công kích cơ bản cũng không quản. Bởi vì trên người Tiêu Ngự mặc hàng loạt trang bị gia tăng kháng ma pháp, loại ma pháp Lôi Thuật mang vào hiệu quả khổng chế rất nhỏ đối với Tiêu Ngự xem như là triệt để không có hiệu quả, Lôi Pháp Sư chỉ có thể cảm thán bó tay a.

1 đạo Trị Liệu Thuật dừng ở trên đầu Tiêu Ngự, đem huyết lượng tổn thất của Tiêu Ngự hồi phục lại. Là Triệu Lam Hình dùng Thủy Liệu Thuật.

Băng Pháp sư và Lôi Pháp Sư liếc mắt nhìn nhau, đồng thời vứt bỏ công kích Tiêu Ngự, đem mục tiêu chuyển hướng về phía Triệu Lam Hình. Nhưng thấy được tình huống Triệu Lam Hình bên kia, thì lại choáng váng, U Linh Bĩ Mông thân hình to lớn đối với Triệu Lam Hình mà nói, là một cái công trình che chắn tuyệt hảo, U Linh Bĩ Mông có thể giúp Triệu Lam Hình ngăn cản hết tuyệt đại bộ phận kỹ năng. U Linh Bĩ Mông hết máu, Triệu Lam Hình lại có thể cấp cho nó trị liệu. Ma pháp căn bản uy hiếp không đến Triệu Lam Hình.

Tuy nhiên Băng Pháp sư và Lôi Pháp Sư cũng không có ngừng công kích, nhưng thi triển ra tác dụng không lớn, dù sao cũng là cao thủ, bọn họ hiểu Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình mặc dù có thể chống đỡ được nhất thời, nhưng cũng rất khó duy trì lâu dài a. Bọn họ từng bước từng bước thả ra ma pháp. Những ma pháp quan trọng đều giữ lại, kiên nhẫn chờ đợi thời cơ thích hợp.

Có Âm Vu trị liệu, Tiêu Ngự cũng không thể đối với Đức lỗ y tạo thành thương tổn hữu ích, nhưng vẫn cố gắng tích góp điểm liên kích và thanh năng lượng.

2 Đức lỗ y liếc nhau.

Thú nhân Chiến sĩ đối với động tác của 2 Đức lỗ y cũng là rõ như lòng bàn tay.

Tiêu Ngự mặc dù bị 3 games thủ class cận chiến bức bách liên tục lùi về sau, nhưng đối với ánh mắt bọn họ lẫn nhau trao đổi cũng không qua nổi mắt hần.

Bọn họ rất nhanh đã có động tác!

1 Đức lỗ y gầm gừ một tiếng, một cái Trọng Kích hướng về Tiêu Ngự đánh tới. Thân thể một Đức lỗ y khác đột nhiên căng lớn, lông toàn thân biến thành đỏ như máu, 2 mắt đỏ rực, rống lên một tiếng dữ dội.

Năng Lượng Âm Bạo!

Một tiếng nổ vang nặng nề vang lên bên tai Tiêu Ngự. Tiêu Ngự chỉ cảm thấy ngực như bị đập mạnh một cái, cổ họng ngòn ngọt, muốn thổ ra vài ngụm máu tươi, trên đầu phiêu khởi một cái hơn 2.000 giá trị thương tổn, cái kỹ năng này cư nhiên là công kích sóng âm cực kỳ hiếm thấy a.

Thú nhân Chiến sĩ khua đại kiếm trong tay hướng về Tiêu Ngự chém xuống.

3 người đem đường lui của Tiêu Ngự gắt gao phong kín. Công kích liên tục không ngừng, thủ đoạn không hề đơn giản, cho dù Tiêu Ngự dùng Tật Phong Bộ, tránh thoát đợt công kích thứ nhất, bên cạnh còn có 2 Đức lỗ y chặn đường, Tiêu Ngự cũng đừng hòng chạy trốn.

Đào Thoát!

Dưới loại tình huống này, Tiêu Ngự cũng chỉ có thể sử dụng kỹ năng Đào Thoát mới có thể có hiệu quả.

2 Đức lỗ y và Thú nhân Chiến sĩ kia chỉ cảm thấy nhoáng lên, Tiêu Ngự liền mất đi tung tích.

Lôi Bạo Thuật!

Băng Hoàn Thuật!

Phát hiện Tiêu Ngự đột nhiên vọt đến bên cạnh, Băng Pháp sư và Lôi Pháp Sư sốc nặng, nhưng bọn hắn cũng không phải người bình thường. Tiêu Ngự mới rơi xuống đất, 2 người đã liên hợp phóng ra 2 đạo ma pháp rời tay.

Băng Pháp sư và Lôi Pháp Sư công kích rất nhanh, nhưng tốc độ phản ứng của bọn họ cuối cùng vẫn so với Tiêu Ngự chậm hơn một nhịp, Tiêu Ngự một chiêu Tật Phong Bộ tránh thoát công kích của Băng Pháp sư, một chiêu Thuần Chuyển, hướng về Âm Vu bên ngoài.

Tiêu Ngự nháy mắt đã dịch chuyển vượt qua hơn 20m, trước đây là Đào Thoát, sau đó là Thuần Chuyển (TPBộ nữa), tốc độ nhanh đến đỉnh điểm, Âm Vu lúc này căn bản không có thời gian suy xét, cũng tránh không thoát công kích của Tiêu Ngự, tay phải vung pháp trượng lên, cấp cho mình một cái hộ thuẫn.

Chủ thủ Tiêu Ngự chui vào ngực Âm Vu. Ra sức rạch ra một miệng vết thương lớn, xoá sạch của Âm Vu hơn 6.000 huyết lượng, hộ thuẫn không ngừng uốn khúc. Ánh sáng ảm đạm đi rất nhiều.

Hệ Thống: Xé Rách - độ hoàn thành kỹ năng 100%, tạo thành 100% thương tổn kỹ năng, thêm vào hiệu quả tê liệt 7 giây. Duy trì xuất huyết 50 điểm, đến lúc tử vong.

Tiêu Ngự một đòn xong xuôi, vừa định bổ thêm cho Âm Vu một cái công kích, một đạo ma pháp trị liệu dừng ở trên người Âm Vu, đem huyết lượng Âm Vu hồi phục lại.

Tiêu Ngự nhìn lướt qua bên cạnh, là Vu sư! Vu sư ở một bên trong lúc Âm Vu nguy cấp đã kịp thời cấp cho Âm Vu 1 đạo trị liệu.

Đó là 1 class rất làm cho người đau đầu a . Kỹ thuật công kích của đối thủ tốt, lại còn trị liệu kèm trạng thái phụ trợ, bất kì một cái hạng mục nào đều không thể xem nhẹ a.

Phong Nộ Đồ Đằng!

Thấy Tiêu Ngự muốn tiêu diệt Âm Vu, Vu sư tự nhiên sẽ không để cho Tiêu Ngự nhẹ nhàng như vậy thực hiện được, đánh ra một cái đồ đằng, sừ sừ sừ . 3 đạo ma pháp rời tay, hướng về Tiêu Ngự bắn thẳng tới.

432. Chương 434 : Thân Ảnh Chiến Sĩ.

Lúc Đức lỗ y và Thú nhân Chiến sĩ đều đã phát hiện ra Tiêu Ngự, 2 Đức lỗ y nhằm phía Tiêu Ngự lao đến, trở về chi viện cho Âm Vu. Mà Thú nhân Chiến sĩ thì hướng về Triệu Lam Hình xông tới.

Vu sư thi triển ra 3 đạo ma pháp hướng về Tiêu Ngự bắn qua đây, Tiêu Ngự nếu như lùi về sau, sẽ cơ hội đánh mất công kích Âm Vu , tiếp theo muốn tìm được cơ hội như vậy, sẽ khó như lên trời.

Liều mạng thôi!

Năng Lượng Trọng Kích! Tiêu Ngự ngạnh kháng công kích của Vu sư, một đòn nghiêm trọng 100% năng lượng xuất ra, oanh kích lên trên người Âm Vu , đem Âm Vu đánh bay ra ngoài.

9807, một cái giá trị thương tổn từ trên đầu Âm Vu bay lên, hộ thuẫn trên người Âm Vu tan vỡ, huyết lượng cạn kiệt, ngã trên mặt đất. Thạch thạch..., 3 cái ma pháp của Vu sư và công kích của Thợ săn, Lôi Pháp Sư bên cạnh trước sau chuẩn xác đánh trúng Tiêu Ngự.

2678, 5209, 2987. . .

Liên tục 5 cái giá trị thương tổn từ trên đầu Tiêu Ngự bay lên, Tiêu Ngự nhìn lướt qua huyết lượng bản thân, còn lại 32%, sau khi Tiêu Ngự giết chết Âm Vu, một chiêu Đột Tiến đến gần Vu sư, chủ thủ tay phải một cái Tạc Kích hướng về đầu Vu sư đâm xuống.

Một đạo ma pháp trị liệu rơi xuống trên người Tiêu Ngự, đem huyết lượng của Tiêu Ngự hồi phục lại, là Triệu Lam Hình! (nghe như kiểu nó tường thuật trận bóng rổ với bóng đá í nhĩ ==)

Đối mặt với thể công sắc bén của Tiêu Ngự, Vu sư không chút bối rối, ở trước khi Tiêu Ngự công kích được bản thân, pháp trượng vung lên, cắm xuống mặt đất , đồ đằng nổi lên 1 cơn bão táp.

Bịch, Tiêu Ngự Tạc Kích chuẩn xác đánh trúng Vu sư, đem Vu sư kích hôn mê, lại phát hiện ra, nguyên tố xung quanh đang cuồng bạo bành trướng, bắt đầu chuyển động.

“Không tốt!” Tiêu Ngự trong lòng kinh hãi, mở ra trạng thái Chiến Tranh Cuồng Nộ, miễn dịch hiệu quả không chế.

Ầm một tiếng nổ vang, Bao Táp Đồ Đằng vừa rời của Vu sư ầm ầm nổ tung, hình thành 1 đạo lỗ xoáy do khí lưu tụ thành lấy đồ đằng làm trung tâm, tản ra ngoài đem Tiêu Ngự đánh bay đi.

Tiêu Ngự tay phải chống đỡ, xoay người đáp xuống đất, phát hiện một đòn này của Vu sư chỉ tạo thành thương tổn hơn 80 huyết lượng, may mắn hần kịp thời mở ra Chiến Tranh Cuồng Nộ, nếu không nói không chừng đã bại ở chiêu này rồi.

Tiêu Ngự vừa mới rơi xuống đất, 1 Đức lỗ y đã hướng về Tiêu Ngự xông qua đây, mà một Đức lỗ y khác thì hướng về Âm Vu chạy tới, nhanh chóng từ hình gấu dạng biến thành hình người, đến bên cạnh Âm Vu, 2 tay sáng lên 2 đạo quang đoàn. (2 chùm ánh sáng)

Là kỹ năng tái sinh! Kia Đức lỗ y muốn hồi sinh Âm Vu! Tiêu Ngự hao hết suy nghĩ mới đem được Âm Vu tiêu diệt, nếu để cho Đức lỗ y hồi sinh lại Âm Vu kia, Tiêu Ngự vừa rồi chẳng phải đã cố gắng uổng công sao?

Grào, Đức lỗ y hóa gấu kia lao đến trước mặt Tiêu Ngự, Tiêu Ngự muốn đi lên ngăn cản Đức lỗ y kia hồi sinh Âm Vu, trước tiên nhất định phải qua được cửa của hần!

Dã Tính Cuồng Nộ!

Đến lúc phải đánh cược 1 lần rồi! Tiêu Ngự mở ra Dã Tính Cuồng Nộ xông tới, đem Đức lỗ y hóa gấu kia đánh liên tục tới mức hất bay ra, thừa dịp hiệu quả tăng tốc độ của Dã Tính Cuồng Nộ chưa có chấm dứt, đánh về phía Đức lỗ y đang hồi sinh Âm Vu kia.

Tận Thế Lôi Bạo!

1 đạo lôi trụ to vật từ trên trời giáng xuống, dừng ở phía trước Tiêu Ngự, nếu như Tiêu Ngự tiếp tục tiến lên, tự nhiên sẽ lọt vào khu vực Tận Thế Lôi Bạo oanh kích.

Băng Thiên Tuyết Địa!

Nhiệt độ xung quanh đột ngột hạ xuống, Băng Pháp sư cũng thi triển ra một cái kỹ năng giảm tốc.

Nhìn vào đạo lôi trụ trắng kiết phía trước này, Tiêu Ngự lại là vô cùng kiên định, nhất định phải bảo vệ thành quả chiến đấu của mình không thể để mất được! Tiêu Ngự chạy vào lôi trụ, năng lượng cuồng bạo đem Tiêu Ngự nuốt chửng.

-12789 (vãi lềuuu), thương tổn của cái ma pháp lôi hệ này thật đúng là khủng bố, nếu như là games thủ bình thường, không chắc có thể sống qua được một đòn này a, chắc chắn sẽ bị đạo lôi trụ này miểu sát.

Sau khi bị xoá sạch gần nửa huyết lượng, đạo lôi trụ này cũng kích hoạt Thần Thánh Hộ Thuần trên người Tiêu Ngự, có Thần Thánh Hộ Thuần, Tiêu Ngự càng thêm không cần kiêng nể, vọt tới bên cạnh Đức lỗ y đang hồi sinh Âm Vu, một cái Cước Thích đá vào lưng của Đức lỗ y, đem kỹ năng tái sinh của hần cắt ngang.

Trước mắt cái tên Đức lỗ y này còn ở vào trạng thái hình người, so với vừa nãy thì yếu hơn không ít, cơ hội này tuyệt đối không thể quăng đi, Tiêu Ngự hoàn toàn không thêm chú ý đến công kích của những người khác, chủ thủ một cái Thương Tổn Nặng đâm mạnh ra, đánh trúng lưng hần, lại tung ra thêm một chiêu Giảo Sát!

Đức lỗ y vừa muốn chạy trốn, lại phát hiện không có cách nào di động, hần đã bị Tiêu Ngự Định Thân. (up skill là thành Tịnh Thân đóa đảm bảo nhất kích miểu sát ... đàn ông)

Ma pháp liên tiếp bay tới, oanh kích lên trên người Tiêu Ngự, Thần Thánh Hộ Thuần bị công kích không ngừng gợn sóng.

Tiêu Ngự cũng không muốn buông tha cái cơ hội tuyệt hảo này, cơ hội thịt 1 Đức lỗ y sao có thể bỏ, chủ thủ xuất ra Bối Thứ chuẩn xác đánh trúng Đức lỗ y. Đức lỗ y khẩn trương cho mình một cái Hồi Xuân Thuật.

Băng Pháp sư, Lôi Pháp Sư, Vu sư và Thợ săn bên cạnh đều vô cùng khẩn cấp, công kích liên tiếp rời tay.

Tiêu Ngự nhìn một chút huyết lượng bản thân, còn lại 7%, Thần Thánh Hộ Thuần cũng không còn bao nhiêu độ bền, nhưng mà mãi không thấy ma pháp của Triệu Lam Hình trị liệu, khóe mắt quét qua phương hướng Triệu Lam Hình, Triệu Lam Hình đang bị ngăn chặn, ở dưới sự che chở của U Linh Bĩ Mông vẫn không ngừng tránh né công kích, nàng và U Linh Bĩ Mông nghênh chiến Phong Thần, Thú nhân Chiến sĩ, Phong Ấn và bạch hổ đã là cực kỳ khó cực rồi, không có biện pháp trị liệu cho Tiêu Ngự.

Đám người Phong Thần, Thú nhân Chiến sĩ, Phong Ấn biết Tiêu Ngự đang cấp bách cần trị liệu của Triệu Lam Hình, kỹ năng toàn bộ dùng ra, ngăn chặn Triệu Lam Hình, Triệu Lam Hình cũng không có biện pháp, 1 khi nàng trị liệu cho Tiêu Ngự, nhất định sẽ chết, như vậy ngược lại cái được không bù đắp đủ cái mất.

Tiêu Ngự một chiêu Tan Biến, ngăn cản rốt công kích của đám người Băng Pháp sư, Lôi Pháp Sư, thấy được Đức lỗ y đã phục hồi quá nửa huyết lượng, thở dài thật sâu, lưu lại núi xanh, sợ gì không cúi đầu! Hướng ra phía ngoài chạy đi. (ngu nhĩ con tiểu lam không xài luôn kỹ năng phân thân đang còn ẩn dấu ra, hok thịt được thằng kia mới lạ, bỏ qua cơ hội tốt a!)

Một đạo ma pháp trị liệu dừng ở trên người Đức lỗ y, đem huyết lượng Đức lỗ y hồi phục lại.

Tránh hết kỹ năng công kích của mấy người Phong Thần, Triệu Lam Hình lúc này mới có cơ hội cấp cho Tiêu Ngự 1 đạo trị liệu. Huyết lượng của Tiêu Ngự phục hồi đầy.

Các games thủ dưới đài đàm thảo luận sôi nổi. “Tiêu lão đại thật mạnh, chống nhiều người như vậy còn có thể không bị tiêu diệt.”

Bọn họ không nhìn ở trong lòng thầm khen một tiếng, Đạo tặc đứng đầu Tà ác liên minh, người này quả nhiên không phải thùng rỗng kêu to a, ở dưới loại hoàn cảnh vô cùng xấu này không ngờ lại còn có thể phát động phản kích sắc bén như vậy.

Trên sân có vẻ như là Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đang chiếm ưu thế, tiêu diệt được Phong Định, nhưng mà các games thủ Lời Thề cũng đều nhìn ra được, Class Đạo tặc sức bộc phát lớn, đợt công kích đầu tiên là sắc bén nhất, 1 khi kỹ năng dùng hết, thực lực liền sẽ giảm mạnh, Tiêu Ngự dựa vào 1 đợt kỹ năng lúc đầu này để hung tàn tiêu diệt Phong Định mà thôi, nhưng mà kế tiếp, Tiêu Ngự nên làm cái gì bây giờ?

Kỹ năng đào tẩu dùng hết, Thuần Chuyển, Dã Tính Cuồng Nộ...mấy cái kỹ năng quan trọng cũng dùng xong, hắn sẽ như thế nào ngăn cản những người còn lại? Đồng thời, hắn còn phải mọi thời khắc canh phòng Đức lỗ y cứu sống Ám Vu, 1 khi Đức lỗ y hồi sinh lên Ám Vu, cố gắng đều lúc đầu của Tiêu Ngự sẽ toàn bộ uống phí. Kẻ ngu cũng đều nhìn ra được, để cho Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình 2 chọi 10 quả thực là có phần quá miễn cưỡng rồi.

“Tiêu lão đại phải thua rồi.”

“Đánh đến bây giờ đã là quá đỉnh rồi.”

“Phong Dã lão đại, người nói Tiêu lão đại còn có thể kiên trì bao lâu?” Một games thủ Lời Thề nhìn không được hỏi, mọi người tại đây thì hiểu rõ Tiêu Ngự nhất chính là Phong Dã rồi.

Phong Dã trầm mặc một lát, nói: “Phong Nha, Phong Cuồng hắn sẽ khó sống, còn lại ta cũng không biết.”

Các games thủ xung quanh nghe được Phong Dã nói, đều kinh hãi không thôi, theo ý của Phong Dã, Tiêu Ngự ít nhất còn có thể đem 2 Đức lỗ y tiêu diệt, cái này có khả năng sao? Tiêu Ngự bây giờ xem ra đã là nỗ lực hết đà rồi mà.

Các games thủ dưới đài đều cảm thấy đại cục đã định, Tiêu Ngự đã dùng gần hết kỹ năng, muốn giết thêm 1-2 người nữa quả thực là khó như lên trời. Phong Dã dựa vào cái gì mà chắc chắn như vậy, Tiêu Ngự có thể đem Phong Nha Phong Cuồng tiêu diệt nổi sao?

Tiêu Ngự không thể lui, 1 khi thối lui, một người trong đám Phong Nha Phong Cuồng nhất định sẽ tìm cơ hội giúp Âm Vu sống lại.

Grào, U Linh Bĩ Mông gầm gừ một tiếng, một cái Bạo Phong Nhất Kích quét ra ngoài, đem Phong Thần và Thú nhân Chiến sĩ bức lui. Triệu Lam Hình cuối cùng cũng có một chút thời gian tạm nghỉ.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình liếc mắt nhìn nhau, 2 bên đã vô cùng hiểu ý, không cần bất luận cái ngôn ngữ gì, bọn họ cũng đều biết suy nghĩ đối phương cả.

Đức lỗ y hình người kia lần nữa biến đổi trở về hình dạng gấu, chắn ngang phía trước xác chết Âm Vu, mấy người nhanh chóng điều chỉnh vị trí, bọn họ muốn trước tiên đem Tiêu Ngự bức lui, sau đó mới giúp Âm Vu sống lại.

Vu sư đánh ra lôi điện cuồng bạo ầm ầm, Lôi Pháp Sư cũng pháp trượng khê nâng, từng chùm nguyên tố lôi điện ở trên pháp trượng bay múa xoay tròn.

Dưới trường đấu đang yên tĩnh, cũng nổi lên bão táp.

Đòn này 1 khi đánh ra, có khả năng sẽ quyết định đến sinh tử 2 bên a.

Tích, tích. . .

Ngón tay của Tiêu Ngự ở trên chuỗi chuỗi thủ gỗ nhịp, mỗi lần gõ xuống đặc biệt chuẩn xác với kim giây của đồng hồ. Trong thời khắc khẩn trương như vậy, mà Tiêu Ngự vẫn còn có thể bình tĩnh như thế.

Trong miệng Lôi Pháp Sư và Băng Pháp sư thì ào ào ngâm xướng chú âm dài dòng rích rắc.

Bổng dưng, Lôi Pháp Sư và Băng Pháp sư đều động , kỹ năng khổng chế đối với Tiêu Ngự không có hiệu quả, cho nên bọn họ vừa xuất ra chính là kỹ năng công kích thương tổn cao.

Bão Tuyết!

Thiên Lôi Phẫn Nộ!

Bão tuyết dữ dội xen lẫn lôi điện phẫn nộ hướng về Tiêu Ngự bao trùm đi qua.

Chiến Tranh Xung Phong!

Tiêu Ngự mở ra chiến tranh kỹ năng Chiến Tranh Xung Phong, dịch chuyển tránh thoát 2 cái công kích ma pháp, hướng về 2 Đức lỗ y nhào tới.

Những games thủ này không ngờ tới Tiêu Ngự lại vẫn có 1 kỹ năng như vậy , thấy được Tiêu Ngự xông lên, 2 Đức lỗ y cũng đồng thời lao ra, đón đánh Tiêu Ngự.

Triệu hồi Thân Ảnh Chiến Sĩ!

Tiêu Ngự đem Thân Ảnh Chiến Sĩ triệu hồi ra, mặc dù Thân Ảnh Chiến Sĩ chỉ có 60% thuộc tính của Tiêu Ngự, nhưng là một cái lực lượng không tệ.

“Là Thân Ảnh Chiến Sĩ!” “Tiêu lão đại lại cũng có thể thi triển kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ a!”

Dưới đài tất cả games thủ đều kinh hô kích động, ngay cả Phong Dã cũng phải sững sờ. Bọn họ đối với cái kỹ năng này không thể quen thuộc hơn được nữa, lúc trước Lưỡi Lê nhờ vào cái kỹ năng này mà đánh đâu thắng đó, theo Lưỡi Lê nổi danh, cái kỹ năng hiếm thấy này cũng có được danh khí không nhỏ trong cộng đồng người chơi, đột nhiên phát hiện ra Tiêu Ngự cũng có thể thi triển ra kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ, hiệu quả chắn động đối với các games thủ không thua gì lúc trước Tiêu Ngự trên sân thi đấu triệu hồi ra U Linh Bĩ Mông đảo ngược tình hình chiến sự a.

Tiêu Ngự thu được kỹ năng Ảnh Chiến Sĩ hẳn là sau trận thi đấu giao hữu với Lưỡi Lê, sau khi cùng Lưỡi Lê thi đấu giao hữu Tiêu Ngự có thêm 1 chiếc nhẫn cấp hạ vị Thần Khí cùng với sáo trang Đại Nguyên Soái, nhẫn đeo trên tay Tiêu Ngự cũng không phải là vật phẩm chuyên dành cho Đạo tặc, Phong Dã suy đoán, kỹ năng triệu hồi Ảnh Chiến Sĩ hơn phân nửa là do sáo trang Đại Nguyên Soái mang đến a.

Tất cả games thủ đứng xem không nén nổi nghi vấn, Tiêu Ngự rốt cuộc còn ẩn giấu bao nhiêu thực lực?

Tiêu Ngự vĩnh viễn đều là như vậy, sâu không lường được, luôn luôn có thể ở trong thời khắc máu chốt đột ngột bày ra tuyệt chiêu hiểm thấy, đến nay cũng chưa có ai thăm dò được thực lực toàn thân của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự rốt cuộc có thể đánh tới trình độ nào? Đối với vấn đề này, bọn họ càng ngày càng hiểu kì a.

433. Chương 435 : Kỹ Năng Truyền Thuyết Lv 60

Nhìn vào Tiêu Ngự thi đấu trên sân, Phong Dã có chút mê man, nhớ rõ lần đầu tiên khi gặp Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đã hoàn thành một cái nhiệm vụ khó khăn cực cao, thu được 2 cái trang bị cấp Truyền Thuyết. Bởi vì có quan hệ với Triệu Lam Hình, nên lúc ấy Phong Dã chỉ đem Tiêu Ngự thành bằng hữu bình thường mà thôi, đối với cái người trẻ tuổi có thể đạt được thiện cảm của Triệu Lam Hình cũng chỉ là có chút tò mò. Lần thứ 2 gặp được Tiêu Ngự, Tiêu Ngự ở đấu trường hấn xây dựng đánh vài trận, thắng không ít người, Phong Dã đã mới nhìn ra, kỹ thuật của Tiêu Ngự rất không tệ. Đúng lúc ấy hấn ở trên sân Đấu Trường Hắc Âm rơi vào trạng thái thua lỗ, chiến tích mấy trận đều rất kém, hấn đúng là có bệnh gặp thuốc, quyết định để cho Tiêu Ngự đi đánh thử luôn.

Đấu Trường Hắc Âm có 1 quy định bất thành văn, hễ là tuyển thủ được tiến cử thi đấu Đấu Trường Hắc Âm, trận đầu thi đấu đầu tiên sẽ do hấn tự chịu trách nhiệm lãi lỗ, sau khi thắng tiếp trường thi đấu tiếp theo, mới được coi như chính thức gia nhập Đấu Trường Hắc Âm, bởi vì quan hệ với Triệu Lam Hình, Phong Dã liền bỏ qua cái điều khoản này, trực tiếp đem Tiêu Ngự dẫn vào Đấu Trường Hắc Âm, từ đó về sau Tiêu Ngự liền liên tục chưa từng thua qua, từ lúc mới bắt đầu đánh bại Tiểu Đạo, Thư Sinh, về sau 1 hồi lại thêm 1 hồi thắng lợi. Tiêu Ngự mang đến cho hấn kinh hỉ liên hồi, về sau chuyển hướng mục tiêu về phía Lưỡi Lê, không nghĩ tới Tiêu Ngự lại thực sự đánh bại được cả Lưỡi Lê, cái này cũng quả thật vượt ra ngoài dự kiến của Phong Dã.

Hồi tưởng lại, Phong Dã mới cảm thấy, bản thân lúc trước đem Tiêu Ngự dẫn vào Đấu Trường Hắc Âm là một cái quyết định sáng suốt nhường nào, chỉ riêng là tiền đặt cược thi đấu giao hữu mấy bữa, Tiêu Ngự đã giúp hấn kiếm được 13 tỷ rồi, còn chưa tính các khoản thu vào gián tiếp khác.

Theo thời gian trôi qua, Phong Dã phát hiện. Thực lực của Tiêu Ngự cũng càng ngày càng mạnh, tốc độ tăng lên càng vượt xa các games thủ khác, hấn cũng càng ngày càng nhìn không rõ Tiêu Ngự. Nhưng vẫn có thể khẳng định là, danh hiệu Đạo tặc đứng đầu Tà ác liên minh là hoàn toàn xứng đáng với Tiêu Ngự. Với lại Tiêu Ngự chính là cái loại địch mạnh ta càng mạnh, gây áp lực càng lớn, hấn càng là có thể bộc phát sức chiến đấu mạnh mẽ hơn.

Phong Dã phục hồi lại tinh thần, chiến đấu trên sân đã tiến vào hồi gay cấn, đánh nhau càng ngày càng dữ dội!

2 tên Tiêu Ngự đồng thời đánh về phía Phong Nha, ma pháp bay tán loạn, công kích liên tục xuất ra.

Bản thân Tiêu Ngự cũng đã tích góp được 100 điểm năng lượng, phân thân cũng tích góp được tới hơn 60 điểm năng lượng.

2 bên đánh vô cùng dữ dội, không ai nhường ai.

Thú Vương Rít Gào!

2 Đức lỗ y đánh tới.

Lôi Liên!

Lôi Công!

Vu sư và Lôi Pháp Sư đồng thời công kích lên người phân thân của Tiêu Ngự, trên người phân thân lập tức nổ lổ bóp 1 trận.

Tiêu Ngự trong mắt hàn mang dịch chuyển, đột nhiên ra tay.

Định Thân!

Phân thân của Tiêu Ngự Định Thân Phong Nha, chân thân thì một cái Năng Lượng Trọng Kích xuất ra.

-13876, một cái giá trị thương tổn từ trên người Phong Nha bay lên, Phong Nha sau khi hóa gấu cũng có hơn 23.000 huyết lượng, thật cũng không dễ đem nàng giết chết a.

Nhưng mà chuyện cũng không phải là chỉ đơn giản như vậy. Triệu Lam Hình bên kia, nàng triệu hồi ra một Thiên sứ, Thiên sứ đại kiếm khua tay đem Phong Thần bức lui. U Linh Bỉ Mông một cái Xung Kích đem Phong Thần và Thú nhân Chiến sĩ bức lui ra, lại thêm một cái tát đem bạch hổ đánh bay ra ngoài, bạch hổ dính công kích gào lên nức nở.

Cứ như vậy, đã giúp cho Triệu Lam Hình dành được một ít thời gian, Triệu Lam Hình nhân cơ hội một đạo ma pháp đánh lan Mộng Ma đánh ra.

Kỹ năng Mộng Ma của Triệu Lam Hình và kỹ năng Năng Lượng Trọng Kích của Tiêu Ngự thời gian xuất ra cách nhau cực ngắn, quả thực có thể tính là gần như cùng một lúc.

Một giá trị thương tổn -10123 theo sát Tiêu Ngự đòn Năng Lượng Trọng Kích bay lên, Phong Nha đứng là không có nổi một chút thời gian phản ứng đã chết ngã trên mặt đất rồi.

Tất cả games thủ xung quanh cũng đều rất quá nửa huyết lượng. Vụ sự khẩn trương thi triển một cái trị liệu quần thể.

Phong Nha cứ như vậy đã chết sao? Các games thủ dưới trường 1 trận ngạc nhiên, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình phối hợp quá vãi! Trên sân chia 2 nhóm, 3 người cộng thêm 1 con bạch hổ đối phó Triệu Lam Hình, 6 người đối phó Tiêu Ngự, ngoài ra Triệu Lam Hình thỉnh thoảng ném cho Tiêu Ngự một cái trị liệu, thì Vụ sự thỉnh thoảng cũng cấp cho đám người Phong Nha không ít trị liệu, nhìn như hai nhóm không liên quan là mấy, lại không nghĩ rằng Triệu Lam Hình và Tiêu Ngự ở dưới tình huống phải chống đỡ như vậy còn có thể làm ra một hành động phối hợp tinh chuẩn như thế, 1 lần hành động trực tiếp miểu sát Phong Nha a.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình đã mở ra một con đường sáng cho những games thủ này biết thế nào là phối hợp thật sự!

Gần như là kỹ năng của thần rồi!

Dưới loại tình huống này, bất luận cao thủ nào cũng không thể trốn thoát! Đây là loại kỹ năng của tử thần a!

Lợi hại (may ta còn chưa sửa thành vãi ..ái ^^)! Đây là tiếng vạn lòng như một cửa tất cả games thủ dưới trường, giờ khắc này, ngoài thán phục ra, bọn họ tìm không thấy bất luận cái từ ngữ gì để hình dung ra chấn động trong lòng nữa.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình phối hợp tiêu diệt Phong Nha tựa như là một kỳ tích vậy , làm cho 8 người trên sân quả thực kinh ngạc không thôi, nhưng mà bọn họ cũng không phải người bình thường, mặc dù kinh hãi, nhưng công kích trong tay cũng không có dừng lại.

Tận Thế Thạch Vũ!

Phong Nha vừa mới chết, Tiêu Ngự thậm chí còn chưa kịp tổ chức lần sóng công kích tiếp theo, không trung đột nhiên âm u tối lại, mông lớn mông lớn mưa đá từ trên không trung đánh xuống, Băng Pháp sư ở khi Tiêu Ngự chú tâm công kích Phong Nha đã phóng ra một cái ma pháp đánh lan.

Tiêu Ngự quay người tựa văng ngoại bào, hắn đã không còn kỹ năng đào tẩu, nếu như cứ duy trì đứng ở trong khu vực ma pháp đánh lan công kích một lát, có nhiều huyết lượng hơn nữa thì cũng cạn kiệt, nếu như đám người Phong Thần tiếp tục quấy nhiễu Triệu Lam Hình một lúc, khiến cho Triệu Lam Hình không có cách nào trị liệu, Tiêu Ngự chắc chắn sẽ phải chết.

Bởi vì phân thân chỉ có 60% thực lực của chân thân, nên hết máu tương đối nhanh chóng, Phong Cuồng từ trong công kích đã đoán được chân thân của Tiêu Ngự. (khi chiến 1-1 còn khó đoán chứ 1V5 người thì bó tay rồi)

“Kia là chân thân, đừng để cho hắn chạy!”

Phong Cuồng một cái Xung Kích xông qua.

Vu sư, Lôi Pháp Sư, Thợ săn ào ào ngăn chặn Tiêu Ngự.

“Không có biện pháp, chỉ có thể hy sinh phân thân thôi.” Tiêu Ngự chỉ huy phân thân hướng về Phong Cuồng vọt tới, một cái Dã Tính Cuồng Nộ đem Phong Cuồng đánh bay, ngăn chặn đám người Phong Cuồng truy kích.

Mưa đá công kích lên người phân thân của Tiêu Ngự. Chỉ qua một lát, huyết lượng của phân thân cạn kiệt, gục xuống.

Phong Cuồng đuổi được 1 nửa, nhìn vào băng đạn như mưa phía trước chỉ đành lui trở về, bởi vì Tận Thế Thạch Vũ là công kích không có tính phân biệt, đồng đội cũng không ngoại lệ. Chỉ có thể trước hết tránh ra khỏi.

Phong Cuồng thầm nghĩ đáng tiếc, nếu không phải phân thân ngăn cản, Tiêu Ngự đã bị ngăn lại rồi.

Tật Phong Bộ đã tan băng!

Tiêu Ngự cuối cùng có một chiêu kỹ năng đào tẩu, đáy lòng thầm thở ra một hơi, nhìn một chút băng kỹ năng. Trong băng kỹ năng chỉ còn lại có mấy cái kỹ năng.

Tận Thế Thạch Vũ vẫn còn đang tiếp tục, Phong Cuồng trở lại thành hình người, 2 tay ngưng tụ lên 2 đạo quang đoàn, bắt đầu hồi sinh Phong Nha trên mặt đất.

Bị Tận Thế Thạch Vũ ngăn trở, Tiêu Ngự cũng không thể đi ngăn cản, chỉ đành cười khổ.

1 đạo cột sáng từ trên trời giáng xuống, Phong Nha hồi sinh. Kỹ năng tái sinh của Phong Nha đã bị Tiêu Ngự cắt ngang. Phải cần 3 phút mới có thể khôi phục, cho nên hắn vẫn không thể giúp Âm Vu sống lại.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tụ họp đến một chỗ. Kỹ năng đều đã dùng hết, hắn cần tĩnh dưỡng, nếu không sức chiến đấu sẽ rất có vấn đề. Nỗ lực kiên trì tới bây giờ là đã rất không dễ dàng rồi.

Vừa rồi tiêu diệt Phong Nha, không thể lập tức tiêu diệt Phong Cuồng, để cho Phong Nha có cơ hội được hồi sinh, Tiêu Ngự cũng rất là không cam lòng, Băng Pháp sư thi triển Tận Thế Thạch Vũ quá kịp thời, nếu không Tiêu Ngự sẽ lập tức quay sang công kích Phong Cuồng, nói không chừng là còn có thể thuận lợi hơn nữa.

Đám người Phong Nha, Phong Cuồng hướng về Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình ép tới, số người rất đông, hoàn toàn có tính áp đảo, bọn họ tuyệt đối sẽ không chờ kỹ năng của Tiêu Ngự tan băng mới tái chiến, tự nhiên sẽ ở trong khoảng thời gian ngắn quyết chiến với Tiêu Ngự rồi.

Đây hẳn sẽ là trận chiến cuối cùng, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình chậm rãi lùi về sau, đứng lại ở vị trí trung tâm đấu trường. Do U Linh Bể Mông và Thiên sứ chiếm đóng 2 bên. Triệu Lam Hình triệu hồi Thiên sứ có 10.000 huyết lượng, thực lực so với U Linh Bể Mông thì kém hơn một ít, nhưng cũng xem như là một cái khiên thịt tương đối không tệ rồi, Thiên sứ trên người mặc chiến giáp bạch ngân, sau lưng có 1 đôi cánh chim trắng noãn, thân hình cao lớn, tay phải giữ một thanh đại kiếm, cũng là rất có uy nghiêm a. (ơ thể chym hok biết bay à =.=)

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình không thể lui thêm nữa, nếu như lùi vào góc, sau khi bị ngăn chặn, Băng Pháp sư và Lôi Pháp Sư sẽ tha hồ mà thả ra ma pháp đánh lan, 2 người bọn họ sẽ đều chết từ trong trứng. (hok kịp làm gì a)

Phong Thần, Phong Ân, 2 Đức lỗ y, Thú nhân Chiến sĩ, bạch hổ, toàn bộ class cận chiến đều chậm rãi đến gần.

Triệu Lam Hình bắt đầu phóng ra tất cả kỹ năng trạng thái. Đem thuộc tính của Tiêu Ngự tăng lên trên dưới 3 thành (30%). Tiêu Ngự cũng gia trì cho mình tất cả trạng thái.

Tiêu Ngự đem băng kỹ năng kéo đến cuối cùng, xem ra lần này không thể không sử dụng 2 cái kỹ năng này rồi, còn có một cái kỹ năng có lẽ sẽ hữu dụng, chính là kỹ năng năng lượng phạm vi, Chiến Tranh Gào Thét, chỉ là phạm vi có phần hơi nhỏ, không có cách nào đem toàn bộ mọi người bao trùm vào trong.

Đám người Phong Thần đứng thành hình vòng cung, cũng đã mở ra tất cả trạng thái của từng người.

Phong Thần làm một cái động tác tay, giờ khắc này. Tất cả mọi người đã động.

Loạn Vũ - Thần Thú Trảm!

Thú nhân Chiến sĩ vọt lên, chém ra vô số nhất. Trong phút chốc ánh sáng rực rỡ tỏa ra, kiếm lưu tạo thành một quang cầu to lớn, hướng về U Linh Bể Mông bao trùm qua.

Long Thuần Xung Kích!

Đại thuần trong tay Phong Thần ánh sáng bắn ra 4 phía, đạo ánh sáng huyền hóa biến ảo thành hình dáng một con Cự Long, phát ra một tiếng long ngâm, long uy mãnh liệt hướng về nhóm người Tiêu Ngự quét tới, Phong Thần đem cự thuần lao lên.

Tổ Tiên Chi Nộ! (cơn giận của tổ tiên a)

Phong Nha , Phong Cuồng đứng thẳng lên hai chân sau, tứ chi nhanh chóng bành trướng, thân hình không ngừng lớn mạnh, biến thành 1 đầu Bạo Hùng to lớn cao chừng 3m, toàn thân bốc lên từng chùm hỏa diễm nóng rực.

Thiên Hổ Chi Hồn!

Bộ lông bạch hổ của Thợ săn rớt xuống, xương cốt phát ra tiếng lách cách nổ vang, trên lưng sinh ra 1 đôi cánh chim mạnh mẽ, biến thành 1 con hổ to vật. Từ trên không trung gào thét lao xuống.

Bọn họ đều đã dùng đến tuyệt chiêu!

Những sách kỹ năng tốt nhất trong 3 Công hội dưới tay Phong Dã đều tập trung ở trên người bọn họ, bọn họ tự nhiên sẽ không thiếu hụt kỹ năng đặc biệt rồi, lần này xem như là đem kỹ năng trên dưới đều dùng hết, uy lực quả thực khiến cho người ta kinh sợ.

U Linh Bể Mông bị kiếm kỹ của Thú nhân Chiến sĩ bao trùm. Phát ra tiếng thê lương bi thảm, Triệu Lam Hình một cái trị liệu quần thể xuất ra, nhưng cũng không thể cứu được U Linh Bể Mông. Phong Nha, Phong Cuồng mở ra Tổ Tiên Chi Nộ 1 chương chụp tới, đem U Linh Bể Mông liên tục xé thành mảnh nhỏ.

Thiên sứ sau khi trúng phải một đòn của Phong Ẩn, bị Long Thuần Xung Kích của Phong Thần đánh bay ra ngoài, trên không trung bị bạch hổ dùng Thiên Hổ Chi Hồn từ trên cao đập xuống, hổ trào sắc nhọn đem Thiên sứ đánh tan.

U Linh Bể Mông và Thiên sứ cũng đã giúp Tiêu Ngự tranh thủ một ít thời gian, chủ thủ 2 tay Tiêu Ngự ánh sáng như ẩn như hiện chậm chạp thần bí, chân phải hơi hơi lui về sau. Khẽ quát một tiếng: “Huyết Tinh Tàn Sát!”

1 cỗ hương máu tươi nhàn nhạt ở trong không khí lan tràn, xung quanh tràn ngập sương mù màu đỏ như máu. Có vẻ cực kỳ quỷ dị.

Cuối cùng sử dụng đến cái kỹ năng Truyền Thuyết Lever 60 này.

(= = mãi mới hoàn thành chỉ tiêu 15 chương cho tuần này =,= dịch mất hơn 2 ngày liền , đang lười chết đi được)

434. Chương 436: Vòng Thứ Nhất!

Triệu Lam Hình giờ pháp trượng lên, bắt đầu ngâm xướng Thủy Bạo Thuật

Hành động đặc biệt của Tiêu Ngự đã khiến cho tất cả người xem dưới đài đều tập trung ánh mắt lên trên người hắn Tiêu lão đại đang dùng cái kỹ năng gì thế

Không biết nhưng mà trông có vẻ rất khủng a

Thú nhân Chiến sĩ và Phong Thần đồng thời phát động, nhắm phía Tiêu Ngự, định ngăn cản Tiêu Ngự, không biết Tiêu Ngự đang thi triển là cái kỹ năng gì, nhưng nếu như có thể đem cắt ngang thì vẫn là tốt nhất. Nhưng mà động tác của bọn họ hiển nhiên là đã chậm rồi

Trong phút chốc, thời gian xung quanh dường như dừng lại, cả đám người Phong Thần đều không thể động dậy, bị cố định tại chỗ, tựa như 1 pho tượng điêu khắc, người người kinh hãi thất sắc

Sút sụt sụt, chỉ cảm thấy vô số thân ảnh hiện lên, trên thân thể Phong Thần chùng chùng máu tươi bắn tung tóe lên, huyết lượng từng khúc từng khúc đi xuống đáy, 1 mảnh giá trị thương tổn nhẹ nhàng bay lên, 5 người thêm cả bạch hổ đều bị một đòn này của Tiêu Ngự xoá sạch hơn 6.000 huyết lượng Thiên Thần Lôi Nộ Thiên Thần Lôi Nộ đạo ma pháp rời tay Bằng Pháp sư và Lôi Pháp Sư Xích Lôi!

Vu sư một đạo ma pháp bắn ra, Thợ săn cũng bắn ra 3 mũi tên. Thủy Bạo Thuật của Triệu Lam Hình cũng đi vừa lúc tỏa rộng, nhà máy hiệu buôn loạn thành 1 chùng, các loại ma pháp đan xen lẫn nhau, tựa như ngàn hoa nở rộ, che khuất tầm mắt của bọn họ, tất cả đều là ma pháp công kích mạnh nhất. Thịch thịch thịch, 3 đạo mũi tên đồng thời bắn trúng Triệu Lam Hình, 3 đạo ma pháp đánh lan cũng bao trùm xuống, kỹ năng đào tẩu của Triệu Lam Hình cũng đều đã dùng hết, tránh né không kịp, bị đánh bay ra ngoài Tiêu Ngự cũng dính phải 3 cái ma pháp đánh lan, huyết lượng chỉ còn lại có 23%, phát hiện ra đám người Phong Thần đến gần, một cái Thịnh Yển Tàn Sát, đem 5 người xung quanh đánh lui, lại đối với đám người Phong Thần tạo thành khá nhiều giá trị thương tổn, chỉ dùng 2 chiêu kỹ năng vừa qua, giá trị năng lượng của Tiêu Ngự liền đã đầy cột Chiến Tranh Gào Thét

Tiêu Ngự phát ra một tiếng thét dữ dội, chỉ cảm thấy toàn thân năng lượng trong nháy mắt tập trung thành một cái điểm nhỏ sau đó trong nháy mắt bành trướng lên, hình thành một cái quang cầu năng lượng to lớn, nhanh chóng hướng ra phía ngoài bành trướng, đem đám người xung quanh nuốt hết Bùm một tiếng, quang cầu tan biến tựa như bọt xà phòng tắm thông thường, bạch quang lẳng dần xuống, sau 1 lúc lâu, quang cầu tan hết, tình huống trên sân làm cho tất cả games thủ đều choáng váng

Đấu trường trên 1 mảnh bừa bộn, Triệu Lam Hình và Tiêu Ngự đều đã chết. Tất cả mọi người đều dùng kỹ năng ma pháp thương tổn cao nhất, với lại tất cả còn là ma pháp đánh lan nữa chứ, ở vào trạng thái khỏe mạnh nhất thì Triệu Lam Hình và Tiêu Ngự cũng đỡ không nổi thương tổn cao như vậy

Mà đám người Phong Thần bên kia, thì trên mặt đất nằm 7 cỗ thi thể, chỉ có Vu sư. Bằng Pháp sư, và Thợ săn cách xa phạm vi công kích của Tiêu Ngự mới nổi, những người còn lại đều chết cả. 3 cái kỹ năng cuối cùng của Tiêu Ngự kia tất cả đều là kỹ năng cận chiến phạm vi, dùng hết toàn bộ kèm theo bạo phát ra liên kích x3, đem đám người Phong Thần giết chết hết Lầy 2 đấu 10, giết chết 6 người cộng thêm bạch hổ, chiến tích như vậy không thể huy hoàng hơn được nữa >”3 chiêu kỹ năng cuối cùng của Tiêu lão đại thật là lợi hại a! Ngay cả Phong Thần là Thuần Chiến sĩ máu trâu như vậy cũng không đỡ nổi công kích của Tiêu Ngự, thế mới biết được 3 chiêu kỹ năng công kích cuối cùng mạnh đến mức nào! Với lại còn vô cùng nhanh nữa chứ, nếu không Vu sư cũng sẽ không bị không kịp trị liệu như vậy

Đám người Tiêu Ngự được hồi sinh Tiêu Ngự cười cười, nói: “Ta thua rồi.” Hắn trái lại không hề đem thắng thua lần này thi đấu coi trọng. Phong Thần tay phải đâm vào ngực Tiêu Ngự một cái, cười mắng: “Tiên sư bố nhà ngươi (***), 10 đánh 2 mà vẫn còn bị người đánh thành như vậy, thực là thắng mà chẳng được chút cảm giác thành tựu nào Từ ban đầu đã là 1 trận chiến không công bằng rồi, đám người Phong Thần chỉ là đang kiểm tra cực hạn của Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình mà thôi, không nghĩ tới Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình có thể đánh tới loại trình độ như vậy. Xem ra quán quân 2V2 không phải các người dành được thì mới lạ a, Tiêu Ngự lại dành thêm cái giải quán quân 1V1 nữa là ngọt a, chúng ta cũng đã chuẩn bị chiến 3V3, 5V5 và Đoàn đội thi đấu rồi.”

Phong Thần nói, “Nói không chừng còn có thể đem giải quán quân và tiền thưởng toàn bộ hóc hết đó nha. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình nhìn nhau cười, Phong Thần thối ‘Ba Con Sâu’ cũng quá mức mà (thối phồng, BCS đó), dù sao khi thi đấu gặp tình huống gì cũng còn rất khó nói a. Cả đêm, trụ sở Lời Thề phi thường náo nhiệt, các games thủ liên tục rèn luyện PK, duy trì đến hừng đông Phong Dã đã lấy được lịch trình thi đấu, thi đấu chia làm 3 vòng, vòng thứ nhất sẽ đem tất cả games thủ truyền tổng đến 1 bản đồ sa mạc, nên bản đồ không có cách nào sử dụng truyền tổng, games thủ mỗi khi giết chết 1 games thủ khác sẽ thu được phần điểm tích lũy nhất định, bị games thủ khác giết chết thì nhiệm vụ sẽ thất bại, cho đến thi đấu chấm dứt, phần điểm tích lũy đạt 100.000 là sẽ được tự cách tiến vào vòng tiếp theo, cho phép tham dự thi đấu 1V1. 2V2. 3V3. 5V5 Mỗi map thi đấu sẽ có 100.000 người căn cứ theo thực lực để phân bố đến tổ SSS. SS. S. A. B. C. D. E, SSS là cao nhất. Ví dụ như 1 games thủ bị Máy Chủ ước định kết thúc, chia đến tổ B, hắn đánh bại một người games thủ tổ A thì sẽ có thể tiến vào tổ A, mấy trăm games thủ tổ

S là có thể tiến vào tổ S (hok biết có đúng hok thấy ghi là thế), cứ tiếp tục cho đến tổ SSS cao nhất, tổ SSS chọn lấy 10 người (hình như còn có thể tổ đội với nhau – cứ đọc tiếp rồi tính đi). Tiến vào vòng chung kết thi đấu theo vòng tròn....Cái quy tắc này trái lại rất dễ hiểu a.” Tiêu Ngự gật đầu. (hok bị lỗi convert thì chả dễ =,.) Quy trình bên Thiên sử liên minh cũng giống như chúng ta bên này à?” Triệu Lam Hình tò mò hỏi “Cơ bản là giống nhau. Không có gì lớn khác biệt, Tà ác liên minh so với Thiên sử liên minh thì ít hơn một ít, bản đồ cũng bắt đồng Vòng thứ nhất thì không có vấn đề gì rồi. Chỉ cần không sơ ý là có thể thoải mái thông qua, đợt thứ 2 xâm nhập top 10 thì cũng có chút tính khiêu chiến a, vòng thứ 3 đánh thi đấu vòng tròn thì phải xét đã Chân trời lộ ra ánh sáng màu trắng bạc Thi đấu sắp bắt đầu rồi mọi người chuẩn bị trước một chút đi Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình logout ăn cơm, rồi tiếp tục login Đi trên đường lớn, nơi nơi đều là người đang mài kiếm luyện chiêu, toàn những games thủ chuẩn bị tiến vào vòng loại, chỉ có những games thủ thực lực kia tương đối mạnh mẽ mới có thể thoải mái vượt qua, vòng thứ nhất chỉ cần vận khí không quá xấu là được, chỉ cần không gặp phải những cao thủ có thực lực khủng bố thì cũng sẽ không bị loại bỏ a Hệ Thống: thi đấu giao hữu, thời gian đếm ngược, 100. 99. 98. .Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tình ý liếc mắt nhìn nhau “Cẩn thận một chút, gặp phải cao thủ quá mạnh thì nên tạm tránh đi nha” Tiêu Ngự nói, ở Tà ác liên minh thì người có thể đánh thắng được Triệu Lam Hình cũng không nhiều, cho nên hắn cũng không cần quá lo lắng “Àn.”Triệu Lam Hình lĩnh ý Thời gian từng giây từng phút trôi qua, 3 giây, 2 giây, 1 giây, 1 đạo bạch quang hiện lên, tất cả games thủ đều tan biến tại chỗ Tiêu Ngự mở mắt ra, phát hiện bản thân hắn đã ở một khu vực hoang mạc trống trải, từng bụi cây gai thưa thớt rải rác trên hoang mạc, trong không khí mờ mờ ảo ảo của hoang mạc đã có rất nhiều games thủ bắt đầu hành động “Chơi nào! He he.” Tiêu Ngự khởi động chân tay, tiến vào trạng thái tiềm hành, bắt đầu hành động màn thị 1 games thủ class Băng Pháp sư đang cẩn thận đề phòng, tìm tung tích của các games thủ khác. Đi được vài bước, cái ót đột nhiên truyền đến cảm giác như kim châm, bị chủ thủ sắc bén xuyên qua làn da, ngay sau đó, 1 cổ máu nóng thông qua yết hầu mạnh mẽ phun ra Băng Pháp sư kia chưa ý thức được xảy ra chuyện gì, đã cảm thấy 2 mắt tối sầm, ngã trên mặt đấtTiêu Ngự mò lên trang bị Băng Pháp sư rơi xuống, lau qua chủ thủ, hít một hơi, “Thật đúng là không có tính khiêu chiến gì cả Tiêu Ngự lần thứ 2 tiến vào trạng thái tiềm hànhMột cháu, 2 cháu, 3 cháu, Tiêu Ngự lặp đi lặp lại loại hoạt động ám sát này, những games thủ này thực lực khá bình thường, đại đa số người thậm chí còn không đỡ nổi đến cái công kích thứ 2 của Tiêu Ngự. Tiêu Ngự phát hiện, giết chết mấy games thủ này kiếm được điểm tích lũy từ 1 tới 5-6 điểm, nguyên lai mỗi khi giết chết 1 games thủ là sẽ có thể thu được tất cả điểm tích lũy của đối phương

435. Chương 437: Tiểu Thủ Ngươi Dao!

Thứ tự trên bảng xếp hạng thay đổi rất nhanh, trong Top 10 vạn không ngừng có người bị hạ, sau đó là game thủ khác thế chỗ, thứ tự của Tiêu Ngự tăng lên vững chắc, tiến vào Top 10 vạn.

Nhoáng một cái đã ba giờ trôi qua, vị trí thứ nhất của Triệu Lam Hình không hề thay đổi, điểm tích lũy đạt tới một con số kinh khủng hơn 100 vạn, Tiêu Ngự lúc này mới xếp thứ hơn 9 vạn, dù sao chỉ cần lọt vào Top 10 vạn là được.

Hai người tiến vào vòng đấu thứ 2.

Máy chủ rất nhanh tiến hành công tác thống kê thực lực của các game thủ.

*Hệ thống: Bạn được phân tới nhóm S.

*Hệ thống: Bạn cùng Triệu Lam Hình được phân vào nhóm SS.

Xếp hạng càng cao thì ý nghĩ muốn trong trận đấu biểu diễn càng ít, hơn nữa còn phải chuẩn bị tiếp nhận khiêu chiến của những người xếp sau.

Các trận thi đấu đã được bắt đầu, lần thi đấu này có thể nói là thu hút toàn bộ các game thủ, từ trước tới nay chưa từng có, có hơn một nửa người chơi tham gia thi đấu, bị loại rất nhiều, đối với việc không thể vào chung kết thì đem ánh mắt tập trung quan sát các trận đấu.

Tất cả các trận đấu đều có màn hình tiếp sóng trực tiếp, mọi người đều có thể quan sát đến người chơi mà mình yêu thích, trong đó thì Tiêu Ngự được quan tâm nhiều nhất, sau trận tranh tài cùng Thứ Dao, danh tiếng của Tiêu Ngự càng lên cao, không ai không biết

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình trở lại trụ sở của Lữ Thề, trụ sở của Lữ Thề tụ tập mấy ngàn người chơi, những người này đều là những người tiến vào vòng 2, bọn họ tốp năm tốp ba ngồi nói chuyện phiếm với nhau, thấy Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình trở về đều tới bắt chuyện.

- Trận đấu bắt đầu rồi!

Trong trụ sở một đám người được truyền tống đến sân đấu, bắt đầu thi đấu.

- “Người bị phân đến tổ nào?” Phong Dĩ hỏi.

“S tổ, cùng tiểu Lam tổ đội phân SS tổ” Tiêu Ngự đem tình hình phân đội ra nói một chút, hạng mục 1vs1, S tổ có hơn 600 người, SS tổ thì có hơn 60 người, SSS tới giờ thì chưa có.

“Chia ra như vậy thì đánh không ít đâu” Phong Dĩ gật đầu nói.

“Còn phải lo người phía sau khiêu chiến nữa” Tiêu Ngự nói.

Phong Dĩ cười nói: “Ai mà lại không có mắt đi khiêu chiến người?”. Tiêu Ngự sững sờ, nghĩ lại thấy cũng đúng. Những game thủ kia chắc chắn sẽ không khiêu chiến Tiêu Ngự, họ sẽ khiêu chiến những kẻ yếu, tránh Tiêu Ngự ra, cố gắng lọt vào top 10, rồi tại trận chung kết đánh bại Tiêu Ngự

Bởi vậy, Tiêu Ngự hoàn toàn có thể nhàn nhã quan sát các trận đấu, đợi đến khi khiêu chiến gần kết thúc thì xông lên top 10, tiến vào trận chung kết.

“Phong Thần phải thi đấu rồi, chúng ta quan sát xem” Phong Dĩ nói.

Tiêu Ngự mở màn hình ra, nhìn về phía Phong Dĩ hỏi: “Đoàn đôi chiến chừng nào bắt đầu?”

“Sau khi tổ đội chiến chấm dứt”

Tiêu Ngự gật đầu, thời gian vừa đủ. Bởi vậy hắn cùng Triệu Lam Hình có đầy đủ thời gian chuẩn bị, tổ đội chiến thi đấu phải 3 ngày mới hết.

Nộp kim tệ cho hệ thống, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình mở ra màn hình.

Phong Thần, Phong Ẩn, Phong Dịch ba người tổ đội tham gia thi đấu 3vs3 đấu với một cái SS đoàn đội, đối phương là chiến sĩ - pháp sư - ám vụ, Phong Ẩn xông lên trước tiến vào trạng thái tiềm hành, Phong Thần chống lại chiến sĩ, Phong Dịch tiện tay cho đối thủ mấy cái nguyên rửa thuật. Hai bên chiến đấu kịch liệt cùng 1 chỗ, tung loại mọi loại chiến thuật phối hợp.

Hình thức 3vs3 cũng rất chú trọng tới kỹ năng phối hợp đồng đội, đội của Phong Thần phải nói là khá mạnh. Chủ trách Phong Dĩ nói tổ đội 3vs3 họ có thực lực giành chức quán quân. Quả nhiên, 3 người Phong Thần rất nhanh chiếm được thế chủ động, Phong Thần vững vàng áp chế chiến sĩ. Phong Ẩn lợi dụng ưu thế tốc độ khổng lồ ám vụ, qua vài lượt giao thủ ám vụ nhanh chóng bị đánh chết, sau đó nhanh chóng tiến về phía chiến sĩ. Chiến sĩ của đối phương không có trị liệu, Phong Thần rất nhanh áp đảo đối phương, cùng với Phong Ẩn phối hợp xử lý, Phong Ẩn bị pháp sư của đối phương đánh chết, còn lại Phong Thần với Phong Dịch nhanh chóng kết thúc pháp sư.

“3 người bọn họ phối hợp thế nào?” Phong Dĩ hỏi, hi vọng Tiêu Ngự nhận xét.

“Phong Thần cùng Phong Dịch phối hợp cũng không tệ, Phong Ẩn thì không được tốt lắm cần phải phối hợp nhiều hơn, nếu tốc độ của Phong Ẩn nhanh hơn chút nữa thì tốt, nên kiếm cho hắn mấy cái kỹ năng gia tốc, dù sao đạo tặc chú yếu dựa vào tốc độ, tốc độ không đủ nhanh thì đối với pháp sư không có uy hiếp” Tiêu Ngự nói ra suy nghĩ của mình, nhưng hắn cũng không dám đưa ra quá nhiều ý kiến vì mỗi người có một sở trường riêng, Tiêu Ngự không dám đảm bảo lời khuyên của hắn có hữu dụng không, cho nên hắn chỉ nói chung chung.

Phong Dĩ suy nghĩ rồi gật đầu nói: “Ta sẽ phái người đi tìm, nếu mà không được thì để cho mấy đoàn đội đi săn boss”

Tổ đội 3vs3 ngoài Phong Thần, Lôi Thề còn phái ra 7 đội ngũ, thực lực cũng không tệ lắm, chuẩn bị nếu mà không giành được quán quân thì cũng phải dành mấy cái trong top 10, tổ đội 5vs5 Phong Dã cũng phải ra 8 đội.

Phong Dã lại để cho Tiêu Ngự chỉ điểm họ. Cải tiến chiến thuật để giành quán quân.

Tiêu Ngự tùy ý xem các trận 1vs1, càng xem càng thấy nhiều gương mặt quen thuộc Chanh, Kẹo Sa Ngã, Tiểu Dao, Thư Sinh, v.v... mà ngay cả Hầu Tử cũng có.

Ngoài ý muốn của Tiêu Ngự là Hầu Tử cũng ở trong SS tổ, nói không chừng có thể lọt vào top 10 để tham gia thi đấu.

Trong 2vs2 Tiêu Ngự còn phát hiện ra Toàn Luật cùng Toàn Phong, nói không chừng đến trận chung kết có thể gặp được bọn hắn.

Ngoại trừ những người quen, còn một số gương mặt mới kỹ thuật cũng không tệ lắm, hơn nữa nhiều người có chiến thuật rất kỳ lạ. Trong thế giới game này luôn luôn không thiếu những cao thủ mai danh ẩn tích, nhưng hiện tại vì phần thưởng là Thần Khí mà không ít người xuất hiện.

Cuộc chiến ngày càng thú vị hơn rồi, Tiêu Ngự tưởng tượng trận chung kết chính là long tranh hổ đấu.

“Chúng ta đi luyện tập một chút đi” Tiêu Ngự nói với Triệu Lam Hình, SSS tổ còn chưa có người nào, phải thắng liên tục 10 trận thì mới có thể lên cấp.

“Ừm” Triệu Lam Hình đáp.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tùy tiện chọn một đội ngũ để đánh một trận.

Các người chơi đang theo dõi các trận đấu qua màn hình, những trận đấu đều phi thường đặc sắc, hấp dẫn rất nhiều người, nhưng đồng thời họ cũng phát hiện Tiêu Ngự không có thi đấu đây quả thực là điều tiếc nuối.

” Tiêu Ngự ra sân!”

“Ở đâu?”

“2vs2, trận số 1259”

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình mới ra sân được một lúc, tất cả mọi người đều chú ý tới. Mọi người hầu như đều điều chỉnh để quan sát trận đấu của Tiêu Ngự, số người yêu cầu theo dõi ngày một tăng, đã vượt mốc hơn 1 tỷ và còn tăng mạnh.

“Kia chính là Tiêu Ngự và người yêu Triệu Lam Hình?”

“Thật đẹp, không biết thực lực thế nào, không phải chỉ làm cảnh chứ”(chỉ được mã ngoài, còn bên trong thì khác)

” Triệu Lam Hình? Hình như là người đứng đầu bảng điểm tích lũy”

“Hình như là vậy”

“Thực lực chắc sẽ không yếu, ít nhất không phải để làm cảnh”

” Triệu Lam Hình vừa ra sân đã thu hút ánh mắt không ít người, một mặt vì dung nhan xinh đẹp, mặt khác là vì Tiêu Ngự. Triệu Lam Hình ít xuất hiện trước mặt mọi người. Mọi người chỉ biết tên trên bảng xếp hạng còn những cái khác thì biết rất ít.

Mọi người đều hiếu kỳ quan sát Triệu Lam Hình.

“Trời đất, nhìn trang bị của cô ấy kìa” Trang bị trên người của Triệu Lam Hình làm cho mọi người phải rung động

“Có gì đặc biệt chứ, mặt mũi cũng không quá là đẹp, chẳng qua tìm được người yêu tốt sao. Nếu ta có những trang bị như vậy thì so với nàng ấy còn mạnh hơn” Một người chơi nữ ước mơ nhìn về phía Tiêu Ngự.

Mọi lời bàn tán đều xoay quanh Triệu Lam Hình, có khen có chê, thậm chí còn cả tin đồn.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình được đưa đến sân thi đấu, đối thủ của họ là một chiến sĩ - một Đức Lỗ Y.

Chiến sĩ và Đức Lỗ Y nhìn thấy Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình ở phía đối diện cảm thấy choáng váng. Gặp ai không gặp lại gặp phải Tiêu Ngự.

Thú Nhân chiến sĩ cùng Đức Lỗ Y nhìn nhau cười gượng. Đánh thôi còn cách nào khác.

Đức Lỗ Y biến thành gấu, hai người đứng 1 trước 1 sau chuẩn bị chiến đấu.

Triệu Lam Hình lùi về phía sau 1 bước giơ cao pháp trượng.

Chiến đấu bắt đầu!

Tiêu Ngự đánh Đức Lỗ Y, con Triệu Lam Hình đối phó với chiến sĩ

Tạc kích

Tiêu Ngự đánh 1 cái Tạc kích vào Đức Lỗ Y, Đức Lỗ Y vừa định di chuyển thì một cái dây nước giữ lấy đem Đức Lỗ Y vây khốn

Bịch một tiếng, Tiêu Ngự đánh trúng Đức Lỗ Y, Đức Lỗ Y sử dụng kỹ năng chống không chế, tay phải đánh về phía Tiêu Ngự.

Thú nhân chiến sĩ quơ đại kiếm hướng về phía Triệu Lam Hình, Triệu Lam Hình tránh né, không để ý tới Thú nhân chiến sĩ, một đạo Thủy Long thuật đánh về phía Đức Lỗ Y.

Đức Lỗ Y vừa định chạy trốn Tiêu Ngự đã dùng một cái Tỏa định vây khốn Đức Lỗ Y. Thủy Long vừa vắn đánh trúng vào Đức Lỗ Y đem Đức Lỗ Y đánh bay ra ngoài.

Đức Lỗ Y còn ở trên không trung, Tiêu Ngự đã dùng một cái Đột thứ, tay phải cầm dao găm đánh tới ngực Đức Lỗ Y.

Chứng kiến Đức Lỗ Y liên tục bị công kích, Thú nhân chiến sĩ cũng gấp, vung đại kiếm hướng về Triệu Lam Hình

Thủy vũ chi bộ !

Triệu Lam Hình nhẹ nhàng trốn thoát khỏi công kích của thú nhân chiến sĩ, một cái thủy tiễn tấn công liên người Đức Lỗ Y, sát thương khủng bố cộng thêm Tiêu Ngự liên tục công kích đã đem Đức Lỗ Y hạ gục.

Thú nhân chiến sĩ hiện giờ rất bức bối, hấn ngay cả góc áo của Triệu Lam Hình còn chưa đụng tới mà Đức Lỗ Y đã bị hạ gục, đang chuẩn bị tấn công Triệu Lam Hình lần nữa, Tiêu Ngự dùng một cái Long Tường thuật đá tới

Thủy lao!

Triệu Lam Hình đã đem một cái thủy lao vây khốn Thú nhân chiến sĩ, Thú nhân chiến sĩ liền bị Tiêu Ngự đánh tới.

Tiêu Ngự dùng một cái tà ác công kích, một cái Mạt hầu. Triệu Lam Hình thêm vài đạo ma pháp. Thú nhân chiến sĩ liền bất động trực tiếp mất mạng.

“Thế là xong?” Nhưng người quan sát đều tròn tròn mắt, là đối thủ qua yếu hay Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình quá mạnh? Mọi người đều không thể nào giải thích nổi, chỉ có một vài người có thực lực mới nhìn ra, Thú nhân chiến sĩ và Đức Lỗ Y không phải là yếu mà là Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình phối hợp công kích quá chuẩn căn bản không để cho Thú Nhân chiến sĩ và Đức Lỗ Y có cơ hội nên mới thoải mái giành chiến thắng như vậy. Chỉ những người chơi bình thường mới nhận xét là Thú Nhân chiến sĩ và Đức Lỗ Y không có thực lực

436. Chương 438: Tử Thần.

Tiêu Ngự với Triệu Lam Hình sau khi trận đấu kết thúc liền bị truyền tống đi, nhưng người quan sát trận đấu vẫn còn khiếp sợ, nhiều người vẫn còn chưa lấy lại tinh thần. Có người để ý thời gian từ lúc bắt đầu

đến lúc kết thúc chỉ vòn vẹn có 16 giây, trong vòng 16 đã kết thúc một trận đấu?

-Quá mạnh, không hổ là đệ nhất đạo tặc của Tà Ác liên minh

-Đúng vậy

-Triệu Lam Hình kia cũng không tồi.

Mọi người chú ý đến Triệu Lam Hình cũng chỉ vì Tiêu Ngự, nhưng sau trận đấu này, mọi người cũng nhìn ra thực lực của Triệu Lam Hình, Triệu Lam Hình cũng không chỉ có vẻ bề ngoài, sát thương có thể mạnh ngang với hỏa hệ pháp sư, năng lực khống chế tốt cộng thêm khả năng trị liệu không kém vu sư đã đủ để đứng đầu trong hàng ngũ pháp sư.

Một người đứng đầu của thủy hệ pháp sư cùng với đệ nhất đạo tặc Tà Ác liên minh, tổ hợp của hai người này là ứng cử viên nặng ký cho chức vô địch.

Mọi người hưng phấn phân tích clip Tiêu Ngự với Triệu Lam Hình đánh bại Thú nhân chiến sĩ cùng Đức Lỗ Y, họ quan sát đến từng chi tiết nhỏ, nhất là những người cũng tham gia giành chức quán quân 2vs2, mong muốn tìm ra nhược điểm của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình. Chính vì vậy Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đã trở thành đề tài hot nhất.

Minh Dạ thành, quán bar Dạ Lâm

Trong ánh đèn mờ mờ, có một đạo tặc và một pháp sư ngồi nói chuyện với nhau, trên người họ mặc vài món trang bị trên dưới 30 cấp, nhưng nhìn quá phổ thông nên không thể nhìn ra là hệ gì.

Pháp sư đảo mắt nhìn xung quanh tựa như thợ săn tìm kiếm con mồi

“Sinh ý lần trước thế nào?” Đạo tặc hỏi

“Cung không tệ lắm, kiếm được hơn trăm vạn kim tệ.” Pháp sư nói, nhưng ánh mắt hắn đang hướng tới một cô gái trên trời. Trục.

“Lần này buôn bán lời hơn năm ngàn vạn?”

“Đúng vậy, chính xác là 5312 vạn”. Pháp sư nói, rồi lại hướng về hướng cô gái kia nâng ly rượu lên, sau đó uống cạn.

“Đây là lần cuối, tiền kiếm được chúng ta mỗi người 2 ngàn vạn, còn lại thì cho lão Ngũ, coi như quà mừng cưới đi”

“Tiền không cần quá nhiều, kiếm đủ rồi thôi, phải có điểm dừng”

“Giống như hiện tại, cùng mỹ nữ liếc mắt đưa tình, đây mới là cuộc sống, đâu có giống người đi thi đấu gì đó, không thú vị gì cả” Pháp sư lười biếng nói.

“Xem cái này đi” Đạo tặc đưa màn hình cho pháp sư xem.

“Tiêu Ngự? Có phải là đệ nhất đạo tặc Tà Ác liên minh?”

“Người thấy thế nào? Chung kết 2vs2 có thể chúng ta sẽ gặp bọn họ”

Pháp sư tùy ý bỏ màn hình qua một bên nói: “Nhìn không giống với như tưởng tượng, người biết ta mấy cái loại này không nghiên cứu mà, không bằng xem AV, cô gái bên cạnh Tiêu Ngự trông rất được”

“Trong mắt người ngoài đàn bà thì còn có gì, sớm muộn gì cũng có ngày chết trên bụng nữ nhân”

“Ý kiến hay đó, một kiểu chết không tệ” Pháp sư không để ý nói, vẫn vẫy tay với cô gái kia.

Cô gái kia đang đi tới, sau khi tới liền chủ động ngồi xuống, cổ áo lộ ra đôi nhũ phong.

“Anh chàng đẹp trai này, muốn vui đùa sao?” Cô gái kia kiêu mị nói.

“Đương nhiên, chúng ta sẽ chơi một trò chơi rất kích thích” Pháp sư nói xong liền kéo lấy tay đối phương, không cho cơ hội phản kháng, đi tới một góc tối của quán bar rồi đặt cô gái lên trên bàn.

“Đừng làm ở đây, chỗ này không được” Cô gái có chút hoảng loạn nói, cô còn chưa từng làm thử việc này trước mặt người khác.

Tuy nói ánh sáng trong quán bar tương đối mờ, nhưng vẫn có rất nhiều người chú ý tới.

Pháp sư nở một nụ cười tà, liếm vành tai cô gái nói: “Vì sao không được? 3000 kim tệ, không thì té”

Nhân tình cô gái sáng lên, tay phải xoa nhẹ sau lưng pháp sư, ôm lấy hắn.

“Lãng lơ” Pháp sư thâm mắng trong lòng rồi giật tung quần áo của cô gái, lộ ra một thân thể đầy đặn.

Sau một lát thì góc tường đó phát ra từng đợt âm thanh ngắt quãng.

“DKM, biến thái”. Đạo tặc không nhịn được thốt lên.

Một chiến sĩ thân mặc một bộ truyền thuyết trang bị đi vào, nghe thấy âm thanh trong quán bar truyền tới chợt biến sắc.

“Giáo lão đại đã tới, có trò hay để xem rồi” Vài tiếng xì xào vang lên.

Đạo tặc nhìn tới cửa quán bar thấy chiến sĩ đang đi tới. “Chep, ta lại phải ra mặt rồi, còn hắn thì rất thoải mái”

Chiến sĩ vừa mới đi được một nửa thì chợt thấy một cái bóng lóe lên, đang định bước tới thì lại thấy có một cái trùy thủ chống ngay trước ngực.

Đạo tặc vùng trùy thủ xẹt qua tầng áo giáp, ánh lửa tóe lên.

“Người anh em này, có biết quấy rầy người khác khi đang làm việc là một việc không lịch sự không?” Đạo tặc lười biếng nói.

Chiến sĩ cũng không phải người lỗ mãng, dừng bước chân lại, âm thầm đánh giá người trước mặt, hắn không biết đạo tặc này tới gần hắn như thế nào, hắn cũng rõ nếu bị đạo tặc này đánh lén thì kết quả ra sao.

Chứng kiến trang bị trên người của đạo tặc này, chiến sĩ lộ ra vẻ do dự, đạo tặc này chỉ mang một bộ trang bị tử trang cấp 30 nhưng chắc cũng không kém truyền thuyết hay sử thi là mấy.

Chẳng lẽ vừa rồi đạo tặc tới gần hắn chỉ là trùng hợp?

Thanh âm ở phía góc quán bar trở nên cao vút lên, hầu như cả quán bar đều có thể nghe thấy, phảng phất như khiêu khích chiến sĩ.

“Người lượn mẹ đi” Chiến sĩ dùng cự kiếm chém thẳng vào đạo tặc

Đạo tặc nhanh chóng lui về phía sau, nhưng dường như không đủ nhanh, cự kiếm xẹt qua cánh tay của đạo tặc một đường dài.

*Hệ thống: Người chơi Giáo Long tấn công bạn, bạn có 3 phút thời gian tự vệ.

Đạo tặc khẽ mỉm cười.

Xung Phong!

Chiến sĩ hướng đạo tặc vọt lên, đại kiếm trong tay hướng tới đạo tặc, muốn đem đạo tặc chém chết tại chỗ, nhưng lại phát hiện không thấy bóng dáng đạo tặc đâu, chợt thấy sau ót đau nhói, thân thể bị cứng ngắc.

Một đạo trùy thủ xuyên qua ngực, đạo trùy thủ này dường như lấy đi tất cả sức lực của hắn, ánh mắt hắn trở nên mờ mịt, con mắt dần mất đi tiêu cự.

Trong quán bar mọi người hét lên kinh hãi, bọn họ không thể hiểu nổi một người mạnh như Giáo Long mà lại bị thua bởi một đạo tặc bình thường.

Đạo tặc đem vài món đồ mà Giáo Long rơi ra nhặt lên.

Lúc này thì pháp sư đi ra từ trong góc quán bar, hai người nhìn nhau, không nói gì, rồi cùng nhau đi ra ngoài quán bar.

Trên cái bàn góc quán bar, cô gái kia toàn thân xích lô vô lực dựa vào bàn thở hổn hển. (Đoạn này nhiều chỗ covert chả hiểu gì cả dịch sơ qua thôi @@)

“Nhiệm vụ hoàn thành”

“Nhặt được 16 vạn kim tệ, vận khí không tồi, còn rơi ra một viên sử thi, cũng bán được mấy vạn”

Đạo tặc xoay xoay trùy thủ trong tay rồi vút xuống thẳng vào người chiến sĩ, sau khi cắm vào trùy thủ vẫn còn rung rung.

Trong quán bar không ít người biến sắc

“Tử Thần” Chợt có người hô lên, hoảng sợ nhìn hai người.

Đạo tặc cùng pháp sư đi ra khỏi quán bar, biến mất trong tầm mắt mọi người.

Danh hiệu Tử Thần khá có chút danh tiếng. Tử Thần có hai người một thích khách, một pháp sư tên là Tri Phong, Tri Vũ. Bọn hắn chuyên giao dịch giết người (ám sát), chỉ cần đủ tiền, bọn hắn sẵn sàng ám sát bất cứ ai. Trong trò chơi kết thù kết oán với rất nhiều người. Tri Phong và Tri Vũ là hai người nổi bật nhất trong các ám sát giả. Ám sát hơn một trăm người không thất bại, trong đó có một người bị giết tụt tới 0 cấp rơi toàn bộ mọi trang bị, lúc đó danh hiệu Tử Thần mới dần nổi lên, giá tiền thuê ám sát cũng càng cao.

Không có một người nào trêu chọc họ còn sống sót, nên danh hiệu Tử Thần thậm chí còn cao hơn so với đệ nhất đạo tặc Tà Ác liên minh một chút.

Tri Phong có một thói quen kì lạ mỗi lần giết người đều dùng trùy thủ bình thường nhất (đồ shop trắng không dòng), sau khi giết người đều vút bỏ, đâm vào thi thể đối phương. Thói quen này chỉ Tri Phong mới có, cho nên mọi người ở trong quán bar mới nhận ra được. Nếu không có hành động đó thì ai cũng không thể tưởng tượng được hai người mặc trang bị bình thường kia chính là Tử Thần tiếng tăm lừng lẫy.

Sau một hồi phong ba, quán bar lại khôi phục lại bình thường, mọi người lại say sưa nói chuyện không có gì đặc biệt. Về sau có tin tức, Giáo Long kia bị giết tụt về cấp 50, trang bị đến một món cũng không còn. Về phần ai là người thuê thì cũng không rõ, dù sao thì Giáo Long cũng đắc tội với rất nhiều người.

437. Chương 439: Băng Hỏa Pháp.

Sau một lúc, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình liên tục thi đấu thêm mấy trận nữa, đúng như dự đoán, trong vòng sơ tuyển này, Tiêu Ngự với Triệu Lam Hình đánh đấu thắng đó, không gặp bất cứ đối thủ nào.

2vs2, một đội ngũ được xếp loại SSS, ngay sau đó là đội thứ 2 rồi đội thứ 3. Vì mười suất đứng đầu mà mọi người chơi dốc sức liều mạng, top 10 cũng thay đổi bất ngờ.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cũng không có nóng lòng khiêu chiến bọn họ vì thời gian vẫn còn sớm. Về phần 1vs1 thì Tiêu Ngự thoải mái tấn cấp SS tổ.

Các trận đấu chiến đấu rất kịch liệt, các màn hình tiếp sóng trực tiếp làm cho mọi người hoa cả mắt, trước mắt cả server đều tập trung vào hạng mục thi đấu này. Những cao thủ sau khi bị thua trận thì có một số người được mời làm bình luận viên, họ giải thích về các chiến thuật thường dùng, chiêu thức v.v... nên người chơi bình thường cũng hiểu ra.

Suốt hai ngày thời gian, không khí cạnh tranh bao trùm tất cả các trận đấu và dần đi tới thời khắc mấu chốt. Các xếp hạng đầu tưởng như đã ổn định nhưng căn bản là thời khắc kịch liệt nhất còn chưa đến.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đã lấy được tư cách khiêu chiến top mười.

“Chúng ta khiêu chiến đội nào?” Triệu Lam Hình hỏi.

“Đội thứ 5”. Tiêu Ngự nói, mục tiêu của họ là trận chung kết, nếu thắng được đội xếp thứ năm, thì hai người bọn họ sẽ được xếp thứ năm, còn đội thứ năm vào các đội xếp sau mọi đội giảm một bậc, cứ như vậy thì có thể vững vàng tiến vào trận chung kết.

Lần khiêu chiến này cũng không có nhiều. SS đội tổng cộng có hơn 200 đội, vàng thau lẫn lộn, nhiều đội ngũ thực lực không thực tốt, mà SSS tổ chính là những cao thủ đứng đầu trong đó, bọn họ có thể từ trong đó tấn cấp thì chắc chắn có chỗ bất phàm. Hai người một tổ không người nào là không cao thủ.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình một lần nữa bị truyền tống đến sân thi đấu, đối thủ là một hỏa pháp và một băng pháp.

Hỏa pháp cùng băng pháp cùng nhìn nhau, bắt đầu dĩ cười, họ không nghĩ tới nhanh như vậy mà đã chạm trán với Tiêu Ngự, vốn tưởng phải vào tới trận chung kết.

“Xin chào, ta là Sí Diễm, đồng đội ta là Huyền Băng. Xin hỏi tên của các người” Hỏa pháp rất tự nhiên đứng ra chào hỏi, giống như hai bên không phải là đối thủ sinh tử.

“Xin chào” Tiêu Ngự gật đầu đáp, hắn cũng tươi cười chào hỏi lại. Nhìn qua một chút thì hỏa pháp mặc một bộ Hắc Viêm sáo trang, là một bộ sáo trang truyền thuyết, Tà Ác liên minh chỉ có năm, sáu bộ. Trước mắt đây là bộ đồ xịn nhất rồi, mặc vào hỏa pháp có sát thương cực cao. Về phần băng pháp, mặc trên người một bộ pháp bào trắng như tuyết là truyền thuyết cấp, cũng là một bộ sáo trang, Tiêu Ngự căn bản không nhận ra, mà Tiêu Ngự lại chú ý đến pháp trượng của băng pháp, đó là một quyền trượng thủy tinh phát ra ánh sáng ba màu, toàn thân lấp lánh, đầu pháp trượng bao quanh một khóa cầu bảo thạch trắng, pháp trượng này sử dụng hai tay, là một món Hạ Vị thần khí.

Băng hỏa pháp, đúng là một đội ngũ có ý tứ, Tiêu Ngự cũng không bởi vì mình là đạo tặc có thể khất chế pháp sư mà coi thường đội ngũ trên, trên thực tế đội ngũ như vậy có sát thương cực lớn, băng pháp kia chắc chắn có nhiều kỹ năng khống chế, âm hỏa pháp mặc bộ Hắc Viêm nên có sát thương cực cao, một khi bị băng pháp khống chế thì sẽ nhanh chóng bị hỏa pháp sử dụng.

Huyền Băng nhắc pháp trượng lên nói:” Dù thắng hay thua, chúng ta cũng rất bội phục các người. Vì biểu đạt lòng kính ý, chúng ta sẽ không hạ thủ lưu tình”

“Cảm ơn, chúng ta cũng vậy” Tiêu Ngự nói.

Bốn người đều chỉnh một chút, băng pháp và hỏa pháp đứng gần cùng một chỗ cách ra không quá một mét.

“Quả nhiên là như vậy” Thấy như vậy, Tiêu Ngự liền thấy phán đoán của mình đúng, băng pháp khống chế cận chiến, hỏa pháp công kích tầm xa. Đúng là một chiến thuật không tệ. Nếu chỉ dùng băng pháp đối phó với đạo tặc thì khá cố sức nhưng còn có hỏa pháp bên cạnh áp chế các kỹ năng cận thân nên bổ xung được điểm yếu của băng pháp. Nếu gặp phải đội ngũ không có đạo tặc thì quả là thuận lợi, trừ phi gặp phải đội ngũ có 2 viên công hoặc 2 đạo tặc thì hơi khó đối phó.

Đúng vậy, đừng quên Tiêu Ngự có < chiến=“” tranh=“” cuồng=“” nộ=“”>, < ám=“” ảnh=“” khất=“” chế=“”> 2 loại kỹ năng đồng dạng có thể loại bỏ hoàn toàn kỹ năng khống chế của băng pháp. Bởi vậy chiến thuật của băng pháp và hỏa pháp hầu như không có ý nghĩa gì.

“Trận đấu bắt đầu!”

Tiêu Ngự tiến vào tiềm hành, hướng tới băng pháp cùng hỏa pháp.

Băng pháp cùng hỏa pháp hướng Triệu Lam Hình công kích, nếu như Tiêu Ngự một mực không hiện thân, thì hai người bọn họ đồng thời công kích Triệu Lam Hình nhất định sẽ chiếm ưu thế.

Long Tường thuật!

Tiêu Ngự vừa xuất hiện đã tung ngay một cái Long Tường thuật

Băng pháp sớm có chuẩn bị, nhanh chóng lui về phía sau, không quên phóng ra một cái băng hoàn thuật.

Tiêu Ngự không có nương tay, sử dụng ngay chiến tranh Cuồng Nộ, lao thẳng vào băng hoàn thuật.

Tiêu Ngự tuy trúng phải băng hoàn thuật nhưng lại không có hiệu quả khống chế chỉ có sát thương, nhưng hắn lại có 27k máu hơn nửa phía sau lại có buff nên chả lo lắng.

Ngọn lửa chi hoàn!

Hỏa pháp hiển nhiên đối với kỹ năng của Tiêu Ngự đã sớm phòng bị. clip Tiêu Ngự và Thứ Đạo được công bố rộng rãi nên mọi người đều biết Tiêu Ngự có kỹ năng Âm Ảnh khắc chế.

Khí định, viêm bạo!

Hỏa pháp khẽ quát một tiếng, từng đạo hỏa cầu trong tay phóng ra như súng máy, liên tiếp sáu đạo công kích,

Băng pháp đóng băng chính mình để bảo hộ.

Đinh một tiếng, trùy thủ của Tiêu Ngự công kích lên huyền băng cứng rắn, không thể tiến thêm được

bụp bụp, Tiêu Ngự bị dính trúng hai đạo viêm bạo, trên đầu hiện lên hai tổn thương hơn 9k

Tiêu Ngự dùng ngay đạo thoát tránh những đạo còn lại, ngay lập tức Triệu Lam Hình phóng tới một đạo trị liệu.

Hỏa pháp công kích thật khủng bố, Tiêu Ngự nhào tới hỏa pháp dùng một cái đột thứ.

chiến thuật cùng với cao cấp kỹ năng khắc chế, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình hoàn toàn làm chủ trận đấu, băng pháp cùng hỏa pháp đều cảm thấy bất đắc dĩ, chiến thuật của họ là băng pháp dùng các kỹ năng khắc chế cường đại kiềm chế đối thủ, nhưng hiện tại họ lại không thể khống chế được Tiêu Ngự, chỉ có thể công kích thẳng vào hắn, nhưng đằng sau lại có Triệu Lam Hình hỗ trợ trị liệu.

Hỏa pháp cùng băng pháp đều cố gắng cứu vãn tình thế, hai người tách ra sử dụng chiến thuật “hit n run” chuyển mục tiêu thành Triệu Lam Hình.

Triệu Lam Hình đối chiến với hỏa pháp, sát thương của Triệu Lam Hình cũng cao không kém so với hỏa pháp.

Lần thứ 2 khí định!

Viêm bạo!

Liên tục sáu đạo hỏa cầu lại phát ra

Hỏa pháp một lần nữa khí định khiến cho Triệu Lam Hình hoảng sợ, hỏa pháp khi sử dụng khí định, liên tiếp theo phải chờ 30', cũng không biết Sĩ Diễm học tập skill gì mà có thể thi triển ngay như vậy.

Hỏa pháp vì có khí định viêm bạo nên mới được xếp vào class sát thương đệ nhất, hỏa pháp sư vốn sát thương rất cao mà khí định viêm bạo là kỹ năng cao cấp nhất, liên tục tấn công 6 lần, nếu ngẫu nhiên xuất hiện một, hai cái bạo kích, thương tổn có thể tạo thành khoảng 50k máu, cho dù máu nhiều như chiến sĩ nếu bị trúng phải thì cũng chỉ còn ngắc ngoải.

Thủy vũ chi bộ!

Triệu Lam Hình dùng thủy vũ chi bộ, né được một cái tiếp đó trốn được hai cái nhưng vẫn còn ba cái đuổi theo sát phía sau, thấy vậy liền tạo ra tấm lá chắn.

ba đạo viêm bạo công kích trúng Triệu Lam Hình gây sát thương hơn 11k, Triệu Lam Hình liền dùng ngay trị liệu thuật thì lại thấy một đạo hỏa cầu bay tới.

Triệu Lam Hình lần đầu tiên cảm giác được hỏa pháp khi PK mạnh như vậy, liên tục sử dụng trị liệu thuật lên bản thân.

Tiêu Ngự thì đang đánh cho băng pháp liên tục thối lui, băng pháp sử dụng hầu như mọi kỹ năng để trốn chạy, nhìn thấy có vẻ chật vật Triệu Lam Hình tiện tay dùng thủy thuật trói băng pháp lại.

Không thể không nói, chiêu này của Triệu Lam Hình hiệu quả phi thường, băng pháp bị trói lại, Tiêu Ngự liền dùng Long cốt nha đâm vào băng pháp, băng pháp bị dính liền năm cái nguyên rủa thuật trở tay không kịp, vòng ra đằng sau băng pháp đâm một cái trọng thương, sau đó là giáo sát không cho băng pháp có cơ hội chạy trốn.

Thời gian trước Tiêu Ngự đã nâng giáo sát lên tới đỉnh cấp, công thêm trang bị tăng kỹ năng, Giáo sát cấp 19, mỗi giây mất 300 điểm cộng thêm trọng thương xuất huyết mỗi giây 500 điểm.

Băng pháp sau khi bị dính giáo sát liền chạy ra ngoài nhưng hấn chợt phát hiện dù chạy được thì cũng chết, máu của hấn còn có hơn 3k, sau vài giây thì băng pháp ngã trên mặt đất.

Băng pháp chắc chắn chết nên Tiêu Ngự cũng không đuổi theo mà dùng một cái đột thứ xông về phía hảo pháp.

Nê Chiêu thuật! (sa lấy)

Triệu Lam Hình dùng Nê Chiêu thuật vây hãm hỏa pháp, Tiêu Ngự dùng đột thứ đánh trúng, năng lượng tích lũy vừa đủ, sử dụng bạo liệt liền đem hỏa pháp giết chết.

Nhìn thấy hỏa pháp ngã xuống, Tiêu ngự đem trùy thủ gắt vào bên hông mỉm cười, đối thủ tuy không yếu, tố chất cao, nếu như chiến thuật không phải bị khắc chế thì chắc Tiêu ngự với Triệu Lam Hình sẽ không thắng dễ dàng đến vậy

băng pháp cùng hảo pháp được phục sinh lại, hai bên nói chuyện một hồi rồi bị truyền tống đi

”Xếp hạng 5, phía trước chắc không có gì thay đổi, vào trận chung kết chắc không có vấn đề gì.

Trận chung kết gồm mười đội, không biết gặp được người nào, nhìn vào top 10 Tiêu Ngự liền thấy Toàn Phong cùng Toàn Luật xếp hạng 9 không biết có gặp bọn hấn trong trận chung kết không. (lúc nào cũng vào trận chung kết không vào được thì ề mặt).

”Không biết bọn Phong Thần thế nào rồi”

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua 3vs3 thấy ba người Phong Thần đang đứng đầu, vào trận chung kết chắc không có vấn đề gì.

5vs5 đứng đầu là đội Ma Vực, mà Thứ Dao lại gia nhập vào Ma Vực, Ma Vực alf thủ hạ của Phong Dã, nhưng lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, thực lực của Ma Vực cũng không thể khinh thường, hơn nữa còn có Thứ Dao, giành lấy quán quân 5vs5 chắc không có vấn đề gì

438. Chương 440: Áo Thuật Pháp Sư.

Tiêu Ngự nhìn qua vài xếp hạng đầu ở hạng mục 1vs1, Kẹo Sa Ngã xếp hạng 3, Thư Sinh xếp hạng 7, Cây Quýt xếp hạng 8 Chanh xếp hạng 10, top 10 có nhiều người quen như vậy cũng là ngoài dự liệu của Tiêu Ngự. Bài danh đệ nhất là một Thú Nhân chiến sĩ, tên là Dao Kiếm, Băng Lôi pháp sư Thương Minh xếp hạng 2, người này Tiêu Ngự cũng chưa từng nghe qua.

”Người đã giao thủ với hai người phía trước chưa?” Tiêu Ngự hỏi Kẹo Sa Ngã, Kẹo Sa Ngã bài danh thứ ba, nên chắc hấn đã giao thủ với họ rồi.

”Rồi.”

”Người thua sao?”

”Thua.” Kẹo Sa Ngã nói, trong lời nói còn có vài phần uể oải.

Tiêu ngự hiểu rất rõ thực lực Kẹo Sa Ngã, tuy so với hấn Kẹo Sa Ngã có kém hơn một chút, nhưng cũng không nhiều, có thể đánh bại Kẹo Sa Ngã, hai người đó với Tiêu Ngự sà sà như nhau. Xem ra trong trận thi đấu chung kết không cần lo lắng không tìm thấy đối thủ.

”Hai người bọn họ đều là Đại Nguyên Soái, trên người mặc Đại Nguyên Soái sáo trang.” Kẹo Sa Ngã cung cấp cho Tiêu Ngự một cái tin tức quan trọng.

”Thú Nhân Chiến Sĩ Đại Nguyên Soái và Băng Lôi Pháp Sư Đại Nguyên Soái, đúng là có ý tứ.” Tiêu Ngự sờ sờ chủ thủ trong tay, mỉm cười, từ sau khi khiêu chiến Lưỡi Lê, đã lâu hấn không có hưng phấn và kích động như vậy.

Tiêu ngự lập tức đánh bại một ngoạn gia trong SS tổ, đạt được tư cách khiêu chiến, hấn chuẩn bị khiêu chiến một người chơi xếp hạng 4, dĩ nhiên là một cái nữ Địa Tinh pháp sư, một người chơi nữ tính không ngờ lại tự hủy dung mạo, lựa chọn địa tinh chủng tộc.

Địa tinh chủng tộc cũng thuộc Tà ác liên minh, sinh sống ở phía Bắc Ân Trạch Tư Đại Lục, bởi vì đặc thù của địa tinh rất xấu, cái đầu lại phi thường thấp bé, người chơi chọn địa tinh rất ít, nhưng cũng không thể nói chủng tộc địa tinh yếu nhược. Mà ngược lại, Địa Tinh pháp sư cũng có chút danh tiếng trong Ân Trạch Tư. Bởi vì thiên phú của Địa Tinh là gia tăng trí tuệ và tinh thần, Địa Tinh pháp sư so với pháp sư cùng cấp của chủng tộc khác, thuộc tính tinh thần cùng trí tuệ có thể cao hơn đến 30%, giá trị ma pháp và sát thương của Địa Tinh pháp sư cũng cao hơn không ít.

Hơn nữa, Địa tinh pháp sư cũng không phải nguyên tố pháp sư, bọn họ không biết sử dụng ma pháp của lôi hệ, hỏa hệ, băng hệ mấy cái nguyên tố ma pháp, mà chỉ biết sử dụng ma pháp ảo thuật, thuộc loại nửa ma pháp, nửa tinh thần công kích, kháng tính với với ảo thuật ma pháp của ngoạn gia thường rất yếu. Họ thường xưng địa tinh pháp sư là ảo thuật pháp sư.

Tiêu Ngự bị truyền vào bản đồ PK, tò mò đánh giá nữ người chơi lựa chọn địa tinh chủng tộc phía trước, rốt cục thấy rõ diện mạo của nàng.

Địa Tinh thường có dung mạo rất xấu, ngoạn gia Đường Đường này lựa chọn Địa Tinh đúng là tự hủy dung nhan của mình. Địa Tinh quả thật rất lùn, đặc thù của họ là da màu xanh, *** tai dài, mũi nhọn, nhưng cũng không có cái gì quá khó coi. Không ngờ Đường Đường mang mấy đặc điểm này lại không hề xấu xí, mà ngược lại có vài phần đáng yêu nữa.

“Không đúng.” Tiêu Ngự nhủ mày, Địa tinh này hình như hơi nhỏ tuổi, bộ dạng cũng chỉ mười sáu, mười bảy tuổi, chính thiên phú địa tinh chủng tộc đã che dấu tuổi thực của nàng..

“Huynh là Tiêu Ngự ca ca sao?” Đường Đường ngây thơ hỏi.

Tiêu Ngự lão đảo, thiếu chút nữa đã không đứng vững, xem ra hần nhìn lầm rồi, tuổi tiểu cô nương trước mắt còn nhỏ hơn Tiêu Ngự đoán nữa, tuyệt đối không vượt quá mười lăm.

Một cái tiểu cô nương không vượt quá mười lăm tuổi không ngờ từ trong nhiều ngoạn gia như vậy tiến vào top mười quả thật không dễ dàng.

Nhìn một lần trang bị trên người tiểu cô nương, Tiêu Ngự thật sự bị dọa cho ngây người rồi, Đường Đường tay trái đeo năm cái nhẫn, không có cái nào không phải là vật phẩm hạ vị thần khí cấp, hình như chúng là một bộ, trên tay cầm cây lam sắc thủy tinh pháp trượng, nhìn không ra là cấp bậc gì, đỉnh thủy tinh pháp trượng gắn một viên bảo thạch, quanh bàn tay một tiểu Tinh Linh không ngừng bay múa, gieo rắc những hạt hào quang trong suốt. Lại nhìn trên người nàng, một bộ sáo trang cấp hạ vị thần khí, không hề kém so với sáo trang cấp đại nguyên soái.

Tiêu Ngự phát hiện trên người Đường Đường còn có hai cái trạng thái chúc phúc, một cái là Sinh Mệnh nữ Thần Sủng Ái, một cái là Nguyệt Lượng Nữ Thần Thủ Hộ, danh hiệu của nàng là Thần Hữu Chi Nữ.

Rốt cục Tiêu Ngự cũng phát hiện một người có trang bị biến thái hơn mình, mà Tiêu Ngự kém nàng đâu phải chỉ một phần chứ? Hần không khỏi cười khổ vài lần.

Tiêu Ngự đột nhiên nhớ đến, phục vụ khí có một cái thiết lập, hài tử dưới mười bốn tuổi tiến vào trò chơi, hưởng thụ chiếu cố đặc biệt, bọn họ không nhìn thấy máu, thời điểm bị công kích không cảm thấy đau đớn, sau khi hoàn thành nhiệm vụ còn có thưởng cho thêm vào. Dù sao cũng là giả thuyết trò chơi, hài tử dưới mười bốn tuổi ngoại trừ tại trong trò chơi vui chơi, rất ít có hài tử chăm chỉ đi luyện cấp bậc, trước mắt là một cái trường hợp đặc biệt, chỉ cần nhìn trang bị trên người nàng, liền biết nàng được ân sủng cỡ nào.

Thần Hữu Chi Nữ, danh hiệu này chỉ có Thượng Vị Thần mới có thể ban cho, mà Sinh Mệnh Nữ Thần Sủng Ái và Nguyệt Lượng Nữ Thần Thủ Hộ cũng chỉ có Sinh Mệnh nữ thần và Nguyệt Lượng nữ thần mới có thể ban cho. Tiểu cô nương này gặp được thần linh so còn nhiều hơn Tiêu Ngự nữa!

Trừ cái đó ra, nếu Tiêu Ngự nhìn không lầm, Tinh Linh trên pháp trượng của tiểu cô nương kia là Áo Nghĩa Tinh Linh, Tinh Linh có Nguyên Tố Tinh Linh, Áo Nghĩa Tinh Linh sử, Hắc Ma Pháp Tinh Linh, Áo Nghĩa Tinh Linh bên người tiểu cô nương kia có thể khiến áo nghĩa ma pháp của nàng tăng thêm 60%, đồng thời còn mang vào một chút thuộc tính đặc thù, hiệu quả rất mạnh, đó chính là chung cực sủng vật của pháp sư.

“Đúng vậy. ”

Tiêu Ngự gật gật đầu, nói. Không biết tiểu cô nương này là như thế nào nhận biết mình.

“Muội là thiếu nữ thiên tài Đường Đường, năm nay mười ba tuổi.” Đường Đường nói, ánh mắt chớp chớp, tò mò địa nhìn Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự cười khỏ, hẳn phải PK với tiểu cô nương mới mười ba tuổi sao? Quên đi, trước tiên khiêu chiến những người khác đã, hẳn đang chuẩn bị nhận thua, đây phỏng chừng là lần đầu tiên hẳn không chiến mà bại. Không biết Đường Đường có thể tiến vào top 10 là do các ngoạn gia khác thấy nàng nhỏ tuổi mà nhường nhịn hay không nữa.

“Ngã Phỉ Nhi tỷ tỷ nói Tiêu Ngự ca ca rất lợi hại, muội muốn đả bại Tiêu Ngự ca ca.” Đường Đường trình trọng nói, làm ra bộ dáng của một tiểu đại nhân.

Ngã Phỉ Nhi tỷ tỷ? Trong lòng Tiêu Ngự nổi lên một trận hoảng hốt, tiểu cô nương trước mắt cũng quá cường hãn đi, Ngã Phỉ Nhi là cái một cái trung vị thần a!

Nhìn thấy trang bị trên người Đường Đường, Tiêu Ngự không nhịn được suy nghĩ, ta cũng muốn quen biết một vị tỷ tỷ trung vị thần! (

“Ca ca nhận thua được không.” Tiêu Ngự đi đến bên người Đường Đường, ngồi xổm xuống, nhìn thẳng nàng, xoa đầu nàng.

Đường Đường phùng má lên, quật cường lắc đầu.

Tiêu Ngự mở tởn số trước kia của Đường Đường, ngoài ý muốn chính là, Đường Đường không có trận thắng nào do ngoạn gia khác nhường nhịn cả. Nếu nàng không nói lời nào, người chơi bình thường rất khó nhìn ra tuổi của nàng, những trận đấu trước đây nàng đều im lặng không nói gì, đối thủ của nàng cũng dùng hết toàn lực, nhưng vẫn bại, một đường quá quan trọng thập phần thuận lợi. Nhìn động tác của nàng vô cùng thành thạo, hoàn toàn có thể liệt vào hàng cao thủ nhất lưu. Không đánh với Đường Đường Tiêu Ngự rất khó phán đoán thực lực của nàng ở trình độ nào, hơn nữa trong các trận đấu trước, nàng không hề dùng toàn lực. Số liệu sát thương của nàng cao hơn Triệu Lam Hình rất nhiều.

Tiêu Ngự bắt đầu nhìn thẳng tiểu cô nương trước mắt này, tiểu cô nương trước mặt này thật sự hoàn toàn xứng đáng là thiên tài thiếu nữ.

“Muội muốn đường đường chính chính đả bại Tiêu Ngự ca ca.” Đường Đường kiên quyết nói.

“Nếu như thua thì không được khóc nhè.” Tiêu Ngự nhịn không được vuốt mũi Đường Đường một cái, nói.

“Vâng.”

Tiêu Ngự cũng không định hạ sát thủ, coi như là cùng Đường Đường chơi một chút, dù sao Tiêu Ngự cũng có đầy đủ thời gian, còn có cơ hội khiêu chiến lần thứ hai, hai người đi tới vị trí cách nhau hơn hai mươi mã.

“Trận đấu bắt đầu!”

Đường Đường hai tay giơ pháp trượng lên, pháp trượng dài so với pháp trượng một tay bình thường không khác biệt lắm, ở trong tay Đường Đường trở thành hai tay pháp trượng, trong miệng nàng ngâm nga một đoạn chú ngữ, một đạo cột sáng phóng lên cao, nàng đứng ở trong cột sáng, pháp bào tung bay phần phật.

Địa liệt trảm!

Một đạo năng lượng vô cùng mạnh mẽ hướng Tiêu Ngự đánh tới, nhất thời đá vụn bay loạn, mặt đất bị cắt ra một đường sâu hoắm.

Tiêu Ngự nghiêng người Độn Hình, nhanh chóng né tránh.

Oanh một tiếng nổ, ở vị trí Tiêu Ngự vừa đứng, phạm vi năm mã xung quanh bị san thành đất phẳng.

“Kỹ năng thật mạnh!” Tiêu Ngự lú lười không thôi, không coi thường công kích của Đường Đường, tiểu cô nương trước mắt tuy rằng chỉ có mười ba tuổi, nhưng lại được rất nhiều nữ thần chiều cổ a.

Áo thuật chân ý!

Một đạo năng lượng vô hình quét ngang xông tới, phạm vi không nhỏ hơn Mộng Yểm của Triệu Lam Hình chút nào, đều là phạm vi công kích kỹ năng.

Một thanh âm trầm thấp vang lên, Tiêu Ngự đang ở trong trạng thái tiềm hành bị Áo Thuật Chân Ý của Đường Đường đánh trúng, chỉ cảm thấy lồng ngực đã bị một kích thật mạnh, thân hình chậm rãi hiện ra. Nhìn qua huyết lượng bản thân, bị đánh rớt hơn tám ngàn.

Áo nghĩa nhất kích!

Một đạo quang cầu màu đen hướng Tiêu Ngự đánh tới, Tiêu Ngự vội vàng một cái Tiêu thất, đem đạo Áo nghĩa nhất kích ngăn chặn.

Tốc độ công kích của Đường Đường rất nhanh, liên miên không dứt, nắm bắt thời cơ rất khá, từ kỹ thật nàng nắm giữ, rất khó tưởng tượng nàng năm nay mới mười ba tuổi. Hơn nữa nàng trang bị tốt thái quá, kỹ năng rất nhiều dùng mãi không hết, khiến Tiêu Ngự ăn thiệt thòi không nhỏ.

Nếu có người dám coi thường tiểu cô nương trước mắt, tuyệt đối phải trả giá. .

Nếu như không xuất ra bản lãnh, sợ rằng thất bại rất thảm, Tiêu Ngự cười khổ sờ sờ mũi.

Tinh Linh kết giới!

Tinh Linh trên đỉnh pháp trượng của Đường Đường đột nhiên bay lên, bay một vòng xung quanh Đường Đường, một đạo hào quang từ bên người nàng khuếch tán ra ngoài, bao trùm khu vực hơn ba mươi mã chung quanh, trên người Tiêu Ngự bị gieo rắc mấy cái điểm sáng, những điểm sáng này làm bại lộ vị trí Tiêu Ngự.

“Ở đây!” Đường Đường hưng phấn mà huy vũ pháp trượng.

Áo thuật chấn kích!

Một làn sóng địa chấn chậm rãi khuếch tán ra bên ngoài.

“Đây là kỹ năng gì, thật là mạnh!” Trán Tiêu Ngự đầy mồ hôi lạnh, vòng sóng địa chấn đang tới gần, một chiêu Long Tường thuật hướng Đường Đường đá tới.

Thông một tiếng, màn sáng bao phủ ở quanh người Đường Đường chẳng qua là ba động một chút, Tiêu Ngự cũng không có đánh trúng nàng.

Đường Đường từng đạo Áo thuật phi đạn ném ra ngoài.

Tiêu Ngự một cái Phản thủ bối thứ tránh Áo thuật phi đạn, công kích vào quãng sáng, quãng sáng lại ba động một lần, cuối cùng tứ phân ngũ liệt.

Mất đi bảo hộ, Đường Đường cũng không hề khẩn trương, biểu hiện hoàn toàn khác với một tiểu hài tử, nàng huy vũ pháp trượng hướng Tiêu Ngự đập xuống.

Áo thuật trọng kích!

Pháp trượng mang theo khí thể sắc bén, đúng là một cái cận chiến kỹ năng.

439. Chương 441: Tam Bản Phủ.

Cảnh tượng một cô nương giơ gậy đánh người đúng là có chút hài hước. Nhưng mà lực đạo, góc độ và thời gian công kích của nàng lại giống như một cao thủ lão luyện vậy. Nếu không phải Tiêu Ngự đã biết trước tuổi của nàng, thì chắc chắn hẳn sẽ không nghĩ Đường Đường là một tiểu cô nương mới mười ba tuổi a.

Pháp trượng trong tay Đường Đường vẽ nên một đường cong hình quạt, Tiêu Ngự không dám đón đỡ, phải lùi ra sau vài bước.

Đường Đường xuất ra một món khí giới hình tròn, to cỡ trái cam, bàn tay nhỏ bé của nàng nắm lấy, từ trong đó phát ra một đạo quang mang màu xanh biếc. bao phủ xung quanh nàng.

Tạc kích!

Chúy thủ trong tay phải Tiêu Ngự xuất ra một cái Tạc Kích, đâm vào trán Đường Đường, mặc dù có chút không nở nhưng mà Đường Đường cũng không phải là tay mơ. Nếu không cẩn thận không chừng lại bị lật thuyền trong mương.

Một chiêu Tạc Kích của TN đột nhiên thất bại, cúi đầu nhìn xuống chỉ thấy thân thể Dd nhanh chóng thu nhỏ lại chỉ bằng bàn tay, tốc độ của nàng cực nhanh, mau chóng thoát li khỏi công kích của Tiêu Ngự.

Là Địa Tinh Súc Tiểu Khí! Tiêu Ngự giật mình,

Có thể nói đây là chung cực vật phẩm của Địa tinh. Nó có hiệu quả giống như thu nhỏ được tề, có thể đem người sử dụng thu nhỏ lại còn một phần năm kích thước cơ thể ban đầu. Nếu là nhân loại thu nhỏ lại thì cái đầu lại rất lớn, dễ dàng bị công kích, nhưng Địa Tinh thì khác, đầu của họ rất nhỏ, khi thu nhỏ lại toàn thân cũng không lớn hơn một bàn tay bao nhiêu. Nếu đang ở trong rừng chỉ cần chui vào một bụi cỏ nào đó thì vô pháp tìm thấy họ.

Thử nghĩ xem, một nhân loại cao lớn lại phải chiến đấu với một thứ gì đó to bằng bàn tay, phải buồn bực cỡ nào đây? Muốn công kích mục tiêu sao? Ngay cả bong bóng của địch nhân ở đâu còn không thấy thì đánh như thế nào đây? Đây chính là diệu dụng của Địa Tinh Súc Tiểu Khí. Sau khi thu nhỏ hoàn toàn không bị ảnh hưởng tới hoạt động của cơ thể. Hắc hắc, bây giờ Đường Đường có thể tận tình săn sóc TN a.

Người nhỏ đúng là nhiều chỗ tốt thật.

Phản ứng đầu tiên của Tiêu Ngự chính là... Chạy!. Trước tiên thoát khỏi đợt công kích này rồi nói sau.

Thông! Thông! Thông!

Đường Đường phóng ra từng đạo ma pháp công kích Tiêu Ngự, Tiêu Ngự chỉ còn biết cầm đầu mà né tránh thôi.

“Đây là cái tình huống quái quỷ gì đây?”

Những ngoạn gia đang xem trận đấu của TN ngỡ ngẩn cả người. Tiêu Ngự là ai? Đệ nhất đạo tặc của tà ác liên minh, không ngờ lại bị đối phương đánh cho phải bỏ chạy khắp nơi, chuyện này thật là không thể tưởng tượng được. Nhưng mà bọn họ tìm nửa ngày cũng không thấy Đường Đường đâu, chỉ còn biết mắng chửi Thiên Hạ Tập Đoàn, trận chiến này rốt cục là sao đây?

Ngay lúc đó, Thiên Hạ Tập Đoàn đã cử một người ra giải thích tình huống xuất hiện trong trận đấu của Tiêu Ngự.

“Địa Tinh Súc Tiểu Khí, cư nhiên lại là Địa Tinh Súc Tiểu Khí a! Không ngờ ta có thể chứng kiến một màn như thế này. Chiêu thức mạnh nhất, cũng là chiêu vô sỉ nhất của Địa Tinh chính là thu nhỏ hình thể, làm cho đối phương không thể nào xuống tay được. Hơn nữa chiến đấu trong rừng cây còn phát huy tối đa uy lực của nó. Đây chính là thứ được xưng là chung cực trang bị của Địa tinh ma pháp sư. Trước chiêu số cường đại này Tiêu Ngự chỉ còn cách né tránh mà thôi.” Nhân viên của Thiên Hạ Tập Đoàn nói.

Nghe lời giải thích của Thiên Hạ Tập Đoàn, các ngoạn gia mới hiểu được đại khái tình huống, cũng không tiếp tục mắng chửi Thiên Hạ Tập Đoàn nữa. Mọi người tìm kiếm khắp nơi, cả nửa ngày sau mới thấy được một điểm đen bé xíu, chính là Đường Đường. Thì ra Địa Tinh Súc Tiểu Khí có diệu dụng như vậy, ở đây có rất nhiều ngoạn gia động tâm, muốn tìm một cái. Nhưng sau khi biết được giá của nó lại khiếp sợ mà chùn bước. Không ngờ nó trị giá tới 300 vạn kim tệ, hơn nữa chỉ xuất hiện hai lần trong hội bán đấu giá, bình thường có tiền cũng không có chỗ mà mua nữa.

“Mời mọi người nghe moiọt chút thông tin về vị Đường Đường tiểu thư này a, nàng thật đúng là không đơn giản chút nào, nữ ngoạn gia lại có thể bài danh tiền mười, hơn nữa bài danh còn là đệ tứ. Cây Quýt tiểu thư cũng mới chỉ bài danh đệ cửu mà thôi. Thật khó tưởng tượng được nà lại lựa chọn chủng tộc Địa tinh. Đây là tư liệu mới nhất, Đường Đường – Địa tinh pháp sư thích kẹo, đường. Ấy da, Đường Đường tiểu thư thật là cá tính a, nàng thuộc chòm sao sư tử, tuổi thọ...Cái gì?” Người dẫn chương trình đứng bật dậy, kêu lên rất khoa trương.

“Làm gì vậy?” Các ngoạn gia không khỏi nói ta, vừa rồi thanh âm của tên dẫn chương trình kia thực quá chói tai đi.

Người dẫn chương trình nhìn đi nhìn lại, xác nhận không có nhầm lẫn mới bắt đầu run run nói: “Vị Đường Đường tiểu thư này quá trẻ, hiện nay nàng chỉ mới mười ba tuổi.”

“Cái gì?” Toàn trường ồ lên, nhìn trần đầu của Tiêu Ngự, trên mặt họ hiện lên một vẻ ngạc nhiên khôn tả. Một tiểu cô nương mười ba tuổi lại có thể đạt tới trình độ như vậy, cái này sao có thể chứ? Nhưng mà đây là sự thật a!

Hình như sự kinh ngạc về Đường Đường ở bên ngoài cũng không quan hệ gì tới nàng a. Ma pháp của Đường Đường phóng ra như bão tố, sát thương của nó cũng cao tới dọa người, một kích có thể xóa mất 1 vạn huyết lượng của Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự không ngừng sử dụng các kỹ năng né tránh, nhưng cũng không thể tránh khỏi việc trúng phải vài đạo công kích. May mắn là Tiêu Ngự đã mở trạng thái Chiến Tranh Cuồng Nộ trước, nên không đụng phải hiệu quả không chế thì hậu quả càng nghiêm trọng hơn.

Phanh một tiếng, Tiêu Ngự lại trúng thêm một đạo ma pháp, nhìn lại huyết lượng của Tiêu Ngự chỉ còn lại 21%, Tiêu Ngự lấy trong ba lô ra một Huyết Bình Thần Thánh, trong nháy mắt huyết lượng hồi phục lại gần giá trị.

Tiêu Ngự lại trúng thêm một đạo ma pháp nữa, một chiêu Tật Phong Bộ thoát khỏi phạm vi của Tinh Kết Giới, lúc này mới có chút cảm giác an toàn. Ra khỏi phạm vi kết giới, Đường Đường cũng không tìm thấy vị trí của Tiêu Ngự

Tinh Linh Truy Tung!

Đường Đường mở ra Tinh Linh Truy tung, hướng tới địa phương Tiêu Ngự chạy trốn đuổi theo.

Tiêu Ngự có chút choáng váng, sao tiểu gia hỏa này kỹ năng gì cũng có hết vậy? Hắn không dám chậm trễ, nhanh chóng chạy ra xa, mở Lừa Gạt Khứu Giác lên.

“Lại không tìm thấy hắn.” Đường Đường nhíu mày, bĩu môi nói.

Mỗi giây thời gian chậm rãi trôi qua, Đường Đường có chút sốt ruột, bởi vị Địa Tinh Súc Tiểu Khí của nàng cũng có thời gian giới hạn.

Áo thuật gió lốc!

Đường Đường thấp giọng, quát một tiếng, phía trước xuất hiện 5 cơn lốc, tạo thành hình cánh quạt, chậm rãi di động tới phía trước.

Áo Nghĩa Liệt Diễm!

Phạm vi hai mươi mét quanh Đường Đường bùng nổ lửa cháy.

Áo Thuật Lôi Bạo!

Trên bầu trời mây đen cfhe phủ, từng đạo lôi trụ oanh kích xuống mặt đất, tạo thành từng cái hố sâu hoắm.

Trận đấu này đã trở thành nơi Đường Đường biểu diễn ma pháp mất rồi. Phàm là vị trí Tiêu Ngự có thể ẩn nấp nàng đều không do dự mà phóng thích các loại ma pháp phạm vi, cơ hồ đem cả mặt đất lật tung lên. Ma pháp tàn phá sân đấu thành một mảnh hỗn độn, mặt đất không chỗ nào còn nguyên vẹn.

Tất cả các ngoạn gia đang quan khán nhìn nhau hoảng sợ, tiểu cô nương này thật đáng sợ. Chỉ sợ trong một đoạn thời gian dài kết tiếp, Đường Đường sẽ ngồi ổn định trên ngai Đệ Nhất Ma Nữ của Tà Ác Liên Minh rồi. trong tình cảnh ma pháp tàn phá khắp nơi như thế này, nếu đối là bọn hắn thì chỉ sợ sẽ bị xé nát thành mảnh nhỏ, xương cốt cũng không còn lưu lại,

Tiêu Ngự hết hồn tránh khỏi năm cơn lốc, thiếu chút nữa lại bị năm đạo lôi trụ đánh trúng. Nếu trúng phải hắn có thể tưởng tượng ra hậu quả như thế nào, cho dù một đạo đơn thể công kích không thể xử lý hắn, nhưng khẳng định Đường Đường sẽ quảng tới một đồng lớn phạm vi ma pháp.

Đây là hiệu quả to lớn do trang bị đem lại, trang bị trên người Đường Đường thật quá tốt, Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình cũng không thể so sánh được, không ngờ lại là một thân hạ vị thần khí. Nếu Triệu Lam Hình có một thân trang bị như vậy tuyệt đối lợi hại hơn Đường Đường rất nhiều. Dù sao nàng cũng mới

mười ba tuổi, thực lực tuy mạnh nhưng kỹ thuật lại không thể so sánh với Triệu Lam Hình được. Kỹ thuật của Đường Đường vẫn còn hơi non, nếu nàng có thể phối hợp tất cả các kỹ năng lại với nhau thì Tiêu Ngự cần bản không có cơ hội sống sót.

Trong suốt ba mươi giây, Tiêu Ngự liều mạng né tránh ma pháp, xem chết vài lần, sau lưng đã thấm đẫm mồ hôi.

Ba mươi giây trôi qua, hiệu quả của Địa Tinh Súc Tiểu Khí biến mất, rốt cục Đường Đường cũng khôi phục lại trạng thái bình thường.

Ảnh hưởng của Tiêu Ngự cũng đã kết thúc, hắn đang chuẩn bị phát động công kích.

Không đợi Tiêu Ngự vọt tới bên người, Đường Đường khốc lóc thảm thiết, nói: “Ta thua.”

Tiêu Ngự có chút sửng sốt, hình như hắn cũng không hề chiếm được bất cứ ưu thế nào. Sao Đường Đường lại đột nhiên nhận thua.

“Vì sao lại nhận thua? Còn có thể đánh tiếp được mà?”

“Người ta còn chưa nghĩ ra tiếp theo nên đánh như thế nào, ca ca cũng không có dạy a.” Đường Đường chu miệng nói.

“Còn chưa nghĩ ra đánh như thế nào?” Nghe được lý do của Đường Đường, Tiêu Ngự không khỏi bật cười, Tiêu Ngự không khỏi tò mò về ca ca của Đường Đường. Có thể dạy dỗ một tiểu muội bưu hãn như vậy, gia hỏa này cũng không đơn giản.

“Ca ca ta nói, nếu đánh nhau với người khác trước tiên dùng mấy chiêu kia. Nếu đánh không lại thì sử dụng Địa Tinh Súc Tiểu khí, đánh gãy răng hắn, nếu còn không đánh lại nữa thì trực tiếp nhận thua, rồi sử dụng đại chiêu khốc nhè.” Đường Đường tức giận thuật lại lời ca ca nàng, tiêu Ngự không khỏi bật cười, chiêu này quả nhiên là vô lại, nhất là một chiêu khốc nhè kia. Lấy bộ dáng đáng yêu của Đường Đường, trừ kẻ vô tâm ác độc, trẻ không tha, già không bỏ ra thì có ai nhẫn tâm chứ? Tên ca ca của Đường Đường thật là đáng kinh quá đi, chiêu số như vậy cũng có thể nghĩ ra được,

Ta nói một cô gái mười ba tuổi sao lại có trình độ biến thái tới mức này, thì ra nàng PK theo sách a. Tuy là đơn giản nhưng hiệu quả cũng rất lớn, dùng một loại sách lược như vậy tự nhiên sẽ quen tay hay việc thôi.

Tiêu Ngự ngồi xổm xuống, xoa xoa đầu Đường Đường đang thiếu não nói: “Ca ca muội là ai, có thể nói cho Tiêu Ngự ca ca biết không?”

“Ca Ca không cho muội nói, huynh ấy nói ở trận chung kết huynh sẽ gặp được huynh ấy,” Đường Đường nói, nàng giơ bàn tay nhỏ bé lên: :” Ca ca gọi ta, Tiêu Ngự đại ca, lần sau gặp lại.”

“Tái kiến!” Tiêu Ngự phát phát tay, cười nói. Không biết ca ca của Đường Đường là ai đây, một người có thể dạy dỗ một cô bé mười ba tuổi lợi hại như vậy, thực lực của hắn chắc chắn phải cực kỳ lợi hại.

Vì Đường Đường chủ động nhận thua, bài danh của Tiêu Ngự tăng lên, là đệ tứ.

Tiêu Ngự được truyền tống trở về.

Trận chung kết ngày mai sẽ gặp được đối thủ như thế nào đây? Tiêu Ngự không khỏi có chút chờ mong, Đại Nguyên Soái Thú Nhân Chiến Sĩ, Băng Lôi song pháp, giờ lại xuất hiện ca ca của Đường Đường. Nói không chừng ngày mai sẽ xuất hiện thêm một cao thủ đỉnh cấp nữa a.

440. Chương 442: Ái Tình Chi Tâm.

NPC của Minh Da Thành đang sắp xếp, chuẩn bị các trận thi đấu tiếp theo. Thời gian trước Tà Ác Liên Minh đánh bại Thiên Sứ Liên Minh, chiếm lĩnh Thánh Quang Thành, làm cho đám NPC này nở mày nở mặt. Phần thưởng nhiệm vụ cho các ngoạn gia cao hơn bình thường không ít, họ lấy được rất nhiều thứ tốt. Vì muốn thiết lập quan hệ thân cận với NPC mà không ít ngoạn gia đang bận rộn ở quanh đó.

Sau một ngày thi đấu, Minh Dạ Thành dần chìm vào im lặng, chỉ còn một số ngoạn gia trong các quán rượu đang thảo luận về những trận đấu ban ngày.

Ánh trăng huyền ảo chiếu xuống, phủ lên Minh Dạ Thành một tầng ngân sa diễm lệ.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đang nhẹ bước giữa phố khuya, hưởng thụ một chút yên tĩnh của đêm khuya.

“Tiểu Vũ nha đầu kia thăng cấp cũng rất nhanh a, mới đây đã 25 cấp rồi.” Tiêu Ngự cười nói.

“Có thể không nhanh được sao, hơn hai mươi cấp mà đã mặc nguyên một bộ sử thi rồi.”

“Điều này cũng đúng.”

Tiêu Ngự gãi gãi đầu. Một thân trang bị của Tiểu Vũ đủ làm cho nàng có thể khiêu chiến ngoạn gia hơn ba mươi cấp rồi.

Tiêu Ngự cầm tay Triệu Lam Hình, nghĩ đến phải rời khỏi trái đất đi đến nơi khác Tiêu Ngự không khỏi cảm khái. Đó không phải nơi hắn đã sinh, một vùng đất xa người mẹ và những kế hoạch hắn đã tính....(Trích: Far away-wowy)

Trái đất ô nhiễm cực kỳ nghiêm trọng, đã không còn thích hợp để sinh sống nữa. Rất nhiều người phải lưu lại, không phải họ không muốn rời đi mà là vì họ không có tiền. Vé tàu rời Trái Đất giá hơn hai ngàn vạn, nếu không phải trong trò chơi Tiêu Ngự kiếm được một mớ kha khá, thì căn bản hắn và Tiểu Vũ không hề có cơ hội rời đi.

“Hệ sinh thái của Trái Đất đã bắt đầu được cải tạo, nghe nói cần tới mười hai năm mới có thể hoàn toàn khắc phục ô nhiễm.” Triệu Lam Hình khẽ thở dài, thân là bác sĩ, nàng đương nhiên hiểu được trong 12 năm này những người ở lại sẽ gặp phải nguy hiểm như thế nào.

“Nếu 12 năm sau chúng ta trở về, chỉ sợ cảnh còn người mất.” Tiêu Ngự nói.

Đã lâu không được thoải mái dạo chơi như thế này, trang bị của Tiêu Ngự đã đạt tới đỉnh phong, tạm thời không có gì cần thay đổi, chỉ còn đợi lên sàn đấu mà thôi.

Phong Dã đã tổ chức một cái đoàn đội đi xoát đặc thù quái, cấp bậc của bọn họ cũng chưa tới 60, thừa dịp thi đấu đoàn đội chưa bắt đầu tranh thủ đem cấp bậc tăng lên một ít. Đang là ban đêm nên họ cũng không dám tới khu vực cao, chỉ xoát quái ở khu vực phổ thông 60 cấp mà thôi.

“Tiêu Ngự, có thể để Tiểu Lam qua đây giúp ta một chút không?” Phong Dã cười nói.

“Người một cái đại công hội hội trưởng, không lẽ không tìm được mấy tên pháp sư, mục sư sao?” Tiêu Ngự buồn bực nói, khó khăn lắm mới

Có cơ hội ở chung với Tiểu Lam, hắn sao có thể dễ dàng đồng ý được. Tiểu Lam qua đó căn bản là một tên culi, phải xoát quái không ngừng.

“Một mình Tiểu Lam có thể sánh với mấy người a.” Phong Dã nói

“Không được, việc này không cần thương lượng nữa.” Tiêu Ngự kiên quyết nói.

“Được rồi.” Phong Dã bất đắc dĩ thở dài, chỉ đành theo ý Tiêu Ngự mà thôi. Quả thật có Triệu Lam Hình tốc độ thăng cấp sẽ nhanh hơn một chút, nhưng cũng không thể quấy rầy họ được. Đành phải tìm một số hỏa pháp sư vậy, tuy hơi kém so với Triệu Lam Hình nhưng chênh lệch cũng không nhiều lắm.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình tìm một cái quán bar ngồi xuống, bên tai nghe được các ngoạn gia xung quanh đang thảo luận về các trận đấu. Không ngờ đề tài của họ lại chính là Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình nhìn nhau cười, đành ngồi xuống dưới, kêu 2 ly rượu cốc-tai.

“Kỳ thật cái gọi là cao thủ cũng không phải cao xa gì, chỗ khác biệt với người thường là tốc độ phản ứng nhanh hơn mà thôi.”

Tiêu Ngự cười cười, mấy lời này đúng là đã đánh trúng trọng tâm, võ công trong thiên hạ cái gì cũng phá được, nhưng chỉ có nhanh, nhanh cực độ là không phá được mà thôi. Thiên hạ có mấy người có thể đạt tới mức nhanh không thể phá đây?

(DG: Phải công nhận là về khoản chiến thuật và lý luận võ công Ốc Sên ẹ thật, mấy chương lúc trước đọc chiến thuật của bé Tiêu đã chuối rồi, giờ thêm cái này nữa ==) “Cũng không đơn giản vậy đâu, ít nhất sự lý giải kỹ năng của họ cao hơn chúng ta nhiều. Người có thể sử dụng bao nhiêu phần trăm thương tổn của kỹ năng? Nghe nói những cao thủ đạo tặc ít nhất có thể sử dụng hơn 60%. Còn cao thủ đỉnh cấp như Tiêu Ngự cơ hồ tiếp cận 100%, người có thể làm được sao?”

Ngoạn gia kia nhất thời nghẹn họng.

Tiêu Ngự một bên tán gẫu với Triệu Lam Hình, một bên ngẫu nhiên nghe các ngoạn gia xung quanh nói chuyện phiếm, đây cũng là một loại lạc thú a. (DG: lạc thú cái khỉ, ngồi hóng chuyện còn biện hộ, gặp ta là không có vào quán bar đâu, phải đi mấy nơi hấp dẫn kia, hắc hắc.) Lướt mắt quanh quán bar, thấy trong góc một đôi tình nhân đang hôn nhau, Tiêu Ngự thấp giọng trêu chọc: “Hay là chúng ta thử giống họ đi.” Nói xong lại còn nhéo nhéo cánh tay Triệu Lam Hình nữa.

“Huỳnh dá., đừng cho là muối dễ bị khi dễ.” Triệu Lam Hình liếc Tiêu Ngự, nhéo hông hắn một cái, cặp má ửng đỏ, hiển nhiên là nàng không thích ứng với không khí trong này rồi.

“Thưa quý ông, quý bà và các vị tiên sinh, nếu các vị có hứng thú thì chúng ta sẽ tổ chức một trò chơi nhỏ, người chiến thắng sẽ là nhân vật chính của Nguyệt Sắc Tửu quán, được tặng Ái Tình Chi Tâm.”

Trên đài, một người trẻ tuổi khoảng 23, 24 nói, có vài phần phong thái của người chủ trì.”

Các ngoạn gia nữ ở đây không khỏi phát ra một tiếng thét kinh hãi, không tưởng tượng được cư nhiên có người lấy Ái Tình Chi Tâm, trang bị cấp bậc này ra làm giải thưởng cho một trò chơi.

Ái Tình Chi Tâm, ở cả Ân Trắc Tư đại lúc vật này cũng có chút danh tiếng. Ngoài những thuộc tính ra nó còn ẩn chứa một câu truyện xưa. Theo truyền thuyết, Huyết Tinh Linh là chủng tộc chung tình nhất. Tuổi thọ của họ lên đến mấy ngàn tuổi, nhưng họ vĩnh viễn chỉ có một người bạn đời mà thôi, nếu bạn đời tử vong họ cũng không tái hôn, sống cô độc cả quãng đời còn lại. Mỗi khi Huyết Tinh Linh chết đi trong lòng ngực của nam nhân mình yêu, giọt nước mắt cuối cùng sẽ hóa thành Ái Tình Chi Tâm, bầu bạn với người nam nhân đến suốt cuộc đời.

Số lượng Huyết Tinh Linh tộc rất ít, Ái Tình Chi Tâm này cũng trở thành vật phẩm hi hữu, lưu lạc đến Tà Ác Liên Minh lại càng hiếm thấy. Vì câu chuyện tình yêu của Ái Tình Chi Tâm mà nó trở thành vật phẩm được rất nhiều nữ ngoạn gia mong ước.

Người trẻ tuổi nói xong, tầm mắt nhìn quanh quán bar một vòng.

Khi ánh mắt của hắn hướng tới vị trí Tiêu Ngự ngồi, không khỏi thất thanh la lên:” Nàng sao lại ở chỗ này?

“Ai vậy?”. Triệu Lam Hình.

441. Chương 443: Phi Dao Tuyệt Kỹ.

Lời Biên dịch: Giữa chương 442 và 443 bị thiếu mất một đoạn, khúc cuối 442 là thằng gì trên bục bắt ngờ khi thấy TLH, nhưng sang đầu 443 lại bắt đầu nói về Yến Lâm, bạn gái cũ của Tiêu Ngự.

Lúc trước Yến Lâm hay mặc váy trắng, để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng Tiêu Ngự. Nhưng khi hai người lớn lên, khoảng cách của nàng và Tiêu Ngự càng lúc càng lớn, thậm chí nàng bắt đầu cảm thấy Tiêu Ngự rất phiền phức. Mỗi ngày Tiêu Ngự đều đến trường học đón nàng dần dần làm cho nàng cảm thấy nhàm chán, sinh ra một loại phản nghịch trong lòng. Nàng bắt đầu ăn mặc thật thời thượng, làm cho khoảng cách giữa nàng và Tiêu Ngự lại càng xa hơn nữa.

Tiêu Ngự cũng cảm thấy Yến Lâm bắt đầu bài xích hắn, hắn không nói gì mà kiên quyết chia tay. Tuy hắn nghèo, chỉ có hai bàn tay trắng, nhưng mà lòng tự trọng của hắn rất cao. Yến Lâm đã chạm phải nơi mềm nhũn nhất của Tiêu Ngự, rồi hung hăng rạch một đao trên mặt hắn.

Có những thương tổn vĩnh viễn không thể khép lại được, nó ẩn trong tim, làm cho người ta phải thống khổ..

Tiêu Ngự lăn lộn nơi đầu đường xó chợ, những kỹ năng ăn trộm của hắn gần như là thần kỹ. Hắn không trộm tiền của người bình thường mà chỉ hạ thủ với những tên lưu manh, du đảng. Tiêu Ngự không định

làm một kẻ trộm mãi mãi dựa vào tiền ăn cắp mà sống, hẳn đang đợi một cơ hội, một cơ hội để thành công. Chỉ khi bức bách lắm hẳn mới đi trộm, trộm của những tên du côn lưu manh hung ác.

Lúc hai người mới quen nhau, họ giống như một bức tường trắng phau. Rồi từng sự thương tổn đánh sâu vào tâm hồn hẳn, giống như một cây đinh đóng lên bức tường, một cây, một cây rồi lại một cây. Khi hẳn quay đầu lại, hẳn chợt phát hiện bức tường kia đã vỡ nát vì vô số cây đinh cắm trên nó, còn có thể sửa chữa được sao?

Cho dù Triệu Lam Hình không xuất hiện, Tiêu Ngự cũng vĩnh viễn không thể ở cùng một chỗ với Yến Lâm, vì trong lòng Tiêu Ngự đã đứt khoát đoạn tuyệt. Còn Yến Lâm, mỗi khi đêm xuống, nhớ lại những gì mình đã làm lại đau khổ không thôi. Nàng hiểu, nàng đã bỏ lỡ một người nàng yêu nhất, cũng bỏ lỡ một người từng yêu nàng nhất.

Nàng hi vọng bỏ đi những hư vinh giả tạo, nàng sẽ là thiếu nữ hồn nhiên bên cạnh Tiêu Ngự. Bất kể lúc nào, Tiêu Ngự cũng sẽ đem thứ tốt nhất cho nàng, thời điểm có người ức hiếp nàng, Tiêu Ngự sẽ đứng ra bảo vệ nàng đầu tiên. Song, hết thấy đều không thể quay đầu lại, phát hiện này làm nàng hoảng sợ không chịu nổi dù chỉ một ngày.

Thời điểm gặp lại, Tiêu Ngự đã có bạn gái, nàng ấy mỹ lệ, hào phóng, Yến Lâm không thể tìm được bất được bất cứ khuyết điểm nào. Nàng không thể không thừa nhận, Triệu Lam Hình tốt hơn nàng rất nhiều. Ở thời điểm nàng thương tổn Tiêu Ngự, nàng đã nên nghĩ tới một kết cục như thế này, chỉ trách khi đó nàng chỉ muốn đem Tiêu Ngự đá đi mà thôi.

Tiêu Ngự trầm mặc khiến nàng cảm thấy phiền muộn, thậm chí quên mất sự quan tâm trước kia của Tiêu Ngự đối với nàng.

Vì để tránh cho Triệu Lam Hình hiểu lầm, Tiêu Ngự chỉ trả lời vài câu hỏi của Yến Lâm, phần lớn là về bác gái, bác trai. Nếu như không phải là Triệu Lam Hình ở trong đó giằng hòa, chắc chắn không khí sẽ rất lúng túng.

“Phía dưới đang biểu diễn, Nguyệt Chi Vũ Bộ!”

Một pháp sư trẻ tuổi ra sân nhưng động tác lại rất cứng nhắc, hiển nhiên hẳn không biết khiêu vũ, bị ép buộc ra sân. Hẳn bị lỗi nhịp liên tục, phía dưới một số nữ ngoạn gia nhìn hẳn với ánh mắt tức giận.

Pháp sư kia nhảy được một nửa, hùng hùng hổ hổ nói:

“Ông không nhảy nữa, người nào tìm nàng là người nào đó xui xẻo, không ngờ lại đem ông làm Hầu Tử đùa bỡn, để cho mọi người xem xiếc khỉ.”

Pháp sư trẻ tuổi tức giận, bỏ lại nữ ngoạn gia, trực tiếp đi ra phía ngoài. Nữ ngoạn gia choáng váng, ngây ngốc một chút rồi đuổi theo.

Tiêu Ngự cười lắc đầu, thuận miệng nói: “Người trẻ tuổi không biết tình yêu quý giá như thế nào nên mới không quý trọng như vậy.” Lời vừa ra khỏi miệng, liền phát hiện mình tựa hồ nói sai.

Yến Lâm cắn cắn đôi môi, cúi đầu, trong con ngươi lệ quang long lanh.

Xem liên tục mấy màn biểu diễn, Tiêu Ngự bỗng nhiên đứng lên, tươi cười nói: “Tiểu Lam, có muốn ta biểu diễn tuyệt kỹ cho người xem không? Nói không chừng có thể giành được Ái Tình Chi Tâm đó.”

Nói xong, Tiêu Ngự hướng trên đài đi tới, tránh khỏi không khí lúng túng hiện tại.

“Các nữ sĩ, các tiên sinh, tiếp theo để ta hướng mọi người biểu diễn một môn tuyệt kỹ gọi là Tiểu Tiêu Phi đao!”

Tiêu Ngự uốn thắt lưng, động tác tiêu sái tự nhiên, cộng thêm tướng mạo tuấn lãng của hẳn, làm cho nữ ngoạn gia phía dưới điên cuồng vỗ tay, kêu gào liên tục, mà những nam ngoạn gia kia thì phải ăn dấm chua.

“Là Tiêu Ngự!”

“Cư nhiên là Tiêu Ngự!”

Dưới đài sôi trào, với danh khí của Tiêu Ngự ở tà ác liên minh, có rất ít người không nhận ra Tiêu Ngự, hẳn hiện tại tuyệt đối là thần tượng của nhiều người.

Tiêu Ngự sờ sờ mũi, lúng túng nói: “Bị nhận ra rồi, lúc ra cửa quên không dịch dung, ta nên đem mặt mình cuốn đầy băng vải trong cửa hang mới đúng a.”

Bên dưới sân khấu cười to một trận, không nghĩ tới Tiêu Ngự vẫn lấy hình tượng lạnh lùng ra sân, thế mà cũng có lúc hân hân hức hức thế này.

Yến Lâm cũng khúc khích cười ra tiếng, nhưng lại dùng ánh mắt phức tạp nhìn Tiêu Ngự, đây là hân trước kia sao?

Tiêu Ngự nhìn Triệu Lam Hình hí mắt mắt cười.

“Bạn gái của ta tại chỗ này, hôm nay cũng là không trâu bắt chó đi cày, ai kêu vị Phong Dạ tiên sinh hào phóng lấy ra phần thưởng là Ái Tình Chi Tâm hấp dẫn các vị tiểu thư mỹ lệ như vậy, bạn gái của ta tự nhiên cũng không có ngoại lệ. Để làm cho bạn gái ta cười một tiếng, không thể làm gì khác hơn là phải lên sân khấu tự bêu xấu. Không biết ở đây có ai có phi đao không? Xin cho Tiêu mỗ mượn dùng chút, yên tâm, Tiêu mỗ sẽ không nuốt chủ tử của mọi người. Nếu như chủ tử mọi người không thể lấy về thì có thể đem lấy tàn số nhìn đến cửa trường lão hội đánh trống kêu oan a.” Tiêu Ngự chậm rãi cười nói.

Mọi người lại là một trận cười khê, người nào sẽ tin tưởng thân là tà ác liên minh đệ nhất đạo tặc Tiêu Ngự lại thêm muốn chủ tử của mấy người trong quán rượu này chứ?

Lần lượt có ngoạn gia cầm chủ tử đi lên, đưa cho Tiêu Ngự, Tiêu Ngự trên tay nhiều hơn sáu mươi thanh chủ tử.(DG: 60 thanh cầm = niềm tin ak.

Một nữ ngoạn gia xinh đẹp lúc đưa thanh chủ tử cho Tiêu Ngự, thừa dịp Tiêu Ngự không phòng bị hôn hẳn một cái, rồi thấp giọng nói:

“Người là thần tượng của ta.” Rồi vội vàng chạy xuống.

Các ngoạn gia phía dưới ồn ào một trận.

” Thật là không có thiên lý a...” Một đám ác lang phía dưới ngào khóc.

Tiêu Ngự sờ sờ mặt, cười nói: “Không nghĩ tới ta trong các nữ ngoạn gia cũng có vị trí như vậy, ta cho là chỉ có các lão gia quan tâm ta thôi chứ.”

Dưới đài lại nổi lên một trận cười.

“Nếu như còn có muội muội xinh đẹp nào đó mượn hôn ta lần nữa, ta cũng không ngần ngại hy sinh nhan sắc của mình đâu.”

Hai má Triệu Lam Hình phình lên, hướng Tiêu Ngự giơ giơ nắm đấm.

Tiêu Ngự co lại đầu, nói: “Ây da, đi trêu hoa ghẹo nguyệt nên bạn gái của ta tức giận rồi. Pháp trượng của nàng rất cứng a, tấm lưng của ta cũng chịu không nổi. Không nói nhiều lời nữa, bây giờ ta bắt đầu biểu diễn phi đao, nếu mọi người coi trọng mời tập trung chú ý nha!”

Tiêu Ngự lùi về sau một đoạn, khoảng cách tới vách tường trước đài ước chừng khoảng năm mã, để cho người khác lấy miếng vải đen tới đây, đem hai mắt bịt kín, chân phải hơi lui về phía sau. Hắn chỉ tùy tiện đứng như vậy, nhưng lại làm cho người khác cảm thấy một loại cảm giác như bị núi lớn đè nén, không khí chung quanh giống như đột nhiên thay đổi.

Các người chơi rất muốn biết, Tiêu Ngự có biểu diễn phi đao tuyệt kỹ dạng gì.

Tay phải Tiêu Ngự hàn quang chọi lóe, một thanh chủ tử nhảy múa trên ngón tay Tiêu Ngự, giống như cánh quạt không ngừng xoay tròn, nhưng lại không rơi xuống.

“Hắn khi còn bé thích nhất chơi dao.” Yến Lâm cười nói, dường như trong lòng nhớ tới cái gì.

Triệu Lam Hình cười nhạt.

“Ta kháo, Tiêu lão đại không phải là võ lâm cao thủ chứ?”

“Rất có thể a!”

Sưu một tiếng, một thanh chủy thủ giống như một đạo sét đánh bắn nhanh ra ngoài, đình một tiếng, đâm vào trên tường, không ngừng run rẩy, phát ra tiếng vù vù như bầy ong mật đang bay.

Nếu như chỉ có như vậy, ngoạn gia bình thường cũng có thể làm được, những ngay sau đó, Tiêu Ngự vừa động, từng thanh chủy thủ bắn ra liên tục không ngừng, sau đó là hai thanh, tiếp theo lại là ba thanh, phát ra tiếng đình đình đình giòn vang, đâm vào trên tường dậm, trên tường nhất thời chỉ chít ghim đầy chủy thủ.

Tiêu Ngự động tác rất nhanh, nhanh đến mức làm người khác không nhìn rõ, các người chơi thấy vậy hoa mắt không thôi, nhưng vẫn cố gắng chú ý động tác trên tay Tiêu Ngự.

Chỉ còn hai thanh chủy thủ cuối cùng, Tiêu Ngự không có dừng lại chút nào, một thanh chủy thủ bắn đi ra ngoài, nhưng tốc độ thanh chủy thủ phía sau còn nhanh hơn, giống như một con ngân long bay ngang qua bầu trời, đánh trúng thanh chủy thủ phía trước, hai thanh chủy thủ va chạm trên không trung, thành một góc độ bay đi ra ngoài, ở trên bầu trời bay qua tạo thành một đường cong, cắm trên tường.

Thấy hình vẽ trên tường, các người chơi dưới đài trầm trồ khen ngợi.

“Tuyệt, rất tuyệt!”

“Lợi hại, có thể đem dao chơi đến loại trình độ này, quá mạnh mẽ!”

“Thật thần kỳ!”

Các ngoạn gia không tiếc lời khen ngợi.

Bức tường đối diện Tiêu Ngự, hơn sáu mươi thanh chủy thủ tạo thành hình dạng hai trái tim, bị một mũi tên bắn thủng, đồ án này tương đối đơn giản, nhưng dùng chủy thủ xếp thành cũng rất khó khăn, mà hai thanh chủy thủ cuối cùng thì vừa vặn đứng ở vị trí đầu mũi tên cùng đuôi tên.

Tiêu Ngự tháo miếng vải đen ra, lắc lắc đầu, hơi kém một chút. Chỉ có cao thủ mới nhìn ra được quỹ đạo của 2 thanh phi đao cuối cùng có chút xiêu vẹo, lực đạo cũng không đủ.

“Tiêu Ngự học được phi đao tuyệt kỹ này từ đâu vậy?” Triệu Lam Hình hỏi Yến Lâm.

“Hắn không có nói cho người biết sao?” Yến Lâm hỏi.“Ừ.” Triệu Lam Hình không e dè nói.

Yến Lâm cố gắng tìm thần sắc thất vọng trong mắt Triệu Lam Hình, nhưng là nàng thất bại, điều này chứng minh Triệu Lam Hình rất tin tưởng Tiêu Ngự, tình cảm giữa hai người không gì phá nổi.

“Nói thật ta cũng không quá rõ ràng, nhớ lúc nhỏ hắn có một thời gian ngắn đi sớm về trễ, nghe người khác nói hình như hắn được một lão đặc công dạy cho thứ gì đó, sau đó hắn bắt đầu chơi đùa với phi đao.” Yến Lâm nói.

“Lão đặc công?” Triệu Lam Hình gật đầu, xem ra Tiêu Ngự không chịu nói là có nguyên nhân, ở trên người đặc công mang tương đối nhiều tuyệt kỹ. Tiêu Ngự lại học xong môn phi đao tuyệt kỹ không thể tưởng tượng này.

“Đây là tặng cho bạn gái của ta Triệu Lam Hình, đồng thời cũng chúc mừng người có tình trong thiên hạ sẽ thành vợ chồng với nhau.” Tiêu Ngự cười hướng phía dưới đài cúi người chào nói.

Dưới đài tiếng vỗ tay vang lên mãi không dứt.

Các tiết mục biểu diễn vẫn tiếp tục, nhưng có Tiêu Ngự biểu diễn phía trước, các màn biểu diễn phía sau lộ ra vẻ yên tĩnh hơn rất nhiều, một lát sau, phi đao bị rút xuống, trả lại cho những ngoạn gia kia.

“Người một tay phi đao vẫn không bị lụi nghề.” Yến Lâm nói, lúc đó chẳng bao lâu sau nàng cho phi đao của Tiêu Ngự quả thực là trò bỏ đi, đây là niên đại gì rồi lại còn có người chơi phi đao, nàng không chỉ một lần cười nhạo Tiêu Ngự về chuyện này.

“Cảm ơn.” Tiêu Ngự nhả nhận cười cười nói.

442. Chương 444: Rằm Rộ.

Tiêu Ngự nói chuyện rất khách khí, tạo thành khoảng cách giữa hai người, Yến Lâm cảm giác được Tiêu Ngự sự thân mật với nàng như trước kia nữa, trong lòng nàng có chút u oán, nhưng sự đau lòng lại nhiều hơn.

“Để cho chuyện cũ bay theo gió đi, hi vọng chúng ta vẫn là bằng hữu.” Về mặt chán nản của Yến Lâm rơi vào mắt Tiêu Ngự, hắn hiểu được, nếu như cùng Yến Lâm dây dưa tiếp, chỉ tạo thêm nhiều khúc mắc giữa hắn và Triệu Lam Hình, ảnh hưởng tới quan hệ của hai người mà thôi. Huống chi hắn đã quyết định rời khỏi Trái Đất, ít đi một chuyện thì sẽ tốt hơn.

“Àn.” Yến Lâm mạnh mẽ nở một nụ cười.

“Tối hôm nay, Tiêu Ngự tiên sinh hoàn toàn xứng đáng đoạt giải nhất, tại hạ xin giao dịch Ái Tình Chi Tâm cho Tiêu Ngự tiên sinh. Kính mời các vị tiên sinh nào có nhã hứng lên sân khấu để khiêu vũ, chúc các người có một đêm tuyệt đẹp.” Phong Dạ chậm rãi nói. Nói xong, từ trên đài đi xuống chỗ Tiêu Ngự.

“Ngài khỏe chứ, ta có thể ngồi ở chỗ đây không?” Phong Dạ đi tới bên cạnh ba người, lễ phép nói.

“Cứ tự nhiên.” Tiêu Ngự nói.

Phong Dạ ngồi xuống bên cạnh nói với Tiêu Ngự: “Ngưỡng mộ đại danh đã lâu.”

Tiêu Ngự gật gật đầu.

“Cảm tạ màn biểu diễn đặc sắc vừa rồi của người, đây là Ái Tình Chi Tâm, mong tình yêu của người hạnh phúc mỹ mãn.” Phong Dạ thái độ khiêm tốn, hào hoa phong nhã, rất dễ làm cho người ta sinh ra hảo cảm.

“Cám ơn.” Tiêu Ngự gật đầu nói, Ái Tình Chi Tâm tốt xấu gì cũng coi như một vật phẩm cấp sử thi, hơn nữa tương đối đặc thù, là một vật cực kỳ hiếm thấy lấy ra bán đi ít nhất cũng được hơn mười vạn kim tệ. Không biết tại sao Phong Dạ lại lấy nó ra làm giải thưởng cho một trò chơi thể này.

Tình yêu chi tâm: sau khi sử dụng huyết lượng +1000, mang vào hiệu quả Tinh Linh chúc phúc.

Tinh Linh chúc phúc: tăng tất cả hệ ma pháp hiệu quả +10, chỉ định một người yêu, tùy thời có thể cảm ứng ra vị trí người yêu. Giới hạn: nữ ngoạn gia sử dụng.

Tiêu Ngự đem Ái Tình Chi Tâm giao dịch cho Triệu Lam Hình.

“Tặng cho người.” Tiêu Ngự nói, mở miệng muốn nói gì đó nhưng lại thôi.

Triệu Lam Hình có thể đoán được Tiêu Ngự muốn nói cái gì, nhưng trong tình cảnh này bọn họ những lời thân mật rất dễ xúc phạm tới Yến Lâm, Triệu Lam Hình tâm địa thiện lương, có chút không đành lòng nên nàng cũng không lên tiếng.

Phong Dạ không ngừng nhìn Yến Lâm, chứng kiến thần sắc âm đạm của mình, hắn lại nổi lên sự thương xót dành cho nàng.

“Chúng ta còn có chút chuyện, cáo từ trước.” Tiêu Ngự nói, ở chỗ này nán lại thực có chút nặng nề, đứng lên nói tạm biệt.

Tiêu Ngự nhẫn tâm không nhìn ánh mắt thê lương của Yến Lâm, hướng của quán Bar đi ra ngoài

Triệu Lam Hình cũng nói lời từ biệt với Yến Lâm rồi đuổi theo Tiêu Ngự.

Yến Lâm si ngốc nhìn bóng lưng Tiêu Ngự, lệ như suối trào, tất cả ủy khuất cùng hối hận, theo nước mắt liên tục chảy ra.

“Hắn đã đi rồi.” Phong Dạ thở dài một hơi nói.

“Ta đi trước.” Yến Lâm đột nhiên phát giác bên cạnh còn có ngoại nhân, lau nước mắt vội vàng chạy đi.

“Chờ một chút.” Phong Dạ đưa tay muốn kéo Yến Lâm lại nhưng nàng đã đi mất, hắn cười khổ một cái, hắn còn chưa hỏi phương thức liên lạc với Yến Lâm nữa. Không biết lần sau còn có thể gặp lại hay không? Trong lòng không khỏi dâng lên chút phiền muộn.

Lúc trong quán Bar, trong ngực Tiêu Ngự vẫn đè nén một cổ buồn bực, ra khỏi hẳn cảm thấy tốt hơn nhiều. Đời người chuyển biến đúng là rất nhanh, một tình yêu khắc cốt ghi tâm giờ lại trở thành gánh nặng cho hẳn.

Đi trên đường nhìn bầu trời đầy sao, Tiêu Ngự hít sâu một hơi.

Thấy Tiêu Ngự nhìn lên bầu trời, Triệu Lam Hình hiểu, nàng đã sớm không thể rời bỏ Tiêu Ngự, trong mỗi một cái hô hấp cũng mang theo hơi thở của Tiêu Ngự. Triệu Lam Hình tiến lên một bước, ôm Tiêu Ngự thật chặt, đem mặt áp vào sau lưng Tiêu Ngự.

Hai người hưởng thụ giờ khắc yên lặng này.

Một đêm yên tĩnh.

Tia nắng ban mai xóa tan bóng tối, kim quang vạn trượng chiếu sáng trên Ân Trạch Tư đại lục. Một ngày mới bắt đầu, Ân Trạch Tư giống như một chiếc động cơ vừa khởi động, nhanh chóng vận chuyển.

Minh Dạ thành.

Hôm nay đúng là ngày Minh Dạ thành náo nhiệt nhất, mới vừa tảng sáng, đội quân danh dự của Thú nhân đế quốc tiến vào Minh Dạ thành, nhiều đội Lang kỵ sĩ đi trên đường cái Minh Dạ Thành, được rất nhiều ngoạn gia và NPC bình dân vây xem.

Thú nhân vương Dịch Khắc Sâm mặc một thân hoàng kim áo giáp, ngồi trên một con voi màu vàng, uy phong lẫm liệt, đi ở trung ương đoàn diễu hành, NPC bình dân ở hai bên đường phố ríu rít hướng Thú nhân vương kính chào.

Ngay sau đó là Địa Ngục tộc, Nguyên tổ tộc, phía sau còn có rất nhiều chủng tộc khác, đội ngũ chỉnh tề, vừa nhìn qua đã biết đó là đội quân đã trải qua trăm trận chiến, mặc dù là đồng minh, nhưng vào thời điểm cần thiết, vẫn là phải khoe một chút vũ lực, để gia tăng lợi thế khi kết minh.

Lãnh tụ của các chủng tộc cũng tới, bọn họ là đến đấu trường quốc gia dự lễ.

Trong đại sảnh thảo luận chính sự của Minh Dạ Thành, các trưởng lão bình thường thoát nhìn giống củi khô, hôm nay cũng rất vui sướng mà mặc vào y phục đẹp đẽ, dưới sự bảo vệ của đám vệ binh từ trong đại sảnh đi ra ngoài, hướng đấu trường quốc gia đi tới.

“Không nghĩ tới lần tranh tài này thật là long trọng.” Thấy được nghi thức hoa lệ trên đường đi, Tiêu Ngự không nhịn được phải tán thưởng. Thánh Quang thành cử hành Thiên Sứ liên minh thi đấu thể thao tranh tài, chắc lúc này cũng không khác biệt lắm so với Minh Dạ thành.

Các cao thủ có phân lượng tại Tà Ác Liên Minh lần lượt xuất hiện. Chưa bao giờ tập trung nhiều cao thủ như thế này, các ngoạn gia có chút choáng váng.

Nghe nói đấu trường quốc gia đã bắt đầu bán vé, vé vào cửa giá năm vạn kim tệ một tờ, dù sao vị trí nhiều như vậy, tà ác liên minh vài tỷ người, luôn luôn có người chấp nhận bỏ tiền. Chỉ một phía này thu vào, Công ty Thiên Hạ không biết đã kiếm bao nhiêu tiền. Mỗi hạng tranh tài cũng mở đánh cuộc, đánh cuộc vừa mở, trong nháy mắt liền thu vào đại lượng tài chính.

Trên bầu trời phát ra một tiếng long ngâm, một Vong linh Vu Sư đang mặc pháp bào màu đen ngạo nghễ đứng thẳng trên đỉnh đầu huyết long, hướng đấu trường quốc gia bay đi.

“Là vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ!”

Trường hợp như vậy tự nhiên không phải ít, lãnh tụ cao nhất của Tà ác liên minh-Vong Linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, Vu Yêu Vương Khắc Văn Đồ Tư hẳn là cũng sẽ xuất hiện.

Không quản NPC hay ngoạn gia, ánh mắt mọi người đều chú ý tới sân thi đấu của đấu trường quốc gia.

Trận đấu dựa theo quy trình, 1vs1 đánh trước, sau đó là 2vs2.

Tiêu Ngự mở ra danh sách quyết đấu trận chung kết, người trúng tuyển tổ 1vs1, Đào Kiếm, Thương Minh, Kẹo Sa Ngã, Tiêu Ngự, Thư Sinh, Hầu Tử, Tiểu Đào, Viêm Thần, Cây Quýt, Chanh.

Thứ tự của top 10 xảy ra một chút thay đổi, nhưng trên tổng thể không có biến hóa gì lớn. Những người thuộc nhóm phía trên chính là đối thủ Tiêu Ngự sắp đối mặt, trong top 10 này có không ít đạo tặc, nhưng đây cũng không phải việc lạ. Đoạn thời gian trước rất nhiều ngoạn gia ồn ào bàn luận về kỹ xảo chiến đấu của đạo tặc, rất nhiều kỹ xảo đạo tặc bị công bố ra, các người chơi đạo tặc tiến hành nghiên cứu chiến thuật và kỹ xảo của Tiêu Ngự cùng Lưỡi Lê, điều này khiến thực lực của đạo tặc cả tà ác liên minh tăng lên không ít, Tiểu Dao, Hầu Tử, Quýt cũng là người được lợi.

(DG: Qc, Thăng tác giả ko nghĩ tới kỹ thuật bị công bố thì thăng khác không tìm ra cách phá giải ak –

Tổ 2vs2 gồm có Lê Trì, Lê Diêu; Toàn Phong, Toàn Luật; Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình; Tri Phong, Tri Vũ... Lê Trì, Lê Diêu ở Tà ác liên minh có chút danh tiếng, là hai chiến sĩ hậu duệ Nguyệt thần tộc, là chủng tộc và nghề nghiệp tương đối hi hữu, Tiêu Ngự cũng không biết lực chiến đấu cụ thể của họ. về phần Tri Phong Tri Vũ, hình như họ có một danh hiệu là Tử Thần, Tiêu Ngự cũng không rõ lắm, còn những người khác thì hẳn chưa nghe nói qua., bất quá trong đó có ba đội ngũ là Lời Thề, hai đội ngũ là Ma Vực, hiện tại hai nhà này coi như là một nhà rồi.

Ở hạng mục 3vs3 và 5vs5 tình huống lại càng đặc sắc, hạng mục 3vs3 có năm đội ngũ của Lời Thề, ba đội ngũ của Ma Vực, trong 5vs5 sáu đội của Lời Thề, hai đội của Ma Vực, thực lực của hai công hội thực là làm người khác khiếp sợ. Sau khi công bố danh sách thi đấu, người gia nhập Thiết Kỵ và Nanh Sói lại tăng vọt.

Toàn bộ danh sách được công bố, Phong Dã hồi hộp, công việc khẩn trương lu bù lên, đối với những đội ngũ tiến vào trận chung kết lại càng không keo kiệt, lấy ra trang bị tốt nhất cho bọn họ.

“Thi đấu sắp bắt đầu rồi, chúng ta đi thôi.” Tiêu Ngự nói, kéo tay Triệu Lam Hình, hướng đấu trường quốc gia đi tới.

Bởi vì bọn họ là tuyển thủ, không cần mua vé vào xem, trong tràng có sắp xếp sẵn chỗ ngồi chuyên dụng cho bọn họ.

“Các người ở vị trí nào?” Tiêu Ngự gửi thư cho Phong Dã hỏi.

“Bên trái khán đài!” Phong Dã nói, đứng lên, hướng Tiêu Ngự vẫy vẫy tay.

Tiêu Ngự ở đấu trường quốc gia nhìn lướt qua, cả sân thi đấu của mười vạn người cũng là chỉ chít toàn đầu người, hướng khán đài bên trái nhìn lại, ngẩng ngốc một chút, trên khán đài bên trái có hơn mười là cờ, phân biệt là cờ của Lời Thề, Ma Vực, Thiết Kỵ, Nanh Sói.

“Người lôi bao nhiêu người đi vào?” Tiêu Ngự hỏi.

“Hơn sáu ngàn người, tới để cổ vũ a, khí thế của chúng ta không thể yếu hơn người khác được.” Phong Dã đắc ý nói nói.

Hơn sáu ngàn người, mỗi người nộp năm vạn kim tệ, đó chính là hơn ba tỷ, có tiền cũng không cần tiêu như vậy chứ?

Tựa hồ nhìn thấu sau nghĩ của Tiêu Ngự, Phong Dã giải thích nói: “Ta không nỡ tốn tiền nhiều như vậy, nếu như dùng tiền của công hội, chỉ lôi sáu ngàn người đi vào, những ngoạn gia không được vào nhất định là có oán khí, những người vào tràng này dùng tiền của mình, ta chịu trách nhiệm tập trung một chút mà thôi.”

Không trách được, hơn ba tỷ, đây cũng không phải là số lượng nhỏ, tuy nói địa bàn nắm giữ rất nhiều, từ trong công hội rút ra ba mươi ức là một việc rất đơn giản, nhưng này ba mươi ức chỉ tiêu trên sáu ngàn người, những người khác sẽ nghĩ như thế nào? Phong Dã sẽ không ngu ngốc tới mức làm vậy để cho nội bộ lục đục.

Tiêu Ngự tìm được chỗ ngồi của Phong Dã, hẳn ngồi ở dãy ghế đầu tiên.

Tiêu Ngự, Triệu Lam Hình những tuyển thủ này được an bài ở chung một chỗ, tùy ý an vị, địa phương cũng tương đối lớn, có thể tự do qua lại, so sánh với người xem trên khán đài thoải mái hơn rất nhiều. Trên trung ương khán đài phía trước sân đấu, rất nhiều vị trí còn trống không, được bố trí dị thường hoa lệ, các người chơi cũng biết, đây là cho NPC, hơn nữa trong ba vị trí đó, theo thứ tự là cho thủ lĩnh ba chủng tộc của

Tà ác liên minh Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, Thú nhân vương Đức Khắc Sâm, Địa Ngục tộc tộc trưởng Ốc Da Đức. Về phần Vu Yêu Vương Khắc Văn Đồ Tư, trưởng lão hội thành viên, lãnh tụ trọng yếu của các chủng tộc khác... thì có chỗ ngồi đặc biệt của khách quý.

443. Chương 445: Thương Minh.

“Ca, giúp muội lấy vé vào cửa đi. Lúc muội đi mua thì vé đã hết mất rồi, mà trận đấu sắp bắt đầu rồi kìa.” Tiểu Vũ gấp đến độ gần như bật khóc.

“Vé hả?”

Tiêu Ngự nghĩ Tiểu Vũ không có hứng thú với mấy trận đấu này, lúc trước hẳn đi đấu Hắc tái Tiểu Vũ cũng chỉ đi xem một lần nên hẳn không mua vé cho Tiểu Vũ.

“Còn thiếu năm vé nữa, nếu huynh kiếm không ra thì hai vé là đủ rồi, những người khác để họ tự nghĩ biện pháp thôi.” Tiểu Vũ nói.

Tiêu Ngự pm cho Phong Dã: “Chỗ người còn vé không?”

“Người cần à? Ta còn khoảng 50-60 vé. Có cần lấy hết không?” Phong Dã trả lời.

Thật không hổ là hội trưởng của đệ nhất nghiệp đoàn, đúng là tài đại khí thô. Tiêu Ngự nói: “Cho ta năm vé.”

“Đưa cho người à? Để ta cho người đi qua.” Phong Dã nói.

“Ở ngoài cửa, đưa cho Tiểu Vũ đi.” Tiêu Ngự nói:

Phong Dã sửng sốt. hỏi:

“Muội muội của người?”

“Ừ, trong đoạn thời gian ta thi đấu người giúp ta chiếu cố nàng nhé.” Tiêu Ngự nói.

“Yên tâm đi, giao cho ta, ta sẽ an bài cho nàng một cách tốt nhất.” Phong Dã trả lời, Tiểu Vũ là muội muội của Tiêu Ngự, hẳn không thể không quan tâm được.

Một lát sau, bọn Hầu Tử, Tiểu Dao cũng xuất hiện trên khán đài, thấy Tiêu Ngự bọn họ đều lại chào hỏi.

“Tiêu ca hảo.”

Hầu Tử cúi chào Tiêu Ngự rồi quay sang Triệu Lam Hình.

“Tẩu tử hảo.”

Triệu Lam Hình mặt đỏ lên, nhìn về phía Tiêu Ngự lộ ra nụ cười bất đắc dĩ.

Mỗi lần Hầu Tử lễ phép như vậy, Triệu Lam Hình có chút không quen.

Nhìn bộ dáng bối rối của Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự không nhịn được bật cười.

Triệu Lam Hình nhéo Tiêu Ngự một cái rồi nói với Hầu Tử.

“Cứ thoải mái một chút đi, đừng khách sáo như vậy.”

“Đã lâu không gặp.” Tiểu Dao hướng Tiêu Ngự chào hỏi.

“Đã lâu không gặp.” Tiêu Ngự đáp lại.

“Không nghĩ tới, từ lần đó chia tay chỉ mới một tháng người đã đánh bại Lưỡi Lê rồi.” Tiểu Dao cảm khái nói.

“Chỉ là vận khí tốt thôi.” Tiêu Ngự nói.

Vận khí tốt sao? Có diên mới tin lời hần nói, Tiểu Dao cười khổ:” Đợi lát nữa vào đánh, lỡ ta gặp phải tên biến thái như ngươi thì trực tiếp nhận thua luôn cho khỏe. Ta cũng không mơ mộng chức quán quân kia, xếp top 6 đã không sai rồi.”

“Nếu ngươi trực tiếp nhận thua thì ta thoải mái không ít a.” Tiêu Ngự cười nói.

Lúc này Chanh, Cây Quýt cũng đã đi tới.

“Tiêu đại ca, vừa thấy Tiêu Ngự lập tức chạy lại.

Nhìn thấy Chanh, da đầu Tiêu Ngự run lên, Tiểu ma nữ này rất hay trêu đùa người khác, giống y như tỷ tỷ nàng. Cũng may Tiêu Ngự và tỷ tỷ nàng cũng không thân quen lắm. Nếu không hai Tiểu ma nữ cộng lại thì hần lãnh đủ rồi.

“Ha ha, Chanh, ngươi cũng đến đây sao.” Tiêu Ngự ngồi xích xích sang phía Triệu Lam Hình.

Triệu Lam Hình nhìn thấy Tiêu Ngự như vậy khá bất ngờ, không nghĩ tới còn có người làm cho hần sợ hãi. Bình thường hần luôn khi dễ mình a, nhớ tới những khi Tiêu Ngự tác quái với mình, hai má nàng không khỏi hồng lên.

“Có phải là muội không đến thì huynh không nhớ tới muội đúng không?” Chanh u oán nhìn Tiêu Ngự nói.

“A ha, sao có chuyện đó được chứ.” Tiêu Ngự cười bồi.

“Muội biết là Tiêu Ngự đại ca tốt với ta nhất mà. Muội còn tưởng huynh vứt bỏ muội nữa chứ.” Hai tay Chanh ôm lấy tay trái Tiêu Ngự, dùng sức ngồi sát vào hần.

Cái này không phải tại ta a! Tiêu Ngự nhìn Triệu Lam Hình cười khổ.

Triệu Lam Hình ngẩng đầu lên trời, làm ra bộ dáng ngây thơ, ta đây không biết gì hết a, nhưng thực ra nàng đang cười trộm hần.

Nếu đổi lại là một nữ nhân hẹp hòi, không chừng đã bị Chanh làm cho tức điên lên rồi. Cũng may Triệu Lam Hình biết giữa Chanh và Tiêu Ngự không có chuyện gì cả.

Ngoạn gia trên khán đài lục tục ngồi xuống.

Một người trẻ tuổi mặc pháp bào ngồi gần đó nhìn lướt qua xung quanh, ánh mắt dừng trên người Tiêu Ngự, hần đứng dậy hướng Tiêu Ngự đi tới.

“Ngươi chính là Tiêu Ngự?” Người trẻ tuổi kia có chút kiêu căng, đứng trước Tiêu Ngự, nhìn từ trên xuống nói.

“Đúng là ta, có chuyện gì không? Tiêu Ngự không chút yếu thế, vẫn ngồi như cũ, nhìn thẳng hần nói.

Người thanh niên trước mắt ước chừng hai mươi tuổi, bộ dạng anh tuấn nhưng lại có chút kỳ lạ. Sắc mặt hần tái nhợt, toát lên vẻ âm lệt, làm cho người ta cảm thấy rất không thoải mái. Nhìn lại tay phải hần cầm một pháp trượng màu lam đậm, trên pháp trượng có từng đạo điện quang vờn quanh. Pháp bào màu xanh cũng có lời hoa văn, không ngờ kiện pháp bào này là một vật phẩm huyết thống.

Có chút ngoài ý muốn chính là vật phẩm huyết hống này lại là một kiện trong sáu trang Đại Nguyên Soái, điều này có chút kỳ lạ. Vừa là vật phẩm thuộc sáu trang, lại còn là vật phẩm huyết thống nữa a! Hai thứ này sao có thể hợp lại làm một được? Trong đầu Tiêu Ngự hiện lên một từ, dung hợp! Nghe nói trong Hỏa Sơn Động Nham có một nhiệm vụ tìm kiếm dung hợp bảo thạch, sau đó tìm Luyện kim đại sư kết hợp hai kiện trang bị thành một. Nhưng dung hợp cũng không đơn giản như vậy, khó khăn khi hoàn thành nhiệm vụ để đạt được dung hợp bảo thạch chưa nói, chỉ riêng việc dung hợp hai kiện trang bị đã cực kỳ phiêu lưu, xác suất thành công không quá hai thành. Gia hỏa này cũng thực quyết đoán, không ngờ hần dám đem vật phẩm huyết thống dung hợp với pháp bào của sáu trang Đại Nguyên Soái. Hần không sợ cả hai kiện đều bị hủy sao? Càng ngoài ý muốn hơn nữa là hần lại thành công. Đúng là số *** chó mà !

Nhìn trang bị của hần, Tiêu Ngự đã đoán ra đối phương là ai, chính là Thương Minh Pháp sư kia a.

“Cũng không tệ lắm, có được một bộ Đại Nguyên Soái sáu trang.” Thương Minh nhìn lướt qua Tiêu Ngự, nhìn thấy Cây Quýt, Chanh, nhân tình hần sáng lên, lại nhìn qua Triệu Lam Hình, trong mắt hần tỏa sáng,

bộc lộ ra một đạo thần thái khác thường. Nhìn Tiêu Ngự trái ôm phải ấp, còn là hai tuyệt sắc mỹ nữ nữa, hẳn ghen tị không thôi.

Tiêu Ngự nhíu mày, gia hỏa này ra vẻ như kẻ đứng trên cao, ngừ khí làm cho người ta rất khó chịu.

Mấy người bên cạnh cũng rất khó chịu, nhất là Hầu Tử, ánh mắt gắt gao nhìn Thương Minh, một đạo lãnh mang trong mắt hắn lóe lên. Nếu không có Tiêu Ngự, không biết bây giờ Hầu Tử phải như thế nào nữa. Trong lòng hắn tràn đầy sự cảm kích với Tiêu Ngự, thậm chí nếu Tiêu Ngự cần thì cả tính mạng hắn cũng không tiếc. Đối với Hầu Tử, Thương Minh mạo phạm Tiêu Ngự chẳng khác nào đập vào mặt hắn.

“Chúng ta đánh cuộc thế nào?” Thương Minh không kiêng nể gì nhìn lướt qua Triệu Lam Hình, Chanh, cả Cây Quýt nữa.

Triệu Lam Hình lộ ra biểu tình chán ghét, tên gia hỏa trước mắt này thực sự làm cho người ta khó chịu.

“Đồ như thế nào?” Ánh mắt Tiêu Ngự nheo lại, mỗi khi Tiêu Ngự làm động tác này có nghĩ là hắn sắp nổi giận, đây là thói quen trước khi muốn giết người của hắn.

“Ta cược ta có thể thắng người.” Thương Minh nói.

“Đánh cuộc cái gì?” Tiêu Ngự lạnh lùng nói.

“Nếu người thắng người có thể đưa ra bất cứ điều kiện gì. Nếu ta thắng...” Thương Minh nhìn chòng chọc vào Triệu Lam Hình, đầu lưỡi liếm đôi môi khô khốc của hắn: “thì để bạn gái của người hầu hạ ta một đêm.”

“Người xác định.” Tiêu Ngự biến sắc, ánh mắt bùng lên một ngọn lửa.

Chanh, Cây Quýt, Hầu Tử cả bọn trợn mắt lên.

Chứng kiến ánh mắt phẫn nộ của mấy người bọn họ, Thương Minh không nhịn được lùi ra sau vài bước, nhưng lại đột nhiên phát hiện hắn không thể yếu thế như vậy, lại đứng thẳng lên, đưa cột nói: “Như thế nào? Sợ sao?”

“Ta sẽ không dùng nữ nhân của mình để đặt cược, đổi tiền đặt cược đi. Ta và người đối, nếu ai thua thì giao tất cả trang bị của mình cho đối phương, nếu không giao thì toàn bộ trang bị sẽ bị hủy diệt, quay trở về 0 cấp, vĩnh viễn không được quay lại trò chơi, thế nào?”

Ánh mắt của Tiêu Ngự giống như dã thú, nhìn chăm chăm vào Thương Minh.

Thương Minh thoáng có chút chần chờ.

“Như thế nào? Sợ à?” Tiêu Ngự không chút khách khí đáp lễ hắn.

“Ta và người đối.” Thương Minh tức giận nói.

Tiêu Ngự áp chế cỗ lửa giận trong lòng, nếu đồ ước thứ khác thì hắn chẳng thèm để ý, nhưng mà Triệu Lam Hình là vấy ngược của hắn, không có kẻ nào được phép xúc phạm nàng, kẻ nào dám thì chỉ có một kết cục, Chết!

Triệu Lam Hình nắm lấy tay Tiêu Ngự, tuy nàng rất tức giận nhưng lại càng để ý Tiêu Ngự hơn, nàng ôn nhu nói. “Huynh đừng nóng, vì một tên như hắn mà nổi giận thực không đáng.”

Thương Minh dùng ánh mắt dâm loạn nhìn Triệu Lam Hình, Cây Quýt, Chanh, khoe miệng cười dâm dăng.

Cây Quýt và Chanh không hiền lành như Triệu Lam Hình, trong lòng giận dữ, hai nàng đứng lên muốn dạy cho hắn một bài học. Tiêu Ngự cũng muốn giáo huấn hắn.

Nhưng mà bọn họ còn chưa kịp động thủ thì bất ngờ có một quyền đánh vào giữa mặt Thương Minh. Hắn lảo đảo, phải dựa vào lan can mới đứng vững. Người động thủ chính là Hầu Tử, hắn sớm đã không vừa mắt.

“Người làm gì?” Thương Minh lớn tiếng nói.

“Thay mẹ mày giáo huấn mày, về sau nói chuyện sạch sẽ một chút.” Hầu Tử mắng, một thân tức khí của hắn còn chưa phát tiết ra hết, nhưng mà làm nam nhân cũng phải chính trực một chút (?)

Hệ thống: Ngoạn gia Hầu Tử chủ động công kích người, người có ba phần chung thời gian phòng vệ.

“Hầu Tử, hừ hừ.” Thương Minh cười lạnh, giơ pháp trượng trong tay lên, trên pháp trượng nổi lên một đoàn ma pháp nguyên tố.

Chung quanh tất cả mọi người đều đứng lên, Tiêu Ngự, Chanh, Cây Quýt, Kẹo Sa Ngã, Tiểu Dao, nhìn chòng chọc vào Thương Minh

“Người động thủ thử xem.” Kẹo Sa Ngã lạnh giọng nói: “Cùng lắm ta hủy bỏ tư cách thi đấu, đưa người về thành.”

Thương Minh nhìn đám người Tiêu Ngự, biết khôn mà ngừng công kích lại, nói: “Các người chờ đi, vào trận chung kết lão tử sẽ thu thập các người.”

“Huynh đệ.” Bỗng nhiên một tiếng nói vang lên.

Thương Minh quay đầu lại, nhìn thấy một ngoạn gia mặc pháp bào màu lửa đỏ, khinh thường hỏi:

“Người là ai?”

Pháp sư kia cười hì hì nói: “Nhĩ hảo, ta gọi là Viêm Thần.”

“Là người?” Thương Minh nhận ra Viêm Thần chính là ngoạn gia bài danh đệ nhất hiện tại.

“Chúng ta đánh cuộc không?”

Thương Minh chần chờ.

“Như thế nào? Sợ hả?”

Thương Minh bị mấy lời này chặn ngang họng, nửa ngày sau mới nghẹn ra âm thanh, nói: “Đồ ước như thế nào.”

“Đồ ta có thể thắng người.” Viêm Thần cười dài.

“Đánh cuộc gì?”

“Nếu người thắng, tùy người ra điều kiện. Còn nếu người thua thì...hầu hạ vài huynh đệ của ta một đêm.”

Viêm Thần sờ sờ mũi, trên mặt vẫn là biểu tình cười hì hì, nói.

444. Chương 446: Dao Kiếm.

Ngay lập tức xung quanh lâm vào một mảnh yên tĩnh, một cây kim rơi trên mặt đất cũng có thể nghe được. Ai cũng lộ ra vẻ mặt cực kỳ cổ quái. Tên Viêm Thần này cũng quá trâu rồi, một nam nhân bởi mấy nam nhân khác một đêm, đây là cái tình cảnh gì đây?

Da mặt Triệu Lam Hình rất mỏng, hai má nàng nóng lên.

Nghe được những lời này cũng thật hả dạ, những ngoạn gia xung quanh thấy Viêm Thần đùa cợt Thương Minh thì vui sướng vô cùng, tại vì tên Thương Minh này thực sự làm người khác cực kỳ chán ghét.

Thương Minh chỉ vào mặt Viêm Thần, sắc mặt trắng bệch, thở không ra hơi, cả nửa ngày cũng không rặn ra được chữ nào.

Viêm Thần hài hước nhìn Thương Minh.

Trong mắt Thương Minh lộ ra vẻ hàn quang, lui lại mấy bước, hai tay không tự chủ được mà hợp lại trước ngực.

“Yên tâm, ta không có hứng thú với người, chẳng qua mấy huynh đệ của ta cũng rất cường tráng, không biết người có thể chịu được hay không nữa.”

Ngón tay phải Viêm Thần nhẹ nhàng nẩy lên, mấy viên hỏa cầu nhảy múa trong lòng bàn tay hắn, biến ảo thành đủ mọi loại hình dáng. Trong đó có một hỏa cầu biến thành hình một tiểu hải tử, khiêu vũ trong lòng bàn tay hắn.

“Hỏa pháp sư.”

Thương Minh kinh ngạc nói, nhưng lập tức cười lạnh:

“Chẳng qua là một tên Hỏa pháp sư mà thôi, có cái quái gì đâu mà khoe khoang chứ.”

Tuy Hỏa pháp sư rất mạnh, nhưng vẫn có chênh lệch so với Băng Lôi Song Pháp, nếu là Băng pháp sư hoặc Lôi pháp sư Thương Minh còn kiêng kỵ vài phần. Tuy Hỏa pháp sư có sát thương cực cao nhưng chung quy lúc pk cũng có điểm bất lợi, họ không có kỹ năng khống chế.

“Thế nào, có đánh cuộc hay không đây?”

Viêm Thần nói một cách lơ đãng, trên miệng vẫn còn nét tiếu ý.

Chứng kiến bộ dáng tự tin của Viêm Thần, Thương Minh thoáng có chút chần chờ, nếu Viêm Thần còn ẩn giấu thực lực, là cao thủ thâm tàng bất lộ. Lỡ chẳng may hắn thua thì chẳng phải là không giữ được sự trong sạch sao? Hắn sở dĩ dám đánh cuộc với Tiêu Ngự là vì hắn đã xem qua video chiến đấu của Tiêu Ngự, với chiến thuật của hắn cũng có chút hiểu biết. Còn tên Viêm Thần này thì hắn hoàn toàn không biết gì cả, lỡ may thua một cái thì hậu quả thật là không thể tưởng tượng được. Cùng với mấy nam nhân khác ngủ một đêm, thực là đáng sợ! Thương Minh không nhịn được run lên.

Nhưng mà nếu hắn không dám đánh cuộc thì thành ra hắn sợ Viêm Thần rồi.

“Chúng ta đổi tiền đặt cược.”

“Thôi thôi, nếu người sợ thì nói một tiếng, ta cũng không bắt ép người a.” Viêm Thần khoát tay nói.

“Ai nói ta sợ! Ta...”

Thương Minh thiếu chút nữa đáp ứng theo bản năng, cũng may là hắn dừng lại đúng lúc, cuối cùng oán hận nói:

“Được, người được lắm. Ta thừa nhận là ta sợ đó, rồi sao?”

Hắn cũng không muốn mang sự trong sạch của mình đi mạo hiểm.

“Thế thì thua rồi! Haiz, người đúng là người ăn ngay nói thật đó nha, các người nói có đúng không đây?” Viêm Thần hỏi mấy ngoạn gia bên cạnh.

Bọn người Hầu Tử cười ra tiếng, tên gia hỏa Viêm Thần này thực sự rất gian trá, chỉ có điều bọn họ cảm giác được tên Viêm Thần này sẽ trở thành bằng hữu với họ.

Tiêu Ngự cũng mỉm cười.

“Người chờ đó!”

Thương Minh oán hận nói, rồi nổi giận đùng đùng mà ly khai.

Trải qua một trận hài hước của Viêm Thần, bọn người Tiêu Ngự cũng không tức giận như trước nữa, đối với loại người như Thương Minh thì thực sự không đáng để tức giận.

“Các người hảo, ta tên là Viêm Thần.”

Viêm thần chào hỏi bọn Tiêu Ngự.

“Yên tâm đi, cho dù người không giới thiệu bọn ta cũng biết người là ai a.”

Cây Quýt cười nói.

“Vị này chính là tiểu thư Cây Quýt đại danh鼎鼎鼎鼎 phải không? Ta rất sùng bái người a, tối nay đi xem phim, uống chén trà với ta không?”

Ánh mắt Viêm Thần hí thành một đường, ân cần hỏi,

“Có phải người nhìn nhầm rồi không, ta không phải là nam nhân đâu.”

Cây Quýt lùi ra sau vài bước, làm ra bộ dáng khiếp đảm.

Viêm Thần cũng dở cười dở mếu, không biết nên khóc hay nên cười đây, vừa rồi chỉ trêu chọc gia hỏa kia một chút thôi không ngờ Cây Quýt lại nghĩ hắn có hứng thú với nam nhân, bây giờ hắn nên giải thích như thế nào đây? Nói ta không thích nam nhân à?

“Huynh đệ của ngươi cũng thích nam nhân. Vậy ngươi...”

Cây Quýt khiếp sợ nhìn Viêm Thần, rồi lắc lắc đầu, tiếc hận nói:

“Thoạt nhìn ngươi cũng là người nhã nhặn, thực không ngờ lại có loại đam mê này.”

Miệng Viêm Thần méo xệch, bây giờ hắn nhảy vào sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch tội.

Mấy ngoạn gia xung quanh rảnh nhin cười, nhưng rốt cục cũng nhin không được, cười ầm lên.

Tiêu Ngự không thể không cảm thán, đúng là vô quýt dày có móng tay nhọn. Vừa rồi Viêm Thần làm cho Thương Minh nhục nhã một phen, bây giờ lại đụng vào tiểu ma nữ Cây Quýt, bị nàng đùa giỡn cho xoay vòng vòng.

“Ha ha, tỷ tỷ, người thật mất mặt a! Lời nói đùa giỡn của hắn cũng tin là thật sao?”

Chanh cười to nói.

“Nha đầu chết tiệt kia, ta và ngươi có cừu oán sao, phá hư chuyện vui của ta.”

Cây Quýt hung tợn nhéo lỗ tai Chanh.

“Tỷ tỷ, ta sai rồi, ta sai rồi a a.” Chanh hét lớn.

Bây giờ Viêm Thần mới biết vừa rồi Cây Quýt đang đùa giỡn hắn, lắc đầu cười khổ không thôi. Bên ngoài nói Cây Quýt là nữ thần đúng là tin vịt mà.

“Ngươi là Tiêu Ngự đúng không? Ta là ca ca của Đường Đường.” Viêm Thần chào hỏi Tiêu Ngự.

“Sao Đường Đường không tham dự trận chung kết?” Tiêu Ngự hỏi.

“Nàng tham gia trận chung kết cũng không lấy được hạng nhất. Mà những phần thưởng khác cũng không có tác dụng gì với nàng nên cũng không tham gia.” Viêm Thần giải thích.

Tiêu Ngự nhớ tới một thân trang bị biến thái của Đường Đường, đúng là trừ khi lấy được ngôi vị quán quân, nếu không những vật phẩm khác cũng không là gì. Đường Đường chẳng qua chỉ là cô gái mười ba tuổi mà thôi, đi pk chỉ có một chiến thuật, rất dễ bị người ta nghĩ ra phương pháp phá giải. Nàng đối phó với mấy ngoạn gia bình thường còn được, chứ đụng tới mấy cao thủ đỉnh cấp muốn thắng cũng khó.

“Chuyện vừa rồi cảm ơn người.”

Tiêu Ngự nói. Viêm Thần đùa cợt Thương Minh xem như trút giận giúp bọn hắn.

“Không cần cảm tạ, chỉ là nhắc tay mà thôi.” Viêm Thần cười nói.

Ở hướng khán đài trung ương rất nhiều NPC trọng yếu của Tà Ác Liên Minh bắt đầu ngồi xuống, không khí của kỹ trảng dần dần sôi động lên. Vong linh vu sư Sơn Đức Lỗ, Nhân vương Địch Khắc Sâm xuất hiện, đẩy không khí lên cao trào. Các quốc gia, các chủng tộc đều tung hô tên của những người đứng đầu. Những NPC này mọi khi cũng không hề xuất hiện trong tầm mắt của ngoạn gia bình thường.

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ đứng lên, tay phải giơ lên, các ngoạn gia lập tức im lặng, nhìn về phía khán đài trung ương. Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ bắt đầu diễn thuyết.

“...Sau cuộc chiến tranh kéo dài mấy ngàn năm. Chúng ta đã giành được thắng lợi huy hoàng, chiếm được Thánh Quang Thành của Thiên Sứ Liên Minh. Đây là vinh quang của chúng ta, vinh quang của các dũng sĩ đã chiến đấu vì dân tộc, vinh quang của tổ tiên đã ngã xuống trên sa trường, vinh quang của những người dùng máu tươi của mình rửa sạch sự khuất nhục, dựng lên tôn nghiêm của chúng ta...”

Thanh âm của Sơn Đức Lỗ tựa như một bài chiến ca, cao vút, khí thế hùng hồn, quanh quẩn thật lâu trong kỹ trảng.

“Hôm nay, tại nơi đây, chúng ta sẽ chọn ra vị dũng sĩ cường đại nhất, để hấn bước lên lữ trình mới của đế quốc! Quang huy của tổ tiên tồn tại cùng tất cả chúng ta.”

Cuộc thi đấu đã sắp bắt đầu, những NPC phụ trách dẫn đường bắt đầu bận rộn.

“Sắp đấu rồi, chúng ta đi thôi.” Viêm thần nói.

Trận đấu 1vs1 sắp bắt đầu, bọn Tiêu Ngự nhận được thông báo.

Tất cả ánh mắt của các ngoạn gia đều dừng ở lối vào kỹ tràng.

Người đầu tiên đi ra chính là một Thú Nhân Chiến Sĩ, ngay sau đó là Băng Lôi Pháp Sư Thương Minh, kế đến là Kẹo Sa Ngã... Một trận hoan hô nổi lên trên các khán đài.

Thể lệ thi đấu của trận chung kết là đấu theo vòng tròn, mỗi trận thắng sẽ giành được điểm tích phân, người có điểm tích phân cao nhất sẽ giành được giải quán quân.

Đầu tiên là năm cặp ngoạn gia phân tổ ngẫu nhiên.

Các người chơi khẩn trương quan sát màn hình.

Màn hình không ngừng biến hóa, tổ thứ nhất: Tiểu Dao vs Dao Kiếm; tổ thứ 2: Kẹo Sa Ngã vs Viêm Thần.

Đối thủ của Tiêu Ngự là Cây Quýt, hai người vừa xuất hiện trên sân thi đấu, trên khán đài đã nổi lên một trận kinh hô. Không nghĩ tới ngay vòng 1 hai nhân vật thần tượng đã đụng độ nhau rồi.

“Cây Quýt tiểu thư thua chắc rồi.”

“Àn, ta cũng nghĩ vậy.”

Nhưng chuyện này cũng không ảnh hưởng tới sự cuồng nhiệt của các ngoạn gia với Cây Quýt, thực lực của nàng thua kém Tiêu Ngự là chuyện bình thường.

“Ta nhận thua.” Cây Quýt không chút do dự, cười nói.

Tiêu Ngự chưa kịp phản ứng thì Cây Quýt đã nhanh chóng định sẵn kết quả rồi.

Tặc Đảm

445. Chương 447: Cuồng Hóa

Tiêu Ngự và Dao Kiếm được an bài vào một sàn đấu.

Dao Kiếm khoảng ba mươi tuổi, thân hình cao lớn, cường tráng, lộ ra khí thế dũng mãnh và gan dạ. Lúc hấn di chuyển lộ ra nét trầm ổn, nhưng trong sự trầm ổn đó lại có sự sát phạt, tùy tiện đứng một chỗ cũng làm cho người ta cảm thấy sự áp bách mãnh liệt. Tiêu Ngự nhìn ra được Dao Kiếm đúng là một đối thủ khó chơi.

“Không nghĩ nhanh như vậy đã gặp được người.”

Dao Kiếm nói.

“Thật lâu trước kia, ta đã muốn khiêu chiến Lưỡi Lê, nhưng đợi tới khi ta sắp chuẩn bị xong thì Lưỡi Lê bị người đánh bại, cho nên mục tiêu của ta lại chuyển thành người.”

Dao Kiếm giờ thanh đại kiếm lên, như một đầu mãnh hổ, tùy thời có thể lao tới,

“Như người mong muốn.”

Tiêu Ngự nói, hấn cũng chuẩn bị sẵn sàng rồi.

Trận đấu bắt đầu.

Thanh âm của hệ thống vừa mới vang lên, Dao Kiếm đã vọt lên như một mũi tên.

Nguyệt Dạ Lưu Tinh Trảm!

Một đạo đao khí vô cùng sắc bén chém về phía Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự một cái Khiêu Dực, thoát ra khỏi công kích của Đao Kiếm.

Một tiếng nổ lớn vang lên, đạo đao khí kia để lại một hố sâu dài chừng 10 mét.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự một cái Long Tường Thuật đá tới.

Hai người không hề lưu thủ chút nào, tất cả đều là công kích cực kỳ hung mãnh.

Toàn Phong Trảm!

Đao Kiếm thấy Tiêu Ngự công kích cũng không hề né tránh mà một chiêu Toàn Phong Trảm nghênh đón Tiêu Ngự. Khi chiến sĩ đấu với các chức nghiệp khác, sợ nhất là mất đi khí thế, chỉ có khí thế áp chế đối phương, làm cho đối phương không thể thi triển kỹ năng, không thể xuất toàn lực mới có thể được gọi là chiến sĩ chân chính.

Tinh hoa trong PK của chiến sĩ là ở đây, nhưng muốn áp chế đối thủ cũng không phải là kỹ thuật đơn giản.

Thịch một tiếng, Long Tường Thuật của Tiêu Ngự đánh trúng Đao Kiếm, mà cự kiếm trong tay Đao Kiếm cũng đánh lên người Tiêu Ngự, máu tươi vẩy ra.

Đấu pháp của Đao Kiếm chính là liều mạng, Tiêu Ngự căn bản không có biện pháp tránh né. Cũng may Toàn Phong Trảm không phải là kỹ năng khống chế, nếu Đao Kiếm thi triển kỹ năng khống chế thì Tiêu Ngự không thể không sử dụng Chiến Tranh Cuồng Nộ và Vong Linh Ưc Chế ngay khi trận đấu mới bắt đầu.

Đao Kiếm bị Tiêu Ngự đánh trúng, nhưng hắn không hề dừng lại, một kiếm vung lên, khí thế như hồng hướng Tiêu Ngự bao trùm lại.

Không biết Đao Kiếm thi triển kỹ năng gì, lại miễn dịch với hiệu quả của Long Tường Thuật.

Độn hình!

Tiêu Ngự một cái Độn Hình thoát khỏi công kích của Đao Kiếm.

Đấu Khí Trảm!

Phát hiện Tiêu Ngự biến mất, chỉ sau một lát Đao Kiếm đã hướng sang vị trí Tiêu Ngự có thể xuất hiện chém ra một cái Đấu Khí Trảm, tuy không phải là phạm vi kỹ năng nhưng phạm vi công kích của nó cũng khá lớn.

Đấu Khí Trảm của Đao Kiếm bay ra, đánh lên mặt đất phía xa, làm cho mặt đất đang bằng phẳng nứt thành từng khối. Hắn thu đao trở về, nhíu mày, Đấu Khí Trảm đánh sang khu vực kia lại không hề có động tĩnh gì, không lẽ hắn đã lầm, Tiêu Ngự không hề ở đó.

Đao Kiếm chỉ thấy sau lưng chợt lạnh, đồng tử co rụt lại.

Vừa rồi quả thật Tiêu Ngự ở vị trí đó, nhưng khi Đấu Khí Trảm bay tới hắn lại dùng một cái Tật Phong Bộ, làm cho Đao Kiếm sinh ra một chút ảo giác, tưởng rằng mình đã đoán sai.

Tiêu Ngự nhanh như gió, chủy thủ trong tay phải đâm xuống sau đầu Đao Kiếm.

Phản ứng của Đao Kiếm cũng tương đối nhanh, biết tình huống không ổn, cự kiếm trong tay hắn đâm xuống mặt đất.

Địa Liệt Trảm!

Một đạo năng lượng cuồng bạo từ mặt đất phát ra, một vết nứt lớn nhanh chóng toác ra, lan tràn xung quanh, một đạo năng lượng màu đỏ cực kỳ cường hãn từ trong nền đất vọt lên.

Tiêu Ngự đánh lén Đao Kiếm thành công, làm cho hắn lâm vào trạng thái choáng váng, nhưng lại không phòng bị dưới chân, bị năng lượng từ Địa Liệt Trảm đánh bay ra ngoài.

Một cái Địa Liệt Trảm xóa sạch 5 ngàn huyết lượng của Tiêu Ngự, hấn dùng tay phải chống đỡ thân thể, xoay người lại, xuất ra một cái Đột Thử đâm tới sau lưng Dao Kiếm.

Dao Kiếm chỉ choáng váng hơn một giây, rất nhanh đã hoạt động lại thân thể, nhanh chóng xoay người, cự kiếm trong tay phải một cái Đón Đỡ.

Đinh một tiếng, chủy thủ của Tiêu Ngự bị cự kiếm của Dao Kiếm cản lại.

Tiêu Ngự lập tức thối lui, công kích bị đứt quãng như vậy không thể có cơ hội đánh bại Dao Kiếm được, chỉ có thể lui về trước, tìm cơ hội khác mà thôi.

Không thể không nói Dao Kiếm là một chiến sĩ PK cực mạnh mà đến bây giờ Tiêu Ngự mới gặp được. Tuy rằng Thiên Sứ Liên Minh Cuồng Long và Thiên Long rất lợi hại, nhưng bọn hấn lại là chủ lực phòng ngự trong đoàn đội chuyên sát boss, mà Dao Kiếm này lại là Đại Nguyên Soái, bản chất của hai bên hoàn toàn khác nhau. Kỹ xảo pk của Dao Kiếm không kém Tiêu Ngự chút nào, hấn lên được Đại Nguyên Soái chính là nhờ vào thực lực của mình.

Dao Kiếm một bước cũng không nhường, giao thủ với Tiêu Ngự mấy lần nhưng không làm gì được nhau, bọn họ đang chờ một cơ hội. Bất cứ ai xuất hiện một sơ hở nhỏ cũng có thể lâm vào nguy cơ chí mạng.

Tiêu Ngự và Dao Kiếm chiến đấu kịch liệt, làm cho các ngoạn gia mở to mắt. Họ biết Tiêu Ngự đã gặp được đối thủ rồi.

Dưới sự bức bách của Dao Kiếm, kỹ năng của Tiêu Ngự ngày càng ít đi, có thể thấy cục diện ngày càng bất lợi cho Tiêu Ngự.

Triệu hoán Tuyết Nguyên Cự Hùng.

Không ngờ Dao Kiếm vì áp chế Tiêu Ngự mà triệu hồi ra một con gấu trắng. Dao Kiếm muốn nhân cơ hội Tiêu Ngự chưa triệu hồi U Linh Behemoth mà đem hấn xử lý.

Cự kiếm của Dao Kiếm và hùng chưởng của Tuyết Nguyên Cự Hùng công kích cùng lúc, đem đường đi phong kín lại, Dao Kiếm đã chuẩn bị sẵn, một khi Tiêu Ngự dùng Tật Phong Bộ thì lập tức hấn sẽ thi triển Khí Bạo Trảm, không cho Tiêu Ngự có khả năng chạy trốn.

Đào Thoát!

Tiêu Ngự đột nhiên biến mất, thoát khỏi công kích của Dao Kiếm và Tuyết Nguyên Cự Hùng, triệu hồi U Linh Behemoth ra.

“Đáng chết, lại là kỹ năng Đào Thoát đáng ghét này.”

Dao Kiếm biết Tiêu Ngự có một kỹ năng như vậy, nhưng Tiêu Ngự này giờ cũng không sử dụng nên hấn cũng có chút tâm lý xem nhẹ. Bây giờ Tiêu Ngự lại nhờ nó mà thoát khỏi nguy cơ.

Hống!

Hống!

Hai đầu cự thú phát ra tiếng gầm đinh tai nhức óc.

Hai bên không chênh lệch nhau lắm, Tuyết Nguyên Cự Hùng là một con gấu trắng, toàn thân không có một tia tạp sắc, to lớn và tráng kiện hơn những con gấu bình thường rất nhiều, nó có thể tranh đua với Behemoth.

Behemoth sinh sống ở núi, Tuyết Nguyên Cự Hùng lại sinh sống ở bằng nguyên, hai bên cũng không có cơ hội chạm mặt nhau. Luận thực lực, Tuyết Nguyên Cự Hùng chỉ thoáng kém hơn u linh Behemoth, hai bên đều là sinh vật lấy lực lượng làm chủ. Nếu đụng phải nhau chắc chắn là một phen long tranh hổ đấu. Mà sức chiến đấu của u linh Behemoth của Tiêu Ngự còn cao hơn một bậc so với Behemoth bình thường, Tuyết Nguyên Cự Hùng thoáng rơi xuống hạ phong

Hai bên phân cao thấp với nhau, Tuyết Nguyên Cự Hùng yếu thế hơn vài phần, buộc phải lui lại phía sau vài bước, nhưng lại không cam lòng yếu thế rít gào.

Tình cảnh náo nhiệt này làm cho các ngoại gia ngạc nhiên, trên kỳ tràng không ngờ lại xuất hiện hai đầu cự thú. Những người hữu tâm nhanh chóng điều tra tư liệu của chúng, đem hai đầu cự thú so sánh với nhau.

“Kiếm một cái giai cấp.”

“Tuyệt Nguyên Cự Hùng kém hơn u linh Behemoth.”

Quả nhiên khí thế của u linh Behemoth áp chế đối thủ, Tuyệt Nguyên Cự Hùng phải bại lui, bộ dáng của nó có chút run sợ.

Đao Kiếm cũng biết Tuyệt Nguyên Cự Hùng không có biện pháp chiến thắng được vua lục chiến Behemoth. Lấy kiếm chắn phía trước, hắn đang suy nghĩ biện pháp, nếu cứ kéo dài tình hình này không chừng hắn sẽ thua trong tay Tiêu Ngự.

Trùng trùng!

U linh Behemoth rống lên một tiếng, thân hình to lớn của nó xông tới chỗ Đao Kiếm.

Cuồng bạo trạng thái.

Cuồng hóa!

Đao Kiếm quát một tiếng, mở ra chiêu số cuối cùng của Thú Nhân Chiến Sĩ, cơ thể hắn nhanh chóng tăng vọt lên, tráng kiện hơn rất nhiều. Hắn vọt lên và chạm với u linh Behemoth. (

Hát!

Đao Kiếm như một đầu cự thú, gân xanh nổi lên, máu tươi sôi trào, toàn thân tràn ngập trong một loại năng lượng cuồng bạo. Lúc va chạm với u linh Behemoth hắn bị lui lại vào bước, nhưng rồi lại quát một tiếng, phát lực đem khí thế của u linh Behemoth ngăn lại.

“Mạnh quá.”

Các ngoại gia sợ hãi, không nhịn được mở miệng than. Thú Nhân Chiến sĩ mở ra trạng thái cuồng hóa quả nhiên không bình thường, không ngờ đấu sức với u linh Behemoth lại không rơi vào thế yếu.

Cơ hội tốt!

Thấy u linh Behemoth đấu sức với Đao Kiếm, Tiêu Ngự một cái Đột Tiến lại gần, rồi chuyển thủ trong tay hắn hướng trấn Đao Kiếm đâm tới.

Phốc, chuyển thủ của Tiêu Ngự đánh trúng Đao Kiếm, nhưng hắn lại miễn dịch với không chế của Tiêu Ngự!

Trùng Chàng!

Đao Kiếm ra lệnh cho Tuyệt Nguyên Cự Thú hướng về phía sau công kích tới, Tuyệt Nguyên Cự Hùng rống giận. xuất ra một cái va chạm.

Bạo Phong Nhất Kích!

Sát Lục Thịnh Yển!

Hùng Kích!

Bốn kỹ năng cơ hồ thi triển ra cùng lúc, năng lượng cường đại mãnh liệt va chạm với nhau, phá hủy tất cả, một tiếng nổ thật mạnh vang lên, bốn thân ảnh đều bay ngược ra ngoài.

Tiêu Ngự dựa vào thân thể linh hoạt, bay ra xa rồi nhẹ nhàng rơi xuống đất.

U linh Behemoth và Tuyệt Nguyên Cự Hùng nặng nề té trên mặt đất, rồi thất tha thất thiếu đứng lên.

Thú nhân chiến sĩ Đao Kiếm phải lui ra sau năm sáu bước, để lại trên mặt đất những bước chân sâu hoắm, không ngờ sàn đá bị hắn đâm vỡ ra.

Như thế cũng được sao?

“Mạnh quá, Thú Nhân Chiến Sĩ đã cuồng hóa thân thể y như làm bằng sắt vậy.”

Sau khi cuồng hóa, Thú Nhân Chiến Sĩ như một tấm thiết bản, không thể lay động.

Tiêu Ngự sờ lên khoe miệng còn dính máu tươi, huyết lượng hắn còn lại một vạn hai, Dao Kiếm còn lại ba vạn ba.

Huyết lượng của Tuyết Nguyên Cự Hùng là một vạn ba, bị mất bảy ngàn. U linh Behemoth hai vạn mốt, bị xóa sạch hơn năm ngàn. Nhìn vào cũng biết ai hơn ai kém.

(

Nhưng Tiêu Ngự lại khẳng định hắn không hề thiệt hại chút nào, hắn còn một kỹ năng phục hồi miễn giá trị huyết lượng. Trừ khi đối phương có thể triệt tiêu ưu thế này của hắn, nếu không sau khi Thú nhân chiến sĩ kết thúc cuồng hóa, hắn chính là người chiến thắng.

Tặc Đảm

446. Chương 448: Mạt Nhật Trảm Kích

Sau khi đứng vững, Dao Kiếm lại xông tới chỗ Tiêu Ngự, cự kiếm trong tay phá không mà đến.

Tiêu Ngự và u linh Bỉ mộng nghênh đón công kích.

Chiến tranh thị huyết!

Làn da Dao Kiếm chuyển dần sang màu đỏ, toàn thân tỏa ra khí tức huyết tinh nhàn nhạt.

U linh Bỉ mộng một cái Trùng Phong nghênh đón, cùng Dao Kiếm chiến đấu một chỗ, phốc phốc phốc, cự kiếm trong tay Dao Kiếm liên tiếp đánh trúng U linh Bỉ mộng, U linh Bỉ mộng cũng liên tục đánh trúng cơ thể Dao Kiếm, nhưng huyết lượng Dao Kiếm lại không giảm mà tăng.

Hấp huyết hiệu quả thật mạnh! Tiêu Ngự bỗng dừng cả kinh.

Tuyết nguyên cự hùng đi theo sau Dao Kiếm, Dao Kiếm giống như chuẩn bị dùng hết toàn bộ lực lượng đánh chết u linh Bỉ mộng.

Thuần tiến!

Dã tính cuồng nộ!

Nhất thời tốc độ di động của Tiêu Ngự tăng lên trạng thái cao nhất, Dao Kiếm không có chút phản ứng nào, thậm chí không thấy rõ thân ảnh Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đã đến bên cạnh Tuyết Nguyên Cự Hùng, chủ thủ trong tay phải một cái Xé Rách, đem lồng ngực của Tuyết Nguyên Cự Hùng vạch ra một miệng vết thương, máu tươi phun ra. Làm lồng ngực của Tuyết Nguyên Cự Hùng trở thành một mảnh đỏ bầm. Hiệu quả của kỹ năng Xé Rách làm cho Tuyết Nguyên Cự Hùng lâm vào tê liệt trạng thái.

Liệt bạo!

Tiêu ngự một cái bạo liệt, đem tuyết nguyên cự hùng oanh sát.

Trảm sát!

Thú Nhân chiến sĩ Dao Kiếm cũng không chút nào yếu thế. Hướng u linh Bỉ mộng đánh ra Trảm sát.

-7539, một cái trị số thương tổn bay lên từ đầu u linh Bỉ mộng, u linh Bỉ mộng huyết lượng tới đáy, thân thể khổng lồ đổ ả xuống sàn.

Thú Nhân chiến sĩ Dao Kiếm đánh gục u linh Bỉ mộng, liền đổi hướng tấn công Tiêu Ngự. Một cái Trùng Trạng, một cái Loạn Vũ, đại kiếm trong tay huyền hóa ra vô số kiếm ảnh.

Oanh một tiếng, sau khi Dao Kiếm chém ra một kiếm, mặt đất nứt ra một đường dài, một đạo năng lượng dâng lên.

Tiêu ngự nhanh chóng chạy ra xa.

Thú Nhân chiến sĩ Dao Kiếm đánh tới Tiêu Ngự, Đại Kiếm chém ra tựa như cơn lốc, tràn ngập uy thế.

Dao kiếm chưa kịp xông tới, thì Tiêu Ngự đã dung một cái Tiêu thất, sau đó mở ra tất cả trạng thái, hướng phía ngoài thoát đi.

Lại là một tiếng nổ, kỹ năng Kiếm Vũ của Dao Kiếm chém vào vị trí Tiêu Ngự vừa đứng, mặt đất lập tức bị năng lượng cuồng bạo phá hủy, hoàn toàn thay đổi so với trạng thái ban đầu.

Tiêu Ngự giống như đột nhiên biến mất, không thấy tung tích gì. Đạo tặc pk với Chiến Sĩ có rất nhiều cái bất lợi, sau khi thi triển cuồng hóa, Dao Kiếm đã miễn dịch với hiệu quả khống chế. Tiêu Ngự tiếp cận Dao Kiếm chẳng khác nào đi tìm đường chết. Không bằng tạm né tránh mũi nhọn của hắn.

Thời gian không ngừng trôi qua, Dao Kiếm không ngừng công kích vị trí Tiêu Ngự có thể xuất hiện, nhưng mà Tiêu Ngự lại chậm chạp không có xuất hiện, Dao Kiếm rốt cục có chút khẩn trương, dù sao thời gian cuồng hóa của hắn cũng có giới hạn. Kỹ năng Cuồng hóa tuy rằng rất mạnh, kéo dài một phút đồng hồ, nhưng có một cái nhược điểm, là sau khi cuồng hóa chấm dứt, bản thân sẽ lâm vào trạng thái suy yếu.

Các người chơi chung quanh nhìn ra tính toán của Tiêu Ngự, tuy rằng cảm giác rất quái lạ, Tiêu Ngự bị bức đến loại trình độ này, có chút rất dọa người. Nhưng không thể nghi ngờ, giờ phút này xông lên quyết đấu cùng Dao Kiếm khẳng định là chịu chết, quyết định của Tiêu Ngự là rất sáng suốt.

Đại trượng phu cảm được, buông được, chiến thuật này của Tiêu Ngự cũng không phải là dễ tiện gì.

“Ta xem thực lực Tiêu Ngự cũng chỉ có vậy, không ngờ không dám đánh.”

“Nói như vậy không đúng, đạo tặc đối cứng với cuồng hóa Thú Nhân chiến sĩ, đó mới gọi là ngu ngốc.”

Các người chơi mỗi người một ý, bàn tán xôn xao. Nhưng Tiêu Ngự chưa bao giờ để mấy thứ này ở trong lòng.

Trên thực tế, nếu Tiêu Ngự thi triển ra kỹ năng Ảnh Tử Chiến Sĩ cho dù tiếp tục cùng Dao Kiếm cứng đối cứng, cũng nắm chắc chiến thắng Dao Kiếm, nhưng mà nếu lúc này hắn che giấu thực lực, sẽ có chỗ tốt rất lớn với trận đấu kế tiếp.

Dao Kiếm không ngừng công kích, ý đồ tìm ra vị trí của Tiêu Ngự, nhưng là hắn vẫn thất bại.

Liệt Diễm Trảm!

Dao Kiếm đã tuyệt vọng, nếu tiến vào trạng thái suy yếu, thuộc tính chỉ còn lại có 10%, tốc độ di động cũng rất chậm, lập tức một cái đạo tặc bình thường thấp hơn hắn mười cấp hắn cũng đánh không lại, càng không nói đến việc đối phương là một cao thủ đỉnh cấp.

Còn còn lại mười giây, Thú Nhân chiến sĩ Dao Kiếm phát huy dư uy cuối cùng, cự kiếm trong tay cháy lên liệt hỏa hùng hục, biến thành một thanh hỏa diễm cự kiếm, nặng nề chém xuống.

Oanh một tiếng nổ, hỏa diễm cự kiếm sinh sôi làm cho cả sân thi đấu thể thao bị chém thành hai nửa.

“Khí thế quả khiến cho người khác sợ hãi!”

“Không hổ là Thú Nhân chiến sĩ cấp Đại Nguyên Soái!”

“Nếu Tiêu Ngự cùng hắn chính diện đánh nhau, khẳng định chết chắc rồi.” (Ồi thằng ngu, đạo tặc so với chiến mà cứng đối cứng thì vỡ mồm, sao ko bảo thằng thú vật này đấu với mấy thằng lòi pháp, hỏa pháp đi.)

Tiêu Ngự không nghĩ tới khoảng cách công kích của Thú Nhân chiến sĩ Dao Kiếm xa như vậy, chứng kiến hỏa diễm cự kiếm chém tới phía mình, hắn nhanh chóng lui lại phía sau, hướng bên cạnh tránh ra. Nhưng mà hắn vẫn chậm một bước, Thú Nhân chiến sĩ Dao Kiếm huy trăm tới được hỏa diễm sát quá thân thể Tiêu Ngự, xoá sạch hơn một ngàn huyết lượng của Tiêu Ngự.

Trạng thái ẩn hình biến mất, thân hình Tiêu Ngự chậm rãi hiện ra.

Đối với Đao Kiếm mà nói, thế cục thay đổi như thế này đúng là một loại “Sơn trọng thủy phục nghi vô lộ”, vừa rồi hẳn nghĩ mình nhất định sẽ thua. Tiêu Ngự chỉ cần chống đỡ hơn mười giây, Đao Kiếm sẽ lâm vào trạng thái suy yếu, hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Hẳn dường như cũng đã buông tha, không ngừng thi triển kỹ năng chỉ là giả dụ trước khi chết mà thôi, không ngờ lại đánh trúng Tiêu Ngự đang ẩn hình, đúng là mèo mù vớ cá rán.

Vô tình đánh trúng Tiêu Ngự làm cho Đao Kiếm thấy được một tia hi vọng, tia hi vọng này chẳng khác nào một người đi trên sa mạc tìm được ốc đảo.

Tật phong bộ làm lạnh xong!

Độn hình làm lạnh xong!

Tiêu Ngự cũng không phải không có kỹ năng chạy trốn, Đao Kiếm muốn xử lý Tiêu Ngự, cũng không phải một sự tình đơn giản, nhưng là Đao Kiếm không quản việc đó, chỉ cần có một điểm hy vọng, hẳn đều phải đi thử qua một lần.

Nộ lôi trảm!

Hỏa diễm trảm!

Kiểm khí của Đao Kiếm hướng Tiêu Ngự mà chém xuống, không có một chút gián đoạn.

Tiêu Ngự một cái kỹ năng Độn hình ngăn cản kỹ năng thứ nhất của Đao Kiếm, chứng kiến đại kiếm lại hướng tới vị trí mình đứng chém xuống, chủ thủ tay phải một cái chống đỡ.

“Đinh” một tiếng giòn vang, chủ thủ cùng đại kiếm va chạm cùng một chỗ, âm thanh va chạm của kim loại vang lên trên kỹ trảm, vang vọng thật lâu.

Tiêu Ngự trong lòng thất kinh, hẳn đã sử dụng các phương pháp ngụy trang, ý đồ mê hoặc phán đoán của Đao Kiếm, khiến hẳn không thể phán đoán ra phương hướng bản thân chạy trốn, cuối cùng lại vẫn bị Đao Kiếm phát hiện. Đại nguyên soái cấp Thú Nhân chiến sĩ, quả nhiên không giống bình thường. Không phải chỉ có kỹ năng lợi hại mà việc xử lý các tình huống cũng mạnh hơn chiến sĩ bình thường nhiều lắm.

Tiêu Ngự lâm vào thế bị động, vừa mới chống đỡ xong, đại kiếm của Đao Kiếm lại quét ngang tới, kiếm khí sắc bén đập vào mặt lao đến.

Đón đỡ!

Tiêu Ngự nắm ngược chủ thủ lại, một cái đón đỡ cản lại cự kiếm của Đao Kiếm.

Không còn kịp rồi! Trong lòng Đao Kiếm lo lắng vạn phần. Nhưng mà đạo tặc Tiêu Ngự trước mắt trói buộc quá khó khăn. Mười giây đồng hồ muốn đem Tiêu Ngự đánh chết cơ hồ là Thiên Phương dạ đàm.

Nộ lôi trảm!

Đao Kiếm lại huy động đại kiếm hướng Tiêu Ngự chém xuống.

Tật phong bộ!

Tiêu Ngự thi triển Tật phong bộ thoát đi.

Con người Đao Kiếm chợt co rút nhanh, hẳn đã đợi cơ hội này rất lâu, rốt cục có cơ hội xuất thủ.

Tiên tri thúc phước!

Tiêu Ngự đột nhiên phát hiện, hẳn không ngờ không thể nhúc nhích, mắt thấy đại kiếm của Đao Kiếm chém xuống, tất cả kỹ năng đều không thể sử dụng, kỹ năng này cùng kỹ năng Định Thân của đạo tặc có cùng hiệu quả, nhưng là có khác nhau nhất định. Tiên Tri Phúc Thước chỉ hữu hiệu với đối tượng đang ẩn thân, nó cũng có hiệu quả cắt ngang kỹ năng nhưng không ảnh hưởng tới ẩn hình của đối phương. Đồng thời này kỹ năng chỉ có thể sử dụng khi huyết lượng đối phương thấp hơn 35%.

Mặt nhật trảm kích! Đao Kiếm quát lớn một tiếng, kinh khí bắn ra bốn phía, tạo thành hình cây quạt bao trùm khắp xung quanh.

Chúng kiến Mặt nhật trăm kích hướng mình chém xuống, Tiêu Ngự biết, lúc này hãn xong rồi, đây là một đòn ẩn chứa sự giận dữ của Đao Kiếm, tất là kỹ năng sát thương cực mạnh. Tiêu Ngự còn sót lại hơn chín ngàn huyết lượng, có thể sống sót sao chứ?

Oanh một tiếng, Mặt nhật trăm kích đánh vào thân thể Tiêu Ngự, đem Tiêu Ngự đánh bay ra ngoài.

Tiêu Ngự cảm giác lồng ngực bị đánh cực mạnh. Bay ra ngoài rơi trên mặt đất trên.

Đã xong rồi sao? Trong đầu Tiêu Ngự xuất hiện ý niệm này.

-2108, một cái trị số bay lên từ trên đầu Tiêu Ngự, cư nhiên là thương tổn bạo kích cùng phá giáp, Tiêu Ngự ngẩn người.

Toàn trường ngoạn gia cũng ngây ngẩn cả người, kỹ năng cuối cùng của Đao Kiếm vô cùng hoa lệ, nhìn qua liền biết đó là siêu cấp kỹ năng, sát thương tuyệt đối không thấp! Nhưng siêu cấp kỹ năng này cư nhiên chỉ xoá sạch hơn hai nghìn huyết lượng của Tiêu Ngự! Sao lại có điều này chứ? Chẳng lẽ kỹ năng Tận thế trăm của Đao Kiếm giống như gỏi thêu hoa, nhìn được nhưng không dùng được?

Đao Kiếm cũng ngây dại, kỹ năng cuối cùng của hãn rõ ràng đánh trúng Tiêu Ngự, nhưng hiệu quả tạo thành cuối cùng quả thật khiến hãn không thể tin được, điều này sao có thể, Mặt nhật trăm kích có thể tạo thành hai vạn thương tổn trị số, thời điểm thấp nhất cũng có thể tạo thành hơn một vạn thương tổn! Như thế nào đánh trúng Tiêu Ngự lại biến thành hai ngàn?

Tiêu ngự thâm nghĩ thật nguy hiểm, nếu sớm triệu hồi ra Thân ảnh chiến sĩ, sử dụng kỹ năng Huyết Tinh Tàn Sát, hãn đã sớm có thể xử lý Đao Kiếm, không lưu lại cho Đao Kiếm cơ hội uy hiếp mình! Hãn quá sơ suất, thiếu chút nữa bị Đao Kiếm đánh bại, có thể nói thần may mắn đã đứng ở bên cạnh Tiêu Ngự (

Mười giây đồng hồ, cũng chính là thời gian hai người giao thủ đếm từ một đến mười, thời gian đó cũng đủ để Đao Kiếm thi triển ra Mặt nhật trăm kích?

Đao kiếm vốn còn dấy lên một tia hy vọng, nhưng ngay sau đó, hy vọng lại một lần tan biến, Mặt nhật trăm kích cuối cùng cũng không thể vẫn hồi thua cuộc, khi hãn lâm vào trạng thái suy yếu, thắng bại đã phân! Chiến đấu tiếp theo liền không có ý nghĩa, rơi vào trạng thái suy yếu căn bản không có biện pháp chiến đấu, sức chiến đấu mười thành còn sót lại không đủ một thành...

Hệ thống: Đao Kiếm đã nhận thua, người đã chiến thắng giành được một điểm tích phân.

Thắng có điểm may mắn, chẳng qua Tiêu Ngự ẩn tàng một phần thực lực, nếu trận đấu này song phương đem hết toàn lực đánh, người thắng vẫn là Tiêu Ngự!

“Ta thua.”

Tuy thua như vậy có chút oan uổng, nhưng Đao Kiếm rất thẳng thắn thừa nhận thất bại, điều này khiến ấn tượng của Tiêu Ngự đối với Đao Kiếm cũng không tệ.

“Ta cũng chỉ là may mắn thủ thắng thôi.”

Tiêu ngự cười cười nói.

Tặc Đảm

447. Chương 449 Sát Chiêu

May mắn? Chỉ sợ đây là câu nói ra để ứng phó thôi. May mắn thắng Lưỡi Lê, rồi lại may mắn thắng Đao Kiếm, có kẻ nào lại may mắn nhiều như vậy không? Đao Kiếm hoàn toàn không tin lời Tiêu Ngự, thắng là thắng, thua là thua, nếu mỗi lần Tiêu Ngự đều may mắn đánh thắng đối thủ, thì chỉ có một lí do duy nhất, đó là hãn đang che giấu thực lực.

<...>

Cuộc trò chuyện của Tiêu Ngự và Đào Kiếm lọt vào tai của các ngoại gia, bọn họ chỉ thấy những lời này của Tiêu Ngự rất quen thuộc. Hình như họ đã nghe ở đâu rồi, lúc Tiêu Ngự đánh bại Lưỡi Lê, hắn cũng đã từng nói qua những lời này.

Lúc này tâm tư của các ngoại gia đều khác nhau, nhưng bọn họ đều có thể nhìn ra Tiêu Ngự đang khiêm tốn mà thôi. Nhìn biểu tình của Tiêu Ngự xem, hắn nói may mắn mới thắng được, nhưng lại không hề mừng rỡ như điên, một chút biểu tình đặc ý cũng không có. Điều này càng khiến các người chơi rơi vào mơ màng, hình như mỗi lần Tiêu Ngự đấu với những đối thủ mạnh mẽ hắn đều thắng rất sát sao, không lẽ hắn đang che giấu thực lực sao? Nếu đúng như thế thì thật đáng sợ.

Chỉ có Phong Dã và các thành viên hạch tâm của Lữ Thề mới biết rõ Tiêu Ngự không dùng toàn lực, ít nhất hắn không dùng kỹ năng Ảnh Tử Chiến Sĩ. Nếu thi triển kỹ năng này thì Tiêu Ngự tuyệt đối không gian nan như vậy. Bọn họ cũng hiểu vì sao Tiêu Ngự phải ẩn giấu thực lực. Ngắm lại Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình hai người lấy 2 chiến 10, đánh chết 6 người, uy thế đáng sợ như vậy sao có thể không giành được vị trí quán quân chứ?

Có lẽ vì lần nào Tiêu Ngự cũng dùng phương thức cực kỳ mạo hiểm để chiến thắng đối thủ có vẻ cường đại hơn, nên khí thế của hắn mới mạnh mẽ như vậy. Sau khi đánh bại Lưỡi Lê, hắn đã trở thành trung tâm của vạ chúng.

Tiêu Ngự thắng liền năm trận, trận thứ sáu là Kẹo Sa Ngã, đúng như nguyện vọng của hắn là được đánh một trận với Tiêu Ngự. Tuy hắn không thể chiến thắng nhưng đã tạo phiền phức rất lớn cho Tiêu Ngự. Trận thứ bảy là Thư Sinh, Thư Sinh cũng không thể đánh bại Tiêu Ngự.

Kết quả của mấy trận đấu này các ngoại gia cũng đã dự đoán trước rồi. Tình hình trước mắt là Tiêu Ngự 7 trận 7 thắng, Đào Kiếm 6 trận 5 thắng, Viêm Thần và Thương Minh 5 trận 5 thắng.

Hai đối thủ kế tiếp của Tiêu Ngự là Thương Minh và Viêm Thần, nhưng hắn phải chờ vì Viêm Thần và Thương Minh vẫn còn đang thi đấu. Cứu nhân gặp lại, chắc chắn sẽ là một hồi người chết ta sống.

Viêm Thần là một tên Hỏa Pháp Sư, khống chế các loại ma pháp hỏa hệ, trong đó không hề thiếu ma pháp hỏa hệ hi hữu. Thao tác khống chế của hắn đã được nâng cao tới cực điểm, hỏa hệ pháp sư không có khả năng khống chế, hắn chỉ có thể dựa vào hỏa lực cường đại của mình mà vất vả chiến thắng 5 trận, bằng với Thương Minh.

Tiểu hỏa cầu!

Tiểu hỏa cầu!

Viêm Thần xuất ra một cái Tiểu Hỏa Cầu, ma pháp đề cấp này trong tay Viêm Thần lại trở nên cực kỳ mạnh mẽ, cực kỳ đáng sợ. Tiểu Hỏa Cầu là trụ cột kỹ năng đầu tiên, thương tổn của nó cực kỳ thấp. Nhưng có pháp thương của bản thân Viêm Thần cộng thêm, thương tổn lại cao tới mức khủng bố, thời gian làm lạnh một giây, thuần phát, ma pháp tiêu hao cực nhỏ, hơn nữa hiệu quả gia tốc ma pháp của Viêm Thần khiến cho thời gian làm lạnh chỉ còn 0.6 giây. 0.6 giây một chiêu, tần suất công kích thật đáng sợ.

Mặc dù Tiểu Hỏa Cầu không ảnh hưởng tới quá trình thi triển kỹ năng của Thương Minh, nhưng nếu không đối phó thì pháp thương khủng bố của Tiểu Hỏa Cầu cũng đủ giết hắn rồi.

“...Theo mấy huynh đệ kia của ta đi, bọn họ rất có hứng thú với người đó nha!”

Viêm Thần một bên thông dong phóng ra Tiểu Hỏa Cầu, một bên kích thích Thương Minh.

Thương Minh cũng không phải loại người có khí độ, hắn bị chọc cho tức run lên, mất đi bình tĩnh, chỉ nghĩ làm sao xử lý Viêm Thần. Nhưng càng lúc sự áp chế của Viêm Thần càng lợi hại.

Pháp sư đối chiến với nhau có thể phân thắng bại rất nhanh, Thương Minh hoàn toàn lâm vào thế hạ phong. Viêm Thần tìm một cơ hội phóng ra một cái Hỏa Diễm Chi Vũ, mười con rồng lửa đốt tới, bao trùm lấy Thương Minh.

Lúc này kỹ năng của Thương Minh đã thi triển hết, chỉ biết trơ mắt nhìn mấy đạo hỏa long đánh lên người, bay ra ngoài mất mạng tại chỗ.

Viêm Thần nhún nhún vai nói:

“Thật là nhàm chán quá, muốn tìm một đối thủ xứng tầm với ta cũng khó vậy sao?”

Nếu không phải hấn khích bác Thương Minh, làm cho Thương Minh rối loạn thì hấn tuyệt đối không chiến thắng nhẹ nhàng như vậy, nhưng gia hỏa này không hề cho rằng hành động của mình là rất vô sỉ.

Xem trận đấu, bọn Tiểu Dao nhìn không được ôm bụng cười vang, gia hỏa này đúng là điểm thật.

Các người chơi trên khán đài không biết chuyện phát sinh lúc này, nên không thể lý giải ý tứ trong lời nói của Viêm Thần, bọn họ như đang lạc vào trong sương mù. Chỉ biết là Viêm Thần không ngừng chọc tức Thương Minh, làm cho hấn bị kích động, rối loạn tiết tấu. Hiển nhiên trận đấu này Viêm Thần thắng không phải nhờ thực lực cao cường, nhưng gia hỏa này vẫn mang một bộ dáng của tuyệt đỉnh cao thủ, các ngoạn gia không khỏi mắng một tiếng vô sỉ.

“Rất dễ tiện, bắt quá ta thích.”

Có nhiều ngoạn gia không cần để ý Viêm Thần đã chiến thắng như thế nào, không quản phương thức, không quản thủ đoạn, chỉ cần chiến thắng là được. Cho dù người không dùng thủ đoạn, cảm thấy chúng rất dễ tiện, nhưng chiến trường vốn tàn khốc, chỉ có người thắng mới có tư cách nói chuyện!

Thương Minh sau khi sống lại tức giận mà chửi bới không ngừng. Nếu ánh mắt có thể giết người thì Viêm Thần sớm đã chết mấy ngàn lần rồi. Bỗng nhiên, Viêm Thần nói:

“Ta chỉ là may mắn mới thắng được người a.”

Mấy ngoạn gia đang uống trà nghe được câu này toàn bộ đều phun ra hết. Huynh đệ, người đừng có không biết xấu hổ như vậy chứ...

Tiêu Ngự cũng cười khổ không thôi, mấy lời của hấn lại bị tên Viêm Thần vô sỉ kia nhái lại.

Sau trận đấu của Viêm Thần và Thương Minh chính là trận đấu của Tiêu Ngự và Thương Minh.

Thương Minh hít sâu một hơi, hấn biết lấy trạng thái của hấn bây giờ đấu với Tiêu Ngự là một chuyện rất nguy hiểm. Nếu thua, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng. Hấn nhanh chóng khôi phục bình tĩnh, nhớ lại trận đấu của hấn và Viêm Thần, chỉ tại hấn không khống chế được bản thân, bị mất bình tĩnh, làm rối loạn tiết tấu của chính mình nên mới nhanh chóng thất bại. Thực lực của Thương Minh không hề yếu kém đâu. Quân hàm Đại Nguyên Soái là do chính hấn đoạt được, sao chỉ có một điểm thực lực như vậy được.

Tiêu Ngự đứng trên kỹ tràng với Thương Minh, hấn lạnh lùng cười, đối với tên gia hỏa láo toét này hấn quyết định hảo hảo mà giáo huấn một phen, hơn nữa phải cho hấn ăn đau khổ thật lớn.

“Đừng quên đánh cuộc của chúng ta.”

Thương Minh nhắc nhở nói, hấn tự tin mình đã nghiên cứu thấu triệt đấu pháp của Tiêu Ngự, nghĩ đến việc đánh bại Tiêu Ngự hấn không nhìn được mà hưng phấn lên.

“Người cũng đừng quên đấy!”

Tiêu Ngự đã chuẩn bị sẵn sàng, tựa như một con báo.

Thương Minh cũng không nhiều lời nữa, hấn đã chuẩn bị xong, không khí trên kỹ tràng có chút ngưng trệ.

Trận đấu bắt đầu!

Thương Minh vừa mới chuẩn bị công kích nhưng hấn vừa cử động nhưng lại phát hiện ra một chuyện đáng sợ.

Tiêu Ngự triệu hồi ra u linh Bể Mông, sau đó thân thể đột nhiên chia làm hai.

Ảnh tử kỹ năng! Khi nghiên cứu Lưỡi Lê Thương Minh đã hiểu được uy lực của kỹ năng này, nó tương đương với hai ngoạn gia phối hợp ăn ý với nhau, sức chiến đấu cực kỳ khủng bố.

Toàn trường ồ lên, Tiêu Ngự cư nhiên cũng có Ảnh Tử Kỹ Năng. Điều này làm cho người khác cực kỳ giật mình!

“Điều đó không có khả năng!”

“Vì sao trước giờ không thấy lão đại dùng qua chiêu này.”

“Đúng vậy, thật là đáng sợ, Tiêu lão đại học được kỹ năng này từ bao giờ, ẩn dấu bao lâu rồi?”

“Sao Tiêu lão đại vừa bắt đầu đã dùng kỹ năng mạnh mẽ như vậy? Chẳng lẽ vì đối thủ quá mạnh sao?”

Trong mắt người chơi sự uy hiếp của Thương Minh với Tiêu Ngự cao hơn Viêm Thần nên vừa mới bắt đầu hắn đã dùng kỹ năng cường đại như vậy.

“Này, các người cũng không biết, ở trên kia truyền xuống một tin Thương Minh vô lễ vũ nhục bạn gái của lão đại, nên lão đại mới quyết định giáo huấn hắn. Nếu không thì không biết bao giờ chúng ta mới được chứng kiến kỹ năng Ảnh Tử Chiến Sĩ nữa.”

“Thì ra là thế, trách không được.”

Thân hình Thương Minh nhoáng lên, sắc mặt trầm xuống, hắn nghĩ hắn đã hiểu rõ đấu pháp của Tiêu Ngự, đem tất cả chuẩn bị tốt rồi. Cho dù xuất hiện tình huống ngoài ý muốn cũng không phải lo lắng. Nhưng rõ ràng hắn đã đánh giá sai thực lực của Tiêu Ngự, không ngờ tới lúc này Tiêu Ngự vẫn còn ẩn dấu một cái sát chiêu Ảnh Tử Chiến Sĩ!

Long Tường thuật!

Tiêu Ngự không cho Thương Minh có thời gian phản ứng.

Thiểm thước!

Thương Minh một cái thiểm thước trốn thoát.

Long Tường thuật!

Phân thân của Tiêu Ngự lại xuất ra một cái Long Tường Thuật.

Thương Minh lại dùng một cái đào thoát.

Trùng chàng!

U Linh Bĩ Mông một cái va chạm đánh tới. Kế tiếp cơ hồ là cuộc biểu diễn của Tiêu Ngự, Tiêu Ngự đuổi, còn Thương Minh chật vật chạy trốn. Đột Thử, Đột Thử, Đột Kích, Đột Kích, thêm hai cái Trùng Chàng của của u linh Bĩ Mông nữa. Dưới tám kỹ năng này Thương Minh đã dùng hết tất cả kỹ năng chạy trốn, hắn đóng băng lại tự bảo hộ mình ở bên trong.

Thật là đáng sợ! Tâm tư của Thương Minh nảy lên không ngừng, mỗi kỹ năng của Tiêu Ngự đều là đột kích kỹ năng, có hai cái phân thân thì triển ra liên miên không dứt. Nếu là ngoạn gia bình thường thì đã sớm chết rồi, hắn là Băng Lô song pháp, có được kỹ năng chạy trốn của lôi hệ và băng hệ mới thoát được công kích của Tiêu Ngự.

Nhìn ra phía ngoài, Tiêu Ngự và phân thân của hắn, cả U Linh Bĩ Mông nữa, tất cả đều đã biến mất, xem ra đã tiến vào trạng thái tiềm hành rồi. Điều này càng làm cho Thương Minh cảm thấy sợ hãi hơn, hắn chỉ cảm thấy ba thân ảnh quỷ mị đang vờn quanh, chuẩn bị ra tay với hắn.

Một khi thời gian đóng băng kết thúc, nghênh đón hắn chính là sự tấn công vũ bão!

Tặc Đảm

448. Chương 450 Đuổi Tận Giết Tuyệt

Trán Thương Minh toát ra một tia mồ hôi lạnh, càng nghĩ càng sợ hãi, Tiêu Ngự rốt cục ẩn tàng thực lực thâm sâu ra sao? Ngay thời điểm đao kiếm của Tiêu Ngự cùng chiến sĩ Thú Nhân va chạm vào nhau, cái bộ dáng chật vật kia đúng là khiến cho Thương Minh cảm thấy có gì đó không đúng, nhưng thâm nghĩ thực lực của Tiêu Ngự cũng chỉ đến vậy thôi, xem ra danh khí kia chỉ là vẻ bề ngoài, hết thấy hắn đều nắm giữ

trong tay cả. Nhưng lúc Tiêu Ngự đột nhiên triệu hồi ra cái ảnh tử chiến sĩ, hấn lại một lần nữa mê mang khó hiểu.

Thực lực đích thực của Tiêu Ngự rất cực mạnh đến dường nào đây, đây là một cái vấn đề khó bề phân biệt nổi.

Thời gian chậm chậm trôi qua, thời gian đóng băng cũng chậm chậm kéo tới, Thương Minh cảm giác được uy hiếp của tử vong đang gần tới sát người hấn, hấn có điểm hối hận, vì cái gì mà cùng với Tiêu Ngự đánh cược chứ, vốn hấn khao khát có được Triệu Lam Hinh, nhưng sau này lại bị Tiêu Ngự ám toán, lại tùy tiện đồng ý tham gia sinh tử đồ trắng. Một thân trang bị toàn bộ đã hiến cho đối phương rồi còn muốn hấn trở thành không cấp, tất cả đều là tâm huyết của hấn a!

Băng phong thuật chậm rãi lan ra, thời điểm băng phong toàn thân đã gần kề!

Thương Minh tựa hồ giống như một con thỏ sợ hãi cùng cực mà bỗng dưng nhảy dựng lên.

Băng hoàn thuật!

Một đạo Băng hoàn thuật phô xuất ra, hấn cứ nghĩ rằng, dù gì Tiêu Ngự cùng cố thân chi làm hai đường mai phục tại phụ cận, dùng Băng hoàn thuật kiểu gì cũng có thể chiêu đãi một hồi, nhưng mà, chuyện ngoài ý muốn chính là một chiêu này của hấn lại không hề đánh trúng ai cả, ngay cả cái bóng của Tiêu Ngự cũng không thấy, thậm chí cũng không phát hiện ra u linh Bỉ Mông.

Kỹ trằng lâm vào một mảnh yên tĩnh, lần đầu tiên hấn cảm nhận được cái tư vị hoảng hốt

Lạc lõng thuật!

Băng thứ!

Từng đạo ma pháp từ tay xuất ra không ngừng oanh kích mặt đất phụ cận, ý đồ có thể bức Tiêu Ngự hiện thân, nhưng tất cả đều thất bại, Tiêu Ngự phảng phất đã biến mất khỏi kỹ trường, mà ngay cả cái bóng của u linh Bỉ Mông cũng không thấy.

Trong khi đó, Tiêu Ngự lại ẩn thân trong một góc kỹ trường, lạnh lùng quan khán Thương Minh.

Từng đạo ma pháp bắn ra nhưng thủy chung không có phát hiện ra hấn, mà tâm tư từ đầu của hấn chính là khiến cho tâm tình đối phương rơi vào hoảng hốt cùng khủng hoảng cực độ, loại cảm giác này sẽ dần khuếch tán, ảnh hưởng đến động tác của hấn.

Tru nhân tru tâm, pk không đơn giản chỉ là đánh giá tài nghệ mà còn là tâm lý chiến nữa! Cao thủ giao chiến, một khi tâm trí bị đoạt mất thì việc thắng lợi chỉ là vô vọng, sẽ hoàn toàn mất đi tin tưởng chiến thắng.

Thương Minh phát cuồng, tự thân thi triển ra một loại phạm vi ma pháp, hy vọng có thể may mắn đánh trúng Tiêu Ngự đang ẩn thân. Nhưng mà hấn không có được một thân trang bị hạ vị thần khí như Đường Đường. Không có đại lượng ma pháp, ma pháp trong người vì thế mà nhanh chóng tiêu hao đi.

Mất thấy Thương Minh đã phát cuồng ở trung tâm kỹ trường, khoé miệng Tiêu Ngự lộ ra một tia cười lạnh, lúc này nếu hấn động thủ, lấy trạng thái hiện tại của Thương Minh mà nói, muốn ngăn cản hấn quả thực là không có khả năng.

“Không sai biệt lắm.”

Tiêu Ngự cảm giác được thời gian đã không sai biệt lắm, thi triển ra Tật phong bộ kèm Tật phong gia tốc cùng với Thuần tiến gia tốc ma pháp, uyển chuyển lướt nhanh như gió, hướng Thương Minh đánh tới.

Tiêu Ngự, phân thân cùng u linh Bỉ Mông cùng lúc đánh tới.

Thương Minh nhìn thoáng qua lượng ma pháp, hấn phải lo lắng về vấn đề này, nhưng lúc này bốn phía đều yên tĩnh, nếu hấn không phóng ra ma pháp phạm thì trong nội tâm hấn lại không cảm thấy an toàn chút nào, huống chi kỹ năng đào tẩu của hấn vừa rồi vì ứng phó với Tiêu Ngự cũng đã dùng hết rồi

Một đạo hàn quang từ sau lưng hấn đột nhiên bắn tới, đồng tử Thương Minh bỗng nhiên co rụt lại, trở mình chuẩn bị nghênh chiến đem một đạo chuỷ thủy đâm xuống dưới.

Thương Minh cho dù có thể trốn được một đạo công kích thì đạo thứ hai cũng không thể tránh khỏi, huống chi bên cạnh hắn còn có u linh Bửu Mông như hổ rình mồi.

“Nhanh quá! Xong rồi...”

Trong đầu Thương Minh hiện lên một cái ý niệm cuối cùng, Tiêu Ngự chia làm hai đường trước sau công kích đánh trúng Thương Minh, đem hắn đánh cho đầu hoa mắt choáng, trước sau trúng mấy lượt công kích hiểm ác.

Mặt hàu!

Mặt hàu!

Tiêu Ngự cùng cổn thân truy thủ trước sau xẹt qua cổ họng của Thương Minh, máu tươi như nước cuộn cuộn tuôn ra, tất cả chỉ kéo dài trong có năm giây. Thương Minh liền bị Tiêu Ngự và cổn thân xử lý.

Người chơi còn lại trên đài chưa kịp chuyển thân rời đi thì Tiêu Ngự đã nhanh chóng kết thúc trận chiến, làm cho các ngoạn gia trở mắt. Dưới kỹ tròng chỉ còn lại một mảnh yên lặng, những người chơi khác gần như bị hành động của Tiêu Ngự khiến cho tâm linh rung động mạnh mẽ.

“Thật mạnh, hiện tại ta mới phát hiện ra thì ra lão đại dụng có thể sử dụng được ảnh tử chiến sĩ, xem cũng có thể so bì với Lưỡi Lê một phần!”

Lưỡi Lê lúc trước cũng dụng tới ảnh tử chiến sỹ kỹ năng, cơ hồ giống như một loại phong cách vậy, đồng dạng một dạng thủ pháp. Pháp hệ tất tử, chức nghiệp cận chiến cũng rất khó có thể chống cự được, không gì có thể đánh bại được Nhuyễn Dao, loại chiến thuật này lại được Tiêu Ngự tái hiện, u linh Bửu Mông gia nhập với chiến thuật này lại càng thêm vào không chê vào đâu được. Không thể kháng cự, các người chơi khác lại càng thêm rung động.

Tuy rằng chỉ có ngắn ngủn mấy giây nhưng cũng chỉ chừng ấy thời gian cũng đạt tới gần như hoàn mỹ!

“Đúng vậy, thật mạnh!”

“Ca, trông người rất đẹp trai a!”

Tiểu Vũ hoan hô một tiếng, đánh vỡ bầu không khí yên tĩnh trong cạnh kỹ tròng quốc gia. Tiếng hô quanh quẩn trong sân thi đấu thật lâu, đây cũng chính vì sự thán phục từ tận đáy lòng mà thốt ra.

“Thế nào, ta đã nói ca ca ta rất lợi hại mà.”

Tiểu Vũ hướng mấy tên bạn học ngồi cạnh tự hào, nói.

“Những lời này người đã nói đến mấy chục lần rồi a!”

“Hi hi, đó là ta sợ các người không hiểu được mà thôi.”

Tiểu vũ giương gương gương mặt nhỏ nhắn lên.

Mấy nam đồng học không khỏi cười khở, ca ca của người thật lợi hại, cả nhà người đều lợi hại, cả tà ác liên minh cũng không tìm ra một đối thủ! Bọn họ mấy người đi theo Tiểu Vũ kỳ thật đều có chủ ý, nhưng ca ca của nàng quả thực quá mạnh mẽ, làm cho người ta cảm giác được áp lực rất lớn. Cứ thử nghĩ mà xem, nếu như tiểu muội Tiểu Vũ của chúng ta mà tìm bạn trai thì chắc hẳn Tiểu Vũ sẽ lấy ca ca của nàng ra làm tiêu chuẩn, điều này tự nhiên khiến nàng nhìn bọn họ tự nhiên chướng mắt vô cùng, bọn họ không khỏi ưỡn ẹo vạ phần.

Thương Minh được hồi sinh lại, vừa rồi hắn bị Viên Thần xử lý, nhiều ít có chút khó chịu nhưng đối mặt với Tiêu Ngự, hắn cũng không có lời nào để nói nữa, cho dù đấu lại mười trận thì kết quả cũng như nhau mà thôi, làm hắn thập phần ưỡn ẹo.

“Đừng quên đánh cuộc, thiếu chút nữa là ta đã quên rồi, nếu người không chấp hành thì đầu não cũng sẽ cưỡng chế chấp hành mà thôi.”

Tiêu Ngự lạnh lùng nói, trong lời nói lại lần nữa chọc vào nỗi đau bại tướng của hắn, Thương Minh không còn lời nào để nói được nữa.

“Sự tình lúc trước ta cần phải giải thích, lúc này ngươi buông tha cho ta, ta có thể ngang hàng bồi thường cho ngươi, không, gấp đôi, chờ cho ta có được hai phần trang bị, ta nhất định sẽ trả lại cho ngươi.”

Thương Minh mềm giọng, khẩn cầu nói.

Thương Minh rốt cục cũng đã chịu thua, nhưng Tiêu Ngự có thể cho hắn một cơ hội sao? Không có khả năng! Trong đầu của Tiêu Ngự, Thương Minh xem ra chỉ là một con chó dữ mà thôi, thân trong hãm cảnh thì nó chỉ có thể vẫy đuôi mừng chủ, một khi thoát khỏi sẽ hung hãn cắn trả ngươi một nhát, tuyệt đối không thể để cho ngươi có cơ hội!

“Trận đấu đã kết thúc, ta sẽ hướng đầu não cường chế chấp hành, cút đi!”

Sắc mặt Thương Minh chuyển từ hồng sang trắng, chuyển giọng nhìn chằm chằm Tiêu Ngự hung tợn nói:

”Ta sẽ nhớ kỹ ngươi!”

“Cảm ơn, nếu ngươi mà còn dám đến, văn võ tùy chọn, tùy thời ta sẽ phụng bồi!”

Tiêu Ngự cười lạnh một tiếng, nói.

Thương Minh hạ tràng, sau là Viêm Thần thượng tràng, đây trận đấu tối hậu của lượt trận một đối một.

Mắt thấy Tiêu Ngự đứng đối diện, sắc mặt Viêm Thần biến ảo không chừng, thở dài một hơi nói:

“Trận đấu trước, ta cũng ẩn tàng một phần thực lực.”

Nói xong, tay phải y khẽ nhắc lên, một phiến băng hoa xoay tròn trong lòng bàn tay hắn, nổ rộ ra đóa đóa liên hoa, chiết xạ ra từng đạo hàn quang.

Băng Pháp Sư! Trên khán đài của cạnh kỹ tử có tiếng người kinh hô nhỏ một tiếng, không nghĩ tới Viêm Thần cư nhiên lại là Băng hoả song pháp! Liên tục xuất hiện hai hệ ma pháp, thật đúng là khiến kẻ khác phải ngạc nhiên.

Thương Minh nhìn thấy cảnh này, sắc mặt phức tạp vô cùng. Rốt cục cũng chấp nhận số phận, thì ra che dấu thực lực không chỉ riêng Tiêu Ngự mà thôi!

“Tên Thương Minh kia căn bản là không đáng để ta động thủ, ta che dấu thực lực cũng chính là vì ngươi. Ngươi là đối thủ duy nhất của ta. Chẳng qua...”

Viêm Thần nói xong, quay mình chuyển hướng nói tiếp:

“Hiện tại đã không cần phải... ngươi không ngờ cũng học được kỹ năng Ảnh Tử Chiến Sĩ, nếu đánh tiếp ta khẳng định sẽ bại rất thê thảm, vậy sao ta lại không lưu lại cho mình chút mặt mũi chứ, ta nhận thua!”

Ảnh tử chiến sĩ một phân thành hai, ám ảnh khắc chế lại không dùng mắt khổng chế, điều này đối với pháp sư mà nói thì không có khả năng đánh bại được Tiêu Ngự!

Hệ thống: Viêm Thần nhận thua!

Nghe được ý tứ trong lời nói của Viêm Thần, Tiêu Ngự cảm khái rất nhiều, Viêm Thần hẳn đích thân nhận thua với Tiêu Ngự nhưng thật ra là tiết kiệm được rất nhiều khí lực, nếu không cho dù hai người có toàn lực đánh một trận thì kết quả vẫn là Tiêu Ngự thắng, thân pháp của đạo tặc tự khắc chế pháp sư, hơn nữa ảnh tử chiến sĩ cùng ám ảnh khắc chế lại cường hiệu thêm chiến đấu lực cho hắn, sức chiến đấu phi thường mạnh mẽ, pháp hệ căn bản là không phải đối thủ.

Rất nhanh, trận thi đấu một đối một nhanh chóng có được kết quả.

Tiêu Ngự đánh chín tràng, chín tràng toàn thắng, Viêm Thần đành phải đứng thứ hai, Thương Minh đệ tam, Dao Kiếm đệ tứ, Sa Đọa đệ năm, Hầu Tử đệ sáu, Cây Quýt thứ bảy, Thư Sinh thứ tám, Tiểu Dao thứ chín, Chanh đệ thập.

Kết quả loạt trận một đối một của quốc gia cạnh kỹ tràng đã được công bố ra, khiến cho người chơi triển khai thảo luận kịch liệt, không khí hào hứng vô cùng.

Trận đấu rốt cục đã chấm dứt, Tiêu Ngự thở dài một hơi nhẹ nhõm. Đối với hắn mà nói, kết quả của trận này xem như đã là tốt nhất rồi, trận đấu chấm dứt hắn liền đoạt được một bộ trang bị thần khí, nghĩ đến đây hắn không khỏi có chút hưng phấn.

Mà bên phía Thương Minh, kho đồ và trang bị của hắn đều đã tập trung lại một chỗ, không thể tiến hành giao dịch được nữa. Khi các trận đấu chấm dứt, Tiêu Ngự sẽ mời đầu não cường chế đoạt lấy tất cả trang bị của Thương Minh. Thương Minh tốt xấu gì cũng là kẻ có hạng trong liên minh tà ác, thứ tốt khẳng định là có không ít. Đã đánh cuộc dưới sự khống chế của đầu não thì không thể nào ăn quịt được. Hiện giờ Thương Minh đã không còn khả năng uy hiếp hắn nữa. Điều này đối với Tiêu Ngự mà nói quả là một chuyện tốt.

Tiêu Ngự từ trên kỹ trảng đi xuống nghỉ ngơi, hắn cũng thập phần thỏa mãn. Sau đó là đến những trận hai đối hai, so với những trận một đối một mà nói, hai đối hai lại ít kịch tính hơn nhiều, các đội tham gia hai đối hai đụng tới đội ngũ của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đều tránh lui. Tất cả đều không phải chân chính nhận thua mà sau một hai lượt tất công đều vội vàng kết thúc. Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình vừa lên đài liền dùng toàn lực kết thúc trận đấu, ảnh tử chiến sĩ, u linh Behemoth cùng đấu chiến thiên sứ, cơ hồ toàn diện áp chế đối thủ. Quá quan trọng thật là thoải mái. Chỉ có hai đội ngũ có khả năng uy hiếp đến hắn chính là đội ngũ của Tử Thần và Hòa Lê Trì kia một tổ, nhất là tổ của Tử Thần, Phong hòa tri vũ quả thật tạo thành phiền phức rất lớn cho Tiêu Ngự, nhưng Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình cuối cùng cũng thắng khó một trận, giành được quán quân của hai đối hai.

Tặc Đảm

449. Chương 451 Thần Khí Sáo Trang

Ngay sau đó là lượt trận 3v3, 5v5 và đoàn chiến. Trong lượt trận 3v3, đội của Phong Thần dễ dàng dành được quán quân chung cuộc, còn quán quân của lượt trận 5v5 dĩ nhiên là thuộc về tổ đội của Lưỡi Lê. Tuy nhiên tình hình chiến đấu ở hạng mục đoàn đội chiến lại nằm ngoài dự đoán của mọi người, đoàn đội của Tiêu Ngự nhanh chóng tiến vào chung kết rồi gặp đội ngũ Phong Dã, nhưng kết quả lại hoàn toàn thất bại, căn bản là không cùng một cấp bậc.

Thực lực của đoàn đội Phong Dã hiện tại đã vượt qua rất nhiều đoàn đội khác, sức mạnh của bọn họ chính là dựa trên số trang bị có đẳng cấp vượt xa đối thủ, trang bị bình thường những đoàn đội tham gia đoàn chiến đều đạt cấp 60 nhưng trên người của Phong Dã đoàn đội toàn là trang bị cấp 90 trở xuống. Chênh lệch giữa trang bị là quá lớn, thế nên bọn họ đánh phi thường thoải mái.

Phong Dã đoàn đội hoàn toàn xứng đáng giành được chức quán quân.

Trận đấu được diễn ra trong bầu không khí nhiệt liệt, Tiêu Ngự cùng với các đội ngũ quán quân trở thành nội dung thảo luận kịch liệt của người chơi, đồng thời người chơi đều đã đoán được bọn họ sẽ được là cái gì.

Sự sáng tạo của công ty Thiên Hạ đã tạo nên hiệu quả cực kỳ to lớn. Ân Trạch Tư được bầu chọn thành một trong những trò chơi vĩ đại nhất, xứng với danh hiệu đệ nhất hồng hoang, truyền thuyết về Ân Trạch Tư.

Quốc gia cũng tổ chức một buổi lễ long trọng hoành tráng cạnh kỹ trảng. Do vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ, Thú nhân vương Định Khắc Sâm và một vài NPC chủ yếu khác chủ trì, trên kỹ trảng, không khí cực kỳ nhiệt liệt.

“Sau đây xin thỉnh đệ nhất lượt trận 1v1 lên lĩnh thưởng.”

Phần thưởng của Tiêu Ngự chính là một bộ thượng vị thần khí sáo trang, tên là Thánh giả lễ tán, bao gồm mười ba kiện vật phẩm: Liệt dương đầu khôi, Tân nguyệt hạng liên, Chiến thần liên tỏa giáp, Thần tính trường ngoa, Tàn huyết hộ thối, Thiên vũ hộ thủ, Sinh mệnh chi giới, Đấu thần chi giới, Quy tị chi giới, Trớ chú chi giới, Kháng cự chi giới, Trừu thủ chi chủ, Ám sát chi chủ. Lúc mặc toàn bộ mười ba trang bị này vào thì người chơi sẽ được gia tăng 300% uy lực khi sử dụng tất cả các kỹ năng hệ đạo tặc, ngoài ra còn thêm vào trạng thái Thánh nhân lễ tán, miễn dịch tất cả các trạng thái ma pháp và còn kèm theo đó là còn miễn dịch 60% ma pháp, vật lý miễn dịch 75%, lẩn tránh 60%.

Bộ thần khí này vừa tới tay, Tiêu Ngự lại có chút không do dự, không nỡ đem số trang bị trên người vứt đi, tuy có chút lưỡng lự nhưng rốt cục vẫn chấp nhận bỏ đi toàn bộ.

Tiêu Ngự mặc vào trọn bộ Thánh nhân lễ tán, một thân trang bị hoàn mỹ, hoàn mỹ giống như một giọt nước vậy,

“Trời ạ, thần khí sáo trang!”

“Thật mạnh!”

“Bộ sáo trang này thật đáng sợ!”

Phục vụ khí đem các thuộc tính phụ trợ của trang bị này mở ra cho mọi người cùng xem, tất cả những người theo dõi đều có thể xem rõ ràng những thuộc tính mà bộ trang bị này đem lại cho người sở hữu, khiến bọn họ thêm nhỏ dãi ba thước, nhưng bọn hắn phải kiềm chế tham niệm này lại, vì lẽ bộ trang bị này chính là của Tiêu Ngự a. Chỉ riêng thực lực tự thân của Tiêu Ngự đã là cực mạnh rồi, nhưng giờ lại kèm theo bộ sáo trang này thì ai dám có tâm tư cướp đoạt chứ? Dĩ nhiên là không rồi!

Hệ thống: trang bị đã cố định.

Trang bị cố định chính là không thể rơi xuống được, không thể giao dịch và không thể thay đổi được, chỉ có thể phá hủy mà thôi. Đầu não đã nghĩ tới việc người sở hữu đem bộ sáo trang này bán ra.

Tiêu Ngự bài danh đệ nhất đã lấy được một bộ sáo trang thần khí, mười vị bài danh kế tiếp cũng lấy được một bộ sáo trang cấp sử thi. Những bộ sáo trang được thưởng này dĩ nhiên mạnh hơn không ít so với những bộ sáo trang khác. Tất cả mọi người đều vui mừng ra mặt nhưng duy chỉ có Thương Minh là không chút vui mừng nào cả.

Quán quân lượt trận 2v2 cũng chính là đội ngũ của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, Triệu Lam Hình đoạt được một sáo trang hạ vị thần khí còn Tiêu Ngự lại được thưởng cho một lọ Thiên chi thánh thủy, có thể sử dụng được năm mươi lần, mỗi lần sẽ gia tăng trực tiếp 500% thuộc tính và kéo dài nửa tiếng, có thể cất trữ lâu dài.

Việc Tiêu Ngự đoạt được hai hạng quán quân chỉ là trùng hợp nhưng đầu não không ngờ lại sửa đổi lại vật thưởng khiến hắn rất ngoài ý muốn.

Đám người Phong Thần, Lưỡi Lê cũng đều đoạt được phần thưởng quán quân trong hạng mục 3v3 và 5v5, đều được thưởng một bộ cơ sở sáo trang cùng các loại vật phẩm, tâm trạng dĩ nhiên là kích động vô cùng.

Còn về đoàn đội chiến, đây cũng là hạng mục có giải thưởng lớn nhất, Phong Dã đoàn đội tất cả bốn mươi chín người, tất cả đều đoạt được một bộ hạ vị thần khí còn bản thân Phong Diệp lại đoạt được bộ sáo trang được coi như là đệ nhất thần kỳ, Trớ trúa khải giáp, có năm sáo trang phụ kiện, có thể tùy ý truyền tống tới Ân Trạch Tư. Ngoài ra còn có thể tùy thời có thể mang theo năm ngàn người, trước khi chiến đấu còn thêm vào các loại nguyên rửa ma pháp, tất cả có hơn 30 loại nguyên rửa. (

“Hảo biến thái trang bị!”

Chứng kiến Phong Dã đoàn đội lấy được số trang bị này, phản ứng đầu tiên của Tiêu Ngự chính là sửng sốt, Trớ trúa khải giáp là một bộ trang bị hoàn chỉnh, xem ra sau khi cuộc thi này kết thúc thì Tà Ác Liên Minh sẽ công bố nhiệm vụ dành cho đội ngũ năm nghìn người rồi.

“Nhiệm vụ của các ngươi chính là chấn hưng quốc gia, ta nguyện dẫn dắt các ngươi, dẫn dắt Tà Ác Liên Minh hướng tới vinh quang vĩnh viễn”

Nhóm NPC đọc diễn văn xong, buổi lễ đã tan nhưng các người chơi vẫn hưng phấn thảo luận về số trang bị này.

Tràng diện rất là nhiệt liệt.

Bọn Tiêu Ngự lặng yên bước khỏi lối ra.

Phía sau lối ra, Tiêu Ngự mới đầu não tiến hành cưỡng chế lấy đi toàn bộ trang bị của Thương Minh, Thương Minh này cũng vĩnh viễn biến mất trong trò chơi.

Thăng đến đêm hôm sau, những người chơi còn lại trong cạnh kỹ trảng mới lục tục rời đi hết.

“Vài món trang bị này người thấy thế nào?”

Phong Dã hỏi.

“Cũng không tệ lắm.”

Tiểu Vũ nói.

“Ta không phải hỏi tới thuộc tính, nhất là Trứ Trứ khả giáp có thể tùy ý truyền tống thì không cần nói nhưng lại có thể tùy ý mang theo năm nghìn người, thật đúng là đáng sợ, có khi nào đầu não lại có dụng ý khác?”

Phong dã nói.

Phong Dã cùng Tiểu Vũ nghĩ đến một chuyện, Tiểu Vũ nói:

“Sẽ tổ chức năm nghìn người, dẫn số người này ra ngoài đánh quái vật thăng cấp, rất nhanh sẽ thăng lên cấp 60, mà còn có nhiệm vụ nữa. Còn kỹ năng truyền tống hiển nhiên là vì nhiệm vụ tương lai mà chuẩn bị.”

Nhớ lại ngày còn ở Ô Phục Nặc Tư tra xét, nhất là lúc tìm được kết luận, suy nghĩ một lần lại bổ sung nói:

“Tốt nhất là làm cho liên minh tà ác thăng tất cả trận đấu, lấy toàn bộ sáo trang tập trung lại, thần trang quá mạnh mẽ, sức chiến đấu tuyệt đối không sai, nói không chừng đối với nhiệm vụ có trợ giúp.”

Phong Dã cũng có ý tưởng này, sau này xác nhận lại, rốt cục không hề do dự quay về tổ chức nghiệp đoàn.

“Người muốn tham gia hay không?”

“Đến lúc đó rồi hãy nói sau, lúc nào ta không có nhiệm vụ khác, lúc quay về ta sẽ tham gia.”

Tiểu Vũ nói, trước mắt nàng không dám nhận lời.

Do Tiêu Ngự có được bộ sáo trắng Thánh nhân lễ tán, nên trang bị trên người Tiểu Vũ lần nữa được thay đổi toàn diện, trong đó tuyệt đại bộ phận đều là do nghiệp đoàn của Phong Dã cấp cho. Nghiệp đoàn của Phong Dã có nhiều người như vậy, những người có tiền quả thực không ít, nhất là hần nay lại là cổ đông của công ty, tiền bạc không phải là vấn đề lớn nữa. Tuy rằng hần là hội trưởng nhưng cổ phần nắm trong tay cũng không nhiều,

Ngày kế tiếp, Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình triệt để nhàn hạ, còn Phong Dã lại trở thành đại ân của rất rất nhiều người, mỗi ngày hần đều mang theo năm nghìn người đánh đánh sâu vào cấp 60, giống như là một bảo mẫu vậy. Chẳng qua, cách làm điên cuồng như vậy đem lại hiệu quả vô cùng rõ rệt, khoảng cách đạt tới 60 cấp của những người này cũng không xa là bao.

Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình ngồi trong quán uống trà, mấy ngày này hai người bọn họ hầu như ghé qua tất cả danh lam thắng cảnh, không thể không nói, cảnh trí của Minh Dạ thành quả thật tràn ngập sắc thái ma huyền, loại phong cách cảnh sắc này cơ bản là trong hiện thực không thể thấy được.

Kim quang nhàn nhạt chiếu xạ trên mặt phố, thuyết thư nhân đang giảng lại những chuyện truyền kỳ xa xưa, tiểu nhị của cửa hàng đang đứng trước cửa không ngừng đón tiếp khách nhân, thái dương trên cao dần dần chuyển từ sắc vàng sang sắc cam, rồi lại chuyển sang tà dương đỏ sẫm, bầu trời dường như tựa một đoàn hỏa diễm thiêu đốt.

Tiêu Ngự dựa vào lan can của cửa sổ tầng hai, có chút hứng trí thưởng thức cảnh sắc hoàng hôn đẹp mắt xa xa, có chút say mê mà quên đi thời gian trôi.

“Đẹp quá!”

Triệu Lam Hình thì thào nói.

Tiêu Ngự nghe được lời này, quay đầu lại nhìn Triệu Lam Hình, trời chiều, nắng hồng chiếu tới làm cho hai má của nàng hồng hồng đỏ, trông rất đẹp mắt. Một thân thần trang thủy hệ pháp bào bó sát người làm lộ ra những đường cong hoàn mỹ trên cơ thể của nàng, càng khiến nàng tựa như tiên nữ hạ trần vậy.

“Người nhìn cái gì?”

Triệu Lam Hình thu hồi ánh mắt lại, chứng kiến ánh mắt Tiêu Ngự đang si mê nhìn mình, có chút ngượng ngùng, nói.

“Nhìn nàng a, ta đang suy nghĩ, ta có điều gì tốt mà lại lọt vào mắt xanh của nàng vậy.”

Tiêu Ngự đôi mắt khê liếc qua cái rãnh sâu trên ngực của nàng một cái, nói.

Triệu Lam Hình nhẹ nhàng dựa vào vai hắn, lặng lẽ hưởng thụ từng làn hơi ấm ấm từ Tiêu Ngự tỏa ra, loại cảm giác ấm áp kiên định này khiến nàng không khỏi có chút si mê.

Tiêu Ngự cúi đầu nhìn lại, trong lúc vô ý chứng kiến rãnh ngực sâu thăm thẳm của nàng, chỉ thấy một màu phấn hồng trắng noãn động lòng người, tựa như quả đào mật chín mọng vậy, làm cho người ta không nhịn được mà muốn cắn một cái.

Bụng dưới của Tiêu Ngự đột nhiên bốc lên một đoàn dục hỏa, hai tay hướng về chỗ động lòng người kia mà phủ xuống.

Triệu Lam Hình nhắm mắt hưởng thụ cảm giác ấm áp mà Tiêu Ngự mang đến nhưng không có phát hiện ra nam nhân bên cạnh đã sinh ra một chút tà niệm.

“A!”

Triệu Lam Hình đột nhiên phát ra một tiếng thét kinh hãi, vỗ một cái lên trư thủ của hắn, oán trách nói:

“Lại lộn xộn!”

Tiêu Ngự cười hắc hắc, đem Triệu Lam Hình nhắc lên đặt trên đùi, nói:

“Cũng không phải là chưa thử qua.”

“Ở đây nhiều người lắm!”

Triệu Lam Hình có chút xấu hổ, nói.

“Đây là ghế lô, không được cho phép, người bên ngoài sẽ không vào được.”

Tiêu Ngự nói, vén pháp bào của Triệu Lam Hình lên mà thưởng thức “cái kia”.

Đôi nhũ phong nở nang hiện ra, Triệu Lam Hình xấu hổ rảo người nằm lên lòng ngực của Tiêu Ngự.

Ánh trời chiều chiếu vào thân thể hoàn mỹ của nàng, nhiễm thêm một chút ánh hồng mê người, thoát nhìn hết sức động lòng người.

Tặc Đảm

450. Chương 452 Tân Tư Liệu Phiến

Sức chống cự của Triệu Lam Hình đối Tiêu Ngự ngày càng kém, bị Tiêu Ngự tùy ý sờ mó cả người, chỉ có thể nằm trên lòng ngực hắn mà để đôi tay hắn tùy di chuyển trên khắp thân thể.

Cũng vì đây là ở trong quán trà, Tiêu Ngự cũng không dám làm gì quá lộ, bất quá nếu được đùa bỡn Triệu Lam Hình một hồi thì cũng là điều cực kỳ vui vẻ. Nhẹ nhàng khơi dậy xuân tâm của Triệu Lam Hình, Tiêu Ngự thấy đôi môi kiều diễm ướt át của nàng mà không nhịn được cúi xuống hôn một cái.

Một đôi tình nhân tại tửu quán hưởng thụ cảm giác tình ái ngọt ngào. Bất quá, trong lúc hai người đang “tâm sự” thì đại địa đột nhiên truyền đến một đợt chấn động kịch liệt.

“Xảy ra chuyện gì?”

Tiêu Ngự cả kinh, hướng về phía xa xa chân trời nhìn lại, chân trời phía tây đã chuyển sang một mảnh huyết hồng, tựa như bị tiên huyết nhiễm đỏ vậy.

Một cỗ khí tức nóng rực đột nhiên phả thẳng vào mặt, bộ dáng như muốn đem cả Minh Dạ thành quét sạch không còn.

Một đạo nhiệt hỏa thiêu đốt thật lớn từ trên bầu trời như lưu tinh rơi xuống, “oanh” một tiếng, tại một mảnh sa mạc xa xôi truyền tới. Tiếng bạo liệt tạo thành đại điểm hừng hực thiêu đốt.

Ngay sau đó, vô số lưu tinh từ trên bầu trời ào ào rơi xuống. Tất cả đều giống như Lưu tinh hỏa vũ nhưng kích thước lại phóng đại hơn vạn lần, vô cùng lớn.

Mắt thấy cảnh tượng hoa lệ này, tất người chơi đều ngây dại ra. Trong lúc nhất thời không biết chuyện gì xảy ra.

“Chuyện gì vậy?”

“Mưa sao băng?”

“Ta cũng không biết.”

“Xem ra, nhiệm vụ muốn bắt đầu rồi!”

Tiêu Ngự thu hồi ánh mắt, hướng thân thể mềm mại của Triệu Lam Hình lung linh nhìn lại rồi cười khê bên tai nàng, nói:

“Trước mặc y phục lại đi.”

“Đều tại người!”

Triệu Lam Hình giận dữ, mắng khê một tiếng.

Sắc mặt Tiêu Ngự đột nhiên biến đổi, thất thanh quát khê:

“Bất hảo!”

“Làm sao vậy?”

Triệu Lam Hình còn chưa nói xong thì bị Tiêu Ngự nhắc lên.

Tiêu Ngự lôi Triệu Lam Hình từ lầu hai trà quán hướng cửa sổ tầng hai nhảy xuống.

Vừa nhảy xong thì một tiếng nổ truyền tới, trà quán như bị vật gì đó đánh xuống, ầm ầm sụp xuống, trong nháy mắt trở thành một đồng phế tích, hỏa điểm cuộn cuộn phóng lên cao.

Mảnh vỡ trà quán nhỏ cũng theo đó mà bắn tung toé khắp nơi, hướng hai người Tiêu Ngự gào thét bắn tới. Hai người thấy vậy tung người né tránh sau đó quay đầu lại nhìn, trà quán vừa mới ngồi đây đã chìm trong hỏa điểm ngập trời, hừng hực thiêu đốt, số quan khách bên trong còn chưa kịp phản ứng thì đã xảy ra chuyện, đã bị đánh văng trở lại điểm truyền tống.

Chu vi phương viên hai mươi dặm xung quanh đã biến thành một mảnh hỏa hải. Đột nhiên, từ trong hỏa hải đột nhiên xuất hiện một bóng người cao chừng ba mét, toàn thân rừng rực hỏa thạch, hỏa điểm rừng rực, khí thế kinh người.

Tiêu Ngự hướng về phía tên vừa xuất hiện đánh mắt tra xét vài cái.

Mặt nhật cự nhân: bảy mươi cấp cường hoá tinh anh.

Tên Mặt nhật cự nhân này gầm lên một tiếng rung trời, một quyền oanh kích lên toà nhà cao tầng cạnh đó, khiến nó nát bấy, mảnh vụn tung toé khắp nơi. Toàn bộ các khu vực bất đồng của Minh Dạ đều bị công kích với những trình độ khác nhau, từng tiếng cảnh báo chiến đấu vang vọng khắp bầu trời Minh Dạ thành.

Vệ binh vũ trang hạng nặng của binh môn cấp tốc chạy tới khắp nơi. Một đội sáu mươi cấp cường hoá tinh anh cấp tốc xông tới, bắt đầu công kích Mặt nhật cự nhân.

“Các con dân Địch Nhã, Minh Dạ thành đang ở trong thời điểm bị địch nhân công kích, chúng nó đến từ Ô Phục Năng Tư hắc ám tinh cầu, một đám hắc ám bò sát. Bọn chúng muốn phá huỷ quốc gia cùng thành thị của chúng ta, Khắc Văn Đồ Tư điện hạ đang quan sát các ngươi, hãy cầm lên binh khí của mình, hãy đánh tan kẻ địch mà giành lấy vinh quang!”

Lời tuyên ngôn của vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ phiêu đăng thật lâu ở trên bầu trời Minh Dạ Thành.

Hệ thống: Tư liệu phiến – Tân Thế Chi Nhận mở ra. Hắc ám hàng lâm.

Tư liệu phiến hoàn toàn mới!

Tiêu Ngự nhìn lại tư liệu một chút, Hắc ám đã phát động tổng công kích đối với Ân Trạch Tư, tại Ân Trạch Tư đại lục đã quán lấy một vài thế lực, mở truyền tổng trận, đem đại lượng binh lực lên tới Ân Trạch Tư rồi. Thiên Sử liên minh cùng Tà ác liên minh để chống lại địch nhân đã chấm dứt tuyển lựa, hiện tại toàn bộ Ân Trạch Tư đại lục đều là chiến trường.

Hệ thống: Bản đồ Ô Phục Nặc Tư mở ra.

Tân địa đồ Ô Phục Nặc Tư cũng đã được tuyên bố mở ra. Đầu não cũng đã cung cấp mấy điểm truyền tổng trận tới đó, dự bị sẽ thành lập trong hôm nay.

Bất quá đây đều là chuyện lúc sau, quân đoàn của Ô Phục Nặc Tư đã thực sự đánh tới Minh Dạ thành. Đối với Minh dạ thành tạo thành phiền phức cực đại, kế tiếp còn một hồi công thành chiến, các người chơi trước hết phải phòng thủ Minh Dạ thành mới được.

Hệ thống: chuyên chức lần thứ hai đã mở ra, chuyên trách nhiệm vụ, đánh chết mười người của Ô Phục Nặc Tư sẽ hoàn toàn tự động hoàn thành chuyên chức, thu được xưng hào: Thợ săn ác ma.

Ngoài ý muốn của Tiêu Ngự chính là, chuyên chức lần thứ hai này vậy mà lại đơn giản như vậy, lần trước hẳn cùng Triệu Lam Hình giết không biết bao nhiêu người của Ô Phục Nặc Tư vậy mà tư liệu phiến cũng không có tính vào.

Minh Dạ thành lâm vào đại chiến, mấy người chiến sĩ xung phong lên trước, hướng một tên Mạt nhật to lớn vọt tới.

“Ông”, hơn mười mũi tên hương Mạt nhật cự nhân bắn lên thân thể mà phát ra tiếng kêu đinh tai nhức óc, một tay quét ngang hất văng hơn mười Minh Dạ thành thủ vệ, tay phải đem số tên trên ngực rút ra.

Chu vi quanh Mạt nhật cự nhân đám người chơi đang rầm rộ xông tới, ý đồ muốn đem cự nhân này đánh thành con nhím.

Mạt nhật cự nhân phát ra một tiếng bi rống, ngửa mặt lên trời mà ầm ầm ngã xuống, hoả diễm xung quanh vì đó mà từ từ tắt xuống.

Một đường đi đến, đều là cảnh thành thủ vệ bận rộn cùng đám Mạt nhật cự nhân chém giết, các người chơi cũng tổ chức một đoàn đội tham gia trợ giúp thành vệ đội triển khai dập lửa.

Phía tây xa xa, trong ngày diệt vong, vô số cự nhân xuất hiện ở tại trung ương sa mạc, đông nghìn nghịt một mảnh, trực chỉ hướng Minh Dạ thành công tới. Minh Dạ thành tuyên bố mở ra cảnh báo cấp một, trong thành vô số cốt long, cốt điều bay lên thẳng hư không.

Đông đảo vong linh Vu sư cũng đều lên đây. Tại trên tường thành hình thành một trận thế, số lượng hơn mười vạn. Đây cũng là lần đầu Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình nhìn thấy số vong linh Vu sư đông đảo như vậy.

Đám vong linh Vu sư này bắt đầu ngậm xương ma pháp, dưới tường thành xuất hiện đại lượng khô cốt binh, trên tay đều cầm trường mâu, một thân áo giáp chỉnh tề đứng thành hàng, chỉ chút hướng về phía xa xa xông tới.

Phương trận của khô cốt binh thoát nhìn uy thế ngời ngời, trong đó mỗi một tên khô cốt binh thực lực tương đương với năm mươi cấp tinh anh, tuy rằng vô pháp địch nổi Mạt nhật cự nhân nhưng nếu dùng tiêu hao chiến đối với khô cốt binh thì lại không đáng sợ, dù sao cho dù khô cốt binh có chết đi thì vẫn có thể tái triệu hồi trở lại. So với khô cốt binh, những đơn vị cường hãn hơn như ác ma kỵ sĩ, ác lang, mãnh tượng ma mút cốt tượng đều là những đơn vị tám chín mươi cấp tinh anh, sức chiến đấu cũng không kém.

Song phương vừa tiếp xúc chiến đấu, lập tức người ngã ngựa đổ, vô số khô cốt binh bị đánh thành vô số mảnh nhỏ nhưng theo đó cũng có rất nhiều Mạt nhật cự nhân bị đánh chết.

Một hồi cổ trang chiến đấu bắt đầu kịch liệt nổ ra.

Phía chân trời tây một mảnh địch nhân đông nghìn nghịt, vô số quạ đen tựa như một đoàn hắc vân hướng Minh Dạ thành bay tới, cốt long, cốt điều trên bầu trời Minh Dạ thành cũng theo đó mà thành lập đội hình chuẩn bị nghênh chiến.

Trên trời cao, trên đỉnh đầu một đầu huyết long to lớn dị thường, một vị vong linh vu sư mặc hắc bào đón gió vũ động, một tay vung lên, trên bầu trời xuất hiện hơn mười con huyết long, phát ra từng tiếng ngâm long trời hướng về phía xa xa phóng tới.

Một đoàn hắc vụ một bên thân người vu sư Sơn Đức Lỗ hiện bên người lúc ẩn lúc hiện, phảng phất như treo lơ lửng trên bầu trời, ẩn ẩn như có một đạo nhân ảnh bên trong.

“Khắc Văn Đồ Tư diện hạ, thượng tầng hắc ám rốt cục nhẫn nại không được rồi.”

Vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ nói.

“Thượng tầng hắc ám tự nhiên sẽ có Thần Linh môn Thần chi cảnh đối phó, chúng ta chỉ cần bảo vệ tốt Minh Dạ thành là được. Nguy cơ của Thánh Quang thành tựa hồ còn nghiêm trọng hơn chúng một ít.”

Đoàn hắc vụ một bên đáp, dĩ nhiên thân ảnh ở trong hắc vụ chính là lão tổ của Vong linh tộc, Khắc Văn Đồ Tư.

“Tốt nhất là nên chết sạch toàn bộ...”

Trong mắt vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ hàn quang chợt loé. Dù không biết ở trong Thiên Sứ liên minh có tồn tại cấp Thần chi cảnh hay không. Cho nên, vong linh Vu sư Sơn Đức Lỗ lại không dám khi nhục thần linh, mà ý tứ trong lời nói cũng chỉ có Khắc Văn Đồ Tư là hiểu được rõ ràng.

Khắc Văn Đồ Tư mỉm cười, mắt thấy Mặt nhật cự nhân đang áp sát tới chân thành Minh Dạ, tay phải nhẹ nhàng vung lên.

“Tử vong ba lăng!”

Một đạo lục sắc ba lăng từ trên bầu trời phiêu lãng lãng đàng cuốn ra. Cấp tốc lan ra, phạm là tiếp xúc với luồng ba lăng này, tất cả đám cự nhân đều phát ra một tiếng rống thê lương rồi giống như lúa gặt, đổ xuống một mảng lớn.

Tử vong ba lăng càng ngày tán càng xa, chu vi phương viên hơn mười dặm bị đánh thành không còn một mảnh. Trên bầu trời, vô số đầu quạ đen cũng chịu chung số phận, một đám quạ đen rụng xuống xối xả như mưa.

Các người chơi trong Minh Dạ thành thấy cảnh này không khỏi hít sâu một hơi. Cái “Tử Vong Ba Lăng” này hẳn là một cấm chú. Bị Khắc Văn Đồ Tư thi triển ra, lực sát thương cự nhiên kinh khủng, một kích liền đánh tan hơn mười vạn địch nhân.

Cũng vì đó mà trận thế của khô cốt binh có được một khoảng thời gian điều chỉnh trở lại, rồi lại bắt đầu hướng về phía trước ép tới.

Phía chân trời tây xa xa kia, mưa thiên thạch vẫn còn đang liên tục rơi xuống, ngày diệt vong thủ vệ số lượng không ngừng gia tăng. Xem ra trận chiến này còn phải mất mấy ngày thời gian mới có thể kết thúc được.

“Theo ta.”

Tiêu Ngự hướng Triệu Lam Hình nói, đem hắc long câu triệu hoán ra, hắc lăng câu này đã tăng tới lục cấp, tịnh đã học xong kỹ năng phi hành.

Trên tường thành đột nhiên xuất hiện một đầu tuần mã thần tuần, lập tức khiến người chơi quanh đó đổ dồn ánh mắt nhìn lại, Tiêu Ngự vững vàng ngồi trên, đem Triệu Lam Hình kéo lên.

Long câu nhanh chóng kêu to một tiếng, móng trước vung lên bước trên tường thành hướng ngoài thành vùn vụt bay đi.

“A...”

Người chơi trên tường thành phát ra một tiếng thét kinh hãi, tường này cao vậy mà đầu tuần mã này lại trực tiếp nhảy xuống. Không bị té chết mới là lạ đây, mà hai người ngồi trên tuần mã kia cũng không phải là muốn chết sao? Mà khiến bọn họ ngoài ý muốn chính là đầu tuần mã này không có rơi xuống mặt đất mà là hướng không trung bay vọt tới, dưới bốn móng dấy lên một tầng hắc hỏa, cuời mây đập gió hướng phương tây xa xa chạy đi.

Tặc Đảm

451. Chương 453: U Ảnh Âm Sát

“Này đều?” (Hay: bay được?)

“Con ngựa này cứ nhiên lại bay được, kỳ quái quá đi!”

Trên tường thành, ánh mắt những người chơi nhất tề rơi vào thân hình đầu Hắc Long Câu, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy chuyện lạ đời như vậy.

“Người kia hình như là Tiêu Ngự!”

“Còn có nữ bằng hữu của Tiêu lão đại nữa!”

“Trách không được, hắn cứ nhiên lại có thể tìm được đầu toạ kỵ kỳ lạ như vậy!”

Ngoạn gia môn ước ao nhìn về phía toạ kỵ dưới thân Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình mà thầm nghĩ, đúng là lão đại có nhiều thứ tốt thật, có hẵn một đầu hắc mã biết bay.

Tiêu Ngự thúc ngựa chạy vội, không quá một chung thời gian đã đến phía chiến trường, chiến đấu vẫn tiếp tục diễn ra vô cùng kịch liệt.

“Xuống chỗ này đi!”

Tiêu Ngự nói. Dứt lời liền hạ mã xuống, sau đó tiếp Triệu Lam Hình hạ xuống mặt đất.

Vừa lúc này phụ cận đang có một đầu khô cốt binh đang cùng Mạt nhật cự nhân giao chiến, phía trước có rất nhiều khô cốt binh chống đỡ, chỉ để lại hai người đứng vừa một cái khe rất hẹp. Triệu Lam Hình có thể an tâm đứng tại chỗ này mà phóng ra ma pháp công kích mà không phải lo lắng bị đánh tới, cho dù Mạt nhật cự nhân có áp lại đây thì bọn họ vẫn có thể lui về sau được.

Các người chơi khác trải qua việc Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình tham gia vào trường chiến tranh, cũng phát hiện ra phương thức tuyệt diệu đó. Những người chơi khác không khỏi tán thán, tư duy của Tiêu Ngự thật đúng là mau lẹ, hẵn cứ nhiên từ giữa bao nhiêu ngoạn gia khác mà bộc phát tài năng, trở thành tà ác liên minh đệ nhất nhân cũng không phải là không có đạo lý. Một vài tên ma pháp chức nghiệp có thực lực khác cũng đều có hành động ngay sau đó, chuẩn bị rạp khuôn chiến thuật của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình mà đánh quái luyện cấp.

Thủy bộc thuật!

Triệu Lam Hình bắn đầu phóng ra ma pháp công kích, Tiêu Ngự một bên thì thả ra u linh Bĩ Mông cùng ả tử chiến sĩ, thay đổi trang bị, đem toàn bộ kỹ năng bảo lưu phóng ra, không biết đầu nào có đúng hay không cấp cho hai người. Tiêu Ngự tuần tra phụ cận, thấy một lượng Mạt nhật thủ vệ không nhiều lắm thì xông giết cả đám.

Bóng đè!

Thủy hệ linh vực!

Kinh đào hải lãng!

Triệu Lam Hình phóng từng cái từng cái ma pháp ra một, trong đó rất nhiều ma pháp phạm vi của trung vị thần khí kỹ năng, tổn thương so với bóng đè cao hơn không ít, tính sát thương rất mạnh, hiện tại công

kích tổn thương tới ngoài ba vạn, bạo kích sáu vạn. Nơi nào bị ma pháp phạm vi bao phủ, tới non nửa số địch nhân trong đó đánh cho thất linh bát lạc.

Hệ thống: người hoàn thành chuyển chức nhiệm vụ.

Tiêu Ngự thu được danh hiệu thợ săn ác ma, công kích gia tăng thêm ba mươi phần trăm, Triệu Lam Hình cũng hoàn thành chuyển chức.

Chuyển chức này trông vậy mà rất dễ dàng. Tiêu Ngự không khỏi nghĩ tới, chuyển chức hoàn tất chắc phải còn có thể tiếp tục thăng cấp.

Trên thực tế, cái chuyển chức nhiệm vụ này đối với đa số người chơi mà nói, tịnh không thoải mái như hần nghĩ, thực lực của bọn họ mà đem so với một thân thần khí như hần mà nói thì quả thực là kém hần đi mấy bậc.

Triệu Lam Hình nhanh chóng đem số Mật nhật thủ vệ xung quanh quét sạch. Giá trị kinh nghiệm của hai người tăng tốc chóng mặt. Tiêu Ngự cùng Triệu Lam Hình một thân trang bị siêu việt, dùng để chém quái thì quả đúng là dùng dao mổ trâu đi giết gà, tốc độ giết quái quả thực rất nhanh, giá trị thăng lên cấp bảy mươi hai cường hoá tinh anh quả thực rất cao. Hơn nữa, đây lại là sinh vật của Ô Phục Nặc Tư, thêm vào giá trị gấp ba lần kinh nghiệp, giá trị kinh nghiệp tăng càng sáng khoái.

Từng mảng, từng mảng Mật nhật thủ vệ ngã xuống, giá trị kinh nghiệm ào ào tăng, sau một tiếng “leng keng”, Tiêu Ngự liền thăng lên cấp sáu mốt. U linh Bỉ Mông cũng tăng cấp so với Tiêu Ngự nhanh hơn không kém, đã tăng lên hần hai cấp, đạt được cấp năm mươi ba.

Thời điểm u linh Bỉ Mông thăng lên cấp năm mươi, hệ thống liền truyền đến hai tiếng báo hiệu.

Tiêu Ngự mở bảng thuộc tính của u linh Bỉ Mông nhìn lại.

Hệ thống: u linh Bỉ Mông lĩnh ngộ kỹ năng đơn thể, Bỉ giáp cứng đờ!

Bỉ giáp cứng đờ: kỹ năng bị động, huyết lượng gia tăng sáu mươi phần trăm, phòng ngự gia tăng ba mươi phần trăm.

Tiêu Ngự nhìn lại số huyết lượng của u linh Bỉ Mông, đã đạt được ngoài năm mươi vạn!

Từ khi đoạt được một thân thần trang, số huyết lượng của hần cũng đã đạt tới ngoài tám vạn, công kích cao phải không đúng điệu. Tác dụng phụ trợ của u linh Bỉ Mông ngày càng nhỏ, hần thậm chí còn đang chuẩn bị đem u linh Bỉ Mông bỏ qua một bên, không nghĩ tới nó lại lĩnh ngộ ra cái kỹ năng này, thực lại tăng mạnh hơn. Xem ra đầu não đã tận lực thay đổi chỉnh lại số liệu của u linh Bỉ Mông, điều này cũng khiến cho nó cũng trở nên không quá mạnh mà cũng không quá yếu, tự thân thuộc tính của ngoại gia mạnh yếu tự nhiên cũng ảnh hưởng tới sự phát triển của sinh vật triệu hoán.

Tốc độ đánh quái của Triệu Lam Hình quả thật rất nhanh, dưới ma pháp quần thể của nàng, tuy rằng sức chiến đấu của Tiêu Ngự rất mạnh nhưng so với tốc độ giết quái của Triệu Lam Hình thì hần vẫn còn kém xa. Chính vì thế mà hần cùng u linh Bỉ Mông cũng chỉ thành thực mà thủ hộ bên thân Triệu Lam Hình mà thôi.

Cấm chú - chung cực thủy nguyên tổ triệu hoán thuật!

Triệu Lam Hình quát trầm một tiếng, xuất ra kỹ năng cực mạnh của trang bị trung vị thần khí, giá trị ma pháp bùng mãnh tuôn ra, một cỗ lực lượng theo đó mà cấp tốc tăng lên. Triệu Lam Hình có chút hối hận vì đã thi triển ra cái kỹ năng này. Cự nhiên lại sử dụng tới cấm chú, lẽ nào ma pháp trị của nàng không đủ để chống đỡ đại chiêu này?

Giá trị ma pháp của Triệu Lam Hình thoáng cái chẳng còn lại bao nhiêu, ngoài thân liền xuất hiện một hơi ba mươi mốt đầu thủy nguyên tổ sinh vật, đem toàn bộ số khô cốt binh xung quanh hất ngược ra ngoài.

“Đây là kỹ năng mới vừa học?”

Tiêu Ngự nhìn ba mươi mốt đầu thủy nguyên tổ sinh vật vừa mới xuất hiện có chút giật mình hỏi nhẹ, dùng thuật tra xét nhìn lại một chút, chỉ thấy số đầu thủy nguyên tổ sinh vật này đều là sáu mươi mốt cấp cường hoá tinh anh, Triệu Lam Hình chỉ một chiêu lại có thể triệu hoán ra nhiều vậy sao?

“Những thủy nguyên tố sinh vật này có thể duy trì được bao lâu?”

Tiêu Ngự hỏi tiếp.

“Mười lăm phút!”

Triệu Lam Hình đáp.

Duy trì liên tục trong thời gian dài như vậy, quả thực có chút kinh khủng.

Triệu Lam Hình hình kỹ năng giới thiệu một chút, chỉ thấy: “kỹ năng này sau khi sử dụng sẽ triệu hoán số lượng thủy nguyên tố sinh vật đẳng cấp tương đương với người sử dụng, số lượng căn cứ vào tổng giá trị ma pháp của người sử dụng quyết định, ma pháp trị càng cao, số lượng triệu hoán càng nhiều.”

Lượng ma pháp trị của Triệu Lam Hình hiện đang đứng đầu, ngoạn gia phổ thông chỉ có thể bằng một phần mười của nàng mà thôi. Xem ra cũng vì thế mà nàng mới có thể mỗi hơi triệu hoán ra được ba mươi mốt đầu nguyên tố sinh vật như vậy.

Những đầu thủy nguyên tố sinh vật này vừa được triệu hoán ra liền lập tức tự thi triển ra một loạt thủy tiễn thuật công kích địch nhân, chỉ cần lọt vào tầm bắn của chúng, chúng liền mãnh liệt tấn công nhưng về mặt phòng ngự thì có chút không được tốt lắm, nhưng số lượng lại bù chất lượng, chỉ một lần đồng loạt tấn công, bất luận là Mạt nhật thủ vệ mạnh tới cỡ nào thì đều tan thành mảnh vụn.

Ngoài ra, những thủy nguyên tố sinh vật này còn có thể sử dụng được một kỹ năng phạm vi, nguyên tố bạo, tự bạo trong phạm vi mười mã, uy lực bạo liệt rất cường liệt.

Thấy kỹ năng nguyên tố bạo này, Triệu Lam Hình hai mắt sáng ngời, chỉ huy một đầu thủy nguyên tố sinh vật hướng về một phía dày đặc Mạt nhật cự nhân lao tới. Chỉ sau một tiếng “oanh”, tựa như một khối bom TNT nổ mạnh, đem số Mạt nhật cự nhân trong chu vi năm mã đánh cho tan tác, số ngoài phạm vi ảnh hưởng đều bị dính phải vài vết thương nhẹ.

Thử nghiệm một chút uy lực của chiêu này, Triệu Lam Hình trong lòng tự nhiên có chút sở liệu, để thủy nguyên tố sinh vật liên tục phát công kích đơn thể, sau khi mười năm phút gần trôi qua liền để chúng tự bạo sát địch.

Giá trị ma pháp của Triệu Lam Hình đã gần cạn tới đáy, chỉ nghỉ ngơi hơn mười giây liền khôi phục lại được rất nhiều, có thể thi triển ra ma pháp phạm vi, tốc độ hồi phục ma pháp của nàng quả thực rất nhanh, so với ngoạn gia bình thường vô pháp mà tưởng tượng được.

Mười năm phút đồng hồ trôi qua nhanh chóng, hơn ba mươi đầu thủy nguyên tố sinh vật còn lại nhất tề hướng các Mạt nhật thủ vệ xung quanh vọt tới.

“Rầm rầm rầm”, từng tiếng nổ mạnh liên tục vang lên, dưới áp lực của ba mươi đầu thủy nguyên tố sinh vật tự bạo, phạm vi bao phủ tự nhiên rất kinh người, khiến cho số ngoạn gia đứng trên tường thành không khỏi kinh thán một trận. Đây đều là do lão đại cùng nữ bằng hữu làm ra sao? Thật đáng sợ!

Tiếng nổ mạnh dần dần tan ra, toàn bộ số Mạt nhật cự nhân trong chu vi trăm mã vô thanh vô tức biến mất.

Leng keng một tiếng, Tiêu Ngự lại thẳng cấp, u linh Bỉ Mông cũng thẳng cấp. Bởi vì Triệu Lam Hình chủ công nên tốc độ tăng cấp của nàng nhanh hơn một chút. Giá trị kinh nghiệm vượt qua Tiêu Ngự tới hơn ba mươi phần trăm.

Ngay phía trước trận tuyến thứ hai, so với địa phương mà hai người Tiêu Ngự đang đứng thì những khô cốt binh khác đều bị Mạt nhật thủ vệ đánh cho liên tiếp lùi về sau, khiến cho toàn bộ hàng ngũ khô cốt binh lâm vào cảnh sắp bị công phá thành công.

Những Mạt nhật cự nhân bị hai người Tiêu Ngự giết chết tuôn ra không ít trang bị, nào là truyền thuyết cấp, sử thi cấp gì đó đều bị Tiêu Ngự thu lại, chuẩn bị cầm đi đem đầu giá một chuyến, đổi thành kim tệ. Ngoài ra, trong lúc đánh quái ngoài ý muốn lại nhặt được một món hạ vị thần khí, phải biết rằng quái cấp từ bảy mươi trở xuống thì tỉ lệ rơi ra vật phẩm hạ vị thần khí gì đó quả thực vô cùng thấp, tuyệt đối không đến một phần vạn. Thế vậy mà lại rơi ra một kiện, chứng minh vận khí của Tiêu Ngự quả thật không thấp.

Tiêu Ngự bắt đầu nghiên cứu số kỹ năng đạo tặc học được sau khi thu được bộ sách trang thánh nhân tán lễ, kỹ năng lan lý kỹ năng đích con số thị nguyên lai đích tròn gấp ba, có rất nhiều kỹ năng hắn còn không biết dùng như thế nào, chỉ có thể nghiên cứu một chút. Hoàn hảo, những kỹ năng này đều có phân loại, thân thể to lớn chia làm năm loại, bao gồm: thích khách kỹ năng, trạng thái kỹ năng, liên kích kỹ năng, chung cực cùng năng lượng kỹ. Trải qua một hồi nghiên cứu chi tiết kỹ năng, hắn liền rành mạch hiểu rõ từng câu.

Tiêu Ngự đem một ít cùng loại đích kỹ năng loại bỏ điếu một ít. Phóng tới một bên, chung kết kỹ cùng năng lượng kỹ các lưu ba, liên kích kỹ còn dùng nguyên lai vậy mấy người, với Tà Ác công kích là việc chính, thích khách kỹ năng cùng trạng thái kỹ năng toàn bộ lưu lại (khúc này biên dịch xem dùm). Thích khách kỹ năng có năm cái, loại trạng thái kỹ năng có bảy cái, hơn nữa đều là những kỹ năng có hiệu quả rất mạnh, khiến cho Tiêu Ngự sáng khoái một trận.

Trừ lần đó ra, Tiêu Ngự còn có được thêm một kỹ năng cấm chú của thích khách, u ảnh ám sát.

U ảnh ám sát: triệu hoá một u ảnh nhân, năng lực tự thân bằng năm mươi phần trăm của người thi triển, thời gian tồn tại vĩnh viễn. Không phải mười sáu cấp tham trác ẩn hình thì vô pháp phát hiện. Ám sát một mục tiêu, không chết không thôi.

U ảnh ám sát này so với ảnh tử chiến sỹ còn muốn kinh khủng hơn, còn đối với mục tiêu sử dụng thì ngoại trừ kết thúc boss (killsteal?) ra thì có thể dùng một chút, còn dùng để PK thì ra xem ra không dùng được rồi, loại trạng thái của Tiêu Ngự hiện nay ai mà dám PK cùng hắn? Cùng hắn PK đều không phải là muốn tìm chết sao? Một thân thần khí, cho dù quần đấu thì đều cũng bị hắn nghiền nát. Thực lực tự thân của Tiêu Ngự có thể so với một đoàn đội năm mươi người, hiện tại lại như hổ thêm cánh thì lại càng không phải nói.

Tiêu Ngự đem kỹ năng này cùng ảnh tử chiến sỹ cùng sử dụng một chút, thì thoả lại sử dụng một chút kỹ năng rèn đúc tạo đồ, ảnh tử chiến sỹ kỹ năng cùng u ảnh ám sát đều là kỹ năng có thể thăng cấp, ảnh tử chiến sỹ có thể thăng cấp thành cái bóng chiến thần, còn u ảnh ám sát lại thăng thành ám ảnh thích khách, thuộc tính đều có biên độ dễ thăng cực đại.

Tặc Đám

452. Chương 454: Nhiệm Vụ Mới

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình xuất quái ở phía trước, làm cho những ngoạn gia trên tường thành nhìn thấy phải thèm thuồng. Số đông ngoạn gia thực lực không cao chỉ có thể dựa vào nhau mà xông lên tiền tuyến. Tốc độ xuất quái của bọn họ cũng không hề nhanh, không thể so sánh với Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình được. Ảnh hưởng của họ đến tốc độ thăng cấp của Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình là không lớn.

Tiêu Ngự thi triển Ảnh Tử Chiến Sĩ và U Ảnh Ám Sát kỹ năng, kỹ năng Ảnh Tử Chiến Sĩ đã tăng lên một bậc, phân thân gọi về đạt tới 70% thực lực của Tiêu Ngự, so với lúc trước thì cao hơn một chút.

(

Dẫn về chiều nhưng chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục, trong sa mạc thì cốt chất thành từng tòa núi nhỏ.

“Ta vừa mới nhận được một cá nhiệm vụ.”

Phong Dã gửi cho Tiêu Ngự một cái tin tức

“Nhiệm vụ gì?” Tiêu Ngự hỏi.

“Là đại hình nhiệm vụ cho năm nghìn người, mục tiêu là Thần chi cảnh, phải tới Thần chi cảnh mới biết được bước tiếp theo. Trong năm ngày phải đi tiếp nhận nhiệm vụ.”

Phong Dã nói, dự đoán của hắn và Tiêu Ngự rốt cục cũng đã thành hiện thực.

“Người của ngươi thế nào rồi?”

“Đều đầy đủ rồi, năm nghìn người, có ba trăm người đạt tới 60 cấp, còn những người chưa chuyển chức ta sẽ chuẩn bị cho bọn họ, sau khi họ chuyển chức xong sẽ đi làm nhiệm vụ này.”

“Đồng như vậy có chuyển chức kịp không?” Tiêu Ngự nói, trong năm ngày khiến nhiều người như vậy chuyển chức thực sự rất khó khăn.

“Có thể, có năm mươi sáu đội viên trang bị nguyên bộ hạ vị thần khí, những người khác đều có sử thi trang bị, hơn nữa ta có thể truyền tống bất cứ lúc nào. Tốc độ thăng cấp cũng không chậm.” Phong đã nói.

Tiêu Ngự lúc này mới nhớ Phong Dã còn có kỹ năng truyền tống. Vậy thì tình huống vẫn còn tốt một chút.

“Người có nghe được tin tức gì từ Thiên Sứ Liên Minh không?”

“Tin tức gì?”

“Thi đấu thể thao của bọn họ cũng kết thúc rồi.”

“Kết quả thế nào?”

“Người vô địch 1vs1 là thuật sĩ Tiêu Linh, 2vs2 cũng là hắn, còn lại 3vs3, 5vs5 và đoàn chiến đều làm đoàn đội của hắn nắm giữ cả.”

Tiêu Linh? Nhân tình Tiêu Ngự sáng lên, hắn cũng từng có duyên gặp mặt Tiêu Linh vài lần, không ngờ hắn lại giành được quán quân của Thiên Sứ Liên Minh, xem ra thu hoạch của hắn cũng không nhỏ.

“Ta cũng từng tiếp xúc với hắn vài lần trên chiến trường.” Tiêu Ngự nói.

“A! Kết quả thế nào?”. Phong Dã kinh ngạc hỏi

“Ngang tay, hắn rất lợi hại”.

Tiêu Ngự nói, hắn đang hồi tưởng lại hai lần giao thủ với Tiêu Linh, nếu song phương đều dùng toàn lực thì rất khó nói ai thắng ai thua.

“Ngang tay?” Phong Dã kinh hãi nói, người kia có thể đánh ngang tay với Tiêu Ngự đã chứng minh thực lực của hắn rồi. Không ngờ thực lực của hắn lại cùng một tầng với Tiêu Ngự. Hắn đạt được quán quân, giành được một bộ Long Vương Thần Lực sáo trang, cũng là một bộ Thượng Vị Thần Khí, xem ra người đã có đối thủ rồi.”

Cả Tà Ác Liên Minh, Tiêu Ngự đã không còn đối thủ nữa. Nhưng xem ra ở Thiên Sứ Liên Minh vẫn có, duy nhất một người có thể làm đối thủ của Tiêu Ngự.

“Sau này phải luận bàn với hắn một lần nữa.”

Tiêu Ngự trầm nghĩ, thần khí đối thần khí, ai cũng không chiếm được tiện nghi, hoàn toàn công bình. Bây giờ hắn muốn tìm được một đối thủ đã rất khó, thật vất vả mới phát hiện một tên, sao có thể không hứng thú được.

Khi đang nói chuyện, thần trang Thánh Giả Lễ Tán trên người Tiêu Ngự bỗng phát ra quang mang chói mắt. Một vầng sáng màu trắng ngà xuyên qua mây đen phía chân trời, chiếu lên người Tiêu Ngự, hắn cảm thấy cả người dạt dào cảm giác ấm áp

Hệ thống: Người nhận được nhiệm vụ - Ân Trạch Tư Đại Lục Kỳ Phán.

Tiêu Ngự nhìn qua nội dung của nhiệm vụ, chỉ có vài dòng giải thích nhỏ, hơn nữa còn là đơn thể nhiệm vụ.

“Năm ngày sau đi gặp Ngã Phỉ Nhĩ, nàng sẽ cho người một ít manh mối.”

Xem ra phải gặp Ngã Phỉ Nhĩ mới nhận được nhiệm vụ, còn tới năm ngày nữa, cũng không cần phải sốt ruột.

“Ta cũng nhận được nhiệm vụ.” Tiêu Ngự nói với Phong Dã.

Phong Dã cười khở.

“Xem ra không cách nào để người tham gia vào đội ngũ của ta rồi.”

“Là một cái đơn thể nhiệm vụ, để Tiểu Lam đi làm nhiệm vụ năm nghìn người với các người đi.”

“Na hảo, có Tiểu Ngự hỗ trợ lại càng thêm nắm chắc rồi.” Phong Dã nói, trên người Triệu Lam Hình là một bộ trung vị thần khí, thực lực rất mạnh. Nàng tuyệt đối là đệ nhất pháp sư của Tà Ác liên minh, là một cái trợ lực không nhỏ.

Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình xoát quái ở phụ cận, điên cuồng thăng cấp. Lúc tiếp nhận nhiệm vụ cấp bậc cao hơn thì lại càng nắm chắc hơn.

Suốt năm ngày, ngoại trừ ăn cơm Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình đều không ngừng xoát quái, cấp bậc nhanh chóng tăng lên. Sáu mươi lăm cấp, sáu mươi chín cấp, bảy mươi cấp, tốc độ thăng cấp này làm cho các ngoại gia của cả tà ác liên minh phải sợ hãi. Tốc độ thăng cấp này còn là của con người nữa sao?

Năm ngày, Triệu Lam Hình tăng lên bảy mươi ba cấp, Tiêu Ngự lên bảy mươi hai cấp, tất cả các thuộc tính đều tăng lên trên diện rộng. U Linh Bửu Mông của Tiêu Ngự dần dần thể hiện ra sức chiến đấu siêu cường, thời điểm thăng cấp nó đã lĩnh ngộ cường hóa cơ thể, cường hóa công kích, sáu cái kỹ năng bị động, rất nhiều kỹ năng chiến đấu, lượng máu tăng lên hai mươi vạn, phòng ngự cũng cao hơn Tiêu Ngự không ít. Luận năng lực tác chiến trực diện nó cũng không hề thua kém với Tiêu Ngự.

Ngoại trừ cấp bậc tăng lên, Tiêu Ngự không ngừng rèn luyện độ thuần thực của kỹ năng, Ảnh Tử Chiến Sĩ thăng hai cấp, thực lực đạt 90% bản thân, U Ảnh Ám Sát cũng tăng một bậc, triệu hội ra U Ảnh Thích Khách đạt 80% bản thân. Chỉ với hai kỹ năng này, thực lực Tiêu Ngự đã tăng lên một mảng lớn.

Những kỹ năng khác cũng tăng lên, các năng lượng kỹ năng, chung kết kỹ năng dừng lại ở mười hai cấp, các kỹ năng bình thường đạt tới cấp bậc cao nhất, mười tám cấp.

Tiêu Ngự nhờ Phong Dã mua một ít bảo thạch, cộng với số bảo thạch hẩn thu thập được, toàn bộ là loại tốt nhất khảm lên Thánh Giả Lễ Tán. Không phải là khảm nạm vĩnh viễn, sau này tìm được bảo thạch tốt hơn vẫn có thể thay thế được. Sau đó hẩn đến nghiệp đoàn của Phong Dã để cho một phụ ma sư Đại Tông Sư phụ gia hàng loạt ma pháp lên các trang bị.

Hiện tại sức chiến đấu của Tiêu Ngự đã gần như hoàn mỹ rồi.

Năm ngày này Phong Dã cũng đã hoàn thành mục tiêu, năm nghìn người toàn bộ đều chuyển chức thành công. Cấp bậc cao nhất đạt tới sáu mươi ba cấp. Đương nhiên là không có biện pháp so sánh với Tiêu Ngự và Triệu Lam Hình, cách biệt giữa hai người với vị trí đệ tam lên tới sáu cấp. Nhưng mà cả Tà Ác Liên Minh thành tích như vậy đã là vô địch rồi, chỉ có duy nhất đội ngũ của Phong Dã năm nghìn người đã chuyển chức toàn bộ, không thể tìm được đội ngũ thứ hai biến thái như vậy.

“Lưỡi Lê cũng ở đây, bọn họ cũng tham gia nhiệm vụ lần này.” Sau khi đưa Ma Vực về tay Phong Dã, tất cả ân oán đã được giải trừ, tan thành mây khói. Phong Dã và bọn Lưỡi Lê đã hòa hợp ở cùng một chỗ.

Tiêu Ngự mỉm cười, điều này cũng là một việc tốt.

Phía ngoài Minh Dạ Thành khổ chiến kéo dài đã năm ngày nhưng vẫn không chấm dứt, địch nhân cuộn cuộn không ngừng, hơn nữa cấp bậc càng ngày càng cao. Lúc đầu là bảy mươi cấp cường hóa tinh anh, sau trở thành tám mươi cấp cường hóa tinh anh, say đó là chín mươi cấp, sức chiến đấu ngày càng mạnh. Khô lâu binh chậm rãi bị ép về, dù có các ngoại gia trợ giúp nhưng tình hình cũng không tốt lên bao nhiêu. Khô lâu binh dần dần bị ép về chân tường thành.

Một hồi chiến đấu cực khổ sắp bắt đầu rồi

“Ta phải đi nhận nhiệm vụ rồi.” Tiêu Ngự nói với Triệu Lam Hình.

“Ừ, người đi đi, nhớ cẩn thận một chút.” Triệu Lam Hình gật đầu nói.

Tiêu Ngự ôm lấy Triệu Lam Hình, nhẹ nhàng hôn nàng, vuốt tóc Triệu Lam Hình nói:

“Ta đi đây.”

Tiêu Ngự chuẩn bị đi tìm Ngã Phỉ Nhĩ, nhiệm vụ này giới hạn một người thực hiện, hẩn cũng không còn biện pháp khác. Sau khi cáo biệt Triệu Lam Hình, mở ra không gian chuyển hoá chuyển tống vào hạ thành.

Sau khi vào thành, Tiêu Ngự đến khách sạn Hoa Hồng tìm Ngã Phỉ Nhĩ.

Lại một lần nữa đi đến khách sạn Hoa Hồng, bồi bàn Ốc Khắc Tương đưa Tiêu Ngự tới hậu đường.

“Chúng ta lại gặp nhau rồi.” Ngã Phỉ Nhĩ nhìn thấy Tiêu Ngự, âm thầm cười nói.

“Đúng vậy, Ngã Phỉ Nhĩ điện hạ.” Tiêu Ngự cung kính nói.

“Lần này gọi người tới là ý của thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức. Ngoài người ra còn có năm nghìn người khác chuẩn bị tiến vào Ô Phục Nặc Tư, đánh bại kẻ đứng đầu Hắc Âm - Ốc Đốn. Nếu thành công thì các người đã diệt trừ một hồi tai nạn cho cả Ân Trạch Tư rồi.

“Nếu thất bại thì sao?”

“Thất bại? Nếu thất bại thì Ân Trạch Tư đại lục cũng không còn nữa. Ngã Phỉ Nhĩ nói: “Quốc gia của các người, nhân dân của các người sẽ trở thành những kẻ bị nô dịch.”

Tiêu Ngự đại khái hiểu được kết quả thực hiện nhiệm vụ sẽ quyết định hướng đi của cả trò chơi. Nếu thắng thì ngoại gia sẽ tiến đánh Ô Phục Nặc Tư, nếu thua thì sẽ phải kháng chiến chống lại sự xâm lược của Ô Phục Nặc Tư.

“Xin hỏi ngày cần ta làm gì?” Tiêu Ngự lễ phép hỏi.

“Nhiệm vụ của người là tiến vào Ô Phục Nặc Tư, mở ra Quang Âm Chi Môn, tiến vào đó người sẽ được truyền tống đến Thần chi cảnh, ở đó người sẽ được thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức rửa tội, người sẽ cho người chỉ thị tiếp theo.” Ngã Phỉ Nhĩ nói.

Quang Âm Chi Môn, nguyên lai là nơi này. Tiêu Ngự biết Quang Âm Chi Môn ở nơi nào, ở đó có hai cái siêu giai tinh anh Hắc Âm Chấn Kim thủ hộ, lúc trước Tiêu Ngự không có biện pháp đối phó với sinh vật cường đại như vậy nhưng bây giờ thì không có vấn đề gì.

“Tốt.”

“Không gian chuyển hoá có phải ở trên người người không?” Ngã Phỉ Nhĩ nhìn Tiêu Ngự hỏi.

“Đúng vậy.” Tiêu Ngự ngẩn người, Ngã Phỉ Nhĩ hỏi Không gian chuyển hoá để làm gì? Chẳng lẽ Không gian chuyển hoá có liên quan tới nhiệm vụ lần này ư.

“Xin hỏi Không gian chuyển hoá dùng để làm gì?”

Không gian chuyển hoá của Tiêu Ngự còn đang ở trạng thái phong ấn, ngoại trừ dùng để truyền tống hấn cũng không biết nó có tác dụng gì.

“Đến lúc đó tự nhiên người sẽ biết.” Ngã Phỉ Nhĩ cười thần bí nói.

Trong lòng Tiêu Ngự càng thêm nghi hoặc, rốt cục Không gian chuyển hoá có tác dụng gì, Ngã Phỉ Nhĩ cũng không làm sáng tỏ nghi hoặc của hấn, đành phải đợi đến lúc thực hiện nhiệm vụ vậy.

“Hãy đi đi, thần vương phù hộ ho người.” Ngã Phỉ Nhĩ phát tay nói.

Sau khi nhận được nhiệm vụ, Tiêu Ngự đứng dậy cáo từ, ly khai khách sạn Hoa Hồng.

Tặc Đảm

453. Chương 455: Nhiệm Vụ Mới

Khi Tiêu Ngự truyền tống tới Quang Âm Chi Môn, hai đầu siêu giai tinh anh quái vật vẫn đang thủ hộ ở đó. Hai người bọn chúng đều như nhau, một thân cơ bắp cường tráng, trong tay cầm hai kiện thiết phủ thật lớn, trên người lại khoác một bộ áo giáp ám kim sáng bóng. Sức chiến đấu của siêu giai tinh anh sinh vật đích thực là phi thường kinh khủng, huống chi đẳng cấp lại cao như thế.

Tiêu Ngự đem u linh Bỉ Mông triệu hoá ra, sau đó liền tiến vào trạng thái tiềm hành, không thể đối phó với hai đầu siêu giai quái vật này cùng một lúc được, phải nghĩ biện pháp dẫn dụ một tên đi chỗ khác mới được.

Tiêu Ngự triệu hoá ra Ảnh Tử Chiến Sĩ.

Long tường thuật!

Ảnh tử chiến sĩ nhắm vào một tên Âm Kim Chiến Giáp nhào tới, một cước đá trúng bụng.

“Tên nhân loại chết tiệt! Lại dám đánh tới quang âm chi môn, ta muốn đem tất cả các người bầm thây vạn đoạn!”

Tên Âm Kim Chiến Giáp bị đánh liên tục cái búa thật lớn hướng ảnh tử chiến sĩ đập xuống.

Tật phong bộ!

Ảnh tử chiến sĩ mở ra tật phong bộ hướng về phía ngoài bay vút đi, hai tên Âm Kim Chiến Giáp đều đuổi theo, bọn họ có thể khám phá ra chân thân khi sử dụng tật phong bộ.

Long tường thuật!

Tiêu Ngự cũng sử dụng long tường thuật kích trúng hai người Âm Kim Chiến Giáp, cũng hấp dẫn được sự chú ý của hai tên này, đồng dạng cũng đảo tẩu ngược hướng với hai tên lúc này, hai tên Âm Kim Chiến Giáp cũng không nghi ngờ nữa mà càng đuổi càng xa.

Tiêu Ngự thoáng nhìn lại hai tên đang đuổi phía sau đánh giá cự ly một chút.

“Có thể động thủ!”

Tiêu Ngự trầm nghĩ.

Thi triển ra u ảnh ám sát kỹ năng, một tên hắc sắc nhân ảnh hướng về phía một trong hai tên Âm Kim Chiến Giáp phía sau phác tới, Tiêu Ngự đồng dạng cũng đột ngột xuất thủ, u linh Bĩ Mông hướng một tên còn lại xuất thủ, cự thảo hướng Âm Kim Chiến Giáp vỗ tới.

U ảnh ám sát so với ảnh tử chiến sĩ có ột điểm bất đồng, chính là Tiêu Ngự vô pháp khống chế được u ảnh ám sát nhưng nó lại có thể tạo ra được thương tổn nhất định, mặt khác lại không thể sử dụng nó vào trong chiến thuật chiến đấu được. Sở dĩ Tiêu Ngự triệu hồi nó ra chỉ để chuyên tâm đối phó với tên Âm Kim Chiến Giáp còn lại mà thôi.

“Phốc phốc”, chủy thủ của Tiêu Ngự đánh lên trên người tên Âm Kim Chiến Giáp mở ra vài đạo vết thương, máu huyết ào ào phun ra. Bất chấp bị thương tổn, tên Âm Kim Chiến Giáp này vẫn điên cuồng tấn công về phía Tiêu Ngự, nhưng không nghĩ được rằng Tiêu Ngự lại trơn như cá chạch, càng đánh càng hụt, càng đánh càng tạo ra từng cái hố lớn nhưng lại vô pháp đụng tới chéo áo của Tiêu Ngự. Trong khi đó, Tiêu Ngự lại xoá đi hơn phân nửa huyết lượng của hắn, khiến hắn phải hành sự cẩn thận hơn.

“Oanh!”

Hắn vung búa lên, triệu hồi ra một đạo thiểm điện kích lên thân mình của u linh Bĩ Mông. Nhất thời xoá sạch sáu vạn huyết lượng của nó, đem nó đánh bay ra ngoài.

Giảo Sát!

Trọng Sang!

Thương Khẩu Tê Liệt!

Tiêu Ngự biết rằng huyết lượng của mỗi tên Âm Kim Chiến Giáp không nhiều lắm, vừa tròn tám trăm vạn (bao nhiêu mới là nhiều ==), nhưng phòng ngự lại rất cao, muốn đánh chết hẳn quả thực là không đơn giản, không bằng dùng các kỹ năng có hiệu ứng xuất huyết. Hiện tại kỹ năng xuất huyết của Tiêu Ngự hiệu quả cực kỳ cường đại, sự tăng phúc với kỹ năng của Thánh Giả Lễ Tấn biểu hiện rất rõ ràng. Tiêu Ngự hiện tại thi triển một chiêu Giảo Sát có thể tạo thành 2000 sát thương, duy trì liên tục hai phút, như vậy tính tới, trong hai phút có thể tạo thành 24 vạn sát thương, so với kỹ năng phổ thông cao gấp ba lần, hiển nhiên cực kỳ có lợi. Trong khi đó, Thương Khẩu Tê Liệt và Trọng Sang cũng là những kỹ năng còn mạnh hơn Giảo Sát nhiều.

Mà trước đó, Tiêu Ngự lại đã cấp cho tên Âm Kim Chiến Giáp bảy vết thương tổn, tạo thành giá trị thương tổn rất khả quan.

Bây giờ huyết lượng của tên Âm Kim Chiến Giáp đã bị Tiêu Ngự đánh tụt xuống trên dưới hai trăm vạn, cứ tiếp tục như thế Tiêu Ngự mười phần nắm chắc có thể dễ dàng tiêu diệt được hắn, nhưng đúng lúc này thì một chuyện ngoài ý muốn chợt phát sinh. Chỉ thấy tên Âm Kim Chiến Giáp tay phải đột nhiên nổi lên một đạo hắc sắc quang đoàn, thi triển ra một kỹ năng ma pháp, một đạo hắc sắc quang trụ liền theo đó rơi lên trên người hắn, sau đó huyết lượng trong nháy mắt liền khôi phục lại giá trị ban đầu. Tiêu Ngự thoáng cái lão đảo toàn thân, suýt nữa không đứng vững được. Mấy tên Âm Kim Chiến Giáp này vậy mà lại có thể sử dụng ma pháp trị liệu được, thế này thì làm sao mà sống nổi chứ!

Tiêu Ngự mất hai phút để xoá sạch hai trăm vạn huyết lượng của hắn thế mà hắn chỉ cần sử dụng ma pháp trị liệu thoáng cái là khôi phục như cũ. Tiêu Ngự tiếp tục phát ra công kích, hai phút thời gian đủ để đem số huyết lượng vừa phục hồi của tên Âm Kim Chiến Giáp này xoá sạch, nhưng sau hai phút hắn lại tiếp tục trị liệu, Tiêu Ngự vĩnh viễn không thể trảm sát được hắn.

Một mặt Tiêu Ngự chặt vật tránh né công kích của hắn, một mặt suy nghĩ phương pháp đối phó với chúng, hắn thả ra một chuyên gia trinh sát, phát hiện ra được ma pháp trị mỗi tên Âm Kim Chiến Giáp chỉ khoảng năm vạn, mỗi lần phóng ra ma pháp trị liệu liền tiêu hao mất ba trăm mà thôi, nói cách khác, mỗi lần thi triển ma pháp thì Tiêu Ngự cho dù đánh tới kiếp sau thì cũng không nhất định có thể tiêu diệt được chúng.

Năm vạn ma pháp trị? Cũng không có nhiều lắm a!

Nhân tình Tiêu Ngự chợt sáng lên, trong đầu hiện lên một tia tinh quang. Sau khi đảo qua sổ kỹ năng hiện có, từ trong góc tìm được một kỹ năng Ma lực trôi, có thể làm bốc hơi ma pháp trị của đối phương.

“Có biện pháp!”

Tiêu Ngự trong lòng vui vẻ, nếu không có biện pháp rút đi toàn bộ huyết lượng của chúng thì đem ma pháp trị của chúng bốc hơi sạch sẽ vậy. Chỉ có năm vạn ma pháp trị, làm bốc hơi toàn bộ cũng không phải là việc gì quá khó, đã không có ma pháp trị thì việc trị liệu của chúng cũng không thể, do đó cũng không cần phải lo lắng quá nhiều nữa.

Ảnh Huyễn Thuật!

Tiêu Ngự bỗng nhiên xuất hiện ngay phía sau lưng tên Âm Kim Chiến Giáp, có kỹ năng này hỗ trợ hắn có thể xuất quỷ nhập thần mà hí lộng hắn. Hắn phải tìm kiếm thân ảnh của Tiêu Ngự xung quanh mà không phát giác ra được Tiêu Ngự đã luồn qua sau lưng hắn từ lúc nào.

“Phốc”, Tiêu Ngự để lại vài vết thương lên lưng của hắn, làm cho ma pháp trị của hắn bốc hơi đi, kỹ năng xói mòn ma lực có thể rút đi mỗi giây 1000 điểm ma pháp trị của đối phương, duy trì liên tục trong ba phần chung thời gian. Mà ma lực bốc hơi đi có thể trong nháy mắt làm bốc hơi đi 50% ma pháp trị.

Chỉ cần hai lượt kỹ năng này là có thể đem toàn bộ ma pháp trị của đối phương rút sạch đi, hoàn toàn không cần lo lắng tới việc trong thời gian ngắn hắn có thể đem ma pháp trị phục hồi lại.

Tốc độ phục hồi ma pháp trị của mỗi tên Âm Kim Chiến Giáp tương đối chậm, trong ba phần chung thời gian thì chỉ có thể khôi phục được khoảng trên dưới 300 điểm mà thôi, với chừng đó điểm ma pháp trị thì cũng chỉ đủ để thi triển một lần trị liệu.

Trải qua tính toán một lúc, Tiêu Ngự phát hiện ra kỹ năng Ma pháp trôi của hắn đúng là vừa vặn khắc chế toàn bộ số Âm Kim Chiến Giáp này. Xem ra đây mới chính là điểm then chốt.

Tên Âm Kim Chiến Giáp này có phòng thủ và công kích cao, bên cạnh đó lại còn có ma pháp trị liệu, thoát nhìn là một đối thủ phi thường khó chơi, đối với đa phần ngoạn gia thiếu linh hoạt bình thường thì cho dù tổn hao bao nhiêu thời gian đi nữa thì cũng có lẽ vô pháp đánh thắng được chúng, Nhưng nếu có thể làm tổn hao ma pháp trị của chúng thì việc tiêu diệt toàn bộ cũng không phải là không có khả năng.

Tiêu Ngự tiếp tục duy trì công kích, chung kết kỹ, liệt bạo đẳng liên tục xuất thủ. Một cái hao tổn mười vạn, một cái hao tổn hai mươi vạn huyết lượng, so ra còn kém xa còn kém với những kỹ năng xuất huyết lúc trước nhưng hiệu quả cũng coi như khả quan. Hơn nữa, kỹ năng của Tiêu Ngự cũng tương đối nhiều,

cho dù dùng liên tục thì cũng đủ thời gian để kỹ năng làm lạnh hoàn tất. Không cần lo lắng việc kỹ năng không thể thi triển được.

Mặc một thân thần khí, Tiêu Ngự có thể cảm nhận rõ ràng cảm giác chênh lệch so với trước đây. Trước đây, mỗi khi dùng xong một kỹ năng nào đó liền phải đợi một khoảng thời gian, mà hiện tại lại hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề đó nữa. Bởi vì, một thân thần khí trang bị này lại có khả năng chúc phúc giảm đáng kể thời gian chờ cho các kỹ năng, số lượng kỹ năng tăng trên diện rộng, cho dù không ngừng phóng kỹ năng ra thì cũng liên mạch không ngừng, kẻ địch chỉ có thể lâm vào quần cảnh mà thôi.

Tiêu Ngự cùng u linh Bỉ Mông không ngừng du chiến, u ảnh cũng tạo ra sát thương không nhỏ, tên Âm Kim Chiến Giáp thủy chung không thể chạm tới được Tiêu Ngự. Chỉ có thể đem mục tiêu cố định lên trên người u linh Bỉ Mông, cùng u linh Bỉ Mông chiến đấu một chỗ, đem lôi thần chi chùy liên tục oanh kích lên trên thân thể nó.

U linh Bỉ Mông vô pháp đối chiến với hạng quái vật siêu cấp như những tên Âm Kim Chiến Giáp này, nhưng điều này tịnh không ảnh hưởng tới sức chiến đấu của Tiêu Ngự.

Sau mười lăm phút đồng hồ, lúc Tiêu Ngự và u ảnh liên tục phát ra công kích, tên Âm Kim Chiến Giáp dưới sự liên thủ của hai người rống một tiếng rồi ngã xuống mặt đất. Tiêu Ngự khom lưng thu lấy trang bị mà hắn rớt ra, chính là cái búa lớn của hắn, trung vị thần khí, công kích hai tay đạt 15600 điểm, uy lực quả nhiên rất kinh khủng. Chỉ tiếc là Tiêu Ngự không dùng tới được, mà hắn cũng lười quay lại liền đem nó ném vào sàn giao dịch.

Tại sàn giao dịch đang có cảnh các người chơi đang tranh cãi về một hai kiện trang bị, tự nhiên trước mắt xuất hiện một kiện trang bị trung vị thần khí với lực công kích cao kinh khủng, là một kiện chiến phủ. Nếu có được kiện chiến phủ này thì tốc độ luyện cấp tuyệt đối có thể gia tăng tới năm sáu lần.

Chiến phủ vừa xuất hiện trong sàn giá cả liền cấp tốc tăng mạnh đột phá tới trên sáu trăm vạn, nhưng cũng chưa lại ở đó. Cùng với kiện chiến phủ này liền còn vài món trang bị cấp sử thi, không sai hẳn sẽ đều bán được giá tốt. Bất quá, với chút tiền ấy đối với Tiêu Ngự mà nói thì cũng chỉ là số nhỏ, cũng sẽ không quản tới.

Một mặt là Tiêu Ngự thanh lý đồ đạc để lấy khoảng trống trong ba lô, một mặt hắn cũng chuẩn bị đồ để đối phó với tên Âm Kim Chiến Giáp kế tiếp. Ngay lúc hắn vừa tiêu diệt tên Âm Kim Chiến Giáp kia thì u ảnh liền tự động tiêu thất, nó chỉ công kích một mục tiêu, bất quá đã có kinh nghiệm đầu tiên thì việc đánh chết những tên Âm Kim Chiến Giáp còn lại cũng không phải là vấn đề quá lớn. Sau mười ba phút, tên Âm Kim Chiến Giáp cùng rượt đuổi hắn lúc trước đã bị hắn giết chết, cũng thu được một kiện cự kiếm trung vị thần khí, nhưng so với chiến phủ lúc trước lại kém hơn một chút, tuy vậy cũng là một kiện trang bị đỉnh cấp, phạm vi sử dụng lại lớn hơn một chút, giá bán dĩ nhiên càng cao hơn nhiều.

Sau khi đem đồ vật hảo hảo thu lượm, Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy quang ám chi môn quỷ dị huyền phù không trung tản ra từng quang điểm thâm thúy huyền ảo, phảng phất như không ngừng xuyên qua tinh không. Tiêu Ngự đi lên cầu thang, tới trước quang ám chi môn, lúc trước hắn đứng từ xa quan sát thì không phát giác ra được điều gì nhưng hiện tại lại cảm thấy hoàn toàn bất đồng, thật khiến kẻ khác phải chấn động, quang ám chi môn này vậy mà lại cao tới hơn mười mã.

Cột trụ do ám kim loại màu ám kim tạo thành, mặt trên điêu khắc đủ loại ký hiệu cùng đồ án yêu thú, chỉ làm hai mặt quang ám, cấu tạo thập phần kỳ lạ.

Tặc Đảm

454. Chương 456: Thần Vương Ốc Nhĩ Hi Đức

Tiêu Ngự dần dần tiến đến Quang Âm Chi Môn, một cỗ lực lượng dũng mãnh tràn tới, như muốn đem Tiêu Ngự xé rách ra.

Tiêu Ngự nhanh chóng lùi lại sau mấy bước, đứng vững lại, trong lòng hắn vẫn còn sợ hãi. Quang Âm Chi Môn quả nhiên có điểm cổ quái, ở khoảng cách 3 mét gần Quang Âm Chi Môn Tiêu Ngự có thể cảm giác

được một cỗ hấp lực khổng lồ. Trong phạm vi 1 mét gần Quang Âm Chi Môn, Tiêu Ngự lại cảm giác được một lực đẩy khủng bố, không thể tiến thêm nửa phần. Còn có những nguồn lực đạo khác không ngừng cắt xẻ, xé rách, nếu Tiêu Ngự vẫn tiếp tục bước tới thì hẳn đã bị cỗ lực lượng này xé nát ra rồi.

Tiêu Ngự lui ra, cẩn thận dò xét Quang Âm Chi Môn, không thể cậy mạnh tiến vào được. Nói không chừng ở đây có biện pháp đặc thù gì đó để tiến vào.

Ánh mắt quét quanh Quang Âm Chi Môn một lần, Tiêu Ngự nhìn thấy một tảng nam thạch khổng lồ, bề mặt bóng loán, khắc rất nhiều đường hoa văn, giống như một cái pháp trận lớn vậy. Ở trung tâm nam thạch là một cái rãnh có hình dạng rất kỳ lạ. Nhìn thấy cái rãnh này, trong lòng Tiêu Ngự chấn động, mau chóng đem Không Gian Chuyển Hoán từ trong ngực ra.

Độ lớn của cái rãnh này tương đương với Không Gian Chuyển Hoán, chúng hoàn toàn vừa khít với nhau. Như nghĩ tới điều gì đó, Tiêu Ngự cẩn thận lấy Không Gian Chuyển Hoán nhét vào cái rãnh đó. Ngay lập tức, một đạo bạch quang hiện lên, rồi một đạo năng lượng màu xanh nhanh chóng lan tràn theo những đường hoa văn, che kín cả pháp trận. Thấp sáng pháp trận, quang mang màu xanh giống như hơi nước, bao phủ khắp cả pháp trận, nó nhanh chóng vận chuyển, rằng cửa ở hai bên Quang Âm Chi Môn không ngừng chuyển động, hai cánh cửa chậm rãi mở ra, giống như một cái khóa không ngừng được mở vậy.

Qua một hồi lâu, quang mang màu xanh chậm rãi biến mất, chỉ để lại một viên thủy tinh được kết tinh từ lam sắc quang mang, to cỡ ngón cái. Từ trên viên thủy tinh này truyền ra năng lượng ôn hòa, vừa nhìn đã biết nó có chỗ bất phàm.

Hệ thống: Người mở ra Quang Chi Môn.

Tiêu Ngự trong lòng buồn bực không thôi, rõ ràng Quang Âm Chi Môn ở trước mặt đã được giải khai hoàn toàn mà hệ thống lại thông báo Quang Chi Môn đã được mở ra. Thật khiến người khác khó hiểu.

(

Áp chế nghi hoặc trong lòng, Tiêu Ngự xoay người, nhặt viên thủy tinh lên.

Không Gian Chuyển Hoán: Không gian thần khí; cấp độ, phẩm chất: không rõ; Có thể thăng cấp. Tùy ý truyền tống tới bất kỳ địa điểm nào đã được chỉ định, có thể mang theo nhiều nhất năm người. Không có tác dụng lúc đang chiến đấu, Mang vào kỹ năng Không Gian Khiêu Dục, có thể tùy cơ truyền tống, có thể sử dụng trong chiến đấu. (

Thì ra đây mới là hình dạng vốn có của Không Gian Chuyển Hoán sau khi đã cởi bỏ phong ấn. Ngoại trừ khả năng truyền tống, Không Gian Chuyển Hoán còn có thêm kỹ năng Không Gian Khiêu Dục. Việc này tương đương với việc sở hữu vô số không gian quyền trục. Nếu gặp phải đối thủ quá mạnh, không thể đánh lại thì có thể dùng một cái Không Gian Khiêu Dục để chạy trốn, đây là lợi ích không nhỏ a.

(

Đem Không Gian Chuyển Hoán thu vào, Tiêu Ngự bắt đầu xem xét Quang Âm Chi Môn, lực lượng xung quanh đã hoàn toàn tiêu thất. Thì ra chìa khóa mở ra Quang Âm Chi Môn chính là Không Gian Chuyển Hoán.

Tiêu Ngự đi về phía trước, bước ra từng bước, trong phút chốc, ánh sáng lóe lên.

Ánh mắt Tiêu Ngự mở ra, hần phát hiện mình đã ở trên một mảnh đại thảo nguyên mênh mông. Khắp nơi là một màu xanh trải rộng đến tận chân trời, những loài hoa đại tạo thành cái thảm, kéo dài ra phía xa.

Nhìn về phía cuối thảo nguyên, một tòa cung điện nguy nga sừng sững, tường cao, gạch vàng, cột trụ san sát, khí thế bàng bạc.

Hệ thống: Người phát hiện Thần Chi Cảnh.

Thần Chi Cảnh, theo truyền thuyết đây chính là nơi sinh sống của thần linh, đây chính là Thánh Địa của Ân Trạch Tư Đại Lục.

Tiêu Ngự từ tư liệu biết được Ân Trạch Tư đại lục và Ô Phục Nặc Tư là hai cái tinh cầu quay xung quanh nhau. Thần Chi Cảnh và Hư Chi Cảnh là hai vệ tinh loại nhỏ, phân biệt quay xung quanh Ân Trạch Tư và Ô Phục Nặc Tư. Bối cảnh này cũng thật kỳ lạ.

Tiêu Ngự cất bước đi tới Thần Điện phía xa xa, lơ mơ phía trước giống như có người đang đi lại, mục tiêu cũng là Thần Điện.

“Là ai đi tới nơi này?”

Tiêu Ngự không khỏi trầm nghĩ, tiến vào trạng thái Tiềm Hành, lại gần đội ngũ trước mặt.

Khoảng cách ngày càng gần, Tiêu Ngự rốt cục cũng nhìn thấy rõ. Đây là một đội ngũ của ngoại gia cực kỳ khổng lồ, có hơn năm sáu ngàn người, từ trang bị trên người các ngoại gia này Tiêu Ngự có thể đoán được họ là người của Thiên Sứ Liên Minh.

“Có một đội ngũ năm nghìn người đang hướng về phía Thần Điện.”

Tiêu Ngự phát ra một tin tức cho Phong Dã. Từ tin tức của Phong Dã hẳn đã biết bọn hán cũng đang trên đường đi tới Thần Điện.

Thiên Sứ Liên Minh và Tà Ác Liên Minh đã kết minh, tạm thời không thể công kích đối phương, nếu vi phạm sẽ bị trừng phạt rất nặng. Cho dù như vậy nhưng Tiêu Ngự cũng không có ý định công kích họ, nên quyết định giấu mặt.

“Tận lực đi tới Thần Điện trước bọn họ đi.”

Trong lòng trầm nghĩ, cước bộ Tiêu Ngự trở nên nhanh hơn, mở ra Tật Phong Bộ hướng Thần Điện bay vút tới.

“Đã đi lâu như vậy rồi, còn bao lâu nữa mới tới Thần Điện.” Tiêu Linh nhíu mày.

Đội ngũ năm nghìn người kia rõ ràng là đội ngũ do Tiêu Linh lãnh đạo. Tiêu Linh, đệ nhất ngoại gia của Thiên sứ Liên Minh. Thiên Cuồng, đệ nhất đội trưởng đoàn đội. Lôi Diễm, hội trưởng của Long Chi Diễm nghiệp đoàn. Trong trận đấu giữa các nghiệp đoàn, Long Chi Diễm đã đánh bại Thánh Điện Chi Hỏa, trở thành đệ nhất công hội của Thiên Sứ Liên Minh.

Trong Thiên Sứ Liên Minh, những người này đã là nhân vật cấp truyền thuyết, là trung tâm của cả Thiên Sứ Liên Minh.

Mà hôm nay, những người này tụ tập cùng một chỗ cũng vì một cái nhiệm vụ.

Nhiệm vụ đã tuyên bố, năm nghìn người của Thiên Sứ Liên Minh và Tà Ác Liên Minh tiến hành đấu sức một lần. Bên thắng làm chỉ huy, dẫn dắt mọi người đánh bại Thần Vương Ốc Đốn. 2 đoàn đội đỉnh cấp, 1 vạn người đánh nhau, cảnh tượng này sẽ đồ sộ tới mức nào đây?

Xác thực mà nói, nhân số thực hiện nhiệm vụ này không phải một vạn, mà là một vạn lẻ một người. Một người đó chính là Tiêu Ngự, hẳn là người đặc thù, nhận được một cái nhiệm vụ đặc thù.

“Còn ba mươi phút lộ trình nữa.” Lôi Diễm đáp.

Bọn họ thảo luận với nhau mà không biết cách đó không xa, một tên đạo tặc xẹt qua trên thảo nguyên, càng ngày càng xa. Lúc Tiêu Ngự chạy đi cũng không phát hiện Tiêu Linh ở trong đám người đó.

Tiêu Ngự bỏ xa các ngoại gia của Thiên Sứ Liên Minh, mở ra tốc độ lớn nhất, như một đạo kinh hồng xẹt qua trên thảo nguyên. Hẳn chỉ dùng ba phần chung đã đến được Thần Điện.

Cánh cửa cao ngất, cực kì nặng nề, trên cửa khắc kín phù điêu. Một thánh tử mập mạp đang bâng một cái chậu bằng gỗ đi xuống. Có mấy hài tử đang nhận lễ rửa tội, mấy bức phù điêu này cực kỳ sống động, từ những biểu tình nhỏ nhất tới thần thái nhỏ nhất, tất cả đều được điêu khắc nhuần nhuyễn.

Tiêu Ngự duỗi tay định mở đại môn ra, nhưng ngón tay vừa chạm tới, đại môn đã chậm rãi mở ra, căn bản không cần hắn động thủ.

Đằng sau cánh cửa là một hành lang thật dài, hai bên thấp đầy nề. Dưới nền lót một tấm thảm hồng, thẳng đến phương xa.

Tiêu Ngự đặt chân lên tấm thảm, hướng thẳng về phía trước. Hắn tò mò, hết nhìn đông tới nhìn tây, giống như nhà quạ lên tỉnh. Các loại điêu khắc hoa lệ cùng với cung cách bài trí rực rỡ, thực khiến người ta phải cảm thán.

Đi qua phiên hành lang là một gian phòng khách, đột nhiên có một người mặc một thân hôi sắc pháp bào lặng yên không một tiếng động xuất hiện ngay bên người Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự hoảng sợ, vừa nhấc đầu kinh ngạc nhìn đối phương, kẻ vừa mới xuất hiện lại là tên bồi bàn ở khách sạn Hoa Hồng.

"Tiêu Ngự tiên sinh, hoan nghênh ngài đã đến. Xin theo ta, Ốc Nhĩ Hi Đức phụ thần đang chờ người."

Ốc Khắc cũng không nói gì nhiều, trực tiếp dẫn Tiêu Ngự đi vào phía trong đại điện.

Ốc Khắc nguyên lai cũng là một thần linh, trách không được mỗi lần hắn sử dụng thuật tra xét đều xuất hiện một dấu chấm hỏi ngay bên cạnh cấp bậc của Ốc Khắc.

Ốc Nhĩ Hi Đức chính là người tạo ra tất cả thần linh, cho nên cái danh xưng Phụ Thần hiển nhiên là rất bình thường.

Tiêu Ngự đi theo Ốc Khắc, sau khi đi qua vài toà cung điện do thạch trụ dựng san sát tạo thành thì cũng tới được trung ương đại điện. Nhìn vào bên trong chỉ thấy có một trung niên nam tử ngồi ngay ngắn trên vương tọa cao cao trong trung ương đại điện, thần thái nghiêm nghị, uy thế khiến cho mọi người phải ngưỡng mộ. Tiêu Ngự thoáng nhìn qua trung niên nam tử một cái, trong lòng chột máy động.

Trung niên nam tử mặc một thân y phục hoa lệ, cùng với đông đảo thần linh hai bên. Tiêu Ngự rất nhanh hiểu rõ thân phận người trung niên này. Hắn chính là thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức!

Hắn nhìn lướt qua các thần linh trọng đại điện, rất nhiều thần linh được thờ cúng trên Ân Trạch Tư Đại Lục đang có mặt ở đây. Ở trong vị trí kém thần vương hai cái bậc thang, Tiêu Ngự nhìn thấy Ngã Phỉ Nhĩ. Ngã Phỉ Nhĩ là trung vị thần, ở trong đại điện này cũng chỉ thuộc hàng trung bình mà thôi.

"Người khỏe, thần vương Ngã Nhĩ Hi Đức các hạ."

Tiêu Ngự đi tới trung ương cung điện, không nhìn Ốc Nhĩ Hi Đức mà cung kính thi lễ, nói.

"Người khỏe, người thanh niên, ta thật cao hứng khi nhìn thấy người. Người là nhân loại xuất sắc nhất mà ta đã từng gặp."

Thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức nói.

"Cảm tạ lời ca ngợi của ngài."

Tiêu Ngự đáp.

"Nói vậy là người cũng biết nguyên nhân mà ta tìm người sao?"

Thần Vương Ốc Nhĩ Hi Đức tiếp lời.

"Đúng vậy."

Tiêu Ngự đáp.

"Người có lòng tin không?"

Thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức hỏi, tỉ mỉ quan sát vẻ mặt của Tiêu Ngự, chú ý từng chút biểu hiện của hắn.

"Ta sẽ làm hết sức mình."

Sắc mặt Tiêu Ngự không đổi, bình tĩnh đáp.

Tiêu Ngự không kiêu ngạo, không kiêu ngạo, rất có khí độ, thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức lộ ra vẻ thoả mãn, cười cười nói:

”Tốt, nếu như người có thể hoàn thành nhiệm vụ thì ta sẽ có trọng thưởng. Trong đó bao gồm một khoản thần cách, làm cho người trở thành một thần linh.”

Tiêu Ngự lộ ra vẻ vô cùng kinh ngạc, ngoạn gia thành thần? Cự nhiên lại có chuyện như vậy!

”Thần cách ngoại trừ cho người trở thành một thần linh, có được thực lực cường đại, còn có thể giúp người có được tất cả quyền lợi của chúng thần, bao gồm cả việc tuyên bố nhiệm vụ và nhận được chúc phúc vĩnh cửu từ ta.”

Hai mắt Tiêu Ngự sáng ngời, đây chính là quyền hạn của NPC a! Lẽ nào đầu não sẽ hấp thu hắn trở thành một NPC? Điều này cũng quá khó tưởng tượng đi!

”Ta chỉ có thể cho người trở thành một hạ vị thần, về phần xưng hô cùng đẳng cấp thần linh thì cần xem tới thiên phú của người.”

Thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức cười cười.

Tặc Đảm

455. Chương 457: Quyết Chiến Vạn Người

(

Trở thành hạ vị thần, tất cả thuộc tính tăng 50%, uy lực của kỹ năng cũng được đề thăng trên diện rộng, hơn nữa phòng ngự vật lý của hạ vị thần lại cực cao, đây là chỗ tốt thiết thực nhất.

Điều này thực ra cũng là một sự mê hoặc không nhỏ, dù sao nhiệm vụ này không làm cũng không được, trong lòng Tiêu Ngự đã đáp ứng rồi.

Hệ thống: người đã tiếp nhận uỷ thác của thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức. 1: Khai mở Âm Chi Môn; 2: Phá huỷ bộ xương bản mạng của thần vương Ốc Đốn.

Nguyên lai Quang Âm Chi Môn còn có một ám đạo ở một địa phương khác, về phần bộ xương bản mạng Ốc Đốn thì Ngã Phi Nhĩ đã có nói qua rồi, thứ này hẳn là ở trong Hoang Mạc Thần Điện, xem ra hắn còn phải quay về Ô Phục Nặc Tư một chuyến.

“Xin hỏi Âm Chi Môn ở nơi nào?”

Tiêu Ngự hỏi, hắn không biết phương vị chính xác của Âm Chi Môn, để hắn tự tìm thì không biết tới ngày tháng năm nào đây.

“Người thanh niên, không nên gấp gáp, lúc người rời đi ta sẽ tiến hành dẫn đạo lực lượng chủ thần cấp cho người, bằng không người cũng không thể hoàn thành được nhiệm vụ này.”

Ốc Nhĩ Hi Đức nói.

Xem ra nhiệm vụ này là nhiệm vụ dẫn đạo, Tiêu Ngự trong lòng tính toán một chặp, hắn đã làm loại nhiệm vụ này không ít lần.

“Ta sẽ đem người truyền tống tới Âm Chi Môn, nhưng trước đó người hãy quan chiến một hồi đi.”

Thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức mỉm cười nói, tay phải vung lên, một đạo quang mang ầm ập dạt dào rơi vào người Tiêu Ngự. Tiêu Ngự cảm giác được một cỗ năng lượng cường đại dũng tiến vào thân thể, trong nháy mắt liền tràn ngập tứ chi bách mạch của hắn.

“Rầm rầm oanh”, Tiêu Ngự cảm giác được cỗ năng lượng này oanh kích lên kinh mạch toàn thân hắn, khiến cho kinh mạch càng ngày càng nở rộng ra, càng ngày càng trở nên tráng kiện ra, năng lượng lưu động cũng vì thế mà thoải mái hơn nhiều, các hạng thuộc tính cũng theo đó mà ầm ầm tăng trưởng với tốc độ kinh người.

Trong lòng trỗi lên một niềm thư sướng không gì sánh được, Tiêu Ngự không khỏi muốn hét lớn lên, đem sự vui sướng này phát tiết ra.

Một đạo bạch quang ầm áp vây quanh Tiêu Ngự, không biết đã trải qua bao lâu bạch quang dần dần tản ra, làm cho cảnh vật xung quanh trở nên rõ ràng.

Tiêu Ngự đem tay phải nắm chặt lại, bất khả tư nghị nhìn kỹ nắm tay của mình, đây chính là lực lượng chủ thần cấp sao? Quá cường đại đi! Nhìn bốn phía một hồi, hắn chợt nhận ra bản thân mình đang ở trong một mật thất hoang vu, bốn phía là tường mật thất trống không, duy chỉ có một kiện đồ vật được đặt ngay trên bãi đá ở trung tâm, đó là quả cầu bằng thủy tinh thật lớn, kích thước cỡ như quả bóng rổ, quả cầu thủy tinh trong suốt này đang phát sáng nhẹ nhàng.

Hướng thủy tinh cầu nhìn lại, thủy tinh cầu hoàn mỹ chiếu ra hình ảnh thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức và một đám người trong đại điện. Đám người ấy chia thành hai đội nhân mã, một phương là đội ngũ của đám Phong Dã, một phương khác do Tiêu Linh cầm đầu chỉ huy, chính là đoàn đội của Thiên Sứ liên minh, mỗi đoàn đội nhân thủ đạt tới năm nghìn người.

Hơn một vạn người trong đại điện cũng không hề chật chội, mà đại điện này so với đại điện lúc Tiêu Ngự tới lại rộng rãi hơn rất nhiều.

Hai đội nhân mã này phải quyết đấu thì mới có thể phân ra thắng bại, quyết định quyền lãnh đạo duy nhất. Phong Dã sắp xếp thủ hạ, còn Tiêu Linh bên kia thì để cho Long Chi Diễm nghiệp đoàn trưởng Lôi Diễm chỉ huy.

“Không nghĩ tới chúng ta dĩ nhiên chạm mặt nơi này.”

Phong Dã nhìn Lôi Diễm nói, hắn cùng Lôi Diễm rất sớm đã tiếp xúc qua, quan hệ lúc đó là hợp tác.

“Nhân sinh hà xử bất tương phùng.”

Lôi Diễm cười cười nói, trước đây quan hệ của hai người là quan hệ hợp tác, không ngờ hiện tại lại trở thành đối thủ, nhưng lần quyết đấu này cũng không phải vì bất cứ thù hận nào cả.

Tiêu Ngự nhìn đội hình song phương một chút, đôi chân mày khẽ nhíu lại. Phong Dã sợ rằng sẽ thua trận này, điều này cũng không phải là do thực lực đoàn đội hai bên mà là do trang bị trên người của Tiêu Linh, một bộ cao vị thần khí còn mạnh hơn Tiêu Ngự một chút. Với một thân trang bị này, thực lực của Tiêu Linh viễn siêu so với những người khác, khẳng định sẽ trở thành lực lượng quyết định thắng bại. Cho dù Tiêu Ngự có ở bên trong đoàn đội của Phong Dã đi nữa thì cũng khó mà thay đổi được kết cục. Bởi lẽ, chức nghiệp của Tiêu Ngự là đạo tặc, là chức nghiệp chuyên về đơn thể công kích, mà Tiêu Linh lại là ma pháp thuật sĩ chuyên về công kích đại phạm vi, mà Tiêu Linh còn am hiểu nhiều kỹ năng ma pháp của tứ hệ chức nghiệp thuật sĩ.

Ngoại trừ Tiêu Linh ra, Thiên Sứ Liên Minh còn có rất nhiều cường giả, Tiêu Ngự nhận ra được trong đó có vài khuôn mặt quen thuộc. Đó chính là hai người Vân Thiên, Vân Nghĩa. Phải biết rằng, hai người này có kỹ thuật PK rất tinh xảo, không kém gì so với Tiêu Ngự. Trên người hai người này đều là một thân trung vị thần khí, là người rất có tiếng tăm trong số những kẻ mạnh, thực lực hai người còn mạnh hơn nhiều so với những người đứng đầu trong đội ngũ của Phong Dã.

Một tiếng kêu phát động quyết chiến kéo Tiêu Ngự quay về hiện thực, chiến cuộc đã bắt đầu rồi, song phương khởi xướng xung phong, đông đảo chức nghiệp cận chiến va chạm với nhau, hình thành một chuyển tuyến khó mà phân biệt được địch ta.

Các loại ma pháp hoa lệ trút xuống, hướng hai bên bay đi, sau đó lại thỉnh thoảng nổ tung một trận, tràng diện cực kỳ hỗn loạn, tựa như màn trình diễn pháo hoa trong trời đêm vậy.

“Bang bang phanh”, từng đạo ma pháp oanh kích lên trên đám chức nghiệp cận chiến, phía trị liệu sư bắt đầu thôi động ma pháp trị liệu liên hồi. Nhưng cho dù vậy cũng có rất nhiều người không thể nào trụ được sau lượt công kích dày đặc như vậy, không kịp đợi ma pháp trị liệu có hiệu quả liền bị oanh sát.

“Thỉnh thỉnh thỉnh”, hai tiếng muồn hưởng, Phong Thần đối diện với một người tên là Vô Viêm thuần chiến sĩ va chạm cùng một chỗ, song phương một bước cũng không nhường. Phong Thần thầm giật mình

một cái, trang bị của đối phương so với bản thân lại không kém chút nào, đều là một bộ hạ vị thần khí đầy đủ, kỹ thuật so với hần cũng không kém, áp bách hần phải liên tục bại lui về sau, không nghĩ tới đối phương lại có cao thủ như vậy.

Đưa mắt dõi tới các địa phương khác, một người tên là Mục Hàn, chức nghiệp của hần là chiến sĩ nhưng hần lại đội trên người một tấm đại thuẫn, như hổ lạc bầy dê mà đại triển thần uy tại chiến tuyến của đám chức nghiệp cận chiến, thực lực của người này so với Phong Thần cùng Vô Viêm lại kém hơn một chút.

Trong đoàn đội của Phong Dã, Phong Thần chính là thuẫn chiến sĩ cực mạnh. Toàn bộ Tà ác liên minh cũng chỉ có một người như hần. Mà bên Thiên Sứ liên minh lại có tới hai người có đồng cấp bậc như vậy, khiến cho Phong Thần rất là phiền muộn.

Song phương đều phát huy ra thực lực cực mạnh của mình, pháp hệ chức nghiệp ngoạn gia phóng ra từng đạo ma pháp phạm vi, nhân mã của hai phe bị giảo sát liên tục. Tay phải của Tiêu Linh liên tục phát động ma pháp. Quần công ma pháp trên cơ bản hần chưa từng sử dụng qua, pháp thương của hần so với Triệu Lam Hình còn muốn cao hơn, hầu như kẻ nào bị hần tập trung vào thì chỉ sau một giây liền ngã xuống, không có ngoại lệ. Những hảo thủ của đoàn đội Phong Dã cũng vì thế mà liên tục ngã xuống.

Mắt thấy sức chiến đấu của Tiêu Linh cường đại như vậy, Tiêu Ngự đối với Tiêu Linh nảy sinh hứng thú rất lớn, hần thấy được kỹ năng PK của Tiêu Linh thực sự rất cao, đích xác là rất mạnh, chỉ là hần chưa có được cơ hội luận bàn qua, lại thấy bên người Tiêu Linh còn có thêm sinh vật triệu hoán là Thái thần cự nhân sừng sừng, khiến sức chiến đấu của Tiêu Linh cường đại thêm không ít.

Làm xong nhiệm vụ này sẽ tìm cơ hội tỉ thí với hần, Tiêu Ngự nghĩ thầm.

Chiến đấu càng ngày càng thêm kịch liệt, trên mặt đất đã tử thi nằm khắp nơi, lực chiến đấu của song phương cũng giảm xuống trên diện rộng, tử thương song phương cũng tương đương nhau, chỉ là Thiên Sứ Liên Minh lại chiếm cứ được chút ưu thế.

“Kỵ sĩ, xung phong!”

Thấy trận doanh của Thiên Sứ Liên Minh xuất hiện một lỗ hổng do thiếu người, tận dụng thời cơ Phong Dã liền hạ lệnh tấn công. Vừa dứt lời, chúng kỵ sĩ liền xông ra ngoài, khoảng chừng ba trăm kỵ sĩ phát động xung kích. Sức chiến đấu của đám kỵ sĩ này còn tương đối cường hãn, lập tức đem trận doanh của Thiên Sứ Liên Minh hung hăng xé toang ra.

Thấy trận doanh của Thiên Sứ hỗn loạn, nhân tình Phong Dã chợt sáng lên, cấp tốc bố trí công kích, toàn bộ Tà ác liên minh trận doanh theo đó mà huy động mấy cỗ máy chiến tranh, làm cho đại địa run lên.

Lôi Diễm nhìn đội ngũ của Tà ác liên minh trong lòng không khỏi có chút bội phục, Phong Dã quả thực có năng lực, dĩ nhiên có thể đem đội ngũ năm ngàn người chỉ huy tốt như vậy.

Thấy đám kỵ sĩ này trùng công, Lôi Diễm cũng không hoảng loạn, tính phối hợp của năm nghìn người của bọn họ dĩ nhiên có thể so với Tà ác liên minh đoàn đội, những lực lượng trung kiên cường đại ngoài trừ Thiên Cuồng đoàn đội ở ra thì toàn bộ đoàn đội bài danh đệ nhị, tam, tứ, ngũ, lục đoàn đội đều bị bọn họ hấp thu, cho nên số kỵ sĩ trùng kích căn bản là không gây tổn thương quá lớn cho bọn họ.

Quả nhiên, đám người Tiêu Linh vừa động, Thái thần cự nhân và Đá Thủy Tinh quỷ dị như từng đạo ma pháp xuất thủ, ngăn lại được một đoạn lỗ hổng trận địa.

Cự Hình Chiếu Trạch!

Cũng không biết là ai phóng ra cái ma pháp phạm vi Cự Hình Chiếu Trạch, 300 kỵ sĩ liền lâm vào một mảnh bùn lầy, bước tiến theo đó mà gian nan hần đi, sức chiến đấu cũng vì đó mà đại giảm.

Mấy thuẫn chiến sĩ của nghiệp đoàn liền xông tới đem đám Tử vong kỵ sĩ bao vây vào giữa.

Tử vong kỵ sĩ trùng kích Thiên Sứ liên minh vẫn còn tạo thành ảnh hưởng nhất định, thừa dịp này Phong Dã phái ra một số tiểu đội cận chiến cấp tốc giảo sát ngoạn gia của Thiên Sứ liên minh.

Thấy được đại lượng chức nghiệp cận chiến tới gần, vừa hợp với tâm ý của Lôi Diễm, Lôi Diễm cấp tốc ra lệnh:

“Hoả pháp sư chuẩn bị!”

“Khí định viêm bạo!”

Khí định!

Viêm bạo!

Phong Dã để đông đảo ngoạn gia cận chiến chức nghiệp giao sát đại lượng Thiên Sứ Liên Minh ngoạn gia, tình thế khá tốt. Hắn đang rất thoả mãn, thế nhưng đột nhiên phát hiện đối phương phóng ra một lúc rất nhiều hoả ma pháp. Phong Dã nhướng mày, bọn chúng phóng hoả hệ ma pháp làm gì chứ? Hoả hệ ma pháp không có tác dụng khống chế cho nên khi pk đoàn đội rất ít được sử dụng. Trừ khi hỏa lực của đoàn đội phát ra không đủ mạnh mới phải dùng tới hỏa hệ ma pháp. Đối phương phóng ra hơn một ngàn ma pháp, chẳng lẽ chỉ để gia tăng sát thương thôi sao?

Số hoả hệ ma pháp này dường như đã được sắp đặt trước, tất cả đều tập trung vào một nơi. Trong lòng Phong Dã chợt nổi lên một tia bất an, hắn nhướng mày, lẽ nào...

“Không tốt, mau rút lui!”

Phong Dã hô to một tiếng, thế nhưng lời vừa dứt thì tất cả đã chậm.

Một nghìn hoả pháp sư thi triển Khí Định, Viêm Bạo tạo thành một tràng cảnh kinh người, không ai có thể tưởng tượng được.

Sau khi thi triển Khí Định hai lần, thì Viêm Bạo có thể thi triển liên tục 12 lần!

Trong sát na, vô số hoả cầu bay lên, đem toàn bộ thiên không che kín lại, tiếng gió rít gào. “Thông thông”, vô số hoả cầu nổ tung, ánh sáng của những đóa hoa lửa khiến người ta không thể mở mắt ra được.

Xong rồi! Trong đầu Phong Dã chợt hiện lên một cái ý niệm, chờ cho đến khi hắn mở mắt ra được thì trước mặt hắn, trên mặt đất là một nghìn cỗ thi thể. Tất cả đều là những ngoạn gia bị Viêm Bạo bao phủ, nhiều hoả pháp sư công kích như vậy, có nhiều thuật sĩ buff máu đến đâu cũng không chống được.

Đoàn đội của Phong Dã nguyên bản chỉnh tề, ngay ngắn đã bị đánh thành tàn phế, giống như cánh đồng bị một bầy châu chấu đảo qua. Còn đứng lên được cũng không có mấy người.

Nhân số đoàn đội Phong Dã còn lại còn chưa tới hai nghìn người, mà phía bên Thiên Sứ Liên Minh lại còn tới hơn ba nghìn sáu trăm người, chênh lệch đôi bên quả thực rất lớn.

“Sát!”

Lôi Diễm lãnh khốc quát một tiếng, với sáu đại đoàn đội dẫn đầu hình thành kiểu tiểu trận doanh triển khai xung phong, tựa như sáu mũi đao nhọn hướng về phía trận doanh của Tà ác liên minh phóng tới.

456. Chương 458 Lực Lượng Chủ Thần Cấp

Những đoàn đội năm mươi người này phối hợp với nhau vô cùng ăn ý, lại có trang bị tốt, kỹ thuật của các ngoạn gia cũng rất cao, sức chiến đấu của họ khá mạnh, trong thời gian ngắn đã gây ra sự phiền phức cực lớn cho bọn Phong Dã

Đội ngũ Tà ác liên minh bắt đầu rối loạn. Một ít cao thủ đã bị Tiêu Linh giết, mà Phong Dã lại không tìm được biện pháp hữu hiệu nào để đối phó với Tiêu Linh. Chỉ đành phái vài đạo tặc tiềm hành chạy qua, chuẩn bị nhất kích diệt sát Tiêu Linh. Nhưng xung quanh Tiêu Linh lại có một tầng Ác ma đồng thị giám sát, không chỗ nào có thể ẩn thân được, tất cả đều bị đánh chết. Thiên Sứ Liên Minh dựa vào đó mà chiếm được thượng phong, liên tục đẩy Tà ác liên minh đẩy vào hiểm cảnh, thế cục đã nghiêng về một bên. Phong Dã thở dài một hơi, hướng mấy người Phong Thần nói:

“Chúng ta chịu thua đi.”

Đám người Phong Thần bất đắc dĩ gật gật đầu.

Hệ thống: Phong Dã đoàn đội nhận thua. Thiên Sứ Liên Minh thu được thắng lợi.

Bên Thiên Sứ Liên Minh bộc phát một tràng hoan hô, mà đám người Phong Dã bên này lại mang bộ dáng ủ rũ. Phong Dã phải thừa nhận thực lực song phương quả thực khác biệt quá lớn, nếu như có Tiêu Ngự tại đây thì có thể có cơ hội vô hiệu hoá Tiêu Linh, như vậy tình huống lúc này đã đổi khác. Còn nữa, tràng diện một nghìn hỏa pháp sư của Thiên Sứ Liên Minh sử dụng Khí Định và Viêm Bạo xác thực rất bất ngờ, lần đầu tiên giao thủ khó mà tránh được, nếu như cẩn thận một chút thì có lẽ tổn thất cũng không thăm trọng đến vậy.

Hiện giờ có nói thì cũng đã chậm rồi, Phong Dã chỉ có thể thừa nhận thất bại lần này, nhưng thật ra hẳn lại rất thần nhiên, cũng không có quá để ý, lẫn lộn trong trò chơi “Núi cao còn có núi cao hơn”, thắng thua là chuyện rất bình thường.

Sự lạc quan của Phong Dã sau đã ảnh hưởng tới các thành viên của nghiệp đoàn, tâm trạng ủ rũ của bọn họ tiêu tán đi ít nhiều, thắng thua một hai lần căn bản không là gì cả.

Tiêu Ngự xem xong trận đấu, chỉ có thể thở dài một tiếng, kết cục cũng không khác với những gì hắn dự đoán

Đám người Phong Dã hợp thành đoàn đội một vạn người, do Lôi Diễm lãnh đạo, thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức bắt đầu dẫn đạo cho bọn hắn. Trong lúc dẫn đạo, mấy vạn ngoại gia này ít nhất cũng đạt được thực lực hạ vị thần. Sau khi dẫn đạo xong liền truyền tống bọn họ hư không thần điện, đối phó với thần vương Ốc Đốn, đây là trận chiến được sự chú ý của cả Ân Trạch Tư đại lục, được tường thuật trực tiếp trên trang chủ.

Tương đối mà nói, hành động của Tiêu Ngự có vẻ bí ẩn hơn rất nhiều, lén vào hoang mạc thần điện phá huỷ bản mạng khô cổ của Ốc Đốn.

Một đạo bạch quang hiện lên, Tiêu Ngự mà tiêu thất tại chỗ, trong căn phòng không còn bóng người, chỉ còn lại một khoả thủy tinh cầu vẫn còn đang chiếu tình cảnh trong đại điện.

Nhiệm vụ đã bắt đầu rồi!

Lúc Tiêu Ngự mở mắt ra thì hắn đã không còn ở trong căn phòng kia nữa, mà đã ở một chỗ nào đó ngoài hư không, xung quanh là một mảnh hắc ám, không thấy được thứ gì rõ ràng cả. Đường như tất cả đã bị thôn phệ đi vậy, nhưng trước mắt hắn xa xa lại có một phiến đại môn sừng sững cao chót vót, bên trong cánh cửa cũng là một mảnh đen kịt, nhìn không ra thông đi tới phương nào.

Tiêu Ngự thông thả bước tới một bước, xác định được dưới chân rất chắc chắn thì mới thở ra một hơi, sau đó liền thông thả bước thẳng tới phía trước.

Chỗ này huyền phù trong hư không, dĩ nhiên chính là Âm Chi Môn trong lời thần vương Ốc Nhĩ Hi Đốn nói lúc trước. Tiêu Ngự hồi tưởng lại nhiệm vụ một chút, trong lòng đại ngộ. Đầu tiên là trong lúc vô ý bước vào động quật Môn Yểm, sau đó phát hiện ra thành ngầm. Hoàn thành thần khí không gian chuyển hoá nhiệm vụ. Lại phát hiện ra hoa hồng tửu quán, nhận nhiệm vụ, vào Ô Phục Nặc Tư, phát hiện ra Quang Âm Chi Môn. Vừa rồi hắn lại phát hiện ra chỉ có thể dùng không gian chuyển hoá để mở quang Âm Chi Môn, nhiệm vụ này thật đúng là một chuỗi mất xích, nếu mà thiếu bất cứ một xích trung gian nào thì có lẽ bây giờ hắn đã không đi đến được bước này rồi.

Tiêu Ngự không khỏi cảm thán một hồi, nhiệm vụ của đầu não đặt ra thật tinh diệu, tất cả đều liên mạch với nhau!

Nếu Quang Âm Chi Môn chỉ dùng để không gian chuyển hoá mở ra vậy thì Âm Chi Môn dĩ nhiên cũng dùng nó mà mở ra. Tiêu Ngự tại phụ cận Âm Chi Môn tìm tòi một chút, đúng như sở liệu, trong góc Âm Chi Môn quả nhiên có một vết lõm, đem không gian chuyển hoá khảm vào, vừa khít.

Tiêu Ngự không biết, Quang Âm Chi Môn cùng Âm Chi Môn kỳ thực là thông với nhau, bên này gọi mà Âm Chi Môn, vậy bên kia dĩ nhiên là Quang chi môn rồi. Vị trí của chúng khác nhau là do sự sai lệch của không gian.

Hai toà đại môn này hợp lại mới chính thức là Quang Âm Chi Môn!

Tiêu Ngự vừa mới đem Không gian chuyển hoá khảm vào cái rãnh, trong nháy mắt Âm Chi Môn lưu chuyển từng đạo quang mang, làm cho cả Âm Chi Môn có vẻ trong suốt sáng bóng dị thường. Âm Chi Môn

đã khởi động, bên trong cánh cửa hiện lên đạo đạo quang thái.

Hệ thống: Âm Chi Môn đã mở ra.

Không gian chuyển hoá từ trên rãnh thoát rơi xuống, Tiêu Ngự liền đem đoạt vào trong tay rồi hướng Âm Chi Môn bước tới.

Hệ thống thông báo: Âm Chi Môn đã được ngoạn gia Tiêu Ngự mở ra.

Trong nháy mắt, toàn bộ ngoạn gia của Ân Trạch Tư đều nhận được.

“Dĩ nhiên là Tiêu lão đại!”

“Ta nói mà, nhiệm vụ quan trọng như vậy thế nào lại không thấy mặt lão đại!”

Các ngoạn gia theo dõi tràng diện vạn người quyết chiến, không thấy được Tiêu Ngự tự nhiên thấy có chút kỳ quái, không có lý nào mà Tiêu Ngự lại không có mặt ở trong đám người của Phong Dã. Nguyên lai là Tiêu Ngự đã tiếp nhận nhiệm vụ khác, trách không được.

“Nếu như Tiêu lão đại có mặt lúc đó thì Phong Dã lão đại không nhất định bại! Lần này bị Thiên Sứ Liên Minh chiếm được tiện nghi rồi!”

Lời này chính là của một vị ngoạn gia vì bất bình với sự thất bại của đám người Phong Dã mà phát ra.

“Cũng không hẳn, Tiêu lão đại là đạo tặc, đối với đoàn chiến đội này tác dụng không quá lớn.”

Có ngoạn gia hữu ý, nhìn nhận vấn đề tương đối rõ ràng nói. Mấy người ủng hộ đoàn đội Phong Dã cũng không thể phản bác lại được, nhưng trong miệng vẫn không cam lòng mà chửi thề vài câu.

“Tiêu Ngự, không nghĩ tới là hắn.”

Lúc Tiêu Linh thấy thông cáo này, thất thanh nói.

“Người nhận thức hắn?”

Lôi Diễm hiểu kỳ hỏi, rất lạ là chính hắn cũng là họ Tiêu, hai tên họ Tiêu!

“Từng tiếp xúc qua vài lần, không đánh bại được hắn.”

Tiêu Linh đáp, con mắt mòng mị toát ra ý cười, hắn nhớ tới lúc Tiêu Ngự giành được quán quân của Tà ác liên minh, hắn đã không còn lo lắng không có đối thủ, có cơ hội sẽ cùng hắn PK một phen.

“Người không đánh thắng hắn?”

Lôi Diễm kinh ngạc hỏi, đến lúc này hắn cũng chưa thấy có người nào có thể đánh bại được Tiêu Linh cả, cho dù là bất phân thắng bại cũng rất ít gặp, tứ hệ thuật sĩ, rốt cục có bao nhiêu uy lực thì bản thân bọn hắn rất rõ ràng.

Tiêu Linh gật gật đầu, có chút thất thần.

Hơn mười phút sau, đám thần linh liên can hoàn thành dẫn đạo cho đám Tiêu Linh..

“Đi thôi, các hài tử của ta, các người hãy đem Ân Trạch Tư đi tới quang minh!”

Thần vương Ốc Nhĩ Hi Đốn nói, thanh âm phiêu hốt vang vang.

Đám người Tiêu Linh tiến tới Âm Chi Môn mà chuẩn bị tiến vào Hư không thần điện.

Tiêu Ngự một cước bước qua Quang Âm Chi Môn, quang ảnh biến mất, hắn vừa đặt chân lên một phiến hoang mạc, mặt đất gồ ghề không hề có thực vật nào cả. Nhìn về phía xa xa, một toà thần điện nguy nga sừng sững toạ lạc tại trung ương sa mạc.

Đó là Hư không thần điện, đó cũng chính là đích đến của đám người Phong Dã, không phải là địa điểm mà hắn muốn tới. Tiêu Ngự thoáng nhìn qua một cái, mở ra Không gian chuyển hoá kỳ năng, về tới Quang chi môn, chạy thẳng tới Hoang Mạc Thần Điện.

Hướng hổ cát nhảy xuống nhưng vẫn hướng thẳng một đường đến thần điện, trên đường đi Tiêu Ngự không ngừng trầm sát quái vật, lúc này hắn mới cảm nhận được thế nào là lực lượng cấp chủ thần!

Mỗi một lần huy vũ chuỷ thủ phóng ra một đạo kiếm khí là khiến cho sáu bảy trăm tinh anh quái vật chết không kịp ngáp, tất cả đều hôi phi yên diệt. Uy lực khiến cho Tiêu Ngự giật mình không thôi.

Chủ thần cấp, đó là thứ mà vô số thần linh không thể với tới được, mạnh vô cùng!

Tiêu Ngự một đường thẳng tiến, không có bất cứ thứ gì có thể cản đường hắn được, thậm chí hắn cũng không thi triển ra bất kỳ kỹ năng nào cả.

Đây là nhiệm vụ dẫn đạo, giống như nhiệm vụ biến thành Hấp Huyết Quỷ lúc trước vậy. Chỉ là hiện tại Tiêu Ngự mạnh hơn lúc biến thành Hấp Huyết Quỷ không biết bao nhiêu lần.

Tiêu Ngự nhẹ nhàng đi tới Hu Không Thần Điện, thạch môn dày cộm ầm ầm đổ xuống như đậu hũ.

Dọc đường đi không có bất cứ thứ gì có thể ngăn cản được Tiêu Ngự, hắn rất nhanh tiến nhập vào phòng khách, có hơn trăm tên tế tự bán thần cấp đang quỳ lạy một bức tượng to lớn trong đại điện, pho tượng cao tầm năm mã, mặt xanh nanh vàng, bộ dáng cực kỳ dữ tợn.

Hắn hướng điện thờ nhìn lại, cái hộp gỗ cung phụng trước kia cũng không biết tung tích, Tiêu Ngự đoán bộ xương bản mạng của thần vương Ốc Đốn chắc ở bên trong đó. Tuy rằng hắn rất nghi hoặc, vì sao bản mạng khô cốt lại có thủ vệ bạc nhược như vậy.

Quét mắt nhìn đại sảnh một chút, Tiêu Ngự nghĩ thầm, trước vẫn đem mấy tên bán thần tế tự trong này giải quyết trước đã!

“Có người xâm nhập!”

Một bán thần tế tự phát hiện ra Tiêu Ngự liền cất tiếng kêu lên, lời vừa dứt, một đạo quang mang chợt loé qua cổ họng, theo đó một đạo tiên huyết dừng mãnh phun ra, chưa tới một khắc thân thể theo đó mà vô lực ngã xuống.

Chủ thần cấp tàn sát tinh anh cấp 100 quả nhiên không tốn một chút khí lực, chỉ thấy bạch quang tung hoành, hơn mười cái thủ cấp của đám bán thần tế tự lẳng không bay lên, tiên huyết phun trào. Lúc bọn họ bị giết thì thân ảnh Tiêu Ngự đã cách đó vài bước, qua nửa ngày mới ngã xuống mặt đất.

“Thông thông thông”, trên mặt đất thi thể trải rộng, trong đại sảnh thoáng cái chỉ còn một tên tay cầm hoàng kim quyền trượng, siêu cấp tinh anh bán thần tế tự cấp một trăm. Tên tế tự kia toàn thân được phủ bởi một mảnh hắc sắc quang mạc, hắn là một kỹ năng phòng hộ.

Tên siêu cấp tinh anh bán thần tế tự không ngừng lui về sau, trong miệng ngâm xướng chú ngữ cổ quái.

Tiêu Ngự khẽ nhíu mày, đáy lòng bỗng xuất hiện một loại dự cảm bất hảo, chuyện gì vậy? Trước mắt chỉ là một tên quái vật siêu giai cấp 100 mà thôi, theo lý mà nói thì không thể uy hiếp được hắn mới đúng.

Tiêu Ngự thuận di đi tới trước mặt tên bán thần tế tự kia, chuỷ thủ trong tay đâm tới, “địch địch” giòn tan một tiếng, chuỷ thủ đâm lên hắc sắc quang mạc một cái, vậy mà lớp quang mạc này lại thoáng rung động một cái, liền khôi phục lại bình thường.

Quả nhiên có cổ quái!

Tiêu Ngự dĩ nhiên không thể đánh nát quang mạc này bằng một kích, tay phải liên tiếp công kích tới, chỉ một khắc sau quang trảo hộ thể liền tứ phân ngũ liệt, tiêu tan thành mây khói.

Tiêu Ngự đem chuỷ thủ trong tay hướng tên bán thần tế tự kia đâm xuống, không đợi Tiêu Ngự công kích đến tên tế tự thì chú ngữ trong miệng tên tế tự đã hoàn tất. Phù một tiếng, hắn phun ra một ngụm tinh huyết, bắn tới các pho tượng trong đại sảnh, trong nháy mắt tất cả tinh huyết đã biến thành yên khí màu đen.

Chuỷ thủ của Tiêu Ngự đem tên tế tự trầm sát tại chỗ, kinh nghi bất định nhìn mấy pho tượng trong đại sảnh, lẽ nào những thứ này còn có chỗ huyền diệu?

457. Chương 459 Thần Vương Ốc Đốn

Tiêu Ngự cẩn thận dò xét pho tượng trước mặt, pho tượng này hoàn toàn được điêu khắc bằng đá, mang một bộ chiến giáp uy phong, đầu đội mũ sắt, tay cầm búa lớn giống như Kim Cương Phật, cả pho tượng tỏa ra uy thế bức người.

Tiêu Ngự chuẩn bị rời khỏi đó, đi tìm bộ xương bản mệnh của thần vương Ốc Đốn thì đột nhiên từ mặt đất truyền lên từng cơn chấn động. Pho tượng bỗng nứt ra, bùn đất, cát bụi đổ rào rào.

Tiêu Ngự lùi ra sau một khoảng, thân thể đứng vững lại, cẩn thận quan sát pho tượng đá. Hắn có thể cảm giác được áp bức cực lớn từ pho tượng.

Sự vỡ nát của pho tượng phát ra rõ ràng hơn, một mảnh đá lớn từ trên trần rơi xuống, đập lên bề mặt pho tượng, lộ ra một mảng giáp trụ màu vàng.

Lạch cạch, lạch cạch. Một người khổng lồ xuất hiện trước mặt Tiêu Ngự, hình dáng giống y như pho tượng đá vừa rồi, nó mặc kim giáp, trong tay cầm cự phủ kim sắc. Không ngờ bên trong pho tượng lại ẩn dấu một người, điều này làm cho Tiêu Ngự có chút ngoài ý muốn.

Tiêu Ngự một cái điều tra, xem thông tin của người khổng lồ này.

Phân thân Thần Vương Ốc Đốn, chủ thần cấp, huyết lượng 3 ngàn vạn.

Giống như Tiêu Ngự, đều là chủ thần cấp, thì ra Hoang Mạc Thần Điện này cũng có thủ vệ.

Thần vương Ốc Đốn bước ra từng bước, oanh một tiếng, nền nhà bằng đá đã bị giẫm lên tạo thành một cái hố sâu. Đại sảnh run rẩy kịch liệt, có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

“Ta nghĩ được hơi thở của Ốc Nhĩ Hi Đức từ người. Lão gia hỏa chết tiệt, một ngày nào đó ta sẽ chặt đầu người xuống.”

Phân thân Thần vương Ốc Đốn thì ào, nhìn Tiêu Ngự nói:

“Không nghĩ tới Ốc Nhĩ Hi Đức lại mượn tay người khác, nhưng với những kẻ như ngươi, mấy kẻ bò sát như ngươi mà cũng đòi xử lý ta sao? Các người quá ngây thơ rồi, trải qua 1 tỉ năm nay, Ốc Nhĩ Hi Đức người càng ngày càng không được. Cái thứ gọi là tấm lòng từ bi đã khiến hắn trở thành kẻ nhu nhược rồi.”

“Nhân loại, linh hồn của người và linh hồn của Ốc Nhĩ Hi Đức đều giống nhau, vậy thì người đi tìm chết đi!”

Thần vương Ốc Đốn huy vũ cự phủ đập xuống, nhìn như rất chậm nhưng đảo mắt đã tới bên người Tiêu Ngự, kèm theo cả tiếng gió rít gào.

Trong lòng Tiêu Ngự cả kinh, hắn có thể cảm giác được sức mạnh từ trên cự phủ sắc bén này, một cái thuận di né ra ngoài.

Oanh một tiếng, mũi nhọn của cự phủ đem đại sảnh cắt ra thành 2 nửa. Gió lạnh từ khe hở đó ụp vào, chỗ Tiêu Ngự đứng ban đầu đã trở thành bột mịn.

Tiêu Ngự vừa mới định thần thì lại phát hiện cự phủ giống như giò bọ, bám đuổi không ngừng. Hắn lại một cái thuận di né ra ngoài.

Lại là một tiếng nổ, cự phủ chẻ ra một đường, hai cây cột trụ đã bị chặt đứt, chúng cũng không chịu nổi sự tra tấn như vậy. Cả thần điện vang lên tiếng rên rỉ, phía trên không ngừng có cự thạch rơi xuống.

Sắc mặt Tiêu Ngự hơi đổi, cái đại sảnh này sắp sụp rồi!

Quả nhiên là như vậy, Đại sảnh của Thần Điện lay động, rồi ầm ầm sụp xuống.

Tiêu Ngự hướng lên trên mà phóng đi, thoát khỏi đại sảnh, bay ra phía ngoài, huyền phù trên không nhìn lại.

Hoang Mạc thần điện hoàn toàn bị chôn ở phiến hoang mạc này, một vết nứt cực lớn nhanh chóng lan tràn trong hoang mạc, oanh một tiếng, Hoang Mạc Thần Điện đã hoàn toàn bị chôn vùi. Mặt đất run rẩy kịch liệt, khói bụi bốc lên cao, uy lực không hề thua kém một trận động đất chút nào.

Hoang Mạc Thần Điện đã hoàn toàn bị vùi lấp, Tiêu Ngự không khỏi có chút đầu đầu, bây giờ nhiệm vụ đi tìm bộ xương bản mệnh của Thần Vương Ốc Đồn có chút phiền toái. Cái phân thân của Thần Vương Ốc Đồn kia cũng đã bị vùi lấp, tình hình của nó ra sao Tiêu Ngự cũng không rõ lắm.

Một đạo năng lượng vô cùng cường đại từ dưới phế tích phóng lên cao, xuyên qua mấy mảnh cự thạch. Thành thạch, mấy mảnh cự thạch kia đã bị nổ thành bột phấn, một thân ảnh màu vàng bay thẳng lên, đánh về phía Tiêu Ngự.

Gia hỏa này còn chưa chết! Dù sao nó cũng có lực lượng chủ thần cấp, tuyệt đối sẽ không chết đơn giản như vậy.

Trên bầu trời hai đạo thân ảnh chớp động với tốc độ cực nhanh, không thể nhìn rõ bằng mắt thường được. Chúng không ngừng va chạm với nhau, lúc giao thủ tiếng binh khí đánh vào nhau vang lên. Đột nhiên hai cái thân ảnh tách ra.

Tiêu Ngự huyền phù giữa không trung, đối diện với thân ảnh không lồ phía xa xa, trong lòng hấn kêu khổ không ngừng. Gia hỏa này có một thân hộ giáp quá cường hãn, chủ thủ của Tiêu Ngự đâm vào giáp trụ lại không hề tổn hại đến hấn, ngược lại lực phản chấn lại làm cho hai tay Tiêu Ngự run lên.

Phòng ngự của phân thân Thần Vương Ốc Đồn không thể chê vào đâu được, Tiêu Ngự cũng không biết phải dùng biện pháp gì để đối phó hấn đây.

Phân thân Thần Vương Ốc Đồn bỏ ra một đạo đao khí khổng lồ, hướng vị trí của Tiêu Ngự chém tới. Đao đao khí dài hơn trăm mã nên xuống, còn khủng bố hơn viễn trình ma pháp nhiều.

Oanh! Đao khí đem mặt đất chém ra một hố sâu. Tiêu Ngự đã né tránh được, phân thân Ốc Đồn lại tiếp tục công kích, Tiêu Ngự phải tránh né một cách chật vật.

Vô số đao khí đánh lên mặt đất, đem phiến hoang mạc này phá vỡ đi, những sinh vật xui xẻo dính phải đao khí đều bị bốc hơi trong khoảnh khắc, những sinh vật may mắn khác thì đang kinh hoàng chạy trốn.

Phân thân Ốc Đồn đột nhiên biến mất trên không trung. Tiêu Ngự cả kinh, một thân ảnh chợt xuất hiện trước mặt hấn, hung hăng đá một cước vào bụng Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự chỉ cảm thấy dưới bụng có một luồng lực lượng khổng lồ truyền đến, hấn bị đá bay ngược ra ngoài.

Phân thân Ốc Đồn không ngừng thuận di tấn công Tiêu Ngự. Tiêu Ngự bị đánh cho thất điên bát đảo, mất đi phương hướng, chỉ có thể miễn cưỡng sử dụng thuận di không ngừng tránh né. Hấn cảm giác được trên lưng bị trúng một đạo công kích nặng nề, tiếng xương cốt gãy nát vang lên, hấn bị đánh văng xuống mặt đất.

Oanh một tiếng, Tiêu Ngự bị đánh lún sâu vào lòng đất hơn mười mét, cổ họng ngẹt phun ra một ngụm máu tươi.

Tiêu Ngự vốn quen dùng kỹ năng để chiến đấu, đột nhiên bây giờ lại chuyển sang dùng lực lượng đúng là có điểm không quen. Nhưng cũng không còn cách nào khác, ai bảo đầu não lại an bài nhiệm vụ như thế này chứ.

Tiêu Ngự nhìn lại huyết lượng của mình, còn lại 56%. Không ngờ bị trúng đòn như vậy đã giảm gần một nửa huyết lượng, nếu ăn thêm vài cái nữa chắc chắn hấn sẽ xong đời.

Xương bả vai và tay phải đã bị gãy rời, Tiêu Ngự cắn răng làm cho xương bả vai trở về vị trí cũ. Tiếng răng rắc vang lên, xương tay cũng về đúng vị trí. Nếu là ngoạn gia bình thường gặp phải tình huống như thế này khẳng định đã sớm luồn cuống tay chân. Thế nhưng Tiêu Ngự thì khác, từ nhỏ đến lớn hấn đánh nhau như thế này cũng không ít. Nhớ kỹ có một lần, hấn đánh nhau với mấy tên lưu manh, xương tay bị bẻ gãy, khắp cả người đều là thương tích. Không ngờ hấn lại mạnh mẽ bẻ tay lại vị trí cũ, rồi tiếp tục liều

mạng với đám lưu manh đó. Lúc ấy, hắn giống như một vị Ma Thần, dọa cho bọn chúng phải sợ hãi mà bỏ chạy. Từ đó về sau, bọn lưu manh kia cũng không dám trêu chọc TIÊU Ngự nữa..

Dựa vào loại ý chí không thể phá vỡ này, Tiêu Ngự lại đứng lên, tiếng xương cốt răng rắc vang lên ở toàn thân. Năng lực khôi phục của chủ thần cấp cực kỳ kinh người, trong chớp mắt thương thế đã khôi phục hơn phân nửa, huyết lượng nhanh chóng hồi lại.

Tiêu Ngự dậm một cái, liền xông ra ngoài.

Tiêu Ngự tiếp tục đối chiến với Phân Thân Ốc Đốn lần thứ hai. Hoàn toàn không có bất kì kỹ thuật gì, tất cả là lực lượng và tốc độ phối hợp với nhau. Lúc này thi triển bất luận cái gì kỹ năng đều là vô ích. Trước mặt lực lượng tuyệt đối, kỹ năng vô hiệu! Hiện tại Tiêu Ngự chỉ thi triển thuần di và thời gian tĩnh chỉ, mấy kĩ năng của chủ thần cấp.

Một thân kim giáp của phân thân Thần Vương Ốc Đốn hầu như không có bất kỳ cái nhược điểm nào. Kim giáp và Mũ giáp trên người hắn đã hoàn toàn bảo hộ toàn thân. Chủ thủ của Tiêu Ngự căn bản không thể phá vỡ phòng ngự của phân thân Thần Vương Ốc Đốn, làm cho Tiêu Ngự cực kỳ ủ rũ.

Tiêu Ngự đã lần thứ ba bị đánh bay đi ra ngoài. Chỉ còn lại 10% huyết lượng, không còn cách nào khác đành phải không ngừng né tránh, hồi phục huyết lượng.

Trong Hư Không Thần Điện, chiến đấu của đám người Tiêu Linh cũng sắp kết thúc. Một vạn người đối phó thân thể của Thần Vương Ốc Đốn, cảnh tượng vô cùng thảm liệt. Họ đã chết mất ba nghìn người, nhưng rốt cục cũng đem huyết lượng của thần vương Ốc Đốn tiêu hao chỉ còn 10%, Lôi Diễm chột quất.

Khí định, viêm bạo!

Vô số viêm bạo hỏa cầu phun ra như súng máy, đập vào thân thể Thần Vương Ốc Đốn. Những hỏa cầu ấy liên tục nổ tung, làm cho hắn phải lùi lại phía sau, trong miệng rít gào, lôi trượng trong tay phải hắn vung lên, một đạo lôi trụ oanh xuống, làm cho hơn sáu trăm hỏa pháp sư chỉ còn lại những mảnh nhỏ. Vô số đích viêm bạo hỏa cầu tựa như súng máy như nhau, hướng thần vương

Triệu hoán thủy nguyên tố!

Triệu Lam Hình phóng thích kỹ năng triệu hoán Thủy Nguyên Tố. Sau khi nhận dẫn đạo, ma pháp của Triệu Lam Hình cực nhiều, uy lực của kỹ năng này lại càng kinh khủng. Đã xuất hiện hơn hai trăm thủy nguyên tố.

Nguyên tố tự bạo!

Những Thủy Nguyên Tố này xông tới Thần Vương Ốc Đốn, liên tục tự bạo. Rầm rầm, oanh oanh, uy lực tự bạo của Thủy Nguyên Tố thật sự làm cho người ta phải động dung. Hơn hai trăm Thủy Nguyên Tố tự bạo, quả thật giống như một đầu đạn hạt nhân loại nhỏ vậy.

“Uy lực thật khủng bố!”

Lôi Diễm biến sắc. Nếu như không phải vừa rồi Tiêu Linh hợp tác với Triệu Lam Hình, thì cuộc chiến vạn người rất có thể người thua sẽ là bọn họ.

Thần vương Ốc Đốn phát ra tiếng tê hồng thê lương, liên tục lui lại phía sau.

Tiêu Linh quơ pháp trượng, ngâm xướng một đoạn chú ngữ thật dài, tay pháp trượng ở tay phải đâm xuống mặt đất. Trong chu vi hai trăm mã, hỏa nguyên tố cấp tốc tụ tập, biến thành một đầu hỏa long cực lớn, bay lượn trên bầu trời một chút rồi phát ra tiếng long ngâm trầm thấp, bay thẳng vào thân thể của Thần Vương Ốc Đốn.

Hỏa long nhào tới thân thể Thần Vương Ốc Đốn đích, tiếng nổ tung ầm ầm phát ra, nhiệt lượng nóng rực cuộn cuộn lam ra ngoài, đem những người chơi ở phụ cận đánh bay đi.

Thân Thể Thần Vương Ốc Đốn gặp phải một kích nặng nề, lại tiếp tục lui lại phía sau vài bước.

Một trổ thương tổn kinh khủng từ thân thể Thần Vương Ốc Đốn bay lên, hấn phát ra những tiếng rít thê thảm, từng đạo thiểm điện từ trái tim hấn bắn ra. Hai chân dần dần rời khỏi mặt đất, một linh hồn màu trắng từ từ thoát khỏi thân thể, thân thể ấy mất đi lực chống đỡ, té xuống mặt đất. Còn linh hồn màu trắng kia đột nhiên hướng về đỉnh thần điện tiêu thất.

458. Chương 460 Đạo Thần

Tiêu Ngự đang ác chiến với Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn. Bất luận hấn dùng phương pháp gì đều không thể tạo ra thương tổn cho Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn. Thậm chí hấn còn không thể đột phá hộ giáp của Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn nữa. Tiêu Ngự còn có cảm giác gia hỏa này là vô địch, không thể đánh bại.

Hệ thống truyền đến thông báo bọn Tiêu Linh đã đánh chết thân thể Thần Vương Ốc Đốn. Tiêu Ngự đã cảm thấy có chút áp lực, bên kia đã xong rồi vậy mà hấn còn chưa có chút tiến triển nào.

Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn giống như một vị thần mặc kim giáp, huyền phù giữa không trung. (

Sự tình có chuyển biến rồi! Tiêu Ngự lập tức triển khai tấn công Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn, chủ thủ trên tay phải đâm thẳng vào áo giáp trên thân Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn, một tiếng trầm đục vang lên.

-1123985.

Một cái thương tổn trổ bay lên từ trên đầu Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn, thương tổn này rất thấp so với tổng huyết lượng Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn. Nhưng so với vừa rồi đã tốt hơn rất nhiều rồi, ít nhất Tiêu Ngự cũng có thể tạo thành thương tổn với Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn. Cự phủ trên tay Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn chặt tới, Tiêu Ngự một cái thuấn di thoát ra ngoài.

Tiêu Ngự không ngừng lóe lên, đánh lén Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn. Hấn một cái thuấn di đến sau lưng Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn, chủ thủ đánh ra một cái chủ thần kỹ Trí Mạng Đả Kích.

Thành thịch. Một âm thanh trầm đục vang lên, Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn nhận lấy công kích của Tiêu Ngự, bị đánh bay ra ngoài.

Động tác của Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn trở nên chậm chạp đi rất nhiều, hấn cố gắng đón đỡ công kích của Tiêu Ngự nhưng vẫn bị Tiêu Ngự đánh trúng. Huyết lượng của hấn khoảng hơn hai ngàn vạn, tốc độ hồi phục

cực nhanh, trong thời gian ngắn Tiêu Ngự không thể xử lý hấn được.

Phá Diệt Trảm!

Phân Thân Thần Vương Ốc Đốn một cái Tan Biến, cự phủ bổ xuống, một cây cự phủ cực kỳ to lớn xuất hiện trên không trung, dài chừng mấy trăm mã, bao phủ một phạm vi rộng lớn..

Cái ba.

Tiêu Ngự chứng kiến phạm vi kỹ năng này da đầu run lên. Bây giờ thuấn di cũng không thể chạy ra khỏi phạm vi công kích của kỹ năng này. Nếu như bị đánh trúng thì hơn phân nửa hấn sẽ bỏ mạng tại đây.

Trong lòng Tiêu Ngự đột nhiên mọc lên một loại cảm giác huyền ảo.

Long Tường Thuật!

Tiêu Ngự thi triển một cái Long Tường Thuật, trên bầu trời xuất hiện một con cự long màu vàng, bay múa xung quanh, phát ra tiếng long ngâm đinh tai nhức óc. Phảng phất như cả thế giới đang rung lên theo tiếng long ngâm ấy.

Tiêu Ngự biến mất, xuất hiện trước mặt Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn. một cước đá vào bụng hắn. Con cự long màu vàng kia phát ra tiếng long ngâm kinh người, rồi xông thẳng vào người Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn.

Oanh một tiếng, con cự long va chạm với Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn, đem Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn đánh bay ngược ra ngoài.

-8762738

Không ngờ một kích này của Tiêu Ngự tạo thành hơn tám trăm vạn thương tổn, uy lực khủng bố như thế này Tiêu Ngự khó có thể quên được. Không ngờ Long Tường Thuật lâu nay hắn vẫn sử dụng lại có uy lực lớn như vậy.

Nhưng đây vẫn chỉ là một lần này thôi, muốn thi triển lại một chiêu này chỉ sợ rất khó. Tiêu Ngự cũng không rõ vừa rồi mình đã làm như thế nào nữa.

Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn bay ngược ra xa mấy trăm mét, huyền phù trên bầu trời, tay phải nắm cự phủ màu vàng làm ra một cái động tác phòng ngự, tay trái đặt trước ngực.

Trước mặt hắn huyền hóa ra một cái cự thuẫn màu vàng.

Tiêu Ngự không rõ tại sao đột nhiên Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn không công kích nữa, hiện tại hắn đang ở hoàn cảnh xấu. Tuy huyết lượng có hồi phục một chút nhưng mới chỉ được 15%. Mà Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn còn đến hơn một nửa huyết lượng nữa.

Mọi cái linh hồn màu trắng lơ lửng trên không từ xa bay tới. Phóng ra quang mang chói mắt như mặt trời, làm cho phụ cận biến thành một thế giới màu trắng. Cảnh tượng này khiến Tiêu Ngự cả kinh, hắn nhìn sang Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn, tuy vẫn giữ trạng thái phòng ngự nhưng ánh mắt mê man của Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn đã dần dần có thêm một chút thần thái.

Bọn chúng sắp dung hợp! Tiêu Ngự ý thức được chuyện tình không ổn rồi. Phải ngăn cản sự dung hợp của chúng ngay!

Tiêu Ngự tấn công Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn. Chủy thủ trong tay phải đánh ra một cái Đột Thứ.

Dưới tình thế cấp bách, Tiêu Ngự thi triển ra kỹ năng Đột Thứ tràn ngập năng lượng cuồng bạo, vô số năng lượng từ bốn phương tám hướng truyền đến, hình thành một đạo tiêm mâu trên không trung.

Đạo Tiêm Mâu này đâm vào Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn, va chạm với cự thuẫn màu vàng. Oanh! Một tiếng nổ nặng nề vang lên, Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn gượng không được, bị đánh bay ra ngoài.

Dư âm vẫn còn lưu lại, Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn liên tục lùi về sau mấy chục bước mới đứng vững trên không trung.

Sự dung hợp của linh hồn và Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn đã tới thời khắc mấu chốt, linh hồn màu trắng đã chậm rãi biến mất. Ở ngực Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn phát ra bạch quang chói mắt.

Tiêu Ngự nhìn chằm chằm lồng ngực của Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn, một cái Đột Tiến tiến sát Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn, quát lên một tiếng, chủy thủ xuất ra một cái Giết Chết, muốn chia cắt linh hồn và Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn ra.

Hắn hung hăng đâm vào lồng ngực Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn.

Phốc. Giống như đâm vào một tấm chắn bông vậy, không hề có một chương ngại nào. Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn Tiêu Ngự.

Từ chỗ chủy thủ, máu tươi trào ra.

Bạch quang ở lồng ngực Phân Thân Thần Vương Ốc Đồn dần dần biến mất, hắn thất thần nhìn lên bầu trời, ở đó là một mặt trời màu đen vĩnh hằng, bất diệt.

“Chẳng lẽ ta sai lầm rồi sao?”

Thần Vương Ốc Đốn thì thảo nói, hai mắt dần mất đi thần thái, từ trên bầu trời rơi xuống, đập thẳng xuống mặt đất.

Vô số ký ức dừng mãnh tràn vào óc Tiêu Ngự. Đó là ký ức từ khi Thần Vương Ốc Đốn còn sống. Hàng tỉ năm trước, khi sinh mệnh còn chưa được sáng tạo. Thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức chưởng quản Ân Trạch Tư. Ốc Đốn phụ trách Ô phục Nặc Tư. Hắn muốn sáng tạo sinh mệnh ở Ô Phục Nặc Tư, nhưng hắn đã thất bại.

Bởi vì Ân Trạch Tư và Ô Phục Nặc Tư là hai hành tinh song song với nhau, quay quanh nhau. Ân Trạch Tư đã che đầy tất cả ánh sáng mặt trời tới Ô Phục Nặc Tư. Từ Ô Phục Nặc Tư vĩnh viễn chỉ nhìn thấy một vòng tròn màu đen vĩnh hằng mà thôi.

Vì thế, phá hủy Ân Trạch Tư đã trở thành chí nguyện suốt cuộc đời TV, phá hủy Ân Trạch Tư để hắn có thể sáng tạo sinh mệnh ở Ô Phục Nặc Tư, tạo nên một tinh cầu giống như Ân Trạch Tư.

Đều là nơi để các sinh mệnh cư trú.

Đoạn trí nhớ này hiện lên trong đầu Tiêu Ngự. Trong lòng Tiêu Ngự sinh ra một chút đồn ngộ. Đây căn bản không phải là đúng hay sai.

Do lập trường bất đồng mà thôi. Thần vương Ốc Nhĩ Hi Đức không sai, TV cũng không sai.

Những ký ức này được truyền cho các ngoại gia, làm cho bọn họ phải tự hỏi mình. Lúc trước nhân loại công chiếm tân tinh là đúng hay sai?

Ở góc độ nhân đạo là sai! Nhưng vì kéo dài sinh mệnh của nhân loại, lại là đúng. Thu tiền vé tàu đến tân tinh đắt như vậy, là đúng hay sai?

Đứng ở góc độ của dân chúng, không nghi ngờ gì đó là sai? Vì sao những kẻ có tiền lại được dời đến tân tinh, còn bọn họ chỉ có thể ở lại mẫu tinh chịu ô nhiễm?

Nhưng ở góc độ của chính phủ, bọn họ không có biện pháp di dời nhiều người sang tân tinh như vậy. Có lẽ đây chính là một sự giải thích từ công ty Thiên Hạ cho nhân dân. Tuyệt đại đa số ngoại gia Tà Ác Liên Minh là dân chúng ở mẫu tinh, mà Thiên Sứ Liên Minh lại là dân chúng ở tân tinh. Hai bên đều được đoạn ký ức này làm dịu đi cảm xúc của mình.

Thiên sứ Liên Minh và Tà Ác Liên Minh, không có ai sai cả.

Bọn họ chỉ đứng ở góc nhìn khác nhau mà thôi, Tà Ác Liên Minh tranh đoạt quyền lợi sinh tồn, mà Thiên Sứ Liên Minh là bảo vệ quyền lợi sinh tồn,

Tương lai, nếu có một chủng tộc từ bên ngoài xâm chiếm, thì chắc chắn bọn họ sẽ vì chủng tộc của mình mà đứng chung một chiến hào.

Chiến tranh là tà ác. (

Hệ thống: Nhiệm vụ hoàn thành, người đạt được thần cách của Ốc Nhĩ Hi Đức lưu lại.

Nhiệm vụ đã xong, Tiêu Ngự mở to mắt, lực lượng trên người dần biến mất, chỉ còn lại lực lượng của hạ vị thần. Thế nhưng các hạng mục thuộc tính vẫn rất khủng bố.

Hệ thống: Phản kích Ô Phục Nặc Tư bắt đầu. Minh Dạ Thành mở cửa truyền tống tới Ô Phục Nặc Tư. Thú Nhân Vương Thành mở cửa truyền tống tới Ô Phục Nặc Tư.

Thấy từng cái thông báo của hệ thống, Tiêu Ngự nở nụ cười, bây giờ lấy lực lượng hạ vị thần của hắn làm mấy nhiệm vụ này cũng không còn ý tứ gì nữa. Tiêu Ngự truyền tống về Minh Dạ Thành.

Trong Minh Dạ Thành cực kỳ náo nhiệt, các người chơi đang hưng phấn tổ đội với nhau. Một số đã xuất phát đi thăm dò bản đồ mới. Đối với các ngoại gia, Ô Phục Nặc Tư là một nơi thần bí chưa hề được biết tới. Cho nên bọn người Tiêu Ngự đã biến thành thần trong lòng bọn họ, giống như Vong Linh Vu Sư Sơn Đức Lỗ, giống như Vu Yêu Vương Khắc Văn Đồ Tư, giống như Minh Thần, giống như Thần Vương Ốc Nhĩ

Hi Đức! Tiêu Nự đã trở thành truyền thuyết, thành sử thi, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng tới lạc thú của họ trong trò chơi.

Trên đường cái của Minh Dạ Thành, một người mặc áo choàng màu đen chậm rãi bước đi.

Một cô nương chừng mười bảy, mười tám tuổi tò mò nhìn người này. Trên người nàng mặc một bộ bì giáp màu phấn hồng. Trang phục bó sát lộ ra dáng người xinh đẹp của nàng, ánh mắt nàng chớp chớp, tràn ngập linh khí.

Tiêu Cô Nương đánh một cái Điều Tra.

Đạo Thần:???

Cấp bậc: Hạ Vị Thần.

Miệng tiểu cô nương biến thành hình chữ O, giàu to rồi, NPC này cư nhiên là Đạo Thần, không chừng sẽ nhận được nhiệm vụ gì đó từ hắn. Tiểu cô nương linh động, hướng NPC kia đi tới.

“Ai Nha.”

Tiểu cô nương đụng vào bả vai vị đạo thần kia, sợ hãi kêu lên một tiếng, té bệt xuống đất.

“Vị tiểu thư mỹ lệ này, ngươi không sao chứ?”

Đạo thần xoay người, đuổi tay ra.

Tiêu cô nương nắm lấy tay Đạo Thần đứng lên. Cung kính nói: “Cám ơn ngài, ngài thật sự là một vị thân sĩ có phong độ.”

“Cám ơn ngươi, được vị tiểu thư mỹ lệ như người khen tặng thực là vinh hạnh của ta.” Đạo thần nói.

Hấp dẫn, Tiêu cô nương mơ hồ cảm giác được ý cười của Đạo Thần được che dấu dưới lớp pháp bào. Nàng nói:

“Đạo Thần tôn kính, ta cũng là một đạo tặc, xin hỏi ngài có nguyện ý thu ta làm đồ đệ không?”

“Ngươi cũng là đạo tặc?”

Đạo thần kinh ngạc nói.

Điều này ai cũng thấy được, lại còn phải hỏi nữa sao? Thấy Đạo Thần bày ra bộ dáng kinh ngạc, tiểu cô nương bực mình không thôi nhưng vẫn bày ra bộ dáng ôn nhu đáng yêu nói:

“Đúng vậy, đạo tặc quả thực là một chức nghiệp vĩ đại.”

“Thu ngươi làm đồ đệ sao...”

Đạo Thần chần chờ.

“Xin hỏi ngài có nguyện ý không?”

Tiểu cô nương khẩn trương nhìn Đạo Thần.

“Nếu muốn trở thành đồ đệ của ta, phải trải qua khảo nghiệm đã”. Đạo thần nói.

“Xin hỏi là khảo nghiệm gì?”

“Khảo nghiệm này rất khó, tổng cộng mười vòng, nếu không thể hoàn thành mười vòng này thì thực xin lỗi...”

Đạo Thần đáp.

“Trên con đường theo đuổi lực lượng cường đại, ta không hề sợ hãi gì cả.”

Tiểu cô nương kiên định nói.

“Vậy...được rồi.”

Đạo thần nói: Đề nhất nhiệm vụ: Tìm kiếm 200 mầm đậu tằm, 100 mầm bí đỏ, 500 hoa quả...”

“200 cái..mầm đậu tằm? 100 cái... mầm bí đỏ?”

Lông mi của tiểu cô nương dính vào nhau, đây là cái nhiệm vụ gì đây? Đạo thần này thực quá cổ quái, lại để người ta đi tìm mấy thứ này.

“Như thế nào, rất khó sao?”

Đạo thần ho khan một tiếng.

“Không, không, ta có thể làm được.” Tiểu cô nương nhanh chóng nói.

“Nhiệm vụ thứ hai cũng nói cho người đi, nhiệm vụ vòng hai là tìm kiếm ba mươi cọng lông tơ của chó, màu sắc không được giống nhau.”

“Ba mươi cọng lông chó...màu sắc không được giống nhau...”

Tiểu cô nương tí nữa sụp đổ, NPC gì đây? Sao lại tuyên bố cá nhiệm vụ như thế này? Chẳng qua nàng nghe nói tính tình NPC có chút cổ quái đều có bản lĩnh đặc biệt. Nàng lập tức cung kính nói:

“Ta đã nhớ kỹ.”

“Tốt lắm, trước tiên hoàn thành mấy cái này đi, chờ người làm xong ta sẽ xuất hiện bên cạnh người, nói bước tiếp theo cho người.” Đạo Thần thần bí nói.

Tiểu cô nương càng xác định NPC trước mắt này tuyệt không đơn giản.

“Tiêu Ngự nhanh lên đi, chúng ta tới đấu giá hành trước mặt nhìn xem. Một giọng nữ thanh thúy từ xa xa truyền tới.”

“Biết rồi lão bà, ta đến ngay.” Đạo Thần cao giọng đáp, quay đầu lại nói với Tiểu cô nương:

“Nhớ rõ, nhất định phải hoàn thành.”

Đạo Thần chạy đi như điên.

Tiểu cô nương sững sốt nửa ngày rồi mới mắng một tiếng.

“Đi tìm chết đi, tên lừa đảo, cái gì mà Đạo Thần, rõ ràng là một ngoạn gia mà. Tức chết ta mất! A, không đúng, lúc ta điều tra hẳn rõ ràng hiện ra thông tin hẳn là một hạ vị thần mà.”

Tiểu cô nương chần chờ nửa ngày, cắn răng quyết định đi làm nhiệm vụ cổ quái này. 200 mầm đậu tằm phải đi nông trang phía tây Dịch Nhã để thu thập, 100 mầm bí đỏ phải đi thôn trang phía nam Thú Nhân Đế Quốc. Buồn bực nhất là lông tơ của chó, phải đi phía Nam Dịch Nhã thu thập, 30 cọng lại còn phải khác màu nhau nữa!

Tiểu cô nương phát điên, vò đầu gãi tóc, thở phì phì trên mặt đường.

459. Chương 461 Đỉnh Phong Chi Chiến - Đại Kết Cục

“Dạ Sắc Thành Bảo, tọa độ 2385.929650.28659!”

Tiêu Ngự nhận được tọa độ do Tiêu Linh phát tới, không nghĩ tới Tiêu Linh lại không nhẫn nại bằng hẳn. Dạ Sắc Thành Bảo là một tòa thành rất có danh tiếng, kiến trúc của nó được liệt vào hàng 10 tòa kiến trúc đẹp nhất. Đó là biên giới của Vong Linh Đế Quốc Dịch Á và Ai Lạp Tây Á – quốc gia của nhân loại. Nó không có con người sinh sống, cũng không có quái vật, chỉ nghe nói ban đêm thường xuyên có u linh lui tới mà thôi.

“2h tối, địa điểm là Vọng Thai của thành bảo.” Tiêu Linh nói, hẳn đã mong đợi trận chiến này rất lâu rồi.

“Ta không muốn chiếm tiện nghi của người, 2h chiều đi..!”

Tiêu Ngự nói. Ban đêm rất có lợi với đạo tặc, chuyện này không cần phải nghi ngờ rồi.

“Tốt lắm, 2h chiều, bây giờ ta sẽ lên đường.”

Bây giờ là 1h20, 40p cũng đủ để Tiêu Ngự tới đó.

“Ta muốn đi gặp một bằng hữu.” Tiêu Ngự nói lời xin lỗi với Triệu Lam Hình, chiều nay không thể bồi tiếp nàng nữa rồi.

“Huynh cứ đi đi.”

Trên mặt Triệu Lam Hình thoáng hiện lên thần sắc thất vọng, nhưng lập tức bị nụ cười trên môi nàng che khuất, nàng cũng không hỏi Tiêu Ngự muốn đi gặp ai!

Tiêu Ngự giải thích chuyện hần với Tiêu Linh cho nàng. Trận chiến của hai người họ không thể không diễn ra.

Triệu Lam Hình cười cười, nhìn Tiêu Ngự.

“Muội có nói huynh giải thích đâu, còn không mau đi đi!”

Tiêu Ngự sờ sờ mũi, nói:

“Thực xin lỗi nàng.” Sự khoan dung và hiền dịu của Triệu Lam Hình làm cho hần cảm thấy áy náy sâu sắc.

“Ta đi đây.”

Tiêu Ngự nói lời tạm biệt với Triệu Lam Hình, truyền tống li khai. Hần lưu lại điểm truyền tống ở khắp nơi, hần truyền tống tới địa điểm gần nhất rồi cười Hắc Long Cầu, bay tới Dạ Sắc Thành Bảo.

Kiến trúc của Dạ Sắc Thành Bảo cực kỳ nguy nga, hùng vĩ. Trong truyền thuyết, đó là nơi ở của một nhân vật cấp sử thi, gia tộc của hần cực kỳ hưng thịnh, nhưng về sau lại dần suy thoái, cuối cùng Dạ Sắc Thành Bảo đã trở thành một nơi không có người sinh sống.

Vọng thai của Dạ Sắc Thành Bảo cao chừng mười mã, Tiêu Ngự giục Hắc Long Cầu bay lên trên vọng thai. Trên đỉnh là một khoảng đất trống rộng mấy trăm mã, vừa hợp để làm sân thi đấu.

Tiêu Ngự xoay người, triệu hồi lại Hắc Long Cầu, quét mắt nhìn xung quanh, không ngờ cảnh vật nhìn từ nơi đây lại đẹp như vậy, ngắm nhìn những cảnh đẹp này hần thực sự cảm thấy rất thoải mái.

Cảnh sắc như một bức tranh được vẽ lên trên nền trời màu xanh, từ phía xa một điểm nhỏ màu vàng đang bay tới, đúng là một đầu sư thú màu vàng uy phong lẫm lẫm, trên lưng nó ngồi một người, chính là Tiêu Linh.

Gia hỏa này thật không thiếu thứ tốt, Tiêu Ngự thầm nghĩ, không ngờ Kim Vũ Sư Thú cũng bị hần thu vào tay. Phải biết Kim Vũ Sư Thú cực kỳ quý hiếm, được xưng là vua của loại Sư Thú. Kim Vũ Sư Thú trưởng thành, cả cự long cũng không dám đụng, nó chính là bá chủ của không trung!

Nhìn đầu Kim Vũ Sư Thú này Tiêu Ngự có thể kết luận nó còn chưa trưởng thành, nhưng cho dù chưa trưởng thành thì cũng cực kỳ đáng sợ, nếu rơi vào tay kỵ sĩ thì thực sự rất kinh khủng. Nhưng may mắn Tiêu Linh là pháp sư, hệ thống đặt ra giới hạn pháp sư không thể thi triển ma pháp khi ngồi trên phi hành tọa kỵ. Kim Vũ Sư Thú nằm trong tay hần có chút lãng phí, nó chỉ có thể làm một đầu phi hành tọa kỵ bình thường mà thôi.

Đầu Kim Vũ Sư Thú vẫy cánh, 4 chân vững vàng đáp xuống đất, Tiêu Linh từ trên lưng nó nhảy xuống, đem nó triệu hồi về rồi nói:

“Chúng ta lại gặp nhau rồi.”

“Đúng vậy, đây đã là lần thứ ba.”

Tiêu Ngự nói, hần dò xét Tiêu Linh một lần, trên người hần mặc một bộ sáo trang Long Vương Thần Lục, so với lúc trước hần còn tỏa ra thêm một loại khí tức quý tộc. Trong nền văn hóa của Ân Trạch Tư Đại Lục, ở thời viễn cổ pháp sư, thuật sĩ, vong linh Vu Sư đều là dòng dõi quý tộc.

“Quyết đấu lần cuối cùng, tuyệt đối không che giấu thực lực, hi vọng có thể được đánh một trận thống khoái với ngươi.”

Tiêu Linh nói, hắn đã đợi thật lâu rồi, trong Thiên Sứ Liên Minh hắn đã không tìm thấy đối thủ. Cả Ân Trạch Tư cũng chỉ có Tiêu Ngự mới có khả năng đánh một trận với hắn.

“Ta không biết lưu thủ là gì đâu.” Tiêu Ngự cười cười đáp.

“Ta cũng vậy.”

Pháp trường của Tiêu Linh vung lên, hắn triệu hồi ra con rối máy móc, Thái Thần Cự Nhân, Thủy Tinh Thạch Tượng Quỷ, Cơ Giới Khôi Lỗi Xà. Tiêu Ngự có thể cảm nhận được sức chiến đấu của ba con rối này, nhất là Thủy Tinh Thạch Tượng Quỷ, không ngờ nó còn mạnh hơn cả Thái Thần Cự Nhân trong truyền thuyết.

Tiêu Ngự tiến vào trạng thái tiềm hành.

Hai mắt Tiêu Linh biến hồng, mở ra Ác Ma Đồng Thị. Ác Ma Đồng Thị của hắn cao cấp hơn ngoạn gia bình thường rất nhiều, một đạo hàn quang ghê người lóe lên.

Dưới ánh mắt của Tiêu Linh, dường như Tiêu Ngự đã không còn chỗ che giấu nữa.

Ác Ma Đồng Thị của hắn max cấp rồi, còn cường hóa thêm nữa. Vừa nghĩ tới đây, Tiêu Ngự không khỏi kinh hãi.

Tiêu Ngự triệu hồi ra U Linh Bỉ Mông, Ảnh Tử Chiến Thần. Bây giờ U Linh Bỉ Mông đã đạt tới bảy mươi sáu cấp, tất cả các hạng mục thuộc tính đều tăng cường cực lớn. Huyết lượng đạt tới con số khủng bố mười bảy vạn. Còn Ảnh Tử Chiến Sĩ lúc Tiêu Ngự tấn chức hạ vị thần đã trở thành Ảnh Tử Chiến Thần rồi. Nó có được 160% sức chiến đấu của Tiêu Ngự, U Ảnh Âm Sát trở thành U Mị Thích Khác, sức chiến đấu cũng cực kỳ lợi hại. Cứ như vậy, sức chiến đấu của Tiêu Ngự bên này cũng không hề kém hơn Tiêu Linh.

Hình như bây giờ trận đấu giống như một hồi quần ẩu hơn là 1vs1 hay sao ấy.

“Bắt đầu đi!” Tiêu Linh nói.

Vừa dứt lời, Tiêu Ngự và Tiêu Linh đồng thời động thủ.

Long Tường Thuật!

Ảnh Tử Chiến Thần xuất ra một cái Long Tường Thuật, khí thế cực kỳ sắc bén, ẩn trong đạo công kích đầy uy thế đó là tiếng long ngâm, một kích xuất ra thiên địa biến sắc.

Tiêu Linh thông dong lui ra sau vài bước, buff cho mình một cái quang thuẫn màu đen, Thái Thần Cự Nhân đứng trước mặt Tiêu Linh, đại kiếm trong tay chém thẳng vào đạo công kích của Ảnh Tử Chiến Thần.

Oanh, ảnh tử chiến thần một cước đá vào Thái Thần Cự Nhân, đem nó chấn lui lại sau vài bước. Tiêu Linh thần giết mình, không ngờ công kích của ảnh tử chiến thần lợi hại như vậy. Cần phải biết tiêu ngự đã trở thành Hạ Vị Thần, trở thành Thần Linh, mà Tiêu Linh lại là người bình thường. Cho dù Thái Thần Cự Nhân này cực kỳ mạnh mẽ cũng không thể sánh bằng lực lượng của thần được.

Trùng Chàng!

U Linh Bỉ mông một cái Trùng Tràng xông tới, bị Thủy Tinh Thạch Tượng Quỷ ngăn lại Hai sinh vật khổng lồ va chạm một chỗ chém giết lẫn nhau. Nghe tiếng rên rỉ của Vọng Thai phát ra mới biết được sự kịch liệt của hai tên khổng lồ này. Uy lực của chúng cực kỳ khủng bố.

Thủy Tinh Thạch Tượng Quỷ bị đánh bay ra ngoài, đụng nát một góc Vọng Thai. Chứng kiến U Linh Bỉ mông xông tới, một cái Băng Hoàn Thuật thi triển ra.

Bành, Băng Lăng kiên cố công kích trên người U Linh Bỉ Mông, làm cho cơ thể nó bị phủ lên một tầng băng sương. Nhưng U Linh Bỉ Mông dựa vào ma kháng cường đại, vọt tới bên người Thủy Tinh Thạch Tượng Quỷ, đem nó đánh ra ngoài.

Thủy Tinh Thạch Tượng Quỷ cũng không hề yếu kém, phản kích lại U Linh Bỉ Mông, hai tên quần chặt vào nhau rồi lại bắn ngược xuống, bay khỏi Vọng Thai rơi xuống dưới.

Thủy Tinh Thạch Tượng Quỷ muốn vẫy cánh bay lên nhưng lại bị U Linh Bể mông gắt gao ôm lấy, căn bản không thể duỗi cánh ra, chỉ có thể để mặc cho rơi xuống dưới. Oanh một tiếng, tiêu ngự và Tiêu Linh đều có thể cảm nhận được sự rung động của mặt đất, nhìn lại Vọng Thai bị tàn phá, nếu chúng đánh nhau trên này thì cả tòa Vọng Thai này chắc chắn sẽ nhanh chóng sụp đổ.

Song song với cuộc chiến của 4 tên kia, tiêu ngự chưa từng dừng lại, một cái rồi lại một cá kỹ năng, liên miên bất tuyệt công kích Tiêu Linh. Một bên thì trốn tránh công kích của Thái Thần Cự Nhân, một bên nhanh chóng phản kích.

U Mị Thích Khách!

Tiêu Ngự triệu hồi ra U Mị Thích Khách, một đạo bóng đen ẩn núp tới, ám sát Tiêu Linh, Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần đồng thời động thủ, không ngừng tạo phiền toái cho Tiêu Linh.

Một thanh chủy thủ đột ngột xuất hiện trên cổ họng Tiêu Linh, đôi mắt Tiêu Linh co rút lại, một cái Đào Thoát né ra ngoài. Chủy thủ kia cũng đột nhiên biến mất, Tiêu Linh chỉ cảm thấy một bóng đen như quỷ hồn đang rình rập bên người, chờ đợi cơ hội ra tay mà thất kinh.

Thái Thần Cự Nhân có sức chiến đấu cực kỳ cường hãn, nhưng tốc độ di chuyển của nó quá chậm, không thể theo kịp động tác của Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần, bị Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần bỏ xa.

Thái Thần Cự Nhân chỉ có thể không ngừng thi triển công kích ma pháp mà thôi.

Triệu Hoán Kinh Cức Thứ Ma!

Triệu hoán Địa Ngục Hỏa Diễm!

Tiêu Linh phẳng phát như có vô cùng vô tận hậu chiêu. Một viên hỏa cầu cực lớn từ trên trời đập xuống, nổ tung ra, oanh kích khu vực phụ cận Tiêu Linh, đem U Mị Thích Khách vây trong hỏa diễm.

Hỏa Diễm màu xanh biếc ngưng tụ thành một người khổng lồ, hai nắm tay của nó đập xuống U Mị Thích Khách.

U Mị Thích Khách đang muốn chạy trốn, Tiêu Linh phát ra một cái Địa Ngục Lao Lung, đem U Mị Thích Khách chặt chẽ vây lại. Oanh một tiếng, Địa Ngục Hỏa Diễm đã đánh trúng U Mị Thích Khách, đem nó đánh bay ra ngoài.

Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần muốn đi trợ giúp U Mị Thích Khách, nhưng lại bị Tiêu Linh và Thái Thần Cự Nhân triệu hồi ra Kinh Cức Thứ Ma gắt gao bám trụ.

Thứ sát!

Liệt bạo!

Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần từ hai bên lao tới, đồng thời đánh trúng Kinh Cức Thứ Ma.

-25508, -129607

Hai cái thương tổn trị số bay lên trên đầu Kinh Cức Thứ Ma,, mười lăm vạn huyết lượng của nó bị Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần oanh sát trong nháy mắt. Công kích còn cao hơn sát thương của Tiêu Linh vài phần, khiến hãn kinh ngạc không thôi.

Tiêu Linh xuất ra mấy ma pháp khổng chế, khổng chế được U Mị Thích Khách, một cái Ma Long chi Diễm oanh kích lên người U Mị Thích Khách, xóa hết phân nửa huyết lượng của nó.

Linh Hồn Tự Bạo!

Thân thể của U Mị Thích Khách đột nhiên trở nên đen thui, lực lượng tàn phá tràn ngập trong cơ thể nó.

Bất hảo! pháp trượng của Tiêu Linh lập tức phát huy, chụp vào người năm cái ma pháp hộ thuẫn.

Oanh!

U Mị Thích Khách đột nhiên nổ tung, lực lượng mạnh mẽ oanh kích vào Địa Ngục Hỏa, làm cho nó phát ra tiếng kêu thê lương, biến thành một đồng tro tàn. Sóng công kích nhanh chóng lan tràn, va chạm với hộ

thuần của Tiêu Linh, ba cái hộ thuần bị phá vỡ ngay lập tức, còn lại hai cái cũng tràn ngập nguy cơ. Tiêu Linh bị sóng công kích cuốn bay ra ngoài nặng nề té trên mặt đất. Ba mươi sáu vạn huyết lượng chỉ còn lại có hai mươi ba vạn.

Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần nhân cơ hội này xuất thủ, đem Thái Thần Cự Nhân đẩy vào phạm vi tự bạo của U Mị Thích Khách.

Thái Thần Cự Nhân bị đánh sâu vào, mất hơn một nửa huyết lượng.

Thừa dịp Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần đối phó với Thái Thần Cự Nhân. Tiêu Linh ở phía xa xa đã ngâm xương ma pháp xong, tay phải vung lên, cả tòa Vọng Thai bốc lên một ngọn lửa màu đen cháy hừng hực.

-38506, -39609

Đám thương tổn trị số từ trên đầu Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần bay lên, Địa Ngục Liệt Diễm này là ma pháp phạm vi, nếu cứ bị thiêu đốt như vậy thì rất nguy hiểm. Tiêu Linh đẩy Tiêu Ngự vào ngõ cụt, phải nhanh chóng giải quyết trận đấu, nếu không Tiêu Ngự sẽ không còn cơ hội nữa.

Chiến Tranh Rít Gào!

Tập Trung!

Tiêu Ngự một cái Tập Trung đem Thái Thần Cự Nhân vây lại, Ảnh Tử Chiến Thần tích góp năng lượng từ hồi lâu trút ra. Là phạm vi năng lượng kỹ năng, Thái Thần Cự Nhân dựa vào sức mạnh thoát ra khỏi Tập Trung của Tiêu Ngự, nhưng đã không còn kịp rồi. Năng lượng kỹ năng của Ảnh Tử Chiến Thần oanh kích lên người nó, đem Thái Thần Cự Nhân đánh bay ra ngoài.

Thái Thần Cự Nhân nặng nề ngã xuống đất, huyết lượng cạn tới đáy, năng lượng đặc thù cũng dần biến mất.

Mưa thiên thạch rơi từ trên bầu trời xuống. Tiêu Linh lại thi triển một cái phạm vi ma pháp.

Nếu là ngoạn gia bình thường phóng thích ma pháp thì Tiêu Ngự có thừa thời gian để cắt ngang, nhưng Tiêu Linh thì khác, hắn có một thân trang bị cực hạn. Tốc độ phóng thích ma pháp của hắn ngoạn gia bình thường không thể tượng tượng được. Khoảng cách xa như vậy Tiêu Ngự căn bản không có biện pháp cắt ngang.

Tiêu Ngự dùng một cái Hồi Mãn Huyết Lượng kỹ năng, huyết lượng sắp cạn tới đáy lại hồi đầy, rồi hắn thi triển tất cả kỹ năng gia trì trạng thái.

Độn hình!

Tiêu Thất!

Tật Phong Bộ!

Dã Tính Cuồng Nộ!

Thuần Tiến!

Tốc độ di chuyển của Tiêu Ngự đạt tới cực đại, hắn và Ảnh Tử Chiến Thần cùng nhau đột kích, với tốc độ biến thái của hạ vị thần, lại còn gia trì thêm trạng thái, tốc độ của hắn nhanh đến cực đại, ngoạn gia căn bản không có thời gian phản ứng.

Trước khi Tiêu Ngự đột kích, Tiêu Linh đang thi triển một cái phạm vi ma pháp Mạt Nhất Thẩm Phán thì Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần đã vọt tới trước, ma pháp của hắn vừa mới thi triển xong căn bản không có biện pháp tránh né.

“Tốc độ nhanh quá!” Thân thể Tiêu Linh ngạnh sinh muốn né tránh Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần giáp công, nhưng đã không còn kịp nữa. Tiêu Ngự một cái Tạc Kích, Ảnh Tử Chiến Thần một cái Phản Thủ Bối Thứ, rồi Tiêu Ngự lại một cái Mạt Hưu.

Trên đầu Tiêu Linh hiện lên sáu cái thương tổn trị số, hai mắt tối sầm té trên mặt đất, hơn hai mươi vạn huyết lượng, một thân thần khí sáo trang, gần tám ngàn phòng ngự, không ngờ không kiên trì nổi ba giây. Chỉ sợ nói ra ngoài chúng ngoạn gia cũng không tin, nhưng sự thật chuyện này đã xảy ra rồi.

Trước khi quả điều Tiêu Linh đã phóng ra Mặt Nhật Thẩm Phán, một đạo năng lượng màu đen cực lớn oanh kích xuống, dưới sự công kích của ma pháp phạm vi lớn Tiêu Ngự và Ảnh Tử Chiến Thần căn bản không có biện pháp né tránh. Địa Ngục Chi Hỏa trên mặt đất vẫn đang thiêu đốt, trên bầu trời mưa thiên thạch vẫn đang rơi. Một thân sáo trang Long Vương Thần Lục Tiêu Linh thì triển ra ma pháp có bao nhiêu sát thương? Bây giờ Tiêu Ngự đang được tận hưởng nó đây!

-229583, -59607

Từng đạo thương tổn từ đầu Tiêu Ngự bay lên, huyết lượng của Tiêu Ngự chỉ còn 12%, hấn nhanh chóng nhảy xuống Vọng Thai.

Từ hơn mười mã rút xuống đất, nhìn lại huyết lượng còn 11%, nhẹ nhàng thở ra một hơi. Nếu không có được thuộc tính của hạ vị thần chỉ sợ hấn đã không chịu được công kích của Tiêu Linh. Xem ra sau khi đánh chết Thần Vương Ốc Đốn Tiêu Linh cũng được thưởng rất lớn, công kích của hấn thực quá phô trương.

Sau khi Tiêu Ngự rơi xuống đất, nhìn lại Thủy Tinh Thạch Tượng Quỷ cũng đã bị U Linh Bĩ Mông đánh bại, té trên mặt đất.

Nửa giờ sau, Tiêu Linh nhờ sự giúp đỡ của Địa Tinh đã sống lại, nhìn Tiêu Ngự phía xa rồi đi lại.

Cảm giác được có người đi tới, Tiêu Ngự quay đầu lại.

Hai người nhìn nhau, tựa như hai lão bằng hữu nhiều năm không gặp.

“Ta thua...” Tiêu Linh thẳng thắn nói, không có một vẻ bất mãn nào cả.

Tiêu Ngự cười cười, thắng thua không quan trọng, hấn ném cho Tiêu Linh một cái chai.

Tiêu Linh vươn tay bắt lấy, nghi hoặc nhìn Tiêu Ngự.

“Ái nhân mỹ tửu, cực kỳ quý hiếm.” Tiêu Ngự cười nói.

Tiêu Linh mở bình uống một ngụm, một loại cảm giác nóng cháy xộc thẳng lên yết hầu, hấn phun ra, phẩy phẩy miệng nói:

“Cái gì đây, cay quá!”

“Ta chỉ nói nó hiếm chứ không nói nó ngon a!” Tiêu Ngự nói.

“Sao người không uống?”

“Ta trước giờ không có uống rượu nha!”

Tiêu Ngự duỗi vai, hài hước nói.

“Tên khốn, người gài ta!”

Sân bay Thiên Hải, đường băng dài đến mười vạn thước, trên đường băng là một cái phi hành khí to lớn, thỉnh thoảng có một cái phi hành khí bay lên, lui tới giữa tân tinh và mẫu tinh.

Đại sảnh sân bay.

“Tiểu Vũ, đến tân tinh rồi nhất định phải liên hệ với chúng ta!”

Một đám con gái vây quanh Tiểu Vũ, khóc rầm trời, mấy nam đồng học cũng mang bộ dáng bi thương.

“Biết rồi mà.”

Tiểu Vũ ghen ngào, dòng nước mắt chia tay trào ra.

Tiêu Ngự nhìn Lam Hình, chỉ đành im lặng ôm lấy, an ủi nàng.

Triệu Lam Hình nhìn Tiêu Ngự nhõm miệng cười, nàng nói:

“Muội không sao.”

“Chúng ta phải đi thôi!”

Giờ phút này, Tiêu Ngự nhớ tới rất nhiều người, thì ra mảnh đất đầy thù hận này lại có nhiều thứ để lưu luyến như vậy. Một ngày nào đó nhất định bọn họ sẽ trở về.

Tiêu Ngự trong lúc vô ý nhìn thoáng qua cửa sổ thủy tinh, một người con gái mặc quần áo màu trắng đang đứng đó, lẳng lặng nhìn Tiêu Ngự. Đúng là Yến Lâm, tao nhã, lịch sự, hai mắt khiến người ta thương tiếc. Không biết làm sao nàng biết được tin tức Tiêu Ngự đi tân gò má hao gầy thê thảm, lẳng lặng tới đây đưa tiễn hắn. Nhìn Tiêu Ngự, trong mắt nàng hiện lên sự bi thương thật nhiều.

Tiêu Ngự thở dài một hơi, dừng quá sức làm gì... Không nhìn Yến Lâm nữa, hắn, Triệu Lam Hình và Tiểu Vũ cùng nhau quay đầu chuẩn bị đi đăng ký.

Yến Lâm mỉm cười nhìn Tiêu Ngự, thấy hắn đi xa, trên môi nàng hiện lên một nụ cười miễn cưỡng, mãi đến khi bóng hình Tiêu Ngự khuất sau cửa đăng ký. Nàng cúi đầu, lặng yên, nước mắt nàng chảy xuống. Không biết sau này người có nhớ ta nữa không, có lẽ người sẽ quên ta đi rất nhanh. Nhưng mà cho dù là mười năm, hai mươi năm, hay ba mươi năm, ta đều chờ người trở về. Ta sẽ yên lặng chờ đợi người, cho đến khi ta chết, chỉ mong một ngày nào đó người có thể vô tình nghĩ đến ta, chỉ cần như vậy là đủ lắm rồi...

Tiếng gầm rú của phi hành khí mạnh mẽ vang lên, nó dần dần tăng tốc trên đường băng, bay lên, cao dần, cao dần, rồi biến mất trên bầu trời.

Tất cả kết thúc!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tac-dam>